

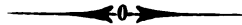
St. J. G. ...

2-10-28.

BIBLIA,

se on

Pyhä Raamattu, Vanha ja Uusi Testamenti.

Printetty Engladin ja ulkomaan Biblia-Seuran
kustannuksella.

SEDERHOLMSON,
SAMUEL RUMSTEDTilda,

Wuonna 1852.

Vanhan Testamentin Kirjat.

	Sivu	luku		Sivu	luku
1. Moosen Kirja	1	50	Salomon Saarnaja	719	12
2. Moosen Kirja	63	40	Salomon Korkea Weisu	729	8
3. Moosen Kirja	114	27	Prophetat:		
4. Moosen Kirja	152	36	Jesaja	734	66
5. Moosen Kirja	203	34	Jeremia	795	52
Sejuan Kirja	249	24	Jeremia Wal. Wirret	864	5
Daumarein Kirja	279	21	Jesekiel	871	48
Ruthin Kirja	308	4	Daniel	932	12
1. Samuelin Kirja	312	31	Hosea	950	14
2. Samuelin Kirja	352	24	Joel	960	3
1. Ruinausten Kirja	384	22	Amos	963	9
2. Ruinausten Kirja	423	25	ObadJa	971	1
1. Aika Kirja	460	29	Jona	972	4
2. Aika Kirja	494	36	Micha	974	7
Efran Kirja	536	10	Nahum	979	3
Lehemian Kirja	548	13	Habacue	982	3
Esperin Kirja	565	10	ZephanJa	984	3
Jobin Kirja	574	42	Yaggai	987	2
Waltari	608	150	ZacharJa	989	14
Salomon Sananlaskut	692	31	Malachia	1000	4

Uuden Testamentin Kirjat.

	Sivu	luku		Sivu	luku
P. Mattheuxen Ewangeliumi	1	28	P. Pawalin Epistolat:		
P. Marcuxen Ewangeliumi	43	16	1. Ep. Timotheuxen tygö	268	6
P. Lucan Ewangeliumi	70	24	2. Ep. Timotheuxen tygö	273	4
P. Johannexen Ewangeliumi	115	21	Epist. Tituxen tygö	277	3
Apostolitten Teot	149	28	Epist. Philemonin tygö	279	1
P. Pawalin Epistolat:			Epistola Hebrealaisien tygö	280	13
Epist. Romalaisien tygö	192	16	P. Petarin 1. Epistola	293	5
1. Epist. Corinthil. tygö	210	16	P. Petarin 2. Epistola	299	3
2. Epist. Corinthil. tygö	228	13	P. Johannexen 1. Epistola	302	5
Epist. Galatjalaiſt. tygö	240	6	P. Johannexen 2. Epistola	307	1
Epist. Ephesiläiſt. tygö	247	6	P. Johannexen 3. Epistola	307	1
Epist. Philippiläiſt. tygö	253	4	P. Jacobin Epistola	308	5
Epist. Colossiläiſt. tygö	258	4	P. Judan Epistola	313	1
1. Ep. Theſſalonikal. tygö	262	5	P. Johannexen Ilmestyö	314	22
2. Ep. Theſſalonikal. tygö	266	3			

GENESIS.

Ensimmäinen Moosen Kirja.

1. Luku.

Maailma; ihmisen luomisesta.

1. Joka loiki Jumala Taiwan ja maan.

Ps. 33: 6. 90: 2.

Joh. 1: 3. Col. 1: 16. Hebr. 11: 3.

2. Ja maa oli autia ja tyhjä, ja pimeys oli syryden päällä, ja Jumalan hengi liikkui wetten päällä.

3. Ja Jumala sanoi: tulkon valkeus, ja valkeus tuli.

2 Cor. 4: 6.

4. Ja Jumala näki valkeuden hyväksi. Niin Jumala erotti valkeuden pimelyksestä.

5. Ja Jumala kugui valkeuden päiviksi, ja pimelyden kugui hän yöksi. Ja tuli ehtoista ja ilmanusta ensimmäinen päivä.

6. Ja Jumala sanoi: tulkon wahren wettien waiheille, eroittamaan wesiä maasta.

Jer. 10: 12. Luku 51: 15.

7. Ja Jumala teki wahrenuden, ja erotti wedet kuin ovat wahrenuden alla, niijä wesiä, kuin ovat wahrenuden päällä: ja tapahtui niin.

Est. 40: 22.

8. Ja Jumala kugui wahrenuden Taiwaniksi. Ja tuli ehtoista ja aamusta toinen päivä.

9. Ja Jumala sanoi: kokoudukon kuu Taiwanin alla erinomaiseen paikkaan niin että kuu näkyy. Ja tapahtui niin.

Ps. 33: 7. Ps. 104: 8, 9.

10. Ja Jumala kugui kuuwan Maaniksi, ja wettien kokouyot hän kugui Meriksi. Ja Jumala näki sen hyväksi.

11. Ja Jumala sanoi: wihoihtakon maa, ja kaswaton ruohon jossa siemen on, ja hedelmälliset puut, jotka hedelmät kantoavat lainja jälkeen, jossa sen siemen on maan päällä. Ja tapahtui niin.

12. Ja maa wihoihti ja kaswoi ruohon, jossa siemen oli lainja jälkeen, ja puut, joiden siemen oli lainja jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi.

13. Ja tuli ehtoista ja aamusta kolmas päivä.

14. Ja Jumala sanoi: tulkon valkeudet Taiwanin wahrenuteen, eroittamaan päivää ja yötä: ja olkon merkeiri, ja ajoiri, ja päiviri ja wuosiri.

Ps. 136: 7, 8, 9. Jer. 31: 35.

15. Ja olkon walleudeyi Taiwanin wahrenudeja, paistamaan maan päälle. Ja tapahtui niin.

16. Ja Jumala teki kari suurta valkeutta: suuremman valkeuden päivää halligemaan, ja vähemmän valkeuden yötä halligemaan, ja tähdet.

17. Ja Jumala pani ne Taiwanin wahrenuteen, paistamaan maan päälle.

18. Ja halligemaan päivää ja yötä, ja eroittamaan valkeutta ja pimelyttä. Ja Jumala näki sen hyväksi.

19. Ja tuli ehtoista ja aamusta neljäs päivä.

20. Ja Jumala sanoi: kuohuttakon wedet yldäkyllä liikkuraisia eläimittä, ja linnut lendäkan maan päällä Taiwanin awarudeja.

21. Ja Jumala loi suurret waldas kalat, ja kaitkinaiset liikkuraiset eläimet, jotka wedet kuohutti yldäkyllä kugin lainja jälkeen, ja kaitkinaiset siivilliset linnut, lainja jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi.

Ps. 104: 26.

22. Ja Jumala siunais heitä, ja sanoi: olkat hedelmälliset ja lisändykät, ja täyttäkät meren wedet ja linnut lisändykön Maan päällä.

23. Ja tuli ehtoista ja aamusta viides päivä.

24. Ja Jumala sanoi: tuottakon maa eläimet lainja jälkeen, karjan, madet ja pedet maalle lainja jälkeen. Ja tapahtui niin.

25. Ja Jumala teki pedot maalle lainja jälkeen, ja karjan lainja jälkeen, ja kaitkinaiset matelemaiset maalla lainja jälkeen. Ja Jumala näki sen hyväksi.

26. Ja Jumala sanoi: tehkäämme ihminen meidän kuvapomme, meidän muotomme jälkeen: ja he valittivat kalat merestä, ja taivassinnut, karjan ja koko maan, ja kaikki jotka maalla matelevat.

27. Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvapensa, Jumalan kuvaksi hän sen loi: mieheksi ja vaimoksi loi hän heitä.

1 Mos. 5: 1.
Luku 9: 6. Eph. 4: 24. Col. 3: 10.

28. Ja Jumala siunais heitä, ja Jumala sanoi heille: Kasvatat ja lisääntyvät ja täyttäkät maata, ja tehkät se teilleme alemmaisiksi; ja valittivat kalat merestä, ja taivassinnut, ja kaikki eläimet jotka maalla liikkuvat.

29. Ja Jumala sanoi: katso, minä annan teille kaikkinaiset ruohot, joissa siemen on koko maan päällä, ja kaikki naisyset hedelmälliset puut, ja puut joissa siemen on, teille ruuaksi.

1 Mos. 9: 3.

30. Ja kaikille eläimille maan päällä, ja kaikille taivassinnuille, ja kaikille jotka matelevat maan päällä, joissa elävä hengi on, kaikkinaiset viherjaiset ruohot syötäväksi. Ja tapahtui niin.

31. Ja Jumala katosi kaikkia Evain hän tehnyt oli, ja katosi ne olit sangen hyvät. Ja tuli ehtoja ja aamuja se kuudes päivä.

2. Luku.

Sabbathi, Paradiisi, Kiety Puu,
Nimet, Vaimo.

Ja niin taivas ja maa päätettiin, ja kaikki heidän joukkonsa.

2. Ja Jumala oli päättänyt seitsemännen päivään (asti) työnsä kuin hän tehnyt oli, ja lepäis seitsemäntenä päivänä kaikista teoistansa, kuin hän tehnyt oli.

2 Mos. 20: 11.
Luku 31: 17. 5 Mos. 5: 14. Hebr. 4: 4.

3. Ja Jumala siunais seitsemännen päivän ja pyhitti sen; että hän lepäis hänessä kaikista teoistansa, jotka Jumala loi ja (täydellisesti) teki.

4. Ja näin on taivas ja maa tulut koska he luotitiin, sillä ajalla jolla Herra Jumala teki maan ja taivass.

5. Ja kaikkinaiset pensat kedolla, jotka ei ennen ollet maan päällä, ja kaikkinaiset ruohot kedolla, jotka ei ennen kasvaneet. Sillä ei Herra Jumala antanut vielä jataa maan päälle, eikä ollut ihmisiä jotka maata viljeli;

6. Vaan jumi nousi maasta, ja kaisti kaiken maan.

7. Ja Herra Jumala teki ihmisen, tomun maasta, ja puhalsi hänen sieramiinsa elävän hengen: ja tuli ihminen niin eläväksi sieluksi.

1 Cor. 15: 45, 47.

8. Ja Herra Jumala istutti Paradiisiin Edenissä itään päin, ja pani siihen ihmisen, josta hän tehnyt oli.

9. Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaiset puut ihanaiset nähdä ja hyvät syödä, ja elävän puun keskelle Paradiisissa, niin myös hyvän ja pahan tiedon puun.

1 Tim. 2: 7.

10. Ja Edenissä kävi virta kastaamaan Paradiisissa ja jakoi siellä itseksi neljäksi päävirraksi.

11. Ensimäinen kutsutaan Eifen: se juoksee koko Babilonian maan ympärinsä, ja siellä on kulkua.

12. Ja sen maan kulkua on kallis, ja siellä myös löytään Bedellion, ja kallis kivi Onix.

13. Toinen virta kutsutaan Gihon: se juoksee koko Ethiopian ympärinsä.

14. Kolmas virta kutsutaan Hiddekel, ja juoksee Assyrian edigen. Ja neljäs virta on Phrat.

15. Ja Herra Jumala otti ihmisen, ja pani Edenissä Paradiisiiin, viljelemään ja varjelemaan sitä.

16. Ja Herra Jumala käski ihmistä, ja sanoi: syö vapaasti kaikkinaisista puista Paradiisissa;

17. Mutta hyvän ja pahan tiedon puusta älä syö; sillä jona päivänä sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman.

18. Ja Herra Jumala sanoi: ei ole hyvä ihmisen hyminänsä olla, minä teen hänelle avun, joka hänen tykönsä oleman pitää.

19. Koska Herra Jumala oli tehnyt maasta kaikkinaiset eläimet kedolle, ja kaikkinaiset taivassinnut, toi hän ne Adamin eteen, että hän näkisi kuinga

dän ne nimittäis: sillä niinkuin Adam kaikkinaiset eläimet nimitti, niin ne kutsutaan.

20. Ja Adam andoi kullengin karjalle, ja taivon linnuille, ja eläimille maan päällä heidän nimensä. Mutta Adamille ei löytty apua, joka hänen tekemänsä elis.

21. Ja HERRa Jumala pani ras-
lan unen Adamiin, ja kuui hän nuk-
tui, otti hän yhden hänen kylkiluustan-
sa, ja täytti sen paikan lihalla.

22. Ja HERRa Jumala rakensi
naimen siitä kylkiluusta, josta hän
Adamista otti, ja toi sen hänen eteensä.
1 Tim. 2: 13.

23. Niin sanoi Adam: tämä on
ruo minun luistani, ja liha minun
lihastani: se pitää kutsuttaman miehi-
seni, sillä hän on otettu miehestä.
1 Cor. 11: 8, 9.

24. Sentähden pitää miehen luopu-
man itsestänsä ja ititistänsä, ja
waimoonsa sidottu oleman, ja he
tulevat yhderi lihari.
Mark. 10: 5. Marc. 10: 6, 7. 1 Cor. 6: 16.
Eph. 5: 31.

25. Ja he olit molemmat alasti,
Adam ja hänen emändänsä, ja ei hä-
väänt.

3. L U V U.

Adamn langemus, plös-rakennus,
rangaitus.

Ja karme oli kavalin kaikkia eläi-
miä maan päällä, jotka HERRa
Jumala tehrtyt oli, ja se sanoi wai-
melle: sanoiko Jumala, älkät syökö
kaikkinaijista puista Paradiisissa?

2. Niin wainio sanoi karmelle: me
syömme niiden puiden hedelmiä, jot-
ka ovat Paradiisissa;

3. Mutta sen puun hedelmästä, jo-
ka on keskellä Paradiisä, on Jumala
sääntt: älkät syökö siitä, ja älkät
tuoako siihen, ettet te kuolis.
1 Mos. 2: 16, 17.

4. Niin karme sanoi waimolle: ei
wainan pidä teidän kuolemalla kuole-
ma.
Job. 8: 43. 2 Cor. 11: 3.

5. Waan Jumala tietä, että jona
wainä te syötte siitä, aukenevat tei-

dän silmäme, ja te tuletta niinkuin
Jumala, tietämään hyvän ja pahan.

6. Ja wainio näki siitä puusta ole-
wan hyvän syöddä, ja että se oli iha-
na nähdä ja suloinen puu andamaan
hymärryren: ja otti sen hedelmästä ja
söi, ja andoi myös miehellenä siitä,
ja hän söi.
1 Tim. 2: 14.

7. Silloin aukent molempain hei-
dän silmänsä, ja älkäisit että he olit
alasti; ja jidoit yhteen Tikuna lehtiä,
ja teit heillensä peitteitä.

8. Ja he kuulit HERRan Jumalan
äänen jota käyskendeli Paradiisä kuin
päiwä wilexi tuli. Ja Adam lymyi
emändinensä HERRan Jumalan kad-
woin edestä puiden sekaan Paradiisä.

9. Ja HERRa Jumala kutsui A-
damin, ja sanoi hänelle: Kufas olet?

10. Ja hän sanoi: minä kuuln si-
mun äänes Paradiisä, ja pelkäisin:
sillä minä olen alasti, ja sentähden
minä lymyin.

11. Ja hän sanoi: kuka sinulle il-
moitti, ettäs alasti olet? Etkö syönyt
sittä puusta, josta minä sinua haastoin
syömästä?

12. Niin sanoi Adam: wainio jou-
gas annoit minulle, annoi minulle siitä
puusta, ja minä söin.

13. Silloin sanoi HERRa Jumala
waimolle: mikis sen teit? Ja wainio
sanoi: karme petti minun, ja minä söin.

14. Ja HERRa Jumala sanoi kär-
melle: ettäs tämän teit, kirettu ele
sinä kaikesta karjasta, ja kaikista eläi-
mistä maalla: sinun pitää käymän wa-
hallas, ja syömän maata kaiken elin-
aika.

15. Ja minä panen wainon si-
nun ja waimon wälille, ja sinun
siemenes ja hänen siemenensä wä-
lille; sen pitää rikki polkeman sinun
pääs, ja sinä olet pistäwä händä
kandapaähän.
1 Job. 3: 8.

16. Ja waimolle sanoi hän: Minä
saatan sinulle paljon tuskaa koskas ras-
kaxi tulet: sinun pitää synnyttämän
lapsia kivulla, ja sinun tahtos pitää
miehes alla annettu oleman, ja hänen
pitä waltikeman sinua.
1 Cor. 14: 34. 1 Petr. 3: 1.

17. Ja Adamille sanoi hän: ettäs kuulit emändäs ääntä, ja sätit puusta, joita minä kielisin sinua, sanoden: ei sinun pidä siitä syömän: kirettu elken maa sinun tähtes; surulla pitä sinun elättämän iges hänestä kaiken elinaikas.

18. Drjautappuroita ja ohdakkeita pitä hänen kasvamaman, ja sinun pitä maan ruohoja syömän.

19. Sinun oras hiesä pitä sinun syömän leipää, siihen asti kuin sinä maari jällensä tulet, ettäs siitä otettu olet: sillä sinä olet maa, ja maari pitä sinun jällensä tuleman.

2 Pesh. 3: 10.

20. Ja Adam kygui emändänsä nimen Dewa, että hän on kaikkein eläwitten iiti.

21. Ja HETra Jumala teli Adamille ja hänen emäwällensä nahoisia hamet, ja puetti heidän yllensä.

22. Ja HETra Jumala sanoi, kago, Adam on ollut niinkuin yri meistä, tieten hywän ja pahan; mutta nyt ettei hän ojenuais kättänsä, ja ettais myös elämän puusta, söis ja eläis ijanikaikkisesti;

23. Niin HETra Jumala johdatti hänen ulos Edenin Paradiisista maata wiljelemään, josta hän otettu oli.

24. Ja ajoi Adamin ulos, ja pani idän puolelle Edenin Paradiisista Cherubinien paljalla tyhwäisellä miekalla, elämän puun tietä wartioitamaan.

1. Luku.

Cainin syönmä, ubri, murha, pako, lapset. Lamechin naiminen.

Ja Adam tunsi emändänsä Dewan ja hän tuli raskari, ja synnytti Cainin, ja sanoi: minulla on mies HETra.

2. Ja taas hän synnytti hänen welsensä Habelin. Ja Habel tuli lambriri, mutta Cain peldomieheri.

3. Ja tapahtui muutamain päiwän perästä, että Cain uhrais HETralle lahjan maan hedelmistä.

4. Ja Habel myös uhrais laumanfa esikoisista, ja heidän lihawudestansa. Ja HETra kagoi (leppisefti) Habelin ja hänen uhrinsa puoleen.

5. Mutta Cainin ja hänen uhrinsa

puoleen ei hän (leppisefti) kagomut: silloin Cain wihastui sangen lowin, ja hänen hahmonsa muuttui.

Hebr. 11: 4.

6. Niin sanoi HETra Cainille: miyis olet wihainen? Ja miyi hahmos muuttu?

7. Eikö se niin ole? jos hywin teet, niin syndis anderi annetan; ja jolles hywin tee, niin syndi wäijy owen edesä, ja hänen hahmonsa on sinun tygös, waan halige sinä händä.

Rom. 6: 12.

8. Ja Cain puhui welsensä Habelin kanssa. Ja tapahtui heidän kedolla ellefansa, että Cain larkkais welsensä Habelin päälle, ja tappoi hänen.

Marth. 23: 35. 1 Joh. 3: 12. Jud. Ep. v. 11.

9. Niin HETra sanoi Cainille: kusa on Habel sinun welsjes? hän wastaais: en minä tiedä: olengo minä welsjeni wartia?

10. Ja hän sanoi: mitäs tehrayt olet? welsjes weren ääni huuntaa minun tygöni maasta.

Hebr. 12: 24.

11. Ja nyt kirettu ole sinä; (kirettu) maan päälä, joka awrais sinunfa etta maan welsjes werta sinun kädestäs.

12. Koskas maata wiljelet, niin ei pidä sen tästedes sinulle wäkeensä andaman; kulkian ja pakenevaisen pitä sinun oleman maan päällä.

13. Ja Cain sanoi HETralle: minun rangastuxeni on suurempi, kuin että se on kannettapa.

14. Stagos, sinä ajat minun pois tänäpänä maalda, ja minun pitä sinun kaswois edestä luyymän ja tulu kulkitari ja pakenevaisexi maau päällä. Ja niin minun käy, kuka itänänfa minun löytää, se tappaa minun.

Joh. 15: 20.

15. Mutta HETra sanoi hänelle: Senthäden, kusa itänänfa Cainin tappaa, se pitä seftemän kertaisesti kofettaman. Ja HETra pani merkin Cainiin, ettei kengän händä tappaisi, joka hänen löytäis.

16. Ja niin Cain läri HETran kaswoin edesä, ja asui Nodin maalla, itään päin Edenistä.

17. Ja Cain tunsi emändänsä, ja ta tuli raskari, ja synnytti Sanochin.

Ja hän rakensi Kanpinin, josta hän kutsui poikansa nimellä Vanoch.

18. Mutta Vanoch siitti Iradin. Irad siitti Methusaelin. Methusael siitti Lamechin.

19. Mutta Lamech otti kaksi emäntää, yhden nimi oli Ada, ja toisen nimi Zilla.

20. Ja Ada synnytti Jabalin, joka oli mitterin isä, jonka vaimoita asuit, ja Lurjaa kirjavitit.

21. Ja hänen vaimonsa nimi oli Jubal, josta kanteleitten ja huksuiin keksijät tulit.

22. Zilla myös synnytti Tubal Caimin, joka oli taitava kaikkinaisissa vaasteissa ja tauta töissä, ja Tubal Caimin vaimo eli Naama.

23. Ja Lamech sanoi emännillensä, Naalle ja Zillalle: te Lamechin emännät, kuulkaa minun äänestäni, ja vaarot ovat minun kuin minä sanon: minä olen miehen tappanut minulleni haavaksi, ja nuorukaisen minulleni siinä miehenä.

24. Cain kehoitetaan seigemän kertaiseksi, mutta Lamech seigemän ja seigemättäkymmeneen kertaiseksi.

25. Ja Adam taas tunsi emändänsä, ja hän synnytti pojan, ja kutsui hänen nimensä Seth, sanoden: Jumala on minulle toisen siemenen antanut, ja Zabelin edestä, jonka Cain tappoi.

26. Ja Seth myös siitti pojan ja kutsui hänen nimensä Enos. Silloin ruvettiin kirjauttamaan SKRan Aimesta.

5. L U V U.

Kymmeneen Esilä. Noahn lapset.

Jumala on Ihmisen sukukunnan Kirja, siihen aikaan koska Jumala loi ihmisen, ja teki hänen Jumalan muotoiseksi.

1 Moos. 1: 27. Euku 9: 6.

2. Mieheni ja vaimoni loi hän heidän, ja jumalais heitä, ja kutsui heidän nimensä ihmisen, jinä päivinä jona k luotin.

3. Ja Adam oli sadan ja kolmenkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Enosin, joka hänen luvunsa kaltainen oli, ja kutsui hänen nimensä Seth.

4. Ja eli siite kahderansataa ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

5. Ja koko hänen ikänsä oli yhderansataa ja kolmekymmeneä ajastajaa, ja kuoli.

6. Seth oli sadan ja viiden ajastajan vanha, ja siitti Enoksen.

7. Ja eli siite kahderansataa ja seigemän ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

8. Ja koko hänen ikänsä oli yhderansataa ja kaksitoistakymmeneä ajastajaa, ja kuoli.

9. Enos oli yhderänkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Kenanin.

10. Ja eli siite kahderansataa ja viisitoistakymmeneä ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

11. Ja koko hänen ikänsä oli yhderansataa ja viisi ajastajaa, ja kuoli.

12. Kenan oli seigemänkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Methalaleetin.

13. Ja eli siite kahderansataa ja neljäkymmeneä ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

14. Ja koko hänen ikänsä oli yhderansataa ja kymmeneen ajastajaa, ja kuoli.

15. Methalaleel oli viiden ajastajan seigemättäkymmeneä vanha, ja siitti Jaredin.

16. Ja eli siite kahderansataa ja kolmekymmeneä ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

17. Ja koko hänen ikänsä oli kahderansataa, yhderänkymmeneä ja viisi ajastajaa, ja kuoli.

18. Jared oli sadan ja kahdensiegemättäkymmeneä ajastajan vanha ja siitti Henochin.

19. Ja eli siite kahderansataa ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

20. Ja koko hänen ikänsä oli yhderansataa ja kaksiseigemättäkymmeneä ajastajaa, ja kuoli.

21. Henoch oli viidensiegemättäkymmeneä ajastajan vanha, ja siitti Methusalahu.

22. Ja siite kuin hän oli Methusalahu siittänyt, pysyi hän jumalisesa elämänsä kolmesataa ajastajaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

23. Ja koko hänen ikänsä oli kol-

mejataan ja wiijiseigemättäkymmendä ajastaitkaa.

24. Ja hän eli jumalifesti: ja ei enä ollut; sillä Jumala otti hänen pois. Hebr. 11: 5. 3rd. Ep v. 14.

25. Methusalah oli sadan ja seigemen ajastajan yhderättäkymmendä wanhaha, ja siitti Lamechin.

26. Ja eli sitte seigemänsataa ja kaxi yhderättäkymmendä ajastaitkaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

27. Ja koko hänen ikänsä oli yhderänsataa ja yhderänsieigemättäkymmendä ajastaitkaa, ja kuoli.

28. Lamech oli sadan ja kahden ajastajan yhderättäkymmendä wanhaha, ja siitti pojan.

29. Ja kugui hänen nimensä Noah, sanoden: tämä on lohduttawa meitä meidän waiwasamme ja töisämme maan päällä, jonga HERRa kironnut on.

30. Sitte eli hän wiijisataa yhderäkymmendä ja wiiji ajastaitkaa, ja siitti poikia ja tyttäriä.

31. Ja koko hänen ikänsä oli seigemen sataa ja seigemänkahderättäkymmendä ajastaitkaa, ja kuoli.

32. Noah oli wiidensadan ajastajan wanhaha, ja siitti Semin, Hamin ja Japhetin.

B. ENN.

Maitma tekee syndiä; uhatan wedenraijumisella. Arkki rakettu.

Ja tapahtui koska ihmiset rupeisit lisääntymään maan päällä, ja siitti tyttäriä;

2. Niin Jumalan pojat näit ihmisten tyttäret kaimiri, ja otit emämyksensä kaikesta kuin he walisit. Math. 24: 38. Luc. 17: 27.

3. Silloin sanoi HERRa: ei minun hengeni pida ruhteleman ihmistä (sanan kautta) ijanrakkesti, sillä hän on liha; sentähden olkon hänelle aikaa, sata ja kaxikymmendä ajastaitkaa.

4. Siihen aikaan olit sanganit maan päällä: ja myös sitte, kuin Jumalan pojat malaisit ihmisten tyärten kanssa, ja he olit siittänet heille (lappia:) nämät olit wadiat, ne muinen kuuluisat miehet.

5. Mutta HERRa näki ihmisen pahuden suurei maan päällä; ja kaikki hänen sydämensä aiwoitus ja ajatus oli ainoastansa paha joka aika. 1 Mos. 8: 21. Math. 15: 19.

6. Ja HERRa katui ihmisen tehenensä maan päälle, ja tuli murhelli-sexi sydämesänsä.

7. Ja HERRa sanoi: Minä tahdon ihmisen, jonga minä loin, hukutta maan päällä, hamasta ihmisestä niin karaan asti, matoi, ja taiwan linnuun asti: sillä minä kadun että minä niitä tehnyt olen.

8. Mutta Noah löysi armon HERRan edessä.

9. Tämä on Noahn sukukunda: Noah oli hurkas ja waka mies ajallansa, ja eli jumalifesti: Hebr. 11: 7. 2nd Pet. 2: 5.

10. Ja siitti kolme poikaa, Semin, Hamin ja Japhetin.

11. Mutta maa oli turmeldu Jumalan kasiwain edessä, ja täynnä wäkirwadaa.

12. Silloin kagahiti Jumala maan päälle, ja kago, se oli turmeldu: sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä.

13. Ja Jumala sanoi Noahille: kaiken lihan loppu on minun eteeni tullut: sillä maa on heistä täynnänsä wäkirwadaa, ja kago, minä hukutan heitä ynnä maan kanssa.

14. Tee sinulles Arkki hongasta, ja tee sifälle olinjat, ja terwaa se sifaldä ja ulkoa.

15. Ja tee händä näin: Kolmejataa kynnärätä pitä oleman Arkin pituuden, wiijikymmendä kynnärätä hänen leweydensä, ja kolmekymmendä kynnärätä korkeudensä.

16. Arkin alkunan jimmu pitä tekemän, ja kynnärällä päättämän sen ylhäldä: Ja Arkin oven pitä jimmu paneman sen jimmu. Ja hänellä pitä oleman kolme pohjaa, yri alinua, toinen keskellä ja kolmas ylimmä.

17. Ja minä, kago minä annan tulla wedenraijumisen maan päälle hukuttamaan kaikkea lihaa, josa eläwä hengi on taiwan alla, ja kaikki niitä maan päällä on, pitä hukunnan.

18. Mutta sinun kansas minä minun liitteni teen, ja sinun pitä Arkkiiin nälle menemän, sinun ja sinun poikas, ja sinun emändäs, ja poikas emänmä sinun kansas.

19. Ja sinun pitä saattaman Arkkiiin kaikkein eläimet kaikesta lihasta lantain, koiraren ja naararen, jään elämään kansas.

20. Sinuista laistansa, karjasta laistansa, kaikkeinajista madoista maan päällä laistansa. Kaikista näistä pitä karjain sinun tygös käynnän, jään elämään.

21. Ja sinun pitä ettaman tygös kaikkein ruokaa jota syhdän, ja kokenan sinun tygös, sinulle ja heille elatureri.

22. Ja Noah teki sen: Kaikki mitä Jumala hänen käski, niin hän teki.

7. Lufu.

Wedenpajumus tulee. Noah pelastettu.

Ja HETra janoi Noahille: mene sinä ja koko sinun huones Arkkiiin: sillä sinun minä olen nähnyt hurjaksi minun edestäni tällä ajalla. 2 Per. 2: 5.

2. Kaikista puhtaista eläimistä ota tygös seigemän ja seigemän, koiras ja naaras, mutta saastaisista eläimistä karjan, koiras ja naaras.

3. Niin mygös taiwan linnuista seigemän ja seigemän, koiras ja naaras, etä pennen jäis elämään koko maan päällä.

4. Sillä vielä seigemän päivän peränä annan minä fataa maan päälle neljäkymmendä päivää ja neljäkymmendä vötä, ja hukutan maan päällä kaikki eläivät luondokappalet, jotka minä tehnyt olen.

5. Ja Noah teki kaiken sen jälkeen kuin HETra hänelle käski.

6. Ja Noah oli kunden sadan ajastajan reanba koska vedenpajumus tuli maan päälle.

7. Ja Noah meni Arkkiiin poikansa, emändinensä, ja hänen poikainensa emänmät hänen kansansa, vedenpajumisen edestä.

8. Puhtaisia eläimistä ja saastaisista,

ja linnuista ja kaikista kuin mateleivat maan päällä,

9. Menit Noahn tygö Arkkiiin karjain, koiras ja naaras, niinkuin HETra Noahille käskenyt oli.

10. Ja tapahtui, koska seigemän päivää kuluneet olit, tuli vedenpajumus maan päälle.

11. Kunderella sadalla ajastajalla Noahn ijästä, toisella kunkaudella, seigemänä toistakymmenendä päivänä kunnja, sinä päivänä tuohuit kaikki syryden lähtet, ja taiwan alkumat aukentit.

12. Ja maan päälle satoi neljäkymmendä päivää ja neljäkymmendä vötä.

13. Juruu sinä päivänä meni Noah ja Sem, ja Yam, ja Japhet, Noahn pojat, ja Noahn emändä, ja kolme hänen poikainja emändätä hänen kansansa Arkkiiin.

14. He ja kaikki pedot laistansa, ja kaikki karja laistansa, ja kaikki matelewaiset jotka mateleivat maan päällä laistansa, ja kaikki linnut laistansa, kaikki lendäväiset, joilla siivet olit.

15. Ja menit Noahn tygö Arkkiiin karjittain kaikesta lihasta, joka elävä hengi oli.

16. Ja ne olit koiraret ja naararet kaikkeinajesta lihasta, ja menit sisälle niinkuin Jumala hänelle käskenyt oli. Ja HETra sulki hänen jälkeensä.

17. Silloin tuli vedenpajumus neljäkymmendä päivää maan päälle, ja vedet paisuit, ja nostit Arkin ylös, ja weit korkealle maasta.

18. Niin vedet sait wallan, ja paisuit sangan suuresti maan päälle, niin että Arkki oli vesijajolla.

19. Ja vedet sait sangan suuren wallan, ja enänit niin suuresti maan päälle, että kaikki korkiat ruoret koko taiwan alla peitettin.

20. Wiistitoistakymmendä kynnärätä korkealla olit vedet ruorten päällä, jotka he peitit.

21. Silloin hukkui kaikki liha, joka maan päällä matelee, linnut, karja, pedot, ja kaikki jotka maan päällä liikkuvat, ja kaikki ihmiset.

22. Ja kaikki joilla elävä hengi oli kuivan maan päällä, ne kuolit.

23. Niin hukutettiin kaikki ne kuin maan päällä olit, ihmisestä niin karjaan asti, ja matoit, ja taiwan linnuin asti, kaikki hukutettiin maan päällä, ainoastaan Noah jäi, ja ne jotka hänen kansansa olit Arksia.

24. Ja vedet seisoi valdiaana maan päällä sata ja viisikymmentä päivää.

S. Lufu.

Wedenpaisumisen loppu, Noahn uhri, Jumalan lupaus.

Silloin Jumala nautti Noahia ja kaikkia eläviä, ja kaikkia karjaa, kuin hänen kansansa olit Arksia, ja Jumala nosti tuulen maan päälle, ja vedet seisahdit.

2. Ja sywyden lähtet tukittiin, ja taiwan aakumat, ja sateet tauvaasta asetettiin.

3. Ja vedet maan päällä enämmin ja enämmin juoyit pois, ja vähenit sadan ja viiden kymmenen päivän perästä.

4. Ja seihemändenäkoltakymmenendän päivänä, seihemännesä kunkaudessa jäi Arksi Araratin vuorille.

5. Mutta vedet juorit pois, ja vähenit hamaan kymmenenteen kunkautteen asti. Ensimmäisnä päivänä kymmenendän kunkautena näyit vuorten kukkulat.

6. Neljäkymmenen päivän perästä, avais Noah Arkin aakunan, jonka hän tehnyt oli.

7. Ja andoi Karneen lentää ulos, joka lensi kahtiapäin, siihen asti kuin vedet maan päällä kuivuut.

8. Sitte lähetti hän kyhkyisen tykönsä, keettlemaan jos vedet olisit juosuet pois maan päältä.

9. Koska ei kyhkyinen löynnyt kusa hän sai jalkansa lenvättä, palais hän hänen tykönsä Arkkiin: sillä vedet olit vielä koko maan päällä, niin hän esjensi kätensä, otti hänen ja toi Arkkiin.

10. Ja odotti vielä toiset seihemän päivää, ja andoi taas kyhkyisen lentää Arksista.

11. Se palais hänen tykönsä, ehtopuolella, ja kago, hän toi suu-

fansa oljypuun lehden, jonka hän murtanut oli. Niin Noah ymmärsi vedet maan päällä juosneyi pois.

12. Mutta hän odotti vielä seihemän päivää, ja andoi kyhkyisen lentää ulos, joka ei enä palannut.

13. Ja kuudenmella sadalla ja ensimmäisellä ajastajalla (Noahn ijästä) ensimmäisnä päivänä ensimmäisessä kunkaudessa, kuivuut vedet maan päältä. Niin avais Noah Arkin katon, ja näki, ja kago, maa oli kuivuunt.

14. Niin maa tuli peräti kuiva: seihemändenäkoltakymmenendän päivänä toisesä kunkaudessa.

15. Niin Jumala puhui Noahille, sanoden:

16. Lähde Arksista, sinä ja sinun emändäs, ja sinun poikas, ja sinun poikais emämät sinun kansas.

17. Kaikkinaiset eläimet jotka sinun tykönsä ovat, kaikkinaisesta lihasta, sekä linnuista että karjasta, ja kaikista matelevaisista maan päällä, johdata ne ulos kansas: ja kavelkөн ne maan päällä, ja olkon hedelmälliset ja lisändykөн maan päällä.

18. Niin Noah meni ulos poikainensa, ja emändinensä, ja poikainensa emämät hänen kansansa.

19. Kaikkinaiset eläimet, kaikkinaiset matelevaiset, kaikkinaiset linnut, ja kaikki kuin maalla matelevat: läxit Arksista, jokainen kaldasensa tygö.

20. Ja Noah rakensi HERRalle Altarin: ja otti kaikkinaisesta puhtaasta karjasta, ja kaikkinaisista puhtaista linnuista, ja uhrais polttouhria Altarilla.

21. Ja HERRa haisti lepytys haaju, ja HERRa sanoi sydämesänsä: en minä sille enä maata kiro ihmisen tähden: vaikka ihmisen sydämen aivveitus en paha hamasta lapsudesta: ja en minä sille enä lyö kaikkia kuin elävät, niinkuin minä tehnyt olen.

1 Mos 6: 5. Matt. 15: 19. Ef. 54: 9.

22. Niin Kauwan kuin maa seiso, ei pidä Eylväminen ja niittäminen, wilu ja helle, suwi ja talwi, päivä ja yö laffaman.

1 Mos. 1: 14. Jer. 33: 25.

9. Lufu.

Jumalan veren muodattaminen kielään.
Kaaren merkki. Noahn wiina.
Canaan kirottu.

Ja Jumala junnais Noahn ja hänen
vaimonsa, ja saanoi heille: olkat he-
demälliset, lisääntyvät ja täyttäkät
maata.

2. Ja teidän pelkonne ja hämmä-
styksenne olkon kaikissa eläimissä maan
päällä, ja kaikissa linnuissa taivahan alla;
ja kaikissa jotka maalla matelewat, ja
kaikissa kalaisissa mereissä: ne ovat teidän
käynnne annettut.

1 Mos. 1: 28. Luku 8: 17.

3. Kaikki jotka liikkuwat ja eläwät,
elken taile ruuysi: niinkuin wiherjäisen
ruokan, olen minä kaikki teille andanut.

1 Mos. 1: 29.

4. Niinastansa älkät syökö lihaa:
joka elä on veren itsejansä.

3 Mos. 17: 14.

5. Ja tetijesti minä tahdon waatia
teidän ruumiinne veren, kaikilda eläi-
miltä minä sen tahdon waatia: ja ih-
misen kädestä, ja myös itsekingin hä-
nen weljeinsä kädestä tahdon minä waa-
tia ihmisen hengen.

6. Se kuin ihmisen veren wuo-
dette, hänen werensä pitää ihmisen
kautta muodatettaman: sillä Jumala
on ihmisen tehnyt kuwajensa.

1 Mos. 25: 31. Gen. 1: 28: 17. Matt. 26: 52.
Jin. 1: 13: 10.

7. Olkat siis hedelmälliset, lisää-
ntyvät ja enättät teitäonne maassa, ja
olkat siinä moneri.

8. Ja Jumala puhui Noahille, ja
hänen pojilleensa hänen kansansa sa-
naksi:

9. Ja minä, kago minä teen tei-
dän kansanne minun liittoni, ja tei-
dän siemenenne kansa teidän jälkenne.

10. Ja jokaisen elävän hengen kans-
sa, jotka teidän tykönnäonne owat, sekä
linnuissa että karjassa, ja kaikissa eläi-
missä maan päällä, jotka teidän tykö-
nnäonne owat, kaikissa niissä jotka Arkis-
in lipit, mikä ikänänsä eläin se maa-
salla.

11. Ja teen minun liittoni teidän
kansanne: ettei tästede enä pidä kaik-
in lihaa hukutettaman wedenpaisumi-

fella: ja ei pidä tästede enä weden-
paisumus tuleman maata turmelemaan.

Es. 54: 9.

12. Ja Jumala sano: tänä on
sen liiton merkki, jonga minä annan
minun ja teidän välillemme, ja joka
elävän hengen välille teidän tykönnä-
onne, tästede ijankaikkiseen.

13. Minun kaareni minä olen pan-
nut pilviin: sen pitää oleman liiton
merkki, minun ja maan välillä.

14. Ja koska niin tapahtui että
minä tuotan pilven maan ylige: niin
pidä kaari pilwisä nähtämänä.

15. Ja niin minä muistan minun
liittoni, minun ja teidän välillämmme,
ja joka elävän hengen kaikkinaisessa
lihassa; ettei enä wedenpaisumus pidä
tuleman kaikkea lihaa hukutttamaan.

16. Sentähden pitää kaaren pilwi-
sä oleman; että minä kagon sitä, ja
muistan sen ijankaikkisen liiton Juma-
lan välillä ja joka elävän hengen, kaik-
kinaisessa lihassa kuin maan päällä on.

17. Ja Jumala sano: Noahille: tä-
mä on se liiton merkki, jonga minä
olen tehnyt minun ja kaiken lihan wä-
lille maan päällä.

18. Ja Noahn pojat jotka läyit
Arkista, olit: Sem, ja Ham, ja Ja-
phet. Ja Ham oli Canaan Isä.

19. Nämät owat kolme Noahn poi-
kaa, ja heillä owat ne, jotka hajotetut
owat kaikkeen maahan.

20. Ja Noah rupeis olemaan pel-
domiesmä, ja istutti wiinamäen.

21. Ja hän joi wiinaa; ja juoppi
ja makais peittämätä majajansa.

22. Koska Ham, Canaan Isä, näki
Isänsä häwryn, saanoi hän sen melem-
mille weljillensä, jotka ulkona olit.

23. Niin otti Sem ja Japhet waat-
ten, ja panit melempain heidän har-
tioillensa, ja menit seljittäin, ja peitit
Isänsä häwryn. Ja heidän kaswonsa
olit kääntyt pois, niin ettei he nähnet
Isänsä häppä.

24. Koska Noah heräis wiinastansa,
ja sai tietä mitä hänen uuerin poi-
kansa hänelle tehnyt oli,

25. Niin saanoi hän: kirottu elkon
Canaan: olkon hän orjain orja, hä-
nen weljeinsä seassa.

26. Ja vielä faneit: kiitetty olkon HEMra Semin Jumala, ja Canaan olkon hänen orjansa.

27. Jumala lewitäkön Japhetin, ja hän asuten Semin majoissa, ja Canaan olkon hänen orjansa.

28. Ja Noah eli wedenpaisumisen jälkeen, kolmesataa ja viisikymmendä ajastaikaa.

29. Ja koko Noahn ikä oli yhdeksänsataa ja viisikymmendä ajastaikaa, ja kuoli.

10. Lufu.

Maa jaettu Japhetin, Hamin ja Semin lapsille.

Tämä on Noahn lasten sukukunda: Semin, Hamin ja Japhetin: ja heille syndyi lapsia wedenpaisumisen jälkeen.

1 Mta 1. 1: 4, 10.

2. Japhetin lapset: Gomer, Magog, Madai, Javan ja Thubal: Melech ja Thiras.

3. Mutta Gomerin lapset: Ascanas, Riphath, ja Thogarma.

4. Javranin lapset: Elisa ja Tharsis: Chittim ja Dedanim.

5. Näistä ovat hajotetut pakanoit-
ten luodot, heidän maakunniansa, ike-
lakin oman kielenä jälkeen: heidän
sukukundainsa jälkeen, heidän kansui-
sansa.

6. Hamin lapset: Chus, Mizraim,
Put ja Canaan.

7. Chusen lapset: Seba, Sewila,
Sabtha, Raema, ja Sabtheda. Mac-
man lapset: Scheba ja Dedan.

8. Mutta Chus siitti Nimrodin:
hän rupeis elämään waldias maalla.

9. Ja hän oli jalo mežämies HEM-
ran edesä. Siitä on sananlasku: se
on jalo mežämies HEMran edesä,
niinkuin Nimrod.

10. Ja hänen waldakundansa alkui
oli Babel, Erech, Akhad ja Calne,
Sinearin maalla.

11. Siitä maakunnasta tuli hän
Nijyriaan: ja rakensi Niniven, ja Ne-
hobothin kaupungin, ja Calahn.

12. Ja myös Messen, Niniven ja
Calahn waihelle: joka on suuri kau-
pungi.

Jon. 1: 2. Lufu 3: 2, 3.

13. Mizraim siitti Endimin, Ana-
minin, Leabimmin, Naphthimin.

14. Patrusimmin ja Chastuhimin,
joisia tulleet ovat Philistin, ja Caphtorin.

15. Mutta Canaan siitti eukoisensa
Sidonin, ja Jethin,

16. Ja Zebusin, Emerin, Girgejin,

17. Yhwin, Arkin, Sinin,

18. Ja Arwadin, Semarin ja Hamathin. Sitten ovat hajotetut Canaanalaisen sugut.

19. Ja Canaanalaisten rajat olit Sidonista, Gerarin kautta hamaan Gazaan, Sedemaan, ja Gemerraan, ja Adamaan, ja Seboimiin päin, Lasaan asti.

10f. 11: 8.

20. Nämät ovat Hamin lapset heidän sukukundainsa ja kiellensä jälkeen: heidän maakunniansa ja kansoiansa.

21. Mutta myös ike Semille syndyi lapsia; hän oli kaikkein Eberin lasten isä: Japhetin sen wanhimman weli.

22. (Ja nämät ovat) Semin lapset: Elam, ja Assur: Arphachad, Lud ja Aram.

1 Mta 1. 1: 17.

23. Ja Aramin lapset: Uz, Gul, Gether ja Mas.

24. Mutta Arphachad siitti Calahn: Calah siitti Eberin.

25. Eberille syndyi kaxi poikaa: yri kuguttin Peleg, että hänen aikansa mailma jaettiin: hänen weliensä kuguttin Jektan.

26. Jektan siitti Almodadin, ja Salephin, Sasarmawethin, ja Jarahn,

27. Hadoramin, Usalin, Dikelan,

28. Dabalin, Abimaelin, Seban,

29. Dphirin, Sewilan ja Jobabin. Kaikki nämät ovat Jektan pojat,

30. Ja heidän asumajiansa eli Messasta, siihen asti kuin Sephariin tullaan, wuoren tygö, itään päin.

31. Nämät ovat Semin lapset, sukukundainsa ja kiellensä jälkeen: heidän maakunniansa, kansainsa jälkeen.

32. Nämät ovat Noahn lasten sukukunnat, heidän heimokundainsa jälkeen, heidän kansoiansa. Ja näistä ovat kansat jaetut maan päälle wedenpaisumisen jälkeen.

11. Puh.

Babelin torni. Semiu sukukunnat.

Ja koko maailmalla oli yhtäläinen kieli ja yhtäläinen puheparisi.

2. Ja koska he matkustit idästä, löysit he kedon Sinearin maalla, ja asuit siellä.

3. Ja sanoit lestenänsä: Käykämme niilejä tekemään ja polttamaan. Ja heillä olit tiilit kivein siasa, ja maan pihka jiteeri.

4. Ja sanoit: Käykämme, rakendamme meillemme kaupungin ja tornin, jota tahvaisen ulotuis, tehdäremmää meillemme niinea; ettei meitä hajotetai kaiktiin maihin.

5. Silloin HETra astui alas kage-maan kaupungita ja tornia, jota ihmisten lapset rakensit.

6. Ja HETra sanoi: Kago, se on yhtäläinen kansa, ja yhtäläinen kieli en kaikkein heidän seafansa, ja he ovat ruuennet tätä tekemään: ja nyt ei heitä taita estettä mihtän kuin he ovat aikoinet tehdä.

7. Käykämme, astukamme alas ja jekoitakamme siellä heidän kielenä: niin ettei kengän ymnärräisi toisensa kieldä.

8. Ja niin HETra hajotti heidän siellä kaiktiin maihin; ja he lakkasit jäädä kaupungita rakendamasta.

9. Ja sentähden kutsuttiin hänen nimensä Babel: sillä siellä HETra sekkoi koko maan kielen: ja HETra hajotti heidän siellä kaiktiin maihin.

10. Nämät ovat Semiu sukukunnat: Sem oli sadan ajastajan vanha, ja siitti Arphaxadin, kahda ajastakaaneidenpajimmisen jälkeen.

1 silta 1. 1: 17. Luc. 3: 36.

11. Ja eli sitte wiisifataa ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

12. Arphaxad oli wiidenkymmendä ajastajan vanha, ja siitti Salahn.

13. Ja eli sitte neljäfataa ja kolme ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

14. Salah oli kolmenkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Eberin.

15. Ja eli sitte neljäfataa ja kolme ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

16. Eber oli neljänkymmendä ajastajan vanha, ja siitti Pelegin.

17. Ja eli sitte neljäfataa ja kolmenkymmendä ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

18. Peleg oli kolmenkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Regun.

19. Ja eli sitte kaksifataa ja yhderän ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

20. Regu oli kahdenkymmendä ajastajan vanha, ja siitti Serugin.

21. Ja eli sitte kaksifataa ja seitsemän ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

22. Serug oli kolmenkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Nahorin.

23. Ja eli sitte kaksifataa ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

24. Nahor oli yhderänkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Tarahn.

25. Ja eli sitte sata ja yhderäntoista kymmendä ajastakaaneiden, ja siitti poikia ja tyttäriä.

26. Tarah oli seitsemänkymmeneen ajastajan vanha, ja siitti Abramia, Nahorin ja Haranin.

27. Nämät ovat Tarahn sukukunnat: Tarah siitti Abramia, Nahorin ja Haranin. Haran siitti Lotin.

1 silta 1. 1: 26.

28. Ja Haran kuoli Isänsä Tarahn edessä, Isänsä maalla Caldean Urissa.

29. Silloin Abram ja Nahor otit heillensä emännät: Abramia emännän nimi oli Sarai, ja Nahorin emännän nimi Milka, Haranin tytär, joka oli Milkian ja Jislan Isä.

30. Mutta Sarai oli hedelmätön, eikä ollut hänellä lasta. 1 Mos. 17: 17.

31. Ja Tarah otti poikansa Abramia ja Lotin Haranin pojana, poikansa Sarain, ja miniaansa Sarain, poikansa Abramia emännän, ja he läyrit ulos ynnä Caldean Urissa menemään Canaan maalle, ja tulit Haraniin, ja asuit siellä. Jos. 24: 2, 3. Res. 9: 7.

32. Ja Tarah oli kahdensadan ja wiiden ajastajan vanha ja kuoli Haranissa.

12. L u f u.

Abramin kutsuminen, lupaus, matkustaminen, tusta, kavaluus ja kuinga hände torutan.

Ja **3**EXra oli sanonut Abramille: Lähde maaldas, ja suvustas, ja Isas huonesta: sille maalle jonga minä sinulle ofotan.

Ap. 2. 7: 3, 4. Hebr. 11: 8.

2. Ja minä teen sinun suurexi Kansaksi, ja sinun sinun, ja teen sinulle suuren nimen, ja sinä olet siunatus.

1 Mos. 13: 16.

3. Minä sinun niitä jotka sinua sinuavat, ja kiron niitä jotka sinua Firowat. Ja sinusa pitä kaikki sukukunnat maan päällä siunaturi tuleman.

1 Mos. 18: 18. Luku 22: 18. Luku 26: 4. Luku 28: 14. Ap. 2. 3: 25. Gal. 3: 8, 16.

4. Niin Abram läri, niinkuin **3**EXra hänelle sanonut oli, ja Lot meni hänen kansansa: Mutta Abram oli wiidenkahdeksattakymmeniä ajastajan wanhä **4**aranista lähteisänfä.

5. Niin otti Abram emändänfä **5**arain, ja Lotin welsensä pojain, tawaroinensa, jonga he olit pannet kokoon, ja sielut, jotka he olit saanet **4**aranisa, ja läyit matkustamaan **5**anaan maalle; tulit myöds **5**anaan maalle.

6. Ja Abram waelji sen maakunnan läpihe, hamaan **5**ichemin paikka kundaan, **5**orehn lakuteen asti. Ja siihen aikaan asuit **5**anacalaiset maalla.

7. Silloin näyi **5**EXra Abramille, ja sanoit: sinun siemenelles amman minä tämän maan. Ja hän rakenji sinä Altarin **5**EXralle, joka hänelle näkynt oli.

1 Mos. 13: 15. 5 Mos. 34: 4. Heb. 9: 8. Ap. 2. 7: 5.

8. Sitte siirji hän igensä edemmä wuoren tygö, **5**etheliistä itään päin, ja pani siihen majansa, niin että **5**etheli oli lännen puolella ja **5**li idän puolella, ja rakenji sinä Altarin **5**EXralle, ja saarnais **3**EXran nimestä.

9. Ja Abram läri sieldä edemmä, ja waelji etelään päin.

10. Niin tuli kowa aika maalle, ja Abram meni alas **5**gypttiin, olemaan muukalaisna siellä: sillä sangen kowa aika oli maalla.

11. Ja tapahtui kofa hän lähestyi

5gypttiä, puhui hän emännällensä **5**araille: kago armani, minä tiedän sinun ihanari waimoyi nähdiä.

12. Koska **5**gypttiläiset saawat sinun nähdiä, niin he sanowat: tämä on hänen emändänfä, ja tappawat minun, ja andawat sinun elää.

13. Sanos siis iges minun siisareni; että minulle hywin olis sinun tähtes, ja minä eläijin sinun wuores.

1 Mos. 20: 2, 13. Luku 26: 7.

14. Koska Abram tuli **5**gypttiin, näit **5**gypttiläiset waimon juuri ihanari.

15. Ja **4**haraon **4**ubhtinat näit hänen, ja ylistit händä **4**haraon edesjä: silloin wietiu waino **4**haraon huonefen.

16. Ja Abramille tehtiu hywin hänen tähtensä. Ja hänellä oli lambaita ja karjaa, ja aaseja, ja palvelioita, ja piikkoja, ja aajintammoja, ja kameleja.

17. Mutta **5**EXra wigais **4**haraota suurilla wiganzilla, ja hänen huonettaansa, **5**arain Abramiu emändän tähden.

18. Silloin kufui **4**harao Abramiu tygönfä, ja sanoit: miyis tämän minulle teit? miyis ilmoittanut minulle händä emännäres?

19. Miyis sanoit, hän on minun siisareni, että minä ottaijin hänen emändänreni? kago, täsä on sinun emändäs, ota händä ja mene.

20. Ja **4**harao amoi kästyn hänestä miehällensä: ja he saait hänen ulos ja hänen emändänfä, ja kaikki kuin hänellä oli.

13. L u f u.

Abram ja Lot erkanewat toimen toisestansa. **5**umalan lupaus.

Niin Abram waelji ylös **5**gyptistä emändänfä ja kaiken kalunsa kansa, ja Lot hänen kansansa, etelään päin.

2. Ja Abramilla oli sangen paljo karjaa, hopyata ja kuldaa.

3. Ja hän matkusti edespäin etelästä **5**etheliin asti, ja hamaan siihen paikkaan, josa hänen majansa oli ennen ollut, **5**etheliin ja **5**lin waihellä:

4. Juuri siihen paikkaan, johon hän ennen Altarin eli rakendanut: ja Abram saarnais sinä **5**EXran nimestä.

1 Mos. 12: 8.

5. Mutta Lotilla, joka Abramia seurais, oli myös lambaita, ja karjaa, ja maseja.

6. Ja ei heitä wetänyt maa yhdesä asumaan; sillä heillä oli paljo tavaraa, eikä tainnet yhdesä asua. 1 Mos. 36: 7.

7. Ja riita oli Abramin paimenit-
ten ja Lotin paimenitten välillä. Ja siihen aikaan asuit myös Canaanealaiset ja Pherefealaiset maalla.

8. Niin Abram sanoi Lotille: älä-
kän olko riita minun ja sinun vä-
lillä, ja minun ja sinun paimen-
des välillä: sillä me olemme mie-
het weljeyet.

9. Etkö koko maa ole edesäs aldis?
creita juns minuista: jos sinä menet
vasemalle puolelle, minä menen oikealle,
eli jos sinä menet oikealle, minä men-
nen vasemalle.

10. Niin Lot neiti silmänsä, ja
käveli kaiken Jordanin lakeuden; sillä
se oli wedestä wiljainen: ennen kuin
HETra Sodomian ja Gomorran hu-
kutti, oli se niinkuin HETran yrti-
tarha, niinkuin Egyptin maa, siihen
asti kuin Beariin tullaan.

11. Ja Lot walsi hänellesä koko
sen lakeuden Jordanin tyköä, ja mat-
kusti itään päin: ja niin weljeyet er-
kaut toisestansa:

12. Että Abram asui Canaan maal-
la, ja Lot asui sen lakeuden Kaupun-
issa, ja pani majansa Sodomian puo-
lta.

13. Mutta Sodomian kansa oli pa-
ka, ja rikost kowin HETraa vastaan.
1 Mos. 18: 20. Des. 16: 48, 49, 50.

14. Ja HETra sanoi Abramille, sitte
kuin Lot oli eroittanut igensä Abra-
mista: noista nyt silmäs ja kago siitä
kujas asut, pohjan puoleen, etelän puo-
leen, idän puoleen ja lännen puoleen.

15. Sillä kaiken sen maan kuin
sinä näet, annan minä sinulle, ja
sinun siemenelles ijankaikkiseksi.
1 Mos. 12: 7.

16. Ja teen sinun siemenes niin-
kuin tomun maan päällä: että jos
joku taita lukea tomun maan päällä,
sen hän myös taita sinun siemenes
luka.

1 Mos. 15: 5. Luku 26: 4.
Hebr. 11: 12.

17. Nouse ja waella maata pitkin
ja poikin: sillä sinulle minä sen annan.

18. Niin Abram siirsi majansa, ja
tuli, ja asui Mamren lakeudella, joka
on Hebronisa: ja rakensi siinä Altarin
HETralle.

14. Luku.

Lot otettu fangiri, pelastettu. Melchi-
sebed sinua Abramia.

Ja tapahtui Amraphelin Sinearin
Kuningan, Ariochin Glassarin Ku-
ningan, Chedorlaomerin Elamin Ku-
ningan, ja Thidealin pakanoitteen Ku-
ningan aikana:

2. Että he sodeit Berata Sodomian
Kuningasta, ja Dirfata Gomorran Ku-
ningasta, ja Sincabia Adamahin Ku-
ningasta, ja Semeberitä Zebotinin Ku-
ningasta, ja Delaan, se on, Bearin,
Kuningasta vastaan.

3. Nämät kaikki tulit yhteen Sid-
dinin laayosa; se on se suolainen meri:

4. Sillä he olit ollet karitoistakym-
mendä ajastaiskaa Kuningas Chedorlaom-
merin alla; mutta kolmandenatoista-
kymmenendenä ajastaiskana olit he hä-
neistä luepuner.

5. Neljäandenatoistakymmenendenä a-
jastaiskana tuli Chedorlaomer, ja ne Ku-
ningat kuin hänen kansansa olit, ja löit
ne Galewan pojat Carnaimin Aisharoth-
thisa, ja Suimim Hammisfa; niin myös
Emimim Schawren Kirjathaimisfa:

6. Ja ne Horevit Seirin wnorella;
siihen lakiaan paikkaan Pharanisiin asti,
kerpea liki.

7. Ja he palaisit ja tulit Miispatin
lähten tygö, se on Gades, ja löit koko
Amalekitain maan; niin myös Amor-
realaisit, jotka asuit Esasenin Tha-
marisfa.

8. Niin läxit Sodomian Kuningas,
ja Gomorran Kuningas, ja Adamahin
Kuningas, ja Zebotinin Kuningas, ja
Delahin, se on Bearin Kuningas: ja
hangikit setaan heitä vastaan Siddi-
min laayosa:

9. Chedorlaomeria Elamin Kuningas-
ta, ja Thidealia pakanoitteen Kuningasta,
ja Amraphelia Sinearin Kuningasta, ja
Ariochia Glassarin Kuningasta vastaan:
neljä Kuningasta wiittä vastaan.

won, sen elävän kaimori joka miuun näke, joka on Caderen ja Baredin wälillä.

1 Moſ. 24: 62. Euku 25: 11.

15. Ja Hagar synnytti Abramille pojan: ja Abram kutsui poikansa nimen, josta Hagar synnytti, Iſmael.

Gal. 4: 22.

16. Ja Abram oli kuudentyhderättäkymmeniä ajatajan wanha, koska Hagar synnytti Iſmaelin Abramille.

17. L u f u.

Abrahamin ympärusteittaminen, siemen.

Koska Abram oli yhdeänkymmenen ja yhdeän ajataikainen, näyi HERRA Abramille ja sanoi hänelle: Minä olen Jumala kaikkiwaldias: waela minun edessäni, ja ole waka.

2. Ja minä teen liittoni minun ja sinun wälillä, ja liſän sinun sangen suuresti.

3. Ja Abram langeis kaimoilleensa: Ja Jumala puhui hänen kansansa sanoden:

4. Kähe, Minä olen, ja minun liittoni on sinun kansas, ja sinä tulet paljon kansan Iſäri.

Rom. 4: 17.

5. Sentähden ei sinua pidä enäämpi kutsuttaman Abram; mutta Abrahamin pitä oleman sinun nimes: sillä minä olen tehnyt sinun paljon kansan Iſäri.

6. Ja teen sinun sangen suuresti hedelmällisiksi, ja asetan sinun kansoiksi: ja kuningat tulewat sinulta.

7. Ja minä teen minun liittoni minun waihellani ja sinun, ja sinun siemenes sinun jälkees, heidän suguisansa ijankaikkiseksi liitoksi: että minä olen sinun Jumalas, ja sinun siemenes sinun jälkees.

8. Ja annan sinulle ja sinun siemenelles sinun jälkees, sen maan, josta sinä muukalainen olet; koko Canaan maan ijäiseksi omaisudeksi: ja olen heidän Jumalansa.

9. Ja Jumala sanoi Abrahamille: pida siis minun liittoni, sinä ja sinun siemenes sinun jälkees, heidän suguisansa.

10. Ja tämä on liitto josta teidän pitämän pitä minun waihellani ja teidän, ja sinun siemenes

waihellani sinun jälkees: kaikki miehenpuoli pitää teidän seasanne ympärusteittaman.

3 Moſ. 12: 3. Euc. 2: 21. Ap. 2: 7: 8. Rom. 4: 11.

11. Ja teidän pitä ympärusteittaman teidän eijnahanne Iſhan: sen pitä oleman liiton merkiksi minun ja teidän waihellanne.

12. Kahdeksan päivätuen poika lappi pitä ympärusteittaman teidän seasanne, kaikki miehen puoli teidän suguisanne: kotonas syndynyt, eli kaikkinaiselta muukalaiselta rahalla ostettu, joka ei ole sinun siemenestäs.

13. Kaiketi pitä ympärusteittaman sekä kotonas syndynyt, että rahallas ostettu: ja niin minun liittoni on olewa teidän lihasanne ijankaikkiseksi liitoksi.

14. Ja josta esinahalisen miehen puolen esinahan liha ei ympärusteittata, se sielu pitä hukutettaman kansastansa: hän on minun liittoni rikkonut.

15. Ja Jumala sanoi Abrahamille: Saraita sinun emändätäs ei pidä sinun enäämpi kutsuman Sarai; waan Sara pitä oleman hänen nimensä:

16. Sillä minä sinun händä, ja annan myös hänestä sinulle pojan: sillä minä sinun hänen, ja hän on tulewa kansoiksi, ja kansain kuningat tulewat hänestä.

1 Moſ. 18: 10. Euku 21: 2.

17. Ja Abraham langeis kaimoilleensa ja naurahiti, ja sanoi sydämesänsä: syndynekö sadanajataikaiselle poika? ja Sara yhdeänkymmenen ajataikainen synnyttänekö?

18. Ja Abraham sanoi Jumalalle: josta Iſmael sais elää sinun edessä!

19. Niin sanoi Jumala: Toſin Sara sinun emändätäs synnyttä sinulle pojan ja sinun pitä hänen nimensä kutsuman Iſaac: ja minä teen minun liittoni hänen kansansa ijankaikkiseksi liitoksi, hänen siemenellensä hänen jälkeensä.

20. Iſmaelista olen minä myös sinun rukoues kuulnut, kähe, minä olen sinuannut händä, ja teen hänen hedelmälliseksi, ja liſän hänen sangen suuresti: karitoitakymmeniä kustuasta pita

tä hänen jättämän, ja minä teen hänen suuresti kansaksi. 1 Mos. 25: 16.

21. Mutta minun liittoni teen minä Išaacin kanssa; josta Sara on sinulle synnyttämä, tähän aikaan tullaan vaimo.

Rom. 9: 7.

22. Ja kuin puhe oli päätetty hänen kansansa, meni Jumala ylös Abrahamin tyttä.

23. Ja Abraham otti poikansa Ismaelin, ja kaikki kotona syntyneet, ja kaikki esitetut: kaiken miehen puolen Abrahamin huone: ja ympärinsleikais heidän esinahkansa lihan, kohta jona käänänä kuin Jumala oli puhunut hänen kansansa.

24. Ja Abraham oli yhdeksän ja yhdeksänkymmenen ajastakainen, koska hänen esinahkansa liha ympärinsleikattiin.

25. Mutta Ismael hänen poikansa eli kelmuntoistakymmenen ajastakainen, koska hänen esinahkansa liha ympärinsleikattiin.

26. Yhtenä päivänä ympärinsleikattiin Abraham, ja Ismael hänen poikansa.

27. Ja kaikki miehenpuoli hänen huonejansa, kotona syntyneet ja muukalaisilla esitetut, ympärinsleikattiin hänen kansansa.

18. Luku.

Abraham vierastaa Jumalata. Sara nauraa. Sodoma uhatan. Abrahamin esirukous.

Ja HERRA näki hänelle Mamren valkeudella; josta hän istui majan ovelle, koska päivä oli palawimmalla.

2. Koska hän silmänsä nosti ja näki, katso, kolme miestä seisoi hänen edessä: ja kuin hän näki heidän, juuri hän heitä vastaan majan ovelle, ja kumarj ikenä maahan.

Hebr. 13: 2.

3. Ja sano: HERRA, jos minä olen armon löytänyt sinun edessä, niin älä mene palvelias ohitse.

4. Ja sallikat tuottaa vähä wettä, ja minä teen teidän jalkanne, ja lewättä: ja minä teen puun alla.

5. Ja minä tuon teidän eteenne

2

kappalen leipää, wirtottarene teidän syödänne, ja sitte menkät: sillä sentähden te poikkeitte teidän palvelianne tykö. Ja he sanoit: tee niin kuin sinä olet puhunut.

6. Niin Abraham riehä masaan Saran tykö, ja sano: riehä sinua ja tuo kolme mittaa sämbylä jauheja, sotku ja leivo kaldiaisia.

7. Ja Abraham juuri karjan tykö: ja toi moren ja kaminin wäskan, ja annoi palveliallensa, joka riehä walmistamaan sitä.

8. Ja hän toi woiita ja maitoa, ja wäskasta jota hän walmistanut oli, ja pani heidän eteen: ja hän seisoi heidän edessä puun alla, ja he söit.

9. Niin sanoit he hänelle: kuka on Sara sinun emändäs? hän vastais: täällä majasa.

10. Ja hän sano: tosin minä palajan sinun tykö, liki tällä wuoden ajalla, ja katso, Saralla emännällä on poika. Ja Sara kuuli sen majan ovelle; joka oli hänen takanaan.

1 Mos. 17: 19. Luku 21: 1, 2. Rom. 9: 9.

11. Mutta Abraham ja Sara olit wanhat ja ijälliseri joutimet; niin että Saralda olit lakanneet waimolliset menot.

Rom. 4: 19. Hebr. 11: 11.

12. Sentähden nauroi Sara itelänsä, ja sano: nyt koska minä wanhaksi olen, andanengo minä igeni heikumaan? ja minun Herrani en wanhennut.

1 Pet. 3: 6.

13. Ja HERRA sano Abrahamille: mihi Sara nauroi, sanoden: pitänköf-tä todellakin minun synnyttämän, joka olen wanhaksi tullut?

14. Onko HERRALLE jotakin mahdotoinda? Määrättyyn aikaan koska minä palajan sinun tykö, tällä wuoden ajalla, niin Saralla on poika.

Luku 1: 37. 2 Kuu. 1. 4: 16.

15. Niin Sara kielsi, sanoden: en minä nauranut: sillä hän hämmästy. Mutta hän sano: ei ole niin, sinä nauroit.

16. Silloin nousit miehet siellä, ja käänjit heitänsä Sodomaan päin: ja Abraham meni heidän kansansa, saattamaan heitä.

17. Ja HETra fanoi: kuinga minä salan Abrahamilda jota minä teen?

Amos 3: 7.

18. Että Abraham tulce suurexi ja wälewäxi kaupaksi, ja kaikki kansat maan päällä pitä hänenä sunaturi tuleman.

1 Mos. 12: 3.
Lutu 22: 18. Ap. T. 3: 25. Gal. 3: 8.

19. Sillä minä tunnen hänen, että hän kästee lapsiansa ja huonettansa hänen jälkeensä HETran tietä pitämään, ja tekemään hurhautta ja oikeutta: että HETra saattais Abrahamille kaikki kuin hän hänelle luwannut on.

20. Ja HETra fanoi: Sodomassa ja Gomorassa on suuri huuto, ja heidän syndinsä ovat sangen raskat.

1 Mos. 13: 13. Lutu 19: 13. Hes. 16: 49.

21. Minä astun nyt alas ja lajon, jos he täydellisesti tehnet ovat hurodon jälkeen, kuin minun eteeni tullut on; taikka jos ei niin ole että minä sen tiedäisin.

22. Ja miehet käänsit igensä sielä, ja menit Sodomaaan päin. Mutta Abraham jäi seisomaan vielä HETran eteen.

23. Ja Abraham astui hänen tygönsä, ja fanoi: hukutakkos myöds wanhurstan jumalattoman kansa?

24. Jos kaupungisa olis wiisikymmendä wanhursta? hukutaisitkos myöds ne, ja et säästäisi sitä siaa wiidenkymmenen wanhurstan tähden, jotka siellä olisit?

25. Pois se sinusta, ettäs sen tekiisit, ja kuoletaisit wanhurstan jumalattoman kansa, ja että wanhurstalle käwis niinkuin jumalattomallekin. Pois se sinusta: Eikö kaiken mailman Duomari oikein duomigiisi?

26. HETra fanoi: jos minä löydän wiisikymmendä wanhursta Sodomassa kaupungisa; niin minä säästän kaiken sen paikan heidän tähtensä.

27. Abraham vastais ja fanoi: Kägo, minä olen ruwennut puhumaan minun HETrani kansa; ehkä minä tomu ja tuhka olen.

28. Mitämax, jos olis wailla wiisi niistä wiidesäkymmenestä wanhursta,

kadotaisitkos wiiden tähden koko kaupungin? ja hän fanoi: en kadota, jos minä löydän siellä wiisikymmendä.

29. Ja hän puhui vielä hänelle, ja fanoi: mitämax, siinä löyettäisiin neljäkymmendä? ja hän fanoi: en tee minä neljäkymmenen tähden.

30. Abraham fanoi: älkön minun HETrani wihaistuko, että minä vielä puhun: mitämax, löyettäisiin siellä kolmekymmendä? ja hän fanoi: en minä tee, jos minä löydän siellä kolmekymmendä.

31. Ja hän fanoi taas: Kägo, minä olen ruwennut puhumaan minun HETrani kansa: mitämax, löyettäisiin siellä kaksikymmendä? ja hän fanoi: en kadota heitä kahdenkymmenen tähden.

32. Ja hän vielä fanoi: älkön minun HETrani wihaistuko, jos minä ainoastansa tällä erällä puhun: mitämax, siellä löyettäisiin kymmenen? ja hän fanoi: en kadota heitä kymmenen tähden.

33. Ja HETra meni pois sitte kuin hän oli Abrahamin kansa puhunut: ja Abraham palais kotiansa.

19. Luku.

Sodomassa syndi, rangastus. Kotin emänsä, tyttäret, suluruttuus.

Ja kaxi Engelitä tuli ehtona Sodomaaan, ja Lot istui Sodomassa portissa: ja kuin hän näki heidän, nousi hän heitä vastaan, ja kumarxi kastiwoilensa maahan.

2. Ja fanoi: Kägo, minun HETrani, poikketat teidän palvelianne huoneeseen yöri, ja andakat pestä jalkanne, ja aamuulla warhain nostuamme menette matkaan. Ja he fanoit: ei siingan, waau katulla me yöriä pidämme.

1 Mos. 18: 2. Hebr. 13: 2.

3. Ja hän kowin waadei heitä, ja he poikkeisit hänen tygönsä, ja tulit hänen huoneeseensa. Ja hän walmiisti heille aterian, ja leiwoi happamattomia leipiä, ja he söit.

4. Smentkuin he lewätä panit, tulit kaupungin miehet Sodomalaiset, uuret ja wanhat: kaikki kansa joka kulmalda, ja piiritit huonen.

5. Ja huusit Lotin, ja sanoit hänelle: kuka ovat ne miehet, jotka sinun työssäsi yöllä tulit? tuo heitä meidän työmme tutaremmen heitä.

Doom. K. 19: 22.

6. Silloin Lot meni ulos heidän työstänsä oven eteen, ja sulki oven jälkensä.

7. Ja sanoi: älkät te, rakkaat veljeni, tehkää niin pahoin.

8. Kago, minulla on kaksi tyttäätä, jotka ei vielä miehestä mitään tiedä: ne minä tuotan teille, tehkät heille mitä te tahdotte; ainostansa näille miehille älkät mitään pahaa tehkää; sillä sentähden ovat he tulleet minun kattooni warjon ala.

9. Mutta he sanoit: tule tänne. Ja sanoit: tulko joku munkalaiseri, ja kuitengin tahtoo kokonansa hallita? me, me teemme enemmän pahaa sinulle kuin heille: ja he teit suurella väkivallalla miehelle Lotille ylläkön, ja juorit orea särkemään.

10. Niin miehet ojensit kätensä ulos, ja temmausit Lotin työstänsä huoneeseen, ja paiskalsit oven kiinni.

2 Pet. 2: 7.

11. Ja miehet, kuin huonen oven edessä olit, löit he sökeudella, pienet ja suuret, niin että he värsyt orea ekeistämää.

12. Ja miehet sanoit Lotille: ongo sinulla vielä tässä joku? wärvyjä, eli naisia taikka tyttäriä, eli kaikkia kuin sinulla on tässä kaupungissa? wie ne ules tästä siasta.

13. Sillä me hukutamme tämän paikan: että heidän huutonsa on suuri Herran edessä, niin Herra lähetti meidän heitä hukuttamaan.

1 Moſ. 18: 20.

14. Niin Lot meni ulos ja puhuteti wärvyjänsä, jotka piti saaman hänen tyttärensä, ja sanoi: noskat ja lähetkät tästä siasta: sillä Herra hukuttaa tämän kaupungin: mutta hän ei niinkuin leikkiä teidän hänen wärvyjäsi silmäin edessä.

15. Koska aamuruoko käwi yöllä, liikut Engelit Lotin joutumaan, ja sanoi: nouse, ota emändäs, ja kaksi tyttäätä, jotka saapuilla ovat, etet

2*

sinäkän hukkuisi tämän kaupungin pahudesa.

16. Koska hän wölpöi, tartuit miehet hänen kätensä, ja hänen emändänsä, ja hänen kahden tyttärensä kätteen, sillä Herra tahdoi päästää heitä: ja talutit hänen ulos ja jättit hänen uksepuolelle kaupungia.

17. Ja koska he johdatit heitä ulos, sanoit he: pelasta sinun sielus, ja älä kagahda takas, ja älä myöskä kagahda koto tälle laakudelle; waan turwa sinuas wuorelle, ettes hukkuisi.

18. Ja Lot sanoi heille: Ei Herra.

19. Kago, sinun palvelias on löytännyt armon sinun edessä, sinä olet tehnyt sinun laupiudes suurexi, jengas minulle osottit, pelastaxes minun sieluani: en taida minä pe'astaa minunani wuorella, ettei minulle jotakuta pahaa tapahtuisi, ja kuelsiin.

20. Kagos, tuoi kaupunki on lähinä, paeta sinne: ja hän on wäähä: falli minna siellä pelastetta: eikö hän ole wäähäinen? että minun sieluni siellä eläwänä pysyis.

21. Niin sanoi hän hänelle: kago, tässä asiassa olen minä myöskä sinun rukoukses päälle kagunut; etten minä kullista sitä kaupungita, josta puhuit.

22. Niennä, pelasta sinuas siellä: sillä en minä taida tehdä mitään, sihenasti että sinne sisälle tulet. Sentähden kugui hän sen kaupungin Zoar.

23. Uuringo oli noshnut maan päälle, ja Lot tuli Zoariin sisälle.

24. Ja Herra andoi sataa Sodoman ja Gomorran päälle tulikiveä ja tulda, Heralda taiwaasta.

25. Ja kukkisi ne kaupungit, ja kaiken sen laakuden: niin myöskä kaikki niiden kaupungein asinwaiset, ja maan kaswon.

5 Moſ. 29: 23. Ef. 13: 19.

Jer. 50: 40. Def. 16: 49. Of. 11: 8.

Amos 4: 11. Luc. 17: 29. Jud. Ep. v. 7.

26. Ja Lotin emändä käänsi kaswonsa takaisin häneestä; ja muuttui suolapaxaxi.

Luc. 17: 32.

27. Mutta Abraham nousi warhain aamulla, ja meni siihen paikkaan, kusa hän oli ennen seisomut Herran edessä.

28. Ja kagahxi Sodoma ja Gomorraa päin, ja kaiken sen maan la-

teuteen; ja näki että saunui noussi maaf-
ta niinkuin pägin saunui.

29. Ja tapahdui kohta Jumala ku-
kisti sen lakuden kaupungit, muisti
Jumala Abrahamin: ja johdatti Lotin
ulos hävityhen kappeldä, kohta hän ku-
kisti ne kaupungit, joissa Lot asui.

30. Ja Lot läyi Zoarista, ja asui
wuorella, ja kaxi hänen tyärtänsä
hänen kansansa; sillä hän pelkäis asua
Zoarista: ja oli luolasa ja kaxi hänen
tyärtänsä hänen kansansa.

31. Niin sanoi vanhempi nuoremp-
malle: meidän Isämme on vanha:
eikä ole muuta mieistä maan päällä,
makamaan meidän kansamme, koko
maak tawan jälkeen.

32. Käytkämme, juottakamme mei-
dän Isämme viinalla, ja maatkamme
hänen kansansa, herättäkemme Isä-
tämme siemendä.

33. Niin he juotit Isänsä sinä yönä
viinalla. Ja vanhempi tuli ja ma-
kais Isänsä kansa, ja ei hän huo-
mainnut kohta hän lewätä tuli, ja kos-
ka hän noussi.

34. Toisna pätvänä sanoi vanhem-
pi nuoremmalle, kago, minä makaisin
mementä yönä Isäni kansa: juotta-
kamme myös händä tänä yönä viinala-
la, ja mene sinä ja maku hänen kansan-
sa, herättäkemme Isästämme siemendä.

35. Niin he juotit myös sinä yönä
Isänsä viinalla: ja nuorempi meni ja
makais hänen kansansa, ja ei hän huo-
mainnut kohta hän lewätä tuli, ja kos-
ka hän noussi.

36. Ja niin molemmat Lotin tyttä-
ret tulit Isästänsä raskari.

37. Ja vanhempi synnytti pejan,
ja kugui hänen nimensä Meab: hänes-
tä ovat Meabitat tullet hamaan tä-
hän päinvään asti.

38. Ja nuorempi myös synnytti pe-
jan, ja kugui hänen nimensä Ben
Amun: häneitä tulit Ammonin lap-
set, hamaan tähän päinvään asti.

20. Lrk.

Abraham ja Sara Gerarissa.

Niin Abraham wachsi siellä etelään
päin, ja asui Cadexen ja Sur-

rin waihella: ja oli muukalainen Ge-
rarissa.

2. Ja Abraham sanoi emännänsä
Saraista: hän on minun sisareni.
Niin Abimelech Gerarin kuningas lä-
hetti ja andoi nouta Saran tygönsä.

1 Mos. 12: 18.

3. Mutta Jumala tuli Abimelechin
tygö yllä: unesa: ja sanoi hänelle:
kago, sinun pitä kuoleman sen wai-
mon tähden jongas ottanut olet; sillä
hän on yhden miehen awiowaimo.

4. Mutta Abimelech ei ollut rhy-
tennyt häneen, ja sanoi: Herä, tah-
dotkos myös surmata hurikan kansan?

5. Eikä hän sanonut minulle? hän
on minun sisareni, ja hän myös itse
sanoi: hän on minun weljeni: yriwa-
kaisuella sydämellä ja wiattomilla käillä
olen minä sen tehnyt.

6. Ja Jumala sanoi hänelle unesa:
minä myös tiedän että sydämes yri-
wakaisuudesa sen tehnyt olet. Sentäh-
den minä myös estin sinun, ettes rik-
koisi minua vastaan; jonga tähden en
minä sallinut sinua rhytymään häneen.

7. Niin anna nyt miehelle hänen
emändänsä jälleen; sillä hän on Pro-
pheta: ja hän on rukoilewa sinun edes-
täs, että saat elää. Mutta jos ei
sinä anna händä jälleen, niin tiedä et-
täs totisesti kuolet, ja kaikki minä si-
mulla en.

1 Mos. 105: 14.

8. Niin Abimelech noussi warhain
aamulla, ja kugui kaikki palveliansa,
ja puhui kaikki nämät sanat heidän
kuuldensa: ja miehet pelkäisit suuresti.

9. Ja Abimelech kugui Abrahamin,
ja sanoi hänelle: mitäs meille teit?
ja mitä minä olen rikkonut sinua vast-
tan, että saattaisit minulle ja minun
waldakunnalleni niin suuren rikkeen?
sinä olet tehnyt minua vastaan wiitä
töitä kuin ei sori tehdä.

10. Ja Abimelech sanoi wieslä Ab-
rahamille: mitäs näit, että tämän
teit?

11. Abraham sanoi: minä ajatte-
lin: kuskaties ei tässä paikassa ole yhtään
Jumalan pelkoa: ja he surmawat mi-
nun, emändäni tähden.

12. Ja hän en tosin minun sisareni:
sillä hän en minun Isäni tytär, waan

ei äitini tytär: ja minä otin hänen emännäyeni.

13. Koska Jumala lasi minun kulkemaan Ifäni huoneſta, ſanoi minä hänelle: tämä on jumin leumes, jonga jumin minua kohtan pitää tekemän: kuluksun paikkaan ikänänsä me tulemme, ſano minulta: hän on minun weliſeni.

14. Niin Abimelech otti lambaita, ja karjaa, ja palkkeliota, ja piikojia, ja andoi Abrahamille: ja andoi hänelle jälken Saran hänen emändänsä.

15. Ja Abimelech ſanoi: kato, mitkä maani en aldis jumin edessä: aſu kato jumin parhain kelyä.

16. Ja ſanoi Saralle: kato, minä olen andanut weliſelles tuhannen hopiapermijätä, kato, ne pitää oleman jumin jumiin peitteyi, kaikkein edessä jumin kausas ewat: ja kaikkein muiden edessä. Ja niin wahwistettiin (hänen nuhiettomuudensa.)

17. Ja Abraham rukouſi Jumalata: ja Jumala paransi Abimelechiin, ja hänen emändänsä, ja hänen piikansa, ja ne ſiitit.

18. Sillä HERa oli peräti ſulkenut kaikki lohdut Abimelechiin huoneſta; Saran Abrahamin emännän tähden.

21. Lufu.

Isaac ſynny. Iſmael aietan ulos. Abraham ſaarnaa.

HERa ehei Saraa, niinkuin hän ſanonut oli: ja HERa teki Saraalle niinkuin hän puhunut oli.

Moſ. 17: 19. Lufu 18: 10, 14. Marck. 1: 2. Hebr. 11: 11.

Ja Sara tuli raskari, ja ſynnytti Abrahamille pojan hänen wanhuksensa; ſillä ajalla kuin Jumala hänelle ſanonut oli.

1. Ja Abraham kugui poikansa nimen, joka hänelle ſynnyttynyt oli, ja jonga Sara hänelle ſynnyttännyt oli, Isaac.

2. Ja Abraham ymbäriuseikkais poikansa Isaacin kahdeyan päivänsä: niinkuin Jumala hänen käſkenyt oli.

1 Moſ. 17: 11. Ap. 2: 7: 8.

3. Ja Abraham oli ſadan ajaſtaisen; koſka Isaac hänen poikansa hänelle ſynny.

4. Ja Sara ſanoi: Jumala on teh-

nyt minulle nauron: kuka ikänä ſen ſaa kuulla, hän nauraa minua.

7. Ja ſanoi vielä: kuka olis taimit ſanco Abrahamille: Sara on lapſia imettävä; ſillä minä olen ſynnyttännyt pojan hänen wanhuksensa?

8. Ja lapſi kaſwui ja wieroitettiin: ja Abraham teki ſuuren pidon ſuä päivänä, jana Isaac wieroitettiin.

9. Ja Sara näki ſen Egyptiläiſen Gagariin pojan, jonga ſe Abrahamille ſynnyttännyt oli, piikkajari.

10. Ja ſanoi Abrahamille: aja ulos tämä palkkawaimo poikinensa: ſillä palkkawaimon pojan ei pidä perimän minun poikani Isaacin kausa.

Gal. 4: 30.

11. Ja tämä jana oli Abrahamin mieleſtä ſangen karwas, hänen poikansa tähden.

12. Mutta Jumala ſanoi Abrahamille: älä ota ſitä niin pahares pojaſta ja palkkapiikkas: kaikki mitä Sara jumin ſanco, niin kuule händä: ſillä Isaaciſa pitää ſinulle ſiemen kugut-taman.

Rom. 9: 7. Hebr. 11: 18.

13. Minä teen myöſ piikas pojan (ſuureyi) Kansari; että hän jumin ſiemenes on.

1 Moſ. 16: 10. Lufu 17: 20.

14. Niin nouſi Abraham aamulla warhain, ja otti leiſiä ja weliſiä, ja annoi Gagariſelle, ja pani hänen ſelkäänsä, ja (annoi hänelle) pojan, ja laſti hänen menemään. Ja hän meni matkaansa, ja eryi Bersaban korwefa.

15. Koſka weſi oli loppunut leiliſtä, heitti hän pojan yhden puun ala.

16. Ja meni pois, ja iſtui hänen lohdallensa taanuma, ſik jongen kanda-malle; ſillä hän ſanoi: en minä woi nähdä pojan kuolemata. Ja hän iſtui hänen lohdallensa, korotti äänenſä ja itki.

17. Ja Jumala kuuli pojan äänen, ja Jumalan Engeli huiſi Gagariſta taitwaasta, ja ſanoi hänelle: mitä jumin on Gagari? älä pelkä; ſillä Jumala on kuullut pojan äänen kuſa hän wataa.

18. Nouse, ota poika, ja tue händä kädelläſ: ſillä minä teen hänen ſuureyi Kansari.

19. Ja Jumala arais hänen ſil-

mänsä, että hän näki vesikaihvon: niin hän meni ja täytti leilin vedellä, ja annoi pojan juoda.

20. Ja Jumala oli pojan laulsa, ja hän kasvoi; ja asui korveissa, ja tuli tarkari joukkinieheri.

21. Ja asui Paranin korveissa; ja hänen äitinsä otti hänelle emännän Egyptin maalta.

22. Sillä ajalla puhui Abimelech ja hänen sotapäämiehensä Phicol Abrahamille, sanoden: Jumala on sinun kansas kaisisa mitä sinä teet.

1 Mos. 26: 26.

23. Niin vanno nyt minulle tämä Jumalan kanta, ettes ole minulle, ja minun pojalleni, ja poikanipojalle pe= tollinen; waan sen laupinden jälkeen, kuin minä tein sinun kansas, tee sinä myös minun kansani, ja sen maan kansa, josta sinä olet muukalainen.

24. Niin sanoi Abraham: minä vanno.

25. Ja Abraham nuhteli Abimelechia, sen vesikaihvon tähden kuin Abimelechin palveliat olit wäkiwällalla ottanut.

26. Ja Abimelech sanoi: en ole minä tietänyt kuka sen teki; etkä sinä ilmoittanut minulle; enää minä sitä ole enen kuulut, kuin tänäpänä.

27. Niin otti Abraham lambaita ja karjaa, ja andoi Abimelechille: ja he teit molemmat liiton keskenänsä.

28. Ja Abraham asetti seigemän karigaa laumasta erinänsä.

29. Ja Abimelech sanoi Abrahamille: mihingä ne seigemän karigaa, jotka olet asettanut erinänsä?

30. Hän wastais: nämät seigemän karigaa pitä sinun ottaman minun kädestäni; todistuxeri minulle, että minä olen tämän kaihvon kaihwanut.

31. Sentähden kului hän sen sian Bersaba: sillä siinä he molemmat vannoit keskenänsä.

1 Mos. 26: 31, 33.

32. Ja niin he teit liiton Bersabasa. Ja Abimelech nousi ja Phicol hänen sotapäämiehensä, ja palaisit Philistealaisten maalle.

33. Ja Abraham istutti puuta Bersabasa; ja saarnais siinä HERan ijanikkaisen Jumalan nimestä.

34. Ja oli muukalainen Philistealaisten maalla kaihwan aikaa.

22. LUT.

Isaac uhraton. Christus luvaton. Naborin lapset.

Ja koska se oli tapahtunut, koetteli Jumala Abrahamia, ja sanoi hänelle: Abraham. Ja hän wastais: Kago, täsä minä olen. Hebr. 11: 17.

2. Ja hän sanoi: ota nyt Isaac sinun ainoa poikas, jotas rakastat, ja mene Morian maalle: ja uhra händä siellä polttouhrixi yhdellä niistä wuorista, jonga minä sinulle sano= wa olen.

3. Niin Abraham nousi warhain aamulla, ja waljasti aasinsa, ja otti kaxi palveliatansa kansansa, ja poikansa Isaachin: ja halkeli puuta polttouhriin, ja walmisti igensä, ja meni sille paikalle, kuin Jumala oli hänelle sanonut.

4. Kolmandena päiwänä nosti Abraham silmänsä, ja näki sen paikan taambana.

5. Silloin Abraham sanoi palvelioillensa: olkat te täsä igexenne aasin tykönä; mutta minä ja poika käymme tuonne. Ja koska me olemma rukouillet, niin me palajamme teidän tykönne.

6. Ja Abraham otti polttouhriin halivot, ja sälytti poikansa Isaachin selkään, waan ihe hän otti tulen ja weigen kätensä: ja he käwit molemmat ynnä.

7. Niin sanoi Isaac Isällensä Abrahamille: minun Isäni. Hän wastais: Kago, täsä minä olen, poikasi. Ja hän sanoi: kago, täsä on tuli ja halwet; mutta kuka on lannas polttouhrixi?

8. Abraham wastais: Jumala on edeskaowa hänellensä lamban polttouhrixi, poikasi. Ja he käwit molemmat ynnä.

9. Ja kuin he tulit sille paikalle, josta Jumala oli hänelle sanonut, teki Abraham siihen Altarin, ja pani halivot; ja sabei poikansa Isaachin, ja pani hänen Altarille halkoin päälle.

Jac. 2: 21.

10. Ja ojensi kätensä, ja siwalsi weigen; teurasaxensa hänen poikaansa.

11. Niin HERRan Engeli huusi händä taiwaasta, sanoden: Abraham, Abraham. Hän vastais: täsä minä olen.

12. Hän sanoi: älä satuta kättäs poisan, älä myöös hänelle mitän tee: sillä nyt minä tiedän että sinä pelkät Jumalata, ja et ole säästännyt ainoasta poikaas minun tähteni.

13. Niin Abraham nosti silmänsä, ja älläs oinan takuansa, sarwista se-landunen tihtiään pensajsoon. Niin Abraham meni, ja otti sen oinan ja nhras polttouhrin poikansa edestä.

14. Ja Abraham nimitti sen paislan, HERRa on edeskatowa: josta vielä tänäpänä sanotan, HERRan muorella edeskatotan.

15. Mutta HERRan Engeli huusi Abrahamia toistamiseen taiwaasta.

16. Ja sanoi: Minä olen wanonut ihe kauttani, sanoo HERRa: ettäs tämän teit, ja et säästännyt sinun ainoata poikaas: Hebr. 6: 13.

17. Niin minä suuresti sinun sinun, ja runsasti lisään sinun siemenes niinkuin taiwan tähdet, ja niinkuin sannan meren reunalla. Ja sinun siemenes on periwä wihollistensa portit.

18. Ja sinun siemenesäs pitä kaitfi Kansat maan päällä sinaturi tuleman, ettäs minun äänelleni kuulainen olit. 1 Mos. 12: 3. tsu 16: 18. Luc. 1: 73. Ap. 2: 3: 25. Gal. 3: 8.

19. Sitte palais Abraham palvelieittensa tykö, ja he nousit, ja ynnä matkujit BerSabaan. Ja Abraham ajui Bersabasa.

20. Ja koska nämät olit tapahtu- net, ilmoitettiin Abrahamille sanoden: lapsi, Milca on myöös synnyttännyt poikia sinun welsjelles Nahorille.

21. Enköisensa Buzin, ja Buzin hänen welsjensä: ja Kenuelin Aramin Isän.

22. Ja Kesedin ja Dasonin, ja Bil-daxen ja Jedlaphen: ja Bethuelin.

23. Mutta Bethuel siitti Rebeckan. Nämät kahderan synnytti Milca Nahorille Abrahamin welsjelle.

24. Mutta hänen jalkawaimonsa, Rebuma nimeldä, synnytti Labahu, Cahamin, Tahayen ja Machan.

23. Luku.

Sara kuolee. Abrahamin hauta.

Ja Saran elinaika oli sata ja seits- män kolmattakymmeniä ajastaitaa: ue olit Saran ikäwmodet.

2. Ja Sara kuoli Arbau Kaupun- gissa, joka (on) Hebron Canaan maalla. Niin tuli Abraham murhettimaan Sa- raa ja itkemään händä.

3. Sitte nousi hän kuollensa tykö; ja puhui Bethin lapsille, sanoden:

4. Mitä olen muikalainen ja kuis- tengin asuwainen teidän tyköämme: andakat minulle perindöghauta teidän tyköämme, haudattareni minun kuollue- ni, joka on minun edesäni.

5. Niin vastajit Bethin lapset Ab- rahamia, sanoden hänelle:

6. Kuule meitä rakas herra: sinä olet Jumalan Huhtinas meidän sea- samme, hauta sinun kuollues meidän parhainiin hautoimme: ei yksikän meistä sinua kiellä hautamaista sinun kuollut- tas hänen hautaansa. 1 Mos. 25: 10. Luku 50: 13. Ap. 2: 7: 16.

7. Niin Abraham nousi ja kumarfi itsensä maan Kansan edesä, (nimittäin) Bethin lasten edesä.

8. Ja hän puhui heille sanoden: jos teidän mieleme on, että minä hautan minun kuollueni, joka minun edesäni on; niin kuulat minua, ja rukoilkat minun edestäni Ephyronita Bearin poikaa.

9. Että hän annais minulle Mac- pelan luolan, joka hänellä on, hänen wainionsa perällä: täyden hinnan edes- tä andakan sen minulle teidän keskel- läme perindö haudari.

10. Sillä Ephyron ajui Bethin las- ten seasa. Niin vastais Ephyron se Bethens Abrahamia, Bethin poikain kuulden, kaikkein sisälle ja ulos käy- wäisten hänen kaupunginsa portista, sanoden:

11. Ei minun herrani, maan kuule minua; sen wainion minä annan si- nulle, ja luolan joka siinä on, annan minä sinulle: minun Kansani lasten nähden annau minä sen sinulle, hauta sinun kuollues.

12. Abraham kumarfi itsensä maan Kansan edesä.

13. Ja puhui Ephyronille maan Kansan kuulden, sanoden: jos sinä uinua kuulet: minä annan rahan wainion edestä, ota se minulda, ja minä haistan minun kuolluani siihen.

14. Ephyron vastais Abrahamia, sanoden hänelle:

15. Minun herrani, kuule minua; maa mayaa neljästataa sikkää hoviata; waan mitä se on minun ja sinun wälillä? hauta sinun kuollu.

16. Abraham kuuli Ephyronia, ja pinniki hänelle rahan, kuin hän nimittänyt oli Bethin lasten kuulden: neljästataa sikkää hoviata, kappää rahaa.

17. Ja niin wahvistettiin Ephyronin wainio, joka Macpelasa on Mamren kohdalla: sekä peldo että luola kuin siinä on, ja kaikki puit siinä wainiofa, jotka ympäröi kaikisa sen rajoisa ewat.

18. (Kaikki ne tulit) Abrahamille omaisuuden Bethin lasten nähden: kaikkein (nähden) jotka sijällekäwit hänen Kaupunginsa portista.

19. Ja sitte hautais Abraham emändänsä Saran siihen luolaan, joka oli Macpelan wainiofa Mamren kohdalla; se on Hebron, Canaan maalla.

20. Niin wahvistettiin siis wainio ja luola, joka siinä oli, Abrahamille perindöhandari, Bethin lapsilda.

21. Luku.

Eleazar wainoo, lähetetään, rukoilee, löytää Rebeekan ja menee matkaansa.

Ja Abraham oli wanha ja joutunut ijälliferi: ja HETra oli sinuunut hänen kaikisa.

2. Niin sanoi Abraham wanhimalle huonensa palvelialle, joka kaikki hallitsi, kuin hänellä oli: laske nyt kätes minun kupeeni ala. 1 Mos. 15: 2.

3. Ja minä wannotan sinun HETran taiwan ja maan Jumalan kautta; ettes ota emändätä minun pojalleni Cananealaisien tyttäriltä, joiden seasa minä asun.

4. Waan mene minun Isäni maalle ja minun sukuni työh; ja ota minun pojalleni Isaaqille emändä.

5. Ja palvelia sanoi: jos niin tahduis, ettei wainio tahdoi seurrata minua tähän maahan: pitäk minun

kummingin wiemän jällejä sinun peitäs sille maalle, josta lähtenyt olet?

6. Abraham sanoi hänelle: kauwda sinuas, ettes wie minun polkaani sinne jällejä.

7. HETra Taiwan Jumala, joka minun otti Isäni huonesta, ja syndymä maaldani, ja joka minun kansani puhui, ja myös wainoi minulle, sanoden: sinun siemenelles minä annan tämän maan: hän lähetti Engelinsä sinun edellä, että ottaitit minun polkaeni emännän siellä: 1 Mos. 12: 7. Euf. 13: 15. Euf. 15: 7, 18.

8. Jos ei wainio tahdoi seurata sinua, niin sinä olet wainio tästä minun walastani; ainoastansa älä wie minun polkaani sinne jälle.

9. Niin lasi palvelia kätensä HETransa Abrahamin kypen ala; ja wainoi hänelle sen.

10. Niin otti palvelia kymmeen Kameliä Herransa Kamelilta, ja läri matkaan, ja otti myötänsä kaikkinaisesta Herransa tawarasta: ja waeli Mesopotamiaan Nahorin Kaupungiin.

11. Ja hän annoi Kamelien laskea polwillensa ulkona Kaupungista weikaitwon tykönä; ehtepuolisa, jolla ajalla wainowäen tapa oli lähtea wettä ammundaamaan.

12. Ja sanoi: HETra, minun Herrani Abrahamin Jumala, anna minua kohdata tänäpänä (Herrani morjamen); ja tee laupsin minun Herrani Abrahamin kansa.

13. Käso, minä seison tässä weikaitwon tykönä; ja heidän tyttärensä, jotka asuwat tässä Kaupungissa, tulewat wettä ammundaamaan.

14. Jos joku piika tulee, jolle minä sanon: kallista tämä weikaitwas suodaxeni, ja hän sanoo: suo, minä juotan myös sinun Kamelits: että hän on se jengas olet edestagonut palvelialles Isaaqille, ja siitä ymmärräsin tehes laupituden minun Herrani kansa.

15. Ja ennenkuin hän lakkais puhumasta, Käso, Rebecka tuli, joka syndynyt oli Bethielille, Milcan Nahorin Abrahamin welsen emännän pojalle. Ja hänen weikaitwas hänen olallaansa. 1 Mos. 22: 23.

16. Ja se pilla oli sängyn ihana
kukka, ja metsä netty, ja ei yksän
mieh ollut hänen röhänyt: hän me-
ni alas kairon tykö, ja täytti astian-
sa, ja tuli ylös.

17. Niin palvelija suoritti häntä wa-
ran, ja sanoit: annas minun juoda
mies wettä astiastas.

18. Hän sanoit: joo minun Herran-
ni: ja hän kirkutti lasti alas wesiasti-
ansa läntensä päälle, ja andoi hänen
juoda.

19. Ja kuin hän oli andanut hä-
nen juoda, sanoit hän: minä myös
ammunnan wettä Kamelille, niin-
känteen että he kaikki saivat juoda.

20. Ja hän kaasi kohta weden asti-
astansa runheen, ja suoritti taas kairvolle
ammunnan: ja ammunsi kaikille
hän Kamelillensä.

21. Mutta mies ihmehteli häntä;
ja ei äänetti, ja tahdoi tietä, jos
Herra oli tehnyt hänen matkansa
onnellisesti, taikka ei.

22. Ja koska kaikki Kamelit olit
juoneet, andoi mies hänelle kuldapaa-
lehdin, joka painoi wolen silliä: niin
myös latti rannerengasta hänen käsiinsä,
jotka painoit kymmenen silliä kuldaa.

23. Ja sanoit: kenengäs tytär olet?
janoit minulle se: ongo Jäs huonesa
jaa meidän yötä ollaenme?

24. Hän sanoit hänelle: minä olen
Bethuelin tytär Milcan pojain, jonga
hän synnytti Nahorille.

25. Ja hän vielä sanoit hänelle:
en myös oikia ja karjan ruokaa kyllä
meillä: ja myös jaa yötä olla.

26. Ja mies kumarj ikenä maa-
han ja rukeli HERAA:

27. Ja sanoit: kiitetty olken HER-
ra, minun Herrani Abrahamin Jum-
la, jela ei ottanut pois laupiuutansa
ja totuutansa minun Herraldani: mi-
ma en HERA johdattanut tällä tiel-
lä, minun Herrani wesen huoneeseen.

28. Niin piika suoritti ja ilmoitti nä-
mät asiat äitinsä huonesa.

29. Oli myös Rebeckalla well, joi-
n nimi oli Laban: ja Laban suoritti
miehen tykö lähtelle.

30. Sillä koska hän näki okalehden
ja rannerengat sifarensa käijä, ja kuuli

sifarensa Rebeckan puhet, sanowan:
näin en mies puhunut minulle; tuli
hän miehen tykö, ta kaho, hän seisoi
Kamelien tykönä lähtellä!

31. Ja sanoit: tule sisälle, sinä
HERA siirhattu, mitä seisot ul-
kona? minä olen huonen walmitant,
ja jaa Kamelille.

32. Niin ment mies huoneeseen, ja
riisui Kamelit: ja hän andoi oikia
ja ruokaa Kamelille, ja wettä yötä
hän jalkojansa, ja miehen jalkoja,
jotka hänen kansansa olit.

33. Sitte pandin ruokaa hänen e-
teenfä: mutta hän sanoit: en minä syö
eiennekin minä olen puhunut minun
astiani. Se wastasit: puhu.

34. Hän sanoit: minä olen Abra-
hamin palvelija.

35. Ja HERA on runsasti siun-
nut minun Herrani, ja hän on suuresti
tullut: ja on andanut hänelle lambaita
ja karjaa, hoiata ja kuldaa, palve-
lioita ja piiteja, Kamelija ja aaseja.

36. Niin myös Sara minun Her-
rani emändä on synnyttänyt minun
Herralleni pojain, vanhalla iällänsä:
hänelle on hän andanut kaikki mitä
hänellä on.

1 Moos. 21: 2.

37. Ja minun Herrani wamotti
minua, sanoden: ei sinun pidä otta-
man minun pojalleni emändätä Cana-
nerein tyttäriä, joiden maalla minä
asun.

38. Waan mene minun Jäni huo-
neseen, ja minun sukuni tykö; ja ota
(siellä) minun pojalleni emändä.

39. Mutta minä sanoin minun Her-
ralleni: taidais tapahtua ettei waino
seuraisi minua?

40. Niin hän sanoit minulle: HER-
ra jonga edesä minä waellan, lä-
hettä Engelinä sinun kansas; joka
teke sinun matkas onnellisesti, et-
tamaan minun pojalleni emändä mi-
nun sugustani ja minun Jäni huo-
nesta.

41. Silloin sinä tulit wapaasti mi-
nun walastani, koska tulit minun su-
kuni tykö; ja jos ei he anna sinulle,
niin sinä olet wapa walastani.

42. Niin tulin minä täälläpänä läh-

telle, ja sanoit: HERRa, minun Herrani Abrahamin Jumala, jos sinä olet tehnyt minun matkani onnelliseksi, jota minä nyt waellan:

43. Kato, niin seisou minä tässä wesiälähten tykönä: koska yri piika tulee wettä ammundaamaan, ja minä sanon hänelle: annas minulle wäähä wettä juoda astiastas:

44. Ja hän sanoo minulle: juo sinä, minä ammunnan myös sinun Kamelileles: se on se waimo, jonga HERRa on edeskäynyt minun Herrani pojalle.

45. En minä vielä pääsnyt puhumasta sydämeäni, kato, niin Rebecka tuli, ja hänen wesiastiansa hänen olalansa, joka astui alas lähtelle ja ammynsi: ja minä sanoit hänelle: annas minun juoda.

46. Ja hän rientsi ja lasti wesiastian olaldansa alas, ja sanoit: juo, minä juetan myös Kamelisi. Niin minä join, ja hän juotti myös Kamelit.

47. Ja minä kysyin häneldä, ja sanoit: kenengä tytär sinä olet? hän wastais: minä olen Bethuelin tytär Diabherin pojan, jonga Milea hänelle synnytti. Niin minä panin ogalehden hänen ogaan, ja rannerengat hänen käsinsä:

48. Ja kumarstin ihent maahan ja rukoilin HERRaa: ja kiitin HERRaa, minun Herrani Abrahamin Jumalata, joka minun oli johdattanut oiklata tietä, ottamaan hänen pojallensa minun Herrani wesen tytärtä.

49. Ja nyt, jos te oletta ne, jotka ofotatte minun Herralleni laupimden ja totuden, niin sanokat minulle: ja jos ei, niin sanokat myös minulle, että minä käändäisin iheni oiklalle taikka wafemmalle puolelle.

50. Niin wastais Laban ja Bethuel, ja sanoit: tämä asia on tullut HERRa: raldas; sentähden en me taida sinna wafetan puhua, pahaa taikka hywää.

51. Siinä on Rebecka edesäs, ota händä ja mene, ja ole sinun Herras pojan emändä, niin kuin HERRa on sanonut.

52. Ja koska Abrahamin palvelia kunki heidän sanansa; kumarssi hän igensä maahan HERRan eteen.

53. Ja palvelia toi hopia- ja kuldakalut, ja waattet, ja annoi Rebeckalle; waan hänen welsjensä ja äitillensä annoi hän (muita) kalleita kaluja.

54. Niin he söit ja joit, hän ja miehet jotka hänen kansansa olit, ja siellä pidit yötä: ja he nousit aamulla warhain: ja hän sanoit: päästäkät minua minun Herrani tygö.

55. Mutta hänen welsjensä ja äitinsä sanoit: olkan piika meidän tykönä: me edes kymmenengin päiwää: sitte sinä saat mennä.

56. Niin sanoit hän heille: älkät wiiwyttäköt minua: sillä HERRa on tehnyt minun matkani onnelliseksi: lastekat minua menemään minun Herrani tygö.

57. Niin he sanoit: kujukamme piika, ja kysykämme mitä hän sanoo.

58. Ja he kuguit Rebeckan, ja sanoit hänelle: tahdotkos mennä tämän miehen kansa? hän wastais: mene.

59. Niin he lastit sifarensa Rebeckan menemään, ja hänen imettäjänsä, Abrahamin palvelian kansa; ja ne kuin hänen seurassansa olit.

60. Ja he sinnaissit Rebeckata ja sanoit hänelle: sinä olet meidän sifareimme, lisämy tuhannen tuhanteen; ja sinun siemenes omistakon wihamiestenä portit.

61. Niin Rebecka nousi pikkoinsensa, ja istuit Kamelien päälle, ja seurassit sitä miestä. Ja palvelia otti Rebeckan, ja meni matkaansa.

62. Mutta Ifaac palais sildä kaimolda, joka kuguttin sen eläwän joka minun näke: sillä hän astui etelän maalla.

1 Mos. 16: 14. Kapu 25: 11.

63. Ja oli lähtenyt rukoilemaan keddelle ehtopuolella: ja nosti silmänsä, ja näki, ja kato, Kamelit lähestyit.

64. Ja Rebecka nosti silmänsä ja näki Ifaachin: ja pidoitti igensä maahan Kamelin päälä:

65. Ja sanoit palvelialle: mikä mies tämä on joka keddolla käy meitä wafetar? palvelia wastais: se on minun Herrani: niin hän otti waatten ja peitti igensä.

66. Ja palvelia jutteli Ifaachille kaiten asian, kuin hän oli toimittanut.

67. Ja Išaac vei hänen äitinsä Saaran majaan, ja otti Rebeckan emännänsä, ja rakasti häntä: ja niin Išaac lohduetettiin hänen äitinsä jälkeen.

25. Luvu.

Skaran lapset. Abrahamin kuolema.

Ismaelin, Išaachin pojat.

Ja Abraham taas otti emännän, nimeltä Skuran.

2. Hän synnytti hänelle Skuran ja Jeksan, ja Medan ja Midian, ja Iškakin ja Suahn.

3. Mutta Jeksan siitti Seban ja Dedamin. Dedamin lapset olit: Assurim, Letusim ja Leumim.

4. Midianin lapset olit: Epha, Epher, Hanoch, Abida, ja Eldaa: nämä kaikki ovat Skuran pojat.

1 Moos. 1. 1: 32, 33.

5. Ja Abraham andoi kaikki kuin hänellä eli Išaachille.

6. Mutta niille lapsille jotka jalkaraimoisia olit, andei hän lahjoja; ja läbetti heidän pois poikansa Išaachin vatsasta, vielä eläisänsä, idän puoleen, idäiselle maalle.

7. Ja tämä on Abrahamin elinaita, kuin hän eli: sata ja viisikolmevatsattakymmeniä ajastalkaa.

8. Ja hän tuli riutuneri, ja kuoli leirellisessä iässä, vanhana ja elämästä tykönsä saanut: ja koottin kansansa tygö.

9. Ja hänen poikansa Išaac ja Ismael hautaisit hänen Maapelan luolaan: Ephronin Zoaritin, Bethenin pojan wainiosta, Mamren kohdalle.

10. Sille kedelle, jona Abraham eli ostanut Bethin lapsilta: siihen on Abraham haudattu, ja Sara hänen emändänsä.

1 Moos. 23: 3, 19.

11. Ja Abrahamin kuoleman jälkeen, Jumais Jumala hänen poikansa Išaachin: Ja Išaac asui sen elävän joka minun näke, katvon tykönä.

1 Moos. 16: 14.

12. Mutta nämät ovat Ismaelin Abrahamin pojan sukukunnat, jona Hagar Egyptiläinen Saran piika häntä synnytti.

13. Ja nämät ovat Ismaelin poi-

lain nimet, heidän nimeinsä ja sukukundainsa jälkeen: Ismaelin ensimmäinen oli Nebooth, Kedar, Abdeel, Dibsam,

14. Misina, Duma, Misaa,

15. Gadar, Thema, Setur, Naphis ja Kedina.

1 Moos. 1. 1: 29, 30.

16. Nämät ovat Ismaelin lapset, ja nämät heidän nimensä, heidän tykönsä ja kaupungeisansa: karkoitusta kymmendä Ruhtinasta heidän kansoissansa.

17. Ja tämä on Ismaelin ikä: sata ja seitsemän ueljättäkymmeniä ajastalkaa: ja hän tuli riutuneri, ja kuoli, ja koottin kansansa tygö.

18. Mutta he asuit Hevllasta haamaan Surriin asti, joka on Egyptin kohdalla Assyriaan mändaissä. Kaikkein hänen welseinsä kohdalle langeis (hänen arpaansa.)

19. Ja nämät ovat Išaachin Abrahamin pojan sukukunnat: Abraham siitti Išaachin.

1 Moos. 1. 1: 34. Matt. 1: 2.

20. Ja Išaac oli ueljäntkymmenen ajastalkainen, koska hän otti Rebeckan Bethuelin Syrialaisen tyttären Mesopotamiasta, Labanin Syrialaisen sisaren, hänellensä emännäksi.

21. Ja Išaac rukoili HERRaa emändänsä edestä; sillä hän oli hedelmätön: ja HERRa kuuli häntä: niin Rebecka hänen emändänsä tuli raskari.

22. Ja lapset sytäisit toinen toistan: ja hänen kohdusansa. Niin hän sanoit: jos näin piti käymän, mihi minä olen (raskari tullut?) ja meni kysymään HERRalta.

23. Ja HERRa sanoi hänelle: Kari kansaa ovat sinun kohdusas, ja karkalainen wäki erkanee sinun ruumistas: mutta toinen kansa woittaa toisen, ja suurempi palwelee wähebädätä.

Matt. 1: 2. Rom. 9: 10, 12.

24. Koska aika tuli synnyttä; kato, karkoitset olit hänen kohdusansa.

25. Ensimmäinen kuin tuli ulos, oli ruškia ja karwainen niinkuin waate; sentähden kutsuit he hänen nimensä Esau.

26. Senjälkeen tuli ulos hänen welseinsä, joka piti kädellänsä Esauun kan-

dapäällä, ja he kutsuit hänen nimensä Jacob. Kuudenkymmenen ajastaikainen oli Iſaac heidän syntyisänsä.

Of. 12: 3. Matt. 1: 2.

27. Ja poikaiset kaſvoit, ja Esau tuli jaloxi meſä; ja peldomiehexi. Mutta Jacob oli yriwakainen mies, ja asui majoissa.

28. Ja Iſaac rakasti Esaut: sillä hän ſoi miehellänsä hänen meſäfaalif-taiſa. Mutta Rebecka rakasti Jacobita.

29. Koſta Jacob oli leittänyt herkun, tuli Esau meſästä, ja oli wäſyriſä.

30. Ja Esau ſano Jacobille: anna minnu ſyöä tästä ruſtiasta herkuſta: sillä minä olen wäſyriſä. Sentähden kutsutan hänen nimensä Edom.

31. Mutta Jacob ſanoi: myy minulle tänäpänä ſinun Eſikoisuden.

32. Esau waſtais: kazo, minä kuolen kuitengin; mitä minun eſikoisudeſta on?

33. Ja Jacob ſanoi: niin wanno minulle tänäpänä: ja hän wanno hä-nelle, ja myi Jacobille eſikoisudensa.

Hebr. 12: 16.

34. Niin Jacob andoi Esauille leiwän, ja ſen ruſtian herneherkun, ja hän ſoi ja joi, ja nousi ja meni pois. Ja niin Esau kazo eſikoisudensa ylö.

26. LUKU.

Iſaac Gerariſa. Abimelechin ſiſto. Esauin emännät.

Niin kallis aika tuli maalle ſen endiſen jälkeen, joka eli Abrahamin ajalla: ja Iſaac meni Abimelechin Philifteenlaiften kuningas tygd Gerariin.

2. Niin HERra ſimeſtyi hänelle, ja ſanoi: älä mene Egyptiin, waan asu ſillä maalla, jonga minä ſanoin ſinulle.

3. Ole muukalaimen tällä maalla, ja minä olen ſinun kaſſas, ja ſinun ſinna: ſillä ſinulle ja ſinun ſiemenelles minä annan aſan kaikki nämät maat, ja wäſywiſtan ſen walan, jonga minä Abrahamille ſinun ſäälles wanoanut olen.

4. Ja enämän ſinun ſiemenes niin kuin taſſan tähdet: ja annan ſinun ſiemenelles kaikki nämät maat: Ja ſi-

nun ſiemenes Pautta pitä: kaikki kaſſat maan päällä ſunaturi tuſleman:

1 Roſ. 13: 15. Luku 15: 18.
Luku 22: 18. 1 Roſ. 12: 3. Luku 18: 18.
Luku 28: 14.

5. Sillä Abraham oli kuulainen minun äänelleni, ja piti minun oiſeuteni, käſtyni, ſäätyni ja laſini.

6. Niin Iſaac asui Gerariſa.

7. Ja koſta ſen maan kaſſa kysyi hänen emännänsä, ſanoi hän: hän on minun iſareni: ſillä hän pelkäis ſanoa, hän on minun emändäni, (ajattelun) ettel he joſtus kſiſi minna kuoliari Rebeckan tähden: ſillä hän oli ihana kaſvoilta.

8. Ja tapahdui koſta hän ſellä kaſpalein aikaa wiipyi, kazo Abimelech Philifteenlaiften kuningas alkunasta, ja näki Iſaachin hywäitewän emändätänſä.

9. Niin kutsui Abimelech Iſaachin, ja ſanoi: kazo, totiſeſti hän on ſinun emändäs: miſis olet ſanout: hän en minun iſareni? ja Iſaac ſanoi hänelle: minä ajattelin, etten minä tapetaiſi hänen tähtensä.

10. Abimelech ſanoi: miſis tämän meille teit? olis pikaiſeſti tapahtunut, että joku kaſſaſta olis maanut ſinun emändäs kaſſa, ja niin ſinä oliſit ſaattanut meidän päällemme rikoren.

1 Roſ. 20: 9.

11. Niin Abimelech andoi käſtyn kaikelle kaſſalle, ſanoden: joka rohtyy tähän mieheen, taikka hänen emändänsä, hänen pitä totiſeſti kuoleman.

12. Ja Iſaac kſiwi ſillä maalla, ja ſai ſinä wuonna ſatakertaiſeſti: ſillä HERra ſunais hänen.

13. Ja mies iſti woiſmalliſeſt: ja meneſtyi ſangen ſuureſti, ſiſhen aſti että hän ſuuri ſuurexi ſeindui.

14. Ja hänellä oli paljo tarwata lambaiſta ja karjaſta, oli myös paljo perhettä: ſentähden Philifteenlaifet kaſdehdit händä.

15. Ja he tutkigit kaikki kaitret, jotta hänen Iſänsä palreliat olit kaſſawant, hänen Iſänsä Abrahamin aikaſna, ja täytit ne muſſalla.

1 Roſ. 21: 25.

16. Ja Abimelech ſanoi Iſaachille:

mene pois meidän työvämmä: sillä sinä et tultut paljo väkewämmäri meitä.

17. Niin Izaak läxi siellä: ja teki majansa Gerarini laareon, ja asui siinä.

18. Ja Izaak andoi jälleensä kaimaa ne weskaiwet, jotka he olit kaimanet hänen Iisänsä Abrahamin aikana, ja jotka Philistealaiset Abrahamin kuoleman jälkeen olit tukinnet: ja nimitti ne niillä nimillä, kuin hänen Iisänsä ne kutsunut oli.

19. Niin kaimoit myös Isaachin palveliat siihen laareon: ja löysit siellä laendelähten.

20. Mutta Gerarin paimenet riitelä Isaachin paimenden kansa, ja sanoit: tämä on meidän wetemme. Niin Iisä kutsui sen kaimen Esek, että he lähtet hänen kansansa.

21. Niin kaimoit he myös teisen kaimen, ja he riitelit myös siitä: niin Iisä nimitti sen Sitna.

22. Niin hän siirsi Iisänsä siellä, ja löwel teisen kaimen, joista ei he riitelä. Sentähden nimitti hän sen Rebeckah, ja sanoi: nyt HERRa on autannut meille lauriamman sian, ja en autannut meidän kaimaa maan päällä.

23. Sitte meni hän BerSabaan.

24. Niin HERRa ilmestyi hänelle sinä yönä, ja sanoi: minä olen sinun Iisä Abrahamin Jumala: älä pelä, sillä minä olen sinun kankas, ja sinun sinun, ja annan lisändyksen siemenes, minun palveliani Abrahamin tähden.

25. Ja hän rakensi siinä Altarin, ja saarnais HERRan nimestä, ja teki siihen majansa: ja hänen palveliansa kaimoit siihen kaimen.

26. Niin Abimelech meni hänen tyttärelä Gerarista: ja Abusaf hänen ystävänsä, ja Phicol hänen sotansa päämiehenä.

27. Mutta Izaak sanoi heille: miksi te tulitte minun työni? ja te wainoitte minua, ja ajoitte minun pois meidän työvämmä.

28. He sanoit: me näimme ilmeitä sinästä, että HERRa on sinun kansas, sentähden me sanoimme: olkon nyt wainoa meidän molempain waghellamme,

meidän ja sinun wälillä, ja me teemme liiton sinun kansas.

29. Ettes tekisi meille mitän, waghingota, niinkuin en meidän ole sinun rhyhtynet, ja niinkuin en me myöskä tekennet sinulle muuta kuin hywää, ja lauskimme sinun rauhassa menemään. Sinä olet nyt HERRan sinutattu.

30. Ja hän walmisti heille pidon, ja he söit ja joit.

31. Ja nousit aamulla warhain, ja wainoit toinen toisellensa, ja Izaak laski heidän menemään, ja he menit pois hänen työvänsä rauhassa.

32. Sinä samana päivänä tulit Iisaachin palveliat, ja ilmoitit hänelle kaimosta, jonga he kaimanet olit, ja sanoit hänelle: me löysimme weden.

33. Ja hän kutsui hänen Saba: siitä nimitetään kaupunki BerSaba, hamaan tähän päivään asti.

34. Koska Esau oli uäljänkymmenen ajastakainen, otti hän Judith Berarin Getheini tyttären emännärensä; ja Basmath Elonin Getheini tyttären:

35. Jotka olit Isaachille ja Rebeckalle mielikarwauveri.

27. Lufu.

Jacob sinutatan. Esau wihakun. Rebecka waroitaa Jacobia.

Ja tapahtui, koska Izaak tuli wanhaksi, ja hänen silmänsä pimiäri, ettel hän nähnyt, niin kutsui hän Esauin wanhemman poikansa, ja sanoi hänelle: minun poikani: hän wastaais händä: tästä minä olen.

2. Ja hän sanoi: kago, minä olen wanhemmut: engä tiedä minun kuolemapäiwääni.

3. Ota siis nyt sinun kalus, wiines ja jouhes; ja mene kedolle, ja pyydä minulle megänettä.

4. Ja tee minulle hinoruokaa, senkaldaista kuin minä rakastan, ja tuo syödäyeni; että minun sieluni siunais sinua, ennenkuin minä kuolen.

5. Mutta Rebecka kuuli Isaachin näitä puhunnan poikansa Esauin kansa. Ja Esau meni megään, pyytämään megänötusta, tuodaxensa.

6. Niin puhui Rebecka pojallensa

Jacobille sanoden: kazo, minä kuulin Iſäſ puhuvan weljes Eſaun launſa, ja sanovan:

7. Tuo minulle mehänotus, ja tee minulle himoruokaa syödäxeni; ettän ſuinaſin ſinua IſEran edeſä, emien kuin minä kuolen.

8. Niin kuule nyt poikani minun ääneni; mitä minä ſinulle käſten.

9. Mene laumaan, ota ſielbö nulle kazi hywää wohlaa; tehäxeni Iſälles niſtä himoruokaa, niinkuin hän rakasta.

10. Ja wie ſe Iſälles hänen syödäxensä; että hän ſuinaſ ſinua, emien kuin hän kuolee.

11. Niin Jacob ſanoi äitillensä Rebeckalle: kazo, welſeni Eſau on karwainen, mutta minä olen paljas.

1 Moſ. 25: 25.

12. Mitämax, Iſäni ſurelee minua, ja lunlee minun händänſä pettäwän: ja minä ſaatan päälleni kironxen, ja en ſuinaſta.

13. Niin hänen äitinsä ſanoi hänelle: ſinun kironxes tulkon miunun päälenni minun poikani; aiuoſtaunſa ole minun äänelleni kuullainen, mene ja tuo ſe minulle.

14. Niin hän meni ja otti ja toi äitillensä; ja hänen äitinsä walmiſti himoruan, jota hänen Iſänsä rakasti.

15. Ja Rebecka otti wanhemman poikansa Eſaun parhat waattet, jotka huoneſa hänen työbnänſä olit: ja puetti uorenmman poikansa Jacobin niihin.

16. Waan wohlain nahat kääret hän hänen käſiinsä, ja paljaſeen kaulaanſa.

17. Ja annoi ſen himoruan ja leiwän, kuin hän walmiſtanut oli, poikansa Jacobin käteen.

18. Ja hän tuli Iſänsä tygö, ja ſanoi: minun Iſäni. Hän waſtais: täſä minä olen. Kukas olet minun poikani?

19. Jacob ſanoi Iſälleſä: minä olen Eſau, ſinun eſtkoiſes; minä olen niin tehnyt kuin ſinä minulle käſtit: nouſe ſiſ, iſtu, ja syö minun ſaaliſtani, että ſinun ſielus ſuinaſ minua.

20. Mutta Iſaac ſanoi pojalleanſa: minun poikani, kuingas olet niin noptaſti löptänyt? ja hän waſtais: IſE-

ra ſinun Jumalas annoi minun ſen tehdata.

21. Niin ſanoi Iſaac Jacobille: tules tänne minun poikani ſiwelläxeni: jös ſinä olet minun poikani Eſau taikka et.

22. Niin Jacob aſtui Iſänsä Iſaacin tygö: ja kuin hän ſiweli händä, ſanoi hän: ääni on Jacobin ääni, mutta kädet owat Eſaun kädet.

23. Ja ei tundenut händä: ſillä hänen kätensä olit niinkuin Eſaun hänen weljenſä kädet, karwaiset: ja niin hän ſuinaſ händä.

24. Ja ſanoi hänelle: oletkos minun poikani Eſau? hän waſtais: olen.

25. Niin hän ſanoi: tuo ſiis tärme ſyödäxeni minun poikani ſaaliſta, että minun ſieluni ſuinaſ ſinua: Niin hän toi ſen hänelle, ja hän ſoi, toi myöſ hänelle wiinaa, ja hän joi.

26. Ja Iſaac hänen Iſänsä ſanoi hänelle: tules nyt liſi minun poikani, ja anna minun ſuuta.

27. Ja hän aſtui liſi, ja ſuuta annoi hänen. Niin hän tuſſi hänen waatensa haju, ja ſuinaſ händä, ja ſanoi: kazo, minun poikani haju on niinkuin kedon haju, jonga IſE-ra ſuinaſ on. Hebr. 11: 20.

28. Jumala andakon ſinulle taivan kaſteſta, ja maan lihawudeſta; yldäkylä jywä ja wiinaa.

29. Kanſat palwelkan ſinua, ja ſukukunnat kumartakon ſinua. Ole ſinun weljeis herra, ja ſinun äitis lapſet langetkon ſinun jalkeis juureen: kirottu olkon ſe joka ſinua kiroo, ja ſinattu olkon ſe joka ſinua ſuinaa. 1 Moſ. 12: 3.

30. Koſta Iſaac oli päättänyt ſuinaurenſa Jacobille, ja Jacob ſiitäſihen oli lähtenyt Iſänsä Iſaacin tygö; niin Eſau hänen weljenſä tuli pyydyrdänſä.

31. Ja hän myöſ walmiſti himoruan, ja wei Iſälleſä, ja ſanoi hänelle: noſtan minun Iſäni, ja syödän poikansa ſaaliſta, että ſinun ſielus ſuinaſ minua.

32. Niin waſtais Iſaac hänen Iſänsä händä: kukas olet? hän ſanoi: minä olen ſinun poikas, ſinun eſtkoiſes Eſau.

33. Niin Iſaac waipäsi hämmästy=
reksi sängen kovan, ja sanoi: kuka?
kujasta siis se mekänies on, joka mi=
umle sen toi? ja minä söin kaitista,
caren kuin sinä tulit, ja minä sinui=
sin hänen: hänen pitää myös sinu=
tan oleman.

34. Koska Esau kuuli Iſänsä pu=
hea, huiji hän suurella äänellä, ja hä=
nen mielenä tuli sängen karvaxi: ja
hän sanoi Iſälensä: sinua myös mi=
makin minun Iſäni.

35. Niin hän sanoi: sinun weljes
on tullut kavaludella, ja wienyt pois
sinauron sinulda.

36. Niin hän sanoi: etköitä hän
myös oikein kuguta Jacob? sillä hän
jo kadensi minun on polkenut, minun
epkoisindä hän sai, ja kago, nyt hän
wäi pois minun sinnaureni minulda:
ja hän sanoi: etkös yhtätän sinnaureni
minun waraxeni pitännyt?

1 Mos. 25: 33.

37. Niin wastais Iſaac, ja sanoi
Esauille: kago, minä olen asettanut
hänen sinun Verraxes, ja kaitti hänen
weljesä olen minä hänelle palveliari
paant, sywillä ja wiinalla olen minä
hänen warustanut: mitästä minä siis
nyt sinulle teen, minun poikani?

38. Ja Esau sanoi Iſälensä: yri=
kettä sinnaus sinulla waivoi ongin
minun Iſäni? sinua myös minnakin
minun Iſäni: ja Esau korotti äänen=
sä ja itki.

Hebr. 12: 17.

39. Niin wastais Iſaac hänen I=
ſänsä, ja sanoi hänelle: kago, lihawa
ainimäsi pitää sinulla oleman maan
päällä, ja kaitetta taiwaasta ylhäldä.

40. Sinun mielalläs pitää sinun elät=
tämän iges, ja palveleman sinun wel=
jesis. Ja tapahtuu että sinä myös tu=
la Verraxi, ja särjet hänen iteensä
wistastäs.

41. Ja Esau wihaštui Jacobin pääl=
le sinnauren tähden, jolla hänen Iſän=
sä hänen sinnaunut oli; ja sanoi sydä=
mesänsä: minun Iſäni murhepäiwät
lähettyvät: ja minä tapan weljeni
Jacobin.

Obad. v. 10.

42. Mutta Rebeckalle ilmoitettin E=

nat: joka lähetti ja kugui Jacobin
nuoremmat poikansa, ja sanoi hänelle:
kago, weljes Esau lohduuta igiänsä
siitä, että hän sinun tappa.

43. Nyt minun poikani, ole minun
äänelleni kuitliainen: walmiista sinis ja
pakene kosta minun weljeni Labanin
tygö Varaniin.

44. Ja ole hänen tykönsä kappas=

le aikaa: siihen asti että weljes kinku
asettu.

45. Ja siihenasti että hänen wiha=

1 Mos. 26: 35.

28. L u k u.

Jacobin pako, tikapunt, lupaus.

Niin Iſaac kugui poikansa Jacobin
ja sinuais händä, käski ja sanoi
hänelle: älä eta emändä Ganaan tyt=
täristä.

2. Waan walmiista ja mene Mesopotamiaan,
Bethuelin sinun äitäs Iſän
huoneseen: ja eta sinulles siellä emän=
dä, Labanin sinun Cweis tyttäristä.

Of. 12: 23.

3. Ja Jumala kaitkiwaldias sinu=
natkon sinna, ja tehden sinun hedel=
mälliseri, ja enätön sinun; ettäs tuli=
sit (sinuxi) kansain joukoti.

4. Andakon myös sinulle Abra=
hamin sinnauren, sinulle ja sinun
siemenelles sinun kansas; peräres
sitä maata, josas munkalainen olet, sen=
ga Jumala Abrahamille andanut on.

1 Mos. 13: 15, 17.

5. Niin lähetti Iſaac Jacobin ty=
könsä menemään Mesopotamiaan; La=
banin, Bethuelin Syrialaisen pojan ty=
gö, Rebeckan Jacobin ja Esauin äitin
weljen.

6. Koska Esau näki että Iſaac oli
sinnaunut Jacobin, ja lähettänyt hä=

nen Mesopotamiaan, ottamaan siellä hänellensä emändätä: ja että hän, sittekuin hän hänen suunnut oli, käski händä ja fanoi: ei sinun pidä ottaman emändätä Canaan tyttäristä:

7. Ja että Jacob oli Isällensä ja äitillensä kumliainen, ja meni Mesopotamiaan:

8. Esau näki myös, ettei Isaac hänen Isänsä voimut nähä Canaan tyttäriä:

9. Meni Esau Ismaelin tygö: ja otti Mahalathin Ismaelin Abrahamin pojan tyttären, Nabothin sisaren, emännänsä, paiksi endisiä.

10. Niin Jacob läxi Bersabasta: ja meni Haraniin.

11. Ja joudui yhteen paikkaan, ja oli siinä yötä: sillä Nuringo oli laskeut, ja otti kiven siitä paikasta, ja pani päänsä alaiseksi, ja makais siinä paikasta.

12. Ja näki unda, ja kazo, tifa puut seisoi maan päällä, joitten pää ulottui taivaseen: ja kazo, Jumalan Engelit käwit ylös ja alas niitä myöden.

Joh. 1: 52.

13. Ja kazo, GERa seisoi niiden päällä, ja fanoi: Minä olen GERa, Abrahamin sinun Isäs Jumala, ja Isaacin Jumala: tämän maan, jonga päällä sinä makat, annan minä sinulle ja sinun siemenelles.

1 Mos. 35: 1.

14. Ja sinun siemenes pitää oleman niinkuin maan tomu, ja sinun pitää leviämän ländeen ja itään, pohjaan ja etelään päin. Ja sinusa pitää kaiki sukukunnat maan päällä sunaturi tuleman, ja sinun siemenesäs.

1 Mos. 12: 3, 5 Mos. 12: 20. Gal. 3: 16.

15. Ja kazo, minä olen sinun kangas, ja warjelen sinua kuhungas itänänsä joudut, ja saatan sinun jälleensä tälle maalle: sillä en minä hyljää sinua, siihenasti että minä kaikki teen, mitä minä sinulle puhunut olen.

16. Koska Jacob heräis unestansa, niin hän fanoi: totisesti on GERa tässä paikasta: ja en minä sitä tiennyt.

17. Niin hän pelkäis, ja fanoi:

Kuinga peljättävä on tämä paikka! ei tässä muu ole, kuin Jumalan huone ja taiwan owi.

18. Ja Jacob nousi warhain aamulla, ja otti kiven, jonga hän oli pannut päänsä alaiseksi, ja pani sen pystyälle muistopajaksi: ja wuodatti öljyä sen päälle.

1 Mos. 31: 45.

1 Mos. 31: 13. Luku 35: 14.

19. Kugui siis sen paikau Bethel; waan muinaisiin aikoi se kuguttiin Luz.

20. Niin Jacob teki lupauksen, sanoden: jos Jumala on minun kangasani, ja warjelee minua tällä tiellä jota minä waellan, anda myös minulle leipää syödäseni, ja waatetta werhopeni:

1 Aika 1. 4: 10.

21. Ja tulen takaperin rauhasa Kotia Isäni tygö: ja GERa on minun Jumalani.

22. Niin tämä kivi jonga minä panin pystyälle muistopajaksi, pitää oleman Jumalan huone: ja kaikista jekas minulle annat, annan minä tesin sinulle kymmeneret.

29. LUKU.

Jacobin palvelus, emännät, neljä poikaa.

Niin Jacob läxi matkaan: ja tuli idäiselle maalle.

2. Ja kageli ympärillensä, ja kazo, kairvo oli kedolla. Ja kazo, siellä makais myös kolme lammaislaunaa sen tykönä, sillä siitä kairvoja juotit he laumat: ja surri kivi oli kairvon suulla.

3. Sillä sinne koottin kaikki laumat, ja wieritettin kivi kairvon suulda, ja he juotit lambaita: ja wieritit kiven jälle siälle kairvon suulle.

4. Ja Jacob fanoi heille: minun welsjeni, kusta te oletta? he wastasit: Haranista me olemme.

5. Hän fanoi heille: tunnettako Labanin Nahorin pojan? he sanoit: tunnemme kyllä.

6. Hän fanoi: ongo hän rauhasa? he wastasit: rauhasa hän on. Ja kazo, Rachel hänen tyttärensä tulee lammasten kansa.

7. Niin hän fanoi: kazo, vielä on paljo päiwää, eikä vielä ole aika karjaa

jaa koota: niin juottakat siis lamboita, mengät ja kaitkekat heitä.

8. He sanoit: emme saa, siihenasti kuin kaikki laumat kootan, ja vieritämme liiven lainvon suulda, juottaamme lamboit.

9. Vielä hänen puhuisansa heidän kansansa, tuli Rahel Isänsä lammas-ten kansa: sillä hän katki lamboita.

10. Ja tapahdui kohta Jacob näki Rahelin, Labanin enoisna tyttären, ja erimia Labanin lamboit: niin meni Jacob hänen tygönsä, ja vieritti liiven lainvon suulda. Ja juotti enoisna Labanin lamboit.

11. Ja Jacob suuta andoi Rahelin: ja korotti äänensä ja itki.

12. Ja ilmoitti hänelle, että hän oli hänen Isänsä veli, ja Rebeckan poika. Niin juori hän ja ilmoitti sen Isälleen.

13. Ja kohta Laban kuuli sanoman Jacobista sisarensa pojasta, juori hän häntä vastaan, ja otti hänen syliinsä, ja suuta andoi hänen, ja wei hänen huoneensa: ja hän jutteli Labanille kaiken asian.

14. Niin sanoi Laban hänelle: tosin sinä olet minun luuni ja lihani. Ja hän oli hänen tykönsä koko kumikauden.

Duom. 1. 9: 2.

15. Sitte sanoi Laban Jacobille: waikka olet minun veljeni, palvelletkos minua sentähden ilman mitäkään? Ilmeita minulle mikä sinun palkkas olisi.

16. Ja Labanilla oli kari tyttäret: vanhemman nimi oli Lea, ja nuoremman nimi oli Rahel.

17. Mutta Lea oli pehmiä filmistä; waan Rahel oli kaunin muotoinen, ja ihana kasvoilda.

18. Ja Jacob rakasti Rahelita: ja sanoi: minä palvelen sinua seigemän ajastakaan Rahelin sinun nuoremman tyttären tähden. Os. 12: 13.

19. Laban vastais: parambi on että minä hänen annan sinulle, kuin jollekkin toiselle: ole minun tykönäni.

20. Niin palveli Jacob Rahelin tähden seigemän ajastakaan: ja ne olit hänen filmisensä niinkuin muutamat pihvot, rakastaisansa häntä.

21. Ja Jacob sanoi Labanille: anna

minun emändäni minulle: sillä minun aikani on täytetty menuä hänen tygönsä.

22. Niin Laban kugui kokoon kaiken sen palkkakumman miehet, ja piti häät.

23. Mutta ehtona otti hän tyttärensä Lean, ja wei sen hänen tygönsä: ja hän makais sen tykönä.

24. Ja Laban andoi hänen tyttärellensä Realle, piikansa Silvan piikari.

25. Namulla, kago se oli Lea. Ja hän sanoi Labanille: miris tämän minulle teit? engö minä Rahelin tähden palvelut sinua? miris minun petit.

26. Vastais Laban: ei niin ole meidän maan tapa; että morempi annetan ennen vanhemmata.

27. Täytä tämän wiikko; niin se myös sinulle annetan, siitä palveluresta kuin sinä palvellet minua vielä toiset seigemän ajastakaan.

28. Jacob teki niin, ja täytti hänen wiikkonsa; ja hän andoi hänelle tyttärensä Rahelin emännäri.

29. Ja Laban andoi tyttärellensä Rahelille piikansa Silvan, piikari.

30. Niin hän makais myös Rahelin kansa, ja piti Rahelin rakambana kuin Lean; ja palveli häntä vielä toiset seigemän ajastakaan.

31. Ja kohta HERRA näki Lean kagottawan ylö, teli hän hänen hedelmällisery; mutta Rahel oli hedelmättöin.

32. Niin Lea tuli raskari, ja synnytti pojan, ja kugui hänen nimensä, Ruben: ja sanoi: HERRA on kagonut minun ahdisturen puoleen, nyt siis minun mieheni rakastaa minua.

33. Ja hän taas tuli raskari, ja synnytti pojan, ja sanoi: HERRA on kuullut minua kagottawan ylö, ja en myös tämän minulle andanut: ja kugui hänen nimensä, Simeon.

34. Ja hän jälleen tuli raskari ja synnytti pojan, ja sanoi: nyt taas minun mieheni pösyhy minun tykönäni: sillä minä synnytin hänelle kolme poikaa. Sentähden hän kugui hänen nimensä Levi.

35. Ja hän tuli vielä raskari, ja synnytti pojan, ja sanoi: nyt minä kuitän HERRAa, sentähden kugui hän

hänen nimensä, Juda: ja lakkais synnyttämästä.

30. Lufu.

Kabelin napina. Jacobin lapset, palkka.

Roika Rachel näki ettei hän synnyttänyt Jacobille, kadehti hän sisartansa, ja sanoi Jacobille: anna minun lapsia, eli minä kuolen.

2. Jacob vihastui kovin Rachelin päälle, ja sanoi: olenko minä Jumalan siasa, joka on sinulda kieldänyt kohdun hedelmän?

3. Ja hän sanoi: täsä on minun piikani Bilha, maka hänen kansansa; että hän synnyttäis minun helmaani, ja saisin sittekin hänestä lapsia.

¹ Mos. 16: 2.

4. Niin hän andei hänelle piikansa Bilhan emännäri: Ja Jacob makais hänen kansansa.

5. Niin Bilha tuli raskari ja synnytti Jacobille pojan.

6. Ja Rachel sanoi: Jumala ratkais minun asiani, ja kuuli myös minun ääneni, ja andei minulle pojan; sentähden kugui hän hänen nimensä Dan.

7. Ja taas Bilha Rachelin piika tuli raskari, ja synnytti Jacobille toisen pojan.

8. Niin sanoi Rachel: minä olen ja loisti kilvoittelut minun sisareni kansa, ja olen myös voittanut: ja hän kugui hänen nimensä Naphtali.

9. Roika Lea näki että hän lakkais synnyttämästä; otti hän piikansa Silpan, ja andei sen Jacobille emännäri.

10. Niin synnytti Silpa Lean piika Jacobille pojan.

11. Ja Lea sanoi: joukko tulee: ja kugui hänen nimensä Gad.

12. Ja Silpa Lean piika synnytti Jacobille toisen pojan.

13. Ja Lea sanoi: autuasta minua, sillä tyttäret sanovat minua autuaxi: ja hän kugui hänen nimensä Asser.

14. Ja Ruben meni nios uisun elonakana, ja löysi dudaimia wainiel-da, ja toi ne Lealle äitillensä. Niin sanoi Rachel Lealle: anna minulle pois dudaimista.

15. Hän wastais händä: vähäkö

sinun jina on, että olet minulda miehen wienyt, mutta tahdot myös otta poikani dudaimit? Ja Rachel sanoi: sentähden maatkan hän tänä yönä sinun kansas peikas dudaimien tähden.

16. Roika Jacob ehtona kedolda palais, meni Lea händä wastan, ja sanoi: minun kansani pitää sinun makaman: sillä minä olen sinun kallisti ostanut peikani dudaimilla. Ja hän makais sen yön hänen kansansa.

17. Ja Jumala kuuli Lean, ja hän tuli raskari, ja synnytti Jacobille widdennen pojan.

18. Ja Lea sanoi: Jumala on maaranut sen minulle, että minä annoin piikani miehelleni: ja kugui hänen nimensä Issaschar.

19. Ja Lea taas tuli raskari, ja synnytti Jacobille kuudennen pojan.

20. Ja Lea sanoi: Jumala on minun hwyästi lahjoittanut, nyt taas ajin minun mieheni minun tyköni: sillä minä olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa. Ja kugui hänen nimensä Sebulon.

21. Sitte synnytti hän tyttären, ja kugui hänen nimensä Dina.

22. Mutta Jumala miisti myös Rachelin, ja Jumala kuuli hänen, ja saatti hedelmälliseri.

23. Niin hän tuli raskari ja synnytti pojan, ja sanoi: Jumala on ottanut pois minun häwäistyperni.

24. Ja kugui hänen nimensä Joseph, sanoden: JEKRA lisättön minulle vielä toisen pojan.

25. Ja tapahdui roika Rachel oli synnyttänyt Josephin; sanoi Jacob Labanille: päästä minua menemään kotani ja maalleni.

26. Anna minulle minun emändäni ja lapseni, joiden tähden minä olen sinua palvellut, että minä menstin peik: sillä jina tiedät minun palveluxeni, kuin minä olen sinua palvellut.

¹ Mos. 31: 41.

27. Ja Laban sanoi hänelle: anna minuu löytää armo sinun edesäs, minä ymmärrän että JEKRA on sinuannut minun sinun tähtes.

28. Ja sanoi (vielä): määrää siis sinun palkkas minulle, ja minä annan.

29. Mutta hän sanoi hänelle: sinä tiedät kuinga minä olen palvelellut sinua: ja kuinga paljo sinun karjaas on minun halvuini annettu.

30. Sinulla oli vähä, ennen kuin minä tulin, mutta nyt se on paljoxi lajpoanut. Ja HERRa on siunannut sinua, minun jalkajuondeni kautta. Koska minä siis oman huononi parasta lajen?

31. Ja (Laban) sanoi: mitästä minä sinulle annan? Ja Jacob sanoi: ei sinun pidä mitän andaman minulle. Mutta jos sinä tämän minulle teet, niin minä vielä tästä lähtien kaihen ja marjelen sinun laumaas.

32. Minä käyn tänäpänä kaiken sinun laumaas läpihe, eroittaden siellä kaikki pilkulliset ja kirjavat lammat, ja kaikki hallawat karigain seasa, ja kirjavat ja pilkulliset wohten seasa, (mitä sitte kirjavaxi ja pilkullisexi tulee) se olkon minun palkkani.

33. Niin minun wanhurskandeni on wihhapa tästedes minusta, koska se siiten tulee, että minun pitää palkkani sinun nähdes saaman: niin että kaikki jotka ei ole pilkulliset taikka kirjavat wohtista, eikä hallawat karigoista, se olkon warkaus minun tyköniäni.

34. Niin sanoi Laban: kago, jossa se elis sanas jälkeen.

35. Ja sinä päiväinä eroitti hän pilkulliset ja kirjavat laurit ja kaikki pilkulliset ja kirjavat woohet, kaikki josta jotakin wälkettä oli, ja kaikki hallawat karigat: ja andoi ne lastensa halvuun.

36. Ja asetti kolmen päiväkunnan maistan, itsensä ja Jacobin wanhelle: ja Jacob kaigi niitä jotka Labanin laumaasta jäit.

37. Mutta Jacob otti wihherjäsjiä hoapaisia sauwoja, mandelpuisia ja platanapuisia; ja kuoret niihin walkiat juondet, sen walkian paiklan paljastamisella, kuin sauwain päällä oli.

38. Ja pani ne sauwat, jotka hän woornut oli, laumain eteen, wesiiruun, ja fuoma astioihin, lauman eteen, jona he tulit juomaan, että he juomalle tulduansa siittäisit.

¹ Moos. 31: 12.

3°

39. Ja niin laumat siitit niiden sauwain päällä, ja launoit pilkullisia, juondeisia ja kirjawita.

40. Niin Jacob eroitti karigat, ja asetti lauman kashvot, siinä walkiasa laumasa, niitä pilkullisia ja hallawia päin: ja teki igellensä eri lauman, ja ei lastenut niitä Labanin lauman setaan.

41. Ja koska se warhain kandaawa lauma oli sikoillansa, pani Jacob sauwat laumain siilmäin eteen ruuhiin; että he siittäisit sauwain päällä.

42. Mutta koska ne hiljain juorit, niin ei hän pannut niitä sifälle. Niin tulit äpöiset Labanille ja warhain kannetut Jacobille.

43. Siitä tuli mies sangen äweriäri, niin että hänellä oli paljo lam-baita ja pilkoja ja palvelioita, ja kameleja ja laseja.

31. Esf.

Jacob pakenee. Laban saamuttaa hänen. He tekewät liiton keskenänsä.

Ja hänen eteensä tuli Labanin lasten puhe, että he sanoit: Jacob on saattanut igellensä kaiken meidän Jfämme tawaran: ja siitä meidän Jfämme hywydestä on hän saattanut igellensä kaiken tämän tawaran.

2. Ja Jacob näki Labanin kashvon; ja kago, ei ollut se händä kohtau, niinkuin eilän ja endispäwänä.

3. Ja HERRa sanoi Jacobille: palaja sinun Jfäis maalle, ja sukuis tygö: ja minä olen sinun kansas.

4. Niin lähetti Jacob ja kugui lalhelin ja Dean kedolle laumansa tygö.

5. Ja sanoi heille: minä näen teidän Jfämme kashvon, ettei hän ole minua kohtau niinkuin eilän ja endispäwänä; mutta minun Jfäni Jumala on ollut minun kansani.

6. Ja te ihe tiedätte, että minä olen kaikella minun wäelläni palvelut teidän Jfämme.

7. Mutta teidän Jfämme on wletelyst minua, ja muuttanut minun palkkani jo kymmenen kerta: ei kuitengan sallinut Jumala hänen wahingota tehdä minulle.

8. Koska hän sanoi: kirjavat pitää

oleman sinun palkkas, niin kaikki laumaa kandei kirjawita. Mutta jos hän sano: pilkulliset pitää oleman sinun palkkas, niin kaikki laumaa kandei pilkullisia.

9. Niin on Jumala ottanut teidän Ifänne hywyden, ja andanut minulle.

10. Ja tapahdui lauman siittäminen ajalla, nostin minä silmäni ja näjin unesa: ja kazo, kaurit jotka nousit laumain päälle, olit juondeiset, pilkulliset ja kirjawat.

11. Ja Jumalan Engeli sanoi minulle unesa: Jacob; ja minä vastaisin: täsä minä olen.

12. Mutta hän sanoi: nosta silmäsi, ja kazo, kaikki kaurit jotka nousewat laumain päälle, owat juondeiset, pilkulliset ja kirjawat: Sillä minä olen nähnyt kaikki mitä Laban sinulle teke.

13. Minä olen Jumala BethElisä, josa sinä voitelit kiven, ja josas teit minulle lupauksen: nouste siis nyt, ja lähde täldä maalda, ja palasa syndymä maalles.

1 Mos. 28: 18, 19, 20, 1c. Luku 32: 9.

14. Niin vastaisit Rahel ja Lea, ja sanoit hänelle: ongo meillä enääpi ysaä, eli periniistä meidän Ifämme huonesä?

15. Eikö hän ole pitänyt meitä muukalaisina? sillä hän on myynyt meidän, ja peräti syönyt meidän hiindamme.

16. Sentähden kaikki hywyys, jonga Jumala on ottanut meidän Ifäldämme, se tulee oikeudella meille ja meidän lapsillemme: Nyt siis kaikki mitä Jumala sinulle on käskent, se tee.

17. Niin nousi Jacob; ja nosti lapsensa ja emändänsä kameleihin päälle.

18. Ja wei pois kaiken karjansa, ja kaiken tawaransa, kuin hän oli pannut kokoon, sen oman karjansa, kuin hän oli saanut Mesopotamiassa: menäärensä Ifänsä Ifaachin tygö Canaan maalle.

19. Mutta Laban oli mennyt kerizemään laumaansa. Ja Rahel warasti Ifänsä epäjumalat.

20. Niin warasti Jacob Labanin Syrialaisen sydämen, siinä ettel hän ilmoittanut hänelle että hän pakeni.

21. Niin hän pakeni, ja kaikki mitä hänellä oli, nousi ja meni wirran ylise; ja meni Gileadin wuorta kohden.

22. Kolmandena päivänä ilmoitettiin Labanille, että Jacob oli paennut.

23. Niin hän otti weljensä kansansa, ja ajoi händä takaa seikemän päiväwäkunnan matkan: ja saawutti hänen Gileadin wuorella.

24. Mutta Jumala oli tullut Labanin Syrialaisen tygö yöllä unesa; ja sanomat hänelle: kawahda sinuas, ettes puhu Jacobille hywää eli pahaa.

25. Ja Laban lähestyi Jacobia. Mutta Jacob oli majansa tehnyt wuorelle. Ja Laban teki weljensä myöds majansa Gileadin wuorelle.

26. Niin sanoi Laban Jacobille: mitäs olet tehnyt, että warastit minun sydämeni: ja olet wienyt pois minun tyttäreni niinkuin miekalla otetut?

27. Ja mixis salaa pakenit ja warastit sinus minulda, ja et ilmoittanut minulle? että minä olisin sinua saattanut ilolla, ja lauluilla, ja trumbuilla, ja kandeileilla.

28. Ja et sallinut minun suuta anda minun pojilleni ja tyttärelleni: tämän sinä olet tyhmästi tehnyt.

29. Ja minulla olis kyllä woimaa tehdä teille pahaa, mutta teidän Ifämme Jumala sanoi menenä ydnä minulle: kawahda iges puhumasta Jacobille hywää eli pahaa.

30. Ja nyt että kummingin menit pois, ja niin suuresti ikäwöigyt Ifäs huoneseen: mixis warastit minun Jumalani?

31. Ja Jacob vastais, ja sanoi Labanille: minä pelkäisin ja luulin sinun wäkinwallalla ottawan pois minulda sinun tyttäres.

32. Mutta kenengä tykää sinä löydät jumalas, ei sen pidä elämän. Tunniestele meidän weljeimme läsnä olleja, mitä omaas on minun tykänani, ja ota pois se. Mutta ei Jacob tietänyt Rahelin niitä warastanen.

33. Niin Laban meni Jacobin majaan, ja Dean majaan, ja heidän monempain piikainsa majaan, ja ei löytänyt. Ja läri Dean majaista, ja tuli Rahelin majaan.

34. Mutta Rahel oli ottanut epäjumalat, ja pannut Kameleihin satulan ala, ja istui siihen päälle; mutta Laban egei kaiken majan, ja ei löytänyt.

35. Ja hän sanoi Isällensä: älkön minun herrani vihahtuko, etten minä saa noista sinun edestä: sillä minulle tapahtui wainoin menon jälkeen. Ja hän egei, ja ei löytänyt epäjumaliksi.

1 Mos. 18: 11.

36. Ja Jacob vihahtui ja riiteli Labanin kanssa, waistais ja sanoi häälle: mitä minä olen rikkonut, ja mikä minun pahatekoni on, ettäs minä olet niin vihahtestasi ajanut takaa?

37. Sinä olet egihtellyt kaikki minun taloini kalut, mitäs olet löytänyt kaikista sinun talois kaluista? tuo tähän minun ja sinun weljeis eteen, ratkaija meidän kahden waihellamme.

38. Minä olen ollut sinun työnäs jo karikymmeniä ajastaitkaa, ja sinun lammas ja wuohes ei ole hedelmättömät ellet: ja en ole minä syönyt oimaita sinun laumastasi.

39. Engä ole tuonut sinulle pedolda haastattua, mutta minun piti sen waraman, sen olet sinä minun kädessäni waatinut: niin myös mitä ikänänsä sinulla päinwällä eli yöllä warastettu oli.

2 Mos. 22: 12, 13.

40. Päinwällä on minun helle wäsyttännyt, ja yöllä wilu: ja uni on peennut minun silmistäni.

41. Minä olen jo karikymmeniä ajastaitkaa ollut sinun huonesas, neljätoistakymmeniä ajastaitkaa palvelin minä sinua kahden tyttäres tähden, ja kumpi ajastaitkaa sinun laumas tähden: ja sinä olet muuttanut minun palkkani kymmenen kertaa.

42. Jollei minun Isäni Jumala, Abrahamin Jumala, ja Isaachin pelko olisi ollut minun puolellani; niin sinä peräti tyhjänä olisit minun päästännyt. Mutta Jumala on nähnyt minun wainoin ja lätteni työt, ja nuhteli menettäni yönä sinua.

Es 8: 13.

43. Waistais Laban, ja sanoi Jaalle: tyttäret ovat minun tyttärenti, ja pojat ovat minun poikani, ja laumat ovat minun laumani, ja kaikki

kuin sinä näet, ovat minun: mikä minä teen tänäpänä minun tyttärisleni taikka heidän lapsillensa, jotka he ovat synnyttäneet?

44. Tule siis nyt ja tehkämme liitto, minä ja sinä, joka pitää oleman todistus minun ja sinun waihellas.

45. Niin otti Jacob kiven, ja pani pystyälle muistopajari.

46. Ja Jacob sanoi weljillensä: kootkat kiviä. Ja he toitt kiviä, ja teitt roukkion; ja attrioyhtit siinä sen roukkion päällä.

47. Ja Laban kugui hänen Segar Sahaduta: mutta Jacob kugui hänen Gilead.

48. Niin Laban sanoi: tämä roukkio olkon todistus tänäpänä minun ja sinun waihellas; sentähden kugui hän hänen nimensä Gilead.

49. Ja Mizpah; sillä hän sanoi: HERra olkon peräntakojasa sinun ja minun waihellani, koska me erkanemme toinen toifestamme.

50. Jos sinä waihwat minun tyttäritäni, taikka otat multa emänditä, paiksi minun tyttäritäni. Ei ole yhtän ihmistä (joka todistais) meidän kanssamme, mutta kago, Jumala on todistaja minun ja sinun waihellas.

51. Ja Laban sanoi (vielä) Jacobille: kago, tämä on roukkio, ja tämä on muistopajas, jousa minä panin minun ja sinun waihellas.

52. Tämä roukkio olkon todistus, ja tämä pagas olkon myös todistus, etten minä käy ylige tämän roukkion sinun tygös, etkä sinä käy ylige tämän roukkion ja tämän pagan minun tygöni, waihingota tekemään.

53. Abrahamin Jumala ja Nahorin Jumala, ja heidän Isänsä Jumala, ratkaihton meidän välillämme. Ja Jacob wannoit hänen Isänsä Isaachin pelwon kautta.

54. Ja Jacob uhrais wuorella, ja kugui hänen weljensä syömään leipää. Ja kun he olit syönet, olit he yötä wuorella.

55. Mutta aamulla warhain nousi Laban, ja suuta andoi poikainsa ja tyttärensä, ja sinmais heitä, ja meni matkaansa, ja palais kotiansa.

32. Lufu.

Mahanaim. Jacobin sanansaattajat, pelko, lahjat ja kuinga hän painelee.

Mutta Jacob meni tietänsä myöden, ja Jumalan Engelit tulit händä vastaan.

2. Ja koska hän näki heidän, sanoi hän: Nämät ovat Jumalan Sotajoukko. Ja hän kugui sen paikan Mahanaim. 2 Kun. K. 6: 17. Ps. 34: 8.

3. Niin Jacob lähetti sanansaattajat edellensä welsensä Esauun tykö; Seirin maakundaan, Edomin maalle.

4. Ja käski heitä, sanoden: sanokat näin minun herralleni Esaulle: näin sanoo sinun palvelias Jacob: minä olen ollut muukalainen Eabanin tykö: nä, ja wiipmyt tähän asti.

5. Ja minulla on karjaa ja aaseja, lambaita, palvelioita ja piikkoja: ja lähetin ilmoittamaan minun herralleni, löytäreni armoa sinun edessä.

6. Sanansaattajat palasit Jacobin tykö, sanoden: me tulimme Esauun sinun welses tykö; ja hän tulee sinua vastaan, ja neljäsataa miestä hänen kansansa.

7. Niin pelästyi Jacob kowin, ja ahdistus tuli hänen päällensä: ja jatoi wään joka oli hänen kansansa, ja lambat, ja karjan ja Kamelit kahteen joukkoon.

8. Ja sanoi: jos Esau tulee yhden joukon päälle, ja lyö sen; niin se jäänyt joukko pääsee.

9. Ja Jacob sanoi: minun Isäni Abrahamin Jumala, ja minun Isäni Isaacin Jumala, HERRA joka sanott minulle: palasa maalles ja sukuis tykö, ja minä teen sinulle hywää.

1 Mos. 31: 13:

10. Minä olen mahdotoin kaitseen siihen armoon, ja kaitseen siihen totuuteen, jonga sinä teit palvelialles. Sillä koska minä tämän Jordanin yliä menin, ei minulla muuta ollut kuin minun sauwani; mutta nyt minulla on kari joukko.

11. Pelasta siis nyt minua minun welseni Esauun käsistä: sillä minä pelän hänen tulewan ja lyöwän minun, ja äitin lapsinensa.

12. Suvä olet kunningin saonut: minä teen kaiketi sinulle hywää; ja lisän sinun siemenen niinkuin sannan meresiä, joka paljouden tähden ei luetta taita.

1 Mos. 28: 14.

13. Ja hän yödyi sinne, ja otti niistä, kuin olit käsillä, lahjoja lähettärensä welsellensä Esaulle.

14. Karisataa woyta, ja karikymmeniä kaurista: karisataa lamnasta ja karikymmeniä jäärää.

15. Imettäviä Kameleja warsoinensa kolmekymmeniä: neljäkymmeniä lehmää ja kymmenen härkää, karikymmeniä aasia ja kymmenen warsoa.

16. Ja andoi ne palvelioittensa käsiin, ihkungin launan erinänsä; ja sanoi palvelioillensa: mengät minun edelläni, ja pitäkät wäli jokaiten lauman waihellä.

17. Ja käski ensimmäiselle, sanoden: Koska minun welseni Esau kohtaa sinun, ja kysyy sinulta, kenengäs olet, ja kuhingäs menet? ja kenengä nämät ovat, joitas ajat edelläs?

18. Niin sano: nämät ovat sinun palvelias Jacobin lahjat, lähetytyt minun herralleni Esaulle: ja kato, hän tulee myöds ihe meidän jälisämme.

19. Niin käski hän myöds toiselle ja kolmannelle, ja kaitille niille, jotka kaitwit launan jälisä, sanoden: tämän minun sanani jälkeen puhukat Esaulle, koska te hänen lyödätte.

20. Ja sanokat myöds: kato, sinun palvelias Jacob on myöds meidän jälisämme; sillä hän ajatteli: minä lepytän hänen lahjoilla, jotka minun edelläni menevät; sitte tahdon minä nähda hänen kasiwonsa, mitämäs, hän otta vastaan minua ystäwällisesti.

21. Niin lahjat menit hänen edellänsä; mutta hän oli ihe sinä yhä joukkoimensa.

22. Ja nousi yöllä ja otti kari emänditänsä, ja ne kari piikaansa, ja yrittiistakymmeniä lastansa: ja meni ylitte Jabelin luotus paikkaan.

23. Ja otti ne ja wei heidän wirran ylitse: ja wei myöds ylitse kaikki mitä hänellä oli.

24. Mutta Jacob jäi sille puolelle yhinänsä. Sillein painelti yri mies

bänen kansansa, ſiihenasti kuin aamu-
tuſe nouſi. Of. 12: 4.

23. Ja kuin hän näki ettei hän
voittanut häändä, rupesi hän hänen
toivota; niin että Jacobin reijilui
horjahan paimelleſa hänen kansansa.

24. Ja hän ſanoi: päättä minua,
niä aamuruſke nouſee. Mutta hän
vakuu: ei minä päättä ſinua, jolles
ſin minua.

25. Ja hän ſanoi hänelle: mikä
nimes on? hän vastais: Jacob.

26. Ja hän ſanoi: ei ſinua ſillen
pää kſuttaman Jacob, waan Iſrael:
ſiä ſaa olet taistellut Jumalan ja
ihmiſen kansia, ja olet voittanut.
1 Moſ. 35: 10.

27. Ja Jacob kſyhi häneltä, ja
ſanoi: ſanoi nyt ſinun nimes. Mutta
hän ſanoi: miris minun nimeäni kſyhi?
Ja hän ſunais häändä ſinä paikſa.
Daom. R. 13: 17.

28. Ja Jacob kſgvi ſen paikſan
ſillä minä olen nähnyt Jumaa
kſäpöſtä kſäweon, ja minun ſie-
luni wapahdettu.

29. Ja Nuringo nouſi koſka hän
ſe hiſe kävi, ja hän ondui rei-
ſittä.

30. Sentähden ei ſyö Iſraelin lap-
ſi wſſjenda tähän päändän aſti, että
Jacob reijilui horjathui.

33. L u f u.

31. Matkaminen, ſuun andaminen, mat-
kſuotin, Siſheimin maia.

32. Jacob nouſi ſilmänſä ja näki, ja
ſanoi Eſau tuli, ja neljä ſataa
hänen kansansa: Ja hän jakoi
ſealle ja Rabelille, ja molemille

33. Ja aietti piikat lapſinensa enſi-
ſä; ſiälähin Lean hänen laſtenſa
tulen ja Rabelin Joſephin kauſa jäl-
kſä.

34. Mutta iſe hän kävi heidän edel-
lä, ja kumarſi hänenſä maahan
lertaa, ſiihenasti kuin hän
läheſtyi.

35. Ja Eſau juori häändä waſtan, ja
ſoi hänen, ja halais häändä
ſe, ja juuta andoi hänen: ja he

5. Ja hän nouſi ſilmänſä, ja näki
waimet ja lapſet, ja ſanoi: kuka nä-
mät kauſas ovat? hän vastais: ne
ovat lapſet, jotka Jumala on lahjoit-
tanut ſinun palvelialles. Of. 127: 3.

6. Niin piikat läheſtyit lapſinensa,
ja kumarſit igenſä hänen edeſänſä.

7. Ja läheſtyi myös Lea lapſinensa,
ja kumarſi hänen edeſänſä. Sitte tuli
Joſeph ja Rabel, jorſka myös kumar-
ſit hänen edeſänſä.

8. Ja hän ſanoi: mitäs tahdot kai-
ken ſen jouken kauſa, kuin minä koh-
dauſt olen? hän vastais: löytäreni
armoa minun herrani edeſä.

9. Ja Eſau ſanoi: minulla on kyllä,
minun waiſeni; yridä omas.

10. Niin Jacob vastais: ei niin,
mutta jos minä olen löytänyt armon
ſinun edeſäs, niin ota minun lahjani
minun lädeſtäni: ſillä minä näjin ſi-
nun kauſos, niinkuin minä oliſin näh-
nyt Jumalan kauſot; ettäſ olet mi-
nun hywäxi ottanut. 2 Sam. 19: 27.

11. Ota ſiis ſe ſinuaus, jonga
minä olen tuonut ſinulle: ſillä Ju-
mala on ſen minulle andanut, ja
minulla on kyllä kaiſſinaista. Niin
hän waadei häändä ottamaan.
1 Sam. 25: 27.

12. Ja (Eſau) ſanoi: lähtekämme
jo matkſuttamaan, minä waellan ſinun
kauſas:

13. Niin hän ſanoi hänelle: minun
herrani tietää minulla elewan pieniä
lapſia, ja inettävähäiſä lambaita ja
karjaa: jos ne yhtenä päivänä äkiſiä
ajetaiſiin, niin kuelis koko laumia.

14. Niin mengän minun herrani
palveliansa edellä: mutta minä ſeuran
hijſarensa ſenjalſeen kuin karja ja lap-
ſet käydä woiwat, ſiihenasti kuin minä
tulen minun herrani tygö Seiriin.

15. Ja Eſau ſanoi: minä jätän kui-
tingin ſinun tygös jetaſin ſitä wäeſtä,
kuin minun kauſani on. Hän vastais:
mihingä ſe? anna minun aineaſtauſa
löytä armo minun herrani edeſä.

16. Niin Eſau palais ſinä päivänä
tietänſä myöden Seiriin.

17. Mutta Jacob matkſui Sucho-
thiin, ja rakeni igellenſä huonen, ja

teki majat karjallensa. Sentähden kului hän sen paikan Suchoth.

18. Sitte tuli Jacob rauhoitettuna siihen Kaupungin Sichern, joka on Canaan maalla, sitte kuin hän oli tullut Mesopotamiasta; ja sioitti igensä Kaupungin kohdalle.

19. Ja osti murun peltoa, johonka hän teki majansa, Hemorin Sichernin Isän lapsilda, sadan penningin edestä.

Jof. 24: 32. Ap. 7: 16.

20. Ja rakensi siinä Altarin: ja rukouksi wälewätä Israelin Jumalan nimeä.

34. Lufu.

Dina raiskattu, Sichern tapettu.

Ja Dina Lean tytär, jonga hän Jacobille synnyttännyt oli, meni kakelemaan sen maakunnan tyttäriä.

2. Koska Sichern Hemorin Hewein, sen maakunnan Ruhtinan poika näki hänen; otti hän hänen ja malajsi hänen, ja häwäisi hänen.

3. Ja hänen sydämensä paloi Dinan Jacobin tyttären perään; ja rakasti pitkaa, ja puhutteli händä sulosilla sanoilla.

4. Sichern puhui Isällensä Hemorille, sanoden: ota minulle tämä piika emännäri.

5. Ja Jacob kuuli että he hänen tyttärensä Dinan olit häwäisnet, ja hänen poikansa olit lauman kansa keddolla. Ja Jacob waikeui siihenasti kuin he tulit.

6. Ja Hemor Sichernin Isä meni Jacobin tygö puhuttelemaan händä.

7. Silloin tulit Jacobin pojat keddolla: ja koska he sen kuulit, tulit miehet surullisexi, ja wihastuit fangen kowin, että hän oli tehnyt tyhmyden Israelisa, maaten Jacobin tyttären: sillä ei ollut se oikein tehty.

8. Niin puhui Hemor heidän kansansa, sanoden: minun poikani Sichernin sydän halajaa teidän tyttäremme jälleen; andakat siis se hänelle emännäri.

9. Raittakat teitänne yhteen meidän kansamme: andakat teidän tyttäremme meille, ja ottakat jälleensä meidän tyttäremme teille.

10. Ja asukat meidän kansamme:

maan pitä oleman teille aldin, asukat, myykat ja ostakat siinä, ja omistakat maa.

11. Ja Sichern sanoi hänen Isällensä ja weljillensä: andakat minun löytä armo teidän edesänne: ja mitä te sanotte minulle, sen minä annan.

12. Anokat minulda rohkaasti huomenlahjaa ja andimita, ja minä annan mitä te anotte: andakat minulle wainwoin se piika emännäri.

13. Niin wastasit Jacobin pojat Sichernille, ja hänen Isällensä Hemorille, ja puhuit petoyella, että hän oli heidän sisarensa Dinan häwäisnnyt.

14. Ja sanoit heille: en me taida sitä tehdä, että me annamme meidän sisaremmme ympärinsleikkamattomalle miehelle: sillä se olisi meille häpiäri.

15. Mutta kuitengin siinä me suostumme teihin; jos te tuletta meidän kaldaisexemme, että kaikki miehenpuoli teidän seafanne ympärinsleikkataisiin.

16. Niin me annamme meidän tyttäremme teille, ja otamme teidän tyttäremme meille: ja asumme teidän kansanne, ja tulemme yhderi Kansari.

17. Mutta jollette kuule meitä, ja anna teitänne ympärinsleikkata; niin me otamma meidän tyttäremme, ja menemme matkaamme.

18. Ja heidän puhensa kelpais Hemorille, ja Sichernille Hemorin pojalle.

19. Ja se nuori mies ei wiinwytelyt sitä tehärensä: sillä hän rakasti suuresti Jacobin tyttärtä: Ja hän oli kunniasa pidettävä kaikkein ylige hänen Isänsä huonesa.

20. Niin tuli Hemor ja hänen poikansa Sichern Kaupunginsa porttiin; ja puhuit heidän Kaupunginsa miehille, sanoden:

21. Nämät miehet owat rauhallsiset meidän kansamme, ja tahtowat asua ja elää tällä maalla, ja kaso, maa on kyllä awara heidän edesänsä: ottakamme heidän tyttärensä meille emännäri, ja andakamme meidän tyttäremme heille.

22. Mutta siihen ne miehet andawat meille suostionsa, asuarensa meidän kansamme ja tullarensa yhderi Kansari: jos meistä ympärinsleikkatan kaik-

ki miehenpuoli, niinkuin he myös ymbärinsiekatut ovat.

23. Heidän karjansa ja hywydensä, ja kaikki heidän eläimensä, eikä ne ole meidän omamme? jos me muutoin olemme heidän tahtonsa jälkeen, niin että he ajuvat meidän kansamme.

24. Ja he olit Hemorille kuuliaiset, ja Sichemille hänen pojallensa, kaikki jota hänen kaupunginsa porttista kävot ulos: ja ymbärinsiekkaisit igensä, jolain miehenpuoli, jotka hänen kaupunginsa porttista kävot ulos.

25. Ja tapahdui kolmandena päivänä, koska he kipiämällänsä olit, otit ne kari Jacobin poikia Simeon ja Levi, Dinan weljet, kumbikin miehen, ja menit rokkiasit kaupungiin: ja tapat jokaisen miehenpuolen.

1 Mos. 49: 5.

26. Ja tapoit myös Hemorin, ja hänen poikansa Sichemin miehen teväillä: ja otit Dinan, Sichemin huoneita, ja menit pois.

27. Niin tulit Jacobin pojat tapettujen päälle, ja ryöstiäsit kaupungin; että he olit häväisnet heidän sisarensa.

28. Ja weit pois heidän lambansa, karjansa, aasinja, ja mitä sekä kaupungissa että kedolla oli.

29. Ja kaikki heidän hywydensä, lapanja ja heidän waimonsa he otit kaupungin, ja ryöstiäsit; niin myös kaikki nämä huoneita oli.

30. Ja Jacob sanoi Simeonille ja Levielle: te oletta minulle mielikarwauksia teknet, saattaden minun haisewaisiksi tämän maan asuwaisille, Canaanilaisille ja Pherefealaisille: ja minä olen wähä joukko, koska he heitänsä kivet minun päälleni, niin he tappawat minun, ja minä hukutetan, ja minun huoneni.

31. Mutta he wastasit: pitiköitä heidän tuleman meidän sisaremme kansa, niinkuin jengun porten kansa.

35. L u f u.

Jumalan palvelus puhdistettu. BethEl muutettu. Jumala ilmestyy. BenJamin ja Ruben. Kabei ja Isaac kuolewat.

Jumala sanoi Jacobille: nouse ja mene ylös BethEliin, ja asu siel-

lä: ja tee siihen Altari Jumalalle, joka sinulle ilmestyi, koska sinä pakenit weljes Esauin edestä.

1 Mos. 28: 12, 16.

2. Niin sanoi Jacob perhellensä, ja kaikille jotka hänen kansansa olit: erottakot teistänne vierat jumalat, jotka teidän seasanne ovat, ja puhdistakot teitä, ja muuttakot teidän waatetenne.

3. Ja nostamme ja mengämme ylös BethEliin; että minä tekisin siihen Altarin Jumalalle, joka minua kuuli minun hätä aikanani, ja on ollut minun kansani tiellä jota minä matkustin.

4. Niin he annoit Jacobille kaikki vierat jumalat jotka heidän kässinsä olit, ja heidän korwarengansa jotka heidän korwisansa olit. Ja Jacob kaitwol ne sen tammen ale, joka oli Sichemin; tykönä.

5. Ja he matkustit. Ja Jumalan pelko tuli niille kaupungille, jotka olit heidän ymbärillänsä, ettei he ajatet Jacobin poikia takaa.

6. Niin tuli Jacob Luziin Canaan maalle, se on BethEl, kaiken sen wäen kansa kuin hänen kansansa oli.

7. Ja rakensi siihen Altarin, ja kutsui sen paikan ElBethEl; sillä Jumala ilmestyi siinä hänelle, paetesansa weljensä edestä.

1 Mos. 33: 20.

8. Niin kuoli Debora Nebeckan ismettäjä, ja handattin alemmaiselle puolelle BethEliitä, tannen ala: ja se kutsuttiin itkutammeri.

9. Ja Jumala ilmestyi taas Jacobille, sitte kuin hän oli tullut Mesopotamiasta: ja sunais händä.

10. Ja Jumala sanoi hänelle: sinun nimes on Jacob: mutta ei silleen pidä sinun nimes kutsuttaman Jacob, waan IsraEl pitää sinun nimes oleman. Ja niin kutsuttiin hänen nimensä IsraEl.

1 Mos. 32: 28.

11. Ja Jumala sanoi hänelle: Minä olen kaikkiwaldias Jumala, ole hedelmällinen ja enäne, kansa ja kansain joukko pitää sinusta tuleman: ja kuningat pitää tuleman sinun Kupeistas.

12. Ja sen maan jonga minä olen andanut Abrahamille ja Isaacille, au-

nan minä sinulle: ja sinun siemenelles
sinun jälkees, anna minä sen maan.

¹ Mos. 12: 7.

13. Ja niin meni Jumala ylös hä-
nen ylvänsä, siinä paikassa, kuin hän
hänen kansansa puhunut oli.

¹ Mos. 17: 22.

14. Mutta Jacob asetti muistopa-
han, siihen paikkaan josta hän hänen
kansansa puhunut oli, (nimittäin) Ezi-
wisen pagan: ja uhrais juomanhria,
ja kaasi öljyä sen päälle.

15. Ja Jacob kugui sen paikan,
josta Jumala hänen kansansa puhunut
oli, BethEl.

16. Ja he matkustit BethElistä, ja
kuin vielä vähä matkaa oli Ephyra-
thiin, niin synnytti Rachel, ja synnyt-
täminen oli hänelle sängen raskaas.

17. Ja koska synnyttäminen oli hä-
nellä raskainmallaansa; sanoi lastenäm-
mä hänelle: älä pelkä, sillä tämä poi-
ka on sinulla myös elävä.

18. Mutta hänen hengensä lähteisä,
koska hänen piti kuoleman, kugui hän
hänen nimensä BenDui; mutta hänen
Isänsä kugui hänen nimensä Ben-
Jamin.

19. Niin kuoli Rachel: ja hän hau-
dattin Ephyraatin tien wiereen, se on
BethLehem. ¹ Mos. 48: 7.

20. Ja Jacob pani pagan hänen
hautansa päälle: tämä on Rachelin
haudan pagas hamaan tähän päiwään
asti.

21. Ja IsraEl matkusti edespäin,
ja teki majansa tuolle puolelle Ederin
tornia. ^{Mich. 4: 8.}

22. Ja se tapahdui, koska IsraEl
asui siinä maakunnassa, meni Ruben
ja makais Bilhan hänen Isänsä jal-
kawaistou kansa. Ja IsraEl sai sen
kuulla. Ja Jacobilla oli kaitoitistakym-
mendä poikaa. ¹ Mos. 49: 4.

23. Lean pojat olit nämät: Jacobin
esikoinen Ruben; niin Simeon, ja Le-
wi, ja Juda, ja Jaschar ja Zebulon.

24. Rachelin pojat olit: Joseph ja
BenJamin.

25. Bilhan Rachelin piikan pojat
olit: Dan ja Naphtali.

26. Silphan Lean piikan pojat olit:

Gad ja Asser. Nämät ovat Jacobin
pojat, jotka hänelle syndynet olit Die-
sopotamiasa.

27. Ja Jacob tuli Isänsä Isaachin
tyttö Mamreen, Urban kaupungiin,
joka on Hebron, josta Abraham ja I-
saac olit muukalaiset ollet.

¹ Mos. 37: 1.

28. Ja Isaac oli sadan ja kahde-
sankymmenen ajastattainen:

29. Ja tuli riutumeri, ja kuoli, ja
kootin kansansa tygö, vanhana ja
suuttumma elämästä. Ja hänen poi-
kansa Esau ja Jacob hautaisit hänen.
¹ Mos. 25: 8.

36. Lrk.

Esaun emämät, asuin-paikka, lapset.

Tämä on Esaun sukukunda, joka on
Edem.

2. Esau otti emämät Canaan tyt-
täristä: Udan Elenin Hethin tyttä-
ren, ja Dholibaman Anan tyttären,
Zibeonin Bewein pojan tyttären.

¹ Mos. 26: 34.

3. Dasmathin Ismaelin tyttären,
Nebajethin isaren.

4. Uda synnytti Esauille Eliphan.
Ja Dasmath synnytti Meguelin.

5. Dholibama synnytti Jeun, Jae-
lamin ja Kerahn. Nämät ovat Esaun
lapset, jotka hänelle synnyit Canaan
maalla.

6. Ja Esau otti emändänsä, poi-
kansa ja tyttärensä, ja kaikki huonen-
sa sielut, ja karjansa ja kaikki suhtan-
sa, ja kaiken sen tavaransa kuin hän
oli pannut kokoon Canaan maalla: ja
meni (toiselle) maalle, welsensä Jace-
bin tyköä.

7. Sillä heidän tavaransa oli niin
suuri, ettei he tahtanet asua ymää: ja
se maa josta he muukalaiset olit, ei
wetänyt heitä heidän karjansa (palsou-
den) tähden. ¹ Mos. 13: 6.

8. Niin asui Esau Seirin wuorella,
ja tämä Esau on Edem. ^{Jos. 24: 4.}

9. Nämät ovat Esaun sukukun-
nat Edomealaisien Isän Seirin wue-
rella.

10. Nämät ovat Esaun poikain ni-
met: Eliphaz, Udan Esaun emännän

poika: Reguel Basmathin Esau emännän poika.

11. Ja Eliphan pojat olit: The-man, Omar, Zepho, ja Gaetham, ja Kenas.

12. Mutta Thimna oli Eliphan Esau pojan jalkavainio, joka synnytti hänelle Amalekin. Ne ovat Adan Esau emännän lapset.

13. Mutta Reguelin lapset ovat nämät: Rahath, ja Serah, Samma, Miša. Ne ovat Basmathin Esau emännän lapset.

14. Mutta nämät olit Dholibaman Esau emännän pojat, Anan tyttä-
ren Zibeonin pojan tyttären lapset, jotka hän synnytti Esaulle: Zeus, ja Jaclam ja Korah.

15. Nämät ovat Ruhtinat Esauin lapset: Eliphan Esauin ensimmäisen lapsen lapset: se Ruhtinas The-man, se Ruhtinas Omar, se Ruhtinas Zepho, se Ruhtinas Kenas.

¹ luku 1. 35.

16. Se Ruhtinas Korah, se Ruhtinas Gaetham, se Ruhtinas Amalek. Nämät ovat Ruhtinat Eliphasta Esauin maalla, ja ovat Adan lapset.

17. Ja nämät ovat Reguelin Esauin pojan lapset: se Ruhtinas Rahath, se Ruhtinas Serah, se Ruhtinas Samma, se Ruhtinas Miša. Nämät ovat Ruhtinat Reguelistä Esauin maalla ja ovat Basmathin Esauin emännän lapset.

18. Mutta nämät ovat Dholibaman Esauin emännän lapset: se Ruhtinas Zeus, se Ruhtinas Jaclam, se Ruhtinas Korah. Nämät ovat Ruhtinat Dholibamanasta, Anan tyttärestä, Esauin emännästä.

19. Nämät ovat Esauin lapset, ja heidän Ruhtinansa. Hän on Edom.

20. Mutta nämät ovat Seirin sen Vorealaisen lapset jotka sillä maalla olit: Eethan, Sobal, Zibeon, Ana.

¹ luku 1. 38.

21. Dison, Ezer ja Disan. Nämät ovat Vorealaisien Ruhtinat, Seirin lapset Edomin maalla.

22. Mutta Eethanin lapset ovat: Ezer ja Eeman: ja Eethanin sisar, Thimna.

23. Sobalin lapset olit nämät: Alwan, Manahat, Ebal, Sepho ja Dnam.

24. Nämät olit Zibeonin lapset: Aja ja Ana. Tämä on se Ana joka Korwea löi Jeminiläffet, kaitefansa Jäsänsä Zibeonin aaseja.

25. Mutta Ananin lapset olit: Dison ja Dholibama, Ananin tytär.

26. Disonin lapset olit: Eemdan, ja Eeban, Eethran ja Charan.

27. Ezerin lapset olit: Bilhan, ja Saivan ja Alan.

28. Disanin lapset olit: Uz ja Aran.

29. Nämät ovat Vorealaisien Ruhtinat: se Ruhtinas Eethan, se Ruhtinas Sobal, se Ruhtinas Zibeon, se Ruhtinas Ana.

30. Se Ruhtinas Dison, se Ruhtinas Ezer, se Ruhtinas Disan. Nämät ovat Vorealaisien Ruhtinat, heidän Ruhtinastensa seasa Seirin maalla.

31. Mutta kuningat kuin Edomin maalla hallitsit, ennen kuin joku kuningas hallitsi Israelin lapsia, ovat nämät:

¹ luku 1. 43.

32. Min hallitsi Edomisa Bela Beerin poika: ja hänen kaupunginsa nimi oli Dinhaba.

33. Ja koska Bela kuoli, tuli Jobab Serahn poika Dofraista kuningari hänen sijaansa.

34. Kun Jobab kuoli tuli Husam Themanealaisien maalda kuningari hänen sijaansa.

35. Koska Husam kuoli, tuli Gadad Bedadin poika kuningari hänen sijaansa, joka löi Midianilaiset Moabilaisien kedolla, ja hänen kaupunginsa nimi oli Awith.

36. Koska Gadad kuoli, hallitsi Samla Masrechasta hänen sijaansa.

37. Koska Samla kuoli, tuli Saul kuningari hänen sijaansa, Akhobothin wirran tyttä.

38. Koska Saul kuoli, tuli Baalhanan Akhborin poika kuningari hänen sijaansa.

39. Koska Baalhanan Akhborin poika kuoli, tuli Hadar kuningari hänen sijaansa, ja hänen kaupunginsa nimi oli Baqur: ja hänen emändänsä nimi oli Mehetabeel, Matredin tytär, joka Mesahabin tytär oli.

40. Ja nämät ovat Esauin Ruhtinasten nimet heidän suguisansa, paikoisansa ja nimiänsä: se Ruhtinas Ehinna, se Ruhtinas Alua, se Ruhtinas Jethet.

1 Kirj. 2. 1: 51, 10.

41. Se Ruhtinas Dholibama, se Ruhtinas Ela, se Ruhtinas Binon.

42. Se Ruhtinas Chenas, se Ruhtinas Eheman, se Ruhtinas Dibzar.

43. Se Ruhtinas Magdiel, se Ruhtinas Tram. Nämät ovat Edomin Ruhtinat, niinkuin he asuivat perinää maallansa, ja Esau on Edo-mealaitten Isä.

37. Luku.

Joseph näkee unta, myydän, itketän.

Ja Jacob asui sillä maalla, josta hänen Isänsä munkalainen oli ollut: (nimittäin) Canaan maalla.

1 Mos. 35: 27.

2. Ja nämät ovat Jacobin sukukunnat: Joseph oli seitsemäntoistakymmenen ajastaitainen, koska hän kaitti karjaa weljeinsä kansa, ja hän oli nuorella iällänsä Bilhan ja Silpan, Isänsä emändäin lasten kansa: ja Joseph ilmoitti Isälleen, mikä paha sanoma heistä kuului.

3. Mutta Israel rakasti Josephita enä kuin kaikkia muita lapsiansa, että hän oli syntynyt hänelle hänen wanhalla iällänsä: ja teki hänelle kirjawan hamen.

4. Kuin hänen weljensä näit, että hänen Isänsä rakasti händä enä kuin kaikkia hänen weljiänsä, wihaisit he händä, ja ei woinet puhutella händä yhtäläisesti.

2p. 2. 7: 9.

5. Niin Joseph näki unen, ja ilmoitti sen weljillensä, joista he rupesit händä enämmin wihamaan.

6. Sillä hän oli sanonut heille: kuulat tätä unta jonga minä näjin.

7. Kago, me olimme sitowanansa jalallissa wainiolla, ja minun jalalliseni nousi ja seisoi; ja kago, teidän jalallisenne seisoi ympärillä, ja kumarit minun jalallistani.

8. Niin sanoit hänen weljensä hänelle: sinäkö tulet meidän kuningasrenne, kokonansa hallitsemaan meitä?

ja wihaisit händä vielä enämmin, hänen unensa ja puheensa tähden.

9. Ja hän taas näki toisen unen ja jutteli sen weljillensä, ja sanoi: kago, minä näjin vielä unta: ja kago, Auringo, Kuu ja hyitoistakymmendä tähteä kumarit minua.

10. Ja kuin hän sitä saneli Isälensä ja weljillensä, nuhteli hänen Isänsä händä ja sanoi hänelle: mikä mi se on kulu sinä olet nähnyt? pistäkö minun ja sinun äitisi ja weljetuleman ja kumartaman meitämme sinun edessä maahan?

11. Ja hänen weljensä kadehtit händä; nutta hänen Isänsä piti nämät sanat mielellensä.

12. Koska hänen weljensä menit kaitsemaan Isänsä karjaa Sichemiin:

13. Sanoi Israel Josephille: eikö weljes kaitse karjaa Sichemisä? tule, minä lähetän sinun heidän tygönsä: hän vastais: tässä minä olen.

14. Hän sanoi: mene ja kago, owaiko weljes ja karja rauhasa, ja palaja minulle sitä sanomaan. Ja hän lähetti hänen Hebronin laaxosta; ja hän tuli Sichemiin.

15. Niin yri mies kohtais hänen eryriä kedolla, ja kysyi hänelä, sanoden: mitäs egit?

16. Hän vastais: minä egin weljiäni: sanos minulle, kusa he kaitsevat karjaa.

17. Ja mies sanoi: he läxit täälä; sillä minä kuulin heidän sanowan: kaitsemme Dothaniin. Niin Joseph meni weljeinsä perään, ja löysi heidän Dothanista.

18. Kuin he kaukana näit hänen; ja emmenkuin hän heitä lähestyi, pidit he neuwoa händä waipan, tapparensa händä.

19. Ja sanoit toinen toisellensa: kago, toi unen näkiä tulee.

20. Tulkat siis, tappakamme händä, ja heittäkämme händä yhteen kuoppaan, ja sanokamme: paha peto on hänen syönyt: niin saadan nähä, mihingä hänen unensa soutuwat.

21. Koska Ruben sen kuuli, tahdoi hän händä pelastaa heidän käsiänsä; ja sanoi: älkämme hänen heugeansa ottako.

1 Mos. 42: 22.

22. Ja Ruben vielä sanoi heille: älkät wredattako werta, waan heittäkät händä tähän kuoppaan joka on keswesa, ja älkät satuttako lättämme häneen: sillä hän tahdoi pelasta händä heidän käyristänsä, saattaxensa händä jälken Isänsä tygö.

23. Ja tapahdui kossa Joseph tuli welseinsä tygö, riisuit he hänelä hamme, (nimitittäin) sen kirjawan hamen joka hänen yllänsä oli.

24. Ja otit hänen ja heitit kuoppaan: ja kuoppa oli tyhjä, ja ei ollut siinä wettä.

25. Sitte istuit he syömään leipää: ja kuin he nostit silmänsä ja katelit, niin kazo, Ismaelitain joukko tuli Shebilla; ja heidän kameleinsä kannatit oli styrax, massir, ja ladannin, ja wassit wemään niitä alas Egyptiin.

26. Niin sanoi Juda welsillenensä: miksi me siitä hyödyimme, että me warkamme meidän welsimine ja saamme hänen werensä?

27. Lulkat ja myykämme händä Ismaeliterille, ja älkämme satuttako Shebilla häneen: sillä hän on meidän welsimme ja ishamme: ja he kuulit siinä.

28. Kossa Midianilaisien kauppa-wiehet siitä menit ohitse, wedit he Josephin ja otti ylös kuopasta, ja myit hänen Ismaeliterille, kahteenkymmeneen hopyapeningiin; jotka weit Josephin pois Egyptiin. pr. 105: 17.

pr. 7: 9.

29. Kossa Ruben palais kuopalle, niin kazo, ei ollut Joseph kuopasta: ja hän rewäissi waattensa.

30. Ja palais welseinsä tygö, ja sanoi: ei ole muurukainen siellä, woi Ismael! kuhunga minä menen?

31. Niin he otit Josephin hamen; ja tapoit kaurin, ja tahraisit hamen wenen.

32. Ja lähetit sen kirjawan hamen, ja sanotit kanda Isfällensä, ja sanoi: minä me löysimme: tunnustele jos sinä on postas hame taikka ei.

33. Ja hän tunsit sen, ja sanoi: minä on minun postani hame: paha minä on hänen syömy: raadelden on Joseph reweldy. 1 Mos. 44: 28.

34. Ja Jacob rewäissi waattensa, ja käärei sätin kupeissinsa: ja murehti poikaansa monda päiwää.

35. Ja kaikki hänen poikansa ja tyttärensä nouzit händä lohduttamaan; waan ei hän tahtonut aida iyänsä lohdutetta, mutta sanoi: minä murehtien menen alas poikani tygö hautaan. Ja hänen Isänsä itki händä.

36. Mutta Midianilaiset myit hänen Egyptiin, Potipharille Pharaon Kamaripalwelialle ja huowinhaldialle. 1 Mos. 39: 1.

38. Lufu.

Judan pojat ja sukuruttans.

Se tapahtui siihen aikaan, että Juda meni alas welseinsä tygöä, ja poikais yhden miehen tygö Dbellamiin, jenga nimi oli Yira.

2. Ja Juda näki siellä Cananean miehen tyttären, hänen nimensä oli Sna: ja otti hänen, ja meni hänen tygönsä.

3. Ja hän tuli raskaxi ja synnytti pojan; ja kuzui hänen nimensä Ger.

4. Ja hän taas tuli raskaxi ja synnytti pojan; ja kuzui hänen nimensä Dnan.

5. Ja hän synnytti vielä pojan, ja kuzui hänen nimensä Sela. Ja Juda oli Chesibisä kossa hän sen synnytti. 1 wta R. 2: 3.

6. Ja Juda otti esikoisellensa Gerille emännän, jonga nimi oli Thamar.

7. Mutta Ger Judan Esikoinen oli paha GERran edesä: ja GERra kuoletti hänen. 4 Mos. 26: 19.

8. Niin sanoi Juda (pojallensa) Dnanille: mone welses emännän tygö, ja ota händä awiores, herättäres welselles siemendä. 5 Mos. 25: 5. March. 22: 24

9. Mutta Dnan tiesi ettei siemen oliji tullut hänen omarensa: kossa hän siis mafais welsensä emännän kansa, aidoi hän sen pudota maahan, ja tursmeli sen, ettei hän olisi andanut welsellensä siemendä.

10. Ja se paha kuin hän teki, ei kelwannut GERralle, joka kuoletti myös hänen.

11. Niin sanoi Juda minikällensä

Thamarille: ole leskenä sinun Isäsi huoneesta siihenasti kuin minun poikani Sela kasva: sillä hän ajatteli: tohti tapahtua, että hän myös kuolee, niin kuin hänen welsensäkin. Niin Thamar meni pois, ja oli Isänsä huoneesta.

12. Koska monda päivää olit kulu- net, kuoli Suahn tytär Judan emänä. Ja kuin Juda oli isensä lohduttanut, meni hän Thimnathiin, lammastensa kerigiäin työ ystävänsä Hiran kansa Odollamista.

13. Niin ilmoitettiin Thamarille, sa- noden: kazo, Uppes menee ylös Thim- nathiin keriyemään lambaitansa.

14. Niin riisui hän yldänsä leski- waattensa, ja werhoitti isensä liimalla ja peitti häneensä, ja istui kahden läh- ten weräjälle, joka on tiellä Thimna- thiin; sillä hän näki että Sela oli kaswanut, ja ei händä annettu sille emämmäri.

15. Koska Juda näki hänen, kuuli hän sen portori: sillä hän oli peittä- nyt kaswonsa.

16. Ja hän poikkeis tien oheen hä- nen työnsä, ja sanoi: annas minun maata kansas: sillä ei hän tiennyt sitä minäyensä. Hän wastais: mitäs mi- nun annat jos sinä makaisit minun kansani? 3 Mos. 18: 15.

17. Hän sanoi: minä lähetan kau- rin lammastani. Hän wastais: anna siis minulle panti niinkawaxi kuin sinä sen lähetat.

18. Hän sanoi: mitästä nrtinä sinulle panttyi annan? hän wastais: sinettis, sites, ja sanwas, joka kädessä on. Niin hän andoi ne hänelle, ja makais hänen kansansa, ja hän tuli raskari häneistä.

19. Ja hän nousi ja ment, ja panti pois peitten, ja puki jälleen leskiwaattet yllensä.

20. Mutta Juda lähetti kaurin ystä- wänsä kansa Odollamista, että hän waimolda ottais pandin jälleen: ja ei hän löynnyt händä.

21. Niin hän kyseli sen paikan mie- hildä, sanoden: kusa on se porto kuin istui näillä kahdella lähtellä tien ohessa? he wastaisit: ei yriskän porto ole tässä ollut.

22. Mutta hän palais Judan työ ja sanoi: en minä löynnyt händä: se noit myös sen paikan miehet, et- täsä ole yhtäkän portoa ollut.

23. Juda sanoi: pitäkän ne, etten u- mitämay häpiään tulisi: kazo, minä läh- tetin kaurin, ja et sinä löytänyt händä.

24. Eiki kolmen kunkauden jälke- ilmoitettiin Judalle: sinun miniäs Thy- mar on salawuoteja ollut, ja kazo, sala- wuoteista on hän myös raskari tullu. Juda sanoi: wiekät händä peldetta.

25. Mutta koska hän tuotin edes, lähetti hän Uppensa työ, sanoden: siitä miehestä jenga nämät ovat, olet minä raskas. Ja sanoi: tummetkos ka- nengä on tämä sinetti, side ja sanwas.

26. Ja Juda tunsi ne, ja sanoi: hän on minua hurstkambi: etten minä hänelle poikaani Selata andanut. Kuiten- gin ei hän enämbäätä maannut händä.

27. Ja tapahtui hänen synnyttämise- sensä ajalla, ja kazo, karoiset olit hä- nen lohdusansa.

28. Ja hänen synnyttäisänsä, piti toinen ulos kätensä, johonka lastenäm- mä tartui, ja sitoi siihen punaisen lang- gan, sanoden: tämä tulee enyisti ulos.

29. Mutta koska hän kätensä talle- perin wetti, tuli ulos hänen welsensä, ja hän sanoi: mixis olet rewäisintä, tämä rikkirewäisemyös on sinun tähtes, ja hänen nimensä kuzuttin Phares.

30. Sitte tuli ulos hänen welsensä, jenga kädessä oli se punainen langa: ja hänen nimensä kuzuttin Sarach.

1 wita R. 2: 4. warrb. 1: 3.

39. Lufu.

Josephin palwelus, puhtaus, sangius.

Ja Joseph wietin alas Egypttiin: ja Potiphar, Egypttiläinen Pharaon Kamaripalvelia ja huowinhaldia, osti hänen Ismaelaisilda, jotka häneen sinne alas wienet olit. 1 Mos. 37: 36.

Of. 105: 17.

2. Ja HERa oli Josephin kansa, ja hän oli onnellinen mies: ja oli Isändänsä Egypttiläisen huoneesta.

3. Ja hänen Isändänsä näki, että HERa oli hänen kansansa: sillä kaiski mitä hän teki, andoi HERa menestyä hänen kädessänsä.

4. Niin että hän löysi armon hänen edesänsä, ja tuli hänen palvelia-
ransa: ja hän asetti hänen huonensa
viise, ja kaikki mitä hänellä oli, an-
doi hän hänen käteensä.

5. Ja siitä ajasta kuin hän oli hä-
nen pannut huonensa ja kaiken tavaa-
ransa päälle, siunais HERa sen E-
gyptiläisen huonen Josephin täh-
den: ja HERan siunaus oli kai-
kille niille jotka hänellä kotona ja
kadolla olit.

6. Sentähden andoi hän kaikki Jo-
sephin halvimmit mitä hänellä oli, ja ei
tampellut mitään hänellä, paitsi sitä
ruokaa jousa hän söi. Ja Joseph oli
kannin luendoinen, ja ihana kasvoil-
da.

7. Ja tapahtui tämän jälkeen, että
hänen Vändänsä emännän silmät pa-
loet Josephin päälle, ja sanoi: maku
minun kansani.

8. Mutta hän tielti, ja sanoi Vän-
dänsä emännälle: kato, minun Vän-
dänsä ei tiedusta minulda mitään huonesta
niin ja kaikki mitä hänellä on, andoi
hän minun käteeni.

9. Ei pidä hän itseänsä tässä huonesta
suurembana minua, ei myöskö ole hän
tiedännyt minulda mitään, paitsi sinun,
sillä kuin sinä olet hänen emändänsä:
kainga siis minä niin paljo pa-
hoo tekisin ja rikkoisin Jumalata
vastaan?

10. Mutta hän piti jokapäivä sen-
tähden puhut Josephin kanssa; mutta
ei hän totellut maata hänen kansansa,
ei olla hänen kansansa.

11. Ja tapahtui yhtenä päivänä,
että Joseph meni huoneeseen asikaroi-
maan; ja ei ollut yriskän perhestä läsnä.

12. Ja hän tartui hänen hamse-
ensa, sanoden: maku minun kansani.
Mutta hän jätti hamensa hänen kä-
teensä, ja pakeni, ja meni ulos.

13. Koska hän näki että hän jätti
hamensa hänen käteensä, ja pakeni ulos:

14. Ounsi hän perhettänsä, ja sanoi
heille: kagotat, hän on tuomut meille
Egyptiläisen miehen, saattamaan
hänen häpiään: hän tuli minun tygöni
vastaan minun kansani; mutta minä
en voinut vorkiella äänellä.

15. Ja koska hän kuuli että minä

riahdin ja huusin, jätti hän minulle
hamensa, pakeni ja meni ulos.

16. Niin hän piti hänen hamensa
tykönsä, siihenasti kuin hänen Vän-
dänsä kotia tuli.

17. Ja puhui hänelle ne sanat, sa-
noden: se Hebrealainen palvelia, joi-
gas olet meille tuonut, tuli minun ty-
göni, saattamaan minua häpiään.

18. Mutta koska kosta riahdin ja
huusin, jätti hän minulle hamensa ja
pakeni ulos.

19. Koska hänen Vändänsä kuuli
emändänsä sanat, kuin hän puhui hä-
nelle, sanoden: niin on sinun palvelias
tehnyt minulle: vihasui hän sangen
koviin.

20. Ja hänen Vändänsä etti Jo-
sephin, ja pani sangihuoneesen, josa
Kuningan sangit olit: ja niin hän
oli siellä sangihuonesta.

21. Mutta HERa oli Josephin
kansa, ja käänsi laupiudensa hänen
tygönsä; ja andoi hänen löytä armon
sangihuonen haldia edesä.

Moos. 2. 7: 9.

22. Niin että hän andoi kaikki san-
git sangihuonesta Josephin käden ala,
että kaikki mitä siellä tehtiin, se tehtiin
hänen kauttansa.

23. Ja sangihuonen haldia ei pitä-
nyt mistään murhetta, niistä jotka hä-
nen kädessänsä olit: sillä HERa oli
Josephin kansa, ja mitä hän teki,
andoi HERa menestyä.

10. Luku.

Juomantastian, leipojan mi. Josephin
seilitys, pyydy.

Ja sitte taphtui että Egyptin Ku-
ningan ylimmäinen juomantastia
ja leipoja rikoi heidän Herransa E-
gyptin Kuningasta vastaan.

2. Niin Pharao vihasui molem-
mitten palveliainsa, ylimmäisen juo-
mantastian ja ylimmäisen leipojan
päälle.

3. Ja heitti heidän sangiuteen huo-
vinhaldian huoneeseen, sangihuoneeseen
siihen paikkaan, josa Joseph oli sangina.

4. Ja huovinhaldia pani Josephin
heidän kansansa palvelemaan heitä.
Ja he olit sangiudensa kappalen aikaa.

5. Ja melemmat näit unda, kumbin unensa ohtenä pönä, kufin unensa selityksen jälkeen; Egyptin kuningan juomantastia ja leipsejä, jotka olit pidottuna sängihuonefa.

6. Koska Joseph tuli aamulla heidän työhönsä, ja näki heidän murhellijeri,

7. Kyysi hän niillä Pharaon palvelioilta, jotka hänen kansansa heransa sängihuonefa olit, ja sanoi: miyri te oletta tänäpänä surulliset?

8. He vastaijit händä: me olemme nähnet unda, ja ei ole joka sen selittä. Niin sanoi Joseph heille: Jumalan on selitys, kuitengin juteltat se minulle.

9. Niin ylimmäinen juomantastia jutteli unensa Josephille, ja sanoi hänelle: minä näjin unda, ja kago, wiinapuu oli minun edessäni:

10. Ja sillä wiinapuualla oli kolme haaraa; ja se oli niin kuin wiberidigemällänsä, sen kukoiutus käwi ylös, ja sen ryppäleet tulenuit wiinamarjoiksi.

11. Ja Pharaon juomaastia oli minun kädessäni: niin minä otin wiinamarjat, ja puserisin ne Pharaon juomaastiaan, ja annoin sen juomaastian Pharaon käteen.

12. Ja Joseph sanoi hänelle: tämä on sen selitys: kolme haaraa ewat kolme päiwää.

13. Kolmen päiwän sisällä korotta Pharao sinun pääs, ja asetta sinun jälleensä endiseen wirkaas: ja sinä annat Pharaon käteen juomaastian niinkuin ennengin, koska olit hänen juomantastialla.

14. Mutta muista minua työnäs koska sinun hywin käy, ja tee sitte laupius minun kansani: ettäs ilmoitaisit minun Pharaolle, ja annaisit minun otta täällä ylös.

15. Sillä minä olen salaisesti warastettu Hebrealaisien maalda; engä ole tässä mitän tehnyt, että he minun tässä sängihuonefa panit. 1 Mos. 37: 28.

16. Koska ylimmäinen leipoja näki että selitys oli hywä; sanoi hän Josephille: minä myös unexuin, ja kago, kolme palmikoittua korja olit minun pääni päällä.

17. Ja ylimmäisellä korija oli kaitsefinaisia leivettuita ruokia Pharaon tarpeeri: ja sinut söt mitä korista minun pääni päällä.

18. Joseph wastais, ja sanoi: tämä on sen selitys: kolme korja ewat kolme päiwää.

19. Ja kolmen päiwän sisällä ylöndä Pharao sinun pääs, ja ripusta sinun hirrymihun: ja sinut spewat sinun lehas sinun päällä.

20. Ja tapahtui kolmandena päiwänä, koska Pharao piti syndymä päiwäänsä, teki hän pidon kaikille palvelioille: ja ylösi ylimmäisen juomantastian pään ja ylimmäisen leipojan pään palvelioittensa seasa.

21. Ja asetti ylimmäisen juomantastian jälleensä (endiseen) wirkaansa, annamaan Pharaon käteen juomaastian.

22. Mutta ylimmäisen leipojan annoi hän hirttä; niinkuin Joseph heille selittänyt.

23. Mutta ylimmäinen juomantastia ei muistanut Josephita, waan uhotti hänen.

41. Luv.

Pharaon uni. Josephin selitys, ylöndäminen, naiminen, lapset.

Ja tapahtui kahden ajastajan perättä, että Pharao näki unen, niinkuin hän olis seisonut wirran työnä.

2. Ja kago, wirrafa astui ylös seikemän kaimista ja lihawata lehmä, jotka käwit laittimella ruohestefa.

3. Sitte näki hän toiset seikemä lehmää tulewan wirrafa ylös, rumat ja laihaa; ja seisoi niiden (toisten) lehmäin työnä wirran reumalla.

4. Ja ne rumat ja laihat lehmät söt ne seikemän lihawata ja kaimista lehmää. Niin Pharao heräsi.

5. Ja hän mukkui jälleensä, ja näti toisen kerran unda: ja kago, seikemän täysinäistä ja parua täskäpäättä kasiwoit yhdesä ohjeja.

6. Ja kago, seikemän piendä ja itä tuulelda surkastumutta täskäpäättä kasiwoit niiden jälkeen.

7. Ja ne seikemän laihaa täskää nielit

nielit ne seigemän purna ja täyhinäistä tähläpäättä: Niin Pharao heräis, ja näki että se oli unii.

8. Ja aamulla oli hänen hengensä murbellinen, lähetti ja andoi kugua tekoon kaikki Egyptin noibat ja tietäjät, ja Pharao jutteli heille unensa. Mutta ei ollut, joka sen taisi selittää Pharaon edestä. Dan. 2: 1, 3, 10, 16.

9. Niin puhui yliminäinen juomanlaskia Pharaolle, sanoden: minä muistatan tänäpänä minun rikokseni.

1 Mos. 40: 1, 3.

10. Koska Pharao wihahtui palweliansa päälle, ja pani minun ja ylimäisen leipojan fangiuteen, huowinhal-dian huoneeseen.

11. Niin me molemmat näimme vatsan unda, kumbikin unensa selittämän jälkeen me ueruiimme.

12. Ja siellä oli meidän kansamme ebraalainen miurukainen, huowinhal-dian pannelia, ja me juttelimme hä-nelle, ja hän selitti meille meidän un-
nemme kummallengin unensa jälkeen selitti hän sen.

13. Ja niinkuin hän meille selitti, niin se tapahui: sillä minä asetettiin minun wirkaani, ja hän hirtettiin.

14. Niin lähetti Pharao, ja andoi kugua Josephin, ja he hopusti otit hä-
nen fangiudesta ulos. Ja hän andoi isänsä keritä, ja muutti waattensa ja tuli Pharaon työh. Of. 105: 20.

15. Niin sanoi Pharao Josephille: minä olen unda nähnyt, ja ei ole sen selittäjä; mutta minä olen kuullut si-
nusta sanottamaan: koskas unen kuulet, niin sinä taidat sen selittää.

16. Joseph vastais Pharaota, sanoden: ei se ole minulla; mutta Jumala on minun kuitengin Pharaolle hyvä.

17. Niin puhui Pharao Josephille: unefani olin minä seisowana wirran
ruualla:

18. Ja kazo, wirrasta tulit ylös seigemän lihawata ja kaimista lehmää, jota käwit laitumella ruohostofa.

19. Ja kazo, heidän jälkeensä tulit ylös toiset seigemän piendä ja juuri ruua ja laihaa lehmää: en ole minä
koko Egyptin maalla nähnyt niin rumia.

20. Ja ne laihat ja rumat lehmät

söbit ne ensimmäiset seigemän lihawata lehmää.

21. Ja koska he olit syönet, ei heidän päällänsä mitän tundunut, että he olit syönet; waan olit niin rumat näh-dä kuin emengin. Niin minä heräisin.

22. Ja taas näjin minä unefani seigemän tähläpäättä kaswanen yhdesä oljesa, täyhinäistä ja kaimista.

23. Sitte käwit ylös seigemän kuit-raa, piendä ja itätuulelta surkastumut-ta tähläpäättä.

24. Ja ne pienet tähläpäätt melleit ne seigemän kaimista tähläpäättä. Ja minä olen sen sanonut tietäjille, mutta ei ole joka sen minulle ilmoitais.

25. Joseph sanoi Pharaolle: Pharaon uni on yhtäläinen: Jumala ilmoittaa Pharaolle, mitä hän tekewä on.

26. Ne seigemän kaimista lehmää ovat seigemän wuotta, ja ne seigemän täyhinäistä tähläpäättä ovat myös seigemän wuotta: se on yhtäläinen uni.

27. Mutta ne seigemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka asuit ylös heidän jälkeensä, ovat seigemän wuotta, ja ne seigemän laihaa ja itätuulelta surkastumutta tähläpäättä ovat seigemän nälkä wuotta.

28. Se on nyt se, kuin minä Pharaolle sanonut olen; että Jumala ilmoitti Pharaolle, mitä hän tekewä on.

29. Kazo, seigemän wiljaisista wuotta tulewat koko Egyptin maalle.

30. Ja niiden jälkeen tulewat seigemän nälkä wuotta, niin että kaikki senkaltainen wiljan kyllöys unhotetan Egyptin maalla: ja se kallis aika hä-wittä maakunnan.

31. Ja ei enämpi tietä siitä wiljan kyllöydestä maakunnasa, sen kalliin ajan tähden joka tulee: sillä se tulee saugen raskari.

32. Mutta että uni on kerroittu Pharaolle, se (aawistaa) että asia on Jumalalda päätetty, ja Jumala on pian sen tekewä.

33. Nyt siis Pharao etkän toimel-lista ja taitawata miestä, asettayensa Egyptin maan päälle.

34. Toimittakan Pharao ja asetta-kan ottomiehä maakundaan: ja etta-

kan willeimen osan Egyptin maalda niinä seigemänä wiljawuonna.

35. Ja he koetkan kaikkinaista rawindota niinä hyreinä wuojina, jotka tulewat: ja andakan tulla jywiä Pharaon halduun, waraxi kaupungeisa, ja tallella pitäkän.

36. Että ruokaa olis tähdelle pandu maakunnalle, niinä seigemänä nälkäwuonna, jotka tulewat Egyptin maalle; ettei maa häwitettäisi näsjän tähden.

37. Ja se puhe kelpais Pharaolle, ja kaikille hänen palvelioillessa.

38. Ja Pharao sanoi palvelioillessa: taidammaako me löytä tainaltaitfen miehen, josa Jumalan Hengi on?

39. Ja Pharao sanoi Josephille: että Jumala on tämän kaiken sinulle ilmoittanut; niin ei ole yhtän niin taitawata ja ymmärtäväistä kuin sinä olet.

40. Ole sinä minun huoneni päällä, ja sinun sanalles pitä kaiken minun kansani kulkiaisen olemän; ainoastansa kuningallisea istuimesa, tahdon minä olla korkiambi sinua.

Ps. 105: 21. Ap. 2. 7: 10.

41. Ja Pharao sanoi Josephille: kago, minä olen asettanut sinun koko Egyptin maakunnan päälle.

42. Ja Pharao otti formuren kädestänsä, ja pani sen Josephin käteen: ja puetti hänen kalleisiin liina waattesiin, ja ripusti kulbakäädyn hänen kaulansa.

43. Ja andoi hänen ajaa toisea waunusansa, ja andoi huuta hänen edellänsä: Abrec: ja asetti hänen koko Egyptiin maan päälle.

44. Ja Pharao sanoi Josephille: minä olen Pharao: ja ilman sinun tahdotas ei pidi yhdengän ylöndämän kättänsä taikka jalkaansa koko Egyptin maalla.

45. Ja Pharao kugui Josephin nimen, Salasutten selittäjäri: ja andoi hänelle Msnathin, Potipheran Dnin Papin tyttären, emännäri. Niin Joseph meni ympärinsä Egyptin maan.

46. Ja Joseph oli kolmenkymmenen ajastakainen, koska hän seisoi Pharaon Egyptin Kuningan edesä. Ja Joseph läri Pharaon tykö, ja waeli ympärinsä kaiken Egyptin maan.

47. Ja maa kasvoi piwottaifin niinä seigemänä wiljawuonna.

48. Ja hän kolois niinä seigemänä wuonna kaikkinaisen elaturen, josa eli Egyptin maalla, ja pani sen tähdelle kaupungethin: mitä elatuista maa kasvoi ympärinsä kungin kaupungin, sen hän siihen tähdelle pani.

49. Ja Joseph kokois sangen palje jywiä, niinkuin sandaa merejä; siihen asti että hän lakkais lukemast, sillä ne olit epäluksiset.

50. Ja Josephille synnyit kaxi poikaa, ennenkuin kallis aika tuli; jotka hänelle synnytti Msnath, Potipheran Dnin Papin tytär.

1 Mos. 46: 20. Luku 48: 5.

51. Ja kugui hänen esikoisensa nimen Manasse, sillä (sanoi hän) Jumala on andanut minun unhotta kaiken minun wahwani, ja kaiken minun Msnan huonen.

52. Mutta toisen nimen hän kugui Ephraim; sillä (sanoi hän) Jumala on tehnyt minun hedelmälliseri minun raadollisudeni maasa.

53. Koska ne seigemän wiljawuotta olit kulunet Egyptin maalla:

54. Rupejit ne seigemän nälkäwuotta tulemaan, niinkuin Joseph eli (edellä) sanonut: ja nälkä tuli kaikiin maakundiin; mutta koko Egyptin maalla oli leipiä.

Ps. 105: 16.

55. Kuin Egyptin maa wyöä kärkei nälkää, huusi kansa Pharaon tykö leiwän tähden. Mutta Pharao sanoi kaikille Egyptiläisille: mengät Josephin tykö, mitä hän sanoo teille, se tehtät.

56. Koska nälkä tuli koko maakunnaan, awais Joseph kaikki jywiä aitat jokapalkasa, ja myi Egyptiläisille: sillä nälkä tuli aina rastammari Egyptin maalla.

57. Ja kaikki maakunnat tulit Egyptiin ostamaan Josephilda: sillä sinit nälkä oli kaikisa maakunnisa.

48. Luku.

Weslet tulewat, soimatan, panna sangiurteen, jättävät Simeoniin, menewät BenJaminita tuomaan.

Mutta koska Jacob näki oleran jywiä myydyä Egyptisa, sanoi

hän pojillensa: mitä te kateletta toisen toisenne päälle?

2. Ja sanoi: kago, minä kuulen Egyptiä oleman jyvää: menkäät alas sinne, ja ostakat meille sielää, että me eläisimme, ja emme kuoliisi.

1 Mos. 43: 7, 12.

3. Niin meni kymmenen Josephin welsjää alas, ostamaan jyvää Egyptistä.

4. Mutta Ben-Jaminita Josephin welsjää, ei lähettänyt Jacob welsjensä kansa; sillä hän sanoi: ettei hänelle wahingota tapahduisi.

5. Niin läixit Israelin lapset maahan (jyviä) ostamaan nuiden seura: ja sillä nälkä oli Canaan maalla.

6. Mutta Joseph oli hallitsia maan kuningas, hän ardoi myydä jyvää kallelle maan kansalle. Niin tulit Josephin welsjet, ja kumarjit maahan kassullensa hänen eteensä.

7. Ja Joseph näki welsjensä, ja tunsi heidän: ja teeskeli hänensä oudori heistä raajan, ja puhui kovaasti heidän kansansa, ja sanoi heille: kusta te tullette? he wastaisit: Canaan maalta, epamaan hyötäväitä.

8. Ja Joseph tunsi welsjensä, waan ei he händä tundenet.

9. Niin Joseph muisti unensa, jotta hän oli nähnyt heistä; ja sanoi heille: te oletta wakojat, ja oletta tullet kagomaan kusta maa arwojoin olis.

1 Mos. 37: 5.

10. He wastaisit händä: ei minun herrani; mutta sinun palvelias owat tullet ostamaan jyvää.

11. Me olemma kaikki yhden miehen pojat: me olemma waat, eikä sinun palvelias ole ikänänsä ollet wakojat.

12. Hän sanoi heille: ei suingan, mutta te oletta tullet kagomaan kusta maa arwojoin olis.

13. He sanoit: me sinun palvelias olemma kareitistakymmendä welsjestä, yhden miehen pojat Canaan maalla: ja kago, nuorin on nyt meidän Isäme isänsä, mutta yri ei ole fillen dellä.

1 Mos. 44: 20.

14. Joseph sanoi heille: seppä se on minä olen teille puhunut, sano: te wakojat te oletta.

15. Siinä teitä pitä koeteldaman.

4°

Niin totta kuin Pharao elää, ei teidän pidä täälä pääsemän, jollei teidän nuorin welsjenne tule tänne.

1 Mos. 43: 5.

16. Lähettäkäät yri teistänne joka tuo teidän welsjenne tänne: mutta teidän pitä sangina oleman, niin teidän puheime koetellan, jos teistä totuus on: mutta jollei, niin totta kuin Pharao elää, te oletta wakojat.

17. Niin hän pani heidän kiinni kolmexi päiwäri.

18. Ja kolmandena päiwänä sanoi Joseph heille: jos te tahdotta elää, niin tehkäät näin; sillä minä pelkän Jumalata.

19. Jos te oletta waat, niin andakät yri teidän welsjistänne olla sidottuna teidän sangihuonesanne; mutta menkäät te ja wieskäät kotia, mitä te ostant oletta nälkää waajan kotonanne.

20. Ja tuokat teidän nuorin welsjenne minun tyköni, että teidän sananne toderi löyttäisii, ettet te kuoliisi: ja he teit niin.

21. Mutta he sanoit toinen toisellensa: me olemme totisesti wianalaiset meidän welsjemme tähden; sillä me näimme hänen sielunsa ahdisturen, koska hän meildä armoa ruokoili, ja emme kuullet händä; sentähden on tämä ahdistus meidän päällemme tullut.

22. Ruben wastais heitä, sanoden: enkö minä puhunut teille, sanoden: älkät tehkä wääräyttä nuorukaiselle, ja et te tahtonet kuulla? Ja nyt hänen werensä meildä waaditan.

1 Mos. 37: 21.

23. Waan ei he tiennet Josephin sitä ymmärtävän: sillä hän puhui heille tulkin kautta.

24. Ja hän käänsi igensä heistä, ja itki: koska hän jälensä käänsi heidän puoleensa ja puhutteli heitä, otti hän Simconin heildä, ja sidot hänen heidän nähdensä.

25. Ja Joseph käski heidän säkkinsä täytettä jywillä, ja annetta heidän rahansa jälensä igesungin omaan säkkiinsä, ja annetta heille ewästä matkalle: ja heille tehtin niin.

26. Ja he panit kalunsa aaseinsa päälle, ja läixit sielää.

27. Koska yri heittä awais sätkinsä, andarensa ruokaa aapillensa yöjällä, ja ätkäis rahansa sätkinsä suusa.

28. Ja sanoi wiskillensä: minulle on annettu minun rahani jällensä, kago, se on minun sätkinsä. Niin heidän sydämensä wawahdui, ja hämmästyit teikensä, sanoden: mihi on Jumala meille näin tehnyt?

29. Koska he tulit Iffänfä Jacobin tygö Canaan maalle; ilmoittit he hänelle kaikki, mitä heille tapahtunut oli, sanoden:

30. Se mies, seu maan herra puhui kowasti meidän tygömmä: ja piti meitä maan wafojina.

31. Ja me waitaijimme händä: me olemme waat: emme ole ikänänfä ollet wafojat.

32. Me olimma kaxitoistakymmen-dä welfeitä meidän Iffämme polkaa: yri ei ole fillen eleisä, ja nuorin on nyt Iffämme tyhönä Canaan maalla.

33. Sanoi se mies, seu maan herra meille: siitä minä tunnen jos te oletta waat: yri teidän welfijämme jättäkät minun tygöni, ja ottakat teidän taloinne tarwe, ja mengät pois.

34. Ja tuokat teidän nuorin welfemme minun tygöni, niin minä ymmärrän, ettet te ole wafojat, waan waat: niin annan minä myöös teidän welfemme jällensä, ja saatte tehdä kany-paa täfä maakunnassa.

35. Ja tapahtui kofka he tyhjänit heidän säkkejensä, kage, oli isekungin rahakäärö hänen sätkinsä: ja kuin he näit heidän rahakäärönsä, hämmästyit he Iffänfä kansa.

36. Niin sanoi Jacob heidän Iffänfä heille: te oletta saattanet minun lapfittomaxi: Joseph ei ole eläwifä, eikä Simeon, ja Benjaminin tahdetta te wielä wiedä pois: minun kohtaanti nämät kaikki tapahtuivat.

37. Ruben waitais Iffällensä, sanoden: tapa melemmat minun poikani: jollen minä händä jällen sinulle (kotia) tuo, ainoastansa anna händä minun haldummi, minä hänen sinulle jällen (kotia) tuon.

38. Hän sanoi: ei minun poikani pidä menemän alas teidän kansamme:

sillä hänen welfensä on kuollut, ja hän on jäänyt yrin, ja jos hänelle tapahduis jotakin pahaa tiellä, jota te welfellatte, niin te saatatte minun hämat karwani murhella hantaan.

43. Lufu.

Benjamin welfinensä otetan kunniallisesti wastan.

Mutta kallis aika ahdisti maata.

2. Ja kofka he lopit syöä ne jywät kuin he Egyptistä tuonet olit, sanoi heidän Iffänfä heille: mengät jällensä sinne, ja ostakat meille jotakin elatunja.

3. Niin waitais händä Juda, sanoden: se mies haastoi meitä sängen kowin, ja sanoi: ei pidä teidän näkemän minun kashwojani, jollei teidän welfemme ole teidän kansamme.

4. Jos siis sinä nyt lähetät meidän welfemme meidän kansamme; niin me menemme alas ja ostamme sinulle elatunja.

5. Waan jolles händä lähetä, niin eu meidän mene: sillä se mies sanoi meille: ei teidän pidä näkemän minun kashwojani, jollei teidän welfemme ole teidän kansamme.

1 Wof. 42: 20. Luku 44: 23.

6. Iffrael sanoi: mihi te teitte minua wastan niin pahoin, että te sanoitte jille miehelle teilläme wielä olewan welfen.

7. Se waitaijit: se mies kysyi meistä niin wifusti, ja meidän sugustamme, sanoden: wieläkö teidän Iffämme elää? ongo teillä wielä welfeä? niin me waitaijimme händä kuin hän kysyi. Taisimmeko me rakkii tietä hänen sanowan tuokat welfemme tänne.

8. Niin sanoi Juda Iffällensä Iffraelille: lähetä nuorikainen minun kansani, niin me walmistamme ja lähdemme matkaan: että me eläissimme ja emme kuolifi, sekä me että sinä ja meidän lapsemme.

9. Minä tuokaan hänen edestänsä, kaipa händä minun käpfiäni: jollen minä tuo händä jällen sinun tygö, ja pane händä sinun etees, niin minä olen wikapää sinun edestä kaikkena minun elämäkanani.

1 Wof. 44: 32.

10. Sillä jollei meillä olisi ollut viivastusta, totisesti me olisimme jo teidän kerran tulleet jälleensä.

11. Niin sanoi Iisrael heidän Isänsä heille: jos nyt kunninngin niin pitää elenan, tehkät siis niin: ottakat maan parhaimpia hedelmiä teidän astioihinne, ja wiekät sille miehelle lahjoja: jotakin Mastirita ja Dumajata, ja Styraxita, ja Kadamunia ja Dadelita ja Mandelia.

12. Ottakat myös toinen raha teidän myötämme: ja se raha jonga te teitte jälleensä säkkein suusa, wiekät meidän: taista olla että se on epähuoneista tapahtunut.

13. Ottakat myös teidän weljenne; ja valmistakat, ja mengät jälle sen miehen työh.

14. Jumala Raikkirwaldias andakon teidän lyötä lampiuden sen miehen edessä, että hän päästäis jälle teille toisen teidän weljenne, ja (tämän) Ben-Jaminin. Mutta minä, niinkuin minä olen lapsittomaksi joutunut, olen lapsittomana.

15. Niin otit miehet nämät lahjat, ja otit kasi sen wertaa rahaa myötänsä, ja Ben-Jaminin: valmistit itsensä ja menit Egyptiin, ja seisoi Josephin edessä.

16. Ja kuin Joseph näki Ben-Jaminin heidän kansansa, sanoi hän huoneensa haldialle: wie nämät miehet huoneeseen, ja tee teurasta ja valmistat: sillä heidän pitää minun kansani päiwälissä syömän.

17. Ja se mies teki niinkuin Joseph oli hänelle käskinnyt: ja wei miehet Josephin huoneeseen.

18. Ja he pelkäsit että he wietin Josephin huoneeseen, ja sanoit: me wieimme sen rahan tähden, jonga me olemme ennen löysimme meidän säkeistämme: että hän seimais meitä, ja saatat meitä oikeuden ala, ja otat meitä esijensa, ja meidän aasimme.

19. Sentähden he menit Josephin huoneen oiven edessä:

Ja sanoi: ah, minun herrani, olemme ennen tänne tulleet ostamaan.

21. Ja koska me tulimme yösiälle,

ja awaisimme meidän säkkinne, kaso, uin oli iskeungin raha säkkinä suusa täydellä painolla; sentähden olemme me ne jälleensä myötämme tuonet.

1 Moos. 42: 35.

22. Olemme myös toisen rahan myötämme tuonet, ostamme jyrviä: en me sitä tiedä, kuka on pannut jälleensä meidän rahamme meidän säkkinne.

23. Mutta hän sanoi: olkat hywäsä turwasa, älkät peljättö: teidän Jumalanne ja teidän Isämme Jumala, on teille tawaran andanut teidän säkkinne: teidän rahanne olen minä saanut. Ja hän toi Simconin heidän tygönsä.

24. Ja se mies wei heidän Josephin huoneeseen: andoi heille wettä pestä heidän jalkejaansa, ja andoi ruokaa heidän aaseillensa.

1 Moos. 18: 4.

25. Mutta he valmistit lahjojaansa, sihenasti kuin Joseph tuli päiwäliselle; sillä he olit kuulleet, että heidän piti siellä syömän.

26. Koska Joseph tuli huoneeseen, kaimoit he lahjoja huoneeseen hänelle heidän käsiänsä: ja kumarjit heitänsä maahan hänen eteensä.

27. Ja hän terwehti heitä rakkaasti, ja sanoi: ongo teidän wanha Isämme rauhasa, josta te minulle sanoitte? wie-läkö hän elää?

28. He wastaisit: sinun palvelias meidän Isämme on rauhasa, ja elää vielä: ja he kumarjit ja maahan langetit hänen edessänsä.

29. Niin hän noiti sitmänsä, ja näki weljensä Ben-Jaminin, äitinsä pojan, ja sanoi: ongo tämä teidän nuorin weljenne, josta te sanoitte minulle? ja sanoi vielä: Jumala olken sinulle armollinen minun poikani!

30. Ja Joseph kiiruhti itsensä: sillä hänen sydämensä paloi weljensä kohtaan, ja epei jaa itkäyensä: ja meni Ramariinsa, ja itki siellä.

31. Ja kuin hän oli pesnyt kaswonsa, tuli hän ulos; ja pidät. i itsensä, ja sanoi: tuokat leipää.

32. Ja pandin erinänsä hänelle, ja erinänsä heille, uin myös Egyptiläisille, jotka hänen kansansa attrioiit, erinänsä: sillä Egyptiläiset ei saa syö-

dä Hebrealaisten kansa, sillä se on Egyptiläisille kauhistus.

1 Mos. 46: 34. Dan. 1: 8.

33. Ja he istutettiin hänen lohda-
leusa, epikoinen epikofudeusa jälkeen, ja
nuorin nuorudensa jälkeen: sitä miehet
ihmettelit lestenänsä.

34. Ja heille kannettiin ruokaa hä-
nen pöydäldänsä, mutta BenJaminille
wiisi kertaa enää kuin muille. Ja he
loit ja juowuit hänen kansaansa.

44. L u f u.

Joseph kiusaa welsiänsä.

Ja Joseph käski huonensa haldiata,
sanoden: täytä miesten säkit jy-
willä, niin paljo kuin he woivat kau-
natta: ja pane igekungin raha säkkiänsä
suihuhun.

2. Ja minun maljani, se hopia-
malja pane nuorimman säkin suihuhun,
yminä jiwäinsä hinnan kansa. Ja hän
teki niinkuin Joseph hänelle käski.

3. Mutta aamulla päivän walje-
tusa, päästettiin miehet menemään aasei-
nensa:

4. Ja kosta he olit lähtenet Kaupungista, eikä vielä kauwas fontunet,
sanoi Joseph huonensa haldialle: neuse
ja aja takaa miehiä: ja kosta heidän
faat takaa, niin sano heille: miyi te
oletta hywän pahalla mayanet?

5. Eikö se ole, josta minun herrani
juo? ja josta hän kyllä hywin taita
arwata teijitä? te oletta pohoin tehnet.

6. Ja kuin hän käjitti heidän, pu-
hui hän nämät sanat heille.

7. He wastaisit händä: miyi minun
herrani senkaltaista puhun? pois se,
että sinun palwelias niin teljit.

8. Kago, rahan jonga me löysimme
säkkeimme suusta, oleinma me jälle
sinulle tuonet Canaan maalda: kuin-
gasta siis me warastimme hoiyata eli
kudaa sinun herras huonesta?

9. Jonga tyhjä sinun palwelioistas
se löytän, hän kuolkau: niin tahdomma
me uydös olla orjat minun herralleni.

10. Hän sanoi: olkon nyt teidän
sananne jälkeen: jonga tyhjä se löy-
tän hän olkon minun orjani; mutta
te oletta wapaat.

11. Ja he laskit kiitusti igekutin
säkkiänsä maahan, ja jokainen arais
säkkiänsä.

12. Ja hän egei ruureten wanhim-
masta niin nuorimmaan asti; ja hopia
malja löyttin BenJaminin säkistä.

13. Niin he rewäisit waattensa: ja
igekutin pani kuormanasa aasin päälle,
ja palaisit Kaupungiin.

14. Ja Juda meni welsinensä Je-
sephin huoneeseen (sillä hän oli vielä
silloin siellä;) ja he langeisit maahan
hänen eteensä.

15. Joseph sanoi heille: mikä työ
se on kuin te tehnet oletta? ettäkö te
tiennet, että senkaltainen mies kuin
minä olen, tahta kyllä hywin arwata.

16. Ja Juda sanoi: mitä me wast-
tamme minun herralleni? taikka mitä
me puhumme? taikka millä me tai-
damma igemme puhdistaa? Jumala en
löytännyt sinun palweliasis wäärysten:
kago, me olemme meidän herramme
orjat, sekä me, että se, jolda malja
löyttin.

17. Mutta hän sanoi: pois se, että
minä niin teljin: sen miehen, jolda
malja on löytry, pitä oleman minun
orjani; mutta menget te rauhasa J-
sänne tygö.

18. Niin Juda astui hänen tygön-
sä, ja sanoi: ah minun herrani, suo
nyt sinun palwelias puhua yri sana
minun herrani korwisa, ja älkän jul-
mistuko sinun wihas sinun palwelias
päälle; sillä sinä olet niinkuin Pharao.

19. Minun herrani kyysi hänen pal-
welioildansa, sanoden: ongo teillä Iskä
taikka welsjää?

20. Niin me wastaisimme meidän
herraanme: meillä en wanha Iskä ja
nuorukainen syndynyt hänen wanhalla
isällänsä; jonga weli en kuollut, ja
hän en yrinänsä jäänyt äitistänsä, ja
hänen Jännsä pitä hänen rakkana.

21. Niin sinä sanoit palwelioilles:
tuokat händä tänne minun tygöni, että
minä saan nähä hänen.

22. Mutta me wastaisimme miun
herralleni: ei taida nuorukainen jättä
Iskänsä; sillä jos hän jättäis Jännsä,
niin hän kuolis.

23. Niin sinä sanoit palwelioilles:

jellei teidän nuorin weljemme tule teidän kansamme; niin ei teidän pidä enä minun kahvojeni näkemän.

1 Moſ. 42: 15. Luku 43: 5.

24. Ja koſta me menimme ſinun palvelias minun Iſäni tygö, ja ilmoittimme hänelle minun herrani sanat:

25. Niin ſanoi meidän Iſämme: menkäät jällenſä pois, ja oſtatat meille jekain elatusja.

26. Mutta me ſanoimme: emme tohdi ſime mennä; waan jos meidän nuorin weljemme on meidän kansamme, niin me menemme: ſillä en me ſaa nähdä ſen miehen kahvoja, jollei meidän nuorin weljemme ole meidän kansamme.

27. Niin ſinun palvelias minun Iſäni ſanoi meille: te tiedätte, että minun emändäni ſyynytti minulle kaxi.

28. Ja ſe toinen läxi minun tyköni, joſta ſanottin, että hän on kuoliaksi rewelby: ja en ole minä händä vielä ſitte nähnyt.

1 Moſ. 37: 83.

29. Jos te tämän myöſ minulda wiette pois, ja hänelle tapahtuis jotakin pahaa; niin te ſaattaiſitte minun hartat karwani murhella hautaan.

30. Jos minä nyt tulijin ſinun palvelias minun Iſäni tygö, ja ei olisi nuorukainen meidän kansamme; ſillä hänen hengensä rippu tämän hengeſä.

31. Niin tapahtuis, koſta hän näkis, että nuorukainen kauſa olisi, että hän kuolis: niin me ſinun palvelias ſaattaiſimme ſinun palvelias meidän Iſämme hartat karwat murhella hautaan.

32. Sillä ſinun palvelias on taannut nuorukaiſen minun Iſäni edeſä, ſonoden: jollen minä händä tuo jälleſä ſinun tygöſ, niin minä ſen edeſtä kaiten minun elinaikanani olen wika-pää kärjumään.

1 Moſ. 43: 9.

33. Ja nyt ſiis jääkän ſinun palvelias, nuorukaiſen edeſtä minun herraksi orjaksi; waan nuorukainen menkäi weljeinſä kauſa.

34. Sillä kuinga minä taidan menkää minun Iſäni tygö, jollei nuorukainen olisi minun kauſani? etten mi-
kä näkiſi ſitä ſurkenta, johon minun Iſäni jentuu.

45. Lufu.

Joſeph ilmoitta ihenſä. Jacob kutsutan, ilmoitſee.

Niin ei Joſeph woinut igiänſä jillen pidättä kaikkein niitten edeſä, joſta hänen tykönänſä ſeiſoit, ja hän huuji: mengät ulos kaikki minun tyköni: ja ei yräkän ſeiſoimut hänen tykönänſä, koſta Joſeph ihenſä ilmoitti weljillensä.

Ap. 2: 7: 13.

2. Ja hän itki korkialla äänellä, niin että Egyptiläiſet ja Pharaon perhe ſen kuulit.

3. Ja Joſeph ſanoi weljillensä: minä olen Joſeph. Vieläkö minun Iſäni elää? mutta ei hänen weljenſä taitanet händä waſtata: ſillä he olit niin hämmästyneet hänen kahvoinsa edeſä.

4. Niin ſanoi Joſeph weljillensä: tulkat ſiis minun tygöni. Ja he tulit. Ja hän ſanoi: minä olen Joſeph teidän weljemme, jonka te myitte Eegyptiin.

1 Moſ. 37: 28. Luku 39: 1.

5. Ja nyt, älkät jurullitſet olko, ja älkät niin kovin hämmästykö, että te oletta minua tänne myyneet: ſillä teidän hengenme elaturyn tähden on Jumala minun teidän edellänne tänne lähettännyt.

1 Moſ. 50: 20.

6. Kaxi näkkäruotta on jo ollut maafa; ja vielä nyt on wiijſi wuotta, niin ettei kynnetä eikä niitettä.

7. Mutta Jumala on minun lähettännyt teidän edellänne, tallella pitämään teitä maan päällä, ja elättämään teitä ſuuren pelasturyn kautta.

8. Ja nyt, et te ole minua tänne lähettänet, waan Jumala; joſa myöſ minun aſetti Iſäri Pharaolle, ja herraksi kaiken hänen huonensa päälle, ja koko Eegyptin maan Eſimehexi.

9. Niendäkät, ja mengät minun Iſäni tygö, ja ſanokat hänelle: näin ſanoo ſinun poikaſ Joſeph: Jumala on minun aſettanut koko Eegyptin maan herraksi, tule alas minun tygöni, ja älä wiivyhtele.

Ap. 2: 7: 14.

10. Ja ſinä olet aſuwa Goſenin maafa, ja olet olewa juuri läsnä minua, ſinä ja ſinun lapſes ja ſinun laſtes lapſet, ſinun karjas pienet ja juuret, ja kaikki mitä ſinulla on.

11. Siellä minä elätän sinua, vielä on viisii nälkävuotta, ettet sinä ja sinun huones, ja kaikki kuin sinulla on, hukkuuji.

12. Ja kago, teidän silmänne näkevät, ja minun weljeni Ben-Jaminin silmät; että minä puhun teidän kanssanne sinusta suuhun.

13. Ja ilmoittakat minun Isäelleni kaikki minun kunniani Egyptissä, ja kaikki mitä te nähnet oletta. Kiendäkät siis ja tuokat minun Isäni tänne.

14. Ja hän halaisi weljeänsä Ben-Jaminia kaulasta ja itki: ja Ben-Jamin myös itki hänen kaulasansa.

15. Ja hän amoi suuta kaikille weljillensä, ja itki heidän ylitensä: ja sitte puhuit hänen weljeänsä hänen kansansa.

16. Koska se sanoma kuului Pharaon huoneeseen, nimittäin, että Josephin weljet tulleet olit; oli se hyvä Pharaon mielestä, ja kaikkein hänen palweliansa.

17. Ja Pharaosanoi Josephille: sano weljilles, tehkätte niin: sälyttäkät teidän juhtainne päälle, ja mengät matkaanne; ja kuin te tuletta Canaan maalle:

18. Niin ottakat teidän Isänne, ja teidän perhemenne ja tulkat minun tyköni: minä annan teille Egyptin maan hywyden, ja te syötte maan ytimen.

19. Ja käffe heitä: tehkät niin, otatkat teilleme waimut Egyptin maalta teidän lapsillenne, ja emännillenne, ja tuokat teidän Isänne ja tulkat.

20. Ilkät myös totelko teidän taloin kappalianne: sillä kaikki Egyptin maan hywyys pitä teidän oleman.

21. Ja Israelin lapset teit niin, ja Joseph andoi heille waimut Pharaon käskyn jälkeen: ja andoi myös heille evään matkalle.

22. Ja andoi heille kaikille iskelulekin muuntinvaattet; mutta Ben-Jaminille andoi hän kolmejataa hopeapeningiä, ja wiidet muuntinvaattet.

23. Mutta Isälensä lähetti hän kynnemen aasia sälytettävä Egyptin hywydellä; ja kynnemen aasintammaa, kannattaden jynviä ja leipää ja eväsiä Isälensä matkalle.

24. Niin hän lähetti weljeänsä mat-

kaan: ja sanoi heille: ilkät riideikö tiellä.

25. Niin he lärit Egyptissä, ja tulit Canaan maalle Isänsä Jacobin tygö.

26. Ja ilmoitt hänelle, sanoden: vielä Joseph elää: ja on koke Egyptin maan herra: ja hänen sydämensä hämmästy, sillä ei hän uskonut heitä.

27. Niin he sanoit hänelle kaikki Josephin sanat, kuin hän heille puhunut oli. Ja kuin hän näki waimut, jotka Joseph oli lähettänyt händä tuomaan, niin Jacobin heidän Isänsä henji wikois.

28. Ja Israel sanoi: nyt minulla kyllä on, että minun poikani Joseph vielä elää: minä menen händä kage-maan ennenkuin minä kuolen.

1 Mos. 46: 30.

46. Luv.

Jacobin matkustaminen, lapset. Josephin kohtaminen.

Niin läxi Israel kaiken sen kansa kuin hänellä oli: ja koska hän tuli BerSabaan, uhrais hän uhria Isänsä Isaaqin Jumalalle.

2. Ja Jumala puhui yöllä näyvä Israelille sanoden: Jacob, Jacob. Hän wastaais: täsä minä olen.

3. Ja hän sanoi: Minä olen Jumala, sinun Isäs Jumala: älä pelkä mennä Egyptiin; sillä minä teen sinun siellä suurveri kansaxi.

4. Minä menen Egyptiin sinun kansasas, ja minä jälensä sinun siellä johdatan. Ja Joseph laskee kätensä sinun silmäis päälle.

5. Ja Jacob läxi BerSabasta: ja Israelin lapset weit Isänsä Jacobin ynnä lastensa ja emändäinensä kansa, waimuisa, jotka Pharaos oli händä tuomaan lähettänyt.

6. Ja he otit karjansa ja tawaransa, jotka he olit koemet Canaan maalla, ja tulit Egyptiin; Jacob ja kaikki hänen siemenensä hänen kansansa.

Jos. 24: 4. Ef. 52: 4. Ap. 7: 15.

7. Hänen poikansa, ja hänen poikansa pojat hänen kansansa, hänen tyttärensä ja hänen lastensa tyttäret, ja kaikki hänen siemenensä, nei hän kansansa Egyptiin.

8. Ja nämät ovat Israelin lasten nimet, jotka tulit Egypttiin: Jacob ja hänen poikansa. Jacobin Esikoinen Ruben.
2 Mos. 1: 2.

9. Ja Rubenin lapset: Danoch, Palu, Hezron ja Charun.
2 Mos. 6: 14. 4 Mos. 26: 5, 16.

10. Simeenin lapset: Jemmel, Jamin, Ohad, Jachin, Zohar: niin myös Zool Cananacan vaimon poika.
1 Aita R. 4: 24.

11. Lewin lapset: Gerson, Cahath ja Merari.
1 Aita R. 6: 1.

12. Judan lapset: Ger, Dnan, Se-la, Perez ja Serah. Mutta Ger ja Dnan kuolit Canaan maalla. Ja Perezin pojat olit: Hezron ja Hamul.
1 Aita R. 4: 1.

13. Ja Isascharin lapset: Thola, Pua, Job ja Simron.
1 Aita R. 7: 1.

14. Ja Sebulon lapset: Sered, Eler ja Jahleel.

15. Nämät oivan Lean lapset, jotka hän synnytti Jacobille Mesopotamiassa, ja Dnan hänen tyttärensä. Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä olit kolme neljättäkymmeneä hengeä.

16. Gadin lapset: Ziphion, Haggi, Sui, Ezen, Cri, Arodi ja Areli.

17. Asserin lapset: Jemua, Jesua, Jesi, Bria ja Serah heidän sisarensa. Mutta Brian lapset: Deber ja Kalsiel.
1 Aita R. 7: 30, 31.

18. Nämät ovat Silpan lapset, jotka Laban andoi tyttärelleensä Realle, ja hän synnytti Jacobille nämät kuusi neljättäkymmeneä hengeä.

19. Rahelin Jacobin emännän lapset: Joseph ja Ben-Jamin.

20. Ja Josephille olit syntyneet Egyptin maalla, jotka hänelle synnytti Lemah Petipheran Dnin Papin tytär: Lemahin Manasse ja Ephraim.
1 Mos. 41: 50.

21. Ben-Jaminin lapset: Bela, Deber, Nibel, Sera, Naaman, Ehi ja Heber, Mupim, Hupim, ja Ard.
1 Aita R. 7: 6.

22. Nämät ovat Rahelin lapset, jotka ovat Jacobille syntyneet: kaikki nämät neljättäkymmeneä hengeä.

23. Danin lapset: Husim.

4 Mos. 26: 42.

24. Naphtalin lapset: Jahseel, Guni, Jezer ja Sillem.

25. Nämät ovat Bilhan lapset, jonka Laban andoi tyttärelleensä Rahelille, ja hän synnytti nämät Jacobille, kaikki yhteen seigemän hengeä.

26. Kaikki henget, kuin tulit Jacobin kanssa Egypttiin, jotka olit tulleet hänen kupeistansa, paitsi Jacobin poikain emäntä, ovat kaikki yhteen, kuusi seigemättäkymmeneä hengeä.

27. Ja Josephin pojat, jotka hänelle olit syntyneet Egyptissä, olit kari hengeä. Niin että kaikki henget Jacobin huoneesta, jotka tulit Egypttiin, olit seigemänhymmenä.

2 Mos. 1: 5. 5 Mos. 10: 22. Ap. 1: 7: 14.

28. Ja hän lähetti edellensä Judan Josephin tykö, osottamaan hänelle tietä Goseniin, ja he tulit Gosenin maalle.

29. Niin valmisti Joseph vaimunsa ja meni Isäänsä Israelia vastaan Goseniin. Ja koska hän sai nähdä hänen, halaisi hän häntä kaulasta ja itki hetken aikaa hänen kaulastaan.

30. Niin sanoi Israel Josephille: nyt minä mielelläni kuolen, että minä nägin sinun kasvos, ja ettäs vielä elät.

31. Ja Joseph sanoi veljillensä, ja Isänsä huoneelle: minä menen ja ilmoitan Pharaolle, ja sanon hänelle: minun veljeni ja Isäni huone, jotka olit Canaan maalla, ovat tulleet minun tyköni.

32. Ja he ovat paimenet, sillä he ovat tottuneet karjaa laitsemaan: niin myös heidän suuret ja pienet karjansa, ja kaikki mitä heillä oli, ovat he tuoneet myötänsä.

33. Koska siis Pharao kysyi teitä ja sanoo: mikä teidän wirtanne on?

34. Niin sanokat: sinun palvelias ovat tottuneet karjaa laitsemaan, hammaista meidän nuorustamme niin tähänast, sekä me että meidän Isämme: että te saisitte asua Gosenin maalla: sillä kaikki paimenet ovat kanihius Egyptiläisille.
1 Mos. 47: 6.

2 Mos. 8: 24.

47. Lufu.

Jacob puhuttelee Pharaota. Egyptin nälkä. Jacobin itä, hautaminen.

Niin Joseph tuli ja ilmoitti Pharaolle, ja sanoi: minun Isäni ja minun welsjeni, heidän karjansa, pienet ja suuret, ja kaikki mitä heillä on, ovat tulleet Canaan maalda: ja kato, he ovat Gosenin maalla.

2. Ja hän otti wiisi nuorimmista welsjistänää, asetti Pharaon eteen.

3. Niin Pharao sanoi hänen welsjensä: mikä teidän workanne on? he wastasit: sinun palvelias ovat paimenet, sekä me että meidän Isämme.

4. Ja sanoi vielä Pharaolle: me olemme tulleet asumaan teidän kansanne tälle maalle: sillä sinun palvelioilias ei ole laidunda heidän karjallensa, niin kova nälkä on Canaan maalla. Niin suo sinun palvelias asua Gosenin maalla.

5. Niin Pharao puhui Josephille, sanoden: sinun Isäs ja welsjes ovat tulleet sinun tygöös.

6. Egyptin maa on aldis sinun edesäs, aseta Isäs asumaan ja welsjes, kaikkein parhaseen paikkaan tässä maassa: asukan Gosenin maalla. Ja jos sinä ymmärrät että heidän seafansa on kellowillisia miehiä, niin aseta heitä minun karjani päälle.

7. Ja Joseph toi Isänsä Jacobin sisälle, ja asetti hänen Pharaon eteen. Ja Jacob kunnais Pharaota.

8. Niin Pharao sanoi Jacobille: kuiuga wanha sinä olet?

9. Jacob sanoi Pharaolle: minun kulkemiseni aika on, sata ja kolmekymmendä ajastaka: wähä ja paha on minun elämäni aika, ja ei ulotu minun Isäini kulkemisen aikaan. Ps. 119: 19. Hebr. 11: 9, 13.

10. Ja Jacob kunnais Pharaota, ja läri hänen tykäänsä.

11. Niin Joseph toimitti Isänsä ja welsjensä asumaan, ja andoi heille omaisuuden Egyptin maalla, parhamaan paikasa; nimittäin, Rameseyen maalla, niinkuin Pharao oli käskenyt.

12. Ja Joseph elätti Isänsä, ja

welsjensä, ja koko Isänsä huonen; sen jälkeen kuin heillä leipää oli.

13. Ja ei ollut leipää kaikessa maassa: sillä sängen raskas nälkä oli: niin että Egyptin ja Canaan maa näändyi nälsän tähden.

14. Ja Joseph kokiis kaiken rahan kuin löyttin Egyptin ja Canaan maalla, jwväin edestä kuin he ostit. Ja Joseph wei rahan Pharaon huoneesen.

15. Koska raha oli kulunut Egyptin ja Canaan maalda, niin tulit kaikki Egyptiläiset Josephin tygö, sanoden: auna meille leipää, mihi meidän pita kuoleman edesäs, että raha on puuttunut?

16. Joseph sanoi: tuokat teidän karjanne, ja minä annan teille teidän karjanne edestä, jos raha on puuttunut.

17. Ja he toit karjansa Josephille: ja Joseph andoi heille leipää heuwosten, ja lammasten, ja karjan ja aseim edestä. Niin hän ruokki heitä leiwälä sen wuoden, kaiken heidän karjansa edestä.

18. Koska se wuosi oli kulunut, tulit he hänen tygönsä toisna wuonna, ja sanoi hänelle: en me taida salata meidän herradamme, ettei ainoastansa raha ole kulunut, mutta myös kaikki karja on meidän herrallamme, ja ei ole mitän jäänyt meidän herrainmu edesä, paitsi meidän ruumistamme ja meidän peldoamme.

19. Mihi meidän pita kuoleman edesäs ja meidän peldomme tulee kulluille? osta meitä ja meidän maamme leiwän edestä: niin me ja meidän maamme tulemme Pharaon omari Anna sementitä, että me eläisimme jenne kuoli, ja ei maa tullisi kulluille.

20. Niin Joseph osti koko Egyptin maan Pharaolle: sillä Egyptiläiset miuigeukin peldensa, että nälkä heitä niu kowin ahdisti: ja maa tuli Pharaon omari.

21. Ja hän siirsi Kansan kaupunkiin, yhdestä Egyptin äärestä niu toiseen.

22. Paitsi pappein peldoa, jota hän ostanut: sillä se oli sääetty Pharaolda, että papit sibiit sen niimitety

osan, kuin Pharao heille andoi: sen-
tähden ei he myhnet maataansa.

23. Niin Joseph sanoi Kansalle:
kago, minä olen ostanut tänäpäni tei-
dän ja teidän maamme Pharaolle: kago,
täjä en teille siemenet, kylwäkät tei-
dän maamme.

24. Ja teidän pitä andaman tulof-
ta wiidenmen osan Pharaolle; mutta
nejä osaa pitä oleman teille pellon
siemeneri; ja teille ravinnoxi, ja niille
jotka owat teidän huonesanne, ja ruayi
teidän lappillenne.

25. Niin he sanoit: sinä olet meitä
elämäsi pitännyt: anna aincaastansa mei-
dän leötä armo sinun meidän herram-
me edesä, ja me tahdomme olla Pha-
raon orjat.

26. Ja Joseph teki sen määrän
koko Egyptin maalle, hamaan tähän
päivään asti, että Pharaolle piti an-
nettaman wiides osa; paigi pappein
maata, se ei tullut Pharaon omayi.

27. Niin Iſrael ajui Egyptiſä Go-
ſienin maalla: ja he omiſit sen, ja ka-
svoit, ja suuresti liſännyit.

28. Ja Jacob eli Egyptin maalla,
kapanantoiſtakymmendä ajastalkaa: ja
koko hänen ikänsä oli sata ja ſeiſe-
männikymmendä ajastalkaa.

29. Ja koska Iſraelin päiwät jon-
kain kuolla, kygui hän poikansa Jofe-
phin, ja sanoi hänelle: jos minä olen
kylwänyt armen sinun edesäs, niin laſte
lätes minun kypeni ala, ettäſ te-
kät laupiuden ja totiuuden minun kans-
sani, etes hautaiſi minua Egyptiin.

1 Moſ. 50: 5.

30. Mutta minä tahdon maata mi-
nua Iſraeni tehdnä, ja sinun pitä wle-
nän minua Egyptiſä, ja hautaman
minua heidän hantaansa. Ja hän sa-
noi minä teen sinun sanas jälkeen.

1 Moſ. 23: 19. Eſtu 49: 29. Eſtu 50: 13.

31. Hän sanoi: wanno minulle. Ja
hän wannoit hänelle. Ja Iſrael kallisti
kypä päänalailfelle.

48. LUKU.

Jacob aſetta Eſthaimin Manafeſka
yſömmä.

32. Otte ſanottin Jofephille: kago, sinun
Iſraē ſairasta. Ja hän otti mo-

lemnat poikansa kansansa, Manafen
ja Eſthaimin.

2. Niin Jacobille ilmoitettin, ſano-
den: kago, sinun poikas Joseph tulee
sinun tygös. Ja Iſrael wanhwiſti ihen-
sä ja ijui wnoteta.

3. Ja Jacob sanoi Jofephille: Ju-
mala kaikkivaldias näyi minulle Euzi-
ſa Canaan maalla; ja ſunnais minua.

1 Moſ. 28: 13. Eſtu 35: 1, 1c.

4. Ja sanoi minulle: kago, minä
annan sinun olla hedelmälliſen ja li-
ſändyä, ja teen sinun paljoxi kansayi:
ja annan myös tämän maan, sinun
siemenelles sinun jälkees, iſantaiſiſeyxi
perimiſeyxi.

5. Nyt ſiis ne kaxi sinun poikaas,
jotka ſinulle owat ſyndynet Egyptiſä,
ennentuin minä tulin tänne sinun ty-
gös, pitä oleman minun; nimittäin
Eſthaim ja Manafe, niinkuin Ruben
ja Simeon owat minun.

1 Moſ. 41: 50.

6. Mutta sinun lapses, jotkaſ ſiität
niiden jälkees, pitä oleman sinun: ja
pitä nimittettämän heidän wſeiſiſä
nimellä, heidän periniſeiſänsä.

Joi. 13: 7. Eſtu 16: 1.

7. Ja koska minä tulin Meſopota-
miaſta, kuoli minulda Rabel Canaan
maalla, tiellä, koska wielä lappale mat-
kaa oli Eſthataan: ja minä hantaiſin
hänen ſiellä Eſthatan tiellä, se on
Bethlehem.

1 Moſ. 35: 19.

8. Ja Iſrael näki Jofephin pojat,
ja sanoi: kutka nämät owat?

9. Ja Joseph wastais Iſraänſä: ne
owat minun poikani, jotka Jumala
on minulle täällä andanut. Ja hän
sanoi: tuos heitä minun tygöni ſiuna-
tareni heitä.

10. Sillä Iſraelin ſilmät olit pi-
miät wanhudeſta, eikä tainnut hywin
nähdä. Ja hän wei heidän hänen ty-
gönsä. Ja hän andoi ſuuta heidän,
ja otti heitä ſyliſä.

11. Ja Iſrael sanoi Jofephille: en
minä ajatellut nähdä sinun kaſwojaſ,
ja kago, Jumala on andanut minun
myös nähdä sinun ſiemenes.

12. Ja Jofeph otti heidän pois hä-
nen ſyliſtänsä, ja kunnarſi ihenſä maa-
han hänen kaſwoiſa eteen.

13. Niin Joseph otti heidän molemmat, Ephraimin oikean käteensä, josta hän asetti Israelin vasemmalle kädelle, ja Manassen vasemmaan käteensä, Israelin oikealle kädelle: ja wei heidän hänen tykönsä.

14. Niin Israel ojensi oikean kätensä, ja lasi Ephraimin pään päälle, joka oli suurempi, mutta vasemman kätensä Manassen pään päälle: ja muutti tietävästi kätensä; sillä Manasse oli esikoinen. Hebr. 11: 21.

15. Ja hän sanoi Josephita, ja sanoi: Jumala, josta kasvoihin edessä minun Isäni, Abraham ja Isaac waeldanet owat. Jumala, joka minun kainnut on minun elinajakseni tähän päivään asti: 1 Mos. 17: 1.

16. Engeli joka minun pelastanut on kaikista pahasta, junnaton näitä morokaitia, että he nimitettäisiin minun ja minun Isäni, Abrahamin ja Isaacin nimellä; ja kasvaitit aivan paljosi maan päällä. 1 Mos. 32: 29. 2 Mos. 1: 7.

17. Mutta koska Joseph näki Isänsä laskevan oikean kätensä Ephraimin pään päälle, otti hän sen pahari: ja rupeis Isänsä käteen, siirtäensä Ephraimin pään päällä Manassen pään päälle.

18. Ja sanoi Joseph Isällensä: ei niin minun Isäni: tämä on esikoinen, laske oikea kätes hänen pänsä päälle.

19. Mutta hänen Isänsä kielsi sen, ja sanoi: minä tiedän kyllä minun poikani, minä tiedän: tämä myös tulee suurexi kansaksi: mutta kuitenkin hänen nuorempi weljensä tulee suuremaksi kuin hän, ja hänen siemennensä tulee suurexi kansain paljouderi.

20. Niin hän sanoi heitä jina päivänä, sanoden: joka tahtoo joutua sinuata Israelisa, niin sanokan näin: Jumala teköön sinun niinkuin Ephraimin ja Manassen. Ja niin asetti hän Ephraimin Manassen edelle.

21. Ja Israel sanoi Josephille: kago, minä kuolen: ja Jumala en teidän kansanne, ja wie teitä jälleensä teidän Isäimme maalle.

22. Minä olen myös andanut sinulle

osan maata, päälle sinun weljeis ojan, josta minä miekallani ja jougellani Amorereihin läpistä ottamit olen.

1 Mos. 34: 27. Job. 4: 5.

49. Lrk.

Jacob sunaa lapsiansa, enustaa, kuolee.

Niin kugui Jacob peikansa, ja sanoi: kootkat teitänne, ja minä ilmoitan teille mitä teille tapahtuu tulevaisilla ajoilla.

2. Tulkat kokoon ja kuulkat te Jacobin lapset, kuulkat teidän Isäämme Israelia.

3. Ruben, sinä olet minun esikoiseni, minun voimani, ja wäkeröydeni alku: ylimmäinen kuunijasa, ja ylimmäinen wallajasa.

4. Dembiä niinkuin wesi, ei sinun pidi ylimmäisen olemas; sillä sinä astuit Isäs wuotesen: jilloin sinä saastutit sen. Hän nousi minun wuotelleni. 1 Mos. 35: 22. 1 Wika K. 5: 1.

5. Simeon ja Lewi owat weljeret: heidän miekkansa owat murha aset. 1 Mos. 34: 25, 26.

6. Ei minun sieluni pidi tuleman heidän neuwoonsa, ja minun kunniani ei pidi wihdistymän heidän seurakundansa kansa: Sillä heidän kinkusansa owat he miehen murhanwet, ja heidän ylpeydesänsä turmellet härjän.

7. Kirettu olton heidän kinkkunsä, että se niin tuima on, ja heidän julmurdensa, että se niin paatumut on. Minä erotan heitä Jacobisa, ja joutan heitä Israelisa.

8. Juda, sinä olet, jima pidi sinun weljes kiittäjän: sinun kätes pidi olemas sinun wihollistes niskalle: sinun Isäs lapset pidi jima kumartaman.

9. Juda on nuori jalopeura, saalida olet sinä ylös astunut, minun poikani: hän on igensä kumartanut maahan, ja lewännyt niinkuin jalopeura, ja niinkuin suuri jalopeura, kuka tohti hänen herättä? 4 Mos. 24: 9. 1 Wika K. 5: 2.

10. Ei waldikka oteta pois Judalda, eikä Lain opettaja hänen jalwoistansa, siihenasti kuin Sagar tulee, ja hänestä Kansat rippuwat Fiinni. Marth. 2: 6.

11. Hän sitoo warfansa wiinapuuhan, ja aasintammansa warfan parhaseen wiinapuuhan: Hän pesee waattensa wiinasa, ja hamensa wiinamarjan weresä.

12. Hänen silmänsä owat punaisemmät wiinaa, ja hambansa walkeimmat riefkaa.

13. Zebulon on asuwa meren satamassa ja hahtein satamain wieresa, ja en ulettinwa hamaan Sidoniin.

34. 19: 10. Et. 9: 1. Marb. 4: 15.

14. Häschar on luja aasi, ja siotta isänsä rajain välille.

15. Hän näki lewon hywäxi, ja maan ihanaxi: ja kumarxi hartionsa laudamaan, ja on weronalainen palvelia.

16. Dan on diomizewa kansaansa, niinhin joku Israelin sukukunnista.

17. Dan on olewa kärmenä tiellä, ja harkarmenä polulla; ja puree heveksiä muokoiseen, niin että sen ajaja isjälkensä langede.

18. ZEXra minä odotan sinun entunttas.

Of. 119: 166, 174.

19. Gad hän on; hänelle teke joukko wäkirunnakön: mutta hän itse on tekevä wäkirunnakön wiheihin heille.

Daom. K. 10: 7, 8, 12. Luku 11: 1, 33.

1 Sika K. 5: 11, 22.

20. Afferista tulee hänen lihawa leijonasi, ja hän anda kuningalle herkut.

5 Mos. 33: 24.

21. Naphtali on nopia peura, ja anda juloiset puhet.

22. Joseph hedelmällisen punn ora: hedelmällisen punn ora lähten tyhönä: wähet käwelit muurin päällä.

23. Ja wailka ambujat saattit hänen miedensä karwaxi, riitelit hänen kansansa ja wihaiht händä:

24. On kuitengin hänen jougensa wainiama pyshnyt, ja hänen käsiwaransa miehustunut, seu wäkewän kätten laudat Jacobisa; häneistä on paimen ja kuit Israelisa.

25. Sinun Isäs Sumalalda on hän kuit awon tuottawa, ja ynnä kaikkein kuit kansa on hän sinua sumawa kuit sumaurella yhäldä, ja syryk kuit sumaurella alhaldä: niin myöds ni kuit ja kohtuin sumaurella.

26. Sinun Isäs sinuaxet minun Isäini sinuaxien sinusa, uletturwat woinmallisesti niihin kallimbihin asti mailman kulkuloilla; jotka tulewat Josephin pään päälle, ja Nazirein pään laelle, hänen welseinsä keskellä.

27. BenJamin on raatelewainen susi, aamulla hän syö saalin: ja ehtona saalin jakaa.

28. Nämät kaikki owat kaxiteista kymmendä Israelin sukukundaa. Ja tämä on se kuin heidän Isänsä heille puhui sinuaxesansa heitä: ikekutakin niinkuin kungin sinuaxis oli, sinuaxis hän heitä.

29. Ja hän käski heitä, ja sanoi heille: minä kootan minun Kansani tygö: haudatkat minua minun Isäini tygö; siihen luolaan joka on Ephyronin Hethealaisen wainiossa.

30. Siihen luolaan Macpelan wainiossa, joka on Damarin kohdalla Eanaan Maalla: jonga Abraham osti hautamisen perimiseyi wainion kansa, sildä Hethealaiselta Ephyronilda.

1 Mos. 23: 16.

31. Sinne owat he haudannet Abrahamin, ja hänen emändänsä Saran: Sinne owat he myöds haudannet Isachin ja Rebeckan hänen emändänsä. Sinne olen minä myöds haudannut Lean.

1 Mos. 23: 19. Luku 25: 9. Luku 35: 29.

Op. 2: 7: 15, 16.

32. Siihen wainioon ja siihen luolaan, kuin on osettettu Hethin lapsilda.

33. Ja koska Jacob lopetti käskyn lastensa tygö, pani hän jalkansa kokoon wuotetsa; ja loppui, ja koottin Kansainsa tygö.

50. Lufu.

Joseph hantaa Jacobin, lohduttaa welseinsä ja kuolee.

Min Joseph langede Isänsä kastroille, itki hänen tygönsä, ja andoi siunta hänen.

1 Mos. 46: 4.

2. Ja Joseph käski palvelioitansa läkäreitä woidella Isänsä: Ja läkärit woitelit Israelia.

3. Ja he täytit hänelle neljäkymmendä päiwää: sillä niin menda oli woitelus päiwää. Ja Eegyptiläiset itkit händä seitsemänkymmendä päiwää.

4. Koska hänen murhepäivänsä olit kulunut, puhui Josoph Bharaoon palvelioille, sanoden: jos minä olen armon löytänyt teidän edesänne, niin puhulat Bharaoille, ja sanokat:

5. Minun Isäni wannotti minun, sanoden: kato, minä kuolen, hauta minua minun hautaani, jonga minä olen kairvanut minullei Canaan maalla: niin tahdotiin minä nyt siis mennä, ja haudata minun Isäni, ja palata tänne jälleensä. 1 Mos. 47: 29, 10.

6. Bharao sanoi hänelle: mene ja hauta sinun Isäs, niinkuin hän sinua wannottanut on.

7. Niin Josoph meni hautamaan Isäänsä: ja hänen kansansa menit kaikki Bharaoon palveliat, hänen huoneensa wanhimmat, ja kaikki Egyptin maan wanhimmat.

8. Kaikki myös Josophin wäki, ja hänen welsensä, ja hänen Isänsä wäki. Niinastansa heidän lapsensa, ja lambaansa, ja karjansa jätit he Gosenin maalle.

9. Menti myös hänen kansansa waunut ja raskamiehet. Ja se oli sangen suuri joukko.

10. Ja koska he tulit Atadin riiehen tygö, joka on sillä puolen Jerdania; niin he pidit siinä suuren ja katkeran walituyen: ja hän murehti Isäänsä seitsemän päivää.

11. Ja koska Canaan maan asuwaisset näit heidän murhensa Atadin riiehen tygönä, sanoit he: Egyptiläiset murehtiwat siellä sangen kowin. Siitä se paikka kuyntan: Egyptiläisten walitus, joka on sillä puolen Jordanin.

12. Niin hänen lapsensa teit hänelle niinkuin hän oli heidän käskenyt.

13. Ja weit hänen Canaan maalle, ja hautaistit hänen Macpelan wainion luolaan; jonga Abraham wainion kansa ostanut oli perindöhdaxari, Ephronilda Bethelaisfelda, Mamren kohdalla. 1 Mos. 23: 16. Ap. 7: 16.

14. Niin palais Josoph Egyptiin, hän ja hänen welsensä, ja kaikki sotka hänen kansansa olit mennet hautamaan hänen Isäänsä; sitte kuin hän Isänsä haudannut oli.

15. Mutta koska Josophin welsjet näit Isänsä kuollessi, sanoit he: mitämay, Josoph on wihawa meitä: ja kaiteti kotiaa meille kaiken sen pahon, kuin me händä vastaan tehnet oleinma.

16. Sentähden käskit he sanoa Josophille: sinun Isäs käski ennentkuin hän kuoli, sanoden:

17. Niin sanokat Josophille: minä rukoilen, anna nyt welsilles anderi heidän rikorensa ja pahatekensa, että he niin pahoin ovat tehnet sinua vastaan. Anna nyt anderi, sinun Isäs Jumalan palveliain pahateko. Mutta Josoph itki heidän näitä puhuisansa.

18. Ja hänen welsensä myös tulit ja langeisit maahan hänen eteensä, ja sanoit: kato, me oleinma sinun palvelias.

19. Josoph sanoi heille: älkät peljättö: sillä minä olen Jumalan läden alla.

20. Te ajattelitte minua vastaan pahaa: mutta Jumala on ajatellut sen hywäksi, että hän tekis, niinkuin nyt nähtävä on, pelastarensa paljo kansaa. 1 Mos. 45: 5.

21. Älkät siis nyt peljättö, minä raawihen teitä ja teidän lapsianne: ja hän rohwaissi heitä, ja puheli ystäwällisestt heidän kansansa.

22. Ja niin asui Josoph Egyptiä, hän ja hänen Isänsä huone; ja Josoph eli sata ja kymmenen ajastaitkaa.

23. Ja näki Ephraimin lapset kolmandeen polween. Niin myös Machirin Manasen pojan lapset, kaswatetut Josophin polween jureksa.

24. Josoph sanoi welsillensä: minä kuolen: ja Jumala on totisestt ehiwä teitä, ja wie teidän täldä maalda siihen maahan, jonga hän on itse wannonut Abrahamille, Isaacille ja Jacobille.

25. Niin wannotti Josoph Israelin lapsia, sanoden: Jumala on totisestt teitä ehiwä, wietät pois minun luuntäälldä. 2 Mos. 13: 19. Jos. 24: 32. Hebr. 11: 22.

26. Ja niin Josoph kuoli sadan ja kymmenen ajastaitaikana, ja he wottelit hänen, ja panit arkkun Egyptiä.

Mosefen Ensimmäisen Kirjan loppu.

EXODUS.

Toinen Moseren Kirja.

1. Lufu.

Israël enänee, waiwatan, lapset säästetään.

Nämät ewat Israelin lasten ulmet, jotka Jacobin kansa tulit Egyptiin, igekutin huoneinensa he sinne tulit.

1 Mos. 46: 8.

2. Ruben, Simeon, Lewi ja Juda.

3. Isaschar, Zebulon ja Ben-Jamin.

4. Dan, Naphtali, Gad ja Asser.

5. Ja kaikki henget, jotka Jacobin lapsia elit tullet, olit seikemäntymmeniä hengeä. Mutta Joseph oli (enmä) Egyptisä.

1 Mos. 46: 27. 5 Mos. 10: 22.

6. Ja Joseph oli kuollut, ja kaikki hänen waiwansa, ja kaikki sen aikaiset.

7. Ja Israelin lapset olit hedelmälliset ja suuresti enänit ja lisännyit, ja sangan woiwallisesti wahwistuit; niin että maa täytettiin heistä.

Ps. 105: 24. Ap. 2: 17.

8. Niin myi kuningas tuli Egyptiin, joka ei Josephista mitän tiennyt.

9. Hän janoi kansallensa: kaho, Israelin lasten joukko on suurempi ja wälewämpi meitä.

10. Tulkat, käyvämmä kavalasti heidän kimpunsa; ettei heitä tulsi niin paljo. Sillä jos joku sota nousis, tohitt he mennä meidän wihamiesstemme puolelle, ja jotta meitä vastaan, ja lähtä maalda pois.

11. Niin asetettiin heidän päällensä wainon päämiehet, waiwamaan heitä wähdellä: sillä Pharaolle rakettiin wäwäpungit, Wihom ja Raamses.

12. Mutta jota enämmin he rasittit kansaa, sitä enämmin se lisändyi ja wäwäsi. Ja he tulit suurturxiin Israelin lapsen tähden.

13. Ja Egyptiläiset waiwaisit Israelin lapsia orjudella armatsemata.

14. Ja saattit heidän elämänsä katkasti raskalla sawen ja tullein työllä, ja kätinällä raskitirella ledolla; ja kätinällä työllä kuin he taifit wainon päällensä panna, armatsemata.

15. Ja Egyptin kuningas puhui

Hebrealaisille lastenämille, joista yhden nimi oli Siphra, ja toisen nimi Yua.

16. Ja hän janoi: kofa te autatte Hebrealaisia waimoja heidän synnyttäisänsä, ja näette istuimella, jos se on poika, niin surmatkat händä; mutta jos se tytär on, niin se eläkön.

17. Mutta lastenämmät pelkäsit Zumalata, ja ei tehnet niinkuin Egyptin kuningas oli heille sanonut; mutta annoit poikalaiset elää.

18. Niin Egyptin kuningas kugui lastenämmät, ja janoi heille: mixi te tämän teitte, että te annoitte poikalisten elää?

19. Niin lastenämmät wastaisit Pharaota: Hebrealaiset waimot ei ole niinkuin Egyptiläiset: sillä he ewat wäwemmiat luonnostansa, ja ennenkuin lastenämmä, tulee heidän tygönsä, ewat he synnyttänet.

20. Sentähden teki Zumala lastenämille hywin: ja kansa lisändyi ja wahwistui sangan suuresti.

21. Ja että lastenämmät pelkäsit Zumalata, rakensi hän heille huoneita.

22. Niin käski Pharaos kaikelle kansallensa; sanoden: kaikki pojat kuin synnyhwät pitä teidän heittämän wirtaan, mutta kaikki tyttäret andakat elää.

Ap. 2: 7: 19.

2. Lufu.

Moses synnyy, salatan, heitetän ulos, löptän, kaswatetan, tappa, pakenee ja nai.

Niin yri mies Lewin huoneesta ment ja nai Lewin tyttären.

2 Mos. 6: 20. 4 Mos. 26: 59.

2. Ja se waimo tuli raskaxi, ja synnytti pojan. Ja kofa hän näki että se oli ihana lapsi, salais hän sen kolme kunkautta.

1 Niffa R. 6: 3.

Ap. 2: 7: 20. Hebr. 11: 23.

3. Ja kuin ei hän tainnut händä enä salata, otti hän kaisilaisen arkun, ja situi sen sawella ja pitillä, ja pani lapsen siihen, ja lasi sen kaisilistoon, wirran portalle.

4. Ja hänen sisarensa seisoi taanbana, että hän näkis mitä hänelle tapahduis.

5. Niin Pharaon tytär meni alas pesemään igitänsä virtaan, ja hänen piikansa käytkendelit wirran partalla: ja kuin hän näki arkun kaislihosta, lähetti hän piikansa ja andoi hänen otta ylös.

6. Ja kuin hän awais, näki hän lapsen: ja kago, lapsi itki: niin hän armahiti sen päälle, ja sanoi: tämä on Hebrealaisien lapsi.

7. Niin sanoi hänen sisarensa Pharaon tyttarelle: tahdotkos että minä menen kusunnaan sinulle imettäväisen Hebrealaisen vaimon; joka sinulle sen lapsen imettäis?

8. Pharaon tytär sanoi hänelle: mene. Niin piika meni ja kugui lapsen äitin.

9. Ja Pharaon tytär sanoi hänelle: ota tämä lapsi, ja imetä händä minulle, ja minä annan palkan sinulle. Niin waimo otti lapsen, ja imetti sen.

10. Mutta koska lapsi oli kaswanut, toi hän sen Pharaon tyttarelle, ja hän otti sen posarensa: ja kugui hänen Mose, sillä hän sanoi: wedestä olen minä hänen ottanut.

11. Eihän aikaan koska Moses oli suureri tullut, meni hän welsjeinsä tygö, ja näki heidän orjuidensa: ja äkkäls yhden Egyptiläisen lyöwän yhtä Hebrealaisia miestä hänen welsjeinsä.

12. Ja hän kageli ymbärillensä sinne ja tänne, ja kuin hän näki ettei yhtän läsnä ollut: tappoi hän sen Egyptiläisen, ja kätki sandaan.

13. Ja hän meni toisna päiwänä ulos, ja kago, kaxi Hebrealaisia miestä tappelit keskenään: ja hän sanoi wäärintekijälle: miyis lyöt lähimmäistäs?

14. Hän wastais: kuka sinun on asettanut meidän päämiehemme ja Duomariremmen? tahdotkos minungin tappa, niinkuin sinä tappoit Egyptiläisen? Niin Moses pelkäis, ja sanoi: tosin on tämä ilmet tullut.

Ap. 7: 35.

15. Ja se tuli Pharaon eteen, ja hän egei Mosesta tapparensa. Mutta Moses pakeni Pharaon edestä, ja sei-

shatti Midianin maalla, ja istui karon tykönä.

16. Mutta Midianin Papilla oli seipemän tytärtä: ne tulit iettä ammuu damaan ja täyttit ruuhet, juottayen Isänsä lambaita.

17. Niin tulit muutamat paimen ja ajoit heidän pois. Mutta Moses nousti ja autti heitä, ja juotti heidä lambansa.

18. Ja kuin he tulit Isänsä puolellein tygö, sanoi hän: miyri te tänpänä niin pian jouduitte?

19. He sanoi: Egyptin mies ammeita paimenitten käsistä; ja me wirtjasti ammuisti meille, ja juok lammat.

20. Ja hän sanoi tyttärillensä: kuka hän on? miyri te niin jätitte miehen kugukat händä syömään meidän karon samme.

21. Ja Moses mielistyi asumaan miehen tykönä: ja hän andoi Mosesta tyttäreinsä Ziporan emännäri.

22. Se synnytti pojan ja hän kugui hänen nimensä Gersom: sillä hän sanoi: minä olen muukalainen wiera maalla.

2 Mos. 18: 3, 4

23. Ja pitkän ajan perästä, tuli Egyptin Auningas. Ja Israelin lastet huokajit orjuden tähden ja hure ja heiden hunitonsa astui ylös Jumalan tygö heidän orjuidensa tähden.

24. Ja Jumala kuuli heidän huokarensa: ja Jumala muisti liito Abrahamin, Isaacin ja Jacobin kanssa.

25. Ja Jumala kagahiti Israelasten puoleen: ja Jumala piti he murhen.

B. Lufu.

Wensas palaa. Moses lähetetään.

Ja Moses kagiti appensa Sethin Midianin Papin lambaita: ja ajoi lammat taanma korpeen, ja Jumalan wuoren Horebin tygö.

2. Ja Hertran Engeli nähille pen'sasta, tulen liekistä: ja näki, ja kago, pensas paloi tullesta et kuitengan kulunut.

Ap. 7: 3

3. Ja Moses sanoi: minä kävi tuonne

tuenne, ja kagen tätä suurta nähtyä, mieti penjas pala ylös.

4. Koska HERRA näki hänen miehenänsä kagomaan: huusi Jumala häntä penjasta, ja sanoi: Moses, Moses: Hän vastais: täsä minä olen.

5. Hän sanoi: älä lähesty tänne: riisu fengäs jalwoistas: sillä paik=

ka josas seisot, on pyhä maa.

1of. 5: 15.

6. Ja hän vielä sanoi: Minä olen sinun Isäs Jumala, Abrahamin Jumala, Isaachin Jumala ja Jacobin Jumala. Ja Moses peitti kasvoensa: sillä hän pelkäis kagoo Jumalan päälle. Marc. 22: 32. Marc. 12: 28. Luc. 20: 37. Ap. 7: 32. Hebr. 11: 27.

7. Ja HERRA sanoi: Minä olen teidän kolla nähnyt minun Kansani ahdistaren, joka on Egyptisä: ja minä olen taullut heidän huutoinsa, niiden tähden jotka heitä ahdistawat: sillä minä tiedän heidän tuskansa.

8. Ja olen astunut alas heitä waikuttamaan Egyptiläisten käsistä, ja wemään heitä tähä maalda hywään ja lawiaan maahan, siihen maahan jesa riistaa ja hunajata wuotaa: jille paikalle jesa Canaalaiset, Hetheläiset, Amerealaiset, Wheresealaiset, Dewealaiset ja Zebusealaiset asuivat.

9. Ja nyt kago, Israelin lasten burto on tullut minun eteeni: ja minä Moses olen nähnyt heidän ahdisturensa, jolla Egyptiläiset heitä ahdistawat.

10. Ja nyt mene, ja minä tahdon lähettä sinun Pharaon tygö: ja sinun pitä johdattaman minun kansaani Israelin lapia ulos Egyptisä.

11. Ja Moses sanoi Jumalalle: mitä minä olen menemään Pharaon tygö, ja wemään Israelin lapset ulos Egyptisä?

12. Hän sanoi: totisesti minä olen kansas: ja tämä olkon sinulle wakkari, että minä olen sinun lähettä=

si. Koskas olet johdattanut minun kansani Egyptisä, niin teidän pitä kuleman Jumalata tällä wuorella.

13. Moses sanoi Jumalalle: kago,

minä tulen Israelin lasten tygö,

sinun heille: teidän Isäime Jumala on minun lähettänyt teidän ty-

göune: ja he sanowat minulle: mikä hänen nimensä on? mitä minun pitä heille saneman?

14. Sanoi Jumala Moselle: Minä olen se kuin minä olen. Ja sanoi: niin pitä sinun sauman Israelin lapille: Minä olen, lahetti minun teidän tygöune.

15. Ja Jumala sanoi vielä Moselle: niin pitä sinun sanoman Israelin lapille: HERRA teidän Isäime Jumala, Abrahamin Jumala, Isaachin Jumala ja Jacobin Jumala lähetti minun teidän tygöune: tämä on minun nimeni ijankaikkisesti, ja tämä on minun muistoni sugusta niin sukun.

16. Mene ja kokoo Israelin wanhinmat, ja sano heille: HERRA teidän Isäime Jumala on nähnyt minulle, Abrahamin, Isaachin ja Jacobin Jumala, sanoden: minä olen ekein ekinnyt teitä, ja nähnyt mitä teille on tapahtunut Egyptisä.

17. Ja olen sanonut: minä tahdon johdatta teitä ulos Egyptin ahdistureista, Canaalailaisten, Hethiläisten, Amerealaisien, Wheresealaisien, Dewealaisien ja Zebusealaisien maalle; josa riistaa ja hunajata wuotaa.

18. Ja heidän pitä kuleman sinun äänes: ja sinun ja wanhenmat Israelista pitä menemän Egyptin kuningas tygö, ja sanoman hänelle: HERRA Hebrealaisten Jumala on kohdannut meitä. Anna siis nyt meidän mennä kolmen päivän matka Korpeen, ubra=

maan HERRALLE meidän Jumalallemme.

19. Mutta minä tiedän ettei Egyptin kuningas lasse teitä menemään; waan wäkerwän kaden kautta.

20. Silloin minä ojennan käteni, ja lyön Egyptin kaikkinaisilla minun ihmeilläni, joita minä tekerwä olen heidän keskellänsä: ja sitte pitä hänen teidän päästämän.

21. Ja minä annan armon tälle kansalle Egyptiläisten edesä; että koska te lähdette, ei teidän pidä tuhjin käsin lähtemän.

1 Mos. 15: 14.

2 Mos. 11: 2. Luku 12: 35.

22. Waan jolaisen waimon pitä anoman kylänsä waimolda, ja huonekundaifeldansa hopia ja kulda astiat ja

waattet: ja paneman ne teidän poikainne ja tyttärienne päälle, ja paljastaman Egyptiläiset.

4. Luku.

Mosefen ihmet; hän estelee igiänsä; lähtee matkaan; hänen lapsensa.

Moses vastais, ja sanoi: kago, ei he usko minua, eikä ole kuuliaiset minun äänelleni; waan sanovat: ei ole HETra nähtynyt sinulle.

2. HETra sanoi hänelle: mikä se on sinun kädessä? hän sanoi: sauva.

3. Ja hän sanoi: heittä se maahan: ja hän heitti sen maahan, ja se muuttui karmexi. Ja Moses pakeni händä.

4. Mutta HETra sanoi Mosexelle: ojenna kätes, ja rupe hänen pyristönsä: Niin hän ojensi kätensä ja rupeis häneen, ja se muuttui sauwari hänen kädessänsä.

5. Sentähden pitää heidän uskoman, että HETra on nähtynyt sinulle, heidän Isänsä Jumala, Abrahamin Jumala, Isaacin Jumala ja Jacobin Jumala.

6. Ja HETra sanoi vielä hänelle: pistä nyt kätes sinun povees. Ja hän pisti sen poveensa: Ja koska hän weti sen ulos, kago, hänen kätensä oli spitalinen niinkuin lumi.

7. Ja hän sanoi: pistä kätes jälensä povees, ja hän pisti kätensä jälensä poveensa: ja weti jälensä sen ulos poveensa, ja kago, se tuli niinkuin muurikin hänen ihonsa.

8. Ja on tapahtuwa, joslei he sinua usko, eikä ole kuuliaiset sinun äänelles yhden ihmen tähden, niin he uskawat sinun äänes toisen ihmen tähden.

9. Joslei he usko niitä kahta ihmettä, eikä ole kuuliaiset sinun äänelles, niin ota wettä wirrasta, ja kaada kuuwalle maalle: niin se wesi, jongas olet ottanut wirrasta, tulee werexi kuuwalla maalla.

10. Niin sanoi Moses HETralle: Ah HETra, en ole minä tähän asti puheliäs mies ollut, engä myöös sitte kuin sinä palwelias kansa puhunut olet: sillä minulla on hidas puhe ja kangia kieli.

2 Mos. 6: 12, 30. Jer. 1: 6.

11. Ja HETra sanoi hänelle: Euka on luonut ihmisen suun? eli Euka on tehnyt mykän taikka kuuroin, eli näkewän taikka soian? engö minä HETra (ole niitä tehnyt).

Ps. 94: 9. Het. 3: 26, 27.

12. Mene siis nyt, minä olen sinun suusas, ja opetan sinua mitä sinun puhuman pitää.

Maarb. 10: 19. Luc. 12: 12. Entu 21: 15.

13. Moses sanoi: Ah HETra, lähetä jongas tahdot lähettä.

14. Niin HETra wihastui suuresti Mosefen päälle, ja sanoi: engö minä tunne Aaronia sinun welsjäs, Perin sugusta, että hän on puheliäs? ja kago, hän tulee sinna vastan, ja koska hän näke sinun, niin hän iloitsee sydämeistänsä.

15. Sinun pitää puhuman hänelle, ja paneman sanat hänen suuhunsa; ja minä olen sinun ja hänen suunsa kansa, ja opetan teitä mitä teidän pitää tekemän.

2 Mos. 7: 2.

16. Ja hänen pitää puhuman sinun puolestas kansalle. Hänen pitää oleman sinun suunas, ja sinun pitää oleman hänelle Jumalana.

17. Ja ota tämä sauwa kätees, jolla sinun pitää tekemän ihmeitä.

18. Niin Moses läxi sielä, ja tuli jälensä appensa Jethron tygö, ja sanoi hänelle: annas minun mennä, että minä palajaisin welsjeni tygö, jotka owat Egyptisa, ja näkisin heitä jos he vielä eläwät. Ja Jethro sanoi Mosexelle: mene rauhasa.

19. Ja HETra sanoi Mosexelle Midianisa: mene ja palaja Egyptiin: sillä ne kaikki owat kuollet, jotka sinun henges perään seisoi.

Maarb. 2: 20.

20. Ja Moses otti emändänsä ja poikansa, ja pani ne aasin päälle, ja palais Egyptiin: ja otti Jumalan sauwan kätensä.

21. Ja HETra sanoi Mosexelle: kago, kofkas tulet Egyptiin jälensä, että teet kaikki ne ihmet Pharaon edesä, jotka minä olen andanut sinun kätees. Ja minä paadutan hänen sydämensä, ja ei hän pääjätä kansaa.

22. Ja sinun pitää sanoman Pharaolle: näin sanoo HETra: Israel

on minun poikani, minun esikoiseni.

23. Ja minä käskin sinulle: päästä minun poikani palvelemaan minua, ja jos et sinä tahdo händä päästää: kato, minä tapan sinun poikas, sinun Esikoises.

2 Moos. 11: 4, 5. Luku 12: 29.

24. Ja koska hän oli tiellä majassa, tuli HERRa händä vastaan, ja tappoi hänen tappa.

25. Niin Zippora otti kivien, ja ympärinsaleikais poikansa esinahan, ja ruokki hänen jalkoinsa, ja sanoi: sinä olet minulle weriyttä.

26. Niin hän luopui hänestä. Mutta Hän sanoi: weriyttä ympärinsaleikoksen tähden.

27. Ja HERRa sanoi Aaronille: vastusta vastaan korpeen. Ja hän tuli händä vastaan Jumalan luona, ja andoi hänen sinuta.

28. Ja Mooses ilmoitti Aaronille kaikki HERRan sanat, joka hänen läheensä, ja kaikki ihmet kuin hän hänelle teki.

29. Niin meni Mooses ja Aaron, ja tekivät kaikki Iraelin lasten vanhemmat.

30. Ja Aaron puhui kaikki ne sanat kuin HERRa Mooselle puhunut oli; ja teki ihmeitä Kansan edessä.

31. Ja kansa uskoi. Ja kuin he näkivät että HERRa oli esiinyt Iraelin luona, nähtyivät myös heidän ahdistuksensa, lauseisit he maahan ju rukkoitit.

5. L U V U.

1. Yhdenkatoan, orjuus tulee kowemari, Mooses walitta.

2. Niin meni Mooses ja Aaron Pharaon tykö, ja sanoit: näin sanoo Jumala Iraelin Jumala: päästä minun poikani pitämään minulle juhlaa.

3. Pharaos vastais: kuka en HERRa äändä minun pidäis kulle päästämän Iraelin? en minä tiedä HERRasta mitän tiedä, engä Iraelia.

4. Ja he sanoit: Hebrealaisien Juhla on kowemari meitä, anna siis minun mennä kolmen päivän

matka korpeen uhramaan HERRalle meidän Jumalallemme, ettei hän ruokolla eli nielkalla meidän päällemme tulisi.

2. Moos. 3: 18.

4. Niin Egyptin kuningas sanoi heille: miksi te, Mooses ja Aaron, pidätte Kansan heidän työstänsä? menkät teidän työhönne.

5. Pharaos sanoi vielä: kato, ilman on Kansaa paljo maalla, ja te vielä nyt tahdotta heitä joutilaksi saatta heidän töistänsä.

6. Sentähden käski Pharaos sinä päivänä Kansan teettäjille ja heidän hallioillensä sanoden:

7. Ei teidän pidä tästälähin olkia andaman Kansalle tiellejä tehdä niinkuin ennen, mengän he itse ja kootkan heillensä olkia.

8. Kuitengin se tiilikuku kuin he teit tähän asti, laffekat heidän päälensä, ja älkät sittä wähendäkö: sillä he owat joutilassa, sentähden he huutawat, sanoden: me tahdomme mennä uhramaan meidän Jumalallemme.

9. Kästettakon kansa työllä, että heillä olis kyllä tekemistä, ja ei luotaisi heitänsä walhepuheisiin.

10. Niin Kansan teettäjät ja heidän haldiansa menit ja puhuit Kansalle, sanoden: näin sanoo Pharaos: en minä tahdo teille olkia anda.

11. Mengät itse kokomaan teillen olkia kusta ikänänsä te löydätte; mutta teidän työstänne ei pidä mitän wähetämän.

12. Niin kansa hajotti itsensä koto Egyptin maan ympärinsä, hakemaan heillensä sängiä, että heillä olkia olis.

13. Ja teettäjät waadeit heitä, sanoden: täyttäkät teidän päiwätyönne, niinkuin silloingin, koska teillä olkia oli.

14. Ja Iraelin lasten haldiat, jotka Pharaon teettäjät heidän päällensä asettanet olit, piestit ja sanottin heille: mikset te eilän eikä tänäpänä täyttänet teidän määrättyä päiwätyötänne tiilein tekemisessä, niinkuin emengin?

15. Niin Iraelin lasten haldiat menit, ja huusit Pharaon tykö, sanoden: miksi näin teet palvelioilles?

16. Ei anneta sinun palvelioilles

olkia, ja he sanovat meille, tehtät tiilit: ja kago, sinun palvelias piestän, ja sinun kansallas nuhde on.

17. Ja hän sanoi: te oletta joutilat, joutilat te oletta, sentähden te sanotta: mengämme ja uhrattamme HERRalle.

18. Niin mengät nyt, ja tehtät työtä, olkia ei pida teille annettaman; mutta tiililugun pita teidän kuitengin andaman.

19. Niin Iraelin lasten haldiat näit itsensä olevan ahdistuksesta, sillä (heille) sanottin: ei teidän pida wähendämän teidän tiileistänne, kungin päämän määrästä.

20. Ja he kohtait Moseyn ja Aaronin, jotka seisoi heitä wastasa, kuin he läxit Pharaon tykö.

21. Joille he sanoit: HERRa nähkön teitä ja duomikon; sillä te oletta tehnet meidän haisewaiseri Pharaon edestä, ja hänen palveliainsa edestä, että te oletta miekan andanet heidän käteenä, surmata meitä.

22. Moses palais HERRan tykö, ja sanoi: HERRa, mixis niin pahasti teet tätä kansaa wastan? mixis olet minun tänne lähettänyt?

23. Sillä sitte kuin minä menin Pharaon tykö, puhuttelemaan händä sinun nimees, on hän pahoin tehnyt tälle kansalle: ja et sinä ollengan ole pelastanut sinun kansaas.

G. Lufu.

Jumalan käsky, lupaus. Moseren suku.

Niin sanoi HERRa Moserelle: nyt sinun pita näkemän, mitä minä Pharaolle teen: sillä hänen pita heitä päästämän wälewän käden kautta, ja hänen myöds pita wälewän käden kautta heitä ajaman ulos maaldansa.

2. Ja Jumala puhui Moserelle, ja sanoi hänelle: Minä (olen) HERRa.

3. Ja olen näkynyt Abrahamille, Isaachille ja Jacobille kaikkivaldiasna Jumalana. Mutta minun nimeseni HERRA, en ole minä tuttu heildä.

1 Mos. 17: 1. Lufu 26: 24. Lufu 28: 13.

4. Ja minä tein myöds minun liittoum heidän kansansa, andayeni heil-

le Canaan maan, heidän waelluksenja maan, josa he owat muukalaiset ollet:

5. Ja minä olen myöds kunnut Iraelin lasten huokaynen, joita Egyptiläiset orjudella wainewat, ja olen minun liittoni muistanut.

6. Sentähden sano Iraelin lapsille: Minä olen HERRa, ja minä johdattan teitä Egyptin kuorman alda, ja pelastan teitä teidän orjudestanne; ja wapahtan teitä ojetulla käsiwarella ja suurella oikeudella.

7. Ja otan teitä minun kansayeni, ja olen teidän Jumalanne; että te tiedäsitte, että minä olen teidän HERRanne Jumalanne, joka teitä johdattan ulos Egyptin orjudesta.

8. Ja wien teitä sille maalle, jonga yliken minä nostin minun käteni, andayeni sen Abrahamille, Isaachille ja Jacobille, sen minä tahdon anda teille omayi: minä HERRa.

9. Näin puhui Moses Iraelin lapsille: waan ei he kunnut Mosesia heidän hengensä ahdistuksen ja vastan orjudenta tähden.

10. Silloin puhui HERRa Moserelle, sanoden:

11. Mene ja puhu Pharaolle Egyptin kuningalle, että hän päästää Iraelin lapset hänen maaldansa.

12. Mutta Moses puhui HERRan edestä sanoden: kago, Iraelin lapset ei kunnut minua, kungasta Pharaon kullis minua, ja minulla myöds owat wälewänsäleikkamattomat huilet?

2 Mos. 4: 10.

13. Niin puhui HERRa Moserelle ja Aaronille, ja käski heitä Iraelin lasten ja Pharaon Egyptin kuningann tykö, johdattamaan Iraelin lapsia ulos Egyptin maalda.

14. Nämät owat heidän Iraelin huenetten päät. Rubenin Iraelin esikoisen lapset: Hanoch ja Pallu, Hebron ja Charmi: nämät owat Rubenin sukukunnat.

1 Mos. 46: 9.

4 Mos. 26: 5. 1 Uita R. 5: 1.

15. Ja Simeonin lapset: Semuel, Jamin, Ohad, Nachin, Zoar ja Saul, sen Cananean waimon poika: nämät owat Simeonin sukukunnat.

16. Ja nämät owat Lewin lasten

nimet heidän sukunimensa: Gerson, Kabath ja Merari: Mutta Lewin elämin vuodet olit sata ja seigemän neljäntäkymmendä ajastaitkaa.

1 Mos. 46: 11. 4 Mos. 3: 17. Luku 26: 57.
1 Nisa K. 6: 1. Luku 23: 6.

17. Gersenin lapset: Libni ja Simi heidän sukunimensa.

18. Kabathin lapset: Muram, Jecar, Hebron ja Sjiel. Mutta Kabathin elämän vuodet olit sata ja kolme neljäntäkymmendä ajastaitkaa.

19. Ja Merarin pojat Maheli ja Mysi: nämät ovat Lewin sukunimet heidän polvilugusansa.

20. Ja Muram otti Sfänä sisaren Jochethin emännärensä, joka synnytti hänelle Aaronin ja Mosexen. Ja Muramin elämän vuodet olit sata ja seitsemänkymmendä ajastaitkaa.

4 Mos. 26: 59.

21. Ja Jecarin lapset: Korah, Kaphog ja Sichi.

22. Ja Sjielin lapset: Misael, Elisjan ja Sitheri.

23. Aaron otti hänellensä emännän Elisban, Aminadabin tyttären, Nahtsinin sisaren; joka hänelle synnytti Nadabin, Abihun, Eleazarin ja Jthamarin.

24. Ja Korahn lapset: Assir, Elisana ja Abiasaph: Nämät ovat Koraherin sukunimet.

25. Mutta Eleazar Aaronin poika otti hänellensä Butielin tyttäristä emännän, joka synnytti hänelle Pinehan. Nämät ovat Lewitain Sfänin päät heidän sukunimensa.

26. Nämät ovat Aaron ja Moses, jolle HETra sanoi: johdattakat ulos Sfänin lapset Egyptin maalda joukkoonsa.

Ap. 2. 7: 36.

27. Nämät ovat ne jotka puhuit Pharaon Egyptin kuningas kansa, että heidän piti johdattaman ulos Israelin lapset Egyptiä: nämät ovat Moses ja Aaron.

28. Ja sinä päiwänä puhui HETra Pharaon kansa Egyptin maalla.

29. Ja sanoi hänelle: Minä olen HETra: puhu Pharaalle Egyptin kuninkaille, kaikki mitä minä sinulle puhun.

30. Niin vastais Moses HETralle:

kayo, minä olen ymbärinsäleikkamaton huulilda, kuingasia Pharaon miina kuulee?

7. Luku.

Sauma, west muutetan.

Ja HETra sanoi Mosexelle: kayo, minä olen ajettanut sinun Pharaon Jumalaxi. Ja welses Aaron pitä oleman sinun Prophetas.

2. Sinun pitä puhuman kaikki kuin minä kästen sinulle, waan Aaron sinun welses pitä sen puhuman Pharaolle: että hän päästäs Israelin lapset hänen maaldansa.

2 Mos. 4: 15.

3. Mutta minä tahdon paadutta Pharaon sydämen, ja tehdä monda minun ihmettäni ja tunnustähteeni Egyptin maalla.

4. Ja ei Pharaos kuule teitä: ja minä tahdon ofotta minun kätteni Egyptiä: ja johdatan ulos minun joukkooni, minun kansani Israelin lapset Egyptin maalda suurella oikendella.

5. Ja Egyptiläisten pitä tietämän, että minä olen HETra, ofetesani kätteni Egyptin ylihen, ja johdattaisani ulos Israelin lapset heidän keikeldänsä.

6. Moses ja Aaron teit niinkuin HETra oli heille kästent.

7. Ja Moses oli kahderankymmenen ajastaitainen, ja Aaron kolmen ajastaitainen yhderättäkymmendä, koska he puhuit Pharaon kansa.

8. Ja HETra puhui Mosexelle ja Aaronille, sanoden:

9. Koska Pharaos puhui teille, sanoden: ofottakat teidän ihmeme. Niin sinun pitä sanoman Aaronille: ota sauwas, ja heitä Pharaon eteen, ja se tulee kärmezi.

10. Niin Moses ja Aaron menit Pharaon tygö, ja teit niinkuin HETra oli kästent: Ja Aaron heitti sauwansa Pharaon ja hänen palvelioitensa eteen, ja se tuli kärmezi.

11. Niin Pharaos myös kugui tietäjät ja noibat, ja Egyptin noibat teit myös niin heidän noituimissillansa.

2 Tim. 3: 8.

12. Ja igelukin heistä heitti sauwansa maahan, ja ne tulit kärmezi.

Mutta Aaronin sauwa ueli heidän sauwanfa.

13. Niin Pharaon sydän paatui, eitä myöds kuullut heitä: niinkuin HETra oli sanonut.

14. Ja HETra sanoi Mosefelle: Pharaon sydän on kowettunut, ja ei tahdo päästää kansaa.

15. Mene Pharaon tygö warhain aamulla, kago, hän kävelee wetten tykönä, ja seisä händä wastasa wirran reumalla: ja se sauwa, joka oli käremeri muuttunut, ota sinun kätecs.

16. Ja sano hänelle: HETra Hebrealaisten Jumala on minun lähettänyt sinun tygöcs, sanoden: laske minun kansani palwelemaan minua korwesa ja kago, et ole sinä kuullut tähän asti.

17. Sentähden sanoo HETra näin: tästä pitä sinun tundeman minun olewan HETran: kago, minä lyöän tällä sauwalla, joka on minun kädesäni weteen, joka wirrasa on, ja sen pitä muuttuman werexi.

18. Niin että kalat, jotka wirrasa owat, pitä kuoleman, ja wirran pitä haifeman: ja Egyptiläiset pitä kyyhymän, koska he juovat wettä wirrasa.

19. Ja HETra sanoi Mosefelle: sano Aaronille: ota sauwas, ja ojenna kätes Egyptin wetten yligen, ja heidän wirtainsa yligen, ja heidän järweinsä yligen, ja kaikkein heidän weylammikoinsa yligen, ja ne pitä tuleman werexi: ja pitä oleman weri koko Egyptin maasa, sekä pinnastioisa että myöds kiwiasstioisa.

20. Niin Moses ja Aaron teit niinkuin HETra oli käfkenyt, ja hän nosti sauwan ja lbi weteen, joka wirrasa oli, Pharaon ja hänen palweliottensa edestä: ja kaikki wedet, jotka olit wirrasa, muuttuit werexi. Of. 78: 44. Of. 105: 29.

21. Ja kalat, jotka olit wirrasa, kuolit, ja wirta haifi, niin ettei Egyptiläiset saanet juoda wettä wirrasa. Ja weri oli koko Egyptin maalla.

22. Egyptin noidat teit myöds niin heidän noituruillansa. Mutta Pharaon sydän paatui, ja ei kuullut heitä; niinkuin HETra sanouut oli.

23. Ja Pharao kääni hänenfä ja palais kotiansa, ja ei pannut siätä sydämeensä.

24. Mutta kaikki Egyptiläiset kaitwoit wirran ymbärillä wettä juodaksensa: sillä ei he saanet juoda wirta weyfiä.

25. Ja se oli täyttä seigemän päwää, sitte kuin HETra oli lyönyt wirran.

S. Lufu.

Sammakot, täit, turifat.

Ja HETra sanoi Mosefelle: mene Pharaon tygö, ja sano hänellnäin sanoo HETra: päästä minun kansani palwelemaan minua.

2. Waan jos et sinä tahdo päästää kago, niin minä rangaisen kaikki sinun maas ääret sammakoilla.

3. Niin että wirran pitä kuohuno sammakoista, ja ne pitä astuman plö ja tuleman sinun huonefcs, ja sinun lepokammioos, ja sinun wuotefcs: ni myöds sinun palweliottites huonefcsen, sinun kansas sefaan, ja sinun pägit ja sinun taikinaastioihis.

4. Ja sinun päälles, ja sinun kansas ja kaikkein sinun palweliottites pääl pitä sammakot hyppelemän.

5. Ja HETra sanoi Mosefelle sanos Aaronille: ojenna kätes sauwensa wirtain, jolein ja järwein yligen ja anna sammakot nosa yligen k Egyptin maan. Of. 78: 45. Of. 105:

6. Ja Aaron ojensi käteensä Egyptin wetten ylige; ja sammakot tulit siä plöcs, ja peitit koko Egyptin maan.

7. Teit myöds noidat niin heid noituruillansa: ja annoit sammakotulla Egyptin maan yligen.

8. Niin Pharao kugui Mosefen Aaronin, ja sanoi: rukoilkat HETra että hän otais pois sammakot minun da, ja minun kansaldani; niin me päästän kansan uhramaan HETra.

9. Moses sanoi: piddä sinä se krania, (ettäcs määrät) koska minun p rukoileman edestäcs, ja palweliottites kansas edestäcs, että sammakot piddä hukutettaman sinulda, ja sinun huonefcs, aincestansa wirtaan jäämän.

10. Hän sanoi: huomena. Hän was-
tasi: olkon sanas jälkeen, ettäs tiedäi-
si, ettei yrittän ole niinkuin HETra
meidän Jumalanime.

11. Silloin sammakot pitää otetta-
man pois siunlta, ja sinun huoneistās,
ja sinun palvelioitās, ja sinun Kan-
saldās, ainoastansa wirtaan jäämän.

12. Niin Moses ja Aaron läyti
Pharaon tykö: ja Moses huusi HETra-
ran tykö sammakkoin tähden, jotka hän
Pharaon päälle pannut oli.

13. Ja HETra teki Moseyen sa-
man jälkeen: ja sammakot kuolit huo-
nissa, työissä ja ledoilda.

14. Ja he heitit ne suurin rouk-
kioihin, ja maa haissi siitä.

15. Kun Pharao näki lewon saa-
nensa, paadutti hän sydämensä, ja ei
hän heitä: niinkuin HETra sano-
ut oli.

16. Ja HETra sanoi Moseyelle:
sano Aaronille: ojenna sauvas, ja lyö
maan tomuun, että se tulis täysi koko
Egyptin maasa.

17. Ja he teit niin: ja Aaron
ojeni lätenä sauvoimensa, ja löi maan
tomua, ja täit tulit ihmisiin ja eläi-
mii: kaikki maan tomu muuttui täysi
koko Egyptin maasa.

18. Teit myös noibat noituuyillansa
niin, täitä matkaan saattarensa; maan
ei he tainnet. Ja täit olit ihmisissä ja
eläimissä.

19. Niin sanott noibat Pharaolle:
tämä on Jumalan sormi. Mutta
Pharaon sydän paatui, ja ei kuullut
häntä: niinkuin HETra sanonut oli.

Luc. 11: 20.

20. Ja HETra sanoi Moseyelle:
mikä huomena warhain, ja seis Phara-
on edessä, kato, hän menee wetten
taakse, ja sano hänelle: näin sanoo
HETra: päästä minun Kansani pal-
velijain minua.

21. Sillä jos et sinä päästä minun
Kansani; kato, niin minä tahdon lä-
hettää sinulle, ja sinun palvelioilles, ja
sinun Kansallesi, ja sinun huoneisiisi
kaikki turilait; niin että kaikki
maat Egyptissä täytetään turilaisista,

niin myös se maa jouta päällä he
ovat.

22. Ja minä tahdon eroitta sinä
päästäni Gosenin maan, josta minun
Kansani asuu, ettei sinä yhtän turi-
lasta pidä olemas; ettäs tiedäisit minun
olevan HETran koko maan keskellä.

23. Ja minä panen lunastuksen mi-
nun ja sinun Kansas välille. Vuomena
pitä tämän ihmisen tapahtuman.

24. Ja HETra teki niin. Ja tuli
paljo turilaita Pharaon huoneeseen, ja
hänen palveliainsa huoneisiin, ja koko
Egyptin maalle: ja maa turmeldin
turilailta.

25. Niin kutsui Pharao Moseyen ja
Aaronin, ja sanoi: menkä ja uhratkat
teidän Jumalallemme tällä maalla.

26. Moses sanoi: ei sewi niin teh-
dä; sillä me uhrasimme HETralle
meidän Jumalallemme Egyptiläisten
kaunistuksen: kato, jos me Egyptin
maan kaunistukset uhrasimme heidän
edesänsä, eikö he meitä kiwittäisi?

1 Mos. 46: 34.

27. Kolmen päiväkunnan matkan
menemme me korpeen, ja uhramme
HETralle meidän Jumalallemme, niin-
kuin hän on meille sanonut.

2 Mos. 3: 18.

28. Pharao sanoi: minä päästän
teidän, että te uhrasitte HETralle
teidän Jumalallemme korwesa: ainoas-
tansa, ettet te laumas messisi: rukoil-
kat minun edestäni.

29. Moses sanoi: Kato, Eutin minä
menen sinun tykö, niin minä rukoil-
len HETraa, että turilait otetaisiin
pois Pharaolta, ja hänen palvelioil-
dansa, ja hänen Kansaldansa huomena:
ainoastansa älä minua enä wiettele,
niin ettes päästä Kansaa uhramaan
HETralle.

30. Ja Moses läyi Pharaon tykö,
ja rukoili HETraa.

31. Ja HETra teki niinkuin Mo-
ses sanonut oli: ja etti turilait Pha-
raolta ja hänen palvelioitdansa, ja
hänen Kansaldansa pois: niin ettei
yhtäkään jäänyt.

32. Mutta Pharao paadutti sydä-
mensä vielä nyt tälläkin haawaa, ja
ei päästännyt Kansaa.

D. Lufu.

Etäinden rutto, paisumat, raket.

Miin HETra sanoi Moserelle: mene Pharaon tygö, ja sano hänelle: näin sanoo HETra Hebrealaisien Jumala: päästä minun Kansani palvelemaan minua.

2. Waan jolles päästä, mutta vielä pidätät heitä:

3. Kago, HETran käsi on sinun karjas päällä, jotka owat kedolla, hevoisten päällä, aasein päällä, kameleihin päällä, härkäin päällä, lammasien päällä, fangen rasjan ruttotaudin kanssa.

4. Ja HETra on ereittäwa Israelin karjan Egyptin karjasta, niin ettei mitän kuole kaikista kuin Israelin lapsilla on.

5. Ja HETra määräs ajan, sanoden: tämän HETra teke huomana maasa.

6. Ja HETra teki niin teisna päivänä, ja kaikki Egyptin karja kuoli: waan Israelin lasten karjasta ei yhtäkän kuollut. vs. 78: 50.

7. Miin Pharaos lähetti (tiedustelemaan) ja kago, ei ollut Israelin karjasta yhtäkän kuollut. Mutta Pharaon sydän paatui, ja ei päästännyt kansaa.

8. Ja HETra sanoi Moserelle ja Maronille: ottakat kätenne täyteen tosten nokoa, ja Moses paiskalkan sen taivaseen päin Pharaon edesä.

9. Ja pitää tuleman tomuyri koko Egyptin maan päälle, ja pitää oleman ihmisten ja karjan päällä märkäpäistä punottavaiset paisumat koko Egyptin maalla.

10. Ja he otit nokoa totoista, ja seifeit Pharaon edesä, ja Moses paiskalsen taivaseen päin: niin tulit märkäpäistä punottavaiset paisumat ihmisiin ja karjaan.

11. Miin ettei noidakkan saanet seisoa Moseren edesä paisunnain tähden: sillä paisumat olit niin noitain päällä, kuin kaikkein Egyptiläisien.

12. Mutta HETra paadutti Pharaon sydämen, ja ei hän kinnullut heitä: niinkuin HETra Moserelle sanonut oli.

13. Miin sanoi HETra Moserelle:

nouse huomana warhain, ja seis Pharaon edesä, ja sano hänelle: Näin sanoo HETra Hebrealaisien Jumala: päästä minun Kansani palvelemaan minua.

14. Miin toin minä tällä haawalla lähetan kaikki minun rangaisiureni sinun sydämees, ja sinun palveliais, sinun kansas päälle, tietäres ettei kaikesa maasa ole minun wertaani:

15. Sillä minä olisin nyt jo esedanut käteni, ja lyhnyt sinun ja sinun kansas ruttotaudilla, että sinun olit tähtynyt hukkuu maan päälldä.

16. Mutta tosin sentähden olen minä sinun andanut seisoa, et minä osotaisin sinulle minun Womani, ja että minun nimeni juldettais sinun kaikesa maasa.

Rom. 9: 17.

17. Ja vieläköös nyt ylönnät itä minun Kansani päälle, ja et päästetä heitä:

18. Kago, huomana tällä ajalla annan minä fangen suuria rakehita sataa jengakaltaisita ei ole ollut Egyptin hamaista siitä päivästä kuin se peruttettu on, niin tähän asti.

19. Lähetä siis nyt ja korjaa sinun karjas ja kaikki mitä sinulla on kedolla: sillä kaikki ihmiset ja karja, kuin kedolla löytän, ja ei ole korjatut huoneeseen, niiden päälle langoivat raketit heidän pitä luuleman.

20. Joka Pharaon palvelioista palkais HETran sanaa, se palvelias ja karjansa huoneeseen korjais.

21. Waan jonga sydän ei totell HETran sanaa, se jätti kedolle palveliansa ja karjansa.

22. Miin sanoi HETra Moserelle: ojenma kätes taivaseen päin, että rakehita satais koko Egyptin maan päälle ihmisten päälle, karjan päälle, ja kaiken päälle mitä kedolla wihotta Egyptin maalla. vs. 105: 32.

23. Miin ojensi Moses sanoo taivaseen päin, että HETra ando jylisittää ja rakehita sataa, ja että palkaisen tuli leimahdella maan päälle ja HETra andoi sataa rakehita Egyptin maan päälle.

24. Että raket ja tuli jekaijin maan lankeisit, niin rakasti, ettei ikänä sentkaltaisia kaikesa Egyptin maaja rapahnut ollut, siitä ajasta kuin kausa jittä asumaan rupeis.

25. Ja raket löit koko Egyptin naalla kaikki kuin kedolla olit, sekä hmitet että karjan: niin myös koko maan wihannon löit raket, kaikki myös pmut kedolla järjit rikki.

26. Ainoasta Gosenin maakunnasa, jesa Israelin lapset olit, ei rakeita ollut.

27. Niin lähetti Pharao ja kugui Moyses, ja Aaronin, ja sanoit heille: minä olen tällä haawalla pahoin tehnyt: HERRa on wanhurikas, waan minä ja minun Kansani olemma jumalattomat.

28. Sentähden rukoilkat HERRaa; että jo kyllä olis, ja että Jumalan jolla ja raket lakkaisit: niin minä päästän teidän, ja ei teidän pida enämpi källä wiipyvän.

29. Ja Moses sanoi hänelle: koska minä lähden kaupungista, niin minä ojanen kätteni HERRan tygö; niin jolminä lakka ja rakehita ei pida enämpi oman, ettäs tietäisit maan olevan HERRan. of. 24: 1.

30. Mutta et sinä ja sinun palwelias, minä kyllä tiedän, vielä nytkän jella HERRaa Jumalata.

31. Niin pelawat ja ohrat maahan hein: sillä ohra oli tähtäpäällä ja pelawa eli kulkulla.

32. Mutta nisu ja kaura ei turmunnut, sillä ne olit hiljakylwöit. (Epidia eli Turkin kaura.)

33. Niin Moses meni ulos kaupungista Pharaon tykö, ja ojensi kätensä HERRan tygö: ja jolminä ja rakelakkaisit, ja sade ei enämpi wuokkain maan päälle.

34. Koska Pharao näki, että sade, jorakot, ja jolminä lakkaisit, teki hän enämmän pahaa: ja paadutti syysensä, sekä hän että hänen palwelias.

35. Niin paadui Pharaon sydän, ja waijannyt Israelin lapsia: niinkuin HERRa Moysesen kautta sanonut oli.

10. Lufn.

Heinäsiirkat, pimeys.

Ja HERRa sanoi Moyseselle: mene Pharaon tygö: sillä minä paaduttin hänen ja hänen palwelioittensa sydämet, tehdäyeni nämät minun ihmenei heidän seasansa.

2. Ja että sinä ilmoitaisit sinun lastes, ja lastes lasten korwiin, mitä minä tehnyt olen Egyptissä, ja minun ihmenei, jotka minä tein heidän seasansa; että te tietäisitte että minä olen HERRa.

3. Niin menit Moses ja Aaron Pharaon tygö, ja sanoit hänelle: näin sanoo HERRa Hebrealaisten Jumala: kuinga kauwan et sinä tahdo nöyryyttä igiäs minun edesäni? päästä minun Kansani palwelemaan minua.

4. Sillä jos sinä estelet päästää minun Kansani; Kago, niin minä huomena tuotan heinäsiirkat kaikkiin sinun maas ääriin.

5. Niin että heidän pitä peittämän maan, niin ettei maa pida näkymän: ja heidän pitä syömän tähtet, kuin teille on jäänet rakehilda, ja pitä syömän kaikki wihottawaiset pmut teidän kedollanne.

6. Ja täyttämän sinun huones, ja kaikkein sinun palweliouis huonet, ja koko Egyptin huonet: jonga kaltaisia sinun Iffas ja Iffaisiä et nähnet ole, siitä päivästä kuin he maan päällä ollet owat, tähän päivään asti. Ja hän käänsi igensä ja meni ulos Pharaon tykö.

7. Niin sanoit Pharaon palweliat hänelle: kuinga kauwan pitä hänen oleman meille paulaxi? päästä kansa palwelemaan HERRaa heidän Jumalataansa: etkös vielä tiedä Egyptiä häwitetyri?

8. Niin Moses ja Aaron palautettin jälensä Pharaon tygö, joka sanoit heille: mengät ja palwelkat HERRaa teidän Jumalataanne: Waan kuita ne owat kuin menewät?

9. Ja Moses sanoi: me menemme meidän nuorten ja wanhain kansa, poikinemme ja tyttärimemme, lammas-temme ja karjamme kansa: sillä meillä on HERRan juba.

10. Ja hän sanoi heille: itän niin,

olkon HETra teidän kansanne. Väidäisö minun päästämän teidän ja teidän lapsenne? Lagokat jollei teillä joutakin pahaa sydämesä ole?

11. Ei niin, mutta mengät te miehet ja palvelkat HETraa; sillä sitä te oletta pyytänekin. Ja he ajoit heidän pois Pharaon edestä.

12. Niin fanoi HETra Moserelle: ojenna kätes Egyptin maan ylitse heinäsiirkkain tähden, että he tulijit Egyptin maan päälle; ja söijit kaiken maan isihannon, kaikki kuin rakehilda jäänyt on.

Soel. 1: 4.

13. Moses ojensi sanwansa Egyptin maan ylitse, ja HETra andoi tulla itätunlen jille maalle kaiken sen päindän ja kaiken sen yön: ja aamulla nosti itätunli heinäsiirkat.

14. Ja tulit heinäsiirkat koko Egyptin maan päälleen, laskit ihensä joutapaikkaan Egyptin maalle: niin epäluksiset, ettei heidän kaltaisitansa heinäsiirkkoja ennen ollut, eikä tästäedes tule.

15. Ja he peitit kaiken maan, ja maa tuli mustari. Ja he söit kaikki maan isihannon, ja kaikki puiden hedelmät kuin jäänät olit rakehilda: ja ei jäänyt ensingän isiheriäistä puihin ja ledon ruohoin koko Egyptin maalla.

16. Niin kugui Pharao kiruusti Moserex ja Maronin, ja fanoi: minä olen pahaa tehnyt HETraa teidän Jumalattanne, ja teitä waistan.

17. Niin anna nyt minulle anderi minun rikoyeni wielä täällä erällä, ja rukoiikat HETraa teidän Jumalattanne; että hän ottais minulda pois wielä tämän kuoleman.

18. Ja hän meni pois Pharaon tykö, ja rukoiit HETraa.

19. Niin HETra kääni tuulen aiwan tuimari länsitunleyi, ja nosti heinäsiirkat ja heitti heidän punaiseen mereen; niin ettei yhtäkän heinäsiirkkaa jäänyt koko Egyptin maan ääriin.

20. Mutta HETra paadutti Pharaon syhdämen, ja ei hän päästännyt Israelin lapsia.

21. Ja HETra fanoi Moserelle: ojenna kätes taliraseen päin, että pimetyt tulis Egyptin maan päälle, niin että pimetyteen ruwetta taitaisin.

22. Ja Moses ojensi kätesä taliraseen päin, niin tuli syngiä pimetyt koko Egyptin maan päälle kolme päiwäri.

23. Niin ettei toinen toistansa nähty, eikä myöös nosmit paikastansa kolmena päiwänä. Mutta kaikilla Israelin lapsilla oli walkeus heidän asuisiuisansa.

24. Niin kugui Pharao Moserex ja fanoi: mengät ja palvelkat HETraa, ainoastansa teidän lambanne ja karjanne jääjän tänne: teidän lapsenne mengän myöös teidän kansanne.

25. Moses fanoi: sinun pitä myöös salliman minun käsiini uhrini, ja poltuouhrin; jota meidän pitä tekemään HETralle meidän Jumalallemme.

26. Meidän karjamme pitä myöös menemän meidän kansamme, ja ei yhtäkän sorakaa jääjän: sillä siitä meidän pitä ottaman ja tekemän palmeruxen HETralle meidän Jumalallemme ja en ne tiedä millä me palvellemme HETraa, siihenasti kuin minun sinne tulemma.

27. Mutta HETra paadutti Pharaon syhdämen: ja ei hän tahtenut päästää heitä.

28. Ja Pharao fanoi hänelle: mene pois minun tyköni, ja karta ettei enämäbi jillen tule minun kaswoini eteeni sillä jona päträänä sinä tulet minun eteeni, pitä sinun kuoleman.

29. Moses waistais: niinkuin sinä sanonut olet, en tule minä enämäbi kaswois eteen.

11. Lufu.

Jumala kätkee Israelin lasten anoa kalluta kaluja Egyptiläisidä; eskoisten surmalla uhatan.

Ja HETra oli sanonut Moserelle: wielä minä amman tulla yhden rangastuuren Pharaolle ja Egyptiin, jätte hän päästää teidän täädä: ja koska hän teidän kokonansa päästää, niin hän ajaian ajaa teidän täädä ulos.

2. Niin sano jits nyt Kansalle: että jokamies anois lähimmäiseldänsä, ja jokainen waimo hänen lähimmäiseldänsä, hopia- ja kulda-astioita.

2 Mos. 3: 21, 22. Lufu 12: 35.

3. Sillä HETra oli andanut arvon kansalle Egyptiläisten edesä. Ja Moses oli jangen kunluisa mies Egyptin maalla, Pharaon palveltoitten ja kansan edesä.

4. Ja Moses sanoi: näin sanoo HETra: puolisyön aikaan minä waelan Egyptin maan läpi.

5. Ja jokainen eikoinen Egyptin maalla pitää tuoleman, Pharaon eikoi=

seksi, joka hänen itsuinellansa piti istu=

maa, pikaan eikoiiseen asti, joka mylly=

ä on: niin myös kaikkein eläinden eikiset.

2 Mos. 12: 29.

6. Ja suuren parun pitää oleman kko Egyptin maalla, jonga kaltaista ei ole ollut, eikä tuleman pida.

7. Mutta kaikkein Israelin lasten josta ei korakan kieldänsä wärwäyttä=

maa pida ihmisiä taikka eläimiä waf=

taa: että te tiedäsitte, kuinga HETra on anta Egyptin ja Israelin.

8. Silloin kaikki nämät sinun pal=

vellesi pitää tuleman minun tygöni, ja kumartaman minua, sanoden: lähde u=

lös sinä ja kaikki kansa jotka sinun al=

les wot, ja sitte minä lähden. Ja hän löi Pharaon tyköä sangen wihoisansa.

9. Mutta HETra oli sanonut Dio=

jerelle: ei Pharaos kumle teitä; että pal=

4. Waan jos hyi huone wäähä on karigata syömään, niin ottakan kolan=

sä miehen kansansa, joka likin hänen huonettansa on, että niin mouda tulis, kuin woisit karigan syöä.

5. Ja sen karigan pitää teille ole=

man wirhittömän ajastalaisen oman. Karigoista eli wohlistia pitää teidän sen ottaman.

6. Ja sen teidän pitää tallella pitä=

män neljändecntoistakymmenenden päi=

wään asti tätä kunta, ja koko Israe=

lin kansan kokous pitää sen teurasta=

man kahden ehton wälillä.

7. Ja heidän pitää ottaman we=

resta, ja siwuman molemmat pih=

tipielet, ja huonetten owenpäälli=

sen, joisa he sitä syöwät.

8. Ja heidän pitää sinä yönd syö=

män lihaa tulella paistettua, ja hep=

pamatoinda leipää: katkerain ruo=

hoiin kansa pitää heidän sen syömän.

9. Ei teidän pida sitä syömän uute=

na eikä wedellä keitetynä; mutta tu=

lella paistettuna, pään, jalkain ja si=

fällysten kansa.

10. Eikä teidän pida jättämän mi=

tän huomeneri: ja jos jotakin jää huo=

menexi, se tulella poltettakan.

11. Mutta näin pitää teidän syö=

wän sitä: teidän pitää oleman wyö=

tetyt kupeista, ja kengät jalasanne,

ja sauwan kadesanne, ja pitää seu

syömän niinkuin matkaan kkiruhtawai=

set: se on HETran Pääsiäinen.

Exh. 6: 14.

12. Sillä minä käyn sinä yönä E=

gyptin maan läpi, ja yön kaikki eikoi=

set Egyptin maalla, ihmisiistä niin

karjaan asti, ja annan tulla minun ran=

gaisiuxeni kaikkein Egyptiläisten epäju=

malitten päälle: Minä HETra.

Ps. 136: 10. Hebr. 11: 28.

13. Ja weren pitää oleman teille

merkity huoneisanne kusa te oletta, että

kojka minä weren näen, niin minä men=

nen teidän ohigenu: ja ei pida teille

tuleman se rangaisiutus kadottamaan tei=

tä, kojka minä yön Egyptin maata.

14. Ja tämä päiwä pitää oleman

teille muistoxi, ja teidän pitää sen py=

hittämän juhlayi HETralle: ijan=

13. Lufu.

Wäis lammas. Matian leiwän juhla.

Wäis surma. Israelin Kansan lähdenö Egyptistä.

HETra oli puhunut Moserelle ja Ma=

ronille, Egyptin maalla sanoden:

2. Tämä kunkauri pitää oleman tei=

län wäbnänne eusmäinen kuu: hä=

miä pitää teidän alkaman ajastajan

händet.

3. Puhutat koko Israelin Seura=

lalle, sanoden: kymmenendenä päi=

wä täällä kulla ottakan ihelukin hä=

miä karigan, se joka perhentäändä

karigan joka huonelle:

kaikkisevi säädysi teidän sukukunniusanne teidän sen pyhittämän pitä.

15. Seigemän päivää pitä teidän syömän happamatoinda leipää, nimitäin, ensimmäisnä päivänä, pitä teidän paneman pois happaman leivän teidän huoneisanne: Sillä jokainen kuin hapoinda leipää syö ensimmäisestä päivästä niin seigemänteen päivään asti, hänen sielunsa pitä hukutettaman Israelista. 2 Mos. 23: 15. Eufu 34: 18. 5 Mos. 16: 16.

16. Ensimmäisnä päivänä on teillä pyhä kokous, ja myös seigemäntenä päivänä on teillä pyhä kokous. Ei yhtäkän työtä pidä tehtämän niinä päivinä, mutta wainoin mitä ruaxi tarwitan jokaiselle hengelle, se ainoas=tanja tehtät.

17. Ja pitäkät happamaton leipä: Sillä sinä päivänä olen minä teidän joukkonne johdattanut Egyptin maalda: ja teidän pitä pitämän tämän päivän teidän sukukunniusanne ijankaikkisevi säädysi.

18. Neljändenätoistakymmenendenä päivänä ensimmäisestä kuusta ehtona pitä teidän syömän happamatoinda leipää; hunaan ensimmäiseen päivään asti kolmattakymmenendä siitä kuusta, ehtona. 3 Mos. 23: 5. 4 Mos. 28: 16. Jos. 5: 10.

19. Niin ettei seigemänä päivänä löytä hapoinda leipää teidän huoneisanne: sillä jokainen kuin hapoinda leipää syö, hänen sielunsa pitä hukutettaman Israelin joukosta, joko hän munkalainen on eli omainen.

20. Sentähden älkät ensimmänän syökö hapoinda leipää: waan happamatoinda leipää syökötkä kaikisa teidän asuinijoi=janne.

21. Ja Moses kugui kaikki Israelin manhinumat, ja sanoi heille: men=gät ja ottakat teille lampaista kukin perhekundansa jälkeen, ja teurašakat Pääsiäisevi.

22. Ja ottakat side Isoppia, ja kastakat wereen joka on maljasa, ja siwukat sillä owenpäällinen, ja molemmat pihtipielet: ja ei yrifän ihminen pidä menemän ulos huoneensa owesta huomeniseen asti.

23. Sillä HERa tahtoo käydä ohise lyömään Egyptiläisiä, ja koska

hän saa nähdä weren owenpäällisesä, ja molemmisa pihtipielisä; me nee HERa sen owen ohise, ja ei sallii hukuttajan tulla teidän huoneisinne rangaisemaan.

24. Sentähden pidä tämä säädys sinulle ja sinun lapsilles ijankaikkisevi.

25. Ja koska te tuletta siihen maahan, jonga HERa teille andawa on, niinkuin hän sanouet on; niin pitäkät tämä palvelus.

26. Ja koska teidän lapsenne sanouet teille: mikä palvelus tämä teillä on?

27. Niin teidän pitä sanoman: tämä on HERan Pääsiäis=uhri, joka ohigen meni Israelin lasten huone Egyptisä, koska hän rangaisi Egyptiläisiä, ja meidän huonemine wapaht: niin kansa maahantunmartain tulle.

28. Ja Israelin lapset ment, teit niinkuin HERa Moseselle ja Aaronille käšenyt oli.

29. Ja tapahui puoliyön aikana, että HERa löi kaikki eškoiset Egyptin maalla, Pharaen eškoisesta, joko hänen istuimellansa istuman piti, niinkuin fangin eškoiseen asti, joka oli fang: huoneisa: ja kaikki eläinden eškoiset.

Ps. 78: 51. Ps. 105: 36. Ps. 136: 10.

30. Sinä yönä nousi Pharao ja kaikki hänen palveliansa, ja kaikki Egyptiläiset, ja suuri parku oli Egyptisä: sillä ei siellä ollut huonetta, joko ei kuollutta ollut.

31. Ja hän kugui Moseren ja Aaronin yöllä, ja sanoi: noškat ja men=gät pois minun kansastani, sekä te että Israelin lapset: ja men=gät matkianne ja palvelkat HERaa, niinkuin te sanouet oletta.

32. Otakat myös myötänne teidän lampanne ja teidän karjanne, niinkuin te sanouet oletta, men=gät matkianne; ja sinakkat myös minua.

33. Ja Egyptiläiset waadeit kansaa, ja hoputtaden ajoit heitä pois maalda: sillä he sanoit: me kuolemmea jekainen.

34. Ja kansa kannoit heidän taiknansa, ennen kuin se happani; nimitäin tähteensä, jidottuna waatteisiin heidän elallansa.

35. Ja Israelin lapset elit tehnet

Moiezen sanan jälkeen: ja olit anonet Egyptiläisillä hopia ja kulta astioita ja raatteita. 2 Mos. 3: 22. Euku 11: 2.

36. Ja HERRa oli andanut Kansalle armen Egyptiläisten edes, että he lainaisit heille: ja niin he paljastit Egyptiläiset.

37. Niin matkustit Israelin lapset Nameferesta Suchothiin, lähes kuusi-sataamhatta jalkamiestä, paitsi lapsia. 4 Mos. 2: 32.

38. Ja myös paljo kaikkinaista kansaa meni heidän kansansa: ja laupaita, ja karjaa, ja saungen paljo eläimitä.

39. Ja he leivoit siitä uudesta taikinaista, josta he olit tuoneet Egyptistä, kappamattomia leipiä, sillä ei se ollut kappamut: sentähden että he ajettiin Egyptissä pois, eikä myös saanut viivota, ja ei jemmengän saanut heillensä uusia raamistua.

40. Se aika kuin Israelin lapset olivat Egyptissä, oli neljästään ja kolmestään ajastaikaa. 1 Mos. 15: 13. Ap. 2: 7: 6. Gal. 3: 17.

41. Ja koska ne olit kuluneet, läxi te HERRan joukko yhtenä päivänä Egyptin maasta.

42. Sentähden tämä yö pidetään HERRalle, että hän vei heidän ulos Egyptin maasta: tämä on se yö, joka muuttamaan pitää HERRalle kaikilla Israelin lapsilla heidän sukukunniansa.

43. Ja HERRa sanoi Moseselle ja Aaronille: tämä on sääty pitää päivänsä: Si yrillän munkalainen pitää minä syömän.

44. Jokainen ostettu orja pitää ymmärrysleikkattaman, ja sitte syötän siitä.

45. Munkalaisen ja päivämiehen ei pidä syömän siitä.

46. Yhdestä huoneesta pitää se syötän. Si teidän pitää huoneesta viemän ulos siitä lihasta: eikä teidän pitää laittaa rikkoman siitä. 4 Mos. 9: 12. Job. 19: 36.

47. Koko Israelin seurakunda pitää tehdä teidän.

48. Jos joku munkalainen asuu siinä, ja tahto pitää HERRalle päiväänsä, niin ympärinsleikkattaman miehenpuolet, ja sitte käykän

sitä tekemään, ja olkan niinkuin maanomainen: sillä ei yhdengän ympärinsleikkamattoman pidä siitä syömän.

49. Yri sääty pitää oleman omaisella ja munkalaisella, joka asuu teidän seassanne.

50. Ja kaikki Israelin lapset teit niinkuin HERRa oli Moseselle ja Aaronille käskennyt.

51. Niin HERRa yhtenä päivänä johdatti Israelin lapset ulos Egyptin maasta, heidän joukkoisansa.

13. Lufu.

Esitöiset pyhitetän. Käsky makian leivän juhlasta. Josephin luut. Israelin kansa siotta itsensä Etamiin.

Ja HERRa puhui Moseselle ja sanoi: 2. Pyhitä minulle jokainen esikoinen, joka ikänänsä äitinsä kohdun avraa Israelin lasten seassa, sekä ihmisistä että eläimistä; ne ovat minun. 2 Mos. 22: 29. Euku 34: 19. 4 Mos. 3: 13. Euku 8: 17. Luc. 2: 23.

3. Niin sanoi Moses Kansalle: muistakaa tämä päivä, jona te olette lähtenyt Egyptistä, orjuden huoneesta; että HERRa on teidän täällä johdattanut väkewällä kädellä. Sentähden ei pidä syötän hapoinda.

4. Tänäpäivä olette te lähtenyt: sillä kunnilla Abib.

5. Ja on tapahtuwa, koska HERRa sinun tulla anda Canaicalaisten, Hebraicalaisten, Amoraicalaisten, Emeaicalaisten ja Jebusaicalaisten maalle, josta hän sinun Jilles on wannonut andarensa sinulle: sen maan josta rieskaa ja hujajata vuotaa; niin sinun pitää tämän palveluren tekemän tällä kunnilla:

6. Seigemän päivää pitää sinun syömän happamatoinda leipää: ja seigemändenä päivänä on HERRan juhla. 1 Mos. 34: 18.

7. Sentähden pitää seigemän päivää syötän happamatoinda leipää: ja ei pidä sinun tyhönäs yhtän hapoinda taikunata nähtämän; eikä hapoinda leipää pidä nähtämän kaikissa sinun maasäärissä.

8. Ja sinun pitää ilmoittaman sinun pojallessiinä päivänä, sanoden: (tämän minä pidän) sentähden että HERRa

teki näin minun kansani, koska minä läysin Egyptistä.

9. Sentähden pitää tämän oleman sinulle merkitä sinun kädessä, ja muistoksi sinun edessä, että HERRA käsky pitää oleman sinun suussa: sillä HERRA on wälewällä kädellä sinun johdattanut Egyptistä.

10. Sentähden pidä tämä sääty ajallansa wuosiwandelda.

11. Ja koska HERRA on sinun wiennyt Canaanealaisien maalle, niinkuin hän sinulle ja sinun Ylles wannonut on; ja andanut sen sinulle.

12. Niin pitää sinun eroittaman HERRALLE jokaisen kuin awaa äitinsä kohdun, ja jokaisen epäkoisen eläinden seasa, kuin sinulla on: kaikki miehenpuoli on HERRAN.

13. Mutta kaikki aasin epäkoiset pitää sinun lunastaman karikalla: Jollet sinä linaista sitä, niin wäännä niikat rikki. Mutta jokaisen epäkoisen ihmisistä sinun lastes seasa pitää sinun lunastaman.

14. Ja koska sinun poikas kysyy sinulta tästedes: mikä tämä on? pitää sinun sanoman hänelle: HERRA on johdattanut meitä wälewällä kädellä Egyptistä, orjuden huonesta.

15. Sillä se tapahtui, koska Pharao korwutti itsensä ja ei tahtonut meitä päästää, että HERRA löi kuoliaksi jokaisen epäkoisen Egyptin maalla, ihmisen epäkoisesta niin eläinden epäkoiseen asti: sentähden uhran minä HERRALLE jokaisen kuin äitinsä kohdun awaa, joka miehenpuoli on: ja jokaisen epäkoisen minun lapsistani lunastan minä.

16. Ja tämän pitää oleman merkitä sinun kädessä, ja muistoksi sinun edessä; että HERRA on johdattanut meidän wälewällä kädellä Egyptistä.

17. Ja tapahtui koska Pharao oli päästännyt Kausan, niin ei Jumala johdattanut heitä sitä tietä Philistealaisien maan läpi, joka tärkein oli: sillä Jumala janoi, ettei Kausa jostus laatuksi, koska he näkivät sodan heitänsä wastaan, ja palajaisi Egyptiin.

18. Sentähden hän johdatti Kausan ympärinsä, korwen läpi punaista merta kohden. Ja Israelin lapset läyit wiisiin joukoiin Egyptin maalda.

19. Ja Moses otti myötänsä Zephin luut: sillä hän oli korwasti wottanut Israelin lapset, sanoden: Jumala on tosin teitä epäsi, niin wätät minun luuni täällä myötämi.

1 Mos. 50: 25. Jos. 24: 32. Hebr. 11: 22

20. Niin he läyit Eukhotyista, sioitit heitänsä Etamlin, joka on Iwen ääresä.

4 Mos. 33: 4

21. Ja HERRA käwi heidän edlänsä päiwällä pilwen pagasa, jehdä tarensa heitä tiellä: ja yöllä tulen pagasa, walistarensa heitä waeldama: sekä yöllä että päiwällä.

4 Mos. 14: 24. Heb. 9: 12. Ps. 105: 39. 1 Cor. 10: 1

22. Pilwen pagas ei erinyt päiwällä, eikä tulen pagas yöllä stans edestä.

14. Luv.

Pharao ajaa takaa Israelin lapsia ja peljäsivät. Pilwen pagas warjoo. Webet erlanemat.

Ja HERRA puhui Moserelle sanoden: 2. Puhu Israelin lapsille: he palajaisit ja sioitaisit heitänsä Etamlin laaxon kohdalle, Migdolin ja Iweren wathelle, BaalZephenin eteen, sen kohdalle sioitaden heitänsä meidän tygö.

4 Mos. 33: 7

3. Ja Pharao sanoo Israelin lapsista: he käyivät eryxisä maalla, korwot heidän sulkenut.

4. Ja minä paadutan Pharaon dämien, ja hän ajaa heitä takaa: minä woiton kunnian Pharaosta kaikesta hänen sotawäestänsä. Ja siolitaiset pitää tietämän, että minä wälewällä kädellä HERRA. Ja he teit niin.

2 Mos. 10: 1.

5. Ja kuin se sanottiin Egyptin kuningalle, että Kausa paleni: tuli hänen ja hänen palweliansa sydän lähtö: Kausaa wastaan, ja he sanoit: me olemme niin tehnet, että me päättimme Israelin palwelemasta meitä.

6. Ja hän walmisti wauunsa: otti wälenä myötänsä.

7. Ja otti kuuksitaa parasta wauunna, niin myös kaikki muut Egyptin wauunut: ja päämiehet niiden kaikkien päälle.

8. Ja HERRA paadutti Pharaon

Egyptin Kuningaan sydämen, ja hän
taas Israelin lapia: jotka kui-
nkin olit korian läden kautta läh-
jennet.

4 Mos. 33: 9.

9. Niin Egyptiläiset ajot heittä ta-
kaa, ja saavutti heidän meren tyhönä,
jota he igensä noittanet olit, kaikki
Pharaon waunuherwoiset, hänen ragas-
miehensä, ja hänen sotajoukkonsa: Dit-
sion laarissa, BaalZephonin kohdalla.

10. Ja kuin Pharao lähestyi heittä,
Israelin lapset ilmänsä, ja kago,
Moses tulit heidän peränsä: ja
Israelin lapset peljättyit sangen suu-
riin, ja huusit HERRan tygö.

11. Ja sanoit Mosexelle: etkö hau-
nuit Egyptisä, ettäs rupeiisit mei-
nän HERRan tänäpänä teke teille:
Mulla malle niin olet tehnyt, ettäs
meidän HERRan Egyptistä? Ps. 106: 7.

12. Etkö tämä se ole kuin me pu-
simmepä sinulle Egyptisä sanoden: an-
gasta meidän olla, että me palwelijimme
HERRALLA: sillä meidän olis param-
pää olla Egyptiläisiä, kuin kuolla

13. Moses sanoi Kansalle: älkät
peljät, seisolat ja kagokat mingä
HERRA tänäpänä teke teille:
Mulla malle Egyptiläisiä, jotka te tänä-
pänä mätte, ei teidän pidä itänänsä
HERRAN väkeman ijanaitkiffesiti.

14. HERRA soti teidän puoles-
ta, ja teidän pitä alallansa o-

15. Ja HERRA sanoi Mosexelle:
Mulla malle minun tygöni? sano Is-
raelin lapille, että he waellaisit.

16. Mutta noista sinä sanwas, ja
lätes meren yligen, ja eroita
Mulla malle; että Israelin lapset käwisit
Mulla malle merta kuiwaa myhöden.

17. Ja kago, minä paadutan Egyp-
tin sydämet, ja he seurawat tei-
mämme; niin minä woitan kun-
ingaraosta ja kaikesta hänen sota-
miehistä, hänen waunuistansa ja ra-
gasmiehistä.

18. Ja Egyptiläisten pitä tietämän,
että olen HERRA, koska minä
HERRAN woittanut Pharaosta, ja
waunuistansa ja ragasmiehistänsä.

19. Niin Jumalan Engeli nousi,
jota Israelin joukon edellä käwi, ja
meni heidän taansa: ja pilwen pagas
siirsi igensä heidän kaswoinsa edestä, ja
seisoi heidän takanansa.

20. Ja tuli Egyptiläisten ja Israe-
lin joukkoim waihelle, ja oli piniä pil-
wi, ja walaisi (näille) yön; niin ettei
he koko yönä toinen toistan sa tainmet
lähestyä.

21. Koska Moses ojensi lädensä me-
ren ylighe, andei HERRA wedet juosta
pois waihwalla itätuulella koko sen yön;
ja teki meren kuiwille, ja wedet erkant.
Es. 63: 12.

22. Ja Israelin lapset käwit kessel-
dä merta kuiwaa myhöden: ja wedet o-
lit heille niinkuin muuri heidän oiki-
alla ja wasemmalla puolellansa.

Jos. 4: 23. Ps. 106: 9. 1 Cor. 10: 1.
Hebr. 11: 29.

23. Ja Egyptiläiset ajot heittä ta-
kaa ja seurajit heidän peränsä, kaik-
ti Pharaon herwoiset, hänen waunuinsa
ja ragasmiehensä kessel merta.

24. Koska aamuwartio tuli, kagasti
HERRA Egyptiläisten joukon päälle
tulen pagasista ja pilwestä, hukuttaxen-
sa Egyptiläisten joukon. Ps. 78: 14.

25. Ja hän syöri pyödrät erinänsä
heidän waunuistansa, niin että he työ-
lästi wedit niitä. Niin sanoit Egyp-
tiläiset: paetkamme Israelia: sillä HERRA
soti heidän puolestansa Egyptiläisiä
wastan.

26. Mutta HERRA sanoi Mose-
xelle: ojenna lätes meren ylighe, että
wedet juorjitt Egyptiläisten yligen, hei-
dän waunuinsa ja ragasmiehistensä yligen.

27. Niin ojensi Moses ätensä me-
ren ylighe, ja meri palais ennen huo-
menda hänen woimaansa. Ja koska Eg-
yptiläiset pakenit, kohtais heidän wesi,
ja HERRA syöri heidän kessel merta.

28. Ja wedet palajit ja käwit nau-
min, ja ragasmiehisten, ja koko Pha-
raon sotajoukon yligen, jotka heittä o-
lit seurannet mercen: niin ettei yrikan
heistä pääsnyt. Jos. 24: 7. Ps. 106: 11.

29. Mutta Israelin lapset käwit
kuiwaa myhöden kessel dä merta, ja we-
det olit heille niinkuin muuri heidän
oikialla ja wasemmalla puolellansa.

30. Ja niin HERRa wapahti Israelin sinä päivänä Egyptiläisten kädestä: Ja Israel näki Egyptiläiset kuolluna meren reunalla.

31. Ja Israel näki myös sen suuren voiman, junga HERRa oli osottanut Egyptiläisten päälle. Ja kansa pelkäsi HERRaa, ja he uskoivat HERRan ja hänen palveliansa Mooseren.

15. Lufu.

Mooseren kiitoswirsi. Kansan ensimmäinen napina. Webet tulewat maikiari.

Jumalan lupaus.

Silloin weisais Mooses ja Israelin lapset HERRalle tämän wirren, ja sanoit: Minä weisan HERRalle, sillä hän on sangen jalon työn tehnyt, herwoisen ja miehen hän mereen syöri.

2. HERRa on minun wäkeysteni ja kiitoswirtteni, ja ou minun autuudenti. Hän on minun Jumalani, ja minä rakennan hänelle majan, hän on minun Häni Jumala, ja minä ylistän häntä.

Ps. 118: 14.

3. HERRa on äpsen sotamies: HERRa on hänen nimensä.

4. Pharaon waunut ja hänen setawäkensä syöri hän mereen. Hänen walitut Päämiehenä owat upotetut punaiseen mereen.

5. Sywyys on heitä peittänyt, ja wajoijit pohjaan, niinkuin kivi.

6. HERRa, sinun oikia kätes osotti häneensä woimalliseri wäkewydesä: HERRa, sinun oikia kätes on lyönyt wihollisen.

7. Ja sinun suurella kunniallas olet sinä sinun wihollises kufistaant, sillä koska sinä lähetit hirmuisjude, kulutti se heidän niinkuin korren.

8. Ja sinun wihas puhalluxen kautta kokonnuut wedet: ja wirrat seisoi niinkuin roukkioisa: sywydet niinkuin hyödyt keskelle merta.

9. Wihollinen sanoi: minä ajan taakaa ja saawutan heitä, ja saalistaja jaan, ja heihin minun mieleni jähdytän: minä wedän ulos miekkani, ja minun käteni pita heitä hukuttaman.

10. Silloin sinun tuules puhalsi, ja meri peitti heidän, ja he pohjaan wajoijit, niinkuin pplyy wäkewisä weisä.

11. HERRa, kuka on sinun uertas jumalten seasa? kuka on sinun kaltaijes, joka olet niin korkia ja pyhä: hirmullinen, kiitettäpä ja ihmetten tekiä?

12. Kofkas oikian kätes ojentit, min maa heidän nieli.

13. Sinä olet johdattanut laupio desas tämän Kansan jongas pelajit ja olet wienyt heidän wäkewydesäs sinu pyhään asumisises.

14. Kofka Kansat sen kuulewat, wapisewat he: ahdistus käsittä Whilistalaiset.

Jos. 2: 9.

15. Silloin hännästywät Edomit Muhtinat, ja wapisuus tarttu Moabit sangareihin: kaikki Canaan maan asu waiset raukewat.

16. Tulkon hännästyös heidän pääl lensä, ja pelko sinun wälewän käsuar tes kautta, he waitetkon niinkuin kinei sühenasti, että sinun Kansas, HERRa läpitgen käy, sühenasti että kansa läpigen käy, jonga sinä saanut olet.

17. Johdata heitä ja istuta heitä sinun perimises wuorelle, jonga sinä HERRa asumisises tehnyt olet: sinun pyhydes tygö, HERRa, jonga sinun kätes wahwistanet owat.

Ps. 44: 3. Ps. 80: 9.

18. HERRa hallitsee alati ja ijan kaikisefiti.

19. Sillä Pharaon herwoiset mau mereen, wauninensa ja rajasmiehenensä, ja HERRa palautti meren wedet heidän pääl lensä. Mutta Israelin lapset käwit kuivaa myöden keskelle merta.

20. Ja Mirjam Propheetisa, Aaronin sisar, otti kandelen käteensä, ja kaikki waimot seurajit häntä kanteleilla ja hyppyllä.

21. Ja Mirjam wastais heitä Weisakat HERRalle, sillä hän on sangen jalon työn tehnyt, herwoisen miehen hän mereen syöri.

22. Niin Mooses andoi Israelin lasten waelda punaisen meren tököä, ja he menit Surin korpeen: ja matkusi kolme päivää korwesa, ja ei löytäu wettä.

23. Niin he tulit Maraan, wae ei he saanet juoda sitä wettä Marajä jill

ſillä ſe oli plön karwas; joſta ſe paik-
ta kſutan Mara.

24. Siinä napitſt kansa Moſeſta
waſtan, janoden: mitä me juomme?

25. Mutta hän huusi HERRan ty-
pö: ja HERRa ofotti hänelle punn,
jonga hän heitti weteen, ja wedet tu-
lit makiari. Siinä pani hän heidän
eteenſä kſäryn ja oikeuden, ja kinfais
ſinä heitä.

26. Ja ſanoi: joſ ſinä kuulet ſinun
HERRas Jumalas äänen, ja teet mi-
tä eäns en hänen edeſänſä, ja panet
hän kſärynſä ſinun korviis, ja pidät
hätti hänen ſäätnyſä: niin en minä
pane ſinun päälles yhtäkän wigautta
niitä, jolta minä Egyptiläiſten päälle
pannet olen; ſillä minä olen HER-
ra ſinun parandajas.

27. Ja he tulit Elimiin, ſiellä on
kſärykſärynmenendä lähdetä, ja ſeiſe-
mähymendä palmupuuta: ſiellä he
ſoitit ihenſä wetten tygö.

4 Moſ. 33: 9.

16. Lufu.

Kansan toinen napina. Wobokanat.
Manna.

Min he matkufit Elimiſtä, ja koko
Iſraelin laſten joukko tuli Sinnen
kſäryn, jolta on Elimin ja Sinain wä-
lä: wuidendenä toifſtakymmenendenä
päiwänä toifjella kuulla, ſitte kuin he
Egyptin maalda lähtenet olit.

Ja koko Iſrae.in laſten joukko
napitſt Moſeſta ja Aaronita waſtan
hän.

Ja Iſraelin laſtet ſanoit heille:
Jumala, että me oliſimme Egyp-
t maalla HERRan käden kautta kuol-
le laſta me iſtuimme lihapatain ty-
pö, ja oli leipää yldäkyllä ſybtää:
ja olette ſentähden meidän johdat-
tajan korpeen, kuolettayenne nä-
l-
ſaitkea tätä joukkoa.

4 Moſ. 11: 4.

Min ſanoi HERRa Moſerelle:
minä annan ſataa teille leipää
pä: ja Kansan pitä menemän
kokoman jokapätwä niin paljo
tarwigerat, koetellareni heitä,
waeldarwat minun kſäryſäni e-

5. Ja pitä tapahtuman, että he
kuidendena päiwänä walmiſtanat ſen
kuin he tuorat (kotia:) ja kaxikertai-
ſeſti ſen ſuhteen, kuin he muutoin jo-
kapäiwä kokorwat.

6. Moſes ja Aaron ſanoit kaikille
Iſraelin laſſille: ehtona pitä teidän
tietämän HERRan johdattanen teidän
Egyptin maalda.

7. Ja huomena pitä teidän näke-
män HERRan kunnian: ſillä hän on
kuullut teidän napitſuyenne HERRaa
waſtan. Ja mitkä me olemme, että
te napifetta meitä waſtan?

8. Vielä ſanoi Moſes: HERRa
anda teille ehtona lihaa ſybdäyenne, ja
huomena leipää teidän rawimoyenne,
että HERRa on kuullut teidän napif-
tuyenne, jolla te elette napifnet händä
waſtan. Sillä mitkä me olemme? tei-
dän napitſuyenne ei ole meitä, waan
HERRaa waſtan.

9. Ja Moſes ſanoi Aaronille: ſano
koko Iſraelin laſten joukolle: tulkat
HERRan eteen, ſillä hän on kuullut
teidän napitſuyenne.

10. Ja tapahtui kuin Aaron näitä
puhumit oli kaikelle Iſraelin laſten
joukolle: kääntit he ihenſä korpeen päin,
ja kago, HERRan kunnia näyi piſwefä.
2 Moſ. 13: 21.

11. Ja HERRa puhui Moſerelle,
ſanoden:

12. Minä olen kuullut Iſraelin laſ-
ten napitſuyen, puhu heille ſanoden:
kahden ehton wälillä pitä teillä ole-
man lihaa ſybdäyenne, ja aamulla pi-
tä teidän rawituyi tuleman leiwäſtä;
ja teidän pitä tietämän, että minä e-
len HERRa teidän Jumalanne.

13. Ja tapahtui ehtona että pelto-
kanat tulit ja peitit leirin, ja aamulla
oli kaſte leirin ympärinſä.

4 Moſ. 11: 31. 2. 78: 24. Job. 6: 31.

1 Cor. 10: 3.

14. Ja kuin kaſte nousi, kago, niin
oli korwefa jotakin ymmyrjäiſtä ja
piendä, niinkuin härnä maan päällä.

15. Ja kuin Iſraelin laſtet ſen
nait, ſanoit he toinen toifſellenſa: Man-
tämä on; ſillä ei he tiennet mikä ſe
oli. Mutta Moſes ſanoi heille: tämä
on ſe leipä, jonga HERRa teille on
andanut ſybdäyenne.

16. Tämä on se josta HERRA käskeny on. Jokainen kootkan siitä niin paljo kuin hän itse syö, ja ottakat Gomor joka päälugulle, hengilugun jälkeen kuin on hänen majajansa.

17. Ja Israelin lapset teit niin, ja kokoi sit muutamam enänimän ja muutamam vähemmän.

18. Ja kuin he mittasit sen Gomorilla, niin ei sillä mitään. Iijaxi ollut, joka paljo koonnut oli, eikä sildä mitään puuttunut, joka vähemmän koki: mutta jokainen oli koonnut niin paljo kuin he syövänsä tarwigit.

2 Cor. 8: 15.

19. Ja Moses sanoi heille: ei leuengän pidä siitä huomenexi mitään jättämän.

20. Mutta ei he kuullet Mosesa, waan monikahdat jätit siitä jotakin huomenexi. Niin madot kaswoit siihen ja tuli haifemaan. Ja Moses wihastui heidän päällensä.

21. Niin he kokoi sit josta aamu, niin paljo kuin jokainen syövänsä tarwigi. Mutta koska päivä tuli palawari, niin se sulii.

22. Ja tapahdui kuudendena päivänä, että he kokoi sit karkertaisesti siitä leiwästä, kari Gomoria kullengin. Ja kaikki päämiehet Kansan seasta tulit ja ilmoitit sen Moseselle.

23. Ja hän sanoi heille: tämä on se kuin HERRA sanonut on: huomena on Sabbathi, se pyhä lepo HERRALLE: mitä te leiwotte se leipokat, ja mitä te keitätte se keittäkät; mutta mitä iijaxi on, jättäkät se tähdelle panda huomenexi.

24. Ja he jätit siitä huomenexi, niinkuin Moses käskeny oli: ja ei tulut se haifemaan, eikä matoa tullut siihen.

25. Niin sanoi Moses: syökät se tänäpäni, sillä tänäpäni on HERAN Sabbathi: tänäpäni et te sitä löydä kedolda.

26. Kuusi päivää pitää teidän kooman; mutta seitsemändänä päivänä on Sabbathi, ja ei löydy sitä.

27. Ja tapahdui, että seitsemändänä päivänä läyit muutamam Kansan seasta kofomaan, ja ei he löyynet mitään.

28. Niin HERRA sanoi Moseselle kuinga lauman et te tahdo pitää muun käshjani ja lakiani?

29. Kähofat, HERRA on teille andanut Sabbathin, ja sentähden on he andanut teille kuudendena päivänä kaden päivän leiwän: niin olkan siis jokainen kotonansa, ja älkän yräkän lewteb jastansa seitsemändänä päivänä.

30. Niin lewäis kansa seitsemänä päivänä.

31. Ja Israelin huone kukuui kenen nimensä Man: ja se oli niinku Korjanderin siemen, wakkia, ja ma niinkuin sänbylä hunajan kausa.

32. Ja Moses sanoi: tämä on kuin HERRA käskeny on: täytä Gomor siitä, kättettä teidän jälken tuwaijillenne: että he näkissit sen leiwä jolla minä olen teitä ruokkinut leiwesa, koska minä johdatin teitä u Egyptin maalda.

Debr. 9:

33. Ja Moses sanoi Aaronille: astia, ja pane siihen Gomorin tä Mannaa: ja pane HERAN tallella pidettä teidän jälken tulewille.

34. Niinkuin HERRA käskeny Moseselle; niin Aaron pani sen todixen eteen tallella pidettäväri.

35. Ja Israelin lapset söit Manaa neljäkymmendä ajastakaa, siä asti kuin he tulit sille maalle kuin dan asuman piti: siihenasti kuin tulit Canaan maan rajoille, söit Mannaa.

Job. 5: 12. Reb. 9: 1

36. Ja Gomor on kymmenes Ephasta.

17. Luv.

Kansan napina. West kallioka. Am lehin tota.

Ja koko Israelin lasten joukko ruskutti Sinnan kornesta, he waelluxifansa HERAN käshyn jälk ja siioitit igensä Naphidimiin, ja ollut wettä Kansalla juoda.

4 Mos. 33: 14.

2. Ja kansa riiteli Mosesen kanssa ja sanoi: andakat meille wettä juuyemme. Moses sanoi heille: mitä riittelette minun kansani? Miksi te sätte HERAA?

4 Mos. 20: 3,

3. Ja kansa janois siellä wettä, ja he wapiuit Moysesia vastaan, ja janoit: mitä wästen sinä olet meidän johdattanut Egyptistä tänne kuolettayes minua ja minun lapsiani, ja minun eläimistäni janolla?

4. Niin Moses huusi HETran tygö, sanoden: mttä minä teen tälle kansalle? wähä puuttu ettei he kiwittä minua.

5. Ja HETra sanoi Moyseselle: mene kansan edellä, ja ota kansas wäntämistä Ifraelin wanhimmista: ja sinun saumas jolla sinä lbit wirtaa, se sinun katees ja mene.

2 Mos. 7: 2. Luku 14: 21.

6. Kago, minä seison siellä sinun edessä lalliolla Sorebisa: ja sinun pitä lbiä lalliota, ja siitä pitä wedet juoman, niin että kansa siitä juoda saa. Ja Moses teki niin Ifraelin wanhimmitten edessä.

4 Mos. 20: 11.
M. 78: 15. 1 Cor. 10: 4.

7. Ja kugui sen paikan nimen Massa Meriba, Ifraelin lasten riidan tähden, ja että he kiusasit HETraa, saaden: olleko HETra meidän seasamme siitä ei?

Ps. 81: 8. Ps. 95: 8, 9.

8. Niin Amalech tuli: ja sodei Ifraelia vastaan Raphidimisä.

5 Mos. 25: 17. 1 Sam. 15: 2.

9. Ja Moses sanoi Josuulle: wä meille miehiä, mene ja sodei Amalech vastaan: huomena minä seison sinun tukkulalla, ja pidän Jumalan kateesäni.

10. Ja Josua teki niinkuin Moses sanoi hänelle, ja sodei Amalechia vastaan. Mutta Moses, Aaron ja Hur astuit sinun tukkulalle.

11. Ja tapahdui, että kosta Moses kätensä ylhällä, woitti Ifrael; kosta kosta hän kätensä lasi alas, Amalech.

12. Mutta Moxygen kädet olit raskeiden otit he kiven ja asetit sen alansa, ja hän istui sen päällä: Aaron ja Hur pidit ylhällä hänen kumbikin puolelansa, niin hänen kätensä juuwi wähwana sen lastemaan asti.

13. Ja Josua heitonki Amalechin kiven kansansa miekan terällä.

6°

14. Ja HETra sanoi Moyseselle: kirjota tämä muistori kirjaan, ja muistuta Josuan kowisa: sillä minä pyhin kokonansa pois Amalechin muiston taiwan alda.

15. Ja Moses rakensi Altarin, ja kugui sen nimen, HETra on minun lippuni.

16. Ja hän sanoi: kosta läsi oli HETran istuinda päin, oli HETra ralla sota Amalechia vastaan: (niin se on tästäkin lähin) sugusta sukunn.

18. Lrk.

Jethro tulee, kättä, neuwoo.

1. Ja Jethro Midianin Pappi, Moxygen appi, kuuli kaikki mitä Jumala Moyseselle ja Ifraelin kansalle oli tehnyt: että HETra oli johdattanut Ifraelin Egyptistä.

2. Ja Jethro Moxygen appi otti Ziporan Moxygen emännän, jonga hän oli tafaperin lähettänyt.

2 Mos. 2: 16, 21. Luku 4: 20.

3. Ja kaxi hänen poikaansa, joista yhden nimi oli Gerson, sillä hän sanoi: minä olin muukalainen mieralla maalla.

2 Mos. 2: 22.

4. Ja toisen nimi Elieser, sillä (hän sanoi) minun Isäni Jumala on ollut minun apuni, ja on pelastanut minun Pharaon miekasta.

5. Niin Jethro Moxygen appi, ja hänen poikansa, ja hänen emändänsä tulit Moxygen tygö; siihen korpeen, kusa hän itsensä sioittanut oli Jumalan wuorelle.

6. Ja andoi sanoa Moyseselle: minä Jethro sinun appes olen tullut sinun tygös ja sinun emändäs, ja molemmat hänen poikansa hänen kansansa.

7. Niin meni Moses appeensa wästan, ja kumarji itsensä, ja suuta andoi hänen: Ja kosta he olit tervehtänet toinen toistansa, menit he majaan.

8. Niin jutteli Moses apellensa kaikki mitä HETra tehnyt oli Pharaolle, ja Egyptiläisille Ifraelin tähden: ja kaiken sen waiwan kuin heillä tiellä oli ollut, ja että HETra oli auttanut heitä.

9. Ja Jethro riennuigi kaiken sen hywyden ylige, kuin HETra oli tehnyt

Israelille, että hän oli pelastanut heitä Egyptiläisten kädestä.

10. Ja Jethro sanoi: kiitetty olkon HETra, joka teidän pelastanut on Egyptiläisten ja Pharaon kädestä: joka on vapauttanut kansansa Egyptiläisten käden alta.

11. Nyt minä tiedän että HETra on suurempi kuin kaikki jumalat; sillä sinä asiasa, joka he ylpeilit, oli hän heidän ylpeensä (valdias).

² Mos. 1: 10, 13. Eufe 5: 7. Eufe 14: 18.

12. Ja Jethro Mosesen appi otti polttouhria ja munta uhria Jumalalle. Niin tuli Aaron ja kaikki vanhimmat Israelista sydämään leipää Mosesen apen kanssa Jumalan edessä.

13. Ja tapahtui toisna päivänä, että Moses istui oikeutta tekemään kansalle: ja kansa seiso i Mosesen ympärillä aamuista niin ehtoseen asti.

14. Kofka Mosesen appi näki kaikki mitä hän teki kansalle, sanoi hän: mikä tämä on kuin sinä teet kansalle? mihi sinä istut yrinäs, ja kaikki kansa seifoo sinun edessä, hamasta aamuista niin ehtoseen?

15. Moses vastais appeansa: sillä kansa tulee minun tygöni, ja kysyy Jumalalta neuroa.

16. Kofka heillä on jotakin asiata, tulevat he minun tygöni, että minun pitä oikeutta tekemän jokaisen välillä, ja hänen lähimmäisensä välillä: ja ofottaman heille Jumalan oikeudet ja käskyt.

17. Ja Mosesen appi sanoi hänelle: ei se ole hyvä kuin sinä teet.

18. Sinä väsyttät perätti sekä itse että tämän kansan kuin sinun kansas on: sillä tämä asia on sinulle yläm raskas, ei taida sinä sitä yrinäs toimitta.

⁵ Mos. 1: 9.

19. Nyt kuule minun ääneni, minä neuvon sinua, ja Jumala on sinun kansas. Ole sinä kansan puolesta Jumalan edessä, ja tuota heidän asiansa Jumalan eteen.

20. Ja miuistuta heille oikeudet ja käskyt: ja ofota heille tie, jota heidän waeldaman pitä, ja ne työt kuin heidän tekemän pitä.

21. Niin egi sinä kaihen kansan seasta waat miehet, Jumalata pelkääväiset, totuden miehet, ne jotka ahneutta wihawat; ja aseta ne heille pämieheri, tuhannen päälle, sadan päälle, wiidentymmenen päälle, ja kymmenen päälle.

⁴ Mos. 11: 16.

⁵ Mos. 1: 13.

22. Että ne aina kansalle oikeuden tekisit: Mutta kofka joku raskas asia tulee, että he sen tuomat sinun etees; mutta kaikki pienet asiat he itse ratkaisan: niin huojenna jotakin igeldäs, ja he kantawat kuormaa sinun kansas.

23. Jos sinä sen teet, ja Jumala sen sinulle käskce, niin sinä taidat woi masta pysyä: niin nyös kaikki tämä kansa saa mennä kotiansa rauhassa.

24. Ja Moses kuuli appensa äänen, ja teki kaikki kuin hän sanoi.

25. Ja waihyi waat miehet kaikessa Israelista, ja asetti heidän kansan päämieheri, tuhannen päälle, sadan päälle, wiidentymmenen päälle, ja kymmenen päälle.

26. Jotka teit kansalle oikeuden jotta aika: Mutta jotka raskat asiat olit, lykkäisit he Mosesen ale; waan kaikki pienet asiat he itse ratkaisit.

27. Niin Moses andoi appensa mennä, ja hän meni omalle maallensa.

19. Lufu.

Silton kansa. Sinain vuori suitee.

Rolmandena kuulautena Israelin lasten lähtemisestä Egyptin maasta, tulit he sinä päivänä Sinain korpeen.

2. Sillä he olit lähtenet Raphidimistä, ja tulit Sinain korpeen, ja siioitit igensä korpeen: ja Israel siioitti igensä siihen, wuoren kohdalle.

⁴ Mos. 33: 15.

3. Ja Moses astui ylös Jumalan tygö. Ja HETra huusi häändä wuorelta, ja sanoi: näin sinun pitä sanoman Jacobin huonelle, ja Israelin lapsille ilmoittaman.

^{2p.} 2: 7: 38.

4. Te oletta nähnet mitä minä Egyptiläisille tehnyt olen: ja kuinga minä olen teitä kandanut korkein siirillä, ja olen saattanut teidän minun tygöni.

⁵ Mos. 29: 2.

5. Jos te siis minun ääneni ah-
terasti kuuleta, ja pidätte minun
liitonni; niin teidän pitää oleman
minulle Fallis omaisuus kaikista Kan-
soista; waikka muutoin koko maa
on minun. 5 Moos. 5: 2. Ps. 24: 1.
Ps. 50: 12. 1 Cor. 10: 26. Eit. 2: 14.

6. Ja teidän pitää oleman minul-
te papillinen waldakunda ja pyhä
Kansa. Nämät ovat ne sanat, jotka
sinun pitää Israelin lapsille sanoman.

1 Petr. 2: 9. Ilm. R. 1: 6. Luku 5: 10.

7. Niin Moses tuli, ja kugui kokoon
wähjunnat Kansan seasta; ja jutteli
heille kaikki sanat, jotka HETra hä-
nen lähenyt oli.

8. Ja kaikki Kansa vastais yhtä
häntä, ja sanoi: kaikki mitä HETra
on puhunut on, me tahdomme tehdä.

Ja Moses sanoi jälleensä Kansan sanat
HETralle. 2 Moos. 24: 3. 5 Moos. 5: 27.

9. Niin HETra sanoi Moseselle:
Lapsi, minä tulen sinun tygös payusa
pöwesä, että Kansa kuulee miinum pu-
huan sinun kansas, ja usko sinun
sanattiksesti. Ja Moses ilmoitti
HETralle Kansan puhun.

10. Ja HETra sanoi Moseselle:
Mene Kansan tygö, ja pyhitä heitä
lämpänä ja huomena; että he waat-
tensa pesijit.

11. Ja olijit kolmandena päivänä
walmit; sillä kolmandena päivänä
HETra on astuwa alas kaiken Kan-
san eteen Sinain wuorelle.

12. Ja sinun pitää paneman rajan
Kansan ymbärille, sanoden: Karttakat
minua ettet te wuorelle astu taikka
minun sen rajaan: joka siihen wuoreen
astu, sen pitää totisesti kuoleman.

13. Ei yrillän käsi pidä häneen ru-
uutaan, waan hän pitää täydellisesti ki-
tettämän, eli kohdastansa ammutta-
man kive, joko se eläin taikka ihmi-
nen on, ei pidä sen elämän. Koska
se rupee pitkään kajahtamaan, silloin
HETra astuwan. ps. 12: 20.

14. Moses astui wuorelta Kansan
eteen ja pyhitti heitä: ja he pesit
kansa.

15. Ja hän sanoi heille: olkat kol-
men päivään walmit, ja älkät
olkaa wainoja.

16. Niin kolmas päivä tuli, ja
aamu oli, niin tuli pitkäisen sylinä ja
tulen leimaus, ja pynu pilwi wuoren
päälle, ja sanzen wäkenä Wasunan
ääni: niin kaikki Kansa, jotka leirijä
olit, pelwojta wapijtit.

17. Ja Moses johdatti Kansan lei-
rijä Jumalata wastan, ja he seisahdit
wuoren ala.

18. Mutta koko Sinain wuori suti,
sittä että HETra astui alas sen päälle
tulesa: ja sen sawu käwi ylös niinkuin
pägin sawu, niin että koko wuori san-
gen kowin wapiji. 5 Moos. 4: 11.

19. Ja sen Wasunan helinä enäm-
min ja enämmin enäni: Moses puhui
ja Jumala vastais händä kuulstawaisti.

20. Niin nyt HETra oli tullut
alas Sinain wuoren kullulalle: niin
HETra kugui Mosesen wuoren kul-
lulalle. Ja Moses astui sinne ylös.

21. Niin sanoi HETra hänelle:
astu alas ja wareita kansaa; ettei he
käwijä rajan yltie HETran tygö, hän-
dä näkemään, ja monda heistä langeiji.

22. Niin myöds Papii jotka HETraa
läheistyvät pitää heitänsä pyhittämän;
ettei HETra heitä hukutaiji.

23. Ja Moses sanoi HETralle:
eipä Kansa saa astua ylös Sinain
wuorelle: sillä sinä olet meille todista-
nut ja sanonut: pane rajat wuoren
ymbärille, ja pyhitä se.

24. Ja HETra sanoi hänelle: mene
ja astu alas, ja astu ylös (jälleensä)
sinä ja Aaron sinun kansas: Mutta
Papii ja Kansa älkän lähestykö, astu-
maan ylös HETran tygö, ettei hän
heitä hukutaiji.

25. Ja Moses astui alas Kansan
tygö, ja sanoi nämät heille.

20. Luku.

Jumalan kymmenen kästyt. Kari altaria.

Ja Jumala puhui kaikki nämät sa-
nat, sanoden:

2. Minä (olen) HETra sinun
Jumalas; joka sinun Egyptin maalda
orjuden huonesta ulos wienyt olen.

3 Moos. 26: 1. 5 Moos. 5: 6. Ps. 81: 11.

3. Ei sinun pidä muita Juma-
lita pitämän minun edesäni.

4. Ei sinun pidä tekemän sinulles kutsua, eikä jongun muotoa, niitten kuin ylhällä taiwasa owat, eli niitten jotka alhalla owat maan päällä: eikä niitten jotka weijä maan alla owat.

5 Mos. 4: 16.

5. Ei sinun pidä kumartaman niitä, eikä myös palweleman niitä: Sillä minä HERRa sinun Jumalas, olen kiivas Jumala, joka epistelen Isäin pahat teot lasten päälle, kolmandeen ja neljändeen polveen, jotka minua vihaavat.

6. Ja teen laupinden monelle tuhannelle; jotka minua rakastavat, ja pitävät minun lästyni.

7. Ei sinun pidä turhaan lausuman sinun HERRas Jumalas nimä: sillä ei HERRa pidä sitä rangaisemata, joka hänen nimensä turhaan lausuu.

3 Mos. 19: 12.

8. Muista Sabbathin päivää, ettäs sen pyhitäisit.

9. Kuusi päivää pitää sinun työtä tekemän, ja kaikki astares toimittaman.

2 Mos. 23: 12. Eutu 34: 21. Eutu 35: 2.

10. Mutta seigemändenä päivänä on HERRan sinun Jumalas Sabbathi: Silloin ei sinun pidä yhtän työtä tekemän, eikä sinun, eikä sinun poikas, eikä sinun tyttäres, eikä sinun palwe-lias, eikä sinun piikas, eikä sinun juh-tas, eikä sinun muukalaises, joka sinun portias on.

Jer. 17: 21. Hes. 20: 12.

11. Sillä kuutena päivänä on HERRa taiwan ja maan ja meren tehnyt, ja kaikki mitä niissä owat, ja lepäis seigemändenä päivänä: Sen-tähden sinuais HERRa Sabbathin päivän, ja pyhitti sen.

1 Mos. 2: 2, 3.

12. Sinun pitää kunnioittaman Iskäs ja äitiäs: ettäs kauwan eläisit maan päällä, jonga HERRa sinun Jumalas anda sinulle.

5 Mos. 5: 16. Matth. 15: 4. Marc. 7: 10. Eph. 6: 2.

13. Ei sinun pidä tappaman.

Matth. 5: 21. Rom. 13: 9.

14. Ei sinun pidä huorin tekemän.

Matth. 5: 27, 28. Eutu 19: 9. Rom. 13: 9. Hebr. 13: 4.

15. Ei sinun pidä warastaman.

Rom. 13: 9.

16. Ei sinun pidä wäärää todif-

tusta sanoman sinun lähimmäistäs wastan.

Rom. 13: 9.

17. Ei sinun pidä pyytämän sinun lähimmäises huonetta. Ei sinun pidä himoigeman sinun lähimmäises emändätä, eikä hänen palweliatansa, eikä piikaansa, eikä hänen härkäansa, eikä hänen aasi-ansa, eikä mitän kuin sinun lähimmäises on.

Jac. 1: 15.

Rom. 7: 7. Eutu 13: 9. Jac. 1: 14.

18. Ja kaikki kansa näki pittäisen sylinän, ja tulen leimauzet, ja Dasusnan helinän, ja nuoren suitsewan: ja koska he sen näit, niin he pakeneit ja seisahdit taamma.

Hebr. 12: 18.

19. Niin he sanoit Moserelle: puhu sinä meidän kansamme, ja me tunnemme: ja älkän Jumala meidän kansamme puhuko, ettem me kuoliisi.

5 Mos. 18: 16.

20. Ja Moses sanot kansalle: älkät peljätkö, sillä Jumala on tullut teitä koettelemaan: ja että hänen pelkonsa olis teidän edesänne, ettet te syndiä tekisi.

21. Ja kansa seisahdi taamma: mutta Moses meni sen pimeyden tygö, josa Jumala oli.

22. Ja HERRa fanoi Moserelle: niin sinun pitää Israelin lapsille sanoman: te oletta nähnet, että minä olen taiwasta teidän kansamme puhunut.

23. Ei teidän pidä tekemän epäjumalita minun siwumi: hopiaisia jumalita, ja kullaisita jumalita ei teidän pidä teillen teidän.

24. Tee Altari maasta minulle, jonga päällä sinun pitää polttouhris, ja kiitosuhris, sinun lamas ja karjas uhraman: mihingä paikkaan itänänsä minä säädän minun nimeni muiston, sinne minä tulen sinun tygös, ja sinun sinna.

25. Ja jos sinä teet minulle kiwisen Altarin, niin älä tee sitä wouluista kiwistä: jos sinä siihen weiges satutat, niin sinä sen saastutat.

5 Mos. 27: 5. Jos. 8: 31.

26. Ei myös sinun pidä astumilla minun Altarilleni astuman; ettei sinun häpiäs sen päällä paljastettaisi.

21. Luku.

Orjat; mies taposta, tappelurista, puskewai-
lesta häriästä, kuopan avomiehista ic.

Nämät ovat ne oikeudet, jotka sinun
pitä paneman heidän eteenpä.

2. Jos jinä ostat Debrealaisen or-
jan, hänen pitää sinua palwoleman kuusi
kuukautta; waan seigemändenä pitää hä-
nen lähtemän wapana lunastamata.

3 Moos. 25: 40. 5 Moos. 15: 12. Jer. 34: 14.

3. Jos hän naimattoinna on ollut,
naimattoinna pitää hänen myös lähte-
mistä; waan jos hän naimuuna tuli,
lähettää emändinensä.

4. Jos hänen Isändänsä andoi hä-
nen emännän, ja se on synnyttänyt
häälle poikia taikka tyttäritä; niin
hän emändänsä ja lapsensa pitää ole-
man hänen Isändänsä omat, waan
jos hänen pitää lähtemän yrinänsä.

5. Mutta jos orja julkisesti sanoo:
minä tahastan minun Isändääni, wai-
mouta ja lapsiani: en tahdo minä tul-
la wapari.

6. Niin hänen Isändänsä wieskän
hän duomaritten tygö, ja seisautta-
lan hänen oween, taikka pihtipieleen:
ja lähtetäkän Isändä hänen korwansa
maksulla, ja olkan isäti hänen orjansa.

7. Jos joku myy tyttärensä orjaksi,
ei hänen pitää lähtemän niinkuin orjat
lähtevät.

8. Josle hän kelpa Isännällensä,
joka ei tahdo händä kihlata, niin hä-
nen pitää andaman hänen lunastetta;
mutta muikalaiselle kansalle ei pitää
andaman hänellä woimaa händä myyda,
sitten petollisesti hänen kansansa.

9. Mutta jos hän sen kihlaa po-
stista; niin andakan hänen nautita
vaimon oikeutta.

10. Jos hän pojallensa otta toisen;
niin ei hänen pitää kieldämän häneldä
hänen rawindotansa, waatteitansa, ja
muut oikeuttansa.

11. Josle hän tee hänelle näitä
oikeuksia: niin sen pitää wapana lähte-
mistä lunastamata.

12. Josle lyö ihmisen niin että
kuolee, hänen pitää totisesti
kuoleman.

1 Moos. 9: 6.

1 Moos. 24: 17 4 Moos. 35: 16, 22, ic.

13. Waan josle hän ole händä
wäijynyt, mutta Jumala on andanut
hänen langeta hänen käijinsä; niin mi-
nä määrän sinulle palkan, johonga hä-
nen pakeman pitää.

5 Moos. 19: 3, 5. Job. 20: 3.

14. Mutta jos joku vlypheydestä tap-
pa lähimmäisensä kawaludella; sen si-
nun pitää ottaman minun Altarildani-
kin pois, kuoletetta.

1 Kun. 3: 2: 28, 31.

15. Josle lyö Isänsä taikka
äitiänsä, sen pitää totisesti kuole-
man.

16. Josle warastaa ihmisen ja myy
hänen, eli löyhän hänen tykönsä, sen
pitä totisesti kuoleman.

5 Moos. 24: 7.

17. Ja josle kiroilee Isänsä ja
äitiänsä, sen pitää totisesti kuoleman.

3 Moos. 20: 9. 5 Moos. 21: 18 s 21. Luku 27: 16.

San. 1: 20: 20. Matth. 15: 4. Marc. 7: 10.

18. Koska miehet keskenänsä riitele-
wät, ja toinen lyö toista kinnellä eli
ruusikalla; ja hän ei kuole, waan ma-
ktaa wuotesansa:

19. Jos hän paranee, niin että hän
läy ulos sauwansa nojalla, niin sen pi-
tä syyttömän oleman joka löi: ainoas-
tansa mayakan hänen tykönsä wahingon,
josta hän on estetyri tullut, ja hänen
pitä kaiketi hänen terweri laittaman.

20. Koska joku lyö palweliatansa
eli palkkapiikaansa sauwalla, niin että
hän kuolee hänen käijinsä: hän pitää
kaiketi kostettaman.

21. Waan jos hän päiwän taikka
kari elää; ei pitää händä kostettaman,
sillä se on hänen rahansa.

22. Jos miehet tappelewat keske-
nänsä, ja loukkawat raskan waimon,
niin että hänen täytyy hedelmänsä
kesken synnyttää, ja ei kuoleman wa-
hingo tapahdu: niin hän pitää rahalla
rangastaman, sen jälkeen kuin waimon
mies häneldä anoo, ja se pitää annetta-
man arwiomiesten ehdoista.

23. Mutta jos kuoleman wa-
hingo tulee; niin pitää hänen an-
daman hengen hengestä.

24. Silmänilmästä, hambaham-
basta: käden kädestä, jalan jalasta.

3 Moos. 24: 20. 5 Moos. 19: 21. Matth. 5: 38.

25. Bolton poltoista, haavan haavasta, sinimarjan sinimarjasta.

26. Joka lyö palveliansa eli palkkapiikansa silmän, ja turmelee sen, hänen pitää päästämän sen wapari silmän tähden.

27. Niin myös jos hän lyö palvelialdansa taikka palkkapiikalansa hampan suusta; niin pitää hänen päästämän sen wapari hampan tähden.

28. Jos härkä kuolaisee miehen eli waimon, niin että hän kuolee: se härkä pitää kaifeti kwiitettämän, ja ei pidä hänen libaansa syötämän: ja niin on härjän Ifändä wiatoim.

29. Mutta jos härkä ennen oli harjandumit kuokkimaan, ja sen Ifännälle oli todistusten kausa ilmeitetty, ja ei hän korjannut händä, jos hän sitte tappa miehen eli waimon; niin pitää härkä kwiitettämän, ja hänen Ifändänsä kuoleman. 1 Mos. 9: 5.

30. Mutta jos hän rahalla pääsee, niin pitää hänen andaman hengensä lunastuxeri niin paljo kuin määrätän.

31. Jos hän pojau eli tyttären kuolaisee; niin pitää yhdellä tavalla hänen kansansa tehtämän.

32. Jos joku härkä kuolaisee palvelian, eli palkkapiikan; niin pitää hänen andaman heidän Ifännällensä kolmekymmendä hepia sikliä, ja härkä pitää kwiitettämän.

33. Jos joku awaa kuopan, taikka lainvaa kuopan, jos ei hän sitä peitä; ja härkä eli aasi siihen putoo:

34. Niin pitää sen kuopan Ifändä mayaman rahalla sen Ifännälle; mutta sen kuolluen pitää hänen olemän.

35. Jos jongun härkä kuokki toisen miehen härjän, että se kuolee; niin pitää heidän myymän sen eländän härjän, ja jakaman rahan, niin myös sen kuolluen härjän pitää heidän jakaman.

36. Elikkä jos se oli tiettäwä, että se härkä on ennen tottunut kuokkimaan, ja hänen Ifändänsä ei korjannut händä; niin hänen pitää andaman härjän härjästä, ja se kuollut pitää hänen olemän.

22. Luv.

Warkaus, tallelle annetun kalun ja lainan kaikeminen, neigen raikaminen, noituksinen, lesket, pandit ic.

Jos joku warastaa härjän taikka lampan, ja teurastaa eli myy sen; hänen pitää andaman wiisi härkää yhdestä härjästä, ja neljä lammaista yhdestä lambasta. 2 Sam. 12: 6.

2. Jos waras käsitetän, koska hänen igensä jissälle kangotta, ja hän lyödän kuoliari: niin ei pidä tappajan wercen wikapään olemän.

3. Waan jos auringo on nosmit hänen pligensä, niin pitää tappajan kuolemaan wikapään olemän: kaifeti pitää hänen jälensä mayaman, jollei hänellä ole waraa niin myytäkän hän warkaudensa tähden.

4. Jos warkan kappale löytän täydellisesti hänen tykdänsä, härkä, aasi, eli lamma; niin pitää hänen jälensä kwiitertaisesti mayaman.

5. Jos joku syöttä toisen pellon eli wiinamäen, niin että hän päästä jissälle karjansa, ja syöttä toisen pellosta, hänen pitää siitä parhasta, kuin hänen omasta pellosansa eli wiinamäefänsä löytän, mayaman.

6. Jos walkia wallallensa pääsee, ja orjantappureihin sytty, niin että tykät eli laiho, eli peldo poldetan; niin sen pitää mayaman kuin walkian pääji.

7. Jos joku anda lähimmäisellensä rahaa eli muuta kalua kätköön, ja se warastetan hänen huonestansa: jos se waras löytän, niin hänen pitää sen kwiitertaisesti mayaman.

8. Ja jos ei waras löytä, niin pitää huonen Ifändä tuetaman duomaritten eteen wamotetta, jos ei hän ole käsiänsä satuttanut lähimmäisensä kalunn.

9. Kaiken wäärän asian tähden härjästä, eli aasista, taikka lampaista, eli waattesta, ja kaiken sen tähden kuin pois tullut on, joista joku sanoo: tämä se on: niin pitää heidän molempain asiansa tuleman duomaritten eteen, josta duomarit wikapääri löytävät, sen pitää lähimmäisellensä kwiitertaisesti mayaman. Job. 10: 34.

10. Jos joku anda lähimmäisellen-
sä aasin, eli härjän, eli lamban, tai-
ka mitä eläin se olis, tähdelle, ja se
tulee, taikka saa muutoin vamman,
taikka ajetan pois, ettei yriskän sitä näe:

11. Tiin pitää walan heidän mo-
lembain wälillänsä Käymän 3EK-
ran kautta, ettei hän ole satuttanut
kännsä lähimmäisensä kaluun: ja sen
joka kalu oma oli, pitää siihen tyty-
män, ja toisen ei pidä sitä maxaman.

12. Jos waras sen warastaa hä-
neltä, niin pitää hänen sen maxaman
sen 3fämälle.

13. Mutta jos se raadeldu on, niin
pidä hänen todistajat tuoman, ja ei
mitään jälleen andaman.

14. Jos joku otta lainari lähim-
mäisensä, ja se tulee riwinomari
ei tule, niin ettei sen 3fändä ole
läsnä, niin hänen pitää sen kokonansa
maxaman.

15. Mutta jos sen 3fändä on siinä
työssä, niin ei hänen pidä sitä maxa-
man: jos se palkalla oli, niin saaton
palkan.

16. Jos joku wiettelee neigen,
joka ei vielä ole kihlattu, ja makaa
hänen; sen pitää Kaiheti hänelle an-
daman huomennlahjan, ja ottaman
hänen emännänsä.

17. Jos hänen 3fänsä ei tahdo
kännä anda hänelle; niin hänen pitää
andaman rahaa, niin paljo kuin nei-
gen huomennlahja en.

18. Welhonaista ei sinun pidä
kelliman elää.

19. Joka järjettömäin luondo-
kappalden kansa yhteyndy, sen pi-
tä totisesti kuoleman.

20. Se joka uhraa jumalille, ja ei
ainalle 3EKralle, hänen pitää kivottu
oleman.

21. Nuukalaisia ei sinun pidä
epäiltaman, eikä myös palkuna
pidämän; sillä te olette myös ollet
nuukalaisina Egyptin maalla.

22. Ei teidän pidä yhtän lesked
ei orwoilasta murhellišeri saatta-
man.

23. Koska sinä jongun heijä mur-
hellišeri saatat; jos hän hartasti huuta
minun tygöni, niin minä tahden toti-
sejti kuulla hänen huutonsa.

24. Ja minun wihani sulmistuu,
niin että minä tapan teidän miekalla:
ja teidän emändämme pitää tuleman
leskeri, ja teidän lapsenne orwoiri.

25. Koska sinä lainat minun Kan-
salleni rahaa, köyhälle kuin sinun ty-
könäs on; ei sinun pidä oleman hän-
dä wastan niinkuin kashwon ottaja: eli
korkea hänen päällensä paneman.

26. Koska sinä lähimmäisfeldäs waat-
ten otat pandiri; niin sinun pitää anda-
man sen hänelle jälleensä, ennen kuin
auringo lašee.

27. Sillä se on hänen ainoa wer-
honsa, ja waate hänen ihollensa: mi-
sästä hän makais? ja tapahtuu, että
hän huuta minun tygöni, niin minä
kuulen händä; sillä minä olen laupias.

28. Duomareita ei sinun pidä
kiroileman, ja sitä ylimmäistä si-
nun Kansasas ei sinun pidä sadat-
teleman.

29. Sinun uutistas ja pisaritas ei
sinun pidä wiinwytteleman. Epkoisen
sinun pojistas pitää sinun andaman mi-
nulle.

30. Niin pitää myös sinun tekemän
härkäis ja laumastes kansa. Seige-
män päiwää anna heidän olla emän-
sä tykönä, kahdexandena päiwänä pitää
sinun sen andaman nimille.

31. Teidän pitää oleman pyhä
Kansa minulle. Sentähden ei teidän
pidä syömän lihää, joka megän pe-
doilda raadeldu on; mutta heittäjän
sen koirille.

23. Lufu.

Walhe, wiholinen; lahjain ottamisesta,
seigemänen ajastajan lemošta, juhla-
päiwistä, maan rajoista.

Si sinun pidä uskoman walheita,
ettäs auttaisit Jumalatoinda, ja
tulistit wääräri todistajari.

3 Mos. 19: 15, 16. 5 Mos. 1: 17.

2. Ei sinun pidä joutkoa seura-

3 Mos. 7: 10.

man pahuteen: eikä myös wasta-
man oikeuden edesä, niin että sinä
poiffet joukon jälkeen pois oike-
utta wäändämään.

3. Ei sinun pidä kaunisteleman
Pöyhää, hänen asiansansa.

4. Koska sinä kohtat wihollises här-
jän eli aasin erityisä; niin sinun pitää
johdattaman sen hänelle jälleensä.
5 Mos. 22: 1.

5. Koskas näet wihollises aasin ma-
kawan kuorman alla, kawaahda ettes
händä jättäisi; waan sinun pitää kaike-
ti auttaman händä.

6. Ei sinun pidä käändelemän sinun
Pöyhäs oikeutta hänen asiansansa.

7. Ja ole kaukana wääristä a-
sloista. Wiatoinda ja hurkasta ei
sinun pidä tappaman; sillä en mi-
nä pidä jumalatoinda hurkana.

8. Ei sinun pidä lahjoja otta-
man: sillä lahjat sokaisewat näke-
wäiset, ja käändawät hurkasten
asiat.
5 Mos. 16: 19.

9. Ei teidän pidä selwaiseman mun-
kalaisia; sillä te tiedätte muukalaisen
sydämen, että te myös itse oletta ollet
muukalaiset Egyptin maalla.
2 Mos. 22: 21. 3 Mos. 19: 33. 1 Mos. 46: 5.
5 Mos. 10: 19.

10. Kuusi wuotta pitää sinun kylwä-
män sinun maas: ja kokoman sen tulon.
3 Mos. 25: 3, 4.

11. Waan seigemändenä wuonna,
pidä sinun sen lewolle jättämän, että
Pöyhät sinun kansastas siitä syövä sa-
sit. Ja mitä jää, sen megän pedot
syökän. Niin pitää myös sinun tekemän
wiinamäkes ja öljymäkes kansa.

12. Kuusi päiwää pitää sinun
työtäs tekemän, mutta seigemän-
denä päiwänä pitää sinun lepämän:
että sinun härkäs ja aasis saist lewä-
tä, ja sinun piikas poika ja muukalai-
nen saist igensä wirwotta.

13. Kaikki ne kuin minä olen teille
fanonut, pitää teidän pitämän. Ja wie-
rasten jumalitten nimeä ei pidä teidän
muistaman; ja sinun suustas ei pidä
ne kuuluman.

14. Kolmasi wuodesa pitää sinun mi-
mille juhlaa pitämän.
2 Mos. 34: 23. 3 Mos. 23: 4. 5 Mos. 16: 16.

15. Happamattoman leiwän juhlan

pidä sinun pitämän, niin että sinä seig-
män päiwää syöt happamatoinda le-
pää, niinkuin minä sinulle käsken
olen, määrätynä aikana sillä kuu-
Abib. Sillä että sillä ajalla olet ju-
lähtenyt Egyptistä: mutta älä tu-
tyhjin käsi minun eteeni.

16. Ja sen juhlan koskas ensin ruu-
pellolda korjamaan, mitäs siihen ky-
wänyt olet. Ja kerjanisen juhlan
wuoden lopusa, koska sinä työs kehdot
korjannut olet.

17. Koskasti wuodesa pitää kaikk
sinun mieswäkes tuleman JERUSA-
Jumalan eteen.
2 Mos. 34: 23. 5 Mos. 16: 16.

18. Ei sinun pidä uhraman minun
uhrini werta happaman taikinan kanssa.
Ja minun juhlani lihawus ei pidä
pilige yön jäämän huomenexi.
2 Mos. 12: 10.

19. Utuista ensimmäisestä sinun maas
hedelmästä pitää sinun tuoman sinun
JERUSA-
Jumaläs huoneeseen: ei sinun
pidä keittämän wohlaa emänsä riekasta.
2 Mos. 34: 26. 5 Mos. 14: 21.

20. Kago, minä lähetan Engeli-
lin sinun edelles warjelemaan sinun
tiellä: ja johdattamaan sinun siihen
paikkaan, kuin minä olen valmistanut.
2 Mos. 32: 34. Luku 33: 2. 5 Mos. 31: 3.

21. Pidä waari itsestä hänen kasi-
woinsa edesä, ja kuule hänen äänensä,
älä hänen mielidänsä pahoita: sillä ei
hän jätä rangaisemata teidän pilige-
kämymämme, sillä minun nimeni on
hänesä.

22. Waan jos sinä asterasti kuulet
hänen äänensä, ja teet kaikki kuin mi-
nä sinulle käsken; niin minä olen sinun
wihollises wihollinen, ja sinun wainojit-
tes wainoja.

23. Sillä minun Engelinä käy sinun
edelläs, ja johdatta sinun Amorealais-
ten, Hebealaisien, Beresealaisien, Ca-
nanealaisien, Derwealaisien ja Jebusae-
laisten tygö: ja minä häwitän heitä.

24. Niin ei sinun pidä kumartaman
heidän jumalittansa, eikä myös heitä
palweleman, eikä heidän tekoinsa jäl-
keen tekemän; mutta sinun pitää heidän
epäjumalansa heittämän pois, ja syö-
män heidän kuwansa rikki.

25. Mutta HERRA teidän Jumalattanne pitää teidän palveleman, niin hän sunaa sinun leipäs ja sinun wetes: ja minä otan sinulda pois kaikki sairaudet.

26. Ei yriskän leiken synnyttävään eikä hedelmätöin pidä oleman sinun maasas: ja minä tahdon täyttää sinun päinäs luguin. 5 Moos. 7: 14.

27. Minä lähetään minun pelkoni sinun edelles, ja hukutan kaiken Kansan jonga työ sinä menet: ja saatan heidät sinun wihollises patoon sinun edelles.

28. Minä lähetään hõrhläiset sinun edelles, jotka pitää ajaman pois sinun edelles Egeeralaiset, Cananealaiset ja Saphalaiset. 5 Moos. 7: 20. Jos. 24: 12.

29. Ja minä heitä aja ulos yhtenä minun sinun edestäs; ettei maa auti-
gi tulisi, eikä meidän pedot enänisi sinun waстан.

30. Wähittäin minä heitä ajan ulos sinun edestäs; jithenasti ettäs kaswat ja kaswat maan.

31. Ja minä panen sinun maas kaswat punaifesta merestä niin Philistea-
lajien mereen asti, ja korveista niin
meriaan asti: sillä minä annan maan
kaswajet sinun kätées, ajares heitä
ulos edestäs. 1 Moos. 15: 18.
1 Moos. 11: 24. 1 Kun. 8: 4: 21. Ps. 80: 12.

32. Ei sinun pidä liittoa tekemän heidän kansansa, eikä heidän jumalittansa kanssa. 2 Moos. 34: 12. 5 Moos. 7: 2.

33. Ei heidän pidä asuman sinun maas, ettei he kehoitaisi sinua syndiä tekemän minna waстан; niin ettäs
pöytä heidän jumalittansa, sillä se
on jumille pöytä. 5 Moos. 7: 3, 4.
Jos. 23: 13. Duom. 2: 3.

24. Lufu.

24. Kirja, liiton weri. Mooses Sinain
wuorella.

24. Hän sanoi Moserelle: astu HERRA-
n työ, sinä ja Aaron, Nadab
ja Abihu, ja seikemänkymmeniä wan-
hista Israelista: ja kumartakot ikenne
luona.

2. Mutta Mooses lähestyibn yrinän-
sä HERRAN työ, ja älkön muut lä-

hestyib: älkön myös kansa astuko yhdessä hänen kansansa.

3. Ja Mooses tuli ja jutteli kansalle kaikki HERRAN sanat, ja kaikki oikeudet. Niin vastais kaikki kansa yhdellä äänellä, ja sanoit: kaikki ne sanat kuin HERRA puhunut on, tahdomma me tehdä.

2 Moos. 19: 8. 5 Moos. 5: 27.

4. Niin kirjoitti Mooses kaikki HERRAN sanat, ja nousi warhain aamulla, ja rakensi altarin wuoren paltaan: kahdentoistakymmenen pakan kansa, kahdentoistakymmenen Israelin sukukunnan jälkeen.

5. Ja lähetti sinne nuoria miehiä Israelin lajista, jotka uhraisit polttouhria, ja kiitosuhria HERRalle, mulleista.

6. Ja Mooses otti puolen werestä ja pani maljoiin; mutta toisen puolen werestä priiškotti hän altarille.

7. Ja otti liiton kirjan, ja luki sen kansan kuorwain kuulden: ja he sanoit: kaikki kuin HERRA puhunut on, tahdomma me tehdä ja olla hänelle kuuliaiset.

8. Niin Mooses otti weren ja priiškotti kansan päälle, ja sanoit: Eago, tämä on liiton weri, jonga HERRA teki teidän kansanne kaikkein näiden sanain päälle.

1 Oet. 1: 2. Hebr. 9: 20.

9. Niin astui Mooses ja Aaron, Nadab ja Abihu yhdessä, ja seikemänkymmeniä Israelin wanhinda.

10. Ja näit Israelin Jumalan: hänen jalkainsa alla oli niinkuin teko Saphirin kirestä, ja kuin ike taiwas, kossa seijas on.

11. Eikä ojedanut kättänsä Israelin lasten päämiesten työ: Ja kuin he olit nähnet Jumalan, niin he sbit ja joit.

12. Ja HERRA sanoi Moserelle: astu yhdessä minun tygöni wuorelle, ja ole siellä: ja minä annan sinulle kiwiset taulut, ja lain, ja käskyt, kuin minä kirjoittanut olen, jotta sinun pitää heille opettaman.

13. Silloin nousi Mooses ja hänen palveliansa Josua: ja Mooses astui yhdessä Jumalan wuorelle.

14. Ja sanoi wanhimille: olkat

tässä siihenasti kuin me palajamme teidän työhöme: kaho, Aaron ja Hur ovat teidän työkänne: jolla joku asia on, se tulkaa heidän eteensä.

15. Koska Moses tuli nuorelle, niin pilvi peitti nuoren.

16. Ja HETran kunnia asui Sinain nuorella, ja pilvi peitti sen kuusi päivää: ja hän kugui Moseren, pilven keskellä seisemänä päivänä.

17. Ja HETran kunnia oli nähdä, niinkuin kulluttavainen tuli, nuoren kullullalla; Israelin lasten edessä.

18. Ja Moses meni keskelle pilvessä, ja astui ylös nuorelle: ja Moses oli nuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

2 Mos. 34: 8.

5 Mos. 9: 9, 18.

25. Luku.

Tabernakli, ylönnysuhri, arkki, armoistuin, pöytä, kyttiläjalta.

Ja HETra puhui Moseselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, että he tuovat minulle ylönnysuhrin: joka mieheldä jonga sydän hyvästä tahdosta sen anda, mitä teidän minun ylönnysuhrini ottaman.

2 Mos. 35: 5.

3. Ja tämä on ylönnysuhri, jonga teidän mitä ottaman heildä: kullaa ja hopeata ja vaskea.

4. Siniisiä willoja, purpurata, ja tulipunaisia willoja: niin myös kallisia liinaa ja wuohen karwoja.

5. Punaisita oinan nahkvoja, Techašhin nahkvoja, ja Sittimipuita.

6. Öljyä lampuihin, yrtejä woide öljyri, ja hywänhajullisia kaluja sauttamiseri.

7. Dnickinfiwiä, ja jifälle sowitz-tuja kiviä päällisraattesen ja kilpeen.

8. Ja heidän mitä tekemän minulle Pyhän: että minä asuisin heidän seansa.

Hebr. 9: 2.

9. Kaiken sen jälkeen kuin minä esotan sinulle Tabernaklin muodon, ja kaikkein sen astiain muodon: niin mitä teidän sen tekemän.

10. Tehlät Arkki Sittimipuuista: jonga pituus mitä oleman puolikolmatta kynnärätä, ja leveys puolitoista kynnärätä, ja korkeus puolitoista kynnärätä.

2 Mos. 37: 1.

11. Ja sinun mitä sen silaman puutalla kullalla, jifaldä ja ulkea mitä sinun sen silaman: ja sinun mitä tekemän kuldaisen wanden sen ymbärin.

12. Ja mitä myös walaman kullasta rengasta, jotta sinun mitä weman neljään kulmaan; niin että korenngasta ovat hänen yhdellä puolella, ja toiset kaxi rengasta toisella puolellansa.

13. Ja sinun mitä tekemän korenngastittimipuuista; ja silaman ne kullalla.

14. Ja mitä piistämän korenngastit gaisiin, Arkin sinulle; että niillä Arkkannetaisiin.

15. Sen Arkin rengasta mitä oleman korenngastit; ja ei pidä niistä wettämän ulos.

16. Ja sinun mitä paneman Arkkisen Todistusen, jonga minä sinulle annan.

2 Mos. 40: 20.

17. Sinun mitä myös tekemän Armoistuinimen puhtaasta kullasta; puolikolmatta kynnärätä pitkän, ja puolikolmatta kynnärätä lewiän.

2 Mos. 37: 6.

18. Ja sinun mitä tekemän korenngastit Cherubimia kullasta: waletusta kullasta mitä sinun ne tekemän, molembiin päihin Armoistuininda.

19. Ja tee yri Cherubimi tähän päähän ja toinen toiseen päähän molembiin päihin Armoistuininda teidän Cherubimit tekemän.

20. Ja ne Cherubimit mitä hapottaman silpensä sen ylihen, niin että he peittäwät Armoistuinimen siivillensä, ja heidän kahwensa mitä oleman toisen toisensa puoleen: ja Cherubimin kahwot mitä oleman Armoistuininda päin.

Hebr. 9: 5.

21. Ja sinun mitä asettaman Armoistuinimen Arkin päälle; ja paneman Arkkisen Todistusen, jonga minä sinulle annan.

22. Ja siinä minä sinulle olen saattamalla, ja puhuttelen sinua Armoistuinimen, kahden Cherubimin wälillä, jotka ovat todistusen Arkin päällä: kaikkia mitä minä sinun kaiken seansa Israelin lapsille.

4 Mos. 7: 89.

23. Ja sinun pitää tekemän pöydän Sittimipuusta: kahta kynnärätä pitää oleman hänen pituudensa, ja kynnärätä hänen leveydensä, ja puoldatoista kynnärätä hänen korkeudensa.

24. Ja sinun pitää silaman sen puolella kullalla; ja tekemän ympärinsä sen päälle kullaisen wanden.

2 Mos. 37: 11.

25. Ja sinun pitää tekemän wanden ympärinsä kummendä korkean; ja tekemän kullaisen palden wanden ympärinsä.

26. Ja sinun pitää siihen tekemän kolme kullaista rengasta; ja paneman kymmen neljään kulmaan, jotka ovat kynnärät jalan päällä.

27. Juri wanden kohdalla pitää ne kymmen kynnärätä, että niihin taittaisiin kynnärät, joilla pöytä kannettaisiin.

28. Ja sinun pitää tekemän ne kolme Sittimipuusta, ja silaman kullalla: ja pöytä niillä kannettaman.

29. Ja sinun pitää siihen myös tekemän sen fatit, ja lujikat, ja maljat, ja kynnärät, joilla ulos ja sisälle kaatan: kynnärät kullasta pitää sinun ne tekemän.

30. Ja sinun pitää paneman aina kynnärät minun eteeni kynnärät leivät.

1 Mos. 24: 6. 1 Sam. 21: 6.

31. Sinun pitää myös tekemän kynnärätjalan puhtaista kullasta: waletusta kullasta pitää se kynnärätjalan tehtämän, kynnärät wari haaraansa, maljainansa, kynnärät ja kullakaisen kynnärät pitää siitä tekemän.

32. Kynnärät haaraa pitää kynnärät ulos kynnärät kynnärät: kolme kynnärätjalan kynnärät hänen yhdestä kynnärätjään, ja kolme kynnärätjalan haaraa hänen toiselta kynnärätjään.

33. Ja pitää oleman kolme maljaa kynnärät mandelpähkinät, yhdessä haaraa, niin myös kynnärät ja kullainen; ja kolme mandelpähkinän nuotoista kynnärät toisessa haaraassa, ja kynnärät ja kullainen: niin pitää oleman niissä kynnärät haaraassa, jotka kynnärätjalasta ulos kynnärät.

34. Mutta kynnärätjalasta pitää oleman kolme maljaa mandelen nuotoista, ja siihen kynnärät ja kullaiset.

35. Nimittäin yksi kynnärät kahden

haaran alla, ja taas yksi kynnärät toista kahden haaran alla, ja vielä yksi kynnärät kahden (jälkimmäisen) haaran alla; niissä kynnärät haaraassa jotka kynnärätjalasta ulos kynnärät.

36. Niiden kynnärät ja niiden haarat pitää siitä oleman: ja kaikkityyni pitää oleman waletusta puhtaista kullasta.

37. Ja sinun pitää tekemän seitsemän lampua sen päälle: jotka lamput pitää yhtytettämän, niin että ne walettaisivat toinen toisensa kohdalla.

38. Ja kynnärät niissä ja sammutus kalut puhtaista kullasta.

39. Yhdestä leivikästä puhtaista kullasta, pitää sinun sen tekemän: kaikkein näiden astiain kanssa.

40. Niin kynnärät, ja tee sen muodon jälkeen, kuin sinä näit wuorella.

Ap. 2: 7: 44. Hebr. 8: 5.

26. E u f u.

Tabernaklin rakennus ja muoto.

Ja Tabernaklin pitää sinun tekemän kymmeneestä waatteesta: kalliista keratuisista liinalangoista, sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista willoista. Cherubimin sinun pitää tekemän taitawasti sen päälle.

2 Mos. 36: 8.

2. Kynnärät waatten pituus pitää oleman kahdeksan kynnärätä kolmattakymmendä, ja leveys pitää oleman neljä kynnärätä: ja niillä kaikilla waatteilla pitää yksi mitta oleman.

3. Wiisi waatetta pitää yhdistettämän toinen toisensa, ja taas wiisi yhdistettämän toinen toisensa.

4. Sinun pitää myös tekemän silmukset sinisillä willoista ensimmäisen waatten reunaan, äärimäiset kulmat yhteen sidotta: ja niin sinun pitää tekemän äärimäisen waatten reunaan, sen kulmat yhteenpanda toistamiseen.

5. Sinun pitää tekemän wiisikymmendä silmusta ensimmäiseen waatteeseen; niin myös wiisikymmendä silmusta äärelle waatetta joka toisessa yhdistyessä on; ja silmukset pitää oleman toinen toisensa kohdalla.

6. Ja sinun pitää tekemän wiisikymmendä kullaista koukua: ja ne waattet yhdistämän toinen toisensa niillä kou-

kuilla, niin että se tulis yhdeksi Tabernakliksi.

7. Ja sinun pitää tekemän yritoista-kymmendä waatetta wuohen karvoista, peitteyi Tabernaklin päälle.

2 Mos. 36: 14.

8. Jokaisen waatten pituuden pitää oleman kolmekymmendä kynnärätä, ja leveyden nelsä kynnärätä. Ja kaikki yritoistakymmendä pitää oleman yhden suurudet.

9. Wiisi waatetta pitää sinun toinen toiseensa yhdistämän erinänsä, ja myöskuuksi waatetta erinänsä: niin että seet sen kummenen waatten karkertaiseksi etiseldä puolen Tabernaklia.

10. Ja sinun pitää tekemän wiisikymmendä silmusta, enjinmäisen waatten reunaan, äärelle, joita se yhdistetään: ja myöskymmendä silmuja siihen waatten reunaan, joita se toinen kerta yhdistetään.

11. Niin myösk pitää sinun tekemän wiisikymmendä warkikoukua: ja paneman koukut silmuksiin, ja yhdistämän majan, että se olis yri maja.

12. Waan se liika kuin ylige jää Tabernaklin waatteesta: nimittäin puolen siitä sijari jääneistä waatteesta, pitää sinun andaman rippua ylige Tabernaklin, perän puolella.

13. Ja yri kynnärä pitää oleman yhdellä ja yri kynnärä toisella puolen, sen ylige jäänen Majan waatten pituudesta: sen pitää rippuman Tabernaklin siivuilla siellä ja täällä, sitä peittämässä.

14. Mutta tämän ensimmäisen peitten päälle, sinun pitää tekemän toisen peitten punaisista oinan nahwoista: ja wielä sitten ylimmäisen peitten Tehaschin nahwoista.

2 Mos. 36: 19.

15. Sinun pitää myösk tekemän Tabernaklin laudat, sittimipuusta, pystyällä olemaan.

2 Mos. 36: 20.

16. Jokaisen laudan pituus pitää oleman kymmenen kynnärätä: waan leveys puoli toista kynnärätä.

17. Kari waarnaa pitää jokaise laudasa oleman, niin että he taitaisinhdistettä toinen toiseensa. Näin pitää sinun tekemän kaikki Tabernaklin laudat.

18. Ja sinun pitää tekemän Taber-

naklin laudat, niin että karkkymmenen lautaa pitää oleman etelän puolella.

19. Ja neljäkymmendä hopiajalakaa pitää sinun tekemän kahdenkymmene laudan ala: niin että jokaisen laudalla pitää oleman karki jalkaa, häne kahden waarnansa päällä.

20. Niin myösk Majan toisella siivulla pohjan puolella, pitää oleman karkkymmenen lautaa.

21. Ja neljäkymmendä hopiajalakaa aina karki jalkaa kungin laudan alla.

22. Mutta perälle Tabernaklia lämpeen päin, pitää sinun tekemän kuuksilautaa.

23. Ja karki lautaa pitää sinun tekemän Tabernaklin perälle, niihin kahden kulmaan.

24. Niin että kumbikin niistä taitaisinhdistettä silmurella sekä alhalla, että ylhäällä: yhdellä tavalla pitää molemmista kulumista yhdistettämän kulumakissoilla.

25. Niin että yhteen olis kahden lautaa, ja heidän hopiajalakansa kuuksitoistakymmendä: aina karki jalkaa kungin laudan alla.

26. Sinun pitää myösk tekemän korennot sittimipuusta: wiisi niihin lautoin, jotka yhdellä Tabernaklin siivulla ovat.

27. Ja wiisi korendota niihin lautoin, kuin toisella Tabernaklin siivulla ovat: ja wiisi korendota myösk niihin lautoin, jotka perällä Tabernaklia ovat, lännen päin.

28. Ja kessimäinen korendo pitää kesseldä lautoja käymän yhdeksi kulumasta niin toiseen.

29. Ja sinun pitää laudat kullalla silaman, ja kullasta rengat niihin tekemän, joshinga korennot pistetään: ja sinun pitää myösk korennot kullalla silaman.

30. Ja niin pitää sinun Tabernaklin pystyälle paneman, sen muodon jälkeen, kuin sinä näit wuorella.

2 Mos. 25: 9.

31. Estriipun pitää myösk sinun tekemän sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista willoista; niin myösk kalliista kerratuista liinalangoista: ja tekemän Cherubinit sen päälle taitawasti.

2 Mos. 36: 35

32. Ja ſinun pitää ripuſtaman ſen neljän Sittimipuifen kullalla ſilatum paſan päälle: ja niiden kullaiſet koukut, neljän hopiajalan päälle.

33. Ja ſinun pitää ripuſtaman eſiripun koululle, ja todistus Arkin ſisälliselle puolelle eſirippua paneman: niin että eſirippu oliſi teille croitus Pyhän ja kaikkein Pyhimmän waibella.

34. Armoituimen pitää ſinun myös paneman todistus Arkin päälle, ſiiben kaikin Pyhimypään. Hebr. 9: 5.

35. Ja paneman pöydän ulkoiselle puolelle eſirippua, ja kyntiläjalan pöydän keskelle, päivän puolelle Tabernakliin: niin että pöytä ſeiſoo pohjaa päin.

36. Ja ſinun pitää tekemän peitto-vaarten Tabernaklin oween, ſiniſiſtä, purpuraiſta ja tulipunaiſta willoiſta, näin myös kalliista kerratuſta liinalangasta, taitawaſti ummellun.

37. Tätä peitto-vaatetta warten, pitää ſinun tekemän wiifi paſaſta Sittimupuifen ja ne kullalla ſilaman, ja koulun pitää oleman kullaſta: ja ſinun pitää ſilaman niille wiifi waſiſta jalkaa.

27. Eufu.

Waki Altari, piha, walitus öliw.

Ja ſinun pitää tekemän myös Altarin Sittimipuunſta: wiittä kynnärätä pitää oleman pituuden, ja wiittä kynnärätä leveyden: neljäkulmaiſen pitää ſen Altarin oleman, ja kolme kynnärätä hänen korkeudessa. 2 Moſ. 38: 1.

2. Sauret ſinun pitää myös tekemän hänen neljään kulmaansa: ſiitä pitää hänen ſarwensa oleman; ja ſinun pitää ſen waſkella ſilaman.

3. Tee myös hänen patansa, joihin waſka korjatan, ja lapionsa, ja maljakko, ja tadikkonsa ja hiilikattilansa: kaikki hänen kalunsa pitää ſinun waſkeſta tekemän.

4. Ja ſinun pitää myös tekemän häntä kaikin, niinkuin werkon waſkeſta: ja tekemän ſen werkon päälle neljä kynnärätä hänen neljään kulmaansa.

5. Sinun pitää ſen paneman alhaalla Altarin ymbärinſä: niin että ſe waſki ulottu keſkelle Altarita.

6. Ja ſinun pitää tekemän Sittimipuifet korennot Altarille; ja ſilaman ne waſkella.

7. Ja pitää piſtämän korennot renkaitſiin: niin että korennot owat kahden puolen Altarita, joilla ſe kanteſtaſiin.

8. Ja laudoiſta pitää ſinun ſen tekemän, niin että ſe on tyhjä ſifaldä: niinkuin ſinulle oſotettiin wuorella, niin ſe tehtämän pitää.

9. Sinun pitää myös tekemän Tabernaklin pihan meren puolelle; ja pihan waattet pitää oleman kalliista kerratuſta liinaſta, ſata kynnärätä pitää oleman yhden ſivun pituus. 2 Moſ. 38: 9.

10. Ja hänen paſaitansa pitää oleman karkikymmeniä, kahdenkymmenen waſkijalan päällä; ja paſaſten koulut, ja heidän wyöſä hopiaſta.

11. Niin myös pohjan puoleen, piituidelle pitää oleman eſiwaattet ſata kynnärätä pitkät: ja karkikymmeniä ſen paſaſta kahdenkymmenen waſki jalan päällä, paſaſten koulut wöinenſä hopiaſta.

12. Mutta pihan lawindelle lännen puoleen, pitää oleman waattet, wiifikymmeniä kynnärätä pitkät: ja kymmenen paſaſta kymmenen jalan päällä.

13. Ja itään päin, pihan lawiuden pitää oleman wiifikymmeniä kynnärätä.

14. Niin että waattella yhdellä puolella on wiiftoiſtakymmeniä kynnärätä: ja kolme paſaſta kolmen jalan päällä.

15. Ja wiiftoiſtakymmeniä kynnärätä toiſella puolella, ſiiben myös kolme paſaſta kolmen jalan päällä.

16. Mutta pihan läpikäytäväſä pitää oleman hyri waate kahdakymmeniä kynnärätä lewiä, ſiniſiſtä, purpuraiſta ja tulipunaiſta willoiſta, ja kalliista kerratuſta liinalangasta taitawaſti ummellun: ſiiben myös neljä paſaſta neljän jalan päällä.

17. Kaikilla paſailla ymbärinſä pihan pitää oleman hopia wandet, hopia koulut, ja waſkifet jalat.

18. Ja pihan pituus pitää oleman ſata kynnärätä, ja leveys kaikelda kohtaa wiifikymmeniä, ja korkeus wiifi

Kynnärätä, kalliista kerratuista liinasta: ja heidän jalkansa vaasteja.

19. Kaikki Tabernaklin astiat, kuin kaikkein puusevellyksen tarvitut: kaikki hänen vaarnaansa ja kaikki pihan vaarnat pitää oleman vaasteja.

20. Ja käy Iisraelin lapsille, että he toiset sinulle kaikkein selkiämbää öljypuun öljyä puserrettua, walkenderi; että lampu aina palais.

21. Seurakunnan majasa ulkoisella puolella esirippua, joka on Todistuksen edestä, pitää Aron poikainensa sen toimittaman, (valiustamaan) ehtoista niin aamun aiti, H&Hran edestä. Se pitää tulle oleman ikaikainen säätty heidän sukunimiansa, Iisraelin lasten seasa.

2 Mos. 30: 8. 3 Mos. 24: 3.

28. Luv.

Aaronin ja hänen poikainsa waattet.

Ja sinun pitää ottaman työssä sinun welsjes Aaronin poikainensa Iisraelin lasten seasta, että hän olis minun Pappini: Aaron ja hänen poikansa Nadab, Abihu, Eleazar ja Ithamar.

2. Ja sinun pitää tekemän welsjes Aaronille pyhät waattet: kunniaxi ja kunnisturexi.

2 Mos. 39: 1.

3. Sinun pitää myös puhuman kaikkein niiden kansa, joilla taitawa sydän on, jotka minä taidon hengellä täyttänyt olen; että he tekewät waatteita Aaronille hänen pyhittämisensä, että hän olis minun Pappini.

4. Ja nämät ovat waattet, jotka heidän tekemän pitää: kilpi, päälliswaate, hame, ahdashame, hiippa ja wyö. Ja näin pitää heidän tekemän sinun welsjes Aaronille ja hänen pojillensa pyhät waattet, että hän minun Pappini olis.

5. Siihen pitää heidän ottaman kuldasta, sinistä, purpuraisista ja tulipunaisista willoja, ja kalliista liinaa.

6. Päälliswaatten pitää heidän tekemän kullasta, ja sinisistä, purpuraisista ja tulipunaisista willoista, ja kalliista kerratuista liinasta, taitawasti.

2 Mos. 39: 2.

7. Että se yhdistettäisiin molempain

olkain päältä, ja sidotaisiin yhteen molemmilla puolilla.

8. Ja hänen päälliswaattensa wäkin sen päällä on, pitää oleman yhdellä tavalla tehty, kullasta, sinisillä, purpuraisilla ja tulipunaisilla willoilla, ja kalliista kerratuista liinalangasta.

9. Ja sinun pitää ottaman kaxi Dschin kiveä; ja kairwaman niihin Iisraelin poikain nimet.

10. Heidän kuusi nimeensä yhteen kiveen, ja toiset kuusi nimeä toiseen kiveen, sen jälkeen kuin he syntymänsä ovat.

11. Niinkuin kivenwuolia sinetti kairwaa, pitää sinun taitawasti kairwaman niihin kahteen kiveen Iisraelin lasten nimet, ja ne kuldaan sisälle sulkeinan.

12. Ja sinun pitää ne molemmat kivet paucaman hartioille päälliswaatteseen, että ne ovat muisto kivet Iisraelin lapsille: ja Aaronin pitää kandaan heidän nimensä H&Hran edessä molemmilla olillansa muistoksi.

13. Ja sinun pitää tekemän kullasta nastat.

14. Ja kahdet wiliat puhtaista kullasta, joilla pääät ovat, pitää sinun tekemän, taitawasti wäätty: ne wäätty wiliat pitää sinun yhdistämän nastoihin.

15. Wirankilwen pitää sinun myös tekemän taitawasti, niinkuin päälliswaattengin pitää sinun sen tekemän: kullasta, sinisistä ja purpuraisista, ja tulipunaisista willoista, ja kerratuista kalliin liinan langasta sinun sen tekemän pitää.

2 Mos. 39: 3.

16. Neljäkulmaisen pitää sen oleman ja karikertaisen, kammunen leveys hänen pituudensa, ja kammunen leveydensä.

17. Ja sinun pitää täyttämän sen täyttämys kiviillä, neljällä kirkwiruilla. Ensimmäinen riwi pitää oleman Sardin, Topaz, Smaragdi.

18. Toinen riwi: Rubiin, Saphiir, Demanti.

19. Kolmas riwi: Lincurius, Achat ja Amethisti.

20. Neljäs riwi: Turkos, Onix ja Jaspis: kuldaan pitää ne istutettaman kaikilla riweillä.

21. Ja

21. Ja ne kivet pitää oleman kahdentyskymmenen Israelin lasten nimien jälkeen, kaitvetut kivenvuolialda jokainen nimeldänsä: kahdentyskymmenen sukukunnan jälkeen.

22. Ja sinun pitää tekemän wiljat kilpeen yhden pitudet, taitawaisti wäärä, puhtaista kullasta.

23. Ja sinun pitää tekemän kilpeen kivi kuldarengasta, ja paneman ne molemmat rengat kahteen kilpeen kulmaan.

24. Ja piistämän ne kivi kuldawiljan kahteen rengaseen kilpeen kulmiin.

25. Mutta ne kivi päättä niistä kahtea wiljasta, pitää sinun andaman toisa kahteen nastaan, ja paneman päälisäwaatteeseen hartioille, toinen toisensa kohdalle.

26. Ja sinun pitää tekemän kivi kuldarengasta, ja paneman ne molemmat kilpeen kulmiin: sen reunaan sisäpuolelle puolelle päälisäwaatetta.

27. Ja sinun pitää taas tekemän kivi kuldarengasta, ja paneman ne päälisäwaatteen molemmille olkapäille toinen toisensa kohdalle, alaspäin, sen saumaa kahden waarten wyön päälle.

28. Ja rindawaate pitää yhdistettämän renkaillansa siinifellä sitellä päälisäwaatteen renkaihin, niin että se olisi päälisäwaatetta liki; ettei rindawaate olisi päälisäwaatetta.

29. Ja niin pitää Aronin kanda Israelin lasten nimet wirankilpen sydämensä päällä, koska hän Pyhäälle sisälle menee; muistoyi HERAN edessä alinomaisesti.

30. Ja sinun pitää paneman wirankilpen walkendet ja täydellisydet, jotka on oleman Aronin sydämen päällä, koska hän menee HERAN eteen. Ja pitää Aronin kandan Israelin lasten olkuiden sydämensä päällä aina HERAN edessä. 3 Moos. 8: 8. 1 Moos. 27: 21. 5 Moos. 33: 8. Efr. 2: 63.

31. Sinun pitää myös tekemän päälisäwaatteen ala hamen, kaiken siinifissä wäärä. 2 Moos. 39: 22.

32. Ja plinnä siinä pitää keskellä hamen pään läpi: ja sepalus sen läpi wääränsä, pallistettu yhteen niin kuin panharin läpi, ettei se keskikäisi.

33. Ja alhalle hänen liepeisiinsä pi-

tä sinun tekemän niinkuin Granatin omenat siinifistä, purpuraisista ja tulipunaisista willoista ympärinsä: ja niiden keskelle kullaiset kukkiset ympärinsä.

34. Niin että siinä on kullainen kulkkuinen, ja sitälkin Granatin omena: ja taas kullainen kulkkuinen Granatin omenan kansa, wääränsä hamen liepeitä.

35. Ja Aron pitää sen päällensä pitämän, koska hän palvelusen teke; niin että siitä kullan kulina, koska hän menee Pyhään, HERAN eteen, ja koska hän käy ulos; ettei hän kuoliisi.

36. Sinun pitää myös tekemän ogalehden puhtaista kullasta: ja kahraman siihen, niinkuin sinetti kaitvetan, HERAN PYHÄÄN. 2 Moos. 39: 30.

37. Ja sinun pitää sen sitoman siinifellä langalla, niin että se on hiipan päällä: etisellä puolella hiippaa sen pitää oleman.

38. Ja sen pitää oleman Aronin ogalla, niin että Aron kanda pyhäin wääräyden, kuin Israelin lapset pyhitävät, kaikissa heidän pyhydensä lahoissa. Ja se pitää alinomati oleman hänen ogasansa, heille mielisnoisoyi HERAN edessä.

39. Sinun pitää myös tekemän ah-tan hamen kalliista liinasta, ja hiipan kalliista liinasta: ja taitawaisti unmel-lun wyön pitää sinun myös tekemän. 2 Moos. 39: 27.

40. Ja Aronin pojille pitää sinun tekemän hamaita, wöitä ja hiipoja; kunniaxi ja kaunistuxeyi.

41. Ja sinun pitää ne puettaman welses Aronin ja hänen poikainsa welle: ja pitää woitteleman heitä, ja täyttämän heidän kätensä, ja pyhittämän heitä, että he olisit minun Pappini. 3 Moos. 8: 12.

42. Ja pitää tekemän heille liinaiset alaswaattet, peittärensä heidän häpylihansa: kupeista niin reisiin asti pitää ne oleman.

43. Ja Aron poikinensa pitää ne yllänsä pitämän, koska he menewät seurakunnan Diasaan, eli koska he lähestywät Altarita palvelusta tekemään Pyhästä, ettei heille kostetaisi heidän wääräyttänensä, ja kuoliisi. Ec pitää ole-

man hänelle ja hänen siemenellensä hänen jälkeensä ijanlaskiainen sääty.

29. Lufu.

Aaronin vihkimys ja osa. Kaksi polttouhrin. Jumalan pohuus.

Ja tämä on se kuin sinun pitää tekemän heille, pyhittäes heitä, että he olisit minun Pappini. Ota yri mieri mulli, ja kaxi virhetöindä oinasta.

^{3 Mos. 8: 2.}

2. Ja happamattomia leipiä ja happamattomia kyrsiä sekoitettuja öljyllä, ja happamattomia ohuita kyrsiä voidelluita öljyllä: nisuisista jauhoista pitää sinun ne tekemän.

3. Ja sinun pitää paneman ne korin, ja korisa ne kaudaman edes: niin myös mullin ja ne kaxi oinasta.

4. Ja sinun pitää tuoman Aaronin poikinesa, seurakunnan majan oven eteen, ja pesemän heitä vedellä.

^{3 Mos. 8: 6.}

5. Ja sinun pitää ottaman waattet, ja puettaman Aaronin ylle, sen ahtan hamen ja päälliswaate hamen, ja päälliswaatten ja rindawaatten: ja wyöttämän hänen päälliswaatten wyöllä.

6. Sinun pitää myös paneman hiipan hänen päähänsä, ja lasteman pyhän krunnun hiipan päälle.

7. Ja ottaman voidellusöljyn, ja voidattaman hänen päänsä päälle; ja woiteleman händä.

^{3 Mos. 8: 12.}

8. Ja hänen poikansa anna tulla edes, ja pueta heidän yllensä ahtat hamet.

9. Ja sinun pitää wyöttämän heidän wyöllä, sekä Aaronin että hänen poikansa, ja paneman hiipat heidän päähänsä, että heillä olis Pappens ijanlaskiksi säädyri: Ja sinun pitää täyttämän Aaronin käden ja hänen poikainsa käden.

10. Ja sinun pitää tuoman mullin seurakunnan majan eteen: Ja Aaronin poikinesa pitää paneman kätensä mullin päälle.

^{3 Mos. 1: 3. Lufu 8: 14.}

11. Niin sinun pitää teuraustaman mullin HETran edesä; seurakunnan majan oven tyfönä.

12. Ja sinun pitää ottaman mullin werestä, ja siuruman formellas Altarin

farwiin; mutta kaikki se muu weri wuodata Altarin pohjaan.

13. Ja sinun pitää ottaman kaiken lihawuden kuin sisällyhet peittä, ja mayan kalwon, ja molemmat munaskuut, ja lihawuden joka on niiden päällä, ja polttaman Altarilla.

^{3 Mos. 3: 3.}

14. Mutta mullin lihan ja hänen wuotansa ja rapansa pitää sinun polttaman tulella ulkona leirijä: sillä se on rikosuhri.

^{3 Mos. 4: 14. Lufu 8: 17.}

15. Yhden oinan pitää sinun myös ottaman: ja Aaronin poikinesa pitää paneman heidän kätensä sen oinan pään päälle.

^{3 Mos. 8: 18.}

16. Ja sinun pitää teuraustaman oinan: ja ottaman hänen werensä, ja priiskottaman Altarille ymbärinsä.

17. Mutta oinan pitää sinun leiklaman kappaleiri: ja pesemän hänen sisällyhensä ja jalkansa, ja paneman sen hänen kappaldensa ja päänsä päälle.

18. Ja polttaman koko oinan Altarilla; sillä se on polttouhuri HETralle: makia hajui ja tuli HETralle.

19. Toisen oinan pitää sinun myös ottaman, ja Aaron poikinesa pitää paneman kätensä oinan pään päälle.

^{3 Mos. 8: 22.}

20. Ja sinun pitää teuraustaman oinan, ja ottaman hänen werestänsä, ja siuruman Aaronin ja hänen poikainsa oikian korwan lehteen, ja oikian käden pentaloon, ja heidän oikian jalkansa isohu warpaseen: ja priiskottaman weren Altarille ymbärinsä.

21. Ja sinun pitää ottaman werestä kuin Altarilla on, ja voidellusöljyä, ja priiskottaman Aaronin ja hänen waatettensa päälle, ja hänen poikainsa ja heidän waatettensa päälle; niin hän tulee pyhäri ihe waatteinensa, ja hänen poikansa waatteinensa.

22. Sitte pitää sinun ottaman oinasta lihawuden, ja saparon, ja sen lihawuden kuin sisällyhet peittä, ja mayan kalwon, ja molemmat munaskuut, niin myös sen lihawuden kuin niiden päällä on, ja oikian laran: Sillä se on täyttämisen oinas.

23. Ja yhden kyrjän leipää, ja yhden

öljykyrjän, ja ohuen kyrjän kerijä, joſa happamatemat leivät ovat **SE**Tran edeſä.

24. Ja ſiunin pitä paneman kaiſki nämät Aaronin ja hänen poikainſa kätten päälle: ja häälyttämän ne häälytyxi **SE**Tralle.

25. Ja niin pitä ſiunin ne ottaman heidän käſſiänſä, ja polttaman **Alta**rilla polttouhrixi ja makiari hajuxi **SE**Tralle: ſillä ſe on **SE**Tran tuli.

26. Ja ſiunin pitä ottaman rinnan Aaronin täyttämisen einasta, ja pitä ſen häälyttämän häälytyshuhtixi **SE**Tran eteen: ja ſe pitä oleman ſiunin oſas.

27. Ja ſiunin pitä pyhittämän häälytyshuhtimän ja ylömyſlainan, joka häälytetty ja plötty on; Aaronin ja hänen poikainſa täyttämisen einasta.

28. Ja ſen pitä oleman Aaronille ja hänen pojillenſa iſankaikkixi ſäädyxi **Iſraelin** lapſilda; ſillä ſe on ylömyſhuhtixi: ja ylömyſhuhtin pitä oleman **SE**Tran oman **Iſraelin** lapſilda, heidän kiitöshuhtixiſanſa ja ylömyſhuhtixiſanſa.
3 Moſ. 7: 34. Luku 10: 14.

29. Mutta Aaronin pyhät waattet pitä oleman hänen poijillanſa hänen iſſeänſä; että heidän pitä niixiä woitelaman, ja heidän kätensä täyttämän.

30. Joka hänen poijitainſa tulee Paappi hänen ſiaanſa, ſen pitä pukeman ne illenſä ſeikemän päiwää; jonga pitä käymän ſeurakunnan majaan palvelemaan Pyhäſä.

31. Sinun pitä myöſ ottaman täyttämisen einan; ja keittämän ſen lihan pyhäſä ſaſa.

32. Ja Aaronin poikuienſa pitä syömän ſen einan lihan, ja leivän joka on kerijä, ſeurakunnan majan oven edeſä.
3 Moſ. 8: 31. Luku 24: 9.

33. Ja niiden pitä ne ſyömän jota niiden kautta ſeivitetyt ovat, täyttämän heidän käſiänſä, ja pyhitettä heitä. Ei muukalaiſen pidä ſitä ſyömän, ſillä ſe on pyhä.

34. Jos jotalin tähteri jää täyttämisen lihaſta ja leiväſtä aamun aſti; ſen pitä ſiunin polttaman tuleſa: ei ſitä pidä ſyömän, ſillä ſe on pyhä.

35. Ja näin pitä ſiunin tekemän Aaronille ja hänen pojillenſa, kaiken ſen jälkeen kuin minä ſimulle käſkenyt olen: Seikemän päiwää pitä ſiunin heidän kätensä täyttämän.

36. Ja jokapäiwä teuraſtaman muliin riköshuhtin ſeivinnöxi. Ja ſiunin pitä puhdiſtaman **Alta**rarin, koſkaſ ſeivindota uhrat ſen päällä: ja woiteleman ſen, ettäſ ſen pyhitäxiſit.

37. Ja ſeikemän päiwää pitä ſiunin puhdiſtaman **Alta**rarin, ja pyhittämän ſen: ja ſe **Alta**rari pitä oleman kaiſkein pyhin. Mitä itänänſä ſiihen **Alta**rariin tarttu, ſe on pyhitetty.

38. Ja tämä on ſe kuin ſiunin pitä tekemän **Alta**rilla: Kaxi wuoſikunniſta karigaa pitä ſiunin uhraman jokapäiwä ſen päällä.

39. Yhden karigan aamulla, ja toiſen karigan pitä ſiunin uhraman kahden ehton wälillä.
4 Moſ. 28: 3, 4.

40. Ja kymmenennen oſan ſauhoja, ſekoitettu neljämereen **Hiiniä**, puſeretun öljyn kannaſa. Ja neljämeren **Hiiniä** wiinaa juomahuhtixi, yhdelle karigalle.

41. Ja toiſen karigan pitä ſiunin uhraman kahden ehton wälillä: niin kuin aamullixen ruokahuhtin ja juomahuhtin pitä ſiunin ſen uhraman **SE**Tralle makiari hajuxi ja tulexi.

42. Tämä on alinomainen polttouhri teidän ſukikunnillemme ſeurakunnan majan oven tykönä **SE**Tran edeſä: kuſa minä olen ſaapuilla teille, ja puhun ſinulle.

43. Siellä minä **Iſraelin** lapſille olen ſaapuilla: ja ſe pyhitetän minun kunniaſani.

44. Ja minä pyhitän todixen majan **Alta**reinenſa, ja pyhitän Aaronin poikuienſa minulle Paappi.

45. Ja aſun **Iſraelin** laſten ſeaſa, ja olen heidän **Jumalanſa**.
3 Moſ. 26: 11. 2 Ect. 6: 16.

46. Ja heidän pitä tietämän, että minä olen **SE**Tra heidän **Jumalanſa**, joka heidän johdatin **Egyptin** maalda, että minä aſuijin heidän ſeaſanſa. Minä olen **SE**Tra heidän **Jumalanſa**.

30. Lufu.

Suiqutus Altari, sowingoraha, pesoastia, woibellus ölö, pyhän suiquturen aine.

Sinun pitä myöds tekemän suiqutus Altarin suiqutetta: sittimipuusta sinun sen tekemän pitä. ^{2 Mos. 37: 25.}

2. Kynnärätä pitä oleman hänen pituudensa ja kynnärätä leweydensä; nelikulmaisen pitä sen oleman, ja kaxi kynnärätä hänen korkeudensa: siitä myöds pitä oleman hänen sarwensa.

3. Ja sinun pitä silaman sen puh-talla kullalla, hänen lakensa ja seinän-sä ymbärinsä, ja sen sarwet. Ja sinun pitä tekemän kullaisen wanden sen ym-bärinsä.

4. Ja kaxi kullaista rengasta pitä sinun tekemän, molemmille tahwoille kahteen hänen kulmaansa wanden ala; että korennot niihin pistetäisiin, joilla se kannetäisiin.

5. Sinun pitä myöds tekemän ko-rennot sittimipuusta: ja silaman ne kullalla.

6. Ja asettaman se esiripun eteen, joka on todistus Urkin edesä; Urmois-tuimen edesä, joka on todisturen pääl-lä: siellä minä tulen sinun tygös.

7. Ja Aaronin pitä sen päällä polt-taman hywänhajulista suiqutusta: joka aamu, koska hän walmistaa kyntilät, pitä hänen sen suiquttaman.

8. Niin myöds koska Aaron sytyttä kyntilät kahden ehton wälillä, pitä hä-nen sen suiquttaman: sen suiquturen pitä oleman alinomaisen HETran ede-sä, teidän sukukunnissanne.

9. Ei teidän pidä yhtän muukalais-ta suiqutusta tekemän sen päällä, eli polttouhria, eli ruokauhria; eikä myöds juomauhria uhraman sen päällä. ^{3 Mos. 10: 1.}

10. Ja Aaronin pitä sen sar-wein päällä sowingorahan Ferran wuodesa: rikouhriin werestä pitä hänen sen päällä Ferran wuodesa sowingorahan teidän sukukunn-sanne: se on kaikkein pyhin HETralle. ^{Hebr. 9: 7. Luku 10: 14.}

11. Ja HETra puhui Moserelle, sanoden:

12. Koskas Israelin lapset luettelet,

niin heidän pitä igekungin sielunsa edes-tä andaman seiwinnon HETralle, koska he luettelet; ettei heidän päällensä joku rangastus tullisi, koska he luettelet.

13. Ja pitä jokaisen, joka lugusa on, andaman puolen Sikkä, Pyhän Sikkäin jälkeen: Sikki maraa kaxikym-mendä Gerahita: puoli Sikkäiä pitä e-leman HETran ylönnysuhri. ^{3 Mos. 27: 25. 4 Mos. 3: 47. Hes. 45: 12.}

14. Joka kahdenkymmenen wuotisen lugusa löytän ja sen ylisen: sen pitä andaman HETralle ylönnysuhriin. ^{4 Mos. 1: 3.}

15. Warallisen ei pida siihen lisä-män, ja köyhän ei pida wähendämän puolesta Sikkäistä: koska he andawat HETralle ylönnysuhriin teidän sieluin-ne sowingorai.

16. Ja sinun pitä sowingorahan et-taman Israelin lapsilda, ia andaman sen seurakunnan Diajan palveluxeri: ja sen pitä Israelin lapsille muistoyi oleman HETran edesä, että teidän sielunne sowingoraitäisiin.

17. Niin HETra taas puhui Mo-serelle, sanoden:

18. Sinun pitä myöds tekemän was-tisen pesoastian, wastijalan kansa, pes-femistä warten: ja sen pitä sinun aset-taman seurakunnan majan ja Altarin waihelle, ja paneman siihen wettä. ^{2 Mos. 38: 8. Luku 40: 30.}

19. Että Aaron ja hänen poikansa pesiit siitä kätensä ja jalkansa.

20. Koska he menevät seurakunnan majaan, pitä heidän igensä pesemän wedellä, ettei he kuoliisi: taikka koska he lähestywät Altarin tygö palwele-maan HETraa sawuuhriilla.

21. Ja heidän pitä pesemän kätensä ja jalkansa, ettei he kuoliisi: ja se pitä heille oleman ijankaikkiseri säädy-xi, hänelle ja hänen siemenellensä hei-dän sukukunnissansa.

22. Ja HETra puhui Moserelle, sanoden:

23. Ota sinulles parhaista kalmista, kaikkein kallimmaista Mirhamista, wiisifataa Sikkäiä, ja puoli sen werta Canelia, kaxifataa ja wiisikymmendä: ja myöds Calmusta kaxifataa ja wiisikym-mendä. ^{2 Mos. 37: 29.}

24. Mutta Casjata wiisifataa, Pyhän Sillin jälkeen: ja öljyä öljypuuista vii Vin.

25. Ja sinun pitää siitä tekemän pyhän voidellusöljyn, parhan voiten Apotekarin tavalla: sen pitää pyhän voiten öljyn oleman.

26. Sillä sinun pitää voiteleman seurakunnan majan: niin myös todistat Urkin.

27. Ja pöydän ja kaikki hänen astiansa, ja kyntilälajalan ja sen astiat: nämä myös suigutus Altarin.

28. Polttouhrien Altarin ja kaikki sen astiat: niin myös pesoastian jalkoinensa.

29. Ja sinun pitää ne pyhittämän, ja ne pitää kaikkein pyhimmät oleman: nämä lähänäsi niihin tarttu, se pitää pyhittä oleman.

30. Aaronin ja hänen poikansa pitää sinun myös voiteleman: ja pyhittämän heitä minulle Papiri.

31. Sinun pitää myös puhuman Israelin lapsille, sanoden: tämä öljy pitää oleman minulle pyhä voidellus teidän futukunnisanne.

32. Ihmisen ruumin päälle ei pitää se voidellus ruodattettaman, ja ei teidän pitää myös senkaltaišta tekemän: tämä se on pyhä, sentähden pitää myös se teidän pyhittämän.

33. Se joka teke senkaltaišta voidetta, eli joka pance siitä muikalaisen voidetta, se pitää hävitettämän Kansoisista.

34. Ja HERRA sanoi Mooselle: sinun sulle hyvän hajullisia kaluja, Saurata ja Galbania; näistä hajavista kaluista, puhtaan pyhän savun laulu, pitää yhden ivera oleman.

35. Sinun pitää siitä tekemän suigutus Apotekarin tavalla: suolatun puhtaan ja pyhän.

36. Ja sinun pitää sen pieneri seurakunnan, ja paneman siitä Todistuksen seurakunnan majaan, kusa minä sinua lähänä: sen pitää teille oleman kaikkein pyhimmän.

37. Ja senkaltaišta suigutus ei pitää teidän teidän tekemän: mutta pitää oleman sinulle pyhä, HERRA on oles.

38. Joka senkaltaišta teke suigutus-tarensa: se pitää hävitettämän Kansoisista.

31. Luvu.

Bezaleel, Oholiab, Sabbathi, kain taulut.

Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden:

2. Kago, minä kuguin nimeldänsä, Bezaleelin Urin pojan, Durin pojan-pojan, Judan sugusta.

2 Moos. 35: 30. Luku 36: 1. Luku 38: 22

3. Ja täytin hänen Jumalan hengellä: wiisaudella ja ymmärryksellä, ja tiedolla ja kaikkein taidolla.

4. Taitoja pödsajattelemaan: ja tekemään kullajista, ja hopeajista, ja waasteista.

5. Taitawasti leikkamaan ja sijalle panemaan kivet, ja taitawasti tekemään pinnista, kaikkein työtä.

6. Ja kago, minä annoin myös hänelle awuxi Oholiabin Ahisamachin pojan Danin sugusta: ja igekungin taitawan sydämeen annoin minä taidon, tekemään kaikkia mitä minä olen sinulle käskeny.

7. Seurakunnan majan ja liiten Urkin, ja Armoistuinimen, joka sen päällä on, ja kaikki majan astiat.

2 Moos. 35: 11, 16. Luku 39: 33.

8. Pöydän ja sen astiat, ja sen puhtaan kyntilälajalan, ja kaikki sen taulut, ja myös sawu Altarin.

9. Polttouhri Altarin ja kaikki sen kalut, ja myös pesoastian jalkoinensa.

10. Ja wirtawaattet, ja Papin Aaronin pyhät waattet, ja hänen poikainensa waattet, Papin wirtaan.

11. Voidellusöljyn ja suigutus hajarwista kaluista, Pyhään: kaiken senjälkeen kuin minä olen sinulle käskeny, pitää heidän tekemän.

12. Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden:

13. Puhu Israelin lapsille, sanoden: teidän pitää kaikesta pitämän minun Sabbathini: sillä se on merkki minun wälilläni ja teidän, teidän suguisanne: että te tiedäisitte minun olerwan HERRAN, joka teitä pyhitän.

1 Moos. 2: 2. Deut. 20: 12.

14. Sentähden pitääkät Sabbathi:

sillä se on teille pyhä: Joka sen rikko, hänen pitä totisesti kuoleman: sillä kuka ikänänsä silloin työtä teke, sen sielu pitää hävitettämän Kansansa seasta.

15. Kuusi päivää pitää työtä tehtämän, mutta seitsemändenä päivänä on Sabbathin lepo, pyhä HERRalle: Kuka ikänänsä työtä teke Sabbathin päivänä, hänen pitää totisesti kuoleman.

16. Sentähden pitäkän Israelin lapset Sabbathin: että he sen pyhittäisit heidän sukukunniansa iankaikiseksi liitoksi.

17. Minun ja Israelin lasten välillä on se iankaikkinen merkki: Sillä luutena päivänä teki HERRa taiwan ja maan, mutta seitsemändenä päivänä hän lepäsi, ja wirvotti itsensä.

18. Ja sittekuin HERRa oli loipettanut puhensa Moosen Kansa Sinain vuorella, andoi hän hänelle kati todistuksen taulua; jotka olit kivestä, Jumalan formella kirjoitetut. 2 Mos. 32: 16. 5 Mos. 9: 10.

32. Luku.

Aaronin wastaka. Jumalan wiha. Moosen estrouus ja kiivaus. Kansan rangaitus.

Mutta koska Kansa näki, että Moses wiitovi tulemaista alas vuorelta; niin he kokonnuvit Aaronita vastaan, ja sanoit hänelle: nouse, ja tee meille jumalita, jotka meidän edellämme käwisit: sillä en me tiedä, mitä tälle miehelle Mooselle tapahtunut on, joka meidän Egyptin maalda johdatti. Ps. 106: 19. Ap. 7: 40.

2. Niin sanoit Aaron heille: rewaikätkät ne kullaiset korwarengat, jotka ovat teidän emämittenne korwissa, ja teidän poikainne, ja teidän tyttäremme: ja tuokat minun tygöni.

3. Niin kaikki Kansa rewaikätkät ne kullaiset korwarengat jotka olit heidän korwisansa: ja toit Aaronin tygö.

4. Jonga hän otti heidän kädessänsä: ja kuwasi sen kaviinraudalla, ja teki siitä waletun wasikan: ja he sanoit: nännät ovat sinun jumalas, Israel, jotka sinun Egyptin maalda johdatti ulos.

5. Koska Aaron sen näki, rakensi hän Altarin heidän eteensä: ja Aaron

huusi ja sanoit: huomena on HERRan juhlapäivä.

6. Ja he warhain aamulla nousit toisna päivänä, ja uhrasit polttouhria, ja kannoit edes kiitouhria. Ja Kansa istui syömään ja juomaan, ja nousit mäsämään. 1 Cor. 10: 7.

7. Mutta HERRa puhui Mooselle: mene, astu alas: sillä sinun Kansas, jonga sinä Egyptin maalda johdatti ulos, turmeli itsensä. 5 Mos. 9: 12.

8. Se äkistä poikkeisit pois silmätiellä, jonga minä heille käskin. Se teit heillensä waletun wasikan, ja kuwasit sitä, ja uhrasit sille, ja sanoit: Nämät ovat sinun jumalas, Israel, jotka sinun Egyptin maalda johdatti ulos.

9. Ja HERRa sanoit Mooselle: minä näin tämän Kansan: ja kape, se on niiskuri Kansa.

10. Sentähden sallii nyt minun wihani julmistua heidän päällensä, että minä hukutan heidän: niin minä teen sinun suurexi Kansaksi.

11. Mutta Moses rukoi hartasti HERRan hänen Jumalansa edessä, ja sanoit: HERRa, mihi sinun wihas julmistu sinun Kansas päälle, jonga Egyptin maalda johdatti ulos, suurella woimalla ja wägewällä kädellä? Ps. 106: 23.

12. Mihi Egyptiläiset pidäis puhuman ja sanoman: heidän wahingorensa hän heitä johdatti ulos, tapparensa heitä vuorella, ja häwitärensä heitä maan päällä? Eäännä pois sinun wihas hirmuisudesta, ja Kadu sitä pahaa sinun Kansas wastan. 4 Mos. 14: 13, 14.

13. Muista sinun palvelioitas Abrahamia, Isaachia ja Israelia, jolle sinä itse lauttas wannoit, ja sanoit heille: minä enemmän teidän siemenenne niinkuin tairan tähdet: ja kaiken tämän maan, josta minä sanoin, annan teidän siemenellenne, ja heidän pitä sen perimän iankaikkiseksi. 1 Mos. 12: 7. Luku 48: 5. Luku 22: 16, 17. Luku 28: 13. Luku 48: 16. Debr. 6: 13, 14.

14. Niin HERRa latui sitä pahaa, jonga hän uhlais tehdä Kansallensa.

15. Ja Moses käänsi itsensä ja astui

alas nuorelda, ja hänen kädesänsä oli kafi todistuyen taulua: ja taulut olit kirjoitetut molemmilda puolilda.

2 Mos. 31: 29.

16. Ja taulut olit Jumalan teko: ja kirjoitus oli myös Jumalan kirjoitus, kirjoitettu tauluihin.

2 Mos. 31: 18.

17. Koska Jofua kuuli Kansan huuden, sanoi hän Mofoxelle: Sodan ääni on leirifä.

18. Hän wastais: ei se ole voitajitten, eikä voitettuiden huuto: minä kuulen weisajitten äänen.

19. Ja koska hän lähestyi leiriä, näki hän wastikan ja hypyn. Ja Mofoxeren wiha julmistui, ja heitti pois kästänsä taulut, ja löi ne rikki nuoren alla.

5 Mos. 9: 17.

20. Hän otti myös wastikan, jonga ~~se~~ olit, ja poltti tullella, ja ~~sen~~ sen tuhwarj: sitte hajotti hän sen ~~sen~~ weteen, ja andoi sen Israelin lasten ~~sen~~ juda.

5 Mos. 9: 21.

21. Ja Mofose sanoi Aaronille: mitä tämä Kansa on sinulle tehnyt; että ~~minä~~ minun suuren rikoxen saatit heidän ~~sen~~ pänkänsä?

22. Ja Aaron sanoi: älkön minun ~~heroni~~ heroni wiha julmistuko: sinä tiedät, että ~~tämä~~ tämä Kausa on pahudesa.

23. He sanoit minulle: tee meille jumalita, jotka meidän edellämme ~~meillä~~ sillä en me tiedä, mitä tälle miehelle Mofoxelle tapahtunut on, joka meidän Egyptin maalda johdatti.

24. Joille minä sanoin: jolla on kuldaa, reiwäistän sen pois, ja he antoitt sen minulle: ja minä heitin sen maaleen, ja siitä tuli tämä wastikka.

25. Koska Mofose näki että Kausa eli paljastettu: sillä Aaron oli heidän paljastanut häwäistyxyi heidän wihollisillensa.

26. Niin Mofose seisoi leirin perijä ja sanoi: joka on HERAn oma, se tulkan minun tygöni: niin kokoumit hänen tygönsä kaikki Lewin pojat.

27. Joille hän sanoi: näin sanoo HERa Israelin Jumala: jokainen meikan meikan kuypeillensa: waeldakat läpi, ja palaitkat portijta niin portiin kirijä, ja tappakat igekutin wel-

jensä, ja kulin ystävönsä, ja kulin lähimmäisensä.

5 Mos. 33: 9.

28. Niin Lewin pojat teit Mofoxeren kästyn jälkeen: Ja sinä päivänä laugeis Kansasta liki kolmetuhatta miestä.

29. Mofose sanoi: pyhittäkät tänäpänä teidän kätenne HERalle, igekutin pojasansa ja weljesänsä; että hän tänäpänä andais teille sunauyen.

30. Toisna päivänä sanoi Mofose Kansalle: te oletta tehnet suuren synnin: ja nyt minä astun ylös HERan tygö, jos minä mitämax taidan sovitta teidän rikoxenne.

31. Niin Mofose palais HERan tygö, ja sanoi: minä rukoilen, tämä Kausa teki suuren synnin, ja he teit igellensä kullaijita jumalita.

32. Nyt siis anna heidän rikoxensa andeyi: mutta jolleika, niin pyhi minua nyt pois sinun kirijast, jongas kirjoittanut olet.

Rom. 9: 3.

33. Ja HERa sanoi Mofoxelle: Joka minua wastan syndiä teke, sen minä pyhin minun kirijastani.

34. Niin mene sinä nyt, ja johdata Kausa sille sialle, josta minä olen sille puhunut: Kapos, minun Engeliini käy sinun edellä. Mutta minun eykköpäivänäni koitan minä heidän rikoxensa.

2 Mos. 23: 20.

35. Ja niin löi HERa Kausaa; että he olit tehnet wastikan, jonga Aaron teki.

33. Lufu.

Kansan murhe. Mofose sirtä majan, HERa puhuttelee händä ja hän tahtoo nähä Jumalan kunnian.

Ja HERa puhui Mofoxelle: mene täädä sinä ja Kausa, jongas johdatit Egyptin maalda, sille maalle, kuin minä wannoin Abrahamille, Isaacille ja Jacobille, sanoden: sinun siemenelles minä sen annan.

1 Mos. 12: 7.

2. Ja läheta sinun edelles Engelin, ja ajan pois Canaalaisset, Amorcalaisset, ja Bethcalaisset, ja Pherefealaisset, Hevecalaisset, ja Jebuscalaisset.

2 Mos. 23: 20. Luku 32: 34.

3. Sille maalle josta rieftaa ja hu-

najata vuota: sillä en minä mene sinun kansas, sillä sinä olet niiskuri kansa, etten minä sinua joskus tiellä hukutaisi.

4. Koska kansa kuuli tämän pahauksen, tulit he surullisiksi: ja ei yrittäneet pakenut kammistusta ylönsä.

5. Ja HERRA sanoi Mooselle: sano Israelin lapsille: te olette niiskuri kansa, minä tulen äitistä sinun päälles, ja hukutan sinun: riisu siis nyt kammistukses sinuldas, että minä tiedäisin mitä minä sinulle tekisin.

2 Mos. 32: 9. 5 Mos. 9: 13.

6. Niin riisutti Israelin lapset kammistuksensa Dorebin vuoren tykönä.

7. Mooses myös otti majan ja pani sen ylös kauras leiristä, ja kuului sen seurakunnan majaksi. Ja kuka itkänensä tahdosi kysyä HERRADA, hänen piti menemään seurakunnan majan tykö, jotta oli ulkona leiristä.

8. Ja tapahtui, koska Mooses meni majan tykö, niin nouxi kaikki kansa, ja ihmetelivät seisoi majansa oivella: ja kagelit Mooseren jälkeen siihen asti, että hän tuli majaan.

9. Ja tapahtui, koska Mooses tuli majaan, tuli pilven pahas alas, ja seisoi majan oivella, ja puhutteli Moosesta.

10. Ja koska kaikki kansa näki pilven pahan seisovan majan oven edessä; niin kaikki kansa nouxi ja ihmetelivät kumarxi itsensä majansa oivella.

11. Ja HERRA puhutteli Moosesta kastrosta niin kastroon, niinkuin joku ystävätänsä puhuttelisee. Ja koska hän palais leiriin, niin hänen palveliansa Josua kuului poika se nuorokainen, ei lähtenyt majoista.

4 Mos. 12: 8.

12. Ja Mooses sanoi HERRALLE: kago, sinä sanot minulle: johdata tämä kansa, ja et sinä ilmoittanut minulle, keuengä sinä lähetät minun kansani: Ja kuitengin sinä sanoit minulle: minä tunnen sinun nimeldäs, ja sinä olet myös armon löytännyt minun edessäni.

13. Nyt siis jos minä muutoin olen armon löytännyt sinun edessä, niin osota nyt minulle sinun ties, että minä sinun tuubsiin, ja löytäisin armon sinun edessä: Ja kago kuitengin, että tämä wäki en sinun kansas.

14. Ja hän sanoi: minun kastroon käy sinun edellä, ja minä annan sinulle lewon.

5 Mos. 4: 37.

15. Ja hän sanoi hänelle: jollei sinun kastroos käy edellä, niin älä wämeitä tästä pois.

16. Ja mistä se täsä tietä saadaan, että minä ja sinun kansas olemm löytännet armon sinun edessä? eikö, koska waellat meidän kansamme? ette me eroitettajsin minä ja sinun kansas kaitista kansoista, jotka owat maapiirini päällä.

17. Ja HERRA sanoi Mooselle: Ja minä myös tämän teen, kuin sinä sanoit: sillä sinä olet löytännyt armon minun edessäni, ja minä tunnen sinun niuelldäs.

18. Mutta hän sanoi: osota sinulle sinun kunnias.

19. Ja hän wästais: minä annan kaikki minun hywydeni käydä sinun kastroos edellä, ja tahdon saarnata HERRAN nimeä sinun edessä. Ja minä armaizen fetä minä armaizen, olen laupias jolle minä laupias olen.

2 Mos. 34: 5. Rom. 9: 13.

20. Ja sanoi taas: et sinä taid nähdä minun kastrojani: sillä yrikän ihmisen, joka minun nähtä taida elää.

21. Wielä sanoi HERRA: kagosta en minun tykönäni: siellä pitää minun seisoman kalliolla.

22. Ja pitää tapahtuman, koska minun kunniani waelda ohitse, niin minä panen sinun kallion retkoen: Ja minä peitän sinun minun kädelläni niinkuin wan kuin minä waellan ohitse.

23. Sitte koska minä etan po minun kätteni, saat sinä nähdä minun takaa; waan minun kastrojani ei taid nähtä.

34. Lufu.

Undet taulut. Wuotiset juhlat. Piitteen uudistetaan. Mooseren kastroin paiste.

Ja HERRA sanoi Mooselle: wäsinulles kaxi kivistä taulua endoten kaitaista: ja minä kirjoitan niiltä tauluin ne sanat jotka enimmäiksi tauluissa olit, jotkaks löit rikki.

5 Mos. 10: 1.

2. Ole siis huomena valmis: ja älä warhain Sinain vuorelle, ja seis siellä minun edessäni vuoren kukkulalla.

3. Waan älkän yriäkän astuko ylös minun kansas, älkän myösk yriäkän kokolla vuorella näkökö: ja eikä lambaita eikä karjaa pidä kaittaman sen vuoren kohdalla.

4. Ja Moſes teki kari kiviästä taulua endisten kaltaisia, ja nousi aamulla warhain, ja astui ylös Sinain vuorelle, niinkuin HERRA hänen käskenyt oli: ja etti ne kari kiviästä taulua kateksiä.

5. Ja HERRA astui alas pilvesä, ja seisoi hänen kansansa siellä: ja saarnasi HERRAN nimeä. 2 Moſ. 33: 19.

6. Ja HERRA waelji hänen kaswensa detsä, ja huusi: HERRA, HERRA, Jumala! (on) laupias ja armollinen, ja pitkämielinen: suuresta armosta ja totuudesta.

Ps. 86: 15. Ps. 103: 8. Ps. 145: 8.

7. Joka pitää laupiuuden tuhantien polween, ja otta pois wäärysten, ylisekäymisen ja synnin: josta edesä ei yriäkän ole wiatoin, josta eni Isain wäärysten lasten ja lastenlasten päälle, hamaan Kolmannen ja neljännen polween.

2 Moſ. 20: 5, 6. 4 Moſ. 14: 18. 5 Moſ. 5: 9. Job. 9: 2. Ps. 143: 2. Jerem. 32: 18.

8. Ja Moſes kiiruisti kuurasi ihessä maahan, ja rukouli.

9. Ja sano: HERRA, jos minä olen löytänyt Armon sinun edessä, niin käykän siis HERRA meidän kansamme: sillä tämä on niiskuri kansa; että sinä olisit meidän wäärysten kallemmen ja synnillemme armollinen, ja emijaitit meitä sinulles perimiseksi.

10. Ja hän sano: kato, minä teen lähen kaiken sinun kansas edesä, ja minä myösk teen ihmellisiä tekoja, joidenka kaltaisia ei ikänänsä ennen tehtä ole josakusa maasa, eikä yhdengän kansan seasa: ja kaiken kansan, joiden wäsa sinä olet, pitää näkemän HERRAN teot; sillä se pitää oleman peljätäväksi, kuin minä sinun kansas teen.

5 Moſ. 5: 2.

11. Pidä se, kuip minä sinulle lempänä kätken: kato, minä ajan alas sinun edestä Americalaisen, Ca-

nancialaisen, Gethcalaisen, Pherefealaisen, Deuecalaisen ja Jebusecalaisen.

12. Kawahda sinas, ettet sinä tee liittoa sen maan asuwaisten kansa, josta hongas tulet; ettei se olisi sinulle paulari teidän keskeksämme.

2 Moſ. 23: 32. 5 Moſ. 7: 2.

13. Waan heidän Altarinsa pitää teidän kukistaman, ja heidän kuwanse rikkoman: ja heidän megistonsä maahan lyömän.

14. Sillä ei sinun pidä rukouleman muita jumalita: sillä HERRAN nimi on kiwoittelua, että hän on kiwas Jumala.

15. Ei sinun pidä joskus tekemän liittoa sen maan asuwaisten kansa: sillä, koska he hauristelewat heidän jumalittensa kansa, ja uhrawat jumalillensa, ja kukuwat sinun, ettäs sibiit heidän uhrifansa.

16. Ja ottaisit heidän tyttärifansä sinun pojilles emänditä; jotka hauristelewat heidän jumalittensa kansa, ja saattawat sinun poisas myösk heidän jumalittensa kansa hauristelemaan.

4 Moſ. 25: 1, 2. 1 Kun. 8: 11: 2.

17. Ei sinun pidä waletuita jumalita tekemän sinulles. 2 Moſ. 20: 4.

18. Happamattoman leiwän juhlan sinun pitää pitämän. Seitsemän päivää pitää sinun happamatoinda leipää syömän, niinkuin minä sinulle käskenyt olen, määrätyllä ajalla Abibin kuulla: sillä sinä olet lähtenyt Egyptistä Abibin kuulla. 2 Moſ. 12: 15. Luku 23: 15.

19. Kaikki jotka ensi awawat äitinsä kohdun, ovat minun: kaikki härkyiset karjasta, ja oinat lambaista, jotka esikoiset ovat. 2 Moſ. 13: 2, 12. Luku 22: 29, 30. 4 Moſ. 18: 15. Luku 2: 23.

20. Mutta aasin esikoisen pitää sinun lunastaman lamballa, jos et sinä lunasta, niin wäänä hänen niiskansa poikki. Jokaisen esikoisen sinun poijistas pitää sinun lunastaman, ja ei yriäkän pidä tyhjin käsin minn eteeni tuleman.

5 Moſ. 16: 16.

21. Kuusi päivä pitää sinun työtä tekemän, ja seitsemändänä päivänä pitää sinun lepämän: sekä pelon fyndamisestä että niittamisestä pitää sinun lepämän.

2 Moſ. 23: 12. Luku 31: 15. Luku 35: 2.

5 Moſ. 5: 12. Luku 13: 14.

22. Wittkojuhlan sinun pitää pitää: ensinäisestä nifun elen uutisesta: ja korjauksen juhlan, vuoden lopulla.

23. Kolmasi vuodesta, pitää kaikki sinun miehenpuoles näkymän sen kait: linwaldian HETran Israelin Jumalan edestä. ^{2 Mos. 23: 17. 5 Mos. 16: 16.}

24. Sillä minä ajan ulos pakanat sinun edestä, ja lewitän sinun maas ääret: ja ei pida yhdengän himoige-man sinun maatas, koska jina menet plös näyttämään iges HETralle sinun Jumalalles, kolmasi vuodesta.

25. Ei sinun pida uhraman minun uhrini werta happaman leiwän ohesa. Ja Pääjais juhlan uhrista ei pida mitän jäämän yön plise huomeneri. ^{2 Mos. 12: 10. Luku 23: 18.}

26. Ensinäisestä sinun maas kaswon uutisesta pitää sinun tuoman sinun HETras Jumalass huoneeseen. Ei sinun pida keittämän wohlaa, hänen emänsä riefasa. ^{2 Mos. 23: 19. 5 Mos. 14: 21.}

27. Ja HETra sanoi Moserelle: Kirjoita sinulles nämät sanat: sillä näiden sanain jälkeen olen minä liiten tehnyt sinun ja Israelin kansa. ^{2 Mos. 24: 4.}

28. Ja hän oli siellä HETran tykönä neljäkymmeniä päivää ja neljäkymmeniä yötä, ja ei syönyt leipää, eikä juonut wettä: ja hän kirjoitti tauluin liiton sanat, ne kymmenet sanat. ^{2 Mos. 24: 18. 5 Mos. 4: 13. Luku 9: 9, 18.}

29. Koska Moses astui Sinain vuorelda alas, oli hänellä kaxi todistus taulua kädessänsä, astuisansa alas vuorelda: ja ei Moses tietänyt että hänen kaswonsa nahka paisti siltä, että HETra oli puhutellut häändä. ^{2 Cor. 3: 7.}

30. Ja koska Aaron ja kaikki Israelin lapset näit hänen kaswonsa nahkan paistawan, pelkäisit he häändä lähestyä.

31. Niin kugui Moses heitä, ja he käänsit heitänsä hänen puoleensa, sekä Aaron että kaikki ylimmäiset Kansan seasta, ja Moses puhutteli heitä.

32. Sitte lähestyit kaikki Israelin lapset häändä: ja hän käski heille kaikki ne, kuin HETra puhui hänen kansansa Sinain vuorella.

33. Ja että Moses olis tainnut päättä puhensa heidän kansansa pani hän peitten kaswonsa eteen. ^{2 Cor. 3: 13.}

34. Mutta koska hän meni siinä HETran eteen puhuttelemaan häändä pani hän peitten pois niinkaswa kuin hän läxi jällensä ulos. Ja koska hän läxi ulos, puhui hän Israelin lapille, mitä hänelle käsketty oli.

35. Niin kagoit Israelin lapset kenen kaswohinsa, kuinga hänen kaswohinsa nahka paisti: niin weti hän jälle ja peitten kaswonsa päälle, niinkaswari kuin hän jällensä meni puhuttelemaan häändä.

35. Lufu.

Sabbathin lepo. Majan ylönnysuhri ja ratenbajat.

Ja Moses kokois kaiten Israelin lasten seurakunnan, ja sanoi heidän nämät ovat ne, kuin HETra käskynyt on teidän tehdä.

2. Kuusi päivää pitää työtä teidän, mutta seitsemän päivän työtä teidän on oleman, Sabbathin lepo. HETralle: kuka ikänänsä silloin työtä teke, sen pitää kuoleman. ^{2 Mos. 20: 9. Luku 23: 12.}

3. Ei teidän pida tulda sytyttämään kaitisa teidän asuinsioisansa Sabbathin päivänä.

4. Ja Moses sanoi kaikelle Israelin lasten seurakunnalle: tämä on jota HETra käskynyt on, anoden:

5. Ottakat teidän seastaanne ylönnysuhria HETralle: jokainen jolla wäntähtöinen sydän on, tuokan ylönnysuhrin HETralle: kuldaa, hopeaa ja waikea. ^{2 Mos. 25: 3.}

6. Sinisiä, purpuraisia ja tultin naisia willoja, kallista liinaa ja waikea karwoja.

7. Pimalla painetuita oinan nahkoja, ja Tebaschim nahkoja, ja sittiin puita.

8. Öljyä lampuin, ja hywänhajuisia kaluja woidellusöljyyn, ja hywän hajuisuuteen.

9. Onichin kiviä ja sifälle suljetuita kiviä Päälliswaatteen ja rindawaatteen.

10. Ja jokainen taitava teidän seajanne tulkian ja tehtään kaikki mitä **YHERRA** käskenyt on:

11. Majan waatteinensa, peitteinensä, renjainensa, lautoinensa, korendoinensa, pagainensa ja jalkoinensa.

12. Arkin korendoinensa, Armoistuiwen ja esiripun.

13. Pyhän korendoinensa ja kaikki sen kalut, niin myöskin kagomusteikwän.

14. Kynsiläjalan kaluiunsa walistamoinen: ja hänen lanpunsä ja öljyä wälkenderi.

15. Ja saivu=Altarin korendoinensa, waidellusöljyn ja hywänhajarwia kaluja sultutukseen: ja waatten majan eteen eteen. 2 Mos. 30: 1.

16. Wätköntrin Altarin wätkihäkin kausa, korennot ja kaikki sen astiat: pesonnan jalkoinensa. 2 Mos. 27: 1.

17. Pihan waattet pagainensa ja jalkoinensa; niin myöskin waatten pihan eteen eteen.

18. Majan ja pihan waarnat köyjuensa.

19. Wirtawaattet Pyhän palvelumien: pöyhät waattet Papille Aaroonille, hänen poikainensa waatetten kausa, Pa-pin wirtaan.

20. Silloin meni koko Israelin lasten seurakunda ulos Mosesen kashwain idyistä.

21. Ja tulit jokainen jonka sydän kashwattiin; ja jolla oli hywänsuopainen henki, ja teit ylömsyuhriin **YHERRALLE**, seurakunnan majan tarpehexi, ja taiteen sen palvelukseen, ja niihin pyhien waatteisiin.

22. Ja tulit sekä miehet että waimot: kaikki joilla oli hywänsuopainen ihminen, ja teit rannerengaita, korwainpuita, sormurita ja selkia, ja kaikki näistä kullaisia astioita; toi myöskin joka miehen kuldasta häälytysuhrixi **YHERRALLE**.

23. Ja jokainen toi, joka tykönsä löysi sinisiä, ja purpuraisia, ja tulipunaisia willoja, ja kalliista liinaa, ja wihreita karwoja: punalla painetuilla nahkoilla, ja Tschaschim nahkoja.

24. Jokainen joka hoptia ja wafle ylömsi, hän sen toi ylömsyuhrixi **YHERRALLE**. Ja jokainen joka tykönsä

löyhi sittimipuita, hän toi niitä kaikkeinasi Jumalan palveluxen tarpehexi.

25. Ja kaikki taitawat waimot kehäräsiit kulliansä: ja teit heidän kehärärensä sinisistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista willoista, ja kalliista liinasta.

26. Ja ne waimot jotka senkaltaisita töitä taitsit, ja siihen olit hywän tahtoisset; ne kehäräsiit wuohen karwoja.

27. Wintta päämiehet teit Dniichin kiwiiä, ja kiinnitettyjä kiwiiä, päälliswaatteeseen ja rindawaatteeseen.

28. Ja hywänhajullisia yrtejä, ja öljyä wälkenderi, ja waidellusöljyxi, ja yrttein sultutuxexi. 2 Mos. 30: 23.

29. Ja niin Israelin lapset teit hywällä mielellä, sekä miehet että waimot kaikkinaiseen tarpeeseen: niinkuin **YHERRA** Moseselle käskenyt oli, että tehtämän piti.

30. Ja Moses sanoi Israelin lapsille: kagokat, **YHERRA** on kutsunut Bezaleelin nimekdä, Urin pojan, Hurin pojanpojan, Judan sugusta. 2 Mos. 31: 2.

31. Ja on täyttänyt hänen Jumalan hengellä: taidolla, ymmärryrellä ja tiedolla kaikkinaiseen tyköhön.

32. Ja taitawasti ylösjattelemaan sitä kuin tehdä taitan kullasta, hoptia ja waflesta.

33. Taitawasti kashwamaan ja siniselle kiinnittämään kalliita kiwiiä, waihtämään puita; ja tekemään taitawasti kaikkinaista wisua työtä.

34. Ja on andaint taidon hänen sydämensä opetta: hymä Dholiabin Abisamachin pojan kausa Damiin sugusta. 2 Mos. 31: 6.

35. Ja on täyttänyt heidän sydämensä taidolla, tekemään kaikkinaista wisua työtä, kashwamaan, kutemaan ja uenlomaan sinisiä, ja purpuraisia ja tulipunaisia willoja, ja kalliista liinaa; niin että he tekerät ja ylösjattelewat kaikkinaisia, taitawasti.

36. L u k u.

Ylömsyuhri esitetään. Waattet, peitte, lautat, korennot ja esirippu tehdään.

Niin Bezaleel ja Dholiab teit työtä, ja jokainen taitawa mies, joille

☉Tra oli andanut taidon ja ymmärtyksen, tietämään tehdä kaikkea Pyhän palveluksen työtä: kaiken sen jälkeen kuin ☉Tra käskenyt oli.

2. Ja Moses kutsui Bezaleelin ja Oholiabin, ja kaikki taitavat miehet, joiden sydämiin ☉Tra oli taidon andanut: kaikki ne jotka mielellänsä igensä tarixit ja menit sitä työtä tekemään.

3. Ja he otit Moserelda kaikkinaiset ylönnxyret, jotka Israelin lapset toit Pyhän palveluksen tarperi, että sen piti tehdyri tuleman: ja he toit joka aamu hyvännimelisen lahjansa hänelle.

4. Niin tulit kaikki taitavat miehet, jotka kaikkea työtä teit Pyhän rakennuksesta: igekukin työstänsä kuin hän teki.

5. Ja he puhuit Moserelle, sanoden: Kansa tuo ylönpaljo: enemmän kuin tämän palveluksen rakennukseen tarvitant, jonga ☉Tra on käskenyt tehtä.

6. Niin Moses käski kaikille kunnia leirissä, sanoden: Eikän yriskän mies eiklä waino enämpti tuoko Pyhän ylönnxyeri: Ja niin Kansa estettiin tuomasta.

7. Sillä jo oli kalua kyllä kaikkinaiseen tarpeeseen kuin tehtämän ypti: ja vielä sittekin lisäxi.

8. Ja niin kaikki taitawat miehet, jotka siinä työssä olit, teit Majan kynnemenen waatetta: kalliista kerratuista liinasta, siniisistä, purpuraisista ja tulipunnaisista willoista; ynnä Cherubimein kansa teit he ne, taitawasti.

^{2 Mos. 26: 1.}

9. Ja kungin waatten pituus oli kahdeksankolmattakymmendä kynnärätä, ja joka waatten leveys neljä kynnärätä: yri mitta oli kaikilla waatteilla.

10. Ja hän yhdisti wiisi waatetta toinen toiseensa: ja taas wiisi waatetta toinen toiseensa.

11. Ja teki myös filmuxet siniisistä willoista sen ensimmäisen waatten palstejen sauman kohdalle: ja niin hän myös teki sen äärimäisen waatten reunan toisen sauman kohdalle.

12. Wiisikymmendä filmusta hän teki ensimmäiseen waatteeeseen, ja wiisikymmendä filmusta toisen waatten reunaan,

joilla he toinen toisiinsa yhdistettin: ja filmuxet olit toinen toiseensa kohdalla.

13. Ja hän teki myös wiisikymmendä kullaista konkkua, joilla hän waattet toinen toiseensa yhdisti, niin että se tuli yhderi majaxi.

14. Ja hän teki waattet wuohen karwoista, peitteri majan päälle: yriteiksi takkymmendä waatetta hän niistä teki.

^{2 Mos. 26: 7.}

15. Jokaisen waatten pituus oli kolmekymmendä kynnärätä, ja leveys neljä kynnärätä: yri mitta oli kaikilla yhelläteistakymmellä waatella.

16. Ja yhdisti wiisi waatetta erinänsä, ja kusi waatetta erinänsä.

17. Ja teki wiisikymmendä filmusta äärimäisen waatten reunalle, sauman kohdalle: ja teki myös wiisikymmendä filmusta toisen waatten reunaan, sauman kohdalle.

18. Ja hän teki wiisikymmendä kullakonkkua; joilla maja yhdistettin, että se yri olisi.

19. Ja teki peitten majan päälle, punalla painetuista oinan nahwoista: ja vielä peitten sen päälle Techaschin nahwoista.

^{2 Mos. 26: 14.}

20. Ja teki majan laudat sittiinpuista, pystyälle olemaan.

^{2 Mos. 26: 15.}

21. Jokaisen landan pituus oli kynnemenen kynnärätä, ja leveys puolitoista kynnärätä.

22. Jokaiseen lautaan teki hän karkawaana, joilla he toinen toiseensa liitettin: niin teki hän kaikki majan laudat.

23. Ja hän teki ne majan laudat niin että karkikymmendä lautaa seise etelään päin.

24. Ja teki neljäkymmendä hopiajalkaa kahdenkymmeneen landan ala: ja joka laudan ala karkijalkaa, aina kaleden waarnan kansa.

25. Hän teki myös toiselle siwulmajaa, pohjan puolelle, karkikymmeneen lautaan.

26. Neljäkymmeneen hopiajalan kansa: aina karkijalkaa kungin landan al.

27. Mutta perälle majaa länderpäin, teki hän kusi lautaa.

28. Ja teki karkimunta lautaa majan kulmille, molemmille siwulle.

29. Niin että kumbikin niistä tulit ybeen alhalda; niin myös ylhäldä yhdistetin ne yhdellä rengalla: Niin hän teki niille molemmille kulmille.

30. Ja oli kahderan lautaa, ja kuu-
sittimipuummenda hopiajalkaa: aina kaxi
jalkaa yhden laudan alla.

31. Niin teki hän myös korennot
sittimipuista: wiisi niihin lautoin,
jotka olit yhdellä puolella majaa.

2 Mos. 26: 26.

32. Ja wiisi korendota niihin lau-
toihin, jotka olit toisella puolen majaa:
ja myös wiisi korendota niihin lautoin,
jotka olit kahden puolen majaa län-
den päin.

33. Ja teki kessimäisen korennon,
jota se pitti lautain kesseldä si-
timitymän, yhdestä kulmasta niin
lähelle.

34. Ja silais laudat päälldä kullalla,
jotka heidän rengansa teki hän kullasta,
jotka korennot pistettiin: ja silais
myös korennot kullalla.

35. Hän teki myös eširipun, sinisistä,
purpuraisista, ja tulipunaisista willoista,
kullista lerratinsa liinasta: hän teki
myös Cherubimin sen päälle taitawasti.

2 Mos. 26: 31.

36. Ja teki siihen neljä pagasta sit-
timipuusta, ja silais ne kullalla, ja
niiden koutut kullasta: ja waloi niille
myös hopiajalkaa.

37. Ja teki waatten majan owen
kouru, sinisistä, ja purpuraisista, ja tu-
lipunaisista willoista, ja walkiasta ker-
rosta liinasta, taitawasti neuletun.

38. Ja wiisi pagasta heidän kou-
ten kansa, ja silais niide päät, ja
niiden wändenja kullalla: ja niiden
myös waltijalkaa.

37. Luku.

1. Kiti, armoistuin, pöytä, koutilajalka,
sittimus Altari ja woidellus olip.

2. Bezaleel teki Arkin sittimipuusta:
puoldatolmatta kynnärätä pitkän,
puoldatoista kynnärätä lewiän, ja puo-
ltoista kynnärätä korkian.

2 Mos. 25: 10.

3. Ja silais sen puhtalla kullalla,
jota sifaldä että ulkoa: ja teki sen
wändäri kullaisen wänden.

3. Ja waloi neljä kuldarengasta hä-
nen neljään kulmaansa: kaxi rengasta
yhdelta puolelle, ja myös kaxi ren-
gasta toiselle puolelle.

4. Ja teki korennot sittimipuusta,
ja silais ne kullalla.

5. Ja pisti ne korennot rengaisiin
Arkin siwulle; niin että Arki taittin
kannetta.

6. Ja hän teki Armoistuimen puh-
tasta kullasta puoldatolmatta kynnärätä
pitkän ja puoldatoista kynnärätä lewiän.

2 Mos. 25: 17.

7. Ja teki kaxi Cherubimtia kullasta:
wahwaa tekoa molempiin päihin Ar-
moistuinda.

8. Yhden Cherubimin tähän päähän,
ja toisen Cherubimin toiseen päähän:
molempiin päihin Armoistuinda hän
teki Cherubimit.

9. Ja Cherubimit lewitit siipensä
sen plizen, ja peitti Armoistuimen si-
willänsä, ja heidän kaswoinsa olit toi-
nen toisensa puoleen: Armoistuimeen
päin olit Cherubimein kaswot.

10. Hän teki myös pöydän sittimi-
puusta, kahja kynnärätä pitkäxi, kyy-
närätä lewiäxi, ja puoldatoista kynnä-
rätä korkiari.

2 Mos. 25: 23.

11. Ja silais sen puhtalla kullalla:
ja teki kullaisen wänden sen ymbärille.

12. Ja teki partan sen ymbärinsä
kämennellä lewiän: teki myös kullaisen
wänden partan ymbärille.

13. Ja waloi siihen neljä kullaista
rengasta: ja pani ne renkat neljälle
kulmalle, heidän neljän jalkansa päälle.

14. Juuri partan kohdalla olit ren-
gat, joissa korennot olit sifällä, joilla
pöytä kannettiin.

15. Ja hän teki myös korennot
sittimipuusta; ja silais ne kullalla, että
pöytä niillä kannetta taittin.

16. Hän teki myös pöytäajtiat, fa-
tit, luffat, ja maljat, ja pikarit, joilla
ulos ja sifälle kaattin, puhtasta kullasta.

2 Mos. 25: 29.

17. Hän teki myös kyntiläjalan
puhtasta kullasta: wahwan tekoiseyi hän
sen kyntiläjalan teki, ja hänen war-
tensa, haaransa, maljansa, knuppinsa
ja kullaisensa olit siitä samasta.

2 Mos. 25: 31.

18. Kuusi haaraa käwit hänen kyl-

jehtänsä: kolme haaraa kyntiläljalan yhdellä sivulla, ja myös kolme haaraa sen toisella sivulla.

19. Kolme mandelen muotoista maljaa oli sen yhdessä haarassa, ja yri knuppi ja kulkainen; niin myös kolmen mandelen kaldaista maljaa toisessa haarassa, yri knuppi ja kulkainen: niin oli niissä kuudessa haarassa, jotka kyntiläljalasta ulosläivät.

20. Mutta kyntiläljalasa oli neljä mandelen muotoista maljaa, knuppeinsa ja kulkaisiensä kanssa.

21. Niin että knuppi oli siinä kahden haaran alla: ja taas knuppi (toisen) kahden haaran alla: ja vielä knuppi kahden jälkimäisen haaran alla: niimitään niissä kuudessa haarassa, jotka siitä ulosläivät. 2 Mos. 25: 35.

22. Ja hänen knuppinsa ja haaranansa sen päällä, ja se kaikki oli puhtaasta lujasta kullasta.

23. Ja hän teki myös seiskemän lampua: ja heidän niislimensä ja sammutuskalunsa olit puhtaasta kullasta.

24. Ja hän teki sen kaikkien astiensa kanssa, yhdestä leivokästä puhtaasta kulta.

25. Hän teki myös suitsutus Altarin sittimipuusta: yhtä kynnärätä pitkän ja yhtä kynnärätä leviän, juuri nelikulmaiseksi, ja kahta kynnärätä kortian; siitä ulosläivät hänen sarvensa. 2 Mos. 30: 1.

26. Ja silais sen puhtalla kullalla, sen katon ja seinät ympärinsä, ja sen sarvet: ja teki sen ympärille wänden kullasta.

27. Ja kaxi kullaista rengasta wänden ala molemmin puolin; niin että koremut siihen syfättin, kannetta niillä.

28. Ja korennot hän teki sittimipuusta: ja silais ne kullalla.

29. Ja teki sen pyhän woidellusöllyn ja puhtan suitsutuksen, hywänhaullisista yrteistä; Apothekarin tawan jälkeen. 2 Mos. 30: 35.

38. Luku.

Polttouhrin Altari ja pesoastia, piha ja majan ainen luku.

Ja teki myös polttouhrin Altarin sittimipuusta, wiittä kynnärätä le-

wiän, juuri nelikulmaiseksi: ja kolme kynnärätä kortiari. 2 Mos. 27: 1.

2. Ja teki neljä sarwea sen neljä kulman päälle, siitä olit hänen sarwensa: ja silais sen wastella.

3. Ja teki kaikkinaiset Altarin astiat tuhkaastiat, lapiot, maljat, hangot, hiilastiat: kaikki astiat teki hän wastella.

4. Ja teki Altarin ympärinsä wastella häkin niinkuin werten, maasta ni puoli Altariin. 2 Mos. 27: 4.

5. Ja waloit neljä rengasta niiden neljän wastellakin kulmiin; että korennot niihin pistettin.

6. Ja teki korennot sittimipuusta ja silais ne wastella.

7. Ja pani rengasiin Altarin kannelle, joilla se kannettin. Ja teki se laudoista, awojomaxi sisäldä.

8. Ja hän teki pesoastian wastella ja sen jalan myös wastesta: niiden wainoin peileistä, jotka palwelit seurakunnan majan owen edessä. 2 Mos. 30: 18. 1 Sam. 2: 22.

9. Ja hän teki pihan etelää päin ja pihan waattet waltiaista ferratusliinasta sata kynnärätä pitkäxi. 2 Mos. 27: 9.

10. Hänen kahdenkymmenen pagantensa, ja kahdenkymmenen jalkainsa kanssa wastesta: mutta heidän koukkunsa ja wyönensä hepiaista.

11. Niin myös pohjaa päin sata kynnärätä, kahdenkymmenen pagan ja kahdenkymmenen jalan kanssa wastesta: mutta heidän koukkunsa ja wyönensä hepiaista.

12. Mutta lämen puolella olit waattet wiisikymmendä kynnärätä, kymmenen pagansa ja kymmenen jalkainsa kanssa: mutta heidän koukkunsa ja wyönensä hepiaista.

13. Mutta itää päin wiisikymmendä kynnärätä:

14. Waattet wiisitoistakymmendä kynnärätä sivulla: kolmen pagan ja kolmen jalan kanssa.

15. Ja toisella sivulla molemmin puolin, pihan läpikäytävän tykönä olit waattet wiisitoistakymmendä kynnärätä heidän kolmen pagansa ja kolmen jalkainsa kanssa.

16. Ja kaikki pihan vaattet ymbärinsä olit walkiaista kerratusta liinasta.

17. Ja pagajien jalat waskeista, ja heidän koukkunsa ja wyönsä hopiaista, niin että heidän knuppinsa olit silatut hopialla: ja kaikki myös ne pihan pagat olit wyötetyt hopia wyöllä.

18. Ja peitewaattet pihan sifällekäytävään, teki hän sinijistä ja purpuraisista, ja tulipunaisista willoista, ja walkiaista kerratusta liinasta, taitawasti neulettu: kahdeksan kynnärätä kynnärätä, ja wiittä kynnärätä kerkiari kynnärätä, pihan waatetten kohdalla.

2 Moos. 27: 16.

19. Niin myös niiden neljä pagasta ja niiden neljä jalkaa waskeista: ja heidän koukkunsa hopiaista, ja heidän päänsä silatut ja wyötetyt hopiawoilla.

20. Ja kaikki waarnat majasa, ja ymbärinsä, olit waskeista.

2 Moos. 27: 19.

on kaluin luku, kuin toiseen tarwittin, jotta owat luetut Mooseren käskyn jälkeen: Lewitain palveluren kanta, Ithamarin Papin Aaronin pojan käden alla.

22. Ja Bezaleel Brin poika, Hurin pojanpoika Judan sugusta, teki kaikki kuin HETra Mooselle oli käskennyt.

23. Ja hänen kansansa Oholiab Ahisamachin poika Danin sugusta: sillä hän oli taitawa, ja ymmärtäväinen neulomaan, sinijillä, ja purpuraisilla, ja tulipu aijilla willoilla, ja walkialla liimalla.

Ja se kulda kutti tehtin kaluin Pyhän tarperi: se kuin anlyömyxeri, oli yhderän kolme leiwiskätä, seiksemänmekymmendä Sikkä, Pyhänsä jälkeen.

Ja hopia, joka siihen yhteyttä annettiin, oli sata leiwiskästä seiksemänfataa wiiskahdeksantakymmendä Sikkä, Pyhän Sikkänsä jälkeen.

Ja monda puolda Sikkä, ja hengeä, Pyhän Sikkänsä Sikkänsä niissä, jotka luetut seiksemänmekymmendä ajastajasta ja kolmetuolmen yligen, kynnäsatuhatta, kolmetuhatta, wiiskisataa ja wiiskikymmendä.

2 Moos. 30: 13. 4 Moos. 1: 46.

27. Sadasta leiwiskästä hopiata wailletin Pyhän jalat, ja esiripun jalat: sata jalkaa sadasta leiwiskästä, leiwiskä kullengin jalalle.

28. Mutta tuhannesta, seiksemänfataa sadasta ja wiiskahdeksantakymmenestä Sikkästä tehtiin koukut pagajiin: ja heidän päänsä silatutin, ja wyöllä wyötettiin.

29. Mutta waski kuin annettiin ylönmyshyxi, oli seiksemänkymmendä leiwiskästä, kaituhatta ja neljäfataa Sikkä.

30. Siitä tehtiin jalat seurakunnan majan oween, ja waski Altari ja waskihäkki kuin siinä oli: ja myös kaikki Altarin asiat.

31. Niin myös jalat ymbärinsä pihaa, ja jalat pihan sifällekäytävään: ja kaikki majan waarnat, ja kaikki pihan waarnat ymbärinsä.

39. Luku.

Wappein waattet. Majan kappalet.

Mutta sinijistä, ja purpuraisista ja tulipunaisista willoista, teit he wirlawaatteita palvelureen, Pyhästä: ja he teit pyhiä waatteita Aarenille, niinkuin HETra oli käskennyt Mooselle.

2 Moos. 28: 2, 4. Luku 31: 10. Luku 35: 19.

2. Ja hän teki päälliswaatten kullasta, sinijistä, ja purpuraisista, ja tulipunaisista willoista, ja walkiaista kerratusta liinasta.

2 Moos. 28: 6.

3. Ja he tarwot kullan kistori, jona hän leikkais langari, että se taitetin taitawasti kudotta sinisten, purpuraisen ja tulipunaisen willain ja walkan liinan seasa.

4. Se teit hänelle olkawaattet, yhteen sidotut: kahdelta kumalda se yhdistettiin.

5. Ja wyö sen päällä oli myös tehty sillä tavalla taitawasti, kullasta, sinijistä, purpuraisista, ja tulipunaisista willoista, ja walkiaista kerratusta liinasta: niinkuin HETra oli käskennyt Mooselle.

6. Ja he teit Dnichin kiivet, kiinnitettyt kuldaan: kaiwettut sinetin tavalla Ifraelin lasten nimein jälkeen.

2 Moos. 28: 9.

7. Ja istutit ne olkapäille päälliswaatteen, että ne kiivet piti oleman Ispä

raelin lapsille muistoksi: niinkuin **YH=**
ra oli käskennyt Mooselle.

2 Mos. 28: 12.

8. Ja he teit rindawaatten sillä ta-
walla taitawasti, kuin päälliswaattekin
oli tehty: kullajsta, sinijistä, ja purpu-
raijista, ja tulipunajista willoista, ja
kalliijsta kerrattusta liinajsta.

2 Mos. 28: 15.

9. Niin että se oli nelitahkoinen ja
kaxikertainen: waara pitundelba ja waa-
ra leweydelbä, aina kaxikertaisejti.

10. Ja täytti sen neljällä kiwiri-
willä: Ensimäinen riwi oli Sardinus,
Topazius ja Smaragdii.

11. Toinen riwi: Rubiin, Saphir
ja Demanti.

12. Kolmas riwi: Syncurius, Achat
ja Amethiisti.

13. Ja neljäs riwi: Turchos, D=
nir ja Jaspis: kiimutetyt ymbärildä
kullalla joka riwildä.

14. Ja nämät kiwet olit Israelin
lasten nimein jälkeen kaxitoistakymmen-
dä, kaiwetut juetin tawalla, igekukin
nimeldänsä, kahdentoistakymmenen su-
kukunnan jälkeen.

15. He teit myös rindawaatten pääl-
le wiljat kahden pään kansa, wääten
puhstasta kullajsta.

16. Ja he teit kaxi kuldanaftaa, ja
kaxi kuldarengasta; ja yhdistit ne kaxi
rengasta, kahteen rindawaatten palteseen.

17. Ja pistit ne kaxi kuldawiljaa
niihin kahteen rengaseen, rindawaatten
kulmiin.

18. Mutta ne kaxi päätä willoista
panit he ylös niihin kahteen nastaan,
ja yhdistit ne päälliswaatten kulmilda,
juuri toinen toisensa kohdalle.

19. Niin teit he kaxi munta kulda-
rengasta, ja yhdistit ne niihin toisiin
kahteen rindawaatten kulmaan; sen pal-
teseen, kuin on päälliswaatten siwusa
sijällisellä puolella.

20. Ja he teit kaxi munta kulda-
rengasta, ne panit he kahteen kulmaan
alhallepään päälliswaatteseen, toinen
toisensa kohdalle, sitä saunaa kohden,
päälliswaatten wyhen ylimmäiselle puo-
lelle.

21. Niin että rindawaate yhdistet-
tin rengainensa niihin rengaiisiin, kuin

oli päälliswaattefa, sinisellä meralla,
niin että se olis liki päälliswaatetta,
ja ei eriais päälliswaattefta: niinkuin
YH=tra käski Mooselle.

22. Hän teki myös hamen päällis-
waatten ala, kokonansa kudottuun ju-
nistä willoista.

2 Mos. 28: 31.

23. Ja päänläwen keskelle, niin
kuin pangarin päänläwen; sepälurel
päänläwen ymbärinsä pallistettum, ette
se kehkiäiji.

24. Ja he teit Granatin omena
alhalle hamen liepeisiin sinijistä, ja pur-
purajista, ja tulipunajista willoista,
jotka kerratut olit.

25. Ja teit kulkuiset puhstasta kul-
lasta: ja panit ne kulkuiset Granatin
omenain wälille ymbärinsä, hamen lie-
peisiin.

2 Mos. 28: 33.

26. Niin että kulkuinen ja Gran-
tin omena oli wuoroin ymbärinsä ha-
men liepeitä: palwelemaan sillä, niin
kuin **YH=**tra oli käskennyt Mooselle.

27. Ja he teit myös ahtat hamen
kudetut walkiafta kalliijsta liinajsta,
renille ja hänen posjillensa.

2 Mos. 28: 39.

28. Ja hiipan walkiafta kalliij-
liinajsta, ja kaimit lakit walkiafta kal-
liijsta liinajsta, ja aluswaattet walkiafta
kerrattusta liinajsta.

2 Mos. 28: 41.

29. Ja sen taitawasti neuletum wä-
wä walkiafta kerrattusta kalliijsta liinajsta,
sinijistä, ja purpurajista, ja tulipunajis-
ta willoista: niinkuin **YH=**tra oli
käskennyt Mooselle.

30. He teit myös ohalehden, pohjan
Kruunun päälle, puhstasta kullajsta, ja kai-
woit kirjoituren siihen, niinkuin juetti
kaiwetan: **YH=**tra eli käskennyt Mooselle.

2 Mos. 28: 36.

31. Ja sibiit sen päälle sinisen mu-
ran, että sen piti yhdistämän hiipa-
ylhäldä: niinkuin **YH=**tra oli käskennyt
Mooselle.

32. Ja niin kaikki seurakunnan ma-
jan rakennus päätettin. Ja Israelin
lapset teit kaikki sen jälkeen, kuin
YH=tra eli käskennyt Mooselle; niin
he teit.

33. Ja he kannoit majan Mooselle

tyg

työ kaluineensa: sen koulut, laudat, korimet, pagat ja jalat.

34. Ja peitten pinnalla painetuinista eiman nahwoista, peitten Tschaschin nahwoista: ja peitten esiripun.

35. Todistus Arkin korendoinensa; ja myös Armoistuin.

36. Pöydän kaikkein astiainsa kansa, ja kagomisleivät. 2 Mos. 35: 13.

37. Sen puhtaan kyttiläljalan valmistun lampuineensa, kaiken sen kansa kuu siihen tarwittuihin; ja öljyä valmistettiin. 2 Mos. 31: 8. 3 Mos. 24: 4.

38. Kulta Altarin ja woidellusöljyn, ja peitin suigutuksen, ja majan owimaitten.

39. Wasiksen Altarin ja wasiksen kulta korendoinensa, ja kaikkein kaluineensa: ja pesäastian jalkoineensa.

40. Pihan waattet pagaineensa ja jalkoineensa, waatten pihan sisällekäytävään eteen, köyhinensä ja waajvineensa: ja kaikki seurakunnan majan palvelusastiat.

41. Wirtawaattet palvelta Pyhästä; Wapin Aaronin pyhät waattet, ja hänen peitainsa waattet, joilla heidän piti tekemään Wapin wiran palveluksen.

42. Kaikkein niiden jälkeen kuin Wapin oli käskentyt Moserelle; niin kaikki Israelin lapset kaiken sen työn.

43. Ja Moses näki kaiken tämän valmistuksen, että he olit tehnet sen, niinkuin HERa oli käskentyt: ja Moses siunais heitä.

40. LUKU.

Moses wanee Wajan ylös ja pyhitti sen. HERan kunnia täytti Wajan.

Ja HERa puhui Moserelle, ja woi:

Ensimmäinä päivänä ensimmäisestä päivästä, pitää sinun paneman ylös seurakunnan majan.

Ja sinun pitää siihen paneman todistuksen Arkin: ja sinun pitää Arkin esiripulla.

2 Mos. 26: 33.

Ja sinun pitää myös sinne sisälle majan pöydän, ja valmistaman sen: ja asettaman siihen kyttiläljalan, ja paneman lampun sen päälle.

8

5. Ja sinun pitää asettaman sen kullaisen jauvaltarin, Todistus Arkin eteen: ja ripustaman waatten majan eteen.

2 Mos. 30: 1. Luku 26: 36.

6. Mutta sinun pitää asettaman polttouhrin Altarin, seurakunnan majan owen eteen.

7. Ja paneman pesäastian seurakunnan majan ja Altarin välille: ja paneman siihen wettä.

8. Ja tekemän pihan sen ympärille: ja ripustaman waatten pihan portin eteen.

9. Ja ottaman woidellusöljyn, ja woiteleman majan ja kaikki ne kuin sinä owat, ja pyhittämän sen kaluineensa, että ne olisit pyhät.

2 Mos. 30: 26.

10. Ja woiteleman polttouhrin Altarin kaluineensa: ja pyhittämän Altarin, ja se Altari pitää oleman kaikkein pyhin.

11. Sinun pitää myös woiteleman pesäastian jalkoineensa: ja sen pyhittämän.

12. Ja sinun pitää tuoman Aaronin poikineensa seurakunnan majan owen eteen: ja pesemän heidän wedellä.

2 Mos. 29: 4.

13. Ja puettaman Aaronin pyhiin waatteisiin: ja woiteleman ja pyhittämän hänen, miinun Wapixeni.

14. Ja sinun pitää myös tuoman hänen poikansa: ja puettaman heidän yllensä ne ahtat hamet.

15. Ja woiteleman heidän, niinkuten sinä heidän Isänsä woitelit, miinun Wapixeni. Ja tämän woidelluksen pitää oleman heille ijankaikkiseksi Wappeudeksi, heiden sukukunniansa.

16. Ja Moses teki kaikki, kuin HERa oli hänelle käskentyt.

17. Niin tapahdui toisna wuonna, ensimmäinä päivänä ensimmäisestä kunnasta; että maja pandin ylös.

18. Ja koska Moses pani ylös majan, niin hän asetti jalat ja laudat ja korimet: ja nosti pagat pystyille.

4 Mos. 7: 1.

19. Ja lewitti peitten majan ylle, ja pani katon sen päälle: niinkuin HERa oli käskentyt Moserelle.

20. Ja otti Todistuksen ja pani

Arkkiin, ja asetti korennot Arkin päälle: ja pani myös Armoistuinimen Arkin päälle.

Hebr. 9: 4.

21. Ja toi Arkin majaan, ja ripusti esiripun todistus Arkin eteen: niinkuin HERa oli käskenyt Mosekelle.

2 Mos. 35: 11.

22. Niin asetti hän myös pöydän seurakunnan majaan, pohjan puoliselle sivulle; ulkoiselle puolelle esirippuna.

23. Ja asetti leivän sen päälle järjestyksen, HERan eteen: niinkuin HERa oli käskenyt Mosekelle.

24. Niin pani hän myös kyntilälajan seurakunnan majaan, juuri pöydän kohdalle, etelän sivulle majaa.

2 Mos. 25: 31.

25. Ja pani lamput niiden päälle HERan eteen: niinkuin HERa oli käskenyt Mosekelle.

26. Ja pani myös kullaisen Altarin seurakunnan majaan, esiripun eteen.

27. Ja suihutti vrttein suihutuksen sen päällä: niinkuin HERa oli käskenyt Mosekelle.

28. Ja ripusti waatten majan oven eteen.

29. Waan polttouhrin Altarin pani hän seurakunnan majan oven eteen: ja uhrais sen päällä polttouhrin ja ruokauhrin; niinkuin HERa oli käskenyt Mosekelle.

30. Ja pesoahtian pani hän seura-

kunnan majan ja Altarin välille: ja pani siihen vettä pestä heitänsä.

31. Ja Moses ja Aaron ja hänen poikansa, pesit kätensä ja jalkansa siinä

2 Mos. 30: 19.

32. Sillä heidän piti pesemään itsensä, koska he menit seurakunnan majaan, eli kävit Altarin tykö: niinkuin HERa oli käskenyt Mosekelle.

33. Ja hän pani pihan ylös, majan ja Altarin ympärinsä, ja ripusti waatten pihan sisällekäyttävään. Niin Moses päätti sen työn.

34. Ja pilvi peitti seurakunnan majan: ja HERan kunnia täytti majan

4 Mos. 9: 15. 1 Kun. 8: 10.

35. Ja ei Moses taitanut käydä seurakunnan majaan; sillä pilvi oli sen päällä, ja HERan kunnia täytti majan.

36. Ja koska pilvi meni ylös majan päältä; niin Israelin lapset wöivät, kaikisa heidän matkoisansa.

37. Waan koska ei pilvi mennyt ylös; silloin ei he waelbanet, sillä päänvään asti, että se meni ylös.

38. Sillä HERan pilwi oli päällä majan yllä, ja yöllä oli tähti siinä: koko Israelin huonen main edessä, kaikisa heidän waelloisensa.

2 Mos. 13: 21.

4 Mos. 14: 14. 5 Mos. 1: 33. Neh. 9: 15.

Ps. 78: 14. Ps. 105: 39. 1 Cor. 10: 1.

Moseksen Toisen Kirjan loppu.

LEVITICUS.

Kolmas Moseksen Kirja.

1. Luku.

Saki polttouhrista.

Ja HERa kutsui Moseksen, ja puhui hänelle seurakunnan majasta, sanoden:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: joka teistä tahto uhrata HERalle, niin tehkät teidän uhrinne eläimistä, karjasta ja lammasista.

3. Jos hän tahto HERalle polttouhria karjasta tehdä, niin uhratkaa

wirhittömän härkypisen: seurakunnan majan oven edessä hän sen uhratkaa, et se olisi HERalle otollinen häneltä.

4. Ja pangaan kätensä sen polttouhriin pään päälle; niin se on otollinen häntä jorittamaan.

2 Mos. 29: 10.

5. Ja hänen pitää tennastaman muurin HERan edessä: ja Pappit Aaronen pojat pitää tuoman weren, ja priiskottaman Altarille ympärinsä, joka on seurakunnan majan oven edessä.

6. Ja vuota pitä polttouhriſta uhl-
jettämän, ja ſe pitä kappaleiſi hakat-
taman.

7. Ja Papin Aaronin pojat pitä
telemän tulen Altarille: ja halivet
tulen päälle paneman.

8. Ja Papit Aaronin pojat pitä
sewittaman kappalet, pään ja lihawu-
den, halkoin päälle, jotka owat Alta-
rin tulen päällä.

9. Mutta ſiſällyret ja jalat pitä
peſtämän: ja Papin pitä kaikki
polttaman Altarilla; polttouh-
riſta ja lepytyſ hajun tuleri HERRA-
lle.

2 Moſ. 29: 25.

10. Ja jos hän tahto tehdä polt-
tamia pieniſtä eläimiſtä, lambaiſta
ja kauriſta; niin uhraſtan wihittö-
n eli kaurin.

11. Ja teuraſtakan ſen HERRAN
pohjan puolella Altarita: Ja
Aaronin pojat pitä priiſkotta-
misen hänen werenſä Altarille ymbä-

12. Ja ſe pitä hakattaman kappala-
kappala pää että lihawuſ: ja Papin
sewittaman halkoin päälle, jot-
ka owat Altarilla tulen päällä.

13. Mutta ſiſällyret ja jalat pitä
peſtämän: ja Papin pitä ſen
uhraman ja polttaman Alta-
rilla: ſe on polttouhri, tuliuhri ja le-
pytyſ hajun HERRALLE.

14. Jos hän tahto taas tehdä polt-
tamia HERRALLE linnuiſta; niin teh-
dä ſen mettiiſiä, elikkä kyhyläiſten
kaurin.

15. Ja Papin pitä ſen Altarille
telemän, ja niſtan poikki wiändämän,
ja Altarilla polttaman: ja andaman
vuotaa Altarin ſeinään.

16. Ja ottakan hänen kupunſa höy-
kän ulos: ja heittäkän ne Al-
tarille wiereen itään päin, tuhkakoon

17. Ja pitä ſen ſiipinensä hallaiſe-
matta ei erinänsä rewäiſemän.

18. Ja Papin pitä ſillänſä ſen polt-
tamien halkoin päällä, jotka owat Al-
tarin tulen päällä: Tämä on poltto-
uhri ja lepytyſ hajun HERRA-

lle.

3. Lufu.

Saki ruokauhriſta.

1. Ja jos joku hengi tahto tehdä HERRA-
lle ruokauhria; niin ſen pitä ole-
man ſämbyläjäuhriſta, ja hänen pitä
öljyä ſen päälle wuodattaman, ja py-
hää ſawua ſen päälle paneman.

2. Ja ſitte ſen Papeille Aaronin
pojille wienän: niin pitä Papin otta-
man piwenta täyden niistä ſämbylä-
jäuhriſta, ja öljyä kaiken pyhän ſawun
kaſſa, ja ſen polttaman Altarilla muuſ-
toxi. Tämä on tuliuhri ja lepytyſ
hajun HERRALLE.

3. Se kuin jää ruokauhriſta, pitä
oleman Aaronin ja hänen poikainſa
oman: ſen pitä oleman kaikkein py-
himmän HERRAN tuliiſta.

4. Mutta jos ſinä tahdot tehdä
ruokauhria pähiſä kypſetyſtä; niin ota
happamattomia kypſiä ſämbyläjäuhriſta
öljyyn ſekoitetuna, ja happamattomia
ohukaiſia kypſiä öljyllä woideltuita.

5. Waan jos ſinun ruokauhriſ on
pannuſa kypſetyſtä; niin ſen pitä ele-
man happamattomista ſämbyläjäuhriſta
öljyyn ſekoitetuna.

6. Sen ſinun pitä ſakaman kappala-
leiri ja wuodattaman öljyä ſen päälle;
niin ſe on ruokauhri.

7. Ja jos ſinun ruokauhriſ on haaf-
tarilla kypſetyſtä; niin ſinun pitä teke-
män ſen ſämbyläjäuhriſta öljyyn kaſſa.

8. Ja ſen ruokauhriſ, jona ſinä
tahdot ſenkaltaiſiſta tehdä HERRALLE;
pitä ſinun tuoman Papille, ja kanda-
man ſen Altarin tygö.

9. Ja Papin pitä ylöndämän ſen
ruokauhriſ muuſtoxi, ja polttaman Al-
tarilla. Se on tuliuhri ja lepytyſ
hajun HERRALLE.

10. Tähtet ruokauhriſta pitä ole-
man Aaronin ja hänen poikainſa omat:
Sen pitä oleman kaikkein pyhimmän
HERRAN tuliiſta.

11. Kaiken ruokauhriſ kuin te uh-
raſte HERRALLE, pitä teidän telemän
ilman hapatuſta: ſillä ei yhtän hapa-
tuſta eli humajata pidä ſinä poltetta-
man uhrixi HERRALLE.

12. Mutta uutiiſten uhriſa pitä tei-
dän ne uhraman HERRALLE; Waan

ei ne pidä tuleman Altarille makiaxi hajuri.

13. Kaiken sinun ruokauhris pitää sinun suolaman, ja sinun ruokauhris ei pidä kääntymään ilman sinun Jumalas liitosuolata oleman: sillä kaikissa sinun uhreissa pitää sinun suolaa uhraman.

Marc. 9: 49.

14. Mutta jos jina tahdot tehdä uutisesta ruokauhrin HERRalle; niin sinun pitää kuivaman wihersäiset tähtäpäävät tulella, ja surweman ne pienet, ja sitte uhraman ruokauhrin sinun uutisesta.

15. Ja sinun pitää paneman öljyä siihen ja Pyhää sawua; niin on se ruokauhri.

16. Ja Vapin pitää ottaman niistä surwetuista jywiistä ja öljystä, ynnä kaiken pyhän sawun kansa, ja polttaman sen mustoksi. Se on tuliuhri HERRalle.

B. Luku.

Eski kiitosuhrista.

Ja jos hänen uhrinsa on kiitosuhri karjasta; niin pitää hänen uhraman härjän eli lehmän, ja wihittömän uhrin tuoman HERRan eteen.

2. Ja pitää laikeman kätensä uhrinsa pään päälle, ja teurahtaman seurakunnan majan oven edessä: Ja Vapit Aaronin pojat pitää priištottaman weren Altarille ympärinsä.

3. Ja pitää uhraman siitä kiitosuhrista polttouhrin HERRalle: lihawuden kuin sisällytyet peittä, ja kaiken sisällystyen lihawuden.

² Mos. 29: 13, 22.

4. Ja kaxi munastunta sen lihawuden kansa, kuin niiden päällä on landeisa: ja mayau kalwon munastuiden kansa eroittaman.

5. Ja Aaronin pojat pitää polttaman sen Altarilla polttouhrin niiden päällä, jotka ewat tulesta: tuliuhrixi ja lepytyshajuri HERRalle.

² Mos. 29: 25. ³ Mos. 6: 12.

6. Mutta jos hän teke HERRalle kiitosuhria pienistä eläimistä, oinaista eli uhrista; niin sen pitää oleman ilman wihettä.

7. Jos hän uuraa karigan; niin hänen pitää sen tuoman HERRan eteen.

8. Ja pitää laikeman kätensä uhrinsa pään päälle, ja teurahtaman seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat pitää priištottaman weren Altarille ympärinsä.

9. Ja kiitosuhrista uhraman HERRalle polttouhrin, sen lihawuden, tota saparon eroitetun selläpiisistä: lihawuden kuin sisällytyet peittä, ja kaiken sisällystyen lihawuden.

10. Ja kaxi munastunta sen lihawuden kansa kuin landeisa niiden päällä on: ja eroittaman mayan kalwon munastuiden kansa.

11. Ja Vapin pitää sen polttaman Altarilla, tulen ruaxi HERRalle.

12. Jos hänen uhrinsa on wihetti, jos hän tuo sen HERRan eteen:

13. Niin hänen pitää laikeman kätensä sen pään päälle, ja teurahtaman seurakunnan majan oven edessä. Ja Aaronin pojat pitää priištottaman hänen werenä Altarille ympärinsä.

14. Ja pitää siitä uhraman polttouhrin HERRalle: lihawuden kuin sisällytyet peittä, ja kaiken sisällystyen lihawuden.

15. Ja kaxi munastunta lihawuden kansa, kuin niiden päällä on landeisa ja mayan kalwon munastuiden kansa eroittaman.

16. Ja Vapin pitää polttaman sen Altarilla, tulen ruaxi, makiaxi hajuri. Kaikki lihawus on HERRan oma.

17. Sen pitää oleman ijankalttisen säädyn teidän sukukunnissanne, kaikissa teidän asuinioissanne; ettet te yhtä lihawutta eli mitän werta söis.

¹ Mos. 9: 4. ³ Mos. 7: 23. Luku 17: 10.
Luku 19: 26. ⁵ Mos. 12: 16, 23.
Luku 15: 23. Ap. 2. 15: 20.

A. Luku.

Eski rikosuhri.

Ja HERRa puhui Moyseselle, sanoen:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano jos joku sielu rikko tietämättä jotakin HERRan käskyä vastaan, jota ei hänen pitäis tekemän: niin että hän tekiis yhtäkin vastaan niistä:

3. Jos Pappi, joka voideldu on, kko Ransan pahemmuyeri: niin hänen tä rikoyensa edestä, kuin hän tehnyt on, tuoman wirhittömän nuoren kalpein HERRalle rikosuhrixi.

4. Ja pitä tuoman sen kalpein HERRan eteen, seurakunnan majan oven työ: ja lasteman kätensä kalpein päin päälle, ja teuraustaman kalpein HERRan edestä.

5. Ja Pappi kuin voideltu on, pitä tuoman kalpein werestä; ja kandaman seurakunnan majaan.

6. Ja Papin pitä kastaman sermensä wereen; ja priiškottaman sitä werta seitsemän kertaa HERRan ja kohon Giritin edestä.

7. Ja Papin pitä siitä werestä pahan mielisius Altarin sarvein päälle, joka on HERRan edestä seurakunnan majassa: ja kaiken muun weren kaatamaan polttouhrin Altarin pohjalle, joka on seurakunnan majan oven edestä.

3 Mos. 5: 9. Eutu 9: 9.

8. Ja kaiken mullin lihawuden rikosuhriksi, pitä hänen ylöndämän: nimitettään sen lihawuden kuin sisällyet peittä, ja kaiken sisällysten lihawuden.

9. Ja kavi munastuuta sen lihawuden kanssa, kuin niiden päällä on lauseita: ja wajan kalwon munastuiden kanssa eroittaman.

10. Niinkuin ylöndän kikosuhri härkistä: ja Papin pitä sen polttaman polttouhrin Altarilla.

11. Mutta mullin wuodan, kaiken kohon, pään ja jalkain kanssa, ja sisällyet ja raivan: 2 Mos. 29: 14.

4 Mos. 19: 5.

12. Niin myös koko kalpein pitä hänen leijitä wiemän ulos puhtaseen paikkaan, jehonga tuhka heitetän, ja se pitä poltettaman puiden päällä tuhtia: juri jina paikasa, johon tuhka heitetän, sitä se poltettaman.

3 Mos. 9: 11. Debr. 13: 11.

13. Jos koko Israelin seurakunda on rikokas, ja se olis heidän silmäinsä edestä rikokas; niin että he olisit tehnet jota kko HERRan käskyä wajan, jota ei kukaan tulij tehdä, ja niin tulijit wiemän ulos: 4 Mos. 15: 24.

14. Ja sitte ymmärräijit rikoyensa,

kuin he olit tehnet; niin pitä heidän tuoman nuoren kalpein rikosuhrixi, ja asettaman sen seurakunnan majan eteen.

15. Ja wanhimmat seurakunnasta pitä lasteman kätensä kalpein päin päälle HERRan edestä: ja teuraustaman sen kalpein HERRan edestä.

16. Ja Pappi joka voideltu on, pitä kandaman mullin weren, seurakunnan majaan.

17. Ja Papin pitä kastaman sermensä wereen; ja seitsemän kertaa priiškottaman HERRan eteen, Giritin edestä.

18. Ja pitä siitä werestä paneman Altarin sarvein päälle, joka on HERRan edestä seurakunnan majassa: ja kaiken sen muun weren kaataman polttouhrin Altarin pohjaan, joka on seurakunnan majan edestä.

19. Kaiken hänen lihawudensa pitä hänen ylöndämän, ja polttaman Altarilla.

20. Ja pitä tekemän tämän mullin kanssa, niinkuin hän teki rikosuhrin mullin kanssa: ja niin pitä Papin heidän seiwittaman, ja se heille annetaan anderi.

21. Ja hänen pitä wiemän mullin seiristä ulos, ja polttaman hänen, niinkuin hän poltti sen endisen mullin: se pitä oleman rikosuhri seurakunnan edestä.

22. Mutta jos Väämies rikko; ja teke jotakuta HERRan hänen Sumalansa käskyä wajan, jota ei hänen tekemän yläijä, ja tulee tietämätä wikapääri;

23. Ja osotetaan hänelle sitte hänen rikoyensa, kuin hän on rikkenut: hänen pitä tuoman uhrixi wirhittömän kaurin.

24. Ja lasteman kätensä sen kauriin päin päälle, ja teuraustaman siitä paikasa, kusa HERRalle polttouhria teuraustetaan: se pitä oleman hänen rikosuhriinsa.

25. Sitte pitä Papin ottaman rikosuhrin werestä sermellansa, ja paneman sen polttouhrin Altarin sarvein päälle: ja sen muun weren kaataman polttouhrin Altarin pohjalle.

26. Mutta kaiken hänen lihawu-

denſa pitä hänen polttaman Altarilla, niinkuin ſen lihavuden kiitoſuhrifta. Ja niin Papiin pitä ſovittaman hänen rikoxenſa, ja ſe hänelle annetan anderi.

27. Jos joku ſielu yhteiſeſtä Kanſaſta rikko tietämätä; niin että hän tele jotakuta HERRAN käſtävä waſtan, jota ei hänen tekemän pidäis, ja tulee niin wikapääri;

28. Ja ſitte ſaatetan ymmärtämään rikoxenſa, kuin hän on rikkonut: hänen pitä tuoman uhrizi wirhittömän wuohen, ſen rikoxen edeſtä, kuin hän rikkonut on.

29. Ja pitä laſkeſen kätensä rikoxuhrin pään päälle: ja teuraſtaman ſen rikoxuhrin polttouhrin paikalla.

30. Ja Papiin pitä ſormellauſa otataman ſen werestä, ja paneman ſen polttouhrin Altarin ſarweihin päälle: ja kaiſen weren kaataman Altarin pohjaan.

31. Ja kaiſen hänen lihawudenſa pitä hänen eroittaman, niinkuin hän eroitti kiitoſuhrin lihawuden: ja Papiin pitä ſen polttaman Altarilla maſiaksi hajuri HERRALLE. Ja niin pitä Papiin händä ſovittaman, ja ſe annetan anderi hänelle.

² Moſ. 29: 18. ³ Moſ. 3: 14.

32. Mutta jos hän tuo lampaan rikoxuhrizi; niin tuokan wirhittömän uhen.

33. Ja laſkeſen kätensä rikoxuhrin pään päälle: ja teuraſtatan ſen rikoxuhrizi ſinä paikalla, kuin polttouhri teuraſtetan.

34. Ja Papiin pitä ſormellauſa otataman rikoxuhrin werestä, ja paneman polttouhrin Altarin ſarweihin päälle: ja kaataman kaiſen unun weren Altarin pohjaan.

35. Mutta kaiſen lihawuden pitä hänen eroittaman niinkuin kiitoſuhrin lampaan lihawus eroitettin, ja Papiin pitä polttaman ſen Altarilla HERRAN tuleri. Ja niin pitä Papiin hänen rikoxenſa ſovittaman, kuin hän on rikkonut, ja ſe hänelle annetan anderi.

5. Lufu.

Faki wikapuſiſta.

Jos joku ſielu rikko, niin että hän kuuluu ſengun kiroilewan, ja hän

on ſen todiftaſa, eli on ſen nähnyt taikka tiennyt, ja ei ilmoita ſitä; hän on wikapää wäärtyteen.

2. Eli jos joku ſielu rupee johonnan ſaaitaiſeen kappaleen, taikka ſaaitaiſen mehjän eläimen raatoon, eli ſaaitaiſen karjan raatoon, eli ſaaitaiſeen mada raatoon, ja ſe oliſ hänelle tietämätön; hän on ſaastainen ja wikapää.

³ Moſ. 11: 1, 2.

3. Eli jos hän rupee ſaaitaiſeen miſeen, millä ikänänsä ſaaitaiſuuden ihminen taſta ſaaitaiſeri tulla, tietämätä, ja ſen ſitte ymmärtä; ſe on wikapää.

4. Eli jos joku ſielu wannoo, niinkuin että hänen ſuufſtanſa käy ulos ajatteleman pahoin eli hywin teko; kaikki ſeinä ihminen wannoo huiſa maizemata, ja ſen ſitte ymmärtä; hän on wikapää yhteen näiſtä.

5. Koska hän on wikapää johonnan näiſtä, ja tunnufſtaa, että hän on rikkonut on:

6. Niin pitä hänen tämän rikoxen uhan edeſtä, kuin hän rikkonut tuoman laumajſta HERRALLE uhen wuohen rikoxuhrizi; niin pitä Papiin ſovittaman hänen rikoxenſa.

7. Soldeita hänellä ole lammas niin tuokan HERRALLE rikoxenſa edeſtä, kuin hän rikkonut on, kaksi mettiſiä kaksi kyhkyläiſen poikaa; yhden rikoxuhrizi, ja toifen polttouhrizi.

³ Moſ. 1: 14. Luc. 2: 24.

8. Ja wietän ne Papiille; hän on pitä ſen enjimäiſen uhraman rikoxen uhrizi, ja wäändämän ſen niſkat ſeinä kuitengan päätä erinänsä retwäſſemään.

³ Moſ. 1: 15.

9. Ja pitä priiſtottaman Altarin ſeinän rikoxuhrin werellä, ja andaman ſen weren kuin jää, wuotaa Altarin pohjaan. Se on rikoxuhri.

10. Toifen pitä hänen uhraman polttouhrizi tawan jälkeen. Ja niinkuin pitä Papiin ſovittaman hänen rikoxenſa, kuin hän rikkonut on, ja ſe annetan hänelle anderi.

11. Soldeita hänellä ole kahta mettiſiä eli kahta kyhkyläiſen poikaa; niinkuin tuokan uhrinſa, rikoxenſa edeſtä, kyt menennen oſan Ephraſta ſämbylä ſeinä hoja rikoxuhrizi. Mutta ei hänen pi

öljyä sen päälle paneman, eikä pyhää
sanaa: sillä se on rikosuhrri. 3 Hof. 1: 14.

12. Ja hänen pitä sen wieman Pa-
pille, ja Papin pitä siitä ottaman pi-
sän täyden muistoksi, ja polttaman sen
Altarilla HERalle tuliuhrri: Tämä
on rikosuhrri. 3 Hof. 4: 35.

13. Ja Papin pitä niin sovitta-
man hänelle hänen rikoksensa, kuin hän
annut on, ja se annetan andexi hä-
nelle. Ja sen pitä oleman Papin o-
man niinkuin ruokahringin.

14. Ja HERa puhui Mosexelle,
sanoden:

15. Jos joku sielu kowasti rikko
si epäoikeudesta syndiä teke josakusa
HERalle pyhitetty on; hänen
pitä HERalle tuoman wikauhrin,
tuoman oinan laumasta, sinun ar-
voksi: kaiken hopsis painoon, Pyhän
Öljyn jälkeen wikauhriri.

16. Sitten myöös mitä hän on rik-
koanut pyhitetyssä, pitä hänen sen an-
daman jällensä, ja pitä sen tygö an-
daman wiidennen osan; ja andaman
ja Papille: ja Papin pitä sovitta-
man hänen wikauhrinsa oinalla, niin
hänelle annetan andexi.

17. Ja jos joku sielu rikko ja
teke wastoin jotakuta HERan Kä-
sän, jota ei hänen pitännyt teke-
mistä, ja ei sitä tiennyt; hän on
wikapää wäärtyeen. 3 Hof. 4: 2.

18. Ja pitä tuoman Papille wir-
tuoman oinan laumasta, sinun ar-
voksi jälkeen wikauhriri: ja Papin pi-
tä sovittaman hänelle hänen tietä-
mättömyyden, kuin hän tehnyt on tie-
tämättä, niin se hänelle annetan andexi.

19. Se on wikauhrri: sillä wikaan
ja kaitetkin HERan edesä joutu-
mi on.

G. Lufu.

1. Ruoka: wihkimys ja rikos-uhreista.

HERa puhui Mosexelle, sanoden:

2. Jos joku sielu teke syndiä ja
kowan wikapää HERaa vastaan; kielen
wittomattönsä sen, kuin hän hänen
andanut on, eli sen, jonga
hänelle (muutoin) läteen andanut
on, tailla jonga hän wäkiwallalla ot-

tanut on, eli wäärtydellä on saattanut
alansa; 4 Hof. 5: 8.

3. Eli sen kuin kadotettu oli, löy-
tänyt on, ja kieldä sen wäärällä wa-
lalla: eli mikä itkänänsä se olisi, josa
ihminen lähimmäistänkä vastaan rikko.

4. Koska hän niin rikko ja tu-
lee wikapääri: Niin pitä hänen
andaman jällensä mitä hän wäki-
wallalla ottanut on, ja wäärtydellä
on saattanut alansa, eli sen kuin
hän halduunsa annettu oli, eli
kadotetun kuin hän löynnyt on.

5. Eli jonga tähden hän wäa-
ran walan tehnyt on, sen pitä hä-
nen kaikki tyynni andaman jällen-
sä, ja wielä sitte wiidennen osan
päälliseri: sille, jonga se oma oli,
pitä hänen sen andaman wikauhrinsa
pääwänä. 2 Hof. 22: 7. 3 Hof. 5: 16

6. Mutta wikauhrinsa pitä hänen
tuoman HERalle: wirhittömän oinan
laumasta, sinun arwios jälkeen wika-
uhriri, Papin tygö.

7. Ja Papin pitä sovittaman hä-
nen HERan edesä, niin hänelle an-
netan andexi: mitä itkänänsä se olisi,
kaikista niistä kuin hän tehnyt on, jo-
sa hän igensä wikapääri saatti.

8. Ja HERa puhui Mosexelle,
sanoden:

9. Käffe Aronille ja hänen pojil-
lensa sanoden: tämä on polttouhrin
säätty: polttouhrin pitä palaman Alta-
rilla kaiken yösen aamuun asti. Ja
Altarin tullen pitä sen päällä palaman.

10. Ja Papin pitä yllensä puke-
man liinahamen, ja wetämän liinaisen alas-
waatten ihonsa päälle, ja korjaman
tuhvan Altarilda, sitte kuin tuli polt-
touhrin kuluttanut on: ja paneman sen
Altarin wiereen.

11. Ja sitte pitä riisuman waatten-
sa, ja toisiin waatteisiin igensä puke-
man: ja sitte tuhwan wieman ulos lei-
ristä, puhtaseen paikkaan. 3 Hof. 4: 12.

12. Tuli pitä palaman Altarilla, ja
ei koskan sammuman. Ja Papin pitä
halivot sen päällä joka aamu sytyttä-
män: ja hänen pitä asettaman polt-
touhrin sen päälle, ja polttaman kii-
tesuhrin liharuden sen päällä.

13. Tuli pitää alinoma palaman Altarilla, ja ei koskan sammuttettaman.

14. Ja tämä on ruokauhriin sääty; jonga Aaronin pojat uhraman pitää Altarilla, HERRan eteen.

³ Mos. 2: 1, 14. ⁴ Mos. 15: 4.

15. Papin pitää ottaman piirven täyden sämbyläjauhoja ruokauhriista, ja öljystä, ja kaiken pyhän sawun, joka ruokauhriin päällä on; ja sen polttaman Altarilla lepytys hajuri ja muijeteri HERRalle.

³ Mos. 2: 9.

16. Ja sen tähtet pitää Aaronin peikkinsä syömän: happamatoinna pitää se syötämän, pyhästä siasta, seurakunnan majan pihasta pitää heidän sen syömän.

17. Ja ei heidän pitää leipoman siitä hapaturen kansa: sillä se on heidän osansa, jonga minä heille minun tuliuhriistani andanut olen: se pitää oleman kaikkein pyhin, niinkuin rikosuhrin ja niinkuin wikauhri.

18. Jokainen miehenpuoli Aaronin lapista pitää sen syömän. Se olken alinomainen sääty teidän sulukunnissanne HERRan tuliuhriista. Jokainen kuin niihin rupee, se pitää pyhitetty oleman.

⁴ Mos. 18: 9, 10. ² Mos. 29: 37.

19. Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:

20. Tämä pitää oleman Aaronin ja hänen poikainsa uhrin, jonga heidän pitää uhraman HERRalle hänen woidelustapäivänänsä; kymmenen osan Eryasta sämbyläjauhoja alinomaiseri ruokauhrixi: puolen aamulla ja puolen ehtolla.

² Mos. 16: 36.

21. Pannusa sinun sen tekemän pitää öljyn kansa, ja sen kypsettynä tuoman: ja leivottuina kappaleina sinun sen uhraman pitää, lepytys hajuri HERRalle.

22. Ja Papin, joka hänen posistansa hänen siansa woideltu on, pitää sen tekemän. Tämä on isankaikkinen sääty HERRalle, se pitää kaikki poltettaman.

23. Sillä kaikki Papin ruokauhri pitää kokonansa poltettaman, ei sitä pidä syötämän.

24. Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:

25. Puhut Aarenille ja hänen pojillessa, ja sano: tämä on rikosuhrin

sääty: kusa paikasa polttouhri teurastetan, siinä pitää myös rikosuhrin teurastettaman HERRan edessä: ja se on kaikkein pyhin.

26. Pappi joka rikosuhrin uhras pitää sen syömän: pyhällä sialla se syö tämän pitää, seurakunnan majan pihalla.

27. Kuka itänänsä hänen libaanse rupee, se pitää pyhitetty oleman: ja waatten jonga päälle se weri priistettan, pitää sinun pesemän pyhästä siasta.

28. Ja se sawiastia, joka se keitetään, pitää rikettaman. Jos se on woi kiffesa padasa keitetty, niin se pitää heitettämän, ja wedellä wirutettaman.

³ Mos. 11: 33.

29. Kaikki miehenpuolet Papista pitää syömän sen: sillä se on kaikkein pyhin.

30. Mutta kaikki se rikosuhrin, jonga weri wiedän seurakunnan majaan serwinneyi pyhään siiaan, sitä ei pidä syötämän; waan tulella poltettaman.

³ Mos. 4: 5. Hebr. 13: 11.

7. Luv.

Mitä Vapeille wika: ja muissa uhreissa tulee. Kielto lihawuden ja weren syömisessä.

Ja tämä on wikauhriin sääty: se on kaikkein pyhin.

2. Siinä paikasa, kusa polttouhri teurastetan, pitää myös teurastettaman wikauhri: ja sen weri pitää priistettaman Altarille ympärinsä.

3. Ja kaikki lihawus pitää siitä werrattaman, sekä händä että lihawus, joka sisällyhet peittä.

4. Ja ne kaxi munastimta sen lihawuden kansa, kuin niiden päällä on landeisa; ja maran kalwen munastimden kansa pitää hänen eroittaman.

5. Niin pitää Papin sen polttaman Altarilla tuliuhrixi HERRalle: se on wikauhri.

6. Jokainen miehenpuoli Papista pitää syömän sen: pyhästä siasta pitää syötämän; sillä se on kaikkein pyhin.

7. Niinkuin rikosuhrin on, niin pitää myös wikauhriin oleman: sillä wihainen pitää heidän melembain säätynsä oleman: ja se pitää sen Papin omaksi oleman, joka sillä serwitta.

8. Sen Vapin, joka polttouhrin
uraa, sitä polttouhrin vuota oma
aman, josta hän uhrannut on.

9. Ja kaikkalainen ruokauhri, joka
isijä kypsetty on, ja kaikki kuin
umusa eli haastarilla valmistettu on;
ja sitä Vapin oman oleman, joka sen
uraa.

10. Ja kaikkalainen ruokauhri, joka
lähä jeloitettu, taikka kuiva on; sen
ja kaikkein Aaronin lasten oman o-
man, yhden niinkuin toisengin.

11. Ja tämä on kiitosuhrin sääty,
ja HERRalle uhratan.

12. Jos he tahtovat tehdä ylistys-
uhra, niin heidän sitä uhraman ylis-
tyksen siunsa happamattomia leipiä,
leivänsä öljyllä, ja happamattomia
leivänsä kuryä, voidelluuta öljyllä;
ja umusa kypsetyitä sambahyläleipiä se-
n öljyllä.

13. Mutta senkaltaisista uhreja sitä
telemän hapuamen kuryän pääl-
le, heidän kiitosuhrinsa ylistysuhriri.

14. Ja yri kaikista niistä sitä uh-
ritaman HERRalle ylönnysuhriri: ja
sitä Vapin oman oleman, joka
kiitosuhrin weren.

15. Ja ylistysuhrin liha hänen kii-
tosuhrinsa sitä sinä päivänä syötä-
mään, jona se uhrattu on: ja ei mitään
tähteri jätettämän huomeneri.

16. Mutta jos joku lupauksesta, tai-
kokoapä tahdoista uuraa, niin se sitä
päivänä syötämän, jona se uh-
ritettu on; mutta jos jotakin tähteri
uhriri toiseri päiväxi, niin sitä
syötämän.

17. Mutta se kuin tähteri jää siitä
lihasta, niin se kolmandena päi-
vänä sitä poltettaman tulesta.

18. Mutta jos joku syö kolmandena
päivänä siitä uhratuista lihasta, joka
hänen kiitosuhrifiansa, niin ei ole
se stolinen, joka sen on uhrannut,
ja se hänelle pidä luettaman, mutta
se häntä: Ja jokainen sielu, joka
syö, on rikapää pahaan tekoon.

19. Ja se liha joka sattuu johon-
kseen saastaisuteen, ei pidä syötämän,
mutta tulesta poltettaman. Joka puh-
uu se, se sitä syömän lihasta.

20. Ja se sielu, joka syö kiitos-

uhrin lihasta, siitä kuin HERRan oma
on, ja hänen saastaisiudensa on hänen
päällänsä; se sielu sitä hävitettämän
Kansoifiansa.

21. Jos joku sielu rupee johonkuun
saastaisuteen, olken se saastainen ihmi-
nen eli saastainen eläin eli joku muu
saastainen kauhistus: ja syö kiitosuhrin
lihasta, siitä kuin HERRan oma on;
se sitä hävitettämän Kansoifiansa.

2 Mof. 11: 1, 1c.

22. Ja HERRa puhui Mosexelle,
sanoden:

23. Puhu Israelin lapsille, sanoden:
ei teidän pidä mitään lihawutta syö-
män härjistä, lambaista ja wuhista.

3 Mof. 3: 17. Luku 9: 10.

24. Naadon eli haastan lihawus pan-
dakan kaikkinaisiin tarpeisiin; mutta
ei teidän pidä sitä kaiketiikan syömän.

25. Sillä joka syö lihawutta siitä
eläimestä, kuin HERRalle tulihuri
annettu on; se sielu sitä hävitettämän
Kansoifiansa.

26. Ei teidän pidä myös werta syö-
män kaikisa teidän asumasioifanne; ei
linnuista, eikä eläimistä.

3 Mof. 17: 10, 14. Luku 19: 26. 5 Mof. 12:
16, 23. Ap. 2: 15: 20, 29. Luku 21: 25.

27. Jokainen sielu joka syö jotain
werta, se sitä hävitettämän Kansoif-
tansa.

28. Ja HERRa puhui Mosexelle,
sanoden:

29. Puhu Israelin lapsille, sanoden:
se kuin HERRalle kiitosuhrinsa uuraa;
hänen sitä tuoman, mitä HERRalle
kiitosuhriri tulee.

30. Mutta hänen sitä sen kanda-
man Kadesansä HERRan tulihuri:
rinnan lihawuden sitä hänen tuoman
rinnan kansa, että ne sitä oleman
häälytyö uhri HERRalle.

31. Mutta Vapin sitä polttaman
lihawuden Altarilla: ja rinnan sitä
Aaronin ja hänen poikainsa oman o-
leman.

32. Ja oikian laivan sitä teidän
andaman Vapille ylönnysuhriri, teidän
kiitosuhrifianne.

33. Ja joka uuraa kiitosuhrin wer-
ta, ja lihawutta Aaronin poiffa; hänen
sitä saaman oikian laivan osarensa.

34. Sillä häälitys riunan ja plön-
nyh lawan olen minä ottanut Iſrae-
lin lapſilda heidän kiitosuhriſtansa: ja
olen ſen andanut Papiſſe Aaronille, ja
hänen poſſilſenſa Iſankaiſſiferi ſäädyri,
Iſraelin lapſilda. 2 Moſ. 29: 24.

35. Tämä on Aaronin ja hänen
poikainſa woitelemus HETran tult-
uhriſta: ſiitä päivästä, jona he HET-
ralle Papiſſi annettiin.

36. Jotſa HETra käſti ſinä päi-
wänä, jona hän heidän woiteli, an-
netta heille Iſraelin lapſilda; Iſankaiſ-
ſiferi ſäädyri heidän ſukukunnifanſa.

37. Ja tämä on ſääty polttouhriſ-
ta, ruokauhriſta, rikosuhrifſta, wil-
uhriſta; niin myöſ tähtöſuhriſta ja
kiitosuhriſta.

38. Jonga HETra Moſexelle käſti
Sinain vuorella; ſinä päivänä, jona
hän käſtyn andoi hänelle Iſraelin laſ-
ten työ, että heidän piti uhraman hei-
dän uhrifſa HETralle Sinain korveſa.
3 Moſ. 26: 46. Luku 27: 34.

S. LUKU.

Papit ja Majia woidellan ja wihitän.

Ja HETra puhui Moſexelle, ſanoden:
2. Ota Aaron poikinenſa ja waat-
tet, ja woidelluſſily: niin myöſ mulli
rikosuhrifſi, ja lavi oinaſta, ja myöſ
lori happamattomia leipä.
2 Moſ. 28: 2. Luku 29: 1, 1c.

3. Ja kokoo kaikki Kanſa, ſeurakun-
nan majan owen eteen.

4. Moſes teki niinkuin HETra hä-
nelle käſtenyt oli: ja kokois Kanſan
ſeurakunnan majan owen eteen.

5. Ja Moſes ſanoi Kanſalle: tämä
on ſe kuin HETra on käſtenyt tehdä.

6. Ja Moſes otti Aaronin poiki-
nenſa, ja peſi heidän wedellä.

7. Ja puetti hänen yllensä hamen,
ja wyötti hänen wyöllä, ja puetti hä-
nen yllishamalla, ja pani päälliſwaat-
ten hänen päällensä: niin myöſ wyötti
hänen päälliſwaatten wyöllä, ja waa-
tetti hänen ſillä.
2 Moſ. 28: 31. Luku 29: 5, 1c.

8. Ja pani hänen päällensä rinda-
waatten: ja pani rindawaatten päälle
walkendut ja täydeſſiſydet.

9. Ja pani hiipan hänen päähänſä:

ja pani hiipan päälle hänen ogallen-
kullaiſen ogalehden, ſen pyhän kruu-
nun, niinkuin HETra Moſexelle käſ-
tenyt oli. 2 Moſ. 28: 36, 38.

10. Ja Moſes otti woidelluſſilyä
ja woiteli majan ja kaikki kuin ſiinä
oli: ja pyhitti ne. 2 Moſ. 30: 25.

11. Ja priiſkotti ſiitä ſeikemän ker-
taa Altarille, ja woiteli Altarin
kaikki ſen aſtiat, ja peſoaſtian jalka-
nenſa, ja pyhitti ne.

12. Ja kaſi woidelluſſilyä Aar-
onin pään päälle, ja woiteli hänen
pyhitti.

13. Ja Moſes toi Aaronin poiki-
ja puetti heidän yllensä hamet, wyö-
heidän wyöllä ja ſitoi lakit heidän
päähänſä: niinkuin HETra hän-
käſtenyt oli.

14. Ja andoi tuoda mullin rit-
uhriſi: Ja Aaron poikinenſa pani
tenſä rikosuhrin mullin pään päälle.
2 Moſ. 29: 10.

15. Ja teuraſti ſen. Ja Moſes
werestä, ja pani ſormellainſa Altarille
ſarwiin ympärinſä, ja puhdiſti Altarille
rin: ja kaſi weren Altarin pohja-
ja pyhitti ſen, ſowittayenſa (Kanſan)
ſen päällä.

16. Ja otti kaiken ſifällyſten
wuden, ja mayan kalwon, ja mole-
mat munakſiint, ynnä lihawuden kan-
ſa: ja Moſes ſuitſutti ne Altarilla.

17. Mutta mullin wuotinenſa, ja
hoinenſa ja ſontinenſa poltti hän
ſa ulkona leiriſtä: niinkuin HETra
Moſexelle käſtenyt oli. 2 Moſ. 29: 11.

18. Ja hän toi oinan polttouhriſ-
ja Aaron poikinenſa pani kätensä
nan pään päälle.

19. Ja ſe teuraſtettiin: ja Moſes
priiſkotti hänen werenſä Altarille
bäri.

20. Ja leikkais oinan kappaleitſi
ja Moſes ſuitſutti pään ja kappal-
ja lihawuden.

21. Ja peſi ſifällyhet ja jalat
dellä; ja Moſes ſuitſutti koko oina
Altarilla: Se on polttouhri malka-
hajuri: ſe on tulinuhri HETralle: niin-
kuin HETra hänelle käſtenyt oli.

22. Ja toi myöſ toifen oinan, täy-

idöuhriin oinan: Ja Aaron poikineensa pani lätensä oinan pään päälle.

23. Ja Moses teurasti sen, ja otti hänen werestänsä, ja siunoi Aaronin oikian korvan lehteen: niin myös oikian käden peukaloon, ja oikian jalan isohon warpaseen.

24. Ja Moses toi myös Aaronin vejat, ja siunoi werellä heidän oikian korvansa lehteen, ja heidän oikian käteniä peukaloon, ja heidän oikian jalkansa isohon warpaseen: ja Moses puiffotti veren Altarille ymbäri.

25. Ja otti lihawuden, ja saparon, ja kaiken sisällysten lihawuden: ja maran kalvon, ja molemmat munastit heidän lihawudensa kansa: niin myös oikian lawan.

26. Hän otti myös korista, josa happamattomat leivät olit HERRan edessä, yhden happamattoman kirsän, ja ohjalla woidellun kirsän, ja ohukaisen kirsän: ja pani ne lihawuden, ja oikian lawan päälle.

27. Ja andoi kaikki nämät Aaronin läin, ja hänen poikainsa käsiin: ja häältyti ne häältytyxi HERRan edessä.

28. Ja sitte otti Moses ne heidän käppänäsä, ja poltti Altarilla polttouhriin päällä: se on tähtösuhri leppytyshajuri: se on tuluhrri HERRalle.

29. Ja Moses otti rinnan ja häältytti sen häältytyxi HERRan edessä: tähtösuhrin oinasta sai Moses osan, niinkuin HERRa hänelle käskenyt oli.

30. Ja Moses otti woidellusöljystä, ja werestä, joka oli Altarilla, ja puiffetti Aaronin ja hänen waatettensa päälle, niin myös hänen poikainsa ja heidän waatettensa päälle: ja pyhitti niin Aaronin ja hänen waattensa: niin myös hänen poikansa ja heidän waattensa hänen kansansa.

3 Mos. 10: 7.

31. Ja Moses sanoi Aaronille ja hänen pojilensa: keittäkät liha seurakunnan majan oven edessä, ja syökät se siinä paikassa, niin myös leipä, kuin tähtösuhrin korista on: niinkuin minä kästin sanoden: Aaron poikineensa pitää ne syömän.

32. Waan mitä jää tähtexi lihasa

ja leivästä, sen teidän pitää polttaman tulesta.

33. Ja ei teidän pidä lähtemän seigemänä päivänä seurakunnan majan ovesta, siihenasti, koska teidän tähtösuhrinne päiwät täytetään: sillä seigemänä päivänä teidän lätenne täytetään.

34. Niinkuin se tänäpänä tapahtunut on; niin HERRa on käskenyt tehtiä, että te sowitzettaisiin.

35. Ja teidän pitää oleman seigemän päivää seurakunnan majan oven edessä, yli päivää ja yötä: Ja teidän pitää ottaman waarin HERRan warioista, ettet te kuolisi: sillä niin on minulle käsketty.

36. Ja Aaron poikineensa teki, kaiken sen, kuin HERRa Moseren kautta käskenyt oli.

D. Luku.

Aaronin ensimmäinen uhri. Lull HERRalda.

Ja tapahtui kahdeksandena päivänä, että Moses kutsui Aaronin ja hänen poikansa: niin myös wanhimmat Israelista.

2. Ja sanoi Aaronille: ota sinulles nuori wassikka rikosuhriri, ja oinas polttouhrixi, molemmat wihittömät: ja tuo HERRan eteen. 2 Mos. 29: 1.

3. Ja puhu Israelin lapsille, sandeden: ottakat lauris rikosuhriri, ja wassikka ja kariga, molemmat wuosikunnaiset ja wihittömät, polttouhrixi.

4. Ja myös härkä ja oinas uhratta kiitosuhrixi HERRan edessä; ja ruokauhri sekoitettu öljyllä; sillä tänäpänä ilmestyy HERRa teille.

5. Ja he toit ne kuin Moses käskenyt oli, seurakunnan majan oven eteen: ja kaikki kansa käwit edes, ja seisoi HERRan edessä.

6. Niin sanoi Moses: tämä on se, kuin HERRa käskenyt on teidän tehdä: ja HERRan kunnia ilmestyy teille.

7. Ja Moses sanoi Aaronille: astu Altarin tygö, ja tee rikosuhris, ja polttouhris ja sewita sinuasa ja kansaa: ja tee sitte kansan uhri ja sowitzta heitä, niinkuin HERRa käskenyt on.

8. Ja Aaron astui Altarin tygö: ja teurasti wassikan rikosuhrixensa.

9. Ja Aaronin pojat kannoit weren hänen tygönsä, ja hän lasi formensa wereen, ja siwui Altarin sarwiin: ja weren kaaji hän Altarin pohjalle.

10. Ja lihawuden, ja munaskuut, ja maran kalwon rikosuhri, poltti hän Altarilla: niinkuin HETra oli Mosexelle käskenyt.

11. Mutta lihan ja nahän poltti hän tulesa ulkona leiristä.

12. Sitte teurasti hän polttouhrin: ja Aaronin pojat kannoit weren hänen tygönsä: ja hän priiskotti sen Altarille ymbäri.

13. Ja he toit myös polttouhrin hänelle, kappalei ri leikatun, ja pään: ja hän poltti ne Altarilla.

14. Ja hän pei sisällyret ja jalat: ja poltti ne polttouhrin päällä, Altarilla.

15. Sitte kandoi hän Kansan uhrin edes: ja otti kaurin, joka oli Kansan rikosuhri, ja teurasti sen, ja teki siitä rikosuhrin, niinkuin sen endisenkin.

16. Ja hän toi myös polttouhrin, ja walmisti sen tawan jälkeen.

17. Ja toi ruokauhrin, ja otti siitä piwonsa täyden, ja poltti ne Altarilla; paigi aamullista polttouhria.

18. Sitte teurasti hän härjän ja oinan Kansan kiitosuhri: ja Aaronin pojat kannoit weren hänelle, ja hän priiskotti sen Altarille ymbäri.

19. Mutta sen härjän lihawuden, ja oinan saparon, ja sisällysten lihawuden, ja munaskuut, ja maran kalwon:

20. Kaiken tämän lihawuden panit he rindain päälle: ja poltti lihawuden Altarilla.

21. Mutta rinnat ja oikian lawan häälytti Aaron häälytyxyri HETran edesä: niinkuin HETra oli käskenyt Mosexelle.

22. Ja Aaron nosti kätensä Kansan puoleen, ja siunaib heitä: ja sitte kuin hän rikosuhrin, polttouhrin, ja kiitosuhrin tehnyt oli, meni hän alas.

⁴ Mos. 6: 23.

23. Niin Moses ja Aaron menit seurakunnan majaan, ja koska he jäl- len siellä lärit, siunajit he Kansan. Niin HETran kunnia ilmestyi kaiken Kansan edesä.

24. Sillä tuli tuli HETra alaa, ja kulutti polttouhrin, ja sen lihawuden, Altarilda: ja koska kaikki kansa sen näki, riemuigib he sangen suuresti, ja langeist maahan kaswoillensa.

¹ Mos. 4: 1. ¹ Num. 11: 38. ² Matt. 23: 7: 1.

10. Luv.

Nadab ja Abihu poltetan. Papih kietän juomasta wiinaa. Heidän rauhdo upreista.

Ja Aaronin pojat Nadab ja Abihu otit kunnipikin siugutus astiansa, ja panit tulda niihin, ja panit siugutus sen päälle: ja kannoit wierasta tulla HETran eteen, jota ei hän heille ollut käskenyt.

2. Silloin läri tuli HETra alaa, ja kulutti heidän; niin että he kuolitt HETran edesä.

³ Mos. 16: 4. ⁴ Mos. 3: 4. Euku 26: 61. ¹ Matt. 24: 21.

3. Niin sanoi Moses Aaronille: mikä on se kuin HETra puhunut sinun sanoden: minä pyhitetan niissä, jotka ka minua lähestywät, ja kaikki Kansan edesä minä kunnioitetan. Ja Aaron oli ääneti.

² Mos. 29: 6.

4. Mutta Moses kuyri Misaelin ja Elaphanin Bselin, Aaronin sedän pojat ja sanoi heille: tulkat ja kando- kat teidän weljeme Pyhän edesä, ulos leiristä.

² Mos. 6: 18. ⁴ Mos. 3: 19.

5. Ja he tulit ja kannoit heidän hameinensa leiristä: niinkuin Moses oli sanonut.

6. Niin sanoi Moses Aaronille, ja hänen pojillensa Eleazarille ja Ithamarille: ei teidän yidä paljastama teidän päätämme, eikä myös repimä teidän waatteitamme, ettet te kuoliisi, jettei wiha tulisi kaiken Kansan päälle. Mutta teidän weljeme, koko Israelin huonesta itkelän tätä paloa, jong HETra shtyttänyt on.

7. Waan ei teidän yidä menemä seurakunnan majan oweista ulos, ette te kuoliisi: sillä HETran woidellus ely on teidän päällämme. Ja he tei Mosexyen sanan jälkeen.

8. Ja HETra puhui Aaronille sanoden:

9. Wiinaa ja wäfewätä juomaa ei pidä sinun juoman, eikä sinun poikas sinun Kankas, Koska te me-
nette seurakunnan majaan, ettet te
kuolisi: Se pitää oleman ijankaikkinen
saatu teidän sukukunnillenne.

Des. 44: 21. 1 Tim. 3: 3. Tit. 1: 7.

10. Että te eroitate mikä pyhä
ja ei pyhä, mikä saastainen ja puh-
das on.

11. Ja että te opetaisitte Israelin
lapsille, kaikki oikeudet kuin HERRA
kalle Moosoksen kautta puhunut on.

12. Ja Mooses puhui Aaronille ja
Mosen jäsenille pojillensa Eleazarille
ja Ithamarille: ottakat se, kuin täh-
än käsky on ruokaurhista, HERRAN
käskynä, ja syökät se happamatto-
masti: sillä se on kaik-
kein pyhä.

3 Mos. 2: 3. Luku 6: 16.

13. Ja teidän pitää sen syömän py-
hällä paikalla: sillä se on sinun oikeudes,
ja sinun poikas oikeus HERRAN tuli-
kunnan; sillä se on minulle niin käsitetty.

14. Mutta häällytyksirinnan ja plön-
nän pitää sinun ja sinun poikas
ja Ithamar sinun kansas syömän puh-
talla paikalla: sillä tämä oikeus on
sinun ja sinun pojilles annettu Israe-
lin lapsen kiitosuhrista.

2 Mos. 29: 24.

15. Sillä plönnyslapa ja häällytyk-
sistä, libaus tuliuhreihin kansa, pitää
luovuttaman itsälle häällytettä häälly-
tyksi HERRAN edessä: Sentähden pi-
tä sen oleman sinulle, ja sinun lapsilles
jatkattaisi säädysi, niinkuin HERRA
käskyt on.

16. Ja Mooses ehei ahkerasti rikos-
urhista laurista, ja kago, se oli poltettu:
ja hän wihastui Eleazarin ja Ithama-
rin Aaronin jäänyitten poikain päälle,
sitten:

3 Mos. 9: 3.

17. Mikette ole syönet rikosuhria
tällä paikalla? sillä se on kaikkein
pyhä: ja hän on andanut teille sen,
teidän pitää landaman Kankas ri-
kosta, ja seiwittaman heitä HERRAN
käskynä.

18. Kago, hänen werensä ei ole tuo-
rissa: teidän olis pitänyt kaiketi
teidän sen pyhästä, niinkuin minulle
käsitetty on.

3 Mos. 6: 26.

19. Mutta Aaron sanoi Moosokalle:
kago, tänäpäpä ovat he uhrannet hei-
dän rikosuhriinsa, ja heidän polttouh-
riinsa HERRAN edessä. Ja minulle on
sentälkään asia tapahtunut: Ja pi-
däiskö minun tänäpäpä syömän rikos-
uhrista, olisiko se HERRALLE otollinen?

20. Kuin Mooses sen kuuli, tytyi
hän siihen.

11. Luku.

Kati puhtaus ja saastaisuus eläimistä.

Ja HERRA puhui Moosokalle ja Aa-
ronille, sanoden heille:

2. Puhukat Israelin lapsille, sano-
den: nämät ovat eläimet joita te saat-
te syödä, kaikkein eläimiden seasa maan
päällä.

5 Mos. 14: 4. Ap. 2: 10: 14.

3. Kaikista karisorkkailijista eläimistä,
jotka sorkkausa kokonansa hajottawat,
ja märhettiwät; saatte te syödä.

4. Kuitengin tätä ette mahda syödä,
niistä jotka märhettiwät, ja ovat kari-
sorkkaiset: nimittäin Kameli, joka kyllä
märhetti, waan ei hajota sorkkiansa, se
on teille saastainen.

5. Kaninit märhettiwät, mutta ei
ole karisorkkaiset; sentähden ne ovat
teille saastaiset.

6. Ja Jämes myös märhetti, waan
ei ole karisorkkainen; sentähden se on
teille saastainen.

7. Ja sika on karisorkkainen, joka
kokonansa hajotta sorkkansa, mutta ei
märhetti; sentähden se on teille saastai-
nen.

5 Mos. 14: 8.

8. Näiden lihaa ei teidän pidä syö-
män, eikä heidän raatoihinsa tarttu-
man: sillä ne ovat teille saastaiset.

9. Näitä te saatte syödä kaikista
niistä jotka wessissä ovat: kaikki joilla
on uimuret ja suomuret wessissä, meresä
ja wirroissa, niitä teidän pitää syömän.

5 Mos. 14: 9.

10. Mutta kaikki joilla ei ole uimu-
rita ja suomurita meresä ja wirroissa,
kaikkein niitten seasa, jotka liikkuwat
ja eläwät wessissä; ne pitää oleman teille
kauhistus.

11. Ne ovat teitä kauhistawat:
niitten lihaa ei teidän pidä syömän,
kauhistukat heidän raatoonsa.

12. Sillä kaikki joilla ei ole utmu-
rita ja suomurita veisjä, ne ovat
teille kauhistus.

13. Näitä te kauhistukat linnuista,
ei teidän niitä pidä syömän, sillä ne
ovat kauhistus: Kotka, ja Luukotka
ja Kalakotka. 5 Mos. 14: 12, 13.

14. Korkkolindu, ja Harakka lainensa.

15. Ja kaikki Karnehet lainensa.

16. Strussi, Pääskyinen, Louve ja
Haukka lainensa.

17. Puhkaja, Merimehä ja Gyypä.

18. Öökkö, Ruowonpäristäjä ja
Storkki.

19. Saikara ja Mäkiahaukka lainen-
sa: Pupunutaja, ja Nahkasiipi.

20. Ja kaikki, jotka liikkuvat lin-
duin seasa, ja käyvät neljällä jalalla,
pitä oleman teille kauhistus.

21. Kuitengin näitä saatte te syödä
linnuista, jotka liikkuvat ja käyvät
neljällä jalalla: joilla ovat säät jal-
kain päällä, hypellä maan päällä.

22. Ja näitä te saatte syödä heistä,
kuin on Urbe lainensa, ja Selaain
lainensa, ja Dargol lainensa, ja Sagab
lainensa.

23. Waan kaikki jotka paizi niitä
ovat neljälkaiset linduiin seasa, ne
ovat teille kauhistus.

24. Ja ne pitää teidän saastaisua
pitämän; ja jokainen kuin tarttu hei-
dän raatoihinja, sen pitää oleman saas-
taisen ehtoseen asti. 3 Mos. 5: 2.

25. Ja jos joku heidän raatojansa
kanda, sen pitää pesemän waattensa, ja
oleman saastaisen ehtoseen asti.

26. Ja jokainen eläin joka on sor-
killinen, waan ei karjorkkainen, eikä
märheti, ne ovat teille saastaiset: Ja
jokainen kuin niihin tarttu, pitää ole-
man saastainen.

27. Ja jokainen kuin käy lämme-
nellänjä kaikkein petoin seasa, jotka
käyvät neljällä jalalla, ne ovat teille
saastaiset: Jokainen kuin rupee heidän
raatoihinja, sen pitää oleman saastaisen
ehtoseen asti.

28. Ja joka kanda heidän raato-
jansa, se pesän waattensa, ja pitää ole-
man saastaisen ehtoseen asti: sillä kaikki
nämät ovat saastai:et teille.

29. Ja nämät pitää oleman myös
teille saastaiset, niiden eläinden seasa,
jotka matelewat maalla: Myyräinen,
Piiri, Maakrokodili, jokainen lainensa.

30. Stello, Kameleon, Sifalisko
Sinijsifalisko ja Salamandra.

31. Nämät ovat teille saastai-
saikein niiden seasa, kuin matelewat:
Ja jokainen kuin rupee heihin sittedu-
he kuollet ovat, pitää oleman saas-
taisen ehtoseen asti.

32. Ja kaikki kuin senkaltainen raato-
päälle pntoo, pitää oleman saastainen:
olis se kaikkalainen punastia, eli wa-
te, eli nahka, eli säkki: Ja kaikkai-
nen ase jolla jotakin tehdän, pa-
pandaman weteen, ja sen pitää oleman
saastaisen ehtoseen asti, niin se tu-
puhtaxi.

33. Ja kaikkinaiset sawiaasiat, ja
hinga senkaltainen raato pntoo, ei
kaikki saastaiset, ja mitä niissä on,
pitä rikottaman.

34. Kaikki ruoka jota syödän, ja
se wesi tulee sen päälle, se on saas-
taisen: Ja kaikki juoma, jota juoda
senkaltaijista astioista, on saastainen.

35. Ja kaikki kuin senkaltainen raato-
päälle pntoo, se tulee saastaiseri, olis
päzi eli kattila, se pitää rikottaman:
sillä se on saastainen: ja sen pitää ole-
man teille saastaisen.

36. Kuitengin lähtet, kairrot ja lam-
mikot ovat puhtat: waan jokainen jota
tarttu heidän raatoonsa, sen pitää ole-
man teille saastaisen.

37. Ja jos senkaltainen raato lan-
giemmen päälle, joka kylwetty on; ni-
on se kuitengin puhdas.

38. Ja jos wettä kaatan siemenen
päälle, ja langee joku senkaltainen raato
niiden päälle; niin se tulee teille
saastaiseri.

39. Ja jos joku eläin kuolee, jota
teidän sepi syödä, se kuin sen raatoon
tarttu, se on saastainen ehtoseen asti.

40. Se joka syö senkaltaisesta raato-
dosta, hänen pitää pesemän waattensa
ja oleman saastaisen ehtoseen asti: Niin
myös se joka kanda senkaltaijista raato-
toja, pitää pesemän waattensa, ja ole-
man saastaisen ehtoseen asti.

41. Kaikki matelewainen maalla, pitää

oleman teille kauhistapa, ja ei pidä sitä syyttämän.

42. Ja jokainen kuin waqallansa käy, ja jotka käynvät neljällä eli usemmalla jalalla, kaikista jotka matelewat maalla: ei pidä teidän niitä syyttämän; sillä ne owat kauhistus.

43. Ällät teidän sielujanne kauhista waisiksi tehkö kaikisa matelewaissisa: ja ällät saastuttako teitänne niissä, niin että te uletta saastaisxi.

44. Sillä minä olen HERRa teidän Jumalanne, sentähden teidän pitä syyttämän teitänne, että te tulistta pyhäxi: sillä minäkin olen pyhä. Ja ei teidän pidä saastuttaman teidän sielujanne jollakin matelewaissilla eläimellä, joka matelee maalla.

45. Sillä minä olen HERRa joka teidän johdatin Egyptin maalle, että minä olisin teidän Jumalanne: sentähden teidän pitää oleman pyhä; sillä minä olen pyhä. 1 Mos. 19: 2. Luku 20: 7. 1 Pet. 1: 16.

46. Ja tämä on sääty kaikista eläimistä ja linnuista, ja kaikista jotka waijia liikkawat: ja kaikkinaisista eläimistä, jotka maalla matelewat.

47. Että te tiedäisitte eroitta puhut saastaisista: ja mitä eläimitä syydä saadan, ja mitä eläimitä ei sowy syydä.

12. Luku.

Sapien synnyttäjän puhdistus.

Ja HERRa puhui Moserelle, sanoden:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sanota: Koika waimo siitä, ja synnyttä wäkalapsen; niin hänen pitää seisemään häneä oleman saastaisen, niinkauwan kuin hän kärsii sairauttansa. 3 Mos. 15: 19. Euc. 2: 22.

3. Ja kahderandena päivänä, pitää wäberileikattaman hänen esinahkansa lähe. 1 Mos. 17: 12.

Euc. 2: 21. Job. 7: 22.

4. Mutta hänen pitää oleman kotona seimeksitättäkymmendä päivää puhdistajensa weresä: eli hänen pidä rupeamaan yhteengän, kuin pyhä on, eikä hänen pidä Pyhään tuleman, siihen kun hänen puhdistus päivänsä tähtetän.

5. Mutta jos hän synnyttä piika-

lapsen, niin hänen pitää saastaisen oleman kaksi wikkoo, niinkauwan kuin hän kärsii sairauttansa: ja kuusi seisemättäkymmendä päivää pitää hänen kotona oleman puhdistajensa weresä.

6. Mutta koska hänen puhdistus päivänsä pojan eli tyttären jälkeen owat täytetyt, niin tuokan wuosikunnanaisen karikan polttouhrisi, ja kyhyläisen pojan eli mettiisen rikosuhrisi: Papille seurakunnan majan oven eteen.

7. Joka ne pitää uhraman HERRan edessä, ja sowitzaman hänen, niin hän puhdistuu werensä juorusta. Tämä on sääty pojan eli tyttären synnyttämisistä.

8. Jos ei hänellä ole waraa karikahan, niin ottakan kaksi mettiistä eli kaksi kyhyläisen poikaa, toisen polttouhrisi ja toisen rikosuhrisi. Ja niin Papin pitää sowitzaman hänen, että hän puhdistettaisiin. Euc. 2: 24.

13. Luku.

Spitali taudin muodoista ja kenellä se pitää tuttaman.

Ja HERRa puhui Moserelle ja Aaronille, sanoden:

2. Jos ihmisen ihoon tulee ajos, eli rupi, eli syhelmä, niinkuin spitalitanti tahdeis tulla hänen ihoonsa; niin pitää hän wietämän Papin Aaronin työtä, eli yhden hänen possiansa Pappiin seasta.

3. Ja sitte kuin Pappi näke mekin ihosa, ja jos karwat merkisä owat muuttunnet walkiaksi, ja haawan paikka on nähdä matalampi kuin muu iho hänen ruumiisansa, niin se on spitalitanti: sentähden pitää Papin katseleman händä ja duomikeman hänen saastaisxi. 4 Mos. 12: 10.

4. Mutta jos hänen ihosansa on walkia syhelmä, ja ei kuitengan näy olewan sywemmällä muuta ihoa, ja karwat ei ole muuttunnet walkiaksi; niin pitää Papin hänen sulkeman sisälle seisemäxi päiväri.

5. Ja seisemändenä päivänä katselekan Pappi hänen, jos haawat näkyvät hänestä olewan niinkuin ennengin, ja ei ole lewinnet hänen ihosansa; niin Pappin pitää hänen jälleen toiseri seisemäxi päiväri sulkeman sisälle.

6. Ja koska Pappi taas kagelee hänen toisna seigemändenä päivänä, ja löytä haarvat rauvenneri, ja ei lewinneri hänen ihosansa; niin pitää Papin duomigeman hänen puhdari; sillä se on syhelmä: ja pitää pesemän waattensa, ja niin on hän puhdas.

7. Mutta jos rupi leviää hänen ihosansa, sitte kuin hän on Papilda kagottu ja puhdari sanottu; niin hän pitää kagottaman toisen kerran Papilda.

8. Jos siis Pappi näke, että ruvet ovat lewinnet hänen ihosansa; niin pitää Papin duomigeman hänen saastaiseri: sillä se on spitali.

9. Mutta koska spitaliin haawa tulee ihmiseen; niin hän pitää wietämän Papin tygö.

10. Ja koska Pappi näke walkian ajoyen tulleri hänen ihonsa, ja karvat walistuneri, ja elävän lihan olewan ajoresa:

11. Niin on wanha spitali hänen ihosansa, ja sentähden pitää Papin duomigeman händä saastaiseri, ja ei sillen sulkeaman sisälle: sillä hän on jo saastainen.

12. Ja jos spitali kowin leviää hänen ihosansa, ja täyittä koko ihon, päästä niin jalkeihin, kaiken sen jälkeen, mitä Pappi näkeilmäinsä edessä;

13. Koska Pappi kagoo ja näke spitalin peittäneri koko hänen ihonsa, niin pitää hän duomigeman hänen puhdari: sentähden, että kaikki on hänesä muuttunut walkiari: sillä hän on puhdas.

14. Mutta jona päivänä elävä liha hänesä näky; niin hän duomitan saastaiseri.

15. Ja Pappi nähtyänfä elävän lihan, pitää hänen duomigeman saastaiseri: sillä se elävä liha on saastainen, ja se on spitali.

16. Mutta jos se elävä liha muuttu jälken walkiari; niin pitää hänen tuleman Papin tygö.

17. Ja koska Pappi näke haarvat muuttunen walkiari; niin Papin pitää duomigeman hänen puhdari: sillä hän on puhdas.

18. Ja jos jonkun ihoon tulee paisuma, ja paranee jälken:

19. Ja sitte siihen siaan tulee jota=

kin walkiata eli punaista rakka; ja pitää kagottaman Papilda.

20. Koska Pappi näke sen paina matalammari muuta ihoa, ja karvat ovat muuttunen walkiari; niin Papin pitää hänen duomigeman saastaiseri: sillä siitä paisumasta on spitali tullut.

21. Mutta jos Pappi näke, että karvat ole siinä muuttunen walkiari ja ei ole matalampi kuin muukan ihon, ja se on kadonnut; niin Papin pitää sulkeaman hänen sisälle seigemäri päiwäri.

22. Mutta jos se paljo lewence hänen ihosansa, niin pitää Papin duomigeman hänen saastaiseri: sillä se on spitaliin haawa.

23. Mutta jos se syhelmä pyhässä siällansa, ja ei lewitä igiänsä, niin on paisuman arpi; ja Papin pitää duomigeman hänen puhdari.

24. Ja jos jonkun iho tulee rupi tulen polttesta; ja polten haarvat omat punaiset taikka walkiat:

25. Ja Pappi näke sen karvat muuttuneri walkiari, siitä kuin kadonnut on, ja matalammari muuta ihoa, niin on spitali tullut siitä polttesta: sentähden pitää Papin duomigeman hänen saastaiseri: sillä se on spitaliin haawa.

26. Mutta jos Pappi näke, että karvat palanefa ole muuttunen walkiari, eikä matalammari ole tullet muuta ihoa, ja on siitä kadonnut; niin pitää Papin sulkeaman hänen sisälle seigemäri päiwäri.

27. Ja seigemändenä päivänä pitää Papin kageleman händä: jos se on paljo lewinnyt hänesä, niin Papin pitää duomigeman hänen saastaiseri: sillä se on spitali.

28. Mutta jos se on alallansa rupe synyt palanefa, ja ei ole lewinnyt hänen ihosansa, mutta on kadonnut, niin se on arpi palanen jälkeen; ja Papin pitää duomigeman hänen puhdari: sillä se on arpi palanen jälkeen.

29. Jos mieheen eli waimoon tulee syhelmä, päähän eli partaan:

30. Ja Pappi kagoo sen ruven, ja näke sen matalammari muuta ihoa, ja karvat tulewat siitä paikasta kellaiseri

ja barceemari; niin Vapin pitä duomigeman sen saastaiseri: sillä se on rupi: se on spitali pääsä eli parrasa.

31. Mutta jos Vappi näke, ettei rupi ole matalambi muuta ihoa, ja karvat ei ole hänesä muistat, niin pitä Vapin sulkeaman hänen, jolla rupihaavaa on, sifälle seigemäri päinväri.

32. Ja koska Vappi seigemändenä päinänä näke, ettei rupi ole lewinnyt ihoa, ja ei ole kellaisia karvoja, ja ei ole rupi matalambi nähdä muuta ihoa:

33. Pitä hänen ajeleman igenä, tuenain, ettei hän ajele rupea: ja Vapin pitä hänen, jolla rupi on, sulkeaman sifälle toiseri seigemäri päinväri.

34. Ja koska Vappi seigemändenä päinänä näke ruven, ja löytä ettei rupi ole lewinnyt ihoa, ja ei ole matalambi muuta ihoa; niin Vapin pitä duomigeman hänen puhтары, ja hänen pitä pesemän waattensa, ja niin puhdas oleman.

35. Mutta jos rupi kowin lewittä ihoon ihoon, hänen puhdisturensa jälkeen:

36. Ja Vappi näke ruven lewinneenä ihoa; niin ei pidä Vapin sullen tyhjän, jos karvat ovat kellaiset: sillä hän on saastainen.

37. Jos se on siluain edesä nähdä, että rupi on yhdellänsä ollut, ja siitä ovat muistat karvat käynet ulos, niin rupi on parannut, ja hän on puhdas: sen tähden pitä Vapin hänen puhтары kovan.

38. Ja jos miehen eli waimon ihoon tulee walkia sohelmä:

39. Ja Vappi näke sen ruvenneri; niin on walkia rupi tullut hänen ihoon: ja hän on puhdas.

40. Jos miehen hiuret päästä lähtevät; niin että hän tulee paljaspäxy, hän on puhdas.

41. Ja jos ne etiseldä puolelta pästä lähtevät; niin hän on ogalda paljas, ja on puhdas.

42. Mutta jos joku walkia taikka painainen haava tulee sen paljan päälle; niin on siihen spitali tullut paljan päälle ja ovan päälle.

43. Sen tähden pitä Vapin kagoman ihoon, ja koska hän näke sen walkian eli painaisen haavan tullen sen paljan

pään eli ovan päälle, että se näkyy niinkuin muukin spitali ihoja;

44. Niin hän on spitalinen ja saastainen mies: ja Vapin pitä kaiteti duomigeman hänen saastaiseri, sentkaltaisen haawan tähden hänen pääsänsä.

45. Joka spitalinen on, hänen waattensa pitä rewityt oleman, ja pää aivoi, jui peitetty; ja hänen pitä huutaman: saastainen! saastainen.

46. Niinkamwan kuin se haava hänesä on, pitä hänen saastaisen oleman, yrinänsä asunua, ja hänen asuiniansa ulkona leiristä oleman. 4 Mos. 5: 2. 2 Kun. 8. 15: 5. Luc. 17: 12.

47. Jos jongun waatteeseen tulee spitalin haava, olkon se langainen eli liinainen;

48. Loimeen eli kuteseen, olkon se liinainen eli willainen: elikkä nahkaan, elikkä kaikkinaiseen nahkawaatteeseen;

49. Ja jos se haava kowin wiherety, eli paljo punistun waatteesa, eli nahasa, eli loimesa, eli kutesa, eli josakutsa kappalesa kuin nahasta tehty on, se on spitalin haava; sentähden pitä Vapin händä kagoman.

50. Ja koska Vappi sentkaltaisen haawan näke; niin hänen pitä sen sulkeaman sifälle seigemäri päinväri.

51. Ja jos hän seigemändenä päinänä näke, että haava on lewinnyt waatteesa, loimesa, eli kutesa, nahasa, eli josakutsa kappalesa kuin nahasta tehty on; niin on se kuluttawainen spitali, ja se haava on saastainen.

52. Ja hänen pitä waattet pelttaman, loimen ja kuten, eli mikä se olisi, liinainen eli langainen, eli kaikkinainen kuin nahasta tehty on, josa sentkaltaisen haava on: sillä se on kuluttawainen spitali, ja pitä tulesta pelttettaman.

53. Ja jos Vappi näke, ettei haawa ole lewinnyt waatteesa, loimesa eli kutesa, eli kaikkinaisesa kappalesa kuin nahasta on;

54. Niin pitä Vapin kagoman pesä seu josa haava on; ja pitä hänen sulkeaman sifälle jälkensä toiseri seigemäri päinväri.

55. Ja koska Vappi näke haawan süttekuin se pesä on, ettei haava ole muuttunut hänen siluainänsä edesä, eikä

myös ole lewinnyt, niin se on saastainen, ja sitä tuleja poltettaman; sillä se on syväälle itsensä laskeut, ja on sen paljaksi kuluuttanut.

56. Jos Pappi näke, että haava kadonnut on sittekuin se pestin; niin hänen pitää sen rewiäsemän pois waatteista, nahasta, loimeista eli kuteista.

57. Ja jos se vielä sitte näky waatteista, loimeista, kuteista eli kaikkinaisesta nahkawaatteista, niin on se pifansa; ja se pitää poltettaman tuleja ynnä sen kansa josta se haava on.

58. Mutta waate, loimi, kude, eli kaikkinaisen nahkakalu, kuin pesty on, josta haava kadonnut on; se pitää waatteista pestämän, ja puhdas oleman.

59. Tämä on sääty spitalisesta ruwesta waatteista, liinaisesta, langaisesta, loimesta eli kuteista, ja kaikkinaisesta nahkawaatteista: niitä puhdaksi eli saastaiseksi sanoo.

14. Luku.

Spitalisten puhdistaminen ja soriittaminen.

Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden: 2. Ja tämä on spitalisen sääty, koska hän puhdistetan: hän pitää tuotaman Pappin tykö. Marc. 8: 4. Marc. 1: 44. Luc. 5: 14. Luku 17: 14.

3. Ja Pappi pitää käymän ulos leiristä, kateleman händä, jos spitalin haava on paranut spitalisesta.

4. Ja Pappi käskelän sen joka puhdistetan, otta kavi elävätä puhdasta lindua, ja Cedripunna, ja tulipunnaisiksi painettua willaa, ja Hoppia. 3 Mos. 11: 13.

5. Ja Pappi käskelän sen teuraistaa yhden linnun, sawiastiasa, wuotawan weden tykönä.

6. Ja ottakan sen elävän linnun Cedripunna kansa, tulipunnalla painetun willan ja Hoppin: ja kastakan sen tapetun linnun wereen, wuotawan weden tykönä.

7. Ja priištottakan spitalisista puhdistettawan päälle seigemän kertaa: ja niin puhdistakan hänen, ja andakan sen elävän linnun lendä kedolle.

8. Mutta se puhdistettu pestän waatteista, ja aselkan kaikki hiurensa, ja pestäku itsensä wedellä, ja niin on hän

puhdas. Wengän sitte leiriin; kuitenkin asukan ulkona majaanse seigemän päivää. 4 Mos. 12: 14.

9. Ja seigemändenä päivänä pitää hänen ajeleman kaikki hiuret päästänsä, ja partansa ja karvat silmäkulmissa, ja karvat korvissa, ja kaikki karvat ommasellut: ja pitää pestemän waatteista, ja pestemän ihonsa wedellä, niin on hän puhdas.

10. Ja kahdeksandena päivänä pitää hänen ottaman kavi wirhittömän karpata, ja wirhittömän wiofikummaa, ja lampan: niin myös kolme kymmeneä sänbbläjäuhoja ruokanhirri, öljyllä keitetun, ja yhden Login öljyä.

11. Niin pitää Pappin, joka puhdistettaman sen puhdistetun ja tämän kalun, HERRAN eteen, seurakunnan majan oven edellä.

12. Ja Pappi pitää ottaman yhden karikun, ja uhraman wikaubrin sen öljy Login kansa: ja pitää ne lyttämän häältyrexi HERRAN edessä. 2 Mos. 29: 24.

13. Ja sitte teuraistaman karikalla sillä paikalla, kusa rikosuhri ja wikaubri teuraistetun, pyhästä siasta: niinkuin rikosuhri, niin myös wikaubrikin on Pappin oma; sillä se kaikkein pyhin. 3 Mos. 7: 3.

14. Ja Pappi pitää ottaman wikaubrin wereestä, ja söruman puhdistettaman oikian korvan lehteen; niin myös oikian käden penkaloon, ja oikian jalan isohin warpaseen.

15. Ja Pappi pitää ottaman Legista, ja wuodattaman Pappin wuodattaman kätteen.

16. Ja Pappi pitää kastaman oikian kätensä formen öljyyn, kuin hänen wuodattaman kätensä on; ja priištottaman öljyä formellansa seigemän kertaa HERRAN edellä.

17. Waan jääneistä öljyistä hänen kätensä pitää Pappin paneman puhdistettaman oikian korvan lehteen, ja oikian penkaloon, ja oikian jalan isohin warpaseen: wikaubrin weren päälle.

18. Säänen öljyn hänen kätteen pitää Pappi paneman puhdistettaman päälle: ja Pappi pitää soriittaman häntä HERRAN edellä.

19. Ja Papin pitä tekemän rikosuhrin, ja sovittaman puhdistetun hänen saastaisuudestaan: ja sen jälkeen terrastaman polttouhrin.

20. Ja Papin pitä nhraman polttouhrin, ja ruokauhrin Altarilla: ja Papin pitä sovittaman händä, niin hän on puhdas.

21. Jos hän on köyhä, ja ei ole kassalla waraa, niin ottakau yhden kassan wilauhrinsa edestä häältyxyeri, ja kassansa händä: ja yhden kymmenen sambylänjanhoja, sekoitetun öljyllä kassari, ja Login öljyä.

Ja kassi mettistä eli kassi kyhmyä poikaa, jotka hän woi saada: ja olon rikosuhrixi, ja toinen kassari.

Ja lantakau sen Papille kahdeksan päivänä puhdistuxensa, seuraavaksi majan owen eteen, HERRAN edessä.

Niin pitä Papin ottaman wilauhrin karigan, ja sen Login öljyä: ja Papin pitä ne häältyttämän häältyksen HERRAN edessä.

Ja terrastaman wilauhrin kassan ja Papin pitä ottaman wilauhrin kassan, ja siwuman puhdistetun kassan lehteen: niin myös oikien peukaloon, ja oikian jalan warpaseen.

Ja Papin pitä wuodattaman kassan Papin wasempaan käteen.

Ja Papin pitä priistottaman kassan käden formella öljyjä, kuin on wasemmassa kädessänsä, seisemän HERRAN edessä.

Jääneistä öljystä hänen käteensä, ja siwuman paneman puhdistetun oikian lehteen, ja oikian käden peukaloon, ja oikian jalan ihoihin warpauhrin weren päälle.

Ja jäänen öljyn hänen käteensä, ja siwuman Pappi puhdistetun pään kassan ja sovittakau händä HERRAN edessä.

Ja walmistakau niistä mettisistä, kassan kassan, ja kassan kassan, jotka hän on kassan.

Ja kassan niistä jotka hän on kassan: yhden rikosuhrixi ja kassan polttouhrixi, ynnä ruokauhrin

kassan: ja niin pitä Papin sovittaman sen puhdistetun, HERRAN edessä.

32. Tämä on sääty spitaliseja, joka ei woi saada sitä kuin hänen pudixu- xensa tarwitan.

33. Ja HERRA puhui Mosexelle ja Aaronille, sanoden:

34. Koska te tuletta Canaan maalle, jonga minä annan teille omaisuxeri: ja minä sen maan huoneseen spitalin haawan annan:

35. Niin pitä sen tuleman, jonga huone on, ja ilmoittaman Papille, sanoden: minun huonesani näky niin- kuin (spitalin) haawa.

36. Niin pitä Papin käskemän heidän lakaisista huonen, ennenkuin Pappi siihen menee kagomaan haawaa, ettei kaikki kuin huoneja owat, saastutettaisi: Sitte pitä Papin menemän kagelemaan huonetta.

37. Koska hän näke haawan, ja löydytä että huonen seinisä wsherjäiset ja punahtawat onnet owat: ja owat nähdyä matalammat muuta seinää:

38. Niin lähtekän Pappi huonen oweista: ja sulkekau huonen kiinni seisemäxi päiväxi.

39. Ja koska Pappi seisemändenä päivänä palajaa, ja näke haawan igensä lewittäneri huonen seiiniin:

40. Niin pitä Papin käskemän heidän kangotta ulos kiwiä, joisa haawa on: ja heittä niitä kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.

41. Ja huone pitä sisäldä kaikki ymbärinsä puhtaxi kaapittaman: ja kaapittu sawi heitettämän kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.

42. Ja heidän pitä ottaman toiset kiivet, ja paneman niitten kiivein siaan, ja ottaman toisen sawen, ja siwuman huonen.

43. Jos siis haawa jälleensä tulee, ja palahtu ulos huonesä, sittekuin kiivet owat kangotetut ulos, ja sittekuin sawi on lannettu ulos, ja huone wastuudesta simuttu:

44. Niin pitä Papin menemän sen sisälle, ja koska hän näke haawan lasse- neri igensä lewimmäälle huonesä; niin on tosin puluttarainen spitali sitnä huonesä, ja se on saastainen.

45. Sentähden pitä se huone särjettämän, sekä kiivet että pmut, ja kaikki jawi huoneesta: ja wietämän kaupungista ulos, saastaiseen paikkaan.

46. Ja se kuin käy huoneja niinkamwan, kuin se teljetty on; hänen pitä oleman saastaisen ehtoseen asti.

47. Ja se kuin siinä huoneja waikaa, pitä waattensa pesemän; ja se kuin syö siinä huoneja, pitä waattensa pesemän.

48. Jos myös Pappi menee ja näke, ettei haawa ole lasseinut itsensä lewiämmälle huoneja, sittekuin se jiwuttu on; niin sanokan sen puhxari: sillä haawa on parannut.

49. Ja pitä ottaman huonen puhdistamiseksi kari lindua: niin myös Cedripunna, ja tulipumalla painetuita willoja, ja Jfoppia.

50. Ja teurastaman toisen linnun, sawiseja astiasta, wuotawan weden tykönä.

51. Ja pitä ettaman Cedripunna, ja Jfopin, ja tulipumalla painetuita willoja, ja sen elävän linnun, ja kastaman ne sen teurastetun linnun weseen, ja wuotawaan weteen: ja priiskottaman huonen seikemän kertaa.

52. Ja puhdistaman huonen linnun werellä, ja wuotawalla wedellä: niin myös sillä eläwällä linnulla, Cedripunalla, Jfopilla ja tulipumalla painetuilla willoilla.

53. Ja sitte päästäkän sen elävän linnun lendämään kaupungista kedolle: ja sowitzamaan huonen, niin se on puhdas.

54. Tämä on kaikkinaisen spitalin ja syhelinän haawain sääty.

55. Waatten ja huonen spitalin.

56. Waisumain, pisamain ja putkenpolttamitten.

57. Että pitä tietämän, mikä puhdas eli saastainen kumakin päiwänä oleman pitä. Tämä on sääty spitalista.

15. Luf.

Wiehikä, joiden semen wuotaa; waimoista, joilla on liban weren juoru, ja niiden molemkain puhdistus uhrista.

Ja HERra puhui Moserelle ja Aaronille, sanoden:

2. Puhukat Ifraelin lapsille, ja sanokat heille: koska miehellä on hänen libansa juoru, on hän saastainen.

2 Sam. 3: 29.

3. Ja silloin on hän saastainen sitte juorusta: koska hänen libansa juore, taikka tulee tukituxi siitä wuotamiseksi; niin se on saastaisus.

4 Mos. 5: 2

4. Jokainen wuode, josta hän lepää jolla on juoru, on saastainen; ja kaikki se jonga päällä hän istuu, saastutetaan.

5. Ja se joka sattuu hänen wuotajensa; pitä pesemän waattensa, wiruttaman hänensä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

6. Se joka istuu sillä istuimella, jolla hän on istunut jolla juoru on; hän pitää pesemän waattensa, ja wiruttaman itsensä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

7. Se joka sattuu hänen libansa, hän peskän waattensa, ja wiruttaman hänensä wedellä, ja olkan saastaisen ehtoseen asti.

8. Jos hän sylke puhtaan päälle; niin se pitä pesemän waattensa, wiruttaman hänensä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

9. Ja koko se satula jolla hän ajaa; pitä oleman saastainen.

10. Ja se joka sattuu johengunniin siihen, josta hänen allansa on ollut, pitä saastaisen oleman ehtoseen asti: ja jolla on niitä kanda, pitä pesemän waattensa, ja wiruttaman hänensä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

11. Ja johonga hän, jolla on tarttu, eunen kuin hän käy pesee wedellä; sen pitä waattensa pesemän ja wiruttaman itsensä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

12. Jos hän tarttu sawiseen astiaan se pitä rikottaman; mutta puuastia pitää wedellä wirutettaman.

3 Mos. 6: 2

13. Ja tulduansa puhxari liban juorusta, pitä hänen lukeman seikemän päiwää puhdistustensa, ja pitä pesemän waattensa: niin myös wiruttaman itsensä juorewalla wedellä, niin hän on puhdas.

14. Ja kahderandena päiwänä pitää hänen ottaman parin mettijää, eli kahkyhkyläisen poikaa: ja pitä tuoma

SEuran eteen seurakunnan majan ovella, ja andaman ne Papille.

15. Ja Papin pitä ne uhraman, yhden rikosuhrixi, ja toisen polttonuhrixi: ja se Wittaman hänen SEuran edesä hänen juorustansa.

16. Koska miehestä siemen vuotaa unesa; hänen pitä pesemän koko ruuminsa wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

17. Ja kaikki waate, ja kaikki nahka, joka senkaltaisella siemenellä tahattu on; pitä pestämän wedellä, ja oleman saastainen ehtoseen asti.

18. Ja waimo, jonga tykönä senkaltainen mies makaa, jolla on siemenen juoru: heidän pitä pesemän itsensä wedellä, ja oleman saastaiset ehtoseen asti.

19. Koska waimolla on hänen lihansa weren juoru; pitä hänen erinänsä oleman seigemän päivää: Ja joka hänen sattui, sen pitä saastaisen oleman ehtoseen asti.

3 Mos. 18: 19. Luku 20: 18. Des. 18: 6.

20. Ja kaikki jonga päällä hän lewäjä, miinkauwan kuin hän erinänsä on, pitä oleman saastainen: ja kaikki jonga päällä hän istuu, pitä oleman saastainen.

21. Ja se joka hänen vuoteiseensa sattui; pitä pesemän waattensa, ja wiruttaman hänenä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

22. Ja joka tarttu johongun, jonga päällä hän on istunut: hänen pitä pesemän waattensa, ja wiruttaman hänenä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

23. Jos jotakin osaa olla sen vuoteisa, eli istuimella kusa hän istuu, ja joku siihen tarttu; hänen pitä oleman saastaisen ehtoseen asti.

24. Ja jos joku mies lewäten lewäjä hänen tykönänsä, siihen aikaan kuin hänen aikansa tulee, hänen pitä oleman saastaisen seigemän päivää: ja koto hänen vuotensa, josa hän lewäntö on, pitä oleman saastaisen.

25. Jos jengun waimon weren juoru vuotaa kauwan aika, ei wainvoim niinkauwan kuin aika on, mutta myös läige sen ajan; hänen pitä oleman saastaisen niinkauwan kuin se vuotaa, niinkuin hänen oikialla vuotensa ajalla.

26. Kaikki vuode kusa hän lewäjä, niinkauwan kuin hän vuotaa, pitä oleman niinkuin oikian vuotensa ajan vuode. Ja kaikki istuin jonga päällä hän istuu, pitä oleman saastainen, niinkuin se hänen oikiana vuotamisensa aikana on saastainen.

27. Se joka rupee johongun niihin, hänen pitä oleman saastaisen: ja pitä pesemän waattensa, ja wiruttaman itsensä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti.

28. Koska hän on puhdas vuotamiseksi; niin hänen pitä lukeman seigemän päivää, ja sitte hänen pitä oleman puhtaan.

29. Mutta kahdeyandena päivänä pitä hänen ottaman parin mettisiä eli kaxi kyhkyläisen poikaa; ja wienän Papille, seurakunnan majan oven edesä.

30. Ja Papin pitä uhraman yhden rikosuhrixi, ja toisen polttonuhrixi, ja se Wittaman hänen SEuran edesä saastaisuudensa juorusta.

31. Niin teidän pitä eroittaman Israelin lapsia heidän saastaisuudensansa; ettei he kuolisi heidän saastaisuudensansa, koska he minun majani saastuttawat, joka heidän seasansa on.

4 Mos. 5: 2, 3.

32. Tämä on sääty vuotamiseksi: ja siitä jolda (unesa) siemen vuotaa, niin että hän siitä tulee saastaisexi.

33. Ja siitä jolla on weren juoru, ja siitä jolla joku vuotaminen on, miehestä eli waimosta: ja koska mies lewäjä saastaisen tykönä.

16. LUKU.

Sovittamisen juhla, kauris.

Ja SEURA puhui Mosexelle, sitte kuin ne kaxi Naronin poikaa kuollet olit; sillä uhratesansa SEURAN edesä, kuollet he.

3 Mos. 10: 2.

2. Ja SEURA fanoi Mosexelle: fano weljelles Naronille, ettei hän josta aika mene sisämmäiseen Pyhään, sisälliselle puolelle Esiirippua, Armoistuimen eteen, kuin ARKIN päällä on, ettei hän kuolisi: sillä minä näytän minuni pilwesä Armoistumien päällä.

2 Mos. 30: 10.

3. Mutta näiden kansa pitää Aaronia käymän Pyhään sisälle: hänen pitää ottaman muoren kalpen rikosuhriri, ja oinan polttouhriri.

4. Ja pitää pukeman pyhän liinahanen yllensä, ja liinaisen alusvaatan ihonsa päälle, ja wyöttämän itsensä liinainaisella wyöllä, ja paneman liinahiipyan päähänsä: sillä ne owat pyhät waattet, ja pitää wiruttaman ihonsa wedellä, ja ne pukeman päällensä.

5. Ja pitää ottaman Israelin lasten joukosta kaksi kaurista rikosuhriri: ja yhden oinan polttouhriri.

6. Ja Aaroin pitää tuoman kalpen rikosuhrinensa: ja siovittaman itsensä huoneinensa.

7. Ja sitte ottaman ne kaksi kaurista asettayensa HETran eteen, seurakunnan majan oivella.

8. Ja Aaroin pitää heittämän arwan kahdesta kauriista: toisen arwan HETralle, ja toisen wapalle kaurille.

9. Ja Aaroin pitää uhraman sen kaurin, jonga päälle HETran arpa langeis; ja walmitaman sen rikosuhriri.

10. Mutta sen kaurin, jonga päälle wapanden arpa langeis, pitää hänen asettaman elävän HETran eteen, että hänen pitää siovittaman sen: ja päästämän sen wapain kaurin korpeen.

11. Ja niin pitää Aaroin tuoman rikosuhrinsa kalpen, ja siovittaman itsensä ja huonensa: ja teurastaman sen rikosuhrin kalpen edestänsä.

12. Ja ottaman astian täynnänsä tulisista hiiliä Altarilta, joka on HETran edessä, ja pivonsa täyden survottua pyhää sawua: ja kandaman sisälliselle puolelle Esirippua. 2 Mos. 30: 34, 35.

13. Ja paneman siitä tulen päälle HETran eteen; niin että pyhän saurum siizu Armoistuininen peittäis, joka on Todistuksen päällä, ettei hän kuolisi.

14. Ja ottaman mullin werestä, priiškottayensa formellansa Armoistuinisen puoleen, etiselle puolelle itää päin: Seitsemän kertaa pitää hänen näin formellansa Armoistuininen edessä werta priiškottaman.

15. Sitte pitää hänen teurastaman Kansan rikosuhrin kaurin: ja kanda-

man hänen werestänsä Esiripun sisälliselle puolelle; ja pitää tekemän sen muoren kalpen, niinkuin hän teki kalpen weren kalpa, ja priiškottaman sitä Armoistuininen päälle, ja Armoistuininen edessä. 3 Mos. 4: 6. Hebr. 9: 13. Luv. 10: 4.

16. Ja niin siovittaman Pyhän, Israelin lasten riettaudesta ja heidän wäärpöystänsä, kaikisa heidän synneistänsä: Niin pitää myös hänen tekemän seurakunnan majalle, joka on heidän kōnänsä, kessellä heidän saastaisuttaman.

17. Ei pidä yhdengän ihmisen tekemän seurakunnan majasa, koska hän käy siovittamaan Pyhästä, siihenasti että hän siellä käy ulos: ja pitää niin siovittaman itsensä, ja huonensa, ja kōnän Israelin Kansan. Enc. 1: 10. Hebr. 9: 4.

18. Ja koska hän menee ulos Altarin tygö, joka on HETran edessä, hänen siovittaman sen: ja ottaman kalpen werestä ja kaurin werestä, siivunnan Altarin sarwein päälle werta härintsä.

19. Ja priiškottaman formellansa werestä seitsemän kertaa sen päälle: ja puhdistaman ja pyhittämän sen Israelin lasten saastaisudesta.

20. Ja koska hän on täyrtännyt Pyhän ja seurakunnan majan ja Altarin siivunon; niin pitää hänen tuoman sen elävän kaurin.

21. Ja Aaroin pitää paneman mullin kätensä sen elävän kaurin päälle, ja tunnustaman sen päällä kōnän Israelin rikoret ja heidän pahat tekonsa kaikisa heidän synneistänsä: ja ne pitää paneman kaurin pään päälle, ja lähettämän sen, jongun sorwelian miehen kalpa korpeen.

22. Että kaurin pitää kandaman kaikki heidän pahat tekonsa erämaahan: ja hänen pitää jättämän kaurin korpeen.

23. Ja Aaroin pitää käymän seurakunnan majaan, ja riisuman liina waattet yldänsä, jotka hän ennen pukenut oli käydestänsä Pyhään: ja jättämän ne sinne.

24. Ja pitää pesemän ihonsa wedellä pyhästä wasta, ja pukeman yllensä emon waattensa: ja menemän ulos, ja tekemän selä emansa että Kansan pelotte-

uhrin; ja niin sovittaman sekä ihen-
sä, että kansan.

23. Ja polttaman rikosuhrin liha-
waden Altarilla.

26. Waan se joka wei sen waipan
kaurin ulos, sitä wiruttaman waatten-
sä, ja pesemän ihonsa wedellä: ja sitte
tuleman jälleensä leiriin.

27. Ja rikosuhrin mullin ja rikos-
uhrin kaurin, joidenka weri kannettiin
suomari Pyhään, sitä wietämän lei-
tän ulos, tulesta poltetta, sekä heidän
nauha, lihansa ja rapansa.

2 Mos. 6: 30. Deut. 13: 11.

28. Ja se kuin niitä poltta, sitä
wiruttaman waattensa, ja pesemän i-
honsa wedellä: ja sitte tuleman leiriin.

29. Tämän pitä oleman teille ijan-
kautta säädyn: kymmenendenä päi-
män jokamändenä Kuukautena, sitä
kautta selujanne waiwaman, ja ei mi-
näkään teidän tekemän: olkon se omainen,
ei wieras, joka teidän seasanne muu-
kalainen on.

4 Mos. 29: 7.

30. Sillä sinä päiwänä te sowitz-
te, niin että te tuletta puhtari: kai-
kka teidän synneistänne YH:n ede-
ssä tuletta te puhtari.

3 Mos. 23: 27.

31. Sentähden pitä sen oleman teille
huoneen Sabbathin, ja teidän pitä
huoneen teidän selujanne: se olkon
teille alinomainen säädy.

32. Mutta sen sowingon pitä Pa-
pin tekemän joka woidehdu on, ja jou-
kko tähtetty on Papin wirkaan hä-
nen ihsänsä iiaan: Ja sitä pukeman
kautta liinaiset waattet, kuin owat ne
waattet.

33. Ja niin pitä hänen sovittaman
kautta pohimman ja seurakunnan
majan, ja Altarin: niin myös Papit, ja
kautta kansan sitä hänen sovittaman.

34. Tämän pitä oleman teille alin-
omaisen säädyn, että te sowitzte Is-
raelin lapset kaikista heidän synneistän-
sä, wäran wiohesa. Ja hän teki niin-
kuten YH:n oli käskent Moseselle.

2 Mos. 30: 10.

17. Lufu.

1. Joskalla ja kenelle uhrattaman pitä.

2. Joskalla puhui Moseselle, sanoden:
3. Puhu Aareonille ja hänen pe-

jillensa, ja kaikille Israelin lapsille, ja
sano heille: tämä on se kuin YH:n
käskent on, sanoden:

3. Kuka ikäänänsä Israelin huoneesta
teurastaa härjän, eli karigan, eli wuo-
hen leirijä: taikka joka teurastaa ulko-
na leirijä;

4. Ja ei kanna seurakunnan majan
owen eteen sitä kuin YH:nalle uhri
pitä tuotaman, YH:n majan eteen;
hänen pitä wercen wikapää oleman,
niinkuin se joka wercen wiohattanut
on, ja se ihminen pitä häwitettämän
Kansajansa.

5. Sentähden pitä Israelin lapset
heidän uhriensa, jonga he kedolla uhra-
ta tahtowat, YH:n eteen kandaman
seurakunnan majan owella Papille; ja
siellä uhraman ne kiitosuhri YH-
nalle.

6. Ja Papin pitä priištottaman werc-
ren YH:n Altarille seurakunnan ma-
jan owen edessä: ja polttaman lihawn-
den YH:nalle lepytyš hajuri.

2 Mos. 29: 18. 3 Mos. 4: 31.

7. Ja ei millänmuotoa enämbi hel-
dän uhriansa uhraman Ajattaroille, joi-
den kansa he huorin tehnet owat. Se
pitä oleman heille heidän sukukunni-
sansa ijanakallinen säädy.

5 Mos. 32: 17. 1 Cor. 10: 20.

8. Sentähden pitä sinuu sanoman
heille: kukaikäänänsä ihminen Israelin
huoneesta, eli wieras joka teidän sea-
sanne on muukalainen, teke uhrin eli
polttouhrin:

9. Ja ei sitä kanna seurakunnan
majan owen eteen, että hänen YH-
nalle sen tekemän pidäis; se ihminen
pitä häwitettämän Kansajansa.

10. Ja kukaikäänänsä ihminen Is-
raelin huoneesta, eli muukalaisijä jotka
teidän seasanne asiwat, syö jotakin
werta; händä wastoia minä panen mi-
nun kaswesi, ja häwitän hänen Kan-
sajansa.

3 Mos. 3: 17. Lufu 7: 26.
5 Mos. 12: 16. Ap. 15: 20, 29.

11. Sillä lihan sielu on weresä,
ja minä olen sen teille andanut
Altarille, että teidän sielunne pi-
däis sen kautta sowitztaman: sillä
weri on sielun sowingo.

Deut. 9: 22.

12. Sentähden minä olen sanonut Israelin lapille: ei yriskän hengi teidän seasanne pidä werta syömän: eikä yriskän munkalainen joka teidän seasanne ajuu, pidä werta syömän.

13. Ja kukaikäni ihminen Israelin lapsiita, taikka munkalainen teidän seasanne, joka saa mehän eläimen eli linnun pyydyrellä, jota syödän; hänen pitää wnodattaman sen wren, ja peittämän sen muldaan. ^{3 Mos. 11: 13.}

14. Sillä kaiken lihan hengi on hänen wrensä uinkamwan kuin se elää. Ja minä olen sanonut Israelin lapille: ei teidän pidä yhdengän lihan werta syömän: sillä kaiken lihan hengi on hänen wrensä: kukaikänenänsä sen syö, se pitää hukutettaman. ^{1 Mos. 9: 4.}

15. Ja kukaikäni hengi syö raatoa; taikka sitä joka rewitty on, olken hän kotolainen eli munkalainen; hänen pitää pesemän waattensa, ja wiruttaman hänenä wedellä, ja oleman saastaisen ehtoseen asti; niin hän tulee puhyasi. ^{2 Mos. 22: 31.}

16. Jollei hän pese ihiänsä ja ihonansa wiruta; niin hänen pitää itse kaudaman wäärönsä.

18. Luvu.

Kielbot polwet ja sekamuret.

Ja HERa puhui Mozerelle, sanoden: 2. Puhu Israelin lapille, ja sano heille: Minä olen HERa teidän Jumalanne.

3. Ei teidän pidä tekemän Egyptin maan työn jälkeu josta te asuitte: ei myös teidän pidä tekemän Canaan maan työn jälkeu, jehouga minä teitä wien: ei teidän myös pidä heidän jäädyisänsä waeldaman.

4. Waan tehkät minun oikeuteni, ja pitäkät minun säädyni, waeldapenne niissä; (sillä) minä olen HERa teidän Jumalanne.

5. Sentähden pitää teidän minun säädyni pitämän ja minun oikeuteni: se ihminen, joka niitä teke, hän elää niissä: sillä minä olen HERa. ^{Def. 20: 11.}

Rom. 10: 5. Gal. 3: 12.

6. Ei kenengän pidä lähimmän laugoansa lähestymän, hänen häpyä paljastamaan: sillä minä olen HERa.

7. Sinun Isäs häpyä, ja äitisi häpyä ei sinun pidä paljastaman. Se sinun äitisi, älä siis hänen häpyä paljasta. ^{3 Mos. 20: 11.}

8. Ei sinun pidä paljastaman ju Isäs emännän häpyä: sillä se on ju Isäs häpy. ^{5 Mos. 27: 20. Def. 22: 10. 1 Cor. 5: 11.}

9. Sinun sisares häpyä, Isäs tären, eli äitisi tytären, kotona ta ulkona syndynen; ei sinun pidä paljastaman heidän häpyänsä. ^{2 Sam. 13: 11-14.}

10. Ei sinun pidä paljastaman ju peikas tytären, eli sinun tytären tytären häpyä: sillä se on sinun häpyä.

11. Ei sinun pidä paljastaman ju Äitipnoles tytären häpyä, joka Isäses syndynyt on: sillä se on sinun sisares häpyä.

12. Ei sinun pidä paljastaman ju Isäs sisaren häpyä: sillä se on Isäs lähimmäinen. ^{3 Mos. 20: 17.}

13. Ei sinun pidä paljastaman ju sisaren häpyä: sillä se on sinun lähimmäinen.

14. Ei sinun pidä paljastaman ju setäs häpyä; niin ettäs lähestyt emändätänsä, sillä se on sinun emändä.

15. Ei sinun pidä paljastaman ju minias häpyä: sillä hän on sinun emändä; sentähden ei sinun pidä hänen häpyänsä paljastaman. ^{1 Mos. 38: 16. 3 Mos. 20: 12.}

16. Ei sinun pidä paljastaman ju welses emännän häpyä: sillä se on sinun welses häpy. ^{3 Mos. 20: 21. Marc. 6: 18.}

17. Ei sinun pidä sinun emännän lähimmän tytären häpyä paljastaman: eikä hänen peskanja tytären eli tytären tytärtä ottaman, heidän häpyänsä paljastamaan: sillä ne on hänen lähimmäisensä, ja se on häpy.

18. Ei sinun pidä myös ottaman sinun emändäs sisarta; händä waimon, hänen häpyänsä paljastaman: wai vielä hänen eläisänsä.

19. Waimon tygö, niin kammran

in jaostaisudensa sairautta kärkeä, ei si-
m pida läheijymän, hänen häppänsä
kajastamaan. 3 Mos. 20: 18.

20. Ei sinun pida myöds maikaman
un lähimnäises emännän tykönä,
neen ryhtymän, jollas iges häneen
äitutat. 2 Sam. 11: 4.

21. Ei sinun pida siemenestäs an-
man Molechille poltetta, ettes hä-
kiffi sinun Jumalas nimeä: sillä
minä olen HERRA. 3 Mos. 20: 2.
2 Kan. K. 23: 1. Jer. 32: 35.

22. Ei sinun pida miehenpuolen kans-
i maikaman, niinkuin waimon kansa:
sillä se on kauhijutus. 3 Mos. 20: 13. Rom. 1: 27.

23. Ei sinun pida myöds eläimen
kansa maikaman, ettes iğiäs sen kansa
kauhijutus. Ja ei yriskän waimo pida
ryhtymän, yhdiijymään sen
kansa: sillä se on kauhijutus. 1 Mos. 22: 15. 3 Mos. 20: 15. 5 Mos. 27: 21.

24. Ei teidän pida yhdesäkän näisä
kansa jaastuttaman: sillä näisä kaik-
i ovat pakanat heitänsä jaastuttanet,
sillä minä ajan pois teidän edestänne.

25. Ja maa on sillä jaastutettu: ja
minä epistelen sen pahat teot, niin että
maau pida heidän asujansa oren-
kaman.

26. Entähden pitäkät minun sää-
mi ja eikeuteni, ja älkät näistä kau-
hijutuksista yhtäkän tehk: eikä omainen,
eikä wieras, joka teidän seafanne muu-
kainen on.

27. Sillä kaikkia näitä kauhijutuksia
minä tänään maan kansat tehnet, jot-
kä teidän edellänne olit: ja ovat maan
jaastuttanet:

28. Ettet se maa myöds teitä oren-
kama, jos te sitä jaastutatte; niinkuin
se on orendamut sen kansan, joka tei-
minä edellänne oli.

29. Sillä kuka itänänsä näitä kau-
hijutuksia teke; sen sielu pida häwitettä-
minä kansastansa.

30. Entähden pitäkät minun käs-
si, ette te tekisi kauhijutawaisen ta-
kka järkeen, kuin he teit jotka teidän
edellänne olit: ettet te igianne niillä
kauhijutuksilla: Sillä minä olen HERRA
teidän Jumalanne.

19. Lufu.

Käitetän pyhyteen.

Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden:
2. Puhu koko Israelin lasten jou-
kolle, ja sano heille: teidän pida ole-
man pyhä: sillä minä olen pyhä,
HERRA teidän Jumalanne.
3 Mos. 11: 44, 45.

3. Jokainen peljätkän äitiänsä
ja Isänsä, ja pitäkät minun Sab-
bathini: sillä minä olen HERRA
teidän Jumalanne. 2 Mos. 20: 12.

4. Ei teidän pida teitänne käändä-
män epäjumalitten tygö, ja ei pida
teidän tekemän teillenue waletuita Ju-
malita: sillä minä olen HERRA teidän
Jumalanne. 2 Mos. 20: 23. Euk. 34: 17.

5. Ja koska te HERRalle teette kii-
tosuhria; niin teidän pida uhraman,
että se teidän otollinen olis.
3 Mos. 7: 11.

6. Ja se pida syötämän sinä päi-
wänä jona te uhratte, ja toisna päi-
wänä; mutta mitä tähtexi jää kolman-
nexi päiwäxi, pida tullella poltettaman.
3 Mos. 7: 16.

7. Jos joku siitä kuitengin syö kol-
mandena päiwänä; niin on se kauhij-
utus, ja ei ole otollinen. 3 Mos. 7: 18.

8. Ja joka siitä syö, sen pida kan-
daman wäärpönsä: sillä hän on HER-
ran Pyhän riinwamut: ja se sielu pida
häwitettämän kansastansa.

9. Koska te elon leikkatte maastanne,
ei sinun pida tyhnni peldos kulumia
leikkaman; ja ei elos päitä noukkiman.
3 Mos. 23: 22. 5 Mos. 24: 19.

10. Ei pida sinun myöds tyhnni
korjaman wiinamäkiäs, eli noukkiman
niitä warisneita marjoja; waan jättä-
män ne waiwaisille ja muukalaisille:
sillä minä olen HERRA teidän Ju-
malanne.

11. Ei teidän pida warastaman,
eli walehiteleman, eli pettämän toi-
nen toistanne.
2 Mos. 20: 15, ic. 1 Ehek. 4: 6.

12. Ei teidän pida wäärin wan-
noman minun nimeeni, ja häwäi-
semän sinun Jumalas nimeä: sillä
minä olen HERRA. 2 Mos. 20: 7.
5 Mos. 5: 11. Matt. 5: 33, 34. Jac. 5: 12.

13. Ei sinun pidä tekemän lähimmäiselles wäärtyttä, eli rydwmän händä. Sinun päiwämiehes palikka ei pidä oleman sinun tykönsä huomiseen asti.

5 Mos. 24: 15. Jac. 5: 4.

14. Ei sinun pidä kuroja kiroman: Ei sinun pidä myös paneman sokian eteen jotakin, johonga hän kombastuis. Waan sinun pitää pelkämän sinun Jumalatas: sillä minä olen HERRA.

5 Mos. 27: 13.

15. Ei teidän pidä wäärtyttä tekemän duomiosa, ja ei armaizeman köyhää, ja ei kunnioizeman woimallista; mutta duomizeman sinun lähimmäises oifein.

2 Mos. 23: 3. 5 Mos. 1: 17. Luku 16: 19. Gal. 2: 9.

16. Ei sinun pidä oleman panettehan sinun kansas seasa. Ei sinun pidä myös asettaman sinuas lähimmäises werta waстан: sillä minä olen HERRA.

2 Mos. 23: 1.

17. Ei sinun pidä wihaman welsjäs sinun sydämesäs; waan sinun pitää kaiketi nuhteleman lähimmäistäs, ettes wikapääri tulisi hänen tähtensä.

Matth. 5: 22. Luku 18: 15. Luc. 17: 3. 1 Job. 2: 9, 11. Luku 3: 15.

18. Ei sinun pidä kostaman, eikä wihaman sinun kansas lapsia. Sinun pitää rakastaman lähimmäistäs, niin kuin itse sinuas; sillä minä olen HERRA.

Rom. 12: 19. 1 Ebes. 5: 15. 1 Pet. 3: 9. Matth. 5: 41, 44. Luku 22: 39. Rom. 13: 9. Gal. 5: 14.

Jac. 2: 8.

19. Minun säätyni pitää teidän pitämän. Ei sinun pidä andaman sinun karjas sekoitta heitänsä muiden eläiden laihin. Ja älä kylwä sinun peltoas sekoitetulla siemenellä. Ja ei yriskän waate pidä tuleman sinun yles, joka langaisesta ja liinaisesta kudottu on.

5 Mos. 22: 9, 10, 11.

20. Jos mies makaa waimon tykönsä ja ryhtyy häneen, ja se on orja, ja so on toiselta maattu, kuitengan ei ole irrallensa eli wapari lassettu; se pitää suonittaman, waan ei pidä heidän kuoleman, sillä ei hän ollut wapa.

21. Mutta miehen pitää tuoman HERALLE wikanse edestä oinan wikapääri, seurakunnan majan oven eteen.

22. Ja Wapin pitää seiwittaman hänen, wikapääriä oinalla HERALLA, ja siitä rikoresta kuin hän on rikkunut; niin hänelle (Jumalalta) arw tapahtu hänen rikoreistausa, kuin h rikkonut on.

23. Koska te tuletta siihen maahan ja istutate kaikkinaisia puita joista syödän, pitää teidän leikkaman pois niiden hedelmän esiinahan: Kolme wuotta pitää teidän pitämän heitä ympärillä kamatoinna, niin ettet te syö niistä.

24. Waan neljäntenä wuonna, ja kaikki heidän hedelmänsä pyhitettämättä kiitoxeri HERALLE.

25. Wiidenenä wuonna pitää teidän hedelmän syömän, ja kokeman sälle tulon: sillä minä olen HERRA teidän Jumalanne.

26. Ei teidän pidä syömän welskansaa. Ei teidän pidä totteleman wisiurjia eli taikuria.

3 Mos. 3: 17. Luku 17: 10. 5 Mos. 12: 1. Ap. 2: 15: 20.

27. Ei teidän pidä kerizemän jaxi pääanne laika ympärinsä, ja tyhyni ajeleman teidän partaanne.

3 Mos. 21: 5.

28. Ei teidän pidä leikkaman teidän ihoanne kuolluen tähden, eli ruuseleman kirjoituria teidän päällessä: sillä minä olen HERRA. 5 Mos. 14:

29. Ei sinun pidä salliman työtäs porttona olla; ettei maa totta haurtteen, ja tulisi täyteen kaurista.

30. Pitäkät minun pyhäpäiväni, ja peljätäkät minun Pyhäpäivän: sillä minä olen HERRA.

31. Ei teidän pidä kääntämän tääne tietäjitten työä, ja älkät kylwä welhoilta, ettet te saastuisi heistä: sillä minä olen HERRA teidän Jumalanne.

3 Mos. 20: 6, 27. 1 Sam. 28: 7.

32. Sarmapään edestä pitää sinun noufeman, ja kunnioittaman welskansaa: ja pelkämän sinun Jumalatas: sillä minä olen HERRA.

33. Jos joku nuukalainen on sinun tykönsä teidän maallanne asuura; teidän pidä sitä ryöstämän.

2 Mos. 22: 21. Luku 23: 9.

34. Hänen pitää asuman teidän tonttunne, niinkuin emainen teidän tonttunne.

14. Ja sinun pitää rakastaman häntä, niinkuin itse sinua: sillä te olitte muutellaneet Egyptin maalla. Minä olen HERRa teidän Jumalanne.

15. Ei pidä teidän wäärpöytä tekeä tuomiolla: kypnärällä, waalla ja mualla.

3 Mojs. 25: 13.
San. L 11: 1. Luku 16: 11. Luku 20: 10.

16. Oikia waaka, oikia leiwikkä, ja waaka, oikia pannu pitää olla teidän tykönänne: sillä minä olen HERRa teidän Jumalanne, joka teitä olen johdattanut Egyptin maalta:

17. Että teidän pitää pitämän ja kunnioittaman kaikki minun säätyni, ja kaikki minun oikeuteni: Sillä minä olen HERRa.

20. Luku.

1. Molechille uhramaa. Noitain ja sukuruttauden rangaistus.

2. HERRa puhui Mooselle, sanoden:

2. Sano myös Israelin lapsille: Minä olen HERRa Israelin lapsista, eli Israelin lapsista, kuin Israelin lasten seasta, siemenestäni Molechille anda, joka totisesti kuoleman: Maan Kansan häntä kivitämän kuoliari.

3 Mojs. 18: 21. Ef. 106: 37.

3. Ja minä asetan minun lastwoni vastaan, ja häwitän hänen kansansa; että hän Molechille siemenensä andanut, ja minun Pyhäni kunniamme on, ja minun pyhääni häpäissyt.

4. Ja jos maan kansa sitä ihmistä vastaan, joka siemenestänsä Molechille andanut on; niin ettei he sitä surma:

5. Minä minä kuitengin sitä ihmistä vastaan, minun lastwoni asetan, ja hänen kansansa vastaan: ja häwitän sen ja hänen hänen peräsänsä Molechin huorin tehnet ovat, heidän Kansan.

6. Jos joku sielu hänsä noitain tekeä, ja hänen tygö-käändä, huorin tekeä heidän kansansa; niin minä lastwoni vastaan sitä sielua vastaan, ja häntä kansastansa.

3 Mojs. 19: 31. 5 Mojs. 18: 11.

7. Etenkin pyhittäkät teidän

ne, ja olkat pyhät: sillä minä olen HERRa teidän Jumalanne.

3 Mojs. 11: 44. Luku 19: 2. 1 Per. 1: 16.

8. Ja pitäkät minun säätyni, ja tehkät niitä; sillä minä olen HERRa, joka teitä pyhitän.

9. Kuka ikänänsä Isänsä ja äitiänsä kiroo, sen pitää totisesti kuoleman; että hän Isänsä ja äitiänsä kironnut on: hänen werensä olkon hänen päällensä.

2 Mojs. 21: 17. 5 Mojs. 27: 16. San. 1.
20: 20. Matt. 15: 4.

10. Jos huorin teke jongun miehen awiepuolison kanssa, se joka lähimmäisensä emännän kanssa huorin teke; pitää totisesti kuolettaman, sekä huorintekijä, että huora.

Matt. 5: 27. Job. 8: 4, 5.

11. Jos joku Isänsä emännän tykönä makaa, niin että hän Isänsä häwryn paljastanut on; he molemmat pitää totisesti kuoleman: heidän werensä olkon heidän päällensä.

3 Mojs. 18: 8. 5 Mojs. 27: 20.

12. Jos joku miniänsä tykönä makaa, niin he molemmat pitää totisesti kuoleman: sillä he ovat kauhistuyen tehnet: heidän werensä olkon heidän päällensä.

13. Jos joku miehen puolen kanssa makaa, niinkuin jongun waimon kanssa, he ovat kauhistuyen tehnet; heidän pitää molemmat totisesti kuoleman: heidän werensä olkon heidän päällensä.

3 Mojs. 18: 22.

14. Jos joku nai waimon, ja sen äitin, hän on kauhistuyen tehnyt; se pitää tulella poltettaman, ja he ynnä molemmat; ettei yhtä kauhistusta olisi teidän seastanne.

15. Jos joku eläimen kanssa makaa, sen pitää totisesti kuoleman: ja se eläin pitää tapettaman.

3 Mojs. 18: 23.

16. Jos joku waimo johenguun eläimeen ryhty, makamaan sen kanssa, niin sinun pitää tappaman sekä waimon että eläimen; heidän pitää totisesti kuoleman: heidän werensä olkon heidän päällensä.

17. Jos joku isärensä nai, Isänsä eli äitiänsä tyttären, ja hänen häpynsä näke, ja se näke hänen häpynsä, se on

kauhistus: ne pitää hävitettämän heidän sukunsa kansan edestä; sillä hän on sisarensa hävyyn paljastanut, hänen pitää pahudensa kaudaman.

³ Mos. 18: 9.

18. Jos joku mies jongun vaimon tykönä makaa hänen sairautensa aikana, ja paljastaa hänen häpynsä, ja avaa hänen lähtensä, ja vaimo paljastaa verensä lähten; ne molemmat pitää hävitettämän heidän kansaansa.

³ Mos. 18: 19.

19. Sinun äitisi sisaren häppyä, ja sinun isäs sisaren häppyä, ei sinun pidä paljastaman: sillä se on lähimmäisensä paljastanut, ja ne pitää heidän pahudensa kaudaman.

³ Mos. 18: 12, 13.

20. Jos joku setänsä emännän kanssa makaa, hän on setänsä hävyyn paljastanut; ne pitää heidän rikorensa kaudaman. Lapsetoinna heidän pitää kuoleman.

³ Mos. 18: 14.

21. Jos joku welsensä emännän otta, se on häpiällinen työ: heidän pitää lapsetoinna oleman, että hän on welsensä hävyyn paljastanut.

³ Mos. 18: 16.

22. Niin pitääkät nyt kaikki minun säätyni, ja kaikki minun oireuteni, ja tehkät ne; ettei maateitä opennaist, johon minä teidän wien asumaan.

³ Mos. 18: 25, 28.

23. Ja älkät waeltako palanain säädysä, jotka minä teidän edeltänne olen ajawa ulos: sillä kaikkia näitä he ovat tehnet, ja minä olen kauhistunut heitä.

24. Mutta teille sanon minä: teidän pitää omistaman heidän maansa: sillä minä annan teille sen perimiseksi, sen maan, josta riekkaa ja hunajaa ruoottaa. Minä olen HETra teidän Jumalanne, joka olen teitä eroittanut muista kansoista.

25. Että teidän pitää myös eroittaman puhtat eläimet saastaisista, ja saastaiset linnut puhtaista: ja ei saastuttaman teidän sielujanne eläimisä, linnuisa, ja kaikisa kuin maalla matelewat, jotka minä teille eroittanut olen, että ne ovat saastaiset.

³ Mos. 11: 2. ⁵ Mos. 14: 4.

26. Sentähden pitää teidän oleman minulle pyhät; sillä minä HETra

olen pyhä: ja olen teitä eroittanut muista kansoista, että teidän pitää oleman minun omani.

27. Jos joku mies eli vaimo naxi eli tietäjxi löytän, ne pitää teisti kuoleman, heidän pitää ne kiusimän: heidän werensä olkon heidän palensa.

⁵ Mos. 18: 10. ¹ Sam. 28:

21. Lufu.

Kästyt Papeista.

Ja HETra sanoi Mozerelle: ja Papeille Aaronin pojille ja heille: Papiin ei pidä iglänsä saastuttaman yhdessä kuolluessa hänen kansaansa.

⁴ Mos. 6: 6.

2. Waan hänen sugunsa, jolla hänen lähimmäisensä: niinkuin häitänsä, isänsä, poikansa, tyttäret ja welsensä;

3. Ja sisarensa, joka netty on, ja hänen tykönänsä on, ja ei yhdessä miehen emändänä ollut ole: niisä maata hän saastutta itsensä.

4. Ei hänen pidä saastuttamansa, että hän on esimies kansaansa, ettei hän iglänsä halwennaissi.

5. Ei heidän pidä paljari ajellessaan päälakiansa, eli kerihemän pantansa wieriä; eikä ihoonsa mekkelkaman.

³ Mos. 19: 27. ^{Dei.} 44:

6. Heidän pitää Jumalallensa oleman, ja ei häwäisemän Jumalan nimeä: sillä he uhrawat HETran uhria, Jumalansa leipää: sentähden teidän pitää oleman pyhät.

7. Ei heidän pidä naiman pitää eli muilda maattua, eli mieheltä hyljättyä ottaman: sillä hän on Jumalallensa.

8. Sentähden pitää sinun pyhittämän hänen, että hän uhraa sinun Jumalalle leipää: hänen pitää oleman minulle pyhän; sillä minä HETra olen pyhä, joka teidän pyhitän.

9. Jos Papiin tytär rupee saastuoteiseri: se pitää tulesta polttaman; sillä hän on häwäisä isänsä.

10. Joka ylimmäinen Pappi on wäijensä seasa, jonga pään päälle woid lusböly ruodatettu, ja käsi täpätetty

10. Nä hän puoattejeen puetetan: ei pida
 otaman päättänsä, ja ei leikkaman
 läi waatettansa. 3 Moſ. 10: 6.

11. Ja ei yhdengän kuolluen työ
 leman: ja ei saastuttaman iſiänsä,
 häänsä eli äittänsä. 4 Moſ. 6: 7.

12. Ei hänen pida lähtemän Py-
 hä, ettei hän saastutaiſi Jumalansa
 puolel: sillä hänen Jumalansa woi-
 ta elän Kruunu on hänen päällänſä.
 Nä olen HERRa. 2 Moſ. 28: 35.

13. Hänen pitä ottaman neigen e-
 mäsä. Deſ. 44: 22.

14. Ja ei leſkeä, eli hyljättyä, eli
 orjua, taikka porttoa pida hänen
 otaman. Mutta neigen omaſta Kan-
 taan pitä hänen ottaman emän-
 sän.

15. Etei hän saastutaiſi ſiemendänſä
 puolel ſeaja; sillä minä olen HER-
 Ra, ja hänen pyhitän.

16. Ja HERRa puhui Moſexelle
 näin:

17. Puhu Aaronille ja sano: jos
 wirti on jofakufa ſuun ſiemene-
 tään ſugufanne; ei pida ſen lä-
 hettä uhramaan hänen Jumalansa
 puolel.

18. Sillä ei kenengän jofa joku
 on pida käymän edes: Jos hän
 on jofa, eli oudunwa, wajawa eli lijal-
 taan ſienittä:

19. Eli wirhillinen jalajta eli kä-

20. Taikka ryhäſeltä, eli pienukai-
 taan, eli karſoi, eli piſamainen, taikka
 orjan, eli riwinoma rauhaſiſta.

21. Jos jofakin Papiin Aaronin ſie-
 mäs wirti on, ei ſen pida läheſty-
 mään uhramaan HERRaan tulinhria:
 Nänellä on wirti, ſentähden ei
 hänen läheſtymän Jumalansa lei-
 tämään.

22. Kuitengin pitä hänen ſyömän
 puolel leiwäſtä, ſekä ſitä pyhäſtä,
 taikka ſyöminnäſtä.

23. Mutta ei hänen pida kuitengan
 puolel Eſtripun työ, eikä läheſty-
 mään Altarit, että hänellä on wirti;
 Nä ſaastutaiſi: minun Pyhäni;
 Nä minä olen HERRa jofa heidän
 puolel.

24. Ja Moſes ſanoi (nämät) Aa-
 ronille, ja hänen pojillensa, ja kaikille
 Iſraelin lapſille.

23. Lufu.

Saki uhrin ſyömieſtä ja luonnoſta.

Ja HERRa puhui Moſexelle, ſanoden:
 2. Puhu Aaronille ja hänen po-
 jillensa, että he karttaiſit Iſraelin laſ-
 ten pyhitettyjä, jofa he pyhittäwät mi-
 nulle, ja ettei he häwäſiſi minun pyhää
 nimeäni: sillä minä olen HERRa.

3. Sano ſiis heille, ja heidän ſu-
 guillensa: jofainen kuin teidän ſieme-
 neſtänne mence pyhitetyn työ, kuin
 Iſraelin lapſet pyhittäwät HERRalle,
 ja hänen ſaastatſuſensa on hänellä; hä-
 nen ſielunſa pitä häwötettämän minun
 laſtuoini edeſtä: sillä minä olen HERRa.

4. Kuka ikänä Aaronin ſiemeneſtä on
 ſpitaäinen eli wnotawainen, ſen ei pida
 ſyömän pyhitetyſtä, ennen kuin hän
 puhdiſtetan. Ja jos joku rupee johon-
 guun ſaastatſeun ruumieſen, taikka ſii-
 hen jofa ſiemeneſä wuodatta uueſa:
 3 Moſ. 15: 2, 16.

5. Taikka ſe jofa rupee johonguun
 matelewaiſeun jofa hänelle ſaastainen
 on; taikka ihmiſeun jofa hänelle ſaastai-
 nen on, ja kaikkinaſeun jofa hänen
 ſaastutta:

6. Se ſielu kuin rupee johonguun
 niittä, pitä oleman ſaastainen ehtoſeen
 aſti: Ja ei pida ſyömän niittä pyhi-
 tettyſtä, waan hänen pitä niittä wi-
 ruttaman ruumieſa wedellä.

7. Ja koſta auringo laſtenut on,
 ja hän on puhdiſtetty; niin ſyömän ſitte
 pyhitetyſtä; sillä ſe on hänen ruokanſa.

8. Raatota ja mitä pedolda raadel-
 du on, ei hänen pida ſyömän, ettei
 hän ſitä ſaastutetaiſi: Sillä minä olen
 HERRa. Deſ. 44: 31.

9. Sentähden heidän pitä pitämän
 minun ſäätyni, ettei heidän pidiſi ſyn-
 diä ſaattaman päällensä, ja kuoleman
 ſitä, koſta he ſaastutawat itenſä:
 sillä minä olen HERRa, jofa heitä
 pyhitän.

10. Mutta ei yrillän munkalainen
 pida ſyömän niittä pyhitetyſtä: eikä

Papin perhe, eikä myöskään joku palkollinen pidä syömän pyhitettyä.

11. Waan koska Pappi ostaa jonkun hengen rahallansa, se syököön siitä: Ja se kuin hänen huonesansa syödynt on, se myöskään syököön hänen leivästänsä.

12. Ja jos Papin tytär tulee jonkun muukalaisen emännäksi; niin ei hänen pidä syömän siitä pyhitetyistä ylösnäyestä.

13. Mutta jos Papin tytär tulee leskeri, eli hyljättyri, ja ei hänellä ole siemenä, ja hän tulee jälleen kotia Isränsä huoneseen; niin hänen pitää syömän Isränsä leivästä, niinkuin silloin, koska hän neigenä oli. Mutta ei yriksen muukalainen pidä siitä syömän.

3 Mos. 10: 14.

14. Ja jos joku syö niistä pyhitetyistä tietämättä; hänen pitää lisämän siihen wiidennen osan, ja andaman Papille pyhitetyn.

3 Mos. 5: 16.

15. Ettei heidän pidäisi saastuttaman Israelin lasten pyhitettyjä; jolta he ylöndävät HERRalle.

16. Ettei he saattaisi rikosta ja wika päällensä, syödesänsä heidän pyhitetyistään: sillä minä olen HERRa, joka heitä pyhitän.

17. Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:

18. Puhu Aaronille ja hänen pojilensa, ja kaikille Israelin lapsille, ja sano heille: Kuka itkänä Israelin huoneista, eli muukalainen Israelisa, tahto uhrata, olkon se lupauksesta, taikka wapaista ehdoista, jota he tahtowat uhrata HERRalle polttouhriksi:

19. Että se hänelle olis otollinen teistä; Niin pitää sen oleman wirhittömän härkyisen karjasta, oinan karikoista, eli kaurin wuohista.

20. Mutta ei yhtäkään josta wirhi on, pidä teidän uhraman: sillä ei se ole hänelle otollinen teistä.

5 Mos. 15: 21. Luku 17: 1.

21. Jos joku tahto uhrata HERRalle kiitosuhria, eli erinomaisesta lupauksesta, taikka wapaista ehdoista, karjasta eli lamboista; sen pitää oleman wirhittömän, että se olis otollinen: Ei siinä pidä yhtään wirhiä oleman.

Mat. 1: 8, 13.

22. Jos se on sokia, taikka rorikko, taikka jäsenpuoli, taikka kummitaikka rupinen, taikka köhnäinen: ei pidä teidän senkaltaisia HERRan uhraman: ja ei pidä teidän tulla niistä andaman HERRan Altarille.

23. Wärsjän eli lamban, lijallisen puuttuwaisen jäsenistä, saat sinä wapaista ehdoista; mutta ei se ole otollinen lupauksesta edestä.

3 Mos. 21: 17.

24. Etä myöskään sinun pidä HERRalle uhraman, kuin museri eli runneldu, eli rewitty, eli haatettu on: ei teidän pidä sitä teemaanne tekemän.

25. Ei myöskään teidän pidä uhrata jonkun muukalaisen lädestä teidän malanne leipää kaikista niistä; sillä ne owat turmellut ja wirhilliset: ei ole otolliset teistä.

26. Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:

27. Koska wärsjällä, eli karjalla wohla posittu on, niin olkon se tykönä seigemän päivää; mutta dexandena päivänä, ja sen jälkeen se otollinen, tulsiuhri HERRalle.

28. Olkon se nauta, eli lammas, niin ei pidä se teuraistettaman nensä yhtenä päivänä.

5 Mos. 14: 26.

29. Koska te uhratte HERRalle kiitosuhria; teidän pitää sen niin wuoroman, että se teistä otollinen olis.

30. Se pitää syötämän sinä päivä, ja ei pidä mitään tähteri huonjätettämän: sillä minä olen HERRa.

3 Mos. 7: 15.

31. Sentähden pitäkät minun kyni ja tehkät ne: sillä minä olen HERRa.

32. Ettet te häwäisi minun nimeäni, ja että minä pyhitetään Israelin lasten keskellä: sillä minä olen HERRa, joka teitä pyhitän.

3 Mos. 10: 3.

33. Ja joka olen teidän johdattanut Egyptin maalda, että minä olen teidän Jumalanne: minä HERRa.

23. Luku.

Wuotiset iuhlapäivät määrätän.

Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:
2. Puhu Israelin lapsille, ja san

teille: nämät ovat HERRan juhlat, jotka teidän pitää kutsuman pyhyri kokouxi: ne ovat minun juhlati.

3. Kuusi päiväää pitää sinun työtä tekemän, waan seitsemändänä päivänä on se suuri Sabbathi, pyhä kokous, jona ei teidän pidä yhtään työtä tekemän: sillä se on HERRan Sabbathi kaikisa teidän asuin-kojonne. 2 Moſ. 20: 9. Luku 23: 12. 5 Moſ. 5: 12, 16. Luc. 13: 14.

4. Nämät ovat HERRan juhlat, pyhät kokouret; jotka teidän pitää pitämän määrättyllä ajallansa.

5. Neljäntenä toistakymmenendänä päivänä enimmäisenä kuukautena, kahden ehten välillä, on HERRan Pääpäivä. 2 Moſ. 12: 18. Luku 23: 15. 4 Moſ. 28: 16. 5 Moſ. 16: 1.

6. Seitsemändänä toistakymmenendänä päivänä sinä kuukautena, on HERRan happamateman leivän juhla: Silloin pitää teidän syömän happamatoina leivää seitsemän päivää.

7. Enimmäisenä päivänä olkon teille pyhä kokous: eikä yhtään raskaata työtä pidä teidän silloin tekemän.

8. Ja teidän pitää uhraman HERRalle tuluhria seitsemän päivää. Seitsemändänä päivänä on pyhä kokous. Ja silloin myös ei pidä teidän yhtään raskaata työtä tekemän.

9. Ja HERRa puhui Moſerelle, sanoden:

10. Puhu Iſraelin lapſille, ja sano heille: koska te tuletta ſille maalle, jonga annan teille, ja te leikkatta ſen elon; niin teidän pitää viemän Papille lyhten teidän elojanne uutisexi.

11. Ja ſen lyhten pitää hänen hääntämän HERRan edeſä, että ſe olis teidän teidä: Päivää jälkeen Sabbathin pitää Papin ſen häälyttämän.

12. Ja teidän pitää ſinä päivänä, jona teidän lyhtenne häälytetän, uhraman wihittömän vuosikunnaisen kaupan polttenuhrii HERRalle.

13. Ja ruokauhrii kari kymmenestä kumpulajauhoja, ſekoitetut öljyllä, tuluuhrii ja lepytyſ hajuri HERRalle: niin myös juomauhrii neljännes ſinniä.

14. Ja ei pidä teidän syömän uutis-

leipää, kiviwatina tähtäpäätä eli jyvää, ſiihen päivään aſti, kuin te kannatte teidän Jumalalenne uhrin. Sen pitää oleman ijankaikkifen ſäädyn teidän ſukunnillen, kaikisa teidän asuinſeifanne.

15. Sitte pitää teidän lufeman ſiitä toifeſta Sabbathin päiväſtä, koska te kannoitta häälytyſ lyhten edeſ: ſeiſemän täyſinäiſtä wiikkoa ne pitää oleman. 5 Moſ. 16: 10.

16. Toifeen päivään aſti, ſeiſemänmen wiiken jälkeen, (ſe on) wiifitym-mendä päiväää pitää teidän lufeman: ja ſitte uhraman HERRalle mutta ruokauhria.

17. Ja uhraman kaikifſta teidän asu-majoifſtanne, kari häälytyſ leipää, kahdeſta kymmenexeſtä ſämblylajauhoja, ha-patetut pitää ne kypſettämän, HERRalle uutisexi.

18. Ja pitää tuoman teidän leivänne kanſa, ſeiſemän vuosikunnaiſta ja wihittöndä karigaa, ja yhden nuoren kalpein, ja kari oinaſta: ſen pitää oleman HERRan polttenuhrin, ja heidän ruokauhrinſa ja juomauhrinſa, ſe on ma-kian hajun tuli HERRalle.

19. Niin myös pitää teidän walmiſ-taman kaurin rikosuhriri; niin myös kari vuosikunnaiſta karigata kiitos-uhrii.

20. Ja Papin pitää häälyttämän ne uutis leivän kanſa häälytyxyri HERRan edeſä, kahden karigan kanſa. Ja pitää oleman HERRalle pyhät, ja Papin omat.

21. Ja teidän pitää kuuluttaman tämän päivän: tämä pitää teille pyhä kokous oleman. Ei teidän pidä (ſilloin) yhtäkän raskaata työtä tekemän: ijan-kaikkifen ſäädyn pitää ſen oleman teidän ſukunnifſanne, kaikisa teidän asuinſeifanne.

22. Koska te leikkatte elon teidän maafſtanne, ei ſinun pidä wön tyvni peldos kulumia leikkaman, eikä elon päitä neukkiman: waan jättämän ne wai-waiſille ja mukalailiſille. Minä olen HERRa teidän Jumalanne.

3 Moſ. 19: 9. 5 Moſ. 24: 19.

23. Ja HERRa puhui Moſerelle, sanoden:

24. Puhu Israelin lapsille, ja sano: ensimmäisenä päivänä seisemändenä kuukautena pitää teidän pitämän Sabbathin, soittamisen muistoksi: se on pyhä kokous.

4 Mos. 29: 1.

25. Silloin ei pidä teidän yhtään raskasta työtä tekemän: ja teidän pitää uhraman tulihyriä HERRalle.

26. Ja HERRa puhui Mozerelle, sanoden:

27. Kymmenendenä päivänä tänä seisemändenä kuunna on sowingo päivä, se pitää oleman teille pyhä kokous: silloin vaivatkat teidän sielujanne, ja uhratkat HERRalle tulihyri.

3 Mos. 16: 30. 4 Mos. 29: 7.

28. Ja ei pidä teidän yhtään työtä tekemän sinä päivänä: sillä se on sowingo päivä, että te sovitettaisiin HERRan teidän Jumalanne edessä.

29. Sillä jokainen sielu, kuin ei sinä päivänä vaihvata, pitää hävitettämän kansastansa.

30. Ja jokainen sielu joka sinä päivänä jotakin työtä teke; sen minä hukutan kansastansa.

31. Sentähden ei pidä teidän (silloin) mitään työtä tekemän: Sen pitää oleman ijankaikkisen säädyn teidän sukukunnillenne kaikissa teidän asuinpaikkainne.

32. Se on teidän suuri Sabbathiinne: ja teidän pitää vaihvaman teidän sielujanne: Mherändenä päivänä kuusi ehtona pitää teidän pitämän tämän Sabbathin, ehtoista niin ehtoseen.

33. Ja HERRa puhui Mozerelle, sanoden:

34. Puhu Israelin lapsille, sanoden: viidendenätoista kymmenendenä päivänä tänä seisemändenä kuukautena, on lehtimajan juhla, seisemän päivää HERRalle. 4 Mos. 29: 12. Job. 7: 2, 37.

35. Ensimmäisenä päivänä pitää oleman pyhä kokous: ei teidän pidä yhtään raskasta työtä (silloin) tekemän.

36. Seisemän päivää pitää teidän uhraman tulihyriä HERRalle: Kahdeksandena päivänä pitää teille pyhä kokous oleman: Ja teidän pitää tekemän tulihyriä HERRalle: sillä se on päätöspäivä, ei pidä teidän yhtään raskasta työtä (silloin) tekemän.

37. Nämät ovat HERRan juupäivät, jotka teidän pitää kutsu pyhäksi kokouksi: ja uhraman HERRalle tulihyriä, polttouhriä, ruokaut juomauhriä, ja muita uhreja, joka päivänänjää.

38. Ilman HERRan Sabbathin ja ilman teidän lahjojanne ja ille kaikilla lupaurianne, ja ilman ka mieellisistä andimitanne, joita te pitää andaman HERRalle.

39. Niin pitää nyt teidän viidendenätoista kymmenendenä päivänä seisemändenä kuukautena, kottinauden tulon maalda, juhlassa meidän HERRan Niemu juhlaa, sinä päivää: Ensimmäisenä päivänä on Sabbathi, ja kahdeksandena päivänä on myös Sabbathi.

40. Ja teidän pitää ensimmäisenä päivänä ottaman teilleme hedelmittä näistä puista, palmun nevoja, ja purnoraisista puista, ja pajuja, ja oleman riemuiset seisemän päivää HERRan teidän Jumalanne edessä. Heb. 8: 14, 16.

41. Ja pitää niin pitämän HERRalle sitä Niemu juhlaa vuodesa sinä päivää: sen pitää oleman kaikkisen säädyn teidän sukukunnille, että heidän niin pitää pyhäksi juhlaa pitämän seisemändenä kuukautena.

42. Seisemän päivää pitää teidän asuman lehtimajoissa: Joka on on Israelisa, hänen pitää asuman majoissa.

43. Että teidän sukunne tiedä kuinga minä olen andanut Israelin lapset asua majoissa, jotka minä datin heitä Egyptin maalda: Ja HERRa teidän Jumalanne.

44. Ja Moses sanoi nämät HERRan juhlapäivät Israelin lapsille.

24. Luv.

Waltiusöljö, näköleipä. HERRan niupikkajan ja wahingon tehtjän rangaistus.

Ja HERRa puhui Mozerelle, sanoden: 2. Käy Israelin laite sinulle selkiätä öljyyn öljyä puse

ma ulos, valmisturexi; joka aina pitää kumpuisa sytytettyinä oleman.

2 Mos. 27: 20.

3. Ulkoiselle puolelle todisturen esi-
pöytä seurakunnan majasa, pitää Ala-
sein sen alati valmistaman, ehtoista
sin saamuun asti HERRAN edessä. Sen
tä oleman ijanlaittisen säädyn tei-
tä julkunnišanne.

4. Ja hänen pitää valmistaman
pöytä puhtaseen kyntilälalkaan, aina
HERRAN edessä.

5. Ja sinun pitää ottaman sänbylä-
seja, ja leipoman niistä kaxitoista-
mända kyršää; kaxi kymmenestä pi-
leman joka kyršäjä.

2 Mos. 25: 30. Matth. 12: 4.

6. Ja sinun pitää heidän paneman
kaksi läjään, kuusi kumpaanin lä-
jälle pyhälle pyhälle HERRAN eteen.

7. Ja sinun pitää paneman niiden
pyhästä pyhää saivua, että ne
oleman muisto leivät: se on tuli-
HERRALLE.

8. Joka Sabbathin päivänä pitää
aina valmistaman ne HERRAN
Israelin lapsilda ijanlaittisexi

9. Ja ne pitää Aaronin ja hänen
lapsensa omat oleman, heidän pitää ne
pyhästä saasa: sillä se on hä-
lle kaikkein pyhin, HERRAN tuli-
se ijanlaittisexi säädysi.

10. 27: 32. 3 Mos. 8: 31. 1 Sam. 21: 6.

11. Ja yhden Israelitan waimon
kari ulos, joka Egyptiläisen mie-
nolla oli Israelin lasten saasa: ja
Israelitan waimon poika riiteli toi-
Israelitan lanša leirissä.

12. Ja se Israelitan waimon poi-
kaiš nimeä, ja kiroi; niin toiti
Moseksen eteen: ja hänen ai-
nini oli Selemith Dibrin tytär,
joka julkunnišana:

12. Ja panti hänen sanjenteen niin-
pöytä, että heille oliš selkiä päätöš
HERRAN sinusta.

4 Mos. 15: 34.

13. Ja HERRA puhui Mosexelle,

14. We händä leirissä ulos joka
on, ja anna kaikkein, jotka
on tuišit, laitea lätenjä hänen pään-

10

sä päälle: ja kaikki kansa kiwittäkän
händä.

5 Mos. 17: 7.

15. Ja puhu Israelin lapsille, sa-
noden: Kuka ikänä Jumalataansa kiroi-
lee: hänen pitää kandaman syndinjä.

16. Ja joka HERRAN nimeä pilk-
kaa, sen pitää totisesti kuoleman, kaiken
kansan pitää händä kuolliari kiwittä-
män. Niinkuin munkalaisen, niin pitää
myöš omaisen oleman: Jos hän pilkkaa
sitä nimeä, niin hänen pitää kuoleman.

17. Jos joku lyö jongun ihmisen
kuolliari; hänen pitää totisesti kuoleman.

2 Mos. 21: 12.

18. Waan joka jongun naudan lyö,
hänen pitää mayaman hengen hengejtä.

19. Ja joka teke jongun lähinnäi-
sensä wirhillisexi; hänelle pitää niin
tehtämän, kuin hänain tehnyt on.

2 Mos. 21: 24. 5 Mos. 19: 21.

20. Saava haavasta, silmä filmä-
tä, hammas hampasta: niinkuin hän
on jongun ihmisen wirhillisexi tehnyt,
niin pitää myöš hänelle jälten tehtämän.

Matth. 5: 38.

21. Niin että joka lyö naudan, hä-
nen pitää sen mayaman; waan joka lyö
ihmisen, sen pitää kuoleman.

22. Yhden oikeuden pitää oleman tei-
dän sašanne, niin munkalaisella kuin
omaisellakin: sillä minä olen HERRA
teidän Jumalamme.

2 Mos. 12: 49.

23. Koska Moses oli näitä puhu-
nut Israelin lapsille: niin weit he sen
leiristä ulos, joka kiroillut oli, ja ki-
witit hänen kuolliari. Ja Israelin
lapset teiti niinkuin HERRA Mosexelle
lästeyt oli.

25. L u f u.

Leppo: riemu: wapa wuost.

Ja HERRA puhui Mosexelle Sinain
iwuarella, sanoden:

2. Puhu Israelin lapsille, ja sano
heille: koska te tuletta siihen maahan,
jonga minä teille annan; niin maan
pitä pitämän HERRALLE lepoa.

2 Mos. 23: 10.

3. Kuusi vuotta pitää sinun peltoš
kylwämän, ja kuusi vuotta wiinamäkes
leikkaman, ja sen hedelmät kokoman.

4. Mutta seitsemändä vuonna

pidä maan pitämän **3** Eralle sen suuren pyhän; jona ei sinun pidä kylwämän sinun peldoas, taikka leikkaman sinun wiinamakeas.

5. Ja mitä igestänsä kasvaa sinun laihostas, ei sinun pidä leikkaman, ja wiinamarjoja, jotka ilman sinun työtäs ovat kasvaneet, ei sinun pidä noukkinan: sillä se on maan leperivuosi.

6. Mutta maan lepea sinun pitää sentähden pitämän, että sinun pitää siitä syömän, sinun palvelias ja piikas; niin myös päivämiehes, huonekunnaises, ja munkalaiset sinun työnäs.

7. Ja sinun karjalles ja eläimilles sinun maallas, kaikki mitä siinä kasvaa, pitää oleman ruari.

8. Ja sinun pitää lukeman sinulles seigemän leperivuotta, niin että seigemän vuotta pitää seigemän kertaa luetaman: ja ne seigemän leperuoden aikaa teke yhdeksän vuotta wiidettä kymmendä.

9. Niin sinun pitää andaman soitta Basimalla ylige koko teidän maakundanne, kymmenendenä päivänä seigemändenä kunkautena: juuri sorwinto päivänä pitää teidän andaman Basiman käydä yli koko teidän maakundanne.

3 Mos. 23: 27.

10. Ja teidän pitää sen wiidenkymmenennen vuoden pyhittämän, ja pitää kuuluttaman wapauden maasa, kaikille niille, jotka siinä asuvat: sillä se on teidän riemuvuotenne: Silloin pitää igefungin pääsemän jällen omaan saamaansa, igefungin omaan sukuunsa.

11. Sillä se wiideskymmenes vuosi on teidän riemuvuotenne: ei teidän pidä kylwämän, eikä leikkaman igestänsä kasvannutta, eikä myös hakeman niitä kuin ilman työtä kasvaneet ovat.

12. Sillä se on riemuvuosi, se pitää pyhitettämän teildä. Mutta teidän pitää syömän siitä kaikkia, kuin maa kanda.

13. Tämä on riemuvuosi; jona igefungin teistä pitää omaan saamaansa pääsemän jälleensä.

14. Jos sinä jotakin myyt sinun lähimmäiseselles, taikka oitat jotakin hänelldä; niin ei yhdengän pidä pettämän welsjänsä.

1 2des. 4: 8.

15. Waan riemuvuoden lugin jälkeen pitää sinun ostaman lähimmäisesdäs: ja vuoden tulon jälkeen pitää hänen sinulle myymän.

16. Sitä usiammat kuin ruodet wiat, pitää sinun korvottaman hinnat ja sen harvemmat kuin ruodet ovat pitää sinun andaman hinnan: sillä vuoden tulon lugin jälkeen pitää hänen myymän sinulle.

17. Mikä kengän pettäkö lähimmäistänsä, mutta pelkä sinun Jumalatas: sillä minä olen **3** Erä teidän Jumalanne.

18. Sentähden tehkät minun sityni, ja pitäkät minun oikeuten että te ne teette, ja turvallisesti suttte maasa.

19. Ja maan pitää andaman teidän hedelmänsä, ja teillä pitää oleman työtävätä, ja asuman pelkämätä sitä.

20. Ja jos te sanotte: mitä meidän pitää syömän seigemändenä ruuna? kago, ei meidän pidä kylwämän eikä vuoden tuloa kokoman:

21. Niin minä kästen minun sunaureni tulla kuudendena wuotena teidän yligenne; niin että pitää tekemän teille kolmen vuodetulon.

22. Ja teidän pitää kylwämän teidän deksandena wuonna, ja wanhasta wuoden lasirosta syömän yhdexändeen wuoteen asti, niin että te syötte wanhauntiseen asti.

23. Sentähden ei teidän pidä wietä peräti myymän: Sillä maasa minun, ja te oletta muunkalaiset wierat minun edessäni.

24. Ja teidän pitää koko teidän mafa maasaime, andaman maan tustajetta.

25. Jos sinun welsjes köyhyt, myy sinulle omaisudestansa; ja hänen lähimmäinen langonsa tulee hänen igensä, ja tahto lunasta; niin pitää hänen lunastaman sen, kuin hänen wensjänsä myynyt on.

3 Kuth. 4: 1.

26. Ja jos joku en, jolla ei yhtä lunastajaa ole, ja taita niin palmatkaan saada, kuin sen lunastustarwitan:

27. Niin pitää luettaman vuosi-luku
hän myi, ja annettaman hä-
joka myi mitä sijari on; että hän
omaisuteensa jälleen.

28. Mutta jos ei hän takaanja
min paljo että hän sais sen jäl-
le pitää sen kuin hän myynyt
oleman ostajan lädesä riemuro-
ni; niin hänen pitää oleman wa-
saamaan omaansa jälleen.

29. Se kuin myy ajuttavan huo-
nupungin muurin sisäldä; hä-
n wapa ehto ajattajasa sitä lu-
kensa: Ja sen pitää oleman
se hän lunasta sen.

30. Jos ei hän lunasta sitä koko
niin pitää ostajan sen huo-
nupungin muurin sisäldä pitää-
kattisesti ja hänen sukunsa;
waxari tuleman ilowuotena.

31. Mutta jos huone on maan ky-
tä ei yhtän muuria ympärillä
se pitää luettaman peldomaari:
ja tulee ilowuotena waxari.
32. Mitäin Kaupungit ja huonet
joissa heidän tawaranja
ovat he aina lunasta.

33. Joka jotakin lunasta Dewi-
nen pitää siitä luopuman ilo-
nen se ostettu huone eli o-
nupungissa, josta hän asunut
huonet Dewitain Kaupungeissa
dän omaisudensa Israelin las-

34. Mutta maata heidän Kaupun-
gimäärildä ei pidä myytämän;
ja heidän saamansa ijan-kattis-

4 Mof. 35: 2.

35. Jos sinun weljes köyhty ja
pimattomari tykönsä; niin
pidä pitämän hänen ylös,
muunkalaisen, taikka huo-
nen, että hän eläis sinun

36. Ei sinun pidä ottaman
ilwoittoa häneldä; waan
Jumalatas; että sinun
ei elä sinun kansas.

37. 5 Mof. 23: 19. San. 1. 28: 8.

38. Ei sinun pidä andaman ra-
kennus-työille, eikä anda-
mista rakennus-työille.

38. Sillä minä olen Jehova tei-
dän Jumalanne, joka teidän johdatin
Egyptin maalda, andaxeni teille Ga-
naan maan, ja ollaxeni teidän Juma-
lanne.

39. Jos sinun weljes köyhty sinun
tykönsä, ja myy itsensä sinulle; niin
ei sinun pidä händä pitämän niinkuin
orjaa.

5 Mof. 15: 12. Jer. 34: 14. 2 Mof. 21: 2.

40. Mutta hänen pitää oleman si-
nun tykönsä niinkuin päiwämiehen, eli
huonekunnaisen, palvelleen sinua riemu-
wuoteen asti.

41. Silloin pitää hänen käymän u-
los wavana sinun tykönsä lapsuensa; ja
pidä tuleman sukunsa tygö jälleen, ja
hänen Isänsä saaman päälle.

42. Sillä he ovat minun palvelia-
ni, jotka minä Egyptin maalda joh-
dattanut olen: sentähden ei pidä heitä
orjan tavalla myytämän.

43. Ei sinun pidä angarasti heitä
halligeman; waan pelkämän sinun Ju-
malatas.

Eph. 6: 9. Col. 4: 1.

44. Jos sinä tahdot pitää orjaa ja
piikka; niin sinun pitää ostaman ne pa-
kanoilda, jotka teidän ympärillänne o-
wat.

45. Ja huonekunnaisilda jotka muu-
kalaiset ovat teidän seasanne, pitää tei-
dän ne ostaman, ja heidän suguildansa,
jotka he teidän tykönsä teidän maa-
sanne hnyyttänet ovat: ja ne pitää tei-
dän omanne oleman.

46. Ja pitääkät heitä omananne, ja
teidän lapsillenne teidän jälkeenne ijan-
kattisesti perimiseksi, ja niiden pitää ole-
man teidän orjanne: Mutta teidän
weljenne Israelin lapset, ei pidä toi-
nen toistansa angarasti halligeman.

47. Jos muunkalainen eli huonekun-
dainen hyöty sinun tykönsä, ja sinun
weljes köyhty hänen tykönsä; niin
että hän myy itsensä muunkalaiselle joka
huonekunnainen sinun tykönsä on, eli
jollekulle muunkalaisen sugusta;

48. Niin pitää hänellä oikeus oleman
lunastetta jälleen sittekuin hän myyty
on; että joku hänen weljistänsä pitäis
hänen lunastaman jälleensä.

49. Eli hänen setänsä eli setänsä
jotka lunastakan hänen, taikka joku

hänen lähimmäisensä sugustansa: eli jos hän ike taita niin paljo matkaan saada, niin pitää hänen luuastaman itsensä.

50. Ja hänen pitää lufua lasteman ostajansa kanssa, siitä vuodesta kuin hän myi itsensä, ilownoteen asti: ja raha pitää luettaman vuoden lufun jälkeen, sittekin hän myytin, ja kaiken sen ajan palffa pitää siihen luettaman.

51. Ja jos vielä mouda vuotta on ilownoteen; niin hänen pitää sitä enemmän andaman hänen luuastureijansa, seujälkeen kuin hän ostettu on.

52. Mutta jos harvat vuodet ovat ilownoteen, niin lastekan lufua hänen kansansa ja hänen pitää vuotten jälkeen andaman luuastureijansa.

53. Ja pitää hänen palffansa myös siihen luettaman vuosi vuodelda: ja ei hänen pidä angarudella händä halligeman sinu edesäs.

54. Jos ei hän näin luuasta itsensä; niin hänen pitää ilownoima, wapaana käymän ulos lapsineensa.

55. Sillä Israelin lapset ovat minun palveliani; he ewat minun palveliani, jotka minä olen Egyptin maalda jobdattanut ulos: Minä olen HERRa teidän Jumalanne.

26. Lufu.

Jumalisuuden ja jumalattomuden palffa.

Ei teidän pidä tekemän teille epäjumalita, ei kuvia, eikä myös pappaita pystyttämän teille, eikä myös yhtä merkikivää paneman teidän maallanne, kunnartareine uilla: sillä minä olen HERRa teidän Jumalanne.
2 Mos. 20: 4. 5 Mos. 5: 8. Eufu 16: 22.
Ps. 81: 10. Ps. 97: 7.

2. Pitäkät minun Sabbathini, ja peljätäkät minun pyhyttäni: Minä olen HERRa. 3 Mos. 19: 30.

3. Jos te minun säädysiani waelatte, ja minun käskyni pätkette, ja teette ne: 5 Mos. 28: 1.

4. Utiin minä annan teille saten ajallansa; ja maa anda kaswonsa, ja hedon puut andawat hedelmänsä.

5. Ja riihen aika ulotta wiinan uutiseen asti, ja wiinan uutinen ulottu korkeastikaan asti: ja teillä pitää oleman

leipää wiljalda, ja saatte asua lewollisesti teidän maassanne.

6. Ja minä annan rauhan teidän maallenne, ja te saatte lewätä, ja kengän teitä peljätä: ja minä ajan pahat pekot teidän maassanne pois, miehen ei pidä käymän teidän maan läpi.

7. Teidän pitää wihoillissanne ajman takaa: ja heidän pitää kaatumiekkiaan teidän edessanne.

8. Wiisi teistä karkotta sata, ja sata teistä karkotta kymmenen tuhata ja teidän wihoillissenne pitää kaatumiekkiaan edessanne miekkiaan. Jos. 23:

9. Ja minä käännän minuni teidän puoleenne, ja teen teidän bedelmällis ja lisän teitä: ja waihwistan minun liitteni teidän kansanne. Hes. 37:

10. Ja te saatte syödä sitä wanha joka wanheee: ja wanhat te hyljät uuden tähden.

11. Ja minä panen asumasta teidän keskellenne; ja minun joku ei hyljää teitä.

12. Ja minä waellan teidän keskellenne ja olen teidän Jumalanne: ja teidän pitää oleman minun kansani. 2 Cor. 6: 16.

13. Sillä minä olen HERRa teidän Jumalanne, joka jobdatin teidät ulos Egyptin maalda, ettei teidän tänyt oleman heidän orjansa. Minä olen taittanut poikki teidän itsemurmerän, ja olen andanut teidän eluun pyhyttää.

14. Mutta jos et te kuulonua, ettengä tee kaikfia näitä käskyjä: 5 Mos. 28: 15. Mal. w. 4:

15. Waan suututte minun tyini, ja teidän sielunne hyljät minun oikeuteni; ettengä tee kaikki minun käskysiäni, ja rikotte minun liittoni: Mal. 2: 2.

16. Utin minä teen teille sormat: minä rangaisen teitä waihwurilla, kuuwataudilla ja polittadilla, josta teidän kaswonne rauwot, ja teidän ruuminne nääwät: ja teidän pitää siemenenne kääwämän turhaan, ja teidän wihoillissenne pitää syömän sen.

17. Ja minä ajetan minun laivooni
 väkijoukkoja, ja te lyöddän teidän wi-
 hollisidanne: ja ne pitää halligeman
 teitä, jotka teitä wihawat, teidän pitä
 pakoneman, koska ei kengän teitä
 kukaan. 3 Moſ. 17: 10. Job. 36: 12.
 Ef. 1: 20. Sam. 2: 28: 1.

18. Jollette vielä ſittekän kuule
 minua; niin minä liſän ſen ſeiſe-
 kertaa, rangaiſtapani teitä tei-
 syndeinne tähden.

19. Ja minä ſärjen teidän ylpey-
 täsiſtä: ja minä teen tei-
 swanne niinkuin raudan, ja
 maanne niinkuin waſtan.

20. Ja teidän woimanne pitää huk-
 kumaan; niin ettei teidän
 laivojanka anna, eikä piirit
 ſelmitänsä anna.

21. Ja jos te vielä minua waſtan
 olette, ettengä tahdo kuulla minua;
 niin minä vielä ſitte liſän rangaiſtuyen
 päällemme ſeiſemän kertaa, tei-
 syndeinne tähden.

22. Ja lähetään teidän ſekaanne me-
 ſen ſyömään teidän laſſianne,
 ja karjaanne raatelemaan, ja
 kukaan teitä: ja teidän tienne
 autiari tuleman.

23. Jollette vielä niillä anna ku-
 ſuellaanne; mutta käytte minua

24. Niin minä myös käyn teitä
 ja lyön teitä vielä ſeiſemän
 kertaa, teidän ſyndeinne täh-
 den. 2 Sam. 22: 27. Pf. 18: 26, 1c.

25. Ja ſaatan teidän päällemme koſto-
 kſen minun liittoni pitää koſta-
 maa te koſotte teittäne teidän
 ſyſtymme: ſitte minä lähetään tei-
 swanne ruttotaudin, ja annan
 wihameiſteenne käteen.

26. Ja minä hukntan teillä leiwän
 kukaan että yhdeſä päpiſä kym-
 mällemme teidän leipämme kyp-
 pöivät ja punitſewat teidän lei-
 wän. Ja ſyödyänne et te tule

27. Jollette vielä ſitte kuule mi-
 nua; jollette minua waſtan:
 niin minä myös hirmuiſudefa
 minua waſtan; ja minä ran-

gaisen teitä ſeiſemän kertaa enämmin,
 teidän ſyndeinne tähden.

29. Että teidän pitää ſyömän tei-
 dän poikainne ja tytärtenne lihaa.
 5 Moſ. 28: 53. 2 Kun. 6: 29. Sal. w. 4: 10.

30. Ja minä kuſitan teidän kulkur-
 laanne, ja häwitän teidän kuwanne, ja
 panen teidän raatonne teidän epäju-
 malittenne raatoin päälle: ja minun
 ſieluni kuoitta teitä. 2 Alfa K. 34: 7.

31. Ja teen teidän kaupunginne
 autiari, ja teidän kirkkonne häwitän:
 enkä myös teidän lepytyſ hajunayne
 haſta. Ef. 1: 13.

32. Ja minä tahden häwittä maan;
 niin että teidän wihollisenne, jotka ſiinä
 aſuwat, pitää niitä hämmäſtymään.
 2 Alfa K. 36: 19. Jer. 19: 8. Eſai 25: 9.

33. Ja hajotan teitä pakanoitteen ſe-
 ksaan, ja wredän ulos miekan teidän
 jälkeenne: Ja teidän maanne pitää tu-
 leman tyhnille, ja teidän kaupunginne
 kufiſtetuyi. Jer. 15: 7.

34. Silloin kelpa maalle hänen le-
 ponsa, niinkamwan kuin hän autiana
 on, ja te oletta wiholliften maalla. Ja
 ſilloin äſken maa lepää, ja pyhää pitää.

35. Niinkamwan kuin ſe autiana on,
 ſaa hän lenätä; ettei hän ſaanut py-
 hää pitää, ſilloin koſta teidän piti hä-
 nen pyhäänſä andaman pitää, koſta te
 aſuitte ſiellä.

36. Ja niille, jotka jääwät teiſtä,
 teen minä waiſuwan ſydämen heidän
 wiholliftenſä maalla; niin että kapiſe-
 wan lehden ääni karkotta heitä, ja pi-
 tä pakoneman ſitä niinkuin mieltä,
 ja pitää laatumman ſinä, kuſa ei keng-
 gän heitä aja takaa. Ef. 30: 17.

37. Ja heidän pitää langeman toi-
 nen toifensa päälle, niinkuin miekan
 edeſtä, waikka ei nykän karkota heitä:
 ja et te tohdi noſta teidän wihamei-
 hiänne waſtan.

38. Ja teidän pitää hukkuman pa-
 kanaan ſeafa: ja wiholliften maa pitää
 teitä ſyömän.

39. Ne kuin jääwät teiſtä, pitää
 waiſuman heidän pahudeſansa, teidän
 wiholliftenne maalla. Ja heidän ſſäin-
 ſä pahoifsa teiſä, pitää heidän waiſu-
 man.

40. Silloin pitää heidän tunnustaman pahat tekonsa, ja heidän Isänsä pahat teot, joilla he ovat minun mielen rikkoneet, ja waeldanet minua wastan.

41. Sentähden minä myöskin waellan heitä wastan, ja wien heitä wihollistensa maalle: että edes silloin heidän ymbärikkamatoin sydämensä nöyrytäis itsensä; silloin myöskin heidän pahat tekonsa rangaisus heille telpa.

42. Ja minä muistan minun liittoni Jacobin kansa: niin myöskin minun liittoni Isaacin kansa, ja myöskin minun liittoni Abrahamin kansa muistan minä, muistan myöskin maan,

43. Joka heildä jätetty on, ja sille telpa leppäiwänsä, niinkauwan kuin se autiana on heildä, ja heidän pahat tekonsa rangaisus heille telpa; että he hyljäyit minun oikenteni, ja heidän sielunsa on kuoittanut minun säätyjäni.

44. Ja waikka he vielä wihollistensa maalla ovat, en minä kuitengan ole heitä hyljännyt, ja en heitä niin kuoittanut, että minä olisin heidän peräti hukuttanut, ja minun liittoni heidän kansansa tyhjäksi tehnyt: sillä minä olen **HERA** heidän Jumalansa.

5 Mos. 4: 30, 31. Rom. 11: 26, 27.

45. Ja minä muistan minun ensimmäisen liittoni heistä, koska minä johdatin heidän Egyptin maalda pakunnitten silmäin edestä; ollayeni heidän Jumalansa. Minä **HERA**.

46. Nämät ovat ne säädöt, ja oikeudet, ja käskyt, jotka **HERA** andoi itsensä ja Israelin lasten waihelle, Sinain wuorella, Moosoksen käden kautta.

27. Luv.

Käsi erinomaisten lupauksen tekemisestä, estoisesta, wälilläisellä lupauksella eroitetusta ja kymmenesten andamisesta.

Ja **HERA** puhui Moosokelle, sanoden: 2. Puhu Israelin lapsille ja sano heille: Jos joku teke jongun erinomaisen lupauksen; niin pitää ne, sinun arwios jälkeen, oleman **HERA** omat.

3. Niin pitää tämän oleman sinun arwios: Kahdenkymmenen wuotisen mie-

henpuolen kuuteenkymmenen wuotasi, pitää sinun arwaman wuoteenkymmenen hopia Sitliin, Pyhän Sit jälkeen.

4. Mutta waimonpuolen pitää sin arwaman kolmeenkymmenen Sitliin.

5. Mutta wiiden wuotisesta kahdenkymmenen wuotiseen asti; jos se miehenpuoli, niin pitää sinun arwaman kahteenkymmenen Sitliin: waan waimonpuolen kymmenen Sitliin.

6. Jos se on kuultautinen wiiden wuoteen asti, ja on miehenpuoli, pitää sinun sen arwaman wuoteenkymmenen Sitliin; mutta waimonpuolen kolme hopia Sitliin.

7. Mutta jos se on kuudenten wuotinen eli sen päälle, ja on miehenpuoli, pitää sinun arwaman kahdeksan wuoteenkymmenen Sitliin; waimonpuolen kymmenen Sitliin.

8. Ja jos hän on pöyhä kaltaiseen arwios, niin pitää hänen menemän Papin eteen, ja Papin arwaman hänen. Senjälkeen, kuin joka lupauksen tehnyt on, woi matka saada, pitää Papin hänen arwaman.

9. Jos se on karjasta, jota **HERA** ralle uhratan; kaikki mitä **HERA** annetaan, se on pyhä.

10. Ei pidä sitä waihetettaman, muutettaman hywä pahaan, eli hywään. Jos joku kummiingin waihta yhden eläimen toiseen, niin pitää molemmat oleman pyhät.

11. Jos se eläin on saastainen, ei saada uhrata **HERA**lle, niin se wictämän Papin eteen.

12. Ja Papin pitää arwaman jos se on hywä eli paha: sen pitää pöyhän sinun arwiosas, joka Pappi.

13. Jos joku kuitengin tahto nastta sen; hänen pitää andaman dennen osan sinun arwios päälle.

14. Ja jos joku pyhittä huonon **HERA**lle pyhäri, niin pitää Pappi arwaman sen, jos se on hywä eli paha ja Papin arwiosas pitää sen pysymä.

15. Mutta jos pyhittänyt tahto nastta huonensa; niin pitää hänen andaman wiidennen osan enemmän rahaksi kuin sinun arwios on, ja niin pitää hänen oleman.

16. Jos joku pyhittä HETralle kappaleen peldoja perindömaastansa, niin sitä sinun se arwaman sen jälkeen, kuin siihen kylwetän: jos siihen kylwetän Homer ohria, niin sitä sen maxaman wiisikymmendä hopia Sikkä.

17. Waan jos hän pyhittä peldonsa wuodenesta alkain; niin sitä sen maxaman sinun arwios jälkeen.

18. Jos hän on pyhittänyt peldonsa wuoden jälkeen, niin Wapin sitä luetaan hänelle rahan wuoden luginen, kuin takaperin on ilowuoteen se se sitä sinun arwioistas wähet-

19. Jos se kuin pellon pyhittänyt se se sen todella lunasta jälle; se se hänen andaman wiidettä olemän rahaa, kuin se sinulda on, ja niin sitä se hänen o-

20. Jos ei hän tahdo lunasta pel-
mutta myy sen tofelle; niin ei
itä enä lunastettaman.

21. Waan se peldo, kosta se ilowuoteen tulee wapari, sitä oleman pyhittä HETralle, niinkuin walallisella lunastetta eroitettu peldo: ja sitä oleman Wapin perindö saama.

22. Jos joku sen pellon kuin hän on, joka ei ole hänen perindömaasta, pyhittä HETralle:

23. Niin sitä Wapin lasteman häntä sen hinnan sinun arwios, ilowuoteen asti: ja hänen sitä samana päivänä andaman ulos, arwios jälkeen; että se HETrahä olis.

24. Mutta ilowuonna sitä sen tuhanen hänen omayensa jälle, jelda se sanut on; että se olis hänen saamansa maalla.

3 Mos. 25: 10.

25. Kaikki sinun arwios sitä tapah-

tuman Pyhän Sikkäin jälkeen; mutta Sikkä teke karkkymmendä Gerah.

2 Mos. 30: 13. 4 Mos. 3: 47. Het. 45: 12.

26. Mutta eläinden esikoisia joka esikkoisfeuden jälkeen HETran oma muutoingin on, ei sitä kenengän pyhittämän: olkon härkä eli lammas; Sillä se on HETran.

2 Mos. 13: 2. 4 Mos. 3: 13. Luc. 2: 29.

27. Jos jotakin saastaisa on eläinden seasa, niin se sitä lunastettaman sinun arwios jälkeen, ja siihen lisäri amettaman wiides osa: Jos ei sitä lunasteta, niin se myytäkän sinun arwios jälkeen.

28. Kuitengin kaikkea walallisella lupauyella eroitettua, jota-joku walallisesti lupaa HETralle kaikesta kuin hänellä on, joko se olis ihmienen, eläin eli perindö peldo, ei sitä ydä myytämän eli lunastettaman; sillä kaikki walallisella lupauyella eroitettu, on kaikin pyhin HETralle.

29. Kaikkea krottua, joka kironyeen annetan Ihmississä, ei sitä lunastettaman; waan hän sitä totisesti kuoletettaman.

30. Kaikki maan kymmeneyet, sekä maan siemenestä, että puitten hedelmistä, owat HETran: ja sitä oleman pyhät HETralle.

31. Jos joku tahto lunasta kymmeneyensä; hänen sitä andaman wiidenosen osan lisäri.

32. Ja kaikki kymmeneyet karjasta, ja lammaisista, ja kaikista kuin wigan alla käy; ne owat pyhät kymmeneyet HETralle.

33. Ei sitä kysyttämän, jos se on hyvä eli paha, eikä myös ydä sitä waihetettaman. Jos joku waihetta sen, niin sitä ne molemmat oleman pyhät, ja ei lunastettaman.

34. Nämät owat ne kättyt, jotka HETra andoi Mosezen kautta Israaeliin lapsille, Sinain wuorella.

Mosezen Kolmannen Kirjan loppu.

NUMERI.

Neljäs Moseren Kirja.

1. Luku.

Karitoistakymmeniä Ifraelin sukukunnat luettelaa, mutta ei kerrit.

Ja HERa puhui Mosexelle Sinain korpessa, seurakunnan majassa, ensimmäisnä päivänä toisena kirkautena, toisena vuonna jälkeen, jüttekuin he olit lähtenet Egyptin maalda, ja sandi:

2. Luekat koko Ifraelin lasten joukko, heidän sukunsa, ja heidän Iffäinsä huonetten jälkeen: ja heidän nimeinsä lugun jälkeen, kaikki miehennyoli, mies mieheldä.

2 Mos. 30: 12. 4 Mos. 26: 2.

3. Kahdenkymmenen vuotiset ja sen yligen, kaikki kuin kelpawat lähtemään setaan Ifraelisa: luekat heitä heidän joukkonsa jälkeen, jinä ja Aaron.

4. Ja teidän kansanne pitä oleman, hyi mies jokaisesta sukukunnasta; joka on Iffäinsä huonen päämies.

5. Ja nämät ovat niiden päämiesten nimet, jotka teidän kansanne seisoman pitä. Rubeniista, Elizur Zederin poika.

6. Simeonista, Selumiel Zuri Sadaidain poika.

7. Judasta, Nahesson Aminadabin poika.

8. Iffascharista, Methancel Zuarin poika.

9. Sebuloniista, Eliab Helonin poika.

10. Josefhin pojista: Ephraimiista, Elisama Amihudin poika: Manassesta, Gamliel Pedazurin poika.

11. Benjamiinista, Abidan Gideonin poika.

12. Daniista, Ahieser Ammi Sadaidain poika.

13. Ifferista, Bageel Dohranin poika.

14. Gadista, Eliasaph Dequelin poika.

15. Naphthalista, Ahira Enan poika.

16. Nämät olit kutsutut Kansan seasta, heidän Iffäinsä sukuiin ensimmäiset, jotka olit Ifraelin tuhannen päät.

17. Niin Moses ja Aaron otit ne miehet työnsä, jotka nimeldänsä nimetetyt olit,

18. Ja he kokoiit kaiken Kansan ensimmäisenä päivänä toisella kuujoita luettelit polvilukunsa, heidän lukundainsa ja Iffäinsä huonetten jälkeen: niminomattain, kahdenkymmenen vuotisesta ja sen ylige, mies mieheltä.

19. Niinkuin HERa oli käski Mosexelle; niin luki hän heitä Sinain korpessa.

20. Rubenin Ifraelin esikoisen lapset olit heidän polviluguisansa, sukunsa ja Iffäinsä huonen jälkeen: niminomattain, mies mieheltä, kaikki miehennyoli, kahdenkymmenen vuotiset ja sen yligen, kaikki kelpolliset sotamenemään:

21. Luetut Rubenin sukukundasta kuusi wiidettäkymmeniä tuhatta, wiisijataa.

22. Simeonin lapset ja heidän polvilukunsa, sukunsa ja Iffäinsä huonetten jälkeen: luetut niminomattain, mies mieheltä, kaikki miehennyoli kahdenkymmenen vuotisista ja sen yligen, kaikki sotaan menemään kelpolliset.

23. Luetut Simeonin sukukundasta yhdeyän kuudettäkymmeniä tuhatta kolme jataa.

24. Gadin lapset ja heidän polvilukunsa, sukunsa ja Iffäinsä huonetten jälkeen: niminomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen yligen, kaikki sotaan menemään kelpolliset:

25. Luetut Gadin sukukundasta, wiidettäkymmeniä tuhatta, kuusijataa ja wiisikymmeniä.

26. Judan lasten polviluku, heidän sukunsa ja Iffäinsä huonetten jälken: niminomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen yligen, kaikki sotaan menemään kelpolliset:

27. Luetut Judan sukukundasta, kahdeyattakymmeniä tuhatta, ja kolme jataa.

28. Iffascharin lasten polviluku, heidän sukunsa ja Iffäinsä huonen jälken: niminomattain kahdenkymmenen vuotisista ja sen yligen, kaikki sotaan menemään kelpolliset:

ja sen vliſgen, kaikki sotaan menes-
kelvolliset:

Luetut Iſaſcharin ſukukun-
daan, kuudettakymmendä tuhatta, ja
ſataa.

Sebulonin laſten polviluku, hei-
dän ſukunſa ja Iſäinſä huonetten jäl-
keen: nininomattain kahdenkymmenen
vuotiiſta ja ſen vliſgen, kaikki sotaan
menemään kellovliſſet:

Luetut Sebulonin ſukukun-
daan, kuudettakymmendä tuhatta ja
ſataa.

Joſepihin laſten Ephraimin lap-
siluku, heidän ſukunſa ja Iſä-
inſen jälkeen: nininomattain
kahdenkymmenen vuotiiſta ja ſen vli-
ſgen sotaan menemään kellovliſſet:

Heidän luettunſa Ephraimin ſu-
kunaan, olit neljäkymmendä tuhatta,
ja ſataa.

Manaſſen laſten polviluku, hei-
dän ſukunſa ja Iſäinſä huonetten jäl-
keen: nininomattain kahdenkymmenen
vuotiiſta ja ſen vliſgen, kaikki jotka
sotaan menemään kelpaiſit:

Luetut Manaſſen ſukukun-
daan, kuudettakymmendä tuhatta, ja kati

BenJaminin laſten polviluku,
heidän ſukunſa ja Iſäinſä huonetten
jälkeen: nininomattain kahdenkymme-
nen vuotiiſta ja ſen vliſgen, kaikki
jotka sotaan menemään kelpaiſit:

Luetut BenJaminin ſukukun-
daan, kuudettakymmendä tuhatta,
ja ſataa.

Danin laſten polviluku, heidän
ſukunſa ja Iſäinſä huonetten jäl-
keen: nininomattain kahdenkymmenen vuo-
tiin vliſgen, kaikki ne kuin sotaan
menemään kelpaiſit:

Luetut Danin ſukukun-
daan, kuudettakymmendä tuhatta, ja ſeik-

Aſſerin laſten polviluku, heidän
ſukunſa ja Iſäinſä huonetten jäl-
keen: nininomattain kahdenkymmenen vuo-
tiin vliſgen, kaikki kuin sotaan
menemään kelpaiſit:

Luetut Aſſerin ſukukun-
daan, kuudettakymmendä tuhatta, ja viiſi

42. Naphtalin laſten polviluku, hei-
dän ſukunſa ja Iſäinſä huonetten jäl-
keen: nininomattain kahdenkymmenen
vuotiiſta ja ſen vliſgen, kaikki kuin
sotaan kelpaiſit:

43. Luetut Naphtalin ſukukun-
daan, kolme kuudettakymmendä tuhatta, ja
neljä ſataa.

44. Nämät ovat ne luetut, jotka
Moſes ja Aaron, ja ne katiſtoitakym-
mendä Iſraelin Väämieſiä luit; joista
aina yri oli jokaiſen heidän Iſäinſä
huonen vliſge.

45. Ja olit kaikki yhteen luetut
Iſraelin lapset heidän Iſäinſä huonet-
ten jälkeen: kahdetakymmeneſtä vuo-
deſta ja ſen vliſgen, kaikki jotka olit
sotaan kellovliſſet Iſraeliſa:

46. Ja olit kaikki luetut, kuusi ker-
taa ſatatuhatta ja kolmetuhatta: ja
viijſi ſataa ja viijſi kymmendä.

2 Mos. 12: 37. Lutu 38: 26. 4 Mos. 2: 32.

47. Mutta Dewitat heidän Iſäinſä
ſukukunnan jälkeen, ei ollet heidän ſe-
kaanſa luetut.

48. Ja Iſtaura puhui Moſeselle,
ſanoden:

49. Kuitengin Dewin ſukukun-
daa ei ſiunna pidä lufeman, eli ottaman
heidiſtä päälukua, Iſraelin laſten ſeafa.

50. Mutta ſiunna pitää aſettaman
Dewitat todiftuyen majan palveluſeen,
ja kaikkiſen ſen aſtiin päälle, ja kai-
kein kuin ſen omat ovat. Heidän pitä
kandaman majan, ja kaikki ſen aſtiat:
ja heidän pitää ottaman waarin ſiitä,
ja ſiioittaman igenſä majan ympärinſä.

51. Ja koſta matkufetan, ſilloin
pitä Dewitat ottaman majan alas, ja
koſta joukko igenſä ſiioittawat, pitä hei-
dän paneman ſen vliſ. Jos joku muu-
kalainen läheſty ſitä, ſen pitää kuoleman.

52. Iſraelin lapset pitää ſiioittaman
igenſä katin leirinſä ja joukkonſa li-
pun tygö.

53. Mutta Dewitat pitää ſiioittaman
igenſä todiftuyen majan ympärille, et-
tei wiha tuliſi Iſraelin laſten joukon
päälle. Sentähden pitää Dewitat pitä-
män waarin todiftuyen majan wartioſta.

54. Ja Iſraelin lapset teit ſen:
kaikki mitä Iſtaura Moſeselle käſte-
nyt oli, niin he teit.

B. Luku.

Määrätän Israelin lasten järjestyks lip-
puinsa jälkeen ompari Mojsaa.

Ja Mokra puhui Moyseselle ja Na-
ronille, sanoden:

2. Israelin lapset pitää igensä sioit-
taman, jokainen lippunsa ja merkkinsä
alla, heidän Isänsä huonen jälkeen:
sille kohdalle ymbäri seurakunnan ma-
jaa heidän igensä sioittaman pitää.

3. Etiselle puolelle itää päin pitää
Judan lippunsa ja joukkonsa kansa
igensä sioittaman: heidän päämiehenä
Nabejjon Aminadabin poika.

4. Ja hänen joukkonsa luetut, neljä
kähdeättäkymmeniä tuhatta, ja kuusi
sataa.

5. Hänen wiereensä pitää Isascharin
sukukunnan igensä sioittaman: heidän
päämiehenä Methanceel Zuarin poika.

6. Ja hänen joukkonsa luetut, neljä
kuudettäkymmeniä tuhatta, ja neljä
sataa.

7. Senjälkeen Sebulonin sukukunda:
ja heidän päämiehenä Eliab Delonin
poika.

8. Ja hänen joukkonsa luetut, seize-
män kuudettäkymmeniä tuhatta, ja nel-
jä sataa.

9. Kaikki Judan leirisä luetut, sata
tuhatta, ja kuusi yhdeksättäkymmeniä
tuhatta ja neljä sataa, heidän joukois-
fansa: heidän pitää esiinää waeldaman.

10. Etelän puolelle pitää Rubenin
igensä sioittaman lippunsa ja joukon-
sa kansa, heidän päämiehenä Elizur
Zebeurin poika.

11. Ja hänen joukkonsa luetut,
kuusi wiidettäkymmeniä tuhatta, ja
wiisi sataa.

12. Hänen wierellensä pitää Simeo-
nin sukukunnan igensä sioittaman: hei-
dän päämiehenä Selumiel ZuriSad-
dain poika.

13. Ja hänen joukkonsa luetut, yh-
deksän kuudettäkymmeniä tuhatta ja
kolme sataa.

14. Sitälähin Gadin sukukunda,
heidän päämiehenä Eliasaph Neque-
lin poika.

15. Ja heidän joukkonsa luetut,

wiisi wiidettäkymmeniä tuhatta, ja
sataa ja wiisikymmeniä.

16. Kaikki Rubenin leirisä lue-
tuta tuhatta, yri kuudettäkymmeniä
tuhatta, neljä sataa ja wiisikymmeniä
heidän joukoisansa. Ja heidän
toisena waeldaman.

17. Sitte pitää seurakunnan ma-
waeldaman Levitain leirin kansa he
leirisä: ja niinkuin he heitänsä sa-
tawat, niin pitää myös heidän waeld-
man, jokaisen paikansa, heidän
lippunsa alla.

18. Kännen puolelle pitää Ephyraim
igensä sioittaman lippunsa ja jouk-
onsa kansa, heidän päämiehenä Elifä
Amihudin poika.

19. Ja hänen joukkonsa luetut,
kähdeättäkymmeniä tuhatta, ja wiisi sataa.

20. Lähin händä pitää Manasse
sukukunnan igensä sioittaman: he
päämiehenä Samliel Bedazurin poika.

21. Ja hänen joukkonsa lue-
tuta neljättäkymmeniä tuhatta ja
sataa.

22. Senjälkeen BenJaminin su-
kukunda: heidän päämiehenä Abidam
deenin poika.

23. Ja hänen joukkonsa lue-
tuta wiisi neljättäkymmeniä tuhatta ja
sataa.

24. Kaikki Ephyraimin leirisä lue-
tuta, sata tuhatta, ja kahdeksan tuhat
ja sata, heidän joukoisansa. Ja he
pitää kolmandena waeldaman.

25. Pohjan puolelle pitää Danin
sioitus lippu oleman heidän joukkois-
jälkeen: ja Danin lasten päämiehenä
hieser AmmiSaddain poika.

26. Ja hänen joukkonsa luetut,
seizemättäkymmeniä tuhatta ja sek-
sän sataa.

27. Hänen wierellensä pitää Asser
sukukunnan heitänsä sioittaman:
Asserin lasten päämies Nageel Doh-
nin poika.

28. Ja hänen joukkonsa lue-
tuta yri wiidettäkymmeniä tuhatta ja
sataa.

29. Sitäläkin Naphthalin sukukunda
ja Naphthalin lasten päämies Abi-
Enanin poika.

30. Ja hänen joukkonsa lue-
tuta

me lundettakymmenellä tuhatta ja sataa.

11. Niin että kaikki Danin leirisä lapset, ovat sata tuhatta, seitsemän lundettakymmenellä tuhatta ja kymmeniä sataa. Ja heidän pitää viimeisenä vaaleman heidän lippunsa alla.

12. Tämä on Israelin lasten luku heidän leirisä luettuina ja joukkoilunsa, kymmeniä sataa tuhatta ja kolme sataa, viisikymmentä sataa ja viisikymmenellä. 12: 37. Luku 38: 26. 4 Mos. 1: 46.

13. Mutta Lewitat ei ole luetuina lasten luvun: niinkuin HEK: n kappaleelle oli käsketty.

14. Ja Israelin lapset teit sen: luvun jälkeen kuin HEK: ra oli käsketty, sielit he heitänjälkeen ala, ja matkustit igekukin matkansa, heidän Isänsä huoneen.

3. L U K U.

Lewitat luetellaan esikoitten saan.

15. Nämä ovat Aaronin ja Moosen sukunimet: siihen aikaan koska HEK: ra puhui Mooselle Sinain vuoren.

16. Ja nämä ovat Aaronin poikain: Nadab esikoinen, sitälkin Abihu, ja Ithamar. 2 Mos. 6: 23. 1 Kirja 5: 6: 3.

17. Nämä ovat Aaronin poikain: jotka olit Vapari voidellut; ja heidän täytetyt Vapin virkaan. 3 Mos. 8: 2.

18. Mutta Nadab ja Abihu kuolit heidän edessä, koska he uhraisit wieden HEK: ran edessä Sinain kerkon ja ei ollut heillä poikia: Mutta Ithamar teit Vapin virkan Isänsä Aaronin edessä. 12: 2. Luku 16: 1. 4 Mos. 26: 61. 1 Kirja 5: 24: 2.

19. HEK: ra puhui Mooselle, ja

20. Lue edes Lewin sukukunta, ja heidän Vapin Aaronin eteen, palvelijain häntä.

21. Nämä ovat waarin hänen wargon koto seurakunnan wartioista, ja koto matjan edessä: ja palvelijain palvelijansa.

8. Ja tallella pitämään kaikki seurakunnan wajan astiat, ja ottamaan waarin Israelin lasten wartioitsemisesta; palvelijain wajan palvelijansa.

9. Ja sinun pitää andaman Aaronille ja hänen pojilensa Lewitat; joille he lahjari annettut ovat Israelin lapsista.

10. Mutta Aaronin poikainensa pitää sinun asettaman pitämään waaria heidän Vappindestaan. Ja jos joku munkalainen siihen läheisy, sen pitää kuoleman.

11. Ja HEK: ra puhui Mooselle, sanoden:

12. Käy, minä otin Lewitat Israelin lapsista kaikkein esikoitten edestä, jotka ensisti äitinsä kohdun awawat Israelin lasten seasa; niin että Lewitat pitää oleman minun. 4 Mos. 8: 16.

13. Sillä kaikki esikoiset ovat minun: jina päiwänä kuin minä löin kaikki esikoiset Egyptin maalla, pyhitin minä minulleni kaikki esikoiset Israelissa, ihmisiistä niin karjaan asti; että ne olisit minun: Minä HEK: ra. 2 Mos. 12: 29. Luku 13: 2. Luku 34: 19. Luku 2: 23.

14. Ja HEK: ra puhui Mooselle Sinain kerkossa, sanoden:

15. Lue Lewin pojat heidän Isänsä huoneen ja sukukundainsa jälkeen: kaiken miehenpuolen, kuukauden wanhan ja sen ylige, pitää sinun lukeman.

16. Ja Mooses luki heitä HEK: ran sanan jälkeen: niinkuin hänelle oli käsketty.

17. Ja nämä olit Lewin pojat heidän nimeinsä jälkeen: Gerson, Cahath ja Merari. 1 Mos. 46: 11. 2 Mos. 6: 16.

18. Mutta Gersonin poikain nimet heidän sukukunniansa olit: Libui ja Simei.

19. Cahathin pojat heidän sukukunniansa: Amram, Sezechar, Debren ja Buel. 2 Mos. 6: 18.

20. Merarin pojat heidän sukukunniansa: Maheli ja Mushi. Nämä ovat Lewin sukukunnat heidän Isänsä huoneen jälkeen.

21. Nämä ovat Gersonin sukukunnat: Libuitalaiset ja Simeitalaiset.

22. Heidän lukunsa, kaikki miehenpuoli kuukauden vanha ja sen ylige: ne olit seigemäntuhatta ja viisifataa.

23. Ja Gersonitalaisten sukukunnat, pitä heitänsä sioittaman takapuolelle majaa, ländeen päin.

24. Heidän päämiehenä pitä olemman Eleasaph Saelin poika.

25. Ja Gersonin lasten pitä wartioigeman seurakunnan majasa Tabernaklia, ja majaa, peitteitä, ja seurakunnan majan owen waatteita:

26. Ja pihan waatteita, ja pihan owen peitettä, joka on Tabernaklin ja Altarin päällä ymbäri: ja köysiä, ja kaikkia kuin sen palvelukseen tarwitan.

27. Nämät owat Sabathin sukukunnat: Amramitalaiset, Jezeharitalaiset, Debronitalaiset ja Wsielitalaiset.

28. Kaikki miehenpuoli kuukauden vanhasta ja sen ylige, lukunsa kahderan tuhatta ja kuusi sataa; joiden pitä pitämän waarin Wyhän wartioigemisesta.

29. Ja pitä heitänsä sioittaman etelän puolelle, siwulle majaa.

30. Ja heidän päämiehenä pitä olemman Elizaphan Wsielin poika.

31. Ja heidän pitä wartioigeman Arkkia, pöytä, kyntiläjalkaa, Altareita ja kaikkia Wyhän astioita, joilla palvelusta tehdän: ja peitteitä, ja kaikkia mitä palvelukseen tarwitan.

32. Mutta kaikkein Lewitain päämiehen ylimmäinen pitä olemman Eleazarin Papin Aaronin pojan, ylige niiden jotka pitävät waarin Wyhän wartioigemisesta.

33. Nämät owat Merarin sukukunnat: Mabelitalaiset ja Mujsitalaiset.

34. Joiden luku oli kuusituhatta ja kaksi sataa, kaikki miehenpuoli, kuukauden vanha ja sen ylige.

35. Heidän päämiehenä pitä olemman Suriel Abihailin poika, ja pitä sioittaman heitänsä siwulle majaa, pohjan puolelle.

36. Ja heidän wirtansa pitä olemman, wartioita majan lautoja, korenoita, pagaita ja majan jalvoja: ja kaikkia astioita, jotka sen palvelukseen tarwitan:

37. Niin myöskin pagaita pihan päällä, ja sen jalvoja, ynnä paamien ja köyten lanja.

38. Mutta seurakunnan majan selle puolelle itään päin, pitä Moses ja Aaron ja hänen poitansa heitän sioittaman, ja wartioigeman yllä wartiota Israelin lasten puolesta. Joka joku muuntalainen siihen lähesty, pitä kuoleman.

39. Kaikkein Lewitain luku, ja Moses ja Aaron luit, heidän sukunsa nifansa WSEran sanan jälkeen: kaikki miehenpuoli, kuukauden vanha ja sen ylige, oli kahkolmattakymmeniä tuhatta.

40. Ja WSEra puhui Mosesille, lue kaikki esikoiset jotka miehenpuolelta owat Israelin lasten seasa, kunkin vanhat, ja sen ylige: ja ota heidän nimeinsä luku.

41. Ja sinun pitä ottaman Lewitain nimeä, minä WSEra, kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä: ja Lewitain karjat, kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä.

42. Ja Moses luki, niinkuin WSEra hänelle käskenyt oli, kaikki Israelin lasten esikoiset.

43. Ja olit kaikki miehiset esikot heidän nimeinsä lugun jälkeen, kuukauden vanhat ja sen yligen luku kahri kolmattakymmeniä tuhatta, sataa ja kolme kahderattakymmeniä.

44. Ja WSEra puhui Mosesille sanoden:

45. Ota Lewitat kaikkein Israelin lasten esikoisten edestä, ja Lewitain karjansa edestä: ja Lewitain nimeä, minä olen WSEra.

46. Mutta lunastuksen niiden karjansa ja kolmen kahderattakymmeniä edestä, jotka jäävät Israelin lasten esikoisista Lewitain lugun ylige,

47. Pitä sinun ottaman wiisi shekkelin joka hengeldä: Wyhän Sitkin jalka pitä sinun sen ottaman: Sitki maks kahrikymmeniä Gerah. 2 Mos. 30: 3 Mos. 27: 25. Det. 45: 12.

48. Ja sinun pitä andaman rahaa Aaronille ja hänen pojillensa, niitä lunastettuin edestä, jotka ylige olit.

49. Niin otti Moses lunastusraha

Edä jotka ylige olit, Levitain lunas-

10. Ibraelin lasten eikoisilda otti rahaa, tuhannen kolmesataa ja seipemättälymmendä Silkiä: Py-Sittin jälkeen.

11. Ja Moses andoi lunastusrahan vaimille ja hänen pojillensa HERran jälkeen: niinkuin HERra oli Moserelle käskenyt.

4. Luuk.

Levitain wirka, luku.

HERra puhui Moserelle ja Aaronille, sanoden:

Kue Sabathin lapset Lewin poikista, heidän sukukundainsa ja huonen jälkeen.

menenyminen vuotisesta ja viidenkymmenen vuotiseen ikänsä, kaikki ne jotka keuholliset ovat menemään, seurakunnan majastusta tekemään.

Ja tämä pitää oleman Sabathin wirka todisturen majasa, kuin se pyhin on.

Koska leiriä siirtän, niin pitää kukaan poikienensa tuleman ja ottaa katripun alas, ja käärimän todisturin siihen.

Ja paneman peitten sen päälle heidän nahkwoista, ja hajoittaman sen sinisen waatten sen ylige: ja hänen korendonsa siihen tygö.

Niin myös pitää heidän hajoittaman sen ylige sinisen waatten, ja paneman sen päälle fatit, lusikat, ja ne alinomaiset leivät pitää oleman. 2 Mos. 25: 29, 30.

Ja heidän pitää hajoittaman niiden tulipumaisen waatten, ja peittämän heidän nahkwoilla peittämän paneman hänen korendonsa siihen tygö.

Ja heidän pitää ottaman sinisen käärimän wälkeuden kynnen sen sisälle, ja hänen lampun- ja sammutus astiensa: ja kaikki öljyastiat, joilla pitää tehdä.

2 Mos. 25: 31, 1c.

10. Ja tämän ja kaikkein näiden kaluin ymbäri pitää heidän paneman peitten hehehaschim nahasta: ja paneman ne korendoin päälle.

11. Niin myös pitää heidän hajoittaman sen kullaisen Altarin ylige sinisen waatten, ja peittämän sen hehehaschim nahkwoilla peittellä; ja paneman hänen korendonsa siihen tygö.

12. Kaikki astiat, joilla he palwelewat Pyhästä, pitää heidän ottaman ja lewittämän niiden yligen sinisen waatten, ja peittämän sen hehehaschim nahkwoilla peittellä: ja paneman ne korendoin päälle.

13. Heidän pitää myös käärimän tuhnan Altarilda; ja hajoittaman purpuraisen waatten sen yligen.

14. Ja paneman sen päälle kaikki hänen astiansa, joilla he sinä palwelewat, hiilipannut, hangot, lapiot ja maljat, ja kaikki Altarin astiat: heidän pitää myös hajoittaman sen yligen hehehaschim nahkwoilla peitten, ja paneman hänen korendonsa siihen tygö.

15. Koska Aaron ja hänen poikansa nämät toimittanut ovat, ja peittänet Pyhän, ja kaikki pyhän astiat, ja leiriä siirtän: Niin pitää sitte Sabathin lapset menemän ja kaudaman niitä, ja ei pidä rupeman Pyhään, ettei he kuolisi. Nämät pitää oleman Sabathin lasten taakat seurakunnan majasa.

16. Ja Eleazarilla Papin Aaronin pojalla pitää oleman tämä wirka, toimittama öljyä wälituryeri, ja yrtejä wälituryeri, ja alinomaisia ruokauhria, ja woidellusöljyä; niin että hän toimittama koko Tabernaklin, ja kaikki mitä siinä on, Pyhän ja hänen astiansa. 2 Mos. 30: 23, 25, 34.

17. Ja HERra puhui Moserelle ja Aaronille, sanoden:

18. Ei teidän pidä Sabathitalaisten sukukundain sikiditä häwittämän, Levitain seasta.

19. Waan sen teidän pitää heidän kansansa tekemän, että he eläissi ja ei kuolissi: jos he lähestyiwät sitä kaikkein Pyhimbätä; niin pitää Aaronin poikienensa menemän sisälle ja asettaman ikekungin heidän wirkaansa ja taakkaansa.

20. Waan ei heidän pidä menemän sinne sisälle, lakomaan Pyhäää, koska se peitetän; ettei he kuoliisi.

21. Ja HETran puhui Mosexelle, sanoden:

22. Sue Gersonin lapset, heidän Isäinsä huonen ja sukukundainsa jälkeen.

23. Kolme..kymmenen vuotisesta ja sen ylisen, wiidentymmenen vuotiseen asti, pitää sinun ne lukeman; kaikki ne, jotka sotaan menemään keliuolliset ovat, että heillä olis virka seurakunnan majasa.

24. Ja tämä pitää oleman Gersonitallaiisten sukukunnan virka; jota heidän pitää tekemän ja kandaman.

25. Ja heidän pitää kandaman Tabernaklin waattet, ja seurakunnan majasa, ja hänen peittensä, ja Thechašim nahkaisen peitten, joka on sen päällä; ja myös seurakunnan majasa owiwaatten;

26. Ja piban waattet, ja läpikäytävän oven waatten pibasa, joka käy sekä Tabernaklin että myös Altarin hupäri, ja hänen köytensä ja kaikki heidän wirtansa astiat: ja kaikki mitä heidän wirtansaja tarwitan ja heidän tekemän pitää.

27. Aronin ja hänen poikainsa sanan jälkeen pitää kaikkein Gersonin poikain virka tehämän, kaikki mitä heidän kandaman ja korjaman pitää: ja teidän pitää lakoman, että he ottaiisit waarin kaikista heidän kuormijansaja.

28. Tämä pitää Gersonin lasten ja sukuin virka oleman seurakunnan majasa: ja heidän wartionsaja pitää oleman Jthamarin Papin Aronin pojan kaden alla.

29. Merarin lapset, heidän sukukundainsaja Isäinsä huonen jälkeen, pitää sinun myös lukeman.

30. Kolmentymmenen vuotisesta ja sen ylisen, wiidentymmenen vuotiseen asti, pitää sinun ne lukeman, kaikki sotaan menemään keliuolliset, palwelemaan seurakunnan majasa.

31. Tästä kuormajasta pitää heidän pitämän waarin, kaiken heidän wirtansa jälkeen seurakunnan majasa; kuin owat Majan laudat, ja korennet, ja pagat, ja jalat.

2 Mos. 26: 15, 16.

32. Niin myös pagat piban ymrinsä, ja jalat, ja naulat, ja köykä kaikkein heidän astiainsa kansaja, heidän wirtansa perästä: jokatizelle tä teidän niiniuomattain asettamakuormat astioista, joista heidän pitämän waarin.

33. Ja tämä pitää oleman Merarin lasten sukuin virka, kaikista ja heidän pitää ottaman waarin seurakunnan majasa; Jthamarin Papin Aronin pojan kaden alla.

34. Ja Moseš ja Aron ynnä kaiken Kansan päämiehen kansaja, Cahathitalaiisten lapset; heidän sukuinsa ja Isäinsä huonen jälkeen.

35. Kolmentymmenen vuotisesta ja sen ylisen, wiidentymmenen vuotiseen asti: kaikki sotaan menemään keliuolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majasa.

36. Ja heidän lukunsa oli heidän sukuinsa jälkeen, karituhatta, seitsensataa ja wiisikymmenä.

37. Tämä on Cahathitalaiisten sukukundain luku, joilla kaikilla oli mittamista seurakunnan majasa; ja Moseš ja Aron luit, HETran sanan jälkeen, Mosexen kanta.

38. Niin luettin myös Gersonin lapset, heidän sukukundainsaja Isäinsä huonen jälkeen.

39. Kolmentymmenen vuotisesta ja sen ylisen, wiidentymmenen vuotiseen asti, kaikki sotaan menemään keliuolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majasa.

40. Ja heidän lukunsa, heidän sukuinsa ja Isäinsä huonen jälkeen, karituhatta, kuusi sataa ja kolmekymmentä.

41. Tämä on Gersonin lasten luku, joilla kaikilla oli tekemän seurakunnan majasa; jotka Moseš ja Aron luit, HETran sanan jälkeen.

42. Luettin myös Merarin lasten heidän sukuinsa ja Isäinsä huonen jälkeen.

43. Kolmentymmenen vuotisesta ja sen ylisen, wiidentymmenen vuotiseen asti: kaikki sotaan menemään keliuolliset, palvelusta tekemään seurakunnan majasa.

44. Ja heidän lukunsa oli, heidän kuniensa jälkeen, kolmetuhatta ja kaksi sataa.

45. Tämä on Merarin lasten sukun luku; jotka Mooses ja Aaron luit, Herran sanan jälkeen Moosksen kautta.

46. Kaikkein Levitain luku, kuin Mooses ja Aaron ynnä Israelin pääkappaleiden kansa luit, heidän sukunsa ja hämäsä huonen jälkeen:

47. Kolmenkymmenen vuotisestä ja viidenkymmenen vuotiseen: kaikki ne jotka menit sisälle palomaksun tekemään wirasansa, ja kuorittamaan seurakunnan majaan:

48. Heidän luettunsa olit, kahderakentaja, wiisi sataa ja kahderakentaja.

49. Ja hän luki heidän Herran sanan jälkeen Moosksen kautta, ihekunsa ja kuormanansa: ja kuin hän luki, olit, niinkuin Moosxelle käskent oli.

5. Luku.

1. Ja Moosxelle, lähimmäiselle tehdyn lausun somittamiseksi, ja kuinga epäluulon alla olewa waimo pitää wapaari osotettaman.

2. Ja Herran puhui Moosxelle, sanoden:

2. Käste Israelin lapset ajaa kaikkeisista leiristä ulos, ja kaikki jokaisen wuotaa: ja kaikki ne jotka on johonguun kuollueneen itsensä saattanut.

3 Moos. 13: 46.
Eksa 15: 2. Luku 21: 1.

3. Eikä miehet että waimot pitää ajaman ulos: leiristä ne pitää ajaman ulos; ettei he leiriänsä läheisi, kusa minä heidän keskellään.

4. Ja Israelin lapset teit niin, ja ne leiristä ulos: niinkuin Herran Moosxelle sanonut, niin he teit.

5. Ja Herran puhui Moosxelle, sanoden:

6. Puhu Israelin lapsille: jos joku on waimo teke jotalin syndiä vastaan, niin että hän raskasti on Herraa vastaan; se sielu on wuotettava itsensä saattanut.

3 Moos. 6: 2, 3c.

7. Heidän pitää tunnustaman rik-

kenensa, kuin he tehnet owat, ja pitää pääuansa sowittaman witansa, ja wialä lisämän wiidennen osan, ja andaman sille, jota vastaan he rikkonet owat.

3 Moos. 6: 5.

8. Jos ei sillä ihmisellä ole sitä jolla omaisen oikeus on, jolle se rikos mayetta taittaisiin; niin pitää se Herralle annettaman, ja oleman Papin oman; paitsi sowindo oinasta, jolla hän sowitetaan.

3 Moos. 6: 6.

9. Niin pitää myös kaikki ylönnyks, kaikista kuin Israelin lapset pyhittäwät ja uhrawat Papille, oleman hänen oman.

10. Jos joku jotain pyhittä, sen pitää oleman hänen oman: ja mitä joku anda Papille, sen pitää oleman myös hänen oman.

3 Moos. 10: 13.

11. Ja Herran puhui Moosxelle, sanoden:

12. Puhu Israelin lapsille, ja sano heille: jos jongun miehen waimo tulee ynjiäxi ja rikko kowasti händä vastaan;

13. Ja jos joku mafaa hänen, ja se on hänen miehensä ilmäin edestä salettua ja peitetty, että hän on itsensä saastuttanut; ja ei ole todistusta händä vastaan, eikä hän ole siinä löyty:

14. Ja kiiruus hengi kehotta lännen, että hän kiirwoittelee waimostaansa, että hän on saastuttanut itsensä: eli epäluulon hengi on tullut hänen päälensä, että hän on epäluulosa waimostaansa, waikka ei hän ole saastuttanut itsensä:

15. Niin pitää miehen waimonsa Papin eteen wiemän, ja wiemän uhrin hänen edestänsä kymmenennen osan Ephraim ohraisia jauhoja: ja ei sen päälle öljyä wuodattaman, eikä myös pyhäää sawua sen päälle paneman; sillä se on kiiruusuhri, ja muistuhri, joka pahaa teon muistuttaa.

16. Niin pitää Papin tuoman hänen edes, ja asettaman Herran eteen.

17. Ja Papin pitää ottaman pyhäää wettä sawiastiaan: ja tomua Tabernaklin permannosta pitää Papin myös otettaman ja paneman siihen weteen.

18. Ja Papin pitää asettaman waimon Herran eteen, ja paljastaman waimon pään, ja paneman sen lätten

päälle muistouhrin, joka on kiiwaus=uhri: ja Papin kädesä pitä oleman ne katkerat kironus wedet.

19. Ja Papin pitä wannottaman wainoa, ja sanoman hänelle: Jos ei yrikän mies ole maannut sinun kansas, ja jos et sinä ole poikennut sinun miehes tyhdä, niin ettet sinä ole isias saastuttanut; niin sinun pitä wapa oleman tästä karvaasta wedestä.

20. Mutta jos sinä olet poikennut sinun miehes tyhdä, niin että sinä olet saastuttanut isies: ja joku on sinun maannut, paigi sinun omaa miestäs:

21. Niin pitä Papin wannottaman wainoa kironuksen walalla, ja sanoman hänelle: HERRa andakon sinun kironus=keri ja sadatureri sinun Kansas keskelle; niin että HERRa saldi lakaistua sinun landes: ja sinun wapas ajettua.

22. Niin menän nyt tämä kironus weji sinun sisällyxiis, niin että sinun wapas ajettu, ja sinun landes lakaistuwat: ja waimon pitä sanoman: Amen, Amen!

23. Ja niin pitä Papin kirjoittaman nämät kironukset kirjaan: ja pitä taas pyhkimän ne ulos siihen katkeeraan weteen.

24. Ja pitä andaman waimon juoda siitä katkerasta kironus wedestä: Ja se kironus weji pitä menemän hänen sisällyksensä, katkeruuseri.

25. Ja Papin pitä ottaman kiiwausuhrin waimon kädestä, ja pldämän sen HERRan eteen ruokauhriri, ja uhraman sen Altarilla.

26. Ja Papin pitä ottaman pihon täyden ruokauhrilla hänen muistouhrinensa, ja polttaman sen Altarilla: ja sitte andaman sitä wettä waimon juoda.

27. Ja koska hän on juottanut hänen sillä wedellä, niin tapahtu, jos hän on igensä saastuttanut ja kaiketikin rikkonut miestänsä wastan; että kironus=weji tulee hänen sisällyksensä katkeraxi; ja hänen waganensa ajettu, ja hänen landensa lakaistuwat: ja sen waimon pitä oleman kirottu Kansansa seasa.

28. Waan jos se waimo ei ole saastuttanut isiansä, waan on puhdas, niin ei pidä sen mitän hänelle wahu=

geta tekemän, waan hänen pitä hede mälliseri tuleman.

29. Tämä on kiiwaus=laki: ja joku waimo poikee pois miehensä kädä, ja saastutta igensä;

30. Eli koska epäluulon hengi hoitta miehen kiiwoittelemaan waintansa; että hän asetta hänen eteen ran eteen, niin Papin pitä tekemän hänelle kaiken tämän Lain jälkeen.

31. Ja miehen pitä oleman waimon siitä pahasta teosta; waan waimon pitä kandaman pahudensa.

G. Lufu.

Eli Nazirein lupareita, ja kuinga waimon pitä sumaman Kansaa.

Ja HERRa puhui Moyseselle, sanomalla: 2. Puhu Israelin lapsille, ja heille: jos mies eli waimo lupaa omaisen lupayren, eroittarensa HERRalle:

3. Hänen pitä eroittaman itseänsä wiinasta ja wälewästä juomasta, ja ei pidä hänen myös juoman eikään eikkaa ja wälewän juoman eikkaa ei pidä hänen myös juoman: myös kaikkia sitä, kuin on wiinamarjoja, eikkaa ei pidä hänen myös juoman: eikkaa ei pidä hänen syömän tuoreita eikkaa kuitwia wiinamarjoja.

3 Mos. 10: 9. Duom. 13: 7.

4. Kaikella eroittarensa ajalla ei pidä hänen mitän, kuin wiinapuusta eikkaa, eikkaa wiinamarjan tuumia, eikkaa kuoria syömän.

5. Kaikella eroittarensa lupayren ajalla ei pidä partaweigen tuleman hänen päänsä päälle: siihenasti kuin hänen päivänsä täytetän, kuin hän on HERRalle igensä eroittanut, pitä hänen pyhän oleman, ja andaman hänen päänsä hiuret wapaasti kaswaa.

Duom. 13: 5. 1 Sam. 1: 11.

6. Kaikella ajalla, kuin hän on HERRalle igensä eroittanut on, ei pidä hänen menemän yhdengän kuolluen ruumiin tygä.

7. Eikä saastuttaman isiansä, Isänsä taikka äitinsä, eikä hänen welsjem eli isarensa kuollueen ruumiseen: sillä hänen Jumalansa eroitus on hänen päänsä päällä.

8. Ja kaikella hänen eroituyensa ajal=

9. Jos joku äkijä ja tapaturma=

10. Ja kahderandena päivänä pitä

11. Ja Papin pitä sen yhden uhra=

12. Ja hänen pitä HEDralle pi=

13. Tämä on eroitettun laki, koska

14. Ja hänen pitä tuoman uhrin=

15. Ja forin happamattomia kyrsiä

16. Ja Papin pitä ne tuoman HED=

17. Mutta viinan hänen pitä uhra=

18. Ja se joka luuramut on, pitä

19. Ja se joka luuramut on, pitä

keitetyn laivan, ja yhden happamatto=

20. Ja Papin pitä ne häälyttämän

21. Tämä on eroitettun laki, joka

22. Ja HEDra puhui Moserelle,

23. Puhu Aaronille ja hänen po=

24. HEDra sinatkon sinua, ja

25. HEDra walistakon kaswonsa

26. HEDra ylondäkon kaswonsa

27. Ja heidän pitä paneman minun

7. Lufu.

Rajan, altarin wiskiminen.

Ja tapahtui sinä päivänä, koska Mo=

2. Niin uhrasit Israelin päämie=

3. Ja toit heidän uhrinsa HEDran

4. Ja HERa puhui Mooselle, sanoden:

5. Ota heidän, että ne palveliit seurakunnan majan palvelukse: ja anna ne Levitaille, ihekullengin wirkansa jälkeen.

6. Niin otti Mooses waunut ja härät, ja andoi ne Levitaille.

7. Kari waunua ja neljä härkää andoi hän Gersonin lapsille, heidän wirkansa jälkeen.

8. Neljä waunua ja kahdeksan härkää andoi hän Merarin lapsille, heidän wirkansa jälkeen, Ithamarin, Paapin Aaronin pojan käden alla.

9. Mutta Sahathin lapsille ei hän mitän andanut: Sillä heillä oli Pyhän wirka, ja piti kaudaman olallansa.

10. Ja Väämiehet uhrasit Altarin wihkimiseksi, jinä päivänä kosta se woideltu oli: ja uhrasit lahjansa Altarin eteen.

11. Ja HERa sanoi Mooselle: anna jokaisen Väämiehen tuoda uhrinsa, ihekullengin päivänänsä Altarin wihkimiseksi.

12. Ensimmäisenä päivänä uhras lahjansa Nabešon Aminadabin poika, Judan sukukunnasta.

13. Ja hänen lahjansa oli yri hopiasfati, joka painoi sata ja kolmekymmenen Sikkia: yri hopiamalja, joka mayoi seitsemänkymmenen Sikkia, Pyhän Sikkilän jälkeen: ne molemmat täynnänsä sämbylälajauhoja, öljyllä sekoitetut, ruokaurhixi.

3 Mos. 2: 1.

14. Siihen kuldainen lusikka, joka oli kymmenen Sikkia kuldaa, täynnänsä suigutusta.

15. Yri nuori kalpei, yri oinas, yri wuosiikunnainen kariğa, polttourhixi.

16. Yri kauris, syndiurhixi.

3 Mos. 4: 23.

17. Ja kiitosurhixi kari härkää, wiisi oinasta, wiisi kaurista, ja wiisi wuosiikunnaisia kariğata. Tämä on Nabešonin Aminadabin pojan lahja.

18. Toisena päivänä uhras Nethaneel Suarin poika, Ishacharin Väämies.

19. Hänen lahjansa oli hopiasfati, joka mayoi sata ja kolmekymmenen Sikkia: hopiamalja, joka mayoi seitse-

mänkymmenen Sikkia, Pyhän Sikkilän jälkeen: molemmat täynnä sämbylälajauhoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

20. Siihen kuldainen lusikka, joka mayoi kymmenen Sikkia kuldaa, täynnänsä suigutusta.

21. Kalpei kariğata, oinas, wuosiikunnainen kariğa, polttourhixi.

22. Yri kauris, syndiurhixi.

23. Ja kiitosurhixi kari härkää, wiisi oinasta, wiisi kaurista, ja wuosiikunnaisia kariğata. Tämä on thancelin Suarin pojan lahja.

24. Kolmantena päivänä uhras neljän lasten Väämies, Eliab Velaan poika.

25. Hänen lahjansa oli hopiasfati, joka mayoi sata ja kolmekymmenen Sikkia: hopiamalja, joka mayoi seitsemänkymmenen Sikkia, Pyhän Sikkilän jälkeen: molemmat täynnä sämbylälajauhoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

26. Kuldainen lusikka, joka mayoi kymmenen Sikkia kuldaa, täynnänsä suigutusta.

27. Kalpei kariğata, oinas, wuosiikunnainen kariğa, polttourhixi.

28. Kauris syndiurhixi.

29. Ja kiitosurhixi kari härkää, wiisi oinasta, wiisi kaurista, ja wuosiikunnaisia kariğata. Tämä on Eliabin Velaanin pojan lahja.

30. Neljäntenä päivänä uhras neljän lasten Väämies, Elizur Zedeurin poika.

31. Hänen lahjansa oli hopiasfati, joka mayoi sata ja kolmekymmenen Sikkia: hopiamalja, joka mayoi seitsemänkymmenen Sikkia, Pyhän Sikkilän jälkeen: molemmat täynnä sämbylälajauhoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

32. Kuldainen lusikka, joka mayoi kymmenen Sikkia kuldaa, täynnänsä suigutusta.

33. Kalpei kariğata, oinas, wuosiikunnainen kariğa, polttourhixi.

34. Kauris syndiurhixi.

35. Ja kiitosurhixi kari härkää, wiisi oinasta, wiisi kaurista, ja wuosiikunnaisia kariğata. Tämä on Elizurin Zedeurin pojan lahja.

36. Viidennenä päivänä uhras neljän lasten Väämies, Selumiel Zurisaddaan poika.

37. Hänen lahjansa oli hopiasati, joka maroi sata ja kolmekymmendä Siltiä: hopiamalja, joka maroi seitsemäkymmendä Siltiä, Pyhän Siltin Keen: molemmat täynnä sambahyläjuoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

38. Kuldainen lusikka, joka maroi kymmenen Siltiä kuldaa, täynnänsä suigutusta.

39. Kalpei karjasta, oinas, vuosikunnainen kariga, polttourhixi.

40. Kauris syndiurhixi.

41. Ja kiitosurhixi kari härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikunnaisia karigata. Tämä on Sebidan ZuriSaddain pojan lahja.

42. Kahderändenä päivänä Gadin lasten Päämies, Eliasaph Deguelin poika.

43. Hänen lahjansa oli hopiasati, joka maroi sata ja kolmekymmendä Siltiä: hopiamalja, joka maroi seitsemäkymmendä Siltiä, Pyhän Siltin Keen: molemmat täynnä sambahyläjuoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

44. Kuldainen lusikka, joka maroi kymmenen Siltiä kuldaa, täynnänsä suigutusta.

45. Kalpei karjasta, oinas, vuosikunnainen kariga, polttourhixi.

46. Kauris syndiurhixi.

47. Ja kiitosurhixi kari härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikunnaisia karigata. Tämä on Deguelin Deguelin pojan lahja.

48. Seitsemändenä päivänä Ghyraisten Päämies, Elisama Amihun poika.

49. Hänen lahjansa oli hopiasati, joka maroi sata ja kolmekymmendä Siltiä: hopiamalja, joka maroi seitsemäkymmendä Siltiä, Pyhän Siltin Keen: molemmat täynnä sambahyläjuoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

50. Kuldainen lusikka, joka maroi kymmenen Siltiä kuldaa, täynnänsä suigutusta.

51. Kalpei karjasta, oinas, vuosikunnainen kariga, polttourhixi.

52. Kauris syndiurhixi.

53. Ja kiitosurhixi kari härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikunnaisia karigata. Tämä on Amihudin pojan lahja.

54. Kahderändenä päivänä Manasfen lasten Päämies, Gamliel Pedazurin poika.

55. Hänen lahjansa oli hopiasati, joka maroi sata ja kolmekymmendä Siltiä: hopiamalja, joka maroi seitsemäkymmendä Siltiä, Pyhän Siltin jälkeen: molemmat täynnä sambahyläjuoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

56. Kuldainen lusikka, joka maroi kymmenen Siltiä kuldaa, täynnänsä suigutusta.

57. Kalpei karjasta, oinas, vuosikunnainen kariga, polttourhixi.

58. Kauris syndiurhixi.

59. Ja kiitosurhixi kari härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikunnaisia karigata. Tämä on Gamlielin Pedazurin pojan lahja.

60. Yhderändenä päivänä BenJaminin lasten Päämies, Abidan Gideoniu poika.

61. Hänen lahjansa oli hopiasati, joka maroi sata ja kolmekymmendä Siltiä: hopiamalja, joka maroi seitsemäkymmendä Siltiä, Pyhän Siltin jälkeen: molemmat täynnä sambahyläjuoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

62. Kuldainen lusikka, joka maroi kymmenen Siltiä kuldaa, täynnänsä suigutusta.

63. Kalpei karjasta, oinas, vuosikunnainen kariga, polttourhixi.

64. Kauris syndiurhixi.

65. Ja kiitosurhixi kari härkää, viisi oinasta, viisi kaurista, ja viisi vuosikunnaisia karigata. Tämä on Abidan Gideonin pojan lahja.

66. Kymmenendänä päivänä Danin lasten Päämies, Abieser AmmiSaddain poika.

67. Hänen lahjansa oli hopiasati, joka maroi sata ja kolmekymmendä Siltiä: hopiamalja, joka maroi seitsemäkymmendä Siltiä, Pyhän Siltin jälkeen: molemmat täynnä sambahyläjuoja, sekoitetut öljyllä, ruokaurhixi.

68. Kuldainen lusikka, joka maroi kymmenen Siltiä kuldaa, täynnänsä suigutusta.

69. Kalpei karjasta, oinas, vuosikunnainen kariga, polttourhixi.

70. Kauris syndiurhixi.

71. Ja kiitosuhriri kaxi härkää, wiisi oinaſta, wiisi kauriſta, ja wiisi wuoſikunnaiſta karigata. Tämä on Uhi-eſerin Ammiſaddain pojan lahja.

72. Enſimäiſenätoiſtakymmenendänä päivänä Uſſerin laſten Päämieſ, Pa-giel Oħranin poika.

73. Hänen lahjanſa oli hopiaſati, joka maroi ſata ja kolmekymmenellä Sikliä: hopiaſalja, joka maroi ſeiſemänkymmenellä Sikliä, Pyhän Siklin jälkeſen: molemmat täynä ſämbyläjau-joja, ſekoitetut ölyllä, ruoħauħrixi.

74. Kuldainen luſikka, joka maroi kymmenen Sikliä kuldaa, täynä ſuiġu-tuſta.

75. Kalpei karjaſta, oinaſ, wuoſi-kunnainen kariga, polttouħrixi.

76. Kauriſ ſyndiuħrixi.

77. Ja kiitosuhriri kaxi härkää, wiisi oinaſta, wiisi kauriſta, ja wiisi wuoſikunnaiſta karigata. Tämä on Pa-gielin Oħranin pojan lahja.

78. Toiſenätoiſtakymmenendänä päi-wänä Naphtalin laſten Päämieſ, A-hira Enanin poika.

79. Hänen lahjanſa oli hopiaſati, joka maroi ſata ja kolmekymmenellä Sikliä: hopiaſalja, joka maroi ſeiſemänkymmenellä Sikliä, Pyhän Siklin jälkeſen: molemmat täynä ſämbyläjau-joja, ſekoitetut ölyllä, ruoħauħrixi.

80. Kuldainen luſikka, joka maroi kymmenen Sikliä kuldaa, täynä ſuiġu-tuſta.

81. Kalpei karjaſta, oinaſ, wuoſi-kunnainen kariga, polttouħrixi.

82. Kauriſ ſyndiuħrixi.

83. Ja kiitosuhriri kaxi härkää, wiisi oinaſta, wiisi kauriſta, ja wiisi wuoſikunnaiſta karigata. Tämä on A-hiran Enanin pojan lahja.

84. Tämä on Altarin wiħkimyſ ſinä päivänä jona ſe woideltin, johonga ne Iſraelin laſten Ruħtinat uħraiſit: karitoiſtakymmenellä hopiaſatia, karitoiſtakymmenellä hopiaſaljaa, karitoiſtakymmenellä kullaiſta luſikkata.

85. Niin että jokainen ſati painoi ſata ja kolmekymmenellä Sikliä hopiaſta, ja jokainen malja ſeiſemänkymmenellä Sikliä: niin että kaikein aſtiain hopian

luku juoyi karituhatta ja neljä ſata Sikliä, Pyhän Siklin jälkeſen.

86. Ja ne karitoiſtakymmenellä kullaiſta luſikkata, jotka ſuiġutuſta täy-olit, jokainen painoi kymmenen Sikliä Pyhän Siklin jälkeſen, niin että luſiita luſikkain kullaiſta juoyi, ſata karitukymmenellä Sikliä.

87. Eläinden luku polttouħrixi, karitoiſtakymmenellä kalpeja, karitoiſtakymmenellä oinaſta, karitoiſtakymmenellä wuoſikunnaiſta karigata, ja heidän ruoħarinja: Ja karitoiſtakymmenellä kauriſyndiuħrixi.

88. Ja karjan luku kiitosuhriri, neljä härkää kolmattakymmenellä, kuſikymmenellä oinaſta, kuſikymmenellä kauriſta, kuſikymmenellä wuoſikunnaiſta karigata. Tämä on Altarin wiħkimyſ kofſa ſe woideltin.

89. Ja koſta Moſeſ meni ſen kunnan majaan, että händä ſiellä huſtellaiſin; niin kuuli hän äänen huuran kanſanſa Armoiſtuimelſa, ja oli todituxen Arkin päällä, kaħ Cherubimin waiħella: ja ſiellä puſteltin händä.

2 Moſ. 25:

S. L U F U.

Lamput. Käſty Lewitaitten puhdiſtamilſe Majan palwelukseen.

Ja HERRa puhui Moſeſelle, ſanoi 2. Puhui Aaronille, ja ſanoi nelle: koſkaſ lamput panet yläſ, pitää ne ſeiſemän lampua walaiſen juuri kyntiläjalan kohdalla.

2 Moſ. 25: 37. Luku 27: 20. Luku 40: 7

3. Ja Aaron teki niin, ja a lamput kyntiläjalan kohdalle: niink HERRa Moſeſelle käſkenyt oli.

4. Mutta kyntiläjalka oli tehty jaſta kullaiſta, warreſta niin kullat aſti, oli ſe wahwaa tekoa: ſen muo jälkeſen kuin HERRa oli Moſeſelle n tänyt, niin teki hän kyntiläjalan.

2 Moſ. 25: 31. Luku 37: 17.

5. Ja HERRa puhui Moſeſelle ſanoden:

6. Ota Lewitat Iſraelin lapſiſta ja puhdiſta heitä.

7. Ja näin pitää ſinun tekemän heill puhdiſtareħ heitä. Sinun pitää ſyudi

10. **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.**

ma: **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.**

ja sovittaman Israelin lapset: ettei rangaisuus tulisi Israelin lasten päälle, jos he lähestyivät Pyhää.

20. Ja Moses ym. Aaronin kanssa, ja koko Israelin seurakunta teit Levitaille kaikki, niinkuin HERRa oli Mooselle käskennyt; niin teit Israelin lapset heille.

21. Ja Levitat puhdistit itsensä, ja pesit vaatteensa, ja niin Aaron häältyti heidän häältytyksi HERRan edessä: ja sovitti heitä, niin että he puhdistettiin.

22. Ja sitte Levitat menit seurakunnan majaan, heidän virkaansa tekemään Aaronin ja hänen poikainsa eteen: niinkuin HERRa oli Mooselle käskennyt Levitaita, niin teit he heille.

23. Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:

24. Tämä en se kuin Levitat pitää pitämän: viidennestä vuodesta kolmatakymmeniä ja sen ylitse, ovat he sootaan menemään kellokalliset, ja palvelemaan seurakunnan majasa.

25. Mutta viidennestäkymmenestä vuodesta, pitää heidän vapaat olemaan heidän palveluksensa virasta; ja ei pidä enämbi palvelemaan.

26. Mutta heidän pitää welsjeinsä palveluksesta seurakunnan majasa ottaman waarin; mutta wiran töitä ei heidän pidä tekemän. Näin sinun pitää tekemän Levitaille heidän wartiosansa.

D. LUKU.

Toinen Vääsäis Juhlan pitäminen. Wiltwi Majan päällä.

Ja HERRa oli puhunut Mooselle Sinain korwesa, toisena wuonna sittekuin he olit lähtenet Egyptin maasta, ensimmäisenä kulkautena, sanoden:

2. Israelin lasten pitää Vääsäisistä pitämän määrättyllä ajallansa.

3. Welsjändenätoistakymmenendenä päivänä tällä kuulla, kahden ehten wälillä, pitää heidän sen pitämän, ajallansa: kaikkein säätyinsä ja kaikkein oikeutensa jälkeen pitää teidän sen tekemän.

4. Ja Moses puhui Vääsäisistä pitämälle, että heidän piti Vääsäisistä pitämän.

5. Ja he pidit Pääsiäistä neljäntenä päivänä toistakymmeniä ensimmäisellä kullalla, kahden ehton välillä, Siinä nain korveja: kaiken sen jälkeen kuin HERRa oli Mooselle käskenyt, niin teit Israelin lapset.

6. Niin oli siellä muutamia miehiä, jotka heitänsä olit saastuttaneet kuolleita ihmisiä, niin ettei he saaneet pitää Pääsiäistä sinä päivänä: ja he menit sinä päivänä Moosexen ja Aaronin eteen.

4 Mos. 19: 11.

7. Ja ne miehet sanoit hänelle: me olemme saastuneet kuolleita ihmisiä: mihi me niin ylönkäyttöinä pidetään, etten me uhra meidän lahjojamme aikaansa Israelin lasten seaja?

8. Ja Mooses sanoi heille: seisokot, minä tahdon kuulua, mitä HERRa käsksee teille.

9. Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden:

10. Puhu Israelin lapsille, sanoden: kukatänne saastutta itsensä kuolleita, elikkä on taampuna kaukaisella matkalla teistä, taikka teidän langoinne seaja; hänen pitää kuitenkin pitämään Pääsiäistä HERRalle.

11. Waan toisella kullalla, neljäntenä päivänä toistakymmeniä, kahden ehton välillä, pitää heidän sen tekemän: ja heidän pitää sen syömän hap-pamattoman leivän ja karvasten ruohein kansa.

2 Mita R. 30: 2, 15.

12. Ei pida heidän siitä mitäkään tähteri jättämän huomenevi, elikkä lunta siitä rikkoman: kaikkein Pääsiäisäätöin jälkeen pitää heidän sen tekemän.

2 Mos. 12: 10. Euku 12: 46. Job. 19: 36.

13. Mutta joka puhdas on, ja ei ole matkallansa, ja uuhetta pitää Pääsiäistä, hänen sielunsa pitää hävitettämän kansoistansa; sentähden, ettei hän ole kandanut uhriansa HERRalle määrättyllä ajallansa: sen pitää itse syönsä kandan.

14. Ja jos joku munkalainen ahuu teidän seajanne, ja pitää myös HERRalle Pääsiäistä: Pääsiäisen säätyin ja oikentten jälkeen hänen sen pitämän pitää. Tästä sääty pitää teille yhtäläinen oleman, niin munkalaiselle kuin omaisellengin maasa.

2 Mos. 12: 49.

15. Ja sinä päivänä kuin Teher nakti pandin yössä, warjois pilvi ja distuxen majan: ja oli ehtoista wilaamun asti majan päällä, wiskatuli.

2 Mos. 40: 34. 1 Kun. 8: 2

16. Niin tapahtui alati, että pilvi warjois sen: ja nävi yöllä niinkuin tulta.

17. Ja kuin pilvi ylöstiin majan päältä, niin waelsit Israelin lapset kuhunga paikkaan pilvi seisatti, siten myös Israelin lapset heitänsä siittä.

18. HERRan sanan jälkeen waelsit Israelin lapset, ja HERRan sanan jälkeen he myös heitänsä siittä. Niinkamman kuin pilvi pysyi majan päällä, pysyit he myös siällansa.

1 Cor. 10: 1.

19. Ja koska pilvi usiammat wät pysyi majan päällä; niin Israelin lapset waarin HERRan wärtioista, ja ei waelsaneet.

20. Ja koska niin tapahtui, pilwi oli järjestänne monikahdat wät majan päällä; niin he siöttit tansä HERRan sanan jälkeen, ja HERRan sanan jälkeen he myös waelsit.

21. Ja jos se niin tapahtui, pilwi aina ehtoista niin huomenevi oli majan päällä, ja jitte aampin nousti, niin he waelsit: eli koska pilwi päinwällä taikka yöllä nousti, niin he myös waelsit.

22. Eli koska pilwi kaxi päivän eli kunkauden, taikka muutoin kameo aikaa pysyi majan päällä, niin Israelin lapset siöttit heitänsä, ja ei matkustaneet: ja koska se nousti, niin he matkustit.

2 Mos. 40: 36, 16.

23. HERRan käskyn jälkeen oli he siällansa, ja HERRan käskyn jälkeen he matkustit: Ja otit waarin HERRan wärtioista, HERRan sanan jälkeen Moosepen kautta.

10. Luf.

Käsky kuinga torwilla pitää soittettaman. Wisa järjeltöresä kansa waelsi. Hobab. Mooses rukoilee HERRalta lemmeä.

Ja HERRa puhui Mooselle, sanoden: 2. Tee sinulles hopylasta kaxi Terwea, wahwari sinun ne tekemän pitää: niillä kugwaxes seurakundaa kokeu, ja koska joukon pitää matkustaman.

3. Koska niillä molemmilla hiljarensä soitetaan; silloin pitää koko seurakunnan koko iduman seurakunnan majan oven eteen.

4. Waan koska ainoasta yhdellä hiljarensä soitetaan; silloin pitää Väämiehet tuhannen Esimiehet Israelisa tulemaan kotoou.

5. Mutta koska te wahvasti soitatte; silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, kuin itään päin ovat.

6. Mutta koska te toisen kerran wahvasti soitatte; silloin pitää ne leirit lähtemän matkaan, kuin etelään päin ovat; sillä koska he lähtewät matkaan, niin pitää teidän wahvasti soittaman.

7. Mutta koska seurakunnan pitää kotoouman; silloin teidän pitää ainoastaan hiljarensä, ja ei wahvasti soitattaman.

8. Ja Papat Aaronin pojat pitää niillä torvilla soittaman: ja tämä pitää teille ja teidän sukukunnillenne olemaan kantaikkainen sääty.

9. Ja koska te lähdette sotaan teidän maallanne wihollisianne vastaan, jotka teitä wainowat, silloin pitää teidän wahvasti torvilla soittaman; että teitä muistetaisiin HERRan teidän Jumalanne edessä, ja te pelastettaisiin teidän wihollisistanne.

10. Niin myös teidän iloapäiwänänne, ja teidän juhlapäiwänänne, ja teidän uusia kuisanne, pitää teidän torvilla soittaman, teidän polttouhrienne ja kiitosuhrienne uhrautesanne; että ne elisit teille muistoksi teidän Jumalanne edessä. Minä HERRa teidän Jumalanne.

Ps. 81: 4, 5.

11. Ja tapahtui kahtenäkymmenen kädä päiwänä, toisena kuukautena toisena vuonna, että pilwi nostettiin toijuren majan tyköä.

12. Ja Israelin lapset läyrit matkaansa järjestyessä Sinain korwesta: ja pilwi seisahi Paranin korwesta.

13. Ja he läyrit ensimmäisen kerran HERRan sanan jälkeen Moseren kautta.

14. Niinittäin Judan lasten leirin lippu läyri ensin matkaan joukkoinensa: ja heidän joukkonsa päällä oli Rahesien Amnabadabin poika.

4 Mos. 2: 3.

15. Ja Isascharin lasten sugun joukon päällä oli Methaneel Zuarin poika.

16. Ja Sebulonin lasten sugun joukon päällä oli Eliab Helonin poika.

17. Silloin maja otettiin maahan: ja Gersonin ja Merarin lapset läyrit matkaan ja kannoit majaa.

4 Mos. 4: 24, 29.

18. Sitälähin läyri Rubenin leirin lippu joukkoinensa: ja hänen joukkonsa päällä oli Elisur Zedeurin poika.

19. Ja Simeonin lasten sugun joukon päällä oli Selumiel ZuriSabbain poika.

20. Ja Gadin lasten sugun joukon päällä oli Eliasaph Deguelin poika.

21. Niin matkustit myös Rahabhi-terit ja kannoit Pyhää; ja toiset panit majan ylös, siihenasti että nämät tulit.

22. Sitäläkin läyri Ephyraimin lasten leirin lippu joukkoinensa: ja hänen joukkonsa päällä oli Elisama Amihudin poika.

23. Ja Manassen lasten sukukunnan joukon päällä oli Gamliel Bedazurin poika.

24. Ja BenJaminin lasten sukukunnan joukon päällä oli Abidan Gideonin poika.

25. Sitäläkin läyri Danin lasten leirin lippu joukkoinensa. Ja niin kaikki leirit matkansaansä olit. Ja hänen joukkonsa päällä oli Ahieser Amnibadain poika.

26. Ja Asserin lasten sukukunnan joukon päällä oli Pagieli Dehranin poika.

27. Ja Naphtalin lasten sukukunnan joukon päällä oli Ahira Enanin poika.

28. Nämät ovat Israelin lasten maelluxet joukkoinensa, koska he matkustit.

29. Ja Moses puhui näälämiehenessä Hobabin Reguelin Midianitin pojan tykö: me menemme siihen paikkaan, josta HERRa sanonut on: minä annan sen teille. Tule meidän kanssamme, me teemme sinulle hyvää: sillä HERRa on hywää luvannut Israelille.

30. Hän wastaits händä: en minä tule teidän kanssanne; waan minä mennän omalle maalleni sukuni tykö.

31. Hän sanoi: älä meistä luovui, sillä sinä tiedät, kusa meidän pita igemme siottaman korwesa: ja sinä olet meidän silmämme.

32. Ja jos sinä tulet meidän kanssamme; niin se hyvä kuin HETra meille teke, sen me teemme sinulle.

33. Niin he matkustit kolme päiväkündaa HETran nuoren tytö: ja HETran liiton Arkki waelsi heidän edellänsä kolme päiväkündaa, kago maan heille, kusa heidän leivämän piti.

34. Ja HETran pilvi oli heidän päällänsä päivällä, kofka he leiristä matkustit.

2 Mos. 13: 21.

35. Ja kofka Arkki matkusti, sanoi Moses: HETra, nouse, että sinun wihollises hajotettaisin, ja ne jotka sinua wainowat, pakenisit sinun edestä.

2 Alta R. 6: 41.

of. 68: 2. of. 132: 8.

36. Kofka Arkki leiväs, sanoi hän: Palaja HETra, niiden monen Eymmenen tuhannen tygö Israelisa.

11. Luv.

Kansan napina. Moses saa seikemäntym-mendä wanhinda apulaiferensa. Wel-dokanat. Himohoudat.

Ja tapahtui; kofka kansa karsimättömydestä napisi, oli se pa-ha HETran korwisa: Ja kofka HETra sen kuuli, julmistui hänen wihansa, ja HETran tuli syyty heidän seasansa, joka äärimäiset heidän leirifansä poltti.

of. 78: 21.

2. Silloin huusi kansa Moseren tygö: ja Moses rukoi HETraa, niin tuli asetui.

3. Ja se paikka kuzuttin Tabera; että HETran tuli oli syytynyt heidän keskellänsä.

5 Mos. 9: 22.

4. Mutta se sekulainen kansa heidän seasansa oli syytynyt himoon: ja Israelin lapset myös rupeisit taas itkemään ja sanoit: kuka anda meille lihaa syödäxemmme?

1 Cor. 10: 6.

5. Me muistamme ne kalat kuin me söimme ilman mayota Egyptisä: ja ne agurkit, ja melonit, ja puur-laukat, ja sipulit, ja kynsilaukat.

6. Mutta nyt on meidän sielumme

kuivettunut, ja ei ole itänä mitä paitsi tämä Manna on meidän maimme edesä.

7. Ja Man oli niinkuin korianrin siemen, ja nähda niinkuin Bedella

2 Mos. 16: 14. of. 78: 24, 10. Job. 6: 6.

8. Ja kansa juoyi sinne ja täu ja kokoisit sitä, ja jauhoit myllyllä surwoit rikki hujmarosa, ja keitti dasa, ja teit isellenä siitä paistinta ja: ja ne maijtit niinkuin öljyleno.

9. Ja kofka kate yöllä langeis riini; niin langeis myös Manna päälle.

10. Ja Moses kuuli kansan itwan heidän sukukunnifansa, igetumajansa owella: ja HETran julmistui suuresti, ja Moses myös ni sen pahari.

11. Ja Moses sanoi HETra: Miksi sinä niin ahdistat sinun paljaas? ja miten minä löyda armon tun edesäs; että panet kaiten tämän kansan kuorman minun päälleni?

12. Olengo minä kaiten tämän kansan sittänyt? olengo minä synnyttä hänen, että sin sanoiit minulle: kanna heitä helmasas, niinkuin elatna kanda imewän lapien, siihen maahan jonga sinä heidän Isillensä wannoit?

13. Kusta minä otan lihaa kaitellälle kansalle andayeni? sillä he itwät minun edesäni, ja sanowat: anna meille lihaa syödäxemmme.

14. En minä yrinäni woi kaitetätä kansaa kanda; sillä se on minull ylon raskas.

15. Ja jos sinä niin teet minulle, niin lyö minua kohta kuoliari, jos minä muutoin olen armon löytänyt sinun edesäs; ettei minun niin täydyisi onnettomuuttani näkemän.

16. Ja HETra sanoi Moserelle kofko minulle seikemäntymmendä miestä Israelin wanhimmissa, jottas tiedä wanhimmiä ja Väämiehiä kansan seasä: ja tuo heitä seurakunnan majar ewen eteen, ja seisokan siinä sinun kansas.

17. Ja niin minä tulen alas, ja puhun siellä sinun kansas: ja otan siitä hengestä kuin sinun yliges on ja annan heille; että he ymnä sinun kans-

6 kandaifit Kansan kuorman, ettet nä yriinäsi sitä kandaifsi.

2 Mos. 18: 25, 26.

18. Ja sano Kansalle: pyhittäkät itänne huomenexi, että te lihaa syötte: sillä teidän itkunne on tullut Eſtran korviin, ja te sanoitte: kuka ida meille lihaa syöddäremme? Sillä yriin me olimme Eegyptifä; Ja HER= anda teille lihaa syöddäremme.

2 Mos. 19: 10.

19. Ei waiwoin päiwäxi, eikä kah= pi syöddäremme: eikä wixerä, eikä kym= mery, eikä kahdexikymmenexi päiwäxi:

20. Mutta koko Kuulauveri, siihen että se käy teidän ſieramiſtanne, ja tulee teille kyllytyxyxi: sillä te olette Eſtran hyljännut, joka on teidän juhonne, ja itkitte hänen edeſän= tä, ja sanoitte: miyxi me olemma tänne Eegyptifä?

21. Ja Moſes ſanoi: tämä Kanſa on kunnj fataa tuhatta jalkamiestä, joi= kensa leaſa minä olen, ja ſinä ſanot: minä annan heille lihaa ſyöddärensä koko Kuulauveri.

22. Tapetango lambat ja karja, että he ravitaiſin? taikka kootango kaikki eläimet mereſtä heille, että he ravitaiſin?

Job. 6: 7.

23. HERa ſanoi Moſerelle: ongo HERan Käſi Iyhetty? nyt ſinun päätä näkemän, jos minun ſanani jälkeen tapahtu ſinulle elikkä ei.

Eſ. 50: 2. Luca 59: 1.

24. Ja Moſes meni ulos ja ſanoi Kansalle HERan ſanat: ja kolois ſei= gemändymmendä mieſtä Kansan wan= himmiſta, ja aſetti heidän ymbäri majaa.

25. Niin tuli HERa alas pilve= tä, ja puhui hänen kanſansa, ja otti ſiinä hengeſtä, joka oli hänen päällän= tä, ja andoi ſeigemällekyhmenelle wan= himmalle miehelle. Ja tapahtui, koſta henki lepäis heidän päällänſä, niin he unuſiit; waan ei ſitte enää kertoinet.

26. Mutta karj mieſtä jäit wietä leiriin, yhden nimi oli Eldad, ja toi= ſen nimi Wedad, joiden päällä myöſ henki lepäis; ſillä he olit myöſ kirjoi= tetut, waan ei he wietä ollet käynet ulos majan tygö, ja he ennustiit leiriſä.

27. Niin juoyi yri nuorukainen ja ilmoitti Moſerelle, ja ſanoi: Eldad ja Wedad ennustawat leiriſä.

28. Niin waſtais Joſua Nunin poi= ka, Moſeren palwelia, jonga hän wa= linnut oli, ja ſanoi: minun herrani Moſes! kiellä heitä.

29. Mutta Moſes ſanoi hänelle: oletko ſinä minun edeſäni kiivas? Joſka Jumala, että kaikki HER= ran Kanſa ennustaiſit! Ja andais HERa hengensä tulla heihin.

30. Ja niin kokounnut Moſes ja wanhimmat Iſraeliſta leiriin.

31. Niin tuli tuuli HERalda, ja aſoi peldokanat mereſtä, ja haſoitti ne leiriin, tääläpäin päiwäkunnan mat= kan, ja ſieldäpäin päiwäkunnan mat= kan leirin ymbärinſä: liki kahta kyy= närätä kortkalle maan päälle.

2 Mos. 16: 13. Pf. 78: 26, 27.

32. Niin nouſi Kanſa koko ſinä päiwänä, ja koko ſinä yönä, ja koko toifna päiwänä, ja koloisit peldoka= noja: ja ſe joka wähiimmän kolois, hän kolois kymmenen Domerita: ja he lewoittit ne kohta ymbäri leiriä.

33. Koſka liha oli wietä heidän hammaſtenſa wälillä, ja ennenkuin ſe tuli kulunexi; julmiſtui HERan wi= ha Kanſan päälle, ja HERa lbi hei= tä ſangen suurella rangaiſturella.

Pf. 78: 29, 30.

34. Joſta ſe paikka kugutan himo= handaxi: ſillä ſiihen on handattu hi= moitſewa Kanſa.

35. Ja Kanſa matkuſti himohau= doilda Gazerothiin: ja pyſänmyit Gaze= rothiſa.

12. Lufu.

Miriam puhuu Moſeſta waſtan ja tulee ſpitalliſeri.

Ja Mirjam ja Aaren puhuit Mo= ſeſta waſtan hänen emändänſä E= thiopialaiſen tähden, jonga hän naimut oli: että hän Ethiopialaiſen naimut oli.

2. Ja ſanoi: puhuko Jumala aino= aſta Moſeren kautta? eikä hän myöſ puhu meidän kauttamme? Ja HERa kuuli ſen.

3. Mutta Moſes oli ſangen ſiwia

mies, endä kuin kaikki muut ihmiset maan päällä.

4. Ja HERRA sanoi äitistä Mozerelle, Aaronille, ja Mirjamille: menkät te kolmen seurakunnan majaan. Ja he kaikki kolmen menit.

5. Niin HERRA tuli alas pilven pärsä, ja seisoi majan oven edessä: ja kutsui Aaronin ja Mirjamin, ja he molemmat menit ulos.

6. Ja hän sanoi: Kuulkaa nyt minun sanojani: Jos joku on teidän seasanne Propheeta, minä HERRA ilmoitan minunni hänelle näysä, ja unesa puhuttelen händä.

7. Waan ei niin minun palveliaani Moses: joka koko minun huonesani uskollinen on.

Hebr. 3: 2.

8. Hänen kansansa minä puhun suusta suuhun ja näkyväisesti, ja ei tapaurilla, ja hän näke HERRAN muodon. Mitettä te siis peljännät puhua minun palveliaani Mosesia vastaan?

2 Mos. 33: 11.

9. Ja HERRAN wiha julmistui heidän päälleensä; ja hän meni pois.

10. Niin myös pilwi meni pois majan päältä. Ja kago, niin Mirjam tuli kohta spitalliin niinkuin lumi: niin Aaron käänsi itsensä Mirjamia päin, ja kago, hän oli spitallisa.

11. Sanoi siis Aaron Mozerelle: Ah minun herrani; älä pane tätä syndiä meidän päällemme: sillä me olemme tyhmästi tehnet, ja me olemme syndiä tehnet.

12. Ettei tämä nyt tulisi niinkuin se kuollut: jonga, lähteisänsä äitinsä kohdusta, puoli lihaa on kulunut.

13. Niin Moses huusi HERRAN tykö, ja sanoi: Ah Jumala, paranna händä.

14. Ja HERRA sanoi Mozerelle: Jos hänen Isänsä olisi hänen lastiwoilensa sykenyt, eikö hänen olisi pitänyt häpemän seikemän päiwää? anna händä sulkea kiinni seikemäri päiwäri leiristä ulos, ja sitte hän jällen otettakan itsälle.

3 Mos. 13: 46. 4 Mos. 5: 2.

15. Niin Mirjam suljettin seikemäri päiwäri leiristä: ja ei kansa matkustanut, siihenasti että Mirjam otettiin jälleensä.

13. Luv.

Maan wakoitan. Kansa peljähöy.

Ja sitte kansa matkusti Hazerethin ja joiitti itsensä Paranin korp.

2. Ja HERRA puhui Mozerin sanoden:

3. Lähetä miehet edelläs wakoimaan Canaan maata, jonga minä Israellapille annan: yri mies igekustakin sängsä sugusta pitää lähetettämän, ja päämies heidän seasansa.

5 Mos. 1: 22, 12.

4. Ja Moses lähetti heidän Parin korpesta HERRAN sanan jälle kaikki ne olit Israellin lasten päämiehet:

5. Ja nämät owat heidän nimet: Rubenin sukukunnasta, Samsurin poika.

6. Simeonin sukukunnasta, Sadorin poika.

7. Judan sukukunnasta, Caleb pihumen poika.

8. Issacharin sukukunnasta, Josephin poika.

9. Ephraimin sukukunnasta, Munin poika.

10. Ben-Jaminin sukukunnasta, Naphun poika.

11. Sebulonin sukukunnasta, Sodin poika.

12. Josephin sukukunnasta, Mosesta, Gadi Sugin poika.

13. Danin sukukunnasta, Amemallin poika.

14. Asserin sukukunnasta, Michaelin poika.

15. Naphthalin sukukunnasta, hebi Waphsin poika.

16. Wadin sukukunnasta, Guelchin poika.

17. Nämät owat niiden miesten met, jotka Moses lähetti wakoimaan maata: Ja Dosean Munin pojantitti Moses Josuaxi.

18. Koska Moses lähetti heidän wakoimaan Canaan maata, sanoi heille: menkät etelän puoleen, ja katsat wuorelle.

19. Näkellat maata, millineen se on ja kansaa joka siinä asuu, ongo wäkevä eli heikko, wähä eli paljo.

20. Ja millineen maa se on, joka

suovat, engo se hyvä eli paha: ja niinkaltaiset kaupungit ovat, joissa ei asuivat, asuivatko he majoissa, eli pajoissa.

21. Ja millinen maa on, lihava ja laiha, ja engo puita sillä maalla, puita ei. Olkat mahwasa turwasa, ja kasvat maan hedelmistä. Ja se oli ihu aikaan, jona wiinamarjat eusisti pöyrynet olit.

22. Ja he menit ja waost maan maanin korwesta Nehobiin asti, jonga maata Samathiin mennän.

23. He menit myös etelään päin maahan Debroniin: siellä oli Abhiman, ja se ja Zalmai Enatin lapset. Ja maahan eli rakettu seigemän ajastaitkaa maahan Boan Egyptissä.
Jos. 14: 15.

24. Ja tulit hamaan Eskolin ojan ojan, ja se leikkaisit siitä wiinapuu ojan ojan marja rypälän kansa, ja kaxi kauraa siitä korennolla: niin myös Gracian omenta ja sikumita.
5 Mos. 1: 24, 25.

25. Ja se paikka kuguttin Eskolin kauraksi, sen wiinamarjan rypälän tähden, jonga Israelin lapset siitä leikkaisit.

26. Ja he palaisit maata wakoimassa, neljäntymmenen päivän perästä.

27. Ja he käwit, ja tulit Moseren Aaronin tygö, ja kaiken Israelin kauran seurakunnan tygö, Paranin korwesta Kadereja: ja ilmoittit heille asian ja koto joukolle, millinen se oli, ja oment heille maan hedelmät.

28. Ja he juttelit hänelle, ja sanoit: me tulimme sille maalle, johon sinä meitä lähetit; josta myös rieska ja hunajata ruotaa, ja tämä on maan hedelmänsä.
2 Mos. 33: 3.

29. Paitsi siitä, että siinä maakunnassa asuu wäkerä kansa; ovat siellä suuret wäkerät ja suuret kaupungit: ja me näimme siellä myös Enatin pojat.

30. Amalechiläiset asuwat etelän puolella maata, Dehealaiset ja Jebusalaiset ja Amorealaiset asuwat meren työllä. Cananealaiset asuwat meren työllä, ja Jordanin wierellä.

31. Mutta Caleb waititti kansaa Moseren edessä, ja sanoit: käytkämme rohkiasti ja omistakamme maa: sillä kyllä me seu woitamme.

32. Mutta ne miehiet, jotka hänen kansansa olit menuet, sanoit: en me taida mennä siitä kansaa vastaan: sillä he ovat meitä wälewämmät.

33. Ja he saattit sen maan pahaan huutoon, jonga he kagellet olit, Israeliin lasten seasa, sanoden: maa, jonga läpi se me käwimme wakoimassa siitä, syö asujansa, ja kaikki kansa, jonga me siellä näimme, ovat juuri pitkät ihmiset.

34. Me näimme siellä myös ihmiset Enatin pojat, Calewan pojista: ja me olimme meidän silmämme edessä (nähdä) niinkuin heinäsiikat, ja niin olimme myös ne heidän silmämme edessä.

11. Luku.

Kansa taas napisee. Jumalan uhkaus. Moseren rufous. Napinan rangaisuus.

Niin kaikki seurakunda nousi ja rupeis partumaan: ja kansa itki sen yösen.

2. Ja kaikki Israelin lapset napisit Mosesta ja Aaronita vastaan, ja koto joukko sanoi heille: josta me elisimme kuolet Egyptin maalla! taikka josta me täsä korwesa wielä luolisimme!
5 Mos. 1: 26. Ps. 106: 25.

3. Miiri HERa wie meitä tälle maalle miekalla surmatta: meidän waimomme ja lapsemme tulewat faalixi! eikö parempi ole, että me palajamme Egyptiin.

4. Ja he sanoit toinen toisellensa: asettakamme päämies ja palaittamme Egyptiin.

5. Niin Moses ja Aaron langesit kahwoikkensa, koto Israelin lasten seurakunnan edessä.

6. Ja Josna Numin poika, ja Caleb Zephuimen poika, jotka myös maan olit wakoinet, rewäisit waattensa.

7. Ja puhuit kaikelle Israelin kokoukselle, sanoden: maa, jonga läpi se me waaldan olenne elemme wakoimassa siitä, on juuri hywä maa.

8. Jos HERalla on hywä suofo

meihin, niin hän tole meidän sille maalle, ja anda sen meille: se on maa, josta riehkaa ja hunajata vuotaa.

9. Ainoastansa älkät olko HERRaa vastaan niiskurit, ja älkät te peljätkö tämän maan kansaa; sillä me syömme heitä niinkuin leipää: heidän turvansa on erainnut heistä, ja HERRa on meidän kansamme; älkät peljätkö heitä.

10. Niin sanoi koko Kansan joukko, että he piti kiivittämän kuolliari: Ja HERRan kunnia nähy seurakunnan majasa kaitille Israelin lapsille.

11. Ja HERRa sanoi Mooselle: kuinga kauwan tämä kansa pilkka minua? ja kuinga kauwan ei he ulko minun päälleni, kaikkein tunnustähtein kautta, jotka minä heidän seasansa tehnyt olen?

12. Minä lyön heitä ruttotaudilla, ja hävitän heitä: ja minä teen sinun suuremmari ja väkevämmari Kansari, kuin tämän. 2 Mos. 32: 10.

13. Ja Mooses sanoi HERRalle: jos Egyptiläiset saivat sen kuulla, joiden keskelä sinä olet johdattanut tämän Kansan sinun voimallasa.

14. Ja ne sanovat tämän maan asuwaisille, jotka kuullet ovat, että sinä HERRa olet tämän Kansan seasa: ja että sinä HERRa nähdän lastwoista niin lastwoihin, ja sinun pilwes seisoo heidän päällänsä, ja sinä käyt heidän edellänsä, päiwällä pilwen pagasa ja yöllä tulen pagasa. 2 Mos. 13: 21. 1 Cor. 10: 1.

15. Jos sinä tapat tämän Kansan, niinkuin yhden miehen; niin pakanat, jotka sanoman sinusta kuullet ovat, puhuwat ja sanovat:

16. Ei HERRa woinut johdatta tätä kansaa siihen maahan, jonga hän heille wanoit; sentähden on hän heidän surmannut korwesa.

17. Nyt siis enändäkän HERRa woimansa, niinkuin sinä puhunut olet, sanoden: 5 Mos. 9: 28.

18. HERRa on pitkämielinen ja sangen laupias, ja anda anderi wäärudet ja rikokset: ja ei yhtän wialista pidä wiatoinna; mutta kostaa

Isäin wäärudet lapsille kolmandeen ja neljändeen polveen.

2 Mos. 34: 6, 7. 1. Pf. 86: 15. 1. Pf. 103: 8. 2 Mos. 20: 5. Luku 34: 7. 5 Mos. 5: 9.

19. Niin ole armollinen tämä Kansan rikokelle, sinun suute laupiudestas: niinkuin sinä tälle Kansalle anuoit anderi hamasta Egypti tähän asti.

20. Ja HERRa sanoi: minä annan sen heille anderi, sinun sanojälkeen.

21. Mutta niin totta kuin minä elän, niin koko mailma täyten HERRan kunnialla.

22. Sillä kaikki miehet, jotka minun kunniani ja ihmeni, jotka wä tein Egyptisä ja korwesa; ja nyt toimen kertaa owat minua kiusannut, eikä kuullet minun äändäni:

23. Ei heidän pidä näkemän maata, jonga minä heidän Isille wannoit; eikä yräkän, joka minua kiusannut on, pidä näkemän sitä. 4 Mos. 26: 65. 1. Pf. 95: 11.

24. Waan minun palveliani Caleb, että toinen hengi on hänen kansansa ja hän uskollisesti seurais minun wien minä siihen maahan, josa ennen oli, ja hänen siemenensä on sen perimän. 5 Mos. 1: 35, 36. 1. Jos. 14: 6, 7c.

25. Nyt siis että Amalechiläiset ja Kananealaiset wähywät laaroisa; ja palaitkat humena ja matkustajat korpeen, punaisen meren tietä myöden. 4 Mos. 14: 43, 45.

26. Ja HERRa puhui Mooselle ja Aaronille, sanoden:

27. Kuinga kauwan tämä paha joukko napisee minua vastaan? Sillä minä kuulin Israelin lasten napinan, jolla he minua vastaan napisit.

28. Sentähden sano heille: niin totta, kuin minä elän, sanoo HERRa, minä teen teille, niinkuin te minua korwaini kuullen puhuitte.

29. Teidän ruumiinne pitä langeman täsä korwesa, ja kaikki teidän luettumme, jotka luettiin kahdenkymmenen wuostisista, ja sen yligen; jotka napisista minua vastaan. 4 Mos. 32: 11. Hebr. 3: 17.

30. Ei teidän pidä tuleman siihen

maahan, jonga ylitse minä käteni nos-
tin, salliaeni teidän siellä asua; paitsi
Ealebia Zephunnen poikaa, ja Josuaa
Nunin poikaa. 4 Mos. 32: 12. Jos. 3: 7.

31. Waan teidän lapsenne, jotka te
sanoitte tulewan saalixi, minä sinne
sehdatan, että he tundiisit sen maan,
jonga te hylsäisitte.

32. Mutta te ja teidän ruumitne,
pitä langeman täsä korwesa.

33. Ja teidän lapsenne pitää oleman
paimema täsä korwesa, neljäkymmen-
tä ajastaikaa, kandaden teidän huorut-
tanne; siihenasti että teidän ruumitne
kulmeat korwesa:

34. Niiden neljäntymmenen päivä-
luzun jälkeen, joina te maan wakoinet
elette; aina ajastaika päivästä pitää
luettaman, että teidän pitää kandaman
teidän pahat tekome neljäkymmenellä
ajastaikaa, että te ymmärräisitte mi-
min poijes luopumiseni.

Ps. 95: 10. Hes. 4: 6.

35. Minä HCNra olen sen puhu-
nut, sen minä myös teen kaikelle tälle
puhulle joukolle, joka on igensä asetta-
nut minua vastaan: täsä korwesa pitää
teidän kuluman, ja siinä kuoleman.

36. Ja ne miehet, jotka Moses lä-
hetti maata wakoimaan, ja palasit,
saartain kaiken kansan napisemaan hän-
tä vastaan, ja olit tuottanet pahan sa-
neman maasta:

Jud. Ep. v. 5.

37. Ne miehet kuolit HCNran ran-
nurejia, jotka toit pahan sanoman

38. Mutta Josua Nunin poika, ja
Zephunnen poika, jäit elämään
ja niistä miehistä, jotka mennet
maata wakoimaan.

39. Ja Moses puhui kaikki nämät
kaikille Iraelin lapsille: silloin
he surehti suuresti.

40. Ja he nousit warhain huome-
nain ja menit wuoren Eukkulalle,
sanoit: kago, täsä me olemme, ja
sanne siihen paikkaan, josta HCN-
ra puhunut; sillä me olemme syn-
nert.

5 Mos. 1: 41.

41. Mutta Moses sanoi: miri te
rikotte HCNran sanan? ei se
menesty.

42. Mikät mengö, sillä ei ole HCN-
ra teidän kansanne; ettet te lyöttäisi
teidän wiholliisildanne.

43. Sillä Amalechiläiset ja Cana-
nealaiset owat siellä teidän edesänne,
ja te miekalla surmatan; että te igen-
ne käänsitte pois HCNra: ja ei ole
HCNra teidän kansanne.

44. Mutta he rohvaisit igensä
menemään wuoren Eukkulalle: waan
HCNran liiton Arkki ja Moses ei
menet leiristä ulos.

45. Niin tulit Amalechiläiset ja Ca-
nanealaiset, jotka wuorella asuit, ja
löit heidän ja rundelit heitä hamaan
Dormaan asti.

5 Mos. 1: 44.

15. Lufu.

Neuvo kuinga kansan pitää uhraman. Sen
rangastus, joka puita haki Sabbathma.
Muiso-tilat.

Ja HCNra puhui Moserelle, sanoden:
2. Puhu Iraelin lapsille, ja sano
heille: kofa te tuletta siihen maahan
josa teidän asuman pitää, jonga minä
teille annan;

3. Ja te uhratte HCNralle tuli-
uhria, polttouhria, elikkä erinomaisen
lupauksen uhria, eli oman hyvän tah-
don, eli teidän juhlanne uhria: tehdä-
yenne HCNralle makiaa hajua karjasta
eli lambaista:

2 Mos. 29: 18. 3 Mos. 22: 21.

4. Joka siis HCNralle tahto mie-
luisesti uhrata lahjansa; hänen pitää
teidän ruokauhriri kymmeneksen sam-
bhläjanheja, sekoitetut öljyyn neljän-
nerellä önnistä.

3 Mos. 2: 1, 15. Lufu 6: 14.

5. Ja wiinaa juomauhriri myös
neljänneksen önnistä; sen pitää sinun
teidän polttouhriri eli muuri uhriri,
kofa kariga uhratan.

6. Eli kofa oinas uhratan, niin
pitä sinun teidän ruokauhriri kafi
kymmenestä sambhläjanheja, sekoitetut
öljyyn kolmanneksella önnistä.

7. Ja wiinaa juomauhriri myös
kolmas osa önnistä: sen sinun pitää
uhraman HCNralle lepytyshajuri.

8. Mutta jos sinä teet kalpein polt-
touhriri, eli erinomaisen lupauksen uh-
riri, eli kiitosuhriri HCNralle:

9. Niin sinun pitää kalpein kansa tekemän ruokauhrixi kolme kymmeneitä sãmbylãjanuheja, sekoitetut õljyyn, puoli õiunniã.

10. Ja wiinaa juomauhrixi myõs puoli õiunniã: tämä on tulihri ma-
kari hajuri HERRalle.

11. Niin sinun pitää tekemän kun-
gin kalpein kansa, oinan, lamban, ka-
riigan ja wohlan kansa.

12. Sen lugun jälkeen kuin te yh-
delle teette, niin pitää teidän tekemän
kullengin heidän lukunsa jälkeen.

13. Jokainen omainen pitää tämän
näin tekemän, uhrataxensa ne HERR-
alle lepytyshajuri tuleri.

14. Ja jos joku muukalainen asuu
teidän tykönãne, eli on teidän sukui-
ne seasa, ja tahto tehdä HERRalle tu-
lihriã makari hajuri; hän tehtãn
niinkuin teidän tekemän pitää.

15. Kaikella kansalla pitää oleman
yri sääty, sekä teillä että muukalais-
illa. Jankaikkinen sääty pitää se ole-
man teidän sukukunnillenne, niin että
HERRan edesã pitää muukalaisen ole-
man niinkuin tekin. 2 Mos. 12: 49.

4 Mos. 9: 14.

16. Yri laki ja oikeus pitää oleman
teillä ja muukalaisilla, jotka asuvat
teidã tykönãne.

17. Ja HERRa puhui Moyseselle,
sanoden:

18. Puhu Israelin lapsille, ja sano
heille: tulduanne siihen maahan, johon
minã teidã johdatan:

19. Ja syõtyãne sen maan leipãã;
pitã teidã andaman ylõnnysuhriin
HERRalle. 5 Mos. 8: 10.

20. Teidãn taikinanne alkeista pitää
teidãn andaman yhden kyrãan ylõn-
nyxeri: niinkuin te annatta HERRalle
ylõnnyxen teidãn rihestãne, niin pitää
teidãn myõs tämän ylõnnyxen tekemän.
2 Mos. 23: 19. 3 Mos. 23: 10, 11.

21. Niin pitää teidãn myõs anda-
man HERRalle teidãn taikinanne al-
keista ylõnnyxeri, teidãn sukukunnillanne.

22. Ja jos te tietãmãtã crytte, ja
ette tee kaikkia nãitã kãstãjã, joita
HERRa Moyseselle kãstãnyt on:

23. Kaikki kuin HERRa Moysesen
kautta teille kãstãnyt on; siitã pãrwãstã,

jona hãn rupeis kãstãmãã, niin tei-
dãn lapsinne asti:

24. Jos siis koko kansa jostã
tietãmãttõmydestã erhehty, niin pi-
taikæn kansan tekemãn polttouhrixi
den muoren kalpein karjasta, makari
hajuri HERRalle, heidãn ruokauhriã
ja juomauhriansa kansa, kuin se tei
heidãn tehdayensã: ja yhden lauriã
syndiuhrixi. 3 Mos. 4: 13.

25. Ja Papin pitää näin sovitta-
man koko joukon Israelin lapsista,
se heille annetan andexi: sillä se
tietãmãttõmyys. Ja heidãn pitää kan-
san lahjansa tuliuhrixi HERRalle,
syndiuhriansa HERRan eteen tietã-
ttõmydensã tähden.

26. Niin se annetan andexi te
Israelin lasten joukelle, niinkuin
muukalaisille, jotka asuvat heidãn
kansã; sillä kaikki kansa on siinã
tietãmãttõmydesã.

27. Muutta koska yri sielu tietã-
ttõmydesã teke; hãnen pitää tuoman ruu-
kunnaisen ruohen syndiuhrixi.

3 Mos. 4: 27, 16.

28. Ja Papin pitää sen crynen
lun sovittaman, koska hãn tietãmã-
mydestã syndiã teke HERRan edesã
niin että hãn sovitta hãnen, ja se an-
netan hãnelle andexi.

29. Ja sekã omaisille Israelin lasten
seasa, että muukalaisille, jotka heidãn
seajansa asuvat, pitää yhden lain ole-
man kuin teidãn pitää tekemãn tietã-
mãttõmyden edesã.

30. Mutta jos joku sielu elki-
wallaisudesta jostãkin teke, olkon
omainen eli muukalainen, se pilka
HERRaa: ja se sielu pitää hãwitet-
tãmãn kansastansa.

31. Sillã hãn on HERRan sanan
kãstãnyt ylõn, ja hãnen kãstõmysã tyh-
jãri tehnyt: se sielu pitää perãti hãwi-
tettãmãn, ja olkon oma ruhtensa.

32. Ja tapahtui, että Israelin lap-
set korvesa ollesansa, lõysit yhden mie-
hen puita hakemasta Sabbathina.

33. Ja ne jotka hãnen elit lõymet
puita hakemasta, johdatit hãnen Moyses-
en ja Aaronin eteen, ja kaiken kan-
san eteen.

34. Ja he pauit hãnen kiimil: sillä

ſe ollut vielä päätetty, mitä hänelle
tehtämän. 3 Moſ. 24: 12.

33. Mutta HERRA ſanoi Moſeſelle:
miehen pitää totiſeſti kuoleman: kai-
Kanan pitää händän kiviittämän kuo-
ri, ulkona leirittä.

36. Niin kaikki Kansa weit hä en
ſitä ulos, ja kiviitit hänen kuoliari:
niin HERRA Moſeſelle käſtenyt oli.

37. Ja HERRA puhui Moſeſelle,
ſiten:

38. Puhu Iſraelin lapſille, ja ſano
he, että heidän pitää tekemän til-
la vaatettensa liepeisiin, heidän ſirkun-
ſallensa: ja heidän pitää paneman
ſen langan niiden tiſkain päälle,
ja aſat heidän vaatettensa liepeifä.

3 Moſ. 22: 12. Matk. 23: 5.

39. Ja ne tilat pitää oleman teille
ſelki, ja laſoisa ne niiden päälle
ſä tidän kaikki HERRAN käſtyt
ſäman ja tekemän ne; ettet te te-
idän ſydämeune ajaturen jälkeen,
ſä myöſ huovin telifi teidän ſil-
inne näpu jälkeen.

40. Sentähden pitää teidän miuſ-
nan ja tekemän kaikki minun
ſäni; ja oleman pyhät teidän
malallenne.

41. Minä olen HERRA teidän Ju-
ſanne, joſa teidän Egyptin maalda
ſä johdatin, ollaxeni teidän Jumaa-
me: Minä HERRA teidän Jumaa-
me.

16. L u f u.

Corahin kapina. Kansa ſowitettu.

1. Corah Jezeharin poika, joſa oli
ſä Sabathin Lewin pojan poika, otti
ſänsä Dathanin ja Abiramia Eli-
ſä pojat, ja Onin Belethin pojan
ſänin poſſiſta: 4 Moſ. 26: 9.

ſäta 27: 3. Job. Ep. 9: 11.

2. Ja he neuſit Moſeſta waſtan;
ſä myöſ Iſraelin lapſiſta kaxi ſataa
ſä ſämmennendä mieſtä ylimmäijſiſtä,
ſä maalda kuyuttua, kuuſuiſata mieſtä.

3. Ja he kokoiſit heitänsä Moſeſta
ſä Maronita waſtan, ja ſanoiſit heille:
ſä me teille vääpäljo; ſillä Kansa on
ſä pyhä, ja HERRA on heidän
ſänsä: ja niſi te korotatte teitänsä
ſä HERRAN Kansan päälle.

4. Koſta Moſes ſen kului, langeis
hän laſivoillensa: 4 Moſ. 14: 5.

5. Ja puhui Corahlle ja koko hä-
nen ſeurallensa, ſä ſäoden: huomena
HERRA ilmoitta tuka hänen omansa
on, ja tuka pyhä on, ja hänelle uhra-
man pitää: jonga hän walitſee, ſä uh-
ratkan hänelle.

6. Tehtät niin: ottakat teillen
ſäwaſtiat, Corah ja kaikki hänen ſäen-
raſaſa;

7. Ja pangat niihin tulda, ja heit-
tätät niihin ſäitjutuſta HERRAN eteen
huomena: ja ſä neſ jonga HERRA
walitſee, olkon pyhä: ſä on teille pal-
jo, Lewin lapſet.

8. Ja Moſes ſanoi Corahlle: kului-
kat nyt, te Lewin lapſet!

9. Wähäkö ſä teille on, että Iſrae-
lin Jumala on teidän eroittanut Iſrae-
lin Kansasta ja andanut tulla tygönsä,
ſä palveluſta tekemään HERRAN Taber-
nakklin wirasa, ja ſäiſomaan ſäurakun-
nan edefä, ja heittä palvelemaan?

10. Hän on ottanut ſämm ja kaikki
ſämm welſes Lewin lapſet tygönsä: ja
te pyyhätte myöſ Pappentta.

11. Elnä ja kaikki ſämm joukkoſ
noſtatte kapinan HERRAA waſtan. Mi-
kä Aaron on, että te napifette händä
waſtan?

12. Ja Moſes lähetti kuyumaan
Dathania ja Abiramia Eliabin poikia;
mutta he ſänoſt: emme ſämm tule ylökſ.

13. Wähäkö ſä on, että ſäinä olet
meidän maalda tuonut ulos, joſa rieſ-
kaa ja hunajata wuotaa, tappares mei-
tä korweſa: waan teet ſämm wriellä pää-
miehexi meidän yliſämmne, ja tahdot
myöſ hallita meitä?

14. Jalofi ſäinä olet meidän joh-
dattanut ſäihen maahan, joſa rieſkaa
ja hunajata wuotaa, ja annoit pelot
ja wiinamäet perinnöxi. Tahdotkoſ
wielä myöſ Kansalda ſämmät puhwaſta?
en me tule ſämmne.

15. Silloin wihaſtui Moſes ſämmen
ſämmen, ja ſänoi HERRALLE: älä kää-
nä ſämmas heidän ruokaurhinsa wuoleen.
En minä heitä ottanut aſſatkan, ja
en ole heidän yhdengän pahaa tehnyt.

1 Moſ. 4: 5. 1 Sam. 12: 3.

16. Ja Moses sanoi Corahlle: sinä ja koko sinun joukko on pitää huonena oleman HERRAN edessä: sinä ja he myös, ja Aaron.

17. Ja jokainen ottakan sawuastiansa, ja pangan suitsutusta siihen: ja tuokan HERRAN eteen, kulin sawuastiansa, kaxi sataa ja wiisikymmeniä sawuastilata: niin myös sinä ja Aaron kulin sawuastianne.

18. Ja kulin otti sawuastiansa, ja pani siihen tulen, ja heitti siihen suitsutusta: ja seisoi seurakunnan majan oven edessä: Moses ja Aaron myös.

19. Ja Corah kokois heitä vastaan kaiken kansan, seurakunnan majan oven eteen: silloin HERRAN kunnia näyi kaikelle kansalle.

20. Ja HERRA puhui Mooselle ja Aaronille, sanoden:

21. Eroittakaa teitänne tästä joukosta; niin minä älkistä heitä hukutan.

22. Mutta he langettiin kastroille, ja sanoit: Jumala, kaiken lihan hengein Jumala: jos yri mies on syndiä tehnyt, tahdotkos anda wihas julmistua kaiken kansan päälle?

23. Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden:

24. Puhu kansalle, ja sano: paectkat Corahn, Dathanin ja Abiramnin majan ympärillä.

25. Ja Moses nousi, ja meni Dathanin ja Abiramnin tykö: ja wanhimmat Israeilista seurasit händä.

26. Ja puhui kansalle, sanoden: paectkat näiden jumalattomitten ihmisten majain ympärillä, ja älkät ruoretko mihingään heidän omaansa; et tet te myös hukkuisi kaikkia heidän synneisänsä.

27. Ja he paeknit Corahn, Dathanin ja Abiramnin majain ympärillä. Mutta Dathan ja Abiram käwit uulos, ja seisoi majainsa owella emändinensä, poikkinsa, ja lapsinensa.

28. Ja Moses sanoi: siitä teidän pitää tietämän HERRAN minua lähettäneeri, kaikkia näitä töitä tekemään: niin ettei se ole minun omaista sydämeistäni.

29. Jos he kuolewat niinkuin kaikki ihmiset kuolewat, eli koftetan, niinkuin

kaikille ihmisille koftetan; niin ei HERRA ole minua lähettänyt.

30. Mutta jos HERRA tässä jotta sinuutta teke, niin että maa awot suunsa, ja nielee heidän kaikkien kansain kuin heillä on, niin että he eläwät menewät helwettiin: niin teidän pitää tietämän että nämät miehet pilkatti HERRAa.

31. Ja tapahtui, kofka hän kaikki nämät sanat puhunut oli, halkeis maan heidän alansa.

^{5 Mos. 11: 6. Ps. 106: 17.}

32. Ja maa awais suunsa ja nieli heidän, ja heidän huonensa: ja kaikki ne ihmiset kuin Corahn tykönä olivat, ja kaiken heidän tavaranensa.

33. Ja he menit eläwänä helwettiin, kaikkiensa kulin heillä oli: maa peitti heidän, ja he hukuit kansan seasta.

34. Ja koko Israel, joka heidän ympärillänsä oli, paekni heidän pilkunsa tähden. Sillä he sanoit: älkä myös maa meitä nielisi.

35. Ja tuli läxi HERRAlta, ja poltti ne kaxi sataa ja wiisikymmentä miestä, kulin suitsutusta ubraisiit.

36. Ja HERRA puhui Mooselle sanoden:

37. Sano Eleazarille Papin Aaronnin pojalle, että hän otta sawuastiansa tulipaloista, ja hajotta tulen sinne teitänne; sillä ne owat pyhäät.

38. Sillä ne synnisten sawuastiansa pyhitetän heidän sieluinsa kautta, että ne tawotan lewidixi ohukaisxi kappaleiksi, joilla Altari peitetän; sillä ne owat HERRAN eteen uhratut ja pyhitetyt. Ja ne pitää oleman merkixi Israeilin lapsille.

39. Ja Eleazar Pappi otti ne sawuastiansa, joissa palamet miehet olit uhratut, ja tawotti ne lewidixi ohukaisxi kappaleiksi, Altarin peitterxi:

40. Israelin lapsille muistoksi, ette yrikan munkalainen lähestyisi, joka e ole Aaronin siemenestä, uhramaan suitsutusta HERRAN eteen; ettei hänellä tapahduisi, niinkuin Corahlle ja hänen joukkollensa: niinkuin HERRA hänelle sanoi, Mooseren kautta.

41. Tei-

41. Toisena päivänä taas napisit kelo Israelin lasten joukko Moosella ja Aaronita vastaan, ja sanoit: te olette tappaneet HERRAN kansan.

42. Ja koska kansa kokoumui Moosella ja Aaronita vastaan, ja kuin he käänsi heitänsä seurakunnan majaa päin, kago, pilkoi peitti sen; ja HERRAN kunnia nävi.

43. Ja Mooses ja Aaron menit seurakunnan majan eteen.

44. Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden:

45. Paetkat tästä kansasta; sillä minun äkistä heidän: ja he langetta kappiensa.

46. Ja Mooses sanoi Aaronille: ota kappi, ja pane tulda siihen Altarille, ja heitä suitsutusta siihen. Ja Mooses napiasit kansan tygö ja sowitzalla; sillä wihau julmuus on HERRAN käynyt ules, ja rangaiustus on käännyt.

47. Ja Aaron otti niinkuin Mooses käsiin kappin, ja juori kansan keskelle, kago, rangaiustus oli jo rimeunut kappin seasa: ja hän suitsutti saivutus- kappin, ja sowitzi kansan.

48. Ja seisoi kuolluitten ja eläwitten välillä; niin rangaiustus a- kappin.

49. Mutta ne kuin rangaiutuzesa kappin, oli neljäteistakymmendä tuhatta, ja seikemän jataa; paitsi niitä, kappin Korahn kapinasa hukuit.

50. Ja Aaron palais Mooseren tygö, seurakunnan majan eteen: ja rangaiustus asetui.

17. Lufu.

Aaronin saunna wiberjoihee ja panna-
tallelle.

Ja HERRA puhui Mooselle, sanoden:

1. Puhui Israelin lapsille, ja ota heidä igekuldakin saunna Isänkä huone-
kappin, kaikilda heidän Päämie-
kappin Isänkä huoneen jäl-
kappin, karitoistakymmendä saunna: kir-
kappin kungin nimi hänen saunna.

2. Mutta Aaronin nimi kirjoita
kappin saunna: sillä igekullakin Isänkä
huoneen päämiehellä olkon yxi saunna.

4. Ja pane ne seurakunnan majaan, Todistuxen eteen, josa minä olen teillä saapuilla.

5. Ja jonga minä heittä waligen, sen saunna pitää wiberjoihemän, että minä Israelin lasten moninaisen naps-
nan minun päälkäni, jolla he teitä vastaan napisevat, asetaisin.

6. Niin Mooses puhui Israelin lapsille: ja kaikki heidän päämiehensä an-
noit hänelle karitoistakymmendä saunna, igekulin päämieh Isänkä huoneesta yh-
den saunna: ja Aaronin saunna oli heidän saunnainsa keskellä.

7. Ja Mooses pani saunnat HERRAN eteen, todistuxen majaan.

8. Ja tapahui toisina päivänä, että Mooses meni Todistuxen majaan: ja kago, Aaronin saunna Lewin huoneesta wiberjoihee: ja kukoistus pubkeis, ja kuko-
kainen tuli täydelliseksi ja kappin kappin mandelita.

Debr. 9: 4.

9. Ja Mooses kannoit kaikki saunnat ules HERRAN edestä kaikkein Israelin lasten eteen: ja he näit sen, ja igekun-
tin otti saunna.

10. Ja HERRA sanoi Mooselle: kanna Aaronin saunna jälken Todistu-
ren eteen tallella pidettä, merkiyi nif-
kurille lapsille; että heidän napinansa minua vastaan lakkais, ettei he kuolisi.

11. Ja Mooses teki sen: niinkuin HERRA hänen käskenyt oli, niin hän teki.

12. Ja Israelin lapset puhuit Mooselle, sanoden: kago, me olemme riin-
tunallansa! me hukumme, kaikki me hukumme!

13. Mikä ikänä lähesty HERRAN majaa, se kuolee. Näwitetängöistä me peräti?

18. Lufu.

Pappein ja Lewitaitten palvelus, osa ja
kymmeneret.

Ja HERRA sanoi Aaronille: sinä ja
sinun peikas, ja sinun Isäs huone
sinun kansas, kandaikat pyhän wiat: ja
sinä ja sinun peikas sinun kansas, kan-
dakat teidän Pappendenne wiat.

2. Mutta sinun weskjes sinun Isäs
Lewin sugusta ota kansas, heidän pitä

pyhymän sinun tykönsä ja palvelemaan sinua: Mutta jina ja sinun poikas sinun kansas, palvelkat todisturen majasa.

3. Ja he ottakan waarin sinun wartioista, ja koko majan wartioista: älkön kuitengan lähestykö Pyhän astioita ja Altarita, ettei sekä he ja te kuolisi.

4. Mutta heidän pitä pyhymän sinun tykönsä, ottamasa waarin seura-kunnan majan wartioista, kaikesa majan palvelureja: ja ei yhdengän muikalaisen pidä teitä lähestymän.

5. Miin ottakat siis waari Pyhän wartioista, ja Altarin wartioista; ettei enä wihan julmuus Israelin lasten päälle tulisi.

6. Ja kago, minä otin teidän weljenne Dewitat Israelin lasten seasta; ja annoin teille lahjari, jotka ovat HERRan onat, ja pitä palvelemaan seurakunnan majan palvelureja. 4 Mos. 3: 45.

7. Mutta jina ja sinun poikas sinun kansas, ottakat teidän Pappendestanne waari, ja palvelkat kaikisa Altarin astioisa, ja sijällisellä puolen esirippua: sillä teidän Pappendenne annan minä teille wiran lahjari. Jos joku muikalainen lähestyy siihen, sen pitä kuoleman.

8. Ja HERRa sanoi Aaronille: kago, minä annoin sinun haiduus minun ylönnysuhrini wartion: kaikki kuin Israelin lapset pyhittävät, annoin minä sinulle ja sinun pojilles, woidelluren tähden, ijankaitkiferi oikeuderi.

9. Nämät jina saat siitä kaikkein pyhimmästä kuin tulejta jää: kaikki heidän lahjansa, ynnä kaiken heidän ruokauhrinia, ja kaiken heidän syndi-uhrinia, ja myös kaiken heidän wika-uhrinisa kansa, kuin he minulle andawat, se on sinulle ja sinun pojilles kaikkein pyhin.

10. Ja kaikkein pyhimmällä sialla pitä sinun sen pyhymän. kaikki miehenpuoli syölkän sitä: sen pitä oleman sinulle pyhä. 3 Mos. 6: 16, 18.

11. Minä annoin myös sinulle ja sinun pojilles ja tyttärilles sinun kansas, heidän lahjansa ylönnysuhrin, kaikisa Israelin lasten häältyösuhrinisa, ijankaitkiferi oikeuderi. Jokainen puhdas sinun huonesas syölkän sitä.

3 Mos. 10: 15. 3 Mos. 22: 11.

12. Kaikkein parhan öljyn ja kaikkein parhan wiertten, ja jiwät ja niiden nutisen, kuin he andawat HERRalle, annoin minä sinulle.

13. Ensimmäinen bedelmä kaikesta kuin heidän maallansa kasiraa, kuin he andawat HERRalle, pitä oleman sinun Jokainen puhdas sinun huonesas syölkän sitä.

14. Kaikki walallisella lupauyella eroitettu Israelisa, olkan sinun. 3 Mos. 27: 28.

15. Kaikki kuin äitinsä kōdun awakaisen lihan seasa kuin he kaudat HERRalle, olis se ihmisiistä elikkä eläimistä, pitä oleman sinun. Kuitengä ettäs ihmisten esikoiset ammat kaikkein lunastetta, ja myös saastaitten eläiden esikoiset ammat lunastetta. 2 Mos. 13: 12. Euku 22: 29. Euku 34: 19.

16. Ja kunkantinsa pitä heidän lunastaman, ja annettakan lunastus sinun arwios jälkeen, rahalla, wiin Sikkilä; Pyhän Sikklin jälkeen: ja mayaa karikymmendä Geratha. 2 Mos. 30: 18. 3 Mos. 27: 25. 4 Mos. 3: 45. Def. 45: 12.

17. Mutta esikoisia karjasta, taik lampaista, taikka wuohista, ei sinun andaman lunastetta; sillä ne ovat pyhät: heidän werenisä pitä sinun piltottaman Altarille, ja lihawudensa pitää sinun polttaman makian hajun tuoksi HERRalle. 3 Mos. 1: 16.

18. Ja heidän lihansa pitä oleman sinun; niinkuin häältyös rinda ja esikolapa sinun ovat. 2 Mos. 29: 26. 3 Mos. 7: 34.

19. Kaikki ylönnysuhrin, jotka ovat pyhitetyt, kuin Israelin lapset ylönnysuhrin HERRalle, annoin minä sinulle ja sinun pojilles, ja sinun tyttärilles sinun kansas ijankaitkiferi oikeuderi. Se on latomatoim ijankaitkinen liin HERRan edesä, sinulle ja sinun sinun nelles sinun kansas.

20. Ja HERRa sanoi Aaronille: sinulla pidä perinddä oleman heidän maallansa, ja ei osaa heidän seastansa sillä minä olen sinun osas, ja sinun perinddös Israelin lasten seasa. 5 Mos. 10: 9. Euku 18: 2. Jos. 13: 14. Def. 44: 28.

21. Mutta Dewin lapsille, kago, mi

nä ainoin kaikki kymmeneret perinnöri
Iraellisa, heidän wirtansa edestä, jolla
he palvelusta seurakunnan majasa te-
leivät.

22. Niin ettei tästälähin Iraellin
lasten pidä läbestymän seurakunnan ma-
saa, syndiä saattamaan päällensä, ja
kuoleman.

23. Waan Dewitat pitää ottaman
waarin seurakunnan majan palvelusej-
tä, ja heidän pitää landaman heidän
huonionsa, se on ijanakittinen oikeus tei-
den futukunniisanne; ja ei pidä heidän
huonionsa saaman Iraellin lasten seasa.

24. Sillä Iraellin lasten kymmene-
kain he andawat ylönnöyxi HERR-
alle, annoin minä Dewitaille perinnö-
kain: kaihden sanoin minä heille: ettei
Iraellin lasten seasa pidä perin-
neman. 3 Mos. 27: 30.

Ja HERRa puhui Moserelle,

25. Puhu Dewitaille, ja sano heille:
Te otatte kymmeneret Iraellin
lapsilla, jotka minä teille annoin heil-
teidän perinnöyrenne; niin tehkät
HERRalle siitä ylönnöyshrixi aina
kymmenejen kymmeneret.

27. Ja teidän ylönnöyshrinne pitää
oleman teille; niinkuin te andaisitte
minä riisestä ja wierettä kuurnaista.

28. Niin andakat myös HERRalle
yönnöyshrixi kaikista teidän kymme-
neenne, kuin te Iraellin lapsilla
teitte; niin että te HERRan ylönnöy-
shrin niistä annatte Papille Naronille.

29. Kaikista teille annetuista, anda-
HERRalle kaikkeiniset ylönnöyshri-
ksaitista parhaisista, pyhitettävän.

Ja sano heille: koika te parhan
huonatte, niin luettakan se Le-
viteen niin kuin tulo riisestä ja wii-
kuurnaista.

31. Ja syökät sitä kaikisa paikoisa,
ja teidän huonenne: sillä se on tei-
den huonenne, teidän palveluseme e-
seurakunnan majasa.

Niin ettet te siitä synuilla ras-
tanna teidänne, koika te sen parhan
huonatte; ja ettekä saastuta niitä,
Iraellin lapset pyhitänet ovat:
niin kullista.

19. Lufu.

Ruiskian lehmän weri. Lufu. West.

Ja HERRa puhui Moserelle ja Na-
ronille, sanoden:

2. Tämä tapa olken teille säädöxi,
jousa HERRa käski, sanoden: sanos
Iraellin lapsille, että he tuovat sinun
tygös ruiskian terwen lehmän, josa ei
yhtiän wirtää ole, ja joka ei vielä ole
iken alainen ollut.

3. Ja andakat se Papille Eleaza-
rille: hänen pitää sen wiemän leiristä
ulos, andaxensa siellä teuraistetta ede-
sänfä. Hebr. 13: 11.

4. Ja Papin Eleazarin pitää otta-
man sen werestä formellansa; ja priis-
kottaman juuri seurakunnan majasa koh-
den sen werestä seigemän kertaa;

5. Ja andaman lehmän poltta ede-
sänfä; sekä hänen wuotansa että liban-
sa, ja myös hänen werensä: ynnä son-
nan kansa se pitää poltettaman. 2 Mos. 29: 14. 3 Mos. 4: 11, 12. Hebr. 9: 13.

6. Ja Papin pitää ottaman Cedri-
puun, ja Isopin, ja tulipumaisen wil-
lan; ja heittämän sen palanen lehmän
päälle. 3 Mos. 14: 4.

7. Ja Papin pitää pesemän waat-
tensa, ja wiruttaman ruuminsa wedellä,
ja sitte tuleman leiriin: ja Papin pi-
tä oleman saastaisen ehtoseen asti.

8. Ja se joka sen poltti, pitää myös
pesemän waattensa, ja wiruttaman ruu-
minsa wedellä; ja oleman saastaisen eh-
toseen asti.

9. Ja puhdas mies pitää kokoman
tuhwan lehmästä, ja paneman sen puh-
taseen paikkaan leiristä ulos, tallella pi-
dettä, kaikelle kansalle Iraellin lapsis-
ta eroituswedexi: se on syndihrixi.

10. Ja se joka lehmän tuhwan ko-
kois, pitää pesemän waattensa ja ole-
man saastainen ehtoseen asti. Tämä pi-
tä oleman ijanakittinen sääty Irae-
llin lapsille, ja muunkalaisille, jotka hei-
dän seafansa asurwat.

11. Joka tarttu johonguun kuollueen
ihmiseen; sen pitää saastaisen oleman
seigemän päivää.

12. Hänen pitää puhdistaman itsensä
kolmandena ja seigemändenä päivänä

tämän kansa, ja niin hän tulee puhtari. Ja jollei hän puhdistu itsiänsä kolmandena ja seigemändenä päivänä, niin ei ole hän puhdas.

13. Mutta jos joku tarttu kuolluen ihmisen ruumiiseen, ja ei puhdistu itsiänsä, se saastuttaa HETran majan, ja se sielu pitää hävitettämän Israelista; ettei eroitusvedesi ole priiškotettu hänen päällensä, niin on hän saastainen: hänen saastaisuutensa on vielä hänen päälänsä.

14. Tämä on laki, koska joku ihminen majassa kuolee: se joka siihen majaan menee, ja kaikki mitä majassa on, pitää oleman saastainen seigemän päivää.

15. Ja jokainen aivojoin astia, joka on kannetoin ja peittämätä, se on saastainen.

16. Ja jos joku tarttu kedolla johonguun miekalla lyötyyn, elikkä muutoin kuolluehen, elikkä ihmisen luhun, taikka hantaan, se on saastainen seigemän päivää.

17. Niin ottakan he saastaiselle tästä poltetusta syndiuhriin tuhvaista; ja pangaan sen päälle juorevaa wettä astiaan.

18. Ja puhdas mies ottakan Siopia, ja kastakan weteen ja priiškottakan majan, ja kaikki astiat, ja kaikki sielut, jotka siellä ovat: niin myös sen päälle, joka on tarttunut (kuolluen) luhun, eli tapettuun, taikka kuollueen eli hantaan.

19. Niin se puhdas priiškottakan sen saastaisen kolmandena ja seigemändenä päivänä, ja puhdistakan hänen seigemändenä päivänä: hän peikän waatensa ja wiruttakan itsensä wedellä, niin hän ehtena puhtari tulee.

20. Mutta joka saastaiseri tulee, ja ei puhdistu itsiänsä, se sielu pitää hävitettämän Serrakumasta: että hän on saastuttanut HETran Pyhän: ja ei ole priiškotettu eroituswedellä, sentähden on hän saastainen.

21. Ja tämä on heille ijanlaittinen sääty. Ja joka eroituswedellä priiškotelli, se peikän myös waatensa. Ja se kuin tarttu eroitusweteen, pitää oleman saastainen ehtoseen asti.

22. Ja kaikki johonqa saastainen rupee, pitää oleman saastainen: ja se

sielu joka häneen sattii, pitää oleman saastainen ehtoseen asti.

20. Luku.

Miriam kuolee. Kansa napisee. Wesi kallioista. Edomin kieldäminen. Aaronin kuolema.

Ja Israelin lapset tulit kaisen seurakunnan kansa Zinnin korpeen, ensimmäisellä kuulla, ja kansa wiinuyi Cadexesa. Ja Mirjam kuoli siellä, ja siune myös haudattin.

2. Ja kansalla ei ollut wettä: he kokoiit heittänsä Mosesta ja Aaronia vastaan. 2 Mos. 17: 2, 3.

3. Ja kansa riiteli Moseyan kansa ja sanoit: koska me olijimme hullua siellä, kusa meidän weljemme hukattiin HETran edestä. 4 Mos. 11: 33. Luku 16: 32.

4. Mihi te oletta wicnet tämän HETran Kansan tähän korpeen, kulemaan täällä sekä me että meidän karjaamme?

5. Ja mihi te oletta johdattakaa meidän Egyptistä, tuedayenne meidän tähän pahaan paikkaan; josta emme taida kylvää, josta ei myös ole siunaita, taikka wiinapuita, ei myös uunatin omenita, eikä ole myös wettä tän judaremmen?

6. Niin Moses ja Aaron menikään Kansan tykö Serrakunnan majan suulle, ja langeiit kaswoillensa: ja HETran kunnia näyi heille.

7. Ja HETra puhui Mosestele sanoden:

8. Ota sauwa, ja koka kansa sinä ja sinun weljes Aaron, ja puhukat kallioille heidän silmänsä edestä, ja se anda wetensä. Ja näin sinun puolesta saattaman heille wettä kallioista, ja juottaman Kansan ja heidän karjansa. Ps. 78: 16. Ps. 105: 41. 1 Cor. 10: 4.

9. Niin otti Moses sauwan HETran edestä, niinkuin hän käski hänellä.

10. Ja Moses ja Aaron kokoiit Kansan kallion eteen, ja sanoit heille: kuulkat nyt te niiskurit: pitääkö meidän tästä kallioista teille wettä saaman? 5 Mos. 32: 51.

11. Ja Moses nosti kätensä, ja ikahesti sauwallansa kallioon; niin juo

siinä paljo wettä, ja kansa ja heidän karjansa sait juoda.

12. Ja HETra sanoi Moyseselle ja Aaronille: ettet te uskonet minun päälmi, pyhitätänne minua Israelin lasten edessä; ei teidän pidä johdattaman tätä joukkoa siihen maahan, jona minä heille annan.

4 Mos. 27: 14.
5 Mos. 1: 37. Luku 31: 2.

13. Tämä on se riitawesi, josta Israelin lapset riitelit HETran kanssa: ja hän pyhitettiin heidän seasansa.

2 Mos. 17: 7. Of. 106: 32. Of. 47: 19.

14. Ja Moses lähetti sanansaattajia Eaderesta Edomin Kuningaan tygö, (nimen:) näin sanoo sinun welsjes: sinä tiedät kaiken wainwan kuin on tapahtunut:

Duom. 11: 17.

Etä meidän Jumme menit Egyptiin ja me asuimme Egyptin pitän ajan; ja Egyptiläiset waimmeitä ja meidän Jumme:

15. Ja me huusimme HETran tygö, ja hän kuuli meidän äänemme, ja lähetti Engelin, ja wei meistä Egyptistä ulos. Ja kazo, me Eaderesta, siinä kaupungissa, ja on sinun äärimäisillä rajoilla.

2 Mos. 14: 19.

17. Anna meidän waelda sinun maas läpi, en me poikke welloihin eli wimmäliin, en me myös juo wettä kaimoista: me waelamme oikfata maan taita, ei poiketen oikfalle eikä wafemmalle puolelle, siihenasti kuin me tulemme sinun rajas ylige.

18. Edom sanoi hänelle: ei sinun pidä minun kauttani waeldaman, taikka minä kohtan sinua miekalla.

19. Ja Israelin lapset sanoit hämmä: me waelamme yhteiisiä maan taita: ja jos me ja meidän karjamme wadot sinun wedsjäs, niin me sen waelamme, en me ilman mitän tahdo; ja anna jalkajin waelamme sen maan.

20. Mutta hän sanoi: ei sinun pidä waeldaman tätä läpi. Ja Edomiläiset lärit heitä wajan paljolla wadon ja wafewällä kädellä.

21. Ja näin epti Edomiläiset Israelin wadamaista maansa äären läpi. Ja Israel käänsi itsensä heistä pois.

22. Ja Israelin lapset lärit Eaderesta, ja tulit kaiken joukon kanssa Horin wuoren tygö.

4 Mos. 33: 37.

23. Ja HETra puhui Moyseselle ja Aaronille Horin wuorella, Edomin maan rajalla, ja sanoi:

24. Kokondukan Aaron kansansa tygö: sillä ei hänen pidä tuleman siihen maahan, jona minä Israelin lapsille andanut olen; että te elitta minun suulleni korakorwaiset riitaweden tykönä.

25. Niin ota siis Aaren ja hänen poikansa Eleazar, ja wie heitä Horin wuorelle.

4 Mos. 27: 13. Luku 33: 38.
5 Mos. 32: 50.

26. Ja riisu Aaronin yhdä waattet, puettares hänen poikansa Eleazarin ylle: ja Aaron pitä siellä koottaman ja kuoleman.

27. Ja Moses teki niinkuin HETra hänen käski: ja he astuit Horin wuorelle kaiken kansan nähden.

28. Ja Moses riisui Aaronilta hänen waattensa, ja puetti hänen poikansa Eleazarin ylle. Ja Aaron kuoli siellä, wuoren kukkulalla: Mutta Moses ja Eleazar astuit wuorelta alas.

5 Mos. 10: 6.

29. Ja koska kaikki kansa näki Aaronin kuollessi, itki koko Israelin huone händä kolmekymmentä päivää.

21. Luku.

Arad loydän. Israelin lasten napina. Wastikärme. Kansan waelus Siigaaan asti. Sihon ja Og loydän.

Ja koska Arad Canaalaisien Kuningas, joka asui etelän puolesta, kuuli Israelin tullessi, wakoitten tien kautta; sodei hän Israelia wajan; ja wei heistä monkasteja sangiri.

4 Mos. 33: 40.

2. Niin lupais Israel HETralle lupauksen, ja sanoi: jos sinä annat tämän kansan minun käteni ala, niin minä kiron heidän kaupunginsa.

3. Ja HETra kuuli Israelin wajan, ja andoi heille Canaalalaiset, ja he kiroisit heitä ja heidän kaupungeita. Ja kuyui sen paikan Horma.

4. Sitte menit he pois Horin wuoren tykö, punaisen meren tietä, wael-

damaan Edomealaisten maata ymbäri. Ja kansa suuttui matkasta.

5. Ja kansa puhui Jumalata ja Moosesta vastaan: miiri sinä toit meitä Egyptistä korpeen kuolemaan? Sillä ei tässä ole leipää eikä wettä: ja meidän sielumme suuttu tähän huonoon ruokaan.

4 Mos. 11: 1, 6.

6. Niin HETra lähetti Kansan sokaan tulijet kärmet, jotka kansaa purit; niin että paljo kansaa Istraelistä kuoli.

1 Cor. 10: 9.

7. Niin tull kansa Moosen tygö, ja sanoit: me teimme syndiä puhuden HETraa ja juma vastaan. Nukoile HETraa nämät kärmet meidän seas-tamme ottamaan pois: ja Moses ruokoili Kansan edestä.

8. Niin sanoi HETra Mooselle: tee sinulles tulinen kärme, ja nosta se merkiti ylös: ja tapahtuu, että se joka purtu on, koska hän kagoo sen päälle, niin hän elää.

9. Ja Moses teki waikkärmen, ja noiti sen merkiti ylös: ja tapahtui, että jos joku kärmeldä purtiin, ja kagah-tti sen waikkärmen päälle, niin hän jäi elämään.

2 Kun. 5: 18: 4.

Job. 3: 14.

10. Ja Istraelin lapset läxit, ja sioitit heitänsä Dbothiin.

11. Ja läxit Dbothista, ja sioitit igenjä Ubarimin mäen tygö, siihen korpeen joka Moabin kohdalla on, auriongon neusemisen päin.

4 Mos. 33: 44, 47.

12. Sielä läxit he, ja sioitit heitänsä Saredin ojan tygö.

13. Niin he sielä menit ulos, ja sioitit heitänsä tälle puolen Arnonita, joka korwesa on, ja tulee Amorea-laisen maan ääristä; sillä Arnon on Moabin maan raja, Moabin ja Amovin välillä.

Duom. 11: 18.

14. Siitä sanotan HETran sotain kirjasa: Wahab Suphasa, ja Arnonin ojat:

15. Ja sen ojan juoru, joka poikke Arnin asumiseen, ja ulottu Moabin rajaan.

16. Ja sielä läxit he Bercaan, se on se kairwe, josta HETra sanoi Mo-

seelle: kooka kansa, ja minä annan heille wettä.

17. Silloin weisais Istrael tämä wirren: Nouse kairwo, weisatkat nestä toinen toisellenne.

18. Tämä on se kairwo, jonga miehet kairweit, ja jonga Kansan dattajat kairweit, lain opettajan kaheidän sanwallansa. Tästä korpe matkustit he Mathanaau:

19. Ja Mathanaasta niin Nabaliin: ja Nabalielista niin Damothiin.

20. Ja Damothista niin siihen roon, joka on Moabin kedolla, Wakkulata kohden, joka kagah-ttiin peen päin.

21. Ja Istrael lähetti sanansa tajat Sihonin Amoreaalaisten Kaupungin tygö; ja kätki sanca hänelle:

3 Mos. 2: 26. Duom. 11: 19.

22. Salli minun waelda sinun maassas läpiye, en me poikke peltojen engä wiinamäkiin, engä me myös wettä kairwoista; maantietä myöden waellanne, siihenasti kuin me tulem sinun maass ääristä ules.

23. Mutta Sihon ei sallinut Istraelin waelda maakundansa läpiye; wa Sihon kokois kaiken wäkenjä, ja me Istraelia vastaan korpeen, ja tuli Jaaksaan: ja sodei Istraelia vastaan.

24. Mutta Istrael lbi hänen mieltä terällä: ja omisti hänen maansa Arnonista Jabeliin asti, ja vielä Ammonin lapsiin saakka: sillä Ammonin maan ääret olit wahvat.

5 Mos. 2: 33. Luku 29: 7, 8. Of. 135: 11.

Of. 136: 19. Amos 2: 9.

25. Ja näin Istrael sai kaikki nämät kaupungit: ja Istrael ajui kaikki Amoreaalaisten kaupunget, Desbonisa ja kaikki hänen tyrtärsänsä.

26. Sillä Desbonin Kaupunggi oli Sihonin Amoreaalaisten Kuningan oma: ja hän sodei ennen Moabilaijen Kuningan kansa, ja otti häneldä kaiken hänen maansa Arnoniin asti.

27. Siitä sananlasikusa sanotan: tulkat Desboniin: rakettakan ja walmistettakan Sihenin Kaupunggi:

28. Sillä tuli on käynyt Desbonissa ules, ja liekki Sihenin Kaupungista:

on kuluttanut Moabin Krin, ja Krin korkeuden ahnoaiset.

Jer. 48: 45, 46.

29. Voi sinua Moab! sinä Chanaanin kansa olet hukunut! Hän saatti kansa pakolaiseksi, ja hänen tyttärsä vangiksi, Sihonille Amorealaisten kuningalle.

1 Kun. R. 11: 7, 33.

30. Me olemme heitä ampunut, he on kutsuttu Diboniin asti: huitimme heitä hamaan Nophaan, Medbahan ulottu.

31. Ja niin Israel asui Amoreaan maatumiasa.

32. Sitte lähetti Moses vakoimaan heitä, ja he voitit sen tyttärintensä: naiset ne Amorealaiset jotka sinä

33. Ja he palasit ja menit ylös: sinä tietä Basanin. Niin Og Kuningas meni heitä vastaan, ja kaikki hänen väkensä, sotimaan heitä.

5 Mos. 3: 1. Luku 29: 7.

34. Ja HERa sanoi Moseselle: peittä händä: sillä minä annoin sinun käsiis, sekä kaiken hänen väkensä, että hänen maansa: ja sinun tekemän hänelle niinkuin sinä Etelä Amorealaisten Kuningalle teit, Hesbonisa asui.

Ps. 135: 10, 11.

35. Ja he löit hänen ja hänen maansa ja hänen väkensä, siihenasti yksin elämään jäänyt: ja he löit hänen maansa.

23. Luku.

1. Hän sanoi Bileamille. Bileamin vastaus, matkustaminen, aasi, puhut.

2. Sitte menit Israelin lapset siellä, ja löitit heitänsä Moabin kedoille, ja puolelle Jordanin, joka on Jerusalem kohdalla.

3. Ja koska Balak Ziporin poika, kaikki mitä Israel teki Amorealaisille:

4. Ja että Moabilaiset sängen suuressa pelkäsi sitä kansaa heidän palansa tähden: ja että Moabilaiset löitit Israelin lapsia:

5. Niin sanoi he Midianilaisten päämiehille: Tämä kansa syö puhut kaikki mitä meidän ymbäristö-

lämme on, niinkuin härkä syö kelee vihannan laitunnelta. Ja Balak Ziporin poika oli siihen aikaan Moabilaisen Kuningas.

5. Ja hän lähetti sanan Bileamille Beorin pojalle Bethorin, joka asui wirran työssä, hänen kansansa lasten maalla, kutsuaan händä, sanoden: kago, kansa on lähtenyt Egyptistä, kago, se peittä maan piirin: ja asetta leirinsä minna vastaan.

Jos. 13: 22. Luku 24: 9.

6. Tule siis nyt ja kiro minulle tämä kansa: sillä se on minua väkewämpi, että minä löisin händä, ja hänen maaldani karkotaisin ulos: sillä minä tiedän, ketä sinä sinuat, se on sinunattu, ja jota sinä kirot, se on kirottu.

7. Ja Moabilaisen vanhimmat ynnä Midianilaisten vanhinuitten kansa menit sinne: ja heillä oli noitunnisen palkka kadesansa. Ja koska he tulit Bileamin työssä, sanoit he hänelle Balakin sanat. 2 Pet. 2: 15. Jud. Ep. v. 11.

8. Ja hän sanoi heille: olkat tässä yö, niin minä sanon teille vastauksen, mitä HERa minulle sanova on. Niin olit Moabilaisen päämiehet Bileamin työssä.

9. Ja Jumala tuli Bileamin työssä, ja sanoi: mitkä miehet ne sinun työssä näs ovat?

10. Ja Bileam sanoi Jumalalle: Balak Ziporin poika Moabilaisen Kuningas, lähetti minun työssäni:

11. Kago, kansa löi Egyptistä ja peittä maan piirin: tule siis ja kiro heitä minulle, että minä voisin sotia heitä vastaan ja karkotaisin heitä pois.

12. Mutta Jumala sanoi Bileamille: älä mene heidän kansansa; älä myöskin kiro kansaa, sillä se on sinunattu.

13. Silloin Bileam nousi varhain aamulla, ja sanoi Balakin päämiehille: menkät teidän maallenne; sillä ei HERa sallii minua teidän kansanne mennä.

14. Ja Moabilaisen päämiehet nousit ja tulit Balakin työssä, ja sanoit: ei Bileam tahdo tulla meidän kansanne.

15. Niin lähetti Balak Päämiehet, vielä usiammat ja jalommat endisitä.

16. Jotka tuldsansa Dileamin tygö fanoit hänelle: Näin Balak Ziporin poika sanoo sinulle: älä estele tulemaista minun tygöni:

17. Sillä minä teen sinulle suuren kunnian, ja mitäs sanot minulle sen minä myös teen: tule siis ja kiro minulle tämä kansa.

18. Niin vastais Dileam, ja sanoi Balakin palvelijoille: jos Balak andais minulle huonensa tähden hoviata ja kulta; niin en minä sittekkään taida HETran minun Jumalani sanaa kädä ylige, tekemään wähää elikkä paljoa.

4 Mos. 24: 13.

19. Waan olkat kuitengin te myös tämä yö tässä; niin minä tahdon tiedustä mitä HETra vielä minun kansani puhuva on.

20. Silloin Jumala tuli yöllä Dileamin tygö, ja sanoi hänelle: jos ne miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, niin nouse ja mene heidän kansansa, waan kuitengin mitä minä sinulle sanon, sen pitää sinun tekemän.

21. Niin Dileam nousi warhain aamulla, rakaisti aasinsa, ja seurais Dileabilaiisten päämiehiä.

22. Mutta Jumalan wiha julmistui että hän jime meni. Ja HETran Engeli seisoi tiellä händä wastasa: Mutta hän ajoi aasillansa ja kari hänen palveliatansa olit hänen kansansa.

23. Ja aasi näki HETran Engelin seisowan tiellä, ja hänen miekkansa wedetyn ulos hänen kädesänsä; niin aasi poikkeis tiellä ja meni kedolle: waan Dileam löi aasia ohjatenensa händä tielle.

24. Niin HETran Engeli astui abtaseen tanhuan, wiinamäen waihelle, josa aidat molemmiin puoliin olit.

25. Ja koska aasi näki HETran Engelin, abdiisti hän igensä aittaa wafteen, ja likiisti Dileamin jalan aittaa wafteen: ja sitte hän koremmiin löi händä.

26. Niin HETran Engeli meni edespäin: ja seisoi abtasa paikasa, kusa ei ollut waraa poiketa oikalle eli wafemmalle puolelle.

27. Ja kuin aasi näki HETran Engelin, lasti hän Dileamin ala pol-

willensa; niin Dileam sangen suuret wihastui, ja löi aasia saurwallansa.

28. Silloin HETra awais aasun, ja se sanoi Dileamille: mitä nä olen rikkonut sinua wafteen, ja minua kolmasti hosiunut olet?

29. Dileam sanoi aasille: ettäs laisit minua: josta minun kädessä miekka olis, niin minä sinun tappa-

30. Sanoi aasi Dileamille: en minä ole sinun aasis, jolla sinä tasta ajaut olet? elengo siis minä nä enen niin tehnyt sinua wafteen. Hän vastais: et.

31. Silloin awais HETra Dileamin silmät, että hän näki HETran Engelin seisowan tiellä, ja awoja miekan hänen kädesänsä: ja hän marssi igensä, ja langeis kastroin.

32. Niin sanoi HETran Engeli hänelle: miysi sinä jo kolmasti aasias hosiut? kages, minä läryn wafteen seisemaan: sillä tämä taurja minun edessäni.

33. Ja aasi näki minun, ja kais jo kolme erää minun edessä waan jellei hän elsi minun edessä poikennut, niin minä nyt sinun paissin, ja jättäisin aasin elämään.

34. Niin Dileam sanoi HETran Engelle: minä olen sündiä tein, sillä en minä tiennyt, että sinä se minun wastasani tiellä: nyt siis, ja se sinulle kelpa, niin minä poltakaperin.

35. Ja HETran Engeli sanoi Dileamille: mene niiden mieesten kuraan ei sinun muuta pida puhua kuin minä sinulle sanon: ja Dileam seurais Balakin päämiehiä.

36. Koska Balak kuuli Dileam tullewan; läri hän händä wafteen Dileabilaiisten kaupungiin, joka Arnonin joisa on, juuri rajan äärellä.

37. Ja Balak sanoi Dileamille: gö minä sanaa lähettänyt sinun kutsuamaan sinua? miysi siis et tullut minun tygöni? waf luitte etten minä olssi sen edestä sinun tein kunnioitta?

38. Ja Dileam vastais händä: go, minä tuliu nyt sinun tygö: waf elengo minulla weimaa mitän pu-

u kuin Jumala minun suuhuni anda,
 minä puhun.

39. Ja niin Bileam meni Balakin
 maha, ja he tulit kupa-Kaupungin.

40. Ja Balak uhrais karjaa ja
 umbaita: ja lähetti Bileamin ja pää-
 kien perään, jotka hänen kansansa
 kti.

41. Mutta huomeneltain tapahtu,
 Balak otti Bileamin, ja wei hä-
 Baalin kulkulalle, näkemään sielä
 ajan ääreen.

23. Luku.

Balak uhraa. Bileam sumaa.

1. Bileam sanoi Balakille: rakenna
 minulle tähän seisemän Altarita,
 ja minulle tähän seisemän kal-
 pein ja seisemän oinaista.

2. Balak teki niinkuin Bileam sa-
 noi. Ja Balak ja Bileam uhraisit
 Altarilla kalpein ja oinan.

3. Ja Bileam sanoi Balakille: seiso
 minun taakse: kataties HERRa tulee minua
 näkemään: ja mitä hän minulle tietä
 minulle, sen minä tahdon sinulle ilmoittaa.

4. Ja Jumala kohtais Bileamin:
 ja sanoi hän sanoi hänelle: Seisemän
 Altarita minä valmistin, ja olen uh-
 rannut kalpein ja oinan, (joka) Alta-
 ritilla.

5. Ja HERRa pani Bileamin suu-
 nensa suljetuksi, ja sanoi: palaja Balakin
 tykö, ja puhu näin.

6. Ja koska hän jällen hänen
 tykönsä, kago, niin hän seiso poltto-
 uhrauksia tykönsä, kaikkein Moabin pää-
 miehen kansa.

7. Niin alkoi hän puhensa ja sanoi:
 Eryriasta on Balak Moabilaiisten Ru-
 minas minua trottanut, idän puoli-
 selta vuorilta: Tule ja kiro minulle
 Balak, tule sadattele Iffraelia.

8. Kuinga minun pitä kiroman sitä,
 jota ei Jumalakan kiro? Kuinga minä
 sitä sadattelen, kuin ei HERRakan sa-
 dattele?

9. Sillä vuorten kulkuloilta minä
 hänen näen, ja korkeuksista minä hän-
 tä kuulen. Kago, se kansa pitää asu-

man yrinänsä, ja ei pida pakanain se-
 kaan luettaman.

10. Kuka kule Jakobin tomun, ja
 neljänmen osan Iffraelin lapsista? mi-
 nun sieluni Kuolkan wanhurskasten
 kuolemalla, ja minun loppuni ol-
 kon niinkuin heidän loppunsa.

1 Moos. 13: 16. Luku 28: 14.

11. Niin sanoi Balak Bileamille:
 mitä minun teet? minä tuotin sinun
 kiroilemaan minun vihollisiani, ja
 kago, sinä täydellisesti sinut heitä.

12. Hän vastais, ja sanoi: eikö
 minun pida sitä pitämän ja puhuman,
 kuin HERRa minun suuhuni anda?

13. Balak sanoi hänelle: tulesta siis
 minun kansani toiseen paikkaan, josias
 hänen saat nähdä: aineasta hänen ää-
 rimänsä sinä taidat nähdä, waan et
 näe kaikkia: kiro händä minulle sielä.

14. Ja hän wei hänen sille lakeu-
 delle Zophim Bisgan kulkulalle, ja ra-
 kenji seisemän Altarita, ja uhrais
 (joka) Altarilla kalpein ja oinan.

15. Ja hän sanoi Balakille: seiso
 tässä polttouhris tykönsä, ja minä tah-
 don kohdata (händä) tuolla.

16. Ja HERRa tuli Bileamia wai-
 tan, ja andoi hänen sanat suuhunsa,
 ja sanoi: mene jällen Balakin tykö,
 ja sano näin.

4 Moos. 22: 35.

17. Ja kuin hän tuli hänen tykönsä
 jällen, kago, hän seiso polttouhrinsa
 tykönsä Moabin päämiesten kansa. Ja
 Balak sanoi hänelle: mitä HERRa
 sanoi?

18. Ja hän toi puhensa edes, ja sa-
 noi: nouse Balak ja kule, kuuldele
 minua, Zipporin poika.

19. Ei ole Jumala ihminen, että
 hän waltrettelis: taikka ihmisen lap-
 si, että hän jotakin katuis. Pidaikö
 hänen jotakin sanoman, ja ei teke-
 män? Pidaikö hänen jotakin puhu-
 man, ja ei täyttämän?

1 Sam. 15: 29.

20. Kago, sinunauxen olen minä saa-
 nut: hän myös sinuais: ja en minä
 taida sitä murttua.

21. Ei nähdä wäärystä Jakobisa,
 eikä hawaita pahutta Iffraelisa. HERRa
 hänen Jumalansa on hänen tykö-

mänsä, ja Kuningan Basuna on hä-
uen seafansa.

22. Jumala on hänen johdattanut
Egyptistä: hänen väkewydenä on niin-
kuin yrifarwisen.

4 Mos. 24: 8. 5 Mos. 33: 17.

23. Sillä ei yhtän welhea ole Ja-
kobisa, eikä noitaa Israelisa: ajallansa
pitä sanottaman Jakobille ja Israelille,
mitä Jumala tehnyt on.

24. Kago, sen Kansan pitä nouseman
niinkuin syömäri Zalopeura, ja kar-
kaman niinkuin tarkka Zalopeura: ja
ei pidä hänen maata paneman siihen
asti että hän saalin syö, ja juo niiden
werta, jotka tapetut oivat.

25. Niin sanoi Balak Bileamille:
elles ollengan tahdo kirota heitä; niin
älä siingan sunaakkan heitä.

26. Bileam vastais, ja sanoi Ba-
lakille: engö minä puhunut sinulle, sa-
noden? kaikki mitä HERRa puhuiwa
on, sitä minun tekemän.

27. Ja Balak sanoi Bileamille: tu-
le, minä wien sinun toiseen paikkaan:
mitämar Jumalalle kelpaa, että händä
siellä kiroillisit minulle.

28. Ja Balak wei Bileamin Beo-
rin wuoren kullualle, joka korpeen
päin on.

29. Ja Bileam sanoi Balakille: ra-
kenna tähän minulle seigemän Altarita,
ja walmista minulle täsä seigemän
kalpeja, ja seigemän oinasta.

30. Balak teki niinkuin Bileam sa-
noi: ja uhrais (kullakin) Altarilla kal-
pen ja oinan.

24. Luv.

Bileam wietä sunaa Israelia, eumustaa
ja palajaa kotiansa.

Kesä Bileam näki kelpawan HERRa-
alle, että hän sunais Israelia, ei
mennyt hän pois, niinkuin ennen, egi-
mään ilmoitusta; waan käänsi kaswon-
sa korpeen päin.

4 Mos. 23: 3, 15.

2. Ja Bileam nosti silmänsä ja
näki Israelin siottanen igensä sulu-
kundainsa jälkeen: ja Jumalan hengi
tuli hänen päällensä.

3. Ja hän toi edes puhensa, ja sa-
noi: näitä sanoo Bileam Beorin poi-

ka, näitä sanoo se mies, jonka sil-
mät awatut oivat:

4 Mos. 23: 9.

4. Näitä sanoo se joka kumlee
malan puhet: se joka sen kaikkuwa
ilmoituyet näke, joka laugee, ja b
silmänsä awatan.

5. Kuninga kunnit oivat sinun
Jakob, ja sinun asumas Israel?

6. Niinkuin ojat lewitetan, niin
yrtitarha wirran wieresä: niinkuin
lees jenga HERRa ijtutta, mitä
Cedripuu weden tykönä.

7. Weden pitä wuotaman
ämpäriänsä, ja hänen siemenensä
joisa weisä. Vänen Kuningansa
oleman korkianman Agugia, ja
waldakundansa pitä kerotettaman.

8. Jumala johdatti hänen Egypti-
hän väkewydenä on niinkuin
wi: hänen pitä nielemän pakanat-
nen wihollisensa, ja heidän lu-
murendaman, ja melillansa ampu-
läpiße.

4 Mos. 23: 22.

9. Hän pani maata niinkuin te-
Zalopeura, ja niinkuin syömäri
peura: Kuka tohtii herättä hä-
Siunattu olkon se, joka sinua
naa, kirottu olkon se, joka
firoo.

1 Mos. 49: 9. Luku 12:

10. Silloin Balakin wiha jul-
Bileamia vastaan, ja läi lästänsä
teen, ja sanoi hänelle: minä tu-
sinun kiromaan minun wihollisiani
kago, sinä jo kolmasti täydellisesti
naisit heitä.

11. Palene kohta sialles. Min-
jattelin kunnioitta sinua sunreitti
kago, HERRa on sen kunnian es-
sinulda.

12. Ja Bileam sanoi Bala-
engö minä puhunut sinun sanansa
jilles, kuin sinä lähetit minun ty-
sanoden:

13. Jos Balak andais minulle
nensa täyden hopyata ja kuldaa, ei
nä taida seurwexi HERRan sanaa
dä plige, tekemään hywää eli p-
minun mieleni jälkeen; waan
HERRa sanoo, sen pitä myös m
sanoman.

4 Mos. 22: 18.

14. Ja nyt kago, koska minä
nen Kansani tygö; niin tule,

mon sänä, mitä tämä kansa sinun
käskee tekemä on, wiimeisellä ajalla.
13. Ja hän piti puhen, ja sanoi:
Ja sanoo Bileam Beorin poika, näin
ko se mies, jonka silmät avatut
s:

14. Sen sanoo se joka kuulee Ju-
dan puhen, ja se jolla Olimmäisen
on, joka näke Raikkiraldian il-
tyhen, joka langee, ja hänen silmän-
kruunan:

15. Minä saan nähdä hänen, mut-
ta nyt: minä kagelen händä, waan
hä. Tähti nousee Jakobista,
kultikka tulee Israelista: Ja mu-
Moabin Ruhtinat, ja häwit-
Sethin lapset.

Psalm. 2: 2. 2 Sam. 8: 2.

16. Hän omistaa Edomin, ja Seir
kollistensa wallan ala, waan
teke woimallisia toitä.

2 Sam. 8: 14.

17. Jakobista tulee hallizia, ja
mitä mitä tähteri jäänyt on
pungeista.

18. Ja kuin hän näki Amalechiläi-
piti hän puhen, ja sanoi: Amalech
wäimen pakanain seasa, waan wii-
jää jnä peräti häwitetään.

2 Mos. 17: 8. 1 Sam. 15: 7.

19. Ja koska hän näki Kenitiläiset,
hän puhen, ja sanoi: sinin asu-
en wahwa, ja jnä teit pesäs
wöön.

20. Waan sinä Cain poldetan, sii-
ni kuin Assur wie sinun jangina

21. Wihdoin piti hän puhen, ja sa-
noi: kuta elää silloin, koska se
Jumala näitä on tekemä?

22. Ja bahdet Ehitimin rannoilda
Assurin ja abdistawat Ebe-
waan hän ike myös hukku.

23. Ja Bileam noui ja meni mat-
kalle, ja tuli jälleen siälensä: ja Ba-
moos meni tietänsä myöden.

25. Luku.

1. Kansan huorus. Wineharen kiwaus.
Midianin rangaistus.

2. Siad asui Sittimisä: Ja Kan-
sa rupeis tekemään huorin Moa-
kän kansa.

4 Mos. 33: 49.

3. Seta kaguit Kansan epäjumalit-

tensa uhrille: ja kansa sdi, ja kumarji
heidän epäjumalitanza.

3. Ja Israel yhdisti itsensä Baal
Beorin kansa: niin HETran wiha
julmistui Israelia vastaan.

5 Mos. 4: 3. Jos. 22: 17. Jos. 9: 10.

4. Ja HETRa sanoi Mosexelle: ota
kaiikki Kansan päämiehet, ja hirtä heitä
HETralle Muringeta vastaan; että
HETran wihan julmuus käättäijin
Israelijta pois.

5. Ja Moses sanoi Israelin Duo-
mareille: jokainen tappakon wäkensä,
jotka BaalBeorin kansa ovat itsensä
yhdistänet.

6. Ja kago, hyi mies Israelin laps-
sista tuli, ja toi weljeinsä setaan Mi-
dianilaisen waimon, Mosexen ja kait-
kein Israelin lasten joukon nähden; jot-
ka itkit seurakunnan majan owen ebesä.

7. Koska Winehas Eleazarin poika,
Papiin Aronin pojan poika sen näki;
noui hän Kansan keskeldä, ja otti
teihän käteensä; Ps. 106: 30.

8. Ja meni sen Israelin miehen
jälkeen matausmajaan, ja pisti heidän
molemmat sekä Israelin miehen, että
waimon wapaista läpihen: niin rangaif-
tus lakkais jälleen Israelin lapsista.

9. Ja siinä rangaistureya surmattin
neljäkolmattakymmeniä tuhatta.

1 Cor. 10: 8.

10. Ja HETRa puhui Mosexelle,
sanoden:

11. Winehas Eleazarin poika, Papiin
Aronin pojan poika, on kääändänyt
minun julmudeni pois Israelin lasten
pääldä, siinä että hän oli kiawas mi-
nun kiitwaudeni tähden heidän keskellän-
sä: etten minä miun kiitwaudesani
hukuttanut Israelin lapsia.

12. Sentähden sano: kago, minä
annan hänelle minun rauhani liiton.

13. Ja hänellä ja hänen siemenel-
länsä hänen jälkeensä piti oleman ijan-
kaiikkisen Wappeuden liiton; että hän
oli kiitwas Jumalallensa, ja soriitti
Israelin lapset.

14. Ja sen lyödyn Israelin miehen
nimi, joka sen Midianilaisen waimon
kanssa lyötiin, oli Simri Salun poika;
jän Simenin huonen päämies.

15. Minna Midianilaisen waimon

nimi, joka myös lyötiin, oli Casbi Zuzrin, Midianin Kansan huonen päämiehen tytär.

4 Mos. 31: 8.

16. Ja HETra puhui Moserelle, sanoden:

17. Ahdistakaa Midianilaisia, ja lyökät heitä:

4 Mos. 31: 2.

18. Sillä he ovat teitä ahdistaneet heidän kavaluksillaan, joilla he teidän pettäneet ovat Beorin kautta; ja heidän sisarensa Casbin kanssa, sen Midianilaisten päämiehen tyttären, joka lyötiin rangastuksen päivänä, Beorin tähden.

26. Luv.

Israelin lapset luetan kolmas kerta ja niille luettuille käsketään maa jaetta arvilla.
Lewitaitten luku.

Ja tapahtui, rangastuksen jälkeen, että HETra puhui Moserelle ja Eleazarille, Pappin, Aaronin pojalle, sanoden:

2. Lue koko Israelin lasten joukko kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylige, heidän Isänsä huonen jälkeen: kaikki kuin sotaan Israelisa kelpavat.

4 Mos. 1: 2, 3.

3. Ja Moses ja Pappi Eleazar puhuit heidän kansansa, Moabin kedoilla; Jordanin tykönä, Jerihon kohdalla, sanoden:

4. Ne jotka ovat kahdenkymmenen vuotiset ja sen ylige, niinkuin HETra oli käskenyt Moserelle ja Israelin lapsille, jotka Egyptistä lähtenec olit.

4 Mos. 1: 1.

5. Ruben Israelin esikoinen: Rubenin lapset: Hanoch, josta on Danohitalaisten sukukunda: Ballu, siitä Balluuttilaisten sukukunda:

1 Mos. 29: 32. Lutu 46: 9. 2 Mos. 6: 14.

4 Mos. 1: 20. 1 Miika K. 5: 1.

6. Hebron, hänestä Hebronitilaisten sukukunda: Charmi, josta Charmiitilaisten sukukunda:

7. Nämät ovat Rubenitilaisten sukukunnat. Ja heidän lukunsa oli kolmewiidettäkymmeniä tuhatta, seiskemän sataa ja kolmekymmeniä.

8. Mutta Ballun poika oli Eliab.

9. Ja Eliabin pojat, Nemuel ja Dathon ja Abiram. Nämät ovat Dathan ja Abiram, jotka kuguttii Kan-

ajata, jotka asetit heitänsä Mosesia Aaronita vastaan Corahn erisena, koska he asetit heitänsä HETraa vastaan.

4 Mos. 16: 2.

10. Ja maa awaisi sinunsa ja heidän ja Corahn, koska se eriseli kuoli: ja koska myös tuli siinä kymmendä miestä kolmatta sataa, tulit merkiri.

11. Waan Corahn lapset ei kuolivat.

12. Simeonin lapset heidän sukunsa: Nemuel, hänestä Nemuelitilaisten sukukunda: Jamin, hänestä Jaminitilaisten sukukunda: Jachin, hänestä Jachinitilaisten sukukunda:

13. Serah, hänestä Serahitilaisten sukukunda: Saul, hänestä Saulitilaisten sukukunda:

14. Nämät ovat Simeonitilaisten sukukunnat, kaxikolmattäkymmendäkättä ja kaxi sataa.

15. Gadin lapset heidän sukunsa: Siphon, hänestä Siphonitilaisten sukukunda: Daggai, hänestä Daggaitalaisten sukukunda: Suni, hänestä Sunitilaisten sukukunda:

16. Osui, hänestä Osuitilaisten sukukunda: Eri, hänestä Eritilaisten sukukunda:

17. Arod, hänestä Aroditalaisten sukukunda: Ariel, hänestä Aritelitilaisten sukukunda:

18. Nämät ovat Gadin lasten sukukunnat, heidän lukunsa jälkeen: kaksikymmendä tuhatta ja wiihi sataa.

19. Judan lapset, Ger ja Dnan. Ger ja Dnan kuolit Canaan maassa.

1 Mos. 38: 7, 10. Luku 46: 12.

20. Ja Judan lapset heidän sukunsa olit: Sela, hänestä Selaitalaisten sukukunda: Perez, hänestä Perezitilaisten sukukunda: Serah, hänestä Seraitilaisten sukukunda.

21. Mutta Perezin lapset olit, Hebron, hänestä Hebronitilaisten sukukunda: Hamul, hänestä Hamulitalaisten sukukunda:

22. Nämät ovat Judan sukukunnat heidän lukunsa jälkeen: kaksikahdeksatäkymmendä tuhatta ja wiihi sataa.

23. Isascharin lapset heidän sukunsa: Thola, hänestä Tholaita-

n sukukunda: Pshua, häneistä Pshuaisten sukukunda:

1. Jafub, häneistä Jaimbitalaisien sukukunda: Simron, häneistä Simroisien sukukunda:

2. Nämät ovat Jfashcharin sukunat, heidän lukunsa jälkeen: neljäkymmentäkymmentä tuhatta ja kolme

3. Sebulonin lapset heidän sukunsa: Sered, häneistä Sereditisten sukukunda: Glon, häneistä Glonisten sukukunda: Jabelel, häneistä Aililäisten sukukunda:

4. Nämät ovat Sebulonin sukunat, heidän lukunsa jälkeen: kuusi-kymmentä tuhatta ja viisi sataa.

5. Josefphin lapset heidän sukunsa: Manasse ja Ephraim.

6. Manassen lapset, Machir, häneistä Machiritiläisten sukukunda. Maafitti Gileadin, häneistä Gileaditisten sukukunda. Jos. 17: 1.

7. Nämät ovat Gileadin lapset: Ier, häneistä Jieferitiläisten sukunat: Selek, häneistä Selekitiläisten sukukunda:

8. Aziel, häneistä Azielitiläisten sukukunda: Sichen, häneistä Sichemisten sukukunda:

9. Sunda, häneistä Smiditiläisten sukukunda: Dopher, häneistä Dopheritisten sukukunda.

10. Mutta Zelophsad oli Dopherin vaimo, ja ei hänellä ollut poikia, mutta vaimonsa tyttäriä, ja Zelophsadin tyttärien nimet: Mahela, Noa, Hogla, Isha ja Ahriza.

11. Moos. 27: 1. Luuk. 36: 2. Jos. 17: 3.

12. Nämät ovat Manassen sukunat: heidän lukunsa oli kaksikymmentäkymmentä tuhatta ja seikemän sataa.

13. Nämät ovat Ephraimin lapset heidän sukukunniansa: Eutheleh, häneistä Euthelebitiläisten sukukunda: Deber, häneistä Deberitiläisten sukukunda: Abahan, häneistä Abahanitalaisten sukukunda.

14. Vaan Euthelehan lapset olit Eutheleh, häneistä Eranitiläisten sukukunda.

15. Nämät ovat Ephraimin lasten sukunat: heidän lukunsa oli, kaksikymmentäkymmentä tuhatta ja viisi sataa.

Nämät ovat Josefphin lapset heidän sukukunniansa.

38. Ben-Jaminin lapset heidän sukukunniansa: Bela, häneistä Belaitiläisten sukukunda: Isbel, häneistä Isbelitiläisten sukukunda: Ahiram, häneistä Ahiramitalaisten sukukunda:

39. Eupham, häneistä Euphamitalaisten sukukunda: Eupham, häneistä Euphamitalaisten sukukunda.

40. Mutta Belan lapset olit: Ard ja Naeman, näistä Arditiläisten ja Naemitiläisten sukukunda.

41. Nämät ovat Ben-Jaminin lapset heidän sukukunniansa: heidän lukunsa oli viisikymmentäkymmentä tuhatta ja kuusi sataa.

42. Nämät olit Danin lapset heidän sukukunniansa: Eufham, häneistä Eufhamitalaisten sukukunda. Nämät ovat Danin lapset heidän sukukunniansa.

43. Ja olit kaikki yhteen Eufhamitalaisten sukukunda, neljäseikemättäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

44. Asserin lapset heidän sukukunniansa: Jemna, häneistä Jemnitiläisten sukukunda: Jeswi, häneistä Jeswitiläisten sukukunda: Drija, häneistä Driitiläisten sukukunda.

45. Mutta Drijan lapset olit: Heber, häneistä Hebritiläisten sukukunda: Melchiel, häneistä Melchielitiläisten sukukunda.

46. Ja Asserin tytär kutsuttiin Sarah.

47. Nämät ovat Asserin lasten sukunmat, ja heidän lukunsa: kolmekymmentäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

48. Naphtalin lapset heidän sukukunniansa: Jahzeiel, häneistä Jahzeielitiläisten sukukunda: Guni, häneistä Gunitalaitien sukukunda:

49. Jezer, häneistä Jezeritiläisten sukukunda: Sillem, häneistä Sillemitiläisten sukukunda:

50. Nämät ovat Naphtalin sukunmat, heidän heimokundainsa jälkeen: heidän lukunsa oli viisikymmentäkymmentä tuhatta ja neljä sataa.

51. Tämä on Jsraelin lasten luku, kaksikertaa satatuhatta ja vii tuhatta, seikemän sataa ja kolmekymmentä.

4 Moos. 1: 45, 11. Luuk. 2: 32.

52. Ja HERa puhui Mooselle, sanoden:

53. Näille sinun pitää maan jakaman perinnöksi, nimicin luguin jälkeen.

54. Monelle pitää sinun paljo andaman perimöyrensä, ja harvemmille andaman vähemmän perimöyrensä: jokaiselle pitää annettaman perimys heidän lukunsa jälkeen. 4 Mos. 33: 54.

55. Kuitengin arvalla pitää maa jaettaman: ja heidän Isänsä sukukuntain nimicin jälkeen pitää heidän perimän. Jos. 14: 2. Luku 17: 14.

56. Arvalla sinun pitää jakaman heidän perimöyrensä, sen jälkeen kuin heitä monda ja harvat ovat.

57. Ja tämä myöskin on Levitain luku heidän sukukunniansa: Gerson, hänestä Gersonitain sukukunda: Eathath, hänestä Eathathilaisien sukukunda: Merari, hänestä Meraritilaisien sukukunda: 2 Mos. 6: 16. 4 Mos. 3: 17.

58. Nämät ovat Lewin sukukunnat: Libnitiläisten sukukunnat, Hebronitiläisten sukukunnat, Mahelitain sukukunnat, Muutitiläisten sukukunnat, Korahitiläisten sukukunnat. Eathath siitti Amramin.

59. Ja Amramin emännän nimi oli Jochebed Lewin tytär, joka Lewille oli syndynyt Egyptissä: ja hän synnytti Amramille Aaronin ja Mooseren, ja heidän sisarensa Mirjamin. 2 Mos. 6: 20.

60. Mutta Aaronille oli syndynyt Nadab ja Abihu: Eleazar ja Ithamar.

61. Ja Nadab ja Abihu kuolit, jotka he uhrasit vierasta tulla HERan edessä. 3 Mos. 10: 2. 4 Mos. 3: 4. 1 Nita K. 24: 2.

62. Ja heidän lukunsa oli kolmekolmattakymmeniä tuhatta, kaikki miehenpuoli, kunkauden, vanha ja sen yllisen, jotka ei ollet luetut Israelin lasten sekaan: sillä ei heille annettu perimistä Israelin lasten seassa.

63. Tämä on Israelin lasten luku, jotka Mooses ja Pappi Eleazar luit Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Serihon kohdalla.

64. Joiden seasa ei yhtän ollut siitä luguista, kuin Mooses ja Pappi Aaron luit Israelin lapset Sinain korwessa:

65. Sillä HERa oli sanon heille: että heidän piti totisesti kuolea korwessa: ja ei yrtän jäänyt heistä mään, ainoastansa Caleb Jephunpoika, ja Josua Nunin poika. 4 Mos. 14: 29. Luku 32: 10, 11. 1 Cor. 10: 10.

27. Luku.

Lytärten perimö. Mooseren kuolema. Josua walitan.

Niin tulit edes Zelophchadin tyttäriä: Jepherin pojan, Gileadin pojan, Machirin pojan, Manassen pojan, Manassen Josephin pojan sugusta: ja nämät olit hänen tytärtensä nimet: Helä, Noa, Hogla, Milcha ja Thila. 4 Mos. 26: 33. Luku 36: 2. Jos. 17: 17.

2. Ja he astuit Mooseren ja Eleazarin, ja Päämiesten, ja kaikkien kansan eteen, seurakunnan majan edessä, ja sanoit:

3. Meidän Isämme kuoli korwessa, ja ei hän ollut sinä joukossa, ja meidän metelin nostit HERaa vastaan Egeekin lapinassa, mutta on synnifarsä kuolea, ja ei ollut hänellä poikia. 4 Mos. 16: 1, 2, 11.

4. Mihi meidän Isämme nimeltä pitää tuleman sugustansa pois, wai ei hänellä ollut yhtän poikaa? andamme meille oja meidän Isämme welsjein seassa.

5. Ja Mooses tuotti heidän asian HERan eteen.

6. Ja HERa puhui Mooselle, sanoden:

7. Zelophchadin tyttäret ovat oikein puhumet: sinun pitää kaiketi myöskin rindö osan heille andaman heidän Isänsä welsjein seassa; ja saattaman heidän Isänsä perimisen heille.

8. Ja puhu Israelin lapsille, sanoden: jos joku kuolee ilman pojata, niin teidän pitää hänen perimöyrensä andaman hänen tyttärellensä.

9. Joslei hänellä ole tyttärtä; niin teidän pitää sen perimöyrensä hänen welsjillensä andaman.

10. Ja joslei hänellä ole welsjiä; niin teidän pitää sen andaman hänen setillensä.

11. Joslei hänellä ole setiä, niin teidän pitää sen andaman hänen lähimmäiselle sukulaisellensa, joka hänen lä-

kuumainen langonsa en hänen ſuſtuſtan-
 että hän ſen omiſtaa. Tämä pitä
 ſeuran Iſraelin lapſille ſääty ja oikeus,
 ſinkuin HERRa on Moſerelle käſkenyt.

12. Ja HERRa ſanoi Moſerelle:
 ſu ylös tälle Abarimin vuorelle; ja
 ſe jätää maata, kuin minä Iſraelin
 lapſille annan. 3 Moſ. 32: 48, 49.

13. Ja koſka ſinä ſen nähnyt olet,
 ſin ſinä myöſ pitää koottaman Kan-
 ſan työ; niinkuin ſinun veljeſ Aaron
 ſu on. 4 Moſ. 20: 24, 26.

14. Eillä te olitte minun ſanalleni
 ſuoraitſet Zinnin korveſa Kanſan
 ſija, koſka teidän minua pyhittä-
 ſi piti veden kautta heidän edeſänſä.
 ſe on ſe riitaveſi Eadereſa, Zinnin
 ſija.

15. Ja Moſes puhui HERRalle,
 ſe on:

16. HERRa, kaikeſ lihan hengein
 ſuola, aſettakan yhden miehen Kan-
 ſan päälle:

17. Joka heidän edeſänſä käwis ulos
 ſuolalle, ja weis heitä ulos ja ſijalle;
 HERRan Kanſa oliſi niinkuin
 ſuut ſuon paimenda.

18. Ja HERRa ſanoi Moſerelle:
 Jofua Nunin poika ſuun työſ, ſe
 on mies joka hengi on, ja paue
 ſuun läteſ hänen päälleſä.

19. Ja aſeta händä Papiſ Eleaza-
 r ja kaikeſ Kanſan eteen: ja käſke
 heille heidän ſilmäinſä edeſä.
 3 Moſ. 3: 21.

20. Ja pane ſuun kunniaſtaſ hänen
 ſuolalle; että kaiſki Kanſa Iſraelin
 lapſia oliſit hänelle kunniaſet.

21. Ja hänen pitä Papiſ Eleazarin
 ſuun aſtuman, hänen pitä kſyſymän
 ſuolalle hänen edeſänſä walkeuden ſää-
 HERRan edeſä: ja hänen ſuunſa
 ſuolalle pitä hänen käymän ulos ja ſi-
 ſuolalle, jeta hänen että Iſraelin lapſet
 ſuolalle kanſanja, ja kolo ſeuratunda.
 2 Moſ. 28: 30.

22. Ja Moſes teli niinkuin HERR-
 hänelle käſti: ja otti Jofuan ja
 hänen Papiſ Eleazarin ja kolo
 ſuolalle eteen.

23. Ja laſti lätenſä hänen päälleſ-
 ſuolalle, ja käſti hänelle: niinkuin HERR-
 ſuolalle Moſerelle puhunut.

28. Lufu.

Sääty jokapäivä: Sabbathi: uuden kum-
 pääſäiſ: ja ſeluntai uhriſa.

Ja HERRa puhui Moſerelle, ſanoden:
 2. Käſke Iſraelin lapſille, ja ſa-
 no heille: minun uhriſtani, joka minun
 leipäni on, tuliuhrixi ja lepytyſ hajuxi
 minulle, pitä teidän waarinottaman,
 niin että te ſen ajallanſa minulle uh-
 ratte. 3 Moſ. 9: 11. Luta 21: 6.

3. Ja ſano heille: tämä on ſe tuli-
 uhri kuin teidän pitä uhraman HERR-
 ralle: kaxi wirhitöindä wuoſikunnaiſta
 karigata jokapäivä, alinomaſſeri polt-
 touhrixi.

4. Yhden karigan pitä ſuun wal-
 miſtaman aamulla, ja toifen pitä ſuun
 walmiſtaman kahden ehton wälillä.

5. Siihen kymmenennen oſan Ephaſta
 ſämbyläjauhoja ruokauhrixi, ſekoitettu-
 na puſertulla öljyllä, neljänellä oſalla
 ſiiniſtä. 2 Moſ. 29: 40. 3 Moſ. 2: 1.

6. Se on alinomainen polttouhri,
 joka Sinain vuorella aſetettu on ma-
 tiari hajuxi: ſe on tuliuhri HERRalle.

7. Niin myöſ ſen juomauhrin, yh-
 delle karigalle neljännen oſan ſiiniſtä.
 Ja ſe juomauhri pitä uhrattaman Wy-
 häſä, wäkenväjä wiinaſta, HERRalle.

8. Sen toifen karigan pitä ſuun
 walmiſtaman kahden ehton wälillä: niin-
 kuin aamullifen ruokauhrin ja juo-
 mauhrin pitä ſuun ſen walmiſtaman,
 makian hajun tulexi HERRalle.

9. Mutta Sabbathin päivänä kaxi
 wirhitöindä wuoſikunnaiſta karigata,
 ja kaxi kymmenestä ſämbyläjauhoja, ſe-
 koitetuna öljyllä, ruokauhrixi, ja ſen
 juomauhrin.

10. Tämä on joka Sabbathin polt-
 touhri, paixi alinomaſta polttouhria
 juomauhrinſa.

11. Waan enſimäiſinä päivinä tei-
 dän kunnianſta pitä teidän uhraman
 HERRalle polttouhrixi: kaxi nuorta
 kalpeja, yhden oinan, ſeiſemän wuoſi-
 kunnaiſta karigata, wirhitöimä;

12. Ja kolme kymmenestä ſämby-
 läjauhoja ruokauhrixi, ſekoitettu öljyllä
 jokaiſelle kalpeille: ja kaxi kymmenestä
 ſämbyläjauhoja ruokauhrixi, öljyllä ſe-
 koitetuna jokaiſelle oinalle.

13. Ja aina kymmenes sãmbylãjanhoja ruokauhrivi, õljyllã sekoitettu jo- kaiselle karigalle: se on lepytyõs hajun tuli GErtralle.

14. Ja heidãn juomauhrinsa pitã oleman puoli õinniã wiinaa kalpeille, kolmannes õinniã oinalle, neljãnnes õinniã karigalle. Se en kuukautinen polttouhri, joka kuukaudella ymbãri ajastajan.

15. Ja yri kauris syndiuhrivi GErtralle: paigi alinomaiõsta polttouhria, juomauhrinensa pitã se valmistettaman.

16. Mutta neljãndenã toistakymmenendenã pãivãnã ensimãisellã kuulla, on Pããjãinen GErtralle.

2 Mos. 12: 18. 3 Mos. 23: 5. 5 Mos. 16: 1, 1c.

17. Ja wiidendenã toistakymmenendenã pãivãnã sitta kuuta, on juhla. Seigemãn pãivãã pitã syõtãmãn hap- pamatoinda leipãã.

18. Enimãisenã pãivãnã on pyhã kokous: ei yhtãn orjan tyõtã pidã teidãn (silloin) tekemãn.

19. Ja teidãn pitã uhraman tuliuhriva GErtralle polttouhrixi: kari muor- ta kalpeja, ja yhden einan; niin myõs seigemãn vuosikunnaiõsta kariga- ta: wirhittõmãt ne pitã teillã oleman.

20. Ja heidãn ruokauhrinsa, õljyllã sekoitettuja sãmbylãjanhoja, kolme kym- menestã kalpeille, ja kari kymmenestã oinalle pitã teidãn tekemãn.

21. Ja aina yhden kymmeneyen jo- kaiselle niistã seigemãstã karigastã.

22. Siihen myõs yhden kaurin syn- diuhrivi, teitã sovitattamaan.

23. Paigi aannuõista polttouhrita, joka alinomainen polttouhri on, teidãn pitã ne tekemãn.

24. Tãllã tavalla pitã teidãn niinã jokaisena seigemãnã pãivãnã uhraman leipãã makian hajun tuleri GErtralle, paigi alinomaiõsta polttouhria, pitã se valmistettaman, juoma uhrinensa.

25. Ja seigemãndenã pãivãnã pitã teillã oleman pyhã kokous: ei yhtãlãn orjan tyõtã pidã teidãn (silloin) tekemãn.

26. Ja uutisten pãivãnã, koõsa te uhratte sitta mutta ruokauhria GErtralle, koõsa teidãn wiiklonne owat ku- lunet, pitã teillã pyhã kokous oleman:

ei yhtãlãn orjan tyõtã pidã teidãn (silloin) tekemãn. 3 Mos. 23: 15,

27. Ja teidãn pitã uhraman polttouhria, otollisevi hajuri GErtralle kari kalpeja, yhden einan ja seigemãn vuosikunnaiõsta karigata.

28. Ja heidãn ruokauhrinsa, sãmbylãjanhoja sekoitettuja õljyllã, kolme kymmenestã kunnallekkin kalpeille, ja yri kymmenestã yhdelle oinalle.

29. Ja aina kymmeneyen kulle karigalle, niistã seigemãstã kariga- ta.

30. Ja yhden kaurin, teitã sovitattamaan.

31. Tãmãn pitã teidãn tekemãn paigi alinomaiõsta polttouhria, ruokauhrinensa: wirhittõmãt pitã ne teidãn oleman; niin myõs heidãn juomauhriva.

29. Lufu.

Kuinga pitã uhrattaman soittamisen juhla ja lehtimãian juhlan kunnain pãivãnã.

Enimãisenã pãivãnã seigemãnã kuukaudella pitã teillã pyhã kokous oleman: ei yhtãn orjan tyõtã pidã teidãn (silloin) tekemãn: se pitã oleman soittamisen juhla pãivãã. 3 Mos. 23: 3.

2. Ja teidãn pitã uhraman polttouhria makiaxi hajuri GErtralle: pyhã muoren kalpein, yhden einan, seigemãn vuosikunnaiõsta karigata, wirhittõmãt.

3. Niin myõs heidãn ruokauhrinsa, õljyllã sekoitettuja sãmbylãjanhoja, kolme kymmenestã kalpeille, kari kymmenestã oinalle.

4. Ja yhden kymmeneyen jokaiselle karigalle, niistã seigemãstã karigastã.

5. Ja yhden kaurin syndiuhrivi, teitã sovitattamaan.

6. Paigi sen kuukauden polttouhria ja ruokauhria, ja paigi alinomaiõsta polttouhria, ruokauhrinensa ja juoma uhrinensa; heidãn sããtynsã jãlkeen makian hajun tuleri GErtralle.

7. Kymmenendenã pãivãnã tãllã seigemãnuellã kuukaudella, pitã myõs teillã pyhã kokous oleman: ja teidãn pitã waiwaman teidãn sielujanne, ja ei yhtãn tyõtã (silloin) tekemãn.

3 Mos. 16: 29. 1 Sam. 23: 27.

8. Waan teidän pitä uhraman polttouhria makiari hajuri **W**tralle: yhden mooren kalpein, ja yhden oinan, ja yhden wnošikunnaišta karigata: wirhitä ne pitä oleman teillä.

9. Innä heidän ruokauhrinsa kansa, kahdelaajauhoja sekoitettuja öljyllä, kolme kymmeneštä kalpeille, kaxi kymmeneštä oinalle.

10. Ja aina kymmeneren jokaiselle kalpealle, niistä seigemästä karigasta.

11. Yhden kaurin syndiuhri: paigi itämisen syndiuhria ja alinomaišta uhrinria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa. **3 Mos. 16: 15.**

12. Wiidendenätoištakymmenehdellä seigemännellä kunkaudella piirittäen pöbä kokous oleman: ei mitään työtä pidä teidän (silloin) teidän: ja teidän pitä juhlaa pitä **W**tralle ne seigemän päivänä. **3 Mos. 23: 34, 1c. Job. 7: 2.**

13. Ja teidän pitä uhraman polttouhria ja tuliuhria, makiari hajuri **W**tralle: kolmetoیشtakymmendä nuorukalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata: wirhitä ne pitä oleman.

14. Heidän ruokauhrinsa kansa, kahdelaajauhoja, sekoitetut öljyllä, kolme kymmeneštä jokaiselle niistä kolmetoیشtakymmeneštä kalpeista, kaxi kymmeneštä kullengin niistä kahdesta kalpesta.

15. Ja kymmeneren igekullengin niistä neljätoیشtakymmeneštä karigasta.

16. Siihen myös kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

17. Ja toisena päivänä karitoištakymmendä nuorta kalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata, wirhitöinnä.

18. Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, kalpeille, oinaille ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä perästä.

19. Siihen myös kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

20. Kahdendena päivänä yritoištakymmendä kalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata, wirhitöinnä. **3 Mos. 23: 36.**

21. Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, kalpeille, oinaille ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

22. Siihen myös kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

23. Neljäändenä päivänä kymmeneren kalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata, wirhitöinnä.

24. Heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, kalpeille, oinaille ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

25. Siihen kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

26. Ja wiidendenä päivänä, yhderän kalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata, ilman wirheitä.

27. Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, kalpeille, oinaille ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

28. Siihen myös kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

29. Ja kuudendena päivänä, kahdexas kalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata, wirhitöinnä.

30. Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, kalpeille, oinaille ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

31. Siihen myös kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

32. Ja seigemändenä päivänä, seigemän kalpeja, kaxi oinašta, neljätoیشtakymmendä wnošikunnaišta karigata, wirhitöinnä.

33. Ja heidän ruokauhrinsa ja juomauhrinsa, kalpeille, oinaille ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

34. Siihen myös kaurin syndiuhri: paigi alinomaišta polttouhria, ruokauhrinensa ja juomauhrinensa.

35. Kahdexas päivä pitä oleman teille päätösjuhla: ei yhtän erjan työtä teidän pidä (silloin) tekemän.

36. Ja teidän pitää uhrin polttouhria makian hajun tuleri HETralle: yhden kalpein, yhden oinan ja seitsemän wnojikunnaista karigata, wirhi-töinnä.

37. Heidän ruokaurhinsa ja juoma-urhinsa, kalpelle, oinalle ja karigoille, heidän lukunsa ja säätynsä jälkeen.

38. Siihen myös kaurin syndiurhri; paitsi alinomaisia polttouhria, ruokaurhineensa ja juomaurhineensa.

39. Nämät pitää teidän tekemän HETralle teidän juhlapäiwänne; paitsi sitä kuin te mielellänne lupatte, ja hywällä tahdollanne annatte polttouhrienne, ruokaurhixenne, juomaurhixenne ja kiitosuhrixenne.

30. LUFU.

Laki miehen, neigen, awiowaimon, lesken ja palmelian lupauksella.

Ja Moses sanoi Israelin lapsille, kaikki ne mitä HETra hänelle käskenyt oli.

2. Ja Moses puhui Israelin sukukundain päämiehille, sanoden: tämä on se kuin HETra käski:

3. Jos mies lupaa lupauksen HETralle eli wannoo walan, sitouden sillä sielunsa, ei pidä hänen tekemän sanaansa turhasti: waan kaiken sen täyttämän, kuin hänen suustansa lähtenyt on.

3 Mos. 27: 2. 5 Mos. 28: 21. Saarn. 5: 3.

4. Ja jos waimo lupaa lupauksen HETralle, sitouden igensä, ollesansa vielä Isänsä huoneesa hänen nuoruudessaan:

5. Ja hänen Isänsä kuulee hänen lupauksensa ja walaiteensa, jolla hän on sielunsa sitonut, ja hänen Isänsä on ääneti siihen: niin kaikki hänen lupauksensa on wahwa; niin myös koko hänen walaiteensa, jolla hän on sielunsa sitonut, pitää wahren oleman.

6. Mutta jos hänen Isänsä kiellä sen sinä päiwänä, jona hän sen kuulee, niin hänen lupauksensa ja walaiteensa, jolla hän on sielunsa sitonut, ei pidä wahren oleman: Ja HETra on hänelle armollinen, että hänen Isänsä en sen hänellä kiellänyt.

7. Ja jos hänellä on mies, ja hän

on luwanut, taikka hänen suustansa lähte, jolla hän on sielunsa sitonut;

8. Ja hänen miehensä kuulee sen, ja on ääneti siihen sinä päiwänä, jona hän sen kuulee, niin pitää hänen lupauksensa wahren oleman: ja hänen walaiteensa, jolla hän on sielunsa sitonut, pitää myös wahren oleman.

9. Mutta jos hänen miehensä kiellä sinä päiwänä, jona hän sen kuulee, niin hän pääsee lupauksensa, siitä kuin hänen suustansa lähtenyt on, jolla hän sielunsa sitoi: ja HETra hänelle armollinen.

10. Lesken ja hyljätyn lupaus, kaikki jolla hän on sielunsa sitonut, pitää hänellä wahrena pidettämän.

11. Mutta jos hän lupaa miehensä huoneesa, eli sielunsa sitoo walallan:

12. Ja mies kuulee sen, ja on ääneti siihen, ja ei kiellä sitä; niin kaiken sen lupauksen ja walaiteen, jolla hän on sielunsa sitonut, oleman wahren.

13. Jos hänen miehensä tekee kokonansa tyhjäksi sinä päiwänä, jona hän sen kuulee, niin kaikki kuin hänen suustansa on lähtenyt, lupamaan ja walaamaan sielunsa, ei pidä oleman wahren: sillä hänen miehensä on sen tekenyt tyhjäksi, ja HETra on hänelle armollinen.

14. Ja kaikki lupaukset ja walaiteet, jotka sitowat waiwamaan sielua, pitää hänen miehensä, elikkä waiwistamaan, elikkä tekemän tyhjäksi. 3 Mos. 16: 2.

15. Mutta jos hänen miehensä jurri ääneti siihen, päiwästä niin päiwään, niin hän waiwistaa kaikki hänen lupauksensa ja kaikki hänen walaiteensa: että hän on ääneti ollut sinä päiwänä, jona hän sen kuuli, niin hän waiwistaa ne.

16. Ja jos hän jälissä sen ottaa talaperin, sittekuin hän sen kuuli, niin pitää hänen kaudaman hänen waiwistamisensa.

17. Nämät owat ne säädyt, kuin HETra on käskenyt Moseselle, miehen ja waimon välillä: Isän ja tyttären välillä, koska hän on vielä nuori Isänsä huoneesa.

31. Lufu.

koska koska Midianitaille, Bileam, miehenpuoli ja naiset wainot tapetaan. Kaalis luetaan, jaetaan, uhrataan.

4. Mos. 25: 17. Luku 27: 13.
 2. Koska täydellisesti Midianitaille Israelin lasten puolesta: sitte kootaan ja Kanjas tykö.

4 Mos. 25: 17. Luku 27: 13.
 Niin Moses puhui Kanjalle, ja: hangittat teistä miehet jotka Midianitaita vastaan, että he kos Midianitaita, 4. Mos. 24: 14. Kanjan puolesta.

4 Mos. 24: 14. Luku 25: 2. 2 Per. 2: 15.
 Jokaista sukukunnasta tuhansia pitää teidän lähettämän sotaan, ja Israelin sukukunnista.

Niin otettiin Israelin tuhansia, sukukunnasta tuhannen; niin että sitte sotaan karitoistatymmendä

Ja Moses lähetti heidän sotaan, jokaista sukukunnasta; ynnä Vapin Eleazarin pojan kansa, ja aset, ja myös ilotorivet häädösensä.

Ja he jodit Midianitaita vastaan, ja 4. Mos. 19: 16. oli Moseselle käsketty ja löit kuoliari kaiken miehen-

Niin tapoit he myös Midianin kaupungit heidän lyötyjensä päällä, Refemin, Zurin, Surin, ja ne viijä Midianitain Kuningas; Bileamin Beorin pojan löit he miekalla. Jos. 13: 21, 22.

2. Mutta Israelin lapset otit fan Midianitain waimot, ja heidän ja: ja kaikki heidän eläimensä, ja heidän kalunsa, ja kaiken heidän kansa ryöhit he.

Ja kaikki heidän Kaupunginsa ja linnuksensa, ja kaikki heidän linnan- löit he.

Ja otit kaiken saalin ja kaikki wirta oli, sekä ihmiset että

Ja weit ne Moseren ja Vapin miehenpuolen eteen, ja kaiken Israelin seurakunnan eteen: vangit ja otettiin, ja saalin, leirittiin Moabin joki on Jordanin tykönä Te-

13. Ja Moses, ja Pappi Eleazar, ja kaikki seurakunnan päämiehet menit heitä vastaan, ulos leiristä.

14. Ja Moses vihastui sodan päämiesten päälle; jotka olit päämiehet tuhannen ja sadan päällä, kuin sitte sodan joukoista tulit.

15. Ja Moses sanoi heille: ettekö te ole kaikki waimoja jättäneet elämään?

16. Kato, eikä ne kääntyneet Israelin lapsia Bileamin neuvoista, syndiä tekemään 4. Mos. 24: 14. Vapin vastaan Beorin ajassa: ja rangailtus tuli 4. Mos. 24: 14. Kanjan päälle.

4 Mos. 24: 14. Luku 25: 2. 2 Per. 2: 15.
 17. Niin lyökit nyt kuoliari kaikki miehenpuoli lasten seasa: ja kaikki waimot, kuin miehen tundenet ja miehen kansa maamet ovat, lyökit myös kuoliari. Duom. 21: 11.

18. Mutta kaikki waimonpuoli lapsista, jotka ei ole mieistä tundenet, eikä maamet miehen tykönä, sallikat elää teidän edesänne.

19. Ja pyyhkät ulkona leiristä seigemän päivää, kaikki joka hengen tappanut on, eli tapettuun sattunut; että te puhdistatte teitä kolmandena ja seigemändenä päivänä, ynnä niiden kansa, jotka te sangit otitte. 4 Mos. 19: 16.

20. Ja kaikki waattet, ja kaikki nahkakalut, ja kaikki jotka ruohen karvoista tehdyt ovat, ja kaikki puu-astiat pitää teidän puhdistaman.

21. Ja Pappi Eleazar sanoi sota-joukolle, jotka sodasa ollet olit: tämä on lain sääty, jonga 4. Mos. 24: 14. on käsketty Moseselle:

22. Alinaastansa kullan, hopean, wafken, raudan, tinan ja plivyn:

23. Ja kaikki kuin tulen kärssi, pitää teidän käyttämän tulen läpi, ja puhdistaman ne: kuitenkin pitää se eroituswedellä kirkkari tehtämän. Mutta kaikki se, joka ei tulda kärssi, pitää teidän käyttämän weden läpi.

24. Ja teidän pitää seigemän waat-tenne seigemändenä päivänä, niin te tuletta puhtayi: sitte teidän pitää tuletman leiriin.

25. Ja 4. Mos. 24: 14. puhui Moseselle, sanoden:

26. Tue fangittuiden saalis sekä ihmisiä että eläimistä: sinä ja Pappi Eleazar, ja ylimmäiset Kansan Isät.

27. Ja anna heille puoli saalista, jotka sotaan menit ja sotinet ovat, ja toinen puoli kaikelle Kansalle.

1 Sam. 30: 24.

28. Ja sinun pitää ylöndämän HERRalle sotamiehistä jotka sodassa olit, aina viidestä sadasta yhden sielun, ihmisistä, eläimistä, aaseista ja lamboista.

29. Siitä puolesta osasta, kuin heidän tuli, pitää sinun ottaman ja andaman Pappille Eleazarille, ylönyperä HERRalle.

30. Waan siitä puolesta, kuin Israelin lasten tuli, pitää sinun aina viidestäkymmenestä ottaman yhden niistä ote-tuista, ihmisistä, karjasta, aaseista ja lamboista, ja kaikista eläimistä: ja sinun pitää ne andaman Lewitaille, jotka wartioivat HERRAN majaa.

31. Ja Moses ja Pappi Eleazar teit, niinkuin HERRA oli käskenyt Mosexelle.

32. Ja se saalis kalu kuin jäänyt oli, siitä kuin sotawäki ryöstänyt oli; oli kuusi sataa tuhatta, ja wiisi kahdeksattakymmeniä tuhatta lammasta;

33. Kari kahdeksattakymmeniä tuhatta nautaa;

34. Yri seikemättäkymmeniä tuhatta aasia;

35. Wainowäkeä, jo kkaei ollet miehen kausa maannet, oli kari neljättäkymmeniä tuhatta sielua.

36. Ja sen puolen, joka heidän tuli, jotka sodassa ollet olit, luku oli: kolme sataa tuhatta, seikemän neljättäkymmeniä tuhatta, ja wiisi sataa lammasta.

37. Siitä tuli HERRalle kuusi sataa ja wiisi kahdeksattakymmeniä lammasta.

38. Niin myös kuusi neljättäkymmeniä tuhatta nautaa: ja siitä HERRalle kari kahdeksattakymmeniä.

39. Niin myös kolmekymmeniä tuhatta, ja wiisi sataa aasia: ja siitä tuli HERRalle yri seikemättäkymmeniä.

40. Niin myös ihmisten sieluja kuusitoistakymmeniä tuhatta: ja niistä

tuli HERRalle kari neljättäkymmeniä sielua.

41. Ja Moses andoi sen HERRA ylönyuhrin osan Pappille Eleazarille, niinkuin HERRA oli hänelle käskenyt.

42. Mutta siitä toisesta puolesta, kuin Moses Israelin lapsille jata- oli sotamiehildä;

43. Se puoli kuin Kansalle tuli, oli kolme sataa tuhatta, seikemän neljättäkymmeniä tuhatta, ja wiisi sataa lammasta;

44. Kuusi neljättäkymmeniä tuhatta nautaa;

45. Kolmekymmeniä tuhatta ja sataa aasia;

46. Ja kuusitoistakymmeniä tuhatta ihmisten sielua.

47. Ja Moses otti siitä puolesta osasta, joka Israelin lasten oli, yhden viidestäkymmenestä, sekä ihmisistä että eläimistä, ja andoi sen Lewitaille, jotka wartioivat HERRAN majaa: niinkuin HERRA oli Mosexelle käskenyt.

48. Ja ne jotka asetetut olit sotawäestä tuhannen päälle; tuhannen satain päämiehet, ne menit Mosexen työh.

49. Ja he sanoit hänelle: sinä palvelias ovat lutenet sotajoukon, ja meidän allamme olit, ja ei sinä yhtäkän puntu.

50. Ja tuomme HERRalle lahjoja senjälkeen kuin kukin löynnyt on, kullaisia kaluja, käsi rengaita, rannerengaita, formuria, korwarengaita, seikkaita, että meidän sielumme seurettaisiin HERRAN edessä.

51. Niin Moses ja Pappi Eleazar otit heidän kullaan kaikkinaisissa kappaleissa.

52. Ja kaikki ylönyuhrin lutsa jonga he HERRalle uhraisit, oli kuusitoistakymmeniä tuhatta, seikemän sataa ja wiisikymmeniä sikliä, tuhannen satain päämiehildä.

53. Sillä sotawäki oli ryöstämään ikkunin edestänsä.

54. Ja Moses ja Pappi Eleazar otit kullaan tuhannen ja satain päämiehildä, ja he weit sen seurattaman majaan, Israelin lapsille muistettavaksi HERRAN eteen.

32. Lufu.

Rubenin ja Gadin lapset saavat Gileadin.

Rubenin lapsilla oli sängen paljo karjaa, ja Gadin lapsilla oli myöskin suuri joukko karjaa: ja he näit Jaeferin ja Gileadin maan, että se oli senelias karjan laiduun.

2. Sentähden tulit Gadin lapset ja Rubenin lapset ja puhuit Moſerelle, ja Papille Eleazarille, ja Kansan Päämiehille, sanoden:

3. Alharoth, Dibon, Jaefer, Nimra, Heben, Eleale, Seban, Mebo ja Beon,

4. Se maa, jona HERRA on lyönyt Iſraelin Kansan edessä, on ſowelias maan karjalle, ja meillä ſinun palvelus on karjaa.

5. Ja he (wielä) sanoit: jos me olemme armon löytänet ſinun edessä, ja olemme ſinun palvelioilles tämä maa annettu: ettes meidän ammaisi mennä Jordanin ylihe.

6. Moſes sanoi Gadin ja Rubenin lapsille: pidäisikö teidän welſenne meidän sotaan, ja teidän pitäis tähän maahan?

7. Niin te käännätte Iſraelin laſten edessä, ettei heidän pitäisi menemään ylihe ſiihen maahan, jona HERRA on andoi?

8. Niin teit myöskin teidän Iſänne, Iſaak minä lähetin heidän Gades Varsien kaſpomaan tätä maata.

9. Ja kuin he tulit Eſkolin ojan yli, ja näit maan, käänsit he Iſraelin laſten sydämet; niin ettei he ſiihen maahan tahtonet mennä, jona HERRA on heille tahdoi anda.

4 Moſ. 13: 24, 28.

10. Ja HERRAN wiha julmiſtui ſinä päivänä, ja hän wannoit, sanoden:

11. Tämä kansa joka Egyptiſtä lähtenyt on, kahdenkymmenen wuoden waukka ja ſen ylihe, ei ſuingan pida näin ſitä maata, jona minä Abrahamalla, Iſaacilla ja Jacobilla wannonut olen, ettei he minua uskollieſi ſeurant:

4 Moſ. 14: 28, 2c. 5 Moſ. 1: 35.

12. Paſſi Salebi Zephunnen Keniſin poika, ja Joſua Numin poika: he uskollieſi ſeuraiſit HERRAA.

13. Niin HERRAN wiha julmiſtui

Iſraeliſa, ja laſti heidän menemään korpeen ſinne ja tänne neljäkymmeneri wuodexi, ſiihenäſti, kuin kaikki ſe ſukukunda hukki, joka HERRAN edessä pahaa tehnyt oli.

14. Ja kaſo, te oletta noſuet teidän Iſänne ſiaan, ſyndiſten joukko, liſämään wielä HERRAN wihaan julmutta Iſraelia waſtan.

15. Sillä jos te teitämme käännätte hänestä pois, niin hän anda teidän enemmän aikaa wiipyä korwefa, ja niin te turmelette kaiken tämän Kansan.

16. Niin he käwit edes, ja sanoit: me rakennamme ainoaſtanſa tähän piſhatoita meidän karjallenne, ja kaupungeita meidän lapsillemme.

17. Mutta me tahdomme olla joudukkat waruſtettuna käymään Iſraelin laſten edellä, ſiihenäſti että me jobdattamme heitä ſieillensä; waan meidän lapsemme owat niifä wahwoiſa kaupungeiſa maan aſuwaſten tähden.

18. En me myöskin palaja meidän huoneiſſimme, ſiihenäſti että Iſraelin lapset iſkeſin ſaawat perindönsä.

19. Sillä en me tahdo heidän kansansa peria ſillä puolen Jordanin eli edembä; waan meidän perindömmme olkon tällä puolella Jordania itään päin.

20. Ja Moſes sanoi heille: jos te tämän teette, että te hangitette teitämme sotaan HERRAN edessä;

Jof. 1: 13, 1c.

21. Niin menſät HERRAN edessä Jordanin ylihe, jokainen kuin teiſtä hangittu on, ſiihenäſti että hän ajaa kaikki wiſhollieſenſa pois kaſwoiſa edestä:

22. Ja maa tulee HERRAN edessä alammaiſeri: ſitte pitä teidän palajaman ſälleſä, ja oleman wiattomat HERRAN ja Iſraelin edessä; ja niin tämä maa on teidän omanne HERRAN edessä.

23. Mutta jos et te niin tee, kaſo, niin te rifotte HERRAA waſtan; ja teidän pitä tietämän teidän riforemme, että ſe käſittä teidän.

24. Niin rakendakat ſiis kaupungeita teidän lapsillemme, ja piſhatoita teidän karjallenne, ja tehkät niinkuin te ſanoitte.

25. Gadin ja Rubenin lapset sa-

noit Mojeselle: sinun palvelias tekewät niinkuin minun Herrani on käskenyt.

26. Meidän lapsemme, emändämme, tawaranne ja kaikki meidän karjamme, pitä jäämään Gileadiin kaupungeihin.

27. Mutta me sinun palvelias lähdemme kaikki yhdessä joukossa hangittuna jotaan HERRAN edessä, niinkuin minun Herrani sanouit on. Jos. 4: 12.

28. Niin Moses käski heidän puolestaansa Pappia Eleazarita, ja Josuata Nunin poikaa, ja Israelin lasten sukukundain ylimmäisiä Jää;

29. Ja sanoi heille: jos Gadin ja Rubenin lapset menevät teidän kanssanne Jordanin ylige, kaikki hangittuna jotaan HERRAN edessä, ja te saatte kaiken maan alanne; niin andakat heille Gileadin maa omaksi.

30. Waan jos ei he mene hangittuna teidän kanssanne, niin pitä heidän perimän teidän kanssanne Canaan maalla.

31. Gadin ja Rubenin lapset wastaitsit, ja sanoit: niinkuin HERRA on puhunut sinun palvelioilles, niin me teemme.

32. Me menemme hangittuna HERRAN eteen Canaan maalle, ja omistamme meidän perindösamme tällä puolella Jordanin.

33. Niin Moses andoi Gadin ja Rubenin lapsille, ja puolelle Manassin Josefhin pojan sukukunnalle, Sihonin Amorealaisien kuningain valdattun: ja Djin Basanin kuningain valdattun: maan kaupungeinensa, jotka niissä maan ääriä ympärillä olit.

2 Mos. 3: 12, 13. Jos. 13: 8. Luku 22: 4.

34. Ja Gadin lapset rakensit Dibonin, Atharethin, Aroerin,

35. Atharoth-Sophanin, Jaesarin, Joghbanin,

36. Bethnimran, ja Betharan, wawat kaupungit, ja pihatot.

37. Rubenin lapset rakensit Hesbonin, Elealin, Kirjathaimin,

38. Ja Nebon, BaalMeenin, MusabetSemin, ja Sibaman: ja annoit niille kaupungeille nimet, kuin he rakensit.

39. Ja Machirin, Manassin pojan

lapset, menit Gileadiin ja woitit se ja ajoit ulos Amorealaiset, jotka siellä asuit.

1 Mos. 50: 23.

40. Niin Moses andoi Machirin Manassin pojalle Gileadiin, ja hän asui siellä.

41. Mutta Jair Manassin poika meni, ja woitit heidän maan kylän, josta hän kutsui Jairin kylä.

5 Mos. 3: 14.

42. Meni myös Nobah, ja woiitti Chenatin tyttärenensä, ja hän kutsui sen Nobahyi nimestänsä.

33. Luku.

Israelin lasten matkusturet Namesestä Jordanin asti. Cananealaiset häwitetään.

Nämät owat Israelin lasten matkusturet, jotka lähtivät Egyptiin maahan joukkoinsa jälkeen, Mojesen ja Aaronin kautta.

2. Ja Moses kirjoitti heidän matkusturensa, niinkuin he matkustit HERRAN käskyn jälkeen. Ja nämät owat heidän matkusturensa heidän lähdöstänsä jälkeen.

3. Ja he matkustit Namesestä wadendenätoistakymmenendänä päivänä sinuunmaisenä kuunkautena: toisena päivänä Bääpääisestä, lähtivät Israelin lapset ulos korkian käden kautta, kaikki Egyptiläisten nähden.

2 Mos. 12: 37. Luku 14: 8.

4. Ja Egyptiläiset hautaisit kaikkensa, jotka HERRA heidän seurasansa lyönyt oli: ja HERRA oli maahan andanut dnemien kähdä heidän jumalittensa ylige.

2 Mos. 12: 12.

5. Koska Israelin lapset olit wadannet Namesestä, niin he siotit itseänsä Suchothiin.

6. Ja matkustit Suchothiin, ja siotit itseänsä Ethamiin, joka on kerkon äärellä.

2 Mos. 13: 20.

7. Ja he matkustit Ethamiista, ja palaisit Bahirothin laayon julle, ja on BaalZephonia päin, ja siotit itseänsä Migdolin kohdalle.

2 Mos. 14: 2.

8. Ja he matkustit Bahirothin edestä ja käwit keskellä merta korpeen: matkustit kelme päiväkundaa Ethamkerwesa, ja siotit itseänsä Maraahan.

2 Mos. 14: 22. Luku 15: 23.

9. Ja he matkustit Marahsta ja nitit Elimiin: ja Elimissä oli kivi-
niskakymmenmä lähdeettä, ja seikemän-
niskakymmenmä palmpuunta, ja sioitit igen-
sä siellä. 2 Mos. 15: 27.
10. Ja he matkustit Elimistä, ja
sioitit igensä punaisen meren tygö.
11. Ja he matkustit punaisen me-
ren tygöä, ja sioitit igensä Simin
korpeen. 2 Mos. 16: 1.
12. Ja he matkustit Simin kor-
peesta, ja sioitit igensä Dophkaan.
13. Ja he matkustit Dophkasta, ja
sioitit igensä Alluüiin.
14. Ja he matkustit Alluüistä, ja
sioitit igensä Raphidimiin, ja siinä ei
ollut kansielle wettä juoda.
2 Mos. 17: 1.
15. Ja he matkustit Raphidimistä,
ja sioitit igensä Sinain korpeen.
2 Mos. 19: 1.
16. Ja he matkustit Sinain kor-
peesta, ja sioitit igensä himehaudoille.
4 Mos. 11: 34.
17. Ja he matkustit himehaudoilta,
ja sioitit igensä Hazerethiin.
4 Mos. 11: 35.
18. Ja he matkustit Hazerethista,
ja sioitit igensä Rithmaan.
19. Ja he matkustit Rithmaasta,
ja sioitit igensä Rimon Pareziin.
20. Ja he matkustit Rimon Pare-
zista, ja sioitit igensä Libnaan.
21. Ja he matkustit Libnasta, ja
sioitit igensä Riffaan.
22. Ja he matkustit Riffasta, ja
sioitit igensä Kehelathaan.
23. Ja he matkustit Kehelathasta,
ja sioitit igensä Sapherin wuorelle.
24. Ja he matkustit Sapherin wuo-
relta, ja sioitit igensä Haradaan.
25. Ja he matkustit Haradasta, ja
sioitit igensä Makehelothiin.
26. Ja he matkustit Makehelothista,
ja sioitit igensä Tahathiin.
27. Ja he matkustit Tahathista, ja
sioitit igensä Tarahn.
28. Ja he matkustit Tarahsta, ja
sioitit igensä Mitkaan.
29. Ja he matkustit Mitkasta, ja
sioitit igensä Sasmonaan.
30. Ja he matkustit Sasmonasta,
ja sioitit igensä Moseerethiin.
3 Mos. 10: 6.
31. Ja he matkustit Moseerethijä,
ja sioitit igensä Bene-Jaekoniin.
32. Ja he matkustit Bene-Jaekonista,
ja sioitit igensä Jorgidgadiin.
33. Ja he matkustit Jorgidgasta,
ja sioitit igensä Jothbathaan.
34. Ja he matkustit Jothbathasta,
ja sioitit igensä Abronaan.
35. Ja he matkustit Abronasta, ja
sioitit igensä Ezeongaberiin.
36. Ja he matkustit Ezeongaberista,
ja sioitit igensä Zimmin korpeen, se en,
Cades. 4 Mos. 20: 1.
37. Ja he matkustit Cadesesta, ja
sioitit igensä Horin wuorelle, joka on
Edomin maan rajoilla. 4 Mos. 20: 22.
38. Siinä meni Pappi Aaron Horin
wuorelle, ja Horan kätyn jälkeen, ja
kuoli siellä neljändäkymmenendää
wuotena; sittekuin Israelin lapset olit
lähtenet Egyptin maalda, ensimäisensä
päiwänä wiidennestä kuusta.
4 Mos. 20: 25, 26. 5 Mos. 32: 50.
39. Ja Aaron oli sadan ja kolmen-
kolmattäkymmenää wuotinen, kuoltuan-
sa Horin wuorella.
40. Silloin kuoli Arad Cananea-
laisten kuningas, joka asui etelään päin
Canaan maalla, että Israelin lapset
tulit olit. 4 Mos. 21: 1.
41. Ja he matkustit Horin wuorel-
ta, ja sioitit igensä Salmunaan.
4 Mos. 21: 4.
42. Ja he matkustit Salmonasta,
ja sioitit igensä Phnoniin.
43. Ja he matkustit Phnucnista, ja
sioitit igensä Dbothiin. 4 Mos. 21: 10.
44. Ja he matkustit Dbothista, ja
sioitit igensä Igimiin, lähes Abarimia,
Moabin rajoille. 4 Mos. 21: 11.
45. Ja he matkustit Igimistä, ja
sioitit igensä DibonGadiin.
46. Ja he matkustit DibonGadista,
ja sioitit igensä AlmonDiblataimiin.
47. Ja he matkustit AlmonDibla-
taimista, ja sioitit igensä Abarimin
wuorelle, Neben kohdalle.
48. Ja he matkustit Abarimin wuo-
relta, ja sioitit igensä Moabin kedoille,
Jordanin tygö, Jerihon kohdalle.
4 Mos. 22: 1.
49. Ja he sioitit igensä Jordanin

tygö hamaſta Beth-Jeſimothilta, niin Iſraelittimiin Moabin kedoille.

4 Moſ. 25: 1.

50. Ja HERRA puhui Moſerelle, Moabin kedoilla, Jordanin tykönä, Jerihon kohdalla, ſanoden:

51. Puhu Iſraelin lapſille, ja ſano heille: koſta te oletta tullet Jordanin yllyſe Canaan maalle:

52. Niin teidän pitä kaiſki ſen maan aſunvaiſet teidän edeſtänne aja-man pois, ja kaiſki heidän maalau-reuſa, ja waletut kumvanſa hukutta-man, ja kaiſki heidän korkeuſenſä hä-wittämän:

2 Moſ. 23: 32.
5 Moſ. 7: 2, 5. Joſ. 11: 12.

53. Ja niin teidän pitä maan o-miſtaman ja aſuman ſinä: ſillä teille olen minä maan andanut omiſtarenne ſen.

54. Ja teidän pitä maan jakaman arwalla teidän ſukukunnillen. Joita niſiambi on, niille pitä teidän enämbi andaman perimöreyenſä, ja joita wä-hembi on, niille vähemmän perimöre-yeuſä: kuin arpa langee kullengin, niin pitä hänen ſen ottaman: teidän Iſäin-ne ſukukundain jälkeen pitä teidän pe-rimän.

4 Moſ. 26: 55. Joſ. 14: 2.

55. Mutta jollet te maan aſunvaiſia aja ulos teidän edeſtänne, niin pitä ne kuin te heijä jätätte, oleman teille niinkuin orjantappurat teidän ſilmifän-ne, ja keihäs teidän kyljeſänne: ſillä hei-dän pitä ahdiſtaman teitä ſillä maalla, kuſa te aſutta. Joſ. 23: 13. Doom. 2: 3.

56. Niin tapahtum, että minä teen niin teille, kuin minä aiwoin heille tehdä.

31. LUKU.

Maan rajat ja jakajain nimet.

Ja HERRA puhui Moſerelle, ſanoden:

2. Käſke Iſraelin lapſille, ja ſa-no heille: koſta te tulette Canaan maalle; niin pitä ſe maa oleman ſe, joka teille perimiſeri langee: (nimit-täin) Canaan maa rajainſa jälkeen.

3. Etelän puoli pitä rupeman Zin-nin korveſta Edemin tyköä; niin että teidän rajanne etelään päin, pitä ole-man ſuolaiſen meren ääreſtä, joka itään päin on.

Joſ. 15: 1. 1 Moſ. 14: 3.

4. Ja ſe raja pitä teille käymä-ymbäri eteläſtä Akrabimiu paltaa ma-den, ja menemän Sinniin, niin että ſen ulokäynninen etelän puolelta GadesVarneaan päin; että ſe ulokä-ſazar Adariin, ja mence Aſmoniin.

5. Sitte pitä rajan menemän ymbäri Aſmonijſta Egyptin wirtaan aſti niin että ſen loppu on mereſä.

6. Mutta raja ländeen päin, pitä oleman teille ſuuri meri: ſe pitä etelä-man teidän maanne ääri ländeen päin.

7. Ja tämä pitä raja pohjaa päin oleman: teidän pitä määrämän ſuure-ta mereſtä hamaan Horin wuoreen aſti.

8. Ja Horin wuoreſta määrämän ſiihenäſti että Hamathiin tullan, m- että hänen loppunſa on Zedadan rajaſi.

9. Ja ſe raja mengän Ziphroniin, ſen loppu olkon HazarEnanin tyköä. Se olkon teidän rajanne pohjaiſta päin.

10. Ja pitä myös määrämän teidän rajanne itään päin, Enaniſta m- Zephamahan.

11. Ja ſe raja mengän alaſpäin Zephamaſta IſblaAliniin aſti, idän puo-leen: Sitte juoſkan alaſpäin, ja men-gän Einerethin meren ſiwea idän puo-leen.

12. Ja tullan raja alaſ Jordanin päin, ja ſen loppu olkon ſuolainen me-ri. Sen pitä oleman teidän maanne rajoinenſa jokatahelta.

13. Ja Moſes käſki Iſraelin lap-ſille, ja ſanoi: tämä on maa, jona teidän pitä jakaman keſtenänne arwala, jona HERRA käſki anda niille yhdeyälle ſukukunnalle, ja ſille puolell ſukukunnalle:

14. Sillä Rubenin laſten ſukukun-da, heidän Iſäinſä huonen jälkeen, ja Gadin laſten ſukukunda heidän Iſäinſä huonen jälkeen, ja puoli Manaſſen ſuku-kundaa, owat jo ottanet heidän eſanſa

4 Moſ. 32: 33.

15. Niin owat ne kari ſukukundaa, ja ſe puoli ſukukundaa ſaanet heidän perimödeſanſa, tälle puolen Jordanin, Jerihon kohdalle itää päin.

16. Ja HERRA puhui Moſerelle, ſanoden:

17. Nämät owat mieſten nimet,

ta maan pitä teille jakaman: Bappi
kazar ja Joſua Nunin poika.

Jof. 14: 1. Luku 21: 1.

18. Siihen pitä myös teidän otta-
man yhden päämiehen jokaiſeſta suku-
unnaſta, maata jakamaan.

19. Ja nämät ovat mieſten nimet:
andaman ſukukunnaſta, Caleb Jephun-
in poika.

20. Simeonin laſten ſukukunnaſta,
Amiel Amihudin poika.

21. Ben-Jaminin ſukukunnaſta, Eli-
ſhilon poika.

22. Danin laſten ſukukunnan pää-
miehen, Buchi Joſgin poika.

23. Joſephin lapſiſta, Manaffen ſu-
kunan päämiehen, Daniel Ephodin
poika.

24. Ephraimin laſten ſukukunnan
päämiehen, Kemuel Siphin poika.

25. Sebulonin laſten ſukukunnan
päämiehen, Eliſaphan Parnachin poika.

26. Jaſſcharin laſten ſukukunnan
päämiehen, Balthiel Uſſan poika.

27. Aſſerin laſten ſukukunnan pää-
miehen, Ahihud Selomin poika.

28. Naphtalin laſten ſukukunnan
päämiehen, Debabel Amihudin poika.

29. Nämät ovat ne kuin HETra
ſanoo on, Iſraelin laſten perindöſä
jakamaan Canaan maalla.

35. Luku.

1. Eſi wapa- kaupungeiſta, ja tapaturmaikſen
ja eſi-walailaiſten mieſtappaitten tutkin-
noſta ja rangaiſureſta.

1. HETra puhui Moſexelle, Moabin
maalla, läſnä Jordania Jerihon
maalla, ſanoden:

2. Käſte Iſraelin laſten anda Lewi-
kaupungeita aſuarensa, heidän
perintöſtänſä: niin myös eſi-kaupungit
niiden ympärillä andakat Lewitaille.

Jof. 21: 2.

3. Että he aſuiſit kaupungeiſa, ja
olivat eidän karjansa, tawaransa ja
kylämiſſet eläimenſä eſi-kaupungeiſa.

4. Eſi-kaupungein laviuſt kuin tei-
sän pitä andaman Lewitaille, pitä ole-
man tuhannen kynnärätä kaupungin
maalla uſto, kaikki ympärinſä.

5. Kūn teidän pitä mittaman kau-
pungeiſa eidän puolelle kaxi tuhatta kyy-

närätä: ja etelän puolelle kaxi tuhatta
kynnärätä, ja lännen puolelle kaxi tu-
hatta kynnärätä, ja pohjan puolelle ka-
xi tuhatta kynnärätä, että kaupungi
keſkellä oliſ. Se pitä oleman heidän
eſi-kaupunginſa.

6. Ja niiden kaupungein ſeaſa kuin
te annatte Lewitaille, pitä teidän an-
daman kuusi wapakaupungita, että ſe
joka jongun kuoliaksi lyö, pakeniſt nii-
hin. Vielä päälliſexi pitä teidän an-
daman heille kaxiwiidettäkymmendä
kaupungita;

5 Moſ. 4: 41, 1c.
Jof. 20: 2, 1c. Luku 21: 3.

7. Niin että kaikkianſa kaupungei-
ta kuin te annatte Lewitaille, tulee
kahdeksan wiidettäkymmendä, eſi-kaupun-
geinſa.

8. Ja ne kaupungit kuin te annat-
te Iſraelin laſten omaiſudeſta, pitä heil-
le annettaman enämbi ſildä, jolla paljo
on, ja wähembi ſildä, jolla wähembi
on: igekukiu perimiſenſä jälkeen, joka
hänelle jaettu on, pitä andaman Lewi-
taille kaupungeiſtänſa.

9. Ja HETra puhui Moſexelle, ſa-
noden:

10. Puhu Iſraelin lapſille, ja ſano
heille: tulduanne Jordanin yliſe Ca-
naan maalle:

11. Pitä teidän waligeman teillen-
ne kaupungeita, jotka teille wapat
kaupungit oleman pitä: joiſinga tap-
paja paetkan, ſe kuin jongun tapatur-
maſta kuoliaksi lyö. 5 Moſ. 19: 2, 1c.

12. Ja pitä ſenkaltaiſet wapakau-
pungit oleman teidän ſeaſanne, weren
koſtajan tähden: ettei tappajan pidi
kuoleman, ſiihenäſti että hän koko ſeu-
rakunnan oikeuden edeſä on ſeiſenut.

13. Ja ne kaupungit, kuin teidän
andaman pitä, pitä oleman teille kuusi
wapakaupungita.

14. Kolme kaupungia pitä teidän
andaman tälle puolen Jordanin, ja
kolme Canaan maalle: ne pitä oleman
wapaus-kaupungit.

15. Sekä Iſraelin lapſille, että muu-
kalaiſille ja huonekundaſille heidän ſea-
ſanſa, pitä ne kuusi kaupungia ole-
man, pakoa warten; että ſiinne pakeniſt
kukaiſkänä jongun ſielun tapaturmai-
ſeſti lyö.

16. Joka jongun lyö rautaisella asella, niin että hän kuolee, hän on miehen tappaja: sen miestappajan pitää totisesti kuoleman.

¹ Mos. 9: 6. ² Mos. 21: 12.

17. Jos hän paiskaa jongun kivellä kuin hänen kädesänsä on, josta kuolla taitan, ja se kuolee, niin hän on miehen tappaja; ja pitää totisesti kuoleman.

18. Jos hän lyö händä jollakulla pimasella, josta taitan kuolla, ja se kuolee, hän on miehen tappaja; ja pitää totisesti kuoleman.

19. Weren kostajan pitää ike tappaman miehentappajan: kohdateansa händä, pitää hänen se kuolettaman.

20. Jos hän syöree hänen wihasta, taikka paiskaa händä wäijymisellä, niin että hän kuolee;

⁵ Mos. 19: 11.

21. Taikka wihasta lyö händä kädellensä, niin että hän kuolee, niin pitää sen totisesti kuoleman, joka hänen löi: sillä hän on miehen tappaja. Weren lähimäinen lango pitää tappaman hänen, kohdateansa händä.

22. Mutta jos hän syöree hänen tapaturmasta ilman wihasta, taikka heittä jotakin hänen päällensä ilman wäijymystä:

² Mos. 21: 13.

23. Taikka heittä händä kivellä josta kuolla taitan, ja ei sitä nähnyt, niin että hän kuolee; ja ei ole hänen wihamieheisä, ei myöös hänelle mitään pahaa aikoinut:

24. Niin pitää Kansan duomigeman lyöjän ja weren kostajan wälillä, näiden oikeitten jälkeen.

25. Ja Kansan pitää wapahtaman miehen tappajan, weren kostajan kärsijä, andaden hänen tulla Wapakaupunkiin jälleen, johonga hän pakeni: ja siellä pitää hänen oleman ylimmäisen Papin kuolemaan asti, joka pyhällä öljyllä woideksti on.

26. Mutta jos miehen tappaja rohkeasti menee wapakaupunginsa rajain ylige, johonga hän paennut on;

27. Ja weren kostaja löytä hänen ulkona wapakaupunginsa rajoista: ja lyö hänen kuoliaksi, niin ei pidä hänen sen weren syypää oleman:

28. Sillä hänen piti wapakaupun-

giansa oleman ylimmäisen Papin kuolemaan asti: ja ylimmäisen Papin kuoleman jälkeen tuleman perindömaalle ja jälleen.

29. Nämät pitää oleman teille teidän lapsillenne oikeiden säädryi, ja kisa teidän asumasioisanne.

30. Joka lyö jongun kuoliaksi, miehen tappaja pitää tapettaman tekijättin suun jälkeen: ja pyri todistaa ei pidä sielua waistan täysi todistus kuoleman, kuolemaan.

⁵ Mos. 17: 6. ¹ Luku 19: 15. ¹ Warrh. 18: 1. ¹ Joh. 8: 17. ² Cor. 13: 1. ¹ Hebr. 10: 29.

31. Ja ei teidän pidä ottaman tätän hindaa miehen tappajan heedeistä, joka ike pahudeista on kuoleman takaan saattanut; sillä hänen pitää totisesti kuoleman.

32. Ja ei pidä teidän yhtäkän hindaa ottaman sildä, kuin wapakaupunkiin paennut oli; niin että hän jälleen asumaan maalle ennen kuolemata.

33. Ja alkät saastuttaa maata, josta te asutte; sillä se joka weree wikapää on, hän saastuttaa maata, ja maa ei taita puhdistetta weree, joka siihen wuodatettu on, muutoin kuin sen weren kautta, josta sen wuodattanut on.

¹ Mos. 9: 4.

34. Alkät te saastuttaa maata, josta te asutte, josta myös minä asun; sillä minä olen HERA, ja asun Israelin lasten seasa.

36. LUKU.

Käli tytärten huolemiseksä jollekulle omaisus sukukunnajansa.

Ja ylimmäiset Isät, Gileadin lasten sugusta, Machirin pojain, joka Manassien poika, Josephin lasten sugusta, käwit edes: ja puhuit Moosetta ja Israelin lasten ylimmäisten Isänpäämiesten edessä:

2. Ja sanoit: HERA käski minua Herrani, jaksaa maan arwalla Israelin lapsille perittäwäxi. Ja sinä minua Herrani olet käskennyt HERAN kautta, meidän welschemme Zelophadin perimöyren anda hänen tyttäriksensä.

¹ Mos. 26: 55. ¹ Luku 27: 1, 8. ¹ Jos. 17: 3, 10.

3. Jos joku Israelin sugusta etä

ää emännärensä, niin tulee heidän siinänsä vähemminäri, meidän Isäim-
perimöistä, ja tulee sen sugun perim-
yksen työ, kühunga he tulewat: ja
tulee meidän perimyksenne arpa-
koti.

4. Koska Israelin lasten ilowuosi tu-
si, niin tulee heidän perindönsänsä sen
perimyksen, johonka he tulewat;
tulee meidän Isäimme perimys
koti, heidän perinnöitänsä.

3 Mos. 25: 13.

Niin käski Moses Israelin lap-
sien käskyn jälkeen, ja sa-
Josephin lasten suku on oikein
ant.

Tämä on se kuin Herra käski
Manassin tyttärille, ja sanoi: huol-
teidän he tahtowat; kuitenkin
he huolewat Isäinsä suku-
langoille.

Sei Israelin lasten perimys lan-
goudesta sugusta niin toiseen: sillä
Israelin lasten seasa pitää rip-

puman kiinni Isäinsä sukukunnan pe-
rimyysä.

8. Ja kaikki tyttäret, joilla peri-
mys on Israelin lasten sugusa, pitää
huoleman jollekulle Isänsä sugun lan-
golle, että jokin Israelin lasten sea-
sa pidäis Isänsä perimyksen;

9. Ja ettei yri perindönsä langessi
yhdestä sukukunnasta toiseen; mutta jo-
kainen rippukan omasa perimyksensä
Israelin lasten sukuin seasa.

10. Niinkuin Herra käski Mose-
selle, niin teit Zelophchadin tyttäret.

11. Mahela, Thirza, Hogla, Milka,
Noa, Zelophchadin tyttäret, huolit se-
täinsä pojille.

12. Ja tulit emänni niille kuin olit
Manassin Josephin pojan sugusta; niin
pysyi heidän perimyksensä sillänsä lan-
goudestansa, heidän Isänsä sukukunnasa.

13. Nämät owat ne käskyt ja oikeu-
det, joita Herra Mosesen kautta käski
Israelin lapsille, Moabin kedoilla, Jer-
danin tykönä, Jerihon kohdalla.

Mosesen Neljännen Kirjan loppu.

DEUTERONOMION.

Viides Mosesen Kirja.

1. Luku.

1. Mosesen puhe. Kansan matkusturet, duo-
marit, walojat, toitelemattomuus,
rangaisuus.

Nämät owat ne sanat, kuin Moses
puhui koko Israelille, tällä puo-
Jordanin, korwesa, sillä kedolla
meren meren kohdalla, Paranin, ja
Sinin, ja Sabanin, ja Dazerethin
Desababin waihella:

2. Hirtoitakymmenenä päiväkuudaa
Sina: jita tietä Seirin wuoren
kanta, niin Cades Barneaan asti.

3. Ja se tapahui neljändäkym-
menenä wuonna, ensimmäisenä päi-
vä, ensimmäisellä kuukaudella toista-
kuudena; että Moses puhui Israe-
lin lapsille, kaikki kuin Herra hänen
käski kalle puhua:

4. Sitten hän oli lyönyt Sicho-
n Ammaalaisen kuningaan, joka sei-

bonisa asui: niin myös Ogin Wasanin
kuningaan, joka Astarothisa edreisä asui.
4 Mos. 21: 24. luku 21: 33.

5. Tällä puolen Jordanin, Moabin
maalla, rupeis Moses selittämään tä-
tä lakia, ja sanoi:

6. Herra meidän Jumalamme pu-
hui meille Horebisa, sanoden: te olette
jo tyllä lamwan ellet tällä wuorella.

7. Käändäkät teitänne ja wengät
matkaan Amoralaiisten wuorelle, ja
kaikkein heidän läsnä asuwaiensa ty-
kö, kedoilla, wuorella ja laayosa ete-
lään päin, ja meren satamisa: Canaan
maalle ja Libanoniin, hamaan sen suu-
ren Phratin wirran työ.

2 Mos. 23: 31.

8. Sago, minä annoin teille maan,
joka on teidän edesänne: wengät ja o-
mistakat se maa, niinkuin Herra tei-
dän Jilleme Abrahamille, Isächille

ja Jacobille vaimoi, andarensa sen heille ja heidän siemenellensä heidän jälkeensä.

1 Mos. 15: 18. Euta 17: 8.

9. Niin minä puhuin teille silloin, sanoden: en minä voi yrittäni kanda teitä:

2 Mos. 18: 18.

10. Sillä HERRa teidän Jumalanne on lisännyt teitä, niin että te tänapänä olette niin monda, kuin tähdet taiwasa.

11. HERRa teidän Häinne Jumala lisätkön teitä vielä monda tuhatta kertaa enä, ja sumatkon teitä, niinkuin hän teille sanonut on.

12. Kuinga minä yrittäni woin kanda, senkaltaisen waiwan, kuorman ja riidan teillä?

13. Valitkat teistäne toimelliset ja ymmärtäväiset miehet, jotka teidän sugustanne tutut ovat, ja minä asetan heitä teidän päämiehixenne.

14. Niin te vastaisitte minua, sanoden: se on hyvä asia, josta puhut tehdyäes.

15. Niin otin minä ne ylimmäiset teidän sugustanne, toimelliset ja tutut miehet, ja asetin teille päämiehixi, tuhannen, sadan, wiidenkymmenen ja kymmenen päälle, ja esimiehixi teidän sukunne.

16. Ja minä lästin teidän duomareillemme silloin, sanoden: kuulka teidän weljejänne, ja duomitka oikein jokaisen miehen ja hänen welsensä waihella, ja hänen muukalaisensa waihella.

Job. 7: 24.

17. Ei teidän pida kagoman yhdengän muodon jälkeen duomiosa: waan kuulka niin sitä piendä, kuin suurtafin: älkät peljätkö Kenengän muotoa: sillä duomio on Jumalan: Waan se asia kuin teille on raskas, andakaa tulla minun eteeni, kuullayeni sitä.

3 Mos. 19: 15. 5 Mos. 16: 19.
2 Aika R. 19: 6. San. 1: 18: 5. Euta 24: 23.
Euta 28: 21. Jac. 2: 9.

18. Ja minä lästin teitä siihen aikaan, kaikista kuin teidän tekemän piti.

19. Niin me läximme Horebista, ja waelximme kaisen sen suuren ja hirmuisen korwen läpi, kuin te nähnet olette, Amorealaisien nuoren tiellä, niinkuin HERRa meidän Jumalamme

meille läski. Ja tulimme Gades Dneaan.

20. Niin sanoin minä teille: telette tullet Amorealaisien nuoreen eijonga HERRa meidän Jumalamme anda meille.

21. Kaho sitä maata sinun edeijonga HERRa sinun Jumalas sinu andanut on, uene, ja omista se sinu niinkuin HERRa sinun Häis Jumal sinulle sanonut on: älä pelkä, älä hämmästy.

22. Ja te tulitta kaikki minun göni, ja sanoitte: lähettäkämme meidän edellämme wakoimaan maata: ja meille asiata ilmoittama ja tietä, jota meidän sinne mene pitä, ja kaupungeita, joihinga me tuleman pitä.

23. Ja se asia kelpais minulle: otin minä kaitoistakymmeniä meidän seastanne, jokaiesta sukunmyhden.

24. Kossa ne menit matkaansa, astuit nuorelle, ja tulit Eskolin oasti, niin waosit he sen.

4 Mos. 13: 3, 24.

25. Ja otit maan bedelmästä tänä, ja toit meille: ja ilmoitit asia, ja sanoit: maa on hyvä, jos HERRa meidän Jumalamme anda.

26. Mutta et te tahtonet men sinne; waan olitte wastahakoiset HERRan teidän Jumalanne sanalle;

27. Ja napisitte teidän majoisann ja sanoitte: HERRa on meille wihnen, ja on tuonut meitä nlos Egiptomaalda, andarensa meitä Amorealaisläsiin, hukutetta.

4 Mos. 14: 2

28. Kuhunga me menemme? meidän weljemme ovat peljättänet meidä sydämenne, sanoden: se kansa on su rempi ja pidempi meitä, ja ne kaupungit ovat suuret ja warustetut ta wasen asti: olemma me myös nähnä siellä Enatin pojat.

4 Mos. 13: 2

29. Ja minä sanoin teille: älkä hämmästykö, älkät myös peljätte heitä.

30. Sillä HERRa teidän Jumalanne käy teidän edellänne, ja soe teidän edestänne, niinkuin hän myi

huut on Egyptisä teille teidän sil-
läinne edesä;

31. Ja korvesa, josa sinä olet näh-
s, kuinga HETra sinun Jumalas on
ma landanut, niinkuin mies landa-
ntansa, kaikella sillä tiellä, jota te
hedanet oletta, siihenasti kuin te tälle
kalle tulitte.

32. Waan et te siitä lukua pitä-
s, nytöa HETran teidän Jumalan-
päälle;

33. Josa kävi tiellä teidän edel-
te, tiebustamaan leirin paikkaa, yöllä
sa, ojtottaden teille tietä kuin te kä-
s, ja päiwällä pilwesä.

34. Koska HETra kuuli teidän hui-
s, wihastui hän ja wannoi, sanoden:
Si yriskän tästä pahasta suku-

35. Si pidä näkemän sitä hywää
sa, jonga minä olen wannonut,
sa teidän Yllenne:

1 Mos. 14: 23. Eufu 26: 65. 5 Mos. 2: 14.
1 Mos. 95: 11.

36. Paigi Salebi Jephunnen poika,
sa näke sen, hänelle minä annan sen
sa, jonga päälle hän astunut on,
sa myös hänen lapsillensa, että hän
sa kullisesti seurais HETraa.

37. Ja HETra wihastui myös mi-
lle teidän tähtenne, ja sanoi: et sinä-
sa sinne tule.

4 Mos. 20: 12.
1 Mos. 27: 13, 14. 5 Mos. 3: 26, 27.
Eufu 4: 21. Eufu 34: 4.

38. Waan Josua Nuinin poika si-
sa palvelias, hän tulee sinne: wah-
sa händä: sillä hänen pitä asetta-
sa Israelin perimhyrensä.

39. Ja teidän lapsenne, jotka te sa-
sa te soalixi tulewan, ja teidän poi-
sa, jotka ei tänäpäinä tiedä hywää
sa pahaa, he tulewat sinne: ja minä
sa sen heille, ja heidän pitä sen
sa ostaman.

4 Mos. 14: 3.

40. Waan palaitkat te ja mengät
sa punaisen meren tietä.

41. Niin te wastaisitte ja sanoitta
sa: me olemme rikkonet HETraa
sa: me menemme ja sodimme,
sa HETra meidän Jumalamme
sa kullenyt on. Koska te siis wal-
sa, jokatnen sotaaseinensa, ja
sa menitte wuorelle;

4 Mos. 14: 40, 41.

42. Sanoi HETra minulle: sano
heille: ei teidän pidä sinne menemän,
eikä myös sotiman, sillä en minä ole
teidän kansanne, ettet te lyödäisi tei-
dän wihollisienne edesä.

43. Koska minä näitä teille sanoin,
niin et te kuullet minua, waan olitta
HETran sanalle wastahakoiset, ja olit-
ta röykkiät menemään wuorelle.

44. Niin läyit Amorealaiset, jotka
wuorella asuit, teitä wastan, ja ajoit
teitä takaa niinkuin kimalaiset tekewät,
ja löit teitä maahan Seirisä Hor-
maan asti.

4 Mos. 14: 45.

45. Kuin te siellä palaisitte ja it-
te HETran edesä; niin ei HETra
tahtonut kuulla teidän äändämme, eikä
korwiinsa ottanut.

46. Niin oletta te ollet Cadexesa
kawan aikaa; niiden päiwän luvun
jälkeen kuin te wiinwyitte siellä (odot-
tain wakojita).

D. Luku.

Edom, Moab, Ammon säästetään.

Sihon lyödän.

Silloin me palaisimme, ja matkustim-
me korpeen punaisen meren tietä,
niinkuin HETra minulle sanonut oli:
ja waelsumme Seirin wuorta ymbäri
suuren aikaa.

2. Ja HETra puhui minulle, sa-
noden:

3. Jo te oletta tyllä waeldanet tä-
tä wuorta ymbäri, palaitkat pohjai-
seen päin.

4. Ja käste Kansalle, sanoden: tei-
dän pitä waeldaman teidän welsenne
Esaun lasten rajain ylitte, jotka Seiri-
sä asuwat, ja he pelkärät teitä; mut-
ta karttakat teitännen sängen wisusti.

4 Mos. 20: 14, 15.

5. Älkät allako sotaä heitä wastan:
sillä en minä anna teille jalangan le-
weyhtä heidän maastansa: sillä Esaun
lapsille olen minä andanut Seirin wuo-
ren perimisyxi.

1 Mos. 36: 8.

6. Rahalla pitä teidän heildä ruan
ostaman, jonga te syötte; niin myös
weden pitä teidän heildä rahalla osta-
man, jota te juotte.

7. Sillä HETra sinun Jumalas

on sinunnut sinun, Paikisa sinun Kätes toisa, hän tietä sinun matkustures tätä suureja korveja. Jo neljäkymmendä ajastakaa on HERRA sinun Jumalas ollut sinun kansas, niin ettei sinulda mitäkän ole puuttunut.

8. Koska me meidän ieljeimme Esauin lasten tyhkö waeldanet olimme, jotka Seirin wuorella asuit, sitä ledon tietä Elathista ja Gzeongaberista; niin palaijimma me, ja menimme sitä Moabin korwen tietä.

9. Ja HERRA sanoi mimulle: älä wahingoige Moabitasta, älä myöskä sekoita igiäs sotaan heidän kansansa: sillä en minä anna sinulle mitäkän hänen maastansa perimiseksi: sillä Lothin lapille olen minä Urin andanut perimiseksi.

4 Mos. 21: 28.

10. Emimit owat muinen sillä paikalla asunet; jotka olit suuri, wälewä ja pitkä kansa, niinkuin Enakim.

1 Mos. 14: 5. 4 Mos. 13: 23.

11. He luultin myöskä sangareiksi, niinkuin Enakim: ja Moabitat kuguut heitä Emim.

12. Asuit myöskä muinen Horcit Seirissä, ja Esauin lapset ajoit pois ja hukuttit ne edestänsä, ja asuit heidän siasansa: niinkuin Israel teki perindömaasansa, senga HERRA heille andoi.

1 Mos. 14: 6. Luku 36: 20.

13. Niin noikat nyt, ja matkustakat Saredin ojan yli. Ja me waelsimme Saredin ojan yli.

4 Mos. 21: 12.

14. Waan aika kuin me matkustimme Gades Barneasta, siihenasti kuin me tulimma Saredin ojan yli, oli kahdeksan wuotta neljättä kymmendä: siihenasti kuin kaikki sotamiehet leirissä olit huklandunet, niinkuin HERRA heille waannonut oli.

4 Mos. 14: 29.

15. Sillä HERRAN käsi oli heitä vastaan, hukuttamaan heitä leirissä, siihenasti kuin hän peräti lopetti heidän.

16. Koska kaikki sotamiehet olit lopunet ja kuollet kansan seasta:

17. Puhui HERRA mimulle, ja sanoit:

18. Tänäpäinä pitää sinun matkustaman Moabin rajain yli, lästä Urta.

19. Ja koskas läheytet Ammonin

lappia, älä heitä wahingoige, älä myöskä sekoita igiäs sotaan heidän kansansa: sillä en minä anna sinulle Ammonin lasten maata perimiseksi; waan Lothin lapille olen minä sen andanut perimiseksi.

Dom. 11: 15.

20. Se on myöskä luettu sangarit maaksi: sillä sangarit owat muinen asunet. Ja Ammonitat kuguut heidän Samsummim.

21. Sillä he olit suuri, wälewä ja pitkä kansa, niinkuin Enakim. HERRA häwitti heitä heidän edestänsä, niin että he ajoit heidän ulos, asuit heidän siasansa.

22. Niinkuin hän oli tehnyt Esauin lapille Seirin wuorella asunwaisille, heidän edestänsä häwittäisensä Horin, niin että he owat heidän ajanet ne ja asunet heidän siasansa tähän päin waan asti.

23. Niimit asuit maantylissä Gazerasti; niin Caphtorimit läyit Caphtorin ja häwittit ne, ja asuit heidän siasansa.

24. Noikat ja lähtekät, ja matkustakat Ammonin ojan yli: Kaze, ja nämä amoin sinun käsis Eihonin luonon realaisten Kuningan Desbonisa, wuorensa, rupe siis omistamaan, ja se maan händä vastaan.

25. Tänäpäinä minä alan, tuota maan kaiken kansan päälle kotoa waan alla pelwon ja wapisehisen sinun edestä; niin että he, sanoman sinun kunktuansa, pitää warisemän, ja suru set oleman sinun edestä.

26. Niin minä lähetin sanansa tajak korvesta idän puolesta, Eihonin Desbonin Kuningalle, rauhallisilla sanoilla, sanoden:

4 Mos. 21: 22.

5 Mos. 20: 10.

27. Minä tahdon waelda sinun maan kuntas läpi, ja niinkuin tie anna niin minä waellan: en minä oikia puolelle engä wasemmalle poikke.

4 Mos. 21: 22.

28. Ruokaa pitää sinun rahan edestä andaman minulle syötä, ja wettä heidän edestä juota: minä käyn waivast jouduklaksi sen läpi.

29. Niinkuin Esauin lapset Seirin asujat mimulle tehnet owat, ja Moabitat Urissa asunwaiset; siihenasti

ä telen Jordanin yläse, siihen maan-
jonga HERRA meidän Jumalam-
anda meille.

2. Waan ei Sihon Hesbonin Ku-
nas tahtonut meidän anda waelda
läpise: sillä HERRA sinun Juma-
kowitz hänen mielenä ja paadut-
änen sydämensä; että HERRA tah-
anda hänen jään käsiss, niinkuin
päivänä on.

5 Mos. 29: 7. Amos 2: 9.

1. Ja HERRA sanoi minulle: kago,
olen ruvennut andamaan Sibo-
Kuningan, ja hänen maansa sinun
rupe omistamaan ja perindönäs
hän hänen maatansa.

2. Ja Sihon läri sotimaan meitä
hän ja kaikki hänen wäkönsä

3. Mutta HERRA meidän Juma-
andoi hänen meidän eteemme,
winne hänen ja hänen lapen-
kaikki hänen wäkönsä.

4. Ja me otimme silloin kaikki
Kaupunginsa, ja hukutimme kaik-
kaupungit, miehet ja waimot ja lap-
niin etten me yhtäkän sätänet:

5. Paiksi eläimitä kuin me meil-
otimme, ja Kaupungein saalin,
me woitimme.

6. Samaista Arnonin o-
emalla, ja siitä Kaupungista ojan
s, niin Gileadiin asti. Ei yhtä-
Kaupungita ollut, joka taiksi olla
wäköwampi: HERRA meidän
alamme andoi kaikki meidän a-
me.

7. Waan Ammonin lasten maahan
tullut, että mihingään joka oli
kän ojan tykönä, eikä niihin Kau-
sihin wuorella, taikka johonguun
on, josta HERRA meidän Juma-
meitä käskenynt on.

B. Lufu.

8. wadakunda. Rubenin, Gabin, Ma-
saasen oja. Moseren rukous.

9. me palasimme ja menimme Ba-
sania tietä: niin Dg Basanin Ku-
läri kaiken wäkönsä kansa mei-
sotimaan Edreini tykönä.

5 Mos. 21: 33. 5 Mos. 29: 7.

10. Mutta HERRA sanoi minulle:

11. älä pelkä händä: sillä minä olen an-
danut hänen sinun käsiss, ja kaiken hä-
nen wäkönsä, ja hänen maansa: ja si-
nun pitä tekemän hänen kansansa, niin-
kuin sinä teit Sihonin Amorealaisien
Kuningan kansa, joka Hesbonija ajui.

4 Mos. 21: 24.

12. Ja niin HERRA meidän Juma-
lamme andoi Kuningan Dgin Basa-
niista meidän käsimmme, ynnä kaiken hä-
nen wäkönsä kansa: ja me löimme hä-
nen, siihenasti ettei hänelle yhtäkän
jäänyt.

4 Mos. 21: 35.

13. Ja silloin me otimme kaikki hä-
nen Kaupunginsa, ja ei ollut hänellä
yhtäkän Kaupungita, jota emme hänelä
ottanet pois: Kusiikkymmendä Kaupun-
gita, ja koko Argobin maakunnan, jo-
ka oli Basanisa Dgin wadakunnasa.

14. Ja kaikki nämät Kaupungit olit
wahwisitetut korkeilla muureilla, por-
teilla, ja teljillä: ilman monda muuta
Kaupungita, jotka olit erinäiset maan-
tylät.

15. Jotka me kaikki maahan kufis-
timme, niinkuin me Sihonille Hesbo-
nin Kuningalle teimme: me häwitim-
me kaiken Kaupungin miehet, waimot
ja myös lapset.

16. Waan kaikki eläimet, ja kaiken
saalin Kaupungeista, otimme me meil-
lemme.

5 Mos. 20: 14.

17. Ja niin me otimme siihen aikaan
sen maan kahden Amorealaisien Ku-
ningan lädestä, sillä puolen Jordanin,
Arnonin ojaista niin Hermonin wuo-
reen asti:

18. Jonga Sidonitiläiset Hermon Si-
rioniri kuguit, mutta Amorealaiset kuguit
sen Seniriri:

19. Ja kaikki ne Kaupungit lakial-
la, ja koko Gileadin, ja koko Basanin,
Salchaan ja Edreini asti, Dgin wal-
dakunnasa Basanin Kaupungit.

20. Sillä Kuningas Dg Basanista
oli ainoastansa jäänyt niistä muista
sangareista; kago, hänen wuoteensa, se
rautainen wuode, eikä se ole Ammonin
lasten Rabbathisa? joka on yhderän kyy-
närätä pittä, ja neljää kyyvärätä la-
wia, miehen kyyvärpään pituudella.

21. Ja niin me siihen aikaan sen maan
meillemme omistimme: Arceista Ar-

nonin ojan tykö, ja puolen Gileadin mäkeä, ja sen kaupungit, annoin minä Rubenitiläisille ja Gaditiläisille.

4 Mos. 32: 33. 5 Mos. 29: 8. Jos. 12: 1.
Luku 13: 8.

13. Mutta se kuin Gileadista oli yltä, ja koko Basanin Dain valdattunnan annoin minä puolelle Manassin sukukunnalle; kaiken Argobin maan, koko Basanin kansa, joka kutsutaan Sangarein maari.

14. Jair Manassin poika sai koko Argobin maakunnan Gessurin ja Machathin maan ääriin: ja kutsui Basanin oman nimensä jälkeen Jairin tylyksi, tähän päinvään asti.

4 Mos. 32: 41.

15. Mutta Mashirille minä annoin Gileadin.

4 Mos. 32: 39.

16. Ja Rubenitiläisille ja Gaditiläisille annoin minä ojan Gileadista, Amnonin ojaan asti, keskelle sitä ojaa kusa raja on; niin Jakobin ojaan asti, josta Amnonin lasten raja on:

17. Niin myös sen ledon ja Jordanin ja rajan, Sinerethistä niin ledon mereen asti, se on suomalainen meri, Bisgan vuoren alaisella puolen, itää kohden.

4 Mos. 34: 11, 12.

18. Ja minä käskin teitä sillä ajalla, ja sanoin: HERRa teidän Jumalanne on andanut teille tämän maan omistajenne; meugät aseinenne teidän welseinne Israelin lasten edellä, kaikki te kuin wälewät oletta (jotaan menemään):

4 Mos. 32: 17.

19. Paitsi teidän emännitänne, lapsianne ja myös karjaanne, (sillä minä tiedän teillä olewan paljo karjaa) andakat niiden olla teidän kaupungeisianne, jotka minä teille andanut olen:

20. Siihenasti että HERRa myös teidän welseinnekini saattaa lepoon, niin kuin teidängin; että hekin omistajit sen maan, jonga HERRa teidän Jumalanne heille andawa on tuolla puolen Jordanin: sitte te palajatte kukiin teidän omaisuteenne, kuin minä teille andanut olen.

Jos. 22: 4.

21. Ja minä käskin Josualle sillä ajalla, sanoden: sinun silmäs ovat nähnet kaikki mitä HERRa teidän Jumalanne näille kahdelle kuningalle on teh-

nyt; niin hän myös kaikille waldatuille on tekewä, kuhunga sinä menä

4 Mos. 27: 18, 22.

22. Älkät heitä peljätkö, sillä HERRa teidän Jumalanne itse jottii teitä edestänne.

23. Ja minä rukoilin HERRaa hen aikaan, sanoden:

24. HERRa, HERRa, sinä olet wenuut ilmoittamaan sinun walmies sinun kunnias, ja sinun walmies lätes: sillä kuka on Jumala taivaissa eli maassa, joka taita sinun tetos wäkes perään tehdä?

Ps. 86: 8. Ps. 89: 7.

25. Anna nyt minun mennä laamaan sitä hyvää maata sille puolelle Jordanin: niitä hyviä wuoria ja wanoita.

26. Mutta HERRa wihastui minun päälleni teidän tähtenne, ja kunnit minun rukoustanti; mutta sinunulle: sinulla on kyllä, älä minä sitä asiasta enämpi puhu.

4 Mos. 20: 12. 5 Mos. 1: 37. Luku 4: 2.
Luku 31: 2. Luku 34: 4.

27. Astu Bisgan kulkulalle, ja näsilmas ländein päin, pohjaan päin lounasein päin ja itään päin, ja silmilläs: sillä ei sinun pida menemän tämän Jordanin yltä.

28. Mutta käste Josualle ja walmies häntä, ja rohwaise häntä: hänen pitä menemän yltä, tämä kansan edellä, ja pitä heille omistaman perinnöksi sen maan, jonga sinä näet.

Jos. 14: 1.

29. Ja me olimme sinä laarossa joka on Beorin huonen kohdalla.

4. Lufu.

Kuullainuben ja epäjumalainuben palffa. Eroitetaan kolme wapa-kaupungia.

Ja kuule nyt Israel ne säädyt ja wälewät, kuin minä teille opetan tehäenne; että te eläisitte, ja tulisitte ja omistaisitte maan, jonga HERRa teidän Isänne Jumala teille andawa.

2. Ei teidän pida mitän lisämät siihen sanaan, kuin minä teille käskin, ja ei pida myös teidän mitään

siitä

ottaman pois; Kätkeäpöne
 Aran teidän Jumalanne kä-
 si, kuin minä teille käſken.

12. 32. Jos. 1: 7. San. 1. 30: 6.
 Ilm. R. 22: 18, 19.

Teidän silmänne ovat nähnet mi-
 nua, ja teidän kätkeäpöne on
 teidän Jumalanne käſken, ja te
 kaikki jotka seuraisit Baal-Beorita,
 ja teidän Jumalanne hukuttanut
 teidän.

4 Moſ. 25: 3, 4. Jos. 22: 17.

Waan te jotka riputte kiinni
 minun teidän Jumalastanne, te e-
 kättä tänäpäpä.

Käſi, minä opetin teille käſkyt
 ja lauset: niinkuin HERRA minun
 Jumalani minulle käſkenyt on; niin
 teidän maalla johon te tulevat
 ja asuttamaan sitä.

Minä pitäkät siis ja tehkät ne:
 jotka on teidän ymmärryksenne
 ja teidän sydämenne kaikkein kansain e-
 kättä he kuuluvat kaikki nämät
 käſykset, niin he sanovat: tämä suuri
 Jumalasi on toimellinen ja kuu-
 luttava.

Minä kuka kansa on niin suuri,
 ja Jumalasi niin läheisyys; niinkuin
 teidän Jumalastanne, niin u-
 kuttavat me häntä rukouksemme?

145: 18. 147: 19, 20.

Ja kuka on niin ylistettävä
 Jumalasi, jolla niin hurjat säädöt ja kä-
 ſykset; niinkuin kaikki tämä laki
 ja minä teille tänäpäpä annan?

Niin karta sinuas ja warjele
 Jumalasi sängen wisusti, ettet
 hukotaisi niitä asioita, jotka
 Jumalasi ovat nähnet, ja ettei
 Jumalasi sinun sydämeäsi kaikkena
 elinaikana: ja sinun pitää ni-
 iksi Jumalasi lapsilles ja lastes lapsille.

5 Moſ. 6: 7.

Ja myös sitä päivä, koſtas
 Jumalasi sinun Jumalasi edesi
 Jumalasi, ja Jumalasi sanoi minun
 Jumalasi kansa, andaxeni hei-
 minen sanojani; jotka hei-
 minen oppiman, että he pelkäisit
 Jumalasi heidän elinaikanaansa
 ja opetaisit heidän lap-
 sille.

Te astutte edes, ja seisotte
 14

alhalla wuoren tykönä: ja wuori pa-
 loi taivaseen asti, ja siellä oli pimisyys,
 pilwi ja syngöys.

2 Moſ. 19: 16.

12. Ja HERRA puhui teille keſkel-
 tä tulda: puhen äänen te kuulitte,
 mutta et te yhtäkän kuvaa nähnet,
 waan äänen.

13. Ja hän ilmoitti teille liitonſa,
 jonka hän teidän tehdä käſki, ne lym-
 menet sanat: ja kirjoitti ne kahteen
 kalliiseen tauluun.

2 Moſ. 31: 18. Luku 34: 28.

14. Ja HERRA käſki minun silloin
 opetta teille säädöt ja oikeudet; teidän
 niitä tehdäksenne sinä maasa, johon te
 menette omistamaan sitä.

15. Warjellat siis teidän sielunanne
 sängen wisusti: sillä et te ole yhtäkän
 kuvaa nähnet sinä päivä, jona
 HERRA puhui teille, keſkeltä tulda,
 Dorebisa.

16. Ettet te turmelisi teitä, ja
 tekisi teillenne kuvaa, jontun muotoi-
 ta, miehen eli waimen kaltaista;

2 Moſ. 20: 4.

17. Jontun eläimen kaltaista, joka
 on maan päällä: jontun liunun kal-
 taista, joka lenda taivahan alla;

18. Eli jontun maan muotoa maan
 päällä, eli jontun kalan muotoa, joka
 on wedesä maan alla.

19. Ja ettet sinä myös nostaisi sil-
 miäs taivaseen päin, ja katelisi aurin-
 geta, ja kuinta, ja tähtejä, ja kaikkea
 taivahan sotajoukkoa, ja tulisit kehoite-
 tysi kunnartamaan ja palwelemaan hei-
 tä; jotka HERRA sinun Jumalasi ja-
 kanut on kaikille kansoille koko tai-
 vahan alla.

20. Mutta teidän on HERRA otta-
 nut, ja johdattanut ules rautapäähä,
 Egyptiä; että te olisitte hänelle pe-
 rindö kansa, niinkuin se myös on
 tänäpäpä.

21. Ja HERRA wihastui minun
 päälleni, teidän puheenne tähden; niin
 että hän wannoï, ettei minun pitänyt
 menemän Jordanin ylitse, eli tuleman
 siihen hyvään maahan, jonka HER-
 ra sinun Jumalasi anda sinulle perin-
 niksi.

4 Moſ. 20: 12.

5 Moſ. 1: 37. Luku 3: 26. Luku 34: 4.

22. Waan minun pitää kuoleman

täjä maasa, ja ei minun pidä käymän Jordanin yllise; mutta te käytte sen yllise ja omistatte sen hyvään maan.

23. Niin kawahtakaa itsiänne, ettet te HERRAN teidän Jumalanne liittoa unhotaisi, jonga hän teidän kansanne on tehnyt: ja älkät tehkö kuvaa jougun muotoista, niinkuin HERRA sinun Jumalasi simlida kieldänyt on.

24. Sillä HERRA sinun Jumalasi on kuluttavainen tuli, ja kiiwas Jumala.

5 Mos. 9: 3. Hebr. 12: 29.

25. Koska sinä siität lapsia, ja lasten lapsia, ja te wanhenette maasa; ja turmelette itseme, ja teette igellenne kuvia jougun muotoisia, niin että te teette pahaa HERRAN teidän Jumalanne edesä, ja wihoitatte hänen:

26. Niin minä tänäpäinä kugun taiwat ja maan todistajayi teitä wastan, että teidän pitä äkiistä peräti hukuman siitä maasta, jehenga te menette Jordanin yllise, omistamaan sitä. Ei teidän pidä kamwan elämän sinä, waan te pitä peräti hukutettaman.

5 Mos. 30: 19. 3 Mos. 26: 14 ic.

5 Mos. 28: 15, ic.

27. Ja HERRA hajotta teitä Kansain sekaan: ja te tuletta wäähäri Kansari, jätetyxi pakanoitteen sekaan, kuhunga HERRA wio teidän.

5 Mos. 28: 62.

28. Siellä pitä teidän palweleman epäjummalita, jotka ihmisten käsjalat owat; puita ja kiviä, jotka eikä näe, eikä kuule, eikä syö, eikä haista.

Of. 115: 4. ic. Of. 135: 15, ic.

29. Jos sinä silloin siellä egit HERRAraa sinun Jumalatas, niin sinä löydät hänen, koska sinä egit händä kaikesta sydämeistä, ja kaikesta sielustas.

Of. 3: 5.

30. Koskas ahdistetan, ja nämät kaikki sinun päälles tulewat; niin sinä wiimeisinä päiwinä, palajat HERRAN sinun Jumalasi tygö, ja kuulet hänen äändänsä.

31. Sillä HERRA sinun Jumalasi on armollinen Jumala, ei hän sinua hyljä, eikä kadota sinua: ja ei hän unhotata sinun Iisäis liittoa, jonga hän heille wainonnut on.

32. Kysile endiisiä aikeja, jotka o-

wat ollet sinun edelläs, jittä päinäjijona Jumala loi ihmisen maan pääl ja siitä yhdestä taiwan äärestä m toiseen ääreen: jos ikänä niin sinu astia tapahtunut on, eli sentkaltainen ikänä kuultu?

33. Onko joku kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulen keskellä niinkuin sinä kuullut olet, ja on elänyt 2 Mos. 19: 18, 19.

34. Eli onko Jumala koetellut me näyensä ottamaan hänellensä Kansain seasta, kiusauksilla, ja tumpu täheillä, ja ihmeillä, ja sodalla, wäkerällä kädellä, ja ojetulla käsiwrella ja suorilla peljästyksillä; niinkuin HERRA teidän Jumalanne kaikki mat tehnyt on teille Egyptisä sinä silmäis edesä.

35. Nämät olet sinä nähnyt, teurest että HERRA on ainoasta Jumala, ja paigti händä ei yrikän muu.

5 Mos. 32: 39.

36. Tairaasta on hän andanut sinun kuulla äänensä, opettayensa sinun ja maalla on hän andanut sinun nähdä suuren tulensa: ja tulen keskellä sinä kuullut hänen sanansa.

37. Että hän sinun Iisäis on taustanut, ja heidän siemeniänsä on wainonnut heidän jälkeensä: Ja wienyt uulos sinun Egyptin maasta kastroillan ja suurella woimallansa. 2 Mos. 19: 17.

38. Ajamaan ulos sinun edestäs sinun ret Kansat, wäkerämmät sinua; jodattayensa sinua siihen, ja andayensa sinulle heidän maansa perinnöxi, kuse tänäpäinä tapahtunut on.

39. Niin tiedä siis tänäpäinä, jopane mielees, että HERRA on Jumala ylhällä tairasa, ja alhalla maasa ja ei yrikän muu.

40. Ettäs pidät hänen säätynsä kääntönsä, kuin minä tänäpäinä sinulle käsken, niin että sinun ja sinun lapsilles sinun jälkees hywein läwis: ja että olisit pitkäijällinen maasa, jonga HERRA sinun Jumalasi sinulle anda itäpäin läwis.

41. Silloin ereitti Moses kolme kaupungita, sillä puolen Jordanin auringon nousemisisen puoleen:

4 Mos. 35: 6, 14. 5 Mos. 19: 2. Jos. 20: 2, 8.

42. Että sinne pakenis joka tietä-
mä lähimmäisensä kuolliari löis, ja
kannen ole ollut hänen vihamiehenensä;
hä hän pakenis yhteen niistä kaupun-
ista, ja eläis.

43. Kuin oli Bezer korivesa, lakkialla
maalla Rubenitain seasa: ja Ramoth
Gaditain seasa: ja Gean
kannan Manassitain seasa.

44. Tämä on se laki, jonga Moses
Israelin lasten eteen pani.

45. Ja nämät ovat todisturet, sää-
det ja oikeudet, kuin Moses sanoi Is-
raelin lapsille, lähdeyttäensä Egyptistä:

46. Sillä puolen Jordanin siinä
maassa Peorin huonetta kohden, Si-
onin Amorealaisten Kuningan maalla,
Aksobonisa asui; jonga Moses ja
Israelin lapset löit lähdeyttäensä Egyp-
tistä:

4 Mos. 21: 24. 5 Mos. 1: 4.

47. Ja omistit hänen maansa, niin
Aksobonin Vasarin Kuningan maan,
Aksobonin Amorealaisten Kuningan, jotka
siinä puolen Jordanin asuit, auringen
länsipuolella päin:

5 Mos. 3: 3.

48. Aroerista Arnonin ojan reu-
sella, Sionin vuoreen asti, se on
Arnonin;

49. Ja kaiken laktian maan sillä
puolella Jordanin itään päin, lakuden
reunasta asti, Bisgan vuoreen alaisella
maalla.

5 Mos. 3: 17.

5. Luku.

1. Joka tehti liitto. Kommenen kästvä.
Neuvo kuuliaisuteen.

2. Ja Moses kugui koko Israelin, ja
sanoi heille: kuule Israel näitä
säädet ja oikeuksia, jotka minä tänä-
päivänä puhun teidän korvassanne kuulden:
jotka ovat ne, ja pitääkät ne, tehdäzen-
neidän jälkeen.

3. HERRA meidän Jumalamme teki
meidän kanssamme Horebissa.

2 Mos. 19: 5.

4. Ei tehnyt HERRA tätä liittoa
meidän kanssamme; vaan me
kannamme, jotka nyt tässä olemme
maassa, ja kaikki elämme.

5. HERRA puhui kahvoista kahvois-
maahan kanssamme vuorella, tulen
kautta.

5. Silloin minä seisoin HERRAN
ja teidän väihellanne, ilmoittamasa
teille HERRAN sanaa: sillä te pelkäi-
sitte tulla, ja ette nosnet vuorelle, ja
hän sanoi: 2 Mos. 19: 16. Luku 20: 18.

6. Minä (olen) HERRA sinun
Jumalas, joka sinun Egyptin maalda,
orjuden huoneista ulos wienyt olen.

2 Mos. 20: 2.

7. Ei sinun pidä pitämän muita
Jumalita minun edessäni.

De. 81: 10. De. 97: 7.

8. Ei sinun pidä kuvaa tekemän
sinulles jongun muotoiseri, kuin ylhällä
taivaasa on, eli alhalla maasa, elikkä
vesisä maan alla.

9. Ei sinun pidä niitä kumartaman,
eikä palveleman niitä: sillä minä olen
HERRA sinun Jumalas, kiivas Ju-
malas, joka kostan lapsille Isäin vi-
koret, Kolmandeen ja neljändeen pol-
ween, niille jotka minua wihawat.

2 Mos. 34: 7. Jer. 32: 18.

10. Ja teen laupiuden monelle
tuhannelle, jotka minua rakastawat,
ja minun kästyni pitävät.

11. Ei sinun pidä turhaan lau-
suman HERRAN sinun Jumalas ni-
meä: sillä ei HERRA pidä sitä ran-
gaisemata, joka hänen nimensä tur-
haan lausuu.

12. Sinun pitää lepopäiwän pi-
tämän, ettäs sen pyhitäisit: niinkuin
HERRA sinun Jumalas sinun kästi.
2 Mos. 20: 8.

13. Kuusi päiwää pitää sinun työtä
tekemän, ja kaikki sinun astias toimit-
tämän.

14. Mutta seitsemäs päiwä on HER-
ran sinun Jumalas lepopäiwä: silloin
ei sinun pidä mitän työtä tekemän,
eikä sinun peikas, eikä sinun tyttäres,
eikä sinun palvelias, eikä sinun piikas,
eikä sinun härkäs, eikä aasias, eikä yri-
kän sinun karjas, eikä sinun munkalai-
ses, jota sinun portteis sisällä on; et-
tä sinun palvelias ja piikas lewesa
olisit niinkuin sinäkin.

1 Mos. 2: 2. De. 20: 12. Debr. 4: 4.

15. Ja muista että sinäkin olit orja
Egyptin maalla: ja HERRA sinun Ju-
malas johdatti sinun siellä wäkenällä
kädellä, ja ojetulla käsivarrella. Sen-

tähden HETra sinun Jumalas käski sinun pitää lepopäivän.

16. Sinun pitää kunnioittaman sinun Isäns ja äitiäs, niinkuin HETra sinun Jumalas on sinun käskenyt, ettäs lauvan eläisit, ja menestyisit sinä maasa, jonga HETra sinun Jumalas sinulle anda. 2 Mos. 20: 12. Matth. 15: 4. Marc. 7: 10. Epp. 6: 2.

17. Ei sinun pidä tappaman. 2 Mos. 20: 13. Matth. 5: 21. Rom. 13: 9

18. Ei sinun pidä huorin tekemän. 2 Mos. 20: 14. Matth. 5: 27. Luc. 18: 20.

19. Ei sinun pidä warastaman. 2 Mos. 20: 15.

20. Ei sinun pidä väärdä todistusta sanoman sinun lähimmäistäs waстан. 2 Mos. 20: 16. Rom. 13: 9.

21. Ei sinun pidä himoigeman sinun lähimmäises emändätä. Ei sinun pidä himoigeman sinun lähimmäises huonetta, hänen peldoansa, palweliatansa, piikaansa, härkäansä, aasiaansa, ja mitä itänä sinun lähimmäises on. 2 Mos. 17: 17. Jac. 1: 14, 15.

22. Nämät ovat ne sanat, jotka HETra puhui kaikelle teidän seura-kunnallemme nuorella, tulesta, pilwestä ja syngedydestä suurella äänellä, ja ei siihen enä lisämyt: ja kirjoitti ne lahteen kiviseen tauluun, ja andoi ne minulle.

23. Ja tapahtui kosta te äänen kuulitta pimeyden keskellä, ja nuori palei tulesta; niin te tulitte minun tygöni, kaikki päämiehet ja wanhimmat teidän sugustanne;

24. Ja sanoitte: Kago, HETra meidän Jumalamme on esottanut meille kunniaansa ja suuruutensa, ja me kuulimme hänen äänensä tulesta. Tänpänä me näimme Jumalan puhuvan ihmisille, ja heidän elämään jäävän. 2 Mos. 19: 19. 5 Mos. 4: 33.

25. Ja miyi meidän nyt pitää kuuleman, että tämä suuri tuli pitää kuuluttaman meidän? jos me usemmiin kuulimme HETran meidän Jumalamme äänen, niin me kuulemme.

26. Sillä mikä on kaikki liha, että se kuulis elävän Jumalan äänen tullesta puhuvan, niinkuin me, ja jäis elämään? Duom. 13: 22.

27. Lähesty sinä, ja kuule kaikki mitä HETra meidän Jumalamme sanoo: ja sano sinä meille kaikki mitä HETra meidän Jumalamme sinun kansas puhuu, niin me tahdemme kuulla ja tehdä niitä.

28. Ja HETra kuuli teidän sanone äänen, kuin te puhuitte minun kansani, ja HETra sanoi minulle minä kuuln tämän kansan puhone äänen, kuin he puhuit sinun kansas: se on kaikki hyvä kuin he puhuit.

29. Jossa heillä olis senkaltain sydän, pelkämään minua, ja ätkemään kaikki minun käskyni kaikkena teidän elinaikanansa; että heille menesty ja heidän lapsillensa ijankaikkisen. Ps. 81: 14.

30. Mene siis ja sano heille: palakot kotianne teidän majoihinne.

31. Mutta sinun pitää seisoman te minun edessäni, että minä puhun sinun kansas kaikki käskyt, säädöt ja oikudet, jotka sinun pitää heille opettamaan, että he tekisit niiden jälkeen, sinä maasa, jonga minä heille annan teidän omistarensa.

32. Niin pitäkät nämät ja tehtä niinkuin HETra teidän Jumalamme teidän käski: ja ätkät poiketko oikailta eikä wafemmalle puolelle.

33. Waan waeldakot kaikkia niitä teitä, kuin HETra teidän Jumalamme teille käski: että te eläisitte, ja menestyisitte, ja olisitte pitkäikäisiet sinä maasa, jonga te omistatte.

G. Lufu.

Jumala pitää rakastettaman ja peljättämän. Kuinga lapsille pitää jumalaisuutta opettettaman.

Nämät ovat ne käskyt, säädöt ja oikudet, jotka HETra teidän Jumalamme käski opetta teille tehdäen sinä maasa, kuhunga te menettä omistamaan sitä:

2. Ettäs pelkät HETraa sinun Jumalamatas, ja pidät kaikki hänen käskynsä ja käskynsä, kuin minä käskyn sinulle; sinä ja sinun lapses ja sinun lastes lapset, kaikkena sinun elinaikanas; ettäs lauvan eläisit.

3. Israel, sinun pitää kuuleman ja ämän, niin että sinä myös teet sen teen, että sinulle hyvin kävis, ja tulisitte paksen lifatyri; niinkuin Erä sinun Isäis Jumala sinulle luvannut maan, jossa riekkaa ja najata ruotaa.

4. Kuule Israel, HERä meidän Jumalamme on yksi (ainoa) ERä. 5 Mos. 4: 35. Marc. 12: 29.

5. Ja sinun pitää rakastaman ERäa sinun Jumalatas, kaikesta väestäs, ja kaikesta sielustas, ja kesta woimastas. Marc. 22: 37. Marc. 12: 30. Luc. 10: 27.

6. Ja nämät sanat, jotka minä olen sinulle tänäpänä, pitää sinun hämes paneman.

7. Ja teroittaman ne sinun lapset, ja niistä puhuman, huonea istuin, ja tiellä käydesäs, maata panne, ja nostesäs.

8. Ja sinun pitää sitoman ne merkit kätes, ja ne pitää oleman sinulle historia sinun silmäis edesä. 1 Mos. 13: 16. 5 Mos. 11: 18. San. 1: 3: 3. Euku 6: 21. Euku 7: 3.

9. Ja sinun pitää kirjoittaman ne kivet pihtipieliin, ja portteihis.

10. Kofa HERä sinun Jumalad hdaata sinun sille maalle, kuin hän minä Jilles, Abrahamille, Isaacille, Jacobille on wannonut sinulle annerasa, suuret ja jalot kaupungit, ja et sinä rakendanut; Jos. 24: 13.

11. Ja huonet täynnä kaikkea hyviä, joita et sinä itse täyttänyt: ja mesonkwiiset kainvot, joita et sinä itse wannonut: ja wiinamäet, ja öljymäet, ja et sinä itse istuttanut: että sinä et ja ravitan: 5 Mos. 8: 10.

12. Niin eta waari, ettet sinä unohda HERäa; joka sinun Egyptin maasta, orjuden huonesta on johdattanut ulos.

13. Mutta sinun pitää pelkämän HERäa sinun Jumalatas, ja palvelemaan händä: ja hänen nimensä kautta sinä wannonman. 5 Mos. 10: 12, 20. 1 Mos. 28: 4. Marc. 4: 10. Luc. 4: 8.

14. Ei teidän pitää seuraman muuta jumalita: niiden Kansain ju-

malista, jotka teidän ympärillänne ovat.

15. Sillä HERä sinun Jumalad en käiwäs Jumala teidän keskellänne: ettei HERän sinun Jumalad wiha juluisi sinun päälles, ja hukutaisi sinua maasta.

16. Ei teidän pitää kiufaman HERäa teidän Jumalatanne, niinkuin te händä kiufaisitte Massasa. 2 Mos. 17: 7. Marc. 4: 7. Luc. 4: 12.

17. Mutta pitämän uskollisesti HERän teidän Jumalanne kästyt; niin myös hänen todisturensa ja hänen säätynsä, kuin hän sinulle kästennyt on.

18. Ettäs teet sitä kuin oikia ja hywä on HERän edesä; että sinulle hyvin käwis, ja tulisit sifalle, ja omistaisit sen hywän maan, jossa HERä wannoi sinun Jilles;

19. Että hän karkotais kaikki wiholliset sinun edesäs; niinkuin HERä sanonut on.

20. Kofa poikas tähtälähin kysyy sinulda, sanoden: mikkä todistuxet, ja säädnyt ja oikeudet nämät ovat, jotka HERä meidän Jumalannne teille kästennyt on?

21. Niin sinun pitää sanoman pejalles: me olimme Pharaon orjat Egyptisä; mutta HERä johdatti meidän ulos Egyptisä wäkewällä kädellä.

22. Ja HERä teki suuria ja pa-hoja tunnustähtejä ja ihmeitä Egyptille, Pharaolle ja kaikelle hänen huonellensa, meidän silmäämme edesä.

23. Ja johdatti meidän sieldä; että hän weis meitä, ja andais meille sen maan, kuin hän wannoi meidän Jillemme.

24. Ja HERä käffi meitä tekemään kaikkein näiden säätyin jälkeen, peläten HERäa meidän Jumalatanne; että meille hywin käwis kaikfena meidän elinaikannamme, niinkuin myös tänäpänä käy.

25. Ja sen pitää oleman meille wanhurskauderi, jos me pidämme ja teemme kaikfi nämät kästyt HERän meidän Jumalamme edesä; niinkuin hän meille on kästennyt.

7. Lufu.

Canaan hämätetään. Iſrael valitaan, ſu-
nataan. Kõhwaistus pakanoita waſtan.

Kõrka HERRa ſinun Jumalas wie
ſinun ſiiben maahan, johon ſinä
tulet omiſtamaan ſitã: ja ajaa paljon
Kansaa ulos ſinun edeltãs, Ethealai-
ſet, Gergoſealaiſet, Amorealaiſet, Ca-
nancalaiſet, Phereſealaiſet, Wevealaiſ-
ſet, ja Jebuſealaiſet, ſeigemãn Kansaa,
jotka ſinua suuremmat ja wãkewãmmat
owat; 5 Moſ. 31: 3.

2. Ja kõrka HERRa ſinun Jumalas
anda heidãn ſinun etees, ja ſinä lyõt
heitã; niin ſinun pitã perãti hukutta-
man heitã, niinkuin kiroituia, ja ei
tekemãn yhtãkãn liittoa heidãn kansauſa,
eiã armahaman heitã.

2 Moſ. 23: 32. Lufu 34: 12. 5 Moſ. 20: 16, 17.

3. Ja ei ſinun pitã heinolaifuteen
andaman ſinuas heidãn kansauſa: ſinun
tyttãritãs ei ſinun pitã andaman hei-
dãn pojillenfã, ja heidãn tyttãritãnfã
ei pitã ſinun ottaman pojilles.

Jof. 23: 12.

4. Sillã he wiettelewãt ſinun poi-
kaſ minun tykãni, palwelemaan muu-
kalaiſia jumalita; niin julmiſtuu HER-
ran wiha teidãn pãälle, ja nopiaſti
hukutta teidãn.

5. Mutta nãin pitã teidãn tekemãn
heille: heidãn Altariſa pitã teidãn
kufiſtaman, ja heidãn pagaanfã rikke-
man: niin myõs heidãn megiſtõnfã
hakkaman, ja heidãn epãjumalãnfã ku-
wat tulella polttaman. 2 Moſ. 23: 24.

Lufu 34: 13. 5 Moſ. 12: 2.

6. Sillã ſinä olet pyhã Kansa HER-
ralle ſinun Jumalalles: ſinun on HER-
ra ſinun Jumalas walinnut emari
Kansarenfã, kaiſiſta Kanſoiſta kuin
aſuivat maan pãällä. 2 Moſ. 19: 5.

5 Moſ. 14: 2. Lufu 26: 18. 1 Per. 2: 9.

7. Ei ole HERRa mieliſtynyt teihin
ja walinnut teitã ſentãhden, ettã teidãn
lukunne on suurembi kuin kaikkein
muiden Kanſain: ſillã ſinä olet wãhin
kaiſiſta Kanſoiſta:

8. Mutta ettã HERRa rakafi teitã
ja pitã walãnfã, jonga hãn wannoi
teidãn Jõllenne, johdatti hãn teidãn
ulos wãkewãllã kãdellã: ja irapahti

teidãn orjuden huoneſta, Pharaes
Egyptin Kuningan kãdeſtã.

5 Moſ. 10: 15.

9. Niin ſinun pitã tietãmãn, ettã
HERRa ſinun Jumalas on Jumala
uſkollinen Jumala, pitãwãinen lii-
ton ja laupiuden, niiden Kanſa jotta
hãndã rakafawat, ja pitãwãt hã-
nen kãſtynſã, tuhãndeen polween.

2 Moſ. 20: 6. Lufu 34: 7. 5 Moſ. 5: 9, 10.

10. Ja koſtaa niille, jotka hãndã
wihawat, hãnen kaſiwoiſfa edeſã, mi-
ettã hãn hukutta heitã: ja ei wiini
koſtamãiſta niille hãnen kaſiwoiſfa edeſã
jotka hãndã wihawat.

11. Niin pidã ne kãſtõt, ſããdyt
oikerdet, jotka minã ſinulle kãſten
nãpãnã tehãres niitã.

12. Ja kõrka te nãmãt oikeude
kuuletta, ja pidãtte, ja teette ne; ni-
myõs HERRa ſinun Jumalas
ſinulle ſen liiton ja laupiuden, jonga
hãn wannoi ſinun Jõlles.

3 Moſ. 26: 3, 10. 5 Moſ. 28: 1, 10.

13. Ja rakafaa ſinua, ja ſinun
ſinun, ja enãndã ſinun: ja ſinun
ſinun ruumis hedelmãn, ja ſinun ma-
hedelmãn, ſinun jywãs, wiinas
õljys, ſilkãt ſinun karjãſtaſ, ja lam-
ſinun lambaiſtaſ ſinä maafa, jonga
hãn ſinun Jõlles wannoi ſinulle
andarenfã.

14. Sinun pitã oleman ſinun
kaiſiſta Kanſoiſta. Ei yriskãn hedelmã-
tõin pitã ſinun ſeafãſ oleman, eiã
ſinun karjãſ ſeafa. 2 Moſ. 23: 26

15. Ja HERRa otta ſinulda poi-
kaifki ſairaudet: ei hãn yhtãkãn Eyp-
tin pahaa tãntia, jotta ſinä tiedãt
pane ſinun pãälles; mutta heitã u-
kaifkein niiden pãälle, jotta ſinua wi-
hawat. 2 Moſ. 9: 14. Lufu 15: 26.

16. Sinun pitã niilemãn kaiſki n
Kanſat, kuin HERRa ſinun Jumalale
ſinulle andara on: Ei ſinun ſiluwã
pitã ſããſtãmãn heitã; eiã ſinun pitã
palweleman heidãn jumalitãnfã: ſillã ſi-
tulis ſinulle paulaxi. 2 Moſ. 23: 33.

17. Jos ſinä ſanot ſinun ſydãmeſã-
nãmãt Kanſat owat uſiammat kuin
minã: kuinga tãidan minã heidãn aja-
ulos?

18. Niin älä pelkä heitä: muista visusti mitä HERRA sinun Jumalasi ja Pharaoille ja kaikille Egyptiläisille;

19. Ja ne suuret kiusaukset, kuin sinun silmäs nähnet ovat, ja tinnus-
kivet ja ihmetykset, ja väkivä käsi, ja seitti käsiwarssi, jolla HERRA sinun Jumalasi johdatti sinun. Niin HERRA sinun Jumalasi teke kaikille niille kansoille, joita sinä pelkät.

5 Mos. 4: 34. Luku 29: 3.

20. Niin myös HERRA sinun Jumalasi lähettä heidän selaansa hörhö-
kset; siihenasti että kaikki hukutettiin, jotka jäänet, ja heitänsä lymyt-
tyt ovat, sinun edestäs.

2 Mos. 23: 28. Jos. 24: 12.

21. Älä hämmästy heidän edestänsä: HERRA sinun Jumalasi on sinun Jumalasi, se suuri ja peljättävä Jumalasi.

22. Ja HERRA sinun Jumalasi ototta nämät kansat sinun edestäs, ja sinä wähiin toinen toisensa jälkeen: sinä saa äkiäsi hukutta heitä, ettei heidän pedet lisännyisi sinua vastaan maan päällä.

2 Mos. 23: 30.

23. Ja HERRA sinun Jumalasi ototta heitä sinun etees; ja häiritse heitä suurella selaseuraisudella, siihenasti että hän hukutta heidän.

24. Ja anda heidän Kuningaansa sinun käsiis, ja sinun pitää hukutta heidän heidän nimensä taivan alda: Ei ototta yhdenkään seifoman sinua vastaan, siihenasti että heidän hukutat.

Jos. 10: 22, 26. Luku 11: 12. Luku 12: 7, 10.

25. Heidän epäjumalittensa kivat ototta sinun tulella polttaman: ei sinun ototta himoitseman sitä hoptiata ja kullaa, kuin niiden päällä on ollut, taikka ototta sinua jotain sinulles, ettei se ototta sinulle paulari: sillä se on HERRA sinun Jumalalles kauhistus.

5 Mos. 12: 3. Jos. 7: 1, 21.

26. Sentähden, ei sinun pidä sitä ototta sinun huonees wiemän, ettet sinä ototta kroturi niinkuin se, mutta sinun ototta se kroturilla ilwoittaman, ja kauhista kauhistuman sitä; sillä se on kroturi.

5 Mos. 13: 17.

S. Luku.

Wiippyminen kormesa. Maan ihanaisuus. Kuopumaisten rangaistus.

Kaikki käskyt kuin minä käsken sinulle tänäpäinä, pitääkät ja tehkät; että te eläiitte, ja lisännyisitte, tulijitte ja omistajitte maan, kuin HERRA wanoi teidän Jüllemme.

2. Ja muista kaikkea sitä matkaa, jonka kautta HERRA sinun Jumalasi johdatti sinun näinä neljänäkymmenenä vuonna kormesa: waiwatarensä sinua, ja koetellarensä sinua, tietärensä mitä sinun sydämesäs oli, jos sinä pidäisit hänen käskynsä, taikka et.

3. Ja hän waiwais sinua ja andoi sinun isota, ja rawiigi sinun Mannalla, jota et sinä eikä sinun Isäs tunneden: että hän annais sinun tietä, ettei ihminen elä ainoastansa leiwästä; waan kaikista kuin HERRAN sinusta lähtee, elää ihminen.

2 Mos. 16: 35.

4 Mos. 11: 7. Marth. 4: 4. Luc. 4: 4.

4. Ei sinun waattes wanhudesta kullat sinun yldäs, ja sinun jalkas ei kuulettumet, näinä neljänäkymmenenä vuonna.

5 Mos. 29: 5. Neh. 9: 21.

5. Niin tiedä sinun sydämesäs, että HERRA sinun Jumalasi on kurrittanut sinua, niinkuin mies kurritti poikaansa.

6. Ja pidä HERRAN sinun Jumalasi käskyt, waeldayes hänen tiellänsä, ja peljätayes händä.

7. Sillä HERRA sinun Jumalasi wie sinun hywälle maalle: sille maalle josa weijojat, lähtet, ja järwet ovat, jotka laaxoille ja wuorten siwulle wuotawat:

8. Maalle josa nisin, ohra, wiinapunt, fikunapunt, ja granatin omenat ovat: maalle josa öhyypunt ja humaja kaswawat:

9. Maalle josa ei sinun pidä waja waisudesa syhmän leipää, josa ei mitän puuntu: maalle jonka kiivet ovat rauta, josa sinä myös wasken wuorista lohkaiset.

5 Mos. 6: 11.

10. Ja koska sinä sybnyt ja rawittu olet; että sinä silloin kiität HERRA sinun Jumalatas, sen hywän maan edestä, kuin hän andoi sinulle.

11. Niin ota siis vaari, ettet sinä unhota YH:raa sinun Jumalatas; siinä ettet sinä pidä hänen käpkyjensä, oikeuriansa, ja jäätysjensä, kuin minä tänäpänä sinulle käyten.

12. Koskas sydynyt ja ravittu olet, ja rakennat kammit huoneet ja asut niissä;

13. Ja sinun karjas ja lampaas, ho-pias ja tuldas, ja kaikki kuin sinulla on, lisääntyvät;

14. Ettei sinun sydämes silloin tu-liji yläpiäri, ja unhotaisit YH:ran si-nun Jumalaa, joka sinun johdatti E-gyptin maalda, orjuden huoneesta:

15. Ja on sinun johdattanut sen suuren ja hirvuisen korven läpihe, jo-sa tuliset kärmet, ja Storpionit, ja kiuwas oli, ja ei enisängän wettä ollut, ja andoi sinulle weden wuotaa kowaista kallioista:

4 Mos. 21: 6.
2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 11. Ps. 78: 16.

16. Ja ravigi sinun Mannalla kor-wesa, josta ei sinun Jäs tiennet, wai-wataxensa ja koetellaxensa sinua, ja wiimeiseldä hywää tehdäxensä sinulle.

2 Mos. 16: 15.

17. Muutoin sinä sanoisit sydäme-säs: minun woimani, ja käteni wäke-wys on minulle näin woimalliset työt tehnyt.

18. Waan muista YH:ran sinun Jumalaa päälle: sillä hän on se, joka sinulle woiman anda, tehdares seukal-taisia woimallisia tekoja; että hän wah-wistais' liittensa, kuin hän wannoit si-nun Jilles, niinkuin se tänäkin päi-wänä tapahtuu.

19. Waan jos sinä niin unhotat YH:ran sinun Jumalaa, ja noudatat muita jumalita, palwelet ja kunnarrat niitä; niin minä tänäpänä todistan teille, että teidän pitä peräti hukluman.

20. Surri niinkuin pakanat, jotta YH:ra huklutta teidän edesiänne, niin teidän pitä hukluman; ettet te ole YH:ran teidän Jumalanne äänelle kuuliaiset.

D. L u k u.

Maan annettu armossa. Kansan oppinistaisuus. Moseren kiwaus, esirukous.

Kuule Israel: tänäpänä sinä menet Jordanin ylihe, että sinä olet omistamaan sitä kansaa, joka on sinua

suurempi ja wäkevämpi: suuria kaupungeita rakettuita tawraseen asti:

2. Surra ja pitkää kansaa, Enkin poikia; jotka sinä tunnet, joista nä myös kuullut olet: Kuka woi soa Enakin poikia vastaan?

4 Mos. 13: 29, 34.

3. Niin sinun pitä tänäpänä tiedän, että YH:ra sinun Jumalaa sinun edelläs, niinkuin kuluttawain tuli: hän huklutta heitä, ja hän alda heitä sinun edessä: että ajat hukulos ja huklutat nopiasti, niinkuin YH:ra sanoi sinulle.

5 Mos. 4: 24. Hebr. 12: 29.

4. Koska YH:ra sinun Jumalaa on heitä ajanut sinun edessäs ulos, ja älä sano sydämesäs: YH:ra on minun tähän tuenut omistamaan maata minun wanhurstaudenti tähden, sillä YH:ra ajaa nämät pakanat minun edessäs ulos heidän jumalattom-densa tähden.

1 Mos. 15: 16.

5. Et sinä tule omistamaan heidän maatansa sinun wanhurstaudenti edessäs wakuuden tähden: waan YH:ra sinun Jumalaa ajaa pakanat heidän jumalattomuidensa tähden, YH:ra wahwistais sanansa, ja YH:ra sinun Jilles Abraham, Jaachille ja Jacobille wannoit.

1 Mos. 12: 7. Luku 13: 15. Luku 28: 13.

6. Niin tiedä nyt, ettei YH:ra sinun Jumalaa anna sinulle tätä hyl- maata omistares sitä, sinun wanhurstaudenti tähden: sillä sinä olet niin kansa.

7. Muista ja älä unhotta, kuta sinä YH:ran sinun Jumalaa wiha korreksa: siitä päivästä kuin sinä Egyptin maalda, siihenasti kuin te olet oletta tähän paikkaan, oletta te ette YH:ralle wastahakoiset.

2 Mos. 14: 11. Luku 16: 2.

8. Sillä Horebisa te myös wihoitte YH:ran: ja YH:ra wihasi teille, niin että hän tahdei teidän huklutta.

2 Mos. 32: 10.

9. Koska minä wuorelle astuin otta maan kiviisiä tauluja vastaan, liite tauluja, kuin YH:ra teki teidän taulu-sanne: Ja minä olin wuorella neljä kymmeniä päivää, ja neljäkymmeniä

kä, ja en syönyt leipää, engä juot wettä. 2 Mos. 24: 18. Luku 34: 28.

20. Ja HETra andoi minulle kaxi kiviä taulua, kirjoitettua Jumalan nimellä: Ja niissä olit kaikki sanat, ja HETra teille tullesta vuorella hein, kokouksen päivänä.

2 Mos. 31: 18. Luku 19: 18. 5 Mos. 4: 11.

21. Ja tapahdui niiden neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön aikana, että HETra andoi minulle kiviä liiton taulua.

22. Ja sanoi HETra minulle: nousta ja mene nopiaisti täällä alas: sillä maan kansas, jongas Egyptistä olet otanut ulos, ovat turmelleet itsensä ja ovat pikaisesti sildä tiellä menneet, jonga minä käskin heille, ja tehnet heillensä waletun kuwan. 2 Mos. 32: 7.

23. Ja HETra puhui minulle, sanoen: minä näjin tämän kansan, ja se en nisturi kansa.

24. Salli että minä hukutan heidät, ja pyöhin heidän nimensä tairvan: ja minä tahdon sinun tehdä wälikämmäri ja suuremmaxi kansaksi täällä on.

25. Ja kuin minä käänsin minuni, astuin vuorelta alas, joka tullesta hein, ja pidin kaxi liiton taulua moimissa käsissäni:

26. Niin näjin minä, ja kago, teidän tehnet syndiä HETraa teidän jumalatarne wastan: te olitte tehnet kame waletun wastan: ja nopiaisti minne pois sildä tiellä, jonga HETra käski teille.

27. Niin otin minä ne molemmat kiviä ja heitin minun molemmista käsistäni, ja löin ne rikki teidän silmäin edessä.

28. Ja langeisin maahan HETran kiviä, niinkuin emengin, niinä neljänä päivänä ja neljänäkymmenenä yönä, ja en syönyt leipää, engä juot wettä: kaikkein teidän syndein tähden, kuin te tehnet olitte, että teette pahaa HETran edessä ja wihaitte hänen.

29. Sillä minä pelkäisin sitä wihaa ja hirmuutta, jolla HETra teidän wihastunut oli, niin että hän

tahdoi hukutta teidän: ja HETra kuuli minun rukouzeni vielä silläkin erällä.

20. HETra oli myöös suuresti wihainen Maronin päälle, niin että hän tahdoi hänen hukutta: waan minä ruokoilin silloin Maroningin edestä.

21. Mutta teidän syndinne, sen wäsisän kuin te tehnet olitte, otin minä ja poltin sen tullesta, ja löin sen rikki ja surwoin sen hyvästi, siihenasti että se mureni tomuri: ja heitin sen tomun siihen ojaan, joka siitä vuoresta wuosi. 2 Mos. 32: 20.

22. Niin myöös Thabeerassa, ja Masfassa, ja himohaudoilla te wihoititte HETran. 4 Mos. 11: 1, 3. 2 Mos. 17: 7. 4 Mos. 11: 33, 34.

23. Ja koska HETra lähetti teidän KadesBarneasta, ja sanoi: menkää ja omistakaa maa, jonga minä annoin teille: niin te olitte HETran teidän Jumalanne suulle wastakoiset, ja ette uskonet händä, ette myöös ollet kuuliaiset hänen äänellensä. 4 Mos. 13: 3, 27, 30.

24. Te oletta ollet HETralle tottelemattomat, jiltä päivästä kuin minä teidän tundennt olen.

25. Niin minä langeisin maahan HETran eteen, neljäkymmenenä päivää ja neljäkymmenenä yönä, kuin minä siinä malaijin: sillä HETra sanoi, että hän tahdoi hukutta teidän. 2 Mos. 32: 11, 31. Luku 34: 8. 4 Mos. 14: 13.

26. Ja minä ruokoilin HETraa, sanoen: HETRA, HETra, älä hukuta sinun kansaas ja perikundaas, jongas suurella woimallas pelastanut, ja wäkewällä kädellä Egyptistä olet johdattanut ulos.

27. Muista sinun palvelioitas Abrahamia, Isaachia ja Jacobia: älä kago tämän kansan koruden, jumalattomuden ja synnin puoleen.

28. Ettei sen maan asuraiset, jostas meidän johdattanut olet, sanoisi: Sen tähden ettei HETra woinut heitä wäisä siihen maahan, jonga hän heille luwanut oli, ja että hän on wihannut heitä; johdatti hän heidän ulos, tappaensa heitä korwessa. 4 Mos. 14: 16.

29. Sillä he ovat sinun kansas ja perimyyres; jongas suurella woimallas ja ojetulla käsivarrellas johdattanut olet.

10. Luku.

Uudet taulut. Aronin kuolema. Lewitaitten eroittaminen ja perintö. Neuvotko wlpittömään Jumalan pelkoon.

Silloin sanoi HERRa minulle: wuole sinulles kaxi kiviä taulua endisten kaltaiſta, ja aſtu minun tygöni wuorelle: ja tee ſinulles puu Arkki:
2 Moſ. 34: 1.

2. Niin minä kirjoitan niihin tauluihin ne ſanat, kuin niifä enſimäiſifä tauluiſa olit, jottas ſärkenyt olet: ja pane ne Arkkiin.
5 Moſ. 9: 10.
2 Moſ. 32: 19. Luku 25: 16, 21.

3. Niin minä tein Arkin ſittimipuuſta, ja wuolin kaxi kiviä taulua endisten kaltaiſta: ja aſtuin wuorelle pitäden kaxi taulua kädeſäni.

4. Niin kirjoitti hän, ſen enſimäiſen kirjoituksen jälkeen, niihin tauluihin ne kymmenet ſanat, jotta HERRa teille puhui wuorella tuleſta, kokouſen päiwänä: Ja HERRa andoi ne minulle.
2 Moſ. 32: 16.

5. Niin minä käänsin iſeni ja aſtuin wuorelta alaſ, ja panin taulut Arkkiin, jonga minä tein; että heidän piti ſellä oleman, niinkuin HERRa minulle käſtenyt oli.

6. Ja Iſraelin lapſet menit Beroth Benekakan ſta Moſeraa kohden: ſellä kuoli Aron ja haudattiin, ja hänen poikaſa Eleazar toimitti Papiin wirtaa hänen ſiajaſa.
4 Moſ. 33: 30.
Luku 33: 38. Luku 20: 28.

7. Siellä menit he Gudgodaan: Gudgodasta Jothbathiin, ſiihen maahan joſa weſtojat owat.

8. Silloin eroitti HERRa Lewin ſugun, kandaamaan HERRan liiton Arkkia; ſeiſomaan HERRan edeſä, palwelemaan händä ja kiittämään hänen nimeänſä tähän päiwään aſti.
4 Moſ. 3: 5, ic. Luku 8: 5, ic. Joſ. 18: 7.

9. Sentähden ei ollut Lewitailta yhtän oſaa eli perimyſtä heidän welſeiſifä kaaſa: ſillä HERRa on heidän perimyſenſä, niinkuin HERRa ſinun Jumalaaſanoi heille.
4 Moſ. 18: 20. 5 Moſ. 18: 1. Joſ. 18: 7.

10. Ja minä ſeiſoin wuorella niinkuin ennengin, neljäkymmendä päiwää ja neljäkymmendä yötä: ja vielä ſil-

loingin kuuli HERRa minun rukouſi, eikä HERRa tahtonut hukutta ſin.
2 Moſ. 32: 14. Luku 34: 28. 5 Moſ. 6:

11. Waan HERRa ſanoi minun nouse, ja mene matkaaſ, niin eſkanſan edellä waella; että he te ja omiſtaifit ſen maan, jonga wamuoim heidän Iſilleſä andaren he.

12. Nyt ſiis Iſrael, mitä HERRa ſinun Jumalaaſ ſinulda muanoo; Waan ettäſ pelkäifit HERRaa ſinun Jumalataſ, ja waella kaiſiſa hänen teiſänſä, ja rakaiſit händä, ja palwelifit HERRaan Jumalataſ kaiſeſta ſinun dämettäſ, ja kaiſeſta ſinun ſieulſ.

13. Ettäſ myöſ pidaifit HERRaa kaiſyt, ja hänen ſäätyſnä, ja minä käſten ſinulle tänäpäinä; ſinulle hywiin käwiſ?

14. Kago, taiwat ja taiwa taiwat owat HERRan ſinun malaaſ; ja maa ja kaiſiſi mitä neſä on.
1 Kun. 8: 27. Of. 2:

15. Kuitengin HERRalla on eſhywä ſuoſio ſinun Iſäiſ tygö rakareuſnä heitä: ja on walimut heidän menenſä heidän jälkeſnä, (uimittä teidän kaiſiſta kaaſoiſta, niinkuin te päiwänäſin on.
2 Moſ. 12:

16. Niin ymbäreilekatkat teid ſydämenne eſnahka, ja aſkat endä bi niſkurit olko:
5 Moſ. 30: 5.
Jer. 4: 4. Ap. 1: 7: 51. Rom. 2: 29: 5.
Col. 2: 11.

17. Sillä HERRa teidän Jumalanne on kaiſkein Jumalain Jumala, ja kaiſkein Herrain HERRa ſuuri Jumala, woimallinen, ja pättäpää, joſa ei kago muodon keen, eikä lahjoja ota.
2 Aſta 8: 19: 7. Job. 34: 19. Ap. 1: 10: 7.
Rom. 2: 11. Gal. 2: 6. Col. 3: 25.
1 Pet. 1: 17.

18. Joſa orwoille ja leſſille oikeden tele: ja rakaiſtaa muukalaiſia, ja että hän heille leiwän ja waatten an.

19. Sentähden pitä myöſ teid rakaiſtaman muukalaiſta: ſillä te wpolitta muukalaiſet Egyptin maalla.

20. Sinun pitä pelkämän HERRaa ſinun Jumalataſ, händä pitä ſinun palweleman: häneſä pitä ſi

1. Kiinni rippuman, ja hänen
rensä kautta wannoman.

Moſ. 6: 13. Luku 13: 4. Matth. 4: 10.
Luc. 4: 8.

1. Hän on sinun ylitöyres ja sinun
nalas, joka sinun tykönäsi teki niitä
ja ja hirmuisita töitä, joita sinun
ää nähnet oivat. 2 Moſ. 15: 2.

2. Sinun Jäs menit alas Eyypt=
seijemänkymmenen ſielun kanſa:
ja nyt HETra sinun Jumaläs
mändänyt sinun niinkuin taiwan
t.

1 Moſ. 46: 27.

2 Moſ. 1: 5. 1 Moſ. 15: 5.

11. Luku.

1. Jos miitutta HETran ihmeitä, ja
maan ihanaiſudesta. Kuuliat=
iden ja tottelemattomuden pakka.

2. Ja rakasta nyt HETraa sinun
Jumalatas, ja pidä hänen lakinsa,
käſtä, oikeudensa ja kätkynsä alin=
ti.

3. Ja tundeſat te tänäpäni; ſillä
minä teidän laſtenne kanſa (puku),
ei tiedä, eikä ole nähnet HET=
teidän Jumalanne kirituſta: hä=
jouttansa, voimalliſta kättänſä,
olettua käſiwartansa:

4. Ja hänen ihmeitänsä ja tekojan=
tain hän teki Eyyptiläiſten ſeaja,
maalle Eyyptiin Kuningalle, ja kai=
te hänen maatumallensa;

5. Ja mitä hän teki Eyyptiläiſten
maalle, heidän heivoiſillensa ja wan=
nensa, koſka hän punaiſen meren
andoi juoſta heidän päälſenſä,
ja ſe teitä ajoit takaa: ja HET=
huttui heidän hamaan tähän päi=
ti aſti; 2 Moſ. 14: 23, 1c.

6. Ja mitä hän teille korveſa teh=
on, ſiſenaſti kuin te tähän päi=
tulitta;

7. Ja mitä hän teki Dathanille ja
Awarille Eliabin Rubenin pojan po=
toſka maa awais ſuunſa ja nieli
hä, ja heidän perhenſä ja majan=
myös myöſ kaikki heidän tavarans=
oli heidän halluſansa koko J=
kellä. 4 Moſ. 16: 31.

8. Sillä teidän ſilmänne oivat näh=
4 Moſ. 10: 27: 3. Ps. 106: 17.

net kaikki ne ſuuret HETran teot,
kuin hän tehnyt on.

8. Sentähden pitäkät kaikki ne käſ=
tyt, kuin minä teille tänäpäni käſten,
että te wahwiſtuitte tulemaan ja o=
miſtamaan ſitä maata, kuin te menet=
te omiſtamaan;

9. Että te launvan ſiinä maasa e=
läiſitte, kuin HETra sinun Jumaläs
wannoi teidän ſillenne, heille anda=
rensä ja heidän ſiemenellensä: ſeu maan,
josa rieſkaa ja humajata vuotaa.

10. Sillä ſe maa, johongas menet
omiſtamaan ſitä, ei ole niinkuin Eyypt=
tin maa, joſta te lähtenet oletta; josa
ſinä ſiemenes kylwät, ja laſtoit ſeu jal=
woillaſ niinkuin kaalimaan.

11. Waan ſe maa, johonga te me=
nettä omiſtamaan ſitä, on wuoriinen
ja laayoinen maa, jonga ſade taiwaas=
ta laſtaa. 5 Moſ. 8: 7.

12. Joſta maasta HETra sinun
Jumaläs pitä waarin; ja HETran
sinun Jumaläs ſilmät aina näkewät
ſeu, wuoden aluſta niin wuoden lop=
punn aſti.

13. Ja pitää tapahtuman, joſ te
hywin kuuliatſet oletta minun käſtyl=
leni, kuin minä tänäpäni teille käſten;
niin että te rakastatte HETraa teidän
Jumalattanne, ja palwelette händä kai=
teſta teidän ſydämeſtänne, ja kaiſteſta
ſieluſtanne:

14. Että minä annan teidän maal=
lenne ſaten ajallansa, warhain ja hil=
jain; että ſinä korjat ſinun jywäs, wii=
nas ja öljyſ. 5 Moſ. 28: 12. Jer. 5: 24.

15. Ja minä annan ſinun karjalles
ruohoa ſinun kedoillaſ; että te ſyötte
ja ravitan.

16. Karttakat teitänne, ettei teidän
ſydämenne wietelläiſi, niin että te poik=
keette palwelemaan wieraita jumalita,
ja kumartamaan heitä:

17. Ja HETran wiha julmiſtuis
teidän päälſenne, ja ſulkis taiwan, ettei
ſadetta tulſi, ja maa ei andaiſi hedel=
mätänſä: ja te kiiruſti hukkuiſitte ſitä
hyväſtä maasta, kuin HETra on teille
andanut.

18. Niin pangat nyt nämät mi=
nun ſanani teidän ſydämeenne, ja

teidän mieleenne, ja stoikat niitä merkifi teidän Käsiinne, että ne olisit muistori teidän silmäinne edessä.
5 Mos. 6: 8.

19. Ja opettakat niitä teidän lapsillenne, niin että sinä puhut niistä, huonesta istuisas, tiellä Käydesäs, lewätä pannesäs, ja nostesäs.
5 Mos. 4: 9. Luku 6: 7.

20. Ja Kirjoita ne sinun huones pihitieliin, ja sinun portteihis:

21. Että sinä ja sinun lapses kauwan eläisitte maan päällä, kuin HERRa teidän Isillenenne wannoit andarensa heille, niinkauwan kuin päiwät taiwaasta maan päällä owat.

22. Sillä jos te kaikki nämät käskyt pidätte, kuin minä teille käsken, että te sen jälkeen teette; niin että te rakastatte HERRaa teidän Jumalanne, ja waellatte kaikisa hänen teijänsä, ja riputta häneä kiinni:

23. Niin HERRa ajaa kaikki nämät Kansat pois teidän kaswoinne edestä; niin että te omistatte suuremmat ja woimallisemmat Kansat, kuin te olette.

24. Kaikki paikat kuin teidän jalkanne astuu, pitää teidän oleman: Egiptusta ja Libanonista ja Phrathin wirrasta, äärimmäiseen mereen asti, pitää teidän rasanne oleman.
Jof. 1: 3. Luku 14: 9. 2 Mos. 23: 31. 4 Mos. 34: 2, 12.

25. Ei yksikään woi olla teitä wastan: teidän pelkonne ja wapistuksenne anda HERRa tulla kaikkein niiden maiden päälle, kusa te waellatte; niin kuin hän teille on sanonut.

26. Kago, minä asetan tänäpänä teidän eteenne, sekä sinuayen että Kirouyden.

27. Sinuayen, jos te kuulaisset oletta HERRan teidän Jumalanne käskylle, kuin minä tänäpänä teille käsken.
5 Mos. 28: 2.

28. Kirouyden, jos et te tottele HERRan teidän Jumalanne käskysä, ja oletta siitä tiestä, kuin minä teille tänäpänä käsken; niin että te waellatte muiden jumalain jälkeen, joita et te tunne.
5 Mos. 28: 15.

29. Koska HERRa sinun Jumalass johdatta sinun siihen maahan, johon-

gas tulet omistamaan sitä; niin asuinaus (sanotta) Grifsimin wuorella ja Kirous Ebalin wuorella.

5 Mos. 27: 12, 13. Jof. 8: 34.

30. Eikä he ole sillä puolen Jordanin perällä tietä, auringon laskeumispäin, Cananealaisten maalla, kuin wat sillä lakeudella; Silgalin kohdalla. Miron lakeuden tykönä? 1 Mos. 12: 6.

31. Sillä teidän pitää menen Jordanin ylitse, tuleman ja omistamaan, kuin HERRa teidän Jumalanne teille anda, sen omistuksenne, asuayenne siinä.

32. Niin pitäkät ja tehkät lauseita, jotka ne saadyt ja oikeudet, kuin minä näpänä panen teidän eteenne.
5 Mos. 5: 32.

12. Luku.

Pakanain epäjumalitten ulosjuurittaminen. Uhrin toimittamisen ja Jumalan palon luren paikka. Weren sööminen kielto.

Nämät owat ne saadyt ja oikeudet, joita teidän pitämän pitää, te niiden jälkeen tekisitte, sillä maajongon HERRa sinun Isäis Jumalandoi sinulle omistares; niinkauten kuin te maan päällä elätte.

2. Teidän pitää peräti häwitättä kaikki ne paikat, joisa pakanat, jotka te omistatte, jumalittansa pahalletti wat; joko se olis korkeilla wuorilla taikka mäjillä, eli kaikkein wiherjäispuitten alla.
5 Mos. 7: 5.

3. Ja tukistakat heidän Altarin ja särkekät heidän pagaansa, heidän mehisiönsä tulella polttakat, ja heidän epäjumalansa kuwat rikki hakattat; hukuttakat heidän nimensä siitä paikasta.

4. Ei teidän pidä niin tekemä HERRalle teidän Jumalallemme:

5. Waan siinä paikassa kuin HERRa teidän Jumalanne walisee kaikki teidän sukukunnistanne, asettarensa sihen nimensä: siinä kuin hän asuu, ja tä teidän egimän (händä) ja sinne ja sinun tuleman.
2 Mos. 20: 2.

6. Ja siellä pitää teidän uhrama teidän polttouhrinne, ja teidän muuhin uhritte, ja teidän kymmeneyenne, ja teidän kättenne wönnösuhrin; ja teidän

pauenne, ja teidän wapachtoiset uh=
pur, niin myös eskoiset teidän kar=
fianne ja lambaistanne.

7. Ja siellä teidän pitää syömän
Herran teidän Jumalanne edesä, ja
Herran kaikisa niissä kuin te ja tei=
si puoennne lammatta edes, joilla
Herra sinun Jumalasi sinun on su=
mmut.

8. Ei teidän pidä tekemän kaikkein
sen jälkeen, kuin me tässä tänäpänä
sanne, jofainen kuin hänelle ike nä=
siitiari.

9. Sillä et te vielä ole tähänasti
lepoon ja perimukseen, jonga
Herra sinun Jumalasi sinulle anda.

10. Waan teidän pitää menemän
sinun ylitse, ja asuman siinä maa=
si, jonga HERRA teidän Jumalanne
teidän perii: ja hän anda teille
kaikilda teidän wihamiehildänne
ympärillänne: teidän pitää myös
kallisefti asuman.

11. Ja siinä pitää oleman se paikka,
jonga HERRA sinun Jumalasi waligee,
ja hänen nimensä siinä asuis, sinue
teidän wiemän kaikki ne kuin minä
te kästen; teidän polttouhrinne, ja
teidän muut uhrinne, teidän kymme=
puenne, teidän lättenne ylönnysuhrin,
kaikki teidän wapat lupauenne, jotka
HERRALLE lupatte.

1 Kan. K. 8: 29. 2 Kita K. 7: 12, 16.

12. Ja teidän pitää iloiteman HERR=
n teidän Jumalanne edesä, sekä te
teidän poikanne, ja teidän tyttä=
me, teidän palvelianne ja piikanne;
myös Lewitat jotka teidän portei=
me ovat: sillä ei heillä ole osaa eli
sinusta teidän kansanne.

1 Mos. 18: 24. 5 Mos. 10: 9. Euku 18: 1.

13. Karta sinuas ettes uhra sinun
kultouhriasi, kaikisa paikoisa kuin sinä
te:

14. Waan siinä paikasa, jonga
HERRA waligee jofakisa sinun suku=
maasi, siellä pitää sinun polttouhri
naman; ja tekemän kaikki mitä minä
sinulle kästen.

15. Kuitengin teurasta ja syö lihaa
sen jälkeen, jolla sinun sielus himon jälkeen, HERR=
n sinun Jumalasi sinuuren jälkeen,
jonga hän sinulle on andanut, kaikisa

sinun porteissas: sekä saastainen että
puhdas siitä syöjän, niinkuin megä=
wuohen ja peuran.

16. Mutta ei teidän pidä werta
syömän; waan kaataman maahan niin=
kuin weden.

1 Mos. 9: 4.
3 Mos. 3: 17. Euku 19: 26. 5 Mos. 15: 23.

17. Et sinä saa suingan syöä sinun
porteissas sinun iwäis, sinun wiinas,
ja sinun öljys kymmeneriä, eikä myös
eskoisia sinun karjastas ja lampaistas;
taikka yhdestäkän sinun laupurestas
kuin sinä luvannut olet, taikka sinun
wapan ehtos uhrista, eli sinun lättes
ylönnysuhrista:

18. Waan HERRAN sinun Juma=
las edesä pitää sinun niitä syömän, sinä
paikasa jonga HERRA sinun Jumalasi
waligee, sinä ja sinun poikas, ja tyt=
täres, ja palvelias ja piikas, ja Le=
wita, joka sinun porteissas on: ja iloige
HERRAN sinun Jumalasi edesä kaikisa
mitä sinun lättes tuo.

19. Ja ota waari, ettes hyljä
Lewitata, niinkauwan kuin sinä
elät maan päällä.

5 Mos. 14: 27.

20. Koska HERRA sinun Jumalasi
lewittä sinun maas rajat, niinkuin hän
sanoi sinulle, ja sinä sanot: minä syön
lihaa: että sinun sielus himoigee lihaa
syöä; niin syö lihaa kaiken sinun sie=
lus himon jälkeen.

1 Mos. 28: 14.

5 Mos. 19: 8.

21. Jos se sia sinusta kaukana on,
jonga HERRA sinun Jumalasi waligi,
että hän siellä anda nimensä asua;
niin teurasta sinun karjastas ja lam=
paistas, jotka HERRA sinulle andanut
on, niinkuin minä sinulle kästin: ja
syö sinun porteissas kaiken sinun sielus
himon jälkeen.

22. Kaiketikkin niinkuin megärnohi
ja peura syödän, niin pitää sinun sen
syömän: sekä saastainen että puhdas
siitä syöjän.

23. Waan ainoasta kawauda ettes
werta syö: sillä weri on hengi: sen=
tähden ei sinun pidä syömän hengeä
lihan kansa.

3 Mos. 7: 26.

Euku 17: 11.

24. Ei sinun pidä sitä syömän;
mutta kaataman sen maahan niinkui=
i weden.

25. Ei pidä sinun syömän sitä; ettäs menestyisit, ja sinun lapses sinun jälkees, ettäs oikein tehnyt olet HET=ran edesä.

26. Mutta koska sinä pyhität joutain kuin sinun omas on, taikka teet lupauksen; niin sinun pitää se wiemän, ja sinun pitää tuleman siihen siaan, jonga HETra walinnut on.

27. Ja tee siellä lihasta ja vereestä sinun polttouhris, HETran sinun Jumalals Altarilla: mutta sinun uhris weri kaada HETran sinun Jumalals Altarille, ja syö lihaa.

28. Ota waari, ja kuule kaikki nämät sanat, kuin minä käyksen sinulle; ettäs menestyisit, ja sinun lapses sinun jälkees ijankaikkisesti, ettäs olet oikein ja kelmollisesti HETran sinun Jumalals edesä tehnyt.

29. Koska HETra sinun Jumalals häwitä pakanat sinun edesäs, kuhunga sinä tulet heitä omistamaan: Ja olet heitä omistanut, ja asut heidän maallansa:

30. Niin ota waari, ettes heidän peräsänsä paulaan lange, sittekuin he ovat hukutetut sinun edesäs: ja ettes egiijä heidän jumalitausa, sanoden: niin kuin tämäkin kansa on palvellut heidän epäjumalitausa, niin tahdon myös minä tehdä. 5 Mos. 18: 9. Jos. 23: 7. Ps. 106: 35, 36.

31. Ei sinun pidä niin tekemän HETralle sinun Jumalalles: sillä he ovat tehnet heidän jumalillensa kaiklia niitä kuin HETralle kauhistus on, jota hän wihaa: sillä he ovat myös heidän poikansa, ja tyttärensä tullella polttanet, heidän jumalillensa.

32. Kaikki kuin minä käyksen teille, pitää teidän pitämän, tehdä: jenne sen jälkeen: ei teidän pidä siihen mitän lisämän, eikä myös siitä mitän vähendamän.

5 Mos. 4: 2. Jos. 1: 7. San. 1. 30: 6. Jim. K. 22: 18, 19.

13. Luf.

Wäärää prophetata ei pidä toteltaman, eikä säästettämän ketän joka wietele epäjumaluteen.

Jos Prophetata eli uuenmäkiä nousee teidän seasanne; ja anda teille merkin eli ihmen:

2. Ja se merkki eli ihme tapab niin, josta hän puhui sinulle, sano käykämme ja neudattakamme wietä jumalita, joita et sinä tunne, ja welksamme heitä:

3. Niin ei sinun pidä kuoleman Prophetan eli uuenmäkiän sanoja: HETra teidän Jumalanne koeteitä, tietärensä jos te rakastatte HETraa teidän Jumalataamme kaikista teidä sydämeistäanne ja kaikista teidän seutamme.

4. HETraa teidän Jumalata pitää teidän noudattaman, ja he pelkämän; ja hänen käykysä pitää ja hänen äändänsä kuuleman, ja palweleman ja hänestä kiinni rippum 5 Mos. 10: 20.

5. Waan sen Prophetan eli uuenmäkiän pitää kuoleman; sillä se koeteitä luopumaan HETraasta teidän malastanne, joka teidän Egyptin maajohdatti ules, ja sinun orjuden huonpelasti, ja se wiettelä sinun sildä teidä jota HETra sinun Jumalals kästi käymään: ja sinun pitää eroittaman pahan seastas. 5 Mos. 18

6. Jos sinun welsjes, sinun poika, eli sinun poikas, eli tyttö eli enändäs, joka sinun sylisäs on sinun yhtäwäs, joka on kuin oma dämäs, wiettelis sinua salaa, ja san käykämme, ja palwelkamme mita jumalita, joita et sinä tunne eikä Israelin:

7. Kansain jumalita teidän yr risteillänne, joko he läsnä eli kau oivat, yhdestä maan äärestä niin teidä.

8. Niin älä siihen mielisty, älä ole hänelle kumilainen: ja ei sinun mäis pidä säästämän händä, ei en gän pidä sinun armatgeman händä, salaman händä.

9. Mutta sinun pitää kaiketikkim sin maman hänen, sinun kates pitää et hänen päällensä oleman, että hän se mataisin; ja sen perästä kaiken ka san käji. 5 Mos. 17: 7.

10. Hän pitää kiwillä surmattaman ja hänen pitää kuoleman: sillä hän keroitgi kuorutta sinua HETraasta sin Jumalastas, joka sinun Egyptin ma

1, orjuden huonesta on johdattanut
 11. Että koko Israel sen kuulis ja
 alkais; eikä seitten sen muotoista pa-
 tta teidän seassanne tekisi.

5 Mos. 17: 13.

12. Jos sinä saat kuulla josakusa
 kaupungissa, josta HERRa sinun Ju-
 alas sinulle anda asuaxes, sanottawan:

13. Muutamat Belialin lapset ovat
 leuet sinun seajtas, ja kääändänet
 sin kaupunginsa asujat pois, ja
 met: käykämme ja palvekkamme
 ja jmmalita, joita et te tunne:

14. Niin pitä sinun egimän, tutki-
 ja kyselemän wiisutti, jos toderi
 sin että se niin on tosi, että se kau-
 pä teidän seassanne tapahtunut on:

15. Niin pitä sinun lyömän hänen
 kaupunginsa asujat miekan terällä, ja
 kaman heitä, ja kaikki mitä itkänä
 on, ja heidän karjansa miekan
 terällä.

16. Ja kaikki hänen saalinsa pitä
 sin kokoman keskelle sen katua, ja
 kaman tulesta, sekä kaupungin että
 sin hänen saalinsa, HERRalle sinun
 Jumalalles; että se autiana pysyhy ijan-
 iksiksi, ja ei itkänä enä pidä raket-
 tamaan.

17. Ja älä mitän sinun käsiis jätä
 sitä kirostusta; että HERRa käändyis
 kamaa julmudesta, ja andais sinulle
 orjiden, ja arnahdais sinun päälles,
 ja manais sinun, niinkuin hän wannoi
 sin Hilles:

18. Että sinä HERRan sinun Ju-
 alas äänelle kuuliainen ollut olet, ja
 kump kaikki hänen käikynsä, jotta
 sinulle tänäpänä käyten: oikein
 kaxes HERRan sinun Jumalas sil-
 lina edesi.

11. Lufu.

1. Vanha murhe kuolluen olisi kieltään.
 Hyvät ja saakaiset elävät. Raato.
 Lommeneret. Lemmitten osa.

2. Te olette HERRan teidän Jum-
 alas lapset: älkät piirustelko tei-
 tänne, ja älkät teitänne keritkö paljasi
 kaxes egsaldanne, jongun kuolluen
 kaxes.

3 Mos. 19: 28. Luku 21: 5.

2. Sillä sinä olet pyhä kansa
 HERRalle sinun Jumalalles: ja HERRa
 on sinun walinnut erinomaisesti kan-
 sari, kaikista kansoista kuin maan
 päällä ovat.

2 Mos. 19: 5.
 5 Mos. 7: 6. Luku 26: 18.

3. Ei sinun pidä mitäkän kauhi-
 waisista syömän.

4. Mutta nämät ovat ne eläimet,
 joita te saatte syödä: Härkä, Lammas,
 ja Wuohi:

3 Mos. 11: 2, 3.

5. Peura, Mehänuohi, russia Peu-
 ra, Alko, Dijon, Teo, Mäkikauris.

6. Ja kaikkalainen eläin, jolla on
 karahaarainen forkkaja hajotettu kahtia,
 ja märhehti, niitä te saatte syödä.

7. Kuitengin ette saa näitä syödä
 niitä jotka märhehtiwät, ja halkaistun
 forkkansa jakawat, kuin on: Kameli,
 Jänäs, Kanini; sillä he märhehtiwät,
 waan ei ole kuitengan kokonansa kari-
 forkkaiset: ne pitä oleman teille saas-
 taiset.

8. Sika, waikka hänellä on kari-
 haaraiset forkat, ei hän kuitengan mär-
 hedi, se pitä teille oleman saastainen:
 hänen lihastansa ei teidän pidä syö-
 män, eikä sen raatoon sattuman.

9. Nämät ovat ne joita te saatte
 syödä kaikista niistä kuin wedesi ovat:
 kaikkalainen jolla uimuis ja suomuis
 on, sitä te saatte syödä.

3 Mos. 11: 9.

10. Mutta se jolla ei ole uimuria
 eikä suomuria, sitä ei teidän pidä syö-
 män: se on teille saastainen.

11. Kaikkia puhtaita linduja syökät.

12. Nämät heistä ovat ne joita ei
 teidän syömän pidä: Kotka, Luukotka
 ja Kalakotka:

13. Wares, Harakka ja Korkkolindu
 lainensa:

14. Ja kaikki Karnehet lainensa:

15. Strugi, Päästhyinen, Lomve, ja
 Hankka lainensa:

16. Huhkaja, Hyypiö, ja Nötköt:

17. Nuowon päristäjä, Storkki, Me-
 rimegäs:

18. Haitara, Mäkikaukka lainensa,
 Puuttaja ja Nahkasipi.

3 Mos. 11: 19.

19. Ja kaikki, jotka matelewat ja
 lendävät, pitä oleman teille saastaiset:
 ei pidä niitä syömän.

20. Kaikkia puhtaita linduja saatte te syöä.

21. Ei teidän pidä syömän yhtän raatoa, muukalaiselle, joka sinun portteijas on, anna se syöä, eli myy muukalaiselle: sillä sinä olet pyhä kansa HETralle sinun Jumalalles. Ei sinun pidä keittämän wohlaa emänsä riestasa.
2 Mos. 23: 19. Luku 34: 26.

22. Sinun pitää wilpittömästi kymmenexet eroittaman kaikesta sinun iwätulostas, joka sinun pellostas tulee, wuosi wuodelta.
5 Mos. 12: 6. 3 Mos. 27: 30.

23. Ja sinun pitää syömän HETran sinun Jumalas edesä, siinä paikasa jonga hän waligee, että hänen nimensä siinä asuis, sinun iwäis, wiinas ja oljys kymmenexet, eskoiset sinun karjast ja lampast; että sinä oppisit pelkämään HETraa sinun Jumalatas kaikkena elinaikanas.
5 Mos. 12: 18.

24. Mutta jos tie on sinulle yläin pitkä, niin ettet sinä taida sitä wiedä sinne, että se paikka on kaukana sinusta, jonga HETra sinun Jumalas on wälinnut, että hänen nimensä siellä asuis; Koska HETra sinun Jumalas on siunannut sinun:

25. Niin myy se rahaan: ja ota raha sinun kätees, ja mene siihen paikkaan, jonga HETra sinun Jumalas on wälinnut;

26. Ja osta sillä rahalla kaikkea mitä sinun sielus himoihee, joko se on nauta eli lamma, wiina, wäkerä juoma, taikka mitä ikänä sinun sielus himoihee: ja syö se HETran sinun Jumalas edesä, ja ole iloinen sinä ja sinun huones.

27. Ja Lewitata joka sinun portteijas on, ei sinun pidä hyljänän: sillä ei hänellä ole osaa eli perimystä sinun kansas.
5 Mos. 12: 12, 19.

28. Joka kolmannen wuoden lopulla pitää sinun eroittaman kaikki kymmenexet sinun wnotes tuloista sinä wuonna: ja wiemän sinun portteihis.
5 Mos. 26: 12.

29. Niin pitää Lewita tuleman, jolla ei yhtän osaa eli perimystä ole sinun kansas, ja muukalainen, ja orwoi, ja leski, jotka sinun portteijas ovat, ja heidän pitää syömän ja rawittaman;

että HETra sinun Jumalas sinua wälis kaikisa sinun kätees töijä, kuin teet.
4 Mos. 18: 24. 5 Mos. 26: 12.

15. Luv.

Wapawuosi. Köyhät. Painaminen. Driat. Eskoiset.

Seigemän wuoden perästä, pitää sinun pitämän wapawuoden.
2 Mos. 23: 10, 11. 3 Mos. 25: 3, 4, 10.

2. Ja näin pitää se wapawuosi dettämän: joka jotakin kädesiänsä himmäisellensä lainannut on, sen pitää hänelle andaman anderi, ja welsoiman lähimmäistänsä ja wälis: sillä se kutsutan HETran wapawuoderi.

3. Muukalaisista mahdat sinä kutsua; mutta sinun weljelles pitää sinun andaman anderi.

4. Ja ei pidä yrikän kerjäämän seasaume oleman: sillä HETra on sinuwa sinua sillä maalla, ja HETra sinun Jumalas sinulle perimiseri anda, omistaxes sitä.

5. Niinosta jos sinä ahkerasti olet HETran sinun Jumalas ään ja pidät ja teet kaikki nämät käskyt, jotka minä sinulle tänäpänä kästen.

6. Niin HETra sinun Jumalas on sinuwa sinua, niinkuin hän sinun on sanonut: niin että sinä lainat wäliselle kansalle, mutta ei sinun perimiseri ottaman: sinun pitää hallitsen paljo kansaa, mutta sinua ei perimiseri wäliseman.
5 Mos. 28: 15.

7. Jos joku sinun welsiitäs on juttuunt köyhäri josakusa kaupungisa sinun maallas, jonga HETra sinun Jumalas sinulle anda; niin ei pidä sinun korwadan sydändäs, eikä kätiäs sinun kädäs hän weljes edesä sulkeman.
3 Mos. 25: 35.

8. Mutta pitää kaiketi awaman kätees hänelle ja mieluisesti lainaman, ja jälkeen kuin hän tarwojee hänen perimiseriänsä.
Matt. 5: 42. Luc. 6: 34.

9. Ota waari, ettei sinun sydäm tulisi Belialin ajatus, että sinun sanonut tulee pian seigemäs wuosi, jolla wapawuosi, ja sinä armottomasti ka-

mun köyhän welsjes puoleen, ja et mi-
kän arma hänelle: niin hän huutaa
sinun piäjes HETran tygö, ja se tu-
pe sinulle synniri.

10. Sinun pitä andaman hänelle
suolla mielellä, ja sinun sydämes ei
tä paharuman, koitäs hänelle an-
net: sillä sentähden on HETra sinun
jumalas sinnaira juma kaikisa sinun
hijas, ja sinun kättes teoisa.

11. Sillä ei köyhät pida puuttu-
maalda; sentähden kästen minä
ja sanen: awa aina kättes welsje-
jota tarwitepa ja köyhä on sinun
maalas.
Matt. 26: 11. Job. 12: 8.

12. Jos sinun welsjes, Nebrealainen
ei ei waimo, myy itsensä sinulle,
hän on pitä palweleman sinua kuusi
vuotta seigemändenä wuonna
sinu hänen wapari päästämän.
1 Tim. 2: 3. 3 Mos. 25: 39, 40. Jer. 34: 14.

13. Ja koitäs sinä hänen wapari
siinä, niin ei sinun pida andaman
sinu mennä tyhjii käsiin sinun tyköäs:

14. Mutta sinun pitä hänelle mie-
teillä lahjoittaman sinun lampaitas,
hänepiä ja wiinakurnastas; niin
sinä annat hänelle siitä, jolla
HETra sinun Jumaläs sinun myös
sinunnut.

15. Ja muista, että myös olit orja
sinun maalla, ja HETra sinun Ju-
maläs pelasti sinun; sentähden minä
sinulle tänäpäni kästen.

16. Jos hän sanos sinulle: eu mi-
kästä sinun tyköäs; sillä hän rakastaa
sinu ja sinun huonettas, sillä hänen
sydäme on sinun tykönsä:
2 Mos. 21: 5, 6.

17. Niin ota nassali ja pistä hä-
nen korvaansa, niin myös oikeen, ja
sinu hänen olla sinun orjas ijänsä:
sinu pitä myös sinun tekemän piitäs
sinu.

18. Ja älä työläri lue sitä sinulles,
sinu hänen tyköäs wapari päästät:
sinu on palweellut sinua niinkuin
kertainen palkollinen, kuusi wuotta:
HETra sinun Jumaläs sinua
sinu kaikisa niijä kuin sinä teet.

19. Kaikki härtyiset karjan, ja oinat
sinu epkoijista, pitä sinun pyhit-
sinu HETralle sinun Jumalalles:

ei sinun pida tyhtiä tekemän sinun kar-
jas epkoijella, ja ei pida sinun kerige-
män lammastes epkoijista.

2 Mos. 13: 2. Luku 34: 19. 3 Mos. 27: 26.
4 Mos. 3: 13. Luku 8: 17.

20. HETran sinun Jumaläs edesä
pitä sinun ne syömän wuoswenedelda,
sinä paikasa kuin HETra walinnut
on; sinä ja sinun huones.

21. Jos hänellä on joku wirhi, niin
että hän onduu, taikka en sofia, taik-
ka on muutoin joku paha wirhi hä-
nesä; niin ei sinun pida uhraman sitä
HETralle sinun Jumalalles.

3 Mos. 22: 20. 5 Mos. 17: 1. Mat. 1: 8, 13.

22. Sinun porteifas pitä sinun sen
syömän; saastainen ja puhdas yhdesä,
niinkuin megäwuoheu ja peuran.

23. Niinoasta ei sinun pida syömän
sen werta, mutta wenedattaman maa-
han niinkuin weden.

3 Mos. 17: 10. 5 Mos. 12: 16.

16. Lufu.

Kaki Pääsiäis: Heluntai: ja Lehtimajan-
juhlapa. Duomarit. Kieldo taikas-
megijöistä.

Pitä waari siitä kuuista Abib, että
pidät HETralle sinun Jumalal-
les Pääsiäistä: että sillä kuuilla Abib
on HETra sinun Jumaläs johdatta-
nut sinun Egyptistä, yöllä.

2 Mos. 12: 2. Luku 13: 4. Luku 23: 15.

2. Ja teurasta HETralle sinun Ju-
malalles Pääsiäis lambaita ja karjaa,
sinä paikasa kuin HETra walitepa
on, nimensä asumasiaxi. 2 Mos. 12: 5.

3. Älä syö hapanda leipää sinä juh-
lana. Seigemän päiwää pitä sinun
syömän happamatoinda murheen lei-
pää: sillä sinä lärit kiiruisti Egyptin
maalda, että sen päiwän muistaitit,
jonas lärit Egyptin maalda, kaikkena
sinun elinastana.
2 Mos. 12: 14, 15.
3 Mos. 23: 6. 4 Mos. 9: 2. Luku 28: 16.

4. Seigemänä päiwänä ei pida si-
mulla hapannutta nähtämän kaikisa si-
nun maas ääriä: ja libasta kuin en-
simmäisenä päiwänä ehtona teuraste-
tan, ei pida mitäkän jäämän ylitse
yön, huomeneri.

2 Mos. 12: 10. Luku 34: 25.

5. Et sinä jaa teurastaa Pääsiäise-

xi, kufakan sinun portijas, kuin HERRA sinun Jumalasi sinulle anda.

² Mita K. 35: 1.

6. Mutta siinä paikassa kuin HERRA sinun Jumalasi walitseva on, nimensä asumaajari, siinä teurasta Pääsiäise-ri ehtolla, koska auringo laskeut on, sillä ajalla kuin siinä Egyptistä lärit.

² Mita K. 6: 10.

7. Ja kypsennä ja syö siinä paikka-ssa, kuin HERRA sinun Jumalasi walitseva on: ja sitte huomeneltain palaja, ja mene majaan.

8. Kuutena päivänä syö happama-toinda; mutta seitsemändänä päivänä on HERRAN sinun Jumalasi päätös-juhla: älä silloin mitäkän työtä tee.

³ Mos. 23: 8.

9. Lue sinulles seitsemän wiikkoa: siitä kuin sirppi eloon wiedän, sitä sinun rupeman ne seitsemän wiikkoa lukemaan.

10. Ja pidä wiikkojuhla HERRALLE sinun Jumalallesi, että annat sinun hywän tahtoiset lahjat sinun kädessä, senjälkeen kuin HERRA sinun Jumalasi sinulle junnanut on.

³ Mos. 23: 18. ⁴ Mos. 28: 26.

11. Ja iloihe HERRAN sinun Jumalasi edessä, siinä sinun poikas, sinun tyttäres, sinun palvelias, sinun piikas, ja Lewita kuin on sinun porteijas, ja munkalainen, ja orwoi ja leski, kuin owat sinun seakas; siinä paikka sinun HERRA sinun Jumalasi walitseva on, nimensä asumaajari.

12. Ja muista että siinä olet ollut orja Egyptistä; että pidät ja teet nämät säädöt.

13. Lehtimajan juhlaa pidä seitsemän päivää; koska olet sifälle koonnut riihettä, ja wiinakurnastas.

³ Mos. 23: 34.

14. Ja iloihe sinun juhlanasi; siinä ja sinun poikas ja sinun tyttäres, sinun palvelias, sinun piikas, Lewita, munkalainen, orwoi ja leski, kuin owat sinun porteijas.

15. Seitsemän päivää pidä juhlaa HERRALLE sinun Jumalallesi, siinä paikka sinun HERRA walitseva on: sillä HERRA sinun Jumalasi sinua sinua kaikissa kuin siinä sifälle kokeat, ja kaikessa sinun kättes tyhjä; sentähden iloihe.

16. Kolmasi wuodessa pitää näkymän

kaikki sinun miehenpuoles HERRAN sinun Jumalasi edessä, siinä paikka hän walitseva on, happamattoman wän juhlan, wiikko juhlan, ja lehtimajan juhlan: Si yhdengän pidä kymän tyhjin käsin HERRAN edessä.

² Mos. 23: 17. Luku 34: 20. Luku 34: 26.
³ Mos. 23: 4, 10.

17. Tsekukin kätensä lahjan jälki HERRAN sinun Jumalasi sinunauron keen, kuin hän sinulle andanut on.

18. Duomarit ja kätkeiläiset sinulles kaikkiin sinun portteihin, HERRA sinun Jumalasi sinulle sukukunnasas; duomihemaan ka-oikialla duomiolla.

19. Älä käännä oikeutta, muodon perään kago, ja älä laota: sillä lahjat sokaisewat totu-listen silmät, ja käändawät hu-ten asiat.

² Mos. 23: 17.

³ Mos. 19: 15. ⁵ Mos. 1: 17. ^{San. 1: 11}

20. Egi ahkerasti oikeutta, eläiit ja omistaiit sen maan, HERRA sinun Jumalasi sinulle.

21. Älä iisuta sinulles meij-jongun kaltaista puuta HERRAN Jumalasi Altarin juureen, jona teet sinulles.

22. Älä nosti sinulles pagasta, HERRA sinun Jumalasi wihaa.

³ Mos. 26: 1.

17. Luku.

Duomarit. Uurit. Wiipisteleminen miolla. Kuukalaisuus papille. Kuningas pitää walittaman.

Älä uhra HERRALLE sinun Jumalasi jotakuta nautaa eli lammas, josta joku wirhi taikka puutos on: se on HERRALLE sinun Jumalallesi histus.

³ Mos. 22: 21.
⁵ Mos. 15: 21. ^{Mat. 1: 8, 13.}

2. Jos joku lhytän josakusa portteijas, kuin HERRA sinun Jumalasi sinulle; mies eli waimo; pahaa teke HERRAN sinun Jumalasi silmäin edessä, rikkoen hänen litta.

3. Ja menee palwelemaan wiikkoa Jumalita, ja kumarta niitä; wägo, Kuuta eli jotakuta takwaan kesta, jota en minä kätkenyt oley.

4. Ja se sanotan sinulle, ja kumlet sen; uisu tiedustele wiisusti.

las: **Wydät totifexi toderi, että sen-**
lainen lauhistus Iſraeliſa tehty on:
Niin wie se mies eli waimo ni-
joka senkaltaisen pahuden en teh-
sinum portteihis, ja kiwitä häändä
läpi.

1. Kahden eli Polmen suun to-
sresta pitä sen kuoleman, joka
leman on ansainnut: Mutta
en suun todistureſta ei pidä hä-
kuoleman.

4 Mos. 85: 30.
19: 15. Matt. 18: 16. Job. 8: 17.
2 Cor. 13: 1. Hebr. 10: 28.

2. Todistajain käſi pitä ensin ole-
hänen päällensä tappamaan hän-
ja jätte kaiken kansan käſi: sinun
roittaman pahan sinun seastas.

5 Mos. 13: 9. Enſu 19: 19.

3. Jos joku asia duomiosa näkyy
aniäri, weren ja weren wälil-
ja asian wälillä, wahingon ja
wälillä, ja kuin eripuraiset
ovat sinun portteihis; niin neuſe
sihen paikkaan kuin HETra
Jumalas waliköpa on.

6 Mos. 21: 5. 2 Kita K. 19: 10.

4. Ja tule Pappein, Lewitain ja
warin tygö, jotka siihen aikaan o-
ja toſy heidä, he sanowat sinulle
mon sanan.

Mat. 2: 7.

5. Ja tee sen sanan jälkeen kuin
lulle julistawat, siinä paikasa kuin
tra waliköpa on: ja ota waari,
teet kaikki kuin he sinulle opet-
ti.

6. Sen lain jälkeen kuin he opet-
sinulle, ja sen duomion jälkeen
he sanowat sinun etees, pitä sinun
niin ettes siitä sanasta kuin
sinulle, wilpistele etkä oiki-
malle etkä wasemmalle.

7. Ja jos joku olis ollut ylpiä,
hän ole kuulstainen Bapille,
sillä HETran sinun Jumalas
telemäsä seisoo, eli Duo-
hänen pitä kuoleman: ja ota
Iſraeliſta pois;

8. Ja kaikki kansa sen kuulewat
sinulle, ja ei enämbi ylpiäſti tee.

9. Ja tulet siihen maahan kuin
sinun Jumalas sinulle anda,
ja asuaxes siinä: ja sa-
Kuningan minulleni,

15°

niinkuin kaikki kansat kuin minun ym-
bärilläni owat:

1 Sam. 8: 10.

15. Niin aseta se Kuningari sinul-
les, jonga HETra sinun Jumalas
waliköpa: aseta sinun welſiſtäs Kuningas
sinulles: et siinä saa muikalaiſta
asetta sinulles, joka ei sinun welſes ole.

16. Niinosta ettei hän pidä monda
hewoiſta, ja wie kansaa jällen Egp-
tiin, niiden monein hewoiſten tähden:
ja että HETra teſſe fanoi: ettet te
enämbi tätä tietä tule.

17. Ei hänen myös pidä ottaman
hänellensä monda emändätä, ettei hä-
nen sydämensä käändyſi pois: Ja ei
hänen pidä myös itsellensä alwan pal-
jo heplata ja kuldaa kokoman.

18. Ja koska hän istuu waldakun-
dansa istuimella, niin ottakan tämän
toisen lain Bapeilda Lewitailda, ja an-
dakan sen kirjeitta kirjaan.

19. Se olkan hänen tykönsä, ja
lutekan sitä kaiken elinaitansa; että hän
oppis pelkämään HETraa Jumala-
tansa, ja pitämään kaiken tämän lain
sanat, ja nämät säädyt, ja että hän
tekis niiden jälkeen.

Jos. 1: 7, 8.

20. Niin ettei hän korotaiſi sydän-
dänsä welſeinä pligen, eikä myös käſ-
tyistä wilpistelii, oikialle eikä wasem-
malle puolelle; että hän päiwänſä pi-
dennäis waldakunnasansa, hän ja hä-
nen poikansa Iſraeliſa.

18. Luku.

Pappein ja Lewitaitten osa. Moitus ja
talkaus. Se suuri Propheeta. Wäärät
prophetat.

1. Bapella, Lewitailla ja kaſkella Le-
win sukukunnalla, ei pidä ofaa eli
perindötä Iſraeliſa oleman. HETran
uhria ja hänen perindötänsä pitä hei-
dän sydän.

4 Mos. 18: 20.
5 Mos. 10: 9. Euku 12: 12. Euku 14: 27, 29.
1 Cor. 9: 13.

2. Sentähden ei pidä hänellä peri-
miſtä oleman, welſeinä keſkellä: Sillä
HETra on hänen perimisenſä, niin-
kuin hän hänelle on sanonut.

3. Ja tämä on Pappein oikeus Kan-
ſalda, ja niildä jotka uhrawat eli här-
jän eli lamban: Bapeille annettakan
lapa, leukaluut, ja ſifällyhet.

4. Ja uutisen sinun juywistäs, wiinastas, öljyistäs, ja lieuenet lambaistast, pitä sinun andaman hänelle.

5. Sillä HETra sinun Jumalas on hänen walinnut kaikijä sinun sukunniastas, seisomaan ja palwolemaan HETran nimeen, hän ja hänen poikausa jokapäiwä.

6. Koska joku Lewita tulee josta kusta sinun portistat, koko Israelista, kusa hän wieras on: ja hän tulee kaisteja sielunsa himoja siihen paikkaan, jonga HETra walinnut on:

7. Niin palwolekan hän HETran hänen Jumalansa nimeen; niinkuin kaikki muuttui Lewitat hänen welsensä, jotka siellä seisowat HETran edesä.

8. Ja heidän pitä yhden werran osaa saaman syddärensä, patki sitä kuin hänellä on wanhembainfa myydyistä hywydestä.

9. Koskas tulet siihen maahan, kuin HETra sinun Jumalas sinulle anda; niin älä opi tekemään sen Kansan kaunistusten jälkeen.

³ Mos. 18: 26. ⁵ Mos. 12: 31, 32.

10. Ei yrikän pidä sinun seastas löyttämän, joka poikansa eli tyttärensä käytä tulen läpihen: eli joka on ennustaja, päiwän waligia, eli tietäjä, eli welho;

³ Mos. 18: 21.
Euku 19: 31. Euku 20: 27. 1 Sam. 28: 7, 10.

11. Eli lumoja, eli noita, eli merkeihin tulkigia, eli joka jotakin kuolluilla kysyy.

Es. 8: 19.

12. Sillä jokainen kuin senkaltaisia teke, on HETralle kaunistus: ja senkaltisten kaunistusten tähden ajaa HETra sinun Jumalas heidän ulos sinun edesias.

13. Sinun pitä oleman waka HETran sinun Jumalas edesä.

14. Sillä tämä kansa, joiden maan sinä omistat, kuulowat päiwän walihoita ja ennustaita; mutta sinulle ei ole niin HETra sinun Jumalas salinnut.

15. Waan Prophetan sinun seastas, sinun welsistäs, minun kaldaifent, herättä sinulle HETra sinun Jumalas: häändä kuulkat.

Joh. 1: 45.
Euku 5: 39, 40. Euku 6: 14. Ap. T. 3: 22.
Euku 7: 37.

16. Kaiken sen jälkeen kuin janoit HETralda sinun Jumalada Dorebisa, kokouren päiwänä, sinode en minä woi enämbi kuulla HETra minun Jumalani äändä, cuga woi sitä suurta tulda nähä, etten kuoliji.

² Mos. 20: 19. ⁵ Mos. 1:

17. Ja HETra sanot minulle: owat oikein puhunut.

18. Minä herätän heille Prophetan heidän welsistansä niinkuin nä (olet): ja minä panen minä sanani hänen suuhunsa, hän huu heille kaikki mitä minä nelle kästen.

19. Ja tapahtuu että se joka ei nun sanaani kuule, kuin hän minun meeni puhuu; hänelä minä sen woi

20. Mutta jos joku Prophetapyydestä puhuu minun nimeeni sitä en minä hänen kästentyt puhua, kuin puhuu muiden jumalitten nimen sen Prophetan pitä kuoleman.

⁵ Mos. 18: 5. Jer. 14: 15.

21. Jos sinä sanot sydämesäs: koga me tiedämme, kuita sanoja ei HETra ole puhunut?

22. Koska se Prophetapuhuu HETran nimeen, ja ei sitä mitän ole, niin tapahtu: niin ne owat ne joita ei HETra ole puhunut: Se pheta on sen puhunut ylpeydestä, älä pelkä häändä.

Jer. 23:

19. K u n .

Kati wapakaupungeista, wanban rajan siirtämisestä ja todistajista.

Koska HETra sinun Jumalas häwittänyt pakanat, joiden HETra sinun Jumalas sinulle annit niitä omistaxes, ja asuaxes heidän kaupungeisansa ja huoneisansa:

⁵ Mos. 12: 29.

2. Niin eroita sinulles kolme kaupungita, sen maan keskellä, jonga HETra sinun Jumalas anda sinun omistaxes.

3. Ja walmista sinulles tie, ja maas rajat, kuin HETra sinun Jumalas sinulle anda perinnöyri, koga osaan, sen paeta, joka mieswahiin tullut on.

² Mos. 21: 13. ⁴ Mos. 22: 5. ⁵ Mos. 4: 41, 10. Jos. 20: 2, 10.

4. Ja se olkan miehentappajan

10. josta jultne paeta, ja elää saa: Jos
tappa lähimmäisensä tietämättä, ja
wihannut händä:

1. Maan niinkuin joku menis metsään
lähimmäisensä kanssa puuta hakkamaan,
ja woiatis käsin kirwensä hakkamaan
puuta maahan, ja kirwes putois war-
sina, ja oiais loukata lähimmäisensä
sitten, että hän siitä kuolis: Sen piti
koti käisistä kaupungeista pakene-
maan elää.

2. Ettei werentojasta ajaisi takaa
hen tappajata, niinkauwan kuin hä-
nen sodimensä on katkera, ja saawu-
sella händä että matka pitkä on, ja
hänen kuoliari; waikka ei hän
sitten syypä ole tehnyt: sillä ei hän
wihannut händä.

3. Sentähden kästen miua sinua,
ja eroita sinulles kolme Kau-

4. Ja jos HERRA sinun Jumaläs
maas rajat lewittä, niinkuin hän
sinun Jilles; ja anda sinulle
maan maan, jonga hän lupais
sin Jilles anda: 5 Moos. 12: 20.

5. Jos sinä muutoin pidät kaikki
käskyt, ja teet sen jälkeen kuin
minulle tänäpänä kästen, että
HERRA sinun Jumalatas,
maakat hänen teisänsä kaikkena elin-
kaunas: niin lisä vielä kolme Kau-
ngita näihin kolmeen. Jos. 20: 7.

10. Ettei wiatoin weri wnodatet-
sin maafas, jonga HERRA si-
n Jumaläs sinulle anda perinnöyri,
josta wika tulisi sinun päälles.

11. Mutta jos joku wihaa lähim-
mänsä ja wäpöy händä ja kartaa
häntä päällesä, ja tappa hänen: ja
pakene yhteen niistä kaupungeista:
4 Moos. 35: 20.

12. Niin wanhimmat hänen Kau-
ngissa, lähertäkän sinne sanan, ja
hänen sielä: ja andakan hä-
nen toijastajan käsiin, että hän tuo-

13. Et sinin silmäs pida armaithe-
ttä: ja sinun piti ottaman
wähemmän weren Israelista, et-

14. Et sinin pida siirtämän lähim-

mähes rajaa, jonga endiset pannet o-
wrat sinun perindöös, kuin jina perit
sinä maasa, jonga HERRA sinun Ju-
maläs sinulle anda omistares.

5 Moos. 27: 17. San. 1. 22: 28. Euka 23: 10.

15. Ei pida todistajan yrinänsä astu-
man edes ketäkän wastan, joistakusta
pahaista teosta ja ynnistä, mikäikä
paha teko se olis: kuin tehdän: mutta
kahden eli kolmen todistajan suusa owat
kaikki asiat wahwat. 4 Moos. 35: 30.

5 Moos. 17: 6. Matt. 18: 16. Joh. 8: 17.

2 Cor. 13: 1. Hebr. 10: 28.

16. Jos wäärä todistaja tulee ja
todistaa jotakuta wastan, ja seimaa
hänelle jetaim syndiä:

17. Niin molemmat ne miehet jot-
ka riittelewät, seisokan HERRAN edesä;
Pappein ja Duomarein edesä, jotta
siihen aikaan owat. 5 Moos. 17: 9.

18. Ja Duomarit wisusti tutkistel-
kan sitä: ja kato, jos todistaja on
wäärä todistaja, ja todistaa wäärin
weljeänsä wastan:

19. Niin tehlät hänelle, niinkuin
hän alkoi tehdä weljellensä: että ei eroi-
tassit pahansuimustas: San. 1. 19: 5.

20. Ja muut ien kuulisit ja pelkäi-
sit, ja ei tekisi enämbi senkaltaisia pa-
haa teidän seasaanne.

21. Sinun silmäs ei pida säästä-
män händä: hengi hengestä, silmä sil-
mästä, hammas hambasta, käsi kädestä,
jalka jalasta. 2 Moos. 21: 23.

3 Moos. 24: 20. Matt. 5: 38.

20. Lufu.

Sotatoikeus sotakansalle, papeille ja kiba-
luille. Kaupungein piirittäminen.
Naiiden säättäminen.

1. Kostas menet setaan wihollisias was-
tan, ja näet hewoiset ja wauurit,
ja kansan kuin on suurempi sinua,
niin älä pelkä heitä: sillä HERRA si-
n Jumaläs, joka sinun johdatti ulos
Egyptiin maalda, on sinun kansas.

Jos. 8: 1.

2. Ja koska te lähestytte sota, niin
astukan Pappi edes ja puhukan Kan-
salle:

3. Ja sanekan heille: Kuule Israel,
te menette tänäpänä sotaan teidän wi-
hollisianne wastan: älkän teidän syda-

menne pehmittö, älkät peljättö, älkät wapisko, älkät myöös hämmästykö heidän edesjänä.

4. Sillä HERRa teidän Jumalanne käy teidän kansanne, sotimaan teidän edestäanne teidän wihollisianne vastaan, ja autta teitä.

5. Waan sodan päämiehet puhutelan kansaa, ja sanokan: joka uuden huonen on rakenda ut, ja ei sinä vielä ruwenmut asumaan, hän mengän pois ja palaitkan kotiansa; ettei hän kuolisi sodasa, ja joku toinen omistaits sen.

Deh. 12: 27. Pf. 30: 1.

6. Ja se kuin istutti wilnamäen, ja ei vielä sitä tehnyt yhteiseri, hän mengän pois ja palaitkan kotiansa; ettei hän kuolisi sodasa, ja toinen tekis sen yhteiseri.

3 Mos. 19: 23, 1c.
5 Mos. 28: 30.

7. Jos joku on häuellsensä waimon kihlannut, ja ei ottanut häändä tygönsä, hän mengän pois ja palaitkan kotiansa; ettei hän kuolisi sodasa, ja toinen nais häändä.

5 Mos. 24: 5.

8. Ja sodan päämiehet vielä puhulan kansalle, ja sanokan: joka pelkuri on ja wapisewaisella sydänellä, hän mengän pois ja palaitkan kotiansa; ettei hän saattaisi welsieinsä sydämitä pelkurixi, niinkuin hänen sydämensä on.

Duom. 7: 3.

9. Ja sittekuin sodan päämiehet loppetaneet owat kansalle heidän puhensa; niin he asettakan jotajoukon ylimmäiset enjümäiseri kansan sekaan.

10. Koskas menet jongun kaupungin eteen, sotimaan sitä vastaan; niin tarixe heille rauhaa.

11. Ja jos he sinä rauhallisesti wastawat, ja awawat sinun etees; niin olkan kaikki kansa kuin sinä on, sinulle werollinen ja palvelkan sinä.

12. Waan jos ei he tee rauhaa sinun kansas, waan sotiwat sinä vastaan, niin ahdiyta heitä.

13. Ja koska HERRa sinun Jumalalas anda heidän sinun käsiis; niin lyö kuoliary kaikki miehenpuoli miekan terällä.

14. Mutta waimot, lapset ja eläimet, ja kaikki ne kuin kaupungisa owat, ja kaikki saalis ota igelles, ja syö wi-

hollijtes saalista kuin HERRa sinun Jumalalas anda sinulle.

15. Ja tee niin jokaiselle kaupungille, kuin sinusta aiwan kantama on, ja ei ole näiden kansain kaupungin.

16. Mutta näiden kansain kaupungesta, kuin HERRa sinun Jumalalas sinulle perimiseri anda, älä elämään yhtäkän hengä:

17. Mutta hukuta ne peräti: wäätäin, Oethealaiset, Amorealaiset, naanealaiset, Pheresealaiset, Sewealaiset, ja Jebusealaiset; niinkuin HERRa sinun Jumalalas sinulle on käskynyt.

2 Mos. 23: 32. Euku 34: 12. 5 Mos. 7: 2. Jos. 23: 12.

18. Ettei he epetaisi teidän mään kaikkia niitä kahisurixia, he teit heidän jumalillensa; ettei myöös tekisi syndiä HERRaa teidän Jumalataanne vastaan.

19. Jos sinä kauwan olet joutunut kaupungin edesä, jota vastaan sinä olet omistares sitä, niin älä häwiä puita, älä myöös kirwellä raista sinä, sillä sinä saat niistä syöä, sentä älä hakka niitä maahan: sillä ihminen on megäpuitakin, tulemaan wasturixi sinun etees.

20. Waan ne pmt, jotkaas ettei ne ole syötävät, häwitä ja he maahan: ja rakenna sinulles wakkurit kaupungin eteen, jonga kansa sinä so niinkauwan kuin sinä voitat hänen.

Jer. 6: 6.

21. Luv.

Miestappo, kosta ei tappajata tietä. Ekdasa sangittu waimo. Etkoisen perintöosa. Isewallainen poika. Hirteetty rummis.

Jos joku tapettu löhtän siinä maassa, jonga HERRa sinun Jumalalas sinun omaxes anda, ja se makaa kedo ja on tietämätöin, lufa hänen tappajan.

2. Niin käykän ulos sinun wäähimmas ja Duomaris, ja mitak sen tapetun tyköä kaupungesthin kosen tapetun ympärillä owat.

3. Joka kaupunki sitä tapettuhin on, sen wanhimmat ottakan wäwen lehmän karjasta, jolla ei ole tehty, että iken alla ollut;

4. Ja sen Kaupungin vanhimmat kutsuttan sen nuoren lehmän kovaan aaroon, jota ei kynnätä, eikä kylvetä: ja seittakkan sen lehmän kaulan siinä paissa.

5. Niin pitää Papit Dewin pojat Jumalan edes, sillä YH:ra sinun Jumalaks on heidän valinnut paliveeman händänsä, ja YH:ran nimeä Jumalaks: ja heidän suunsa jälkeen kaikki riidat ja kaikki wahingot ratkuttaman. 5 Mos. 10: 8. Euf. 17: 8, 9.

6. Ja kaikki vanhimmat siitä Kaupungista, kuin sitä tapettua lähinnä, pestän kätensä sen nuoren lehmän päällä, jonga kaula siinä laaxosa on;

7. Ja he waistakkan ja sanokan: ei kätenme tätä werta wuodattama myöds meidän silmämme sitä werta;

8. Ole armollinen Kansalles Israels jonga siinä YH:ra pelastit: ja minä wiatoinda werta anna tulla min Kansas Israelin päälle: Ja niin waat sowitzetut siitä werestä.

9. Ja niin siinä eroitat sinun tyköäs Jumolan weren; ettäs teet sen kuin se on YH:ran silmäin edesä.

10. Koskas menet sotaan wihollijas vastaan, ja YH:ra sinun Jumalaks on heidän sinun käsiis, ja siinä wiet sinä sangina pois;

11. Ja näet fangein seasa kaunin ihmisen, ja himoihet händä otta emänsä;

12. Niin wie händä huonesees, ja minä hänen keritä hiurensa ja seikata hänen päältä;

13. Ja riisua waattensa, joisa hän on pään, ja anna hänen istua sinun wuokkaan, ja itkeä Kuukauden Jäänsä päällä: mene sitte hänen tygönsä, ja wie hänen miehensä, ja hän olkou sinun emä däs.

14. Ja jos tapahtuu, ettei hän siinä ole kelpa, niin auna hänen mennä sinun kanssa tahtoo, ja älä suingan myy häntä: älä myöds pyydy isellesi: ja minä anna hänen kauttanja: sillä minä olen siinä hänen.

15. Jos jollakin miehellä on kaxi

emändätä, yri jota hän rakastaa, ja toinen jota hän wihaa, ja ne synnyttävät hänelle lapsia, sekä se kuin hän rakastaa, että se kuin hän wihaa; niin että esikoinen on sen jota hän wihaa;

16. Ja aika tulee että hän lastensa wälillä perimisen jakaa; niin ei hän taida tehdä sen rakkaimman poikaa esikoisensa sen wihattawan esikoisen edestä:

17. Waan hänen pitää tundeman sen wihattawan pojan esikoisensa, niin että hän anda hänelle kaxikertaisesti kaikesta niistä mitä hänellä löytän; sillä se on hänen ensimmäinen woinansa, ja hänelle tulee esikoisen oikeus.

1 Aika R. 5: 1. 1 Mos. 49: 3.

18. Jos jollakin igewallinen ja kowakormainen poika, jota ei kuule Jäänsä ja äitinsä äändä; ja toisa he kurittawat händä, jos ei hän heitä tottele:

19. Niin pitää hänen Jäänsä ja äitinsä hänen ottaman kiinni, ja wienän Kaupunginsa wanhemmitten ja portin tygö:

20. Ja sanokan Kaupungista wanhemmille: tämä meidän poikamme on igewallinen ja kowakormainen: ei tottele meidän äändämme: ja on syömärt ja juomari.

21. Niin pitää kaiken Kaupungin Kansan hänen kuoliaksi kiwittämän: Ja niin siinä eroitat pahan sinustas, että koko Israel sen kuulis ja pelkäis.

22. Jos joku on tehnyt jongun synnin, joka kuoleman on ansainnit, ja hirttipuusa kuoletetan:

23. Niin ei pidä hänen ruuminsa wyötä puusa pidettämän, mutta haudatkat händä kohta siinä päiwänä: sillä se on kirottu Jumalalda joka hirtetty on: ettet siinä saastutaisi sinun maataas, kuin YH:ra sinun Jumalaks sinulle perimisexi anda. Gal. 3: 13.

22. Lufu.

Esöyty eläin eli kalu. Miehen- ja waimon puolen selapuku. Hautowan liinum armahattaminen. Selakypwö. Kihmat. Neits. hys. Huorus. Neigen raittaminen.

Koskas näet welsjes härjän taikka lamban ryppen, niin ei sinun pidä

käändämän igiäs pois; waan wienän se kaitettkin jälle sinun welsjes.

² Mos. 23: 4.

2. Joski sinun welsjes ole sinua lähänä, ja et sinä händä tunne: niin ota se sinun huonefies, ja olkon se tykönsä, siihenasti kuin welsjes epii sitä, ja niin anna se hänelle jälleensä.

3. Niin tee myöskös hänen aasuisa kansa, hänen waattenja, ja kaikkinaisen kadonen kansa, kuin welsjeskäs kadonnut on, ja sinä sen löysit: ei sinun pida igiäs sitä pois käändämän.

4. Ei sinun pida kageleman sinun welsjes aasia eli härkää langenena tiellä, ettäs käändäisit iges pois heistä; waan sinun pitä jouduttasti auttaman niitä ylös hänen kansansa.

^{March.} 12: 11. ^{Luc.} 13: 15. ^{Luksa} 14: 5.

5. Waimon ei pida miehen asetta kaudaman, eikä myöskös miehen pufeman yllensä waimon waatteita: sillä jokainen kuin sen teke, on ^USRalle sinun Jumalalles kauhittus.

6. Ja jos sinä löydät linnun pesän tiellä, puusta eli maasta, josa on pojat eli munat, ja emä istuu poikansa eli munain päällä; niin älä ota emää poikunsa:

7. Mutta päästä kaitettkin emä pois, ja ota pojat sinulles; ettäs menestyisit ja launwa eläisit.

8. Koskas rakennat umtta huonetta, niin tee käsi puut ymbäri kattos päälle; ettes weren wiskaa saattaiji huonefies, jos joku siellä putois.

9. Älä kylwä wiinamäkeäs moninaijilla siemenillä, ettes saastutaiji se: lä siemenes kokousta jongsä kylwänyt olet, ja myöskös wiinamäen tuloa.

³ Mos. 19: 19.

10. Älä ynnä härjällä ja aasilla kynä.

11. Älä pue sitä waatetta yllös, kuin langaisesta ja liinalsesta yhdesä kudottu on.

12. Tee sinulles rymosa, sinun waates nelsään kulmaan, jossas puetetan.

⁴ Mos. 15: 38. ^{March.} 23: 5.

13. Jos joku mies on nainut emännän, ja on mennyt hänen tykönsä, ja rupee wihamaan händä;

14. Ja soimaa händä johongrun hä-

piään wikapääri, ja saatta hänen pillestä pahan sanoman, sanoden: mitin tämän emännäreni, ja mentä hänen tykönsä, ja löysin ettei hän on neigyy:

15. Niin otatkaa waimon ^{Is}raäiti hänen, ja tuokaa waimon neigymerkkit edes, ja näyttäkään wanhinmale, kuin kaupungin portissa istuu.

16. Ja waimon ^{Is}raäi sanokaa wanhinmille: minä annoin tälle mieheminun tyttäreeni emännäreni, ja nyt wihaa händä:

17. Ja kato, hän soimaa händä piällisiin asioihin wikapääri, ja sen en minä löytännyt sinun tyttäres neigyyden merkki. Ja heidän pitä wittämän waatten kaupungin heummitten eteen.

18. Niin kaupungin wanhinmale, otaka sen miehen, ja rangaiska häntä.

19. Ja sakoltatkaa hänen sataan piä (^Sitliin), ja andatkaa ne sen miehen waimon ^{Is}raäille, että hän häntä neigen ^{Is}raelisa: ja hänen pitä piä hänen emännärenisä, eikä saa häntä hyljätä kaikkena elinaikanansa.

20. Ja jos se toji on, ettei wä löytyi neigyy:

21. Niin wietäkään waimo ^{Is}raäi huonen owen eteen, ja kaupungin kaikkittäkään hänen kuoliari, että hän on tyhmyden ^{Is}raelisa, ja että hän sa wnoteudesa makais ^{Is}raänsä huoneja: niin sinä otat pahan pois tykönsä.

22. Jos joku löytän maanmenen waimon tykönsä, jolla awio mies on, ja pitä ne molemmat kuoleman, sekä me ette waimo jonsa tykönsä hän makais ja niin pahus otetan pois ^{Is}raelisa.

³ Mos. 20: 10.

23. Jos joku pilka on mieheltä kättä, ja joku häneen ryhty kaupungissa, ja makaa hänen:

24. Niin pitä ne molemmat wittämän sen kaupungin porttiin, ja heidät kivitettämän kuoliari. Ette ettei hän huutanut, sillä hän oli kaupungissa: Mies, että hän lähimmäisensä waimon häwäisi: ja niin sinä otat pahan tykönsä.

25. Jos joku löytä kihlatun piä

dolla, ryövää ja matak hänen; niin
isä pitää vrtin tapettaman, joka ma-
is hänen;

26. Waan piikalle ei sinun pida mi-
a telemän: sillä ei piika yhtän kuo-
man syndiä tehnyt: Waan niinkuin
te karkais lähimmäistänsä vastaan, ja
is hänen kuoliari; niin on myös tä-
ä aia.

27. Sillä hän löysi kedolla hänen:
pöhlattu piika huusi, waan ei ollut
kellä auttajata.

28. Jos joku löytä neigen, joka ei
pöhlattu, ja otta hänen kiinni, ja
nä hänen: ja he löytän:

Niin se joka hänen makais, an-
kiltan Isälle wiijitymmendä ho-
pitiä); ja ottakan sen piikan e-
nästä, että hän on alendanut
Si jaa hän hyljätä händä kaik-
kaikauansa. 2 Mos. 22: 16.

Si yhdengän pida ottaman Is-
emändää, eikä myös paljasta-
hän Isänsä peitetä.

3 Mos. 18: 8. 5 Mos. 27: 20.

23. Lufu.

23. Apärä. Siivo elämä sobasa.
Orjan tarkaminen. Vorton palkka.

Korjon ottaminen. Supaus.

Lähtäpäiden poimeminen.

1. Koohtin ja raajarikon pida tule-
man JESKran seurakundaan.

2. Sillä pida myös apärän tule-
man JESKran seurakundaan: eipä wie-
lymmenendeen polwengan asti, pida
sinu heistä JESKran seurakundaan
oleman.

3. Ammonitalaiset ja Moabitalai-
et pida tuleman JESKran seura-
kundaan; ei kymmenendengän polween
ja ei ikänä tuleman JESKran
seurakundaan; Reb. 13: 1.

4. Sentähden ettei he kohdannet tel-
kellä leiwällä ja wedellä, koska te
ollat Egyptistä: ja että he palkkassit
vastaan Bileamin Beorin pojan.
Egyptiaman Pethorista, kiromaan

4 Mos. 22: 5, 6. Jos. 24: 9.

5. Mutta JESKra sinun Jumalas
kallut Bileamia, waan JESKra
sinun Jumalas muutti sinulle kironyen

sinunyeri: sillä JESKra sinun Jumas-
las rakahti sinua. 4 Mos. 22: 10, 11.

6. Älä toiwota heille rauhaa eli jo-
takin hywää, kaikkena elinaikanas ijan-
kaikkisejti.

7. Edomealaisia älä kaubistu: sillä
hän on sinun weljes. Älä myös E-
gyptiläistä kaubistu: sillä sinä olit muu-
kalainen hänen maansa.

1 Mos. 25: 26.

8. Ne lapset jotka heistä syntyvät
kolmannesa polwesa, tulkan JESKran
seurakundaan.

9. Kostas lähdet leiristäs wihellissas
vastaan, kawahda igiäs kaikkinaisesta
pahudesta.

10. Jos joku on teidän seafanne,
joka ei ole puhdas, että hänelle yöllä
jotakin tapahtunut on; hänen pida me-
nemän pois leiristä, ja ei leiriin sisäl-
le tuleman; 3 Mos. 15: 16.

11. Ja pida hänen ehtona igensä
wedellä pesemän: ja sittekuin Auringo
laskenut on, palaitkan leiriin.

12. Ulkona leiristä olkon sinulla, jo-
hongas menet tarpeilles.

13. Ja sinulla pida oleman wähä
kadikka wyölläs: ja kostas sinne istua
tahdot, kaiwa sillä; ja kostas olet teh-
nyt, peitä sinun saastaisudes.

14. Sillä JESKra sinun Jumalas
waelda sinun leiris läpiye pelastamaan
sinua, ja andamaan sinun wihellises
sinun etees, sentähden pida sinun lei-
ris pyhä oleman; ettei häpiätä näyji
sinun seafas, ja hän käändäis igensä
sinusta pois.

15. Älä isännän halduu anna sitä
orjaa, kuin hänelä sinun tygös karan-
nut on.

16. Hän olkan sinun tykönä, sinun
kestelläs siinä paitasa kuin hänelle tel-
paa, josatusa sinun portisas, igellensä
hywäxi: ja älä sorra händä.

17. Ei pida yhtäkän porttoa ole-
man Israelin lasten tytärten seafa:
eikä yhtän huorintektiä Israelin poi-
kain seafa.

18. Älä kanna porton palkkaa, eli
koiran hindaa JESKran sinun Jumas-
las huoneesen, siongum lupauren edestä:
sillä ne molemmat owat JESKralle si-
nun Jumalalles kaubistus.

19. Älä korkea ota welsjeldäs rahasta, syötävästä, eli muusta, josta korko otetaan.

2 Mos. 22: 25.
3 Mos. 25: 36 Reh. 5: 7. Ps. 15: 5.
Luc. 6: 35.

20. Munkalaiselta ota korkoa, mutta älä welsjeldäs, että HETra sinun Jumaläs sinuais sinua kaikessa aiwoituyesas, sinä maaja johengas tulet omissamaan sitä.

21. Koskas HETralle sinun Jumalalles lupayen lupat, niin älä wiitvytä maxaa sitä; sillä HETra sinun Jumaläs on sen totisesti waatiwa sinulda, ja se on sinulle syndi.

3 Mos. 27: 2.
4 Mos. 30: 3. Saarn. R. 5: 4.

22. Waan jollet sinä lupaa; niin ei ole sinulla syndiä.

23. Pidä se mitä sinun huulistas on käynyt ulos, ja tee: niinkuin sinä HETralle sinun Jumalalles hywällä ehdolla luvannut olet, sitä kuin sinä sinulläs puhunut olet.

24. Koskas menet lähimmäises wissanamäken, niin sinä saat syöä wiinamarjoja himos jälkeen, ettäs rawitan; mutta älä pane mitäkän astiaas.

25. Koskas menet lähimmäises laihoon, niin sinä saat katkoa tähläpäitä kädelläs, mutta älä sirpillä lähimmäises laihoa niitä.

Matth. 12: 1. Marc. 2: 23. Luc. 6: 1.

24. Luv.

Eroktria. Asten nainut. Ihmisen waras.
Epitali. Vantti. Väivämiehen palkka.
Köyhäin hoitominen.

Jos joku otta waimon awioyrensä; ja tapahtu, ettei hän sitte löydy armoa hänen jilmäinsä edesä, että hän on löytännyt jongun häpiän hänesä; niin kirjoitta hän hänelle erotkirjan, ja anda sen hänen käteensä, ja anda hänen mennä huonestansa pois.

Matth. 5: 31. Luku 19: 7. Marc. 10: 4.

2. Koska se hänen huonestansa lähentynyt on, menee pois ja tulee jongun toisen miehen emännäri;

3. Ja taas se toinen mies rupee händä wihamaan, ja kirjoitta hänelle erotkirjan, ja anda hänen käteensä ja lassee hänen huonestansa pois: eli jos se toinen mies, kuin hänen emännärensä otti, kuolee:

4. Niin hänen ensimmäinen miehensä, joka hänen andoi mennä pois, pidä händä ottaman jälken emännärensä, sittekuin hän tuli saastajilla se on kauhius HETran edettes maata saastutaji, jonga HETra sinun Jumaläs anda sinulle perimys.

Jer. 3: 1.

5. Jos joku on hänellensä ästen männän nainut, ei sen pidä mene jetaan, eikä pidä hänen päällensä tän rajitusta pandaman; waan wapana huonesansa ajastajan päällä, että hän sais illoita emändänsä, jonga hän nainut on.

5 Mos. 24: 1.

6. Ei pidä molembia myllän kelli päälliskäwäkän keldään pandettaman; sillä se olis hengen potta.

7. Jos joku löytän joka sielun raistaa hänen welsjiänsä, Israelin siesta, ja esii sillä woiittoa taikka hänen: sen warkan pitää kuolemantas eroitajit pahon siunyas.

2 Mos. 21: 16. 1 Tim. 1: 10.

8. Karta spitali tautia, ettäs siisti teet ja pidät kaikki mitä se ja Papiit opettawat sinulle, niinkuin heille käskin, ne pitäkät ja den jälkeen tehkät.

3 Mos. 13: 8. Luku 14: 3.

9. Muista mitä HETra sinun Jumaläs teki Mir-Jamille, tiellä kopti Egyptistä läyrite.

4 Mos. 12.

10. Ja koskas jotain lainat lähimmäises, älä mene hänen huonestapanttia ottamaan:

11. Waan seisjo ulkona, ja se jolla lainajit, kandaan itse pantin sinun ulos.

12. Waan jos hän köyhä on, mene lewätä hänen pantillansa:

13. Waan anna hänen pantinsa kettäkin jälken emen auringon lammata, että hän maksais waatteisensa ja sinuais sinna: ja se luctan sinun wanhuryskaudexi HETran sinun Jumaläs edesä.

2 Mos. 22: 26.

14. Älä tee wääräyttä jille köyhä ja tarwiyewalle päiwämiehelle; ja hän olis sinun welsjistäs, eli muustalajista joka on sinun maallas sinun porteisas:

3 Mos. 19: 13.

15. Waan mara hänelle hänen palk-
nija sinä päiväinä, ennen auringon
lännetä: sillä hän on hätäpönnyt ja
hä hän elää, ettei hän huudaisi JH-
m työs sinun tähtes, ja se luetaisin
mille sinun.

16. Ei pida Jstt kuoleman lasten
epä, eikä myös lapset Jsainä edes-
; mutta kufin pida kuoleman oman
pönnä edestä. 2 Kun. 8. 14: 6.
1. K. 25: 4. Jer. 31: 30. Def. 18: 20.

17. Älä käännä muukalaisen eli or-
jan oikeutta: älä myös leikkellä ota
kättä pandiksi. 2 Mos. 22: 21.
1. K. 5: 28. Def. 22: 29. Saad. 7: 9, 10.

18. Waan muista, että sinäkin olit
Egyptijä, ja JH:ra sinun Ju-
dijä. Jälä sinun johdatti; sentähden
älä kättä, ettäs nämät tekijit.

19. Koskas pellostas elon leikat, ja
sulla sinne unhohtu, älä pala-
ttamaan, waan olkan se muu-
ten, orwoin ja lesken oma: että
JH:ra sinun Jumaläs sinunä sinua
kissa sinun kättes töisä. 1 Mos. 19: 9. Luku 23: 22.

20. Koskas poimimit olet ollypmiss
ämät, niin älä wastauudesta jita
kissa; waan sen pida muukalaisen,
orwoin ja lesken oman oleman.

21. Koskas wii amäles korjanut
kissa, älä wastauudesta niitä jäänpitä
kissa; waan ne pida muukalaisen, orwoin
ja lesken omat oleman.

22. Ja muista että sinä olet orja
Egyptin maalla: sentähden kättä
sinua näitä tekemään.

25. Luku.

1. Tämä duomio, rangastus. Weljen nimen
kättäminen. Waaka. Mitta. Amalek.

2. Jos eista on miesten välillä, niin
kättä ne oikeuden eteen, ja duo-
mian niiden välillä: ja duomitta-
kissa kurtaxi, ja jumalatoim
malattomari.

3. Ja jos Jumalatoim on ansain-
kissa; niin kättä duomari
kissa. Loppa maahan, ja andalan
kissa. Jälä sinunä sinua, senjälkeen kuin
kissa. Jälä sinunä sinua on, lugun jälkeän.

4. Jos kättä sinunä sinua, pida hän-
kissa, ja ei enämbi; ettei hän-

dä pönnäpönnäsi lyöddäisi, ja sinun wel-
jes tulis huonori sinun silmäis edesä.

2 Cor. 11: 24.

4. Ei sinun pida rihä tappawan
härjän suuta siteman kiinni.

1 Cor. 9: 9. 1 Tim. 5: 18.

5. Koska weljeret asunut ynnä, ja
yri heistä kuolee pojatoimna, niin ei
pida sen kuollinen weljeu wainoin otta-
man muukalaisia miehiä toisesta sugus-
ta; mutta hänen miehensä weli men-
gän hänen tygönsä, ja ottakan händä
weljensä jiasa awioyensa.

Matth. 22: 24. Marc. 12: 19. Luc. 20: 28.

6. Ja ensimmäinen poika jouga hän
synnyttä, pida nimitettämän sen kuol-
lisen weljen nimellä; ettei hänen ni-
mensä peräti häwitettäisi Jsraelista.

7. Jos ei se mies tahdo otta wel-
jensä waimoa; niin menään hänen wel-
jensä waimo porttiin wanhemmitten
eteen, ja sanokan: minun kytyni ei
tahdo herättä weljellensä nimeä Jsrae-
lissa, ja ei tahdo minua kytyn-lain jäl-
keen naida. Ruth. 4: 4, 10.

8. Niin kaupungin wanhinmat an-
dalan hänen kugutta edes, ja puhukan
hänen kansansa: Ja jos hän seifoo, ja
sanoo: en minä tahdo otta händä:

9. Niin hä: en natonä astukan hä-
uen tygönsä wanhinmitten nähden, ja
riisukan kengän hänen jalastaansa, ja
sylekän hänen kaswoillensa: ja wasta-
kan händä sanoden: Niin jokaiselle pi-
tä tehtämän kuin ei weljensä huonetta
rakema.

10. Ja hänen nimensä kuguttakan
Jsraelissa, paljas jalan huonori.

11. Jos kaxi miestä keitänensä tap-
pelewat, ja toisen waimo tulee pelasta-
maan miestänsä sen kädessä kuin hän-
dä lyö, ja kuroitta kätensä ja tarttuu
hänen häppönsä:

12. Niin hakka hänen kätensä poik-
ki; sinun silmäs ei pida säästämän
händä.

13. Älä pida kahtalaisia waakaa si-
min säkissä, suurembata ja vähembätä.
3 Mos. 19: 36. Can. 1. 20: 28. Def. 43: 10.

14. Etikä myös pida sinun huonesas
oleman kahtalainen mitta, suurembi ja
vähembi.

15. Mutta sinulla pida oleman täysi

ja oikia waaka, ja täysi ja oikia mita: ettäs olijt pitkäijällinen siinä maasa, jonga HERRa sinun Jumalas sinulle anda.

16. Sillä jokainen joka näitä teke, on HERRalle sinun Jumalalles kauhistus: kaikki jotka wäärpyttä tekewät.

San. 1. 11: 1.

17. Muista mitä Amalekitat teit sinua waistan tiellä, koskas Egyptistä läxit:

18. Kuinga he kohtaisit sinua tiellä, ja löit sinun jälkimäises, kaikki ne jotka heikommat olit ja jälkinnä käwit, koskas wäsyysiä ja hermotoin olit: ja ei he Jumalata peljännet.

2 Mos. 17: 8.

19. Ja pitä tapahtuman, koska HERRa sinun Jumalas anda sinulle lewen saada kaitilda wihamlehildäs, jotka ympärilläs owat siinä maasa, jonga HERRa sinun Jumalas anda perinnöyri sinulle, ettäs sen omistat, ja sinun pitä peräti häwittämän Amalekitain muiston taiwan alda. Älä pitä unhohda.

1 Sam. 15: 2, 5.

26. Luv.

Ensimmäiset hedelmät. Kymmeneksen wuos. Eittolupaus.

Koskas tulet siihen maahan, jonga HERRa sinun Jumalas sinulle perinnöyri anda, ja siinä sen omistat, ja asut siinä:

2. Niin ota kaikkinäisistä sinun maas kaswoista ensimmäiset hedelmät kuin maasta kaswawat, kuin HERRa sinun Jumalas sinulle anda, ja pane korin: ja mene siihen jaan, kuin HERRa sinun Jumalas walitsee hänen nimensä asu-majaksi.

2 Mos. 23: 19. Luku 34: 26.

3. Ja mene Pappin tygö, joka siihen aikaan on, ja sano hänelle: minä tunnustan tänäpänä HERRan sinun Jumalas edesä, että minä olen tullut siihen maahan, jonga HERRa meidän Isillemme wannoit, meille andarensa.

4. Ja Pappi ottakan korin sinun kädestäs, ja laulekan sen maahan, HERRan sinun Jumalas Altariu eteen.

5. Niin lausu sinä, ja sano HERRan sinun Jumalas edesä: minnu raa-

dollinen. Isänti oli Syrialainen, ja ni. Egyptiin wähällä joukolla, ja siellä muukalainen: ja hän tuli suurexi, wäkewäxi ja moneyi Kan-

1 Mos. 31: 23. Luku 46: 5.

6. Mutta Egyptiläiset abditit waiwaijut meitä: ja panit lewan onden meidän päällemme.

2 Mos. 4: 11.

7. Niin me huusimme HERRan dän Isäimme Jumalan tygö: ja HERRa kuuli meidän äänemme, ja lemeidän tuskamme, työmme ja abditremme päälle.

2 Mos. 2: 24.

8. Ja HERRa woi meidän ulosgyptistä woimallisella kädellä, ja tulla käsiwarrella, suuren pelkän merkkein ja ihmetten kansa;

9. Ja johdatti meidän tähän maahan; ja andoi meille tämän maan josa riekkä ja huusajata woi-

10. Ja nyt laço, minä launastä maan ensimmäisiä hedelmitä, siinä HERRa minulle annoit. Ja pane ne HERRan sinun Jumalateen, ja kumarra HERRan sinun Jumalas edesä;

11. Ja ole iloikas kaikesta sinä wydestä, kuin HERRa sinun Jumalalle andoi, ja sinun huonelles: ja Lewita ja muukalainen joka sinä lesteles on.

12. Koskas olet koonnut kaikki ty moneyet sinun wnotes kaswoista kolme deua wuonna, joka on kymmeneksen wosi; niin anna Lewitaille, muukalaisorwoille ja lestille, että he söijü se potειςas ja rawitaisin.

3 Mos. 27: 30. 5 Mos. 14: 28.

13. Ja sano HERRan sinun Jumalalas edesä: minä olen tuenut te nejtani sen kuin pyhitetty on, ja minoin Lewitalle, muukalaiselle, orwo ja lestille, kaiten sinun kästys jältä kuin sinä minulle kästeyt olet: minä barhailut sinun kästysistäs, en niitä unhottanut.

14. En minä siitä syönyt min surufani, engä ottanut siitä saastat desä, en myös niistä mitän andat kuolluille: minä olen HERRan min Jumalani äänelle kuulainen, ja u kaiten sen jälkeen kuin sinä min kästeyt olet.

15. Käskähdä tänne sinun pyhästä maasta, ja stanu sinun maahan Irahia, ja sitä maata kuin minulle andanut olet: niinkuin sinä meidän Iisillemmä, sitä maasta riistaa ja hunaajata vuotaa.

2 Mos. 33: 15.

16. Tänäpäänä HERRA sinun Jumalasi kanssa käski sinua, ettäs teet niiden käskyt ja oikeudet jälkeen; niin ettäs teet ne ja teet niiden jälkeen kaikista käskystä, ja kaikista iustusista.

17. HERRAN edessä olet sinä sen maan sinun Jumalasi, ja sinä tahdot tehdä hänen teijansa, ja pitää hänen käskynsä, käskynsä ja oikeutensa, ja olet kuulias hänen äänellensä.

18. Ja HERRA on sinulle tänäpäänä luvannut, että sinun pitää oleman kansansa, niinkuin hän sinulle on puhunut, että sinun pitää kaikkien käskynsä pitämän;

2 Mos. 19: 5. 5 Mos. 7: 6. Luku 14: 2.

19. Ja hän korottaa sinua kaikkein kansain ylitse, kuin hän tehnyt on Egyptyksi, Kiiroyksi ja Kinnari; ettäs te HERRALLE sinun Jumalallesi pyhä kansa, niinkuin hän sanonut on.

5 Mos. 28: 1.

27. Luku.

Altti: kivet. Altari. Orijaminia Ebalin vuori.

Sitte Moses ja vanhimmat Iisraellista käskit kansalle, ja sanoit: Käskätkä kaikki ne käskyt, kuin minä tänäpäänä teille käskin.

2. Ja pitää tapahtuman sinä päivänä, jona te menette Jordanin ylitse, uuden maahan, jona HERRA sinun Jumalasi sinulle andi, ettäs pyyhkäiset kivet, ja siurut ne kalkilla.

Jos. 8: 30, 31.

3. Ja kirjoita niihin kaikki nämät sanat, jotka teidän tulit ylitse; että te tulitte sille maalle, kuin HERRA sinun Jumalasi sinulle andi: sille maalle, jota riistaa ja hunaajata vuotaa, niinkuin HERRA sinun Iisäsi Jumalasi sinulle käski.

4. Kallat te siis menette Jordanin ylitse, ja pyyhkäiset ne kivet kuin

minä teille tänäpäänä käskin, Ebalin vuorella; ja siurkat ne kalkilla.

5. Ja rakenna sinä HERRALLE sinun Jumalallesi Altari kivistä, joihin-
ga ei sinun pidä rautaa satuttaman.

2 Mos. 20: 25.

6. Rakenna siellä Altari HERRALLE sinun Jumalallesi kokonaisuista kivistä; ja uhra HERRALLE sinun Jumalallesi polttouhria sen päällä.

7. Uhra myös kiitosuhria, ja syö siellä; ja ole iloinen HERRAN sinun Jumalasi edessä.

8. Ja kirjoita kaikki tämän lain sanat selkiästi ja ymmärtäväisesti niihin kiviin.

9. Ja Moses ynnä Bappein ja Levitain kansa puhui kaikelle Iisraelin kansalle, sanoden: Ota vaari ja kuule Iisrael: tänäpäänä sinä tulit HERRAN sinun Jumalasi kansaksi;

10. Ettäs kuulias olisit HERRAN sinun Jumalasi äänelle; ja tekiisit hänen käskynsä ja sääntönsä jälkeen, kuin minä tänäpäänä sinulle käskin.

5 Mos. 26: 17.

11. Ja Moses käski kansalle sinä päivänä, ja sanoi:

12. Nämät seisokan Grisiinin vuorella, ja sinnaatkan kansaa, jotka te oletta läpnet Jordanin ylitse: Simeon, Levi, Juda, Iisachar, Josef ja Benjamin.

5 Mos. 11: 29. Jos. 8: 33, 34.

13. Ja nämät seisokan Ebalin vuorella kiremaan, Ruben, Gad, Asser, Sebulo, Dan ja Naphthali.

14. Ja Levitat alkatan, ja sanokan jokaiselle Iisraeliläiselle kortialla äänellä:

15. Kirottu olkon joka kaitvetun eli waletun epäjumalan kuvan teke HERRALLE kauhityxyi, wirlkamiesten käsjäläisen, ja pitää sen salaa: Ja kaikki kansa waistakkan ja sanokan, Amen.

16. Kirottu olkon joka Iisänsä eli äitinsä hönkäyoo: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

2 Mos. 21: 17.

3 Mos. 20: 9. San. 1. 20: 20. Matth. 15: 4.

17. Kirottu olkon joka lähimmäisensä rajan siirtä: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

18. Kirottu olkon joka laskee sorkan

exämään tiellä: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

19. Kirottu olkon joka munkalaisen, orivoim ja lestein oikeuden wäändä: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

20. Kirottu olkon joka Ifänsä esmännän tyfönä makaa, että hän paljasti Ifänsä peitten: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

3 Mos. 18: 8.
5 Mos. 22: 30. Des. 22: 10.

21. Kirottu olkon joka johonguun eläimeen rpyhtyy: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

22. Kirottu olkon joka isarensa makaa, joka hänen Ifänsä eli äitinsä tptär on: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

23. Kirottu olkon joka Anoppinsa makaa: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

24. Kirottu olkon joka lähimmäisensä salaisesti lyö: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

25. Kirottu olkon joka lahjoja otta, lybdärensä wiaroinda werta: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

26. Kirottu olkon joka ei kaikkia näitä lain sanoja täytä, että hän niiden jälkeen tekis: ja kaikki kansa sanokan, Amen.

Jer. 11: 3. Dan. 9: 11. Gal. 3: 10.

28. Lufn.

Luwatan sunaus HETran käskyin nouhattaille; uhatan kirourella HETran käskyin hyljättä.

Ja jos sinä olet HETran sinun Jumalas äänelle ahkerasti kuullainen, ettäs pidät ja teet kaikki hänen käskynsä, jotka minä tänäpänä sinulle käsken; niin HETra sinun Jumalas teke sinun forkittammaxi kaikkia kansoja maan päällä.

3 Mos. 26: 3, 12.

2. Ja kaikki nämät siunaukset tulewat sinun päälles, ja sattuwat sinun; ettäs HETran sinun Jumalas äänelle kuullainen olit.

3. Siunattu olet sinä kaupungisa, siunattu pelkolla.

4. Siunattu on sinun ruumis hedelmä, ja sinun maas hedelmä, ja sinun karjas hedelmä: sinun eläin des hedelmä, ja sinun lammaslaumas hedelmät.

5. Siunattu on sinun koris, ja nun tähtes.

6. Siunattu olet sinä käydesäsälle, ja siunattu käydesäs ulos.

Ps. 121: 8.

7. Ja HETra langetta sinun hollises sinun edesäs, jotka sinua wonsseiwat: yhtä tietä he tulsewat sinu wastaan, ja seigemätä tietä pitä heid pakeneaman sinun edesäs.

8. HETra käpkee siunauksen olle nun kansas sinun riibesäs, ja kaikin sinä aiwoit: Ja sinua sinun maasa, jonga HETra sinun Jumal sinulle anda.

9. HETra asetta sinun ipelä pyhäxi kansari, niinkuin hän wons sinulle; koskas pidät HETran Jumalas käskyt, ja hänen teiwaellass.

10. Että kaikki kansat maan näseiwät sinun olewan HETran nimitety, ja pitä sinua pelkämän.

11. Ja HETra lahjoitta sinun saisti hywydellä, sekä kohtus hedelmä karjas hedelmällä, ja sinun maas hedelmällä, siinä maasa, jonga HETra wannoit sinun Jilles sinulle andax.

5 Mos. 30: 9.

12. HETra awaa sinulle hänen wän tawaransa, taiwan, andarensa nun maalles saten ajallansa, ja sinu taxensa kaikki sinun käpialas: Ja lainat monelle kansalle, mutta et keldäkän lainaan ota.

13. Ja HETra asetta sinun pääl ja ei hännäxi: sinä olet aina pelkäminen ja et alimmainen, koskas olet HETran sinun Jumalas käskyille kuullainen, jotka minä tänäpänä sinulle käsken pitä ja tehdä:

14. Ja et luowu niistä sanoista jotka minä tänäpänä teille käsken, et oikialle eli wasemmalle puolelle, mitk jumalitten jälkeen waeldaxes, ja heid pahiwellexes.

15. Mutta ellet sinä kuule HETran sinun Jumalas äändä, pitäres tehdäres kaikkia hänen käskyjensä säättyjänsä, jotka minä tänäpänä sinulle käsken: niin kaikki nämät kiroukset tulewat sinun päälles ja sattuwat sinun.

3 Mos. 26: 14, 17. Gal. 3: 11. Dan. 9: 11.

Mal. 2: 2.

16. Kirottu olet sinä Kaupungisa, rettu pellolla.

17. Kirottu en sinun koris ja tähtes.

18. Kirottu on sinun ruumis hedelmä, sinun maas hedelmä; sinun karjas helmä, sinun lammaslaumas hedelmä.

19. Kirottu olet sinä käydesäs sisälle, rettu käydesäs ulos.

20. HERRA lähettä sinun sekaas kiven, tyhmyden ja rangaisluren kais sinun aiwoituyisäs; siihenasti ettäs et ja pian katoat sinun pahain teesäiden, ettäs minun hyljijit.

21. HERRA anda rippua sinusa rutidun; siihenasti että hän sinun huonutia maajta, jotas tulet omista-

22. HERRA lyö sinua kuivatau-
dubymällä taudilla, poltella, pa-
lolla, kuivudella, kuumudella ja
pöydillä; ja wainoo sinua, siihen-
asti hän sinun kadotta.

3 Mos. 25: 16.

23. Ja sinun taiwas kuin sinun
päällä en, pitä niinkuin waiken
maan: ja maan jota sinun allas en,
kuin raudan.

3 Mos. 26: 19.

24. HERRA anda sinun maalles to-
ista ja tuhau saten edestä taiwaajta
ma päälles, siihenasti ettäs hukutetan.

25. HERRA lyö sinua sinun wihol-
es edestä, yhtä tietä myöden sinä
en heidän tygönä; mutta seigemän
laattia sinä heidän edellänsä pake-
lla, ja sinä hajotetan kaikkein walda-
mies sekaan maan päällä.

26. Sinun ruumis on ravinnoxi
kalle taiwan liumulle, ja kaikille maan
kalle; ja ei kengän heitä karkota.

27. HERRA lyö sinun Egyptin pai-
kalla, häpiällisillä weripahvoilla, ru-
uilla ja syhlemällä; niin ettes taida
elä.

2 Mos. 9: 9.

28. HERRA lyö sinun haurauksella,
kudella ja sydämen tyhmydellä.

Rom. 1: 28.

29. Ja sinä koveroihet puolipäiwä-
kain jokia pimiäjä koveroihee:
niin menesty sinun teisäs: Ja sinä
wastawaldaa ja wäärtytä, niin-
kain sinä elät: ja ei kengän
elä.

30. Waimon sinä kihlat, mutta toi-
nen sen makaa: huonen sinä rakennat,
mutta et sinä saa hänesä asua: wiina-
mäen sinä istutat, mutta et sinä saa
sität yhteiseri tehdä.

5 Mos. 20: 6, 10.

31. Sinun härtäs teurastetan sinun
silmäis nähden, mutta et sinä saa hä-
neitä syöä. Sinun aasis otetan wäki-
wallalla sinun nähdes, ja ei sinulle an-
neta fällen. Sinun lampaas annetan
sinun wihollisilles, ja ei kengän sinua
auta.

32. Sinun poikas ja tyttäres am-
netan toiselle kansalle, niin että sinun
silmäis sen näkewät, ja hiiweldywät
heistä jokapäiwä: ja ei yhtän wäke-
wyttä pidä sinun käsissäs oleman.

33. Sinun maas hedelmän ja kaikki
sinun työs se kansa syö, jotas et tunne:
ja sinun täyty alnoastansa wäärtytä
kärsiä, ja fortuna olla koko sinun elin-
aikanas.

34. Ja sinä tulet mielettömäxi,
niistä kuin sinun silmäis näkewät.

35. HERRA lyö sinua pahalla pai-
simalla polwisas ja pohkeisäs; niin et-
tes taida paratta pöytäjalasta niin pääs-
lakeen asti.

36. HERRA anda sinun, ja sinun
Kuningas, jongas igelles asettanut olet,
waelda sen kansan tygö, jota et sinä
tunne, eikä sinun Isäs: ja siellä sinä
palwelet muukalaisia jumalita, puita
ja kiviä.

37. Ja sinun pitä tuleman kauhif-
tureri, sananlastuxi ja futuri kaikkein
kansain seasa, joihinga HERRA ajaa
sinun.

1 Kun. K. 9: 7. Jer. 24: 9. Lufu 25: 9.

38. Sinä kylvät paljo siemendä
peltoon, waan wäähän tuot sisälle: sillä
heinäsiirak syöwät sen.

Mich. 6: 15.
Saag. 1: 6. Lufu 2: 17.

39. Wiinamäen sinä istutat ja ruok-
ket; waan et saa siitä juoda wiinaa, et
myös koeta: sillä madot sen syöwät.

40. Öljypuita on sinulla kaikisa si-
min maas paikkeisa; waan ei sinun pi-
dä woitteleman sinuas öljyllä: sillä si-
min öljyymis rewitan ylös.

41. Poikia ja tyttäritä sinä siität,
ja et kuitengan niitä nautige: sillä ne
wiedän fangittunna pois.

42. Kaikki sinun puus ja maas hedelmän omistavat sirkat.

43. Muukalainen kuin sinun tykönäs on, oletan sinun yliges, ja on alati ylinnä; mutta sinä oletan ja alati alinna olet.

44. Hän laina sinulle, mutta et sinä voi hänelle lainata. Hän on pää, ja sinun pitää hännän oleman.

45. Ja kaikki nämät kirouret tulevat sinun päälles, ja sinua wainowat, ja sinuun sattuwat, siihenasti ettäs hukutetan; ettes HERRan sinun Jumalass äändä kuulut, pitäres hänen käskyjä ja säätyjä, jotka hän sinulle on käsenyt.

46. Sentähden ovat ne sinusa merkit ja ihneksi, ja sinun siemenesäs ijanikaikkisesti:

47. Ettes palwellut HERRaa sinun Jumalatas iloifella ja riennifella sydämessä, koska sinulla kaikkinaista kyllä oli.

48. Ja sinun pitää palweleman wiholdiffias, jotka HERRa lähettä sinun päälles, näljäjä ja janosa, alastomudefa ja kaikkinaifesa puuttumifesa. Ja hän paanee sinun kaulaas rantaisen iken, siihenasti että hän sinun hukutta.

49. HERRa lähettä Kanfan sinun päälles taamba mailman äärestä, niin kuin kotta lendäis: Kanfan jonga puhetta et sinä ymmärrä:

50. Häpemättöminän Kanfan, joka ei karta wanhaa, eikä armaiße nuorukaišta;

51. Ja syö sinun karjas hedelmän ja sinun maas hedelmän, siihenasti ettäs hukutetan: ja ei jätä sinulle mitäkän jywistä, wiinasta, öljyistä, karjan eli lammasien hedelmäistä, siihenasti ettäs hän sinun kadetta;

52. Ja ahdisti sinua kaikisa sinun porteisas, siihenasti että hän tukista maahan sinun korkiat ja wahwat murris, joihin sinä iges luotat, kaikisa sinun maakunnifas: ja sinä ahdistetan kaikisa porteisas, koko sinun maasas, jonga HERRa sinun Jumalass sinulle andanut on.

53. Sinun täyty syöä sinun ruumis hedelmän, sinun poikas, ja tytärtes liban, jotka HERRa sinun Jumalass sinulle andanut on, siinä ahdistuxesa

ja wainwasa, jolla sinun wiholdiffies ahdistawat.

2 Kun. 2. e.
Wal. w. 2: 20. Luku 4: 10.

54. Et mies kuin ennen sangen kullisesti ja hekumasa teidän seas eli; ei pidä sueman welsellenä, wainwollensa kuin on hänen solisa ja sille joka on vielä jäänyt h poijstansa, jääneitä tähteitänsä:

55. Annetta jonguu niistä h poikainsa libasta, jota hän syö: hänellä mitäkän munta ole ta hwydestänsä, siinä ahdistuxesa ja wainwasa, jolla sinun wiholdiffies ahdisti sinua kaikisa sinun porteisas.

56. Waimo teidän seasanne, ennen herkullisesti ja hekumasa on, niin ettei hän maistanut jalk lastea maan päälle herkun ja man tähden, ei pidä sueman wainwollensa, jota hänen solifansä leppä pojallensa ja tyttärelleensä,

57. Jälkimmäisiä, jotka hänet duistanja lähtenet ovat, eikä myös kiansa kuin hän symyytä: sillä syö ne kaikkein tarwetten puuttus salaisesti, siinä ahdistuxesa ja wainwasa, jolla sinun wiholdiffies ahdistawat porteisas.

58. Elles pidä ja tee kaikkia Lain faneja, jotka tässä kirjassa kirjottetut; niin ettäs pelkät tätä niillästä ja peljättäpää nimeä, HERRa sinun Jumalatas:

59. Niin HERRa ihmelliseri sinun ja sinun siemenes rangaitse suurilla ja pitkällisillä wiganzilla, holla ja pitkällisillä tandeilla.

60. Ja käändä sinun päälles kinaisset Egyptin taudit, joitas pöstit: ja ne pitää sinun tarttuman.

61. Siihen myös kaikki sair ja kaikki rangaituxret, jotka ei k tetut ole tässä lakiroamatusa, HERRa sinun päälles, siihenasti hukutetan.

62. Ja teistä jää wäähäinen K joka ennen olitta niinkuin tähdet wassa palfenden tähden; ettes k HERRan sinun Jumalass äändä.

5 Mos. 10: 22.

63. Ja tapabtuu, että niit

Ennen iloitsi teistä, teille hy-
teheisänjää ja enändäisänjää teitä;
HERRA on iloitsen teistä, hu-
nansa ja kadottaisansa teitä: ja
hän siitä maasta pois, jota te
omistamaan.

Enn. 1. 1: 26. Ef. 1: 24.

Ja HERRA hajotta sinun kalli-
nsain sokaan, yhdestä maan ää-
mpäin: Ja siellä sinä palvelet
muia jumalita, joita et sinä tur-
nastan: kandoja ja kivoia.

5 Mos. 4: 27. Neh. 4: 8.

Siihen myös, ei pidä sinulla
mitä seasa yhtän wahrena kotoa
sillä jalkais pöytä yhtän lepoa
sillä HERRA anda sinulle
wahrenaisen sydämen, hiiweldy-
s, ja wurehellisen mielen.

Siinä, että sinun elämäsi rippuu
sillä: yöllä ja päivällä sinun
elämän, ja elämäsiäs tietämä-
man.

Kun sinä sinä sanot: Ah, jossa
toisen eläisin! ehtona sinä sa-
n, jossa minä aamun eläisin!
Hänes sinun pelwion tähden,
ma peljättä, ja sentähden jota
sinä näkemän pitä.

Ja HERRA wie sinua taas
Egyptiin, jota tietä, joita minä
sinulle: Ei sinun pidä händä
näkemän. Ja te myytte igemie
teidän wihollisilleenne palwelioiri
teitä, ja ei yhtäkän ostajata siellä
teitä.

5 Mos. 17: 16.

29. Lufu.

Liitto uudistettu.

Ennen liiton sanot, kuin HERRA
tehti Moiseren tehdä Israelin
kansan Moosin maasa; paitsi sitä
kun hän heidän kansansa teki

5 Mos. 5: 2.

Moses kutsui koko Israelin,
heille: te näitte kaikki mitä
teidän sinäimme edessä teki
minulle, kaikille hänen pal-
velijalle, ja teidän maallensa; ja

5 Mos. 19: 4.

Ennen kutsuuret, kuin sinun
kutsuuret merkit ja

5 Mos. 7: 19.

4. Ja ei HERRA vielä nytkin tä-
hän päivään asti andanut teille sy-
däntä ymmärtämään, ja silmiä näke-
mään, ja korwia kuulemaan.

Ef. 6: 10.

5. Ja minä ainoin teidän waelda
korwesa neljäkymmendä wuotta: teidän
waattenna ei wanhemmet teidän yldän-
ne, ja sinun kengäs ei kulunut jalwoisas.

5 Mos. 8: 4.

6. Et te syönet leipää, eikä myös
juonet wiinaa, eikä wäkerätä juomaa:
että te tietäisitte minun olewan HER-
ran teidän Jumalame.

7. Ja koska te tulitte tähän paik-
kaan; niin tuli Sihon Desbenin ku-
ningas, ja Og Basanin kuningas so-
timaan meitä wajan, ja me wimme
heidän.

4 Mos. 21: 23, 33.
5 Mos. 2: 30. Luku 3: 1.

8. Ja omistimme heidän maansa,
ja annoimme sen Rubenitaille ja Ga-
ditaille; niin myös puolelle Mianassen
sirkukunnalle, perimiseri.

4 Mos. 32: 33.

9. Niin pitäkät nyt nämät liiton
sanat, ja tehkät niiden jälkeen; että
te toimellisesti tekisitte, kaikki kuin te
teette.

5 Mos. 4: 6. Jos. 1: 7.

10. Te seisotta kaikki tänäpäinä
HERRAN teidän Jumalame edessä:
ylinmäiset teidän suguisamme, teidän
wanhimbanne, ja teidän esimiehenne:
jotamies Israelisa;

11. Teidän lapsemme, teidän wai-
monne, ja sinun unikalaises kuin sinun
leirisäs on; sinun puus hakkajasta, niin
wetes ammundaajaan asti:

12. Että sinä käyt HERRAN sinun
Jumalas liitteon ja siihen walaan,
kun HERRA sinun Jumalas teki sinun
kansas tänäpäinä.

13. Että hän tänäpäinä sinun hä-
nellenä korotta kansasi, ja hän on sinun
Jumalas, niinkuin hän saanei sinulle:
ja niinkuin hän wannoi sinun Iisles,
Abrahamille, Isaacille ja Jacobille.

14. Sillä en minä tee tätä liittoa
ja tätä walaa aineasta teidän kansanne:

15. Mutta sekä teidän, kuin täsä
läinä tänäpäinä olette ja seisotte mel-
dän kansanne HERRAN teidän Ju-
malamme edessä, että myös niiden

kanja, kuin ei täsä tänäpänä meidän kansamme ole.

16. Sillä te tiedätte, kuinga me asuimme Egyptin maalla: ja kuinga me waelsimme pakanain läpi, joitten kautta te waelsitte.

17. Ja näitte heidän kauhistyrynsä ja epäjumalansa, kannot ja kivet, hopeiat ja kullat, kuin heidän tykönsä olit.

18. Ettei joku olisi teidän seasanne, mies eli waimo, elikkä perheistä taikka langoista, kuin sydämensä tänäpänä käännäis pois HERRasta meidän Jumalastamme, mennäyensä palvelemaan tämän Kansan jumalita, ja tulisi teille juurexi joka kasvaa sappea ja koiruohoa. 1 Mo. 2. 8: 23. Hebr. 12: 15.

19. Ja tapahtum, koska hän kumlee nämät kironyren sanat, että hän sinua ihiaensä sydämesänsä, ja sanoo: rauha on minulla olewa, ehkä minä waellan minun sydämeni ajatusten jälkeen; sentähden että juopunet janowitten kansa hukutetan.

20. Ei HERRa ole hänelle armolinen, sillä silloin tulee suuri HERRan wiha ja kirowas sen miehen päälle, ja kaikki nämät kironyret kuin täsä kirjasa ovat kirjoitetut, joutuwat hänen päälensä: ja HERRa pyyhki pois hänen nimensä taivvan alba.

21. Ja HERRa eroittaa hänen pahuteen, kaikesta Israelin sugusta; koko tämän liiton kironyren jälkeen, kuin täsä lakikirjasa on kirjoitettu.

22. Niin pitää jälkeentulevaiset sanoman, teidän lapsenne kuin teidän jälkeenne tulewat, ja wierat kuin kaulaiselta maalda tulewat: koska he näkevät tämän maan rangaityret, ja sairaudet, joilla HERRa lyö heitä siinä;

23. Että hän koko heidän maansa tulikiwellä ja suolalla on polttanut, niin ettei se kylwetä eikä wihota, eikä myöös yhtäkän ruohoa käy hänestä plöös, niinkuin Sedoma, Gomorra, Abama ja Zeboim olit kufistetut maahan, jota HERRa wihalansa ja hirmuisudeksansa plöosalaiin kufisti. 1 Mo. 19: 24, 11.

24. Niin kaikki Kansat sanowat: wixi HERRa niin teki tälle maakun-

nalle? mikä on tämä hänen suuri mudensa wiha?

25. Silloin sanotan: että he jäisit HERRan heidän Isänsä Jumalan liiton, kuin hän teki heidän kansa, koska hän heidän johdatti gyptin maalda: 1 Kun. 1: 2. Jer. 22: 8, 11.

26. Ja ovat meimet ja muita malita pahwellet, ja kumartanet nentekaltaijita jumalita, joita ei he tdenet, ja jotka ei heille mitän ande.

27. Sentähden on HERRan wulmistunut tämän maan päälle, että hän andoi tulla heidän päälle kaikki kironyret, kuin täsä kirjasa joitetut ovat.

28. Ja HERRa on heidän häntänyt heidän maastansa suuresa wulmudesa ja närkästyresä: ja heidän heittänyt wieraseen maan niinkuin hän tänäpänä tehnyt on.

29. Ne salaiset asiat ovat HERRan meidän Jumalamme edesä; me ne ilmeitetut, ovat meillä ja me lapillamme alati; että meidän nämät lain sanat tekemän pitää. Ps. 25: 14. Ps. 147: 19, 20.

30. Luku.

Paranuren ja paatumuren paikka.

Ja pitää tapahtuman, koska kaikki nämät tulewat sinun päälles, sinu eli kirus, kuin minä panin sinu tees: ja sinä rupet panemaan sinu mees, kaikkein pakanoitteen kessellä, hunga HERRa sinun Jumalas sinu on ajanut: 3 Mo. 26: 40.

2. Ja sinä käännät iges HERRa sinun Jumalas tygö, olemaan tuu ainen hänen äänellensä, kaikisa nentekun minä sinulle tänäpänä kappi sinä ja sinun lapses, kaikesta sydän täs, ja kaikesta sielustas:

3. Niin HERRa sinun Jumalas käändä sinun fangindes, ja armahattun päälles: ja tuo jälles ja kappi sinun kaikisista kansoista, joihinga HERRa sinun Jumalas sinun hajottanut. Ps. 106: 45. Jer. 32: 37.

4. Jos sinä olisit ajettu taivvan riin, niin HERRa sinun Jumalas kappi sinun, ja tuo sinun sielbä. Mat. 1: 2.

5. Ja HETra sinun Jumaläs job-
sta sinun siihen maahan, kuin sinun
omistat; ja hän teke hyvää sinulle, ja
sinä sinun enä kuin sinun Jäs.

6. Ja HETra sinun Jumaläs ym-
rteiltä sinun sydämes ja sinun sie-
mes sydämen; rakastamaan HETraa
sinun Jumalatas kaiketta sinun sydä-
mes, ja kaiketta sinun sielustas, että
sit.

5 Mos. 10: 16. Jer. 4: 4.
Luku 32: 39. Hes. 11: 19. Luku 36: 26.
Rom. 2: 29.

Mutta kaikki nämät kirouset an-
HETra sinun Jumaläs tulla sinun
sielues päälle, ja kaikkein niiden pääl-
lä sinua vihavat ja wainowat.

7. Ja sinä käännät sinus ja kuulet
sinun äänen, tehdäses kaikki hänen
kuten, kuin minä sinulle tänäpäpä

8. Ja HETra sinun Jumaläs an-
nalle onnen kaikissa sinun kättes
sinun lohtus hedelmäsä, sinun
hedelmäsä, ja sinun maas he-
lles, että ne sinulle meneistyit:

9. HETra käändä itsensä riemuige-
sinun sinun ylises sinulle hyväxi, niin-
kä hän sinun Jäistäs iloigi.

10. Ettäs HETran sinun Jumaläs
kuulsiainen olet, ja pidät hä-
nän kättes ja säätynsä, kuin ovat
kätet tässä lakikirjassa; koskas pa-
HETran sinun Jumaläs tygö,
sinun sydämeštäs ja kaiketta sielustas.

11. Sillä tämä käsky kuin minä
sinulle tänäpäpä käsken, ei ole sinulda
kukaan, eikä myös laukana:

12. Sillä myös taiwasa, että s-
kuten kuka astuu ylös taiwaseen, ja
sinulle sen, kuullaremmes sitä, ja
sinulle sen jälkeen?

13. Sillä myös ole tuolla puolen
sinun, että sanoisit: Kuka menis me-
nneen woutamaan meille sen, kuulla-
sinulle, ja tehdäsemme sen jälkeen?

14. Sillä se sana on sängen läsnä
sinun: sinun suusas, ja sinun
sinulle, että sen tekisit.

15. Ja minä panin tänäpäpä

16

sinun etees elämän ja hyvän; niin
myös kuoleman ja pahan:

16. Siinä kuin minä sinulle tänä-
päpä käsken, että rakastat HETraa
sinun Jumalatas, ja waellat hänen
teifänsä, ja pidät hänen käskynsä, sää-
tynsä ja oikeudensa; että saisit elää
ja enätäisin, ja HETra sinun Juma-
las sinuasi sinua siinä maasa kuhun-
gas menet, sitä omistamaan.

17. Mutta jos sinä käännät sinun
sydämes, ja et ole kuulsiainen; waan
annat wietellä sinus, niin että ku-
marrat wieraita jumalita, ja pahwelet
heitä:

18. Niin teen minä teille tänäpäpä
tietäväxi, että teidän pitä peräti huk-
kanduman: ja ei kauwan pysymän sinä
maasa, johngas menet Jordanin ylise,
jota omistamaan.

19. Minä otan tänäpäpä taiwan
ja maan todistajari teistä, että mi-
nä panin teidän eteenne elämän ja
kuoleman, sinuapen ja kiroupen:
niin walige elämä, että sinä ja si-
nun siemenes eläisit.

5 Mos. 4: 26. Luku 11: 26.

20. Ettäs rakastaisit HETraa si-
nun Jumalatas, ja kuulisit hänen ään-
dänsä, ja rippuisit hänestä kiinni: Sillä
hän on sinun elämäsä ja sinun pitkä
ikä, että pysyisit siinä maasa, kuin
HETra sinun Jäilles, Abrahamille,
Isaachille ja Jacobille wannoi, heille
andarensa.

31. Lufu.

Mosefen hyvästi-jättöpuhe. Pain lukemi-
sesta ja tallella pitamisestä.

Ja Moses meni ja puhui nämät sa-
nat koko Israelin kansa;

2. Ja sanoi heille: minä olen tänä-
päpä sadan ja kahdenkymmenen ajasi-
aikainen, en minä woi enä käydä ulos
ja sisälle: siihen on HETra myös sa-
nonut minulle: ei sinun pidä menemän
tämän Jordanin ylisen.

5 Mos. 34: 7. 4 Mos. 20: 12. Luku 27: 12, 13.
5 Mos. 3: 27. Luku 32: 52.

3. HETra sinun Jumaläs käy itse
sinun edellä, hän itse hukutta nämät
pakinat sinun edellä, niin että sinä
omistat heitä: Josua käy sinun edellä

sen ylihen, niinkuin HERRa on sanonut.

4 Mos. 27: 18.

4. Ja HERRa teki heille, niinkuin hän teki Sihonille ja Ogille Amorea-
laisten Kuningoilta, ja heidän maallensa; jotka hän on hukuttanut.

4 Mos. 21: 24, 35.

5. Koska HERRa anda heidän teidän läteenne; niin tehkät heidän kansansa kaikkein käskyin jälkeen, kuin minä teille olen käskennyt.

5 Mos. 7: 2.

6. Olkat wahvat ja hyvävä turwasa, älkät peljättökö ja kauhistuko heidän edesänsä: sillä HERRa sinun Jumalasi ihe waelta sinun kansas, ja ei jätä sinua, eikä hyljä sinua.

5 Mos. 7: 21. Jos. 1: 6. Hebr. 13: 5.

7. Ja Moses kutsui Josuan, ja sanoi hänelle koko Israelin silmäin edessä: ole wahwa ja hyvävä turwasa: sillä sinä johdatat tämän Kansan siihen maahan, jenga HERRa heidän Isillensä wannonut on heille andaxensa: ja sinä jaat tämän heille perimiksi heidän keskellensä.

4 Mos. 27: 22, 23. 5 Mos. 3: 28.

8. Mutta HERRa, joka ihe käy sinun edelläs, on sinun kansas, ei hän jätä sinua, eikä myös hyljä sinua: älä pelkä, älä myös hämmästy.

9. Ja Moses kirjoitti tämän lain, ja andoi sen Papeille Lewin pojille, jotka kannoit HERRan liiton Urkkia, ja kaikille Israelin wanhimmille.

10. Ja Moses käski heille, ja sano: aina joka seixemän vuoden perästä, koska wapa wuosi alkaa Lehtiina-
jan juhlanan:

5 Mos. 15: 1.

11. Koska koko Israel tulee osotamaan itsensä HERRan sinun Jumalasi eteen, siihen paikkaan kuin hän walitsee; pitää sinun tämän lain kuuluttaman koko Israelin edessä, heidän korwainsa kuulden.

Deb. 8: 1, 10.

12. Kokoo kansa sekä waimet että lapset ja muikalaiset, jotka sinun porteisas owat; kuulumaan ja oppimaan, ja pelkämään HERRaa teidän Jumalattanne, pitämään ja telemään kaikki tämän lain sanat:

13. Ja että heidän lapsensa, jotka ei sitä tiedä, kuulussit myös ja oppissit

pelkämään HERRaa teidän Jumalattanne, kaikkena teidän elinaikanan kuin te elätte maan päällä, johon te menette Jordanin ylihen sitä watamaan.

14. Ja HERRa sanoi Moseselle kazo, sinun aikalas on juuri läsnä, ku sinä kuolet: kuzsu Josua, ja seis seurakunnan majasa, että minä andan sin hänelle käskyn. Ja Moses me Josuan kansa, ja seisoi seurakunnan majasa.

15. Ja HERRa ilmestyi majas pilwen pahaasa: ja pilwen pagas se majan owella.

16. Ja HERRa sanoi Moseselle kazo, sinun pitää lewämän Israelin kansa: ja tämä kansa noussee ja se huuruteen maan epäjumalitten jälke sinne kuin he menevät: hyljivät sinun, ja riklowat sen liiton jonga minä tein heidän kansansa.

17. Niin minun wihani silloin mistuu heidän päällensä, ja minä jän heitä, ja peitan minun kasin heidän edestänsä, että he hukutetaan, palso pahutta ja ahdistusta käy heidän päällensä: ja he sanowat sinä päätäni: eiö nämät pahudet ole tapalnet minulle, ettei minun Jumalani minun kansani?

18. Mutta minä peräti peitan minun kaswoni sillä ajalla, kaiken sen huden tähden kuin he tehnet on, että he owat itsensä käändänet minun jumalitten tygö.

19. Niin kirjoittakat nyt teillel tämä wirsi, ja opettakat se Israelin lapsille: asettakat se heidän suuhun, että tämä wirsi olis minulle todistaksi Israelin lapsia wastan.

20. Sillä minä johdatan heitä siihen maahan, jonga minä wannan heidän Isillensä, josa riestaa ja hirttaa jata wuotaa: ja koska he sywewät, tulewat rawituri ja lihawari; kääntewät he heitänsä nuriden jumalitten tygö, ja palwelewat niitä: ja pilkkawat minua, ja riklowat minun liittoa.

21. Ja koska heidän niin suuri pahus ja ahdistus käy, niin minä wirsi wastaa heitä todisturxi: sillä minä jän heitä unhotettaman heidän siemä-

ensä suusa: Sillä minä tiedän heidän
syytensä, joita he tänäpäni ajatte-
vat, ennenkuin minä johdatan heitä
ihien maahan, kuin minä wannonut
len.

22. Niin kirjoitti Moses tämän
kirjan sinä päivänä: ja opetti sen
Israelin lapsille.

23. Ja käski Josualle Numin pe-
lle, ja sanoi: ole wahuja ja urholi-
si; sillä sinä johdatat Israelin lap-
sia siihen maahan, kuin minä wannoin
olen: ja minä olen sinun kansas.

24. Koska Moses oli nämät lain-
at kirjoittanut kirjaan, ja ne lo-
kaut:

25. Käski hän Lewitaille, jotka HERR-
an todistajien Aarkkia kannoit, sanoden:
Ottakaa tämä Laikirja ja las-
te HERRan teidän Jumalanne lii-
te Aarkin siwulle; että se olisi sinua
muisti sinua vastaan.

2 Kun. 3. 22. 8.

27. Sillä minä tunnen sinun totte-
luttomuudes ja niskurudes: kago, kof-
sinä vielä nyt tänäpäni elän tei-
sen kansanne, oletta te tottelematto-
t HERRaa vastaan, kuinga paljota
minun minun kuolemani jälkeen?

28. Niin kootkat minun eteeni kaikki
syyhimmät teidän sukukunnisanne, ja
minä esimiehenne; että minä puhuisin
nämät sanat heidän korwainsa kuullen,
että siten taitwan ja maan todistajayi-
nä vastaan.

29. Sillä minä tiedän, että te mi-
nun kuolemani jälkeen peräti turmel-
te, ja poikkitatte siidä tiellä kuin mi-
teille käskent on: niin teille ta-
ntu onnettomuus viimeisillä ajoilla:
ja te teitte pahaa HERRan silmäin
kautta, ja wihoititte hänen teidän kät-
teiden kautta.

30. Niin Moses puhui koko Israe-
lille, ja he kaikki kuulden tämän weisun
kautta, hamaan loppum asti.

33. Luv.

1. Moses muisto-wirsi, neuwo, kuolema.
2. Moses ja Aaron kuolivat, ja minä pu-
huin Israelille: ja maa kuulkan minun
kautta.

Es. 1. 2.

2. Minun oppini tiukkulan niinkuin
sade: minun puheni wuotakan niinkuin
kaste: niinkuin sade wihannon päälle,
ja niinkuin pisarat ruohon päälle.

3. Sillä minä ylijään HERRan ni-
meä: andakat meidän Jumalallemme
suuri kunnia.

4. Hän on kallio, hänen työnsä o-
wat laittamattomat; sillä kaikki hänen
tiensä ovat oikiat: Waka on Jumala,
ilman kaikkea wääryttä, hän on hurf-
kas ja oikia.

5. Dago hän hänen turmellut? Ei:
waan hänen lapsensa owat heidän hä-
piä piikkunsa: Se on murja ja seka-
seurainen suku. Es. 1. 4. Wacch. 12. 39.

6. Niingöitä te HERRan mayatte,
hullu ja tyhmä kansa? Eikö hän ole
sinun Isäs ja sinun Lunastajas? joka
sinun luonut ja valmistanut on?

7. Muista muinaisia aikoja, ym-
määrrä wuosiikaudet sugusta sukunn: Ky-
sy Isästä, ja hän ilmoittaa sinulle: ja
sinun wanhemmildas, niin he sinulle
sanowat:

8. Koska se Korkein pakanat jakoi,
ja hajoitti ihmisten lapset: Silloin
hän lasi Kansain maan rajat, Israe-
lin lasten luggun jälkeen. 1 Mos. 11. 8.

9. Sillä HERRan osa on hänen
oma Kansansa: Jacob on hänen peri-
mitsensä nuora.

2 Mos. 19. 6. 1 Pet. 2. 9.

10. Hän löysi hänen erämaasa, ja
hirmuisesa suuresa itkulorwesa: Hän
wei hänen ymbäri, hän opetti hänen
ymmärtämään, ja warjeli hänen niin-
kuin silmäteränsä. 2 Mos. 20. 1, 16.

11. Niinkuin kotta kehoittelee pe-
sänsä, ja laukuelee poikainsa päällä;
lewittä siipensä, otta kungin heijtä, ja
kanda siipeinsä päällä.

2 Mos. 19. 4 Es. 63. 9.

12. Niin HERRa hyrinänsä talutti
händä: ja ei ollut hänen kansansa
munta Jumalata.

13. Hän wei hänen hamaan maan
korkeuteen, ja ruokki hänen pellon he-
delmällä: ja andoi hänen imcä huna-
jata kallioista, ja öljyä korwista kiveistä:

14. Woita lehmisiä, ja riestaa lam-
paita, ynnä karigain lihawuden kansa,

ja Bafanin oinat, ja lihavat kaurit, ja parhan nifun, ja juotti hänen parhalla wiinamarjan iwerellä.

Of. 81: 17.

15. Koska Iſrael lihoi, tuli hän karjaksi, hän on lihawari, paruxi ja wälewäri tullut, ja hyljäis Jumalan, joka hänen teki, ja kagoi autuudensa kallion ylöän.

16. Ne plytit hänen kiwanteen munkalaitten kautta: kauhistusten kautta wihoitit he hänen.

17. Ne uhraijit perkeleille, ja ei Jumalalle: niille jumalille joita ei he tundenet: niille waſtaantijille jotka ei ennen ollet, joita teidän Iſanne ei peljännet.

1 Cor. 10: 20.

18. Kallion joka sinun ſiitti, ſen ſinä hyljäijit, ja unhotit ſen Jumalan joka sinun loi.

19. Ja koska HETra ſen näki, wihaſtui hän, poikainſa ja tyttärittenſä kehoituyen tähden.

20. Ja ſanoi: minä peitän minun kaſiwoni heidän edeſtänſä, ja kagon mitä heidän wiimeifeldä tapahtuu: ſillä ſe on nurja ſuku, ja ſenkaltaiſet lapſet joita ei ole iſtoa.

21. Ne härſyttelit minä ſen kautta, joka ei ole jumala, heidän epäjumaluidensa kautta owat he minun wihoittanet: Ja minä wihoitan heitä jälleen ſen kautta joka ei ole Raſa, tyhmällä Raſalla minä heitä wihoitan.

Rom. 10: 19.

22. Sillä tuli on ſyttynyt minun wihaſani, ja poltta hamaan alammaiseseen helwettiin: Ja kullutta maan, ynnä hänen hedelmänsä kaſſa, ja poltta wuorten perſtuyet.

Jer. 15: 14. Eufu 17: 4.

23. Minä kokon kaiken ennettomuden heidän päälleenſä, minä ammun kaikki minun nuoleni heihin.

24. Näljästä heidän pitä hiukahtuman, ja poltetandilla kulutettaman, ja äkiſiſellä kuolemalla: Minä lähetän megänpetoin hammat heidän keſkellenſä, ja kyykärmien myrkyn.

25. Ulkona pitä miekan heitä häwittämän, ja ſiſällä huoneſa pelwon, ſekä nuorukaiſet että neiget, imewäiſet ja harmapäät.

2 Cor. 7: 5.

26. Minä ſanoin: minä häwitän heitä: minä lakataiſin heidän miſſä ja ihmijſiä.

27. Ellen minä wiſhollifteni wä karttaiſi, ettei heidän wainollifensa peiliſi, ja lähes ſanoiſi: meidän otätemme on kaikki nämät tehyt, ei HETra.

28. Sillä ſe on Raſa, joſa ei tän neuwoa ole, eikä ymmärryſlä.

29. Joſka he taitawaiſet olifit, he ymmärräifit ja huomaiſiſit, heille wiimeifeldä tapahtuu.

Jer. 9: 12.

30. Kuinga yri ajais tuhatta tak ja kaxi karkotaiſit kymmenen tuh heijä? Eitö ſemähdhen että heidän lionſa on heidän myynyt? ja HETra on heidän ſullenut?

31. Sillä meidän kalliomme ei niinkuin heidän kallionſa: ja meidän hollifemme owat meidän duomariſu.

32. Sillä heidän wiinapuunſa Sodomian wiinapuunſta, ja Gomorrelliſtoista: Heidän wiinamarjanſa myllifet wiinamarjat, heillä owat wäwähimmat marjat.

Deſ. 16:

33. Heidän wiinansa on loſifimen kiukkuwahto, ja kyykärmetten hennullinen myrkky.

34. Eitö ſe liene lätketty minä tykönäni? Ja ſinetillä lukittu minä tawaroifani?

35. Minun on koſto, minä koſta heidän jalkansa pitä ajallansa koptuman: ſillä heidän kadotuyenſa on läſnä, ja mikä heille tarjendelee, riendää.

Rom. 12: 19. Hebr. 10:

36. Sillä HETra duomiftee Raſanſa, ja armahtaa palweljanſa päällä ſillä hän näke että läſi on pois, ja ole mitän tallella pidetty eikä jätetty.

1 Rom. 8: 14: 10.

37. Ja pitä ſanottaman: Kuſa heidän Jumalanſa owat? heidän kallionſa johonga he uſkalſit?

38. Joiden lihawimmat uhrifit, ja joit wiinan heidän juomawäiſenſä: Noſtan ne ja auttalan wäwähä, ja warjelkan teitä.

Doom. 10: 14:

39. Nähkät nyt, että minä he ſen, ja ei ole jumalita minun kaſſani.

Minä puoletan ja teen eläväri: minä lyön ja minä parannan: ja kengän ole joka minun käpäläni päältä.

5 Moos. 4: 35.

Et. 45: 5. 1 Sam. 2: 6.

40. Sillä minä noitan käteni tähtien, ja sanon: minä elän ijankaliksi.

Jlm. R. 10: 5, 6.

41. Koita minä hivon minun mieheni niinkuin pitkän leimauren, ja minun käteni rangaitukseen rupec: Niin kuin koiton mayan minun vihollisille, ja niille palkien, jotka minua ihovat.

42. Minä juotan minun nuoleni mieheni, ja minun miekkani pitää lihain, ja tapettuiden vereksiä, ja sanon: ja vihollisten paljastetusta.

43. Niemuitkat te kaikki jotka oletan Kansansa: sillä hän koittaa vääriä voren. Ja koittaa vihollisiansa, ja sovitta maansa ja Kansansa.

Rom. 15: 10.

44. Ja Mooses tuli, ja puhui kaikki sanat weisun sanat tämän Kansan: hän ja Josua Nuunin poika.

45. Ja Mooses lopetti kaikki nämät sanat koko Israelille;

46. Ja sanoi heille: pangat sydäenne kaikki ne sanat, kuin minä teille sanoin todistan; että te käpälitte minun lapsianne, että he tekivät ja pitivät kaikki tämän lain sanat.

5 Moos. 6: 6. Euku 11: 18.

47. Sillä ei siinä ole teille yhtään sanaa; vaan se on teidän elämäne: ja ne sanat pidendävät teidän elämäne maan päällä, johon te menette Jordaniin yläe, omistamaan sitä.

Debr. 4: 12.

48. Ja Herra puhui Mooserelle päivänä, ja sanoi:

49. Mene tälle Abarimin vuorelle, ja Abarimin vuorelle, kuin on Moabin maan Jerihon kohdalla: ja kakele maan maata, jonka minä Israelin kansalle annan.

4 Moos. 27: 12, 13.

50. Sinun pitää kuoleman vuorella, ja sinun pitää kuoleman vuorella, ja koottaman Kansas sinun veljeskin Aaronin vuorella, ja koottin Kansas sinun.

4 Moos. 20: 25. Euku 33: 38.

51. Että te olette rikkonet minua vastaan Israelin lasten seasa, riitaaviden tykönä Kaderefa Zinnin korvessa; ettet te minua pyhittänet Israelin lasten seasa.

4 Moos. 20: 12. Euku 27: 14.

52. Sillä sinä näet maan kohdastansa; vaan ei sinun pidä siihen maahan tuleman, kuin minä Israelin lapsille annan.

33. Luku.

Mooses sunaa kutakin Israelin sukukuntaa erimänsä ja emustaa.

Ja tämä on sinnaus, jolla Mooses Jumalan mies sinnaus Israelin lapsia, ennen kuolemansa.

2. Ja sanoi: Herra on tullut Sinaita, ja nojnut heille Seiristä, ja ilmeitynyt Haranin vuorella, ja on tullut kymmenen tuhannen pyhän kansa: ja tulinen laki hänen oikiasa kädensä heidän tykönsä.

2 Moos. 19 ja 20 Euku. 4 Moos. 20 ja 21 Euku. 5 Moos. 1: 1. Psal. 3: 3.

3. Hän myös rakastaa Kansoja, kaikki hänen pyhänsä ovat sinun kädessä: ja he asettavat itsensä sinun jalkais juureen, ja ottavat opiu sinun sanoistasi.

4. Mooses on meille käpällyt lain: Jacobin sukukunnalle perimisen.

5. Ja hän oli kuningas oikeudessa: Kansan päämiehet hän kokois yhteen, ynnä Israelin sukukunnan kansa.

6. Ruben eläkän, ja älkän kuolko, ja hänen kansansa olkon luettava.

7. Tämä on Judalle (sinnaus:) Ja hän sanoi: kulle Herra Judan äänellä, ja johdata händä Kansansa tykö: ja hänen kätensä sotii puolestaansa, jinä olet apu vastoin hänen vihollisiansa.

1 Moos. 49: 8.

8. Ja hän sanoi Lewille: sinun täydellisydes ja sinun wakkendes olkon sinun pyhän miehes tykönä, jota sinä kiuisaitit Maassassa, ja saatit hänen riitelemään riitaaveden tykönä.

2 Moos. 28: 30. Euku 17: 7. 4 Moos. 20: 15.

9. Joka sanoo Isällensä ja äitillensä: en minä nähnyt heitä, ja ei tunne veljiänsä, eikä tiedä pojistansa; ne pitävät sinun sanas, ja kätkevät sinun liittees.

10. He opettavat sinun oikeuksia Jacobille, ja Israelille sinun lakis: he kandaivat syytöksiä sinun neuas edesä, ja kaikkeiniset uhrit uhravat sinun Altarilles.

11. Siuna HERRA hänen woi= mansa, ja anna hänen kätensä työ sinulle keltwata: riko heidän landensa, jotka karkawat händä vastaan, ja händä wihawat, niin ettei he woisi ojeta heitänsä.

12. Ja BenJaminille sanoi hän: HERRAN rakat pitää asuman turwal= liseksi hänen työnsä: hän suojelee heitä kaiken päivän, ja hän asun heidän hartioittensa välillä.

13. Ja hän sanoi Josep'hille: hänen maansa olkon suunnattu HERRALDA: par= haitta taiwan hedelmistä, kasteista, ja sywydestä, joka makaa alla.

1 Mos. 49: 25.

14. Siinä olkon ihanimmat hedel= mät Kuringosta, ja ihanimmat kypsat hedelmät Ruusta;

15. Ja idäisten wuorten kukkuloil= da, ja itäisillä kukkuloilta parhat he= delmät:

16. Ja ne kallimmat maan hedel= mät, ja mitä siinä on: hänen suojo= nsa joka asuu pensaa, tulkon Josep'hin päähän, ja Nazirin pääntaalle wel= jeinsä keskellä.

1 Mos. 49: 26.

2 Mos. 3: 2. Ap. 2: 7: 30.

17. Ja hänen laumensa olkon niinkuin esikoisen härjän, ja hänen sar= wensa olkon niinkuin yriarwisen sar= wet, joilla hän kansaa kuoottaa yhteen, hamaan mailman ääriin asti: Nämät owat Ephraimin kymmenen tuhatta, ja nämät Manassien tuhannet.

4 Mos. 23: 22.

18. Ja hän sanoi Sebulenille: iloige Sebulon sinun uloskäymisesäs, mut= ta siinä Isaschar (iloige) sinun majoisas.

19. Heidän pitää kuluman kansaa wuorelle, ja siellä wanburjanden uhria uhraman: sillä he imewät meren kyl= lyden, ja sandaan kätetyt tawarat.

20. Ja hän sanoi Gadille: suunnattu olkon se joka lewittä Gadin, hän asuu niinkuin hotka jalopenra, ja ryöhtää sekä käsiwarren että pääntaen.

21. Ja hän kagoi itsellensä ensimmäisen

maisen osan maasta; että hän fik lainopettajalda annetuksa osaja olis rutoin; kuitengin tuli hän kantan p= miesten kansa, ja teki HERRAN w= hurjautta, ja hänen oikeudensa Is= lin kansa.

22. Ja Danille sanoi hän: D= niinkuin jalopeuran penikka, joka k= kaa Basanista.

23. Ja Naphthalille sanoi hän: Na= thalilla on yhäkällä mitä hänen m= lensä teke, ja hän täytetään HERR= sinuurella: lännen ja etelän pitää k= omistaman.

24. Ja Asserille sanoi hän: A= olkon suunnattu pojissa: hän olkon k= jillensä otollinen, ja kastakan jalka k= llyyn.

25. Rauta ja wassi olkon k= kengäs: ja niinkuin sinun itäs, k= myös sinun wäkeydes lissändy.

26. Ei yhtän ole niinkuin olkon Jumala, joka istuu taivasa, hän ol= sinun auttajas, ja hänen kunniansa pilwissa.

Dr. 104: 3.

27. Jumalan asuinsia en alust= ijankaikkisten käsiwarten alla. Ja k= ajaa ulos sinun wihollises sinun et= täs, ja sanoo: ole hukutettu.

28. Israel asuu lewolliseksi yrinä= sä, ja Jacobin silmä kagoo sen ma= päälle, josta syrä ja wiina on, jik= myös tainat kasteetta wrodattawat.

Jer. 23: 6. Luku 33: 16.

29. Autuas olet siinä Israel, k= ka on sinun kaitaises? O siinä Bas= sa, joka HERRASA autuapi tulo= joka sinun apus kilpi, ja sinu= kunnias miekka on. Sinun wih= lises wahettelewat sinulle, ja siinä as= let heidän kukkulainsa päällä.

34. Luku.

Moses kuolee, haudatan. Josia hänen k= saansa.

Ja Moses meni Moabin kedoilta, (astui) Nebon wuorelle, Pagan kukkulalle, joka on Jerihon kobballa. Ja HERRA osotti hänelle kaiken k= leadin maan Daniin asti:

5 Mos. 3: 27. Luku 32: 49.

2. Ja koko Naphthalin ja Ephraim

ja Manassin maan: ja kaiken
maan viimeiseen mereen asti:

5 Moos. 11: 24.

Ja etelän puolen, ja sen aukian
Serihon tykönä, Palmu Kaupun-
hamaan Soariin asti.

Doom. 1: 16. 2 Mita K. 28: 15.

4. Ja HETra sanoi hänelle: tämä
se maa, jonka minä Abrahamille,
Ishakille ja Jacobille wannoin, ja sa-
at: minä annan sen sinun siemenel-
lensä näit sen nyt silmilläs, waan
minä sinne tule.

1 Moos. 12: 7.

Luku 13: 15. Luku 15: 18. Luku 26: 3.

Luku 28: 13.

Ja Moses HETran palvelia
jäljellä Moabin maalla, HETran
jälkeen.

Ja hän hautais hänen laaroon,
Moabin maalla, Beorin huonen koh-
dalla.

Ja ei ole yriksen saanut tietä
hautaansa tähän päiwään asti.

Jud. Ep. 9. 9.

Ja Moses oli sadan ja kahden-
kymmenen ajastaikainen koska hän kuoli:

Ei hänen filmänsä ollet pimemet, ja
hänen elämänsä neste ei ollut lakastunut.

5 Moos. 31: 2.

8. Ja Israelin lapset itkit Mosesia
Moabin kedoilla, kolmekymmentä päi-
wää: ja itku ja walitus päiwät Mo-
seksesta täytettiin.

9. Mutta Josua Nunin poika oli
täytetty taidon hengellä: sillä Moses
oli kätensä lastenut hänen päälensä:
Ja Israelin lapset olit kuuliaisit hä-
nelle, ja teit niinkuin HETra oli Mo-
sekselle käskennyt.

4 Moos. 27: 18.

5 Moos. 1: 38. Luku 31: 23.

10. Ja sitte ei yhtän Prophetata
nosnut Israelisa niinkuin Moses; jonka
HETra tunsi kaswoista niin kaswoihin:

11. Kaikkinaisissa tunnustähdeissä ja
ihmeissä, joita HETra hänen lähetti
tekemään Egyptin maalla; Pharaosle
ja kaikille hänen palvelioillensa, ja koko
hänen maallensa:

12. Ja kaikesa wälewästä kädessä, ja
kaikisa suurisa peljättäwistä töistä; jotka
Moses teki koko Israelin filmäin edessä.

Moseksen Kirjain loppu.

Josuan Kirja.

1. Luku.

1. Josua kututaan, kuntee, kätkee ja saa
lupauksen kuuliaisudessa.

2. Josua tapahtui Moseksen HETran pal-
velian kuoleman jälkeen, että HETra
siunsi Josualle Nunin pojalle, Mo-
seksen palvelialle, sanoden:

4 Moos. 27: 18.

3. Minun palveliani Moses on kuol-
lensa jälkeen nouste nyt, ja matkusta tä-
än Jordanin yli, sinä ja kaikki tä-
än kansa, siihen maahan kuin minä
annoin Israelin lapsille.

5 Moos. 34: 5. Luku 1: 38.

4. Kaiken sian minä annan teille,
teidän jalkanne käyrät; niinkuin
Mosekselle sanomit olen.

5 Moos. 11: 24. Jos. 14: 9.

5. Josua ja kaikki Israelin lapset,
joita HETra wirtaan asti: koko He-
braonin maan, niin isoin meren län-
nempään päin, pitää teidän maanne rajat
teidän maan.

2 Moos. 23: 31. 4 Moos. 34: 2, 3.

5. Ei kengän woi sinua vastaan set-
soa koko elinaikanas: niinkuin minä
olin Moseksen kansa, niin olen minä
myöds sinun kansas: en minä hyljä
sinua, engä luowu sinusta.

5 Moos. 31: 8. Hebr. 13: 5.

6. Ole rohkia ja wahwista sinuas,
sillä sinun pitää tälle kansalle maan
jakaman, kuin minä wannoin heidän
isillensä, sen heille andareni.

5 Moos. 31: 23.

7. Alnoasta ole rohkia ja wahwista
sinus juuri hywin, ettäs pidäisit kai-
ken Lain, ja tekisit sen jälkeen, kuin
Moses minun palveliani sinulle käski:
älä sittä harhaille oikialle eli wase-
malle puolelle; ettäs toimellisesti tekisit
kaikisa niissä kuin sinä waellat.

5 Moos. 17: 11, 20. Luku 28: 14. Jos. 23: 6.

8. Ei pidä tämän Lakiraamatun
tuleman sinun suustas pois, waan
ajattele sitä yötä ja päiwää, ettäs
kaikki sen jälkeen pidäisit ja tekisit,

Kuin sina on kirjoitettu: sillä niin sinä menestyt kaikisa sinun teisäs, ja kaikki työs toimellisesti päätät.

5 Mos. 17: 19. Os. 1: 2.

9. Engö minä käskenyt sinun olla rohkean, ja wahwistaa itses? älä pelkä, älä myöds hämmästy: sillä HERRa sinun Jumaläs on sinun kansas kaikisa sinun aivoturhisäs.

1 Sam. 10: 7.

10. Silloin käski Josua Kansan Väämiehiä, ja sanoi:

11. Käykät leirin läpihe, ja käskät Kansaa, sanoden: walmitakate teillene ewästä: sillä kolmannen päivän perästä pitä teidän käymän tämän Jordanin ylihe, että te jouduisitte maata omistamaan, jonga HERRa teidän Jumalanne teille anda, omistaxenne sitä.

Jos. 3: 1.

12. Ja Josua puhui Rubenitaille, Gaditaille, ja puolelle Manassien sukunnalle, sanoden:

13. Muistakate se sana, kuin Moses HERRan palvelia teille käski, sanoden: HERRa teidän Jumalanne saatti teidän lepoon, ja andoi teille tämän maan.

4 Mos. 32: 20.

14. Teidän emändänne, lapsenne ja karjanne jättäkät siihen maahan, tälle puolelle Jordanin, jonga Moses teille andoi. Waan teidän pitä käymän weljeinne edellä warustettuna, kaikki ne kuin wahwat miehet owat, ja auttaman heitä;

15. Siihenasti että HERRa teidän weljillenne anda lewon, niinkuin teillengin; että hekin omistaisit sen maan kuin HERRa teidän Jumalanne heille anda: sitte pitä teidän palajaman omalle maallenne, ja omistaman sen, kuin Moses HERRan palvelia teillen andoi, tällä puolella Jordanin aurinگون nousemiseen päin.

16. Ja he waisaisit Josualle, ja sanoit: kaikki mitäs meille käskenyt olet, sen me teemme: ja kuhungas ikänä lähetaid meidän, sinne me menemme.

17. Niinkuin me olemma ollet Moseselle kaikisa kuuliaisit: niin me myöds olemma sinulle kuuliaisit: ainoasta olkon HERRa sinun Jumaläs sinun kansas, niinkuin hän oli Mosesen kansa.

18. Jotainen kuin asetta itsensä nun suutas vastaan, ja ei ole taainen sinun sanoilles kaikisa kuin käskit, hänen pitä kuoleman: aintansa ole rohkeia, ja wahwista sitte.

2. Luku.

Wakojat lähetetään, tärketään ja palajawat.

Ja Josua Numin poika lähetti kaksitaksi wakojata Sittiniinistä, sanoden: menkäte ja katelkate maata Jerihota: Niin he läxit matkalla tulit porton huoneeseen, jonga nimi Rahab, ja lewäisit siellä.

4 Mos. 25: 1. Debr. 11: 31. Jos. 2

2. Mutta se ilmoitettiin Jeruningalle, sanoden: kago, tämä tulit tämä miehet Israelin lapwakoimaan maata.

3. Niin lähetti Jerihon Kuningas Rahabin tygös, sanoden: tuo uelwä ulos, jotka sinun tygös, sinun kaksitaksi tulit: sillä he owat tulleet maan kaikkea maata.

4. Mutta waimo otti molemmat miehet, ja käski heidän: ja hän sanoi: näin: ne miehet tulit minun tygöseen, waan en minä tietännyt kusta he kaksitaksi tulit.

5. Ja koska portti pimeisä pimeisä kiinni, niin ne miehet läxit ulos: ja minä tiedä kuhunga he menit. Niin asti heitä takaa, niin te heitä saatte kiinni.

6. Mutta hän oli käskenyt heitä astua katon päälle: ja oli peittä heidän sellawain warjilla, jotka oli hajoittanut katon päälle.

7. Ja miehet ajoit heitä takaa Jordanin tietä hamaan katusen taakse: ja portti pandin kiinni, sitte asti kuin he läxit jotka heitä ajoit takaa.

8. Mutta ennen kuin miehet läxivät, meni hän katon päälle heitä tygönsä;

9. Ja sanoi miehille: minä tiedä että HERRa anda teille tämän maan, sillä teidän pelkonne on langennut teidän päällemme, ja koko maan asukkaat owat hämmästyneet teidän kaswunna edesä:

Jos. 3: 1.

10. Sillä me olemma kuulleet, kuin

Herra kuivais punaisen meren teidän edestäänne, lähteisänne **G**alilä: Ja mitä te olette tehneet kahdelle Amorealaisen Runin, jotka olit molla puolen Jordaan, Sihonille ja Ogille, jotka te tappasitte.

2 Mos. 14: 21, 26.
4 Mos. 21: 24, 34. Jos. 4: 23.

11. Koska me sen kuulimme, niin meidän sydämemme raukeis, ja ei ole ollut meidän rohkeutta teidän edestäänne:

Herra teidän Jumalanne on meidän ylhäällä taiwaisa, ja alhalla meidän alla.

2 Mos. 15: 14. 5 Mos. 4: 39.
Dt. 135: 6.

12. Niin wamokat nyt minulle teidän lautta, sillä minä tein armoa teidän kohtaanne; että te myöskin armon minun Isäni huoneelle, ja minulle totuden merkin:

Jos. 6: 22.

13. Että te elämään sätätte minun Isäni, ja äitini, ja welseni, ja sisareni: kaikki kuin heidän omansa ovat: ja lähettätte meidän sielumme kuoliaaksi.

14. Ja miehet sanoit hänelle: meidän sielumme kuollaan teidän edestäänne, ja wainon petä tätä meidän asiaamme; jollen me tee armoa ja totutta teidän kohtaas, koska **H**erra tämän maan meille anda.

15. Ja hän lasi heidän löydellä kiviä alas: sillä hänen huoneensa kaupungin muurissa, ja hän asui muurissa.

16. Ja hän sanoi heille: menkäte minulle, ettei ne teitä kahtaiji, jotka ovat teitä takaa; ja olkat siellä lyhyen kolme päivää, niinkamwan että he palajawat, ja menkäte sitte tietänne.

17. Ja miehet sanoit hänelle: wamokat olemma tästä walastas, jollas me wamotit.

18. Kaho, koska me maahan sisälle menemään; niin sinun pitää ripustaman punaisen löyden alkunaan, josta kaikki lasit alas: ja sinun pitää kokonaisen huoneesen sinun Isäsi, ja welsesi, ja koko sinun Isäsi huoneeseen.

19. Ja jos joku käy huonees o-

weista nlos, hänen werensä olkon oman päänsä päälle, ja ne olemma wiattomat: Ja joka ikänä sinun kansas huoneesa on, hänen werensä olkon meidän päämme päälle, jos jongun käji häneen sattu.

Marth. 27: 25.

20. Waan jos sinä petät tämän meidän asiämme, niin me olemme wamot sinun walastas, jollas meitä wamottanut olet.

21. Hän wastais: olkon niinkuin te sanotte: ja päästi heidän menemään, ja he menit pois: ja hän ripusti sen punaisen löyden alkunaan.

22. Ja he menit pois, ja tulit wuorelle, ja olit siellä kolme päivää, niinkamwan että ne palajisit jotka heitä ajoit takaa, jotka egeit heitä kaikilla teillä, ja ei löytänet.

23. Niin ne molemmat miehet palajisit, sittekuin he olit astinet wuorelta alas, menit ylige, ja tulit Jofuaan Numin pesan työh: ja juttelit hänelle kaikki mitä heille tapahtunut oli.

24. Ja he sanoit Jofuulle: **H**erra on andanut meidän käijimme loko maan: sillä kaikki maan asuwaiset owat hämmästynet meidän edestäänne.

3. Luv.

Liiton Urkki ja Kansa käywät Jordanin ylihe kuivaa pohjaa myöden.

Ja Jofua nousi aamulla warhain, ja he matkustit Sittimistä, ja tulit Jordaniin asti, hän ja kaikki Israelin lapset: ja he olit siinä yötä, eiminkuin he matkustit ylihen.

4 Mos. 25: 1.

2. Ja tapahtui kolmen päivän perästä, että Väämiehet menit leirin läpihe;

3. Ja käsit Kansalle, sanoden: koska te näette **H**erran teidän Jumalanne liiton Urkin, ja Papiit Levitaita kansdawan sitä; niin matkustakat te myöskin siastanne, ja seurattak händä:

4. Kuitengin niin, että teidän wällänne ja hänen on liki kahden tuhannen kynnärän pituus siaa: eikä teidän pidä tuleman händä juuri lähes, että te tiedäisitte tien jota teidän pitää matkustaman: sillä et te ennen ole sitä tietä waeldanet.

5. Ja Jofua sanoi Kansalle: pyhittäkät teitänne; sillä huomena teke HERRA ihmellisen työn teidän keskellänne.

2 Mos. 19: 10, 14.

6. Ja Jofua puhui Vappeille, sanoden: ottakät liiton Urkki, ja mengät Kansan edellä: niin he otit liiton Urkin, ja menit Kansan edellä.

4 Mos. 4: 15.

7. Ja HERRA sanoi Jofuulle: tänäpäpä rupen minä sinun suureksi tekemään koko Israelin edestä; että he tietäisit, että niinkuin minä olin Moosen kanssa, niin minä olen myös sinun kansas.

Jos. 1: 5.

8. Ja käski Vappeja, jotka lantavat liiton Urkkia, ja sano: kuin te tuletta Jordanin wetten ääreen, niin seisahtakät Jordanissa.

9. Ja Jofua sanoi Israelin lapsille: astukat tänne, ja kuulkat HERRAN teidän Jumalanne sanaa.

10. Ja Jofua sanoi: siitä tietkät elävän Jumalan olevan teidän seisaanne: ja että hän kaiketi ajaa pois teidän edestänne Cananealaiset, Hethiläiset, Hewiläiset, Pherefealaiset, Gergealaiset, Amorealaiset ja Jebusealaiset.

11. Käy, kaiken mailman Hallitsijan liiton Urkki mence ylitse Jordanissa teidän edellänne.

12. Niin ottakät nyt teille karitoistakymmeniä miestä Israelin sukukunnista: jokaisesta sukukunnasta yksi mies.

13. Ja pitä tapahtuman, että koska Vappein pöytäjalka, jotka lantavat HERRAN kaiken mailman Hallitsijan Urkkia, tulee Jordanin weteen, niin se wesi joka Jordanissa ylimmäisellä puolelta juoxee, eroitta itsensä; niin että se seisoo yhdessä läjässä.

Ps. 114: 3.

14. Ja koska kansa läxi majoiistansa menemään Jordanin ylitse, ja Papiet kannoit liiton Urkkia Kansan edellä:

1 p. 2: 7: 45.

15. Ja koska Urkin kantajat tulit Jordaniin, ja Vappein, Urkin kantajain jalat kastuit weden syryään: (ja Jordan oli täynnä partaseen saakka kaiken elonajan:)

1 luv. 2. 12: 15.

16. Niin seisoi se wesi, jota ylimmäisellä puolelta juoxee, koottuna desä läjässä, sängen kaukana Urin kaupungin puolesta, joka on Zartit tyhönä; Mutta se wesi joka juori korven mereen, (nimitäin) suola mereen, wäheni ja juori pois: meni kansa ylitse Jerihota kohti.

17. Ja Papiet, jotka kannoit HERRAN liiton Urkkia, seisoiit kuitwan pääasetetut Jordanin keskellä: ja koto-rael käwi kuitwan päällä sen läpisehenasti että kaikki kansa tuli Jordanin ylitse.

4. LUVU.

Karitoistakymmeniä kiveä Jordanissa Gilgalissa.

Ja koska kaikki kansa oli tullut Jordanin ylitse, puhui HERRA Jofuulle, sanoden:

2. Ottakät teille Kansasta toistakymmeniä miestä: jokaisesta sukukunnasta yksi mies.

Jos. 1: 14.

3. Ja käskelät heitä, sanoden: takat teille keskellä tätä Jordania paikasta, jossa Vappein jalat lantavat alallansa, karitoistakymmeniä kiveä: ja wietkät ne teidän kansa ylitse, ja jättäkät siihen majaan, te tätä yötä pidätte.

4. Niin kugui Jofua karitoistakymmeniä miestä, jotka hän oli walmennut Israelin lapsista: jokaisesta sukukunnasta yhden miehen.

5. Ja Jofua sanoi heille: menkät HERRAN teidän Jumalanne edellä keskelle Jordanita: ja jokat nostakät yhden kiven olallensa, Jordanin lasten sukukuntain kugun jalkojensa.

6. Että ne olisit merkiksi teidän sanne, koska teidän lapsenne tästä tyshywät, ja sanowat: Mihinä nä kivet teille?

7. Että te silloin sanoisitte Jordanin wesi eroitti hänensä HERRAN liiton Urkin edestä: sen menit Jordanin ylitse, eroitti Jordanin itsensä: ja nämät kivet pitä olla Israelin lapsille iankaikkiseksi muistoksi.

Jos. 3: 13.

8. Niin teit Israelin lapset Jofua heitä käski, ja kannoit ka-

Kymmendä liivä keffeltä Jorda-
niinkuin HERRa oli Josualle
ni, Iſraelin laſten ſukukundain lu-
ſäkeen: ja he weit ne ylige myö-
pöjään aſti, ja panit ne ſiihen.

Ja Josua pöſtytti myöſ kar-
kymmendä liivä keffellä Jorda-
niſa Pappein jalat ſeiſonet olit,
lūton Arkkia kannoit: ja ne ovat
tähän päiwään aſti.

Ja Bapit, jotka Arkkia kan-
ſeiſoit keffellä Jordanita, ſiihen-
nin kaikki toimitettin, kuin HERR-
i Josuan Kansaſe ſanoa, laiken
älkeen kuin Moſes Josualle käſte-
li: ja Kansa kiruhti ikenſä, ja
ylige.

Koſta kaikki Kansa oli käynyt
eni myöſ HERRan Arkki ylige,
ni Kansaſen eteen.

Ja Rubenitat ja Gaditat, ja
Manaſſen ſukukundaa, käwit aſei-
Iſraelin laſten edellä: kuin Moſes
ſuonut oli. 4 Moſ. 32: 29.

Eiſi neljäkymmendä tuhatta ſo-
ſangittua, käwit HERRan edellä
ni Jerihon kedolle.

Sinä päiwänä teki HERRa
ni suurexi koko Iſraelin edeſä:
ni pelkäſit händä, niinkuin he pel-
ti Moſeſta, kaikkena heidän elinai-
niſa. Joſ. 3: 7.

Ja HERRa puhui Josualle,
ni:

Käſte Pappein, kuin kandaivat
ni Arkkia, aſtua Jordanita ylös.

Niin käſi Josua Pappeja, ja
ni aſtulat ylös Jordanita.

Ja koſta Bapit, jotka HERR-
an Arkkia kannoit, aſtuit Jor-
ni ylös, ja Pappein jalat käwit
ni maalle; niin tulit Jor-
ni wedet ſiallenſa, ja juoyit niin-
ni rennain-
ni.

Ja ſe oli kymmeneſ päiwä en-
ni kuuſa, koſta Kansa aſtui Jor-
ni ylös: ja ſioitit heitäniſä Gilga-
ni puolella Jerihota.

Ja ne karitoiſtakymmendä ki-
ni he otit Jordanita, pani
ni kalliſa poſtyälle.

21. Ja hän puhui Iſraelin lapſille,
ni ſanoden: koſta teidän lapſenne täſtäedes
ni kyſyivät heidän ſiändäniſä, ja ſanovat:
ni mihingä nämät kiivet?

22. Niin andakat teidän laſtenne
ni tietä, ſanoden: Iſrael käwi kiivua
ni myöden Jordanin ylige:

23. Koſta HERRa teidän Juma-
ni kuuſais Jordanin wedet teidän
ni edeſtänne, niinkaanoin kuin te käwit
ni ſen ylige; niinkuin HERRa teidän Ju-
ni malanne teki punaiſeſa mereſä, jonga
ni hän kuuſais meidän edeſtämme, ſiihen-
ni aſti että me käwimme ſen ylige.

2 Moſ. 14: 21, 22.

24. Että kaikki Kansa maan pääl-
ni lä tundiſ HERRan käden, kuinga
ni wäkewä ſe on; että te pelkäiſitte
ni aina HERRaa teidän Jumalattanne.

5. Luv.

Caanalaiſet pelkäwät. Iſrael ympärileika-
ni tan. Väſäſäiſtä pidetän. Manna
ni lakkaa. Jumala näkyy.

Koſta kaikki Amorealaiſten Kunin-
ni gat, jotka toiſella puolella Jor-
ni danita ländein päin aſuit, ja kaikki
ni Cananealaiſten Kuningat meren tykö-
ni nä, kuulit, että HERRa kuuſais Jor-
ni danin wedet Iſraelin laſten eteen, niin-
ni kaaſin kuin he käwit ſen ylige; niin
ni heidän ſydämentä raukeiſ, ja ei ollut
ni heiſä enää yhtän miehutta Iſraelin
ni laſten edeſä. Joſ. 2: 9, 11, 24.

2. Siihen aikaan ſanoi HERRa Jo-
ni sualle: tee ſinulleſ kiwiweiſet, ja ym-
ni pärileikka taas Iſraelin lapſet, toiſen
ni terran. 2 Moſ. 4: 25.

3. Niin teki Josua hänellensä ki-
ni wiweiſet, ja ympärileikkais Iſraelin
ni lapſet Aralothin kulkulalla.

4. Ja tämä on ſiihen, jongatähden
ni Josua (heidän ſiinä) ympärileikkais:
ni kaikki ſe Kansa kuin läri ulos Egp-
ni tyſtä, miehenpuoli, kaikki ſetamiehet
ni kuolit tiellä korweſa, ſittekuin he lä-
ni rit Egp-tyſtä.

5. Sillä kaikki Kansa, jotka lärit
ni ulos, olit ympärileikatut: mutta kaikki
ni ſe Kansa, jota korweſa ſyndyi matkalla,
ni ſittekuin he lärit ulos Egp-tyſtä, ei
ni ollut ympärileikattu.

6. Sillä Israelin lapset waelsit neljäkymmendä ajastaitkaa korwesa, jiihenasti että kaikki kansa sotamiehistä, jotka Egyptistä lähtenot olit, lopuit, jotka ei kmullet HETran äändä: niinkuin HETra heille wannomut oli, ettei heidän pitänyt näkemän sitä maata, jonga HETra heidän Jillessä wannonut oli, andarensa meille maan, riefkaa ja hunajata wuotawan. 4 Mos. 14: 23.

7. Heidän lapsensa, jotka heidän ssaania tulit, ympärileikkais Josua; sillä heillä oli esinahka, ja ei ollet ympärileikatut matkalla.

8. Ja koska kaikki kansa ympärileikattu oli, pysyt he siallansa leirisä, jiihenasti, että he paranit.

9. Ja HETra sanoi Josualle: tänapänä olen minä teidä läändännyt pois Egyptin häwäsiyren: ja se paikka kugutan Gilgal, tähän päivään asti.

10. Ja kuin Israelin lapset niin soittit heitänsä Gilgalisa; pidit he Pääsiäistä neljändenä toistakymmenendänä päivänä sinä Kunkautena, ehtona, Jerihon kedolla. 2 Mos. 12: 16.

11. Ja soit sen maan jywistä toisena Pääsiäis päivänä, happamattomia leipiä, ja paisitetuita tähtäpäitä: juuri sinä päivänä. 2 Mos. 12: 39.

3 Mos. 2: 14.

12. Ja Manna lakkais toisena päivänä, sitte kuin he syönet olit maan jywistä, niin ettei Israelin lapilla enäm pi ollut Mannaa; waan soit Canaan maan hedelmästä, sinä wuonna.

13. Ja tapahtui koska Josua oli läsnä Jerihota, nosti hän silmänsä ja näki: ja kago, mies seisoi siellä hänen edesänsä, ja oli awoin miekka hänen kadesänsä: ja Josua meni hänen tygönsä, ja sanoi hänelle: olekto sinä meidän, eli meidän wihamiestemme puolella? 2 Mos. 23: 23.

14. Hän sanoi: en, waan minä olen HETran sotajoukon päämies, ja olen juuri nyt tullut: Niin Josua laugeis maahan kaswoillensa ja kumarji händä, ja sanoi hänelle: mitä minuu HETrani sanoo palweliällensa?

15. Ja HETran sotajoukon päämies sanoi Josualle: riisu kengät jal-

woittas: sillä paikka, josas seisot, pyhä: ja Josua teli niin. 2 Mos.

G. Lufu.

Jeriho woitettu. Rahab pelastettu.

Ja Jeriho oli suljettu ja wisuisti rujuttu Israelin lasten edessä; ettei yrifän taitamut tulla ulos eli jii.

2. Mutta HETra sanoi Josua kago, minä olen andanut Jerihon hänen kuningansa, wäkwät sotajoukun lätees.

3. Käylät ymbäri kaupungita sotamiehet, ja piirittäkät kaupungin ymbäri: ja tee niin kuusi päivä.

4. Ja seitsemän Pappia ottakan hemän riemuwuoden Wasunata eteen: Ja seitsemändenä päivänä kätkät seitsemän kertaa kaupungin ymbäri, ja Papi soittakan Wasunilla.

5. Ja koska he soittawat riemuwuoden Wasunata pitkkään, ja tallette Wasunan äänen, niin nostat kaikki kansa suuren äänen ja huukan; ja niin kaupungin muuri igejätänsä, ja kansa astuu sinne igelekun kohdastansa.

6. Niin kugui Josua Nunin Papi, ja sanoi heille: kandakat Urkki: ja seitsemän Pappia kandat seitsemän riemuwuoden Wasunata HETran Urkin edellä.

7. Mutta Kansalle sanoi hän: wäkwät matkaan ja käylät kaupungin ymbäri: ja se joka sotaaseilla waruon, käylän HETran Urkin edellä.

8. Ja koska Josua nämät kansanomut oli, niin otit ne seitsemän Pappia seitsemän riemuwuoden Wasunata, ja käwit HETran Urkin edellä ja soitit Wasunilla: ja HETran Urkki seurais heitä heidän jäljissään.

9. Ja ne jotka sotaaseilla hangoit, käwit Pappien edellä, ja soitit Wasunilla: waan yhteinen kansa rais Urkkia, soittaden Wasunilla.

10. Mutta Josua käski kansaa sanoi: Ei teidän pida huutaman andaman teidän äändänne kuultansa lausuman teidän sinustaan; ja päivään asti kuin minä sanou huntuakat, niin andakat kulla sodan

1. Niin kävi HERRAN Artti Kau-
pungin ympärillä piirittäin sen yhden ker-
ran ja he tulit leiriin, ja pidit yötä
siinä.

2. Ja Jofua nousi huomeneltain
aamuin: ja Papit kannoivat HERRAN
Arttiä.

3. Ja ne seitsemän Pappia kannoivat
seitsemän riemuruuoden Vasunata
HERRAN Artti edellä, ja käyden ala-
kautta Vasunata: Ja jokainen kuin
kallilla hangittu oli, kävi heidän edel-
waan yhteinen kansa kävi HERRAN
Artti jäljessä, soittaden Vasunilla.
4. Kävi he myös toisena päivänä
HERRAN Kaupungin ympärillä, ja tu-
kkin jälken: ja sitä he teit kuusi

5. Ja tapahtui seitsemändenä päi-
västä huomen rusko kävi ylös,
ja warhain ja kävit endisellä
seitsemän kertaa Kaupungin
ympäri: ja siinä päivänä ainoasta kä-
vi seitsemän kertaa Kaupungin
ympäriä.

6. Ja sillä seitsemäntällä kerralla,
Papit soittivat Vasunata, sanoivat
kansalle: huutakat, sillä HERRAN
Artti on teille Kaupungin.

7. Mutta Kaupungit ja kaikki mi-
en, pitää oleman kirottu HERRAN
ainoasta portto Rahab pitää elä-
jäämän, hän ja kaikki jotka hä-
än kansan huoneita ovat: sillä hän
sanois saattajat kuin me lähetimme.

Jos. 2: 3, 4. Hebr. 11: 31.

8. Ainoasta karttakat teitänne ki-
rotta, ettet te ihlänne saattaisi ki-
rotta, jos te jotakin siitä kirotusta
teitte ja saatatte Iffraelin leirin ki-
rotta ja ennettomuden ala.

3 Mos. 27: 28.

9. Mutta kaikki hopia ja kulda,
ja rauta kalu olkan HERRALLE
Artti: ja tullan HERRAN tawara
kaupungin.

4 Mos. 31: 54.

10. Ja niin kansa huusi ja soitti
laulua: sillä kaikki kansa, jotka
HERRAN äänen, huusit suurella
äärellä ja minuri jakois itseänsä: ja
HERRAN äänen, huusit suurella
äärellä, ja he moittivat Kaupungin.

Hebr. 11: 30.

21. Ja hukutti kaikki kuin Kau-
pungissa olit miehen terällä, sekä mie-
het että waimot, nuoret ja wanhat,
karjan, ja lambat ja aasit.

22. Ja Jofua sanoi niille kahdelle
miehelle, jotka maata wakoinet olit:
mengät sen porton huoneeseen: ja joh-
dattakat waimo siellä ulos, ja kaikki
mitä hänellä on, niinkuin te olette
hänelle wannonet.

Jos. 2: 14.

23. Niin menit nuoret miehet, jot-
ka maata wakoinet olit, siune, ja toit
Rahabin ulos, ja hänen Iffansä, ja
Iitiinsä, ja welsensä, ja kaikki mitä
hänellä oli; niin myös kaiken hänen
sukunsa, toit he ulos: ja sioitit hänen
ulkoiselle puolelle Iffraelin leiriä.

24. Mutta Kaupungin he poltiti tu-
lilla, ja kaikki mitä siellä oli: ainoasta
hopian, kullan, wassan ja rauta kalun
panit he tawaraksi HERRAN huoneeseen.

4 Mos. 31: 20.

25. Mutta porton Rahabin, ja hä-
nen Iffansä huonen, ja kaikki kuin hä-
nellä oli, andoi Jofua elää: Ja hän
asui Iffraelin seassa tähän päivään
asti: että hän lätki sanansaattajat, jot-
ka Jofua Jerihota wakoimaan lähetti.

26. Silloin wannoi Jofua, ja sanoi:
kirottu olkon se mies HERRAN edessä,
joka nousee, ja rakenda tämän Jerihon
Kaupungin: koska hän laskee siihen pe-
rustuksen, niin kadottakan esikoisensa, ja
koska hän rakenda sen portit, niin ka-
dottakan nuorimman poikansa.

1 Kun. 1: 16: 34.

27. Ja HERRA oli Jofuan kansa:
ja hän tuli kuuluisaksi kaikissa maa-
kunnissa.

7. L U F U.

Uhan warastaa, tawataan ja rangaistaan.

8. Mutta Iffraelin lapset herjähdit ko-
win kirotusa kalusa: sillä Uhan
Charmin poika, Sabin pojan, Se-
rahin pojan, Judan sukukunnasta, etti
jotakin kirotusta: niin julmisti HERRA
ran wissa Iffraelin lasten päälle.

Jos. 22: 20. 1 Kita 1: 2: 7.

2. Ja Jofua lähetti miehet Jeri-
hossa Uhin päin, joka on BethUren
tykönä, itään päin Bethelissä, ja pu-
hui heille, sanoden: mengät ja wa-

koikat maata: niin he menit ja waikoisit Ain.

3. Sitte palaisit he jälleen Jofuan tykö, ja sanoit hänelle: älä arma kaikkea kansaa sinne mennä, mutta wainoin kaxi eli kolme tuhatta miestä mengän ja lyöjän Ain; ettei kaikki kansa hukkaan sinne wainwataisi: sillä he owat harwat.

4. Niin menit sinne kansasta liki kolmetuhatta miestä: ja he pakeuit Ain kaupungin miesten edestä.

5. Ja ne miehet Afta löit heistä liki kymmenkättäkymmenellä miestä: ja ajoit heitä portista takaa Sabarimiin asti, ja löit heitä tiellä paetessa: Niin Kansan sydän häämästy, ja tuli niinkuin wesi.

6. Ja Jofua rewäis waattensa, ja langeis maahan kaskuillensa HERan Artin eteen, hamaan ehtoseen asti, hän ja Israelin wanhimmat: ja he heitit tomua päänsä päälle.

1 Mos. 37: 34. 1 Sam. 4: 12. Est. 4: 1.
Job. 1: 20. Eufa 2: 12.

7. Ja Jofua sanoi: Ah HERa, HERa, miris tämän Kansan annoit ollengan tulla Jordanin ylige, andaxes meitä Amorcalaiſten käsiin, ja hukutaxes meitä? josta me olijimme tytynt ja pssändynet sillen puolen Jordanita!

8. Woi minun HERani, mitä minun pitä sanoman, että Israel selkänsä käändä wihollistensa puoleen?

9. Koska Canaalaiſet ja kaikki maan asuwaiſet sen kulewat, niin he piirittäwät meidän, ja häwittäwät meidän nimmemme maan päälde: mitäs siis teet sinun suurella nimelläs?

10. Niin sanoi HERa Jofuulle: nouse, miysi sinä niin mafat kaskuillias?

11. Israel on syndiä tehnyt, ja rikkonut minun liiton, kuin minä kästin heille: ja otit siitä kirotusta, ja warasit, ja walhettelit, ja panit heidän kalsuinsa sekaan.

12. Ei Israelin lapset woi seisea wihamiestensa edestä: mutta käändäwät selkänsä wihollistensa puoleen: sillä he owat kiroxesa. En minä sillen ole teidän kansanne, jollet te hukuta sitä kirottua teidän keskeljänne.

13. Nouse, ja pyhitä kansa, ja

sano: pyhittäkät teitänne huomensaakka: sillä niin sanoo HERa Israelin Jumala: kirous on sinun kulläs Israel: sentähden et sinä seiwowainen wihamiesties edestä, sillä asti kuin te sen kiroxen jürätte teidän seastanne.

2 Mos. 19: 10. Jos. 3: 5.

14. Ja teidän pitä warhain meneltain käymän edes teidän sukudainne jälkeen: ja jonga sukun päälle HERan arpa langee, sen käymän edes perhekundainsa jälkeä jonga perhekunnan päälle HERan arpa langee, sen pitä käymän edes nettensa jälkeen: ja jonga huonen päälle HERan arpa langee, sitä käymän edes kukin perheisändä toinen teidän jälkeen.

15. Ja pitä tapahtuman, että löytän ryhtynexi johenguun kirokalkuun, se pitä tulella poltettaman kaikki mitä hänellä on; että hän HERan liiton on rikkonut, ja tehnyt lunden Israelisa.

4 Mos. 15: 24

16. Niin nousi Jofua warhain meneltain, ja toi Israelin edes, ja sukudainnan toisen jälkeen: ja arpa langeis Judan sukudainnan päälle.

17. Ja koska hän Judan sukudainnan toi edes, langeis arpa Serahilaiſten perhekunnan päälle, ja löi hän toi Serahililaiſten perhekunnan edes, yhden perheisännän toisen jälkeen, langeis arpa Sabin päälle.

18. Ja koska hän toi edes häwähuonensa mieslugun jälkeen, niin langeis arpa Achanin Charmin perhekunnan päälle, Sabin pojan, Serahn pojan Judan sukudainnasta.

19. Ja Jofua sanoi Achanille: minun poikani, anna HERalle Israelin Jumalalle kunnia, ja ante hänelle ylistys: ja ilmoita minulle mitäs teit, ja älä salaa sitä minulta.

20. Silloin wastais Achan Jofuaa ja sanoi: totisesti olen minä syndiä tehnyt HERaa Israelin Jumalata vastaan: niin ja niin minä tein.

21. Sillä minä näjin saalisa wäskäskin Babelin hamen, ja kaxi kassia Sikiä hopiata, ja yhden kullaisen kassan,

1. joka painoi viisikymmeniä Sillä,
 ja minun mieleni teki, ja otin ne:
 kago, se on kairvettu maahan kes-
 källä minin majaan, ja hopia sen alla.

2. Niin Jofua lähetti sinne sanan-
 tajat, ja ne juorit majaan: ja kago,
 oli kairvettu hänen majaan, ja ho-
 pia sen alla.

3. Ja he otit ne majaan, ja weit
 Jofuan ja kaikkein Israelin lasten
 ja panit ne HETran eteen.

4. Niin otti Jofua ja koko Israel
 kansansa Achanin Serahu pe-
 ja hopian, ja hamen, ja kullaisen
 hänen poikansa ja tyttärensä,
 härkänsä, aasinja ja lampansa,
 majansa ja kaikki mitä hänen o-
 eli: ja weit ne Achorin laaxoon.

5. Ja Jofua sanoi: miris meitä
 heri saait? saattakon HETra
 surhelliseri tänäpäivänä: ja koko
 kthovitti heitä kuolliari; ja poltit
 tulella sitte kuin he olit heidän
 kmet.

5 Mos. 13: 15, 16.

6. Ja sitte teit he suuren kiwirou-
 heidän päällensä, joka vielä on tä-
 päivään asti. Niin lakkais HET-
 rahan julmuus: Siitä kirkutan se
 Achorin laaxori, tähän päi-
 asti.

S. Lufu.

7. Kaupunki poltettu. Altari rakettu.
 Sinnaus kuulutettu.

8. HETra sanoi Jofuulle: älä pel-
 ä, älä myös vapise: eta kansas
 jotawäki, ja nouse ja mene ylös
 kage, minä annoin Min Kuningas-
 Kuningasensa, Kaupunginensa ja
 nusa sinun kätees.

8 Mos. 1: 21. Luku 7: 18. Luku 20: 3.

9. Ja sinun pitää tekemän Nille ja
 Kuningallensa, niinkuin jina teit
 ja hänen Kuningallensa, aino-
 men saalinsa ja karjansa jakalat
 ja pane wäjusjät Kaupun-
 5 Mos. 20: 14. Jof. 6: 21, 24.

10. Niin Jofua nousi kaiken seta-
 nsa menemään ylös Min: ja
 wäsi kolmekymmeniä tuhatta
 sotamiestä, ja lähetti heidän
 11.

4. Ja käski heitä, ja sanoi: kago-
 kat te jotka wäpyttä Kaupungita, Kau-
 pungin takana, ettet te ylen kawas
 mene Kaupungista; mutta olkat te kaik-
 ki walmit.

5. Ja minä ja kaikki kansa, joka
 minun kansani on, lähestymme Kau-
 pungita. Ja koska he tulewat ulos
 meitä vastaan niinkuin ennengin, niin
 me pakeneemme heidän edellänsä.

Jof. 7: 5.

6. Että he tulisit meidän jälkeem-
 me niinkauwan että me saisimme hei-
 dän eroitetuksi Kaupungista: sillä he sa-
 nowat: he pakenevat meidän edelläm-
 me niinkuin ennengin: ja me pakeneem-
 me heidän edellänsä.

7. Silloin te nostat wäymästä, ja
 ottakat Kaupungi: sillä HETra teidän
 Jumalanne anda sen teidän käteenne.

8. Ja koska te oletta saanet Kau-
 pungin, sytyttäkät häneen tuli, ja teh-
 kät HETran sanan jälkeen: kagokat,
 minä olen sen käskenyt teille.

9. Niin Jofua lähetti heidän, ja
 he menit sinne wäymään, ja pidätit
 BethElin ja Min wälillä, lännen puo-
 lella Nista: mutta Jofua yhäy Kaun-
 san keskellä.

10. Ja Jofua nousi warhain, ja
 asetetti kansan: ja hän meni ylös ja
 Israelin wanhimmat Min kansan e-
 dellä.

11. Ja kaikki sotawäki, jotka hänen
 tykönsä olit, menit, käwit edes ja
 tulit Kaupungin kohdalle: ja sioitit
 igensä pohjan puolelle Nista: ja laaxo
 oli heidän ja Min wälillä.

12. Mutta hän otti liki wiisi tu-
 hatta miestä, ja pani ne wäymään
 BethElin ja Min wälillä, lännen puo-
 lella Kaupungita.

13. Ja he asetit koko leirin Kan-
 san, joka pohjan puolella Kaupungita
 oli, niin että ne viimeiset ulotuit län-
 nen puolelta Kaupungiin: niin Jofua
 meni jina yönä keskelle sitä laaxoa.

14. Koska Min Kuningas sen näki,
 kiiruhti hän ja warhain huomennel-
 walmitit igensä, ja Kaupungin miehet
 menit ulos Israelia vastaan setaan,
 Kuningas itse kaiken wäkujä kansa,
 määrättyllä ajalla, lakialle kedelle: mut-

ta ei hän tiennyt häändänfä wäypttämän kaupungin takana.

15. Mutta Jofua ja kaikki Iſrael teepelit heidän edefänfä niinkuin he olijit lyödyt; ja pakanit tietä myöden korpeen päin.

16. Niin kaikki kansa, joka kaupungisa oli, huusi, että heitä pitti ajettaman takaa: ja he myös ajoit Jofuata takaa, ja erotettiin kaupungista:

17. Niin ettei yhtän miehtä jäänyt Niin ja BethEliin, joka ei mennyt ulos Iſraelin peräfä: ja he jätit kaupungin awoi, ja ajoit Iſraelia takaa.

18. Niin sanoi HERRa Jofualle: ojeuna keihäs, kuin kädesäs on, Ain puoleen: sillä minä annan sen sinun kätees. Ja Jofua ojenji keihänfä, joka oli hänen kädesänfä, kaupungin puoleen.

19. Silloin wäyhyät kiirusti noujit heidän jastansa, ja juoyit, jittekin hän ojenji kätensä, ja tulit kaupungin ja woitit sen: ja kiiruhdit heitänfä ja sytytit kaupungin palamaan.

20. Ja Ain miehet käänsit heitänfä ja lajoit takansa, ja näit sawun noujerwan kaupungista tawaseen. Ja ei ollut heillä jiaa paeta eikä sinne eikä tänne: ja se kansa, joka pakeni korpeen päin, palajsi niitä wastan jettä heitä takaa ajoit.

21. Koska Jofua ja koko Iſrael näit, että wäyhyät woitit kaupungin, ja että sawu nouji kaupungista; palajsit he ja löit Ain miehet.

22. Ja jotka kaupungisa olit, menit ulos heitä wastan: niin he tulit kehkelle Iſraelia molemmilta puolilta: ja he löit heitä sihenasti ettei yhtän heistä elämään jäänyt, eikä myös pääsnyt pois. 5 Mos. 7: 2.

23. Ja Ain Kuningan otit he elämänä kiinni, ja weit hänen Jofuan tygö.

24. Ja koska Iſrael oli lyönyt kuoliaksi kaikki Ain asujat ledolla ja korwessa, johouga he heitä ajoit takaa, ja he langeisjit kaikki miekan terällä, sihenasti että he lopuit: niin koko Iſrael palajsi Niin, ja löit kaiken sen miekan terällä.

25. Ja kaikki ne jotka langeisjit sinä

päiwänä sekä miehistä että waimoheitä oli karitoistakymmeniä tuhansia kaikki Ain kansa.

26. Ja ei Jofua kättänfä wet puoleensa, jolla hän oli ojeendanut hän, sihenasti kuin hän oli tappanut kaikki Ain asumaiset.

27. Mutta kaupungin karjan jalin jakoi Iſrael keskenänfä; ja HERRan jälkeen, niinkuin hän oli kätynyt Jofualle. 4 Mos. 31: 2.

28. Ja Jofua poltti Ain, ja jätti kiwiraunion jankakkiseen, wielä autiona on tähän päiwään.

29. Ja andoi Ain Kuningan puuhun ehtoseen asti: ja koska se oli laskenut, kätji hän hänen runnensa otta puusta pois, ja he heitit kaupungin pertin eteen, ja kaifiuuren kiwiraunion hänen päällä, joka siellä on wielä nyt tähän päiwään asti. 5 Mos. 21: 23. Jos. 8: 28.

30. Silloin rakensi Jofua HERRalle Iſraelin Jumalalle Altarin balin vuorella:

31. Niinkuin Moses HERRan weliä Iſraelin lapsille kätkenyt niinkuin Mosexen lakikirjasa kirjoitu on: Altarin kokonajisista kiwistä, hinga ei ole rauta sattunut: se uhraisit HERRalle sen päällä puuhria ja kiitosuhria. 2 Mos. 20: 25. 5 Mos. 27: 5, 6.

32. Ja hän kirjoitti siellä kirjan sen Lain muodon, jonga Moses kirjoitti lapsille kirjoittanut oli. 5 Mos. 27: 3, 10.

33. Ja koko Iſrael heidän hembalusa, päämiehtensä ja duomaansa kansa seisoit molemmilla puoleilla Altarin tykönä, Barpein Lewitain eijon, jotka kannoit HERRan liiton Arkan niin munkalaiset kuin kokonain Israelin lapset: puoli heistä Grisimim vuorendalla, ja toinen puoli Ebalin vuorendalla; niinkuin Moses HERRan palveliä kätkenyt oli, ensijsti sinua Iſraelin kansaa. 5 Mos. 27: 12, 10. Dan. 9: 11.

34. Sitte kumlutti hän kaikki Iſraelin sanat, sinmauxen ja kirouren; kaifiuuren jälkeen kuin kirjoitettu on lakikirjassa.

35. Ei ollut yhtäkän sanaa ka-

Mooses käskenyt oli, jota ei Jofua kuuluttanut koko Israelin seurakunnan edessä, wainoin ja lasten, ja vaimolaisien, jotka olit heidän seasansa.

5 Mos. 31: 11.

D. Luku.

Sibonitain kavaluus, liitto, orjuus.

Koska kaikki Kuningat sen kuulit, jotka sillä puolen Jordanita olit, kyllä ja laaroissa, ja kaikissa isoin ja satamissa, Sibanonin nuoren kokenut, Othiläiset, ja Amorealaiset, Gaalalaiset, Beresealaiset, Dewiläiset ja Jeusalaiset:

Kokosit he heitänsä yhteen, soti Jofuata ja Israelia vastaan yrittäen.

Koska Sibonin asuwaiset kuulit, Jofua teki Jeriholle ja Uille:

Niin ajattelit he petoren, menit heitit itsensä sanansaattajiksi, ja vanhat jäkit aaseinsa päälle, ja heitit kulumet ja ravisumet wiinalcilit;

Ja wanhat paikatut kengät jalsilla, ja wanhat ja rikkiömät waattamansa, ja kaikki leiwät, kuin he heitänsä, olit kowat ja homehtunet;

Ja menit leiriin Jofuan tykö, Niin ja sanoit hänelle, ja kaikelle Uille: me olemme kaulaiselta maalamet, tehkät nyt liitto meidän kanssamme.

Niin sanot koko Israel Dewiläismitämyx sinä asut meidän seasassa, kuinga me teemme liiton sinun kanssamme?

2 Mos. 23: 32, 33. Jof. 11: 19.

He sanoit Jofualle: me olemme palvelia. Ja Jofua sanoi heille: Mitä oletta, ja kusta te tuletta?

He sanoit hänelle: sinun palvelijaksi me olemme kaulaiselta maalamet sängen kaulaiselta maalamet sängen sinun Jumalassa.

Sillä me olemme kuullet hänen kutsunsa, ja kaikki mitä hän Egyptistä tehnyt:

Ja kaikki mitä hän on tehnyt Amorealaisien Kuningalle, josta sillä puolen Jordanin: Sihonille Kuningalle, ja Ogille Basanin Kuningalle, jota asui Astarothissa.

2 Mos. 23, ic. 5 Mos. 2: 32, ic.

He sanoit heille meidän

17°

wanhimmat, ja kaikki meidän maan asuwaiset: ettakat ewästä teidän myötämme, ja mengät heitä vastaan, ja sanokat heille: me olemme teidän palvelijamme, tehkät liitto meidän kanssamme.

12. Tämä meidän leipämme, jousga me myötämme ewääri otimme meidän kotoamme, oli vielä tuore, koska me lähimme tulemaan teidän tykö: mutta kago, tämä on nyt kowa ja homehtunut.

13. Ja nämät wiinalcilit me täytimme untena, ja kago, ne ovat kulumet: ja nämät meidän waattemme ja kengämme owat wanhari tulleet, sen aivan pitkän matkan tähden.

14. Niin otit päämiehet heidän ewästänsä; ja ei kysynet Jofuasta suulda.

4 Mos. 27: 21.

15. Ja Jofua teki vanhan heidän kansansa, ja teki liiton heidän kanssansa, että he saisit elää: ja kansan päämiehet wannoit heille.

5 Mos. 7: 2. 2 Sam. 21: 2.

16. Mutta kolmen päivän jälkeen, sitte kuin he teit liiton heidän kanssansa; kuulit he että he olit lähä heitä, ja asuit heidän kansansa.

17. Koska Israelin lapset matkustit, tulit he kolmandena päivänä heidän kaupungeihinsa; jotka kuzutan Sibon, Kaphira, Beereth, ja Kiriath-Jearim.

18. Ja ei Israelin lapset lyöduet heitä: sillä kansan päämiehet olit wannonet heille Jofualla Israelin Jumalan kautta. Ja kaikki kansa nappi päämiehiä vastaan.

19. Niin sanoit kaikki kansan päämiehet kaikelle joukolle: me olemme wannonet heille Jofualla Israelin Jumalan kautta; ja sentähden en me heihin taida ruveta.

20. Mutta sen me teemme heille: andakamme heidän elää; ettei wiha tulisi walan tähden meidän päällemme, jousga me heille wannonet olemmia.

2 Sam. 21: 1.

21. Ja päämiehet sanoit heille: andakamme heidän elää; että he olisit halkoin halkijat ja weden kandaajat kaikelle kansalle, niinkuin päämiehet heille sanonet owat.

22. Niin Jofua kuzui heitä ja pu-

hui heille, ja sano: miri te olette pet-
tänet meidän, ja sanouet: me asumme
aiwan kaukana teistä; ja kuitengin te
asutte meidän seasamme?

23. Sentähden pitä teidän kirotut
oleman; niin ettei teidän pidä orjat
punnittuman, jotka halkoja hakkaman ja
wettä kandanaman pitä minun Jumala-
ni huoneeseen.

24. Ne wastaisit Jofuata ja sanoit:
se on todella sanottu sinun palvelioilles,
että HETra sinun Jumalass on kässe-
nyt palveliansa Mofoxyen anda teille
kaiken tämän maan, ja häwittä teidän
edestänne kaikki maan asuwaiset: niin
me suuresti pelkäisimme hengeämme tei-
dän edestänne, ja teimme tämän.

5 Mos. 7: 1.

25. Mutta kato, me olemma nyt
sinun kädessä: mikä sinulle nähty oiki-
xi eli hywäri meille tehdyks, se tee.

26. Ja hän teki heille niin: ja wa-
patti heitä Ifraelin lasten kädessä, et-
tei he lyönet heitä kuoliaksi.

27. Niin teki Jofua heidän sinä
päiwänä halkoin hakkajari ja weden
kandajari seurakunnalle; ja HETran
Altarille, tähän päiwään asti, siihen
paikkaan jonga hän waltti.

10. Lufu.

Wiiß Kuningassa pakenevat. Raekimet
langemat. Auringo seisoo alallansa.

Ne wiisi Kuningassa hirtetään.
Waa voitetaan.

Koska Jerusalemin Kuningas Aboni
Zedel kuuli Jofuan woittanexi Nin
ja häwittäneri sen, ja niin tehneri Nille
ja hänen Kuningallensa, kuin hän Je-
riholle ja hänen Kuningallensa teki: ja
että Gibeonin asuwaiset tehnet olit ran-
han Ifraelin kansa, ja asuit heidän sea-
sansa: Jof. 6: 5. Lufu 9: 15.

2. Pelkäisit he sängen suuresti: sillä
Gibeon oli suuri kaupunki, niinkuin
joku Kuningallinen kaupunki, ja suu-
rempi kuin Ai, ja kaikki hänen asu-
waisensa olit wahvat sotamiehet.

3. Niin lähetti Aboni Zedel Jeru-
salemin Kuningas Nehamin Hebronin
Kuningan tygö, ja Ureamin Jarmu-
thin Kuningan tygö, ja Naphian La-

chiren Kuningan tygö, ja Deberin
glonin Kuningan tygö, ja sano: i

4. Tulkat ylös minun tygöni
auttatat minna, ja lyölämme Gibe-
onilla he teit ranhan Jofuan ja I-
lin lasten kansa.

5. Silloin kokoumit ja menit
ne wiisi Amorealaijten Kuningassa,
rusalemin Kuningas, Debronin Kun-
gas, Jarmuthin Kuningas, La-
Kuningas, Eglonin Kuningas, ja
kaikki heidän leirinsä: ja piiritit
beonin, ja sodeit sitä wastan.

6. Mutta Gibeonin miehet
Jofuan tygö leiriin Gilgaliin, san-
älä ota kättäs pois palvelioildas:
nopiaisti ylös meidän tygöimme, ja
pahda meitä ja auta meitä: sillä
Amorealaijten Kuningat, jotka
wuorilla, owat koonnet heitänsä
wastan.

7. Ja Jofua meni ylös Gilg-
ja kaikki sotawäki hänen kansaan
kaikki wahvat sotamiehet.

8. Ja HETra sanoi Jofualle
heitä mitän pelkä: sillä minä
heidän sinun käpis: ei yrifän
ole seisowainen sinun edessä.

9. Niin Jofua tuli äkistä
päällensä: sillä hän matkusti
yöfen Gilgalista.

10. Ja HETra peljätti heitä
lin edessä, ja löi heitä suurella
fellä Gibeonissa: ja ajoi heitä
sitä tietä kuin ylös Beth Doronin
nän: ja löi heitä Ufekaan ja
daan asti. Dnom. 4: 15.

11. Ja koska he Ifraelin
pakenit alas Beth Dorin tietä,
HETra taiwaasta tulla sunret
heidän päällensä Ufekaan asti,
että he kuolit: ja paljo enä
kuoli raekivein kautta, kuin I-
lappset miekalla löit.

12. Silloin puhui Jofua HET-
sinä päiwänä, jona hän andoi
realaiset Ifraelin lasten eteen: ja
Ifraelin läsnä olleja: Auringo,
alallas Gibeonissa, ja Kuu Ajala-
laaposa. Et. 28: 2.

13. Ja Auringo ja Kuu seisa-
siihenasti kuin Kanisä kosi wihan

1. Eikö tämä ole kirjoitettu hurs-
sa kirjassa? Niin seisoi Nuringo kes-
ken tainvoja ilman laiskemata koko
kunta.

Et. 38: 8.

2. Ja ei ole yriksen päivä ollut
kaltainen eikä ennen eikä sitte, koska
Herra yhden miehen äänen kuuli:
Herra sodei Israelin puolesta.

3. Ja Josua meni jälleen leiriin
uuteen, ja koko Israel hänen kans-
saan.

4. Mutta ne wiissi Kuningasta pa-
sivat ja lymyivät luolaan Makedasa.

Niin Josualle ilmoitettiin, sano-
ne wiissi Kuningasta ovat löytyt
luolaan Makedasa.

Ja Josua sanoi: wierittäkät
sivut luolan suulle; ja asettakät
heittä warioigemaan.

Mutta älkät te alallanne sei-
sän ajakat teidän wihamiehiänne
ja löykät heidän wiimeisiänsä:
jalliko heitä tulla kaupungei-
si: sillä Herra teidän Jumalan-
andanut heidän teidän käsiinne.

5 Mos. 25: 18.

5. Ja koska Josua ja Israelin
kunta lopetit sen ylönn suuren tapon,
kätti olit heidän surmannet, ja
kätti pääsit heistä ja tulit niihin
kunta kaupungeihin:

6. Niin tuli kaikki kansa jälleen
Josuan tygö Makedaan rau-
sua ei kengän rohjemmut Israelin
kunta hiiskua.

7. Mutta Josua sanoi: awatkat
kunta suu, ja tuokat ne wiissi Kuning-
asta luolasta minun tygöni.

8. He teit niin: ja toit ulos ne
Kuningasta hänen tygönsä luo-
sta: Jerusalemin Kuningas, Hebro-
n Kuningas, Jarmuthin Kuningas,
Galonin Kuningas.

9. Ja koska nämät Kuningat olit
Josuan eteen, kuzui Josua kaikki
kunta miehet, ja sanoi sotajoukon pää-
miehet, jotka hänen kansansa mat-
kustat tänne, ja tallatkat näi-
kunta gaitten kaulat: ja he tulit,
kätti heidän kaulansa jalkwoillansa.

10. Josua sanoi heille: älkät
kätti myös warijo: wah-

wiitatat igenne ja olkat rohkiat: sillä
nain teke Herra kaikille wihamiehil-
lenne, joita wastaan te soditte.

26. Ja Josua löi heidän sitte, ja
surmaais heidän, ja ripusti wiiteen puu-
hunn: ja he ripuit puissa hamaan ehto-
seen asti.

27. Ja koska Nuringo laiki, kätti
Josua heitä, ja he otit heidän puissa
alast, ja heitit luolaan, johonga he
igensä lymyitit: ja he panit suuret ki-
wet luolan suulle, jotka siellä wielä
tänäpäni owat.

5 Mos. 21: 23.

Jof. 8: 29.

28. Sinä päivänä woitti myös Jo-
sua Makedan, ja löi sen miekan ter-
rällä, ja hänen Kuningansa tappoi, ja
kätti ne sielut, jotka hänestä olit, eikä
yhtäkän jättännyt: ja teki Makedan
Kuningalle niinkuin hän teki Jeri-
hon Kuningalle.

Jof. 6: 21.

29. Niin waelsi Josua ja koko Is-
rael hänen kansansa Makedasta Lib-
naan, ja sodei Libnata wastaan.

30. Ja Herra andoi myös sen
Israelin käsiin heidän Kuningansa kans-
sa, ja hän löi sen miekan terällä, ja
kätti ne sielut jotka siellä olit, eikä
ketään elämään jättännyt, ja teki heidän
Kuningallensa niinkuin hän teki Jeri-
hon Kuningalle.

31. Sitte matkusti Josua ja koko
Israel hänen kansansa Libnasta Lachi-
reen: ja piirititi sen ja sodei sitä wastaan.

32. Ja Herra andoi myös Lachi-
ren Israelin käsiin, niin että hän woitti
sen toisna päivänä, ja löi sen miekan
terällä, ja kätti ne sielut kuin sinä
elit: juuri niinkuin hän oli Libnalle
tehnyt.

33. Siihen aikaan meni Horam
Deserin Kuningas auttamaan Lachista:
mutta Josua löi hänen kaiken jouk-
kensa kansa, siihenasti ettei yhtäkän
jäännyt.

34. Ja Josua meni Lachyresta ja
koko Israel hänen kansansa Egloniin:
ja piirititi sen ja sodei sitä wastaan:

35. Ja woitit sen sinä päivänä,
ja löit miekan terällä, ja surmaisit
kaikki sielut, jotka siellä olit, sinä päi-
wänä: juuri niinkuin hän oli tehnyt
Lachyelle.

36. Sitte meni Josua ja koko Israel hänen kansansa Eglonista ylös Bebroniiin: ja he sodeit sitä vastaan:

37. Ja voittit sen, ja löit sen miehen terällä, ja hänen kuningansa kaikkien kaupungeinsa kanssa, ja kaikki sielut jotka siellä olit, eikä yhtäkään jättänyt, jünri niinkuin hän oli tehnyt Eglonille: ja tappoi sen, ja kaikki sielut jotka siellä olit.

38. Silloin palais Josua ja koko Israel hänen kansansa Debiriin, ja sodei sitä vastaan:

39. Ja voitti sen Kuningoinensa, ja kaikki hänen kaupunginsa, ja löi ne miehen terällä, ja tappoi kaikki sielut jotka siellä olit, ja ei ketäkään jättänyt: niinkuin hän oli Debronille tehnyt, niin teki hän myös Debrille, ja hänen kuningallensa: ja niinkuin hän oli tehnyt Libnalle ja hänen Kuningallensa.

40. Niin Josua löi kaikki Maan asuwaliset vuorilta, ja lounan puolesta, ja laayoiista, ja osain tyköä, ja kaikki heidän kuningansa, eikä yhtäkään jättänyt: waan tappoi kaikki joilla hengi oli, niinkuin HERRa Israelin Jumala oli käskenyt. 5 Mos. 7: 2. Luku 20: 16.

41. Ja Josua tappoi heidän, ruwetten KadesBarneasta Gasaan asti: ja koko Gosenin maakunnan Gibeoniin asti. Jos. 11: 16. Luku 15: 51.

42. Ja Josua voitti kaikki nämät Kuningat maakundinensa yhdellä rupeamisella: sillä HERRa Israelin Jumala sodei Israelin puolesta.

43. Ja Josua palais leiriin Gilgaliin ja koko Israel hänen kansansa.

11. Luku.

Sabin ja muut Kuningat voitetaan.
Enakimit hävitetään.

Ja tapahtui, että koska Sabin Hazorin Kuningas sen kuuli, läherti hän Jobabin Madonin Kuningan tykö, ja Simronin Kuningan tykö, ja Abasaphin Kuningan tykö:

2. Ja niiden Kuningasten tykö, jotka asuit pohjan puolella vuorella, ja laatialla, meren puolella Emerothisa, ja

laayoiisa; ja Dorin Naphotisa me puolella:

3. Cananealaisten tykö idän ja lounan puoleen, Amerealaisten, Bethilten, Pheresealaisten ja Jebusealaisten tykö vuorelle; niin myös Debrilla tykö alemmalla puolen Debronin maata Mizpan maakunnasa.

4. Ja nämät läyit kaiken sotajoukonja kanssa, joka oli sängen Israelin Kansan paljous, niinkuin sanda maan reunalla paljouden tähden: ja samon monda hevoisia ja waunua.

5. Kaikki nämät Kuningat koki itsensä, ja he tulit ja sioitit heille yhteen Meromin wetten tykö, ja maan Israelia vastaan.

6. Ja HERRa sanoi Josualle: heitä enjangan pelkä, sillä huonalla ajalla minä annan heidän kättä lyötynä Israelin Kansan eteen: dän hevoisensa pitä sinun ririnto tekemän, ja heidän waununsa t polttaman.

7. Ja Josua tuli ja kaikki joukko hänen kansansa äkistä heidän päällensä, Meromin wetten tykö tarkkajit heidän päällensä.

8. Ja HERRa andoi heitä Josuun käsiin, ja he löit heitä, ja he heitä talaa isoisiin Sidonin asti siihen lämpymään weteen asti, ja Josua pan ketoon asti joka itään langer löit heitä siihenasti ettei yrittän jäänyt. Jos. 19: 6.

9. Niin teki myös Josua heille, HERRa oli hänelle käskenyt: ja ririnomayi heidän hevoisensa, ja heidän waununsa tulella.

10. Ja Josua palais sillä ajalla ja voitti Hazorin, ja löi hänen kuningansa miekalla: sillä Hazor oli niiden kaikkein näiden waltakuntain kaupungi.

11. Ja he löit kaikki ne sielut jotka siellä olit miehen terällä, ja tappoi niin ettei yhtäkään jäänyt jolla hengi oli, ja poltti Hazorin tulella.

12. Ja kaikkein niiden Kuningasten Kaupungit voitti Josua, kaikkein heidän Kuningastensa kanssa, ja löi heidät miehen terällä, ja tappoi heidän; ja

Min Moses HERRan palvelia käsketty oli.

2 Mos. 23: 32.

4 Mos. 33: 52. 5 Mos. 20: 16.

13. Mutta Israelin lapset ei polttane yhtäkään kaupungita, jotka seisoiit heidän läänensä, paitsi ainoata Dazorita, ja Josua poltti.

14. Ja kaiken saalin ja eläimet, ja he näistä kaupungista olit otettiin, ja otit Israelin lapset keppensä. Niin kaikkii ihmiset tapoit he miehenäällä, jihenasti että he hukuttit heidät, niin ettei yhtäkään elävää heidän jäänyt.

15. Niinkuin HERRa palveliallensa Mooselle käskennyt oli, ja Moses oli Mooselle käskennyt. Ja niin Josua teki, ja niistä yhtäkään tekemätä jäänyt, ja HERRa Mooselle käskennyt oli.

2 Mos. 34: 12. 5 Mos. 7: 2.

16. Ja niin Josua otti kaiken taan maan vuorelta, ja kaikki maan mercen päin ovat, ja kaiken maan maan ja kedot sekä myös maan, ja Israelin vuoret laayoinensa:

17. Siitä siliästä vuoresta, joka on ylös Zeiriin päin BaalGabbidin ja Eibanonin laayoon, Hermonin maan alaisen: Kaikki heidän kuningansa voitti hän, löi ja tappoi

18. Kaivan aikaa sodei Josua kaikkien kuningasten kansa.

19. Si ollut yhtäkään kaupungita, ja rauhalla itsensä andoi Israelin maan ala, paitsi Dewiläisiä kuin asuit Jeronisa; mutta kaikki he otit sodalla.

Jos. 9: 15.

20. Ja se tapahtui niin HERRalda, ja heidän sydämensä oli niin paatunut, että he kohtaisit Israelin sodalla, ja niin heidän tappais, ja ei yhtäkään heille tapahtuisi: vaan että hän tappais heidän, niinkuin HERRa Mooselle käskennyt oli.

21. Siihen aikaan tuli Josua ja otit Enalimit vuorilta, Hebronista, ja Anabista ja kaikilta Judan vuorilta, ja kaikilta Israelin vuorilta: ja otit heidän kaupungeinensa.

2 Mos. 13: 34. Duom. 1: 20.

22. Ja ei andanut yhtäkään Enalimit Israelin lasten maalle;

paitsi Gafasa, Gathasa ja Asdodisa, joihin he jäit.

1 Sam. 17: 4.

2 Sam. 21: 20.

23. Ja niin Josua otti kaiken maan kunnan, peräti niinkuin HERRa Mooselle oli sanonut, ja andoi Israelille perinnöksi, kullengin sukukunnalle osansa: ja maakunda lakkais sotimasta.

12. Luku.

Sihon, Og ja vii neljätkymmendä Kuningasta lyödyt.

Ja nämät ovat maan Kuningat, jotka Israelin lapset löit, ja otit heidän maansa tuolla puolen Jordanin aavikon nousemisista päin: Arnonin ojaista Hermonin vuoreen asti, ja kaikki laakudet itään päin:

1. Sihon Amorealaisten Kuningas joka asui Hesbonisa, ja hallitsi Areerista, kuin on Arnonin ojan reunalla, ja keskellä ojaa, ja puolen Gileadia Jakobin ojaan asti, joka on Ammonin lasten raja:

1 Mos. 32: 22.

4 Mos. 21: 24. 5 Mos. 2: 36. Luku 3: 6.

2. Ja sitä laaketta Sinerethin meren asti itään päin, ja erikorven meren, suolaiseen meren itään päin, sitä tietä myöden Beth Jesimoth, ja lounasta alaspäin läsnä Asdodisgaa.

1 Mos. 14: 3. 4 Mos. 34: 3.

3. Siihen myös Ogin Basanin Kuningan maan rajat, joka vielä jäänyt oli uljaista; ja asui Ashtarothi ja Edreisa:

5 Mos. 1: 4.

4. Ja hallitsi Hermonin vuorella, Gathasa ja koko Basanisa, Gesurin ja Machatin maan rajoihin, ja puolen Gileadia, joka Sihonin Hesbonin Kuningan maan raja oli.

5. Moses HERRan palvelia, ja Israelin lapset löit heitä: ja Moses HERRan palvelia andoi sen Rubenitaille, Gaditaille ja puolelle Manassin sukukunnalle omaisudexi.

5 Mos. 3: 16.

6. Nämät ovat maan Kuningat, jotka Josua löi ja Israelin lapset tällä puolen Jordanin länden päin, BaalGadista Eibanonin vuoreen laakudella, siihen siliään vuoreen, kuin ulottu Zeiriin; jonga Josua Israelin sukukunnille andoi omaisudexi itsekullengin osansa jälkeen:

8. Wuorilla, laayoiša, lateudella, wetten tykönä, korweša, ja lounan puoleša: Bethilänjet, Amorealaiset, Canaanealaiset, Pherešcalaiset, Dewiläiset ja Jebusealaiset.

9. Jerihon Kuningas, yri: Ain Kuningas, kuin BethElin juwša on, yri.

10. Jerusalemin Kuningas, yri: Debronin Kuningas, yri.

11. Jarmuthin Kuningas, yri: Laširen Kuningas, yri.

12. Eglonin Kuningas, yri: Geserin Kuningas, yri.

13. Debirin Kuningas, yri: Gederin Kuningas, yri.

14. Dorman Kuningas, yri: Aradin Kuningas, yri.

15. Libnan Kuningas, yri: Adullamin Kuningas, yri.

16. Makedan Kuningas, yri: BethElin Kuningas, yri.

17. Tapnahn Kuningas, yri: Gephlerin Kuningas, yri.

18. Aphelin Kuningas, yri: Sašaronin Kuningas, yri.

19. Madonin Kuningas, yri: Dajorin Kuningas, yri.

20. Simron Meronin Kuningas, yri: Achšaphin Kuningas, yri.

21. Šhanahin Kuningas, yri: Megiddon Kuningas, yri.

22. Kederen Kuningas, yri: Jakneamin Kuningas Karmelin tykönä, yri.

23. Dornaphot Dorin Kuningas, yri: ja pakanoitten Kuningas Gilgalša, yri.

24. Šhirzan Kuningas, yri. Ne kaikki ewat yri neljättäkymmendä Kuningasša.

13. Luku.

Maan jakaminen. Rubenin, Gadin ja puolen Manassen perintö: maat.

Kosta Josua wanheni ja ijällisxi tuli, sanoi HERRA hänelle: sinä olet wanhendunut ja ijällisxi tullut, ja maata on vielä airvan paljo jäänyt omistamata.

2. Tämä on se jäljellä olewa maa: kaikki Philiistealaisten maan ääret, ja koko Gessuri:

3. Šchorištä joka juoree Egyptin edige, Ekronin maan ääriin asti, poh-

jan puoleen, jotta luetan Canaanealaisille: ne wiiji Philiistealaisten päämätä, kuin ewat: Gajiteri, Asdodite, Askoniteri, Gethiteri, Ekroniteri, Awiteri.

Jos. 15: 4.

4. Mutta eteldän päin ewat ka Canaanealaisten maat, ja Meara, joka on Zidoniläisten, Apheliin saakta ja maan Amorealaisten maan ääriin asti.

5. Ja myös Giblitoläisten maa, koko Libanon auringon nousemiseen ja BaalGadista Hermonin wuoren asti siihenasti kuin Hamathiin tullan.

6. Kaikki jotka wuorella asuwat, banonista lämpymään wetten asti, kaikki Zidoniläiset: minä ajan ne raelin lasten edestä pois; ainoasja ne Israeilille perimisexi, niinkuin w olen sinulle käskenyt.

Jos. 18: 25.

7. Niin jaa nyt tämä maa Jerikön sukukunnan wälillä perimisexi, puolelle Manassen sukukunnalle.

Jos. 13: 11, 12.

8. Sillä Rubenitalaiset ja Gadilaiset ewat saanet seu toijen puolelle Manassen sukukunnan kansa heidän perimiseksi, kuin Moses heille oli annut sillä puolen Jordanin itään puolelle, niinkuin HERRan palvelia Moses heidän se andanut oli:

4 Mos. 22: 5 Mos. 3: 12. Jos. 1: 12, 16. Luku 20: Luku 22: 4.

9. Aroeristä, joka on Arnonin puolella, ja siitä kaupungista joka on ojan keskellä, ja koko Medbanin lalasta Deboniin asti:

10. Ja kaikki Šihonin Amorealaisten Kuningan Kaupungit, joka hallitsi Šefboniša, Ammonin lasten maan ääriin asti.

11. Ja myös Šileadin, ja Gessurin ja Machatin maan ääret, ja koko Hermonin wuoren, ja koko Basanin maan ääriin asti:

12. Koko Degin Basanin Kuningaswalsakunnan, joka hallitsi Askharotš ja Edreifä, joka vielä jäänyt oli Gessuriläisten ja jaisša; ja Moses löi heitä, ja ajoi heitä pois.

13. Mutta Israelin lapset ei asti ne Gessuritaista ja Machathitaista walsakunnan; waan Gessuri ja Machati asti Israelin lasten seasa tähän päiwään asti.

14. Mutta Lewitain sukukunnalle ei andanut yhtän perimistä: sillä Hebron Ifraelin Jumalan polttouhri heidän perintensä, niinkuin hän se sanonut oli.

4 Mos. 18: 24. Psal. 10: 9. Etsä 18: 1, 10. Hes. 44: 28.

15. Ja Moses andoi Rubenin lasjugulle, heidän sukukundainsa jälkeen:

16. Että heidän rajansa oli Arceon, joka on Arnonin ojan reunalla, ja Kaupunki ojan keskellä, kaiken sen ojan ledon kansa Medban tykönä;

17. Desbonin kaupungeinensa, jotka asaisella ledolla: Dibonin, Basaalin ja BethBaal Meonin:

18. Jahjan, Kedemothin, Mephao-

Kirjathaimin, Sibman, Zerebararin laaxon, vuorilla:

19. Ja BethPeorin, ne ojat Pisonä ja BethJesimothin:

20. Ja kaikki lakeuden Kaupungit, ja Sibbonin, Amorealaisien Kuningas waldakunnan, joka hallitsi Hesbonia; jonga Moses läbi, niin myös Ammonin päämiehet, Swin, Rechemin, Sarrin ja Neban, Sibbonin päämiehet, jotka maasa asuit.

4 Mos. 31: 8.

21. Ja Bileamin Beorin pojan, sen pojan, Ifraelin lapset miekalla tuotti läbi muita tapettaija.

4 Mos. 22: 5.

22. Ja Rubenin lasten raja oli Jordani rajoinensa. Tämä on Rubenin perimys heidän sukukundainsa, kaupungeinsa ja kyläinsä jälkeen.

23. Ja Moses andoi Gadin lasten sukukunnalle, heidän sukukundainsa jälkeen:

24. Että heidän rajansa oli, Jaer ja kaikki Gileadin Kaupungit, ja Ammonin lasten maata Aroeriin, joka on Rabbahn kohdalla:

5 Mos. 2: 19.

25. Ja Desbonista Ramath Mizpeen ja Betonin asti, ja Mahanaimin Desbirin rajaan asti.

26. Ja Betharamin laaxosa ja BethPeorin, Suchothin ja Zaphonin, joka on Desbonin Kuningan waldakunnan; joiden raja oli Jordani wäreen ääreen asti, toisella Jordani itään päin.

28. Tämä on Gadin lasten perimys heidän sukukunniansa, Kaupungeinensa ja kyläinsä.

29. Ja Moses andoi puolelle Manassen lasten sugulle, sen kuin puolelle Manassen sukukunnalle tuli, heidän sukukundainsa jälkeen:

30. Että heidän rajansa oli Mahanaimista koko Wasan, koko Dgin Wasanin Kuningan waldakunda, ja kaikki Jairin kylät, jotka ovat Wasanisa, kuusi kymmendä Kaupungita.

5 Mos. 3: 14.

31. Ja puolen Gileadia ja Astharothia, Edretä, Dgin waldakunnan Kaupungit Wasanisa, (andoi hän) Machirin Manassen pojan lapsille, toiselle puolelle Machirin lapsista, heidän sukukundainsa jälkeen.

4 Mos. 32: 40, 10.

32. Tämägon se kuin Moses andoi Moabin ledoilla, sillä puolen Jordannin, Jerihon puoleen itään päin.

33. Mutta Lewin sukukunnalle ei andanut Moses yhtän perimystä: SERRa Ifraelin Jumala on heidän perimänsä, niinkuin hän heille sanonut oli.

4 Mos. 18: 20.

14. LUVU.

Lewitain Kaupungit. Hebron, Gileadin perimys.

Ja nämät ovat ne kuin Ifraelin lapset ovat perimiseksi saaneet Eanaan maalla; jonga heille perinnöri jakoi Pappi Eleazar, ja Josua Nunin poika, ja Ifraelin lasten sukukundain ylinnäiset Isät.

2. Ja he jaot sen heillensä arwalta: niinkuin SERRa oli käskenyt Mosesen käden kautta, yhdeksälle sukukunnalle, ja puolelle sukukunnalle.

4 Mos. 26: 55. Etsä 33: 54. Etsä 34: 13. Ap. 1: 13: 19.

3. Sillä Moses oli andanut puolelle kolmatta sukukunnalle perimisen tuolla puolen Jordanin. Mutta Lewitaille ei hän andanut yhtän perimistä heidän seasansa.

4. Sillä Josephin lasten oli kari sukukundaa, Manasse ja Ephraim: sen tähden ei he Lewitaille yhtän osaa andaneet maakunnasa, waan Kaupungit

asuarensa, ja eikaupungit joisa heidän karjansa ja kalunsa oleman piti.

¹ Mos. 48: 5.

5. Niinkuin HETra oli Moserelle käskenyt, niin teit Israelin lapset, ja jaoit maakunnan.

6. Silloin menit Judan lapset Josuan tygö Gilgalisa, ja Caleb Jephunnen poika Kenesitiläisen sanoi hänelle: sinä tiedät mitä HETra sanoi Jumalan miehelle Moserelle minun ja sinun puolesta KadesBarneasa.

⁴ Mos. 14: 24. ¹ Luku 32: 12.

7. Minä olin neljäntymmenen ajast-aikainen, koska Moses HETran palvelia minun lähetti KadesBarneasta wakoimaan maata: ja minä sanoin hänelle jälleen wastauxen minun syhämeni jälkeen.

⁴ Mos. 13: 9, 7.

8. Mutta minun weljeni, jotka minun kansani mennet olit, saattit kansalle wapisewaisen sydämen; mutta minä seuraisin HETraa minun Jumalalani uskollisesti.

⁴ Mos. 13: 32.

9. Ja Moses wannoit sinä päivänä, ja sanoi: se maa jonka päälle sinä jalwoillat olet astunut, on sinun ja sinun lastes perittäpä ijankaikkisesti; et täs HETraa minun Jumalalani uskollisesti seurannut olet.

⁵ Mos. 11: 24. ¹ Jos. 1: 3. ¹ Duom. 1: 20.

10. Ja nyt kago, HETra on andanut minun elää, niinkuin hän sanonut oli. Tämä on wiides ajastaita wiidettätyhminendä sittekuin HETra näitä sanoi Moserelle, koska Israeli waelji korwesa. Ja kago, minä olen tänäpäiwänä wiiden ajastajan wanha yhdyttätyhminendä.

11. Ja olen vielä tänäpäiwänä niin wakewa, kuin minä sinä päivänä olin, koska Moses minun lähetti: niinkuin minun wakewydeni oli siihen aikaan, niin on se vielä nyt wahwa, sotimaan, käymään ulos ja sisälle.

⁴ Mos. 27: 17. ⁵ Mos. 31: 2.

12. Niin anna nyt minulle tämä wuori, josta HETra sanoi sinä päivänä: sillä sinä kuulit sen siihen aikaan. Ja Enakimit asuwat siellä, ja ovat suuret ja wahwat kaupungit: Jos HETra on minun kansani, että minä ajaisin heidän pois, niinkuin HETra on sanonut.

13. Ja Josua sinuais händä: ja doi Calebille Jephunnen pojalle heidän perimiseri.

¹ Jos. 21:

14. Siitä oli Hebron Calebille Jephunnen pojan sen Kenesitiläisen myös, tähän päivään asti: että on uskollisesti seurannut HETraa raelin Jumalata.

15. Mutta Hebron kutsuttiin naisen aikaan Kirjath Arba, joka suuri mies Enakimein seasa: ja kunda lakkais sotimasta.

15. Luku.

Judan sukununnan rajat, Kaupungit, ja naiminen. Jebusealaiset.

Judan lasten sugun arpa heidän uettensa jälkeen oli, Edomin rajaan, Zinnin korwen puoleen, etelän puoleen on, lounan maan päältä asti:

⁴ Mos. 34:

2. Niin että heidän lounainen rajansa oli suolameren äärestä, se siitä lahdesta joka menee etelään päin.

3. Ja käy sieltä ylöspäin Akro ja käy Zinnin läpi, ja menee päin merestä KadesBarneaan, ja Hebronin läpi, ja käy ylös Akropäin, ja käändä häneensä Karkan puoleen.

4. Ja menee Azmonin läpi, tulee Egyptin ojaan, niin että maan rajan ääri on meri: Tämä on oleman teille maan raja lounan päin.

5. Waan raja itään päin on lainen meri Jordanin ääreen. Waan raja pohjan puoleen on meren lahdesta, joka on Jordanin ääreen.

6. Ja menee ylös BethDoglan läpi, ja wetä häneensä pohjasta BeArabian puoleen, ja menee ylös Akroin pojan Bohenin kiven tygö.

¹ Jos. 18: 17.

7. Ja raja käy ylös Debirin ja Achorin laayosta, ja pohjan puoleen Gilgalin päin, joka on Adumin puoleen kohdalla, joka etelän puoleen ojan wieresä: sitte se menee Enakimein weden tygö, ja menee Akro lähtelle.

8. Sitte menee raja Zinnemin ja Akroin laayoon, sen Jebusealaisen puoleen.

maan päin, se on Jerusalemi: ja menee wuoren kuffulan yli, josta on ynnomin laaxon edestä, meren puolelle, joka on Raphaimin laaxon äärelä pohjan päin.

2. Sitte käy se siitä wuoren kuffulan Nephthoahn lähten tygö, ja menee Ekronin wuoren Kaupungein tygö, ja edä hänenfä Baalaan päin, se on, jath Jearim:

3. Ja menee Baalafta ymbäri länne päin Scirin wuoren tygö, ja menee ulos pohjan puolefta Jearin wuon wieri, se on Cheffalon, ja tulee Beth Semeyen tygö, ja menee Ebronin läpi:

4. Ja tulee ulos Ekronin wieri pohjan puolelle, ja wetä hänenfä Sichronin puolelle, ja menee Baalan wuoren ynnomin läpi, ja tulee Jabnelin ohiten, että hänenfä loppu on meri.

5. Waan raja länneen on suuri ja laaja. Tämä on Judan laften maan puolelle, joka taholta ymbäri heidän sukunsa.

6. Mutta Calebille Jephunnen poika annettiin osa Judan laften kannelle: niinkuin HEMra oli käskent Jofua: (nimitäin) KiriathArba Enanin Jfan Kaupungit, se on Debron. 4 Mos. 14: 24. Jof. 14: 13.

7. Ja Caleb ajoi fiellä pois kolme Enanin poikaa, Scfain, Ahimanan ja Kalman, Enanin fiit. 4 Mos. 13: 23. Duom. 1: 20.

8. Ja meni fiellä ylös Debirin wuoren tygö: waan Debir kuyttin KiriathSepher. Duom. 1: 11.

9. Ja Caleb sano: joka lyö KiriathSepherin ja woitta sen: hänelle anna minä tyttäreni Achfan emännäri.

10. Niin woitti sen Sthuel, Kenanin poika: ja hän anna tyttärenfä Achfan hänelle emännäri. 4 Mos. 13: 23. 1 Mof. 3: 9. 1 Mof. 4: 13.

11. Ja se tapahtui kofka hän tuli, ja neuwoi händä anomaan peldoa: ja hän astui aasin päälä: ja hän sano: Caleb hänelle: mikä on se? 1 Mos. 24: 64.

12. Ja hän sano: anna minulle peldoa: sillä sinä olet andanut minulle maan, anna minulle myös

wesi-lähteitä: niin andoi hän hänelle lähteitä, sekä yhältä että alhalta.

20. Tämä on Judan laften sukunnan perimys, heidän sukunsa jälkeen.

21. Ja Kaupungit olit Judan laften sukunnan ääri, Edemin rajan tyfönä, lounaseen käsin: Kabzeel, Eder, Jagur.

22. Kina, Dimona, Adada.

23. Kedesh, Hazor, Jethuan.

24. Siph, Thelem, Bealoth.

25. HazorHadatha, KiriothDezron, se on Hazor.

26. Amam, Sema, Molada.

27. HazarGadda, Desmon, BethPalet.

28. HazarSual, BeerSeba, BifJothia.

29. Baala, Jim, Azem.

30. Eltolad, Chesil, Horma.

31. Ziklag, Madmanna, Sansanna.

32. Bebaoth, Silhim, Ain, Rimon: se on yhderän kolmattakymmenä Kaupungita kylinensä.

33. Waan latialla oli Eftaol, Zora, Afna.

34. Sanoah, EnGanim, Tappua, Enam.

35. Jarmuth, Adullam, Socho, Ufecha.

36. Saaraim, Adithaim, Gedera, Giderothaim: neljätoistakymmenä Kaupungita ja heidän kylänsä.

37. Zenan, Hadaja, MigdalGad.

38. Dilean, Mizpe, Joktheel.

39. Lachis, Dozkat, Eglon.

40. Chabon, Lahmas, Eithlis.

41. Gederoth, BethDagon, Maema, Makeda: kuujiotakymmenä Kaupungita, ja heidän kylänsä.

42. Libna, Ether, Afan.

43. Jephthah, Afna, Nesib.

44. Kegila, Uthib, Maresa: yhderän Kaupungita ja heidän kylänsä.

45. Ekronin tyttärenensä ja kylinensä.

46. Ekronista mereen asti, kaikki joka ulottu Afdodiin ja heidän kylänsä.

47. Afdod tyttärenensä ja kylinensä: Gasa tyttärenensä ja kylinensä, Egyptiin weteen asti: ja se suuri meri on hänen rajansa.

48. Mutta wuorella oli Samir, Raathir, Socho.

49. Danna, KiriathSanna, se on Debir.

50. Anab, Gtemo, Anim.

51. Gosen, Helon, Silo: yrittoista kymmendä Kaupungita ja heidän kylänsä.

52. Arab, Duma, Gsean.

53. Janum, BethTapuah, Apheta.

54. Pumta, KiriathArba, se on Hebron, Zior: yhderän Kaupungita, ja heidän kylänsä.

55. Maon, Carmel, Siph, Juta.

56. Jefreel, Jokdeam, Sanoah.

57. Cain, Gibeä, Thimna: kymmenen Kaupungita ja heidän kylänsä.

58. Galhul, Bethjur, Gedor.

59. Marath, BethAnoth, Eltecon: kuusi Kaupungita ja heidän kylänsä.

60. KiriathBaal, se on KiriathJearim, Harabba: kaxi Kaupungita ja heidän kylänsä.

61. Mutta korvesa oli BethAraba, Mididin, Seshacha.

62. Nibsan, ja suola Kaupungit, Engeddi: kuusi Kaupungita ja heidän kylänsä.

63. Mutta Jebusealaiset asuit Jerusalemissa, ja Judan lapset ei woinet heitä ajaa ulos. Ja silloin jäit Jebusealaiset asumaan Judan lasten kansa Jerusalemissa tähän päiwään asti.

Duom. 1: 8. 2 Sam. 5: 6.

16. Lufu.

Josephin, Ephraimin rajat.

Josephin lasten arpa langeis Jordaniasta Jerihon päin, Jerihon weden tygö, itään käsin, siihen torpeen, joka menee Jerihosta ylös BethElin mäkeen:

2. Ja tulee BethElistä Luzaan, ja menee Arkkialtharothin rasan läpiße:

Duom. 1: 26.

3. Ja anda itsensä alas ländeen päin Japhletin rasan tygö, alemmaisfen BethDoronin rasaan asti, niin Gaseriin: ja sen ääri on meren tykönä.

4. Nämät sait Josephin lapset, Manasse ja Ephraim, perinnötri.

5. Ephraimin lasten raja heidän suguisansa ja periniisfänsä itään päin oli AltharothNdar, ylimmäiseen BethDoroniin asti:

6. Joka anda itsensä ländeen päin

Mihmethathiu tygö, joka pohjaisessa suuella kääntä se hänenä itään, Altharoth Silon puoleen: ja menee idän puoleen Janoaan:

7. Ja tulee Janoasta Altharoth ja Marathan, ja anda itsensä Japhletin tygö, ja menee Jordaniin.

8. Tapuasta menee se ländeen puoleen MahalCanaan, ja hänen äärensä merefä. Tämä on Ephraimin lasten sukukunnan perimys heidän suguisansa.

9. Ephraimin lasten sukukunnalle, myös annetut kaikki Kaupungit ja lät kessellä Manassen lasten perinnötri.

10. Ja ei he ajanet Cananealaisia pois jotka asuit Gaserissa. Niin wä Cananealaiset Ephraimin seassa itään päiwään asti, ja tulit werollisest.

Jos. 17: 15.

17. Lufu.

Quoti Manassen ja Zelophchadin osat Josephin lasten waltius.

Ja arpa langeis Manassen sukukunnalle, sillä hän oli Josephin toinen, ja se langeis Machirille Manassen esikoiselle Gileadin Isälle, hän oli jalo sotamies: sentähden hän Gileadin ja Basan.

4 Mos. 26: 29. Lufu 32: 39, 40.

2. Muille Manassen lapsille manasse langeis arpa heidän sukukundainsa puoleen: Abieserin lapsille, Helekin lapsille, Afrielin lapsille, Schemin lapsille, Sepherin lapsille, ja Semuunin lapsille. Nämät owat Manassen pojan lapset, jotka olit miehen puolet heidän suguisansa.

3. Mutta Zelophchadilla Sepherin pojalla, Gileadin pojan, Machirin pojan, Manassen pojan, ei ollut poikia, waan tyttäritä: Ja nämät owat hänen tyttärensä nimet: Machir ja Noa, Hogla, Milka, ja Thirja.

4 Mos. 26: 33. Lufu 27: 1. Lufu 36: 11.

4. Ja he menit Papin Eleazarin ja Josuan Nunin pojan, ja pöytämaisten tygö, ja sanoit: HERRA on meidän Moferen anda meille perinnön meidän wäljeimme sekaan: ja hän andoi meidän heille perinnön heidän Isänsä wäljeimme sekaan, HERRan kästyn jälkeen.

4 Mos. 27: 8.

Bappius on heidän perimisensä: Mutta Gad ja Ruben, ja puoli Manassen sukukuntaa otit heidän osansa tuolla puolen Jordanin idäisellä puolella; jonga Moses HErran palvelia andoi heille.

4 Mos. 18: 20. Eutu 32: 33.

5 Mos. 10: 9. Eutu 18: 2. Jos. 13: 14.

Del. 44: 28.

8. Niin miehet nousit ja läxit matkaan: ja Josua käski heitä, koska he tahdoit mennä kirjoittamaan maata, ja sanoi: waeldakaf maan läpige ja kirjoittakaf se, ja tulkat jälleen minun tygöni, ja minä heidän täjä teidän arpanne HErran edesä Silosa.

9. Niin läxit miehet ja waelsit maan läpige, ja kirjoittit sen kirjaan, seikemään osaan, Kaupungein jälkeen: ja tulit Siloon, Josuan tygö leiriin.

10. Silloin heitti Josua Silosa arwan heille, HErran edesä: ja Josua jakoi siinä maan Israelin lapsille, heidän osansa jälkeen.

11. Ja BenJaminin lasten sukunna arpa laugeis heidän sukukundainsa jälkeen: ja heidän arpansa raja oli Judan lasten ja Josephin lasten waihellä.

12. Ja heidän rajansa oli pohjan kulmassa Jordaniista: ja se raja menee ylöskäsin Jerihon wiertä myöden pohjan puolesta, ja nousee wuorelle ländeen päin, ja loppuu Bethawenin korpeen.

13. Ja se raja juoree siellä Luzan tygö, Luzan wiertä myöden lounaseen päin, se on BethEl: ja laskee Atharoth Udarin tygö, mäen ohesa etelään päin alanimiästä BethHoronia.

1 Mos. 28: 19.

14. Sitte laskee raja ja käändä itsensä ymbäri lännen puoleen meren kulmaan, siitä mäestä joka on BethHoronin edesä mereen päin: ja loppuu KiriathBaalin tykdnä, se on KiriathSearim, Judan lasten Kaupungi. Tämä on lännen puoliainen kulma.

15. Mutta lounan puoliainen kulma on KiriathSearimin äärestä: ja loppuu raja lännen puoleen, ja tulee Nephtoahn lähten tygö:

16. Ja laskee mäen loppuun, joka on Hinnomin lasten laaxon edesä, joka on Raphaimin notkosa, pohjan puo-

lella: ja laskee Hinnomin laaxoon Se-
fealaisten wiereen etelään päin, ja laskee
Nogelin lähteelle:

Jos. 15: 7.

17. Ja anda itsensä pohjaisesta juoree EnSemyen tygö, ja juoree lillothin tygö, jotka ovat ylhällä min puolesta: ja laskee Bohanin, benin pojan kiwen tygö:

Jos. 15

18. Ja menee sen tasaisen län-
wiertä myöden joka on pohjaan
ja laskee tasaiselle kedolle:

19. Ja menee sitä wiertä myöden
BethHoglan ohesta pohjaan päin,
loppuu suolaisen meren lahteen,
jaan päin, lounan puolella Jordanin
Tämä on lounan puoliainen raja.

Jos. 15: 2.

20. Mutta idän puoliainen kulma
pitä Jordaniin loppuman. Tämä
BenJaminin lasten perindö heidän
jainusa ymbärillä, heidän sukukunta
jälkeen.

21. Mutta nämät ovat BenJa-
nin lasten sukukunnan Kaupungit
dän heimokundainsa jälkeen: Ja
BethHogla, EmekKezi.

22. BethUraba, Bemaraim, Beth

23. Arim, Dara, ja Dphra.

24. CapharAlmonai, Dphni, ja
ba: karyiteistakymmendä Kaupungita
linensä.

25. Gibeon, Rama, ja Beeroth.

26. Mizpe, Caphira, ja Mofa.

27. Refem, Zirpeel, ja Tharala.

28. Zela, Gieph, ja Jebusi, se
Jerusalem, GibeathKirjath: neljätoista
kymmendä Kaupungita tylinensä. Tä-
mä on BenJaminin lasten perin-
heidän sukukundainsa jälkeen.

19. Eutu.

Simeonin, Sebulonin, Nascharin, Afferin,
Naphthalin, Danin ja Josuan osat.

Senjälkeen laugeis toinen arpa
Simeonin lasten sukukunnalle, heidän
dän sukunsa jälkeen: ja heidän perin-
dönsä oli keskellä Judan lasten perin-
mystä.

1 Mos. 49: 7.

2. Ja heidän perittäwärensä tull,
BeerSeba, Seba, ja Molada.

3. HazarSual, Bala, ja Azem.

4. Etholad, Bethul, ja Norma.

5. Zilag, BethMarcaboth, ja Dabusa.
 6. BethLebaoth, ja Saruben: kolme toistakymmendä Kaupungita ja heidän kylänsä.
 7. Ain, Rimon, Ether, ja Usan: kolme Kaupungita kylänsä.
 8. Siihen myös kaikki kylät, kuin Ari näitä Kaupungeita ovat, Daberiin asti, Ramathiin, etelään. Tämä on Simeonin lasten kunnan perimys heidän suguisansa.
 9. Sillä Simeonin lasten perimys maalla Judan lasten osaa: ja että heidän lasten osa oli suurempi kuin heidän perintönsä.
 10. Kolmas arpa langeis Sebulonin kunnalle heidän sukuinsa ja heidän perintönsä raja oli asti.
 11. Ja heidän rajansa astuu länteen puoleen Maralaan, ja ulottu Daberiin, ja siihen ojaan joka juoksee meriin chigen.
 12. Ja käändä Saridista itään päin auringon nousemisen puoleen, Kishlothin rajaan tykö, ja menee Daberiin, ja ulottu Japhiaan.
 13. Ja menee siellä itään päin länteen Githan, Sepherin, Jithan, Gagin; loppuu Rimoniin, Mithoariin ja meriin.
 14. Ja juoksee ymbäri pohjan puoleen Kathoniin päin, ja loppuu Septaariin laagoon.
 15. Eathat, Nabalal, Simron, Jetha ja Bethlehem: kymmentäkymmendä Kaupungita ja heidän kylänsä.
 16. Tämä on Sebulonin lasten perimys heidän sukuinsa jälkeen: nämät ovat Kaupunginsa ja kylänsä.
 17. Neljäs arpa langeis Isfaharin kunnalle, heidän sukuinsa jälkeen.
 18. Ja heidän rajansa oli Jeseel, Kishoth, ja Sunem.
 19. Dabbaraim, Sion, ja Anahastin.
 20. Rabbith, Kipton, ja Abeg.
 21. Kemeth, EnGannim, Enhadda, ja EnHazez.
 22. Ja ulottu Thaboriin, Sahazim, ja BethSemereen, ja hänen

loppunsa ovat Jordanin tykö: kuusi toistakymmendä Kaupungita kylänsä.
 23. Tämä on Isfaharin lasten sukun perimys, Kaupungit ja kylät heidän sukuinsa jälkeen.
 24. Viides arpa langeis Asserin lasten sukunnalle, heidän sukuinsa jälkeen.
 25. Ja heidän rajansa oli Dalkath, Dali, Bethen, ja Abhsaph.
 26. MaMelech, Amcad, ja Mifeal: ja ulottu Carmeliin länteen päin, ja SihorLibnathiin.
 27. Ja käändä Auringon nousemisesta läsin BethDagonia vastaan, ja ulottu Sebuloniin ja Sephtabeliin laagoon pohjan puoleen, BethEmeliin, ja Megieliin: ja loppuu Cabulin tykönä vastemmalla puolella.
 28. Ja Ebroniiin, Nehobiiin, Hammoniin ja Canaan, aina siihen isoihin Sidoniin.
 29. Ja käändä raja Raman puoleen, aina siihen wahvaan Kaupungiin Zorin, ja palajaa Gosaan päin, ja loppuu meren tykönä nuoraa myöden Abhsibin tykö.
 30. Umma, Aphet, ja Rehob: kolmattäkymmendä Kaupungita kylänsä.
 31. Tämä on Asserin lasten sukun perimys heidän sukuinsa jälkeen: ne Kaupungit ja heidän kylänsä.
 32. Kuudes arpa langeis Naphthalin lapsille heidän sukuinsa jälkeen.
 33. Ja heidän rajansa oli Helephistä, Elon Zananimin läpikse, Adami, Melech, JabneEl, Katumiin asti, ja loppuu Jordaniin.
 34. Ja raja käändä lännen puoleen, AshnothThaborin tykö, ja tulee siellä hamaan Dukoikiin, ja ulottu etelästä Sebuloniin, ja lännestä Asseriin, ja Judahan asti Jordanin tykö auringon ylönnemisen puoleen.
 35. Ja wahvat Kaupungit ovat; Sidim, Zer, Hamath, Rakath, ja Cinareth.
 36. Adama, Rama, ja Hazor.
 37. Kedes, Edrei, ja Enhazor.
 38. Jereon, MigdalEl, Harem, BethAnath, ja BethSames: yhdeksänkymmendä Kaupungita kylänsä.

39. Tämä on Naphthalin lasten sukunnon perimys heidän suguisansa, Kaupungit ja kylät.

40. Seitsemäs arpa langels Danin lasten sukunnonalle, heidän sukuinsa jälkeen.

41. Ja raja heidän perimistönsä oli Sarea, Gitaol, ja Jrsames.

42. Salabbin, Njalon, ja Jethla.

43. Elon, Timnatha, ja Ekron.

44. Etbeke, Gibethon, ja Baalath.

45. Jehud, BeneBarak, ja Gath-Nimmon.

46. Mejarlon, ja Rakon: sen rajan kansa Japhoa vastaan.

47. Ja siellä loppuu Danin lasten raja: ja Danin lapset nousit ja sodeit Desemia vastaan, ja voitit sen, ja löit sen miehen terällä, omistit sen ja asuit siinä: ja kukiit Desemin Daniin Isänsä Danin nimellä. Num. 18: 27.

48. Tämä on Danin lasten sukunnon perimys, heidän suguisansa: nämät Kaupungit ja niiden kylät.

49. Ja koska he olit lakannet jaksasta maata rajoinensa; annoit Israelin lapset Josuulle Nunin pojalle perinnön heidän seasansa.

50. Ja annoit hänelle GERan käsikyn jälkeen sen Kaupungin jota hän anoi, joka oli TimnathSerahn Ephraimin vuorella: siellä hän rakensi Kaupungin ja asui siinä.

51. Nämät ovat ne perimiset, jotka Pappi Eleazar, ja Jofua Nunin poika, ja ylimmäiset Israelin lasten sukunnonin Isistä arvalla jaotit Silosa GERan edessä, seurakunnan majan oven tykö: ja niin lopetit maan jakamisen.

20. Luku.

Kuusi wapakaupungita ja heidän oikeudensa.

Ja GERa puhui Josuulle, ja sanoit: 2. Puhu Israelin lapsille, sanoden: asetkat teidän seasanne muutamia wapakaupungeita, joista minä teille puhuin Moseren kautta:

2 Mos. 21: 13; 4 Mos. 35: 11. 5 Mos. 19: 2.

3. Että sinne sais paeta miehentappaja, joka jonkun lyö tapaturmassi ja

tietämätä; että he teidän seasanne wapat weren kostajalta.

4. Ja joka johonuun niistä kaupungeista pakenee, hänen pitä seisokkuna Kaupungin portin edessä, ja teleman wanhindeu edessä hänen sisä: niin pitä heidän ottaman Kaupungiin tykönsä, ja andaman nelle sias, asuajensa heidän tykönsä.

5. Ja koska weren kostaja ajaa, ei heidän pidä andamiehentappajata hänen käsiinsä, hän tietämätä löi lähimmäisensä ei ollut ennen wainoa hänen wäliä.

4 Mos. 15: 24.

6. Niin asukan hän siinä Kaupungissa, siihenasti kuin hän seisoo kokouksen edessä, ylimmäisen Pappin lemaan asti, joka siihen aikaan sitte pitä miehentappajan palajantuleman Kaupungiansa ja huoneen Kaupungiin josta hän pakeni.

4 Mos. 35: 12.

7. Niin he pyhitit Kedexen Gafsa Naphthalin vuorella, ja Gath Ephraimin vuorella, ja KiriathArse on Hebroni, Judan vuorella.

8. Ja tuolla puolen Jordanin rihon kohdalla itään päin, annoit Bezerin, korwesa lakiolla kedolla benin sukunnonasta: ja Ramothin leadisa Gadin sukunnonasta: ja Gadin wafanisa, Manassen sukunnonasta.

5 Mos. 4: 43.

9. Nämät olit ne Kaupungit, asetettin kaikille Israelin lapsille, muukalaisille, jotka heidän seasansuit, että sinne piti pakenevan joku nui kuin jonkun tapaturmassi löi; hän kuolisi werenkostajan käden kautta siihenasti että hän seisois kokouksen edessä.

21. Luku.

Kahderan wiidettäkömmendä Kaupungita Maan lepo.

Niin menit ylimmäiset Isät ja waimot tain seasta Pappin Eleazarin, Jofuan Nunin pojan eteen, ja ylimmäisten Isien eteen Israelin lasten sukunnonissa;

2. Ja puhuttelit heitä Silosa Maan maalla, ja sanoit: GERa ja Mosere

keren kautta anda meille Kaupun-
te ajareunne: ja niiden eſikaupun-
teidän karjallemme.

1 Kos. 35: 2, 3. Jof. 18: 1.

Niin annoit Iſraelin lapset Le-
ve perinnöſtänſä Moſaan käſtyn
nämät Kaupungit eſikaupun-
teina.

Ja arpa langeis Cahathitalaiſten
lapseille; ja Papii Aaronin lapset
jotka ſait arwalla Judan ſuku-
ſa, Simconin ſukukunnalta, ja
ſaminin ſukukunnalta, kolmetoista-
kaksi Kaupungita.

Waan umille Cahathin lapſille
ſamalla Ephraimin ſukukunnilta,
ſukukunnalta, ja puolelta Ma-
naſſin ſukukunnalta, kymmenen kau-
pungita.

ſaminin lapſille tuli arwalla I-
ſrahelin ſukukunnalta, Aſſerin ſuku-
kunnalta, Naphtalin ſukukunnalta, ja
Manaſſin ſukukunnalta Wa-
ſemetoiſtakymmenellä Kaupungita.
Benjaminin lapset ſukuinſa jälkeen
Benjaminin ſukukunnalta, Gadin ſu-
kukunnalta, ja Zebulonin ſukukunnal-
ta kolmetoiskymmenellä Kaupungita.

Ja niin annoit Iſraelin lapset
lapseille arwalla nämät Kaupungit
eſikaupungeinſa, kuin Moſa
Waan kauniat käſiſeivät oli.

Judan laſten ſukukunnalta, ja
ſaminin laſten ſukukunnalta annet-
tiin nämät Kaupungit, jotka he nimi-
ſivät näin nimeldänſä:

Aaronin pojille Cahathitalaiſten
Benjaminin pojilta: ſillä enimmäinen
oli heidän.

1 Wita R. 6: 54.

Niin anneti he heille Kirjath-
ſefer, joka Hanochin Iſrahelin oli, ſe on
Judan wuorella: ja eſikaun-
pungita.

Jof. 14: 15. Wita 15: 13.

Waan Kaupungin pellen kſli-
kaupungit he Galebille Jephunnen
Kaupungita.

Wita 15: 14. 1 Wita R. 6: 56.

Niin annoit he Papii Aaronin
lapseitten wapakaupun-
te eſikaupungeinſa, ja
eſikaupungeinſa:

Wita 15: 14. 1 Wita R. 6: 57.

14. Jathirin eſikaupungeinſa, ja
Eſtmean eſikaupungeinſa:

15. Helenin eſikaupungeinſa, ja
Debirin eſikaupungeinſa:

16. Ain eſikaupungeinſa, Jutan eſi-
kaupungeinſa, ja BethSemeyen eſi-
kaupungeinſa: yhderän Kaupungita
niillä tahdella ſukukunnalta.

17. BenJaminin ſukukunnalta, Gi-
beonin eſikaupungeinſa, ja Geban eſi-
kaupungeinſa:

18. Auatethin eſikaupungeinſa, ja
Almonin eſikaupungeinſa: neljä Kau-
pungita.

19. Kaikki Papein Aaronin poi-
kain Kaupungit, olit kolmetoistaſy-
meillä, ja niiden eſikaupungit.

20. Waan muut Cahathin laſten
ſukukunnat Lewitaiſta, ſait Kaupungita
heidän arwallanſa Ephraimin ſuku-
kunnalta.

21. Ja he annoit heille miehentap-
pajan wapakaupungin, Sichemin eſikaun-
pungeinſa Ephraimin wuorella, ja
Gezerin eſikaupungeinſa:

22. Ribzaimin eſikaupungeinſa, ja
BethDoronin eſikaupungeinſa: neljä
Kaupungita.

23. Ja Danin ſukukunnalta Elthe-
ken eſikaupungeinſa, ja Gibton eſi-
kaupungeinſa:

24. Aſalenin eſikaupungeinſa, Gath
Rimmonin eſikaupungeinſa: neljä
Kaupungita.

25. Puolelta Manaſſin ſukukunnal-
ta Eſtaenakin eſikaupungeinſa, ja
Gath Rimmonin eſikaupungeinſa: kaxi
Kaupungita.

26. Kaikki muiden Cahathin laſten
ſukukunnain Kaupungit olit kymmenen,
ja niiden eſikaupungit.

27. Gerſemin Lapſille Lewitain ſuku-
kunnalta, annettiin puolelta Manaſſin
ſukukunnalta, miehentappajan wapa-
kaupungit, Golan Baſanin eſikaun-
pungeinſa, ja Beerſeta eſikaupungei-
nenſa: kaxi Kaupungita.

28. Aſaſcharin ſukukunnalta Kiſion
eſikaupungeinſa, Dabrath eſikaupun-
geinſa:

29. Barumth eſikaupungeinſa, ja
EnGannin eſikaupungeinſa: neljä
Kaupungita.

30. Asserin sukukunnalda Mitsael esikaupungeinensa, Abdon esikaupungeinensa:

31. Helkath esikaupungeinensa, ja Rehob esikaupungeinensa: neljä Kaupungita.

32. Naphthalin sukukunnalda, miehentappajan wapakaupungi KedeshGalileassa esikaupungeinensa, ja HamotDor esikaupungeinensa, Carthan esikaupungeinensa: kolme Kaupungita.

33. Kaikki Gerjoniittilaisten sukukunnain Kaupungit, olit kolmetoistakymmeniä, ja niiden esikaupungit.

34. Merarin lapsille, niille toisille Levitaille, annettiin Sebulonin sukukunnalda, Jokneam esikaupungeinensa, ja Cartha esikaupungeinensa:

35. Dimna esikaupungeinensa, Nazhalal esikaupungeinensa: neljä Kaupungita.

36. Rubenin sukukunnalda, Bezer esikaupungeinensa, ja Jahza esikaupungeinensa: 1 Kirj. 6: 78, 79.

37. Kedemoth esikaupungeinensa, ja Mephaath esikaupungeinensa: neljä Kaupungita.

38. Gadin sukukunnalda miehentappajan wapakaupungi, Ramoth Gileadissa esikaupungeinensa, ja Mahanaim esikaupungeinensa:

39. Hesbon esikaupungeinensa, ja Jaeser esikaupungeinensa: kaikki neljä Kaupungita.

40. Kaikki toisten Levitain Merarin lasten Kaupungit, heidän sugusansa, arpansa jälkeen, olit kaksitoistakymmeniä.

41. Kaikki Levitain Kaupungit Israelin lasten perinnön seassa olit kahdeksan viidettäkymmeniä, ja niiden esikaupungit.

42. Ja itsekkullakin Kaupungilla oli hänen esikaupunginsa ympärillänsä: niin oli niillä kaikilla Kaupungeilla.

43. Ja niin andoi HERRA Israelin lapsille kaiken sen maan, jenga hän wanoi heidän Isällensä andarensa: ja he omistit sen, ja asuit siinä.

1 Mos. 12: 7. Luku 13: 15. Luku 15: 18. Luku 26: 3, 4. Luku 28: 13, 14.

44. Ja HERRA andoi heille lewon kaitella heidän ympärillänsä, niin-

kuin hän wanoi heidän Isällensä: ei yrittä heidän wihoisijiansa heille heitä wastaan, waan kaikki heidän hollisensa andoi HERRA heidän kaitella.

45. Ja ei puuttunut mitään kaitetta hywydestä kuin HERRA oli humut Israelin huonelle; waan tapahtui.

Jos. 23: 14.

22. Luku.

Rubenin, Gadin ja puolen Manassen kaitet menemat majoillensa, ja rakensivat altarin tälle puolen Jordanin.

Silloin kugui Josua tygönsä Manassien sukukunnain:

2. Ja sanoi heille: te piditte kuin Moses HERRAN palvelia kaitta: ja oletta kuullet minun kaittakaikisa kuin minä olen teille kaitta.

4 Mos. 32: 20, 21. 5 Mos. 3: 18.

3. Et te hyljännet teidän weliene isoihin aikaan tähän päiwään, ja te piditte HERRAN teidän Jumalanne kaittyn.

4. Ja nyt on HERRA teidän malanne andanut teidän welielleniwon, niinkuin hän sanoi heille: palat siis nyt ja mengät teidän weliennen teidän perindömaahanne, ja Moses HERRAN palvelia andoi te tuolla puolen Jordanin.

4 Mos. 32: 12. Jos. 13: 8.

5. Niinosta ottakat wisusti wettä te teette sen kaittyn ja lainkeen, kuin Moses HERRAN palvelia on teille kaittenyt, että te rakkaitte HERRAA teidän Jumalattanne, ja palatte kaikisa hänen teifänsä, ja pidätte hänen kaittynsä, ja riputte hänesä: ja palvelette händä kaikesta te sydämeistänne, ja kaikesta teidän sielutanne.

5 Mos. 10: 12.

6. Niin Josua sunais heitä, ja andoi heidän mennä, ja he menit majoillensa.

7. Manassen puolelle sukukunnain Moses andanut Basanisa: ja Basanin puolelle andoi Josua heidän kaittynsä kaitella, tällä puolen Jordanin ländeen päin: Ja kosta Josua kaitti heidän kaittä majoillensa, ja kaitti heitä;

Jos. 18: 7.

8. Vähäsi hän heille, sanoden: te tu-
ka kotta suurella saalilla teidän ma-
keme, ja sängen suurella karjalaa-
lla, hepiällä, kullalla, vaikkella, rau-
lla, ja aivan paljoilla vaatteilla;
ja jalkat teidän vihamiestenne saa-
teidän welseinne kansa.

4 Mos. 31:27. 1 Sam. 30: 24.

9. Ja niin palajit Rubenitalaiset
Gaditalaiset ja puoli Manassien su-
kunda, ja menit pois Israelin las-
teikka Silosta, joka Canaan maala-
en, menemään Gileadin maahan
perindömaahansa, jonga he olit
HETran käskyn jälkeen Mo-
santta.

10. Ja koska he tulit Jordanin ra-
joja, jotka Canaan maasa ovat; ra-
joja Rubenitalaiset, Gaditalaiset, ja
Manassien sukunda jina lähes
Jordanin jalon suuren Altarin.

11. Ja Israelin lapset kuulit
Moošan: kazo, Rubenin lapset, Ga-
ditalaiset, ja puoli Manassien sukun-
kunta rakendanet Altarin Canaan
maasa vastaan, lähes Jordanin rajoja
joita lasten puolelle.

12. Ja Israelin lapset kuulit sen,
joita Israelin lasten joukko kokoun-
ti Silosa, menemään ylös sotimaan
vastaan.

13. Ja Israelin lapset lähetit Ru-
benitalaisten, Gaditalaisten ja puolen
Manassien sukukunnan tygö Gileadin
maahan, Pinehan, Papiin Eleazarin

4 Mos. 25: 7.

14. Ja kymmenen ylimmäistä Pää-
miehen kansansa, yhden Väämie-
hen sukulin jänsä huonesta, kaikista
Israelin sukukunnista: joita kukin oli
yhden huoneen Väämies Israelin
kansan ylige.

15. Ja he tulit Rubenitalaisten, Ga-
ditalaisten, ja puolen Manassien suku-
kunnan tygö, Gileadin maahan: ja pu-
olen teidän kansansa, sanoden:

16. Mikin kaikki HETran kansa
teille sanoa: mikä on se rikos,

joita rikkonet Israelin Jumala-
kunta, te kääntäenne igenne tänä-
päivänä HETran pois, rakendain
altaria, asettayenne teitänne
HETraa vastaan?

17. Vähätkö meillä on Heorin pa-
hudesta, joista en me puhtat ole ha-
maan tähän päinwään asti? joista myöds
rangastus tuli HETran kansan päälle.

4 Mos. 25: 3. 5 Mos. 4: 9.

18. Ja te käännätte igenne tänäpäi-
wänä HETransta pois: niin tapahtuu,
että te panetta igenne tänäpäinä HET-
raa vastaan, niin pitä huomena hänen
vihansa palaman koko Israelin kan-
san päälle.

19. Jos te luuleta että teidän pe-
rindömaanne on saastainen, niin tul-
lat tänne ylige HETran perindömaa-
han, josa HETran maha on: ja ot-
takat perindö meidän seasamme, ja äl-
kät ajettako teitänne HETraa vastaan,
ja meitä vastaan, rakendain teilleme
Altarin, paiksi HETran meidän Ju-
malamme Altarita.

20. Eikö Achan Serahn poika teh-
nyt raskaasti syndiä kirotusa, ja viha
tuli koko Israelin ylige, ja ei hän yxin
hukkunut pahudesansa?

Jos. 7: 1, 10. 1 Kirj. 2: 7.

21. Niin vastajit Rubenin ja Ga-
din lapset, ja se puoli Manassien suku-
kunda: ja sanoit Israelin tuhannen
päämiehille:

22. HETra se wäkewä Jumala,
HETra se wäkewä Jumala tietä sen,
ja Israel myöds mahta ihe tietä; jos
me olemma langennet pois ja syndiä
tehnet HETraa vastaan, niin älkän
auttako hän meitä tänäpäinwänä.

Ps. 50: 1.

23. Ja jos me olemma Altarin
rakendanet, kääntäyemmä meitämme
HETransta pois: ja uhratayemme sen
päällä polttouhria ja ruokauhria, taik-
ka tehdäyemme kiitosuhria sen päällä,
niin egikön sitä HETra.

24. Ja jos en me paljo enämmin
ole sitä tehnet sen asian pelwon täh-
den, sanoden: tästälähin mahta teidän
lapsenne sanoa meidän lapsillemme:
mitä teidän on tekemistä HETran
Israelin Jumalan kansa?

25. HETra on pannut Jordanin
rajamaayi meidän ja teidän välillem-
me, te Rubenin ja Gadin lapset: ei
ole teillä yhtän osaa HETransta: ja
niin teidän lapsenne saattawat pois

meidän lapsemme HETraa pelkämästä.

26. Sentähden me sanoimme: tehkäämme se meillemme, rakendamme Altari; ei uhrixi eli polttouhrixi:

27. Mutta todisturexi meidän ja teidän waihellamme, ja meidän sukumme, meidän jälkeemme: tehdäemme HETran palveluista hänen edesänsä, meidän polttouhrillamme, kiitosuhriillamme ja muilla uhreillamme: ja teidän lapsemme ei pidä tässä lähin sanoman meidän lapsillemme: ei ole teillä yhtän osaa HETrasa.

1 Mos. 31: 48. Jof. 24: 27.

28. Sillä me sanoimme: se olkon, koska he niin sanovat meille, taikka meidän lapsillemme tästedes: niin me taidamme sanoa: kagokat wertausta HETran Altariin, kuin meidän wanhembamme tehnet owat, ei polttouhrixi taikka teurasuhrixi, mutta todisturexi teidän ja meidän waihellamme.

29. Pois se meistä, että me asetamme igemme HETraa vastaan, ja käänyimme tänäpäiwänä hänestä pois, ja rakennamme Altarin polttouhrixi, ruokauhrixi, ja muuxi uhrixi; paigi HETran meidän Jumalamme Altarita, joka on hänen majansa edessä.

30. Koska Pinehas Pappi ja Kansan ylimmäiset ja Israelin tuhannen päämiehet, jotka olit hänen kansansa, kuulit nämät sanat, kuin Rubenin, Gadin ja Manassien lapset sanoit; kelpais se heille sangen hywin.

31. Ja Pinehas Papin Eleazarin poika sanoi Rubenin, Gadin ja Manassien lapsille: tänäpäinä ymmärsimmä me HETran olewan meidän kansamme, ettet te syydä tehnet tällä rikoksella HETraa vastaan: Nyt te wapaahditta Israelin lapset HETran kädessä.

32. Niin meni Pinehas Papin Eleazarin poika, ja ylimmäiset Gileadin maalda, Rubenin ja Gadin lasten tyttäkö Canaan maahan jälle, Israelin lasten tygö; ja sanoi sen heille.

33. Niin se kelpais hywin Israelin lapsille, ja Israelin lapset kunnioitit Jumalata; ja ei enämpi sanenet, että he tahdoit sinne mennä heitä vastaan

totawden kansa maata häwitättämä joka Rubenin ja Gadin lapset

34. Ja Rubenin ja Gadin laste kuguit sen Altariin, että se olis todisturexi meidän välillämme, ja että Jumala on Jumala.

23. Lufu.

Josua woroitta Kansaa.

Ja pitkän ajan perästä, koska Jumala oli andanut Israelin tulla maahan, jota heidän ympärillensä olit; Ja Josua oli wanha ja hywään ikään joutunut.

2. Kugui Josua koko Israelin kansa, heidän wanhimmansa, päämiehenä, duomariinsa ja esimiehenä, ja kutsui heille: minä olen jo wanhaksi hywään ikään tullut:

Jof. 24: 1.

3. Ja te oletta nähnet kaikki, jotka HETra teidän Jumalanne on tehnyt teille tälle Kansalle teidän edessä: sillä HETra teidän Jumalanne sotii teidän edestä.

4. Kagokat, minä olen jakanut teidän maan ne Kansat arwalla, jotka wietä jättänyt owat, jokaiselle sukukunnalle oman osuunsa jälkeen: hamasta Jordanin ja kaiken sen Kansan jonga minä olen wietin, siihen suureen mereen asti, ja ringon lastemiseen päin.

5. Ja HETra teidän Jumalanne syhyee ulos ne teidän edestä, ja heidän ulos teidän kaswoinne edestä, niin että te emistatte heidän maan niinkuin HETra teidän Jumalanne teille sanonut oli.

2 Mos. 14: 14. Lufu 23: 27.

6. Niin wahwistukat jaloisti, tämään ja tekemään kaikki kuin Josua Kirjoitettu Moosen lafiraamatuksi, niin ettet te siitä poikkeisi oikella eli wafemmalle puolelle.

5 Mos. 5: 32. Lufu 17: 11, 20. Lufu 28: 1. Jof. 1: 7.

7. Niin ettet te tuliji näiden teidän keskellemme jäänyitten Kansain sestä, ja ettet te mieleenne johdataisi eli wietäisi heidän Jumalainsa nimen kunnioitella myöös palveliisi heitä elittä marraisi heitä:

1 Mos. 16: 4. Jer. 5: 7. Leeb. 1: 5.

8. Mutta rippukat HETrasa

in Jumalanne kiini; niinkuin te
hän päinvään asti tehnet oletta.

5 Mos. 11: 22.

9. Ja niin HERRA ajaa teidän e-
desjämme surmen ja väkivän kansan
sitten; niinkuin ei yrikän ole kestänyt
teidän edestä tähän päinvään asti.

10. Yri teistä ajaa tuhatta takaa:
HERRA teidän Jumalanne itse
teidän edestä, niinkuin hän
on sanonut oli.

3 Mos. 26: 8.

5 Mos. 28: 7. Luku 32: 30.

11. Sentähden ottakat wisusti
teidän sielustanne; että te
ette HERRAA teidän Juma-

12. Mutta jos te käännätte teidän
selkänne, ja pidätte teitä jäännyttä
työ, ja yhdistätte teitä
heidän kansansa, niin että te
heidän ja he teidän sekaanne:

13. Niin teidän pitää todella tietä-
mättä HERRA teidän Jumalan-

14. annoyi tätä kansaa teidän edes-
jälänne ulos: mutta he tulevat teille
sitten ja pahemmyksi, ja ruostaksi tei-
känne päälle, ja orjantappuraksi
silmillenne; siihenasti, että hän
hukuttaa siitä hyviä maata, jөн-
HERRA teidän Jumalanne teille
annanut on.

4 Mos. 33: 55.

15. Ja kago, minä waellan tänä-
päivän mailman tien: ja teidän
tietämän kaikessa teidän sydäme-
ssä, ja kaikessa teidän sielustanne, ettei
se janaa ole jäänyt takaperin kai-
kista hyveistä, kuin HERRA tei-
nän Jumalanne teille luvannut on;
sitten kaikki on tapahtunut teille, ja
teidän jäänyt takaperin.

1 Kun. 8: 2. 2. Jos. 21: 45.

16. Ja pitää tapahtuman, että niin-
kaikki se hyvä on teille tullut,
HERRA teidän Jumalanne teille
annanut on; niin HERRA myös anda-
nän lähemmäs kaikien pahuden,
sitten että hän kadottaa teidän siitä
maasta, jonga HERRA teidän
annanut teille andanut on.

Jos. 24: 20.

17. Jos te HERRAN teidän Ju-
malan läpette ylitse, jonga hän
on luvannut ja palvellette

wieraita Jumalita, ja heittä rukoillette:
niin HERRAN wiha julmistuu teidän
päällemme, ja te hukutte äkkipä siitä
hyvästä maasta, jonga hän teille andoi.

3 Mos. 26: 14. 5 Mos. 28: 15.

24. Luku.

Josuan hyvästiäjä-puhe, tobistuskivi ja
luolema. Josephin luut ja
Eleazarin.

1. Ja Josua kokoi kaikki Israelin su-
kukunnat Sichemiin: ja kutsui edes-
vanhimmat Israelisa, päämiehet, Duo-
marit ja esimiehet: ja jotka he olit
seisatetut Jumalan eteen: Jos. 23: 2.

2. Sanoi Josua kaikelle kansalle:
näin sanoo HERRA Israelin Jumala:
teidän Isänne asuit endiseen aikaan
jillä puolen wirran, Tarah Abrahamin
ja Nahorin Isä, ja palvelit minua
Jumalita.

1 Mos. 11: 26, 31.

3. Niin otin minä teidän Isänne
Abrahamin tuolda puolen wirran, ja
annoin hänen waelda koko Canaan
maalla: ja enänsin hänen siemenensä,
ja annoin hänelle Isaacin.

1 Mos. 12: 1. Luku 21: 2, 12.

4. Ja Isaacille annoin minä Ja-
cobin ja Esauun: ja annoin Esaulle
Seirin wuoren asuayensa. Mutta Ja-
cob ja hänen lapsensa menit alas E-
gyptin maalle.

1 Mos. 25: 21, 24.

Luku 36: 8. Luku 46: 1, 6.

5. Ja minä lähetin Mooseryn ja
Aronin: ja rangaisin Egyptin, niin-
kuin minä heidän seajansa tehnyt olen:
sitten mein minä teidän ulos.

2 Mos. 12: 31. Luku 7: 1, 12.

6. Niin mein minä myös teidän
Isänne Egyptistä ulos, ja te tulitte
meren työh: ja Egyptiläiset ajelit tei-
dän Isänne takaa wammui ja raga-
miensten kanssa punaiseen meren saakka.

2 Mos. 14: 33, 12. Luku 14: 9.

7. Niin huusit he HERRAN työh,
ja hän pani pimeyden teidän ja E-
gyptiläisten waihelle, ja saatti meren
heidän päälensä ja peitti heidän: Ja
teidän silmämme näit mitä minä tein
Egyptissä: ja te asuitte korwesa kau-
wan aikaa.

2 Mos. 14: 20, 28.

8. Ja minä tein teidän Amerca-
laisten maahan, jotka asuit tuolla puo-

len Jordanin: Ja koska he sodeit teitä vastaan, annoin minä heidän teidän käsiinne, että te omistaisitte heidän maansa: ja minä hävitin heitä teidän edestäanne.

4 Mos. 21: 21, 1c.

9. Niin nousi Balak Ziporin poika Moabin Kuningas, ja sodei Israelia vastaan: ja hän lähetti ja andoi kutsua Bileamin Beorin pojan kiromaan teitä.

4 Mos. 22: 2.

10. Mutta en minä tahtonut kuulla Bileamia: ja hän suunnaten suunnais teitä, ja minä vapahdin teitä hänen käsiistänsä.

11. Ja koska te tulitte Jordanin ylitse, ja jouduitte Jerihoon, sodeit Jerihon asuwaiset teitä vastaan, ne Amorealaiset, ja Pherefealaiset, ja Canaanealaiset, ja Hethiläiset, ja Girgasealaiset, ja Dewiläiset ja Jebusealaiset: Mutta minä annoin heidän teidän käsiinne.

Jos. 3: 16. Luku 6: 20.

Luku 10: 8. Luku 11: 8.

12. Ja lähetin vapaisit teidän edelläanne, ja ne ajoit heidän ulos teidän edestäanne, kavi Amorealaisten Kuningasta: ei sinun miekkas kautta eikä sinun jouges kautta.

2 Mos. 23: 28. 5 Mos. 7: 20.

13. Ja annoin teille maan, josta et te mitän työtä tehnet, ja kaupungit, joita et te rakendanet, asuaxenne niissä: ja syöddäxenne viinapuisia ja öljypuisia, joita et te istuttanet.

5 Mos. 6: 10, 11. Ps. 44: 4.

14. Peljätäkät siis nyt HERaa, ja palvelkat händä täydellisesti ja uskollisesti: ja hyljätäkät ne jumalat, joita teidän Ifänne palvelit tuolla puolen wirtaa, ja Egyptisä; ja palvelkat HERaa.

15. Jollei teidän kelpa HERaa palvelella, niin walitkat teillenne tänäpäiwänä ketä te palvelette, elikkä niitä jumalita joita teidän Ifänne palvelit sillä puolen wirtaa, eli Amorealaisten jumalita, joiden maasa te asutte. Mutta minä ja minun huoneni palvelenme HERaa.

16. Niin vastais Kanssa, ja sanoi: pois se meistä, että me hyljätisimme HERan, ja palvelisimme muita jumalita.

17. Sillä HERa meidän Jumalamme on se, joka johdatti meitä meidän Ifämme Egyptin maalsda, juden huonesta, ja joka teki meitä silmäimme edesä niitä suuria tunte merkkejä, ja warjeli meitä kaikilla matkalla, jota me waelsimme, ja joka kein Kansain seasa, joiden läpi se käwimme.

18. Ja HERa ajoi meidän edestä me ulos kaiken Kansan, ja Amorealaiset, jotka asuit maasa: niin me me palvelenme HERaa, sillä hän meidän Jumalamme.

19. Ja Josua sanoi Kansalle: et taida palvelella HERaa, sillä hän pyhä Jumala: ja hän on kiivas Jumala, joka ei säästä teidän rikosten ja teidän syndejänne.

20. Koska te hyljätte HERan, palvelette muukalaisia jumalita; ja hän käändä hänenfä, ja teke teille haa, ja hukutta teitä sen jälkeen, ja hän teille hywää teki.

Jos. 23:

21. Niin sanoi Kanssa Josua: Ei suingan, waan me palvelenme HERaa.

22. Ja Josua sanoi Kansalle: oletta teillenne todistajat, että te wilihitte teillenne HERan, palvellaxen händä. Ja he sanoit: me olemme todistajat.

23. Niin pangat nyt teidän työkänne muukalaiset jumalat pois, ja teidän seaxanne owat: ja kumartak teidän sydämenne HERan Israelin Jumalan tygd.

24. Ja Kanssa sanoi Josualle: tahdomme palvelella HERaa meidän Jumalitamme, ja olemme hänen äänellensä kuuliaiset.

25. Niin Josua teki sinä päiwänä liiton Kansan kanssa: ja asetti säädet ja oikenden heidän eteensä Sicheemissä.

26. Ja Josua kirjoitti kaikille wäemät sanat Jumalan Lakikirjaan: ja otti suuren kiven, ja pystytti sen suuren tammun alla, joka oli HERan pyhäfä.

1 Mos. 35: 4. Duom. 3: 6.

27. Ja Josua sanoi kaikelle Kansalle: Kägo, tämä kivi pitää olemman

meidän vaihellamme; sillä hän
kuullut kaikki HERRan puhet, jot-
kä meidän kansamme puhunut on:
että oleman teille todistus ettet te
Jumalattanne kiellä.

28. Ja niin andoi Jofua Kansan
luoli, ikekungin perindöönnsä.

Duom. 2: 6.

29. Ja sen jälkeen tapahtui, että
Jofua Nuinin poika, HERRan palve-
tuoli, sadan ja kymmenen ajast-
usua.

Duom. 2: 8.

30. Ja he hautaisit hänen oman
maansa rajoihin, Timnath-
paradisiin, joka on Ephraimin wuo-
den pohjan puolella Gaasim vuorta.

Duom. 2: 9.

31. Ja Iſrael palveli HERRaa

Jofuan Kirjan loppu.

kaikkena Jofuan elinaikana: niin myös
kaikkena vanhimmitten elinaikana, jot-
kä kauman aikaa Jofuan perästä elit,
ja tiesit kaikki HERRan teot, jotka
hän Iſraelille tehnyt oli.

32. Ja Jofepihin lunt, jotka Iſrae-
lin lapset olit tuonet Eegyptistä, hau-
taisit he Sichemiin, siihen pellon kap-
palehen, kuin Jacob osti Demorin Si-
chemin Iſän lapsilda, sadalla pennin-
gillä. Ja se tuli Jofepihin lasten pe-
rindöxi.

1 Moſ. 33: 19.

Luca 50: 25. 2 Moſ. 13: 19.

33. Niin kuoli myös Eleazar Na-
ronin poika: ja he hautaisit hänen
Gibeathisa, joka oli hänen poikansa
Pineharen oma, joka hänelle Eſbrai-
min vuorella annettu oli.

Duomarein Kirja.

1. Luku.

1. Ja Simeonin woitto Cananealaisien
maasta. Dbnietin urhollisuus ja palkka.

Leimitäitten oſa. Sukukundain
huolimattomuus.

2. Ja tapahtui Jofuan kuoleman jäl-
keen, että Iſraelin lapset kysyit
HERRalta, sanoden: kuka meistä en-
si menee sotaan plöös Cananealaisia
maahan?

4 Moſ. 27: 21. Duom. 20: 18.

3. Ja HERRa sanoi: Judan pitää
maahan: Raſo, minä annoin maan
hänelle käſinſä.

4. Niin sanoi Juda weljellensä Si-
meonille: löy minun kansani minun
maahan, sotimaan Cananealaisia was-
tan: niin minä myös menen sinun ar-
maan sinun kansas: ja Simeon meni
minun kansansa.

5. Ja kotoa Juda meni sinne plöös,
HERRa hänelle Cananealaiset
Pheresealaiset heidän käſinſä, ja
hän Desekisä kymmenen tuhatta
miehenä.

6. Ja he löyit AdoniDeſekin De-
ſekin, ja södeit heitä waſtan: ja löit
AdoniDeſekin ja Pheresealaiset.

7. Mutta AdoniDeſek pakeni, ja he
hän taſaa, ſait hänen kiinni

ja leikkaisit hänelä peukalot käſiſtä ja
jalſwoiſta.

8. Niin sanoi AdoniDeſek: seiſe-
mänkymmendä Kuningasta leikkauilla
peukaloilla heidän käſiſtänſä ja jal-
woiſtänſä, haſit minun pöyhtäni alla:
Niinkuin minä tein, niin on Jumala
minulle maxanut: ja he weit hänen
Jerufalemiin, ja ſiellä hän kuoli.

9. Mutta Judan lapset södeit Je-
rufalemita waſtan, ja woittit ſen, ja löit
ſen miekan terällä, ja poltit kaupungin.

10. Sitte matkuiſit Judan lapset a-
les sotimaan Cananealaisia waſtan,
jotka vuorella asuit, etelään päin, ja
laaxoisa.

11. Meni myös Juda Cananealaisia
waſtan, jotka Hebronisa asuit (mut-
ta Hebron kuyttin muinen Kirjath-
Arba), ja löit Seſain, Ahiman ja
Thalmain.

Joſ. 10: 36.

Luca 11: 21. Luca 15: 14.

12. Ja meni ſiellä Debirin asui-
ta waſtan (mutta Debir kuyttin mu-
nen Kirjathſepher.)

Joſ. 15: 15.

13. Ja Caleb sanoi: joka Kirjath-
ſepherin löy ja ſen woitta, hänelle an-
nan minä tyttäreni Achſan emännäxi.

Joſ. 15: 16.

13. Niin voitti sen Ethiel Kenan Caleb'in muoremman hvelsen poika, ja hän andoi tyttärensä Abhan hänelle emämäärä.

14. Ja se tapahtui koska hän tuli, että hän neuvoi händä anomaan veltä Isältänsä: ja hän astui aasunja päälldä alas: niin janoi Caleb hänelle: mikä sinun on? Jos. 15: 18.

15. Hän janoi hänelle: anna minulle sinua, sillä jina annoit minulle kuuwan maan, anna myös minulle westinen maa. Niin andoi Caleb hänelle wetiset maat ylhäldä ja alhalda.

16. Ja Kenitlläisen Moseren apen lapset menit palmu kaupungista Judan lajten kansa Judan korpeen, etelään päin Aradia: ja he menit ja asuit Raasan seasa. 2 Mos. 18: 1.
4 Mos. 19: 29. Euku 24: 21. 5 Mos. 34: 3.
Duom. 4: 11. 1 Sam. 15: 6.

17. Ja Juda meni welsensä Si-meonin kansa, ja he löit Cananealaiset kuin Sephatisa asuwat: ja häwitit sen, ja kuguit kaupungin Dermah.

18. Sitälkin voitti Juda Gasan rajoimensa, ja Ashalonin rajoimensa, ja Ehyronin rajoimensa.

19. Ja HETra oli Judan kansa, niin että hän omisti woret, sillä ei hän weinut niitä ajaa ulos, kuin laajotisa asuit: sillä heillä olit rantaiset waunut. Jos. 17: 16, 18.

20. Ja he annoit Calebille Hebronin, niinkuin Moses sanouit oli: ja hän ajei siitä ulos kolme Enakin poikaa. 4 Mos. 14: 24. Jos. 14: 13. Euku 15: 13.

21. Mutta Ben-Jaminin lapset ei ajanet Jebusealaisia pois, jotka asuit Jerusalemissa: ja Jebusealaiset asuit Ben-Jaminin lasten tykönä Jerusalemissa, tähän päiwään asti. Jos. 15: 63. Euku 18: 28. 2 Sam. 5: 6, 7.

22. Meni myös Josephin huone plös Beth-Eliin: ja HETra oli heidän kansansa.

23. Ja Josephin huone wakoi Beth-Elitä (joka nainen kuguttin Luz.) 1 Mos. 28: 19.

24. Ja wartiat lait nähda miehen käywän kaupungista, ja janoi hänelle: esota meille, kusta kaupungin yfäälle mennän, niin me teemme kaupunden jinnu kansaa.

25. Ja hän esotti heille kaupungin yfäälle käytävän, ja he löit kaupungin miekan terällä: mutta sen heu ja kaiken hänen sukunsa, lastit menemään.

26. Niin meni se mies Bethilästä maakundaan: ja rakensi kaupungin ja kugui hänen Luz, joka tähän päiwään asti niin kugutan. Jos. 18: 25.

27. Ja ei Manasse ajanut Bethseata tyttärensä, eikä Zhaenabia tyttärensä, eikä Dofa asinwaissa tyttärensä, eikä Zeblean asinwaissa tyttärensä, eikä Megaf asinwaissa tyttärensä. Ja Cananealaiset rupeisit asumaan jina maasa. Jos. 17: 12.

28. Ja koska Israel weimalla tuli, teli hän Cananealaiset werot sexi, ja ei ajanut heitä ollengan ulos.

29. Eikä myös Ephraim ajanut ulos Cananealaisia, jotka asuit Gazerissa; mutta Cananealaiset asuit heidän seasa Gazerissa.

30. Eikä myös Zebulon ajanut keronin ja Nahalolin asinwaissa ulos, waan Cananealaiset asuit heidän kullänsä, ja olit werolliset.

31. Eikä myös Asser ajanut ulos, jotka asuit Achosa, eikä ulos, jotka asuit Zidenissa, Ahalabissa, Ahalabissa, Delbassa, Aphikissa ja Hebeissa.

32. Mutta Asseritat asuit Cananealaisten seasa, jotka jina maassa asuit: ettei he niitä ajanet ulos.

33. Eikä myös Naphtali ajanut ulos, jotka asuit Beth-Semessä ja Beth-Anathissa, mutta asuit Cananealaisten seasa, jotka maan asinwaissa olit; mutta ne jotka Beth-Semessä ja Beth-Anathissa olit, tulit heille werot sexi.

34. Mutta Amorealaiset asuit Danin lapsia weroille; eikä sallit heitä tulemaan laareon.

35. Ja Amorealaiset rupeisit asumaan weroilla, Dereessä, Ahalonissa ja Saalbinissa; niin tuli Josephin lapset heille rakkari, ja he tulit werollisiksi.

36. Ja Amorealaisten rajat olit jina kuin käydän plös Akrabiniin; kalliossa, ja ylhäldä.

21. Niin en minä myösk tästedeš
yhtäkän aja pois heidän edestänsä
niistä pakanoista, jotka Josua jätti
kueltuansa.

22. Että minä koettelin Israelia
heidän kauttansa; jos he pysyvät HERR-
ran tiellä, ja waeldawat niistä kuin hei-
dän Isänsä owat pysynet, taikka ei.

23. Ja HERRa jätti nämät pala-
nat, ettei hän nopiasti heitä ajanut
ulos: ja ei andanut heitä Josuan läteen.

B. Luku.

Dhniel, Ehub, Samgar.

Ja nämät owat ne pakanat kuin
HERRa jätti Israelia kiusamaan;
kaikkia niitä jotka ei mitän tiennet
kaikista Canaan sodista:

5 Mos. 7: 22.

2. Ainoasta että Israelin lasten su-
kunda olisit oppinet sotimaan; ne
kuin ei ennen sodasta mitän tiennet.

3. Wiisi Philistealaisten Päämiehä,
ja kaikki Cananealaiset, Zidonilaiset ja
Dewiläiset, jotka asuit Libanonin wuo-
rella; Baal-Hermonin wuoresta Hema-
thiin asti.

5 Mos. 3: 8. Jos. 11: 3.

4. Ja he jäit kiusamaan Israelia,
että tietäisiin, jos he tottelisit HERRan
käskyjä, jotka hän oli käskenyt heidän
Isillensä Mosesen kautta.

5. Koska Israelin lapset asuit kes-
kellä Cananealaisia, Hethiläisiä, Amo-
realaisia, Pheresealaisia, Dewiläisiä ja
Jebusealaisia:

6. Dtit he heidän tyttäritänsä e-
männärensä, ja annoit tyttäritänsä hei-
dän pojillensa: ja palvelit heidän ju-
malitansa.

2 Mos. 23: 32. 5 Mos. 7: 3, 4.

7. Ja Israelin lapset teit pahaa
HERRan edessä, ja unhotit HERRan
heidän Jumalansa: ja palvelit Baalia
ja megistöitä.

8. Niin julmistui HERRan wiha
Israelin päälle, ja myi heidän Chusan
Risathaimin Mesopotamian Kuningan
läteen: ja Israelin lapset palvelit Chu-
sanRisathaimia kahderan ajastailaa.

9. Ja Israelin lapset huušit HERR-
ran tygö, ja HERRa herätti heille
wapahtajan, joka heitä wapahti; Dh-

nielin Kenazen Salebin nuorimm-
welsen pojan.

10. Ja HERRan hengi tuli hä-
päällensä, ja hän oli Duomari Is-
lisa, joka myösk läxi sotaan: Ja HERRa
andoi tulla ChusanRisathaimin
Kuningan hänen läsiinsä,
hänen lätensä tuli woimalliseri Chu-
sanRisathaimin päälle.

11. Ja maa lepäis neljäkymme
ajastailaa: ja Dhniel Kenan
kuoli.

Duom. 8: 28.

12. Mutta Israelin lapset teit
pahaa HERRan edessä: niin wai-
HERRa Eglonin Moabitain Kuningan
Israelia waстан, että he pahaa
HERRan edessä.

13. Ja hän kokois tygönsä Ku-
nin lapset, ja Amalechitalaiset: ja
ni, ja Ibi Israelin, ja omisti pa-
kaupungin.

14. Ja Israelin lapset palvelit
lonia Moabitain Kuningasta kahde-
toistakymmendä ajastailaa.

15. Niin huušit Israelin la-
pset HERRan tygö, ja HERRa her-
ätti heille wapahtajan, Ehubin Seran
pojan, Feminin pojan, joka oli turti.
Ja Israelin lapset lähetit hänen ka-
siansa lahjoja Eglonille Moabi-
Kuningalle.

16. Ja Ehub teki kariteräisen
kannan hänellensä, kynnärätä pitkän-
sidoi waattensa ala, oikian reit-
päälle.

17. Ja kandoi lahjoja Eglon
Moabitain Kuningalle: ja Eglon
sangen lihawa mies.

18. Koska hän oli lahjat anda-
pois häneldänsä, päästi hän Rams
jotka olit lahjoja kandanet.

19. Niin palais hän niistä epä-
malista Gilgalisa, ja sanoi: min-
on, Kuningas, jotakin salaisia su-
sanomista. Niin hän sanoi: wait-
kaikki menit ulos, jotka hänen ym-
rillänfä seisoi:

20. Ja Ehub tuli hänen tygönsä
ja hän istui suwisalisa, kuin hä-
oli, yrinänfä. Ja Ehub sanoi: min-
on Jumalan sana sinun tygö: mi-
nouši hän istuimelänsä.

21. Mutta Shud ojensi wasemman kensa, ja otti miekan oikialta reideltä, ja pisti hänen wagaansa:

22. Niin että kahwa meni sisälle hänen kansa, ja lihawus peitti kahwan: sillä ei hän wetänyt ulos miekkaa hänen wagaastansa: ja rapa wuoti häneistä.

23. Ja Shud läri ulos takaowen kanta, ja sulki salin owet jälkeensä, ja koki ne.

24. Koska hän tullut oli ulos, mekuningan palvelijat sisälle, ja näit owet suljetuiksi, ja sanoit: taita että hän peittä jalkojansa suwikkammiolla.

25. Ja odotit niin kauwan, että he tulit: ja kago, ei heille kengän saattajia awainnut: niin otit he awainnut ja awaisit: ja kago, heidän kansa makais juolluna maasa.

26. Mutta Shud pakeni heidän witsasta; ja meni ohike epäjumalittensa, ja pääsi Seirathiin asti.

27. Ja koska hän sinne tuli, puhalsi Daburween Ephraimin wuorella: Ja Israelin lapset menit hänen kansansa wuorelta, ja hän heidän edellensä.

28. Ja hän sanoi heille: seurattakaa minua: sillä HERa on andanut teitä wihamiehemme, Moabitat teidän läheksenne. Ja he seuraisit händä, ja woiitt Damin luotuspaiikat Moabiin päin, ja sallinet yhdengän mennä ylijen.

29. Ja tapoit Moabitaita sillä aseen lähes kymmenen tuhatta miestä, ja parhat ja wäkevät sotamiehet; ja etei yhtiäkän heistä pääsnyt.

30. Ja niin tulit Moabitat pakenemaan: ja ajalla Israelin lasten kätten kättä ja maa lepäis kahdexankymmendä vuotaa.

31. Hänen jälkeensä tuli Samgar Daburin poika, ja hän löi kuusi sataa Amaleitaista karjan kaareyella: ja hän woiitti myös Israelin. Duom. 5: 6.

4. Luku.

Debora, Barak, Jael, Siffera.

1. Israelin lapset vielä teit pahaa Jeroran edessä, koska Shud kuoli.

2. Ja HERa myi heidän Jabinin Cananealaisien kuningaan käteen, joka hallitsi Hazorissa: ja hänen sotajoukkonsa päämies oli Siffera: ja hän asui pakanain Harosethissa.

Jos. 11: 11. 1 Sam. 12: 9.

3. Ja Israelin lapset huusit HERan tygö: Sillä hänellä oli yhdeksän sataa rautawannua, ja hän wainwais tylysti Israelin lapsia karkitymmendä ajataitkaa.

4. Ja Debora Prophetissa, Sapidon emändä, duomitsi Israelia siihen aikaan.

5. Ja hän asui Deboran palmupuun alla, Raman ja BethElin wälillä, Ephraimin wuorella: ja Israelin lapset tulit sinne hänen tygönsä oikeuden eteen.

6. Hän lähetti ja kugui Barakin Abinoamin pojan Naphthalin Kedexestä, ja sanoi hänelle: Sitä HERa Israelin Jumala ole lähkenyt: mene Dhaborin wuorelle, ja ota kymmenen tuhatta miestä kansas, Naphthalin ja Sebulonin lapsista? Debr. 11: 32.

7. Ja minä wedän sinun tygös Sifferan Jabin sedanpäämiehen, Kisenin ojan tykönä, wainuimensa ja sotajoukkoinensa, ja annan hänen sinun käsiss.

8. Niin Barak sanoi hänelle: jos sinä menet minun kansani, niin minäkin menen: mutta joslet sinä mene minun kansani, niin en minä mene.

9. Hän vastais: minä kyllä menen sinun kansas, mutta et sinä kummiata woita tällä tiellä, jotas menet: sillä HERa myy Sifferan waimon käsiiin. Niin Debora nousi ja meni Barakin kansa Kedereen.

10. Niin Barak kugui kokoon Kedereen Sebulonin ja Naphthalin, ja rupeis jalkaisin matkustamaan kymmenen tuhannen miehen kansa: ja Debora meni hänen kansansa.

11. Mutta Deber Kenitiläinen oli erinyt Hobabin Kenitiläisen, Moseren apen, lasten seasta, ja pannut majansa Zaanaimin tammen tygö, joka on Kedexen tykönä. 4 Mos. 10: 29.

Duom. 1: 16.

12. Ja Sifferalle ilmoitettiin, että

Barak Abinoamin poika oli mennyt Thaborin vuorelle.

13. Ja Siffera kokois kaikki hänen waunnsa yhteen, yhderän jataa rautaista waunua, ja kaiken sen joukon, kuin hänen kansansa oli, pakanain Harofethista Risonin ojan tygö.

14. Ja Debora sanoi Barakille: nouse, sillä tämä on se päivä, jona HETra on andanut Sifferan sinun käsiis: eikö HETra mennyt sinun edessä? Niin Barak meni Thaborin vuorelta alas, ja kymmenen tuhatta miestä hänen peräsänsä.

15. Ja HETra kauhisti Sifferan kaikkein hänen waunnsa ja sotajoukonsa kanssa Barakin miekan edessä; niin että Siffera hyppäis waunnsansa ja pääsi jalkapatoon. of. 83: 10.

16. Mutta Barak ajoi waunnsa ja sotajoukkoa takaa pakanain Harofethiin asti: ja kaikki Sifferan joukko kaatui miekan terän edessä, niin ettei yrikän jäänyt.

17. Mutta Siffera pakeni jalkajin Jaclin majaan, joka oli Heberin sen Keutiläisen emänä: sillä Jabin Hazzorin kuningas, ja Heberin sen Keutiläisen huonen välillä oli rauha.

18. Niin Jacl kävi Sifferata wastan, ja sanoi hänelle: poikke minun Herrani, poikke minun tygöni, älä pelkä: ja hän poikkeis hänen tygönsä majaan, ja hän peitti hänen waattella.

19. Ja hän sanoi hänelle: annas minun vähä wettä juodareni, sillä minä janon. Ja hän awais riekalein, ja annoi hänen juoda, ja peitti hänen. Duom. 5: 25.

20. Ja hän sanoi hänelle: seis majan oivella, ja jos joku tulee ja kysyy sinulda ja sanos: ongo täällä ketäkän? niin sano, ei ketän.

21. Ja Jacl Heberin waimo otti nautan majasta, ja wafaran käteensä, ja meni hiljarensa hänen tygönsä, ja löi nautan läpitiän hänen korwansa juuren, niin että se meni maahan kiinni: sillä hän makais raskaasti ja oli hermotoin, ja hän kuoli.

22. Ja kazo, Barak ajoi Sifferata takaa: ja Jacl kävi händä wastan, ja

sanoi hänelle: tule, minä osotan sinu miehen, jota sinä ehit: ja hän tuli nen tygönsä, ja kazo, Siffera ma kuolluna, ja naula kiinni hänen wansa juureja.

23. Näin nöyryytti Jumala päivänä Jabinin Cananealaisen ningen, Israclin lasten eteen.

24. Ja Israclin lasten kädet jout ja wahwistuit Jabinia Cananealaisen kuningasta wastan, sihenasti että hänen peräti häwitit.

5. Luku.

Deboran ja Barakin woitto-wirk.

Niin weisais Debora ja Barak Abinoamin poika sinä päivänä, noden:

2. Että Israclin puolesta on dellisesti kostettu, ja että Kansat itensä mieluisesti sihen; sentähden täätk HETraa. Duom.

3. Kuullat te kuningat, ja ot waari te päämiehet: Minä, minä san HETralle, ja HETralle Jumalalle minä weisan.

4. HETra, koska sinä lärit Seta, ja käwit Edomin kedolda: ma ma wapiji, taiwat myös tiinku, pilwet pisaroigit wettä. 5 Mos. 2: 3, 4. Euku 33: 2. Ps. 68: 7. Ps. 77: 18. Ps. 97: 5. Ps. 114: 7.

5. Wnoret wuosit HETran etige Sinai HETran Israclin Jumlan edessä. 2 Mos. 19: 16.

6. Samgarin Anathin pojan ma, ja Jaclin aikana tiet katoiffa, ne kuin kohdastansa käymän piti, wit wääriä polkusa. Duom. 5.

7. Taloinpojat puntuuit Israclin ne puntuuit; sihenasti kuin minä Debora tuliu, sihenasti kuin minä tu äitixi Isracliin. Duom. 5.

8. Hän waligi unsia jumalita: loin oli sota portisa: ei siellä näkkipä eli leihasta, neljänkymmenen hannen seasa Israclisa. 1 Sam. 13: 19, 22.

9. Minun sydämelläni on ilo Israclin waldamiehijä, he owat hymän ti toiset Kansan seasa: kiittäkät HETra

10. Te jotka ajatte kannisten aai

10. Ja te jotka istutte oikeudessa, te jotka käytte tietä myöden, puhukat

11. Kuja ampujat huusit medenkan-

12. Kouse, nouse Debera: nouse,

13. ja weija wirsiä, walmiista ihes-

14. sangiri ota sinun sangitilas

15. Abincamin poika!

16. Silloin rupeis se jäänyt walliye-

17. weimallista Kanfaa: HEDra

18. kallinnut wälewitä minun kauttani.

19. Ephyraimista oli heidän juuren-

20. malechia vastaan, ja sinun jälkees

21. minin sinun Kanfoisas: Machirif-

22. tullet hallitsiat, ja Sebulonif-

23. tittajat.

24. Jos. 17: 1. Duom. 3: 15.

25. Jfasharin päämicheit olit myöds

26. Kanfa, ja Jfashar oli niin-

27. Darak laaxoon lähetetty jalkawä-

28. Rubenin eroituyesa ovat suu-

29. pömmen ajatuyet.

30. Miris istuit kahden joukon wä-

31. kuullayes laumain määkynätä?

32. minin eroituyesa ovat suuret sydä-

33. ajatuyet.

34. Gilead hjät toiselle puolen Jor-

35. dan: ja mixi Dan asui hahtein sea-

36. kker istui meren satamisa ja asui

37. weisa tylijänsä.

38. 24, 25. Luku 19: 40. Luku 19: 24, 29.

39. Sebulonin Kanfa annoit hen-

40. kallitti kuolemaan, Naphthali myöds

41. korkeudella.

42. Duom. 4: 14.

43. Kuningat tulit ja sodeit, silloin

44. Ganaan Kuningat Taanachisa

45. don weden tytkönä: ei he saanet

46. saalirenja.

47. Laitwaja sodeit tähdet juoru-

48. he sodeit Sifferata vastaan.

49. Kifonin oja kleritti heitä, Ke-

50. oja, Kifonin oja: minun sieluni

51. wälewitä.

52. Silloin sotkuit heweisten lawiet

53. heidän wälewittensa hätäisesä

54. kerkat Meroista, sanei HEDra

55. kiroten kirotkat hänen a-

56. etei he tullet HEDran

awuxi, HEDran awuxi Sangarein

seasa.

24. Siunattu olkon Jael waimoin

seasa, Deberin sen Kenitiläisen emän-

dä: siunattu olkon hän majoisansa wai-

moin seasa.

Luc. 1: 28, 42.

25. Koska hän wetttä anoi, niin

hän riestaa andoi: hän kannoi woita

kallitisa maljasa.

26. Hän otti nautan käteensä, ja

sepan wasaran oikiaan käteensä: ja löi

Sifferan ja runteli hänen päänsä, nu-

serji ja läwisti hänen korwainsa juuren.

27. Vänen jalkainsa juureen kumarji

hän hänsä maahan, hän langeis maa-

han, ja panti maata: hänen jalkainsa

juureen kumarji hän igenä, ja langeis

maahan, siinä kuin hän kumarji igen-

sä, siinä hän myöds makais hukutettuna.

28. Sifferan äiti kapei affunasta,

ja itki huutain häkistä: mixi wiipy

hänen waunnusa tulemaista? mixi owat

hänen waunnusa pyörät niin jäänet

jälkeen?

29. Ne wiisaimmat hänen ylim-

mäisistä waimoisansa wastatit händä,

että hän sanojansa kertoi:

30. Eikä he löydä ja jaa saalista,

jokatulle miehelle piikan taikka kari:

Ja Sifferalle kirjawita ja onneltuita

waatteita, neulalla onneltuita waat-

teita, kirjawita molemmiin puolin kau-

lan ymbäri, saalixi?

31. Kaiikki sinun wihollises niin

hukkukon HEDra! mutta ne kuin

sinua rakastawat, olkon niinkuin

ylöskäppä Auringo woimasansa.

Ja maa oli lewosa neljäkymmentä

ajastaitaa.

6. LUKU.

Israel abhissetaan. Gibeon duomari.

Daalim altari. Willahen nahka.

Ja Israelin lapset taas teit pahaa
HEDran edesä: ja HEDra andoi
heidän Midianitain läteen seitsemästä
ajastajari.

2. Koska Midianitain käpi oli ylen
angara Israelin päällä: teit Israelin
lapset heillensä Midianitain tähden
hautoja wuorille, ja luolia ja limvoja.

3. Ja koska Israel jotakin kylwi,

tulit Midianitit ja Amalehitit, ja ne itäisellä maalla heidän päällensä:

4. Ja asetit leirintä heitä vastaan, ja turmelit kaiken maan kaivon Gafariin asti; ja ei yhtäkään elatusta Israaelille jättänet, eikä lampaista, härjistä eli aaseista.

5. Sillä he tulit laumoinensa ja majoinensa, ja niinkuin suuri mekäsirkkain palkens; että sekä he ja heidän Kamelinsa olit lukemattomat, ja tulit hävittämään maata.

6. Niin Israael peräti löyhätyi Midianitain tähden. Silloin huusit Israaelin lapset HERran tygö.

7. Ja koska Israaelin lapset huusit HERran tygö Midianitain tähden:

8. Lähetti HERra Prophetan Israaelin lasten tygö, joka sanoi heille: näin sanoo HERra Israaelin Jumala: minä johdatin teidän Egyptiästä, ja talutin teidän ulos orjuden huoneista:

9. Ja pelastin teidän Egyptiläisten lädestä, ja kaikkein lädestä jotka teitä waiwaissit; jotka minä ajoin teidän edestänne ulos, ja annoin teille heidän maansa.

10. Ja minä sanoin teille: minä olen HERra teidän Jumalanne, älkät peljätkö Amorealaisten jumalita, joiden maasa te asutte: ja et te totellet minun äändäni. 2 Kun. 17: 35, 38.

11. Ja HERran Engeli tuli ja istui tammen alla Dphrasa, joka Joaren Esritiläisten Isän oma oli: ja hänen poikansa Gideon tappoi nifuja wiinakuirnan tykönä, paetaxensa Moabitain edestä.

12. Silloin ilmandui HERran Engeli hänelle, ja sanoi: HERra olkon sinun kansas, sinä wäkevä sotamies.

13. Niin sanoi Gideon hänelle: minun Herrani, jos HERra on meidän kansamme, miksi meille siis kaikki nämät tapahnutet ovat? Kusa ovat kaikki hänen ihmensä kuin meidän Isämme ilmoittit meille, ja sanoit: eikä HERra meitä johdattanut Egyptistä? Mutta nyt on HERra meidän hyljännyt ja andanut Midianitain läsiin.

14. Ja HERra käänti igensä hänen tygönsä, ja sanoi: mene tässä wä-

keuydesäs, sinä wapahdat Israelin Midianitain lädestä: engö minä ole sinä lähettänyt? 1 Sam. 12: 11. Hebr. 11: 32.

15. Hän sanoi hänelle: minun Herrani, millä minä wapahdan Israaeliä, ja minun sukuni on kaikkein vähin Manassesa, ja minä olen kaikkein pienin minun Isäni huonesä.

16. Ja HERra sanoi hänelle: tsesti minä olen sinun kansas, ja lydyt Midianitit niinkuin yhden miehen tykönä, niin anna minulle merkitä sinä se olet joka minun kansas puhut.

17. Mutta hän sanoi hänelle: minä olen nyt löytännyt armon teidän tykönäs, niin anna minulle merkitä sinä se olet joka minun kansas puhut.

18. Älä kummingan täällä, ja sihenasti kuin minä tulen sinun tygö ja kannan minun ruokaurhini ja wäkeä sinun etees. Hän sanoi: minä sihenasti kuin sinä palajat.

19. Gideon tuli ja teurausti wäkeä ja otti Cyphan happamattomia ja wäkeä, ja pani lihan koriin, ja lihan men pataan, ja wei hänen tygöt tammen ala, ja pani eteen.

20. Ja Jumalan Engeli sanoi hänelle: ota liha ja happamattoin leipä ja pane tämän liiven päälle, ja teki liemi ulos: ja hän teki niin.

21. Ja HERran Engeli ojensi wanha pään, joka oli hänen lädestä, ja satutti lihaan ja happamattomien leipään, ja tuli nousi liwestä, ja lutti lihan ja sen happamattoman wän. Ja HERran Engeli katois hänen silmäinsä edestä.

22. Koska Gideon näki sen olevan HERran Engelin, sanoi hän: HERra, HERra, olengo minä niin näkö HERran Engelin kaivoista kaivoista? Duom. 13: 22.

23. Mutta HERra sanoi hän rauha olkon sinulle! älä peljätä, sinä kuole.

24. Ja Gideon rakensi HERran Altarin sinä, jonga hän kugui rakentamaan HERran. Se on vielä tänäpä Esritiläisten Isän Dphrasa.

25. Ja sinä yönä sanoi HERra hänelle: ota kalpei Isäs härjistä, toinen kalpei, joka on seipemän wuodella: ja kukiista Baalin Altarin

sinun Hälläs, ja hävitä mekij=
la sinä tykönä on.

Ja rakenna HERalle sinun
sallelles Altari tälle korkealle vuor-
sopivaiselle paikalle: ja ota toi-
kalpeista, ja uhra polttouhriri,
on puilla kuin sinä haktat.

Silloin otti Gideon kymmenen
palmelioistansa, ja teki niinkuin
ra hänelle sanonut oli. Mutta
elläs ei saavansa sitä päivällä
Hänä huonen ja Kaupungin
isien tähden, ja teki yöllä.

Koska Kaupungin Kansa aamulla
, ja kazo, Baalin altari oli ku-
u, ja mekijät hakattu, joka sen
i oli; ja toinen kalpei pantu
hriri Altarille, joka siihen ra-

Ja he sanoit toinen toisellensa:
on tämän tehnyt? Koska he wi-
tykselit ja tutkistelit; niin he sa-
Gideon Joazen poika sen teki.

Niin Kaupungin asuwaiset pu-
Joazelle, sanoden: anna poikas
tänne, hänen pitä kuoleman: sillä
m Baalin Altarin kulkistanut, ja
idn halannut, joka sinä tykönä oli.

Niin Joas sanoi kaikille jotka
händä vastaan: riitelettekös te
in puolesta? autatteko te händä?
riitelee hänen puolestansa, sen pitä
man ennen aamua: jos hän on
la, niin kostakon itse, että hänen
ansa on kulkistettu.

Ja siitä päivästä kugui hän
a JerubBaal, ja sanoi: Baal
ten itse, että hänen Altarinsa ku-
tu on. Duom. 7: 1.

Koska kaikki Midianitat ja A-
sittat, ja ne itäisellä maalda ko-
l itsensä yhteen; ja menit ja sioi-
kansa, Jesreelin laaroon:

Niin HERan hengi täytti Gi-
deon, ja hän puhalsi Basumaan, ja
Abieferin seuramaan igiänsä.

Ja hän lähetti sanan koko Ma-
alle, ja kugui myöds heitä seura-
händänsä. Hän lähetti myöds
Jerulle, Sebulonille ja Naph-
setin tulit heitä vastaan.

Ja Gideon sanoi Jumalalle:

jos sinä vapahdat Israelin minun kä-
teni kautta, niinkuin sinä sanonut olet:

37. Kazo, minä panen willaisen
nahan pihalle: jos kaste tulee ainoasta
nahan päälle, ja kaikki muu maa on
kuivwa; niin minä hymmärrän että
minun käteni kautta Israelin vapah-
dat, niinkuin sinä sanonut olet.

38. Ja se tapahtui niin: koska hän
toisna päivänä warhain nousi, lääri
hän nahan kokoon, ja puserfi kasten
nahaista, ja täytti maljan wedestä.

39. Ja Gideon sanoi Jumalalle:
ätkön sinun wihas syytykö minua was-
tan, jos minä vielä kerran puhun:
minä koettelen vielä kerran sitä na-
halla: anna ainoasta nahan kuivan
olla, ja kaikella nurulla maalla kasten.

40. Jumala teki myöds niin sinä
pönä: ja nahka ainoasta jäi kuivaksi,
ja kaste tuli kaiken maan päälle.

5r. 72: 6.

7. Luku.

Kolme sataa miestä lövöt Midianilaita.

Silloin nousi JerubBaal (se on Gi-
deon) warhain aamulla, ja kaikki
väki kuin hänen karksansa oli, ja sioi-
tit heitänsä Harodin lähten tygö; niin
että Midianitain leiri oli pohjaan päin,
wartian kulkulan takana laarosa.

2. Ja HERa sanoi Gideonille:
ylönpaljo on väkeä sinun kansas: Jos
minä andaisin Midianin heidän kä-
siinsä, kerkkais Israel igiänsä minua
vastaan, ja sanois: minun käteni wa-
pahti minua.

3. Niin anna nyt huutaa Kansan
korwisa, ja sanoa: joka pelkuri ja häm-
mästynt on, palaitkan ja uopiasti rien-
däkän igensä Gileadin nuorelda. Sil-
loin palais Kansaa takaperin karikol-
mattakymmendä tuhatta, ja kymmenen
tuhatta jäi. 5 Mos. 20: 8.

4. Ja HERa sanoi Gideonille:
vielä on paljo Kansaa, wie heitä we-
den tygö, siellä minä koettelen heitä
sinulle: Ja josta minä sanon sinulle:
tämä mengön sinun kansas, hän myöds
menee sinun kansas: ja josta minä
taas sanon sinulle: ätkön hän mengö
sinun kansas, ei hänen pidä menemän.

5. Ja hän vei kansan veden tygö: Ja HERa sanoi Gideonille: joka wettä lakkii kiehellänsä niinkuin koira lakkii, aseta händä erinänsä seisomaan: niin myös kaikki, jotka heittänsä polwillensa kumartawat juodesansa.

6. Silloin oli niitä, jotka latkeit kädestänsä suuhunsa, kolmesataa miestä: ja kaikki muu kansa olit kumartanet polwillensa juomaan wettä.

7. Ja HERa sanoi Gideonille: kolmen sadan miehen kantta, jotka latkeit, wapahdan minä teitä, ja annan Midianitait sinun käsiis: mutta kaikki muu kansa mengän kukiin siälle.

8. Ja kansa otti ewän myötänsä ja Basunansa, mutta kaikki muut Israelin miehet annoi hän mennä igekungin majaan: ja wahwisti igensä ainoaista kolmella sadalla miehellä: Ja Midianitain leiri oli hänen edesänsä alhalla laayosa.

9. Ja HERa sanoi sinä yönä hänelle: nouse ja mene alas leiriin: sillä minä olen andanut heidän sinun käsiis.

10. Jos sinä pelkät mennä sinne, niin anna sinun palvelias Puran mennä sinun kansas leiriin;

11. Ettäs kuulisit mitä he puhuwat, sitte sinun kätös wahwistuwat ja sinä menet leiriin. Niin hän meni palveliansa Puran kansa leiriin, sille paikalle kusa wartiat olit.

12. Mutta Midianitait ja Amalechitait, ja kaikki ne itäiseldä maalda, makasit laayosa niinkuin megäjätkkain paljons: ja heidän Kamelinsa olit lusekematomat, niinkuin sanda meren reuulla palfonden tähden.

Duom. 6: 3, 5, 33.

13. Koska Gideon tuli, kago, niin jutteli yri kumpanillensa unen, ja sanoi: kago, minä näsin uida, ja olin näkewänänsä ehraisen porotakun kie-rittävän igensä Midianitain leiriin, ja tulewan majaan asti, ja lyöwän sen päälle, niin että se langeis maahan, ja kukistawan sen ylösalasiin, niin että maja maasa oli.

14. Jolle se toinen wastais, ja sanoi: ei se ole nunta, kuin Gideonin Joaren pojan sen Israelin miehen miekka: Jumala on andanut Midiani-

tat hänen käsiisä, taiten heidän joukkensa kansa.

15. Koska Gideon kuuli unen ja darwan ja sen selityxen, niin händä marten rukoili: ja palas Israelin riin, ja sanoi: wahmistat igeme, HERa on andanut Midianitain joukon teidän käsiinne.

16. Ja hän jakoi ne kolme miehtiä kolmeen jouktoon: ja andoi sinuat heidän jokaisen kateusä ja jät sawiaasiat, ja lamput astiaan p-

17. Ja sanoi heille: kagokat minä ja tehkät te niin: kago, koska tulen leiriin äärein, niinkuin minä, niin myös te tehkät.

18. Ja minä puhallan Basun ja kaikki kuin minun kansani ovat: myös teidän piä puhaldamaan Panaan kaiken leiriin ymbäri, ja teidän sanoman: (tästä) HERa ja G-

19. Silloin tuli Gideon leiriin sata miestä kuin hänen kansansa, ensimmäisten wartiain tygö, jotka asetetut olit, herätit he ainoaista tiat, ja puhalsit Basuniin, ja t sawiaasiat, kuin olit heidän käsiisä.

20. Ja ne kolme joukkoa puhalsit Basunaan, ja rikoit sawiaasiat, ja lamput he tennaisit wasempaan teensä, ja Basunat eikiaan kateusä joihin he puhalsit, ja huusit: HERan ja Gideonin miekka.

1 Sam. 13: 10. Et. 9: 4.

21. Ja jokainen seisei siälle leiriin ymbärillä. Silloin rupeis leiri juoyemaan, huntamaan ja p nemaan.

22. Ja koska ne kolme sataa me puhalsit Basuniin, seiwitti HERa että yhden miekka käändyi toisitan kaikesa sinä sotajoukosa: ja wäki pakenit Bethjittabu Zercedath AbelNeholan rajan wiereen, Tabo tygö.

1 Sam. 14: 20.

2 Mita K. 20: 23, 24.

23. Ja Israelin miehet kokou Naphthalista, Asserista ja kaikesta nassista, ja ajoit Midianitaita to-

24. Ja Gideon lähetti sanansaajat kaikelle Ephraimin wuorelle, k den: tulkat alas Midianitaita wa-

Ja ennätkät heidän vedet Beth Baraan ja Jordaniin asti. Niin kokoukset kaikki Ephraimin miehet, ja ennätkät vedet Beth Baraan ja Jordaniin asti.
25. Ja he otit kaxi Midianitain lämmistä kiinni, Drebin ja Zebiu, ja sanoit Drebin Drebin kalliolta, ja Zebiu he tapoit Zebiu wiinakurnasa: ja sanoit Midianitaita takaa: Mutta Drebin ja Zebiu pään kannoit he Gideonin Jordaniin ylitseen.

vt. 83: 12. Ef. 10: 26.

S. LUFU.

Seban lepytetään. Gideon tappa Seban ja Zalmunan. Gideonin väällis: moate, lapset, kuolema ja kuinga Israelin lapset ovat kiittämättömät häntä vastaan.

Ephraimin miehet sanoit hänelle: Mitä tämän meille teit: ettes kutsuut meitä, koska jinä menit sotimaan lämmittäit vastaan? ja he riitelit hänen kansansa.

Duom. 12: 1.

Niin hän vastais heitä: mitä olen nyt tehnyt niinkuin te? Ja Ephraimin wiinapupun oia paastat ole, kuin AbiSzerin koko wiinapupun läjä?

Jumala andoi Midianitain päämiehiä Drebin ja Zebiu teidän käsini: kuinga olijin minä taitanut niin teitä, kuin te teitte? Ja koska hän sanoit, asetui heidän vihansa.

Koska Gideon tuli Jordaniin työhön, meni hän sen ylitse, ja ne kolme miestä kuin hänen kansansa olit, niitkä wäsynet ja ajoit takaa.

Ja hän ianoi Suchothin asurwalan andakat tämän wäen kuin minun käteni on wäpä leipää, sillä he owat sanot, että minä saisin ajaa Midianin kuningaita Sebattha ja Zalmunaa takaa.

1 wof. 33: 17.

2. Mutta Suchothin päämiehet sanoit engo Sebahin ja Zalmunan lämmistä jo sinun lädesä; että meitä sinun sotawäelles leipää annetaan?

Gideon sanoit: Sentähden koska teidän lämmistä anda Sebahin ja Zalmunaa, niin minä nusserran teitä.

dän libanne korwen orjantappuroilla, ja ohdakkeilla.

8. Ja hän meni siellä ylös Penneliin, ja puhui heille myös niin: Ja Pennelin kansa vastais häntä niinkuin Suchothingin miehet.

9. Niin puhui hän myös Pennelin kansalle, sanoden: koska minä rauhassa palajan, kukiistan minä tämän tornin.

10. Mutta Sebah ja Zalmuna olit Garkorisa, ja heidän sotajoukkonsa heidän kansansa lähes wiijitsoiakymmeniä tuhatta, kaikki jotka jäit koko sotawäen joukosta idänsellä maalla: sillä sata ja kaksikymmeniä tuhatta miehen wätäwätä miestä oli siellä langennut.

11. Ja Gideon meni ylös niiden tietä, jotka majoisa asumat idänsellä puolen Nobathia ja Jagbehata: ja löi sen leirin: sillä he olit suruttomat.

12. Ja Sebah ja Zalmuna pakenit, mutta hän ajoi heitä takaa, ja sai ne kaxi Midianitain kuningasita Sebahin ja Zalmunan kiinni, ja peljätti kaiken heidän sotawäkensä.

vt. 83: 12.

13. Ja Gideon Joaren poika palais sodasta, ennentään Wuringo nousi:

14. Ja sai yhden palvelian kiinni, joka oli Suchothista, ja kysyi hänestä: ja se kirjoitti hänelle Suchothin päämiehet ja wanhinmat, seitsemän kahdeksattäkymmeniä miestä.

15. Ja hän tuli Suchothin kansan tuga, ja ianoi: kaso, tätä on Sebah ja Zalmuna, joilla te pilkkaissitte minua, sanoden: engo Sebahin ja Zalmunan lämmen jo juuri sinun lädesä, että meidän pitäis sentähden sinun sotawäelles, joka wäsynyt on, leipää andaman?

16. Ja hän otti ne Kaupungin wanhinmat, ja korwen orjantappuroita, ja ohdakkeita: ja andoi Suchothin miehet piestiä.

17. Ja kukiisti Pennelin tornin, ja tappoi Kaupungin kansan.

18. Ja hän ianoi Sebahille ja Zalmunalle: mingämuotoiset miehet ne olit kuin te tapoitte Thaborisa? he sanoit: ne olit sinun muutoises, ja kaunit kuin kuningain pojat.

19. Ja hän ianoi: ne olit minun

weljeini, minun äitini pojat: niin totta kuin YH:nä elää, jos te olisitte andanet heidän elää, niin en tappaisi minä teitä.

20. Ja hän sanoi Jetherille hänen esikoisellensa: nouse ja tapa heitä, mutta nuorukainen ei wetänyt miekkaansa, sillä hän pelkäis, että hän oli vielä nuorukainen.

21. Mutta Sebah ja Zalmuna sanoit: nouse sinä meitä lyömään: sillä niinkuin mies on, niin on myös hänen voimansa. Niin Gideon nousi, ja tapoi Sebah'n ja Zalmunan, ja otti nastat kuin heidän Kameleinsa kaulasa olit.

22. Silloin sanoit Israelin miehet Gideonille: hallige sinä meitä, sinä ja sinun poikas, ja sinun poikas poika: sillä sinä wapahtit meidän Midianitain käsiästä.

23. Mutta Gideon sanoi heille: en minä tahdo hallita teitä, ei myös minun poikani pida teitä halligeman; waan YH:nä olkon teidän halligianne.

24. Ja Gideon sanoi heille: yhtä minä anon teiltä, jokainen andakon minulle korwarengat kukin saaliistansa; sillä he olit Ismaelitit, ja heillä olit kullaiset korwarengat.

25. Ja he sanoit: me annamme mielellämme: ja lewitit waatten, josta päälle igekukin heitti ne korwarengat kuin he ryöwännet olit.

26. Ja ne kullaiset korwarengat, joita hän anonut oli, painoit tuhannen ja seigemänsataa (silliä) kuldaa; ilman nastoita, käädyitä ja purpura waatteita, joita Midianitain Kuningat kannoit, ja ilman heidän Kameleinsa kullaisista kaulan siteitä.

27. Ja Gideon teli niistä päällis-waatten, ja pani sen omaan Kaupunkiinsa Dphraan: ja koko Israel teli huorin sen jälkeen siinä: ja se tuli Gideonille ja hänen huonellensa paulaxi. 2 Mos. 28: 4, 6.

28. Ja niin Midianitit alettin Israelin lasten edessä: ja ei enämbätä nostanet ylös päätänsä: ja maa oli leiwosa neljäkymmendä ajastaitaa, niinkauwan kuin Gideon eli. Duom. 3: 11.

29. Ja JerubBaal Joaren poika meni ja asui omassa huonessansa.

30. Ja Gideonilla oli seigemäntymmendä poikaa, jotka hänen kupeissaan tulset olit, sillä hänellä oli wamäändätä.

31. Ja hänen jalkawaimonsa ja hänellä Schemisä oli, synnytti hänelle pojan, ja kutsui hänen nimeksi AbiMelech.

32. Ja Gideon Joaren poika kuoli hyvällä iällä, ja haudattiin Joaren hautaan Dphrasa, joka Schemin tiläisten Isän oma oli.

33. Koska Gideon kuollut eli, koki Israelin kansa itsensä huorintelema Baalin jälkeen, ja teit BaalDemiä igellensä jumalaxi. Duom. 4:

34. Ja Israelin lapset ei enämbä muistaneet YH:nä heidän Jumalansa; jota heidän wapahti kalli heidän wihollisildansa, ympärisidä.

35. Ja ei he tehnet yhtä laupa JerubBaalin Gideonin huonelle, kesta hyvästä kuin hän Israelille.

D. Luv.

AbiMelech tappa seigemäntymmendä jeänsä, tehdän Kuningari, woitta Schemin ja saa illän lopun.

Mutta AbiMelech JerubBaalin poika, meni Schemiin äitinsä waimon sein tykö, puhui heille ja koki Schemin huonen sukukummalle, ja sanoit.

2. Puhukat nyt kaikkein päämiehet korwisa Schemistä: mikä teille on rembi, että seigemäntymmendä miehet kaikki JerubBaalin pojat, halligeta teitä, eli jos yri mies halligee teitä. Ja muistatat että minä olen teidän luunne ja lihanne. Duom. 8:

3. Niin puhuit hänen äitinsä waimon kaikki nämät sanat hänestä, kaikki Schemin päämiesten korwisa: ja heidän sydämensä käättiin AbiMelechin jälkeen, sillä he sanoit: hän on meidän weljemme.

4. Ja he annoit hänelle seigemäntymmendä hepiapeningitä BaalDemiin huonesta; joilla AbiMelech palkkoi hänellensä waldosamia ja joutolaisia miehiä, jotka häntä seuraili.

5. Ja hän tuli Isänsä huonesta Dphraan, ja murhais seigemäntym-

tehtäväksi JerubBaalin poikaa, ja heidän kätensä päällä. Mutta Jotham kirjoitti JerubBaalin pojista jäi: sillä hän löysi itsensä.

6. Ja kaikki päämiehet Sichemissä koko Millon huone kokounnuit, ja he menit ja asetit AbiMelechin Kuningari sen korkean tammen tykönä, niin Sichemissä on. Jos. 24: 26.

7. Koska tämä sanottin Jothamille: meni hän pois, ja seisoi Grisimmin wuon kuffulalla, korotti äänensä ja huusi, ja sanoi heille: kuulkat minua te Sicheimin päämiehet, että Sumala myös tulisi teitä: 5 Mos 11: 29.

8. Puut menit kerran yriinielisesti wotelemaan heillensä Kuningasta, ja sanoit öljypuille: ole meidän Kuningamme.

9. Mutta öljypuu vastais heitä: mitäs minun luopuman lihawudestani, sillä jettä Sumalita ja myös ihmisiä nimijä kunnioitetan: ja menemän ja korottaman itseni puiden ylige?

10. Niin sanoit puut fikmapuille: tule sinä ja ole meidän Kuningamme.

11. Mutta fikunapuu sanoi heille: mitäs minun luopuman makeudestani ja parhaasta hedelmästäni: ja menemän ja korottaman itseni puiden ylige?

12. Niin sanoit puut wiinapuille: tule sinä ja ole meidän Kuningamme.

13. Mutta wiinapuu sanoi heille: mitäs minun luopuman wiinastani, jolla jettä sumalat että ihmiset ilahutta; ja menemän ja korottaman itseni puiden ylige?

14. Niin sanoit kaikki puut orjantappuralle: tule sinä ja ole meidän Kuningamme.

15. Ja orjantappura sanoi puille: mitäs se tosi, että te tahdotte minua woidella teillen Kuningari, niin tulkaat ja lewätkä minun warjoni alla.

16. Mutta jos ei, niin lähtekän tuli orjantappura pentaasta, ja polttakon Cebron puut Libanonissa.

17. Olettaako te siis nyt oikein ja oikein tehnet, koska te AbiMelechin Kuningari teitte, ja olettaako te oikein tehnet JerubBaalia ja hänen huonettansa vastaan? Ja olettaako niin

tehnet händä vastaan kuin hän ansaitsekin teidän?

17. Että minun Isäni on teidän edestäanne sotinut, ja hengensä andanut alttiri, wapahtarensa teitä Midianitain kädessä:

18. Ja te oletta nosnet minun Isäni huonetta vastaan tänäpäinä, ja oletta tappanet hänen poikansa, seisemän kymmendä miestä yhden kiven päällä: ja teitte teillen AbiMelechin hänen piikansa pejan Kuningari Sicheimin päämiehesten ylige, että hän teidän wellejonne on.

19. Jos te oletta oikein ja toimelesteisti tehnet JerubBaalia ja hänen huonettansa vastaan tänäpäinä; niin iloitkat AbiMelechistä, ja hän myös iloitkan teistä.

20. Mutta jos ei, niin lähtekön tuli AbiMelechistä, ja polttakon Sicheimin päämiehet ja Millon huonen: lähtekön myös tuli Sicheimin päämiehistä ja Millon huoneesta, ja polttakon AbiMelechin.

21. Ja Jotham pakeni ja wältti, ja meni Beraan, ja asui siellä welsensä AbiMelechin tähden.

22. Koska AbiMelech jo kolme wuotata oli hallinnut Israelia:

23. Lähetti Sumala pahan hengen AbiMelechin ja Sicheimin päämiehesten wälille: ja Sicheimin päämiehet asetit itsensä AbiMelechiä vastaan:

24. Että se wääritys kuin hän teki seisemällekymmenelle JerubBaalin pojalle, ja heidän wrensä, tulis ja pannaissin AbiMelechin heidän welsensä päälle, joka heidän oli murhannut, ja Sicheimin päämiehesten wälille, jotka hänen kätensä olit wahwistanet welsiänsä murhamaan.

25. Ja Sicheimin päämiehet panit wäsyjitä wuorten kuffuloille händä vastaan, ja he ryöwäissit tiellä kaikki jotka siitä matkustit: ja se ilmoitettin AbiMelechille.

26. Niin tuli GaalEbedin poika ja hänen welsensä, ja menit Sicheimiin: ja Sicheimin päämiehet usalsit hänen päällensä:

27. Ja menit kedolle, ja poimeit heidän wiinamäkenä ja tallaisit, ja

iloiten weissait: ja menit heidän jumalansa huoneeseen: söit ja joit, ja kirjoitit AbiMelechiä.

28. Ja GaalEbedin poika sanoi: mikä on AbiMelech, ja mikä on Sichein, että me händä palvelemme? eikö hän ole JerubBaalin poika, ja Sebul hänen Päämiehenä? palvekat paremmin Demorin Sicheimin Jän miehiä: mihi meidän pitä händä palveleman?

29. Jumala tekis että kansa olis minun käteni alla, että minä ajaisin AbiMelechin ulos. Niin sanottiin AbiMelechille: enemmä sotajoukko ja käy ulos.

30. Koska Sebul Kaupungin päämies kuuli Gaalin Ebedin pojau sanan, vihastui hän sängen suuresti.

31. Ja lähetti sanansaattajat AbiMelechille salaisesti, sanoden: Käy, GaalEbedin poika ja hänen welsensä tulit Sicheimiin, tekemään Kaupungita sinulle wastahakoiseksi.

32. Niin nousi nyt yöllä, sinä ja sinun wäkes joka myötäs on, ja wäijy kedolla.

33. Ja aamulla koska Auringo nousi, ole warhain ylhällä ja karka Kaupungin päälle. Ja koska hän ja se kansa kuin hänen myötänsä on, tulewat sinun tygös, niin tee hänen kauksansa niinkuin sinun kätes löytää.

34. AbiMelech nousi yöllä ja kaikki kansa kuin hänen seuraksansa oli, ja asetti wartian Sicheimin eteen, neljään joukkoon.

35. Ja GaalEbedin poika käwi Kaupungin portin eteen: Mutta AbiMelech nousi wäijyisestäänsä sen waen kansa kuin hänen myötänsä oli.

36. Koska Gaal näki kansan, sanoi hän Sebulille: käy, tuolda tulee kansan joukko alas wuorten kukkuloilta. Ja Sebul sanoi hänelle: sinä näet wuorten warjon niinkuin ihmiset.

37. Gaal puhui taas ja sanoi: käy, tuolda tulee kansan joukko alas keitelä maata, ja hyi joukko tulee noituus tammien tiellä.

38. Niin sanoi Sebul hänelle: kuka on nyt sinun siun, joka sanoi: kuka on AbiMelech, että meidän händä palveleman pitä? eikö tämä ole se kansa,

jongas olet kagonut ylen? käy nyt ulos, ja sodi händä wastan.

39. Ja Gaal meni Sicheimin miestien edellä, ja sodi AbiMelechiä wastan.

40. Mutta AbiMelech ajoi häntä takaa, ja hän pakeni hänen ebestän ja monda langeis lyötynä Kaupungin porttiin saakka.

41. Ja AbiMelech oli Armas mutta Sebul ajoi Gaalin ja häntä welsensä ulos, niin ettei he saaneet Sicheimissä.

42. Ja aamulla läxi kansa keda ja kuin AbiMelech sen sai tietä:

43. Otta hän kansan, ja jakei kaikkien osaan, ja asetti wäijytyksen kunkin kofka hän juis näki että kansa Kaupungista ulos, langeis hän heidän päällensä, ja löi heidän.

44. Mutta AbiMelech sen joku kansa kuin hänen seuraksansa oli, langeis heidän päällensä, ja käwit Kaupungin porttiin saakka, ja ne joukkoja langeisit niiden päälle, jotka kedolla olit, ja löit heidän.

45. Sitte sodi AbiMelech Kaupungista wastan kaiten sen pääwäen, wroitti Kaupungin, ja tappoi Kaupungin kuin siellä oli: ja tukisti Kaupungin ja kylwi suwlaa sen päälle.

46. Koska kaikki päämiehet, ja Sicheimin tornissa asuit, sen kumment he linnaan jumalan Verin huoneeseen.

47. Ja AbiMelechille ilmoitettiin kaikki Sicheimin tornin päämiehet ja konduneri;

48. Niin meni AbiMelech yöllä Sicheimin wuerelle hän ja kaikki Kaupungin kuin hänen seuraksansa oli, ja AbiMelech otti kirwen käteensä ja hakoi oran puusta, pani olallensa ja kaikkien rasansa oli: mitä te näitte minun kewan, se myös te nopiasti tehtäät kuin minäkin.

49. Niin haklais myös kaikki Kaupungin sa ihelutkin oransa, ja seuraisit AbiMelechiä, ja heitit ne linnan päälle, ja poltiti niillä linnan tulesta; niinkuin myös kaikki Sicheimin tornin

et kuoli, lähes tuhannen miestä ja naimos.

30. Niin Abimelech meni Thebeen, piiritti ja voitti sen.

31. Mutta siinä oli vahva toraitekuningas Keumpungita, johonka kaikki paikat sekä miehet että wainot, ja kaikki kaupungin päämiehet, ja suljuit kiinni räsänsä ja kiipeijit tornin laton päälle.

32. Sitte tuli Abimelech torniin tyksödei sitä vastaan: ja tuli tornin eteen, sitä tulella polttamaan.

33. Mutta hyri waimo heitti kappamyllyn kiveä Abimelechin päähän, ja hänen pääkallonsa rikki.

2 Sam. 11: 21.

34. Sitte kurgui Abimelech noptasti kanaanilansa, joka launoi hänen aseita, ja sanoi hänelle: wedä miekka ja tapa minua, ettei minusta saata: waimo tappoi hänen: niin pisti miekka hänen läpi, ja hän kuoli.

35. Ja kuin Iraelin miehet näit Abimelechin kuollessi, menit he isekulkin maallensa.

36. Ja näin marxi Jumala Abimelechille sen pahuden kuin hän teki kanaanilansa vastaan, että hän tappoi seitsemän kymmenenä weljeänsä.

37. Niin myös laitau sen pahuden, ja Sicheimin miehet teit, andei Iraelilla tulla heidän päänsä päälle: ja heidän päällensä tuli Jothamin Jerubababalan pojan kirous.

10. Luku.

1. Ja Ir. Iraelin epäjumaluus, rangaisuus ja arvon esimys.

2. Abimelechin jälkeen nousi Thola hyri mies Isacharista, Buau poika, ja Irin pojan, auttamaan Iraelia. Hän asui Samirissa, Ephraimiuksella.

3. Ja duomigi Iraelia kolmekolmekymmenenä ajastaitkaa: ja kuoli haudattiin Samiriin.

4. Hänen jälkeensä nousi JairGileadista: ja duomigi Iraelia kaksikolmekymmenenä ajastaitkaa.

5. Hänellä oli kolmekymmenenä ajastaitkaa, ja heillä oli kolmekymmenenä kaupunkia; jotka kurguttin

Jairin kyläsi, tähän päiwään asti, ja oirat Gileadiin maalla. 4 Mos. 32: 41. 5 Mos. 3: 14. Duom. 5: 10. Luku 12: 14.

5. Ja Jair kuoli, ja haudattiin Gamonisiin.

6. Mutta Iraelin lapset teit vielä pahaa Iraelin edessä, ja palvelit Baalia ja Asiharothia, ja Syrian jumalaita, ja Sidonin jumalaita, ja Moabin jumalaita, ja Ammonin lasten jumalaita, ja Philistealaisten jumalaita: ja luownit Iraelista, ja ei palvellet händä.

Duom. 2: 13. Luku 3: 7. Luku 4: 1. Luku 9: 1.

7. Niin julmistui Iraelin waha Iraelin yllä: ja hän myi heidän Philistealaisten ja Ammonin lasten läteen.

8. Ja he waadeit ja waiwaisit siitä wuodeista kaikkia Iraelin lapsia kahdeksantoihtakymmenenä ajastaitkaa, kaikkia Iraelin lapsia, jotka olit tällä puolen Jordanin, Amorealaisten maalla, joka on Gileadissa.

9. Ja Ammonin lapset matkustit Jordanin yllä, ja södeit Judata, BenJaminita ja Ephraimin huonetta vastaan, ja Irael suuresti ahdistettiin.

10. Niin huusit Iraelin lapset Iraelin tygö, sanoden: me olemme syndiä tehnet sinua vastaan, sillä me olemme hyljännet meidän Jumalamme, ja palvellet Baalia.

11. Mutta Iraelista sanoi Iraelin lapsille: Sitä Egyptiläiset, Amorealaiset, Ammonitit, Philistealaiset;

12. Ja Sidonealaiset, Amalehitit ja Moanitit ole teitä waiwannet? ja minä autin teitä heidän läsihtänsä, koska te minun tygöni huusitte.

13. Niin te hyljäisitte minun, ja olette palvellet muita jumalaita: sen tähden en minä teitä tahdo antaa.

5 Mos. 31: 20. Luku 32: 15, 20.

14. Mengät ja rukoilkat niitä jumalaita jotka te waiwannet olette: andakat niiden autta teidän teidän ahdistuyenne aikana.

15. Mutta Iraelin lapset waiwaisit Iraelille: me olemme syndiä tehnet, tee meidän kansamme niinkuin sinulle otollinen on: kuitengin auta meitä, tällä ajalla.

16. Ja he panit tykensä wierat

jumalat pois, ja palvelit JHraa: ja hänen sielunsa suuresti armahdi Jsracelin wainoa.

17. Ja Ammonin lapset kokoisit igensä, ja sioitit heitänsä Gileadiin: mutta Jsracelin lapset kokoisit igensä, ja sioitit heitänsä Mizpaan.

Jos. 13: 26.

18. Ja Ransa ja ylimmäiset Gileadiista sanoit toinen toisellensa: kuka rupee enijsti sotimaan Ammonin lapsia vastaan, hänen pitä oleman kaikkein Gileadin asuwaiisten pääruchtinan.

Duom. 11: 8.

11. Luku.

Jephtah kuzutaan, saa woiton, teke lupauren.

Ja Jephtah Gileadiista oli wäkewä sotamies, waan hän oli äpära: ja Gilead oli siittänyt Jephtan.

Hebr. 11: 32.

2. Mutta koska Gileadin emändä synnytti hänelle lapsia, ja sen waimon lapset tulit isoyri, ajoit he Jephtan ulos, ja sanoit hänelle: ei sinun pidä perimän meidän Jsamme huonesta: sillä sinä olet wieran waimon poika.

3. Niin pakeni Jephtah weljeinsä edestä ja ajui Tobin maalla: ja Jephtan tygö kokounnit joutilat miehet, ja menit hänen kansansa.

4. Ja kappalen ajan perästä sodeit Ammonin lapset Jsracelia vastaan.

5. Koska Ammonin lapset sodeit Jsracelia vastaan, menit Gileadin wanhimmat tuomaan Jephtata Tobin maalda jälleensä;

6. Ja sanoit hänelle: tule ja ole meidän päämiehemme, sotimaan Ammonin lapsia vastaan.

7. Waan Jephtah sanoi Gileadin wanhimmille: ettäkö te minua wihannet ja ajanet minua Jfani huonesta ulos? ja nyt äkten te tuletta minun tygöni, koska teillä tulla on?

8. Gileadin wanhimmat sanoit Jephtalle: sentähden me nyt tulemme jälle sinun tygöös, ettäs käwisit meidän kansamme, ja sotijit Ammonin lapsia vastaan: ja olisit meidän päämiehemme, ja kaikkein kuin Gileadisa asuwat.

9. Jephtah sanoi Gileadin wan-

himille: jos te wiette minun: sota maan Ammonin lapsia vastaan, JHra anda heidän minun eteen pitäkö minun oleman teidän päämiehenne?

10. Gileadin wanhimmat sanoit Jephtalle: JHra olkon kuulia meidän wälillämme, jos en me sitä tee kuin sinä sanonut olet.

11. Ja Jephtah meni Gileadin wanhimbain kansa, ja Ransa ajoi hänen heillensä päämieheri ja johdattajari. Ja Jephtah puhui JHra edessä kaikki sanansa Mizpasa.

12. Silloin lähetti Jephtah sanansa saattajat Ammonin lasten Kuningas tygö, sanoden: mitä sinun on minun kansani, ettäs tulet sotimaan minun ja minun maafunduani vastaan?

13. Ammonin lasten Kuningas waltais Jephtan sanansaattajita: että Jsracel otti minun maani, silloin koska käyri Egyptiä, Arnonista Jabokkiin Jordaniin asti: anna siis ne jälle hywällä sowinnolla.

4 Mos. 21: 24.

14. Jephtah lähetti taas sanansa saattajat Ammonin lasten Kuningas tygö;

15. Jotka sanoit hänelle: näin seeno Jephtah: ei Jsracel ottanut maata kundaa Moabitailta elikkä Ammonin lapsilta:

5 Mos. 2: 9, 19.

16. Sillä koska he läyrit Egyptiä matkusti Jsracel korwen läpihe punaiseen mereen asti: ja tuli Cadereen.

17. Ja Jsracel lähetti sanansaattajat Edomealaisien Kuningan tygö, sanoden: anna minun käyda sinun maan läpihen. Mutta Edomealaisien Kuningas ei kuullut heitä. Ja hän lähetti myöös Moabitain Kuningan tygö, jotka ei myöskän tahtonut: Niin oli Jsracel Cadereesa.

4 Mos. 20: 14, 17, 18.

18. Ja waeli korwesa, ja käwi Edomealaisien ja Moabitain maita wälillä, ja tuli Nuringon nousemisesta puolelta Moabitain maahan, ja sioitit igensä tuolla puolen Arnonin: ja ei tullet Moabitain rajan sisälle: sillä Arnon on Moabitain raja.

4 Mos. 21: 13.

19. Ja Jsracel lähetti sanansaattajat Sihenin Amerealaisien Kuningan,

ihonin Amingan tykö, ja sano i hä=
elle: salli meidän käydä sinun maas
kipse minun omaan paikkaani asti.
4 Mos. 21: 21. 5 Mos. 2: 26.

20. Mutta ei Sihon uskonut Is=
raelin käymään rajasja ohitse, vaan
häiä kaiketi väkensä, ja sioitti hei=
kensä Jahzasa, ja sodei Israelia vastaan.

21. Mutta HERRA Israelin Ju=
daksi andoi Sihonin kaiken väkensä
Israelin käsiin, että he löit hei=
kensä. Ja niin omisti Israel kaiken
Amorealaisien maan, jotka siinä maasa
sivat;

22. Ja omistit myös kaikki Am=
orealaisien rajat, ruveten Arnonista Ja=
rdaniin asti, ja korvesta Jordaniin asti.
5 Mos. 2: 36.

23. Näin on HERRA Israelin Ju=
daksi Amorealaiset kansansa Israelin
ajanut pois: ja sinä nyt sen o=
misti?

24. Jos sinun jumalas Camos on
ajanut pois, omista se: ja anna
meidän omistaa kaikki ne, jotka HER=
ra meidän Jumalamme meidän edes=

me on ajanut pois.

1 Kun. 8: 11: 7. 2 Kun. 8: 23: 13.

25. Waan lunkelkko sinis paljo pa=
mari kuin Balak Ziporin poika
vabtain Amingas oli? eikö hän rii=

tytti, ja jotinut lappaletta aikaa Is=

raelia vastaan? 4 Mos. 22: 2.

26. Kofka Israel asui Hesbonissa ja
tyttärifänsä, Arocrissa ja hänen
vaimofänsä, ja kaikisa kaupungeisa
ja ovat läsnä Arnonita, kolme sa=

ajastaitkaa: Mixette ottanet sitä sil=

läpö? 27. Ja en minä mitän rikkonut si=

in vastaan, ja sinä teet niin pahoin
minun kansani, että soidit minua was=

ta: HERRA joka en duemari, duo=

htarain lasten välillä. 28. Mutta Ammonin lasten Amin=

in on tähtynyt lukua Jephthah sanoista;
ja hän oli hänen tykönsä lähettänyt.
29. Silloin tuli HERRAN hengi
Jephthah päälle, ja hän kävi Gilea=

adissa. Ja hän on Gileadissa, ja Mizpasta

Gileadissa kävi hän Ammonin lasten
vähke. Jos. 13: 26.
30. Ja Jephthah lupais HERRalle
lupauksen, ja sanoi: jos sinä kokonansa
annat Ammonin lapset minun käsiini:

31. Mitäikänä minun huoneni o=

vesta kohtaa minua, kofka minä rau=

hassa palajan Ammonin lapsilda, se pi=

tä oleman HERRAN, ja minä uhran
sen polttouhrixi.
32. Niin Jephthah meni sotimaan
Ammonin lapsia vastaan, ja HERRA
andoi heidän hänen käsiinsä.
33. Ja hän löi heidän, Arocrissa
Muunnithiin asti, karikymmenellä kau=

pungista, ja Abelin viinamäkeen asti,
sangen suurella tapolla. Ja niin Am=

monin lapset alettin Israelin lasten
edesiä.
34. Kofka Jephthah tuli huoneese=

sa Mizpaan, kazo, niin hänen tyttä=

rensä kävi händä vastaan kandeileilla
ja hyppillä: ja se oli ainoa lapsi, eikä
hänellä ollut yhtäkän muuta poikaa
eli tytärtä. 1 Sam. 18: 6.
35. Ja kofka hän näki hänen, re=

wäis hän waattensa, ja sanoi: Ah mi=

nun tyttäreni: sinä painat alas, ja
sangen surullisexi saatat minun: sillä
minä awaisin minun suuni HERRalle,
ja en saa sitä otta takaperin.
36. Mutta hän vastais: minun Is=

fäni, jos sinä awaisit sinun suus HER=

ralle, niin tee minun kansani niinkuin
sinun suustas on lähtenyt; että HER=

ra on kostonut sinun vihollisilles Am=

monin lapsille.
37. Ja sanoi Isfällensä: tee se aino=

astansa minulle, että soidit minun kari

kunkaunta mennä wuorelle, ja itkää
minun neisyttänxi, minun tuttarvain
piikain kansa.
38. Hän sanoi: mene, ja lasi hä=

nen menemään kahdexi kunkaudexi:
Niin meni hän tuttarvain piikain kans=

sa, ja itki neisyttänsä wuorilla.
39. Ja kahden kunkauden perästä,
tuli hän Isfänsä tykö, ja hän täytti
lupauksensa hänestä, kuin hän luvran=

nut oli: ja ei hän tundenut mieksiä:
Ja se oli tapa Israelissa.
40. Ja Israelin tyttäret menit ilke=

mään joka vuosi Jephthan sen Gileaditan tytärtä, neljä päivää ajastajasa.

12. Luku.

Jephthah lyö Ephraimin miehet. Ebyan, Elon, Abdon.

Ja Ephraimin miehet tulit kokoon, ja menit pohjaiseen päin; ja sanoit Jephthalle: mikis menit jottaan Ammonin lapsia vastaan, ja et meitä kysynyt meidän kansas? me poldamme sinun ja sinun huones.

Duom. 8: 1.

2. Jephthah sanol heille: minulla ja minun kansallani oll suuri riita Ammonin lasten kanssa: ja minä kysyisin teitä, ja et te auttanet minua heidän käpiänsä.

3. Koska minä näjin ettet te tahdotet vapahda minua, panin minä sieluni minun käteeni, ja menin Ammonin lapsia vastaan: ja HETra andoi heidän minun käteeni: mikis te tultta minun tygöni tänäpänä sotimaan minua vastaan?

1 Sam. 19: 5. Luku 28: 21.

4. Ja Jephthah kolois kaikki Gileadin miehet, ja soboi Ephraimia vastaan: ja Gileadin miehet löit Ephraimin, että he sanoit: olettako te Gileaditait Ephraimin ja Manassin seasa, te Ephraimin karkurit.

5. Ja Gileaditait ennättit Jordanin luotuspaitan Ephraimin edestä. Koska ne paennet Ephraimista sanoit: anna minun käydä vilksen: niin sanoit Gileadin miehet hänelle: Oletkos Ephraimita? ja hän vastais: en.

6. Niin he käpfit hänen sanoa: Siboleth: niin hän sanol Siboleth, ja ei tahtanut sitä niin sanoa: Niin ottit he hänen kiinni, ja tapoit hänen Jordanin luotuspaitan tykönä; niin että silloin langeis Ephraimista kaxi wiidettäkymmendä tuhatta.

7. Ja Jephthah duomigi Israelia kuusi ajastaitaa: ja Jephthah se Gileadita kuoli, ja haudattin Gileadin kaupungeihin.

8. Tämän jälkeen duomigi Israelia Ebyan Bethlehemiistä.

9. Hänellä oli kolmekymmendä poikaa: ja kolmekymmendä tytärtänsä hän

naitti ulos, ja kolmekymmendä tytärtä otti hän muukalaisista pojillessa: ja haudattin ne Bethlehemiin.

10. Ja Ebyan kuoli ja haudattin Bethlehemiissä.

11. Tämän jälkeen duomigi Israelia Elon Sebulonita: ja hän duomigi Israelia kymmenen ajastaitaa.

12. Ja Elon Sebulonita kuoli, haudattin Ajalonissa, Sebulonin maalla.

13. Tämän jälkeen duomigi Israelia, Abdon Gillelin poika Pireathon talainen.

14. Hänellä oli neljäkymmendä poikaa, ja kolmekymmendä pojan poikaa, jotka seisemälläkymmennellä aasinin maalla ajoit: hän duomigi Israelia Gileadexan ajastaitaa.

Duom. 16: 26.

15. Ja Abdon Gillelin poika Pireathonitalainen kuoli, ja haudattin Pireathonin Ephraimin maalle, Amathonin vuorelle.

13. Luku.

Israeli vielä teke pahaa. Simeonin ja Leulin sotat.

Ja Israelin lapset teit vielä pahaa HETran edessä, ja HETra andoi heidän Philistealaisten käpiin neljäkymmeneksi ajastajaksi.

Duom. 10: 1.

2. Mutta yri mies oli Zoraba Dabin sukuunasta, Manoah nimellä, hänen emändänsä oli hedelmätön, ja ei synnyttänyt.

3. Ja HETran Engeli ilmestyi waimolle, ja sanol hänelle: kato, sinä olet hedelmätön ja et synnyttänyt, mutta sinun pitää süttämän ja synnyttämän pojan.

4. Niin karta nyt sinas, ettes ju wiinaa eli wälewätä juemaa, ja et mitän saastaita syö: 4 Mos. 6: 3.

5. Sillä kato, sinä tulet raskaksi synnyttät pojan: jousa pään päälle pitää yriskän partaweiği tuleman: sillä se lapsi pitää oleman Jumalan Raagattinsa kohdusta: ja hän rupee wapsuttamaan Israelia Philistealaisten kädestä 4 Mos. 6: 5. Duom. 16: 17. 1 Sam. 1: 1.

6. Niin tuli waimo ja ilmoitti se miehellensä, ja sanol: Jumalan waimo tuli minun tygöni, ja hän oli nähtä

niinkuin Jumalan Engeli, saangen
 tuova: ja en minä händä kysy-
 kupa hän oli, eikä hän myöskään
 ansä ilmoittanut minulle.

17. Mutta hän sanoi minulle: kago,
 tulet hebelunällisxi ja synnytät
 n: älä siis nyt juo wiinaa taikka
 wäätä juomaa, älä myöskään syö mi-
 saantaisia: sillä se lapsi pitää ole-
 Jumalan Nazir äitinsä kohdusta
 kuolemaansa asti.

18. Niin rukoili Manoah HERRaa,
 woi: Ah minun HERRani, anna
 Jumalan miehen tulla meidän ty-
 jällen, jongas lähetit, että hän
 apetais, mitä meidän lapselle
 pitää joka syödyvä on.

19. Ja Jumala kuuli Manoahn ää-
 Jumalan Engeli tuli jälleen
 tygö: ja hän istui kedolla, ja
 miehenä Manoah ei ollut hä-
 tämpänsä.

20. Niin hän kiirusti juori ja tietä-
 tekä sen miehensä, ja sanoi hä-
 kago, se mies on minulle ilmest-
 y, jela ennen tuli minun tygöni.

21. Manoah nousi ja seurais emän-
 t, ja tuli miehen tygö, ja sanoi
 e: oletkos se mies joka puhutteli
 min? hän sanoi: olen.

22. Ja Manoah sanoi: koska nyt
 kuu kuin sinä sanonut olet: mingä-
 het lapsen tarwat, ja häuen työnsä
 oleman?

23. HERRan Engeli sanoi Ma-
 ne: waimon pitää karttaman isi-
 kaisista uisista kuin minä hänelle
 olen.

24. Ei hänen pidä syömän siitä
 minapuusta tullut on: ja ei hä-
 pida wiinaa taikka wälewätä juo-
 puman: eikä mitään saantaisia syö-
 kaitti kuin minä hänelle käskin,
 hänen pitämän.

25. Manoah sanoi HERRan Enge-
 lälle: jäs sinus meidä täsä pida-
 me walmistamme sinun etees
 Duom. 6: 18, 19.

26. Mutta HERRan Engeli wastais
 e: etäs minun vielä pidiisit,
 jongas söiji sinun leirwästä:
 jäs tahdot uhrata polttouhria,

niin uhra se HERRalle: sillä ei Manoah
 tiennyt sitä HERRan Engelixi.

17. Ja Manoah sanoi HERRan
 Engellille: mitä sinun nimes on, että
 me sinua yllistäsimme, koska se tapah-
 tuu, kuin sinä sanonut olet?

18. HERRan Engeli sanoi hänelle:
 nixis kysyt minun nimeäni, joka
 ihmellinen on? Es. 9: 6.

19. Niin otti Manoah wöhlän ja
 ruokanhrin, ja uhras sen kallion päällä
 HERRalle, ja hän teki ihmisen: mutta
 Manoah emändinensä kagelit päällä.

20. Ja tapahtui, koska liekki nousi
 Altarilda taiwaseen päin, meni HERR-
 ran Engeli myöskään ylös Altarin lieki-
 sä: koska Manoah emändinensä sen näki,
 langeisit he kastroillensa maahan.

21. Ja ei HERRan Engeli enämbi
 näkynyt Manoahlle ja hänen emän-
 nällensä. Niin ymmärxi Manoah sen
 HERRan Engelixi.

22. Ja Manoah sanoi emännällensä:
 Totisesti me kuolemme, että me näim-
 me Jumalan. 2 Mos. 33: 20.
 5 Mos. 5: 26. Duom. 6: 22.

23. Mutta hänen emändänsä was-
 tais händä: jos HERRa olis tahtenut
 meidän tappa, niin ei hän olisi
 ottanut polttouhria ja ruokanhria was-
 tan meidän lädejtämme, eikä myöskään
 olisi osottanut meille kaittia näitä: eikä
 myöskään andanut meidän näitä kuulla,
 niinkuin tapahtunut on.

24. Ja waimo synnytti pojan, ja
 kuzui hänen Simson: ja lapsi kaswoi,
 ja HERRa sinuais händä.

25. Ja HERRan hengi rupeis wai-
 kuttamaan hänesä Danin leirissä, Zoran
 ja Esthaolin välillä. Duom. 18: 11.

14. Luvu.

Simsonin kimalaispesä, häät, tapaus.

Ja Simson meni alas Ehimnathiin:
 ja hän näki yhden waimon Ehim-
 nathisa, Philistealaisten tytärten seasa.

2. Ja koska hän tuli sieldä, sanoi
 hän Isällensä ja äitillensä: minä näsin
 yhden waimon Ehimnathisa Philista-
 laisten tyttäristä: ottakat se nyt mi-
 nulle emännäxi.

3. Ja hänen Jfänsä ja äitinsä sanoit hänelle: eikö yhtän vaimoa ole sinun welseis tytärten seasa, ja kaikesa minun Kansasani, ettäs menet otta-
maan sinulles emändää Philiistealaisista, jotka owat ymbärileikkamattomat? Ja Simson janoi Jfällensä: salli minulle tämä, sillä hän kelpaa minun silmilleni.
2 Kos. 34: 16. 5 Kos. 7: 3.

4. Mutta hänen Jfänsä ja äitinsä ei tiennet sitä olewan GERalda: sillä hän egei tilaa Philiistealaisia vastaan: ja Philiistealaiset hallitsit silloin Israelia.

5. Niin Simson meni Jfänsä ja äitinsä kansa alas Thimnathiin: ja he tulit Thimnathin wiinamakein tygö, ja kazo, nuori jalopeura tuli kiljuin händä vastaan.

6. Ja GERan hengi tuli woi-
malliseri hänesä, ja hän rewäisi sen kappaleiri, niinkuin hän olis wohlan rewäisnyt, ja ei ollut mitän hänen kädessänsä: ja ei hän sanonut Jfällensä eikä äitillensä mitä hän tehnyt oli.
1 Sam. 17: 35.

7. Koska hän sinne alas tuli, puhui hän waimolle: ja hän kelpais Simsonille.

8. Ja muutamitten päiwäin perästä tuli hän jälleen ottamaan händä, ja poikkeis tiellä kazonaan Jalopeuran raatoa: ja kazo, kimalaispesä oli Jalopeuran raadoja, ja hunajata.

9. Ja hän otti sen käteensä, tiellä käydesänsä syödyänsä: meni Jfänsä ja äitinsä tygö, ja andoi heidän myös siitä syöda: Mutta ei hän ilmoittanut sitä hunajata ottanensa Jalopeuran raadoista.

10. Ja koska hänen Jfänsä tuli alas waimon tygö, walmisiti Simson siellä häät: niinkuin nuoren wäen tapa oli.

11. Ja koska he näit hänen; sanoit he hänelle kolmekymmendä kansollista, hänen tykönsä olemaan.

12. Mutta Simson sanoi heille: minä panen teidän eteenne tapauksen: jos te sen minulle seikemänä hääpäiwänä oikein selitätte ja arwaatte, niin minä annan teille kolmekymmendä paitaa, ja kolmekymmendä juhlaaattetta.

13. Mutta jollet te taida sitä littää minulle; niin teidän pitää annan minulle kolmekymmendä paitaa ja kolmekymmendä juhlaaattetta. He sanoit hänelle: annas meidän teidän tapauksen.

14. Ja hän sanoi heille: en läri syömäristä, ja makeus wästä. Ja ei he tainnet kolmena wänä sitä tapauksia selittää.

15. Ja seikemändenä päiwänä huit he Simsonin emännälle: kantele miestäs ilmoittamaan meille tapauksia, taikka me poltammok ja sinun Jfäs huonen tulella. Tähdengö me olemme tänne tulle että hän meidän hywydemme omak elikkä ei?

16. Niin Simsonin emändä hänen edesänsä, ja sausi: sinä minulle wihainen, ja et minua wäsinä panit edes minun Kansani la tapauksen, ja et minulle sitä sanon. Hän sanoi hänelle: kazo, minun Jleni ja äitilleni en minä sitä antanut, pidäiskö minun sen sinulle noman?

17. Ja hän itki hänen edes kaikki ne seikemän hääpäiwää, ja seikemändenä päiwänä ilmoitti hän hänelle: sillä hän suuresti waadeti hä. Ja hän sanoi sitte Kansansa la sen tapauksen.

18. Mutta seikemändenä päiwä ennen kuin Duringo lassti, sanoit Dpungin miehet hänelle: mikä on kazo jata makiambi, ja mikä Jalopeur wäkwämbi? Hän sanoi heille: jos te olisit Eydänet minun wassani, et te olisit saanet tietä minun tapaukseni.

19. Ja GERan hengi tuli woi-
malliseri hänesä, ja hän meni GERalda ja löi siellä kolmekymmendä miehen joiden waattet hän otti, ja antoi heille juhlaaattet, jotka tapauksen littänet olit. Ja hän kowin juhlaa wihasanfa, ja meni ylös Jfänsä kusefen.

20. Mutta Simsonin emändä kantele hänelle hänen kausollisistaansa, ja hän antoi hänelle kumpaninsa.

15. Luv.

emänä, ketut, kiinni-ottaminen, aasin leikaluu.

capastui muutamain päivain pe-
hää, koska niuin elonaika lähe-
mli Simson oppimaan emända-
ja toi hänelle wohlan: ja hän
: miinä menen emändäni tygö
uhuoneeseen; ja hänen emändänjä
si sallinut hänen sinne mennä;
Mutta sanoit: minä luulin to-
suun kokonansa wihahtunen hä-
ällensä, ja annoin hänen sinun
lles. Mutta hänellä on toinen
si sifar, launembi muotoansa
on, olkon se nyt sinulla tämän

Simson sanoit heille: nyt on
kollia syv Philistealaisia vastaan:
heille wahingota.

Ja Simson meni ja otti kolme
kattua kiinni, ja otti kekälet, ja
hänmät yhteen, ja sidosi aina
kälän keskelle kahden hädän
le:

Ja sytytti tulen kekäliin, ja
ne Philistealaisten eloon: ja ne
heidän kyläänsä ja kuhilaansa,
myös winaapuit ja öljypuut.

Niin sanoit Philistealaiset: kuka
hän tehnyt? Niin sanottin:
on Ahimithiläisen wäwö, että
otti hänelä emännän pois, ja
sen hänen yrtävällensä. Niin
alaiset menit ylös ja poltti sekä
että hänen Isänsä.

Mutta Simson sanoit heille: ja
te tämän teitte, kuitengin minä
kostan, ja sitte lakkan.

Ja hän löi heitä saugen kowasti
kautohin että kupeisiin: ja meni
asumaan Ethamin mäen

Niin Philistealaiset menit ylös,
hänensä Judan maalle, ja le-
kälensä Lehiin.

Ja Judan miehet sanoit: mixi
me olemme tänne tulleet
Simsonia, ja tekemään hä-
hän meille teki.

11. Niin meni kolme tuhatta miestä
Judaasta Ethamin mäen rotkoon, ja
sanoit Simsonille: etkös tiedä Phi-
listealaisten halligewan meitä? Kuinga
sinä olet tämän tehnyt meitä vastaan?
Ja hän sanoit heille: niinkuin he teit
minulle, niin minä tein heille.

12. Ja he sanoit hänelle: me olem-
ma tullet sinua sitomaan ja andamaan
Philistealaisten käsiin. Simson sanoit
heille: wannoikat sit minulle, ettet te
karka minun päälleni.

13. Ja he sanoit hänelle: en me
karka sinun päälles, mutta ainoasta
jidomme sinun tukewasti ja annamme
sinun heidän käsiinsä: ja en me sinua
kuolliaxi lyö. Ja he sidosi hänen kah-
della uudella nuoralla, ja weit hänen
kukkulalda pois.

14. Ja koska hän tuli Lehiin, ila-
kotiit Philistealaiset händä vastaan;
mutta GERan hengi tuli woimalli-
sexi häneä: Ja nuorat hänen käsi-
warsijansa tulit niinkuin poltettu lan-
ga, ja niin raukeisit sitet hänen kä-
siänsä.

15. Ja hän löysi tuoreen aasin leu-
kaluun: ja hän ojensi kätensä, otti sen
ja löi sillä tuhannen miestä.

16. Ja Simson sanoit: kago, siinä
he kooa makawat, yhdellä leukaluulla
löin minä tuhannen miestä.

17. Ja koska hän sen sanonut oli,
heitti hän leukaluun kädensä pois,
ja kugui sen paikan Ramath Lehi.

18. Ja koska hän kowin janois,
huusi hän GERan tygö, ja sanoit:
sinä annoit tämän suuren terweyden
sinun palvelias käden kautta: ja nyt
minä janoon kuolen, ja langen ymbä-
rileikkamattomain käsiin.

1 Sam. 17: 26, 36. 2 Sam. 1: 20.

19. Niin Jumala awais syömä-
hamban leikaluusta, ja siitä wuosi
wesi, ja kuin hän oli juonut, sai hän
hengensä takaa ja wirtois: sentähden
kugutan myös se paiklla vielä tähän
päivään asti huntajan lähteri, kuin
oli leikaluusa.

20. Ja hän duomiti Israelia Phi-
listealaisten aikana, kaxikymmeniä ajasi-
aikkaa.

16. Luku.

Gasan portit. Delilan kavaluus. Simsonin biissuortut, oriisuus, kuolema.

Ja Simson meni Gasaan: ja hän näki siellä yhden porton, ja meni hänen työnsä.

2. Ja se sanottin Gasitaille, että Simson oli sinne tullut, niin he kohahtivat häneen, ja väjyivät händä koko ylösen kaupungin portista: ja olit hiljaisena kaiken ylösen, ja sanoit: aamulla päähvän tullessa me tapamme hänen.

3. Waan Simson makais puoliyöhdön asti, ja nousi puoliyöhtiä, ja tarttui kaupungin portin oviin, ja molempiin pihitpieliin, ja nousi ne telkein kansa, pani olallensa, ja landoi mäen kulkulalle joka on Debronin edessä.

4. Sitte rupeis hän jälleen rakastamaan yhtä waimoa Sorekin ojan tykönä; jona nimi oli Delila.

5. Ja hänen työnsä tulit Philistealaisten päämiehet, jotka sanoit hänelle: wiettele händä sanoilla, että sinä saisit tietä, misä hänen suuri wäkevydensä on, ja kuinga me hänen woittaisimme, että me saisimme hänen sitoa ja waimata: ja me jokainen annamme sinulle tuhannen ja sata hoplapienningitä.

6. Delila sanoi Simsonille: sanos minulle, misä sinun suuri wäkevydes on, ja millä sinä sidotaisin ja waiwataisin.

7. Simson sanoi hänelle: jos joku sitoo minuu seisemällä wäherjäisellä köydellä, jotka ei vielä ole kuivunet; niin minä tulen heikoksi, ja olen niinkuin muutkin ihmiset.

8. Silloin woi Philistealaisten päämiehet hänelle seiseman wäherjäistä köyttä, jotka ei vielä ollet kuivunet: ja hän jatoi hänen niillä.

9. Ja he wartioigit händä salaisesti kammiossa: ja hän sanoi hänelle: Philistealaiset sinun päälles Simson: Niin hän katkaiji köydet, niinkuin rohtiminen langa katkaijasta, joka liekiä poltettu on. Ja ei saatu tietä misä hänen wäkevydensä oli.

10. Taas sanoi Delila Simsonille: kago, sinä wiettelit minua ja wäärin

puhuit minun edessäni: sano sinä minulle, millä sinä sidotaisin.

11. Ja hän sanoi hänelle: jos nä sidotaisin uupilla uorilla, jos vielä ole mitään tehty; niin minä liisin heikoksi niinkuin muutkin ihmiset.

12. Niin Delila otti uudet matot ja sidoi hänen niillä, sanoden Philistealaiset sinun päälles Simson. Ja he wartioigit händä salaisesti kammiossa: Ja hän katkaiji ne kaimatansa niinkuin langan.

13. Taas Delila sanoi Simsonille: sinä wiettelit vielä nyt minua ja puhuit minun edessäni: ilmoita minulle, millä sinä sidotaisin. Wäherjäisellä händä: jos sinä palmitkoiget minun suortua hiuksia minun päähän yhteen päärishmaan.

14. Ja koska hän oli kiinnittänyt ne nauhaan; sausi hän hänelle Philistealaiset sinun päälles Simson. Hän heräis unestaan ja weti ulos mikkonaulan ja päärishman.

15. Hän sanoi hänelle jälleensä: kago sinä sanot rakastaras minua, ja sinun sydämes ei ole minun kansa kolmaisti sinä jo wääräyttelit minun edessäni, ja et ilmoittanut minulle, sinun suuri wäkevydes on.

16. Koska hän päivä päiwäldä wiettelit händä sanoillansa, ja waiwataisi händä, että hänen sielunsa wäsyneenä asti:

17. Ilmoitti hän hänelle kakkos kammionsa, sanoden hänelle: minun häntä ei ole itänä partawetki mattoilla minä olen Jumalan Nagelemaasta äitini koldusta. Jos hirret tulla minun päästäni, niin minun wäkevydeni menee minusta pois, ja minä heikoksi niinkuin kaikki muutkin ihmiset.

Daom. 13: 5.

18. Koska Delila näki, että hän ilmoitti hänelle kaiken sydämensä, hetti hän ja kugui Philistealaisten päämiehet, sanoden: tulkaa vielä erään kammioon: Ja Philistealaisten päämiehet tulivat hänen työnsä, ja woi rahaa kassasta.

19. Niin hän andoi hänen maton polweinsa päällä, kugui yhden josta

rmän hiusnuortua hänen päästän-
rupes händä vaatimaan, ja hänen
pää meni hänestä pois.

Ja hän sanoi: Philistealaiset
pääles Simson. Koska hän u-
ja heräis, ajatteli hän igellensä:
meneu ulos niinkuin usein en-
ja ja kirvotan iheni: ja ei hän
HERRAN menuen hänen tykö-
pois.

Waan Philistealaiset otit hä-
silmi, ja puhkaijit hänen silmän-
weit hänen alas Gazaan, ja si-
änen karilla wastikahleilla, jau-
fangihuonefa.

Ja hänen hiuxensa rupeisit taas
maan, sittekuin hän paljazi ajeltin.
Koska Philistealaisten päämie-
mmunit suurta uhria tekemään
ensa Dagonille, ja iloigemaan;
meidän Jumalamme on an-
meille meidän wihollisemme Sim-
meidän käsiimme.

Niin myös koska kansa näki
kittit he Jumalataansa, sanden:
Jumalamme on andanut meille
wihollisemme meidän käsiimme,
meidän maakundamme häwitti, ja
monda meistä tappoi.

Koska he juuri sydämeistän-
sanoit he: kujukat Simson
maan meidän etemme: Ja he
Simsonin fangihuonefa, ja hän
meidän edestänfä: ja he asetit hä-
maritten wälille.

Mutta Simson puhui palwe-
fa, joka händä lädesänfä talutti:
minun tarttua pilareihin, joiden-
lle huone on wahwistettu, noja-
sihin.

Ja huone oli täynnä miehiä ja
he; ja Philistealaisten päämiehet
kitti sinä: ja oli myös katon
Mi kolme tuhatta miestä ja
jotka kagelit Simsonin soit-

Waan Simson huusi HERRAN
nimen: HERRA, HERRA, miuista
kalleni, ja wahwista minua
huonefa tällä baaralla: että
minun silmäni tähden
terran Philistealaifille.

1. Sam. 11: 32.

29. Ja Simson tarttui kahteen kes-
kimmäiseen pilariin, joidenga päälle
huone oli wahwistettu, ja nojais nii-
den päälle: otti yhden oikiaan ja toi-
sen wasembaan käteensä.

30. Ja Simson sanoi: minun sielu-
ni kuolkon Philistealaisten kansa. Ja
hän nojais wahwasti niiden päälle: ja
huone langeis päämieisten ja kaiken
kansan päälle kuin siinä oli: että
kuolleita kuin hän tappoi kuollesansa,
oli enämbi kuin niitä, kuin hän eläi-
sänfä tappoi.

31. Niin tulit hänen weljensä alas,
ja kaikki hänen Isänfä huone, otti hä-
nen ja menit ylös, ja hautaijit hänen
Zeran ja Esbaclin wälille, Isänfä
Mancahn hautaan. Ja hän duomigi
Israelia karikermendä ajastakaa.

Duom. 15: 20.

17. Lufu.

Michan epäjumaluus.

Ja hyi mies oli Ephraimin wuorel-
da, nimeldä Michan.

2. Hän sanoi äitillensä: ne tuhau-
nen ja sata hoptapenningitä, jotta si-
mulda otettin, joidenga tähden sinä ki-
roisit ja puhuit minun korwaini kuul-
den: kago, ne orat minun tykönäni,
minä ne otin. Silloin sanoi hänen
äitinsä: sinattu olet sinä minun poi-
kani, HERRalle.

3. Niin andoi hän äitillensä ne tu-
hannen ja sata hoptapenningitä jälleen.
Ja hänen äitinsä sanoi: minä pyhitin
kokenansa sen rahan HERRalle minun
lädesjäni, poikani edestä, tehdä kaiwet-
tua ja walettua kinvaa: ja nyt annan
minä sinulle sen jälleensä.

4. Mutta hän andoi sen rahan äi-
tillensä jälleen. Ja hänen äitinsä otti
kari sataa hoptapenningitä, ja andoi ne
hopiasepälle; hän teki kaiwectun ja wale-
ttun kivan, joka sitte oli Michan huonefa.

5. Ja Michalla oli Jumalan huo-
ne: ja hän teki päälliswaatten ja epä-
jumalitten kinvat, ja täytti yhden hä-
nen poikansa läden, ja hän oli hänen
Pappinsa.

2 Mos. 28: 41.

6. Silloin ei ollut kuningasfa Is-
raelisa: ja igelukin teki niinkuin heille
näkyi hywäri. Duom. 18: 1. Lufu 21: 25.

7. Mutta hyi nourukainen oli Judan Bethlehemistä, Judan sukukunnasta: ja se oli Lewita, joka oli siellä muunkalainen. Duom. 18: 30, 31.

8. Hän meni Bethlemistä Judan kaupungista waeldamaan kunga hän joutuis. Ja koska hän tuli Ephraimin wuorelle Michan huonen tygö, waeldain:

9. Kysyi Micha häneldä: kusta tulit? Lewita wastais: minä olen Lewita Bethlehemistä Judan maalda, ja waeldan kunga minä parhain taidan.

10. Micha sanoi hänelle: ole minun tykönäni, sinun pitä oleman minun Isfäni ja Pappini: ja minä annan sinulle wuosi wuodelda kymmenen hopyapennin-gitä, ja määrätty waattet, ja sinun elaturees: ja Lewita meni hänen lausansa.

11. Ja Lewita rupeis olemaan sen miehen tykönä: ja hän piti sen nuorukaisen niinkuin yhden pojistaansa.

12. Ja Micha täytti Lewitan kädän; että hän oli hänen Pappinsa: ja hän asui Michan huonesä.

13. Ja Micha sanoi: nyt minä tiedän HERRAN minulleni hywää tekevän; että minulla on Lewita Pappina.

18. Luv.

Danin lapset wakoivat maan, ja wiewät Michan pyhydet Saireen.

Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelisa: ja silloin Danin sukukunda epei hänellensä perindötä asuayensa; sillä siihen päiwään asti ei ollut yhtä perindöarppaa hänelle langennut Israelin sukukundain seasa.

Duom. 1: 34. luku 17: 6. Jos. 19: 40.

2. Ja Danin lapset lähetti sukukunnastansa ja ääristänsä wiisi urholista sotamiestä Zorasta ja Esthaolista, wakoimaan maata ja tutkistelemaan sitä: ja sanoit heille: menkät ja wakoikat maata. Ja he tulit Ephraimin wuorelle Michan huonen tygö, ja pydyit sinne. Jos. 19: 41.

3. Ja kuin he olit Michan perhen tykönä, tunnuit he sen nuoren miehen Lewitan äänen: ja he menit hänen tygönsä, ja sanoit hänelle: kuka sinun on

tänne tuonut? mitäs täällä teit mitä sinun on täällä?

4. Hän wastais heitä: niin ja on Micha minulle tehnyt: ja he palkannut minun Pappinsa.

5. He sanoit hänelle: kysy Sairalda; että me saimmme tietä, jos dän tiemme jota me waellamme meille onnellinen.

6. Pappi wastais heitä: menkä hasa, teidän tiemme on HERRAN jota te waellatte.

7. Niin menit ne wiisi miestä kaanta ja tulit Saireen, ja näit sen joka siellä oli, asuwan suru Zionaalaisen tarvan jälkeen, lajeisti ja surutoinna: Ja ei yrillän joka heitä waiwais sillä maalla myös heillä ollut yhtäkän Israhelin ja olit kaukana Zionaalaisista, heillä ollut mitäkän yhdengän kansa tekemistä.

8. Ja he tulit weljeinsä tygöraan ja Esthaoliin. Ja heidän wasta sanoit heille: kuinga teidän tiemme on?

9. He sanoit: noikat, päylänim löös heidän tygönsä: sillä me oim lagellet maan, ja lako, se on sa hywä: sentähden rietkät teitämme älkät olko hitat menemään ja maan maata.

10. Koska te tuletta, niin te dätte suruttoman Kansan, ja maan igestänsä lawia: sillä Jumala on danut sen teidän läsiimme: sen puolesta josta ei mitän puutu, kuin maan puolella on.

11. Niin menit Danin sukukunta Zorasta ja Esthaolista, kumsi miehistä, hywän warustettuna sotaaseen.

12. Ja menit sinne ylös, ja siellä heitänsä Judan Kiriath-Jearimilla: kurgutan se paikka Danin leiriyti, ja päiwään asti: lako, se on Kiriath-Jearimin tafana. Duom. 13:

13. Ja siellä menit he Ephraimin wuorelle, ja tulit Michan huonen tygö.

14. Niin puhuit ne wiisi miestä ja lärit Saireen maata wakoimaan, ja sanoit weljillensä: ettekö te tiedä, että näisä huoneisa on pääliswaaite,

24. Kuivat ja epäjumalat? nyt aja-
lat mitä te teette.

25. Ja he poikkeisit sinne, ja tulit
nuoren miehen Levitan huoneeseen,
oli Michan huonesi; ja tervehdit
yhtäväälläisesti.

Mutta ne kuusi sataa miestä
olivat varustettuna, jotka olit Da-
vidin, seisoi portin edessä.

Ja ne viisi miestä, jotka olit
vakoimaan maata, menit ylös
sinne sisälle, ja otit kuivan
päällisraatten, Pyyhyden ja epäjuma-
laa. Pappi seisoi portin edessä, nii-
den sadan sotaaseilla varustet-
tuna.

Kuin ne olit tulleet Michan huo-
neeseen, ja otit kuivan, päällisraatten,
pyyhyden ja epäjumalat, sanoit Pappi
niitä te teette?

He vastasit händä: ole wait,
me suus kiimi, ja tule meidän
huoneeseen, ja ole meidän Isämme ja
Isänne: Dngo se parempi, että
Pappi yhden miehen huonesi, kuin
kymmenä Israelissa?

Ja Pappin mieli oli hyvä, ja
hän päällisraatten, Pyyhyden ja
epäjumalat ja meni Kansan keskelle.

Ja kuin he käänsit itsensä ja
matkaansa; asetit he pienet lap-
set lastan, ja kaikkein kallimmat
kallit olit, menemään edellänsä.

Koska he olit taamma joutuneet
huoneesta; kokounnuit ne mie-
het, ja niissä huoneissa olit, kuin olit
huoneen tyhjänä, ja ajoit Da-
vidin talaa.

Ja huusit Danin lapsille: ja he
vastasivat, ja sanoit Michalle:
Mun on, että näin huudat?
Dan vastasi: te oletta ottanet
minun jumalani, jotka minä tehnyt
olen, ja Pappin, ja mennet matkaanne:

mitä minulla nyt enämpi on? Ja
sanoitte vielä sitte minulle: mikä
on?

25. Mutta Danin lapset sanoit hä-
nen: älä anna sinun äändäs kuulua
meidän tyhjänämme; ettei vihaiset mie-
het langeisit teidän päällemme, ja sinä
vähäntä sinun sielus, ja sinun huones-
si.

26. Niin Danin lapset menit mat-
kaansa: Ja kuin Michä näki heidän
häändänsä väkewämmäxi, käänsi hän
itsensä, ja palais huoneeseensa.

27. Mutta he otit sen kuin Michä
tehnyt oli, ja Pappin kuin hänellä oli,
ja tulit Baizeen, levollisen ja surutto-
man Kansan päälle, ja löit heitä mie-
hen terällä, ja poltiti Kaupungin.

Jof. 19: 47.

28. Ja ei yrikän ollut, joka heitä
autti, sillä he olit kaukana Sidonista,
ja ei ollut heillä kenengän kansa teke-
mistä: Ja he olit siinä laajossa joka
on Bethlehobin tyhjänä: niin rakensit
he Kaupungin, ja asuit siinä;

29. Ja kutsuit Kaupungin nimen
Dan, Isänsä Danin nimellä, joka
Israelista oli ennen syndynyt, waikka
se Kaupungi kutsuttiin muinais lais.

30. Ja Danin lapset panit heillen-
sä sen kuivan ylös, ja Jonathan Ger-
sonin poika Manassen pojan, ja hänen
poikansa olit Pappit Danitain sukukun-
nassa, siihenasti että he wietin fangina
maalda pois.

Duum. 17: 10.

1 Kun. 12: 28, 30. 2 Kun. 17: 23.

31. Ja panit heidän keskellensä Mi-
chan kuivan, jonga hän tehnyt oli: niin-
kauvan kuin Jumalan huone oli Silosa.

19. S u l u.

Levitan jalkawaimo. Sibeonin huorus.

Siihen aikaan ei ollut Kuningasta
Israelissa, ja yri Levita oli mat-
kalainen Ephraimin nuoren reunalla,
ja otti hänellensä yhden jalkawaimon
emännärensä Judan Bethlehemistä.

Duum. 18: 1.

2. Ja kuin hänen jalkawaimonsa
teki huorin hänen tyhjänänsä, suoyt
hän hänen tyhjänänsä Isänsä majaan,
Judan Bethlehemiin; ja oli siellä nel-
jä kuukautta.

3. Ja hänen miehensä matkusti hä-
nen peräänsä, puhuttelemaan händä
yhtäväälläisesti, ja palauttamaan tygön-
sä. Ja hänellä oli yri paluelia ja ka-
xi aasia hänen myötänsä. Ja hän wei
hän Isänsä huoneeseen. Ja kuin wai-
mon Isä näki hänen, tuli hän iloisxi
ja meni händä vastaan.

4. Ja hänen appensa, waimon Isä,

pidätti hänen; että hän viivoyi hänen tykönsä kolme päivää: he söit ja joit, ja olit siinä yötä.

5. Neljäntenä päivänä olit he warhain ylhällä, ja hän nousi ja tahdoi matkaan lähtä: niin sanoi waimon Isä wäryllensä: wahwista sinun sydämes leiwän palalla, ja mengät sitte.

6. Ja he istuit, söit ja joit toinen toisensa kansa. Niin sanoi waimon Isä hänelle: ole tässä yötä, ja iloita sinun sydämes.

7. Mutta hän nousi waeldamaan. Waan hänen appensa waadei händä, että hän oli siinä sen yön.

8. Wiidendenä päivänä oli hän aamulla warhain ylhällä waeldamaan: ja waimon Isä sanoi: wiivota sydämes: ja hän viivoytti hänen siihenasti että päivä kului, ja he söit toinen toisensa kansa.

9. Ja mies nousi lähtemään matkaan jalkawaimonsa ja palveliansa kansa: mutta hänen appensa, waimon Isä, sanoi hänelle: kago, päivä on kulunut ja ehto on käyssi, olkat tässä yötä, kago, tässä on sinulla oidaiva vielä nyt tämä päivä, ole tässä yö, että sydämes tulis iloiseri, nospat aamulla warhain matkallenne, ja matkustat matkoillemme.

10. Mutta ei mies ollut yötä, waan nousi ja meni matkaansa, ja lähestyi Zebusta, se on Jerusalem: ja kari hänen aasiansa kannattaden kuormaa, ja hänen jalkawaimonsa hänen kansansa.

11. Kuin he tulit Zebureen asti, oli päivä paljo kulunut, ja palvelia sanoi Isännällensä: poikettamme Zebusealais-ten Kaupungin, ja olkamme yötä siinä.

12. Mutta hänen Isändänsä sanoi hänelle: en minä mene ontoon Kaupungin, jotta ei ole Israelin lappista; waan käykämme edespäin Gibeaan asti.

13. Ja sanoi palveliassensa: käy wahvasti, että me jobenguum paikkaan tulisimme, yötä pitämään Gibeaan taikka Ramaahu.

14. Ja he menit ja waeljit, ja Auringo joudui heidän korwin alas läsnä Gibeata, joka on Ben-Saminisa.

15. Ja he menit Gibeaan oler: ... yötä. Kuin hän sinne tuli, si. hän

Kaupungin kufalle; sillä ei siinä yrikän joka heidän otti yöri huone-

16. Ja kago, yri wanha mies pellooda ehtona tdiistänsä, joka ike oli Ephraimin wuorelda, ja Gibeasa munkalainen. Mutta sen kansa olit Seminin lapset.

17. Ja kuin hän nojti silmänsä ki hän sen ondon miehien Kaupungin kufalla; ja sanoi wanha mies heid kufungin siinä tahdot? ja kusta siinä

18. Van vastais händä, san me olemme tullet Judan Bethlehtä, ja menemme Ephraimin wuorelle, joita minä olen kotois waeljin Judan Bethlehemiin, wa minä meuen GEBRAN huonefen ei yrikän minua huonefen torjoo

19. Meillä on olkia ja heinää dan aaseillemme, ja letpää ja wäminulleni, ja sinun piikalles, ja wäsielle kuin sinun palvelias kansain ei meillä mitän puintu.

20. Wanha mies sanoi: Kaugon sinulle, kaikkia mitä siinä on minulla; ainoasta älä ole tässä jalla yötä.

21. Ja hän wei hänen huonefen ja andoi aasein heiniä: ja he pest kansa, söit ja joit.

22. Ja kuin he rupejit syödä ilosyemaan, ja kago, Kaupungista ilkiät miehet, ja piiritit huonefen lbit owen päälle; ja sanoit sille halle miehelle perhen Isännälle: se mies tänne ulos joka sinun huonefen on tullut, että me hänen tulinne.

1 Mos. 19: 4, 5. 5 Mos. 12: 2 Sam. 16: 11. Of. 9: 9. Luku 10: 1

23. Mutta perhen Isändä heidän tykönsä, ja sanoi heille: ei hyvät welsjeni, älkät tehk tätä haatekoa; että tämä mies on tu minun huonefeni, älkät tehk suurta tyhmyttä.

24. Kago, minulla on tytär, vielä neity on, ja tällä on yri waimo, nämät minä tuon teille, wataxenne heitä, ja tehdayenne mitä te tahdotte; mutta tätä wästan älkät ofettako niin kansa pahaatekoa.

1 Mos. 19: 2

25.

25. Mutta miehet ei tahtonet händä kulla: Niin otti mies jalkawaimonsa, ja talutti hänen ulos heidän kassasta, josta he tunsi, ja käytti kassaa häpiällisesti hänen kansansa kaikkien aina huomeniseen asti: Ja näin koittaisa pääsivät he hänen meidän.

26. Silloin tuli waimo wäähä enen Auringon nousemata, sen huoneen eteen, josta hänen isändänsä malangeis maahan ja makais siinä maan päiwään asti.

27. Koska hänen isändänsä huomeni nousi, awais hän huoneen ovi, ja meni ulos mielestänsä matkalle ja lago, häneis jalkawaimonsa onnemut maahan oven jeteen, ja lähtensä oli kynnnyrellä.

28. Ja hän sanoi hänelle: nouse ja tule: mutta ei hän mitän wastausta; niin otti hän hänen aajinsa walmuisti itsensä ja matkusti kossaan.

29. Koska hän kotiansa tuli, otti hän kassasta ja jakoi jalkawaimonsa kahteen osaan: kummeneen kappaleeseen kaikki liian ja luinen, ja lähetti sen niin Israelin maan rajoihin.

30. Ja kaikki kuin sen näit, sanoit kassasta ei ole itänä ennen taikunnet eikä nähty, siitä päiwästä lähtien Israelin lapset tulit Egyptiin kassaan niin tähän päiwään asti. Näin näet nyt igelläänne tästä asiasta wastausta, pitäkät neuwoa, ja puhukat.

20. Lufu.

1. Niin sukukunda woittaa ja wöddän.

2. Ja kaikki Israelin lapset läxit ulos, ja kokoi sit heittänsä joukkoon niin: Yxi mies, Daniista Ber-Sebaan, ja Gileadin maasta; niin YHWH: n tykö Mizpaan. Duom. 11: 11.

3. Ja kaiten Kansan päämiehet, Israelin sukukunnat seisoi sit Kansan seurakunnassa, ueljäsatua miehen wotawätä jalkamiehistä.

4. Ja Ben-Jaminin lapset sät kuulutettiin, ja lapset menneri ylös Mizpaan.

5. Ja Israelin lapset sanoit: sano: kassasta tämä pahateko on tapahtunut.

4. Niin wastaits Lewita, sen tapetun waimon mies, ja sanoi: minä tulun Gibeaan, joka on Ben-Jaminissa, ja miun jalkawaimoni, yöxi.

Of. 10: 9.

5. Ja Gibeaa asuwaiset nousit minua wastaan, ja piiritit miun yöllä huoneesta josta minä olin; ja tahtoit tappa minun, ja häwäijit miun jalkawaimoni, että hän kuoli.

Duom. 19: 22, 1c.

6. Niin minä otin jalkawaimoni, ja jakoin kappaleiksi, ja lähitin ne kaikkiin Israelin maan rajoihin; että he teit häpiällisen ja kauhian työn Israelissa.

7. Kago, te oletta kaikki Israelin lapset tästä, pitäkät neuwoa ja tehkät jotain tähän asiaan.

8. Niin kaikki kansa nousi niinkuin yxi mies, ja sanoit: älkän meistä yxikään menkö majaansa, eikä kengän polkkello huoneensa:

9. Mutta sen me nyt teemme Gibeata wastaan, me heittäme arpaa händä wastaan;

10. Ja otamme kymmenen miestä sadasta, ja sata tuhannesta, ja tuhannet kymmenestä tuhannesta, kaikista Israelin sukukunnista, ottamaan kansalle rawindota; tulemaan ja tekemään Gibealle, joka Ben-Jaminissa on, kaiten sen hulluden jälkeen, kuin he owat tehneet Israelissa.

11. Niin kokoi sit heittänsä kaikki Israelin miehet kaupunkiin, niinkuin yxi mies, ja teit liiton keskenänsä.

12. Ja Israelin sukukunnat lähetit miehiä kaikkein Ben-Jaminin sukukunnain tykö, ja käpit heille sanoa: mikä pahateko tämä on joka teidän seasanne on tapahtunut?

13. Andakat siis nyt ne illiät miehet Gibeasta, meidän tappaxemme ja ottaxemme pahutta Israelista pois. Mutta Ben-Jaminin lapset ei tahtonet kulla heidän welsheinsä Israelin lasten äändä. Of. 9: 9.

14. Waan Ben-Jaminin lapset kokoi sit heittänsä kaupungeista Gibeaan, menemään ulos jottaan Israelin lapsia wastaan.

15. Ja olit sinä päiwänä luetut

Ben-Jaminin lapset Kaupungeista kuusi-
kolmattakymmendä tuhatta miestä, jot-
ka miekkaa wedit ulos; ilman Gibeon
asuwaisia, joita oli seisemän sataa wa-
littua miestä.

16. Ja kaiten sen Kansan seasa oli
seisemän sataa walittua miestä, jotka
olit wasenkätiset: ja taitit kaikki nä-
mät lingolla osata hiuskarwaan, niin
ettei he häirähtänet.

17. Mutta Iisraelin miehiä, ilman
Ben-Jamitaita, oli neljä sataa tuhat-
ta, jotka miekkaa wedit ulos, ja olit
kaikki wahwat sotamiehet.

18. Ja Iisraelin lapset nousit ja
menit Jumalan huoneeseen, ja kysyit
Jumalalda, sanoden: kuka mence mei-
dän edellämme alkamaan sota Ben-
Jaminin lapsia vastaan? HERa sa-
noi: Judan pitää alkaman.

19. Ja Iisraelin lapset nousit aa-
mulla, ja sioitit igensä Gibeon eteen.

20. Iisraelin miehet menit sotaan
Ben-Jaminin kansa: Ja Iisraelin mie-
het sääjit sodan heitä vastaan Gibeasa.

21. Ja Ben-Jaminin lapset läxit
Gibeasta, ja löit sinä päivänä Iisrae-
lista, kari kolmattakymmendä tuhatta
miestä ketoon.

22. Ja Iisraelin Kansan miehet
wahwistit heitänsä, ja walmitit igen-
sä taas sotimaan, siinä paikasa josa
he olit ensimmäisenäkin päivänä walmit.

23. Ja Iisraelin lapset menit ylös
ja itkit HERan edes ehtoseen asti,
ja kysyit HERalda, sanoden: pitäkö
meidän enämbi menemän sotimaan
Ben-Jaminin lasten, meidän weljeim-
me kansa? HERa sanoi: mengät hei-
tä vastaan.

24. Ja koska Iisraelin lapset läwit
edes toisena päivänä, Ben-Jaminin
lapsia vastaan:

25. Niin Ben-Jamitat läxit Gibe-
asta toisena päivänä heitä vastaan: ja
löit wielä nyt kahdeksantolmattakym-
mendä tuhatta miestä Iisraelin lapsista ma-
han; jotka kaikki miekkaa wedit ulos.

26. Silloin menit kaikki Iisraelin
lapset, ja kaikki kansa ylös, ja tulit
Jumalan huoneeseen, itkit ja oleiskelit
siellä HERan edesä: ja paastoiit sen

päiwän, ehtoseen asti: ja ubraisit pol-
toubria ja kiitosuhria HERan edesä.

27. Ja Iisraelin lapset kysyit HER-
ralda; ja Jumalan liiton Arkki oli
hen aikaan siellä.

28. Ja Pinehas Eleazarin po-
Jaronin pojan, seisoi hänen edes-
sillä ajalla, ja sanoi: pitäkö meidän
nämbi menemän sotimaan Ben-Jaminin
lapsia meidän weljeijämme vastaan,
joka pitäkö meidän lakkaman? HER-
a sanoi: mengät sinne, huomena
ammann heidän teidän läsiinne.

Jos. 22: 13, 30. Luku 24: 33.

29. Ja Iisraelin lapset panit wa-
tyret joka taholda Gibeon ympär-
illä.

30. Ja Iisraelin lapset menit
mandena päivänä Ben-Jaminin la-
psia vastaan, ja asetit heitänsä Gibe-
on vastaan, niinkuin he ennengin kari-
taa teit.

31. Niin menit Ben-Jaminin la-
psia vastaan, ja eraunjit Kaupun-
ta, rupeisit lyömään ja haaroittam-
monikahtoja kansasta, niinkuin en-
gin niillä kahdella erällä, kedolla
den tien päällä, joista yri mence
Eliin ja toinen Gibeaan, liki kol-
mattakymmendä miestä Iisraelista.

32. Niin Ben-Jaminin lapset sa-
he ovat lyödyt meidän edesämme
kuin ennengin. Waan Iisraelin la-
psit sahoit: paekamme ja haukutelk-
amme heitä Kaupungeista ulos teiden pä-
ällä.

33. Niin nousit kaikki miehet
Iisraelista, jokainen siastansa, ja as-
heitänsä Baal-Hamariin: ja Iisra-
el wäpöijät nousit siastansa Gabaan luola-
sa.

34. Ja kymmenen tuhatta walit-
tu miestä kaikesta Iisraelista tulit Gibe-
on vastaan: ja sota tuli sangen raska-
a, mutta ei ne tiennet heillensä omitti
mutta lähestyiwän.

35. Ja HERa löi Ben-Jaminin
Iisraelin edeslä; niin että Iisraelin la-
psit sinä päivänä löit wiisikolmattakym-
mendä tuhatta ja sata miestä Ben-
Jaminista; jotka kaikki miekkaa wedit ulos.

36. Mutta koska Ben-Jaminin la-
psit näit heitänsä lyödyxi, annoit
Iisraelin miehet heille sias: sillä he
sawit wäpöityksensä päälle, jotka he
asettanet liki Gibeata.

37. Ja wäpysät kiiruhdit myös igen-
karkasit Gibeaan, menit ja löit
Kaupungin miehen terällä.

38. Ja Iſraelin miehillä oli mää-
rittä aika keſtenänsä wäpysitten kanſa,
heittä miekalla, koſta ſawu nouſi
Kaupungista.

39. Koſta Iſraelin miehet käänsit
käänsä ſotaan: ja BenJaminat rupeſit
käänsä ja haavoittamaan Iſraelia,
kolmekymmendä miestä, niin he
ſait: Toſin he owat lyödyt meilä,
kain endiſefäkin tappeluxefa.

40. Niin rupeis ſawu käymään koh-
ta Kaupungista ylös, ja BenJa-
min palaiſit takaperin, ja kaſo, koko
kaſi käwi ylös tainwas ala.

41. Ja Iſraelin miehet käänsit igen-
BenJaminin miehet hämmäſtyit;
näit, että heille onnettomuus

42. Ja he käänsit igensä Iſraelin
edefä korwen tielle; mutta ſota
ſai heidän: ſitäläkin ne kuin Kau-
pungista olit, ſurmaiſit he ſiellä.

43. Ja ne piiritit BenJaminin, ja
tataa Menuahn aſti, ja tallaiſit
Gibeaan kohdalla, auringon ylöne-
pään.

44. Ja BenJaminilla langeis, kah-
kolmekymmendä tuhatta miestä;
kaiſki olit wahwat ſotamiehet.

45. Niin käänsit he igensä, ja pa-
torpeen päin Rimmonin wuorelle;
ſillä tiellä löit he wiipi tuhatta
miehettä; ja ajoit heitä tataa Gideonin
päin löit heitä kaxi tuhatta miestä.

46. Ja kaiſki kuin ſinä päivänä
BenJaminilla langeiſit, olit wiipi kol-
mekymmendä tuhatta miestä, jotka
ſawedit ulos; ja olit kaiſki wah-
kamiehet.

47. Ainoasta kuusi ſataa miestä kääns-
käänsä, ja pakenit jälſen korpeen
pääin wuorelle, ja jäit Rimmo-
nille neljäxi Kuukaudexi.

20. 21: 13.

48. Ja Iſraelin lapset tulit jälſen-
käänsä laſten tygö, ja löit ne
miehen terällä, ſekä Kan-
ſan miehet, ja kaiſki mitä he löy-
Kaupungit kuin he löyſit,

21. Lufu.

BenJaminin lapset ſaawat emänditä Ja-
biſta ja Siloſta.

1. Ja Iſraelin miehet olit wannonet
Dizpasa, ja ſanonet: ei yriäkän
meiſtä pidi tyttärensä andaman Ben-
Jamitaille emännäxi.

2. Ja Kanſa tuli Jumalan huone-
ſeen, ja oli ſiellä Jumalan edefä ehto-
ſeen aſti: ja he korotit äänenſä ja itkut
katteraſti;

3. Ja ſanoi: O HERRa Iſraelin
Jumala, miſi tämä tapahtui Iſraeli-
ſä; että tänäpänä on yri ſukukunda
wähendynyt?

4. Ja toifena päivänä nouſi Kan-
ſa warahin, ja rakeni ſiihen Altariin;
ja uhraiſit polttouhria ja kiitosuhria.
1. Kon. K. 8: 64.

5. Ja Iſraelin lapset ſanoi: kuka
on kaiſista Iſraelin ſukukunnista, joka
ei tänne ole tullut Kanſan kanſa HERRan
eteen? ſillä ſurri wala oli tehty,
että ſe joka ei tullut HERRan tygö
Dizpaan, hänen piti totifeſi luoleman.

6. Ja Iſraelin lapset kaduit heidän
weljenſä BenJaminin tähden, ja ſa-
noit: tänäpänä on yri ſukukunda Iſ-
raeliſä vähetty.

7. Ja kuinga me käytämmä igem-
me heidän kanſansa, että ne kuin jää-
net owat, ſaiſit emänditä: ſillä me o-
lemme wannonet HERRan kautta, et-
ten me anna heille emänditä meidän
tyttäriſtämme.

8. Ja he ſanoi: kuka on Iſraelin
ſukukunnasta, joka ei ole tänne tullut
HERRan tygö Dizpaan? ja kaſo, ei
ole yriäkän ollut leiriſä Kanſan ſeäſä,
Zabereſta Gileadiſa.

9. Ja Kanſa luettin: ja kaſo, ei
ollut ſiellä yriäkän Zaberen aſuwata
Gileadiſta.

10. Niin he lähetit ſinne Kanſaſta,
kaxitoiſtakymmendä tuhatta ſotamieheſä;
ja kaiſit heitä, ſanoden: mengät ja
lyökät Zaberen aſuwaiſet Gileadiſa
miehen terällä, waimoinenſa ja lapſi-
nenſa.

11. Mutta niin piti teidän tele-
män: kaiſen miehenpuolen, ja kaiſki

waimot kuin miesten kansa ovat maan-
net, pitä teidän tappaman.

⁴ Mos. 31: 17.

12. Ja he löysit Zaberen asuwaissis-
ta Gileadisa neljästataa piikaa kuin
neiget olit, ja ei ollet yhdengän miehen
tykönä maamiet: ne weit he Silon
leiriin, joka on Canaan maasa.

13. Niin koks kansa lähetti mat-
kaan, ja käski saoa Ben-Jaminin lap-
sille, jotta olit Rimmonin kalliolla, ja
kutsuit heitä yhtäväälisesti.

Duom. 20: 47.

14. Niin Ben-Jaminin lapset tulit
sillein jälleen, ja he annoit heille emän-
ditä, niistä kuin he olit jättänet elä-
mään Zaberen waimoista Gileadisa;
ja ei niingän heille tähtynyt.

15. Niin Kansa katui Ben-Jaminin
tähden, että HETra oli lowen tehnyt
Israelin sukukunnisa.

16. Ja Kansan wanhimmat sanoit:
kuinga me teemme, että ne jäänet sai-
sit myöds emänditä? sillä waimowäki
Ben-Jaminisa on hukutettu.

⁴ Mos. 11: 16.

17. Ja sanoit: heidän pitä kuiten-
gin nautigeman perimisensä, kuin jää-
net ovat Ben-Jaminista; ettei yriskän
sukukunda Israelista häwitettäisi.

18. Ja en me taida anda heille
meidän tyttärätämme emännäxi: sillä
Israelin lapset ovat wannonet ja sa-
nonet: kirottu olkon se joka Ben-Ja-
mitaille emännän anda.

19. Ja he sanoit: kage, HETra
jokawuotinen juhlapäivä on Silon
joka on Beth-Elistä pohjaiseen
Nuringon plönemistä vastaan, ja
Elin tielä niin Sichemiin, ja E-
nonista ländeen päin.

20. Ja he käsit Ben-Jaminin
sille, ja sanoit: mengät ja wäki
wiinamäisiä.

21. Ja koska te näette Silon
taret käywän ulos hyppyyin, niin
kat kiiruisti wiinamäisiä, ja ottakot
kainen teillesse Silon tyttäräxiä em-
nän; ja mengät Ben-Jaminin ma-
² Mos. 15: 20. ¹ Sam. 18: 6.

22. Koska heidän Jfänsä taikka
jensä tulewat walittamaan meidän
teenne, niin me sanomme heille:
heille armiati, sillä en me ole
heille emändätä sodalla; mutta
tahtonet heille anda: tämä en te
syyne.

23. Ben-Jaminin lapset teit
ja otit hyppystä heidän lunkusa-
keen waimot ryöwyhdellä: ja menit
ja asuit perimönsänsä, rakensit
pungeita ja asuit niissä.

24. Israelin lapset menit myöds
dä pois silloin, igekutin sukukun-
nisa ja langoudensa tygö: ja menit
igekutin perimisensä.

25. Silloin ei ollut Kuningasta
raelisa; waan jokinainen teki niin
hänelle näkyi oikein olewan.

Duom. 17: 6. Luku 18: 1.

Duomarein Kirjan loppu.

Ruthin Kirja.

1. Lufu.

Elimelechin waelus, pojat, miniat, kuole-
ma. Naemi, Ruthin matkustaminen.

Ja Duomaritten hallitseja oli kallis
aika maalla: ja yxi mies meni
waeldamaan Judan Bethlehemistä Moa-
bitain maalle, hän ja hänen emän-
dänsä ja kaxi hänen poikaansa.

2. Vänen nimensä oli Elimelech,
ja hänen emändänsä nimi Naemi, ja
hänen kahden poikansa nimi, Mahlen
ja Chilion: he olit Ephratilaiset Ju-

dan Bethlehemiistä. Ja koska he ni
Moabitain maalle, pysyit he siel-
li.

3. Ja Elimelech Naemin mies
oli, ja hän jäi jälkeen kahden poika-
kansa.

4. He nait Moabitain waimo-
yhdän nimi oli Orpah, ja sen to-
nimi Ruth: ja asuit siellä liki-
meuen ajastaitkaa.

5. Ja kuolit myöds molemmat
Mahlon että Chilion, ja se waimo
jälkeen kahdesta pojastansa ja miehestä.

6. Ja hän nousi miniöinensä, ja pa-
lais Moabitain maalda: sillä hän oli
tuullut Moabitain maalla ollesansa,
että HERRa oli eginyt kansaansa, ja
andanut heille leipää.

7. Ja hän läxi pois siitä paikasta
kuin hän oli ollut, molempain miniöi-
tensä kanssa: ja koska he matkustit tiellä
palaitarensa Judan maalle:

8. Sanoi Naemi kahdelle miniäl-
tensä: mengät ja palaitkat kukin tei-
dän äiteinne huoneeseen: tehkөн HERR-
a teille laupiuden, niinkuin te olette
minulle kuolluille ja minulle tehnet.

9. HERRa andakon teidän löytä-
neen kummangin hänen miehensä huo-
neta. Ja hän suuta andoi heidän, ja
sanoi äänensä ja itkät;

10. Ja sanoi hänelle: me käymme
kansas, jünun kansas tygö.

11. Mutta Naemi sanoi: palaitkat
minun tyttäreni: miyi te tahdotte mi-
nun kansani käydä? kuinga minä tai-
dan lappia saada minun kohdusani teille
mieheyi? 5 Mos. 25: 5.

12. Palaitkat minun tyttäreni, ja
mengät: sillä minä olen ylöän wanha
miehä ottamaan: ja waikka minä sa-
neisin: se on toivottapa, että minä
erlain tänä yönä igelleni miehen, ja
tyttäreni poikia:

13. Kuinga te odotajitte niinkau-
aan kuin ne suurexi tulijit? ja kuinga
te taidatte wiivoyttää, ettet te ota mies-
tä? ei minun tyttäreni: sillä minä su-
urexi murhetin teidän tähtenne, ja
HERRan käsi on sattunut minun.

14. Niin he korotit äänensä, ja itkät
teielä hartautta: ja Orpah andoi
suuta anoppinsa; waan Ruth rippui
hänestä.

15. Mutta hän sanoi hänelle: katos,
jünun kälös on palainnut omaistenä
tygö, ja jumalittensa tygö: palaja
myös sinä kälös kansa.

16. Ruth wastais: älä minulle sitä
rubi, että minä luovuun sinusta, ja
palajan pois tyvääs: sillä kuhunga sinä
menet, jünne myös minä menen: ja
kusa sinä yödyt, siellä tahdon myös
minä yötä olla: jünun kansas on mi-
nun kansani, ja jünun Jumalas on
minun Jumalani.

17. Kusa sinä kuolet, siellä minä
myös tahden kuella, ja igeni handat-
ta anda. HERRa tehkөн minulle sen
ja sen, jos ei ainoasta kuolema eroita
meitä.

18. Koska hän näki hänen täydellä
miehellä händänsä seurawan; lakkais
hän sitä puhumasta hänen kansansa.

19. Ja he matkustit kahden Beth-
lehemiin asti. Ja koska he tulit Beth-
lehemiin, liikkui koko kaupunki heidän
tähtensä, ja sanoit: ongo tämä Naemi?

20. Mutta hän sanoi heille: älkät
minna kuguko Naemi, waan kugukat
minna Maria: sillä se Raikkwaldias
on minun suuresti surulliseyi tehnyt.

21. Täyhinäisnä minä täädä lärin,
waan HERRa andoi minun tyhjänä
palaita. Miyi te siis kugutte minna
Naemi? sillä HERRa on minun alen-
dant, ja se Raikkwaldias on minna
wauraannt.

22. Ja niin palais Naemi, ja Ruth
Moabitalainen hänen miniänsä pala-
is hänen kansansa Moabitain maalda:
ja he tulit Bethlehemiin ebran leikka-
misen alusa.

2. Lufu.

Ruth poinee tähtäpäitä Boaren pellolla.

Oli myös Naemin miehen lango, ja-
lo woimallinen mies, EliMelechin
suwusta; ja hänen nimensä oli Boas.
Marck. 1: 5.

2. Ja Ruth Moabitalainen sanoi
Naemille: falli minun mennä pellosle
sen peräsä päittä noukkimaan, jonga
edesä minä löydän armen. Sanoi hän
hänelle: mene minun tyttäreni.
3 Mos. 19: 9. Luku 23: 22.

3. Ja hän meni ja pääsi noukki-
maan pellosle elenleikkaitten jälkeen:
ja se peldo jeben hän esaandui, oli
Boaren perindösa, joka eli EliMe-
lechin suwusta.

4. Ja kato, Boas tuli Bethlehe-
mistä ja sanoi elenleikkaille: HERRa
olkon teidän kansanne. Ja he sa-
noit hänelle: HERRa siunatkon sinua.

5. Ja Boas sanoi palveliallensa, e-
lenleikkaitten teettäjälle: kenengä tämä
piika on?

6. Ja Palvelia, elenleikkaitten teet-

täjä, vastais ja sanoi: se on Moabitainen piika, joka tuli Naemin kansa Moabitain maalta.

7. Ja hän sanoi: anna minun noustia ja koota lyhdetten välillä, elonleikkaitten perästä. Ja hän on tullut ja seisonut aamusta niin tähänasti: ja ei ole waan wähan aikaa huonesta ollut.

8. Ja Boas sanoi Ruthille: kuules minua minun tyttäreni, älä mene mitten pellolle poimemaan, älä myös tästä lähde; mutta ole tässä minun piikaini kansa.

9. Kago wisusti kulla kellolla he eloa ottawat, ja seura heitä: minä saan noin palvelioilleni, ettei yriän sinua wahingoise. Ja jos sinä janot, niin mene astiiden tygö, ja juo siitä kuin minun palveliani owat ammundanet.

10. Ja hän langeis kasiwoillensa ja kumarit itsensä maahan, ja sanoi hänelle: mingätähden olen minä löynnyt armon sinun kasiwois edestä, ettäs tunteet minun, joka kuitengin olen muukalainen?

11. Boas vastais, ja sanoi hänelle: minulle ilmoitettiin kaikki mitä tehnyt olet sinun anopilles, sittekuin sinun miehes kuoli; ettäs jätit sinun Isäs ja äitäs, ja Isäs maan, ja matkustit kansan tygö, jota et sinä ennen tundenut.

12. Yherra marakon sinulle sinun tygö, ja sinun palkkas olkon täydellinen Yherraan Israelin Jumalan tykönä; jonga tygö sinä olet tullut, turvamaan hänen siipeinsä ala.

13. Hän sanoi: anna minun löytä armo sinun kasiwois edestä minun Verani; sillä sinä olet lohduuttanut minua, ja olet puhutellut sinun piikaas suloi-sesti; waikka en minä ole niinkuin joku sinun piikoistäs.

14. Boas sanoi jälleen hänelle: kosta ruan aika joutum, niin tule tänne, syö leipää, ja kasta palas etikkaan. Niin hän istui elonleikkaitten wiereen, ja hän annoi hänelle kuivatuita tähläpäitä, hän söi ja rawittin, ja jätti jotakin tähteri.

15. Koska hän nousi poimemaan, läski Boas palvelioitansa, ja sanoi: sallikat hänen poimia lyhdetten keskellä, ja älkät händä häwäiskö.

16. Waristellat myös sitomista ja pimitten hänelle; ja jättäkät siiben, ja hän ne poimis, ja älkän yriän händä nuhdelko.

17. Niin poimi hän kellolla eseen asti: ja hän tappoi ne poimijat ja oli liki yri Epä ohria.

18. Ja hän kandoi ne ja woi kumpungiin, ja osotti anopillensa mitä oli poimenut. Toi myös ne ruan tallet, joista hän oli itsensä rawinnut, andoi hänelle.

19. Silloin sanoi hänen anoppi hänelle: kusas olet poiminut tänäpä ja kusas olet työtä tehnyt? Sitä olkon se kuin sinun tundenut on. Hän ilmoitti anopillensa kenengä nä hän työtä teki, sanoden: se jonga tykönä minä tänäpä nä tein, kuzutan Boas.

20. Naemi sanoi miniällensä: olkon suunnattu Yherraalda; joka ei ollut armotoin, enänmin niitä eläitä kuin kuolluitakan vastan. Ja Naemi sanoi hänelle: tämä mies on meidän lähimmäisemme, ja on meidän riisemme.

21. Ja Ruth Moabitalainen sanoi hän sanoi myös minulle: ole minun palvelioitteni kansa, siibenasti kuin loppewat kaiken minun eloni.

22. Naemi sanoi Ruthille minun tyttäreni, hywä on sinun mennä hänen piikainsa kansa; etteiku olisi sinua wastoin toisen pelon.

23. Ja hän wiitvoi Boaren piikoistyköinä, ja poimi tähläpäitä, siiben kuin ohrat ja nisut leikattin: ja jätellen anoppinsa tygö.

3. Luv.

Ruth panee lewätä Boaren jalkoihin.

Ja Naemi hänen anoppinsa sanoi hänelle: minun tyttäreni, minä tunden saatta sinulle lewon, että sinä hywin käwis.

2. Boas meidän sukumme, ja piikain tykönä sinä olet ollut, ja hän wisaa tänä pönä ohria lumaan.

3. Niin pese itses, ja woitele kaula ja maateta itses, ja mene lumaan.

Minä sinua tunne, siihenasti kuin syöty
ruoka on.

10. Koska hän itsensä lewätä panee,
kuin kago paikka kusa hän makaa:
mene ja nosti waate hänen jal-
kansa päältä, ja pane siihen lewätä:
hän kyllä sinulle sanoo, mitä si-
telemän pitää.

11. Hän sanoi hänelle: kaikki mitä
sanot minulle, teen minä.

12. Hän meni luwaan, ja teki kaikki
hänen anoppinsa hänelle käski.

13. Ja koska Boas oli syönyt ja
tuli hänen sydämensä iloiseksi,
hän lewätä yhden kuhilan taa: Ja
tuli salaisesti, ja nosti waatten
jalkainsa päältä, ja pani siihen

14. Hän kuoli yön aikaan, peljästyti mies
hän itsensä: ja kago, waimo ma-
hinen jalkainsa juuresta.

15. Ja hän sanoi: kukas olet? hän
sanoi: minä olen Ruth sinun pal-
lasi, lewätä siipes ylige sinun pii-
sillä sinä olet perillinen.

16. Hän sanoi: sinattu ole sinä
kaga sinun tyttäreni, sinä olet
sadanant ensimmäisen armotyön sillä
maaillassa; ettes ole seurannut nuoru-
utta, köyhiä eli rikkaita.

17. Ja nyt minun tyttäreni, älä
käski: kaikki mitä sanot, teen minä
sillä: sillä koko minun Kansani Rau-
hassa tietä, että olet kunniallinen
nainen.

18. Se on tosi, että minä olen pe-
rillinen; mutta toinen on lähimmäi-
nen minua.

19. Ole tässä yö: ja jos hän huo-
masti omistaa sinun, niin se on hyvä;
jos jollei hän tahdo omistaa sinua,
niin minä omistan sinun, niin totta
on: ja Herran elää: lewä huomeneen

20. Ja hän lewäis huomeneen asti
jalkainsa juuresta. Ja nousi en-
nen yriän toisensa tunsi; ja sanoi:
hän kengän tietämän waimoa lu-
kasta.

21. Ja hän sanoi: anna sinun liti-
mään kuin ylläs on, ja ota sii-
ten otti siihen. Ja hän mit-
tasi mittaa ohria, ja pa-

ni hänen päällensä. Ja hän itse tuli
Raupungiin.

16. Mutta waimo meni anoppinsa
työ, joka sanoi: kuinga sinulle mene-
tyt minun tyttäreni? ja hän jutteli
hänelle kaikki mitä mies oli tehnyt.

17. Ja sanoi: nämät kuusi mittaa
ohria andoi hän minulle; sillä hän sa-
noi: ei pidä sinun tyhjin käsin mene-
män anoppis työ.

18. Hän sanoi: ole hiljares tottä-
reni niinkauvan että sinä saat nähdä,
kuinga tämä tapahtuu: sillä ei se mies
laska ennen kuin hän tämän tänäpäi-
wänä hywin lopetta.

4. L U V U.

Ruthin häät, lapsi. Dawidin polwituku.

1. Ja Boas meni porttiin, ja istui siel-
lä: ja kago, perillinen käwi ohise,
ja Boas puhutteli händä, sanoden:
palaja tänne ja istu wiereeni, oles
kukas olet. Niin hän palais ja istui.
1 Sam. 21: 2.

2. Ja hän otti kymmenen miestä
Raupungin vanhimmista, sanoden heille:
istukat tähän: ja he istuit.

3. Niin sanoi hän perilliselle: sitä
maan kappaletta, kuin meidän weljel-
lämmä EliMelechillä oli, kaupizee Na-
emi, joka on tullut Moabitain maasta.

4. Sentähden ajattelin minä sen si-
nulle ilmoitta, ja sanoa: tahdotkos sen
todella peria, niin lumaista se tässä Rau-
pungin asuwaisen ja minun Kansani
vanhimmitten edessä: waan jollet sinä
sitä tahdo peria, niin sano minulle,
että minä sen tietäisin; sillä ei ole yh-
tän muuta perillistä kuin sinä, ja mi-
nä sinun jälkehes. Hän sanoi: minä
perin.
5 Mos. 25: 7.

5. Niin vastais Boas: jona päi-
wänä sinä Naemin lädestä lumaostat
pellen, niin ota Ruth Moabiti sen
kuolluen emändä, herättäyes sille kuol-
luelle nimeä hänen perinnösänsä.

6. Niin sanoi perillinen: en minä
taida peria sitä, etten minä hukutaissi
minun perimistäni: peri sinä se kuin
minun pitää perimän; sillä en minä
taida sitä peria.

7. Ja se oli muinan Israeilisa lu-

nastamisessa ja perimisessä wahvistuexi kaikkiin ajiotihin, että mies riisui kengänsä ja andoi lähimmäisjellensä: ja se oli todistus Israelisa.

8. Niin perillinen sanoi Boayelle: lunasta sinä se: ja riisui kengän ja lastansa.

9. Boas sanoi wanhimille ja kallele Kansalle: te olette tänäpäivänä miun todistajani, että minä olen lunastanut Naemilda, kaikki mitä Eli-Melechin, Chilionin ja Diablonin oli.

10. Ja myös Ruthin sen Moabitin Mahtonin lesken olen ottanut emännäyeni, herättäyeni sille kuolluelle nimeä hänen perimisensä, ja ettei sen kuolluen nimi hukkuisi weljeisnä seura, ja hä en siastansa portija; sen päälle oletta te tänäpäivänä todistajat.

11. Niin kaikki Kansa ja wanhimmat kuin portija olit, sanoit: me olemme todistajat. HERRa tehköön sille waimolle, joka sinun huonesees tulee, niinkuin Habelille ja niinkuin Lealle, jotka molemmat Israelin huonen rakentit: ja enändyköön woimas Ephratafa, ja tulwos kuuluisaxi Bethlehemisä. 1 Mos. 29: 32, 16. Luka 30: 24, 16.

12. Ja sinun huonee olkon niinkuin Perezen huone, jonka Thamar synnytti Judalle; siitä niemenessä, jonka HERRa sinulle anda tästä uures-ta waimosta. 1 Mos. 38: 29.

13. Niin Boas otti Ruthin emännäyensä: Ja hän meni hänen tyttärelsä; ja HERRa andoi hänen tulla delmällisexi, ja hän synnytti pojan.

14. Niin waimot sanoit Naemi kiitetty olkon HERRa, joka ei ollut sinulda punitua perillisistä tästä aikaan; että hänen nimensä pysyis raelisa.

15. Hän on wirvottava summa holhova sinun wanhuttas: sillä sinä minias, joka sinua rakastaa, on hä synnyttänyt, hän itse on sinulle peittäbi kuin seigemän poikaa. 1 Sam. 10: 2.

16. Ja Naemi otti lapsen, ja helmaansa, ja kaswatti sen.

17. Mutta hänen kylänsä waino ilmoit hänelle nimen, ja sanoit: sinulle on poika syndynyt: ja kutsutaan nimensä Obed: tämä on Dinin Isän Isain Isä.

18. Tämä on Perezen sukunimi Perez siitti Hezronin. 1 Mita 2.

19. Ja Hezron siitti Naamin: Naemi siitti Aminadabin. Marth. 1.

20. Aminadab siitti Mahesjonin: Mahesjon siitti Salmon. Luc. 3.

21. Salmo siitti Boayen: Boas siitti Obedin.

22. Obed siitti Isain: ja Isai siitti Dawidin.

Ruthin Kirjan loppu.

Ensimmäinen Samuelin Kirja.

1. Luku.

Hannan murhe, rukous. Samuel syndyy.

1. Oxi mies oli Ramathaimin Zophimista Ephraimin wuorelda, ja hänen nimensä oli Elkana Jerohamin poika, Elhun pojan, Tohun pojan, Zuphin pojan, joka oli Ephratista. 1 Mita 2. 6: 27.

2. Ja hänellä oli kaxi waimoa, yhden nimi oli Hanna, ja toisen nimi Peninnah: Mutta Peninnalla oli lapsia, waan Hannalla ei ollut lasta.

3. Se mies meni wuosiwuodelta

Kaupungistansa rukoilemaan ja uutteramaan Eilsen HERRalle Zebacabin. Ja siellä oli kaxi Elin poikaa, ja yksi ni ja Pinchas HERRan Papit. 2 Mos. 23: 17. 5 Mos. 16: 16. Jos. 18: 2.

4. Ja sinä päivänä jona Elkanahrais, andoi hän emännälensä Hannelle ja kaikille pojilensa ja tyttärelleensä osat;

5. Mutta Hannalle andoi hänen osan murehtien: sillä hän ei ollut lapsia: mutta HERRa oli siittänyt hänelle lapsen, ja hän nimesi hänet Samuel. 1 Sam. 1: 20.

6. Ja hänen wainojansa waino

18. Ja soimais hänelle, että HERRA=
oli silleenut hänen koftunsa.

1 Mor. 20: 18.

19. Ja niin hän teli jola wuosi,
he menit HERRAN huoneeseen,
saatti hänen murhelliiseksi. Mutta
itti, ja ei syönyt.

20. Ja Elkana hänen miehensä sa=
hänelle: Hanna, mitäs itket? ja
es syö? ja mingätähden sinun sy=
on murhellinen? engö minä sinulle
abi ole kuin kymmenen poikaa?
Ruh. 4: 15.

21. Niin nouxi Hanna, sittekuin hän
naut ja juonut Silosa: ja Pappi
hän iistumella HERRAN templin
eden tykönä.

22. Ja Hanna oli sangen katteralla
käsi, ja rukoi HERRAA, ja itki

23. Ja lupais lupayren, sanoden:
Minä Zebaoth, jos sinä armosa lajoi=
min piikas abdiustusta, muistaisit
min, ja et unhotaisi sinun piikaas,
ja andaisit piikalles pojan; niin
annan hänen HERRALLE kaikiri
ikäpäiwiyensä, ja partaweiği ei
hän pähänsä tuleman.

1 Mor. 6: 5. Luka 30: 7. Duom. 13: 5.

24. Ja kuin hän kauwan rukoi
HERRAN edesä, otti Eli waarin hä=
huustansa.

25. Sillä Hanna puhui sydämeštän=
ja ainoasta hänen huulensa liikut=
ta hänen äänensä ei kuulunut; niin
luuli hänen juowurisa olevan.

26. Ja Eli fanoi hänelle: Kuinga
wan sinä olet juowurisa? anna wii=
olla sinustas pois.

27. Mutta Hanna wastais, ja sa=
ei minun Herrani, minä olen
Herran waimo: wiinaa ja wäke=
juomaa en ole minä juomit:
olen wuodattanut minun syda=
HERRAN edesä.

1 Mor. 42: 5. 1 Mor. 62: 9.

28. Hän pidi piikaas irtallisen wai=
deksi: sillä minä olen minun
Herran murhestani ja waiwastani tä=
wastanut.

29. Hän wastais, ja fanoi: mene
sinä ja Israelin Jumala anda=
sinun rukoures, kuin sinä
rukouillut.

18. Hän fanoi: anna sinun piikas
löytä armo sinun silmäis edesä. Niin
waimo meni matkaansa ja söi, ja ei
ollut silleen niin murhellinen.

19. Ja he nouxit warhain huome=
neltain rukouilemaan HERRAA: sitte
palaisit he ja tulit kotiansa Rama=
thaan. Ja Elkana tunxi emändänsä
Hannan, ja HERRA muisti händä.

20. Ja kosta muutamat päiwät olit
kulunet, tuli Hanna raskari, ja syn=
nytti pojan ja kukuwi hänen nimensä
Samuel: sillä minä olen händä ru=
koillut HERRALDA.

21. Ja Elkana meni ylös kaiten
huonensa kansa, uhramaan HERRALLE
wuosikautista uhria ja lupauksansa.

22. Ja ei Hanna mennyt ylös, waan
fanoi miehensä: kosta lapsi wieroite=
tan, niin minä otan hänen kansani
näyttäyeni HERRALLE, ja sitte pitä hän
siellä aina oleman.

23. Elkana hänen miehensä fanoi
hänelle: tee niinkuin sinulle parhaxi
nähty, ole niinkauwan ettäs hänen
weroitat: HERRA wahwistakon sen
kuin hän puhunut on. Niin waimo
joi kotia, ja imetti poikaansa, siihen=
asti että hän weroitti hänen.

1 Mor. 21: 8. 1 Kor. 131: 2.

24. Ja hän toi hänen ylös kans=
fansa, sittekuin hän hänen weroitta=
nut oli, kolmen kalpein kansa, yhden
Ephan jauhvoja, ja leilin wiinaa: ja
toi hänen HERRAN huoneeseen Silosa,
ja nuorukainen oli vielä sangen nuori.

2 Mor. 23: 15. Luc. 2: 41.

25. Ja he teurasit kalpein; ja toit
nuorukaisen Elin eteen.

26. Ja hän fanoi: Ah! minun Her=
rani, niin totta kuin sinun sielus elää
minun Herrani, minä olen se waimo.
kuin täsä tykönäse seiso, ja rukoi
HERRAA.

27. Tätä nuorukaissta minä anoin,
nyt on HERRA minulle andanut mi=
nun rukouyeni, kuin minä hänelä ru=
koilin.

28. Sentähden annan minä hänen
HERRALLE jälleen, kaikeri elinajayensa,
että hän HERRALDA rukouillu on: ja
hän rukouilli HERRAA sinä paikasa.

2. Luku.

Hannan kiitoswirs. Samuel kaswaa HER-
ran edesä. Elin pojat, hänen hienou-
densa heitä wasan ja rangaiturensa.

Ja Hanna rukoili, ja sanoi: minun
sydämeni riemuilee HERassa,
minun sarweni on pletty HERassa.
Minun suuni on lewiältä auvennut
minun wihollisteni ylitse; sillä minä
riemuigen sinun autuudestas.

Luc. 1: 46, 47.

2. Ei kengän niin pyhä ole kuin
HERa, sillä ei yrtän ole paigi si-
nuu; ja ei yhtän kalliota ole niinkuin
meidän Jumalamme. 5 Mos. 3: 24.

Ps. 86: 8. Es. 44: 8.

3. Lakattat teidän suuresta kersta-
mistejanne: pangat pois teidän suus-
tanne se wanha: sillä HERa on kaikki
tietävä Jumala, ja ei anna senkal-
taisia aiwoituyia menestysä.

4. Wäkewitten jouret owat särjettyt:
ja heikot owat wäkewyhdellä wyötetyt.

Luc. 1: 51.

5. Jotka ennen rawitut olit, ne
owat igensä myynet leiwän edestä, ja
jotka nälkää kärselit, ei sillen isoa, siihen-
asti että hedelmätöin seigemän synnytti,
ja jolla monda lasta oli, tuli heikori.

Ps. 34: 11. Mal. 3: 5: 6. Luc. 1: 53.

6. HERa kuoletta ja wirwotta:
wie suureen ahdistukseen, ja siitä
ulos jällen. 5 Mos. 32: 39. Ps. 71: 20.

7. HERa teke köyhäri ja rik-
kari: hän alenda ja ylendä.

Job. 36: 5.

8. Hän nostaa tomusta köyhän, ja
ylendä waiwaisen loasta, istuttaxensa
händä päämiesten sekaan, ja andaxensa
hänen kunnian istuimen peria: Sillä
maan perustuxet owat HERan: ja
maan piirin on hän asettanut niitten
päälle. Ps. 24: 1. Ps. 75: 8. Ps. 102: 26.
Ps. 104: 5. Ps. 113: 7, 8. Luc. 1: 52.

9. Hän warjelee pyhäinsä jalat,
mutta jumalattomat pitää waiwene-
man pimeydesä: sillä oma suuri
woima ei mitän auta.

Ps. 17: 5. Ps. 91: 11. Ps. 97: 10. Ps. 121: 8.
Ps. 145: 20. Sam. 1: 2: 7.

10. Ne jotka riitelewät HERan
kanssa, pitää muserettaman rikki, hän
jylisee taiwaasa heidän yligensä. HER-

ra duomisee maan ääret, ja awa-
ningallensa wäkewyden, ja ylendä
delstunsa sarwen. Duom. 5: 20.

1 Sam. 7: 10. Ps. 89: 25.

11. Ja Ellana meni Hamat
huonesensa: waan nuorukainen
iweli HERaa Wapin Elin edesä.

12. Mutta Elin pojat olit
ja ei totellet HERaa;

13. Eikä myöds Wappein oita
Kansan edesä: kuin joku uhrin
tuli Wapin palwelia koska liha
ja eli kolmehaarainen hango

14. Ja pisti sen lattilaan, eli
taan, eli krunsiin, eli pannuun
kaikki mitä hän weli ylös han-
sen Wappi otti siitä: ja niin te-
kaille Israelille, jotka tulit
Siloon. 3 Mos. 7: 34.

15. Niin myöds ennenkuin he
lihavuden, tuli Wapin palwelia,
noi niille jotka uhria kannoit:
lihaa palstetta Wapille: sillä ei
ota keitettyä lihaa sinulda, waan
3 Mos. 3: 5. Luku 7: 31.

16. Koska joku sanoi hänelle:
takat lihawus tänäpäpä niinkuin
ota sitte sinulles mitä sydämes himo
Niin sanoi hän hänelle: nyt pitää
andaman, jolles anna niin minä
wäliin.

17. Ja sentähden oli nuorula-
rikos sängen suuri HERan edesä;
Kansa lagoi HERan ruokauhrin

18. Mutta Samuel palweli
ran edesä, ja nuorukainen oli wyö-
liinaijella päälliswaattella.

2 Mos. 28: 6.

19. Ja hänen äitinsä oli te-
hänelle wäshän hamen, ja weli sen
nelle joka ruosi, koska hän meni
miehensä kansa uhramaan wuostu-

20. Ja Eli sinuais Ellanan ja
nen emändänsä, ja sanoi: HERa
dakon sinulle siemenen tästä waimo-
sen rukouren tähden kuin hän on
koillut HERalda: ja he menit
lensa.

21. Ja HERa oppel Hannata,
hän tuli raskari, ja synnytti
poikaa ja kari tytärtä: ja nuorukainen
Samuel kaswoi HERan edesä.

22. Mutta Eli oli surti waini

kuuli mitä hänen poikansa teit Iisraelille: ja että he makasit tien wainoin kansa, jotka palvelit sulunnan majan ovelta.

1 Sam. 4: 15. 2 Mos. 38: 8. Luc. 2: 37.

Ja sanoi heille: miri te teette alkajista? sillä minä kuulen teidän ja tekojanne kaikelda täldä Kan-

Ei niita minun poikani, ei ole minä sanoma kuin minä kuulen, ja saatatte HERRan Kansan synnemään.

Jos joku rikko ihmisiä vastaan, Duomarit sen sowittawat: mutta jos joku rikko HERRaa vastaan, kuka se rukoilee? Ja ei he kuulletkaan: sentsähden HERRa tappaa.

Mutta nuorukainen Samuel kasivoi, ja oli otollinen, sekä näki että ihmisten edessä.

Luc. 2: 40, 52.

Ja Jumalan mies tuli Elinin ja sanoi hänelle: näin sanoo HERRa: engö minä ilmeisesti ilmoittamiani sinun Isäs huonelle, ja he wielä olit Egyptisä Pharaonin huonella?

Ap. 2: 7: 25.

Ja minä walitsin hänen miesten Papixi kaikista Iisraelin sukuisista, uhramaan minun Altarilleni, ja kantaamaan siveytystä, ja kantaamaan päällisvaatetta minun edessäni: ja olen andanut sinun Isäs huonelle, ja kaikki Iisraelin lasten tulet.

3 Mos. 10: 14.

Miri siis te potkutte minun miesten vastaan, ja minun ruokaukseni jona minä olen käskennyt uhrattavien rakunnan majasa: ja enäminä annoitit sinun poikias kuin miesten hoittarenne teitämme, kaikista Iisraelin sukuisista ruokauksien kansani Iisraelin ruokauksien huonelle?

5 Mos. 32: 15. Ap. 2: 9: 5.

Sentsähden sanoo HERRa Isäsi Jumala: minä olen walaisesti ilmoittanut, että sinun huones ja sinun miesten huones pitä waeldaman minun miesten hoittareksesi; mutta nyt sanoo HERRa: se laulana minusta: ja minua kunnioitawat, ja minua kunnioittawat: waan

jotka minua kagowat ylönn, ne pitäkagottaman ylönn. 1 Kun. 2: 27.

31. Kago, se aika tulee, että minä murratan sinun käsivartees, ja sinun Isäs huones käsivarren; ettei yrikän wanha pida sinun huonesas oleman.

32. Ja sinun pitä näkemään sinun waitseniseisijas majasa, kaikesa hywydesä kuin Iisraelille tapahtuu: ja ei yrikän wanha pida oleman sinun huonesas ijankaikeisestesi.

33. Kuitengin en minä ketän peräti häwitä sinusta minun Altarildani, että minä kulutan sinun siluäs, ja sinun sielus murheseen saatan: mutta kaikki sinun huones paljous pitä kuoleman, koska ne owat mieheri tulleet.

34. Ja tämä pitä oleman sinulle merkiksi, kuin sinun poikais Hophnin ja Pineharen päälle pitä tuleman: yhtenä päivänä pitä molemmat kuoleman.

1 Sam. 4: 11.

35. Ja minä herätän minulleni uskollisen Bapin, se teke niinkuin minun sydämesäni ja mielejäni on. Ja minä rakennan hänelle wahvan huones, waeldaxensa minun woideituni edesä hänen elinaikanansa.

1 Kun. 2: 35.

36. Ja tapahtuu, että se kuin jää jälkeen sinun huonesees, pitä tuleman ja kumartaman händä hopyapenningin ja leiwän kappalen edesä: ja pitä sanoman: päästä minua nyt yhden Bapin osaan, että minä saisin syödä palan leipää.

3. Lufu.

HERRa huuta Samuelia. Eli rangaiskaan.

Ja nuorukainen Samuel palveli Elinin edesä HERRaa: Ja HERRan sana oli kallis siihen aikaan, ja ei ollut ilmoituyria. Of. 74: 9.

2. Ja tapahtui siihen aikaan, että Eli makais siillansa: ja hänen silmänsä rupeisit pimendymään, niin ettei hän nähnyt. 1 Sam. 4: 15.

3. Ja Samuel makais HERRan templsä, siinä kuin Jumalan Arkki oli, ennentuin Jumalan lampu sammutettiin. 2 Mos. 27: 21. 3 Mos. 24: 3.

4. Ja HERRa kuyui Samuelia: ja hän wastais: kago, täsä minä olen.

5. Ja hän juoksi Elin tygö, ja sano: kago, täsä minä olen, sinä kuzuit minua. Hän sano: en minä kuzunut, mene jälleen ja pane maata: ja hän meni ja pani maata.

6. Ja HERRa kuzui taas Samuelia, ja Samuel nousi ja meni Elin tygö, ja sano: kago, täsä minä olen, sinä kuzuit minua. Hän sano: en minä kuzunut sinua minun poikani, mene jälleen ja pane maata.

7. Mutta Samuel ei tunnenuit silloin vielä HERRaa: ja HERRan sana ei ollut vielä ilmoitettu hänelle.

8. Ja HERRa kuzui Samuelia vielä kolmannen kerran, ja hän nousi ja meni Elin tygö, ja sano: kago, täsä minä olen, sinä kuzuit minua. Niin ymmärsi Eli, että HERRa kuzui nuorukaista.

9. Ja Eli sanoi Samuelille: mene, ja pane maata: ja jos sinua vielä kuzutan, niin sano: puhu HERRa, sillä sinun palvelias kuulee. Samuel meni ja pani maata siallensa.

10. Niin tuli HERRa ja seisoi siellä, ja kuzui niinkuin ennen: Samuel, Samuel. Ja Samuel sano: puhu, sillä sinun palvelias kuulee.

11. Ja HERRa sanoi Samuelille: kago, minä teen yhden asian, Israelisa; niin että sen molemmat korvat pitää soiman kuin sen kuulee.

2 Kun. K. 21: 12. Jer. 19: 3.

12. Sinä päivänä tuotan minä Elille kaikki ne kuin minä hänen huonettansa vastaan puhunut olen: minä alan ja päätän sen.

1 Sam. 2: 31.

13. Ja minä tahdon tehdä hänelle tiettäväxi, että minä olen Duomari hänen huonellensa ijankaikkisesti; sen pahan työn tähden, että hän tiesi poikansa häpiällisesti igensä käyttänen, ja ei kertalan vihaisesti kagunut heidän päällensä.

14. Septähden olen minä wannonut Elin huonelle; että tämä Elin huonen pahateko ei pidä lepyttämän, uhrilla eikä ruokauhrilla ijankaikkisesti.

3 Mos. 4: 3.

15. Ja Samuel makais huomencen asti, ja arvais HERRan huonen oven.

Ja Samuel ei tohtinut ilmoittaa sitä näkyä.

16. Niin kuzui Eli hänen, ja noi: Samuel poikani: hän woi kago, täsä minä olen.

17. Hän sano: mikä sana kuzui sinulle sanottin? älä salaa minulda. Jumala tehti sinulle ja sen, jos sinä jotain salat minulta kuin sinulle sanottu on.

18. Niin Samuel sanoi hänelle ki, ja ei häneldä mitän salaa. Waan hän sano: hän on HERRa, hän tehti niinkuin hänelle wollinen.

19. Ja Samuel kastui, ja HERRa oli hänen kansansa, ja ei laimit yhtäkän kaisista hänen sanomaahan.

1 Sam. 2: 21, 22.

20. Ja koko Irael hamasti niita niin Bersabaan, tunsi Elin uskolliseri HERRan Prophetan.

Duom. 20: 1.

21. Ja HERRa taas ilmoitti Silosa: sillä HERRa oli ilmunut Samuelille Silosa, HERRan kautta.

4. Luku.

Arkki otettu. Hophni, Pinehas lyödyt. Pineharen emändä kuolewat.

Ja Samuel rupeis saarnamaan Iraelin edessä: ja Iraeli sotaan Philistealaisia vastaan, sioitti heittänsä EberGzerin tygö: Philistealaiset asetit leirinsä Aphe.

1 Sam. 7: 12.

2. Ja Philistealaiset walmistit itsensä Iraelia vastaan, ja sota leirinsä pitkälle, ja Irael lyötti Philistealaisilda: ja he löit siinä taureja kedolla lähes neljätuhatta.

3. Koska kansa tuli leiriin, Iraelin wanhimmat: minkä HERRa andoi meidän tänäpäänä Philistealaisilda? ottakamme HERRan liiton Arkki Silosta meidän gönnne, ja andakamme sen tänäpään lestellenne, wapahtamaan meidän wihollistemme lädestä.

4. Ja kansa lähetti Siloon, annoit sielä tuoda HERRan liiton Arkin, jota istuu EberGzerin

14. Ja siellä oli kivi Elin poikaa,
Dophni ja Pinehas Jumalan liiton
muistoksi.

2 Mos. 25: 10 18.
1 Sam. 6: 2. Ps. 80: 2. Ps. 99: 1.

15. Ja HERran liiton Arkin tul-
leksi leiriin, huuhi kaikki Israel suurel-
le kauhudolla; niin että maa kajahti.

16. Koska Philistealaiset kuultivat sen
sannon, sanoit he: mikä suuri ilo-
us on Hebrealaisten leirissä? Ja
sanoit he ymmärjät HERran Arkin
leiriin;

17. Keskäivät Philistealaiset heittänsä,
sanoit: Jumala on tullut leiriin.
Silloin sätte sanoit: moi meitä! sillä
me emme ennen niin ollut.

18. Voi meitä! kuka pelastaa meitä
suurten Jumalten käsistä? nä-
hän ne Jumalat, jotka Egyptin
maasta kaikkinaisilla rangastuksilla.

2 Mos. 7, 8, 9, 10 ens.

19. Ollat siis rohkeat sydämeistä, ja
miehet Philistealaiset, ettei tei-
tä kärsi palveleman Hebrealaisia,
sillä he ovat teitä palvelleet: ollat
niin ja sotikat.

20. Niin Philistealaiset sodeit, ja
niin lyötiin, ja jokainen pakeni ma-
astaan, ja se oli jangen suuri tappo:
sillä Israelista kaadattiin kolmekym-
mentä tuhatta jalkamiestä.

Ps. 78: 61, 62.

21. Ja Jumalan Arkki otettiin pois:
sillä Elin poikaa Dophni ja Pine-
has kuolivat.

22. Silloin juoksi sotajoukosta yri-
kunta, ja tuli siinä päivänä Ei-
lyon ja hän oli reikäsi nnyt waattensa,
sillä oimut muidaa päänsä päälle.

Ps. 34. Jos. 7: 6. 2 Sam. 1: 2, 11.

23. Ja kago, koska hän sinne tuli,
oli istumella, tielle kazelemaan:
hän sydämensä oli peljästynsä
HERran tähden. Ja koska mies
Dagonin, ilmoitti hän sen, ja
Dagonin parkui.

24. Ja koska Eli kuuli sen korian
sannon, kysyi hän: mikä kapi-
us on? niin tuli mies nepiasti
Elin.

25. Eli oli yhdeksänkymmenen
vuotias: ja hänen sil-

mänsä olit jo niin pimennet, ettei hän
nähty.

1 Sam. 3: 2.

16. Ja mies sanoi Elille: minä o-
len tullut ja paennut tänäpänä sota-
joukosta. Mutta hän sanoi: kuingasta
käy poikani?

17. Silloin vastais sanansaattaja,
ja sanoi: Israel on paennut Philisteala-
laisten edellä, ja suuri tappo on Kan-
sassa tapahtunut: ja molemmat sinun
poikas Dophni ja Pinehas ovat myöds
kuolleet: ja Jumalan Arkki on otettu
pois.

18. Ja koska hän kuuli mainitta-
wan Jumalan Arkkia, langeis hän
maahan taapäin istuimelta portin ty-
köstä, ja murssi niiskansa ja kuoli: sillä
hän oli vanha ja raskaas mies. Ja
hän duomigi Israelia neljäkymmendä
ajastaka.

19. Ja hänen minänsä Pinehasen
emändä oli viimeisellensä raskaas. Koska
hän sen sanoman kuuli, että Jumalan
Arkki oli otettu pois, ja hänen appen-
sa ja miehensä olit kuolleet, kumarssi
hän igensä ja synnytti: sillä hänen li-
punsä kävi hänen päällensä.

20. Ja koska hän oli kuolemallaan-
sa, sanoi vaimot jotka seisoit hänen
tykönsä: älä pelkä, sillä sinulle on
poika syndynyt. Mutta ei hän mitän
vastanut, eikä sitä mieleensä pannut.

21. Ja kugui sen lapsen Dagonin,
ja sanoi: kunnia on tullut Israelista
pois: sillä Jumalan Arkki otettiin pois,
ja hänen appensa ja miehensä olit kuolleet.

22. Ja hän taas sanoi: Israelin
kunnia on tullut pois; sillä Jumalan
Arkki on otettu pois.

5. Luv.

Dagonin turmellaan. Asdoditain kiuvot.
Eronin huudot.

Ja Philistealaiset otit Jumalan Ar-
kin, ja weit sen EbenEzeristä As-
dodiin:

2. Ja weit sen sijalle Dagonin huon-
neseen, ja asetit sen Dagonin tygö.
Duom. 16: 23.

3. Ja Asdoditain nousit toisna päi-
wänä warhain, ja kago, Dagon ma-
kasis suullansa maasa HERran Arkin

edellä: Mutta he otit Dagonin ja nos-
tit endiselle siallensa.

4. Ja he nousit toisna huomena, ja
kago, Dagon malais suullansa maasa
HETran Arkin edellä: mutta Dago-
nin pää ja molemmat hänen kätensä
olit hakatut kynnyksellä pois, ja muu-
ruumis malais siinä.

5. Sentähden Dagonin papit ja
kaikki kuin Dagonin huoneseen mene-
vät, ei astu Dagonin kynnykselle Af-
dodisa tähän päivään asti.

6. Mutta HETran käsi eli raskas
Afdoditain päälle, ja hävitti heidän:
ja löi Afdodin ja kaiken ympäröidön,
salaisiin paikkoihin.

¹ Sam. 6: 5. ² 1. Kr. 78: 66.

7. Koska Afdodin mi het sen näit
niin olewan, sanoit he: älkämme an-
dako olla Ifraelin Jumalan Arkkia
meidän tykönmme: sillä hänen kätens-
sä on suuri raskas meitä ja meidän
jumalatamme Dagonita vastaan.

8. Ja he lähettit ja kuyuit kaikki
Philistealaitten päämiehet tykönsä ko-
loon, ja sanoit: mitä me teemme I-
raelin Jumalan Arkkille? he vastaisit:
andakat Ifraelin Jumalan Arkki kan-
netta Gathin ympärö: ja he kannoit
Ifraelin Jumalan Arkin ympärö.

9. Ja koska he sen kannoit, nousi
suuri kapina kaupungissa HETran kä-
den kautta, ja hän löi kaupungin mie-
het sekä pienet, että suuret: ja he fait
salaiset kivot heidän salaisihin paikko-
hinsa.

10. Niin he lähettit Jumalan Ar-
kin Ekroniin. Koska Jumalan Arkki
tuli Ekroniin, huusit Ekronit, ja sa-
noit: he ovat vetänet Ifraelin Ju-
malan Arkin ympärönsä minun tyköni,
surmataksensa minua ja minun Kan-
saani.

11. Niin lähettit he ja kuyuit kaikki
Philistealaitten päämiehet kokoon, ja
sanoit: lähettäkät Ifraelin Jumalan
Arkki siallensa jälleen, ettei hän sur-
maitse minua ja minun kansaani: sillä
kaikessa kaupungissa oli suuri kapina
kuoleman tähden, ja Jumalan käsi oli
siellä sängen raskas.

12. Ja ihmiset jotka ei kuollet, olit
lyödyt heidän salaisissa paikoisansa; niin

että huuto meni kaupungista ylös
waseen.

6. Luku.

Arkki lähetetty takaperin. BethE-
ubri ja wigaus.

Ja HETran Arkki oli seitsemän
kautta Philistealaitten maalla.

2. Ja Philistealaiset kuyuit pa-
sa ja tietäjänsä kokoon, ja sanoit:
tä meidän pitä HETran Arkki
kemän? andakat meidän tietä
meidän pitä lähettämän händä si-
älä.

3. He vastaisit: jos te lähettäkät
raelin Jumalan Arkin, niin älkät
dä lähettäkät tyhjänä: waan teidän
tä mayaman hänelle wikaubrin,
te tuletta terweyi, ja saatte tietä
gätähden hänen kätensä ei teistä
kukaan.

4. Mutta he sanoit: mikä
wikaubri kuin meidän hänelle
man pitä? he vastaisit: wiisi kul-
peräviertä, ja wiisi kullaista he
Philistealaitten päämiehen luovun-
teen; että kaikilla teidän päämie-
läänne ja teillä oli yri wigaus.

5. Tehlät siis teidän peräviertä
kuvat, ja teidän härtenne kuvat,
teidän maanne hävittänet owat,
nivoittaxenne Ifraelin Jumalata: he
kätensä tulee joskus huokiammaksi te
teidän jumalillenne ja teidän maalle.

¹ Sam. 5: 6.

6. Miksi te paadutatte teidän
dämenne, niinkuin Egyptiläiset ja
rao paadutit heidän sydämensä? et-
niin ole, sittekuin hän heidän häp-
saatti, lastit he heidän menemään,
he menit matkaansa? ² 2. Mos. 7: 13,
luku 8: 15. luku 12: 31.

7. Niin ottakat ja tehlät
uudet waunut, ja ottakat kaxi mu-
imettävää lehmää, joidenga päällä
ole yhtän ijestä vielä ollut; ja pan-
ne lehmät waunuiin eteen, ja salpa-
heidän wasikkansa kotia heidän ja-
tänsä.

8. Ja ottakat HETran Arkki
pangat se waunuiin päälle, ja ne
laiset kalut kuin te hänelle annoitte,
dän wikanne sowinnori, pangat ar-
hänen sinuillensa: ja lähettäkät
matkaan, ja andakat hänen menemään.

9. Ja kagokat, jos hän menee koh-
tansa rajainsa kautta ylös Beth-
Semereen päin, niin hän on tehnyt
meille kaiken tämän suuren pahan:
että jos ei, niin me tiedämme ettei
men kätensä ole meitä liikuttanut:
aan se on meille muutoin tapatur-
asti tapahtunut.

10. Miehät teit niin: ja otit kivi-
kerta imettävää lehmää; ja panit
semin eteen, ja salpaistit heidän wa-
kansa kotia.

11. Ja panit HERRan Arkin wau-
nua päälle; niin myös arkun kullais-
ta hiirten ja heidän peräwiertensä
wainin kansa.

12. Ka lehmät menit kohdastansa
että wöden BethSemereen, ja käwit
sestä tietä ja ammuut, ja ei poi-
ttenet sissille taikka wafemmalle puo-
lle: ja Philistealaisten päämiehet seu-
rasi BethSemereen maan ääriin.
Mutta BethSemiläiset leikkai-
wansa laarosa: ja nostit sil-
mänsä ja näit Arkin, ja olit iloiset,
kä he sät sen nähä.

13. Mutta wannut tulit Josuan
BethSemiläisen pellolle, ja seisoi si-
nälakansa, ja siellä oli suuri kivi:
kä he hakkasit puuta wannuista, ja uh-
rasit ne lehmät HERRalle polttouhrixi.

14. Ja Lewitat nostit HERRan Ar-
kia maahan, ja arkun joka siwusa oli,
kä ne kullaiset kalut olit, ja panit
se suuren kiven päälle. Ja BethSe-
miläiset uhraistit sinä päivänä HERR-
alle polttouhria, ja muita uhreja.

15. Koska ne wiisi Philistealaisten
päämiehiä näit sen, palasit he sinä
päivänä Ekreniin.

16. Ja nämät ovat ne kullaiset
peräwierten kuwat, kuin Philistealaiset
peräwit HERRalle wikauhrixi: Asdod
yhdessä, Gasa yhden, Asklon yhden,
Gath yhden, ja Ekron yhden.

17. Ja kullaiset hiiret kaikkein Phi-
listealaisten kaupungein luvun jälkeen,
kä niiden päämiehen edestä, sekä wah-
vuuksita kaupungeista, ja maan kyljistä;
kä niiden suureen Abeliin asti, johonka he
panit HERRan Arkin; joka on tähän
päivään asti Josuan BethSemiläisen
pellolla.

18. Ja muutamat BethSemiläiset
lyötiin, että he kagoit HERRan Ark-
kiin, ja hän löi siitä kansasta wiisi-
kymmendä tuhatta ja seisemänkym-
mendä miestä: niu se kansa murhet-
ti, että HERRa niin suurella wigau-
rella löi kansaa. 4 Mos. 4: 5, 20.

19. Ja BethSemiläiset sanoit: ku-
ka on seisowainen HERRan edessä,
taintakaltaisen pyhän Jumalan? ja ke-
nen tygö hän menee meidän tyköämme?

20. Ja lähetit sanansaattajat Kir-
jathFearimin asuwaisien tygö, ja käsit
heille sanoa: Philistealaiset owat tuo-
net HERRan Arkin jälleen, tulkat tän-
ne alas, ja wiekät händä ylös teidän
tygöinne jälleen.

7. Lufu.

Arkki Kirjath Fearimisa. Kansa Mizpasa.
Apu-kivi. Samuel duomisee Iraelia.

Niin tulit Kirjath Fearimin miehet,
ja toit sinne HERRan Arkin, ja
wett hänen Aminadabin huoneeseen Gi-
beaan: ja wiheit hänen poikansa E-
leazarin ottamaan HERRan Arkista
waaria. 2 Sam. 6: 4.

1. Ja siitä päivästä knin Arkki oli
Kirjath Fearimisa, kului paljon aikaa,
kärikymmendä ajastakaa: ja koko Is-
raelin huone itki HERRan jälkeen.

2. Mutta Samuel puhui koko Is-
raelin huonelle, sanoden: jos te kää-
nätte teitänne kaikesta sydämeistänne
HERRan tygö, niin heittäkät teidän=
ne wierat jumalat ja Ashtaroth pois:
ja walmistakät teidän sydämeenne HERR-
ran tygö, ja palvelkät händä ainoata,
niin hän pelastaa teidän Philistealais-
ten käsistä. 5 Mos. 6: 5.
Matth. 4: 10. Enc. 4: 8.

3. Niin heitit Iraelin lapset heil-
dänsä Baalin ja Ashtarothin pois; ja
palvelit ainoata HERRaa.

4. Ja Samuel sanoit: kootkät kaikki
Irael Mizpaan: ja minä rukouisen tei-
dän edestäanne HERRaa.

5. Ja he tulit Mizpaan kokoon,
ammunjit wettä ja kaasit HERRan es-
teen, paastoistit sen päivän, ja sanoit
sinä paikasa: me olemma syndiä teh-

net HErraa vastaan. Ja Samuel duomigi Israelin lapsia Mizpasa.

7. Koska Pihliskealaiset kuultivat Israelin lapset kokoontuneita Mizpaan, menivät Pihliskealaisten päämiehet Israelia vastaan. Koska Israelin lapset sen kuultivat, pelkäsivät he Pihliskealaisia.

8. Ja Israelin lapset sanoivat Samuelille: älä lakka huurtamasta meidän edestämme Herran meidän Jumalamme tykö; että hän meidän pelästäis Pihliskealaisten käsiä.

9. Niin Samuel otti yhden imevän karjan, ja uhraisi sen kokonaan Herralle polttouhrina; ja Samuel huuksi Herran tykö Israelin edestä, ja Herra kuuli hänen rukouksensa.

10. Ja kuin Samuel uhraisi polttouhrin, lähestyivät Pihliskealaiset sotimaan Israelia vastaan: mutta Herra ihlysti sinä päivänä suurella pauhinalla Pihliskealaisten päälle, ja peljätti heidän, niin että he lyötiin Israelin edestä.

Jos. 10: 10. 1 Sam. 2: 10.

11. Niin Israelin miehet menivät ulos Mizpasta ja ajoivat Pihliskealaisia takaa; ja löivät heidän aina BethCarin ala.

12. Ja Samuel otti yhden kirven, ja pani Mizpan ja Senin välille: ja kugui sen nimen EbenEzer; ja sanoi: tähän asti on Herra auttanut meitä.

1 Sam. 4: 1.

13. Ja niin Pihliskealaiset poljettiin, ja ei enää tulleet Israelin rajoille. Ja Herran käsi oli Pihliskealaisia vastaan niinkamman kuin Samuel eli.

14. Niin Israelin lapset saivat ne kaupungit jälleen, kuin Pihliskealaiset heidän olivat ottaneet pois, Ekronista Gathiin saakka, rajoituksensa. Ne vapautti Israel Pihliskealaisten käsiä: sillä Israelilla oli rauha Amorealaisten kanssa.

15. Ja Samuel duomigi Israelia laiken elinaikansa.

16. Ja vaelsi joka vuosi ympärillä BethElin ja Gilgalin ja Mizpan. Ja koska hän oli duominut Israelia kaikkina näinä päiviä:

17. Tuli hän Ramathaan jälleen: sillä siellä oli hänen huononsa, ja siellä hän duomigi Israelia: ja rakensi Herralle siellä Altarin.

S. Luku.

Samuelin ikä ja hänen poikansa kuningas oikemus.

Ja tapahtui koska Samuel wainui, että hän pani poikansa Israelin Duomariksi.

2. Hänen epäoikeuksensa nimi oli ja sen toisen Abia; jotka duomarit wercSabasa.

1 mita 2.

3. Mutta hänen poikansa edandantet hänen teijansa; waan pahahneuden perään; ja otit lahjoit käänsit oikeuden.

2 Mos. 5 Mos. 16: 19. 1 Sam. 3: 20.

4. Niin kaikki Israelin wanhoitokoisit itsensä, ja tulit Samuel tykö Ramathiin;

5. Ja sanoit hänelle: kato, ja olet wanhemmut, ja sinun poikas ei sinun teijäs. Niin aseta nyt meidän nimes joka meitä duomigis, ni kaikilla pakanoillakin on.

Of. 13: 10, 11. Ap. 2: 13: 21.

6. Ja Samuel otti sen pahan he sanoit: auna meille kuningas meitä duomigis: Ja Samuel wai Herraa.

1 Sam. 12: 17.

7. Ja Herra sanoi Samuel kuule kansan äändä kaikissa niissä he sinulle sanowat; sillä ei he ole hyljännet, waan minun he owat jännet, etten minä heitä halligisi.

1 Sam. 10: 19. Di. 8: 4.

8. Niinkuin he aina tehnut siitä päivästä kuin minä heidän Egyptistä tähän päivään asti, owat minun hyljännet, ja palvellet raita jumakita; niin tekewät he sinulle.

9. Kunle siis nyt heidän ään kuitengiu ettäs ahkerasti todisiat vastaan, ja ilmoitat heille kuningas oikenden joka heitä halligeya on.

10. Ja Samuel sanoi kaikki Herran sanat kansalle, jota hänellä kuningasta auoi.

11. Ja sanoi: tämä pitää olla kuningas oikens joka teitä wai on: teidän poikamme otta hän ja waimu ja herweismiehixensä, ja minuisa edelläjuexiari:

5 Mos. 17: 14.

12. Ja paue päämieheksi tuhannen viidentymmenen päälle; ja kyndäsi, kuin hänen peldonsa kyndämän, ja elouleikkajaksi hänen eloonsa, hänen sotakalunsa ja waunukalunsa kivi.

13. Ja teidän tyttärensä otta hän seuran tekijäksi, keittäjäksi ja leipo-

jän otta myös teidän parhat ne, miinankemme ja ohjppimme; ne palvelioillessa.

Ja otta teidän kymmenekset teijämme ja wiinastanne; ja ansoillessa ja palvelioillessa.

Hän otta myös teidän palvelijansa piikaime, ja teidän parhat kassenne, ja teidän aasime: ja kassonsa.

Hän otta teidän laumastanne kummit: ja teidän pitä oleman kassansa.

Niin te silloin huudatte teidän kassamme tähden, jengä te oletta teijälänne; waan silloin ei OEN-
le teitä.

Ja ei kansa totellut Samuelin, waan sano: ei millän nuotoa: kuningas pitää meillä oleman.

Etä me myös olijimme niin: kaikki muut pakanat: ja että meijäkuningamme duomijis meitä, ja meidän edellämme koska meidän sotiman.

Ja niin Samuel kutsui kaikkia kuin kansa sano: ja puhui neidän kormain edesiä.

Niin sanoi OENra Samuelille: teidän äänensä ja aseta heille kassas. Ja Samuel sanoi Iraelin kassat: mengät matkaamme kutsu kansa.

D. Lufu.

palvintu; kuinga hän ehti Iksänsä kassamoja ja waltaan kuningari.

oli yri mies BenJaminista, kassatä Riis, Abielin poika, Se-
Deboratin pojan, Nylbiaan
miehen pojan; woinal-

1 Sam. 14: 51.

oli poika nymeldä Saul,

hän oli kannis nuori mies, ja ei ollut yriksän händä kannembi Iraelin lasten seasa, päätä pidembi kaikkea murta kansaa.

3. Ja Riis Saulin Iksä oli kadot-
taunt aasintammansa: ja Riis sanoi pojallensa Saulille: ota yri palvelioista kassas ja nouse, mene matkaas, ja egi aasintammat.

4. Ja hän kävi Ephraimin wuoren ysihe, ja Salisan maan läpihe, ja ei he löytänet: niin he käwit Salimin maan läpihe, ja ei ne ollet siellä: ja he käwit Seminin maan läpihe, ja ei löytänet.

5. Kuin he tulit Zuphin maalle, sanoi Saul palveliallensa kuin hänen kassansa oli: tule, käytämme kettia jällessä, ettei minun Iksäni unheldaiji aasintammoja, ja murhediji meitä.

6. Mutta se sanoi hänelle: kazo, täsä kaupungisa en kmlutisa Jumalan mies: kaikki tuin hän sano, se kaiketi tapahtu: käytämme nyt sinne, kuka tietä, hän sano meille meidän retkemme, jota me waellamme.

7. Saul sanoi palveliallensa: kazo juis, me menemme sinne: mutia mitä me wicemme miehelle? sillä leipä en kaikki leppynut meidän säkijämme: ei ole meillä yhtän lahjaa wietäwätä sille Jumalan miehelle: mitä meillä on myötämme?

1 Kun. 8. 14: 3. 2 Kun. 8. 4: 42.

8. Palwelua wastais edespäin Saulille, ja sano: kazo, nimulla en neljäs osa hopia Sikiä tyfänäni; andakamme se sille Jumalan miehelle, että hän sanois meille meidän retkestämme.

9. Muinaisen aitaan Iraelisa, koska käytin Jumalata egimään, sanottin: tulkat, käytämme Nakiän tygö: sillä se kuin mit on Prapheta, kutsuttiin miu-
nen Nakiäri. 4 Mos. 12: 6.

10. Saul sanoi palveliallensa: sinun puhes on hyvä: tule, käytämme. Ja he menit siihen kaupungiin, josa Jumalan mies oli.

11. Ja tulnania kaupungin paltalle, löysit he piiköja, jotka lärit wet-tä ammudamaan: niille he sanoit: enso Nakiä täällä?

12. Se wastaisit heitä, ja sanoit:

on, kazo, siellä sinun edesäs: riennä nyt, sillä tänäpänä hän on tullut Kaupungiin, että tänäpänä on Kansalla uhri, korkeudella.

13. Koska te tulette Kaupungiin, niin te löydätte hänen, ennenkuin hän menee korkeudelle atrioikemaan: sillä ei kansa emmen syö, sillä hän siunaa uhriin, sitte ne syöväät kuin kikutut ovat: mengät siis sinne, sillä juuri nyt te hänen löydätte.

14. Ja he menit ylös Kaupungiin, ja kuin he tulit kesselle Kaupungita, kazo, Samuel kohtais heitä meimefänsä korkeudelle.

15. Mutta HETra oli ilmoittanut Samuelille pähvää eunen kuin Saul tulit, sanoden:

1 Sam. 15: 1.

16. Huomena tällä ajalla lähetään minä sinun tygös miehen BenJaminin maasta, woitele se minun kansani Israelin päämieheri: ja hän on wapah-tarwa heitä Philistealaisten käpistä: sillä minä olen kazonut minun kansani puoleen, ja heidän huutonsa on tullut minun tygöni.

Ap. 2. 13: 21.

17. Koska Samuel näki Saulin, vastais HETra, ja sanoi: kazo, tämä on se mies, josta minä sinulle sanonut olen: tämä on hallitsewa minun kansaani.

18. Saul meni Samuelin tygö porttiin, ja sanoi: ilmoita minulle, kusa täällä on Näkiän huone.

19. Samuel vastais Saulille, ja sanoi: minä olen Näkiä, mene minun edelläni ylös korkeudelle: ja te syötte tänäpänä minun kansani: ja huomena päästän minä sinun: ja kaikki mitä sinun sydämesäs on, ilmoitan minä sinulle.

20. Ja aasintammoja, jotka ovat ollet sinulda kolme päiwää pois, älä sillen murheti: sillä ne ovat löytyt: ja kenen kaikki himoittapa Israelisa piitä oleman? eikö ne sinulle tule ja kaikelle sinun Jäs huonelle?

21. Saul vastais ja sanoi: engö minä ole Jeminin poika, kaikkein vähimmästä Israelin sugusta, ja minun sukuni on vähin kaikkein sukukundain seasa BenJaminista? miyis senkaltaisa minulle puhut?

22. Mutta Samuel otti Saul palvelioinensa, ja wei heidän Saulin ja istutti heidän plimmäisxi kait niistä kuin kikutut olit, joita oli kolmekymmenenä miestä.

23. Ja Samuel sanoi keittäjä tuo tänne se kappale jonga minä sulle annoin, ja kästin tykönäsi päälle.

24. Niin keittäjä kannoi laivan, sen kuin sinä rippui kinni, ja pani sen Saulin eteen. Ja Samuel sanoi: kazo, tämä jäi, laste eteen syö: sillä se on tähän hetkeen ostettu sulle tallella pidetty, silloin kuin kuguin kansan: Niin Saul soti Samuelin kansa sinä pähvänä.

25. Ja koska he menit korkeudelle Kaupungiin, puhui hän Saulin kansa katen päällä.

26. Ja nousit warhain aamuun. Niin Samuel kugui Saulin katon nostesa katon päälle, ja nousi, ja minä päästän sinun: ja he molemmat menit pois hän ja Samuel.

5 Mos. 22.

27. Ja kuin he tulit Kaupungin ääreen, sanoi Samuel Saulille: palvelialle, että hän menis minun edelläni, (ja hän meni edellä,) ja seiso sinä nyt täsä, ja minä ilmoitan sinulle mitä Jumala sanonut on.

10. Lufu.

Saul voideltu, warustettu ja plöntätyä Betliain lapsilda.

Niin otti Samuel Eljastian, ja istutti hänen päänsä päälle, ja aasintammoja; ja sanoi: näetkö sinä? HETra on sinun voidellut päämieherin perimisensä päälle.

5 Mos. 9: 26. Lufu 32: 9. Ap. 2. 13: 2

2. Koska sinä menet minun tygö tänäpänä pois, niin sinä löydät miestä Nabelin hardan tykönä Zebulunin, BenJaminin rajasa; ne samat sinulle aasintammat löytyxi, joita sinä lähtenyt esimään: ja kazo, sinun sukuni ei pidä sillen lufua aasista, miyis murehti teitä, ja sanoo: mitä miyis pitää tekemän pojalleni?

1 Mos. 22.

3. Ja koska sinä edemmä siittä menet, niin sinä tulet Zaborin lakeuden

hän kohtavat sinua kolme miestä, jotka Jumalan tykö ylös BethEliin menevät ensimmäinen lauda kolme wohlaa, toinen lauda kolme lappalda leipää, kolmas lauda viinaleiliä.

Ja ne tervehtävät sinua ystäväisesti, ja andavat sinulle kivi leikkimästä: ota ne heidän kädestänsä.

Sitten tulet sinä Jumalan korkeuteen, kussa Philistealaisten leirit ovat. Siinä tapahtuman, että tulduas Kaunihin, kohtat sinä Prophetain joukon, jotka ovat tulleet korkeudelta, ja he edellänsä kandeale ja trumpu, ja he harput, ja he propheterawat.

Ja HEHRan hengi tulee sinuunsa, ja tulet toiseri mieheri.

Ja koska nämät merkit tapahtuivat sinulle; niin tee kaikki mitä eteesillä Jumala on sinun kansas.

Mutta sinun pitää menemän miesten edelläni alas Gilgaliin, ja kago, tulen sinne sinun tygöös uhrauksien ja kiitosuhria: seigepäivää pitää sinun edottaman, ja kuin minä tulen sinun tygöös, annan sinulle mitä sinun pitää tekeä.

1 Sam. 13: 8.

Ja tapahtui, että koska hän oli tullut seikkäänsä Samuelin puoleen, annoi hän hänen tykönsä pois; andoi Jumala hänelle toisen sydämen: ja näitä nämät merkit tapahtuivat sinä päivänä.

Ja koska he tulit sinne korkeuteen kago, Prophetain joukko kohtaisi sinua; ja Jumalan hengi tuli voimakkaasti hänesä, että hän propheteratisi heille kellekensä.

1. Koska hänen kaikki näit kuin heidän tundenet olit, ja kago, propheteratis Prophetain kansa, ja he toinen toisellensa: mitä Kirjain tapahtumut on? ongo Saul Prophetain seasa?

Ja yri vastais siellä, ja sanoi: heidän Ifänsä? siitä on sanottu: ongo Saul myöös Prophetain seasa?

1 Sam. 19: 24.

2. Koska hän laikkais propheteerata heidän korkeudelle.

14. Mutta Saulin setä sanoi hänelle ja hänen palveliallensa: kusa te kävitte? ja hän sanoi: me eheimme aasintammoja, ja koska me näimme, etten me löytänet, tulimme me Samuelin tygö.

15. Niin sanoi Saulin setä: sano siis minulle mitä Samuel sanoi teille?

16. Saul vastais setälensä: hän sanoi hyvin kallesti, aasintammat jo löytyi: Mutta kuningas waldakunnasta ei hän mitän hänelle puhunut, kuin Samuel hänelle sanonut oli.

17. Mutta Samuel andoi kugua Kansan kokoon, HEHRan tygö Mizraan:

18. Ja sanoi Ifraelin lapsille: näin sanoo HEHRA Ifraelin Jumala: minä johdatin Ifraelin Egyptistä, ja waphdin teidän Egyptiläisten käsistä, ja kaikkein waldakunnain käsiistä, jotka teitä waltaisit.

19. Ja te hyljäisitte tänäpäpä teidän Jumalaanne, joka teidän kaikesta wastoinkäymisestänne ja murhestanne auttanut on, ja sanoitte: pane meille kuningas: Nyt siis käykät HEHRan eteen teidän sukunne ja päämiehenne jälkeen.

1 Sam. 8: 7, 19. Luku 12: 12.

20. Koska Samuel oli loonnut kaikki Ifraelin sukukunnat; langeis arpa Benjaminin sukun.

Jos. 7: 14.

21. Mutta koska hän Benjaminin sugun kugui langoinensa edes, langeis arpa Matrin sugun päälle: ja langeis Kirjain pojan Saulin päälle: Ja he egeit händä, mutta ei händä löyty.

22. Ja he kysyit taas HEHRalda, jos hän oli vielä sinne tulewa. HEHRA vastais: kago, hän on lymyttännyt igensä aistain ala.

23. Niin he juyrit, ja tost hänen sielbä. Ja hän seisoi Kansan keskellä: ja hän oli päätänsä pidet kaikkea Kansaa.

1 Sam. 9: 2.

24. Ja Samuel sanoi kaikelle Kansalle: näettäkö kenengä HEHRA on walinnut? sillä ei hänen wertaistansa ole yhtä kaiketa Kansasa. Niin huusi kaikki kansa, ja sanoit: olken kuningas galle onnery!

25. Ja Samuel sanoi Kansalle kaikki

valdattunna oikeuden: ja kirjoitti kirjaan, ja pani sen HETran eteen: Ja Samuel päästi kaiten kansan, igekun- gin kotiansa. 5 Mos. 17: 18, 1c.

1 Sam. 8: 11.

26. Ja Saul meni myös kotia Gibeaan, ja yri osa sotaväestä meni hänen kansansa, joitten sydämen Jumala käänsi.

27. Mutta monikahdat Belialin lapset sanoit: mitä tämä autta meitä? ja kagoit hänen ylös, ja ei tuonet hänelle mitään lahjaa: Mutta hän teeskeli, niinkuin ei hän sitä kinnluffkan olisi.

1 Sam. 11: 12. 2 Kita R. 17: 5.

11. Luv.

Jabes viiritetty. Ammonitit lyödyt. Saul wahvistettu Runingan wirtaan.

Niin Nahas Ammonitit meni ja pöörätti Jabexen Gileadisa: niin kaitti Jabexen miehet sanoit Nahayelle: tee liitto meidän kansamme, niin me palvelemme sinua.

2. Mutta Nahas Ammonitit vastasi heitä: tällä tavalla teen minä liiton teidän kansanne, että minä jokatien teidän oikian julmämme puhtaisen: ja teen teidän häväistyxyi kaitte- sa Israelisa.

3. Niin sanoit hänelle Jabexen wanhimmat: auna meille seigemän päivää aikaa, että me lähettäisimme sanoman kaitille Israelin maan rajoille: ja jollei ystäkän ole joka meidän wapahtaa, niin me tulemme sinun tygös ulos.

4. Niin tulit sanansaattajat Saulin tygö Gibeaan, ja puhuit nämät kansan korwain kuulden: Niin kaitti kansa korotti äänensä ja itki.

5. Ja kago, Saul tuli kedolde käyden härkänsä jälisä, ja sanoit: mikä kansan on, että he itkevät? Niin he juttelit hänelle Jabexen miesten asian.

6. Ja Jumalan hengi tuli Saulisa woimallisyxi, koska hän oli kuullut nämät sanat: ja hänen wihan sa sungen suuresti julmiisti.

7. Niin otti hän parin härkiä, ja leikkais ne kappalexi, ja lähetti kaittiin Israelin rajoihin sanansaattajain kanta, ja kaitti sanoa: Jokainen kuin ei lähde Saulin ja Samuelin jälkeen,

hänen härjillensä pitä niin tehtäwä Niin HETran pelto langeis ka päälle, että he läixit ulos nii kuin mies. Duom. 20: 1.

8. Ja hän luki heitä Desekisa Israelin lapsia oli kolmesataa tygöistä: mutta Judan lapsia te kymmendä tuhatta.

9. Ja he sanoit sanansaattajille, tullet olit: sanokat näin Jabexen hille Gileadisa: huomena te soat wain, koska päivä on palawinnu sa. Niin sanansaattajat tulit ja ih sen Jabexen miehille: ja he ihasit.

10. Ja Jabexen miehet sanoit: mena me käynne teidän tygönnu tehdäyenne meidän kansamme, me teille kelpaa.

11. Niin Saul jakoi toisna nä huomenekain kansan kolmeen koon, ja he tulit huomenekain sälle kelle leiriä, ja läit Ammalaisia jühenasti kuin päivä tuli wimunaxi: Ja ne kuin jäit, bajetit niin ettei kahta heijä yhteen jää.

12. Niin kansa sanoit Samuel kulta ne ewat kuin sanoit: pitäk meitä halligeman? andakat ne te des tappayenne. 1 Sam. 11: 12.

13. Niin sanoit Saul: ei tänä pidä yhdengän kwoleman: sillä pänä on HETra tehnyt autti Israelisa. 2 Sam. 19: 18.

14. Niin sanoit Samuel kansa kullat, käykämme Gilgaliin, ja watakamme siellä Runingan waldon.

15. Niin kaitti kansa meni kullin, ja Saul tehtiin siellä kunn HETran edesi Gilgalisa: Ja he raitit siellä kiitosuhria HETran Niin Saul ja kaitti Israelin u iloixit sängen suuresti.

12. Luv.

Samuelin wäpittömyys. Kansan tygö

Ja Samuel sanoit kaitelle Israel kagos, minä olen kuullut k äänenne, kaitisa kuin te minulle huneet vlette: ja olen asettamun Runingan.

2. Ja kago, nyt Runingas k dan edellämme: ja minä olen k

hoitamat tullut: ja minun poikani
teidän tyköänne: ja minä olen
teidän edellänne minun nuoru-
sani tähän päinään asti.

1. Kago, tässä minä olen, vastat-
simme HETran ja hänen voidel-
la edessä: jos minä olen kenengän
än eli aasin ottanut: jos minä o-
sokekselle ylöslisä tehnyt, eli jota-
sortanut: jos minä jonkun kä-
si olen lahjoja ottanut, ja andanut
ja minun silmäni: niin minä teille
on jälleen.

1 p. 2. 20. 33.

2. He vastaisit: et sinä mitään ylös-
teitä, eikä wääröyttä ole meille tehnyt:
jos kenengän lädestä ole mitään
andanut.

3. Hän sanoi heille: HETra on to-
teita vastaan, ja hänen voidel-
laan todistaja tänäpäinä: ettet te
minun miunin lädestäni löytäneet:
sanoit: olkon todistaja.

4. Ja Samuel sanoi Kansalle:
HETra joka Moiseren ja Aaronin te-
jä johdatti teidän Isänne Egyptin
maahan.

5. Niin astukat nyt edes, oikendelle
käymä teidän kansanne HETran
käikistä HETran huviästä töistä,
hän teille ja teidän Isillenne teh-
nyt on.

6. Kofa Jacob oli tullut Egyptiin,
ja teidän Isänne HETran tygö:
HETra lähetti Moiseren ja Aaro-
n ja he johdatit teidän Isänne u-
Egyptistä, ja asetit heidän tähän
maan asumaan.

1 Mos. 46. 6.

2 Mos. 2. 23. Luku 3. 10.

7. Mutta kuin he unhottit HET-
teidän Jumalansa; myi hän hei-
Sifferan, Daborin sedanpäämie-
hallan ala, ja Philistiaalisten wal-
la, ja Moabin Kuningan wallan
ja he södeit heitä vastaan.

3. 12. Luku 4. 2. Luku 10. 7.

Of. 44. 13.

8. Ja he huusit HETran tygö,
sanoi: me olemme syndiä tehnet,
ja soljaisimme HETran, ja pal-
sime Daalia ja Asbarethia: mut-
te nyt meistä meidän wihol-
lädestä, niin me sinua pal-

11. Ja HETra lähetti Jerubbaa-
lin, Bedanin, Jeftahn ja Samuelin:
ja pelasti teitä teidän wihamiestenne
käsiä ympärildämme, ja andoi teidän
asua rauhallisesti.

Duom. 6. 11, 14, 32. Luku 11. 1.

1 Sam. 7. 6.

12. Koska te näitte Mahayen Am-
monin lasten Kuningan tulewan teitä
vastan, sanoitta te minulle: Ei mil-
län muotoa: waan Kuningas meitä
wallikkon: waikka HETra teidän Ju-
malamme oli teidän Kuninganne.

1 Sam. 8. 5.

13. Ja nyt kago, sinä on Kuning-
gas, jonka te elette walinnut ja ano-
net: sillä kago, HETra on asettanut
teille Kuningan.

1 Sam. 8. 7. Luku 10. 19.

14. Jos te pelkätte HETraa ja
palwelette händä, ja kuulette hänen ää-
nensä, ja ette ole HETran suulle tot-
telemattomat; niin sekä te että teidän
Kuninganne, joka teitä hallitsee, seu-
raa HETraa teidän Jumalattanne.

15. Mutta jollet te HETran ään-
dä kuule, waan olette hänen suulensa
tottelemattomat; niin HETran käsi on
sekä teitä, että teidän Isänne vastaan.

16. Niin käykät siis tästä edes, ja
kagokat tätä suurta asiata, jota HET-
ra on tekewä teidän silmäinne edessä.

17. Eikö nyt ole nifun elon aika?
waan minä hundan HETran tygö,
että hän andais yllistää ja sataa,
yminärtäyenne ja nähäyenne sen suu-
ren pahuden, jonka te elette tehnet
HETran edessä, anoisamme teille Kuningasta.

18. Ja kuin Samuel huusi HET-
ran tygö, andoi HETra sinä päivä-
nä yllistää ja sataa: Niin kaikki Kan-
sa suuresti pelkäis HETraa ja Sa-
muella.

19. Ja sanoi kaikki Samuelille:
rukoukille sinun palweliais edestä HET-
raa sinun Jumalattas, etten me kuolisi:
sillä me olemme Isännet kaikkein mei-
dän syndeimme tygö sen pahuden, että
me anoimme meille Kuningasta.

20. Ja Samuel sanoi Kansalle: ä-
lät peljättö: Te toin oletta tehnet
kaiken tämän pahuden; mutta älkät
kuitengan luopuko HETraasta, waan

palvelkat HERRaa kaikista teidän sydämeistänne.

5 Mos. 6: 5.

21. Ja älkät iglänne kääntäkö turhan menon perään, ei se mitään teitä hyödytä eikä auta: sillä se on turhuus.

Ps. 60: 13. Ps. 146: 3.

22. Mutta HERRa ei hylsä Kansansa suuren nimensä tähden: sillä HERRa on tahtonut teitä tehdä iglensä Kansaksi.

Ps. 100: 3.

23. Olkon myös kautkana minusta, että minä syndiä tekijän HERRaa waf-tan, lakaten rukoilemasta HERRaa teidän edestänne; ja opettamasta teille hywää ja oikeata tietä.

24. Ainoastansa peljätät HERRaa, ja palvelkat händä uskollisesti kaikista sydämeistänne: sillä kagokat kuinga suuria tekoja hän teke teidän kansanne.

25. Mutta jos te teette pahaa; niin sekä te, että teidän Kuninganne hukkuu.

13. Luv.

Saulin walmistaminen sotaan, pelko, epäaitainen uhri, rangaitus. Sota-aset puuttuwa Israelisa.

Koska Saul oli wuoden ollut Kuningasna: ja hallinnut Israelia kari ajastaikaa:

2. Waligi hän igellensä kolme tuhatta miestä Israelista: ne kari tuhatta olit Saulin kansa Michmasa, ja Bethelin wuorella: mutta tuhannen Jonathanin kansa Ben-Jaminin Gibeasa: mutta muun joukon päästi hän menemään igelungin majoilleensa.

3. Ja Jonathan löi Philistealaisia heidän leirisänsä, jota oli Gibeasa: Ja Philistealaiset sait sen tietä: Ja Saul andoi soitta Basunalla kaikesa maakunnasa, ja sanoa: andakat Debrealaiisten se kuulla.

1 Sam. 10: 5.

4. Ja kaikki Israel kuuli sanottawan: Saul on lyönyt Philistealaisten leirin: ja Israel myös häisi Philistealaisten edesä, ja kansa kuguttin Saulin tygö kokoon Gilgaliin.

1 Mos. 34: 30.

5. Niin kokoumit Philistealaiset sotimaan Israelia wafan, kolmekym-mendä tuhatta wannua, kusi tuhatta ragasmieslä, ja paljo muuta kansaa, niinkuin sandaa meren reunnalla: ja

he matkustit ylöspäin, ja asetit leirin Michmaan, itään päin Bethelin.

6. Koska Israelin miehet näit tänä ahdisteturi, sillä kansa oli wagen hämmästyriä: lymyit he heid luoliin, maan kuoppiin, mäen rotihin, ja kairoihin:

7. Ja Debrealaiset waelfit Jonin ylige Gadin ja Gileadin maad daan: waan Saul oli vielä Gilgal ja kaikki kansa, jotka olit hänen sänsä, pelkäsit.

8. Niin odotti hän seisemän wää, siihen aikaan asti, kuin Samääränyt oli: Waan koska ei Saul tullut Gilgaliin, rupeis kansa jomaan hänelä.

1 Sam. 13: 1.

9. Silloin fanoi Saul: tuokat mulle polttouhria ja kiitosuhria uhrais polttouhria.

10. Koska hän oli päättänyt touhrin, kago, Samuel tuli: Saul meni händä wafan, juna händä.

11. Niin fanoi Samuel: mitään nyt olet? Saul wafais: minä kansan minuldani hajowan, et juna tullut wäärättyyn aikaan: ja listealaiset olit Michmasa koosa.

12. Niin minä fanoin: Nyt wat Philistealaiset täme minun Gilgaliin, ja en minä rukoillut Herran kasiwain edesä; niin minä rohuin igeni, ja uhraisin polttouhria.

13. Samuel fanoi Saulille: olet tyhmästi tehnyt, ja et pit HERRan junun Jumalas käftä, ga hän käfti sinulle: sillä hän oli wistamit junun waldakundas Israeliankaikkisesti.

14. Waan junun waldakundas edä enämpi olemän seisowainen: Herran on yhden miehen oman sydän jälkeen eginyt, sen on HERRa kinyt olla hänen kansansa päämieheksi: sillä et juna pitänyt sitä kuin Herralle käfti.

Ps. 89: 20.

Ap. 2: 13: 22.

15. Niin Samuel nousi ja Gilgalista pois Ben-Jaminin wafan: Saul luki sen wäen kuin tyhjänä oli, liki kusi fataa mie-

1 Sam. 14: 2.

16. Ja Saul ja Jonathan hänen poikansa, ja se wäki kuin heidän tyttärensä oli, jäit BenJaminin kukkulle: waan Philistealaiset asetit leirintä Michmaan.

17. Philistealaisten leiristä läxi kolme joukkoa maata hävittämään: yri käänti igensä Dphran tielle Saulin maalle:

18. Toinen käänti igensä BethDoronin tielle: ja kolmas käänti igensä Gile rajatielle, joka menee Seboimin haron korpeen.

19. Niin ei löyty yhtän seppää kaikkien Israelin maatumnasta: sillä Philistealaiset ajattelit, ettei Hebrealaiset eikö miekkoja ja keihäitä.

Duom. 5: 8.

20. Ja kaiken Israelin täydyi menemään Philistealaisten tygö teroittamaan rautalapioitansa, kirweksensä, ja wikahdintansa.

21. Mutta heillä oli teroitusrauta, miekkoille, lapioille, hangoille ja kirweille; niin myös ojetta pistindä.

22. Koska tappeluspäiwä joudui, niin löyty siellä miekkaa, eikä keihäistä kaiken Kansan kädessä, jotka Saulin ja Jonathanin kansa olit: waan Saulilla ja hänen pojallansa oli.

23. Ja Philistealaisten leiri läxi Michman taipaleelle.

14. Luku.

Jonathanin voitto; kuinga hän rikkoo ja on hengen waarasa. Saulin lapset.

Se tapahtui yhtenä päivänä, että Jonathan Saulin poika sanoi palvelijallensa, joka kannoi hänen asettamansa: tule käykämme Philistealaisten leiriin, jotka toisella puolella ewat: ja ei heidän jua fanonut Isrällensä.

2. Waan Saul wiivoyi Gibeon ääntä granatin puun alla, joka oli eijälämpunajsa: ja se kansa joka hänen tyttärensä oli, oli liki kumjufataa mieksiä.

3. Ja Abia Abitobin poika, Klabin welsjen, Pineharen pojan, Elin pojan, oli DEXran Bappi Silosa, laudain päälliswaatetta: mutta kansa ei tietänyt Jonathania memmexi peis.

1 Sam. 4: 21.

4. Ja tiellä, kusa Jonathan poyti

ylise mennä Philistealaisten leiriin, oli kaxi pyrkää kalliota, yri tällä puolella ja toinen toisella puolella: yri kugutti Bozez, toinen Sene.

5. Yri eli Michmaan päin pohjasta, ja toinen etelästä Gabaan päin.

6. Ja Jonathan sanoi palvelijalle, joka oli hänen asensakandaja: tule, käykämme näitten ympärileikkamattomain leiriin, taita tapahtua, DEXra on jotakin toimittawa meidän kauttamme: sillä ei ole DEXralle työlää autta monen kautta, elikkä harwain.

Duom. 7: 4, 7. 2 Aika R. 14: 11.

7. Niin hänen asensakandaja wastaus händä: tee kaikki mitä sinun sydämes on: mene matkaan, kago, minä olen sinun kansas, niinkuin sinun sydämes tahtoo.

8. Jonathan sanoi: kago, me memme niitten miesten tygö, ja ilmoitamme igemme heille.

9. Jos he näin meille sanowat: seisokat alallanne siihenasti että me tulemme teidän tygöme, niin seisokamme siasamme, ja älkämme mengö heidän tygönsä.

10. Waan jos he näin sanowat: tulkat tänne meidän tygöme, niin astukamme heidän tygönsä; sillä DEXra on andanut heidän meidän käsillemme: se olkon meille merkiri.

11. Koska Philistealaisten leiri näki heidän molemmat, sanoi Philistealaiset: kago, Hebrealaiset ewat lähtenet heidän luolistansa, joihin he heitänsä lymyttänet olit.

1 Sam. 13: 6.

12. Ja miehet leiristä wastaus Jonathania ja hänen asensakandajata, ja sanoi: tulkat tänne ylös meidän tygöme, me kyllä opetamme teitä. Niin sanoi Jonathan asensakandajalle: astu ylös minun jälkeeni, DEXra on andanut heidän Israelin käsiin.

13. Ja Jonathan kiipeis käsilänsä ja jalwoillansa ylöspäin, ja hänen asensakandaja hänen jälisänsä: ja he langettiit maahan Jonathanin eteen, ja hänen asensakandajan, joka löi heitä kuoliari hänen jälisänsä:

14. Että ensimmäinen tappelus oli, jona Jonathan ja hänen asensakandaja

löi liki karikymmenellä miehellä, liki puolella vakonitalla peltoa, kuin juhtapari kyndäis.

15. Ja pelko tuli leiriin, kedolle, ja koko kansan sekaan leirissä, ja hävittäjät myöskin peljätettiin, että maa vapisi siitä: sillä se hämmästyks oli Jumalalta.

1 Mos. 35: 5. 2 Mos. 14: 24.
Di. 76: 13.

16. Ja Saulin wartiijat BenJaminin Gibeassa saivat nähdä kansan joukot hajonnan, ja pakenevan, ja toinen toisensa syivän.

17. Niin sanoi Saul kansalle kuin hänen kansansa oli: liikekät nyt ja kagokat, tuka meissä en mennyt pois: ja koska he luit, kago, niin ei ollut Jonathan ja hänen ajensakandaja siellä.

18. Ja Saul sanoi Abialle: tuo tänne Jumalan Arkki; (sillä Jumalan Arkki oli siihen aikaan Israelin lasten tykönä.)

19. Ja koska Saul vielä puhui Pa-pin kanssa, enääni kapina ja juoru Philistealaisten leirissä. Ja Saul sanoi Pa-pille: ota sinun kates pois.

20. Ja Saul kokoumni ja kaikki kansa kuin hänen kansansa oli, ja tulit sotaan. Ja kago, silloin kävi ihokungin miekka lähimmäistänsä vastaan, ja oli sangen suuri kapina.

Duom. 7: 22. 2 Kissa K. 20: 23.

21. Ja ne Hebrealaiset, jotka ennen olit ollet Philistealaisten tykönä, ja olit käynet heidän kansansa leirin ymbäri, annoit heitänsä Israelin sekaan, jotka olit Saulin ja Jonathanin kanssa.

22. Ja kaikki Israelin miehet, jotka heitänsä kätkenet olit Ephraimin wuorelle, koska he kuulit Philistealaiset paennen, ajoit he myöskin heitä takaa sodassa.

23. Ja niin HERa autti silloin Israelia: ja seta seisoi Bethsheniin asti.

24. Ja koska Israelin miehet olit wäsynet sinä päivänä, wannotti Saul kaiken kansan, ja sanoi: kirottu olken jokainen joka syö jotakin ehtoseen asti, että minä kostaisin minun wihollisilleni. Ja koko kansa ei syönyt mitäkän.

25. Ja kaikki se kansa tuli mekään, ja siellä oli hujajata kedolla.

26. Koska kansa tuli mekään, kago,

silloin wuetti siellä hujajata, mutta wyikän ottanut sitä kädellänsä suru- ja; sillä kansa pelkäsi walaata.

27. Mutta Jonathan ei kuullut sänjää wannottanexi kansaa: hän ei saurwansa kuin hänen kadesänjää ois jattutti pään hujajalajäään; ja piipitensä surhunsa, niin hänen silmät walspuumuit.

28. Silloin wastais wyri kansa, ja sanoi: sinun Isäs wannotti kate kansan, ja sanoi: kirettu olken jokainen joka jetafin syö tänäpänä. Ja kansa eli wäsyryssä.

29. Ja Jonathan sanoi: minun sänji on turmellut maan: kagos, kate minun silmäni walspuumuit, että minä tästä jotakin maistin.

30. Joska kansa tänäpänä ois kate nyt wihollistensa saalista, kuin heitänet ovat! niin ois tappelus suurempi Philistealaisia vastaan.

31. Ja he löit sinä päivänä Philistealaisia Michmasta Ajaleniin ja kansa wäsyi sangen kowin.

32. Ja kansa jakoi saalin, ja lambaita, ja karjaa, ja wäsitöitä, teurastit maan päällä: ja söit wäsynsä.

1 Mos. 9: 4. 3 Mos. 3: 6
Luku 7: 26. Luku 17: 14. Luku 19: 26
5 Mos. 12: 16. Luku 15: 23.

33. Niin Saulille ilmoitettiin, noden: kago, kansa owat syndiä wäsynsä: HERa vastaan, ja syönet wäsynsä: Hän sanoi: te olette pahetehnet: wierittäkät nyt minulle tä suuri kiwi.

34. Ja Saul sanoi: mengät kansan sekaan: ja sanokat heille: kate ihokungin härkänsä ja lamban samun tyköni, ja teuraistakan tätä, te söijitte, ja ette syndiä tekisi HERa vastaan wäsyn syömisellä: niin kansa toit kufin härkänsä kadesyöllä, ja teurastit ne siellä.

35. Ja Saul rakensi HERalle tarin: se on ensimmäinen Altari, ja hän rakensi HERalle.

36. Ja Saul sanoi: käykämme Philistealaisten jälkeen yöllä, ja rokkamme heitä, siihenasti kuin pakenee, etten me yhtälän heissä. täijä: Ne wastasijit: tee kaikki kuin

lle telpaa. Ja Happi sanoi: käy-
vämmä Jumalan työssä.

37. Ja Saul kysyi Jumalalta, ja
sanoi: mistä minä Philistealaisten
kannasta löydän, ja ammutkos heitä Israe-
lille? mutta ei hän häändä silloin
saanut. 1 Sam. 28: 6.

38. Niin sanoi Saul: tulkaa väki
joka kulmalda, tiedustelkaa ja kagel-
te senä tänäpänä se syndi lienee:
Doom. 20: 6.

39. Sillä, niin totta kuin HERa
on auttaja elää, vaikka se olisi
minun pojastani Jonathanisa, niin hä-
nen pitäkös totisesti kuoleman. Ja ei yri-
kseni ammut häändä kaikista kansaista.
Ja hän sanoi koko Israelille:
kuka sillä puolella, minä ja Jona-
thanin poikani olemme täällä puo-
lensa sanoi Saulille: tee kuin
teelpaa.

40. Ja Saul sanoi HERalle Jf-
Jumalalle: tee oikeus: niin se
Jonathanin ja Saulin: ja kansa
vapana ulos.

41. Saul sanoi: Heittäkät mimistä
minun pojastani Jonathanista: Niin
sanoi Jonathanin.

42. Ja Saul sanoi Jonathanille:
mitä minulle, mitä olet tehnyt?
Jonathan ilmoitti hänelle, ja sanoi:
minä maistin vähän hunajata
panin nenällä kuin minun kädessäni
ja kago, minun pitää sentähden
kuoleman?

43. Ja Saul sanoi: Jumala teh-
kö mimille niin ja niin! Jonathan,
ja pitää totisesti kuoleman!
Kerb. 1: 17.

44. Baan kansa sanoi Saulille:
Jonathanin kuoleman, joka tä-
ssä lauren autuuden teki Israelisa?
Vastasi: niin totta kuin HERa elää,
kukaan ei pidä hänen päästänsä
kuoleman: sillä Jumala on sen tehnyt
tänä hänen kauttansa. Ja näin
ja vapautti Jonathanin kuolemasta.

45. Niin Saul meni Philistealais-
maahan pois: ja Philistealaiset me-
nsivät maahan.

46. Mutta koska Saul oli saanut
kuulla tämän, sodei hän joka
päästänsä wihollisiansa vastaan,

Wtoabitalta, Ammonilaitta, Edomea-
laisia, Zoban Kuningaita, ja Philisteai-
laisia vastaan: ja kühunga hän itändä hä-
nensä vastaan, siellä hän rangaisi.

48. Ja hän teki wihollisia itästä ja
löi Amalechitat: ja vapautti Israelin
niitten käijstä, jotka häändä raatelit.

49. Ja Saulilla oli poikia: Jona-
than, Iswi, Malchiswa, ja hänen kah-
den tyttärensä nimet, esikoisen nimi
Merab, ja nuoremman nimi Michal.
1 Kirj. 9: 39.

50. Ja Saulin emännän nimi Abi-
noam, Ahimazin tytär: ja hänen sota-
joukkonsa päämiehen nimi Abner, Me-
rin poika, Saulin setän.

51. Ja Kis Saulin Isä, ja Ner
Abnerin Isä, oli Abielin poika.
1 Sam. 9: 1.

52. Ja suuri jota oli Philistealaisia,
vastaan niinkauvan kuin Saul eli: Ja
kutsa itänä Saul näki jalon ja wäke-
vän sotamiehen, sen otti hän tygönsä.

15. Luku.

Amalech lyöty. Agag säästetty. Saul
hylätty. Agag haatattu kappaleiksi.

Mutta Samuel sanoi Saulille: HER-
ra lähetti minun woitelemaan si-
nua kansansa Israelin Kuningari: niin
kuule siis nyt HERan sanain äändä.

2. Näin sanoo HERa Zebaath:
Minä olen ajatellut epäsiellä mitä A-
malech teki Israelille: koska hän pani
hänenfä tiellä häändä vastaan, Egyptijä
tullesfa. 2 Mos. 17: 8. 4 Mos. 24: 20.

3. Mene siis nyt ja lyö Amalech,
ja hukuta kaikki mitä hänellä on: ja
älä säästä häändä: mutta tapa sekä
waimo että mies, lapset ja imewäiset,
karja ja lambat, kamelit ja aasit.

4. Saul ilmoitti tämän kansalle,
ja luki heitä Ehelaimisa: karjataan tu-
hatta jalkawäkeä, ja kymmentuhatta
miehistä Judajsta.

5. Ja koska Saul tuli liki Ama-
lechitain kaupungita, pani hän wäsy-
tyksen ojan työssä;

6. Ja andoi sanoa Kenitalaisille:
mengaät, paikat ja eroittakät kenne
Amalechitaisita, etten minä peräti hä-
witäisi teitä heidän kansansa: sillä te
teitte laurinden kaikille Israelin lap-

sille, koska he waelsit Egyptistä: ja niin luowuit Kenitalaiset Amalechitaista.

4 Mos. 10: 29. Luku 24: 21. Duom. 1: 16.
Luku 4: 11.

7. Niin Ibi Saul Amalechitat ha-
masta Dewilasta siihenasti kuin Sur-
riin tullan, joka on Egyptin kohdalla.

8. Ja otti Agagin Amalechitain Ku-
ningan elävänä kiinni; ja kaiken Kan-
san surmais hän miekan terällä.

4 Mos. 24: 7.

9. Niin Saul ja kansa säästi Aga-
gin, ja mitä parasta lambaista ja kar-
jasta oli, lihawita karigoita ja syötti-
läitä, ja kaikki mitä hywä oli, ei he
tahtonet hukutta niitä: mutta sen kuin
häyry oli, ja ei kelwanut, he hukutit.

10. Niin tapahtui HETran sana
Samuelin tygö, sanoden:

11. Minä kadun että minä olen
tehnyt Saulin Kuningari: sillä hän
on luopunut minusta, ja ei täyttänyt
minun sanojani: ja Samuel wihahtui,
ja huusi HETran tygö kaiken sen yön.

1 Mos. 6: 6, 7.

12. Ja Samuel nousi warhain huo-
meneldain kohtamaan Saulia, ja Sa-
muelille oli sanottu Saulin tullexi Car-
meliin, ja panneri woiton merkin, ja
waeldanexi ymbäri, ja tullexi Hilgaliin.

13. Koska Samuel tuli Saulin ty-
gö, fanoi Saul hänelle: sinattu ole
sinä HETralda, minä olen täyttänyt
HETran sanan.

14. Samuel wastais: mikä siis on
tämä lammasten määkynä minun kor-
wisani, ja karjan ammuminen, jonga
minä kuulen?

15. Saul fanoi: Amalechitailda o-
wat he ne tuonet: sillä kansa säästi
niitä parhaita laupaita ja karjasta,
HETran sinun Jumalas uhrin täh-
den: ne muut olemma me häwittänet.

16. Mutta Samuel fanoi Saulille:
salli että minä sanon sinulle, mitä
HETra on puhunut minun kansani
tänä yönä. Hän fanoi hänelle: puhu.

17. Samuel fanoi: etkö se näin ole?
Koska sinä olit wäihäinen sinun silmäis
edesä, tultt sinä Ifraelin sukukundain
pääri: ja HETra wosteli sinun I-
raelin Kuningari?

1 Sam. 9: 2, 21. Luku 10: 1.

18. Ja HETra lähetti sinun mat-

kaan, ja fanoi: mene ja tapa ne
diset Amalechitat ja sodi heitä wa-
niinlauman ettäs hukutat heidän.

19. Miyes kuullut HETran sa-
nua, mutta annoit iges saalin puolen
telt pahoin HETran silmäin edesä.

20. Niin fanoi Saul Samu-
elille: olen kuitengin kuullut HET-
raa, ja olen waeldanut sitä
kuin HETra minun lähetti: mi-
nen tuonut tämä Agagin Ama-
lechitain Kuningan, ja surmannut
lechitat:

21. Mutta wäki on ottanut sa-
nua lambaita ja karjaa; ne parhat
tuisia, uhrataxensa Hilgalisa
ralle sinun Jumalalles.

22. Mutta Samuel fanoi: k-
HETralle paremmin polttouhri
ri, kuin että sinä kuulijit HET-
raa? Kago, kuuliaisuus o-
rembi kuin uhri, ja totella p-
bi kuin oinaisten lihawus.

Saarn. R. 4: 17. Of. 6: 6. Matth.
Luku 12: 7.

23. Sillä tottelemattomuus on
tuden syndi, ja wastahakoisuus on
laus ja epäjumalan palvelus:
siis olet hyljännyt HETran sana-
hän sinun myös hyljännyt, ettei
sillen pidä Kuningasna oleman.

Of. 4: 6.

24. Niin fanoi Saul Samu-
elille: olen syndiä tehnyt, rittok
HETran kästyn ja sinun sanas:
minä pelkäisin kansaa, ja kuulin
dän äänensä.

25. Anna siis nyt minulle
syndi andexi, ja palaja minun kan-
ni, että minä kumarraisin ja rukou-
sin HETraa.

26. Samuel fanoi Saulille: en
nä palaja sinun kansas: sillä sinä
hyljännyt HETran sanan, ja HET-
ra on myös sinun hyljännyt, niin
sinun pidä oleman Ifraelin Kuningas.
1 Sam. 16: 1.

27. Koska Samuel käänsi iges
menemään pois, otti hän hänen
mensa liepestä kiinni, ja se repei.

28. Niin fanoi Samuel hänelle:
HETra on tänäpäpä repinyt I-
raelin waldakunnan sinulda, ja andexi

sinun lähimmäiselles, joka parempi
sinua.

29. Ja Israelin Sangari ei wa-
kale, eikä Kadu: sillä ei hän ole
minen, että hän katuis.

30. Mutta hän sanoi: minä olen
tehnyt: Tee siis minulle nyt
kansa minun kansani vanhemmitten
kansa, ja Israelin edesä: ja palaja mi-
nunkansani, että minä kumarten ru-
kasin HERRaa sinun Jumalatas.

31. Ja Samuel käänsi itsensä ja
käski Saulia: ja Saul rukoi HERR-

32. Ja Samuel sanoi: andakat tul-
sinun tygöni Agag Amalechitain
kansa. Ja Agag tuli rohkaisti hä-
nen kansa, ja sanoi: totisesti kuole-
muserus on paennut.

33. Samuel sanoi: niinkuin sinun
kansa on tehnyt waimot lapsetto-
minä, niin pitää myös sinun äitisi wai-
moseja lapsetoin oleman: niin Sa-
ulinkansaa Agagin kappaleiksi HERR-
edesä Gilgalisa.

34. Ja Samuel meni Ramathaan:
ja Saul meni huoneeseensa Saulin
huoneeseen.

35. Ja ei nähnyt Samuel enämbi
Saulia kuolemapäiwäänsä asti, sillä
Samuel murhetti Saulia; että HERR-
n käski latunut asettanensa hänen Israe-
lilain kuningari.

16. Lufu.

David woibettu. Saul waiwattu.

1. HERRa sanoi Samuelille: kuin-
ka kauvan sinä murhetti Saulia,
ja minä hyljännyt olen, hallitse-
sin Israelia? täpötä sinun sarwes
kansa, ja mene, minä lähetän sinun
Bethlehemitan tygö: sillä hänen
kansa olen minä katonut minulle-
kuningaan.

2. Niin Samuel sanoi: kuinga mi-
nua menen? Saul saa sen tietä,
ja minun kuolliaksi. Ja HERRa
sanoi sinulles wäpällä karsajata, ja
sanoi minun uhramaan HERRalle.

3. Ja sinua pitää kuluman Isain
kansa, ja minä ofetan sinulle mitä

sinun pitää tekemän, että sen woiteli-
sit minulle, jonga minä sinulle sanon.

4. Samuel teki niinkuin HERRa
sanonut oli, ja tuli Bethlehemiin: niin
hämmästyit kaupungin wanhimmat, ja
menit händä vastaan, ja sanoit: ongo
rauha, että sinä tulet?

5. Hän sanoi: rauha. Minä tulin
uhramaan HERRalle: pyhittäkät tei-
tänne, ja tulkat minun kansani uhrille:
Ja hän pyhitti Isain, ja hänen poi-
kansa, ja kugui heidän uhrille.

6. Ja kosta he tulit sisälle, kagoi
hän Eliabin päälle, ja ajatteli: tosin
tämä on HERRan edesä hänen woi-
deltunsa.

7. Mutta HERRa sanoi Samue-
lille: älä kago hänen muotoansa, elikkä
suurta kokoansa, sillä minä olen hyl-
jännyt hänen: sillä ei se ole niin-
kuin ihminen näke; Sillä ihminen
näke sen kuin silmäin edesä on,
mutta HERRa kago sydämeen.

8 Mos. 10: 17. 1 Miika 18: 28: 9. 2 Miika 18:
19: 7. Of. 7: 10. Jer. 11: 20. Luku 20: 12.
Up. 7: 10: 34.

8. Niin kugui Isai Abinadabin, ja
andoi hänen tulla Samuelin eteen: ja
hän sanoi: ei tätäkän ole HERRa wa-
linnut.

9. Niin andoi Isai tulla Sammahn
edes: mutta hän sanoi: ei tätäkän ole
HERRa walinnut.

10. Niin andoi Isai seitsemän poi-
kaansa tulla Samuelin eteen; mutta
Samuel sanoi Isaille: ei ole HERRa
näitä walinnut.

11. Ja Samuel sanoi Isaille: joko
nyt täällä kaikki pojat oirat? Hän
sanoi: vielä muorin jäljellä on, ja
kago, hän katsee lambalta. Niin sa-
noi Samuel Isaille: lähetä hänen pe-
räänsä, ja anna noutaa tänne: sillä
ei meidän pidä isuman ennenkuin hän
tulee.

1 Sam. 17: 15. 2 Sam. 7: 8.

12. Niin hän lähetti ja noudatti
hänen: ja hän oli werciwä ja kaimis
kashwoilda, ja ihanan muotoinen. Ja
HERRa sanoi: nouse ja woitele tämä:
sillä tämä se on.

13. Niin otti Samuel oljysarwen-
sa, ja woiteli hänen welsjeinsä kelpellä:

ja HErran hengi tuli Davidiin siitä päivästä, ja sen perään: niin Samuel nousi ja meni Ramathaan.

1 Sam. 11: 6.

14. Ja HErran Hengi läxi Saulista: ja paha hengi wainvais händä HErralda.

15. Niin sanoit Saulin palveliat hänelle: kagos, paha hengi wainvaa sinua Jumalalda.

16. Meidän Herramme sanokan nyt palvelioillensa, jotka hänen edesänsä seisovat, että he egysit miestä, joka taidais soitta harppua: koska paha hengi tulee Jumalalda sinun, että hän soitais kädellänsä, niin sinä paranet.

17. Niin Saul sanoi palvelioillensa: kagokat nyt minulle joku mies kuin taidais hywin soittaa, ja noutakat händä minun tygöni.

18. Niin wastais yri hänen palvelioitansa, ja sanoi: kago, minä näjin Isain Bethlehemitan pojan, hän taita soitta, ja on urhollinen sotamies, ja toimellinen ajoiensa, ja ihana mies: Ja HErra on hänen kansansa.

19. Niin Saul lähetti sanansaattajat Isaille, sanoden: lähetä minun tygöni sinun poikas David, joka on lamburi.

20. Niin otti Isai aasin leipäin kansa, ja leilin wiinaa, ja yhden wohlen wuohista: ja lähetti Saulille poikansa Davidin myötä.

21. Niin David tuli Saulin tygö, ja seisoi hänen edesänsä: ja hän tuli hänelle suuri rakkari, ja tuli hänen amsakandajari.

22. Ja Saul lähetti Isain tygö, sanoden: anna Davidin olla minun tyhönäni: sillä hän on löytänyt armon minun edesäni.

23. Koska Jumalan hengi tuli Saulin päälle, otti David kandelen ja soittoi kädellänsä: niin Saul wirvotettiin ja tuli paremmari, ja paha hengi läxi hänestä.

17. Luv.

Goliath haastaa itsellensä puolus-miestä Israelista; löydän Davidista.

Niin Philistealaiset kokosivat sotawärensä sotaan, ja tulit kokoon So-

choon, joka on Judaasa: ja asetettiin rinne Soken ja Uskan välille, Davidin rajalle.

2. Mutta Saul ja Israelin menit kokoon, ja asetit leirinsä milaaroon, ja walmistit itsensä maan Philistealaisia vastaan.

3. Ja Philistealaiset seisoi wäällä, ja Israelit seisoiit wäällä, että laaro oli heidän wäällä.

4. Niin tuli Philistealaisten leiri yri mies heidän leikkensä, Goliathin, Gathista, kuutta kynnärän kammunen leveyttä pitkä.

5. Ja hänellä oli wastilakki pänsä, ja suomuren kaltainen pöytä: ja hänen pansarinsa pöytä: ja hänellä oli kypärä.

6. Ja wastiset saappat hänen woihsansa, ja wasti kilpi hänen woihsansa.

7. Ja hänen keihänsä warsi olkain kuin kangan orsi, ja hänen keihänsä painoi kuusijataa sikliä rautaa. Ja hänen kilpensä kandaja kankainen edellänsä.

8. Ja hän seisoi ja huusi Israelin joukkoille, ja sanoi heille: miksi te olette walmistamaan teitämme sotaan? minä olen Philistealainen, ja te olette Saulin palveliat? walittak yri teistä, joka tulee tänne alas minun tygöni.

9. Jos hän woi sotia minua vastaan, ja lyö minun, niin me olemme teidän palvelianne, mutta jos minä wainvais häntä, niin minä wainvais häntä, ja teidän pitää oleman meidän palveliamme, ja teidän pitää meitä palveleman.

10. Ja Philistealainen sanoi: wainvaisin tänäpäni Israelin sotawäken: andakat minulle mies, me soittam me keikänämme.

11. Koska Saul ja koko Israel kokosivat nämät Philistealaisen puhet, ja wainvaisit he, ja pelkäsivät suuresti.

12. Mutta David oli Ephraimin miehen poika Judan Bethlehemitasta, ja kutsuttiin Isai, hänellä oli kolme poikaa, ja oli wanhaksi mies Samuilin aikaan, ja ijällinen miesten seasa.

1 Sam. 16: 1, 11.

13. Ja kolme Isain wainvais

Maan oli lähtenyt Saulin kansa so-
n: hänen kolmen poikansa nimet o-
jotka olit mennet sotaan, Eliab
toinen Abinadab ja kol-
Sammah.

4. Ja Dawid oli nuorin: waan ne
ne wanhinda menit Saulin kansa.

1 Sam. 16: 11.

5. Niin Dawid meni kotiansa jäl-
Saulin tykö, kaizemaan Isänsä
haita Bethlehemiin.

6. Mutta Philistealainen tuli war-
aamulla, ja ehtona, ja sitä tekoa
teki neljäkymmeniä päivää.

7. Ja Isai sanoi Dawidille po-
sa: ota sinun welsilles tämä E-
läwätuita tähtäpäitä, ja nämät
leipää: ja juoye leiriin wel-

Ja nämät kymmenen tuoretta
ja lanna ne päämiehelle: ja
jefäs jos he rauhasa owat, ja
melees mitä he sinulle kästewät.

8. Mutta Saul, ja he, ja kaikki
miehet olit tammilaarosa, ja
Philistealaisia vastaan.

9. Niin Dawid nousi warhain aa-
mulla, ja jätti paimenen haldinn lam-
paita, ja meni matkaansa, niin-
Isai händä kästent oli: ja tuli
sotaan, ja huusit suurella äänellä so-
maan.

1 Sam. 26: 5.

10. Sillä Israel ja Philistealaiset
valmistanet igensä sotimaan toi-
toistansa vastaan.

11. Niin Dawid jätti kalut, kuin
kandoi, kaluwartialle: ja juoyi
rindaan: ja tuli ja terwehti
igensä.

12. Koska hän parhallansa heitä
kati, kazo, se mies nousi heidän
keskensä, hänen nimensä oli Goljath,
Philistealainen Gathista, Philistealais-
sotajoukosta, ja puhui niinkuin en-
nen: ja Dawid kuuli sen.

13. Ja kuka ikänä Israelin mie-
het hänen; pakenit he hänen e-
stä, ja pelkäsiit suuresti.

14. Ja kaikki Israelin miehet sa-
vat: kango te näbnet sitä miestä jo-
kainen? hän on tullut pilkka-

maan Israelia. Ja pitä tapahtuman,
että joka sen miehen lyö, sen kunin-
gas teke airran rikkari, ja anda myö-
tyttärensä hänelle, ja teke hänen Isän-
sä huonen wapari Israelisa.

26. Niin Dawid sanoi miehille, kuin
hänen tykönsä seisoit: mitä sille mie-
helle annetan, joka tämän Philistealai-
sen lyö, ja otta häwäistyren Israelista
pois? sillä mikä tämä ympärileikkama-
toin Philistealainen on, kuin häwäisee
elävän Jumalan sotajoukkoa?

27. Niin sanoi kansa hänelle niin-
kuin enengin: Niin sille miehelle teh-
dän, joka hänen lyö.

28. Koska hänen wanhin welsensä
Eliab kuuli hänen näitä puhuwan
miesten kansa, närkästy hän suuresti
Dawidin päälle, ja sanoi: mihi sinä
olet tänne tullut? ja mihi olet jättä-
nyt sen wäähän lammaslauman mehän
korpeen? Minä tiedän sinun ylpeydes,
ja sydämes pahan sisun: sillä sinä o-
let tänne tullut sotaan kagomaan.

1 Sam. 16: 6, 7.

29. Niin Dawid sanoi: mitästä mi-
nä olen tehnyt? eikä se ole minulle
kästetty?

30. Ja käänsi igensä hänestä pois
toisen puoleen, ja sanoi niinkuin hän
ennengin oli sanonut: niin kansa was-
tais händä niinkuin ennengin.

31. Ja kuin he kuulit ne sanat Da-
widin puhuwan; ilmoittit he ne Sau-
lille, ja hän noudatti hänen tykönsä.

32. Ja Dawid sanoi Saulille: ä-
lön kenengän sydän hämmästykö hänen
tähtensä: sinun palvelias käy sotimaan
sitä Philistealaisia vastaan.

33. Saul sanoi Dawidille: et sinä
wei mennä ja sotta tätä Philistealaisia
vastaan: sillä sinä olet nuorukainen,
waan hän on sotamies hamasta nuoru-
destansa.

34. Mutta Dawid sanoi Saulille:
sinun palvelias kaizi Isänsä lambaita:
ja tuli Jalopeura ja karhu, ja wei
lamban laumasta;

35. Niin minä juoyin sen peräsä
ja löin sen, ja temmaisin sen ulos hä-
nen suustansa. Ja kuin hän karlais
minua vastaan, niin minä tartuin hä-
nen partaansa, löin hänen ja tapoin.

36. Niin on sinun palvelias sekä Jalopeuran että karhun lyönyt: niin pitää tämän ympärileikkamattoman Philistealaisen oleman, kuin yri niistä, sillä hän on pilkannut elävän Jumalan sotawäkeä.

37. Ja Dawid sanoi: HERRa, jotta minun pelasti Jalopeuran ja karhun kärsistä, hän pelastaa minun tämän Philistealaisen kärsistä. Ja Saul sanoi Dawidille: mene, HERRa olkon sinun kansas.

38. Niin Saul puetti waattensa Dawidin ylle, ja pani waruilakin hänen päähänsä, ja pantarin hänen päälensä.

39. Ja Dawid sibi miehen wyölenensä waatettensa päälle, ja rupeis käymään: waan ei hän ollut siihen tottunut. Sanoi siis Dawid Saulille: en minä näillä taida käydä, sillä en minä ole tottunut: Ja Dawid pani ne pois yhdänsä.

40. Ja otti sauvoansa käteensä, ja waltti ojasta wiisi silitä kiweä, pani ne paimenen kulkaroon ja säkkiin, kuin hänellä oli, ja lingo hänen kädensänsä: ja käwi Philistealaisia vastaan.

41. Käweli myös Philistealainen, ja läheysti Dawidita, ja hänen kilpensä kanda ja hänen edellensä.

42. Kun Philistealainen tapoi ja näki Dawidin, tapoi hän hänen ylö: sillä hän oli werewä ja kaunis nuorukainen.

1 Sam. 16: 12.

43. Philistealainen sanoi Dawidille: olengo minä koira, ettäs tulet sauvoilla minun tygöni? Ja Philistealainen kirosi Dawidita hänen jumalittensa kautta.

44. Ja Philistealainen sanoi Dawidille: tule tänne minun tygöni, ja minä annan sinun lihäs taiwan linnuille, ja ledon pedoille.

45. Niin Dawid sanoi Philistealaiselle: sinä tulet minun tygöni miekalla, keihällä ja kilvellä: waan minä tulen sinun tygös HERRan Zebaothin, Israelin sotawäen Jumalan nimeen, jona sinä pilkannut olet.

Ps. 20: 8. Ps. 118: 10, 11.

46. Tänäpäna anda HERRa sinun minun kärsini, että minä lyön sinun,

ja otan sinun pääs sinulda pois, annan Philistealaisten sotawäen ta minä tänäpäna taiwan linnuille ja don pedoille; että kaikkein maan waijien pitää tietämän Israellilla wan Jumalan.

47. Ja Koko tämän seurakunta pitää ymmärtämän, ettei se auta miehen eli Feihän kautta: lä sota on HERRan: ja hän teidän meidän käsimme.

48. Koska Philistealainen nousi käwi ja läheysti Dawidita: Niin Dawid riensi ja juoksi sotajoukon Philistealaisia vastaan.

49. Ja pisti kätensä kulkaroon, siellä kiven, ja lingois, ja pani Philistealaisia ogaan; että kivi löi hänen oigansa siälle, ja hän loma maahan kaswoillensa.

50. Niin Dawid woitti Philistealaisen lingo ja kiwellä, löi Philistealaisen ja tappoi hänen: Ja ettei Dawidilla ollut miekkaa;

51. Juoksi hän ja seisahdi Philistealaisen tygö, ja otti hänen miekka ja weti tupesta ulos, ja tappoi hä ja sillä hakkais pois hänen pää. Kun Philistealaiset sen näit, että hän wäkerwimmänsä kuollut oli, he pakenit.

52. Ja Israelin ja Judan miehet, huusit ja ajoit Philistealataa laaroon asti ja Ekronin puoleen: ja Philistealaiset langeisit linnuina, Schaarimin tiellä, Gathiin ja Kroniin asti.

53. Ja Israelin lapset palasit maasta Philistealaisia takaa, ja wäheidän leirinsä.

54. Mutta Dawid otti Philistealaisen päänsä, ja woi Jerusalemiin; ja hänen asensa pani hän majaan.

1 Sam. 21: 9.

55. Mutta koska Saul näki Dawidin menevän Philistealaisia vastaan, woi hän Abnerille, sodan päämiehe Abner, kenen poika tuo muorkalainen? Abner sanoi: niin totta kuin se sielus elää, Amingas, en minä tiedä.

56. Amingas sanoi: kysy siis, kenen poika se muorkalainen on?

57. Koska Dawid palas Philistealaisia vastaan,

18. Luku.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

Jonathan rakastaa, kansa viikkoa, Saul vihaa, Michal nai Davidia.

Koska hän oli puhensa lopettanut Saulin kansa, mieltä Jonathan David keskenänsä sydämeistä: ja Jonathan rakasti häntä niinkuin omaa vaimoa.

10. Toisna päivänä waimois taas Jumalan paha hengi Saulia, ja hän ennusti kotona huonesansa. Ja David soitti kädellensä, niinkuin hänen jospäiväinen tapansa oli: ja Saulin kädessä oli keihäs;

11. Tunga hän syöri, ajatellen: minä syöhen Davidin seinää vastaan: mutta David wälitti hänen edestänsä kari kertaa.

12. Ja Saul pelkäis Davidia; sillä Herra oli hänen kansansa, ja oli mennyt pois Saulin tyttä.

13. Niin pani Saul hänen pois tyttänsä, ja teki hänen tuhannen miehen päämieheri: ja hän kävi ulos ja sisälle kansan edessä.

14. Ja David oli toimellinen kaitse teijänsä: ja Herra oli hänen kansansa.

15. Koska Saul näki hänen ahwan toimellisesti tekevän, pelkäis hän häntä.

16. Mutta koko Israel ja Juda rakastit Davidia: sillä hän kävi ulos ja sisälle heidän edestänsä.

17. Ja Saul sanoi Davidille: Käy, minä annan minun wanhimman tyttäreni Merabin sinulle emännäri, ai noasta ole minulle miehullinen, ja soti Herran sotaa: sillä Saul ajatteli, ei minun käteni pidä häneen sattuman, mutta Philistealaisten käsi.

18. Mutta David vastais Saulia: mikä minä olen? eli mikä on minun elämäni? ja minun Isäni sukukunda Israelisa, että minä tulisin kuningas wävyri?

19. Ja tapahtui, koska aika tuli, että Merab Saulin tytär piti annettaman Davidille, annettiin se Abrielille Meholathitalaiselle emännäri.

20. Mutta Michal Saulin tytär rakasti Davidia: koska se Saulille ilmoitettiin, niin se kelpais hänelle.

21. Ja Saul sanoi: Minä annan hänen hänelle, että hän olis hänelle paulari, ja Philistealaisten kädet tulisit hänen päällensä: Ja Saul sanoi Davidille: sinä tulet tänäpäpä toisen kansa minun wävyreni.

22. Ja Saul käski palvelioillensa: puhukat Davidille salaisesti, ja sano-

kat: kato, Kuningas mielistyy sinuun, ja kaikki hänen palveliansa rakastavat sinua: niin tule nyt Kuningan vävyri.

23. Ja Saulin palveliat puhuit ne sanat Dawidin korwisa: mutta Dawid sanoi: luulettako te sen wäähäri, tulla Kuningan vävyri? ja minä olen köyhä ja halpa mies.

24. Ja Saulin palveliat ilmoittit sen hänelle, sanoden: nämät sanat on Dawid puhunut.

25. Saul sanoi: sanokat näin Dawidille: ei Kuningas ano yhtän muuta huomenlahjaa, waan sata Philistevalaisten esinahkaa, että Kuningan wihamiehille kostetaisiin: sillä Saul ajatteli Dawidia hukutta Philistevalaisten kätten kautta.

1 Mos. 34: 12. 2 Mos. 22: 16, 17.

26. Niin hänen palveliansa sanoit Dawidille nämät sanat, ja se kelpais hänelle, tulla niin Kuningan vävyri. Ja se aika ei ollut vielä täytetty.

27. Ja Dawid nousi, ja läxi matkaan, hän ja hänen miehensä, ja löi Philistevalaisista kaxisata miestä, ja Dawid toi heidän esinahkansa, ja täytti Kuningan luuruu, että hän olisi Kuningan vävy: Niin andei Saul tyttärensä Michalin hänelle emännäri.

28. Ja Saul näki ja ymmärsi HERRAN olevan Dawidin kansa: ja Saulin tytär Michal rakasti händä.

29. Niin Saul vielä enämmin pelkäis Dawidia: ja Saul tuli Dawidin wihamieheksi kaikkena elinaikauansa.

30. Ja Philistevalaisten Ruhtinat läxrit ulos: ja heidän lähteisänsä ulos teki Dawid toimellisemmasti kuin kaikki Saulin palveliat, että hänen nimensä tuli sangen kuuluisaxi.

19. Lufu.

Saul wihasa, lepytetty, ehii surmata Dawidia, petetään, ennustaa.

Ja Saul puhui pojassensa Jonathanille, ja kaikille palvelioillessa, että he tappaisit Dawidin; mutta Jonathan Saulin poika rakasti suuresti Dawidia.

2. Ja Jonathan ilmoitti Dawidille, ja sanoi: minun Isäni Saul pyytä sinua tappa: warjele siis itses huomena, mene lymmyyn ja kätke itses.

3. Ja minä meuen ulos minun Isäni kansa, ja seisin hänen oheksedolla, josa sinä olet, ja minä puhe sinusta Isäni kansa: ja mitä näen, ne minä ilmoitan sinulle.

4. Ja Jonathan puhui parhaim Dawidista Isällessä Saulille; ja hänelle: älkön Kuningas syndiä palveliatansa Dawidita wastan: ei hän ole mitäkän rikkonut wastan, ja hänen työnsä ovat ja juuri tarpelliset.

5. Ja hän on pannut hengenteenensä ja löi Philistevalaisen: ja Derra teki suuren autuuden koko Israelin sinä näit ja ihastuit: minkä tahdot syndiä tehdä wiatoinda wastan, surmatayes Dawidita syhytä? Duom. 12: 3. 1 Sam. 17: 52.

6. Niin Saul kuuli Jonathanin äänen ja wannoi: niin totta HERRa elää, ei hänen pidä kuolla.

7. Niin Jonathan kugui Dawidille ja sanoi hänelle kaikki nämät sanat, ja saatti hänen Saulin eteen, ja oli hänen edesänsä niinkuin emme.

8. Niin nousi taas sota, ja Derra meni ja sodei Philistevalaisia wastan löi heitä suurella surmalla: ja Philistevalaiset pakenit händä.

9. Ja HERRan paha henki Saulin päälle, ja hän istui huonona, ja hänen keihänsä oli hänen käsänsä: ja Dawid seitti kädellänsä.

1 Sam. 16: 14. Luku 18: 10.

10. Mutta Saul pyyti pistää Dawidia keihällä seinää wasten, wa hän wältti Saulin edestä, ja käläwi seinään: ja Dawid pakeni päästi sinä yönä.

11. Ja Saul lähetti sanansaattajan Dawidin huoneeseen, että heidän ottaman hänestä waarin, ja tappa hänen huomennestain. Mutta Michal Dawidin emändä ilmoitti sen hänelle ja sanoi: jolletkas tänä yönä hengittää, niin sinä huomena tapetan.

Ps. 59: 1. 3.

12. Niin Michal lasi Dawidille kakkunan läpige: ja hän meni, ja päästi.

13. Ja Michal otti kuwan, ja

Ja eikö maan päällä, et siinä eikä
 kuningas valtakundas ole sei-
 lä? Mitä siis nyt, ja anna tuottaa
 minun tygöni: sillä hänen pitä
 min.

1 Sam. 15: 23, 28.

Jonathan vastais Isäällensä
 ja sanoi hänelle: miri hä-
 neltä kuoleman? mitä hän en
 tekee?

Silloin paiskasi Saul keihän
 peränsänsä, syöhtärensä händä:
 ja märsi Jonathan hänen Isänsä
 Davidia tappa.

Jonathan nousi pöydän ty-
 pän vihoisansa, ja ei syönyt
 päivänä uudesta kuuja mi-
 nän: sillä hän murehtui Da-
 vidin Isänsä oli hänen
 kuoli.

Jonathan läxi aamulla ke-
 ihän aikaan kuin hän oli mää-
 Davidille; ja wähä poikainen
 kansansa.

Ja hän sanoi pojalle: juore
 minun nuoleni, jotka minä
 pojan juostesa lasit hän nuol-
 en piijensä.

Ja koska poika tuli sille pai-
 kohon Jonathan nuolen ammu-
 huusi Jonathan hänen perä-
 sän: sanoi: eikö nuoli ole edem-
 mäs?

Ja huusi taas poikaa: joutu,
 kuus nopiemmin, ja älä sei-
 lä. Niin Jonathanin poika otti
 ja landoi Herrallensa.

Sillä poika tietänyt asiasta mi-
 nän Jonathan ja Dawid aino-
 kien tiesit.

Niin Jonathan andoi asensa
 joka hänen kansansa oli, ja
 ja wie Raupungiin.

Ja koska poika oli mennyt,
 Davidin häänsä meren puolelta,
 maahan laswoillensa, ja ru-
 ki: ja he annoit toinen
 ja sikit toinen toifensa
 ja Dawid itki hartaimmin.

Jonathan sanoi Davidille:
 (ja miusta) mitä me
 teemme yhteen HERAN ni-
 kien HERA olkon sinun

ja minun waihellani, minun ja sinun
 siemenes waihellalla isäntäkkisessä.

43. Ja hän nousi ja meni matkaan-
 sa; mutta Jonathan palais Raupungiin.

II. Luku.

David isoo, pakenee ja teeskellee isensä
 mieli puolesti.

Ja Dawid tuli Nobeen Pappin Abi-
 melechin tygö: ja Abimelech häm-
 mästyti koska hän tuli Dawidita was-
 tan, ja sanoi hänelle: kuinga sinä yrinäs
 olet, ja ei yhtän miestä ole sinun kansas?

2. Dawid sanoi Pappille Abimele-
 chille: Kuningas on minun käskent
 asialle, ja sanoi minulle: älä kenellek-
 kän ilmoita mingätähden minä olen
 sinun lähettänyt, ja mitä minä olen
 käskent sinulle: sillä minä olen myöös
 lähettänyt minun palveliani sinne ja
 tänne.

1. Ruth. 4: 1.

3. Jos nyt on jotakin sinun kätes
 alla, anna minulle wiisikin leipää;
 taikka mitäs löydät.

4. Pappi vastais Dawidia, ja sa-
 noi: ei ole ensingän yhteisiä leipiä
 minun käteni alla; paigi pyhää leipää,
 jos waan muutoin palveliat owat pi-
 tänet heittänsä waimoista pois.

2 Mos. 19: 15. 3 Mos. 24: 5. Matth. 12: 4.

5. Dawid vastais Pappia, ja sanoi
 hänelle: waimot owat kolme päivää
 ollet eroitetut meistä koska minä läxi,
 ja palveliain astiat olit pyhät; mutta
 jos tämä tie on saastainen, niin se
 pitää tänäpänä pyhitettämän astiain
 kautta.

6. Niin andoi Pappi hänelle siitä
 pyhästä; sillä ei siellä ollut muuta
 leipää paigi näkyleipiä, jotka olit kor-
 jatut HERAN laswoin edestä, että
 sinne pannaisin toiset wastaantifet lei-
 wät, sinä päivänä jona ne korjattin.
 Matth. 12: 3. Marc. 2: 25. Luc. 6: 3, 4.

7. Mutta sinne oli sinä päivänä
 yri mies Saulin palvelioista jäänyt
 HERAN eteen, Odeg nimellä, Edo-
 mealainen; kaikkein woimallisim Saulin
 paimenista.

1. 52: 2.

8. Ja Dawid sanoi Abimelechille:
 eikö täällä ole sinun kätes alla yhtä-
 kän kethästä eli miekkaa? en ottanut

sillä, jos minä ymmärräisin, minun Isäni aikoo minulle pahaa tehdä, tullaensa sinun päälles, engö minä näitä sinulle ilmoitaisi?

10. Dawid sanoi Jonathanille: tuka minulle ilmoitta, jos sinun Isäs vastaa sinua jotakin kovaasti?

11. Jonathan sanoi Dawidille: tule, käykämme kedolle: ja he menit molemmat kedolle.

12. Ja Jonathan sanoi Dawidille: HERRA, Israelin Jumala, koska minä kyselen Isäidäni huomena ja kolmannena päivänä, kago, jos hän suo Dawidille hyvää, ja en minä silloin lähetä sinun tygös, ja ilmoita sitä sinun korviis:

13. Niin tehti HERRA sitä ja sitä Jonathanille: Mutta jos minun Isäni taas ajattelee jotakin pahaa sinua vastaan, niin minä sen myös ilmoitan sinun korviis, ja lasen sinun ranhaan menemään: ja HERRA olkon sinun kansas, niinkuin hän minun Isäni kansa ollut on.

14. Etköös sinä myös, jos minä vielä elän: etköös sinä myös, ole tekevä HERRAN armoa minun kohtaani, niin ettei minun pida kuoleman?

15. Ja et sinä ota sinun laupiuttas minun huoneistani pois isantakittesesti; et vielä sittekkän, koska HERRA häwitittä Dawidin wihamiehiet, isekungin maaldansa. 2 Sam. 9: 1, 7, 10.

16. Näin teki Jonathan liiton Dawidin huonen kansa; että HERRA sen waadeis Dawidin wihamiesten kädestä.

17. Ja Jonathan taas wanoi Dawidille: sillä niin rakkana piti hän hänen, että hän rakasti händä niinkuin omaa sielunsa. 1 Sam. 18: 1.

18. Ja Jonathan sanoi hänelle: huomena on musiini, jona sinua kysytän, ja kaitwatan sinua sialdas. 4 Prof. 10: 10. 2 Aika R. 2: 4. Et. 1: 13.

19. Ja koska olet wiipynyt kolme päivää pois, niin tule kiiruusti alas, ja mene siihen paikkaan, johon sinä iges lätkit sinä päivänä. kuin tämä aija tapahtui; ja istu Nasaelin liven wiereen. 1 Sam. 19: 2, 3.

20. Niin minä ampuan kolme mool-

da sen siwulle, niinkuin minä ampuin maaliin.

21. Ja kago, minä lähetän poijalle (sanoden hänelle:) mene ja hae minä jällenkä: jos minä vielä sanon poijalle kago, nuolet ovat takanas täsä puolesta ota ylös, niin tule: sillä rauha on minulle, ja ei ole mitän hätää, niinkuin HERRA elää.

22. Mutta jos minä niin poijalle: kago, nuolet ovat edessä; niin mene pois: sillä HERRA on päästännyt sinun menemään.

23. Ja mitä sinä ja minä näimme puhuret olemme; kago, rauha on minun ja sinun waihellas kaittesesti.

24. Niin Dawid lätki isekungin keddolle. Ja koska musiini tuli, istuivat kagot pöydän tygö rualle.

25. Koska kuningas istunut poijalle, endisen tapansa jälkeen, nousi Jonathan, ja Abner Saulin wiereen: ja Dawidia taustastansa.

26. Ja ei puhunut Saul sinä wänä mitäkän: sillä hän ajatteli, ettei hänellä on jotakin tapahtunut, ettei hän ole puhdas; ei siingan hän ole pois. 3 Prof. 7: 19. Luku 11: 24. Luku 15: 2.

27. Ja toisna päivänä undestahtu ta, kuin Dawidia kaitwattin sielunsa, sanoi Saul poijallensa Jonathanille: Miksei Isäni poika ole tullut pois tygö, eikä ellän ei myös tänäpä?

28. Jonathan vastais Saulia: rukkoilli hartasti minulda menin Bethlehemiin;

29. Ja sanoi: anna minun mennä sillä meidän sukukundamme uhraa. ja pungisa, ja minun wieseni iges on minua kagunut: jos minä nyt olen tähtnyt armon sinun silmäis edessä, sallii minun mennä kagomaan wieseni ja sentähden ei hän tullut kanta pöydän tygö.

30. Ja Saul wihausti sangariksi Jonathanin päälle, ja sanoi hänelle: sinä ilkiä ja tottelematoin, engö minä tiedä, ettäs olet minun Isäin poijan sinulles ja sinun kaittesesti häpiäri?

31. Sillä niinkuin minä ampuan kolme mool-

olla eikä maan päällä, et find eikä
 minun kuningas waldakundas ole sei-
 lä: lähesä siis nyt, ja anna tuottaa
 minun tygöni: sillä hänen pitä
 man. 1 Sam. 15: 23, 28.

Jonathan vastais Isälensä
 hille; ja sanoi hänelle: mikä hä-
 pitä tuoleman? mitä hän on
 nyt?

Silloin paistais Saul leishän
 peräsänsä, syöjärensä händä:
 ymmäräsi Jonathan hänen Isänsä
 waan Dawidia tappa.

Ja Jonathan nousi pöydän ty-
 hangen wihoisansa, ja ei syönyt
 minä päivänä uudesta kuuista mi-
 pyhää: sillä hän murehtui Da-
 että hänen Isänsä oli hänen
 paissnyt.

Ja Jonathan läxi aamulla le-
 shen aikaan kuin hän oli mää-
 Dawidille; ja wäähä poikainen
 kansansa.

Ja hän sanoi pojalle: juoze
 maan minun wolemi, jotta minä
 min: pojan juostesa lasi hän nuo-
 lamen pölgensä.

Ja kosta poika tuli sille pai-
 sjon Jonathan nuolen ammu-
 ssa, huusi Jonathan hänen perä-
 ja sanoi: eikä nuoli ole edem-
 masta?

Ja huusi taas poikaa: joutu,
 sinuas noplammis, ja älä sei-
 Niin Jonathanin poika otti
 ja landoi Herrallensa.

Sitä poika tietänyt asiasta mi-
 maan Jonathan ja Dawid aino-
 han tiesit.

Niin Jonathan andoi asensa
 jota hänen kansansa oli, ja
 mene ja wie kaupungiin.

Ja kosta poika oli mennyt,
 Dawid siastansa meren puolelta,
 pois maahan laswoillensa, ja ru-
 kome kertaa: ja he annoit toinen
 hanta, ja itkit toinen toisensa
 maan Dawid itki hartammis.

Ja Jonathan sanoi Dawidille:
 minun, (ja muista) mitä me
 wammiset yhteen HERran ni-
 ssa: HERra olkon sinun

ja minun waihellani, minun ja sinun
 niemenes waihellalla isanlaiskkesesti.

43. Ja hän nousi ja meni matkaan-
 sa; mutta Jonathan palais kaupungiin.

II. Luku.

David isoo, pakenee ja teeskellee itsensä
 miekipuoleri.

Ja David tuli Nobeen Pappin Abi-
 melechin tygö: ja Abimelech häm-
 mästy kosta hän tuli Dawidita was-
 tan, ja sanoi hänelle: kuinga sinä yrinä
 olet, ja ei yhtän miestä ole sinun kansas?

2. Dawid sanoi Pappille Abimele-
 chille: kuningas on minun läikennyt
 asialle, ja sanoi minulle: älä kenellet-
 kän ilmoita mingätähden minä olen
 sinun lähettänyt, ja mitä minä olen
 läikennyt sinulle: sillä minä olen myö
 lähettänyt minun palveliani sinne ja
 tänne. Ruth. 4: 1.

3. Jos nyt on jotakin sinun kates
 alla, anna minulle wiisikin leipää;
 taikka mitäs löydät.

4. Pappi vastais Dawidia, ja sa-
 noi: ei ole ensingän yhteisiä leipiä
 minun kateni alla; paigi pyhää leipää,
 jos waan muutoin palveliat owat pi-
 tänet heitänsä waimoista pois.

2 Mos. 19: 15. 3 Mos. 24: 5. March. 12: 4.

5. Dawid vastais Pappia, ja sanoi
 hänelle: waimot owat kolme päivää
 ollet eroitetut meistä kosta minä läyin,
 ja palveliain astiat olit pyhät; mutta
 jos tämä tie on saastainen, niin se
 pitä tänäpänä pyhitettämän astiain
 kautta.

6. Niin andoi Pappi hänelle siitä
 pyhästä; sillä ei siellä ollut muuta
 leipää paigi näkyleipiä, jotka olit kor-
 jatut HERran laswoin edestä, että
 sinne pannaisin toiset wastaantiset lei-
 wät, sinä päivänä jona ne korjattin.
 March. 12: 3. Marc. 2: 25. Luc. 6: 3, 4.

7. Mutta sinne oli sinä päivänä
 yksi mies Saulin palvelioista jäänyt
 HERran eteen, Doeg nimellä, Edo-
 mealainen; kaikkein woimallisim Saul-
 lin paimenista. Ps. 52: 2.

8. Ja Dawid sanoi Abimelechille:
 eikä täällä ole sinun kates alla yhtä-
 tän leihästä eli miekkaa? en ottanut

minä myöskin minun miekkani taikka asettani minun käteeni, sillä kuningas ajaa kiiruhti.

9. Mutta Pappi vastais: sen Philistealaisen Goliathin miekka, jongsas löit taunmilaaroja, on täällä kääritty yhteen hameeseen Väällisvaatten taa: tahdotkos sitä, niin ota: sillä ei täällä ole yhtään muuta, paitsi sitä. Dawid sanoi: ei ole sen vertaa, ainoa se minulle.

1 Sam. 22: 10. Luku 23: 6.

10. Ja Dawid nousi ja pakeni sinä päivänä Saulin lastvoin edestä; ja tuli Achiren Gathin kuningas tygö.

Ps. 56: 1.

11. Ja Achiren palvelijat sanoit hänelle: eikö tämä ole Dawid, maan kuningas? eikö he tästä weisannet hyppysä, sanoden: Saul löi tuhannen, ja Dawid kymmenen tuhatta?

1 Sam. 18: 7.

12. Ja Dawid pani ne sanat sydämeensä; ja pelkäis suuresti Gathin kuningasta Achista.

13. Ja munitteli menojaansa heidän edesjässä, ja hullutteli heidän kärsijönsä: ja piirusteli portin owisa, ja walotti sylkeensä parrallensa.

Ps. 34: 1.

14. Silloin sanoi Achis palvelijoilensa: kaso, te näitte tämän miehen olevan mielipnolen, mihi te toitte hänen minun tygöni?

15. Puuttumeko minusta mielipnolia, että te tämän toitte hulluttelemaan minun eteeni? pitäkö hänen tukeinan minun huoneeseeni?

22. Luku.

Dawidin sukukunda. Doegin tappo.

Ja Dawid läxi siellä ja pakeni Adullan luolaan: koska hänen weijensä ja kaikki Isänsä huone sen kullit, tulit he myös sinne hänen tygönsä.

Ps. 57: 1. Ps. 142: 1.

2. Ja kaikkinaiset miehet, jotka olit wainoasa, ja jokainen kuin welasa oli, ja jokainen jolla murhellinen sydän oli, kokouit igensä hänen tygönsä, ja hän oli heidän päämiehenä; että liki neljästataa miestä oli hänen tygönänsä.

3. Ja Dawid meni siellä Mizpaan Moabitain Maakundaan; ja sanoi

Moabitain Kuningalle: ainoa minun Isäni ja äitini käydä ulos ja siuntau teidän tyköänne, sihenajati että minun saan tietä mitä Jumala teke minun kansani.

4. Ja hän johdatti heidän Moitain Kuningas eteen; ja he woi hänen tyköänensä ainoa niinkamoon Dawid oli linnasa.

5. Niin sanoi Propheeta Gad Dawidille: älä ole sinä linnasa; mene ja kulje Judan maalle. Dawid meni ja tuli Garetthin metsä.

Ps. 63: 1.

6. Ja Saul kuuli että Dawid ne miehet kuin hänen tyköänensä tulit tiettäwäxi: Ja Saul asui beasa yhdessä mehijönsä Ramahin hänen keihänsä eli hänen käsi ja kaikki hänen palveliansa seisoi hänen tyköänensä.

7. Niin sanoi Saul palvelioit kuin seisoi hänen tyköänensä: kuta te Jerumin lapset: andako Isäni teille kaikille pellet ja wiina ja tekekö hän teitä kaikkia tuhaksi ja satain päämiehiä?

8. Että te kaikki teitte liittoa minun vastaan, ja ei ole yhtään, josta moitti sen minun korwilleeni, että minun peikani on myös tehnyt minun Isäin pojan kanssa: ja ei ole ollut teistä, joka sitä panee pahayensa minun tähteni, ja ei myös ilmoita minun korwaini kuulden, että minun peikani on yllättänyt minun palveli minua vastaan, wäijymään minua, kuin tänäpänä on nähtävä.

9. Niin vastais Doeg Edomilainen, joka seisoi Saulin palveliakokouksessa, ja sanoi: minä näin Isäin jaan tulewan Nobeen, Ahimelechin Ghitobin pojan tygö.

1 Sam. 21: 7. Ps. 52: 2.

10. Hän kyysi Gethaldan nimen hänen tähtensä, ja ewäpi hänen andoi hänelle Goliathin sen Philistealaisen miekan.

1 Sam. 21: 10.

11. Niin kuningas lähetti maan Pappia Ahimelechia kutsu peikaa, ja kaikkea hänen Isänsä uetta, Pappesja jotka olit Nobeen he tulit kaikki kuningas tygö.

22. Ja Saul sanoi: kuule sinä Akisobin poika. Hän sanoi: tässä minä olen minun Herrani.

23. Ja Saul sanoi hänelle: mihin liiton miina vastaan, sinä ja minä poika; ettäs annoit hänelle leivän ja miekän, ja kysyit Heralda kysyä hänen tähtensä, vlyttäres hänen miina wäsymään, niinkuin tänään on nähtävä?

24. Abimelech wastais Kuningasta, sanoi: kuka on laittein sinun palvelukses seasa niinkuin David? hän on kätöinen ja Kuningan wäwy, waeltä kulliaisufudesas, ja on kunniallinen huonefas.

25. Mengo minä ensin tänäpäinä kysymään Junnalada nennä taiten tähtensä? pois se minusta, Kuningas lmsllo senkaltaita palonja, ja laiteita minun Jhani huoneella sinun palvelias ei tiennyt mitään näistä, pieneistä eli suureista. Kuningas sanoi: Abimelech, sinä totisesti kuoleman; sinun ja sinun Jhas huonen.

26. Ja Kuningas sanoi wartioilleen: seisoit hänen tykönsä: kääntä itsenne, ja tappakat Heran tykö; sillä heidän lähtensä on myös Heran laussa, ja koska he tiesit hänen poimien, niin ei he ilmoittanet sinulle: Mutta Kuningan palvelias tahtonet satutta lähtensä Heran Pappeihin, lyödärensä heitä.

27. Niin sanoi Kuningas Doegille: minä sinä itse ja työ Papiit: Ja Edoomalainen käänsi itsensä ja pappeja: ja tappei sinä päänäni vderättäkymmeniä miehiä, jotka olit liinaista päälliswaatetta.

2 Mos. 28: 40.

28. Ja hän löi Akoben, Pappein wäyän miekän terällä, sekä miehen waimot, lapset ja imenäiset; ja myös härjät, aasit ja lambat, miekän terällä.

29. Ja yri Abimelechin Akisobin poika pääsi, Abjathar nimeldä; ja Abjathar tygö.

30. Abjathar ilmoitti Davi- Saul oli tappanut Heran.

22. Ja Dawid sanoi Abjatharille: minä sen sinä päänäni kyllä tiesin, koska Doeg se Edoomalainen oli siellä, että hän seu Saulille oli totisesti ilmoittawa: Minä olen siis wikapää koko sinun Jhas huonen kuolemaan.

23. Pysy minun tyköni ja älä pelkä; joka seiseo minun hengeni perään, hän myös seiseo sinun henges perään: sillä sinä warjellat minun tyköni.

23. Luku.

Dawid petetty, piirretty, pelastettu.

Ja Dawidille ilmoitettiin, sanoden: kato, Philistealaiset sotivat Regilata vastaan, ja ryöstävät heidän riisheitä.

2. Niin Dawid kysyi Heralda, ja sanoi: pitääkö minun menemän ja lyömän näitä Philistealaisia? Ja Heras sanoi Dawidille: mene, työ Philistealaiset ja warahat Regila.

3. Ja Dawidin miehet sanoit hänelle: kato, me pelkämme täällä Juddaasa; ja menemme vielä Regilaan Philistealaisten sotajoukon tygö.

4. Niin Dawid taas kysyi Heralda, ja sanoi: nouse ja mene alas Regilaan: sillä minä annan Philistealaiset sinun käsiis.

5. Niin Dawid meni ja hänen miehensä Regilaan, ja sodei Philistealaisia vastaan, ja asoi heidän karjansa pois, ja tappoi heitä suurella tapolla: ja niin Dawid warahati Regilan asuwaitet.

6. Mutta koska Abjathar Abimelechin poika pakeni Dawidin tygö Regilaan, wei hän sinne myötiänsä päälliswaatten.

1 Sam. 21: 9. Luku 22: 10.

7. Niin sanottiin Saulille Dawidin tulleri Regilaan; ja Saul sanoi: Jumala on andanut hänen minun käsiini, että hän on salwattu, nyt hän on tullut Ramunjiin, joka on wärmiettu porteilta ja teljeillä.

8. Ja Saul kuulutti kaiken kansan setaan Regilaan, piirittämään Dawidia miehineensä.

9. Kuin Dawid ymmärsi Saulin aikohwan pahaa hänellenä; sanoi hän Papiille Abjatharille: ota päälliswaate.

10. Ja Dawid sanoi: Herra Israelin Jumala, sinun palvelias on tosin kuullut Saulin aikovan tulla Kegilaan, hävittämään minun tähteni Kaupungita.

11. Andanewatko Kegilan asuwaiset minun hänen käsiinsä, ja tullesko Saul tänne niinkuin palvelias on kuullut? Herra Israelin Jumala, ilmoita se palvelialles. Ja Herra sanoi: hän tulee alas.

12. Ja Dawid sanoi: andanewatko Kegilan asuwaiset minun, ja minun wäkeni Saulin käsiin? Herra sanoi: andawat.

13. Niin Dawid nousi miehiensä, joita oli liki kuusisataa miestä: ja läixit Kegilasta, ja waelsit sinne kuin he waeldaa taisit. Koska Saulille sanottiin Dawidin paennen Kegilasta, laeksais hän sinne menemästä.

14. Ja Dawid pysyi korwesa linnoisa, wiitwyi myöös Siphin korwen ruorella: Ja Saul egei händä joka aika, mutta ei Jumala andanut händä hänen käsiinsä.

15. Ja Dawid näki Saulin lähtenexi egimään hänen hengensä perään, waan Dawid pysyi Siphin korwesa, yhdessä megästä.

16. Niin Jonathan Saulin poika nousi, ja meni Dawidin tygö megään: ja wahwixi hänen kätensä Jumalasa.

17. Ja sanoi hänelle: älä pelkä, sillä ei minun Isäni Saulin käsi löydä sinua, ja sinä tulet Israelin Kuningari, ja minä olen likin sinua: ja sen myöös Saul minun Isäni kyllä tietä.

1 Sam. 15: 28.

18. Ja he molemmat teit liiton keskenensä Herran edessä: ja Dawid pysyi megästä; mutta Jonathan palais kotiansa.

1 Sam. 18: 3. Luv. 20: 16.

19. Mutta Siphitat menit ylös Saulin tygö Gibeaan, ja sanoit: eikö Dawid ole kätetty meidän tykönmme linnoisa megästä, Dailan kukkulla, liki korpea oikialla puolella?

1 Sam. 26: 1. Ps. 54: 2.

20. Niin tule nyt Kuningas kiirusti alas. Kaiken sydämeihinon jälkeen: ja me annamme hänen Kuningan käsiin.

21. Ja Saul sanoi: olkat te sinua-

tut Herrasa; että te armahditte minun päälle.

22. Mengät siis, ja tutkikat remmin, että te saisitta tietä ja mä dä sen paikan, josa hänen jalkansa wat, ja kuka hänen siellä on näkösiällä minulle on hän sanottu sanawalaxi.

23. Tutkistekat ja wakoikat tal salaiset paikat, joihin hän lymyttä tytä, ja tulkat jälle minun tygöni, te saatte wahwan tiedon; niin minun menen teidän kansanne. Jos hän maalla on, niin minä hänen egin tein tuhannen seasta Judasa.

24. Ja he nousit ja menit Siphin Saulin edellä. Mutta Dawid jonen miehensä olit Maonin korwioikialla puolella korpea, kedolla.

25. Koska Saul matkusti sinne egimään händä, ja se ilmoitettiin Dawidille, meni hän kukulla alas, ja oli Maonin korwesa. Ja Saul sen kuuli, asoi hän Dawidia kaa Maonin korwesa.

26. Ja Saul meni yhdellä puolella ruorta, ja Dawid wäkinensä toisella puolella ruorta: Ja koska Dawid rienji pakenemaan Saulin edestä, piiritti Saul wäkinensä Dawidin hänen wäkenstä, ottaxensa heitä likin.

27. Mutta sanansaattaja tuli Saulin tygö, ja sanoi: kiiruhda sinua tule nopeasti; sillä Philistealaiset on maalle tulset.

28. Niin Saul palais ajamasta Dawidia takaa, ja meni Philistealaisten wastan; sentähden kuyutan se paikka Sela Mabelkoth.

24. Luv.

Dawid Saulin kansa luolasa.

Ja Dawid meni siellä ylös, ja asoi EnGedin linnoisa.

2. Koska Saul palais Philistealaisten tykö; ilmoitettiin hänelle, sanottiin kazo, Dawid on EnGedin korwesa.

1 Sam. 23: 27.

3. Ja Saul otti kolme tuhatta miestä nuorta miestä koko Israelin maasta, ja meni egimään Dawidia ja hänen miehiensä megäwohten kallioille.

4. Ja koska hän lähestyi lammas-
huonetta rien ohessa, oli siinä luo-
la, ja Saul meni siihen peittämään
kallojansa; mutta Dawid ja hänen
miehenjä istuit luolan kulumilla.

Duom. 3: 24.

5. Silloin sanoit Dawidin miehet
minulle: kago, tämä on se päivä, josta
HERRA sinulle on sanonut: kago, mi-
nua annan sinulle wihamiehes sinun kä-
siin, ettäs tekisit hänen kaufansa niin-
kuin sinulle kelpaa. Ja Dawid nousi
leikkaisi salaa kappalen Saulin waat-
in liepeistä.

6. Sen jälkeen tykytti Dawidin sy-
dän, että hän oli leikkannut tilan Saulin
hameista.

7. Ja sanoi miehilleensä: HERRA
andan sen kautana olla minusta, että
minä sen tekisin, ja satutaisin kätteni
minun Herraan, HERRAN woideltuun:
sillä hän on HERRAN woideltu.

Of. 7: 5.

8. Ja Dawid asetti miehensä sa-
pilla, eikä sallinut karata Saulin pääl-
le. Niin Saul nousi luolasta; ja meni
kaufansa.

9. Senjälkeen nousi myös Dawid,
ja läri luolasta, ja huusi Saulin jäl-
keä, ja sanoi: minun Herrani Ru-
uningas. Saul kaahatti taansa, ja Da-
wid kallisti kashionsa maahan ja kumarsti:

10. Ja Dawid sanoi Saulille: mi-
nua uskot ihmisten sanoja, jotka sano-
vat: kago, Dawid etsii sinun wahin-
katas?

11. Kago, tänäpä näit sinun sil-
mästä, että HERRA oli andanut sinun
minun käsiini luolasta, ja sanottin että
minä tappaisin sinun, waan minä ar-
maabdin sinua: sillä minä sanoin: en
minä satuta minun kättäni minun Her-
raani: sillä hän on HERRAN woideltu.

12. Kago minun Isäni, kago kut-
sin tätä tilkaa sinun hamestas mi-
nua kädessäni, etten minä tahtomut tap-
paa sinua, koska minä sen tilan leikkai-
sin hamestas. Tunne ja kago, ettei yh-
den pahutta eli wäärtyttä ole minun
kädessäni, en minä myös ole syndiä
tehnyt sinua vastaan, ja sinä seisot mi-
nua bengen perään, ettayes händä pois.

13. HERRA duonittkon minun ja

sinun välillä, ja HERRA kostakon
sinulle minun puolestani: waan minun
kätteni ei pidä sinun sattuman.

14. Niinkuin wanha sananlasku on:
jumalattomasta tulee jumalattomuus:
mutta minun kätteni ei pidä sinun
sattuman.

15. Kenengä jälkeen Israelin Ru-
uningas on lähtenyt? ketäs ajat takaa?
kuollutta koiraa, ja yhtä kirppua.

1 Sam. 26: 20.

16. HERRA olkon Duomari, ja
duonittkon minun välilläni ja sinun:
nähtön ja rakkaitkon minun asiani, ja
wapahtakon minua sinun käsiistäs.

17. Sittekuin Dawid lakkaisi pyhu-
masta Saulille, sanoi Saul: eikö se
ole sinun äänes, minun poikani Da-
wid? Ja Saul korotti äänensä ja itki;

18. Ja sanoi Dawidille: sinä olet
hurstkampi minua: sillä sinä olet esot-
tamut minulle hyvää, mutta minä sitä
wastan olen esottanut sinulle pahaa.

19. Ja sinä olet tänäpä minulle
ilmoittanut, kuinga hywin sinä olet
tehnyt minua kohtan; että HERRA oli
sulkenut minun sinun käsiis, ja et sinä
minua tappaanut.

1 Sam. 26: 21.

20. Kuinga joku löydäis wiholli-
sensa, ja annais hänen mennä hyvää
tietä? HERRA marakon sinulle sitä
hyvää, jotas tänäpä minulle olet
tehnyt.

21. Nyt kago, minä tiedän sinun
tulowan kuningari, ja Israelin wal-
dakunda on sinun kädessä.

22. Niin wanno siis nyt minulle
HERRAN kautta, ettes häwitä minun
siemendäni minun jälkeeni: ja et ka-
dota minun nimeäni minun Isäni
huonesta.

23. Ja Dawid wannoi Saulille:
Ja Saul meni kotiansa: mutta Da-
wid ja hänen miehensä menit luunaan.

25. Luku.

Samuel kuolee. Nabal. Abigail. Abi-
noam. Whalti.

Ja Samuel kuoli, ja koko Israet
kokoumyi murhettimaan händä,
ja hautais hänen omaan huoneeseensa

klamaahu. Mutta Dawid nousi ja meni alas Paranin korpeen. 1 Sam. 28: 3.

2. Ja hyi mies asui Maonisa, jolla myöös oli tekemisiä Carmelisa, ja se mies oli sangen rikäs, ja hänellä oli kolmetuhatta lammasia, ja tuhannen vohra: Ja hän kerigi lambaitansa Carmelissa. Jot. 15: 55.

3. Ja sen miehen nimi oli Nabal, ja hänen emändänsä nimi Abigail: ja se oli toimellinen wainio, ja kannis kasiwollia: mutta mies oli sangen kowa ja paha töisänjä, ja hän oli Calebistä.

4. Ja koska Dawid kului kerwesa, Nabalin kerigewän lambaitansa:

5. Lähettti hän kymmenen uoruksaista, ja sanoi heille: menkät Carmeliin, ja koska te tuletta Nabalin tygö, niin tervehtäkät; händä minun puolestani ystäwällisesti;

6. Ja sanokat: terve! rauha olkon sinulle, ja rauha sinun huonelles, ja kaikille kuin sinulla on, olkon rauha!

7. Minä olen nyt saanut kuulua, että sinulla on lammasien kerigät: kago, paimenet kuin sinulla on, olit meidän tykönämme: ja en me heitä häwäisnet, ja ei heildä mitän puuttunut niinkauwan kuin he olit Carmelisa.

8. Kosy palvelioildas, he sanovat sinulle: niin anna siis uorunkaisten löytä armo sinun kasiwois edesä, sillä me olemme tullet hywään aikaan: anna siis palvelioilles ja sinun pejalles Dawidille, mitä sinun lätes löytä.

9. Koska Dawidin palveliat sinne tulit, ja puhuit kaikki nämät sanat Nabalille Dawidin puolesta; niin he waikeuit.

10. Mutta Nabal wastais Dawidin palvelioita, ja sanoi: kuka on se Dawid? ja kuka on se Isain poika? nyt on monda palveliata, jotka jättäwät Isändänsä.

11. Pitäkö minun ottaman leipäni, weteni ja teuraani, jenza minä kerigibilleni olen teurahtanut; ja andaman niille miehille, joita en minä tiedä kusta he tullet owat?

12. Niin Dawidin palveliat palasit tielleusä; ja tulduansa taas Dawid

din tygö, sanoit he hänelle kaikki nämät sanat.

13. Niin sanoi Dawid miehilleen wyöttäkän kutin miekkansa wyöllen. Niin wyötti jokainen miekkansa welenjä, ja Dawid wyötti myöös miekkansa wyölessä: ja läxi Dawidin laski neljäsatua miestä, mutta karisa jäi kaluin tygö.

14. Mutta hyi palvelioista ilmo Abigailille Nabalin emännälle, sanoi kago, Dawid on lähettänyt sanansa tajat korwesta sinummaan meidän Isändämme, mutta hän tiusui heitä.

15. Ja ne miehet olit meille ahywät: ja ei meitä pahoin puhut ja ei meildä mitän puuttunut kauwan kuin me waelsumme heidän tykönansä, kedolla ollesamme:

16. Mutta he owat ollet me turwamme yötä ja päiwää, niin wan kuin me kagimme lambaita heidän tykönansä.

17. Niin ajattele nyt ja kago täs teet: sillä pahutta on totiseijona meidän Isännällemme, ja kago hänen huonellensa: waan hän on mies, jota ei yriskän tohdi puhua.

18. Niin Abigail kiiruhti, ja karisataa leipää, ja kari leiliä wiiniä ja wiiji keitettyä lammasia, ja wakkailista tuletettu ja juhoja, ja ruuna rypälettä, ja karisataa rulettä sifunita, ja pani aasein päälä.

19. Ja sanoi palvelioillessa: menkät minun edelläni: kago, minä teperäsämme. Ja ei hän miehellenä balille sitä ilmoittanut.

20. Ja koska hän ajoi aasilla, tuli wuoren warjoon, kago, Dawid ja hänen wäkenensä tulit wuorelde händä wastan: ja hän kohtais heitä.

21. Mutta Dawid oli sanomit: minä olen turhaan tallella pitänyt kago kuin hänellä oli kerwesa, ja ei mitän puuttunut kaikista kuin hän oli: ja hän koistaa minun hywät wäpähalla.

22. Jumala tekön näitä Dawid wihamiehille, ja wielä sunrembiä; minä jätän hänelle huomeneis kago kuin hänellä on, jongun joka wäköseinään heittä.

23. Mutta koska Abigail näki Dauidin, kiiruhti hän ja astui nopeasti saajin päälä, langeis kastiwoil-
Davidin eteen, ja kumarji igen-
maahan.

24. Ja langeis hänen jalkainsa juu-
ja sanoi: Ah minun Herrani,
olkon tämä paha teko: ja anna
piikas puhua sinun korvais kuul-
ja kuule sinun piikas sanaa.

25. Mikän minun Herrani asettako
dänsä tätä tylyä niestä Nabalita
: sillä niinkuin hänen nimensä
niin on hän, Nabal on hänen
tyhmyys on hänen kansansa:
minä, sinun piikas, en ole näh-
Herrani palvelioita, jotka
lähettänyt.

26. Mutta nyt minun Herrani,
kuiin HERRa elää, ja niin
sinun sielus elää, niin HERR-
sinun estänyt ettes werta wuo-
datta, eikä sinun kätes wapahtanut

27. Mutta nyt olkon sinun wiha-
niinkuin Nabal, ja kaikki kuin
Herralleni pahaa suowat.

Of. 49: 11.

28. Tämä on se sinnaus, jonga si-
piikas minun Herralleni tuonut
annetta palvelioille jotka minun
ami kansa waeldawat.

1 Ros. 33: 11.

29. Anna piikalles tämä rikos an-
sillä HERRa tosin teke minun
alleni wahwan huonen, sillä koska
Herrani sotii HERRan sotia,
ei yhtäkän pahutta ole löyetty si-
tyhdäs kaikkena sinun elinaikanas.

30. Jos joku ihminen asetta igensä
omaan sinua, ja wäyhy sinun sie-
llteen: niin olkan minun Herrani
kottu eläwitten kimpuum HERR-
sinun Jumalas tyhdnä; mutta si-
wähollijes jielu pitä lingottaman

Of. 6: 11. Of. 31: 21.

Of. 73: 19. Of. 97: 10.

31. Ja koska HERRa minun Her-
ni laikki nämät hywät tekwä on,
hän sinulle sanonut on; ja
sinun olla Israelin Nuhtinan:
et pidi se oleman sinulle
Herralleni langemisexi ja mielen
wähä, ettes wuodattanut werta

ilman syytä, ja auttanut ihe sinuas:
ja HERRa on hywää tekwä minun
Herralleni, ja sinä muistat sinun piikaas.

32. Silloin sanoi Dawid Abigailille:
kiitetty olkon HERRa Israelin Jumala,
joka sinun tänäpänä on lähettänyt mi-
nua wastan.

33. Ja sinmattu olkon sinun toime-
linen puhes, ja sinmattu olet sinä, joka
minun tänäpänä estit werta wuodatta-
maista, ja kostamasta omalla kädelläni.

34. Totisesti, niin totta kuin HERR-
ra Israelin Jumala elää, se joka
minun on tänäpänä estänyt sinulle
pahaa tekemästä; jolles nopeasti olisi
tullut minua wastan, niin ei olisi
Nabalille jäänyt huomenexi yhtäkän
seinään wetenjä heittäwätä.

35. Niin etti Dawid hänen kades-
tänsä mitä hän oli hänelle tuonut;
ja sanoi hänelle: mene rauhasa sinun
huoneees, ja kazo, minä kuuln sinun
äänes, ja otin sinun hywäxi.

1 Ros. 19: 21. Luku 32: 20. San. 1. 15: 1.

36. Koska Abigail tuli Nabalin ty-
gö, kazo, niin hänellä oli huonesansa
pito, niinkuin kuningallinen pito, ja
Nabalin sydän oli iloinen; sillä hän
oli suuri kowin juownyisa: mutta ei
hän sanonut hänelle wähhä eli paljoa
huomeniseen asti.

37. Mutta huomeneltain koska Na-
bal oli wiinaista kaljemnut, sanoi hänen
emändänsä hänelle kaikki nämät: niin
hänen sydämensä kuoli hänesä, että
hän tuli niinkuin kuwi.

38. Ja kymmenen päivän perästä
löi HERRa Nabalin, että hän kuoli.

39. Koska Dawid kuuli Nabalin
kuollexi, sanoi hän: kiitetty olkon
HERRa, joka on kostanut minun hä-
wähistyreni Nabalille, ja on wargellut
palveliansa pahasta, ja HERRa on
käändänyt Nabalin pahuden hänen
päänsä päälle. Ja Dawid lähetti ja
andoi puhutella Abigailia, ottayensa
händä emännärensä.

40. Ja koska Dawidin palveliat
tulit Abigailin tygö Carmeliin; pu-
huttelit he händä, ja sanoit: Dawid
lähetti meitä sinun tygöös, että hän
ottaais sinun emännärensä.

41. Hän nousi ja langeis maahan

kasivoillensa, sanoden: kato, tässä on sinun piikas palvelemaan, ja pesemään minun Herrani palvelokain jalkoja.

42. Ja Abigail kiiruhti itsensä, ja walmiitti hänenpä, ja ajoi aajilla, ja otti wiissi piikaansa kansansa, jotka käwit hänen jäljensä: ja hän seurais Dawidin sanansaattaita, ja tuli hänen emännärensä.

43. Dawid otti myös Ahinoamin Jesreelistä: ja olit ne molemmin hänen emändänsä.

44. Mutta Saul andoi tyttärensä Michalin, Dawidin emännän, Phaltille Daixen pojalle Gallimišta.

2 Sam. 3: 15.

26. Luv.

Saulin malja, leihäs, katumus.

Ja Siphitat tulit Saulin tygö Gibaan, ja sanoit: eikö Dawid ole lymyssä Dakilan kukkulalla korwen kohdalla?

1 Sam. 23: 19. Of. 54: 2.

2. Niin nousi Saul ja meni Siphin korpeen, ja hänen kansansa kolme tuhatta walittua miestä Israelista; egimään Dawidia Siphin korvesta.

3. Ja Saul sioitti itsensä Dakilan kukkulalle korwen kohdalle tien wiereen, mutta Dawid pysyi korwesa: ja näki Saulin tulewan peränsä korpeen.

4. Niin Dawid lähetti wakojat, ja hymmärsi Saulin totisehti tulien.

5. Ja Dawid nousi, ja tuli siihen paikkaan, johonka Saul itsensä sioittanut oli: ja Dawid näki paikan, kusa Saul ja hänen sota päämiehensä Abner Nerin poika oli: sillä Saul makais waunuin piirissä, ja sotawäki sioitettuna hänen ympärillänsä.

6. Silloin waitsi Dawid ja sanoi Ahimelechille, sille Jethiläiselle, ja Abisaille ZeruJan pojalle Jacobin wellelle: kuta menee minun kansani Saulin tygö leiriin? Abisai sanot: minä menen kansas.

1 Mos. 10: 15.

1 Matt. 2: 16.

7. Niin tuli Dawid ja Abisai Kansan tygö yöllä: ja kato, Saul makais nukkunutta waunuin piirissä, ja hänen leihänsä pistetty maahan hänen päänsä pohjaan; mutta Abner ja Kansa makais hänen ympärillänsä.

8. Silloin sanoi Abisai Dawidille Jumala on sulkenut tänäpästä sinu wihaniehes sinun kätees: nyt u syören händä leihällä maata wä yhden kerran, niin etten minä tarwige kertoa sitä.

9. Mutta Dawid sanoi Abisaille älä surmaa händä; sillä kuta kätensä HETran woideltuun, ja wiatoin?

Of. 7: 5.

10. Vielä sanoi Dawid: niin kuin HETra elää, jollei HETra händä, elikkä tule hänen aikansa kuli eli mene sotaan ja huku:

11. Niin andakon HETra kulla olla minusta, että minä satutais teni HETran woideltuun: otta waiwoin leihäs hänen päänsä pohja ja wesimalja, ja käykämme.

12. Niin otti Dawid leihäs wesimaljan Saulin pään pohjasta he menit matkaansa: ja ei yhtäkään joka sen näki taikka huomaisi, e räs, waan he makaisit kaikki munnna: sillä HETralda oli tullut wä uni heidän päällensä.

13. Koska Dawid oli tullut toiselle puolelle, meni hän kauwas korwen kukkulalle; että isoi wäli oli hän wälillänsä.

14. Ja Dawid huusi Kansalle Abnerille Nerin pojalle, ja sanot: eikö waitsa Abner? Abner waitsi ja sanot: kutas olet, ettäs niin hui Kuningasta?

15. Ja Dawid sanot Abnerille: eikö ole mies? ja kuta on sinun wataises Israelisa? mies warjellut sinu Herras Kuningasta? sillä yri Kuningas on mennyt tappamaan Kuningas sinun Herras.

16. Ei se ole oikein kuin sinä nyt olet: Niin totta kuin HETra elää, te oletta kuoleman lapses, te warjellit teidän Herraanne, HETran woideltu. Ja nyt kato, kusa kuningas leihäs ja wesimalja on, hänen päänsä pohjasa olit.

17. Niin Saul tunsi Dawidin nimen, ja sanot: eikö se ole sinun äänen minun poikani Dawid? Dawid tunsi minun ääneni se on, minun Kuningani.

18. Ja vielä sano: mixi minun
kani wainoo palveliatansa? sillä
minä olen tehnyt? ja mitä pa-
sa minun kädessäni?

19. Niin kuulkan siis nyt minun
kani Kuningas palveliansa sanan:
HERa on vlyttännyt sinun mi-
wastan, niin anna joku ruokauhri
että: mutta jos ihmiset sen tele-
niin olkon he kirotot HERan
että he tänäpänä ovat minun
et ulos, etten minä pysyisi HER-
perimisessä, ja sanovat: mene ja
le muukalaisia jumalita.

20. Niin älkön minun wereni lan-
maahan HERan eteen: sillä
Kuningas on lähtenyt yhtä
esimään, niinkuin hän takaa
Idofanaa wuorilla.

1 Sam. 24: 15.

21. Ja Saul sano: minä olen syn-
nyt, tule jälle minun poikani
22: sillä en minä sinun enämbi-
maa, että minun sieluni on tänä-
ollut kallis sinun silmäis edessä:
minä olen tehnyt tyhmästi ja
hullusti.

1 Sam. 24: 18.

23. Dawid wastais, ja sano: kago,
en Kuningan leihäs: tulkan yxi
kloijia tänne, ja ottakan sen.

24. HERa mapaa jokaiselle hä-
wanhurskaudensa ja uskonsa jäl-
sillä HERa on sinun tänäpä-
adanut minun käteeni, waan en
tahtonut fatutta kättäni HER-
wasteltuun.

25. Ja kago, niinkuin sinun sielus
minä on paljo pidettävä ollut mi-
lämäini edessä; niin olkon myös
sieluni paljo pidettävä HER-
silmäin edessä, ja wapahtalon mi-
kältejä minun murheistani.

26. Saul sano Dawidille: suunnattu
minun poikani Dawid: sinä
toimitat, sinä taidat ja voit.
Dawid meni matkaansa, ja Saul
kotiinsa.

27. Lufu.

1. Ziklagissa. Geshur ryöstiety.

2. Dawid ajatteli sydämesänsä:
minä yhtenä päivänä

joudun Saulin käsiin: ei ole minun
parembata, kuin että minä menen oje-
tinsa Philistealaisten maalle, että Saul
lakkais minua esimästä kaikisa Israe-
lin rajoisa, ja minä pääsisin hänen
käsiistänsä.

2. Ja Dawid nousi ja läxi mat-
kaan kuuden sadan miehen kanssa, jotka
hänen myötänsä olit, Achiyen Diaochin
pojan Gathin Kuningan tygö.

3. Niin Dawid ajui Achiyen tykönä
Gathissa, hän ja hänen miehensä ike-
tukin perheinsä: Dawid ja kaxi hä-
nen emändätänsä, Ahinoam Jesreelistä,
ja Abigail Nabalın emändä Carmelista.

4. Koska Saulille sanottin Dawidin
paennen Gathiin, niin ei hän enä hän-
dä eginyt.

5. Niin Dawid sano Achielle: jos
minä olen löytännyt armon sinun ede-
säs, niin anna minulle yhteen Kau-
pungin sia maalle, asuaxeni siellä:
Sillä mixi pidäis sinun palvelias
asunnan Kuningallisesa Kaupungisa si-
nun tykönä?

6. Sinä päivänä andoi Achis hä-
nelle Ziklagin; sentähden on Ziklag
Judan Kuningasten vielä tänäpänä.

7. Waan se aika kuin Dawid ajui
Philistealaisten maalla, oli ajastaika,
ja neljä kulkautta.

1 Sam. 29: 3.

8. Ja Dawid nousi miehensä ja
karkais Gessuritain, ja Girsitain, ja
Amalechitain maalle: sillä nämät asuit
jo wanhudesta siinä maasa kuin Surtiin
mennän, Egyptin maahan asti.

1 Sam. 15: 7.

9. Ja koska Dawid oli kaiken maan
lyönyt, ei hän jättännyt yhtäkän miestä
eli waimoa elämään; ja otti heidän
lambansa, härkänsä, aasinja, Kameliinsa
ja waattensa: palais ja tuli Achiyen
tygö.

2 Kos. 17: 14. 5 Kos. 25: 19.

1 Sam. 15: 2, 3.

10. Ja Achis sano: kenengä päälle
te oletta karannet tänäpänä? Dawid
wastais: lounaan päin Judata, lou-
naan päin Jerahmelithiä, ja lounaan
päin Kenitaita.

Duom. 1: 16.

11. Ja ei Dawid jättännyt eläwäxi
yhtäkän miestä eli waimoa wiedärensä
Gathiin, ja ajatteli: ettei he puhuisi
jotakin meitä vastaan, sanoden: Näin

teki Dawid, ja tämä oli hänen tapansa niinkauvan kuin hän asui Philistealaisten maalla.

12. Niin Achis upoi Dawidin, ja ajatteli: hän on tehnyt itsensä kokonansa lauhjettavaksi kansallensa Israelille: sentähden olkan hän aina minun palveliani.

28. Luku.

Dawid menee Achiren kanssa sotaan.
Hahmo Endorissa.

Ja Philistealaiset kokoisit siihen aikaan sotaväkensä menemään sotaan Israelia vastaan. Ja Achis sanoi Dawidille: Sinun pitää kaikei tietämän, että sinä ja sinun väkes pitää menemän minun kansani sotaan.

2. Dawid vastais Achille: olkon, sinä saat nähdä mitä sinun palvelias on tekewä. Achis sanoi Dawidille: sentähden asetan minä sinun minun pääni wartiaksi sotapäivä.

3. Niin oli Samuel kuollut, ja koko Israel oli händä murhehtinut ja haudannet hänen kaupunkiinsa Ramaahn. Ja Saul oli ajanut maakunnasta noitat ja welhot pois.

4. Koska Philistealaiset kokoisit heitännsä, ja tulit ja sioitit itsensä Sumeeniin: kokois myöds Saul kaiten Israelin, ja he sioitit itsensä Gilboaan.

5. Koska Saul näki Philistealaisten sotajoukon; pelkäis hän, ja hänen sydämensä oli suuresti hämmästynyt.

6. Ja Saul kysyi HETraalda, ja ei HETra mitän händä vastannut, eikä unen, eikä waltkenden, eli Prophetain kautta.

7. Silloin sanoi Saul palveltoilensa: epikät minulle waimo, jolla noidan hengi on, mennäyeni hänen tygönsä, ja kysyäyeni häneldä. Hänen palveliansa sanoi hänelle: kago, Endorissa on waino, jolla on noidan hengi.

8. Ja Saul muutti waattensa, ja otti toiset päällensä, ja meni sinne, ja kaxi miestä hänen kansansa: ja he tulit yöllä waimon tygö; ja hän sanoi: noidu minulle noidan heugen kautta,

ja noita se ylöds minulle kuin minun non sinulle.

9. Waimo sanoi hänelle: kago, tiedät kyllä mitä Saul tehynt kuinga hän on häwittänyt noita welhot maakunnasta: miris siis minun sieluni pauloin, että kuolliaxi lyhtäisiin?

10. Niin Saul wainoi HETran kautta, ja sanoi: niin kuin HETra elää, ei tämä luetulle pahuderi.

11. Niin waimo sanoi: kenenä nestan sinulle? hän sanoi: noita minulle Samuel.

12. Koska waimo näki Saul huusi hän suurella äänellä, ja waimo Saulille, sanoden: miris minun peittänyt? ja sinä olet pelkä:

13. Ja kuningas sanoi hänelle: pelkä: mitäs näet? Waimo Saulille: minä näen jumalat wan maasta ylöds.

14. Hän sanoi hänelle: kuinga on muotoansa? ja hän sanoi: mies nousee ylöds, ja on waad hamella. Niin ymmärxi Saul lewan Samuelin, ja kumarxi kansensa maahan, ja rukoi.

15. Mutta Samuel sanoi Saul: miris olet minua wainwainut, noita minua? Saul sanoi: minä olen ja abdisturexa: Philistealaiset sa minua vastaan, ja Jumala on mita erinnyt, ja ei wastaa enä Prophetain, eikä unen kautta; sentden olen minä andanut sinua kuilnoittamaan mitä minun tekemän

16. Samuel sanoi: mitäs tyhminulda, että HETra on sinusta nuyt, ja en sinun wihamieheres tul

17. HETra on hänellensä te niinkuin hän minun kauttani on: ja HETra rewäisee waldakul kädessä pois, ja anda Dawidille lähinwäiselles.

18. Ettes kuollut HETran käl etkä käyttänyt hänen wihasa josta Amalechia vastaan; sentähden HETra näitä sinulle tänäpäivä.

19. Ja vielä sitte anda

Israelin sinun kansas Philistealaisten
 19. Huomena pitä sinun ja sinun
 20. oleman minun tykönäni: Ja
 21. anda Israelin sotajoukon Phi-
 22. tealaisten käsiin.

20. Niin Saul kaadui äkistä maa-
 21. min pitkävi kuin hän oli, ja pel-
 22. tövi suuresti Samuelin puhen tähden;
 23. ettei hänestä mitän enämbi woi-
 24. ta ollut, sillä ei hän ollut mitän
 25. ollut koko sinä päivänä ja yönä.

21. Ja waimo meni Saulin tygö,
 22. näki hänen suuresti peljästynesi, ja
 23. sanoi hänelle: kazo, sinun piikas on
 24. ollut sinun sanas, ja minä olen pan-
 25. nut seluni käteeni, niin että minä kuu-
 26. sinen olin sinun sanalles, jonzas pu-
 27. nit minulle.

22. Niin kunle myös nyt sinä pii-
 23. ras sana: minä panen etees palan lei-
 24. pää, etäs söisit ja tulisit wäkees jäl-
 25. emä, ja menisit matkaas.

23. Näin kielsi, ja sanoi: en minä
 24. tee Niin hänen palveliansa ja wai-
 25. te waadeit häundä syömään, ja hän
 26. peltoi heidän äändänsä: ja nousi maas-
 27. ta ja istui wuotelle.

24. Ja waimolla oli huonesa liba-
 25. sa wainikka, ja hän kiirehti itsensä, ja
 26. wuorasi sen: ja otti jauheja ja sekoitti,
 27. ja leiwoi sen happamattomiksi korsiiksi:

25. Ja kandoi Saulin ja hänen
 26. palveliansa eteen. Ja koska he olit
 27. wuonet, nousit he ja matkustit sinä yönä.

29. Luku.

Philistealaisten päämiehet ei tahdo Da-
 27. wida seuramaan kansansa sotaan.

Achis ylisää häundä.

Mutta Philistealaiset kokoisit kaiken
 27. sotajoukkonsa Aphechiin: ja Is-
 28. rael joitti itsensä Miniu Jereeliksi.

2. Ja Philistealaisten päämiehet me-
 29. nit jadoin ja tuhannin; mutta Dawid
 30. meni jäljistä miehinsä, liki Achista.

3. Niin sanoit Philistealaisten pää-
 31. miehet: mitä nämät Jereelaiset tah-
 32. toivat? Achis sanoi Philistealaisten pää-
 33. miehille: eikö tämä ole Dawid Sar-
 34. lin Israelin kuningan palvelia, joka
 35. en ollut monda päivää eli wuoden
 36. minun tykönäni, ja en minä ole löynnyt
 37. mitään hänen kansansa siitä ajasta,

kuin hän pakeni minun tygöni, tähän
 päivään asti? 1 Sam. 27: 7.

4. Niin Philistealaisten päämiehet
 38. wihastuit hänen päällensä, ja sanoit
 39. hänelle: anna sen miehen palata, ja
 40. mennä jälleen siallensa kuhungas hänen
 41. asettamat olet, ettei hän tulisi meidän
 42. kansamme sotaan, ja olisi meidän wi-
 43. hamiehemme sodasa: sillä, millä taidais
 44. hän paremmin Herrallensa mielinouten
 45. tehdä, kuin näitten miesten päillä?

1 Nita R. 12: 19.

5. Eikö tämä ole Dawid? josta he
 46. wiesajit hyppysä, sanoden: Saul löi tu-
 47. hannen, mutta Dawid kymmenen tu-
 48. hatta, 1 Sam. 18: 7. Luku 21: 11.

6. Niin kugui Achis Dawidin, ja
 49. sanoi hänelle: niin totta kuin HERRA
 50. elää, minä pidän sinun oikiana ja
 51. hyvänä, ja sinun ulos ja sisälle käyni-
 52. ses minun kansani sotaleiriin kelpaa mi-
 53. nulle, sillä en ole minä löynnyt yhtän
 54. pahutta sinusta, siitä ajasta kuin sinä
 55. tulit minun tygöni, niin tähän päi-
 56. wään asti: Mutta et sinä kelpa pää-
 57. miehille.

7. Niin palaja nyt takaperin, ja
 58. mene rauhaan; ettes pahaa tekisi Phi-
 59. listealaisten päämiehen silmäin edesä.

8. Dawid sanoi Achiselle: mitä mi-
 60. nä olen tehnyt? ja mistäs olet löytä-
 61. nyt palvelialdas, siitä ajasta kuin mi-
 62. nä olen ollut sinun tykönä, niin tä-
 63. hän päivään asti; etten minä saa tulla
 64. ja sotia kuningan minun Herrani
 65. wihamiehiä vastaan?

9. Achis wastais ja sanoi Dawi-
 66. dille: minä tiedän sinun ottolliseri mi-
 67. nun silmäini edesä, niinkuin Jumalan
 68. Engelin: mutta Philistealaisten pää-
 69. miehet ovat sanenet: älä anna hänen
 70. tulla meidän kansamme sotaan.

10. Niin nousi siis warhain aa-
 71. mulla, ja sinun Herras palveliat kuin
 72. sinun kansas tullet owat: ja koska te
 73. oletta aamulla warhain nosnet, ja päi-
 74. wä teille wakenee, niin mengät teidän
 75. tietämme.

11. Niin Dawid oli miehensä aa-
 76. mulla warhain ylhällä, matkustamaan
 77. ja tulemaan Philistealaisten maalle jäl-
 78. len; mutta Philistealaiset menit Jereel-
 79. liin päin.

30. Luku.

Ziklag ryöstetty, pelastettu. Saalis jaettu.

Koska Dawid kolmandena päivänä tuli Ziklagiin miehinsä; olit Amalehitat tulleet etelän puolelta Ziklagiin, lyönet Ziklagin, ja polttanet sen tulella.

2. Ja olit wienet waimot, jotka sielä olit, pienimmästä niin suurimpaan: ei he yhtäkän surmannet, mutta weit pois ja menit tiehensä.

3. Koska Dawid tuli miehinsä Raupungiin, kazo, se oli tulella poltettu: ja heidän emändänsä, ja poikansa ja tyttärensä wiedyt fangixi.

4. Korotti Dawid ja wäki, kuin hänen kansansa oli, äänensä ja itkki, siihenasti ettei heillä enämbi woimaa itkeä ollut.

5. Ja Dawidin kazi emändätä olit myöds fangina wiedyt pois; Ahinoam Jesreelita, ja Abigail Nabalin emändä Carmelista.

6. Ja Dawid oli suuresti abdislettu, sillä kansa tahdoit hänen kiwittä, että kaiken kansan sielut olit murheisansa, poikainsa ja tyttärensä tähden. Mutta Dawid wahwiisti igiänsä HERASA Jumalansansa.

7. Ja Dawid sanoi Bapille AbJatharille Ahimelehin pojalle: tuo minulle päälliswaate. Ja AbJathar toi Dawidille päälliswaatten. 1 Sam. 23: 9.

8. Niin kysyi Dawid HERALDA, ja sanoi: pitäkö minun ajaman sitä joukkoa takaa? saanengo minä heidän kiinni? hän sanoi hänelle: aja heitä takaa, ja sinä totisesti saawutat heidän, ja otat saalin.

9. Niin meni Dawid matkaan, hän ja kuusi sataa miestä kuin hänen kansansa oli, ja tulit Besorin ojan tygö; ja muut sefsahdit siinä.

10. Mutta Dawid ja neljä sataa miestä ajolt takaa; mutta kazi sataa miestä, jotka siihen seisomaan jäit, suuttuit menemästä Besorin ojan yltse.

11. Ja he löysit yhden Egyptin miehen ledolda, sen he weit Dawidin tygö: ja annoit hänen leipää syöddä ja wettä juoda;

12. Ja annoit rypälen fikunita, ja

kazi rypälettä rusinoita, ja sitet hän oli syönyt, tuli hänen hengensä wirwoitetuxi: sillä ei hän ollut taana päivänä eikä kolmena yönä taasyönyt, eikä wettä juonut.

13. Ja Dawid sanoi hänelle: nengä sinä olet ja kuztas olet? Ertin nuoruksinen sanoi: minä olen Amalehitan palvelia, ja minun rani on hyljännyt minun; sillä tulin sairaxi jo kolme päivää.

14. Me ryöstimme etelästä Eshethin ja Judan, etelästä päin lehin: ja poltimme Ziklagin. Jos. 14: 13. Luku 15: 13.

15. Dawid sanoi hänelle: woi minun sen sotawäen tygö? hän sanoi: wannoos minulle Jumalan kanttates minua tapa, eli anna minun nunn Herrani käyjin; niin minä sinun sen sotawäen tygö.

16. Ja hän wei hänen: ja kazi olit hajoittanet heitänsä koko maasföit, joit ja hyppäisit iloista kaiken suuren saalin tähden, jonga he saanet Phillistealaisten ja Judan maasta.

17. Ja Dawid löi heitä aamumärästä ruweten ehtoseen asti, littseen päiwään; niin ettel heistä yksipääsnyt, paiksi neljä sataa nuorukasta jotka istuit Kameleim päälle, ja paksu.

18. Niin Dawid pelasti kaikki Amalehitat ottanet olit: ja Dawid pelasti myöds kazi emändätänsä.

19. Ja ei puuttunut niistä miksi piendä eli suurta, pojista ja tyttäristä eli saalista kuin he heillensä ottanet olit: Dawid toi ne kaikki takaperin jälki.

20. Ja Dawid otti kaikki lamat ja härjät, ja andoi ne ajaa karjaa edellä, ja he sanoit: tämä on Dawidin saalis.

21. Ja koska Dawid tuli niitten kahden sadan miehen tygö, jotka suuttunet seuramasta Dawidia, ja jäanet Besorin ojan tygö, menit Dawidia vastaan, ja sitä sotawäenä kuin hänen kansansa oli. Ja Dawid meni sen wäen tygö ja terwehti heitä ystävällisesti.

22. Niin vastaisit kaikki ne kazi pahat ja tslyt miehet olit, niitten seasta kuin Dawidin kansa olit mat-

Sanet, ja sanoit: ettei he menneet tähän kansaan, ei pidä heille antaman siitä saalista kuin me saanet meina; mutta isekukin ottakan emänsä ja lapsensa, ja mengän tiehensä.

3. Niin sanoi Dawid: ei teidän pidä tekemän, minun welseni, näismin HERRA melle andanut on, ja meidän warjellut, ja andanut sen meidän käsimmme kuin tullut wastau.

4. Kuka teitä pitää kuuleman tästä? senkaltainen kuin niitten oja jotka olit sodasa meidän kansaan: pitää myöös oleman heidän osansa kalnin tykönä owat ollet; ja pitää kaltainen jako oleman.

1. 1. Mos. 31: 26, 27. Jos. 22: 8.

Tämä on ollut siitä ajasta ja siitä, sääty ja oikeus Israelisa, päinwään asti.

Ja Dawid tuli Bittlagiin, ja saalista ylimmäisille Judasta, hänen ystäwänsä olit, ja sanoit: totta on teille simaus HERRAN saalista:

Niille kuin on BethElisä, niille niissa etelään päin, niille Ja-

Niille Arzerisa, niille Siphmo-

niille Eshmoasa:

Ja niille kuin on Machalisa, ja Serahmelitain kaupungeista, ja Kenitain kaupungeista:

Niille Hormasta, ja niille kuin Horfanista, ja niille Athachista:

Niille Debronista, ja kaikista niista, kusa Dawid oli miehinensä

saanut.

31. Luku.

murhaa itsensä; hänen ruuminsa ripustettu, haudattu.

Philistealaiset sodeit Israelia: ja Israelin miehet palestealaisia, ja langeisit lyötynä wubrella.

1. 1. Aika R. 10: 1.

Philistealaiset ajoit Saulia poisiansa takaa. Ja Philistealaiset hurmaisit Jonathanin, Abinamin, Machisuan, Saulin pojat.

Samuelin Ensimmäisen Kirjan loppu.

3. Ja sota oli angara Saulia wastan, ja joukimiehet käwit hänen päälensä joukilla: ja hän haawoitettiin pa-hoin joukimiehildä.

4. Niin sanoi Saul asensakandajale: wedä ulos miekkas, ja piistä sillä minua läpihe, ettei nämät ymbärileitkamattomat tulisi ja piistäisi minua läpihe, ja pillkaiisi minua: Mutta hänen asensakandaja ei tahtonut: sillä hän pelkäis suuresti. Niin otti Saul miekan ja langeis siihen.

5. Koska hänen asensakandaja näki Saulin kuollexi, langeis hän myöös miekkaansa, ja kuoli hänen kansansa.

6. Ja niin kuoli Saul ja kolme hänen poikaansa, ja hänen asensakandaja, ja ynnä kaikki hänen miehensä sinä päinwänä.

1. Aika R. 10: 6.

7. Koska Israelin miehet jotka olit toisella puolella laaxoa, ja toisella puolella Jordania, näit Israelin miehet paenneri, ja Saulin poikniensa kuollexi; jätit he kaupungit ja palenit. Niin tulit Philistealaiset ja asuit niissä.

8. Ja toisna päinwänä tulit Philistealaiset ryöstimään tapetuita; ja löysit Saulin ja kolme hänen poikaansa makawan Gilboan ruorella.

9. Ja hakkaisit hänen päänsä pois, ja otit häneldä ascet, ja lähetit ymbäri Philistealaisten maakundaa, ilmoitetta heidän epäjumalittensa huoneisa, ja Kansan seasa.

1. Aika R. 10: 9.

10. Ja panit hänen asensa Astharorhin huoneeseen; mutta hänen ruuminsa ripustit he Bethsan muurin päälle.

Doom. 2: 13.

11. Koska Jaberen asuwaisset Gileadisa kuolit, mitä Philistealaiset Saulille tehnet olit:

1. Aika R. 10: 11.

12. Mousit kaikki sotaan kelpawaisset miehet, käwit kaiken sen yön, ja otit Saulin ruumin, ja hänen poikaansa ruumit alas Bethsan muurin päaldä: wreit Jabereen, ja poldit ne siellä.

2. Sam. 2: 4. Luku 21: 12. 2. Aika R. 16: 14. Jer. 34: 5.

13. Ja otit heidän luunsa, ja haustaisit ynnä ala Jabereen: ja paastolsit seikemän päinwää.

1. Aika R. 10: 12.

Toinen Samuelin Kirja.

1. Luku.

Saulin kuolema ilmoitettu. Ilmoittaja tapettu. Davidin valitus-wirsi.

Ja tapahtui Saulin kuoleman jälkeen, koska Dawid oli palainnut Amalechitain taposta; oli Dawid Sitlagisa lavi päiwää. 1 Sam. 30: 17, 26.

2. Kago, kolmandena päiwänä tuli yri mies Saulin leiristä, rewäistyllä waatteilla, ja nuksaa hänen päänsä päällä. Ja kuin hän tuli Dawidin tykö, langetti hän maahan ja kumarj.

3. Dawid sanoi hänelle: kutas tulet? ja hän sanoi hänelle: minä olen paennut Israelin leiristä.

4. Dawid sanoi hänelle: sanos minulle, mitä siellä on tapahtunut? hän vastais: wäki on paennut sodasta, ja paljo wäkeä on langennut ja kuollut: ja myös Saul ja hänen poikansa Jonathan ovat kuolleet.

5. Dawid sanoi sille nuorukaiselle, joka näitä ilmoitti: mistä sinä tiedät Saulin ja hänen poikansa Jonathanin kuollessi?

6. Nuorukainen sanoi joka hänelle sitä ilmoitti: minä tuloin tapaturmasta Gilboan nuorelle, ja kago, Saul eli langennut omaan leihäseensä, ja kago, rattat ja heivoismiehet ajoit händä takaa.

7. Ja hän käänti hänenä, ja näki minun ja kugui tygönsä, ja minä sanoin: täsä minä olen.

8. Ja hän sanoi minulle: kuka sinä olet? minä vastaisin: minä olen Amalechita.

9. Ja hän sanoi minulle: tules minun tygöni ja tapa minua: sillä minä ahdistetan kowin, ja minun henjeni on vielä kokonainen minussa.

10. Niin minä meini hänen tygönsä ja tapoin hänen: sillä minä tiesin, ettei hän olisi kuitengan sen langemisen jälkeen elänyt. Ja minä otin krunnun hänen päästänsä ja käsirengat hänen kädestänsä, ja toin ne tänne minun Herralleni.

11. Silloin tartui Dawid waattei-

siinsa ja rewäis ne; niin myös mies kuin hänen kansansa oli; 2 Sam. 9: 31. luku 13: 31.

12. Ja walitit, ja itkit, ja pitte ehtoosen asti, Saulin ja hänen kansa Jonathanin tähden, ja Eran Kansan tähden, ja Israelin nen tähden, että ne miekai langennet olit.

13. Ja Dawid sanoi nuorelle joka näitä hänelle ilmoitti: kutas olet? hän sanoi: minä olen minun sen Amalechitan poika.

14. Dawid sanoi hänelle: miten jännyt laiska sinun lättäs tappamaan Dextran woitelma? 1 Sam. 24: 7. Dt. 105: 15.

15. Ja Dawid kugui yhden piteistansa, ja sanoi: tule tänne händä. Ja hän löi hänen kuo-

16. Niin sanoi Dawid hänelle min weres olkon sinun pääs piteillä sinun suus on todistanut itse wastan, ja sanonut: minä olen Eran woitellun tappanut.

17. Ja Dawid walitti tämän lituren, Saulin ja Jonathanin poikansa ylitzen:

18. Ja käski opetta Judan jougeen: kago, se on kirjeitetty lasten kirjasa. Jos. 10: 13

19. O Israelin kunnia! sinun kuloillat ovat surmatut: kuuza garit ovat langennet?

20. Sitkat sanoko sitä Gathin kät myös ilmoittako Aschalonin tuilla; ettei Philistealasten tyloisijä, eikä ymbärileikkamatt tyttaret riennisijä. Wis. 1:

21. Te Gilboan nuoret, älkätko kaste eikä sade teidän pääl älkön myös olko pellot, joissa wnhri tulee: sillä siellä on wäki kilpi lödty maahan, Saulin niinkuin ei hän elisiklan ollut woitelin.

22. Jonathanin jengi ei ha-

tapettu weresä, ja waimallista

puolesta; ja Saulin mieltä ei paljasta
mit ihjäänä.

1 Sam. 14: 6, 47.

23. Saul ja Jonathan rakkat ja
toiset eläisänsä, ei ole myöskään kuolle-
ita eroitetut: liukkaammat kuin kotta,
väkiväimmät kuin jalopeurat.

24. Te Israelin tyttäret itkivät
Saulia, joka teidän vaatettiin tulipu-
sta korjasti, ja kaunisti teidän vaat-
te kullaisella kaunistuksella.

25. Kuninga Sagarit ovat langen-
sodasta? Jonathan on myöskään tapettu
sankuruolessa.

26. Minä suren suuresti sinun täh-
tämisen veljeni Jonathan: sinä olit
niin juuri rakas: sinun rakkauten
surrenmiini minulle kuin vaimoini
sitten.

27. Kuninga ovat Sagarit langen-
sotaaaset tulleet pois?

B. Luku.

28. Davidin vaimo. Saulin hantu. Abner
Saulin sodan Davidin vastan, pikään
Saulin kuollari ja pyytää lal-
lamista tappeluista.

29. Mitä nämät olit tapahtuneet, ty-
tyt Davidin vaimo, saaden:
30. minä yhteenään Judan kau-
pasta? Ja vaimo sanoi hänelle:
31. David sanoi: kuhuungu minun
menemän? Hän sanoi: Vebroniin.
1 Sam. 30: 8.

32. Niin David meni sinne, ja kati
emändätensä, Abinoam Desree-
in ja Abigail Nabalin emändä Gar-
in.
1 Sam. 25: 40, 43.

33. Niin myöskään miehet, jotka olit
Saulin kaulansa, wei David myytän-
sotien huoneinensa: Ja he asuit
Saulin kaupungeissa. Jos. 21: 11.

34. Ja Judan miehet tulit ja voi-
voilla Davidin Judan huonein
Saulin: Ja koska Davidille ilmoi-
Saulin miehet Gileadissa hau-
Saulin:
1 Sam. 31: 13.

35. Sitten hän heille sanan, ja andoi
Saulin: sinun olette te vaimo-
niin te tämän laupiuuden teitte
Saulin Herralle, ja olette
Saulin.

36. Niin teidän vaimo teille lau-
23

piuden ja totuuden: ja minä teen myöskään
teille hyvää, että te tämän teitte.

7. Vahvistatkaa siis nyt teidän kä-
tenne, ja oltakaa väkivät: sillä teidän
Herranne Saul on kuollut: ja Judan
huone on myöskään minun vaimellut hä-
nelleni Kuningaksi.

8. Mutta Abner Nerin poika, Sau-
lin sodanpäämies, otti Isbosethin Sau-
lin pojan, ja wei hänen Mahanaimiin:

9. Ja asetti hänen Gileadin, Assu-
rin, Desreelein, Ephraimin, Benjami-
nin ja kaiken Israelin Kuningaksi.

10. Ja Isboseth Saulin poika oli
neljänkymmenen ajastaikainen, koska hän
tuli Israelin Kuningaksi, ja hallitsi kati
ajastaikaa: ainoastaan Judan huone piti
Davidin kansa.

11. Ja se aika kuin David oli
Hebronissa Judan huonein Kuningasna,
oli seitsemän ajastaikaa ja kuusi kuu-
kautta.
2 Sam. 5: 5.

12. Ja Abner Nerin poika lähti
ulos Isbosethin Saulin pojan palve-
lioitin kansa, Mahanaimista Gibeon-
niin.

13. Ja Joab Zeru Jan poika, ja Da-
vidin palveliat lähtivät ulos, ja he keh-
taivat toinen toisensa Gibeonin lammi-
kon tykkinä: ja seisot toinen toistansa
vastaan, nämät tällä puolella, ja toiset
toisella puolella lammikkoa.
1 Kiri. 2: 16.

14. Ja Abner sanoi Joabille: nostan
nuorukaiset meidän eteenne leikkie-
mään. Joab sanoi: teidän niin.

15. Niin he nousit ja lävit kati-
toistakymmentä Benjaminin luvusta
Isbosethin Saulin pojan puolelta: ja
kati toistakymmentä Davidin palve-
lioiista, edes.

16. Ja jokin heistä otti toinen
toisensa kiinni kaulasta, ja pistit miet-
kansa kylkiin, ja laugeit toinen toi-
sensa kansa maahan. Siitä katiutan
se paikka Gethazurim, joka on
Gibeonissa.

17. Ja sängu kati sota nousi sinä
päivänä; mutta Abner ja Israelin
miehet lyötin Davidin palvelioilta
takaperin.

18. Ja kolme Zeru Jan poikaa olit
siellä, Joab, Abisai ja Asabel: mutta

Asahel oli nopea juoremaan, niinkuin mehävuohi kedolla.

19. Hän ajoi Abneria takaa, ja ei poikennut oikialle eikä vasemmalle puolelle ajamasta Abneria takaa.

20. Niin Abner kagoi taansa, ja sanoi: etkö sinä ole Asahel? hän sanoi: olen.

21. Ja Abner sanoi: pakene minun tyköni oikialle eli vasemmalle puolelle, ja käyitä sinulles yri noista nuorukaisista, ja ota sen ase: Mutta Asahel ei tahtonut luopua hänestä.

22. Niin Abner taas puhui Asahelille: pakene minun takaani: miyris tahdot minua lyömään sinas? ja kuinga minä sitte tohdin noistaa kasson Joabin sinun welsjes edesä?

23. Mutta ei hän paennut: ja Abner pisti händä takammaisella puolella keihästä hänen wagaansa, niin että keihäs käwi takaa ulos, ja hän langeis siihen ja kuoli hänen teensä. Ja jokainen, kuin siihen paikkaan tuli, kusa Asahel kaatumut ja kuolluna oli, seisahdi siihen. 2 Sam. 3: 27, 30.

24. Mutta Joab ja Abisai ajoit Abneria takaa siihenasti kuin päiwä laski: Ja koska he tulit Amman kullalle, joka on Giahn tykönä, Gibeonin korwen tiellä:

25. Silloin tulit Ben-Jaminin lapseset Abnerin taka kokoon, ja kokoijit igensä yhteen joukkoon, ja seisahdit mäen kullulalle.

26. Ja Abner huusi Joabia ja sanoi: pitäkös miekan syömän ilman lakamata? etkö tiedä että siitä tulee enämbi katkerutta? kuinga kuuwan et sinä tahdo sanoa kansalle, että he lakaisit wainomasta welsjesänsä?

27. Joab wastais: niin totta kuin Junala elää, jos sinä olisit (ennen) niin sanomit, niin olis kansa tänäpäinä jo warhain lakannet wainomasta kulin welsjesänsä!

28. Ja Joab puhalsi torween, ja kaikki kansa seisahdi alallensa, ja ei enä ajanet Israelia takaa, eikä myöds enämbi sotinet.

29. Mutta Abner ja hänen miehensä käwit kaiken yösen lakkialla kedolla, ja menit Jordanin yli, wael-

sit kaiken Bithronin läpi, ja wahanaimiin.

30. Ja Joab käänti igensä Abneria, ja kokois kaiken Kanjan: ja kairwattin Dawidin palvelioista räntoisakymmeniä miehiä, ja Asahel.

31. Mutta Dawidin palveliat lyönet Ben-Jaminilta, ja niistä hiisiä jotka olit Abnerin kansa, kusatataa ja kusiakymmeniä miehiä, kuolit.

32. Ja he otit Asahelin ja hausit Bethlehemiin Isanä hautaan: Joab käwi miehinsä kaiken sen ja tuli päiwän waljetesa Debroun.

B. Luku.

Dawid meneestyy. Saulin huone häntä Abnerin luopuminen, kuolema ja hautaminen.

Ja pitkällinen sota oli Saulin ja Dawidin huonen walmutta Dawid kasiwoi ja meneestyy Saulin huone häwisi ja wäheni.

1 Sam. 13: 14. Luku 14: 23, 28.

2. Ja Dawidille syndyi lapsia bronija: hänen esikoisensa oli Amnon Abinoamista siitä Jesreelitistä.

1 Wita K. 3: 1, 10.

3. Toinen Chileab Abigailista Abthalin emännästä, joka oli Carmel Kolmas Absalom Maachan poika Damin kuningannan tyttären Gessurista.

4. Neljäs Adonia Dagithin poika.

5. Kuudes Jethream Eglasta Dawidin emännästä: Nämät synnyit Dawidille Debronisa.

6. Koska sota Saulin huonen Dawidin huonen waihella oli; wäwisi Abner igensä Saulin huonesta.

7. Ja Saulilla oli ollut jalkawaimo, Rizpa nimelä Njan tytär: (Jsboseth) sanoi Abnerille: miyris mennyt minun Isani jalkawaimon tykö.

2 Sam. 21: 8.

8. Niin Abner wihausti suuresti Jsbosethin sanoista, ja sanoi: oleksis nä koiran pää, joka Judata wäwtein tänäpäinä laupinden sinun Saulin huonelle, ja hänen welsjesille ja ystäwillensä, ja en ole andamassa Dawidin käsiin; ja sinä soimat

hänä waimon tähden, pahante-
ri?

2. Jumala teki Abnerin kansa-
ja sen, jos en minä tee, niinkuin
se on wannonnut Dawidille:

3. Etä minä otan Kuningan wal-
taman Saulin huonesta pois, ja
minä Dawidin istutun Israelin ja
Benjaminin, Danista Ber-Sebaan asti.

2 Sam. 20: 1. 1 Sam. 3: 20.

4. Ja ei hän taitanut Abneria es-
ti wastata yhtän sanaa; sillä hän
kärsi händä.

5. Ja Abner lähetti sanansaattajat
Dawidin tykö, sanoden: ke-
sää oma on? ja sanoi: tee liit-
tämisen kansani, ja kato, minun
on sinun kansas, läändämään
Israelia sinun tykö.

6. Hän sanoi: oikein, minä teen
sinun kansas: mutta yhtä anon
saulda, sanoden: ei pida sinun
minun nähtywiini ennen kuin
tuot Michalin Saulin tyttären
minun tyköni, tullesas katoamaan mi-
nusta kaimojani.

7. Lähetti myös Dawid sanan-
sattajat Ibsosetihin Saulin pojan ty-
kö, ja andoi hänelle sanoa: anna mi-
nulle minun emändäni Michal, jonga
sitten lähtäisin minulleni sadalla Phi-
listien eimahalla.

1 Sam. 18: 25, 27.

8. Ibsoseth lähetti matkaan ja an-
nen oetta mieheldänsä Paltielil-
isten pojalda pois.

1 Sam. 25: 44.

9. Ja hänen miehensä meni hänen
kotiin, hän käwi ja itki hänen jä-
mään Daburimiin asti. Niin
Abner hänelle: palaja ja mene
Dawidille: Ja hän palais.

10. Ja Abner puhui Israelin wan-
hille, ja sanoi: te oletta jo kau-
ka halainnet Dawidita teidän
kesken.

11. Niin teki nyt se: sillä HCR-
nannonut Dawidista: minä wa-
nnonnut kansani Israelin, mi-
nän Dawidin läden kautta
Benjaminin lädestä, ja kaikkein hei-
mien lädestä.

12. Ja myös Abner Ben-Jami-

min korwain kuullen: ja meni myös
puhumaan Dawidin korwille Hebronin,
kaikkia kuin Israelille ja kaikelle Ben-
Jaminin huoneelle kelpais.

1 Kuning. 2: 29.

20. Koska Abner tuli Dawidin ty-
kö Hebronin, ja karkikymmeniä miestä
hänen kansansa: teki Dawid Abnerille,
ja niille miehille kuin hänen kansansa
olit, pidon.

21. Ja Abner sanoi Dawidille: mi-
nä nousen ja menen kokomaan kaiken
Israelin minun Derrani Kuningan ty-
kö, että he tekisit liiton sinun kansas,
ja sinä olisit kuningas niinkuin sinun
veljes halajaa. Niin Dawid päästi Ab-
nerin menemään rauhassa.

22. Ja kato, Dawidin palveliat ja
Joab tulit sotawäen tykö, ja toit
kansansa suuren saalin; mutta Abner
ei ollut silloin Dawidin tykönä Hebro-
nissa, sillä hän oli päästänyt hänen
menemään rauhassa.

23. Koska Joab ja kaikki sotajoukko
olit tulleet, sanottin Joabille, sanoden:
Abner Nerin poika on tullut Kuning-
gan tykö: ja hän on päästänyt hänen
rauhassa menemään.

24. Niin meni Joab Kuningan ty-
kö, ja sanoi: mitä tehnyt olet? kato,
Abner on tullut sinun tykö: mikis olet
hänen päästänyt wapaasti menemään?

25. Etköös tunne Abneria Nerin poi-
kaa? hän on tullut sinua pettämään,
tiedustellarensa sinun ulos ja sisälle
kämmitäs, ja koetellarensa kaikkia mi-
täs teet.

26. Ja koska Joab läxi Dawidin
tykö, lähetti hän sanansaattajat Ab-
nerin perään, ja he toit hänen Dor-
hasirasta: ja ei Dawid siitä mitän tie-
tänyt.

27. Koska Abner tuli Hebronin jäl-
len, wei Joab hänen kelle porttia
puhutellarensa händä erinänsä: ja pisti
siellä händä wajaan, niin että hän
kuoli, hänen waijensa Asahelin weren
tähden.

1 Kuning. 2: 5.

28. Koska Dawid sai sen tietä, sa-
noi hän: minä olen wiatoin ja minun
waldakundani HCR:n edessä hankail-
kisesti, Abnerin Nerin pojan werekstä.

29. Mutta tulkon se Joabin pään

päälle, ja kaiken hänen Isränsä huonen: ja älkön puuttuko Joabin huone-
sa se jolla juoxy ja spitali on, ja joka
saurvalla läp, ja miekalla kaatuu, ja
joida leipä puuttuu.

1 Kun. 2: 5, 6, 29, 30.

30. Ja näin tapoit Joab ja hänen
welsensä Abisai Abnerin; että hän löi
kuoliksi Ababelin heidän welsensä, so-
dasa Gibeonin tykönä. 2 Sam. 2: 23.

31. Mutta Dawid sanoi Joabille,
ja kaikelle kansalle jotka olit hänen
kansansa: renwäiskät teidän waattenne
riikki, ja puettakat teitänne säkeillä, ja
walittakat Abnerin tähden. Ja Ku-
ningas Dawid käwi paarein peräsä.

32. Ja he hautaisit Abnerin Debron-
nisa, ja Kuningas korotti äänensä ja
itki Abnerin haudan tykönä; itki myös
kaikki kansa.

33. Ja Kuningas walitti Abnerita,
ja sanoi: ongo Abner kuollut, niinkuin
tyhmä kuolee?

34. Sinun kätös ei ollet sidotut, si-
nun jalkas ei ollet wastikahleisa: sinä
olet kaatunut, niinkuin se joka pahan-
tekiän edesä langee: Ja kaikki kansa
itki vielä enemmän händä.

35. Ja kaikki kansa tuli Dawidin
kansa ruulle, koska vielä walkia päi-
wä oli: ja Dawid wannoi, ja sanoi:
Jumala tekiön minulle sen ja sen,
jos minä leipää taikka jotakin muuta
maistan, ennenkuin Auringo laskee.

36. Ja kaikki kansa ymmärssi sen,
ja se kelpais heille: ja kaikki se hywä
kuin Kuningas oli tehnyt kaiken kan-
san silmäin edesä.

37. Ja kaikki kansa, ja koko Is-
rael ymmärssit sinä päivänä, ettei se
ollut Kuningasda, että Abner Nerin
poika oli tapettu.

38. Ja Kuningas sanoi palveltoil-
leisa: ettek te tiedä että tänäpänä on
yri päämies, ja tosin suuri mies kaa-
tunut Israelisa?

39. Ja minä olen vielä helko ja
woideltu Kuningas, mutta ne miehet
Zeru-Jan pojat owat lowemmat minua:
Herra marakon sille joka pahaa
teke, pahudensa jälkeen.

Ps. 62: 13. Ps. 125: 5.

4. Luku.

Meppibosethin langemus. Ibsosethin
tapettu, kostettu.

Koska Saulin poika kuoli Ab-
kuollexi Debronisa, wäspit
kätensä: ja koko Israel hämmäsi.

2. Ja Saulin pojalla oli tosi
miestä hänen sotawäellänsä, toisen
mi oli Baena ja toisen Mechob,
monin sen Derothitin pojat, Ba-
minin lapsista: sillä Deroth oli
luettu BenJaminin sukukundaan.

3. Ja Derothitat olit paemet
thaimin; ja olit siellä muutamia
tähän päinwään asti. 1 Sam. 17: 17.

4. Oli myös Jonathanilla
pojalla yri poika, joka oli sa-
toin jalwoista: ja oli jo wiiden
aikainen, koska sanoma tuli
ja Jonathanista Jesreelistä: ja
imettäjänsä otti hänen ja pakeni
koska hän kiirusti pakeni, langeis
ja tuli saattamattomaksi, ja hänen
mensä oli Meppiboseth.

1 Sam. 29: 1, 11. 2 Sam. 9: 1.

5. Niin menit Nimmonin sen
rothitin pojat Mechob ja Baena
tulit Ibsosethin huoneesen, koska
nä oli palawimmallansa, ja hän
wäis wuotesansa puolipäinwän alla.

6. Ja he tulit keskele huonetta
sija ottamaan, ja pistit händä wa-
ja Mechob ja Baena hänen wä-
pakeneit:

7. Sillä koska he huoneesen
lewäis hän wuotesansa, hänen mat-
huonesansa. Ja he pistit hänen k-
ari, ja hakkaisit hänen päänsä
ja etit hänen päänsä, ja menit
latian kebon tien kautta koko sen

8. Ja launneit Ibsosethin pään
widille, joka oli Debronisa, ja sen
Kuningalle: kago, täsä on Ibsosethin
Saulin pojan pää, sinun wihon
joka sinun sielus perään seisoit:
Herra on tänäpänä kostanut
lille ja hänen siemenellensä minun
rani Kuningan wuolesta.

9. Niin wastais Dawid Meppibosethin
ja Baenata hänen welsjensä Nimmonin
Derothitin poikia, ja sanoi heille:...

etta kuin Herra elää, joka minun
 elämi on vapauttanut kaikesta surusta:
 10. Se kuin minulle ilmoitti, ja
 sanoi: Saul on kuollut, ja luuli hä-
 neni hyväksi sanansaattajaksi, sen mi-
 nua kiinni, ja tapoin hänen Zilla-
 nia: jolle minun piti andaman sanan-
 saattajan palkan.

2 Sam. 1: 15.

11. Ja nämät jumalattomat mie-
 het tappanut hurjien miehen huo-
 nensa ja omansa vuotesansa. Eikö siis
 minun pitäisi nyt vaatiman hänen
 vuotesansa teidän läbestänne, ja otta-
 ma teitä pois maan päältä?

12. Ja Dawid käski nuorukaissan-
 ta ja he tapoit heidän, ja hakkaisit
 ja ja salat poikki, ja ripusit hei-
 mikon tygö Hebronissa. Mut-
 ta kiviä pään he otit ja hautais-
 tte heidän hautaan Hebroniiin.

2 Sam. 3: 32.

B. LUKU.

Dawid woideltu. Jebusealaiset lyödyt.
 Hiram sanansaattajat. Dawidin
 lapset, woitto.

1. Kaikki Israelin sukunumat tulit
 Dawidin tygö Hebroniiin; ja pu-
 sanoden: Eago, sinun luus ja li-
 me olemme.

2. Ja aina ennen koika Saul oli
 kuningamme, johdatit jina Is-
 raelin ulos ja sisälle: ja Herra on
 sanonut: sinun pitää minun Kan-
 sa Israelia katkeman, ja Israelin
 miehen oleman.

1 Sam. 16: 13.

3. Ja kaikki Kansan vanhimmat
 tulit kuningas Dawid teki heidän
 luus ja Herra edesä Hebro-
 nissa ja he woittelit Dawidin Israelin
 kuningari.

4. Ja Dawid oli kolmentymmenen
 vuorokauden tullefansa kuningari: ja
 kaikkini neljätyhmentä ajastaikaa.

5. Hebronissa hän hallitsi Judata
 kolme vuotta ja kuusi kuukautta:
 ja Jerusalemissa hän hallitsi kais-
 kuukautta ja Judata kolmeneljättä-
 vuotta.

1 Sam. 11: 1. 1 Kite R. 3: 4.

6. Hiram kuningas meni ja hänen mie-

henensä Jerusalemiin Jebusealaisia waf-
 tan, jotka maalla asuit. Ja he sanoit
 Dawidille: ei sinun pitää tämme tule-
 man, waan sokiat ja onduwat pitää si-
 min täällä pois ajaman: ja he ajatte-
 lit, ettei Dawidin pitänyt sinne tuleman.

7. Mutta Dawid woitti Zionin linn-
 nan: se on Dawidin kaupungin.

8. Ja sinä päivänä sanoi Dawid:
 jos joku lyö Jebusealaiset, ja tarttu
 heidän rästänsä alaisiin ja lyö sokiat
 ja onduwat, joita Dawidin sielu wihaa
 (hänen pitää pään ja ylimmäisen oleman);
 joita heille on sananlasku: ei yhtän so-
 kiata ja onduwata päästetä huone-
 seen.

Jos. 15: 63. 1 Kite R. 11: 6.

9. Ja Dawid asui linnassa, ja kugut
 sen Dawidin kaupungin: ja Dawid
 rakensi sen ympärä Millosta, niin myös
 sisällisen puolen.

10. Ja Dawid menestyi ja enändöy:
 ja Herra Jumala Zebaoth oli hänen
 kansansa.

11. Niin Hiram Tyrin kuningas
 lähetti sanansaattajat Dawidin tygö,
 ja Cedripuita, ja puuseppiä, ja seinä-
 kivein hakkaita; jotka rakensit Dawi-
 dille huonen.

1 Kite R. 14: 1.

12. Ja Dawid ymmärsi Herran
 hänensä wahoistaneeri Israelin Kuningas-
 gari, ja korottaneeri hänen waldakun-
 dansa, Kansansa Israelin tähden.

13. Niin Dawid otti Jerusalemissa
 ta vielä usiampita kalkawaimoja ja e-
 mänditä, sittekuin hän tuli Hebronista:
 Ja Dawidille syndöy vielä poikia ja
 tyttäritä.

1 Kite R. 3: 9. Luku 14: 3.

14. Ja nämät owat heidän nimen-
 sä, jotka hänelle Jerusalemissa synnyit:
 Sammua, Sobab, Nathan, ja Salomo.

1 Kite R. 3: 5. Luku 14: 4.

15. Zebegar, Elisua, Nepheg, ja
 Japhia.

16. Elisama, Eliada, ja Etiphalet.

17. Ja koika Philistealaiset kuultit
 Dawidin woidelluri Israelin Kuningas-
 ri, nousit kaikki Philistealaiset egymään
 Dawidia. Ja kuin Dawid sen kuuli,
 niin hän meni linnaan.

1 Kite R. 14: 8.

18. Mutta Philistealaiset tulit, ja
 siotit ikensä Nephaimin laayoon.

Jos. 15: 6

19. Ja Dawid kysyi HERRalta, sanoden: menengö minä Philistealaisia vastaan? ja amattos heitä minun kasteeni? Ja HERRa sanoi Dawidille: mene; sillä minä annan tosin Philistealaiset sinun käsiis.

1 Sam. 23: 2. Luku 30: 7, 8.

20. Ja Dawid tuli BaalPerazimmiin, ja Dawid löi heidän siinä, ja sanoi: HERRa on minun viholliseni eroittanut minun edestäni, niinkuin weijerkanee toinen toifestansa: siitä kugutan se paikka BaalPerazim. Et. 28: 21.

21. Ja he jätit siihen heidän epäjumalansa; mutta Dawid ja hänen wäkensä otit ne pois. 1 Kita K. 14: 12.

22. Ja Philistealaiset vielä nousit, ja sielitti itsensä Rephaimin laayoon.

23. Niin Dawid kysyi HERRalta, ja hän wastais: ei sinun pidä mennen alas; mutta tule takaa heidän ympärinsä, ettäs tulet heitä vastaan situnapuitten kohdalla.

24. Ja kuin sinä kuulet situnapuum laivat kahisevan, niin kulje: sillä HERRa on silloin lähtenyt ulos sinun etees, lyömään Philistealaisten so-tajoukkoa.

25. Dawid teki niinkuin HERRa oli hänelle käkenyt; ja löi Philistealaiset hamasta Gebasta siihenasti kuin Gaseriin tullan.

G. LUKU.

Arkki tuodaan. Usa lyöään. Dawid hyppää. Michal kahoo hänen plön sydämesänsä.

Ja Dawid taas kokois kaikki waltut miehet Israelistä, kolmekym-menä tuhatta. 1 Kita K. 13: 5.

2. Ja Dawid nousi ja meni, ja kaikki kansa kuin hänen tykönsä oli Judan asuwaijista, tuomaan siellä Jumalan Arkkia, joka kugutan, HERRan Zebaothin nimi, kuin asuu Cherubimin päällä. 2 Kos. 25: 22.

1 Sam. 4: 4.

3. Ja he panit Jumalan Arkin uuden waunun päälle, ja toit hänen AbiNadabin huonesta joka asui Gibeassa. Mutta Usa ja Abio AbiNadabin pojat ajoit sitä unta waunua. 4 Kos. 4: 15. 1 Sam. 6: 7. Luku 7: 1.

4. Niin he toit sen AbiNadabin huoneesta, joka oli Gibeassa, Jumalan Arkin kansa: ja Abio käwi Arkin edestä.

5. Niin Dawid ja kaikki Israhuone soitit HERRan edessä laullessa sillä hongaijilla lauleleilla: ja harula, psaltareilla, trumpuilla, kultuilla ja simbeleilla.

6. Ja koska he tulit Nahonin hein tygö; otti Usa Jumalan Arkin piteli sitä, sillä härjät menit jättä. 1 Kita K. 13: 14.

7. Niin HERRan wiha julkahti Usan päälle, ja Jumala löi häntä siinä maahan hänen tyhmydenä den; niin että hän kuoli siinä Jumalan Arkin tykönä.

8. Silloin tuli Dawid murheksa, että HERRa niin rewäis Usan kugui sen paikan Perez-Usa, päivään asti.

9. Ja Dawid pelkäis HERRaa päivänä, ja sanoi: kuinga HERRa Arkki tulee minun tygöni?

10. Ja ei tahtomut anda tuoda tygönsä Dawidin kaupungiin; wassallei kannetta DbedEdomin kaupungeseen. 1 Kita K. 13: 17.

11. Ja koska HERRan Arkki tuli, woi kolme kuukautta DbedEdomin Gathitan huonesta; sumais HERRan ja kaiken hänen huoneensa.

12. Ja se oli sanottu kuningas Dawidille, että HERRa oli funannut DbedEdomin huonen, ja kaiken mitä siinä oli, Jumalan Arkin tähden: ja meni Dawid ja toi Jumalan Arkin DbedEdomin huoneesta, Dawidin kaupungiin, ilolla.

13. Ja koska he olit käpnet kassalelta jotka HERRan Arkkia kantoit, niin uhrattin härkä ja lhamalamma.

14. Ja Dawid hyppäis kaikella wassamalla HERRan edessä, ja hän oli wassatettu liinaisella päälliswaattella. 21. 84: 3.

15. Ja Dawid ja kaikki Israelin kansa toit HERRan Arkin, riemua ja Basunan helinällä. 1 Kita K. 15: 16.

16. Ja koska HERRan Arkki tuli kaupungin, kugui Dawid kaupungin; kugui

Saulin tytär attunasta, ja näki kuningas Dawidin hyppävän kaitella Jumalansa HERRan edessä, ja hän näki hänen ylös sydämesänsä.

1 Nita K. 15: 29.

Ja he toivat HERRan Arkin siinä, ja panit sen siialle kaitelle maahan kuin Dawid oli hänelle rakentanut. Ja Dawid uhrasi polttouhria ja ohuhria HERRan edessä.

1 Nita K. 15: 1. Luku 16: 1.

Ja koska Dawid oli uhrannut ohuhria ja kiitouhria; junaais hänen HERRan Zebaothin nimeen.

1 Nita K. 16: 2, 3.

Ja jatoi kaitelle Kansalle ja Israelin seurakunnalle, miehille ja naimille, jokaiselle tyrsän leipää, ja kauraa lihaa, ja mitan (wiinaa): ja meni kaikki kansa matkaansa, ja asuivat huoneeseensa.

Ja koska Dawid palasi junaan huonettaansa, meni Michal Saulin tytär ulos häntä vastaan, ja saati kuringa jalo on ollut Israelin kuningas tänäpäni, joka on itsensä palannut palveliainsa piikain edessä, niin tyrsiat ihmiset paljastawat heittänsä!

Mutta Dawid sanoi Michalille: HERRan edessä, joka minun waimoni on pikemmin kuin sinun Isäsi, minä olen hänen huonensa, ja on kaittelemme olla HERRan Kansan Isänsä päämiehenä: ja HERRan edessä tahdon iloita.

Ja minä tahdon vielä halwemmaksi ja nöyrä minun silmäini edessä: ja minä tunnioittetan niitten piikain ja joistat puhunut olet.

Ja Michalilla Saulin tyttärelle on ollut yhtän lasta, kuolessa päin, ja se on aiti.

7. Luku.

Ennen aikomus rakenta HERRalle huonetta. Lupaus Christureksa. Dawid kättä ja rukoilee Jumalata.

Kuningas istri huonefansa, ja HERRa oli hänelle andanut kaitida hänen wihoillijidansa, ja kaitida;

Kuningas, Nathan Propheeta: kaita, minä ajun Cedripuisse-

ja huonefa, ja Jumalan Arkki asuu waatetten kaitella.

2 Sam. 6: 17. 1 Nita K. 17: 1.

3. Nathan sanoi Kuningalle: mene ja tee kaitti mitä sydämesäs on: sillä HERRa on sinun kansas.

4. Mutta tapahdui sinä yhnä, että HERRan sana tuli Nathan Propheetan tyhkö, ja sanoi:

5. Mene ja sano minun palvelialeni Dawidille: Näin sanoo HERRa: sinätkö minulle huonen rakentam asuaxeni? 1 Nita K. 22: 6, 10. Ef. 66: 1.

6. Sillä en minä ole asunut yhdessä kaitän huonefa siitä päivästä, jona minä Israelin lapset johdattiin Egyptistä, tähän päivään asti: waan minä olen waeldamut majoissa ja Tabernaakissa. 2 Mos. 26: 1. 1 Kun. K. 8: 16.

7. Kubunga itänä minä kaitkein Israelin lasten kansa waeljin, olengo minä itänä puhunut jongun kansa Israelin suwusta, jolle minä olen kaitte- nyt kaita minun kansaani Israelia, ja sanomut: miyet te ole minulle rakentamut Cedripuisse huonetta?

8. Sano siis nyt minun palvelialeni Dawidille: Näin sanoo HERRa Zebaoth: minä olen sinun ettamut lam- burtista minun kansani Israelin päämieheri. 1 Sam. 16: 11, 12. Ef. 78: 70.

9. Ja minä olen sinun kansas ollut, kusa itänä sinä olet läynyt: ja olen häwittänyt kaitki sinun wihoillises sinun ebeftäs: ja olen sinulle andanut suurten nimen: niitten suurten nimein jälkeen kuin otat maan päällä. 2 Sam. 8: 6.

10. Ja minä asetan Israelille minun kansalleni jian, ja istutan hänen siinä asumaan, ettei hän enämbi kuitiana olssi: ja jumalattomat ei pidä häntä enämbi niinkuin ennen waiwaman. 2 Mos. 15: 17.

11. Ja siitä päivästä jona minä asetin Duomarit Israelille minun kansalleni, anuoin minä sinulle lewon kaitilda wihamiehildäs: ja HERRa ilmoittaa sinulle, että HERRa sinulle huoncu tehdä tahtee. 1 Kun. K. 8: 20.

12. Sittekuin sinun aikas on täyctetty, ja sinä lewät Isäis kansa, herätän minä sinun siemenes sinun jälkees, joka sinun ruumif-

tas tulewa on: ja minä wahwis-
tan hänen waldakundansa.

1 Aika R. 17: 11.

13. Ja hän rakenda minun ni-
melleni huonen, ja minä wahwis-
tan hänen waldakundansa istuimen
ijantaittiseksi.

1 Kun. R. 5: 5. Luku 6: 12.

14. Minä olen hänen Isänsä,
ja hän on minun poikani: koska
hän wäärin tele, rangaisen minä hän-
tä ihmisen wißalla, ja ihmisten lasten
haawoilla.

1 Aika R. 22: 10.
Of. 89: 27. Hebr. 1: 5.

15. Waan minun laupiudent ei pi-
dä hänestä erimän niinkuin minä sen
Saulida eritin, jonga minä otin sinun
edejtäs pois.

Luc. 1: 72.

16. Mutta sinun huones ja sinun
waldakundas on pysywä sinun edesäs
ijantaittiseksi, ja sinun istuimes pitä
wahwa oleman ijantaittiseksi.

2 Kun. R. 8: 19. 2 Aika R. 6: 10.

17. Kaikkein näitten sanain jälkeen,
ja kaiken tämän näyn jälkeen, puhui
Nathan Dawidille.

18. Niin tuli kuningas Dawid ja
pysähyi HERRan eteen, ja sanoi:
tuka olen minä HERRa, HERRa:
ja mikä on minun huoneni, että s mi-
nun tähän asti saattanut olet?

1 Aika R. 17: 16.

19. Ja olet sen vielä wäxäri lu-
kenut, HERRa, HERRa, mutta olet
myös puhunut palvelias huonelle kau-
kaijista asioista: ja tämä on sen ihmi-
sen laki, joka on HERRa Jumala.

1 Aika R. 17: 17.

20. Ja mitä Dawidin pitä enä si-
mun kansas puhuman? sillä sinä tun-
net palvelias, HERRa HERRa.

Of. 139: 1.

21. Sinun sanas tähden, ja sydä-
mes jälkeen, olet sinä nämät suuret
asiat tehnyt, ilmoittaxes sinun palwe-
lialles.

22. Sentähden olet sinä suuresti
ylistetty HERRa Jumala: sillä ei
yhtän ole sinun wertaa, ja ei ole
yhtän Jumalata paigi sinua, kai-
ken sen jälkeen, kuin me olemma kor-
willamme kummit.

5 Mos. 3: 24.

Luku 4: 35. Luku 32: 39. 1 Sam. 2: 2.
Of. 83: 19. Of. 88: 10. Ef. 44: 6.
Luku 45: 21. Marc. 12: 29, 32.

23. Ja tuka on minun minun
fas, niinkuin Irael, yxi kausia
päällä; jota Jumala on meunyt
pahtamaan kansayensa, ja toimin
maan igellensä nimeä ja tekemään
kaltaijia suuria ja hirmuifia a
sinun maalläs, kansas edesä, ja
sinä sinulles wapahdit Egyptiä,
kanain ja heidän jumalittensa
5 Mos. 4: 7. Luku 33: 29. Of. 147: 14.

24. Ja sinä olet wahvistanut sin-
les Iraelin sinun kansayes ijantai-
tiksi: ja sinä HERRa olet heidän
malayensa tullut.

25. Niin wahwista siis HERRa
Jumala se sana ijantaittiseksi, ja
palveliasias ja hänen huonestama-
hunut olet; ja tee niinkuin sinä
nut olet.

26. Niin sinun nimes tulee sin-
ijantaittiseksi, että sanetan: HERRa
Zebaoth on Iraelin Jumala, ja
palvelias Dawidin huone on pysy-
nen sinun edesäs.

27. Sillä sinä HERRa Zeb-
Iraelin Jumala olet awannut
palvelias korwat, ja sanonut:
rakennan sinulle huonen: sentähden
sinun palvelias sydämesänsä, että
tämän rukouksen sinun tygös ruko-

28. Sentähden nyt HERRa, HERRa,
sinä olet Jumala, ja sinun se-
owat totuus: sinä olet tämän h
puhunut palvelialles.

29. Niin rupe nyt sinunamaan
welias huonetta, että se olisi ijanta-
kiseksi sinun edesäs: Sillä sinä HERRa,
HERRa, olet sen puhunut,
sinuattakon sinun sinunawelläs
palvelias huone ijantaittiseksi.

S. L U K U.

Dawidin woitot ja wirtamtebet.

Ja sitte tapahtui, että Dawid
Philistealaiset ja alensi heitä:
Dawid otti orjiden suitset Philiste-
laiden kädestä.

1 Aika R. 18: 1.

2. Ja hän löi Moabitat, ja
tals heitä nuoralla lyöden heitä ma-
han: ja hän mittais kari nuoraa ta-
petta, ja koko nuoran elämään järettä:

Ja mitä Moabitat Dawidin palvel-
kseen; ja he kannoit hänelle lahjoja.
3. Dawid löi myös HadadEserin
pojan Zoban Kuningan, men-
nä asettamaan lätkänsä Euphratin
veteen tygö.

Ja Dawid otti heistä tuhannen
sotajoukon heijän hewoismieksiä, ja lavi-
menda tuhatta jalkamiestä kiinni:
raistaisi kaikki waimuhewoiset, ja
wainua jätti heistä.

Jos. 11: 6. 1 Aika K. 18: 4.

Niin tulit Syrialaiset Damas-
kukseen: ja Dawid löi Syrialaisista
sotajoukosta tuhatta miestä.

Ja Dawid asetti wartiat Syrian
maahan: Näin tulit Syrialaiset
Damasukseen palveliaksi ja kannoit hänelle
lahjoja: sillä HERa autti Dawidia
tygö ikänä hän meni.

Ja Dawid otti HadadEserin
pojan kullaiset kilvet, ja wei ne
Jerusalemiin.

Mutta Betahista, ja Berothaista
Eserin Kaupungeista, otti Ku-
ningas Dawid ylös paljo waskea.

Koska Ehoi Hamathin Kuningas
Dawidin lyöden kaikki Hadad-
Eserin sotajoukon; 1 Aika K. 18: 9.

Lähetti hän poikansa Joramia,
Kuningas Dawidin tygö, tervehdämään
häntä yhäwällisesti, ja suunamaan hän-
tä: että hän sodei HadadEserin kansa-
lta hänen; sillä Ehoi sodei Hadad-
Eserin kansa: ja hänen kädensä olit
kylmät, kullaiset ja waskiset astiat.
Ja Ne myös Kuningas Dawid py-
ytti HERalle, sen hopian ja kullan
kappaleita, kuin hän pyyhitti HERalle
sotajoukosta pakanoilta, jotka hän waati-
tti ottaa: 1 Aika K. 18: 12.

12. Syriaista ja Moabista, Ammo-
nita lapilda, Philistevalaililda, Amale-
kieltilda: niin myös HadadEserin Ke-
uningas pojan Zoban Kuningan saalista.

Ja Dawid teki hänensä kuului-
siksi kaikki palatsit lyömästä Sy-
rialaisista sotajoukoista, kahdeksantoista
tuhatta.

1 Aika K. 18: 12. 2. 60: 2.

Ja asetti wartiat koko Edo-
n maahan: ja Edom oli Dawidin alla;

sillä HERa autti Dawidia kuhunga ikä-
nä hän meni. 2 Kun. K. 8: 20, 22.

15. Niin oli Dawid kaiken Israe-
lin Kuningas: ja hän toimitti Lain
ja oikeuden kaikelle kansallensa.

16. Ja Joab ZeruJan poika oli
sotajoukon päällä: mutta Josaphat
Abiludin poika oli Kansleri.

2 Sam. 20: 23. 1 Aika K. 18: 15.

17. Zadok Abihobin poika ja Abi-
melek AbJatharin poika, olit Papit:
Seraja oli kirjoittaja.

18. Benaja Jofadan poika oli Chre-
stihin ja Pletihin päällä: ja Dawidin
pojat olit Papit. 1 Kun. K. 1: 38.

1 Aika K. 18: 17.

D. LUKU.

Mephiboseth ja Ziba.

Ja Dawid sanoi: olleko joku vielä
jäänyt Saulin huoneesta, tehdäkseen
laupiuden Jonathanin tähden hänelle?

2. Niin oli yri palvelia Saulin
huoneesta Ziba nimellä, sen kutsuit he
Dawidin tygö: Ja Kuningas sanoi hä-
nelle: oletkos Ziba? hän sanoi: olen,
sinun palvelias. 2 Sam. 16: 1.

3. Kuningas sanoi: ongo vielä joku
miehensä Saulin huoneesta, että minä Ju-
malan laupiuden tekisin hänelle? Ziba
sanoi Kuningalle: vielä on siellä Jo-
nathanin poika, ramba jalwoista.

1 Sam. 20: 14, 15. 2 Sam. 4: 4.

4. Kuningas sanoi hänelle: kusa hän
on? Ziba sanoi Kuningalle: kaso, hän
on Eodabarisa, Machirin Ammielin
pojan huoneesta.

5. Niin Kuningas Dawid lähetti,
ja andoi hänen tuoda Eodabarista Ma-
chirin Ammielin pojan huoneesta.

6. Koska Mephiboseth Jonathanin
Saulin pojanpoika tuli Dawidin tygö,
langeis hän kätsoillensa ja kumarxi.
Ja Dawid sanoi: Mephiboseth! hän
wasstais: tässä minä olen, sinun pal-
velias.

7. Dawid sanoi hänelle: älä pelkä;
sillä minä totisesti teen laupiuden sinun
kansas, Jonathanin sinun Isäs tähden:
ja minä annan sinulle kaikki sinun Isäs
Saulin pellot jälleen: ja sinä syöt joka-
päivä leipää minun pöydästäni.

8. Hän kumari, ja sanoi: kuka olen minä sinun palvelias, ettäs käänsit sinus kuolluen koiran puoleen, niin kuin minä olen?
 1 Sam. 24: 15.

2 Sam. 9: 8.

9. Niin kutsui kuningas Ziban, Saulin palvelian, ja sanoi hänelle: minä olen andanut sinun Herras pojalle kaiken sen kuin Saulin oma on ollut, ja koko hänen huonensa oma.

10. Niin pitää sinun, ja sinun lapses, ja palvelias, viljelemän hänen peltojausa, ja korjamaan sinun Herras pojalle leiväksi ja ravinnoksi. Mutta MephiBoseth sinun Herras poika syö jokapäivä leipää minun pöydäldäni. Ja Ziballa oli viisitoistakymmendä poikaa, ja kaksikymmendä palveliata.
 2 Sam. 16: 3.

11. Ja Ziba sanoi kuningalle: kaikki kuin minun Herrani kuningas on palveliallensa käskent, teke sinun palvelias: ja MephiBoseth syökän minun pöydäldäni, niinkuin yksi kuningas lapista.

12. Ja MephiBosethilla oli yksi vähä poika nimellä Miska: mutta kaikki kuin Ziban huoneista olit, olit MephiBosethin palveliat.

13. Ja MephiBoseth asui Jerusalemissa; sillä hän sibi jokapäivä kuningas pöydäldä: ja hän ondui molemmista jaloistansa.

10. Luku.

Naharen kuolema. Davonin pikka. Ammonin lapset. Syrialaiset lyödyt.

Sitte tapahtui, että Ammonin lasten kuningas kuoli: ja hänen poikansa Hanon hallitsi hänen sijausa.
 1 Kirj. 19: 1.

2. Niin sanoi David: minä teen laupiuden Hanonin Naharen pojan kanssa, niinkuin hänen Isänsä teki laupiuden minun kansani: ja lähetti palveliansa lohduttamaan händä, hänen Isänsä tähden: koska Davidin palveliat tulit Ammonin lasten maahan;

3. Niin sanoit Ammonin lasten ylimmäiset Herrallensa Hanonille: lunnetkos Davidin kunnioittaman sinun Isänsä sinun silmäis edestä, että häu on lähettänyt lohduttajat sinun tykö: etkös

luule hänen lähettänen palveliat kaupungita tutkistelemaan ja vakuuttamaan ja hävittämään?

4. Silloin otti Hanon Davidin palveliat, ja ajeli puolen heidän taansa, ja leikkais puolen heidän teistansa liki suolivoipöyhön asti: ja heidän menemään.

5. Koska se Davidille ilmoitettiin, lähetti hän heitä vastaan, sillä ne olit suresti pilkatut: ja kuningas doi heille sanotta: olkat siihenasti rihosa, kuin teidän partamme kasa ja sitte tulkat jälleen.

6. Koska Ammonin lapset nähty, ja häisevan Davidin edestä; lähetti ja palkkasiit Syrialaiset Rehobia nimestä ja Zobasta, kaksikymmendä tuhannesta miehestä; ja Isstobilda toistakymmendä tuhatta miestä.
 1 Kos. 34: 30. 1 Kirj. 19: 6.

7. Koska David sen kuuli, lähetti hän Joabin, koko urhollisen sotajoukon kanssa.

8. Ja Ammonin lapset läxit ja södän kaupungin portin eteen. Ja Syrialaiset Zobasta, Rehobista, Mista ja Maachasta, olit erinänsä ledetty.
 1 Kirj. 19: 7.

9. Koska Joab näki sodan asetettu vastaan, edestä ja takaa; valitsi kaksikymmentä Israelin parhaista miehistä, ja asetti itsensä Syrialaisia vastaan.

10. Ja nunun väen andoi hän jensä Abisain Eäden ala; joka asetti itsensä Ammonin lapsia vastaan.

11. Ja hän sanoi: jos Syrialaiset tulevat minua voimallisemmaksi, tule minun auxeni: jos Ammonin lapset jontuvat sinua voimallisemmaksi, niin minä tulen sinun apuus.

12. Ole miehullinen, ja olkama vahvat meidän kansamme edestä, meidän Jumalamme kaupungin edestä: mutta OETra tehkön niinkuin hänelle kelloinen on!

13. Ja Joab läxi matkaan ja väki kuin hänen kansansa oli, joutui maan Syrialaisia vastaan: ja he voittivat hänen edestän.

14. Ja koska Ammonin lapset nähty, lähetti ja palkkasiit Syrialaiset pakenemaan, pakenit he meidän

ain edestä ja menit kaupunkiin: ja palais Joab Ammonin lasten tyttärelle ja tuli Jerusalemiin.

4. Ja koska Syrialaiset näit heittäneen Iisrahelista lyödyri, kokonnuvit hein.

5. Ja DababEser lähetti ja tuotti Helamiset toiselle puolelle veden, ja Helamiin: ja Sobach DababEserin sodanpäämies meni heidän edestä.

6. Koska se Dawidille ilmoitettiin, lähti hän kaiken Iisrahelin, ja meni Ammonin ylitse, ja tuli Helamiin: ja Helamiset asetit itsensä Dawidita vastaan maahan hänen kansansa.

7. Mutta Syrialaiset pakenevat Iisrahelista, ja Dawid löi heitä, ja tappaa wainua, ja neljäkymmentä tuhatta rahashmies: Löi hän Sobachin sodanpäämiehen, että hän ei enää kuoli. 1 luku 2. 19: 18.

8. Koska kaikki ne kuningat näit, olit DababEserin alla, heittäneen Iisrahelista, teit he Iisrahelin rauhan, ja olit heille alammaisena: ja Syrialaiset ei uskaldaneet Ammonin lasta enää autta.

11. Luku.

1. Koska piiritetty. Dawidin huoruus, murha, emändä.

2. Koska se aika joudui vuodesta, jolloin kuningasten tapa oli sotiiin, lähetti Dawid Joabin ja palautti hänen kansansa, ja kaiken Iisrahelin, hukuttamaan Ammonin lasta, ja piiritit Rabban: mutta Dawid Jerusalemiin.

1 luku 2. 19: 8. luku 20: 1.

3. Ja tapahtui, että Dawid ehtoosi moisi vuoteldansa, ja käyppen kuningas huonen katon päällä, ja katon päällä wainon pesewän: ja waino oli sangen ihana.

4. Ja Dawid lähetti ja andoi tyttärelleen, ja sanoi: eikö tämä ole minun wainon tytär, Urin sen kuningas emändä?

5. Ja Dawid lähetti sanansaattajat minulle: ja kuulin hänen.

6. Tuli hänen tyttärensä, makais hän hänen kansansa; mutta hän puhdisti itsensä saastaisuudestaan, ja hän palais huoneeseensa. 3 Mos. 15: 18, 19.

7. Ja waino tuli raskari, ja lähetti ja ilmoitti sen Dawidille, ja sanoi: minä olen raskari tullut.

8. Niin lähetti Dawid Joabin tyttärelle, sanoden: lähetä minun tyttärentyttäri se Dethiläinen: Ja Joab lähetti Urin Dawidin tyttärelle.

9. Ja koska Uria tuli hänen tyttärelle, kysyi Dawid: jos Joab ja kansa rauhassa olisit, ja jos sota menestysis?

10. Ja Dawid sanoi Urialle: mene huoneeseen ja pese jalkas. Ja koska Uria lähti kuningas huoneesta, seurais häntä kohta kuningas hertku.

11. Ja Uria pani leivätä kuningas huonen oiven eteen, kutsu kaikki hänen Herransa palvelijat makasit, ja ei mennyt huoneeseensa.

12. Koska Dawidille sanottin: ei Uria ole mennyt huoneeseensa, sanoi Dawid Urialle: etkös tullut matkasta? mikses mennyt huoneeseen?

13. Mutta Uria sanoi Dawidille: Arkkii, ja Iisrahel ja Juda makawat majoissa, minun Herrani Joab, ja minun Herrani palvelijat makawat kedolla, ja minä menisin huoneeseen syömään, juomaan ja makamaan emändäni tyttärensä? niin totta kuin sinä elät ja sinun sielus elää, en tee minä sitä. 4 Mos. 31: 6. 1 Sam. 4: 4.

14. Dawid sanoi Urialle: niin ole vielä tämä päivä tässä, huomenna lasen minä sinun menemään. Niin Uria oli sen päivän Jerusalemissa ja toisen päivän.

15. Ja Dawid kutsui hänen kansansa syömään ja juomaan, ja juowutti hänen: Ja ehtona lähti hän ulos, ja pani vuoteeseensa leivätä Herransa palvelioiden kanssa, ja ei mennyt huoneeseensa.

16. Suomeksella kirjoitti Dawid Joabin tyttärelle kirjan: ja lähetti sen Urian myötä.

17. Ja hän kirjoitti kirjaan sanoden: pangat Uria kowimman sodan eteen, ja käätkät teidänne hänen tyttärensä takaperin, että hän lyödyisin ja kuolis.

16. Koska Joab oli Kaupungin edessä, asetti hän Urjan siihen paikkaan, kusa hän väkivimmät sotamiehet tiesi olevan.

17. Ja koska miehet läyrit Kaupungista ja sodett Joabia vastaan, kaaduit muntamat Davidin palvelioista: ja Uria se Hethiläinen myöös kuoli.

18. Niin Joab lähetti, ja andoi sanoa Davidille kaikki sodan menot.

19. Ja kästi sanansaattajalle, sanoden: koska sinä olet puhunut kaikki sodan menot Kuningalle:

20. Ja jos niin on että Kuningas vihastuu, ja sanoo sinulle: mihi te niin lähes Kaupungita astuitte sodalla? et-täkö te tietuut, että muurin päällä paikkatan?

21. Kuka löi Abimelechin Jeru-Besethin pojan? eikä vaimo paikkatanut myllyntiiven lappalda muurista hänen päällensä, että hän kuoli Hebezesä? mihi te astuitte niin lähes muuria? Niin sano: sinun palvelias Uria Hethiläinen on myöös kuollut.

Duom. 6: 32. Luku 9: 53.

22. Sanansaattaja meni, ja tuli ja jutteli Davidille kaikki nämät, joitten tähden Joab hänen lähettänyt oli.

23. Ja sanansaattaja sanoi Davidille: ne miehet voitit meidän, ja tulit ulos ledolle meidän tygömmes; mutta me löimme heidän takaperin Kaupungin porttiin asti.

24. Ja ambusat ambuisit muurista sinun palvelioitas, ja tapoit muutamita Kuningan palvelioista: ja sinun palvelias Uria se Hethiläinen on myöös kuollut.

25. David sanoi sanansaattajalle: fano näin Joabille: älä sitä pahares pane, sillä miekka syö nyt yhden nyt toisen, wahwista sota Kaupungita vastaan, että kullistaitit sen: ja wahwista sinä händä.

26. Ja koska Urjan emändä kuoli miehensä Urjan kuollessi, murhetti hän miehensä.

27. Sittekuin hän oli murhettinut, lähetti David, ja andoi hänen tuoda huonefeensa, ja hän tuli hänen emännänsä, ja synnytti hänelle pojan:

mutta se työ oli paha HERRAN edessä, jonga David teki.

12. Luku.

Nathan saatta Davidin wertaurella tumureen. Davidin rangaitus, armo, pojat, woitto.

Ja HERRa lähetti Nathanin Davidin tygö. Koska hän tuli hänen tygönsä, sanoi hän hänelle: miestä oli yhdessä Kaupungista, ta rikas ja toinen köyhä.

2. Rikkalla oli aiwan paljo baita ja karjaa:

3. Mutta köyhällä ei ollut muuta kuin yri wäähä karja, ja hän ostanut oli, ja elättänyt sen kasvattanut suurexi, ja ramihi sen kōnānsä lastensa kanssa; joka myi hänen leipänsä palasta, ja joi juomaastiasansa, ja makais hänen sänsä, ja se oli hänelle niinkuin

4. Mutta koska rikkalle mieheksi wieras, ei rakinnut hän ottaa ta lambaistansa ja karjastansa, wataxansa wieralle, joka hänen wuttullut oli: mutta otti sen köyhän hen lamban, ja walmisti wieralle; hänen tygönsä tullut oli.

5. Niin Davidin wihha julm suuresti sitä miestä vastaan, ja Nathanille: niin totta kuin HERRa elää, se mies on kuoleman lapsi, sen teki.

6. Niin myöös pitää hänen man nelsäkertaisesti sen lamban; hän sen tehnyt on, ja ei säästänyt ² wof. 22: 1.

7. Niin sanoi Nathan Davidin sinä olet se mies. Niin sanoo HERRa Israelin Jumala: minä olen ollut sinun Israelin Kuningari, minä olen pelastanut sinua Egedestä: ¹ Sam. 16: 13.

8. Ja olen andanut sinulle Herras huonen, ja hänen emändän sinun sölis: ja olen andanut sinun Israelin ja Judan huonen: ja jos nä wäähä on, niin minä sen lisän sinulle.

9. Mihi te kagoit HERRAN edessä? Urjan sen Hethiläisen olet sinä

nyt miekalla, ja hänen vaimonsa
 ottaa sinä ottanut sinulles emännäri:
 mutta hänen olet sinä tappanut Am-
 nonin lasten miekalla.

2 Sam. 11: 15, 24.

20. Niin ei pida myöds miekan lat-
 sinun sinun huonestas ijanlakkisest;
 olet kahtonit minun ylään, ja U-
 sen Vethiläisen emännän ottanut
 sinulles emännäri.

21. Näin sanoo HERRa: kato, mi-
 herätän pahuden sinua vastaan si-
 nomaista huonestas, ja otan sinun
 myöds sinun silmäis nähden, ja au-
 teen lähimmäiseselles, ja hän makaa
 emändäis siivusa walkiana päi-
 sen.

5 Hof. 28: 30.

2 Sam. 15: 10. Psal. 16: 22.

22. Sillä sinä olet sen tehnyt sa-
 mutta minä teen tämän koko
 edesä, ja Auringon edesä.

23. Niin sanoi Dawid Nathanille:
 olen syndiä tehnyt HERRaa
 vastaan. Nathan sanoi Dawidille: niin
 myöds HERRa sinun syndis otta-
 pois, ei sinun pida kuoleman.

Ps. 51: 1, 10.

24. Mutta ettäs tämän työn kaut-
 saatit HERRan wiholliset pilkka-
 ta, pitä sen pojan, joka sinulle syn-
 ti on, totisesti kuoleman.

25. Sitte meni Nathan huoneeseen.
 Mutta HERRa löbi lapsen, jonka
 emändä Dawidille synnyttänyt
 että se sairasti kuolemallansa.

26. Ja Dawid ekei Jumalata lap-
 sen tähden: ja Dawid paastois paljo,
 meni, ja makais yön maan päällä.

27. Niin nousit hänen huonensa
 kummat nostamaan händä maasta:
 mutta ei hän tahtonut, eikä syönyt
 eikä heidän kansansa.

28. Seisemändenä päivänä kuoli
 lapsi: ja ei Dawidin palveliat tohti-
 ta kanna hänelle lasta kuolleri: sillä

29. Heidit: kato, kosta lapsi vielä
 on elossa me hänen kansansa, ja
 me kuollut meidän äändämme,
 ja me paljo enemmän hän tulis mur-
 ta, jos me sanoisimme hänelle:

30. Kuollut?

31. Sitten Dawid näki palveliansa
 kanna lapsen puoleen, ymmäräsi hän lap-
 sen kuolleri; ja sanoi palvelioilensa:

kuollitko lapsi? he sanoit: kuoli.

20. Ja Dawid nousi maasta, pesti
 itsensä ja woiteli, ja muutti toiset
 waattet yllensä: ja meni HERRan
 huoneeseen, ja rukouli: ja tuli kotiansa,
 ja andoi ruokaa eteensä panna ja söi.

21. Niin sanoit hänen palveliansa
 hänelle: mikä se on kuin sinä teet?
 lapsen eläisä paastoisit sinä ja itkit:
 mutta lapsen kuoltua, nousit sinä ja syöt.

22. Hän sanoi: lapsen eläisä minä
 paastoisin ja itkin; sillä minä ajatte-
 lin: kuka tietä, jos HERRa on mi-
 nulle armollinen, että lapsi eläis.

23. Mutta nyt on se kuollut: mitä
 minun pidäis vielä paastoman? tai-
 dango minä hänen enä jälleensä tuoda?
 minä menen hänen tygönsä, mutta ei
 hän palaja minun tygöni.

24. Ja kosta Dawid oli lohduitta-
 nut emändätänsä BathSebata, meni
 hän hänen tygönsä, ja lewäis hänen
 tykönsä: ja hän synnytti pojan, ja
 hän kutsui hänen nimensä Salomo, ja
 HERRa rakasti händä.

1 Nita K. 22: 9. March. 1: 6.

25. Ja hän lähetti hänen Nathan
 Prophetan käden ala, ja kutsui hänen
 Jedidjah, HERRan tähden.

26. Niin sodei Joab Ammonin las-
 ten Rabbatha vastaan, ja woitti sen
 Kuningallisen Kaupungin.

27. Ja Joab lähetti sanansaattajat
 Dawidille; ja andoi sanetta hänelle:
 minä olen sotinut Rabbatha vastaan,
 ja olen woittanut wesi Kaupungin.

1 Nita K. 20: 1.

28. Niin kokoa nyt jäänyt kansa,
 ja piiritä Kaupungi, ja wota se; et-
 ten minä sitä woittaisi, ja minulle sii-
 tä nimi olssi.

29. Niin Dawid kokois kaiken Kan-
 san, ja matkusti Rabbathaan ja sodei
 sitä vastaan, ja woitti sen.

30. Ja otti heidän Kuningansa
 Kruunun hänen päästänsä, joka pai-
 noi leiwiskän kuldaa, ja kallita kiviä,
 ja se pandin Dawidin päähän: ja hän
 vei paljo saaliista Kaupungista ulos.

1 Nita K. 20: 2.

31. Ja Kansan, joka siellä oli, joh-
 datti hän ulos, ja pani sabaan, rauta=

haukoille ja kirves töihin, ja käytti heidän tiilihautoja myöden: Niin hän teki kaikille Amnonin lasten Kaupun-
geille: Ja David ja kaikki kansa pa-
lais Jerusalemiin. 1 luv. 20: 3.

13. Luv.

Thamar häväißään. Amnon tapetaan.
Absalom ratenee.

Ja tapahtui sitte, että Absalomilla Davidin pojalla oli kaunis isar, jonga nimi oli Thamar: ja Amnon Davidin poika rakasti händä.

2 Sam. 3: 2.

2. Ja Amnon saatti itsensä tusti-
sansa sairari isarensa Thamarin täh-
den; sillä hän oli neily: Ja näyi
työläxi Amnonin silmään edesä hänelle
jotakin tehdä.

3. Mutta Amnonilla oli ystävä, joka
kutsuttiin Jonadab, Simean Davidin
weljen poika: ja Jonadab oli sangen
kavala mies.

4. Hän sanoi hänelle: Kuningan
poika, miyis niin laihari tulet päivä
päivähdä? etkös minulle sitä sano?
niin sanoi Amnon hänelle: minä ra-
kastan Thamarita minun weljeni Ab-
salomin isarta.

5. Jonadab sanoi hänelle: laske si-
näs vuotees, ja teekele iges sairari:
koska siis sinun Isäs tulee kahomaan
sinua, niin sano hänelle: tulkan minun
isareni Thamar ruoktimaan minua,
ja valmistamaan ruokaa minun eteeni,
että minä näkiin ja söiin hänen lä-
destänsä.

6. Niin Amnon pani lewätä, ja
teekelel itsensä sairari: Koska Kuningas
tuli händä kahomaan, sanoi Am-
non Kuningalle: tulkan minun isareni
Thamar valmistamaan minun eteeni
karkin herkkuja, että minä söiin hä-
nen lädestänsä.

7. Niin lähetti David sanan Tha-
marille huoneesen, ja andoi hänelle sa-
noa: mene weljes Amnonin huoneesen,
ja valmistu hänelle ruokaa.

8. Thamar meni weljensä Amnonin
huoneesen, ja hän makais vuoteesa:
ja hän otti taikinan, sotkui ja wal-
misti sen hänen silmänsä edesä, ja
kypseni ne herkut.

9. Ja hän otti pannun, ja
hänen eteensä, waan ei hän tahto-
syöä. Ja Amnon sanoi: ando
kaikki mennä ulos minun työk-
niin meni kaikki ulos hänen työk-

10. Niin sanoi Amnon Thamar-
lanna ruoka Kamariin syödäen-
destäs. Niin Thamar otti herkun,
ja hän valmistanut oli, ja ta-
Kamariin weljensä Amnonin työk-

11. Ja kuin hän tarisi
syöä, tartui hän häneen, ja sanoi:
nelle: tule minun isareni, ja
minun kansani.

12. Mutta hän sanoi: ei
weljeni, älä minua häwäise; sillä
niin pidä tehtämän Israelisa:
tee tätä hullnutta.

3 Mos. 20: 17. 5 Mos. 27: 22.

13. Kuhunga minun pidäis
häpiäni jällyttämän? Ja sinä
niinkuin yri tyhmä Israelisa.
paremmin Kuningan kansa, sillä
hän minua sinulda kiellä.

14. Mutta ei hän tahtonut
händä; waan woitti hänen, ja
ja makais hänen.

15. Sitte wihaus Amnon
sangen suurella wihallalla; niin että
jolla hän händä wihaus oli suuren
kuin rakkaus ennen oli, jolla hän
händä rakasti: Ja Amnon sanoi häne-
nouse ja mene.

16. Mutta hän sanoi: etkös
pahuus ole suurempi kuin se toka
kuin sinä olet tehnyt minun kansa-
ettäs minun ajat ulos. Mutta ei
tahtonut kuulla händä;

17. Waan kugui nuorukaisensa,
händä palveli, ja sanoi: aja
ulos minun työkäni: ja sulje owi
hänen jälkeensä.

18. Ja hänen yllänsä oli kirjari
hame: sillä senkaltaiilla hameilla
Kuningan tyttäret waatetetut, niinkuin
wan kuin he olit neiget. Ja
hänen palveliansa oli hänen ajat
ulos, ja sulkenut owen hänen jälkeensä.

19. Seitti Thamar tuhtaa
päälle, ja reiwäsi sen kirjawan
riffi, joka hänen yllänsä oli: ja
kätensä päänsä päälle, ja
nesänsä.

Jer. 2: 37.

30. Ja hänen welsensä Absalom sa-
helle: ongo sinun weljes Amnon
sinun kansas? ole ääneti minun
sana: se on sinun weljes, älä sitä
sane sydämees. Niin Thamar jäi
welsensä Absalommin huoneeseen.
31. Ja koska kuningas Dauid kait-
samat kuuli, wihahtui hän sangen
hän.

32. Mutta Absalom ei puhunut Am-
non pahaa eli hywää: waan Absa-
lom wihaus Amnonita, että hän hä-
nen sisarensa Thamarin.

33. Kahden wuoden perästä andoi
Absalom keritä lambaitansa Baal-Ha-
zer, joka on Ephraimin tyhjänä: ja
Absalom kutsui kaikki kuningaan lapset.

34. Ja Absalom tuihi myös kuni-
ngaan, ja sanoi: kago, sinun pal-
weliasat ovat nyt lammasten keräsiät,
tuletoilen että kuningas palwe-
liansa tulis palweliansa työh.

1 Sam. 25: 2, 36.

35. Mutta kuningas sanoi Absa-
lomille: ei niin minun poikani, älä
sano kaikkia menkö, ettem me tekijä
me wainoa: ja koska hän suuresti
häntä, ei hän kuitengan tah-
mennä, waan sinun häntä.
36. Absalom sanoi: jollet sinä tule,
minun weljenti Amnon käydä
kansamme: kuningas sanoi hä-
nille: mitä hän menee sinun kansas?
37. Niin Absalom waadei häntä,
ja andoi Amnonin ja kaikki
kuningaan lapset mennä hänen kans-

38. Ja Absalom läski palwelioitten-
sano: ottamat waari koska Am-
non iloiheri wiinasta, ja minä sa-
nalle: lyökät Amnon, niin tappa-
mme häntä, älkät peljätkö: sillä minä
olen teille käskent, olkat rohkiat
käskit siihen.

39. Ja Absalommin palweliat teit
Absalomille niinkuin Absalom käskent
Absalomille: kaikki kuningaan lapset nou-
sivat hänen istui uuulinsa päälle

2 Sam. 18: 9. 1 Kun. 1: 33.

40. Ja koska he vielä tiellä olit,
Absalomille: Dauidille, sanoden: Absa-
lomille: kaikki kuningaan lap-
set nousivat ylös heistä ole jäänyt.

31. Niin nousi kuningas, ja re-
wäisi waattensa rikki, ja heitti igensä
maahan: ja kaikki palweliat, jotka sei-
soit hänen ympärillensä, rewäisit waat-
tensa rikki.

32. Niin wastais Jonadab Simeon
Dauidin welsien poika, ja sanoi: älkön
minun Herrani ajatello, että kaikki
muorukaiset kuningaan lapsista owat ta-
petui, waan ainoastansa Amnon on
kuollut: sillä se on ollut Absalommin
mielesä, siitä päinwästä kuin hän hä-
wäisi hänen sisarensa Thamarin.

33. Niin älkön minun Herrani ku-
ningas pango sydämellensä, ajattellen,
että kaikki kuningaan lapset owat kuol-
let: sillä Amnon on ainoastansa kuollut.

34. Ja Absalom pakeni: ja palwe-
liansa, joka wartiana oli, nosti silmänsä
ja näki, ja kago, suuri joukko kansaa
tuli tiellä toinen toisensa perästä, wuo-
ren juwulda.

35. Niin Jonadab sanoi kuningalle:
kago, kuningaan lapset tulewat: niin-
kuin sinun palweliasat sanonut on, niin
on myös tapahtunut.

36. Ja kuin hän puhunut oli, kago,
kuningaan lapset tulit, korotit äänensä
ja itkut. Kuningas ja kaikki hänen
palweliansa itkit myös suurella itkulla.

37. Mutta Absalom pakeni ja me-
ni Thalmain Gesurin kuningaan Ami-
hudin pojan työh; Mutta hän mur-
hetti poikansa tähden ne päiwät.

2 Sam. 3: 3.

38. Mutta sittekuin Absalom oli
pacunut ja matkustanut Gesuriin, oli
hän siellä kolme ajastaitaa.

39. Ja sen jälkeen lakkais kuni-
ngas Dauid menemästä Absalomia was-
tan: sillä hän oli jo lohdetettu Am-
nonin jälkeen, joka kuollut oli.

14. K U N N.

Thetooan waimo. Absalom tulee kotiin
Jerusalemiin; hänen kauneudensa
ja lapsensa, ja kuinga hän saa
nähdä Isänsä kasvot.

Ja koska Joab Bernan poika ym-
märji, kuningaan sydämen olewan
Absalomia vastaan:

2. Niin Joab lähetti Thetooaan, ja
andoi tuotta siellä toimellisen waimon,

ja: fanoi hänelle: tee tsele, nyt: sinun murhekseni, ja puolemurhevaatit päälles, ja älä voitele sinuas öljyllä; waan ole niinkuin joku waimo joka so lauwon aiskaa on murhettinut jotakuta kuollutta.

3. Ja mene Kuningan tyttö, ja piuhu näin ja näin hänen langansa: Ja Joab pani sanat hänen suuhunsa.

4. Ja koska Thekoan waimo tahdoi puhua Kuningan kanssa, langeis hän maahan lastwollensa, Timari, ja sano: anta minua Kuningas.

5. Kuningas fanoi hänelle: mikä sinun on? hän fanoi: minä olen isän leskiwainio, ja minun mieheni on kuollut.

6. Ja sinun piikallas oli laki poikaa: ne riitelit lestenänsä kedolla, ja ettei siellä ollut joka heidän eroitti; niin läbi toinen sen toisen, ja tappoi hänen.

7. Ja kago, nyt nouee kelo sulkunda sinun piikaas waistan, ja sanoo: anna tänne se joka weljensä tappoi, tapetta hänen weljensä sielun edestä, jona häu tappanut on, ja tehti händä perittömäri. Ja he tahtoivat sanimntta minun lipenäni, joka wietä jäljellä on, ettei minun miehelleni ensingän nimeä pidäisi hänen jälkeensä oleman maan päällä.

8. Kuningas fanoi waimolle: mene kotias: ja minä lästen sinun puolestas.

9. Ja Thekoan waimo fanoi Kuningalle: minun Derrani Kuningas, se pahateko olkon minun päälläni, ja minun Isäni huonon päällä: mutta Kuningas ja hänen istuimensa olkon wiatoin.

10. Kuningas fanoi: joku sinua waistan puhui, tuo händä minun tygöni: ei hänen pida enämbi rupeman sinun.

11. Hän fanoi: Ajatellak nyt Kuningas GORansa Jumalansa päälle, ettei weten kstaita ylsn möhda oliji kadottamitan, ja ettei minun polkani surmataisi. Hän fanoi: ällä tötta kuin GORa elää, ei pida hiinlarwakan langemar sinun posaitas maan päälle.

12. Ja waimo fanoi: anna nyt sinun piikas sawoa jotakin minun Derralleni Kuningalleni: hän fanoi: sano.

13. Waimo fanoi: myxi sinulla on

senkaltainen ajatus: Jumalan waistan? että Kuningas serwataisi noja puhunut on, niinkuin hän igensä wialleseri, ettei Kuningas tuotta kstiatansa jälken:

14. Sillä me kosin: Tuoteu juopemme niinkuin wesi: jota ei pidätetä: ja ei Jumal hanged wota pois: waan q ksketi, ettei kstia: häneldä sy ulos.

Def. 18: 23, Ps. 34: 14, 15.

15. Niin olen minä nyt kstia human senkaltaija miuun, Derran Kuningalleni: sillä kansa on nyt minua, ja sinun piikas, ja minä puhun Kuningan kanssa, tietä että häu teke piikansa sanan.

16. Sillä Kuningas kuulee minua, ja autta niitten lädestä, jota minua ja minun poikaant yhtä Jumalan perimisestä eroitta tah.

17. Ja sinun piikas ajatella minun Derrani Kuningani fanoi minulle lehdituxeri: sillä minun Derrani Kuningani on niinkuin Jumal Englai; ja kuuldelee hywän ja sentähden myös: GORa sinun malas on sinun kanssa.

18. Kuningas wastaisi: ja fanoi minulle: älä tris sata minulda: ja minä kysyn sinulda. Wainio fanoi minun Derrani Kuningas puhukan.

19. Kuningas fanoi: eikö läsi ole sinun kanssa: kaitisa waimo wastais, ja fanoi: niinkuin sinun sielus elää niinkuin Kuningas, ei ole yhtälän oikia wasemmalla lädellä, paigi sitä minun Derrani Kuningas fanoi: sillä sinun palwelias Joab on lästentyt, ja on kaitki nämä sinun piikas suuhun paimut.

20. Että minä niin kändäsi minun asian, sen on sinun Joab tehnyt: mutta minun on toimellinen niinkuin Jumal Englai, ja ymmärtä kaitki tappola päällä.

21. Silloin fanoi Kuningas minulle: kago, mikä olen minun ne: ja tuo merukainen

22. Silloin langeis Joab kaskoilla maahan, kumarji ja kiitti kuningasta, ja sano: tänäpäni ymmärän sinun palvelias minun löytäneen sinun edessä, minun Herrani kuningas: sillä kuningas teke mitä hänen palveliansa sanoo.

23. Niin nousi Joab ja meni Gezeriin; ja toi Absalomia Jerusalemiin.

24. Mutta kuningas sano: anna hänen poiketa huoneensa, ja ei nähdä minun kaskojani. Niin Absalom kaikkeis huoneensa, ja ei nähnyt kuningas kaskoja.

25. Ja koko Israelisa ei ollut yriksän miehen niin kaunis kuin Absalom, ja hän suuresti ylistettävä: hamasta hänen andapaastansa niin päänlakeen asti ei ollut yhtäkään wirheä hänessä.

26. Ja koska hänen päänsä kerittiin (se tapahtui wihdoin joka wuosi, sillä se oli hänelle plön raskas, niin että hänen piti sen kerigemän); niin läheitti hän hänen hiurensa karsitaa Silon kuningan painon jälkeen.

27. Ja Absalomille syndyi kolme poikaa ja yksi tytär, se kutsuttiin Thamar: ja hän oli kaunis waimo nähdä.
2 Sam. 18: 18.

28. Ja niin oli Absalom kazi ajasta Jerusalemissä; ettei hän kuningas kaskoja nähnyt.

29. Ja Absalom lähetti Joabin pehään, lähettärensä händä kuningas tykö: ja ei hän tahtonut tulla hänen tykönsä: Hän lähetti toisen kerran, maan ei hän tahtonut tulla.

30. Silloin sano: hän palvelioilla: kaskokat sitä Joabin pellon kaskoilla minun sarkani wierejä, ja hänen on sinä ohraa: mengät ja piistat tulla siihen; niin piistit Absalomia palveliat tulen siihen.

31. Silloin nousi Joab ja tuli Absalomia huoneeseen, ja sano: hänelle: miti sinun palvelias owat piistanet tulla minun sarkani?

32. Absalom sano: Joabille: kazo, minä lähetin sinun perääs, ja annoin kaskoa sinulle: tule minun tyköni, lähettäreni sinua kuningas tykö, ja anna minulle sanoa: miti minä tulisin Gesurissa? se olisi minulle parempi että mi-

nä vielä siellä olisin: Niin anna minun nähdä kuningas kaskot: jos myös joku pahateko on minussa, niin tappakoon minun.

33. Ja Joab meni kuningas tykö, ja sano: sen hänelle, ja hän lupoi Absalomia kuningas tykö: Ja hän kumarji kuningas eteen maahan kaskoilla: ja kuningas andoi suuta Absalomia.

15. Eufu.

Absalomia kapina. Dawid, Ittai, Arki pakenevat. Husai kohtaa Dawidia.

Ja tapahtui sitte, että Absalom andoi valmistaa itsellensä wainut ja bewoiset; ja wiisikymmeniä miestä, jotka olit hänen edelläjuojiansa.
1 Kun. 1: 5.

2. Ja Absalom nousi warhain huomeneltain, ja seisoi portti-tien wierejä: ja koska jollakin oli asiata tulla kuningas tykö oikeuden eteen, lupoi Absalom sen tykönsä, ja sano: kusta kaupungista sinä olet? koska se sano: sinun palvelias on yhdestä Israelin sukukunnista:

3. Niin Absalom sano: hänelle: kazo, sinun asia on oikea ja selkiä: mutta ei ole yriksän siellä kuningalda asetettu joka sinua kuulis.

4. Ja Absalom sano: kusta minun asetais duomarixi maalla; että jokainen tulis minun tyköni, jolla jotain asiata ja kaipamista on, auttareni händä oikeuten?

5. Ja koska joku tuli hänen tykönsä kumartamaan händä; ojensi hän kätensä ja tartui häneen, ja andoi hänen suuta.

6. Niin teki Absalom kaikelle Israelille, koska he tulit oikeuden eteen kuningas tykö: ja niin warasti Absalom Israelin miesten sydämet.

7. Ja tapahtui neljäkymmenen ajastajan perästä, että Absalom sano: kuningalle: minä menijän ja täyttäisin lupayneni kuin minä lupaisin GEB-ralle, Hebronissa.

8. Sillä silloin kuin minä asuin Gesurissa Syriassa, lupais sinun palvelias lupaynen, ja sano: koska GEB-

ra tuo minun Herran Jerusalemiin jälleen, palvelen minä HERRAA.

2 Sam. 13: 38.

9. Kuningas sanoi hänelle: mene rauhasa. Ja hän nousi ja meni Bebroniiin.

10. Mutta Absalom oli lähettänyt vakojat kaikkiin Israelin sukukuntiin, ja käski sanoa: koska te saatte kuulla torven äänen, niin sanokat: Absalom on Kuningas Bebronissa.

11. Mutta Absalommin kansa meni karkajata miestä Jerusalemistä, jotka olit kugutut; mutta ne menit heidän yrikertaisuudessa, eikä mitän asiasta tiennet.

12. Ja Absalom lähetti myös Ahitophelin sen Silonitan perään, Dawidin neuvonantajansa, hänen kaupungistansa Gilosta, koska hän uhriasi nhräis: niin tehtiin juuri wahren liitto, ja paljo kansaa lisännyi ja enäni Absalommin tygö.

13. Ja yri tuli ja ilmoitti sen Dawidille, ja sanoi: Israelin miesten sydän on käändynyt Absalommin jälkeen.

14. Ja Dawid sanoi kaikille palvelioillensä, jotka hänen kansansa Jerusalemissä olit: noustamme ja paetamme; sillä muutoin ei pääse yrikän meistä Absalommin edestä: riendäkät menemään, ettei hän äkijä karlaisi meidän päällemme, ja ottaisi meitä kiinni, ja wathingoisi meitä ja läisi kaupungita meikalla.

Ps. 3: 1.

15. Kuningas palveliat sanoit Kuningalle: mitä meidän Herramme Kuningas waligee, kago, täsä me sinun palvelias olemma.

16. Ja Kuningas käwi jalkaisin ulos, kaiken hänen huoneensa kansa: mutta hän jätti kynnemenen jalkawaimoa huoneita wartioigemaan.

17. Ja koska Kuningas ja kaikki kansa olit jalkaisin käynet ulos, seisoi he kankana huoneista.

18. Ja kaikki hänen palveliansa käwit hänen tykönänsä, sitälkin myös kaikki Gethit ja Bethit: ja kaikki Gethitat kunnijataa miestä, jotka jalkaisin olit tulleet Gethista, käwit Kuningan edellä.

2 Sam. 8: 18.

1 Kun. 1: 38. 1 Aika 1: 18: 17.

19. Ja Kuningas sanoi Ithaille

ille Gethitalle: mixi. Jina myös meidän kansamme? palaja jaalet Iningan tykönä: sillä jina olet lainen, ja olet tänne tullut sinua pal

20. Sillä eiläin jina tulit, ja nun pidäis tänäpänä andaman käydä meidän kansamme? mutta nä meneu, kuhunga minä meneu: jina, ja wie juun weljes myötäs. kansas tapahuton armo ja woi

21. Ithai wastaia Kuningas sanoi: niin totta kuin HERRA, ja niin totta kuin minun Herran kuningas elää, kusa ikänä minun rani Kuningas on, olis se tuole eli elämäsä, siellä pitä myös palvelias oleman.

22. Dawid sanoi Ithaille: käy meidän kansamme. Ja niin Ithai se Gethita, ja kaikki miehenjä, ja kaikki lapset kuin kansansa olit.

23. Ja kaikki maakunda itärella äänellä, ja kaikki wäki meni. Ja Kuningas käwi Sidronin ojan ja kaikki kansa käwi edellä to tietä.

Job. 18: 1.

24. Ja kago, Zadoch myös ja kaikki Levitat jotka hänen kansa olit, ja he kannoit Jumalan Urkin, ja panti yllös Jumalan. Ja Abiathar meni yllös, jina kuin kaikki wäki tuli kaupungista.

25. Niin sanoi Kuningas Zabelle: kanna Jumalan Urkki kaupungin jälleen: jos minä löydän armon Herran edestä, niin här tuo minun ja anda minun hänen nähdä, jinen majansa.

Ps. 27: 1.

26. Mutta jos hän niin sanoi jina ole minulle otellinen: kago, minä olen: hän tehkön minulle ja hän tahtoo!

27. Ja Kuningas sanoi Babilledochille: jina näkiä, palaja rani kaupungin: ja molemmat teidät kenne teidän kansamme, Ahimaispoikas ja Jonathan Abiatharin.

1 Sam. 9: 9. 2 Sam. 37: 17.

28. Kago, minä odotan jina kella ledolla korwesa, jibon teidä sana tulec, telemään tietäwäxi.

19. Niin Zadock ja Abiathar kaus-
 tavalan Arkin Jerusalemiin, ja

20. Mutta Dawid meni ylös öljy-
 paltaa myöden, ja itki käyde-
 ssä, ja hänen päänsä oli peitetty,
 21. kengätä: niin myös kaikki

22. kuin hänen kansansa olit, pei-
 tänsä, ja käyden astuit ylös ja itkit.
 2 Sam. 19: 4. 2. Sam. 19: 12.

23. Ja koska Davidille ilmoitettiin
 24. myöden olevan liitos Absalomien
 25. sanol hän: HERRA, tee Abito-
 26. nenwo tyhmyderi.

27. Ja kuin Dawid tuli kuttulalle,
 28. Jumalata rukoilitin: kago, Husai
 29. ta kohtais händä rewiisijällä ha-
 30. masta murtaa hänen päänsä päällä.
 1. 2. Sam. 19: 37: 31.

31. Dawid sanoi: jos sinä seurat
 32. niin sinä olet minulle kuormari:

33. Mutta jos sinä palajat kau-
 34. sa, ja sanot Absalomille: minä
 35. olen palvelias, kuningas, joka
 36. sinun Ihuks olen kaupan pal-
 37. ja tahdon olla nyt sinun pal-
 38. 39. Ja näin sinä minulle teet A-
 40. bialin neuvoon tyhjäksi.

2 Sam. 17: 7.

41. Eikä Zadock ja Abiathar Pa-
 42. sinuu kansas? ja kaikki mitäs
 43. kuningaan huoneja, ilmoita Pa-
 44. zadockille ja Abiatharille.

45. Kago, heidän lari poikaansa o-
 46. teta heidän kansansa, Abimaaq
 47. in poika, ja Jonathan Abi-
 48. athar poika: niitten kansa te saatte
 49. minulle mitä te kuuleta.

50. Niin Husai Davidin ystävä
 51. kaupungin: ja Absalom tuli
 52. Jerusalemiin.

16. LUKU.

1. Simein kirouret. Husain
 2. kirous. Davidin jalkavaimot.

3. Dawid oli wihä käynyt a-
 4. nuoren kuttulalda, kago, koh-
 5. ta Siba Nephtaliin pal-
 6. lalla satuloitulla aajilla, joit-
 7. ta oli karkistataa leipää, ja sa-
 8. ta rypsiä, ja sata rypä-
 9. län, ja sata kyllä.

10. Siba tuli ja sanoi: kago, minun

2. Niin sanoi kuningas Sibaalle:
 mitäs näillä tahdot tehdä? Siba sa-
 noi: aajit pitää oleman kuningaan per-
 helle, joilla he ajajit, leivät ja fik-
 nat palvelioille, joista he söijit, ja
 wiina heidän juodarensa, koska he wäsy-
 wät korweta.

3. Kuningas sanoi: kusa on sinun
 Herras poika? Siba sanoi kuningalle:
 kago, hän jäi Jerusalemiin: sillä hän
 sanoi: tänäpänä pitää Israeltin huone
 andaman mimille minun Ihuks Wal-
 dakunnan. 2 Sam. 9: 10. Luku 19: 27.

4. Kuningas sanoi Sibaalle: kago,
 kaikki kuin Nephtaliin on, pitää
 sinun eleman: Siba sanoi: minä rukoi-
 len udyrästi, anna minun löytä armo
 sinun edesäs, minun Herrani kuningas.

5. Koska kuningas Dawid tuli Ba-
 hurimiin: kago, jieldä tuli yri mies
 Saulin huoneen suusta, Simein nimel-
 dä Geran poika, se läxi ulos ja ki-
 roili käydesänsä.

2 Sam. 19: 19. 1. Kun. 2: 8.

6. Ja paikkeli kiviä Davidin puo-
 leen, ja kaikki kuningas Davidin
 palvelioita waistan: sillä kaikki kansa
 ja kaikki ne wäkerät olit hänen oiki-
 alla ja wasemmalla puolellansa.

7. Ja Simein sanoi näin kiroille-
 sansa händä: ulos, ulos tänne sinä
 werikoira, sinä Belialin mies!

8. HERRA on maxamit sinulle kai-
 ken Saulin huoneen weren, ettäs olet
 tullut hänen jiansa kuningari. Ja
 on HERRA andanut waldakunnan si-
 nun pojalles Absalomille: ja kago, nyt
 sinä olet sinun pahudesas, sillä sinä o-
 let werikoira.

9. Silloin Absai JeruZan possa
 sanoi kuningalle: pitätö tämän kuol-
 luen kotran kiroilleman minun Her-
 raani kuningasta? minä menen ja lybn
 hänelä pään pois. 1 Sam. 24: 15.

2 Sam. 9: 8. Luku 19: 27.

10. Kuningas sanoi: te JeruZan
 pojat, mitä minun on teldän kansan-
 ne? anna hänen kirota; sillä HERRA
 on hänelle sanonut: kiroille Davidita:
 kusa taitaa nyt sanoa: mihiis niin teet?
 1. Kun. 2: 9, 36, 46.

11. Ja Dawid sanoi Absaialle ja
 kaikille palvelioillessa: kago, minun

poikani, joka minun rupeistani tullut on, seisoo minun hengeni perään: mitäs minä pidän myöskin. Jemmin pojan? andakat hänen kiroilla: sillä DORa on hänelle janonut.

12. Mahta tapahtua: DORa lakoo minun vihelsäisytteni: ja DORa maraa minulle hymällä, sen kuin hän myyvä tapanväätä kiroille.

13. Ja David mein väkimensä tietä myöden; mutta Simei lövi häneen kahdellaan, mäen wiertä myöden, ja löydeu kiroill, lafetti kiwiä hänen puoleensa, ja wiskeli mudaa.

14. Ja kuningas waelsi, ja laikki kansa kuin oli hänen kansansa oli wäpöittä; ja hän lewäis siinä.

15. Mutta Absalom ja kaikki kansa, Israelin miehet, tulit Jerusalemiin; ja Ahitophel hänen kansansa.

16. Koska Dufai se Arachita Davidin hiläiwä tuli Absalomien tygö, sanoit hän Absalomille: kuningas elätön, kuningas elätön!

17. Absalom sanot Dufaille: ongo tämä sinun laupiusdes ystävätäs kottain? mitres mennyt ystäväs kansa?

18. Dufai sanot Absalomille: ei niin; mutta jonga DORa waalttee, ja tämä kansa, ja kaikki Israelin miehet, hänen minä oten, ja hänen kansansa uirtä wyyh.

19. Sitätkin, ketäsiä minun ystäis pahweleman? eikö hänen poikansa edesä? niinkuin minä olen pahwellut sinun ystäis edesä, niin minä myöskin tahdon olla sinun edesäs.

20. Ja Absalom sanot Ahitophelille: pitäkät neuwoa mitä meidän pitää tekemän?

21. Ahitophel sanot Absalomille: mäta Isäs jalkawaimoin kansa, jotka hän on jättänyt huonetta wartiolemaan; niin koto Israel saa kulla siin tehneyt Isäs haisemaan, ja kaikkelu kädet wahiwistetau siltä, jotka siin tykötäs owat. 2 Sam. 15: 16.

22. Niin teit he Absalomille majan katoy päälle; ja Absalom makais laikkeli Isänsä jalkawaimoin kansa, kaikkelu Israelin nähden. 2 Sam. 12: 11.

23. Koska Ahitophel neuwoa andoi,

siinä ajalla oli se minun tygö, jospa ihmit Jumalolta jospa, eikö ki min olit Ahitophelin, ja Davidin kuin Absalomina.

17. luvun

Ahitophelin. Dufain neuwo. 2 Sam. 15: 17.

Ja Ahitophel sanot Absalomille: nä waligen nyt kättäsi, ja tuhatta miestä, ja nouka wönä ajamaan Davidia takaa.

2. Ja minä latkan hänen päälle, miunkauman: kuin hän on wälje ja heiko käijä; koska minä hän pelstätän, että kaikki kansa kuin hänen tykötänsä on; niin minä kuningas hyrinänsä; 2 Sam. 16: 14.

3. Ja palautan kaiken kansan sinu tygö. Koska jokainen on sinun palautettu, niinkuin siinä aneunut on niin kaikki kansa on taubasa.

4. Se näyi oikia olewan Absalomille ja kaikille wanhiminille Israelin.

5. Mutta Absalom sanot: kottain myöskin Dufai se Arachita; ja kottain kottain mitä hän tässä ajalla sanon.

6. Ja kotta Dufai tuli Absalom tygö, puhui Absalom hänelle, ja näitä Ahitophel on puhunut, sano pitäkät meidän niin tekemän, ja.

7. Niin Dufai sanot Absalomille: ole se hywä neuwo, kuin Ahitophel haawalla andannit on. 2 Sam. 17: 1.

8. Ja Dufai sanot meikö: sinnet hywin sinun Isäs ja hänen henensä, että ne owat waikewat haiket sydämeistä niinkuin karhu, pojat owat otetut lehdolla myöskin sinun Isäs sotamies, ja ydtele wäkenä kansa.

9. Kago, nyt hän on lymyttän igensä johongunin hiolaan, et gungun muuhun paikkaan: jos pahntis, että he nyt alusta kaatuis, se kuin sen kotta kullis, niin hän nois: siellä on tapahtunut surri kottain sen kansan seasa, jotka Absalomia la raiisit:

10. Niin rupeis todella jolain pelkämään, joka muutoin on wäken sotamies, jonga sydän.

10. Sitten sanoi kaikki Israel tietä, että kuningas Isas on väkivä, ja ne jättivät sotamiehet jotka hänen kansansa ovat.

11. Mutta sitä neuvoo minä annan, että sinä kokoat sinun tygös kaikki Israelin, hamasta Danista Bersekaan asti, niin monda kuin sandaa meren reunalla: ja sinä itse menet kansansa heidän seasansa.

¹ Duom. 20: 1.

12. Niin me karraamme hänen päältä kusa paikasa me hänen ikänä, ja karraamme hänen päälleen: niinkuin kaste langee maan päälle: niin me yhtäkän jätä jäljelle kaikista miehistänkä kuin hänen kansansa ovat.

13. Mutta jos hän kokoo igenä Kaupungiin, niin pitää koko Israelin siihen Kaupungiin heittämän: ja me vedämme sen virtaan, josta ettei siitä löydy yhtäkän kiveä.

14. Niin sanoi Absalom ja jokainen Israelista: Susain Urachitan neuvon parempi kuin Abithophelin: Mutta Absalom asetti sen niin, että Abithophelin hyvä neuvo estettiin, että Absalomilla olis onnettomuden.

15. Ja Susai sanoi Vapelle Zadokille ja Abiatharille: niin ja niin on Abithophel Absalomia ja Israelin wainon neuvonut: mutta minä olen ja niin neuvonut.

16. Niin lähettävät nyt kiiruusti matkalle, ja ilmoittakat Davidille ja sanojat: älä ole yötä kedolla korvessa, vaan piennä pois, ettei kuningas nielä, ja kaikki väki kuin hänen kansansa on.

17. Ja Jonathan ja Ahimaaz seisivat Rogelin lähten tykönä, ja yri pitkä ja sanoi sen heille, ja he menit sanoi sen kuningas Davidille: ettei he uskaltaneet nähtyä isänsä, ja he olit tulleet Kaupungiin.

18. Mutta yri palvelella sai heidän käsiä, ja ilmoitti Absalomille: Ja he menit neopasti molemmin matkaansa, ja tulit Baburimissa yhden miehen huoneeseen, hanella oli kario kartanosansa: ja he alit siihen sisälle.

19. Ja waimo otti peitten, ja loivitti karioon päälle, ja hajoitti siirvoista herneitä sen päälle; niin ettei sitä tunnunut.

20. Koska Absalomien palvelijat tielit waimon tygö huoneeseen: sanoit he: kusa on Ahimaaz ja Jonathan? waimo sanoi heille: he menit toin wäähän ojan ylige. Ja koska he olit yksinet ja ei mitän löytäneet, menit he Jerusalemiin jälleensä.

21. Ja koska he olit menneet pois, noiisit he karioesta ylös, ja menit matkaansa, ja ilmoitit kuningas Davidille, ja sanoit Davidille: noikat ja mengät kiiruusti weden ylige; sillä niin ja niin on Abithophel pitänyt neuvoa teitä vastaan.

22. Silloin nousi David ja kaikki väki, kuin hänen kansansa oli, ja meni ennen päivän koittamata Jerdanin ylige, ja ei yriäkän puuttunut heistä, joka ei tullut Jordanin ylige.

23. Koska Abithophel näki ettei hänen neuvonsa jälkeen tehty, satuloiği hän aasinsa, nousi ja meni huoneeseen, ja hänen Kaupunginsa, ja toimitti huoneensa menot, ja hirtti isänsä: ja niin hän kuoli, ja haudattiin hänen Isänsä hantaan.

24. Ja David tuli Mahanaimiin: ja Absalom meni Jordanin ylige, hän ja kaikki Israelin miehet hänen kansansa.

25. Ja Absalom asetti Amasan Jaabin siaan sodan päämieheri. Ja Amasa oli Jetrin sen Jesreelitan poika, joka makais Abigailin Maharen tyttären tykönä Zeru-Jan sisaren, Joabin äitien.

² Sam. 19: 13. ¹ Aita R. 2: 16, 17.

26. Mutta Israel ja Absalom sielit igenä Gileadin maalle.

27. Koska David oli tullut Mahanaimiin, toi Sobi Maharen poika, Ammonin lasten Nabathista, ja Diachir Ammielin poika Lodabariista, ja Barjillai Gileadita Roglimista;

² Sam. 12: 26.

28. Makaus waattetta, maljosa, sawastioita, nisuja, ohria, jauhoja, kuuwastusta lähkäpäitä, papuja, herneitä, ja tuletettuja herneitä;

29. Vuorjata, voita, lambaita, ja lehmän juustoja, ne kannoit he Davidille ja välle, jota hänen kansansa oli, ravinnoxi: sillä he ajattelit: kansa rupee isomaan, wäsymään ja janoamaan korwesa.

18. Luku.

Waki sotaan lähetetty. Absalom tapetaan. David suree.

Ja David ilmällä kansan, kuin hänen tykönsä oli, ja pani päämiehiä tuhannen ja satain päälle;

2. Ja lähetti kansasta kolmannen osan Joabin kansa, ja kolmannen osan Abisain Jeru-Jan pojan Joabin welsjen kansa, ja kolmannen osan Ithain sen Gethitan kansa. Ja kuningas sanoi kansalle: minä menen kohta myös teidän kansanne.

3. Mutta kansa sanoi: älä mene: sillä jos me joudumme pakenemaan, ei he meistä tottele: jos puoli kuolee meistä, ei he siitä pidä lukua; sillä sinä olet niinkuin kymmenen tuhatta miestä: se on parempi, ettäs tulet meille avuri kaupungista.

2 Sam. 21: 17.

4. Kuningas sanoi heille: mitä te luuletta teilleme olewan hwyäri, sen minä teen. Ja kuningas seisoj portilla, ja kansa käwi sadoin ja tuhannin ulos.

5. Ja kuningas läski Joabia, Abisaita ja Ithaita, sanoden: menkät siinä wiästi nuorukaisen Absalomin kansa: ja kaikki kansa kuuli kuningan warawan jokaisista päämiesistä Absalomista.

6. Ja koska kansa tuli wälälle Istraelia vastaan; niin oli sota Ephraimin megällä.

7. Ja Istraelin kansa lyötiin siellä Davidin palvelloida; että sinä päivänä tapahtui jangen suuri tappo: (ja kaatui) kaksikymmeniä tuhatta miestä.

8. Ja sota hajoitettiin siellä kaikkeen maahan: ja megä surmais niamman sinä päivänä kansasta, kuin miekka.

9. Ja Absalom kohtais Davidin palveliat ja oxat Muulilla: Ja kuin Muuli tuli oraisen parin tammen ala, tartui hänen pänsä tammeen, ja hän jäi rippumaan taivon ja maan wälille,

mutta Muuli juoksi maastaan kädänsa.

2 Sam. 14: 20

10. Koska yri mies sen wäli moitti hän Joabille, ja sanoi: minä näsin Absalomin rippuman mеса.

11. Ja Joab sanoi miehelle sen hänelle ilmoitti: kazo, näitkö mies? Lyönyt händä siitä maahan: minä olin minun puolestani wäliinulle kymmenen hopiapeningin yhden wöön.

12. Mies sanoi Joabille: jos olin saanut pumittama tuhannen penningitä minun käteeni, en wielä ritteän olin kättäni satun kuningan poikaan: sillä kuningas meidän kuultemme sinua ja Absalomia, sanoden: pitäkät waarturukaisista Absalomista.

13. Eli jos minä wielä jotakuta ryttä tehnyt olin selmi wahti (sillä ei kuningas edesä mitän ole), niin sinä olist olut minua.

14. Joab sanoi: en minä en sinun tykönsä wiinoy: ja otti keshästä käteensä, ja piisti ne wäliin sydämeen, koska hän wielä mеса eli.

15. Ja kymmenen nuorukaisista asetten kändajista piiritit: he lbit ja tapolt Absalomin.

16. Niin puhalsi Joab Dapa ja kansa palais ajamasta Istraeta: sillä Joab tahdoi armu kansaa.

17. Ja he otti Absalomin, ja ttt megästä suureen kuoppaan, ja suurem kwiironktion hänen päälle. Ja koko Istrael pakeni kulin kansa.

18. Waan Absalom oli wöön tykönsä pagan eläifänsä, se seison kuningan laaxosa: sillä hän sanoi minulla ole wihän poika; oltok sentähden minun nimeni muistoksi kugui sen pagan nimellänsä, jota tänäpäänä kugutan Absalomia.

1 Kor. 14: 17. 2 Sam. 14: 27.

19. Ahimaaz Badochin poika minä juoren nyt, ja ilmoitan sulle, DCRan saattaneet: kazen kenden hänen wihollisjensa kazen

20. Joab sanoi hänelle: et sinä hy-
vänä sanomata wie tänäpäni,
sinä päivänä sanomita: waan
sinä pidi tänäpäni sanomata saat-
tan; sillä kuningaan poika on kuollut.

21. Mutta Joab sanoi Eufille: me-
ja ilmoita kuningalle mitäs näh-
det. Ja Eufi kumarfi Joabia ja

22. Mutta Ahimaaz Zadochin poika
ei vielä kerran Joabille: waikka
oli, minä juoyen myöds Eufin
nä. Joab sanoi: miri sinä juoyet
min poikani: et sinä wie yhtän hy-
van sanomata.

23. Hän wastais: waikka mitä olisi,
juoyen. Hän sanoi hänelle: juoye.
Ahimaaz juoyi kohdastansa, ja
Eufin.

24. Mutta Dawid istui kahden por-
tillalla: ja wartia meni portin
alle, muurin katon päälle, nosti
kallia, ja näki miehen juoyewan
sinä.

25. Ja wartia huusi ja sanoi sen
kuningalle. Kuningas sanoi: jos hän
yriin, niin hän on hyvä sanan-
kutsu: ja hän alua juoyi ja tuli
minnä.

26. Min wartia näki toisen miehen
juoywan, ja huusi oven wartialle, ja
sanoi: kago, yri mies juoyee yriännsä.
Kuningas sanoi: se on myöds hyvä sa-
nankutsu.

27. Wartia sanoi: minulle näkyy
niin miehen juoyu, niinkuin se olisi Ahim-
aan Zadochin pojan juoyu. Ja Ku-
ningas sanoi: se on hyvä mies ja tuo
hyvän sanomata.

28. Ahimaaz huusi ja sanoi kuningas-
alle: rauha. Ja kumarfi kuningaan
Ahimaahan kasiwoillensa; ja sanoi:
minä olen DSDra sinun Jumalass,

29. ja miehet on andanut sinun kä-
si, jotka nostit kätensä Herraa mi-
nua kuningastani vastaan!

30. Kuningas sanoi: ongo moru-
kainen Absalom rauhassa? Ahimaaz ja-
sinä näin sinun metelin kofa
kuningaan palvelia lähetti mi-
nua palvelias tänne, ja en minä
tiedä mitään.

31. Kuningas sanoi: mene erinäks

ja selso siellä. Ja hän meni erinäksä
ja selsoi siellä.

31. Ja kago, Eufi tuli, ja sanoi:
täällä ovat hyvät sanomat Herran mi-
nun kuningani, DSDra on saattanut
tänäpäni sinulle viikenden, kaikkein lä-
destä jotka nousit sinua vastaan.

32. Kuningas sanoi Eufille: ongoista
nuorukainen Absalom rauhassa? Eufi
sanoi: tapahtukon niin minun Herrani
kuningaan vihollisille, kuin nuorukai-
selle on tapahtunut, ja kaikille niille,
jotka heitännsä asettawat sinua vastaan,
sinulle wahingori!

33. Niin tuli kuningas murhei-
sinnsä, ja meni portin ylistupaani, ja
itki; ja sanoi menneensä näin: minun
poikani Absalom! minun poikani, mi-
nun poikani Absalom! o jofka minä
olisin kuollut sinun edestä; D Absa-
lom minun poikani, minun poikani!

19. Luku.

Suru lepytetty. Dawid tulee takaisin.

Simein, Reppi, Bofethin, Barfilain
eskelys. Israelin riita.

Ja se ilmoitettiin Joabille: kago, Ku-
ningas itkee ja suree Absalomia.

2. Ja sinä päivänä oli woitoista
itku kaiken Kanjan seasa: sillä Kanja
oli kuollut sinä päivänä sanettawan,
Kuningaan olewan murhellsen poikansa
tähden.

3. Ja Kanja lymytti sinä päivänä
itsensä, ja ei tullut kaupunkiin; niin-
kuin joku Kanja warastaa itsensä, jota
häpää paetefansa sodassa.

4. Mutta kuningas peitti kasiwon-
sa, ja huusi surella äänellä: Ah mi-
nun poikani Absalom! Absalom minun
poikani, minun poikani!

2 Sam. 18: 33.

5. Niin Joab tuli kuningaan työs
huoneeseen, ja sanoi: sinä olet häväs-
nyt tänäpäni kaikki sinun palvelias,
jotka ovat sinun, ja sinun peikais, ja
tytärtes, emändäis ja jalkawaimois
hengen, hädästä pelastanut tänäpäni;

6. Ettäs rakastat niitä kuin sinua
wihawat, ja wihat niitä kuin sinua
rakastawat: sillä tänäpäni sinä ilmoi-
stit sinus ei lufua pitävän sodanpää-
miehiä eli palvelioista: ja siitä minä

tänäpänä ymmärtäni, että jos Absalom ainoastansa eläis, ja me kaikki olisimme tänäpänä kummit, se sinulle kedpäs.

7. Nouse siis nyt ja käy ulos, ja puhu sulosesti sinun palveliittes tygäksillä minä annan sinulle: O'Edran kautta, että josle sinä käy ulos, niin ei ole yriskän mies sinun tykänäs tätä ystä: se on sinulle pahempi, kuin kaikki se vastoinkäyminen joka sinulle hainasta: suorudesta tähän, asti on tapahtunut.

8. Niin meni kuningas, ja istui portilla. Ja se ilmoitettiin kaikelle kansalle, sanoden: kago, kuningas istuu portilla. Niin kaikki kansa tuli kuningaan eteen, waan Israel oli paennut Iherusalim maajoillensä.

9. Ja kaikki kansa Israelin sukukunnista viitteli leipenäsä, sanoden: Kuningas on meitä auttanut meidän wahastemme käpistä, ja hän on meitä pelastanut: Whihitealailtilda: ja nyt tävtri hänen maastunasta paeta Absalommin tähden.

10. Mutta Absalom, jonka me voitettimme meillemme, on tullut sodasta, mihi: te nyt olette min hilyisitet noutamaan kuningasta?

11. Mutta kuningas David lähetti Bappeth Zadochin ja Abiatharin tygäksillä, ja käski heille sanoa: puhukat wanhuksille Judasa, sanoden: mihi te olette viimeiset kuningasta kotiaansa noutamaan, sillä kaiken Israelin puhe oli ilmoitettu kuningaan huoneesa.

12. Te olette minun welfeni, minun luuni ja minun lihani: mihi te olette viimeiset noutamaan jälleen kuningasta?

13. Ja sanolat Amasalle: etkös ole minun luuni ja lihani? Jumala tehköön minulle niin ja niin, josle sinun pidä, tuleman Gotaherraksi minun edestäni Naabin siaan, sinun elinaikanas. 2 Sam. 17: 25. 1 Kita K. 2: 16, 17.

14. Ja hän käänsi kaikkein Judan miesten sydämet niinkuin yhden miehen. Ja he lähetit kuningalle sanan: palaja, sinä, ja kaikki palveliaes.

15. Niin kuningas tuli jälleen: Ja kuin hän lähestyi Jordania, olit kaikki Judan miehet tulleet. Gilgalliin me-

nomäst. Kuningasta vastaan: ja kaikin maan kuningasta Jordanin yllä.

16. Ja Simet Ocran poika, ja nin pojan Bahurimista, kiltakälkä, ja men: ales Jordanin yllä: ja kuningas Davidia vastaan.

17. Ja hänen känginsä oli tuhansia miehiä: Ben Jaunimista, oli myös Saulin hoidon palvelia twibentti, kymmenen poikansa kanssa, ja kahdeksänkymmentä palveliansa kanssa: ja kirihit kehänsä Jordanin yllä: kuningaan eteen.

18. Ne walmistit aliiset kuningas, ja hänen palveliittansa yllä: ja tehdärensä sitä kuningalle mielen: teksti. Mutta Simet Ocran poika geis pohjillensa kuningaan eteen, uesänsä Jordanin yllä;

19. Ja sanoi kuningalle: minä Herrani, älä lue minulle sitä petteoa, älä myös miuilele sinun palias rikosta, jolla hän sinun welferra kuningas, lähteisäs. Jerumista: älkön kuningas sitä sydänfä pango. 2 Sam. 16: 7.

20. Sillä sinun palvelias tuntu nenjä syndiä tehneri, ja kago, minun tänäpänä lähtenyt eufinimään: Josephin huonesta, Herraa minua kuningastani vastaan.

21. Mutta Abisai Jeru-Jonin wastais, ja sanoi: että Simet: edestä pidäisi kuoleman, että hän ei O'Edran woideltua? 2 Sam. 17: 1.

22. Ja David wastais: minä minun on teidän kansanne, te Jeru-Jonin poikat, että te tahdotta tänäpäni minulle tulla Saatanaksi? pidäisi? Jagon tänäpäni kuoleman Israelin luulettako, etten minä tiedä tänäpäni iheni tullexi kuningaksi Israelisa? 1 Sam. 11: 13.

23. Sanoi siis kuningas Simet: ei sinun pidä kuoleman: ja kuningas wannoni hänelle. 1 Sam. 11: 23.

24. Tuli myös Mephi-Boseth Ocran poika kuningasta vastaan: ja kättömillä jaloilla, ja ajaleman parralla: ei hän ollut myös watteitansa, siitä päivästä kun kuningas läxi, ja raubasa jälleen palaja-

25. Kofa hän tuli Jerusalemissa kuningasta vastaan, sanoi kuningas kalle: mites minun kansani tullut Mephi Bofeth?

26. Ja hän sanoi: Herra, kuningas minun palveliani on pettänyt minun; sillä sinun palvelias ajatteli minun palvelioksen aajan, ajan ja waellan kuningaan tygö; sillä sinun palvelias on eundura.

27. Ja vielä päälliseri on hän kansain minun Herrani kuningaan edessä sinun palvelias päälle; waan minun Herrani kuningas on kuin Judan Engeli, tee siis mitä sinulle on miellinen. 2 Sam. 14: 20. Esku 16: 1, 3.

28. Sillä koko minun Ifäni huone ei ole muu ollut kuin kuoleman kansi minun Herrani kuningaan edessä; ja sinä olet palvelias ijtuttanut kukaan, jotta sinun pöydästäsi voin: mikä oikeus on minulla enä minun kuningaan tygö?

29. Kuningas sanoi hänelle: mitäs olet enämpi puhua sinun ajastas? minä olen sanonut: sinun ja Ziban piteksenämme jakaman pellon. 2 Sam. 16: 4.

30. Niin Mephi Bofeth sanoi kuningas: ottakan hän sen kokonansa, että kuningas minun Herrani on rauhasa minun palainnut.

31. Ja Barillai Gileadita tuli Rogliin, ja meni kuningaan kansa Jordanin yli, saattamaan häändä Jordanin yli. 2 Sam. 17: 27.

32. Ja Barillai oli sangen ijällinen, ja kahderahymmenen vuotinen: hän oli rapinnut, kuningasta, koska Mahanaimisa oli: sillä hän oli jalo mies. 1 Kun. 8: 2: 7.

33. Ja kuningas sanoi Barillaille: seura minua, minä raiviken sinun kansani Jerusalemissa.

34. Mutta Barillai sanoi kuningas: kuinga monda vuotta minulla on elää, että minä menisin kuningaan kansa Jerusalemiin?

35. Minä olen jo tänäpänä kahderahymmenen ajastakainen, tiedäsiingö minä mikä hyvä eli paha elis? eli minä siinä sinun palvelias mitä hän

syö ja juo? taikka kinsijingo minä silken weisajitten ja laulajitten äändä? mitri sinun palvelias pidäis wainoaman Herraa minun kuningastani?

36. Sinun palvelias menee wähdä Jordanin ylige kuningaan kansa: minä gätähden kuningas tahtoo minulle näin kosta?

37. Salli siis nyt sinun palvelias palaita jälkensä, että: minä kuolisin minun kaupnugisani, ja handataisin Ifäni ja Itini hautaan: ja kago, tässä on sinun palvelias Ghimeham, hän mengön minun Herrani kuningaan kansa: ja tee hänelle mitä sinulle on kellsollinen.

38. Kuningas wastais: Ghimehamin pitä seuraman minua ylige, ja minä teen hänelle kuin sinulle on otollinen, ja kaikki mitäs minulda anot, teen minä sinulle.

39. Koska kaikki kansa ja kuningas olit mennet Jordanin ylige; andoi kuningas Barillain suuta, ja sinuais häändä, ja hän palais kotiansa.

40. Niin kuningas meni Gilgaliin ja Ghimeham seurais häändä: ja kaikki Judan wäki olit saattanet kuningasta ylige, niin myös puoli Israelin kansasta.

41. Ja kago, silloin tulit kaikki Israelin miehet kuningaan tygö, ja sanot hänelle: mitri meidän welsemme Judan miehet ovat warastanet sinun, ja wienet kuningaan perheimensä Jordanin ylige, kaikki myös Dawidin miehet hänen kansansa?

42. Niin wastasit kaikki Judan miehet niille Israelin miehille: sillä kuningas on meitä lähisempi, mitri te sentähden niin närkästytte? wai kmetalo te että me jollakulla olemma kuningalda rawituit, taikka joitakin lahjoja saanet?

43. Niin Israelin miehet wastasit Judan miehiä, sanoden: meillä ei kymmenen osaa kuningasa, enäminn myös Dawid meille tulee kuin teille, kuinga siis sinä olet minua niin halwarf hakenut: ettei minun olisi soymit ensinumäisnä olla minun kuningastani noutamasa? Mutta Judan miehet puhuit tuimemmin kuin Israelin miehet. 2 Sam. 5: 1.

20. Luku.

Seban lapina. Amasan, Seban kuolema.
Davidin neuvo.

Mutta siihen tuli yri kuuluisa He-
lialin mies, jonka nimi oli Se-
ba Bichrin poika Jeminiä: Se soitti
Dafunalla, ja sanoi: ei meillä ole yh-
tälän osaa Davidista, eikä yhtälän
perimistä Hain pojasa: igekulin pa-
laitkan majaan, D Iffrael!
2 Sam. 19: 42.

2. Silloin jokainen Iffraelisa luo-
wui Davidista, ja seuraisit Sebata
Bichrin poikaa. Mutta Judan miehet
ripuit heidän Kuningasansa Jordanis-
ta Jerusalemiin asti.

3. Ja David tuli kotiansa Jerusa-
lemin, ja Kuningas otti ne kymme-
nen jalkawaimoa, jotka hän oli jättä-
nyt huonetta wartioitemaan, ja andoi
heidän lätkettä, ja elätti heitä, ja ei
mennyt heidän tygönsä: ja he olit sal-
watut heidän kuolemaansa asti heidän
lestehesänsä.

4. Ja Kuningas sanoi Amasalle:
koko minun tygöni Judan miehet kol-
mena päiwänä, ja sinun pitä myös ige
läsnä oleman.
2 Sam. 19: 13.

5. Niin Amasa meni kokomaan Ju-
dan miehiä, ja hän wiitwi määrätyn
ajan yllä.

6. Niin David sanoi Abisaille: nyt
Seba Bichrin poika enämbi meitä
wahingoisee kuin Absalom: ota siis si-
nun verras palveliat ja aja händä
takaa, ettei hän löydäsi wahvoja Ka-
pungeita, ja pääsi meidän silmäämme
edestä.

7. Silloin lärit hänen kansansa
Joabin miehet, ja Chretit ja Plehit,
ja kaikki wälewät. Ja he lärit Je-
rusalemista ajamaan Sebata Bichrin
poikaa takaa.

8. Koska he foundit sen suuren wa-
han tygö Gibeonin, tuli Amasa hei-
dän eteenä. Mutta Joab oli wyötet-
ty päälliswaatteisansa, ja sen päällä
miekan wyö, joka rippui hänen lukei-
sansa tupesa, ja koska hän käwi tasi
se pudota.

9. Ja Joab sanoi masalle: olet-
kos rauhassa minun weljeni? Ja Joab

tarttui oikialla kädellänsä Amasan
taan, sunta andaxensa hänen.

10. Mutta ei Amasa ottanut
ria mielasta kuin eli Joabin
ja hän piisti sillä händä wahan
woudatti hänen sifällynsä maalle:
händä enä piistänyt, ja hän kuoli.
Ja ta Joab ja hänen weljensä Abi-
joit Sebata Bichrin poikaa takaa:
1 Kun. 2: 5.

11. Mutta yri Joabin palme-
seisoi hänen tykönänsä, ja jansi:
tahtoo pitää Joabin ja Davidin
ja, hän seurakkan Joabia?

12. Mutta Amasa malais
tuna weresä kefellä tietä. Koska
näki sen että kaikki kansa se-
jäsi hän Amasan tiellä kedon-
heitti waatten hänen päällensä:
hän näki että jokainen kuin hän
gönsä tuli, seisahiti siihen.

13. Koska hän oli tiellä
meni jokainen Joabin jälkeen, aj-
Sebata Bichrin poikaa takaa.

14. Ja hän waeläi kaikki Iff-
jukurunnat läpise, Abelaan ja
Maachaan ja koko Haberimiin:
kokonnuut ja seuraisit myös
15. Mutta koska he tulit, ni-
piiritit hänen Abelasa BethMa-
tykönä, ja rakensit wallin kaup-
ymbärille, joka seisoi muurin
Mutta kaikki kansa kuin Joab
tä oli, karlais muuria kulkua

16. Niin yri toimellinen waimo:
Kaupungista: kulkat, kulkat: se
Joabille, että hän tulee tänne
minä puhuttelen händä.

17. Koska hän tuli hänen tygö-
janoi waimo: oletkos Joab? Olet-
tais: olen. Waimo sanoi hänelle:
piikas sanat; hän wastais: minä

18. Ja hän puhui, sanoden: mi-
sanottin: joka tyfellä tahtoo, hän
sykän Abelasa, ja niin se men-

19. Minä olen rauhallinen ja
linen (Kaupungi) Iffraelissa:
tahdot tappa sen kaupungin,
Iffraelisa: miyis tahdot nie-
ran perimisen?

20. Silloin wastais Joab:
pois se, pois se minusta,
ntellisiin ja häwitäisiin.

21. Siis äiti niin ole; waan yri mies
 Dohrin poika on nostanut kapinan Da-
 vid kuningasta vastaan: andakat hänen
 ansaitansa, ja minä erkanen kaupun-
 sijja. Ja waimo sanoi Joabille: kato,
 hänen päänsä pitä sinulle heitettämän
 murin ylitse.

22. Ja se wainuo tuli kaisen Kan-
 ran wäö hänen tolmellansa: Ja he
 heitti Seban Dohrin posjan pään
 päälle, ja heitti Joabille: Ja hän joitti
 Seban päälle, ja he hajosiit kaikki Kan-
 ran wäöä itsekutin majoihinsa: mut-
 ta Joab palais Jerusalemiin Kuning-
 san tse.

23. Ja Joab oli koko Israelin so-
 rajouten ylitse; waan BenaJa Joja-
 han poika oli Ehetin ja Pethin ylitse.
 2 Sam. 8: 16.

24. Aboram oli werorahan haldia:
 Dohar Abiludin poika oli Kangleri.

25. Ja Seja oli kirjoittaja: ja Za-
 ach ja AbJathar olit Papit.

26. Niin myös Ira Jairitha oli
 muridin oliinmäinen.

21. Lufu.

Kaimen wuoden nätkä. Gibeä sovitettu.
 Dawidhin fota.

1. Dawidin aikana oli kallis aika
 kaimen wuotta järjestyksensä: Ja Da-
 uid sanoi GOran kaswoja, ja GOr-
 an sanoi: Saulin tähden, ja sen we-
 ronehen tähden, että hän tappei Gi-
 bealaiset.
 2 Mos. 28: 30. 4 Mos. 27: 21.

2. Niin kuningas andoi kugua Gi-
 bealaiset, ja sanoi heille: Mutta Gi-
 bealaiset ei ollet Israelin lapsista, waan
 Amorealaisista: ja Israelin
 lapset olit wammonet heille, ja Saul
 andoi heitä wöddärensä wihansa kiilwan-
 ta Israelin ja Judan lasten edessä.
 Jos. 9: 15, 19.

3. Niin sanoi Dawid Gibealaisille:
 minun piti teille tekemän? ja
 minun piti sen sovitettaman, että
 GOran perikundaa?

4. Niin wastasit händä Gibealai-
 set: ei ele meillä tekemistä hopiaista eli
 kullajia Saulin ja hänen huonensa
 tansa, eikä myös että joku surmatai-

sin Israelista. Hän sanoi: mitästä te
 tahdotte että minä teille tekisin?

5. He sanoit kuningalle: sen mie-
 hen joka meitä hukutti ja aikoi sem-
 moista meitä wastan; että meidän piti
 tuleman niin häwitetyri, ettei meidän
 pitänyt seisowaisfet oleman kaitisa Is-
 raelin maan rajoissa.

6. Hänen huonejansa annettakan
 meille seigemän mieistä, hirttäjemme
 heitä GOran edessä Saulin Gibeä-
 sa, GOran walitun. Kuningas sa-
 noi: minä annan heidän teille.

7. Mutta kuningas armahti Me-
 phibosethia Jonathanin Saulin po-
 jan poikaa, sen GOran walan täh-
 den joka oli heidän wälillänsä, Da-
 uidin ja Jonathanin Saulin posjan
 wälillä.
 1 Sam. 18: 3.
 Luku 20: 15, 23, 42. Luku 23: 18.

8. Mutta kuningas otti ne kaxi
 Nizpan Njan tyttären poikaa, jotka
 hän Saulille synnyttännyt oli, Armo-
 nin ja Mephibosethin: ja wiisi Mi-
 chalin Saulin tyttären poikaa, jotka
 hän Hadrielille Barzillain pojalle syn-
 nyttännyt oli, joka oli Dieholathita.

9. Ja hän andoi ne Gibealaisien
 käsiin, ja he hirtit ne wuorella GOr-
 ran eteen. Ja ne seigemän langeisit
 yhdellä haawalla: ja niin he surmat-
 tin ensimmäisinä päiwinä elonajasta,
 ohran leikkamien alusa.

10. Niin Nizza Njan tytär otti
 säkin, ja lewitti sen hänellenä kalliolle
 elon alusta, siihenasti että wesi olis pi-
 saroinut taiwaasta heidän päällensä:
 eikä sallint taiwan linduja tulla hei-
 dän päällensä päiwällä, eikä meidän
 petoja yöllä.

11. Ja se ilmeitettin Dawidille,
 mitä Nizza Njan tytär Saulin jalka-
 waino tehnyt oli.

12. Ja Dawid läxi matkaan, ja
 otti Saulin ja hänen poikansa Jona-
 thanin lunt Jaberan asuwilda Gilea-
 disa; jotka he Bethan kadulda waras-
 tanet olit, josa Philistealaiset heitä ri-
 puustanet olit, siihen aikaan koska he sur-
 maisit Saulin Gilboasa: 1 Sam. 31: 12.

13. Ja otti fieldä Saulin lunt, ja
 hänen poikansa Jonathanin lunt: ja

he kotoisit myöös niitten lunt, jotka ri-
pytetut olit.

14. Ja he hautaisit Saulin ja hä-
nen poikansa Jonathanin lunt Ben-
Jaminin maahan Zelaan, hänen Isän-
sä Ištšin hautaan, ja he teit kaikki
niinkuin Kuningas heille käskentt oli:
ja niin Jumala sovitettin sitte ma-
kunnalle. Jos. 18: 28.

15. Niin taas nousi Philistealaitten
sota Israelia vastaan: Ja Dauid me-
ni sotimaan palvelioidensa Philistealai-
sia vastaan: Ja Dauid väsyi.

16. Niin Jesbi Nobesta, joka oli
Naphan lapsista, songa kethän rauta
painoi kplmesataa sillä waika, ja hä-
nellä oli uudet soraaset: hän aikoi sur-
mata Dawidia.

17. Mutta Abisai ZeruJan poika
autti händä, ja löi sen Philistealaisen,
ja tappoi hänen. Niin Dawidin pal-
veliat vannoit hänelle, ja sanott: ei
sinun pidä sillel menemän miedän kans-
sainne sotaan, ettes walkeutta Israe-
lissa sammutaisi. 2 Sam. 18: 3.

18. Ja sen jälkeen tapahtui, että
jota taas nousi Gobisa Philistealaisia
vastaan: ja Sibehai Dirsathia löi Sa-
phan, joka myöös oli Naphanin lapsista.
1. luv. 20: 4.

19. Niin sota vielä nousi Gobisa
Philistealaisia vastaan: ja Ephanan Jaere
Drgimminin poika Bethlehemita löi Gol-
jathin sen Gethiläisen, songa kethän
waari oli niinkuin joku kangas vrsi.

20. Sitälähin nousi vielä sota Ga-
thisa: ja siellä oli vrsi pikkä mies, jol-
la oli kuusi sormea käysä, ja kuusi
warvassa, jalvoissa, se on yhteen lukein
neljäkolmattakymmenenä; hän oli myöös
syndynyt Naphalle.

21. Ja kolla hän pikkäis Irgella,
löi hänen Jonathanin Emeenin Daui-
din wessien poika.

22. Nämät niellä olit syndynyt Na-
phalle, Gathisa: ja he laugeit Dawidhin
ja hänen palvelioidensa käteen kautta.

23. Eri luv.

Davidin elkos-wiki
Ja Dawid waihi, HERRalle nämät
weijun sanat; siinä päivänä jona

HERRa oli hänen wapastama-
kein wihollistensa käysiä, ja
käysiä.

2. Ja sanoi: HERRa on
kallioni, ja minun linnani, ja
wapastajani. Ps. 18: 1. Debr. 2: 13.

3. Jumala on minun wapa-
stajan minä turvan: minun linnani
minun auttudenti sanoi, ja
warjelluxeni, ja minun turwan:
wapastajani, joka minun pelasti
rydestä.

4. Niistettävästä HERRaa
reni huudan; ja minä wapastajani
minun wihollistiani.

5. Sillä kuoleman aallot
minun piirittänet, ja Belialin
jätit minun.

6. Helwetin sitet kiedoit
kuoleman pausat enmätk minun.

7. Abdisturefani minä
huudan HERRaa, ja minun
työ minä huudan; niin hän
minun ääneni Tempelistänsä, ja
partuni tulee hänen korwijnsa.

8. Niin jaxin ja waihi, ja
perusturet liikut: he wäryt, kolla
wihastui.

9. Sabur luigi hänen tietämänsä
ja tuluttomainen tuli hänen
niin että hiilet sitä syryt.

10. Hän notkui tainat, ja
las: ja syngä pimeys oli hänen
kainisa alla.

11. Ja hän astui Cherdimmi-
le ja lensi: ja näkyi tuules
päällä.

12. Hän waihi pimeyden
bärillensä, ja pauret ja rydestä
piiret.

13. Siitä kirkkandensa
fainsa, paloi tiihet hiilet.

14. HERRa jylhisi täiwaasa:
linnainen andoi paustinansa.

15. Hän ambuis nuolia ja
heitä: hän isti leimauret, ja
heitä.

16. Ja niin siemeyt menen
ja maan, perusturet, linnainen
ran korwasa, mustelemisesta,
siemeynsä heijon puhalluresta.

17. Hän lähetti korkeudesta ja

tunden ofotta, ja teke laupiuuden woi-
deltullensa, Dawidille ja hänen sieme-
nellensä iſankaiſijesti.

23. Luku.

Dawidin ennustus-sanat, Sangarit.

Ja nämät owat Dawidin viimeiset
sanat. Dawid Iſain poika ſanoi,
ſe mies ſanoi joka korotettu on, Jaco-
bin Jumalan woidettu, ja ſuloinen Iſ-
raelin Pſalmein weisaja.

2. HERRAN Hengi on puhunut
minun kauttani, ja hänen ſanansa on
tapahnut minun kieleni kautta.

3. Iſraelin Jumala on ſanomut mi-
nulle, Iſraelin turwa on minulle pu-
hunut; ihmijſen hallijajista, ſitã wan-
hurikajista, joka hallijee Jumalan pel-
woſa.

Et. 11: 2, 3.

Jer. 23: 5, 6. Zach. 9: 9.

4. Niinkuin walleus on aamulla,
koſta Auringo koitta, warhain ilman
pilwetã, ja pãijſteſtã ſaten jãlkeen kaj-
waa ruoho maajta.

Ps. 68: 10. Pf. 72: 6. Of. 6: 3.

5. Eikö minun huoneni ole niin
Jumalan tykönä? ſillä hän on tehnyt
iſankaiſijien liiton minun laſſani, kai-
tella muodolla lujan ja wahwan; ſillä
ſe on kaikki minun autuudeni ja balu-
ni; eikö ſe ole kaſſawara?

1 Moſ. 49: 18. 2 Sam. 7: 12, 13. 1 Aita R. 17: 11, 16. Pf. 53: 7. Pf. 89: 2: 5. Et. 55: 3.

Jer. 23: 5. Luku 33: 15. Zach. 6: 12.

6. Mutta ne iſkiãt ihmijſet kaikki
hãwitetãn niinkuin orjantappurat, joi-
hin ei taita lãjãin ruwetã.

2 Sam. 16: 7.

7. Mutta jos joku tahtoo tarttua
niihin, hãnellã pitã tãydellijſesti ole-
man rauta ja keuhãn warſi; ja ne pi-
tã kokonansa poldettaman tulella hei-
dãn ſioiſanja.

8. Nãmät owat Dawidin Sanga-
ritten nimet: Joſeb Baſebeth Tahtemo-
nita, ylinnãinen Pããmiejijã: hãn oli
ſe Abinoſuuta, joka nouji niitã kah-
dexaa ſataa waſtan, jotta tapettiin yh-
dellä erällä.

1 Aita R. 11: 10.

9. Sitãkãhin oli Sleazar Dodon
poika Abohin pojan; niitten kolmen
Sangarein keſkellä Dawidin laſſa,
koſta he pilkkajit Pſiliſtealaiſia, jotta

olit ſinne kokontuneet. ſataan, ja Iſ-
raelin miehet menit yläs.

10. Se nouji ja Iſi Pſiliſtealai-
ſijehuaſti ettã hãnen kãtenã wãſ-
puundui nielajã. Ja HERRA
suuren autuuden ſijehen aikaan,
ettã Raſſa palais hãnen jãl-
kã ainoajſia ryöſijãmããn.

11. Hãnen jãlkeensã oli Eo-
Nagen Parathitan poika: koſta Pſ-
tealaiſet kokojit igenã yhteen
ja ſiellã oli yri peldofarka tãgõ-
neitã: ja Raſſa pãteli Pſiliſtealai-
ſia.

12. Silloin ſeijoi hãn keſkellä
ſarkaa ja warſeli ſen, Iſi Pſiliſte-
alaiſet; Ja HERRA andoi ſuuren autu-
uden.

13. Ja nãmät kolme ylinnãijã
menkymmenen keſkellä tulit alas
aikaan Dawidin tygõ Abdullan luo-
ja Pſiliſtealaiſten leiri oli Neſo-
laayofa.

1 Sam. 22: 1. 2 Sam. 17: 1.

14. Mutta Dawid oli ſijehen a-
lunnaja: ja Pſiliſtealaiſten Kam-
peli Bethlehemiã.

15. Ja Dawid himoijti, ja ſe
kuka tuo minulle juoda wetã Beth-
lehemin kãiwõſta portin tykönä?

16. Niin ne kolme Sangarita
niit Pſiliſtealaiſten keſtiin, ja ann-
jit wetã Bethlehemin kãiwõſta jotta
portin tykönä, kannoit ja toit Da-
widille: mutta ei hãn tahtonut ſitã
juoda, waan laajõ HERRAN eteen;

17. Ja ſanoi: HERRA, olkoo
minijſtã kautana, ettã minã ſen
juon; eikö tãmã ole niitten miehen
leiri, jotta igenã annoit hengen waat
ja ſinne menit? Ja ei tahtonut
juoda. Tãmãn teit ne kolme Sangari-
ta.

1 Aita R. 11: 19.

18. Abiſai Joabin weli Jeru-
ſalaimiãn poika oli myõs ylinnãinen kolmen
keſkellä, hãn nouji keihãnsã ja Iſi kol-
ſataa, ja oli myõs ylijſetty kolmen
keſkellä;

19. Ja kaikkein jaloin kolmen
keſkellä, ja oli heidãn pããmiejijã, ni-
tã ei hãn tullut niitten kolmen
keſkellä.

20. Ja Denaja Joſadan poika,
luuſan miehen poika ſuurin,
Kãbelijã, Iſi Kari Moabin weli

21. Luku.

Kansa luettiin. David latui, rutto-
tanti valitaan, kuoletta, seisahdus.

Ja Heran viha taas silmistäni Is-
raelia vastaan, ja kehoitti Davi-
din heidän keskellensä, sanoden: mene
ja lue Israel ja Juda.

Duom. 10: 7. 1 Alfa R. 21: 1.

2. Ja kuningas janoi Joabille so-
tapäämiehellensä: mene nyt kaikkein
Israelin sukukuntain ympärä, ruveten
Danista BerSebaan asti: ja lue kan-
sa, että minä tiedäisin kansan pal-
jouden. 2 Mos. 30: 12. Duom. 20: 1.

3. Joab sanoi kuningalle: Heran
ra sinun Jumalasi enätkön siihen kan-
saan sata kertaa sen verran kuin siinä
nyt on, että minun Herrani kuningas-
nani silmät sen näkivät: Mutta mitä
iltoa minun Herralleni kuningalleni on
siltä asiasta?

4. Mutta kuningas sana wahwis-
tui Joabia ja sodanpäämiehiä was-
tan. Niin Joab ja sotajoukon pää-
miehet menit kuningas tyköä luke-
maan Israelin kansaa.

5. Ja he menit Jordanin yli, ja
sivottit igensä Arcoeriin, oikalle puolel-
le sitä paikkaa, joka on keskellä Gadin
ojaa, Jaeserin tykönä.

5 Mos. 2: 36. Jos. 13: 16.

6. Ja tulit Gileadiin ja siihen al-
haiseen maahan Gadsiin, sitte tulit he
DanJaniin ja Zidonia ympärinsä.

7. Ja tulit siihen wahvaan kan-
pungiin Tyroon, ja kaikkiin Hevilaissi-
ten ja Cananealaisien kaupungeihin.
Sitte he läxit siellä etelän puolelle
Judata BerSebaan asti

8. Ja kävit kaiken maan ympärä,
ja tulit yhdeksän kuukauden ja kah-
dentymmenen päivän perästä Jerusa-
leemiin jälleensä.

9. Ja Joab andoi kuningalle kan-
san luvun, ja Israelisa oli kahdeksan-
sataa tuhatta wahvaa miehen ulos
wetävätkä sotamiehiä: Mutta Judaasa
oli viijisataa tuhatta miestä.

1 Alfa R. 21: 5. Luku 27: 24.

10. Ja Davidin sydän tykytti sit-
te kuin kansa luettiin, ja David
sanoi Heralle: minä olen saanut
suuresti syndiä tehnyt, että minä sen

Ja Joab ja hänen miehen, ja hän meni alas,
ja yhden Jalopeuran laivon tykö-
kymmen aikana. 1 Alfa R. 11: 22.

Ja hän löi yhden hirmuisen Ge-
nien miehen, jolla oli kaihäs kade-
mutta hän meni hänen tykönsä
ja teunnaits Egyptin miehen
tykö kaihän, ja löi hänen kuolliaxi
tykö kaihällänsä.

Nämä teki Benaja Sojadan
poika oli ylistetty kolmen Sanga-
nasta;

Ja oli jalomiksi kuin ne kolme-
kymmentä, mutta ei hän tullut niit-
ten tykö: ja David asetti hä-
nen neuvon andajarensä.

Ja Joabin weli kolmenkym-
mentä: Elhanan Dodonin poi-
kan miehistä.

Samma Haradita: Gila Sa-

Delez Palthita: Ira Heren
poika.

Abjeser Anthotita: Nebumai
poika.

Salmon Ahohita: Maharai
poika.

Peleb Baenan poika Netopha-
sita: Jihai Ribain poika BenJami-
nin poika Gibeasta.

Benaja Pirathonita: Hibai Sa-
nasta.

Abialbon Arbathita: Asmarweth
poika.

Eliaheba Saalbonita Jasennin
poika posan.

Samma Hararitha: Ahiam
poika Ararita.

Alpheleth, Ahasbain poika Maa-
sajan poika: Eliam, Ahitophelin Si-
nan poika. 2 Sam. 15: 12.

Herai Charmelita: Baerai Ar-

Jagal Nathanin poika Zobas-
dan poika Sabita.

Jiel Ammonita: Maharai Bee-
nasta JeruJan posan sota-
miehistä.

Jehrita: Galeb Jethetta.

Jaehrita: Kalkki yhteen
kymmeneä.

1 Alfa R. 11: 3, 12.

tein: HERRa, käännä nyt palvelias pahateko pois; sillä minä olen tehnyt sängen tyhjästi. 1 luv. 21: 8.

11. Ja koska Dawid huomennelstain nousi; tuli HERRan sana Prophetan Gadin Dawidin Nakiän tykö, sanoden: 1 Sam. 9: 9. luv. 22: 5.

12. Mene ja puhu Dawidille, näin sanoo HERRa: kolme minä panen sinun etees: walitse ihelles niistä yri, jousa minä sinulle teen.

13. Gad tuli Dawidin tykö, ilmoitti ja sanoi hänelle: tahdotkos että nälkä tulee seisemäri ajastajari sinun maakunnalles: taikka että kolme Kunkautta pakenet wihamiestes edellä, ja he ajawat sinua takaa: eli että rutto on kolme päiwää sinun maallas? niin ota nyt waari, ja kago, mitä minä hänelle waistan, joka minun lähetti. 1 luv. 21: 12.

14. Dawid sanoi Gadille: minulla on sängen suuri ahdistus: mutta falli meidän langeta HERRan käsiin, sillä HERRan armo on suuri: en minä tahdo langeta ihmisten käsiin. 1 luv. 21: 13.

15. Ja HERRa andoi tulla rutto-tandin Ifraeliin, ruweten aamulla niin määrättyyn aikaan asti: ja kansa kuoli Danista niin BerSebaan asti, seisemänkymmeniä tuhatta miestä.

16. Ja koska Engeli ojentä kätensä Jerusalemin ylitse kadottarensa händä; Niin HERRa kadui sitä pahutta, ja sanoi Engelille joka kansan häwitti: kyllä jo on: pida nyt kätes alallansa. Ja HERRan Engeli oli Arauman sen Jebusealaisen riiben tykönä. 1 luv. 21: 15, 16.

17. Koska Dawid näki Engelin joka kansaa löi, sanoi hän HERRalle: kago, minä olen syndiä tehnyt, ja

minä olen sen pahon tehnyt: nämät lambat owat tehnyt? anna sinun kätes olla minua waistan, ja minun Iffani huonetta waistan.

18. Ja sinä päiwänä tuli Dawidin tykö, ja sanoi hänelle: ja rakenna HERRalle Altari, sen busealaisen Arauman riibeen.

19. Ja Dawid meni kohta niin Gad sanoi ja HERRa oli kästessä.

20. Mutta koska Arauma kuusi, näki hän Kuningan tulopalvelioinensa tykönsä; niin Axläri ulos ja langeis kashwoillensa hän Kuningan eteen;

21. Ja sanoi: miri Kuningas Herrani tulee palveliansa Dawid sanoi: rihtä ostamaan sinu raketareni HERRalle Altaria, wigans lakkais kansasta.

22. Arauma sanoi Dawidille: kuningas minun Herrani ettakan rakkain niinkuin hänelle kelpaa. tässä on härkä polttouhrii, kaikki härkän kalut halwoiri.

23. Nämät kaikki andoi Axläri Kuningalle. Ja Arauma sanoi Kuningalle: HERRa sinun Jumalaks lön sinulle.

24. Mutta Kuningas sanoi Axlälälle: ei kuningas, waan minä olen sen täydellisesti sinulda hinnalla: en minä tee HERRalle polttouhriitä kuin minulle lahjari on annettu. Niin osti Dawid riiben ja kaikki wiidelläkymmenellä hopia Sitillä. 1 luv. 21: 24.

25. Ja rakensi HERRalle siinä tarin, ja uhrais polttouhreja ja lahjoja: ja HERRa leppyi maan nalle, ja wigans lakkais Ifraeli. 1 luv. 22: 1.

Samuelin Toisen Kirjan loppu.

Ensimmäinen Kuningasten Kirja.

1. Luv.

Abisag. Adonia Kuningas. Nathanin neuwo. Salomo woidettu. Adonia pakenee.

Ja koska Kuningas Dawid oli wanhendunut ja isällisxi fontunut; ei

hän woinut igiänsä lämmitä, hän watteilla peitettiin.

2. Niin sanoi hänen palvelians hänelle: anna heidän egiä minun ralle.

1. Minä kuningas olen, joka otin minun vaimon, ja seiseis kuningas edessä, ja händä: ja makais hänen synnää, ja kunnitais kuningas minun Herrani.

2. Ja he egeit ihanan piikan kaisraelin raseijita: ja he löysit agun Sunemistä, ja weit hänen kuningas tygö.

3. Ja he oli fangen ihanainen piika: ja korjais kuningasta, ja palveli waan ei kuningas tundeut kuningas.

4. Mutta Adonia Dagithin poika igensä, ja sano: minä tahden kuningas: ja rakensä igellensä ja hevois miehlä, ja wiiji mieistä juoremaan edellensä. 1 Sam. 3: 4. 1 Kita R. 3: 2.

5. Ja hänen Isänsä ei tahtonut händä surullisxi eläisensä, että hän sanonut: kuningas niin teet? ja hän oli myös fangen ihanainen: ja hän oli hänen synnyttänyt Absalonen jälkeen.

6. Ja hän puhui Joabin Bernan kanssa, ja Papin Ab Jatharin: ja he autit Adoniat. 1 Kun. R. 2: 28.

7. Mutta Zadok Pappi, ja Benasojadan poika, ja Nathan Propheeta, ja Simel, ja Kei, ja Davidsingarit ei ollet Adonian kanssa. 2 Sam. 23: 8. 12.

8. Ja koska Adonia uhras lammasta ja härkiä, ja myös syötettyä Sebelethin kiven tykönä, joka lainä Rogelin kaimoa; kuzui hän welsensä, kuningas posat, ja Judan miehet kuningas palveli. Jos. 15: 7. Estu 18: 16.

9. Mutta Nathan Propheetata, ja Salomonata, ja Sangareita, ja welsensä Salomota, ei hän kuzunut.

10. Niin puhui Nathan BathSebalon Salomon äitille, sanoden: etkös tullut Adoniat Dagithin poikaa kuzui kuningas; ja meidän Herran David ei siitä mitän tiedä?

11. Niin tule nyt, minä annan sinulle neuvoa; etkäs wapaadait sinun kuningas, ja sinun poikas Salomon siehim. 12. Niin mene ja käy kuningas Da-

widin tygö, ja sano hänelle: minun Herrani kuningas, etkös ole waimonut ja sanenut sinun piikalle: sinun poikas Salomo pitä oleman kuningas minun jälkeeni, ja istuman minun istuimellani? mihi siis Adonia on kuningas tullut?

14. Kago, sinun vielä siellä puhuis kuningas kanssa, tulen minä myös peräsäs, ja täytän sinun pubes.

15. Ja BathSeba meni Samarin kuningas tygö, ja kuningas oli siuri wanha: ja Absag Sunemistä palveli kuningasta.

16. Ja BathSeba nöbrytti igensä, ja kumaril kuningasta. Kuningas sano: mitäs tahdot?

17. Hän sanoit hänelle: minun Herrani, sinä wannoit piikalles, HSDikan sinun Jumalas kautta: sinun poikas Salomo pitä oleman kuningas minun jälkeeni, ja istuman minun istuimellani.

18. Mutta nyt kago, Adonia on tullut kuningas: ja minun Herrani kuningas, et juu siitä mitän tiedä.

19. Hän on uhrannut härkiä ja syötettyä karjaa, ja meidän lammasta, ja on kuzunut kaikki kuningas posat, ja Papin Ab Jatharin, ja Seabin se daupäämiehen; mutta sinun palveliata Salomota ei hän kuzunut.

20. Mutta sinä minun Herrani kuningas, koko Israelin silmät kagowat sinun päälles, etkäs ilmoitaisit heidän edessänsä, kuta on istura minun Herrani kuningas istuimella hänen jälkeensä.

21. Minutoin tapahtuu, koska minun Herrani kuningas Isänsä kanssa mikkunt on; niin täytyy minun ja minun poikani Salomo wialliset olla.

22. Ja kago, vielä hänen puhuis kanssa kuningas kanssa, tuli Nathan Propheeta.

23. Ja he ilmoitit kuningalle sanoden: kago, Nathan Propheeta on täällä. Ja kuin hän tuli siälle kuningas eteen, langetis hän maahan kaswoillensa kuningas eteen.

24. Ja Nathan sanoit minun Herrani kuningas, sanoitkos: Adonia pitää oleman kuningas minun jälkeeni, ja istuman minun istuimellani?

25. Sillä hän on tänäpänä mennyt ja uhrannut härkiä, ja syötettyä karjaa, ja monda lammasta, ja on kugunut kaikki Kuningan posat, ja sodanpäämiehet, niin myös Papin Ab-Jatharin, ja kazo, he syövät ja juovat hänen edesänsä; ja sanovat: onnery Kuningalle Adoniale!

26. Mutta minua sinun palveliatas, ja Pappia Zadolia, ja BenaJata Jozadan poikaa, ja sinun palveliatas Salomota, ei ole hän kugunut.

27. Dngo se niin minun Herraldani Kuningaldani käsketty, ja et sinä ole sitä asiata andanut tietä palvelialles, kuka minun Herrani Kuningan istuimella hänen jälkeensä on istuiva?

28. Kuningas Dawid vastais, ja sanoi: kugukat minulle BathSeba. Ja hän tuli Kuningan eteen, ja seisoi Kuningan edesä.

29. Ja Kuningas wanoi, ja sanoi: niin totta kuin HERra elää, joka minun sieluni on päästännyt kaikkeinasteista ahdistureista:

30. Niinkuin minä sinulle HERran Israelin Jumalan edesä wannonut olen, ja sanomit: Salomo sinun poikas pitä oleman Kuningas minun jälkeeni, ja hän pitä istuman minun istuimellani minun edestäni; niin minä teen tänäpänä.

31. Niin BathSeba langetis kaswoillensa maahan, ja kumari Kuningasta, sanoden: onnery minun Herraldeni Kuningas Dawidille ikuiskäikkisesti!

32. Ja Kuningas Dawid sanoi: kugukat Zadok Pappi, Nathan Propheti, ja BenaJa Jozadan poika. Ja he tulit Kuningan eteen.

33. Ja Kuningas sanoi heille: otatkat teidän kansanne teidän Herrame palveliat, ja asetatkat minun poikani Salomo minun Wuulini päälle; ja wietä händä Gihoniin.

2 Aika K. 32: 30. luku 33: 14.

34. Ja Zadok Pappi ja Nathan Propheti woidellat hänen Israelin Kuningaxi. Ja soittatkat Basunalla, ja sanokat: onnery Kuningalle Salomolle.

35. Ja mengät ylös hänen peränsä, että hän tulis, ja istuis minun istuimellani, ja olis Kuningas minun

edesiäni: ja minä kästen hänen Israelin ja Judan Väämiesnä.

36. Niin vastais BenaJa Jozad poika Kuningalle, ja sanoi: An Sanokan myös niin HERra mi Herrani Kuningani Jumala!

37. Niinkuin HERra on ollut nun Herrani Kuningani kansa, olkon hän myös Salomon kansa tehkön hänen istuimensa suuren minun Herrani Kuningas Dawid istuinda.

38. Ja Pappi Zadok, ja Nathan Propheti ja BenaJa Jozadan poika ja Erethi, ja Plethi menit alokasetit Salomon Kuningas Dawid Wuulin päälle, ja weit hänen istuinda.

2 Sam. 8: 18.

39. Ja Pappi Zadok otti ilokwen majasta, ja voitelt Salomon he soittit Basunalla, ja kaikki sanoi: onnery Kuningas Salomon.

1 Aika K. 29: 22. 1 Sam. 10: 24.

40. Ja kaikki kansa meni ylös hänen jälkeensä, ja kansa soittit luilla, ja olit sangen suuresti ilokset, että maa wapiji heidän äänest.

41. Ja Adonia ja kaikki kugot, jotka hänen kansansa olit, kuuli, ja he olit jo atrioinnet; ja kuin kuuli Basunan äänen, sanoi hän: se meteli ja töminä tietä Raupung.

42. Ja kuin hän wietä puhui, niin tuli Jonathan Papin AbJath poika. Ja Adonia sanoi: tule, sillä olet luja mies, ja tuot hyviä sanot.

43. Jonathan vastais ja sanoi Adoniale: totisesti, meidän Herrani Kuningas Dawid, on tehnyt Salomon Kuningaxi:

44. Ja Kuningas on lähettänyt hänen kansansa Papin Zadokin, ja Nathanin, ja BenaJan Jozad pojan, ja Erethin ja Plethin: oivat hänen istuttanut Kuningan Wuulin päälle.

45. Ja Zadok Pappi ja Nathan Propheti oivat woidellet hänen Kuningaxi Gihonisa: ja he oivat mennet ylös iloitsansa, niin että Raupungi tömtsi. Se oli se meteli te kuulitta.

46. Vielä fitte istuu Salomo waltunnan istuimella.

47. Ja Kuningan palveliat ovat nyt memmet suunnamaan meldään Herod Kuningas Dawidita, sanoden: anson sinun Jumaläs Salomolle paiman nimen kuin sinun nimes on, kelpön hänen istuimensa suuremmaksi sinun istuimes on! ja Kuningas kutsuilli wuotesansa.

48. On myöds Kuningas näin sanonut: Riitetty olkon HETra Itrae Jumala, jota tänäpänä on andawielä istuwan minun istuimellani, minun silmäni sen nähnet owat! Niin hämmästyit, ja nousit kaikkein Adonia kutsunnt oli, ja menit sinu tiellensä.

49. Waan Adonia pelkäis Salomoa ja meni ja tarttui Altarin

2 Mos. 27: 2.

50. Ja se ilmoitettin Salomolle, ja kazo, Adonia pelkää Kuningas Salomota: ja kazo, hän tarttui sinu sarwiin, ja sanoi: Waanokan Kuningas Salomo minulle tänäpänä, ja hän löy knollitxi palveliatansa

51. Salomo sanoi: jos hän tahtoo toimellinen mies, niin ei pidaa karwa hänestä langeman maan, mutta jos jotain vahutta häntä, niin hänen pita kuoleman.

1 Sam. 14: 45.

52. Ja Kuningas Salomo lähetti kutsuilli hänen alas Altarilda, ja kazo tuli, rukoihi hän Kuningas Salomota: mutta Salomo sanoi häntä huonesced.

B. Lufu.

53. Asetus, kuolema. Adonian, Abiatharin, Joabin, Simein rangaißus.

54. Kossa Dawidin aika lähestyi että hänen piti kuoleman, käski hän kutsu Salomolle, sanoden:

55. Minä menen kaiken maailman min rohwaife nyt iges, ja olet minun

Jos. 23: 14.

56. Ja pida mitä HETra sinun minun kätsemyt, niin että waeldes minun kätsemyt, ja pidät hänen sää-

25°

tynsä, käskynsä, oikeudensa ja todistuksen, niinkuin on kirjoitettu Moiseren Laissa; että toimellisesti tekisit kaikki kuin sinä teet, ja kühunga sinä sinus käännät;

5 Mos. 17: 19.
Luku 29: 9. Jos. 1: 8. Luku 23: 6.

4. Että HETra wahwistais sanansa, jonga hän on minulle puhunut ja sanonut: jos sinun poikas lätkewät heidän tiensä, että he waeldawat uskollisesti minun edessäni kaikesta sydämeistänsä ja kaikesta sielustansa; niin ei sinulda itänä pida puuttuman mies Israelin istuimelta.

2 Sam. 7: 12, 16. Of. 132: 11, 12.

5. Ja sinä myöds tiedät mitä Joab Zerujan poika on tehnyt minulle, mitä hän teki kahdelle sodan päämiehelle Israelisa, Abnerille Nerin pojalle, ja Amasalle Jetherin pojalle, jotka hän tappoi, ja wuodatti sodanweren rauhasa: ja andoi tulla sodanweren wyhysä päälle, joka oli hänen suollilansa, ja hänen kengänsä päälle, jotka olit hänen jalwoisansa.

2 Sam. 3: 27. Luku 20: 10.

6. Tee sinun toimes jälkeen; niin ettes anna hänen harmaita karwojansa rauhasa tulla hantaaan.

7. Ja tee Barsillain sen Gileaditan lapsille laupius, että he sydwät sinun pöydäldäs: sentähden että he pidit igensä minun tygöni, kossa minä pakenin sinun welses Abfalomin edestä.

2 Sam. 17: 27. Luku 19: 31, 32.

8. Ja kazo, sinun tykönäs on Simeci Geran poika Jeminin pojan Bahurimista, joka minua julmalla krouwella kiroihi menneßäni Mahanaimiin. Mutta hän tuli minua vastaan Jor-danin tykönä, silloin wannoin minä HETran kautta, ja sanoin: en minä tapa sinua miekalla.

2 Sam. 16: 5. Luku 19: 16, 18, 23.

9. Mutta älä sinä anna hänen wiastoinna olla, sillä sinä olet toimellinen mies, ja tiedät mitä teet hänelle, et-täs lähetät hänen harmaat karwansa werisä hantaaan.

10. Niin nukkui Dawid Isäinsä kansa, ja haudattin Dawidin kaupunkiin.

2 Sam. 5: 7.
Ep. 2: 29. Luku 13: 36.

11. Ja aika jona Dawid oli ollut

Israelin Kuningas, oli neljäkymmeniä ajastaikaa. Seikemän ajastaikaa oli hän Kuningas Hebronisa, ja kolme neljättäkymmeniä ajastaikaa Jerusalemissa. 2 Sam. 5: 4, 5. 1 Kirj. 3: 4. Luuk. 29: 27.

12. Ja Salomo istui Sfänsä Dawidin istuimella, ja hänen waldakundansa wahvistettiin suuresti.

13. Mutta Adonia Hagithin poika tuli BathSeban Salomon äitin tygö: Joka sanoi: tuletos rauhalliseksi? hän sanoi: rauhalliseksi.

14. Ja sanoi: Minulla on jotakin puhumista sinun kansas. BathSeba sanoi: puhu.

15. Ja hän sanoi: sinä tiedät että waldakunda oli minun, ja kaikki Israel oli kääntynyt kahvonsa minun puoleeni, että minä olisin Kuningas; mutta nyt on waldakunda kääntynyt, ja on tullut minun welseni omari: JHStralda on se hänelle tullut.

1 Kun. 1: 5. 1 Kirj. 22: 9, 10.
Euku 28: 5.

16. Nyt rukoilen minä yhden rukouksen sinulda; ettes sinulda sitä kielläisi: Ja hän sanoi hänelle: puhu.

17. Hän sanoi: puhu Kuningas Salomolle: sillä ei hän sinulda kiellä: että hän antais minulle Abisagin Sunemista emännäri.

18. BathSeba sanoi: oikein: minä puhun Kuningalle sinun puolestas.

19. Ja BathSeba tuli Kuningas Salomon tygö, puhumaan hänen kansansa Adonian puolesta: ja Kuningas nousi ja meni händä wastan, ja kumarji händä ja istui istuimellensa. Ja Kuningan äitin eteen pandin istuin, ja hän istui siihen hänen oikealle puolellensa.

20. Ja hän sanoi: minä rukoilen yhden wahan rukouksen sinulda, älä sitä minulda kiellä. Kuningas sanoi hänelle: rukoile minun äitini: en minä sinulda kiellä.

21. Hän sanoi: annettakan Abisag Sunemista, welselles Adoniale emännäri.

22. Niin wastais Kuningas Salomo, ja sanoi äitillensä: miksi rukoilet Abisagia Sunemista Adoniale? rukoile myös hänelle waldakundaa; sillä hän on minun wanhin welseni: ja hänellä

on Pappi AbJathar ja Joab Jonaan poika.

23. Ja Kuningas Salomo waltorran lautta, ja sanoi: Juhatehkön minulle sen ja sen, jollek nia ole puhunut tätä sanaa bengawastan.

24. Ja nyt, niin totta kuin JHra elää, joka minun wahvistanut ja andanut minun istua Sfänsä Dawidin istuimella, joka minulle katehtenyt on, niinkuin hän sanonut niin pitää Adonian tänäpänä kuolea. 2 Sam. 7: 12, 27, 29.

25. Ja Kuningas Salomo waltorran BenaJan Joradan pojan: hän löydä, niin että hän kuoli.

26. Ja Kuningas sanoi Pappille Jatharille: mene Anathothiin sinun lollas, sillä sinä olet kuoleman puolesta; mutta en minä tapa sinua tänäpä, sillä sinä olet kandanut JHStralman Arkkia minun Sfänsä Dawid edestä, ja sinä olet kärsinyt, mitä minun Sfänsä on kärsinyt.

1 Sam. 22: 20. 2 Sam. 15: 21.

27. Ja niin Salomo ajoi Jatharin pois, ettei hän olisi JHStral Pappi; että JHStral sana taita sin, niinkuin hän Elin huoneesta tullut oli Silosa. 1 Sam. 2: 28.

28. Ja tämä sanoma tuli JHra eteen: sillä Joab piti hänensä Adonian puoleen, waitta ei hän ollut Adonian min kansa: niin pakeni Joab JHStral majaan, ja tarttui Altarin sarkeen.

29. Ja se ilmeitettiin Kuningas Salomolle, että Joab oli paennut JHStral majaan, ja kago, hän selkatarin tykönä. Niin Salomo waltorran BenaJan Joradan pojan, ja se mene ja lyö händä. 1 Kun. 1: 27.

30. Ja koska BenaJa tuli JHStral majaan, sanoi hän hänelle: sanoo Kuningas: mene tästä waan hän sanoi: en siingan, tässä nä tahdon kuolla. Ja BenaJa kuusi sen Kuningalle jälken, ja sanoi: on Joab sanonut, ja niin hän on tannut minua.

31. Kuningas sanoi hänelle: niinkuin hän on sanonut, ja katehtä, ja hanta händä; ettäs

na ja minun Jhani huonesta sen oman weren pois, jonga Joab uodattanut.

2 Mos. 21: 14.

. Ja HETra marakon hänen isä hänen päänsä päälle, että hän jönyt kari miehiä, jotka hurstam- ja paremmat olit kuin hän, ja annut ne miekalla, niin ettei mi- Jhani Dawid siitä mitän tiennyt: rin Merin pojan Israelin sodan- lehen, ja Amajan Jetherin pojan in sodanpäämiehen.

2 Sam. 3: 27. Luku 20: 10.

. Ja heidän werensä tulkon Joa- pään päälle, ja hänen siemenensä päälle ijanlakkifesti. Mutta Da- le, ja hänen siemenellensä, hänen ellensä ja istimellensä olkon rau- HETralda ijanlakkifiseen aikaan.

Ja BenaJa Joadan poika kar- nen päällensä, ja tappoi hänen: in haudattin korpeen huoneeseensa.

. Ja Kuningas asetti BenaJan dan pojan hänen siaansa sotajou- päälle: ja Badochin Papin asetti ingas AbJatharin siaan.

. Ja Kuningas lähetti ja andoi a Simein, ja janoi hänelle: raken- timelles huone Jerusalemiin, ja asu i: ja älä miene jieldä sinne eli tänne.

. Jona päivänä sinä jieldä läh- ja menet Sidronin ojan yli, niin i totifesti, että sinun pitää totifesti eman: ja sinun weres tulee sinun i päälle.

. Simein janoi Kuningalle: se on ä puhe kuin minun Herrani Au- ps puhumut on, niin on sinun pal- as tekewä. Niin Simein asui Je- ulenissa kauraan aikaan.

. Niin tapahtui kolmen ajahtajan ten, että kari palveliata karaijit Si- da Achiren Maechan pojan Gathin nangan tygö: Ja Simeille sanottin: e, sinun palvelias ovat Gathisa.

. Niin Simein nousi, ja satuloiği kisa, ja läri Gathiin Achiren tygö, mika palvelioitansa: Ja Simein me- se: tai palveliansa Gathista.

. Ja Salomolle sanottin, Simein nyt Jerusalemissa Gathiin, ja tul- kettiin.

. Niin lähetti Kuningas, ja an-

doi kuzua Simein, ja janoi hänelle: engö minä wannonut sinulle HETran kautta, todistanut ja sanonut: jona päivänä sinä lähdet ulos, ja menet sinne eli tänne, niin sinun pitää hywin tietämän, että sinun pitää totifesti kuo- leman? Ja sinä janoi minulle: minä olen kuullut hyvän puhen.

43. Wires ole pitänyt HETran walaa, ja jita käskyä, kuiu minä si- mulle käskin?

44. Ja Kuningas janoi Simeille: sinä tiedät kaiken sen pahuden, jonga sinun sydämes tietä, kuin sinä minun Jfalleni Dawidille tehnyt olet: ja HET- ra on koistanut sinin pahudes sinun pääs päälle.

2 Sam. 16: 7.

45. Ja Kuningas Salomo on siur- uattu, ja Dawidin istuin on wahwis- tettu HETran edesä ijanlakkifesti.

46. Ja Kuningas käski BenaJata Joadan poikaa: hän meni ja lbi hä- nen kuollari. Ja wadakunda wahwis- tettiin Salomon kaden kautta.

2 Kita K. 1: 1.

B. Luku.

Salomon naimmen, Hwaus, rukus, wii- saus, omaisudet, ensimmäinen huomio.

Ja Salomo tuli Pharaon Egyptin Kuningan wäwryi: ja etti Pha- raon tyttären ja weli hänen Dawidin kaupungiin, siihenasti kuin hän oli päättänwi rakendaa hänellensä huonen, ja HETran huonen, ja Jerusalemiin ympärille muuriin.

1 Kun. K. 7: 8. Luku 9: 24.

2. Mutta kansa nhrasit silloin wies- lä korkeuxisa; sillä ei ollut vielä ra- kettu huonetta HETran nimelle, siihen aikaan asti.

2 Kita K. 33: 17.

3. Ja Salomo rakasti HETraa, ja waelji Jhänsä Dawidin säädysä: paigi että hän nhras ja suigutti korkeuxisa.

1 Kita K. 16: 39, 40.

4. Ja Kuningas meni Gibeoniin uhramaan: sillä jieldä oli jaloin kor- keus, ja Salomo nhras tuhannen polt- touhria sillä Altarilla.

2 Kita K. 1: 3.

5. Ja HETra ilmandui Salomolle Gibeonin yöllä unesa: ja Jumala sa- uoi: aros, mitä minä annan sinulle.

1 Kun. K. 9: 2. 2 Kita K. 1: 7.

6. Salomo sanoi: sinä olet tehnyt minun Isälleni Davidille sinun palvelialles sen suuren laupinden, niin kuin hän waelsi sinun edesäs totuudesa ja wanhurskaudesa, ja waalla sydämelä sinun kansas: ja sinä olet pitänyt hänelle suuren laupinden, ja olet andanut hänelle posjan, joka istuu hänen istumellansa, niinkuin tänäpänä tahtuu.

7. Ja nyt HERRa minun Jumalani, sinä olet tehnyt sinun palvelias Kuningari minun Isäni Davidin siaan: ja minä olen nuorukainen, ja en tiedä käyda ulos taikka sisälle.

8. Ja sinun palvelias on sinun kansas keskellä, kuin sinä olet walinnut: suuren kansan, joita ei kengän lukea taikka kirjoitta taida, paljouden tähden.

9. Anna sentähden sinun palvelialles ymmärtäväinen sydän duomita sinun kansaas, ja eroitta pahaa ja hywää: sillä kuka taita tätä sinun suurta kansaas duomita? 2 lsk. 1: 10.

10. Ja tämä puhe kelpais HERRalle, että Salomo tätä anoi.

11. Ja HERRa sanoi hänelle: etkäs tätä anoit, ja ei anonut sinulles pitkää ikää, eikä anonut sinulles rikautta, ja et anonut wihamiestes sie-luja: waan anoit sinulles tietoa ymmärtä oikeutta:

12. Kago, minä olen tehnyt sinun sanais jälkeen: kago, minä olen andanut sinulle tietäväisen ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei sinun wertaistas ollut ole sinun edelläs, eikä myöös pidä tuleman sinun jälkees.

Saarn. 1: 16.

13. Ja myöös sitä kuin et sinä anonut, olen minä andanut sinulle, rikautta ja kunniaa, niin ettei yhden-gän pidä sinun wertaistes oleman Kuningasten seasa kaikkena sinun elinaikana.

March. 6: 33. Eph. 3: 20.

14. Ja jos sinä waellat minun teisäni, ja pidät minun säätyäni ja käsytyni, niinkuin sinun Isäs David waelsi; niin minä teen sinun ikäs pitkäxi.

15. Koska Salomo heräis, niin kago, se oli uni: ja hän tuli Jerusalemiin, ja seisoi HERRan liiton Urkin edesä,

ja uhras polttouhria ja wainu kiitosuhrin, ja teki pidon taikka palvelioillensa.

16. Silloin tuli kagi portton Kuningan tygö, ja seisoi hänen sanjä.

17. Ja se toinen waimo sanoi: nun Herrani, minä ja tämä wainu asuimme yhdessä huoneja: ja minä nytin hänen tykönsä sinä huone.

18. Ja tapahtui kolmandena wänä, sittekuin minä synnytin, notti myöös tämä waimo: ja wainuimme ynnä: ja ei yrikan munien ollut meidän kansamme sinä huone, paitsi meitä kahta.

19. Ja tämän waimon lapsi kuoli syöällä; sillä hän makais hänen puolelansa.

20. Niin hän nousi puoli yöstä, otti minun lapseni siwustani: ja seipikas makais, ja hän pani seipikansa, ja hänen kuolluen lapsi pani hän minun siwumi.

21. Koska minä aamulla heräsin imettämään lastani, ja kago, se kuollut. Niin minä taas kagelin. siwusti päiwän koittaisa lapsen, ja se ei se ollut minun poikani, jonga minä olin synnyttännyt.

22. Niin se toinen waimo sanoi: se niin ole kuin sinä sanot, mutta minun lapseni elää, ja sinun lapsesi kuollut: Ja tämä sanoi: Ei, minun lapsen on kuollut, ja minun lapseni elää. Ja näin he puhuit Kuningan edesä.

23. Ja Kuningas sanoi: tämä on se: Tämä minun lapseni elää, ja minun lapses on kuollut. Ja taas toinen sanoo: ei niin, mutta sinun lapses on kuollut, ja minun lapseni elää.

24. Ja Kuningas sanoi: tuotat minulle miekka: Ja miekka tuoti Kuningan eteen.

25. Ja Kuningas sanoi: jakakot läwä lapsi kahtia, ja andakat toinen puoli toiselle, ja toinen puoli toiselle.

26. Niin sanoi se waimo Kuningalle jonga eläwä lapsi oli: sillä minun äitillinen sydämensä paloi lapseni päälle, ja hän sanoi: Älä minä Herrani, andakat hänelle se eläwä lapsi.

litti sulngan tappako händä. Mutta
 toinen fanoi: eikä minulle eikä jil-
 le pida annettaman, vaan jaettakan
 eri.

7. Niin Kuningas vastais, ja sa-
 annettakan hänelle tämä elävä
 ja ei sitä pida sulngan tapetta-
 ne sillä tämä on hänen äitinsä.

8. Ja sen duomion kuin Kuningas
 ki, kunli kaikki Istrael, ja he pel-
 Kuningasta; sillä he näit että
 malan tieto oli hänesä, toimitta
 mota.

4. Luku.

mon ylimmäiset Wirkamiehet, elatus-
 ja aiso-saadot, wiisauts, puhe.

oli Salomo koko Istraelin Ku-
 ngas.

Ja nämät olit hänen päämie-
 AsarJa Papiin Zadochin poika.
 Eliboreph ja Abia Sisan pojat,
 kirjoittajat: Josaphat Abiludin
 ja Rangleri.

Benaja Jojadan poika sodan-
 mies. Zadol ja AbJathar olit
 kt. 1 Kun. 4. 2: 26, 27.

AsarJa Nathanin poika pää-
 ten haldia. Sabud Pappi Natha-
 poika, Kuningan nempwen andaja.

Ja Abhisar huonen haldia. Ado-
 Abdamin poika oli weron päällä.

Ja Salomolla oli karitoista-
 mendä waldamiesitä kelo Istraelisa,
 murhen pidit Kuningaasta, ja
 huoneesta: ja kukin heistä toi-
 ruan Kunkautenansa, wuejuwo-
 ta.

Ja nämät olit heidän nimensä:
 ain poika. Sphraimin wuorelda.

Deterin poika Mchasa, ja Saal-
 ja ja BethSeuerejä: ja Glonisa
 BethDanuifa.

9. Jesebin poika Arubothisa: hä-
 oli Socho, ja kaikki Deyherin
 tunda.

10. AbNadabin pojalla kaikki Do-
 kalunda; jolla oli Taphat Sa-
 ppar emändänä.

11. Bona Abiludin poika Taena-
 Megiddosa; ja koko Beth-
 ta on liki Zarthana Jes-

reelin alla, BethSeamista Mahalonin
 ketoon asti, niin tälle puolen Jokneamia.

13. Geberin poika Ramothista Gi-
 leadisa, jolla olit Jairin kylät, Ma-
 naffen pojan Gileadista, jolla oli Ar-
 gobin niittu, joka on Basanin päin,
 kuusikymmendä suurta muurattua Kau-
 pungita wastitelkinsä.

14. Abinadab Jddon poika oli Ma-
 hanaimisa.

15. Abhimaaz Naphthalisa: ja hän
 otti myöös Basmathin Salomon tyttä-
 ren emännärensä.

16. Daena Husan poika Aserisa ja
 Alothisa.

17. Josaphat Baruahin poika Isascha-
 risa.

18. Simei Glan poika BenJami-
 nisa.

19. Geber Urin poika Gileadin
 maalla, Sihonin Ammorealaisten Ku-
 ningan maalla, ja Dgin Basanin Ku-
 ningan, joka myöös oli yri niitten maa-
 kundain waldamies.

20. Mutta Judata ja Istraella oli
 paljo, niinkuin sandaa meren tykönä
 paljouden tähden: he sbit ja joit ja
 iloigit. 1 Mos. 13: 16. Luku 15: 5.

21. Ja Salomo halliti kaikisa wal-
 dakunnissa, hamasta Philistealaisten maa-
 kunnan wirrasta Egyptin rajaan asti;
 jotka toit hänelle lahjoja, ja palwelit
 Salomota kaiken hänen elinaikansa.

22. Ja Salomolla oli jokapäiväi-
 serti ruari, kolmekymmendä Skoria sämby-
 läjanhoja, kuusikymmendä Skoria muuta
 janhoja:

23. Kymmenen lihawata härkää, ja
 karikymmendä härkää laitumelda, ja
 sata lammasta: ilman peuroja, ja mehä-
 wuohia, ja walittua lihawata karjaa
 ja linduja.

24. Sillä hän halliti koko maa-
 kunnasa, sillä puolen wirtaa, hamasta
 Diphasta Gasaan asti, kaikkein Kuning-
 asten ylitse täällä puolen wirtaa: ja
 hänellä oli rauha kaikella ymbäristöl-
 länsä. 3 Mos. 26: 5.

25. Niin että Juda ja Istrael asuit
 lewollisesti, igekutin wiinapunnisa ja fi-
 kunapunnisa alla, Danista BerSebaan
 asti, niinkauran kuin Salomo eli.

26. Ja Salomolla oli neljäkym-
mendä tuhatta hingalota, hevoisille hä-
nen vaunuiensa eteen: ja karitoistakym-
mendä tuhatta hevoisimiehiä.

27. Ja nämät valdamiehet toimitit
Kuningas Salomolle ruofoa, ja kai-
kille kuin Kuningas Salomon pöytä-
läheistyit: kukin kunkaudellansa, niin
ettei siitä mitän puuttunut.

28. He toit myös ohria ja olkia
hevoisille ja nopsille orheille, jonne kusa
hän oli, kukin niinkuin hänelle kästet-
ty oli.

29. Ja Jumala andoi Salomolle
viisauden, ja saagen suuren ymmär-
rysen; niin myös rohkian sydämen,
niinkuin sanan meren reunalla.

30. Niin että Salomon taito oli
suurempi, kuin kaikkein itäisen maan
lasten, ja Egyptiläisten taito.

31. Ja hän oli taitavampi kaikkia
ihmisiä, ja taitavampi kuin Eghan
Grahita, ja Deman, ja Chalcol, ja
Darda Macholin pojat: ja hänen ni-
mensä oli kuuluisa ymbäri kaikkein pa-
kauitten.

1 Kirj. 2: 6.
2 Sam. 7: 13. 1 Kirj. 22: 10.

32. Ja puhui kolme tuhatta sanan-
laskua: ja hänen viisänsä oli tuhan-
nen ja viisi.

33. Ja puhui myös puista, Cedristä
joka on Libanonisa hamaan Tsoppiin
asti, joka seinästä kasvaa. Niin puhui
hän myös eläimistä, linnuista, mate-
lenaisista ja kaloisista.

34. Ja kaikista kansoista tuldin
kuulemaan Salomon taitoa; ja kai-
kilda maan Kuningoilta jotka olit kuul-
let hänen taidostansa.

5. Luku.

Hiram ja Salomon sanansaattajat,
liitto. Lemplin työväki.

Ja Hiram Tyrin Kuningas lähetti
palveliansa Salomon tykö; sillä
hän oli kuullut että he olit hänen
voitellet Kuningari Isänsä saan: sillä
Hiram rakasti Davidita niinkautvan
kuin hän eli.

2 Sam. 5: 11.
1 Kirj. 14: 1. 2 Kirj. 2: 3.

2. Ja Salomo lähetti Hiramia ty-
kö, ja käski hänelle sanoa:

3. Sinä tiedät, ettei minun Isäni

David tainnut raketa HIRAMIN
Jumalansa nimelle huonetta, sen joh-
tähden, kuin oli hänen ymbäristään
sihenasti kuin HIRAM andoi he-
hänen jalkapöytänsä ala.

4. Mutta nyt on HIRAM minun
Jumalani andanut levon minun
häristölläni; niin ettei viholiisa-
pahaa estäjätä ole.

5. Kago, minä aivon raketa huan
HIRAMIN minun Jumalani nimen
niinkuin HIRAM on puhunut minun
Isälleni Davidille, sanoden: sinun
kas, jonka minä sinun saas asti
sinun istuimelles, sitä rakendamani
nimen nimeleini huonen.

2 Sam. 7: 13. 1 Kirj. 22: 10.

6. Niin käski nyt minulle huan
Cedripuita Libanonista, ja että
minun palveliani olisit sinun palvelia-
kansa: ja minä annan sinulle
palvelioittes palkan kaiken sen ja
kuin sinä sanot: sillä sinä tiedät,
meillä ole yhtän miestä, joka taita
kata puita niinkuin Sidonilaiset.

7. Mutta koska Hiram kuuli Sa-
lomon puhen, iloihti hän suuresti:
sanot: kiitetty olken HIRAM tänäpä
joka on andanut Davidille taitoa
pojan, tämän paljen Kan'an pä-
ä.

8. Ja Hiram lähetti Salomon
tykö, sanoden: minä olen kuullut mi-
nimmille olet lähettänyt: ja minä
myös kaiken sinun tahtos jälkeen,
cedripuita ja hongisa.

9. Ja minun palveliani pitä
wetämän Libanonista mereen, ja m-
annan ne panna lauttoin merellä,
vien siihen paikkaan, kuhunga
minun käsket, ja minä hajottelen
siellä, ja anna sinä ne siellä ot-
Mutta tee sinä myös minun tahto-
ettäs annat minun perhelleni lesta-
ainetta.

1 Kun. 5: 6.

10. Ja niin andoi Hiram Sa-
lomolle Cedripuita ja hongia, niin pa-
kuin hän tahdoi.

11. Ja Salomo andoi Hiramille
kayikymmendä tuhatta Korja nimen
hän perhellenensä ravinneri, ja ty-
kymmenendä Korja suriwottua HIRAM
andoi Salomo Hiramille joka
andoi Salomo Hiramille joka

12. Ja HIRAM andoi Salomo

1. Niinkuin hän hänelle luvannut: Ja Salomon ja Otrammin välillä tulkki, ja he teit myös liiton keske-

1 Kun. K. 3: 12.

2. Ja Salomo annos valitta miehen koko Israelista: ja niitten wain luku oli kolmekymmeniä tu-

3. Ja hän lähetti heidän Libanon kymmenen tuhatta Amikandeyi ottain, niin että he olit yhden känden Libanonissa, ja kaxi kum-

4. Ja Salomolla oli seikemän-

5. Ilman ylimmäisiä Salomon

6. Ja kuningas läski heidän we-

7. Ja Salomon rakendajat, ja

6. Luv.

1. Templin rakennus, suuruus, muoto, lu-

2. tapahtui neljännellä sadamella ja

3. Ja huone, jonga kuningas Sa-

4. Ja esihuone Templin edessä oli

5. 2: 4. Job. 10: 23. Ap. 2: 11.

6. Ja teki alkunan huonen päälle,

10: 16.

7. Ja hän rakensi käytävän seinää

1: 27.

8. Se alammainen käytävä oli

9. Ja koska huone rakettin, rakettin

10. Ja ovi lestimmäiseen solaan oli

11. Ja niin rakensi hän huonen ja

12. Hän rakensi myös käytävän

13. Ja kuningas sana tuli Salo-

14. Tämä on se huone, jonga ra-

15. Ja minä asun Israelin lasten

16. Niin Salomo rakensi huonen,

17. Ja kunnisti huonen seinät si-

18. Ja hän rakensi huonen sivuilla

19.

Cedripuisen seinän kahtakymmendä kynnärätä pitkän, permannoita taittoon asti: ja teki siihen sisälle kuorin kaikkein pyhimbään.

17. Ja huone oli neljäkymmendä kynnärätä pitkä, se esipuoli Templista.

18. Koko huone oli sisäldä ainoa Cedripuusta, kaitwettu knuppein ja kulkaitten muodolla: kaikki Cedripuusta, ja ei yhtän kiveä näkynyt.

19. Mutta kuorin hän walmiisti huonen sisälle, HERRAN liiton Arkkia panda siihen.

20. Ja kuorin edustan kahtakymmendä kynnärätä pitkän, kahtakymmendä kynnärätä lewiän, ja kahtakymmendä kynnärätä korkian: ja hän silaus sen selkiällä kullalla ja kunnisti Altarin Cedripuulla.

21. Ja Salomo silais huonen sisäldä selkiällä kullalla: ja teki kullaiset wiidiat teljeri kuorin eteen, jonga hän kullalla silannut oli.

22. Ja hän silais koko huonen kullalla siihenasti että koko huone walmiiti tuli: niin myös koko Altarin, kuin kuorisa oli, silais hän kullalla.

23. Hän teki myös kuorin kari Cherubimia öljypuisista, kymmendä kynnärätä korkiat. 2 Mos. 26: 18. 2 Kori 37: 7.

24. Wiittä kynnärätä pitkä oli kummangin Cherubimin siipi, niin että kymmenen kynnärätä oli yhden siiven äärestä niin toisen siiven ääreen.

25. Niin että sillä toisella Cherubimilla oli myös kymmenen kynnärätä: ja oli yhtäläinen mitta ja sia molemmilla Cherubimilla:

26. Niin että yri Cherubim oli kymmendä kynnärätä korkia; niin oli myös se toinen.

27. Ja hän pani ne Cherubimit keskelle sisämaisista huonetta, ja Cherubimit lewitit siipensä, niin että yhden siipi sattui tähän seinään, ja sen toisen Cherubimin siipi sattui toiseen seinään: mutta keskellä huonetta sattui siipi siipeen.

28. Ja hän silais Cherubimit kullalla.

29. Ja kaikkein huonen seinäin ymbäri andoi hän tehdä pyörtöjä töitä,

kaitwetuita Cherubimeja, palmuja, ja awoimia kulkaitta sisälle ja ulos.

30. Ja hän silais huonen permannon kullalla sisäldä ja ultoa.

31. Ja kuorin läpikäytävään hän kari ovea öljypuisista, wiittamaisilla päällispuiilla ja pihtipi-

32. Ja niihin molempiin andoi hän leikata pyörtöjä töitä, rubimeja, palmuja ja awoimia kulkaitta, ja silais ne kullalla: ja leikuttaa Cherubimein ja palmuin

33. Niin teki hän myös Templin läpikäytävään neljäkulmaiset pihtilet öljypuisista;

34. Ja kari ovea hongasta, että kummasakin owesa oli kari ja molemmat säränillänsä juop-

35. Ja hän kaitwoi Cherubimipalmuja ja awoimia kulkaitta, ja ne kullalla, kohdastansa leikkauren-

36. Ja sitte rakeni hän sisänpihan kolmella riivillä hakatuista wiista, ja yhdellä riivillä wuol Cedripuisista.

37. Neljännellä ajastajalla peritettiin HERRAN huone Siffin

38. Ja ensimmäisellä ajastajalla toistakymmendä Duulin kruulla (kahdeksan Kunkausi) päätettiin kaluineensa, kaiken sen jälkeen kuin oleman piti. Ja hän rakeni sen kumman ajastajana.

7. Luku.

Kuningallinen huone. Wastiseppä, ja järwi, istuimet, lattilat, patat ja Alt-

Mutta Salomo rakeni huonetta kolmetoistakymmendä ajastajana ennenkuin se täydellisesti walmiiti.

2. Ja hän rakeni Libanonin mehhuonen, sata kynnärätä pitunt wiittäkymmendä kynnärätä lewiän ja kolmekymmendä kynnärätä korkidelle: neljällä tahwolla olit Cedripupakat, ja wuolnut Cedripuiset tahwopagasten päällä.

3. Ja se oli peitetty Cedripulaudoilla yhäldä kaarten yläpuolelta: olit niitten pagasten päällä, ja wiittäkymmendä wiittäkymmendä kullakin tahwolla.

4. Ja kolme affunariiviä, kolmeen
 taan suutasuuriin.

5. Ja kaikki ovet ja pihitpielet o=
 neistulmaisiet, ja affunat suutasuuri=
 n kolmeen kertaan.

6. Hän rakensi myös pagasten esi=
 monen, wiittäkymmendä kynnärätä pi=
 uodelle, ja kolmekymmendä kynnärätä
 uindelle: ja esihuone oli niitten koh=
 alla, ja pagat ja parut kaaret niit=
 en kohdalla.

7. Ja myös Duomioistuimen esi=
 monen duomitarensa siinä, Duomio=
 stumeu hän teki: ja peitti molemmat
 mmamot Cedripuilla.

8. Niin myös omaan huoneeseensa,
 ja hän itse asui, toisen pihan sisälli=
 lle puolelle esihuonetta, joka oli tehty
 iintuin se toinengin huone. Hän teki
 ois huonen Pharaon tyttärelle, jon=
 Salomo emännärensä ottanut oli,
 esihuonen kaltaisen. 1 Kun. 8: 3: 1.

9. Nämät kaikki olit kalleista kiwis=
 mitan jälkeen wuolduista ja sahala=
 leikatuisia sisäldä ja ulkoa; perustu=
 ta lattuon asti, ja vielä ulkoiseldä
 olen isoon pihaan saatta.

10. Perusturet olit myös kalleista
 kiwisä, ja suurista kiwisistä: kymmenen
 kynnärän kiwisistä, ja kahderan kynnä=
 rän kiwisistä.

11. Ja niitten päällä oli muita
 kiwisä kiwisä mitan jälkeen wuolduja,
 myös Cedripuita.

12. Mutta sen suuren pihan ym=
 bäri oli kolme riviä wuolduja kiwisä,
 yksi rivi Cedripuita lautoja; niin
 myös OORan huonen sisäpuolella ja
 monen sisällä.

13. Ja Kuningas Salomo lähetti,
 ja noudatti Hiramin Tyrosta;
 2 Kita K. 2: 13.

14. Joka oli lesken poika Naphtha=
 n suwusta, ja hänen Isänsä oli myös
 Hiti Tyriiläinen, waskiseppä: ja hän
 oli taidolla, ymmärryrellä ja tiedolla
 asetteittu, kaikkinaisia waskitöitä tefe=
 ttä: Koska hän tuli Kuningas Sa=
 lomon tykö, niin hän teki kaikki hä=
 nen wönsä.
 2 Mos. 31: 3.

15. Ja hän walmisti kaxi waskipa=
 ssa, kummangin kahderantoistakym=
 mendä kynnärätä korkiayi, ja yhden

langan kahdentoistakymmenen kynnärän
 pituideri, kumbakin pagasta ymbärinsä.
 2 Kun. 8: 25: 17. Jer. 52: 21.

16. Ja teki kaxi walettua waskista
 kruunua asettarensa pagasten päihin:
 ja kumbikin kruunu oli wiittä kynnä=
 rätä korkia.

17. Werkot (teki hän) werkon ta=
 walla, ja köydet niinkuin rengat kruu=
 min, jotka olit ylhällä pagasten pää=
 sä, setgemän kumbangin kruunuum.

18. Ja teki pagat, ja kaxi riviä
 ymbäri yhden werkon päälle, peittä=
 mään kruunuja, jotka olit granati o=
 menain päällä, ja niin hän myös teki
 toiselle kruunulle.

19. Ja ne kruunut jotka olit pagas=
 ten pääsä, olit tehdyt niinkuin kulkai=
 set esihuonessa, neljää kynnärätä suuret.

20. Ja kruunut niitten kahden pa=
 gan päällä ylhällä kettiapaikan kohdal=
 la, jonga päällä werkko oli; ja kaxi=
 sataa granatin omenata riwittäin ym=
 bärinsä toisen kruunun päällä.

21. Ja hän nosti ne pagat Templin
 esihuonen eteen, ja sen pagan kuin hän
 oikialle puolelle asetti, kugui hän
 Jachin: ja sen pagan kuin hän asetti
 wasemmalle puolelle, kugui hän Boas.

22. Ja ne seisot pagasten päisä
 tehdyt niinkuin kulkaiset: ja niin pää=
 tettiin pagasten teko.

23. Ja hän teki waletun järwen
 kymmendä kynnärätä lewiän yhdestä
 partasta niin toiseen, ymnyrjäisen, ja
 wiittä kynnärätä korkian, ja nuora
 kolmekymmendä kynnärätä pitkä käwi
 sen ymbäri. 2 Kita K. 4: 2. Jer. 52: 20.

24. Ja knupit olit järwen partan
 alla, jotka käwit sen ymbäri, kymme=
 nen jokaisella kynnärällä järweä ym=
 bäri: ja knupit olit kokonansa waletut
 kahteen riviin. 2 Kita K. 4: 3.

25. Ja se seisoi kahdentoistakymme=
 nen härjän päällä: kolme heistä kää=
 sit itsensä pohjaiseen, kolme ländeen,
 kolme etelään, ja kolme itään päin:
 ja se järwi oli ylhällä heidän pääl=
 länsä, ja kaikki heidän takaiset puo=
 lensa sisällekäsin.

26. Ja se oli kämmenen parrus,
 ja sen parras oli tekoansa niinkuin
 maljan parras, ja niinkuin uros puh=
 s

fewa kulkainen: ja se weti lavi tuhatta Bathia.

27. Hän teki myös kymmenen wafkista istuinda: neljää kynnärätä oli ikefukin istuin pitkä, ja neljää kynnärätä lewiä, waan kolmea kynnärätä korkia.

28. Ja ne istuimet olit niin tehdyt, että niisä olit laidat; ja ne laidat olit palletten wälillä.

29. Ja laidoisa palletten wälillä, olit jalopeurat, härjät ja Cherubimit: ja palletten päällä ylhällä oli wahwa wiriwando; mutta jalopeurain ja härkän alla olit wenytyetyt jatkoyet.

30. Ja jokaisella istuimella oli neljä wafkista ratasta wafkisten iesten kansa, ja niisä olit neljällä kulmassa niiskat; jotka niiskat olit kattilan ala waletut, kungin jatkoyen kohdalle.

31. Ja sen lowerrus oli seppelen sijäpuolelta kynnärätä korkia, jonga keisuus oli puoltatoista kynnärätä lewiä: olit myös sen wierellä leikkauret; mutta niitten laidat olit nelitahkulaisfet, ja ei ymmyrjäisfet.

32. Waan ne neljä ratasta seisotit juuri laitain alla, ja ratasten iket olit istuinda liki: jokainen ratas oli puoltatoista kynnärätä korkia.

33. Ja pydrät olit tehdyt niinkuin waunuin pydrät, ja heidän napansa, kappansa, kehrawartensa ja kierunsa, olit kaikki waletut.

34. Ja ne neljä niiskaa jokaisen istuimen neljästä kulmassa, olit myös istuime'a kiinni.

35. Ja istuimen pääsä oli puolen kynnärän korkeus, joka oli kokonansa ymmyrjäinen: oli myös kungin istuimen pääsä heidän kahwansa, ja hänen laitansa olit ike häneistä.

36. Ja hän andoi kahwaa tasajsiin paikkoin kahwoin ja laitoin, Cherubimit, jalopeurat ja palmupuuta, toinen toisensa tygö ymbäri.

37. Näin teki hän ne kymmenen walettua istuinda: heillä kaikilla oli yri muoto, yri mitta, yri sia.

38. Ja hän teki kymmenen wafkikattilata; niin että kukin kattila weti neljäkymmendä Bathia, ja kukin kattila oli neljää kynnärätä suuri, yri

kattila oli yhden istuimen pääsä, niin kymmenellä istuimella.

^{2 Silta K. 4: 6.}

39. Ja hän asetti wiisi istuinda, nen oikialle siwulle, ja toiset wiisi wafemmalle siwulle: mutta järwen ni hän huonen oikialle siwulle etidän puoleen, etelän kohdalle.

40. Ja Hiram teki myös palapiioita, ja maljoja: ja niin hän päätti kaiken työn, kuin hän teki ningas Salomolle HETran huone.

41. Ne lavi pagasta, ja ne kappi myrjäistä kruunua, jotka niitten den pagan päällä olit: ja ne werkkoo, peittämään niitä kahja myrjäistä kruunua, pagasten.

42. Ja ne neljästataa granatinata, niitten kahden werkon päällä lavi rihwiä granatin omenita werkon päällä, peittämään niitten ta ymmyrjäistä kruunua pagasten.

43. Ja ne kymmenen istuinda kymmenen kattilata istuinden.

44. Ja yhden järwen, ja kappi kymmendä härkää järwen ala;

45. Ja padat, lapiot ja malj kaikki nämät astiat, jotka Hiram Kuningas Salomolle HETran huoneeseen, jekkiästä wafesta.

46. Jordanin ledolla andoi Kuningas Salomo ne walaa, sawisefaräsä Suchothin ja Zarthanin wafesta.

47. Ja Salomo andoi kaikki mät astiat olla (punnisemata); wafesta oli yldnapaljo: ei kysyty kenen painoa.

48. Ja Salomo teki kaikki kappi HETran huoneja tarwittia: laissen Altarin, ja kullaisen pöydän, jolla näkyleiwät pidettin;

49. Wiisi kyntiläjalkaa oikialle wiisi wafemmalle puolelle Kuorin puhtasta kullasta, kullaisen kullalampuin ja uliistinden kansa;

^{2 Silta K. 4: 7.}

50. Niin myös maljoja, fatesa, peja, lusiioita ja pannuja puhtasta kullasta: Ja olit huonen säränät kappi ysiälmäisijä owoisa, joka oli se kappi pyhin, ja Templin huoneen owen näät aiwan puhtasta kullasta.

51. Näin kaikki tygö päätettin ka

ningas Salomo teki HERRAN huoneen: Ja Salomo lantoi sinne kaikki hänen Isänsä David pyhittänyt kappia ja kullasta, ja astioista, ja HERRAN huonen tarvaroihin. 2 Sam. 8: 7, 11. 2 Kita K. 5: 1.

S. Lufu.

Arkki wiedän Kuorin. Tempel pöytä. Salomo kiitti, rukoilee, uhraa, mihtii. Kansä iloitsee, menee majoilleensa.

Silloin kolois Salomo Israelin wanhimmat, kaikki sukukuntain ylimet ja Isän päämiehet Israelin seasta, Kuningas Salomon tygö läheleihin, wiemään HERRAN liitettä Davidin kaupungista, se 2 Sam. 5: 9. 2 Kita K. 5: 2.

Ja kaikki Israelin miehet koonnut Kuningas Salomon tygö Seulan Kuukaudella, juhlapäiwänä: seigemäs Kuukausi.

Ja koska kaikki Israelin wanhimmat tulit kokoon, nostit Wapit Arkin:

Ja kannoit HERRAN Arkin ja rakunnan majan, ja kaikki Pyhän ja jotta majasa olit: ne weit Pa- ja Peritat ylös. 4 Mos. 4: 15.

Ja Kuningas Salomo, ja koko Israelin joukko, joka hänen tygönsä siinä eli koonnut, menit hänen kanssa Arkin edellä; ja uhrausit lammas ja karjaa, joita ei arwattu eikä mu paljouden tähden.

Ja näin kannoit Wapit HERRAN liiton Arkin siälle Tempelin portiin, siihen kaikkein Pyhiinbään, kerubimien siipein ala:

Sillä Cherubimit hajoitit siipensä Arkin siian: ja Cherubimit warjoi Arkin, ja korennot ylhäldä.

Ja korennot weditin niin pitkä ulos, että niitten päät näyit Pyhä Kuorin eteen; waan ulkoa päin ne näkyet: ja ne owat siellä tähän päiwään asti.

Arki ei ollut mitän, paitsi Moosen lahta kirijää taulua, jotka Mooses pani Hersebisa; koska HERRA teki Israelin lasten kanssa, ja läheisensä Eegyptistä.

2 Sam. 21. 4 Mos. 17: 10. 5 Mos. 2 Kita K. 5: 10. Febr. 9: 4.

10. Ja tapahtui, että koska Wapit menit Pyhästä ulos, täytti pilwi HERRAN huonen; 2 Mos. 40: 34. 4 Mos. 9: 15.

11. Niin ettei Wapit saanut seisoa ja tehdä heidän wirkaansa pilwen tähden; sillä HERRAN kunnia täytti HERRAN huonen. 2 Kita K. 7: 1, 2.

12. Silloin sanoi Salomo: HERRA on sanonut asunwansa pimiydestä. 2 Mos. 20: 21. 3 Mos. 16: 2. 5 Mos. 4: 11. 2 Kita K. 6: 1.

13. Minä olen tosin rakendanut sinulle huonen asuniseksi; ja istuimen, ettäs siellä asuisit isankaikkisesti.

14. Ja Kuningas käänsi kasvonsa ja siunais koko Israelin joukon: Ja koko Israelin joukko seiso.

15. Ja hän sanoi: kiitetty olkon HERRA Israelin Jumala, joka suulausa minun Isälleni Davidille puhunut on, ja on täyttänyt kädellänsä, ja sanonut: 2 Sam. 7: 6, 13.

16. Siitä päiwästä jona minä johdatin minun kansani Israelin Eegyptistä, en ole minä yhtän kaupungista walinnut kaikesta Israelin sukukunnasta, että minulle huone raketaisiin, niin että minun nimeni olisi siellä: mutta Davidin minä olen walinnut minun kansani Israelin päälle.

17. Ja minun Isäni David aikoi raketa huonen, HERRAN Israelin Jumalan nimelle. 2 Sam. 7: 2. 1 Kita K. 17: 1. 2 Kita K. 6: 7.

18. Mutta HERRA sanoi minun Isälleni Davidille: ettäs aiwoit raketa minun nimelleni huonetta, olet sinä sen hyvästi tehnyt, ettäs sen aiwoit:

19. Kuitengin ei sinun pidä sitä huonetta rakendamaa; waan sinun pois kas, joka sinun kapeistat tulee, hän on rakendama minun nimelleni huonen.

20. Ja HERRA on wahwistanut sanansa, josta hän puhunut on: sillä minä olen nosnut minun Isäni Davidin siian, ja istun Israelin isiuimella, niinkuin HERRA puhunut on, ja olen rakendanut HERRAN Israelin Jumalan nimelle huonen.

21. Ja olen siellä walmistanut Arkkille siian, kusa HERRAN liitto on, josta hän teki meidän Isillemme johdattaisansa heitä Eegyptin maalda.

22. Ja Salomo selvoi HERan Altarin edessä, koko Israelin joukon edessä; ja hajotti lätensä ylös taiwaaseen päin; 2 Aika K. 6: 13.

23. Ja sanoi: HERa Israelin Jumala, ei ole yhtään Jumalata sinun wertaittas, yhäällä taiwaasa taikka alhalla maasa, joka pidät liiton ja laupiuden palvelioilles; jotta sinun edessä kaikesta sydämestänsä waeldawat;

24. Joka olet pitänyt sinun palvelialles Davidille minun Isälleni kaikki kuin sinä hänelle puhunut olet: sinun suullas sinä olet puhunut sen, ja sinä olet täyttännyt sen sinun kädellä, niin kuin se tänäpänä on.

25. Nyt siis HERa Israelin Jumala, pidä sinun palvelialles Davidille minun Isälleni se kuin sinä hänelle puhunut olet, ja sanonut: ei pidä sinulda miestä puuttuman minun edessäni, joka istuu Israelin istuimella: ainoasta jos sinun lapses pitävät heidän tiensä, waeldayensa minun edessäni, niinkuin sinä olet waeldanut minun edessäni. 1 Aika K. 22: 20.

26. Nyt Israelin Jumala, anna sanas olla totinen, jonga sinä palvelialles Davidille minun Isälleni puhunut olet.

27. Luuletkos Jumalan maan päällä asuwan? Eazo, taiwat ja taiwasten taiwat ei woi sinua kääsittä: kuingasta siis tämä huone jonga minä rakensin, sen tekis? 2 Aika K. 2: 6. Es. 66: 1. Jer. 23: 24. Ap. T. 7: 48, 49. Euku 17: 24.

28. Niin käännä siis sinuas sinun palvelias rukoureen ja anomiseen, HERa minun Jumalaksi; ettäs kuulisit minun liitokseni ja rukoureni, jonga sinun palvelias tänäpänä rukoilee sinun edessä:

29. Että sinun silmäs awoi olis tämän huonen puoleen yllä ja päiwällä, ja sinä paikasa, jostas sanonut olet: minun nimeni pitä oleman siellä; Ettäs kuulisit sen rukouren jonga sinun palvelias rukoilee tässä paikasa: 2 Kos. 20: 24. 5 Kos. 12: 11.

30. Ja kuulisit sinun palvelias, ja Kansas Israelin hartan rukouren, jon-

ga he tässä paikasa rukoilevat: ja he kuulisit sen siellä kusas asut taivaan ja kostas sen kuulet, olisit armollinen.

31. Koska joku rikko lähimmäisiensä vastaan, ja otta walan päälle jolla hän hänensä welkapääri teke: wala tulee sinun Altaris eteen huoneja:

32. Ettäs kuulisit taiwaisa ja he taitsit palvelioilles oikeuden, ettäs emigisit jumalattoman, ja andaisit nen tiensä tulla hänen päänsä päälle ja wanhurstari tekisit wiattoman, tekisit hänelle hänen oikeudensa siltä.

33. Jos sinun Kansas Israelin dän wihamiestensä edessä, että he e syndiä tehnet sinua vastaan; ja he e dawät igensä sinun tygös, ja tuu tarwat sinun nimes, ja rukoilewat anderi anomat sinulda tässä huone.

34. Ettäs kuulisit taiwaisa, ja sinun Kansas Israelin synnille armnen olisit, ja johdataisit heitä maalle jälleen, jongas heidän Isälli andanut olet.

35. Jos taiwat suljetut owat, ettei sada, että he sinua vastaan rukouret owat; ja rukoilewat tässä siasta, tunnustawat sinun nimes, ja kääntawat igensä heidän synnistänsä, et rangaistet heitä:

36. Ettäs kuulisit heitä taiwaista ja olisit sinun palvelias ja Kansas Israelin synnille armollinen, ettäs ohe heille sen hywän tien, jota heid waeldaman pitä; ja annat fataa sinun maas päälle, jongas Kansalles perintexi andanut olet.

37. Jos kallis aika tulee maalle, eli rutto tulee, taikka pouta, eli ruohtot taikka kastat, eli jywämädöt maan päälle tulewat, taikka wihamichet piiritä, wat maakunnasa heidän porttinsa, taikka kaikkiinainen wigaus, eli kaikkiinainen sairaus tulee;

38. Kaikki rukouret, kaikki anomiset kuin kaikki Ihmiset, kaikki sinun Kansas Israel tekevät; kosta he hymärtävät wigauren igekukin syndimiesänsä, ja hajottawat lätensä tämän huonen puoleen:

39. Ettäs silloin kuulisit taiwaista, siltä siasta kusas asut, ja olisit armoll-

ja tekijät sen niin, että annat
 heidän niinkuin hän waeldanut on,
 minä sinä hänen sydämensä tunnet:
 minä ainoasta tunnet kaikkein
 niiden lasten sydämet;

1 Sam. 16: 7. 2 Kita K. 6: 30.

49. Että he aina sinua pelkäsiit,
 lauman kuin he maan päällä elä-
 jengas meidän Isilleemme anda-
 met.

Jos myös joku muukalaisijista,
 ei ole sinun kansastas Israelista,
 kaukaiselta maalta sinun nimes
 si;

Es. 56: 6.

Sillä he saawat kuulla sinun
 ja nimesiä, ja voimalliseita kä-
 siä ja ojetusta käsiwäreistä: ja
 tule rukoilemaan tähän huoneeseen:

Että kuulijit taitwaisia, niitä
 minä asut, ja tekijät kaiken sen,
 muukalainen sinulda anoo; että
 kansa maan päällä tundi sinun
 ja että he myös pelkäsiit sinua
 kuin sinun kansas Israel: ja tie-
 tä että sinun nimes aurihuutan tästä
 maasta, jonga minä rakendanut olen.

Es. 56: 6. Marc. 21: 13.

Jos sinun kansas waelda so-
 wihamieliansä waistan, sitä tietä
 heidän lähettät; ja he rukoile-
 wa HERRaa tiellä, kaupungin puo-
 jengas walinnut olet, ja huonen
 on jonga minä sinun nimelles ra-
 kentanut olen:

Että kuulijit heidän rukou-
 sa ja anomisensa taitwaisia, ja saat-
 heille oikeuden.

Jos he syndiä tekewät sinua
 vastaan (sillä ei ole yhtäkän ihmistä
 ei syndiä tee): ja sinä wihastut
 heidän päällensä, ja annat heidän wi-
 hien käsiin; niin että he wiewät
 fangina wihollisen maalle, taem-
 si lähemmä;

2 Kita K. 6: 36.

San. 1: 20: 9. Saarn. K. 7: 21.

Rom. 3: 23. 1 Job. 1: 8.

50. Ja he tekijit sydämeistensä pa-
 lauten sinä maasa josa he fangina
 wäljän he palajaisit sinua rukoile-
 maan heidän fangiurensa maalla, sa-
 meksi rukoimme ja teimme pa-
 lauten, ja olimme jumalattomat;

51. He niin palajaisit sinun ty-
 pöisistä sydämeistensä, ja kaikesta

sielustansa heidän wihamielensä maalla,
 jotka heitä fangiiri wienet owat pois:
 ja he rukoilewat sinua tiellä heidän
 maansa puoleen, jongas heidän Isil-
 lensä andanut olet, sen kaupungin puo-
 leen, jongas walinnut olet, ja sen huo-
 nen puoleen, jonga minä sinun nimel-
 les rakendanut olen:

49. Ettäs kuulijit heidän rukouren-
 sa ja anderi anomisensa taitwaisia, siitä
 siasta kusa sinä asut, ja saattaisit heille
 oikeuden;

50. Ja olisit sinun kansalles ar-
 mollinen; jotka sinua waistan syndiä
 tehnet owat, ja kaikille heidän rikoxil-
 lensa, joilla he rikkonet owat sinua
 waistan: ja annaisit heille armon niil-
 dä jotka heitä fangina pitäwät, ja he
 armahdaisit heidän päällensä.

51. Sillä he owat sinun kansas
 ja sinun perimises, jotka sinä Egyptistä
 johdatit rautaisesta pägistä.

2 Mos. 1: 11, 14. 3 Mos. 4: 20.

52. Että sinun filmäs olisit awoi
 sinun palvelias anomiseen, ja sinun
 kansas Israelin rukoureen; että heitä
 kaikisa kuulijit, joidenga tähden he
 sinun tygös huutawat.

Ps. 121: 4.

53. Sillä sinä olet heidän eroitta-
 nut sinulles perimiseksi kaikista Kan-
 soista maan päällä: niinkuin sinä sa-
 nonut olet sinun palvelias Mosexen
 kautta, koska sinä meidän Isät johda-
 tit Egyptistä, HERRa, HERRa.

2 Mos. 19: 5. 3 Mos. 7: 6. Luku 14: 2.

54. Ja koska Salomo oli kaiken
 tämän rukouren ja anomisen lopetta-
 nut HERRan edestä; nousi hän HERR-
 ran Altarin edestä polwiansa kumar-
 tamasta, ja hajottamasta käsiänsä tai-
 waiseen päin;

55. Ja seisoi ja sinuäs koto Israe-
 lin joukon, korotetulla äänellä, ja sanoi:

56. Riitetty olkon HERRa joka
 kansallensa Israelille lewon andanut
 on, kaiken sen jälkeen kuin hän puhu-
 nut on: ei yhtäkän ole puuttunut hä-
 nen hywisistä sanoistansa kuin hän pal-
 weliansa Mosexen kautta puhunut on.

5 Mos. 12: 10. Jos. 21: 45.

57. HERRa meidän Jumalamme
 olkon meidän kansamme, niinkuin
 hän on ollut meidän Isämme kansa:

älkän meitä hyljättö, eikä ylönnanda ko meitä:

58. Että hän kääntäis meidän sydämemme hänen tykönsä: että me waellaisimme kaikkia hänen teijänsä, ja pidäisimme hänen käskynsä, säätynsä ja oikeudensa, kuin hän meidän Jumallemme käskeny on.

59. Ja että nämät minun sanani, jotka minä HETran edessä rukoillut olen, olisit läsnä HETran meidän Jumalamme tykönä päivällä ja yöllä; että hän saattais hänen palveliailensa, ja Israelille hänen kansallensa oikeuden, igekullakin ajallansa:

60. Että kaikki kansat maan päällä tiedäisit, että HETra on itse Jumala, ja ei yksin min. 5 Mos. 4: 35, 39.

61. Ja teidän sydämemme olkon waka HETran meidän Jumalamme edessä, waeldamaan hänen säädysjäänsä, ja pitämään hänen käskynsä, niinkuin se tänäpäänä on.

62. Ja Kuningas ja koko Israelin hänen kansansa, uhraisit uhria HETran edessä.

63. Ja Salomo uhrais kiitosuhria (jonga hän HETralle uhrais,) kavi kolnattakymmenellä tuhatta härkää, ja sata ja kaksikymmenellä tuhatta lammas. Näin he wihetit HETran huonen, Kuningas ja kaikki Israelin lapset. 2 Kita K. 7: 5.

64. Sinä päänänä pyhitti Kuningas kirkkolanon, joka oli HETran huonen edessä; sillä hän teki siellä polttouhrin, ruokauhrin, ja kiitosuhrin lihawunden: sillä wäski Altari, joka HETran edessä oli, oli wähäimen polttouhuriin, ruokauhuriin, ja kiitosuhrin lihawuteen. 3 Mos. 2: 1. 2 Kita K. 7: 7.

65. Ja Salomo piti siihen aikaan juhlaa, ja koko Israel hänen kansansa, suuresta kokouksesta, Demathin rajasta Egyptin wirtaan lähti, HETran meidän Jumalamme edessä, seikemän päivää, ja taas seikemän päivää: (se on) neljätoistakymmenenä päivää. 4 Mos. 34: 5. 2 Kita K. 7: 8.

66. Ja kahdeksandena päänänä päästi hän kansan menemään, ja he siunaisit Kuningasta: ja waelsit majoillensa,

iloiteu ja riemuiten kaikkia niitä huoneita, kuin HETra palveliailensa Dawidille ja kansallensa Israelille nyt oli.

D. Luku.

Jumalan wastaus. Hiram in palkka. Isonon kaupungit, orjat, uhrin, laulu.

Ja koska Salomo oli rakentanut HETran huonen ja Kuningas huonen, ja kaikki kuin hänen menisä anoi ja balais tehdärensä: 2 Kita K. 7: 11.

2. Jumandui HETra Salomon toisen kerran, niinkuin hän oli kääntänyt ilnandunut Gibeonissa. 1 Kun. 7: 1.

3. Ja HETra sanoi hänelle: Sinä olen kunnut sinun rukouksesta ja miyses, kuin sinä olet minun eteenä anonut, ja olen pyhittänyt tämän huonen, jonga rakentanut olet, panna siihen minun nimeni iankaikkiseksi: minun silmäni ja sydämeni enot siinä. 3 Mos. 12: 11.

1 Kun. K. 8: 22, 11. Of. 132: 14.

4. Ja jos sinä waellat minun sanani, niinkuin sinun Jees Dawid eldanut en, sydämen yrickertaisuude wakuudesa; niin ettäs teet kaikki minä sinulle käskeny olen, ja minun säätyini ja eikentini:

5. Niin minä wabwiistan sinun datundas istuimen Israelin yli: ja kaikki sinulle; niinkuin minä sinun Dawidin kansa puhunut olen, jansa ei sinulda pida otettaman pois Israelin istuimelsta. 2 Sam. 7: 1. 1 Kun. K. 2: 4. 1 Kita K. 22: 10.

6. Mutta jos te käännätte teidän peräti pois minusta, te ja teidän senne, ja ette pida minun käskyjäni, säätjäni, jotka minä olen paunut dän eteenne; ja menette ja palvelat wieraita jumalita ja rukoilette minun.

7. Niin minä häwitän Israelin siitä maasta, jonga minä heille annan: ja sen huonen, jonga minun nimeni pyhittänyt olen: ja teidän minun lastuolmi edessä. Ja Israel piti olman jananan ja jutuwi kaikkia Kanioissa. 5 Mos. 28: 37. 2 Kita K. 7: 20. Jer. 1: 8.

8. Ja vaikka tämä huone on kaikkein korkein, niin kuitenkin kaikkein korkeinta käyvät ohitse, pitää hämmästyksen ja ihailun, ja sanoden: Miksi Herra näin teki tälle maalle tälle huonelle?

5 Mos. 29: 24. Jer. 22: 8.

9. Silloin vastataan: että he Herra heidän Jumalansa hylsivät, jotka hän lähetti Egyptin maahan joutua ulos, ja seuraisit muita jumalita kumarsit niitä ja palvelit niitä; ja tähden on Herra kaiken tämän andanut tulla heidän päällensä.

10. Kosta karikymmeniä ajastaitkaa ne olit, joina Salomo ne karikymmeniä rakensi, Herraan huonen ja kirkon huonen;

1. K. 6: 38. Luku 7: 1. 2. Luku 8: 8: 1.

11. Toihin Hiram Tyron Kuningas antoi Salomolle Cedripuita, hopeaa ja kulta, kaiken hänen tahtonsa mukaan: Niin Kuningas Salomo antoi Hiramille karikymmeniä kaupunkia Filistin maassa.

2. Luku 8: 8: 2.

12. Ja Hiram matkusti Tyrosta Filistin maahan niitä kaupungeita, jotka hän hänelle andanut oli: ja ei ne ole kukaan;

13. Ja sanoi: mitkä nämät kaupungit ovat, minun veljeni, jotka minulle andanut olet? Ja hän kutsui Babilin maaxi tähän päivään asti.

14. Ja Hiram oli lähettänyt kutsua sata ja karikymmeniä Centurionia kultaan.

15. Ja tämä on luku verosta, jonka Kuningas Salomo kanto rakentaa Herraan huonetta, ja hänen palatsiansa, ja Milleta, ja Jerusalemin mureja: ja Dazorita, ja Megidon, ja Gaserita.

1. Sam. 5: 9, 10. 1. Kuv. 8: 11: 27.

16. Silloin Pharao Egyptin Kuningas tuli mennyt ja voittanut Gaserin, ja antanut sen tullella, ja lyönyt Caanan kannellet kullaksi, jotka kaupungeista: ja oli andanut sen tyttärelleensä kultaan emännälle lahjaksi.

17. Niin Salomo rakensi Gaserin, ja kirkon Beth-Doronin;

2. Luku 8: 8: 5.

18. Ja Baalathin, ja Thadmorin, korvesa maalla;

19. Ja kaikki tavara-kaupungit jotka Salomolla olit, ja kaikki vaunu-kaupungit, ja rajasmiesten kaupungit, ja mitä Salomo halaisi ja tahto raketa Jerusalemissa, ja Libanonissa, ja koko maassa joka hänen valtakuntansa oli.

20. Kaiken jäsenen Kansan Amorcalaisista, Bethilaisista, Pherecalaisista, Hevilaisista ja Jebuscalaisista, jotka ei ollet Israelin lapsista:

21. Heidän lapsensa, jotka he jätit heidän maahan, joita Israelin lapset ei taitanet hävittää; ne teki Salomo verolliseksi tähän päivään asti.

22. Mutta Israelin lapsista ei Salomo tehnyt yhtään orjaksi; vaan ne olit sotamiehet, ja hänen palveliansa, ja päämiehensä, ja esimieheensä, ja hänen vaunuiensa ja rajasmiestensä päämiehet.

3. Mos. 25: 39.

23. Ja virkamiesten päämiehiä, jotka olit Salemon työn päällä, oli viisikymmentä ja viisikymmeniä jotka kausaa hallitsit, ja työn toimitit.

2. Luku 8: 8: 10.

24. Mutta Pharaon tytär meni vaimoksi Davidin kaupungeista omaan huoneeseensa, jonka (Salomo) hänelle rakentanut oli: Silloin rakensi hän myös Millon.

2. Luku 8: 8: 11.

25. Ja Salomo uhrais kolmasti vuodesa polttouhria, ja kiitosuhria Altareilla, jonka hän Herralle rakentanut oli, ja kutsutti sen päällä Herran edessä: ja niin huone päätettiin.

2. Luku 8: 4: 1. Luku 7: 7. Luku 8: 12, 13.

26. Ja Kuningas Salomo teki myös lainvan Ezronin Geberisa, joka liki Elothia on, punaisen meren reunan tykönä Edomealaisien maalla.

27. Ja Hiram lähetti palveliansa lainvaan, jotka olit jalot haaximiehet, ja mereen hyivin harjandunet, Salomon palveliain kansa.

28. Ja he tulit Dphiriin, ja veit sieltä neljäkymmentä ja karikymmeniä leikkurikultaa: ja he veit sen Kuningas Salomelle.

2. Luku 8: 8: 18.

10. Luv.

Arabian Drottningi. Salomon suuresta rikkaudesta, taidosta ja kunnia-arvosta.

Ja rikkaan Arabian Drottningi oli kuullut Salomon sanoman HERRAN nimestä; ja tuli koettelemaan häntä tapauksilla.

2 luv. 9: 1.
Matt. 12: 42. Luc. 11: 31.

2. Ja hän tuli Jerusalemiin sangen suuren joukon kanssa, Kameleihin kanssa jotka jaloja yrtejä kannattit, ja aivan paljo kuldaa, ja kalleita kiviä: Ja koska hän tuli Kuningas Salomon tykö, puhui hän hänelle kaikki kuin hän sydämesänsä aikonut oli.

3. Ja Salomo ilmoitti hänelle kaikki hänen sanansa: ei ollut mitään Kuningalda salattu, jota ei hän hänelle ilmoittanut.

4. Koska rikkaan Arabian Drottningi näki kaiken Salomon taidon, ja huonen jonga hän rakendanut oli:

5. Ja ruat hänen pöydällensä, ja hänen palveliainsa asuinsiät, ja kungin heidän wirtansa, ja heidän waatensa, ja hänen juomansa lasiat ja polttouhrinsa, jonga hän HERRAN huonea uhras: tuli hän liki hengettömäxi.

6. Sitte sanoi hän Kuningalle: se on toji kuin minä sinusta kuullut olen minun maalleni, ja sinun menoistas, ja sinun taidoistas.

7. Ja en minä uskonut sitä ennen kuin minä tulin itse, ja minä olen sen nyt silmilläni nähnyt, ja kato, ei ole minulle puolittatungan sanottu: sinulla on enämbi taitoa ja hyvyttä, kuin sanoma on, jonga minä kuullut olen.

8. Autuat owat sinun miehes ja sinun palvelias; jotka aina sinun edessä seisowat, ja kuulseawat sinun taiois.

9. Kiiitetty olkon HERRA sinun Jumalas, jota sinun on mielisstynyt, sinun Israelin istuimelle pannayensa: sentähden että HERRA rakastaa Israelia ijanlaittefesti, on hän pannut sinun Kuningaxi duomiota ja oikeutta teleämään.

10. Ja hän andoi Kuningalle karitsymmästä, toista sataa Centneriä kul-

daa, ja saugen paljo jaloja yrtejä, ja kalleita kiviä: Ei tullut sinne niin paljo kalleita yrtejä, kuin rikkaan Arabian Drottningi, Kuningas Salomolle andoi.

11. Siihen myöskin Hiramin kutsui jotka kuldaa toit Dphirista, ja saivat paljo Hebenin puita ja kallita kiviä.
1 luv. 5: 27, 28.

12. Ja Kuningas andoi tehdä Hebenin puista pagaita HERRAN huoneen, ja Kuningan huoneeseen, ja kaikkia harput soittaille: Ei tullut sinne sitte niin paljo Hebenin puita, eikä myöskin nähty ole tähän päivään asti.
2 luv. 9: 10, 11.

13. Ja Kuningas Salomo andoi rikkaan Arabian Drottningille, ja hän lupasi jaanoi häntä, ja kaikki kuin hän hänelle itse andoi: ja hän palais ja meni palweliota omalle maallensa.

14. Mutta kullan paino jonga joka wuosi toit Salomolle, oli kolme sataa ja kuusi setsemättä kymmentä Centneriä kuldaa:
2 luv. 9: 13, 14.

15. Ilman sitä kuin kauppan ja yrtein myyjät, niin myöskin Arabian Kuningat ja ne wotma maalda (toit hänelle.)

16. Ja Kuningas Salomo andoi myöskin tehdä parhaista kullasta karitselkähästä: kuusisataa kusta penningillä andoi hän panna jokaiseen leikähäseen.

17. Ja kolmesataa kilpeä parikullasta: ja kolme leiwiskätkä kusta jokaiseen kilpeen: ja Kuningas andoi ne Libanonin megähuoneeseen.
1 luv. 5: 14: 26.

18. Ja Kuningas teki suuren istuimen Elephantin luista, ja kuldalla selkiällä kullalla.
2 luv. 9: 15.

19. Ja siinä istuimessa oli kolme astuinlantaa, ja sen istuimen päällä ymmyräinen takaapäin, ja kättäpuut molemmilla puolilla istuinda, ja Jalopeuraa seisoi kättäpuiden takana.

20. Ja siellä seisoi karitselkähästä kullasta Jalopeuraa niitten kullasta astuinlantan päällä molemmiin puoliksi ei senkaltaista ole tehty kuskakaan kullasta.

10. Kaikki kuningas Salomon juonajat olit selläistä kullasta, ja joista otta vihanonin mehähuonefa oli selläistä kullasta: sillä ei yriltän ollut kuningas Salomon aikana kulta.

Sillä kuningalla oli haari kass, merellä Hiramin kahden kansa ja se haari Tharjis tuli joka kolmena vuotena kerran, ja toi kullahopiata, Elephandin hambaista, kivoita ja Riikintukkoja.

1 Kun. K. 9: 26.

11. Ja näin kuningas Salomo on ollut suuremmari kaikilla kuningoilla ja päällä, rikkaudesa ja wiisaudesa.

1 Kun. K. 3: 12, 13. 2 Aika K. 1: 1.

12. Ja kaikki mailma pyysi nähdä Salomota, kussilaxensa sitä taitoa, jolla Salomo oli andanut hänen sydämensä.

13. Ja he kulin toit hänelle lahjoja: kassia, kassioita ja kullaisita kaluja, hopea- ja harnisioita, ja yrtejä, kivoita, ja muuleja, joka wuoji.

14. Ja Salomo kotois waunuja ja kassioita, niin että hänellä oli tuhat ja neljäsfataa waunua, ja kassioita kassioita tuhatta rakaamiehta: ne kassioita waunukaupungeihin ja kassioita työt Jerusalemiin.

1 Kun. K. 4: 26. Eufu 9: 19. 2 Aika K. 1: 14. Eufu 9: 25.

15. Ja kuningas teki niin, että hopea oli niin paljo Jerusalemissa kuin kassioita, ja Cedripuita niin paljo kuin kassioita puuta laarosa.

2 Aika K. 9: 27.

16. Ja Salomolle tuotin hewoissita kassioita, ja kudonuita kaluja; ja kassioita kauppariamiehet ostit ne kalut:

2 Aika K. 1: 16.

17. Ja toit Egyptistä jokaisen waunukaupungin sadan hoiapenningin edestä ja hewoisen sadan ja wiidenkymmenen hoiapenningin edestä. Niin weitt Salomo kaikkein Bethiläisten kuningas ja Syrian kuningasten työt, ja kassioita kautta.

11. Eufu.

1. Salomon waimot, langemus, rangaisuus, wiholliset, luolema.

2. Salomon kuningas Salomo rakasti monda kassioita waimoa, Tharaon työt

26°

tähtä, ja Moabitilaisia, Ammonitilaisia, Edomealaisia, Sidonilaisia ja Bethiläisiä:

2. Niistä kansoista joista HERRA Israelin lapsille sanonut oli: älkät menkö heidän työhönsä, eikä heidän tulo-ko teidän työhöne: sillä he kääntävät totisesti teidän sydämenne heidän jumalittensa perään: Näihin suostui Salomo rakastamaan heitä.

2 Mos. 34: 16. 5 Mos. 7: 3, 4. Eufu 17: 17.

3. Ja hänellä oli seigemän sataa Ruhtinallista emändätä, ja kolme sataa jalkawaimoa: ja hänen waimonsa käänsit pois hänen sydämensä.

4. Koska Salomo wanheni, käänsit hänen emändänsä hänen sydämensä vierasten jumalitten perään; niin ettei hänen sydämensä ollut täydellinen HERRAN hänen Jumalansa kansa, niinkuin Dawidin hänen Isänsä sydän.

5. Ja niin waeli Salomo Aitharothin Sidonilaisten Jumalan perään, ja Milchomin Ammonitilaisten kassioita perään.

2 Kun. K. 23: 19. Duom. 2: 13.

6. Ja Salomo teki pahaa HERRAN edestä: ja ei seurannut HERRAA täydellisesti, niinkuin hänen Isänsä Dawid.

7. Silloin rakensi Salomo korkeuden Chamorelle Moabitilaisten kassioita-turelle, sille wuorelle, joka on Jerusalemin edessä; ja Molochille Ammonitain kassioita-turelle.

4 Mos. 21: 29.

8. Ja niin teki Salomo kaikille muukalaisille emännillensä, jotka heidän jumalittensa suikutit ja uhrausit.

9. Ja HERRA wihastui Salomon päälle; että hänen sydämensä oli kääntynyt pois HERRASTA Israelin Jumalasta, joka hänelle kassioita-ilmundunut oli;

1 Kun. K. 3: 5. Eufu 9: 2.

10. Ja händä näistä kassioita-ilmundunut oli, ettei hänen pitänyt waeldaman vierasten jumalitten perään: ja ei kassioita-ilmundunut mitä HERRA hänelle kassioita-ilmundunut oli.

11. Sanoi siis HERRA Salomolle: että se on tapahtunut sinulda, ja et sinä pitänyt minun liittoani, ja minun kassioita-ilmundunut, kuin minä sinulle kassioita-ilmundunut; niin minä totisesti waeldaman wael-

katkunnan kättä, ja Annan sen sinun palvelukseksi.

12. Kuitengin en minä sitä tee sinun ajallasi, vaan Jeesä Dawidin tähden; mutta sinun poikasi lädestä minä sen vapallan.

13. En minä kuitengin koko valtakuntaa rewäise: yhden sukukunnan minä annan sinun pojakses, Dawidin minun palveliaksi tähden, ja Jerusalemin tähden, jonga minä olen walinnut.

14. Ja Herra nosti Salomolle wihollisen, Hadadiu Edomealaisen, kuningallisesta sinusta Edomisa.

15. Sillä koska Dawid oli Edomisa, ja Joab sodanpäämies meni hautamaan tapetuita: ja Ibi kuollaksi kaiten miehenpuolen Edomisa;

2 Sam. 8: 14. 1 Kirj. 2. 18: 12.

16. Sillä Joab ja koko Israel wihwi kuiti kunkanta siellä; siihenasti että hän kaiten miehenpuolen Edomisa häwitti:

17. Niin pakeni Hadad ja muutammat Edomin miehet hänen kansansa hänen Jänsä palvelioista, ja menit Egyptiin: Mutta Hadad oli wäähä nuorukainen.

18. Ja he nousit Midianista ja tulit Paraan, ja otit kansansa miehiä, Paramista; ja menit Egyptiin, Pharaoon Egyptin kuningaan tygö; joka andoi hänelle huonen, ja elaturen, ja maau hän myöds andoi hänelle.

19. Ja Hadad löysi suuren armon Pharaou edessä; niin että hän andoi hänelle emändänsä Drotning Tapheneren sisaren, emännäxi.

20. Ja Tapheneren sisar synnytti hänelle Semubathin hänen poikansa: Ja Tapherös kaswatti hänen Pharaon huonesä, niin että Semubath oli Pharaon huonesä Pharaon lasten seasa.

21. Koska Hadad kuuli Egyptisä, Dawidia nukkuneri Jänsä kansa, ja että sodanpäämies Joab oli kuollut; sanoi hän Pharaolle: päästä minua menemään minun maalleni.

22. Pharaos wastais händä: mitä sinun puuttuu minun tykönäni, että tahdot mennä sinun maalles? hän sa-

net: Et mittäw, waan salkkummei tenkin uumäds.

23. Ja Jumala nosti wihollisen Jerobamille: Hefonin. Ja Jaban poika oli karamant: Dertaldansin. Esferildä Joban kuningaldis.

24. Ja kokols miehiä händä, ja hän oli sdtäjouton päänä silloin kohta Dawid surmais he he menit Damaskuum, ja asuisti ja hallitit Damabusä.

2 Sam. 8: 3, 4. 1 Kirj. 19: 18.

25. Ja hän oli Israelin wiholliskunnan kuin Salomo eli, sitä wahingota kuin Hadad kaiten kuitit Israelia ja tuli Syrian kuningari.

26. Niin myöds Jerobeam, joka poika Ephraimilainen Zaredasta, mon palvelia, hänen äitinsä nim Zeruga, leski waimo; hän nosti kätensä kuningasja wastan.

27. Ja tämä on syv jongan hän kätensä nosti kuningasja wa koska Salomo takensi Willen. Hän Dawidin häneu Jänsä Kuningin raon.

1 Kirj. 2. 9: 15, 24.

28. Ja Jerobeam eli jaso sotaj ja koska Salomo näki sen nuoris kelpawalleri, asetti hän hänen Josephin hurenen kuormain päälle.

29. Se tapahtui siihen aikaan Jerobeam ment ulos Jerusalemin Propheeta Ahia sillosta löysi tiellä, ja hänen yllänsä oli wisi ja he olit ainoastansa kahden ta.

30. Ja Ahia rupeis siihen wäis kahderitoistakymmeneri tappu hameseen kuin hänen yllänsä oli.

31. Ja sanoi Jerobeamille: otta minun kappaketta sinulles; sillä minun uo Herra Israelin Jumalaksä minä rewärien waldakunnan Sab lädestä, ja annan sinulle kunkun kunkuntaa: 1 Kirj. 2. 12: 15. 1 Kirj. 16:

32. Yri sukukunda jää hänelle, Dawidin minun palveliaksi tähden; ja Jerusalemin kaupungin tähden; ja minä olen walinnut kaikista Israelin sukukunnista:

33. Että he oirat waldakunnat, ja kumartanet Ashtarothia ja

11:19:1 Ja hän meni Kaupunkiin; ja hänen poikansa Rehabeam tuli Kuningaksi hänen jäänsä.

2 Ja Rehabeam meni Sichemiin: sillä koko Israel oli silloin tullut Sichemiin, tekemään händä Kuningaksi.

3 Ja he olit lähettänet händä kutumaan: Ja Rehabeam tuli ja koko Israelin joukko: ja he puhuit Rehabeamille, ja sanoit:

4 Sinun Isäs on meidän iskenne raskauttanut: niin huojenna nyt sinä sinun Isäs kova palvelus ja raskas ijes, jonga hän meidän päällemme pannut on, niin me palvelemme sinua.

5 Mutta hän sanoi heille: mengät pois kolmandeen päivää asti, ja tulat jälleen minun tyköni: ja kansa meni.

6 Niin kuningas Rehabeam piti neuvoa vanhimmiten kansa, jotka hänen Isänsä Salomen edesä seisoit, koska hän vielä eli, ja sanoi: kuinga te neuvootte vastamaan tätä kansaa?

7 Ja puhuit hänelle, sanoden: jos sinä palvelet tänäpänä tätä kansaa, ja nondat heidän mielenä, ja vastat heitä ja annat heille hyviä sanoja; niin he ovat sinun palvellassa kalteen sinun elinaikass.

8 Mutta hän hyljäis vanhembain neuvon, jonga he hänelle andanet olit; ja piti neuvoa nuoreksien kansa, jotka hänen kansansa kashanet olit, ja hänten edesänsä seisoit.

9 Ja hän sanoi niille: mitä te neuvootte vastamaan tätä kansaa, koska minulle on puhunut, sanoden: huojenna se ijes, jonga Isäs meidän päällemme pannut on?

10 Ja nuoret jotka hänen kansansa kashanet olit, puhuit hänelle, ja sanoden: niin pitä sinun sanoman sille

11:20:21 ja haubattiin, **11:20:22** Kaupunkiin; ja hänen poikansa Rehabeam tuli Kuningaksi hänen jäänsä.

11:20:23 Rehabeamin neuvo. Walakunda iaettu. Rehabeamin wastlat.

11:20:24 Ja Rehabeam meni Sichemiin: sillä koko Israel oli silloin tullut Sichemiin, tekemään händä Kuningaksi.

11:20:25 Ja Rehabeam Nebathin poika kuuli sen Egyptisä ollesansa, johonka hän kuningas Salomen edesä paennut oli: (ja Rehabeam viiuyhi Egyptisä.)

11:20:26 Ja he olit lähettänet händä kutumaan: Ja Rehabeam tuli ja koko Israelin joukko: ja he puhuit Rehabeamille, ja sanoit:

11:20:27 Sinun Isäs on meidän iskenne raskauttanut: niin huojenna nyt sinä sinun Isäs kova palvelus ja raskas ijes, jonga hän meidän päällemme pannut on, niin me palvelemme sinua.

11:20:28 Mutta hän sanoi heille: mengät pois kolmandeen päivää asti, ja tulat jälleen minun tyköni: ja kansa meni.

11:20:29 Niin kuningas Rehabeam piti neuvoa vanhimmiten kansa, jotka hänen Isänsä Salomen edesä seisoit, koska hän vielä eli, ja sanoi: kuinga te neuvootte vastamaan tätä kansaa?

11:20:30 Ja puhuit hänelle, sanoden: jos sinä palvelet tänäpänä tätä kansaa, ja nondat heidän mielenä, ja vastat heitä ja annat heille hyviä sanoja; niin he ovat sinun palvellassa kalteen sinun elinaikass.

11:20:31 Mutta hän hyljäis vanhembain neuvon, jonga he hänelle andanet olit; ja piti neuvoa nuoreksien kansa, jotka hänen kansansa kashanet olit, ja hänten edesänsä seisoit.

11:20:32 Ja hän sanoi niille: mitä te neuvootte vastamaan tätä kansaa, koska minulle on puhunut, sanoden: huojenna se ijes, jonga Isäs meidän päällemme pannut on?

11:20:33 Ja nuoret jotka hänen kansansa kashanet olit, puhuit hänelle, ja sanoden: niin pitä sinun sanoman sille

11:21:1 Ja minä kuitengan ota kaikkea kaudaa hänen lädesjäsä; waan hänen Huhtinazi hänen elinajassa, ja minun palveliani tahjonga minä walihin, sillä hän minun käskyni ja sääskyni.

11:21:2 Mutta hänen poikansa lädesä minä waldakunnan; ja annan siin minun sutukundaa;

11:21:3 Mutta hänen pojallensa annan warden sukukunnan; että minun waldani Dawidilla olis aina waldon edesänt Jerusalemisa, jina minä minä olen walinnut; pannaen minun nimesä.

11:21:4 Minä otan minä nyt sinun halkeksitisa kuin sinun sydämesä: ja sinun pitä oleman Israelin kuningas.

11:21:5 Jos sinä kuulet kaikkia kuin sinulle käskien, ja waellan minun kalteksita, ja teet sitä kuin minulle kellekään minun sääskyni ja käskyni, niin minä olen sinun kansas, ja anna sinulle wahwan huonen, niin kuin Dawidille rakensin, ja annan sinulle Israelin.

11:21:6 Ja näin alennan minä sentähä Dawidin siemenen: en kuitengan minä.

11:21:7 Mutta Salomo pyyhi tappaa Salomon. Niin Rehabeam nousi ja kuoli, ja oli Egyptisä Salomon haudantaan asti.

11:21:8 Niitä wautta Salomosta sanoit, hänen tekonsa ja taitonsa: ja kirjoitetut Salomon aikalas.

11:21:9 Niitä otta kuin Salomo halkeksitisa kaiken Israelin yllike, ja waldajastaisa.

11:21:10 Salomo: waltui Isänsä

Kansalle joka sinulle sanoo: sinun Isäs on meidän itemme raskauttamut, huojenna se meillä: sille pitää sinun sanoman: minun pienin sormeni on pa-rumbi kuin minun Isäni lupet.

2 Uta R. 10: 10, 11.

11. Minun Isäni on teidän itemme raskauttamut, mutta minä lisän vielä nyt teidän iteseenne: minun Isäni on teitä kurittanut ruoskilla, waan minä kuritan teitä Skorpionella.

12. Niin Zerobeam ja kaikki Kansa tulit Rehabeamin tygö kolmandena päiwänä; niinkuin Kuningas puhunut ja sanonut oli: tulkat minun tygöni jälleen kolmandena päiwänä.

13. Ja Kuningas vastais kowin Kansaa; ja hyljäis sen neuwon kuin wanhimmat olit hänelle andanet;

14. Ja puhui heille niinkuin ne nuoret olit neuwonet, ja sanoi: minun Isäni on teidän itemme raskauttamut, mutta minä lisän teidän iteseenne vielä: minun Isäni on teitä kurittanut ruoskilla, mutta minä kuritan teitä Skorpionella.

15. Ja ei Kuningas kuullut Kansa; sillä HETra oli sen niin kääändänyt, wahvistarensa sanansa kuin HETra puhui Zerobeamille Nabathin pojalle, Ahian kautta Silosta.

1 Kun. R. 11: 11, 31.

16. Kosta koko Israel sen näki, ettel Kuningas kuullut heitä, vastais Kansa Kuningasta ja sanoi: mikä osa on meillä Dawidisa? eli perimys Isäin pojasa? Israel mene majoilles: kago siis sinä David huonettas. Ja Israel meni majoilleensa.

17. Niin että Rehabeam ainoastansa walliti ne Israelin lapset, jotka Judan kaupungeisa asuit. 1 Kun. R. 11: 32.

18. Ja kosta Kuningas Rehabeam lähetti Adoramin werorahan haldian matkaan, niin koko Israel kiwitti hänen, niin että hän kuoli: Mutta Kuningas Rehabeam astui nepiasti wau-nuhin, ja pakeni Jerusalemiin.

19. Ja niin erkani Israel Dawidin huonesta, hamaan tähän päiwään asti.

2 Kun. R. 17: 21.

20. Kosta koko Israel kuuli Zerobeamin tullexi jälleen, lähetit he ja

käsit hänen kurgua Kansaan eteen, ja teit hänen kaiten Israelin Kuningas ja ei yrikän seurannut Dawidin perinettä, waan Judan suku ainoastan.

21. Ja kosta Rehabeam tuli Jerusalemiin, kokois hän koko Judan Kuningas ja Ben-Jaminin surrun, joka kahdeksantymmendä tuhatta wallittu-tamieistä, sotimaan Israelin huon-wastan, ja omistamaan waldakunta Rehabeamille Salomon pojalle.

2 Uta R. 11: 1.

22. Mutta Jumalan sana tuli Jerusalemiin, ja Jumalan miehen Semajan tygö, ja noden:

23. Puhu Rehabeamille Salomon pojalle Judan Kuningalle, ja kosta Ben-Jaminin huonelle, ja Ben-Jaminille, ja kosta Kansaalle, ja sano:

24. Niin sanoo HETra: Kansa on meidän sotimaan teidän weljejänne Israelin lapsia vastaan: palaitkan ja nimen kotiansa: sillä se on minun pahatumut. Ja he kuulit HETran sanan, ja palajit menemään Jerusalemiin jälleen.

25. Ja Zerobeam rakensi Siidon Ephraimin nuorelle, ja asui siinä läxi siellä, ja rakensi Bnuelin.

1 Wof. 32: 30.

26. Ja Zerobeam ajatteli syhdä kansa: nyt waldakunda tulee Jerusalemiin huonelle jälleen.

27. Jos tämä Kansa menee Jerusalemiin uhramaan HETran huonelle, ja tämän Kansa syhdän jälleen heidän Herransa Rehabeamin Judan Kuningan puoleen; niin he t-pawat minun, ja palasawat jälleen Rehabeamin Judan Kuningan tygö.

28. Ja Kuningas piti neuwon, ja teki kaxi kullaista wassikata: ja sanoi heille: teidän on työläs mennä Jerusalemiin, kago, täsä on sinun Jumalasi Israel, joka sinun on johdattanut Egyptin maasta.

2 Wof. 32: 4, 8. 2 Kun. R. 17: 13.

29. Ja pani niistä yhden Jerusalemiin; ja sen toisen pani hän Dabekin maahan.

Duom. 18: 29, 30.

30. Ja se asia joudui summit: ja Kansa meni sen yhden eteen Jerusalemiin.

11. Min teli hän myös huonen
kautta; ja teli Bapit halwimmista
sasta, jotka ei lewin Bapista

1 Kun. K. 13: 83.

12. Ja Jerobeam teli juhlan wii-

tenäistakymmenenä päivänä,
pandena Kuulautena, niinkuin Ju-
hlapäivän, ja uhrais Altarilla.
Hän myös teli BethElisä, uhra-
uskoille, jotka hän tehnyt oli:
hän toimitti BethEliin Bapit kul-
ulle, jotka hän tehnyt oli.

13. Ja hän uhrais sillä Altarilla,
ja hän BethEliin tehnyt oli) sinä
päivänäistakymmenenä päivänä
randena Kuulautena, jonga hän
säänsä ajatellut oli. Ja teli Is-
säläppille juhlan, ja uhrais Alta-
suisgutuxeri.

13. Lufu.

Jerobeamin altari, käsl. Prophetan esi-
tyksen, tettelemattomuus, rangaus.

Jerobeam pyrki papubesansa.

1. Kago, Jumalan mies tuli Judas-
sasta ja Herraan sanan kansa Beth-
Eliin: ja Jerobeam seisoj Altarin ty-
hän suisgutamasä.

2. Ja hän huusi Altarita vastaan
Herraan sanan kautta, ja sanoi: Al-
tari: Näin sanoo Herra:
Davidin huonelle on syntyvä
Jofia nimellä: hän on uhrawa
päälläs korkeuden Wappeja, jotka
päälläs suisgutawat, ja on polt-
tuhmisen luita sinun päälläs.

2 Kun. K. 23: 16.

3. Ja hän andoi sinä päivänä ih-
meä, ja sanoi: tämä on se ihme, jon-
ka Herra puhunut on: kago, Alta-
ritä halkeman, ja tuhka joka sen
päälläs on, sitä hajoitettaman.

4. Kuningas Kuningas kuuli sanan sil-
lä Jumalan mieheltä, joka Altarita
vastaan BethElisä huutanut oli, ojem-
Jerobeam lätenä Altarin tyköä, ja sa-
sattakät händä kiinni: Ja hänen
huutettui, jonga hän händä
päälläs, ja ei hän taimitut sitä
päälläs.

5. Kuningas halkeis, ja tuhka ha-
kitti Altarilda; sen ihmen jälkeen,

kuin Jumalan mies Herraan sanan
kautta andanut oli.

6. Ja Kuningas vastais, ja sanoi
Jumalan miehelle: nöbrytä nyt sinus
rukouyella, Herraan sinun Jumaläs
kasiwoin edesä, ja rukoile minun edes-
täni, että minun läteni taipuis minun
tygöni: Niin Jumalan mies rukoili
nöbryästi Herraa, ja Kuningan käsi
taiwui jälleen hänen puoleensa, ja tuli
niinkuin se oli emengiu ollut.

2 Mos. 8: 8. Euku 9: 28. Euku 10: 17.

4 Mos. 21: 7.

7. Ja Kuningas puhui Jumalan
miehelle: tule kotia minun kansani ja
wirwota ihes: minä annan sinulle lahjan.

8. Mutta Jumalan mies sanoi Ku-
ningalle: waitkas annaisit minulle pro-
sulen sinun huonettas, en minä sittengän
tulisi sinun kansas: engä syö täsä pai-
kasa leipää, engä juo wettä.

9. Sillä niin käski minun Herra
sauansa kautta, sanoden: ei sinun pidä
leipää syömän, eikä wettä juoman;
eskä myös palasaman sitä tietä kuin
sinä mennyt olet.

10. Ja hän meni toista tietä: ja
ei palainnut sitä tietä kuin hän Beth-
Eliin tullut oli.

11. Mutta BethElisä asui yri wan-
ha Prophetä: hänen tygönsä tuli hä-
nen poikansa, ja jutteli hänelle kaikki
kuin se Jumalan mies teli sinä päi-
wänä BethElisä, ja ne sanat kuin
hän Kuningalle sanonut oli, ne he jut-
telit Isälensä.

12. Ja heidän Isänsä sanoi heille:
kuta tietä hän meni? ja hänen poikan-
sa osotit hänelle tien, jota se Juma-
lan mies waeldamut oli, se kuin Ju-
daasta tullut oli.

13. Mutta hän sanoi pojillensa: sa-
tulotkat minulle aasi. Ja kuin he olit
satuloimmet aasin, istui hän sen sellään.

14. Ja meni sen Jumalan miehen
perdään, ja lbyi hänen istumasta tam-
men alla, ja sanoi hänelle: Sinäkö se
Jumalan mies olet, joka Judaasta
tullut olet? hän sanoi: minä.

15. Hän sanoi hänelle: tule minun
kansani kotia, ja syö leipää.

16. Hän sanoi: en minä taida pa-
laita sinun kansas, engä tulla sinun

työns: en minä syö myöskin leipää, enkä juo wettä sinun kansas. käsi paikasa.

17. Sillä minun kansani on puhuttu HERRAN sanan kautta; ei sinun pidä siellä leipää syömän, eikä wettä juoman: ei myöskin sinun pidä palajamaan sitä tietä kuin sinä sinne mennyt olet.

18. Hän sanoi hänelle: minä olen myöskin Propheta niinkuin sinäkin, ja Engelli on puhunut minun kansani HERRAN sanan kautta, ja sanonut: wie händä kansas huoneeseen syömään leipää ja juomaan wettä: Mutta hän walhetteli hänen edesänsä.

19. Ja hän palasi hänen kansansa, ja siinä leipää ja joi wettä hänen huoneensa.

20. Ja tapahtui, kuin he istuivat pöydän tykönsä, että HERRAN sana tuli Prophetan työnsä joka hänen palauttanut oli.

21. Ja hän huusi sille Jumalan miehelle, joka Jудаasta tullut oli, ja sanoi: näin sanoo HERRA: ettäs olet HERRAN käskylle tottelematon ollut, ja et ole sitä käskyä pitänyt, kuin HERRA sinun Jumalassä käskenyt on;

22. Ja olet palainnut syömään leipää, ja juomaan wettä siinä paikassa josta sinulle sanottu oli: ei sinun pidä siellä leipää syömän eikä wettä juoman: ei pidä sinun ruumissä tuleman sinun Iffais hantaa.

23. Ja kuin hän leipää syönyt ja wettä juonut oli; satuloksi hän aasin sille Prophetalle, josta hän palauttanut oli.

24. Ja koska hän ment pois, kohahtais hänen Salopeura tiellä, ja tappoi hänen. Ja hänen ruuminsa malais heitettynä tiellä, ja aasi seisoi hänen siunsa, ja Salopeura seisoi lähimmän ruumissa. 1. Kun. 5. 20: 36.

25. Ja kaho, koska siitä lähti ihmisiä ohiksen, näit he ruumin heitettyä tielle, ja Salopeuran seisovan ruumin tykönsä: ja he tulit ja sanoit sen kaupungissa, jossa se wanha Propheta asui.

26. Koska Propheta sen kuuli, joka hänen tiellä palauttanut oli, sanoi hän:

se on se Jumalan mies joka HERRAN käskylle tottelematon oli; sentähden HERRA hänen andanut Salopeuran ja se on mustertanut ja tappanut hänen, niitten sasin jälkeen, kuin HERRA hänelle sanonut oli.

27. Ja sanoi pojillensa: satulaminulle aasi. Ja koska he olit se loinnet:

28. Meni hän sinne, ja löysi ruuminsa heitettyä tielle, ja aasin Salopeuran seisovan ruumin tiellä. Ei Salopeura ollut syönyt ruumista eikä remäissyt aasia.

29. Niin otti Propheta sen Jumalan miehen ruumin, ja pani sen päälle, ja wei sen takaperin: ja wanha Propheta tuli kaupungin sisään ja hautamaan händä.

30. Ja hän pani ruumin odota hantansa, ja he itkit händä: Minun weljeni.

31. Ja koska he olit hantassa hänen, puhui hän pojillensa, sanoen: koska minä kuolen, niin haudattakaa minua siihen hantaa, johonka se Jumalan mies haudattu on: ja pangas minun luuni hänen luittensa sinun.

32. Sillä se on tapahtuva: ja hän Altarita ja Bethelitä wai HERRAN sanan kautta huutanut ja kaikkia korkeuden huoneita wai, jotka Samarian kaupungeissa oivat.

33. Mutta koska nämät tapahtumat olit, ei Zerobeam kääntänyt kärsänsä pohalda tielensä pois; mutta ja teki taas korkeuden Pappes ja wimmista Kansan seasta: kenehkö tahdoi, sen läden hän täytti, ja tuli korkeuden Bapiri.

1. Kun. 5. 12: 31.

34. Ja tämä asia tapahtui Zerobeamin huonelle synniri: ja että häntä hämitettämän ja hukutettaman maan päälldä.

14. Luku.

Zerobeamin waimo; Prophetan kowa nuktus hänelle; hänen kuolemansa, ja habeamin waldakimda, jota, josta.

Siihen aikaan sairasti Abia Zerobeamin poika.

2. Ja Jerobeamin sanosi emännälleen: nouste ja minua sinua, niin ettei minun kättäni sinua Jerobeamin emännän ja mene Siloon, kazo, siellä on pöytä: Ahia, joka minulle sanoi: minä olen tuleva tämän Kansan kuningaksi: 2. Kun. K. 11: 21. Luku 12: 15.

3. Ja joka lähtee kymmenen leipää, kahdeksan, ja astia hunajata, ja mene tyhjäksi: että hän sanos sinulle miurukaiselle tapahtuu.

4. Ja Jerobeamin emändä teki niin, ja meni Siloon, ja tuli Ahian luokse: mutta ei Ahia tämmut nähnyt hänen silmänsä olit pimennetettyinä.

5. Mutta HERRA sanoi Ahialle: Jerobeamin emändä tulee kysymään sinulta yhtä asiata pojastansa, ja sinä on fairas: niin puhu sinä niin ja niin. Ja koska hän kysyi, piti hän itsensä outona.

6. Ja Ahia kuuli ovesa hänen luoksa tämänän, sanoi hän: tule sinä Jerobeamin emändä: kuin olet niin outona pidät? minä olen tullut sinun tygös kovan sanoman.

7. Mene ja sano Jerobeamille: näin on HERRA Israelin Jumala: Että olet korottanut sinun Kansan, ja pannut sinun minun Kansani kättäni Ruhtinaksi;

8. Ja olen renväsinyt waldakunnan sinun huoneesta pois, ja andanut sinulle: mutta et sinä ole ollut minun palveliani Dawid, joka minun lästyni, ja waeli minun kättäni kaikella sydämellä, ja teki ainoastaan kuin minulle kelvollinen oli.

9. Mutta sinä olet tehnyt pahemmat tekoita minua, jotka sinun edellä on ollut: ja sinä olet mennyt, ja olet ollut wieraita jumalita, ja olet ollut kuuja, lehoittares minua, ja olet heittänyt minun selkään.

10. Sen tähden kazo, minä annan Jerobeamin huonen päälle, ja annan Jerobeamista sen joka waeli minua heittä, sen suljetun ja Jerobeamin: ja kääntäen Jerobeamin huonen sukukunnan, niinkuin tungio kääntäen, perikatoonsa asti.

11. Joka Jerobeamista kuolee kättänsä, se pitää koirilda syötämän: mutta joka kuolee ledolla, se pitää talwan luumilda syötämän: sillä HERRA on sen puhunut.

12. Niin nouse sinä ja mene kotias: ja koska jalkas astuu kaupungiin, niin pojan pitää kuoleman.

13. Ja koko Israel itkee händä ja hautaa hänen, sillä ainoastansa tämä tulee Jerobeamista hautaan; että jota-kin hywää on löytty hänen tykönsä, HERRAN Israelin Jumalan edessä Jerobeamin huones.

14. Ja HERRA herätti igellensä yhden Israelin Kuningan, se on häwitävä Jerobeamin huonen sinä päivänä: ja mitä jo on tapahtunut?

15. Ja HERRA lyö Israelin niinkuin tuuli kääntyy wedesä, ja repii Israelin tästä hywästä maasta, jonga hän heidän sillensä andanut on, ja hajoittaa heidän werran ylitse: että he owat heillensä tehnet megistöitä, wihottarensa HERRAA;

2. Kun. K. 17: 18, 23.

16. Ja hylkää Israelin, Jerobeamin synnin tähden, joka syndiä teki, ja saatti Israelin syndiä tekemään.

2. Kun. K. 15: 28.

17. Ja Jerobeamin emändä nousi, ja meni, ja tuli Abirzaan: ja koska hän astui huonen kymmyreen, kuoli nuorukainen.

18. Ja he hautaisit hänen, ja koko Israel itki händä, HERRAN sanan jälkeen, jonga hän palveliansa Prophetan Ahian kautta sanonut oli.

19. Mitä enämbi Jerobeamista on sanomista, kuinga hän sodei ja kuinga hän hallitsi: kazo, se on kirjoitettu Israelin Kuningasten Kirjaksi.

20. Ja aika kuin Jerobeamin hallitsi, oli karkolmattakymmeniä ajastakaa: ja hän nukkui Isänsä kansa: ja hänen poikansa Nadab tuli Kuningaksi hänen sijaansa.

21. Niin oli Rehabeam Salomon poika Kuningas Judaasa: ja oli yhden

viidettäkymmendä ajastaitainen tulk-
ansa Kuningari, ja hallitsi seitsemän-
toistakymmendä ajastaitaa Jerusalemi-
sa, jinä kaupungisa, jonka HERRa
walinnut oli kaikista Israelin sukun-
niista, pannaansa siihen nimensä: ja
hänen äitinsä nimi oli Naema Am-
monita.

2 luv. 12: 13.

22. Ja Juda teki pahaa HERRan
edesä: ja he saattit hänen enämbi kii-
wari, kuin kaikki heidän Esiisänsä olit
tehnet heidän synneillänsä, joita he teit.

23. Sillä he rakensit myöös ikellen-
sä korkeusia, pagaita, ja mehiitöitä,
kaikeille korkeille wuorille, ja kaikkein
wihersäisten puiden ala.

24. Ja maatumnasa oli huorinte-
kittä: ja he teit kaikki palanoitten
kauhisturet, jotka HERRa Israelin
lasten edestä oli ajanut pois.

25. Ja tapahtui, wiidenmellä Ku-
ningas Rehabeamin ajastajalla, että
Sisak Egyptin Kuningas meni Jeru-
salemia vastaan;

2 luv. 12: 2.

26. Ja otti ne HERRan huonen
tavarat, ja Kuningan huonen tawa-
rat, ja kaiken sen kuin siellä taittin
otetta: ja otti kaikki kullaiset kilwet,
kuin Salomo oli andanut tehdä.

1 luv. 10: 16.

27. Joitten siaan Kuningas Reha-
beam andoi tehdä wastijista kilwejä:
ja andoi ne ylinmäisten wartioittensa
halduun, jotka Kuningan huonen owa
wartioitit.

28. Ja niin usein kuin Kuningas
meni HERRan huoneeseen, kannoit war-
tiat niitä, ja weit ne wartiakamariin
jälleen.

29. Mitä enämbi Rehabeamin aïois-
ta on sanomista, ja kaikista kuin hän
tehnyt oli: eikö se ole kirjoitettu Ju-
dan Kuningasten Aikakirjasa?

2 luv. 12: 15, 16.

30. Ja Rehabeamin ja Zerobeamin
välillä oli sota, kaikkina heidän päi-
winänsä.

31. Ja Rehabeam nukkui Iffänsä
kanssa, ja haudattin Iffänsä tygö Da-
widin kaupungin: ja hänen äitinsä
nimi oli Naema Ammonita. Ja hä-
nen poikansa Abiam tuli Kuningari
hänen siaan.

15. Luv.

Abiam, Afa, Josaphat, Judan
Nabab, Baesa, Israelin Kuningas

Niin oli Kuningas Zerobeamin
bathin pojan kahdeksandena
tena toistakymmendä, Abiam Kuningas
Judaasa;

2 luv. 13: 1.

2. Ja hallitsi kolme ajastaitaa
rusalemisa: hänen äitinsä nimi
Maacha Abisalommin tytär.

2 luv. 13: 2.

3. Ja hän waeli kaikisa
Iffänsä synneisä, jotka hän oli
hänen edellänsä: Ja ei ollut
sydämensä waka HERRan herra-
malansa edestä, niinkuin Dawid
nen Iffänsä sydän oli.

4. Mutta Dawidin tähden
HERRa hänen Jumalansa häne-
kuden Jerusalemisa; herättärensä
nelle pojan hänen jälkeensä, ja
rensä Jerusalemiin:

1 luv. 11: 13.

5. Sillä Dawid oli tehnyt sit-
oikein on HERRan edestä; ja ei
nut kaikista kuin hän hänelle
oli, kaikkena elinaikansa, paitsi
Hethiläisen asiata.

2 Sam. 11: 4, 5, 17. Euk. 12: 9.

6. Mutta Rehabeam ja Zer-
obeit leffenänsä, kaiken heidän
kanssa.

7. Mitä enämbi on sanomista
biasta, ja kaikista hänen töisänsä,
se ole kirjoitettu Judan Kuningas-
Aikakirjasa? Ja Abiam sedit
Rehabeamin kanssa.

2 luv. 13: 2.

8. Niin Abiam nukkui Iffänsä
kanssa, ja haudattin Dawidin
pungin: ja Afa hänen poikansa
ligi hänen peränsä.

2 luv. 13: 14.

9. Niin kahtenkymmennendä
robeammin Israelin Kuningan
oli Afa Judaasa Kuningas;

10. Ja hallitsi yhden ajastajan
dettäkymmendä Jerusalemisa:
äitinsä nimi oli Maacha Abisalommin
tytär.

11. Ja Afa teki kellokappaleita
ran edestä, niinkuin Dawid
fänsä.

12. Ja tarkotti huorintekijäitä

ja ajoi pois kaikki epäjumalat, ja hänen Ifänsä tehnet olit.

23. Ja vielä sitte pani hän äitinsä kaahan virasta pois, että se oli Miplezethin mekistön; waan koki hän Miplezethinsä, ja sen Aidronin ojan tykönä.

2 Mita K. 15: 16.

24. Mutta kulluloita ei hän kullut; kuitengin Ašsan sydän oli waaran edesä kaiken elinaijansa.

25. Ja hän wei sisälle mitä hänen isänsä oli pyhittänyt, ja HERan kullat pyhät kalut; hopian ja kullan kullat.

26. Mutta Ašsan ja Baesan Israekuningan välillä, oli sota kaiken elinaijansa.

27. Waan Baesa Israelin Kuningas Judata vastaan, ja rakensi kaupungin, ettei yriskän waellaissi ulos maasta; ja sille Ašsan Judan Kuningan kullat.

2 Mita K. 16: 1.

28. Silloin otti Ašsa kaiken hopian kullat, jotka HERan huonen tavarat, ja Kuningan huonen tavarat, ja hänet olit, ja andoi ne palve-

29. ja läsiin: jotta Kuningas Ašsa ja Benhadadille Tabrimonin Hesekielin pojalle, Syrian Kuningas, jota asui Damaskusa, ja läsi hänelle:

30. Minun ja sinun waibellas, ja minun Ifäni ja sinun Ifäs waibella minulle: kato, minä lähetin sinulle kullat ja kuldaa lahjaksi, että sitte liiton, kuin sinä Baesan Israekuningan kanssa tehnyt olet, ja sitte erkanis minusta.

31. Ja Benhadad oli kuuliainen Kuningas Ašsalle, ja lähetti sodan kullat Israelin Kaupungeihin, ja Jerusalemiin ja Danian ja Abelin Bethel: ja koko Chinerothin, ynnä kaikkien Kapphalin maakunnan kanssa.

32. Kosta Baesa sen kuuli, lakkais rakentamasta Ramata, ja meni Jerusalemiin.

33. Mutta Kuningas Ašsa lähetti kullat Jerusalemiin ympäröi: ei tähtännyt kukaan muhetoim oleman. Ja Ašsa kullat kullat puit Ramasta, ja kullat rakentanut. Ja Ku-

ningas Ašsa rakensi niistä Geban Benjaminita ja Mizpan.

23. Mitä muuta on Kuningas Ašsasta puhumista, ja kaikista hänen töistään, ja Kaupungeista jotka hän rakentanut oli; eikä se ole kirjoitettu Judan Kuningasten Kirjasta? paiksi että hän oli wanhudellansa sairaa jalwoista.

2 Mita K. 16: 11, 12.

24. Ja Ašsa nukkui Ifäinsä kanssa, ja haudattiin Ifäinsä kanssa Ifänsä Dawidin Kaupungiin: Ja Josaphat hänen poikansa tuli Kuningaksi hänen peräänsä.

2 Mita K. 16: 13. Euku 17: 1.

25. Ja Nadab Jerobeamin poika oli Israelin Kuningas, sinä toisna Ašsan Judan Kuningan vuonna: ja halutti Israelisa kati wuotta;

26. Ja teki pahaa HERan edesä: ja waelsi Ifänsä teillä ja hänen synneistään, joilla hän saatti Israelin syndiä tekemään.

27. Ja Baesa Abian poika Isascharin huonesta teki liiton häntä vastaan, ja Baesa löi hänen Philisteaalisten Gibethonissa; sillä Nadab ja koko Israel piiritit Gibethonin.

28. Sitte tappoi Baesa hänen kolmandena Ašsan Judan Kuningan vuonna; ja tuli Kuningaksi hänen sijaansa.

29. Kosta hän oli Kuningas, löi hän kuoliaksi kaiken Jerobeamin huonen, ja ei jättänyt yhtä ainota hengeä Jerobeamin huonesta, siihenasti että hän häwitti hänen; HERan sanan jälkeen, joka oli sanottu hänen palvelialtansa Abialda Silesta:

1 Kun. K. 14: 10, 14.

30. Jerobeamin syndein tähden kullin hän teki, ja jolla hän saatti Israelin syndiä tekemään: sillä wihoittamisella jolla hän wihaan lehoitti HERan Israelin Jumalan.

31. Mitä enämbi Nadabista on sanomista, ja kaikista hänen töistään: eikä se ole kirjoitettu Israelin Kuningasten Kirjasta?

32. Mutta Ašsa ja Baesa Israelin Kuningas, sodeit leskenänsä kaiken ifänsä.

33. Kolmandena Ašsan Judan Kuningan vuonna, oli Baesa Abian poika

koko Israelin kuningas Thirzaasa, neljäkymmenekymmentä ajastaitaa.

34. Ja teli pahaa HERRan edessä: ja waelsi Jerobeamin teillä, ja hänen synneisänsä, jolla hän saatti Israelin syndiä tekemään.

16. Luku.

Jehu. Elna. Simri. Omri. Ehibni. Samaria. Abab. Nebel. Jeriho.

Niin tuli HERRan sana Jehun Vananin pojan tygö, Daefata wastan, sanoden:

2. Että minä olen ylendänyt sinun tomusta, ja tehnyt sinun minun Kansan Israelin Ruhtinari; ja kuitengin sinä olet waeldanut Jerobeamin teillä, ja saattanut minun Kansan Israelin syndiä tekemään, niin: Attäs wihoittat minun hedän synneisänsä:

3. Kato, minä häwitän Daefan perilliset, ja hänen huonensa perilliset: ja annan sinun huones tulla niinkuin Jerobeamin Nebathin pojan huonen.
1 Kun. 10. 14: 10. Luku 15: 29.

4. Joka Daefan suvusta kuolee kaupungissa, se pitää koizilda syötämän: ja joka kuolee ledolla, se pitää taiwan linnulda syötämän.

5. Mitä enämbi on puhumista Daefasta, ja hänen töistensä ja woimastansa: eikö se ole kirjoitettu Israelin Kuningasten Aikakirjassa?
2 Aika 10. 16: 1.

6. Ja Daefa nukkui Jäinsä kansa, ja haudattiin Thirzaan: Ja hänen poikansa Elna tuli Kuningari hänen sijaansa.

7. Ja HERRan sana tuli Propheetan Jehun Vananin pojan kautta, Daefata ja hänen huonettansa vastaan, ja kaikkea pahutta vastaan, kuin hän HERRan edessä tehnyt oli, wihoittarensa händä lättensä töillä, että sen piti tuleman niinkuin Jerobeamin huone: ja sentähden että hän hänen tappanut oli.

8. Assan Judan Kuningan kundenä vuonna kolmattakymmentä, oli Elna Daefan poika Israelin Kuningas Thirzaasa lavi ajastaitaa.

9. Mitä hänen palveliansi Simri, joka hallitsi puolet waunuja, teli liiton

händä wostan: Kossa hän näi Assan niin hän joi se suomen Assan jolla oli Thirzan lattainen huone.

10. Ja Simri tuli, ja hän ja tappoi hänen Assan Judan Kuningan seikemändenä vuonna kolmattakymmentä: ja tuli hänen sijaansa kuningari.
2 Kun. 10. 9: 31.

11. Ja kossa hän oli Assan ja istui Kuningallijella istuimella läbi hän laittoi Daefan huonen, jättänyt myös seinään wettänsä kättä: eikä perillisiä eli langoja.
1 Sam. 25: 22. 1 Kun. 10. 16: 10.

12. Ja niin häwitit Simri Daefan huonen: HERRan sanan keen, joka Daefalle oli puhuttu: pphetan Jehun kautta:

13. Kaikkein Daefan ja hänen kansa Elnan syndein tähden, te olt tehnet, ja olit saattanet Israelin syndiä tekemään, ja olit wihoittat HERRan Israelin Jumalan turhudellansa.

14. Mitä enämbi on sanomista lasta ja kaikista hänen menosist: eikö se ole kirjoitettu Israelin Kuningasten Aikakirjassa?

15. Seikemändenä kolmattakymmentä Assan Judan Kuningan vuonna Simri Kuningas Thirzaasa seikemändänä: sillä wäki oli joittanut se Pihlitselaisten Sibethonissa.

16. Kossa wäki leirisi ollesansa sanottawan, Simrin tehnet liian tappameri Kuningan: niin koko Israel wahwisti sinä päiwänä Omri päämiehen Israelin Kuningari le.

17. Ja Omri meni ylös ja Israel hänen kansansa Sibethon ja ahdistit Thirzan.

18. Kossa Simri näki Assan woitettawan, meni hän Kuningan huonen saliin: ja poltti ihensä Kuningallisen huonen kansa, ja katosi.

19. Hänen syndeinsä tähden, hän oli tehnyt: sillä hän oli pahaa HERRan edessä, ja wälsi Jerobeamin teillä, ja jolla hän myös saattanut Israelin syndiä tekemään.

20. Mitä enämbi on sanomista

urista, ja kuningas hän oli liiton
 eikä se ole kirjoitettu Israelin
 kuningasten Kirjasta?

21. Sitten aikaan hajosi Israelin
 kansa kahteen joukkoon: yri osa Ihib-
 nin Ginathin pojan puolelle, ja wah-
 tuit hänen kuningarensa, ja toinen
 Durin puolelle.

22. Mutta se joukko, joka piti Durin
 puolta, oli wäkevämpi kuin ne
 jotka pidit Ihibnin Ginathin pojan
 puolta. Ja Ihibni kuoli, ja Durin
 tuli kuningaksi.

23. Aikaan Judan Kuningan ensi-
 vuonna neljäntäkymmeniä, oli
 Durin Israelin Kuningas karkoista-
 masta ajastaikaa; ja hallitsi Ihib-
 nin kuusi ajastaikaa.

24. Hän osi Semerillä Samaritan
 kahdella hepia Centmerillä, ja
 wuorelle: ja kutsui sen Kau-
 nungin. Hän rakensi Semerin
 Duran nimellä, Samariksi.

25. Ja Durin tek. pahaa HERRAN
 edessä: ja oli pahempi kaikilla kuin hä-
 nen edellensä olleet olit.

26. Ja waelji kaitisa Jerobeamin
 Nebathin pojan teijä, ja hänen syn-
 tynänsä, joilla hän Israelin saatti
 kääntymään, niin että he wihosit
 HERRAN Israelin Jumalan, heidän
 kunniansa.

27. Mitä enämpi on sanonut Durin
 ja kaitisa hänen töistensä, ja
 hänen weinastansa teoistansa: eikä se
 ole kirjoitettu Israelin Kuningasten
 Kirjasta?

28. Ja Durin nukkui Ibsänsä kans-
 ta, ja haudattiin Samariaan: ja Ni-
 nin hänen poikaansa tuli kuningaksi hä-
 nen veränsä.

29. Aikaan Judan Kuningan kahde-
 kymmeniä vuonna neljäntäkymmeniä oli
 Durin poika Kuningas Israe-
 lin; ja hallitsi Israelia Samariassa,
 kolmattäkymmeniä.

30. Ja Ahab Durin poika teki pa-
 haa HERRAN edessä, enemmän kuin
 kaikki ne jotka hänen edellensä olit.

31. Ja se oli hänelle wähi, että
 hän waelji Jerobeamin Nebathin po-
 jan sonneja; mutta etti myös Isebe-
 lin Ithbaalin Zidenin Kuningan tyt-

tären emännäreijä, ja meni palwele-
 maan ja kumartamaan Baalia.

32. Ja asetti Baalille Altarin, Baa-
 liin huoneja, jonga hän oli rakendanut
 Samariassa.

33. Ja Ahab teki megistön; niin
 että Ahab wihosi HERRAN Israelin
 Jumalan kowemmin kuin kaikki muut
 Israelin Kuningat, jotka hänen edel-
 lensä olit.

34. Silloin rakensi Hiel BethEli-
 tä Jerihon: se maroi hänen esiköisen-
 sa Abiramin, koska hän perusturen
 lasi, ja hänen muorimman poikansa
 Segubin, koska hän sen portit pani:
 HERRAN sanan jälkeen, jonga hän oli
 sanonut Josuan Numin pojan kautta.
 Jos. 6: 26.

17. Luku.

Elian rukous, karnet. Zarpathin lesti.

Voika kuolee, ylösperätetään.

Ja Elia se Ihesbilläinen Oleeadin
 asuja sanot Ahabille: niin totta
 kuin HERRA Israelin Jumala elää,
 jonga edesä minä seison, ei pidä näillä
 vuosilla kastetta eikä sabetta tuleman;
 muutoin kuin minun sanani jälkeen.
 Jac. 5: 17, 18.

2. Ja HERRAN sana tuli hänen
 tygönsä, sanoden:

3. Mene tästä pois, ja käännä si-
 nus itään päin: ja lymytä sinus Chri-
 sthin ojan tygö, joka on Jordanin
 kohdalla.

4. Ja sinun pitää jueman osasta: ja
 minä olen käskenyt Karnetten elättä
 sinua siellä.

5. Hän meni, ja teki HERRAN sa-
 nan jälkeen: ja meni ja istui Chri-
 sthin ojan tykönä, joka on Jordanin
 kohdalla.

6. Ja Karnet weit hänelle leipää
 ja lihaa, huomeneltain ja ehtoua: ja
 hän joi osasta.

7. Ja monikahtain päivän perästä
 kuivui oja: sillä ei ollut sadetta maa-
 kunnassa.

8. Niin tuli HERRAN sana hänen
 tygönsä, sanoden:

9. Nouse ja mene Zarpathiin, joka
 Zidenin tykönä on, ja pysy siellä: kato,
 minä olen käskenyt lestinwaimen sinua
 siellä elättä.

10. Ja hän nousi, ja meni Zarpattiin: ja kosti hän Kaupungin porttiin tuli, kago, niin lestin vaimo oli siellä ja haki puuta: ja hän puhui hänelle, sanoden: tuo minulle vähä wet-tä astiasta juodareni.

11. Kosti hän meni tuomaan, huusi hän händä, ja sanoi: tuo myös minulle pala leipää kädesäs.

12. Hän sanoi: niin totta kuin HETra sinun Jumalas elää, ei ole minulla leipää, mutta piivo jauhoja wakkaisesa, ja vähä öljyä astiasta: ja kago, minä kokon kaxi puuta, ja me-nen valmistamaan minulle ja minun pojalleni, syödäremme ja sitte kuolla-remme.

13. Ja Elia sanoi hänelle: älä pel-kää, mene ja tee niinkuin sinä sano-nut olet; kuttengin leiwo minulle wä-hä krysäinen siitä ensin, ja tuo mi-nulle: mutta sinulles ja sinun pojalles pitää myös suun siitä sen jälkeen te-lemän:

14. Sillä niin sanoo HETra Is-raelin Jumala: Ei jauhot wakkaisesta pida loppuman, ja öljyä astiasta ei pida puuttuman, siihen pääwään asti kuin HETra anda fataa maan päälle.

15. Ja hän meni ja teki niinkuin Elia puhunut oli. Ja hän söi, ja myös waimo perheinensä laivan aika.

March. 10: 40, 12.

16. Ei jauhot loppunet wakkaisesta, eikä öljy astiasta HETran sanan jäl-keen, kuin hän Elian kautta puhu-nut oli.

17. Sen jälkeen tapahtui, että per-hen emännän poika sairasti: ja hänen sairaudensa oli niin raskas, ettei hen-geä hänesä sillen ollut.

18. Ja hän sanoi Elialle: mitä mi-nun on sinun kansas sinä Jumalan mies? sinä olet tullut minun tygöni, että minun pahatelsoni muistetaisin ja minun poikani kuolis.

Enc. 5: 8.

19. Hän sanoi hänelle: tuo minulle poikas: ja hän otti hänen, hänen sy-lisänsä, ja wei hänen ylistupaan kusa hän asui, ja pani hänen omaan wuo-teseen sa;

20. Ja huusi HETran tygö, ja sanoi: HETra minun Jumalani: olet-

kos niin pahoin tehnyt tätä. Ja wajan, jousa tykänä minä holhat-ettäs tapat hänen poikansa?

21. Ja hän ojensi igensä kuu- nuorukaisen päälle, ja huusi HET-tygö, ja sanoi: HETra minun malani, anna tämän nuorukaisen tulla häneen jälleensä.

2 Kun. K. 4: 34. Sp. 2. 20: 19.

22. Ja HETra kuuli Elia-nen: ja hänen sielunsa tuli häneen len, ja hän wirkois.

23. Ja Elia otti pojan ja ta-ylistuwasta alas huoneeseen, ja äitillensä, ja sanoi: kago, sinun p-elää.

24. Ja waimo sanoi Elialle: minä ymmärrän, että olet Jum-mies: ja HETran sana on tosi suunsa.

18. Luvu.

Elia. Obabia. Ababin kohtaminen. Iin papit, uhri, tappo. Elia-n saba-

Ja monen päivän perästä tuli HETran sana Elia-n tygö kolman- wuonna, sanoden: mene ja ofota Ababille, ja minä annan fataa päälle.

2. Ja Elia meni näyttämään änsä Ababille; waan saugen kallit- oli Samariassa.

3. Ja Abab kuzui Obadian oli hänen huonensa haldia: (Ja badia pelkäis HETraa suuresti.

4. Sillä kosti Isebel hukutti HETran Prophetat; otti Obadia sata pphetata, ja kätki ne, wiisikymme kuhungin luolaan, ja elätti heidän wällä ja wedellä.)

5. Niin sanoi Abab Obadia waella maan läpi ge kaikkein wesi- detten tygö, ja kaikkein ojain tygö: löytäisiin ruohoja hewoijille ja w- leille elatuxexi, ettei kaikki elä- hukkuisi.

6. Ja he jaoit igensä waeldan maata läpi ge: Abab waelsi yri- yhtiä tietä mydden, ja Obadia tietä yriänsä.

7. Kosti Obadia tiellä oli silloin kohtais hänen Elia: ja hu- tunsi hänen, langeis hän kasa-

1. janoi: etkös ole minun Herrani
 2.

3. Hän janoi: olen: mene ja sano
 4. kalle: kago, Elia on täsä.

5. Ja hän janoi: mitä minä olen
 6. nyt, etkös annat sinun palvelias
 7. min käskin, tappaa minua?

8. Niin totta kuin HERRa sinun
 9. malas elää, ei ole yhtän Kansaa
 10. wadafundaa, kuhunga minun Her-
 11. rai ole lähettänyt, sinua esimään.

12. Kosta he ovat sanonet: ei hän ole
 13. on hän wannottamut sitä wada-
 14. aa ja Kansaa, ettet sinä ole löyhty.

15. Ja nyt sinä sanot: mene ja sa-
 16. rralles: kago, Elia on täsä.

17. Ja taidais tapahtua kosta mi-
 18. nän pois sinun tyköäs, niin ot-
 19. tta HERRan hengi sinun pois, ja en
 20. tiedäisi kuhunga, ja minä sitte

21. ja sanoisin sen Ahabile, ja hän
 22. häisi sinua, niin hän tappais mi-
 23. nua. Mutta minä sinun palvelias pel-
 24. HERRaa hamasta minun nuoru-

25. Etkö minun Herralleni ole sa-
 26. mitä minä tehnyt olen, kosta
 27. tappoi HERRan Prophetat? ja
 28. läitin sata HERRan Prophetat-
 29. ta, wiisikymmendä tänne ja
 30. kymmendä jonne, ja ruokein hei-
 31. leiwällä ja wedellä.

32. Ja nyt sinä sanot: mene ja sa-
 33. minun Herralles: kago, Elia on tä-
 34. sä hän minun tappais.

35. Elia janoi: niin totta kuin
 36. Zebaoth elää, jonga edesiä
 37. kelson; tänäpänä minä igeni
 38. ilmoitan.

39. Niin meni Obabia Ahabia
 40. ja janoi nämät hänelle: ja
 41. meni Eliata wastan.

42. Ja kuin Ahab näki Elian, sa-
 43. Abab hänelle: Etkö sinä ole se
 44. Iraelin williget? Amos 7: 10.

45. Hän janoi: en minä willighe
 46. ole, mutta sinä ja sinun Isäs
 47. nyt että te oletta hyljännet HERR-
 48. ta, ja sinä waellat Baalin

49. wuorelle; ja neliäsataa ja wiisikym-
 50. mendä Baalin Prophetata, ja neliä-
 51. sataa megistöin Prophetata, jotka syö-
 52. wät Isebelin pöydäldä.

20. Niin lähetti Ahab kaikkein Is-
 21. raelin lasten tygö, ja kokois Prophe-
 22. tat Carmelin wuorelle.

23. Niin astui Elia kaiken Kansan
 24. eteen, ja janoi: kuinga kauwan te on-
 25. nutte molemmille puolille? jos HERR-
 26. ra on Jumala, niin waeldakat hänen
 27. jälkeensä, mutta jos Baal, niin wael-
 28. dakat hänen jälkeensä: ja ei Kansa
 29. händä mitän wastanut.

30. Niin janoi Elia Kansalle: minä
 31. olen ainoasta jäänyt HERRan Prophe-
 32. taita: Mutta Baalin Prophetaita on
 33. neliäsataa ja wiisikymmendä miestä.

34. Niin andakat nyt meille kaxi
 35. kalpea, ja andakat heidän walita toi-
 36. nen kalpei ja hakata kappaleiri, ja pan-
 37. gan puitten päälle, mutta älkän siihen
 38. pango tulda: ja minä otan sen toisen
 39. kalpein, ja paneu myöös puitten päälle,
 40. ja en pane siihen tulda.

24. Ja huutakat te teidän juma-
 25. lainne nimeä, ja minä huundan HERR-
 26. ran nimeä: kumbi Jumala wastaa tu-
 27. len kautta, hän olkon Jumala. Ja
 28. kaikki Kansa wastais, ja janoi: se on
 29. oikein. 3 Mos. 9: 24.

25. Ja Elia janoi Baalin Prophe-
 26. taitte: walittakat teillenue yri kalpei, ja
 27. tehlät te ensin, sillä teitä on monda:
 28. ja huutakat teidän jumalainne nimeä,
 29. ja älkät siihen tulda pango.

30. Ja he otit kalpein, jonga hän
 31. heille andoi, ja walmistit ja huusit
 32. Baalin nimeä, huomeneista puolipäi-
 33. wään asti, sanoden: Baal! kuule mei-
 34. tä, mutta ei sinä ollut äändä eli
 35. wastajata: Ja he hypellit Altarin ym-
 36. bärillä jonga he tehnet olit.

37. Kosta jo puolipäiwä oli, pill-
 38. lais heitä Elia, ja janoi: huutakat
 39. wahwasti: sillä hän on jumala, hän
 40. ajattelee jotakin, eli on jotakin toimit-
 41. tamista, eli on matkalla: eli jos hän
 42. makaa, että hän heräis.

28. Ja he huusit suurella äänellä,
 29. ja wiilekselit igiänsä wetyillä ja nas-
 30. kaleilla heidän tawallansa; niin että
 31. he werta tiurkuit.

29. Koska pnoh päivä kulunut oli, prophetaraisit he siihenasti, että ruokauhri uhrattaman piti: ja ei ollut siinä äändä eli vastajata, elikkä joka maaria otti.

2 Mos. 29: 39.

30. Niin sanoi Elia kaikelle kansalle: tulkat minun tygöni, ja koska kaikki kansa tuli hänen tygönsä, paransi hän HERran Altarin, joka kullistunut oli.

31. Ja Elia otti karitoistakymmenestä kiveä Jacobin lasten luvun jälkeen (jonga tygö HERran sana taapahtunut oli, sanoden: Israeli pita sinun nimes oleman.)

1 Mos. 32: 28.
Eufn 35: 10. Jos. 4: 5, 20. 2 Kuu. R. 17: 34.

32. Ja rakensä niistä kivistä Altarin HERran nimeen: ja teli kuopan Altarita ymbäri kahden syvämitan leveydellä.

33. Ja ladoi puut, ja hakkais kalpein lappaleiri, ja pani sen puitten päälle.

34. Ja sanoi: täyttäkät neljä Caadia vedellä, ja kaatalat se polttouhrin ja puitten päälle: ja hän sanoi: tehkät se vielä toinen kerta: ja he teit sen tolsen kerran: ja hän sanoi: tehkät se vielä kolmas kerta: ja he teit sen kolmannen kerran.

35. Ja wesi juori Altarita ymbäri, että myös kuoppa täytettiin vedestä.

36. Ja koska ruokauhri piti uhrattaman, astui Propbeta Elia edes, ja sanoi: HERra Abrahamin, Isaacin ja Israelin Jumala, ilmoita tänäpäinä että sinä olet Israelin Jumala, ja minä sinun palvelias: ja että minä nämät kaikki sinun sanas jälkeen tehyt olen.

2 Mos. 3: 6.
Marth. 22: 32. Marc. 12: 28.

37. Kuule minua HERra, kuule minua, että tämä kansa tiedäis sinun olevan HERran Jumalan; ettäs käännäisit heidän sydämensä talajsin.

38. Niin langeis HERran tuli ja poltti polttouhrin, puut, kivet, ja muilan, ja nuoli veden kuopasta.

39. Koska kaikki kansa näki sen, langeisit he lastwoillensa, ja sanoit: HERra on Jumala, HERra on Jumala.

40. Mutta Elia sanoi heille: otta-

kat Daalin Propbeta Elia, ette kän heistä pääjisi. Ja he otit heidä kiinni: ja Elia woi heidän kiisojan tygö, ja tappoi heidän siellä.

5 Mos. 13: 5.

41. Ja Elia sanoi Ahabille: pldss, syö ja juo: sillä suuren kähyminä kuuluu.

42. Ja kuin Ahab meni syöä ja juomaan; meni Elia Carmelin kulalle, ja langeis maahan, ja kuitensä lastwoillensa, ja pani polwelinsa wälille;

43. Ja sanoi palveliallensa: nyt pldss, ja lago meren puoleen. meni pldss, lagoi ja sanoi: ei jell mitän. Hän sanoi: mene vielä seigemän kertaa.

44. Ja seigemännellä kerralla hän: lago, jieldä nousee wähdä merestä, niinkuin miehen lämnen. sanoi: mene, ja sano Ahabille: wota ja mene, ettei sade sinua läpi.

45. Ja sillä wälillä tuli ta pilwistä mustari, ja tuulesta, ja sangen suuri sade. Mutta Ahab kusti ja tuli Jesreeliin.

46. Ja HERran käsi oli päällä: ja hän wyötti kupeensa juori Ahabin edellä, siihenasti hän tuli Jesreeliin.

19. Luv.

Isebelin uhtaus. Eliaa pako, paapa kiinuas. Hasael, Zebu, Elia.

Ja Ahab ilmoitti Isebelille kakuin Elia tehyt oli, ja kakuin hän oli tappanut kaikki Propbeta miellalla.

2. Niin lähetti Isebel sanansaajan Elialle, sanoden: jumalat minun ja niin tehkön, jollen minä menä tällä aikaa tee sinun sieltä niinkuin yhdelle näitten sielulle.

3. Koska hän sen näki, meni ja meni kunga hän tahdot, ja DerSebaan, joka oli Jubaasa: jätti sinne palveliansa.

4. Mutta tse hän meni koku päiväkunnan matkan: ja koska tuli sinne, istui hän katawau alla koku koihen sieluansa kuolemaan, ja koku

olla on, HERRA, eta nyt minun
lumi; sillä en minä ole parempi mi-
nän Jumani.

5. Ja hän pani maata, ja nukkui
ataraan ala: ja kago, Engeli tarttui
meen, ja sano: hänelle: nouse ja syö.

6. Mutta koska hän kayahi ymbä-
llensä, kago, niin oli hänen päänsä
kana hiillillä kypsetty leipä, ja astia
vettä: ja koska hän syönyt ja juonut
niin hän pani maata jälleen ja
nukkui.

7. Ja HERRAN Engeli palais hä-
nen toisen kerran, tarttui hä-
nen, ja sano: hänelle: nouse ja syö: sillä si-
inä en pitkä matka.

8. Ja hän nousi, söi ja joi: ja
kastui sen ruuan voimalla neljäkym-
mentä päivää ja neljäkymmentä yötä,
HERRAN ruoreen Dorebiin asti.

² Wof. 34: 28. Matth. 4: 2.

9. Ja tuli siellä luolaan, ja olejPeli
siellä vettä: ja kago, HERRAN sana
sanoi hänelle: mitäs tässä Elia teet?

10. Hän vastais: minä olen kii-
vurella kiiwanunt HERRAN Jumma-
n Zebaothin tähden: sillä Israelin
lapset ovat hyljännet sinun liitos, ja
sinun Altaris tukistanet, ja tappanet
sinun Prophetas miekalla: ja minä
ainoastani jäin, ja he eživät minun hen-
geäni, ottarensa sitä pois.

¹ Rom. 8: 18: 4, 22. Rom. 11: 3.

11. Hän sano: mene tästä ulos, ja
ruorelle HERRAN eteen. Ja kago,
HERRA meni ohitse, ja suuri ja väkewä
tuuli kävi, joka ruoret halkaisi ja
häkki järki HERRAN edellä: mutta ei
HERRA ollut tullesa: ja tulen perästä
maan järitystä, ja ei HERRA ollut
maan järitystä.

^{2p.} 2: 2: 2.

12. Ja maan järitysten perästä tuli
tuuli, ja ei HERRA ollut tullesa: tu-
len perästä tuli hiemo tulen hyminä.

13. Koska Elia sen kuuli, peitti
hän kapeensa hamellansa, ja meni u-
lomaan, ja seisoi luolan ovella: ja kago,
HERRA sano: hänelle: mitä sinulla tässä
on (tekemistä,) Elia?

² Wof. 3: 6.

14. Hän vastais: minä olen kii-
vurella kiiwanunt HERRAN Jumma-
n Zebaothin tähden; sillä Israelin

lapset ovat hyljännet sinun liitos, tu-
kistanet sinun Altaris, ja tappanet
sinun Prophetas miekalla: ja minä
ainoastani jäin, ja he eživät minun
hengeäni, ottarensa sitä pois.

15. Mutta HERRA sano: hänelle:
palasa tietäs myyden Damaskum ker-
peen: mene ja woitele Haseel Syrian
Kuningazi.

16. Ja woitele Jehu Niinjin poika
Israelin Kuningazi: ja Elisa Sapha-
tin poika, AbelMeholasta, woitele Pro-
phetazi sinun jäas:

² Kun. 8: 9: 1, 10.

17. Ja tapahtuu, että se kuu wälts-
tä Haseelin miekan, se tapetan Jehu-
da: ja se kuu wältsä Jehun miekan,
se tapetan Elisalda.

18. Mutta minä jätän seigemän
tuhatta Israeliin: kaikki polivet jotka
ei kumartanet Baalia, ja kaikki suut,
jotka ei hänen suuta andanet.

^{Rom.} 11: 4.

19. Ja hän läri siellä, ja kohtais
Elisan Saphatin posan, joka kyndi
kahdellatoistakymmenellä parilla härkiä,
ja hän itse oli niitten kahdentoiistikym-
menen seasa: ja Elia meni hänen ty-
gönsä, ja heitt hameensa hänen pääl-
lensä.

20. Ja hän jätti härjät ja juori
Elisan perästä, ja sano: anna minun
suuta anda minun Jälleeni ja äitille-
ni, niin minä seurran sinua: hän sano
hänelle: mene ja tule jälleen: sillä mi-
tä minä sinun tein?

21. Ja hän palais hänen tykönsä
sä, ja otti parin härkiä, ja nhras
sen, ja keitti lihan härkään kaluilla, ja
andoi kansalle syöä: ja hän nousi ja
seurais Ellata, ja palveli händä.

20. Lufn.

Benhabad uhlaa, sotii, wafenee, teke lii-
ton. Ababin rangastus.

Ja Benhabad Syrian Kuningas ko-
lois kaikki setarwäkenfä, ja oli kazi-
neljätkätkymmentä Kuningasta hänen
kansansa, ja herweiset ja wammut: ja
hän meni ja püritti Samarian, ja so-
dei sitä wastan.

2. Ja lähetti sanansaattajat Aba-
bille Israelin Kuningalle, Kuningiin;

3. Ja käski hänelle sanotta: niin sanoo Benhadad: sinun hopyas ja kuldas ovat minun: ja sinun emändäs ja ihanimmat lapses ovat myös minun.

4. Iisraelin Kuningas vastais, ja sanoi: minun Herrani Kuningani, niin kuin sinä sanonut olet, minä olen sinun, ja kaikki mitä minulla on.

5. Ja sanansaattajat tulit jälleen, ja sanoit: niin sanoi Benhadad: minä olen lähettänyt sinun tygös sanan, sanoden: sinun hopyas ja kuldas, emändäs ja lapses pitää sinun minulle andaman.

6. Niin minä huomena tällä aikaa lähetan minun palveliaini sinun tygös, tutkimaan sinun huones ja sinun palvelias huonet: ja mitä sinulla raklain on, pitää heidän ottaman ja tuoman tänne.

7. Niin Iisraelin Kuningas kutsui kaikki maan wanhimmat, ja sanoi: tutkikat ja kagolat mitä pahutta on hänen mielefänsä; sillä hän lähetti sanan minun tygöni, minun emännistäni ja lapsistani, hopyastani ja kullastani, ja en ole minä häneldä kieldänyt.

8. Niin sanoit hänelle kaikki wanhimmat ja kaikki kansa: ei sinun pidä händä kuuleman, eikä häneen uostuman.

9. Ja hän sanoi Benhadadin sanansaattaille: sanokat Kuningalle minun Herralleni: kaikki kuin hän käski minulle hänen palveliallensa ensin, teen minä, waan tätä en minä taida tehdä. Ja sanansaattajat menit talaperin, ja sanoit vastauksen hänelle.

10. Sitte lähetti Benhadad hänen tygönsä, ja käski hänelle sanoa: jumalat tehkön minulle niin ja niin: jos mulda Samariasa täyty, että kaikki kansa kuin minua seuraa taidais sittä otta piivonsa täyden. 1 Kun. 8. 19: 2.

11. Mutta Iisraelin Kuningas vastais, ja sanoi: sanokat: Se joka wyhtä itseä, älkän kerjkatko, niinkuin se joka riisui.

12. Koska hän sen kuuli, Kuningasten kansa juodesansa majasa, sanoi hän palveliailleensa: valmistakat teittäne. Ja he valmistit heitänsä Kaupungita vastaan.

13. Ja kago, yri Propheeta ashabin Iisraelin Kuningan tygö, sanoi: näin sanoo HERRA: etkö näyt kaikkea sitä suurta joukkoa? te minä annan heidän sinun käpis täpä, että sinun pitää tietämän, minä olen HERRA.

14. Ahab sanoi: leuen kautta hän sanoi: niin sanoo HERRA: muhstinaisten palveliain kautta. Sanoi: kukaista alkaa sodan? hän vastais: sinä.

15. Niin hän luki maan Kuningasten palveliat: ja heitä oli karhi ja karneljäntäymmendä. Ja myöskin jälkeen luki hän kaiken kansan ja heistä Iisraelin lapjista, seitsemän tuhatta miestä.

16. Ja he läixit ulos puolipäin, mutta Benhadad oli juopunut, jasa niitten kahdenlääntäymmen Kuningan kansa, kuin händä maan tulit.

17. Ja maan Muhstinaisten palveliat läixit ulos ensin: mutta Benhadad lähetti; ja he ilmoitit hänelle, sanoi miehet lähtewät ulos Samariasta.

18. Hän sanoi: joko he ovat heidän tähden ulos lähteniet, niin läixit heitä eläwistä: eli jos he lähteniet sotaan, niin otakat heitä eläwistä kiinni.

19. Niin maan Muhstinaisten palveliat olit lähteniet Kaupungista, ja tawaili heidän peräfänsä.

20. Ja niin löi mies miehen Syrialaiset pakenit, ja Iisrael heitä takaa: ja Benhadad Syrian Kingas pääxi hewoistensa selkään woismiestensä kansa.

21. Niin Iisraelin Kuningas ulos, ja löi hewoisia ja wauruja: hän tappoi sangan paljo Syrialaisia.

22. Niin astui Propheeta Iisraelin Kuningan tygö, ja sanoi hänelle: ja wahwista sinus, ymmärrä ja te mitä sinun tekemän pitää; sillä Kuningas on sinua vastaan maan jälleen tämän vuoden perästä.

23. Ja Syrian Kuningan palveliat sanoi hänelle: heidän jumalansa wuorten jumalat; sentähden meidän: jos me vielä heitä...

olla sodimme, mitämay me voitamme hän?

32. Niin tee nyt tämä: ota kaikki kaupungit pois heidän sioistansa, ja he Ruhtinat heidän sijaansa;

33. Ja asetetaan sinulles sotajoukko, jollainen kuin tämä sotajoukko oli, ja voitset ja waunut niinkuin ennen, ja me sodimme heitä vastaan teidän, mitämay me voitamme heidän. Hän kuuli heitä, ja teki niin.

34. Koska ajastaita kulumut oli, asetettiin Benhadad Syyrialaiset, ja meni ylös Niin sotimaan Israelia vastaan.

35. Ja Israelin lapset nousit myöskin kaggit itsensä ja menit heitä vastaan, ja Israelin lapset sioittit itsensä kohtallensa, niinkuin kari väkijoukko; mutta maa oli täynnä käläisiä.

36. Ja Jumalan mies astui edes, ja sanoi Israelin Kuningalle: niin sanoo HERA: että Syyrialaiset ovat kyllä: HERA on vuorten Jumala, ei laaxoin Jumala, niin minä ja aida kaiklen tämän suuren joukon katees, että te tiedäisitte mielestän HERAN.

37. Ja he asetit leirinsä juuri toisella kohdalla seisemäri päitväxi, mutta toisena päivänä he menit sotiin yhteen. Ja Israelin lapset löitit käläisiä sata tuhatta jalkamiestä, ja päivänä.

38. Mutta ne kuin jäit, pakenit Niin kaupunkiin: ja muuri lankeisemän tuhannen miehen päälle kättäkyntenä, jotka jäänet olit. Benhadad pakeni myöskin kaupunkiin yhdestä majasta toiseen.

1 Kon. A. 22: 25.

39. Niin sanoit hänen palveliansa kaggo, me olemme kuullet Israheliläisten Kuningat olewan lauantain Kuningat: niin pangamme salkit kättäme, ja kähdet päihimme, ja kättä Israelin Kuningan tygö, kättä että hän sinun sielus saldi

40. Ja he panit salkit lupeisiinsa ja kättä, ja tulit Israelin Kuningas, ja sanoit: Benhadad sioittit sinulle: minä ru-

koilen, salki minun sieluni elää. Ja hän sanoit: wieläkö hän elää? hän on minun weljeni.

33. Niin ne miehet otit kiinni sen sanan häneltä nopiasti ja käänsit itsensä hyväxi, ja sanoit: sinun weljes Benhadad: niin hän sanoit: mengät ja johdattat händä tänne. Niin Benhadad meni hänen tygönsä, ja hän andoi hänen istua waunuum.

34. Ja hän sanoit hänelle: ne Kaupungit kuin minun Israheliläisen sinun Israheliläis ottanut on, annau minä jälle, ja tee katut sinulles Damaskuun, niinkuin minun Israheliläis teki Samaria: niin minä teen liiton sinun kansas, ja annan sinun mennä. Ja hän teki liiton hänen kansansa, ja päästi hänen menemään.

35. Silloin sanoit yri mies Propheetain lapista lähimmäisellensä HERAN sanan kautta: lyö minua, waan hän kielsi ettei hän händä lyönyt.

36. Niin hän sanoit hänelle jälle: Ettet sinä kuulut HERAN äänestä, kaggo, kättä lähdet minun tygöni niin Jalopeura lyö sinun. Ja koska hän läxi hänen tygönsä, kohtais hänen Jalopeura, ja löi hänen.

37. Ja hän löysi toisen miehen, ja sanoit: lyö minua. Ja se mies löi händä komasti ja haavoitti hänen.

38. Niin Propheeta meni pois, ja seisoit tiellä Kuningasta wastasa: ja muutti kättönsä tuhivalla.

39. Ja koska Kuningas sieltä kättä ohike, huusi hän Kuningasta, ja sanoit: sinun palvelias meni kättelle sota, ja kaggo, yri mies pakeni ja johdatti yhden miehen minun tygöni, ja sanoit: kättä tämä mies, jos niin on että hän kättä kättä tullen tulee pois, niin pitä sinun sielus oleman hänen sielunsa siasa, eli sinun pitä punnigeman sen edestä leiviskän hopiata.

40. Ja koska sinun palveliallas sieltä ja täällä tekemistä oli, niin ei hän enä siellä ollut. Niin sanoit Israelin Kuningas hänelle: sinun duomios on oikla, sinä olet itse sen sanonut.

41. Niin hän otti kohta tuhvan pois kättöistansa: ja Israelin Kuningas tunsi hänen olewan Propheetasta.

42. Ja hän sanoi hänelle: niin sanoo HERRA: ettäs päästit sen minulta kiroton miehen edestä; mitä sinun sielus oleman hänen sielunsa edestä, ja sinun kansas mitä oleman hänen kansansa edestä. 1 Kuu. 5. 22: 34.

43. Niin Iisraelin Kuningas meni wihaista ja pahalla mielellä huoneeseen; ja tuli Samariaan.

21. Luku.

Nabothin wiinamäki, weri. Jumalan uhkaus. Ahabin syödi, katumus.

Sitte tapahtui, että Nabothilla yhdellä Jesreeliläisellä, oli wiinamäki Jesreelisä, läsnä Ahabin Samarian Kuningan huonetta.

2. Ja Ahab puhui Nabothille, ja sanoi: anna minulle wiinamäkes kaali-maaxi, että se on niin läsnä minun huonettani, ja minä annan sinulle sen edestä paremman wiinamäen: eli jos sinun niin kelpaa, niin minä annan sinulle hepiata niin paljo kuin se maxaa.

3. Mutta Naboth sanoi Ahabille: HERRA warjellon minun, andamasta sinulle minun Isäini perindötä!

4. Niin Ahab tuli ketiansa pahalla mielellä ja wihoisansa, sen sanan tähden kuin Naboth Jesreeliläinen hänelle puhunut oli, sanoden: en minä anna sinulle minun Isäini perindötä: ja hän heitti hänenä wuoteseen, käänsi kashwonsa, ja ei syönyt leipää.

5. Niin tuli Isebel hänen emändänsä hänen tygönsä, ja sanoi hänelle: mikä se on, että sinun heuges on niin murheellinen, ja et syö leipää?

6. Niin hän sanoi hänelle: minä olen puhutellut Nabothia Jesreeliläistä ja sanonut: anna minulle sinun wiinamäkes rahan edestä, eli jos sinä tahdot, niin minä annan sinulle toisen wiinamäen sen edestä. Mutta hän sanoi: en minä anna sinulle minun wiinamäkeäni.

7. Niin Isebel hänen emändänsä sanoi hänelle: sinä halliget nyt Iisraelin waldakunnan. Nouse, ja syö leipää ja ole hyvällä mielellä: minä saatan sinulle Nabothin sen Jesreeliläisen wiinamäen.

8. Ja hän kirjoitti kirjan nimellä, ja lähetti sen hänen sielunsa: ja lähetti sen kirjan wanhin ja ylimmäisten tygönsä, jotka hänen kaupungiansa asuit Nabothin lampa.

9. Ja kirjoitti näht kirjaan, ja den: kuuluttakat paasti, ja astet Naboth istumaan ylimmäisxi kakselaan.

10. Ja tuokat kaxi pahan miestä händä vastaan, jotka tummawat, ja sanowat: sinä olet kaks Jumalata ja Kuningasta: ja astet händä ulos ja kiwittakat händä kaxi.

11. Niin wanhimmat ja sen kaupungin ylimmäiset, jotka hänen kaupungiansa asuit, teit niinkuten heidän käskenyt oli: ja niinkuten ja kirjoitettu oli, jonga hän tygönsä lähettänyt oli;

12. Kuulutit paaston, ja annot bothin istua ylimmäisxi Kansan.

13. Niin tulit kaxi pahan miestä, ja siuit hänen kobballeen tummussit Nabothia vastaan kansadestä, ja sanoi: Naboth on kiro Jumalata ja Kuningasta: niin he hänen kaupungista ulos, ja ki hänen juuri kuollixi:

14. Ja he lähetit Isebelin tygönsä: Nodet: Naboth on kiwitetty, ja kaks.

15. Koska Isebel kuuli Nabothin witettyxi ja kuollexi, sanoi hän miehelle: nouse ja omista Nabothin Jesreeliläisen wiinamäki, jonga hän sinä on kieldännyt rahan edestä: sillä Naboth elä, mutta on kuollut.

16. Koska Ahab kuuli Nabothin kuollexi, nousi hän menemään ja astet tamaan Nabothin Jesreeliläisen wiinamäkeä.

17. Mutta HERRAN sana tuli Iisraelin Kuningalle, ja sanoi:

18. Nouse ja mene Ahabin Iisraelin Kuningasta vastaan, jota en Samaria (kaxo, hän on Nabothin wiinamäkeä jota hän on mennyt omistamaan.)

19. Ja puhu hänelle, ja sano: sano HERRA: pitäkös sinä minun, ja vielä päällisxi minun. Ja sinun mitä puhuman...

monen: minä saan HETra: sinä
kats, joka koirat molekselit Nabo-
la meren, pitää myös koirat sinun
moleksileman.

1 Kun. K. 22: 38. 2 Kun. K. 9: 26.

20. Ja Ahab sanoi Elialle: löysit-
kööt minut, sinä minun vihannie-
hän? Hän sanoi: löysin, ettäs olet si-
tä myynyt pahaa tekemään HETran
minä edestä.

21. Kaho, minä annan tulla pahu-
sinun päälles, ja otan sinun suku-
kades pois: ja hävitän Ahabilda sen
kättänsä seinään heittä, ja sen
kätun ja hyljätyn Israelisa.

1 Sam. 25: 22. 1 Kun. K. 14: 10.
2 Kun. K. 9: 8.

22. Ja teen sinun huones niinkuin
huamingin Nebathin pojan huo-
nes; ja niinkuin Daesan Ahabin pojan
huones; sen vihoittamisen tähden kuin
minua vihoittanut olet, ja saat-
at Israelin syndiä tekemään.

1 Kun. K. 15: 29. Euku 18: 3, 11.

23. Ja HETra puhui myös Ise-
belille, ja sanoi: koirat pitää sybmän
Isebelin Iesreelin muurin tykönä.

2 Kun. K. 9: 10, 35.

24. Joka Ahabista kuolee kaupun-
na, se pitää koirilta syötämän: ja jos
se kuolee ledolla, se pitää taiwan lin-
nasta syötämän.

25. Lofin ei yhtän ollut, joka niin
kattensa myynyt pahaa tekemään
HETran edestä kuin Ahab; sillä hä-
nen emändänsä Isebel wietti hänen.

26. Ja teki aiwan suuret kaubi-
seuraten epäjumalita; kaiken sen
kuten kuin Amorealaiset tehnet olit,
ja HETra ajoi Israelin edestä pois.

27. Kosta Ahab nämät sanat kuuli,
häikäsi hän waattensa, ja puki säkin
kallensa ja paastoi; ja makasi säkisi
kaini suruisansa.

28. Ja HETran sana tuli Elian
Isebeläisen tykö, ja sanoi:

29. Ettäs nähnyt kuningas Ahab
kattensa hänenfä minun edestä? että
kattensa niin nöyryyttä minun ede-
stä? minä saata sitä pahaa hänen
kattensa; mutta hänen poikansa aika-
kattensa minä pahan hänen huonen-

2 Kun. K. 9: 22.

22. Luku.

Ahabin ilitto, Prophetat, sota, hallitus,
kuolema.

Ja he olit kolme ajastilaa lewosa,
ettei ollut sotaa Eyriläisten ja
Israelin waihellä.

2. Mutta kolmandena wuonna, me-
ni Josaphat Judan Kuningas, Israe-
lin Kuningan tykö. 2 Kita K. 18: 1, 2.

3. Ja Israelin Kuningas sanoi pal-
welieillensä: ettekö te tiedä Gileadin
Ramothisa olewan meidän omamme?
ja me istumme ääneti ja emme ota
sitä Eyrilan Kuningan lädestä?

4. Ja hän sanoi Josaphatille: tu-
letkos minun kansani sotimaan Gile-
adin Ramothisa vastaan? Josaphat sanoi
Israelin Kuningalle: minä olen niin-
kuin sinä, ja minun kansani niinkuin
sinun kansas, ja minun hewoiseni niin-
kuin sinun hewoises. 2 Kita K. 18: 3.

5. Ja Josaphat sanoi vielä Israe-
lin Kuningalle: kysy siis tänäpänä
HETran sanaa.

6. Niin Israelin Kuningas kokiis
Prophetaita liki neljäsataa miestä, ja
sanoi heille: pitäkö minun menemän
Gileadin Ramothisiin sotaan, taikka lak-
kamaan? he sanoit: mene, ja HETra
anda sen Kuningan käjiin.

7. Mutta Josaphat sanoi: eiköjää
tästä ole vielä HETran Prophetata,
kysyäksemme hänestä?

8. Ja Israelin Kuningas sanoi Jo-
saphat lle: vielä on yksi mies Micha
Jemlan poika, jolda kysyttäkön HET-
raa, mutta minä wihan händä: sillä
ei hän minulle mitän hyvää ennistä,
waan pahaa. Josaphat sanoi: älkön
Kuningas niin puhuko.

9. Niin Israelin Kuningas kutsui
yhden palvelian, ja sanoi: tuo Micha
Jemlan poika kiiruisti tänne.

10. Mutta Israelin Kuningas, ja
Josaphat Judan Kuningas, istuit mo-
lemmin Kuningallisella istuimellaansa,
waatetettuna (Kuningallisiin) waattei-
siin Samarian portin raitilla: ja kaik-
ti prophetat ennistit heidän edestänsä.
2 Kita K. 18: 9.

11. Ja Zedekia Enacuan poika oli
tehnyt hänellensä rautasarwet; ja sa-

noi: näin sanoo HETra: loukka näillä Syrialaisia siihenasti kuin he kokonansa hävitetään.

12. Niin myös kaikki prophetat ennustit, ja sanoit: mene Gileadin Ramothiin, ja sinä menestyt, Sumala anda sen Kuningan käsiin.

13. Mutta sanansaattaja joka oli mennyt Michata kuzumaan, puhui hänelle, sanoden: kago, kaikki prophetat ennustamat yhdestä sinusta Kuningalle hyvää: uiin olkon sinun sanas niinkuin heidängin sanansa, ja puhu hyvää.

14. Niin Micha sanoi: niin totta kuin HETra elää, mitä HETra sanoo minulle, sitä minä puhun.

15. Mutta koska Micha tuli Kuningan tygö, sanoi Kuningas hänelle: Micha, menemmekö me sotimaan Gileadin Ramothiin, taikka lakkameengo? hän sanoi hänelle: mene, ja sinä menestyt: sillä HETra anda sen Kuningan käsiin.

16. Ja Kuningas sanoi taas hänelle: kuinga usein minun pitä sinua wannottaman; ettes minulle muuta sanoisi, kuin totuuden HETran nimeen?

17. Hän sanoi: minä näjin koko Iffraelin hajoitetuksi vuorille, niinkuin lambat joilla ei paimenda ole. Ja HETra sanoi: ei näillä ole yhtän Iffandää, palaitkan jokainen kotiansa rauhasa.

18. Ja Iffraelin Kuningas sanoi Josaphatille: engö minä sinulle sanonut, ettei hän ennusta minulle hyvää, vaan pahaa?

19. Ja hän sanoi: kuule siis HETran sanaa: minä näjin HETran istuvan istuimellansa, ja koko taivallisen sotajoukon seisovan hänen tykönänsä, oikialla ja wafemmallalla puolella.

² luv. K. 18: 18.

20. Ja HETra sanoi: kuka pettäis Ababin, että hän menis ja langeis Gileadin Ramothissa? yri sanoi niin, ja toinen näin.

21. Silloin läri hengi joka seisoi HETran edessä, ja sanoi: minä petän hänen: jolle HETra sanoi: misä?

Job. 1: 6.

22. Hän wastaais: minä menen ja olen walhen hengi kaikkein hänen pro-

phetainsa suusa. Hän sanoi: petä händä, ja sinä taidat, mene ja tee.

23. Ja kago, nyt HETra and walhen hengen kaikkein näitten prophetaittes suuhun: ja HETra puhunut sinua wafstan pahaa.

24. Niin astui Zedekia Enac poika edes, ja löi Michata postella sanoi: ongo HETran hengi paen minusta sinua puhuttelemaan?

25. Micha wastaais: kago, sinä näkemä sinä päivänä, jonas läpt jasta majaan, ettäs sinun lymy² 1 Kun. K. 20: 30.

26. Niin sanoi Iffraelin Kuningota Micha ja wie händä jälleen Iffpungin päämiehen Amoinin tygö, Joaxen Kuningan pojan tygö.

27. Ja sano: näin sanoo Kuningat tätä fangihuoneseen, ja ruokhändä murhen leiwällä ja murhen dellä, siihenasti kuin minä tulen rau-

28. Micha sanoi: jos sinä tott lajat rauhasa, niin ei HETra ole hunut minun kauttani: Ja sanoi: k lat kaikki Kansat.

29. Ja Iffraelin Kuningas ja saphat Judan Kuningas, meni Gileadin Ramothiin.

30. Ja Iffraelin Kuningas Josaphatille, koska hän muutti w tensa sotaan lähteisänsä: pue sinä omiin waatteisiisi. Ja Iffraelin Kuningas muutti waattensa ja meni sota² luv. K. 18: 29.

31. Mutta Syriau Kuningas waunuin päämiehille, joita hänellä lakinelsättäkymmendä, sanoden: ei dän pidä sotiman piendä eli suu wafstan, mutta ainoastan Iffraelin kuningasta wafstan.

32. Koska waunuin päämiehet Josaphatin, sanoit he: tämä on tot Iffraelin Kuningas, ja poikkeisit so maan händä wafstan. Niin Josaphat huusi.

² luv. K. 18: 31.

33. Koska waunuin päämiehet nä ettei se ollut Iffraelin Kuningas; lu wuit he hänestä.

34. Mutta yri mies jännitti j tensa yrikertaisudeja, ja ampui Iffraelin Kuningasta rautapaidan² ja hän sanoi waunumiehellensä:

kätes, ja wie minua pois leiristä: minä olen haavoitettu.

1 Kun. K. 20: 42.

35. Ja jünä päivänä oli suuri so- ja kuningas seisoi waunussa Sy-laisia vastaan: ja kuoli ehtona, ja si wuoti hänen haavastansa waun- ta kelle.

36. Ja Auringon laskeisa kuulutet- leirissä, sanoden: mengän jokainen kaupunginsa ja maallensa.

37. Ja kuningas kuoli, ja wietin mariaan: ja he hautaisit kuningan mariaja.

38. Mutta koska waunut wirutettin marian kalalammikossa, nuolit loirat maan wertansa, ja portot pejit: HCR- sanan jälkeen, josta hän puhui.

1 Kun. K. 21: 19.

39. Mitä Ahabiasta enämbi on sa- ma, ja kaikista hänen töistänsä, josta josta hän Elephandin luista- si, ja kaikista kaupungeista, jotka rakensi: eikö ne ole kirjoitetut kir- joihin kuningasten Aikakirjassa?

40. Ja niin Ahab mikkui Isänsä- ta: ja hänen poikansa Ahasia tuli kuningaksi hänen jiaansa.

41. Mutta Josaphat Añan poika Judan kuningaksi, neljäntenä A- si Israelin kuningas vuonna.

42. Ja Josaphat oli wiiden ajast- ta neljättäkymmenenä wanha rive- lissä halligemaan, ja hallitsi wiissi- mättäkymmenenä ajastikaa Jerusa- lmissa. Ja hänen äitinsä nimi oli Aba Silhin tytär.

43. Ja hän waelsi kaikisa Isänsä- ta teissä, eikä poikennut niistä: ja si mitä HCRalle kelpais.

44. Mutta ei hän pannut pois kor-

Ensimmäisen Kuningasten Kirjan loppu.

keuria; joisa kansa vielä uhrais ja siigutti.

45. Ja Josaphat teki rauhan Israe- lin kuningas kansa.

46. Mutta muut Josaphatin sanat ja hänen woimansa ja työsä, ja so- tansa; eikö ne ole kirjoitetut Judan kuningasten Aikakirjassa?

2 Aika K. 18: 1.

47. Ja mitä huorintekijistä jäänyt oli hänen Isänsä Añan aikana; ne ajoi hän pois maasta.

1 Kun. K. 15: 12

48. Ja silloin ei ollut kuningas Edomisa, waan yri oli hänen siasansa.

2 Sam. 8: 14.

49. Josaphat oli andanut tehdä haaxia Tharziheen, jotka piti Dphi- riin purjehtiman, kuldaa noutamaan; mutta ei ne tulleet matkaan, waan tu- lit särjetyri Ezeon Geberissä.

2 Aika K. 20: 36, 37.

50. Silloin Ahasia Ahabin poika sanei Josaphatille: anna minun pal- weliani memmä sinun palveliais kansa haaxiin: Mutta ei Josaphat tahtonut.

2 Aika K. 20: 35.

51. Ja Josaphat kuoli Isänsä kansa, ja haudattin Isänsä Dawidin kaupungiin. Ja Joram hallitsi hänen siasansa.

52. Ja Ahasia Ahabin poika tuli Israelin kuningaksi Samariassa, Jo- saphatin Judan kuningas seitsemän- denä vuonna toistakymmenenä: ja hal- litsi Israelisa kaxi wotta.

53. Ja teki pahaa HCRan edesä: ja waelsi Isänsä tiellä ja äitinsä tiellä, ja Jerobeamin Nebathin pojan tiellä, joka Israelin saatti syndiä tekemään.

54. Ja hän palveli Baalia, ja kumarten rukoilli händä: ja wihoitti HCRan Israelin Jumalan, kaiken sen jälkeen kuin hänen Isänsä oli tehnyt.

Toinen Kuningasten Kirja.

1. Luku.

1. Ja hallitus, sairaus, sanansaattajat, ja lähetit, kuolema. Joram kuningas.

2. Ja Ahabitalaiset luonnit Israelista, ja kuoleman jälkeen.

2 Kun. K. 1: 5.

2. Ja Ahasia langeis häkin läpihe maalaushuonesansa Samariassa, sairajiti ja lähetti sanansaattajat, ja sanei heille: mengät ja kysykät Baalzebubilda Ekro- nin jumalalta, jos minä paranen tästä sairaudesta.

3. Mutta HERRan Engeli sanoi Elialle Tšebiläiselle: nouste ja mene Samarian kuningaan sanansaattaita vastaan, ja sano heille: sentähdengö, ettei yhtän Jumalata ole Iſraeliſa, te menette neuvoa kſymään Baal-Sebubilda Ekronin jumalalda?

4. Sentähden näin sanoo HERRa: ei sinun pidä siitä vuoteſta nouſeman joſas makat, mutta sinun pitä kaiketi kuoleman: Ja Elia meni pois.

5. Ja koſta sanansaattajat palasit hänen tygönsä, sanoi hän heille: miri te palasitte?

6. He sanoit hänelle: yri mies kohtais meitä ja sanoi meille: mengät, palaitkat kuningaan tygö, joka teidän on lähettänyt, ja sanokat hänelle: näin sanoo HERRa: sentähdengö, ettei yhtän Jumalata ole Iſraeliſa, ſinä lähetät kſymään neuvoa Baal-Sebubilda Ekronin jumalalda? sentähden ei sinun pidä siitä vuoteſta nouſeman johon ſinä maata pannut olet, mutta sinun pitä kaiketi kuoleman.

7. Ja hän sanoi heille: mingälä tainen se mies oli joka kohtais teitä, ja näitä sanoja puhui teille?

8. He sanoit hänelle: Se mies oli karivainen ja wyötetty hihnaisella wyöllä. Hän sanoi: se on Elia se Tšebiläinen. Zach. 13: 4. Marc. 3: 4.

9. Ja hän lähetti hänen tygönsä yhden wiidenkymmenen päämiehen, wiidenkymmenensä kanſa: ja koſta hän tuli hänen tygönsä, ja kazo, hän iſtui vuoren kulkulalla: Ja hän sanoi hänelle: ſinä Jumalan mies, kuningas sanoo: tule alas.

10. Elia waſtais ja sanoi wiidenkymmenen päämiehelle: joſ minä olen Jumalan mies, niin tulkaa tuli taiwaasta ja polttakan sinun ja sinun wiisikymmendäs: Niin tuli langetſ taiwaasta, ja poltti hänen ja hänen wiisikymmendänsä. Luc. 9: 54.

11. Ja hän lähetti taas toisen wiidenkymmenen päämiehen hänen tygönsä, hänen wiidenkymmenensä kanſa, ja hän sanoi hänelle: ſinä Jumalan mies, näin sanoo kuningas: tule kii-
ruſti alas.

12. Elia waſtais, ja sanoi heille: joſ minä olen Jumalan mies, langetkan tuli taiwaasta, ja polttakan sinun ja sinun wiisikymmendäs: Niin Jumalan tuli langetſ taiwaasta, poltti hänen ja hänen wiisikymmendänsä.

13. Niin hän vielä lähetti toisen wiidenkymmenen päämiehen hänen wiidenkymmenensä kanſa. Koſta tuli ylös hänen tygönsä, kumarſi iſensä polwilleſa Eliaan eteen, rukkä händä, ja sanoi hänelle: ſinä Jumalan mies, olkon ſiis minun ſieluni ja min ten wiidenkymmenen sinun palwelijan ſielut, kallit sinun edeſäs.

14. Kazo, tuli on tullut taiwaasta ja on polttanut ne kaxi ensimmäisen wiidenkymmenen päämieheſtä, heidän wiidenkymmenensä kanſa; mutta minun ſieluni kallit sinun edeſäs.

15. Niin sanoi HERRan Engeli Elialle: mene alas hänen kanſan ja älä mitän pelkää händä. Niin nousi, ja meni hänen kanſanſa kuningaan tygö.

16. Ja hän sanoi hänelle: näin sanoo HERRa: ettäſ lähetit sanansaattajat, ja annoit kſyä neuvoa Baal-Sebubilda Ekronin jumalalda, sentähdengö ettei yhtälän Jumalata ole Iſraeliſa, jonga sanaa kſytätään? ei sinun pidä siitä vuoteſta nouſeman johon ſinä maata pannut olet, mutta sinun pitä kaiketi kuoleman.

17. Ja niin hän kuoli HERRan sanan jälkeen kuin Elia puhunut on. Ja Joram tuli kuningari hänen ſiaanſa, toisna Joramin Joſaphat pojan Judan kuningaan vuonna: ei hänellä ollut poikaa. 2 Kun. 8: 3: 1. 2 Kita K. 21: 3.

18. Mitä enämbi on sanomista haſiaſta, ja mitä hän tehnyt on, ſe ole kirjoitettu Iſraelin kuningas Mikakirjaſa? 2 Kita K. 22: 1-4.

2. Luku.

Ellan viimeinen matka, taiwaſeen ottamatta Elia waruſtettu Elian hengellä, tele ihmeitä. Niin tapahtui, koſta HERRa tahtoi Eliaa tulilispääſä ottaa ylös taivaſeen; käwit Elia ja Elia Galyat.

2. Ja Elia sanoi Elisalle: istus
täällä HERRA on minun lähettänyt
BethEliin. Mutta Elisa sanoi:
niin totta kuin HERRA elää, ja sinun
sielusi elää, en minä luovu sinusta:
ja he tulit alas BethEliin.

3. Silloin lävit Prophetain pojat
BethEliä olit Elisan tygö, ja
sanoi hänelle: tiedätkös HERRAN tä-
änään sinuldas pois sinun
sielustäs pääs päädä? Hän sa-
moi: kyllä sen tiedän, olkat ääneti.

4. Ja Elia sanoi hänelle: Elisa,
istus täällä, sillä HERRA on minun
lähettänyt Jerihoon. Hän sanoi: niin
totta kuin HERRA elää, ja sinun sielusi
elää, en minä luovu sinusta: Ja niin
lävit Jerihoon.

5. Niin tulit Prophetain pojat kuin
BethEliä olit Elisan tygö, ja sanoit
hänelle: tiedätkös HERRAN tänäpänä
sinuldas pois sinun sielustäs
pääs päädä? Hän sanoi: minä
tiedän, olkat ääneti.

6. Ja Elia sanoi hänelle: istus tä-
ällä HERRA on minun lähettänyt
daniin. Hän sanoi: niin totta kuin
HERRA elää, ja sinun sielusi elää, en
minä luovu sinusta: ja he lävit mo-
nini.

7. Mutta wiisikymmendä miestä
Prophetain pojista menit pois, ja jäit
sielustäs seifsomaan heidän kohdallansa;
ja he seisoi ynnä Jordanin tykönä.

8. Niin otti Elia hamensa ja kää-
ntöön, ja läbi weteen, ja weji ha-
moille molemmille puolille; niin että he
lävit kuinwana sen läpi.

9. Ja koska he tulit ylitse, sanoi
Elisalle: ano, mitä minun pitää
telemän, emmentuin minä ote-
n pois sinulda. Elisa sanoi: että
sua sinun hengestäs olis minun
kaini.

10. Hän sanoi: sinä olet anonut
minua asiata: mutta kuitengin jos sinä
otat minun, koska minä sinulda otetan
sinua, se tapahtuu niin sinulle, mutta
sinä näe, niin ei se tapahtu.

11. Ja tapahtui, koska he ynnä
lävit keskenänsä, kazo, niin
he waunut tulisten heivoisten
kainien ja erokit heidän toinen toises-

tansa. Ja Elia meni ylös tuulis pääsä
taihaseen. Ps. 68: 18. Ps. 104: 4.

12. Mutta Elisa näki sen, ja hynsi:
minun Isäni, minun Isäni, Isäelin
waunu ja hänen raka mieheensä, ja ei
händä enä nähnyt: Ja hän tarttui
waatteisiinsa ja renkäsi ne kahtia.

13. Ja otti Elian hamen ylös, joka
häneldä pudonnut oli: palais ja seisoi
Jordanin rannalla.

14. Ja otti Elian hamen, joka
häneldä pudonnut oli, läbi weteen, ja
sanoi: kusa on nyt HERRA Elian
jumala? Ja läbi weteen, niin weji
hajois molemmille puolille: ja Elisa
läwi ylitzen.

15. Koska Prophetain pojat, jotka
ylitse toisella puolella Jerihosa olit,
näjit hänen, sanoit he: Elian hengi
lepää Elisan päällä, ja lävit händä
waistan, ja kumarjit itsensä maahan asti;

16. Ja sanoit hänelle: kazo, sinun
palvelioisias on wiisikymmendä wah-
waa miestä, anna heidän mennä ehi-
mään sinun Isändätäs, jos HERRAN
hengi on ottanut hänen, ja heittänyt
jollekulle wuorelle, taikka johongnuu laa-
roon. Hän sanoi: älkät andako mennä.

1 Kun. 8. 18: 12.

17. Mutta he waadeit händä sithe-
asti että hän häpeis, ja sanoi: andakat
mennä. Ja he lähetit matkaan wiisi-
kymmendä miestä, ja he eyeit kolme
päinwää, ja ei löytänet händä.

18. Ja tulit jälleen hänen tygönsä,
ja hän asui Jerihosa: ja hän sanoi
heille: engö minä sanonut teille, ettei
teidän pitänyt menemän?

19. Ja kaupungin miehet sanoit
Elisalle: kazo, tässä kaupungissa on
hywä asua, niinkuin meidän Derram-
me näke; mutta weji on paha, ja
maa hedelmätön.

20. Hän sanoi: tuokat minulle uusi
asia, ja pangat suolaa sithe: ja he
toit sen hänelle.

21. Niin hän meni nlos wesihuo-
koin tygö, ja heitti suolaa niihin, sa-
noden: niin sanoo HERRA: minä olen
tämän weden parantanut, ei kuolema
taikka hedelmättömyys pidä heistä täste-
des tuleman.

22. Niin parani weji tähän päi-

wään asti, Elisan sanan jälkeen, jona hän puhui.

23. Ja hän meni siellä ylös Beth=Eliin, ja hänen menneensä tiellä, tulit pienet pojat Kaupungista, ja pilkkausit händä, sanoden hänelle: tule ylös paljas pää, tule ylös paljas pää.

24. Ja hän käänsi itsensä, ja kuin hän heidän näki, kiros hän heitä HERRan nimeen. Niin tuli kaxi karhua mesästä, ja repelit heistä kaxi poikaa widdetäkymmendä kuolliaxi.

25. Siellä hän meni Carmeisiin ruorelle: ja sitte palais siellä Samariaan.

B. Luku.

Joramın hallitus, sata, jano, woitto.
Moabin Kuningan uxi.

Niin Joram Ababin poika tuli Israelin Kuningari Samariassa kahderandenatoistakymmenendä Josphathin Judan Kuningan wuonna: ja halliki karitoistakymmendä vuotta.

2. Ja teki pahaa HERRan edesä, waan ei kuitengan niinkuin hänen Isänsä ja äitinsä; sillä hän häwitti Baalin pagan jona hänen Isänsä tehnyt oli.

1 Kun. 16: 32.

3. Mutta kuitengin hän pysi Jerobeamin Nebathin pojan synneisä, jota Israelin saatti syndiä tekemään: ei hän luopunut niistä.

4. Mutta Mesalla Moabitain Kuningalla oli paljo lambaita, ja hän andoi Israelin Kuningalle weron, sata tuhatta karigata, ja satatuhatta oiasta, willoinensa.

5. Koska Abab oli kuollut, luowui Moabitalaisten Kuningas, Israelin Kuningaasta.

2 Kun. 1: 1.

6. Siihen aikaan läxi Kuningas Joram Samariasta, ja luki kaiken Israelin.

7. Ja meni ja lähetti Josphathille Judan Kuningalle sanoman: Moabitaisten Kuningas on luopunut minusta, tulekko sotimaan minun kansani Moabitalaisia vastaan? Hän sanoi: minä tulen, minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansas, ja minun hewoiseni niinkuin sinun hewoises.

1 Kun. 16: 22: 4.

8. Ja sanoi: kuta tietä meidän tä sinne waeldaman? Hän wastasi Edomin korwen tietä.

9. Ja niin läxi Israelin Kuningas ja Judan Kuningas ja Edomin kuningas. Ja koska he olit waellymbäri seigemän päiwän matkan ei ollut wettä sotawäellä ja juoksejia heitä seuraisit:

10. Niin sanoi Israelin Kuningas woi, HERRa on kuzunut nämät me Kuningasta, andajensa heitä Moabitalaisten käsiin.

11. Mutta Josphat sanoi: täsä yhtän HERRan Prophetata, syäremme hänen kauttansa ne HERRalda? Niin wastais yri Israelin Kuningan palvelioista, ja täsä on Elisa Saphatin poika, kaañi wettä Elisan kätten päälle.

1 Kun. 16: 22: 7.

12. Josphat sanoi: hänen nänsä on HERRan sana. Ja Isä Kuningas, ja Josphat, ja Edomin Kuningas, menit hänen tygönsä.

13. Niin sanoi Elisa Israelin Kuningalle: mitä sinun on minun kättäni? mene pois sinun Isäs prophetan tygö, ja sinun litis prophetain tygö. Israelin Kuningas sanoi hänelle: sillä HERRa on kuzunut nämät me Kuningasta, andajensa heitä Moabitalaisten käsiin.

14. Elisa sanoi: niin totta HERRa Zebaath elää, jona minä seison, jollen minä kagoisi Zephathia Judan Kuningasta, en kagahdaiji sinun päälles, engä te sinua.

1 Kun. 16: 17: 1.

15. Niin tuokat nyt minulle kättäni soittaja: ja koska soittaja tuli HERRan käsi hänen päälles.

16. Ja hän sanoi: näin HERRa: tehkät kuoppia sinne ja ne tähän ojaan:

17. Sillä näin sanoo HERRa teidän pidä tuulda eikä sadetta minä, ja kuitengin pitä oja wadella teidän: ja teidän pitä juoma teidän karjanne, ja teidän juoma.

18. Ja tämä on wäpä HERRan edesä; sillä hän anda moabitalaisten teidän käsiinne;

19. Niin että te lyhätte kaikki wah-
at kaupungit, ja kaikki walitut kau-
ngit, ja te kaadatte kaikki hyvät
puut, ja tukitette kaikki wesilähtet: ja
kärmelette kaikki hyvät pellot ki-
villä.

20. Ja tapahtui aamulla ruokauh-
ajalla, kato, silloin tuli wesi Edo-
tietä myöden, ja maa täytettiin
vedellä. 2 Mos. 29: 39, 40. 3 Mos. 2: 1.

1. Koska kaikki Moabitalaiset kuu-
ettiin Kuningat olit nosnet ylös so-
nan heitä vastaan; kyguit he kokoon
niin jotta igensä ensin wyöllä wyö-
jä ja sitä wanhemmat, ja menit ra-
uon.

2. Mutta koska he aamulla war-
oussit, ja Auringo nousi weden
yhtä näin näit Moabitalaiset, että wesi
heitä vastaan punainen niinkuin

3. Ja sanoit: se on weri, Kuning-
at tapellet kostonansa, ja yri on
niin toisen kuolliaksi: nyt siis Moab
on saalille.

4. Mutta koska he tulit Israelin
maahan, niin nousi Israel, ja löi Moa-
bitalaisia: ja ne pakent heidän edel-
länsä, mutta he kiiruhdit ja löit
heihin;

5. Ja tukistit kaupungit, ja ike-
n heitti kivensä kaikkiin hywiin
puuihin ja täyttit ne, ja tukistit kaikki
lähtet, ja kaasit kaikki hyvät puut,
mutta että he ainoasta Basarethin
maahan kiviä jätit: ja he piiritit sen
kaupungilla ja löit sen.

6. Koska Moabitalaisten Kuningas
sodan olewan ylös wälewän igi-
n vastaan; otti hän seigemänsataa
työnsä, jotka wedit miehen u-
kseen, karatayensa Edomin Kuningan
maahan, waan ei he woinet.

7. Niin otti hän ensimmäisen poi-
kain, joka hänen siaansa piti Kuning-
at maahan, ja uhrasit sen polttouh-
maahan päällä. Silloin tuli Is-
raelin wihaiseri, niin että he me-
nivät hänen tykönsä, ja palasit
heidän maahensa.

8. 2 Mos. 2: 2. 9. 108: 37. 10. 20: 31.

4. Luku.

Elisan ihmettä oliyn kansa; waimo, hänen
poikansa; se kuollut, liemi, leipä.

Ja yri waimo Prophetain poikain e-
männistä huusi Elisan tykö, ja sa-
noi: sinun palvelias, minun mieheni,
kuoli: Niin sinä tiedät sen että sinun
palvelias pelkäis JH:raa: Nyt tuli
welkamies, ja tahtoo otta kaxi minun
poikaani orjarensa. 3 Mos. 25: 39.

2. Elisa sanoi hänelle: mitä minun
pitä telemän sinulle? sano minulle, mi-
tä sinun huonesas on? Hän sanoi: si-
nun pitkallas ei ole muuta mitän kuin
yri öljyastia.

3. Hän sanoi: mene ja ano koko si-
mun kyläkunnaldas astioita; tyhjiä asti-
oita niin monda kuin sinä saat.

4. Ja mene sisälle, ja sulje owi si-
nun ja sinun poikais perään, ja kaada
jokaitseen niihin astioin: ja kofas olet
ne täyttänyt, niin anna ne otta pois.

5. Hän meni pois hänen tykönsä,
sulki owen jälkeensä ja poikainsa jäl-
keen: He kannoit astiat hänen eteensä,
ja hän kaasi niihin.

6. Ja kuin astiat olit täytetyt, sa-
noi hän pojallensa: tuo minulle vielä
astia. Hän sanoi hänelle: ei ole täällä
enä astiata: niin öljy seisahdi.

7. Ja hän tuli, ja ilmoitti sen Ju-
malan miehelle: Hän sanoi: mene ja
myy öljy, ja myy welkamiehes; mut-
ta sinä ja sinun poikas eläät siitä
jäänestä.

8. Ja se tapahtui siihen aikaan,
että Elisa meni Sunemiin, ja siellä oli
warallinen waimo, joka waadei hänä
syömään tykönsä: ja niin usein kuin
hän sen kautta waeli, poikkeis hän
sinne syömään leipää.

9. Ja hän sanoi miehellensä: kato,
minä hymmärrän tämän Jumalan mie-
hen olewan pyhän, joka tässä meidän
kauttamme aina waelda.

10. Tehlämme siis tähän wähä
ylistupa, ja pangamme hänelle sinne
yri wuode, pöytä, istuin ja kyntiläjal-
la; että hän sinne menis koska hän
meidän tykömme tulee.

11. Niin tapahtui siihen aikaan, et-

tä hän tuli sinne: ja hän meni ylistukseen ja makais siellä.

12. Ja hän sanoi palveliollensa Gehazille: kutsu Sunemin vaimo tänne. Ja koska hän oli kutsunut hänen, astui hän hänen eteensä.

13. Niin hän sanoi hänelle: sano hänelle: kago, sinä olet tehnyt meille taiten tämän palveluksen, mitä minun pitää sinulle tekemän? ongo sinulla asiaa Kuningan taikka sodanpäämiehen työssä? Hän sanoi: minä asun lestellä minun kansaani.

14. Hän sanoi hänelle: mitästä siis hänelle pitäis tehtämän? Gehazi sanoi: ei ole hänellä poikaa, ja hänen miehensä on vanha.

15. Hän sanoi: kutsu händä, ja koska hän meni händä kutsumaan, niin hän tuli owisa.

16. Ja hän sanoi: tähän määrättyyn aikaan vuoden perästä pttä sinun syleilemän poikaa. Hän sanoi: ei minun Herrani, sinä Jumalan mies, älä wäärtyttele sinun piikas edesä.

1 Mos. 18: 10.

17. Ja waimo tuli rastari, ja synnytti pojan, siihen määrättyyn aikaan vuoden perästä: niinkuin Elisa oli hänelle sanonut.

18. Ja koska lapsi jo isoixi tuli; niin tapahtui, että hän meni ulos Isänsä ja elonleikkaitten työssä.

19. Ja hän sanoi Isällensä: woi minun päätäni, minun päätäni. Ja hän sanoi palveliollensa: kanna händä äitinsä työssä.

20. Ja hän otti hänen, ja woi äitinsä työssä: ja hän istui hänen helmansa puoltapäiwään asti, ja kuoli.

21. Ja hän nousi ja lasi hänen Jumalan miehen wuotelle, läxi ulos ja sulki owen.

22. Ja kugui miehensä, ja sanoi: lähetä minun tyköni yri palvelioista ja yri aaseista: sillä minä menen Jumalan miehen työssä, ja palajan.

23. Ja hän sanoi: miysi sinä hänen tykönsä menet tänäpäinä: sillä ei nyt ole uusi kuu taikka Sabbathi? hän sanoi: rauha.

24. Ja hän satuloiği aasin, ja sanoi palveliollensa: aja waywasti: älä

wiivoytä ajamasta; wuutofu kuin woi sanon sinulle.

25. Ja niin hän meni pois ja Jumalan miehen työssä Carmelin walle. Koska Jumalan mies näki tuleivan, sanoi hän palveliollensa Gehazille: kago, se on Sunemin waimo.

26. Niin juoye nyt händä woi ja sano hänelle: oletkos raukasta sinun miehes ja sinun poikas? wastaais: raukasa.

27. Mutta koska hän tuli woi Jumalan miehen työssä, tarttui hänen jalkoiinsa. Ja Gehazi meni mään händä pois. Mutta Jumalan mies sanoi: anna hänen olla: sillä hänen sielunsa en murhellinen, ja Herrani on nimulda sen salannut ja ilmoittanut minulle.

28. Hän sanoi: anoingo minä kaa minun Herraldani? engö minä nomut? älä minua petä.

29. Ja hän sanoi Gehazille: mene sinun kupes, ja ota minun sanokätees, ja mene matkaas: jos sinun kohtaa, niin älä terwehdä häntä ja jos joku sinua terwehtä, niin wastaas händä: ja lasse minun sanokas pojan laswoille.

Luc. 10: 4.

30. Mutta pojan äiti sanoi: totta kuin HERRA elää ja sinua elää, en minä päästä sinua. Hän nousi ja seurais händä.

31. Mutta Gehazi meni pois dan edellänsä, ja lasi sauransa kaskwoille, waan ei ollut äändä tundoa. Niin hän palais ja kotohänen, ilmoitti hänelle, ja sanoi: poika herännyt.

32. Ja kuin Elisa tuli huoneeseen kago, poika makais kuolluna hänen wuotellansa.

33. Ja hän meni sisälle, ja sulki owen molembain perään: ja hän koki HERRAa.

Matth. 6: 6.

34. Nousi ja lasi itsensä lapsen päälle: ja panti suunsa hänen suun päälle, ja silmänsä hänen silmänsä päälle, ja kätensä hänen kätensä päälle, ja niin osensi itsensä hänen piikas; että lapsen ruumis tuli eläwä.

2 Mos. 8: 1. 1 Kon. 2: 17. 2 Tim. 2: 20: 10.

5. Ja hän nousi jälleen ja kävi
 ran sinne ja tänne siinä huonessa,
 ja löysi itsensä hänen päälleen.
 ja pöytä aivasta seipään kertaa,
 lausais pöytä silmänsä.

6. Ja hän kutsui Gehazin, ja sa-
 ku Suremin vaimo. Ja koska
 koki hänen kulumut, tuli hän itsäl-
 lään tykönsä. Hän sanoi: ota si-
 pois.

7. Niin hän tuli ja langeis hä-
 jalkainsa juureen, kumarsi itsensä
 hän: ja otti poikansa, ja meni ulos.

8. Ja Elisa palais Gilgaliin, ja
 aitta oli maalla, ja Prophetain
 palveli hänen edesänsä. Ja hän sa-
 palveliallensa: ota juuri pata ja
 kända Prophetain pojille.

2 Kun. 4. 6: 1.

Niin yri läxi kedolle hakemaan
 ja löysi mehäviiinapuru, ja
 niitä Solochinteja waattensa täy-

Ja kuin hän tuli, leikkais hän
 lempipataan: sillä ei he tunneneet sitä.

9. Ja koska he sen annoit miehen
 syövä, söit he lieimestä ja huusit,
 Jumalan mies, kuolema on
 meillä: Sillä ei he saanet syövä.

10. Ja hän sanoi: tuokat tänne
 pojat, ja hän heitti pataan, ja sa-
 andakat kansalle syövä, ja ei
 mitään wahingota padasa.

11. Ja yri mies tuli BaalSalisaf-
 ja kändöi Jumalan miehelle uutis-
 tä, karkikynnendä ohraista leipää, ja
 syövä hänen waatteisansa. Mutta
 sanoi: anna kansalle että he söiit.

12. Hänen palveliansa sanoi: mitä
 ä siitä annan sadalle miehelle? Hän
 si: anna kansalle syövä; sillä niin
 on HERRA: he syöväät ja vielä
 ktiin jää.

Marcb. 15: 37.

13. Ja hän pani ne heidän eteen-
 ja he söit; ja vielä oli lijari
 Hran sanan jälkeen.

B. Lufu.

Naeman tulee puhtari, ja Gehazi tulee
 spitaliseri.

Naeman Syrian Kuningan so-
 vappamies oli kuuluisa mies, ja
 ma pidetty Herransa edesä: sillä

hänen kauttansa oli HERRA andanut
 auttuden Syriaan: ja hän oli noi-
 mallinen mies, waan spitalinen.

2. Ja sotawäki oli Syriaasta men-
 nyt ulos joukottaissin; ja olit wienet
 pois Ifraelin maalda wäähän pitkäisen,
 joka palveli Naemanin emändätä.

3. Hän sanoi emännällensä: O jos
 minun Herrani olis Prophetan tykönsä
 kuin on Samariasa; niin hän paran-
 nais hänen spitalistansa.

4. Niin hän meni ja ilmoitti Her-
 rallensa, sanoden: näin ja näin on pu-
 hunut Ifraelin maan pitkä.

5. Syrian Kuningas sanoi: mene
 sinne, ja minä lähettän kirjan Ifraelin
 Kuningan tykö: Ja hän meni sinne,
 ja otti myötänsä kymmenen leiwittä
 bopiata, ja kuuji tuhatta kuldapenni-
 tä, ja kymmenen juhlapäiwän waatetta.

6. Ja wei kirjan Ifraelin Kuning-
 gan tykö näin kirjoitetun: Koska tä-
 mä kirja tulee sinulle, kago, minä lä-
 hetin minun palveliani Naemanin sinun
 tykö, että hänen puhdistaisit spita-
 listansa.

7. Koska Ifraelin Kuningas oli kir-
 jan lukeunt, rewäis hän waattensa, ja
 sanoi: olengo minä Jumala, että mi-
 nä kuoletaisin ja eläwäxi tekijin? sillä
 hän lähettä minun tyköni, että minä
 puhdistaisin miehen spitalistansa. Na-
 waattat siis ja kagokat, kuinga hän
 egii tilaa minua wajan.

5 Mos. 32: 39. 1 Sam. 2: 6.

8. Koska Jumalan mies Elisa kuuli
 Ifraelin Kuningan rewäisneri waatten-
 sa, lähetti hän Kuningan tykö, ja an-
 doi sanoa hänelle: mikis olet rewäisnyt
 waattes? tulkan nyt minun tyköni, et-
 tä hän tiedäis Prophetan olewan I-
 raelisa.

9. Niin tuli Naeman heivoisillansa
 ja wajunnillansa, ja seisahdi Elisan
 huonen owen eteen.

10. Ja Elisa lähetti sanansaattajan
 hänen tykönsä, sanoden: mene ja pese
 iges seipemän kertaa Jordanisa, ja si-
 nun lihas pitää endisellensä ja puhtari
 tuleman.

4 Mos. 12: 12.

11. Niin Naeman wihastui ja weni
 matkaansa, sanoden: kago, minä tulkin
 hänen kunnungin tulewan ules minun

tygöni, seisowan ja huutawan auxensa HERRan hänen Jumalansa nimeä, ja hänen lädelänsä pitelenän tätä paikkaa, ja niin parandawan spitalin.

12. Eikö Abanan ja Pharpharan wirrat Damaskusa ole kaikkia Israelin wesiä paremmat, että minä igeni niissä pesisin, ja tulisin puhtari? Ja hän palais ja meni matkaansa wihoisansa.

13. Niin hänen palveliansa tulit hänen tygönsä ja puhuttelit händä, ja sanoit: minun Isäni, jos Propheeta olis sanonut sinulle jotakin suurta asiaa, eikö sinun pitänyt sitä tekemän? mitä enämmin, että hän sanoi sinulle: pese sinus, ja sinä tulet puhtari?

14. Niin hän meni ja pesi igensä Jordanisa seisemän kertaa, niinkuin Jumalan mies käytenyt oli: ja hänen libansa tuli endisellensä, niinkuin wä-hän nuorukalsen liba, ja tuli puhtari.

Luc. 4: 27.

15. Ja hän palais Jumalan miehen tygö kaiken joukkonsa kansa, ja koska hän oli tullut sisälle, seisoi hän hänen edesänsä ja sanoi: kago, nyt minä tiedän, ettei yhtälän Jumalata ole kaikessa maassa, waan Israelisa: ota siis nyt tämä sinuasi sinun palvelialdas.

1 Mos. 33: 11. 1 Sam. 25: 27.

16. Mutta hän sanoi: niin totta kuin HERRa elää, jonga edesä minä seison, en ota minä sitä: ja hän waadei händä ottamaan, mutta hän kielsi pois.

17. Niin sanoi Naeman: eikö sinun palvelialles anneta yhtä kuormaa maata, niin paljo kuin kaxi Muulia kanda? sillä sinun palvelias ei tahdo enä munkalaisille jumalille uhrata, ja polt-touhria tehdä, mutta HERRalle.

18. Tästä asiasta olkon HERRa armias sinun palvelialles: koska minun Herrani Rimmonin huoneeseen meni rukoilemaan, ja igensä minun läteni päälle nojaisi, ja minä rukoilin Rimmonin huonesta; niin olkon HERRa tästä asiasta sinun palvelialles armias mies, että minä Rimmonin huonesta rukoilin.

2 Kun. 5: 7: 2.

19. Ja hän sanoi hänelle: mene rauhaan. Ja kuin hän oli mennyt lappalen matkaa pois hänen tykönsä ledolle:

Marc. 5: 34.

20. Sanoi Gehazi Jumalan miehen Elisän palvelia: kago, minun Herrani on säästännyt Naemanin, tätä rialaista, ettei hän hänelä otta niitä kuin hän toi: niin totta HERRa elää, minä juoren hänen räsänsä, ja otan jotakin hänelä.

21. Niin Gehazi juori nopiasti manin jälkeen. Ja koska Naeman ki hänen juorewan peräsänsä, astui waunuista ulos händä waстан, ja se ongo rauha?

22. Hän sanoi: Rauha; Herrani lähetti minun, sanoden: kaxi juuri nyt owat tulleet minun tykö Epbraimin wuorelda kaxi nuorota Prophetain pojista, amma heille leppohiata ja kahdet juhlapäiwän wuorot.

23. Naeman sanoi: ota kaxi leppokätkä hopiata: ja hän waati häntä ostoi kaxi leiwiskätkä hopiata kaksätkä, ja kahdet juhlapäiwän wuorot, ja andoi ne kahdelle palvelialsa, ja he kannoit hänen edelläsä.

24. Ja koska hän tuli Dophe, otti hän ne pois heidän kästistänsä kätki ne huoneeseen; ja päästi me ja he menit pois.

25. Ja hän meni sisälle ja Herransa edesä: Niin Elisa sanoi minulle: kusta tulit Gehazi? hän vastais: ei sinun palvelias ole minun sinne eli tänne.

26. Mutta hän sanoi hänelle: minun sydämeni waeldanut miehen laitefa waunuistansa sinua waстан? ota nyt aika sinun mennä ottamaan heitä, ja ottamaan waatteita, öljyä, wiiinamäkiä, lambaita, härkiä, polt-luoita ja piikojia.

27. Sentähden pitä Naemanin kättä tarttuman sinuun ja sinun seipalees ijankaikisesti. Niin hän meni pois hänen tykönsä spitalisna niimitä lumi.

4 Mos. 12: 10. 2 Wita R. 29: 2.

G. LUKU.

Rauta uistendelee. Syrialaisen sotamiehen Samarian piiritys, näitä.

Ja Prophetain pojat sanoit Elisalle: kago, se sia josa me asummme sinun tykönsä, on meille abdas.

Anna meidän mennä Jordaniin ja jokaisen tuoda sieltä yksi hirsi, me rakennaisimme sinne sian asuame. Ja hän sanoi: mengät.

Ja yksi sanoi: tules palveliaisiksi: ja hän vastais: minä tulen.

Ja hän meni heidän kansansa: koska he tulit Jordanin tygö, halke he siinä puita.

Ja kuin yksi heistä oli puun maa-hakannut, putois rauta weteen, ja huusi, ja sanoi: woi minun Herran fengin minä olen lainaxi ottanut.

Mutta Jumalan mies sanoi: kuka se putois? Ja koska hän osotti paikan, leikkais hän yhden puun, otti sinne, ja saatti niin raudan kallemaan.

Ja hän sanoi: ota häändä ylös: se on jeni kätensä ja otti sen.

Ja Syrian Kuningas sodei Israhelin maahan, ja piti nemoa palveliensa kanssa ja sanoi: me tahdomme ottaa igemme sinne ja sinne.

Mutta Jumalan mies lähetti Niin Kuningan tygö, ja käski häntä sanoa: karta, ettes menijä siihen maahan: sillä Syrialaiset wäsyiwät.

Niin lähetti siis Israhelin Kuningas siihen paikkaan, josta Jumalan mies oli sanonut hänelle, ja waroinut häntä siitä, ja piti siinä wartiat: ja ehnyt sitä ainoasta yhtä eli kahta.

Niin Syrian Kuningan sydän surulliseri siitä, ja kuzui palveliensa, ja sanoi heille: ettekö te iloitte minulle, kuka meistä on paennut Israhelin Kuningan tygö?

Niin sanoi yksi hänen palveliensa: ei niin, minun Herrani Kuningas; mutta Elisa Propheeta joka Israhelissa, sanoo Israhelin Kuningas: nelin asiat joitas puhut maahan.

Hän sanoi: niin mengät matkalle, ja kahokat kusa hän on: että lähettäisin ja andaisin hänen ottaa. Ja he ilmoittit hänelle, ja sano: karta, hän on Dothanissa.

Niin hän lähetti sinne hewoiset ja suuren joukon: ja koska

he sinne tulit yöllä, piiritit he Kaupungin.

15. Ja Jumalan miehen palvelia nousi warhain aamulla menemään ulos: ja kago, suuri sotajoukko piiritti Kaupungin hewoisten ja wauwun kanssa: Niin hänen palveliansa sanoi hänelle: woi minun Herrani! mitä me nyt teemme?

16. Ja hän sanoi: älä pelkä, sillä niitä on enä kuin meidän kansamme owat, kuin niitä, jotka heidän kansansa owat.

1 Job. 4: 4.

17. Ja Elisa rukoili, ja sanoi: Herra, awa nyt hänen silmänsä, että hän näkis: Niin awais Herra palvelian silmät, että hän näki, ja kago, wuori oli täynnä tulijia hewoisita ja wauwuja, Elisän ympärillä.

1 Mos. 32: 2. 2 Kun. 2: 11. Mt. 34: 8.

18. Ja koska he tulit alas hänen tygönsä, rukoili Elisa Herra ja sanoi: lyö tätä kansaa sokerudella: ja hän löi heidän sokerudella Elisän sanan jälkeen.

1 Mos. 19: 11.

19. Ja Elisa sanoi heille: ei tämä ole se tie ja se Kaupungi: seuratkat minua, minä wien teidän sen miehen tygö jota te egittä: ja hän wei heidän Samariaan.

20. Koska he tulit Samariaan, sanoi Elisa: Herra, awa näitten silmät, että he näkissit: Ja Herra awais heidän silmänsä, että he näit, ja kago, niin he olit keskellä Samariaata.

21. Ja koska Israhelin Kuningas näki heidän, sanoi hän Elisalle: minun Isäni, lyöngö minä heitä?

22. Ja hän sanoi: älä lyö: pitäkö sinun lyömän niitä kuin sinä fangixi saat miekalla ja jouyella? anna heille leipää ja wettä, että he sössit ja joissit, ja anna heidän mennä heidän Herransa tygö.

23. Niin walmisettin heille suuri pito. Ja koska he olit syönet ja juonet, laski hän heidän menemään, ja he menit heidän Herransa tygö: ja ei Syriasta enä sotaparveja tullut Israhelin maalle.

24. Waan senjälkeen tapahtui, että Benhadad Syrian Kuningas kokeis

kaikki sotaväkensä, meni ja piiritti Samarian.

25. Ja suuri nälkä oli Samariassa, ja he ahdistit kaupungin, siihenasti, että aasin pää maroi kahderankym-mendä hopiapenningitä, ja neljäs osa Rabia kyhköyläisen sonda maroi wiisi hopiapenningitä.

26. Ja koska Israelin Kuningas kävi muurin päällä, huusi yri waino händä, ja sanoi: auta minua, minun Herrani Kuningani!

27. Ja hän sanoi: Jollet HERRa auta sinua, kusta minä sinua autan, luvastako eli wiinakurnasta?

28. Ja Kuningas sanoi hänelle: mitä sinun on? Hän sanoi: tämä waino sanoi minulle: tuo tänne polkas, että me sen syömmme tänäpänä: syökämme huomena minun poikani.

5 Mos. 28: 53, 57. Mat. w. 4: 10.

29. Ja me olemme keittänet minun poikani, ja syönet sen: Ja minä sanoin toisna päivänä hänelle: tuo tänne sinun polkas, että me syömmme sen; mutta hän kätki polkansa.

30. Koska Kuningas kuuli waimon puhut, rewäsi hän waattensa: ja koska hän kävi ohitse muurin päällä, niin kansa näki, ja kago, hänen päällänsä oli säkki ihoa wastoin.

31. Ja hän sanoi: Jumala tehkön minulle sen ja sen, jos Elisan Saphatin posan pää tänäpänä pitää seisoman hänen päällänsä.

1 Kun. 18: 2.

32. Ja Elisa istui huonesansa, ja wanhemmat istuit hänen tykönsä: ja hän lähetti miehen edellänsä, mutta ennenkuin sanansaattaja tuli hänen tykönsä, sanoi hän wanhimmille: oletako te nähnet, kuinga se murhamiehen poika on lähettänyt ottamaan minun päätäni pois? Kagokat, koska sanansaattaja tulee, että te oven suljetta, ja ovelle hänen syörette ulos: kago, hänen Herransa jalkain töminä seura händä.

33. Koska hän vielä heidän kansansa puhui, kago, niin sanansaattaja tuli hänen tykönsä, ja sanoi: kago, tämä paha tulee HERRalda, mitä minä enä odotan HERRaa?

Jer. 34: 17, 18.

7. Luku.

Samaria pelätetään. Nälkä lepytetään. Päämies tallataan kuollori.

Mutta Elisa sanoi: kuulkaat Herran sanaa: näin sanoo HERRa huomena tähän aikaan maraa wakkainen pieniä jauhoja Siltin kari wakkaisista ohria Siltin, Samarian portista.

2. Niin wastais Päämies, ja käden päälle Kuningas itsensä Jumalan miestä, ja sanoi: kago, HERRa tekis vielä alkumat taino kuinga se tapahtuis? Hän sanoi: sinun silmilläs pitää sinun sen nähtä, mutta ei sinun pidä siitä syömään.

3. Ja neljä spitalista mieheä portin edessä, jotka sanoit toinen sellensa: mitä me tässä olemme kaimwan kuin me kuolemme?

3 Mos. 13: 46.

4. Jos me sanomme: kago, Kaupungiin, niin on nälkä kagoga, ja me kuolemme siellä: jos taas olemme täällä, niin me kuolemme: kagokämme siis ja andat itsemme Syrialaiisten leiriin: jos andawat meidän elää, niin me kuolemme: taikka jos he meidän tappa, niin me olemme tapetut.

5. Ja he nousit hämärissä menen Syrialaiisten leiriin: ja koska he ensimmäisille paikoille letriä, kago, ei siellä ollut ketän.

6. Sillä HERRa oli andant Syrialaiisten sotajoukon kuulla wainu hewoisten ja suuren sotaväen äänen, niin että he sanoit toinen toiselle kago, Israelin Kuningas on pakkas meitä vastaan Dethiläisten Kuningas Egyptiläisten Kuningat, että he tule meidän päällemme.

Et. 13: 4.

7. Ja he nousit ja pakenit heinon, ja jätit majansa, hewoisensa aasin ja leiriin, niinkuin ne seisotit pakenit hengensä tähden.

8. Koska ne spitaliset tulit leiriin, äärein, menit he yhteen majaan, ja joit, ja otit hopiata ja kullaa, ja waatteita, ja menit pois, ja

a tulit jälleen ja menit toiseen maahan, ja otit siellä, menit pois ja lähtit sen.

9. Sitte he sanoit toinen toisellensa: kumme oikein tee: tämä on hyvän ja rahan päivä, jos me tämän salainne, ja viivoyttämme wakkiaan aamuun, niin meidän pahatekomme tulee tiettäväxi: käykämme siis ja tehkämme tiettäväxi Kuningan huoneelle.

10. Ja koska he tulit, huusit he kaupungin portin wartioille, ja teit tiettäväxi heille, ja sanoit: me meidänme Syrialaiisten leiriin, ja kago, siellä ole ketän, eikä ihniisen äändä; min heivoisia ja aaseja sidottuna, ja sijat niinkuin ne seisoi.

11. Niin huuttin portin wartioille, ja he ilmoitit sisälle Kuningan huoneja.

12. Ja Kuningas nousi yöllä, ja tuli palvelioillensa: minä sanon teille kuinga Syrialaiset tekewät meidän huoneamme, he tietävät meidän kärsimän nälkää, ja sentähden owat he menet pois leiristä, ja owat lymyttä-tyksensä kedolle, ja ajattelevat: koska lähtewät kaupungista, otamma meidän kiinni eläwänä, ja pääsemme kaupunkiin.

13. Niin wastais yxi hänen palvelijansa, ja sanoi: niin otettakan nyt wiisi heivoista jotka tähän jäänet: kago, nämät owat tähän jääneet kaikesta Israelin paljoudesta, kago, menut Israelin paljoudesta owat lopet: lähettäkämme nämät ulos kago=maan.

14. Niin he toit kaxi waimuhevaisia, ja Kuningas lähetti ne Syria=isten leiriin, ja sanoit: mengät ja otogat.

15. Ja he menit heidän jälkeensä maahan Jordaniin asti, ja kago, kaikki oli waatteita ja kaluja täynnä, kuin syrialaiset olit heittänet pois, kiiruh=aisia igitänsä. Ja sanansaattajat tulit jälleen, ja tiettäväxi teit sen Kuningalle.

16. Niin kansa meni ulos ja ryösti syrialaiisten leirin. Ja tapahtui, että wakkainen sambylajauhoja maxoi siklin, niin myös kaxi wakkaisia ohria siklin, HEMean sanan jälkeen.

17. Mutta Kuningas asetetti sen Väälä miehen jonga käden päälle hän itsestä nojais, porttiin, ja kansa tallais hänen portin edestä, niin että hän kuoli; niinkuin Jumalan mies sanomit oli, koska Kuningas tuli alas hänen tygönsä.

18. Ja tapahtui niinkuin Jumalan mies puhunut oli Kuningalle, koska hän sanoit: huomena tällä aikaa maxaa kaxi wakkaisia ohria Siklin, ja wakkainen sambylajauhoja Siklin, Samaritan portista.

19. Ja Väälämies wastais Jumalan miestä, ja sanoit: kago, jos HEMra teke vielä affunat taiwaseen, kuinga tämä sittekkän tapahtuis? Mutta hän sanoit: kago, sinun pitää silmilläs sen näkemän, ja ei siitä syömän.

20. Ja se tapahtui hänelle niin: sillä kansa tallaisit hänen portista kuolliaxi.

8. Lufu.

Seisemän vuoden nälkä. Benhadadin kuolema. Hafaël, Joram, Ahafia soiwat.

Ja Elisa puhui sen waimon kansa, jonga pojan hän oli herättänyt, ja sanoit: nouse ja matkusti pois huoneines, ja ole outena kufas saat; sillä HEMra on kugurwa näljän, joka on tulewa maalle seisemäxi wuodexi.

2 Kun. K. 4: 34.

2. Waimo nousi, ja teki niinkuin Jumalan mies sanoit: ja matkusti huoneinensa, ja oli outena Philistcalaiisten maalla seisemän wuotta.

3. Ja seisemän wuoden perästä tuli waimo Philistcalaiisten maalda jälleen. Ja hän meni rukoilemaan Kuningalda huonettansa ja peldoansa.

4. Silloin puhui Kuningas Gehazin sen Jumalan miehen palvelian kansa, ja sanoit: juttete minulle kaikki ne sumret teet kuin Elisa on tehnyt.

5. Ja koska hän ilmoitti Kuningalle kuinga hän oli kuolluen wirwottanut, ja kago, se waimo jonga pojan hän oli kuolluista herättänyt, huusi Kuningan tygö huonensa ja peldensa tähden. Niin sanoit Gehazi: minun Herrani Kuningani, tämä on waimo, ja tämä on hänen poikansa, jonga Elisa kuolluista herätti.

6. Ja Kuningas kysyi waimolda, ja hän jutteli hänelle sen: Niin Kuningas andoi hänelle yhden palvelioistansa, ja sanoi: anna hänen saada kaikki mitä hänen omansa on, ja kaikki tulot pelloista, siitä päivästä jona hän maan jätti, niin tähän asti.

7. Ja Elisa tuli Damastuun, ja Benhadad Syrian Kuningas sairasti: ja hänelle oli ilmoitettu ja sanottu: että Jumalan mies on tullut tänne.

8. Niin Kuningas sanoi Hasaelille: ota lahjoja myötäs, ja mene sitä Jumalan miestä vastaan, ja kysy hänen kauttansa neuwoa HERralda, ja sano: parannengo minä tästä taudista?

1 Kun. K. 14: 2, 3. 2 Kun. K. 1: 2.

9. Ja Hasael meni händä vastaan, ja otti lahjoja myötänsä, ja kaikki-naista Damastun hyöyttä neljäkymmendä Camelin kuormaa: Ja koska hän tuli, seisoi hän hänen edesänsä, ja sanoi: Benhadad, sinun poikas Syrian Kuningas lähetti minuu sinun tygös, ja kysyi sinulle sanoa: parannengo minä tästä taudista?

10. Elisa sanoi hänelle: mene ja sano hänelle: kyllä sinä paransit; mutta kuitenkin on HERra ilmoittanut minulle, että hänen pitä totisesti luoleman.

11. Ja (Jumalan mies) kanoi te-rävästi hänen päällensä, siihenasti että hän häpeis; sitte itki Jumalan mies.

12. Niin Hasael sanoi: mixi minun Herrani itkee? Ja hän sanoi: minä tiedän mitä pahutta sinun pitä tekemän Israelin lapsille, sinun pitä polttaman heidän wälewät kaupunginsa tulella, ja heidän nuoret miehensä tappaman miekalla, ja surmaman heidän lapsensa, ja heidän raskat waimonsa halkaiseman.

2 Kun. K. 10: 32. Euka 12: 17. Euka 13: 7.

13. Hasael sanoi: mikä on sinun palvelias se koira, että hänen pitä niin suuria asioita tekemän? Elisa sanoi: HERra on minulle ilmoittanut sinun tulewan Syrian Kuningari.

1 Kun. K. 19: 15.

14. Ja hän meni pois Elisan tyköä, ja tuli Herransa tygö, ja hän sanoi hänelle: mitä Elisa sanoi sinul-

le? hän vastais: hän sanoi minulle sinun paranewan.

15. Mutta toisna päivänä otti yhden mafauswaaiten ja kasti ne ja lewitti häneä kaswoinsa päälle, hän kuoli: ja Hasael tuli ku hänen siaansa.

16. Joramın Uhabin pojau Joramin Kuningan wiidendenä wuonna Josaphatin Judan Kuningan (ku wuonna) tuli Joram Josaphatin ja Judan Kuningari. 2 Kun. K. 1: 17.

17. Ja hän oli kahden ajau wanha neljätiälkymmendä tullelensa kuningari: ja hallitsi kahderan ajau Jerusalemissa. 2 Kun. K. 1: 18.

18. Ja waelsi Israelin Kuningateilla, niinkuin Uhabin huone Uhabin tytär oli hänen emändö, hän teki pahaa HERran edesä.

19. Mutta ei HERra tahtonut wittä Judata palveliansa Dawididen; niinkuin hän oli hänelle sanottu, että hän oli andawa hänelle yhden kenden ja hänen lapillisensa jota

2 Sam. 7: 13. 1 Kun. K. 11: 36. Of. 132: 17.

20. Hänen aitanansa luowit mealaiset Jудаasta, ja teit he Kuningan.

1 Kun. K. 22: 6.

2 Kun. K. 3: 9.

21. Sillä Joram oli matkui Zairiin, ja kaikki waunut hänen kansa: ja nousi yöllä ja läi Edomlaiset kuin hänen ympärillensä niin myös waunuin Väämiehet; että kansa pakeni majoinsa.

22. Sentähden luowuit Edomiset Jудаasta tähän päivään asti loin myös Sibna luowui siihen asti

1 Mos. 27: 40. Jos. 21: 13.

23. Mitä enämbi Joramista mistä on, ja kaikista niistä kuin tehnyt on: eikö se ole kirjotettu dan Kuningasten aikakirjasa?

2 Kun. K. 21: 1, 12.

24. Ja Joram nukkui Išaınsa kassa, ja haudattin Išaınsa kansa: Edom kaupungiin: Ja Hasael hänen kansa tuli Kuningari hänen jälkeen.

25. Joramın Uhabin pojau Joramin Kuningan toisna wuonna neljäkymmendä, tuli Hasael Jerusalemin Kuningari.

2 Kun. K. 23: 31.

26. Ja Ahassa oli kahden vuoden
amatkaymmenää wanha, koska hän
Kuningari, ja hallitsi yhden vuo-
den Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi
Ahasia Dmriin Israelin Kuningan

1 Kun. 15: 29. 2 Nita K. 21: 6.

27. Ja hän waelsi Ahabin huonen
koti, ja teki pahaa HERran edesä,
sitten Ahabin huone: sillä hän oli
huonen wärvy.

28. Ja hän meni Joramia Ahabin
kanssa sotimaan Dasaelia Sy-
rian Kuningasta vastaan, Gileadin Ra-
issa: mutta Syrialaiset löit Jo-

29. Silloin palais Kuningas Jo-
oramamaan itsensä parata Jefree-
lin haavoista, kuin Syrialaiset
olivat tehneet Ramassa, soteisansa Dasa-
elian Kuningan kanssa: Ja A-
oramia poika Judan Kuningas,
pöytä Joramia Ahabin poikaa
nimen: sillä hän sairasti.

1 Kun. 15: 29. 2 Nita K. 22: 6, 7.

D. Luku.

Ja woidettu Kuningari Israelisa. Jo-
oram, Ahassa, Isebel tapetaan.

1. Mutta Elisa Propbeta kuului yhden
Prophetain possista, ja sanoi hä-
nen: wyötä kupes, ja ota tämä öljy-
kätees, ja mene Gileadin Ra-
issa.

2. Ja koska tulet sinne, niin sinä
seillä Jehun Josaphatin pojan
pojan pojan, mene ja nosti händä
känsä kerkeldä, ja wle händä sisäl-
lä Ramartiin.

3. Ota öljyastia ja wuodata se hä-
nen pänsä päälle, ja sano: näin sa-
nottu HERra: minä olen woidellut si-
tä Israelin Kuningari: ja sinun pitä
si wuodan ja paleneman, eikä sie-
lun.

1 Kun. 19: 16.

4. Ja Prophetan palvelia se nuo-
si Jehu läxi matkaan, Gileadin Ra-
issa.

5. Ja koska hän tuli sisälle, kago,
sitten sotawäen päämiehet, ja hän
päämies, minulla on sota-
seurustajia. Jehu sanoi: ke-
sälkissa? hän sanoi: sinulle

6. Niin hän nousi ja meni sisälle
huoneeseen, ja hän wuodatti öljyä hä-
nen pänsä päälle, ja sanoi hänelle:
näin sanoo HERra Israelin Jumala:
minä olen sinun woidellut Israelin,
HERran Ramian, Kuningari.

2 Nita K. 22: 7.

7. Ja sinun pitä lyömän sinun Her-
ras Ahabin huonen; sillä minä waa-
din minun palveliaini Prophetain we-
ren, ja kaikkein HERran palvelioitten
weren, Isebelin läbestä.

1 Kun. 15: 21, 22, 23.

8. Niin että kaikki Ahabin huone
pitä hukkuman: ja mitää hävittän Aha-
bista sen joka wetensä seindän heittä,
ja suljetuu ja hyljätyn Israelisa.

1 Kun. 15: 14: 10.

9. Ja teen Ahabin huonen niinkuin
Jerobeamin Nebathingin pojan huo-
nen; ja niinkuin Daecian Ahian pojan
huonen.

1 Kun. 15: 29.

Ensi 16: 3, 11.

10. Ja koirat pitä lyömän Isebe-
lin Jefreelin pellolla, ja ei yriltän pi-
dä händä hautaman: ja hän awais
owen ja paleni.

11. Ja koska Jehu läxi ulos Her-
ransa palveliain tygö, sanoi he hä-
melle: ongo rauha? mingätähden tämä
mielipuoli on tullut sinun tygös? hän
sanoi heille: te tumette miehen hywin,
ja mitä hän puhun. Jer. 29: 26.

12. Se sanoi: ei se ole totta, sa-
no sinä se meille. Hän sanoi: niin ja
niin on hän puhunut minun kansani,
ja sanonut: näin sanoo HERra: minä
olen woidellut sinun Israelin Kuningari.

13. Niin he kirtuhdit itsensä, ja jo-
kainen otti waattensa, ja panit hänen
alansa korkialle astuimelle, ja puhalsit
Dafunalla, ja sanolt: Jehu on tullut
Kuningari.

Matth. 21: 8.

14. Niin Jehu Josaphatin poika
Nimsin pojan teki liiton Joramita
vastaan: mutta Joram wartioigi Ra-
mothia Gileadisa kaiken Israelin kansa,
Dasaelia Syrian Kuningasta vastaan.

15. Mutta Kuningas Joram oli
palainnut paratta Jefreeliin, niistä haa-
woista kuin Syrialaiset hänehen lybnet
olit, koska hän sodei Dasaelin Syrian

Kuningan kansa. Ja Jehu sanoi: jos se teidän mieleenne on, niin ei pidä yhdenkään pääsemän Raupungista menemään ja ilmoittamaan Jesreeliin.

2 Kun. K. 8: 28.

16. Ja Jehu matkusti ragan ja meni Jesreeliin: sillä Joram sairasti siellä: ja Ahasia Judan Kuningas oli mennyt kagomaan Joramia.

2 Kun. K. 8: 29.

17. Mutta wartia joka tornin päällä Jesreelisä seisoi, sai nähdä Jehun joukon tulewan, ja sanoi: minä näen yhden joukon. Niin sanoi Joram: ota yri raganmies ja lähetä heitä vastaan, ja sano: ongo rauha?

18. Ja raganmies ajoi händä vastaan, ja sanoi: näin sanoo Kuningas: ongo rauha? Jehu sanoi: mitä sinä rauhasista tahdot? käännä itses minun takani. Wartia ilmoitti ja sanoi: sannaosaattaja on tullut heidän tygönsä, ja ei palaja.

19. Niin lähetti hän toisen raganmiehen. Kosta se tuli hänen tygönsä, sanoi hän: näin sanoo Kuningas: ongo rauha? Jehu sanoi: mitä sinä rauhasista tahdot? käännä itses minun takani.

20. Sen ilmoitti wartia, ja sanoi: hän on tullut heidän tygönsä, ja ei palaja: ja sen ajo on niinkuin Jehun Nimin pojan ajo: sillä hän ajaa niinkuin hän olis hullu.

21. Niin sanoi Joram: valjastakot: ja he valjastit hänen waunusja. Ja he menit ulos, Joram Israelin Kuningas ja Ahasia Judan Kuningas, igekukin waunusansa, ja he läyrit ulos kohtamaan Jehuta: ja he löysit hänen Nabothin Jesreelitiläisen pellolla.

22. Ja kosta Joram näki Jehun, sanoi hän: Jehu, ongo rauha? hän sanoi: mikä rauha? sinun äitid Isebelin huorus ja noitsuus tulee aina sinu remmari.

23. Niin Joram kohta käänsi kätensä ymbäri, ja pakeni, ja sanoi Ahasialle: tässä on petos, Ahasia.

24. Mutta Jehu jiwui jougen ja ambuis Joramita lapaluiden wälille, niin että nuoli meni hänen sydämensä läpigen, ja hän putois maahan waunusansa.

25. Ja Jehu sanoi Päämiehellä Bidekarille: ota ja heitä händä Raubhin Jesreelitiläisen pellolle: sillä minä kosta minä ja sinä seuraimme hänsänsä Ahasia yhdesä ajain, Isebelä noisti tämän kuorman päälensä.

1 Kun. K. 21: 19. Luta 22: 38.

26. Mitämar, sanoi Isebelä, nä koston sinulle tässä pellolla Raubhin ja hänen poikainsa weren, ja minä eilän ehtona näjin, niin ota händä ja heitä pellolle Isebelän jälkeen.

27. Kosta Ahasia Judan Kuningas näki, pakeni hän kroydimaan kenen tietä: Mutta Jehu ajoi häntä takaa, ja sanoi: lyölätkä myöskin waunusansa Gurin wastamäessä, on Seblan tykönä: Ja hän kroytti Megiddoon, ja kuoli siellä.

2 Luta K. 22: 9.

28. Ja hänen palweliansa ehtoas hänen wledä waunulla Jerusalemiin, ja he hautaisit hänen omaan hautaan, ja hänen Isebelä kansa Dan Raupungiin.

29. Mutta Ahasia hallitsi Joramia Ahabin pojan ensimmäisenä wuotena toistakymmeniä.

30. Ja kosta Jehu tuli Jesreeliin ja Isebel sai sen kuulla, woiitella kasiwonsa ja kaunisti päänsä, ja kroytti alkman läpige.

31. Ja kosta Jehu tuli pertistä Jerusalemiin, sanoi hän: kätiwidä Sinun wästä, joka tappoi herransa?

1 Kun. K. 16: 10, 18.

32. Ja hän noisti kasiwonsa wledä kunaan, ja sanoi: kuka on tässä minun tykönäni? niin käänsi igensä heidän puoleensa kaxi eli kolme palwelijaa.

33. Hän sanoi: syöskät händä ja he syöyrit hänen ulos, ja seini heiwoset priistotettin hänen weresjään ja hän tallattin maahan.

34. Ja kosta hän oli tullut Jerusalemiin ja oli syönyt ja juonut, sanoi: korjattakot kuitengin sitä kirottia, haudattakot händä: sillä hän on kroyttin kagomaan tytär.

1 Kun. K. 21: 26.

35. Kosta he menit pohjoiseen hautamaan: niin ei he löytäneet

uunta mitän kuin pääkallon ja
ot, ja paljat lämment.

Ja he tulit jälleen ja sanoit hä-
nen: hän sanoi: tämä on nyt se
HERRA puhui palveliansa Elian
kautta, ja sanoi: Jesreelin
kolla pitää korat syömän Isebelin

1 Kun. 18. 21: 23.

7. Näin tuli Isebelin raato nit-
loka kedolla, Jesreelin pellolla,
sanoa taittu: tämä on Isebel.

10. Lufu.

Maat, Abassan weljet, Baasin pa-
pit tapetaan. Jehun poikka.

Abahilla oli seitsemänkymmendä
poikaa Samariassa. Ja Jehu kir-
kirjan ja lähetti Samariaan Jes-
reelien tyttö, ja wanhimpain,
Ababin edustusmiehen tyttö, näin:
Koska tämä kirja tulee teidän

huoneeseen, joitten tyköän teidän Herran-
kat ovat; niin myös wauunt, he-
reit, wahirat kaupungit ja sotaaset:
Niin walittak teidän Herranne
ka paras ja kelpvollisin, ja asetta-
händä Iffansä istuimelle: ja soti-
teidän Herranne huonen puolesta.

Mutta he pelkäisit sängen suuref-
ta sanoi: kago, kaxi Kuningasta
sainet seisoa hänen edesänjä: kuin-
siis me seisoisimmme?

2 Kun. 9: 24, 27.

Ja ne huomen ja Kaupungin hal-
ja wanhimmat ja edustusmiehet,
ot Jehun tyttö, sanoden: me olem-
saimu palvelias, me teemme kaikki
sulle meille sanot: en me tee ketän
kauri: tee mitä sinulle kelpaa.

Silloin kirjoitti hän heidän ty-
ttöisen kirjan, näin: jos te olet-
saimu, ja oletta minulle kuullaiset,
ottakat teidän Herranne poikain
ja tulkat huomena tällä aikaa
tyttöni Jesreeliin: ja oli niitä
poikia, joita Kaupungin y-
reit laswattit, seitsemänkymmendä

Ja he satt kirjan, otit he ne
poikat ja tapoit seitsemän-
miehestä: ja panit niitten
kaurin, ja lähetit ne hänen
Jesreelin.

8. Ja sanoma saatettin hänelle, et-
tä he owat tuonet Kuningan poikain
pääät tänne: Hän wastais: asettakat
ne kahteen roukkioon amuun asti, Kau-
pungin portin eteen.

9. Koska hän aamulla meni ulos,
seisoi hän, ja sanoi kaikelle kansalle:
te olette olkijat: kago, minä olen liiton
tehnnyt minun Herraan wassan, ja tap-
panut hänen; mutta kuka siis nämät
kaikki tappanut on?

10. Niin tietkät nyt, ettei yksän
HERRAN sana, jonga HERRA puhu-
nut on Ababin huoneesta, ole turhasti
tullut: ja HERRA teki niinkuin hän
puhunut oli palveliansa Elian kautta.

1 Kun. 18. 21: 19, 21.

11. Niin häwitti Jehu kaikki ne
kuin Ababin huoneesta olit jäänet Jes-
reelisiä: kaikki hänen ylimmäisensä, ja
hänen ystäwänsä, ja hänen wappinsa;
niin ettei hän yhiäkän heistä jättännyt.

12. Ja nousi ja matkusti Sama-
riaan, ja koska hän tuli paimenden
majan tyttö, joka oli hänen tiesänsä;

13. Eöysi Jehu siinä Abassian In-
dan Kuningan weljet, ja sanoi niille:
mittä te oletta? he wastaisit: me o-
lemme Abassian weljet, ja menemme
terwehtämään Kuningan ja Drottain-
gin poikia.

14. Ja hän sanoi: ottakat heitä e-
läwänä kiinni, ja he otit heidän elä-
wänä kiinni: ja tapoit paimenden ma-
jan kaitwon tyköä kaxi miestä wiidet-
täkymmendä, niin ettei hän heistä yhi-
tälän jättännyt.

15. Ja koska hän sitti waelssi, Iöysi
hän Jonadabin Rehabin pojan joka
händä kohtais, terwehti händä ja sa-
noi hänelle: ongo sinun sydämes wilpi-
töin, niinkuin minun sydämeni on si-
nun sydämes kansa? Jonadab wastais:
on niingin. Jos niin on, (sanoi hän)
niin ojenna kätes tänne, ja hän ojensi
kästensä, ja hän asetti hänen istumaan
siwuunsa wauunin. Jer. 35: 6.

16. Ja sanoi: tule minun kansani,
kagomaan minun kiwainttani HERRAN
tähden: Ja hän annoi hänen ajaa
wauuniansa.

17. Koska hän Samariaan tuli, Iöi
hän kaikki Abahista jäänet Samaria-

ja, sihenasti että hän hänen hävitti: HERRAN sanan jälkeen, kuin hän puhunut oli Elialle.

18. Ja Jehu koki kaikien kansan, ja andoi heille sanoa: jos Ahab on vähän palvelellut Baalia; Jehu tahtoo enemmän händä palvelella.

1 Kun. K. 16: 32.

19. Sentähden kugulat kaikki Baalin Prophetat kokoon, kaikki hänen palveliansa, ja kaikki hänen pappinsa minun tyköni, niin ettei yrikan heistä jää: sillä minä teen suuren uhrin Baalille: ja joka itänä jää pois, ei sen pidä elämän: Mutta Jehu teki sen kavaludella, että hän olis saanut hävittää Baalin palveliat.

20. Ja Jehu sanoi: pyhittäkät Baalille juhlapäivä: ja he kuguit kokoon.

21. Ja Jehu lähetti kaikkeen Israeliin, ja kaikki Baalin palveliat tulit, niin ettei yrikan heistä jäänyt joka ei tullut: Ja he tulit jissälle Baalin huoneeseen, ja täytit Baalin huonen josta loukkaan.

22. Silloin sanoi hän waatehuonen haldialle: kanna kaikki Baalin palveliain waattet ulos: ja hän kannoi heille waattet ulos.

23. Ja Jehu meni Jonadabin Rehabin pojan kansa Baalin huoneeseen: ja sanoi Baalin palvelioille: tutkistekät ja kagokat, ettei joku tässä teidän seasanne ole HERRAN palvelia, waan ainoasta Baalin palveliat.

24. Koska he tulit jissälle tekemään uhria ja polttouhria; asetti Jehu kahderakymmendä miestä ulos, ja sanoi: kuka teistä yhden niistä, kuin minä teidän läteenne annan, päästä hengistä, hänen sielunsa pitää oleman sen sielun edestä.

25. Koska he olit uhrannet polttouhrin, sanoi Jehu wartioille ja Päämiehille: mengät jissälle, ja lyökät ne, niin ettei yrikan heistä pääse. Ja he löit heidän miekan terällä: ja wartiat ja Päämiehet heitit heidän pois, ja menit Baalin huonen kaupungin;

26. Ja kannoit ulos Baalin huonen pagat, ja poldit ne;

27. Ja kukiit Baalin pagat ja Baalin huonen, ja teit niistä yhteiset huonet hamaan tähän päivään asti.

28. Näin hävitti Jehu Baalia, raelista.

29. Mutta Jehu ei lakanut Ro-beamin Nebathin pojan synneistä, joka oli saattanut Israelin syndiämään, kullaisilla wafikoilla Bethsaja Danisa.

1 Kun. K. 12: 2

30. Ja HERRA sanoi Jehulle: täs olet ollut hywän tahtoinen minua sitä kuin minulle kelpais, jona teit Ahabin huonetta waakan sen kuin minun sydämesiäni, niin pitää sinun poikas istuman Israelin istuimella neljändeen polween.

2 Kun. K. 15: 12.

31. Mutta Jehu ei kuitengon synnyt, että hän HERRAN Israelin malan laisa kaikesta sydämeistansa lakanut olis: sillä ei hän lakanut Ro-beamin synneistä, joka Israelin saattanut syndiä tekemään.

32. Silloin rupeis HERRA Israelista lohkaisemaan: sillä Hasael luidan kaikisa Israelin rajoisa:

1 Kun. K. 19: 17. 2 Kun. K. 8: 12.

33. Samasta auringon pölyen puolesta Jordanita, ja kaiken Ebdin, Gabitain, Rubenitain ja Manastain maan; hamasta Arocrista, on Arnonin ojan tykönä, ja Gilead ja Basanin.

34. Mitä enämbi Jehusta on tapa, ja kaikista hänen tbiistansa kaikesta hänen woingastansa: eikö kirjoitettu Israelin Kuningasten kirjasa?

2 Kirj. K. 22: 2

35. Ja Jehu nukkui Hainästä ja haudattin Samariaan: Ja Jehu hänen poikansa tuli Kuningaksi sijansa.

36. Ja aika kuin Jehu Israelin hallitsi Samariasa, oli kahderakymmentä kolmattakymmendä.

11. Luv.

Athalia hukutta. Joas Kuningas. Athalia tapetaan. Numalan-palveliat puhdistetaan.

Mutta koska Athalia Ahabin näki poikansa kuollessi, ja hukutti kaiken Kuningallisen.

2 Kirj. K. 22: 10.

2. Mutta Josefa Kuningas.

11. Ja hän warasti hänen Kuningaan lasten seasta, jotka tapetut olit, ja hänen imettäjänsä, makaus-huoneita: ja he kätkit hänen Athalian huoneeseen, niin ettei hän tapettu.

12. Ja hän oli kätkeytynä HETran huoneeseen hänen kansansa kuusi ajasta: mutta Athalia oli Drottuingsin huoneella.

13. Seisemänsänä ajastaisana lähetti Jojada, ja otti sadanpäämiehet, Esi- miehet ja wartiat, ja noudatti heidän kansa HETran huoneeseen; ja teki heidän kansansa, ja wannotti heidät HETran huoneeseen, ja näytti heille Kuningaan pojan.

2 luku R. 23: 1, 3.

14. Ja kätki heitä, ja sano: lämähän jona teidän tekemän pitää: kolmas osa teistä, jenga nuoro on Sabbasin olkon Kuningaan huonen wartiana:

15. Ja kolmas osa olkon Surin huonon tykönä, ja kolmas osa olkon portin tykönä kuin on wartioitten huone: ja teidän pitää wartioitsemansa päälle tarkamista.

2 luku R. 23: 5.

16. Mutta kati osaa teistä kaikista, ja Sabbathina pääsettä, pitää wartioitsemansa Kuningasta HETran huoneeseen.

17. Ja teidän pitää oleman Kuningaan huoneella, ja jokaisella asensa häntä lädesänsä: Ja jota tulee järjestyksessä, se pitää tapettaman: että te olitte Kuningaan tykönä hänen meimeistä ulos ja sisälle.

18. Ja sadanpäämiehet teit kaikki ja Pappi Jojada käskeny oli, ja mieheensä tykönsä, jotka Sabbasin tulit, niitten kansa jotka Sabbathina läxit; ja tulit Pappin Jojada tykö.

19. Ja Pappi andoi päämiehille kätkit ja kilmet, jotka olit ollet Kuningaan Dawidin, ja olit HETran huoneeseen.

2 luku R. 23: 9.

20. Ja wartiat seisoi Kuningaan huoneella, jokaisella asensa lädesänsä, ja huonen loukkaista niin wasun- kappaleen, Altarita ja huonetta

12. Ja hän toi Kuningaan pojan edes, ja pani Krummun hänen päähänsä, ja andoi hänelle todisturen, ja he teit hänen Kuningaksi, ja voitelit hänen: ja löit kätkeytyä yhteen, ja sanoit: mene tykö Kuningas!

5 Mos. 17: 19.

13. Ja kati Athalia kuuli Kansan huudon, joka sime juoksi; meni hän sisälle Kansan tykö HETran huoneeseen:

14. Ja näki, kati, Kuningas seisoi pahan tykönä, niinkuin tapa oli, ja päämiehet ja wartiorivet Kuningaan tykönä, ja kaikki maan kansa oli iloisansa, ja soitit wartiorivilla. Niin Athalia rewäis waattensa, ja huusi: petos, petos!

15. Mutta Pappi Jojada kätki sadanpäämiehiä, jotka olit pannut joukon päälle, ja sanoi heille: wiekät häntä ulos joukon läpi, ja jos joku seuraa häntä, se surmattakan miekalla: sillä Pappi oli sanonut, ettei hänen pitänyt kuoleman HETran huoneeseen.

16. Ja he lasit kätensä hänen päälensä, ja hän meni sitä tietä myöden, jota herwoiset Kuningaan huoneeseen kätivät; ja hän tapettin siellä.

17. Niin teki Jojada liiton HETran ja Kuningaan välillä, ja Kansan välillä, että he ovat HETran kansa: niin myöds Kuningaan ja Kansan välillä.

18. Sitte meni kaikki maan kansa Baalin huoneeseen, ja kuksiit sen, ja hänen Altarinsa, ja rikoi peräti kaikki hänen kumansa, ja Mithaiin Baalin papin tapoit he myöds Altaritten edesä; Mutta Pappi asetti wirat HETran huoneeseen.

2 luku R. 23: 18.

19. Ja otti sadanpäämiehet, ja Esi- miehet, ja wartiat, ja kaiken maan Kansan, ja he johdatti Kuningaan alas HETran huoneesta, ja tulit wartioitten portin tietä Kuningaan huoneeseen: Ja hän istui Kuningaan istuimelle.

20. Ja kaikki maan kansa oli iloisansa, ja Kuningaksi oli alallansa. Mutta Athalia oli he tappanet miekalla Kuningaan huoneeseen.

21. Ja Joas oli seisemän ajastaisainen tullesansa Kuningaksi.

12. Luku.

Joas hallitsee, anda parata Lemplin, saa lahjoilla Haseelin pois Jerusalemissa, tapetaan.

Seikemändenä Jehun wotena tuli Joas Kuningaksi, ja hallitki neljäkymmeniä ajastaitaa Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Zibea Ber-Sabasta.

2 Kita K. 24: 1.

2. Ja Joas teki sitä kuin oikia oli, ja kuin HET:lle hywiin kelpais, niinkauwan kuin Pappi Jozada opetti händä;

2 Kita K. 22: 11. Luku 24: 17, 18.

3. Paitki ettei hän pannut pois korkeuria; sillä kansa uhrais ja teki suikutusta vielä korkeurilla.

2 Kun. K. 14: 3, 4.

4. Ja Joas sanoi Papeille: kaikki pyhitetyt rahat, kuin tuodan HET:ran huoneeseen, nimittäin, raha jokaiselta ohiketäwäldä, raha kuin kukin anda weroxi hengeldänsä; ja kaikki raha kuin ikekukin uhraa wapasta sydämeistä, ne kannettakan HET:ran huoneeseen.

2 Mos. 30: 13, 15. 2 Kun. K. 22: 4.

5. Ottakan Pappit sen igellensä kukin tuttavaldansa: sillä pitä heidän parandaman sen kuin rauvennut on HET:ran huoneesa, kusa ikänä he löytävät oleiwan rauvennen.

2 Kita K. 24: 7.

6. Mutta kolmandeen kolmattakymmeniä Kuningas Joaxen wuoteen asti, ei ollet Pappit parandanet sitä, kuin HET:ran huoneesa rauvennut oli.

7. Miin kuzui Kuningas Joas Pappin Jozadan ja muut Pappit, ja sanoi heille: mixette paranna sitä kuin huoneesa rauvennut on? niin ei yidä nyt teidän ottaman niitä rahoja tygönne kukin tuttavaldansa; mutta andakat siihen kuin rauvennut on huoneesa.

8. Ja Pappit mielistsyt, ettei heidän pitänyt ottaman rahaa kansalda, eikä parandaman sitä kuin rauvennut oli huoneesa.

9. Miin Pappi Jozada otti yhden arkun, ja läwisti läwen kandeen: ja pani sen oikialle puolelle Altarita, josta käydän HET:ran huoneeseen sisälle: Ja Pappit jotka wartioiskit oirea, panit sinne kaikki ne rahat kuin tuotin HET:ran huoneeseen.

10. Koska he näjit paljon rahaa oleiwan arkusa; tuli Kuningan kirjotaja ja ylimmäinen Pappi ylös, jiboiit rahan yhteen, sitte kuin he olit lutenet, kuin HET:ran huoneesta löydet

11. Ja he annoit walmin raiteettäille, jotka olit asetetut HET: huoneeseen: ja he annoit ne puureet, jotka ratensit, ja työtä teit HET: huoneesa:

12. Ja muuraille, ja tiimen kalle, ja niille jotka kirjia ja muuduja kiwiä ostit, parandayensa rauvennut oli HET:ran huoneesa; kaikkiin kuin he huoneesa löydit parannusta tarwiķeman.

13. Si kuitengan tehty hopiaa joja, psaltareita, wiistaimia, tottaikka jotakin kullaisista eli hopiaisista; ata HET:ran huoneeseen; niistä raha, jotka HET:ran huoneeseen tuodut

1 Kun. K. 7: 50. 2 Kita K. 24: 14.

14. Mutta ne annettin tyhökset, että he niillä parannaist HET: huonen.

15. Ja ne miehiet ei tarwinnet kua tehdä, joitten käsiin raha annettin, tyhöksele annetta; waan he mitit sen uskolifesti.

16. Mutta rikosuhriin ja syndinrahvoja ei tuotu HET:ran huoneesa; sillä ne olit Pappein.

3 Mos. 5: 15.

17. Silloin matkusti Haseael Syrian Kuningas, ja sodei Gathia vastaan, woitti sen: Ja Haseael käänsi itse menemään ylös Jerusalemiin.

2 Kun. K. 8: 12.

18. Miin otti Joas Judan Kuningas kaikki pyhitetyt, jotka hänen kwanhembansa Jozaphat, Jeram ja hasia Judan Kuningat olit pyhitettyt; ja ne kuin hän itse pyhittänyt on, niin myös kaiken kullau, kuin löydet HET:ran huonen tarwariista ja Kuningan huoneesta; ja lähetti Haseaelin Syrian Kuningalle: sitte hän tuli Jerusalemissa pois.

2 Kun. K. 12: 17.

19. Mitä enämbi on Joaxesta kuningasta, ja kaikista kuin hän tein on: eikä ne ole kirjotetut Judan kuningasten Kirjalirjasa?

2 Kun. K. 24: 25: 1, 1c. Luku 25: 17.

12. Ja hänen palveliansa nousit ja
 Miton: ja löit Joazen kuolliari
 Mos huoneja, joita mennän alas
 kaan.

2 Kun. K. 14: 5.
 2 Miks K. 24: 25.

13. Nimittäin Josabar Simeathin
 ja Josabad Somerin poika hä-
 palveliansa, löit hänen kuolliari.
 hä haudattin Iffäinsä kansa Da-
 kaupungin: Ja Amazja hänen
 nsa tuli Kuningari hänen siaansa.

13. Luv.

1. Ja Joas, Israelin Kuningat. Elisan
 nans, kuolema, lunt. Dasael löpöty.

2. Ja Joas, Israelin Kuningat. Elisan
 nans, kuolema, lunt. Dasael löpöty.
 3. Ja Joas, Israelin Kuningat. Elisan
 nans, kuolema, lunt. Dasael löpöty.

4. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

1 Kun. K. 12: 28, 30.

5. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

1 Kun. K. 19: 17. 2 Kun. K. 8: 12.

6. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

7. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

8. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

1 Kun. K. 16: 33.

9. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

10. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

11. Ja teli pahaa HERan edesä:
 ja ei luopunut kaitista Zerobeamin Ne-
 bathin pojan synneistä, joka Israelin
 saatti syndiä tekemään; mutta hän
 waelsi niisä.

12. Mitä enä Joazesta sanomista
 on, ja mitä hän tehnyt on, ja hänen
 voimastansa, kuinga hän Amazian Ju-
 dan Kuningan kansa sotimut on: eikö
 se ole kirjoitettu Israelin Kuningasten
 Mikakirjasa?

13. Ja Joas nukkui Iffäinsä kansa,
 ja Zerobeam isui hänen istuimellensa.
 Mutta Joas haudattin Samariaan
 Israelin Kuningasten oheen.

14. Ja Elisa sairasti kuolintautian-
 sa: ja Joas Israelin Kuningas tuli
 hänen työnsä, ja itki hänen edesänsä,
 ja sanoi: minun Iffäni, minun Iffäni,
 Israelin waunu ja hänen ragasmie-
 hensä!

2 Miks K. 25: 17.

15. Elisa sanoi hänelle: ota souzi
 ja nuolet: ja koska hän otti souzen,
 ja nuolet:

16. Sanoi hän Israelin Kuningalle:
 jännittä souzi kädellä, ja hän jännitti
 kädellensä: Ja Elisa laski kätensä Ku-
 ningan kätten päälle;

17. Ja sanoi: aiva alkuna joka on
 itään päin, ja hän aivais sen. Ja
 Elisa sanoi: ambua, ja hän ambuis.
 Hän sanoi: pelastuxen nuoli HER-
 ralda, pelastuxen nuoli Syriaalaisia was-
 tan: ja sinun pitä lyömän ne Syria-
 laiset Aphekisa, siihenasti että he lope-
 tetut owat.

18. Ja hän sanoi: ota nuolet: ja
 koska hän otti ne, sanoi hän Israelin

Kuningalle: lyö maahan, ja hän löi kolmasi, ja sitte lakkais.

19. Niin Jumalan mies närlästy hänen päällensä, ja sanoi: jos sinä olisit lyönyt wiidesti eli kudesti, niin sinä olisit lyönyt Syrialaiset, siihen asti että he olisit lopetetut; mutta nyt, sinun pitää lyömän heitä kolmasi.

20. Koska Elisa oli kuollut, ja he olit hänen haudannet; tuli Moabitalaisten sotajoukko maatuundaan sinä vuonna.

21. Ja se tapahtui, että he hautaisit yhtä miestä, ja koska he sait nähdä sotajoukon, heitit he miehen Elisan hautaan: ja koska hän sinne tuli, ja sattui Elisan luihin, tuli hän eläväri, ja nousi jalvoillensa.

22. Ja Dasaël Syrian Kuningas ahdisti Israelia, niinkauvan kuin Joahas eli.

23. Mutta HERa teki armon heidän kansansa, ja armahdi heidän päällensä, ja käänsi igensä heidän puoleensa hänen liitonsa tähden Abrahamin, Isaachin ja Jacobin kansa: ja ei tahtonut kadotta heitä, eikä heittänyt heitä pois hänen kasvoinsa edestä tähän asti.

1 Mos. 17: 7.

24. Ja Dasaël Syrian Kuningas kuoli: ja hänen poikansa Benhadad tuli Kuningari hänen sijaansa.

25. Ja Joas Joaharen poika palais, ja otti ne Kaupungit Benhadadilta Dasaëlin pojalta jälken, jotka hän hänen Isänsä Joaharelda sodalla ottanut oli: Joas löi kolmasi händä, ja sai Israelin Kaupungit jälken.

14. Luku.

Amasian jumalisuus, voitto, vpevs, sangius, murha. Zerobeam Israelin Kuningas.

Toisna Joaren Joaharen pojan Israelin Kuningan vuonna, tuli Amasia Joaren Judan Kuningan poika Kuningari.

2. Hän oli wiiden ajastajan vanha kolmattakymmeniä, koska hän tuli Kuningari, ja halli yhderän ajastikaa kolmattakymmeniä Jerusalemisa: Hänen äitinsä nimi oli Joadan Jerusalemista.

2 Nita K. 25: 1.

3. Ja hän teki kuin HERalle

hyvästi loppais: ei kuitengannut hänen Isänsä David; wana niinkuin hänen Isänsä Joas nyt, niin myös hän teki.

2 Kus. K. 12: 3.

4. Sillä korkeudet ei ollet pois; mutta Kansa uhrasit wai suikutit korkeurilla.

5. Ja koska waldakunda hänen Isänsä wahwistui; löi hän palasa, jotka Kuningan hänen Isänsä panet olit.

2 Kus. K. 12: 3.

6. Mutta tappaiten lapsia surmannut: niinkuin kirjoitettu on sezen Sakikirjasa, josa HERa oli ja sanonut: Isät ei pidä man lastensa tähden, ja lapset da kuoleman Isänsä tähden, jokainen pitää kuoleman omainsä tähden.

5 Mos. 24: 16. 2 Nita K. 25: 4. Des. 18: 20.

7. Hän löi myös kymmentä hatta Edomealaisia suolalaare woitti Selan (Kaupungin) sodalla kugui sen nimen Joetheel tähän wään asti.

8. Silloin lähetti Amasia saattajat Joaren Joaharen pojan hun pojan Israelin Kuningan ja käski hänelle sanoa: tule ja lamme toinen toistamme.

9. Mutta Joas Israelin Kuningas lähetti Amasian Judan Kuningas, ja andoi hänelle sanoa: Et tappurapensas kuin Libanonisa o hetti Cedripuun tygö Libanonin andoi hänelle sanoa: anna tu minun pojalleni emännäri: mutta eläimet kedolla Libanonisa juozu jantappuran päälle, ja maahan laisit hänen.

Drom. 9: 5: 2

10. Sinä olet kotonansa kukaan domealaiset, siitä paisuu sinun pida se ylistys, ja ole kotonasa: egit wahingota kaatuaxes sekä tygö Juda sinun kansas?

11. Mutta Amasia ei totellut. Niin meni Joas Israelin Kuningas ylös, ja he kagelit toistamme sa, hän ja Amasia Judan Kuningas BethSemexesä, josa

12. Mutta Juda lyötiin: niin että jokainen paleni

23. Ja Joas Israelin Kuningas Amasian Judan Kuningan Joas Amasian pojanpojan Beth Semerelästä tuli Jerusalemiin, ja kuoli Jerusalemin muurit Ephraimin puolelta kulkuporttiin asti, neljän sadan päivän pituudella.

24. Ja otti kaiten kullan ja hopean kaikki asiat, jotka löyttiin Heran huoneesta, ja Kuningan huonen tavarat, ja vielä hänen lapsensa pantiksi: kaikki nämä lähetettiin Samariaan.

25. Mitä enämbi Joaxesta sanomista, mitä hän tehnyt on, ja hänen vakaumustensa, ja kuinga hän Amasian Judan Kuningan kansa sodei: eikä kirjoitettu Israelin Kuningasten Kirjasa? 2 Kirj. 25: 17, 18.

26. Ja Joas nukkui Isänsä kanssensa haudattiin Samariassa, Israelin Kuningasten sekään: ja hänen poikansa Jerobeam tuli Kuningaksi hänen sijasta.

27. Mutta Amasia Joaxen Judan Kuningan poika, eli Joaxen Joahaxen poika, kuoli Kuningan pojan kuoleman kanssa, yksitoistakymmendä ajastaikaa.

28. Mitä enämbi Amasiasta sanomista on: eikä se ole kirjoitettu Judan Kuningasten Kirjasa?

29. Ja he teit liiton häntä vastaan Jerusalemissa; mutta hän paleni Babilonissa, ja he lähetti hänen peräänsä Lavan, ja tapoit hänen siellä. 2 Kirj. 25: 27.

30. Ja he veit hänen sielä hevosilla pois: ja hän haudattiin Jerusalemissa Isänsä ohkeen Davidin Kaupungin seinän taakse.

31. Ja koko Judan kansa otit Amasian kuoleman katumusta ajastaikaa; ja teit hänen Kuningaksi Amasian pojanpojan Amasiaan.

32. Hän rakensi Elathin, ja saatti lähteä Judan ala: sittekuin Kuningas Isänsä kansa nukkunut oli.

33. Amasian Joaxen pojan Judan Kuningan kuoleman jälkeen, oli Jerobeam Joaxen poika, eli Jerobeam Samariassa, yhdeksän vuotta Kuningas, ja kuoli yksitoistakymmendä ajastaikaa.

34. Hän teki pahaa Heran edestä: ja kaikki kaitteet Jerobeamin Re-

bathin pojan synneistä, joka Israelin saatti syntyä tekemään.

1 Kun. 12: 28, 30.

25. Hän otti Israelin maan rajat jälleen, Demathista hamaan kedon mereen asti: Heran Israelin Jumalan sanan jälkeen, jonka hän sanonut oli palveliansa Prophetan Jonan Amithain pojan kautta, joka oli Bath Depherista. Jon. 1: 1. Matt. 12: 39.

26. Sillä Herä näki Israelin suuren wihelijäisyyden, niin ettei ollut suljettua, eikä hyljättyä, eikä auttamaa, eikä Israelisa. 5 Mos. 32: 36. 1 Kun. 14: 10.

27. Ja Herä ei ollut sanonut tahtowansa pyhästä Israelin nimeä taivastaan alda pois; mutta autti heitä Jerobeamin Joaxen pojan kautta.

28. Mitä enämbi Jerobeamista sanomista on, ja kaitteita kuin hän tehnyt on, ja hänen wakaumustensa, kuinga hän sotinut on, ja kuinga hän otti Damaskun jälleen ja Demathin, Juudaalle Israelisa: eikä se ole kirjoitettu Israelin Kuningasten Kirjasa?

29. Ja Jerobeam nukkui Isänsä, Israelin Kuningasten kansa: ja hänen poikansa Zacharia tuli Kuningaksi hänen sijansa.

15. Luku.

Zacharia. Zacharia. Sallum. Menahem. Pelahla. Pelah. Jotham.

Jerobeamin Israelin Kuningan seitsemändänä vuonna kolmattakymmendä, tuli Zacharia Amasian Judan Kuningan poika Kuningaksi.

2 Kun. 14: 21, 23. 2 Kirj. 26: 1.

2. Ja kuudentoistakymmenen ajastaikainen oli hän tullesansa Kuningaksi, ja hän hallitsi kaksi vuotta kuudentoistakymmendä Jerusalemissa: hänen äitinsä kuytuttin Jehalia Jerusalemissa. 2 Kirj. 26: 3.

3. Ja hän teki kuin Heralle hywästi kelpais: kaitteeti niinkuin hänen Isänsä Amasia tehnyt oli:

4. Paikitti sitä ettei he luopunut koreuksista; sillä kansa uhrasit ja suiguttit vielä koreuksilla.

5. Ja Herä wainwais Kuningasta, niin että hän oli spitalisa kuole-

mapälwäänsä asti, ja asui erinäisellä huoneella. Mutta Jotham Kuningan poika hallitsi huonen, ja duomitsi kansaa maalla.
2 luv. K. 26: 19, 21.

6. Mitä enämbi Azariasta sanomista on, ja kaikista kuin hän tehnyt on: eikä se ole kirjoitettu Judan Kuningasten Aikalirjassa?

7. Ja Azaria nukkui Isränsä kansassa, ja haudattiin Isränsä tygö Daviddin Kaupunkiin: ja hänen poikansa Jotham tuli Kuningaksi hänen sijaansa.

8. Azarian Judan Kuningan kahdeksändenä vuonna neljäntäkymmeniä, oli Zacharia Jerobeamin poika Israelin Kuningas kuusi kuukautta Samariassa.

9. Ja hän teki pahaa HERAN edessä, niinkuin hänen Isränsäkin tehneet olit: ja ei luopunut Jerobeamin Nebathin pojan synneistä, jota Israelin saatti syndiä tekemään.

10. Ja Sallum Zaberan poika teki liiton häntä vastaan, ja löi hänen kansan edessä, ja tappoi hänen: ja tuli Kuningaksi hänen sijaansa.

11. Mitä enämbi Zachariasta sanomista on: kago, se on kirjoitettu Israelin Kuningasten Aikalirjassa.

12. Tämä on HERAN sana kuin hän Jehulle puhunut oli, sanoden: sinun poikas pitää istuman Israelin istumella neljänteen polveen asti: ja se taapahtui niin.
2 luv. K. 10: 30.

13. Ušian Judan Kuningan yhdeksändenä vuonna neljäntäkymmeniä, tuli Sallum Zaberan poika Kuningaksi, ja hallitsi kuukauden Samariassa.

14. Sillä Menahem Gadin poika meni ylös Ebrizasta, ja tuli Samariaan, ja löi Sallumin Zaberan pojan Samariassa: tappoi hänen ja tuli Kuningaksi hänen sijaansa.

15. Mitä enämbi Sallumista sanomista on, ja hänen liitostansa jonga hän teki: kago, se on kirjoitettu Israelin Kuningasten Aikalirjassa.

16. Silloin löi Menahem Eiphsan, ja kaikki jotka siellä olit: ja löi heidän rajansa Ebrizasta, ettei he häntä tahtonet päästää sisälle: ja kaikki heidän raskat waimonsa reuvasi hän rikki.

17. Azarian Judan Kuningan yh-

deksändenä vuonna neljäntäkymmeniä tuli Menahem Gadin poika Israelin Kuningaksi: ja oli kymmenen vuotta Samariassa.

18. Ja teki pahaa HERAN edessä ja ei luopunut elinaikansa Jerobeamin Nebathin pojan synneistä, jota Israelin saatti syndiä tekemään.
2 luv. K. 13: 2.

19. Ja Pshul Assyrian Kuningas tuli maakuntaan, ja Menahem Pshulille tuhannen leivisellä hopealla, että hän olisi pitänyt hänen lauseja ja wahwistanut häntä waldakunniin.
1 luv. K. 5: 26.

20. Ja Menahem pani hopean woimallisten päälle Israelisa, että kukin heistä andais wiisikymmentä piä Sitliä Assyrian Kuningalle. meni Assyrian Kuningas kotia ja ja ei jäänyt maalle.

21. Mitä enämbi Menahemista sanomista on, ja kaikista kuin hän tehnyt on: eikä se ole kirjoitettu Israelin Kuningasten Aikalirjassa?

22. Ja Menahem nukkui Isränsä: ja Pekahja hänen poikansa tuli Kuningaksi hänen sijaansa.

23. Wiidendenäkymmenenä vuonna Judan Kuningan vuonna Pekahja Menahemin poika Israelin Kuningaksi; ja oli kaksi vuotta Samariassa.

24. Ja teki pahaa HERAN edessä ja ei hän luopunut Jerobeamin Nebathin pojan synneistä, jota Israelin saatti syndiä tekemään.

25. Ja Pekah Remalian poika löi liiton wastaan, ja löi hänen kuolliaksi Sallum Gadin huonen salissa, Samariassa, ja löi Eriehin kansa, ja wiisikymmentä miestä hänen kansansa Silapfista: Ja koska hän oli hänen panut, tuli hän Kuningaksi hänen sijaansa.

26. Mitä enämbi Pekahjasta sanomista on, ja kaikista kuin hän tehnyt on: kago, se on kirjoitettu Israelin Kuningasten Aikalirjassa.

27. Azarian Judan Kuningan vuonna kuudettäkymmeniä, tuli Pekah Remalian poika Israelin

gari, ja hallitsi Samariassa, kaksikymmentä vuotta.

23. Ja teli pahaa HERRAN edessä: hän luopunut Jerobeamin Nebathin ja synteistä, joka Israelin syntiä tekemään. 2 Kun. 14: 24.

24. Belahn Israelin Kuningan aikana tuli Tiglath Pileser Assyrian kuningas, ja otti Sionin, Abel Beth-San, Janohan, Kederen, Nasorin, Galilean ja kaiken Naphtalamaan: ja wei heidän Assyriaan.

25. Ja Hosea Eran poika teli Belahn Remalian poikaa vastaan liiton, hänen kuolliari, ja tuli Kuningan hänen sijaansa, kahdenkymmenen Jothamin Urian pojan vuonna.

26. Mitä enämbi Belahsta sanoa, ja kaikista kuin hän tehnyt, se on kirjoitettu Israelin Kuningasten Kirjassa. 2 Ura 2: 28: 6.

27. Toisina Belahn Remalian pojan Eran Kuningan vuonna, tuli Jothamin Urian Judan Kuningan poika, kuningari.

28. Ja niiden ajastaitainen kolmekymmentä oli hän tullesansa Kuningas, ja hallitsi kaksikymmentä vuotta Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi Jerusa Badochin tytär. 2 Ura 2: 27: 1.

29. Ja hän teli kuin HERRALLE ei kelpais; kaiken sen jälkeen kuin Hänä Uria tehnyt oli:

30. Väijä ettei he luopunut korkeuksilla Kansaa uhrais ja suihutti korkeuksilla: hän rakensi HERRAN pöytä pöytäisen portin.

31. Mitä enämbi Jothamista sanoa, ja kaikista kuin hän tehnyt, se ole kirjoitettu Judan Kuningasten Kirjassa?

32. Silloin rupeis HERRA lähettämään Judaalle Rezin Syrian Kuningas, ja Belahn Remalian pojan. 2 Kun. 16: 5. Ef. 7: 1.

33. Jotham nukkui Hänänsä kansain, ja otti Hänänsä tygö, Hänänsä kaupungin: ja Uhas hänen Kuningari hänen sijaansa.

16. Luku.

Uhas. Rezin. Tiglath. Uhasen altari, uhri, kuolema. Dikta.

Belahn Remalian pojan seitsemändänä vuonna toistakymmentä, tuli Uhas Jothamin Judan Kuningan poika, Kuningari.

2. Kahdenkymmenen ajastaitainen oli Uhas tullesansa Kuningari, ja hallitsi kaksikymmentä ajastaitaa Jerusalemissa: ja ei hän tehnyt sitä kuin oli kelvollinen HERRALLE hänen Jumalallensa, niinkuin Dawid hänen Isänsä. 2 Ura 2: 28: 1.

3. Sillä hän waelsi Israelin Kuningasten tiellä; ja hän löpötti poikansa tulen läpi se Bakanoitten kauhisten jälkeen, jotka HERRA Israelin lasten edestä oli ajanut ulos. 3 Mos. 18: 21. 3 Mos. 18: 10. 2 Ura 2: 28: 3.

4. Hän uhrais ja suihutti korkeuksilla ja kukkuloilla, ja kaikkein wihersäisten puitten alla.

5. Silloin matkusti Rezin Syrian Kuningas, ja Belahn Remalian poika Israelin Kuningas Jerusalemiin sotimaan: ja he piiritit Uhasen, ja ei kuitengan woittanut händä. 2 Kun. 15: 37. Ef. 7: 1.

6. Silloin myös Rezin Syrian Kuningas sai Syrialaisille Eloihin jätellen, ja ajoi Judalaiset Elohista ulos; mutta Syrialaiset tulit Eloihin, ja asuit siinä tähän päiwään asti. 2 Kun. 14: 22.

7. Mutta Uhas lähetti sanansaattajat Tiglath Pileserin Assyrian Kuningan tygö, ja läski hänelle sanoa: minä olen sinun palvelias ja poikas: matkusta tänne ja wapaada minua Syrian Kuningan kädestä, ja Israelin Kuningan kädestä, jotka ovat nosuet minua vastaan.

8. Ja Uhas otti kulta ja hopiata kuin hän löpötti HERRAN huoneita, ja Kuningan huonen tawaroista; ja lähetti Assyrian Kuningalle lahjoja. 2 Ura 2: 28: 21.

9. Assyrian Kuningas kuuli händä, ja meni plöös Damaskiin, ja woitti sen, ja wei heidän Kiriin: ja hän löi Rezin kuolliari. 2 Mos. 1: 5.

10. Ja Kuningas Uhas matkusti

Tiglath Pilefferiä Assyrian Kuningas-
ta vastaan Damaskuum: ja kuin hän
näki yhden Altarin Damaskusta, lähet-
ti Kuningas Ahas Altarin kuvan ja
mmedon Bapille Urialle, juuri niinkuin
se tehty oli.

11. Niin rakensi Pappi Uria Alta-
rin: ja teki kaiken sen jälkeen kuin
Ahas Kuningas hänelle oli lähettänyt
Damaskusta: ja näin teki Uria Pappi
sihenasti kuin Ahas Kuningas tuli
Damaskusta.

12. Ja kuin Kuningas tuli ja näki
Altarin, astui hän Altarin tygö ja
uhrais sen päällä:

13. Ja sytytti sen päällä polttouh-
rinfa ja ruokauhrinfa, ja kaasi sen
päälle joumauhrinfa: ja kiitosuhrinfa
weren, kuin hän uhrais, andoi hän
priisfotta Altarille. 2 luv. K. 28: 23.

14. Mutta waifi Altarin, kuin
HERRan edesi seiso, siirsi hän pois
huonen edestä, niin ettei se seisonut
Altarin ja HERRan huonen välillä;
waan pani sen Altarin siwulle pohjan
puoleen. 2 luv. K. 4: 1.

15. Ja Kuningas Ahas käski U-
rialle Bapille, sanoden: sillä suurem-
malla Altarilla pitä sinun uhraman
polttouhrin huomenestain, ja ruokauh-
rin ehtona, ja Kuningan polttouhrin
ja hänen ruokauhrinfa, ja kaiken maan
Kansan polttouhrin, heidän ruokauh-
rinfa, ja joumauhrinfa, ja kaiken polt-
touhrin weren, ja kaikkein muitten uh-
rein weren, pitä sinun priisfottaman
sen päälle: waan waifialtarista tahdon
minä vielä ajatella.

16. Uria Pappi teki kaikki kuin
Ahas Kuningas hänelle käsienyt oli.

17. Ja Kuningas Ahas särke istu-
men siwut, ja siirsi kattilan niitten
pääldä, ja hän otti meren niistä waj-
kihärjiitä pois, jotka sen alla olit, ja
pani sen kiwipermannolle: 1 luv. K. 7: 28.

18. Sitäläkin Sabbathin peitteen,
jonga he huoneseen rakendanet olit. Ja
Kuningan huonen ulkonaisen siisällekäy-
tävän käänsi hän HERRan huonen
ymbäri, Assyrian Kuningan tähden.

19. Mitä enämbi Aharesta sano-
mista on, ja mitä hän tehnyt on:

eikä se ole kirjoitettu Judan Kir-
jasten Aikakirjasa?

20. Ja Ahas mikui Sfänsä tygö
sa, ja handattin Sfänsä tygö D
din Raupungiin: ja Hissia hänen
kansa tuli Kuningari hänen: 2 luv. K. 28: 27.

17. Luv.

Israel wiedän pois Salmanaasarida.
maritaloisten Jumalan-palwoina.

Aharen Judan Kuningan
wuonna toistakymmeniä,
Hosea Eran poika Israelin yltä-
mariasa, yhderän ajastakaa.

2. Ja teki pahaa HERRan
mutta ei kuitengan niinkuin ne
lin Kuningat, jotka hänen edellään.

3. Pända vastaan jodei Salman
Assyrian Kuningas: ja Hosea tul-
nelle alemmaisexi, niin että hän
hänelle lahjoja.

4. Mutta koska Assyrian Kuningas
sai tietä Hosean tehnen liiton, ja
hettänen sanansaattajat Soon,
tin Kuningan tygö, ja ettei hän
hettänyt Assyrian Kuningalle la-
wuosi wuodelda; niin piiritti Assy-
Kuningas hänen, ja pani hänen
gihuoneseen.

5. Ja Assyrian Kuningas meni
leen siihen maakundaan ylös: ja
Samariaan, ja piiritti sen kati
ajastajari.

6. Mutta yhderännellä Hosean aj-
ajalla woitti Assyrian Kuningas
marian, ja wei Israelin Assyriaan
pani heidän Galaan, ja Naboriin,
san wirran tygö, ja Mebiläisten
pungeihin. 2 luv. K. 18: 10.

7. Ja se tapahtui, koska Israe-
lappet syndiä teit HERRaa heidän
malatansa vastaan, joka heidän
maalda johdattanut oli, Pharaon
tin Kuningan käsiä: ja he peltsi
wieraita jumalita; 3 luv. 12:

8. Ja waeljit palanoitten tapan
jälkeen, jotka HERRa oli ajanut
raelin lasten edestä ulos: ja niink
myös Israelin Kuningat teit.

9. Ja Israelin lapset peittelit
sa HERRaa heidän Jumalatansa wa-
tan, jotka ei hywät ollet, ja wä-

Heittä korkeuksia, kaikissa kaupungeissa, sekä linnoissa, että wahoissa kaupungissa;

10. Ja nojitit heillensä pöyhäitä ja wäijäitä kaikilla korkeilla wuorilla, kaikkein wiberjäisten puitten alla.

11. Ja he suigutit kaikissa korkeuksissa kuin pakanat, jotka HERa heittä edestänsä oli ajanut pois: Ja teitit heidän hirmuista töitä, joilla he wihoi HERan;

12. Ja palwelit epäjumalita, joista HERa heille oli sanonut: senkaltaisista töistä pidä tekemän.

1. luv. 20: 2, 3. luv. 23: 24. 5 Mos. 5: 7, 8.

13. Ja koska HERa todisti Israelin ja Judata wastan, kaikkein Propheetain ja näkiäin kautta, ja andoi heille: palaitlat teidän wäärillä teillä, ja pitäkät minun käskyni ja teidän, kaiken sen Lain jälkeen, kuin teidän Isilleenne käskenyt olen, ja minun myöös palweliaini Propheetain kautta teille lähettänyt olen.

1. luv. 9: 9. Jer. 18: 11. luv. 25: 5. luv. 35: 15.

14. Ja ei he totellet; mutta olit niinkuin kuin heidän eijisänsäkin, jotka olon HERan heidän Jumalansa puolesta.

5 Mos. 31: 27. Mal. 3: 7, 13.

15. Ja he kagoit plön hänen käsensä ja hänen liitonsa, kuin hän heittänsä kansa tehnyt oli, ja häntä todisturensa kuin hän heidän seasta todisti: ja waelit turhisa menoita, ja teit turhia, kuin pakanatkin heidän ympärillensä, joista HERa kieltänyt, ettei heidän pidäis tekemän niinkuin ne.

3 Mos. 18: 24. Rom. 1: 21.

16. Mutta he hyljäsit kaikki HERan heidän Jumalansa käskyt, ja teitit heidän kati walettua wäikkata: ja heidän, ja kumarit kolo taiwale, ja wäijäkoukko, ja palwelit Baalia;

2 Mos. 32: 8. 1 Kun. 12: 28, 30.

17. Ja käytit heidän poikansa ja waimiensa tullen läpihe, ja pidit noita ja wihouria: ja myit itsensä heidän, kuin paha oli HERan heidän wihottarensa.

1. luv. 20: 3, 4. 5 Mos. 18: 10. 1. Kun. 12: 30.

18. Ja wihastui HERa suuresti

Israelin päälle, ja heitti heidän pois kaswoinsa edestä; niin ettei yhtään heistä jäänyt, waan Judan sukukunda yriänensä.

Dr. 1: 6.

19. Ei myöös Juda pitännyt HERan heidän Jumalansa käskyjä, waan he waelit Israelin säädysä kuin he teit.

20. Sentähden hyljäit HERa kaiken Israelin siemenen, waiwais heitä ja andoi wäiwärein käsiin; siihenasti että hän heidän kaswoinsa edestä heitti pois.

21. Sillä Israel eroitti itsensä Zerobeamin Nebathin pojan Kuningari. Hän käänsi Israelin HERasta pois, ja saatti heidän suuresti syndlä tekemään.

1 Kun. 12: 16, 20.

22. Ja niin waelit Israelin lapset kaikissa Zerobeamin synneissä, kuin hän tehnyt oli: ja ei lakannet siitä:

23. Siihenasti että HERa heitti Israelin kaswoinsa edestä pois, niin kuin hän ennen sanonut oli kaikkein palweliainsa Propheetain kautta: Ja Israel wietin pois omalda maaldansa Assyriaan, tähän päiwään asti.

Jer. 25: 9.

24. Ja Assyrian Kuningas andoi tulla (Kansaa) Babelista ja Euthasta, ja Abasta, ja Demathista, ja Sepharwaimista, ja asetti heidän Samarian kaupungeihin Israelin lasten siaan; jotka omisit Samarian, ja asuit niissä kaupungeissa.

25. Mutta koska he niissä ensin rupeisit asumaan, ja ei peljännet HERaa; lähetti HERa jalopeurat heidän seltänsä, jotka heidän surmaisit.

26. Ja he puhuit Assyrian Kuningalle, sanoden: pakanat kuin sinä tänne annoit tulla, ja panit Samarian kaupungeihin asumaan, ei tiedä mitän maakunnan Jumalan säädysä: sentähden lähetti hän jalopeurat heidän seltänsä, ja kago, ne surmawat heidän, sentähden ettei he mitän tiedä maakunnan Jumalan säädysä.

27. Mutta Assyrian Kuningas käski, ja sanoi: wälät sinne yri Bapeista, kuin te siellä wienet oletta pois: ja he mengän sinne, ja asukan siellä; että hän opetais heille maan Jumalan tawat.

28. Niin tuli yri Babelista, joka wiety oli Samariaista pois, ja asui BethElsä: ja hän opetti heitä, kuinga heidän piti pelkämän HERRaa.

29. Mutta jokainen kansa teki itsensä erinomaiset jumalat, ja panit ne korkeusten huoneisiin, jotka Samarialaiset tehnet olit: jokainen kansasta omasta kaupungista, josta he ajuit.

30. Mutta ne Babelista teit Suchot Benothin: ne Euthista teit Nergelin: ne Gemathista teit Usiman.

31. Ja ne Mwasta teit Nibehan ja Tortakin: ne Sepharwaimista poldit poikansa Adramelechille ja Anamelechille Sepharwaimin epäjumalille.

32. Mutta he pelkäisit HERRaa: ja teit hellensä Pappaja korkeudelle kaikkein heidän seasansa jotka uhrasit heidän korkeustensa huoneisa.

1 Kun. 5. 12: 31.

33. He pelkäisit HERRaa, ja palvelit myöskin epäjumalitanza pakanain tawan jälkeen, kusta he tullet olit.

34. Ja hamaan tähän päivään asti tekewät he tätä wanhan tawan jälkeen: niin ettei he pelkä HERRaa, eikä myöskin pidä heidän tapaansa ja oikeuttansa, lain ja käskyn jälkeen, kuin HERRa käski Jacobin lapsille, jolle hän andoi Israelin nimen.

1 Mos. 32: 28.

2 Luku 35: 10. 1 Kun. 5. 18: 31.

35. Ja HERRa oli tehnyt heidän kansansa liiton, ja käskent heitä, sanoden: älkät peljätäk mita jumalita, ja älkät heitä kumartako, älkät heitä palvelko, ja älkät heille uhratko.

2 Num. 6: 10.

36. Mutta HERRaa, joka teidän Egyptin maalda toi ulos, suurella waimalla ja ojetulla käsivarrella, händä peljätäkät, händä rukoilkat, ja hänelle uhratkat.

37. Ja pitälät ne tawat, oikeudet, laki ja käskyt, kuin hän teille kirjoittanut on, että te kaikkena elinainnanne teette sen jälkeen: ja älkät peljätäk mita jumalita.

38. Ja älkät unhottako sitä liittoa, kuin minä tein teidän kansaune; ettet te pelkäsi mita jumalita.

39. Mutta peljätäk HERRaa teidän Jumalitanne: ja hän autta teitä kaikkein teidän wihamiestenne käsissä.

40. Mutta ei he totell t kääntä teit wanhan tapansa jälkeen.

41. Ja näin nämät pakanat, käisit HERRaa, ja palvelit myöskin jumalitanza: niin myöskin teid he lapsensa, ja lastensa lapset, kusta Isänsätkin tehnet olit, hamaan päivään asti.

18. Luku.

Yhtä on jumaluen. Israelin sanon Sanberibin, RabSaken pilla.

Ja tapahtui kolmandena Hosean pojain Israelin Kuningain aikana, että Yhtä Abayen Judaningan polka tuli Kuningari.

2 Luku 5. 28: 27.

2. Hän oli wiidentkolmattawuotiasaikainen tullesansa Kuningain hallitgi yhderän ajastaitkaa kolmattamendä Jerusalemissa: hänen nimi oli Abi Zacharian tytär.

2 Luku 5. 29: 1.

3. Ja hän teki sitä kuin otos oli HERRan edessä: juuri niinkuten Isänsä David teki.

4. Hän kufisti korkeudet, ja pahat, ja häwitti mehisidit, ja waikikärmen rikki, songa Moses uyt oli: sillä Israelin lapset sime hänelle aina siihen päivään asti: hän kufui sen Nehusthan.

2 Luku 5. 31: 1. 4. Mos. 21: 9.

5. Hän turwais HERRaan Israelin Jumalaan; niin ettei yrikän kaitaisensa ollut hänen jälkeensä myöskin hänen edellensä kaikkein Israelin Kuningasten seasa.

6. Hän rippui HERRassa, ja luopunut hänestä: ja piti hänen kufua kuin HERRa Moserelle käskent.

7. Ja HERRa oli hänen kansa ja kungapain hän meui, toimitti taitawasti: hän luowui myöskin Israelin Kuningasta, ja ei palvelut händä.

8. Hän löi Philistealaiset pois asti, ja heidän rajansa, wartiain t niistä wahwoin kaupungeihin asti.

9. Ja tapahtui neljäsendä Israelin Kuningain vuonna, (se oli Hosean Elan pojan Israelin Kuningain vuonna).

10. (Näkö) että Salmanasser Assyrian Kuningas meni Samariata vastaan, ja sirtti sen.

10. Ja voitti kolmen vuoden pe-
näkään, kundendena Diftian vuonna: se
yhdessä Jossean Israelin Kuningas-
n kanssa: silloin voitettiin Samaria.
2 Kun. 17: 6.

11. Ja Assyrian Kuningas vei Is-
raelin Assyriaan, ja pani heitä Ba-
bilon ja Baboriin, Gofanin wirran ty-
ömaahan ja Mediläisten Kaupungeihin:

12. Ettei he ollet kuuliaiset HERR-
n heidän Jumalansa äänelle, ja ri-
stivät hänen liitonsa, ja kaikki mitä
HERRan palvelia käskenyt oli:
niin ei he totellet eikä tehnet.

13. Mutta neljännenätoistakymme-
näkään Diftian Kuningan vuonna,
meni Sanherib Assyrian Kuningas
Sukkian Judan wahoja Kaupungeita
vastaan, ja voitti ne.

2 Nita K. 32: 1. Es. 36: 1.

14. Niin lähetti Diftia Judan Ku-
ningas Lachireen Assyrian Kuningan
vastaan, ja andoi hänelle sanoa: minä o-
n rikkinen, mene minun tyköni pois,
minä annan sinulle panet minun päälleni, sen minä
annan. Niin pani Assyrian Kuningas
Sukkian Judan Kuningan päälle, kol-
meen sataa leiwiskätä hopyata, ja kolme-
näkään leiwiskätä kuldaa.

15. Niin andoi Diftia kaiken sen
rauhan kuin HERRan huonesta löyttin,
Kuningan huonen tawaroista.

16. Silloin särki Diftia HERRan
templin ovet ja kiffot, kuin Diftia
Judan Kuningas oli andanut silata;
ja andoi ne Assyrian Kuningalle.

17. Ja Assyrian Kuningas lähetti
Sardananiin, ja ylimmäisen Kamaripal-
velian, ja RabSaken Lachireesta Ku-
ningas Diftian tykö, suuren wäen kans-
sa Jerusaleemiin: ja he nousit ja me-
nit Jerusaleemiin: Ja nostuansa ja tul-
lessaan sinne, seisahdit he ylimmäisen
Kamariinikon wesiinon tykönä, pol-
tuin wiesesä wamuttajan kellolla.

Es. 7: 3.

18. Ja kugnit Kuningan: niin me-
nit Eliachim Diftian poika huonenhal-
la heidän tykönsä ulos, ja Sebnan
kirjettäjä, ja Joah Afaphin poika
Templeri.

Es. 22: 20. Luku 36: 3.

19. Niin sanoi RabSake heille: sa-
notat nyt Diftialle: niin sanoo se suuri
Kuningas, Assyrian Kuningas: mikä
on tämä turwa johon sinä luotat?

20. Ajatteletkos (waikka ne owat
tyhjät puhet) neuwoa ja woimaa ele-
wan sotiares? mihingä sinä sinus luot-
tat, että olet minusta luopunut?

21. Kago, jos sinä uskallat sen järje-
tyyn ruokosainwan päälle Egyptistä? että
se kuin nojaa itsensä sen päälle, se me-
nee sifälle hänen käteensä, ja pistää sen
läpitse: niin on Pharao Egyptin Ku-
ningas kaikille kuin luottawat hänen
päällensä. Der. 29: 6.

22. Mutta jos te sanoitte minulle:
me uskallamme HERRan meidän
Jumalamme päälle: eikä hän ole se,
jonga korkeudet ja altarit Diftia ku-
kistanut on? Ja sanoi Judalle ja Je-
rusalemille: tämän Altarin edesä kuin
on Jerusalemissä pitä teidän kumarta-
man.

23. Lyö siis nyt weto minun Her-
rani Assyrian Kuningan kansa: mi-
nä annan sinulle karituhatta herwoista,
jos sinä taidat anda niitä kuin niillä
ragastawat.

24. Kuningas siis sinä taidat ajaa
takaperin yhden päämiehen minun Her-
rani wähimmiistä palvelioista? mutta
sinä luotat sinus Egyptin päälle, wau-
min ja ragasmiehesten tähden.

25. Eli huuletkos että minä ilman
HERRata tähän paikkaan tullut olen,
häwittämään tätä? HERRa on mi-
nulle sanonut: mene tätä maata was-
tan, ja hukuta se.

26. Niin sanoi Eliachim Diftian
poika, ja Sebnan ja Joah, RabSakel-
le: puhu sinun palveliaid kansa Sy-
rian kielellä; sillä me ymmärrämme
sen: ja älä puhu meidän kansamme
Judan kielellä, Kansan kuulden kuin
muurin päällä owat.

27. Mutta RabSake sanoi heille:
onko minun Herrani lähettänyt minun
sinun Herras tykö eli sinun tykö, näi-
tä sanoja puhumaan? eikä enämmin
niitten miesten tykö kuin muurin pääl-
lä istuivat, että heidän pitä syömän
omaa lekaansa ja juoman omaa wete-
tänsä teidän kansanne?

28. Niin seisoi NabSake, ja hursi
forzialla äämellä Judan kielessä, puhui
ja sanoi kuullat sen suuren Kuningan
äändä, Assyrian Kuningan.

29. Näin sanoo Kuningas: älkät
andako Diklian pettä teittäne: sillä ei
hän voi vapahda teitä hänen käsi-
tänsä.

30. Ja älkän andako Diklia teidän
kirvata DERRan päälle, sanoden:
DERRa on totisesti pelastava meitä,
ja ei tämä Ranpungi anneta Assyrian
Kuningan käsiin.

31. Älkät kuulko Dikliata; sillä näin
sanoo Assyrian Kuningas: Sepikat mi-
nun kansant, ja tulkat minun tygöni,
niin joka mies on syöpä viinapuustan-
sa, ja sikunapuustansa, ja on juopa kai-
rostansa:

32. Siihenasti että minä tulen ja
wien teitä siihen maahan, joka teidän
maanne kaldainen on, joka jyvää, wii-
naa, leipää, wiiinamäkiä, öljypuita,
ölyä ja hunajata on; niin te elätte,
ja ette kuole: älkät kuulko Dikliata,
sillä hän pettä teidän, koska hän sa-
neo: DERRa pelastaa meitä.

33. Dngo myös pakanoitten juma-
lat pelastanet kükün maansa Assyrian
Kuningan käsistä? Es. 40: 10, 11.

34. Kusa owat Semathin ja Ar-
phadin jumalat? kusa owat Sephar-
wainin jumalat, Henan ja Jwan?
owatko he Samarian pelastanet minun
käsistäni?

35. Kusa on joku kaitkein niitten
maakundain jumalten seasa, kuin maan-
sa on pelastanut minun kädestäni; että
DERRa nyt pelastais Jerusalemin mi-
nun kädestäni?

36. Ja Kansa waiteni, ja ei händä
mitäkän vastaanut; sillä Kuningas oli
käpönt ja sanomut: älkät händä wa-
tatto.

37. Niin tuli Eliachim Diklian pei-
ka huonenhaldia, ja Sebna kirjoittaja,
ja Joah Asaphin postka Cangleri Dik-
lian tygö rewälstyillä waattella; ja
ilmoitti hänelle NabSaken sanat.

2 Sam. 15: 23; 2 Sam. 1: 11.

Marck. 26: 65.

19. Lsk.

Diklian murhe, lohdotus. Sanonnan kapi-
tus, wato ja kuinga hän wäpötaan.

Kessa Kuningas Diklia sen kullu-
wäiji hän waattensa, ja wäl-
yllensä ja meni DERRan huoneeseen
Es. 37: 1.

2. Ja hän lähetti Eliachim
nenhaldian ja Sebnan kirjoittajan
himmitten Pappein kansa, puete-
säkeillä Prophetan Esain Amozin
jan tygö.

3. Ja he sanoit hänelle: näin
Diklia: tämä päivä on waiwan-
ran ja häwäistyren päivä: sillä
owat tullet synnyttämiselle, mutta
ole woimaa synnyttää.

4. Jos DERRa sinun Jumalat-
lis kaitki NabSaken sanat, jona-
nen Derransa Assyrian Kuningas
lähettänyt tänne, pillkamaan
Jumalata; että hän nuhtelis
niitten sanain tähden kuin DERRa
minun Jumalas kuullut on: niin
sinun rukoures niitten edestä kuin
lä jäänät owat!

5. Kosta Kuningas Diklian pei-
kat tulit Esain tygö;

6. Sanot Esai heille: näin sanoo
teidän herrallenne: näin sanoo
DERRa: älä mitän peljästyt niitten
sanain tähden kuin sinä kuullut olet,
ja Assyrian Kuningan palveliat
häwäisnet owat. Es. 37: 1.

7. Kago, minä annan hänelle
gen, että hän saa kuulla sanoman
palajaa omalle maallensa: ja
annan hänen kaatua miekalla
maakunnasansa.

8. Ja koska NabSake palas,
hän Assyrian Kuningan sotimada
nata vastaan: sillä hän oli
nen menneri Daghiresta pois.

9. Ja koska hän sai kuulla
kasta Ethiopian Kuningasta,
wan: kago, hän on mennyt
sinua vastaan; niin hän palas
betäi sanan Diklialle, ja
sanoa:

10. Puhukat näin Diklialle
Kuningalle, sanoden: Älä
Jumalas wietellä sinua.

niä ihes luotat, ja sanot ei Jerusalemin panna Assyrian Kuningan läteen.

21. Kago, sinä olet kuullut, mitä Assyrian Kuningat tehneet ovat kaikille Jumille, ja hukuttanet heitä: ja pelastettaihin?

22. Ovatko myöös pakanoitteen juolat pelastanet heidän, jotka minun hukuttanet ovat, Gofanin, Danin, niin myöös Mesepihin ja Edenin, jotka Ebelassarisa olit?

23. Kuisa on Demathin Kuningas, Madin Kuningas, Sepharwaimin, ja Iwan Kaupungin Kuningas?

24. Kosta Diiskia oli ottanut kirjan luettavaksi, ja lkenut sen; meni Jerusalemiin huoneeseen, ja Diiskia luki Jerusalemin kirjan.

25. Ja rukoili HERAN edessä, ja HERA Israelin Jumala, joka Jerusalemin päällä, sinä olet ainoa Jumala kaikissa maan valdakuunissa: olet tehnyt taivon ja maan.

1 Sam. 4: 4.

26. HERA kallista korvas ja kunnioitti HERA silmäs ja näe: ja Sanheribin sanat, joka tänne on lähnyt pilkkamaan elävätä Jumalaa.

27. Se on tosi HERA, että Assyrian Kuningat ovat hävittäneet pakanain heidän maakundansa;

28. Ja ovat heittäneet heidän jumalansa tuleen; sillä ei ne olleet jumalaita ihmisten kätten teot, puitteet, sentähden ovat he ne hävittäneet.

29. Mutta nyt sinä HERA meitä Jumalamme, auta meitä hänen nimellä: että kaikki maan valdajat tiedäijät, sinun HERA, olemaan Jumalan.

30. Niin lähetti Esai Amozin poika, ja andoi hänelle sanan HERA Israelin Jumalasta: olen kuullut mitä minun huoneesta olet, Sanheribin Assyrian kuningas.

31. Ovat ne kuin HERA Jerusalemin puhumit on: Niikky Zionin kuningas sinun ylös, ja pilkkaa Jerusalemin tytär wäändelee Jerusalemin jälkeä.

22. Ketäs olet pilkannut ja hävittänyt? ketä vastaan sinä olet korottanut äänes? sinä olet nostanut sinun silmäs sitä pyhää vastaan Israelia.

23. Sinä olet sanansaattaittes laulata hävittänyt HERAA, ja sanonut: minä olen noston vuorten kulluloille minun wauveni paljoudella, Libanonin sivulle: minä tahdon hakata maahan hänen korkiat Cedripuunsa, ja walitut hongansa, ja mennä hänen viimeiseen majaan, hänen ihanan wainionsa mekään.

24. Minä olen laivanut ja suorut munkalaiset wedet: ja olen kuivannut kaikki piiritetyt ojat minun jalkapöydälläni.

Es. 37: 25.

25. Etäs ole kaukaa kuullut minun näitä tehnexi, ja jo aikaa emen näitä valmistanexi? nyt olen minä sen andanut tapahtua, että wahivat Kaupungit ylös kullistettaman häwinnexi kuivoukksioxi.

26. Ja ne jotka siinä asuwat, ylös tuleman heikoksi, peljästymän, häpeämän ja tuleman niinkuin ruoho lehdellä, ja niinkuin wiherjäinen ruohon korji katon päällä, ja niinkuin kuivettu oras emen kuin se oljexi tulee.

Ps. 129: 6.

27. Minä tiedän sinun asumasias, sinun nlos ja ylös kullistamis; ja ettäs kiukutit minua vastaan.

28. Etäs kiukutit minua vastaan, ja sinun ylpeydes on tullut minun korvilleni; panen minä rengani sinun sieramiis ja sukkeni sinun suuhus, ja johdatan sinun sitä tietä myöden takaperin, josta tulitkin.

29. Ja tämä pitää oleman sinulle merkit: syö tällä ajastajalla sitä kuin kaswanut on, toisella ajastajalla sitä kuin ihestänsä kasvaa: mutta kolmannella ajastajalla kylväkät ja leikatkat, ja istuttakat wiinamäkiä, ja syökät heidän hedelmänsä.

3 Mor. 25: 5. Es. 37: 30.

30. Ja joka Judan huoneesta pääsnyt ja jäänyt on, pitää vielä nyt alda juurtuman, ja ylös kullistamaan.

31. Sillä ne jäänät pitää käymän Jerusalemissa nlos, ja Zionin wuorel-

da ne kuin pääsnet ovat. HERRAN
Zebaothin kirkkaus teke näitä. Es. 9: 7.

32. Sentähden sanoo HERRA, As-
syrrian Kuningaasta näin: ei hänen pi-
tä tuleman tähän Kaupungin, eikä yhä-
tän nuolida sinne anhuamaan: ei myöskään
yhtään kilpää tuoman sen eteen, ja ei
yhtään wakkia rakendamon sen ympärille.

33. Mutta hänen pitää sitä tietä pa-
lojamaan, jota hän tullut on: ja ei pi-
tä hänen tähän Kaupungista tuleman,
sanoo HERRA.

34. Ja minä warjelen tämän Kau-
pungin ja pelastan sen, minun tähteni,
ja Dawidin minun palveliani tähden.

35. Niin tapahtui sinä yönä, että
HERRAN Eugeli meni ja tappoi As-
syrrian leirisä, sata kahdeksänkymmendä
ja viisikuhatta miestä: Ja koska he sil-
loin warhain huomeneltain nousit, kato,
ne kaikki olit kuolluitten ruumit.

2 Kirj. 32: 21. Es. 37: 36.

36. Ja Sanherib Assyrian Kuningas
meni matkaansa, palais ja oli Ni-
niveessä.

37. Ja koska hän rukoili Nistrochin
hänen jumalansa huonessa, niin hänen
poikansa Adramelech ja SarSzer ta-
voit hänen mieheksi, ja pakenit Ara-
ratin maakuntaan: ja hänen poikan-
sa Assarhaddon tuli Kuningaksi hänen
jäänsä. Es. 37: 38.

20. Luku.

Hiltan sairastaminen, itä, kinnian-tyttö,
kroloema. Manasse Kuningas.

Silloin sairasti Hiltia kuolemallansa.
Ja Propheeta Esaia Amozin poi-
la tuli hänen tykönsä, ja sanoi hänel-
le: näin sanoo HERRA: toimita si-
nun talois, sillä sinun pitää nyt kuol-
leman, ja ei elmän.

2 Kirj. 32: 24. Es. 38: 1.

2. Mutta hän käänki kätönsä sel-
nän puoleen, ruokoi HERRAA, ja sanoi:

3. Ah HERRA, mistä etidä minä
olen uskollisesti ja waalla syönnellä
ruokadant sinun edessä, ja tehnyt mi-
kä sinulle otollinen ollut on: ja Hiltia
itti hartasti.

4. Mutta koska Esaia ei ollut wie-
lä pioli Kaupungin lähtynyt ulos, tuli
HERRAN sana hänen tykönsä, ja sanoi:

5. Palaja, ja sano: Hiltia minun
Kansani päämieheksi: näin sanoi HERRA
ra sinun. Niin Dawidin Jumalas
nä ohen kuullut sinun rukouksesi, ja
nyt sinun kyyneles: kato, minun po-
nan sinun: kolmandena päivänä
sinun menomään ylös HERRAN hu-
seen.

6. Ja minä usän sinun itäks
toistakymmendä ajateltua, ja wa-
dan sinun ja tämän Kaupungin
riau Kuningas: kädessä: ja war-
tämän Kaupungin minun tähteni,
minun palveliani Dawidin tähden.

7. Ja Esaia sanoi: tuokas minun
sittenä rypäle. Ja he tolt: ja
paifuman päälle, ja hän tuli.

8. Hiltia sanoi Esaialle: miksi
ei siihen on, että HERRA minun
randa, ja että minun pitää men-
kolmandena päivänä HERRAN hu-
seen?

9. Esaia sanoi: sinä saat tämän
kun HERRAlda, että HERRA te-
tä hän sanonut on. Pitäkö warjon-
män kymmenen piirtoa edessäsi,
ka kymmenen piirtoa takaperin?

10. Ja Hiltia sanoi: se on
että warjo käy edessäsi kymmenen
toita: ei: nautta että hän käwis kym-
nen piirtoa takaperin.

11. Niin rukoili Esaia HERRAA
ja hän weti warjon kymmenen pi-
takaperin, jotka hän oli käynyt
käsin Abayen Säärisä. Es.

12. Silloin lähetti Berodach Ba-
dan Baledanin poika Babelin, Kungas
kirjoitusten ja lahjoja Hiltialle:
hän oli kuullut Hiltian sairastaneen.
Es. 39: 1.

13. Ja Hiltia kuuli heidän: ja
tti heille koto tawarahuonensa, ja
kullan, kallit yrtit, ja se warjon-
jon, ja koto asehuonensa ja kalli-
tä hänen tawarotoisansa oli. Ja et-
tän ollut hänen huonejansa: ja
hänen wallasansa, jota ei
osottanut. 2 Kirj. 32: 25.

14. Niin tuli Propheeta Esaia
Kuningas Hiltian tykö, ja
näitä nämät miehet ovat: ja
kusta he ovat tulleet sinun tykö.

16. Sanoi he, ovat tulleet kankaiselta Babelista.

17. Mitä sanoi: mitä he ovat nähneet siun-huoneesta? Sistiä, sanoi: he ovat nähneet kaikki mitä minun huoneesta on, ja ei ole mitään minun taivassani, jota en minä heille ostattanut ole.

18. Min sanoi Sista Sistiälle: kunnioita HERRAN sanoo.

19. Käy, aika tulee, että kaikki siun-huoneitas, ja kaikki mitä sinun huoneestasi on, ovat tähän päivään viedään pois Babeliin, ja ei jää mitään, sanoo HERRA.

20. Ja myös lapset jotka sinusta ovat, jotka sität, otetaan kankaiselta Babelin kuningannan huoneesta. Ef. 39: 7. Dan. 1: 18, 19.

21. Sistiä sanoi Sialalle: HERRA on hyvä, jousas puhunut: ja sanoi vielä: eikö se niin ole? Käy, että rauha ja uskollisuus minun silmäni olis.

1 Sam. 3: 18. Ef. 39: 8.

22. Mitä enämbi sanomista on Sistiä, ja hänen voimastansa, ja mitä tehnyt on, ja kalalaukkijosta ja kankaisista, joilla hän veden johdatti kaupungiin: eikö se ole kirjoitettu Sunnuntien Aikakirjassa?

2 Uutta K. 29: 1, 18. Luku 32: 30.

23. Ja Sistiä muuttanut Sistiä kansa ja Manasse hänen poikansa tuli kuningari hänen silmänsä.

31. Luku.

1. Sistiä, uhlaukset, veri, kuolema. Uuden, Joka kuningas.

2. Manasse oli kahdentoistavuotias, ja ajattainainen tullesansa kuningari, ja kaikki wiisi ajattainaa kuudettakymmentä Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi Sistiä.

2 Uutta K. 33: 1.

3. Ja hän teki pöytä HERRAN eivätkä palloitten kauhijusten jälkeen, ja HERRA. Israelin lasten edestä, ja kaikki pois.

4. Ja hän rakensi korvaukset jälleen, jotka olivat Sistiä kauhijusten oli: ja HERRA. Israelin Altarin, ja teki mehiläiskorvaukset Israelin kuningas

tehnyt oli, ja kumarssi koko taivon sotajoukko, ja polveli niitä:

1 Kun. K. 16: 33. 2 Kun. K. 18: 4.

4. Ja rakensi myös Altarit HERRAN huoneeseen, joita HERRA sanonut oli: minä asetan minun nimeni Jerusalemiin.

5 Prof. 12: 5. 11 Kun. K. 8: 29. 2 Uutta K. 7: 12.

5. Ja hän rakensi koko taivalliseksi sotajoukko Altarit, molempiin pihoihin HERRAN huoneeseen.

6. Ja käytti poikansa tulen läpi, ja otti waarin lindyin lantuija ja merkeisiä, ja piti noitia ja merkkein sanojita, ja teki palso pöytä HERRAN edestä, jolla hän hänen wiheitti.

3 Prof. 18: 21. Luku 19: 26. 1 Sam. 28: 9. Jer. 82: 35.

7. Hän pani myös mehiläiskorvaukset, josta HERRA Dawidille ja hänen pojallensa Salomolle sanonut oli: tähän huoneeseen ja Jerusalemiin, josta minä valinnut olen kaikista Israelin sukukunnista, panen minä minun nimeni siunantekijiksi.

2 Sam. 7: 10, 13. 1 Kun. K. 8: 19. Ps. 132: 13.

8. Ja en liikuta enämbi Israelin jaltoja siitä maasta, josta minä heidän Sistiä andanut olen; jos he ainoasta pitävät ja tekevät kaikki kuin minä heille käskent on: ja kaiken sen lain kuin minun palveliani Mooses heille käskent oli.

9. Mutta ei he totellet sitä: waan Manasse wiетeli heitä, niin että he teit pahemmin kuin palanat, jotka HERRA Israelin lasten edestä häwitännyt oli.

10. Silloin puhui HERRA palveliottensa Prophetain kautta, ja sanoi:

11. Että Manasse Judan kuningas on nämät kauhijukset tehnyt, jotka pahemmat ovat kuin kaikki ne kauhijukset, joita Amorealaiset tehneet ovat, jotka hänen edellensä olit; ja on myös saattanut Judan syndiä tekemään epäjumalillausa:

Jer. 15: 4.

12. Sentähden sanoo HERRA Israelin Jumala näin: Käy, minä saatan mahingon Judan ja Jerusalemin päälle, että kuka ikänä sen kumlee, pitää hänen molemmat korvaukset soiman.

1 Sam. 3: 11. Jer. 19: 3.

13. Ja minä vedän Samarian mit-

taus nuoran Jerusalemin yltä, ja Ahabin huoneen painomitan, ja wirutan Jerusalemin niinkuin astiat wirutetan: ne wirutetan ja kätän lumollensa.

2. Kirj. 34: 11. Mal. 2: 8.

14. Ja minä hyljän ne jäänet minun perimisestäni, ja annan heidän wihamiestensä käsiin, että heidän pitää oleman kaikille wihollisillensa saaliksi ja tyhjiä.

15. Että he teit sitä kuin paha oli minun silmäni edessä, ja ovat minun wihoitannet, siitä päivästä, jona heidän Isänsä läyit Egyptistä, tähän päivään asti.

16. Ja Manasse muodatti myös paljo wiatoinda werta, siihenasti että Jerusalemin siellä ja täällä täynnä oli; ilman niitä syhdejä joilla hän Judan saatti syndiä tekemään, että he teit paha HERRAN edessä.

2. Kun. 24: 3, 4.

17. Mitä enämbi Manassesta sanomista on, ja kaikista kuin hän tehnyt on, ja niistä syneistä kuin hän teki: ei se ole kirjoitetut Judan Kuningasten Kirjassa?

2. Kirj. 33: 2, 10.

18. Ja Manasse nukkui Isänsä kansa, ja haudattin huonensa yrtitarhaan, joka oli Ujan yrtitarha: ja hänen poikansa Amon tuli Kuningari hänen sijaansa.

2. Kirj. 33: 20.

19. Kahden ajastaikainen kolmattakymmeniä oli Amon tullesansa Judan Kuningari, ja hallitsi kari ajastaikaa Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi oli Mesulemeth Hazurin tytär Toabasta.

2. Kirj. 33: 21.

20. Ja hän teki sitä kuin HERRALLE ei lewauunut; niinkuin hänen Isänsä Manasse tehnyt oli.

21. Ja hän waelši kaikkia niitä teitä kuin hänen Isänsä waeldamut oli: ja palveli epäjumalita, joita hänen Isänsä palvelut oli, ja kumarši niitä.

22. Ja luowui HERRASTA hänen Isänsä Jumalasta; ja ei waeldamut HERRAN tiellä.

23. Ja Amonin palveliat teit liiton häntä vastaan, ja tapoit Kuningan omansa huonefansa.

2. Kirj. 33: 24.

24. Mutta maakunnan Ransa löi

kaikki ne kuollia; jotka wälkän tehnet Kuningas Amonita vastaan. Ransa teki Josian hänen poikansa Kuningari hänen sijaansa.

25. Mitä Amon enämbi teki: ei se ole kirjoitettu Judan Kuningasten Kirjassa?

26. Ja hän haudattin omansa taansa Ujan yrtitarha: ja hänen poikansa Josia tuli Kuningari hänen sijaansa.

22. Luku.

Josia paramutta HERRAN huonen, ja lukee kirjia, itkee, ja kastelee.

Josia oli kahdeksan ajastaikainen lesansa Kuningari, ja hallitsi kahdeksan ajastajan neljäkymmeneä Jerusalemissa: hänen äitinsä nimi oli Da Abdajan tytär Boglathista.

2. Kirj. 34: 1.

2. Ja hän teki sitä kuin HERRAN edessä oli lehwollinen: ja waelši kaikki hänen Isänsä Dawidin tiellä, ja ei kennyt oikialle eli wasemmalle puolelle.

3. Mutta Kuningas Josian karkandana wuonna toistakymmeniä, hetti Kuningas Saphanin Azalian ja Mesullamin pojan kirjoittajaksi HERRAN huoneeseen, sanoden:

4. Mene ylimmäisen Papin kirkon työh, ja anna hänen lukea se kirja kuin HERRAN huoneeseen tuotuna: josta oiwentartiat kansalda toonut oiwat:

2. Kun. 34: 4, 5, 10.

5. Että ne annetaisiin teettäille, jotka HERRAN huoneeseen asetetut oiwat, ja he andaisit tyhväälle, jotka telewät HERRAN huonesta, ja paramut mitä HERRAN huonesta oiwentunut on:

6. Sepille, rakendaille, muuraille, ja niille jotka hirsiä ja wuoltsuja liioistaman pitää, huonen paramureksi.

7. Waan ei kuitengan yhtään lukupida heildä waadittaman niistä rakentajista, jotka heidän käsiinsä oiwat anhetta waan heidän pitää uskollisesti istua kirkon mittaman.

2. Kirj. 34: 12.

8. Ja ylimmäinen Pappi Saphanille kirjoittajalle: wälkän kirjain HERRAN huonesta: ja

10. Sillä andoi Kirjan Saphanille, ja hän luki sen. 2. Kirjain kirje 31: 24.

11. Ja Saphan kirjoittaja tuli kuningangan tykö, ja ilmoitti kuningalle, ja sanoi: sinun palveksias ovat vaimot ne rahat jotka HERRAN huoneesta löytyvät, ja ovat ne jaksat ne huoneelle, jotka asetetut ovat HERRAN huoneeseen.

12. Ja Saphan kirjoittaja ilmoitti kuningalle, ja sanoi: Yllä Pappi andoi minulle yhden kirjan: ja Sa-
han luki sen kuningangan edessä.

13. Kuningas kuuli Dalkirjan sanot, rennisti hän vaattensa.

14. Ja kuningas käski Pappia Hil-
liam, ja Ahikania Saphamin poikaa, ja Ahboria Michajan poikaa, ja Sa-
phan kirjoittajaa, ja Afajata Kuning-
sen palveliaa, sanoden:
2. Kirjain kirje 34: 20.

15. Mengät ja kysylät HERRAlda
kun puoleksiani, Raanan ja koko Ju-
dian puolesta, tämän kirjan sanoista jo-
hdytty on: sillä se on suuri HERRA-
n viisa joka meidän päällemme syt-
etty on, ettei meidän Hämme ole
villaijet ollet tämän kirjan sanolle,
ja he olit tehnet niitä kaikkea kuin
meille kirjoitetut olit.

16. Niin meni Pappi Hil-
liam, Ahbor, Saphan ja Afaja Pro-
fessaan Duldan tykö, Sallumin Ah-
kan pojan emännän, Harhamin po-
jan, waatetten wartian (ja hän asui
Jerusalemisa toisella puolella): ja he
luki hänelle.

17. Mutta hän sanoi heille: näin
sanoo HERRA Israelin Jumala: sa-
nottu sulle miehelle joka teidän minun
puolesta lähettännyt on:

18. Näin sanoo HERRA: kato, mi-
nua saatan onnettomuden tähän siaan,
joka hänen asuwaissillensa; kaikki vain sa-
nottu, tulla Judan Kuningas lufent on:

19. Että he ovat luopnet minuis-
ta, ja sytyttanet vieraille jumalille,
johtan minua kaikilla heidän lä-
hettä: sillä: sentähden syttyp minun
puolesta tätä siaan waastan, ja ei pida
minua elämaan.

20. Sillä Judan Kuningalle, joka
lähettännyt on kysymään HERRA-

ralda, piti teidän näin sanouan: näin
sanoo HERRA Israelin Jumala, niistä
sanoista kuin sinä kuullet olet:

19. Että sinun sydämes on pehmi-
nyt ja olet sinus nöyryttänyt HERRA-
ran edessä, koikas kuulit mitä minä sa-
noin tätä siaan ja hänen asuwaissiansa
waastan, että heidän piti tuleman hä-
nältyxyxi ja kiroureri: Ja olet repinnyt
waattes, ja olet itkenyt minun edessä-
ni; niin olen minä myöds kuulut sen,
sanoo HERRA:

20. Sentähden, kato, kokoon minä
sinua Jhäis tykö, että kootan rauh-
sa ja hautaas; ettei sinun silmäs näki
kaikkea sitä onnettomutta, kuin minä
tälle sialle saatan. Ja he sanoit sen
Kuningalle jälleen.

23. Luku.

Josta midskaa liiton HERRAN kansa, kuo-
lee. Joahas, Joakim Kuningat.

Ja Kuningas lähetti: ja kaikki wan-
himmat Judasta ja Jerusalemista,
kokounnut hänen tykönsä.
2. Kirjain kirje 34: 29

2. Ja Kuningas meni ylös HERRA-
ran huoneeseen ja kaikki Judan miehet
ja Jerusalemiin asuwaiset hänen kans-
jansa, Pappi ja Prophetat, ja kaikki
Ransa, pienet ja inuret: ja luettiin
heidän korwainsa kuulden kaikki liitte-
kirjan sanat, joka HERRAN huoneesta
lödytty oli.
2. Kirjain kirje 22: 8.

3. Ja Kuningas seltoi yhden pagan
tykönsä, ja teki liiton HERRAN edessä,
että heidän piti waeldaman HERRAN
jälkeen, ja pitämän hänen käskynsä,
todisturensa ja sääntynsä kaikesta Jhdä-
mestänsä, ja kaikesta iherstansä, että
heidän piti pitämän nämät liiton sa-
nat, jotka kirjoitetut olit tätä kirjasa.
Ja kaikki Ransa miellisty sihen liitden.
2. Kirjain kirje 11: 14.

4. Ja Kuningas käski Hilkiata, y-
limmäistä Pappia, ja Pappia toises-
ta vuorosta, ja owenwartioita, että
HERRAN Tempelissä kaikkinaiset kahut,
jotka Baalille, mehisölle ja kaikelle
tawalliselle sotajoukelle tehdyt olit: ja
hän poltti ne ulkona Jerusalemin edessä
Kidronin laaxosa, ja mittin tuhka kan-
nettiin siellä BethEllin. 2. Kirjain kirje 21: 7.

5. Ja hän otti epäjumalten papit pois, jotka Judan Kuningat asettaneet olit, siirtämään korkeuksia, Judan Kaupungeista, ja ympäröi Jerusalemita: ja ne jotka siirtivät Baalille, Auringolle, ja kuulle ja planeeteille, ja kaikelle tähtivaikuttavalle sotajoukkolle.

2 Kun. 21: 3. Os. 10: 5. Zeph. 1: 4.

6. Ja andoi wiedä mekistön GERan huoneista, ulos Jerusalemita, Kidronin ojan tykö, ja poltti sen Kidronin ojan tykö, ja musersi tuhvari, ja heitti sen tuhvan Kansan lasten hautoiin.

2 Nita K. 34: 4.

7. Ja kutsui huorain huonet, jotka olit GERan huonen tykö, joissa waimot ludoit huoneita mekistölle.

8. Ja hän kotois kaikki Papit Judan Kaupungeista, ja saastutti korkeudet joissa papit siirtivät, Gebasta Bersebaan asti. Ja hän kutsui portteihin korkeudet, jotka olit Josuan Kaupungin päämiehen portin wajasa, joka oli waseamalla puolella Kaupungin porttia sisälle menesä.

Jer. 11: 13.

9. Ei kuitengan korkeusten papit uhrannet koskan GERan Altarilla Jerusalemita; mutta sbit kaldialta leipää heidän welsinsä kessellä.

10. Hän saastutti myös Tophetin, joka on Dinnomin lasten laarosa; ettei yrikän käyttäisi polkaansa ja tyärtänsä tulen läpi, Molechille:

11. Ja otti ne hewoiset pois, jotka Judan Kuningat Auringolle asettaneet olit, GERan huonen sisällekäymiseen, Methan Mielechin Kamarialwelian majan tykö, joka oli Eftikaupungeista: ja Auringon rattat poltti hän tulesta.

12. Niin myös Altarit, jotka katettiin päällä Ahaxen Salisa olit, jotka Judan Kuningat tehneet olit. Ja ne Altarit, kuin Manasse tehnyt oli, niissä kahdesa GERan huonen pihasa, särki Kuningas; ja pakeni fieldä, ja heitti heidän tuhkansa Kidronin ojaan.

2 Kun. 21: 5. Jer. 19: 13. Zeph. 1: 5.

13. Ja ne korkeudet jotka Jerusalemin edesä olit, oikialla puolella Masbithin wuorta, jotka Salomo Israelin Kuningas rakendanut oli Aitharothille Sidonin lauhisturelle, ja Chamoyelle Moabin lauhisturelle, ja Milchomille

Ammonin lasten lauhisturelle, kaikki tutti myös Kuningas:

2 Mos. 23: 24, 1 Sam. 8: 11: 5, 7.

14. Ja särki pagat, ja hävisti mekistöt: ja täytti heidän jansa itäisten luilla.

2 Mos. 24: 4. 4 Mos. 33: 52. 5 Mos. 7: 5.

15. Niin myös BethElin Altarin korkeuden kuin Jerobeam Neba-poika tehnyt oli, joka Israelin syndiä tekemään: hän kutsui sen tartin ja korkeuden; ja poltti kaiken, sirtween tuhvari, ja poltti mekistön.

1 Kun. 12: 2.

16. Ja Josia käänsi hänenä, näki ne haudat jotka olit wuorin lähetti ja andoi tuotta luut haudat, ja poltti ne Altarilla, ja saastutti GERan sanan jälkeen, kuin Judan mies huutanut oli, joka näin ennen puhunut oli.

1 Kun. 13: 2. 2 Nita K. 34: 5.

17. Ja hän sano: mikä haamerkki tämä on kuin minä näen? Kaupungin Kansa sanoi hänelle: sen Jumalan miehen hauta, joka daasta tuli, ja näitä huusi, kuin tehnyt olet Altarille BethElisä.

1 Kun. 13: 30.

18. Ja hän sano: anna häntä maata, ja älkän yrikän liikuttako hänen luitansa. Näin tulit hänen luutensa wapahdeturi sen Prophetan kansa, joka Samariasta tullut oli.

19. Ja Josia pani myös kaikki korkeusten huonet Samarian Kaupungista pois, jotka Israelin Kuningat tehneet olit wihaa lehoittarensa: ja teki heidän kansansa peräti niinkuin hän BethElisä tehnyt oli.

20. Ja hän tappoi kaikki korkeusten papit, kuin siellä olit Altareilla, ja poltti ihmisten luut niitten päällä: ja palasi Jerusalemiin.

2 Nita K. 34: 5, 6.

21. Ja Kuningas käpi kaikkea Kansa ja sano: pitääkät GERalle teidän Jumalallenne Värsästä; niinkuin te oitettu on tämän liiton kirjassa.

2 Mos. 12: 9, 10. 5 Mos. 30: 2. 2 Nita K. 35: 1.

22. Sillä ei yhtän Värsästä, niinkuin pidetty kuin tämä, Dammurin ajasta jotka olit duominnet. Ja se:

1. kaikkein Iisraelin Kuningasten ja Judan Kuningasten aikana.

23. Mutta kahderakenna toistatym-
mendä Kuningas Josian vuonna,
mutta tämä Väätäinen HERRalle
Jerusalemisa.

24. Ja Josia perklais kaikki noidat,
kein tulkiziat, kuvat ja epäjumä-
ka kaikki kaubiztuxet kuin nähtin
maalla ja Jerusalemissa; että
pääis Lain sanat, jotka kirjasa
ollet olit, jonga Pappi Hilkia
HERRan huoneista. 3 Mos. 19: 31.
24: 20: 27. 5 Mos. 18: 11. Ef. 8: 19.

25. Hänen wertaisensa ei ollut yri-
Kuningas ennen händä, joka niin
hä sydämejänsä, kasteja sielustan-
ka kasteja woimastansa, hänenä
HERRan tygd, kaiten Mosferen
jälkeen: ja hänen jälkeensä ei
muokkälän hänen kaltaistansa.

26. Kuitengin ei käädynyt HERR-
ansa suuresta julmudesta, jolla
Judan päälle wihoitettu oli, kait-
tehoitusten tähden, joilla Manasse
tehoittanut oli.

27. Ja HERRa sanoi: minä hei-
myds Judan pois minun kastroi-
dejä, niinkuin minä Iisraelin heit-
olen: ja hylsän tämän kaupun-
onga minä walinnut olen, Jeru-
salem, ja sen huonen josta minä pu-
stelen: minun nimeni on olewa
2 Kun. K. 24: 3, 4.

28. Mitä enämbi Josiasta sanomis-
ta, ja kaikista kuin hän tehnyt on;
se ole kirjoitettu Judan Kuning-
sen Kirjasija?

29. Hänen ajallansa matkusti Pha-
rao Egyptin Kuningas, Assy-
ria Kuningasta vastaan Phratin wir-
tygd; mutta Kuningas Josia me-
händä vastaan, ja se tappoi hänen
Megiddossa, sittekuin hän oli nähnyt
HERRA.
2 Kun. K. 14: 8.
2 Uita K. 35: 20. Jer. 46: 2.

30. Ja hänen palveliansa weit hä-
nen luokkana pois Megiddossa, ja weit
Jerusalemiin, ja hautaisit hänen
hautoonsa. Ja maan kansa
Jofian pojan, woitelit
Kuningas Josia Jänkä siiaan.
2 Uita K. 35: 24. Luku 36: 1.

31. Kolmen ajastajan vanha kol-
mattatymmendä oli Joahas kosta hän
tuli Kuningaksi, ja hallitsi kolme kuu-
sautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä ni-
mi oli Sanutal, Jeremian tytär Sib-
nasta.

32. Ja hän teli pahaa HERRan
edesä; niinkuin hänen Hälkänsätkin teh-
net olit.

33. Mutta Pharas Necho sitoi hä-
nen kiinni Niblatihisa Samathin maal-
la, ettei hän hallitsi Jerusalemissa: ja
pani salko weron maan päälle; fata
leiwistää hopiata, ja leiwistän kuldaa.

34. Ja Pharas Necho teli Elia-
chimita Josian pojan Kuningaksi hänen
Jänkä Josian siiaan, ja muutti hänen
nimensä Jofakimiksi; mutta Joahayen
hän otti ja vei Egyptiin, siellä hän
kuoli.

35. Ja Jofakim andoi Pharaolle
hopian ja kullan; kuitengin lasti hän
maan werollisiksi, andamaan hopiata
Pharaon kätlyn jälkeen: isekungin ma-
kunnan kansan teki hän werollisiksi
woimansa perästä hopiaan ja kuldaan,
Pharaolle Necholle andarensa.

36. Wildenkolmattatymmenen ajast-
ajan vanha oli Jofakim kosta hän
Kuningaksi tuli, ja hallitsi yrihoitatu-
mendä ajastaitaa Jerusalemissa: hänen
äitinsä nimi oli Zebuda Pedajan ty-
tär Amasta. 2 Uita K. 36: 5.

37. Ja hän teli pahaa HERRan
edesä; niinkuin hänen Hälkänsätkin teh-
net olit.

24. Luku.

Jofakimin kuolema. Jofakim wiedään
fangiri. Zebedia Kuningas.

Hänen aikansa nousi Nebucadnezar
Babelin Kuningas: ja Jofakim
tuli hänelle alemmasiksi kolmeri wo-
deri; mutta hän käänsi igensä, ja er-
kani hänestä. 2 Uita K. 36: 6.

2. Ja HERRa andoi tulla hänen
päällensä sotawäen Chaldeaista, Syriasa,
Moabista ja Ammonin lapsista, ja
andoi ne tulla Judeaan hukuttamaan
händä; HERRan sanan jälkeen, niin-
kuin hän oli puhunut palveliansa Pro-
phetain kautta. 2 Kun. K. 20: 17.

Luku 22: 15, 16. Luku 23: 27. Jer. 18: 9.

3. Mutta se tapahtui Juhdalle HET-
ran sahan jälkeen, että hän heitä heit-
täis pois lasivoinsa edestä; Wanassen
sundein vähdessä kulin hän tehnyt oli;

4. Ja myös wiattoman weren täh-
den jouga hän wuodatti, ja täytti Je-
rusalemin wiattomalla werellä; sitä ei
HETra tahtonut anda aukeyti.

5. Mitä euämbi Jofachimissa sano-
mista on, ja kaikista hänen teoistansa;
eikä se ole kirjoitettu Juhdan Kuning-
asten Kirjassansa? 2 Kirj. 24: 14.

6. Ja Jofachim nukkui Isänsä kans-
sa; ja hänen poikansa Jofachim tuli
Kuningaksi hänen sijansa.

7. Ja Egyptin Kuningas ei lähte-
nyt enä maaldansa; sillä Babelin Ku-
ningas oli häneä ottanut kaikki pois
mitä Egyptin Kuningan oma oli, E-
gyptin ojaista Yhdeksän wirtaan asti.

8. Kahdeksantoista kymmenen wuoti-
nen oli Jofachim tullessansa Kuningaksi,
ja hallitsi kolme kuukautta Jerusale-
missa; hänen äitinsä nimi oli Nehušta
Elnathanin tytär Jerusalemissa.

9. Ja hän teki pahaa HETran e-
destä; niinkuin hänen Isänsäkin teh-
nyt oli.

10. Silloin matkustit NebucadNe-
zarin Babelin Kuningas palweliat ylös
Jerusalemiin: ja Kaupunki piiritettiin.
Dan. 1: 1.

11. Ja NebucadNesar, Babelin Ku-
ningas, tuli Kaupungin tykö; ja hä-
nen palweliansa piiritit sen:

12. Niin Jofachim Judan Kuningas
meni äitinsensä Babelin Kuningan tykö,
ja hänen palweliansa, ja ylimmäisensä,
ja Kamaripalweliansa. Ja Babelin Ku-
ningas otti hänen kahdeksandena hänen
waldakuidansa vuonna.

13. Ja hän otti kaiken tawaran
HETran huoneista, ja Kuningan huo-
neista; ja rikkoi kaikki kullaiset astiat,
jotka Salomo Israelin Kuningas eli
HETran Templiin andanut tehdä,
niinkuin HETra puhunut oli;

14. Ja wei koto Jerusalemin, kaik-
ki ylimmäiset, kaikki voimalliset sota-
miehet, kymmenen tuhatta sangia, ja

kaikki puusepät, ja raudanseppä-
niin ettei yhäkän jäänyt wuonna
hinnut. Kaupusta wuotte:

15. Ja wei Jofachim, ja
gan äitin, Kuningan emännän,
nen Kamaripalweliansa pois
Ja ne voimalliset maalda,
myös Jerusalemissa sangina

16. Ja kaikki wäkevät miehet,
niän tuhatta, ja tuhainen
ja tautaseppää, kaikki wäkevät
miehet: Ja Babelin Kuningas
heidän sangina Babeliin.

17. Ja Babelin Kuningas
Mathanin hänen setänsä Ku-
hänen sijansa, ja muutti hän
mensä Zedechiaksi.

18. Yhden wuoden wauha kol-
kymmeniä oli Zedechia tullessa
Kuningaksi, ja hallitsi yrteissään
wuotta Jerusalemissa. Hänen
nimi oli Hamtal Jeremian tytär
nasta.

19. Ja hän teki pahaa HETran e-
destä; niinkuin Jofachim myös
oli.

20. Sillä se tapahtui niin Je-
rusalemin ja Judan kansa HETran
hasta, siihenasti että hän heitti
pois lasivoinsa edestä. Ja Zedechi-
kani Babelin Kuningasta.

25. Luku.

Jerusalem piiritetty. Zedechia sotaa
Templi poltetaan. Wali wirtaan
Babeliin.

Niin tapahtui yhdeksändenä hänen
dakuidansa vuonna, kymme-
denä päivästä kymmenennellä kün-
että NebucadNesar Babelin Kuningas
tuli kaiken wäkeensä kansa Jerusale-
mehen, ja he sioitti heitänsä sen
ja rakensit saarron joka tapalda
yumbärille.

2. Ja niin oli se Kaupunki
tetty Kuningas Zedechian em-
seen wuoteen asti totissään
Jer. 39: 1. Luku 32: 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100.

3. Mutta yhdeksännellä kün-
tuli saungen suuri näällä Kaupungin

ettei maatumman kansalla mitän
niistä ollut. Jer. 52: 8.

4. Niin kutsuttu kaupunki, ja
sotamiehet pakenit yöllä ulos
sitten kahden muurin vä-
lä, jota menee Kuningan yrittä-
än, (vaan Chaldealaiset olit ymbäri
kaupungita) ja hän pakeni sitä tietä
vöden tasaiselle kedolle.

5. Mutta Chaldealisten sotaväki
Kuningasta takaa, ja he kätit
men Jerihon kedolla: ja kaikki seta-
miehet jotka hänen tykönsä olit, olit
miehiä hajonneet.

6. Mutta Kuningan he otit kiinni,
veit hänen Babelin Kuningan tygö
Riblathiin: ja he duomigit hänen.

7. Ja he tapoit Zedechian lapset
hän silmänsä nähden: ja puhkaisit
Zedechian silmät, ja sidot hänen kairilla
kylkiläillä, ja veit Babeliin.
Jer. 39: 6.

8. Seitsemändänä päivänä wiiden-
kymmenellä tunneilla, se on yhderästoista-
kymmenes NebucadNezarin Babelin Ku-
ningan ajastaita; tuli NebuzarNdan
huovin päämies Babelin Kuningan
huoneita, Jerusalemiin;

9. Ja poltti HNRan huonen ja
Kuningan huonen: ja kaikki huonet
Jerusalemiä, niin myös kaikki suuret
huonet, poltti hän tulella.

10. Ja kaikki Chaldealisten sota-
miehiä, jotka huovin päämiehen kansa
särjit muurit kuin Jerusalemin
ymbäriällä olit.

11. Mutta muun kansan, joka jää-
nyt oli kaupunkiin, ja ne jotka Babelin
Kuningan tygö paenneet olit, ja sen
muun yhteisen kansan vei Nebuzar-
Ndan huovin päämies pois.

12. Ja niitä halvimpia maatum-
miehiä jätti huovin päämies, wina-
maiden miehiä ja peldomiehiä.

13. Mutta Chaldealaiset särjit was-
teita pagat HNRan huoneita, ja istui-
miehiä, ja waimeren joka HNRan
huoneita oli: ja veit niitten was-
teita Babeliin. 1 Kun. 8: 7, 15, 23. Jer. 27: 19.

14. Ja padat, lapiot, weikot, lusikat,
ja kaikki wäsit astiat, joilla palwel-
tiin, eiti he pois. 1 Kun. 8: 7: 50.

15. Huovin päämies otti myös pan-
nut ja maljat, jotka olit kokonansa
kullasta ja hopeasta: 1 Kun. 8: 7: 51, 52, 53.

16. Kari pagasta, yhden meren, ja
istuinmet jotka Salomo oli andanut ra-
keta HNRan huoneesen; joita wäsi-
astioita ei taittu kaikkia punnista. 1 Kun. 8: 7: 54.

17. Iri pagas oli kahdeksantoista-
kymmeniä kynnärätä korkia, ja sen
kruunu oli myös wästeita, joka kruunu
oli kolme kynnärätä korkia, ja werko
ja granatin omenat ymbäri kruunun
olit kaikki wästeita: tainkaltainen oli
myös toinen pagas werkoimensa.

1 Kun. 8: 7: 16. 2 Mof. 8: 3: 15. Jer. 52: 21.

18. Ja huovin päämies otti Papiin
Serajan siitä ensimmäisestä wuorosta, ja
Papiin Zephanian toisesta wuorosta; ja
kolme ovenwartiata. 4 Mof. 3: 1, 11.

19. Ja yhden Kamarihaldian otti
hän kaupungista, joka oli sotawäen
haldiaxi asetettu, ja wiisi miestä niistä
kuin seisot aina Kuningan edessä, jot-
ka kaupungista löyttin: Ja Sopherin
sodanpäämiehen, joka maan kansan
opetti sotimaan; w:n myös kuisikym-
meniä miestä maan wäestä, jotka kau-
pungista löyttin.

20. Nämät eiti NebuzarNdan huo-
win ylimmäinen, ja wei Babelin Ku-
ningan tygö Riblathiin.

21. Ja Babelin Kuningas löi ja
tappoi ne Riblathisa Demathin maalla.
Näin wietin Juda pois maaldansa.

22. Mutta sen wäen päälle kuin
Judan maasa jäljellä oli, jonga Ne-
bucadNezar Babelin Kuningas jättä-
nyt oli, asetti hän Gedalian Ahika-
min pojan Saphanin pojan.

Jer. 40: 5.

23. Koska kaikki sotajoukkojen pää-
miehet ja muut kuulit Babelin Kuni-
gan korottanen Gedalian, tulit he Ge-
dalian tygö Mizpaan: Ismael Metha-
nian poika, ja Jehanan Kareahn poika,
ja Seraja Zhanumethin Netophas-
thitan poika, ja Jaesauja Maachatin
poika, heidän miehinesä.

24. Ja Gedalia wannoit heille ja
heidän miehillsensä, ja sanot heille: ä-
kät peljätkö olla Chaldealisten alim-
maisina: pysykät maasa, ja palwelat
Babelin Kuningasta, niin te menehtytte.

25. Murta selgemännellä luukaudella tuli Ismael Methanin poika, Elishaman pojan kuningallista suvusta, ja kymmenten miestä hänen kansansa, ja tapoit Sebalian ja ne Judalaiset ja Chaldealaiset jotka hänen kansansa olit Mizpaasa. Jer. 41: 2.

26. Niin nousi kaikki kansa sekä suuret että pienet, ja sotaväen päämiehet, ja tulit Egyptiin: sillä he pelkäsit Chaldealaisia.

27. Selgemändenä ajastakana neljättäkymmendä, sittekuin Jojachin Judan kuningas oli viety pois, selgemändenä päivänä kolmattäkymmendä,

toisella kuukaudella toisapäivänä, Civil Merodach Babelin kuningas, joka oli valdattudansa, ja joka oli jählin Judan kuningas, joka oli huoneesta: Jer. 52: 1.

28. Ja puhui hänen kansansa, ja asetti hänen isänsä vlemmin näiden kuningasten, jotka hänen todunsa oli: Jer. 52: 2.

29. Ja muutti hänen salin, ja vaattet: ja hän soti aina hänen nänkä kaisen elinajansa: Jer. 52: 3.

30. Ja määräis hänelle hänen sa, hänelle aina jokapäivä kaisan annetta, kaikkena hänen elinajan

Toisen Kuningasten Kirjan loppu.

Ensimmäinen Nika Kirja.

I. Luku.

Adamin, Noahn, Abrahamin, Esauin lapset. Edomin Naphthinat.

Adam, Seth, Enos, 1 Mos. 5: 3.

2. Kenan, Mahalaleel, Jared,

3. Henoch, Methusala, Lamech,

4. Noe, Sem, Ham ja Japhet. 1 Mos. 9: 18.

5. Japhetin lapset: Gomer, Magog, Madai, Javan, ja Tubal: Mesech ja Thiras. 1 Mos. 10: 2.

6. Gomerin lapset: Uscenas, Riphat ja Thogarma.

7. Niin myös Javanin lapset: Elifsa, ja Tharsisa: Ghitin ja Dodanin.

8. Hamin lapset: Chus, Mizraim, Put ja Sanaan. 1 Mos. 10: 6.

9. Ja Chusin lapset: Seba, Dewila, Sabtha, Raema ja Sabthecha: ja Raeman lapset: Sebeha ja Dedan.

10. Chus siitti Nimrodin: tämä rupeis olemaan voimallinen maalla. 1 Mos. 10: 8.

11. Mizraim siitti Ludin, Anamin, Sehabim, Naphthinat:

12. Niin myös Patrusin ja Casluhin: joita Philiticalaiset ovat tulleet, ja Capthorin.

13. Sanaan siitti Zidonin, eskolensa, ja Gethin:

14. Niin myös Jebusin, Amurin ja Bergosin,

15. Ja Devin, Arkin, ja

16. Ja Arwadin, Bemarin, ja mathin.

17. Semin lapset: Elam, Arphachad, Lud, ja Aram: Uth, Gether ja Mesech. 1 Mos. 10: 1.

18. Arphachad siitti Salah, Salah siitti Eberin. 1 Mos. 10: 1.

19. Eberille oli syntynyt kaksi poikaa: yhden nimi oli Peleg, toisen aikansa nimi oli maa jaetta, ja toisen welsensä nimi oli Joctan. 1 Mos. 10: 25.

20. Joctan siitti Almodadin ja lephin: Dazaranethin ja Soran.

21. Dadoramin, Ufalin ja D.

22. Ebalin, Abimaelin ja E.

23. Ophirin, Senaan ja Joctanin lapset: nämät ovat kaikki Joctanin lapset.

24. Sem, Arphachad, Salah, 1 Mos. 11: 10.

25. Eber, Peleg, Regu,

26. Serug, Nahor, Tharah,

27. Abram, se on Abraham, 1 Mos. 11: 10.

28. Abrahamin lapset: Ismael, 1 Mos. 16: 15.

29. Nämät ovat kaikki Joctanin lapset: Ismaelin eskolensa: Ismaelin eskolensa: Kedar, Abdeel ja Mizraim, 1 Mos. 25: 12.

30. Misma, Dittin, D.

ja Thema,

11. Jethur, Naphis ja Kedma: Nämät ovat Ismaelin lapset.

12. Returan Abrahamin toisen emännän lapset kuki hän synnytti: Simran, Ekan, Medan, Midian, Jeshbach, ja Gera: ja Jofhanin lapset: Scheba ja Bedan. 1 Mos. 25: 2.

13. Midianin lapset: Epha, Epher, Hani, Abida, ja Eldaa. Nämät ovat kaikki Returan lapset.

14. Ja Abraham sitti Izaakiin. Izaakin lapset olit Esau ja Israel. 1 Mos. 25: 25, 26.

15. Esauin lapset: Eliphas, Reguel, Jaalam, ja Korah. 1 Mos. 36: 1, 2.

16. Eliphan lapset: Theman, Omar, Amalek, Gaethan, Kenas, Thimna ja Amalek.

17. Reguelin lapset: Nahath, Sebah, Sammah ja Mitja.

18. Seirin lapset: Lothan, Sobal, Hibeon, ja Ana: Difen, Gzer ja Disan. 1 Mos. 36: 20.

19. Lothanin lapset: Hori ja Hozan: Mutta Lothanin sisar oli Thimna.

20. Sobalin lapset: Aljan, Manasse, Ebal, Sephi ja Dnam. Sibeonin lapset ovat: Uja ja Ana.

21. Anan lapset, Difen. Difenin lapset: Hamram, Esbau, Jethraun ja Jethraun.

22. Gzerin lapset: Bilhan, Saewan, Jaethan. Disanin lapset: Uz ja Aran.

23. Nämät ovat Kuningat jotka olivat Edomin maalla, ennenkuin yritys Kuningas hallitsi Israelin lasten maalla: Bela Beerin poika; ja hänen kaupunginsa nimi oli Dimhaha. 1 Mos. 36: 31, 32.

24. Ja koska Bela oli kuollut, tuli Jobab Serahn poika Dezraasta Kuningaksi hänen jaaansa.

25. Koska Jobab oli kuollut, tuli Kuningas Kuningaksi hänen jaaansa, Themanin maalla.

26. Koska Hysam oli kuollut, tuli Kuningas Kuningaksi hänen jaaansa Beerin poika, joka löi Midianit Moosanin kädellä: Ja hänen kaupunginsa nimi oli Urith.

27. Koska Hadad oli kuollut, tuli Kuningas Kuningaksi Samla Mazarela.

48. Koska Samla oli kuollut, tuli Saul Rehobothin wirran tyttä Kuningaksi hänen jaaansa.

49. Koska Saul oli kuollut, tuli Baal Hanan Ahborin poika Kuningaksi hänen jaaansa.

50. Koska Baal Hanan oli kuollut, hallitsi hänen jaaansa Hadad, ja hänen kaupunginsa nimi oli Pagi: Ja hänen emändänsä nimi oli Mebetabeel Matredin tytär Mesahabin tyttären.

51. Koska Hadad oli kuollut, olit Kuningat Edomisa: se Kuningas Thimna, se Kuningas Alja, se Kuningas Jetheth: 1 Mos. 36: 40.

52. Se Kuningas Dholibama, se Kuningas Ela, se Kuningas Binon:

53. Se Kuningas Kenas, se Kuningas Theman, se Kuningas Mibzar:

54. Se Kuningas Magdiel, se Kuningas Jram. Nämät ovat Edomin Kuningat.

2. Lufu.

Israelin ja Judan polviluunt. Kiriath-Geirim.

Nämät ovat Israelin lapset: Ruben, Simeon, Levi, ja Juda, Jafachar, ja Sebulon. 1 Mos. 46: 8, 10.

2. Dan, Joseph, ja BenJamin, Naphthali, Gad, ja Asser.

3. Judan lapset: Ger, Dnan, Sela, ne kolme synnytti hänelle Serhan tytär se Cananealainen. Ja Ger Judan esi-isä koinen oli paha Heran edessä, sen tähden tappoi härt hänen. 1 Mos. 38: 3, 7. Luku 46: 12.

4. Ja Thamar hänen minänsä, synnytti hänelle Perezin ja Serahn: niin että Judan lapsia oli kaikkiansa wiisi. 1 Mos. 38: 29, 30.

5. Perezin lapset: Hezron ja Hamul.

6. Serahn lapset: Simri, Othan, Heman, Galkel ja Dara: ja heitä kaikkiansa oli myös wiisi.

7. Karmin lapset: Achar, joka Israelin murhellsiksi saatti, ryhtyisänsä kirottun. Jos. 7: 1.

8. Othanin lapset: Azaria.

9. Hezronin lapset, jotka hänelle ovat syndynet: Zerahmeel, Ram ja Ghalbai.

10. Nam sitti Aminadabin: Aminadab sitti Nabeššonin, Judan lasten päämiehen. ^{4 Mos. 1: 7.}
^{1 Nuh. 4: 19. Marh. 1: 4.}

11. Nabeššon sitti Salman: Salma sitti Boaxen.

12. Boas sitti Obedin: Obed sitti Ššain.

13. Ššai sitti esikoisensa Eliabin: toisen Abinadabin, kolmannen Simean; ^{1 Sam. 16: 10.}

14. Neljännen Methanceelin, viidennen Rabbainin;

15. Kuudennen Ozemin, ja seitsmännän Dawidin. ^{1 Sam. 17: 12.}

16. Ja heidän sisarensa olit Seruja ja Abigail. Serujan lapset: Abisai, Joab ja Isael, ne kolme. ^{1 Sam. 26: 6.}

17. Ja Abigail synnytti Amasan; ja Jether Ššmaelita oli Amasan Ššä.

18. Ššaleb Hezronin poika sitti hänen emändäinsä Ašuban ja Jerigothin kansa; ja nämät ovat hänen lapsensa: Jeser, Sebab ja Ardon.

19. Ja koika Ašuba kuoli, otti Ššaleb hänellensä Ephrathin, joka synnytti hänelle Ššurin.

20. Ššur sitti Urin, ja Uri sitti Bezaleelin. ^{2 Mos. 31: 2.}

21. Sitte meni Hezron Machirin Gileadin Ššan tyttären tygö, ja nai hänen, koska hän oli kuudentymmenen ajastaikainen: ja hän synnytti hänelle Segubin.

22. Ja Segub sitti Jairin: ja hänellä oli kolmekolmattakymmeniä kaupungita Gileadin maakunnassa.

23. Mutta Gesur ja Aram saivat heidän tyttärensä, kuusikymmeniä kaupungita: kaikki nämät ovat Machirin Gileadin Ššan lapset. ^{4 Mos. 32: 41.}

24. Koika Hezron oli kuollut Ššalebin Ephratasta; niin Hezronin emändä Abia synnytti hänelle Ašurin Thekoan Ššan.

25. Ja Jerahmeelilla Hezronin esikoisella olit lapset: hänen esikoisensa Nam: ja Buua, Dren, Ozem ja Abia.

26. Ja Jerahmeelilla oli vielä toinen emändä, hänen nimensä oli Ašara: hän on Duamin äiti.

27. Ja Namin Jerahmeelin lapset: Maaaz, Ššamin ja Ššerai.

28. Ja Dnamilla olit lapset, Ššamai ja Ššada: Ššamain lapset, Ššai ja Abisur.

29. Ja Abisurin emännän nimet olit Abihail: ja hän synnytti hänelle Ššabanin ja Molidin.

30. Nadabin lapset: Seled ja Ššepaim: ja Seled kuoli lapsitoimissa.

31. Ja Appaimin lapset: Ššafai ja Ššifein lapset: Ššefan: Ššefanin lapset: Ššelai.

32. Ja Ššadanin Ššamain lapset: Ššether ja Ššonathan. Ššether kuoli lapsitoimissa.

33. Ja Ššonathanin lapset: Ššafai ja Ššasa: nämät ovat Jerahmeelin lapset.

34. Ššefanilla ei ollut yhtään poikaa mutta tyttäriä. Ja Ššefanilla oli egyptiläinen palvelia, hänen nimensä Ššarha.

35. Ja Ššefan andoi Ššarhaleen palveliallensa tyttärensä emänsä Ššari: hän synnytti hänelle Ašhain.

36. Ašhai sitti Nathanin: Nathan sitti Ššabadin.

37. Ššabad sitti Ššepheläin: Ššephelä sitti Obedin.

38. Obed sitti Ššehun: Ššehun sitti Ššarian.

39. Ššaria sitti Ššalezin: ja Ššalezin sitti Ššeleasan.

40. Ššeleasa sitti Ššifšemain: ja Ššifšemai sitti Ššallumin.

41. Ššallum sitti Ššekamian: ja Ššekamia sitti Ššifšaman.

42. Ššalebin Jerahmeelin vaimon lapset, Meša hänen esikoisensa; ja Ššephin Ššä: ja Marešan Hezronin Ššan lapset.

43. Ja Hebronin lapset: Ššerai, Ššapuaš, Ššekin ja Ššama.

44. Ššama sitti Ššabamin: ja Ššabamin lapset: Ššamin Ššan: ja Ššekin sitti Ššemai.

45. Ja Ššamain poika Ššamun oli Ššethzurin Ššä.

46. Ja Ššepha Ššalebin vaimon lapset: Ššaranin, Ššofanin ja Ššefanin: ja Ššaran sitti Ššaferen.

47. Ja Ššabainin lapset: Ššabai ja Ššabai.

47. Gesan, Peleth, Ephe ja
 48. Maacha Chalebin waimo syn-
 ti Seberin ja Thirhenan.
 49. Ja hän synnytti myös Saphin
 kadunpöytä, Jän, ja Sewan Miah-
 man Jän, ja Gibeon Jän: Ja Ach-
 eli Chalebin tytär. Jos. 15: 16.
 50. Nämät olit Chalebin lapset Du-
 pojan Ephratan esikoisen: Sobal,
 Iriath Jearimin Jä.
 51. Salma Bethlehemin Jä: Ha-
 gaderin Jä.
 52. Ja Sobalilla Kiriath Jearimin
 kalla oli poikia, Darce, Hagi Menyhot.
 53. Ja Kiriath Jearimin sukukun-
 nit Jethritat, Puthitat, Sumahitat
 Miraitat. Neistä ovat ne Zaega-
 mat ja Eshoalitat tulleet.
 54. Salman lapset, Bethlehem ja
 Eshoalitat, Joabin huonen Kruumut:
 puoli osaa Manahitaita ovat Za-
 thait.
 55. Ja kirjoittajain sukukunnat kuin
 ni Zaberefa, ovat Thireathitat, Si-
 athitat, Suchathitat. Nämät ovat
 niit, jotka ovat tulleet Hamathis-
 Mehabin huonen Jästä.

3. Luku.

Davidin lapset. Judan Kuningat,
 Ruhtinat.

1. Nämät olit Davidin pojat, jotka hä-
 nelle syntyneet olit Debronisa: An-
 nien esikoinen joka synnytti Abinoamista
 esiköitä, toinen Daniel Abigai-
 lilla Aarmelitasta: 2 Sam. 8: 2.
 2. Kolmas Abjalom Maachan poi-
 jat: Thalmain Gejurin Kuningan tyt-
 tär: neljäs Adoniah. Hagithin poika.
 3. Viides Sephathia Abitalista: kuu-
 si Jethream, hänen emännänsä E-
 ssa.
 4. Nämät kuusi ovat hänelle syn-
 tyneet Debronisa. Ja hän hallitsi siellä
 kuusi vuotta, ja kuusi kunkausta:
 seitsemäntä Jerusalemissa hallitsi hän kolme-
 kymmentä viittä vuotta.
 5. Ja nämät ovat hänelle syntyneet
 Jerusalemissa: Simea, Sobab, Nathan,
 ja Salomo, ne neljä. BathSuasta Am-
 nien vaimon kanssa. 2 Sam. 5: 14.

6. Sitte Jebehar, Elisama ja Eli-
 pphaleth,
 7. Nogah, Nepheg, ja Japia,
 8. Elisama, Eliada, Elipheleth; ne
 yhdeksän.
 9. Nämät ovat kaikki Davidin po-
 jat; ilman muitten waimoin lapsita.
 Ja Thamar oli heidän sisarensa.
 2 Sam. 13: 1.
 10. Rehabeam oli Salomon poika:
 hänen poikansa Abia, hänen poikansa
 Assa, hänen poikansa Josaphat.
 1 Kun. 11: 43. Luku 14: 31.
 Matk. 1: 7.
 11. Hänen poikansa Joram, hänen
 poikansa Ahasia, hänen poikansa Joas.
 2 Kun. 8: 16.
 12. Hänen poikansa Amasia, hänen
 poikansa Asaria, hänen poikansa Jo-
 than.
 2 Kun. 12: 21.
 13. Hänen poikansa Ahaz, hänen
 poikansa Hiskia, hänen poikansa Ma-
 nasse.
 2 Kun. 15: 38.
 14. Hänen poikansa Amon, hänen
 poikansa Josia.
 2 Kun. 21: 18, 26.
 15. Mutta Josian pojat olit, esi-
 koinen Johanan, toinen Josakim, kol-
 mas Zedechia, neljäs Sallum.
 2 Kun. 23: 30. Luku 23: 34. Luku 24: 17.
 16. Mutta Josakimin lapset: Je-
 chonia hänen poikansa, Zedechia hänen
 poikansa.
 17. Mutta Jechonian sen saagittum
 lapset: hänen poikansa Sealthiel.
 2 Kun. 24: 6 15. Jer. 22: 30.
 18. (Hänen poikansa) Malkiram,
 Phadaja, Seneazar, Jekamia, Besa-
 ma, Nedabia.
 19. Phadajan pojat, Zerubabel ja
 Simei: Zerubabelin pojat Mesullam
 ja Hanania, ja heidän sisarensa Se-
 lomith.
 20. Besuba, Dhel, Berechia, Basa-
 dia, Jusab Desed; ne viisi.
 21. Hananian pojat Pelathia, ja
 Jesaja: Nephajan pojat, Arnan pojat,
 Thadian pojat, Sechanian pojat.
 22. Mutta Sechanian lapset: Se-
 maja: Ja Semajan lapset: Hattus,
 Jegeal, Variab, Nearia, Saphath;
 ne kuusi.
 23. Nearian lapset: Eliecnai, Hif-
 sia, Afrikam; ne kolme.

24. Elioenain lapset: Vobajeva, Eliašib, Belaja, Akub, Johanan, Delaja, ja Anani; ne setymään.

A. L U K U.

Perez, Jabez, Caleb, Sela, Simeon, Gebor.

Judan lapset: Perez, Bezron, Char-mi, Hur ja Sobal. 1 Mos. 38: 29. Luuk. 48: 12. 1 Kirje A. 2: 4.

2. Mutta Reaja Sobalin poika siitti Jahathin: Jahath siitti Ahumain ja Sahadin: nämät ovat Zorathitain sukukunnat.

3. Ja nämät Eshamin Isän: Jesreel, Jesma, Jedbas, ja heidän isärensä nimi oli Hazleponi:

4. Ja Pnuel Geborin Isä, ja Eser Husan Isä. Nämät ovat Durin lapset, sen ensimmäisen Ephrathan pojan Bethlehemin Isän.

5. Mutta Ahhurilla Thecoan Isällä oli kari emändätä, Delea ja Naera. 1 Kirje A. 2: 24.

6. Ja Naera synnytti hänelle Ahufamin, Depherin, Themin, Ahashtarin: nämät ovat Naeran lapset.

7. Mutta Delean lapset: Zereth, Jesehar ja Eshnan.

8. Mutta Coz siitti Anubin ja Vasobeban: ja Aharthelin Darumin pojan sukukunnat.

9. Mutta Jabez oli kuuluisampi hänen veljesjensä; ja hänen äitinsä kutsui hänen Jabez, sillä hän sanoi: minä olen hänen synnyttänyt kivulla.

10. Ja Jabez rukoili Israelin Jumalata, ja sanoi: jos sinä minua hywin suunnaisit ja leivittäisit minun maani rajat, ja sinun kätes olis minun kansani, ja asetaisit sitä pahaa, ettei se minua waiwaisi. Ja Jumala andoi tapahtua niinkuin hän rukoili.

11. Mutta Galub Suahn weli siitti Mehirin; se on Eshonin Isä.

12. Mutta Eshon siitti BethNaphan, Pasean, Thehinnan, IrNaharen Isän: nämät ovat Nechan miehet.

13. Kenaren lapset: Dthniel ja Saraja: Dthnielkin lapset, Hathath. Jos. 15: 17. Daom. 3: 9.

14. Ja Meonathai siitti Dpbran, ja Saraja siitti Joabin, laaron sepäin Isän: sillä he olit puusepät.

15. Caleb'in: Zephrunew pojan lapset: Jru, Ela ja Naam: Eln lapset Kenas. 1 Mos. 38: 11.

16. Jehaleleelin lapset: Sib, pba, Thiria ja Afareel.

17. Efran lapset: Jether, D Epher ja Jalon: ja hän siitti Jamin, Samain, Jesbahn, Eshonin Isän.

18. Ja hänen emändänsä Judan ntytti Jeredin Geborin Isän, E Sochon Isän, Jeruthielin E Isän: Nämät ovat Dithian E tyttären lapset, jonga Mared oli.

19. Ddijan emännän Nahamin gilan Isän sisaren lapset: Gera Eshemoa, Maechathita.

20. Ja Simonin lapset: Amu Rinna, Benhanan, ja Eshlon. E lapset: Sobeth ja BenSobeth.

21. Selan Judan pojan lapset: Echan Isä, Laeda Maresan Isä liinainkutojan suvut Ufbean Isän. 1 Mos. 38: 5.

22. Niin myös Jokim, ja E miehet, Joas ja Saraph, jotka olit Moabisa ja Jasublachemisa mat ovat wanhat ajat.

23. Ne olit savenvalajat, ja moittioisa ja umbialdoisa, ja kuat tyhänä tyhnsä tähden, siellä he asuivat.

24. Simeonia lapset: Nemam Jamin, Jarib, Serah, Saul. 1 Mos. 48: 10.

25. Sallum hänen poikansa, E sam hänen poikansa, Misma E poikansa.

26. Mutta Misman pojat olit: muel hänen poikansa, Sachur E poikansa, Sime'i hänen poikansa.

27. Simeillä oli kuusi tytärtä: mutta ne weliillänsä ei olut monda la sillä kaikki hänen sukukundansa ei emändänyt heitänsä niinkuin Judan lapset.

28. Ja he asuit BerSebasa, E lodasa ja DazarEualisa. Jos. 15: 31.

29. Ja Bilhassa ja Egemissä ja E labisa.

30. Ja Bethuelisa, ja Dardaga E Bilgagisa.

31. Ja BethNahashabothin lapset.

Enimistä, Beth Dirisä, ja Saarat-
Nämät olit heidän kaupungin-
Davidin hallitukseen asti:

22. Ja heidän kylänsä, Etbam, Ain,
Amnon, Thochen ja Usan: viisi kau-
punta:

23. Ja kaikki ne kylät jotka olit
heidän kaupungein ympärillä: Daa-
n asti. Tämä on heidän asumajien-
ja sukukundansa heidän keskenänsä;

24. Ja Mesjobab, Jamlech, ja Jo-
Amajian poika,

25. Joel ja Jehu Jošibian poika,
pojan pojan, Njuelin pojan.

26. Elioenai, Jaehobab, Jesohajah,
Jah, Adiel, Jsmeel ja Venajah,

27. Ja Biza Siphin poika Alenin
Jedajan pojan, Simrin pojan,
Jahn pojan.

Nämät nimitettiin päämiehiksi
sukukundainensa seassa: ja heidän
huone hajoitti itsensä paljou-
ksien.

28. Ja he menit pois ja tulit ha-
Sedoriin asti itäiselle puolelle
maaksi; epimään laiduinda lambaillensa.

29. Ja he löysit lihavan ja hyvän
maahan, ja maan joka oli avara ja
rauhallinen ja levollinen: sillä
heidän lapset olit ennen siellä asuneet.

30. Ja ne kuin niminomattain kir-
juri olit, tulit Siffian Judan ku-
ntaan aikaan, ja he löit niitten mui-
majat, ja Meonitat kuin siellä
olivat, ja hävitit heidän hamaan tä-
pään asti, ja asuit heidän siäl-
sä: sillä siellä olit laitumet heidän
lambailleensa.

31. Ja silloin meni heistä liki viisi
kymmentä miestä, jotka olit Simeonin lap-
set, Seirin vuoressa: ja Platla, Rea-
hah, ja Uziel Jssein lapset,
heidän päämiehenä;

32. Ja tapoit ne kuin olit pääsneet
Amalechilaisista: ja asuit siinä
maassa.

5. Luku.

1. Gadin ja puolen Manassin sirtä-
maaksi. Vbul, Thilgath Vilnesser.

2. Nämä olit Israhelin esikoisen lapset: sil-
lä oli ensimmäinen poika; mut-
heidän isänsä vuoten saastutti,

amettiin hänen esikoisubensa Josephin
Israhelin pojan lapsille: ja ei hän ole
polviluvusta luettu esikoisiksi.

1 Mos. 29: 32. Luku 35: 22. Luku 48: 5.
Luku 49: 4.

2. Sillä Juda oli voimallinen wel-
sijensä seassa, ja pääruhtinat ovat hä-
nen: ja Josephilla on esikoisuus.

3. Niin ovat Rubenin Israhelin es-
simäisen pojan lapset: Hanoch, Pallu,
Hezron ja Charmi.

1 Mos. 46: 9.
2 Mos. 6: 14. 4 Mos. 26: 5.

4. Ja Joelin lapset: Semaja hä-
nen poikansa, Gog hänen poikansa, Si-
mei hänen poikansa.

5. Hänen poikansa Micha, hänen
poikansa Reajah, hänen poikansa Daal.

6. Hänen poikansa Berah, josta
Thilgath Vilnesser Assyrian kuningas
wei vangiksi: hän oli Rubenitain pää-
ruhtinas.

2 Kun. 8: 15: 29.

7. Mutta hänen welsijä heidän su-
kukundainensa jälkeen, koska he heidän su-
kukunniansa polwilukun luettiin; pidit
he Jeselin ja Zacharian heidän pää-
ruhtinasnansa.

8. Ja Bela Usaxen poika, Seman
pojan, Joelin pojan: hän asui Uroo-
risa hamaan Neboon ja DaalMeoniin
asti.

9. Ja asui itään päin siihen asti kuin
tullaan korpeen, Phratin wirran tyköä;
sillä heidän karjansa oli paljo enändy-
nyt Gileadin maalla.

10. Ja Saulin ajalla sodeit he Sa-
garitaita vastaan, niin että ne langei-
sit niitten kätten kautta: ja he asuit
heidän majoisansa, kaikessa itäisessä puo-
lessa Gileadin maata.

11. Ja Gadin lapset asuit juuri hei-
dän kehollansa Dasanin maassa Gal-
chaan asti.

Jos. 13: 24.

12. Joel ylimmäinen, Saphan toi-
nen, Jaenai ja Saphath Dasanisa.

13. Ja heidän welsijä heidän Is-
sainia huoneu jälkeen, Michael, Me-
sullam, Seba, Jerai, Jaehan, Sia
ja Eber, seitsemän.

14. Nämät ovat Abihailin lapset
Hurin pojan, Jarobahin pojan, Gilea-
din pojan, Michaelin pojan, Jessain
pojan, Jahdon pojan, Busin pojan.

15. Nii Abdielin poika, Sunin po-

jan, oli päämies heidän Ifäinsä huone-
nesa.

16. Ja he asuit Basanin Gileadisa,
ja hänen kylisänsä, ja kaikkiä Earonin
esikaupungeisa, hamaan heidän rajoin-
sa asti.

17. Nämät olit kaikki luetut polvi-
lukum Jethamin Judan Kuningan, ja
Jerobeamin Israelin Kuningan aikana.
2 Kun. K. 14: 23. Luku 15: 5.

18. Rubenin lapset, Gaditat ja
puoli Manassen sukukuntaa, jotka olit
urholliset miehet, jotka kilpää ja miek-
kaa kannoit, ja taitsit jouzen jännittä,
ja olit oppinet sotimaan; joita oli neljä
wiidettäkymmendä tuhatta, seiskemän
sataa ja kuusikymmendä, jotka kelpaisit
jotaan menemään.

19. Ja koska he lärit sotaan Na-
garitaita, Jethuria, Naphesta ja No-
dabia vastaan; 1 Mos. 25: 15.

20. Niin he autettiin niitä vastaan,
ja Nagaritait annettiin heidän käsiinsä,
ja kaikki kuin heidän kansansa olit:
sillä he huusit Jumalan tygö sodasa,
ja hän kuuli heidän rukourensa, että
he turvaisit häneen.

21. Ja he weit heidän karjansa pois,
wiisikymmendä tuhatta Kamelia, kari
sataa ja wiisikymmendä tuhatta lam-
maista, kari tuhatta aasia; niin myös
fataa tuhatta Ihmisä.

22. Sillä siellä langetis monda haa-
woitettuna, että sota oli Jumalalda.
Ja he asuit niitten siassa fangiuteen asti.
2 Kun. K. 17: 3, 6.

23. Ja puolen Manassen sukukun-
nan lapset asuit maasa; Basanista ha-
maan Baal Hermonin ja Seneriin,
ja Hermonin vuoreen asti: sillä heitä
oli monda.

24. Ja nämät olit pääruhtinat hei-
dän Ifäinsä huoneisa: Epher, Jisei,
Eliel, Mrieli, Jeremia, Hodawia, Jah-
diel, wälewät ja woimalliset miehet,
ja kuulsuisat pääruhtinat heidän Ifäin-
sä huoneisa.

25. Ja koska he syndiä teit heidän
Ifäinsä Jumalata vastaan, ja teit huo-
rutta niitten kansain epäjumalain kans-
sa, siinä maasa, kuin Jumala oli hä-
wittänyt heidän edestänsä;

2 Kun. K. 17: 7.

26. Niin herätti Israelin Jumala
Phulin Assyrian Kuningan hengen,
Thilgath Pilnesserin Assyrian Kuni-
gan hengen, ja wei Rubenitait, Ga-
ditait, ja puolen Manassen sukukun-
ta pois; ja wei heidän Valaan, Gabon
ja Daraan, ja Gosanin wirran
hamaan tähän päiwään asti.

2 Kun. K. 15: 19, 29.

G. Luku.

Rewin sukukunta, rajat, wirka, kaupat

Rewin lapset: Gerson, Kaphth
Merari. 1 Mos. 46: 11. 2 Mos. 6:
4 Mos. 26: 57. 1 Nifä K. 23: 6.

2. Mutta Kaphthin lapset: Am-
Jesehar, Hebron ja Uziel.

3. Amramin lapset: Aaron, Mo-
se ja Mirjam: Aaronin lapset: Na-
Abihu, Eleazar ja Jthamar.
2 Mos. 2: 1.

4. Eleazar siitti Pineharen: Pi-
nehas siitti Abisuan.

5. Abisua siitti Dunki:
Dunki ja Uziel.

6. Uziel siitti Serajan: Seraja
Merajothin.

7. Merajoth siitti Amarian: Am-
siitti Abitobin.

8. Abitob siitti Zadelin: Zadelin
Abinazin. 2 Sam. 8: 17. Luku 15:

9. Abimaz siitti Asarian: Asa-
siitti Johanenin.

10. Johanen siitti Asarian,
oli Pappi siinä huoneisa, jonga Salo-
rakensi Jerusalemissa.

11. Asaria siitti Amarian: Ama-
siitti Abitobin.

12. Abitob siitti Zadelin: Zadelin
siitti Sallumin.

13. Sallum siitti Silkian: Silki-
siitti Asarian. 2 Kun. K. 22: 1.

14. Asaria siitti Serajan: Seraja
siitti Jozadalain.

15. Jozadal myös meni pois, sillä
koska NEDra andoi Judan ja Jeru-
salemin wietä fangina, NebucadNega-
r kaultta. 2 Kun. K. 25: 11.

16. Rewin lapset: Gerson, Kaphth
ja Merari.

17. Ja nämät olit Gersonin laps-
nimet: Libni ja Simeil. 2 Mos. 6: 17.

18. Rahathin lapset: Amram, Je-

19. Merarin lapset: Maheli ja

20. Gersonin poika oli Sibni, hänen

21. Vänen poikansa Joab, hänen

22. Rahathin lapset: hänen poikansa

23. Vänen poikansa Elkana, hänen

24. Vänen poikansa Ahabath, hänen

25. Elkanan lapset: Amasai ja Ahi-

26. Elkanan, hänen poikansa El-

27. Vänen poikansa Eliab, hänen

28. Samuelin lapset: hänen esikoi-

29. Merarin lapset: Maheli, hänen

30. Vänen poikansa Simea, hänen

31. Ja nämät ovat ne kuin Dawid

32. Ja he palvelit wirjillä seura-

33. Ja nämät ovat ne kuin siellä

34. Elkanan pojan, Zerohamin po-

35. Elkanan pojan, Amasain pojan,

36. Rahathin pojan, Uffirin pojan,

38. Jezeharin pojan, Rahathin po-

39. Ja hänen welsensä Uffaph sei-

40. Michaelin pojan, Daeseian po-

41. Ethnin pojan, Serahn pojan,

42. Ethanin pojan, Simman pojan,

43. Rahathin pojan, Gersonin po-

44. Mutta heidän welsensä, Me-

45. Hasabian pojan, Amasian po-

46. Amfin pojan, Bantin pojan,

47. Mahelin pojan, Muusin pojan,

48. Ja Levitat heidän welsensä,

49. Ja Aaron ja hänen poikansa

50. Nämät ovat Aaronin lapset:

51. Buuki hänen poikansa, Ufi hä-

52. Merajoth hänen poikansa, Ama-

53. Zadok hänen poikansa, Ahimaaž

54. Ja nämät ovat heidän asuin-

55. Ja he annoit heille Hebronin

56. Mutta Raupungin pellot ja sen

lplät annoit he Eshalebille Sephunnen pojalle.

Jos. 21: 12.

57. Niin annoit he Naronin lapsille ne wapat Kaupungit, Debronin ja Sibnan esikaupunginensa: Jatherin ja Eshemoan esikaupunginensa;

3 Mos. 19: 2.

58. Silen esikaupungeinensa; ja Debirin esikaupunginensa;

59. Asanin esikaupungeinensa, ja BethSemeyen esikaupunginensa.

60. Ja BenJaminin sukukunnasta, Geban esikaupungeinensa, Alemethin esikaupungeinensa, ja Anathotin esikaupunginensa. Ja kaikki Kaupungit heidän sukukunniansa olit kolmetoistakymmenellä Kaupungia.

61. Mutta ne munt Kahathin lapset heidän suvunsa, siitä puolesta Manassien sukukunnasta, sait tyumen Kaupungita arwalla.

62. Gersonin lapset heidän sukukunnansa jälkeen, sait Isascharin sukukunnasta, Asserin sukukunnasta, Naphthalin sukukunnasta ja Manassien sukukunnasta Basanisa, kolmetoistakymmenellä Kaupungita.

63. Ja Merarin lapset heidän sukukunnansa jälkeen, sait arwalla Rubenin sukukunnasta, Gadin sukukunnasta ja Sebulonin sukukunnasta, kaksitoistakymmenellä Kaupungita.

64. Ja Israelin lapset annoit myöös Levitaille Kaupungit esikaupunginensa.

65. Ja annoit arwan jälkeen Judan lasten sukukunnasta, Simeonin lasten sukukunnasta, BenJaminin lasten sukukunnasta, ne Kaupungit kuin he nimittit.

66. Mutta ne kuin olit Kahathin lasten suvusta, sait heidän raja Kaupunginsa, Ephraimin sukukunnasta.

67. Niin annoit he heille nämät wapat Kaupungit, Sichemin ja hänen esikaupunginsa, Ephraimin wuorelta; niin myöös Geserin ja hänen esikaupunginsa;

Jos. 21: 21.

68. Jokmeamin ja hänen esikaupunginsa, ja BethDoronin esikaupunginensa;

69. Ahalonin esikaupunginensa, ja GathMimmonin esikaupunginensa.

70. Niin myöös puolesta Manassien sukukunnasta, Anerin esikaupunginensa ja Bileamin esikaupunginensa, on he Kahathin lasten sukukunnalle jäänet olit.

71. Mutta Gersonin lapsille on he puolesta Manassien sukukunnasta, Golan Basanisa esikaupunginensa, Apherotin esikaupunginensa.

72. Isascharin sukukunnasta, Gersonin esikaupunginensa, ja Debirin esikaupunginensa;

73. Ramothin esikaupunginensa, Ruemiu esikaupunginensa.

74. Asserin sukukunnasta, Manassien esikaupunginensa ja Abdonin esikaupunginensa;

75. Gufokian esikaupunginensa, Rehobin esikaupunginensa.

76. Naphthalin sukukunnasta, Gersonin esikaupunginensa ja Kiriataimin esikaupunginensa.

77. Muille Merarin lapsille on he Sebulonin sukukunnasta, Rimmonin esikaupunginensa, ja Ehaberin esikaupunginensa.

78. Ja tuolda puolen Jordanin Jertseon päin, itään läsin Jordanin tyköä, Rubenin sukukunnasta, Bekerin esikaupunginensa, ja Jaerin esikaupunginensa;

79. Kedamothin esikaupunginensa, Nephaattu esikaupunginensa.

80. Gadin sukukunnasta, Ramoth Gileadisa esikaupunginensa, Manassien esikaupunginensa;

81. Ja Beibonin esikaupunginensa ja Jaeserin esikaupunginensa.

7. Luku.

Isaschar. BenJamin. Naphthal. Manasse. Ephraim. Asser.

Isascharin lapset: Ithala, Uua, ja Simeon, neljä.

1 Mos. 46: 13. 4 Mos. 26: 29, 21.

2. Ithalan lapset: Uzi, Jeriel, Jahemai, Jebsam ja Samu, jotka olit päämiehet heidän Ithalan huoneisa Itholasta, ja wäkerät sukukunniansa: heidän lukuusa oli Debidin aikana kaksikolmetoistakymmenellä hatta ja kuusi jataa.

3. Niin lapset: Jesaja. Ja Jesajan lapset: Michael, Obadia, Joel ja Jona, wiisi, ja olit kaikki päämiehet.

4. Ja heidän kansansa heidän sukunimensansa Jäänsä huonesta, oli sota: mutta kuusi neljäntäkymmentä tuhatta: sillä heillä oli monda emändätä ja lasta.

5. Ja heidän welsensä, jalot miehet kaikista Iisacharin sukunnaista, olit seikemän yhderättäkymmentä tuhatta, nämät kaikki luettiin polwilukuihin.

6. BenJaminin lapset: Bela, Beer, Jediael, ne kolme.

1 Mos. 46: 21. 4 Mos. 26: 38.

7. Belan lapset: Gzbon, Ussi, Ussiel, Jeremoth ja Iri, ne wiisi, päämiehet heidän Jäänsä huoneista, wälewät miehet, ja heitä luettiin polwilukuihin kaksikolmattäkymmentä tuhatta, ja neljä neljäntäkymmentä.

8. Beherin lapset: Semira, Joas, Eliezer, Elioenai, Omri, Jeremoth, Albia, Anatoth ja Alemeth: ne kaikki olit Beherin lapset.

9. Ja olit luetut polwilukuihin heidän sukunnaistansa, heidän Jäänsä huoneen päämiehet, kaksikymmentä tuhatta ja kaksi sataa jaloa miestä.

10. Jediaelin lapset: Bilhan. Bilhanin lapset: Jeus, BenJamin, Ghud, Enaena, Sethan, Iharis ja Abisaar.

11. Ne olit kaikki Jediaelin lapset, heidän Jäänsä sukunnaistansa päämiehet, ja wälewät miehet; seikemäntoistäkymmentä tuhatta ja kaksisataa, jotka soitaan läyrit.

12. Supim ja Gupim olit Irin lapset. Mutta Gupim Uherin lapset.

13. Naphthalin lapset: Jahziel, Guni, Jezer ja Sallum, Bilhanin lapset.

1 Mos. 46: 24. 4 Mos. 26: 48.

14. Manassen lapset: Gsriel, jonka hänen emändänsä synnytti; mutta hänen jalkawaimonsa se Syrialainen synnytti Machirin Gileadin Jään.

15. Ja Machir otti Gupimin ja Supimin tyttä, emännän, joka oli mollempain sisar, Maacha nimehdä: hänen toisen poikansa nimi oli Zelophchad. Ja Zelophchadilla oli tyttäritä.

4 Mos. 27: 1.

16. Ja Maacha Machirin emändä synnytti pojan, jonka hän kutsui Beret,

ja hänen welsensä kuzuttin Sares. Ja hänen poikansa oli Ullam ja Nachem.

17. Mutta Bedam oli Ullamin poika. Nämät owat Gileadin lapset, Machirin pojan, Manassen pojan.

18. Ja hänen sisarensa Molecheth synnytti Ishudin, Abieserin ja Maholan.

19. Ja Semidalla olit nämät lapset: Uhean, Sichein, Pihhi ja Aniam.

20. Nämät owat Ephraimin lapset: Suthelah, ja Bered hänen poikansa, Ihabath hänen poikansa, Gleada hänen poikansa, Ihabath hänen poikansa.

4 Mos. 26: 35.

21. Sabad hänen poikansa, Suthelah hänen poikansa, Eszer ja Glead. Ja Gathin miehet, siinä maassa synnydyt, löit heidän kuolliari: sillä he olit mennet ottamaan heidän karjaansa.

22. Ja heidän Jäänsä Ephraim murhehti kauvan aikaa: ja hänen welsensä tulit lohduttamaan häntä.

23. Ja hän meni emändänsä tygö, ja hän jutti ja synnytti pojan; jonka hän kutsui Bria, että hän oli ollut ahdistureja huonejansa.

24. Hänen tyttärensä oli Seera, hän rakensi alammaisen ja ylömmäisen BethHoronin ja Usen Seran.

25. Hänen poikansa oli Nepha ja Reseph, ja Ithelah hänen poikansa, Ihaban hänen poikansa.

26. Saadan hänen poikansa, Amihud hänen poikansa, Elisama hänen poikansa.

4 Mos. 1: 10.

27. Nun hänen poikansa, Josua hänen poikansa.

Jos. 1: 1.

28. Ja heidän tawaransa ja asuinjiansa oli BethEl, hänen kyläinsä kansa, ja Naeran itään päin, ja Gezer länneen päin hänen kyläinsä kansa, Sechem hänen kyläinsä kansa, hamaan Nizzaan asti hänen kyläinsä kansa:

29. Ja Manassen lasten poikain tyttä, BethSean ja hänen kylänsä, Ihaenach ja hänen kylänsä, Megiddo ja hänen kylänsä, Dor ja hänen kylänsä. Näissä asuit Josephin Iraelin pojan lapset.

Jos. 17: 11.

30. Asserin lapset: Jemma, Jesua, Jesui, Bria ja Serah heidän sisarensa.

1 Mos. 46: 17. 4 Mos. 26: 44.

31. Brian lapsset olit: Heber ja Machiel: se on Dirfawithin Isä.

32. Ja Heber siitti Japhletin, Somerin, Hothamin; ja Suan heidän sisarensa.

33. Japhletin lapset: Pasah, Bimehal ja Asuath; ne olit Japhletin lapset.

34. Somerin lapset: Uhi, Rahga, Jethuba ja Uram.

35. Ja hänen welsensä Helemin lapset: Zopha, Jemna, Seles ja Amal.

36. Zophan lapset: Suah, Harnepher, Sual, Veri, ja Jemra.

37. Bezer, Hod, Sama, Silsa, Jethran ja Beera.

38. Jetherin lapset: Jephunne, Whispa ja Ura.

39. Ullan lapset: Urah, Haniel ja Nizia.

40. Nämät olit kaikki Afferin lapset, walitut päämiehet heidän Isäinsä huonesä, wälewät miehet, ja päämiehten pääruhtinat, ja luettiin polwittain sotajoukkoon: ja heidän lukunsa oli kuusikolmattakymmeniä tuhatta miestä.

S. Luvu.

BenJamin, Saul, Jonathan.

BenJamin siitti Belan ensimmäisen poikansa, Asbalin toisen, Urahn kolmannen; 1 Mos. 46: 21.

4 Mos. 26: 38. 1 Nika K. 7: 6.

2. Noahn neljännen, Raphan viidennen.

3. Ja Belalla oli lapsia, Uddar, Gerah, Abihud,

4. Abisua, Naeman, ja Uhoah;

5. Gera, Sephupham ja Huram.

6. Nämät owat Ghudin lapset; jotka olit Isäin päämiehet niitten seasa kuin asuit Gebasa: ja hän wei heitä Manahattiin.

7. Kuin olit: Naeman, Uhia ja Gera, hän wei heidän pois; ja siitti Usan ja Uhihudin.

8. Ja Serahain siitti Moabin maalla, sittekuin hän heidän tykönsä lastenut oli, Husimiista ja Baerasta hänen emännistänsä.

9. Ja hän siitti emännistänsä Godesia, Jobabin, Zibian, Mesan, ja Malcham;

10. Jousin, Sachian ja Mirman Nämät owat hänen lapsensa Isäin päämiehet.

11. Husimiista siitti hän Uhit ja Elpaalin.

12. Elpaalin lapset olit, Eber, Isean ja Samed: se rakensi Doodon, ja hänen kylänsä.

13. Ja Bria ja Sama olit Isäin päämiehet, niitten kuin asuit Ujane ajoit niitä takaa jotka asuit Gath.

14. Ja Ubio, Sasat ja Jerem.

15. Sebadia, Urad, Uder,

16. Michael, Jespa, ja Jos Brian lapset.

17. Sebadia, Mesullam, Hiski, Het

18. Jesmerai, Jelia, ja Jos Elpaalin lapset.

19. Jachim, Sichri, ja Sabdi;

20. Ellenai, Zilthai, ja Eliel,

21. Udaja, Braja ja Simrath, mein lapset.

22. Jespan, Eber, ja Eliel,

23. Ubdon, Sichri, ja Danan,

24. Danania, Glam, ja Anthoth,

25. Jephdeja ja Uruel, Sasat lapset.

26. Samserai, Sebaria, ja Uthah

27. Jaeresia, Elia ja Sichri, Jerahamin lapset.

28. Nämät owat Isäin päämiehet heidän sukukunniansa: ja he asuit Jerusalemissa.

29. Mutta Gibeonisa asui Gibeonin Isä; ja hänen emändänsä nim oli Machea. 1 Nika K. 9: 35.

30. Ja hänen ensimmäinen poikansa oli Ubdon; sitte Zur, Kis, Daal, ja Nadab,

31. Gedor, Ubio ja Secher.

32. Mutta Mikloth siitti Semaan: ja he asuit myös Jerusalemissa welsänsä kohdalla heidän kansansa.

33. Ner siitti Kisin: Kis siitti Semaanin: Saul siitti Jonathanin, Mielech suan, UhiNadabin, ja Esbaalin. 1 Sam. 9: 1. Luku 14: 49.

34. Jonathanin poika oli Meribaal Meribaal siitti Michan.

35. Michan lapset olit: Uthon, Melech, Thaerea ja Uhas.

36. Uhas siitti Joaddan: Joaddan

tti Alemethin, Asmarvetin ja Sim-
ri: Simri siitti Mozan.

37. Moza siitti Winean: hänen poi-
ka oli Napha, hänen poikansa E-
sa, hänen poikansa Azel.

38. Mutta Azelilla oli kuusi poikaa,
jotka nimet olit: Afrikam, Vochru,
Smael, Searia, Dbadia, ja Danan.
Nämä kaikki olit Azelin pojat.

39. Esetin hänen welsensä lapset:
niitä hänen ensimmäinen poikansa, Jeus
nen, Eshipheleth kolmas.

40. Mutta Uamin lapset olit wah-
vat miehet ja jalot sougimiehet, ja
niitä oli paljo poikia ja poikain poi-
sata ja wiisikymmendä. Nämät
ni ovat BenJaminin lapsista.

D. Luku.

1. Ja sangiri otettu. Jerusalemin asu-
mukset. Lewin wirat. Sautin suku-
juone kerrotaan.

2. Ja koko Israel luettiin polwiluwnu
jälkeen, ja kazo, he owat kirjoite-
tut Israelin Kuningasten kirjaan: ja
niä wietin Babeliin heidän pahain
sataa tähden. 2 Sam. 24: 9.

3. Mutta ne ensimmäiset asujamiet,
niä tulit perindöönsä ja kaupungei-
sä; olit Israel, Papiit, Lewitat ja
Benjaminit. Est. 2: 1. Neh. 11: 1, 12.

4. Ja silloin asuit Jerusalemissa
niän lapsista, BenJaminin lapsista;
Ephraimin ja Manassen lapsista.
Neh. 11: 4.

5. Utbai Amihudin poika, Omriin
pojan, Imriin pojan, Danin pojan,
Ezerin Judan pojan lapsista.

6. Mutta Ellouista Afaja ensimmäi-
nen poika, ja hänen poikansa.

7. Serahn lapsista, Jeguel welsi-
nen; kuusijataa ja yhderäkymmendä.

8. BenJaminin lapsista, Sallu Me-
sullamin poika, Hodawian pojan, Va-
man pojan;

9. Ja Jebueja Jerohamin poika,
Ela Usin poika, Michirin pojan: ja
Sullam Sefhatian poika, Reguelin
pojan, Jebnejan pojan:

10. Niin myös heidän welsensä su-
kukokoukseen jälkeen, yhderän sataa ja
viisikymmendä: nämät kaikki

owat ollet Isäin päämiehet, heidän Is-
änsä huoneja.

11. Papeista, Jedaja, Jojarib, ja
Jachin:

12. Ja Afaria Hilkian poika, Me-
sullamin pojan, Zadochin pojan, Me-
rajethin pojan, Ahitobin pojan, Ju-
malan huonen päämiehet; Neh. 11: 11.

13. Ja Adaja Jerohamin poika,
Bashurin pojan, Melchian pojan: ja
myös Maesai Udielin poika, Jahseran
pojan, Mesullamin pojan, Mesilleme-
thin pojan, Immerin pojan;

14. Niin myös heidän welsensä
päämiehet Isänsä huoneja, tuhannen
seisemän sataa ja kuusikymmendä wä-
lewätä miestä, toimittamaan wiran me-
noja Jumalan huoneja.

15. Mutta Lewitaista; jotka olit
Merarin lapsista, Semaja Sasubin poi-
ka, Afrikamin pojan, Sasabian pojan;

16. Ja Bakbakar, Deres, ja Galal,
ja Nathania Michan poika, Sichrin
pojan, Afaphin pojan;

17. Ja Dbadia Semajan poika,
Galalin pojan, Jeduthin pojan, ja
Derechia Usan poika, Elkanaan pojan,
joka asui Metophatitain kylissä.

18. Ja owen wartiat olit Sallum,
Akub, Talmon, Ahiman, ja heidän
welsensä: Sallum oli ylimmäinen.

19. Sillä he olit tähän saakka war-
tioinnet idäisellä puolella Kuningaan
porttia: ne olit owen wartiat Lewin
poikain seasa.

20. Ja Sallum Koren poika Abi-
Afaphin pojan, Korahn pojan ja hä-
nen welsensä hänen Isänsä huoneista,
ne Korhitat, heidän wirkansa menoisa,
wartioigemaan seurakunnan majan ovi-
pieleen: ja heidän Isänsä pitää war-
tioigeman HETran leirisä sisällekäy-
mistä.

21. Mutta Pinehas Eleazarin poika
oli ennen ollut heidän päämiehensä;
sillä HETra oli hänen kansansa.
4 Mos. 25: 7.

22. Ja Zacharia Meselemian poi-
ka oli wartia seurakunnan majan o-
wen edessä.

23. Kaikki nämät olit walitut owa
wartioigemaan, kaysataa ja kaysitoista-
kymmendä, jotka olit luetut polwilu-

wun jälkeen, heidän kylvänsä. Ja Dawid ja Samuel, se näitä, asetit heitä wirkaan heidän uskollisuudenansa.

1 Sam. 9: 9. 1 Kirja R. 23: 6.

23. Niin että he ja heidän lapsensa ottaisit Jeraman huonesta waarin, seurakunnan majan huonesta, että he sitä wartioigit.

24. Ja ne oven wartiat olit asetetut neliää ilmaa kohden: itään, länteen, pohjaan ja etelään päin.

25. Mutta heidän weliensä olit maan kylvänsä, niin kuitenkin, että heidän piti tuleman sisälle seijemändenä päivänä, ja ajasta niin aikaan heidän työnsänsä oleman.

2 Kun. R. 11: 5.

26. Sillä Lewitat olit uskotut olemaan neljäsi ylimmäiseri oven wartiari: ja he olit myös kättyin ja Jeraman huonein tawarain päällä.

27. Ja he olit yhtä Jumalan huonetta ympäröi: sillä heidän piti sitä wartioigeman, ja arwajaman, joka aamu.

1 Kun. R. 6: 5.

28. Ja muutamat olit heistä wiran asetten päällä: sillä heidän piti ne kantaman ulos ja sisälle luvun jälkeen.

29. Ja muutamat heistä olit asetetut astiain ja pyhäin kaluin päälle, sämblyläsuhoiin, wiinan, öljyn, pyhän sarwun, ja myös yrtein päälle.

30. Mutta muutamat Pappain lapsista teit hywin valmistettuja woitetta.

31. Ja Matthithia Lewitaisista, Salumin sen Korhitan ensimmäinen poika, oli uskottu siihen kuin pammuisa valmistettin.

32. Ja Sabbathitaisista heidän weliensänsä olit asetetut lakomusleipäin yllä, että he niitä valmistaisit joka Sabbathina.

3 Mos. 24: 5.

33. Nämät owat welsajat, Lewitain Isäin päämiehet, waivat heidän kammioliansa: sillä he olit siellä astareisansa päiwää ja yhtä.

34. Nämät owat ylimmäiset Lewitain Isät, päämiehet heidän sukuniansa: he asuit Jerusalemissa.

35. Tejel Gibeonin Isä asuit Gibeonissa: hänen emändänsä nimi oli Maacha.

1 Kirja R. 8: 29.

36. Ja hänen ensimmäinen poikansa Abdon, Zur, Kis, Baal, Ner ja Nabad.

37. Gedor, Utho, Zabad, ja Mikloth.

38. Mutta Mikloth sitti Samuunin; jotta myös asuit heidän weliensä kohdalla, weliensä Jerusalemissa.

1 Kirja R. 8: 32.

39. Ja Ner sitti Kijin: Kis Saulin: Saul sitti Jonathanin, Melchisuan, AbiNadabin, Esbaalin.

40. Ja Meribaal oli Jonathanin poika: ja Meribaal sitti Michan.

41. Michan pojat olit Bithan, Uziel, ja Ehaberea.

42. Uhas sitti Jaeran: Jaera Aletethin, Asmawethin ja Simri sitti Wozan.

43. Wloza sitti Winejan: ja Winejan poika oli hänen poikansa, Eleasa, ja Eleasa poika oli hänen poikansa, Uziel hänen poikansa.

44. Ja Uzielillä oli kuusi poikansa: nämät olit heidän nimensä: Uziel, Bochrus, Jesmael, Searia, Obadja, ja Danan: ne owat Uzelin pojat.

10. Luku.

Saulin kuolema, pää, hautausma.

Mutta Philistealaiset södeit Israelin wastan: ja Israel pakeni Philistealaisia, ja he langeisit lyötynä Ebron wuorella.

1 Sam. 31:

1. Ja Philistealaiset kovan Saulia ja hänen poikiansa takaa Philistealaiset löbit Jonathanin, AbiNadabin ja Melchisuan Saulin pojat.

2. Ja jotta oli angara Saulia ja hänen poikiansa, ja he langeisit lyötynä, ja hän haaroitettin aivan kuoli.

3. Niin janoi Saul asensakandaja: wedä miekkas ulos, ja pistä miekkas läpi, ettei nämät ympärileikkamat tulisi, ja teltti häpiällisesti miekkas. Mutta hänen asensakandaja ei tonut: sillä hän pelkäis suuresti. Ja Saul miekkas, ja langeis sen päälle.

4. Koska hänen asensakandaja Saulin kuollexi, langeis myös miekkaan, ja kuoli.

5. Ja niin Saul kuoli, ja hänen poikansa, ja koko hänen huonensa kuoli yhtä haawaa.

6. Koska Israelin miehet, jotka olit, näit heidän parruureja, ja E

poikunsa kuokeri; jätti he Kau-
punginsa ja pakenit: Ja Philistealaiset
asuit niissä.

2. Toisena päivänä tulit Philistea-
laiset ruusumaan lyötyjä: ja he löysit
sinun poikunsa matkavan Gilboan
vuorella.

3. Ja sittekin he hänen riisunet
otit he hänen päänsä ja aseensa;
heitit Philistealaisten, maan ym-
mästä, ja annoit ilmoitta heidän epäju-
siansa ja Kansalle.

4. Ja panit hänen aseensa, heidän
lausa huoneeseen: ja hänen päänsä
he kiinni Dagonin huonen päälle.

5. Koska kaikki Gileadin Zaberefa
kallit mitä Philistealaiset Sau-
lille olit;

6. Nousit kaikki väkewät miehet,
Saulin ja hänen poikainsa
heidän luunsa tammen ala Ja-
sa, ja paastoiit seigeman päivää.
2 Sam. 2: 5.

7. Ja niin kuoli Saul pahossa
taipassa, kuin hän HETraa vastaan
oli, ettei hän pitännyt HETran
ta, ja että hän myös egei wehko-
moa kysyäkensä häneldä;

1 Sam. 15: 11, 23. Luku 28: 7.

8. Ja ei kysynyt HETralda, sen
ta tappoi hän hänen: ja käänsi
hän kumman Dawidille Isain pojalle.

11. Luku.

1. Dawidellaan kuningari; hänen Kau-
punginsa, Sagarit ja Jano.

2. Ja koko Israel kokois igensä Dawi-
din tygö Hebronin: ja sanot: kago,
olemme sinun luus ja lihas.

2 Sam. 5: 1.

3. Ja aina ennengin Saulin ollesa
kuningasna, johdatit sinä Israelin u-
sasta ja sissalle. Ja HETra sinun Ju-
dassa on sanonut sinulle: sinun pitä
kannan minun kansaani Israelia,
sinun pitää oleman minun kansani
Israelin päämiehen.

1 Sam. 18: 1, 5, 6. Luku 19: 8.

4. Ja kaikki Israelin wanhimmat
kuningan tygö Hebronin, ja Da-
vidin kumman heidän kansansa HET-
ra kumma Hebronissa. Ja he woitelit

Dawidin Israelin kuningari HET-
ran sanan jälkeen Samuelin kautta.
1 Sam. 16: 13.

4. Sitte meni Dawid, ja koko Is-
rael Jerusaleemiin, se on Jebus: sillä
Jebusealaiset asuit siinä maalla.

5. Ja Jebusen asunaiset sanoit Da-
widille: ei sinun pida tuleman tänne:
mutta Dawid woitti Zionin limnan, se
on, Dawidin kaupunki. 2 Sam. 5: 6.

6. Ja Dawid sanoi: joka Jebusea-
laiset ensin lyö, hänen pitä oleman
pään ja ylimmäisen. Niin Joab Jeru-
salemia poika astui ensin ylös, ja tuli
päämieheri.

7. Ja Dawid asui linnassa; sentäh-
den kuyuit he sen Dawidin kaupungiri.

8. Ja hän rakensi kaupungin ym-
bäri Millosta, ja sitte kaiken ympärä.
Ja Joab jätti ne elämään jotta jää-
net olit kaupunkiin.

9. Ja niin Dawid menestyi ja tuli
väkewäri: ja HETra Zebaoth oli hä-
nen kansansa.

10. Nämät ovat ylimmäiset Da-
widin väkewämbäin seasa, jotka mie-
hullisesti hänen kansansa pidit hänen
waldatummasansa koko Israelin tykönä,
niin että hän tehtiin kuningari HET-
ran sanan jälkeen Israelin ylige.
1 Sam. 16: 12. 2 Sam. 23: 8.

11. Ja tämä on Dawidin wäke-
witten luku: Jasobeam Dakmonin poi-
ka ylimmäinen päämiehen seasa. Hän
nosti keihänsä, ja löi kerralla kolme-
sataa.

12. Hänen jälkensä oli Eleazar,
Doden Ahobitan poika: hän oli kol-
men Sagarin seasa.

13. Tämä oli Dawidin kansa Pas-
damnimisa, koska Philistealaiset olit
koonnet igensä sinne sotaan. Ja oli
kappale peltoa ohraa täynä: ja kansa
pakeni Philistealaisia. 2 Sam. 23: 11.

14. Ja he astuit kelle peltoa, ja
warfeltit sen, ja löit Philistealaiset. Ja
HETra andoi heille suuren autuuden.

15. Ja ne kolme niistä kolmesta-
kymmenestä ylimmäisestä, tulit kalliolle
alas Dawidin tygö, Abdullahin luo-
laan. Mutta Philistealaisten leiri oli
Rephaimin laarossa.

16. Ja Dawid oli silloin linnassa.

ja Philistealaisten kansa olit silloin Bethlehemissä.

17. Ja Dawid himoisi, ja sanoi: kuka andais minun juoda siitä vedestä, kuin on kairwosa Bethlehemin portin tykönä?

2 Sam. 23: 15.

18. Niin ne kolme suorit Philistealaisten leirin läpi, ja ammunsit wet-tä kairwosta Bethlehemin portin tykö: otit ja kamoit Dawidille: waan ei Dawid tahtonut sitä juoda, mutta kaasi sen HERran eteen;

19. Ja sanoi: Jumala andakon sen laukana olla minusta, että minä tämän tekisin! pöydästä minun juoman näitten miesten werta heidän hengensä waarasa? sillä he orwat sen tuonet hengensä waaralla: sentähden ei hän tahtonut sitä juoda. Sen teit ne kolme Sangarita.

20. Abisai Joabin weli, hän oli ylimmäinen kolmesta, ja hän nosti keihänsä ja löi kolmesataa, ja hän ylistettiin niitten kolmen seasa.

21. Ja hän oli kolmen seasa kuuluisampi niitä kahta, ja oli heidän päämiehensä; Mutta niitten kolmen tygö ei hän tullut.

22. Benaja Jojadan poika wäkwän miehen poika, joka surria töitä tehnyt oli, Kabzeelista: hän löi kaxi Moabitain jalopeuraa: ja hän meni alas, ja löi jalopeuran keikellä kairwoa, lumen aikana.

23. Hän löi myös Egyptin miehen, joka oli wilitä kynnärätä pitkä, ja sen Egyptiläisen lädesä oli keihäs niinkuin kangan puu, mutta hän meni alas hänen tygönsä sawalla, temmais keihän Egyptiläisen lädestä, ja tappoi hänen omalla keihällänsä.

24. Näitä teki Benaja Jojadan poika: ja hän ylistettiin niitten kolmen Ujasten seasa;

25. Ja oli kuuluisampi niitä kolmea kymmendä: Mutta niitten kolmen tygö ei hän tullut. Ja Dawid teki hänen salasseri neuwoyensa.

26. Niin myös GotaSangarit: Afahel Joabin weli: Uhanan Dodo-nin poika Bethlehemiissä.

2 Sam. 2: 18. luku 23: 24.

27. Samoth Harorita, Seles lonita.

28. Ira Flexen Lecoitan poika: Abjeser Anthotita.

29. Sibbechai Husathita: Naihobita.

30. Maheraï Methophatita: Baenan Methophatitan poika.

31. Ithai Nibain poika: GibbenJaminin lapsista: Benaja Methonita.

32. Hurai Gasin oijista: Abid bathita.

33. Asmaweth Baharumita: Eba Saalbonitha.

34. Asemin Gisonithan lapset: nathan Sagen Hararithan poika.

35. Ahiam Scharin Paras poika: Eliphal Urin poika.

36. Hopher Macherathita: Pelonitha.

37. Jezro Carmelita: Naerabain poika.

38. Joel Nathanin weli: Mithagrin poika.

39. Zeleg Ammonita: Maheraï rothita, Joabin Zerujan pojan kandaaja.

40. Ira Jethrita: Gareb Jeth

41. Uria Bethiläinen: Sabad lain poika.

42. Adina Sisan Rubenitan poika: Rubenitain päämiehes, ja kolmekym-dä oli hänen laukansa.

43. Hanan Maechan poika: Japhat Methonita.

44. Uria Mithrathita: Sama Tajel Hathamin Aroerithan pojat.

45. Jediael Simrin poika: Jhänen weliensä, Thizita.

46. Eliel Mahewita: Jeribai Jofawia Gnaamin pojat: Jeth Moabita.

47. Eliel, Obed ja Jaesiel Moabasta.

12. Luku.

Dawid Zilagisa ja Hebronissa.

Nämät tulit Dawidin tygö Zilagissa, koska hän vielä oli suljettu Gelin Riisin pojan edestä; ja he olit niitten Sangarten seasa, kuin kantiit.

2. Ja olit sowliait ambujat joula molemmiin käsin, kiivillä, nuolilla jousilla: Saulin welsijstä, BenJaminista.

Abieser päämies, ja Joas, Seon Gibeathitan pojat: Jesiel ja Amawethin pojat: Baraha ja Anthothita;

Jesumaja Gibeonita, wälewä kolmenen seasa, ja ylige kolmenen: Jeremia, Jabeziel, Johaja Josabad Gederathita;

Gleufai, Jerimoth, Dealia, Sea, ja Saphatia Harophita;

Elkana, Jesija, Asareel, Joeser, Josobeam Korhita;

Joela ja Sabadia Jerohamin Bedorista.

Beditaišta erottit heidänsä Dauidin tygö linnaan korwesa, wälewät miehet ja sotamiehet, jotka kilpeä käyttä kannoit: ja heidän lastensa niinkuin jalopeuran lastot, ja niinkuin megäwuoheet wuorilla.

Sisimmäinen Esfer, toinen Obasolmas Eliab;

Neljäs Masmana, wiides Jeremias

Kuudes Athai, seikemäs Eliel; kahderäs Johanan, yhderäs

Kymmenes Jeremia, yriitoistakymmenes Mahbanai.

Nämät olit Gadin lapsista sovimiehet: wähin sadan päälle, ja tuhanen päälle.

Nämät owat ne kuin menit wainin ylige ensimmäisnä Kuunna, ja se oli täysi kaikkein rennoinsa ja he ajoit pakoon kaikki kuin laayosa, itään ja ländeen päin. Jos. 3: 15.

3. Ja sinne myöös tulit BenJaminin lapsista ja Judasta, Dawuidin työhilmaaan.

4. Ja Dawuid meni ulos heidän läheisyydestä, ja wastaik, ja sanoi heille: Mitä tulitte rauhan kansa minun auttamaan minua, niin olkon minun syyttäjäni teidän kansanne: waan minun syyttäjäni minua minun syyttäjäni, waikka ei wäärystä ole

minusa, niin meidän Isäimme Jumala nähtön ja rangaitkon!

18. Ja hengi waikutti Amasain päämiehen, kolmenkymmenen seasa: Sinun me olemme, Dawuid, ja pidämme sinun kansas Isain poika, rauha, rauha olkon sinulle, rauha olkon sinun auttailles! sillä sinun Jumalas autta sinua. Niin otti Dawuid heidän tygönsä, ja asetti heidän sotawäen päämiehyi.

19. Ja Manassesta laugeis Dawuidin tygö, koska hän tuli Philistealaisten kansa Saulia vastaan sotaan, waikka ei he auttanet heitä: sillä Philistealaisten päämiehet armoit neuwonpitemä hänen tygönsä mennä pois, ja sanoit: jos hän langee Herransa Saulin tygö, niin se tulee meidän hengenme waaraxi.

1 Sam. 29: 4.

20. Koska hän meni Betsaghiin, laugeis hänen tygönsä Manassesta, Adna, Josabad, Jediel, Michael, Josabad, Elibu, ja Jiltshai; tuhannen päämiehet Manassesta.

21. Ja he autit Dawidia sota joukkoa vastaan: sillä he olit kaikki wälewät miehet, ja olit päämiehet sodasa.

1 Sam. 30: 1.

22. Ja jokapäiwä tuli muutamia Dawuidin tygö auttamaan händä; sihenasti että se tuli suurexi sotajoukoxi, niinkuin Jumalan sotajoukoxi.

23. Ja tämä on sotaan hangittuin päämiehien luku, kuin tulit Dawuidin tygö Hebroniin, kääntämään Saulin waldakundaa hänen tygönsä, GEDRAN sanan jälkeen.

1 Sam. 16: 13.

2 Sam. 5: 1. 1 Kirja K. 11: 3.

24. Judan lapsista kuin kannoit kilpeä ja keihästä; oli kuusi tuhatta ja kahderäsataa sotaan hangittuta.

25. Simeonin lapsista wälewät miehet sotimaan, seikemän tuhatta ja sata.

26. Lewin lapsista, neljä tuhatta ja kuusisataa.

27. Ja Josada niitten päämies, jotka olit Aaronista; ja hänen kansansa oli kolmetuhatta ja seikemän sataa.

28. Ja Badoch wälewä nuorukainen, ja hänen Isänsä huonen kansa oli kolmekolmattakymmendä päämiehistä.

29. Ja Ben-Jaminin lapsista Saulin welsjiä kolme tuhatta: sillä siihen asti pidit heistä sangeu monda vielä Saulin huonen kansa.

30. Ja Ephraimin lapsista kaksikymmeniä tuhatta ja kahdeksansataa: wälewät ja ylijetetyt miehet heidän Isänsä huonesä.

31. Ja puolesta Manassin sukunasta kahdeksatoistakymmeniä tuhatta; jotka olit nimeldänsä nimitetyt tulemaan ja tekemään Dawidia Kuningari.

32. Ja Isacharin lapsista, jotka olit taitawat aikain tietäjät ymmärtämään mitä Israelin tekemän piti; kaksisataa heidän päämiehistänsä, ja kaksikolme heidän welsjensä teit heidän kaksikymmeniä jälkeen.

33. Sebulonista, jotka menit sotimaan, hangitut sotaan kaikkinaisilla sotaaseilla; wiisikymmeniä tuhatta; asettaamaan heitänsä yzimiellisesti järjestyreen.

34. Naphtalista tuhannen päämiehistä, ja seikemänneljätkymmeniä tuhatta heidän kansansa, kuin kannoit kilpeä ja kethästä.

35. Danista hangitsit sotaan kahdeksankolmatakymmeniä tuhatta ja kuusi sataa.

36. Asserista kuin menit hangittuna sotimaan, neljätkymmeniä tuhatta.

37. Tuolda puolelta Jordanin: Rubenitaista, Gaditaista, ja puolesta Manassin sukunnasta, kaikkinaisilla aseilla sotaan, sata ja kaksikymmeniä tuhatta.

38. Kaikki nämät sotamiehet sodan toimittasat tulit täydestä sydämeistä Bebronin, tekemään Dawidita koko Israelin Kuningari; niin myös kaikilla muilla Israelisa, oli yri mieli tehdä Dawidia Israelin Kuningari.

39. Ja he olit siellä Dawidin tykönsä kolme päiwää, söit ja joit: sillä heidän welsjensä olit walmistanet heidän eteensä.

40. Ja ne myös kuin liin olit heidän ympärillänsä Isachariin, Sebulonin ja Naphtaliin asti, he toit leipiä aaseilla, Kameleilla, Muuleilla ja härjillä; sybräwitä jauhoja, fikunita, rujinoita, wiinaa, öljyä, härkiä ja lambaita wiljalda; sillä illo oli Israelisa.

12. Luv.

Arkki tuottu. Usa, Dabson.

Ja Dawid piti neuvoa, tuhantatain pääruhtinain ja kolmekymmenen päämiehen kansa. 2 Sam. 6

2. Ja Dawid sanoi kaikelle Israelin joukkoille: jos se teille kelpaa, ja on Herran meidän Jumalallemme niin toimittakamme kaikella menemään muitten meidän welsjien tykö, koko Israelin maahan, ja pein ja Lewitain tykö kaupunkijoiha esikaupungit owat; että: konnuisit meidän tykömme.

3. Ja noutakamme meidän Jumalamme Arkki meidän tykömme: emme Saulin aikana siitä luttu tänent.

4. Niin kaikki joukko wastais, niin piti tekemän: sillä se te kaikelle kansalle.

5. Niin Dawid kokoi kaikki Israelin Egyptin Siithorista aina Siithiin asti, noutamaan Jumalan ArkkijathFearimista. Jos. 18

6. Ja Dawid meni ja kaikki Israhel, Baalathiin, KirjathFearin, joka on: Judaasa, noutamaan Herran Jumalan Arkkia, kuin rubimin päällä istuu, jonga nimen koolan. 2 Sam. 6: 1. Jos. 18

7. Ja he panit Jumalan kanteen wannuun, weli hänen Adabin huonesä: ja Usa ja Ahio wannuun. 1 Sam. 7: 1. 2 Sam. 6

8. Mutta Dawid ja kaikki Israel iloigit Jumalan edessä kaikesta maastansa, lauluilla, kandeileilla, tanssilla, Trumbuilla, Synbaleilla Basuunilla.

9. Ja he tulit Ghidonin lakeuksien ojentu Usa kätensä Arkkia noutamaan: sillä härjät poikkeisit sinne. 2 Sam. 6: 6.

10. Niin Herran wähi julmasti Usan päälle, ja löi häntä; että: ojentu kätensä Arkkia pitämään; että hän siinä kuoli Jumalan kanteen. 4 Wof. 4: 15, 19. 1 Wof. 4: 17, 18.

11. Niin Dawid tuli noutamaan Arkkia: ja Herran wähi julmasti Usan rennaisiksi.

kuului sen paikan Perezllsa, tähän
 lähtöön asti.

12. Ja Dawid pelkäis Jumalata
 päivänä, ja sanoi: kuinga mi-
 pitä viemän Jumalan Arkin mi-
 nuun tyköni?

13. Sentähden ei Dawid andanut
 Jumalan Arkkia tykönsä Da-
 uidin kaupungin; waan andoi poiketa
 Edomin Githitiläisen huoneesen.
 2 Sam. 6: 10.

14. Ja Jumalan Arkki wiipyi D-
 omin tykönä hänen huonesansa
 luo tunkaantta: Ja HERRa sunais
 Edomin huonen, ja kaitti mitä
 sillä oli.

14. Luku.

1. Dawidin lähetyk. Dawidin emännät, lap-
 set ja kuinga Philistealaiset lyödään
 karin kerroin.

2. Piram Tyrin Kuningas lähetti
 sanansaattajat Dawidin tykö, ja
 kysyivät, murrasita, ja punseppä;
 kandamaan hänelle huonetta.
 2 Sam. 5: 11, 12.

3. Ja Dawid ymmärsi että HER-
 ra oli hänen wahwistanut Iraelin ku-
 ningas: sillä hänen waldakundansa kor-
 kensi hänen kansansa Iraelin tähden.

4. Ja Dawid otti vielä emändiä
 Jerusalemissa: ja hän siitti vielä poi-
 ja tyttäritä.

5. Ja niitten nimet, kuin hänelle
 syöndyner Jerusalemissa, olit: Sam-
 uela, Sobab, Nathan, ja Salomo,
 2 Sam. 5: 14. 1 Niska K. 3: 5, 6.

6. Jebehar, Elisua, ja Eliphalet,

7. Nea, Nepheg, ja Saphia,

8. Elisama, Baeljada, ja Elipha-

9. Ja kuin Philistealaiset kuulit
 Dawidin woidelluxi koko Iraelin ku-
 ningas, nousit kaikki Philistealaiset
 Dawidita egimään. Koska Dawid sen
 kuuli, meni hän heitä vastaan.
 2 Sam. 5: 17.

10. Ja Philistealaiset tulit, ja lewi-
 heitänsa Rephaimin laaxoon.

11. Mutta Dawid kysyi neuwoa
 Jumalalta, ja sanoi: pitäkö minun
 waiemman ylös Philistealaisia vastaan,
 ja tahdotkos heitä anda minun käsiini?

HERRa sanoi hänelle: mene, ja minä
 tahdon anda heidän sinun käsiis.

12. Ja koska he menit ylös Baal-
 Perazimiin päin, löi Dawid heidän
 siellä: Ja Dawid sanoi: Jumala on
 hajoittanut minun wihamieheni minun
 käteni kautta, niinkuin wesi hajoitetan;
 sentähden kuguit he sen paikan nimen
 BaalPerazim.
 Er. 28: 21.

13. Ja he jätit sinne heidän juma-
 lansa; ja Dawidin kästyn jälkeen pol-
 tettiin ne tulesta.

14. Mutta Philistealaiset kokoisit
 heitänsä jälleen, ja asetit itsensä alas
 laaxoon.
 2 Sam. 5: 22.

15. Ja Dawid kysyi jälleen neuwoa
 Jumalalta, ja Jumala sanoi hänelle:
 ei sinun pidä menemän heidän jälkeen-
 sä; mutta poikke heistä, ettäs tulisit
 megäskimapuitten kohdalla heitä vastaan.

16. Ja koska kumlet megäskima-
 puitten ladrat hawiserwan; niin mene
 sotimaan: sillä Jumala on mennyt si-
 min edelläs lyömään Philistealaisten
 sotajoukkoa.

17. Ja Dawid teki niinkuin Ju-
 mala hänelle oli käskenyt; Ja he löit
 Philistealaisten sotajoukot Gibeonista
 niin Gaseriin asti.

18. Ja Dawidin nimi kuului kai-
 kisa maissa: Ja HERRa andoi hänen
 pelkonsa tulla kaikkein patanain päälle.

15. Luku.

1. Artin sta. Lewin palvelus. Dawidin llo
 ja kuinga Michal kahoo hänen ylös.

2. Ja hän rakensi hänellensä huoneita
 Dawidin kaupungin: ja walmisti
 sian Jumalan Arkkille, ja walmisti hä-
 nelle majan.
 2 Sam. 6: 17.

3. Silloin sanoi Dawid: ei yhden-
 gän pidä kandaman Jumalan Arkkia,
 waan Lewitat: sillä HERRa on heidän
 walinnut kandamaan Jumalan Arkkia,
 ja palwelemaan häändänsä ijankaikkisesti.
 4 Mos. 4: 15.

4. Sentähden kokois Dawid koko I-
 raelin Jerusalemiin, kandamaan HER-
 ran Arkkia ylös siihen paikkaan, kuin
 hän hänelle walmistanut oli.

5. Ja Dawid andoi myös tulla ke-
 koon Maronin lapset ja Lewitat.
 1 Niska K. 6: 1, 10.

5. Sabbathin lapsista, päämiehen Urieelin, sadan ja kahdenkymmenen welsjensä kansa.

6. Merarin lapsista, päämiehen Afajan, kahden sadan ja kahdenkymmenen welsjensä kansa.

7. Gersonin lapsista, päämiehen Joelin, sadan ja kolmenkymmenen welsjensä kansa.

8. Elzaphanin lapsista, päämiehen Semajan, kahden sadan welsjensä kansa.

9. Hebronin lapsista, päämiehen Elieelin, kahdenkymmenen welsjensä kansa.

10. Uzielin lapsista, päämiehen Amminadabin, sadan ja kahdenoistakymmenen welsjensä kansa.

11. Ja Dawid kutsui Papit Zadachin ja Atharin; ja Lewitat, Urieelin, Afajan, Joelin, Semajan, Elieelin ja Amminadabin;

12. Ja sanoi heille: te kuin oletta itsän päämiehet Lewitain seasa; pyhittäkät teidän welsjeinne kanssa, kaudamaan ylös HERRAN Israelin Jumalan Arkkia, jihen saan, jonga minä hänelle walmistanut olen.

2 Mos. 19: 10.

13. Sillä ennen kosta et te läsnä ollet, teki HERRA meidän Jumalamme raon meisä, etten me händä ekinet, niinkuin meidän tekemän pitti.

2 Sam. 6: 6, 7. 1 Kirja K. 13: 10.

14. Niin Papit ja Lewitat pyhittit heittänsä, HERRAN Israelin Jumalan Arkkia kaudamaan.

15. Ja Lewitain pojat kannoit Jumalan Arkin, niinkuin Moses HERRAN sanan jälkeen käsenyt oli, heidän olallansa korenoilla jotka siinä olit.

2 Mos. 25: 14. 4 Mos. 7: 9.

16. Ja Dawid sanoi Lewitain päämiehille: että he asetaisit heidän welsjistänsä welsjaita harpuilla, Psaltareilla, kandeileilla, ja Symbaleilla, niin että he olisit knustut welsjawan koriaalla äänellä ilon kansa.

17. Niin Lewitat asetit Hemanin Joelin pojan, ja hänen welsjistänsä Afaphin Berechian pojan; ja Merarin pojista heidän welsjistänsä, Ethanin Esajan pojan;

1 Kirja K. 6: 33.

18. Ja heidän kansansa heidän wels-

jensä toisesta wuorosta, Zacharia Benin, Jacielin, Semiramothin, Jhelin, Unnin, Eliabin, Denajan, Mesajan, Mathithian, Eliphejan, Mesajan, DbedEdomin, ja Jejelin, wartiat.

19. Sillä Heman, Afaph ja muut olit welsjajat warkisymbaleilla, he heljällä äänellä.

20. Mutta Zacharia, Afiel, Semiramoth, Jehiel, Unni, Eliab, Mesajan, Psaltarilla Mamothin ja muut.

21. Waan Mathithia ja Elipheja ja Mikneja, ja DbedEdom, ja Afajia, welsjait kahdeksan kielillä deileilla heidän edellänsä.

22. Mutta Chenania Lewitain mies welsjumeitari, piti neuromonetta yhäisesti welsjamaan: sillä he saangen taitawa.

23. Ja Berechia ja Elkana olitkin owen wartiat.

24. Mutta Papit Sachania, Mesaphat, Methaneel, Amasal, Mesajan, ja Elzezer, soitit Daudin Jumalan Arkin edessä: ja DbedEdom ja Jeheja olit Arkin owen wartiat.

25. Niin meni Dawid ja Hemanin wanhimmat ja tuhannen päämiehen noutamaan HERRAN liiton Arkin DbedEdomin huoneesta ilolla.

2 Sam. 6: 12.

26. Ja kosta Jumala autti Lewitaita, jotka kannoit HERRAN Arkkia, uhraisit he seikemän kansa ja seikemän oinasta.

2 Sam. 6: 5.

27. Ja Dawid oli puettettu liinwaattella, ja kaikki Lewitat jotka kanto Arkkia kannoit, ja welsjajat, ja Chenania welsjumeitari welsjaitten kansa: Oli Dawidin yllä liinainen päälliswore.

2 Sam. 6: 14.

28. Näin saatti koko Israel HERRAN liiton Arkin ilolla, Basunain, kanteleitten, heljain Symbalein, Psaltarein ja Kandelein kansa.

29. Kosta HERRAN liiton Arkin tuli Dawidin kaupungiin; kagoi Daud Saulin tytär affunasta, ja Dawidin hyppävän ja soittawan, ja hän kagoi hänen sydämesänsä yhä.

2 Sam. 6: 16.

16. Lulu.

Davidin uhri, weisajat, kiitoswirsi.
Zadock, Heman.

1. Ja he Jumalan Arkin olit kaudanet sijalle, asetit he sen keskelle, josta josta David oli valmistanut; ja he asettivat polttouhria ja kiitosuhria Jumalan edessä.

2 Sam. 6: 17.

2. Ja koska David oli täyttännyt uhrit ja kiitosuhrit; sinnaiss hän kutsui HERAN nimeen.

4 Mos. 6: 23.

3. Ja jakoi jokaiselle Israelisa sekä miehille että waimoille, jokaiselle leivän, ja kappalen lihaa, ja mitan wiinaa.

2 Sam. 6: 19.

4. Ja hän asetti HERAN Arkin muutamita Levitaita palvelijaksi; ja hän asetti heidät kiittämään ja kunnioittamaan HERAA Israelin Jumalata.

5. Ja heidän olit: Assaph ensimmäinen, ja heidän toinen, Jesel, Semiramoth, ja heidän kolmas, Nathithia, Eliab, Benaja, ja heidän neljäs, Dom, ja Jesel, Baltarein ja heidän viides, mutta Assaph kilisevä Symbalein kansa.

6. Ja Benaja ja Jehasiel Papit, ja heidän kuusi, aina, Jumalan liiton vaimoja edessä.

7. Ja sinä päivänä asetti David kiittämään HERAA, Assaphin ja heidän waiheinsa kautta.

8. Ja kiittäkät HERAA, ja saarnat hänen nimeensä, julistat hänen ansaitseensa Kansain seasa.

Ps. 105: 1, 1c. Et. 12: 4.

9. Ja weisatkat hänelle, soitatkat häntä, ja puhutkat kaikista hänen ihmellistään.

10. Ja ilustat hänen pyhää nimeänsä, ja laulat hänen iloittan, jotka egiwät HERAA.

11. Ja esilät HERAA ja hänen waiheensa, egiat hänen kaswojansa alati.

12. Ja muistat hänen ihmellisiä tekoja, jotka hän tehnyt on, hänen ihmellistään ja sinuisa duomioita:

13. Ja te Israelin hänen palveliansa, ja te Jacobin hänen walittunsa.

14. Ja hämpä on HERA meidän

Jumalamme, hän duomisee kaikessa maailmassa.

15. Muistatkat iankaikkisesti hänen liitteansa, mitä hän on käsenyt tuhannelle sukukunnalle:

16. Josta hän teki Abrahamin kansa, ja hänen walaansa Isaacin kansa.

1 Mos. 15: 18.

Luku 17: 2. Luku 22: 16. Luc. 1: 73.

17. Ja sääsi sen Jacobille sädäyri, ja Israelille iankaikkisesti liitori.

18. Ja sanoi: sinulle minä annan Canaan maan, teidän perimiseenne arwan.

1 Mos. 13: 15. Luku 26: 3.

Luku 28: 13. Luku 35: 12.

19. Koska te wähat ja harwat olitte, ja muunkalaiset sinä:

20. Ja he waelsit Kansasta Kansaan, ja yhdestä waldakunnasta toiseen Kansaan.

21. Eipä hän sallinut heitä keneenkään wanbingoitta, waan rangaisi kuniingat heidän tähtensä.

1 Mos. 12: 17. Luku 20: 3.

22. Älkät ruwetko minun woidele, ja älkät pahaa tekö minun Prophetaileni.

Ps. 105: 15.

23. Weisatkat HERALLE kaikki maa, julistatkat päivä päiwäldä hänen ansaitsewansa.

Ps. 96: 1, 1c.

24. Luettelat pakanain seasa hänen kunniansa, kaikkein Kansain seasa hänen ihmeitänsä.

25. Sillä HERA on sinri ja sanzen kiitetäpä, peljättäpä kaikkein jumalitten seasa.

26. Sillä kaikki pakanain jumalat ovat epäjumalat: Mutta HERA on taikwa tehnyt.

27. Kannistus ja kunnia on hänen edesänsä: wälewys ja ilo on hänen iäsaansa.

28. Te Kansain sukukunnat tuokat HERALLE, tuokat HERALLE kunnia ja woima.

29. Tuokat HERALLE hänen nimensä kunnia, tuokat lahjoja, ja tuokat hänen eteenjä. Kunnartat HERAA pyhäjä kannistuseja.

Ps. 29: 1, 2.

30. Peljätät händä kaikki maailma; hän on maan wahwistanut, ettei se liikku.

31. Taitvat iloittan ja maa riemuitkan, sanottakan pakanain seasa, että HERa hallitsee.

32. Meri pauhatkan, ja mitä siinä on; kedot iloittan, ja kaikki kuin sen päällä on. Ps. 98: 7, 8.

33. Ja ihastukan kaikki puut mekissä HERan edessä: sillä hän tulee duomihemaan maata.

34. Kiittäkät HERaa, sillä hän on hyvä, ja hänen laupiutensa on ijankaikkinen. Ps. 107: 1. Ps. 118: 1. Ps. 136: 1.

35. Ja sanokat: auta meitä Jumala meidän vapauttajamme ja kotoa meitä, ja lehitä meitä pakanoista; että me kiittäisimme sinun pyhää nimeäsi, ja kerjaisimme meitäsinne sinun kiitojesäs. Ps. 106: 47.

36. Kiitetty olkon HERa Israelin Jumala ijankaikkisesta ijankaikkiseen: ja kaikki kansa sanokan Amen! ja kiittäkän HERaa!

37. Näin jätti hän HERan liiton Arkin eteen, Afsaphin ja hänen welsensä, palwolemaan alinomati Arkin edessä jokapäiväisessä työssä.

38. Mutta DbedEdomin ja hänen kahderan welsensä seisemättäkymmenpä: Ja DbedEdomin Jeditihinin pojat ja Doßan, owen wartiari.

39. Ja Papiin Zadochin, ja Papi hänen welsensä, pani hän HERan majan eteen Gibeonin korkeudelle; 4. Kos. 28: 3, 4.

40. Tekemään päivä päivästä HERalle polttouhria polttouhriin Altarilla, aamulla ja ehtolla; kaiketi niinkuin kirjoitettu on HERan Lausa, ja hän Israelille käskent oli:

41. Ja Hemanin ja Jeditihinin heidän kansansa, ja muut walitit, kuin nimeldänsä' nimittetyt olit, kiittämään HERaa, että hänen laupiutensa on ijankaikkisesti:

42. Ja Hemanin ja Jeditihinin heidän kansansa, waskitorwilla ja Synbaleilla soittamaan, ja Jumalan kanteleilla. Mutta Jeditihinin pojat pani hän owen wartiari.

43. Ja näin matkusti kaikki kansa kuin kotiansa: Dawid myös palais juunamaan huonettaansa.

17. Luvun 21. David aikoo rakenda templin; mutta se on kieltä. Mesias lumataa Davidin semenessä ja hän kiittää.

Ja tapahtui, koska David asui uesansa, sanoi hän Propheetalle thanille: kato, minä asten Cedribon ja HERan liiton Arkki on minun alla. 2 Sam. 7: 2.

2. Nathan sanoi Dawidille: kuin sinun sydämesäs on, tee: HERa on sinun kansas.

3. Mutta siinä yönä tuli Jafana Nathanin työ, ja sanoi:

4. Wene, ja sano minun wälilläni Dawidille: Näin sanoo HER ei sinun pida minulle rakendamista asuaxeni:

5. Sillä en minä ole asunut sätän huonessa, siitä päivästä kun Israelin lapset johdatin ulos, päivästä asti: waan minä olen ollut majoissa ja Tabernaklissa.

6. Kuhunga itänä minä koto Israelisa, olengo minä puho jotakuta Duomarita Israelisa, miinä olen käskent kaita minun saani, ja sanonut: mixet te ole rakendanet Cedrihuonetta?

7. Näin sano nyt näin minun weliälleni Dawidille: Näin sanoo HERa Zebaoth: minä olen ottanut kedolda kusas lambaita kaikit, ja kansant Israelin päämieheri: 1 Sam. 16: 12. Ps. 78: 70.

8. Ja olen ollut sinun kansas hungas itänä waelit: ja olen hantänyt kaikki sinun wihamiehes edes ja olen tehnyt sinulle nimen, ni suurten nimen jälkeen kuin maan päällä owat.

9. Mutta minä panen minun sfalleni Israelille paikan, ja istutan niin, että se siinä asun, ja ei enä kuteta: ja pahan kansan ei wälillä sitä wainaman niinkuin ennen.

10. Ja siitä ajasta kuin minä istutin Duomarit minun kansalleen raelille, painoin minä kaikki sinun wihamiehes alas: ja minä istutan HERan rakendamista.

11. Ja pitää tapahtuman, koska sinun aikas on täytetty, että sinä menet pois tästä maasta, niin minä herätän sinun vaimon sinun jalkies, joka pitää olemaan sinun poisias: ja minä waltistan hänen waldakundansa.

2 Sam. 7: 12.

12. Hän rakenda minulle huonen: ja minä waltistan hänen istumensa antaikkisesti. 1 Kun. 8: 5. Luku 6: 12. 1 Nifa K. 28: 6, 7. Pf. 132: 13.

13. Minä olen hänen Isänsä, ja en on minun poikani: ja en minä anna minun laupiuttani häneldä pois, enkä minä sen käänsin häneldä pois, ja sinun edelläs oli.

Pf. 89: 27. Hebr. 1: 5.

14. Mutta minä asetan hänen minun huoneeni, ja minun waldakundani ijanikaikkisesti; niin että hänen istumensa on pysyväinen ijanikaikkisesti.

15. Ja koska Nathan kaikkein näitä sanain jälkeen, ja kaiken tämän jälkeen Dawidin kansa puhui hänelle:

16. Niin tuli kuningas Dawid ja sanoi: Etkä sinä minä HERRA Jumala? ja mikä minun huononi, että olet saattanut minun tähän asti?

17. Ja tämä on wähä ollut sinun minä edessä, Jumala, mutta sinä olet minä puhunut sinun palvelias huonelle minä antaikkisesti: ja olet katellut minä minä niinkuin ihmisen habmosa, joka on sinä HERRA Jumala korkeudessa.

18. Mitä Dawid enä mahta anoa sinulta, että sinä kunnioitaisit palvelias? ja sinä minä tunnet palvelias.

2 Sam. 7: 18. Ef. 49: 1.

19. HERRA, sinun palvelias tähden, ja sinun sydämes jälkeen, olet sinä kaikki nämät suuret asiat tehnyt; ilmoittayes kaikki ne suuret työt.

20. HERRA, ei ole sinun kaldaistas, ja ei ole Jumalata paitsi sinua, ja minä sen jälkeen kuin me Forwillamme kunnullemme.

5 Mos. 3: 24.

1 Luku 4: 34. 1 Kun. 8: 23. Pf. 86: 8.

Ef. 27: 16. Dan. 3: 29. Of. 13: 4.

21. Ja koska kansa maan päällä, ja niinkuin sinun kansas Israel; jota Jumala mennyt on wapahtamaan isänsä kansari, ja tekemään itellensä

nimeä suurista ja hirmuisista töistä, ajain pakanat ulos sinun kansas edestä, jongas Egyptistä wapahtanut olet?

22. Ja olet tehnyt sinun kansas Israelin itelles ijanikaikkisesti kansari: ja sinä HERRA olet heidän Jumalaksensa tullut.

23. Nyt HERRA, se sana jongas puhunut olet palveliasias, ja hänen huoneensa, waltistukon ijanikaikkisesti! ja tee niinkuin sinä puhunut olet.

2 Sam. 7: 25.

24. Waltistukon ja suuresti tulkon sinun nimes ijanikaikkisesti! että sanoitaisin: HERRA Zebaoth, Israelin Jumala, on Jumala Israelisa, ja sinun palvelias Dawidin huone olkon pysyväinen sinun edessä!

25. Sillä sinä minun Jumalani olet ilmoittanut sinun palvelias korwain kunnellen, että sinä rakennat hänelle huonen: sentähden on sinun palvelias aikoinut ruikoilla sinun edessä.

26. Nyt HERRA, sinä olet Jumala: ja sinä olet tätä hyvää puhunut palvelialles.

27. Niin rupe nyt sinumamaan sinun palvelias huonetta, että se pysyis ijanikaikkisesti sinun edessä: sillä sinä HERRA olet sinumanut sen, niin olkon se sinumattu ijanikaikkisesti!

2 Sam. 7: 29.

18. Luku.

Dawid lvi pakanat; hänen wirtamiehensä.

Sitte lvi Dawid Philistealaiset, ja waati alansa heidän: ja hän otti Gathin ja hänen kylänsä Philistealaisten kädessä.

2 Sam. 8: 1.

2. Hän lvi myös Moabitat; niin että he tulit Dawidille alammaiseksi, ja weit hänelle lahjoja.

3. Dawid lvi myös HadadSerin Zoban kuningas Hamathisa; silloin kuin hän meni asettamaan sotajoukkoansa Phratin weden tygö.

4. Ja Dawid woitti häneldä tuhannen waunua, seitsemän tuhatta hevosmiehettä, ja kahdeksentoista tuhatta jalkamiestä. Ja Dawid raitkais kaikki waunut, ja piti heistä tallella sata waunua.

Jos. 11: 6, 9. 2 Sam. 8: 4.

5. Ja Syrialaiset Damaskuja tulit

HadadEserin Zoban Kuningaan apun; mutta Dawid löi Syrialaisista kaksikolmattakymmendä tuhatta miestä.

6. Ja Dawid asetti wartiat Syrian Damaskiin, niin että Syrialaiset tulit Dawidin alemmaisiksi, ja weit hänelle lahjoja; sillä HERa autti Dawidia kühunga ikänä hän waelsi.

7. Ja Dawid otti ne kullaiset kilwet, kuin olit HadadEserin palvelloilla; ja wei ne Jerusalemiin.

8. Otti myös Dawid HadadEserin kaupungeista Thibehatista ja Chunista juuri paljo waikaa; josta Salomo waikimeren, pagat, ja waikastioita teki.

^{2 Sam. 8: 8. 1 Kun. R. 7: 23.}

9. Ja kosta Thou Hemathin Kuningas kuuli Dawidin lyöneen kaiken HadadEserin Zoban Kuningaan sotajoukon;

10. Lähetti hän poikansa Hadaramin Kuningas Dawidin tygö, terwehtämään händä ystäväällisesti, ja sunnimaan händä, että hän HadadEserin kansa sotinut ja hänen lyönyt oli; sillä Thoulla oli sota HadadEserin kansa: niin myös kaikellaisia kullaisia, hopiaisia ja waikisia astioita (lähetti hän).

^{2 Sam. 8: 10.}

11. Ja Kuningas Dawid pyhitti ne HERalle, sen hopian ja kullan kansa kuin hän oli ottanut kaikilda palanoilda, Edomealaisilda, Moabitailda, Ammonin lapilda, Philistealaisilda ja Amalechitailda.

12. Ja Abisai Zerujan poika löi suolalaarosa Edomealaisista, kahdeksantoihtakymmendä tuhatta:

^{2 Sam. 8: 13. Ps. 60: 2.}

13. Ja asetti wartiat Edomiin, niin että kaikki Edomealaiset olit Dawidin alemmaisiet; sillä HERa autti Dawidia kühunga ikänä hän waelsi.

14. Ja niin hallitsi Dawid kaiken Israelin: ja hän teki oskenden ja hurskaiden kaikelle kansallensa.

15. Joab Zerujan poika oli sotajoukon päällä: Josaphat Abikudin poika oli Raugleri.

^{2 Sam. 8: 16.}

16. Zadok Abitobin poika, ja Abimelech Abjatharin poika olit Papit: Sautja oli kirjoittaja.

17. Benaja Jojadan poika oli Chre-

thin ja Plethn päällä. Ja Dawid pojat olit ensimmäiset Kuningaan lähtö.

19. Luku.

Hanonin pillä. Ammon lyötti.

Sen jälkeen tapahtui, että Hanonin lasten Kuningas kuoli ja hänen poikansa tuli Kuningas uuden sukunsa.

^{2 Sam. 10: 1.}

2. Niin Dawid sanoi: minä olen lauppiuden Hanonille Naharen poika, sillä hänen Isänsä on tehnyt lauppi minun kohtaan. Ja Dawid lähetti sanansaattajat lohduuttamaan häntä hänen Isänsä tähden. Ja Dawid lähetti Ammonin lasten ja Hanonin tygö, lohduuttamaan häntä.

3. Niin sanoi Ammonin lasten ensimmäiset Hanonille: luuletkos Dawid kunnioittawan sinun Isänsä sinun mäis edessä, että hän lähetti lohdujat sinun tygö? ja eikö hänen poikansa tulleet sinun tygö tutkiskelemaan kulkistamaan ja wakoimaan maata.

4. Silloin otti Hanon Dawidin palveliat, ja ajeli heidän, ja heidän puolen heidän waatteistansa liki kättä siin asti, ja päästi heidän menemään.

5. Ja he menit, ja se tehtiin Dawidille tietäväri niistä miehistä. Hän lähetti heitä waistan (sillä ne olit saungen suuresti häwästy), ja Kuningas sanoi: olkat silhenasti Jerusalemiin kuin teidän partanne kaswaa, tuotitte jälleen.

6. Mutta kosta Ammonin lasten näit igensä haiferwan Dawidin edessä lähetti Hanon ja Ammonin lapset hammen leiwittäjä hopiata palkkatarwauunja ja heiwolsmiehiä Mesopotamiasista, ja Syrian Maachasta ja basia.

7. Ja he palkkasiit heillensä kaksikolmattakymmendä tuhatta waunja Maachan Kuningaan wäkinensä: he tulit ja sioitit heitänsä Medban edessä. Ja Ammonin lapset kokoisit myös heitänsä kaupungeistansa ja tulit sotajoukoon.

8. Kosta Dawid sen kuuli, lähetti hän Joabin ulos ja koko sotajoukon.

9. Ja Ammonin lapset olit lähtevät, ja hantgijit heidänsä sotaan Kaupungin portin edestä: Mutta Kuningat pitä tulleet olit, olit kedolla erinänsä.

10. Koska Joab näki sodan sekä hänensä että takanansa nousewan hänensä vastaan; waligi hän kaikki parat miehet Israelista, ja asetti hänense Syrialaisia vastaan.

11. Muun wäen andoi hän weljen Abisain läden ala; ja he warustit hänsä Ammonin lapsia vastaan.

12. Ja sanoi: jos Syrialaiset tulevat minua wälewämmäri, niin tule minun aureni: ja jos Ammonin lapset tulewat sinua wälewämmäri, niin minä autan sinua.

13. Ole miehullinen, ja olkamme meidän meidän kansaamme edestä, ja Jumalamme Kaupungein edestä: ja Herran tehdön niinkuin hänelle on!

14. Ja Joab lähestyi sillä wäellä hänen kansansa oli, sotimaan Syrialaisia vastaan: ja ne pakenit händä.

15. Koska Ammonin lapset näit Syrialaiset pakenevan, pakenit he myös heittä hänen weljeänsä, ja menit Kaupungin: ja Joab meni Jerusalemiin.

16. Koska Syrialaiset näit heidänse Israelida lyödyri, lähetit he saattajat, ja toit Syrialaiset tuolensa wirtaa. Ja Sophach Hadadin sodanpäämies meni heidän edestä.

2 Sam. 10: 15, 16.

17. Koska se oli Dawidille sanottu, lähti hän koko Israelin ja meni Jerusalemiin. Ja koska hän tuli heidän wäensä, asetti hän hänensä heitä vastaan, ja Dawid asetti itsensä Syrialaisista sotaan, ja ne sodeit hänen kansansa.

18. Mutta Syrialaiset pakenit Israelia. Ja Dawid tappoi Syrialaisista tuhatta waumia, ja neljäkymmentä tuhatta jalkameistä: hän tappoi Sophachin sodanpäämiehen.

2 Sam. 10: 18.

19. Ja koska HadadEseru palweliat heidänsä lyödyri Israelida, teit he Dawidin kansa, ja olit hänen wäensä: ja Syrialaiset ei tahtonet enää antaa Ammonin lapsia.

20. Luku.

Kabba voitettu. Kolme ujaşa lyöään.

Ja koska ajastaita kulumut oli, siihen aikaan kuin Kuningat lähtewät ulos, johdatti Joab sotajoukon, ja häwititti Ammonin lasten maan, tuli ja piiritti Rabban: mutta Dawid oli Jerusalemissä. Ja Joab läi Rabban ja kukisti sen.

2 Sam. 11: 1

Luku 12: 26, 29.

2. Ja Dawid otti heidän Kuningansa Kruunun hänen päänsä, ja löhyi sen painawan leiwiskän kuldaa, ja oli kallita kiviä hänesä, ja se pandin Dawidin päähän: Hän toi myös sängen paljo saalista Kaupungista.

2 Sam. 12: 30.

3. Mutta wäen, kuin siellä oli, toi hän ulos, ja siirsi heidän sahoin ja rautahaudoille, ja kirvestöihin. Niin teki Dawid kaikkein Ammonin lasten Kaupungein kansa. Ja Dawid palais sitte kaiken wäen kansa Jerusalemiin.

4. Sitte nousi taas sota Gaserisa Philistealaisten kansa. Silloin läi Sibechai Dufathita Siphain, joka oli Kalewan poikain lapsista, ja he lannistettiin.

2 Sam. 21: 18.

5. Ja vielä nousi sota Philistealaisten kansa: Silloin läi Elhanan Jairin poika, Rahemin Gofathin Gathitan weljen, jonga kethän warwi oli niinkuin kangan puni.

6. Ja taas nousi sota Gathisa, siellä oli suuri mies, ja hänellä oli kuusi sormea ja kuusi warwasta, se on neljäkolmattakymmendä. Ja hän myös oli syndynyt Kalewan pojista.

7. Ja hän pilkkaisi Israelia: Mutta Jonathan Simean poika Dawidin weljen poika, läi hänen.

8. Nämät olit sinnet Kalewan pojista Gathisa: ja he langeisit Dawidin läden ja hänen palweliansa kätten kautta.

21. Luku.

Kansa luetaan. Dawid katuu; rutto waltitaan, kuoletta ja seisastuu.

Ja Satan seisoi Israelia vastaan, ja kehotti Dawidin lukemaan Israelia.

2 Sam. 24: 1.

2. Ja Dawid sanoi Joabille ja

Kansan vimmäillä: menget ja luke-
lat: Israel Bet Sebašta Danin saakka;
ja tuokat minulle) että minä tiedäisin
heidän lukunsa.

3. Joab sanoi: HERRa enändäkön
Kansansa sata kertaa suuremmaksi kuin
se nyt on. Minun Herrani Kuningas-
ni, eikö nämät kaikki ole minun Her-
rani palveliat? miksi siis minun Her-
rani kysyy sitä? miksi se tulis synnisi
Israelille?

4. Mutta Kuningas sana voitti
Joabin. Ja Joab meni, ja waeli koko
Israelia ymbäri, ja tuli Jerusaleemiin.

5. Ja Joab andoi Davidille luetun
Kansan luvun: ja koko Israelisa oli
yritoistakymmenellä kertaa sata tuhatta
 miestä, kuin miekkaa ulos weti. Ja
Judasa neljäsataa tuhatta ja seigemän-
kymmenellä tuhatta miehen wetaiwätä
miehstä. 2 Sam. 24: 9.

6. Mutta Lewiä ja BenJaminia ei
hän näitten sefaan luekunt; sillä Joab
kauhistui Kuningan sanasta.

1 Kirja K. 27: 24.

7. Mutta se asia oli paha Juma-
lan silmäin edessä: ja hän löi Israelin.

8. Ja Dawid sanoi Jumalalle: mi-
nä olen rakkasti syndlä tehnyt, että
minä sen tehnyt olen: mutta ota sinun
palvelias wääräys pois: sillä minä olen
sangen tyhmästi tehnyt.

9. Ja HERRa puhui Gadille, Da-
widin Näkiälle, sanoden:

10. Mene ja puhu Davidille, sa-
noden: näin sanoo HERRa: kolme mi-
nä panen sinun etees: walitse sinulles
yri niistä, ja minä teen sen sinulle.

11. Ja koska Gad tuli Davidin
työ, sanoi hän hänelle: Näin sanoo
HERRa: walitse sinulles:

12. Kaikka kolme näkää vuotta:
taikka kolmen kuukauden palo wihollis-
tes edessä, ja wainollises miehen edessä,
että se on lästittäwä sinun: eli kolmexi
päinexi HERRan miekka ja rutto-
tanti maalle, niin että HERRan En-
geli kadotta kaikki Israelin rajoilla.
Näin ajattele siis nyt mitä minun pi-
tä händä wastaman kuin minun on
lähettänyt.

13. Dawid sanoi Gadille: minulla
on sinxi ahdistus; kuitengin tahdon

minä langeta. HERRa andoi mi-
nen laupiwedon: on hänen, jotta
tahdo langeta ihmisten: kääntä

14. Ja HERRa andoi tulla kääntä
din Israeliin; niin että Israelissa se-
geis seigemänkymmenellä tuhatta mie-

15. Ja Jumala lähetti Engelin
rusaleemiin hukuttamaan sitä: Ja
kuttaisa, kagoi HERRa siihen, ja
tul sitä pahaa, ja sanoi Engelle
hukutti: nyt on kyllä, pidä käte-
Minä HERRan Engeli seiso Dr-
nin Jebusalaisen riiben työnä.

2 Sam. 24: 16, 18.

16. Ja Dawid nosti silmänsä,
sai nähdä HERRan Engelin seie-
maan ja taiman wälillä, ja mo-
tyn miehen hänen kädessänsä
Jerusaleemin päälle. Niin langeti
wid ja wanhimmat heidän: kääntä
sa puetetut säkeillä.

17. Ja Dawid sanoi Jumal-
engö minä se ole kuin annoin
Kansan? minä se olen kuin syndlä
ja aiwan pahoin tein. Mitä siis
mät lambat tehnet owat? HERRa
min Jumalani ama sinun kates
minun ja minun Isäni huonen
ja ei sinun Kansalles waiwaxi.

18. Ja HERRan Engeli sanoi
dille, että hän sanois Davidille; ja
Dawid menis ja rakennais HERRan
Altarin, Drnanin Jebusalaisen riiben
2 Kirja K. 3: 1.

19. Ja Dawid meni Gadin sana
jälkeen, kuin hän HERRan niiseen
hunut oli.

20. Waan kuin Drnan kääntä
nensä ja näki ueljän poikansa kääntä
Engelin, lömpytit he heittäjä: sillä
nau tappoi niisuja.

21. Kun Dawid meni Drnan
gö, näki Drnan ja harwai. Dawid
ja meni riibestä ulos ja langeti
woillensa Dawidin eteen maahan.

22. Ja Dawid sanoi Drnanille
na minulle sen riiben sia, kääntä
siihen HERRalle Altarita: anna le-
minulle täyden rahan edestä; että wigan
lakkais Kansasta.

23. Ja Drnan sanoi Dawidille
sinulles, ja tee, minun Herran
gani, kuin sinulle kelpa. Kääntä

annan myös härtiä polttouhri ja a-
 teita puiyi, ja nifuja ruokouhriyi: kait-
 tia minä annan.

24. Mutta kuningas Dawid sanoi
 Ornanille: ei niin, waan minä tahdon
 peräti ostaa sen täydellä rahalla: sillä
 ei minä ota sitä kuin sinun on, HERR-
 alle; ja tee polttouhria mayamata.

25. Niin Dawid andoi Ornanille
 sen sian edestä; kuuden sadan Sitlin
 paimen kuldaa.

26. Ja Dawid rakensi siinä HERR-
 alle Altarin, ja uhrais polttouhria ja
 kiitosuhria: Ja ruokoi HERRaa, ja
 hän kuuli hänen tullen kautta taiwaas-
 ta, polttouhrien Altarilla.

3 Mos. 9: 24. 1 Kun. K. 18: 38.

27. Ja HERRa sanoi Engelille, että
 hän piisäis miekkansa tuppeensa.

28. Koska Dawid näki HERRan
 kunnoksi häneensä Ornanin Jebusealai-
 sen riisefä; uhrais hän siellä.

29. Sillä HERRan maja, kuin
 Moses oli tehnyt korwesa, ja poltto-
 uhrien Altari, olit silloin Gibeonin kor-
 teudella.

1 Kirje K. 16: 39.

2 Kirje K. 1: 3.

30. Ja ei Dawid tainnut mennä sen
 eteen kysymään Jumalata: sillä hän oli
 peljätynyt HERRan Engelin miekkaa.

22. Luku.

Minet Tempelin rakennureri. Salomo, Väa-
 miehet waroitetaan.

Ja Dawid sanoi: täsä pitä oleman
 HERRan huone: ja tämä Altari
 Israelin polttouhria warten.

2. Ja Dawid käski koota muuka-
 laiset, jotka Israelin maalla olit: ne
 aseteti hän kivein wuoliari, wuolemaan
 kivejä Jumalan huonen rakennureri.

3. Ja Dawid walmisti paljo rau-
 taa porttein ewein nanloiri, ja mitä
 yhteen nälittä tarwittin. Ja niin pal-
 jo wassaa, ettei se punnitta taittu:

4. Ja Cedripuita epäluwun: sillä
 Zidonilaiset ja Tyrolilaiset toit paljo
 Cedripuita Dawidille.

5. Ja Dawid asatteli: minun poi-
 kani Salomo on muori ja heiko, mut-
 ta huonen, joka pitä HERRalle ra-
 kettaman, pitä niin suuren oleman,
 että sen nimi ja kunnia korotetan kai-

kisa maisa: sentähden walmistan minä
 nyt hänelle warari. Näin walmisti
 Dawid paljo ennen kuolematansa.

6. Ja hän kuki poikansa Salo-
 mon; ja käski hänen raketa huonen
 HERRalle Israelin Jumalalle.

7. Ja Dawid sanoi Salomolle: mi-
 nun poikani, minun mieleni oli raketa
 HERRalle minun Jumalalleni huonetta.

8. Mutta HERRan sana tuli mi-
 nun tygöni, ja sanoi: sinä olet paljo
 iwerta wuodattanut, ja suurta sotaä pi-
 tänyt; sentähden ei sinun pidä raken-
 daman minun nimelleni huonetta, et-
 täs niin paljo iwerta olet wuodattanut
 maan päälle minun edestäni.

2 Sam. 7: 17. 1 Kun. K. 5: 3.
 1 Kirje K. 28: 3.

9. Kato, poika joka sinulle syndyy,
 pitä oleman lewollinen mies: sille mi-
 nä annan lewon kaitilda wihollisildan-
 sa, hänen ymbäriöldänsä: sentähden
 pitä hänen nimensä oleman Salomo:
 sillä minä annan rauhan ja lewon Is-
 raelille hänen elinaikanansa.

10. Hänen pitä rakendamän minun
 nimelleni huonen, hänen pitä oleman
 minun poikani, ja minä olen hänen
 Isänsä: ja minä wahwistan hänen
 waldakundansa istuimen Israelisa ijan-
 kaitikisesti.

2 Sam. 7: 13.
 1 Kun. K. 5: 5. Hebr. 1: 5.

11. Niin on nyt, minun poikani,
 HERRa sinun kansas: sinä menestyt,
 ja rakennat HERRalle sinun Juma-
 lalles huonen, niinkuin hän sinusta pu-
 huunt on.

12. Kuitengin andaton HERRa si-
 mille ymmärryksen ja toimen, ja aset-
 takon sinun Israelia hallikemaan, ja pi-
 tämään HERRan sinun Jumalas Lain!

13. Silloin sinä menestyt, koskas
 ahkeroiset pitää niitä säätyjä ja oike-
 usia, kuin HERRa Moseren kautta
 on käskeny Israelille. Ole wahwa
 ja hywäsä turwasa, älä pelkä, älä
 myös wawahdu.

5 Mos. 31: 7, 8.
 Jos. 1: 7. 1 Kirje K. 28: 20.

14. Kato, minä olen minun wai-
 wasani walmistaunt HERRan huone-
 seen sata tuhatta leiwiskätä kuldaa, ja
 tuhannen kertaa tuhannen leiwiskätä
 hopiata, niin myös wassaa ja rautaa

määrättömästi, (jillä niitä on ylönpaljo:) minä olen myöskin toimittanut hirsiä ja kivitä, joihingas vielä lisätä taidat.

15. Niin on sinulla paljon työn tekiitä, kivien hakkaista, ja puuseppäitä; ja kaikkia taitavita kaikkimaisiin töihin.

16. Kullalla, hopealla, wastella ja raudalla, ei ole lukua: nouse siis, ja tee se, HERra on sinun kansas.

17. Ja Dawid käski kaikkia Israeelin ylimmäisiä, auttamaan poikaansa Salomota.

18. Eikö HERra teidän Jumalanne ole teidän kansanne, ja on andanut teille lewon joka taholda? sillä hän on andanut maan asujammet minun käsini, ja maa on voitettu HERran ja hänen kansansa edestä.

19. Sentähden andakat teidän sydämenne ja sielunne epiä HERraa teidän Jumalatanne; nostat ja rakendat HERralle Jumalalle Pyhä, kannetta siihen HERran liiton Arkki, ja pyhät Jumalan astiat, huoneesen, joka HERran nimeen raketan.

23. Luku.

Salomo kuningas. Lewin luku, järjestys, palwelus.

Koska Dawid oli vanha ja elämästä tyllänsä saanut; asetti hän poikansa Salomon Israeelin kuningaksi.

1 Kun. K. 1: 13.

2. Ja kokois kaikki ylimmäiset Israeilisa; ja Papat ja Lewitat;

3. Että Lewitat luetaisiin hamasta kolmesta kymmenestä ajastajasta ja sen ylijen. Ja heidän lukunsa oli päästä päähän, wälewitä miehiä, kahdexasneljäntäkymmentä tuhatta.

4. Joista oli neljäkolmattäkymmentä tuhatta teettäjäitä HERran huoneisa: ja kuusi tuhatta wirtamiestä ja duomarita: 5 Mos. 16: 18.

5. Ja neljä tuhatta owen wartiata: ja neljä tuhatta niitä jotka HERralle kiitosta weisaisit kandeileilla, jotka minä pannut olen kiitosta weisamaan.

6. Ja Dawid teki järjestysten Lewin lapsille, Gersonille, Kahathille ja Merarille.

4 Mos. 3: 18. 1 Nika K. 6: 1. 2 Nika K. 6: 17. Lutu 29: 25.

7. Gersonitaista olit Raedan ja Simeonin.

8. Raedanin lapset: ensimmäinen Isakari, Sethan ja Joel, kolme.

9. Simein lapset: Salomith, ja siel ja Paran, kolme. Nämät olit Raedanin Isän ylimmäiset.

10. Sit myöskin nämät Simein lapset: Zabath, Sina, Jers ja Simeon. Nämät neljä olit Simein lapset.

11. Zabath oli ensimmäinen, Simeon toinen. Mutta Jersella ja Briella ollut monda lasta, sentähden luettiin yhdery Isän huoneeri.

12. Kahathin lapset: Amram, ja zehar, Hebron, ja Usiel, neljä.

13. Amramin lapset: Aaron ja Moyses. Mutta Aaron eroitettiin, että oli pyhitetty kaikkein pyhimälle; ja hänen poikansa isankaitkisesti, wadamaan sicutuista HERran edestä, palwelemaan händä, ja sunamaanen nimeensä isankaitkisesti.

2 Mos. 6: 20. Lutu 28: 1. 4 Mos. 6: 2. 5 Mos. 21: 5. Hebr. 5: 4.

14. Ja Moxygen Jumalan miehen lapset, luettiin Lewitain sukukunta sekaan.

15. Moxygen lapset olit: Gerson ja Elieser. 2 Mos. 2: 22. Lutu 18: 1.

16. Gersonin lapset: ensimmäinen Sebnel.

17. Elieserin lapset: ensimmäinen Rehabia. Ja Elieserillä ei ollut wasta lapsia, waan Rehabian lapsia paljo enämbi.

18. Zezcharin lapset: Salomith ensimmäinen.

19. Hebronin lapset: Jeria ensimmäinen, Amaria toinen, Zehasiel kolmas ja Jakmeam neljäs. 1 Nika K. 24: 1.

20. Usielin lapset: Micha ensimmäinen, ja Jesia toinen.

21. Merarin lapset: Maheli ja Mufsi. Mahelin lapset: Eleazar ja Kis.

22. Mutta Eleazar kuoli, ja ei ollut hänellä poikia, waan tytärinä; jotka heidän welsensä. Kisiin pojat nati.

23. Muijin lapset: Maheli, Gerson, ja Jeremoth, kolme.

24. Nämät owat Lewin lapset teidän Isänsä huonen jälkeen, ja heidän miehet, jotka nimein luvon päästä päähän luetut olit, jotka

viran töitä HERRAN huonen palveluksessa: kahdentymmenen ajastakaisista, ja sen ylisen.

25. Sillä Dawid sanoi: HERRA Israelin Jumala on andanut kansalensa lewon; joka on asuwa Jerusalemissa ijankaikkisesti.

26. Ja ei Levitat tarwinnet kanda majaa kaikkein hänen kaluinsa kanssa, palvelukseen.

27. Ja Lewin lapset luettiin Dawidin viimeisten sanain jälkeen Levitain luokkaan, kahdentymmenen vuotuisista, ja sen ylisie:

28. Että heidän piti seisoman Naronin lasten siwusa palvelusasa HERRAN huonesä, kartanoilla ja kammioissa, ja kaikkein viran töissä HERRAN huonesä;

29. Ja oleman näkyleipäin, sammutuslajain, ruokauhrein, happamattomain tyrjäin, pannuin, hastaritten, ja kaikkein waakain ja mittain päällä;

30. Ja seisoman joka aamulla, kiittämään ja ylistämään HERRAA; niin myös ehtolla;

31. Ja uhramaan HERRALLE kaikki uhrukset polttouhrit Sabbatheina, uhrilla kunnlla ja juhlapäiwinä, luvun ja luvun jälkeen, alati HERRAN edessä;

32. Ja ottamaan waarin seurakunnan majasta ja Pyhiden wartioista, ja Naronin lasten heidän weljeinsä warioista; HERRAN huonen palveluksessa.

21. LUKU.

Mesjakolmattakymmendä Papin-wuoroo, palveliat.

Mutta tämä oli Naronin lasten järjestys: Naronin pojat olit, Nadab, Abihu, Eleazar ja Ithamar.

2. Mutta Nadab ja Abihu kuolit HERRÄ edessä, ja ei heillä ollut lasta. Ja Eleazar ja Ithamar tulit Papiri. 1 Mos. 10: 1, 2. 4 Mos. 3: 4. Luku 26: 61.

3. Ja Dawid määräis heitä näin: Zadochin Eleazarin lapsista, ja Ahimelechin Ithamarin lapsista, heidän wirtansa jälkeen, heidän palvelusansa.

4. Ja usiammat wälewät päämiehet löyttin Eleazarin kuin Ithamarin lapsista, koska he heitä niin määräisit: Eleazarin lapsista oli siellä kuusitoista:

kymmendä ylimmäistä heidän Iffänsä huonesä, ja kahdeksan Ithamarin lapsista, heidän Iffänsä huonesä.

5. Ja he määräisit heitä arwalla sekä näitä että niitä: sillä molemmat Eleazarin ja Ithamarin lapset olit Päämiehet Pyhässä, ja Päämiehet Jumalan edessä.

6. Ja Semaja kirjoittaja Netheleelin polka Levitaisista, kirjoitti heidän Kuningan edessä, ja Päämiehen ja Papin Zadochin, ja Ahimelechin AbSatharin pojan, ja Pappien ja Levitain, ja ylimmäisten Iffäin edessä: yri Iffän huone otettiin Eleazarin edestä ja toinen otettiin sitte Ithamarin edestä.

7. Ja ensimmäinen arpa langeis Jozaribin päälle, toinen Jedajan.

8. Kolmas Harimin, neljäs Seorimin.

9. Wiides Malchian, kuudes Mejamin.

10. Seitsemäs Hakoziin, kahdeksas Abian. Luc. 1: 5.

11. Yhdeksäs Jeswan, kymmenes Zechanlan.

12. Yrtoistakymmenes Eliasibin, karkoistakymmenes Jakimin.

13. Kolmastoistakymmenes Gupan, neljästoistakymmenes Zesebeabin.

14. Wiidestoistakymmenes Wilgan, kuudestoistakymmenes Immerin.

15. Seitsemästoistakymmenes Hesiirin, kahdeksastoistakymmenes Hapizejin.

16. Yhdeksästoistakymmenes Zethahian, kahdeskymmenes Zeheskeln.

17. Ensimmäinen kolmattakymmendä Zachinin, toinen kolmattakymmendä Samulin.

18. Kolmaskolmattakymmendä Delajan, neljäskolmattakymmendä Maassian.

19. Tämä on heidän järjestyksensä heidän wirtansa jälkeen, menemään HERRAN huonesen, heidän tapansa jälkeen, heidän Iffänsä Naronin käden alla; niinkuin HERRA Israelin Jumala heidän oli käskenyt.

20. Muitten Lewin lasten seasa oli Amramin lapsista, Subael, Subaelin lapsista Zehdea:

21. Nehabian lapsista: Jesia oli heistä ensimmäinen.

22. Mutta Jeraharitalaisista oli Selomoth, Selomothin lapsista Zabath.

23. (Hebronin lapset) Jeria ensimmäinen, Amaria toinen, Jehasiel kolmas, Jakmeam neljäs.

1 Kirje R. 23: 19.

24. Ujielin lapset: Michä. Michan lapsista Samir.

25. Jesia oli Michan vaimo: Jesian lapsista Zacharia.

26. Merarin lapset: Maheli ja Musi: Jaesian hänen poikansa lapset.

27. Merarin lapset Jaesiasa, hänen poikansa oli Sehan, Sacur ja Ibrī.

28. Mutta Mahelilla oli Eleazar, ja hänellä ei ollut yhtään poikaa.

29. Kisiä, Kisin lapset Jerahmeel.

30. Musin lapset: Maheli, Eder ja Jeremoth. Ne ovat Levitain lapset heidän Isänsä huonen jälkeen.

31. Ja nämät myös heittivät arpaa vaimojensa Aronin lasten kanssa, Kuningas Davidin edessä, ja Zadockin ja Ahimelechin, ja ylimmäisten Isänsä edessä, Papein ja Levitain kanssa; ylimmäinen Isänsä kanssa, pienimmängin vaimojensa kanssa.

25. Luku.

Weisaltien luku.

Ja David sodanpäämiesten kanssa erotti virkoihin Assaphin, Demanin ja Jedithunin lapset, jotka profeetairasit harpuilla, Psaltareilla ja Symbaleilla. Ja he luettiin töihin heidän virkansa jälkeen.

2. Assaphin lapsista: Sacur, Joseph, Methania, Afarela, Assaphin pojat: Assaphin käden alla, jotka ennustit Kuningan tykönsä.

1 Sam. 19: 20.

3. Jedithunista: Jedithunin lapset: Gedalia, Zori, Jesaja, Sasabia, ja Mathithia, ne kuusi heidän Isänsä Jedithunin käden alla harpuilla, jotka ennustit, kiittit ja ylistit Heran.

4. Demanista: Demanin lapset: Dufia, Mathania, Ujiel, Gebuel, ja Jerimoth, Hanania, Hanani, Eliatha, Gidalthi, ja Romamthi, Esfer, Josbekasa, Mallothi, Hothir, Mahesioth.

5. Nämät olivat kaikki Demanin lapset, Kuningan Demanin Jumalan sanan ylöndämään sarwea; sillä Jumalan andanut Demanille vaimot ja lapset, ja poikaa ja kolme tytärtä.

6. Nämät kaikki olivat Isänsä kätensä alla, vaimonsa Heran huone Symbaleilla, Psaltareilla ja harpuilla Jumalan huonen virassa, Kuningas Assaphin, Jedithunin ja Demanin kätensä jälkeen.

1 Kirje R. 23: 24.

7. Ja heidän ja heidän vaimojen luku kaikki yhteen, jotka olivat erppa ja ymmärtäväiset Heran vaimot, oli kati sataa ja kahdeksan yhdeksättäkymmentä.

8. Ja heittivät arpaa heidän vaimojensa niin pieni kuin suuri, ja heittivät niinkuin opetuslappi.

9. Ja ensimmäinen arpa langei Assaphille Assaphin päälle, toinen Demanin ja hänen vaimonsa ja poikansa päälle: ja heitä oli kati toistakymmentä.

10. Kolmas Sacurin, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä kati toistakymmentä.

11. Neljäs Jerim, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä oli kati toistakymmentä.

12. Viides Methanian, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä kati toistakymmentä.

13. Kuudes Dufian, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä oli kati toistakymmentä.

14. Seitsemäs Freelan, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä kati toistakymmentä.

15. Kahdeksas Jesajan, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä oli kati toistakymmentä.

16. Yhdeksäs Mathanian, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä kati toistakymmentä.

17. Kymmenes Simein, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä kati toistakymmentä.

18. Enimmäinen tein, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä oli kati toistakymmentä.

19. Toinen toistakymmentä, hänen vaimonsa ja vaimonsa päälle: ja heitä oli kati toistakymmentä.

5. Kolmas toistakymmeniä Su-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

6. Neljäs toistakymmeniä Matshi-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

7. Viides toistakymmeniä Jere-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

8. Kuudes toistakymmeniä Dana-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

9. Seitsemäs toistakymmeniä Jos-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

10. Kahdeksas toistakymmeniä Ha-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

11. Yhdeksäs toistakymmeniä Mal-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

12. Kahdestakymmenes Eliathan, hä-
poikainja ja weljeinsä päälle: ja
oli karitoistakymmeniä.

13. Ensimäinen kolmattakymmeniä
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

14. Toinen kolmattakymmeniä Gi-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

15. Kolmas kolmattakymmeniä Ma-
hän poikainja ja weljeinsä
ja heitä oli karitoistakymmeniä.

16. Neljäs kolmattakymmeniä Ro-
hän poikainja ja wel-
päälle: ja heitä oli karitoista-
ymmeniä.

26. Luku.

1. Omenwärtiät; tawarain perään-lähojat
ja Duomarit.

2. Omenwärtioitten järjestyksestä: Korhi-
nissa oli Meselemia, Koren poika,
lapsista.

3. Meselemian lapset olit nämät:
ensimmäisenä Zacharia, toinen Je-
kolmas Sebadia, neljäs Zathniel,
viides Slam, kuudes Johanan,
seitsemäs Elienai.

4. Omenwärtiä ObedEdomin lapset olit
ensimmäisenä Semaja, toi-
kolmas Joach, neljäs
viides Arthanet;

5. Kuudes Ammiel, seitsemäs Jsa-
schar, kahdeksas Begulthai; sillä Ju-
mala oli irnanut hänen.

6. Ja hänen poikansa Semaja sitti
myös poikia, jotka heidän Jhänsä huone-
nesa halligit; sillä he olit wäkewät
Sangarit.

7. Semajan lapset: Dthni, Rephael,
Obed ja Elshad, jonga weljet olit
wäkewät miehet, Elihu ja Samachia.

8. Nämät kaikki olit ObedEdomin
lapset, he ja heidän lapsensa ja wel-
jeinsä olit wäkewät miehet wirasa; kari-
seitsemättäkymmeniä ObedEdomista.

9. Meselemialla oli lapsia ja wel-
jejä, wäkewitä miehiä kahdeksantoista-
kymmeniä.

10. Mutta Hofalla Merarin lap-
sista oli poikia: kaikkein jaloin oli
Simri, waikka ei hän ollut eskoinen,
kuinteng'n asetti hänen Jhänsä hänen
päämieheri;

11. Toinen Silkia, kolmas Tebalia,
neljäs Zacharia: kaikki Hofan lapset
ja weljet kolmetoistakymmeniä.

12. Tämä on omenwärtioitten jär-
jestys wäkewitten Wäänteisten seasa,
warttosa heidän weljeinsä kohdalla,
palwelemaan HERan huonesa.

13. Ja arpa oli heitetty pientten
niinkuin suurtengin wälillä, heidän
Jhänsä huonesa, jokaiten portin eteen.

14. Arpa itään päin langeis Wi-
selemian päälle: Mutta hänen poikansa
Zacharia, joka toimellinen neuwosa oli,
heitti arwan ja hänen langeis pohjaan
päin:

15. Mutta ObedEdomin etelään
päin, ja hänen poikainja Esupimin
huonen tygö.

16. Ja Esupim ja Hofa silt län-
nen puolelle, Salleehtin portin tygö,
josta sen korkean ahten päälle mennät;
josta warttiat seisowat toinen toistansa
wastan.

17. Itään päin oli kuuksi Levitata,
pohjaan päin neljä joka päiwä, etelään
päin neljä joka päiwä, mutta Esupimlin
tykönä kazi ja kari.

18. Barbarin tykönä länteen päin
neljä joka haarasa, ja kahdet Barba-
rin tykönä.

19. Tämä on omenwärtioitten jär-

festys, Korhtain lasten seasa ja Merarin lasten seasa.

20. Levitaitaista oli Ahia Jumalan huonen tavarain päällä, ja pyhyden tavarain päällä.

21. Laedan lappista, nimittäin Gersonin lapset Laedanista: Isäin Päämiehet Laedan Gersonitaitaista, Sehel.

22. Sehelitain lapset: Setham ja hänen welsensä Joel, Geron huonen tavarain päällä.

23. Amramitalaisista, Sezeharitalaisista, Hebronitaitaista ja Usielitaitaista,

24. Ja Sebucl Gersonin poika, Moseren pojan poika, päämies tavarain päällä.

25. Mutta hänen welsellänsä Elisferillä oli poika Nehabia, ja hänen poikansa Jesaja, hänen poikansa Joram, hänen poikansa Sidi, ja hänen poikansa Selomith.

26. Se Selomith ja hänen welsensä olit kaikkein Pyhäin tavarain päällä, jotka Dawid Kuningas oli pyhittänyt: Ja ylimmäiset Isät, tuhannen ja satain päämiehet sotajoukon päällä.

27. Sodasta ja saalista, owat he pyhittänet Geron huonen parannuxeri.

4 Mos. 31: 30.

28. Kaikki myöds mitä Nakiä Samuel, ja Saul Kirin poika, ja Abner Nerin poika, ja Joab ZeruJan poika olit pyhittänet: ja kaikki kuin pyhityt olit, olit Selomithin ja hänen welsensä käden alla.

29. Sezeharitalaisista olit Ehenania poikinsa asetetut ulkonaisen työn haldiari ja duomari Israelisa.

30. Hebronitaitaista, Hasabia ja hänen welsensä, wälewät miehet tuhannen ja seitsemän sataa, asetetut wirkaan Israelisa, tuolla puolen Jordanin länteen päin: kaikkinaisin Geron asieihin ja Kuningan palveluxeen.

31. Oli myöds Hebronitaitaista Jeriah, Hebronitain päämies, heidän sukukundainsa ja Isäinsä seasa. Ja neljäntenäymmenendänä Kuningas Dawidin waldakunnan wuonna, epittin ja löytin heidän seasansa wälewät miehet Jaeserin Gileadisa.

32. Ja hänen welsensä oli wälewät miehet kari tuhatta ja seitsemän sataa Isäin päämiehistä: Ja Dawid Kuningas asetti heitä Rubentain, Guditain ja puolen Manassien sukukundalle, kaikkiin Jumalan ja Kuningas asioihin.

27. Luku.

Kuningan päämiehet, ruhtinat, tavarain haldiat, neuwon-antajat.

Mutta Israelin lapset heidän kunsä jälkeen olit Isäin miehet, tuhannen ja satain Kuningas ja wirkamiehet jotka otit Kuningas waarin, heidän järjestyksensä jälkwaeldamaan sinne ja tänne joka kuukautenansa, joka kuukautenansa ajasa: ja jokaisesa joukosa oli kolmattakymmeniä tuhatta.

2. Ensimmäisen joukon päällä ensimmäisenä kuukautena oli Jasebeam dielin poika: ja hänen joukofsansa, kolmattakymmeniä tuhatta.

3. Mutta Perezin lappista oli ensimmäinen kaikkein sodanpäämiehen ensimmäisenä kuukautena.

4. Toisen kuukauden joukon päällä oli Dodai Ahobita, ja Miklot hänen welsensä päällä: ja hänen joukofsansa, neljäkolmattakymmeniä tuhatta.

5. Kolmannen joukon päämies mandena kuukautena oli Benaja Josadan poika, ja hänen joukofsansa oli, neljäkolmattakymmeniä tuhatta.

6. Tämä on Benaja wälewä kolmenäymmenen seasa, ja kolmenäymmenen päällä: ja hänen joukofsansa hänen poikansa AmiSabadin alla.

2 Sam. 23: 22.

7. Neljäs, neljäntenä kuukautena oli Asahel Joabin weli, ja hänen welsensä Sabadia hänen poikansa: ja hänen joukofsansa, neljäkolmattakymmeniä tuhatta.

2 Sam. 23: 24.

8. Wiides, wiidendenä kuukautena oli Päämies Samebuth Jesrahelinen: ja hänen joukofsansa oli neljäkolmattakymmeniä tuhatta.

9. Kuudes, kuudendenä kuukautena oli Ira Keren Thecoitalaisen ja hänen joukofsansa oli neljäkolmattakymmeniä tuhatta.

10. Seipemäs, seipemändenä kuukausi, oli Deles Pelonita Ephyraislaisista: ja hänen joukossansa oli kolmattakymmendä tuhatta.

11. Kahderäs, kahderändenä kuukausi, oli Sibechai Dufatitalainen Saabitalaisista: ja hänen joukossansa oli kolmattakymmendä tuhatta.

12. Yhderäs, yhderändenä kuukausi, oli Abieser Anthotitalainen Jerusalemlaisista: ja hänen joukossansa oli kolmattakymmendä tuhatta.

13. Kymmenes, kymmenenä kuukausi, oli Maberai Netophathitalaisista: ja hänen joukossansa oli neljäkolmattakymmendä tu-

hättä. Enimmäinen toistakymmendä, ensimmäinen kuukautena toistakymmendä, onnija Birgatonitalainen Ephyraislaisista: ja hänen joukossansa oli kolmattakymmendä tuhatta.

14. Toinen toistakymmendä, toisena kuukautena toistakymmendä, oli Netophathitalainen Dethielista: ja hänen joukossansa neljäkolmattakymmendä tuhatta.

15. Israelin sukukuntain päällä: Kuningas Päämies oli Usher Sigrin ja Simeonitain seasa Sephatia Maerissa.

16. Levitain seasa, Sasabia Kemuelin seasa: Aaronitain seasa Zadol.

17. Judan seasa, Elibu Dawidin seasa: Jafscharin seasa, Dmri Mithin seasa.

18. Sebulonin seasa, Jesmaja Dabalin seasa: Naphtalin seasa, Jereemian seasa: Arieelin seasa.

19. Ephyraimin lasten seasa, Hosean seasa: puolen Manassin sukukuntain seasa, Joel Bedasan seasa.

20. Puolen Manassin sukukuntain päällä: Gileadisa, Jeddo Zacharian seasa: Jaminin seasa, Jaesiel Abne-

21. Danin seasa, Asareel Jerohaminin seasa: Nämä ovat Israelin sukukuntain miehet.

22. Mutta Dawid ei luekenut niitä miehiä, jotka olivat luonneeseen luotiset ja sita luekenut: sillä HERA oli lu-

wannut enätä Israelin niinkuin tähdet taivaissa.

1 Mos. 22: 17.

2 Luku 26: 4. Luku 32: 12. 4 Mos. 1: 3.

24. Mutta Joab ZeruJan poika oli rinvemmit lukemaan, ja ei sitä tähtänyt: ja wiha tuli siitä Israelin päälle: ja ei se luku tullut Kuningas Dawidin Kirjaan.

2 Sam. 24: 13, 14. 1 Nisa K. 21: 4, 5, 6.

25. Kuningan tavarain päällä oli Asmaweth Adielin poika: ja niitten tavarain päällä jotka olit maalla, kaupungeissa, kylissä ja linnoissa, oli Jonathan Usian poika.

26. Talonpoikain päällä, jotka maata wiljelit, oli Esri Chelubin poika.

27. Wiinamäkein päällä oli Simej Ramathita: Wiinakellarein ja wiinatarain päällä Sabdi Siphinitiläinen.

28. Ohjypuitten ja mekäfikuma puitten päällä jotka olit laayosa, oli Baal-Danan Gadaritiläinen: Ohjyin tavarain päällä, Joas.

29. Laiduinhätkäin päällä Saronissa, oli Sithari Saronithalainen; Mutta hätkäin päällä laayosa, Saphat Adlain poika.

30. Kamelein päällä Dobil Ismaelitalainen: aasein päällä Jehedia Meronothitalainen.

31. Lammaisten päällä Jasid Gagaritalainen: Nämä kaikki olit Päämiehet Kuningas Dawidin hywyden päällä.

32. Mutta Dawidin setä Jonathan oli Neuwonandaja, toimellinen mies ja hywin oppenut. Jehiel Nahmonin poika oli Kuningan lasten tykönä.

33. Ahitophel oli myös Kuningan Neuwonandaja: Dufai Arahitalainen oli Kuningan ystävä.

34. Ja Ahitophelin jälkeen oli Jodada Benasan poika ja Abjathar. Mutta Joab oli Kuningan sodanpäämies.

28. Luku.

Dawidin viimeinen puhe. Lempin ic. muodo ja kuinga Salomo saa kutsua ja hoviata kaikkiin sen kaluiin, ja wakuuturen menestyksellä.

Ja Dawid kokois kaikki Israelin Päämiehet, sukukuntain Päämiehet, ja

niitten joukkoain Päämiehet, jotka Kuningasta palvelit, Päämiehet tuhannen ja satain päällä, Kuningan ja hänen poikainsa hyvyden ja tavarain Päämiehet kamaripalveliaain kansa, ja uljat ja kaikki väkevät sotamiehet Jerusalemissin.

2. Ja Kuningas David nousi seisolle, ja sanoi: minun veljeni ja Kansani, kuulkat minua: minä olen aikoinut raketa HERRAN liiton Arkin lepohuonen ja meidän Jumalamme jalkain astinlaudan, ja olen valmistanut rakennuksen waraa.

2 Sam. 7: 1, 2.
1 Kirja R. 17: 1. Luku 22: 7.

3. Mutta Jumala sanoi minulle: ei sinun pidä rakendamain minun nimelleni huonetta; sillä sinä olet sotamies, ja olet paljo werta wuodattanut.

2 Sam. 7: 5. 1 Kun. R. 5: 3.
1 Kirja R. 22: 8.

4. HERRA Israelin Jumala on walinnut minun koko minun Isäni huoneesta Israelin Kuningari isankaitsesti; sillä hän on Judan walinnut hallitsiari, ja Judan huoneesta minun Isäni huonen: ja minä olen ollut minun Isäni lapsista hänelle niin kelwolinen, että hän teki minun koko Israelin Kuningari.

1 Mos. 49: 8, 9, 10.
1 Kirja R. 5: 2. 1 Sam. 16: 12.

5. Ja kaikkein minun poikaini seas, (sillä HERRA on andanut minulle monda poikaa); on hän walinnut minun poikaini Salomon istumaan HERRAN waldakunnan istuimella Israelin yllä.

6. Ja on puhunut minulle: sinun poikas Salomo pitää rakendamain minun huoneni ja kartanon; sillä minä olen hänen walinnut pojareni, ja minä olen hänen Isänsä.

7. Ja wahoistan hänen waldakundansa isankaitsesti; jos hän wahoana pysyy, pitäden minun käskyn ja oikeuteni, niinkuin tänapäängin.

8. Nyt siis koko Israelin, HERRAN kokouksen siinäin edessä, ja meidän Jumalamme korwissa, pitäkät ja tutkiskelkät kaikki HERRAN teidän Jumalamme käskyt; että te omistaisitte tämän hyvän maan, ja peritsitte sen teidän lapsillenne teidän jälkenne isankaitsesti.

9. Ja sinä minun poikas Salomo, tunne Isäs Jumala, ja häändä kaikkesta sydäimestä, ja hyljämiehellä; sillä HERRA tutkistei kaikki sydämet, ja ymmärtää kaikki ajatusten aikoimiset; jos sinä häändä, niin sinä hyljät hänen sinä hyljät hänen, niin hän hyljää isankaitsesti.

1 Sam. 16: 7. 10. Et. 55: 6. Jer. 17: 20. Luku Luku 20: 12. Ilm. R. 2: 2.

10. Niin lako nyt, että Jumalain walinnut rakendamaan huonon pyhäri siäri: ole wahwa ja te.

11. Ja David andoi pojalleen Salomolle, pihaan muodon ja häntä netensa, ja tawara huonetta, ja sisämäisten kammioin, ja istuimen huonen muodon:

12. Ja vielä kaikkein niitten muodon jotka hänen mielesänsä olit, HERRAN huonen kartanoista, ja tawarahuoneista ymbäri; Jumalan tawaroista, ja pyhitetyistä tawarista.

13. Pappain ja Lewitain järjestyksellä kaikkein HERRAN huonen wäliköiden, ja kaikkein astiain muodon HERRAN huonen palvelukseks.

14. Kuldaa hän andoi kullanon jälkeen kaikkein astiain muodon wiraasa: andoi myös hopyata jota hopyaastaiaan hänen painonsa, jota wirtaastian jälkeen:

15. Ja kuldaa kullaisille tyntiläwoille, ja kullaisille lampuille, jotka tyntiläjalalle ja hänen lampun hänen painonsa. Niin andoi hän hopyata hopyatyntiläjalwoille, ja hopyalampuillensa, jokaisen tyntiläjalwiran jälkeen:

16. Niin myös kuldaa näköille pöydiksi, jokaiselle pöydälle hänen painonsa: ja myös hopyata hopyapöydiksi.

17. Ja puhdasta kuldaa kolmiksi pöydiksi hangoiksi, maljoiksi ja lampuille kuldaa myös kuldapikareiksi, ja pilareille painonsa, hopyata pilareiksi, jokaiselle pilareille painonsa.

18. Ja sawu Altariin kaikkein tawarain kuldaa hänen painonsa kullaisen Cherubimein wäliköiden, jotka heitänsä lewitit, HERRAN liiton Arkin.

19. Kaikki nämät ovat minulle an-
nottu kirjotettuna HERRAN kädestä, jo-
minun andoi ymmärtää kaikkein töi-
ni umoden.

20. Ja Dawid sanoi pojallensa Sa-
molle: ole vahva ja miehullinen, ja
min, älä pelkä, älä myöskään häm-
mitä; sillä HERRA Jumala minun
jumalani on sinun kansas, ja ei ota
tänsä pois sinulta, eikä hyljää si-
tä, siihenasti ettäs kaiken wiran työt
jumalan huoneesa päättänyt olet.

21. Ja kato, Pappien ja Lewitain
tehtävät pitää oleman kaikessa Juma-
lan huonen palvelukse, sinun kansas,
he ovat hyväntahtoiset ja ymmär-
täväiset kaikkeen virkaan; niin myöskään
Päämiehet ja kaikki kansa, kaikissa si-
nun asioissa.

29. Lufu.

Davidin ando ja kansan lahjoitus, kiitos,
wri. Salomo woibeltu. Davidin
kuolema.

Ja kuningas Dawid sanoi koko jou-
kalle: Salomon yhden minun po-
tani on Jumala walinnut, joka wie-
muri ja heiko on, mutta työ on
puri: sillä ei se ole ihmisen asumasia,
aan HERRAN Jumalan.

2. Ja minä olen kaikkesta minun
seimaniin walinnut minun Juma-
lan huoneelle, kuldaa kuldakaluisi, ho-
piata hopiaini, waskea waskaini, rautaa
rautaini, puita puuseiri. Ja Dnichin
kiviä, kinnillitetyitä Rubineja, monen
kallisia kiviä, kaikkinaisia kallita ki-
viä, ja marmorkiviä sangen paljon.

3. Ja olen vielä andanut hyvästä
lahjostani minun Jumalani huoneeseen,
sillä kuin minun omani on, kuldaa ja
hopiata, plige sen kaiken kuin minä
olen walinnut Pyhän huoneeseen;

4. Kolme tuhatta leiwiskätä Dphi-
an kuldaa: ja seikemän tuhatta lei-
wiskätä puhdasta hopiata, silata huo-
netten seinä;

5. Kuldaa kullainiin, ja hopiata ho-
piaisiin, ja kaikkinaisiin töihin, teitäin
käden kautta. Ja kuka on hyvän tah-
toisen täyttämään kättänsä tänäpäni
HERRALLE?

6. Niin Isäin Päämiehet, ja Is-
raelin sukukundain Päämiehet, niin
myöskään tuhannen ja satain Päämiehet,
ja kuningas töiden Päämiehet olit
hyvän tahtoiset; 1 Kirja K. 28: 1, 10.

7. Ja annoit Jumalan huonen pal-
welukseen wiisi tuhatta leiwiskätä kul-
daa, ja kymmenen tuhatta kuldapen-
ningitä, ja kymmenen tuhatta leiwis-
kätä hopiata, kahderantoistakymmendä
tuhatta leiwiskätä waskea; ja sata tu-
hatta leiwiskätä rautaa.

8. Ja joitten tykkä kiviä löyttin,
ne he annoit HERRAN huonen taiva-
roihin; Jehielin GERsonitan käden ala.
1 Kirja K. 26: 21.

9. Ja kansa iloitsi että he niin hy-
wällä tahdosta annoit: sillä he annoit
HERRALLE waajia sydämeistä, wapaista
tahdostansa: Ja kuningas Dawid oli
myöskään sangen suuresti iloisansa.

10. Ja Dawid kiitti HERRAA, kai-
ken kansan edessä ja sanoi: kiitetty ole
sinä HERRA Israelin meidän Isämme
Jumala iankaikkisesta iankaikkiseen!

11. Sillä sinun, HERRA, on suu-
rus, ja woima, ja kunnia, ja voit-
to, ja kiitos: sillä kaikki mitä tahwa-
sa ja maan päällä on, se on sinun.
Sinun HERRA on waldakunda, ja
sinä olet korotettu kaikkein pää-
miesten ylitse. Matth. 6: 13.

12. Rikkaus ja kunnia ovat sinun
edesäs, ja sinä hallitset kaikki kappalet,
ja sinun kädesäs on wäki ja woima:
sinun kädesäs on kaikki suurexi ja wä-
lewäxi tehdä.

13. Ja nyt meidän Jumalamme,
me kiitämme sinua, ja sinun kunnias
nimeä ylistämme.

14. Sillä mikä minä olen, ja mi-
kä on minun kansani? Että me olem-
me niin paljo woinet anda hyvällä
miehellä, niinkuin se nyt tapahtuu?
sillä se on kaikki sinulta tullut, ja sinun
kädesäs olemma me andanet sinulle sen.

15. Sillä me olemma muukalaiset
ja oudot sinun edessä, niinkuin kaikki
meidän Isämmekin: Meidän ikä-
me on maan päällä niinkuin warjo,
ja ei täällä ole yhtä wiipymystä.
Job. 8: 9. Lufu 14: 2. Ps. 39: 13. Ps. 90: 6.
Ps. 102: 12. Ps. 119: 19. Saarn. K. 7: 4.

16. HERRA meidän Jumalamme, kaikki tämä kalun paksous, jonka me olemme valmistaneet sinun pyhälle nimelles raketa huonetta: se on kaikki tullut sinun lähestäs, ja ne ovat kaikki sinun.

17. Minun Jumalani, minä tiedän ettäs tutkistele sydämen, ja tahto wakuutta. Sentähden olen myös minä kaikki nämät yriwakaifeja sydämeitä andanut wapalla mielellä. Ja minä näjin nyt ilolla tämän sinun kansas, joka tässä on, että se on hywällä mielellä sinulle andanut. 1 Uika R. 28: 9.

18. HERRA meidän Isäimme Abrahamin, Isaachin ja Israelin Jumala, pida isankaittisesti tämänkaltainen mieli ja tahto sinun kansas sydämeissä; ja walmiista heidän sydämensä sinun tygös.

19. Ja minun pojalleni Salomolle anna täydellinen sydän pitämään sinun käsky, todistures ja sääty; niin että hän ne kaikki tekis, ja rakennais tämän asuinian, jonka minä olen valmistanut.

20. Ja Dawid sanoi kaikelle kansalle: kiittäkät siis HERRAA teidän Jumalatanne. Ja kaikki kansa kiittii HERRAA heidän Isäinsä Jumalata, kumarjit igensä ja rukoilit HERRAA, ja Kuningasta.

21. Ja uhratit HERRALLE uhrin, ja toisua päivänä uhratit he poltto-uhrin HERRALLE, tuhannen kalpeja, tuhannen oinaista, tuhannen karigata, ja heidän juomauhrinsa; ja monda muuta uhria kaiken Israelin edessä.

22. Ja he söit ja joit siinä päwänä sängen suurella ilolla HERRAN es-

desä. Ja teit Salomon Duomarin ja toisen kerran Kuningari; ja teit hänen HERRALLE Kallioxi, Zadochin Papiri.

23. Ja niin Salomo istui HERRAN istuimelle Kuningari Isänsä widin siaan, ja oli onnellinen: ja Israel oli hänelle kuuliainen: 1 Kun. R. 1: 35.

24. Niin myös kaikki päämiehet, woimalliset, ja kaikki Kuningas Dawidin lapset, annoit igensä Kuningas Salomon ala.

25. Ja HERRA teki Salomon namin ja enemmin suuremmari Ken Israelin edessä. Ja andoi hän kuuluisan waldakunnan, jonka hän ei yhdelläkän Kuningalla Israelin edellensä ole ollut. 1 Kun. R. 2: 11.

26. Ja niin oli Dawid Isänsä, koko Israelin Kuningas.

27. Mutta aika kulin hän oli raelin Kuningasna, oli neljäkymmentä ajastaitaa. Hebronissa halliti hän kolme ajastaitaa, ja Jerusalemissa kolme neljäkymmentä.

28. Ja hän kuoli hywällä iällä raurittu elämästä, rikkaudesta ja kunnasta: ja hänen poikansa Salomon oli Kuningari hänen siaansa.

29. Mutta Kuningas Dawidin ensimmäiset ja viimeiset; kato, ne kirjotetut Nälän Samuelin teoisa, Prophetan Nathanin teoisa, ja Nälän Gabin teoisa:

30. Kaiken hänen waldakunnan wäkevydensä ja aikainsa kansa, ja hänen ja Israelin, ja kaikkein waldakundain aikana kulunet ovat.

Ensimmäisen Uika Kirjan loppu.

Toinen Uika Kirja.

1. Luku.

Salomon rukous, uhri, ymmärrys, woima, rikkaus.

Salomo Dawidin poika wahwisti igensä waldakundaansa: ja HERRA hänen Jumalansa oli hänen kansansa, ja teki hänen aina suuremmari. 1 Kun. R. 2: 12, 16. 1 Uika R. 29: 25.

2. Ja Salomo puhui koko Israelin kansa, tuhannen ja satain päämiehen kansa, Duomarin ja kaikkein Esimiehen kansa Israelisa, ja ylimmäisistä Isäin kansa.

3. Ja he menit, sekä Salomo et koko joukko korkeurelle, kuta on Oksanen: sillä siellä oli Jumalan sanan.

ma maja, jonga Moses HERRan pal-
la teki korveja. 2 Mos. 38: 1.

4. Mutta Jumalan Urin oli Da-
widen Kirjath-Jearimissa sinne,
jonga Dawid oli hänelle jian wal-
laant; sillä hän oli rakendanut hä-
ne majan Jerusalemissa.

5. Ja se waissi Altari, jonga Be-
namin Urin poika Gurin posan, raken-
tet oli, oli siellä HERRan asuin-
paik edesä: Ja Salomo ja koko joukko
olivat siellä. 2 Mos. 38: 1.

6. Ja Salomo nousi sinne ylös waissi
urin tykö HERRan eteen, joka siellä
pöytänsä majansa oli; ja uhrais sen
kymmen tuhannen polttouhria.

7. Sinä yöhä ilmestyi Jumala Sa-
lomalle, ja sanoi hänelle: ano, mitä
sinulle annaisin. 1 Kun. R. 3: 5.

8. Ja Salomo sanoi Jumalalle:
olet tehnyt suuren armon minun
suhteeni Dawidille: ja olet tehnyt mi-
nulle hänen jiaansa Kuningaksi.

9. Olkon nyt, HERRa Jumala, si-
nä sanoa totinen minun jfalleni Da-
widille! sillä sinä olet tehnyt minun
suhteeni Kansan Kuningaksi, kuin
muu on maan päällä.

10. Niin anna minulle nyt taito
suomääritys, käydäni tämän Kan-
salle edesä ulos ja sisälle; sillä kuka voi
sanoa tätä sinun suurta Kansaas?

11. Niin sanoi Jumala Salomolle:
Ja se on sinun mielessä, ja et ano-
nut rikkautta, tawarata, eli kunniaa,
wähämiesies sieluja, eikä anonut
kukaan ikää; mutta anoit taitoa ja
suomäärystä, duomitaxes minun Kan-
salle, joitten Kuningaksi minä olen
sinun pannut: 1 Kun. R. 3: 11.

12. Niin olkon sinulle taito ja ym-
mäsuomääritys annettu: vielä sitte annan mi-
nulle rikkautta, ja hywyttä ja kun-
niamme; niin ettei sinun wortalstas Ku-
ngasten seasa ennen sinua ole ollut,
jossa sinun jälkees tule.

13. Ja Salomo tuli korkeusel-
dasta, ja lähti Jerusalemiin, sei-
sän majasta; ja hallitsi jfraeliä.

14. Ja Salomo kokois igellensä rat-
taita ja hewoisimiehiä, niin että hänellä
oli neljä sataa toista tuhatta ratasta,
ja karitoistakymmendä tuhatta hewois-
miestä: ja andoi heidän olla ratas
kaupungeissa, ja Kuningan tykönä Je-
rusalemissa. 1 Kun. R. 4: 26.

15. Ja Kuningas toimitti niin, että
hopiata ja kuldaa oli Jerusalemissa niin
paljo kuin kiviäkin: ja Cedripuita kuin
megäfikuna puitakin laareissa.

16. Ja Salomolle wietin hewoisista
Egyptistä, ja kudotuskaluja. Ja Ku-
ningan kauppaneimet olit ne kudotus-
kalut. 1 Kun. R. 10: 28.

17. Ja he menit ylös, ja weit ne
Egyptistä, ja jolainen ratas mayoi
kuusi sataa hopiapenningitä, ja hewois-
nen sata ja wissikymmendä. Ja niin
wietin ne myös kaikkein Sethealaisien
ja Syrian Kuningasten tykö heidän
kättensä kautta.

D. Luku.

Templin työmäki ja tarkoitus; rakennus-
ainet, hirsimiehet ja muukalaiset.

Ja Salomo aikoi raketa HERRan
nimelle huonetta; ja myös hänen
waldakunnallensa huonetta.

2. Ja Salomo luki seikemäntym-
mendä tuhatta miestä kuormain kan-
dajaksi, ja kahderakymmendä tuhatta
hirtten hakkejaksi wuorille: ja kolme
tuhatta ja kuusi sataa teettäjäitä heidän
ylkänsä. 1 Kun. R. 5: 16.

3. Ja Salomo lähetti Kuningas Di-
ramin tykö Tyroon, ja käski hänelle
sanoa: niinkulu sinä minun jfani Da-
widin kansa teit, ja lähetti hänelle Ce-
dripuita, raketaxensa hänellensä huonet-
ta, josa hänen ajunnan piti.

4. Kago, minä rakennan HERRan
minun Jumalani nimelle huonon, että
se hänelle pyhitettäisiin, suikutetta hy-
wän hajun uhria hänen edesänsä, ja
aina walmistetta näkyleipiä ja poltto-
uhria, aamulla ja ehtolla, lepopäiwä-
nä ja muilla kuilla, ja HERRan mei-
dän Jumalamme juhliina: jfankaitki-
sesti pitä tämä oleman jfraelin edesä.

5. Ja se huone, jonga minä rakennan, pitää oleman suuri; sillä meidän Jumalamme on suurempi kaikkia jumalita.

6. Mutta kuka on niin voimallinen, että hän rakenda hänelle huoneu? sillä tairvat, ja tairvasten tairvat ei taida käsittä händä: mikä siis minä olen rakendamaan hänelle huonetta? mutta ainoasta suiguttamaan hänen edesänsä. 1 Kun. K. 8: 27. Job. 11: 7, 8, 9. Ef. 66: 1. Jer. 23: 24. Ap. T. 7: 49. Luku 17: 24.

7. Niin lähetä nyt minulle taitava mies työtä tekemään kullasta, hopeasta, vaasteista, raudasta, purpurasta, tulipuinnaisista ja sinisistä willoista, ja se joka taita kauraa; taitawitten kansa, jotka minun työläni ovat Judaassa ja Jerusalemissa, jotka minun Isäni Dawid on valmistanut.

8. Ja lähetä minulle Cedripusta, ja hongia, ja Heben puita Libanonista; sillä minä tiedän sinun palvelias taitawan hakata puita Libanonista. Ja lago, minun palveliani pitää oleman sinun palvelioittes kansa.

9. Että he valmistaisit minulle paljo puita; sillä huone jonga minä rakennan pitää oleman suuri ja ihmeellinen.

10. Ja lago, minä annan sinun palvelioilles, hirsimiehille jotka puita hakawat, kaksikymmeniä tuhatta Kororia surwotuita nisiä, kaksikymmeniä tuhatta Kororia ohria, ja kaksikymmeniä tuhatta Bathia wiinaa, ja kaksikymmeniä tuhatta Bathia öljyä. 1 Kun. K. 5: 11.

11. Ja Hiram Tyron Kuningas vastais kirjoituksella, ja lähetti Salomolle; että HERRA rakastaa kansaansa, on hän sinun tehnyt heidän Kuningarensa.

12. Ja Hiram sanol vielä: kiitetty olkon HERRA Israelin Jumala, joka taitwan ja maan tehnyt on; että hän on andanut Kuningas Dawidille wiisan, toimellisen ja ymmärtäväisen posjan, joka HERRALLE huonen rakendaa, ja hänen waldakunnallensa huonen! 1 Mos. 1 luku. 2 luku. 2 Mos. 20: 11. 1 Kun. K. 5: 7. Ps. 88: 6. Ps. 96: 5. Ps. 102: 26. Ap. T. 4: 24. Luku 14: 15. Jlm. K. 10: 6.

13. Niin lähettän minä nyt taita-

wan ja toimellisen miehen, joka wärrys on, nimittäin, Huram-

14. Joka on yhden waimon, Danin tyttäristä, ja hänen vaimo ollut Tyriiläinen, hän taita kullasta, hopeasta, vaasteista, raudasta, kiveistä, puusta, purpurasta, sinisistä loista, kalliista liindista, tulipumailoista ja kaikkinaisia kauraa, ja ajatella kaikkinaisia taitawasti, mitä hänen esä panna; sinun taitawittes kansa minun Herrani Kuningas Dawid minun Isäs taitawitten kansa. 1 Kun. K. 7: 14.

15. Niin lähettäkän nyt, minun rani, nisiä, ohria, öljyä ja wiinaa, weliolillensa, niinkuin hän on sanonut.

16. Niin me hakkamme puita Lebanonista kaiteti niin paljon kuin tarwitet, ja wiemme ne merelle toilla Japsoon: anna sinä ne wäljellä Jerusalemiin.

17. Ja Salomo luki kaikki wäljet Israeliin maalla, sen luvun keen kuin hänen Isänsä Dawid luki: ja siellä löyttin sata ja wäkymmendä tuhatta, kolme tuhatta, kuusi sataa.

18. Ja hän asetti niistä seipem kymmendä tuhatta wetäjäri, ja kaksikymmendä tuhatta hakkajari wäljellä: ja kolme tuhatta ja kuusi seipem teettäjäri, jotka kansaa piti teettämään. 1 Kun. K. 5: 15. 1 Kirj. K. 22: 2.

3. Luku.

Tempin perustus, muoto, lausutus, olk Cherubim, eskrappu, wassipaat.

Ja Salomo rupeis rakendamaan HERRAN huonetta Jerusalemin Morian ruorelle, joka Dawidille hänen Isällensä neuvoim eli; Dawid paikkaan, jonga hän oli valmistanut Dnan Jebuscalaisen kodiximille. 2 Sam. 24: 25. 1 Kirj. K. 21: 24.

2. Ja hän rupeis rakendamaan toisna kuukaunna, toisna päivänsä, ja jändenä waldakunnansa ruonna. 1 Kun. K. 6: 1.

3. Ja Salomo lasi perustuksen Saloman huonetta raketta, ensiksi pitkälle kaksikymmeniä kynnästä, ja wäydelles kaksikymmeniä kynnästä.

4. Mutta erihuonen pituudelta huoneiden leveyden jälkeen kaksikymmeniä kymmeneä kynnärätä: ja hän silais sen puhtalla kullalla.

5. Mutta seit tuuren huonen peitti sen hengalla, ja silais sen päällä parilla kullalla: ja teki siihen päälle palan ja käädyin kaltaiset työt.

1 Kun. K. 6: 15.

6. Ja peitti huonen kalleilla kivillä ja kullalla: ja kulta oli Parwaimin.

7. Ja hän silais huonen kaaret, ovet, seinät ja oven, kullalla: ja leikata Cherubimeja seiniin.

8. Tei hän myös kaikkein pyhimmän huonen, jonka pituus oli kaksikymmeniä kynnärätä, huonen leveyden puolelta, ja hänen leveydensä oli kaksikymmeniä kynnärätä: ja silais sen puhtalla kullalla, kumdelta sadalla leikkauksella.

9. Niin myös nauhoihin andei hän kymmeneä Sikliä kulta, painon mukaan: ja silais Salit kullalla.

10. Niin teki hän myös siihen kaikkein pyhimpään huoneeseen kari Cherubimeja kalleilla eleivalla teolla: ja heitti ne kullalla.

11. Ja pituus oli Cherubimein pituus kaksikymmeniä kynnärätä; niin kuin siipi oli viittä kynnärätä, ja toinen huonen seinään, ja toinen siipi viittä kynnärätä, ja niottui huoneeseen sen toisen Cherubimin jupeen.

12. Niin myös oli sen toisen Cherubimin siipi viittä kynnärätä pitkä, ja niottui huonen seinään: ja hänen siipensä myös oli viittä kynnärätä pitkä ja rippui siinä toiseja Cherubimein jupeja.

13. Niin että nämät Cherubimein siipet olit lewitettynä kaksikymmeniä kynnärätä leveydelle: ja ne seisoiit jalalla päällä, ja heidän kasvoinsa olit kääntynyt huoneeseen päin.

2 Hof. 25: 20.

14. Hän teki myös Esripun sinisen, purpurajuisia ja tulipuuajuisia kalleja ja kalliita liinassa, ja teki Cherubimin siihen päälle.

Matth. 27: 51. Marc. 15: 38.

15. Ja hän teki huonen eteen kaksikymmeniä kynnärätä, viittä kynnärätä korkeaksi: ja niitten päälle kruunun viittä kynnärätä.

1 Kun. K. 7: 15. Jer. 52: 21.

16. Ja käädyin kaltaiset työt kruunuihin, ja soriitti niitten pagasten päälle: ja teki sata Granatin omenata, ja asetettiin niitten käädytekoihin päälle.

17. Ja asetettiin ne pagat ylös Templin eteen, yhden oikealle ja toisen vasemmalle puolelle: ja kutsui sen nimen kuin oikealla puolella eli, Sachin, ja sen nimen kuin vasemmalla puolella oli, Boas.

1 Kun. K. 7: 21.

A. Lufu.

Wassialtari, wassimeri, kattilat, kyttiläjalat; Vappein esihuone; kalut nimittellään.

Ja hän teki myös wassisen Altarin, kaksikymmeniä kynnärätä pitkän, ja kaksikymmeniä kynnärätä lewiän; ja kymmeneä kynnärätä korkean.

2. Ja hän teki waletun meren kymmeneä kynnärätä lewiän yhdestä reunasta niin toiseen, ymmärräiseksi, viittä kynnärätä korkean; ja juonne kävi ymbäri, kolmekymmeniä kynnärätä pitkä.

1 Kun. K. 7: 23.

3. Ja härtämät kuvat olit sen alla, jotka kaikki kävi ymbäri sitä kymmeneä kynnärätä, ja piiritti meren ymbäri, kaksikymmeniä kynnärätä sen walamisessa waletussa härtä eli siinä.

4. Ja se seisoi kahdentoistakymmenen härjän päällä, että kolme käänttiin heistä pohjaiseen päin, kolme ländeen, kolme etelään, ja kolme itään päin, ja meri oli ylhällä heidän päällänsä: ja kaikki heidän takaiset puolensa olit sisällä päin.

5. Ja se oli kymmeneen leveyttä wassin, ja hänen reunansa niinkuin maljan reuna, ja kuin kufiistawa kulkainen: ja se weti kolme tubatta Bathia.

1 Kun. K. 7: 26.

6. Ja hän teki kymmeneen kattilata, ja pani niissä wassin oikealle puolelle, ja wassin vasemmalle; että niissä pestäisiin kaikkia niitä kuin polttenuhrin tarwittin, ja niihin heitetäisiin. Mutta meren Vappein pestä heitänsä.

7. Ja hän teki myös kymmeneen

kullaisia kyntilälätkää, niinkuin ne ole-
mau piti: ja pani Templiin, wiisi oi-
kialle puolelle, ja wiisi wasemalle.

8. Ja hän teki kymmenen pöytä, ja pani Templiin, wiisi oikealle, ja wiisi wasemalle puolelle: ja hän teki sata kullaista maljaa.

9. Hän teki myöds Pappien Esihuo-
nen: ja sen suuren Esihuonen, ja Esi-
huonen ovet, ja siläis ovet wastella.

1 Kun. 8. 6: 36.

10. Ja pani meren oikealle sivulle,
itään ja etelään päin.

11. Ja Huram teki patoja, lapioita
ja maljoja: Ja niin Huram lopetti
sen työn, kuin hän teki kuningas Sa-
lomolle Jumalan huoneeseen:

12. Ne kazi pagasta, ja ne kazi
ymmyrjäistä kruunua kahden pagan
päällä; ja ne kazi werkkoa peittämään
niitä kahta ymmyrjäistä kruunua, jota
ka pagasten pääsä olit.

13. Ja neljästataa Granatin ome-
nata oli niitten kahden workon päällä:
kazi riviä Granatin omenita kungin
workon päällä, peittämään niitä kahta
ymmyrjäistä kruunua, jotka olit pa-
gasten pääsä.

14. Ja hän teki istuimita, teki myöds
kattiloita istuimitten päälle;

1 Kun. 8. 7: 27, 28.

15. Ja yhden meren ja kazitosta-
kymmendä härkää sen ala:

16. Siihen myöds patoja, lapioita
ja hangoja, ja kaikki heidän astiansa
teki Huram Ubi, kuningas Salomelle
HETran huoneeseen, puhtasta wastesta.

17. Jordanin ledolla andoi Kunin-
gas ne waletta sawifesa idyrästä, Eu-
chotin ja Saredathan irahella.

18. Ja Salomo teki kaikki nämät
astiat suuresa paljoudesa; sillä ei wasken
painoa kysytt.

19. Ja Salomo teki kaikki astiat
Jumalan huoneeseen; niin myöds kullai-
sen Altarin, ja pöydät näkyleipiä pi-
dettä;

1 Kun. 8. 7: 48, 49.

20. Kyntilälätkä lampuinaensa puh-
tasta kullasta, palamaan suorin edesä
soveliaasti.

21. Ja kullaiset ja lamput, ja kyn-
tilän niistimet olit kullasta: ne olit ko-
konansa kullasta.

22. Ja wiset, maljat, kullat-
saumuttimet, olit puhtasta kullasta
ja läpikäytävä, ja hänen ovet,
siläiseldä puolelta jita kaikken
hindä, ja ovet Templin huoneiden,
kullasta.

1 Kun. 8. 7: 50

5. Luku.

Jumalan huonen tawarat, Arkk, Sa-
lomon Waja, Ilwekin, HETran tawarat

Ja kosta kaikki työ täytettiin
Salomo teki HETran huoneen
Niin andoi Salomo sinne sijalle
kaikki mitä hänen isänsä David
hittänyt oli: hepian, kullan ja k-
astiat, ja pani ne Jumalan
tawarain sekaan.

1 Kun. 8. 7: 51. 1 Kita 8. 28: 11.

2. Silloin kuzui Salomo kaikki
himnat Israelin kokoon, ja kalli
kukundain Wäämiehet, Israelin
isän Eijmiehet, Jerusalemiin;
maan HETran liiton Arkkia D-
din. Kaupungista, se on Zion.

1 Kun. 8. 8: 1.

3. Ja kaikki Israelin miehet
konnuit kuningas työ juhlapäin
joka oli seitsemändenä kuukautena.

1 Kun. 8. 8: 65, 2 Kita 8. 7: 2.

4. Ja kaikki wanhimmat Isra-
elit; ja Lewitat nostit Arkin ylä-
4 Mos. 4: 15. 1 Kun. 8. 8: 3. 1 Kita 8. 1.

5. Ja kannoit Arkin ylä, ja k-
kunnan majan, ja kaikki pyhäät
jotka majasa olit: ne kannoit
ja Lewitat ylä.

6. Mutta kuningas Salomo
kaikki Israelin kokous, joka oli
kokoon hänen työnsä Arkin eteen;
raisit lambaita ja härkiä, niin
ettei yrjän lukea eli laskea taimia.

7. Ja niin Papi kannoit HET-
liiton Arkin siälensa huonen An-
sijalle; siihen kaikken pyhimään,
rubimein siipein ala:

8. Niin että Cherubimit le-
pensä Arkin paikan päälle. Ja
bimit peitit Arkin korendoinen
häldä päin.

9. Mutta koremot olit
että niitten päät näyit
Arkista, mutta ei heitä ulko-

eda nähtyt: ja ne ovat siellä tähän
siivään asti.

1 Kun. 8. 8: 8.

10. Ja Arkisa ei ollut muuta mi-
än, vaan kazi taulua, kuin Moses
ki sinne pannut Dorebisa, HETran
edessä liittoon Israelin lasten kansa,
joka he Egyptistä lärit.

1 Kun. 8. 9. Hebr. 9: 4.

11. Ja tapahtui, että koska Papi-
t oli Bohästä ulos; (sillä kaikki Papi-
t, jotka silloin läsnä olit, pyhitit heidän-
si, niin ettei heidän järjestyksensä
voimia pitänyt pidettämän.

12. Ja Levitat weisajat kaikkein
liiton kansa, jotka Assaphin, Hema-
in, Jedithumin, ja heidän lastensa ja
veljensä alla olit, olit puetetut kallis-
iinaineväillä, harpuilla, ja seisoit itään
Hän Altarita: ja heidän tykönsä sa-
n ja kaksikymmeniä Pappia, jotka pu-
tettiin waskitorwiin.)

1 Misa K. 25: 1.

13. Ja soittaitten ja weisaitten ääni
tulvi soweliassti yhteen niinkuin yhden
ääni, kiittäin ja kunnioittain HET-
ra: ja kuin waskitorwen, Symbalein
soittimitten harpuin ääni hänenä ko-
etti kiittäisä HETraa, että hän on
meidän, ja hänen laupiudensa pyshy isan-
kunnioittiseen: silloin HETran huone täy-
tettiin siivellä:

Ps. 136: 1.

14. Niin ettei Papiit saanet seisoa
palvellessa pilven tähden; sillä HET-
ra kunnia täytti Jumalan huonen.

2 Misa K. 7: 2.

G. Lufu.

Salomo kiittää ja rukooe Jumalata
templin vihkimisessä.

Silloin sanoi Salomo: HETra on sa-
nnonut tahtowansa asua pimeydessä.

1 Kun. 8. 12.

2. Minä tosin rakensin sinulle asuin-
huonen, ja sin asuaret isankunnioittisei.

3. Ja kuningas käänsi kasvonsa,
ja jumais koko Israelin joukkoa: ja
kaikki Israelin joukko seiso.

4. Ja hän sanoi: kiitetty olkon
HETra Israelin Jumala, joka suul-
lensa on puhunut minun Isälleni Da-
widille, ja kadellansä täyttänyt, sanoden:

5. Siitä päivästä kuin minä minun
Kansiani Egyptin maalda johdatin, en

ole minä yhtän kaupungita walinnut
kaikista Israelin sukukunnista, raketa
huonetta minun nimeni asuinasiari: engä
ole yhtän miestä walinnut minun Kan-
sani Israelin halligiari.

2 Sam. 7: 6.

6. Waan Jerusalem olen minä
walinnut, minun nimeni asuinasiari.
Ja Dawidin olen minä walinnut Is-
raelin minun Kansani päälle.

7. Ja koska minun Isäni Dawid
aikoi raketa, HETran Israelin Ju-
malan nimelle huonetta:

8. Sanoi HETra minun Isälleni
Dawidille: sinä olet aikoinut rakenda
minun nimelleni huonetta: sinä olet hy-
win tehnyt, ettäs sitä olet aikoinut.

9. Kuitengin ei pidä sinun rakenda-
man sitä huonetta; vaan poisas, joka
kupiastas tulewa on, rakenda minun
nimelleni huonen.

2 Sam. 7: 12.

1 Kun. 8. 17. 1 Misa K. 28: 2.

10. Niin on HETra wahwistanut
sanansa, kuin hän puhunut on; sillä
minä olen tullut minun Isäni Dawi-
din siian, ja istun Israelin istuimella,
niinkuin HETra sanonut on, ja olen
rakendanut huonen HETran Israelin
Jumalan nimelle.

11. Ja minä olen pannut sinne Ar-
kin, josa HETran liitto on; jonga
hän Israelin lasten kansa tehnyt oli.

12. Ja hän seiso HETran Altarin
edessä, koko Israelin kokouyen läsnä
ollessa: ja ojensi kätensä.

13. Sillä Salomo oli tehnyt was-
kikattilan ja pannut sen keskelle esihuo-
netta, wiittä kynnärätä pitkäri ja wiit-
tä kynnärätä lewiäri, ja kolmea kyy-
närätä korkiari. Sen tykönä seiso hän
ja langeis polwillensa kaiken Israelin
kokouyen edessä, ja ojensi kätensä tai-
waseen päin;

14. Ja sanoi: HETra Israelin Ju-
mala, ei ole yhtän jumalata sinun
wertaittas, taiwaisa eli maafa: sinä
joka pidät liiton ja laupiuden pal-
welioittes kansa, jotka sinun edessä
waeldawat kaikesta sydämeistänsä.

2 Mos. 15: 11. 5 Mos. 4: 39. Lufu 7: 9.

1 Kun. 8. 2: 4. Lufu 8: 23.

15. Sinä olet pitänyt sinun palwe-
kselles Dawidille minun Isälleni, mi-
täs hänelle puhunut olet: sinun siivellä

olet sinä sen puhunut, ja kädelläsi täys-
tänyt, niinkuin se tänöpäivänä tapah-
tunut on. 1 Nika K. 22: 9.

16. Nyt Herra Israelin Jumala,
pidä palvelialles Dawidille minun J-
fälleni, mitä hänelle puhunut olet, ja
sanonut: ei sinusta pidä puuttuman
mies minun edessäni, joka Israelin is-
tuimella istuu; ainoasta että sinun pei-
kas kätkevät heidän tiensä, että he
waeldawat minun Laistani, niinkuin
sinä minun edessäni waeldanut olet.

2 Sam. 7: 16. Ps. 132: 12.

17. Nyt Herra Israelin Jumala,
anna sanas toji olla, kuin sinä pal-
velialles Dawidille puhunut olet.

18. Sillä luulettes Jumalan asu-
wan ihmisten tykönä maassa? Kato,
taiwas ja taiwasten taiwat ei käditä
sinua: kuingasta se huone sen tekis
jonga minä rakendanut olen?

1 Kun. K. 8: 27. 2 Nika K. 2: 6. Et. 66: 1.

19. Mutta käännä sinuas Herra
minun Jumalani, sinun palvelias ru-
koyeen, ja hänen anemimensa puoleen,
kuulemaan sitä anomusta ja rukousta,
kuin sinun palvelias rukkelee sinun
edessä!

20. Ja että sinun silmäs olisit a-
voi tämän huonen puoleen yötä ja
päivää, sitä paikkaa päin josta sano-
nut olet, tahtowas ajetta sinun nimes
jonne; ja kuulewas sen rukouyen, jonga
sinun palvelias sinä paikasa rukoule-
wa on.

2 Mos. 20: 24.

21. Niin kuule nyt sinun palvelias
ja sinun kansas Israelin rukous, jen-
ga he täsä paikasa rukoulewat: ja kuule
se sinun asunnises paikasta taiwaisista,
ja koska sinä sen kuulet, niin ole ar-
mollinen.

22. Jos joku rikoo lähimmäistensä
rauhan, ja wala paunan hänen eteen-
sä, jonga hänen wannoman pitää: ja
se wala tulee sinun Altaris eteen täsä
huonesä: 2 Mos. 22: 11. 1 Kun. K. 8: 31.

23. Että sinä kuulisit taiwaisia ja
saattaisit palvelioilles oikeuden, kostaisit
sille jumalattomalle, ja andaisit hänen
tiensä tulla hänen päänsä päälle: ju-
listaden wanhurstan wanhurstari, ja
andaden hänelle hänen wanhurstanken-
sa jälkeen.

24. Jos kansas Israel minun
dansa lyöddän, että he sinua rikko-
neet owat; ja he käändäwät itse-
sä, tunnustaden sinun nimes, rukou-
wat ja anderi anewat sinun edessä
sä huonesä: 5 Mos. 28: 25.

1 Kun. K. 8: 33.

25. Että sinä kuulisit taiwaisia
olijit kansas Israelin synnelles
olinen: ja andaisit heidän tulla
jūhen maahan, jengas heille ja
Jūllensä andanut olet.

26. Koska taiwas suljettu on,
ettei sada, että he sinua waistan
net owat; ja he rukoulewat täsä
kasa, ja tunnustawat sinun
käändäken heitänsä synneistänsä;
kuin sinä heitä kurittanut olet:

1 Kun. K. 8: 35.

27. Että sinä kuulisit taiwaisia
olijit palvelioittes ja kansas Is-
raelille armollinen, koskas heille
osottanut sen hywän tien, jota he
waeldaman pitää; ja andaisit saten
le, jengas kansalle andanut olet
rimbri.

28. Koska kallis aika tulee ma-
eli rutto tulee, eli kuitwuis, ru-
heinäsihkot eli jyrämädot tulew-
taikka jos heidän wihollisensa piirit-
wät maakunnasa heidän porttinas-
kaikkimainen waira taikka sairans
1 Kun. K. 8: 37. 2 Nika K. 20: 9.

29. Kaikki rukouyet, kaikki ane-
kuin kaikki ihmiset, kaikki sinun
säs Israel, pitääwät; koska kutin
gaisturensa ja nurehensa tunde, ja
oda kätensä tämän huonen puoleen:

1 Kun. K. 8: 38.

30. Että sinä kuulisit taiwaisia
massias istuimelda, ja olisit armollinen
andaden jokaiselle kaiken hänen tien
jälkeen, sen jälkeen kuin sinä tun-
häneden jydämensä: sillä sinä aino-
tunnet ihmisten lasten sydämet:

1 Sam. 16: 7.

31. Että he pelkäisit sinua, ja
saisit sinun teisäs jokapäiwä, niin
wan kuin he eläwät sillä maalla,
gas meidän Jūllemme andanut

32. Ja jos myös joku muutalain
joka ei ole sinun kansastas Israel-
tulec wieraalda maalda, sinun
nimes ja waimallisen kates, ja eten

lupartes tähden: ja tulee ja rukoilee
täjä huoneja:

1 Kun. K. 8: 41.

Et. 56: 6, 7.

33. Ettäs kullijit taiwaista sinun
sumijes istuimelda, ja tekijit kaiten
en, jota muukalainen sinulda anoo;
itä kaikki kansat maan päällä tun-
ijit sinun nimes, ja pelkäijit sinua,
niinkuin sinun kansas Israel: ja tie-
ijit että sinun nimes aurihuutan täjä
monesa, jonga minä rakendamut olen.

34. Jos sinun kansas lähtee jotaan
ihollistansa vastaan, sitä tietä jotas
itä lähettävä olet, ja he rukoilevat
minua sillä tiellä, sitä kaupungita päin,
jogas walinnut olet, ja sen huonen
meleen, jonga minä sinun nimelles ra-
endamut olen:

1 Kun. K. 8: 44.

35. Ettäs kullijit heidän rukouren-
sa ja anomisensa taiwaista; ja auttai-
it heitä heidän oikeutensa.

36. Kofka he rikkowat sinua vastaan:
sillä ei yhtän ihmistä ole, joka ei
syndiä tee:) ja sinä wihasiut heidän
kälensä, ja ainnat heitä wihamiestensä
ka, wietä heitä fangina johonguun
maahan, kumwas eli lähes;

1 Kun. K. 8: 46. Saarn. K. 7: 21.

1 Joh. 1: 8. Jac. 3: 2.

37. Ja he tekewät sydämeistänsä pa-
annuksen sinä maasa, josa he fangina
owat; ja he käändäwät igensä, ja ru-
koilewat sinua fangiudensa maalla ja
anowat: me olemma rikkonet, wäärin
ihmet ja ollet jumalattomat;

Ps. 106: 6.

38. Ja niin käändäwät igensä si-
nun eggös kaitesja sydämeistänsä, ja
kuiteja sielustansa, heidän fangiudensa
maalla; josa heitä fangina pidetan: ja
he rukoilewat sillä tiellä heidän maan-
sa puoleen, jogas heidän syllensä
endamut olet, ja sitä kaupungita päin,
jogas walinnut olet, ja sen huonen
meleen, jonga minä nimelles rakenda-
mut olen:

39. Ettäs kullijit heidän rukouren-
sa ja anderi anomisensa, taiwaista asu-
maisan istuimelda, ja auttaijit heitä
oikeutensa; ja oljit kansalles armolli-
nen, jotka sinua vastaan syndiä tehnet
creat.

40. Niin anna nyt, minun Juma-

lani, sinun silmäs arwei olla, ja sinni
korwas ottaken waarin rukouresta tä-
sä paikasa.

1 Kun. K. 8: 52.

41. Niin nouse nyt, HERa Ju-
mala, sinun lepoos, sinä ja sinun
woimas Urkki: anna sinun Pappis,
HERa Jumala, olla puetettuna
autuudella, ja anna sinun pyhäas
iloita hywydesä.

4 Mos. 10: 35. Ps. 132: 8.

42. HERa Jumala! älä käändä
pois sinun woideltus kastroja: muista
sen armon päälle, kuin sinä Dawid-
dille sinun palvelialles lupaisit!

2 Sam. 7: 13.

7. Luku.

Luli taiwaasta. Salomon uhrans, juhla.
Jumalan wastaus, lupaus.

Ja kofka Salomo oli päättänyt ru-
kourensa, langeis tuli taiwaasta,
ja kulutti polttouhrit ja muut uhrit:
ja HERan kunnia täytti huonen;

3 Mos. 9: 24. 1 Kun. K. 8: 11.

2 Niika K. 5: 14.

2. Niin ettei Pappit saanet mennä
HERan huoneeseen: sillä HERan
kunnia täytti HERan huonen.

3. Ja kaikki Israelin lapset näit
tulen alas langewan, ja HERan kun-
nian huonen yligen; ja kumarjit kas-
wolla maahan permanolla, rukoilit ja
kiitit HERaa, että hän on hywä, ja
hänen laupidensa pyssy ijankaikkisesti.

2 Niika K. 5: 13. Ps. 136: 1.

4. Ja kuningas ja kaikki kansa
uhraijit uhria HERan edesä.

1 Kun. K. 8: 62.

5. Ja kuningas Salomo uhrais
uhrixi karikolmattakymmeniä tuhatta
härlkää, sata ja karikymmeniä tuhatta
lammasta; ja he wiheit Jumalan huo-
nen, kuningas ja kaikki kansa.

6. Mutta Pappit seisoiit wartioisan-
sa, ja Lewitat HERan weisun kan-
deleisa, jotka kuningas Dawid oli an-
damut tehdä HERaa kiitetä, että hä-
nen laupidensa pyssy ijankaikkisesti,
niinkuin Dawid kiitti heidän kätensä
kautta. Ja Pappit pnhaljit wastiter-
wiin heidän kohdallansa, ja koko Is-
rael seisoi.

7. Ja Salomo pyhitti keskikartanon,
joka HERan huonen edesä oli: että
hän oli siellä tehnyt polttouhrit, ja

liitosuhrin lihavuden: sillä waſkiatari, jonga Salomo oli andanut tehdä, ei wetänyt kaikkea polttouhria, ruokauhria ja lihavutta. 1 Kun. 8: 64.

8. Ja Salomo piti siihen aikaan juhlaa ſeigemän päivää, ja koko Iſrael hänen kansansa, ſangen suuri Kansan paljous; Hemathiin rajasta Egyptin ojaan asti.

9. Ja piti kahderandena päivänä päätösjuhlan: sillä he pidit Altarin wiſkimiſtä ſeigemän päivää, ja juhlaa myös ſeigemän päivää. 3 Moſ. 23: 36.

10. Mutta kolmannella päivällä kolmattakymmenellä ſeigemännellä kuukaudella, laſki hän Kansan menemään heidän majoilleſa, iloiten ja hymyöſä mieheſä, ſiitä hymydeſtä kuin HERRa Dawidille, ja Salomolle, ja Kansalleſa Iſraelille tehnyt oli. 1 Kun. 8: 66.

11. Ja näin päätti Salomo HERRan huonen, ja Kuningan huonen, ja kaiken ſen kuin hänen mieleenſä tullut oli, tehdärensä HERRan huoneſa ja hänen huonejaſa: ſen hän onnellieſi teki. 1 Kun. 8: 9: 1.

12. Ja HERRa ilmeſtyi Salomolle yöllä, ja ſanoi hänelle: minä olen kuullut rukouſes, ja walinnut minulle ni tämän ſian uhrihuonexi. 2 Moſ. 20: 24. 5 Moſ. 12: 5.

13. Kago, joſ minä ſuljen taivaan, niin ettei ſada; ja kago, joſ minä läſten heinäſirkkain ſyöddä maan, eli annan tulla ruton minun Kansani ſekaan;

14. Ja minun Kansani nöhryyttä ihmeſä, joka minun nimeni jälkeen nimetty on: ja he rukoilewat, ja egiwät minuun laſwojani, ja käändäwät heitänsä pois pahoilta teildänſä; niin minä kuulen heitä taiwaiſta, ja heidän ſyndinſä annan anderi, ja parannan heidän maanſa.

15. Niin minun ſilmäni owat auki, ja korwani ottawat heidän rukouyſtanſa waarin täſä paikaka. 2 Kirj. 36: 40.

16. Niin olen minä nyt walinnut ja pyhittänyt tämän huonen, että minun nimeni pitä oleman ſiinä ijantaitteſti: ja minun ſilmäni ja ſydameni pitä oleman ſiellä ainijan. 1 Kun. 8: 9: 3.

17. Ja joſ ſinä waellat minun deſäni, niinkuin ſiun Iſäſ Dawid andanut on, niin ettäs teet kaikki kätöſiä minä ſinulle käſtenyt olen, ja minun ſäätyni, ja oikeuteni;

18. Niin minä wahwiſtan ja waldakundas iſtuimen, niinkuin Iſäſ Dawidille luvannut olen, noden: ei ſinulda pidä pois ottaa mies, joka on olewa Iſraelin halli.

19. Mutta joſ te käännätte te pois, ja hyljätte minun ſäätyni: käſtyni, jotka minä teille andanut olen, menette myös ja palweletta wien jumalita, ja kumarratte heitä: 1 Kun. 8: 9: 6.

20. Niin minä häwitän heitä maaldani, jonga minä heille andanut olen, ja tämän huonen jonga minun nimeni pyhittänyt olen, ja minä pois minun laſwoini edeſſä annan ſen ſananlaſkuri ja juri kätöſin Kansain ſeſa. 5 Moſ. 28: 37. Jer. 7: 4.

21. Ja tätä huonetta joka laſte korkemmari tullut on, pitää laſte, jotka käywät ſen ohje, hämmästyneet ja ſanoman: miſi HERRa näin tälle maalle, ja tälle huonelle? 5 Moſ. 29: 24. Jer. 22: 8, 9.

22. Niin ſanotan: että he hyljät HERRan heidän Iſäinſä Jumalan, joka heidän Egyptin maalda oli joku taunt ulos, ja olit miekiſtynet wien ſin jumaliin, ja rukoillet ja palwelet heitä; ſentähden on hän ſaartanut kätöſin tämän pahan heidän päällenſä.

S. L U V U.

Salomon kaupungit, orjat, emändä, upſewat ja haybet.

Ja kahdenkymmenen vuoden peräſ ſittekuin Salomo rakeni HERRan huonen ja hänen huoneſa; 1 Kun. 8: 9: 10.

2. Rakeni hän myös ne kaupungit, jotka Diram andoi Salomolle: andoi Iſraelin lapset aſua niſſä. 1 Kun. 8: 9: 19.

3. Ja Salomo meni Hemathiin maan, ja ſai ſen alanja.

4. Rakeni hän myös Iſrahelin kerweſa; ja laikki tawara kaupungit, jotka hän rakeni Hemathiſa.

5. Hän rakensi myös ylimmäisen palamaisen Beth-Doronin, sängen ja kiviin kaupungin, mureilla, portilla ja salvoilla:

6. Ja Baelathin ja kaikki tawara kaupungit, jotka Salomolla olit, ja kaikki maan kaupungit, ja ragan kaupungit: ja kaikki mitä Salomon mieli oli raketa sekä Jerusalemissa että Libanonissa, ja koko maan kuin hänen wallasauja oli.

7. Ja kaiken sen kansan kuin jäätiin Betheläisistä, Amoreaalaisista, Efeeläisistä, Hewiläisistä ja Jebusalaisista, jotka ei Israelin lapsista

1 Kun. K. 9: 20.

8. Ja heidän lapsensa jotka jäit maalle, joita Israelin lapset ei ottaneet; ne lasi Salomo werolliseksi heidän päiwään asti.

9. Mutta Israelin lapsista ei teki Salomo yhtään orjaksi hänen työhönsä: waan he olit sotamiehet, hänen sotainjoissa päämiehet, hänen wainuinsa ja waimois miehistensä päällä.

1 Kun. K. 9: 22.

10. Ja Kuningas Salomon ylimmäiset wirtamiesten päämiehet jotka wirtasaa hallitsit, olit karisataa ja wiisijumalaindä.

11. Ja Salomo andoi tuota Pharaon tyttären piöös Dawidnin Kaupungin siihen huoneeseen, jonsa hän hänsä rakendanut oli; sillä hän sanoi: minä emändäni ei piöä Dawidnin Israelin Kuningan huonesa asuman: sillä se on pyhä, että HERan Arkki on siinä tullut.

1 Kun. K. 3: 1.

2 Kutsu 7: 8. 2 Kutsu 9: 24.

12. Sitte uhrasi Salomo HERalle wainuhria HERan Altarilla, jonsa hänsä rakendanut oli Esihunonen eteen;

1 Kun. K. 9: 25.

13. Kuningin uhrin päiwänensä Noomisen kistän jälkeen, Sabbathina, uhrin kunnalla, ja juhla päiwinä, kolme kättä wuodesa: malian leivän juhlanan, wainuhjan juhlanan, ja lehtimajan juhlanan.

14. Ja hän asetti Papit heidän wirtaustensa heidän wirtohinsa, niin kuin Salomon Israelin Iffansä Dawid oli asettanut: ja Lewitat heidän wirttoonsa,

liittämään ja palwelemaan Pappein edessä, senjälkeen kuin jokapäiwä tarwittin: ja portin wartiat heidän järjestyksensä, kungin hänen porttiinsa; sillä Dawid Jumalan mies oli sen niin käskent.

15. Ja ei yriskän heistä horjahtanut Kuningan käskyistä, kuin hän andoi Papelle ja Lewitaille, kaikisa asioisa ja tawaroisa.

16. Ja kaikki Salomon teot tulit valmistu siinä päiwästä, kuin HERan huone perustettu oli, sitthenasti kuin se oli täytetty; niin että HERan huone täydellisesti walmis oli.

17. Silloin meni Salomo Egeon-Geberiin ja Glothiin, meren reumalle, Edomin maalle.

1 Kun. K. 9: 26.

18. Ja Diram lähetti hänelle haaria palwelioittensa kätten kautta, jotka taitawat merimiehet olit: ja he menit Salomon palwelioitten kansa Dphiriin, ja toit siellä neljästataa ja wiisikymmentä leinwiikätä kuldäa, ja weit Kuningas Salomolle.

D. Kutsu.

Arabian Drottningi. Salomon kullan saalis, arwo, ymmärrys, woinia, kuolema.

Ja koska rikkas Arabian Drottningi kuuli Salomosta sanoman, tulit hän sängen suuren joukon kansa Jerusalemiin, ja Kamelein kansa, jotka kannatti yrtejä ja paljon kuldäa, ja kaikki kivistä, koettelemaan Salomosta tapauksilla. Ja kuin hän tuli Salomon työhö, puhui hän hänen kansansa kaikki mitä hän sydämesänsä aikoinut oli.

1 Kun. K. 10: 1. 2 Kutsu. 12: 42.

2 Kutsu. 11: 31.

2. Ja Salomo ilmoitti hänelle kaikki hänen sanansa: ja ei ollut mitään Salomolta salattu, jota ei hän ilmoittanut hänelle.

3. Ja kuin rikkas Arabian Drottningi näki Salomon taidon, ja huomen, jonsa hän rakendanut oli;

4. Ja ruan hänen pöydällensä, ja hänen palweliansa asuinsiat, niin myös hänen palwelioittensa wiran, ja heidän waattensa, hänen juomansa lasit heidän waatteineusa, ja johan, josta HER

rau: huoneeseen käytiä; niin ei hän taiv-
vut häändänsä enämbi pitä.

5. Ja hän saanoi kuningalle: se on
teji kuin minä kuullut olen minun
maalle ni sinun menoitas ja taidoitas.

6. Vaan en minä uskonut heidän
saunojansa, ennenkuin minä itse tulin,
ja minun silmäni nähnet ovat: ja
kato, ei ole minulle puolittaingan sa-
nottu sinun suuresta taidoitas: sinulla
ou enää kuin se saunoma on, jonka
minä kuulin.

7. Mutuat ovat sinun miehes, au-
tuat ovat myös nämät sinun palvel-
lajat; jotka joka hetki sinun edessä
seisovat ja kunnoleivat sinun taiv-
toas.

8. Herra sinun jumalas olken
kiitetty, jota sinun mielihyvä on, ja
paunut sinun istuimellesi, Herralle
sinun Jumalalles kuningari. Että si-
min Jumalas rakastaa Israelia, wah-
vistarensa händä ihaufaiikkisesti, on hän
sinun ajettanut heidän kuningarensa,
telemään oikeutta ja wanhurskautta.

9. Ja hän andoi kuningalle sata
ja karitsiminnendä leiwiskätkä kuldaa,
ja yksipäljen yrtejä ja kallita kiviä. Ja
ei senkaltaisia yrtejä ollut, kuin ne olit,
jotka rikkon Arabian Drottingi annoi
Kuningas Salomolle.

10. Weit myös Dhiramin ja Salo-
mon palveliat kuldaa Dphirista, ja
Hebenin puuta, ja kallita kiviä.

11. Ja Salomo andoi tehdä astui-
met Hebenin puista Herran huone-
seen, ja kuningan huoneeseen, ja kan-
deleita ja psaltareita weisaille. Ei yh-
tään senkaltaista ennen ollut nähty Ju-
dan maalla.

1 Kun. K. 10: 12.

12. Ja kuningas Salomo andoi
rikkon Arabian Drottingille kaikkia
mitä hän pyysi ja anoi, paitsi sitä
kuin hän kuningalle tuonut oli. Ja
hän palas ja makusti omalle maal-
lensa palvelioinensa.

13. Ja kulda, joka wuosittain tuo-
tin Salomolle, oli kuusi sataa ja kuusi
seitsemättäkymmenendä leiwiskätkä;

1 Kun. K. 10: 14.

14. Paitsi sitä kuin kauppaneidet
ja yrteinmyyjät toit: Ja kaikki Ara-
bian kuningat ja maan herrat weit
kuldaa ja hopyata Salomolle.

15. Niin andoi kuningas Salomo
tehdä kari sataa kirkasta parhassa
lajissa; niin että kuusi sataa kappala
kuldaa tuli jokaiseen kirkkseen.

1 Kun. K. 10: 16.

16. Teki hän myös kolme sataa
peä parhassa kullasta, niin että kol-
me sataa kappalda kuldaa tuli jokai-
sen kirkkeen. Ja kuningas pani ne
Dhibanonin megähuoneeseen.

17. Ja kuningas teki suurea
koneen Elephantin luisista; ja kuldalla
puhstalla kullalla.

1 Kun. K. 10:

18. Ja istuimesa oli kuusi astuin
ja kullainen astinlauta istuimen ed-
essä ja kari käsi puuta molemmin pu-
olista: ja kari Jalopeuraa
käsipurittien työkänä.

19. Ja karitoistakymmenendä
Jalopeuraa seisoi niillä kunnella astuin-
molemmilla puolilla: senkaltaisia ei
tehty yhdesäkään waldakunnassa.

20. Ja kaikki kuningas Salomo
juomaastiat olit kullasta, ja kaikki
astinlaidat wihononin megähuoneesta
kuldasta: sillä ei hopyata mirikän
lue Salomon aikana.

1 Kun. K. 10:

21. Sillä kuningas hahdet me-
Dharjiseen Dhiramin palvelioitten
koneita ja tulit erän joka kolmandena wuote-
na toit kuldaa, hopyata, Elephantin
koneita, Apinoita ja Hiikinkukkoja.

22. Ja niin kuningas Salomo
suuremmari kaikkia kuningaita
maalla, rikkaudesta ja wiisaudesta.

23. Ja kaikki kuningat maan pä-
ällä hiinokseksi nähdyt Salomon kaswoja-
koneella hänen taiteansa, kuin
Jumalas hänen sydämeensä andanut oli.

24. Ja he weit hänelle kutin
koneita, hopyastioita, kuldaastioita,
waukkoja, sotaaseita, yrtejä, hewojia,
koneita, joka wuosi.

25. Ja Salomolla oli neljä tuhatta
hewoiskorona, ja karitoistakymmen-
tuhatta rakahmiehiä, ja ne panti
koneita kulkemaan ja kuningas tuoti
rusalemiin.

1 Kun. K. 4: 26. 2 Kirj. 10: 26.

2 Kirj. K. 1: 14.

26. Ja hän oli kaikkein kuningas
maassa; ja hän oli
maassa; hamaasta wirtasta
maahan asti, ja
maahan rajaan saakka.

11. Ja kuningas saatti niin paljon Jerusalemiin kiviä: ja paljon Cedripuita toimitti hänin mehäntunapuita laarosa.

1 Kun. 5. 10: 27. 2 Kirja 5. 1: 15.

12. Ja Salomelle wietin hewoljia tikkä, ja kaitijia maakunniista.

13. Mitä enämbi Salomon asioista kaitia on, sekä enjämäijistä että wiikälä: eikö ne ole kirjoitetut Nathan profetan Kirjasta, ja Abian Silonilaisen Propheetiasta, niin myös Jed-Nätjän näysä, Zerobeamia Nebatthin poika wastoin? 1 Kun. 5. 11: 41.

14. Ja Salomo halli Jerusalema koko Israelia, neljäkymmeniä vuotta.

15. Ja Salomo nukkui Iffänsä maahan, ja he hautasit hänen Iffänsä maahan Kaupungiin: ja Rehabeamin poikansa tuli kuningaksi hänen sijasta.

10. Luv.

1. Kirjan anominen. Rehabeamin neuvo, wakuus. Wabalunda jaettu.

1. Rehabeam meni Sichemiin: sillä kaikki Iffrael oli tullut Sichemiin nään händä kuningaksi.

1 Kun. 12: 1.

2. Ja koska Zerobeam Nebatthin poika sen kuuli, joka oli Egyptistä, lähti hän oli paennut kuningas Jerobeamin edestä: niin hän tuli Egyptin maahan.

1 Kun. 11: 40.

3. Sillä he lähetit ja annoit hänen neuvoita. Ja Zerobeam tuli ja kaitti Jerobeamille: ja he puhuit Rehabeamille, sanoit:

4. Minun Iffäs teki meidän ikemme kowari: niin huojenna nyt sinun kowa palvelus, ja se raskas ijes, jota hän lasti meidän päällemme, jotta me olemme sinun alemmaisies.

5. Ja hän sanoi heille: tulkat minun tygöni jälle kolmandena päiwänä: ja minä menin pois.

6. Ja kuningas Rehabeam kysyi vanhimmilta, jotka seisoi hänen edessä Salomon edesä, hänen eläimistönsä sanoi: mitä te neuvotte minun tätä kansaa?

7. He puhuit hänen kansansa, ja

sanoi: jos sinä olet tälle kansalle tygöni wällinen, ja suosittelet heitä, puhutelles heitä hywillä sanoilla, niin he owat aina sinulle alemmaisiet.

8. Mutta hän hyljäis vanhemmiten neuwon, kuin he annoit hänelle: ja piti neuwoa nuorukaisten kansa, jotka hänen kansansa kashwanet olit, ja seisoi hänen edessä;

9. Ja sanoi heille: mitä te neuvotte wastamaan tätä kansaa, joka minun kansani puhui, ja sanoi: huojenna se ijes, jonka Iffäs lasti meidän päällemme?

10. Ja nuorukaiset, jotka olit kashwanet hänen kansansa, puhuit hänelle, ja sanoit: sano näin kansalle joka puhui kansa ja sanoi: Iffäs teki meidän ikemme pöni raskari, huojenna sinä se: ja sano heille: minun pienen sormen pitä oleman parumbi Iffäni kapeita.

11. Jos minun Iffäni on lastenut raskari iken teidän päällemme, niin minä wielä lisän teidän ikeseenne: minun Iffäni rangarsi teitä ruoskilla, mutta minä Scorpioneilla.

1 Kun. 12: 10, 11.

12. Koska Zerobeam ja kaikki kansa tulit jälle Rehabeamin tygö kolmandena päiwänä; niinkuin kuningas puhunut oli, sanoden: tulkat minun tygöni kolmandena päiwänä jälle:

13. Niin kuningas wastais heitä kowasti; ja kuningas Rehabeam hyljäis vanhimmiten neuwon;

14. Ja puhui heidän kansansa nuorukaisten neuwon jälkeen, ja sanoi: minun Iffäni on teidän ikenne raskari tehnyt, mutta minä lisän siihen: minun Iffäni on rangarsinut teitä ruoskilla, mutta minä Scorpioneilla.

15. Ja ei kuningas kuulut kansaa; sillä se oli niin asetettu Jumalalta, että Iffära tahdoi wahiwistaa sanansa, kuin hän puhui Abian Silonilaisen kautta Zerobeamille Nebatthin pojalle.

1 Kun. 11: 29, 30. Luku 12: 15.

16. Ja koska kaikki Iffrael näki ettei kuningas kuulut heitä, niin wastais kansa kuningasta, ja sanoi: mikä osa meillä on Davidista? ei meillä ole yhtä perintystä Iffäin pojasta: kutkin maajansa Iffrael: niin kaho nyt David

huonetta. Ja kaikki Israel meni ma-
soilleensa.

1 Kun. 12: 16.

17. Ja Rehabeam hallitsi ainoasta
niitä Israelin lapsia, jotka asuit Ju-
dan kaupungeissa.

18. Ja kuningas Rehabeam lähetti
Dadoramin matkaan, joka oli weron
päällä; mutta Israelin lapset kiwitt
hänen kuolliaksi. Ja kuningas Re-
habeam astui nopeasti waunuiin pa-
lenemaan Jerusalemiin.

1 Kun. 12: 18.

19. Min luopui Israel Dawidin
huoneesta, tähän päiwään asti.

II. Luku.

Rehabeamin sota, kaupungit, Papi,
emännät, lapset.

Ja koska Rehabeam tuli Jerusale-
miin, niin hän kokois Judan ja
Benjaminin huonen, sata ja kahdeksan-
kymmendä tuhatta walittua sotamiestä;
sotimaan Israelia vastaan, saattayensa
waldakundaa Rehabeamille jälken.

1 Kun. 12: 21.

2. Mutta Heran sana tuli Se-
majan Jumalan miehen tygö, sanoden:

3. Puhu Rehabeamille Salomon po-
jalle Judan kuningalle, ja kaikelle Is-
raelille, kuin Judasa ja Benjaminisa
ovat, sanoden:

4. Näin sanoo Her: ei teidän
pidä noujeman eikä sotiman teidän wel-
sejänne vastaan, waan palaitkat jokai-
nen kotiansa; sillä se on minulda niin
tapahnut. He olit kuuliaiset Her-
ran sanalle, ja palaisit menemästä Je-
robeamia vastaan.

1 Kun. 12: 24.

5. Mutta Rehabeam astui Jerusa-
lemisa; ja rakensi Judan kaupungit
wahwari.

6. Ja rakensi Bethlehemin, Etamin
ja Techoan,

7. Bethurin, Sochon ja Abdullamin,

8. Gathin, Maresan ja Siphin,

9. Abdoraimin, Achixen ja Ufelan,

10. Jorgan, Usalon ja Hebronin;
jotka olit kaikkein wahwimmat kau-
pungit Judaasa ja Benjaminisa.

11. Ja hän teli ne wahwari, ja
pani niihin hallitsiat, ja elaturon wa-
raa, öljyä ja wiinaa.

12. Ja hän toimitti kaikkien
pungeihin kiwot ja leibat, ja teki
sangen wahwari: ja Juda ja Be-
namin olit hänen allansa.

13. Ja Papi ja Lewitat kai-
Israelista, tulit hänen tygönsä kai-
heidän maansa rajoista.

14. Sillä Lewitat hyljäsit et-
punginsa ja saamansa, ja tulit Ju-
ja Jerusalemiin: sillä Jerobeam
hänen poikansa ajoit heidän pois,
he olisi saanet tehdä Heralle Pa-
palwelusta.

2 Nita 12: 1.

15. Mutta hän asetti Papi
lensä kulkuloille, ja Perkeleille; ja
iikoille, jotka hän tehdä annoi.

1 Kun. 12: 31.

16. Ja monda kaikista Israelin
kutunnista, jotka sydämeistensä
Heräa Israelin Jumalata,
heidän peränsä Jerusalemiin,
maahan Heralle heidän Isänsä
malalle.

17. Ja wahwistit Judan walda-
nan, ja wahwistit Rehabeamin
mon pojan kolmena ajastaitana:
he waelit Dawidin ja Salomon-
kolme ajastaitaa.

18. Ja Rehabeam otti Mahol
Jerimothin, Dawidin pojan
emännänsä; niin myös Abih
Eliabin tyttären, Isain pojan;

19. Joka hänelle synnytti nämä
jat: Jerren, Semarian ja Saba.

20. Sitte otti hän Maechan
lomin tyttären; joka hänelle syn-
nytti Abian, Athain, Sifan ja Seleu-
tia.

1 Kun. 15: 2.

21. Mutta Rehabeam piti Ma-
Absalomin tyttären rakkambana ka-
muuta emännitönsä ja jalkawaimoja,
sillä hänellä oli kahdeksantoista
emändätä, ja kuusikymmendä jalka-
moa: ja hän jätti kahdeksantoista
kymmendä poikaa, ja kuusikymmen
tyttärtä.

22. Ja Rehabeam asetti
Maechan pojan welseinsä päksi
hallitsiaksi; sillä hän mielei tehdä
kuningaksi.

23. Ja hän teli toimellisesti,
koi poikansa Judan ja Benjamin-
maahan kaikkiin wahweihin kaup-
ungeihin.

1, ja andoi heille yhäkylä wils-
ja hawitteli wonda emändätä.

12. Luku.

abeamin luopuminen HERran lalsta,
kõõllet, parannus, äiti, kuolema.

Koſta Rehabeamin waldakunda
luettu, ja hän wahwiſtettu oli;
s hän HERran Lain, ja kaikki
hänen kansansa. 1 Kun. K. 14: 22.
Mutta wiidendenä Kuningas Re-
min wuotena, meni Siſat Egp-
uningas plõs Jerusalemiin; (illä
it rikkonet HERraa waſtan.)

1 Kun. K. 14: 25.

Tuhannen ja kahden ſadan wan-
ja kuudenkymmenen tuhannen he-
niehen kansa: ja ſe kansa oli lu-
lain, jotka händä ſeuraiſit Egp-
Kibiaſta, Suchimiſta ja Ethio-
li.

Ja hän woitti ne wahwat Kau-
it Judafa, ja tuli Jerusalemiin.

Silloin tuli Semaja Prophe-
tamin ja Päämieſten tygö Ju-
jotka heittänsä olit loonnet Si-
lähden Jerusalemiin, ja ſanoi
: Näin ſanoo HERra: te oletta
met minun, ſentähden olen minä
hõljännyt teidän Siſakin läteen.
Niin Iſraelin ylimmäiſet nõdry-
enſä Kuningan kansa, ja ſanoi:
tra on wanhurſka.

Koſta HERra näki heidän nõy-
wän igenſä, tuli HERran ſana-
ſjan tygö, ja ſanoi: he owat igen-
hõrättänet, ſentähden en minä hei-
adota: waan minä annan kohta
peläſtuxen, niin ettei minun wi-
wodais Jerusalemin päälle Si-
lähden kaitta.

Mutta heidän pitä kuitengin hä-
alammaiſet oleman; että he tie-
mitä ſe on, palwella minua, ja
ella waldakundia maan päällä.

Niin Siſat Egyptin Kuningas
Jerusalemiin, ja otti HERran
en tawarat ja Kuningan huonen
rat; ne kaikki otti hän pois. Ja
myõs ne kulbakilwet, jotka
tehdä andanut:

1 Kun. K. 14: 26. 2 Kirja K. 9: 15.

1. Kirja Kirja Kuningas Reha-

beam teetti waſkiſet kluwet, ja andoi
wartioitten päämiehille tallelle; jotka
Kuningan huonen owa wartioitit.

11. Ja niin uſein kuin Kuningas
meni HERran huoneſeen, tulit war-
tiat ja kannoit niitä, ja weit ſitte jäl-
len wartioitten huoneſeen.

12. Ja että hän nõdrytti igenſä,
ſentähden HERran wiha käändyi hä-
neſtä pois, niin ettei ſe peräti kadotet-
tu; ſillä wielä jotain hywää löyttin
Judafa.

13. Niin Kuningas Rehabeam wah-
wiſtui Jerusalemiſa, ja halliſi: ja Re-
habeam oli yhden ajaſaikainen wiidet-
täkymmendä tullesansa Kuningari, ja
halliſi Jerusalemiſa ſeltemäntoiſtakym-
mendä ajaſaikaa, jünä Kaupungifa,
jonga HERra kaiſiſta Iſraelin ſuku-
kunnifa waliinnut oli, aſettarenſa ſiihen
nimenſä. Ja hänen äitinfä nimi oli
Naema Ammonitilainen. 2 Moſ. 20: 24.

1 Kun. K. 14: 21. 2 Kirja K. 6: 6.

14. Ja hän teli pahoin, ettei hän
walmiſtanut ſydändänſä HERraa epi-
mään.

15. Ja Rehabeamin teot enſimäiſet
ja wiimeiſet, eiõ ne ole kirjoitetut
Semajan Prophe-
tan, ja Jddon Nä-
liän ſanoifa, joiſa kirjoitetan ſulukun-
nat: Niin myõs Rehabeamin ja Jero-
beamın ſodat, kaiſiſina aikoina?

1 Kun. K. 14: 29.

16. Ja Rehabeam nukkui Iſäinſä
kansa, ja haudattiin Dawidin Kaupun-
giin: ja hänen poikansa Abia tuli Ku-
ningari hänen ſiaansa.

13. Luku.

Kuningas Abian ſota, woitto, emämät,
lapſet, kuolema.

Kuningas Zerobeamin kahderandena
wuotena toifatakymmendä, tuli Ab-
bia Judan Kuningari;

2. Ja halliſi kolme ajaſaikaa Jeru-
ſalemiſa. Hänen äitinfä nimi oli Mi-
chaja, Urielin tytär Gibeafa. Ja ſo-
ta nouſi Abian ja Zerobeamin wälillä.

1 Kun. K. 15: 2.

3. Ja Abia walmiſti ſotaan neljän
ſadan tuhannen juuri wäkerän ja wa-
litun ſotamiehen kansa. Ja Zerobeam
walmiſti ſotaan heitä waſtan kahderan

jadan tuhannen walitun ja urhollisen sotamiehen kansa.

4. Ja Abia nousi ylös Semaraimin nuorelle, joka oli Ephraimin wuorella, ja sanoi: kuulkaat minua, Zerobeam, ja koko Irael!

5. Ettäkö te tiedä HERran Iraelin Jumalan andaneri Dawidille kuningan waldakundaa Iraelissa ijankalaksi; hänelle ja hänen pojillensa suola-liitolla?

6. Mutta Zerobeam Nebathin poika, Salomon Dawidin pojan palvelia, nosti kapinan Yerraansa vastaan.

1 Kun. 8. 11: 26.

7. Ja hänen tykönsä kokonui joukko miehiä, ja Belialin lapsia, ja wahwistit itsensä Rehabeamia Salomon poikaa vastaan; sillä Rehabeam oli nuori ja pehmiä sydämeistä, niin ettei hän woinut wahwistaa itsiänsä heitä vastaan.

8. Mutta te ajattelette wahwistayenne teitänne HERran waldakundaa vastaan, joka on Dawidin poikain lädesä; että teitä on suuri joukko, ja pidätte kullaisita wälikoita, jotka Zerobeam teille jumalixi tehnyt on.

1 Kun. 8. 12: 28.

9. Ettetekö te ole ajanet HERran Pappesa Aaronin poikia ja Lewitaita pois, ja olette itse teillenne tehneet pappesa niinkuin Kansat maatumisja? Jotkainen kuin tulee käsiansä täyttämään nuorella kalpeilla, ja seikemällä oinala, se tulee pappixi, niille jotka ei Jumalat ole.

2 Mos. 28: 41. 1 Kun. 8. 12: 31.

10. Mutta HERra meidän Jumalamme on meidän kansamme, jota en me hyljää: ja Pappit, jotka HERraa palweliwat, Aaronin pojat, ja Lewitat owat heidän työnsänsä:

11. Ja sytyttävät HERralle polttouhrin joka aamuna ja ehtona, niin myöskin yreän suitkuturen, ja walmistawat leipiä puhtalle pöydälle, ja kuldakynsiläljalan lampuinensa, niin että ne joka ehto sytytetän; sillä me pidämme HERran meidän Jumalamme wartiaista: mutta te oletta hänen hyljännet.

3 Mos. 24: 6. 2 Nisa 8. 2: 4.

12. Ja kago, meidän kansamme on

Jumala esipääsä, ja hänen Pappiphillä torwilla soittamaan teitä waltan. Te Iraelin lapset, älkät so HERraa teidän Iäime Jumalawastan; sillä ei se menesty.

4 Mos. 10: 9.

13. Ja Zerobeam asetti wäpöyrymbäri, tullarensa takaa heidän wäpölenkä; niin että he olisit itse Jerobeamin edessä ja wäpötyös heidän takanansa.

14. Koska Juda kagoi ymbäri kago, niin oli sota sekä edessä että takana. Niin he huusit HERran ja Pappit soitit wäpötorwilla.

15. Ja joka mies huusi Juda. Ja koga joka mies niin Judasa wäpöli Jumala Zerobeamia, ja koga raelia, Abian ja Judan edessä.

16. Ja Iraelin lapset pakemitan edellä: ja Jumala andoi heidän käsiänsä;

17. Niin että Abia läbi wäpöheitä suurella löymisellä. Ja Iraelita langeis löydytä wiisijataa tuhawalitua sotamiestä.

18. Ja niin Iraelin lapset wäpöitetin siihen aikaan, ja Judan wäpöistettiin; sillä he turwaisit Yerraan heidän Iäinsä Jumalaan.

19. Ja Abia ajoi Zerobeamia kaa, ja woitti hänelä Kanpung Bethelin kylinensä, Jefanan kylisä, ja Ephronin kylinensä;

20. Niin ettel Zerobeam enämäsi luit woimaansa, niinkauwan kuin wäpöli: ja HERra rangaisi händä, että hän kuoli.

21. Koska Abia wahwistui, otti neljätoistakymmenä emändätä, ja kolmekolmattakymmenä poikaa, ja kolmetoistakymmenä tytärtä.

22. Mitä enämäsi Abiasta sanotta on, ja hänen teisiänsä ja teisiänsä; se on kirjoitettu Jodon Propheetokirjasa.

14. Luv.

Assan kluwas, lepo, wäpö.

Ja Abia nukkui Iäinsä Kanpungiin: ja Assa hänen poikansa kuningari hänen siaansa. Hänen

Ja oli maa lewosa kymmenen ajast-
1 Kun. 8. 15: 8.

Ja Nissa teki sitä kuin hyvä ja
eli. HERran hänen Jumalansa

Ja otti wierat Altarit pois, ja
kurit: ja rikkoi pagat, ja maahan
hä meijistöt. 1 Kun. 8. 15: 11.

Ja sanoi Judalle, että he egisit
Kraa heidän Isänsä Jumalata,
teijit Lain ja käskyn jälkeen.

Ja hän otti pois korkeuret, ja
malat kaikista Judan Kaupun-
ja: ja waldakunda oli lewosa hä-
allansa. 1 Kun. 8. 15: 13.

Ja hän rakensi wahwat Kaupun-
Judasa; sillä maa eli lewosa, ja ei
setoa händä vastaan niinä wnoji-
mä HERra andoi hänelle lewon.

Ja hän sanoi Judalle: rakenda-
me nämät Kaupungit, ja tehtäm-
uurit niitten ymbäri, ja tornit,
orit, ja salwat, niin kaawan kuin
Kon meidän edesämme: sillä me o-
ma eginet HERraa meidän Ju-
tamme: händä me olemma eginet,
on on andanut meille lewon joka
aa. Niin he rakensit, ja se me-
pi.

Ja Nissalla oli suuri sotajoukko,
lannoit kilpejä ja keihäitä: Ju-
kolmesataa tuhatta, ja BenJa-
kuin kuin kilpejä lannoit ja jougia
itt, karsijataa ja kahdeksankymmen-
tuhatta. Ja nämät olit kaikki wä-
sotamiehet.

Ja Scrah Ethiopiaista meni hei-
suuren sotajoukon kanssa, jo-
kymmenen kertaa sata tuhatta
ja kolmesataa waunua: ja tuli
saan asti.

Ja Nissa meni händä vastaan:
hangisit heitänsä sotimaan Ze-
laaxosa Marefan tykönä.

Ja Nissa huusi HERran hänen
malansa tygö, ja sanoi: HERra,
mä wäliä pidä auttaises monen
ta, taikka Eusa ei yhtäkän woi-
le: Auta meitä HERra mei-
malamme; sillä me turwam-
ja, ja olemme tullet sinun
suurta joukkoa vastaan,

sinä olet HERra meidän Jumalam-
me, ei yrikän ihminen woi mitän
sinua vastaan. 1 Sam. 14: 6.

12. Ja HERra löi Ethiopiaalaisia
Nissan ja Judan edesä, niin että E-
thiopiaalaiset pakenit. 2 Nissa 8. 16: 8.

13. Ja Nissa ja hänen wäkensä kuin
olit hänen kansansa ajoit heitä Gera-
riin asti takaa. Ja Ethiopiaalaiset lan-
geisit, niin ettei yhtän heistä eläwäri
jäänyt, mutta he tapettin HERran ja
hänen sotawäkensä edesä. Ja he weit
sielä paljon saalista.

14. Ja he löit kaikki Kaupungit
Gerarin ymbärillä maahan; sillä HER-
ran pelko tuli heidän päällensä. Ja he
ryöstit kaikki Kaupungit; sillä niissä oli
paljon saalista.

15. Ja he löit narvetot maahan:
ja weit ylöön paljon lambaita ja Ka-
meleja, ja tulit jälleen Jerusalemiin.

15. Luku.

Nissa rohwaistaa jumalijuteen, uudistaa
liiton HERran kanssa; Wilejezeth,
rauha.

Ja Jumalan Hengi tuli Nissarian D-
dedin posjan päälle.

2. Hän meni Nissata vastaan, ja sa-
noi hänelle: kuulkaat minua, Nissa, ja
koko Juda ja BenJamin: HERra on
teidän kansanne, että te oletta hä-
nen kansansa, ja koska te esitte
händä, anda hän igensä teidän löyt-
tä; mutta jos te hyljätte hänen, niin
hän hyljää myös teidän.

1 Mos. 4: 29. 1 Nissa 8. 28: 9. 2 Nissa 8.
24: 20. Luku 33: 12, 13.

3. Menda päiwää on Israelisa, et-
tei yhtän eikiata Jumalata ole, eikä
yhtän Pappia, joka opetta, eli yhtän
Lakia. Or. 3: 4.

4. Ja koska he läändawät igensä
heidän tukijansa HERran Israelin
Jumalan tygö, ja ehirät händä, niin
hän löytän heilä.

5. Niinä aikoina ei ole rauhaa niil-
lä jotka käywät sisälle ja ulos; sillä
suuri meteli tulee kaikkein maan asu-
waisten päälle.

6. Ja yri kansa muserta toisen, ja
yri Kaupungit teisei; sillä Jumala häm-
mästyttä heitä kaikkinaisilla abdistuilla.

7. Mutta te wanhastakate teitänne, ja ällät lievitättö kääntäne; sillä teidän työllänne on hänen palkansa.

1 Cor. 15: 58.

8. Koska Nissa kuuli nämät sanat ja Prophetan Ddedin ennuustuksen, wanhastui hän, ja otti kauhustukset pois kaiskelta Judan ja Ben-Jaminin maalta, ja Kaupungeista, jotka hän oli woittanut Ephraimin vuorelta: ja uudesta HERran Altarin, joka HERran esihuonen edessä oli.

9. Ja kokois kaiken Judan ja Ben-Jaminin, ja ne muukalaiset jotka heidän työnsänsä olit Ephraimista, Manassesta ja Simeonista; sillä hänen työnsä tuli monda Israelistä, koska he näsit HERran hänen Jumalansa olevan hänen kansansa.

10. Ja he tulit Jerusalemiin kolon kolmandena kuukautena, Nisan waldakunnan wiidendenä vuonna toistakymmenenä.

11. Ja he uhrasit sinä päivänä HERralle siitä saalista kuin he kotiensa tuonet olit; seikemänsataa härkää, ja seikemän tuhatta lammasta.

2 Niska R. 14: 13.

12. Ja he teit liiton että heidän piti esimän HERraa heidän Isänsä Jumalata, kaikesta sydämeistänsä, ja kaikesta sielustansa.

Jos. 24: 15. Neh. 10: 29.

13. Ja kuka ikänä ei tahtonut ehtiä HERraa Israelin Jumalata, hänen piti kuoleman; pienen ja suuren, miehen ja waimon.

5 Mos. 13: 9. Euku 17: 5.

14. Ja he wannoit HERralle koraalla äänellä, ilohuudolla, wastitorwilla, ja Basunilla.

15. Ja koko Juda iloitsi siitä wasta; sillä he olit wannonet kaikesta sydämeistänsä, ja eheit häändä kaikesta tahdostansa, ja hän löyttin heildä: ja HERra andoi heille lewon joka paikassa heidän ympärillänsä.

16. Ja Kuningas Nissa pant äitinsä Maachan pois wallan päältä; sillä hän oli asettanut Miplezethin mekistään. Ja Nissa häwitti hänen Miplezethinsä, ja löi sen rikki, ja poltti Aironin ojan wieresä.

1 Kun. R. 15: 13.

17. Mutta korenkset ei ollet wielä

wannut pois Israelista; kuitenkin Nisan sydän waka, niinkansaan hän eli.

1 Kun. R. 15: 16.

18. Ja hän andoi tuota Jumalahuoneeseen mitä hänen Isänsä wanhastui oli, ja mitä hän itse wanhastui oli; hapiata, kuldaa, ja astioita.

19. Ja ei ollut yhtän sotoa hänen wiidendeenneljättäkymmenenä Nisan waldakunnan ajastaikaan asti.

16. Luku.

Baesa nousee Judata wahan. Nissa kuolee.

Nisan waldakunnan kuudendenä vuonna neljättäkymmenenä, nousi Nissa ja Israelin Kuningas Judata wahan ja rakensi Raman; esärensä Nisan waldakunnan ulos ja sisälle lämpä.

1 Kun. R. 15: 17.

2. Waan Nissa otti HERran huoneen ja Kuningan huoneen tawst hapiata ja kuldaa: ja lähetti Baesadille Syrian Kuningalle, joka Damaskusa, ja läski sanotta häntä.

3. Piitto on minun ja sinun hellas, minun ja sinun Isäs waldakunta, minä lähetin sinulle hapiata kuldaa, että Baesan Israelin Kuningan liiton särkijit, että hän menisi minun työnsäni.

4. Benhadad oli Kuningas Syrian kuuliainen, ja lähetti sodanpäämies kuin hänellä olit, Israelin Kaupungista wahan: he löit Ejonin, Danin Abelwaimin, ja kaikki Naphtalin wakaupungit.

5. Koska Baesa sen kuuli, lakkais rakendamasta Ramata, ja jätti työt.

6. Waan Kuningas Nissa otti työt ja koko Judan, ja he otit liitteen hirret Ramasta, joissa Baesa rakensi. Ja hän rakensi niistä Geban ja Migdal.

7. Siihen aikaan tuli Danan kuningas Nissa Judan Kuningan wahan: ja hän sanoi hänelle: että turwaissit Syrian Kuningaan, ja et turwaannut Ephraanin sinun Jumalaa, sentähden Syrian Kuningan wäki pöytäsi sinun kääntäs.

8. Eikö Ethiopialaiset ja Arabit ollet suuri joukko monen kauden ja heivoisimpien kansa? kuitenkin

1. Nääraan turvaukset, andoi hän
sinun käpiä. 2 NÄÄRA. 14: 9, 12.

9. Sillä HERAN silmät kazeles-
kai kiffi maat, wahwistarensa nii-
jotka pysyivät hänen tykönsä
asta sydämeistensä. Sinä olet tyh-
si tehnyt, sentähden sinun pitää täste-
set sotia saaman. 1 Kun. 8. 15: 32.
2 Sam. 1: 15: 3. Jer. 16: 17.

Luku 32: 19.

10. Niin Nissa wihastui Nätjän pääl-
ja heitti hänen fangeuteen: sillä hän
sin suuttui hänen päällensä tästä
ka. Ja Nissa ahdisti muutamita
wasta siihen aikaan.

11. Ja kago, Nissän työt sekä enji-
set että wiimeiset: kago, ne owat kir-
nimä Judan ja Israelin kuningasten
ka.

12. Ja Nissa tuli kipiäri jaloisista
vandenä neljättäkymmenellä walda-
nsa wuotena, ja hänen tautinsa
enäni, ja ei hän kuitengan epi-
HERAA hänen taudisansakkan,
Pääkäreltä.

13. Niin Nissa nukkui Nissänsä kansa,
joka waldatundansa enjämäisnä wuo-
kolmettekkymmenellä.

14. Ja hän haudattiin hänen hau-
kseen, jonga hän oli andanut kairaa
maansa Dawvidin kaupungeissa. Ja
panit hänen leposiaansa, joka täy-
tyi hyvän hajullisilla ja kaikkeinai-
kalleilla yrteillä, jotka olit wal-
lit Apothekarein tavalla, ja poltiti
se sangen suurella polttamisella.

1 Sam. 31: 12. Jer. 34: 5.

17. LUKU.

1. Jofaphat etää Numalan pelwosa; hänen
arwonja ja sotajoukko.

2. Jofaphat hänen poikansa tuli Ru-
ngari hänen siaansa: ja hän tuli
wähäri Israelia vastaan.

1 Kun. 8. 15: 24. Luku 22: 41.

3. Ja hän asetti sotawäen kaiktiin
maahwoin kaupungeihin: ja pani
wähäriä Judan maalle, ja Ephraim-
kaupungeihin, jotka hänen Nissänsä
wastustanut.

4. Ja HERA oli Jofaphatin kansa;
ja waeli endijällä hänen Nissänsä
vasta, ja ei epinyt Baalia.

5. Ja hän epei Nissänsä Jumia-

lata, ja waeli hänen kätkisänsä; ja
ei Israelin töiden jälkeän.

6. Sentähden wahwisti HERA hä-
nelle waldakunnan, ja kaikki Juda an-
noit Jofaphatille lahjoja: ja hänellä
oli rikkautta ja tunniata yhäkylällä.

7. Ja kuin hänen sydämensä tuli
rohkiari HERAN teisä; otti hän kor-
keuyet ja megistöt Judasta pois.

8. Ja kolmandena hänen waldakun-
dansa wuonna, lähetti hän Päämie-
hensä Benhailin, Obadian, Zacharian,
Nethaneelin ja Michajan, opettamaan
Judan kaupungeissa;

9. Ja Lewitat heidän kansansa, Se-
majan, Nethanian, Sebadian, Asaelin,
Semiramothin, Jonathanin, Adonian,
Lobian ja LobAdonian, Lewitat: ja
heidän kansansa Pappaja, Elisaman
ja Joramini.

10. Ja he opetit Judaasa, ja pldit
HERAN Latikirjan myöriänsä: ja wael-
sit ymbäri kaikki Judan kaupungit, ja
opetit kansaa.

11. Ja HERAN pelko tuli kaikkein
waldakundain päälle, niissä maakunni-
sa kuin olit Judan ymbäristöllä, niin
ettei he sotinet Jofaphatia vastaan.

12. Ja Philistealaiset toit Jofapha-
tille lahjoja, ja rahaweren: ja Arabit
toit myös hänelle piendä karjaa, seige-
män tuhatta ja seigemän sataa oinasta,
ja seigemän tuhatta ja seigemän sataa
kauriia.

13. Niin menestyi Jofaphat ja tuli
aina suuremmari. Ja hän rakensi Ju-
daasa linnoja ja tawarakaupungeita.

14. Ja hänellä oli paljo waraa Ju-
dan kaupungeissa: ja sotamiehiä, ja
wäkewätä kansaa Jerusalemissa.

15. Ja tämä on järjestys heidän
Nissänsä huonen waihella, jotka Ju-
daasa tuhanden päämiehet olit: pää-
mies Udna, ja hänen kansansa kolme-
sataa tuhatta wäkewätä sotamiehiä.

16. Lähin händä oli päämies Je-
hanan, ja hänen kansansa karisataa
ja kahderakymmenellä tuhatta.

17. Händä likin Amasia Sichrin poi-
ka, joka igensä hyrällä tahdolla andoi
HERALLE: ja hänen kansansa karis-
sataa tuhatta wahraa sotamiehiä.

18. WenJaminin lapijista Eliada wä-

keivä sotamies: ja hänen kansansa warustettuna jougeilla ja kilveillä, larisataa tuhatta.

18. Händä likin oli Josabab: ja hänen kansansa sata ja kahdeksänkymmeniä tuhatta walmista sotamiestä.

19. Nämät otit Kuningasista warin; ilman niitä jotka Kuningas oli asettanut wahwoin kaupungeihin koko Jubaasa.

18. Luku.

Josaphathin ja Ahabin liitto, Prophetat, kuinga he menewät sotaan ja pakenevat.

Ja Josaphathilla oli suuri rikkaus ja kunnia, ja hän teki nuotenta Ahabin kansa. 2 Kun. K. 8: 18. 2 Nika K. 21: 6.

2. Ja jonkun vuoden perästä sen jälkeen meni hän Ahabin tygö Samariaan: Ja Ahab annoi tenrastetta hänelle, ja hänen wälensä, kuin oli hänen kansansa, monda laumasta ja härkää: ja hän ylltytti hänen menemään ylös Gileadin Ramothiin. 1 Kun. K. 22: 2.

3. Ja Ahab Israelin Kuningas sanoi Josaphathille Judan Kuningalle: menekköös minun kansani Gileadin Ramothiin? Hän sanoi hänelle: minä olen niinkuin sinä: ja minun kansani niinkuin sinun kansas: me tahdomme sinun kansas sotaan. 1 Kun. K. 22: 4.

4. Mutta Josaphat sanoi Israelin Kuningalle: kysies tänäpänä HERRAN sanaa.

5. Ja Israelin Kuningas kokiis Prophetaita neljäsatia miestä, ja sanoi heille: menemmenkö me sotimaan Gileadin Ramothiin, eli ei? He sanoit: mene, Jumala anda heidän Kuningan käteen.

6. Silloin sanoi Josaphat: eiköytä tässä ole joku HERRAN Prophetat, kysyväremme hänelä?

7. Israelin Kuningas sanoi Josaphathille: tässä on vielä yri mies josta kanta taittaisn kyseldä HERRAA, waan minä wihan händä; sillä ei hän enusta minulle mitän hywää, mutta aina pahaa: se on Micha Jemlan poika. Josaphat sanoi: älkön Kuningas niin puhuko.

8. Ja Israelin Kuningas koki den Kamaripalwelidistansa, ja nouda nopiasti Micha Jemlan poika. 1 Kun. K. 22: 9.

9. Ja Israelin Kuningas, ja Josaphat Judan Kuningas ikuut kuitin istuimellansa puettettuna waatte Samarian portiin lakendella, ja Prophetat emuystit heidän edessä.

10. Ja Zidechia Kenaanin teki itsellensä rautasarwet, ja sanoin sanoo HERRA: näillä sinun syfämän Syrialaisia, siihenasti heidän häwität.

11. Ja kaikki Prophetat emuustin, ja sanoit: mene Gileadin Ramothiin, ja se menestyw sinulle, HERRA anda heidän Kuningan käteen.

12. Ja sanansaattaja, joka oli nyt kulumaan Michata, puhui kansansa, ja sanoi: kaso, Prophetat puhe on yrimielisesti hywä Kuningan edessä: amas sinun sana olla niinkuin heidängin, ja puhu heidän kuinga.

13. Ja Micha sanoi: niin kuin HERRA elää, minä puhun minun Jumalani sanoo.

14. Ja kosta hän tuli Kuningas tygö, sanoi Kuningas hänelle: Menemmenkö me sotimaan Gileadin Ramothia vastaan, eli ei? Hän sanoi: menestyt, se menestyt teille, he amasteidän käsiinne.

15. Niin Kuningas sanoi hän kuinga usein minä waumotan sinu ettet sinä sanois minulle muuta totuden HERRAN nimeen?

16. Niin hän sanoi: minä näen kaiken Israelin hajoitettuna wuoreniinkuin lambat, joilla ei yhtän paimenda ole. Ja HERRA sanoi: eikö näillä ole yhtän Herraa? palait kulin kotiansa rauhassa.

17. Niin sanoi Israelin Kuningas Josaphathille: engö minä sanouit sinulle ettet hän minulle enusta hywää, mutta pahaa? 1 Kun. K. 22: 18.

18. Ja hän sanoi: sentähden kokiit HERRAN sanaa: minä näsin HERRAN istuwan istuimellansa, ja koki wällisen sotajoukon seisowan häntä kalla ja wasemalla puolellansa.

30. Ja HERa sanoi: luku wiet-
häbin Israelin Kuningaan, että
menis ylös, ja langeis Gileadin
maahja? ja koska yxi sanoi niin,
näin; 1 Kun. 8. 22: 20.

31. Niin tuli yxi hengi ja seiso-
i kran edesä, ja sanoi: minä wiet-
än hänen. Ja HERa sanoi hä-
n: millä? Job. 1: 6.

32. Hän sanoi: minä menen ja olen
sen hengi kaikkein hänen Prophe-
tassa suusa. Ja hän sanoi: wietele
hä, ja sinä myös taidat: mene ja
näin.

33. Nyt siis kazo, HERa on
nyt walhen hengen näitten sinun
ketais suuhun: ja HERa on
nyt pahaa sinua vastaan.
Job. 2: 1. Es. 19: 14. Hes. 14: 9.

34. Niin astui Zidechia Kenaenan
edes, ja lbi Michata postelle, ja
k: kunga tien kautta HERan hengi
menyt minun tukkäni pois, sinua
mielemaan? Jer. 20: 2.
Marc. 14: 65. Ap. 5: 23: 2.

35. Micha sanoi: kazo, sinä olet
kätevä sinä päivänä; jonas käyt
hä majaan, että sinus lymytäisit.

36. Niin sanoi Israelin Kuningas:
et Micha ja wietät jälleen händä
kuningin Päämiehen Amonin tygö,
kungen Kuningan pejan tygö;

37. Ja sanekat: näin sanoo Ku-
ngas: pangat tämä sangihuoneesen:
mottikat händä murhen leivällä ja
sen wedellä, siihenasti että minä
jälleen rauhassa.

38. Micha sanoi: jos sinä toki pa-
ra rauhassa, niin ei ole HERa
nyt minun kauttani. Ja hän sa-
i: kuulkat kaikki kansat.

39. Niin meni Israelin Kuningas,
Josaphat Judan Kuningas, Gilea-
damaahja vastaan.

40. Ja Israelin Kuningas sanoi
Josaphatille: minä muutan waatteni
sotaan, mutta pidä sinä omat
kruunat ja Israelin Kuningas muutti
sotaa, ja he menit setaan.

41. Ja Syrian Kuningas käski wau-
rasmiehille, jotka hänellä olit, ja

sanoi: ei teidän ystä sotiman piendä
eli suurta vastaan; waan ainosta Is-
raelin Kuningasta vastaan.

31. Ja tapahui koska waunin pää-
miehet näjit Josaphatin, että he sa-
noit, se on Israelin Kuningas, ja he
käänsit itsensä sotimaan händä vastaan.
Ja Josaphat huusi, ja HERa autti
händä, ja Jumala käänsi heidän pois
häneistä.

32. Sillä koska waunin päämiehet
näjit, ettei hän ollut Israelin Kunin-
gas; käänsit he itsensä pois häneistä.

33. Niin yxi mies jänitti joukensa
yrikertaisufdesa, ja ambuis Israelin
Kuningasta rautapaidan jatkoen. Niin
hän sanoi wauninsa ajajalle: käännä
kätes, ja wie minua ulos setawäestä:
sillä minä olen haaroitettu.

34. Ja sota tuli suurexi sinä päi-
wänä, ja Israelin Kuningas seisei
waunissa Syrialaisia vastaan ehtoseen
asti: ja hän kuoli Muringen laikeisa.

19. Lufu.

Josaphat nuhdellaan ja asetta maailmal-
lissa ja hengellissä duomareita, andain
molembille neuvoja ja waroituria.

Mutta Josaphat Judan Kuningas
palais kotia rauhassa Jerusalemiin.

2. Ja Jehu Dananin poika Näkiä
meni händä vastaan, ja sanoi Kuningas
Josaphatille: pitääkö sinun autta-
man jumalatoinda, ja rakastaman niitä
jotka HERaa wihaavat? ja sentähden
on HERan wiha sinun päällä.
2 Uffa K. 18: 7.

3. Niin en kuitengin jotain hywää
löytny sinun tukkänä; että olet hä-
wittänyt meijistöt maalda, ja olet ai-
koinut sydämeistä Jumalata egiä.
2 Uffa K. 17: 3.

4. Niin Josaphat jäi Jerusalemiin.
Ja hän meni jälleen ulos kansan seasa
BerSabaasta hamaan Ephraimin wuo-
relle, ja palautti heidän jälleen HER-
ran heidän itsänsä Jumalan tygö.

5. Ja hän aietti duomarit maalle,
kaikkiin Judan wahwoihin kaupungei-
hin, muutamain kungungiin kaupungiin.

6. Ja hän sanoi Duomarcille: kazo-
kat mitä te teettä, sillä et te pidä
duomiota ihmisten, mutta HERan

edesä. Ja hän on teidän kansanne duomiosa.

Rom. 13: 1.

7. Sentähden andakat HERRAN pelwon olla teidän tykönnänne; ja karttakat teitänne ja tehkät se; sillä HERRAN meidän Jumalamme tykönnä ei ole yhtän wääräyttä, ei myös hän kago muotoa, eikä ota lahjoja.

5 Mos. 1: 17. Luku 10: 17. Job. 34: 19.

Ap. T. 10: 34. Rom. 2: 11. Gal. 2: 6.

Eph. 6: 9. Col. 3: 25. 1 Pet. 1: 17.

8. Ja Josaphat asetti myös Jerusalemiin Levitaita ja Papeista, ja Israelin Isän ylimmäisistä, HERRAN duomion ja asiain päälle: ja he palasit Jerusalemiin.

5 Mos. 17: 18.

9. Ja hän käski heitä, sanoden: tehkät näin HERRAN pelwosa, uskollisesti ja waalla sydämellä.

10. Kaikisa riita asioisa jotka tulewat teidän eteenne teidän welsjildänne, jotka heidän kaupungeisansa asuwat, weren ja weren välillä, Lain ja käsken välillä, säätyin ja oikeutten välillä, pitä teidän neuwoman heitä, ettei he syndiä tekisi HERRAA vastaan, ja saattaisi wihaa teidän ja teidän welsjeinne päälle: tehkät siis kaikki näin, niin et te syndiä tee.

5 Mos. 17: 8.

11. Kago, Amaria Pappi on kaikkein ylimmäinen teidän ylisenne kaikisa HERRAN asioisa. Niin on Sebadia Ismaelin poika hallijia Judan huonesa kaikisa kuningan asioisa, niin owat myös teillä wirtamiehet Levitat: olkat hywäsä turwasa ja tehkät tämä, ja HERRA on hywäin kansa.

20. Luku.

Josaphatin wiholliset, paasto, rukous ja kuinga hän kiittää Jumalata, saa woi-ton, hallitsee jalosti ja teke purieh-dus-iiiton Ahasian kansa.

Sitte tulit Moabin lapset, Ammonin lapset, ja heidän kansansa myös muita, paigi Ammonitaita, soti-maan Josaphatia vastaan.

2. Niin tulit ja ilmoitettiin Josaphatille, sanoden: sinua vastaan tulee fangen suuri sotajoukko Syriaista, tuolda puolelta meren: ja kago, he owat Hazejon Thamarisa: se on Engeddi.

3. Mutta Josaphat pelkäis: ja asetti

kasiwonsa egimään HERRAA: ja kuulutta paaston koko Judasa.

4. Ja Juda tuli kokoon egimään HERRalda: tuldin myös kaikisa Judan kaupungeista, egimään HERRA-

5. Ja Josaphat seisoi Judan Jerusalemin seurakunnasa, HERRA huonesa, uuden pihan edesä.

6. Ja hän sanoi: HERRA meidän Isäimme Jumala, etkös ole Jumtainwaisa, ja hallitget kaikkein pu-noitten waldataunnisa? Ja sinun käsäs on wäki ja woima, ja ei ole tän joka woi olla sinua vastaan.

1 Nika K. 29: 12. March. 6: 13.

7. Etkös sinä meidän Jumalamme ole ajanut tämän maan asujamia kansas Israelin edesä pois: ja sen andanut Abrahamin sinun wirtsiemenelle ijantaittisesti?

8. Niin että he owat asunet ja owat rakendanet sinun nimellesä hän, sanoden:

9. Koska joku onnettomus, rautusmiekka, rutto eli kallis aika tulee, niin pitä meidän seisonnan huonesa sinun edesäs; (sillä sinun on täsä huonesa), ja huutaman meidän tustkasamme, niin sinä te ja autat.

1 Kun. K. 8: 37, 38.

2 Nika K. 6: 28, 1c. Luku 7: 13.

10. Ja nyt kago, Ammonin lapset Moab ja ne Seirin wuorelta, jota kautta et sinä andanut Israelin mennä, waeldaisansa Egyptistä; ja heidän täydyi palata pois heidän kabanäsä, ja ei häwittänet heitä.

5 Mos. 2: 4, 5, 9, 19.

11. Ja kago, he kostawat sen me ja he tulewat meitä ajamaan perinnöstäs pois, jongas meille pönöyri andanut olet.

12. Meidän Jumalamme! etkös tä duomitge? sillä ei ole meillä yhtä woimaa tätä suurta joukkoa vastaan joka tulee meitä vastaan: en tiedä mitä me teemme, waan meidän silmämme kagelewat sinun puolelta.

Ps. 121: 1.

13. Ja kaikki Juda seisoi Josaphatille, lapsinensa, waimoinensa, poikoinensa.

14. Ja Jehasielin Zachariasin pojan, Benajan pojan, Jehiellin pojan,

manin pojan päälle, Dewitan Asaphin
pöytä, tuli HERRAN hengi seurakun-
n keskellä;

15. Ja sanoi: kuulkat koko Juda,
Jerusalem asuwaiset, ja Kuningas
Sappat. Näin sanoo HERRA teille:
Et te peljättö elä wapijto tätä suur-
joukkoa: sillä et te sodi, mutta
mala.

16. Huomena pitää teidän menemän
heidän tykönsä, ja kago, he
ovat ylös Babin paltaan: ja te
otte heidän ojan lopulla kohdas-
sa Jeruelin korwen edessä.

17. Ei teidän pidä sotiman tässä
maassa, ainoastansa läpät edes, seis-
ko lapotat HERRAN autuutta, joka
teidän kansanne: Juda ja Jeru-
salem, älkät peljättö ja älkät hämmä-
syt, mengät huomena ulos heitä
maasta, HERRA on teidän kansanne.
2 Rof. 14: 13.

18. Silloin kumarji Josphat kas-
ta maahan: ja kaikki Juda ja Jeru-
salem asuwaiset langeisit HERRAN
puolesta, ja rukouksit HERRAA.

19. Ja Dewitat Kabahtalaitten lap-
set ja Korhtalaitten lapset, nousit
maahan HERRAA Israelin Jumal-
uuden puolesta äänellä korkeuteen päin.

20. Ja he nousit warhain huome-
sta, ja menit Tekoan korkeen. Ja
kun lähtefänsä seisoi Josphat, ja
sanoi: kuulkat minua, Juda ja Jeru-
salem asujamet, uskokat HERRAN
puolesta Jumalanne päälle, niin te o-
stakaa hywästä turwasta, ja uskokat hä-
nen Prophetansa, niin te menestytte.

21. Ja hän keskusteli kansan kans-
sa, ja asetti wisaajat HERRALLE, kiit-
täen pyhästä kunnistuksesta, menne-
stä sotawäen edellä, jotka sanoit:
HERRA on meidän Jumalamme, sillä hänen laupiu-
den puolesta ihankaitsesti. Ps. 136: 1.

22. Ja sittekuin he rupeisit kiittä-
mään Jumalansa, andoi HERRA
Sappat tulla Ammonin, Moabin
maahan wuoren lasten päälle, jotka
maahan tullet olit: ja he löit

23. Näin nousit Ammonin ja Moa-
bitin wuoren asuwita was-
tamaan ja häwittämään heitä.

Ja sittekuin he olit lopettanet Seirin
asuwaiset, autti kukin lähimmäistensä
toinen toistansa tappamaan.

Duom. 7: 22. 1 Sam. 14: 20.

24. Mutta koska Juda tuli Miz-
peen, joka on korwen tykönä; käänsit
he heitönsä joukkoa päin, ja kago, sil-
loin makaisit kuollet ruumit maasa,
niin ettei yrtikän heistä ollut pääsnyt.

25. Ja Josphat tuli wäkinensä ja
kamaan heidän saalistansa, ja he löysit
siellä ruumisten seasa niin paljon ta-
warata, ja kallista kalua, kuin he heil-
dä otit, ettei he woinet landa: ja he
otit siitä saalista kolme päiwää; sillä
sitä oli sängen paljon.

26. Neljäntenä päiwänä tulit he ko-
toon kiitoslaaxoon, sillä siinä he kiitit
HERRAA: siitä kugutan se paikka kiit-
toslaaxori tähän päiwään asti.

27. Ja kaikki Juda ja Jerusalem
palaisit takaperin, ja Josphat kaikkein
ensin, niin että he menit ilolla Jeru-
salemiin; sillä HERRA oli andanut
heille ilon heidän wihollisistansa.

28. Ja he menit Jerusalemiin, Psal-
tareilla, harpuilla, ja Basunilla, HERRAN
huoneeseen.

29. Ja Jumalan pelko tuli kaikkein
waldakundain päälle maalla: sittekuin
he kuulit HERRAN sotinen Israelin
wihollisia vastaan.

30. Ja niin Josphatin waldakun-
da oli lewosa: ja Jumala andoi hä-
nelle lewon ymbäristöllänsä.

31. Ja Josphat hallitsi Judata:
ja oli wiiden ajastailainen neljättäkym-
mendä tullefansa Kuningazi, ja hallitsi
Jerusalemisa wiisikolmattäkymmendä a-
jastailaa: hänen äitinsä nimi oli Asuba
Sihin tytär. 1 Kon. 2: 22: 42.

32. Ja hän waelsi Isränsä Assan
teillä, ja ei siitä horjahtanut: ja teli
sitä kuin HERRALLE otollinen oli:

33. Paitsi ettei korkeuret tullet ote-
turi pois: sillä ettei kansa wielä aset-
tanut sydämändänsä HERRAN heidän Is-
ränsä Jumalan tykö. 2 Nika 2: 17: 6.

34. Mitä enämbi Josphatin töistä
sanomiista on, sekä ensimmäisistä että wii-
meisistä: kago, ne ovat kirjoitetut Je-
hun Hananin pojan teoisa, kuin hän

ollt kirjoittanut Iſraelin Kuningasten kirjaan.

2 Nifa K. 19: 2.

35. Senjälkeen yhdisti Joſaphat Judan Kuningas itsensä Ahafian Iſraelin Kuningan kansa; joka oli jumalatoim menoisansa.

36. Ja hän suostui hänen kansansa haaria tekemään, waeldayensa Tharjixeen. Ja he teit haaria Ezion Geberisä.

1 Kun. K. 22: 49.

37. Mutta Eliezer Dodaivan poika Marejaſta, ennusti Joſaphatia vastaan, ja sanoi: ettäs olet suostunut Ahafiaan, on HETra särkenyt sinun työs: ja kahdet menit rikki, ja ei he saanet enä Tharjixeen waelda.

21. L U V U.

Joſaphatin kuolema. Joram surmaa kaikki weliensä, hallitsee häijyksi, rangastaan ryökämisellä, pahalla taubilla ja surkialla kuoleinalla.

Ja Joſaphat mikkui Iſänsä kansa, ja haudattin Iſänsä työs Dawidin Kaupungiin. Ja hänen poikansa Joram tuli Kuningari hänen ſiaansa.

1 Kun. K. 22: 51. 2 Kun. K. 8: 16.

2. Ja hänellä oli welijsä Joſaphatin poikia, Aharia, Jehiel, Zacharia, Aharia, Michäel ja Sephatia. Nämät kaikki olit Joſaphatin Iſraelin Kuningaan pojat.

3. Ja heidän Iſänsä andoi heille munda lahjaa hopiaista, kullasta ja kalteista lappaleista, wahwain Judan Kaupungein kansa. Mutta Joramille andoi hän waldakunnan; sillä hän oli esikoiuen.

1 Prof. 49: 3.

4. Koska Joram korotettin Iſänsä waldakundaan, ja tuli waimalliseri, tappoi hän kaikki weliensä miekalla; ja mmutamita Iſraelin ylimmäijistä.

5. Ja Joram oli kahden ajastajan wanha neljättäkymmeniä tuhlesansa Kuningari: ja hän hallitsi kahdexan ajastaiskaa Jerusalemissa.

2 Kun. K. 8: 17.

6. Ja hän waelſi Iſraelin Kuningasten tiellä, niinkuin Ahabin huone teki; sillä Ahabin tytär oli hänen emändänsä: ja hän teki pahaa HETran edesä.

7. Mutta ei HETra tahtonut hukuta Dawidin huonetta, sen ktkon

tähden kuin hän tehnyt oli Dawid kansa: ja niinkuin hän puhunut andayensa hänelle ja hänen lappale wakenuden joka aika.

2 Sam. 7: 1 Kun. K. 11: 36. 2 Kun. K. 8: 19. Of. 132: 11, 17.

8. Hänen aikansa luowit Edomealaiset Judan wallan alda ja igellensä Kuningan.

2 Kun. K. 8: 20.

9. Niin Joram meni yligen mäijensä kansa, ja kaikki waimunen kansansa: ja hän walmisti työllä, ja löi kaikki Edomealaiset härjsteldänsä, ja myös waimun miehet.

10. Ja Edomealaiset luowit dan wallan alda tähän päiwään silloin luowui myös Libna hänellä hän hyljäis HETran Iſänsä malan.

11. Ja hän teki korkeuria Jerusalemin wallat huorin tekemään, ja Jerusalemin.

12. Ja kirjoitus tuli hänelle Eda Prophetalda, joka näin oli: sanoo HETra sinun Iſänsä Dawid Jumala: ettes waeldanut Iſänsä Joſaphatin teillä, etkä Ahafin Judan ngingan teillä;

13. Mutta waellat Iſraelin Kuningasten tiellä, ja saatat Judan Jerusalemin asuwaiset huorin teki Ahabin huonen huoruden jälkeen olet tappanut welijs, Iſänsä huorjotka sinua paremmat olit:

14. Skago, niin HETra lyö kowin, ja sinun kansaas, lappamänditäs ja kaikkea hywyttäs.

15. Ja sinun sisällyyrisäs pitäman munda sairautta; sihenasti sisällyyres sinusta päiwä päiwälä rauden tähden käywät ulos.

16. Niin HETra herätti Jorata vastaan, Philisteaalaisten ja Arabaisten hengen, jotka owat Edomealaisten tykdnä.

17. Ja he menit ylös Judan häwitit sen, ja weit pois kaikki kuin Kuningan huoneſa oli, niinkuin hänen poikansa, ja emändänsä; ettei hänelle yhtän poikaa jäänyt. Ja kahasta hänen muorinda poikansa

18. Ja kaiken sen jälkeen rangaitti Herra händä hänen ijällyksensä enkaltaisella taudilla, jota ei tahtu arata.

19. Ja se tapahdui päivä päiväl-
tä, jiihenästi kuin kahden vuoden aika
olui, että hänen ijällyksensä ka-
ntu ulos hänestä, hänen tautinsa kans-
sa. Ja hän kuoli pahoiſta taudeista.
Ja ei he tehnet yhtän ſuiikutusta hä-
älle, kuin he olit tehnet hänen eji-
lensä.
2 Kirja R. 16: 14.

20. Hän oli kahden ajastajan wan-
nempia kymmendä tullesansa Kunin-
gari, ja halliſi kahderan ajastikaa Je-
rusalemissa, ja waelſi kelwottomasti: ja
hautaiſit hänen Davidin kaupun-
iin, mutta ei kuningasten hautain-
kaan.

22. Lufu.

Joas kuolema. Athalia surmaa poikan-
sa lapset. Joas.

Jerusalemiin asuwaifet asetit Atha-
lian hänen nuorimman poikansa
Kuningari hänen ſiaansa: sillä se sota-
tti joka Arabiaſta tuli, olit tappa-
tti kaikki wanhemmat; ſentähden tuli
Athalia Jeramin poika Judan Kunin-
gari.
2 Kirja R. 8: 24.

2. Ja Athalia oli kahden ajastajan
vanha wiidettäkymmendä tullesansa Ku-
ningari, ja halliſi ajastajan Jerusale-
missa. Ja hänen äitinsä nimi oli Atha-
lia Omrin tytär.
2 Kirja R. 8: 26.

3. Hän waelſi myös Athabin huo-
neilla: sillä hänen äitinsä neuvoi
händä jumalattomuteen.

4. Sentähden hän myös teki ſitä,
joka ei Herralle kelwanut, niinkuin
Athabingin huone; sillä he olit hänen
huoneidajansa hänen Iſänsä kuole-
man jälkeen, hukuttamaan händä.

5. Hän waelſi myös heidän neu-
voja jälkeen: ja meni pois Jeramin
Israelin Kuningan pojan kansa sotaan,
Basaelia Syrian Kuningasta waſtan,
Bileadin Ramothiin: Mutta Syria-
laifet läit Jeramin;
2 Kirja R. 8: 28.

6. Niin että hän palaiſ andamaan
ſijänsä parata Jereleeliſä; sillä hänellä
oli haawat, kuin hän oli ſaanut Maa-

maja ſoteifansa Basaelin Syrian Ku-
ningan kansa. Ja Asaria Jeramin poi-
ka Judan Kuningas meni ſinne kazo-
maan Jeramia Athabin poikaa, joka
ſairaſti Jereleeliſä.
2 Kirja R. 9: 15.

7. Sillä se onnettomus oli Juma-
lalda Athalian päälle pandu, että hän
tuli Jeramin tygö: ja että hän tul-
duansa meni Jeramin kansa Jehuta
Nimjin poikaa waſtan, jonga Herraa
woidellut oli Athabin huonetta häwit-
tämään.

8. Ja koska Jehu rupeis rangaiſe-
maan Athabin huonetta; löysi hän muu-
tamita ylimmäiſiä Judaſta, ja Atha-
lian welſein lapiſta, jotka Athaiata pal-
welit, ja tappoi ne.
2 Kirja R. 10: 14.

9. Ja hän ekei Athaiata: ja he ſait
hänen kiinni Samariassa, johonga hän
igenſä lymyttänyt oli, ja he weit hä-
nen Jehun eteen, ja he tapoit hänen,
ja hautaiſit hänen: sillä he ſaneit, hän
on Joſaphatin poika, joka on eſinyt
Herraa kaikeſta sydämeſtänſä. Ja ei
ſitte yhtän enä ollut Athalian huoneſta,
joka taiſi Kuningari tulla.

10. Koska Athalia Athalian äiti nä-
ki poikansa kuollexi; nousi hän ja mur-
hais kaiken Kuningalliſen ſiemenen Ju-
dan huoneſa.
2 Kirja R. 11: 1.

11. Mutta Joſabeath Kuningan ty-
tär otti Joaxen Athalian pojan war-
kain Kuningan laſten ſeaſta, jotka ta-
pettin, ja pani hänen imettäjänsä kans-
sa makauſ huoneſeen: ja näin lymytti
Joſabeath Kuningas Jeramin tytär,
Babin Joſadan emändä hänen, Atha-
lian edeſtä; (ſillä hän oli Athalian ſi-
ſar) niin ettei hän tapettu.
2 Kirja R. 11: 2.

12. Ja hän oli heidän kansansa
Jumalan huoneſa kätettyä, kuusi
vuotta. Ja Athalia halliſi maalla.

23. Lufu.

Joas woideltu. Athalia tapetaan. Baalin
kuwa ſarjetaan. Piitto uidiſetaan.

Seitsemändenä vuonna rohwaifi Jo-
sada igenſä, ja etti ſadanpäämie-
het, Asarian Jerohamin pojan, Iſmae-
lin Johanan pojan, Asarian Obedin
pojan, Maesejan Adajan pojan ja O-

lizaphatin Sichrin pojan, liittoon kansansa.

2 Kun. 8. 11: 4.

2. Jotka lävit Judan ymbäri, ja kokosit Levitat kaikista Judan Kaupungeista, ja ylimmäiset Israelin Isät, tulemaan Jerusalemiin.

3. Ja kaikki seurakunda teki liiton Kuningan kansa Jumalan huoneesa. Ja hän sanoi heille: Lago, Kuningan poika pitää Kuningas oleman, niinkuin HERRA Davidin lapsista sanonut on.

2 Sam. 7: 13. 2 Kirja 8. 21: 7.

4. Näin pitää teidän tekemän: kolmas osa teistä, jotka käyvät sisälle Sabbathina Papeista ja Levitaisista, pitää oleman owen tykönä wartiana.

5. Ja kolmas osa Kuningan huoneesa, ja kolmas osa perustuxen portista. Mutta kaikki kansa pitää oleman HERRAN huonen pihalla:

6. Ettei yrökän mene HERRAN huoneeseen, vaan Papi ja Levitat jotka siellä palvelivat, niitten pitää sisälle menemän; sillä he ovat pyhät: mutta kaikki muu kansa wartioitkan HERRAN wartiata.

7. Ja Levitat pitää piirittämän Kuningan, jokainen asensa kansa kädessänsä. Ja jokainen kuin (muista) mence huoneeseen, pitää kuoleman. Ja teidän pitää oleman Kuningan tykönä, koska hän käy sisälle ja ulos.

8. Ja Levitat kaiken Judan kansa teit kaiketi niinkuin Pappi Jozada käskenyt oli. Ja jokainen otti väkensä jotka menit Sabbathille, niitten kansa kuin menit pois Sabbathilta; sillä Pappi Jozada ei andanut niitä eritä toinen toisestansa.

9. Ja Jozada Pappi ardoi sadanpäämiehille leivät ja kilvet, ja Kuningas Davidin aset, jotka Jumalan huoneesa olit.

10. Ja asetti kaiken kansan, itkun ascinensa kädessänsä, oiklaista huonen loukkaista niin wasembaan loukkafeen; Altarin ja huonen tykö, Kuningasta ymbäri.

11. Ja he toit Kuningan pojan edes, panit kruunun hänen päähänsä, ja todistuxen, ja teit hänen Kuningaksi. Ja Jozada ja hänen poikansa woi-

telit hänen, ja sanoit: menestys Kuningas!

2 Mos. 30: 25.

12. Koska Athalia kuuli Kuningas äänen, jotka juorit ylijäden Kuningasta; niin hän meni kansan HERRAN huoneeseen.

13. Ja hän näki, ja Lago, Kuningas seijoi pagansa tykönä läpikäwästä, ja ylimmäiset, ja wastit Kuningan ymbäri, ja kaikki maan Kuningas oli iloinen, ja puhalsi wastitonsa ja weisajat kaikkinaisten kandelien kansa, taitawat kiittämään. Surenwäijä Athalia waattensa, ja kapina, kapina!

2 Kun. 8. 18: 1. 23: 3. 1 Kirja 8. 25: 1.

14. Mutta Jozada Pappi menidänpäämiehien kansa ulos, jolla sotajoukon päällä, ja sanoi heille: Luttakatt händä ulos joukon läpi, joka händä seuraa, se pitää mientapettaman: sillä Pappi oli käskenydanut, ettei händä pitänyt HERRAN huoneesa tapettaman.

15. Ja he panit kätensä hänen kätensä, ja koska hän tuli heivoittu läpikäytävään, joka oli Kuningan tykönä, tapoit he hänen siellä.

16. Ja Jozada teki liiton kaiken kansan ja Kuningan wastettä he olisit HERRAN kansa.

2 Kun. 8. 11: 17.

17. Silloin meni kaikki kansa HERRAN huoneeseen, ja kutsuivat sen, ja siinä hänen Altarinsa ja kumansa: ja toin Mathanin Baalin papin Altarin edessä.

5 Mos. 13: 9.

18. Ja Jozada asetti wirat HERRAN huoneeseen Pappein ja Levitain kätensä, jotka David oli asettanut HERRAN huoneeseen tekemään HERRAN toudhria, niinkuin kirjotettu on Mosen Laissa, ilolla ja weisulla Davidin asetuxen jälkeen.

3 Mos. 1: 2. 1 Kirja 8. 23 luku. 24 luku. 25 luku. 26 luku.

19. Ja asetti portin wartiat HERRAN huonen portteihin; ettei mitään taitutta sisälle tulisi misän kappi.

20. Ja hän otti sadanpäämiehien waimalliset, ja kansan hallitsiat, kaiken maan kansan, ja he woi Kuningan HERRAN huoneesa alas, ja woi nit ylimmäisen portin läpi.

huoneeseen: ja he annoit Kuningan
Kansan valtakunnan istuimelle.

21. Ja kaikki maan Kansa oli iloi-
nen, ja Kaupunki oli lewisa; sitte kuin
Kansalla tapettiin miekalla.

21. Lufu.

22. Ja parannutta HERran huonen, hallihee
Kansan pyväsi mutta langee epäjumal-
luteen ja kuolee.

23. Jos oli seikemän ajastaitainen tul-
lesansa Kuningari, ja halliysi nel-
jäkymmeniä ajastaitaa Jerusalemisa:
Hänen äitinsä nimi oli Zibia Der-
wassa.

2 Kun. 8. 12: 1.

24. Ja Joas teki sitä kuin oikein oli
HERran edessä; niinkauwan kuin Pap-
pi Sojada eli.

25. Ja Sojada otti hänelle kari e-
späisiä: ja hän siitti poikia ja tyt-
tyitä.

26. Ja tapahtui sen jälkeen, että Joas
siunsi uudistaa HERran huonetta.

27. Ja hän kokiis Papit ja Lewitat
fanoi heille: menkät ulos Judan
kaupunkeihin, ja kootkat rahaa kai-
kista Israelilda, wuosi wuodelda, tei-
den Jumalanne huonen parannuxeri:
Kiruhitat teitäne tekemään sitä;
Kansat Lewitat ei kiruhthanet heitänsä.

2 Kun. 8. 12: 6.

28. Silloin kului Kuningas Sojadan
ylimmäisen, ja fanoi hänelle: mi-
nua waaria Lewitaisista, että he toi-
wewon Judasta ja Jerusalemista,
ja Moses HERran palvelia pani
kalle, kuin piti Israelista koottaman
huonuxen majari?

2 Mos. 35: 5.

29. Sillä se jumalatoim Athalia on
Kansansa särkenyt Jumalan huonen:
Kansat HERran huoneeseen pyhyte-
llä he tehnet Daalille.

30. Niin Kuningas käski, ja he teit-
ten artun: jonga he panit HERran
huonon portin ulkoiselle puolelle.

31. Ja he kuulutit Judasa ja Jeru-
salemisa tuomaan HERralle weroa,
Kansan palvelia Moses eli
Israelin päälle korwesa.

2 Mos. 30: 12, 13.

32. Silloin kokiit kaikki päämiehet
Kansan: ja he toit ja panit
Kansalle sihenasti että se tuli täyteen.

11. Ja kuin aika tuli että arkku
kannettiin edes Lewitailda Kuningan
käskyn jälkeen, (ja he näit siinä ole-
wan paljo rahaa), tuli Kuningan kir-
joittaja, ja se joka ylimmäiseldä Pa-
pilda uskottu oli: ja he tyhjenit ar-
kku, ja kannoit sen jälleen siällesä.
Näin he teit jokapäiwä sihenasti että
he kokiisit paljo rahaa.

12. Ja Kuningas ja Sojada annoit
ne teettäjielle HERran huonen palwe-
luxeri: ne palkkaihit kiwenhakkaita ja
rakendaita, uudistamaan HERran huo-
netta; niin myöös rauta ja wakkiseppiä,
parandamaan HERran huonetta.

13. Ja työmiehet teit työtä, niin
että työn parannus menesti heidän
kätensä kautta: ja he sait Jumalan
huonen kokonansa walmixi ja hywin
raketuri.

14. Ja koska he sen olit päättänet,
weit he lijan rahan Kuningan ja So-
jadan eteen, siitä tehtin astioita HER-
ran huoneeseen, astioita palveluxeen ja
polttohxiin, kusiikoita, kulda ja hopia-
astioita. Ja uhrasit polttouhria HER-
ran huonen tykönä alati niinkauwan
kuin Sojada eli.

2 Kun. 8. 12: 13.

15. Ja Sojada tuli wanhaxi ja
ijällä rawituri, ja kuoli: ja hän oli
sadan ja kolmekymmenen ajastaitai-
nen kuollesansa.

16. Ja he hautasit hänen Dawi-
din Kaupunkiin Kuningasten setkaan;
sillä hän oli tehnyt hywin Israelisa,
Jumalan, ja hänen huonensa kohtaan.

17. Ja Sojadan kuoleman jälkeen
tulit Judan ylimmäiset, ja rukoihit Ku-
ningasta. Niin Kuningas kuuli heitä.

18. Ja he hyljäisit HERran hei-
dän Iffänsä Jumalan huonen, ja pal-
welit mekijöitä ja epäjumalita. Niin
tuli wiha Judan ja Jerusalemia pääl-
le tämän heidän syündinsä tähden.

19. Ja hän lähetti heille Propheetat
palauttamaan heitä HERran tygö: ja
he todisit heille, mutta ei he totellet.

20. Ja Jumalan Wengi puetti Za-
charian Papin Sojadan pojain, hän
astui Kansan eteen, ja fanoi heille:
näin sanoo Jumala: mixi te rikotte
HERran käskyn? ei se pidä teille me-

neistymän: Sillä te oletta hyljännet ZERXan, niin hylkää hän jälleen teidän.

21. Mutta he teit liiton häндä vastaan, ja kiwitit hänen kuolliari Kuningan käskyn jälkeen; OETra huonen pihalla. Matth. 23: 35.

22. Ja Kuningas Joas ei ajatellut sitä laupiutta, josta Joadan hänen Isänsä hänelle tehnyt oli, mutta tappoi hänen poikansa. Ja hän sanoi kuollesansa: OETra on näkewä ja egiwä.

23. Ja tapahtui kuin ajastaike oli kulunut, että Syrian sotajoukko nousi häндä vastaan ja tuli Jubaan ja Jerusalemiin, ja surmaisit kaikki ylimmäiset Kansan seasta, ja lähetit kaiken saalinsa Damastun Kuningalle.

24. Vaikka Syrian sotajoukko tuli wähhällä wäellä, kuitenkin annoi OETra fangen suuren joukon heidän käsiinsä, että he OETra heidän Isänsä Jumalan hyljännet olit. Ja niin he myöds rangaisit Joaxen.

25. Ja kuin he läyit hänen tykdänsä, jätit he hänen suureen sairanteen: Ja hänen palveliansa teit liiton häндä vastaan, Joadan Vapin lasten weren tähden, ja tapoit hänen omalla wuotellansa, ja hän kuoli: ja he hautaisit hänen Davidin Kaupungin: mutta ei Kuningasten hautain selaan.

26. Ne jotka liiton olit tehnet häндä vastaan, olit nämät: Sabad Siimeathin Ammonitin poika, ja Josaabad Simrithin Meabitin poika. 2 Kun. 8: 12: 21.

27. Mutta hänen poikainsa ja hänen alansa koottuiden luku, ja Jumalan huonen rakennus, kazo, ne owat kirjoitetut Historiasa Kuningasten kirjasa: Ja hänen poikansa Amazia tuli Kuningari hänen isänsä.

25. LUKU.

Amazian kosto, jota, woltto ja kuinga hän wuokuu epäjumaluteen, hyljää hown neumon, otetaan sängiri ja tapetaan.

Amazia oli wiiden ajastaikainen koltmattakymmenenä tullesansa Kuningari, ja halltyi yhderäntolmattakymmenenä ajastaitkaa Jerusalemissa. Ja hä-

nen äitinsä nimi oli Joadan Serap lemista. 2 Kun. 8: 14: 21.

2. Ja hän teki mitä OETralla otollinen; waan ei täpdestä soddame-

3. Koska hänen waldakundansa wuistettin; tappoi hän palveliansa, ja ka tapoit Kuningan hänen Isänsä.

4. Mutta heidän lapsiansa ei tappanut: sillä näin on kirjoitettu ja Moseren Raamatussa, josta OETrieldää, sanoden: ei tule Isäin lasten edestä, eikä lasten Isäin edestä, mutta jekaisen pitä kuoleman synyinsä tähden. 3 Mos. 24: 17: 21.

5. Ja Amazia kokeis Judan asetti heidän Isänsä huonen jättä tubanden ja satain päämiehet koto dassa ja BenJaminisa; ja luki kottymmenen wuotiset, ja sitä wuotemat, ja löysi heitä kelmefataa mwalittua, jotka olit keliwolliset sotakandamaan keihästä ja kilpeä. 4 Mos. 1: 3.

6. Hän palkkais myöds Israelsata tuhatta wahiraa sotamiesistä, dalla leiwiskällä hapiata.

7. Niin tuli Jumalan mies he tygönsä, ja sanoi: Kuningas, älä Israelin sotajoukon tulla kansas; ei OETra ole Israelin kansa, kaikkein Ephraimin lasten kansa.

8. Sillä jos sinä tulet osottama sinun rohkeentas sodassa, niin mala anda sinun kaatua wihantees eteen: sillä Jumalalla on wma autta ja anda langetta.

9. Amazia sanoi Jumalan miehemitästä niitten sadan leiwiskän kaatehdän, jotka minä Israelin sotalhille annoin? Jumalan mies kottZERXalla on waraa anda sinu paljoa enemmän kuin se on.

10. Niin eroitti Amazia ne miehet tygönsä, jotka Ephraimissa hänen tygönsä tulset, menemään kott lensa. Niin he närtästyit sängen resti Judan päälle, ja menit kott wihoisansa.

11. Ja Amazia tuli rohkeasti johdatti kansansa ulos, ja meni kott laaroon: ja löi siellä Setrin kott kymmenen tuhatta. 2 Kun. 24: 20.

12. **Jordan** lapset weit pois elä-
hän sangina kymmenen tuhatta, ja
 eit heidän kallion kukkulalle, ja sy-
 ytti heidän kukkulalda maahan, niin
 ä he kaikki muserruit liivayi.

13. Mutta sotamiehet jotka Amazia
 andanut menmä takaperin, niin ettei
 hänen kansansa pääsnet menemään
 taan, hajoitit igensä Judan Kau-
 ngeihin Samariaista BethHeroniin
 i; ja löit heistä kolme tuhatta, ja
 it paljo saalista.

14. Ja koska Amazia palais Edo-
 calaisten taposta, toi hän myötänsä
 etein lasten epäjumalat, ja asetti hä-
 llenä jumalixi: kumarxi niitten ede-
 ja teki heille suigutusta.

15. Niin HETran wiha julmistui
 amazian päälle: ja hän lähetti Pro-
 betan hänen tygönsä, joka sanoi:
 tris eit sen Kansan jumalita, jot-
 Kansansa ei taitanet auttaa sinun
 iisäs?

16. Koska hän puhui hänen kans-
 sa, sanoi hän hänelle: oletkos ase-
 tu Kuningan neuvonandajari? lakka,
 tris tahdot anda sinuas lyödä? Niin
 ropheta lakkais, ja sanoi: minä ym-
 rään että Jumala on aikoinut sinua
 mella, että sen tehnyt olet, ja et
 tellut minun neuvoani.

17. Ja Amazia Judan Kuningas
 ei neuvoo, ja lähetti Joaxen Joa-
 xen pojan, Jehun pojan Israelin
 kuningan tygö, ja läski sanoa hänelle:
 le, tagellamme toinen toistamme.

2 Kun. K. 14: 8.

18. Mutta Joas Israelin Kuning-
 as lähetti Amazian Judan Kuningan
 tygö, sanoden: orjantappurapensas Li-
 banonisa, lähetti Cedripuum tygö Liba-
 nonisa, sanoden hänelle: amma tyttäres
 minun pojalleni emännäxi: mutta pe-
 tet Libanonisa juorit orjantappurapen-
 san vliže, ja tallaisit sen.

19. Sinä ajattelet, kazo, sinä olet
 vönyt Edomealaiset, siitä sinun sydä-
 mes paisun, keriskamaan igiäs: pysy
 totonas, miris egit wahingota, lange-
 layes sekä igze että Juda sinun kansas?

20. Mutta ei Amazia totellut, sillä
 se tapahtui Jumalalda, että he piti

annettaman käsiin: sillä he oit epinet
 Edomealaisten jumalita.

21. Niin Joas Israelin Kuningas
 meni ylös, ja he kagelit toinen tois-
 tansa, hän ja Amazia Judan Kuning-
 gas, BethSemeresä, joka on Judasa.

22. Mutta Juda lyötin Israelilda:
 ja kukin pakeni majoilleensa.

23. Ja Joas Israelin Kuningas kä-
 sitti Amazian Judan Kuningan Joaxen
 pojan, Joahaxen pojan BethSemeresä:
 ja wei Jerusalemiin, ja särki Jerusale-
 min muurin Ephraimin portista kul-
 maporttiin asti, neljäsatua kynnärätä.

24. Ja hän otti kaiken kullan ja
 hopian, ja kaikki astiat kuin löyttin
 Jumalan huonesa DbedEdomin tykönä,
 ja Kuningan huonen tawarat, ja (otti)
 lapset pantixi: ja palais Samariaan.

25. Ja Amazia Joaxen poika Ju-
 dan Kuningas eli Joaxen Joahaxen
 pojan Israelin Kuningan kuoleman jäl-
 keen, wiisitoistakymmendä ajastaikaa.

26. Mitä enä Amazian menoista
 sanomista on, sekä ensimmäisistä että
 viimeisistä: ei se ole kirjoitettu Ju-
 dan ja Israelin Kuningasten kirjasa?

2 Kun. K. 14: 1, 18.

27. Ja siitä ajasta jona Amazia
 luopui HETraasta, teit he händä waf-
 tan liiton Jerusalemisa; mutta hän
 pakeni Lachixeen: Niin lähetit he hä-
 nen peräjänsä Lachixeen, ja tapoit hä-
 nen siellä.

28. Ja he weit hänen hewoifilla,
 ja hautaisit hänen Isäinsä tygö Ju-
 dan Kaupungiin.

26. Lufu.

Ufsian hallitus, sodat, woima ja kuinga hän
 menee Templiin suibuttamaan ja
 tulee spitaliseri.

Mutta koko Judan kansa otti Ufsian,
 joka oli kundredoistakymmenen
 ajastakainen; ja asetit hänen Kuning-
 gari Isänsä Amazian siaan.

2 Kun. K. 14: 21.

2. Hän rakensi Clothin, ja saatti
 sen jälle Judalle, sittekuin Kuningas
 oli nukkunut Isäinsä kansa.

3. Kundredoistakymmenen wuotinen
 oli Ufsia tulleksansa Kuningari: ja hal-
 lixi kaxi ajastakaa kundredakymmenendä

Jerusalemisa. Ja hänen äitinsä nimi oli Jecharia Jerusalemissa.

2 Kuu. 8. 15: 2.

4. Ja hän teki mitä otollinen oli HETran edessä, kaiketi niinkuin hänen Isänsä Amasia oli tehnyt.

5. Ja hän egei Jumalata, niin Kauwan kuin Zacharia eli, se opettaja Jumalan näköisä: Ja niin Kauwan kuin hän egei HETraa, andoi Jumala hänen menestystä.

6. Sillä hän läri ja sodei Philistealaisia vastaan, ja kukisti Gathin muurin, ja Jabnen muurin, ja Asdodin muurin: ja rakensi kaupungeita Asdodin ympärille, ja Philistealaisten keskelle:

7. Sillä Jumala autti händä Philistealaisia, Arabialaisia, GurBaalin asuuta ja Meunitalaisia vastaan.

8. Ja Ammonitalaiset annoit Ufialle lahjoja: ja hän tuli kuuluisaksi hamaan siihen saakka, josta Egyptiin mennän; sillä hän tuli aina väkewämmäri.

9. Ja Ufia rakensi tornit Jerusalemissa kulmaportin ja laayoportin päälle, ja muihin kulmiin: ja wahwisti niitä.

Reb. 3: 13.

10. Hän rakensi myös torneja korpeen, ja kaimoi monda kaimoa: sillä hänellä oli paljo karjaa laayoisia ja tasaisella kedolla. Ja peldomiehiä ja wiinamäenmiehiä wuorilla, ja Carmelisa; sillä hän rakasti peltoja.

11. Ufialla oli myös hywin harjoitettu sotajoukko, jotka sotaan menit joukottain, heidän lukunsa jälkeen, kuin he olit luetut Jeжелin kirjoittajan ja Maesejan wirtamiehen kautta; Danaanäden äden alla, joka oli Kuningaan päämiehistä.

12. Ja ylimmäisten Isäin luku wäkewisistä sotamiehistä, oli kaxi tuhatta ja kuusisataa.

13. Ja heidän allansa sotajoukko, kolmesataa tuhatta ja seiskemän tuhatta, ja wiisijataa wäkenwätä ja urhollista sotamiehistä, jotka piti Kuningasta auttaman wihamiehiä vastaan.

14. Ja Ufia walmisti koko sotajoukolle kilpiä ja keihäitä, rantalakkeja ja rautapaitoja, jousia ja wielä kiviäkin lingoja warten.

15. Hän teki myös Jerusalemissa

warusturet sängen taitawasti, jotka ti oleman tornein päällä, ja kullon päällä, joista piti ammuttaman mullilla ja suurilla kiviillä: ja hänen nomansa kuului sängen lewiälle: hän tuli ihmellisesti auteturi, siihen että hän wäkenwäri tuli.

16. Koska hän oli wäkenwäri ta paisui hänen sydämensä omari turensa, ja rikoi HETraa Jumalataansa vastaan: ja meni HETran Templiin sisälle, suituttamaan hän sawun Altarilla.

2 Mos. 17

17. Ja Azaria Pappi meni peräsänsä, ja hänen kansansa kaksikymmeniä HETran Pappia, wäkemiehiä:

18. Ja seisoi Kuningas Ufiata, ja sanoit hänelle: Ufia, ei sowi suitutta HETralle, waan pein Azaronin poikain, jotka wäkehitetyt suituttamaan: mene ulos hästä, sinä olet wäärin tehnyt, tule sinulle kunniaxi HETran Isän edessä.

4 Mos. 18: 7

19. Mutta Ufia wihastui, ja kädessänsä pyhän sawun astian kätrensä. Waan koska hän wäkewäppeja vastaan, käwi spitali ohasansa ulos Wappein edessä HETran huonesä, pyhän sawun All edessä.

20. Niin kagoi ylimmäinen Wazaria hänen puolensä, ja kaikki Wapit, ja kago, hän oli spitali ohasansa. Ja he hoyutit hänen ulos: ja hän riensi myös tgekkini; hän oli HETralda rangastu.

21. Ja niin oli Kuningas Ufiatalinen hamaan kuolemaansa asti; asui erinäisessä huonesä spitalissa, hän oli erotettu HETran huonesta. Mutta Jotham hänen poikansa Kuningan huonen, ja duomigi Kuningasmaalla.

2 Kuu. 8. 18: 4

22. Mitä enä Ufian menoista mistä on, sekä ensimmäisistä että toisista, on Propheta Esaias Amas poika kirjoittanut.

Es. 1: 1

23. Ja Ufia nukkui Isänsä kansain kuningasten hautapeldoos; sillä he hautasit

on spitalinen. Ja Jotham hänen kansa tuli Kuningari hänen sijaansa.

27. Luku.

Jothamin jumalishuus, hallitus, kuolema.

Jotham oli viiden ajastaikainen kolmattakymmendä tullesansa Kuningas, ja halliki kuusitoistakymmendä aikaa Jerusalemissa: hänen äitinsä oli Jerusa Zadochin tytär.

2 Kun. R. 15: 33.

Ja hän teki mitä HERRalle kelvollinen, kaiketi niinkuin hänen isä Ufsia tehnyt oli; paigi sitä, hän läbnyt HERRan Templisä, kansa turmell' wielä itsensä.

2 Kun. R. 15: 35.

Hän rakeni sen korkean portin HERRan huoneeseen, ja Dpbelin muurin paljon rakeni.

Reb. 3: 26.
11: 21. Jer. 26: 10. Luku 36: 10.

Ja hän rakeni Kaupungit Juuwoorelle: ja meisiin rakeni hän tornit.

Ja hän sodi Ammonin lasten kuningas kansa, ja woitti heidän, että Ammonin lapset annoit sinä maalle hänelle sata leiwisätä hoptata, ja kymmen tuhatta Korja nisuja, ja kymmen tuhatta Korja ohria. Niin annoit myös Ammonin lapset maalle toisna ja kolmandena vuonna.

Niin tuli Jotham woimalliseksi; hän toimitti tiensä oikein HERRAN hänen Jumalansa edessä.

Mitä enä Jothamista sanomista ja kaikista hänen sodistaansa ja kunniansa; kato, ne owat kirjoitetut Israhelin ja Judan Kuningasten Kirjasa.

2 Kun. R. 15: 37, 38.

Widentkolmattakymmennen vuoden kuluksa oli hän tullesansa Kuningari: halliki kuusitoistakymmendä vuotta Jerusalemissa.

Ja Jotham nukkui Isräinsä kansa, ja hautaisit hänen Dawidin Kaupungin: Ja hänen poikansa Ahas tuli Kuningari hänen sijaansa.

28. Luku.

Ahasin jumalattomuus, rangaistus, kuolema.

Ahas oli kahdenkymmennen ajastaikainen tullesansa Kuningari, ja halliki

kuusitoistakymmendä ajastaikaa Jerusalemissa: ja ei tehnyt mitä HERRalle kelvollinen oli, niinkuin hänen Isränsä David:

2 Kun. R. 16: 2.

2. Waan hän waelji Israhelin Kuningasten teillä, ja teki myös Baalille waleuita kuvia.

3. Ja hän suigutti Himmomin poikain laarosa: ja poltti poikansa tulella pakanain lauhisturen jälkeen, jotka HERRa Israhelin lasten edestä oli ajanut pois.

5 Mos. 18: 10.
2 Kun. R. 16: 3. Jer. 7: 30, 31. Luku 19: 5.

4. Ja hän ubraisi ja suigutti korkeilla ja kukkuloilla, ja kaikkein wihersäisten puitten alla.

5. Sentähden andoi HERRa hänen Jumalansa hänen Syrtian Kuningan käsiin, niin että he löit händä, ja weit heisiä suuren joukon fangiri Damasluun. Hän annettin myös Israhelin Kuningan käsiin, joka heisiä fangen paljo tappoi.

Es. 7: 1.

6. Sillä Pekah Kemalian poika löi Judasta sata ja kaksikymmendä tuhatta yhtenä päivänä, jotka kaikki wälewät miehet olit; että he hyljäisit HERRan heidän Isräinsä Jumalan.

7. Ja Sichi Ephraimin wälewä tappoi Kuningan pojan Maesejan, ja Akrilamin Kuningan huonen Päämiehen, ja Ellanan, joka Kuningasta lähimmäinen oli.

8. Ja Israhelin lapset weit fangina heidän weljistänsä kaksisataa tuhatta, waimoja, poikia ja tyttäriä, ja ryöstit myös heidä paljon saakista; jonga he weit Samariaan.

9. Ja siellä oli hyri HERRan Propheeta, jonga nimi oli Dded, hän läxi sitä joukkoa vastaan, kuin Samariaan tuli, ja sanoi heille: kato, HERRa teidän Isräinne Jumala on wihastunut Judan päälle, ja on heidän andanut teidän käsiinne; mutta te eletta kinkusa heitä tappanet, niin että se tairwasen kuuluu.

1 Mos. 18: 20, 21.

10. Niin te kuuleta nyt polkewan teidän alanne Judan lapset ja Jerusalemin, teidän palweltoixenne ja piikoiyenne: Eikä teidän wika ole HERRaa teidän Jumalataanne vastaan?

11. Niin kuulat nyt minua, ja viekät ne fangit sinne jälleen, jotka te toitta teidän welißittäme: sillä HERran wiha julmistui teidän päällemme.

12. Silloin nousit muutamat Ephyraimin lasten ylimmäisistä: Asaria Jothanan poika, Berechia Mesillemothin poika, Jehiskia Sallumin poika, ja Amazia Dadlain poika, niitä vastaan, jotka sodasta tulit:

13. Ja sanoit heille: ei teidän pidä niitä fangeja tuoman tänne; sillä et te sillä minua saata kuin wikaa meidän päällemme HERran ebesä, lisätärenne meidän syndejämme ja rikoyttämme: sillä meidän wikkamme on paljo, ja wiha julmistuu Iraelin päälle.

14. Niin sotawäki päästi fangit wälillänsä, ja asetti saalin ylimmäisten ja kaiken Kansan eteen.

15. Ja ne miehet nousit, jotka nimeldänsä nimitetyt olit, ja otti fangit, ja kaikki kuin heidän seasansa alasti olit, ja waatetit siltä saalistia. Ja kuin he heidän olit waatettanet, ja kengittänet, annoit he heille ruokaa ja juomaa, ja woitelit heitä, ja weit kaikki ne aasein päällä kuin heikoimmat olit, ja saattit heidän Jerihon palmukaupungiin, welißinsä tygö: ja palaisit sitte Samariaan.

5 Mos. 34: 3.

16. Siihen aikaan lähetti kuningas Ahas Assurin kuningasten tygö; että ne olisit auttanet häändä:

2 Kun. 8. 16: 7.

17. Sillä Edomealaiset tulit wielä, ja löit Judan ja weit heitä fangina pois.

18. Ja Philistealaiset hajoittit itensä ketokaupungeihin, etelän puolelle Judata, ja woittit BethSemerem, Ajalonin, Gederothin ja Sockonin kylänsä, ja Timnan kylänsä, ja Gimson kylänsä: ja asuit siellä.

19. Sillä HERra nöhytti Judata Ahaxen Iraelin kuningaan tähden; että hän oli wietellyt Judan, ja teli wäärin HERraa vastaan.

20. Ja hänen tygönsä tuli Tilgath Pilnesser Assurin kuningas; joka piiritti hänen, ja ei häändä mitän wahanistanut.

21. Sillä Ahas otti yhden osan

HERran huonesta ja kuningaan ja ylimmäisten huonesta: jotka hän antoi Assurin kuningalle, waan ei se häändä mitän auttamut.

22. Silloin teli kuningas Ahas wielä enemmän wäärin HERraa vastaan hänen tustasansa;

23. Ja uhrasit Damaskun epmalille, jotka olit löynet häändä, ja noi: että Syrian kuningasten jumalat autit heitä, sentähden minä uhrasin heille, että he myös minua auttaisivat; mutta he olit hänelle ja kaikelle Iraelille langemisexi.

Duom. 16: 23. 2 Kun. 8. 16: 10.

24. Ja Ahas kolois astiat Jumalan huonesta, ja särki Jumalan kenen astiat, ja sulki HERran huoneet: ja teli igellensä Altareita ja murkkaan Jerusalemissa.

25. Ja myös kaikisa Judan kunnungeissa teli hän korkeuret siellä: täällä, sultuttarensa wieraille jumalille; ja wihoitti HERran Ißäinsä Samalan.

26. Mitä enä hänestä on sanottu, ja kaikista hänen teißtänsä, ensimmäistä ja viimeisistä: kato, se on telttettu Judan ja Iraelin kuningas kirjasa.

2 Kun. 8. 16: 19.

27. Ja Ahas nukkui Ißäinsä kanaanissa, ja he hautaisit hänen Jerusalemin kaupungiin: mutta ei he perustet häändä Iraelin kuningasten sekaan. hänen poikansa Jehiskia tuli kuningaksi hänen siasansa.

2 Kun. 8. 18:

29. Luv.

Jehiskia on jumalinen ja andä puhdas Lempin.

Jehiskia oli wiiden ajastaitainen ja mattakymmeniä tulleansa kuningaksi, ja hallitsi yhderän kolmattakymmeniä ajastaitaa Jerusalemissa: ja hänen äitinsä nimi oli Abia Zachariin tytär.

2 Kun. 8. 18: 1.

2. Ja hän teli mitä HERralle otollinen, kaiketi niinkuin hänen Isänsä Dawid.

3. Hän awais HERran huoneen ja wiet ensimmäisnä waldakundansa kulkutena ensimmäisnä wronna, ja wahanistanut

4. Ja saatti Papat ja Lewitat sinne, jotka heidän idänselle katulle;

5. Ja sanoit heille: Kuulkaat minua otat: pyhittäkät nyt teitänne, ja kuulakät HERRAN teidän Isänne Jumalan huone, ja kandaat saastaisus Pyhästä.

6. Sillä meidän Isämme owat menneinä, ja tehnet pahaa HERRAN Jumalamme edestä, ja hyljänsin; sillä he owat laswonsa kääntäneet pois HERRAN majasta, ja kääntäneet selkänsä sen puoleen:

7. Ovat myös sulkenet esihuonon ovet, ja sammuttanet lamput, ja ei ottanet sultkutusta, eikä uhrannet kauria Israelin Jumalalle, Pyhästä.

8. Siitä on HERRAN wiha Judan Jerusalemin päälle tullut, ja hän kandanut heidän hämmästyseri ja koureri, ja wiheldämiseri, niinkuin kättä silmillänne. 2 Uika K. 30: 7.

9. Sillä kato, sentähden owat meidän Isämme langennet mielen kautta, ja tytötämme, tyttäremmä ja esikamme owat wiedyt pois. 2 Uika K. 28: 5.

10. Nyt olen minä aikoinut tehdä HERRAN Israelin Jumalan kansa; että hän wihasa hirtuuisuden, ja meidän päädämme pois.

11. Nyt minun poikani, älkät sielot: sillä HERRA on teidän walinnut seisomaan edestänsä palvelureksa, ja annan hänen palveliansa, ja sultkutamaan. 2 Mos. 28: 1. 4 Mos. 3: 6.

12. Niin noujit Lewitat, Mihat pojain poika, ja Joel Asarian poika, Sathialaiisten lappista: ja Merarin poika, Kis Abdin poika, ja Azaria paleleelin poika: ja Gersonitalaisista, ja Simman poika, ja Eden Joahn poika:

13. Ja Elzaphanin lappista, Simri poika: Azaphin lappista, Zacharia Mathania:

14. Demanin lappista, Jehiel ja Jehiel: Jedithunin lappista, Semaja poika.

15. Ja he kokoiit welsensä ja pyhittänsä, ja menit Kuningas läskä HERRAN sanan jälkeen, puhdistamaan HERRAN huonetta.

16. Ja Papat menit sisälle HERRAN huoneeseen puhdistamaan sitä, ja kannoit ulos kaiken saastaisuden, jonga he löysit HERRAN Templiä, HERRAN huonen kantanolle. Ja Lewitat otit sen ja kannoit Kidronin ojaan.

17. Ensimmäisnä päivänä ensimmäisestä kuusta, rupeisit he pyhittämään heitännsä: ja kahderaudena päivänä siitä kuusta menit he HERRAN esihuoneeseen, ja pyhittit HERRAN huonetta kahderaudena päivää: ja päätit sen kuudena päivänä toistakymmeniä ensimmäisellä kuulla.

18. Ja he menit sisälle Kuningas Jehiskian tygö, ja sanoit: me olemma puhdistanet kaiken HERRAN huonen ja polttouhrin Altarin, ja kaikki sen astiat, ja näkyleipäin pöydän, ja kaikki sen astiat.

19. Kaikki myös ne astiat jotka Kuningas Ahas oli hyljännyt Kuningasna ollesansa, kosta hän wäärin teki, ne olemma me walmistanet ja pyhittänet: ja kato, ne owat HERRAN Altarin edestä.

20. Niin Kuningas Jehiskia nousi warhain aamulla, ja kokoiit Kaupungin ylimmäiset; ja meni HERRAN huoneeseen.

21. Ja toit seigemän kalpeja, ja seigemän oinasta, ja seigemän karigata, ja seigemän kaurista syndiuhriri, waldakuman edestä, Pyhän edestä ja Judan edestä: Ja hän sanoit Papeille Aaronin lapsille, että he uhrasit ne HERRAN Altarilla. 3 Mos. 4: 14.

22. Niin he teurastit härjät, ja Papat otit weren ja priiskotit Altarille: ja he teurastit oinat, ja priiskotit werren Altarille: ja teurastit myös karigat, ja priiskotit werren Altarille; 3 Mos. 8: 15, 19, 24. Hebr. 9: 21.

23. Ja toit kaurit syndiuhriri Kuningan ja seurakunnan eteen; ja panit kätensä niitten päälle. 2 Mos. 29: 10. 3 Mos. 4: 15.

24. Ja Papat teurastit ne, ja priiskotit werren Altarille, seiwittamaan kaikkea Israelta; sillä Kuningas oli heidän läskenyt uhrata polttouhrin ja syndiuhrin kaiken Israelin edestä.

25. Ja hän asetti Lewitat HERRA-

ran huoneeseen, Symbalein, Psaltarein ja Harpuin kansa, niinkuin Dawid käskenyt oli ja Gad Kuningan Näkiä, ja Nathan Prophetä; sillä se oli HER-
ran Käsky hänen Prophetainsa kautta.

1 Nika K. 6: 31. Luku 16: 4. Luku 23: 5.
Luku 25: 1, 6.

26. Ja Lewitat seisoi Dawidin Har-
puin kansa, ja Papit Basunain kansa.
4 Mos. 10: 10.

27. Ja Jehiskia käski heidän uhra-
ta polttouhria Altarilla. Ja ruwetesa
uhramaan polttouhria, ruvettiin myös
weisamaan HERralle, Basunilla ja
moninaijilla Dawidin Israelin Kuning-
gan kandeileilla.

28. Ja koko seurakunda kumarsti: Ja
weisaitten weisu, ja Basunan soittait-
ten ääni kuului, siihenasti että kaikki
polttouhri tähtettiin.

29. Koska polttouhri uhrattu oli,
noikkisi Kuningas ja kaikki ne jotka
hänen kansansa olit, polwiansa, ja ku-
marstit.

30. Ja Kuningas Jehiskia ja kaik-
ki ylimmäiset käskit Lewitain kiittää
HERraa Dawidin ja Näkiän Assa-
phin sanoilla. Ja he kiitit händä suu-
rella ilolla, ja he kallistit päätänsä ja
kumarstit.

31. Niin Jehiskia wastaten sanot:
nyt te oletta täyttänet teidän kätenne
HERralle, käykät ja kandaat uhria
ja kiitosuhria HERran huoneeseen. Ja
seurakunda wei uhria ja kiitosuhria;
ja jokainen hywäntahtoinen sydämestä,
polttouhria.
3 Mos. 7: 12.

32. Ja polttouhrin luku, jonga seu-
rakunda wei, oli seigemönthymmendä
härkää, sata oinasta, ja karisataa ka-
rihata: ja nämät kaikki weit he poltto-
uhrixi HERralle.

33. Ja he pyhitit, kumissataa här-
kää ja kolme tuhatta lammaista.

34. Waan Papeja oli vähimmäri,
niin ettei he woinet otta pois wuotia
kaikilda polttouhreilda, sentähden antit
heitä heidän welsensä Lewitat, siihen-
asti että se työ tähtettiin, ja niin kau-
wan kuin Papit pyhitit heitänsä; sillä
Lewitat olit wiremät pyhittämäsä
igiansä kuin Papit.

35. Ja polttouhria oli paljo kiitos-

uhrin lihawuden kansa, ja jumon
polttouhrixi: Näin wirta walmistat
HERran huonesä.

36. Ja Jehiskia riemutxi ja ka-
ransa, siitä kuin Jumala oli kans-
walmistanut; sillä se tapahtui sen
kiirusti.

30. Luku.

Jehiskia anda kuulutta waastais-
pitämään.

Ja Jehiskia lähetti kaiken Is-
raelin ja Judan tygö: ja kirjotti
Ephrainin ja Manassen tygö,
heidän piti tuleman HERran hu-
neeseen Jerusalemiin, pitämään
HERralle Israelin Jumalalle Pääsiäi-

2. Ja Kuningas piti neuwon
maistensa kansa, ja koko seurakun-
da kansa Jerusalemissä, pidettä
toisna kuukautena.

2 Mos. 12: 6. 4 Mos. 9: 11.

3. Sillä ei he tainnet sitä pitkä-
hen aikaan, sillä Papit ei ollet
täydellisesti pyhittänet heitänsä,
Kansa ollut tullut kokoon Jerusale-

4. Ja tämä kelpais Kuningalle,
koko seurakunnalle.

5. Ja he toimittit niin että se
lutettiin kaikesa Israelissa, Der-
Danin asti, tulemaan ja pitäm-
HERralle Israelin Jumalalle
Pääsiäi Jerusalemissä: sillä ei se
suureen aikaan, niinkuin kirjoitettu.

6. Ja sanansaattajat menit kir-
kansä, Kuningan ja hänen päämie-
sä kädessä, kaiken Israelin ja Is-
raelin läpi, Kuningan käskystä, ja sen-
te Israelin lapset, käändökät teit-
HERran Abrahamin, Isaachin ja
Israelin Jumalan tygö; niin hän lä-
käsi isänsä pääsuwitten tygö, jotka
owat jäänet Assyrian Kuningan käd-
2 Kun. K. 15: 19.

7. Ja älkät olko niinkuin te
Isäanne ja niinkuin teidän wels-
jotka wäärin teit HERraa heidän
sainnsä Jumalata wastan; ja hän
heidän häwityxeri, niinkuin te
2 Nika K. 29: 8.

8. Niin älkät nyt olko uppina-
set, niinkuin teidän Isäanne,
andakat kättä HERralle, ja

en pyhänsä, josta hän on pyhit-
ty hankalasti: ja palvevat HERRA-
n teidän Jumalattanne, niin hänen
nimensä julmuus käändyy teistä pois.

18. Sillä jos te käännätte teidän
HERRAN työtä, niin teidän welsjenne
lapsenne saawat armon niitten ede-
jotka heitä fangina pitävät, että
taulewat tähän maahan jälleen: sillä
HERRA teidän Jumalanne on armol-
lin ja laupias, ja ei käännä kaswo-
ja pois teistä, jos te käännätte tei-
ne hänen työhensä.

2 Mos. 34: 7.

19. Ja sanansaattajat menit yhdestä
küngästä niin toiseen, Ephraimian
Maan maalla Sebuloniin asti;
ja ne nauroit ja pillkaijit heitä.

20. Kuitengin muutamat Asserista,
Nasjesta ja Sebulonista, nöyrytti
heitä ja tulit Jerusalemiin.

21. Ja Jumalan käsi tuli myöds
maahan, että hän andoi heille yrttie-
n sydämen, tekemään Kuningan ja
maajen kätystä, HERRAN sanan
muksen.

22. Ja paljo kansaa tuli Jerusa-
lemiin kokoon, pitämään happamatto-
n leiwän juhlapäiwää, toisna ku-
uena; sangen suuri kokous.

23. Ja he nousit ja kukiitit Altarit
joit olit Jerusalemissa; ja otit kaikki
kivet pois, ja heitit Kidronin
jokeen.

24. Ja teuraštit Pääsiäisen neljän-
näks päivästä toista kymmendä toisna
päivänä. Ja Papiit ja Lewitat hä-
nätt, ja pyhitit itsensä, ja kannoit
käärmeitä HERRAN huoneeseen:

25. Ja seisoi järjestyksensä niin-
kuten pitikin, Moseren Jumalan miehen
nimen jälkeen. Ja Papiit priištötit we-
Lewitain kädessä.

26. Sillä monda oli seurakunnassa,
joit ollet pyhittänet heittänsä; sen-
sitten teuraštit Lewitat Pääsiäisen kaik-
kittien edestä, jotka ei ollet puhtat,
häntensä heitä HERRALLE.

27. Sillä paljo kansaa oli, suuri
koko Ephraimista, Manashesta, Issa-
charista ja Sebulonista, jotka ei ihian-
pyhittänet, mutta šöit Pääsiäis-
päivän, ei niinkuin kirjoitettu en:

mutta Jehiskia rukoiit heidän edestä-
nsä, ja sanoit: HERRA joka on hywä,
hän olkon armollinen heille;

2 Mos. 12: 3, 10. 3 Mos. 7: 21. 4 Mos. 9: 6.

19. Kaikkille jotka sydämensä asetta-
wat egimään HERRAA heidän Isänsä
Jumalata; waikka ei he ole Pyhän
puhtauden jälkeen.

20. Ja HERRA kuuli Jehiskian ru-
kouren, ja paransi Kansan.

21. Niin Israelin lapset, jotka olit
Jerusalemissa, pidit happamattoman lei-
wän juhlaa seitsemän päiwää suurella
ilolla: Ja Papiit ja Lewitat kiitit
HERRAA jokapäiwä, HERRAN wäke-
willä kandeileilla.

22. Ja Jehiskia puhui ystäwällisesti
kaikkien Lewitain kansa, joilla oli hy-
wä ymmärrys HERRASTA: ja he šöit
juhlaa koko seitsemän päiwää, ja uh-
raiit kiitosuhria, ja kiitit HERRAA
heidän Isänsä Jumalata.

23. Ja koko seurakunda mielistyi
pitämään vielä toiset seitsemän päi-
wää, ja he pidit myöds ne seitsemän
päiwää ilolla.

24. Sillä Jehiskia Judan Kuningas
andoi ylönnöyxi Kansalle, tuhans-
nen kalpeja, ja seitsemän tuhatta lam-
masta. Ja ylimmäiset annoit ylönnöy-
xi Kansalle tuhannen kalpeja, ja kym-
menen tuhatta lammasta: ja monda
Pappia pyhitti häntensä. 2 Kirj. 35: 7.

25. Ja koko Judan seurakunda iloigi
ja Papiit ja Lewitat, ja koko seura-
kunda, joka oli tullut Israelista: niin
myöds muikalaiset jotka olit tulleet Is-
raelin maalda, ja ne kuin asuit Judasa.

26. Ja silloin oli suuri ilo Jerusa-
lemissa; että Salomon Dawidin pojan
Israelin Kuningan ajasta, ei ole sen-
kaltaista ollut Jerusalemissa.

27. Ja Papiit ja Lewitat nousit ja
šunnašit kansaa, ja heidän kätensä
kuultin: ja heidän rukourensä tuli hä-
nen pyhään asumiseensa taitraseen.

4 Mos. 6: 23.

31. Lufu.

Epäjumalat hämitetään; Papiit saawat
kymmeneret. Kuningas menešty.

Koska nämät kaikki päätetyt olit,
läxiit kaikki Israelitit ulos, jotka

Judan Kaupungeissa olit, ja rikoit pagat, ja hakkasit maahan megistöt, ja kullisit korkeuret ja Altarit koko Judasta, BenJaminista, Ephraimista ja Manassesta, siibenasti että he ne peräti hävittit. Ja Israelin lapset palasit jokinainen omainsa tygö Kaupungeihinsa.

^{2 Kun. K. 18: 4. 2 Alfa K. 32: 12.}

2. Mutta Jehiskia asetti Papat ja Levitat järjestyksensä, kungin Wirkansa jälkeen, sekä Papat että Levitat, poltto-uhrilla ja kiitosuhrilla, palvelemaan, kiittämään ja kunnioittamaan HERran leirein porteissa.

^{3 Mos. 8: 35. 4 Mos. 4: 3.}

3. Ja Kuningas andoi osan tavarastansa huomeneltain ja ehtona poltto-uhriri, ja Sabbathin, muiden Ruun ja juhlapäivän polttouhriri; niinkuin kirjoitettu on HERran Laissa.

^{4 Mos. 28: 3.}

4. Ja hän sanoi Kansalle kuin asui Jerusalemissa, että heidän piti andaman osan Papeille ja Levitaille; että he olisit virjäämät HERran Laissa.

^{4 Mos. 18: 8. Neh. 13: 10, 11.}

5. Ja koska se sanottu oli, annoit Israelin lapset paljon uutista, jyvistä, viinasta, öljystä, hunajasta ja kaikkein naisesta pellon kasvosta, ja kymmenexet kaikista, runsasti.

6. Ja Israelin ja Judan lapset, kuin Judan Kaupungeissa asuit, toit myös kymmenexet karjasta ja lammasista, ja pyhitetyitä, kuin he HERralle heidän Jumalallensa pyhittänet olit, ja asetit eri läjin.

7. Kolmandena krukautena rupeisit he panemaan läjin, ja seitsemändänä krukautena päätit.

8. Ja koska Jehiskia tuli ylimmäisten kansa, ja näki läjät; kiitti he HERraa ja hänen kansaansa Israelia.

9. Ja Jehiskia kysyi Papeilta ja Levitailta, läjistä.

10. Ja Azaria ylimmäinen Pappi Zadochin huoneesta, puhui hänelle, sanoden: siitä ajasta kuin he rupeisit ylbunystä tuomaan HERran huoneeseen, olemma me syönet ja tullet ravituri, ja tässä on vielä paljo tähentä: sillä HERra on siunannut kansaansa, sentähden on tämä paljons jäännyt.

11. Niin Kuningas tästi laumainvalmistaa HERran huoneeseen: ja valmistit.

12. Ja panit niihin ylbunysten kymmenexet, ja sen kuin pyhitetty uskollisesti. Ja Chanania Levita asetettu päämieheksi sen päälle, ja mei hänen welsensä toiseri:

13. Ja Jehiel, Azaria, Nathanel, Jerimoth, Jofabad, Giel, machia, Mahat ja Benaja, jotka Chananiaalda ja hänen welsjänsä meillä, Kuningas Jehiskian tästökseen, ja Azariaalda Jumalan päämiehehdä.

14. Ja Chore Semnan poika wita, owen wartia idän puolella Jumalan wapa-ehdollisten lahjain lä jakamaan niitä, kuin HERran netut olit ylbunxyeri, ja sen la pyhimmän päällä.

^{3 Mos.}

15. Ja hänen lätensä alla olit den, Miniamin, Jesua, Semaja, Azaria ja Sachania Pappein Kaupungissa. Että heidän piti uskollisesti andaman osan welsjillensä heidän järjestyksensä keen, pienimmälle niinkuin suuremmallein:

^{5 Mos. 18: 8. Jos. 7.}

16. Niin myös niille kuin luomiehen puolesta, kolmesta ajastajasta sen ylige, kaikkein niitten seasa HERran huoneeseen, kufin wänänsä heidän Wirkansa, heidän wäntionsa, ja heidän järjestyksensä jälkeen:

17. Niin myös niille, jotka Pappein luwusa heidän Isänsä kaneisa, ja Levitat kahdestakymmenestä ajastajasta ja sen ylige, heidän wäntionsa, heidän järjestyksensä jälkeen:

^{1 Alfa K. 23: 27.}

18. Sitte niille kuin luetut lastensa, waimoinsa, possainsa ja tärtensä seasa, koko seurakunnan seajilla he pyhitti uskollisesti sen pyhittä.

19. Niin myös Papeille Azaria pojille efitkaupungein ledolla heidän Kaupungeisansa, kufakin Kaupungissa wäntimeldänsä nimitetyt, että heidän osan andaman kaikille miehepuolella Pappein seasa, ja kaikille niille Levitain sekaan luetut olit.

20. Niin

20. Näin teki Jehistia kaikessa Ju-
dassa: ja hän teki kuin hyvä, oikia ja
totuus oli HERRAN hänen Jumalansa
puolesta.

21. Ja kaikissa hänen teoissaan kuin
alkoi Jumalan huonen palvelu-
ksensa, lain ja lästyn jälkeen, egiärensä
Jumalataansa; sen teki hän kai-
kissa sydämeistään, sentähden hän myös
kristi.

32. Luku.

Sanheribin pitkä; Jehistia warustaa igi-
kään händä vastaan ja saa avim HERRA-
n puolesta; Jehistian sairaus, ameriänpöys,
erbehöys ja kuolema.

1. Sitten tekein ja tämän totuden jäl-
keen, tuli Sanherib Assurin Ku-
ningas, ja meni Judaan, ja sioitti
wähväin kaupungitten eteen,
sitten tuli ne igellensä woittaxensa.

2 Kun. K. 18: 13. Es. 36: 1.

2. Kosta Jehistia näki Sanheribin
vastaan, ja että hänen lastionsa olit
sotimaan Jerusalemita vastaan:
3. Sitten hän neuvoa ylimmäistensä
kavotteittensa kanssa, tulitaxensa we-
rattensa, jotka ulkona kaupungista olit:
4. Sitten autit händä.

5. Sillä paljo kansaa kokondui, ja
sitten lähtet ja sen wuota-
ajan keskellä maata, ja sanoit:
6. Assurin Kuningat tulduansa pi-
en paljo wettä löytämän.

7. Ja hän wähiisti igensä, ja ra-
kasti rauvennet muurit, ja ko-
rjain tasalle, ja wielä sitte (ra-
kasti) ulkonaiselle puolelle toisen muu-
rin ja andoi tehdä paljon aseita ja
kivinä.

2 Sam. 5: 9. 1 Kun. K. 9: 15.

8. Ja asetti sodanpäämiehet kansan
puolesta: ja kokois heitä tygönä Kau-
pungin pertiin katulla, ja puhui sydä-
mensä heidän tygönä, ja sanoi:

9. Älkät rohkiat ja huiwäsa turwasa,
sitten pelätkö, ja älkät warwahuksa
Assuringasta, ja kaikkea sitä
kun hänen kansansa on: sillä
10. HERRamme on enä kuin hä-
nen kansansa.

2 Kun. K. 6: 16.

1 Joh. 4: 4.

11. Hänen kansansa on lihallinen

Käsiwarssi, waan meidän kansamme
on HERRa meidän Jumalamme,
auttamasa meitä ja sotimasa meidän
edestämme. Ja kansa luotti igensä
Jehistian Judan Kuningan sanoihin.

Jer. 17: 5, 7.

9. Sitte lähetti Sanherib Assurin
Kuningas palveliansa Jerusalemiin,
(sillä hän oli Bachtyn edesä, ja kaikki
hänen sotawäkensä hänen kansansa;)
Jehistian Judan Kuningan tygö, ja
koko Judan tygö joka Jerusalemissä
oli, ja andoi heille sanoa:

10. Näin sanoo Sanherib Assurin
Kuningas: mihingä te uskallatte, jotka
oletta jünä piiritetyä Jerusalemissä?

11. Sitkö Jehistia petä teitä, saat-
tain teitä kuolemaan nälkästä ja ja-
noista, ja sanoo: HERRa meidän Ju-
malamme pelastaa meitä Assurin Ku-
ningan kädestä?

12. Sitkö hän ole se Jehistia joka
hänen korkeuksensa ja Altariensa on heit-
tänyt pois, ja puhunut Judalle ja
Jerusalemissä, sanoden: teidän pitä ru-
koileman yhden Altarin edesä, ja sen
päällä sutyttaman?

13. Ettäkö te tiedä mitä minä ja
minun Isäni tehuet olemma kaikille
kansoille maakunnissa? owatko paka-
noitten jumalat maakunnissa joskus woi-
net pelastaa maansa minun kädestäni?

14. Kuka on kaikista pakanoitten
jumalista, kuin minun Isäni kironnet
owat, joka on woinut otta ulos kan-
sansa minun kädestäni; että teidän Ju-
malanne woi otta ulos teitä minun
kädestäni?

15. Niin älkät siis nyt andako Je-
histian wietellä teitä: älkän hän
myös uskettako teitä, ja älkät te usko-
händä: Sillä jos ei kaikkein pakanain
waldakundain jumalat ole woinet aut-
taa ulos kansaansa minun kädestäni
ja minun Isäni kädestä, paljo wä-
hemmin myös teidän Jumalanne otta
ulos teitä minun kädestäni.

16. Ja wielä hänen palveliansa pu-
huit enä HERRaa Jumalata vastaan, ja
hänen palveliatansa Jehistia vastaan.

17. Hän kirjoitti myös kirjat hä-
mästänsä HERRaa Israelin Juma-
lata, ja puhui händä vastaan, ja sanoi:

niinkuin maanuidain pakanoitien jumalat ei ole auttaneet kansaansa minun lädestäni, niin ei pidä myös Jehiskian Jumalan pelastaman kansaansa minun lädestäni.

18. Ja he huusit korkealla äänellä Judan kielellä Jerusalemin kansan tygö, jotka muurin päällä olit, peljättäensä ja hämmästyttäensä heitä; että he oljit woittaneet kaupungin.

19. Ja he puhuit Jerusalemin Jumalata vastaan; niinkuin maan kansain jumalita vastaan, jotka ihmisten käsitteet olit.

20. Mutta kuningas Jehiskia ja Esaias Propheeta Amozin poika, rukouit sitä vastaan, ja huusit tainvaseen.

2 Kun. K. 19: 15.

21. Ja HERRa lähetti Engelin joka surmaisi kaikki väkewät sotajoukosta, ja Päämiehet ja ylimmäiset Assurin kuningann leirissä, niin että hän häpiällä palais maallensa. Ja koska hän meni jumalansa huoneeseen, tapoit he hänen siellä miekalla, kuin hänen ruumistansa tulleet olit.

2 Kun. K. 19: 35. Es. 37: 36.

22. Ja niin autti HERRa Jehiskia ja Jerusalemin kaupungin asuwaisia Sanheribin Assurin kuningann lädestä ja kaikkein muitten lädestä, ja warjeli heitä kaikilda, jotka ympärillä olit.

23. Ja moni kannoi HERRalle lahjoja Jerusalemiin, ja Jehiskialle Judan kuningalle kallita kaluja; ja niin hän sitte korotettin kaikkein pakanoitien edessä.

24. Siihen aikaan sairasti Jehiskia kuolematautia, ja hän rukouit HERRaa: ja hän puhui hänelle, ja andoi hänelle ihmen.

2 Kun. K. 20: 1, 10. Es. 38: 1, 10.

25. Waan Jehiskia ei mayanut sitä kuin hänelle annettu oli; sillä hänen sydämensä oli paimunut; sentähden tuli wiha häneen päällensä, ja Judan ja Jerusalemin päälle.

2 Kun. K. 20: 13, 17, 18. Es. 39: 2.

26. Mutta Jehiskia nöyryytti itsensä sydämensä ylpeydestä, hän ja Jerusalemin asuwaiset; sentähden ei HERRan wiha tullut heidän päällensä Jehiskian elinaikana.

27. Ja Jehiskialla oli rikkautta kunniaa sangen paljo; sillä hän igellensä suuret tawarat hopeata, kulta ja kalleista kiviistä, jalokista teistä, kirkveistä ja kaikkinaisista kallekaluista;

28. Ja aittoja jwviä, wiinaa, öljyä warten: ja piihatot kaikkien eläimille, ja karjunat lambaille.

29. Ja rakeni igellensä kaungetta, ja hänellä oli karjaa, lamia ja härkiä kyllä; sillä Jumala antoi hänelle sangen paljo rikkautta.

30. Hän on se Jehiskia, joka ylimmäisen wesiwuoron Sibonijah johdatti sen alastäsin länderin Dawidin kaupunkiin; sillä hän oli onnellinen kaikisa teoisansa.

31. Mutta koska Babelin Wästen lähetys sana oli hänen tygö lähetetty, kysymään sitä ihmettä maalla tapahtunut oli, hyökkäsi mala hänen tiusatarynsä häntä, kaikki tiettäisin mitä hänen wänsänsä oli.

2 Kun. K. 20: 12.

32. Mitä enämbi Jehiskiasista mistä on, ja hänen laupiudesta kago, se on kirjoitettu Esaiann Prorhan Amozin pojan näwöfä, ja Jerusalemin ja Israelin kuningasten kirjasa.

2 Kun. K. 18: 1, 10.

33. Ja Jehiskia nukkui Israelin kansa, ja he hautasit hänen wästen Dawidin Wästen hautoin. Ja Jerusalemin asuwaiset hänelle kunnian hänen kuollesansa. hänen poikansa Manasse tuli kunigaxi hänen sjaansa.

33. L U K U.

Manassen epäjumallisuus, sangius, kato kuolema. Amoa kuningas, tapettu.

Manasse oli kahdentoihtatonna ajastaitainen tullesansa kunigaxi ja hallitsi wiissi ajastaitaa kuudetta wäntä Jerusalemissa;

2 Kun. K. 21: 1.

2. Ja teli pahaa HERRan pakanoitien lauhistusten jälkeen, HERRa Israelin lasten edessä ja mut pois.

3. Ja hän rakeni jälleen korkeita, jotka hänen Isänsä Jehiskia kalli.

ja rakensi Daalille Altareita, ja mekipöydät, ja kumarisi kaikkea taivassijä sotawäkää, ja palweli niitä.

2 Kun. K. 18: 4. 2 Kita K. 31: 1.

9. Hän rakensi myös Altareita HERRAN huoneeseen, josta HERRA sanouut: Jerusalemissa pitää minun nimeni maini iankaikkisesti.

2 Sam. 7: 10. 1 Kun. K. 8: 29. Euf. 9: 3.

10. Ja hän rakensi Altareita kaikelle taivassijälle sotawäkelle, molempiin HERRAN huonen pihoihin.

11. Ja hän käyti poikiansa tulesta, ja naimin poikain laaxosa, ja walisi edessänsä päiwät, ja otti waarin linnun lauluista, ja noidui, ja sääsi welle, ja merkkein tulkisiat: ja teki paljo, ja HERRAN silmäin edessä, tehoitti häntä wihaan.

12. Hän asetti myös waletuita kulkijoita, jotka hän tehdä andoi Jumalan nimen, josta Jumala oli sanouut Daalille, ja hänen pojallensa Salomelle; tähän huoneeseen ja Jerusalemiin, kuin minä walinnut olen kaikista Israelin sukukunnista, panen minä minun nimeni iankaikkisesti.

2 Kita K. 7: 16.

13. Ja en enä Israelin lasten jaksata tätä maasta iitträ, jonga minä olen jilkenne säättännyt olen: jos he minun pitävät kaikilla niillä kuin heille Moijexen kautta käpennyt, kaikessa Laissa, ja säädyissä ja oituisissa.

14. Mutta Manasse wiетteli Judan Jerusalemin asuwaiset, tekemään naimin kuin pakanat, jotka HERRA Israelin lasten edessä häwittänyt oli.

15. Ja koska HERRA puhui Daalille ja hänen kansjallensa, niin ei sitä totellet.

16. Niin saatti HERRA heidän pääläköön Assurin Kuningan sodanpäämiehen, ja otit Manassen kiinni orjain wain keasta, ja jidoit hänen karilla Babelilla, ja weit Babeliin.

5 Mos. 28: 36.

17. Ja koska hän oli siinä abdis- ja wakoili hän HERRAa Jumalansa: ja nöyryytti igensä suuresti, ja Isänsä Jumalan edessä;

18. Ja wakoili häntä hartasti, ja woi laupiaasti hänen hartan

rukouksensa, ja johdatti hänen jälleen waldakundaansa Jerusalemiin. Niin Manasse ymmärsi että HERRA on Jumala.

19. Senjälkeen rakensi hän ulkomaisen muurin Dawidin Kaupungin, länneen puoleen, Gibonin laaxoon josta ka-laporttiin mennän, ja Dphelin ymbäri, ja teki sen sangen korkeari: ja asetti sodanpäämiehet kaikkiin Judan wain Kaupungeihin.

20. Ja otti wierat jumalat ja epäjumalat pois HERRAN huoneesta, ja kaikki Altarit, kuin hän rakendanut oli HERRAN huonen wuorelle, ja Jerusalemiin: ja heitti ne Kaupungista ulos.

21. Ja uudisti HERRAN Altarin, ja uhrasii siellä kiitosuhria ja ylistysuhria: ja käski Judan palwella HERRAa Israelin Jumalata.

22. Mutta kansa uhrasii vielä korkeurilla; kuitengin HERRALLE Jumalallensa.

23. Mitä enämbi Manassesta sanomista on, ja hänen rukouksensa Jumalansa tygö, ja Näkiäin puhesta, kuin HERRAN Israelin Jumalan nimeen hänen kansjansa puhunet olit: kaço, ne owat (kirjoitetut) Israelin Kuningasten teoissa.

24. Ja hänen rukouksensa, ja kuinga hän kuultin, ja kaikki hänen syndinsä, ja wäärät tekonsa, ja paikat joshinga hän korkeuret rakensi, asetti mekipöydät ja walettut epäjumalat, ennenkuin hän nöyryytti igensä: kaço, ne owat kirjoitetut Näkiäin teoissa.

25. Ja Manasse nukkui Isänsä kanssa, ja he hautaisit hänen omaan huoneeseensa: Ja hänen poikansa Amon tuli Kuningari hänen sjaansa.

26. Amon oli kahden ajastaitainen kolmattakymmendä tullejansa Kuningari: ja hallitsi kaxi ajastaitaa Jerusalemissa;

2 Kun. K. 21: 19.

27. Ja teki pahaa HERRAN edessä, niinkuin hänen Isänsäkin Manasse tehnyt oli: ja Amon uhrasii kaikille epäjumalille, kuin hänen Isänsä Manasse tehnyt oli, ja palweli niitä.

28. Mutta ei hän nöyryttänyt igensä HERRAN edessä, niinkuin hänen

Jfänfä Manaffe igensä nöhyttänyt oli: waan tämä Amon teli paljo syndiä.

24. Ja hänen palveliansa teit liiton händä wastan; ja tapoit hänen, omasa huonesansa.

25. Niin maan Kansa tappoi kaiti ne, jotka olit liiton tehnet Kunin-gas Amonita wastan. Ja maan Kan-sa teli hänen poikansa Josian Kunin-gari hänen siaansa.

31. Luku.

Josian hallitus, epäjumalitten häwitys ja HETran huonen parannus.

Josia oli kahderan ajastaitainen tulesansa Kuningari: ja halligi yhden vuoden neljättäkymmendä Jerusalemissa.

2 Kun. K. 22: 1.

2. Ja teli oikein HETran kashwoin edesjä: ja waelji Jfänfä Dawidin teillä, ja ei poikeunut oikialle eikä wafemalle puolelle.

3. Mutta kahderandena hänen waldakundansa wuonna, wielä nuorukaisena ollesansa, rupeis hän esimään Jfänfä Dawidin Jumalata: ja toisna wuonna toistakymmendä rupeis hän puhdistamaan Judata ja Jerusalemita korkeuksista, ja meijisistä, ja epäjumalista, ja waletuista kuwista.

4. Ja he tukistit hänen edesjä Daalin Altarit, ja hän rikkoi kuwat kuin niitten päällä olit: hän hakkais myös meijisöt pois, ja löi epäjumalat ja waletut kuwat nurstaksi, ja hajoitti heidän hautainsa päälle jotka niille uhrannet olit.

2 Kun. K. 23: 6.

5. Ja poltti Bappein luut heidän Altarittensa päällä: ja niin puhdisti hän Judan ja Jerusalemin.

1 Kun. K. 13: 2.

6. Niin myös Manaffen, Ephraimin ja Simeonin Kaupungeisa, haamaan Naphtaliin asti, heidän korwesansa, ympäröidä.

7. Ja sitte kuin hän oli tukistanut Altarit, meijisöt ja epäjumalat nurstaksi mufertanut, ja oli kaikki kuwat koko Jfraclin maalla maahan hakanut; palais hän Jerusalemiin.

8. Mutta hänen waldakundansa kahderandena wuonna toistakymmendä, sit-

tekuin hän maakunnan ja huonen pu-distanut oli; lähetti hän Saphanin zalian pojan, ja Maesesan Kaupungin Päämiehen, ja Joahn Joaharen poika Kanklerin, parandamaan HETran nen Jumalansa huonetta.

2 Kun. K. 22: 8.

9. Niin he tulit Hiltan ylimmäsen Papin tykö, ja annoit hänelle han joka Jumalan huoneeseen wiety jenga ovenwartiat Lewitat koonnetlit Manaffeista, Ephraimista, ja Etilda jääneillä Jfraclista, ja kati Judalda ja BenJaminilda, ja Jerusalemilla.

10. Ja niin he annoit sen HETran huonen teettäille: ne taas annille jotka HETran huonesa teit huonen rakendamisessa ja parantamisessa.

11. Ne sitte annoit sen sepille rakentajille, ostaa hakatuita kiviä puita liitteiri, kaariiri ja malotiri neijjin, jotka Judan Kuningat häwittänet.

12. Ja miehet teit työtä uroksilla. Ja heidän plogensä asetettin Josia ja Dbadia Lewitat Mierarin lapsi Sacharia ja Mesullam Kabathin ten lapsista, työtä kiirustamaan. jokainen Lewita taifi soitta kandel-

13. Kandaitten ja kaikkinaisen teettäitten päällä, kaitisa wiroisa Lewitasta, kirjoittajat, esimiehet ja ovenwartiat.

14. Ja koska he otit rahan uroksilla kuin HETran huoneeseen pandu löyfi Hiltia HETran Kattikirjan, Mosexen kautta annettu oli.

2 Kun. K. 22: 8.

15. Ja Hiltia wastais ja sanoi pphanille kirjoittajalle: minä löyfin kirjjan HETran huoneista: Ja kati andoi kirjan Saphanille.

16. Niin Saphan wei kirjan kuningalle, ilmoitti Kuningalle asian: janoi: kaikki kuin palvelioittees lö annettu on, sen he tekwät.

17. Ja he kokoijit rahan, joka HETran huoneista löytyy oli; ja annoit teettäijille ja tekijille.

18. Niin Saphan kirjoittaja ilmoitti Kuningalle, sanoden: Hiltia lö-

doi minulle yhden kirjan. Ja Sa-
han luki siitä Kuningas edesä.

19. Ja kosta Kuningas kuuli lain
tot, reväsi hän waattensa.

20. Niin Kuningas käski Siltian
Ahtamin Saphanin pojan, ja Ab-
rahan Michan pojan, ja Saphanin kir-
joittajan, ja Afajan Kuningan palwe-
ajan, ja sanoi: 2 Kun. K. 22: 12.

21. Mengät ja kysykät HETralda
min edestäni, ja niitten edestä kuin
minä jäänät ovat Iffraelisa ja Juda-
kirjan sanoista, joka löytyy on; sillä
HETran wiha on hirvuihen joka mei-
son syytynyt, ettei meidän Iffamme
käännet HETran sanaa, ja tehnet
min täsä kirjasa kirjoitettu on.

22. Niin Siltia meni niitten kans-
toista Kuningalda lähetetyt olit,
Siltian Huldan, Sallumin Lake-
ajan pojan, Dastran pojanpojan, waa-
ajan kättian emännän tygö, joka asui
HETra puolella Jerusalemissa: ja pu-
rosta sitä hänen kansansa.

23. Ja hän sanoi heille: näin sanoo
HETra Iffraelin Jumala: sanokat jille
sille, joka teidän minun tygöni lä-
hettyt on:

24. Näin sanoo HETra: kago, mi-
n saatan onnettomuden tämän paikan
sille, ja hänen asuwaihtensa päälle, ja
sille kirouret, jotka siinä kirjasa kir-
joitet ovat, joka Judan Kuningan
kirjoitettiin: 3 Ios. 28: 14, 15.
5 Ios. 28: 15, 16.

25. Että he owat hyljännet minun
käyttänet wieraille jumalille, wi-
starensa minua kaikilla heidän kät-
tä töillä, ja minun wihani syytty
HETra paikan päälle, ja ei pida sam-
ettaman.

26. Ja teidän pitä näin sanoman
HETra Kuningalle, joka teidän lähet-
tyt on kysymään HETralda: näin
sanoo HETra Iffraelin Jumala, näistä
sanoista jotka siinä kuulit;

27. Että sinun sydämes on pehmin-
nen, ja siinä olet sinus nöyryttänyt Ju-
dassa edesä, kostas hänen sanansa kuu-
littamalla paikkaa wastan ja sen asuwa-
ajan, ja olet iges nöyryttänyt mi-
nulle: repinyt waattes, ja itke-

nyt minun edestäni; niin minä myöös
olen sinua kuullut, sanoo HETra.

28. Kago, minä kolon sinun Iffäis
tygö, että kootan sinun hautaas rau-
hassa, ettei sinun silmäs pida näkemän
kaikkea sitä onnettomutta, kuin minä
tämän paikan päälle ja hänen asu-
waihtensa päälle saatan. Ja he sanoit
sen Kuningalle jälleen.

29. Niin Kuningas lähetti, ja ko-
koi kaikki wanhimmat Judasta ja Je-
rusalemissa. 2 Kun. K. 23: 1.

30. Ja Kuningas meni ylös HET-
ran huoneeseen, ja kaikki Judan miehet
ja Jerusalemin asuwaiset, ja Papat, ja
Dewitat, ja kaikki kansa sekä suuret
että pienet: ja luettiin heidän korwain-
sa kuulden kaikki liiton kirjan sanat,
joka oli löytyy HETran huoneesta.

31. Niin Kuningas seiso siällansa,
ja teki liiton HETran edesä, että hei-
dän piti waeldaman HETran jälleen,
ja pitämän hänen käskynsä, todisturen-
sa ja säätynsä kaikesta sydämeistänsä,
ja kaikesta sielustansa: ja tekemän kaik-
kein liiton sanain jälleen, kuin owat
kirjoitetut täsä kirjasa. Ios. 24: 25.

32. Ja hän andoi seisoa kaikki kuin
olit Jerusalemissa ja Ben-Jaminissa: Ja
Jerusalemin asuwaiset teit Jumalan,
heidän Iffäinsä Jumalan liiton jälleen.

33. Ja Jossia otti kaikki kaubisturet
pois, kaikesta maasta kuin Iffraelin las-
ten oma oli, ja waati kaikkia kuin Iff-
raelista löyttin, palwelemaan HETraa
heidän Jumalatansa: kaikkena hänen
elinaikansa ei he luopunet HETraasta
heidän Iffäinsä Jumalasta.

35. L u k u.

Jossa anda piti Väästästä, menee sotaan
kuolee ja haudataan.

Ja Jossia piti Jerusalemissa Väästästä-
stä HETralle: ja he teurastit Vää-
stäisen neljäntenä päivänä toistakym-
mendä, ensimmäisellä kuulla.

2 Ios. 12: 6. 2 Kun. K. 23: 21.

2. Ja hän asetti Papat wartioihin-
sa: ja wahwisti heitä warkaansa HET-
ran huoneesta.

3. Ja hän sanoi Dewitalle, jotka
teko Iffraelia opetit, ja HETralle py-

hitetyt olit: pangat se pyhä Artti huoneeseen, jonga Salomo Dawidin poika Iffraelin Kuningas on raketa andanut, ja ei teidän yhä sitä kaudaman teidän olallanne. Niin palvelkat nyt HERRaa teidän Jumalattanne, ja hänen Kansansa Iffraelia.

4. Ja valmistakat teitänne teidän Iffainne huonen järjestyren jälkeen; niinkuin se on kirjoitettu Dawidilla Iffraelin Kuningalda, ja niinkuin se on kirjoitettu hänen pojaldansa Salomolda.

5. Ja seisokat Pyhästä, Iffain huonen järjestyren jälkeen, teidän welsine seasa, jotka ovat Kansasta syndhet: ja Lewitain Iffain huonen järjestyren jälkeen.

6. Teurastakat Pääsiäinen ja pyhitäkät teitäme, valmistakat myös teidän welsenne, tekemään HERRan sanan jälkeen Moseren kautta.

7. Ja Josia andoi ylönnysuhrin yhteißen Kansan edestä karigoita ja wohlia, (kaikki Pääsiäiseri niulle kuin läinä olit,) kolmekymmeniä tuhatta; niin myös kolme tuhatta härkää. Ja nämät olit Kuningan hywydestä.

2 Kirj. K. 30: 24.

8. Ja hänen Päämiehenä annoit myös miehellänsä Kansan edestä, ylönnyseri Papeille ja Lewitaille, (kuin olit: Sllkia, Sacharia ja Jehiel Päämiehet Jumalan huonesä, Papeille annoit he) Pääsiäis uhrin, kari tuhatta ja kuusisataa (karigata ja wohlaa); niin myös kolmesataa härkää.

9. Mutta Ehanania ja Semesa, ja Methaneel hänen welsensä, ja Sasabia, Jesel ja Josabad Lewitain plimimäiset, annoit ylönnysren Lewitaille Pääsiäis uhrin, wiski tuhatta (karigata ja wohlaa); niin myös wiskisataa härkää.

10. Ja niin palvelus asetettin: ja Papiit seisoi siasansa, ja Lewitat järjestyrensä, Kuningan kästyn jälkeen.

11. Ja he teurasti Pääsiäisen: ja Papiit priiskotti niitten weren, ja Lewitat otit pois nahan.

12. Ja he eroitti polttouhrin, andayensa Iffain huonetten järjestyren jälkeen yhteißelle joukolle, uhratta HERRalle, niinkuin kirjoitettu on Moseren

kirjasa: Niin teit he myös polttouhrin kansa.

13. Ja he paistit Pääsiäis leipä tulella, lain jälkeen; mutta pyhitet itit he padoisa, kattkoisa ja panisa, ja teit sen kiuruksi toisten kansalle.

14. Sitte valmistit he igellensä Papeille: sillä Papeilla Aronin poika oli tekemistä polttouhrin ja lieden kansa, hamaan yöhön asti: seden Lewitain piti igellensä ja Papeilla Aronin pojille jotain valmistama.

15. Ja welsajat Asaphin kappeli siasansa Dawidin kästyn ja Asaphin ja Demanin ja Jedan Kuningan lätkän: ja onemartit kaißen oven tyldnä, eikä lähtenään wirastansa; sillä Lewitat welsensä valmistit heidän eteen.

16. Niin oli kaikki HERRan welus toimitettu sinä päivänä, Pääsiäistä ja uhrata polttouhrin Altarilla, Kuningas Josian jälkeen.

17. Niin pidit Iffraelin lapset, ka siinä läsnä olit, Pääsiäistä aikaan, ja happamattoman leivän laa, seikemän päirää.

18. Ei yhtän sentkaltaista Pääsiäistä ollut Iffraelisa pidetty, niinkuin tämä, hamasta Samuel Prophetan ta. Ja ei yrifän Kuningas Iffraelin ollut sentkaltaista Pääsiäistä pidetty kuin Josia piti, ja Papiit, Lewitat koko Juda, ne kuin läsnä olit Iffraelista, ja kuin asuit Jerusalemissä.

2 Kirj. K. 23: 22.

19. Josian waldattunnan kahden wuonna toistakymmeniä pidetämä Pääsiäinen.

20. Kaikkein näitten jälkeen, Josia oli valmistanut huonen, Mecho Egyptin Kuningas soitti Chardemesta wastan Yhratin ta ja Josia meni händä wastan.

2 Kirj. K. 23: 26.

21. Mutta hän lähetti sanonnen tygönsä, ja läski hänselle sanonniä minun on sinun kansas tänä ta Judan Kuningas? en minä wasta wasta tänäpäinä, mutta minä wasta netta kuin soitti minä wasta.

20. Hän on sanonut, että minun pitää mi-
nua riendämän: lakkaa tekemästä Ju-
dasta vastaan, joka minun kansani
on, ettei hän sinua hukutaissi.

21. Mutta ei Josia kääändännyt kas-
tansa häneistä, waan asetti itsensä
vastaan händä vastaan, ja ei totellut
hän sanoja Jumalan suusta: waan
si jottimaan Megiddon ledolle.

22. Ja ambujat ambuissit Kuningas
Nabata. Ja Kuningas sanoi palvel-
leensa: wielät minua tästä pois:
minä olen sangen pahoin haa-
kuttu.

23. Ja hänen palveliansa otti hä-
n waurusta, ja pani hänen toiseen
huoneensa, ja weitt hänen Jerusale-
miin ja hän kuoli ja haudattin Je-
rusalimissa hantoin: Ja koko Juda ja Je-
rusalim itki Josiata. 2 Kun. 23: 30.
Mal. 2: 5, 15, 16. Sach. 12: 11.

24. Ja Jeremia itki Josiata, ja
laulajat miehet ja waimot mur-
ta händä itkewirjillä hamaan tä-
päimään asti. Ja he teit siitä
laulun Israelissa: kago, se on kirjoitet-
tu kirjaksi. 2 Kun. 22: 1, 16.

25. Mitä eud Josiasta sanomista
ja hänen laupiudestansa kirjoituxen
Kirjoituxen Jeremia Laisa;

26. Ja hänen teoistansa, ensimmäisistä
toimeisista: kago, se on kirjoitettu
Kirjoituxen Jeremia ja Judan Kuningasten kirjasa.

36. Lufu.

Joahas, Jojakim, Jojachin. Zedechia.
Babelin sanglus.

1. Hän maan Kansa otti Joahayen Jo-
hannan pojan, ja teit hänen Kuning-
aksi: Hänänsä siiaan Jerusalemiin.
2 Kun. 23: 30.

2. Kolmen wuotinen kolmattakym-
menda oli Joahas tullesansa Kuningas-
aksi ja hallitsi kolme kuukautta Jerusa-
lemissa.

3. Sillä Egyptin Kuningas pani
hän pois Jerusalemissa: ja sakoitti
hän sataan leiwistään hapiata, ja
hän kului. 2 Kun. 23: 33.

4. Ja Egyptin Kuningas teki Elia-
kin hänen weljensä, Judan ja Je-
rusalim Kuningaksi, ja muutti hä-
nen nimeksi Jojakimiksi. Mutta Ne-

cho otti hänen weljensä Joahayen, ja
wei Egyptiin.

5. Wiiden wuotinen kolmattakym-
menda oli Jojakim tullesansa Kuning-
gaksi, ja hallitsi yritoistakymmenda wuo-
ta Jerusalemissa: ja teki pahaa HERR-
ran hänen Jumalansa edesä.

2 Kun. 23: 36.

6. Ja NebukadNegar Babelin Ku-
ningas meni händä vastaan, ja fitoi
hänen kaxilla waskikahleilla wiedäy-
sä Babeliin.

7. Ja NebukadNegar wei muuta-
mita HERRran huonen astioita Babe-
liin: ja pani ne Templiinissä Babelisa.

8. Mitä muuta Jojakimista sanomista
on, ja hänen kaunistuksensa kuin hän
teki, ja hänestä löyetty oli: kago, ne owat
kirjoitetut Israelin ja Judan Kuningas-
ten kirjasa. Ja hänen poikansa Jojachin
tuli Kuningaksi hänen siiaansa.

9. Kahderan wuotinen oli Jojachin
tullesansa Kuningaksi, ja hallitsi kolme
kuukautta ja kymmenen päimää Jeru-
salemmissa: ja teki pahaa HERRran edesä.

10. Kosta wuosi kulumut oli, lähet-
ti NebukadNegar ja andoi hänen tuo-
da Babeliin, kallisten HERRran huo-
nen astian kansa: ja teki Zedechian
hänen weljensä Judan ja Jerusalemin
Kuningaksi.

11. Yhden wuotinen kolmattakym-
menda oli Zedechia tullesansa Kuningas-
ksi: ja hallitsi yritoistakymmenda wuo-
ta Jerusalemissa.

2 Kun. 24: 18. Jer. 37: 1. Lufu 52: 1.

12. Ja teki pahaa HERRran hänen
Jumalansa edesä: ja ei nöyryttänyt
itsiänsä Prophetan Jeremian edesä, jo-
ka puhui HERRran suusta.

13. Hän luorui myös Nebukad-
Negarista Babelin Kuningasta, joka
händä Jumalan kautta wauwottanut
oli; ja tuli uppiuislaiseriksi ja kowetti
sydämensä, niin ettei hän ollengan
tahtonut itsiänsä kääändää HERRran
Israelin Jumalan tygö. Jer. 17: 18.

14. Ja kaikki Wappelin Wäämiehet
ja Kansa teit myös syndä suuresti
kallikinalisten pakanoitten kaunistusten
sälkeen: ja saastutti HERRran huonen,
jonga hän oli pyhittänyt Jerusalemissa.

15. Ja HERRra heidän Isäinsä

Jumala lähetti heidän tyköns: warhain ja usiasti sanansa saattajain kautta: sillä hän armasti Kansansa ja majansa päälle.

16. Mutta he pilkkaisit Jumalan lähetyksen sanoja, ja kagoit hänen sanansa ylöns, ja häväisit hänen Prophetaitansa; siihenasti että Efran viha kasvoi hänen Kansansa päälle, niin ettei heillä enämbi parannusta ollut.

17. Niin hän saatti heidän yligensä Chaldealaijsten Kuningan, ja hän antoi tappaan heidän muurukaisensa miekalla heidän Pyhänsä huoneja, eikä armahtanut muurukaisia eli neikeitä, taikka vanhosa eli ijällisiä Iisä: kaikki andoi hän hänen käteensä.

18. Ja kaikki Jumalan huonen astiat suuret ja pienet, ja Efran huonen tavarat, Kuningan ja hänen Päämiehtensä tavarat: ne kaikki vei hän pois Babeliin. 2 Kun. 25: 13, 16.

19. Ja he poldit Jumalan huonen, ja kufiit Jerusalemin muurin: ja kaikki heidän korjat huonensa poltettiin tulella, niin että kaikki heidän kallit kalunsa hukutettiin.

20. Ja ne jotka olit miekalla nähnet, wietin Babeliin: ja he olit kunnat ja hänen poikainsa orjat, siihenasti että Persian waldakunda hallitsi:

21. Että täptetäijin Efran sana puhuttu Jeremian suun kautta, ja siihenasti sai maa kyllä Sabbathilla, sillä koko häwityksen aikana oli se siihenasti kuin seigemäntymmenä ajankaa täptettiin.

Jer. 25: 12. Eufa 29: 10.

22. Mutta ensimmäisnä Persian Kuningan Corexen vuonna, (että täptetäijin Efran sana saunottu Jeremian suun kautta,) herätti Efra Corexen Persian Kuningan hengen, että annoi kuulutta koko waldakunnansa, niin myös kirjoitusten kautta, ja Jer. 1: 1.

23. Näin sanoo Corex Persian Kuningas: Efra taiwan Jumala andanut minulle kaikki waldakunnat maalla, ja on kästennyt minun rakettu hänelleensä huonen Jerusalemissa, ja on Judasa: kuka nyt on teidän seasta kaikesta hänen Kansastansa? Efra hänen Jumalansa olkon hänen kansansa! ja hän mengön sinne ylös.

Toisen Aika Kirjan loppu.

Efran Kirja.

1. Luku.

Corex päästää Judalaiset sungiudeksa. Esbazariin matkustaminen.

Ensimmäisnä Corexen Persian Kuningan vuonna, että Efran sana täptetäijin, joka oli puhuttu Jeremian suun kautta; herätti Efra Corexen Persian Kuningan hengen kuuluttamaan koko waldakunnansa, ja myös kirjoitustella, sanoden: 2 Aika K. 36: 22. Jer. 25: 12. Eufa 29: 10.

2. Näin sanoo Corex Persian Kuningas: Efra taiwan Jumala on andanut minulle kaikki maan waldakunnat, ja on kästennyt minun rakenda hänelleensä huonen Jerusalemiin, joka on Judasa.

3. Kuka on teidän seastanne kaikesta hänen Kansastansa? hänen Jumalansa

olkon hänen kansansa! ja hän mengön Jerusalemiin, joka on Judasa: ja rakenda Efran Israelin Jumalan huonen, se on Jumala kuin Jerusalemissa on. Jer. 4: 3. Ps. 76: 2.

4. Ja kaikkiä jääneitä kaikista kufista kusa he muukalaisina orjat, mielellänsä autettaman sen paikan seasta hoviolla ja kullalla, tawaralla juhilla Jumalan huoneesen, kuin Jerusalemissa.

5. Niin walmitit igensä Iisäin miehet Judasta ja Ben-Jaminista, ja myös Papi ja Lewitat, kaikkiä Jumalan Dengi lehoitti menettää ylös, rakendamaan Efran huonen kuin on Jerusalemissa.

6. Ja kaikki jotka olit heidän bari, wahwistit heidän lätenä

astioilla, tawaralla ja juhilla
illa kaluilla; paigi sitä kuin he
nsä uhraifit.

Kuningas Sores impöös toi SEB-
monen astiat; jotka Nebukadnezar
mmut Jerusalemitsta, ja pannut
sa huoneeseen. 2 Kun. 24: 13.

Mutta Sores Persian Kuningas
e ulos rahanhaldian Mithridatin
lutta; joka ne luki Judan Pää-
Sebazarille.

Ja tämä on heidän lukunsa:
mmenta kuldamaljaa, tuhannen
llaa, ja yhdeksänkolmattakym-
ntistä.

Kolmekymmendä kullaista kup-
niitä, toifia hopiaisia maljoja
na ja kymmenen, ja muita
tuhannen.

Niin että kaikkia astioita, sekä
että hopiasta, oli wiissi tu-
neljäsfataa: ne kaikki wei-
mitten kansa, jotka Babelin
sa menit Jerusalemiin.

3. Luku.

Matkustawaisen luku ja lahjat.

mat ovat maatumnan lapset kuin
arit sangeudesta, jotka Nebukad-
Babelin Kuningas oli wienyt
iin: ja tulit Jerusalemiin ja
in jälleen, kukin kaupungiinsa.

Jotka tulit Serubabelin, Jesuan,
lan, Serajan, Reellan, Mar-
Bilsan, Misparin, Bigiwain,
na ja Baenan kansa: Tämä
mellin Kansan miesten luku:

Reb. 7: 5, 6.

Pereren lapset, kaxi tuhatta,
kaxikahdeksattakymmendä.

Sephatian lapset, kolmesataa,
kahdeksattakymmendä.

Sorahn lapset, seigemänsataa, ja
kahdeksattakymmendä.

Moabin lapset, Jesuan
kaksikymmen seasa, kaxi tuhatta,
kahdeksattakymmendä.

Benjaminin lapset, tuhannen, kaxi-
kahdeksattakymmendä.

Manassarin lapset, yhdeksänsataa, ja
kahdeksattakymmendä.

9. Zatain lapset, seigemänsataa, ja
kuusikymmendä.

10. Banin lapset, kuusifataa, ja
kaxiwiidettäkymmendä.

11. Debain lapset, kuusifataa, ja
kolmekolmattakymmendä.

12. Agadin lapset, tuhannen, kaxi-
fataa ja kaxikolmattakymmendä.

13. Adonikamin lapset, kuusifataa,
ja kuusiseigemättäkymmendä.

14. Bigewain lapset, kaxi tuhatta
ja kuusikuudettäkymmendä.

15. Adin lapset, neljäsfataa ja nel-
jäkuudettäkymmendä.

16. Aterin lapset Jehiskiaista, yh-
dexänkymmendä ja kahdeksan.

17. Bezain lapset, kolmesataa ja
kolmekolmattakymmendä.

18. Sorahn lapset, sata ja kaxi-
toiftakymmendä.

19. Sasumin lapset, kaxifataa ja
kolmekolmattakymmendä.

20. Gibbarin lapset, yhdeksänkym-
mendä ja wiissi.

21. Bethlehemin lapset, sata ja
kolmekolmattakymmendä.

22. Methophan miehet, kuusikuus-
dettäkymmendä.

23. Anathotin miehet, sata ja kah-
dexankolmattakymmendä.

24. Amawethin lapset, kaxiwiidettä-
kymmendä.

25. KirjathArimin lapset, Shephi-
ran ja Berothin, seigemänsataa ja
kolmeiwidettäkymmendä.

26. Raman ja Gabaan lapset, kuusi-
fataa ja yksikolmattakymmendä.

27. Michman miehet, sata ja kaxi-
kolmattakymmendä.

28. BethElin ja Min miehet, kaxi-
fataa ja kolmekolmattakymmendä.

29. Nebon lapset, kaxikuudettäkym-
mendä.

30. Magbixen lapset, sata ja kuusi-
kuudettäkymmendä.

31. Loisen Glamin lapset, tuhannen,
kaxifataa ja neljäkuudettäkymmendä.

32. Harimin lapset, kolmesataa ja
kaxikymmendä.

33. Bodin, Hadidin ja Dnon lap-
set, seigemänsataa ja wiisikolmattakym-
mendä.

34. Jerikon lapset, kolmesataa ja viisiviidettäkymmendä.

35. Senaan lapset, kolme tuhatta, kuusisataa ja kolmekymmendä.

36. Papt: Jedajan lapset, Jesaan huoneista, yhdeksänsataa ja kolmekahdeksättäkymmendä.

37. Immerin lapset, tuhannen ja kahdeksättäkymmendä.

38. Pashurin lapset, tuhannen, kahdeksataa ja seitsemänviidettäkymmendä.

39. Harinin lapset, tuhannen ja seitsemän toistäkymmendä.

40. Levitat: Jesaan ja Cadanielin lapset, Dodawian lapsista, neljäkäsdeksättäkymmendä.

41. Weisajat: Afaphin lapset, sata ja kahdeksankolmättäkymmendä.

42. Dwerwartiain lapset: Sallumin lapset, Aterin lapset, Talmonin lapset, Akribin lapset, Datitan lapset ja Sobain lapset, kaikkiansa sata ja yhdeksän neljättäkymmendä.

43. Nethinimit: Zihahn lapset, Gafuphan lapset, Tabaothin lapset.

44. Keroren lapset, Siehan lapset, Padonin lapset.

45. Lebanau lapset, Gagaban lapset, Accubhin lapset.

46. Gagabin lapset, Samlain lapset, Hananin lapset.

47. Giddelin lapset, Gaharin lapset, Neajan lapset.

48. Nesinin lapset, Nekodan lapset, Gazamin lapset.

49. Usahn lapset, Pasaahn lapset, Bejjahn lapset.

50. Nfan lapset, Meunnimin lapset, Nephuffimin lapset.

51. Baebukin lapset, Hacnphan lapset, Pashurin lapset.

52. Bazeluthin lapset, Mehidan lapset, Harfan lapset.

53. Barroren lapset, Sifferan lapset, Thamahn lapset.

54. Nejlahn lapset, Gathiphan lapset.

55. Salomon palveliain lapset: Soztain lapset, Sopheretin lapset, Perudan lapset.

56. Jaelan lapset, Darconin lapset, Giddelin lapset.

57. Sephatian lapset, Dattilin lap-

set, Pocheretin lapset Zebalain, min lapset.

58. Kaikki Nethinimit ja Salomon palveliain lapset kolmesataa, yhdeksättäkymmendä ja kaksi.

59. Nämät myös menit sinne Nethelstä, Delajista, Tetharsajista, rubista, Abdonista ja Immeristä; ei tietänyt Isänsä huonetta jonne siemendänsä, jos he olit Israelistä.

60. Delajan lapset, Tobian lapset, Nekodan lapset, kuusisataa ja kahdeksättäkymmendä.

61. Ja Pappien lapsia: Gaf lapset, Gakoren lapset; Barfikin lapset, joka otti isällensä emännän tällöin Gleaditan tytärtä, ja kutsui heidän nimekensä.

62. Nämät egest heidän sukunsa polviluku-kirjaa, ja ei sitä kukaan heidän pois pappien.

63. Ja Gathirsajaha sanoit kukaan heidän pitävät sukunsa nimen pyhimästä, ennenkuin Pappien pois wakkautensa ja tähdellisyydellä. 2 Mos. 28: 30. 4 Mos. 27: 21. 2. Luk. 7: 1.

64. Koko joukko yhteen oli viidettäkymmendä tuhatta, kolme ja kuusikymmendä.

65. Vaik heidän palveliain piskoja, jotka olit seitsemän tuhatta kolmesataa ja seitsemän neljättäkymmendä; ja heillä oli weisaita mää walmoja, kahdeksataa;

66. Seitsemänsataa ja kuusikymmendä heidän heivoistansa: sataa ja viisiviidettäkymmendä Mualiansa;

67. Neljänsataa ja viisiviidettäkymmendä heidän Kamelliansa: kahdeksataa, seitsemänsataa, ja kahdeksättäkymmendä aasia.

68. Ja monikahdat Isäin Pappien, jotka he menit Jerusaleemiin, jolla on Jerusaleemi; ja hyvällä mielellä Jumalan raketta sitä paikkansa.

69. Ja he annoit warantia rakennuksen tawarari, yhdenkymmendä tuhatta kuldapennin, viisi tuhatta leivikkää ja sata sata Pappien hametta.

70. Niin Papt, Levitat,

maat kansansa, weisajat, ja diivonvar-
kut ja weihinimit asuit kaupungei-
sista: ja koko Iisraeli myöskin kaupun-
kansa.

B. LUKU.

Seitsemän Altarin. Sehtimajan juha.
Templin perustus.

Kun seitsemäs kuukausi oli tullut,
ja Iisraelin lapset olit kaupungei-
sista, tuli kansa kokoon niinkuin yri-
si, Jerusaleemiin.

Seom. 20: 1. Neh. 8: 1.

Niin moesi Josna Josefedin poika,
Pappi hänen veljensä, ja Seru-
babelin poika ja hänen vel-
jensä, ja rakensit Iisraelin Jumalan
temppelin; uhratensa sen päällä polt-
tettiin, niinkuin kirjoitettu on Mo-
se Jumalan lähehen, laisa.

3 Mos. 6: 2. 5 Mos. 12: 13, 14.
Matt. 1: 12.

Ja he lasit Altarin perustuksen-
kiville, mailla he pelkäsi sen maan
silloja: ja he uhrasit sen päällä
kruulle polttouhria, aamulla ja eh-

4 Mos. 28: 8, 4.

Ja he pidit Sehtimajan juhlaa,
jain kirjoitettu on: ja teit polt-
tusta jokapäivä, sen luovan jälkeen
tapa oli, kutakin päivänänsä:

3 Mos. 23: 34. 4 Mos. 29: 12, 13.

Senjälkeen alinomaisia polttouh-
ria ja uuden kunnan, ja kaikkein HER-
ralle juhlain pyhitettiin, ja kaikkinaisia
uhreja, kuin he hyvällä mielellä
HERralle.

Neh. 10: 38.

Seitsemännen kuukauden ensi-
päivänä rupehit he uhramaan
HERralle polttouhria; mutta ei HER-
ralle Templin perustus ollut vielä las-

tu. Ja he annoit kivenhakkajille ja
muille työvödele rahaa; ja ruokaa
vaimoille, ja öhviä Sidonilaisille ja
muille, että he toisit heille Cedri-
ä Libanonista Japhonin merta myö-
skin Egeerän Persian kuningas suo-

mutta toisna vuonna sitteduin
Jerusaleemiin, HERran huo-
nensa, toisna kuulantena; rupeis
Serubabel Sealtshielin poika, ja Je-

sua Josefedin poika, ja muut heidän
jäänet weljensä, Pappi ja Levitat, ja
kaikki toin songendeista tulit Jerusale-
emiin: ja panit lahdenkymmenen ajast-
aikaiset ja vanhemmat Levitat, HER-
ran huonen työn teettäjäri.

9. Ja Jeesa seisoi poikunsa ja
weljensä, Kadmiel poikunsa, ja Ju-
dan lapset, niinkuin yri mies teettä-
mäsä työvödeä HERran huonessa:
Benabadin lapset poikunsa, ja Le-
vitat heidän weljensä.

10. Ja koska rakendajat lasit HER-
ran Templin perustuksen, asetit he Pappi
puetettuna, rakkitorirein kansa, ja Le-
vitat Asaphin pojat laudeleilla, kii-
tämään HERraa Davidin Iisraelin
kuningas sanoilla.

11. Ja he weisajit nuorottain ylis-
täisensä ja kiihtäisensä HERraa, että
hän on hyvä ja hänen kaupunkensa
pyhyy ijanaitteiksi Iisraelin kille: Ja
kaikki kansa huusi kirkkalla äänellä,
ja kiiht HERraa, että HERran huo-
nen perustus oli lasittu. Ps. 136: 1.

12. Mutta moni wanholista Papeista,
ja Levitasta ja Isäin päämiehistä,
jotka olit nähnet ensimmäisen huonen
perustustensa; niin myöskin tämän huo-
nen heidän silmänsä edessä, kiiht suu-
rella äänellä: ja moni huusi kirkkalla
äänellä Ilon tähden;

13. Entä se huuto oli niin suuri,
ettei kansa eroittanut ison äändä itkun
ääneistä: sillä kansa huusi kirkkalla ää-
nellä, että se ääni kuivas kuului.

A. LUKU.

Templin rakennus esitetään Darhuren
hallitukseen asti.

Mutta koska Judan ja BenJaminin
vihamiehet kuulit, että ne jotka
fangluksesta olit lähteneet, rakensit HER-
ralle Iisraelin Jumalalle Templiä;

2. Tulit he Serubabelin ja Isäin
Päämiehen työ, ja sanoit heille: me
rakennamme teidän kansanne; sillä me
egimme teidän Jumalattanne niinkuin
tekin, ja emme ole sitte uhrannet kuin
AsserDaddon Assurin kuningas meidän
tänne wei.

3. Mutta Serubabel ja Jeesa ja

muut Israelin Isän Väemiehet wasta-
taisiit: ei sovi teidän ja meidän raketa
meidän Jumalallemme huonetta; mut-
ta me rakennamme yxin Heralle Is-
raelin Jumalalle huonen, niinkuin Co-
res Persian Kuningas meidän käski.

Efr. 1: 3. Euf. 5: 13.

4. Niin sen maakunnan wäki esti
Judan Kansan kädet, ja peljätti ra-
kendamasta:

5. Ja palkkaisit Neuwonandajista hei-
tä vastaan, estämään heidän neuwoan-
sa; niinkauwan kuin Cores Persian
Kuningas eli, Dariuren Persian Ku-
ningan waldakundaan asti.

6. Mutta koska Abasiwerus tuli Ku-
ningari, hänen waldakundansa alusa;
Kirjoitti he kanden Judan ja Jerusa-
lemin asujamia vastaan.

7. Ja Arthahasthan aikana, Kir-
joitti Bislam, Mitthridates, Tabeel ja
muut heidän seurastansa Arthahasthan
Persian Kuningan tygö. Ja kirja oli
Kirjoitettu Syrian kielessä, ja tulkittu
Syrian kielessä.

8. Nehum Kangeleri ja Simsal Kir-
joittaja Kirjoitti kirjan Jerusalemita
vastaan Kuningas Arthahasthan tygö,
näin:

9. Nehum Kangeleri ja Simsai
Kirjoittaja, ja muut heidän kansaweljen-
sä Dinasta, Alpharsattajasta ja Tarp-
latasta, Persiasta, Arachasta, Babelis-
ta, Sufaniista, Dehasta ja Glamista;

10. Ja muut Kansat jotka se suuri
ja kuuluisa Anaphar toi tänne, ja
pani heidän asumaan Samarian Kau-
pungeihin: ja ne muut toisella puolen
wirtaa, sillä ajalla.

11. Ja kirja jonga he lähetti Ku-
ningas Arthahasthan tygö, oli näin
Kirjoitettu: Sinun palvelias ne nite-
het kuin asuwat toisella puolella wir-
taa, jotka siihen aikaan olit.

12. Se olkon Kuningalle tietävä,
että Judalaiset jotka sinun tygöäs tu-
lit meidän tygöimme Jerusalemiin, ra-
kendawat kapinallista ja pahaa Kau-
pungita: ja owat perustanet ja korot-
tanet muurit.

13. Niin olkon nyt Kuningalle tiet-
tävä, että jos se Kaupunki raketan
ja muurit perustetan, niin ei he sinul-

le anna tullia, weroa, ja ajastat
ulostekoa: ja sinä wahingoitet Kun-
gasten weron.

14. Nyt siis, että meillä on
windo Kuningan huonesta, ei sovi me-
dän nähdä Kuningan ylönlagetta; ja
tähdhen olemma me lähettänet mailta
ilmoittaremme sitä Kuningalle.

15. Ettäs episit Isäis Aitalla
hin, ja sinä löydät niistä, ja saat
tätä tämän olewan kapinallisen ja
hingollisen Kaupungin Kuningaille
maakunnille, joka saatti jo wanh-
muutkin luopumaan; jongatähden
tämä Kaupunki on autiaksi tehty.

16. Sentähden me annamme
ningan tietä, että jos tämä Kaup-
raketan, ja muurit tehdän; niin
sinä toista puolda wirtaa saa piti.

17. Niin Kuningas lähetti wo-
ren Nehumille Kangelerialle ja
saille Kirjoittajalle, ja muille he-
kansaweljillensä kuin Samariasa
ja muille kuin toisella puolella wa-
olit: rauhaa tällä ajalla!

18. Lähetys-kirja, jonga te me-
tygöimme lähettitte, on luettu sul-
minun edesäni.

19. Ja on minulda käsketty ep-
ja on löyetty sen Kaupungin so-
haan aikaan nosnen Kuningoita
tan; ja luopunen, niin että kapine-
siinä nosnut.

20. Ja että Jerusalemissa owat
let wäkewät Kuningat, ja wäl-
kaiikki toisella puolella wirran; ja
on annettu tulli, wero, ja ajastat-
nen ulosteko.

21. Tehkät siis tämän käskyn
leen: estäkät niitä miehlä rakenda-
ta Kaupungia, siihenasti kuin minä
nan käskyn.

22. Niin karttatat teitänne ero-
restä tässä asiassa: mihi semmoinen
melus pidäis waldaa saaman, Ku-
ngaille wahingori?

23. Koska Kuningas Arthahast-
kirja luettiin Nehumin, Simsain
joittajan ja heidän kansaweljillensä
sä; menit he kirusti Jerusalemiin
dalaisten tygö, ja estit heidän wäl-
rella ja wäkewellä.

24. Silloin lakattin Jumalan

työssä Jerusalemissa; niin että se Dariusen Persian Kuningan toivon vuoteen asti.

5. Luku.

Serubabel rakentaa temppelin. Ehatnain kirjoitus.

Propheetat, Haggai ja Zacharia Jaddon poika, ennustit Judalaisille olit Judasa ja Jerusalemissa, Israhelin Jumalan nimeen.

1. Kuv. 1: 1. Zach. 1: 1. Luku 6: 13.
Silloin nousit Serubabel Svelan poika, Jesua Josedechin poika, ja lähetit rakentamaan Jumalan huonetta Jerusalemissa; ja Jumalan Propheetat heidän kansansa, auttaint heitä. Siis aikaan tuli Ehatnai heidän kirkonsa, joka oli Maanherra toivon virran, ja Setharvosnai hänen kansaväljensä; ja sanoit näin: Kuka teidän on käskent rakentama huonetta, ja näitä muureja rakentama?

Niin me sanoimme heille mitkä miesten nimet ovat, jotka tätä huonetta rakentavat.

Ja heidän Jumalansa silmä tuli heidän vanhimpain päälle: ettei se näin käännyksi estetty, kuin sanoit Dariusen työssä: ja lähetys tuli siitä asiasta takaperin jälleen. Ja kirja songa Ehatnai Maanherran toisella puolen virran, ja Setharvosnai, ja hänen kansaväljensä Haggai, jotka olit toisella puolen virran, lähetit Kuningas Dariusen

Ja ne sanat jotka he lähetit hänen kansansa, olit näin kirjoitetut: Kuningas Dariuselle, (toivotetan) kaikille kansaa!

Se olkon Kuningalle tietävä, että me tulimme Judan maakuntaan, ja rakentamme suuren Jumalan huonetta; ja sitä raketan jaloista suuren huonetta, hirret pannan seinin, ja kivet ja menesty heidän kirkonsa. Niin me kysyimme vanhimmista meidän: kuka teille annetaan rakentaa tätä huonetta, ja muureja perustaa?

Me kysyimme myös heidän heidän

nimensä, andaxemme sinulle ne tiedot: ja me kirjoitimme niitten miesten nimet, jotka heidän Väämiehensä olit.

11. Ja senkaltaisen sanan he meille vastasit, sanoden: me olemme taitavan ja maan Jumalan palvelijat, ja rakentamme tätä huonetta, joka ennen monda vuotta oli rakettu, songa yri väkewä Israhelin Kuningas oli rakentanut ja pannut ylös. 1. Kuv. 2: 6: 2.

12. Mutta sittekuin meidän Israhelme vihoitit taitavan Jumalan, annoi hän heidän NebukadNezarin käsiin, Chaldealaisen Kuningan Babelista: hän saotti tämän huonon, ja vei kansan Babeliin. 2. Kuv. 2: 36: 16, 17.

13. Mutta ensimmäisenä Coreen Babelin Kuningan vaimona, käski Kuningas Cores tämän Jumalan huonon raketa. 2. Kuv. 2: 36: 22, 23. Efr. 1: 3.

14. Niin myös ne kuldastaat ja hopeastaat kuin olit siinä Jumalan huonessa, jotka NebukadNezar otti Jerusalemin Templistä, ja vei Babelin Templiin: ne otti Kuningas Cores Babelin Templistä, ja annoi yhdelle Sebazar nimellä, songa hän pani heidän päämieheensä. Efr. 6: 5.

15. Ja sanoi hänelle: ota nämät astiat, mene ja vie ne Jerusalemin Templiin, ja anna Jumalan huone raketta paikallensa.

16. Silloin tuli se Sebazar, ja lasi Jumalan huonon perustuksen Jerusalemissa: ja siitä ajasta niin tähän asti on sitä rakettu, ja ei ole vielä täytetty.

17. Nyt siis jos Kuningalle kelpaa, niin andakan egiä Kuningan tavara-huonessa joka on Babelissa, jos se on käsketty Cores Kuningalda, heidän raketa tätä Jumalan huonetta kuin on Jerusalemissa: ja andakon tästä asiasta Kuningan tahdon meidän tietä.

6. Luku.

Darius käsket raketa Templiä, ja se tulee valmistaksi ja vihitään. Väälästä pidetään.

Niin Darius Kuningas käski egiä Kangelisa, Kuningan tavarahuonessa Babelissa.

2. Silloin löyettiin Abmethau lin-

nasta, joka on Medin maakunnassa, yri kirja, joka oli näin muistoksi kirjoitettu:

3. Ensimmäisenä Kuningas Corexen vuonna, käski Kuningas Corex Jumalan huoneen raketa Jerusalemissa, yri paikaksi jossa uhratan, ja lastea perusturen: kuuttakymmenenä kynnärätä kor-
tiaksi, ja kuuttakymmenenä kynnärätä lewiäxi;

Esr. 1: 2.

4. Kolme seinää vuoktuista kivistä, ja yri seinä muusta kivistä: ja että Kuningan huoneesta pitää annettaman ylöspitämys.

1 Kon. 3: 6: 36.

5. Niin myös Jumalan huoneen ho-
piaiset ja kullaiset astiat, jotka Nebu-
kadnezar oli ottanut Jerusalemin kir-
kosta, ja vienyt Babeliin; annetta ja
viettä jalkensa Templiin, Jerusalemiin,
panda jalkensa Jumalan huoneeseen.

Esr. 1: 7. Euk. 5: 14.

6. Niin olkat nyt erinänsä heittä,
sinä Thathnai Maanherra sillä puolen
virtaa, ja sinä Setharvosnai, ja tei-
dän kansaveljenne Apharsakista, te jotka
oletta sillä puolen virtaa.

7. Andakat heidän tehdä työtä sinä
Jumalan huoneesta; että Judalaisten
päämies ja heidän vanhimpansa saivat
Jumalan huoneen raketyri endiselle pai-
kallensa.

8. Se on myös käsketty minulda,
mitä Judan vanhimille pitää annet-
taman, että he rakennaisit tämän Ju-
malan huoneen, nimittäin: että sille
wäelle pitää juuri kiirusti ylöspitämys
annettaman Kuningan werokaluista, sil-
dä puolen wirran, ja ei heitä estettämän.

9. Ja mitä tarwitan, kalpeja, ja
oinaita, ja karigoita uhriksi taiwan
Jumalalle, nisuja, suoloja, winaa ja
öljyä, Jerusalemiin Pappein tawan jäl-
leen; niin pitää heille annettaman joka-
päivä ilman yhdetäkän erehdystä:

10. Että he uhrasit taiwan Juma-
lalle maklata hajua: ja rikollisist Ru-
ningan ja hänen lastensa elämän edestä.

11. Tämä käsky on minulda annet-
tu, että kuka ikänä nämät sanat muut-
ta, hänen huoneistansa pitää yri hirsi
reväistämän, joka pitää nostettaman y-
lös, ja hän siihen ripustettaman: ja
hänen huoneensa pitää lotaläxi tehtä-
män sen työn tähden.

12. Jumala joka on yri-
nut asumaan sinä, tappalon-
ne Kuningat ja Kansat, jotka on-
dawat kätensä muuttamaan ta-
särkemään tätä Jumalan huone-
joka on Jerusalemissa. Minä
olen tämän käskyn andanut, ja se
juuri nopeasti tehtämän.

13. Silloin Thathnai Maan-
sillä puolen virtaa, ja Sethar-
ja heidän kansaveljensä; jitten
Kuningas Darius oli lähettänyt,
seu nopeasti.

14. Ja Judalaisten vanhimmat
kensis, ja se menehtyi, Daggain
phetan ja Zacharian Jodon poja-
muisturen jälkeen: ja he rakent-
päätit sen Israelin Jumalan k-
jälkeen, ja Corexen, Dariuren ja
thahsasthan Persian Kuningasten
jälkeen.

15. Ja se huone päätettiin tä-
sesti kolmandeen päiwään asti
kinnasta; joka oli kuudendena Ru-
Dariuren waldakunnan wicuna.

16. Ja Israelin lapset, Papi-
witat, ja muut jotka fangiudesta
let olit, pidit ilolla Jumalan
wihkimistä:

17. Ja uhrasit tässä Jumalan
neu wihkimyessä sata kalpeja, last-
oinasta, neljästataa karigata, ja
toistakymmenenä kaurista; koto Ju-
syndein edestä, Israelin sukun-
luuvon jälkeen.

Esr. 2: 21.

18. Ja asetit Papiit wuorolla
ja Dewitat järjestyksellensä, palwet
Jumalata joka on Israelisa; mit
Mosexen kirjasa on kirjoitettu.

4 Mos. 3: 6. Euk. 8: 9.

19. Ja ne, jotka fangiudesta
tullet, pidit Väätäistä neljändenä
wänä toistakymmenenä, ensimmäisellä
laudesta.

2 Mos. 12: 4.

20. Sillä Papiit ja Dewitat olit
distanet itsensä, niin että he kalli
puhtat niinkuin yri mies: ja
rastit Väätäisen kaikkein fangiude-
ten edestä, ja Pappein heidän
sä edestä, ja itse edestänsä.

21. Ja Israelin lapset jotka
giudesta palainnet olit, idit, ja
jotka itsensä olit erittänet moon

itten saastaisudesta heidän tygönsä,
 maan HERRaa Israelin Jumalata;
 ja se pidi happamattoman leivän
 ilolla seigemän päivää: sillä
 Efra oli heidän isoittanut ja kää-
 nut Ufurin Kuningaan sydämen hei-
 n puoleensa; että he tulit wahviste-
 n Jumalan huonen työjä, joka on
 Efrain Jumala.

7. Luku.

Ja menee Jerusalemiin, saa wapakirjan
 ja kaston.

Ja näitten jälkeen Arthahsasthan
 Perjian Kuningan waldakunnassa,
 Efra Serajan poika, Asarian po-
 jien poika.

Salumin pojan, Zadochin pojan,
 ja pojan. 1. luku R. 6: 13.

Amariahu pojan, Asarian pojan,
 ja pojan.

Serabian pojan, Usin pojan,
 ja pojan.

Abiuan pojan, Pineharen pojan,
 ja pojan, Aronin pojan, sen
 jälkeen Papiin.

Tämä Efra meni ylös Babelis-
 ta oli toimellinen kirjanoppennut
 Efran laisa, jonga HERRa Israe-
 linnun Jumala oli andanut: ja Kuningas
 hänelle kaikki mitä hän anoi,
 ja hänen Jumalansa käden jäl-
 keä, joka hänen ylitensä oli.

Ja siinä meni nuutamita Is-
 raelin lapsista ja Papeista ja Lewita-
 isista, omenwarcioista ja Nethi-
 imistä, ylös Jerusalemiin, seigemän-
 Arthahsasthan Kuningan vuonna.

Ja hän tuli Jerusalemiin wii-
 kokuksena: se oli seigemäs
 Efrain vuonna.

Sillä ensimmäisenä päivänä ensi-
 kokuksena, aikoi hän lähteä Da-
 babin: ja ensimmäisenä päivänä wii-
 kokuksena, tuli hän Jerusalemiin,
 ja hyvän käden kanta, joka
 hänen ylitensä oli. Efr. 8: 18.

Ja Efra oli walmistanut sy-
 nnyttämään HERRan lakia, ja
 opettamaan Israelille
 sen laita.

Ja näin on se kirja jonga Ar-

thahsastha annoi Papiille Efralle kir-
 janoppennulle; joka oli opettaja HERR-
 ran käskyajanoija ja sääntöjä, Israelin
 ylitse:

12. Arthahsastha Kuningasten Ku-
 ningas, Efralle Papiille ja kirjanoppe-
 nulle taiman Jumalan Laisa; rauhaa
 tällä ajalla!

13. Minä olen käskenyt, että le-
 nengä itänä kelpaa minun waldakun-
 nassani Israelin kansasta, Papeista ja
 Lewitaista, mennä kansas Jerusale-
 miin, niin mengän.

14. Sinä olet lähetetty Kuningalda
 ja niillä seigemästä Neuwonandajalda,
 eskimään Judata ja Jerusalemita, si-
 nun Jumalas Dain jälkeen, joka kä-
 süssä on. Efr. 1: 10, 14.

15. Ja ettäs otat myötäs sen ho-
 pian ja kullan kuin Kuningas ja hä-
 nen Neuwonandajansa hywällä mielel-
 lä ovat uhrannet Israelin Jumalalle,
 jonga maja on Jerusalemissa;

Efr. 1: 3. luku 8: 25.
 16. Ja kaikkinaisen hopian ja kul-
 lan kuin sinä saat koko Babelin maa-
 kunnasta, kuin kansa ja Papi hywät-
 lä mielellä andawat Jumalan huone-
 seen, joka on Jerusalemissa.

17. Sentähden oita nopiasti sillä
 rahalla kalpeja, oinaita, ja karigoita,
 ja ruokauhria ja juomauhria: ja uhra-
 ne teidän Jumalanne huonen Altarilla,
 joka on Jerusalemissa.

18. Mutta mitä sinun ja sinun
 weljeis siitä rahasta kelpaa tehdä kuin
 sijaxi on; se tehtät teidän Jumalanne
 tahdon jälkeen.

19. Ja astiat jotka sinun haltuus
 ovat annetut sinun Jumalass huonen
 pahweluxeri; anna ne pois Jumalan
 eteen Jerusalemiin.

20. Ja mitä enää tarwitat sinun
 Jumalass huoneeseen ja sinä kulutat;
 niin anna Kuningan tarwarahuoneesta.

21. Minä Kuningas Arthahsastha
 olen käskenyt weronhaldioille sillä pro-
 len wirran; että mitä itänä Efra
 Pappi ja kirjanoppennut taiman Ju-
 malan Laisa, teildä anoo, se tehtät
 nopiasti:

22. Namaan sataan leiwiskään ho-
 piata, ja sataan Koriiin niisuja, ja sa-

taan tynnyriin viinaa, ja sataan tynnyriin öljyä: ja suoloja ilman mitata.

23. Kaikkia niitä kuin taiwan Jumalan laki anoo, se pitää taiwan Jumalan huonelle juuri nopiasti tehtämän: ettei hänen vihansa tulisi kuningangan waldakunnan, ja hänen lastensa päälle.

24. Ja se pitää oleman teille kaikille tietävä, ettei teillä ole waldaa panna jotakin weroa, tullia, eli ajastakaista ulostekoa, yhdengän Paapin päälle, Lewitan, weisajan, owenwartian, Nethinimin, tämän Jumalan huonen palveliain päälle.

25. Ja sinun Esra pitää sinun Jumalaa wiisauden jälkeen, kuin sinulla on, paneman Duomarit ja oikeuden tekiät, duomihemaan kaiken Kansan kuin toisella puolen wirran owat, että kaikki taidaisit sinun Jumalaa lausua: ja sitä joka ei taida, pitää teidän opettaman.

26. Ja jokainen joka ei tee wiisusti sinun Jumalaa lakia, ja kuningangan lakia, hänen pitää saaman duomionsa tyhönä jälkeen; joko se on kuolemaan, eli maan kulkemukseen, eli rahastakoon, taikka saangiuteen.

27. Kiitetty olkon HERRA meidän Isäimme Jumala; joka tainkaltaisen ajan on andanut kuningangan sydämeen, että hän kunnistaa HERRAN huonetta Jerusalemissa!

28. Ja hän on kääntänyt lauppuuden minun päälleni kuningangan ja hänen Neuvonantajittensa ja kaikkein kuningangan woimallisten Päämiehen edessä. Ja minä wahvistettin HERRAN minun Jumalani kädellä joka oli minun yliseni, ja kokoiin päämiehet Israellista menemään ylös minun kansani.

S. L U T U.

Esran seura, paastominen, kalut, uhri.

Nämät ovat niitten Isäin päämiehet, ja heidän polwi lukunsa; jotka läyit minun kansani Babelista kuningas Artahastathan hallitessa.

2. Pinehaxen pojista, Oersom; Ithamarin pojista, Daniel; Dawidin pojista, Hattus.

3. Sechanian pojista, Parezen pojista, Zacharia; ja hänen kansansa luettu sata ja wiisikymmeniä miestä.

4. Bahath Moabin pojista, Ghoer Serahian poika; ja hänen kansansa kahysata miestä.

5. Sechanian pojista, Jehaer poika; ja hänen kansansa kolme miestä.

6. Addin pojista, Ebed Jonath poika; ja hänen kansansa wiisikymmeniä miestä.

7. Glamin pojista, Jesaia Atha poika; ja hänen kansansa seitsemäkymmeniä miestä.

8. Sephatian pojista, Sebadia Chaelin poika; ja hänen kansansa kahdeksänkymmeniä miestä.

9. Joabin pojista, Dbadia Joab poika; ja hänen kansansa kahdeksänkymmeniä miestä.

10. Selonithin pojista, Jotham poika; ja hänen kansansa sata kuusikymmeniä miestä.

11. Bebain pojista, Zacharia bain poika; ja hänen kansansa kahdeksänkymmeniä miestä.

12. Afgadin pojista, Johanan rin poika; ja hänen kansansa satakymmenen miestä.

13. Adonikamin viimeisistä pojista nimet ovat, Eliphelet, Jaasiel, ja Semajas; ja heidän kansansa kahdeksänkymmeniä miestä.

14. Bigewain pojista, Uthai Sabud; ja heidän kansansa seitsemäkymmeniä miestä.

15. Ja minä kokoiin heidän wirran tygö joka tulee Abewaan, oleiskelimma siinä kolme päivää. Kesä minä wiisusti kagelin Kansan Papi, eu minä löytännyt yhtään witata.

16. Niin minä lähetin Eliezer Arielin, Semajan, Elnathanin, Jabin, Elnathanin, Nathanin, Zacherin ja Mesullamin, ne päämiehet: ja Jarabin ja Elnathanin, opettajat.

17. Ja lähetin ne Jddon tygö, joka oli päämies Casphian paikkakunnan tuomaan meille palvelioita meidän huoneeseen, ja minä

hänne ja sanat mitä heidän piti
pubuman, ja hänen weliensä
heille Caspian paikkakunnassa.

Ja he toit meille meidän Ju-
dine hywän käden jälkeen mei-
stijemme, yhden wissan miehen,
pojista, Lewin pojan, Israe-
lin; Serebian hänen poikainsa
heijä kansa, kahderantotakym-

Efr. 7: 9.

Ja Hasabian ja Esalan hänen
pojan, Merarin pojista, hänen wel-
in ja heidän poikainsa kansa kar-
itettiin;

Ja Nethinimeistä, kuin David
vaimonpoika, olit panna Lewitaita
huonon, karistataa ja karistym-
Nethinimiä; kaikki nimeldänsä

Ja minä kuulutin siellä paasten
virran tykö, nöyryttäksemme
meidän Jumalamme edessä;
Jumalamme lähetti meitä tietä,
meidän lapillemme ja kaikille
kainillemme.

Sillä en minä rohennut anoa
pöytä sotawäkeä ja huowia war-
mista meitä tiellä wihollisista: sillä
Jumalamme sanonit kuningalle, että
minä Jumalamme käsi on hywäri
niin yllä, jotka händä esiwät;
hän on wäkewydenä ja wi-
on kaikkein niitten päällä,
hän on hyljäävät.

Niin me paastotimme ja rukoi-
meidän Jumalataamme sen edestä:
huoli meitä.

Ja minä waltuin ylimmäisistä
karitoistakymmenstä: Serebian
pojan, ja kymmenen heidän wel-
in heidän kansansa.

Ja minä punnitsin heille sen
kullan, ja ylbunys astiat
Jumalamme huoneeseen, kuin
hän on Newoonandajansa
pojan, ja koko Israel, kuin
olit andanet ylbunhyxi.

Efr. 7: 15.

Ja minä lähetti heidän läteensä
kullan, ja wiskikymmenstä
astiat, ja heijäastioita sata lei-
sää, ja heijäastioita kuldtaa;

27. Ja karitukymmenstä tuuaita mal-
jaa, jotka painoit tuhannen kuldapen-
ningitä; ja kaxi kallista waskiasiat
niin kirkasta kuin kulta.

28. Ja minä sanoin heille: te oletta
pyhät HETralle, niin myös owat astiat
pyhät: ja kulta ja hopea, on hywällä
miehellä annettu HETralle teidän J-
sainne Jumalalle.

29. Walwokot siis ja pitäkät ne
niinkamwan tallella, että te ne jälle
punnizetta ulos, Vappein ja Lewitain,
päämiehen ja Israelin ylimmäisten
Jsin edessä, Jerusalemissa, HETran
huonen Arttuhin.

Neh. 10: 39. Euku 12: 44.

30. Niin Papi ja Lewitat otit
wastan sen punnitun hopean ja kullan,
ja astiat, wiedäkensä Jerusalemiin mei-
dän Jumalamme huoneeseen.

31. Ja me lähimme Abawan wir-
ran tykö, toisua päivänä toistakym-
menstä ensimmäisestä kuusta, menemään
Jerusalemiin: ja meidän Jumalamme
käsi oli meidän päällämme, joka meitä
pelasti meidän wihollisistemme käsiä ja
wäijymisestä tiellä.

32. Ja me tulimme Jerusalemiin,
ja oleskelimme siellä kolme päivää.

33. Mutta neljäntenä päivänä pun-
nittiin hopea ja kulta, ja astiat meidän
Jumalamme huoneeseen, Papiin Urin
pojan Meremothin käden ala, ja hänen
kansansa oli Eleazar Pineharen poika;
ja heidän kansansa Josabad Jesuan
poika ja Moadia Benuin Lewitan poika:

34. Jokaisen luwnn ja raimon jäl-
keen: ja kaikki se paino kerjotettiin
siihen aikaan.

35. Ja sanguiden lapset jotka olit
tullet sangudeista, wrahsit Israelin
Jumalalle polttouhria, karitoistakym-
menstä kalpeja, koko Israelin edestä,
yhderäkymmenstä ja kuusi oinaista,
seitsemänkahderattakymmenstä karigata,
karitoistakymmenstä kaurista, synduh-
rivi: kaikki tyynit polttouhrixi HET-
ralle.

Efr. 6: 17.

36. Ja he annoit kuningan kirjat
ja kirjyn, kuningan Maanherroille ja
Wäämiehille tällä puolen wirran; ja
korotit Kansan ja Jumalan huonen.

D. Luku.

Kansan syndi. Efran katumus, rukous.

Koska nämät kaikki olit päätetyt, niin tulit päämiehet minun tyköni, ja sanoit: Israelin kansa ja Papit ja Levitit ei ole erinnet maan kansain, Canaanealaisten, Etheealaisten, Phere-sealaisten, Jebusealaisten, Ammonita-laijien, Moabitalaisten, Egyptiläisten ja Amorealaisten kahijisturista.

2. Sillä he ovat ottanet heidän tyttärinänsä heillensä, ja heidän pojil-lensa, ja ovat sekottanet sen pyhän nimenen maan kansain kansa: ja hei-dän Päämiehensä ja Esiwalansa ovat kaikkein esijäiset siinä pahassa teossa.

3. Koska minä sen kuulin, reiväisin minä waatteni ja hameni, ja repelin hiuriani minun päästäni ja partaani, ja istuin hämmästyriä.

4. Ja kaikki jotka pelkäisit HER-an Israelin Jumalan sanaa, tulit kokoon minun tyköni, jällen tulluitten syntiin tähden: ja minä istuin häm-mästyriä hamaan ehtouhriin asti.

5. Ja ehtouhriin aikana nousin minä surkudestani; ja kuin minä reiväisin waatteni ja hameni, langeisin minä polவில்le, ja hajoitin läteni HER-an minun Jumalani tygö:

6. Ja sanoin: minun Jumalani, minä häpen, ja en kehta minun sil-miäni nostaa sinun tygös, minun Jumalani; sillä meidän syndimme ovat enändynet meidän päämme ylinen, ja meidän pahat tekomme o-wat kaswanet hamaan taiwaseen asti.

1. Mos. 18: 20, 21. 2. Nita R. 28: 9.

6. 38: 5.

7. Pamaista meidän Isämme ajasta, niin tähän päiwään saakka, olemma me ollet suurisa syneisä: ja meidän pahain töittemme tähden olemma me ja meidän Kuningasten ja Pappimme ainetut maan Kuningasten käsiin, ja morkkaan, ja fangeuyeen ja ryöstöri, ja meidän kaswonme häpiään, uuu-luu tänäkin päiwänä.

8. Mutta nyt vähällä ajan rah-dulla on meille armo tapahtunut HER-ralda meidän Jumalaladamme, että wie-lä on unutamita meistä jäljellä ja pääs-neitä, että hän annoi vielä waaran

meille hänen pyhään sijansa; että meidän Jumalamme walitsais meidän il-mäimme, ja antais meille wälän wotwotuxen meidän orjudeksamme.

9. Sillä me olemma orjat ja meidän orjudeksamme ei hyljännyt meidän Jumalamme; ja hän on dännyt laupiuuden meidän tygömmen, jaan Kuningasten edestä, että he ant meidän elää, ja korotta meidän malamme huonen, ja korjata me ja net paikat, ja annoi meille aidaan dassa ja Jerusalemisa.

10. Mitä me siis sanomme, me Jumalamme, tästälähin? että me ei ma hyljännet sinun käsihs;

11. Joita sinä olet käskennyt palveliats Prophetain kautta, ja ma, johon te menette omi-päijä, on saastainen maa, maan saastaisuden tähden: niitten kahij-tähden, joilla he ovat sen täht heidän saastaisudellansa, sekä siellä täällä.

3. Mos. 18: 25, 27.

12. Niin ei teidän pidä nyt ot-man teidän tyttärinänsä heidän y-lensa, ja ei teidän pidä ottaman-dan tyttärinänsä teidän pojillemme-kät myös esikö heidän rauhaansa heidän hywäänsä ijankaitkksesti; te wahijuitiutte, ja sibiutte maan-woyttä, ja saijitte sen anda teidän sillemme ijankaitkksesi perinuiseri.

5. Mos. 7: 3.

13. Ja niitten kaikkein jälkcon meidän päällemme tullet ovat, me pahain tekoimme tähden, ja me suurten syndeimme tähden, niin sinä meidän Jumalamme säästänyt-dän pahosa töitämme, ja andanut me wopahduyen, niinkuin nyt on.

14. Pitäisköitä meidän taas käsihs käymän ilike, ja tekemän-goutta tämän ilkiän Kansan ka-eiköös mahda wahastua meidän-lemme, sihenasti että, peäti, h-ettei ketän jää, eikä ole pää-

15. HERra Israelin Jumala-elet wa-hurissas: sillä me olemme-uet wopahdetta, niinkuin se on-ou. Kano, me olemma suuren-meidän synneisämme, ja meidän Pengän woi edesäs pyssä. 61

10. Lufu.

Kolonialiset emännät eroitetaan.

Jotka Estra näin rukoili ja tunnusti, että he ja makais Jumalan huonen; kolonij suuri jonkko Israelista heidän työtään, urheijia, vaimoista ja lapsista; ja kansa itki sangen kovin. Ja Zebahia Jehielin poika Gesta lapsista, vastais Estrate, ja sanoi: Olemme rikkoneet meidän Jumalamme vastaan, että me olemme ottaneet muukalaiset vaimot maan kansasta; mutta vielä on toivo semmoxyi Israelissa.

3. Niin tehlämme nyt liitto meidän Jumalamme kansa ajaremme kaikki nimet pois, ja ne jotka heistä suomet ovat, Estrateen neuvon jälkeen, ja sitten jotka pelkivät meidän Jumalamme käytyä; ja tapahtukon Lain jälkeen.

4. Niin nouse, sillä sinun se tulee, ja olemme sinun kansas: ole hyvässä moassa ja tee niin.

5. Silloin nousi Estra, ja wannotti vaimot Pappit ja Levitat, ja koko Israelin, tekemään tämän sanan jälkeä: ja he wannoit.

6. Ja Estra nousi Jumalan huonerista, ja meni Johanan Eliasibin poika kammioon: ja kuin hän siune tuli, hän sönyt leipää eikä juonut wettä; sillä hän murhehti heidän rikostensa tähden, jotka olit ollet fangiuresta.

7. Ja he kunnitit Judaja ja Jerusalemissa kaikille lapsille kuin fangiureita ollet, tulemaan kokoon Jerusalemiin.

8. Ja joka ei kolmena päivänä ollut päämiehen ja vanhimpain neuvon jälkeen, niin kaikki hänen tavansa ollet kirottu oleman; ja hän itse eritettämän niitten joukosta kuin fangiureita ollet.

9. Niin kunnitit kaikki Judan ja Benjamin miehet Jerusalemiin kolmessa päivässä kokoon, se on, kahtenäkymmen päivänä, yhdeksämeistä kunnista: ja kaikki kansa kävi satulka Estrateen neuvon jälkeen, ja wärjiti niitä asiassa, ja wärjiti heidät.

10. Ja Pappi Estra nousi, ja sanoi

heille: te olette rikkoneet, naitesanne muukalaisia vaimoja, ja lisännet Israelin syynit.

11. Niin tunnustakat nyt se Estratelle teidän Jäsiune Jumalalle, ja tehlät sitä kuin hänelle kelpaa: ja eroitatat teitäkme maan kansoista ja muukalaisista vaimoista.

12. Niin wäitais koko seurakunda, ja sanoi kokiolla äänellä: se pitää niin tapahtuman, kuin sinä meille olet sanonut.

13. Mutta kansaa on paljo, ja on sabeiuna, ja ei woi ulkona seisa; eikä tämä ole yhden eli kahden päivän työ; sillä meitä on paljo, jotka olemme siinä asiassa sangen suuresti syndiä tehnet.

14. Anna meidän päämiestemme koko seurakunnassa toimitta, että kaikki jotka meidän kaupungeissamme ovat naimet muukalaisia vaimoja, tulewat tänne määrättynä päivänä, jokaiten kaupungin vanhimmitten ja Duomavittien kansa, siihenasti kuin meidän Jumalamme wiha käändyy meistä tämän syyn tähden.

15. Niin astuit ainoasta Jonathan Afabelin poika, ja Sabasia Etkuan poika tähän teimitukseen: ja Mesullam ja Sabthai, Levitat, autit heitä.

16. Ja fangiuren lapset teit niin: ja erotettin Estra Pappi, ja päämiehet heidän Jäinsä sukukundain seassa, ja kaikki kuin nimitettyt ovat: ja he istuit ensimmäisenä päivänä kymmenenestä kunkaudesta tutkistelemaan sitä.

17. Ja he toimitit sen kaikkein miesten kansa joilla olit muukalaiset vaimot, ensimmäiseen päivään asti ensimmäisestä kunnista.

18. Ja Pappein poikain seassa löydetin jotka olit ottanet muukalaisia vaimoja: Jesuan Josedechin pojan lasten seassa, ja hänen welseinsä, Maeseja, Elieser, Jarib ja Gedalia.

19. Ja he annoit kätensä, ajamaan waimonsa ulos, ja andamaan jäärän rikosuhriensa, rikorensa edestä.

20. Imuerin lasten seassa: Ganani ja Sebadia.

21. Darimin lasten seassa: Maeseja, Elia, Semaja, Jehiel ja Usia.

22. Dabshurin lasten seasa: Elioenai, Maesia, Jimael, Methaneel, Josabad ja Eleasa.

23. Bevitain seasa: Josabad, Simej ja Kelaja, (hän on se Kelita;) Betakia, Judo ja Eliejer.

24. Weisarten seasa, Eliasib: Diven wartioitten seasa, Sallinn, Zelem ja Uri

25. Ifraelista Paroyen lasten seasa: Ramita, Jesa, Malchia, Mejamin, Eleazar, Miglchia ja Venaja.

26. Elamin lasten seasa: Mathania, Sacharia, Jehiel, Abdi, Jeremoth ja Elia.

27. Sathun lasten seasa: Elioenai, Eliasib, Mathania, Jeremoth, Sabad ja Afsa.

28. Webain lasten seasa: Johanan, Hanania, Sebaj ja Ahtelai.

29. Vanin lasten seasa: Mesullam, Malluch, Adaja, Jafub, Seal ja Jeremoth.

30. PahathMoabin lasten seasa: Adana ja Chelal, Venaja, Maesaja, Mathania, Bezaceel, Benni ja Manasse.

31. Parimin lasten seasa: Elea, Jesia, Malchia, Semaja, Simoon.

32. BenJamin, Malluch ja Semaria.

33. Hasumin lasten seasa: Maten, Matathaha, Sabad, Eliphelet, Jemia, Manasse ja Simej.

34. Vanin lasten seasa: Malluch, Amram, Vucl.

35. Venaja, Bedia, Chelui.

36. Wania, Meremoth, Eliasib.

37. Mathania, Matthenai, Josa.

38. Bani, Benni, Simej.

39. Selemia, Nathan, Adaja.

40. Machnadbai, Safai, Sara.

41. Mfareel, Selemia, Samaria.

42. Sallum, Amaria ja Jofab.

43. Nebon lasten seasa: Sejel, thithia, Sabad, Sebina, Jaddai, ja Venaja.

44. Nämät kaikki olit ottaneet kalaisia waimoja: ja olit monista niistä waimoista, joitten kansa he silttänet lapsia.

Estran Kirjan loppu.

Nehemian Kirja.

1. Luv.

Hanani tulee Nehemian työs. Nehemian rukous.

Nämät ovat Nehemian Sachalian pesjan teot. Se tapahtui Chisleumin Kuulla, kahtenakymmenendänä wuonna, koska minä olin Susanin linna.

2. Niin tuli Hanani, hyi minun weljiittäni, mmutamitten Judan miehen kansa: ja minä kysyin heiltä Juda: laisista, jotka fangeudesta jäänet ja pääsnet olit, ja Jerusalemin menoista.

3. Ja he sanoit minulle: ne jotka jäljelle jäänet ovat fanguudesta, ovat siellä maasa suuresa oimettonnidesa ja häpiäsa: Jerusalemin muurit ovat jaotetut, ja hänen porttinsa tullella peltetut.

2 Kun. K. 25: 9.

4. Koska minä senkaltaiset sanat kuulin, niin miua istuin ja itkin ja

murhehdin muutamät päivät: paasin ja rukoilin taiwan Jumalan edessä.

5. Ja sanoin: Ah HERa taian Jumala; suuri ja peljättäpä Jumala, joka pidät liiton ja laupiuden ne jotka sinua rakastawat ja pitävät nun Kätkys.

2 Mos. 20: 6. Psal. 34: 4 Mos. 14: 18. 5 Mos. 5: 10. Neh. 9: 2. Ps. 86: 15. Ps. 103: 8. Ps. 145: 8. Dan. 9: 4.

6. Anna korwas kuulla, ja silmät awoi olla, kuulemaan sinun palveluksen rukousta, kuin minä nyt rukoukseni esejäs yöt ja päivät, sinun palveluksellesi: ja weliäis Ifraelin lasten edestä: ja tunnustan Ifraelin lasten synnit, me olemma tehnet sinua wastaan, minä ja mirun Iäni huone edessä: syndiä tehnet.

7. Me olemme kowin turmelet sinua me; etten me ole pitänet sinua wastaan, jäs, säätyjäs ja oikeuttas, josta sinä woi olla kowin turmelet sinua: ja Moserelle sinun palveluksellesi.

8. Mutta missä kuitengin sitä sano, kuin sinä läskit Moyseselle sinun aluelialles, ja sanoit: koska te rikot, niin minä hajoitan teidän Kansain kaan.

3 Mos. 26: 41.

5 Mos. 4: 27. Luku 28: 64. Luku 30: 1.

9. Mutta jos te palajatte minun ydöni, ja pidätte minun läskyni ja ette ne: ja jos te ajetan hamaan aivan ääriin, niin minä sieltäkin teidän kokoon, ja wien siihen paikkaan onga minä olen valmistut minun nimeni asumaksi.

5 Mos. 12: 11.

10. Ne ovat kuitengin sinun palvelias ja sinun Kansas; jotka vapahit, suurella voimalla ja wäewällä ädellä.

11. O HERRA, olkon sinun koronni anoi sinun palvelias rukoureen, ja sinun palvelioittees rukouxiin, jotka pyytävät peljätä sinun nimeäs, ja antaa sinun palvelias tänäpänä menestyä, ja auna heille armo tämän miehen deä! sillä minä olin Kuningan juomalastia.

D. Luku.

Nehemian murhe, anomus, Kirja, matka, neuwo.

Ja tapahtui Kuningas Artahasthan kahtenatymmenendän wuonna Niinuin kuulla, koska wiina oli hänen edesänkä; että minä otin wiinan ja annan Kuningalle; mutta en minä ollut (amen) murhellinen hänen edesänkä.

2. Niin Kuningas sanoi minulle: mikis niin pahoin lajot, ja et kuitengin kiitä ole? ei se nmi ole, mutta murhe on sinun sydämesäs: ja minä pelkäiän sängen korin.

3. Niin minä sanoin Kuningalle: Käden Kuningas hankaitkisei! että minun kaswoni mahda olla murhelliset, koska se Raupungi, josa minun Isäni hautamushuone on, kylmällä on, ja hänen porttinsa ovat tullella kulutetut?

1 Mos. 4: Luku 3: 9. Luku 5: 10. Luku 6: 21.

4. Niin sanoi Kuningas minulle: mitäs siä anot? niin minä rukouilin Jumalata.

5. Ja sanoin Kuningalle: jos se kelpaa Kuningalle, ja jos sinun palvelias on sinun edesäs keliwollinen; ettäs

lähetäisit minun Judaan, minun Isäni hautamus-Raupungiin, rakendamaan sitä.

6. Niin sanoi Kuningas minulle ja Drottinngi joka hänen wierefänsä istui: kuinga kamwan sinä matkasa olet? ja koska sinä palajat? ja se kelpais Kuningalle, ja hän lähetti minua, sittekuin minä ajan hänelle määrämtyt olin.

7. Ja minä sanoin Kuningalle: jos Kuningan tahto niin on, niin annetaton minulle kirjat Väämiesten tygö toiselle puolelle wirtaa; että he wiewät minun yltge; siihenasti kulu minä tullen Judaan;

Reb. 13: 6.

8. Ja Assaphin tygö kirjan, joka on Kuningan megan wartia, että hän lähettä minulle hirsiä salin porttein rueldeiri, kuin on huonen tykänä, ja Raupungin murtiin, ja siihen huoneseen johen minä menen. Ja Kuningas annoi minulle niinkuin minun Jannialani hywä läski oli minun yltgeui.

9. Ja koska minä tulin sille puolen wirtaa Väämiesten tygö, niin minä annoin heille Kuningan kirjan: Kuningas lähetti myöds minun kansani so-danpäämiehiä ja hewois miehiä.

10. Mutta koska Saneballat Soronitalainen, ja palvelia Tobia Numonitalainen sen kuulit, panit he paharensa sängen korin; että joku ihminen tuli, joka Israelin lasten parasta lajoi.

11. Ja koska minä tulin Jerusalemiin, ja olin siellä ollut kolme päiwää;

12. Nousiin minä yöllä, ja wäbä wäkeä minun kansani; sillä en minä sanonut kellengän, mitä minun Jumalani oli minun andanut sydämeeni, tehdäxeni Jerusalemisa: ja ei minulla ollut yhtän juhtaa myötäni, muuta kuin se jenga päällä miuä istuin.

13. Ja minä ajoin laareportista nlos yöllä, Drakin lähten tyköä min sendaporttiin, ja lajelin Jerusalemiin muureja, jotka olit jaotetut, ja portteja jotka olit tullella kulutetut.

14. Ja minä menin vielä lähdeporttiin, ja Kuningan kalalammen tygö: ja ei ollut siellä sias, että minun juhtani sai käyda minun allani.

15. Kuitengin meuin minä yöllä

osaa myöden, ja koettelin muurise: pitte palasin minä ja tein jälleen laayoporttiin.

16. Ja ei ylimmäiset tiesnet kuhun-ga minä menin, taikka mitä minä tein; sillä en minä vielä siihenasti ilmoittanut mitään tekeväni, Judalaisille ja Vapeille, ylimmäisille taikka ejuvalalle, ja muille työm tekibile.

17. Ja minä sanoin heille: te väet te tämän oimettomuden josta me olemme, että Jerusalemin on autiana, ja hänen porttinsa ovat tulalla kulutetut: tulkat ja rakendakamme Jerusalemin uunrit, etten me enä häpiänä olisi.

18. Ja minä ilmoitin heille minun Jumalani käden joka oli hyvä minun päälläni, ja myös kuningain sanat, kuin hän sanoi minulle. Ja he sanoit: nostakamme siis ja rakendakamme. Ja heidän kätenjä vahvistuit hyvyteen.

19. Mutta koska Saneballat Doronitalainen, ja palvelia Tebia Ammonitalainen, ja Gefem Arabiaista, sen kuulit, häväisit he meitä, ja kagoit meidän pöön, ja sanoit: mikä se on kuin te teette? tahdottako te luopua jälleen kuningaasta?

20. Minä minä vastaisin heitä, ja sanoin heille: taitvan Jumala anda meille menestyksen, sillä me hänen palveliansa olemme valmistaneet ipemme, ja rakennamme: mutta ei teillä ole yhtäkän osaa eli oikeutta, taikka miis-toa Jerusalemissa.

B. LUKU.

Jerusalemin muurein ja porttein rakennus.

Ja Eliasib ylimmäinen Pappi, nonji Pappeln hänen veljeinjä kansa, ja rakensit lammasportin ja pyhitit sen, ja panit siihen oven: ja he pyhitit sen Moabin toruiin asti, hamaan Dancaneliin torniin saakka.

2. Ja Jerihon miehet rakensit hänen wieresänsä: ja Sachur Jurin oika rakensi hänen wieresänsä.

3. Mutta Senan lapset rakensit ka-laportin; ja katit sen, ja panit siihen ovet, lukut ja teljet.

4. Ja Meremoth Urin poika, Sa-coxen pojan, rakensi heidän wieresänsä,

ja Mesullam Derechian poika Mesia-beelin pojan, rakensi heidän wieresänsä Baboan. Baanan poika rakensi heidän wieresänsä.

5. Niitten työnä rakensi, ja koasta: mutta heidän Sangarinsa kääändänet kaulaansa heidän Veron palveluuseen.

6. Wanhan portin rakensi Jassa Passaan poika, ja Mesullam Belean poika: ja katit sen, ja panit siihen ovet, lukut ja teljet.

7. Melathia Gibeonista ja Meronosta rakensi heidän wieresänsä Gibeonin ja Missan miehet; ja heidän työtöner työnä, sillä puolen wirtu.

8. Hänen wieresänsä rakensi Parhajan kuldasejan poika: hänen wieresänsä rakensi Panania yrttehen poika, ja he rakensit Jerusalemin wirtuun muurain asti.

9. Hänen wieresänsä rakensi Neur ja Durin poika, puolen Jerusalemin Väämies.

10. Hänen wieresänsä rakensi Ja ja Darumaphin poika, hänen huon ja kohdalla: hänen wieresänsä rakensi Pattus, Sasabedian poika.

11. Mutta Malchia Sarinin poika, ja Sasub PahathMoabin poika rakensit toista lappalda; niin myös niin päkein työnä.

12. Hänen wieresänsä rakensi Selum Haleexen poika, puolen Jerusalemin Väämies: hän itse ja hänen wirtu.

13. Laayoportin rakensi Hann Saneahn asujamet, ne rakensit sen panit siihen ovet, lukut ja teljet: tuhannen kynnärätä muuria sen porttiin asti.

14. Mutta Malchia Stechabin poika, wirtuamäen kulmakunnan Väämies rakensi sondaportin, hän rakensi sen, ja panit siihen ovet, lukut ja teljet: niin myös Sela katalanun portin kuningain yrtitarhan työnä, ja hän asuimihin asti, kuin tulkiten Davidin kaupungista.

15. Mutta lähdeportin rakensi Selum Cholhofsen poika Missan katalanun Väämies; hän rakensi sen, ja panit siihen ovet, lukut ja teljet: niin myös Sela katalanun portin kuningain yrtitarhan työnä, ja hän asuimihin asti, kuin tulkiten Davidin kaupungista.

16. Ja Meremoth Urin poika, Sa-coxen pojan, rakensi heidän wieresänsä, ja Mesullam Derechian poika Mesia-beelin pojan, rakensi heidän wieresänsä Baboan. Baanan poika rakensi heidän wieresänsä.

Et. 8. 6. Joh. 9. 7.

16. Hänen viereksensä rakensivat Mesurkin poika, puolen Bethmarth Päämies, hamaa Davidin main kohdalla, ja Ašvirian kalalammasta vierevöitten huoneeseen asti.

2. luv. 2. 18: 17. luv. 20: 20.

17. Vändä likimbänä rakensivat Rehun Vanin poika: hänen viereksensä rakensivat Hafabia, puolen Mesur Päämies hänen kulmakunnasansa.

18. Vändä likimbänä rakensivat heidän viereksensä, Barvai Vanadadin poika, hänen puolen Regilan Päämies.

19. Hänen viereksensä rakensivat Eferajan poika, Mizpan Päämies, toisen puolen sijnä kulmasa, asehuoneen puolesta.

20. Vändä likin rakensivat Barnuch Seadin poika kiivaasti, toisen osan, kulkasija Eliasibin ylimmäisen Papiin huoneen oiveen asti.

21. Vändä likin rakensivat Meremoth Erian poika, Dacoren pojan, toisen osan, Eliasibin huoneen loppuun asti.

22. Ja hänen jälkeensä rakensivat Paat, ne miehet lakendelta.

23. Heidän jälkeensä rakensivat Benamin ja Dabus oman huoneensa kohdalla: heidän peräksensä rakensivat Asaria Maeijan poika, Ananiasin pojan, huoneensa tykönä.

24. Hänen jälkeensä rakensivat Benin Vanadadin poika, toisen osan, Asarian huoneesta niin loukkaseen, ja hamaan ulmaan asti.

25. Palal Ašain poika loukasta wassan, ja sitä korkiata tornia kuin näkyy kuningaan huoneesta, joka oli saugitaran tykönä: hänen jälkeensä Pedaja Dacoren poika. Jer. 32: 2.

26. Mutta Nethinimit asuivat Dyphekin tykönä wesiporttiin asti itään päin, josta torni näkyy ulos.

27. Sitäläkin rakensivat Thecealaiset toisen osan, isoja tornia päin, kuin näkyy ulos, Dyphekin munnin asti.

28. Mutta heivoisportista rakensivat Papi, jokainen huoneensa kohdalla.

29. Heidän jälkeensä rakensivat Zadok Immerin poika, hänen huoneensa kohdalla: hänen jälkeensä rakensivat Semaja Sabaniasin poika, itäpertin wartia.

30. Hänen jälkeensä rakensivat Dama Seleman poika, ja Danun kundes

Solaphin poika, toisen osan, Hänen jälkeensä rakensivat Mesullam, Detsan poika, malauhuoneensa kohdalla.

31. Hänen jälkeensä rakensivat Malchia Kuldasepän poika, Nethinimien ja lauppamiesten huoneeseen asti; läkästä wartin kohdalla, hamaan kulmasallin saakka.

32. Kuldasepät ja lauppamiehet rakensivat kulmasalin välillä ja lammas porttiin asti.

4. Luv.

Saneballatin pitkä. Juda saa rohkeuden rakenda, pyrki työnsä ja on walpas warielemaan isänsä.

Koska Saneballat kuuli meidän murinaa rakendawan, syytyi hän wihaan, ja närkästyi saugun suuresti, ja häwäsi Judalaisia.

2. Ja puhui weljeinsä edessä ja niitten voimallisten Samariasen, ja saugi: mitä nämät woinattomat Judalaiset tekewät? pitäkö heille niin salittaman? pitäkö heidän uhraman? pitäkö heidän täyttämän yhtenä päivänä? pitäkö heidän kiwii eläwäsi tekemän, jotka ewat tuhkalajia ja palauet?

3. Ja Tobia Ammonitalajineu saanoi hänen jälkeensä: rakendakou wayajit: jos ketut sinne menijit, uuu he kyllä jaotajit heidän kiwimurinsa.

4. Kuule meidän Jumalamme kutsuga me olemme kagotut plou, ja käännä heidän häwäistyreusä heidän päänsä päälle: ja saata heitä häpiään saugenden maasa.

5. Älä peitä heidän pahoja tekojansa, ja älä pyhi heidän syndiausä kassois edestä; sillä he ewat wihan maksaan saattanet, rakendajain läsnä ollessä.

6. Mutta me rakensimme murin, ja panimme hänen kaiketi yhteen hamaan puoli wäliin asti: ja kansa sai sydämen työtä tehdärensä.

7. Koska Saneballat ja Tobia ja Arabialaiset ja Ammonitalaiset ja Ašdoditalaiset kuultu Jerusalemin murit korotetuksi, ja ruwetuysi niitä halvennuita parandamaan; wihastuit he jattagen suuresti.

8. Ja he kaikki teit liiton keskenänsä, tullaksensa sotimaan Jerusalemi-

sa vastaan, ja tekemään heille kapi-nata.

9. Mutta me rukoilimme meidän Jumalattamme ja panimme wartiat öin ja päivin heitä vastaan, heidän tähtensä.

10. Ja Juda sanoi: kandaitten woi-ma on heikori tullut, ja muldaa on niisu paljo, etten me saa raketa muuria.

11. Ja meidän wihollisemme sanoit: ei heidän pida tietämän, eli näkemän ennenkuin me olemme, juuri heidän kekkälänsä, tapamme heidän, ja eitäm-me työn.

12. Ja koska ne Judalaiset jotka heidän tykönsä asuit, tulit ja sanoit meille kymmeen kertaa: joka paikasta te vielä meidän työomme palajatte;

13. Niin minä lähetin Kansan alas muurin taa kiviin paikkoin, heidän srukundainsa jälkeen, miekkoinensa, keihäinensä ja joukkinsa.

14. Ja minä lazelin ja valmistin iheni, ja sanoin ylimmäisille, ja Väämiehille, ja muulle Kansalle: älkät peljättö heitä, muistat jätä sinrta ja peljättäpää Heraa, ja sotkat teidän weljeinne, polkainne, tytaranne, emändäinne ja kotonne edestä.

4 Mos. 14: 9. 5 Mos. 1: 21. Euku 20: 9.

15. Mutta koska meidän wihollisemme sen kuulit, että me olimme tietä saanet, niin Jumala teki heidän neuwonsa tyhjäksi; ja me palajimmie kaikki muurin työ, jokainen tykönsä.

Job. 5: 12.

16. Ja tapahtui siitä päivästä, että toinen puoli minun nuoria miehiäni teit työtä, ja toinen puoli pidit keihäitä, kilpiä, jougeja ja rautapaitoja. Ja Väämiehet seisoi koto Judan huonen takana.

17. Ne jotka rakensit muuria ja kannoit kuormia, ja jotka sälytit; yhdellä kädellä he teit työtä, ja toifesa pidit asen.

18. Ja jokaisen kuin siellä rakensi, oli miella jidottu yölle, ja niin rakensit: ja se joka soitti wiskitorwea, oli minun tyköni.

19. Ja minä sanoin ylimmäisille, ja Väämiehille ja muulle Kansalle: työ on suuri ja awara ja me olemme

hajalla muurin päällä, kaulana toifesanamme.

20. Kulla paikalla te kuletta kitorwen äänen, tulkat sinne te meidän työomme: meidän Jumala me soiti meidän edestämme.

2 Mos. 14: 25.

21. Niin tehtämme jäs työtä: toinen puoli heisiä pidit keihäitä, wän koittamasta niin siihen so että tähdet näyit.

22. Ja minä myös sanoin aikain Kansalle: jokainen olkan palveliansa kansa kekkellä Jerusalema, että me yöllä ottaissimme waarin tjoista, ja päiwällä työstä.

23. Mutta minä, ja minun ni, ja miuun palveliari, ja w jotka miuua seurajit, en me riis meidän waatteitamme: ja jokaisella hänen asensa ja wesi.

5. Luku.

Korwon ottaminen kieltään. Nehemian kiwaus.

Ja tapahtui sängen suuri Kansan heidän waimoinsa huuto, Judasia heidän weljiänsä wajan.

2. Ja oli muutanuta jotka sam meillä on paljo poikia ja tyttä ottalamme jäs (niitten hinnalla) wiä sydäremme, että me eläissä.

3. Mutta monikahdat sanoit: p gaurme meidän peldomme, wiin kemme ja huonemme pandixi, ja kamme jywä tällä kallilla ajalla.

4. Ja monikahdat sanoit: me me rahaa lainaxi kuningan w meidän peldoimme ja wiinamätem päälle.

5. Sillä meidän ruumimme on mi kuin meidän weljeimmekin runnis, meidän lapsenne niinkuin heidän lapsensa: mutta kago, me heidän meidän poikamme ja tyttäremme: teen, ja jo parhallansa owat mat meidän tyttäristämme soitti ei ole woinmaa meidän käjissämme, dän peldomme ja wiinamätemme joutunet muillen.

6. Koska minä tämän puhen ja dän huutensa kuuliu, wihajunni sängen korwin.

7. Ja minä ajattelin sydämeäni, nuhelin ylimmäisiä ja Väämiehiä, sanoin heille: tahdottako te kulin jelsidänne korkea ottaa? ja minä wein uren joukon heitä vastaan.

8. Ja sanoin heille: me olemme osat meidän weljemme Judalaiset jälkijätkä, jotka olit myydyt pakanoilta, meidän waramme jälkeen: ja te vielä nyt myydte meidän weljemme, jotka olit myydyt orwat; niin he waikenit, ei taitaneet wastata. 3 Mos. 25: 47.

9. Niin minä sanoin: ei se ole hyvä kuin te teette: eikä teidän pitäisi tehdä saman meidän Jumalamme palvelus-pakanoitten meidän vihollistemme vastustajien tähden?

10. Minä myös ja minun weljeni palveliani olemme lainannet heille kassaa ja syyviä: mutta jättäkämme pois tämä korko.

11. Andakat heille tänäpäpä heidän kassaa, wiinamälensä, öljyjuunsa ja kassanensa, ja sadas osa rahasta, syyviä wiinasta ja öljystä; kuin te oletta teidän kormori waatinet. 2 Mos. 22: 25. 3 Mos. 25: 36. 5 Mos. 23: 19.

12. Niin he sanoit: me amamme teitä, ja emme ano heidän mitään: me amamme niinkuin sinä olet sanonut. Ja minä kuruin Papiin, ja wannotin heitä, että heidän piti niin tekemän.

13. Minä pudistin myös minun kassani, ja sanoin: noin Jumala puhtauten jokaisen miehen huoneestaan ja kassastaan, joka ei tätä sanaa pidä, tulkon niin pudisteturi ja tyhjäksi. Ja kaikki kansa sanoit: Amen! Ja he lähtivät. 5 Kirj. 1: 10.

14. Ja siitä ajasta kuin minun kassani olla heidän Väämieheksiä Judan maassa, joka oli siitä kahdestakymmenen vuotta wuodesta niin toiseen neljäntäkymmenen vuotta kuningas Artahabasthan wuodesta, kahdestatoistakymmenenä ajastajasta, minä ja minun weljeni, en me syöneet Väämiehen ruuasta.

15. Sillä ne Väämiehet kuin en minua olit ollet, ne olit raskauttaneet kansaa, ja ottaneet leipää ja woiinaa heidän, ja vielä sitte neljäntäkymmenenä Sikkia hoviata, ja olit antaneet palveliottensa tehdä wäkirvaldaa

kansalle: mutta en minä niin tehnyt, Jumalan pelwou tähden.

16. Ja minä tein myös työtä sinä muurissa, ja en ostanut yhtään pelwou: ja kaikki minun palveliani täytyi tulla sinne kokoon työhön.

17. Vielä päälliseri oli myös Judalaisista ja ylimmäisistä sata ja wiisikymmenenä minun pöytäni tykönä, jotka olit tulleet pakanoista minun tyköni, kuin orwat tässä meidän ympärillämme.

18. Ja minulle walmistettiin joka päivä yksi härkä, ja kuusi walittua lammasia, ja linnuja, ja erilaisia wiinoja ystäkällä joka kymmenes päivä; ja en minä kuitengan anonut Väämiehen ruuasta, sillä raskas orjuus oli tällä kansalla.

19. Minun Jumalani, miusta minulle hywäxi, kaikki kuin minä olen tehnyt tälle kansalle. Neh. 13: 14, 22, 31.

6. Luku.

Saneballatin kavaluus ei menesty.

Koska Saneballat, Tobia ja Gesem se Arabialainen, ja muut meidän vihollisemme, kuulit minun muurit rakentanexi, ja ettei yhtään pakoa siihen jäänyt: (waikka en minä vielä ollut pannut portteja siallensa:)

2. Niin Saneballat ja Gesem lähetit minun tyköni nämät sanat: tule, ja kokondukamme maan kyltiin Dneon laayoon: mutta he ajattelit minulle tehdä pahaa.

3. Mutta minä lähetin heille sanansaattajat, sanoden: minulla on sanon suuri työ tehtäwänä, en minä saa tulla alas: mihi pitäisi työ lakkaman, minun jättäisäni sitä, ja tullesani alas teidän tyköne?

4. Ja he lähetit minun tyköni tähtä neljä kertaa sillä tawalla: ja minä wastaisin heitä jälleen sillä tawalla.

5. Niin Saneballat lähetti wiidenen kerran palveliansa minun tyköni, arvoimen kirjan kassaa hänen kädeksänsä;

6. Josta näin oli kirjoitettu: se on pakanoitten eteen tullut, ja Gasmu on sanonut, että sinä ja Judalaiset ajatteletta luopua pois: ja sentähden sinä rakennat muureja: ja sinä tahdot olla niin heidän kuningansa tässä ajassa.

7. Ja "Hilä" olet toimitannut. Prophetat, jotka sinua pitää kuuluttamanu Jerusalemissa, ja sanomant: hän on Judalaisten Kirjurgas. Ja nyt pitää se asia tuleman Kirjurgan eteen; sentähden tule nyt, ja pitääkämme neuvoa toinen toisemme kanssa siitä asiasta.

8. Mutta minä lähetin hänen tygönsä, ja amotin hänelle sanoa: ei se ole niin tapahtunut kuin sinä sanot; waan sinä olet sen ajatellut omaista sydämeijäs.

9. Sillä he kaikki tahdoit meitä peljättää, ja ajattelit: heidän käteensä pitää wäsymän työstä, ettei he enä työtä tekiji. Nyt jäs wähyistä minun käteni.

10. Ja minä tulin Semajan huoneeseen, Delajan pojan, Wehetaabelin pojan, joka oli sulkenut itsensä sisälle: ja hän sanoi: käykämme kokoon Jumalan huoneeseen keskelle Templiä, ja sulkekamme Templiin owet: Sillä he tulewat tappamaan sinua; ja he tulewat yöllä sinua tappamaan.

11. Minä vastajin: pitääkö sentkaltaisen miehen kuin minä olen, pakene-man? ja kuka olisi niinkuin minä, joka menis Templiin, että hän sais elää? En minä mene sinne.

12. Sillä lazo, minä hymärjsin hywiin, ettei Jumala ollut händä lähettännyt: waan hän ennusti minua vastaan, sillä Tobia ja Saneballat olit palkannet hänen.

13. Sentähden hän oli palkattu, että minä olisin peljännyt, ja olisin niin tehnyt, ja syndiä tehnyt; että he olisit saanet pahan huudon, jolla he olisit minun häväisnet.

14. Minun Jumalani, muista Tobian ja Saneballatin päälle näitten heidän töittensä jälkeen; ja Neadian Propheetissan päälle, ja muitten Prophetain päälle, jotka minua tahdoit peljättää.

15. Ja muuri tuli walmixi wiidennellä päiwällä kolmattakymmendä Stulin Kuusta, kahtena päiwänä kundredakymmendä.

16. Niin tapahtui, että kossa kaikki meidän wihollisemme sen kuulit, niin kaikki pakanat pelkäisit, jotka meidän

ympärillämme olit, ja hämmäskelivät: ja heidän mieleni oli kuin kivenänsä; sillä he wähyis-
män työn olewan meidän kättä dattime.

17. Ja "Hilä" olet toimitannut. Sillä Judan yllinmäijäsiä siellä, josta jat menis usein Tobian tygönsä, ja bian kirjat heidän tygönsä.

18. Sillä "Hilä" olet toimitannut. Sillä heidän wannonet hänen kättä, sillä hän oli Sechanian "Hilä" wäwy. Ja hänen posallansa, jolla nilla oli Mesullamin Bereshtan tytär.

19. Ja he puhutt hywiin minun säni hänestä, ja weit minun pahan tygönsä: Niin Tobia lähetin minun tygöni peljättäyensä minun

7. Luv.

Kaupungin portit, wartiat. Kansan lahjat, asuinla.

Mutta sittekuin muuria olit rakennat, niin minä portit, ja toimitan orien wartiat, weisajat ja Lemmat.

2. Ja minä kästin minun kättä Danania, ja Dananiata kättä hindia Jerusalemissa; (sillä hän oli kollinen ja Jumalata pelkänne monen subteen).

3. Ja sanoin heille: ei Jerusalemin porteja ennen pidä awattamanu Auringo lämbiää, ja kossa wähy tehän, niin pitää portit pandamän, ja telsettämän. Ja wartiat Jerusalemin asinaitisista jokainen kaansa, ja kulin dman huontensa dalle:

4. Sillä Kaupungi oli aikaraken, mutta kansaa oli wähy, ja ei ollet huonet rakent.

5. Ja minun Jumalani toimitannu mieleeni, että minä telkisin mäiset, ja Päämiehet ja Kansan luin heidän: ja minä wähy kättä miehenkansa kirjan, kuin esitetullet fangendesta, ja minä wähy kirjeitetun:

6. Nämät ewat maalimän, kuin palasit pois wähy, ja jotka Nebuladnezar Dabelin gas oli wienyt pois: Ja he

kolme ja Judahan, Jesanen
 ja Serrababelin, Jesuan,
 Marian, Naamian, Nehemian,
 Alardochain, Bilsan, Miispe-
 Bivovain, Nehumim ja Baenan
 Tämä on: Iraelin miehen luku.

Es, 2:1.
 Baroren lapsia, kaxi tuhatta,
 kaxi kahderattakymmendä.

Syhabian lapsia, kolmesataa
 kahderattakymmendä.

Atahn lapsia, kuusisataa ja kaxi-
 kymmendä.

Babath Moabin lapsia, Jesuan ja
 Isjen seasa, kaxi tuhatta, kahde-
 ja kahderantoiistikymmendä.

Glamin lapsia, tuhannen, kaxi-
 ja neljäkymmentäkymmendä.

Sathun lapsia, kahderansataa ja
 kahderattakymmendä.

Sacain lapsia, seigemänsataa ja
 kahderattakymmendä.

Deumin lapsia, kuusisataa ja
 kahderattakymmendä.

Bebain lapsia, kuusisataa ja kah-
 derattakymmendä.

Agabin lapsia kaxi tuhatta, kol-
 me ja kaxikolmattakymmendä.

Alonikamin lapsia, kuusisataa ja
 kahderattakymmendä.

Bigervain lapsia, kaxi tuhatta
 kahderattakymmendä.

Bidin lapsia, kuusisataa ja viisi-
 kymmendä.

Bitherin lapsia viikasta, yhde-
 kymmendä ja kahderan.

Basumin lapsia, kolmesataa ja
 kahderattakymmendä.

Besain lapsia, kolmesataa ja
 kahderattakymmendä.

Boriphin lapsia, sata ja kaxi-
 kymmendä.

Bibeonin lapsia, yhderäntym-
 mendä ja viisi.

Beslehemin ja Netophan mie-
 hen luku ja kahderan yhderattakym-
 mendä.

Bethothin miehiä, sata ja kah-
 derattakymmendä.

Bethsamerethin miehiä, kaxi-
 kymmendä.

Bethath Jeirimin, Caphitan ja

Decrothin miehiä, seigemänsataa ja kol-
 meviidettäkymmendä.

30. Ramahn ja Gabaan miehiä,
 kuusisataa ja yrikolmattakymmendä.

31. Mismaisen miehiä, sata ja kaxi-
 kolmattakymmendä.

32. BethElin ja Ain miehiä, sata
 ja kolmekolmattakymmendä.

33. Toisen Nehon miehiä, kaxikym-
 dentäkymmendä.

34. Toisen Glamin lapsia, tuhannen,
 kaxisataa ja neljäkymmentäkymmendä.

35. Darimin lapsia, kolmesataa ja
 kaxikymmendä.

36. Jerihon lapsia, kolmesataa ja
 viisiviidettäkymmendä.

37. Lodin, Vadidin ja Dnon lapsia,
 seigemänsataa ja yrikolmattakymmendä.

38. Seuan lapsia, kolme tuhatta,
 yhderänsataa ja kolmekymmendä.

39. Papit: Jedajan lapsia Jesuan
 huoneista, yhderänsataa ja kolmekah-
 derattakymmendä.

40. Immerin lapsia, tuhannen ja
 kaxikymmentäkymmendä.

41. Pashurin lapsia, tuhannen, kaxi-
 sataa ja seigemänviidettäkymmendä.

42. Darimin lapsia, tuhannen ja
 seigemäntoiistikymmendä.

43. Levitat: Jesuan lapsia Kadmie-
 lista Vadnan lasten seajta, neljäkah-
 derattakymmendä.

44. Weisajat: Naphin lapsia, sata
 ja kahderanviidettäkymmendä.

45. Ovenvartiat olit Sallumin lap-
 set, Uterin lapset, Talmouin lapset,
 Akubin lapset, Natitan lapset, Sebian
 lapset, (kaikki yhteen) sata ja kahderan-
 neljättäkymmendä.

46. Nethinimit: Ziban lapset, Ba-
 suphan lapset, Tabaothin lapset.

47. Keroksen lapset, Seahn lapset,
 Vadonin lapset.

48. Libanan lapset, Sagaban lapset,
 Salmain lapset.

49. Hananin lapset, Giddelin lap-
 set, Saharin lapset.

50. Neajan lapset, Nejin lapset,
 Nekodan lapset.

51. Gasamin lapset, Usan lapset,
 Passeahn lapset.

52. Besain lapset, Megunimiu lap-
 set, Nephusimiu lapset.

53. Bakbukin lapset, Sakuphan lapset, Sarguhin lapset.

54. Bazlithin lapset, Mehidan lapset, Darsan lapset.

55. Barkofen lapset, Siferan lapset, Thamahn lapset.

56. Meziahn lapset, Hathiphan lapset.

57. Salomon palvelloitten lapsia oli: Sotain lapset, Sopherethin lapset, Peridan lapset.

58. Jaelan lapset, Dartonin lapset, Siddelin lapset.

59. Sephatiahn lapset, Pattilin lapset, Bocheretin lapset Zebaimista, Amosnin lapset.

60. Kaikkia Nethinimein ja Salomon palvelloitten lapsia oli (yhteen), kolmesataa, yhdeksänkymmendä ja kasi.

61. Ja nämät menit ylös Thel-Melahita, Thel-Darsasta, Eherubista, Uddonista ja Immerista: mutta ei he tietäneet Israhelin huonetta, taikka siemendänsä, jos he olit Israhelista.

62. Delajan lapset, Tobian lapset, Nekodan lapset, kuusisataa ja kaksikymmentäkymmendä.

63. Ja Papeista, Sabajan lapset, Sakojin lapset, Barzillain lapset, joka otti emännän Barzillain Gileaditilaisen tyttäriltä, ja kutsuttiin sitte heidän nimellänsä.

64. Nämät ekeit heidän sukunsa polvistukirjaa: ja ettei sitä löyhty, hyljättin he Pappuudesta.

65. Ja Thirsatha sanoi heille, ettei heidän pitänyt syömän siitä kaikkein pyhimmästä, ennentuin Pappi seisolsi Walleudessa ja Täydellisyydessä.

2 Mos. 28: 30. Esr. 2: 63. Reh. 8: 9.

Luku 10: 1.

66. Koko joukko yhteen oli kaksikymmentäkymmendä tuhatta, kolmesataa ja kuusikymmendä:

67. Paiksi heidän palveltoitansa ja piikojansa, joita oli seikemän tuhatta, kolmesataa ja seikemänneljätkymmendä. Niin myös heidän seasansa oli wiesaita miehiä ja wainoja, kaksisataa ja wiiisikymmentäkymmendä;

68. Seikemänsataa ja kuusi neljätkymmendä heivoista: kaksisataa ja wiiisikymmentäkymmendä Muulia;

69. Neljänsataa ja wiiisikymmentäkym-

mentä Kamelia: Kuusi tuhatta ja kolmesataa ja kaksikymmendä.

70. Ja muutamat ylimmästä listä annoit rakennukseen: Thirsathanoi tarwaraxi tuhannen kuldapennin wiiisikymmendä maljaa, wiiisikolmekymmendä Vapin hametta.

71. Ja muutamat ylimmästä listä annoit rakennukseen tarwaraxi, kymmendä tuhatta kuldapennin, tuhatta ja kaksisataa leiwikätä.

72. Ja muu kansa annoit kymmendä tuhatta kuldapennin, tuhatta leiwikätä hopiata, ja seikemättäkymmendä Vapin hametta.

73. Ja Vapit, Sewitat, onnetiat, wiesajat, ja muutamat Kansa ja Nethinimit, ja koko Israhelin Kaupungeissa: ja seikemän tuhatta lähestyisiä, olit Israhelin lapset pungeisansa.

S. Luv.

Esra saarnaa lakikirjasta. Lepäsi juhlia pidetään.

Sitte kokoudui kaikki kansa miesten yri mies sille katulle, joka siportin edessä, ja sanoit Esralle oppenelle; että hän tois Moosen kirjan, jonga Esra oli Israhelin kennyt.

Luom. 20: 1. Esr. 2.

2. Ja Esra Pappi kannoi lakikirjan Kansaan eteen, sekä miesten että wainojen, ja kaikkein kuin ymmärtäen kuulla taitsit; ensimmäisnä päivänä kymmenestä kuusta.

3. Ja hän luki siitä katulla siportin edessä aamuista hamaan päivään asti, miesten ja wainojen, ja jokaisen kuin ymmärtäen taikaisen Kansaan korivat olit kaikki läätyt.

5 Mos. 31: 10.

4. Ja Esra kirjanoppenut luki kirjalla puuistunimella, jonga he kutsuivat olit tehneet: ja Diathithia, Anaja, Uria, Sillia ja Wadaja soittivat hänen wieresänsä hänen puolellansa: ja hänen wiesimiesillensä seisoiit Bedaja, Diathithia, Sasum, Sasbadama, ja Mesullam.

5. Ja Esra arais kirjan

ajan edesä: Sillä hän seiso i ylämä-
nä kaikkea kansaa. Ja koska hän
awais, niin seiso i kaikki kansa.

6. Ja Esra kiitti HERRaa sitä suur-
Jumalata, ja kaikki kansa vastais
huolestetuilla kasilla: Amen! Amen!
he kunnarffit igensä, ja rukouit HERR-
a kashvoillansa maasa.

7. Ja Jesua, Bani, Serebia, Ja-
Acub, Sabthai, Hodaja, Maeseja, Ju-
lita, Asaria, Josabad, Danan, Je-
ja Lewitat opetit kansan Lakia
määntämään: ja kansa seiso i alal-
ta.

8. Ja he luit Jumalan Lakikirjan
käsi: ja niin ymmärrettäväisesti,
he ymmärffit koska luettiin.

9. Ja Nehemia joka on se Thir-
sa, ja Esra Pappi se kirjanoppe-
ja Lewitat jotka kansan opetit
määntämään, sanoit kaikelle kansalle:
nä päivä on pyhä HERRalle teidän
maalalenne: älkät murhehtiko, ja äl-
ttelkö: sillä koska kansa kuulit Lain
at, niin he kaikki itkit.

3 Mos. 23: 24, 26.

10. Ja hän sanoi heille: mengät ja
kät sitä lihawata, ja juokat sitä
kiata, ja lähettäkät niille myös osa,
ja ei mitän ole valmistettu: tämä
osa on pyhä meidän HERRallemme,
kädden älkät murhehtiko: sillä HERR-
a ilo on teidän wäkewyydenne.

11. Ja Lewitat waikittit kaiken kan-
sa: ja sanoit: olkat ääneti, sillä tämä
osa on pyhä, älkät murhehtiko.

12. Ja kaikki kansa meni syömään
juomaan, ja lähettämään osia ulos,
teit suuren ilon: sillä he olit ym-
märtänet ne sanat, jotka heille olit
moitetut.

13. Toisna päivänä tulit ylimmäi-
sät kaikesta kansasta, Pappi ja
Lewitat kokoon, Esran sen kirjanoppe-
en tygö, oppemaan Lain sanosa.

14. Ja he löysit Lausa kirjeitetun,
nä HERRa oli käskenyt Moiseren
nuta Israelin lasten asua lehtimajoissa,
yhemänmen kunn juhlalla.

2 Mos. 23: 16. 3 Mos. 23: 34, 42.

5 Mos. 16: 13.

15. Ja he annoit sen julkisesti il-
neitetta, ja kuulutta kaikisa heidän
kaupungeisansa ja Jerusalemissa, ja

janoo: mengät ulos wuorelle, ja tuo-
kat öljyypuun oxia, Balsamipuun oxia,
Myrrhamipuun oxia, palmupuun oxia,
ja parusta puista oxia; tehdxenne
majoja, niinkuin kirjeitettu on.

16. Ja kansa menit ulos ja toit,
ja teit heillensä lehtimajoja, jokainen
kattonsa päälle, ja kartanoihinsa, ja
Jumalan huonen kartanoihin, ja wesi-
portin katulle, ja Ephraimin portin
katulle.

17. Ja kaikki kansa kuin palain-
nut oli sangeuxesta, teit lehtimajoja,
ja asuit niissä: sillä ei Israelin lapset
niin ollet tehnet hamasta Josuan Nu-
nin pojan ajasta, niin siihen päivään
asti: ja iinä oli sangeu suuri ilo.

18. Ja luettiin jokapäiwä Jumalan
Lakikirjaa, ensimmäisestä päivästä
niin wiimeiseen. Ja he pidit juhlaa
seisemän päivää, ja kahderandena päi-
wänä päätöxen, tawau jälkeen.

D. Lufu.

Paasto: katumus: ja rukous-päiwä pidetään.

Neljändenä päivänä kolmattakym-
mendä tästä kuuista, tulit Israelin
lapset kokoon, paastoten, säkeisä, ja
muldaa heidän päällänsä.

2. Ja he eroitit Israelin siemenen
kaikista munkalaisijista lapsista: ja he
tulit edes, ja tunnustit heidän syndin-
sä, ja heidän Iäinsä pahat teot.

3. Ja he nousit ylös siallensa, ja
heidän edesänsä luettiin neljä kertaa
päiwäsä HERRan heidän Jumalansa
Lakikirjasta: ja he tunnustit, ja ru-
kouit HERRaa heidän Jumalataansa,
neljä kertaa päiwäsä. Res. 8: 7.

4. Ja Lewitain korkeille istuimille
nousit Jesua, Bani, Kadmiel, Sebania,
Buni, Serebia, Bani ja Chenani, ja
hmsit suurella äänellä HERRan hei-
dän Jumalansa tygö.

5. Ja Lewitat Jesua, Kadmiel,
Bani, Sasabenia, Serebia, Hodia,
Sebania ja Bethahia sanoit: noikat,
kiittäkät HERRa teidän Jumalataanne
ijankaikkisesta niin ijankaikkiseen: Ja
sinun kunnias nimi kiitetän, joka en
koretettu yläge kaiken sinnauxen ja kii-
toyen

6. Sinä olet se YHÄra yrinä, jina olet luonut taivan, ja taivaisten taivat kaiken heidän sotaväkensä kansa: maan ja kaikki mitä sen päällä on: meret ja kaikki mitä niissä on: ja jina teet kaikki nämät elävät: ja taivan sotajoukot kumartavat enkellevat sinua.

Es. 37: 16, 20.

7. Sinä olet YHÄra se Jumala, joka valiyit Abramia, ja johdatti hänen Chaldean Urissa, ja nimitti hänen Abrahamiksi.

1 Mos. 11: 31.
Luku 12: 1. Luku 17: 5.

8. Ja kuyit hänen sydämensä uskoliksi junaan edessä, ja teit liiton hänen kansansa, andares hänen siemenellensä Canaanelaiisten, Hethealajisten, Amorea-lajisten, Pherezealajisten, Jebusealajisten ja Gergosealajisten maan: ja olet pitänyt sinun sauas: sillä jina olet vanhurskas.

1 Mos. 15: 18.

9. Ja näit meidän Jämme wihelijähyden Egyptissä, ja kuitit heidän huutonsa punaisen meren tykönä.

2 Mos. 2: 25. Luku 3: 7.

10. Ja teit tummistähtejä ja ihmeitä Bhatarille, ja kaikisa hänen palvelloiansa, ja kaikisa hänen maansa kansasa; sillä jina teit heidän yläpiäri heitä vastaan: ja jina teit igelles nimen, niinkuin se tänäkin päivänä on.

2 Mos. 14: 15, 18.

11. Ja jina jaoit meren heidän edessänsä, niin että he kuivaua menit kelpigen meren: ja heidän wainojansa heitit jina syvöteen, niinkuin liiven wäkepiin wejiin.

2 Mos. 14: 21. Luku 15: 5.

12. Ja päivällä jina johdatti heitä pilven pagalla, ja yöllä tulen pagalla, walajisten heille sitä tietä, jota he waelisit.

2 Mos. 13: 21.

13. Sinä tulit Sinain wuorelta alas, ja puhuit heidän kansansa taivasta; ja annoit heille piikat duomiot, ja totisen Lain, hyvät säädöt ja kälyt.

2 Mos. 19: 3, 10. Luku 20: 1.

14. Ka ilmoitit heille, sinun pyhän Sabbathis: ja annoit heille kälyt, säädöt ja Lain, sinun palvelias Mose-
ren kanta.

15. Ja annoit heille leipää taivasta, koika he söisit, ja annoit weden wuotaa kallioista, koika he janoisit: Ja

puhuit heille: että heidän yläpiäri-
män ja omistaman maan, josta
jina nostit lätes andares sen maan
2 Mos. 10: 4, 14, 15. Luku 11: 1
4 Mos. 20: 11.

16. Mutta he ja weidän Jit
tulit yläpiäri ja kowakomaiseri,
he totellett junaan kälyjä.

17. Ja eipä he tahtoneet kulla
ja ei he ajatelleet niitä ihmeitä
jina teit heidän kansansa: w
tulit uppiniikaiseri, ja asetit
hen palatsarensa takaperin heidän
juteensa, heidän wastabakofide
mutta jina Jumala olet andares
armollinen, laupias ja pitkä
sangen suuri laupiudesta, ja
heitä hyjännyt.

2 Mos.
4 Mos. 14: 4, 8. Wch. 1: 5.

18. Waikka he teit waletun
kan, ja jaoit: tämä on juna
las, joka junaan johdatti Egyptiä
teit suuren häwäistyyren:

2 Mos.

19. Et jina kuitengan heidän
jännyt korwesa, sinun suuren
des tähden: ja pilven pagas
nyt heidän pois päiwällä, johdat
ta heitä tiellä, eikä tulen pagas
walaisemajia heille tietä, jota he
2 Mos. 13: 22. Luku 40: 38.

20. Ja jina annoit heille sinun
wän henges opettamaan heitä:
myös kieldännyt Mannaas heidän
tania, ja jina annoit heille w
dän janojansa.

4 Mos. 11: 17. Jos.

21. Sinä rawokit heitä
nellsäkymmendä ajastakaa, ettei
mitän puuttunut: ei heidän wa
wanhendunet, eikä heidän jalka
jettunet.

5 Mos. 2: 7.
Luku 8: 4. Luku 29: 5.

22. Sinä annoit heille w
ja kansat: ja jaoit heidän ja
tänne, omistamaan Sibonin ma
Hebronin Kuningan maata, ja
Basanin Kuningan maata.

4 Mos. 21: 21, 24.

23. Ja jina euänjit heidän
niinkuin tähdet taivasa: ja w
dän siihen maahan, josta jina
Jillensä sanonut olit, että he
sinne menemän ja omistaman.

1 Mos. 22: 17.

24. Ja lapset menit ja

20. Ja sinä nuyrytit Sanonealajien
miehet, heidän adestansa, ja
sinä heitä, heidän käsiinsä: niin myös
minä heille oman tahtonsa perään.

2. Jos. 10 Luku.

25. Ja he voitit vahvat Kaupun-
ja lihavan maan, ja omistit huo-
tattuna kaikkein wiljaa, wuejou-
kkoja kahoja, wiinamäkiä, ja öljy-
kellä ja palko hedelmällisiä puita. Ja
sitten ja rawittin, ja lihoit, ja elit
kallisti sinun suureita hyvydestäs.

26. Mutta he tulit tottelemattoma-
ja wastahakoiseri sinua waistan, ja
sinun Lakis sellänsä taa, ja ta-
sinun Prophetas, jotka heidän ede-
ssä toditti, että he olisit käändynet
sinu tygös: ja he suuresti häwäsiit sinua.

Duom. 2 Luku.

27. Sentähden sinä annoit heitä
kallistensa käsiin, jotka heitä ahdis-
ta ja he huijiti sinua ahdisturensa
kansana, ja sinä kuulit tahwaasta heitä,
sinun laupiudes tähden annoit sinä
he pelastajat, jotka heitä autiti wi-
hollisensa käsiin.

5. 2. Jos. 32: 1, Es. 1: 2, Jer. 2: 12.

28. Mutta koska he lepoon tulit,
sitten he pahaa tekemään sinun ede-
ssä: niin sinä hyljäsiit heitä wihollis-
ta käsiin, jotka heitä halliisit. Niin
käänjät heitänsä, ja taas huijiti si-
nä, ja sinä kuulit heitä tahwaasta, ja
sitten heitä monda aikaa, sinun suu-
laupiudes tähden.

29. Ja sinä annoit heille tiettävää
tehdä, että heidän piti käändämän
sinun Lakis tygös; mutta he olit
päätt, ja ei totellet sinun käskyjäs,
ja nidiä teit sinun duomiotas waistan;
ja jos ihminen teke, hän elää niissä:
he käänsit hartionsa, ja kowensit
Kansa, ja ei totellet.

2. Jos. 18: 5, Hes. 20: 11, Sach. 7: 11.

Rom. 10: 5, Gal. 3: 12.

30. Ja sinä kärselit heitä monda
aika, ja annoit heille tehdä tiet-
täväi sinun henges kautta sinun Pro-
phetajäs; mutta ei he ottanet korwiin-
te: sentähden sinä annoit heitä maan
kallisiin käsiin.

2. Kun. 8: 17, 13, 14, 2. Nita 8: 36, 15.

31. Mutta sinun suuren laupiudes

tähden et sinä heitä peräti teloitannut
eli hyljänsyt; sillä sinä olet armollinen
ja laupias Jumala.

32. Nyt meidän Jumalanime, sinä
suuri Jumala, wäkevä ja peljättävä,
joka pidät liiton ja laupiuden, älä wä-
häy kaikkia niitä waiwoja, jotka meil-
le ja meidän Kuningoillemme, Väämie-
hillemme, Wapeillemme, Prophetaillem-
me, Jüllemme ja kaikelle sinun Kan-
salles, Nijurin Kuningan ajasta, niin
tähän päiwään asti, tapahtunet owat.

5. 2. Jos. 32: 4.

33. Sinä olet wanhurstas kaikisa
niissä kuin sinä meidän päällemme olet
tuenut: sillä sinä olet oikein tehnyt,
mutta me olemme ollet jumalattomat.

Dan. 9: 14.

34. Ja meidän Kuningamme, Pää-
miehemme, meidän Wappimme ja Jä-
sämme, ei ole tehnyt sinun Lakis jäl-
keen, eikä lukua pitänet sinun käskyjäs-
täs ja todisturijäs, joitäs annoit heil-
le ilmoitetta.

35. Ja ei he palvellet sinua, heidän
waldakunnansa, ja sinun suuresta hy-
wydesäs, jonga sinä annoit heille, ja
sinä awaraja ja lihawasa maasa, jen-
gas annoit heidän eteenjä; ja ei he
palainnet heidän pahoista töistensä.

36. Kägo, me olemme palveliat tä-
näpäniä; ja sinä maasa, jongas annoit
meidän Jüllemme, että he olisit syönet
hänen hedelmitensä ja hywyttänjä, kägo,
sinä me olemme palveliat.

37. Ja se enändä tulonsa Kuning-
goille, jotka panit meidän päällemme,
meidän sundeinime tähden; ja he hal-
ligewat meidän rummimme ja karjam-
me heidän oman tahtonsa jälkeen, ja
me olemme juuri suuresta tuskasa.

38. Ja niissä kaikisa teenmä me
wahwan liiten, ja kirjoitamme sen;
ja ammaamme meidän Väämiestemme,
Lewitaimme, ja Wappeimme sen sine-
tillänjä wahwijsaa.

10. L u f u.

Niitten nimet jotka igensä ja Kansan puo-
lesta liiton wahwijsawat.

Ja ne jotka heidän sinettinsä paineit,
oli Rehemia Thirsatha, Sachalian
poika, ja Zedechia. Reh. 8: 9.

2. Seraja, Asaria, Jeremia.
3. Pashur, Amaria, Malchia.
4. Sattuus, Sebania, Malluch.
5. Harim, Meremoth, Obadia.
6. Daniel, Ginhun, Baruch.
7. Mesullam, Ubia, Meamin.
8. Maasia, Bilgai ja Semaja: ne olit Papi.

9. Mutta Lewitat olit: Jesua Asanin poika: Binni Benadadin lapsista, Kadmiel.

10. Ja heidän welsensä, Sebanta, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan.

11. Micha, Rehob, Hasabia.

12. Sachur, Serebia, Sebania.

13. Hodia, Bani ja Beninu.

14. Kansan Päämiehet olit: Baros, Bahath Moab, Elam, Sattu, Bani.

15. Buni, Usgad, Debai.

16. Adonia, Bigwai, Udin.

17. Uter, Hiskia, Ufur.

18. Hodia, Hajum, Bezai.

19. Hariph, Anathoth, Nebal.

20. Magpias, Mesullam, Desir.

21. Mesefabeel, Zadoq, Jaddua.

22. Belathia, Hanan, Anaja.

23. Hofea, Hanania, Hasub.

24. Solobes, Pilha, Sobek.

25. Rehun, Hasabna, Maeseja.

26. Ubia, Hanan, Anan.

27. Malluch, Harim, ja Baena.

28. Ja muu kansa, Papi, Lewitat, owenwariat, weisajat, Metsinimit, ja kaikki jotka heitänsä olit erittänet maan kansoista Jumalan Lain tygö, heidän wainoinusa, poikainsa ja tyttärensä kansa: ja kaikki kuin sen ymmärtä taist.

29. Ja heidän woimallisansa otit heidän welseinsä puolesta sen wastan. Ja he tulit wainomaan ja lupamaan heidän walallansa, waeldarensa Jumalan Lausa, joka heille on annettu Meseren Jumalan palvelian kautta; pitärensä ja tehdärensä kaikki Jerusalemin meidän Jumalamme käskyt, duomiot ja säädöt:

30. Ja ettei meidän pidä andaman maan kansolle meidän tyttäritämme; engä myös ota meidän pojillemme heidän tyttäritänsä.

3 Wof. 7: 3. 2 Wof. 34: 16.

31. Ja koska maan kansa tuo Sab-

bathina kauppalana, ja kaikkien wuoden tuloa myydärensä; niin en ota heildä Sabbatpäina ja pyhäpäinä: ja että me sen seipemän wuoden annamme olla wapana kolmista naisista rästiturista;

2 Wof. 23: 10. 3 Wof. 23: 3. Psal. 25: 5. Wof. 5: 12. Euf. 15: 12. Wof. 18: 1.

32. Ja panemme käskyn itse lemme, että me annamme kolmasosan yhdestä Silkiä ajastajasa, meidän Jumalamme huonen palvelijain.

33. Näköleiwäri, alinomaiferi kauhri, alinomaiferi polttouhri, bathina, uuilla kuilla ja juhlapäin ja pyhitetyille, ja syndiuhri, jolla rael sovitetan; ja kaikkinaiferi ta meidän Jumalamme huonesta.

2 Wof. 25: 30. 4 Wof. 28: 3, 5, 6, 7.

34. Ja me heitimme arpaa peini, Lewitain ja kansan välillä kauhri, joita jokawuosi piti meidän meidän Jumalamme huonen meidän Isänme huonetten määrättyillä ajoilla poltetta Jerusalemin meidän Jumalamme Altarilla, kuin Lausa kirjoitettu on.

35. Ja että me joka wuosi ta meidän maamme esikoisia, ja kolmen puitten ensimmäisiä hedelmät Jerusalemin huoneeseen;

2 Wof. 23: 19. 5 Wof. 18: 4.

36. Ja esikoiset meidän poijstamme ja meidän eläimistämme, niinkuin ja kirjoitettu on: ja esikoiset meidän härjstämme ja lambastamme, meidän pitää wiemän meidän Jumalamme huoneeseen, Papeille, jotka welewat meidän Jumalamme huonesta.

2 Wof. 13: 2. 3 Wof. 27: 26.

37. Ja meidän pitää wiemän ta nastan sen ensimmäisen, ja meidän tyttäremme, ja kaikkinaisia pummit, winaa ja öljyä Papeille, ja meidän Jumalamme huonen Kammion ja Lewitaille kymmeneret meidän meidän: että Lewitat kaikisa kansa pitää saaman kymmeneret meidän työstämme.

3 Wof. 23: 17. 4 Wof. 15: 19, 20. Euf. 18: 12.

38. Ja Pappi Aaronin poika myös saaman Lewitain kansa kymmeneristänsä, ja Lewitat pitää

heidän kymmenerisjäänsä kymmenen osan meidän Jumalamme huoneen, tarvarahnonen kammioihin.

Sillä Israelin lapset ja Lewin lapset piti myös wiemän pyväin, wiihin ja öljyn ylönnöyden kammioihin: siellä pitää oleman Pyhän astiat, ja pöytä jotta palvelewat, ja ovenwarjat ja weisajat: ja en me luowu meidän Jumalamme huoneesta.

11. Luv.

Ja piti Jerusalemissa asuman, ja kutka muissa Kaupungeissa ja kylissä.

Kansan Päämiehet asuit Jerusalemissa; mutta muu kansa heitti, saattarensa yhden kymmeneestä osan Jerusalemiin siihen pyhään paikkaan; mutta yhderän osaa Kaupungeissa.

Ja kansa sunais kaikkia niitä, jotka mielistyit asumaan Jerusalemissa.

Nämät ovat maakunnan Päämiehet, jotka asuit Jerusalemissa, muttan Judan Kaupungeissa asui isekukin isijudejansa heidän Kaupungeisjansa: Papi, Papi, Lewitat, Nethiniimit, ja omion palvelioitten lapset.

Ja Jerusalemissa asuit muutamat heidän ja Ben-Jaminin lapsista. Judan lapsista: Athaja Ušan poika, Sahan pojan, Amarian pojan, Seerian pojan, Mahelaleelin pojan, ja Ezerin lapsista;

Ja Maeseja Baruchin poika, Horen pojan, Najajahu pojan, Urian pojan, Jojaribin pojan, Sacharjan pojan, Silonin pojan.

Kaikki Pareren lapset, kuin asuit Jerusalemissa: neljästataa ja kahderantakymmendä wahuua miestä.

Nämät olit Ben-Jaminin lapset: Mesullamin poika, Joedin pojan, Bedajan pojan, Kolajan pojan, Jaanan pojan, Itthielin pojan, Jeehan pojan.

Ja hänen jälkeensä Gabai, Salaman poika, kahderantakymmendä wahuua miestä.

Ja Joel Sichrin poika oli heidän esimiehensä; ja Juda Seman oli toisina Kaupungin päällä.

10. Papeijta: Jedaja Jojaribin poika, Sachin,

11. Seraja Siltian poika, Mesulamin pojan, Zadokin pojan, Merajosthin pojan, Ahitobin pojan, Jumalan huonen Päämies.

12. Ja heidän welsjäänsä, jotka huoneesta työtä teit, oli kahderantakymmendä: Ja Abdaja Zerobamin poika, Belastian pojan, Amzin pojan, Zacharian pojan, Pashurin pojan, Malachian pojan:

13. Ja hänen welsjäänsä Isäin Päämiehet karisataa ja kariviidettäkymmendä: ja Unasia Asareelin poika, Uhasain pojan, Mesillemothin pojan, Immerin pojan:

14. Ja heidän welsjäänsä wälkwät miehet, sata ja kahderantakymmendä: Ja Sabdiel Gedolimmin poika oli heidän Esimiehensä.

15. Lewitajista: Semaja Hasubin poika, Asiramin pojan, Wasabian pojan, Bunnin pojan:

16. Ja Sabthai, ja Josabad, Lewitain Päämiehistä, Jumalan huonen ulkonaisessa työssä:

17. Ja Mathania Michan poika, Sabin pojan, Asaphin pojan, joka oli ylimmäinen kisteista alkamaan rukouksessa: Ja Babukia toinen welsjäänsä kessellä, ja Abda Sammuan poika, Galalin pojan, Jedithuunin pojan.

18. Lewitatta oli kaikkiansa siinä pyhässä Kaupungissa, karisataa ja neljäyhderättäkymmendä.

19. Ja ovenwartiat, Akub, Talmen, ja heidän welsjäänsä, jotka portteista wartioigit, sata ja kati kahderantakymmendä.

20. Mutta muut Israelista, Papi ja Lewitat olit kaikissa Judan Kaupungeissa; jokainen omassa perintönsänsä.

21. Ja Nethiniimit asuit Dphelisa: ja Ziba ja Gissa olit Nethiniimein päällä.

22. Mutta Lewitain esimies oli Jerusalemissa, Ussi Banin poika, Wasabian pojan, Mathanian pojan, Michan pojan: Weisajat olit Asaphin pojan, Jumalan huonen työn työssä.

23. Sillä se oli Kuningan kasti

heille, että weisaille piti oleman päätwäinen määrä.

24. Ja Bethaja Mesesabeelin poika Serahn lapsista, Judan pojan, oli kuningas' käskylläinen kaikissa asioissa Raufan tygö.

25. Ja Judan lapset ne kuin ulkona olit kylisä heidän maasansa; muutamamat asuit KirjathArbasa, ja hänen kylisänsä, ja Dibonisa ja hänen kylisänsä, ja Rabzeelisa ja hänen kylisänsä.

26. Ja Jesuasa, Meladasa, Bethpaletisa.

27. Ja GasarSualisa, BerSebasa, ja hänen kylisänsä.

28. Ja Ziklagisa ja Mechonasa, ja hänen kylisänsä.

29. Ja EnRimmonisa, Zorgasa, Jeremuthisa.

30. Zanoahsa, Abdullamisa ja heidän kylisänsä: Lachisesa, ja hänen lehdollansa, Asekasa ja hänen kylisänsä. Ja he olekelit hamaista BerSebasta, niin Hünomin laaxoon asti.

31. Mutta BenJaminin lapset Gabaasta asuit Michmasa, Ujasa ja BethElisa, ja heidän kylisänsä.

32. Anathothisa, Nobisa, Ananiasa.

33. Gazorisa, Ramasa, Githaimisa.

34. Gadidisa, Ziboimisa, Neballathisa.

35. Lodisa, Dnosa seppäin laaxosa.

36. Ja muutamamat Lewitat asuit Judan ja BenJaminin rajoilla.

12. Ltku.

Pappein nimet. Jerusalemin muurein wihkimys.

Nämät owat Papi ja Lewitat, jotka menit yhdessä Serubabelin Sealthielin pojan ja Jesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra.

Est. 2 ltku.

2. Amaria, Malluch, Dattus.

3. Sechania, Rehun, Meremoth.

4. Jddo, Ginthoi, Abia.

5. Mejamin, Maadia, Bilga.

6. Semaja, Jojarib, Jedaja.

7. Sallu, Amok, Silkia ja Jedaja: Nämät olit Pappien ja heidän weliensä Päämiehet Jesuan aikana.

8. Ja Lewitat: Jesua, Benui, Kadmiel, Serebia, Juda, ja Mathania

kiitoswirtien päällä, hän ja hänen weliensä.

9. Bakbukia ja Unni, ja heidän weliensä olit wartiana heidän tykissä.

10. Jesua siitti Jojakimin, Jojak siitti Eliašibin, Eliašib siitti Jojada.

11. Jojada siitti Jonathanin, Jonathan siitti Jadduan.

12. Ja Jojakimin aikana olit nämät ylimmäiset Isät Pappien Serajasia Meraja, Jeremiaja Panariasta Johanana.

13. Esraista oli Mesullam, Arriasta Johanana.

14. Malluchista Jonathan, Enniasia Josephh.

15. Parimista Adna, Merajoth Selkai.

16. Jddosta Zacharia, Ginthoi Mesullam.

17. Abiasta Sichi, Minjamina Moadiasta, Piltai.

18. Bilgasta Sammua, Semaja Jonathan.

19. Jojaribista Mathnai, ja jasta Ufi.

20. Sallaista Kallai, Amatista Gildai.

21. Silkiasta Gasabia, Jedaja Nethaneel.

22. Lewitat Eliašibin, Jojadan, ja Jadduan aikana, kirjoitit Isän Päämiehet. Niin myös Parariuxen sen Persialaisen waltia daan asti.

23. Lewin lapset ylimmäiset owat kirjoitetut Niskakirjaan, Joha Eliašibin pojan aikaan asti.

1 Nika K. 9: 10, 11.

24. Ja Lewitain Päämiehet, Dabia, Serebia ja Jesua Kadmielin poika ja heidän weliensä heidän weliensä ylimmäisä ja kiittämisä, niinkuin Papi Jumalan mies oli käsksemy: wartia toisen kohdalla.

1 Nika K. 26 ltku.

25. Mathania, Bakbukia, Obad Mesullam, Talmon ja Akub, olit omat wartiat; tawaraporttein wartioitsesja.

26. Nämät olit Jojakimin Isien pojan, Jojadakin pojan aikana: ja Nebemian maamwanhimmun, ja Esra Papi sen kirjanoppenen, aikana.

27. Ja Jerusalemin muurein wihkimys

iselle egeit he Levitaita kaitiista heidän palkoistansa, tuodarensa heitä Jerusalemiin; pitämään wihkimistä ilolla, korella, wirillä, Symbaleilla, Psalmeilla ja Harpilla.

28. Ja weisaitten lapset tulit koston latalda Jerusalemin ymbäri, ja ketophatin kylisiä:

29. Ja Gilgalin huonesta, ja Gihonin ja Asmarwetihin pelloilta: sillä heijät olit rakendanet heillensä talon Jerusalemin ymbärillä.

30. Ja Papiit ja Levitat puhdistit kansa: he puhdistit myös kansan, ja kirkot ja muurit. 2 Mos. 19: 10.

31. Ja minä annoin Judan päämiehet mennä ylös muurin päälle, ja karkasi suurta kiitoschuoria, käyvä muurin päälle: (yhden) oikialle puolelle, sonda-porttiin asti.

32. Ja Josaja ja toinen puoli Jumalan Päämiehistä käwit heidän perästä;

33. Ja Asaria, Sera, Mesullam, ja Sallu;

34. Ja muutamata Papein lapsista: Satorwein kansa, Sacharia Jonanin poika, Semajan pojan, Matthanin pojan, Machajan pojan, Sacharjan pojan, Asaphin pojan:

35. Ja hänen welsensä Semaja, Sallu, Mitalai, Gilalati, Maati, Nehelai, Juda, Hanani, Dawidin Jumalan miehen kandeletten kansa: Ja he kirjanoppenut heidän edellänsä.

36. Ja lähdeporttia päin, menit he heidän kohdallansa astuimia myös Dawidin kaupungiin, (ja siitä) kirkon puolella muurein päälle, Dawidin kirkon puolelle, ja weisporttiin asti, itään päin.

37. Ja toinen kiitoschuori käwi wastaan, ja minä sen perästä: ja toinen puoli kansaa muurin päällä, päkitornin puolella muuriin saakka:

38. Ja Ephraimin portista, wanhan kirkon ja kalaportin ja Hananelin tornin puolelle Maen tornin ohitse, lammaskirkon puolelle asti; ja seisahdit sanga-portista.

39. Ja niin ne karkasi kiitoschuoria Jumalan huonesta, ja minä, ja kaikki ylimmäisiä minun kansani.

40. Ja Papiit Eliakim, Maeseja, Min-Jamin, Michasa, Elloenai, Zacharia, Hanania, olit wakitorein kansa.

41. Ja Maeseja, Semaja, Eleazar, Ufi, Johanan, Malchia, Glam ja Nasar. Ja weisajat weisajit korkiaasti, ja Jerusahia olit esimiesinä.

42. Ja he ubraissit sinä päivänä suuret uhrin, ja olit iloiset: sillä Jumala oli heitä iloittanut suurella ilolla, että myös waimot ja lapsetkin iloitsit, ja Jerusalemin ilo kuului kauwas.

43. Siihen aikaan asetettiin miehet tawarakammioin päälle, joissa yhämykset, ensimmäiset hedelmät, ja kymmenekset olit, joita heidän piti kokoman kaupungein pelloista, Papeille ja Levitaille jaetta vain jälkeen; sillä Judalaisilla oli ilo Papeista ja Levitaisista, jotka seisoi. 5 Mos. 26: 12.

44. Ja he pidit waarin Jumalan wartiasta, ja puhdisturen wartiasta; niin myös weisajat ja owenwartiat: Dawidin, ja Salomon hänen poikansa kirkon jälkeen. 1 Kirj. 25 luku.

45. Sillä Dawidin ja Asaphin aikana, olit mininen ajetetut ylimmäiset weisajat, ja kiitoswirret, ja kiitoyet Jumalalle.

46. Mutta koko Israel annoi weisajille ja owenwartioille osan, Serubabelin ja Nehemian aikana, jokapäivä heidän osansa: Ja he annoit sen pyhitetyn Levitaille, ja Levitat annoit sen pyhitetyn Aaronin lapsille.

13. L U F U.

Kaksi luetaan. Nehemia tulee Jerusalemiin, puhdistaa Lemplin kammiot, auttaa Levitait kymmenerinsä, kieltää lepopäivän turmeluren ja estää muuallalaisen naimisen.

Siihen aikaan luettiin Moseren kirja kansan edessä: ja siitä löyettiin kirjoitettu, ettei joku Ammonita ja Moabita pitänyt ikänänsä tuleman Jumalan seurakuntaan. 5 Mos. 23: 3.

2. Sillä ei he tulleet Israelin lapsia vastaan leivällä ja wedellä; mutta palkkassit Bileamin heitä vastaan, kirkon maan heitä: mutta meidän Jumalan me käänsi kirkon suunaureri. 4 Mos. 22: 5, 10.

3. Koska he sen Dain kuulit, niin he erosit kaiken sekulaisen kansan Israelilaisia.

4. Ja sitä ennen oli Pappi Eliašib pandu meidän Jumalan huonen kammioin päälle, Tobian lähimmäinen.

5. Ja hän oli tehnyt hänelle suuren kammion, johon he ennen olit panneet ruokauhria, pyhää savua, astioita ja kymmenexet iyniä, viinasta ja öljyä; jotka olit käsketyt annetta Levitaille, weisaille ja ovenvartioille, ja Pappi in ylönnäret.

6. Mutta eu minä ollut silloin Jerusalemissa, koska he kaikkia näitä teit: sillä Artahšasthan Babelin Kuningan toisena vuonna neljättäkymmenenä tulit minä Kuningan tykö, ja sain jonkun ajan perästä Kuningalda luvan.

7. Ja tulit Jerusalemiin, ja ymmärjün sen pahuden kuin Eliašib oli tehnyt Tobian tähden; että hän oli tehnyt häuelle kammion Jumalan huoneen karttaulle.

8. Ja minä pahaytin sitä koviin, ja heitin kaikki Tobian huonen astiat kammioista ulos.

9. Ja käskin puhdistaa arkun, ja panin siihen jälleen Jumalan huonen astiat, ruokauhrit, ja pyhän savun.

10. Ja minä ymmärjün ettei Levitaille ollut annettu heidän osaansa, sentähden olit Levitat ja weisajat paennet tekemään myötä kukin pellollensa.

11. Niin minä nuhtelin esimiehiä, ja sanoit: miksi me Jumalan huonen hylkämme? mutta minä kokosin heitä ja asetin siallensa.

12. Niin koko Juda toi kymmenexet tawaroiksi, iyniä, viinasta ja öljyä.

13. Ja minä panin sen tawaran päälle Pappi Selemian ja Zadokin kirjanoppeneu, ja Levitaita Pedafan, ja heidän läheusä alla oli Vanan Sathurin poika, Mathanian pojan; sillä he pidettiin uskollisina, ja heidän käskettiin jalkaa wesküllensä.

14. Minun Jumalani, mistä minun päälleni sen ebestä: ja älä pyhi minun laupittani pois, kuin minä olen tehnyt minun Jumalani huonelle, ja hänen warttioillensa!

Neh. 5: 19.

15. Silloin näsin minä Judasa lattarewan wiinakurnia Sabbathina, kannuettawain läjin, ja kannettawain seilla wiinaa, wiinamarjoja, öljyä ja kaikkinaisia kuormia, ja wotat Jerusalemiin Sabbathin päivänä: minä todistin heille sinä päivänä he myit ruokakalua.

16. Siinä asui myös Tyrit, jotka toit kaloa ja kaikkinaisia ruokakalua, ja myit Judan lapsille Jerusalemissa Sabbathina.

17. Niin minä nuhtelin Judan miehiä, ja sanoit heille: mikä paon, kuin te teette, ja rikotte Sabbathin päivän?

18. Eikö teidän Isänne niin tei ja meidän Jumalamme toi kaiken tämän onnettomuden meidän päällemme, tämän kaupungin päälle: ja te saatte vielä uyt wihau enämmyri Isänne päälle, että te rikotte Sabbathin?

19. Ja koska warjo peitti Jerusalemin portin ennen Sabbathia, läminä ne sulkea, ja kieljin awaaminen ennenkuin jälkeen Sabbathin: ja minä panin muutamita palvelioitani teihin, ettei yhtän kandanusta tuotu sisälle Sabbathin päivänä.

20. Niin kauppiamiehet ja taustien kaluin myyjät olit ukkora Jerusalemissa yösen, kerran eli kari.

21. Niin minä todistin heidän sänsä, ja sanoit heille: miksi te wotat yösen ymbäri nurrin? jos te wotat kerran sen teette, niin minä lopetan teni teidän päällemme: Ja siitä ettei he Sabbathina tullet.

22. Ja minä sanoit Levitaille, ka puhdat olit: tulkat ja ottakot teistä waari, ja pyhittäkät Sabbathin päivä: minun Jumalani, mistä minä sengin edestä, ja säästä minun suuren laupiudes tähden.

23. Minä näsin myös silloin dalaiset ottawain Usdodilaisia, Arabitalaisia ja Medabitalaisia waimu.

24. Ja heidän lapsensa puhuivat littain Usdodin kielellä, ja et he puhua Judan kielellä, mutta jotkut kansan kielellä.

25. Ja minä nuhtelin heitä ja

min heitä, ja löin muntamita mie-
hiä, ja repelin hiuksia heidän päästän-
sä, ja wannotin heitä Jumalan kant-
ajiksi. Ei teidän ystävä andaman teidän
käsitänne heidän pojikensa, eikä ot-
sasta heidän tyttärinänsä teidän po-
jienne eli itse teille.

26. Sillä Salomo Israelin Kuningas
niitten kansa syödiä tehnyt? Ja
kultingan ollut yhtän Kuningasta
monen vertaistansa monen pakanan sea-
ra, ja hän oli rakas Jumalallensa, ja
mala pani hänen koko Israelin Ku-
ngaksi; kuitengin saatiit muukalaiset
nimot hänengin syödiä tekemään.

Sam. 12: 24. 1 Kun. 3: 13. 1 Kun.
R. 11: 1, 4. 2 Nika R. 1: 12.

27. Ettekö te sitä ole kuulleet, koska
kallista tätä suurta pahutta teette;

että te rikotte meidän Jumalattamme
vastan, ottaisanne muukalaisia wai-
moja?

28. Ja yri Josadan lapsista, Elia-
sibin ylimmäisen Papin poika, oli Sa-
neballatin Doronitalaisen wärvy: mut-
ta minä ajoin hänen pois minun ty-
köstäni.

29. Muista heitä, minun Jumala-
ni, jotka turmelevat Pappouden, ja
Pappein ja Levitain liiton.

30. Niin minä puhdistin heidän
kalkista muukalaisista, ja asetin Pap-
pein ja Levitain wartiat, kungin pal-
welukseensa;

31. Ja uhrikaljoja määrättyillä a-
joilla, ja enimmäisiä hedelmiä. Minun
Jumalani, muista minua hyrydellä!
Neh. 10: 34.

Uthemian Kirjan loppu.

Estherin Kirja.

1. Luku.

Kuningas Ahasweruren pito. Drottningi
Wasthi kagoo hänen kättensä ylös,
huomitaan ja hylätään.

Kiikhen aikaan koska Ahaswerus hal-
lysi Indiaista Ethiopiaan asti, sa-
ta ja seitsemän kolmattakymmendä maa-
kuntaa:

1. Ja kuin hän istui waldakundan-
istuimella, Susanin linnassa:

2. Kolmandena hallituksensa wuon-
teki hän pidon kaikille Väämiehil-
le, ja palvelioille, Persian ja
edin sodanpäämiehille, ja maakun-
tiin hallitsijoille hänen edesänsä:

3. Näyttään heille waldakundansa
ruokien rikkaudet, ja Herraudensa kal-
laanisturet monda päivää: sata ja
seisäntäkymmendä päivää.

4. Ja kuin ne päivät olit täytetyt,
Kuningas kaitelle Kansalle, kuin
linnassa oli, sekä suurille että
pöydän pidon seitsemäri päiväri, Ku-
ngin huonen yrittärihan salisa.

5. Sillä ripuit walkiat, wiherjäu-
set ja sinevät seinäwaattet, yhteen si-
nulle kallella liinaijilla ja purpuraijil-
la, ja kallella hoptarengasilla, marmorkiwi-

ten pagasten päällä: wuotet olit kul-
lasta ja hoptaista, permando oli lastet-
tu wiherjäujsistä, walkeista, kellaisista
ja mustista marmorkiwiistä.

7. Ja juomaa kannettin kullaisilla
astioilla, ja aina toijilla ja toijilla as-
tioilla, ja Kuningallista wiinaa ylä-
kylillä, Kuningan waran perään.

8. Ja huomineen tapahtui säätören-
jälkeen, niin ettei yriskän toistansa waa-
stinut; sillä Kuningas oli niin kästemyt
kaikeille edeskäywille huonesansa, tehdä
jokaiten mielen nouteri.

9. Ja Drottningi Wasthi teli myös
pidon waimoille, Kuningas Ahasweru-
ren Kuningallisesa huonesa.

10. Ja seitsemändenä päivänä, kos-
ka Kuningas oli iloinen wiinasta, kätti
hän Mehumanin, Wisthan, Darbonan,
Bigthan, Abagthan, Setharin ja Cha-
rearen, ne seitsemän Kamaripalveliata,
joita palvelit Kuningas Ahaswerusta;

11. Tuomaan Drottningi Wasthia
Kuningan eteen, hänen Kuningallisella
kruunullansa; näyttärensä Kansalle ja
Väämiehille hänen kauneuttaansa: sillä
hän oli kaunis.

12. Mutta Drottningi Wasthi ei

tahtonut tulla Kuningan kästyn jälke-
teen, kuin hän oli kästynyt Kamari-
palvelioitten kautta: Niin Kuningas
wihastui kowin, ja hänen wihansa syt-
tyi hänesä.

13. Ja Kuningas sanoi wiisaille,
jotka ymmärsit maan taivat: (sillä Ku-
ningan asia piti ratkaistaman kaikkein
Dain ja oikeuden ymmärtäwäisten edesä).

14. Ja lähin händä olit, Tharsena,
Sethar, Admatha, Tharsis, Meres,
Marsena ja Memuchan, seitsemän Per-
sian ja Medin Päämiehistä, jotka näit
Kuningan kasvot, ja istuit ylimmäisnä
waldakunnasa.

15. Mitä Drottningi Washille pi-
tä tehtämän oikeuden jälkeen, ettei
hän tehnyt Kuningas Ahasweruxen sa-
nan jälkeen, hänen Kamari-palveliansa
kautta?

16. Niin sanoi Memuchan Kuning-
gan ja Päämiesten edesä: Drottningi
Washbi ei ole ainoastansa tehnyt pa-
hoihin Kuningasta vastaan; mutta myös
kaikkia Päämiehiä ja kaikkia kansoja
vastaan, kuin ovat kaikkisa Kuningas
Ahasweruxen maakunnisa.

17. Sillä tämä Drottningin teko
hajoo kaikkein waimoin työtä, niin että
hekin kahorwat miehenä ylö, silmäin-
sä edesä, ja sanowat: Kuningas Ahas-
werus kästi tulla Drottningi Washin
eteensä, mutta ei hän tullut.

18. Niin Persian ja Medin Pää-
miesten emämmät sanowat tänäpänä kai-
kille Kuningan Päämiehille, koska he
kuulewat tämän Drottningin teon; niin
sillä tulee kyllä ylönkagetta ja wihaa.

19. Jos siis Kuningalle kelpaa, niin
andakan Kuningallisen kästyn hänelän-
sä käydä usos, ja kirjoitta Persian ja
Medin Dalkiin, jeta ei kengän rikkoa
tohdi: ettei Washiin pida enä tuleman
Kuningas Ahasweruxen eteen, ja anda-
kan Kuningas hänen waldakundansa
hänen lähimmäisellensä, joka on parem-
bi händä. Dan. 6: 8.

20. Ja tämä Kuningan kirja kuin
nyt tehdän, kuulukon ympärinsä koko
hänen waldakundaansa, joka suuri on;
että jokainen waimo pidäis miehenä
kunniasa, suurten ja pienten seasa.

21. Tämä kelpais Kuningalle ja
Päämiehille: ja Kuningas teki Memu-
chahan sanan jälkeen.

22. Niin kirjat lähetettiin kaikkit
Kuningan maakundiin, jokaiheen ma-
kundaan heidän kirjoiturensa jälke-
ja kaikkein kansain työtä heidän kie-
länsä, että jokainen mies en halli
huonesansa, ja annoi puhuttaa ka-
kansa kielellä.

2. Luku.

Kuningas anda kosta neittä, waltare-
ijellensä puolifota Washin saan.
Esther waltakaan Drottningiri.
Wigthyan hirtetty.

Maitten jälkeen, sittekuin Kuningas
Ahasweruxen wiha asetui; mu-
hän mitä Washbi oli tehnyt, ja
hänesä päätetty oli.

2. Niin sanoit Kuningan palveli-
jotka händä palvelit: esittäkön Ku-
ningalle kaunita nuoria neittä.

3. Ja lähettäkön Kuningas kaste-
kaikkiiin waldakundansa maakundiin,
komaan kaikkia kaunita nuoria neit-
tä Susanin linnaan, waimoin huone-
seen, Degen Kuningan Kamari-palve-
lian käden ala, joka waimoista
waarin, ja annoi heille heidän kaun-
tuxensa.

4. Ja se piika joka Kuningalle k-
paa, tulkon Drottningiri Washin saan.
Tämä kelpais Kuningalle, ja hän
niin.

5. Ja Susanin linnaasa oli yri Ju-
dalainen, jenga nimi oli Mardobai
Jairin poika, Simein pojan, Ahas-
weruxen pojan, Seminin mies: Res. 7:

6. Joka oli wiety Jerusalemista
wiedyn joukon kansa, joka wiettu Ju-
dathon Judan Kuningan kansa; j-
ga. NebneadNegar Babelin Kuningas-
wek pois. 2 Kun. 5: 24: 14.

7. Ja hän oli Hadassan, se
Estherin, hänen setänsä tyttären
hoja; sillä ei hänellä ollut
aittiä: ja hän oli kaunis ja
muotoinen piika, ja kosta hänen
sä ja äitinsä kuolit, otti Mardobai
hänen tyttäreensä.

8. Koska Kuningan kästy ja
ilmoitettiin, ja monda pillaa

Isaiaan linnaan, Hegen läden ala, jettiin myöskin Esther Kuningan huoneeseen, Hegen läden ala, joka oli waimoin warttia.

9. Ja piika telpais hänelle, ja hän laupiuden hänen edesänsä, ja hän muutti hänen kaunistustensa kansa, anansa hänelle hänen osansa, ja siihen mainin kaunistaa piikkaa Kuningan huonon: ja hän muutti hänen piikoinensa huoneeseen paikkaan waimoin huoneeseen.

10. Ja ei Esther ilmoittanut hänen kansaansa ja sukuaansa; sillä Mardochai oli händä kieldänyt ilmoittamista.

11. Ja Mardochai käytkendeli joka kättä neihyitten huonen porttuan edessä, että hän olis saanut tietä, jos kerrille hywin käwis, ja mitä häntä tapahtuis.

12. Ja koska igelungin piikan määritys aika tuli mennä Kuningas Ahasveruxen tygö, jüttekuin hän oli ollut kuoipakymmenenä kuukautta waimoin huonon jälkeen kaunistuessa; (sillä heidän kaunisturessa piti oleman niin kuoipakka: kuusi kuukautta Myrrhalla, ja kuusi kuukautta kalleilla kiveillä, ja muilla waimoin kaunistuksilla.)

13. Niin piika meni Kuningan tygö, ja jonga hän tahdoi, se piti häntä annettaman, joka piti hänen kansaansa menemän waimoin huoneesta Kuningan huoneeseen.

14. Ehtona hän tuli, ja huomennelä palais toiseen waimoin huoneeseen, ja Hegen, Kuningan Kamaripalwelien läden ala, joka oli waimoin warttia, ja ei hänen pitänyt palajaman Kuningan tygö, muntoin jos Kuningan händä tahdoi, ja kugutti händä edesänsä.

15. Koska Estherin Abihailin Mardochaiin setän tyttären (jonga hän oli ollut tyttäreensä) aika joutui, tulla Kuningan tygö, ei hän mitän muuta sanonut, waan mitä Hege Kuningan Kamaripalwelia, waimoin warttia, ja kuoipakka ja Esther löysi armon kaikkein niin hänen näjit.

16. Ja Esther otettiin Kuningas Ahasveruxen tygö Kuningalliseen huoneeseen,

kuymmenenä kuukautena, joka kugutan Tebeth, seitsemändänä hänen waldakundansa wuonna.

17. Ja Kuningas rakasti Estheritä enää kuin kaikkia muita waimoja, ja hän löysi armon ja laupiuden hänen edesänsä enää kuin kaikki muut neiget: ja hän pani Kuningallisen kruunun hänen päähänsä, ja teki hänen Drottningiksi Washin siaan.

18. Ja Kuningas teki kaikille hänen Päämiehillensä ja palwelioillensa suuren pidon, ja se pito oli Estherin tähden: ja hän teki maakunnille lewon, ja annoi lahjoja Kuningan waran jälkeen.

19. Ja koska neiget toisen kerran koottin, istui Mardochai Kuningan portissa.

20. Ja ei Esther ollut vielä ilmoittanut sukuaansa eikä kansaansa, niinkuin Mardochai hänelle oli käskennyt; sillä Esther teki Mardochaiin sanan jälkeen, niinkuin silloinkin, koska hän hänen kasiwatti. Esth. 8: 1

21. Silloin koska Mardochai istui Kuningan portissa, wihastuit kaxi Kuningan Kamaripalweliat, Bigthan ja Teres ovenwartiat, ja aiwoit heittää kätensä Kuningas Ahasveruxen päälle. Esth. 8: 2

22. Ja Mardochai sai sen tietä, ja ilmoitti Drottningi Estherille: ja Esther sanoi Mardochaiin puolesta seu Kuningalle.

23. Ja koska sitä tntkistekin, löytin se toderi, ja he hirtettiin molemmat puihumi: ja se kirjoitettiin Nika-kirjaan Kuningan edesä. Esth. 8: 1

3. L U F U.

Hamanin olpeys, kiwaus, kirjat.

Koska nämät olit tapahtunet, teki Kuningas Ahasverus Hamanin Niedathan pojan Agagilaisen suurexi, ja korotti hänen; ja pani hänen istuimensa yhenmä kaikkia Päämiehiä, kuin hänen tyhönsä elit.

2. Ja kaikki Kuningan palweliat, jotka Kuningan portissa olit, notkistit polwiansa ja kumarjit Hamanita: sillä uuni oli Kuningas käskennyt; mutta

Mardochai ei notkistanut polviansa eikä kumartanut.

3. Niin Kuningan palveliat, jotka Kuningan portista olit, sanoit Mardo-chaille: miksi sinä rikot Kuningan käsky?

4. Ja koska he jokapäivä sitä hänelle sanoit, ja ei hän totellut heitä, ilmoitit he sen Damanille, nähdärensä jos senkaltainen MardoCHAIN työ olisi pysyväinen: sillä hän oli sanonut hä-nensä Judalaiseri.

5. Ja kuin Daman näki, ettei Mar-dochai notkistanut polviansa hänen e-desänsä, eikä kumartanut händä; tuli hän kiukkua täyteen.

6. Ja hän vähäri luki laskea ai-noastansa MardoCHAIN päälle lättiänsä: sillä he olit hänelle tietäväri tehnet MardoCHAIN Kansan: mutta Daman pyysi teloittaa kaikkea MardoCHAIN Kan-saa, Judalaisia, jotka olit koko Kuningas Ahafweruxen valdalkunnasa.

7. Ensimmäisellä kunnalla, se on Nisan Kuu, Kuningas Ahafweruxen toisena vuonna toistakymmeniä, heitettiin Pur, se on arpa, Damanin edesä, päivä päi-wäldä, ja kuukaudelta niin toiseen kuuhun toistakymmeniä, se on Kuu Adar.

Esth. 9: 24.

8. Ja Daman sanoi Kuningas Ahafweruxelle: yri kansa on hajoitettu, ja jaettu kansain selaan, kaikisa sinun valdalkundas maakunnisa: ja heidän lakinsa ou toisin kuin kaikkein kansain, ja ei he tee Kuningan lain jälkeen: ei se ole Kuningalle hyödyllinen, että hei-dän niin olla annetan.

9. Jos Kuningalle kelpaa, niin kir-joitettakon, että ne hukutettaisiin: niin minä tahdon punnita kymmenen tuhata leiviskää hopiaa wirtamiesten kä-siin, wietää Kuningan tavaroihin.

10. Silloin otti Kuningas formu-ren formestansa; ja annoi sen Dama-nille, Medathan Agagilaisen pojalle, Judalaisten wihamiehelle.

Esth. 8: 2.

11. Ja Kuningas sanoi Damanille: se hopia olkon annettu sinulle; niin myös kansa, tehdäres heille mitäs tahdot.

12. Niin Kuningan kirjoittajat kugut-tin kolmandena päivänä toistakymmeniä ensimmäisellä kunnalla, ja kirjoitettiin niin-

kuin Daman läski Kuningan pään-mästen ja Maanherrain tygö, siinä tänne maakundiin, ja jolaisen kam-päämiehsten tygö siellä ja täällä, i-kuunin Kansan kirjoituxen jälkeen, heidän tielellänsä: Kuningas Ahafweruxen nimellä oli se kirjoitettu, Kuningan formurella lukitta.

13. Ja kirjat lähetettiin juoyen-kautta kaikkiin Kuningan maakun-dihukuttamaan, tappamaan ja teloit-tamaan kaikkia Judalaisia, nuoria wanhoja, lapsia ja waimoja kol-mapäivänä, kuin oli kolmastoistakym-nes päivä toisesta kuusta toisakym-menä, se on Kuu Adar; ja tygö-mään heidän saalinsa.

14. Kirja oli näin: käsky ou nettu kaikkiin maakundiin, julise kaikille kansoille; että heidän pit-leman sinä päivänä walmitt.

15. Ja juoyemat menit kiirusti ngingan käskyä jälkeen: Ja käsky nettin Susanin linuasa: Ja Kuningas ja Daman istuit ja joit, mutta Susan kaupungi oli hämmästyriä.

Esth. 4: 8.

A. LUT.

MardoCHAIN murhe ja anomus. Esther kää mennä Kuningan tygö, paatos

Sittenkin Mardochai ymmärsi k-mitä tapahtunut oli, reuodis waattensa, ja puetti itsensä sätkin tuhwalla; ja meni kerkelle kaupun- ja huusi suurella äänellä ja surt

Jon. 3: 6.

2. Ja tuli Kuningan portin e-sillä ei ollut luwallinen yhdessä n-ä Kuningan portista siälle, j-yllä sätki oli.

3. Ja Judalaisilla oli suuri p-kaitisa maakunnisa, joihin Kuni-gana ja käsky tuli, ja meni pa-ittki ja murhehti, ja makais sätki-tuhwasa.

4. Niin Estherin piikat ja k-amaripalveliansa tulit ja ilmoitti hänelle: Niin Drottningi peljätö-win, ja lähetti waattet Mardo-CHAILLE pukea, ja käski sätkin p-yltänsä pois, mutta ei hän e-

5. Niin Esther kugni Datchi-

maan Kamaripalvelian, joka hänen vaimonsa seisoi, ja käski hänen Marдохain tygö, tiebustamaan mikä se on, minkätähden hän niin teki.

6. Niin Datach meni Marдохain tygö kaupungin katulle, kuningaan portille.

7. Ja Marдохai sanoi hänelle: Mikä mitä hänelle tapahtunut oli, ja miksi heidän kuin Haman oli luvarnut sinua kuningaan tavaroihin Judan kielten tähden, että he surmataisiin.

8. Ja hän annoi hänelle kirjotturen, josta käskyt, joka Susanisa oli antanut, että he piti teloitettaman, ofotensa sen Estherille ja andarensa hänen vaimonsa: että hän käskis hänen menemään kuningaan tygö, ja rukoilla händä, että hän saisi kansansa edestä.

Esth. 3: 15.

9. Ja kuin Datach tuli ja ilmoitti Estherille Marдохain sanat;

10. Puhui Esther Datachille, ja sanoi hänelle Marдохaille (sanoa):

11. Kaikki kuningaan palveliat, ja kuningaan maakundain kansa tietävät, että kuka ikänä mies eli vaimo menee kuningaan tygö sisälmäiselle kartanolle, ja ei ole kuguttu, hänen duomionsa, että hänen pitää kuoleman, muuten jos kuningas ojenja kullaisen waldikan hänen puoleensa, että hän eläis: niin minä ole kuguttu kolmenakymmentenä päivänä kuningaan tygö.

12. Ja koska Estherin sanat sanotti Marдохaille;

13. Käski hän sanoa Estherille jälkimmäisellä: älä linlektan, ettäs päästät henkesi: kaikkein Judalaisien ehtoon, ehkäsi kuningaan huonesa olet.

14. Sillä jos sinä tähän aikaan olet eräti waikenet, niin Judalaiset saavat kuitengin arvon ja pelasturen muuten, ja sinä ja sinun Isäs huone pitää ottaa hukkuman: Ja kuka tietä jos sinä olet tämän ajan tähden tullut kuningaan waldakundaan?

15. Esther käski Marдохaita waldakundaan:

16. Mene ja kokoo kaikki Judalaiset, kuin Susanisa ovat, ja paastokat minun edestäni, ettet te syö eikä juo mitään kolmenä päivänä yöllä eli päivällä,

minä paaston myöös piikoineni, ja niin minä menen kuningaan tygö käskytän vastaan, jos minä hukun niin minä hukun.

17. Marдохai meni ja teki kaikki niinkuin Esther hänelle käski.

5. Luku.

Esther löytää armon kuningaan edestä ja kuguu händä pitoon. Haman syyttyy kuikkum, ja anda muitten neuvoista rakenda hirspuun.

Ja kolmandena päivänä puettiin Esther vaimonsa kuningallisiin waatteisiin, ja meni kartanoon kuningaan huoneen tygö, sisälmäiselle puolelle kuningaan huoneen kohdalle: Ja kuningas istui kuningallisella istuimellansa kuningallisessa huoneensa, juuri huoneen owen kohdalla.

2. Ja kuin kuningas näki Drottningi Estherin seisowan kartanolla, löysi hän armon hänen edestänsä: ja kuningas ojenja kullaisen waldikan, joka oli hänen kädessänsä Estherin puoleen, niin Esther astui edes, ja rupeis waldikan päähän.

3. Ja kuningas sanoi hänelle: Drottningi Esther, mikä sinun on? ja mitäs anot? puoleen minun waldakundaani asti, pitää sinulle annettaman.

4. Esther sanoi: jos kuningalle kelpaa, niin tulkon kuningas ja Haman tänäpäpä siihen pitoon, kuin minä olen walmistanut hänelle.

Esth. 7: 1.

5. Ja kuningas sanoi: kiiruhtakat, että Haman tekis kuin Esther on sanonut: niin kuningas ja Haman tulit pitoon, jonga Esther oli walmistanut.

6. Ja kuningas sanoi Estherille: sittekuin hän oli winaa juonut: mitäs pyyhät, se pitää sinulle annettaman: ja mitäs anot? waikka se olis puoli waldakunnasta, se pitää tapahtuman.

7. Niin Esther waltais ja sanoi: minun rukouyeni ja anomiseni on:

8. Jos minä olen löytänyt armon kuningaan edestä, ja jos se kelpaa kuningalle anda minulle minun rukouyeni, ja tehdä minun anomiseni: niin tulkon kuningas ja Haman siihen pitoon, kuin minä walmistan heille, niin minä teen huomena niinkuin kuningas on sanonut.

9. Niin Haman meni ulos sinä päivänä iloisansa ja rohkiolla sydämellä. Ja koska hän näki Mardochoain Kuningan porttisa, ettei hän nopsut eikä siastansa liikahthanut hänen edesänsä, tuli hän täyteen vihaa Mardochoain päälle.

10. Mutta Haman yritti itsensä, ja kuin hän tuli kotiansa, lähetti hän ja annoi kugua ystävänsä, ja emändänsä Serexen.

11. Ja Haman luetteli heille rikaudensa kunnian, ja lastensa paljouden; ja kaikki kuinga Kuningas oli hänen tehnyt niin suuresti, ja että hän oli korotettu Kuningan Väämiesten ja palveliain ylitse.

12. Sanoi myös Haman: ja Drottningi Esther ei andanut yhtäkän kugua Kuningan kansa siihen pitoon kuin hän valmisti, paitsi minua: ja minä olen myös huomeniferi kuguttu hänen tygönsä Kuningan kansa.

13. Mutta kaikista näistä ei minulle mitäkän telpaa, niinkaanvan kuin minä näen sen Judalaisen Mardochoain istuvan Kuningan porttisa.

14. Niin sanoi hänen emändänsä Seres, ja kaikki hänen ystävänsä hänelle: valmistettakoon vii puu, viittäkymmeniä kynnäätä korkia, ja sano huomena Kuningalle, että Mardochoai siihen hirtetäisiin, niin sinä menet iloisas Kuningan kansa pitoon. Se telpais Hamanille, ja puu valmistettiin.

G. LUKU.

Kuningas anda lukea aikakirjaa. Haman saa kaston, täytyy kunnioittaa Mardochoita ja murhehti.

Ja sinä yönä ei saanut Kuningas unda: ja hän käski tuottaa aika- ja muisto-kirjat, ja ne luettiin Kuningan edesä.

Est. 2: 23.

2. Niin löyttiin kirjoitettu, kuinga Mardochoai oli tietä andanut, että kaxi Kuningan Kamaripalveliata, Bigthana ja Theres, oven wartiat, olit aikoinet heittää kätensä Kuningas Abasveruxen päälle.

Est. 2: 21, 16.

3. Ja Kuningas sanoi: mitä kunniaa eli hyvää me olemme Mardochoaille sen edestä tehnet? Niin sanoit

Kuningan palveliat, jotta händä palvelit: ei ole hänelle mitään tapahtun

4. Ja Kuningas sanoi: kuka tonolla on? ja Haman läveli Mardochoan kartanolla Kuningan huonen edesä, noarensa Kuningalle, että Mardochoai hirtetäisiin siihen puuhun, ja hän oli händä warten valmistannut.

5. Ja Kuningan palveliat sanoi hänelle: kaho, Haman seisoo Kuningas sanoi: tulkan ystäälle.

6. Ja kuin Haman tuli, sanoi Kuningas hänelle: mitä sille miehelle tehtämän, jota Kuningas tahtoo nioitta? Ja Haman ajatteli ystävänsä: ketästä Kuningas paremminta tahtoo kunnioitta kuin minua?

7. Ja Haman sanoi Kuningalle mies jota Kuningas tahtoo kunnioittaa.

8. Mitä puettettaman Kuningan vaatteilla, joita Kuningas itse pitää tuotaman se hewoinen jolla Kuningas ajaa, ja että Kuningallinen Kirjapannaijin hänen päähänsä.

9. Ja waattet ja hewoinen pitää nettaman yhden Kuningan Väämiesten kätteen, joka on ylimmäisistä Väämiestä, että hän puetais sen miehen jota Kuningas tahtoo kunnioittaa, annais hänen ajaa hewoisen Kuningan Kaupungin katulla, ja huutas edellänsä: näin pitää sille miehelle tehtämän, jota Kuningas tahtoo kunnioittaa.

10. Kuningas sanoi Hamanille: rughda, ota waattet, ja hewoinen, ja kuin sinä olet sanonut, ja tee Mardochoain Judalaisen kansa, istuu Kuningan porttisa: ja älä anna mitään puuttua kaikista näistä kuin puhunut olet.

11. Niin Haman otti waattet, hewoisen, ja puetti Mardochoain annoi hänen ajaa Kaupungin katulla ja huusi hänen edellänsä: näin miehelle tehdän, jota Kuningas tahtoo kunnioittaa.

12. Ja Mardochoai palais Kuningan porttiin: mutta Haman meni vusli kotiansa murhehtien, ja pehki päällä.

13. Ja Haman jutteli emännälleen Serexelle ja kaikille ystävilleen.

Hänelle tapahtunut oli: Niin sanoivat hämmästyneet ihmiset, ja hänen emänsä Seres hänelle: jos Mardochoai Judalaisten siemenestä, jonka edesä olet ruvennut langemaan; niin et voi mitään händä vastaan, mutta täytyy peräti hänen edesänsä tulla.

4. Koska he vielä parhallaan hämmästyivät, puhui kuningas Maripalweliat, ja kiiruhditi Damanin piiteon, jonka Esther oli valmistanut.

7. Luku.

Kuningas kysyi Estherin anomusta, ja hän rukoilee pelastamiseksi Damanin huoneista.

Damanin hirtetään.

Koska kuningas tuli ja Damanin piiteon Drottningi Estherin tykö: Esth. 3: 4, 5.

Sanoi kuningas taas toisena päivänä Estherille, jüttekuin hän oli minua juonut: mitäs rukoilet Drottningi Estherin sinulle annettua, ja minun anottua? eikö se olis puoli kuningasvaltakundaa, se pitää tapahtuman.

Drottningi Esther vastasi, ja sanoi: O kuningas, jos minä olen tähtynyt armon junaan edesäs, ja jos kuningas kelpaa; niin suokoon minulle minun hengeni, minun rukoukseni tähden ja minun kansani minun anomukseni tähden!

1. Sillä me olemme myydyt, minä ja minun kansani, teloitetaan, surmataan, ja hukutetaan: Ja jos me olemme myydyt orjiksi ja piikiksi, niin minä olisin wai, eikä wihemies jütte minun palkkijä kuningasille sitä wahingota.

2. Kuningas Ahaswerus puhui ja sanoi Drottningi Estherille: kuka se on, joka kutsuu sinua, joka tohtii senkaltaisia kysymyksiä tehdä?

3. Esther sanoi: se wihemies ja minä, jota on tämä paha Damanin huoneen pelkäsiwi kuningas ja Drottningin edesä.

4. Ja kuningas nousi wieraspidosta ja winaan tököä wihoisansa, ja meni Salin yrtitarhaan: Ja Damanin nousi ja rukoili Drottningia hengensä edestä;

sillä hän näki hänellensä olevan walmistettun onnettomuden kuningasvaltakundaa.

8. Ja koska kuningas tuli jälleen Salin yrtitarhasta siihen huoneeseen, jossa he olit winaa juonet, nojais Damanin sille wuotelle, jolla Esther istui: Niin sanoi kuningas: tahtoko hän Drottningille tehdä myös wäkiwaldaa minun läsnä ollessani huoneesta? koska se sana tuli kuningas salista ulos, peitit he Damanin kaswot.

9. Ja Dabbona wyi kuningas Maripalweliasta sanoi kuningasalle: kato, Damanin kartanolla seisoo wyi puu wäkiwälymmendä kynnärätä kirkka, jonka hän teki Mardochoaita warten, joka hywää puhui kuningas edestä. Niin sanoi kuningas: hirtettäkään hän siihen.

10. Niin he hirttit Damanin siihen puuhun, jonka hän teki Mardochoaita warten: ja niin asettui kuningas wihaksi.

8. Luku.

Mardochoain kunnia. Estherin rukous; kasky Judalaisten murhamisesta palautetaan, jotka he iloiwot.

Sinä päivänä annoi kuningas Ahaswerus Drottningi Estherille Damanin Judalaisten wihollisen huoneen: Ja Mardochoai tuli kuningas eteen: sillä Esther ilmoitti mikä hän hänelle oli. Esth. 2: 20.

2. Ja kuningas otti formuksensa, jonka hän oli andanut Damanilta pois ottaa, ja annoi Mardochoaille. Ja Esther pani Mardochoain Damanin kartanon päälle. Esth. 3: 10.

3. Ja Esther puhui vielä kuningasalle, ja langeis hänen jalkaisa junaan, itki, ja rukoili händä palauttamaan Damanin Agagilaisen pahutta, ja hänen aikomuksansa kuin hän oli ajatellut Judalaisia vastaan.

4. Niin kuningas ojensi kullaisen waldikan Estherin puoleen: Ja Esther nousi ja seisoi kuningas edestä;

5. Ja sanoi: jos kuningas kelpaa, ja jos minä olen armon löytänyt hänen edesänsä, ja jos se on kuningas kelpaa, ja minä kelpaan hänelle; niin kirjoitettakoon ja otettakoon takaperin kaikki Damanin Medathan Agagilaisen pejan aikomuskirjat, jotka hän on

kirjoittanut, että kaikki Judalaiset surmattaisiin kaikissa kuningasmaatunneissa.

6. Sillä kuningas minä voisin nähdä sitä pahutta kuin minun kansalleni tulisi? ja kuningas minä voisin nähdä että minun sukukundani niin teloitetaan?

7. Niin kuningas Abasverus sanoi Drottningi Estherille, ja Mardochoille Judalaiselle: kago, minä olen andanut Estherille Damanin huonen, ja hän hirtettiin puuhuon, että hän lasi kätensä Judalaisten päälle.

8. Niin kirjoittakat siis te Judalaisten puolesta kuningas nimeen, niinkuin te itse tahdotte, ja painakat sinetti kuningas formurella: sillä sitä kirjoitusta, joka kuningas nimellä kirjoitetaan, ja kuningas formurella sinetti painetaan, ei taita otetta takaperin.

9. Silloin kurguttiin kuningas kirjoittajat kolmandena kuukautena, se on Siwan Kuu, kolmandena päivänä kolmattakymmendä: ja kirjoitettiin juuri niinkuin Mardochai käski, Judalaisten tygö, ja hallitsioitten tygö, maan vanhimmiten ja maakundain päämiehen tygö, Judasta Ethiopiaan asti, josta oli sata ja seikemänkolmattakymmendä maakundaa, kungin maakunnan kirjoituksen jälkeen, jokaisen kansan tygö heidän kielessänsä: ja Judalaisten tygö heidän kirjoituksenensa jälkeen, ja heidän kielessänsä.

10. Ja kirjoitettiin kuningas Abasverus nimellä, ja sinetti painettiin kuningas formurella: ja hän lähetti kirjat heivoilla, nopiamilla orheilla, ja nuoreilla muuleilla ajamaisen kautta.

11. Että kuningas sallee Judalaiset kufakin kaupungissa koota heitänsä, ja warjella heidän hengenä, ja teloitetta, tappa, ja hukutta kaikkein kansain ja maakundain sotawäen, jotka heitä walwaisit, lapsinensa ja waimoinensa; ja ryöhiää heidän saalinja:

12. Njtenä päivänä kaikissa kuningas Abasveruksen maakunnissa, kolmandenatoistakymmennenä päivänä toisesta kuusta toistakymmendä, se on Kuu Adar.

13. Ja kirjoisa oli, että käsky oli annettu kaikkiin maakundiin julistetta kaikille kansoille; että Judalaiset olisit

sinä päivänä walwit kofamman hollisillensa. Est. 8: 12. Lk. 8

14. Ja liukkailla orheilla ja kowatilla muuleilla ajamaiset sanotajat ajot nopiasti, ja kiirusti kuningas sanan jälkeen: ja se käsky Susanin linnassa ylös.

15. Ja Mardochai läri kättä kuningallisisa waatteisa, ja walkeisa, ja suurella kuldakruunalla ja kallilla linaisella hamella ja puralla: ja Susanin kaupungissa ja riemuksi.

16. Sillä sinne oli tullut waija ilo, riemu ja kunnia Judalaisten kesken.

17. Ja kaikissa maakunnissa ja kaupungeissa, joihin kuningas sana tuli, oli ilo ja riemu Judalaisten kesken, pito ja hywät päiwät: ja kun maan kansasta tuli Judalaiset, Judalaisten pelko tuli heidän päälle.

D. LUKU.

Judalaiset teloitattawat monda tygö hollisiansa, ja sinä ydhesä Damanin puolesta. Purimin juha.

Ja toisna kuukautena toistakymmendä Adarin kuulla, kolmandenpäivänä toistakymmendä, jona kuningas sana ja käsky oli tullut, että toisesta tapahtuman; juuri sinä päivänä Judalaisten wiholliset toiswot lihevanja heitä, käämyni niin että Judalaiset wallisit heidän wihollisensa. Est. 8: 13. Lk. 8: 13.

2. Niin Judalaiset kokoiuit kaupungehinsa kaikissa kuningas Abasveruksen maakunnissa, lastemaan toisittin päälle, jotka heille pahuttawoit, ja ei yrikän woinut seison wajan; sillä kaikki kansa pelkoi heitä.

3. Ja kaikki maakundain päämiehet ja hallitsiat, ja maanwanhimmit kuningas wirtamiehet ylistit Dardochain pelko tuli heidän päällensä.

4. Sillä Mardochai oli suurin kuningas huonessa, ja hänen sanon kuuluu kaikkiin maakundiin, ja Mardochai menestyi, ja tuli kuningas.

5. Niin Judalaiset lähti kättä hamiehensä miekalla, tapot ja

10. ja teit niitten kansa oman tah-
 ja jälkeen jotka heitä wihaisit.
 11. Ja Susanan linnaasa löit Juda-
 et wiisijataa miestä kuolliari, ja
 utti heidän.
 12. Wiellä päällisxi tapoit he Par-
 dathan, Dalphonin, Aspathan,
 13. Borathan, Adalian, Aridathau,
 14. Baraastan, Arisain, Aridain,
 15. Asejathan;
 16. Kymmenen Hamanin poikaa,
 17. ja oli Medathanin poika Judalaisten
 hamies: mutta ei he ruwennet hei-
 saalifeensa.
 18. Silloin tuli tapettuitten luku
 nanin linnaan, Kuningan eteen.
 19. Ja Kuningas sanoi Drottningi
 berille: Susanan Kaupungisa ovat
 dalaiset tappanet ja hukuttanet wiisi-
 aa miestä, ja kymmenen Hamanin
 kaa: mitäs lunlet heidän muisa
 ngingan maakunniisa tehnen? mitäs
 edät jmulles annetta? ja mitäs wiellä
 et jmulles tehtä?
 20. Esther sanoi: jos Kuningalle
 paa, niin andakon myöds Judalaisten
 unena tehdä Susanisa tämän päi-
 nien kästyn jälkeen; että he hirttäi-
 kymmenen Hamanin poikaa puuhun.
 21. Ja Kuningas käski niin tehdä,
 22. ja käsky lyötin Susanisa plöds: ja
 kymmenen Hamanin poikaa hirtettiin.
 23. Ja Judalaiset kokoisit igensä
 ta Susanisa olit, neljändenä päi-
 wänä toistakymmendä Adar Kuusta,
 tapoit kolmesataa miestä Susanisa;
 mutta heidän saalifeensa ei he ruwennet.
 24. Mutta muut Judalaiset Kunin-
 an maakunniisa tulit kokoon, ja war-
 lit hengeansa; saadarensa lepoa wi-
 ellisidansa; ja tapoit wihollisistansa
 iijahaberattakymmendä tuhatta, mut-
 sa ei he ruwennet saalifeen.
 25. (Se tapahtui) kolmandenatoista-
 kymmenendänä päivänä Adar Kuus-
 a, ja he lewäisit neljändenatoistakym-
 menendänä päivänä siitä kumista: sen
 teit pidon ja ilon päiväxi.
 26. Mutta Judalaiset kuin Susa-
 nisa olit, tulit kokoon kolmandenatoista-
 kymmenendänä, ja neljändenatoistakym-
 menendänä päivänä, ja lewäisit wiiden-

denätoistakymmenendänä päivänä: ja
 teit sen päivän pidon ja ilon päiväxi.
 19. Sentähden Judalaiset jotka a-
 suit maan kylisä ja wähiä Kaupun-
 geisa, teit sen neljännentoistakymmenen-
 nen päivän Adar Kuusta ilon ja pi-
 don päiväxi, ja lähetit lahjoja toinen
 toisellensa.
 20. Ja Mardechai kirjoitti nämät
 teot: ja lähetti kirjat kaikille Judalaisille,
 jotka olit kaikisa Kuningas Ahasweru-
 ren maakunniisa, sekä lähes että kauwas.
 21. Ja asetti heille että he pidäisit
 joka wuosi sen neljännentoistakymme-
 nenen ja wiidenmentoistakymmenennen
 päivän Adar Kuusta;
 22. Niitten päivän jälkeen, joina
 Judalaiset olit tullet lepoon wihollis-
 tensa edestä, ja sen kuukauden, jona
 heidän surunsa on iloyi käändynyt, ja
 heidän murhenja hywixi päivixi; että
 he ne pidäisit pko ja ilo päivinä, ja
 lähetäisit lahjoja toinen toisellensa, ja
 jakaisit wainwaisille.
 23. Ja Judalaiset otit wastan teh-
 därensä sen kuin he ennen olit ruwens-
 net; ja kuin Mardechai heidän tygön-
 sä kirjoitti.
 24. Siikä Haman Medathan Aga-
 gilaisen poika, kaikkein Judalaisten wi-
 hollinen oli ajatellut hukutta kaikkia
 Judalaisia, ja annoi heittää Pur, se
 on arpa, murendarensa ja hukutta-
 rensa heitä. Esth. 3: 7.
 25. Ja koska Esther oli mennyt
 Kuningan tygö: ja hän puhunut, että
 hänen paha aikoisuifensa, kuin hän oli
 ajatellut Judalaisia wastan, käättin
 kirjoitusten kautta hänen eman päänsä
 päälle: ja kuinga hän ja hänen poi-
 kansa ripustettin puuhun.
 26. Siitä he nämät päivät kuituit
 Purim, arwan nimen jälkeen; sekä sen
 että kaikkein tämän kirjan sanain jäl-
 keen: ja mitä he olit ike nähnet, ja
 kuinga heille en tapahtunut.
 27. Ja Judalaiset sääsit sen, ja o-
 tit päällensä ja heidän siemenensä pääl-
 le, ja kaikkein niitten päälle, jotka igen-
 sä annoit heidän tygönä, ettei ne hyl-
 jää niitä kahta päivää, waan pitäwät
 ne joka wuosi, heidän kirjoiturensa ja
 aikansa jälkeen:

28. Ettei näitä päiviä pitänyt unhotettaman, mutta pidettämän heidän lastensa lapsilda, ja kaikkilda heidän sukukunnildansa, kaikisa maakunnisa ja kaupungeisa. Nämät ovat Purimin päivät, joita ei pidä hyljättämän Judalaisien seasa, ja heidän muistonsa ei pidä unhotettaman heidän siemenensä.

29. Ja Drottningi Esther Abihailin tytär, ja Mardochai Judalainen kirjoitti kaikella voimalla toisen kerran, wahvistaxensa Purimin kirjan.

30. Ja lähetti kirjat kaikille Judalaisille, sataan ja seikemäänkolmattakymmeneen Ahaweruren waldakunnan maakundaan, ranhan ja totuden sanolla:

31. Wahvistaxensa näitä Purimin päiviä heidän määrättyillä ajoillansa, niinkuin Mardochai Judalainen ja Drottningi Esther olit heille säättänet; niinkuin he olit itse päällensä ottanet, ja siemenensä päällä, sen määrätyn paaston ja heidän huutonsa.

32. Ja Esther käski ja wakuuamät Purimin menot, ja että ne kirjaan kirjoitettaman.

10. Luv.

Kuningan woima ja wäkewys; MardoCHAIN arwo.

Ja Kuningas Ahawerus lasi maan päälle, ja luotoin merellä.

2. Mutta kaikki hänen työssänsä, mansa ja wäkewyydensä, ja Mardochai suuri kunnia kuin Kuningas suurexi teki: eikä ne ole kirjoitettu Medin ja Persian Kuningasten kirjasa?

3. Sillä Mardochai Judalainen toinen Kuningas Ahawerureksi wäkevä Judalaisien seasa, ja ottaen wäljeinsä paljouden kessellä: josta kansansa parasta, ja puhui päin päin kaiken siemenensä puolesta.

Estherin Kirjan loppu.

Jobin Kirja.

1. Luv.

Jobin jumalisuus, kiusaus, kärsiwällisyys.

Yksi mies oli Ušin maalla nimeldä Job: ja se mies oli waka, ja hurikas, ja Jumalata pelkewäinen, ja wältti pahaa.

2. Ja hänelle oli syndynyt seitsemän poikaa, ja kolme tyttäätä.

3. Ja hänen karjansa oli, seitsemän tuhatta lammasta, kolme tuhatta kamelia, wiisifataa paria härkiä, ja wiisifataa aasia, ja myöds sangen paljo pettehä: ja se mies oli woimallisempi kuin kaikki jotka idäisellä maalla asuit.

4. Ja hänen poikansa menit ja teit pidon, huoneensa igekukin päiwänänsä; ja lähetit ja annoit kugia kolme sifartansa syömään ja juomaan kansansa.

5. Ja koska pidon päiwät olit kulunet, lähetti Job ja pyhitti heitä, ja nousi aamulla warhain, ja uhras polteuhria kaikkein heidän lutunsa jälkeen.

Sillä Job ajatteli: minun poikani wat taitanet syndiä tehdä, ja untanet Jumalan sydämesänsä. teki Job jokapäiwä.

6. Mutta se tapahtui yhtenä wänä, että Jumalan lapset tulit astuit HETran eteen: tuli myöds tan heidän kansansa. Job.

7. Mutta HETra sanoi Satanelle: kusta sinä tulet? Satan woi HETraa, ja sanoi: minä olen kuka ja waeldanut ymbäri maan. 1 Pet. 5: 8.

8. Niin sanoi HETra Satanelle: Etkö sinä ole ottanut waaria minun palveliastani Jobista? sillä ei he wvertaistansa ole maalla; hän on waka ja hurikas, Jumalata pelkewäinen ja wälttiä pahaa.

9. Satan wastais HETraa, ja sanoi: turhango Job pelkää Jumalaa?

10. Etkö ole piirtännyt hänen huonettansa, ja kaikkia kunniansa? sillä on ymbäri? sinä olet wro...

nen käljalansa, ja hänen tavaransa
kewitetty maaja.

11. Mutta ojenna kätes ja tartu
meen hänen saatunsa, mitämex hän
pnu sinusta kaswois edesä.

12. HERRa sanoi Satanalle: kazo,
mi hänen tavaransa olken sinun
käs, ainoasta älä häneen kättäs sa-
Silloin läxi Satana HERRan

13. Mutta sinä päivänä koska hä-
poikansa ja tyttärensä söit, ja joit
ja wanhimman welsensä huonesä;

14. Tuli sanansaattaja Jobin tygö,
sanoi: härjillä kynnetin, ja aasit
läsnä laitumella:

15. Niin he tulit rikkasta Arabiasta
titt ne, ja löit palveliat miehen
s: ja minä ainoastani yxin pää-
somaan sinulle.

16. Koska hän vielä puhui, tuli
en ja sanoi: Jumalan tuli langeis
waasta, ja sytytti lambat ja palwe-
ja poltti ne: ja minä ainoastani
pääsin sanomaan sinulle.

17. Koska hän vielä puhui, tuli
ja sanoi: Chaldealaiset teit kolme
koo, ja hypökköisit Kameleini päälle,
titt ne pois, ja löit palveliat mie-
terällä: ja minä ainoastani yxin
sanomaan sinulle.

18. Koska hän vielä puhui, tuli
ja sanoi: sinun poikas ja tyttäres
ja joit wiinaa wanhimman wel-
huonesä:

19. Ja kazo, suuri tuulisää tuli
kasta, ja syfäis neljään huonen
maan, ja se langeis muorikaisten
le, niin että he kuolli: ja minä
astani yxin pääsin sanomaan sinulle.

20. Silloin Job nousi, ja reiwäs
attensa, ja rewei päätänsä: ja lan-
smaahan ja rukoili:

1. Kos. 37: 34. Est. 9: 3.

21. Ja sanoi: Alasti olen minä
titt äitini Kohdusta, ja alasti piit
sanne sinne jälleen menemän: HERR-
sanoi, ja HERRa otti: HERRan
olkon kiitetty.

22. Saars. 5: 14. 1 Elm. 6: 7.

23. Näisä kaikisa ei rikkonut Job:
snyyt tyhmästi Jumalata wastan.

2. Luku.

Jobin waimot, pillka, yskävät.

Ja se tapahtui yhtenä päivänä, kos-
ka Jumalan lapset tulit ja astuit
HERRan eteen; että Satana myöds tuli
heidän kansansa, ja astui HERRan
eteen.

2. Silloin sanoi HERRa Satanal-
le: kusta sinä tulet? Satana wastais
HERRaa, ja sanoi: minä olen käynyt
ja waeldanut ymbäri maan.

3. Ja HERRa sanoi Satanal-
le: etkös ole ottanut waaria minun pal-
welsastani Jobista? sillä ei hänen wer-
taistansa ole maalla, hän on waka ja
hurttas ja Jumalata pelkewäinen mies,
ja wälttä pahaa; ja pysyy vielä wa-
kudesansa, ja sinä yllsyt minua händä
häwitteämään ilman syytä.

Job. 1: 6, 7, 8.

4. Satana wastais HERRaa, ja sa-
noi: nahka nahasta, ja kaikki mitä ih-
misesä on, anda hän hengensä edesä.

5. Mutta ojenna kätes ja rupee
hänen luthinsa ja lihaansa; mitämex
hän luopuu sinusta kaswois edesä.

Job. 1: 11.

6. HERRa sanoi Satanal-
le: kazo, hän olken sinun kadesäs; kuitengin
säästä hänen hengeänsä.

7. Silloin läxi Satana HERRan
tykää, ja löi Jobin pahoilla paifumil-
la, hänen kandapäästansä kiireseensä asti.

8. Ja hän otti sawlastian ja kaapei
häändänsä sillä, ja istui tuhrawa.

9. Ja hänen emändänsä sanoi hä-
nelle: vieläkö psyyst wakuundesäs? siuna
Jumalata, ja kuole.

10. Mutta hän sanoi hänelle: sinä
puhut niinkuin tyhmät waimot puhu-
wat. Jos me olemme hywää saanet
Jumalalta, eikö myöds meidän pidä
ottaman pahaa wastan? Kaikisa näisä
ei Job syndiä tehnyt huulillansa.

11. Koska Jobin kolme ystävätä
kuolli kaiken sen onnettomuden kuin
hänelle tullut oli, tulit he ipekukin
paikkakunnastansa: Eliphas Themanis-
ta, Bildad Suahsta, ja Zephar Naes-
masta: ja kokonnuitt ynnä tulemaan
armahtelemaan ja lohuttamaan händä.

Ean. 1: 27: 10.

12. Ja koska he nostit taamba silmänsä, ei he händä tundenet, ja he korotit äänensä ja itkut: ja jokainen reiväs waattensa, ja heitit tomua päätänsä päälle taiwasta kohden:

13. Ja istuit hänen kansansa maan päällä seigemän päivää ja seigemän yötä, ja ei sanakan hänen kansansa puhunut; sillä he näit hänen lipunsa sängen suurexi.

Dom. 12: 15.

B. Luku.

Job kiroo syndymäpäiväänsä, ja toivottaa ikellensä tuonelan lepoa.

Sitte awais Job sinunsa ja kiroid päivänsä.

Jer. 15: 10.

2. Ja Job vastais, ja sanoi:

3. Se päivä olkon kadotettu, jona minä syndynyt olen: Ja se yö jona sanottin: mies on sinnyt.

Jer. 20: 14.

4. Se päivä olkon pimiä, ja älkön Jumala kysykö yhäldä sen perään: älkön kirkaus piistako hänen päällensä.

5. Pimeys ja kuolon warjo peittäkö hänen, olkon pilwi hänen päällensä; ja musta päivän sumu tehkän hänen kauksari.

6. Sen yön käsittäkö pimeys, ja älkön iloiko wuorikautten päivän seasa; ja älkön tulko kunkautten lukuun.

7. Kago, olkon se yö yrinäinen; ja älkön yhtäkän iloa tulko siihen.

8. Ne kuin päivää kirowat, he kirotkan sitä; ne kuin owat walmit heittäämään Lewiathania.

9. Sen tähdet olkan pimiät hämäsänsä, odottakan waukutta, ja ei tulwo; ja älkön nähkö aamuruiskon silmän rippiä.

10. Ettei se sulkenut minun kottuni owa: ja ei kätkenyt onnettomutta minun silmäini edestä.

11. Miksen minä kuollut äitini kohdusta? miksen minä läkähtynyt äitini kohdusta tulduani?

Job. 10: 18.

12. Miksi he owat ottanet minun helmaansa? Miksi minä olen niistä imenyt?

13. Niin minä nyt makaisin, olisin alallansa; lewäisin, ja minulla olis lepo:

14. Maan kumingasten ja Newvoit-

ten kansa; jotka heillensä tekemänsä sitä kuin kylmällä on:

15. Eli Väämieisten kansa, kuldaa on; ja heidän huonensa nä hoviata:

16. Eli niinkuin lesten syndymä, ketyt, ja ei oliskan: niinkuin wäläpöytä lapset, jotka ei koston waukutta nä:

17. Siinä täytyy jumalattomien kata wäkiwallasansa: Siinä owat wesa, jotka paljo waiwaa nähnet.

Jlm. 14: 13.

18. Siinä on fangeilla rauha ten kansa, ja ei kuule waatian:

19. Siinä owat sekä pienet että ret, ja palweliat wapat isänsä:

20. Miksi waukeus on annettu waijille, ja elämä murhelliille syö:

21. Mille jotka odottawat kusta, ja ei hän tule; ja kairasi ennenkuin aarnihautaa?

22. Mille jotka kowin iloigemat riemuigemat, että he saijit hau-

23. Ja sille miehelle, jonga tie ketyt on; ja hänen edestänsä J lalda peitetty?

Job. 19: 8.

24. Sillä minun leipäni minä huokan, ja minun partuni datetan niinkuin wesi.

Of. 42: 4. Of. 80: 6.

25. Sillä jota minä pelkäisin tuli minun päälleni: Ja sitä tulinä kartin, tapahtui minulle.

26. Engö minä ollut onnellinen engö minä ollut rauhasa? eikö minä ollut hyvä lepo? ja nyt senkaltia lewottomus tulee.

A. Luku.

Eliphas nupetelee Jobia, että hän on mätoin ja syndymän.

Ja Eliphas Ihemansiä waijais, ja sanoi:

2. Jos joku sinun kansas puhumaan, mitämax et sinä sitä kunnutta loka taitaa wai olla?

3. Kago, sinä olet monda naut, ja wahwistanut waijueita.

Et. 35: 3.

4. Sinun puhes on ojendamattainen genneita; ja waijueita polwia waijuttanut.

5. Wai-

Minä tiedän, että se nyt tulee sinun
niin juna wäsyit, ja että se
sinun päälles, niin juna pel-

Lämälöistä on sinun (Jumalan)
sinun uskalluses, sinun toivos
sin wakuudes.

Muista nyt, kusa joku wiatoin
kukunut? eli kusa hurikat ovat
häwitetyt?

Niinkuin minä kyllä nähnyt olen,
sin fyndawät wäärpyden, ja on-
muden kylwawät, sitä he myös
wät.

San. 1. 22: 8. Job. 16: 35.
Of. 10: 13. Gal. 6: 7, 8.

Että he ovat Jumalan puhal-
tautta kadonnet, ja hänen wi-
hengeldä hukatut.

Es. 11: 4.

Jalopeuran kiljumus, ja julma
karan ääni, ja nuorten Jalo-
peuran hambat ovat lowistetyt.

Wanha Jalopeura hukkuu, ettei
ole saalista: ja Jalopeuran po-
stetetaan.

Ja minun tyköni on tullut sa-
hana; ja minun korwani on
wähäisen siitä.

Kotka minä ajattelin yönähyjä;
mi lansee ihmisten päälle:

Minun pelko ja wapiustus tuli mi-
nulle; ja kaikki minun luuni
hukkui.

Ja hengi meni minun siwuike-
stä; kaikki minun korwani nousit ruu-

Silloin seisoi kussa minun sil-
miesä, jonga kasswoja en minä
näin; ja minä kuulin hiljaisen hy-
wän:

Winga on ihmisen hurikambi
Jumala? eli joku mies puhtambi
joka hänen tehnyt on?

Job. 25: 4. Of. 143: 2.

Kato, palvelioitensa seasa ei
sin uskollisutta, ja Eugeleisänsä
sin tyhmyden.

Job. 15: 13, 15. 2 Pet. 2: 4.

Minä ja enänmin niissä kuin
sin onneisa, niissä kuin ovat
sin päälle; jotka toukkain
sin wäsyvät.

Minä saamusta ehtoseen asti,
sin wäsyvät; ja ennenkuin he

sen hawaigewat, he iankailkisejti huk-
kewat.

21. Etkö heidän jälkeensäänensä pois
oteta? he kuolewat waan ei wiisauksia.

5. Luku.

Elyphas osottaa, että Jumala rangaijee
ainoasta jumalattomia, ja ehkä hän
kurittaa jumalista, niin hän an-
da helle awun ja holhouren.

Minä tiedän, jos joku on, kuin kans-
sas todistaa: ja kenen tykö py-
histä juna iges käännät?

2. Minä tyhmän tappaa wiha, ja
taitamattoman kuolettaa kiwauus.

3. Minä näin tyhmän juurtunen:
ja kiroisin kohta hänen huonettaansa.

Of. 37: 35.

4. Hänen lapsensa pitää oleman kau-
kana terweydestä; ja pitää rikki mur-
rettaman portista, kusa ei yhtän autta-
jata ole.

5. Hänen elonsa pitää isowaisen syö-
män, ja orjantappuroista sen ottaman;
ja hänen kalansa pitää ryhdyvät nielle-
män.

Job. 18: 9.

6. Sillä ei walwa käy ylös tomusta;
ja onnettomus ei kaswa maasta.

7. Waan ihminen syndyy onnetto-
muteen; niinkuin kuumain hilsten kipi-
nät jingoilewat ylöskäsin.

8. Kuitengin tahdon minä Juma-
lasta tulkistella: Jumalasta minä tah-
don puhua:

9. Joka woimallista töitä teke, joita
ei tutkia taitta; ja ihmeitä, joita ei
lukea taitta.

Job. 9: 10. Of. 72: 18.

Rom. 11: 35.

10. Joka anda saten maan päälle;
ja anda tulla veden teitten päälle.

11. Joka ylenä nöyrät korkeuteen;
ja korotta fortuja autunteen.

1 Sam. 2: 7. Of. 113: 7. Luc. 1: 52.

12. Hän teke kavalitten aiwoituyet
tyhjäksi; ettei heidän lätensä mitän
toimitta taida.

Reb. 4: 15.

Of. 33: 10. Es. 8: 10.

13. Hän lähittä taitawat kavalu-
desansa; ja pabain neuwo kulisjetan:

1 Cor. 3: 19.

14. Että he päiwällä juorewat pi-
meydesä, ja koveroigewat puokipäiwänä
niinkuin yöllä.

5 Mos. 28: 29.

15. Ja hän autta kyyhää mielestä, ja heidän suustansa, ja voimallisten lädestä.

16. Ja on kyyhän turva; että wärsyys pitäis suunsa kiinni. Ps. 107: 42.

17. Kago, autuas on se ihminen jota Jumala kurtittaa; sentähden älä hyljää Raikkivaldian kurtitusta;

San. 1. 3: 11. Hebr. 12: 5. Jac. 1: 12. Jlm. 3: 19.

18. Sillä hän haavoittaa, ja sitoo: hän lyö, ja hänen läensä terveyxi teke.

5 Mos. 32: 39. 1 Sam. 2: 6. Of. 6: 1.

19. Kunderista murheista päästää hän sinun; ja seigemänneistä ei tule mitään pahutta sinulle.

Ps. 91: 3, 10.

20. Kallilla ajalla wapahtaa hän sinun kuolemasta; ja sodasa mielestä.

21. Hän peittää sinun kielen ruokasta: ja ei sinun ystä pelkämän häwitöystä, koska se tulee.

22. Väivitysensä ja näljäsä sinä nauvat: ja et pelkää meidän petoja:

23. Sillä sinun liittos pitää oleman kiivein kansa kedolla: ja maan pedot pitää sinun kansas rauhallisesti oleman.

Ps. 91: 12. Of. 2: 18.

24. Sinä ymmärrät että sinun maas on rauhassa: ja sinä olettelet sinun asuinsijasas ilman huunitä.

25. Ja sinä saat ymmärtä, että sinun siemenes on suurexi tulewa; ja sinun wesaas niinkuin ruoho maasa.

26. Ja sinä tulet vanhalla iällä hautaan, niinkuin elosittoma ajallansa korjatan.

1 Mos. 35: 29.

27. Kago, sitä me olemme tutkinet, ja se on niin: kuule sitä, ja tunne sinä myös se hyväres.

G. Luku.

Job vastaa Eliphasta, walittaa ystäväinsä petollisuutta ja neuwoo heitä.

Niin Job vastais, ja saui:

2. Jos minun surkeuteni punnittaisiin ja minun kärsimiseni yhtiä haawa laissetaisiin waagan päälle;

3. Niin se olis raskampi kuin sanda meresä; sentähden owat minun sanani nielttyt ylös.

4. Sillä Raikkivaldian nuolet owat minusa, joitten myrkkö sarpää minun

hengeni: ja Jumalan lausutus teke minua. 5 Mos. 32: 29. Ps. 107: 42.

5. Huutako mekääsi koska hän ruoheja on? ammuiko härtä kostonella en ruokoa?

6. Syhdängö mautoinda ilman lata? eli maistako wakkainen murruslaisen ympärildä?

7. Jota minun sieluni ennen teke se on nyt minun ruotani kippuni tähden.

8. Jotka minun rukouxi teke tuis; ja Jumala annais minulle minä toivon!

9. Että Jumala tahdois, ja minun rikki; ja päästäis läensä kemaan minua.

10. Niin olis minulla vielä lohdutus; ja minä wahiristuisin sairaudesani, ellei hän säästäis min en ole minä kuitengan kieldämpi hän puhetta.

11. Mikä on minun wäkeni minä woisin toivoo? ja mikä minun loppuni, että minun sieluni kärsiwäinen olla?

12. Dngo minun wäkeni kiive Eli minun lihani wastinen?

13. Ei ole minulla kusan opun minun saatuni on pois ajettu minun

14. Joka ei osota lähimmäises laupiutta; hän hyljää Raikkivaldian pelwon.

15. Minun welseni owat minua vastan, niinkuin oja, ja kuin wäkenä wirta ohige mennet.

Job. 19: 19.

16. Jotka owat lauhiat jääs jotka lumi peittä.

17. Koska helle heitä ahdistas, heidän näändymän; ja koska pa on, pitää heidän katoman paikasta.

18. Heidän polkunsä polkewat he raukewat tyhjään, ja hirtkewat

19. He kagoit themanin tulla: kan Arabian polkusa he toivon.

20. Mutta heidän pitää tuleman, ratti surutoinna oleman heidän pitää häpemän siihen tulla.

21. Sillä et te nyt minun: että te näette surkeuden, pelon.

22. Dngon minä fantomat te

kuulle? eli andat minun edestäni
ohjoja teidän tavarastanne?

23. Ja pelastat minua vihollisen
edestä; ja vapahatkat minua tyran-
cin käijä?

24. Opettatat minua, minä olen
aneci: ja jota en minä tiedä, niin
nousekat minua.

25. Kuinga wahvat ovat oikeuden
ohje? kuka teistä on se, joka sitä
titta taitaa?

26. Te ajattelette fanoja, ainoasta
ihdellarenne; ja teette fanoillanne e-
ilvöwäisen mielen.

27. Te karkatte köyhän orwoin päälle;
kainwatte lähimmäisellenne kuoppaa.

28. Mutta että te nyt tahdotte,
ni kagokat minun päälleni; jos minä
dän edesäme walhettelen.

29. Balaitkat nyt, olken pois wää-
e: tulkat jälleen; minun wastaureni
lä oikia oleman.

30. Onko minun kielestäni wäärp-
e: eiö minun suun lakeni hynnärrä
niveja? Job. 27: 4.

7. Lufu.

laman wiheliäisöys ja lohwaiköys. Job
walittaa surkeuttansa Jumalan edestä.

1. Eö ihmisen aina pida oleman so-
dasa maan päällä: ja hänen päi-
ansä owat niinkuin orjan päiwät?

2. Niinkuin palvelia halajaa war-
ja, ja orja tyhönä loppua: Job. 14: 6.

3. Niin olen minä minulleni saa-
turhat kunkaudet; ja minulla on
enda murhelliista yötä ollut. Ps. 6: 7.

4. Koska minä lewätä panin, sa-
minä: Koskasta minä nousen? ja
te hestelen koska ehto tulee: minä
rawittu käwellyxiä hamaan pi-
wöteen asti.

5. Minun lihani on puetettu ma-
oilla ja maan tomulla: minun nah-
ani on ahvettunut ja hylsyxi tullut.

6. Minun päiwäni owat lendänet
epiammasti pois kuin syöjäwä; ja
ulmet ilman wiivotyttä.

Job. 17: 11. Ps. 102: 12.

7. Muista että minun elämäni on
mull: ja minun silmäni ei palaja hy-
öwä näkemään.

Job. 8: 9.

Ps. 78: 39. Ps. 90: 10. Jac. 4: 14.

8. Ja ei yritän silmä jota minun
nyt näkee, pida minua enämbi näke-
mään. Sinun silmäs kagokor minua,
sitte minä hukun.

9. Bilwi raukee ja mence pois: niin
myös se kuin mence alas hautaan, ei
nouse jälleen; Job. 16: 22.

10. Sitä palaja jälleen huonesensa;
ei myös hänen siansa händä enämbi
tunne.

11. Sentähden en minä estä suu-
tant, minä puhun hengeneni abtaudesa;
ja juttelen minun sieluni murhesa.

12. Olengo minä meri eli wlas-
kala, että sinä minun niin kätket?

13. Koska minä ajattelin: minun
wuoteeni lohduuttaa minun; ja minun
kehtoni saattaa minulle lewen, koska
minä igelleni puhun.

14. Niin sinä peljätät minua muilla;
ja kauhijat minua näwryillä:

15. Että minun sieluni sois hänensä
hirtetyxi; ja minun luuni kuolluexi.

16. Minä kauhitun, engä pyydy
sillen elää: lakkaa minusta, sillä minun
päiwäni owat turhat.

Ps. 39: 14. Ps. 62: 10. Ps. 144: 4.

17. Mikä on ihmisen, ettäs hänen
suurena pidät; ja panet hänen syhä-
mees? Ps. 8: 5. Hebr. 2: 6.

18. Sinä egit händä jota päiwä;
ja koettelet händä aina.

19. Mixes minusta luowu, ja päästä
minua; sihenasti että minä sylkeni
nielisiin?

20. Minä olen syndiä tehnyt, mitä
minun pitä sinulle tekemän, o sinä ih-
misten wartia? mixis minun teit sinus-
les loukkauexi, ja igelleni kuormaxi?

21. Ja mixes minun pahaatekoani
anna andexi, ja ota pois minun wää-
ryttäni? Sillä nyt pitä minun mafa-
man mullasa: ja jos minua aamulla
egit, niin en minä enää ole.

8. Lufu.

Bildad teke Jobin wäärin puhujari, neu-
woo händä katumureen ja wakuutta
menestyrestä.

Niin wastais Bildad Suahsta, ja
fanoi:

2. Kuinga kauran sinä tahdet näi-

tä puhua? ja sinun suus puhet ovat
niinkuin väkensä tuuli?

3. Wääringö Jumala duominee,
eli rikko Koikkivaldias oikeuden?
5 Mos. 32: 4. Job. 34: 17. Dan. 9: 14.

4. Jos sinun poikas ovat syndiä
tehnet hänen edefänjä: niin hän on hyl-
jännyt heitä pahain tekoinsa tähden:

5. Mutta jos sinä atkanansa ekit
Jumalata, ja rukokset Kaikkivaldijata
hartaafti:

6. Ja jos sinä olet puhdas ja hyvä,
niin hän herättä sinun; ja taas tele
rauhalliseri sinun huristandes majan.

7. Ja kusa sinulla oli ennen wäkä,
pitä tästebes sinulle sangen paljo lisän-
dymän.

8. Sillä kysy nyt niildä endijildä
sukukunnilda; ja rupest kysymään hei-
dän Jildänsä: 1 Mos. 47: 9.
5 Mos. 4: 32. 1 Kita K. 29: 15. Ps. 39: 13.

9. Sillä me olemme niinkuin ei-
läin tullet, ja en me mitän tiedä:
meidän elämämmen on niinkuin war-
jo maan päällä. Job. 14: 2.
Ps. 39: 7. Ps. 144: 4.

10. Heidän pitää opettaman sinua,
ja sanoman sinulle; ja tuoman puhen-
sa edes heidän sydamestänsä.

11. Kaswako kairila ekei se seisoo loa-
sa? eli kaswako ruohi ilman wedetä?

12. Kosta se wiesä kukoistaa ennen-
kuin se niitetän; kuiwettuu se ennenkuin
heinä korjatan. Ps. 129: 6. Jer. 17: 6.

13. Niin käy kaikkein niitten kuin
Jumalan unhohtawat: ja ulkokullat-
tuiu toivo katos. Job. 11: 20.
San. 1. 10: 28. Luku 11: 23.

14. Sillä hänen toivonsa tulee tyh-
järi; ja hänen uskallurensa niinkuin
hämmähäktu werlko.

15. Hän luottaa huonensa päälle, ja
ei se pida seisoman: hän turwaa sitthen,
ja ei se pida pysyväinen oleman.
Ps. 49: 17, 18.

16. Se miherjättee kyllä ennen Au-
ringon nousemata; ja sen heikot orat
kaswawat hänen yrtitarhasansa.

17. Vänen juurensa seisoo poruna
lähten tyhänä, ja huonet kivein päällä.

18. Mutta kosta hän nielee sen pai-
kastansa; kieldä hän sen, niinkuin ei
olis nähnytän sitä.

19. Kago, tämä on hänen menonsa

riemu: ja toiset taas kashwawat teh-
wasta.

20. Sentähden kago, ei Jumala
hymä hyljää; eikä wahwija pah-
kättä;

21. Sitthenasti että sinun suus
rolla täytetän, ja huules riemulla.
Ps. 126: 2.

22. Mutta ne kuin sinua wiha-
pitä häpiään tuleman; ja jumala
main asuinija ei pida pysyväinen
man.

D. Luku.

Job wastaa Jumalan oleman wanhur-
wisan ja woimallisen; walittaa taas
surkauttansa.

Job wastais, ja sanoi:

2. Minä kyllä sen tiedän
niin on, ettei ihminen taida hu-
olla Jumalan edesä. Ps. 115: 5.

3. Jos hän tahdois riidellä
nen kansansa; ei hän taidaisi wa-
ta händä yhtä tubandeen.

4. Hän on wiisas ja woimall-
kenengä siitä on hywää ollut,
händä wastan on igensä asettanut.

5. Hän siirtää wuoret ennenkuin
sen ymmärtäwät; jotka hän wiha-
kustijtaa. Jer. 51: 25.

6. Hän liikutta maan siastansa;
että sen pagat wawisewat.

7. Hän puhuu Aurinngolle, witu
nouse; ja hän lutihee tähdet.

8. Hän yxin lewittää taiwat;
käy meren aaldoin päällä.
1 Mos. 1: 6. Job. 26: 7.

9. Hän tele Otawan ja Kosi-
den, Seulaiset, ja ne tähdet eto-
päin. Job. 38: 31. Amos 5: 8.

10. Hän tele suuria töitä, joita
taitta tutkia: ja epälukuisita ihmisi-
Job. 5: 9. Ps. 86: 10.

11. Kago, hän käy minun ohi
ennenkuin minä sen haraitgen: se
nee pois ennenkuin minä sen ymmärtä-

12. Kago, jos hän menee
kula noutaa hänen jälleen? kuta
hänelle: mitäs teet?

13. Hän ou Jumala, hänen
haansa ei yrikän aseta; hänen
sa pitää igensä kumartaman
herrat. Res. 1: 2.

14. Kuningasta minun pidäis händä vastaman; ja löytämän sanoja händä minun?

15. Ehkä minulla vielä oikeus olisi, ja en kuitengan taida minä händä vastata: waan täydyis oikeudesa ruusilla.

16. Ja ehkä minä vielä händä kunnalajin, ja hän kuulis minua; ja en minä uskoisi että hän kuuldes minun äändäni.

17. Sillä hän rundelee minun tuupäällä; ja enändää minun haavani haan syviä.

18. Ei hän anna minun hengeni vapota; waan täyttää minun murhella.

19. Jos joku tahtoo voimaa, kago, on voimallinen: jos joku tahtoo maata, kuka todistaa minun kansani?

20. Jos minä sanoisin: minä olen Jummi, niin minun suuni kuitengin duo- minun: eli minä olen waka, niin kuitengin teke minun pahari.

21. Ehkä minä vielä waka olisin, ja en minä kuitengan tunne itsiäni; ja en minä suutun elämäni.

22. Se on se ainoa kuin minä sa- min olen: hän kadottaa hyvän ja alattoman.

Esarn. 9: 2, 3. Mal. 3: 14, 15.

23. Kosta hän rupee lyömään, niin tappa äkistä; ja pilkkaa wlattomain kansia.

24. Maa annetan jumalattoman kä- min, hän peittää sen Duomaritten kas- min: ellei se niin ole, kuningasta se kosto tosin on?

25. Minun päiväni ovat ollet no- minat kuin suoria: ne ovat paen- min, ja ei mitän hyvää nähnet.

26. Ne ovat pois mennet kuin jou- min haari: kuin kotta lenda rualle.

27. Kosta minä ajattelen: minä un- min waltituxeni, ja muutan kaswoni kurotaan mimmii:

28. Niin minä pelkän kaikkea mi- min kappani; tietten ettes anna minun watoinna.

29. Jos minä olen jumalatoim; mimi- min minä iheni hukkaan waiwan?

30. Kosta minä pesiisin iheni lu- min; ja puhdistaisin kätteni sai- min:

Jer. 2: 22.

31. Niin siinä kuitengin pistäisit mi- min lokaan; ja minun waatteni olisit minulle kauhistuxeni:

32. Sillä ei hän ole minun wer- min taiferi, jota minä wastata taidan; että me ynnä tullisimme oskeuden eteen.

Esarn. 6: 10.

33. Ei ole joka meitä eroittaa; jo- min ka lastis kätensä meidän kahden wä- min lillemme.

34. Hän ottakon wigansa pois mi- minusta: ja älkön hänen hirmuifudensa peljättätö minua:

Job. 13: 21.

35. Että minä puhuisin ja en pel- min täisi händä; sillä en minä mitän kans- min sani tiedä.

Job. 33: 7.

10. L u f u.

Job rukokee Jumalata; walttaa hänen angaruttansa, ja pyytää wirtotusta.

Minun sieluni suuttuu elämästä; mi- min waltituxeni minusta annan minä olla, ja puhun minun sieluni murheja;

2. Sanon Jumalalle: älä minua duomige: anna minun tietä, minkä- min tähden siinä riitelet minun kansani.

3. Dngo sinulla ilo siitä ettäs wä- min kimaldaa teet, ja hyljät minun joka kähialas olen: ja annat jumalattomain aiwoituxet kunniaan tulla?

4. Dngo sinulla liballiset filmät? eli kagotkos niinkuin ihmisen kagoo?

1 Sam. 16: 7.

5. Dngo sinun päiväs niinkuin ih- minisen päivät? eli wuotes niinkuin ih- minisen wuodet?

6. Ettäs kysyt minun wäärtytämäni; ja tutkit pahaatekoani?

7. Ehkä tiedät etten minä ole ju- min malatoim; ehkei yhäni ole kuin taitaa sinun kähdestäs wapautta.

8. Sinun kättes owat minun wal- min mistanet ja tehnet minun kaikki ym- min bäri, ja tahdot hukuttaa minun?

Ps. 139: 13, 14, 15.

9. Muista siis, että siinä olet minun tehnyt niinkuin sawen; ja arnat mi- min tulla maayi jälleen.

1 Wof. 2: 7. Luka 3: 19, 23. Ps. 103: 14.

10. Ettäs minua ole lyppänyt kuin riekkaa, ja andanut minua suosta niin- min kuin juustoa?

11. Sinä olet minun puettanut nahalla ja lihalla: luilla ja suonilla olet sinä minun peittänyt.

12. Elämän ja hyvän työn olet sinä minulle osottanut; ja sinun lausumises minun hengen lätkee.

13. Ja waitka sinä nämät salat sydämesäs; niin minä tiedän sen kuitengin, ettäs sen muistat.

14. Jos minä pahaa teen, niin sinä kohta hawaitset: ja et jätä minun pahaa tekooni rangallemata.

15. Jos minä olen jumalaton, voi minua! jos minä olen hurikas, niin en minä kuitengan uskalla nostaa ylös päätäni. Minä olen täynnä ylönlaketa, lazos minun wihelsäisyttäni.

16. Kosteja sinä ajat minua takaa niinkuin jalopeura; ja taas ihmellisesti minun kansani menet.

17. Sinä uudistat todistures minua vastaan, ja wihajut kowin minun päälteni: Minua wainaa yri toisensa jälkeen niinkuin jota. Ps. 79: 14.

18. Miks minun annoit lähtea äitini kohdusta? jolla minä olisin kuollut, ettei hyriän silmä olisi minua nähnyt: Job. 3: 11.

19. Niin minä olisin kuin en oisillan ollut; kannettu äitini kohdusta hantaan.

20. Eikökö minun itäni lyhy ole? Lakka ja päästä minua: ja luowu minusta, että minä wähängin wiriwotusta saisin: Ps. 99: 14.

21. Ennenkuin minä menen, ja en palaja, pimeyden ja kuollon warjon maalle;

22. Joka on pimeyden maa, ja syngtä kuollon warjo, josa ei yhtän järjestyttä ole, josa paistefansa on niinkuin syngeytä.

11. Luv.

Zophar syöttää ja soimaa Jobia; waroitaa händä käändymyreen.

Niin wastais Zophar Naemasta, ja sanoi:

2. Koska joku on kauwan puhunut, eikökö händä pitäis wastattaman? eli pitäkö suupalilla oikens oleman?

3. Pitäkö sinun saarituxiis ihmiset

waisencman; että sinä pitkat, ja hyriän sinua häwäijäsi?

4. Sinä sanot: minun opetuxeni selkiä: ja minä olen puhdas summa mäis edesä.

5. Jossa Jumala puhuis, ja awu huulensa sinua vastaan:

6. Ja ilmoitais sinulle salaisen don. Sillä hänellä olis vielä tekemistä; ettäs tiedäisit, ettei muistele kaikkia sinun pahoja töitä.

7. Eumletkos tutkistellesas Jumala löytävä? ja kaikkinaldian täydesesti löytävä? Job. 22:

8. Hän on korkiambi kuin taimet mitäs tahdot tehdä? sywembä kuin wetti, kuingas taidat tuta? Jer. 23: 23, 24.

9. Pidembä kuin maa, ja lawian kuin meri.

10. Jos hän sen ylisalaisin kädäis, eli kätis, eli heittäis koto kuka hänen estäis?

11. Sillä hän tunde turhatkin muiset, ja näke wäärpydet: ja ei häidäis ymmärtämän? Ps. 10: 13, 14. Ps. 35: 22.

12. Turha ihminen ylpeilee; ja hdynt ihminen on niinkuin megawarfa.

13. Jos sinä olisit valmistanut dāmes, ja nostanut kates hänen työtä.

14. Jos wäärpy on sinun kädessä, niin heitä se kauwas; ettei yhtän wryttä asuiji majasas:

15. Niin sinä ylemmät kaswos ilmalaitosta; ja olet wahwa, ja ei pelwätuen.

16. Niin sinä myös unhetat wuwan; ja niinkuin ohige juosnut wutule se mielees.

17. Ja sinun elämäs aika pitä tämän ylös niinkuin puolipäiwä; ja meys niinkuin kirkas aamu. Ps. 37:

18. Ole hyvässä turwassa, vielä toiwu on; sillä waitkas nyt olet häpiä, niin sinä kuitengin olet rauhelepäiwä.

19. Sinä olet makawa, ja ei kengä sinua peljätä: menen pitä sinua nioittaman. 3 Mos. 26: 6. Job. 19:

20. Mitä jomalattomain silmät tä näändymän, ja ei woi päästä: ni

hän toivonsa pitää puuttuman heidän sieluidensa.

Job. 8: 13.

Psalmi 18: 14. Ps. 112: 10. San. I. 11: 23.

12. Lufu.

Job puolustaa ystävänsä nuhtet tyhmäri, ja osoittaa Jumalalla oleman vapain hallituksen kaikkein yllä.

Min vastais Job, ja sanoi:

2. Te olette miehet, taito kuolehdan kansanne.

Minulla on niin sydän kuin teillä, enkä ole alenumaisempi teitä:

Ja se on joka ei näitä tiedä?

Joka lähimmäisensä pilkkaa, minä minä, hän rukoulee Jumalaa ja hän kuulee häntä; hurikas ja ja pilkkaa.

Job. 16: 10.

Psalmi 17: 2. Luku 21: 3. Luku 30: 10.

Hän on ylönkäyötu kynnäsiä ypeitten ajaturisa, valmistettu he siihen loukkawat jalkansa.

Hyväreim majoisa on kyllä, ja härsyttelivät rohkiasti Jumalata; Jumala on sen andanut heidän kansa.

Job. 21: 7. Ps. 73: 3, 8.

Jer. 12: 1. Ps. 1: 2, 3.

3. Kyhy siis eläimillä, ja he opettavat sinua; ja taitwan linnuilla, ja sanovat sinulle.

4. Kaikka puhu maan kansa, ja hän opettaa sinua; ja kalat merestä ilmoittavat sinulle.

5. Kuka se on joka ei kaikkia näitä tiedä; että Egestran käsi on ne tehnyt?

6. Että hänen kädesänsä on kaikkien elävitten sielu, ja kungin lihan eläin?

Op. 2: 17: 28.

7. Eikö korwa koettele puhetta, ja ei maista ruolaa?

Job. 34: 3.

8. Vanhoilla on taito, ja pitkäikäisillä ymmärrys.

9. Hänen ystävänsä on taito ja ymmärrys: hänen on neupo ja ymmärrys.

10. Käy, koska hän kufistaa, niin hän rakendamaan: koska hän jongun, niin ei kengän taida avata.

Es. 22: 22. Ilm. 3: 7.

11. Käy, koska hän pidättä weden, niin se kufetti, ja koska hän sen kufetti, niin se kääntä maan.

12. Hän on wahwa ja psyywäinen: hän on se kuin eryy, ja se kuin eryttä.

17. Hän johdatta kavalat niinkuin saalin; ja saattaa Ononarit tyhmäri.

2 Sam. 15: 31. Luku 17: 14, 23. Es. 19: 12.

18. Hän päästää kuningasten sitet; ja wyöttää heidän kupensa.

19. Papit wie hän niinkuin saalin; ja wäkevät kufistaa.

Job. 32: 9. Es. 3: 2, 3.

20. Hän wääntä pois totisten huulet; ja wanhain toimen ottaa hän pois.

21. Hän kaataa ylönkäyötu Päämiehen päälle; ja woimallisten wäkewyden hajottaa.

Ps. 107: 40.

22. Hän ilmoittaa piniät perustukset ja kuoleman warjon saattaa hän walkeuteen.

Matth. 10: 26. 2 Cor. 4: 6.

23. Hän saattaa Kansat suurexi, ja taas hukuttaa heidän: Hän lewittää Kansan, ja taas wie pois heidän.

Ps. 107: 38.

24. Hän otta pois maan Kansan Ruhtinasten sydämet; ja eryttää heitä korwesa, josa ei tietä ole.

25. Ja he koveroigewat pimeydesä ilman wälkettä: ja hän eryttää heitä kuin juopuneita.

13. Lufu.

Edespäin osottaa Job ystämillensä, että he ovat taitamattomat; hänen lohdutuksensa ja rukouksensa.

Käy, kaikkia näitä ovat minun silmäni nähnet; ja korwani kuullet, ja on ne ymmärtänyt.

2. Jota te tiedätte; sitä minä myös tiedän; ja en ole halvempi teitä.

3. Minä puhun siis kaikkienwaldian tygö; ja mielin kampailla Jumalan kansa.

4. Sillä te olette walhen saarnajat; ja kaikki kelwottomat lääkärit.

Job. 16: 2.

5. Jofsa te woisitta juuri äänettöillä! niin te olisitta taitawat.

San. I. 17: 28.

6. Kuulkat siis minun kampaustanki, ja ottakat waari asiasta, kuin minä puhun.

7. Tahdottako te Jumalan puolesta wastata wäärtydellä? ja hänen puolestaan puhua petosta?

8. Tahdottako te kateja hänen miellesänsä? Tahdottako te riidellä Jumalan puolesta?

9. Mitäkö se teille menestymään, koska hän teitä egii? Laukettako te hänen pettävämme, niinkuin joku pettää ihmisen?

10. Jän kovin nuhtelee teitä, jos te salaisesti mieltä kayotte.

11. Eikö hänen korkeudessa teitä peljätä? ja hänen pelkonsa laanee teidän päällemme.

12. Teidän miistenne vedetään tuhran verraksi; ja teidän sellämme pitää oleman niinkuin sawiroukko.

13. Olkat ääneti miun edesäni, minä puhun: tapahtukon minulle mitää hywänsä.

14. Miixi miun pitää pureman miun lhaani hambaillani, ja asettaman sieluni minun käsiini?

1 Sam. 28: 21.

15. Kago, waikka hän minun tapais, engö miinä vielä sittängän teiwoisi? kuitengin miää nuhtelen minun teitäni hänen edesänsä.

1 Cor. 11: 31.

16. Hän on kuitengin minun auttuden: sillä ei yriskän ulkokullattu tule hänen eteensä.

Ward. 24: 51.

17. Kuulkat juuri wisusti minun puhettani; ja minun selitystäni teidän korwaimme edesä.

18. Kago, jo minä olen tuomion sanonut: miinä tiedän että minä olen hurjkas.

19. Kuka tahtoo läyhdä oikeudelle minun kansani? Mitä minun täytyy nyt ääneti olla, ja leppua.

20. Miinasta älä tee minulle kahata; niin en minä lätkke igiäni sinun edesäs.

21. Anna kätes olla laukana minusta: ja sinun lauhistuyes älkön minua peljättäkö.

Job. 9: 34. Psal. 33: 7.

22. Kugu minua, ja minä vastaan: eli minä puhun, ja vastaan sinä minua.

23. Kuinga usiat owat minun wäärpöni ja pahat tekoni? anna minun saada tietä minun sybdini ja rikoyeni.

24. Miixi sinä peität kaswos; ja pidät minua wihoillisenas?

Job. 19: 11. Psal. 33: 10. Mat. w. 2: 5.

25. Tahdotkos niin kova olla lehdäwätä lehteä vastaan, ja wainota kuuwaa oljen korra?

26. Sillä sinä kirjoitat minulle mar-

hetta; ja annat minun perä minun nuorudenwi syndejä.

Ps. 28: 7.

27. Sinä olet paunut ihmisen jalkani jalkapuuhun, ja otat kaikista minun peluunistani waarin; ja laget kaikia minun askeleitani:

Job. 33: 17.

28. Joka kuitengin hukun niinkuin mädännyt raato, ja niinkuin keilla syty waate.

14. LUKU.

Nykyisen elämän wiheisäisyys; pödsnow seminen, toivo.

Ihminen waimosta syndynyt, elwähän aikaa; ja on täynnä wottomutta:

2. Kaswaa niinkuin Euklainen, laanee: pakenee niinkuin warjo, ja pöy.

Job. 8: 9. Ps. 90: 16. Ps. 103: 16.

Ps. 144: 4. Ef. 40: 6, 7. Hebr. 13: 14.

3. Ja senkaltaisen päälle sinä asfilmäs: ja wedät minun kansas oita den eteen.

4. Kuka löytää puhdan niin seasa; kuka ei puhdasta ole?

Ps. 51: 7. Ef. 64: 6.

5. Wäuellä on määrätty akka, kenen kuukauttensa luku on sinun tännäs: jina olet määrän asettanut kenen eteensä, jota ei hän taida kelpylige.

6. Luovu häneestä, että hän sais k wätä; niinkaimmoin kuin hänen aikaa tulee, jota hän odottaa niinkuin pöllinen.

Job. 7: 1.

7. Wunlla en toivo ehkä se hataiisin; että se nudistetan, ja seu wesi kaswawat jälleen:

8. Ehtä sen juuret wanhemerat minsa, ja kando mätänece mukasa:

9. Kuitengin se weseo jälleen wemärkydejä; ja kaswaa niinkuin se istettu olis.

10. Mitä kusa ihminen on, kähän kuollut, hukkinut ja pois on?

11. Niinkuin wesi juoyee ulos wurestä, ja oja kurenduu ja kuitertuu:

12. Miin on ihminen kosa. Hän kuollut on, ei hän wuuse: niinkuin kuni talwas pösywy, ei he wirttaa herää nrestanta.

Mat. 9

13. O josta jina minun kanta

Minun ja peittäjiä minun, niinkau-
an kuin vihas menis pois: ja asetat-
sinulle määrän muistaxes minua.

Et. 26: 20.

6. Kuuletkos kuollen ihmisen tule-
väkääri jälleen? minä odotan joka-
ni niinkauvan kuin minä Jobin,
siksi että minun muuttani tulee:

7. Että sinä kysuisit minua, ja
vastaisin sinua; ja ettes hyljäisi
minua:

8. Sillä sinä olet jo lukeut kail-
minun askeleksi: etkös ota waaria
minun synceistäni?

2 Sam. 6: 13.
Job. 31: 4. Etsu 34: 21. Ps. 139: 2.

9. Minun rikokseni olet sinä luki-
nut; ja pannut kokoon minun
synceini.

10. Ja tosin vuori kaatuu ja ka-
la waha sirttyy siastansa.

11. Wesi kuluttaa liivet, ja wirta
kuivan pois, ja mitä sen päällä
kasvaa: niin sinä myös ihmisen
kuin kadotat.

12. Sinä olet händä voimalliseksi
teinnyt, ja hänen täytyy mennä

13. Sinä muutat hänen kastionsa,
joka oli hänen mennä.

14. Onatko hänen lapsensa kunnia-
sa ei hän tiedä: taikka ovatko he
kysyvä, sitä ei hän ymmärrä.

Et. 63: 16.

15. Kuitengin niinkauvan kuin hän
on, täytyy hänen olla waiwa-
niinkauvan kuin hänen sielunsa on
täytyy hänen murhetta lärsiä.

15. Luvu.

1. Jos syöttää Jobia keltäiseen ja röy-
hään wikapääri. Jumalattomain
onnettomuus.

2. Ja vastais Eliphas Themanista,
ja sanoi:

3. Mikä taitawan niin tunleen pu-
heita, ja täyttämän wäyansa tuulella?

4. Sinä nuhtelet keltwottomilla sa-
noilla ja puheilla, joista ei ole hyö-
döllä.

5. Sinä olet hyljännyt pelivon; ja
sinä olet Jumalan edessä.

6. Sinä sinun pahades opettaa niin
kuten; ja sinä olet waltannut wä-
källä.

6. Sinun suus pitää duonigeman si-
nun, ja en minä: sinun huules pitää
todihtaman sinua vastaan:

7. Oletkos ensimmäinen ihminen kuin
syndynyt on; eli ennen (kalkkia) wuo-
ria luotu?

San. 1. 8: 28.

8. Oletko sinä kuulut Jumalan sa-
laisen neuvon? ja ongo taito halvem-
pi sinua?

Et. 40: 13. Rom. 11: 34.

9. Mitä sinä tiedät, jota en me
tiedä? mitäs ymmärrät, joka ei ole
meidän tykönämme?

10. Varmapäät ja wauhat owat
meidän tykönämme; jotka ennen owat
elänet kuin sinun Isäs.

Job. 32: 7.

11. Pidäisitkö Jumalan lohduituxet
oleman halvat sinulle? Eli ongo jota-
kin salaisista tykönäs?

12. Mitä sinun sydämes aikoi? ja
mitäs wikkutat silmiäs?

13. Kuinga sinä asetat mielees Ju-
malata vastaan; että sinä senkaltiset
sanat suustas päästät?

14. Mikä on ihminen että hän o-
lis puhdas? ja että hän olis hur-
stas, kuin waimosta syndynyt on?

1 Kan. K. 8: 46. 2 Alfa K. 6: 36. Ps. 14:

2, 3. San. 1. 20: 9. Saarn. 7: 21.

15. Rago, hänen pyhäinsä seasa
ei ole yhtään nuhtetoinda; ja taiwat
ei ole puhtat hänen edesänsä.

Job. 4: 17, 18. Etsu 25: 4.

16. Kuinga paljo enemmän ihmi-
nen on Fauhia ja ilkiä; joka juo wää-
ryttä niin kuin wettä?

17. Minä osotan sinulle sen, kuule
minua: minä luettele sinulle mitä mi-
nä nähnyt olen:

18. Mitä taitawat sanonet owat;
jota ei yrillän heidän Isänsä ole sa-
lannut:

19. Joille ainokke moa annettu on,
niin ettei yrillän outo saanut lähä
heidän kestellensä.

20. Jumalatoim wapiisee kaisen e-
linalkansä; ja tyrannin woosluksu
on peitetty.

21. Pelivon ääni ou hänen korwisau-
sa; että rauhafakin pitää häwittäjä tu-
leman hänen päällensä.

3 Mos. 26: 36.

5 Mos. 28: 65. Job. 18: 11. 1 2hes. 5: 3.

22. Ei hän usko palajawansa pimey-
destä; ja waroi aina miekkaa.

23. Koska hän lähtee sinne ja tänne elaturensa jälkeen; niin hän luulee aina pimeyden päivän käsisänsä olevan.

Job. 18: 12. Ps. 109: 10.

24. Uhdistus ja häätä peljättävät häندä; ja yllöttävät hänen, niinkuin kuningas valmis sotaan.

25. Sillä hän on ojentanut kätensä Jumalata vastaan; ja vahvistanut itsensä kaikkivaldiaista vastaan.

26. Hän juoxee päätäpstein häندä vastaan; ja seisoo ynsyisti häندä vastaan.

5 Mos. 32: 15.

27. Hän on peittänyt kasvosensa lihavuudellansa; ja lihoittanut ja paituttanut itsensä.

Ps. 73: 7.

28. Mutta hänen pitää asuman hävetyssä kaupungissa, ja asumattomissa huoneissa, jotka roukkioxi riutumallansa ovat.

29. Ei hänen pidä rikastuman, eikä hänen tavaransa pysymän; eikä hänen omensa pidä leviämän maasa.

30. Ei hänen pidä pääsemän pimeydestä: tulen liekki kuitvaa hänen oransa, ja hänen suunsa hengellä katoo.

Job. 4: 9.

31. Ei hän taida uskaldaa turhuuteen, että hän on petetty; sillä turhuus on hänen palkansa.

32. Hän loppuu ennen aikaansa, ja hänen oransa ei pidä vihottaman.

Job. 22: 16. Ps. 55: 24. Saarn. 7: 18.

Luca 9: 12.

33. Hän poimitan niinkuin kypsy-mätöin marja viinapuusta; ja niinkuin öljy puu varistaa kukoisturensa.

34. Sillä ulkokullattuun kokous pitää oleman yxinäinen: ja tulen pitää polttaman lahjain-ottajan huonen.

35. Hän sittää onnettomuden, ja synnyttää vaivaisuden; ja heidän vaivasja valmistaa petoyen.

Job. 4: 8.

Ps. 7: 15. Es. 59: 4. Ps. 7: 6.

16. Luv.

Job osottaa ystävänsä määrin puhujari; wailittaa tustansa, mutta rohwaltee itsänsä omantuntonsa wakuudella.

Sitte wastais Job, ja sanoi:

2. Minä olen usein senkaltaista kunnut, te oletta kaikki häijyt lohduttajat.

Job. 13: 4. Luca 21: 34.

3. Koska siis nämät tyhjät puhet

loppuivat? eli mikä sinun minun waisee puhumaan?

4. Minä taidaisin myös puhua kuin tekni. Minä soisin teidän sielu-olewan minun sieluni siasa, minä löydäisin myös sanoja teitä vastaan taidaisin wääändä päätäni teitä vastaan.

5. Minä tahdoisin vahvistaa siullani; ja lohduttaa hiuillani.

6. Mutta eikö minä puhuis, ei kuitengan minun waiwani lajos minä waiwainen, niin ei se kuitgan mene minusta pois.

7. Mutta nyt hän saattaa waiwaisuden: sinä häwität koto seuranani.

8. Sinä olet tehnyt minun waiwaksi, että olis todistus minua vastaan. Minun laihuden nousee minua vastaan, ja sanoo minua vastaan.

Job. 13: 24. Ps. 6: 8.

9. Hänen wihasa rewaltee minua, ja joka minua wihaa, kiristelee häntä minun päälleni; ja minun wailifeni silmät kiiluwat minun päälle.

10. Se ammotit suunsa minua vastaan, ja ovat minua häpitälliseksi kelle piesuet: he ovat sammuttaneensa minun päälleni.

Job. 12: 4. Mich. 5: 1.

11. Jumala on minun hyljääwäriille; ja audanut minun tulla malattomain käsiin.

12. Minä olin rauhassa, waiwaton minun murendamut, hän on tunut minun kaulaani, ja särkenyt minun; ja pannut minun hänellensä lixi.

Mal. w. 3: 12.

13. Hänen ambujan sa erot tänet minun: hän on rewalstunut minun munastuuni, eikä säästännyt: on wuodattanut minun sappeni päälle:

Mal. w. 3: 12.

14. Hän on haaroittanut minun yhdellä haawalla toisen perään: karlais minun päälleni niinkuin wäkenä.

15. Minä umbelin sähin minun kaini päälle; ja lasin sarwentunni päälle.

Job. 30: 19. Ps. 7: 24.

16. Minun kaswoni ovat minun itkusta; ja silmälautani päällä minun lemman warjo.

17. Etki kuitengan minun kädessä ole väärä; ja minun rukoukseni puhdas.

Job. 33: 9.

18. Maa älä peitä minun wertani; kukaan olko minun huudolleni sias.

19. Ja kato, minun todistajani väiwaasa; ja joka minun tundee, korkeudessa.

20. Minun ystäväni ovat minun ajani; mutta minun silmäni vuovat kyyneleitä Jumalan työssä.

Job. 19: 3.

21. Joka ihmisen puolesta vastaa malan tykönä; niinkuin ihmisen lapsi ämmäisensä puolesta.

Rom. 8: 34.

22. Mutta määrättyt vuodet ovat ja minä menen siitä tietä pois, ja minä jällen palaan.

Ps. 139: 16.

17. Luku.

1. Lohduttaa itsiänsä vapauttajansa taivassella, wanhurstaksten edeswaksamisella ja waiwansa loppumisella kuolemalla.

2. Minun hengeni on heikko, minun päiväni ovat lyhetyt; ja hauta minua.

3. En minä ketäkän pettänyt; ja minun silmäni täytyy olla siinä.

4. Nyt siis taivonta sinus, ja ole minun takoukseni! kukaan minun takais?

Ps. 49: 8.

5. Jumäärtyksen olet sinä heidän mielisensä kätkenyt; sentähden et korota heitä.

6. Hän kerjää ystäwillensä saalis; mutta hänen lastensa silmät waiwuman.

7. Hän on minun pannut sanansa kankain selaan; ja käänxi heitellenensä.

Job. 30: 9.

Ps. 44: 15. Mat. 10: 3: 14.

8. Minun silmäni ovat piminet murtummi tähden; ja kaikki minun korvoni ovat niinkuin warjo.

9. Kätkä hurjat hämmästyvät, ja he asettawat heitänsä ulkokulmaksi.

10. Kukaan pysyy tiellänsä; ja jolla on kädet, se pysyy wahwana.

11. Käänäkät siis teitäme kaikki

ja tuskat nyt: en minä kuitengan löydä yhtä taitawata teidän seasanne.

12. Minun päiväni ovat kuluneet: minun aiwoitukseni ovat hajoitetut, kuin minun sydämesäni olit.

Job. 7: 6.

13. Ja ovat yöstä päivän, ja walkeuden pimeydestä tehnet.

14. Ja ehkä minä kauan odotaisin, niin en kuitengin hauta minun huononi; ja minä olen wuoteni pimeydestä tehnyt.

15. Mätänemisen minä kukaan jakseni, ja madot äitireni ja isäreuni.

Job. 25: 6.

16. Kuka on nyt minun odottamiseksi? ja kuka ottaa minun toivostani waarin?

17. Gantaa se mence, ja makaa minun kansani mullasa.

18. Luku.

1. Bildad lutteele Jumalan wanhurstaita duomioita jumalattomain pihke.

2. Niin vastais Bildad Suahsta, ja sano:

3. Kosta te laffatte puhumasta? ymmärtäkät ensin, ja puhukamme sitte.

San. 1: 17: 27.

4. Miksi me pidetän niinkuin juhdat, ja olemme niu saastaiset teidän silmälüne edessä?

5. Tahdotkos rewetä kirkusas? luoletkos että maa sinun tähtes hyljätän, ja kallas siirtän siastansa?

6. Jumalattoman walkeus pitää myös sammutettaman; ja hänen walkeansa kipinä ei pida paistaman.

San. 1: 19: 9.

7. Hänen majasansa pitää walkeus tuleman pimeydeksi; ja hänen kyntilänsä pitää siinä sammuutettaman.

Job. 21: 17.

8. Hänen wotmansa askelet pitää ahdistettaman; ja hänen neuwonsa pitää hänen maahan syfämän.

9. Sillä hän on wietty jalkoinensa paulaan; ja waeldaa werkosa.

10. Paula pitää pitämän hänen kädänsä; ja ryöwärit pitää hänen kättämän.

Job. 5: 5.

11. Hänen paulansa on wiritetty maan päälle; ja hänen satimensa hänen pelwullensa.

Jer. 6: 25.

11. Kaikin tahwoin pitää lauhstuxet händä peljättämän: ja hänen jalkansa eryttämän.

Job. 15: 21. Eufu 27: 20.
Jer. 46: 5.

12. Näköä pitää oleman hänen ta-
waransa; ja onnettomus pitää oleman
walmistettu hänen kylkeensä.

Job. 15: 23.

13. Hänen nahkansa wahwus pitää
kulutettaman; ja hänen wäkydensä
pitää kuoleman efikoinen sydän.

14. Hänen toiwonsa pitää rewittä-
män ylös juurtinensa hänen masastan-
sa; ja hän pitää ajettaman pelkoin lu-
ningan tygö.

Job. 8: 13, 14
Eufu 11: 20. San. 1. 10: 28.

15. Se on asuwa hänen masasansa,
hänen puuttensa tähden: hänen ma-
sansa päälle pitää tulistwä wiskotta-
man.

1 Mos. 19: 24.

16. Alhalda pitää hänen juurensa
kuiwettuman; ja pihäldä hänen elonsa
niitettämän.

17. Hänen muistonsa pitää hukku-
man maan päälde; ja ei pidä ensin-
gän hänellä nimeä oleman katulla.

Of. 109: 15. San. 1. 2: 22. Eufu 10: 7.

18. Hän pitää ajettaman walkeudesta
pimeyteen; ja pitää maalda heitettämän
pois.

19. Ei hänellä piddä yhtän lasta
oleman, eikä lasten lasta, hänen kan-
sasansa: ja ei piddä yhtän hänen asuin-
siolhinsa jäämän.

2 Kun. 8: 10: 11, 17. Of. 21: 11.

20. Ne kuin hänen peräsänsä tule-
wat, pitää hämmästyvän hänen päis-
wästänsä: ja ne kuin hänen edelläsä
owat ollet, pitää peljästymän.

21. Tämä on jumalattoman masa:
ja tämä on sen sia kuin ei Jumalasta
mitän tiedä.

19. Lsk.

Job wallittaa, että hän on pönnetty;
mutta lohduttaa isänsä pönouse-
misen toiwolla.

Mutta Job wastais, ja sanoi:

2. Kuinga kauwan te waiwatte
minun sieluani? ja rundelette minua
sanoilla?

3. Te oletta nyt kymmenen kertaa
pilkannet minua; ja et te häpee minua
niin waiwata.

Job. 16: 20.

4. Jos minä erehdyn, niin minä
ipelleni erehdyn.

5. Mutta te tojin nousetta minun
wastan, ja soimatte minun pilkka-

6. Niin tietäkät nyt että Job
hukutta minua: ja on piiritännyt
minun werkkojinsa.

7. Kago, ehkä minä waiwata
wallan tähden huudaissin, niin ei
tengan kuulta minua: jos minä
kuisin, niin ei täsä ole oikeutta.

Job. 30: 20.

8. Hän on aidannut minun
etten minä taida sitä löydä; ja
nut pimeyden minun poltoilleni.

Job. 23: 17.

9. Hän on riisunut minun kum-
mimulda; ja ottanut pois kum-
minun päästäni.

10. Hän on maahan kullistanut
minun joka kulmalda, ja lastenut
menemään; ja on rewäissyt pö-
nun toiwoni niiskukin puuri.

11. Hän on hirtussisesti nostanut
minun päälleni; ja pitää minun
mieksnänsä.

Job. 15: 24. Eufu 11: 20.

12. Hänen sotajoukkonsa owat
konduret, ja asettanet tiensä
kolyden; ja piiritännet minun
wastan.

13. Hän on eroittanut minun
jeni kauwas minusta; ja minun
wastan owat minulle munkalaiset
t.

Of. 31: 12. Of. 38: 12.

14. Minun lähimmäiseni pitää
minua; ja minun ystäväni owat
hottanet minun.

15. Minun huonekundsani ja
kani pitääwät minun wierasma:
olen tundeottomaxi tullut heidän
määnsä ehesä.

16. Minä huusin palwewatani,
ei hän wastanut minua: minun
rukoulla händä omalla suullani.

17. Minun emändäni wierot
hengeäni: ja minun täytyy
omia lapsiani.

Job. 2: 4.

18. Ja nuoretkin lapset minun
owat ylös: jos minä nousen,
pöhuwat minua wastan.

19. Kaikki wiskolliset ystäväni
hystuwat minua; ja joita minä
v.

sin, ovat läändänet itsensä minua
sijan. Ps. 41: 10. Ps. 55: 14. Ps. 88: 9.

19. Minun luuni tartuit minun
luuni ja lihani; ja en minä tai-
sohollani peittä hämbaitani.

Ps. 30: 30. Ps. 102: 6. Sal. w. 4: 8.

1. Armahatlat minun päälleni, ar-
latat minun päälleni! te minun
sini; sillä Jumalan käsi on mi-
nua sattunut.

2. Mihi te vainotte minua niin-
Jumalakin; ja et te taida minun
sani ravittaa?

3. Joska minun puheni kirjotet-
ni! joska ne kirjaan pandaisin, ja
saisin!

4. Kaudalla katvetaisin ptyijy isan-
speri muistoxi liiveen. Jer. 17: 1.

5. Sillä minä tiedän minun Lu-
sani eldwan: ja hän on tästälä-
maan päällä seisowa.

6. Ja kaikka wihdoin minun nah-
ja tämä (ruumis) lakastuu; saan
kuitengin minun lihassani nähä
malan. 1 Cor. 13: 12.

7. Hänen minä olen minulleni
wä, ja minun silmäni katowat
hä, ja ei kengän outo. Minun
luuni ovat kulunet minun helma-
Ps. 17: 15. 1 Job. 3: 2.

8. Tosin teidän pitäis sanoman:
me vainomme händä? sillä tä-
puhen perustus löytyy minun ty-
ni.

9. Velsjätät siis mieltä, sillä wi-
pahan töitten kostomiehka; että
sääjätte kurttuyen tulewan.

20. Lrk.

10. Her puhuu ulkokullattuin onnen löhy-
söhdessä, ja jumalattomain waiwain
moninaisudessa.

11. Ekin Zophar Naemasta wastais,
ja sanoi:

12. Minun ajatuxeni waatiwat siis
wastamaan; ja en minä taida
pidättä.

13. Minä tahdon kuulla, jos joku
wastalee ja laitta: sillä minun
suyrens hengi wastaa minun puo-
San. 1. 18: 13.

14. Etös tiedä sen aina niin käy-

nen, siitä ajasta kuin ihminen on pan-
du maan päälle?

15. Että jumalattomain kerstaus ei
ulotu kauwas; ja ulkokullattuin ilo
on silmän räpäräxi. Ps. 37: 36.

16. Jos hänen korkeutensa ulotuis
taiwasen; ja hänen päänsä sattuis
pilwiin:

17. Niin pitä hänen viimein kato-
man niinkuin loka: niin että ne kuin
hänen ovat nähnet, sanowat: kusa
hän on?

18. Niinkuin uni kato, niin ei pidä
händä löyttämän: ja niinkuin yönäkö
pitä hänen raukeman. Ps. 73: 20.

19. Se silmä kuin hänen nähnyt on,
ei pidä händä enää näkemän: ja hä-
nen paikkaansa ei pidä händä enää nä-
kemän. 2 Mos. 14: 13. Job. 7: 8.

20. Hänen lapsensa pitä kerjäsitä
palweleman; ja hänen kätensä pitä jal-
len hänelle andaman mitä hän ryö-
wännyt on.

21. Hänen luunsa pitä mayaman
hänen salaiset syndinsä; ja pitä ma-
kaman maasa hänen kansansa.

22. Etkä wielä pahuus maistais
maliasti hänen suussansa, kuitengin pitä
hänen sen kätkemän kielenä päällä.

23. Hän säästää, ja ei hylsää sitä:
waan pitä sen suussansa.

24. Hänen ruotansa pitä muuttu-
man hänen wajasansa, kärmien saxeji
hänen sisälmyrisänsä. San. 1. 20: 17.

25. Sen tawaran kuin hän niellyt
on, pitä hänen ulos oyendaman; ja
Jumala ajaa ne ulos hänen wajas-
taansa.

26. Hänen pitä imemän kärmien
myrkkyä; ja kohlärmen kieli on hänen
tappaewa.

27. Ei hänen pidä näkemän ossa
ja wirttoja, joska hunaja ja woi wuo-
taiwat.

28. Hän teke työtä, ja ei saa nau-
tita: ja hänen kalunsa pitä tolsen saa-
man, niin ettei hänellä pidä niistä
iloa oleman.

29. Sillä hän on polkemut ja hyl-
jännyt köyhän: Hän en repinyt itsel-
lensä hueneita, joita ei hän ole ra-
kendaanut. Es. 5: 8.

20. Sillä hänen waganza ei ole tainnut täyteen tulla; ja hänen kallit kalunsa ei taida händä pelastaa.

21. Hänen ruastansa ei pidä mitän jäämän: sentähden ei pidä hänen hywät päivänsä pysyväiset oleman.

22. Ehkä hänellä olis ydäkylä, niin pitä hänelle kuitengin ahdistus oleman: Kaikki käden wanwa pitä hänen päällensä tuleman.

23. Hänen waganza pitä wihdoin täyteen tuleman, ja hänen pitä lähettämän wihaansa hirmuisuden hänen päällensä: Hän anda sataa sotansa hänen päällensä.

24. Hänen pitä pakeneman rautaisa sotaaseita; ja wakkijougen pitä hänen läptgensä käymän.

25. Niwojain miekka pitä käymän hänen läptgensä; ja miekan wälkkyä, joka hänelle pitä karwas oleman, pitä pelwolla hänen päällensä tuleman.

26. Koko pimety on hänelle kätetty tawarari: tuli pitä hänen kuluttaman, joka ei puhallettu ole: Ja sille joka jää hänen majaan, pitä pahoin käymän.

27. Taitwan pitä ilmoittaman hänen pahudensa; ja maan pitä asettaman igensä händä wastan.

28. Hänen huonensa hedelmä pitä wietämän pois, ja hajottettaman hänen wihaansa päivänä. Job. 21: 17.

29. Tämä on jumalattoman ihmisen osa Jumalalda; ja hänen puhensa perindö Jumalalda.

21. Luku.

Job neuwoo jumalattomain maalliska meskestyessä, ja iankaikkisessa rangastuksessa.

Job wastais, ja sanoi:

2. Kuullat wisusti minun puhettani: ja andakat neuwoa teitänne.

3. Kärsikät minua, että minä myös puhuisin: ja koska minä puhunut olen, pilkka sätte. San. 1. 18: 13.

4. Puhungo minä ihmisen kansa? miyeikä minun hengeni pidäisi tästä murehtiman?

5. Käyökat minun päälleni, ja hämmästykät, ja pangat kätenne suun eteen.

6. Koska minä sitä ajattelen, niin

minä peljästyn; ja wapistus tulee minun libani päälle.

7. Miksi jumalattomat elävät? lewat wanhaxi, ja lisändyivät tawarari. Of. 73: 3, 10. Jer. 12: 1. Job. 1: 13. Mal. 3: 13, 10.

8. Heidän siemenensä on pysynen heidän ympärillensä; ja he siklänsä owat läsnä heitä.

9. Heidän huonensa owat wipelwosta; ja Jumalan wiha ei heidän päällensä. Of. 73: 17.

10. Heidän sominsa päästetään, ei käy määrin: heidän lehmänsä kiawat, ja ei ole hedelmättömät.

11. Heidän nuoret lapsensa kaulos ulos niinkuin lauma; ja heidän sensa hyppäwät. Of. 144: 12.

12. He riemuigewat trumbulla kandelcilla; ja iloigewat huiluilla.

13. He wanhenevät hywiä päijä; ja menewät filmän räpähystä wettiin.

14. Jotka sanowat Jumalalle: me pois meidän tyköämme; sillä et tahdo tietää sinun tietäs. Job. 22: 22.

15. Kuka on se Kaikkivaldius, meidän pitä händä palweleman? mitä meidän siitä hywää on, että händä ruoilemme? 2 Mos. 5: 2. Mal. 3: 14.

16. Mutta kago, heidän tawarari ei ole heidän kädensä: jumalattom neuwo pitä kaukana minusta olen. Job. 22: 18.

17. Kuinga jumalattoman kynnä sammuu, ja heidän kadoturensa ta heidän päällensä? Hänen pitä jakaa surkiutta wihaansa.

Job. 20: 28. Of. 11: 6. San. 1. 13: 2.

18. Heidän pitä oleman niinku torji tuulesa; ja niinkuin akanat jettuullispää wie salaisesti pois. Of. 1: 35: 5. Es. 29: 5. Of. 13: 3.

19. Jumala säästää hänen lapsensa ja hänen onnettomudensa: Koska hmaraa hänelle, silloin hänen pitää tämän.

20. Hänen silmänsä pitä näkemä hänen kadoturensa; ja Kaikkivaldius wihaasta pitä hänen juoman. Of. 75: 9. Jer. 25: 15, 16.

21. Sillä mitä hän tottelee häne

nettansa hänen jälkeensä? ja hänen muuttensa luku tuskin tulee puolel-

1. Kuka tahtoo opetta Jumalata; ja korliaikin duomige?

14: 40. 13. Rom. 11: 34. 1 Cor. 2: 16.

2. Tämä kuolee vaurasna ja ter-
vitasna ja onnellisna.

3. Hänen piimäästiansa ovat täy-
kset; ja hänen luunsa ovat täy-
hyvinda.

4. Mutta toinen kuolee murhelli-
miehellä; ja ei kosjan syönyt ilosa.

Saarn. 5: 16.

5. Ja he makawat ynnä maasa;
rabadot peittämät heidän.

6. Kago, minä tunnen teidän aja-
me; ja teidän wäärän aiwoituyen-
muu vastan.

7. Sillä te sanotte: kusa Ruhti-
huone on? ja kusa ovat majat,
Jumalattomat asuit?

8. Ettekö ole tutkinet waeldawaisil-
ja ettekö tiedä heidän merkkejansä?

9. Sillä paha säästetän kadotuyen
hän; ja hän pösyhy hamaan wi-
päänään asti.

17: 73. 18, 19. Jer. 12: 3. 2 Pet. 2: 9.

10. Kuka sanoo hänen edesänsä hä-
kensä? ja kuka kosta hänelle sen
hän tehnyt on?

Saarn. 9: 2.

11. Mutta hän wiedzän haintaan,
pösyhy joukosa pösyhä.

12. Djan mulda kelpais hänelle, ja
ki ihmiset wiedzän hänen peräsän-
sa ne kuin ovat hänen edellänsä
ovat epäluhuiset.

13. Mitä te minua lohdutatte tur-
na, ja teidän wastauyenne löhtän
hän?

Job. 16: 2.

23. Luf.

Elyphas soimaa ja waroitaa Jobia.

1. Kuka wastais Elyphas Themanista,
ja fanoi:

2. Mitä mies taitaa Jumalalle hyö-
nen olla? waan igiänsä taitaa ym-
wäinen hyödyttä.

Job. 11: 7.

3. Luuletkos kaikkivaldialle kelpa-
vattas sinus luot hurstaxi? eli mi-
wittäis, ehtä sinun ties olisit il-
loyeta?

Job. 35: 7.

4. Luuletkos että hän pekkä sinua
rangaita, ja löydä oikudelle kansas?

5. Eikö sinun pahudes ole suuri? ja
sinun wääräydelläs ei ole loppua.

6. Sinä olet ottanut pantin wel-
jeltäs ilman syötä; ja olet riisunut
waatten alastomalda.

2 Wof. 22: 26. 5 Wof. 24: 6, 10.

7. Et sinä ole andanut wäsynele
iwettä juda: sinä olet kieldänyt iso-
waiselda leiwän.

8. Mutta woinallinen sai omistaa
maan; ja arwosa pidettävä sai sinä
asua.

9. Pesket olet sinä lastenut tyhjänä;
ja taittanut orwoin käsiwarret.

10. Sentähden olet sinä kiertty pau-
loilla; ja hämmäsyys on sinun äkistä
peljättänyt.

11. Eli pimeys, ettes näkisi: ja
iweden paljous on peittänyt sinun.

12. Eikö Jumala ole ylhällä tai-
waisa? ja kagos ylimmäisiä tähtiä,
että ne korkiat ovat.

13. Ja sinä sanot: mitä Jumala
tietää? taitaneko hän duemita sitä kuin
pimeydesä on?

14. Pilwet peittämät hänen, ettei
hän näe: hän waelttaa taiwan ymbä-
ristöllä.

15. Tahdotkos tuta mailman polku-
ja, joita wäärät ihmiset käyret ovat?

16. Jotka ennen aikaansa hukkunet
ovat, ja wesi on liottanut heidän pe-
rustuyensa.

17. Ne kuin sanovat Jumalalle:
mene meistä pois: mitä kaikkivaldias
taidais heidän tehdä?

Job. 21: 14.

18. Waikka hän on täyttänyt hei-
dän huonensa tawaralla: mutta juma-
lattomain neuwo olkon laukana minusta.

Job. 21: 16.

19. Hurstak näkewät sen ja iloige-
wat; ja wiatoin pilkkaa heitä.

Of. 107: 42.

20. Meidän waramme ei pidä huk-
kunan; waan heidän tähteensä pitää
tulen polttaman.

21. Niin sovi nyt hänen kansan-
sa, ja ole rauhallinen; siltäs saat paljo
hywää.

22. Kuule lakia hänen sinustansa; ja
käsitä hänen puhensa sinun sydämees.

23. Jos sinä käännät sinus kaikkivaldian tygö, niin sinä raketan, ja saatat wääräyden kauwas majastas.

24. Niin sinä annat kullan nullasta, ja ojan kiviä kalliin kullan.

25. Kaikkivaldias on sinun kultas, ja hapiata pitä sinulla paljo oleman.

26. Silloin sinun ilos pitä oleman kaikkivaldiasa; ja noptaman lastos Jumalan tygö.

27. Sinä rukoilet händä, ja hän kuuluu sinua, ja sinä marat lupauzes.

28. Mitäs aiwoit, sen hän anda sinulle menestyä; ja walkus palistaa sinun teilläs.

29. Sillä ne kuin itsensä nöyryttävät, korottaa hän, ja se kuin silmännä painaa alas, vapautetan.

San. 1. 29: 23. Luc. 18: 14.

30. Selin joka ei watoin ole, autetan; ja pelastetan sinun lättes puh-tauden tähden.

Of. 18: 25.

23. Luv.

Job toiwottaa astansa tulewan Jumalan eteen, ja on kärkeäntöin.

Job vastais, ja sanoi:

2. Minun puheni on vielä murheellinen; ja minun woimani on heikko huokaustieni tähden.

3. Joska minä tiedäisin, kuinga minä hänen löydäisin; ja tulisin hänen istuimensa tygö!

1 Job. 3: 21.

4. Ja asetaisin oikeuden hänen eteen, ja täptäisin suuni perustuksilla:

5. Tiedäisin mitä hän vastais minua; ja ymmärräisin, mitä hän minulle sanowa olisi.

6. Niitelekö hän suurella woimalla minun kansani? Ei, waan itse anda minulle woimaa.

7. Siellä minä wakudeni ofotaisin hänen edesän, ja pääisin läti wapaari siitä joka minun duomikke.

8. Mutta jos minä kohdastansa käyn, niin ei hän ole siellä; jos minä menen takaperin, niin en minä händä hawaije.

9. Jos hän on wafemalla puolella, niin en minä händä läpiti: jos hän kätkee hänsä oikialle puolelle, niin en minä händä näe.

10. Mutta hän tunde minun tieni,

koetellan minua; niin minä niinkuin kulta: Job. 23: 9. Of. 17: 11.

11. Sillä minä panen jalkani hänen astelillensä, pidän hänen tienensä, en poiktee siitä:

12. Ja en poiktee hänen huulensa kästyistä; ja kätken hänen suunsa, nat, niinkuin minun tapani on.

13. Hän on itse ainoa, kuka händä? hän teke mitä hän tahtos.

Of. 115: 3.

14. Sillä hän täptää awoitintu minusta; ja tainkaltaisia on paitten tykönsä.

15. Sentähden olen minä häntä tynyt hänen edesän; ja kosta sen ymmärrän, niin minä pelän häntä.

16. Ja Jumala on tehnyt minun sydämeni pehmei; ja kaikkivaldian minun peijättännyt.

17. Sillä pimeys ei luowu minun ja syngöys ei kätketä minulda.

Job. 19: 8.

24. Luv.

Jumalattomain menekös, ajatpet, rangaitus.

Mixei kaikkivaldialda ole ajatlatut? ja ne jotka hänen teiwat, ei näe hänen päiwänsä?

2. He siirtäwät rajan: he ruwot launnan, ja ruokkivat sen.

5 Mos. 19: 14. Esu 27: 17. San. 1. 22.

3. He ajawat erwein aasit poikottawat leskein härjät pantiri.

5 Mos. 24: 17.

4. Köyhän täptyy tiellä paeta; ja suwiät maan päällä lymätyt itsensä.

San. 1. 28: 28.

5. Kago, niinkuin mežaaqit kosa, lähtewät he ulos, ja samowat hain saalin perään: korwesa on jolle heistä ruola, niin wäpös mekaijille.

6. He niittäwät pellossa hänen lonsa: he poimevat ja hakewat jumalattoman wiinamäsa.

1 Kun. 2. 21: 15, 16.

7. Maistoman andairat he mekoman waatetta, ja peittämätä paitsefa.

8. Wuorten wuotamisesta talarat

mäjäri: ja ettei heillä yhtän turwaa ole, turwawat he mäkihin.

9. He repiwät orwoit niistä: ja pantawat köyhän. 5 Mos. 24: 10.

10. Mafstoman andawat he käydhä werhota: ja ottawat isowaisfelda jalal=

llet pois. 3 Mos. 19: 9, 10.

11. He pufertawat älyhä heidän huo=

netensa waihella; ja janowat wiinaa kuiruutefa.

12. He saattawat Kansan Kaupun=

ja huokamaan, ja tapettuon sielut huu=

tamaan: ja ei Jumala heitä rangaise. Jac. 5: 4.

13. Sentähden owat he wilpistyneet

walkenteja; ja ei tunne sen tietä, ja ei palaja sen poluille.

14. Murhaja noufee warhain, ja

lappaa köyhän ja tarwigewan; ja on

yllä niinkuin waras. Pr. 10: 8, 9.

15. Salawuotisen silmät wartioite=

wat hämärätä, ja sanoo: ei minua

rikän silnä näe: ja luulee hänensä

pitetyri. Pr. 10: 11.
San. 1: 7: 8, 9. Ef. 29: 15.

16. Pimeisä hän katiwaa itsensä huo=

missin; jotka he päiwällä owat heillensä

merkinet, ja ei tahdo tietä walkenta.

17. Sillä waikka aamu heille tulis,

ei he heille niinkuin pimeys: sillä hän

tunde pimeyden kauhisturen.

18. Hän on keriä weden päällä, hei=

den ofansa pitä kirottun olemän maal=

la: ja ei hän kago wiinamäkein tietä. 1 Mos. 49: 4.

19. Selwetti ottaa syndiset pois,

niinkuin pouta, ja niinkuin kuuwus

kalutta lumisen weden.

20. Lauptus pitä unhottaman hä=

nen, madot syiwät hänen makendensa,

ei händä pidä muistettaman: hän pitä

farjettaman niinkuin lahoppun.

21. Hän on saattanut murhellisferi

hedelmättömän, joka ei synnytä; ja ei

kehnyt leffelle mitän hywää.

22. Ja on wetänyt woimalliset a=

lanja wäellänsä: koska hän seifoo, ei

pidä hänen tietämän elämästänsä.

23. Hän teke itsellensä lewon, johon

hän luottaa; ja hänen silmänsä kago=

wat heidän teitänjä.

24. He owat wäähän aikaa korote=

tut, waan he tulewat tyhjään, ja ku=

tistetän, ja saawat lopun niinkuin kaiffi

kappalet: ja niinkuin oas tähtäpäästä,

lyhödän he pois. Pr. 37: 35, 36.

25. Eikö se niin ole? kuka nuhtelee

minua walhetteliäxi, ja minun sanani

tyhjäxi teke?

25. Lufu.

Dfotetaan ettei wrikan ihminen ole puhdas

Jumalan edesä.

Silloin wastais Bidad Suahsta, ja

sanoi:

2. Pallitus ja pelko on hänen tykö=

nänsä; joka teke rauhan korkeittensa

seasa. Dan. 7: 10.

3. Kuka wei lueka hänen joukkonsa?

ja kenen päälle ei paista hänen wal=

kendensa? Job. 4: 17, 18.
Luku 15: 14, 15. San. 1: 20: 9.

4. Kuinga on ihminen hurffas

Jumalan edesä? eli kuinga waimon

lapsi on puhdas? Job. 4: 17, 18.
Luku 15: 14, 15. San. 1: 20: 9.

5. Kago, kuu ei walaise wielä, eikä

tähdet ole wielä kirkkat hänen silmäin=

sä edesä: Job. 7: 6. Luku 17: 14.

6. Kuinga paljo wähemmin ihminen

se mato, ja ihmisen lapsi se toukka?

26. Lufu.

Bidad nuhtellaan; Jumala kiltetään.

Job wastais, ja sanoi:

2. Ketäs autat? sitäkö jolla ei

woimaa ole? autakkos sitä, jolla ei

woimaa ole käsiwarrefa?

3. Ketäs neuwet? sitä kuin ei mi=

tän tiedä, ja opetat woimallista toi=

mittamaan?

4. Kenen edesä sinä puhut, ja kenen

edesä henges käy ulos? Pr. 139: 8. San. 1: 15: 11. Hebr. 4: 13.

5. Uljat huokawat; niin myöös ne

jotka weden alla asuwat.

6. Selwetti on arwol hänen edesän=

sä, ja kadoturella ei ole peitettä.

7. Hän wenyttä pohjaisfen tyhjän

päälle; ja maa rippuu tyhjän päällä.

8. Wedet hän kokoo pilwiinsä; ja

pilwet ei repee niitten alla. Pr. 135: 7.

9. Hän pitä istuimensa, ja lewittää

pilwenjä sen päälle. Ef. 66: 1.

10. Hän on asettanut määrän werten ympärille; siihenasti kuin waltetus ja pimeys loppuivat.

1 Mos. 1: 9. Job. 38: 10, 11. Ps. 33: 7. Ps. 104: 9.

Jer. 5: 22.

11. Taitwan pagat wapisewat ja hämmästywät hänen kurtujestansa.

12. Hänen woimallansa on hän halainnut meren; ja hänen ymmärtystänsä tyrvendyy meren yltöös.

Es. 51: 15. Jer. 31: 35.

13. Taitwas tulee kirkkari hänen ilmansa lautta, ja hän valmistaa kädellänsä pitkän kärmen.

14. Kago, näin tapahtuu hänen tekoinsa kansa, mutta näistä olemme me wäähän kuullet: waan kuka woi ymmärtä hänen wäkeröydensä sylinän?

27. Luku.

Jobin omatunto. Ulkokullattuin toivo.

Ja Job puhui vielä sananlastunsa, ja sanoi:

2. Miin totta kuin Jumala elää, joka minun oikeudenti kieltää; ja Kaikkivaldias, kuin minun sieluni murhelli-seksi saattaa: Job. 34: 5. Es. 45: 23.

3. Niinkauwan kuin minun hengeni on minusa; ja Jumalalda puhallus minun sieramisani:

4. Ei pidä minun huuleni wäärtytää puhuman; ja minun kieleni ei pidä petosta ottaman eteensä.

5. Pois se minusta, että minä sanoisin teidän hurkkari: siihenasti kuin minun loppuni tulee, en minä luowu minun jumalifudestani. Job. 33: 9.

6. Minun oikeudestani, jonga minä pidän, en minä luowu: Minun omatundoni ei kalwa minua koko elin-aikanani.

7. Mutta minun wiholliseni löytän jumalattomari, ja minun wastahakoise-ni wääräri.

8. Sillä mikä on ulkokullattun toivo, että hän niin ahne on; koska Jumala ottaa hänen sielunsa pois? Maath. 16: 26. Luc. 12: 20.

9. Luuletkos Jumalan kuulewan hänen huutoansa; koska hänelle ahdistus tulee? Ps. 18: 42. San. 1: 28: 9. Es. 1: 15. Jer. 14: 12. Hes. 8: 18. Mich. 3: 4. Job. 9: 31.

10. Kuinga hänellä taitaa olla Kaikkivaldialda? ja rutoilla Jumala, joka aika?

11. Minä opetan teitä Jumaladestä; ja mitä Kaikkivaldialle paa, en minä salaa.

12. Kago, te oletta kaikki wanansa: miyi siis te sentkaltaisia asioita otatte eteenne?

13. Tämä on Jumalalda jurtoman palkka; ja tyrainein petti kuin he Kaikkivaldialda saawat.

14. Jos hän saa paljo lapsia, ne hukatan miekalla; ja hänen sielun ei rawita leiwällä. Job. 18: 17.

15. Hänen jälkeensäjänenä pitää dattaman kuolemaan: ja hänen sielun ei pidä itsemän.

16. Jos hän kokoo rahaa niinkuin tuhkaa; ja valmistaa hänellensä werteita niinkuin lokaa:

17. Miin hänen pitää kyllä waltataman, mutta hurkkas pukee ne pois ja wiatoin jakaa rahaa. San. 1: 13: 22. Luku 28: 8. Saara. 1: 17.

18. Hän rakenda huonensa niinkuin toukka; ja niinkuin wartia tekeleensä lakan.

19. Rikas kuolee, waan ei kukaan koska joku silmänsä awaa, niin ei häidä enää löydyt. 1 Mos. 31: 2. Ps. 37: 9, 10, 35, 36. Jer. 8: 2. Luku 2: 17.

20. Hänen päällensä langee niinkuin wesi; rajuilma ottaa wesen hänen yllä pois. Job. 15: 21. Luku 18: 11.

21. Itätuuli wie hänen pois, hän hukkuu; ja tuulispää siirtää hänen siastansa.

22. Nämät Jumala hänelle waltatää, ja ei säästä händä: Kaikki hänen kädestänsä puuttuman.

23. Hänen tähtensä pitää kättä kuttettaman; ja wihelletämän, kuka on ollut. San. 1: 11: 20. Mal. 2: 17.

28. Luku.

Waisman ja Jumalan wisaus.

Sopiolla on hänen lähtemissensä kullalla sia, josa se waletan.

2. Rauta otetan maasta, ja kulta waletan.

3. Pimeydelle asetti hän loppunsa.

hien täydellisyden hän tutki; niin
 myös kiven joka parusa pimeydessä on,
 ja kuoleman warjon.

20. Siitä vuotaa senkaltainen oja,
 ja ympäröiväiset ei taida siitä jal-
 kensa käydä ylize: Se tyhjetän ihmi-
 tä ja vuotaa pois.

21. Wilja kasvaa maasta; jonga alla
 muutetan niinkuin tuulelta.

22. Saphiri löytän muutamista pai-
 kista; ja maan kolkkarita joisa kul-
 on.

23. Sitä polkua ei ole yriskän lindu
 tenut; eikä waresen silmä nähnyt.

24. Ne pylväät sikit ei ole sitä soiku-
 että Salopeura käynyt sen päällä.

25. Kädellä kallioon ruvetan; ja wuo-
 plisalaissin kullistetan.

26. Ojat lastetan kallioista; ja kaik-
 kallimattkin näkee silmä.

27. Wirrat estetan juoremasta; ja
 ilmoitetan kuin näisä peitettyt owat.

28. Mutta kusta taito löytän; ja
 on ymmärryksen sia?

29. Ei yriskän ihminen tiedä hänen
 ansa, eikä löytä eläwitten maasta.

30. Synys sanoo: ei se ole minusa:
 meri sanoo: ei se ole minun tykönäni.

31. Ei hänestä anneta kuldaa; eikä
 lata punnita sen hinnaksi.

San. 1. 3: 14. Euku 8: 11, 19. Euku 16: 16.

32. Ei Dypirin kulda, eli kallit
 kisin ja Saphirin kiwet, ole wer-
 t hänen kansansa.

33. Kulda ja kallis kiwi ei taita
 verratta; eikä se taita waihe-
 ta kullaisiin astioihin.

San. 1. 3: 14, 15.

34. Ramoth ja Gabis ei ole mi-
 sen suhteen: se pidetan kallimpana
 kullia.

35. Topatji Ethiopiasta ei ole siihen
 wattapa; ja puhtain kulda ei maya
 sen suhteen.

36. Kustasta siis taito tulee? ja
 on ymmärryksen sia?

37. Hän on peitetty kaikkein elä-
 wien silmistä; ja salattu taiwan lin-
 tuin.

38. Kadotus ja kuolema sanowat:
 Lemma korwillamme kuullet hä-
 nen sanomansa.

38*

23. Jumala tietää hänen tienensä; ja
 hän tuntee hänen siansa. Jac. 1: 5.

24. Sillä hän kapelee maan ääriin;
 ja näkee kaikki mitä taiwan alla on.

25. Niin että hän anda tuulelle
 hänen painonsa; ja wedelle hänen mit-
 tansa.

26. Koska hän asetti satelle mää-
 rän, ja pitkäisen tulen leimauxille hei-
 dän tienensä:

27. Silloin näki hän sen ja luki sen:
 hän walmisti sen ja myös tutki sen.

28. Ja sanoi ihmiselle: Kago,
 SExran pelko on taito; ja karttaa
 pahaa on ymmärrys. Ps. 111: 10.

San. 1. 4: 7. Euku 9: 10.

29. Luku.

Job juttelee endistä onnellisista tilaansa;
 ja kuinga hän oli mielumien aut-
 tamaan tarwigewia.

Job puhui taas sananlastunsa, ja
 sanoi:

2. Ah jos minä olisin niinkuin en-
 dijinä kuuksina! niinä päiwinä, joi-
 na Jumala minun kätki.

3. Koska hänen waleudensa paisti
 minun pääni päälle; ja minä käwin
 pimeisä hänen waleudensansa:

Ps. 112: 4.

4. Niinkuin minä olin nuorna olle-
 sani; koska Jumalan salaisuus oli mi-
 nun majani päällä.

5. Koska kaikkivaldias oli vielä
 minun kansani; ja minun nuorukaiseni
 minun ympärilläni. Job. 19: 16.

6. Koska minä pesin minun tieni
 woilla; ja kallio wuoti minulle öljy-
 ojat.

7. Koska minä menin Raupungin
 porteille; ja annoin walmistaa istui-
 menti kullille.

8. Koska nuoret näsit minun, niin
 he palenit; ja wanhat nousit ja seisoit
 minun edessäni.

9. Olimmäiset lakkasit puhumasta;
 ja panit kätensä suunsa päälle.

10. Ruhtinasten ääni kätki hänen-
 sä; ja heidän kiellensä suun lakken
 tartui.

11. Sillä kenen korwa minun kuu-
 li, se kiitti minua onnellisesti; ja jonga
 silmä minun näki, se todisti minusta.

12. Sillä minä autin köyhää kuin huusi; ja orvoja, jolla ei auttajata ollut. *Ps. 72: 12. San. 1. 21: 13.*

13. Niitten sannaus kuin katoma-lansa oli, tuli minun päälleni; ja minä ilautin lestein sydämeä.

14. Vanhurskaus oli minun pa-luni, josta minä päälleni pujin; ja minun oikeuteni oli minulle niinkuin hame ja kaunistus. *Job. 31: 21. Ef. 59: 17. Eob. 6: 14.*

15. Minä olin sotian silmä, ja on-duran jalka.

16. Minä olin köyhäin Isä; ja josta ajata en minä ymmärtänyt, sen minä wisusti tutkein.

17. Minä särjin wäärän syömä-hambat; ja otin saalin hänen ham-baistansa.

18. Minä ajattelin: minä riutun minun pesäni; ja teen minun päi-wäni moneyi niinkuin samman.

19. Minun juureni putkahti veden tyköni; ja kaste pyysi minun laihoni päällä.

20. Minun kunniallisudeneni uudistui minun edestäni; ja minun jougeni muut-tui uudeksi minun lädesäni.

21. He krukitt minua ja odotit; ja waiskenit minun neuvooni.

22. Minun sanani jälkeen ei yxi-län enämbätä puhunut; ja minun pu-heni tiukkui heidän päällensä.

23. He odotit minua niinkuin sa-detta; ja awasit suunsa niinkuin ehto-sadetta vastaan.

24. Jos minä nauroin heidän puo-leensa, ei he luottanet sen päälle; eikä tahtonet minua murheeseen saattaa.

25. Koska minä tulin heidän ko-louriinsa, niin minun täydyi istua ylim-bänä: Ja asuin niinkuin kuningas sota-wäen leffellä, lohduittaistani murheellista.

30. Luku.

Jobin ylösnousu ja kisauret.

Nyt minun nuorembani narravat minua; joitten Isä en minä olssi pannut minun laumani koirain sekaan.

2. Joitten woinan minä tyhjänä pidin, jotka ei isällisei tullet.

3. Ne kuin näljän ja tuskan tähden

palenit erinänsä korpeen, isten-mellut ja köyhtyhet.

4. Jotka nukulaisia reweit peson-puuhäri; ja kataran juuret olit hein-ruokansa.

5. He ajettiin ulos; ja huettiin hein-vastan niinkuin warajia.

6. He asuit kaubiain ojain maan luolissa ja wuortein retkeisa.

7. Penusasten leffellä he hurjitt-ohdakkein sekaan he kokosit hein-

8. Turhain ja hyljättyin ihon-lapsit; kuin halveimmat olit minun päällä.

9. Ja nyt minä olen heidän k-luzensa tullut; ja minun täydyd-dän juttunansa olla. *Job. 17: 6. Ef. 69: 12. Mal. w. 3: 14, 63.*

10. He kaubistuwat minua, ja kanewat kauras minusta; ja ei häpe sylkeä minun kasvoilleni. *Job. 19: 19.*

11. Sillä hän on minun kö-päästänyt, ja on nöyryttänyt minua; he owat suijet minun edestäni hein-net pois.

12. Oksille puolelle nousit minua; kaisit: he lykkäsit pois minun jalk-ja teit tien minua kohden, hui-ksenja minua. *Ef. 51: 21.*

13. He owat kulkittanet minua kuni: se oli huotia heille minua hingoittaa, ilman leuengän awuta.

14. He owat tullet sijalle minun suurten rakoin läpihe; ja owat seurataisin karannet sijalle.

15. Welko on käändynyt minua tan, ja niinkuin tuuli wainomun-tun kunniatani, ja niinkuin pilwi, minun auttundeni mennyt ehihe. *Job. 23: 15.*

16. Mutta nyt käändää minua luni hänenjä minua vastaan; ja minun murhepäiwäni owat minun kasa-

17. Nälkä minun luuni läwä-kaikin paikoin läpihe; ja minun nenä ei saa lepoa.

18. Suuren woiman kautta minun waatteni muutetan; ja hän on täydyt minun niinkuin minun pään läwellä.

19. Minä sotkutan lokaan, ja minun ratan tomun ja tuhkaan. *Job. 24: 14.*

20. Jos minä haudan siun työssä,
noin et sinä vastaa minua: jos minä
olen edes, niin et sinä minusta tietä-
mistä ole.

Ps. 13: 2, 10.

21. Sinä olet murttanut minulle
kummitseri; ja irrotat minua lähes
kuolleelta.

22. Sinä nostat minun tuuleen, ja
viedät minun ajaan sen päällä; ja sinä
minun voimallisesti.

23. Sillä minä tiedän ettäs annat
minun tuolemaan; joka on se huone,
jossa kaikille eläville on asetettu.

Ps. 90: 3. Hebr. 9: 27.

24. Ei hän kuitengan osenna kät-
täsi luutarhaan; eikä he huuda ka-
kurestiansa.

25. Minä itkiin kovana aikana, ja
minun selui armahdi köyhää.

Ps. 35: 13, 14. Rom. 12: 15.

26. Minä odotin hyödyä, ja paha
tuli: minä odotin valkeutta, ja pi-
vot tuli.

27. Minun sisällykseni kiehuvat la-
mmita: murhen aika on minun cu-
kummitseri.

28. Minä kävin mustettuna, ehkei
kukaan minua rukoillut: Minä
olen kansan seasa ja haudan.

29. Minä olen karmetun well; ja
ruksinnun postkain kumpau.

Ps. 102: 7. Mich. 1: 8.

30. Minun nahkani minun päälläni
mustettuivat; ja minun luuni ovat
veistä palaset.

Job. 19: 20.

Mal. 3: 10.

31. Minun karmelteni on murttunut
kummitseri, ja minun huikunsi itku.

31. Lufu.

Job puhuu hänen avunsa harjoituksesta,
ja toivotta sitä kirjoitettua iankail-
kiseri muistori.

1. Sinä olet tehnyt liiton silmäini
kanssa; etten minä laigoisi neigen
kautta.

Matth. 5: 28.

2. Mutta mitä Jumala ylhäidä
minulle osayi, ja kaikkiwaldias
minusta perinmäri?

3. Eikö wäärä pidäisi näkemän sen-
kautta watsaifutta, ja pahantekä
kautta hukoutta karsimän?

4. Eikö hän näe minun teitäni, ja
luettele kaikkia minun askeleitani?

2. Aika R. 16: 8. Job. 34: 21. Sam. 1: 5: 21.
Ezra 15: 3. Jer. 32: 19.

5. Olenko minä waeldanut turhassa
menossa; eli minun jalkani kiiruhtanet
petozeren?

6. Punnittaan hän minua ottiassa
waagalla; niin Jumala ymmärtäkäs mi-
nun irrottent.

Job. 13: 18.

7. Jos minun askeleitani ovat pol-
kennet tiellä; ja minun sydämeni seu-
ramurt silmäini, ja jotakin rippunut
minun kärsäni:

8. Niin minä kylväisin ja toinen
söis; ja minun siittäni hukkuis jurci-
nensa.

3. Mos. 26: 16. 5. Mos. 28: 38.

9. Jos minun sydämeni on wietetty
wainon perään; ja olen wäijynyt lä-
hinmäisensä owella:

Sam. 1: 7: 25.

10. Niin minun enändäni häwäistä-
kän muikta; ja muut maatkan hänen:

11. Sillä se on häpää, ja paha työ
Duomaritten edessä.

12. Sillä se olisi tullu kuu posttais
kadotukseen; ja kaiken minun saatuni
perätti hukutais.

13. Jos minä olen laagonut ylöu
palweliani, eli palkkapitkani oikeuden,
eiidelleksensä minun kansani:

14. Mitä minä sitte tekisin kofa
Jumala nonser? eli mitä minä wastai-
sin händä, kofa häw kofaa?

15. Eikö hän ole tehnyt händä,
joka minungin äitini kohdusa teki? ja
on meidän molemmat kohdusa wat-
mistanut.

Ps. 139: 13, 15.

Sam. 1: 14: 31. Ezra 17: 5.

16. Olenko minä kieltänyt tarwike-
waisilda, mitä he minuлда ovat pyytä-
net? ja ardamut leskein siemat heikoyi
tulla?

17. Olenko minua syönyt palani hy-
näni, ettei orwioi ole myös siitä syönyt?

18. Sillä minun murdeksani olen
minä ollut niinkuin Jä; ja hamaista
äitini kohdusta olen minä mielelläni
holhomut.

19. Jos minä olen nähnyt jougun
hukluman, ettei hänellä ollut waaterta,
ja sallimut käydä köyhän peittäwätä:

20. Jos ei hänen landensa ole si-
-

nannut minua; koska hän minun lammas nahvoillani lämmitettiin:

21. Jos minä olen nostanut käteni orvoja vastaan; eikö minä näin minun voimallisina portteina olewan:

22. Niin kaatukon minun hartiani lapaluistani; ja minun käsiwarteni särkyköön luinensa.

23. Sillä Jumalan rangaistus on minulle wapisturexi; ja en taida hänen korkeuttansa wälttää.

24. Olengo minä asettanut kullan turvareni? ja sanonut puhtalle kullalle: sinä olet minun uistallureni?

Ps. 62: 11. Marc. 10: 24. 1 Tim. 6: 17.

25. Olengo minä iloinnut minun tawarini paljoudesta, ja että minun käteni paljo riistaa koonnet oivat?

26. Olengo minä lagonut walleutta, koska se kirkkaitt paisti, ja luuta, koska se täydellinen oli?

27. Olengo minun sydämeni salaa minua wietellyt, siuta andamaan kädelleni?

28. Joka myöskin wäärhy on Duomarein edessä: sillä niin olisin minä kieldänyt Jumalan yhäldä.

29. Olengo minä iloinnut wiholliseni wastoinkäymisestä? taikka riemuinut, että onnettomus tuli hänen päälensä?

San. 1: 24: 18.

30. Sillä en minä andanut minun suuni syndiä tehdä, sadatellaxeni hänen sieluaansa.

Marc. 5: 44. Rom. 12: 14.

31. Etköitä miehet, kuin minun majasani oivat, sanoisi: koska emme hänen lihastansa rawitaissi?

32. Muukalaisen ei pitänyt yötä ulkona oleman; waan waelluswäelle awaisin minä oneni.

Hebr. 13: 2. 1 Pet. 4: 9.

33. Olengo minä niinkuin ihminen peittänyt minun pahuden, salataxeni minun wäärtyäni?

34. Olengo minä hämmästyntynyt suurta joukkoa? eli olengo minä sukulaisteni ylönlaketta peljännyt? ollut ääneti, ja en mennyt owesta ulos? 2 Mos. 23: 2.

35. Kuka andais minulle kuuldelian, että Raikkivaldias kuulis minun pyytöni? että joku kirjoitais kirjan minun asiastani:

36. Niin minä ottaisin sen hartioistani leni, ja sitoisin ympärilleni niinkuin kruunun.

37. Minä ilmoitaisin hänelle minun asellitteni luvun, ja niinkuin Raikkivaldias nas landaisin sen edes.

38. Jos minun miäni hundais minua vastaan; ja sen waot kaikki wietittisi:

Job. 2: 11.

39. Jos minä olen sen hedelmämaramata syönyt; ja tehnyt peltomaiden elämän työläxi:

40. Niin kaswakon minulle niska orjantappurita, ja ohrista pahoja ruhoja. Jobin sanat loppuivat.

32. Luv.

Elihu petollinen taito.

Niin ne kolme miestä laikkasit wastaan Jobia; että hän piti itseä hurstana.

1. Mutta Elihu Barackelin poika Dusista, Rahmin sukukunnasta, wastaan tuli Jobin päälle; että hän piti siehenä ja hurstambana Jumalata.

2. Ja närkästy kolmen yläwäen päälle; ettei he mitän wastausta kätänet, ja kuitengin duomitsit Jobia.

3. Sillä Elihu odotti niinkuin kuu he puhuit Jobin kansa; että olit wanhemmat händä.

4. Koska Elihu näki, ettei wastausta ollut kolmen miehen suusa, wastaan hän:

5. Ja näin wastaais Elihu Barackelin poika Dusista, ja sanoi: Minä olen nuori, ja te oletta wanhat; ja tähden minä häpeisin, ja pelkäisin sottaa teille minun taitoani.

6. Minä ajattelin: puhukan wastaan ja wanhus osottakan taitonsa.

Job. 12: 12.

7. Mutta hengi on ihmisen; ja Raikkivaldian hengi teke hänen wastaan märtäwäisxi.

Job. 38: 36. San. 1: 2. Saarn. 2: 26. Dan. 1: 17. Luku 2: 21.

8. Suuret ei ole taitawimmat; ja wanhat ymmärtä milä oikeus on.

9. Sentähden minä myöskin puhun kulkat minua: minä osotan minun tietoni.

Jer. 9: 2.

10. Kago, minä olen edottanut te-

in puhuisanne, minä olen ottanut
sitten ymmärryksenne waarin; siihen-
si että te olisitte osanneet oikeuden.

22. Ja minä olen ottanut teistä
sarin: ja kago, ei ole yriskän teistä
sua nuhdellen woittanut; eli hänen
kanssa wastata tainnut.

23. Ettet te sanoisi: me olemme
somet taidon; että Jumala on hänen
suytyt, ja ei yriskän muu.

24. Sillä ei hän ole minua vastaan
sinnut; engä minä vastaa händä
suiin te puhuitte.

25. He pelkivät, ja ei taida sillen
sän wastata, eikä mitän puhua.

26. Että minä olen odottanut, ja
he taida mitän puhua; waan he
silenit, ja ei enää vastaaa mitän:

27. Niin minä vastaan kuitengin
si; ja osotan minun tietoni.
Saa. 1. 27: 2, 21.

28. Sillä minä olen niin täynnä
sija; että minun hengeni ahdistaa
min wagaani.

29. Kago, minun wagaani on ulin-
a wiina, jonga hengi ei awattu ole;
sudet leisit särkee.

30. Minun täytyy puhua, että mi-
saisin hengeni wetää: minun täy-
awata huoleni ja wastata.

31. En minä muotoa kago; engä
sifen mielen perään puhu.

32. Sillä en minä tiedä (jos mi-
niin teen), että minun luojani
umaa äkiä minun pois.

33. Lufu.

uuewotaan ottamaan waari Jumalan
moninaisista teistä, joitten kautta hän
wetää ihmisiä kaändymyreen.

1. Tule siis Job minun puhettani; ja
ota waari kaikista minun sanoistani.

2. Kago, minä awan minun suuni;
minun kieleni puhuu minun suusani.

3. Minun sydämeni puhuu oikeuden;
minun huoleni sanoo puhyan ym-
sarteen.

4. Jumalan hengi on tehnyt mi-
ni; ja kaikkivaldian hengi on mi-
ni andanut elämän.

5. Jos taidat niin vastaa minua;
minun iges, ja tule minun eteeni.

6. Kago, minä olen Jumalan oma

niinkuin sinäkin; ja sawesta olen minä
myös tehty. 1 Mos. 2: 7. Saarn. 12: 7.

7. Kago, ei sinun tarwita hämmäs-
tymään minua; ja minun käteni ei
ole sinulle rasakas.

8. Sinä olet puhunut minun kor-
waini kuuden: sinun äändäs täytyy
minun kuulla.

9. Minä olen puhdas ja ilman lai-
tosta, miatoim ja syymitöin.

Job. 16: 17. Luku 23: 10. Luku 27: 5, 6.

10. Kago, hän on löynyt syyn mi-
minua vastaan; sentähden pitä hän minun
wihollisenansa. Job. 13: 24. Luku 19: 11.

11. Hän on pannut minun jalkani
jalkapuhun, ja kätkenyt kaikki minun
tieni. Job. 13: 27.

12. Kago, juuri siitä minä päätän,
ettes ole hurjkas: sillä Jumala on
suurempi kuin yriskän ihminen.

13. Mikis riitelet hänen kansansa;
ettei hän tee sinulle. Luku kaikista töis-
tänsä? Es. 40: 13.

14. Jos Jumala wihdoin jotakin
kästee, ei hän sitä jälkistä ajattele.

15. Uunäösä yöllä koska uni tulee
ihmisten päälle; koska he makawat wuo-
tesa:

16. Silloin hän ilmoittaa ihmisten
korwiin; ja wahwistaa sen heidän nuh-
telemisellansa:

17. Käätärensä ihmistä aiwoituyes-
tansa; ja warjellayensa ylypeydestä.

18. Hän jäästää hänen sielunsa
turmelluyesta; ja hänen elämänsä,
ettei se miekkaan langetsi.

19. Ja kurittaa händä kivulla wuo-
tesansa; ja kaikki hänen luunsa wäke-
wällä kivulla.

20. Ja niin toimittaa hänen kau-
histumaan ruokaa, ja hänen mielenä
kyylyttämään rawindota: Ps. 107: 18.

21. Että hänen lihansa surkastun,
niin ettel sitä nähdä; ja hänen luun-
sa särkyvät, niin ettei niitä mielellä
kagella:

22. Että hänen sielunsa lähenee tur-
melusta; ja hänen elämänsä kuolemata.

23. Koska siis hänen työnsä tulee
se Engeli wälinites, joka ainoa on e-
nämbi niitä tuhandia; ilmoittamaan sille
ihmiselle wanhuristauttansa; Amos 3: 7.

24. Ja armahtaa händä, ja sanoa: pelasta händä menemästä alas turmeluxeen; sillä minä olen löynnyt sovimon;

25. Niin hänen lihansa tuorehtii enimmäin kuin lapsudesta; ja tulee taas niinkuin nuorensa alkama.

26. Hän rukoilee Jumalata, joka hänelle ofottaa armon: hän anda kawasna nähdä ilolla, ja paraa ihmiselä hänen wanhuruskaudensa.

Ps. 42: 3. Ps. 50: 15. Ef. 58: 9.

27. Hän tunnustaa ihmiselle, ja sanoo: minä olen syntiä tehnyt ja oikeuden wändännyt; waan ei se minua quittanut.

28. Hän pelasti minun sieluni, ettei se tulisi turmelukseen; waan että minun elämäni näkis wälkeuden.

29. Sako, nämät kaikki teke Jumala igekullengin kolme kertaa;

30. Tuodayensa heidän sielunsa jälken turmeluksesta; ja walaihtarensa eläwitten wälkeudella.

Ps. 56: 14.

31. Job, ota tästä waari ja kuule; ole myös ääneti, että minä puhuisin.

32. Mutta jos sinulla on jotakin puhumista, niin wastaa minua. Puhu: sillä minä tahdon että olisit wanhurkas.

33. Jos ei, niin kuule sinä minua; ja ole ääneti, minä opetan sinulle taidon.

34. Luku.

Ofotetaan kuinga Jumala on wanhurkas jumalista ja jumalattomia kohan.

Ja Elihu vielä sanoi:

2. Te taitawat, kuulkat minun puhettani; ja te ymmärtäwäiset otatkat korwiinne.

3. Sillä korwa koettelee puhen; ja siu maistaa ruan.

Job. 12: 11.

4. Wastikamma meillemme oikeus, tietäyemme keskenämme mikä hywä on.

5. Sillä Job on sanonut: minä olen hurkas; ja Jumala on kieldännyt minulla minun oikeuden.

Job. 13: 18. Luku 23: 10. Luku 27: 2, 5, 10.

6. Minun täytyy waltetella, ehkä minulla vielä oikeus olis: minä waltatan ilman ansteta minun nuolidani.

Job. 9: 4.

7. Kuka on Jobin wertainen, ja irwitöplä juo niinkuin wettä:

Job. 13: 16.

8. Ja kät pahantehtitten kansa tietlä; niin että hän waeldaa jumalattomain kansa?

9. Sillä hän on sanonut: Ei auta ihmistä, että hän pyytää Jumalalle keluata.

Job. 9: 27.

10. Sentähden te toimelliset teutet kuulkat minua. Pois se, et Jumala olis jumalatois, ja Raikwaldias wäärä.

5 Mos. 32: 4.

Job. 36: 23. Rom. 9: 5.

11. Sillä hän anda igekullengin ihmiselle ansionsa jälkeen, ja maariensä jälkeen.

San. 1: 24: 12. Jer. 17: 2.

Luku 32: 19. Hes. 7: 27. Luku 33: 20. Mat. 16: 27. 1 Cor. 3: 8. 2 Cor. 5: 10.

12. Ilman epäilemätä, ei Jumaladuomige tetän wäärpöällä; eikä Raikwaldias läännä oikeutta.

Ps. 51: 6.

13. Kuka on asettanut ne kamaan päällä ovat; ja kuka on panokota moan piiriin?

14. Jos hän tahdois, niin kwois kaikkein ihengen ja elämän lootyngensä.

Ps. 104: 29.

15. Kaikki liha kuolis yhteen; ihmisen tulis tuhwarä jälken.

Caarn. 12: 7.

16. Dngö sinulla ymmärtystä, u kuule näitä; ja ota waari minun puheni äänestä.

17. Tawutaisko joku sentähden oikeuden, että hän wihaa händä; tahdeisikkos hurkan ja jalon duoma jumalattomaxi?

18. Pidiäiskö sanottaman kuningalle: sinä Delial; ja Nuhtinoille: te jumalattomat?

19. Joka ei kuitengau kago Nuhtinain muotoa, eikä pida eroitusja rikkan ja köyhän välillä: sillä he ovat kaikki hänen käsilanssa.

5 Mos. 10: 17.

2 Alfa R. 19: 7. Ap. 2: 10: 34. Rom. 2: 11.

Gal. 2: 6. Eph. 6: 9. Col. 3: 25. 1 Cor. 5: 11.

20. Pitäisest täytyy heidän kuolis vielä puolihönnäin: Kansan täytyy hämmästyä ja hukka: wälkewä walmatoinna otetan pois.

2 Kor. 12: 29. 2 Kun. 19: 35.

21. Sillä hänen silmänsä näkää

sihen tien; ja hän kagoi kaikki heidän aselensa.

San. 1. 5; 21.

22. Ei pimiä eikä luoleman warjo siellä; että pahantekijät heidänsa salaisit.

23. Sillä ei se ole yhdellekään salaksi; että hän tulis Jumalan kansa kadelle.

24. Hän mufertaa monda epäluottamusta; ja asettaa umita heidän siansa.

25. Että hän tundee heidän tyhnsä; kutsuaa heitä yhä, että he muuttavat rikki.

26. Hän heittää jumalattomat ilkeiksi kokoon:

27. Ettei he händä seuraneet; ja ei tunneta ymmärtää häneä teitänsä:

28. Että wainoistensa huuto tulis hänen eteenpä; ja hän kuulis wihellyksen huudon.

29. Jos hän anda rauhan, kuka katoittaa? ja jos hän peittää wonsa, kuka taitaa kagoa hänen leusä, Kansan ja ihmisten seasa? Rom. 8: 34.

30. Niin ei hän anna ulkokullatun kulta, Kansan langemuyen tähden.

31. Minä puhun Jumalan edessä, ja sanoo: minä olen säikähtynyt, en enää turmele.

32. Ellen minä ole osannut, niin ja sinä minna: Jos minä olen tehnyt wäärin, niin en minä sitä jälkeen tee.

33. Onko joku, joka vastaa sinun kysymyksesi, kofka et sinä tohdo? se on minun ehdesäs, ja ei minun. Jos joku vastaa jotakin tiedät, niin puhu.

34. Toimellisten miesten salkin minä olen puhua minulle; ja taitava miehen lause minua.

35. Mutta Job puhuu tyhmästi; hänen puhesansa ei ole ymmärrettä.

36. Minun Isäni, anna Jobia kokea loppuun asti; että hän kääntää wäärin ihmisten tygö.

San. 1. 21: 10.

37. Hän on paigi endissii syndesän-
kseen nyt pilkannut: anna hänen
hänen edesämme tyhdyri tulla, ja sitte
hän riidellän kyllä sanoillansa Juma-
lalle.

35. Lufu.

Elihu sanoo, ettei ihmisen pahuus eli hyvyys mahingoige taikka hyödytä Jumalata, waan ihmistä.

Ja Elihu vastais, ja sanot:

2. Luuletkos sen oikari, että sanot: minä olen hurstkampi Jumalata?

3. Sillä sinä sanot: mitä siitä hywää on, mitä se antaa, jos joku wäittää syndiä? Job. 9: 22. Psal. 10: 15.

4. Minä vastaan sinna sanoilla; ja sinun ystäwitäs sinun kansas.

5. Kago taiwaseen, ja näe: ja kago pilviin, että ne owat korliammat sinua.

6. Jos sinä syndiä teet, mitäs taidat hänelle tehdä? ja jos sinun pahuus on suuri, mitäs taidat hänelle tehdä?

7. Ja jos sinä olet hurstkas, mitäs taidat hänelle anda? eli mitä hän ottaa sinun kädestäs? Job. 22: 3.

8. Ihmiselle sinun kaltaiselles, teke sinun pahudes jotakin; ja ihmisen lapselle sinun hurstaudes.

9. Ne huntuwat, kofka heille paljo wäkinwaldaa tapahtuu; ja walittawat woimallisten käsivartta.

10. Jotka ei sano: kusa on Jumala minun luojani, joka yöllä teke wirret?

11. Joka meitä teke oppenemaksi eläimitä maan päällä, ja taitavamaksi taiwan lindusa. Ps. 32: 9.

12. Mutta he walittawat pahain ylyeyttä; ja ei hän kuule heitä. Job. 27: 9. San. 1. 1: 28. Luku 15: 29. Et. 1: 15.

13. Sillä ei Jumala kuule turhaa; ja kaikkivaldias ei kago sitä.

14. Nyt sinä sanot: et sinä näe händä: mutta duomio on hänen edesänsä, waan odota händä. Rom. 14: 10.

15. Jos ei hänen wihansa niin ärsäksii kofka; ja ei ole tietäwänensä, että siinä niin monda rikosta on:

16. Sentähden on Job turhaan siunsa arauunit; ja taitamattomia puheita puhunut. Job. 34: 35.

36. Lufu.

Jumalan hurstaus, hallitus, woina.

Elihu puhui vielä, ja sanoi:

2. Odota vielä wähä, minä otan sinulle sen; sillä minulla on vielä

lä nyt jotakin Jumalan puolesta sanomista.

3. Minä tuon minun ymmärryksen laulkaa; ja osotan että minun Luojani on hurttas. Ps. 51: 6.

4. Sillä minun puhesani ei tosin ole petosta; minun ymmärryksen on vilpittöin sinun edessä.

5. Kago, Jumala on voimallinen, ei kuitengan hän ketän hyljää: hän on voimallinen sydämensä väestä. Job. 9: 4. Euku 12: 13.

6. Jumalatoinda ei hän warjele; waan antaa köyhää oikeuteen.

7. Ei hän käännä silmiänsä pois hurttasta; hän on myös kuningasten lausa istuimella; hän anda heidän pyysyä alinomati, että he korkiayi tulivat. Ps. 33: 18. Ps. 34: 16.

8. Ja ehkä sangit olisit jalkapuuksa, ja sidottuna surkeuden köyhällä: Ps. 107: 10.

9. Niin hän ilmoittaa heille heidän tyhjänsä ja rikoxensa; että he ovat tehneet wäkiwaldaa:

10. Ja awaa heidän korwansa kurtiukseen; ja sanoo heille, että he käänäsivät heittänsä pois wäärystestä.

11. Jos he kuulewat ja palwelewat händä; niin he hywisä päiwisä wanhenewat, ja ilolla elävät. 5 Mos. 30: 19.

12. Jos ei he kuule, niin he kaaturwat miekalla; ja hukkuwat ennenkuin he sen harwaisevat. Es. 1: 20.

13. Ulkokullatut kartuttawat wihasi; ei he huuda koska he sangina owat:

14. Niin heidän sielunsa kuolee nuorudessa; ja heidän elämänsä huortenteiäin seasa.

15. Mutta waiwaista antaa hän waiwaissudensansa; ja awaa köyhän korwan murheasa. Es. 66: 2.

16. Hän temmaa myös sinun ahdistuksen kädästä, awaruteen jolla ei pohjaa ole; ja sinun pöydällä on leppo, täytetty kaikella hywällä. Ps. 23: 5.

17. Ja sinä olet täydellisesti harwaisewa jumalattoman duomion; mutta duomio ja oikeus wahwistaa sinun.

18. Kago, ettei wiha ole wietellyt sinua woimafas; eli suuret lahjat ole käändänet sinua.

19. Suuletkos hänen huolinnon loultas, kuldaa eli jongun wälewä ja waraa?

20. Ei sinun tarwita itäwöittemystä, karatares ihmisten päälle heijallansa.

21. Kawahda sinuas, ja älä kääsinuas wäärpsteen; niinkuin sinä leuden tähden ruwennut olet.

22. Kago, Jumala on kortia woimafansa: kuka on sentaltainen estaja kuin hän on?

23. Kuka tutkii hänen tiensä? kuka sanoo hänelle: sinä teet wälewä 5 Mos. 32: 4. 2 Mita K. 19: 7. Job. Euku 34: 10, 19.

24. Mistä ettäs ylisät hänen tänsä; niinkuin ihmiset weisarat.

25. Sillä kaikki ihmiset sen näowat: ihmiset näkenät sen laulaa.

26. Kago, Jumala on suuri, en me tiedä sitä: hänen wuosi-luot owat arwamattomat. Ps. 92: 2. Ps. 93: 2. Ps. 102: 13. Es. 63: 16. w. 5: 19. Dan. 6: 26. Hebr. 1: 12.

27. Sillä hän teke weden pisaroixi: ja ajaa pilwensä tefateri:

28. Että pilwet pisaroixewat wuotawat wahvasti ihmisten päälle.

29. Koska hän aikoi hajoittawensä, ja nafsansa jylinän;

30. Kago, niin hän lewittää leudensa sen päälle, ja peittää sywyden.

31. Sillä näillä duomitse hän san; ja anda ruotaa runsasti.

32. Hän kätkee wälkenden täysä, ja kätkee sen palata.

33. Sen ilmoittaa hänen lähimmensä, joka on pitkäisen wiha pilwä.

37. Luku.

Jumalan teor ja duomiot tutkittomat. Sillä myös hämmästy minun fomeni, ja wapisec.

2. Kuulkat wisusti hänen wihasi huutoa; ja puhetta, jola hänen sanansa käy ulos.

3. Hän toimittaa sen oikein kein taiwaisien alla; ja hänen leurensä paistaa maan äärisä.

4. Sen jälkeen kuulun pitkäsewa

Ja se jylhisee suurella äänellä: ja hänen jylhänensä kuullan, ei sitä kukaan estä.

Jumala jylhittää pauhinallansa ääntä; ja teke suuria ja tutkittomia töitä. Job. 5. 9.

Luku 9: 10. Ps. 18: 14.

Hän puhuu lumelle, ja se kohtaa maan päälle: ja sadekuuroille, ja sadekuuroilla on voima.

Ps. 33: 9. Ps. 147: 15. 16.

Hänen kädesänsä ovat kaikki ihmetellyt; että kaikki tunnustivat häntä.

Megän pedot pakenevat warja ja pysyvät asuma paikoisansa.

Etelästä tulee tuulispää, ja pohjoisesta.

Jumalan hengestä tulee pakkaaja ja ahdistaa lamiat vedet.

Job. 38: 29.

Seisjes myös hajoittaa pilvet, ja men walleudensa lewittää itsensä läpi.

Hän käändää pilvensä kunga kantaan, tekemään kaikkea mitä hän tahtoo maan piirin päällä. Ps. 148: 8.

Jos se tapahtuu yhdelle sukulle eli maakunnalle, koska hän laulaksi. 2 Mos. 19: 18.

1 Sam. 12: 18.

Kuules näitä Job: seis ja ota Jumalan ihmeellisiä töitä.

Tiedätkös koska Jumala saattaa heidän päällensä, ja koska hän hänen pilveinsä walleuden paistaa?

Tiedätkös kuinga pilwet hajoittavat heidän päällensä? täydellisen wiisauden töitä?

Että sinun waattes lämberwät: ilma tywendyy etelästä?

Seiwittätkö sinä hänen kansansa töitä; jotka wahwat ovat, niinkuin leikki?

Ilmoita sinä meille mitä meidän päälle hänelle sanoman: sillä en tiedä hänen työnsä pimeydestä.

Ps. 18: 12.

Kuka luettelee hänelle mitä mieltä hän on? jos joku puhuu, niin hän

ei nähdä nyt walleutta joka leimahtaa; waan kuin tuuli puhuu, niin seisestyy.

22. Pohjaisesta tulee kulda peljättävän Jumalan kunnia.

23. Mutta skaikkivaldiasta en me taida löytää, joka on niin suuri waima; ja ei hän tarwige wastata oikeudensa ja suuresta wanhurstaudeansa. Job. 33: 13.

24. Sentähden täytyy ihmisten häntä peljätä; ja ei hän kato yhtän taitawata sydämeistä. Es. 40: 13, 14.

38. Luku.

HErro ilmestyy Jobille, nuhtellen häntä ja osottain hänelle suuren woimansa.

Ja HERro wastais Jobia tuulis-päästä, ja sanoi: 1 Kun. K. 19: 11. Job. 40: 1. Ps. 1: 4.

2. Kuka on se joka taidosansa niin eryy, ja puhuu niin taitamattomasti?

3. Wyötä nyt kupes niinkuin mies: Minä kysyn sinulta, opeta minua.

4. Kussa silloin olit, koska minä maan perustin? Ilmoita se, jos sinulla se ymmärrys on. Sam. 1. 8: 29.

5. Tiedätkös kuka hänen määränsä asettanut on? eli kuka on wetänyt o-jennus nuoran hänen päällensä?

6. Mihinä ovat hänen jalkansa wafotetut? eli kuka on hänen kulmakiwensä laiskanut?

7. Kofsa aamutähdet ynnä minua kiittit; ja kaikki Jumalan lapset riemuit. Job. 1: 6. Luku 2: 1.

8. Kuka on sulkenut meren owinen-sa: koska se ratkeis ja lähti ulos niinkuin äitin kohdusta? Job. 26: 10. Ps. 104: 9.

9. Kofsa minä puetin sen pilwillä; ja käärein syngedyllä niinkuin lapa-loilla.

10. Kofsa minä esitin sen paisumisen säädylläni; ja asetin siihen teljen ja owet eteen. 1 Mos. 1: 9.

Ps. 33: 7. Jer. 5: 22.

11. Ja sanoin: Tähän asti pitää sinun tuleman, ja ei edemmä: tässä pitää sinun lorkiat aalto asettuman.

12. Oletkos eläissäs käskennyt aamulle; ja aamuruokolle osottanut hänen siansa?

13. Käsitää maan ääriä, ja puhdistaa siitä jumalattomat.

14. Se pitää muutettaman niinkuin

finetin sawi; niin että he tulevat niinkuin waate. Ef. 51: 8.

15. Ja jumalattomilda otetan pois heidän walkubensa; ja ylpeitten käsiwarssi rikotan.

16. Oletkos tullut meren pohjaan; ja waeltanut syvyyden salkiä?

17. Dngo kuoleman owet koston awwennet etees; eli oletkos nähnyt kuoleman warjon owet? Pr. 9: 14.

18. Oletkos ymmärtänyt kuinga lemmä maa on? aunas kuulla, tiedätkös kaikki nämät? Saarn. 8: 17.

19. Kuka on sinne tie kusa walkuus asuu? ja kuka on pimeyden sia?

20. Ettäs saattaisit hänen rajoilleensa; ja asaisit polut hänen huoneeseensa.

21. Tiesitkös kosta sinä syntyvä oolit, ja kuinga paljo sinulla päiwä ois?

22. Oletkos siekkä ollut kusta lumi tulee? eli oletkos nähnyt kusta rakat tulevat?

23. Jotta minä olen tallella pitänyt murhepäiwään asti; sodan ja tapeluxen päiwään asti. 2 Mos. 9: 18. Jos. 20: 21.

24. Kunga tien kautta walkuus ha-jokitta hänensä, ja itänuoli tuulee maan päälle?

25. Kuka on sadekuurolle jakanut fuorunsa; ja pitkäisen walkialle ja ihlinälle hänen tiensä? Amos 4: 7.

26. Niin että se sataa fengin maan päälle, josa ei ketän ole; korwesa, josa ei yhtän Ihmistä ole;

27. Että se tähtäis ruohot wthottamaan. Pr. 107: 35.

28. Dngo satella Isää? eli kuka on synnyttänyt lasten pisarat?

29. Kenen kohdusta jää on tullut? ja kuka on härmän synnyttänyt taswan alla?

30. Wedet lätkewät igensä niinkuin kivi: ja syvyydet päällä kknitetän.

31. Taidatkos sitoa seulaisten sitet, eli päästää kointähden sitet? Job. 9: 9. Amos 5: 8.

32. Taidatkos tuoda taiwan merkit edes aikanansa; eli johdattaa otawan lastensa kansa?

33. Tiedätkös kuinga taiwas halli-

tan? eli taidatkos hänen hallintuomitta maan päällä? Job. 31.

34. Taidatkos korottaa äänes pilwihin; että weden paljous sinun tässä?

35. Taidatkos lähettää pitkäisen mauzet matkiaan menemään, ja maan sinulle: täsä me olemma?

36. Kuka on asettanut taiden futeen? eli kuka on asatuyelle anttoimen? Job. 32: 8.

37. Kuka on niin taitawa, että pilwet lukea taitaa? ja kuka talli kita wesiätydyt taimaasa?

38. Koska tomu kaskun ja hyyhteen; ja kolkaret ryhtyyvät ti toiseensa.

39. L U V U.

Edespäin osottaa HERRA Jobille woin suuruden, ja nuhtee hänen riistotänsä. Job nöyryttää igensä.

Taidatkos Jalopeuralle anda f saakansa ajarensa takaa? ja wnuoret Jalopeurat? Pr. 10.

2. Niin että he matkawat fiollan lewäjäwät luolifansa, joisa he wäij. Ps. 10: 7.

3. Kuka walmistaa Karuelle f kosta hänen poikansa huntawat J lata; ja kosta ei he tiedä eryyttä heidän ruokansa on? Ps. 118: 9. Psalm. 6: 26. Ps. 12: 1.

4. Tiedätkös kosta mehäwruohet kivat: eli oletkos hawainnut f kälwän tiineä?

5. Oletkos luterut heidän kuitensa, kosta ne täydellensä owat tiedätkös ajan kosta he poikawat?

6. He kumarantawat heittänsä pisanja; ja ajamat sen pois josta f lipu on.

7. Heidän poikansa wahuistum kaskirawat juwissa: ne menewät f ja ei palaja heidän tygönsä.

8. Kuka on mehäaajim andant, wapana käydä? kuka on mehäaajiten päästänyt?

Job. 24: 5. Jer. 2: 24. Of. 2: 2.

9. Jolle minä olen erämaan f nexti andanut, ja korwen asuafia?

10. Hän kaskoo yläm kaskungon f hinan: warttiam huntua ei hän ku

41. Hän lakoo vuorella laidundant- ja ehii kusa wiherjästä on.
42. Tuuletos yrjisarwisen palwele- sinuus, ja mataman yhtiä sinun kätös?
4 Mos. 24: 8.
43. Taidatkos sitoa yrjisarwisen waol- yhdellä; niin että hän listois letoa ja sinun peräjä?
44. Taidatkos sinus luottaa häneen, hän paljo woi; ja jättää työs ja halbuunsa?
45. Uskotkos hänen siemenes kotia sinun, ja riibees kokoman?
46. Duotko Niinkinkutoin sulat kau- mat kuin nälkäkurjen sulat?
47. Joka munansa jättää maahan, andaa maan lämbymän hautoa niistä.
48. Hän unhoittaa ne tallattawan; hän peto ledolla ne rikkois.
49. Hän on niin kowa postiansa sinun, kuin ei ne hänen olisikkan: hän tottele turhaan työtä tehdä.
Mat. w. 4: 3.
50. Eikö Jumala on hänellä tai- ottanut pois; ja ei ole andanut hänelle ymmärrystä.
51. Koska hän ylöndä itsensä kor- ken, nauraa hän hewoista ja miestä.
Ps. 33: 17. Ps. 147: 10.
52. Taidatkos anda hewoiselle wäen, taidatkos launistaa hänen kaulansa kunnissa?
53. Taidatkos peljättää hänen niin- heinäsiikan? peljättäpä on hänen mittensa päristys.
54. Hän kairvaa maata kawioillan- on riemmiinen wälewyydesänsä; ja se sotaaseita vastaan.
55. Hän nauraa pelkoa ja ei häm- my; eikä pakene miekkaa;
56. Eikä vielä wiini kallis händä sinun; ja keihät ja listet wälkkyiit.
57. Hän kuorskuu, pudistelee ja kat- ta maata; ja ei tottele wastitorwen kättä.
58. Koska wastitorwi heljästi soi, hän hui, ja haistaa sodan wäen; niin myös Wäämiehen huu- ja riemun.
59. Sendäkö haukka sinun ymmär- rystä, ja hajoittaa siipensä etelään?
60. Sendäkö Kotka sinun käsityläs

niin korkealle; että hän teke pesänsä korkeuteen?

31. Hän asuu vuorilla ja yöttelee wuorten kulluloilla, ja wahwoisa pais- koisa.

32. Sieltä hän lakoo ruan perään; ja hänen silmänsä näkewät kauras.

33. Hänen postiansa särpäwät wer- ta; ja kusa raato on, siellä myös hän on.
Matth. 24: 28. Luc. 17: 37.

34. Ja JESUra wastais Jobia, ja sanoi:

35. Joka riitelee Raikkimaldian kans- ja, eikö hänen pidäis sitä wahwista- man? ja se kusi mihtelee Jumalata, eikö hänen pidäis wastaman?

36. Job wastais JESUraa, ja sanoi:

37. Kago, minä olen halpa, mitä minä sinua vastaan? minä lasten käteni sinun päälle.
Job. 29: 9. Ps. 89: 2.

38. Minä olen kerran puhunut, en minä enämbi wastaa; engä toiste sitä enää tee.

40. Lufn.

Behemoth. Jumalan woiman osoturet.

Ja JESUra wastais Jobia tuulis- päästä, ja sanoi:
Job. 38: 1.

2. Wyötä lupes niinkuin miek: Mi- nä kysyn sinulda, ja wastaa sinä minua.
Job. 38: 3.

3. Pidäisikö sinun minun duomioni tyhjäksi tekemän; ja minua wääräxi soimaman, ettäs itse olisit hurstas?
Ps. 51: 6. Rom. 3: 4.

4. Onko sinulla käsiwarwi niinkuin Jumalalla? ja taidatkos yhdenkaltai- sella äänellä jylsittää hänen kansansa?
Ps. 79: 11.

5. Kaunistaa sinus suurella kunnialla ja korkeudella: pueta sinus kitorrella ja kunnialla.
Ps. 93: 1.

6. Hajoita sinun julmudes wiha; ja kago kaikkia ylpeitä, ja nöhytä heitä.

7. Kago kaikkia ylpeitä, ja alas- paina heitä: ja kukiista jumalattomat paiskastansa.

8. Hantaa heitä kaikkia maahan; ja upota heidän jaloudensa kätöön.

9. Niin minä tunnistan sinun oi- kian kätös auttawan sinua.

10. Kago nyt Behemothia, jonga

minä sinun wierees tehnyt olen; joka syö heiniä niinkuin härkä.

11. Kato, hänen wäkinsä on hänen tupetsansa; ja hänen woimansa hänen wänsänsä nawaasa.

12. Vänen händänsä ofenduu niinkuin Cedripuu; ja hänen salaisen kalunsa suonet owat niinkuin puun oxat.

13. Vänen luunsa owat wahwat niinkuin wasski; hänen ruotonsa niinkuin rautaffet seipät.

14. Väen on alku Jumalan teistä; joka hänen tehnyt on, hän woittaa hänen mielellänsä.

15. Wuori kandaä hänelle ruohot; ja kaikki pedot leikigewät siellä.

16. Väen makaa mielellänsä warjosa; lymysä kaisiloisa ja mudasa.

17. Vänsäs peittää hänen warjollansa; ja ojan halawat peittämät hänen.

18. Kato, koska wirta yllöttä händä, niin ei hän pelkää: hän on rohkea, waikka Jordani hänen suuhunsa asti wuohuis.

19. Hän saawutetan nähdensä; ja pauloilla pistetän hänen nenänsä läptige.

20. Taidatkos wetää Lewiathanin ongella; ja sitoa hänen kielenä nuoralla?
Ef. 27: 1.

21. Taidatkos panna ongen hänen sieramiinsa; ja hänen leutaluunsa pistää nasikaliska läptige?

22. Wuiletkos että hän sinua paljo rukoilee, ja liehakoigee sinun edessä?
Jer. 50: 44.

23. Wuiletkos että hän teke liiton sinun kansas; saadaxes händä alinomaisexi orjaxes?

24. Taidatkos leikitä hänen kansansa niinkuin linnun kansa; eli sitoa hänen sinun piikals sekaan?

25. Wuiletkos hänen kumpaneilda leikattawan, jaettaa kauppaneille?

26. Taidatkos täyttää koko werkkhuonen hänen nahallansa; eli kala-miesten kokkoin hänen päällänsä?

27. Koska sinä häneen rupet kädellä; niin muista että tulet sotaan, josla et sinä mitän woita.

28. Kato, hänen toiwonsa pettää hänen: sillä koska hän hänen näkee, mufeltaneko hän pois?

41. Lkta.

SEKra puhuu Jobille lausumassa Lewiathanika.

Si ole niin rohkiata kuin tohtin herättää: kuka siis seison edessäni?

2. Kuka on minulle jotakin andanut, että minä sen hänelle waisin? Minun owat kaikki mitä kaitawasten alla on.

2 Pf. 24: 1. Pf. 50: 12. Rom. 11: 2
1 Cor. 10: 26.

3. Minun täytyy puhua kuinga ri, kuinga wäkewä ja kuinga kähän on.

4. Kuka riisuu hänen waattansa? Kuka tohtii ruweta hänen hambaisensa?

5. Kuka woi awata hänen leuunsa; jotka owat hirtmuiset hammaastensa ymbäri.

6. Vänen suomuzensa owat pulkkinitettyt toinen toiseensa, niinkuin netti.

7. Oxi on kiinni toiseja; niin tuuli pääse läptige.

8. Ne owat kiinni toinen toiseja; ja pysyiwät yhdessä, ettei heitä ta eroitettaa.

9. Vänen aivastamisestansa kiinnä wakkous; ja hänen silmänsä owat kiinni aamuruiston silmälaudat.

10. Vänen suustansa läptiwät soitot ulos; ja tuliset kipinät singuawat.

11. Vänen sieramistansa käy sawu, niinkuin liehuwasta padasta kattilasta.

12. Vänen hengensä on niinkuin linen hiili; ja hänen suustansa liekki ulos.

13. Vänen laulansa on wahwa; se on hänen ilonsa, koska hän teke tallin wahingota.

14. Vänen libansa jäsenet kiinni toinen toisejansa: ne owat nefä kiinni, ettei hän liikuteta.

15. Vänen sydämensä on kova kuin kivi; ja niin wahwa kuin mainen myllyn kivi.

16. Koska hän korotta hänenä, wäkewät peljästiwät; ja koska hän tuu edes, niin ei siellä armoa ole.

17. Jos hänen tygönsä me...

tehdä eli leihällä, asella eli haar-
poilla, niin ei hän isänsä liikuta.

18. Ei hän rautaa tottele enää kuin
kivi; eikä vaskea enää kuin lah-
joita.

19. Ei händä nuolet karkota, ja
kivet ovat hänelle niinkuin afanat.

20. Basara on hänen edesänsä niin-
korji: Hän pilkkaa liehuwita lei-

21. Ja hän taitaa maata teräwä-
lillä: hän makaa teräwällä niin-
fondatungiolla.

22. Hän saattaa syvän meren kie-
man niinkuin padan; ja liikuttaa
se niinkuin woiiten.

23. Hänen jälkeensä polku walkenee:
tele sywydet saangen harmaxi.

24. Ei ole maalla hänen wertaiz-
ta: hän on tehty pelkämättömäxi.

25. Hän lagoo kaikki korkiat ylö-
n: on kaikkein ylpeitten kuningas.

43. Lufu.

1. Katumus, rukous ja jättimäinen on-
nellisuus ja autuallinen tuolema.

2. Job wastais HETraa, ja sanoi:

2. Minä tiedän sinun kaikki woiz-
t; ja ei ole sinulda yriän asatus
katty.

Ps. 38: 10. Ps. 115: 3.
Es. 40: 26.

Se on turha ihminen, joka ajat-
teittää neuwoansa: sentähden tun-
nän minä, että minä taitamatto-
sti puhunut olen, joka on minun tie-
tyksi, ja jota en minä ymmärrä.

Niin kuules nyt, anna minun pu-
he minä kysyn sinulda, opeta minua.

3. Minä olen kuullut sinua tarkoil-
korwilla; ja minun silmäni ovat
nähtet sinun.

4. Sentähden ydän minä igeni wial-
ta, ja kadun tomusa ja tuhwasä.
Jon. 3: 6. 1 Cor. 11: 31.

5. Koska HETra nämät sanat oli
ille puhunut, sanoi HETra Elipha-
Themanista: minun wihani en
hännyt sinun ja kahden sinun ystä-
väille: sillä et te ole oikein pu-
he minusta, niinkuin minun palwe-
s Job.

8. Niin ottakat nyt teillen seige-
män kalpeja ja seigemän oinasta, men-
gät minun palveliani Jobin tygö, ja
uhratkat polttouhria teidän edestänne,
ja minun palveliani Job rukoilkan
teidän edestänne: sillä hänen puoleensa
minä lagon, niin etten minä tee teille
teidän tyhmydenne jälkeen, sillä et te
ole oikein puhunut minusta, niinkuin
minun palveliani Job.

9. Niin menit Eliphas Themanis-
ta, Bildad Suahsta ja Zopbar Naes-
masta, ja teit niinkuin HETra heille
sanonut oli: Ja HETra lagoi Jobin
puoleen.

1 Mos. 19: 21.

10. Ja HETra käänsi Jobin san-
giuren, koska hän rukoili ystäwittensä
edestä: Ja HETra annoi Jobille lapi-
sen wertaa kaikista kuin hänellä ennen
ollut oli.

11. Ja hänen tygönsä tulit kaikki
hänen weljensä, ja kaikki hänen sija-
rensä, ja kaikki ne kuin hänen ennen
tunsi, ja sbit hänen kansansa hänen
huonesansa, ja käänsit heitänsä hänen
puoleensa, ja lohdutit händä, kaikesta
siitä pahasta kuin HETra oli anda-
nut tulla hänen päällensä. Ja ihkeu-
kin heistä annoi hänelle yhden rahan,
ja kuldarengan.

12. Ja HETra siunais Jobia sitte
enää kuin ennen; että hän sai neljä-
toistakymmendä tuhatta lammasta, ja
kuusi tuhatta Camelia, ja tuhannen
paria härkiä, ja tuhannen aasia.

13. Ja hän sai seigemän poikaa ja
kolme tyttäriä.

14. Ja kugui ensimmäisen nimen Je-
mina, toisen Regia, ja kolmannen Ke-
renhapuch.

15. Ja ei löytyt niin kaunita wai-
moja kaikesa maasa, kuin Jobin tyt-
taret olit: Ja heidän yfänsä annoi
heille perimisen, heidän weljensä kansa.

16. Ja Job eli sitte sata ja neljä-
kymmendä vuotta; niin että hän sai
nähdä lapsensa ja lastensa lapset ha-
maan neljändeen polween. San. 1. 17: 6.

17. Ja Job kuoli wanhana, ja es-
lämästä tyllänsä saanut.

1 Mos. 25: 8. Luku 35: 29.

Jobin Kirjan loppu.

Psaltari.

1. Psalmi.

Eroitus jumalisen ja jumalattomain välillä.

Mutuas on se joka ei waella jumalattomitten neuwoja; eikä seis synneisten tiellä, eikä istu kusa pilkkajat istuvat: Ps. 26: 4, 5. San. 1: 1: 10. Euku 8: 31. Euku 4: 14. 2 Cor. 6: 14, 1c. 2 Dec. 3: 3.

2. Waan rakastaa HETran Lakia; ja asattelee hänen lakiansa päiwät ja yöt. Jos. 1: 8. Ps. 119: 55, 62.

3. Hän on niinkuin istutettu puu wesiöisain tykönsä; joka hedelmänsä anda ajallansa, ja hänen lehtensä ei wari, ja kaikki menestyy mitä hän tele. Ps. 92: 13, 1c. Ef. 60: 21. Euku 61: 3. Jer. 17: 8.

4. Mutta jumalattomat ei ole niin; waan niinkuin akana, jonga tuuli hajoittelee. Job. 41: 18. Ps. 35: 5. Ef. 17: 13. Euku 29: 5. Jer. 13: 24. Ps. 13: 8.

5. Sentähden ei jumalattomat kestä duomiota; eikä synneiset wanhurksasten seura.

6. Sillä HETra tietä wanhurksasten tien; mutta jumalattomitten tie hukkuu. San. 1: 2: 8. Mal. 3: 16. 2 Tim. 2: 19.

2. Psalmi.

Christuren woima, iskuin, waldakunda, peiko.

Miksi pakanat kiukukewat; ja Kansat turhia ajattelewat? Ps. 99: 1. Ap. 2: 4: 25.

2. Maan Kuningat hangikewat heitänsä, ja päämiehet kessenänsä neuwoa pitäwät; HETraa ja hänen woideluanssa waistan. Ps. 45: 8. Ef. 61: 1.

3. Katkaisimme heidän sitensä; ja heittäkämme meistäämme pois heidän köytensä. Jer. 2: 20.

4. Mutta joka taiwaisa asuu, nauuraa heitä; HETra pilkkaa heitä. Ps. 37: 13. Ps. 59: 9. San. 1: 1: 26. Euku 3: 34.

5. Kerran hän puhuu heille wihoisansa; ja hirmuisudesaansa peljättää heitä.

6. Mutta minä asetin minun Kuningani, Zionin minun pyhälle wuorelleni. Ps. 45: 7. Ps. 89: 28.

Ps. 93: 1. Ps. 110: 1.

7. Minä tahdon saarnata senkatsesta säädystä, josta HETra miensanoi: Sinä olet minun poika tänäpäinä minä sinun synnytin.

Ap. 2: 13: 33. Hebr. 1: 5. Euku 5: 5.

8. Uno minulda, niin minä am pakanat sinun perinnöydes; ja maillä ääret omayes. Ps. 22: 28.

Ps. 72: 8. Sach. 9: 10.

9. Sinun pitä särkemän heitä taitella waltikalla; ja niinkuin saastian heitä murendaman.

Ef. 30: 14. Jim. 2: 27. Euku 19: 11.

10. Nyt te Kuningat siis wuorelläkät; ja te maan Duomarit andteittäanne kurittaa.

11. Walwelkat HETraa pelin ja iloittat wapiustureja. Ps. 98: 5.

12. Andakat suuta Bojalle, hän wshastuiji, ja te hukkuipitte tiellä hänen wihaansa syttyy pian. Mutta autuat owat kaikki ne jotka häuustaldawat. Ps. 34: 9.

Ef. 30: 18 Jer. 17: 7.

3. Psalmi.

Rukous, lohdutus wihoisista waistan.

1. Dawidin Psalmi, koska hän keni poikaansa Absalomia. 2 Sam. 18: 18.

2. Voi HETra, kuinga minun mieleni on minulla wihoisista miin usiat karkawat minua waistan. Ps. 38: 20, 21. Ps. 56: 3.

3. Moni puhuu minun sieluni ei ole hänellä apua Jumalan tykö Sela! 2 Sam. 16: 7, 8.

4. Mutta siinä HETra olet minun kllpeni; joka minun tunnetaan saak ja minun pääni kohennat. Ps. 18: 1.

5. Hänelläni miua huudan HETraa; ja hän kuullee minua pyhä wuorestansa, Sela! Ps. 121: 1.

6. Minä makan, ja nukun; minä herän myös; sillä HETra tulee minun mieleni. Ps. 4: 9.

7. En minä pelkää kymmeniä tuhatta Kansoista; jotka minua piirtää. Ps. 27: 3.

8. Nouse HETra, ja auta minua. Ps. 124: 8.

minun Jumalani! sillä sinä löyt kail-
ta minun vihollisiani postelle: Sinä
urennat jumalattomain hammat.

Ps. 58: 7.

1. HERRan tykönä apu löytän: si-
Kansas päälle on sinun junauxes,
Sela!
Ef. 43: 11.

4. Psalmi.

Turhuden lapsia vastaan.

1. Davidin Psalmi, edelläweisajalle
keleilla.

2. Rukoillesjani kuule minna minun
wanhurskauden Jumala, jo-
minna lohnutat abdisturesjani: ole
alle armollinen, ja kuule minun
puheni.
Ps. 17: 2.

3. Te uliat miehet, kuinga kuuwan
minun kunniani pilkattaman? mi-
te rakastatte turhutta, ja kysyttä
heitä? Sela!

4. Niin tundejat että HERRa wie
kansa ihmellisesti: HERRa kuulee,
ja minä händä rukoilen.
Ps. 86: 2.

5. Jos te wihasutte, niin älkät
pidä tekös: puhukat sydamisanne,
hän wuoteisanne, ja odottajat, Sela!
Esb. 4: 26.

6. Uhratkat wanhurskauden uhria;
toiwokat HERRan päälle.
Ps. 51: 21. Rom. 12: 1.

7. Moni sanoo: kuka osotais meille
hä? mutta noita sinä HERRa
hän päällemme sinun lastwois paiste.
4 Mos. 6: 26. Ps. 80: 4.

8. Sinä ilahutat minun sydämeni;
muilla on sywiä ja wiinaa kyllä.
Ps. 17: 14.

9. Minä maan ja lewän juuri rau-
ha; sillä sinä HERRa yrinäs autat
kansa turwasa asumaan.
Ps. 3: 6.

5. Psalmi.

1. Psalmaa ja wääriä opettajita vastaan.

1. Davidin Psalmi, edelläweisajalle,
kunnisesta.

2. HERRa ota minun sanani kor-
wiis: harwaise minun puheni.
Ps. 17: 1.

3. Ota waari minun hundoistani,
minun kuningani ja minun Jumala-
sillä sinua minä rukoilen.

4. HERRa kuuldele warhain minun

äändäni: warhain hangisen minä itse-
ni sinun tykö, ja siitä otan waarin.
Ps. 55: 18. Ps. 63: 2, 7.

5. Sillä et sina ole se Jumala,
jolle jumalatoim meno kelpaa: josta
paha on, ei se pysy edesäs.

6. Sykkärit ei pysy sinun silmäis
edesä: kaikkia pahantekijitä sinä wihat.

7. Sinä kadotat walhetteliat: HERRa
ra kauhistuu murhajita ja wiekkaita.
Ps. 55: 24.

8. Mutta minä menen sinun huo-
nefies sinun suuresa laupiudesas; ja
kumarran sinun pyhään Templiis päin,
sinun pelwofas.

9. HERRa, saata minna wanhurs-
kaudesas, minun vihollisjeni tähden:
ojenna sinun ties minun eteeni.
Ps. 27: 11.

10. Sillä heidän suusansa ei ole
mitän totutta, heidän isällyrensä on
sydämen lipu; heidän kitanasa on a-
woin hantta, ja heidän kielillänsä he
liehakoigewat.
Jer. 5: 16. Rom. 3: 13.

11. Muhtele heitä Jumala, että he
langeisit heidän ajaturijitansa: sybre hei-
tä ulos heidän suurten pölykälämyisten-
sä tähden; sillä he owat sinulle wasta-
haloiset.

12. Iloitkan kaikki jotka sinun us-
kaldawat, anna heidän riemulta isan-
kaikkisesti; sillä sinä warjelet heitä:
iloitkan ne sinusa, jotka sinun nimeäs
rakastawat.
Ef. 65: 13.

13. Sillä sinä HERRa sumat wan-
hurskaita: sinä kunnistat heitä armoil-
las niinkutu kielwellä.
Ps. 103: 4.

6. Psalmi.

1. Katumus: Psalmi.

1. Davidin Psalmi, edelläweisajalle
kahderalla kielellä.
1 Utra K. 15: 21.

2. Si HERRa, älä rangaise mi-
nna wihasas; ja älä minna
julkudesas kurtita.
Ps. 38: 2. Jer. 10: 24. Hes. 5: 15.

3. HERRa, ole minulle armollinen,
sillä minä olen heikko: paranna HERRa
minna, sillä minun lunnit ewat pel-
jästhyet.
Job. 6: 4. Ps. 13: 2, 3. Ef. 38: 17.

4. Ja minun sieluni on sangen ko-
win hämmästynyt, wei sinä HERRa,
kuinga kuuwan!

5. Käännä sinua HERRA, ja pelasta minun sieluni; auta minua sinun hyvydes tähden.

6. Sillä ei kuolemasa kengän muista sinua, kuka kiittää sinua tuonelasa? Ps. 30: 10. Ps. 88: 11, 12. Ps. 115: 17. Ps. 138: 16, 19.

7. Minä olen niin väsynyt huokauksista: minä uitan minun vuoteeni yli yötä, ja kastan minun lepoani kyyneleillän.

8. Minun muotoni on muuttunut murhesta, ja on vanhennut: sillä minä ahdistetan kaikkia puolista.

9. Erikiat minusta kaikki pahointekijät; sillä HERRA kuulee minun itkuni. Ps. 7: 23. Luku 25: 41. Luc. 13: 27.

10. HERRA kuulee minun rukoukseni; minun anomiseni HERRA ottaa vastaan.

11. Kaikki minun viholliseni saakon häpiän, ja suuresti peljätetään: kääntöön tapaperin, ja nopeasti häväistään. Ps. 63: 17.

7. Psalmi.

David rukoilee, wiattomidesansa, wainolustansa vastaan ja turvaa Jumalan wanhurskanteen.

1. Dawidin wiattomuus, josta hän HERRALLE weikais, Chusin Jeminin pojan sanan tähden. 2 Sam. 16: 7.

2. Sinuun, HERRA minun Jumalani, minä uskallan: auta minua kaikista minun wainollisistani, ja pelasta minua:

3. Ettei he repisi minun sieluani niinkuin jalopeura; ja särkisi ilman holhojata.

4. HERRA minun Jumalani, jos minä sen tein, ja jos wäärös on minun käsiäni:

5. Jos minä pahalla kostanut olen niille, jotka minun kansani rauhassa elit; waan minä olen niiltä pelastanut, jotka ilman syötä minua wihajit: 1 Sam. 24: 5.

6. Min wainokkan minun viholliseni minun sieluani ja sen käittäkön, ja poljesteikan maahan minun elämäni; ja painakan minun lunniani tommun, Sela! Job. 16: 15. Luku 30: 19. Ps. 44: 26.

7. Nouse HERRA wihassa, korota

sinua ylise minun wihollisten hämmästyden, heräjä minun puoleksi; sillä sinä olet käskenyt oikeuden: Ps. 138: 7. 2 Sam. 6: 21.

8. Että kansat kokonnuisit ja sinun tygös; ja tule heidän tähtä taas ylös.

9. HERRA on kansain Duomija; duomija HERRA minna, minun wainokkani ja wainokkani jälkeen. Ps. 94: 2.

10. Loppukon jumalattomitten huus, ja holhoo wanhurkaita; sillä wanhurkas Jumala tutkit sydämiä minnastunt. 1 Sam. 16: 7. Jer. 11: 20. Luku 17: 10. Luku 20: 12.

11. Minun kilpeni on Jumalan kätö; joka waqat sydämet antaa.

12. Jumala on oikia Duomija; Jumala jota jekapääntä nhtaa. Ps. 58: 12.

13. Ellei he palaja, niin hän miekkansa teroitannut, ja jougensa jättänyt, ja tarfoittaa. 5 Ps. 77.

14. Ja on pannut sen päälle kama molek, hän on walmistanut jamaansa kadottamaan. Ps. 21:

15. Kago, hänellä on pahaa miä; hän on onnettomutta rakas, wainokkani hän synnyttää puuttumisen. Job. 15: 35. Es. 33: 11. Luku 59: 4.

16. Hän kaitwoi haudan ja wainokkani; ja en kaatuut siihen kneppijonga hän eli tehnyt. Ps. 57: 7. Es. 1: 26: 27. Es. 10: 10.

17. Hänen onnettomudensa pitää hänen päänsä päälle tuleman; ja hän wäärönsä pitää hänen päänsä la langeman.

18. Minä kiitan HERRAA hänen wanhurskandensa tähden; ja kunnioitan ylimmäisen HERRAN nimeä. Ps. 35: 28.

8. Psalmi.

Christuren waldakunda, kärtminen, kuolema.

1. Dawidin Psalmi, edellämainittujen Githithin päällä. Ps. 81: 1. Ps. 81: 1.

2. HERRA meidän HERRAN nimes kaitesa maasa; joka paina nias kaitwasten ylise. Ps. 124: 7.

3. Muorten lasten ja imettäisten

la perustit sinä voiman, vihollistes
den, ettäs vihollisen ja kostajan
areinaisitt. Marc. 21: 16.

4. Sillä minä näen taivaat, sinun
meid teot: Kuun ja tähdet, jotka
lumiitt.

5. Mikä on ihminen, ettäs häändä
kistat? eli ihmisen poika, ettäs hän=
kristeilet? Hebr. 2: 6.

6. Sinä teit hänen vähää vä=
mari Engeleitä; waan sinä kau=
at hänen kunnialla ja kunnisturella.
Hebr. 2: 7, 16.

7. Sinä asetat hänen sinun käsite=
HERRa: kaikki olet sinä hänen
kainfa ala heittänyt:
Job. 28: 18. Ap. 2: 2: 36. 1 Cor. 15: 27.
Eph. 1: 22. Phil. 2: 9.

8. Lambat ja kaikki karjat; ja myös
hän eläimet;

9. Linnut taivon alla, ja kalat me=
ja; ja mitä merejä waelttaa.

10. HERRa meidän HERRamme,
ega ihminen on sinun nimes kai=
maaja!

9. Psalmi.

Kiitos pelasturen edessä vihollisista.

1. Dawidin Psalmi, kunniišta nuo=
pesta, edelläweisajalle. 1 Sam. 17: 50.

2. Minä kiitän HERRaa kaikesta
sydämeistäni; ja luettelen
ki sinun ihmēs.
Eph. 5: 19. Ps. 118: 17.

3. Minä iloigen ja riemuigen sinu=
ja weisan kiitosta sinun nimelles,
kaikein ylimmäinen:

4. Ettäs minun viholliseni olet aja=
tataperin: he langetit ja hukuit
min eteē.
1 Sam. 17: 52.
Sam. 1: 21: 31.

5. Sillä sinä saatat minun oikeu=
teni ja asiani toimeen: sinä istuit istui=
sella wanhurskauden Duomari.

6. Sinä nuhtelet pakanoita, ja ka=
jumalattomat: Sinä pyhit hei=
nimensä pois aina ja ijankaikli=
kisti.
Ps. 44: 3.

7. Vihollisten häwityret ovat lo=
mat. ijäisesti; ja kaupungit sinä
kisti: heidän uiristonsa on heidän
kainfaa kadonnut.

8. Mutta HERRa pysyy ijankaik=
39°

kisesti: hän on walmistanut istuinensa
duomioon.

9. Ja hän duomigeē maan piirin
wanhurskaudesa; ja halligeē kansat
oikein.
Ps. 96: 13. Ps. 98: 9.

10. Ja HERRa on köyhän turwa:
hän on turwa häändän aikana.
Ps. 37: 39. Ps. 145: 18.

11. Sentähden he sinuun toiwowat,
jotka sinun nimes tundeawat; sillä et
sinä niitä hyljää, jotka sinua, HERRa,
egiwät.

12. Weisatkat HERRalle joka Bio=
nisa asuu: julistatkat kansoisa hänen
tekonja.
Ps. 107: 1, 16.

13. Sillä se joka koostaa wrenwi=
koja, muistaa heitä; eikä unhohda köy=
hän parkumista.
Ps. 116: 15.

14. HERRa, ole minulle armollinen,
kago minun ahdistustani niildä jotka
minua wihawat: sinä joka ylönnyt mi=
nun surman porteista:
Job. 38: 17.
Es. 38: 10, 16.

15. Että minä luetteliin kaikki si=
nun kiitoxes Zionin tytärten porteisa;
ja iloiğijn sinun awustas.

16. Pakanat owat wajonnet siihen
hautaan, jonga he walmisitt: heidän
jalkanja on käsitetty sinä werkosa, jon=
ga, he wiritit.
Ps. 7: 16.

17. Niin ymmärretän HERRan te=
leiwän oikeuden, koska jumalawoin juuri
omisa kättensä idisa käsitetän: se en
tutkisteltapa asia, Sela! Sam. 1: 5: 22.

18. Jotka jumalattomat palajaisit
Helwettiin; ja kaikki pakanat, jotka
Jumalan unhohtawat.

19. Sillä ei hän köyhää peräti
unhohda; ja raadollisten toiwō ei huku
ijankaikkisesti.
Ps. 12: 6.

20. Nouse HERRa, ettei ihminen
saiji waldaa: anna kaikki pakanat ede=
fäs duomittaa.

21. HERRa anna heille opettaja,
että pakanat tundisitt igensä ihmisexi,
Sela!

10. Psalmi.

Kutous jumalattomain pahutta wağan.

1. Maxis HERRa niin kaukana
seisot; ja tustan ajalla si=
mus peität?

2. Olpeydesänsä jumalatoimain wainoo kbyhää: käsitettäkön he heidän juonijansa, joita he ajattellewat. Ps. 37: 12.

3. Sillä jumalatoimain ihe kerjää omaa mielihwaldaansa: ahne junailee igiänsä, ja wihoittaa HERRan.

4. Jumalatoimain on korja ja wihainen, ettei hän ketän tottele: ei hän Jumalata olewangan luule.

Job. 21: 14.

5. Hänen tiensä menestywät joka aika, sinuun duomios on kaukana häneistä: hän olpeilee kaikkein wihollisten sa edesi.

6. Sillä hän puhuu sydämesänsä: en minä ikänä kulkisteta, eikä sukukunnasta sukukuntaan hätää ole.

7. Jonga sinu on täynnä krouxia, kawalutta ja wiettelystä: hänen kielenstä saattaa wainwan ja työn.

Rom. 3: 14.

8. Hän istuu ja wäijyy kartanoissa, murhatarensa salaa wiatoinda: hänen silmänsä palaa kbyhän puoleen.

9. Hän wäijyy salaa niinkuin Jalopeura luolasansa, hän wäijyy raadollista käsittärensä: ja hän käsittää hänen, koska hän tenmaa sen werkoihin.

Job. 39: 2. Ps. 17: 12.

10. Hän painaa ja polkee alas, ja syfää kbyhän wäkiwällalla maahan.

11. Hän sanoo sydämesänsä: Jumala on hänen umhottant; ja werhonnut kaswonsa, ei hän ikänä uae.

Ps. 73: 11. Ps. 94: 7.

12. Nouse HERRa, Jumala ylönnä lätes; ja älä kbyhää umhohda.

13. Miri jumalatoimain pilkkaa Jumalata, ja sanoo sydämesänsä: et sinä sitä tottele?

Ps. 8: 12.

14. Kago siis: sillä sinä näet tuskat ja surut, se on sinun käsifäs: sinuun kbyhää igensä luottaa, ja sinä olet orwoilasten holhoja.

15. Särje jumalattoman käsivarssi; ja epi pahan jumalattomuutta, niin ettei sitä enää löydytäisi.

Ps. 37: 36.

16. HERRa on kuningas aina ja isankalikesti, pakanat pitä häwiämän hänen maastansa.

Ps. 29: 10.

17. Kbyhän halauksen sinä HERRa kuulet: heidän sydämensä sinä wah-

wiilat, että sinun kormos sitä ottaa waarin;

18. Ettäs oikeuden saatat orwoja kbyhille; ettei ihminen enää olpeheitä waistan maan päällä.

11. Psalmi.

Kohdutus Jumalan lujassa suoitelureksa.

Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

1. HERRaan minä uskallan: te gä te sanotte minun kbyhenni, että hän lennäis niinkuin luitaidän nuorelbanne?

1 Sam. 26:

2. Sillä kagos, jumalattomat nittäwät jouksen, ja panerwat nuoljämien päälle; salaisesti ammutta hurjaita.

3. Sillä he rikoiit perustujen: mwanhurjitas taitaa toimittaa?

Ps. 4:

4. HERRa on hänen pyhästä Lemsänsä, HERRan istuin on tainoa hänen silmänsä ottawat waarin, hänen silmänsä laudat koettelewat miisten lapsia.

Ps. 113: 5.

Es. 66: 1. Hab. 2: 20.

5. HERRa koettelee wanhurjita hänen sielunsa wshaa jumalatoimain, jotka wääryttä rakastawat.

6. Hän anda sataa jumalattomille pitkäisen leimauxia, tulda tulikiveä, ja anda heille tuulikipalkary.

Ps. 140: 11.

7. Sillä HERRa on wanhurjita ja rakastaa wanhurjaitta; että he kaswonsa kagowat oikeutta.

12. Psalmi.

Wäärää oppia ja jumalatoimain elämä waihan.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle kahderalla kielellä.

2. Muta HERRa: sillä pyhät owat wähendynet; ja uskoliset owat harwat ihmisten laste seasa.

Mich. 7: 2.

3. Jolainen puhuu lähimmäise kansa walhetta: he liehakoiget opettawat eripuraisista sydämissä.

4. Katkoikkon HERRa kaikki kullaiset huulet; ja hlypiäsi puhon kielel.

5. Jotka sanomat: meidän kielemm

itä voittaman, meidän tulee puhua: meidän HERRamme on?
2 Mos. 5: 2. Ps. 73: 8.

6. Että köyhät hävitetään ja vaivaiset huokavat, nyt minä nousen, HERRa: minä saatan avun, ja rohkaisti pitää opetettaman.
Ps. 10: 17.

7. HERRan puhet ovat kirkkat, niin selitetty hopia sawiaatioissa, seigekertaa koeteldu.
2 Sam. 22: 31. Ps. 118: 31. Ps. 119: 140. San. 1. 30: 5.

8. Sinä HERRa kätke ne, ja varmeita tästä suvuista ijankaikkisesti.

9. Sillä jokapaikka on jumalattotäynnä, koska ne huonot ihmisten sen seasa korotetan.

13. Psalmi.

Kukous sydämen abdišureja.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

2. Kuinga kauwan sinä HERRa peräti tahdet minua unhot? Kuinga kauwan sinä peität kasminuja?
Ps. 6: 4. Ps. 27: 9.

3. Kuinga kauwan minä neuwoa selusani? ja abdištetan sydämesi jokapäiwä? Kuinga kauwan minun alliseni yltöy minua vastaan?

4. Kägo siis, ja kuule minua HERRa minun Jumalani: walista minun äni, etten minä koskan kuolemaan täi.

5. Ettei minun wiholliseni sanoisi: mä woitin hänen: ja minun sortat iloigisi, koska minä kumbastui.

6. Mutta minä turwan sinun arkos, minun sydämeni riemuigee, et niin mielelläs autat: minä weisan HERRalle, että hän minulle niin hyvästi teke.
Ps. 50: 15.

14. Psalmi.

Yhmen ihmisen turmellus ja wlošouendaminen.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

2. Mät sanowat sydämesänsä: ei Jumalata olettan: ei he mitän kelwä ja owat ilkiät heidän menoisansa, joka hywää teke.
Ps. 53: 2, 1c. Ps. 22: 30. Rom. 3: 10.

3. HERRa kagoi tainwaasta ihmisten

lappia; nähdärensä, jos joku ymmäräs eli epeis Jumalata.

3. Mutta he owat kaikki poikennet pois, ja kaikki owat kelwottomat: ei ole yrittän joka hywää teke, ei aiwoakan.

4. Eikö siis kengän pahointekijistä sitä harwatge? jotka minun kansaani sydwät niinkuin he söisit leipää: waan ei he rikoiile HERRaa.
Wis. 9: 2, 3.

5. Siellä he kowin pelkäijit: sillä Jumala on läsnä wanhurikasten sukua.

6. Te häwäisette köyhän neuwen: mutta Jumala on hänen turwansa.

7. Oi, jos apu tulis Israelille Zionista! sillä koska HERRa päästää fangitun Kansansa, niin Jacob iloigee, ja Israel riemuigee.
Ps. 53: 7. Hab. 2: 3. Matth. 1: 21.

15. Psalmi.

Jumalan seurakunnan jäsenissä, ja niitten kätöreissä ja onnessa.

1. Dawidin Psalmi.

HERRa, kuka asun sinun majasas? eli kuka on pysydwäinen sinun pyhäällä wuorelläs?
Ps. 24: 3.

2. Joka waelda wakana, ja teke oikeuden; ja puhuu totuden sydämesänsä.
Es. 33: 15, 16. Eph. 4: 25.

3. Joka ei kielellänsä panettele, eikä lähimmäisensä mitän pahaa tee; ja ei häwäise lähimmäistensä.

4. Joka jumalattomat kagoo ylöu, waan kunnioigee Jumalata pelkäwäissä: joka lähimmäistellenä wannoo ja pitää.
San. 1. 29: 27.

5. Joka ei anna rahaansa korwelle, ja ei ota lahjoja wiatoinda vastaan. Joka näin teke, ei hän horjahda ijan kaikkisejti.
2 Mos. 22: 25. Luka 23: 8. 3 Mos. 25: 36. 5 Mos. 16: 19. Luka 23: 19. Ef. 5: 23.

16. Psalmi.

Christuren kärsiminen, kuolema; wlošouseminen.

1. Dawidin kullainen kappale.

Kätke minua Jumala: sillä minä uškallan sinun.
Debr. 2: 13.

2. Sinä olet HERRalle sanonut: sinä olet minun HERRani: minun hywätyneni ei ole sinun tähtes:
Ps. 69: 8. Matth. 26: 39. Job. 18: 11.

3. Waan pyhäin tähden jotka maan päällä owat; ja kunniallisten tähden, joisa kaikki minun mielisuojoni en.

Hebr. 2: 10.

4. Mutta jotka toisen jälkeen riendävät, niillä pitä suuri sydämen kipu oleman: En minä uhraa heidän juomaubriansa werejää, engä mainige heidän nimiänsä sufsani.

5. Mutta HERRA on minun tawarani ja osani; sinä tähdelle panet minun perimiseni.

6. Arpa langeis minulle kaunimmissa: minä olen jalan perimisen saanut.

7. Minä kiitän HERRAA, joka minua on neuwonut; niin myös minun muusikuuni owat minua yöllä kuritanet.

8. Minä pidän aina HERRAN kaswoini edesä: sillä hän on minun oikialla puolellani, sentähden en minä horju.

Ps. 50: 7, 8. Ap. 2: 25.

9. Sentähden minun sydämeni riemuijee, ja minun kunniani on iloinen, ja minun lihani lewää toiwosa.

Ps. 31: 8.

10. Sillä et sinä hyljää minun sieluani helwetisä; etkä salli sinun Pyhänsä näkewän turmelusta.

Ap. 2: 21. Eufn 13: 35.

11. Sinä osotat minulle elämän tien, sinun kaswois edesä on täydellinen ilo, ja riemullinen meno oikialla kadelläs ijankaittisesti.

Ps. 21: 7. Hebr. 8: 1.

17. Psalmi.

Puhaasta opista, pyhästä waeluresta.

1. Dawidin rukous.

Kuule HERRA oikeutta, haraitge minun huutoni, ota waari minun rukouksestani; jota ei wielkasta suusta lähde.

Ps. 66: 18, 19.

2. Puhu sinä minun asiafani; ja sinun silmäs kagokan oikeutta.

Ps. 26: 1.

3. Sinä koettelet minun sydämeni, ja egiſtelet sitä yöllä, ja tutkit minua, ja et mitän löydy: minä olen aikoinut, ettei minun suuni misälän riko.

Ps. 39: 2. Ps. 139: 1.

4. Minä warjelen minuni sinun huultes sanoisa, ihmisten töisä, murhajan tkellä.

5. Pallige minun käyhdni polwillaſ; ettei minun asteleni kutaſtaiſi.

Ps. 18: 37.

6. Minä huudan sinua, ettäs, Jumala, minua kuulijit: kallista koraſ minun puoleeni, kuule minun puheſiä.

7. Osota sinun ihmelliset hywöſiä sinä niitten wapahſaja, jotka sinun uskaldawat; niitä waſtan, jotka sinun oikiatuſ kättäs waſtan owat.

8. Warjele minua niinkuin ſilmä: suojele minua ſiipeis warjen aſtaſ.

Ps. 37: 2. Saſ. 2: 8.

9. Jumalattomista, jotka minua wittawät; minun wiſhollisistani, jotka minun sieluani piirittawät.

Ps. 62:

10. Heidän lihawansa yhtä pitä he puhuwat sunllansa ypiäſi.

Ps. 73: 7.

11. Kuhunga me menemme, niin meitä piirittawät: ſiſhen he ſilmä tarkoitawat meitä kufiſtarensa maſſa.

1 Sam. 23: 26.

12. Niinkuin Jalopeura ſaalista moitgee; niinkuin nuori Jalopeura luolaſta wäijyy.

13. Nouse HERRA, ennätä he kaswonsa, ja polje händä: wapahda minun sieluini miekallaſ, jumalattomista.

14. Sinun kadelläs, ihmisiſiä, HERRA, tämän mailman ihmisiſiä, jotka oſa on täſä elämäſä, ja joitten waſſiä sinä täytät tawarallaſ: heidän laſſaſ rawiſtan, ja he jättawät tähteensä ſukaiſillensa.

Ps. 16: 25.

15. Mutta minä ſaan nähdyä ſiä kaswos wanhurſkandesa: minä rawit herättäſiä sinun kuras jälkeen.

Job. 19: 26, 27. Job. 17: 24. 1 Cor. 13: 2.

1 Job. 3: 2.

18. Psalmi.

Dawid kiittää Jumalata hywäm töitensä edesä.

1. Edelläweisajalle, Dawidin HERRAN palwelian Psalmi, joka HERRA nämät weisun janat puhui, sinä wänä, jona HERRA hänen wapaſſaſ kaikkein wiſhollisistensa käſiſtä, ja ſalin käſiſtä.

2 Sam. 22: 1-44.

2. Ja hän ſanoi: Minä ſydameniſtani sinua HERRA, minun woimani:

3. Herra minun kallioni, minun Jumalani ja minun vapautajani: minun Jumalani on minun wahanani, johon minä turvaan: minun kilseni, ja minun puhtaudeni sarwi, ja minun warjeluxeni.

Ps. 3: 4. Ps. 144: 2. Hebr. 2: 13.

4. Minä kiitän ja auxeni huudan Herraa; niin minä wapahtetan wainollisiani.

5. Sillä kuoleman sitet ovat kääntäneet minun ympäri; ja Belialin ojat kääntivät minun.

Ps. 116: 3.

6. Helwetin sitet kiedoit minun: kuoleman paulat ennätit minun.

7. Abdişurefani minä auxeni huudan Herraa, ja minun Jumalani minä huudan; niin hän kuulee minun ääneni Tempeliansä, ja minun armoni hänen edesänsä tulee hänen korviansa.

8. Waa liikkui ja wapii, ja wuorokäruksit liikkuit: he wärisit, koska minä wihastui.

2 Mos. 19: 18.

9. Samu suitsi hänen sieramistansa, ja kuluttawa tuli hänen sunjantansa; ja että hiilet siltä syttyit.

10. Hän notkisti taimet ja astui niille: ja syngiä pimeys oli hänen jalallensa alla.

11. Hän astui Cherubimin päälle ja wärisi; ja hän lensi tuulen sulkein päällä.

12. Hän pani pimeyden majansa päälle, ja mustat parut pilwet, jotka hänen tynnyrsä oli.

Es. 45: 15.

13. Kirkkaudesta hänen edesänsä häikäisi pilwet, rakeilla ja leimauksilla.

14. Ja Herra jylhitti taimensa, ja wainollinen annoi pauhinansa, rakeilla ja leimauksilla.

15. Hän ambuis nuolensa ja hajotti heitä: hän iski kovat leimaukset, ja heittäi heitä.

Ps. 148: 8.

16. Ja niin ilmestyit wetten kuljuttajan maan perustukset ilmammit, Herra Jumman kowaista nuhtelemisestäs, ja minun sierames hengen puhalluksesta.

17. Hän lähetti korkeudesta ja otti minun, ja weti minun ulos suurista wäijästä.

18. Hän wapahti minun wainollisiani: ja minun wainollisista minä kiitän, koska minä wäkenwänunät olit.

1 Sam. 23 luku.

19. Ne eunätit minun tustapainwänäni; mutta Herra tuli minun turvayeni.

Ps. 4: 2. Ps. 26: 1.

20. Ja hän weti minun lakialle: hän temmais minun ulos: sillä hän mielistyi minuun.

21. Herra maroi minulle minun wanhurstaudenti jälkeen: hän annoi minulle kätteni puhtaudenti jälkeen.

Job. 22: 30.

22. Sillä minä pidän Herran tietä; ja en ole jumalatoiminnan Jumalastani wastaan.

23. Sillä kaikki hänen oikeudensa ovat minun silmäni edessä; ja hänen käskyjensä en minä tyköni hyljää:

24. Waa olen waka hänen edesänsä, ja wähdän wäärästä.

25. Sentähden Herra kostaa minulle wanhurstaudenti perästä; minun kätteni puhtaudenti jälkeen, hänen silmänsä edessä.

26. Pyhäin kansa sinä pyhä olet, ja toimellisten kansa toimellinen.

27. Puhtaisten kansa sinä puhdas olet, ja nurjain kansa sinä nurja olet.

Ps. 7: 27. Mich. 2: 8.

28. Sillä sinä wapahtat abdişetum kansan, ja korjat silmät sinä alennat.

Luc. 1: 51.

29. Sillä minun kyttiläni sinä walaistet; Herra minun Jumalani walaiste minun pimeyteni.

30. Sillä sinun kanttas minä sotawäen murrant; ja minun Jumalastani karkan muurin ylitse.

31. Jumalan tie on täydellinen: Herran puhet tulella koeteltut: hän on kaikkein kilpi, jotka häneen uskaldatawat.

Ps. 12: 7. Sam. 1: 30: 5.

32. Sillä kuka on Jumala, paitsi Herra? ja kuka on kallio, paitsi meidän Jumalattamme?

33. Jumala wyöttä minun woimalla; ja panee minun tieni wiattomaksi.

34. Hän teke minun jalkani niinkuin peurain, ja asettaa minua korkeudelle.

Ps. 9: 19.

35. Hän opetta minun kätteni sotimaan, ja käsiwärteni wastijougea wettämaan.

Ps. 144: 1.

36. Ja sinä annoit minulle autuus-

des kiltteen; ja situn oikia kätes wah-
wistaa minun: Ja koston minun alen-
nat, niin jämä teet minun suurexi.

Ps. 71: 20, 21.

37. Sinä lewitit minun ajteleni mi-
nun allani; ettei minun kändäpäätäni
liivistynet.

Ps. 17: 5.

38. Minä ajan wihollisiani takaa,
ja käsitän heitä; ja en palasa, ennen-
kuin minä heidän hukutan.

39. Minä ründelen heitä, ettei he
taida nostat: heidän täytyy kaatua mi-
nun jalkaini ala.

Ps. 27: 2.

40. Sinä valmistat minun woimal-
la sotaan: sinä taiputat minun alani
ne jotka nousewat minua vastaan.

41. Sinä annat minulle wihollisieni
kaulan; ja minä kadotan wainojani.

42. He huutawat, waan ei ole aut-
tajata: HERRAN tykö, mutta ei hän
wastaa heitä.

Et. 1: 15. Job. 9: 31.

43. Minä surwen heitä niinkuin
maan tomun tuulen edessä; ja heidän
peis niinkuin leuan katuilta.

44. Sinä pelastat minua riitaisesta
kausasta: sinä asetat minun pakanain
pääxi: se kausa jota en minä tunde-
mit, palwelee minua.

2 Sam. 15: 20 kumut. Ps. 60: 10.

45. Se kuuldelee minua kuuliaisilla
korvilla: munkalaiset lapset kieldäwät
minun.

46. Munkalaiset lapset waipuwat,
ja wapiuwat heidän siteisensä.

47. HERRA elää, ja kiitetty olkon
minun kallioni: ja minun auttuden
Jumala olken ylistetty!

48. Jumala joka minulle koston an-
da; ja waati kansat minun alani.

49. Joka minua autta wihollisija-
ni: sinä korotat myös minun niistä,
jotka karkawat minua vastaan; sinä pe-
lastat minua wäkivallaisista miehxiä.

50. Sentähden minä kiitän sinua,
HERRA, pakanain seasa; ja weisau-
nimelles kiitexen.

Rom. 15: 9.

51. Joka suuren auttuden kuningal-
lensa ofottaa; ja teke huwasti woidel-
lullensa, Dawidille, ja hänen siemenel-
lensä ijanlakkisestxi.

19. Psalmi.

Jumalan Sana. Oikia katumus.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalla.

2. **T**aiwut ilmoittawat Jumalan
kunnian; ja wahuus sulista
hänen kätensä teet.

1 Mos. 1:

3. Päiwä janoo päiwälle, ja yö
moittaa yölle tiedon.

4. Ei ole kieltä eikä puhetta, ei
ei heidän äänensä kuulu.

Ap. 2: 2: 4

5. Heidän nuoransa käy ulos ka-
kkiin maihin, ja heidän puheensa ma-
man ääreen asti: Nuringolle hän pe-
majan heistä.

Rom. 10: 18.

6. Ja hän käy ulos kammiojien
niinkuin ylkä; ja riemuitsee niinku
Sangari tietä juostarensa.

7. Hän käy ylös taivasten loput
ja suuree ymbäri hamaan siihen le-
punn jällen: ja ei ole peitetty mit
hänen lämbymänsä edestä.

8. HERRAN laki on täydellinen,
wivrettaa sielut: HERRAN todistus
wahwa, ja teke ykfertaiset taitarax
Rom. 15: 4. 2 Tim. 3: 15, 16. 2 Pet. 1: 2

9. HERRAN käshyt owat otkiat,
ilahuttawat sydämet: HERRAN käsh
owat kirkkat, ja walistawat silmät.

Ps. 119: 111, 130.

10. HERRAN pelko on puhdas,
pyhyt ijanlakkisestxi; HERRAN oikeus
owat todet, kaikki tyyni wanhurstat.

11. Ne owat kallimmat kulta,
kaikein parasta kulta; ja makemman
huuajata, ja meijileipä.

Ps. 119: 72, 103, 127. San. 1: 8: 10.

12. Minun palwelias myös niistä
petetan: ja jota niitä pitää, hänellä
suuri palffa.

Job. 14: 21, 23.

1 Tim. 4: 8.

13. Erhetyret kuka ymmärtää? an-
na minulle anderi salaiset rikexet.

Ps. 32: 6.

14. Warjele myös palwelias ylpeistä
ettei he minua hallitsisi; niin minä
olen wiatois, ja nuhtetoin suuresta pe-
hasta teosta.

Ps. 141: 4.

15. Nehwatkon sinulle minua sum-
puhet, ja minun sydämeni ajatux
min edessä: HERRA minun wahari,
ja minun Lunastajani.

Ps. 104: 34.

20. Psalmi.

Rukous hyvän Estwallan edestä.

1. Davidin Psalmi, edelläweisajalle.
1 Sam. 10: 1.

2. **H**erra kuulkon sinua hädäsäs; Jacobin Jumalan nimi sinua pelten!

3. Hän lähettäkön sinulle apua Pyhä; ja Zionista sinua wahwistakon!

4. Hän muistakon kaikki sinun ruokas, ja sinun polttouhris olkon list. Sela!

5. Hän andakon sinulle mitä sinun mes anoo; ja päättäkön kaikki aisures.

6. Me kerstamme sinun arustas, ja hän Jumalamme nimesä me ylenne meidän lippumme: **H**erra lähön kaikki sinun rukoures!

7. Nyt minä tunnen **H**erran woiwansa auttaman: ja händä kuule hänen pyhästä taiwastansa: häwitä kätensä auttaa woimallisesti.

8. Nämät uskaldawat rattaisiin ja sin: mutta me muistamme **H**erran meidän Jumalamme nimeä.

9. He owat kulišetut ja laugennet: ta me nousemma, ja pyityällä seina.

10. Auta **H**erra! Kuningas meitsulkkaan, koska me huudamme.

21. Psalmi.

Christuren woitto jumalattomain ylitse.

1. Davidin Psalmi, edelläweisajalle.

2. **H**erra, Kuningas riemuitsee sinun woimasas: ja kuinga krehti hän iloitsee arustas!

3. Hänen sydämensä halun sinä ane hänelle, ja et tiellä mitä hänen anoa, Sela!

4. Sillä sinä enmätät hänen hywälmarayella: sinä panet kullaisen kruun hänen päähänsä.

5. Hän anoi elämätä sinulda, niin anoit hänelle pitkän ijan, aina ikaikkisesti.

6. Hänellä on suuri kunnia sinun

arustas: sinä panet ylistyksen ja launisturen hänen päällensä.

7. Sillä sinä asetat hänen sinuarexi ikaikkisesti: sinä ilahutat hänen kaswois edesä ilolla.

8. Sillä Kuningas turwaa **H**erraraan; ja ylimmäisen laupiudesa ei hän horju.

9. Sinun kätes löytää kaikki wiholises: sinun oikia kätes löytää ne jotka sinua kadehitwat.

10. Sinä panet heitä niinkuin kuumaan päsiin sinun wihasa aikana: **H**erra nielee heitä wihasaanja; ja tuli syd heitä.

11. Heidän hedelmänsä sinä kadotat maan päälä; ja heidän siemenensä ihmisten lapsista.

12. Sillä he ajattelit tehdä sinulle pahaa: he pidit neuwoa, jota ei he woinet täyttää.

13. Sillä sinä teet heitä olkapääxi: sinä tarkoitat jännelläs heidän kaswojansa wastan.

14. **H**erra ylönä sinuas sinun wälewuydesäs; utin me weisamme ja kiitämme sinun woimaas.

22. Psalmi.

Christuren kärsiminen, kunnia.

1. Davidin Psalmi, edelläweisajalle, peuraista jota warhain wäisytän.

2. **M**inun Jumalani, minun Jumalani; miyis minun hyljäsit? minä parun, waan minun apuni on kaukana.

3. Minun Jumalani, päiwällä minä huudan, ja et sinä wastaa: ja en myds yllä wailene.

4. Sinä olet pyhä, joka asut Israaelin kiitoyesa.

5. Meidän Isämme toiwoit sinun: ja kuin he toiwoit, niin sinä wapahdit heitä.

6. Sinua he huusit, ja wapahdetin: sinun he turwaisit, ja ei tullet häpiään.

7. Mutta minä olen mato ja en ihminen; ihmisten pilkka, ja Kansan ylönkage.

8. Kaikki jotka minun näkivät, häväisivät minua: he vääristelevät huuliansa, ja päätänsä wäändelevät.

Matth. 27: 39. Marc. 15: 29. Luc. 23: 35, 36.

9. Hän walittaa HERRalle, hän wapahtakon hänen: hän auttakon händä, jos hän mielistyy häneen.

Matth. 27: 43.

10. Sillä sinä olet minun wetänyt ulos äitini kohdusta: sinä olit minun turvani, ollesani, wiela äitini rinnalla.

11. Sinun päälles minä olen heitetty äitini kohdusta: sinä olet minun Jumalani hamasta äitini kohdusta.

12. Älä laukana ole minusta: sillä ahdistus on läsnä; ja ei ole auttajata.

13. Surret nullit owat minun piirittänet, lihawat härjät kiersit minun ymbäri.

14. Heidän kitanza awaist he minua wastan; niinkuin raatelewa ja kiihinwa jalopeura.

15. Minä olen kaattu ulos niinkuin weesi, ja minun luuni owat kaikki hajoitetut: minun sydämeni on niinkuin sulattu meenwaha minun ruumisani.

16. Minun woimani on kuitwettu niinkuin kruusin muru, ja minun kieleeni tarttuu suuni lakeen; ja sinä panet minun kuoleman tomun. Ps. 109: 24.

17. Sillä koirat owat minun piirittänet: julmain parwi saartain läwisit niinkuin jalopeura minun kätteni ja jalkani. Matth. 27: 31. Marc. 15: 20. Joh. 19: 18. Ap. T. 2: 23. Col. 2: 14.

18. Minä lukiin kaikki minun lunnit: mutta he kaellit, ja näsit ihastuksenja minusta.

19. He jakawat heillensä minun waatteni; ja heittäwät minun haamestani arpa. Matth. 27: 35. Marc. 15: 24. Luc. 23: 34. Joh. 19: 23.

20. Mutta sinä, HERRa, älä ole laukana; minun wäkewydeni rieuuä minun auren!.

21. Pelasta minun sieluni mielestä; ja minun ainokaiseni koirilda.

22. Wapahda minua Jalopeuran suusta; ja päästä minua yrisarwillisista.

23. Minä saarnan sinun nimeäs welskilleni: minä ylistän sinua seura-kunnassa. Hebr. 2: 12. Joh. 20: 17.

24. Ylistät HERRaa te jotka

händä pelätte: kolo Jacobin siem-kunnioittakon händä, ja lawahtakon händä kaikki Iraelin siemen.

25. Sillä ei hän hyljännyt taponut ylönn köyhän raadollisutta, käännännyt kasiwojansa hänestä waaan kuin se händä huusi, kului hän.

26. Sinua minä ylistän suuresta rakunnasta: minä maran lupayeni dän edesänsä, jotta händä pelättä. Ps. 35: 18. Ps. 40: 10, 11.

27. Raadolliset syöwät ja ruokkivat ja jotka HERRaa ekinwät, pitä ylistämän: teidän sydämenne pöytäni ijanakikkiseiti. Ps. 68: 11.

28. Kaikki mailman ääret maahan, ja kääntäkän heitänsä HERRa tygö: ja kumartakan sinun edesä ki pakanain sukukunnat. Ps. 68: 32.

29. Sillä HERRalda on wäkeä; ja hän wallitsee pakanain maahan. Ps. 68: 35.

30. Kaikki lihawat maan pöytä syömän ja kumartaman, hänen sänsä polwiansa notkittaman, kanna ka tomusa makawat; ja jotka suusta eläwät. Ps. 68: 23. 1 Cor. 15: 49.

31. Hänen pitä saaman siunauksia joka händä palwelee: HERRasta ilmoitettaman lasten lapsiin. Ps. 59: 10. Ps. 2: 23.

32. He tulewat, ja hänen waan kauttansa saarnawat, syndywälle kalle, että hän sen tele. Jer. 23: 17.

33. Psalmi.

Uusia lohdutus Eshikuren warjelurek.

Dawidin Psalmi.

1. HERRa on minun paimeneni: ei minulda mitän puutetta. Ps. 40: 11. Jer. 23: 4. Ps. 34: 28. Jer. 17: 13. Hebr. 13: 20. 1 Pet. 2: 25. Luka 10: 4.

2. Hän katkee minua wihersästä niitusa; ja wie minua wirtwotta weden tygö.

3. Minun sieluni hän wirtwotta: hän wie minun oikialle tiele, hän nimensä tähden.

4. Ja waikka minä waellaisin miästä laarosa, en minä pelkännyt pahutta, että olet kansani: sinä ja sanwas minun tulewat.

5. Sinä walmistat minulle pöytäni.

min wihollisieni kohdalle: sinä woi-
 et minun pääni hyljällä, ja minun
 sijani on yllergewuotawainen. Ps. 92: 11.

Hywyysh ja laupius nondattawat
 kaiken elinaikani; ja minä saan
 HERRAN huonesä ijankaikkisesti.
 Ps. 27: 4. Ps. 84: 5.

24. Psalmi.

Christus kunnian Kuningas.

Dawidin Psalmi.

HERRAN on maa, ja kaikki kuin
 siinä owat; maan piiri, ja
 sen sen päällä asuwat.

Ps. 19: 5. 5 Mos. 10: 14. Job. 41: 2.
 Ps. 50: 12. 1 Cor. 10: 26, 28.

Sillä hän on perustanut sen
 päälle; ja wirtain päälle. Sen
 perustanut Job. 38: 6. Ps. 104: 5.

Kuka astuu HERRAN wuorelle?
 Kuka taitaa seisoa hänen pyhästä
 kaisasta? Ps. 15: 1.

Jolla wiattomat lädet owat, ja
 sydämesä sydämeistä: joka ei halaja
 kättä, eikä wanno määrin:

Se saa sinuaxen HERRALDA; ja
 wuorilauden autuudensa Jumalalda.
 Tämä on se sukukunda joka hän-
 eksi; joka kysyy sinun kaswojas
 kosta, Sela!

Lehkät portit awaraxi, ja owet
 kassa korkiari, kunnian Kuningan
 kaisalle. Ps. 21: 8. Ps. 29: 1, 2.

Kuka on se kunnian Kuningas?
 HERRA, wälewä ja woimalli-
 se HERRA woimallinen sodasa.
 2 Mos. 15: 3.

Lehkät portit awaraxi, ja owet
 kassa korkiari, kunnian Kuningan
 kaisalle.

Kuka on se kunnian Kuningas?
 HERRA Zebaoth, hän on se
 kunnian Kuningas, Sela!

25. Psalmi.

Jumalan hallitus, armo, suojeles.

Dawidin Psalmi.

Sinun työssä HERRA, ylönnän
 minä minun sieluni.

Minun Jumalani, sinuun minä
 astun, älä sallii minua häwäistä; et-
 minun wihollisieni iloitsi minusta.

3. Sillä ei yriskän tule häpiään jo-
 ka sinua odottaa: mutta irralliset pill-
 kajat saawat häpiän. Es. 49: 23.

4. HERRA osota minulle sinun ties;
 ja opeta minulle sinun polkus.
 Ps. 27: 11. Ps. 86: 11. Ps. 143: 10.

5. Johdata minua sinun totudesas,
 ja opeta minua: sillä sinä olet Juma-
 la joka minua autat, yli päiwää mi-
 nä odotan sinua.

6. Muista HERRA sinun laupint-
 tas ja hywyttäs; joka mailman alusta
 on ollut.

7. Älä muista minun nuorude-
 ni syndejä, ja yllergäymistäni;
 mutta muista minua sinun lau-
 piudes jälkeen, sinun hywydes täh-
 den, HERRA! Job. 13: 26. Jer. 31: 19.

8. HERRA on hywä ja waka; sen-
 tähden saatta hän synnitetielle.

9. Hän johdattaa oikeudella raadol-
 lisen; ja opettaa siweille hänen tiensä.

10. Kaikki HERRAN tiet owat hy-
 wysh ja totuus, niille jotka hänen
 liittonsa ja todistuxensa pitäwät.

11. Sinun nimes tähden, HERRA,
 ole armollinen minun pahalle teolleni;
 joka suuri on.

12. Kuka on se mies, joka HERRA-
 ra pelkää? sillä hän opetta parhan tien.

13. Hänen sielunsa asuu hywydesä;
 ja hänen sielunsa omistaa maan.
 Ps. 112: 1, 2. Es. 1: 20: 7.

14. HERRAN salaisuus on niillä jot-
 ka händä pelkäwät; ja hänen liittonsa
 ilmoittaa hän heille. Es. 1: 3: 32.

15. Minun silmäni lagowat alati
 HERRAa; sillä hän kirwottaa minun
 jalkani verkosta. Ps. 141: 8.

16. Käännä sinuas minun puoleeni,
 ja ole minulle armollinen; sillä minä
 olen yriskäinen ja raadollinen.

17. Minun sydämeni murhet owat
 moninaiset: wie siis minua ulos mi-
 nun tustistani.

18. Käyös minun waiwalsudeni ja
 raadollisudeni puoleen; ja anna kaikki
 minun syndini anderi. Ps. 119: 153.

19. Käyös, kuinga monda wihollista
 minulla on: ja sulasta kateudesta he
 minua wihawat. Ps. 3: 2. Job. 15: 25.

20. Warjele minun sieluni ja wa-

pahda minua, älä lasse minua häpiään; sillä sinuun minä turvan.

21. Wakuus ja oikens warjellon minua; sillä minä odotan sinua.

Job. 1: 1. Eufa 2: 3.

22. Jumala wapahda Israeli kaisista tuskistansa.

26. Psalmi.

Diklan astan edesauttamisesta.

Dauidin Psalmi.

1. Tuomige minua HERRA, sillä minä olen wakudefani waeldaunt: ja minä toivon HERRaan, sentähden en minä liwiisiele.

1 Sam. 19: 4. Eufa 24: 12. Ps. 7: 9, 10. Ps. 17: 2, 3.

2. Koettele minua HERRA, ja kinsa minua: puhdistu minun muustani ja sydämeni.

Ps. 139: 2, 3, 23.

3. Sillä sinun hyvydes on minun silmäini edesi; ja minä waellan sinun totudefas.

Job. 31: 5.

4. En minä istu turhain ihmisten seassa; engä seura petollisia.

Ps. 1: 1.

5. Minä wihan pahain seurakundaa; engä istu jumalattomain tykönä.

Ps. 119: 128.

6. Minä pesen käteni wiattonudefa; ja olekselen, HERRA, Altaris tykönä:

Ps. 43: 4. Ps. 73: 13.

7. Kusa kiitos sanan ääni kuullan; ja kaikki sinun ihmes saarnatan.

1 Tim. 4: 4.

8. HERRA, minä rakastin sinun huones ajunijaa; ja sitä siaa josa sinun kunnias asuu.

Ps. 84: 5. Ps. 122: 1.

9. Älä tenna minun sieluani pois synneisten kansa, ja minun hengeäni werikoirain kansa:

10. Jotka pahan juoniset ovat, ja mielessänsä lahjoja ottawat.

11. Mutta minä waellan wiattonudefani: wapahda minua ja ole minulle armollinen.

12. Minun jalkani käy oikiasi: minä kiitan HERRaa seurakunnissa.

27. Psalmi.

Rokheus HERRassa. Jumalan Sana.

Dauidin Psalmi.

1. HERRA on minun waltistureni ja autuudenti; ketä minä pel-

kän? HERRA on minun bengeni waltistureni, ketä minä wapaisen?

2. Sentähden ehti pahat, min wainolliseni ja wiholliseni, läheisty minun lihaani syömään, täytyy heid kuitengin heittänsä loukata ja langasta.

Ps. 18: 39.

3. Ja waikka sotawäki saartais minua, niin ei minun sydämeni sentähden pelkäisi: Ja jos sota nousi minua vastaan, minä turvan sittekin Herraan.

Ps. 3: 6.

4. Miltä minä HERRassa asun? Sitä minä pyydän; asuareni HERRA huonefa kaiken elinaikani; että näkisin HERRan kaunin Jumalan weliuxen, ja hänen Tempeliänsä.

Ps. 23: 6. Ps. 84: 2. Luc. 10: 42.

5. Sillä hän peittää minua watsansa pahana aikana: hän kätkee minua salaiseen majaanfa; ja koo minua kalliolle.

Ps. 31: 21. Jer. 33: 22.

6. Ja hän korottaa nytlin minun pääni wihollisten ylitse, jotka ympärilläni ovat; niin minä wihan hänen majansa kiitosuhria; ja wiesan ja laulan HERRalle.

7. HERRA, kuule minun ääneni, koska minä huudan: ole minulle armollinen, ja kuuldele minua.

8. Minun sydämeni sanoo sinun tämään sinun sanas: Etykät minun woihani: sentähden minä egin, HERRA sinun kaswojas.

5 Mos. 4: 29. Ps. 124: 8.

9. Älä peitä kaswojas minulle, älä sysää pois palkweliatas minun; sillä sinä olet minun apuni: älä hyljä minua, älä myös minua anna minun autuudenti Jumala.

Ps. 124: 8.

10. Sillä minun Isäni ja äitini hyljäist minun; mutta HERRA kaitsee minun.

11. HERRA osota minulle tietes, ja johdata minua oikiasi polk minun wihollisten tähden.

Ps. 5: 9. Ps. 25: 4, 5.

12. Älä anna minua wihollisten tahtoon; sillä wäärät todisturet sekoittawat minua vastaan, ja tekevät hämmätyttä wääräyttä.

13. Mutta minä uskon kaitteen näkewäni HERRan hywyttä elämäni maalla.

14. Odota HERRaa: ole hyväsiä kova, ja hän vahvistaa sinun sydämesi: ja odota HERRaa. Ps. 31: 25.

28. Psalmi.

Pahoja ihmisiä vastaan.

Davidin Psalmi.

Koska minä huudan sinua HERRA, minun uskallukseni, niin vaikene minulle; etten, koska sinä lausuit minulle, minä tulisi niitten siiseri, jotka hautaan menewät.

Ps. 143: 7.

Kuule minun rukoukseni ääni, minä huudan sinua; koska minä olen läteni sinun pyhää Ehuorias päin.

Älä anna minun tulla jumalattomien ja pahoitekiäin sekaan; jotka lästensä kansa puhuvat ystävästä, waan pahutta on heidän sydämensä.

Ps. 62: 5. Ps. 141: 4.

Jer. 9: 8.

Anna heille heidän työnsä jälkeen, tähän pahan menonsa perään: anna heidän lästensä töitten perään, ja heille ansionsa perästä.

Sillä ei he ota waaria HERRAN, eikä hänen käsioloistansa; sen tähden rikkoo hän heitä ja ei rakenna.

Es. 5: 11, 12.

Kiitetty olkon HERRA; sillä hän kuulut minun rukoukseni äänen.

HERRA on minun wälewyyteni läpini, häneen minun sydämeni on, ja minä olen autettu; ja minun riemuitsee, ja minä kiitan hä weisullani.

HERRA on heidän wälewyydensä on wälewä, joka woideltuansa.

Ps. 18: 51.

Kuta kansaas ja sinna perimises ja ramihe heitä, ja korota heitä laikkisest.

5 Mos. 9: 29.

Ps. 79: 13. Ps. 95: 7. Ps. 100: 2, 3.

29. Psalmi.

Jumalan Sanan woima.

Davidin Psalmi.

Tuokat HERRalle te wälewät: tuokat HERRalle kunnia ja kiitokset.

Ps. 24: 7. Ps. 47: 10.

2. Tuokat HERRalle hänen nimensä kunnia: kunnatkat HERRaa pyhästä launsiuksesta.

Ps. 96: 7, 8.

3. HERRAN ääni käy wetten päällä: kunnian Jumala pauhaa: HERRA suuren wetten päällä.

Job. 37: 2, 10.

4. HERRAN ääni käy woimasa: HERRAN ääni käy suuresta kunniasa.

5. HERRAN ääni särkee Cedripuut: ja HERRA särkee Cedripuut Libanonisa.

6. Hän hyppäyttä heitä niinkuin wasikan; sekä Libanonin että Sirionin, niinkuin nuoren yrizarwisen.

7. HERRAN ääni leikkaa, niinkuin tulen liekki.

8. HERRAN ääni häällyttää korwen: ja HERRA liikuttaa Eaderen korwen.

4 Mos. 20: 1. 5 Mos. 8: 2.

9. HERRAN ääni saattaa peurat poikimaan, ja paljastaa mevät; ja hänen Tempelisänä pitä koko hänen joukosta sanoman hänelle kunnian.

10. HERRA istuu wedenpaisumisen päällä: HERRA pysyy kuningasna ljanlaikkisest.

Def. 36: 25. Joel. 3: 18.

Zach. 13: 1. 1 Pet. 3: 20, 21.

11. HERRA anda kansallensa wälewyyden: HERRA sinnaa kansaansa rauhalla.

30. Psalmi.

Davidin kiitos, ylöstehoitus, rukous.

1. Psalmi weisattapa Davidin huonen wiikimisestä.

5 Mos. 20: 5.

2 Sam. 6: 20. 1 Kun. 8: 1. 1 Kita 8: 16: 43.

2. Minä ylistän sinua HERRA, sillä sinä olet korottanut minua: et myöds salli iloita wiikolliseni minusta.

3. HERRA minun Jumalani, koska minä huusin sinua, niin sinä teit minun terweri.

4. HERRA, sinä weit minun sieluni ulos helwetistä: sinä olet minun eläwänä pitänyt, niitten menneä kuoppaan.

5. Pyhät weisakat kiitosta HERRalle; ja kiittäkät hänen pyhydensä muistoksi.

6. Sillä hänen wiikansa wiipyy silmän räpäyren, ja hän ihastuu elämästä: ehtona on itku, mutta aamulla ilo.

Es. 54: 7, 8. Job. 16: 19, 20. 2 Cor. 4: 17.

7. Mutta minä sanoin myötäläy-
misesäni: en minä ikänä kulkisteta.

8. Sillä sinä HERRa olet hywäsä
tahdosas minun wuoreni wahwistanut:
mutta koska sinä laswos peitit, niin
minä hämmästyin.

9. Sinua HERRa minä huudan;
ja HERRaa minä rukouilen.

10. Mitä hywää minun weresäni
on, koska minä haintaan alas menen?
Kiittänekö myöös tonu sinua, ja ilmoit-
taneko se sinun totuuttas? Ps. 6: 6.

11. HERRa kuule, ja ole minulle
armollinen: HERRa ole minun autta-
jani.

12. Sinä olet muuttanut minun
walituxeni iloxeni: sinä olet riisunut
minun sätkini, ja wyötit minun rie-
mulla:

13. Että minun kumiani weisais
sinulle kiitoja, ja ei waikenisi: HERRa
minun Jumalani, minä kiitän sinua
ijankaikkisesti. Ps. 57: 9. Ps. 108: 2, 10.

31. Psalmi.

Loimon woima tuskasa.

1. Dawidin Psalmi edelläweisajalle.

2. HERRa, sinun minä uskallan,
etten minä ikänä häpiään
tullsi: wapahta minua sinun wanhurj-
kaudes kanttä. Ps. 16: 1. Ps. 71: 1.

3. Kallista korwas minun puoleeni,
auta minua äkiä: ole minulle wah-
wa kallio, ja linna minua auttamaan.

4. Sillä sinä olet minun kallioni
ja minun linnani; ettäs jiid sinun ni-
mes tähden minua talutaisit ja weisit;
Sam. 1. 18: 10.

5. Ettäs minun kirwotaisit wer-
kosta, jonga he minun eteeni wiritit;
sillä sinä olet minun wäkeroydeni.

6. Sinun käsiis minä annan minun
hengeni: sinä olet minun lunastanut,
HERRa sinä totinen Jumala.
Euc. 23: 46.

7. Minä wihan niitä jotka pitävät
wäärää oppia; mutta minä uskallan
HERRaan.

8. Minä ihastun ja riemuigen sinun
hywydes tähden; ettäs kahot minun
raadollisuttani, ja tunnet minun sieluni
tuskasa. Ps. 16: 9.

9. Ja et sinä sulje minua wihoi-
teni käsiin: sinä asetat minun jalk-
awaraan paikkaan.

1 Sam. 23: 7. Ps. 40: 3.

10. HERRa, ole minulle armellia
sillä minä ahdistetan: minun kaja-
owat muuttunet murhesta, niin
minun sieluni ja wagani.

11. Sillä minun elämäni on
tettu murhesta, ja minun wuoteni
kauryesta: minun woimani on rann-
nut minun pahain tekoini kanttä
minun luuni owat mufertut.
Ps. 40: 13.

12. Minä olen pilkari tullut
sille minun wihamehilleeni, ja he
silleni ylönpaldisesti, ja hämmästy-
tuttawilleni: jotka minun ulkona
wät, pakenevat minua. Ps. 53: 1.

13. Minä olen sydämeistä unho-
niinkuin kuollut: minä olen minun
rifottu astia. Euc. 24: 21.

14. Sillä minä kuulen mone-
wäisthyren, että jokainen karttaa mi-
he pitävät kestenänsä neuwoa minun
ja tahtowat ottaa minun hengeni.

15. Mutta minä toiwon sinun
HERRa, ja sanon: sinä olet minun
Jumalani.

16. Minun aikani owat sinun
säs: pelasta minua minun wihoi-
kädestä, ja niistä jotka minua
nowat.

17. Anna paistaa laswos pal-
päälle: auta minua laupiuodes ka-
4 Ps. 6: 25, 26. Ps. 80: 4.

18. HERRa, älä minua anna
piään tulla; sillä sinua minä
huudan: jumalattomat tulkan häpiä
ja waikettan helwetisä.

19. Tulkon myläri wäärät
jotka puhuwat wanhurjasta wa-
kowasti, ylpeydestä ja ylönkajesta.
Ps. 63: 12. Ps. 107: 42.

20. Kuinga suuri on sinun hywy-
jongas panit tallelle niille jotka sinun
pelkävät! ja jongas niille ofotat, ja
sinun uskaldawat, ihmisten lasten ei-

21. Sinä kätet heitä tykönsä
laisesti, jokaisen haajstota: sinä
heitä majasas, riitelemästästä kic-
1 Sam. 23: 14, 15. Eufn 24: 2, 10. Ps. 22:
Jer. 36: 26.

22. Herra olkon kiitetty, että hän minulle osottanut ihmellisen hyvyyden, wanhassa Raupungissa.

23. Sillä minä sanoin pilaisufesani: Olen sinun silmäis edestä syfätty; kuitengin kuult sinä minun ruuani äänen, koska minä sinun tygöös sin.

Ps. 22: 2. 1 Sam. 23: 26, 27.

24. Rakastakat Herraa kaikki häppöhänä: Herra warjeele uskol- ja runsasti koostaa niille, jotka sitä harjoittelevat.

25. Olkat hywäsä turwassa, ja hän opistaa teidän sydämenne: kaikki Herraa odotatte.

Ps. 27: 14.

33. Psalmi.

2. Katumus-Psalmi.

Davidin opetus.

Mutuas on se jonga pahat teot ovat annetus andexi, ja jonga te peitetetyt ovat.

Rom. 4: 6, 10.

Mutuas on se ihminen, jollen Herra ei soimaa wäärystä; jonga se ei wilpiä ole.

Sillä koska minä tahdoin sita, muiserruit minun luuni minun päinwäisestä itkustani.

San. 1. 28: 13.

Sillä jinnu lätes oli yöllä ja sillä raktas minun päälläni, niin minun nesteni kuivui, niinkuin yöllä kuivuu, Sela!

Ps. 38: 3, 5. Ps. 65: 4.

Sentähden minä tunnustan sinun minun syndini, ja en peitä mi-pahoja tekojani. Minä sanoin: tunnustan Herralle minun pateleoni: niin sinä annoit andexi minun syndini wäärysten, Sela!

Es. 65: 24.

Tämän tähden pitää kaikki pyhät rutoileman oikialla ajalla: sen-ten koska suuret wedenpaisumiset ovat, ei he niihin nlotu.

Ps. 19: 13. Es. 49: 8. 2 Cor. 6: 2.

Sinä olet minun warjeluxeni, minua murhesta; että minä pe-tilma sängen riemuisesti keritaisin,

Minä neuwon sinua, ja osotan tie tien jotas waellat: minä joh-ten sinu minun silmilläni.

9. Mikät olko niinkuin orbit ja muulit, joilla ei ymmärrystä ole; joille pitä suuret ja ohjat suuhun pandaman, ellei he lähene sinua.

San. 1. 26: 3.

10. Jumalattomalla on monda wisauusta; mutta joka Herraan toiwoo, hänen hywyyös ymbäri piirittää.

San. 1. 12: 21.

11. Riemuikat teitänne Herrassa, ja olkat iloiset te wanhurstat; ja kerstat- kat igiäime kaikki te yrivakaiset.

33. Psalmi.

Jumalan omaisutter ja suurten tekoin julkus.

1. Riemuikat te wanhurstat Herra-rasa: wagat pitää händä lau-nisti kiittämän.

2. Kiittäkät Herraa landeilella: weisatkat hänelle kiitosta kymmenen kielifellä Psaltarilla.

Ps. 92: 4.

3. Weisatkat hänelle uusi wirsi: weisatkat jalosti kielten leikisä, helisemisellä.

4. Sillä Herran sana on totinen, ja mitä hän lupaa, sen hän wanhana pitää.

4 Mos. 23: 19. 1 Sam. 15: 29.

5. Hän rakastaa warhurstausta ja duemiota: maa on täynnä Herran laupiutta.

Ps. 119: 64.

6. Herran sanalla ovat taitrat tehdyt; ja kaikki heidän suokonsa hä-nen suunsa hengellä.

1 Mos. 1: 2.

7. Hän pitää koosa weden meresä niinkuin roukkiosa, ja lätkee sywydet.

1 Mos. 1: 9. Job. 38: 10.

8. Peljätön Herraa kaikki maa: händä peljätön kaikki maan piirin asuwaiset.

9. Sillä koska hän sanoo, niin se tapahtuu: jos hän käpkee, niin se on tehty.

Ps. 148: 5.

10. Herra tele pakanain neewot tyhjäri: hän saattaa kansain ajatuyet turhary.

Ps. 2: 1, 2, 4.

11. Mutta Herran neuwo pyshy ijanlakkisestä: hänen sydämensä ajatuyet sukukunnasta sukukundaan.

San. 1. 19: 21. Es. 46: 10.

12. Mutuas on se kansa jonga Herra on Jumala: se kansa jonga hän igellensä en perinnöyi waiiumit.

Ps. 144: 15.

13. Herra kagoi taiwaasta aies, ja näki kaikki ihmisten lapset.

14. Wahwaida istumeldansa kagoi hän kaikkia, jotka maan päällä asumat.

15. Hän walmistaa kaikkein heidän sydämensä: hän ymmärtää kaikki heidän tyhnsä. *San. 1. 16: 1, 2, 9. Euku 21: 1, 2.*

16. Ei kuningasta auta hänen suuri wäkensä; eikä Sangari wapaahdeta suurella woimallansa. *2 Kita K. 14: 11.*

17. Drhit ei myös auta; ja heidän suuri wäkewydensä ei pelasta. *Job. 39: 21. Ps. 147: 10. San. 1. 21: 31.*

18. Kago, Herran silmät kagowat niitä jotka händä pelkawat, jotka hänen laupiuteensa toiwovat:

19. Että hän pelastais heidän sielunsa kuolemaista; ja elätäis heitä näjän aikana. *Ps. 34: 10, 11. Ps. 37: 19.*

20. Meidän sielumme odottaa Herraa; joka on meidän apumme ja kilpeimme.

21. Sillä meidän sydämemme iloitsee hänesä; ja me toiwomme hänen pyhään nimeensä.

22. Olkon sinun laupiudes, Herra, meidän päällämme; niinkuin me sinuun uskallamme!

31. Psalmi.

Kiitos Jumalan laupiuden edestä.

1. Dawidin Psalmi, koska hän nuotonsa muutti Abimelechin edestä; joka hänen ajoi pois tyhdänsä, ja hän meni pois. *1 Sam. 21: 10. Ps. 56: 1.*

2. Minä kiitan Herraa aina: hänen kiitorensa on alati minun suusani. *Ps. 146: 2.*

3. Minun sieluni kerskaa Herrassa; että raadolliset sen kuulewat ja iloitsewat.

4. Niistäkät Herraa minun kansani; ja korottakamme ynnä hänen nimeensä.

5. Koska minä Herraa egein, kuuli hän minun rukouzeni; ja pelasti minun kaikista wapiustuyistani.

6. Jotka händä kagowat, ne walaistan: heidän kaswonsa ei tule häpiään.

7. Koska raadollinen huiji, kuuli Herraa händä; ja autti hänen kaikista tuskistansa.

8. Herran Engeli pitritää niitä jotka händä pelkawat; ja pelastaa heidät. *1 Mos. 32: 1, 2. 2 Kun. K. 6: 17.*

9. Maistakat, ja kagofat kuu Herraa on suloinen; autuas on joka häneen turwaa. *1 Pet. 2: 3. Ps. 2: 12.*

10. Peljätäkän Herraa kaikkinen pyhänsä; sillä jotka händä pelkawat, ei niilsä mitän puutu. *Ps. 33: 19. Ps. 37: 19.*

11. Nuorten jalopeurain piä wigeman ja isoman; mutta jotka Herraa egeiwät, ei heilsä mitän puutu. *Euc. 1: 59.*

12. Tulkat tänne lapset, kuulimua: Herran pelwon minä opetan.

13. Kuka on, joka (hyvä) eläitä wyttä? ja pitäis mielellänsä kypäiwä? *1 Pet. 3: 10.*

14. Warjele kieleä pahudesta huules wilpiä puhumasta. *Eph. 4: 29. Euku 5: 4. Col. 4: 6.*

15. Pakka pahasta, ja tee hyöksi rauhaa ja noutele händä. *Amos. 5: 15. Hebr. 12: 14.*

16. Herran silmät kagowat hurjaita; ja hänen korwansa kuultoo huutoansa. *2 Kita K. 16: 9. Ps. 37: 38.*

17. Mutta Herran kaswot pahointekijöitä wajan; hukuttamaan heidän muistoansa. *Ps. 73: 20. Ps. 109: 15.*

18. Koska (wanhurikat) huutaa niin Herraa kuulee; ja pelastaa kaikkiä tuskistansa. *Ps. 145: 18.*

19. Herra on juuri läsnä niillä joilla on murhellinen sydän; ja an niillä joilla on surkia mieli. *Ps. 51: 19. Es. 66: 2.*

20. Wanhurikalle tapahtuu pahaa; mutta Herra hänen niistä kaikista päästää.

21. Hän kätkee kaikki hänen laulunsa; ja ettei yriskän niistä mureta. *Marth. 10: 30. Job. 15: 36.*

22. Pahus tappaa jumalattomia ja jotka wanhurikasta wihawat, hukutetaan.

23. Herra lumaistaa palwelijain sielut; ja kaikki jotka häncee toiwat, ei pidä hukkuman.

35. Psalmi.

25. Psalmi.

Hirmuista vihollista vastaan.

Dawidin Psalmi.

1. Kiitele, HETra, minun riita-
veljeini kansa: sodi minun
vihollisiani vastaan.
 2. Emma kilpi ja keihäs; ja nou-
minua auttamaan.
 3. Sivalla ase ja suojele minua
kun sortaitani vastaan: sano sielulle-
minä olen apus.
 4. Häpiään ja pilkkaan tulon kai-
jotta minun sielunani väjyivät: pa-
kon takaperin ja naureri tulon
minulle pahaa suovat.
- Ps. 40: 15, 16. Ps. 70: 3, 10.
5. Olkon he niinkuin alanan tuule-
ja HETran Engeli syttäkön heitä
- Ps. 1: 4. Ps. 13: 3.
6. Heidän tiensä olkon pimiä ja
alaks; ja HETran Engeli wainot-
heitä.
- Ps. 89: 24.
7. Sillä he ovat ilman syytä hei-
werkonsa wirittänet minua ka-
rynsä; ja ilmau syytä ovat sie-
ni lainoanet handan.
- Ps. 7: 16. Ps. 57: 7. Matth. 22: 15.
8. Tulon hänelle waiva, jota ei
tiedä; ja werkko, jonga hän wi-
käpittäkön hänen, siihen hän lan-
n.
- Ps. 141: 10.
9. Mutta minun sieluni iloitkan
HETra; ja riemuitkan hänen awus-
a.
10. Kaikki minun luuni sanoan:
HETra, kuka on sinun vertaises? si-
jota päästät nöyrän wäkewämmän
kä; raadollisen ja köyhän raate-
ansa.
11. Wäärät todistajat astuwat edes;
a minua niihin soimawat, joista en
ä mitän tiedä.
- Matth. 26: 60.
Luc. 23: 2, 10. Job. 18: 30.
12. He telewät minulle pahaa hy-
; minulle mielikarwandexi.
- Ps. 109: 5.
13. Mutta minä, kosta he sairastit,
a jalin päälleni, waiwaisin igiäni
olla; ja rukoisin sydämeistäni.
- Ps. 89: 11.
14. Minä käytiin igeni kuin he oli-
et minun ystäwäni ja weljeni:

- niinkuin se joka äitiänsä murehti, kä-
win minä kumarruyisa murhewaatteisa.
15. Mutta he iloiwewat minuun wa-
hingostani ja kokondurwat: onduwat
myös kokowat heittänsä hawaijemata
minua vastaan, he repiwät ja ei lakka.
- Matth. 26: 3, 4.
16. Ulkokullattuini seasa, jotka lei-
pätysängin tähden pilkkawat, kiristä-
wät he hambaitansa minun päälleni.
17. HETra, kuinga kauwan siinä
tätä katelet? päästä siis minun sieluni
heidän häwityksestänsä, ja minun yxi-
näiseni muoriä jalopeuroista.
- Ps. 22: 21, 22.
18. Minä kiitän sinua suuresa seu-
rakunnasa: paljon kansan keitelä mi-
nä sinua ylistän.
- Ps. 22: 26. Ps. 40: 10, 11.
19. Älä salli heidän iloita minusta,
jotka syyttömästi minuun viholliseni o-
iwat; eli silmää iskeä, jotka minua il-
man syytä wihawat.
- Job. 15: 25.
20. Sillä ei he puhu ystäwällisejsti;
waan egiwät wääriä syytä hiljaisita
vastaan maan päällä.
21. Ja lewittäwät kitansa awaral-
da minua vastaan; ja sanowat: niin,
niin: sen me mielellämme näemme.
- Job. 16: 10. Et. 57: 4.
22. HETra, siinä sen myös näet,
älä siis wait ole: HETra älä kauka-
na ole minusta.
23. Derä ja nouse lagomaan mi-
nun oikentani, ja asiאתani, minun Ju-
malani ja HETrani.
24. HETra minun Jumalani, duo-
mitse minua wanhurstaundes jälkeen;
ettei he riemuigiji minusta.
25. Älä salli heidän sydämifänsä
sanoa: niin, niin me tahdomme: ja
älä anna heidän sanoa: me olemma
hänen niellet.
26. Häwäistäkön ja naureri joutu-
kon kaikki jotka minun onnettomides-
tani iloiwewat: puetettakon häpiällä ja
pilkalla, jotka igiänsä minusta kerstawat.
- Ps. 109: 18, 19.
27. Illoitkan ja riemuitkan, jotka
minun wanhurstaantani rakastawat; ja
sanoan aina: HETra olkon suuresti
kiitetty, joka suo palveliallensa rauhan.
- Ps. 40: 17.

28. Ja minun kieleni puhuu sinun wanhuriskauttas: ja kiittää sinua joka-päivä.
Ps. 7: 18.

36. Psalmi.

Jumalattomain ilkeyttä ja ulkokullaisutta vastaan.

1. Davidin HERRAN palwellan Psalmi, edelläweisajalle.

2. Se on sydämeistäni sanottu jumalattomain menosta: ei he ensingän Jumalata pelkää.

3. Sillä hän suosittelee itsiänsä silmäinsä edesä; niinkauvan kuin hän löyptää pahudensa, saattarensa wihaa matkaan.

4. Hänen suunsa sanat ovat wäärös ja petos; ei hän tahdo enää ymmärtä, että hän jotakin hyvää tekis.

5. Mutta ajattelee wnotesansa wahingota, ja pysyy wahwasti pahalla tiellä; ja ei he mitän pahaa hyljää.
San. 1: 4: 16. Riis. 2: 1.

6. HERRA, sinun laupiudes ulottuu niin lewiälä kuin taivas on; ja sinun totudes niin awaralda kuin pilwet juokset.
Ps. 57: 11. Ps. 108: 5.

7. Sinun wanhuriskaudes on niinkuin Jumalan wuoret, ja sinun oikeudes niinkuin suuri sywyys: HERRA, sinä autat sekä ihmiset että eläimet.
Ps. 92: 6. Ps. 145: 15. Rom. 11: 33.

8. Kuninga kallis on sinun hywydes, Jumala; että ihmisten lapset sinun siipis warjon ala uskaldawat.
Ps. 17: 8. Ps. 57: 2.

9. He juopuwat sinun huones runsaista tawarasta; ja sinä juotat heitä hekkumallas niinkuin wirralla.

10. Sillä sinun tyköns on eläwä lähde: ja sinun walkuendesas me näemme walkuden.
Jer. 2: 13. Esku 17: 13.

11. Lewitä laupiudes niille jotka sinun tundewat; ja sinun wanhuriskaudes toimellisille.

12. Älä falli minua tallattaa ylpeildä; ja jumalattomain läsi älkön minua kukistako.

13. Waan anna pahointekiät siihen langeta; että he syöpsäisin pois, ja ei seisoka pysyisi.

37. Psalmi.

Jumalattomain menestys pyymättä.

Davidin Psalmi.

1. Älä wihastu pahain tähden; älä kadehti pahointekiitä.
San. 1: 24: 19. Saara. 7: 10.

2. Sillä niinkuin heinä he hakatan pois; ja lakaistuwat nihi wihoitapa ruohe.
Ps. 92: 8.

3. Toiwo HERRaan, ja te hywasu maasa, ja elät ihes wata.

4. Iloige HERRasa, ja hän sinulle mitä sinun sydämes halajaa.
5. Anna ties HERRan halajaa ja toiwo hänen päällensä; kyllä sen tele.
Ps. 55: 23. 1 Pet. 5: 7.

6. Ja hän tuo edes sinun wanhuriskaudes niinkuin walkuden; ja sinun wädes niinkuin puolipäiwän.

7. Tydy HERRaan, ja odota: älä kiinoittele sitä jenga tiedesä meneisty, ja sitä ihmistä; wäärystä tele.
Saara. 10: 4.

8. Laska wihasta ja hyljä tiedesä älä niin wihastu, että ihettin teet.

9. Sillä pahat häwitetään; HERRaa odottawaiset periwät.
Matt. 5: 5.

10. Wielä wäähä hetki on, ja jumalatoim olellan; ja kuin sinä hänen siaansa, niin hän on pois.

11. Mutta siwiät periwät ja iloiget suuresa rauhassa.
Ps. 119: 163.

12. Jumalatoim uhlaa wanhurista; ja kirjistelee hambaitansa päällensä.
Ps. 112: 10.

13. Mutta HERRA nauraa heillä; hän näke hänen päiwänsä jontu.
Ps. 2: 4.

14. Jumalattomat wetäwät kansa, ja jännittäwät jougensa; kataraxensa raadollista ja löpää, ja rastaxensa hurstaita heidän teijansa.

15. Mutta heidän miekkansa käymän heidän sydämeensä; ja jougensa pitä särkymän.

16. Se wäähä kuin wanhuriskaudes on parempi kuin monen jumalattomien suuret tawarat.

17. Sillä jumalattomain: tawarat

lä rikottaman; mutta HERRA wah-
istaa wanhurjat. Ps. 1: 6.

18. HERRA tietää hurjasten päi-
t; ja heidän perimisenä pysyy ijan-
ikkisesti. Ps. 139: 16.

19. Ei he tule häpiään pahalla a-
lla; ja nälkävuosina pitää heillä kyl-
keman. Ps. 33: 19. Ps. 34: 10.

20. Sillä jumalattomat hukkuvat
HERRAN viholliset, ehkä he olisit
kun ihana niittu, niin heidän pi-
kuitengin niinkuin sawu katoman.
Ps. 68: 9.

1. Jumalatoim ottaa lainan ja ei
a; mutta hurjäs on laupias ja
iäs.

2. Sillä hänen jumattunsa peri-
maan; mutta hänen kirottunsa
hävitettämän.

3. HERRalda senkaltaisen miehen
käs hallitan; ja hänen tiensä kel-
känelle.

4. Jos hän langee, niin ei händä
hä; sillä HERRA tule hänen kä-
siin.

5. Minä olin nuori, ja wanhen-
ni, ja en ikänä nähnyt wanhurjäs-
kylättyri; engä hänen siemenensä
kään leipää.

6. Hän on aina laupias, ja lat-
miehellensä; ja hänen siemenensä
jumattu. Ps. 112: 5. Enc. 6: 34, 35.

7. Wäldä pahaa, ja tee hyvää;
pysy ijanikaikkisesti. Ps. 34: 15.

8. Sillä HERRA rakastaa oikeut-
ta ei hyljää pyhiänsä; ne kätetään
kaikkisesti; mutta jumalattomain sie-
niä pitää hävitettämän. Ps. 21: 11.

9. Hurjat periwät maan, ja a-
t sinä ijanikaikkisesti.

10. Wanhurjkan suu puhuu wiisaut-
ta ja hänen kielenä opettaa oikeutta.
Esa. 1. 31: 26.

11. Hänen Jumalansa laki on hä-
nen hämesänsä; ja ei hänen aitel-
ensa. Ps. 40: 9. Es. 51: 7.

12. Jumalatoim wäijyy wanhurjäs-
kylä händä tapparensa.

13. Mutta ei HERRA jätä händä
hänsä; ja ei duomige händä,
kun duomitan.

14. Odota HERRaa, ja kätke hä-

nen tiensä; niin hän sinun korotta,
että perit maan: ja sinä saat nähdä,
kojka jumalattomat hävitetään.

35. Minä näjin jumalattoman, sau-
gen jalon ja waldian, joka lewitti
iğensä, ja wihotti niinkuin wihertäi-
nen Laurbärin puu. 1 Sam. 25: 2, 10
Luka 31: 1, 10. Job. 20: 5. Ps. 52: 3, 9.

36. Ja hän äneni pois, ja kago, ei
hän enää ollut: ja minä kysyin hän-
dä, ja ei händä kusan löyetty.
Job. 20: 7. Ps. 10: 15.

37. Ole wiatoim, ja pidä sinus
oikein: sillä senkaltaiset wiimein
menestywät.

38. Mutta wäärät pitää ynnä huk-
kuman; ja jumalattomat pitää wiimein
häwitettämän. Ps. 5: 5, 6.

39. Mutta HERRA auttaa wan-
hurjaita: hän on heidän wälewyyden-
sä tujkan ajalla. Ps. 9: 10.

40. Ja HERRA auttaa heitä, ja
päästää heitä: hän pelastaa heitä ju-
malattomista ja wapahtaa heitä; sillä
he uskaljit häneen.

38. Psalmi.

3. Ratumus-Psalmi.

1. Dawidin Psalmi muistoksi.

Ps. 132: 1.

2. HERRA, älä rangaise minua
wihafas! ja älä kurita minua
hirmuifudesas! Ps. 6: 2.
Jer. 10: 24. Hes. 5: 15.

3. Sillä sinun nuolet owat minun
kiinnitettyt: ja sinun kätös painaa mi-
nua. 5 Mos. 32: 23. Job. 6: 4.

4. Ei ole terweys minun ruumisa-
ni, sinun uhlauxestas: ja ei ole rauha
minun luisani, minun syndeini tähden.

5. Sillä minun syndini kuywät pää-
ni ylitse; niinkuin raitas kuorma owat
he minulle ylöen raskari tullet.
Esr. 9: 6. Ps. 88: 17.

6. Minun haawani haifewat ja mä-
tänewät, minun hulludeni tähden.

7. Minä käyn kymäräsä ja kumar-
ruxisa: yllä pähwää minä käyn mur-
heisani.

8. Sillä minun lupeni peräti luis-
wettuwt; ja ei ole mitän terwettä
minun ruumisani.

9. Minä olen ylöen paljo runneldu

ja hyöty rikki: minä myrkyksen minun sydämeni kirusta.

10. Herra, jünun edessä on kaikki minun haluni; ja minun huokaukseni ei ole sinulta jalattu.

11. Minun sydämeni värisee, minun uelmani on minuista luopunut; ja minun silmäni valkeus ei ole minun tyköni.

12. Minun ystäväni ja lähimmäisensä ovat kehastansa minua vastaan; ja minun omaiseni seisovat kaukana. Ps. 27: 10. Ps. 88: 19.

13. Jotka minun sielunani eginvät, ne virittelevät paulat minuun eteeni, ja jotka minulle pahaa suovat, ne puhuvat sulaa pahutta; ja petosta joka päivä ajattelevat.

14. Mutta minun täytyy olla niinkuin kurovin, ja ei mitän kuuleman; ja niinkuin mykän, joka ei awaja suustansa. Ps. 39: 2, 10.

15. Ja minun täytyy olla niinkuin se joka ei mitän kuule; ja jonga suusa ei ole vastauksia.

16. Mutta minä odotan sinua Herra; jünä Herra minun Jumalani kumildelet minua.

17. Sillä minä ajattelen, ettei heidän suingan pidä minuista iloigeman: jos minun jalkani kumbastuis, niin he kerskaijit sangen paljo minuista.

18. Sillä minä olen tehty kärjismään; ja minun kipuni on alati minun edessäni. Ps. 39: 3.

19. Sillä minä julistatan pahan tekoni; ja murhehdin minun syndini tähden. Ps. 51: 5.

20. Mutta minun wiholliseni elävät ja ovat wäkevät: ne ovat suuret, jotka minua syyttömästi wihawat. Ps. 3: 2.

21. Ja ne jotka minulle marawat pahalla hywän, asettawat heitänsä minua vastaan, että minä hywää nousdan. Ps. 119: 95.

22. Älä hyljä minua, Herra: minun Jumalani, älä ole kaukana minusta!

23. Niennä sinuas minua auttamaan, Herra minun autuudenti! Ps. 45: 21. Ps. 2: 4: 12

39. Psalmi.

Christillinen elämä, autuallinen kuolema.

1. Davidin Psalmi, Jeduthun edelläweisajalle. 1 Kita K. 25: 1, 2

2. Minä olen sanonut: Minä olen pitä wäärin minun täni, etten minä tekijä syödiä kielellä. Minä halligen minun suuni niinkuin juisilla; niin kauvan kuin minä Jumalattoman edessäni. Ps. 17: 2

3. Minä tulin mykäri, wäikeseffa wäikeseffa hywästä; mutta minun murheni lisäynty. Ps. 38: 11

4. Minun sydämeni on palawumija, ja kuin minä sitä ajattelen, minä sytyn: minä puhun minun lelläni.

5. Herra, opeta minua ajamaan minun loppuani, ja mikä minun elämälläni on; tietäpenni minä erkanen täällä. Ps. 143: 10

6. Kago, minun päiväni ovat menen leveys tyköni, ja minun mäni on niinkuin ei mitän sinua säs: kuinga aiwan turhat ewat ihmiset, jotka kuitengin niin suomaisti elävät, Sela! Ps. 62: 10. Ps. 144: 4.

7. Waan he menewät pois minun warso, ja tekevät heillensä hukkarin murhen: he kokowat ja ei kuka sen saa. Job. 8: 9. Luku 12: Saarn. 2: 18. Luku 5: 13, 15.

8. Ja nyt Herra, mihingä luotan? jünun minä to

9. Wapahda minua kaikista neijstäni; ja älä anna minun hulluin pilkari.

10. Minä wäikenen, ja en suutani, kyllä jünä sen teet. Ps. 38: 14.

11. Käännä minun rangastureks minuista: sillä minä olen uđan jünun kates pieyämisessä.

12. Koskas jonuu rangastureks tähden, niin hänen launisturensa tetan niinkuin koida; tojin aiwan hat ewat kaikki ihmiset, Sela! Ps. 6: 8.

13. Kuule minun rukoukseni, Herra, ja eta minun huutoni koraalilla: älä wäikene minun kypneideni

Mä minä olen munkalainen sinun ty-
köks, ja wieras, niinkuin kaikki minun
vieraat.
1. 2 Mos. 25: 28. 1 Aika R. 29: 15.
2. 119: 19. Hebr. 11: 13. 1 Det. 2: 11.

14. Suovu minusta, että minä wira-
suis; enentkuin minä meuen pois, ja
kukaan täsä ole.
Job. 7: 16.

40. Psalmi.

Christuren kärsiminen, wirta.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

2. Minä hartasti odotin HET-
raa; ja hän kallisti hänensä
minun tyköni, ja hän kuuli minun
huonon.

3. Ja hän weti minun ylös siitä
kuusesta haudasta, ja soidaifesta
maasta; ja asetti minun jalkani kalliolle,
ja kallisti minun käymiseeni.
Ps. 31: 9. Ps. 69: 15.

4. Ja hän annoi minun suuhuni
toisen wiesun, kiittämään meidän Ju-
malamme. Sen pitää monen näke-
mään, ja pelkämän HETraa, ja toi-
man häneen.
Es. 52: 15.

5. Autuas on se ihminen joka pance
sielunsa HETraan; ja ei käännä
sitten työ, ja niitten jotka walhella
adawat.

6. HETra minun Jumalani, suu-
ni ovat sinun ihmes ja ajatuses,
ja sinä meille osotat: ei ole mitään
minun wertaas, minä ilmoitan niistä,
sanon, waikka ne ovat epäluksiset.
2 Mos. 15: 11. Ps. 92: 6.

7. Uhri ja ruokauhri ei sinulle kel-
laa, waan korwat sinä minulle awai-
sivat; et sinä tahdo polttouhria eli syn-
teeria.
Hebr. 10: 5.

8. Sillein minä sanoin: Kago, mi-
nulle tulen: Kaamatusa on minusta
sojitettu.
1 Mos. 3: 15. Luku 12: 3.
18: 18. Luku 22: 18. Luku 26: 4. Luku
30. Luc. 24: 27. Ap. 7: 10: 43. Hebr. 13: 8.

9. Sinun tahtos, minun Juma-
laks on minun sydämesäni.
Ps. 37: 31.

10. Minä saarnan sinun wanhur-
sutes suuresta seurakunnasta: kago,
minä anna tulita suutani, HETra
minun tiedät.
Ps. 22: 23, 26. Ps. 35: 18.

11. Ja minä salaa wanhuristautas

sydämesäni: minä puhun sinun totu-
destas ja autundeistas: en minä peitä
sinun laupiuttas ja wakiuttas suuresta
seurakunnasta.

12. Mutta sinä HETra älä kää-
nä laupiuttas minusta pois: sinun
laupiudes ja wakiudes aina minua
warjelson.
Ps. 59: 2.

13. Sillä lukemattomat waiwat o-
wat minun piirittänet: minun syndini
owat minun ettanet kiinni, niin etten
minä wihdä taida: ne owat usiammat
kuin hiuret päässäni, ja minun syda-
meni on minusta waipunut.
Ps. 31: 11.

14. Keliwaton se sinulle HETra,
ettäs minun wapahtat: riennä HET-
ra minua auttamaan.

15. Häwetkön ja kaikki pilkari tul-
kon, jotka minun sieluani wäijwät
hufatarensia sitä: palaitkon tafaperin
ja häplään tulkon, jotka minulle pa-
haa suowat.
Ps. 35: 4. Ps. 70: 3, 11.

16. Hämmästykön heidän häpiäsän-
sä, jotka minulle sanowat: Niin, niin.

17. Jloitkan ja riennitkan kaikki
sinusta jotka sinia ehiwät; ja jotka
sinun autiuttas rakastawat: sanokan
aina: HETra olkon korkeasti ylistetty!
Ps. 34: 3, 4, 5. Ps. 35: 27.

18. Minä olen köyhä ja waiwai-
nen, mutta HETra pitää minusta mur-
hen: sinä olet minun auttajani ja wa-
pahtajani: minun Jumalani, älä wihney.

41. Psalmi.

Sywät työt, kiittämättömyys.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

2. Autuas on joka köyhää holhoo:
händä HETra auttaa pa-
hana päivänä.
Ps. 112: 5, 9. Es. 58: 7.

3. HETra kätkee häneen ja pitää
hänen eläwänä, että hän uenestyy maan
päällä; ja ei hyljää händä wihollistensa
tahtoon.
Dan. 4: 24.

4. HETra wirtwotta händä tauti-
wuotesansa: sinä autat hänen kaikesta
sairaudestansa.

5. Minä sanoin: HETra ele mi-
nulle armollinen, paranna minun sie-
luni; sillä minä tein syndiä sinua wastan.

6. Minun wiholliseni puhuit pahaa

minua vastaan: koska hän kuolle ja hänen nimensä kadonne?

7. Ja kuin he tulevat katelemaan, niin he puhuvat walhetta, heidän sydämensä kokoo heilleensä wäärtyä; niin he menevät pois ja sitä panettelewat.

Luc. 14: 1, 2c.

8. Kaitki jotka minua wihaavat, kuisittellewat keskenänsä minua vastaan; ja ajattelewat pahaa minua vastaan.

9. Paha asia on hänen päälensä tullut; ja koska hän makaa, niin ei hän nouse jälleen.

2 Sam. 16: 17 kumut.

10. Niin myös minun ystäväni johon minä uskaljin, joka söi minun leipääni; se tallais minun jalkaisua ala.

Of. 55: 14, 15. Matth. 26: 14. Marc. 14: 10. Luc. 22: 4. Job. 13: 18. Ap. 1: 16.

11. Mutta sinä HERRa ole minulle armollinen, ja auta minua; niin minä seu heille koitan.

12. Siitä minä ymmärrän että sinä suot minulle hyvää; ettei minun wiholdiseni saa kerjätä minusta.

13. Mutta minua sinä holhot minun wiattomuuteni tähden; ja asetat minun kasiwois eteen isankaitkiseksi.

14. Kiitetty olkon HERRa Iffraelin Jumala, isankaitkisesta isankaitkiseen! Amen, Amen.

42. Psalmi.

Wainomisen tusta, lohdutus.

1. Corahn lasten opetus, edelläweisajalle.

1 Mik. 6: 33, 2c. Of. 44: 1.

2. Niinkuin peura himoitsee tuoretta wettä; niin minun sieluni himoitsee sinua Jumala.

3. Minun sieluni janoo Jumalata, sitä läwätä Jumalata: Koska minä tullen Jumalan kasiwoja näkemään?

Of. 63: 2, 3. Of. 84: 3.

4. Minun kypneleni owat minun ruofani päiwällä ja yöllä; että joku päiwä minulle sanotan: kusa nyt on sinun Jumalas? Of. 80: 6. Of. 102: 10.

5. Koska minä näitä muistelen, niin minä wuodatan ulos minun sydämeni igesäni: sillä minä menisin mielelläni joukon kansa, ja waellaisin heidän kansansa Jumalan huoneeseen: ihastuarella ja kiitoyella, sen joukon seasa, jotka juhlaa pitävät.

6. Mitäs murhehdit minun sieluni, ja olet niin lewotoin minusa? tulla Jumalaan: sillä minä vielä wäähändä kiitän, että hän minua autokasiwoillansa.

7. Minun Jumalani, minun sielun murheisansa minusa; sentähden tulin minä muistat sinun Jordanin ja Jeromonin maalla, sillä wäähällä wuoret.

5 Mos. 3: 8.

8. Sinun wirtas pauharat komin niin että yri syryys pauhaa tässä, toinen syryys siellä: kaitki sinun wälaines ja aaldos käyivät minun yllä.

9. Päiwällä on HERRa luwan hänen hywydensä, ja yöllä minä nulle weisan, ja rufoilen minun Jumalani Jumalata.

Of. 92: 3.

10. Minä sanon Jumalalle minun kalliolleni: Mäxi sinä olet minun wöhötanut? mäxi minä käyn niin wöhöisani, koska minun wiholdiseni minun abdisiata?

Of. 13: 2. Of. 18: 3. Of. 44: 1.

11. Se on niinkuin murha minun sieluni, että minun wiholdiseni häntä seiwät minua: koska he jokapäiwä wuoret minulle: kusa nyt on sinun Jumalas?

Of. 115: 2.

12. Mitäs murhehdit minun sieluni, ja olet minusa niin lewotoinwaa Jumalaan: sillä minä wäähändä kiitän, että hän on minun kasiwoini apu, ja minun Jumalani.

Of. 43: 5.

43. Psalmi.

Jumala, se korkein duomari.

1. Duomige minua Jumala, ratkaise minun asiani, ja motoiinda kansaa vastaan; ja pää minua kavaloiista ja wääritystä ihmisi.

2. Sillä sinä olet minun wälädeni Jumala, mäxi sydyret minun päiwä mäxi minun annat murheisani käydä koska wiholdinen minua abdisiata?

Of. 42: 10.

3. Vähetä wälkendes ja totudes minua saattamaan, ja tuomaan sinun minä hän wuoret tygö, ja sinun asiansi tygö.

2 Sam. 2: 17.

4. Ja minä käwiisin sieluni Jumalan Altarin tygö, sen Jumalan tygö, ja

minun iloni ja riemuni on; ja kiittäi-
ksenne Kandeileilla, Jumala, minun
Jumalani. Ps. 80: 6. Ps. 102: 10.

5. Mitäs murhehdit minun sieluni,
olet minusa niin leivotoin? turva
Jumalaan: sillä minä vielä nytkin
kiitän, että hän on minun kas-
si apu, ja minun Jumalani.
Ps. 42: 12.

11. Psalmi.

Pyhäin tila, rukous.

1. Corahn lasten opetus, edelläwei-
lle. Ps. 42: 1.

2. Jumala, me olemme korvillam-
me kuulleet, meidän Isämme
on meille luetellet; mitäs heidän ai-
mansa ja muinan tehnyt olet.
Ps. 78: 3.

3. Sinä olet ajanut pakanat pois
maasta; mutta heitä sinä olet istutta-
nut jälleensä: sinä olet kansat kadotta-
nut, mutta heitä sinä olet lewittänyt.
2 Mos. 15: 17. Ps. 9: 6. Ps. 80: 9.

4. Sillä ei he ole miekallansa sitä
oma omistanet, ja heidän käsiwar-
ta ei auttanet heitä, waan sinun
kätes, ja sinun käsiwarte, ja
sinun kaswois walkeus; sillä sinä mie-
kallit heihin.
2 Mos. 33: 14.
4 Mos. 6: 25. Jos. 24: 12.

5. Jumala, sinä olet minun Runin-
nen; joka autuuden Jacobille lypat.

6. Sinun kauttas me wihollisemme
Isämme maahan; sinun nimesäs me
Isämme meidän wastauksiamme.
Ps. 18: 39.

7. Sillä en minä luota jouheeni;
minun miekkani ei auta minua.
1 Sam. 17: 39.

8. Mutta sinä autat meitä meidän
viihittämme; ja saatat niitä hä-
vittää, jotka meitä wihawat.

9. Jumalasta me kerjämme joka-
lailla; ja kiitämme sinun nimesäs ijan-
kautesti, Sela!

10. Mixi sinä nyt systät meitä pois,
annat meidän häpiään tulla; ja et
meidän sotajoukkomme kansa?

11. Sinä annat meidän paeta wi-
hollisemme edesä; että ne raatelisit
meitä, jotka meitä wihawat.

12. Sinä annat meitä syöttää niin-
kuin lambaita; ja hajoitat meitä pa-
kanain sekaan.

13. Sinä myyt kansas ilman hin-
nata; ja et mitän siitä ottamit.
5 Mos. 32: 30. Duom. 2: 14. Hes. 30: 12.

14. Sinä panet meitä häpiäxi mei-
dän läsnäsuwaisillemme: pilkari ja nau-
roxii niille, jotka meidän ympärillämme
owat.
Ps. 79: 4.

15. Sinä teet meitä sananlastuwi
pakanain seasa; ja että kansat wään-
deleiwät päätänsä meidän tähtemme.
2 Kun. 11: 19: 21.

16. Jokapäiwä on minun häwäisty-
yeni minun edesäni; ja minun kaswoini
häpiä peittää minun:

17. Että minun pitä pilkkajita ja
laittajita kuuleman; ja wiholliset ja
tylyt kostajat näkemän.

18. Nämät kaikki owat tulleet mei-
dän päällemme; ja en me sentähden
ole sinua unhottanet, engä petollisesti
sinun liittoas wastan tehnet.

19. Ja ei meidän sydamemme ta-
kaperin käändynyt; eikä meidän käy-
misemme poikennut sinun tiestäs.

20. Ettäs meitä niin löit rikki lohi-
kärmein seasa, ja peitit meitä kuole-
man warjolla.

21. Jos me olisimme meidän Ju-
malamme nimen unhottanet; ja mei-
dän kätemme nostanet wieralle Ju-
malalle:

22. Että Jumala sitä egeisi? waan
hän itse tietää meidän sydämen pohjan.

23. Sillä sinun tähtes surmatan me
jokapäiwä; ja me luetan teuraslambaxi.
Rom. 8: 36.

24. Herä HERRa, mixis makat?
walwo, ja älä meitä syssä pois kaike-
tillkan.

25. Mixis peität kaswois? ja un-
hohdat meidän raadollisudemme ja ah-
disturemme.
Ps. 13: 2.

26. Sillä meidän sielumme on pai-
nettu alas maahan asti: meidän wagami-
me rippuu maasa.
Ps. 7: 6. Ef. 5: 23.

27. Rouse, auta meitä; ja luuasta
meitä sinun laupiudes tähden.

15. Psalmi.

Christus ja Seurakunta.

1. Morjiamen opetuswirsji kulkaisesta Corahin lapsilda, edelläweisajalle.

Ps. 69. 1. *Esb.* 5: 25, 32.

2. Minnu sydämeni ajattelee kunnin laulun: minä weisan kuningasta, minnu kieleni on jalon kirjoittajan kynä.

2 Sam. 23: 2.

Ps. 2: 6. *1 Pet.* 1: 11, 16.

3. Sinä olet kaikkein kaunein ihmisten lasten seasa; armo on wuodattettu ulos sinun huulifas; sentähden sinua Jumala sinua ijanikaikkisesti.

Kor. w. 1: 16. *Luka* 5: 13.

4. Pane miekkas wyölles, sinä Saagari, ja kaunistu iges kunniallisesti.

5. Meneisty sinun kauneusas, kiiruhda sinis sanan totuden, jiweyden ja wauhurikauden tähden, niin sinun oikia kates ihmellisiä osottaa.

Ps. 72: 4.

6. Teräwät owat sinun uules, että kansat langewat etees maahan; jotka sydämeistänsä kuningan wiholliset owat.

7. Jumala, sinun istuimes pysyy aina ja ijanikaikkisesti: sinun waldakundas waldikka on oikeuden waldikka.

Ps. 110: 2. *Hebr.* 1: 8.

8. Sinä rakasit wauhurikautta, ja wihajit jumalatoinda menoa: sentähden o! Jumala, on sinun Jumalad woihellut sinua ilo iljyllä, enää kuin sinun osaweljes.

Ps. 2: 2.

9. Kaikki sinun waattes owat sulä Mirham, Alces ja Kezia: koska sinä Elephandin luiseista tuwastas lähdet, niin he ilauttawat sinun.

10. Sinun kaunistukses käywät kuningasten tyttäret: morjiaan seiso oikia kädelläs, sulasa kallimmasa kullasa.

Es. 49: 18.

11. Amule tytär, Lago, ja kallista korwas: unhohda kansas ja Isäs huone.

12. Niin kuningas saa halun sinun kauneutes; sillä hän on sinun HENras, ja sinun pitä häändä kumartaman.

13. Tyrin tyttären pitä myöds siihen lahjoinsa tuleman: rikkat kansan seasa pitä sinun edesäs rukoilleman.

Ps. 68: 30. *Ps.* 72: 10. *Ps.* 87: 4.

14. Kuningan tytär on kokonansa kunniallinen isäldä: hän on kullaisesa waatteesa puettettu.

15. Hän wiedän monella tuwolla kudotuisa waatteisa kuningan tyttäret; neiget hänen yhäwänfä, jotka hien seurawat, tuedan sinun tygös.

16. Ne wiedän ilolla ja riemulla ja he menevät kuningan tuwaan.

17. Sinun Isäs jiaan pitä sinun lapsia saaman; jettas asetat päämääräsi kaikkeen maailmaan.

Mar. 19: 28. *Jlm.* K. 1: 6. *Luka* 5: 12.

18. Minä tahden miistaa sinun meäs futukunnaista niin futukundon sentähden pitä kansat sinua kiltmän aina ja ijanikaikkisesti.

16. Psalmi.

Hurstaken lohdutus ja wakuus.

1. Corahn lasten weisu, muorud edelläweisajalle.

Ps. 42: 1.

2. Jumala on meidän turmaa ja wäkenoydenme; joka sängen jowelias apu tuskisa.

3. Sentähden eu me pelkää, wielä mailma hukkuis; ja wuoret kelle merta wajoijit.

4. Waikka wielä meri paubait lainehdis; niin että siitä paubimäet kukistuijit, Sela!

Ps. 93: 3, 4. *Ps.* 124: 4, 5. *Es.* 17: 12.

5. Kuitengin on Jumalan Kaupgi ihana wirtoinensa; josa kerkeimm pyhäät asunniset owat.

Ps. 48: 2.

6. Jumala on hänen kestellä sentähden se kyllä pysyy: Jumala on häändä warahin.

7. Pakanain pitä hämmästyvän waldakunnat langeman; ja maa hukka koska hän äänenfä anda.

8. HENra Zebaoth on meidän kassamme, Jacobin Jumala on meidän tukemme, Sela!

9. Tulkat ja kagokat HENran kofa; joka maan päällä sentalla häwityxet teke.

10. Joka hilligee sodat kaikesa mamasä: joka jougen särkee, ja kelle leihän, ja rattat tuleja polttas.

2 Sam. 8: 1, 16. *Ps.* 76: 4.

11. Pakatkat ja tietkät että olen Jumala: minä olen wuodattettu kunnian pakanain seasa, ja minä olen tän maan päällä.

Es. w. 11.

6. Herra Zebaoth on meidän kansamme: Jacobin Jumala on meidän Jumme; Sela!

17. Psalmi.

Chriksen taimaseen astuminen.

Corahn lasten Psalmi, edelläweis-

Raikki Kansat paukuttakat läsnänne; ja ihastukat Jumaloisella äänellä. Ps. 97: 1, 8.

Sillä Herra kaikkein korkein Jumminen, suuri Kuningas koko maan päällä.

Hän waati Kansat meidän alamme; ja pakanat meidän jalkainme ala.

Hän walitsee meille meidän perijämme; Jacobin kunnian, jota hän antaa; Sela! 1 Pet. 2: 9.

Jumala astui ylös riemulla;

Herra helisewällä Basunalla. Ps. 68: 19. Marc. 16: 19. Col. 2: 15.

Weisattat, weisattat Jumalalle:

Wesattat, wesattat meidän Kuningas-

me.

Sillä Jumala on koko maan kuningas: weisattat hänelle taitawasti.

Jumala on pakancitten Kuningas:

Jumala istuu pyhällä istuimel-

me. Kansain päämiehet ovat kokon-

Abrahamin Jumalan Kansan ty-

öllä maan edeswasastajat ovat Ju-

ma: hän on sangen suuresti ylösty-

nyt. Ps. 29: 1. Ps. 68: 23, 32.

18. Psalmi.

Maan, Jumalan Seurakunnan kuwa.

Corahn lasten Weisn-Psalmi.

Suuri on Herra, ja sangen kiitettävä, meidän Jumalamme Kaupungisa, hänen pyhällä hellansa. Ps. 76: 2, 3.

Zionin vuori on kaunilla paikalla: koko maan ilo, pohjan puolella meidän Kuningan Kaupungi.

Sillä Jumala on tuttu hänen huone-

ensa: sillä hän sen warjelia on. Ps. 4: 2. Ps. 11: 1. Marc. 5: 35.

Sillä kato, Kuningat ovat kokenneet; ja yinä meni ohike.

6. He ihmettelit koska he tämän näit: he hämmästyit, ja kiihdyit pois.

7. Wasistus on heidän siellä käsitännyt, ja ahdistus niinkuin synnyttäväisen.

8. Sinä särjet haudet merestä itämaalella.

9. Niinkuin me kuulinna, niin me sen näemme Herran Zebaothin Kaupungisa, meidän Jumalamme Kaupungisa: Jumala sen wahwistaa iankaikkisesti, Sela!

10. Jumala, me odotamme sinun hywyttäs, sinun Tempelisäs.

11. Jumala, niinkuin sinun nimes on, niin myös on sinun kiitoyes haamaan maikman ääreen: sinun oikia lätes on täynnä wanhurstantta.

12. Niemuitkan Zionin vuori, ja Judan tyttäret iloittan, sinun oikeutes tähden.

13. Mengät Zionin ymbäri, ja piiritätkät händä: lukekat hänen torninsa.

14. Turwatkat hänen muuriinsa: wahwisakakat hänen salinsa, että te sitä juttelitte tulenwaisille sukukumille.

15. Sillä tämä Jumala on meidän Jumalamme aina ja iankaikkisesti: hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

19. Psalmi.

Neuvo hämmästyttömöyteen pahana päiwänä. Rikkauten luottamisen, ja jumalattomain hulluus ja wahingo. Ei ihmisen pidä paheneman jumalattomain menestyrestä.

1. Corahn lasten Psalmi edelläweisajalle.

2. Ruullat tätä kaikki Kansat: otakat korwimme kaikki maan asuwaiset: Ean. 1: 8: 4.

3. Sekä yhteinen kansa, että Herat: niin rikkat kuin köyhät.

4. Minun suuni puhuu wiisautta; ja minun sydämeni sanoo ymmärryksen.

5. Minä tahdon kallistaa korwani wertauriin; ja minun tapaurjeni kantelella soittaa. Ps. 78: 2. Marc. 13: 35.

6. Mitä minun pidäis pelkämäni pahoina päiwinä; koska minun sortajaini wäärös käy minua ymbäri?

7. Jotka luottawat tawaroihinsa; ja suuresti kerjätävät paljosta rikkaudesta.

8. Ei welikän taida Petän lunastaa; eikä Jumalalle Petän sowitzaa.

Job. 17: 3. Matth. 16: 26.

9. Sillä heidän sielunsa lunastus on ylönn kallis; niin että se jää telemätä isankaikkisest:

1 Pet. 1: 18.

10. Waikka hän myös vielä lauman eläis, ja ei näkisi hautaa.

11. Sillä hänen täytyy nähdä, että wiisasten pitä kuoleman, niin myös tyhjän ja taitamattoman pitä hukuman; ja pitä vieraille tawaransa jätämän.

1 Sam. 25: 28.

Maarn. R. 2: 18. Jer. 17: 11.

12. Heidän sydämensä ajatus on, että heidän huonensa pitä isankaikkisest pyyhmän, ja heidän majansa suwusta sukuhun; ja heidän nimensä kuuluisaxi tuleman maan päällä.

13. Mutta ei ihminen taida pyyhä kunniasa; waan werratan eläimihin, jotka hukumat.

14. Tämä heidän tiensä on sula hulluus; kuitengin heidän jälkentulewaisensa sitä suullansa kiittävät, Sela!

15. He makawat helwetiä niinkuin lambat, kuolema heitä kalvaa: mutta hurjasten pitä warhain heitä halligeman, ja heidän dykkäyrensä pitä hukuman, ja heidän täytyy jäädä helwettiin.

1 Cor. 6: 1, 2. Jim. R. 2: 28.

16. Kuitengin wapahtaa Jumala minun sieluni helwetin wallasta; sillä hän korjais minun, Sela!

17. Älä sitä tottele koska joku rikastuu; eli jos hänen huonensa kunnia suurexi tulee.

Ps. 37: 1, 7.

18. Sillä koska hän kuolee, niin ei hän mitän myötiänsä wie: eikä hänen kunniansa mene alas hänen kansansa.

Job. 27: 19.

19. Sillä hän kiittää sieluansa elämänsänsä: ja he ylistävät sinua, jos sinä igelles hywää teet.

20. Niin he menewät Iffäinsä perästä, ja ei saa nähdä itänä walkentta.

21. Koska ihminen on kunniasa, ja ei ole ymmärryitä; niin hän on werrattu eläimiin, jotka hukumat.

50. Psalmi.

Dikia Jumalan palweus.

Affaphin Psalmi.

1 Aika R. 25: 1. 2 Aika R. 29: 30.

1. **S**etra wälewä Jumala huu, ja kuuuu maila hamasta auringon loitosta niin laseen asti.

2. Zionista anda Jumala täpde kirikauden paistaa. Es. 2: 3. Mis. 4.

3. Meidän Jumalamme tuli ei waitene: kuluttawainen tuli hänen edellensä, ja hänen ympäröiwälewä ilma.

Ps. 97: 2.

4. Hän kuuuu taiwat yshäid maan, duomitarensa kansansa.

5 Mos. 31: 28.

5. Kootkat minulle minun jotka minun liitostani enemmän wät kuin uhrista.

6. Ja taiwat pitä hänen hurjauttansa ilmoittaman; sillä mala on duomari, Sela!

1 Mos. 18: 25. Job. 5: 22, 27.

7. Kuule minun kansani, tahdon puhua; ja sinun seasas todistaa: minä Jumala olen Jumalas.

8. Sinun uhreistas en minä nuhtelee; sillä sinun polttouhri alati minun edefäni.

9. En minä ota härkiä sinun nestas; engä laurita nawetostas.

10. Sillä kaikki meidän eläimwat minun; ja eläimet wuorilla hannin.

11. Minä tunnen kaikki sinut ten päällä; ja meidän pedot owat nun edefäni.

12. Jos minä ison, en minä sano sinulle; sillä maan piiri en nun, ja kaikki mitä siinä on.

Job. 41: 2. Ps. 24: 1.

13. Duuletkos minun syöjän lihaa? ja lauristen werta juowan?

14. Uhra Jumalalle kiitokseksi maxa ylimmäiselle lupauks.

15. Ja aures huuda minua säs; niin mind tahdon aures ja sinun pitä kunnioittama.

Ps. 13: 6. Ps. 11: 12.

16. Mutta jumalattomalle jano

ala: Märi sinä ilmoitat minun sää-
 jäni? ja otat minun liittoni suulles?

Rom. 2: 17.

17. Ettäs kurtutusta wihat; ja heit-
 minun sanani takas.

18. Koskas warlkan näet, niin sinä
 et hänen kansansa; ja pidät yhtä
 sientekiäin kansa. San. 1. 29: 24.

19. Sinun suus sallit sinä pahaa pu-
 ja kieles saattaa petosta matkaan.

20. Sinä istut ja puhut weljeäs
 an: äitäs poikaa sinä pilkkat.

21. Näitäs teet, ja minä olen wait;
 sinä luvlet että minä olen sinun
 kses: mutta minä ruhtelen sinua,
 hetan näitä silmäis eteen.

22. Dummärtäkät siis näitä te jotka
 walan umhotatte; etten minä tem-
 postus pois, ja ei oliji wapah-

23. Joka kiitoista uhraa, se ylistää
 wa, ja siinä on se tie; että minä
 hänelle Jumalan autuuden.
Ps. 91: 16. Et. 49: 6. Luc. 2: 30.

51. Psalmi.

4. Katumus: Psalmi.

Davidin Psalmi, edelläweisajalle,
 koska Propbeta Nathan tuli hä-
 myönsä; sittekuin hän Bathseban
 laagnyt oli.

2 Sam. 11: 4. Euku 12: 1, 10.

Jumala ole minulle armollinen
 sinun hywydes tähden: pyhi
 minun syndini sinun suuren lau-
 tä tähden.

Pese minua hywoin wäärystäni;
 puhdistä minua synnistäni.

Sillä minä tunnen pahat tekoni;
 minun syndini on aina edessäni.

2 Sam. 12: 13.

Sinua, sinua ainota vastaan mi-
 syndiä tein, ja pahasti tein sinun
 ettäs olijit oikia sanoisas, ja
 duomitesas. Rom. 3: 4.

24. Minä olen synnisiä syndy-
 minun äitini on synnisiä mi-
 sindänyt. Job. 14: 4. Euku 25: 4.

25. Sinä halajat totuutta joka
 on; ja ilmoitat salatun wi-
 minulle.

26. Puhdistä minua Isopilla, että

minä puhdistuisin; pese minua, että
 minä lumi walkiaxi tulisiin.

3 Mos. 14: 4, 7. 4 Mos. 19: 18.

10. Anna minun kuulla iloa ja rie-
 muu; että ne luut ihastuisit, jotka sār-
 lenyt olet.

11. Veittä kaswoos minun synneistä-
 ni; ja pyhi pois kaikki pahat tekoni.

12. Jumala, luo minuun puhdas
 sydän; ja anna minulle uusi wahwa
 hengi. Def. 18: 31. Euku 36: 26.

13. Älä heitä minua pois kaswois
 edestä; ja älä minulda ota pois sinun
 Pyhää Hengcäs.

14. Anna minulle taas sinun autuu-
 des ilo; ja sillä hywällä hengelläs tue
 minua.

15. Minä tahdon wäärille opetta si-
 nun ties; että syndiset tygäs palajaisit.

16. Wäästä minua woren wioista
 Jumala, minun autuudenti Jumala;
 että minun kieleni ylistäis sinun wan-
 hurstauttas.

17. Anna HENra minun huuleni; et-
 tä minun suuni ilmoitais sinun kiitores.

18. Sillä ei sinulle kelpaa uhri, et-
 tä minä sen andaisin; ja ei polttouhri
 sinulle ensingän kelpaa. Of. 6: 6.

19. Ne uhrit jotka Jumalalle kel-
 pawat, owat murhellinen hengi: ah-
 distettua ja särjettyä sydändä et sinä
 Jumala hyljä. Of. 34: 19. Et. 66: 2.

20. Tee Zionille hywästi sinun armos
 jälkeen: rakenna Jerusalemin muurit.

21. Silloin sinulle kelpawat wan-
 hurstauden uhrit, polttouhrit ja muut
 uhrit: silloin sinun altarilles härtiä
 uhratan. Of. 4: 6. Hebr. 13: 15.

52. Psalmi.

David walittaa Doegin yltie.

1. Davidin opetus, edelläweisajalle,
 2. Koska Edomealainen Doeg tuli
 ja ilmoitti Saulille; ja sanoi hänelle:
 David on tullut Ahimelechin huoneseen.
1 Sam. 21: 7. Euku 22: 9, 10.

3. Mitäs kerjat pahudesas, sinä
 wäkemä? Jumalan laupius
 pysyy jolapäinä.

4. Sinun kieles ajattelee wahingo-
 ta; ja leikkaa wahellansa niinkuin te-
 räwä partareigi.

5. Sinä rakastat enää pahaa kuin hyvää; ja puhut walhetta pikemmin kuin oikeutta, Sela!

6. Sinä puhut mielelläs kaikkia murha sanoja, wäärällä kielellä.

Jac. 3: 6.

7. Niin Jumala myöös kutsuaa sinun ijankaikkisest: hän murenda sinun, ja majasta temmaa sinun ulos; ja suurittaa sinun ulos eläwitten maalda, Sela!

8. Ja wanhurksasten pitä sen näkemän, ja pelkämän: ja he naurawat händä.

Ps. 58: 11.

9. Kago, tämä on se mies joka ei pitänyt Jumalata turwanansa; waan uskasi; suureen rikkanteensa: hän on wahvistunut pahudesaansa.

10. Mutta minä olen niinkuin wihherjäinen Dlyppuu HERRan huones: minä uskallan Jumalan laupiuteen aina ja ijankaikkisest.

Ps. 92: 13.

11. Minä tahdon sinua kiittää ijankaikkisest ettäs sen teit; ja odotta sinun nimeäs; sillä se on hywä sinun pyhäis edesä.

53. Psalmi.

Kaikkein ihmisen turmellus; wäärän opettajan rangastus. Ukonaisen kätöittemys Meslaren perään.

1. Dawidin opetus, edelläweisajalle Mabelathin päällä.

2. Tyhmät sanowat sydamesänsä: Ei Jumalata olekkan: ei he mitän kelpaa, ja ovat ilkiät menofansa: ei ole joka hywää teke.

Ps. 10: 4. Ps. 14: 1, 1c.

3. Jumala kagoi taiwaasta ihmisten lapsia; nähdärensä jos joku ymmäräis, jola Jumalata ehis.

Rom. 3: 10, 1c.

4. Mutta he owat kaikki wllpistellet, ja kaikki owat keliwottomaxi tullet: ei ole yrikän joka hywää teke, ei ainoakan.

5. Siköistä pahantekiät sitä huomaitge? jotka minun kansaani syöwät, niinkuin he söisit leipää: waan ei he Jumalata auxensa huuda.

6. Siellä he kowin pelkäisit kusa ei mitän peljättäpää ollut: sillä Jumala hajoitta niitten luut, jotka sinua ah-

distawat: sinä saatat heitä hyljää sillä Jumala hyljää heidän.

7. Oi, jos apu tulis Zienisä raelille! koska Jumala sangittu kansa pääittää, niin Jacob iloitte Israel riemuitsee.

1. Ps. 48: 1

Ps. 14: 7. Luc. 10: 24.

54. Psalmi.

Rukous wihamiehiä waan.

1. Dawidin opetus, edelläweisajalle kandeileilla,

2. Koska Ziphiläiset tulit ja Saulille: David on lymyttämässä meidän tykönamme.

1 Sam. 23: 19. Ps. 26: 2.

3. Muta minua Jumala, nimelläs; ja saata oikeus sinun wäkerwydelläs.

Ps. 20: 2. Ps. 31: 4.

4. Jumala, kuule minun rukousta korwiis minun suuni sanat.

5. Sillä munkalaiset karkasit wajan, ja wäliwollaiset wäysyt sieluani: ei he pitänet Jumalata mäinsä edesä, Sela!

Ps. 10: 4. Ps. 86: 14.

6. Kago, Jumala auttaa minua HERRa tute minun sieluani.

7. Hän kostaa minun wihollis pahuden: hajoita ne torudejas.

8. Niin minä mielelläni sinun ran: minä kiitan, HERRa, sinun meäs, sillä se on hywä.

9. Sillä hän on pelästänut kaikkesta häädystä; ja minun silmät wat nähnet minun wiholliseni.

1 Sam. 23: 26, 1c. Ps. 58: 11.

55. Psalmi.

Rukous wääriä welsejä waan.

1. Dawidin opetus, edelläweisajalle kandeileilla.

2 Sam. 15: 1c

2. Jumala, kuule minun rukousta ja älä peitä sinua rukoukseni edesä.

3. Ota minusta waari ja tuta minua; että minä surkiasti waltin kourysani ja parun:

4. Että wihamies niin hädän jnnalatoin ahdistaa: sillä he waltin minun päälleni, ja waltin igenä wihafansa minua waan.

5. Minun sydämeni vapisee minun ja kuoleman pelko langeis minun alleeni.
 6. Pelko ja vapistus tulit minun alleeni; ja kauhistus peitti minun.
 7. Ja minä sanoin; koska minulla ei juuret niinkuin mettisellä; että minä lemmäisin, ja (joskus) lemmäisin!
Jer. 9: 2.
 8. Kago, niin minä lausua palestiin; ja olekseliisin korvesa, Sela!
 9. Minä riennäisin, että minä pääsen tuulen puustasta ja tuulispäästä.
 10. Turnele HERA, ja seloita minun kieleniä; sillä minä näin wäestöä, ja riidan kaupungissa.
 11. He käywät sen ympärä; päivällä ja yöllä hänen muurinfa päällä: ja waiwa on sen keskellä.
 12. Wääritys on sen keskellä: walhe ei luowu hänen kaduistansa.
 13. Sillä jos minun wihamieheni käy minua, sen minä kärsiisin: ja minun wainojani nousis minua vastaan, niin minä kätkiisin itteni häntä edestänsä.
 14. Waan sinä olet minun kumpaan minun johdattajani, ja minun wainani. 2 Sam. 16: 23. Marc. 26: 14.
 15. Me kuin ystäväksiksi keskenämme wuonoo pidimme, ja waelsimme Jumalan huoneesen joukosa.
 16. Sangetkon kuolema heidän päällä, ja he mengän elämänsä alas helvettiin: sillä sulfa pahus on heidän wäestönsä heidän keskellensä.
 17. Mutta minä huudan Jumalan nimeä; ja HERA auttaa minua.
 18. Ehtena, aamulla ja puolipäivällä minä walitan ja itken; ja hän kuulee minun ääneni.
Ps. 5: 4. Dan. 6: 10.
 19. Hän lunastaa minun sieluni, ja jotka fetiwaat minua vastaan, ja heidän hänelle rauhan: sillä monda on minun wainani.
 20. Jumala kuulkon, ja heitä nöyryyden, jota alusta ollut on, Sela!
 21. Ei paranna heitänfä, eikä pelkää Jumalata.
 22. He lastewaat kätensä hänen rauhanfa päälle; ja turmelewaat häntä kätensä.

22. Heidän suunsa on lukkambi kuin woi, ja sota on heidän sydämesänsä: heidän sanansa owat silemmät kuin öljy, ja ne owat paljat miekat.
Ps. 57: 5. Ps. 59: 8.
 23. Seitä sinun surus HERAN päälle, hän sinusta murhen pitää; ja ei salli wanhurstan olla kulkiana itänsä kaitkisesti.
Ps. 37: 5. Marc. 6: 25. Luc. 12: 22. 1 Pet. 5: 7.
 24. Mutta sinä Jumala sybret heitä sywään kuoppaan: murhamiehet ja pettäjät ei pidä tuleman puoliitäänsä; waan minä toiwon sinuun. Ps. 5: 7.

56. Psalmi.
 Rutous wainoita vastaan.

1. Davidin kullainen kappale mykästä mettisestä muukalaisien seasa, koska Philistealaiset käsitit hänen Gathisa.
1 Sam. 21: 10. Ps. 34: 1.

2. Jumala ole minulle armollinen; sillä ihmiset tahtowat minua niellä ylös: jokapäiwä he fetiwaat ja ahdistawat minua.
 3. Minun kadehtiani tahtowat jokapäiwä minua niellä ylös; sillä moni fetii ylästä minua vastaan. Ps. 3: 2.

4. Koska minä pelkän, niin minä toiwon sinuun.

5. Jumalasa minä kerkkan hänen sanaansa: Jumalahan minä toiwon, en minä pelkä: mitä liha minun tekis?
2 Kita K. 32: 8. Ps. 78: 39. Ps. 118: 6. Jer. 17: 5. Hebr. 13: 6.

6. Jokapäiwä he minun sanojani käändelewät; kaikki heidän ajatuyensa owat pahuteen minua vastaan.

7. He pitäwät yhtä, ja wäsywät; ja ottawat minun ajelkistani waaruu, kuinga he minun sieluni käpitäisit.

8. Pidäisitö heidän wäärysteitänsä pääsemän? Sybry Jumala se kansa alas wihafas.

9. Sinä olet lutenut minun kulkemuyeni: sinä pauret minun kynneleni leiliis: eikö ne ole sinun kirjafas?

10. Silloin pitää minun wiholliseni käändämän heitänfä takaperin, sinä päiwänä kuin minä huudan: sen minä tiedän, että minun Jumalani olet.

11. Jumalasa minä kerkkan hänen

fanaansa: **PS**Alraa minä kerjään hänen fanaansa.

12. Jumalaan minä toivon, en minä pelkä: mitä ihminen tekis?

13. Minä olen sinulle Jumala luwanut, minä tahdon sinua kiittä.

Ps. 66: 13.

14. Sillä sinä olet pelastanut minun sieluni kuolemasta, minun jalkani langemisesta; että minä waellaisin Jumalan edessä, eläwitten walkeudessa.

Ps. 116: 8, 9.

57. Psalmi.

Rukous hirmuisia wihollista vastaan.

1. Davidin tulkainen kappale edellä: weisajalle; ettei hän hukunut koska hän Saulin edestä pakeni luolaan.

1 Sam. 22: 1. Lutu 24: 4. Ps. 142: 1.

2. Jumala ole minulle armollinen, ole minulle armollinen; sillä sinun minun sieluni uskalta; ja sinun siipeis warjon ala minä turwan, siihen asti että ahdistukset ohitse läywät.

Ps. 17: 8. Ps. 36: 8. Ps. 91: 4.

3. Minä huudan sen korkeimman Jumalan tygö; sen Jumalan tygö, joka minun waiwani päälle lopun tele.

Ps. 138: 8.

4. Hän lähettä taiwaasta, ja warselee minua, ja anda ne häpiään tulla, jotka minua tahtowat niellä ylös, Sela! lähettäkön Jumala armonsa ja totuudensa.

5. Minun sieluni matak Jalopenrain keskellä, jotka ovat niinkuin tulen liekki; ihmisten lapset, joitten hammat ovat keihäs ja nuolet, ja heidän kielensä teräwä miekka.

Ps. 55: 22. Ps. 59: 8.

6. Korota itse Jumala taiwasten yllise, ja sinun kunnias yllise taikemaan.

7. Werkon he wirittit minun läymiseni eteen, ja minun sieluni wältti: kuopan he kaitwoit minun eteeni, ja siihen he itse lankeisit, Sela!

Ps. 7: 16. Ps. 9: 16. Ps. 35: 7.

8. Walmis on minun sydämeni, Jumala, walmis on minun sydämeni weisamaan ja kiittämään.

Ps. 108: 2.

9. Herä minun kunniani, herä **Ps**altari ja kandelet, warhain minä tahdon herätä.

Ps. 30: 13.

10. **PS**Alraa, sinna minä tahdo kiittä Kansain seasa; ja weisata kansain seasa.

11. Sillä sinun armon on jamaamaan taiwaisiin asti, ja sinun armon on pilwiin asti.

Ps. 36: 6. Ps. 104: 3.

12. Korota itse Jumala taikemaan, ja sinun kunnias yllise taikemaan.

58. Psalmi.

Panettelilta vastaan.

1. Davidin tulkainen kappale edellä: weisajalle, ettei hän hukunut.

Ps. 57: 1.

2. Slettako te juuri niin kuin teette? ja puhu sitä kuin te on? ja duomige kuin kohtuus ihmisten lapset?

Ps. 58: 1.

3. Sydämeistämme te myös wälitteette; ja maakunnasa käsillämme waldas toimitatte.

4. Jumalattomat ovat kääntö pois jo äitinsä kohdusta, wälteewat ovat exynet hamasta äitinsä kohdusta.

Ps. 48: 8.

5. Heidän tiukkunsa on niinkuin kien kien; niinkuin kuroin kien kien, joka korwansa tukisee;

6. Ettei hän kullisi lumositten kien kien, sen joka wiisasti lumositten kien kien.

Jer. 17: 23. Ps. 12: 2. Ps. 2: 7.

7. Jumala, särje heidän hammat heidän suuhunsa: mureenna nuorten Jalopenrain sydämähambmat.

Ps. 3: 8.

8. Heidän pitä sulaman niinkuin weisi: he amburwat nuolillansa, ne läywät rikki.

Job. 14: 10.

Ps. 64: 4, 5, 8.

9. He hukutwot niinkuin näkin rankee: niinkuin waimon keskenerä eikä saa nähä auringota.

Job. 34: 30.

10. Emenkuin teidän orjante ranne puuri kasiwawat: niin pitää han heitä eläwänä rewäisemän pot.

11. Wanhurstan pitää iloigen koska hän koiton näke, ja pesemän kansa jumalattoman weresä:

Ps. 138: 12.

12. Että jokaisen pitää fanaamaan wanhurstalle on kuitengin fanaamaan, että Jumala on se joka duomige taikemaan päällä.

Ps. 7: 12. Ps. 37: 37. Ps. 138: 12.

59. Psalmi.

Wainoita vastaan.

1. Dawidin kullainen kappale, ettei hukkunut, koska Saul lähetti hämmönnettänsä piirittämään, saadassa händä tappa. 1 Sam. 19: 11.

2. Melasta minua wihollisistani, minun Jumalani: ja warjele minua niistä, jotka heitänsä asettawat minua vastaan.

3. Melasta minua pahointekijistä; ja minua murhamiehistä.

4. Sillä kago HERRa, he wäywi minun sieluani: wälewät kokowat minua vastaan, ilman minun rikostani ja rikostani.

5. He suowat ilman syytä, ja walstawat heitänsä: nouse tulemaan minua vastaan ja kagomaan.

6. Ja sinä HERRa Jumala Beeth, Israelin Jumala, herä esimään minua pakanoita: älä ketän heistä arwasta, jotka niin wäkiwollaisesti wälewät, Sela! Jer. 7: 16.

7. He tulwon taas ehtona, ja ulwoiwinkuin koira; ja samotkan minun kaupungin.

8. Kago, he puhuwat suullansa; mieowat heidän huulifansa, kuka sen kääntää? Ps. 55: 22. Ps. 57: 5. Ps. 120: 4.

9. Mutta sinä HERRa naurat heidän pilkkat kaikkia pakanoita. Ps. 2: 4.

10. Heidän wälewyydensä edestä minun turwan sinun tygös: sillä Jumala minun warjeluxeni.

11. Jumala osottaa minulle runsaasti wälewyydensä, Jumala anda minun nähdä koston wihollisistani.

12. Älä heitä tapa, ettei minun ansani sitä unghodaisi: hajoita heitä wälewällä, lyö heitä maahan, HERRa meidän kilpemme.

13. Heidän huulidensa puhe on heidän suunsa syndi: ja he käsitetän heidän pöwpejensä; ja he juttelawat kielensä ja walhetta.

14. Pyhi heitä pois wihafas, pyhi heitä pois, ettei he olisikkani; että he mmäräisit sen, että Jumala hallitsee

Jacobisa, hämaan mailman ääriin asti, Sela!

15. He tulwon taas ehtona, ja ulwoikan niinkuin koira; ja samotkan ymbäri kaupungin.

16. Anna heidän juosta sinne ja tänne ruan tähden; ja ulwoikan koska ei he rawituxi tule. Es. 8: 21, 22 Amos 8: 11.

17. Mutta minä weisan sinun wälewyytäs, ja warhain kerstän sinun laupiuttas; sillä sinä olet minun warjeluxeni ja turwani minun hädäsäni.

18. Sinä olet minun wälewyydeni, sinulle minä kiitosta weisan: sillä sinä Jumala olet minun warjeluxeni, ja minun armollinen Jumalani.

60. Psalmi.

Rukous Jumalan seurakunnan edestä.

1. Dawidin kullainen kappale edelläweisajalle, kullaisesta seppelin kulkajesta opettamaan; Ps. 80: 1.

2. Koska hän oli sotinut Syrialaiisten kansa Mesopotamiasta, ja Zoban Syrialaiisten kansa; koska Joab palais, ja löi Suolalaayosa karitoistakymmenä tuhatta Edomecalaista. 2 Sam. 8: 3. Eufu 10: 7. 1 Aika R. 18: 3, 10.

3. Jumala, sinä joka olet meitä lykännyt pois, hajoittanut meitä, ja ollut wihainen, palaja taas meidän tygömmme.

4. Sinä kuin maan liikkuttanut ja halaisnut olet; paranna hänen rakonsa, joka niin haljennut on.

5. Sinä olet kansalles korutta osottanut; ja meitä kompastuxen wiinalla juottanut. Ps. 75: 9. Es. 51: 17, 22. Jer. 25: 15, 16.

6. Sinä annoit lipun niille, jotka sinua pelkewät, jolla he itensä ojennaisit ylös, totuden tähden, Sela!

7. Että sinun ystäwäs wälewyydeni tulisit: niin auta nyt oikialla kädellä, ja kuule meidän rukouremme. Ps. 108: 7.

8. Jumala on puhunut pyhänsä, siitä minä iloigen: minä tahdon jakaa Sichemin, ja mitata Suchotin laayon.

9. Gilead on minun, minun on Manasse, Ephraim on minun pääni woima: Juda on minulle lainopettaja.

10. Moab on minun pefin patani, Edomin ylitse heitän minä lengäni: sinä Philistea iloiße minusta.

2 Sam. 8: 1, 2, 14. Ps. 18: 44.

11. Kuka wie minun wahwaan Kau-punglin? kuka johdattaa minun hamaan Edomiin?

12. Etköös sinä Jumala joka meitä lykkäisit pois? ja etkö sinä Jumala lähde ulos meidän sotaväkemme kansa?

13. Saata meille apu tuskasa: sillä ihmisten apu on turha.

Ps. 56: 5. Jer. 17: 5.

14. Jumalasa tahdonma me woi-malliset työt tehdä: ja hän tallaa alas meidän wihollisemme.

61. Psalmi.

Rukous estwallan edestä.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle kandeileilla.

2. Kuule Jumala minun huutoni: ota waari minun rukouksestani.

3. Maan äärestä minä huudan sinun tyköös, koska minun sydämeni näänmyyriä on: wie minua siis korkealle kalliolle.

Ps. 26: 16.

4. Sillä sinä olet minun turwani; wahwa torni wihollisten edestä.

San. 1: 18: 10. Nah. 1: 7.

5. Minä tahden asua sinun majasas ijankaitkksesti; ja yskaltaa sinun siipeis warjon ala, Sela!

Ps. 27: 5.

6. Sillä sinä Jumala kuulet minun lupauzeni; ja annat perinnön niille jotka sinun nimeäs pelkävät.

7. Sinä annat kuningalle pitkän ijan; että hänen wuotensa olisit suwusta sukuhuu;

8. Että hän alati pysyis Jumalan edestä: ofota hänelle laupiutta, ja totutta, jotka händä warjeliit.

Ps. 40: 12.

9. Niin minä weisan kiitoista sinun nimelles ijankaitkksesti; maxayeni minun lupaukseni päivä päiwäldä.

Ps. 66: 13. Ps. 116: 14.

62. Psalmi.

Diklaasta ja määrästä turwamisesta.

1. Dawidin Psalmi Jeduthuinin edestä, edelläweisajalle.

Ps. 39: 1.

2. Minun sieluni odottaa ainoasta Jumalata; joka minua auttaa.

3. Hän on ainoasta minun kallio minun autuudeni, minun warjeksi etten minä kowin kompastui.

4. Kuinga kauwan te yhtä wäijettä te kaitin händä surmaaitte, kuin kallistuwaa seinää, ja rautamuuria?

5. Kuitengin he neuwoa pitämöksi kistayensa händä korkeudestansa; he kastawat walhetta: suullansa he jawaat, ja sydämeänsä kiroilewat, Sela!

Ps. 28: 3.

6. Minun sieluni odottaa ainoasta Jumalata; sillä hän on minun woni.

7. Hän on ainoasta minun kallio ja minun autuudeni; minun warjeksi etten minä langeisi.

Ps. 124: 2.

8. Jumalasa on minun autuudeni, minun kunniani, minun wäkerä kallio, minun turwani on Jumala.

9. Te kansat, toiwokat häneen, te kaitte, wuodattakat teidän sydämenne etensä: Jumala on meidän wamme, Sela!

10. Mutta ihmiset orwat kuitte turhat, woimalliset myös puuttu he painawat wähenmän kuin etän, niin monda kuin heitä on.

Ps. 39: 6. Es. 40: 15, 17. Dan. 3: 35.

11. Älkät luottako wäärtyteen ja kiwaldaan; älkät turwatko niihin ei mitän ole: jos rikkaudet teidän gönne langewat, niin älkät pango dändänne niitten päälle.

Job. 31: 24. 1 Tim. 6: 17.

12. Jumala en kerran puhunut, olen minä kahdesti kuullut: että Jumala (yrinänsä) wäkerä on.

13. Ja sinä Jumala olet armonnen: sillä sinä marat jokaiselle työljälkeen.

Job. 34: 11. San. 1: 24: Jer. 32: 19. Matth. 16: 27. Rom. 2: 13. 1 Cor. 3: 8. 1 Tim. 5: 22: 12.

63. Psalmi.

Dawidin halu päästärensä jälken Jerusalemin huoneeseen.

1. Dawidin Psalmi, koska hän Jerusalemiin.

1 Sam. 23: 14, 15.

2. Jerusalemiin.

2. Jumala, sinä olet minun Jumalani, warhain minä sinua: sinua minun sieluni sanoo, mi-
 kkanen halaa sinua, karkiasa ja kuis-
 sa maasa, joka vedetäin on.

Ps. 5: 4. Ps. 42: 2, 3. Ps. 84: 3.

3. Niinkuin minä näjin sinun py-
 hä; kagellaxeni sinun voimaas ja
 miatas.

2. Sam. 15: 25.

4. Sillä sinun laupiudes on param-
 min elämä: minun huoleni pitää si-
 kuttämän.

5. Niin minä tahdon kunnioittaa
 minun elinaikanani: ja minun
 nostaa ylös sinun nimes.

6. Niinkuin lihawudella ja raswalla
 minun sieluni rawittaman: ja
 sinu pitää kuttämän illoksilla
 alla.

7. Koska minä wuoteseeni lasten,
 minä muistan sinua: koska minä
 niin minä puhun sinusta.

8. Sillä sinä olet minun apuni; ja
 siipeis warjon alla minä kerjään.

Ps. 7: 8. Ps. 36: 8. Ps. 57: 2. Ps. 91: 4.

9. Minun sieluni rippuu sinusa: si-
 oikia kates minun tulle.

10. Mutta he epiwät kadottaxensa
 min sieluani: heidän tähtyy maan
 mennä.

Ps. 17: 9.

11. Heidän pitää miekkaan langeman:
 alle ofaxi tuleman.

12. Mutta kuningas pitää ilohe-
 Jumalasa: joka hänen kauttansa
 moos, se kunnioitetan: sillä walhet-
 min suu pitää tukittaman.

Ps. 6: 13. Ps. 31: 19. Ps. 107: 42.

64. Psalmi.

Rukous wielkaita kieliä wakan.

1. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

2. Kunle Jumala minun äändänt,
 minun walituyesani: warjele
 min elämäni wihollisen pelwosta.

Ps. 5: 2.

3. Peitä minua pahain neuwoista,
 meteliäin meteliästä.

4. Jotka heidän kielensä hirowat
 min miellan: he ampuwat heidän
 kullisilla sanoillansa niinkuin mo-
 w;

Ps. 11: 2.

5. Että he salaisesti ampuisit wia-

toinda: he ampuwat händä äkistä il-
 man pelwota.

Ps. 58: 8.

6. He wahwistawat igensä pahoisa
 juonisansa, ja puhuwat kuinga he pan-
 lat wirttäisit; ja sanowat: kuka taistaa
 ne nähä?

7. He ajattelewat wäärpttä, ja päät-
 täwät sentt kuint he ajattellet owat; wiel-
 kat ihmiset ja salakawalat sydamet.

8. Mutta Jumala ampuu heitä;
 äkillinen nuoli on heidän rangastu-
 xensa.

Ps. 21: 13.

9. Heidän oma kielensä pitää heitä
 langettaman; että jokainen kuint he-
 dän näke, pakence heitä.

Ps. 7: 16. Ps. 9: 16.

10. Ja kaikkein ihmisten pitää pel-
 kämän, ja Jumalan työtä ilmoitta-
 man, ja hänen työsä ymmärtämän.

Ps. 94: 15. Rom. 9: 17.

11. Wanhurikat pitää HERRasa rie-
 muigeman, ja hänceen uskaltaman; ja
 kaikki waat sydamet kerjattkon siitä.

65. Psalmi.

Riitos hywän töitten edestä.

1. Dawidin Psalmi ja weisu, edellä-
 weisajalle.

2. Jumala, sinua kiitetän Zionisa
 hiljaisuudessa; ja sinulle mare-
 tan lupaus.

Ps. 61: 9. Es. 66: 13

3. Sinä kuulet rukouksen; sentähden
 tulee kaikki liha sinun tygös.

Ps. 86: 9. Es. 43: 7.

4. Meidän pahat tekomme meitä
 kowin raskauttawat; waan anna sinä
 meille synnit anderi.

Ps. 38: 5.

5. Mutuas en se jougas waliget ja
 otat tygös, asumaan kartanoisas: hän
 rawitan sinun huones ja pyhän Temp-
 lis hyrydestä.

Ps. 36: 9.

6. Kunle meitä ihmellisestä wan-
 hurstaudesta, meidän autuudenme Ju-
 mala; kaikkein turwa maan päällä, ja
 laukana meresä.

Es. 42: 4.

7. Joka wuoret wahwistat woimal-
 las, ja olet hangittu wäkewydellä.

8. Sinä kuint asetat meren paubi-
 nan, ja hänen aaltwiusa pauhinan, ja
 kansain metelin:

Ps. 89: 10.

9. Että ne hämmästyisit, jotka niisä

maan ääriä asuvat, sinun ihmeitä: sinä iloitat kaikki liikkuvaiset aamulla ja ehtona.

10. Sinä esijäleet maan ja liotat sen ja teet sen ylös rikkari: Jumalan wirta on wettä täynnä: sinä kasvatat heidän jyvänsä, että näin maan walmistat. Ps. 46: 5.

11. Sinä juotat hänen wakuonsa, ja kastat hänen kyntösä: satella sinä ne pehmität, ja siunat hänen laihensa. 5 Mos. 11: 12. San. 1. 10: 22.

12. Sinä kaurmistat vuoden hyrydellä; ja sinun askeles tiukkuvat raswasta.

13. Korwen lautumet myöös tiukkuvat, ja kukkulat owat ymbäri iloisansa. Ps. 104: 10.

14. Kebabot owat laumaa täynnä, ja laayosa on tihtiäldä jywä; niin että siitä ihastutan ja myöös lauletan.

66. Psalmi.

David ylistää Jumalan suuria tekoja.

1. Davidin Psalmi ja weisu, edelläweisajalle.

Ihastutat Jumalalle kaikki maa.

2. Weisakat kiitoista hänen nimensä kunniaksi, ylistäkät händä suuresti. Ps. 8: 2.

3. Sauokat Jumalalle: kuinga ihnelliset owat sinun työs! sinun wihollisidas pitää puuttuman, sinun suuren wäkes tähden.

4. Kaikki maa kumartakon sinua, ja weisakon kiitoista sinun nimelles, Sela!

5. Tulkat ja kahoko: Jumalan tekoja; joka niu ihnellinen on töisänsä ihmisten lasten seasa.

6. Hän muutta meren kuirwari, niin että jalkaisin käydän weden ylige: siitä me hänesä ilojemma. 2 Mos. 14: 21. Jos. 3: 16. Ps. 114: 3.

7. Hän halligee woimansa kautta ijaukaikisesti, hänen silmänsä kagelewat kansoja: eripuraiset ei pida woiman korottaa heitänsä, Sela! 2 Kita R. 16: 9. Job. 28: 24.

8. Kiittäkät te pakanat meidän Jumalataamme: kajahtakan hänen kiitoksensa ääni kauwas.

9. Joka meidän sielumme elättä, ei salli meidän jalkamme liukastella.

10. Sillä sinä Jumala olet wäkeä koettellut; ja walanut meitä wäkeä hopia waletan.

11. Sinä weit meitä sangiuteen panit kuerman meidän landehille. Ps. 68: 20.

12. Sinä olet andanut ihmisiädän päämme päällige mennä: me emä tulcen ja weteen tullet, mutta weit meitä ulos, ja wirwotit. 5 Mos. 28: 43, 44.

13. Sentähden minä menen touhrilla sinun huonesees; ja mawille lupauzeni; Ps. 61: 9. Ps. 65: 11.

14. Joita minun huoleni loppa ja minun suuni puhunut on tullut.

15. Eihawat polttouhrit minä kulle oinasten siigutyrella: minä sinulle naudat kauristen kansa.

16. Tulkat, kuulkat te kaikki Jumalata pelkätte: minä ilmoitan hän minun sielulleni on tehnyt.

17. Händä minä suullani huusi ylistin kielelläni. Ps. 50: 5.

18. Jos minä jotakin wääryttä däin sydämesäni; niin ei wäpönnua kuulsi. Job. 27: 6. San. 1. 15: 29. Eka 28: 9. Ef. 5: 9. Job. 9: 31.

19. Sentähden Jumala on minä kuullut, ja ottanut waarin minun kourteni äänestä.

20. Kiitetty olkon Jumala, ja hyljää minun rukoustani; eikä käläuppiintansa pois minusta.

67. Psalmi.

Ennustus. Rukous. Kiitos.

1. Psalmi ja weisu, edelläweisajalle kandeileilla.

2. Jumala olkon meille armollinen, ja siunakon meitä käläwalistakon kaswonsa aina meidän pellemme, Sela! 4 Mos. 6: 25. Ps. 65: 9.

3. Että me maan päällä tulla me sinun ties; ja kaikkein pakoliseasa sinun autundes. Luc. 2: 13. Ps. 2: 4: 12.

4. Sinua Jumala kansat kiittäkät: sinua kaikki kansat kiittäkät.

5. Kansat iloittan ja riemuitkan; ja kansat oikein duomiget, ja hal-
let kansat maan päällä, Sela!

6. Sinua Jumala kansat kiittäkön:
ma kaikki kansat kiittäkön.

7. Maa anda hedelmänsä: siunatkon
Jumala, meidän Jumalanme.

8. Siunatkon meitä Jumala; ja kaik-
kailma peljätäkön händä. Es. 6: 3.

68. Psalmi.

9. Kristuren ylöndäminen ja voima.

Davidin Psalmi ja weisu, edellä-
kalle.

10. Noikan Jumala, että hänen wi-
hollisensa hajoitettaisin; ja
händä wihawat, paetkan hänen
hä. 4 Mos. 10: 35.

11. Ja heitä pois niinkuin sawu
pois: niinkuin medemwaha sulaa
edessä, niin hukukau jumalattomat
alan kaswoin edessä. Ps. 37: 20.

12. Mutta wanhurjat riemuitkan ja
an Jumalan edessä; ja riemuitkan
Ps. 35: 27.

13. Weisakat Jumalalle, weisakat
ja hänen nimellensä: tehtät hänelle
joka istuu ylimmäisten taivasten
ä: hänen nimensä on HERRA, ja
kat hänen edessänsä. Es. 40: 3, 4. Im. R. 19: 16.

14. Joka on ortwoin Isä ja leskein
mari: hän on Jumala pyhäjä a-
hesansa. Ps. 146: 9.

15. Jumala joka yrnäisten anda asua
ka, ja wie fangit ulos oikeudella;
ja wastahakoiset asurwat kuirwasa.

16. Jumala koskas käwit kansas e-
ka: koskas waeljit kerresea, Sela!
2 Mos. 13: 20. 1c. Euku 33: 14.

17. Niin maa wapiji ja taiwat tui-
Jumalan edessä: tämä Sinai,
Jumalan edessä, joka Israelin Ju-
ka. 2 Mos. 19: 16.

18. Mutta nyt sinä Jumala annat
nen saten; ja wirwotat sinun
ka, joka wäsynyt on:
Es. 41: 17. Ap. 2: 17, 33.

19. Että sinun laumas sinä asuis:
Jumala sinä wirwotat hyrydelläs raa-
kijet. Ps. 36: 9.

20. HERRA anda sanan suurella
Ewangelistain joukolla. Eps. 4: 11.

21. Sotawäen kuningat pakenevat;
he pakenevat; ja se kuin huonesä astu,
jakaa jaalit. Es. 9: 3.

22. Koska te leirisä oletta, niin
mettisen sulat owat silatut hopyalla,
ja hänen siipensä rustialla kullalla.

23. Koska kaikkivaldias sinä joka
paikasa kuningat lewittä; niin Sal-
monisa walaifsee kuin lumi.

24. Jumalan wuori on hedelmässi-
nen wuori: korkia wuori on se hedel-
mälinen wuori.

25. Miksi te suuret wuoret kippatte?
tämä on Jumalan wuori, jossa hän
mielisyty asumaan; ja HERRA asuu
siellä ijanatkakkefisti.

26. Jumalan rattaita on monda
tuhatta kertaa tuhatta: HERRA on
heifä, pyhäjä Sinaisa.

27. Sinä astuit ylös Parkeuteen,
ja olet fangiri ottanut fangeuden,
sinä olet lahjoja saanut ihmisille:
wastahakoiset myös, että HERRA
Jumala siellä kummingin asuu.
Ps. 47: 6. Eps. 4: 8.

28. Kiitetty olkon HERRA joka
päiwä! Jumala panee kuorman
meidän päallemme; mutta hän myös
autta meitä, Sela! Ps. 66: 11.

29. Meillä on Jumala, Jumala
joka autta, ja HERRA HERRA, joka
kuolemasta wapahtaa.

30. Mutta Jumala särkee wihollis-
tensa pään, heidän päänlakeinsa kansa,
jotka pysyiwät heidän synneisänsä.

31. HERRA saneo: minä palautan
(muutamat) lihawiista; meren syrydestä
minä heitä palautan: Ps. 22: 30.

32. Että sinun jalkas tulis paine-
turi weresä, ja koirais kieli sinun wi-
hollisistias. Euc. 19: 43. Euku 21: 20, 1c.

33. He näit, Jumala, kuingas wael-
lat: kuingas, minun Jumalani ja ku-
ningani, Pyhäjä waellat.

34. Saulajat käpivät edellä, ja sitte
leikarit piikain seasa, jotka kandeleita
soittawat.

35. Kiittäkät HERRaa Jumalata
seurakunnissa, Israelin lähteestä.

36. Siellä hallitsee heitä wäjä Ben-

Jamin, Judan päämiehet joukkoinensa, Zebulonin päämiehet, Naphthalin päämiehet.

29. Sinun Jumalasi on kärsenyt sinun olla väkivän: vahvista Jumala, se kuin sinä meistä tehnyt olet.

March. 6: 10, 13. 2 Theß. 3: 2, 3.

30. Sinun Templis tähden kuin on Jerusalemissa, sitä kuningat sinulle lahjoja viemän.

Ps. 45: 13. Ps. 72: 10, 11, 15. Es. 60: 8. March. 2: 11.

31. Nuhtelet ruuven petoa, härkään laumaa kansain vaikkain kansa, jotka kumartelevat heittäen rahan tähden: hajoita kansat jotka mielellänsä söivät.

32. Egyptin päämiehet sitä tuleman: Ethiopia sitä kääntäjä Jumalalle ojentaman.

Ps. 47: 10. Es. 19: 18.

33. Te maan waldakunnat, weisatkat Jumalalle: weisatkat kiitoista HERRalle, Sela!

34. Sille kuin asuu taiwaisa jospaika, hamasta alusta: kago, hän anda syliinälle woiman.

Ps. 29: 4.

35. Andakat Jumalalle woima: hänen HERRaudensa on Israelisa; ja hänen woimansa pilwisä.

36. Jumala on ihmeellinen Pyhänsä, hän on Israelin Jumala: hän anda kansalle wäen ja woiman: kiitetty olken Jumala!

Ps. 66: 5.

69. Psalmi.

Mešaren waltus, rukous, uskaus, lupaus.

1. Dawidin Psalmi kukkasiista, edel-läweisajalle.

Ps. 45: 1.

2. Jumala auta minua; sillä wendet käywät hamaan minun sieluni asti.

March. 26: 38.

3. Minä wajon sywään mutaan, josa ei pohjaa ole: minä olen tullut sywiin weisiin, ja wirta upottaa minun.

4. Minä wäsyin huutamisesta: minun kurtkuni kuluwettuu: minun näkyni wäsyyn, toiwosiini minun Jumalani päälle.

Ps. 22: 2. Febr. 5: 7.

5. Mitä on enämbi kuin minun pääsini hiuria, jotka ilman syytä minua wihawat: jotka syyttömästi minun wiholliseni owat, ja minua hukuttawat,

owat wälewät: niitä täytyy wälmaraa, joita en minä ruudonnut.

Ps. 35: 19. Job. 13: 23.

6. Jumala, sinäpä tiedät minun mydeni; ja minun rikokseni ei ole minulle salanut.

7. Sillä salli heitä häpiään minun tähteni, jotka sinua odottawat: HERRa, HERRa Zebaoth: älä heitä häwäistä minun tähteni, jotka sinua egiwät, Israelin Jumala.

8. Sillä sinun tähtes minä pilkkäsin: minun lastroni owat minun häpiätä.

Ps. 16: 2.

9. Minä olen munkalaiseri minun tullut; ja oudeyi äitini lapsi.

Ps. 31: 12.

10. Sillä sinun huones kiimasi minua; ja heidän pilkkansa jotka pilkkasit, langeisit minun päällem.

Job. 2: 17. Rom. 15: 3.

11. Minä itkin ja paastostin tahti: ja minä pilkattin päälliseri.

Ps. 35: 13, 14.

12. Ja minä yrtin sakin pientä olin heille sananlasturi.

13. Jotka portisa istuivat, ja nusta jaarittelewat; ja juodesat minua laulestelewat.

Job. 20: 3: 63.

14. Mutta minä ruokoen HERRa, otollisella ajalla, Jumalain suurem laupiudes puolesta: kinnua sinun autudes totuden tähden.

Es. 49: 8. 2 Cor. 6: 2.

15. Pelasta minua loasta, etten nä wajoiji; että minä pelastettaisin hollisistani, ja sywisä wesiä;

16. Ettei wuo minua upotaji, sywydet minua laukoiji; eikä kalsuu suljetaji minun päällem.

Mat. w. 3: 53, 55.

17. Kuule minua HERRa, sinun laupiudes on hyvä: kääntä minua minun puoleeni, sinun sinun laupiudes tähden.

18. Ja älä peitä lastrojes palon lialdas; sillä minä ahdistetaan: kääntä minua noyiaasti.

19. Vähene minun sieluni, ja kääntä händä: minun wihollisistani pelasta minua.

20. Sinäpä tiedät minun pilkkau-

hollini ja häväistykseni: kaikki minun
holliseni ovat edessä.

31. Mikä järkee minun sydämeni,
vainua minua: minä odotan jos
aruahtais, ja ei ole kengän: ja
huttaita, vaan eu ketän löydä.

32. Ja he annoit minulle sappea
synti; ja etikkata juodaxeni mi-
janofani. Matth. 27: 48.

33. Heidän pyytänsä olkon heille
lari; jettä kostori että langemisexi.
Rom. 11: 9.

34. Tulkon heidän silmänsä pimentäri,
he näkij; ja salli heidän landensa
horjua. Ps. 35: 6. Rom. 11: 10.

35. Wuodata närlästyres heidän
nsä; ja sinun hirvuiainen vihas
lön heitä.

36. Olkon heidän huonensa kylmillä;
kengän olko, joka heidän maja-
sa asuis. Ap. 2: 1: 20.

37. Sillä he vainovat sitä jotas
olet; ja juttelewat niitten kipua,
as haavoittanut olet. Es. 53: 4, 5.

38. Salli heitä langeta synuisä syn-
; etei he tulisi sinun vanhurskau-

39. Pyhi heitä eläwitten kirjasta;
he kirjoitettaiji vanhurskusten
sa.

40. Mutta minä olen raadollinen
turbellinen: Jumala, sinun autu-
suojelon minua!

41. Minä kiitän Jumalan nimeä
sulla; ja suuresti ylijään händä ki-
lla.

42. Se kelpaa paraimin HCN-
kui härkä taikka mulli, jolla o-
sarwet ja sorlat.

43. Raadolliset näkewät sen ja iloize-
; ja jotka Jumalata egiwät, hei-
sydämensä pitää elämän. Ps. 22: 27.

44. Sillä HCNra kuulee köyhä;
d hän sangiansa kago ylö. Ps. 72: 12. Matth. 5: 3.

45. Kiittäkän händä taiwat ja maa:
ni, ja kaikki kuin niisa liikkawat.

46. Sillä Jumala autta Zionia, ja
Judan kaupungit; että siellä
kantan, ja se perinnöllä omistetan.

47. Ja hänen palveliainsa siemen

sen perii: ja ne jotka hänen nimeänsä
rakastawat, pitää asuman siinä.
Ps. 102: 29.

70. Psalmi.

David rukollee wihollista wasan.

1. Dawidin Psalmi edelläweisajalle,
muistori. 2 Tim. 2: 8.

2. Kiennä Jumala minua wapah-
tamaan: kiiruhda HCNra
minua auttamaan. Ps. 31: 3.

3. Häpiään tulkon ja häwetkön, jota
minun seluani wäisywät: ajettakon
takaperin ja tulkon häwäistyxi, jotta
minulle pahaa suowat:
Ps. 35: 4. Ps. 40: 15.

4. Että he jälle häpiään tulisit,
jotka minua pitittäwät.
Ps. 40: 16. Ps. 71: 13.

5. Hoitkan ja riennitkän sinisa kail-
ki jotka sinua egiwät: ja jotka sinun
autimttas rakastawat, sanokan aina:
Jumala olkon suuresti ylijstetty!
Psil. 4: 4.

6. Mutta minä olen raadollinen ja
köyhä, riennä Jumala minun tygöni:
sillä sinä olet minun auttajani ja pe-
lastajani, HCNra älä wiiwtytä.
Ps. 40: 18. Ps. 71: 13.

71. Psalmi.

Rukous ppsyväisydestä uskosa.

1. Sinun HCNra, minä uskal-
lan: älä anna minua ikänä
häwäistä. Ps. 31: 2.

2. Wapahda minua vanhurskaude-
sas, ja pelasta minua: kallista korwas
minun puoleeni ja auta minua.

3. Ole minulle wahra turtra, jo-
hon minä aina pakenisin: sinä olet
luttannut minua autta; sillä sinä olet
minun kallioni ja linnani. Ps. 27: 8.

4. Minun Jumalani, auta minua
jumalattoman lädestä: wäärän ja wä-
kivallaisen lädestä.

5. Sillä sinä olet minun turwani:
HCNra HCNra, minun toiwoni ha-
masta minun nuorudestani.

6. Sinun minä olen luottanut ha-
masta äitini kohdusta, sinä minun we-
dit ulos äitini kohdusta: sinusta on
aina minun kerskaxeni. Ps. 22: 10, 11.

7. Minä olen monelle ihmexi tullut; mutta sinä olet minun waikwa turwani.

8. Täytä minun suuni sinun kiito-
reitas, ja sinun kunniastas, jokapäiwä.

9. Älä minua heitä pois minun
wanhudefani: älä minua hyljä, koska
minä heikoksi tulen.

10. Sillä minun wiholliseni puhu-
vat minua vastaan; ja jotka minun
sielunani wäijywät, he keskenänsä neu-
woa pitävät.

11. Ja sanowat: Jumala hyljäis
hänen: ajakot takaa, ja kättäkät hän-
tä; sillä ei ole wapahtajata.
2 Sam. 17: 1.

12. Jumala, älä erlane kauras mi-
nusta: minun Jumalani, riennä mi-
nua auttamaan.

13. Häwetkön ja hullukon, jotka
minun sielunani vastaan ovat: häpiän
ja häwäistyren ala tulkon, jotka mi-
nulle pahaa suowat. Ps. 35: 4.

14. Mutta minä odotan aina; ja
korotan aina sinun kiitoxes.

15. Minun suuni pitää ilmoittaman
sinun wanhurstaantas, jokapäiwä sinun
autuuntas; joita en minä woi kaikkia
lukea.

16. Minä waellan HERAN, HER-
ran wäkerwydesä: minä tahdon nuistaa
ainoasta sinun wanhurstaantas.

17. Jumala, sinä olet minua mo-
rdestanti opettanut; sentähden minä
julistan sinun ihmeittä.

18. Ja minun wanhudefani ja har-
mayi tulduani älä Jumala minua hyl-
jää; siihenasti kuin minä ilmoitan si-
min käsiwartes lasten lapsille, ja sinun
wäkerwydes kaikille tulewaisille.
Es. 46: 4.

19. Ja tosin Jumala, sinun wan-
hurstaandes on sangen kerkia, sinä teet
suuria: Jumala, kuka on sinun wer-
kässes? 2 Kos. 15: 11. Luc. 1: 49.

20. Sillä sinä annat minun nähdä
pajso ja suuria ahdistuxia, ja wriwotat
minua jälleen; ja taas sinä haet minua
ilks maan syrydestä.
Ps. 86: 13. Ps. 116: 3.

21. Sinä teet minun sangen suu-
rexi; ja lohdutat minua jälleen.
Ps. 18: 26.

22. Miin minäkin kiitan sinua Psal-
tarilla, sinun totuuttas, minun Jum-
lani: minä weisan kiitosta sinulle
deleilla, sinä pyhä Israelisa.

23. Minun huuleni pitää kiittä-
mään koska minä sinulle weisan; ja
sieluni, jongas lunastit.

24. Ja minun kieleni puhuu
jokapäiwä sinun wanhurstaandes
tähten häwetkän he ja häpiään ta
jotka minulle pahaa suowat.

73. Psalmi.

Christus ja hänen wadokundansa.

1. Salomolle.

Jumala, aima duomios Kuningas
wanhurstaandes Kuningan poika.

2. Että hän weis sinun
wanhurstaanteen, ja auttais sinun
döllistäs.

3. Wuoret tuokan rauhan Kan-
ja kukkulat wanhurstauden.

4. Hänen pitää raadollisen Kan-
oikundesä pitämän, ja löyhään
auttaman; ja särkemän pilkkajat.
Ps. 45: 5. Ps. 2: 9.

5. Sinua peljätän, niintauran
Kuningas ja Kuu owat, lapsista
lasten lapsiin.

6. Hän lansee alas niinkuin
heinän sängen päälle; niinkuin
jotka maan liottawat. Gen. 1: 12.

7. Hänen aitanansa wanhursta-
koišta; ja on suuri rauha, siinä
ettei Kunta enää olekkan. Es.
Kulu 11: 6. Kulu 35: 1, 2. Luc. 2: 14.

8. Hän hallitsee merestä mereen
wirrasta mailman ääriin.
Ps. 2: 8. Ps. 89: 26. Zach. 9: 10.

9. Vändä pitää korwen asurwasset
martaman; ja hänen wihollisensa
tomun moleman. Es. 49: 23. Mich. 7.

10. Kuningat meren tykkä ja
doista pitää lahjoja kandaman: Kun-
gat rikkasta Arabiasta ja Sebasta
annot tueman. Ps. 45: 13. Ps. 45:
Es. 60: 5, 6. Matth. 2: 11.

11. Kaikki Kuningat pitää häntä
martaman; ja kaikki pakanat pitää
häntä pahweleman.

12. Sillä hän wapahtaa hurrat-
sen löyhän; ja raadollisen, jotka
auttajata. Ps. 89: 26.

13. Hän on armollinen waiwaiselle köyhälle; ja köyhäin sielua hän autta.

14. Hän lunastaa heidän sielunsa korpista ja wäkivallassa; ja heidän henensä luetan kalliksi hänen silmänsä.
Ps. 116: 15.

15. Ja hän elää, ja hänelle pitää ettaman kuldtaa rikkaasta Arabiasta; händä alati kumarten rukoiltaman, päiwä pitää händä kiitetämän.
Es. 53: 10.

16. Wiwo sywiä pitää niin oleman kasa ja wuorten kulkuloilla, että sen ämä pitää häälymän niinkuin Liban; ja kaupungin asuwaitet pitää kumaman niinkuin ruoho maan päällä.

17. Hänen nimensä pysyy ijankaiten: niinkamwan kuin Nuringo on, ja he tulewat simaturxi hänen kautensa: kaikki pakanat ylistäwät händä.
1 Mos. 22: 18.

18. Kiitetty olkon HERRA Jumala, kadin Jumala; joka yxinänsä ihmeitä teke!
Ps. 106: 48.

19. Ja kiitetty olkon hänen kunniansa nimi ijankaittisehti; ja kaikki täytettäkön hänen kunniaistansa, amen! Amen!

20. Davidin Isain pojan rukouset luewat.

73. Psalmi.

Autus jumalattomain menestyksä waston.

1. Assaphin Psalmi.
Että on Jumala Israelille hyrää; niille jotka puhtat sydämeistä owat.

2. Mutta minä olijin pian jalkwoile horjunut: minun ajteleni elijit kes liukastunet.

3. Sillä minä närkästyin dykkästä; että minä näjin jumalattomat wästywän.
Ps. 37: 1, 2. Jer. 12: 1.

4. Sillä ei he ole misän kuoleman kauhana; waan heidän woiwansa pysyy kawaana.
Job. 21: 7.

5. Ei he ole wastotukäymisessä niinkuin muut ihmiset; ja ei waiwata minuin muita ihmisinä.

6. Sentähden on heidän ylpeydenensä kawa; ja heidän wäkivaldansa kawa; ja heidän

7. Heidän silmänsä paisuwat lihawudeista: he tekevät mitä aiwastansa heille kelpaa. 5 Mos. 32: 15. Ps. 17: 10.

8. Kaikkia he kagowat ylöön, ja sitte pahasti puhuivat: he puhuivat ja laittawat ylpiästi.
Ps. 12: 3.

9. Mitä he puhuivat, sen täytyy olla taiwasta puhuttu: mitä he sanoivat, sen täytyy maan päällä keliwata.

10. Sentähden noudattaa heitä yhteinen kansa; ja kokonduwat heidän tygönsä niinkuin wedet;

11. Ja sanowat; mitä Jumalan pitäis heitä kysymän? mitä pitäis korkeimman heistä lukua pitämän?
Ps. 10: 11. Ps. 94: 7. Hes. 8: 12.

12. Kago, ne owat jumalattomat: he owat onnelliset maailmasa, ja riestuwat.

13. Wädäistö jäs sen turhaan oleman, että minun sydämeni nuhtetoinna elää; ja minä pesen wiattomudefa minun kätteni?
Ps. 26: 6.

14. Ja minä ruokitan jokapäiwä; ja minun rangastuveni on joka aamulla läsisä?

15. Minä olijin lähes niin sanonut kuin helin; mutta kago, niin minä olijin duominnut kaikki jumin lapses, jotka itänänsä ollet ewat.

16. Minä ajattelin sitä tutkia; mutta se oli minulle ylöön rakkas;

17. Siihenasti kuin minä menin Jumalan Pyhään; ja ymmärşin heidän loppunsa.

18. Josin sinä asetit heitä liukalle, ja syöyit heitä pohjaan. Job. 21: 30.

19. Kuinga he niin pian hukkuwat? he hukkuwat, ja saawat kaubian lopun.
1 Sam. 25: 29.

20. Niinkuin mi kosta joku herää, niinpä sinä HERRA teet heidän kumansa kaupungisa ylönkagoturi.
Job. 20: 8. Ps. 34: 17. Es. 29: 8.

21. Waan kuin se karwasteli minun sydämeşäni; ja pisti minun unnaştuitani:

22. Silloin elin minä tyhmä ja em mitän tietänyt: minä elin niinkuin nauta jumin edesäs.

23. Kuitengin minä pysyn alati sinun tygönäs: sillä sinä pidät minun oikiasa kädessäni.

24. Sinä talutat minua neuvollas; ja korjat minua viimein kunnialla.

Ps. 4: 4. Es. 28: 29.

25. Kuin jina ainoastansa minulla olisit, niin en minä enjangan sitte taivaasta eli maasta tottelisi.

26. Waikka wielä minun ruumini ja seluni waipuis, niin sinä Jumala kuitengin olet aina minun sydämeni uskallus, ja minun osani. *Ps. 142: 6.*

27. Sillä kago, jotka sinusta heittänsä erittävä, ne hukkuvat: jina kadotat kaikki, jotka sinua vastaan huorin tekewät.

28. Mutta se on minun iloni, että minä igeni Jumalan tykö pidän; ja panen minun toivoni HETran, HETran päälle, ilmoittamaan kaikkia sinun töitä.

74. Psalmi.

Jumalan seurakunnan valitus wihostensa julmuuden ylö, ja turwa Jumalan apuun.

1. Assaphin opetus.

Jumala, mikis meitä niin ratti pois sybret? ja olet niin hirmuisesti wihainen sinun laitumēs lambaille?

2. Muista seurakundaas, jengas muinen omistit, ja sinulles perimiseri lmas-tanut olet; Zionin wuorta, jofas asuit.

3. Talla heitä jalwoillas, ja isyä heitä iäiseen häwityheen: wihostiinen on raitkanut kaikki Pyhästä. *2 Kun. K. 25: 1, 1c.*

4. Sinun wihostises kilsuwat sinun huonesas, ja asettawat epäjumalansa siihen.

5. Kirwet näkywät wälkkywän ylhällä, niinkuin mehästä hakataisii: *2 Aika K. 36: 1, 1c. Jer. 52: 1, 1c.*

6. Ja halkawat rikki kaikki hänen kurwainsa launistuxet, sekä leihäillä että kirweillä. *1 Kun. K. 6: 18, 29, 32.*

7. He polttawat sinun Pyhästä; ja turmelewat sinun nimes asuinjan maan päällä. *2 Kun. K. 25: 9.*

8. He puhuwat sydämesänjä: raadellamme heitä ynnä: he polttawat kaikki Jumalan huonet maalla.

9. Emme näe meidän ihmetämme; eikä silleen Prophetata ole: ei myös

ketän meidän seafamne ole, jota märtä kuinga laumwan.

Mat. w. 2: 9. Ps. 7: 26. Um. 8: 12.

10. Jumala, kuinga laumwan wies häwäisee, ja wihostiinen sinimeäs ratti niin pilkkaa?

11. Mikis läänät pois sinun tes? ja oikian kates niin ratti powestas?

12. Mutta Jumala on alustanun Kuningani; joka kaikkinaisen tuuden matkaan saatta maan päälle. *Ps. 1: 69.*

13. Sinä hajoitat meren waikot: sinä urennat lohikärmein wesiä. *2 Mos. 14: 21. Es. 51: 9, 10. Ps. 29: 3.*

14. Sinä miserit walaskalain ja annat ne kansalle ruari megäwesa.

15. Sinä kuohutat lähtet ja rat: sinä kuivat wäkwet kofet. *2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 11. Jos. 3: 16.*

16. Wähwä ja yö owat sinna: rakemat walkeuden ja auringon.

17. Sinä jowittit jokaisen wäkwet: sinä teet sinven ja Salwen.

18. Niin muista siis, että wihostiinen häwäisee HETraa; ja hullu kelpikkaa sinun nimeäs.

19. Älä siis anna pedolle mettä sielua; ja älä niin ratti unghoda kelpikäis joukkoa.

20. Muista liitto: sillä maa jokapaikasa surkiasi häwitetty, ja kelpinewat owat täynnä wäärtytä.

21. Älä anna köyhän mennä häpiällä; sillä köyhät ja raadokki kiittäwät sinun nimeäs.

22. Nouse Jumala ja aja asin muista niitä häwäistyrjä, jotka sinun jokapäiwä hulluilla tapahuwat. *Es. 49: 4. Rom. 2: 24.*

23. Älä unghoda wihostises äänne sinun wainollistes meteli tulee asin suurennaryl.

75. Psalmi.

Warottus paadutusta wakan.

1. Assaphin Psalmi ja wesi, et hän hukunnit, edelläweisafalle. *Ps. 65: 1. 2 Sam. 2: 1, 1c.*

2. Me kiitämme sinua Jumala, me kiitämme sinua, ja

hamme sinun ihmeitä, että sinun
 meä on minä läsnä.

8. Sillä ajallansa minä oikein duo-
 min.

9. Maa vapisee ja kaikki jotka sen
 päällä asuvat; mutta minä vahvistan
 hänen pagaansa, Sela!

10. Minä sanoin hyökkäreille: älkät
 kerjätkö; ja jumalattomille: älkät
 haastako minulle.

Ps. 94: 3. San. 1. 27: 1.

11. Älkät niin paljo haastako teidän
 päälle: älkät puhuko niin
 kiihi.

12. Niinkuin ei mitään hätää olisi,
 läpää eikä lännestä, taikka wuo-
 korwesa.

13. Sillä Jumala on Duomari,
 lämän alenda ja toisen ylendä.

San. 2: 7. Dan. 4: 32. Luc. 1: 52.

14. Sillä HERran lädesä on mal-
 lä, wälewällä wiinalla täytetty,
 jota hän panee sisälle; waan sen
 täytyy kaikkein jumalattomain
 päällä juoda, ja ryyppätä ulos.

15. Mutta minä ilmoitan ijan-
 kail-; ja wessan kiltosta Jacobin Ju-
 me.

16. Ja minä tahdon särkeä kaiken
 lattomain wallan; että wanhurs-
 wa walda korotettaisin.

Es. 40: 31.

76. Psalmi.

Jumala, Seurakunnan suojelus.

1. Assaphin Psalmi ja weisu kande-
 sa, edelläweisajalle.

2. Jumala on tuttu Judaasa, Is-
 raelisa on hänen suuri ni-
 jä.

Ps. 48: 2.

3. Salemisa on hänen majansa; ja
 wissa hänen asumisensa.

Es. 31: 9.

4. Siellä hän särkee jouhen nuolet,
 ja miekan ja sodan, Sela!

Ps. 46: 10.

5. Sinä olet kirkkambi ja wäke-
 kambi, kuin ryöstöwureet.

Jer. 51: 25. Hab. 3: 6.

6. Urholliset pitää ryöstettämän ja
 nakkuman; ja kaikki sotamie-
 hien läsiänsä hermottomaksi tulla.

7. Sinun rangaistuksesta Jacobin
 Jumala, wajoa uueen orhi ja ratas.

8. Sinä olet peljättävä: kuka woi
 seisoa sinun edessä koskas wihastut?

9. Koskas duomion annat kuulua
 taiwaasta; niin maa wapisee ja wai-
 lenee:

10. Koska Jumala nousee duomige-
 maan; että hän auttais kaikkia raa-
 dollisia maan päällä, Sela!

11. Koska ihmiset kiukuigewat sinua
 wastan, niin sinä voitat kunnian; ja
 kuin he vielä enemmän kiukuigewat,
 niin sinä olet walmis.

Es. 37: 28, 29.

12. Luvattat ja andalat HERran
 le teidän Jumalallemme kaikki jotka hä-
 nen ympärillensä oletta, wietät lahjo-
 ja peljättäwälle;

Ps. 65: 2.

Saarn. 5: 3.

13. Joka päämiehildä ottaa pois
 rohkeuden; ja on peljättävä maan ku-
 ningoille.

Job. 12: 21, 24.

Ps. 107: 40. Es. 40: 23.

77. Psalmi.

Hurjasten epäuskuret, lohdutus.

1. Assaphin Psalmi Jeduthunin es-
 desä, edelläweisajalle.

2. Minä huudan äänelläni Jumalata:
 Jumalata: Jumalata minä huud-
 dan, ja hän kuuldelee minua.

3. Minun hätä-ajallani egin minä
 HERraa: minun käteni on yöllä ojete-
 tu, ja ei lakka; sillä ei minun sieluni
 sallii händänsä lohdutetta.

Ps. 9: 11. Ps. 27: 8. Es. 26: 16.

4. Minä ajattelen tosin Jumalan
 päälle, olen kuitengin murheisani: mi-
 nä tutkin, ja minun hengeni on sitte-
 kin ahdisturefa, Sela!

5. Sinä ydät minun silmäni että
 he walwowat: minä olen niin woima-
 toin, etten minä woi puhua.

Ps. 102: 8. Es. 26: 18.

6. Minä ajattelen wanhoja aikoja,
 endisitä wuosia.

Ps. 143: 5.

7. Minä muistan yöllä minun kau-
 delettani: minä puhun minun sydämel-
 leni, ja minun hengeni tutkii.

8. Keskittänekö Jumala pois ijan-
 kaisesi, ja ei yhtän armoa silleen osottane?

Ps. 70: 5. Ps. 85: 6.

9. Puuttuneko hänen laupiudeitsa
 ijan-kaikkisiksi, ja olleneko lupauksella
 ja leppu suwusta sutuhun?

10. Onko Jumala unhottanut olla armollinen? ja sulkenut laupiudensa wihansa tähden? Sela!

11. Minä sanoin: se on minun heikkouteni; waan ylimmäisen oikia Käsi woi kaikki muutta.

12. Sentähden minä muistan HER-
ran töitä; ja minä ajattelen sinun en-
disiä ihmeitä.

13. Ja puhun kaikista sinun töistä,
ja sanon sinun teoistasi.

14. Jumala, sinun ties on pyhä:
kutsu on niin wälewätä Jumalata kuin
sinä Jumala?

15. Sinä olet se Jumala joka ih-
meitä teke: sinä osotit woimas Kan-
sain seasa. Ps. 136: 4.

16. Sinä lumaistit sinun Kansas kä-
siwarrellas; Jacobin ja Josephin lap-
set, Sela! 2 Mos. 6: 6.

17. Wedet näit sinun Jumala, we-
det näit sinun ja wapiisit; ja sywydet
pauhaisit. 2 Mos. 14: 21, 27, 28.

18. Parut pilwet kaasit wettä: pil-
wet jylsivät ja nuolet lensit sekaan.

19. Se jylsi täiwaasa, ja sinun
leimaures wälkyi maan piirin päälle:
maa liikkui ja wärisi siitä.

20. Sinun ties oli meresä, ja sinun
polkus olit suurisa wesiä; ja ei sinun
jälkiäs kengän tundenut. 2 Mos. 14: 26.

21. Sinä wiet Kansas niinkuin lam-
maslauman, Moseren ja Aaronin
kautta. 2 Mos. 14: 19. Ps. 78: 52. Ps. 80: 2.

78. Psalmi.

Jumalan hyvät työt ja rangaituret.

Affaphin opetus.

1. Kuule minun Kansani minun
Pakini: kallistakat teidän kor-
wanne minun sinui sanoihin.

2. Minä awan suuni sananlastuun;
ja wanhat tapaukset mainigen;
Ps. 49: 5. Matth. 13: 35.

3. Jotka me kuullet olemma ja tie-
dämme; ja meidän Hämme meille ju-
tellet ovat: Ps. 44: 2.

4. Etten me sitä salaisi heidän lap-
sildansa; jälkeen tulewaiselta sukun-
ualda, julistain HERran kiitorita, ja
hänen woimaansa ja ihmeitänsä, jotka
hän on tehnyt.

5. Hän sääsi todisturen Jacobin
ja annoi Lain Israelisa; jousa
kästi meidän Hämme opetta he-
lapsillensa: 2 Mos. 20: 1, 2.

6. Että wastatulewaiset oppi-
lapset, jotka vielä sywyvät; Kun-
kastawat, että hekin wöds ilme-
lapsillensa; 5 Mos. 4: 10.

Kutu 6: 7. Kutu 11: 19.

7. Että he paniit toiwonsa Ju-
maan ja ei unhotaisi Jumalau te-
waan pidäisit hänen käskynsä;

8. Ja ei olisi niinkuin heidän
sää, wastahakoinen ja kangia suta;
ei wahwistanut sydändänsä, ja he-
hengensä ei rippunut uskollisesti Ju-
lasa. 2 Mos. 32: 9. Kutu 33: 3, 5. Kutu

9. Niinkuin Ephraimin lapset
taaseilla warnstetut jouzimichet,
nit sodan ajalla. 4 Mos. 14: 40, 2c. 5 Mos. 1: 41, 2c.

10. Ei he pitänet Jumalan lä-
jä ja ei waeldanet hänen Laisansa.
Ps. 20: 10, 2c.

11. Ja he unhotit hänen tekon
ihmensä; jotka hän heille osottanut

12. Heidän Häinsä edesä teki
ihmeitä, Egyptin maasa, Seanim te-
2 Mos. 14 Kutu, 15 Kutu.

13. Hän halkais meren, ja wesi-
tä sen läpiti; ja aseti wedet niin
roukkion. 2 Mos. 14: 21. Ps. 105: 29.

14. Ja hän talutti heitä pil-
pillellä, plyingtä tulen walolla.
2 Mos. 13: 21, 22. Ps. 105: 39.

15. Hän halkais kalliot korwesa
juotti heitä wedellä yhädyllä.
2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 10. Ps. 105: 41.

16. Ja hän lasi ojat wuotam-
kallioista; niin että wedet siitä wö-
niinkuin wirrat.

17. Ja vielä he sittengin sy-
teit händä wastan; ja wihoitit
keimman, korwesa.

18. He kiusaisit Jumalata joud-
sänsä; anoden ruotaa sielulleensa.
2 Mos. 16: 2, 3. 4 Mos. 11: 4, 5. Ps. 105: 42.

19. He puhuit Jumalata wö-
ja sanoit: woimeko Jumala wö-
pöydän korwesa? 4 Mos. 14: 4

20. Käho, kyllä tosin hän kallio-
läbi, ja wedet wuosit, ja ojat juor

mutta woineko hän myöds leipää anda, ja kansallensa lihaa toimitta?

21. Kuin **SETRA** sen kuuli, wi-
hui hän: ja tuli sytytetin Jacobisa,
kainuus tuli Israelin päälle:
4 Mos. 11: 19, 20.

22. Ettei he uskonet Jumalan pääl-
; ja ei usaldanet hänen apuunsa.

23. Ja hän läski pilviä ylhäidä,
kauris tainwan oivet.

24. Ja annoi sataa heille Mannaa
hänenä; ja annoi heille tainwan lei-
2 Mos. 16: 14, 15.

25. He söit wälewitten leipää: hän
antoi heille kyllä ruokaa ravinnoksi.
2 Mos. 11: 7. Job. 6: 31. 1 Cor. 10: 3.

26. Hän annoi itätuulen puhalda
hän alla; ja hänen wälewyydellensä
antoi hän etelätuulen.
2 Mos. 16: 13. 4 Mos. 11: 31.

27. Ja annoi sataa, niinkuin tomua,
ja heille; ja linduja niinkuin sandaa
heille.

28. Ja salli langeta leijelle heidän
hänsä, jokapaikasa kuin he asuit.

29. Niin he söit, ja yldätyllä ra-
uun; ja hän annoi heille heidän hi-
hansa.
4 Mos. 11: 83. Of. 106: 15.

30. Kuin ei he vielä lakannet hi-
hemajsa, ja ruoka oli vielä heidän
hänsä;

31. Tuli Jumalan wiha heidän pääl-
sä, ja tappoi jaloimmat heidän seaf-
hansa; ja parahiimmat Israelisa hän
hänen löi.

32. Mutta vielä sittekin kaikkisa
hä he syndiä teit; ja ei uskonet hä-
nen ihmeitänsä.
4 Mos. 13 kulu. 14: 29, 30, 36. 5 Mos. 2: 1, 14, 15.

33. Sentähden lopetti hän heidän
wönsä turhudesta, ja heidän wuo-
hansa kiiruhdaintain.

34. Kuin hän heitä tappoi, egit he
hänsä: ja he palasit, ja tulit warhain
Jumalan tygö.

35. Ja muistelit että Jumala on
hän turwanasa; ja Jumala se kor-
heidän lunastajansa.

36. Ja he puhuit hänelle ulkokullat-
heidän suullansa; ja walehtelit hä-
he kielellensä.

37. Mutta heidän sydämensä ei ol-

lut oikia hänen puoleensa; ja ei pitä-
net uskollisesti hänen littoansa.

38. Mutta hän oli armollinen, ja
annoi pahat teot andexi, ja ei hukut-
tanut heitä: ja hän käänsi pois usein
wihanasa, ettei hän lastenut kaikkea wi-
haansa menemään.

39. Sillä hän muisti heidän lihaxi;
tunleri, joka menee pois ja ei palasa.
Job. 7: 7. kulu 14: 1, 19, 20. Of. 103: 13, 15.

40. Kuninga usein he wihoitit hänen
korwesa? ja lehoitit hänen erämaasa?
4 Mos. 14: 22.

41. Ja he kiusaisit taas Jumalata
joka aika; ja laittit sitä pyhää Israelisa.

42. Ei he muistanet hänen kättänsä
sinä päivänä, jona hän lunasti heitä
wihollisista.

43. Niinkuin hän oli merkkiänsä **E-**
gyptisä tehnyt; ja hänen ihmensä **Bo-**
nin ledolla;

44. Koska hän heidän wirtansa we-
rexi muutti; ettei he ojistansa tannet
juoda.
2 Mos. 7: 19. Of. 105: 29.

45. Koska hän turilat heidän sekaan-
sa lähetti, jotka heitä söit; ja sammas-
tot kuin heitä hukutit.
2 Mos. 8: 2, 6, 21.

46. Ja annoi heidän tulonsa ruo-
homadoille; ja heidän työnsä heinäsi-
koille.
2 Mos. 10: 4, 20. Of. 105: 34.

47. Koska hän rakehilla heidän wi-
napuunsa löi; ja heidän megäfikunansa
jääkiwillä.
2 Mos. 9: 18. Of. 105: 32, 20.

48. Koska hän löi heidän karjansa
rakehilla; ja heidän laumansa pitkäisen
tulella.

49. Hän lähetti heidän päällensä
wihanasa, närkästyksen, julmuden, ja ah-
distuksen; pahain engelitten lähettäni-
sellä.

50. Hän päästi wihansa heidän se-
kaansa, ja ei säästännyt heidän sielunsa-
sa kuolemasta, ja heidän eläimensä ru-
tolla kuoletti.
2 Mos. 9: 3, 8.

51. Koska hän kaikki ejiokset löi
Egyptisä; enimmäiset perilliset **Cham-**
majoisa.
2 Mos. 11: 5. kulu 12: 29, 30.

52. Ja annoi kansansa waelda niin-
kuin lambat; ja wei heidän niinkuin
lauman korwesa.
2 Mos. 12: 13.
Of. 77: 21.

53. Ja saatti heitä turwallisesti, et-

tei he peljännet; waan heidän wiholdisensa peitti meri. 2 Mos. 14: 27, 28.

54. Ja hän wei heittä Pyhänsä rajoihin; tämän wuoren tygö, jonga hänen oikia kätensä saanut oli.

Jos. 1: 1, 1c.

55. Ja hän ajoi pois heidän edestänsä pakanat ja jatoi heille perimisen arwalla: ja niitten majoisa annoi hän Israelin futukunnat asua.

Jos. 13: 7. 2 Sam. 5: 6, 1c.

56. Mutta he kiusaisit ja wihoittit sen korkian Jumalan; ja ei pitänet hänen todistuksia.

57. Waan he palaisit takaperin ja petollisesti luowuit pois niinkuin heidän Isänkätkin: poikkeisit pois niinkuin helminyt jougi.

Jos. 7: 18.

58. Ja he wihoittit hänen korkeuksilansa; ja lehoittit händä epäjumalainensa luuilla.

2 Mos. 32: 1. Duom. 2: 1, 1c.

59. Ja kuin Jumala sen kuuli; niin hän närkästy, ja hyljäis kowin Israelin;

60. Niin että hän luowui asutinsastansa Silosa; sitä majasta jonga hän ihmisten sekaan asetti;

1 Sam. 4: 11. Jer. 7: 12.

61. Ja annoi heidän woimansa fanguteen; ja heidän kauneidensa wiholdisten käsin.

1 Sam. 4: 5 & 6 luuut.

62. Ja hän hyljäis kansansa miekan ala; ja närkästy perimistänsä wastan.

63. Heidän parhat nuorukaisensa kullutti tuli; ja heidän neigensä ei tullet häawirillä kunnloiteturi.

64. Heidän Pappinsa langetsit miekalla; ja hänen lestensä ei itkenet.

65. Ja HERa heräis niinkuin joku matalawainen; niinkuin joku wälkewä luhelaja wiinan juomisesta.

66. Ja Ibi wiholdistansa peräwieriin; ja pani ijanlaittisen häpiän heidän päällensä.

67. Ja heitti Josephin majan pois; ja ei walinnut Ephraimin futukundaa.

68. Waan hän walitsi Judan futukunnan; Zionin wuoren, jota hän rakasti.

69. Ja ratensi Pyhänsä korkeuseen; niinkuin ijanlaittisesti pöyhäisen maan.

70. Ja walitsi palwellaansa Dawidin; ja otti hänen lammas huoneesta.

1 Sam. 16: 11. Euku 17: 34.

71. Jmettäwistä lamboista haki hänen; että hän hänen kansansa Jacobin laigis, ja Israelin hänen miisensä.

2 Sam. 7: 6.

72. Ja hän laigsi heitä kaitella dämensä wakuidella; ja hallitsi kaitella ahterudella.

79. Psalmi.

Lotunden wiholdis wahan.

Affaphin Psalmi.

1. Jumala, pakanat owat petittä daas karannet: he owat seuttanet sinun pyhän Tempelis, ja rusalemistä kiiwiraunion tehet.

Psalm. w. 1: 1.

2. He annoit sinun palwelloitettimit linnuille tairan alla ruaxi; ja nun pyhäis lihan maan pedoille.

3. He wuodatit heidän wercensä kuin weden Jerusalemin ymbärille; ei kengän haudanut.

4. Me olemma meidän läjnä waisillemme nauroyi tullet; häwäit ja pillaxi niille jotka meidän ymbärlämme owat.

Ps. 80: 7. Jer. 36: 2, 3.

5. HERa, kuinga kauwan jinkomata niin wihoainen olet? ja sinun kiwauzes niinkuin tulen palat.

Ps. 89: 47.

6. Wuodata wihas pakanain jotka ei sinua tunne? ja niitten wotundain päälle, jotka ei sinun wotaurihuuda.

Jer. 10: 25.

7. Sillä he owat Jacobin syä ja hänen huonensa häwittänet.

8. Älä muistele meidän endissä hoja tekojamme: armahda sinua piasti meidän päällemme; sillä me lemme sängen wiheldäiseryi tullet.

Es. 64: 9.

9. Nuta meitä meidän autuuden Jumala, sinun nimes kunnian täht pelasta meitä, ja anna meillen kiiwanderi sinun nimes tähten.

Ps. 118.

10. Mikis sallit pakanain fangot sa on nyt heidän Jumalansa? ilme talkan pakanain seasa, meidän flume edesä sinun palwelloittees wercen to, joka wuodatettu on.

11. Anna etees tulla fangein

10. Sinun suuren läsiwartes kautta,
ja kuoleman lapset. Ps. 102: 21.

12. Ja koska meidän läsnä asuwaik-
emme seigemän kerroin heidän hel-
pansa, heidän pilkkansa jolla he sinua
kera pilkannet oivat.

Ser. 32: 18. Es. 65: 7.

13. Mutta me sinun kansas, ja si-
me laulumes lauma, kiitämme sinua
palkkifisesti; ja julistamme sinun ki-
kas suorusta suuhun.

Ps. 28: 9. Ps. 95: 7. Ps. 100: 3.

80. Psalmi.

Jumalan murhenpito hänen wiina-
mäekänsä.

1. Nijaphin Psalmi kullaisesta kul-
kija, edelläweisajalle. Ps. 60: 1.

2. Kuules Israelin paimen, joka
saatat Josephin niinkuin lam-
p: ilmoita sinus joka istut Cherubi-
päällä.

Ps. 23: 1. Ps. 77: 21.
Es. 40: 11. Des. 34: 12. Job. 10: 11.

Herätä sinun woimas, sinä kuin
raimin, Ben-Jaminin ja Manassen
olet; ja tule meidän arjemme.

3. Jumala käännä meitä; ja anna
meos paistaa, niin me tulemma au-
ti.

Ps. 4: 7.

4. OETra Jumala Zebaoth, kuin-
tanwan sinä wihasnut kansas ru-
tiin?

5. Sinä ruokit heitä kynneltien lei-
tä; ja ruokat heitä suurilla mitalla
kä kynneltä.

Ps. 42: 4. Ps. 102: 10.

6. Sinä olet meidän pannut riidaxi
dän läsnä asuwaiksemme; ja mei-
wihoillifemme pilkkawat meitä.

Ps. 44: 14. Ps. 79: 4.

8. Jumala Zebaoth, käännä meitä;
anna kaswos paistaa, niin me au-
turi tulemma.

9. Sinä toit Wiinapunn Egyptistä;
olet pakanat larkottanut ulos, ja
huttanut.

Ps. 3: 3, 4. Ser. 2: 21. Wast. 21: 39.

10. Sinä perkaifit tien hänen eteen-
me; ja annoit hänen hywästi juurtua,
että se täytti maan.

11. Duoret owat sen warjolla pel-
tetyt; ja hänen oxillansa Jumalan Ce-
dipnut.

12. Sinä lewitit hänen oxansa ha-
maan mereen asti; ja hänen haaransa
hamaan wirran tygö.

1 Mos. 15: 18.
2 Mos. 23: 31. 5 Mos. 11: 24. Jos. 1: 4.
1 Kun. 8: 4: 21, 24.

13. Miris siis särjit hänen altansa;
että sitä kaikki ohjelkäywät repiwät?

Ps. 89: 41, 42.

14. Megäfila on sen katiwamut ylös;
ja mehän pedot sen syhwät ylös.

15. Jumala Zebaoth, käännä siis si-
mas: kato alas taivaasta ja näe, ja
egi sitä wiinapunta.

16. Ja pida se kiindlänä, jonga si-
nun oikia kätes on istuttanut, (ihmi-
sen) posan tähden jongas sinulles lu-
jasti walinnut olet.

17. Se on poltettu tulella ja rewit-
ty: sinun nykaurestas he owat hukkunet.

18. Sinun kätes warjelson oikian
kätes kansan, ja ihmisen posan jongas
sinulles lujasti walinnut olet.

19. Niin en me sinusta luowu: suo
meidän elää, niin me sinun nimeäs
auxihundamme.

20. OETra Jumala Zebaoth, käännä
meitä; ja anna kaswos paistaa, niin
me auteturi tulemma.

81. Psalmi.

Juhlan oikia wiettäminen.

1. Sitthihin päällä edelläweisajalle,
Nijaphin (Psalmi). Ps. 8: 1.

2. Welsatkat illoifesti Jumalalle, jo-
ka on meidän wäkerwydem-
me: ihastukat Jacobin Jumalalle.

3. Ottakat Psalmit ja tuokat kan-
delet; illoiset harput ja Psaltari.

4. Soittakat Basunilla undesa kuu-
sa; meidän lehtimajanne juhlapäi-
wänä.

3 Mos. 23: 24. 4 Mos. 19: 10.

5. Sillä se on tapa Israelisa; ja
Jacobin Jumalan oikeus. 5 Mos. 16: 16.

6. Sen hän pani Josephisa todistu-
xeri; koska he Egyptin maalda läxit, ja
oudon kielen kuullet olit. 1 Mos. 42: 23.

7. Minä olen heidän elkansa kuor-
masta wapahantun; ja heidän kätensä
pääjit tiisiä tekemästä.

8. Koska sinä tukkasas minua aures-
huidit, niin minä autin sinua: minä
kuulin sinua, koska tuulispää tuli sinun

pääles, ja koettelin sinua riitaweden tykönä, Sela!

2 Mos. 17: 2, 3, 7.

9. Kuule minun Kansani, minä todistan sinun seasas: Israel, jotka sinä minua kuulijit!

10. Ei pida sinun seasas muukalaisnen Jumala oleman; ja ei pida sinun wierasta Jumalata kumartaman.

2 Mos. 20: 2, 3.

11. Minä olen HERRA sinun Jumalas, joka sinun mein ulos Egyptin maalda: lewitä suus, niin minä sen täytän.

12. Mutta minun Kansani ei kuulut minun äändäni; ja Israel ei totellut minua.

13. Niin minä lajin heitä sydämensä pahuteen; waeldamaan nettwonja jälkeen.

Des. 20: 25, 26.

Ap. 2. 14: 16. Rom. 1: 24.

14. Jos minun Kansani kuulis minua; ja Israel minun teittäni läwis:

5 Mos. 32: 29. Es. 48: 12.

15. Niin minä pian heidän wihollisensa painaisin alas; ja läteni kändäsiin heidän wihollisensa päälle.

16. Ja HERRAN wiholliset hukkaan tulijit; mutta heidän aikansa olis ijan-kaikkisesti pysyvä.

17. Ja minä ruokkisin heitä parhailta nisulla; ja rawijisin heitä hunajalla lalkioista.

5 Mos. 32: 13, 14.

83. Psalmi.

Duomarit waroitetaan oikeutta tekemään, ja toivotetaan oikeudelle holhousta.

1. Assaphin Psalmi.

Jumala seisoo Jumalan seurakunnassa: Hän on Duomari jumalitten seasas.

2 Mos. 22: 28. 2 Kita K. 19: 6.

2. Kuinga kauwan te wäärin duomiyetta, ja jumalattoman muotoa lagotta? Sela!

5 Mos. 1: 16, 17.

3. Tzehät oikeus köyhälle ja orwolle; ja auttat raadolliset ja waiwaiset oikeudelle.

4. Pelastakat ylönlagottua ja köyhää; ja päästakat händä jumalattoman lädenä.

Job. 29: 12, 13.

San. 1. 24: 11. Eufu 31: 8, 9. Es. 1: 17.

Eufu 10: 1, 2.

5. Mutta ei he tottele eikä lukua pida: he käywät lakkamata pimeissä;

sentähden täytyy kaikki maan perusyet laatua.

6. Minä tosin sanoin: te olettamat; ja kaikki korkeimman lapset.

Job. 10: 34.

7. Kuitengin täytyy teidän niinkuin ihmiset; ja niinkuin työhukkuja.

Ps. 73: 19.

8. Nouse Jumala, ja duomige sillä kaikki pakanat ovat sinun.

Ps. 2: 8. Hebr. 1: 2.

83. Psalmi.

Seurakunnan wihollista vastaan.

1. Assaphin Psalmi ja reisu.

2. Jumala, älä niin ratki waimia ja älä niin ääneti ole: Jumala, älä sitä niin kärji.

Ps. 28

3. Sillä lako, sinun wiholliset kuitewat; ja jotka sinua wihawylöndäwät päänsä.

4. He pitäwät kawaloita juoninun kansaas vastaan: ja pitäwät wiooa sinun salatuitas vastaan.

5. Sanoden: tulkat, häwittäkää heitä, niin ettei he enjüngän koolisilltan; ettei Israelin nimeä muistellaisi.

6. Sillä he ovat sydämesänsä net neuwonsa yhteen; ja tehnet sinua vastaan;

7. Edomealaiset ja Ismaelitalmajat: Moabilaiset ja Dagarilaiset.

8. Gebalilaiset, Ammonilaiset ja malechilaiset: Philistealaiset ja Efuasuwaiset.

9. Assur on myös hänenä heittänyt; auttamaan Eothin lapset Sela!

10. Tee niille niinkuin Midianilaisille: niinkuin Sijseralle, niinkuin Sininille Kisonin osan tykönä;

Duom. 4: 2, 15, 16, 1c. Eufu 5: 21. Eufu 7: 2

11. Jotka mestattin Endorin tykönä ja tulit loayi maan päälle.

12. Tee heidän päärubtinansa niinkuin Dreb, ja Seeb; ja kaikki heidän ylimmäisensä niinkuin Sebah ja Jafumuna;

Duom. 7: 25. Eufu 8: 12, 21.

13. Jotka sanovat: me omistamma meille Jumalan huonet.

14. Jumala, tee heitä niinkuin rautaa, niinkuin korren tuulen edessä;

15. Niinkuin kulo meidän polttaa; niinkuin liekki mäet sytyttää.

16. Bainsuuri niinkuin heitä sinun luomalla; ja hämmästyttä heitä tuomalla.

17. Täytä heidän kasvoinsa häpiällä; he sinun nimeäs, HERRa, episiit. Ps. 6: 11.

18. Hävetkön he ja hämmästytkön kaittisesti, ja häpiään tulon ja kulan.

19. Niin he saavat tuta, että sinä, ja ainoan nimi on HERRa, olet Jumalainen kaikessa maailmassa. 2 Mos. 15: 3. Es. 42: 8.

84. Psalmi.

1. Jumalan huonen etuisuus.

2. Corahn lasten Psalmi Sitihihin, edelläweissajalle. Ps. 8: 1.

3. Kuningas ihanaat ovat sinun asuinhuonees, HERRa Zebaoth!

4. Minun sieluni ikävöihee ja haastuu HERRan esikartanoihin: minun nimi ja sieluni iloilee elävässä Jumalassa. Ps. 42: 2, 3. Ps. 63: 2.

5. Sillä lindu on huonen löytännyt, ja häsiäinen pesänsä, johonka he poivut ja lastewat: sinun Altaris HERRa Zebaoth, minun Kuningani, ja minun Jumalani.

6. Autuat ovat jotka sinun huoneasuwat: he kiittäwät sinua ijanlaitteji, Sela! Ps. 23: 6. Ps. 27: 4.

7. Autuat ovat ne ihmiset jotka sinun pitävät wäkenänsä; ja sydämensä waeldawat sinun jälkees.

8. Jotka käywät itkun laaxon läpi, ja telewät sielä kaitwoja; ja opetewat monella sinuuxella launistetan.

9. He saawat yhden woiiton toisen kukaan; että tutaisiin oikia Jumalain nimesi.

10. HERRa Jumala Zebaoth, kuule minun rukoukseni: ota Jacobin Jumalain tätä korwiis, Sela!

11. Kapele siis, Jumala, meidän kiltuimme: kato sinun woidelus kaswoja.

12. Sillä yri päivä sinun esikartanoijas on parempi kuin tuhannen

mualla: ennen minä olisin owen wartia minun Jumalani huonees, kuin asuisin Jumalattomain majoissa.

13. Sillä HERRa Jumala on Aurinko ja kuu: HERRa anda armon ja kunnian: ei hän anna hurkkailda mitän hyvrää puuttua. Ps. 23: 1.

14. HERRa Zebaoth, autuas on se ihminen, joka sinun uskalda. Ps. 2: 12. Ps. 34: 9.

85. Psalmi.

Rukous sunauresta kaikille säädyille.

1. Corahn lasten Psalmi, edelläweissajalle.

2. HERRa, sinä kuin (muinen) olit armollinen sinun maastumallesi; ja Jacobin fangit lunastit. Ps. 77: 6.

3. Sinä anderi annoit Kansas pahat teot; ja kaikki heidän syndinsä peitit, Sela! Ps. 32: 1.

4. Sinä lepytit kaiten wihas; ja käänsit sinuas wihas julmudesta.

5. Käännä meitä meidän autudemme Jumala; ja pane pois wihas meistä.

6. Tahdotkos siis ijanlaitteji olla wihamainen meidän päällemme? eli sinun wihas pitää sukukunnasta sukukundaan?

7. Etkö käännä, ja meitä wirtwota; että Kansas sinua iloiyis?

8. HERRa ofota meille armas, ja sinun autumdes anna meille.

9. Joska minä kuulisin mitä HERRa Jumala puhuu; että hän rauhan lupais Kansallensa ja pyhillensä, ettei he hulluteen joutuisi. Ps. 125: 3.

10. Kuitengin on hänen apunsa niitten tykönä jotka händä pelkewät; että meidän maallamme kunnia asuis.

11. Että laupius ja totuus keskenänsä lohtaisit: wanhurkaus ja rauha toinen toisensa suunta annaisit.

12. Että totuus maasta wesois; ja wanhurkaus taivaasta katois.

13. Että myöskä meille HERRa hywin tekis; ja meidän maamme hedelmänsä annais. Ps. 67: 7.

14. Että wanhurkaus sittengin hänen edesänsä pyhyis, ja menestyis.

86. Psalmi.

Rukous ormoska, amussa, johdaturesta ja whollisten hämmenystä.

1. Davidin Rukous.

Kallista HERRA korvas ja kuule minua; sillä minä olen raadollinen ja köyhä.

2. Kätke minun sieluni; sillä minä olen pyhä: Nuta minua, minun Jumalani, sinun palveliatas, joka ihjeni sinun luotan. Ps. 4: 4. Ps. 25: 20.

3. HERRA, ole minulle armollinen; sillä minä huudan ylipäätävää sinua. Ps. 88: 10.

4. Ilahuta sinun palvelias sielu; sillä sinun työssä, HERRA, minä ylönnän minun sieluni. Ps. 25: 1.

5. Sillä sinä HERRA, olet hyvä ja armollinen; ja sängen laupias kaikille jotka sinua auyensa huutavat. Joel. 2: 13. Jon. 4: 2.

6. Ota korviis HERRA, minun rukoueni; ja ota waari minun rukoueni äänestä.

7. Tustasani minä sinua rukouen; ettäs minua kuullit. Ps. 50: 15.

8. HERRA, ei ole pyrkän jumalista sinun kaltaises; ja ei ole kengan joka niin tehdä tahtaa kuin sinä. 2 Kor. 3: 24.

9. Kaikki pakanat jotka tehnyt olet, pitä tuleman ja kumartaman sinua HERRA; ja sinun nimeäs kumioittaman: Ps. 65: 3. Es. 43: 6, 7.

10. Ettäs niin suuri olet, ja teet ihmeitä; ja sinä olet yrinäs Jumala.

11. Osoita minulle, HERRA, sinun ties, waeldaxeni sinun totuudesas: Kiinnitä minun sydämeni siihen tyhseen, että minä sinun nimeäs pelkäisin. Ps. 25: 4, re. Ps. 27: 11. Ps. 110: 83. Ps. 143: 10.

12. Minä kiittä sinua, HERRA minun Jumalani, kaikesta sydämeistäni; ja kumioitan sinun nimeäs iankaikkisesti.

13. Sillä sinun hyvydes on suuri minusa; ja sinä olet pelastanut minun sieluni syvimmästä helvetistä. Ps. 71: 20. Ps. 118: 3, 8.

14. Jumala, ylpät karkawat minua vastaan, ja julmain joukot wähyvät

minun sieluani; ja ei pidä sinua mäinsä edessä. Ps. 34: 8.

15. Mutta sinä HERRA Jumala armollinen ja laupias, kärkeäsi sängen hyvä ja waka. 2 Kor. 12: 13. Ps. 103: 8. Ps. 143: 2.

16. Käännä itse minun päin minulle armollinen; wahwista poilaas sinun woimallas, ja auta poika. Ps. 138: 3.

17. Tee merkki minun kansani, minulle hywin käreis: ja he sen jotka minua wihawat ja häpessit; sinä HERRA autat ja johdatat minua.

87. Psalmi.

Sen hengellisen Zionin kunnia.

1. Psalmi, Corahn lasten wain. Hän on wahvasti perustettu, ja wuorten päälle. Ps. 68: 16. Ps. 125: 1, 2. Wacch. 16: 18.

2. HERRA rakastaa Zionin porttina enää kuin kaikkia Jacobin asuinpaikkoja.

3. Korkiat ja kunnialliset ananusa saarnatan, sinä Jumalan kumpungi, Sela!

4. Minä annan saarnata kaikkia ja Dabelin edessä, että he minun deivat: kago, Whilistealaiset, Egyptiläiset ja Ethiopialaiset syntyvät siellä. Ps. 45: 13. Es. 19: 18. Eka 30: 7. Wacch. 28: 19. Ap. 2: 2: 9, 10.

5. Zionille pitä sanottaman: kaikkinaiset kansat siellä syntyvät, että korkeleu sitä rakenda. Ps. 118: 22.

6. HERRA anda saarnata kaikkia tuysesä kaikkinaisilla kielillä; että muutamant heistä siellä syntyvät. Ap. 2: 2: 4. Eka 10: 46. 1 Cor. 12: 10.

7. Ja waisajat niinkuin taikalla kaikki minun lähteni sinusa.

88. Psalmi.

Rukous suuresta ahdisturesta.

1. Psalmi, Corahn lasten wain edelläwaisajalle, raadollisten heikotusta, Demanin sen Esrahitin Typpi. 1 Kun. 8: 4: 31. 1 Wita 8: 2: 6.

2. HERRA minun autundeni Jumala, minä huudan ylipäätävää sinua yllä sinun edessä.

3. Minua

1. Anna minun rukoukseni sinun etees-
lä: kallista korvas minun huutoni
puoleen.

2. Sillä minun sieluni on surkiutta-
kanta; ja minun elämäni on juuri
helvettä.

3. Minä olen arvattu: niitten kal-
ta, jotka hantaaan menevät: minä
niinkuin se mies jolla ei yhtä
ole.

Ps. 28: 1. Ps. 143: 7.

4. Minä maan hyljättyä kuolluit-
seasa; niinkuin haavoitetut jotka
ei makawat, joita et sinä sillen
kädet, ja jotka kädestäs eroitetut ovat.

5. Sinä olet minun painanut alem-
pään laivoon, pimeyteen ja syvy-
yteen.

Ps. 130: 1.

6. Sinun hirmuifudes ahdistaa mi-
niä ja pakottaa minua sinun aalloi-
le. Sela!

Ps. 38: 3. Ps. 42: 8.

7. Sinä eroitat laivos minun ystä-
västäni; minä olen minun tehnyt
laubisturexi: minä maan fan-
tama, etten minä voi päästä ulos.

Job. 19: 19. Ps. 38: 12.

8. Minun kaswoni ovat surkiat
kuollisuuden tähden: HETRA, minä
kuollisuuden sinua jokapäivä: minä
kuollisuuden kätteni sinun puolees.

Ps. 6: 8.

9. Teetköös siis ihmeitä kuolluitten
puolees? eli nousevatko kuollet sinua kiit-
täväksi? Sela!

Ps. 6: 6.

10. Duetellango handoisa sinun hy-
västäsi? ja sinun totuuttas kadotuxesä?

Ps. 30: 10.

11. Tutango sinun ihmes pimiäsä?
sinun wanhurstaudes sinua maasa
puolees? Sela!

Ps. 115: 17.

12. Mutta minä huudan sinua
HETRA; ja minun rukoukseni tulee
sinuun sinun etees.

13. Miris, HETRA, heität pois mi-
niä sieluni, ja peität kaswos minulda?

14. Minä olen raadollinen ja wä-
kewä: minä olen niinkuin hyljätty olen:
minä olen niinkuin hyljätty olen, että
minä olen niinkuin hyljätty olen, että
minä olen niinkuin hyljätty olen, että
minä olen niinkuin hyljätty olen.

15. Sinun wihos tulee minun pääl-
lä: sinun pelkos liikittää minua.

Ps. 38: 5.

16. Ne saartawat minua jokapäivä

niinkuin wesi; ja yinä minua piirit-
tävät.

19. Sinä teet että minun ystäväni
ja lähimmäiseni erkanewat laivos mi-
nusta; ja minun tuttavilleni olen minä
pimeydesä.

Job. 19: 13.

89. Psalmi.

Mefias ja hänen waldakundansa.

1. Ethanin sen Esrahitin opetus.
1 Kun. K. 4: 31. 1 Nika K. 2: 6.

2. Minä wessan HETRA armoja
ijankaikkisesti; ja sinun to-
tuuttas ilmoitan suullani suwusta su-
wuu.

Job. 1: 17.

3. Ja sanon: ijankaikkinen armo
käy ylös: sinä pidät uskollisesti sinuu
totudes taiwaisa.

4. Minä olen liiton tehnyt walit-
tuni kansa: minä olen Dawidille mi-
nun palweliilleni waamonut.

5. Pamaan ijankaikkisuteen wahwis-
tan minä sinun siemenes; ja rakennan
sinun istuimes suwusta sukuun, Sela!

2 Sam. 7: 12, 16. 1 Nika K. 17: 11, 16.

6. Ja taiwat pita, ylistämän, HETRA,
sinun ihmeitä; niin myös totut-
tas pyhäin seurakunnasa.

Es. 6: 3. Eph. 3: 10. 1 Tim. K. 4: 8.

7. Sillä kuka taitan pilwisä wer-
ratta HETRAan? ja kuka on HETRA-
ran kaltainen jumalitten lasten seasa?

Ps. 104: 3.

8. Jumala on sangen wäkewä py-
hänsä kokourisa; ja ihmeellinen kaik-
kein niitten seasa, jotka ovat hänen
ymbärillänsä.

9. HETRA Jumala Zebaoth, kuka
on niinkuin sinä, wäkewä Jumala?
ja sinun totuudes on sinun ymbärillä.

10. Sinä walliget pauhawaisten me-
ren: sinä hilliget paisuwaistet aallot.

Ps. 65: 8.

11. Sinä lyöt Rahabin kuolliaxi:
sinä hajoitat sinun wihollises urholli-
sella käsiwarrellas.

12. Taiwat ovat sinun, maa myös
on sinun: sinä olet perustanut maan
piirin, ja mitä sinä on.

Ps. 24: 2. Ps. 104: 5.

13. Pohjan ja etelän olet sinä luo-
nut: Thabor ja Hermon kiittäwät si-
nua nimeäs.

14. Sinulla on voimallinen käsi: wäkevä on sinun kätes, ja korvia on sinun oikia kätes.

15. Wanhurkaus ja duomio on sinun istuimes wawistus: armo ja totuus owat sinun kaswois edesä.

Ps. 97: 2.

16. Mutuas on se kansa joka ihastua taitaa: Herra, heidän pitää waeldaman sinun kaswois wakkendesa.

Ps. 97: 11. Ps. 112: 4.

17. Heidän pitää iloijeman jokapäiwä sinun nimesiäs; ja sinun wanhurkaudessa kunnialliset oleman.

18. Sillä sinä olet heidän wäkewendesä kerkaus; ja sinun armos kautta nostat sinä ylös meidän sarwemme.

Luc. 1: 69.

19. Sillä Herra on meidän kilpemme; ja Pyhä Israellisa on meidän kuningamme.

Es. 33: 22.

20. Silloin sinä puhuit näwrysä pyhilles, ja sanoit: minä olen Sangarin herättännyt autamaan: minä olen kottanut yhden walitun kansasta.

2 Sam. 7: 4. 1 Nita R. 17: 4.

21. Minä olen löytännyt palveliani Dawidin: minä olen hänen woidellut pyhällä öljylläni.

1 Sam. 16: 12.

Up. 2: 13: 22.

22. Minun käteni tuke händä; ja minun käsiwarteni wawistaa händä.

23. Ei pida wiholliset händä woittaman; ja wäärät ei pida händä suloman.

24. Waan minä lyen hänen wihollisensa hänen edesänsä; ja niitä jotka händä wihawat tahden minä waiwata.

25. Mutta minun toturdeni ja armoni pitää hänen tykönsä oleman; ja hänen sarwensa pitää minun niiceeni nostettaman ylös.

26. Minä asetan hänen kätensä meereen; ja hänen oikian kätensä wirtoihin.

Ps. 72: 8. 3ad. 9: 10.

27. Näin hänen pitää minun kutsu man: sinä olet minun Isäni, minun Jumalani ja turwani, joka minua autta.

2 Sam. 7: 14. 1 Nita R. 17: 13. Ps. 2: 7.

Hebr. 1: 5.

28. Ja minä asetan hänen esikoiseri; kaikkein korkeimmaksi kuningasten seasa maan päällä.

Ps. 2: 6.

29. Minä pidän hänelle armoni

tähdellä ijankalkisesti; ja minun launi pitää hänelle wawra oleman.

30. Minä annan hänelle ijankalkisen siemenen; ja wawrijan hänen istumensa niinkuwan kuin tawat pöytä.

31. Mutta jos hänen lapsensa nun Sakini hyljäärät; ja ei waeldamin oikeudessani:

32. Jos he minun säätyni tullewat: ja ei minun käsiwärtäni pida:

33. Miin minä heidän suu wihalla rangaisen; ja heidän pahat kionsa haawoilla.

34. Mutta minun armoani ennä hänestä käännä pois; engä sallinun toturdeni wihjissellä.

35. En minä rikko liittoani; ja etä minun suustani kätynyt on, minä muuta.

36. Minä olen wihdoin wawra pyhydeni kautta: en minä Dawid walhehtele.

37. Hänen siemenensä on olewa ijankalkisesti; ja hänen istuimensa ma edesäni niinkuin kuningas.

2 Sam. 7: 16. Ps. 72: 17. Job. 12: 3.

38. Ja niinkuin kuu, wawrija se ijankalkisesti; ja on wawraa kuin todistus pilwisä, Sela!

1 Mos. 9: 13.

39. Waan nyt sinä syöret ja kät poisi; ja wihastut woidelluses.

40. Sinä särjet palveliasia liit ja tallat hänen kruununsa maahan.

41. Sinä rikot hänen muuria ja annat hänen linnansa särjettä.

Ps. 80: 13.

42. Händä raatelewat kaikki käyväiset: hän on tullut läsnäolejillensa nauroxi.

Ps. 79: 4.

43. Sinä korotat hänen wihollisensa oikian käden; ja ilahutat kaikkien wainollisensa.

44. Hänen miellansa woiman sinä myös ottanut pois; ja et sallinun woittaa sodasa.

45. Sinä häwitit hänen pöytänsä; ja annoit hänen istuimensa kät maahan.

46. Sinä lyhemät hänen miellansa asat; ja peität hänen kät Sela!

47. Herra, kuinga lauman sinä

niin jalat? ja annat hirmuisjude-
sataa niinkuin tulen? Ps. 79: 5.

48. Muišta, kuinga lyhyt minun e-
nämäni on: miyis tahdoit kaikki ihmi-
t hukkaan luoda?

49. Kuka elää, ja ei näe kuolema-
? joka juelunja tuonelan käsiä pe-
staa? Sela!

50. HERRa, kusa ovat sinun endi-
t armos, jotka Davidille waunonut
et sinun totudefas? 2 Sam. 7: 15, 16.

51. Muišta HERRa palvelioittes
alkaa; jonga minä kaman helmasa-
? kaikki niin monista kansoista;

52. Joilla HERRa, wihollises pill-
awat; joilla he pilkkawat sinun woi-
tus astelita.

53. Riitetty olkon HERRa ijankaik-
sesti, Amen! ja Amen!

90. Psalmi.

Ihmisen kuolewaisuus.

1. Moxyen Jumalan miehen rukous.
HERRa, sinä olet meidän turwam-
me, sinuusta sukun.

2. Ennenkuin wuoret olit; eli maa,
maailma luotin; olet sinä Jumala
iänkaikkiseista ijankaikkiseen.

3. Sinä joka annat ihmiset kuolla;
sanot: tulkat jälleen te ihmisten lapset.
Ps. 104: 29, 30. Saarn. K. 1: 4.

4. Sillä tuhat ajastaikaa ovat sinun
ajās niinkuin eiläinen päivä, joka
meni ohite; ja niinkuin wartia yöllä.
2 Per. 3: 8.

5. Sinä wuodatat heitä niinkuin
eifen, ja he ovat niinkuin uni: niin-
kuin ruoho aamulla, joka kohta lakastuu;
Job. 14: 2.

6. Joka aamulla kukoistaa ja neyi-
si kuivu; ja ehtona leikatan ja kui-
tetun. Ps. 103: 15, 16. Es. 40: 6, 7, 8.

7. Sen teke sinun wihas, että me
niin hukumme; ja sinun hirmuisjude,
että me niin äkiä tääldä temmatan.

8. Sillä meidän pahat tekemme sinä
ajetat etees; meidän tundenattomat syn-
dimme waltuteen sinun kaswois eteen.

9. Sentähden kuluwat kaikki mei-
dän päivämme sinun wihaas: mei-
dän wuotemme leppuwat pikemmin
kuin juttu.

10. Meidän elinaikamme on seige-
mänkymmendä vuotta, taikka enimmä-
kin kahdeksänkymmendä vuotta; ja kuin
se paras on ollut, niin on se tuska ja
työ ollut; sillä se leikatan pois, niin-
kuin me lendäisimme pois.

11. Mutta kuka usko sinun niin
rastasti wihaanwan? ja kuka pelkää
sentaltaista sinun hirmuisuttas?

12. Opetä meitä ajattellemaan, että
meidän pitä kuoleman; että me ym-
märtäväisesti tulisimme. Ps. 39: 5.

13. HERRa, käännä siis iges taas
meidän puoleenme; ja ole palvelioilles
armollinen. 4 Mos. 14: 17, 18, 19.

14. Täytä meitä pian armoillas;
niin me riemuigemme ja iloigemme
kaikkena meidän elinaikanamme.

15. Jlabuta nyt meitä jälleen, että
meidä niin kauwan waiwannut olet; et-
tä me niin kauwan onnettomutta kärsi-
met olemme.

16. Osota palvelialles sinun tekos;
ja sinun kunnias heidän lapsillensa.

17. Ja, HERRa meidän Jumalam-
me olkon meille leppinen, ja wahwis-
taken meidän kättemme teot meisä: ja
meidän kättemme teot hän wahwistakon!
5 Mos. 33: 26.

91. Psalmi.

Jumalan warjeluren wahuus.

1. Joka korkeimman warjeluresta is-
tuu; ja Raikkinwaldian warjo-
ja olestelee; Ps. 36: 8.

2. Hän sanoo HERRalle: minun
toiwoni ja linnani: minun Jumalani,
johonga minä uskallan.

3. Sillä hän pelastaa sinun wähy-
jän paulasta; ja wahingollisesta rutto-
tandista.

4. Hän sulillansa sinna warjoo, ja
sinun turwas on hänen siipeinsä alla:
hänen totuudensa on leihäs ja kilpi:
Ps. 17: 8. Ps. 57: 2. Ps. 63: 8.

5. Ettes pelkäsi yön kauhistusta; ja
uusia, jotka päivällä lendawät;
Job. 5: 19. Ps. 112: 7, 8. Ps. 121: 5, 6.
San. 1. 3: 24, 25.

6. Sitä ruttoa joka pimeisä liikku;
ja sairautta kuin puolipäiwänä tur-
melee.

7. Waikka tuhannen langeisit siwul-

las, ja kymmenen tuhatta sinun oikiallas; niin ei se sinuun satu.

8. Ja tosin sinun pitää silmilläs näkemän, ja lakoman kuinga jumalattomille koitetan. Ps. 92: 12.

9. Sillä HERRa on sinun toivos, ja ylimmäinen on sinun turvas.

10. Ei sinua pidä mikän paha koltaman, ja ei yhtän vaiivaa pidä sinun majaan lähestymän. San. 1. 12: 21.

11. Sillä hän on andanut kästyn Engeleillensä sinusta; että he kätkevät sinua kaikisa teisäs: Ps. 34: 8. Marc. 4: 6. Luc. 4: 10, 11.

12. Että he kandaivat sinua käpäs; ettes jalkaas kiveen loukkaisi. Job. 5: 23. San. 1. 3: 23.

13. Sinä käyt jalopeuran ja kyykärmän päällä; ja tallat nuoren jalopeuran ja lohikärmän.

14. Että hän minua halais, niin minä hänen päästän: hän tunde minun nimeni, sentähden minä wanjelen händä.

15. Zän aurihuutaa minua, sentähden minä kuulen händä: hänen tykönsä olen minä tuskasa; siitä minä hänen temman pois ja saatan hänen kunniaan. Ps. 50: 15.

16. Minä rawigen hänen pitkällä ijällä; ja osotan hänelle autuuden. Ps. 50: 23.

98. Psalmi.

Lehoitus Jumalan yllisyreen, hänen suurey armonsä tähden.

1. Psalmi Sabbathina weisattapa.

2. Hywä on HERRaa kiittää; ja weisata kiitosta sinun nimelles, sinä kaikkein ylimmäinen! Ps. 147: 1.

3. Namulla julistaa sinun armoas; ja ehtona sinun totuuttas: Ps. 42: 9.

4. Kymmenen kiellisellä ja Psaltrilla, soitain landeilla. Ps. 33: 2, 3.

5. Sillä sinä ilahutit minua HERRa, sinun teisäs; ja minä ilolten kerskan sinun kättes ititä. Ps. 77: 12, 13.

6. HERRa, kuinga sinun tekos ovat niin suuret? sinun ajatuxes ovat yllön sywät. Ps. 36: 7. Ps. 40: 6.

7. Hullu ei usko sitä; ja tomppi ei ymmärrä niitä. Ps. 14: 1. Ps. 94: 8.

8. Jumalattomat wiherijäwät niin kuin ruoho, ja pahantekijät kaikki koltistawat; siihenasti kuin he hukuttu ijankaikkisesti. Ps. 73: 3, 18. Ps. 37: 2, 20.

9. Mutta sinä HERRa olet korkei ja pysyt ijankaikkisesti.

10. Sillä lako, sinun wihoill HERRa, lako, sinun wihoillses katoman; ja kaikki pahantekijät hajoitettaman.

11. Mutta minun sarweni tulee roteturi niinkuin yrisarwoisen; ja miwoidellan tuorella öljyllä. 4 Mos. 23: 22. Ps. 23: 5. Ps. 112: 2.

12. Ja minun silmäni näkewät holliseni; ja minun korwani kuulawahoja, jotka heitänsä asettawat minun wastan. Ps. 91: 8. Jer. 11: 20. Luc. 20: 12.

13. Wanhurstan: pitä wiherijäwät niinkuin palmupuui; ja kaswaman kuin Cedripuu Libanonisa. Ps. 1: 3. Ps. 52: 10. Jer. 17: 8. Ps. 14: 6, 7.

14. Jotka ovat istutetut HERRa huonesä, pitä wiherijäwemän med Jumalamme kartanoisa. Es. 58.

15. Heidän pitä wesoiman wanhuhesansä; hedelmälliset ja wihot oleman.

16. Ja julistaman, että HERRa niin hurikas: minun turwani, ja ole hänenä wäärpittä. 5 Mos. 32: 3. 5.

99. Psalmi.

Christuren wadatumman arwo.

1. HERRa on kuningas: Hänä pukenut yllensä suuren kunnian, HERRa on pukenut ja wadastanut igensä wäkewydellä: Ja on wadastanut maan piirin, ettei sen liikuman. Ps. 2: 6. Ps. 96: 10. Ps. 97: 1. Ps. 99: 1. Es. 52: 7.

2. Siitä ajasta pysyhy sinun istuim wawhana; sinä olet ijankaikkinen.

3. HERRa, wesikokset paisuwat, wesi kokset paisuttawat paubinausa; wesi kokset paisuttawat aaldonsä. Ps. 44.

4. Wallot mereä ovat sinun paisuwat hirmuisesti; warta HERRa on wielä wäkewämbi korkeudesa. Es. 17: 12, 13. Ilm. 8: 12: 14.

5. Sinun todistuxes ovat ahaan

työns on sinun huones kauniustus,
Herra, ijanlaskijiesi. Job. 17: 17.

94. Psalmi.

Seuratunnan vihollista vastaan.

1. Herra Jumala jonga kostot ovat, Jumala jonga kostot selliästi iges näytä. Ps. 92: 35. Jer. 51: 56. Rom. 12: 19.
2. Korota sinuas mailman Duomari: ja vlpelle mitä he ansainnet ovat. 1 Mos. 18: 25. Ps. 7: 9.
3. Herra, kuinga kauvan pitää valattomain, kuinga kauvan pitää valattomain riemuigeman? Ps. 75: 5, 10.
4. Tuuskuman ja puhuman niin vlp, ja kaikki pahantekiät heitänsä kerkkaman?
5. Herra, he polkevat alas sinun kas; ja sinun perimistäs he watsaat.
6. Lesket ja muukalaiset he tappa-; ja orvoit he kuolettawat.
7. Ja sanovat: ei Herra sitä näe; Jacobin Jumala ei sitä tottele. Ps. 10: 4, 11. Ps. 73: 11.
8. Dummärtälät siis te hullut kansa; ja te tyhmat, koska te taiepi tuletta? Ps. 53: 2. Ps. 92: 7.
9. Joka korwan on istuttanut, b hän kuule? eli joka silmän loi, b hän näe? 2 Mos. 4: 11.
10. Joka pakanoita kuritta, eikb hän kaise? joka ihmijille opetta tiedon.
11. Mutta Herra tietää ihmisten kuyet, että ne turhat ovat. 1 Cor. 3: 20.
12. Autuas on se, jota sinä Herra khat, ja opetat sinun Laikas; Ps. 119: 71. San. 1: 3: 11, 12. Hebr. 12: 5, 10.
13. Että hänellä karsivällisyys olis ja wastoin käy; sihenasti kuin juattomalle hauta valmistetan.
14. Sillä ei Herra heitä kansa pois; eli hyljää perimistänsä.
15. Sillä oikeuden pitää sittelkin ol-; ja seuran; ja kaikki hurikat, syda-; seuratwat. Ps. 64: 10, 11.
16. Kuka seisoo minun kansani pa-; ja vastaan? kuka astuu minun tygöni; ja kaimelibiä vastaan?

17. Ellei Herra minua auttaisi; niin minun sieluni makais lähes hyl-; jaifudesa.

18. Minä sanoin: minun jalkani on horjunut; waan sinun armos, Herra, minun tuteis.

19. Minulla oli paljo surua syda-; mesäni; mutta sinun lohdutuxes ila-; hutti minun sieluni. Ps. 119: 50, 92.

20. Etpäsi miellisty koston tosin wa-; hingolliseen istuimeen: joka Lain häijysti opetta.

21. He kokowat joukkonsa wanhur-; kan sielua vastaan; ja duomigewat wiat-; toman weren kadotuxeen.

22. Mutta Herra on minun war-; jeluxeni: minun Jumalani on minun uskalluxeni turwa.

23. Ja hän kosta heidän wäär-; densä, ja hukutta heitä heidän pahu-; densa tähden: Herra meidän Jumä-; lamme hukutta heitä.

95. Psalmi.

Neuvo Christusta kiittämään ja palwe-; lemaan.

1. Tullat, waisatkamme kiitosta Herralle; ja iloittkamme meidän autudemme turwalle. Ps. 100: 1, 2.
2. Tulkamme hänen kasuoinsa eteen kiitoxella; ja riemuittkamme hänelle lau-; luilla.
3. Sillä Herra on suuri Jumala, ja suuri Kuningas kaikkein jumalitten ylige. Ps. 96: 4, 5. Tir. 2: 13.
4. Sillä hänen kadesänsä on kaikki mitä maa kanda; ja wuorten kukkulat ovat myöb hänen. Ps. 8: 7.
5. Sillä hänen on meri, ja hän on sen tehnyt; ja hänen kätensä owat kui-; wan valmistanet.
6. Tullat, kumartakamme ja pol-; willemma langetkamme; ja maahan laskekamme Herran meidän luojam-; me eteen. Ps. 100: 4. Es. 43: 6, 7. Eps. 2: 10. 1 Pet. 2: 9.
7. Sillä hän on meidän Jumalam-; me ja me hänen elatus kansansa, ja hänen kätensä lauma: Tänäpäni, jos te kuuletta hänen äänensä; Ps. 28: 9. Hebr. 3: 7. kuta 4: 7.

8. Niin alkät paaduttako sydän-
dänne, niinkuin Meribasa tapahui,
niinkuin kiusayen päivänä korveja:

² Mos. 17: 7. ⁴ Mos. 14: 22.

9. Kusa teidän Isäme minua kiu-
sajit: koettelit minua, ja näit myös
minun tekoni.

¹ Cor. 10: 9.

10. Että minä neljäkymmendä ajast-
aikaa suutuin tähän kansaan, ja sa-
noin: se on senkaltainen kansa, jonka
sydämet aina exyvä tahtovat, ja jotka
minun tietäni ei tahtonet oppia;

² Mos. 32: 9. ⁴ Mos. 14: 34. ⁵ Mos. 32:

3, 6, 28. Hebr. 3: 9.

11. Zoille minä vihoisani wannoin:
ettei heidän pidä minun lepoonni tule-
man.

⁴ Mos. 14: 21, ic. Hebr. 4: 3.

96. Psalmi.

Christuren waldakunnan laweus ja kunnia.

1. Weisatkat HETralle uusi weisu:
weisatkat HETralle kaikki
maa.

¹ Matt. 8: 16; 23. Ps. 149: 1.

2. Weisatkat HETralle, ja kiittä-
kät hänen nimeänsä: julistakat päivä
päiväwäldä hänen autuuttansa.

Luc. 2: 30, 31.

3. Luettelkat pakanain seasa hänen
kunniaansa; kaikkein kansain seasa hä-
nen ihmeitänsä.

4. Sillä HETra on suuri ja san-
gän kiitettävä; ihminen kaikkein ju-
malitten seasa.

Ps. 95: 3.

5. Sillä kaikki kansain jumalat o-
wat epäjumalat; mutta HETra on tai-
wat tehnyt.

6. Kunnia ja kunnistus owat hänen
edesänsä: wäkeruus ja kunnus hänen
Pyhänsä.

7. Kansan sukunumat tuokat HET-
ralle: tuokat HETralle kunnia ja woi-
ma.

Ps. 29: 1, 2.

8. Tuokat HETralle hänen nimen-
sä kunnia: tuokat lahjeja ja tulkat hä-
nen esihoneisiinsa.

Ps. 84: 3.

9. Kumartakat HETraa pyhäsä kau-
nistusea: peljätäkän händä kaikki mail-
ma.

Ps. 110: 3.

10. Sanokat pakanain seasa: HET-
ra on kuningas, joka maan piirin on
wahwistanut, ettei se liiku: ja duo-
mige kansan oikeudella.

Ps. 93: 1. Ps. 99: 1.

11. Taiwat riemuitan, ja maa iloi-
tan: meri panhatkan ja mitä jina
Ps. 98: 7, ic.

12. Kedit olkan iloiset, ja kaikki
kuin hänesä owat; ja kaikki puut ihos-
tukan mehisä,

13. HETran edesä; sillä hän tulee
sillä hän tulee duemigemaan maata.
Hän duomigee maan piirin wanhur-
kaudesa, ja kansat hänen totudesansa
Ps. 9: 9. Ps. 98: 9. Es. 3: 13, 14. Job. 16: 8.

97. Psalmi.

Christuren waldakunnan woima.

1. HETra on kuningas, siitä
iloihtan: olkon saaret riemui-
fety niin monda kuin heitä on.

Ps. 93: 1. Ps. 72: 10. Es. 11: 10, 11.
Euku 60: 9. Zach. 9: 9, 10.

2. Illwet ja pimety owat hän-
yimbärillänsä: wanhurkaus ja duom-
owat hänen istuimensa wahwisuus.

² Mos. 19: 16, 18. Ps. 89: 15.

3. Tuli käy hänen edellänsä:
polttaa ymbärillä hänen wihollisiensa.

Ps. 50: 3. Ilm. 8: 4: 5.

4. Hänen leimayensa wälkky-
maan piirin päällä: maa näke sen
wapisee.

5. Wuoret sulawat niinkuin mede-
waha HETran edesä; koko mailma
HETran edesä.

6. Taiwat julistawat hänen wä-
hurkauttansa; ja kaikki kansat nä-
wät hänen kunniansa.

Ps. 8: 2. Ps. 19: 2. Ps. 50: 6. Ps. 89: 8.

7. Häwetkän kaikki jotka kivia pa-
welowat, ja kerskawat heitänsä epä-
malista: kumartakat händä kaikki es-
gelit.

² Mos. 20: 4. ⁵ Mos. 5: 8.
Luc. 2: 13, 14. Ps. 2: 20. Hebr. 1: 6.

8. Zion kuule sen ja iloihee, ja Ju-
dan tyttäret owat riemuisansa, HET-
ra, sinun hallitukseas.

Es. 12: 6.

9. Sillä sinä HETra olet korkein
kaijisa maakunnisa: sinä olet sangon
suuresti korotettu kaikkein jumalitten
ylise.

10. Te kuin HETraa ratakatt-
wihatkat pahaa: hän kätkee pyhänsä
sielut: jumalattomain kässiä hän heitä
pelastaa.

Am. 5: 15. Rom. 12: 9.
Job. 10: 28.

11. Wanhurikalle koittaa walkuus; killo hurrikalle sydämille.

Est. 8: 16. Ps. 89: 16. Ps. 112: 4.

12. Wanhurikat iloittat HERRassa: kiittät hänen pyhydensä muistori,

98. Psalmi.

Sehoitus ihastureen Christuren anstosta, ja hänelle kiitosta weisamaan.

Psalmi.

1. Weisatkat HERRalle nusi weisur; sillä hän teke ihmeitä. Hän woiton oikialla kädellänsä, ja pyhä kärkevarrellansa. Ps. 52: 10.

2. HERRa anda tietäväri tehdä min autuudensa: Kansain edesä hän woitta wanhurikaudensa.

Ap. T. 4: 12.

3. Hän muistaa armonsa ja totuus Israelin huonelle: kaikki mailmaat näkewät meidän Jumalamautuuden. Luc. 1: 54. Ps. 40: 5.

4. Niemiitkat HERRalle kaikki maat: kiittat, plijätät ja kiittätät.

5. Kiittätät HERRaa, kandeilla; kandeilla ja Psalmilla:

6. Wasitorwilla ja Wasunilla; riekkat HERRan, kuningan edesä.

7. Meri pauhatkan ja kaikki mitä sefä on: maan piiri ja jokka asuu sen päällä. Ps. 98: 11, 12.

8. Koppet pauhatkan iloista; ja kaikki koret olkan iloiset,

9. HERRan edesä; sillä hän tulee kanta duomihemaan: hän duomigee min piirin wanhurikaudella, ja kansain oikudella. Ps. 9: 9. Ps. 98: 13.

99. Psalmi.

Christuren waldakunnan muoto.

1. HERRa on kuningas, kansat kukutuwat: hän istuu Chesaiin päällä, sentähden liikku mail= i Sam. 4: 4. Ps. 2: 1, 2.

2. Suuri on HERRa Zionisa; ja kallein kaikkein Kansain plige.

3. Kiittäkän he sinun suurta ja ihmeitä nimeäs, joka pyhä on. Ps. 111: 9.

4. Ja kuningas woima rakastaa oiketta: sinä toimitat oikuden, sinä

faatat duomion ja wanhurikauden Jacobisa.

5. Korottakat HERRaa meidän Jumalatumme, ja kumartakat hänen astinlautansa juuresa, sillä hän on pyhä. Ps. 6: 3. Dan. 9: 24.

6. Moses ja Maron hänen Pappain= sa seasa, ja Samuel niitten seasa, jokka hänen nimeänsä auyensä huutawat: he auyensä huutawat HERRaa, ja hän kuuluu heidän rukouksensa.

2 Mos. 14: 15. Luku 32: 11. 4 Mos. 16: 22, 47. 1 Sam. 7: 9. Jer. 15: 1.

7. Hän puhui heille pilwen pagaasta: he pidit hänen todistuksensa, ja säätynsä jonga hän heille annoi. 2 Mos. 33: 9, 10.

8. HERRa, sinä olet meidän Jumalamme, sinä kuulit heidän rukouksensa: sinä Jumala annoit heille auveri, ja laittit heidän työnsä.

9. Korottakat HERRaa meidän Jumalatumme; ja kumartakat hänen pyhäällä wuorellansa; sillä HERRa meidän Jumalamme on pyhä.

100. Psalmi.

Kiitos Jumalan hywain tekein edesä.

1. Kiitos Psalmi.

Niemiitkat HERRalle kaikki maat. Ps. 95: 2. Ps. 98: 4.

2. Palwelkat HERRaa ilolla: tulkat hänen kaswoinsa eteen riemulla.

3. Tietkät että HERRa on Jumala: hänpä meidän teki, ja en me itse meitämmme, hänen kansarensa ja laittumensa launbairi. Ps. 28: 9. Ps. 79: 13. Ps. 95: 7. Ps. 34: 31.

4. Mengät hänen porttiinsa kiitorella, hänen esihuoneisiinsa weisulla: kiittätät händä ja plijätät hänen nimeänsä.

5. Sillä HERRa on hywä, ja hänen laupiuudensa pysyy iankaikkisesti; ja hänen totuudensa sukukunnasta sukukundaan. Ps. 117: 2.

101. Psalmi.

Neuwot Estwallan: miehille.

1. Dawidin Psalmi.

Minä weisan armosta ja oikudesta: sinulle HERRa minä weisan. San. 1: 16: 12. Luku 20: 28.

2. Minä tahdon waarin ottaa oikasta tiestä, kopsas minun tygäni tulet:

minä tahdon waelda sydämeni wakuu-
desa minun huonefani. 1 Sam. 18: 14.

3. En minä ota pahaa asiata eteeni:
minä wihan wäärintekijöitä, ja en salli
heitä olla tykönäni.

5 Mos. 13: 13, 14.

4. Nuria sydän olkon minusta pois:
en minä lärji pahaa.

5. Joka lähimmäistänsä salaa pa-
nettelee, sen minä hukutan: en minä
lärji ylpeitä ja röyhkijöitä.

6. Minun silmäni lagowat ukolli-
sia maan päällä, että he asuisit minun
tykönäni: joka waelda oikialla tiellä,
se pitä oleman minun palveliani.

San. 1 22: 11.

7. Petollisia ihmisiä en minä pidä
huonefani: ei waltelijat meneisy mi-
nun tykönäni.

8. Warahin minä hukutan kaikki
jumalattomat maasta; häwitäyeni kaik-
kia pahointekijöitä HERRAN kaupun-
gista.

Rom. 13: 4.

102. Psalmi.

5. Katumus = Psalmi.

1. Raadollisen rukous, koska hän
murehifsansa on, ja walituxensa HERR-
ran eteen wuodatta.

2. HERRA, kuule minun rukouyeni;
ja anna minun huutoni ty-
gös tulla.

3. Älä kasiwojas minulda peitä hä-
däsi: kallista korwas minun puoleeni:
koska minä sinua rukoulen, niin kuule
pian minun rukouyeni.

4. Sillä minun päiwäni owat tu-
lunet niinkuin samu; ja minun luuni
owat poltetut niinkuin kekäle.

5. Minun sydämeni on lyöty ja
kuiwettunut niinkuin heinä; niin että
minä myös unohdan minun leipäni
syödä.

6. Minun luuni tartuwat minun
lihaani, minun huokauyestani.

7. Minä olen niinkuin ruowonpä-
ristäjä korwesa: minä olen niinkuin
hyppiä häwitetyisä kaupungeisa.

3 Mos. 11: 17, 18.

8. Minä walwon, ja olen niinkuin
yrinäinen lindu katon päällä. Ps. 77: 5.

9. Jokapäiwä häwäisewät minun wi-

holliseni minua, ja jotka minua sy-
jestelewät, wannowat minun tarttan

10. Sillä minä syön tuhkaa ni-
kuin leipää; ja sekotan minun juo-
ni itkulla;

Ps. 42: 4. Ps. 80: 6.

11. Sinun uhkayes ja wihos u-
den; että minun noistanut olet,
paiskanut maahan.

12. Minun päiwäni owat tulu-
niinkuin warjo; ja minä kuivon
niinkuin ruoho.

13. Mutta sinä HERRA pöysti ija
kalkkisesti; ja sinun muistos jukuta
nasta sukukundaan.

14. Nouse siis ja armahda Zionia
sillä aika on händä armahtaa, ja
on tullut.

15. Sillä sinun palvelias halajaa
sität raketta, ja näkisit mielellänsä,
hänen kivenessä ja kalkkinsa walma-
listi:

16. Että pakanat HERRAN nim-
pelläisit; ja kaikki kuningat maan pä-
lä sinun kunniasa.

17. Koska HERRA rakenda Zionia
niin hän nähdän kunniasansa.

18. Hän käändä igensä hyljättä
rukouyden puoleen: ja ei lago he-
rukoustansa yön.

19. Se pitä kirjoitettaman tulen
sille sukukunnille; ja se kansa kuin la-
dan, pitä kiittämän HERRaa.

Ps. 87: 6.

20. Sillä hän kagelce pyhästä k-
teudestansa: HERRA näke taitwaa
maan päälle;

21. Että hän kullee fangein k-
kayes; ja kirwotta kuoleman lapset.

Ps. 79: 11. Sach. 9: 11. Debr. 2: 14.

22. Että he saarnawat HERRA
nimeä Zionisa; ja hänen kiitosiam
Jerusalemisa;

23. Koska kansat ynnä kokondunon
ja waldakunnat, HERRaa palwelemaan

Es. 2: 2, 3.

24. Hän nöhyttä tiesä minun wo-
mani: hän lyhendä minun päiwäni.

25. Minä sanoin: minun Jumala
ni, älä minua ota pois minun kessi k-
fäni: sinun ajastikas pöystwät sukukun-
sukuhun.

26. Sinä olet muinan maan pe-
rustanut; ja taitwat owat sinun k-
salas.

Debr. 1: 10, 11, 12.

Ne katovat, mutta sinä pysyt;
 itki vanhenevat niinkuin waate;
 uuttuvat niinkuin waate, koska
 niitä muuttelet. **Es. 51: 6.**

Mutta sinä pysyt niinkuin sinä
 ja sinun wuotes ei loppu.
Hebr. 13: 8.

Sinun palveliats lapset pysy-
 ja heidän fikiansä sinun edesäs
 hyvät. **Of. 69: 37.**

103. Psalmi.

monenkaltaisten armo-osotusten edessä.

Davidin Psalmi.

Riitä HERRaa minun sieluni,
 ja kaikki mitä minusa on,
 pyhää nimeänsä.

Riitä HERRaa minun sieluni; ja
 mhoda mitä hyvää hän minulle
 on.

Joka sinulle kaikki syndis anda
 ; ja paranda kaikki sinun rikoses.
Of. 147: 3.

Joka sinun henges päästää tur-
 sista: joka sinun kruunaa armolla
 piudella. **Of. 5: 13.**

Joka sinun suus hywydellä täht-
 ä sinun nuorudes uudistetan niin-
 totkan. **Es. 40: 31.**

HERRa saattaa vanhurskauden
 mion kaikille jotka wääryttä kär-

Hän on tiensä Mosexelle tiettä-
 tehnyt; Israelin lapsille hänen te-

daupias ja armollinen on HERR-
 rjwäinen ja aiwan hywä.

Of. 34: 6, 7. 4 Mos. 14: 18. 5 Mos. 10. Of. 86: 5, 15. Of. 145: 8. Joel. 2: 13. Jon. 4: 2.

Ei hän aina riitele; eikä wihastu
 itkisesti. **Es. 57: 16.**

Ei hän meidän syndelmme pe-
 tee meille; eikä kostaa meille pa-
 ktoimme jälkeen.

Sillä niin korkia kuin taiwas
 wassa, anda hän armonsa lisän-
 nille, jotka händä pelkävät.

Niin kaukana kuin itä on län-
 siäsi hän meistä pahat tekomme.
 Niinkuin Isä armahtaa lap-

siansa; niin HERRakin armahtaa
 pelkääwänsä. **Es. 63: 16.**

Luku 64: 8. Jer. 31: 9, 10.

14. Sillä hän tietää mingäkaltainen
 teko me olemma, hän muistaa meidän
 tomuri. **1 Mos. 3: 19. Luku 18: 27.**

15. Ihminen on eläisänsä niinkuin
 ruoho: hän kukoistaa niinkuin kukka-
 nen kedolla. **Job. 14: 2. Of. 90: 5, 6. Es. 40: 6, 7. Jac. 1: 10. 1 Pet. 1: 24.**

16. Koska tuuli käy sen päällige,
 niin ei hän enää kestä; eikä hänen si-
 ansa tunne händä ensingän.
Job. 7: 10. Luku 8: 18.

17. Mutta HERRan armo pysyhy
 isankaikkisesta isankaikkiseen, hänen pel-
 kääwäistensä päälle; ja hänen vanhurs-
 kaudensa, lasten lapsiin;

2 Mos. 20: 6. 5 Mos. 7: 6.

18. Niille jotka hänen liittonsa pi-
 täwät; ja muistavat hänen kästysänsä,
 tehdyensä niitä. **Es. 44: 21.**

19. HERRa on walustanut istuis-
 mensa taiwaasa; ja hänen waldakun-
 dansa halligee kaikkia.

20. Riittäkät HERRaa te hänen En-
 gelinsä: te wälewät Sagarit, jotka
 hänen kästysä toimitatte, että hänen
 sanansa ääni kuultaisiin.

Of. 148: 2. Hebr. 1: 6.

21. Riittäkät HERRaa kaikki hänen
 sotawäkensä: te hänen palveliansa, jot-
 ka teette hänen tahtonsa.

1 Mos. 32: 2. 1 Kun. 4: 22: 19. Luc. 2: 13. Eph. 3: 10. Es. 1: 16.

22. Riittäkät HERRaa kaikki hänen
 työnsä, kaikisa hänen waldansa paiko-
 sa: kiitä minun sieluni HERRaa.

104. Psalmi.

Zumalata ylistämät kaikki hänen tekonsa.

1. Riitä HERRaa minun sieluni:
 HERRa minun Zumalani, si-
 nä olet sängen suuresti kunnioitettu, sui-
 rella kunnialla ja kaunistuzella olet si-
 nä puetettu.

2. Sinä puetat ihes walkeudella
 niinkuin waattella: sinä lewität tairwat
 niinkuin peitten. **1 Mos. 1: 3, 6, 7, 8.**

3. Sinä peität sen päällyhen we-
 dellä: sinä menet pilwisä niinkuin ra-
 tasten päällä, ja läht tuulen siipein
 päällä. **Of. 18: 11. Of. 89: 7.**

4. Sinä teet Engelis hengeri; ja sinun palvelias liekigewäiseri tuleri.

Hebr. 1: 7.

5. Sinä joka maan perustiit perusturenza päälle; ettei sen pida liikkuman ijanikaikisesti.

1 Mos. 1: 9, 10. Job. 38: 6. Ps. 24: 2. Ps. 89: 12. Ps. 102: 26.

6. Synnydellä sinä sen peität niinkuin waattella, ja wedet seisowat wuorilla.

7. Mutta sinun nuhtelemisestäs he pakenevat: sinun jylinästä he menevät pois.

8. Wuoret astuwat ylös, ja laaxot astuwat alas siallensa; johogas heidän perustant olet.

9. Määrän sinä panit, jota ei he käy ylitse; eikä palaja maata peittämään.

Job. 26: 10. Eufu 38: 10, 11. Jer. 5: 22.

10. Sinä annat lähtet laaxoisa kuohua; niin että ne wuorten wälitse wuotawat:

11. Että kaikki eläimet megäjä joihit; ja että pedot janonsa sammuntaihit.

12. Heidän tykönsä istuwat taiwan linnut, ja wisertawät orilla.

13. Sinä liotat wuoret yhähdä: sinä täytät maan hedelmällä, jonga sinä saatat.

14. Sinä kaswatat ruohon karjalle, ja sywät ihmisten tarperi; tuottaxes leipää maasta:

1 Mos. 1: 11, 12. Ps. 147: 8.

15. Ja että wiina ihmisen sydämen ilahutta, ja hänen kasuonsa kunnistuu öljyistä; ja leipä wahvistaa ihmisen sydämen.

Duom. 9: 19.

16. Että HERRan puut nestestä täynnä olisit, Libanonin Cedripuit, jotka hän on istuttanut.

17. Siellä linnut pesiä tekewät, ja Dalkarat hongisa asuwat.

18. Korkiat wuoret owat megäwohen turwa, ja kiwiraamiot Kaninein.

Job. 39: 4.

19. Sinä teet Kunen aikoja jalkamaan; ja Nuringo tietää lastemisensa.

1 Mos. 1: 14.

20. Sinä teet pimeyden ja yö tulee: silloin kaikki megän eläimet tulewat ulos.

21. Wuoret jalopeurat saalin perään kiskuwat, ja elatustansa Jumalalda egiwät.

Job. 39: 1.

22. Mutta koska Nuringo koitti niin he kokouduwat, ja luoliansa kawat.

23. Niin menee myös ihmisen hönkä, ja astareillensa chroseen astareita.

24. HERRa, kuinga suuret ja pienet owat sinun käjäläs? sinä olet kaitawasti säättänyt; ja maa on sinun tawaratas.

25. Tämä meri joka niin sumuawia on, sinä epäluksiset liikkawat, sekä pienet että suuret eläimet.

1 Mos. 1: 20.

26. Siellä hähdet kuljelewat: walaskalat owat, jotka tehnyt olet, eigemään hänesä.

Job. 40: 14.

27. Kaikki odottawat sinua; ja heille annatit ruan ajallansa.

Ps. 145: 15, 16.

28. Koskas heille annat, niin he kowat: koskas kätes awat, niin he wydellä rawitan.

Ps. 36: 7. Mark. 9: 23.

29. Jos sinä kaswod peität, niin hämmästywät: koska sinä otat he hengensa pois, niin he hukkuwat, ja murei tulewat jälleen.

Job. 34: 14, 15. Ps. 90: 3.

30. Sinä lähetät ulos sinun wuoret, niin he luoduxi tulewat; ja uudistat maan muodon.

31. HERRan kunnia pysyy ijanikaikisesti: HERRa iloihee töisänsä.

32. Hän kakahtaa maan päälle, ja se rapisee: hän rupee wuoriin, niit kuitsewät.

Ps. 144: 5.

33. Minä treisan HERRalle minun elinikani; ja kiitan minun Jumalalle, ni niinkauwan kuin minä olen.

Ps. 34: 2. Ps. 146: 2.

34. Minun piheri kelpaa hänele, ja minä iloihen HERRasa.

Ps. 117: 22.

35. Syndiset maalda lopetetan, jumalattomat ei pida sillen oleman: mutta HERRaa minun sieluni, Dalkelä.

105. Psalmi.

Jumalan armo Abrahamin ja Izaakin kansa.

1. Kiittäkät HERRaa, ja saarnakät hänen nimeensä, julkakät hänen töitänsä kansain kesken.

1 Ulla K. 16: 8. Ef. 12: 4.

Wesitkat hänelle, soittakat hä-
e puhutat kaikista hänen ihmis-
ä.

Mistakat hänen pyhää nimeänsä:
e sydän iloitan, jotka eiväät
raa. Ps. 99: 3.

Kysykät HERRaa ja hänen woiv-
ha: epiät alati hänen kaswo-

Muistakat hänen ihmellisiä töi-
jotka hän tehnyt on; hänen ih-
muja ja hänen sanonsansa.

Te Abrahamin hänen palveliansa
a: te Jacobin hänen walittunsa

Hän on HERRa meidän Ju-
amme: hän duonitsee kaikesa mail-
a. Ps. 96: 13. Ps. 98: 9.

Hän muistaa liittonsa isankaikkis-
sanansa, jonga hän on kätenyt
melle sukunimelle: 1 Mos. 22: 16.
2 Mos. 20: 6. Luc. 1: 50, 51.

Jonga hän teki Abrahamin kansa,
nen walansa Isaacin kansa.
Hebr. 6: 17.

Ja pani sen Jacobille säädhyi,
raelle isankaikkiseri liitori.
1 Mos. 13, 15, 17, 22, 26, 28 ja 35 luvut.

Ja sano: sinulle minä annan
maan, teidän perimisenne ar-
1 Mos. 13: 15. Luku 15: 18.

Koska heitä wähi ja harwat
ja he olit muukalaiset siinä;

Ja waelsit kansasta Kansaan,
wadaunnasta toiseen Kansaan:

Ei hän sallinut yhdengän ihmis-
heitä wahingoitta; waan rangassi
mingat heidän tähtensä.
1 Mos. 12, 20, 26 ja 31 luvut.

Mkät ruwetko minun woidel-
siini; ja alkät tehdä pahaa mi-
Prophetailleni. 1 Mos. 20: 7.
2 Cor. 1: 16. 1 Aika R. 16: 22.

Ja hän kugui näljän maan
e; ja wei kaiken leiwän waran
1 Mos. 41: 54. Luku 42: 1.

Hän lähetti miehen heidän eteen-
Joseph myytiin orjari.
1 Mos. 37: 28. Luku 45: 5.

Se abdistit hänen jalkansa jal-
aan: hänen runminsa täydyi rau-
maata; 1 Mos. 39: 20.

19. Siihenasti että hänen sanansa
tuli; ja HERRan puhe koetteli hänen.

20. Niin lähetti Kuningas ja päästi
hänen: Kansain päämies lasi hänen
wallallensa. 1 Mos. 41: 14, 15.

21. Ja asetti hänen huonensa her-
rari, ja kaiken tawaransa haldayi;
1 Mos. 41: 40, 41.

22. Dpettamaan päämiehiänsä oman
tahtonsa jälkeen, ja wanhemmille wii-
sautta.

23. Ja Israel meni Egyptiin; ja
Jacob tuli muukalaiseri Gamin maalle.
1 Mos. 46: 6.

24. Ja hän annoi kansansa sängen
suuresti kaswaa; ja teki heitä wäke-
wämmäxi kuin heidän wihollisensa.
2 Mos. 1: 7, 12.

25. Hän käänsi heidän sydämensä
wihamaan hänen kansaansa; ja hänen
palvelioitansa wikkandella painamaan
alad. 2 Mos. 1: 10.

26. Hän lähetti palveliansa Mo-
seren; ja Aaronin jonga hän walisi.
2 Mos. 3 luku. 4 luku.

27. Ne teit hänen merkkinsä heidän
seasansa; ja hänen ihmensä Gamin
maalla. 2 Mos. 7: 9. Ps. 78: 43.

28. Hän annoi pimeyden tulla, ja
sen pimeytti; ja ei ollet he hänen sa-
noillensa kuulemattomat.
2 Mos. 10: 22.

29. Hän muutti heidän wetenä wä-
seri; ja kuoletti heidän kalansa.
2 Mos. 7: 19, 20. Ps. 78: 44.

30. Heidän maansa kuohutti hä-
nestänsä sammakoita, heidän Kuning-
gastensa kammioisa.
2 Mos. 8: 6. Ps. 78: 45.

31. Hän sano, niin turilat ja täit
tulit heidän maansa ääriin.
2 Mos. 8: 24.

32. Hän annoi rakat heille fateri;
tulen liekit heidän maallensa.
2 Mos. 9: 18, 23. Ps. 78: 47, 48.

33. Ja löi heidän wiinapunnsa ja
fikunapunnsa; ja särki puut heidän
maansa ääriä.

34. Hän sano, niin tulit epälukui-
set parmat ja wapsaiset.
2 Mos. 10: 4, 13, 14. Ps. 78: 46.

35. Ja ne söit kaiken ruohon heidän
maaldansa; ja he söit heidän maansa
bedelmän.

36. Ja hän löi kaikki esikoiset heidän maallansa: ensimmäiset kaikista heidän voimastansa.

2 Mos. 12: 29. Ps. 78: 51.

37. Ja wei heitä hoviolla ja kullalla ulos: ja ei ollut heidän sukunni-
sansa yriän sairaa.

2 Mos. 12: 35.

38. Egypti iloitsi heidän lähtemistänsä; sillä heidän pelkonsa oli tullut heidän päällensä.

39. Hän lewitti pilven werhoksi; ja tulen yötä valistamaan.

2 Mos. 13: 21. Eufu 14: 19, 20. Ps. 78: 14.

40. He anoit, niin annoi hän megäkanat tulla; ja rawiigi heitä taiman leiwällä.

2 Mos. 16: 12. Ps. 78: 24, 25.

41. Hän awais kallion, niin wesi wuoti; ja wirrat juoyit kuitvaa myöden.

2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 11. Ps. 78: 20. 1 Cor. 10: 4.

42. Sillä hän muisti pyhän sanansa; kuin hän palveliollensa Abrahämille puhunut oli.

1 Mos. 15: 14.

43. Ja wei kansansa ilolla ulos, ja walittunsa riemulla.

44. Ja annoi heille pakanain maan; niin että he kansain hyödyet omistit heillensä:

Jos. 1: 1, 10.

45. Että he pidäisit hänen säätynsä, ja hänen lakinsa kätkisit, Halleluja!

2 Mos. 19: 4, 5, 6. 5 Mos. 4: 1, 40. Eufu 6: 24.

106. Psalmi.

Jumalan armo-teot. Israelin kiittämätömyys.

Halleluja.

1. Riittälät HERRaa; sillä hän on hyvä, ja hänen laupiusdensa pyhyt iankaikkisesti.

1 Miika 6: 16: 34. Ps. 107: 1. Ps. 118: 1.

Ps. 136: 1.

2. Kuka tahtaa puhua ulos HERRan suurta voimaa? ja ylistää kaikkia hänen kiitettäviä tekojansa?

3. Autuat owat jotka käskyn pitävät; ja aina warhurskauden tekevät.

4. HERRa, muista minua sen armos perästä jongas kansalles luwanut olet: opi minua sinun autudellas:

5. Että minä näkisin walittuittes menestyksen; ja iloitsisin sinun kansas ilosa: ja kerjaisin sinun perimises kansa.

6. Me teimme syndiä meidän HERRa me kansa: me teimme wäärin, ja oimma ollet jumalattomat.

3 Mos. 26: 40. Jer. 3: 25. Dan. 9: 24.

7. Ei meidän HERRamme tahtonemärtä Egyptisä sinun ihmeittä, muistanet sinun suurta laupintta; olit meren tyhjänä tottelemattomat, naisen meren tyhjänä.

2 Mos. 14: 15.

8. Kuitengin autti hän heitä tähdellä; niin että hän woi osotti.

9. Ja hän uhkais punaisla maan niin se kuitwui; ja wei heitä hoviolla läpi, niinkuin korwesa.

2 Mos. 14: 21. Ps. 78: 13.

10. Ja wapahti heitä niitten siittä, jotka heitä wihaisit; ja lausui heitä wihollistensa läsiittä.

11. Ja wedet peitit heidän woihonsa; niin ettei yriän eläwäxi jätettä.

2 Mos. 14: 29, 27.

12. Silloin he uskoit hänen sanansa; ja welsaisit hänen kiitojensa.

2 Mos. 14: 31. Eufu 15: 1.

13. Mutta he unhotit pian tyhönä; ja ei ottanet hänen neuwoja.

14. He kiehuut himosta korwesa kiufaisit Jumalata erämaasa.

2 Mos. 16: 3. 4 Mos. 11: 4. Ps. 78: 1. 1 Cor. 10: 6.

15. Mutta hän annoi heille anomisensa; ja lähetti heille laupius heidän himonsa tähden.

4 Mos. 11: 31. Ps. 78: 29.

16. Ja he asetit itsensä HERRan vastaan leirisä: Aaronita HERRan hää vastaan.

4 Mos. 16: 1.

17. Maa aukeni ja nieli Dathan ja peitti Abiramia joukon.

4 Mos. 16: 31. 5 Mos. 11: 6.

18. Ja tuli syytti heidän joukosta; ja liekki poltti jumalattomat.

4 Mos. 16: 35.

19. He teit waskan Horebisä; ja marsit walettua kuuua.

2 Mos. 17: 9.

20. Ja he muuttelit kunniansa, jän muotoon, jota heiniä syö.

Rom. 1: 23, 25.

21. He unhoitit Jumalan wapahtajansa; jota oli niita suurta tehty Egyptisä:

22. Ihmeittä Damin maalla, ja jättäpiä ititä punaisen meren tyh-

Ja hän sanoi heitä hukutta-
sa, ellei Moses hänen valittunsa
seisonut siinä välisä; ja palaut-
ti hänen wihaansa, ettei hän ratti
kadottanut. 2 Mos. 32: 11.

5 Mos. 9: 12, 1c. Deh. 19: 5.

Ja he lahoit sen ihanan maan
eikä uskonet hänen sanaansa.

4 Mos. 19 Euku. 24 Euku.

Ja napisit majoisansa; eikä ollet
isset HETran äänelle.

Ja hän nosti kätensä heitä waf-
maahan lyövärensä heitä korwesa;

4 Mos. 16: 27, 28.

Ja heittärensä heidän siemenen-
alanain selaan; ja hajoittarensa
maakundiin.

5 Mos. 28: 49, 51. Euku 32: 25.

Ja he ryhdyit BaalBeortin;
ja kuolluitten (epäjumalitten) uh-

4 Mos. 25: 1, 2, 3. Euku 31: 16.

Ja wihoitit hänen heidän töil-
tä; niin tuli myös rangaistus hei-
telaansa.

Niin Pinehas astui edes ja le-
asian; ja rangaistus lakkais.

4 Mos. 25: 7, 8.

Ja se luettiin hänelle wanhur-
si, surwusta sukuun ijankaikkisesti.

4 Mos. 25: 11, 12, 13.

Ja he wihoitit hänen riitarwe-
lönä; ja tapahtui Moserelle pa-
heidän tähtensä.

4 Mos. 20: 2. Ps. 95: 8.

Sillä he saati hänen sydä-
murhelliseri; niin että hän sa-
ansa eryi.

Ei he hukuttanut niitä pala-
ta, kuin HETra heille käkenyt oli;

5 Mos. 7: 2. Duom. 1: 21.

Waan sekoitit heitänsä pala-
selaan, ja opit heidän töitänsä:

Duom. 2 Euku. 3 Euku.

Ja palmetit heidän epäjumali-
ta; ja ne tulit heille paulaxi.

Ja he uhrasit heidän poikansa
wärensä perkeleille.

Ja wuodatit wiattoman weren,
poikainsa ja tytärtensä weren,
ja uhrasit Cananealaisien epä-
mille, niin että maa weren wioilla
mellin.

4 Mos. 35: 33.

39. Ja saastuttit heitänsä omisa töi-
fänsä; ja teit huorin heidän teoisansa.

40. Niin julmistui HETran wiha
Kansansa päälle, ja hän lauhistui pe-
rimistänsä.

41. Ja hylkäis ne pakanoitten kä-
siin; että ne walligit heitä, jotka hei-
tä wihausit.

Duom. 3: 8. Euku 4: 2.
Euku 6: 1, 1c. Euku 10: 7, 1c. Euku 13: 1, 1c.

42. Ja heidän wiholdisensa abdistit
heitä; ja he painettin heidän kätensä ala.

43. Hän monesti heitä pelasti; mutta
he wihoitit hänen neuwoillansa, ja he
painettin alas pahain tekoinsa tähden.

44. Ja hän näki heidän tustansa,
koska hän heidän walituxensa kuuli;

45. Ja muisti liittonsa, kuin hän
heidän kansansa tehnyt oli; ja latui
sitä suuresta laupiudestansa.

5 Mos. 30: 1, 1c.

46. Ja annoi heidän armon löytää
kaikein edesä, kuin heitä fanginnet olit.

47. Nuta meitä HETra meidän Ju-
malamme, ja koka meitä pakanoista;
että me kiittäisimme sinun pyhää ni-
meäs, ja lehuisimme sinun kiitostas.

1 Kita R. 16: 35, 36.

48. Kiitetty olkon HETra Israelin
Jumala, ijankaikkisudesta niin ijan-
kaikkisuteen; ja sanokan kaikki Kansa:
Amen, Halleluja! Ps. 72: 18, 19.

107. Psalmi.

Kiitos awun edestä tustasa.

1. Kiitäkät HETraa; sillä hän on
hywä, ja hänen laupiudensa
pysyy ijankaikkisesti.

Ps. 118: 1. Ps. 136: 1.

2. Sanokan HETran lunastetut,
jotka hän on tustasta wapahtanut:

3. Ja jotka hän on maakunnista
toonnut; idästä ja lännestä, pohjai-
sesta ja etelästä;

4. Jotka erxisä waelsit korwesa
umbi tietä; ja ei löytänet kaupungita
asuazensa; Ps. 11: 38.

5. Isowaiset ja janowaiset; ja hei-
dän sielunsa waltui heisä.

6. Ja he huusit HETraa heidän
tustifansa; ja hän pelasti heitä heidän
hädistänsä;

7. Ja wei heitä oikiata tietä; että
he menit asuin kaupungiin.

8. Kiittäkän he siis HERRaa hänen lauppiensa edestä, ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän ihmisten lasten kohtan teke;

9. Että hän ravitsee himoitsevaisen sielun; ja täyttä isovaisen sielun hyvydellä.

10. Jotka istuvat pimeisä ja kuoleman varjosa, saangitut ahdistureja ja raudasa; Job. 36: 8.

11. Että he olit Jumalan käskyä vastaan kowakorvaiset; ja olit kasonet ylös ylimmäisen Pain.

12. Sentähden täytyi heidän sydämensä onnettomudella waiwatta; niin että he langeisit, ja ei kengän heitä auttanut.

13. Ja he huusit HERRaa heidän tuskifansa; ja hän autti heitä heidän hädistänsä.

14. Ja wei heitä pimeydestä ulos ja kuoleman varjosta, ja särki heidän siteensä.

15. Kiittäkän he siis HERRaa hänen lauppiensa edestä, ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän ihmisten lasten kohtan teke;

16. Että hän särkee waskiportit; ja rikko rantauset salvat.

17. Dullut jotka rangastin heidän yligeläymisensä tähden, ja heidän syndeinsä tähden.

18. Heidän sielunsa kauhistui kaikkea ruokaa; ja sät kuolintautinsa. Job. 33: 20.

19. Ja he huusit HERRaa heidän tuskifansa; ja hän autti heitä heidän hädistänsä.

20. Hän lähetti sanansa ja paransi heitä, ja pelasti heitä, ettei he kuollet.

21. Kiittäkän he siis HERRaa hänen lauppiensa edestä; ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän ihmisten lasten kohtan teke.

22. Ja uhratkan kiitosuhria; ja luetelkan hänen tekojansa ilolla.

23. Jotka haaxilla meresä waeldawat, ja asiansa toimittawat suurilla wessillä;

24. Ne näit HERRan työt, ja hänen ihmensä sywydestä.

25. Kuin hän sanoi, ja paisutti suuren ilman, joka aallot nosti ylös; Ps. 135: 6.

26. Niin he menit ylös taivoshöden, ja menit sywyteen alas; heidän sielunsa ahdistureja epäilli:

27. Että he horjuit ja hoiperi niinkuin juopunut: ja ei jillen tietänet.

28. Ja he huusit HERRaa heidän tuskifansa; ja hän autti heitä heidän hädistänsä.

29. Ja hän hilliä korvan ilon että aallot heitänsä asetit.

30. Ja he tulit iloiseri, että ni; ja hän wei heitä satamaan mielenä jälleen.

31. Kiittäkän he siis HERRaa hänen lauppiensa edestä; ja hänen ihmeittensä tähden, jotka hän ihmisten lasten kohtan teke.

32. Ja ylistäkän händä kantarunna; ja kiittäkän händä himbain seasa. Ps. 9: 12.

33. Joka wirrat teki erämoa wessilähtet kuivaxi maaxi;

34. Ettei hedelmällinen maan kandanut, heidän pahudensa tähden, jotka siinä asuit. Joel. 1: 10, 11.

35. Erämaan teki hän wessilähteri, ja kuivran maan wessilähteri.

36. Ja asetti sinne isovaiset; walmistit siihen kaupungita, ja asuit.

37. Ja kylwit pellot ja wiinistutit; ja sät jokaruotisen hedelmä. Ps. 2: 22.

38. Ja hän sumais heitä ja hegen suuresti enänit; ja hän auroi paljo karjaa.

39. Jotka olit painetut alas ja tut, pahain wäkirassalda ja ahdistu-

40. Koska ylönkäye päämiehen le ruodatettu oli; ja kaikki maaxisä ja autiana oli. Job. 12: 21.

41. Ja hän warieli köyhää ruokisudesta; ja enänsä hänen sukunsa kuin lauman.

42. Näitä wanhurssat näkewä iloisewat; ja jokainen paha suututtaman. Job. 5: 16.

43. Kuka on taitawa, ja wäittä te; se ymmärtä HERRan monina lauppien.

108. Psalmi.

David kättää Jumalata ja rukoolee Jumalan lasten puolesta.

1. Psalmi, Davidin weisu.

Jumala, minun sydämeni on waluis: minä weisan ja kiitin myös minun kunniani.

Ps. 57: 8.

Rouse Psaltari ja Rande: mi-kouksen warahin.

Sinua HERa minä kiitan Kanseasa: minä weisan sinulle kiitosta kunnisa.

Sillä sinun armos on suuri ylige ijen; ja sinun totudes hamaan lin asti.

Ps. 36: 6. Ps. 57: 11.

Korota sinuas Jumala taivasten ja sinun kunnias kaiken maan

Etä sinun rakkat yltäwäs waltuist; auta oikialla kädelläs, ja minun rukouyeni.

Ps. 60: 7.

Jumala on puhunut Pyhänsä, minä iloigen: minä jaan Siche- ja mittan Suchothin laaxon.

Ps. 60: 8.

Gilead on minun, Manasse on minun, ja Ephraim on minun wäkewys: Juda on minun pää-
mi.

Moab on minun pesinastiani, meyntän kengäni Edomin päälle: ystealaiten ylige minä iloigen.

1. Kuka wie minua wahwaan Kau-
jiin? Kuka wie minua Edomiin?

2. Etkös jinä Jumala? joka mei-
tittänyt olet pois. Ja etkös me-
los Jumala meidän sotawäkemme
ja?

3. Saata meille apua tuskisamme;
ihmisten apu on turha.

4. Jumalasa me tahdomme urhol-
tita tehdä; ja hän polke meidän
kissemme alas.

Ps. 18: 30. Ps. 60: 14.

109. Psalmi.

Judalaisten epäusto. Kirous.

Davidin Psalmi, edelläweisajalle.

1. Jumala minun kiitoyeni, älä
waikene.

Ps. 28: 1. Ps. 83: 2.

2. Sillä he ovat heidän jumalat-

toman ja pettäwäisen suunsa awannet
minua vastaan: he puhuwat minun
kansani wieltalla kielellä.

3. Ja myrkkyllisillä fanoilla ovat he
minun piirittänet; ja sotiwat minua
vastaan ilman syytä.

4. Että minä heitä rakastan, owat
he minua vastaan; mutta minä rukoilin.

5. He osottawat minulle pahaa hy-
wän edestä; ja wihaa rakkauden edestä.

Ps. 35: 12, 13.

6. Afeta jumalattomat hänen pääl-
lensä; ja perkele seisokan hänen oikial-
la kädellänsä.

Watt. 26: 14. Job. 13: 2.

7. Koita hän duomitan, niin lähte-
kän siitä ulos jumalattomana: ja hä-
nen rukouyensa olkon syndi.

8. Olkon hänen päiwänsä harwat;
ja hänen wirtansa ottakon toinen.

Job. 17: 12. Ap. 1: 20, 25.

9. Hänen lapsensa olkon orwoit, ja
hänen emändänsä leski.

5 Mos. 28: 18, 32, 41.

10. Käpän hänen lapsensa kulkia-
na, ja kersätkän: ja epikän elatuyensa
kõyhydesänsä.

Job. 20: 10.

11. Kaikki mitä hänellä on, korko-
rahainen ottakon; ja muukalaiset repi-
kän hänen hywydensä.

5 Mos. 28: 43, 44, 48.

12. Ylkön kengän hänelle hywää
tehdä; eikä yrikän armahtako hänen
orwojansa.

13. Hänen sukunsa olkon häwitetty:
heidän nimensä olkon toisesa pelwesa
pyhitty pois.

5 Mos. 28: 61, 62. Ps. 21: 11.

14. Hänen Isäinsä pahat teot tul-
kan muistori HERan edestä; ja hä-
nen äitinsä syndi ei pida pyhittämän
pois.

2 Mos. 20: 5.

15. Olkon ne alati HERan kas-
wain edestä; ja hukukon heidän muis-
tonsa maan päällä:

Ps. 34: 17.

16. Ettei hänellä ensingän laupiu-
ta ollut; waan wainois raadollista ja
kõyhää, ja murhellista tappayensa.

Es. 53: 9 4.

17. Ja hän tahtoi kirousta, sen
myös pida hänelle tuleman: ei hän
tahtonut sunausta, sen pida myös
hänestä kauwas erkaneman.

18. Ja hän piti kirouksen päällensä
niinkuin paitausa; ja se meni hänen

sisällöksiäsi niinkuin wesi, ja hänen luibinsa niinkuin öljy.

19. Et olkon hänelle niinkuin waate, jolla hän itsensä werhotta; ja niinkuin wyö, jolla hän aina itsensä wyöttä.

20. Niin näin tapahtukon heille HERALDA, jotka ovat minua vastaan, ja puhuvat pahoin minun sieluani vastaan.

21. Mutta sinä HERA HERA, tee minun kansani sinun nimes tähden; sillä sinun armos on hyvä, pelasta minua.

22. Sillä minä olen köyhä ja raudokkinen: minun sydämeni on särjetty minunsa.

23. Minä menen pois niinkuin warjo, koska se kulke pois; ja pudistetun ulos niinkuin kastat. Job. 39: 23.

24. Minun polweni ovat heiloxyt tulleet paastosta; ja minun lihani on lahtunut lihawudesta.

25. Ja minun täytyy olla heidän pilkansa: koska he minun näkevät, niin he päätänsä pudistawat.

Ps. 22: 8. Marc. 27: 39.

26. Auta minua HERA minun Jumalani: auta minua sinun armos perästä:

27. Että he tundiisit sen sinun kädexes; ja että sinä HERA sen teet.

28. Koska he sadattawat, niin sinä sinä: koska he karlawat minua vastaan, niin tulkon he häpiään, mutta sinun pahwelias iloittan.

29. Olkon minun wainolliseni häwäistyrellä puetetut; ja olkon häpiälänsä werhotetut niinkuin hamella.

Ps. 95: 28.

30. Minä kiitan suuresti HERAA minun suullani; ja ylistän händä monen seasa.

Ps. 22: 23, 1c.

31. Sillä hän seisoo köyhän oikialla kädellä, auttamasa händä niistä jotka hänen sieluansa duomigewat. Ps. 16: 8.

110. Psalmi.

Christuren kolminainen wirta.

1. Davidin Psalmi.

HERA fanoi minun HERALLeni: istu minun oikialle kädelleni, sii-

henasti kuin minä panen kummi wifes sinun jalkais astinlambay.

Marc. 22: 44. Marc. 12: 36. Luc. 2: 2. 2: 34. 1 Cor. 15: 25. Heb. 10: 12.

2. HERA lähettä sinun wades walbikan Zionista: wallige wihollistes seasa. Ps. 45: 7.

3. Sinun woittos päivänä psee sinun Kansas sinua mielellänsä hisä kaunistuyisa: sinun lapses syntän sinulle niinkuin laste aamuru. Ps. 87: 4, 5. Ps. 96: 9.

4. HERA on wannonut, ja eddu sita: sinä olet Bappi ijancaitt Melchisedechin säädyn jälkeen.

1 Mos. 14: 18. Job. 12: 34. Debr. 3: 6. Luc. 6: 20. Luc. 7: 11, 15, 17.

5. HERA on sinun oikialla läs: hän muserta Kuningat w päivästä. Ps. 45: 6.

6. Hän duomigee pakanoitten hän täyttä maakunnat ruumeilla muserta monen maakunnan pään. Es. 2: 4.

7. Hän juo ojasta tiellä; se den korotta hän päänsä. Luc. 14: 35.

111. Psalmi.

Kiitos Jumalan hengellisten ja ruumellisten tekojen edestä.

Dalleluja.

1. Minä kiitan HERAA ta sydämeistäni, hurskauttawansa ja seurakunnansa. Ps. 138: 2.

2. Suuret ovat HERAN työt, ja niistä otta waartin, hänellä on riemu niistä.

3. Mitä hän asetta, se on kummin ja jalo; ja hänen wanhurskautensa pysyy ijancaittisesti.

4. Hän on säättänyt ihmeita muiston; armollinen ja laupias HERA.

5. Hän anda ruan pelkääwäisille, hän muistaa liittonsa ijancaittisesti. Ps. 104: 14.

6. Hän ilmoitta Kansallensa työt tyhnsä; andaxensa helle pakanoitten perimisen.

7. Hänen lätensä työt ovat tekoja ja oikeus: kaikki hänen lätensä työt toimelliset.

8. Ne pysyvät wahwana aina ja
antakaitsijesi, ne ovat tehdyt totudefa
oikeudeksi.

9. Hän lähetti Kansallensa lunastu-
n, hän lupaa liittonsa pysymään
antakaitsijesi: pyhä ja peljättävä on
nimenä. Jer. 31: 33.

10. HERaan pelko on wiisauden
Ei, se on hyvä ymmärrys kaikille
Ei se tekevät: hänen kiitoxensa
Ei ijankaitsijesi. Job. 28: 28.
San. 1. 1: 7. Euku 9: 10.

112. Psalmi.

HERaa pelkävisten omni.

Dalleluja!

1. Mutuas on se kuin pelkää
HERaa: joka hänen käs-
Ei jansa sangen himoizee.
Ps. 1: 2. Ps. 128: 1.

2. Hänen siemenensä on waldias
Ei päässä: hurstajien suku sitä siu-
Ei tulleman. Ps. 25: 13.
San. 1. 20: 7.

3. Rikkaus ja runsaus on hänen
Ei erehensä; ja hänen wanhurskaudensa
Ei ijankaitsijesi.

4. Hurstaille koitta waleus pimeis-
Ei armolliselta, laupialda ja wanhurs-
Ei lda. Ps. 97: 11. San. 1. 13: 9. Ef. 58: 8.

5. Hyvä ihminen on laupias ja
Ei tehellensä lainaa; ja toimitta asiansa
Ei ihmellisesti. Ps. 15: 3. Ps. 37: 26.
Euc. 6: 34, 35.

6. Sillä hän pysyy ijankaitsijesi:
Ei wanhurskas ikänä inhoteta.
Ef. 49: 15. Mal. 3: 16.

7. Koika rangaisuus tulee, niin ei
Ei pelkä: hänen sydämensä uskald
Ei janti HERaan päälle.
Ps. 11: 3. San. 1. 3: 24, 25. Euku 28: 1.

8. Hänen sydämensä en wahvistet-
Ei ja ei pelkä; siihenasti kuin hän nä-
Ei ilonsa wihollisistansa. Ps. 52: 8.

9. Hän joka ja anda waiwaisille:
Ei hänen wanhurskaudensa pysyy ijankait-
Ei jesi: hänen sarwensa korotetan kum-
Ei tallalla. Ps. 92: 11. 2 Cor. 9: 9.

10. Jumalatoim näke sen ja närkä-
Ei: hän purestelee hambaitansa ja
Ei äänny; sillä mitä jumalattomat ha-
Ei wesi, se röhjärei tulee.
Ps. 37: 12, 13. San. 1. 10: 28

113. Psalmi.

Jumala pitää murhen alimmaissakin.

Dalleluja!

1. Kiittäkät te HERaan palveliat;
Ei kiittäkät HERaan nimeä.

2. Kiitetty olkon HERaan nimi, nyt
Ei ja ijankaitsijesi! Ps. 115: 18. Dan. 2: 20.

3. Auringon koitosta hänen lastemi-
Ei seensa asti, olkon HERaan nimi kii-
Ei tetty! Ps. 8: 2. Mal. 1: 11.

4. HERa on korkia ylige kaikkein
Ei pakanain, ja hänen kunniansa ylige
Ei taitwasten.

5. Kuka on niinkuin HERa mei-
Ei dän Jumalamme, joka niin korkialla
Ei asuu; Ps. 138: 6. Ef. 57: 15.

6. Ja kuitengin kayoo alimmaisia
Ei tawasa ja maasa?

7. Joka köyhän tomusta ylendä; ja
Ei waiwaisen loasta koretta;
Ei 1 Sam. 2: 7. Job. 5: 11.

8. Istuttarensa händä päämiesten
Ei siivuun; hänen Kansansa päämiesten
Ei siivuun.

9. Joka hedelmättömät saatta huo-
Ei neseen asumaan; että hän riemuiseyi
Ei lasten äitixi tulee. Dalleluja!

1 Mos. 21: 2. 1 Sam. 1: 20. Euku 2: 5.
Euc. 1: 57.

114. Psalmi.

Israelin Kansan pelastus Egyptistä.

1. Kun Israel Egyptistä läri,
Ei Jacobin huone munkalaisesta
Ei Kansasta; 2 Mos. 12: 41. Euku 13: 1, 1c.

2. Niin Juda tuli hänen Pyhäen-
Ei sä: Israel hänen wallarensa.
Ei 2 Mos. 6: 7. Euku 19: 5, 6.

3. Sen meri näki ja pakeni: Jor-
Ei dani palais takaperin.
Ei 2 Mos. 14: 21, 1c. Ps. 66: 6. Jos. 3: 16.

4. Wuoret hyppäisit niinkuin oinat;
Ei ja kukkulat niinkuin muoret lambat.
Ei 2 Mos. 19: 18. Ps. 18: 8.

5. Mikä sinun oli meri, että pa-
Ei kenit? ja sinä Jordani, että palaisit
Ei takaperin?

6. Te wuoret, että te hyppäisitte
Ei niinkuin oinat? te kukkulat niinkuin
Ei muoret lambat?

7. HERaan edesä wapiji maa; Ja-
Ei cobin Jumalan edesä;

8. Joka kalliot muutta wepälamme-
ri, ja kivien wepälähteri.

2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 11.

115. Psalmi.

HERa on kunnioitettava Jumala, mutta
pakanain epäjumalat mitättömät.
Siunaus.

1. Ei meille HERa, ei meille;
vaan sinun nimelles anna
kunnia, sinun armos ja totuudē tähden.

Ps. 79: 9. Jer. 14: 20, 21. Dan 9: 5, 7, 18, 19.

2. Mixi pakanat sanovat: kusa on
nyt heidän Jumalansa?

Ps. 42: 4, 11. Ps. 79: 10.

3. Mutta meidän Jumalamme on
taivoisa: mitä ikänä hän tahtoo, sen
hän teke. Job. 23: 13. Ekm 42: 2. Ps. 135: 6.

4. Waan heidän epäjumalansa ovat
hopia ja kulda; ihmisten käsillä tehdyt.

Ps. 135: 15.

5. Heillä on suu, ja ei puhu: heillä
ovat silmät, ja ei näe.

6. Heillä ovat korvat, ja ei kuule:
heillä ovat sieramet, ja ei he haista.

7. Heillä ovat kädet, ja ei rupe:
heillä ovat jalat, ja ei käy; ja ei pu-
hu kirkustansa.

8. Jotka niitä tekevät, ovat niitten
kaltaiset; ja kaikki jotka heihin us-
kaldaivat.

Et. 44: 9.

9. Mutta Israel toivoi HER-
ran päälle: hän on heidän apunsa ja
heidän kilpensä.

10. Aaronin huone toivoi HER-
ran päälle: hän on heidän apunsa ja
kilpensä.

11. Jotka HERaa pelkivät, toi-
vokan myös HERran päälle: hän on
heidän apunsa ja heidän kilpensä.

12. HERa muistaa meitä ja siunaa
meitä: hän siunaa Israelin huonen,
hän siunaa Aaronin huonen.

13. Hän siunaa ne kuin HERaa
pelkivät, sekä pienet että suuret.

14. HERa siunatkon teitä enämmin
ja enämmin; teitä ja teidän lapsianne.

15. Te olette HERran siunattut,
jota taivat ja maan on tehnyt.

Matth. 25: 34.

16. Taivaasten taivat ovat HER-
ran; mutta maan on hän ihmisten
lapsille andanut.

17. Kuollet ei taida HERaa ki-
tä; eikä ne jotka menivät sitä
jaisuteen.

Ps. 6: 6. Et. 28: 18, 19.

18. Mutta me kiitämme HER-
hamasta nyt ja ijankaikkiseen, Hallelu-
ja.

Ps. 113: 2. Dan. 2: 20.

116. Psalmi.

Jumalan seurakunnan kiitos, lupaus.

1. Sitä minä rakastan: että HER-
ra kuulee minun rukou-
kseni.

Ps. 4: 4. Ps. 10: 17.

Ps. 34: 5, 7, 18.

2. Että hän korvansa kallistaa
minun puoleeni; sentähden minä ap-
puundan händä elinaikanani.

3. Kuoleman paulat ovat minun
piirittänet, ja helvetin abdisturet
minun löytänet; minä tulin waku-
sta ja tustaan.

2 Sam. 22: 5, 6. Ps. 140: 1, 2.

4. Mutta minä auxeni huundan HER-
ran nimeä: o HERa, pelasta minun
sieluni.

5. HERa on armollinen ja
hurskas; ja meidän Jumalamme
laupias.

6. HERa kätkee hyilertaiset;
minä olin lowin waiwattu, minä
minua autti.

7. Palaja taas minun sielun-
nun lepoos; sillä HERa teke hyil-
sinulle.

8. Sillä sinä olet minun sielun-
temmanut pois kuolemasta; minun
mäni kynnepistä, minun jalkani
pastuksesta.

Ps. 71: 20. Ps. 86: 13.

9. Minä waellan HERran elä-
witten maasa.

Ps. 56: 14.

10. Minä uskon, sentähden
puhun; mutta minä sangen wado-
ksia.

2 Cor. 4: 13.

11. Minä sanoin hämmästyttä-
kain kaikki ihmiset ovat walehtelijat.

Ps. 31: 23. Rom. 3: 4.

12. Kuninga minä mayan HER-
ra le kaikki hänen hywät tekonsa,
hän minulle teki?

13. Minä otan sen autuallisen
kain; ja saarnan HERran nimet.

14. Minä mayan lupauksen HER-
ralle, kaiken hänen kansansa elä-
ksensä.

Ps. 61: 9. Ps. 66: 13.

15. Hänen pyhäinsä kuolema on
 HETran edessä. Ps. 9: 19.
 16. O HETra, minä olen sinun
 palvelias, minä olen sinun palvelias:
 on pitäs poika: sinä olet minun
 mi vallallensa päästännyt.
 17. Minä uhran sinulle kiitosuh-
 te; ja HETran nimeä saarnan.
 18. Minä maran HETralle lu-
 weni, kaiken hänen kansansa edessä:
 O HETran huoneen esikartanoisa:
 kella sinua Jerusalem. Palleluja!

117. Psalmi.

Rehiaren armo-waldatakunda.

1. Riittäkät HETraa kaikki pa-
 lanat; ylistäkät händä kaikki
Rom. 15: 11.
 Sillä hänen armonsa on woi-
 men meidän päällemme; ja HET-
 wuus isankaikkisesti. Palleluja!
Joh. 1: 17.

118. Psalmi.

Woius Jumalata kiittämään. Ennustus
 Christuresta.

Riittäkät HETraa: sillä hän
 on hyvä, ja hänen laupiu-
 sa pysyy isankaikkisesti.
Ps. 106: 1. Ps. 136: 1.
 Sanokan nyt Irael: hänen lau-
 densa pysyy isankaikkisesti.
Ps. 22: 24.
 Sanokan nyt Aaronin huone:
 laupiudensa pysyy isankaikkisesti.
 Sanokan nyt kaikki jotka HET-
 ralle pelkäävät: hänen laupiudensa py-
 syy isankaikkisesti.
 Tuskisani minä HETraa auyeni
 dia: ja HETra kuuli minua, ja
 auttoi minun.
 HETra on minun kansani; sen-
 den en minä pelkä, mitä ihmiset
 minun tehsit. Ps. 56: 5. Ef. 50: 7, 8, 9.
Rom. 8: 31. Hebr. 13: 6.
 HETra on minun kansani aut-
 taja minua; ja minä tahdon nähdä
 minun wihollisistani.
 Parambi on uskalda HETran
 kuin luotta ihmisiin.
Ps. 62: 9, 10. Jer. 17: 5.
 Parambi on uskalda HETran
 kuin luotta päämiehiin.
Ps. 146: 3.

10. Kaikki pakanat piirittävät mi-
 nua; mutta HETran nimeen minä
 heitä lyön maahan.

11. Ne piirittävät minua joka ku-
 rilda; mutta HETran nimeen minä
 heitä lyön maahan.

12. Ne piirittävät minua niinkuin
 kimalaiset, ja he sammuvat niinkuin
 tuli orjantappuroisa; mutta HETran
 nimeen minä heitä lyön maahan.
5 Mos. 1: 44. Ps. 17: 11.

13. Minua kowin systerän lange-
 maan; mutta HETra autta minua.

14. HETra on minun wäkewy-
 teni, ja minun wirtteni, ja on minun
 autudeni.
2 Mos. 15: 2.

15. Ilon ja autuden ääni on wan-
 hurksasten majoisa: HETran oikia läsi
 saa woiton.
Ps. 20: 7.

1 Cor. 15: 57. Hebr. 13: 20.

16. HETran oikia läsi on koro-
 tettu: HETran oikia läsi saa woiton.

17. En minä kuole, waan elän, ja
 HETran tehoja luettelen.

Rom. 6: 9, 10.

18. Kyllä HETra minua kuritta;
 waan ei hän minua kuolemalle anna.

19. Awatkat minulle wanhurksauden
 portit, minun käydäyeni sisälle, kiittä-
 mään HETraa.

20. Tämä on HETran portti: wan-
 hurksat siitä käywät sisälle.

21. Minä kiitan sinua, että minun
 rukouyeni kuulit; ja autit minua.

22. Se Kiwi jonga rakendajat
 hyljäisit, on tullut kulmakiwesi.

Ef. 28: 16. Marc. 21: 42. Marc. 12: 10.

Luc. 20: 17. Ap. 7: 4: 11. 1 Pet. 2: 6.

23. HETralda se on tapahtunut;
 ja on ihme meidän silmäimme edessä.
 24. Tämä on se päiwä jonga HET-
 ra teki; iloitkamme ja riemuitkamme
 hänesä.

25. O HETra auta, O HETra
 anna menestyä!

26. Siunattu olkou se joka tulee
 HETran nimeen: me siunamme teitä
 HETran huonesta.
Marc. 21: 9.

Marc. 11: 9. Luc. 19: 38. Joh. 12: 13.

27. HETra on Jumala, joka meitä
 walistaa: kauristakat juhla leheillä,
 hamaan Altarin sarwiin asti.
2 Cor. 3: 18. Esku 4: 4, 6.

28. Sinä olet minun Jumalani, ja minä kiitan sinua: minun Jumalani, sinua minä hyljään.

29. Kiittäkät HERaa: sillä hän on hyvä, ja hänen lauppiudensa pysyy iankaikkiseksi.

119. Psalmi.

Jumalan sanan arvo, tarpeellisuus, voima, vaikutus, hyödytys, vahvuus ja muut omaisuudet.

1. Mutuat ovat ne kuin viatto-maasi elävät; ja jotka HERan Lausa waelsawat. Ps. 1: 2.

2. Mutuat ovat ne jotka hänen todisturiansa pitävät; ja kaikista sydä-mestä häändä eginvät. Joh. 14: 21, 23. 1 Joh. 3: 23.

3. Sillä jotka hänen teisänsä waelsawat, ei he tee mitän pahaa. Ps. 128: 1.

4. Sinä olet käskenyt sängen wi-susti pitää sinun käskyös.

5. O jotka minun tieni ojetaisin pitämään sinun säätyjäs!

6. Koska minä lajon kaikkia sinun käskyjäs, niin en minä tule häpiään.

7. Minä kiitan sinua oiklaasta sydä-mestä; että opetat minulle wanhur-skaudes oikeudet.

8. Sinun säätyös minä pidän, älä minua ikänä hyljä.

9. Kuinga nuorukainen tiensä puhdistata? Koska hän igensä Käyttä sinun sanas jälkeen.

10. Minä egin sinua kaikesta sydä-mestäni: älä falli minua eryä sinun käskyjäs.

11. Minä pidän sydämeäni sinun sanas; etten minä rikkoiji sinua waстан. Ps. 19: 12.

12. Kiitetty olwo sinä HERa: opeta minulle sinun säätyjäs.

13. Minä luettelen huulillani kaikki sinun suus oikeudet.

14. Minä iloigen sinun todisturtes tiellä, niinkuin kaikkinaisesta riklau-desta.

15. Minä tutkistelen sinun käsky-jäs, ja lajelen sinun teitäs.

16. Minä halajan sinun oikeuttas, ja en uuhoda sinun sanojas.

17. Tee hyvästi palveliales; et minä eläisin ja sinun sanas pidä.

18. Awa minun silmäni, näkemä ihmeitä sinun Laistas.

19. Minä olen wieras maan päälä peitä minulda käskyjäs.

1. Killa R. 29: 15. Ps. 39: 13. Ps. 119: 10.

20. Minun sieluni on wafet-rikki ikäwödigemisejäs, alati sinun teudes jälkeen. Ps. 63: 2, 3.

21. Sinä rangaistet yläpiät lita-jotka sinun käskyjäs poikkevat.

22. Käännä minusta pois pill-pönlake; sillä minä pidän sinun disturtes.

23. Istuwat myös päämiehet puhuwat minua waстан; mutta palvelias tutkistele sinun säätyjäs.

24. Sinun todisturtes ovat iloni: ne ovat minun neuworanda.

25. Minun sieluni tomusa wawirwota minua sinun sanas jäl-

26. Minä luen minun teitäs sinä kuulet minua: opeta minulle säätyös.

27. Anna minun ymmärtä käskyis tie; niin minä puhun ihmeisjäs.

28. Niin minä suren, että sulaa minusta: wahwista minua sanas jälkeen.

29. Käännä minusta pois watie; ja suo minulle sinun Laikis.

30. Totuden tien minä olen wanut: sinun oikeudes olen minä alnut eteeni.

31. Minä ripun sinun todistur HERa, älä falli minua häpiään.

32. Koskas minun sydämeni wistat; niin minä juoren sinun tietä myhden.

33. Opeta minulle, HERa, säätyjes tie; että minä sen-asti kätksin. Ps. 25: 4. Ps. 27: 1.

34. Anna minulle ymmärtä teäzeni sinun Laikas; ja pidä koko sydämeäni.

35. Anna minun läydy sinun käskyis tietä: sillä niihin minä halaj.

36. Kallista minun sydämeni todisturteis, ja ei ahneuden puolesta.

37. Käännä minun silmäni pois lita-

asta turhutta; waan wirwota mi-
sinun tiehes. San. 1. 19: 27.

8. Anna palvelias lujasti sinun
pitä; että minä sinua pelkäisin.

9. Käännä minusta pois se pilkka,
minä pelkän; sillä sinun oikeudes
t fulosset.

10. Kago, minä pyyhän sinun käs-
s: wirwota minua sinun wanhurs-
kelläs.

11. Herra, anna armos minulle
stua: sinun autudes sinun sana
sen:

12. Että minä woisin wastata mi-
pilkaitani; sillä minä luotan ike-
sinun sanaas.

13. Sillä ota totuden sanaa peräti
minun suustani; sillä minä toi-
sinun oikeuttas. Ser. 15: 16.

14. Minä pidän alati sinun Laikis,
ja ijanakattisest.

15. Ja waellan ilosa, sillä minä
sinun kästysjäs. Of. 101: 2.

16. Ja puhun sinun todistustias
ingasten edesä, ja en häpe.

17. Ja iloigen sinun kästysjäs, joi-
minä rakastan.

18. Ja nostan käsiäni sinun kästyi-
soita minä rakastan; ja puhun si-
sästysjäs.

19. Muista sanaas sinun palvelial-
jota sinä annoit minun toiwoa.

20. Tämä on minun turvani mi-
wahasani, että sinun sanaas wir-
a minun. Of. 94: 19.

21. Opiät twittellewät minua san-
en minä sentähden sinun Laikias
te.

22. Herra, kuin minä ajattelen,
ja sinä mailman alusta duomin-
set; niin minä lohdutetan.

23. Minä hämmästyin sumalatto-
u tähden; jotka sinun Laikis hyl-
te.

24. Sinun oikeudes owat minun
minun waelluxeni huones.

25. Herra, minä ajattelen yöllä si-
sämeäs; ja pidän sinun Laikis.
Of. 77: 3.

26. Se olis minun tawarani, että
sinun kästys pidäisin.

27. Minä olen sanonut: Herra,

se on minun perimiseeni, että minä pi-
dän sinun sanaas.

58. Minä rukoulen sinun lastwois
edesä täydestä sydämeistä: ole minulle
armollinen sinun sanaas jälkeen.

59. Minä tutkin minun teitäni; ja
käännän minun jalkani sinun todistus-
tes puoleen.

60. Minä riennän ja en wiinoy, si-
nun kästysjäs pitämään.

61. Sumalattomain joukko raatelee
minua; mutta en minä unohda sinun
Laikias.

62. Puoli yöstä minä nousen sinua
kiittämään, sinun wanhurskandes oi-
leuden tähden. Ps. 118: 25.

63. Minä olen heidän kumppaninsa
jotka sinua pelkewät, ja sinun kästysjäs
pitewät. Of. 101: 4-12.

64. Herra, maa on täynnä sinun
hywyttäs: opeta minulle sinun sää-
tyjäs. Of. 33: 5.

65. Hywytti sinä teit sinun palre-
liaas kohtaan, Herra, sinun sanaas
jälkeen.

66. Opetä minulle hywyä tapoja, ja
taitoa; sillä minä uskon sinun kästys.

67. Ennen kuin minä nöhytetin,
eryin minä; mutta nyt minä pidän
sinun sanaas.

68. Sinä olet hywyä ja teet hywyin:
opeta minulle sinun säätyjäs.

69. Opiät ajattellewät walhen mi-
nun päälleni; mutta minä pidän täy-
destä sydämeistä sinun kästys.

70. Heidän sydämensä on lihawa
niinkuin raswa; mutta minä iloigen
sinun Laikias. 5 Mos. 32: 15.
Of. 17: 10. Of. 73: 7.

71. Se on minulle hywyä ettäs mi-
nun nöhytti; että minä sinun sää-
tyjäs oppisin.

72. Sinun suus Laik on minulle
otollisempi, kuin monda tuhatta Kap-
paletta kuldä ja hopiata. Of. 19: 11.

73. Sinun kätes owat minun teh-
net ja walmistanet: anna minulle ym-
märystä oppiäseni sinun kästysjäs.
Job. 10: 8. Of. 139: 14.

74. Jotka sinua pelkewät, ne mi-
nun nälewät ja iloigewät; sillä minä
toiwon sinun sanaas.

75. Herra, minä tiedän sinun duomios wanhurskari; ja sinä olet minua totujes ja nöyryttänyt.

76. Olkon siis sinun armos minun lohdutuxeni; niinkuin sinä palvelialles luwannut olet.

77. Anna minulle sinun laupiudes tapahtua, että minä eläisin: sillä sinun Lakis on minun iloni.

78. Joika ylpiät häpiään tulisit, jotka minua painawat alas walhellansa; mutta minä ajattelen sinun käskyjäs.

79. Tulkan ne minun tyköni, jotka sinua pelkävät, ja sinun todistuxes tunnawat. Ps. 15: 4.

80. Olkon minun sydämeni toimelinen sinun säädyisäs; etten minä häväistäisi.

81. Minun sieluni ikäwöizee sinun auttuttas: minä toiwon sinun sanas päälle. 1. Prof. 49: 18. Es. 49: 6. Eec. 2: 30.

82. Minun silmäni hiweldywät sinun sanas jälkeen, ja sanowat: kostas minua lohdutat? Ps. 6: 7, 8.

83. Sillä minä olen niinkuin nahka sarwusa: en minä unohda sinun säätyjäs.

84. Kuinga kannaan sinun palvelias odotta? kostas duomiget minun wainojani?

85. Ylpiät minulle kuoppia kaiwaat; jotka ei ole sinun Lakis perään.

86. Kaikki sinun käskys owat sula totuus: he walhella minua waiwaivat, aata minua.

87. He olisit juuri lähes minun maan päällä hukuttanet; mutta en minä sinun käskyjäs hyljännyt.

88. Wirwota minua sinun armoil-las; että minä pidäisin sinun suus todistuxen. Ps. 40: 9.

89. Herra, sinun sanas pysyy ijan-kaikkisesti taiwaisa.

90. Sinun totudes pysyy suwusta suwun: sinä perustit maan, ja se pysyy.

91. Ne pysywät tähän päiwään asti sinun asetuxes jälkeen; sillä kaikki sinua palwelewat.

92. Ellei sinun Lakis olisi ollut minun lohdutuxeni; niin minä olisi sin raadollisudesani huffunut.

93. En minä ikänä unohda sinun käskyjäs, sillä niillä sinä minua lohdutat.

94. Sinun minä olen, aata minä sillä minä egin sinun käskyjäs.

Korl. w. 2: 16. Rom. 14: 8. 1. Cor. 6: 3.

95. Jumalattomat minua wartawat hukutuxensa; mutta sinun totuxestas minä otan waarin. Ps. 38.

96. Kaikista kappaleista minä lopun nähnyt; mutta sinun käskys owat määrättömät. Es. 40.

97. Kuinga minä rakastan sinua? jokapäiwä minä sitä ajattelen.

98. Sinä teit minun taitawuuten käskyilläs kuin minun wiholdisemisen wat: sillä se on minun ijan-kaikkiset tawarani.

99. Minä olen oppenembi kuin ki minun opettajani: sillä sinun totuxes owat minun ajatuxeni.

100. Enänimän minä ymmärtän kuin wanhemmat: sillä minä pidäisin sinun käskys.

101. Minä estän jalkani kaipaajista teistä, että minä sinun pidäisin.

102. En minä poikke sinun destas: sillä sinä opetat minua.

103. Sinun sanas owat minun leni matkannut kuin hunaja.

104. Sinun käskys tekewät minua ymmärtäwäiseksi; sentähden minä han kaikkia wääriä teitä.

105. Sinun sanas on minun kaini syntilä, ja walkeus mielläni. Sen. 1: 6: 23. 2. Cor. 1: 6.

106. Minä wannon, ja sen wana pidän, että minä sinun hurjkaudes oikeudet pitää tahden. Heb. 10: 29.

107. Minä olen sängen kowin wattu: Herra, wirwota minua sanas perästä.

108. Olkon sinulle, Herra, listet minun suuni mielliset upot: opeta minulle sinun oikeudes.

109. Minun sieluni on alati käsiäni, ja en unohda sinun käskyjäs.

110. Jumalattomat wirittäwät minulle paulan; mutta en minä unohda käskyjäs.

111. Sinun todistuxes owat minun ijan-kaikkiset perimiseni; sillä sinä minun sydämeni ilo.

112. Minä kallistan minun sydämeni tekemään sinun säätyis jälkeen, ja ja iankaikkisesti.

113. Minä wihan wielkatta hengiä; rakastan sinun Lakias.

114. Sinä olet minun warjeluyeni kllpeni: minä toiwon sinun sanas alle.

115. Poikettat minusta te pahanel ja minä pidän minun Jumalani

116. Tue minua sanallas, että miäisin; ja älä anna minun toiwopiään tulla. Ps. 31: 2.

Rom. 5: 4, 5.

117. Wahwista minua, että minähuri tulisin; niin minä halajan sinun säätyjäs.

118. Sinä tallat alas kaikki jotta säädyistäs horjuwat: sillä heidän peljensä on sula walhe.

119. Sinä heität pois kaikki jumamat maan päädä niinkuin loan; tähden minä rakastan sinun todistias.

120. Minä pelkän sinua, niin että min ihoni warisee, ja wapisen sinun miowitas. Ps. 2: 11. Ps. 2: 12.

121. Minä teen oikeuden ja wanrauden: älä minua hyljä niille, ja minulle wäkiwaldaa tekewät.

122. Wasta palvelias edestä, ja lohända; ettei hylpiät tekisi minulle waldaa.

123. Minun silmäni hiweldywät sinu antuudes perään, ja sinun wanraudes sanan jälkeen.

124. Tee palvelias kansa sinun arsas jälkeen; ja opeta minulle sinun säätyjäs.

125. Sinun palvelias minä olen, ja minulle ymmärrystä; että minä äisin sinun todistures. Ps. 18: 1. Ps. 36: 1. Ps. 116: 16.

126. Jopa aika on että HERRa minä jotalain tekis; he owat sinun Lakienet.

127. Sentähden minä rakastan sinu säätyjäs, enää kuin kuldaa, ja wasta kuldaa.

128. Sentähden minä pidän wisusti sinu sinun säätyjäs: minä wihan kaikkia wääriä teitä. Ps. 28: 5.

129. Ihmelliset owat sinun todistures; sentähden minun sieluni ne pitä. Ps. 68: 36.

130. Kuin sinun sanas julistetan, niin se walistaa, ja anda yxkertaisille ymmärryksen. Ps. 19: 8, 9. 2 Tim. 3: 15.

131. Minä awan suuni, ja huokan; sillä minä halajan sinun säätyjäs.

132. Käännä sinuas minun puoleeni, ja ole minulle armollinen; niinkuin sinä olet niille tottunut tekemään, jotta sinun nimeäs rakastawat.

133. Wahwista minun käyniseni sinun sanasas, ja älä anna wäkiwallan minua wallita. Ps. 17: 5.

134. Eunaasta minua ihmisten wäkiwallasta; niin minä pidän sinun säätyjäs.

135. Walista sinun kasvos palvelias päälle, ja opeta minulle sinun säätyjäs. 4 Mos. 6: 25. Ps. 80: 4, 8, 20.

136. Minun silmäni wettä wuotawat, niinkuin wirta; ettei sinun säätyjäs pidetä.

137. HERRa, sinä olet wanhurstas, ja sinun duonios owat oikiat.

138. Sinä olet wanhurstaudes todisturet, ja totuden wisusti kästenyt.

139. Minä olen lähes surmazeni kiiwanut; että minun wiholliseni owat sinun sanas unhohtanet. Ps. 139: 21.

140. Sinun puhes on sangen koeteldu; ja sinun palvelias sen rakkana pitä. Ps. 12: 7. Ps. 18: 31. Sam. 1: 30: 5.

141. Minä olen halpa ja ylönsakottu; mutta en minä unohda sinun säätyjäs.

142. Sinun wanhurstaudes on ijan kaikkinen wanhurstaus; ja sinun Lakis on totuus.

143. Ahdistus ja tuska owat minun saaruttanet; mutta minä iloigen sinun säätyjäs.

144. Sinun todistures wanhurstaus pysyy iankaikkisesti: anna minulle ymmärrys, niin minä elän.

145. Minä huudan kaikesta sydämeistäni, kulle HERRa minua; että minä sinun säätyjäs pidäisin.

146. Sinua minä huudan, auta minua; että minä sinun todistures pidäisin.

147. Warahin minä emätän, ja

hundan: sinun sanas päälle minä toivon.

Ps. 130: 6.

148. Warahin minä herän, tutkistelemaan sinun sanojas.

Ps. 5: 4.

149. Kuule minun ääneni sinun armon jälkeen: Herra, wirwota minua sinun oikeudes jälkeen.

150. Pahaneikkiset wainojat larkawät minun päälleni, ja owat kaukana sinun Saijtas.

151. Herra, sinä olet läsnä; ja sinun käskyws owat sulä totuus.

Ps. 19: 10. San. 1: 8: 8.

152. Mutta minä sen aittaa tiesin, että sinä olet todistures isankaitkisesti perustanut.

153. Kago minun raadollisuttani, ja pelasta minua; sillä embä minä unohda sinun Latias.

154. Toimita minun asiani ja päästä minua: wirwota minua sinun sanas kautta.

155. Autuus on kaukana jumalattomista, sillä ei he tottele sinun säätyjäs.

156. Herra, sinun laupiudes on suuri: wirwota minua sinun oikeudes jälkeen.

157. Minun wainojaani ja wihollistani on monda; mutta en minä poikete sinun todisturistat.

158. Minä näen ylönnakosjat, ja siihen suutun, ettei he sinun sanaas pidä.

159. Kago, minä rakastan sinun käskyjäs; Herra, wirwota minua sinun armon jälkeen.

160. Sinun sanas on alusta totuus ollut: kaikki sinun wanhuriskaudes oikeudet pysyiwät isankaitkisesti. *Joh. 17: 17.*

161. Wäämiehet wainowat minua ilman syytä; mutta minun sydämeni pelkä sinun sanojas.

162. Minä iloigen sinun puhestas, niinkuin se joka suuren saalin löpännyt on.

163. Walhetta minä wihan ja lauhistun; mutta sinun Latias minä rakastan.

164. Seiggemästi päiwästä minä kiitän sinua, sinun wanhuriskaudes oikeuden tähden.

165. Suuri rauha on niillä, jotka sinun Latias rakastawat; ja ei he igiänjälä loukka.

Ps. 37: 11, 31.

166. Herra, minä odotan sinun autuuttas, ja teen sinun käskyjäs.

167. Minun sieluni pitää sinun todistures, ja minä rakastan niitä sinun suuresti.

168. Minä pidän sinun käskyjäs todistures: sillä kaikki minun teot owat edesjäs.

169. Herra, anna minun hädäni tulla sinun etees: anna minulle määryttä sinun sanas jälkeen.

170. Anna minun rukouzeni sinun etees: pelasta minua sinun jälkeen.

171. Minun hurseni kiittäwät, ja las minulle opetat sinun säätyws.

172. Minun sieluni puhuu sinun nastas; sillä kaikki sinun käskyws wanhuriskat.

173. Olkon sinun kätes minulle wullinen; sillä minä olen wainonun käskyws.

174. Herra, minä itäwödygen autuuttas, ja halajan sinun Latias.

175. Anna minun sieluni elää, ja hän sinua kiittäis; ja sinun olettattakon minua!

176. Minä olen epywä niinku Padotettu lammas, egi sinun pelastias; sillä en minä unohda sinun käskyjäs.

Ps. 23: 1. Ef. 33: 1. Luc. 15: 4. Joh. 10: 27.

120. Psalteri.

Wääriä kieliä wahan.

1. Weisju korkeimmaja Chuorha: Minä hundan Herraa minun kiitani, ja hän kuulee minun rukouzeni.

2. Herra, pelasta minun sielun hettelewiistä siijsta, ja wääristä tekijästä. *1 Sam. 24: 10. Lutu 26: 19.*

3. Mitä wääriä kieliä taitaa se tehdä? ja mitä se taitaa toimitta? *Jac. 3: 5, 6.*

4. Se on niinkuin wäkewän teot wät nuolet; niinkuin tuli lätawä. *Ps. 11: 2. Ps. 57: 5. Ps. 77: 17.*

5. Woi minua, että minä olen kalainen Mesechin seasa! minun asua Bedarin majain seasa.

6. Se tulee minun sielulle wäri, asua niitten tykönä, jotka haa wiharwat.

Minä pidän rauhan, mutta kuin
puhun, niin he sodan nostavat.

121. Psalmi.

Jumalan walmopa warjeelus.

Wesiu korkeimmasa Thuorisa.
Minä nostan silmäni mäkiin päin;
josta minulle apu tulee. Ps. 3: 5.

Minun apuni tulee HERALda;
sewan ja maan tehnyt on.
2 Nita R. 20: 12. Ps. 124: 8.

Si hän salli sinun jalkas horjua;
ortku joka sinulle kätke.

Ps. 127: 1.
Kazo, joka Israelia warjelee, ei
ra ei mala.

HERa kätkeön sinua: HER-
sinun warjos, sinun oikialla lä-
:

Ps. 91: 4, 10.
Etei Aurtigo sinua polttaisi päi-
sikä Kuu yöllä.

HERa kätkeön sinun kaitesta
hän kätkeön sinun sielus!

HERa kätkeön sinun ulosläy-
ja siälletäymises, hamasta nyt
kattaiseen!

122. Psalmi.

toivotus Jumalan Seuratunnalle.

Dauidin wesiu korkeimmasa Thuo-
rifa.

Minä iloitsen niistä kuin minulle sa-
notut ovat; että me menemme
HERan huoneeseen; 2 Sam. 6: 14.

2 Nita R. 18 Euku, 15 Euku, 16 Euku.
Ja että meidän jalkamme pitiä
sinun porteisas Jerusalem.

Ps. 42: 3. Ps. 84: 3.
Jerusalem on rakettu kaupun-
sewonga on tuleminen kokoon;

2 Nita R. 6: 6.
Minä sukukunnat astuissit sinne y-
HERan sukukunnat, Israelille to-
wari; kättämään HERan nimeä.

2 Nita R. 31: 4. Euku 35: 3.
Minä siellä ovat istuimet raketut
Dauidin huonen istuimet.

2 Nita R. 17: 7, 10. Euku 19: 8.
toivotat Jerusalemilte rau-
he menestykön jotka sinua ra-
katt!

Minä olkon sinun muureis si-
jä, ja omi sinun huoneisat!

8. Minun welseini ja ystäwäint tä-
den, minä toivotan nyt sinulle rauhaa!

9. HERan meidän Jumalamme
huonen tähden, egin minä sinun pa-
rastas.

123. Psalmi.

Suojeluresta ylönläpätta wastan.

1. Wesiu korkeimmasa Thuorisa.
Minä nostan silmäni sinun tygös,
joka ajut tairwaifa. Ps. 3: 5.

2. Kazo, niinkuin palveliain silmät
käpöwat heidän isändäinsä käsiin: niin
kuin piikain silmät käpöwat heidän esi-
mändänsä käsiin: niin meidängin sil-
mämme käpöwat HERaa meidän Ju-
malatamme, sihenasti että hän meitä
armahtaa.

3. Ole meille armollinen HERa,
ole meille armollinen; sillä me olemme
fangen täytetyt ylönläpätta.

4. Sangen täynä on meidän sielus-
me rikasten pilkkaa, ja ylpeitten ylönlä-
pätta. Job. 12: 4, 5.

124. Psalmi.

Kittos arum edessä wihollisja wastan.

1. Dauidin wesiu korkeimmasa Thuo-
rifa.

Etei HERa olssi meidän kansa-
me; niin sanokan Israel:
Rom. 8: 31.

2. Etei HERa olssi meidän kansa-
samme, koska ihmitset tarkawat meitä
wastan;

3. Niin he nielissit meidän eläwäidä;
koska heidän wihansa julmistuu mei-
dän päällemme.

4. Niin wesi meitä upotais; koska
käwissit meidän sielumme ylitse.

5. Niin ylpiät weden aallot käwissi
meidän sielumme ylitse.

6. Kättetty olkon HERa, joka ei
meitä anna raateluxeri heidän ham-
baillensa.

7. Meidän sielumme pääsi niinkuin
lindu lindumiehen paulasta. Paula on
särjetty, ja me olemme pääsietty.
San. 1: 6: 5.

8. Meidän apumme on HERan
niinesä, joka tairwan ja maan tehnyt on.
Ps. 121: 2.

125. Psalmi.

Diskian toivon ja jumalattomuuden palkka.

1. Weisuu korkeimmassa Choorissa.

Jotka HERRAN päälle uskaldavat, ei he lange, vaan pysyvät ijanikkaiseksi niinkuin Zionin vuori.

March. 7: 24 Luku 16: 18.

2. Jerusalemin ympärillä ovat vuoret; ja HERRA on kansansa ympärillä, hamasta nyt ja ijanikkaiseen.

3. Sillä Jumalattomain waldilla ei pidä pysymän wanhurskaiden joukon päällä; ettei wanhurskat osenna itsiänsä wäärteeseen.

Es. 14: 5.

4. HERRA, tee hyvästi hyville, ja hurjaille sydämille.

5. Mutta jotka poikkevat wääriin teihin; niitä HERRA ajaa pois pahantekijain kansa; mutta rauha olkon Israelille!

Ps. 128: 6. Gal. 6: 16.

126. Psalmi.

Murhen päälle seurawainen ilo.

1. Weisuu korkeimmassa Choorissa.

Koska HERRA päästää Zionin fangit; niin me olemme niinkuin uunda näkewäiset.

2. Silloin meidän suomme naurulla täytetän, ja meidän kieleemme on täynnä riemua; silloin sanotan pakanoisa: HERRA on suuria heidän kohtaan-
sa tehnyt.

5 Mos. 4: 34. Job. 8: 21.

3. HERRA on suuria tehnyt meidän kohtaanme: siitä me olemme iloiset.

Reb. 1: 5. Luku 2: 1.

4. HERRA, käänmä meidän fanginnyemme, niinkuin wirrat etelässä.

2 Mos. 14: 1, 1c. Jos. 3: 1, 1c. Es. 43: 14, 16.

Luku 51: 9, 10, 11.

5. Jotka kyyneleillä kylwäwät, ne ilolla niittawät.

6. He menevät matkaan ja itkewät, ja wiewät ulos kalliin siemenen; ja tulewat riemulla, ja tuowat heidän lyh-
tensä.

Es. 35: 10.

127. Psalmi.

Kaikki työnteendö on turha, ilman Jumalan sunausta.

1. Salomon weisuu korkeimmassa Choorissa.

Jos ei HERRA huonetta rakenna niin he hukkaan työtä tekevät jotka sitä rakendawat: jos ei HERRA kaupungita warjele, niin warjat hukkaan walwovat.

Ps. 127: 1.

2. Se on turha, että te warinousesta ja hiljain maata menettä: syötte leipänne surulla; sillä hän ei yhtäwillsensä heidän maatesansa.

Job. 20: 18. Ps. 61: 6.

3. Kago, lapset owat HERRA lahja, ja Kohdun hedelmä on onni.

1 Mos. 30: 1, 2. Ps. 113: 9.

4. Kuin nuolet wäkewän kassaan niin owat nuorukaiset.

5. Autuas on se, josta wäkewäisiä täynnä: ei ne häwäissä, heillä wihollistensa kansa portista mistä on.

128. Psalmi.

Dmi hurjassa arwissa.

1. Weisuu korkeimmassa Choorissa.

Autuas on jokainen kuin HERRA pelkä, ja hänen teillensä wäkewä.

Ps. 112: 1. Ps. 119: 1, 2, 3.

2. Sillä sinä elätät sinua wäkewästä: autuas sinä olet, ja sinulle hyvästi.

1 Mos. 3: 19.

3. Sinun emändäs on niinkuin wäkewä delmällinen wiinapuu, sinun heuriloukkaita ympärillä: sinun lapses kuin öljypuun wesat, sinun sydämbärillä.

Ps. 127: 3. Gen. 1: 5: 11.

Luku 18: 22. Hes. 19: 10.

4. Kagos, näin se mies sinun joka HERRA pelkä.

5. HERRA siunaa sinua Zion, että näet Jerusalemin onnen laita sinun elinaitanas.

Ps. 128: 5.

6. Ja saat nähdä sinun lapses: rauha olkon Israelille!

Job. 42: 16. Ps. 128: 5. Gal. 6: 16.

129. Psalmi.

Israelin woihto, rukous wihollista wäkewästä.

1. Weisuu korkeimmassa Choorissa. He owat usein minua abdiestamasta minun nuorudestani, ja kan nyt Israel.

2. He owat usein minua abdiestamasta minun nuorudestani; ei he minua woiittanut.

Kyndäjät ovat minun selkäni kyndänet, ja wakonsa pitkäri
Es. 51: 23.

HERa jota wanhurkas on, on lattomain löydet kattoinnut.

Kulon häpiään ja kääntöön ta-

in, kaikki jotka Zionita wihawat.

Ulkon niinkuin ruoho kattoin

joka ennen kuivettuu kuin se

hän ylös: 2 Run. K. 19: 26.

Job. 8: 12. Es. 37: 27.

Jolsta niittäjä ei kättänsä täytä; ptenstioja syltänsä.

Sillä yriskän ohigetäppä sano: ol-

HERan siunans teidän päälle-

siunamme teitä HERan ni-

Ruth. 2: 4.

130. Psalmi.

6. Katumus: Psalmi.

Weisu korkeimmasa Churisa.

mydesä minä huudan sinua, HER-

Of. 69: 2. Ps. 88: 7.

HERa, kuule minun ääneni:

inottakan sinun korwas minun

neni äänestä.

Jos sinä HERa soimat syn-

HERa kuka siis pysyy?

Job. 9: 2, 3. Ps. 143: 2.

Sillä sinun tyköns on anderi-

mus; että sinua peljätäsän.

Minä odotan HERaa: minun

odotta, ja minä toivou hänen

sa päälle.

Minun sieluni wartioitge HER-

huomen wartiaista toiseen huomen

aan asti. Ps. 119: 147, 148.

Israel toivokan HERan pääl-

llä HERalla on armo, ja run-

lunastus hänellä. 2 Sam. 24: 14.

Ja hän lunastaa Israelin kai-

synneistänsä. Matth. 1: 21.

131. Psalmi.

Kuwaus oikiasta nöyrydestä.

Davidin weisu korkeimmasa Chuo

ra, ei minun sydämeni ole pai-

sumut, eikä minun silmäni ole yl-

engä minä waella suurisa astoi-

jotka minulle työskät ovat.

1 Sam. 32: 25. Ps. 101: 5. San. 1. 16: 5.

2. Kosta en minä minun sieluani asettanut ja waikittanut: niin minun sieluni tuli wieroitetuxi, niinkuin lapsi äittänsä weroitetan.

3. Israel toivokan HERan päälle, hamasta nyt ja isankaitkiseen.

Wal. w. 3: 26.

132. Psalmi.

Jumalan asumasta ja hallitus Zionisa.

1. Weisu korkeimmasa Churisa.

Muista HERa Dawidita, ja kai-

lia hänen wainojansa. Of. 56: 9.

2. Joka HERalle wannoi, ja lu-

pais lupayen Jacobin wälewälle:

3. En minä mene minun huoneni majaan; engä ruoteseeni pane maata.

4. En minä amma silmäini unda saada; engä silmäilautaini torckua:

2 Sam. 7: 2, 1c. 1 Kita K. 17: 1, 1c.

5. Siihenasti kuin minä löydän sian HERalle, Jacobin wälewän asumisexi.

Ap. 2. 7: 46.

6. Ražo, me kuulimma hänestä Ephyratasa: me olemma sen löhymet meidän kedoilla.

7. Me tahdomma hänen asuinistoin-

sa mennä, ja kumarta hänen jalkainsa astinlaidan edessä. 1 Kita K. 28: 2.

8. Nouse HERa sinun lepoons, sinä ja sinun wälewyydes Arkki.

4 Wof. 10: 35, 36. 2 Kita K. 6: 41.

9. Anna sinun Pappis pukea hei-

tänsä wanhurikaudella; ja sinun pyhäsi riemuittan.

10. Älä käännä pois sinun woidel-

tus lastwoja, sinun palvelias Dawidin tähden. Ps. 18: 51.

11. HERa on wannonut Dawidille totisen walan, ja ei hän siitä wipstele: sinun ruumis hedelmästä minä istutan sinun istuimelles.

2 Sam. 7: 12. 1 Kita K. 17: 11. Ps. 89: 4, 20. Ap. 2. 2: 30.

12. Jos sinun lapses minun liitto-

ni pitävät, ja minun todistuxeni, jotka minä heille opetan; niin heidän lapsen-

sa myös pitä sinun istuimellas istuman isankaitkifesti.

13. Sillä HERa on Zionin wa-

linnut; ja tahtoo sitä asuinistarensa.

14. Tämä on minun leponi isan-

kaitkifesti: täsä minä tahdon asua; sillä se minulle kelpa.

15. Minä hyvästi sinun hänen elatuserensa; ja hänen köyhilleensä tyllä aunan leipää.

16. Hänen Pappinsa minä puetaan autuudella; ja hänen pyhänsä pitää ilolla riemuiseman. Et. 61: 6, 10.

17. Siellä minä aunan puhjeta Davidin sarven: minä valmistan kynttilän woideltulleni. 1 Kun. 8: 11: 36. Luc. 1: 69. Luka 2: 32.

18. Hänen wihollisensa minä häpiällä puetaan; mutta hänen päällänsä pitää hänen kruununsa kukoistaman. Des. 21: 27.

133. Psalmi.

Weslein sopiwaisuus.

1. Davidin weisu korkeimmasa Choorisa.

Ragos, kuinga hywä ja kuinga suloinen se on, että wesijet sowinnosa keskenänsä asuwat. San. 1: 6: 16, 17.

2. Niinkuin se kallio wolde, joka Aaronin päästä wuotaa koko hänen partaansa, joka wuotaa hänen waatetensa liepeeseen: 2 Mos. 29: 7.

3. Niinkuin Hermonin laste joka tulee alas Zionin wuorelle: Sillä siellä lupaa HERRA sinuaxen, ja elämän alati ja ijankaikkisesti.

134. Psalmi.

Jumalan palveliain uskollinen wiran toimitus.

1. Weisu korkeimmasa Choorisa.

Rago, kiittäkät HERRAA kaikki HERRAN palveliat, jotka yöllä seisotta HERRAN huonefa. 2 Mos. 27: 21. 3 Mos. 8: 35. 1 Kita R. 9: 33. Of. 135: 1, 2.

2. Nostakat lätenne Pyhää päin; ja kiittäkät HERRAA. 1 Tim. 2: 8.

3. HERRA sinatkon sinua Zionista; joka taiman ja maan tehnyt on. 4 Mos. 8: 23. Of. 128: 5.

135. Psalmi.

Jumalan wolman pilkka. Epäjumalain pilkka.

Gallelusa.

Kiihtäkät HERRAN nimeä: kiittäkät HERRAN palveliat. Of. 134: 1.

2. Te kuin sefotta HERRAN nesa, meidän Jumalamme edessä.

3. Kiittäkät HERRAA, sillä HERRA on hywä; ja weisakat kiitosfainen nimellensä; sillä se on suloinen.

4. Sillä HERRA on igellensä linnut Jacobin, Israelin hänen orensa. 2 Mos. 19: 5. 5 Mos. 7: 1.

5. Minä tiedän että HERRA suuri, ja meidän Jumalamme lausumalaitten ylige. Of. 97: 9. Of. 100: 1.

6. Kaikki mitä HERRA tahtoo, hän teke, taimaasa ja maasa, ja kaikesa sywydesä. Of. 100: 1.

7. Joka pillwet nostaa maan joka pitkäisen leimauresta saten ja tuulen tuo ulos tawaroistansa. Jer. 10: 13. Luka 51: 16.

8. Joka esikoiset Egyptisä lbi, ihmisiisä että karjasta. 2 Mos. 12: 29, 30. Of. 78: 31.

9. Ja annoi merkkinsä ja ihmetulla Egyptin kelle, Pharao kaikille hänen palvelioillensa. 2 Mos. 7: 1, 16.

10. Joka monet pakanat lbi; ja poi wäkerwät kuningat: 3of. 12: 1.

11. Sihonin Amorealaisten kuningan, ja Dgtn Basanin kuningat kaikki Canaan waldakumat. 4 Mos. 21: 1, 16.

12. Ja annoi heidän maansa miseri, Israellille hänen kansallensa rimiiseri. Of. 136: 21.

13. HERRA, sinun nimes posyys kaikkisesti: HERRA, sinun miisios suwusta sukubun.

14. Sillä HERRA duomigez fansa; ja on palvelioillensa armoll. 5 Mos. 32: 36.

15. Pakanain epäjumalat owat pia ja kulda; ihmisten käsillä tehd. Of. 115: 4.

16. Heillä on suu, ja ei puhu: he owat silmät, ja ei näe.

17. Seillä owat korwat, ja ei le: eikä ole hengedä heidän suisansa.

18. Jotka niitä tekwät, he niitten kaltaiset; ja kaikki jotka uuskadawat.

19. Te Israelin huonefa HERRAA, te Aaronin huonefa kiittäkät HERRAA. Of. 118: 2, 3, 4.

Te Levin huonesta kiittäkät
 Herra: te kuin HERRaa pelätte,
 HERRaa.

1. Kiitetty olkon HERRa Zionista,
 Jerusalemissa asuu. Halleluja!
 Ef. 31: 9.

136. Psalmi.

1. Joka HERRan kiitorean hänen ar-
 mo-tekoinsa edestä.

2. Kiittäkät HERRaa, sillä hän on
 hynvä; sillä hänen laupiu-
 uspyhyys ijankaikkisesti.

Ps. 16: 34. Ps. 106: 1. Ps. 107: 1.
 Ps. 118: 1.

3. Kiittäkät kaikkein jumalitten Ju-
 hollisuuden; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

5 Mos. 10: 17.
 1 Cor. 8: 5, 6.

4. Kiittäkät kaikkein herrain HERR-
 an; sillä hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

1 Tim. 6: 15.

5. Joka yrittänsä suuret ihmet teke;
 hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

Ps. 77: 15.

6. Joka taitivat toimellisesti on teh-
 tyillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

7. Joka maan on lewittänyt veden
 maahan; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

1 Mos. 1: 9, 20.
 Ps. 104: 5. Jer. 10: 12. Luku 51: 15.

8. Joka suuret walkeudet on teh-
 tyillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

1 Mos. 1: 14.

9. Auriongon päiwää hallijemaax;
 hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

10. Kunn ja tähdet yötä hallije-
 tyillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

11. Joka Egyptin epäkoiset löi; sillä
 hänen laupiudensa pyshyys ijankaikkisesti.

2 Mos. 12: 29, 30.

12. Ja wei Israelin ulos heidän
 maasta; sillä hänen laupiudensa
 pyshyys ijankaikkisesti.

13. Wälewällä kädellä, ja ojetulla
 kädellä; sillä hänen laupiudensa
 pyshyys ijankaikkisesti.

14. Joka punaisen meren jakoi kah-
 deksi; sillä hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

2 Mos. 14: 21, 22.

14. Ja annoi Israel in kähdy sen
 kelpeldä; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

15. Joka Pharaon sotawälinensä
 punaiseen mereen upotti; sillä hänen
 laupiudensa pyshyys ijankaikkisesti.

2 Mos. 14: 27.

16. Joka johdatti kansansa korwen
 läpihe; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

17. Joka suuret kuningat löi; sillä
 hänen laupiudensa pyshyys ijankaikkisesti.

18. Ja tappoi wäkewät kuningat;
 sillä hänen laupiudensa pyshyys ijankaik-
 kisesti.

19. Sihonin Amorealaisien Kuning-
 an; sillä hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

20. Ja Dgin Basanin Kuningan;
 sillä hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

21. Ja annoi heidän maansa peri-
 miseri; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

22. Perimiseri palveliallensa Israe-
 lille; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

23. Hän muisti meitä, koska me
 olimme painetut alas; sillä hänen
 laupiudensa pyshyys ijankaikkisesti.

24. Ja lunasti meitä wihollisistam-
 me; sillä hänen laupiudensa pyshyys
 ijankaikkisesti.

25. Joka anda kaikelle lihalle ruan;
 sillä hänen laupiudensa pyshyys ijankaik-
 kisesti.

26. Kiittäkät taitwan Jumalata;
 sillä hänen laupiudensa pyshyys ijän-
 kaikkisesti.

137. Psalmi.

Sangittuin itku Babelissa.

Babelin wirtain tykönä me istuim-
 me ja itkimme, koska me Zionin
 muistimme.

2. Meidän kandlemme me ripus-
 timme pajuihin, jotka siellä olt.

3. Sillä he kähki meidän weisata,
 jotka meitä sangina pidit, ja iloita
 meidän itkusamme: Weisatkat meille
 Zionin wirsiä.

4. Kuinga me weisaisimme HET-
ran weisun wieralla maalla?

5. Jos minä ün hodan sinua Jeru-
salem; niin olkon minun oikia käteni
unohdettu.

6. Tarttukon minun kieleni suuni
lakeen, ellen minä sinua muista; ellen
minä tee Jerusalemita minun ylim-
mäisfert iloyeni.

7. HETra, muista Edomin lapsia
Jerusalemiin päivänä, jotka sanovat:
repikät maahan, repikät maahan, ha-
maan hänen perustukseensa asti.

Jer. 49: 12. Mal. w. 4: 21, 22. Hes. 25: 12.
Euku 35: 2. Obad. v. 11, 12.

8. Sinä hävitetty tytär Babel:
autuas on se joka sinulle kostaa, niin-
kuin sinä meille tehnyt olet.

Jer. 50: 29. Ilm. K. 18: 16.

9. Autuas on se joka sinun piskuiset
lapses otta, ja paistaa liiviin.

Es. 13: 16.

138. Psalmi.

Kiitos Jumalan sanan ja armon edestä.

1. Davidin.

Minä kiitan sinua kaikesta sydäme-
stäni: jumalitten edesä minä si-
mulle kiitosta weisun.

2. Minä tahdon kumarten rukoulla
sinun pyhän Templis puoleen, ja kiittä
sinun nimeäs, sinun armos ja totudes
tähdhen; sillä sinä teit nimes ja sanas
suurexi kaikkein ylige. Ps. 5: 8.

3. Koska minä sinua auyeni huu-
dan, niin sinä kuulet minua; ja annat
minun sielulleni suuren wäkewyden.

Ps. 86: 16.

4. HETra, sinua kiittävät kaikki
Kuningat maan päällä; että he kuu-
lewat sinun suus sanoja. Ps. 47: 10.

Ps. 68: 30. Ps. 102: 16, 23.

5. Ja weisawat HETran teillä,
että HETran kunnia on suuri.

Ps. 147: 5.

6. Sillä HETra on korkia, ja
kagelee nöyriä; ja yspiät tunde laulaa.

Ps. 113: 5, 6. Luc. 1: 48, 52. Euku 14: 11.

7. Jos minä waellaisin ahdistuxen
keskellä, niin sinä wirtwotat minua, ja
lähetät kätös minun wihollisteni wi-
han päälle: sinun oikia kätös wärylee
minua.

Ps. 7: 7.

8. HETra teke siihen laupu wä-
tähteni: HETra, sinun laupudes
ijantaitkinen, älä sinun kätälöas
Ps. 57: 8.

139. Psalmi.

Jumalan edestakomus, woima, lä-
olemminen.

1. Davidin Psalmi, edelläwe-
SETra, sinä tutkit minua, ja
net minun. Ps. 17: 3.

2. Joko minä istun etki nousen,
sinä sen tiedät: sinä ymmärtät
pa minun ajatuxeni.

3. Joko minä käyn eli malan,
sinä olet minun ymbärilläni, ja
kaiikki minun tieni. Job. 34: 24.

Job. 21: 17. Hebr. 4: 13.

4. Sillä kazo, ei ole sanoata-
nun kieleni päällä, joita et sinä
ra kaikkia tiedä. Job. 42: 2.

5. Sinä olet tehnyt minun
mäisfeni ja ensimmäiseni; ja pidät
kätös minun päälläni.

6. Senkaltainen tieto on
ylön ihmellinen, ja ylön kortia,
minä woi sitä käsittä.

Ps. 147: 5. Es. 40: 28.

7. Kuhunga minä menen sinun
gestäs? ja kuhunga minä sinun ka-
edesäs pakenen?

8. Jos minä astuisin ylös ta-
seen, niin sinä siellä olet: jos
wroteeni helwetisä rakennasini,
sinä myös siellä olet.

Job. 22: 12. Euku 26: 6. Am. 9: 2.

9. Jos minä ottaisin aamun
siivet, ja asuisin meren äärisä:

10. Niin sinun kätös sielläkin
johdatais, ja sinun oikia kätös
minun.

11. Jos minä sanoisin: pimeys
tengin peittä minun: niin on
yö wäkeus minun ymbärilläni.

12. Sillä ei pimeys sinun ed-
pimitä, ja yö wälystää niinkuin
wä: pimeys on niinkuin wäkeus.

Jac. 1: 17.

13. Sinun hallusas owat
munastuuni: sinä peitit minun
lohdusa.

14. Minä kiitan sinua sen ed-
että minä niin aivan ihmellisesti

olen: Ihmelliset ovat sinun tetos,
 ja minun sieluni kyllä tietä.

Job. 10: 8, 12.

1. Ei minun luuni ollet sinulda
 ant, koska minä siinä salaisesa teh-
 oim, koska minä maan sisällä niin
 pössi koottu olin.

2. Sinun silmäs näit minun, koska
 minä vielä valmistettu ollut, ja
 ei päävät sinun kirjaas olit kir-
 jant, jotka vielä oleman ptti, joista
 kukaan silloin vielä tullut ollut.

Job. 14: 5. Ps. 37: 18.

3. Mutta kuinga kallit ovat mi-
 desäni, Jumala, sinun ajatures?
 ja suuri on heidän lukunsa?

4. Jos minä heitä lufisin, niin
 olit usiammat kuin sanda: koska
 kerän, olen minä vielä tykönä.

5. Jumala, joskas tappaisit juma-
 lat; ja werkkoirat minusta pois-

6. Sillä he puhuvat sinusta hä-
 festi; ja sinun vihollises turhaan
 ovat (sinun nimes).

7. HERRa, minä tosin wihan niitä,
 sinua wihawat; ja minä närkäsi-
 siä, jotka karkawat sinua vastaan.

Ps. 119: 136, 139.

8. Täydestä todesta minä heitä
 a; sentähden ovat he minulle wi-
 ti.

Jim. R. 3: 16.

9. Tutki minua Jumala, ja koet-
 minun sydämeni: Eiusa minua,
 ummarrä kuinga minä ajattelen.

Ps. 26: 2. Ps. 86: 12.

10. Ja Eagos, jos minä pahalla
 lienen; niin saata minua ijan-
 siselle tielle.

140. Psalmi.

1. Mattuja ja julhista vihollista vastaan.

2. Dawidin Psalmi, edelläweisajalle.

3. HERRa, pelasta minua pahoista
 ihmisiä: warjele minua wää-
 kiehistä.

4. Joika pahaa ajattelewat sydämi-
 s; ja jokapäiwä sotaan hangitse-

5. He hiewat lieldänsä niinkuin kär-
 tykärmen myrky on heidän huul-
 alla, Sela!

Ps. 55: 22.

Ps. 57: 5. Ps. 64: 4. Rom. 3: 13.

5. Warjele minua, HERRa, juma-
 lattomain käyistä, warjele minua wää-
 riästä ihmisiä; jotka ajattelewat minun
 käymiseni kufistaa.

6. Yläiät asettawat paulat ja nuo-
 rat minun eteeni, ja wenyttävät wer-
 kot tien wiereen: minun eteeni paneawat
 he paulan, Sela!

Jer. 18: 22.

7. Mutta minä sanoin HERRalle:
 sinä olet minun Jumalani: HERRa,
 kuule minun rukouyeni ääni.

8. HERRa, HERRa minun wäke-
 wä apuni: sinä warjelet minun pääni
 sodan aikana.

9. HERRa, älä salli jumalattomalle
 hänen hmoansa, älä wahwista hänen
 pahaa tahtoansa, ettei hän ylpennyi,
 Sela!

10. Heidän sappensa jotka minua
 piirittävät, ja heidän huuldensa wai-
 wa, langetkon heidän päällensä.

Ps. 7: 17.

11. Tuliset hiilet pitä heidän pääl-
 lensä putoman: hän anda heidän lan-
 geta tuleen, ja sywään kuoppaan, ettei
 heidän pida nouseman ylös. Ps. 11: 6.

12. Kielilakkarin ei pida menesty-
 män maan päällä: häijy wäärä ih-
 minen karkotetan ja kufistetan.

13. Sillä minä tiedän, että HERRa
 raadollisen asian, ja löyhän oikeuden
 toimitta.

14. Tosin wanhurikat kiittäwät si-
 min nimeäs, ja wogat asuwat sinun
 kasiwois edesä.

141. Psalmi.

Rukous pyhästä elämästä ja suojeluksesta.

1. Dawidin Psalmi.

2. HERRa, minä auxeni huudan sinua,
 riennä sinuas minun puoleeni: ota
 korwiis minun ääneni, koska minä si-
 nua huudan.

3. Keliwatkon minun rukouyeni sinun
 edesäs niinkuin sawuuhri; minun kät-
 teni ylbnnys niinkuin ehtouhri.

2 Mos. 29 luku. 30 luku. Ps. 20: 4. 1 Tim. 2: 8.
 Jim. R. 5: 8. luku 8: 3.

4. HERRa, warjele minun suuni;
 ja warjele minun huuleni.

5. Älä kallista minun sydändäni mi-
 hingän pahuteen, pitämään jumala-

toinda menoa pahointekiän kansa, et-
ten minä söisi niisiä jotka heille kel-
pavat. Ps. 19: 14. Ps. 28: 9.

5. Wanhuristas lyökän minua ystä-
vällisesti, ja nuhellan minua, se ol-
kon niinkuin öljy minun pääni päällä:
sillä minä vielä rukoilen heidän pa-
huttansa vastaan.

6. Heidän opettajansa syfättäkön ki-
ween; niin sitte kuullan minun opetu-
seni suloiseri.

7. Meidän luumme ovat hajoitetut
haudan reunalla, uinkuin joku maan
repis ja kaitvais.

8. Sillä sinua, HERRa, HERRa,
minun silmäni lagovat: minä uskallan
sinuun, älä minun sieluani hylsä.
Ps. 25: 15.

9. Warjele minua siitä paulasta,
songa he asetit eteeni, ja pahointekiän
ansasta.

10. Jumalattomat langewat toinen
toisensa kansa omiin werkkoihinsa: si-
henasti kuin minä pääsen ohjien.
Ps. 7: 15, 17.

143. Psalmi.

Walitus ahdisturen alla; uskallus Ju-
malan apuun.

1. Dawidin oppi, rukoilda, kosta
hän luolasa oli. 1 Sam. 22: 1.
Lutu 24: 4. Ps. 57: 1.

2. Minä huudan HERRan tygö
minun äänelläni; ja ru-
koilen HERRaa minun äänelläni.

3. Minä wuodatan minun asatuxeni
hänen edesänsä; ja osotan hänelle mi-
nun hätäni. Ps. 62: 9.

4. Koska minun hengeni on ahdistu-
resa, niin sinä tiedät minun käymiseni:
tiellä jota minä waellan, asettawat he
paulat minun eteeni. Ps. 140: 6. Ps. 141: 9.
Ps. 77: 4.

5. Ragele oikialle puolelle, ja näe,
siellä ei yriskän tahdo minua tuta: en
minä taida paeta, ei tottele kengän
minun sieluani.

6. HERRa, sinua minä huudan, ja
fanon: sinä olet minun toivoni, ja
minun osani, eläwitten maalla.
Ps. 73: 26. Ps. 116: 9.

7. Ota waari minun rukoixestani,
sillä minua waiwataan sangen: pelasta

minua wainollisistani; sillä he
minua wälewämmät.

8. Wie minun sieluni sangen
ulos, kiittämään sinun nimeäs:
hurikat kokouduwat minun tygöi-
käs minulle hywästi teet.

143. Psalmi.

7. Ratumus-Psalmi.

1. Dawidin Psalmi.

HERRa, kuule minun rukoixeni
minun anomiseni korwiis,
totudes tähden; kuule minua
wanhuristaudes tähden.

2. Ja älä käy duomiole pol-
kansa; sillä ei yriskän eläwä ole
sinun edesäs. 2 Mos. 34: 7.
Job. 9: 2, 3. Ps. 130: 3. Rom. 8

3. Sillä wihollinen wainoo
sieluani, ja lyö minun elämäni
maahan asti: hän panee minua
meyteen, niinkuin kuollet maahan.
2 Sam. 17: 1.

4. Minun hengeni on minun
distettu: minun sydämeni on mi-
kulutettu.

5. Minä muistelen endijitä
minä ajattelen kaikkia sinun tei-
ja tutkistelen sinun kättes idää.
Ps. 77: 6, 12.

6. Minä lewitän käteni sinun
lees: minun sieluni janoo sinua,
kuin karkia maa, Sela!
Ps. 42: 3. Ps. 63: 2.

7. HERRa, kuule minua no-
minun hengeni katoo: älä kaji
minulda kätke; etten minä niitte-
taiseri tullsi, jotka hautaan men-
Ps. 28: 1. Ps. 88: 5.

8. Suo minua warhain kuulla
armoijas; sillä sinunni mitä te-
ilmolta minulle tie, jota minä
sillä minä ylönnän sieluni sinun te-
Ps. 25: 1.

9. Pelasta minua, HERRa,
wihollisistani; sinun tygös minä
lenen.

10. Opeta minua tekemään
suosios jälkeen; sillä sinä olet
Jumalani: sinun hywä henges wai-
minun tasaišta tietä. Ps. 28: 4. Ps.
Ps. 27: 11. Ps. 86: 11.

11. HERRa

11. **HERRA**, wirtwota minua sinun mes tähden: wie minun sieluni häsä ulos sinun wanhurskaudes tähden.

12. Ja teloita minuu irholliseni siä laupiuudes tähden: ja kadota kaikkiä minun sieluanu ahdistawat; sillä mä olen palvelias. Ps. 86: 16. Ps. 116: 16. Ps. 136: 17, 18.

144. Psalmi.

Boitto-weihsu. Oikia, wäärä autuus.

1. Dawidin Psalmi.

HERRA olkon **HERRA** minun turwa-
si, joka minun kätteni opetta soti-
ta, ja minun sormeni tappelemaan.
2 Sam. 22: 35. Ps. 18: 35, 40.

Minun laupiuuden ja minun liu-
den, minun warjeluxeni ja minun wa-
rojan: minun kilpeni, johon minä
luotan, joka minun Kansani minun
waati. Ps. 18: 2, 3.

HERRA, mikä ihminen on, että
hä korjat? eli ihmisen poika, että
hä otat waarin?
Job. 7: 17. Ps. 8: 5. Hebr. 2: 6.

Du jüttekin ihminen tyhjään wer-
hänen aikansa katoo niinkuin warjo.
Job. 9. Euku 14: 2. Ps. 39: 12. Ps. 62: 10.
Ps. 102: 12.

HERRA, kallista sinun taiwas, ja
alab: rupe wuorhin, että he suizi-
si. Ps. 18: 8, 10. Ps. 104: 32.

Anna lemanxet istä, ja hajosta
si: ambua sinun uolias ja kau-
ra heitä.

Sähätä kätös ylhäldä, ja kirtwota
ma, ja pelasta minua suurista we-
sta, ja muukalaisien lasten käsiä.
Ps. 18: 17, 18, 45, 46.

Soitten suu puhuu walhetta, ja
hä oikia kätensä on petollinen oikia

Jumala, minä weisan sinulle uu-
wirren: minä soitan sinulle kym-
men kielisellä Psaltarilla.
Ps. 18: 50, 51.

Sinä joka Kuningoille woiiton
si ja sinun palvelias Dawidun
soitat murhamielästä.

Wäistä myös minua ja pelasta
ma muukalaisien lasten kädestä; soit-
sin puhuu walhetta, ja heidän oikia
si on petollinen oikia käsi:

12. Että meidän pojat kaswaisit
nuorudesansa niinkuin wesat; ja me-
dän tyttäret, niinkuin Templin kau-
nistetut seinät. Job. 21: 11.

13. Meidän aittamme olkon täyn-
nä, jotka runsat elaturyet annaisit toi-
nen toisensa perästä: että meidän lam-
banne poikisit tuhannen, ja sata tu-
hatta, meidän kyllämme:

14. Että meidän härkämme olksit
wahwat työhön; etel yhtän wahingo-
ta, eikä waltuusta, eli kannetta olisi
meidän latuillamme.

15. Kutuas on se Kansa jolle niin
läy: waan autuas on se Kansa, jon-
ga **HERRA** Jumalana on. Ps. 33: 12.

145. Psalmi.

Dawid oikää Jumalan kunnian korkeutta,
hallitusta ja armon awarutta.

1. Dawidin kiitos.

Minä ylistän sinua minun Jumala-
ni, sinä Kuningas; ja kiitan si-
nua nimeäs aina ja ijankaikkisesti.

2. Jokapäiwä minä kunnioitan si-
nua; ja kiitan sinua nimeäs aina ja
ijankaikkisesti. Ps. 34: 2. Ps. 146: 2.

3. Suuri on **HERRA**, ja sängen
kunniallinen, ja hänen suuridensa on
fanomatoin. Job. 5: 9.

4. Euku piltä surulle jütteleman si-
nua töiäs, ja sinun woimastias puhu-
man. 5 Mos. 4: 10. Euku 6: 7.

5. Minä ajattelen sinun suuren kunn-
nias launeutta, ja sinun ihmeitäs:

6. Että puhutaisin sinun ihmellisten
töiites woimasta: ja sinun suurta her-
rauttas minä jüttelein:

7. Että sinun suuren hywydes muisto
ylisittätäsin, ja sinun wanhurskaudes
kiitetäsin.

8. Armollinen ja laupias on **HERRA**-
ra, hidas mihaan ja sängen hywä.
2 Mos. 34: 6, 10. 4 Mos. 14: 18. Ps. 86: 5, 15.
Ps. 103: 8. Joel. 2: 13. Jon. 4: 2.

9. Suloinen on **HERRA** kaikille; ja
armahtaa kaikkia tekojansa.

10. Kiittäkän sinua, **HERRA**, kaikki
sinun tekes; ja sinun pyhästä kiittäkän
sinua.

11. Julistakau sinun waldakundas
kunniaata; ja puhukau sinun woimastias:

12. Että sinun voimas tulis ihmisten lapille tietäväri, ja sinun waldakundas suurii kunnia.

13. Sinun waldakundas on ijankaik-
linen waldakunda; ja sinun herraudes
pysyy suwusta sukuhun. Ps. 146: 10.

14. HERRA teke kaikkia kaaturai-
sia; ja noistaa kaikkia sullotuita.

15. Kaikkein silmät wartioizewat
sinua; ja sinä annat heille ruan a-
jallansa. Ps. 36: 7. Ps. 104: 27.

16. Sinä awat kates, ja rawizet
kaikki kuin eläwät, suosiolla.
Ap. 2. 14: 17.

17. Wanhurskas on HERRA kaiki-
sa teisänsä, ja laupias kaikisa teisänsä.

18. Läsnä on HERRA kaikkia jotka
händä aurenfa huntawat; kaikfia jotka
totudesa händä aurenfa huntawat.
Ps. 34: 18, 19.

19. Hän teke mitä händä pelkäräi-
set halajawat; ja kuulee heidän hu-
tousfa, ja autta heitä. Ps. 10: 17.

20. HERRA warjelee kaikfia jotka
händä rakastawat; ja hukutta kaikki
jumalattomat.

21. Minun sumi pitä puhuman
HERRAN kiitoyen; ja kaikki liba kum-
niottakan hänen pyhää nimeänsä, aina
ja ijankaikkisesti.

146. Psalmi.

Ei pidä uskalletaman ihmisiin, waan Ju-
malaan.

1. Halleluja!

Riittä HERRAA minun sieluni.

2. Minä kiitän HERRAA niin-
kauran kuin minä elän; ja minun
Jumalalleni kiitoyen weisan, niinkau-
ran kuin minä täällä olen.

Ps. 34: 2. Ps. 104: 33. Ps. 145: 2.

3. Mikät uskaldako päämiehiin:
ihmiset he owat, ei he woi mitän
autta. Ps. 62: 10. Ps. 118: 8, 9. Jer. 17: 5.

4. Sillä ihmisen hengi pitää erkane-
mau, ja hänen täytyy maari tulla
sällen: silloin owat kaikki hänen aivoi-
tuyensa hukasa. 1 Mos. 3: 19.

Saarn. 12: 7.

5. Autuas on se, jonga apu Jaco-
bin Jumala on: jonga toiwu HERRA-
rasa hänen Jumalasanfa on.

Jer. 17: 7, 8.

6. Joka taiwan ja maan, wata
ja kaikki jotka niisä owat, tehyt
joka totuden pitä ijankaikkiseksi.
Ap. 2. 14: 15. 1 Tim. 2. 14: 7.

7. Joka oikeuden saatta nille
wäkirvaldaa kärjivät, joka isen
rawigeet: HERRA kirwotta sangit.

8. HERRA awaa sotian sil-
HERRA nostaa tukijetut: HERRA
kastaa wanhurskaita. Ps. 104.

9. HERRA warjelee wierat; ja
hoo orwoja, ja leskejä; ja jumala
malu tien hajoitta. Ps. 104.

10. HERRA on kuningas ijan-
kisesti: sinun Jumalas Zionin
sukuhun, Halleluja!
2 Mos. 15: 18. Ps. 145: 13.

147. Psalmi.

Kiitos Jumalan sanan, murhenpöytä
armon ebestä.

1. Riittäkät HERRAA, sillä
hän Jumalattamme kiit-
kallis asia: se kiitos on juloim-
kunnis. Ps. 92: 2.

2. HERRA rakenda Jerusalemin
kokoja hajoitetut Israelitit. 5 Mos. 34.

3. Hän paranda murettut sydän
ja sitoo heidän kipunsa. Ps. 34.
Ps. 51: 19. Ps. 103: 3. Es. 61: 1.

4. Hän luke tähdet; ja kugun
kaikkia nimeldänsä. Es. 48.

5. Suuri on meidän HERRAN
ja suuri hänen weinansa; ja h
wiisandensa on määrätöin. Ps. 111.

6. HERRA ojenda raadelliset; ja
malattomat maahan paikkaa.
Ps. 146: 8. Luc. 1: 52.

7. Wuoroin weisakat HERRALLE
tosfanalla; ja weisakat meidän H
rallemme kandeella.

8. Joka taiwan pilwillä peittä
anda saten maan päälle: joka ra
wuorilla kashwatta. Ps. 104.
Ap. 2. 14: 17.

9. Joka eläinden anda heidän
kansa; ja kaarnen pojille, jotka h
aurenfa huntawat. Job. 38.
Matt. 6: 26. Luc. 12: 24.

10. Ei hän mielisty hewoitten
kewyteen; eikä hänelle kelpa mi
säärilmut. Ps. 33: 17.

11. HErralle kelpavat ne jotka händelle kelpavat, ja jotka hänen laupiuksensa nauttavat.

12. Niitä Jerusalemiä ja Zionin Jumalatas.

13. Sillä hän vahvistaa sinun portit; ja sinua sinun lapses.

14. Hän saattaa rauhan sinun ääriin; ja rauhaa sinua parahilla nifuilla.

15. Hän lähettä puhensa maan päälle hänen sanansa nopiaasti juoree.

16. Hän anda lumen niinkuin vettä; ja hän hajoittaa härmän niinkuin pölyä. Job. 37: 6.

17. Hän heittä rakensa niinkuin kiviä; kuka hänen pakkaisensa edessä?

18. Hän lähettä sanansa, ja sulaa vettä; ja hän anda tuulensa puhalda, niin kuin suuret viedet.

19. Hän ilmoittaa Jacobille sanansa, ja Israelille säätynsä ja oikeudensa.

20. Ei hän niin tehnyt kaikille kansoille; eikä he tiedä hänen oikeutensa, Halleluja! 5 Mos. 4: 7, 8.

148. Psalmi.

1. Niin luondoloppaet ylistätän Herraa.

Halleluja!

2. Kiittäkät Herraa taivaista; kiittäkät händä korkeudesa. Luc. 2: 14.

3. Kiittäkät händä kaikki hänen Ensimmä: kiittäkät händä kaikki hänen Väenjä. Ps. 103: 21. Luc. 2: 13.

4. Kiittäkät händä Kuningas ja Kuningat; kiittäkät händä kaikki kirkkat tähdet.

5. Kiittäkät händä te taivaisten taivaisten ja vedet jotka taivaisten päällä. 1 Mos. 1: 7.

6. Heidän pitä Herran nimeä kiittämään; sillä hän tähti, ja ne luoduxi. Ps. 33: 6, 9.

7. Hän pitä ylös ne aina ja iankaan; hän asetta heitä, ettei heidän kämmän pidäisi. Job. 14: 5. Jer. 33: 25.

8. Kiittäkät Herraa maan päällä, ja taivaisten ja kaikki syvydet. Jer. 31: 35.

9. Kull ja raket, lumi ja sumu:

tuulispää, jotka hänen sanansa toimittavat. Job. 37: 12.

9. Vuoret ja kaikki kukkulat: hedelmälliset puut ja kaikki Cedripuut.

10. Vedet, ja kaikki eläimet: madot ja siivilliset linnut.

11. Maan Kuningat ja kaikki Kansat: päämiehet ja kaikki Duomarit maan päällä.

12. Nuorukaiset ja neiget, vanhat nuorten kansa:

13. Kiittäkät Herran nimeä: sillä hänen ainoan nimensä on korotettu, ja hänen suuri kunniansa ylise maan ja taivan. Sen. 1: 18: 10. Es. 12: 4.

14. Ja hän korotta sarven Kansalensa: kaikki hänen pyhänsä kiittäkät, Israelin lapset, kansa joka händä lähin on, Halleluja! Ps. 132: 17.

149. Psalmi.

Kiitos Evangeliumin opin edestä.

1. Halleluja!

2. Hei! Herra! Herralle niisi weisu: pyhäin seurakunnan pitä händä kiittämän. Ps. 96: 1.

3. Niitä Israel tekiänsä: Zionin lapset riemuitkan Kuningastansa. Ps. 100: 3.

4. Heidän pitä tahtia hänen nimeänsä kiittämän; harpuilla ja kanteleilla pitä heidän soittaman. 2 Mos. 15: 20. 2 Sam. 6: 14. Ps. 68: 26. Ps. 81: 3, 4. Ps. 87: 7.

5. Sillä Herra rakastaa Kansansa: hän kunnioittaa nöyriä autudella.

6. Pyhäpitä iloikeman kunnialla; ja kiittämän heidän vuoteisansa.

7. Heidän suusansa pitä Jumalan ylistys oleman; ja karteräiset nielat heidän läsiänsä; Eph. 6: 17. Hebr. 4: 12. 1 Tim. 3: 1: 16.

8. Koftamaan palanoille, ja rangaitsemaan Kansoja;

9. Heidän Kuningaitansa sitomaan kahleisiin, ja heidän jalompiansa rautakahleisiin; Marc. 18: 18. Es. 41: 15. Mich. 4: 13.

10. Ja tekemään heille kirjoitetun oikeuden: tämä kunnia pitä kaikille hänen pyhillensä oleman, Halleluja!

150. Psalmi.

Rehoitus HERRAN kütoreen ja
yhteyteen.

1. Kiittäkät HERRAA hänen pyhäsänjä: kiittäkät händä hänen wäkeröydenjä amarudefa. *Es. 6: 3.*
2. Kiittäkät händä hänen woimalisten tekoinsa tähden: kiittäkät händä pöbnäpaltisen suurudensa tähden.
3. Kiittäkät händä Basunilla; kiit-

täkät händä Psalterilla ja lauleilla.

4. Kiittäkät händä harpuilla tanpilla: kiittäkät händä harpuilla ja huililla. *2 Cor. 13: 1 Sam. 18: 6. Ps. 68: 26. Ps. 149: 3.*
5. Kiittäkät händä kilisevilla Symbaleilla: kiittäkät händä kumissa Symbaleilla.
6. Kaiffi joilla hengi on, kukaan HERRAA, halleluja! *Slm. R. 6: 13, 16.*

Psalterin loppu.

Salomon Sananlaskut.

1. Luku.

Wisauden lähde. Tyhmän rangastus.

Salomon, Davidin pojan, Israelin Kuningan sananlaskut:

2. Oppia wiisautta ja turitusta: ymmärtä tiedon puhetta:
3. Wasitan otta ymmärryksen neuwoa, wanhurstausta, oikeutta ja siweyttä; *San. 1. 14: 15.*
4. Että tyhnät wiisari tulisit: ja nuorukaiset taidon ja ymmärryksen saisit.
5. Joka wiisas on, se kuulkan, että hän wiisammaksi tulis: ja joka toimellinen on, se ottakon neuwon:
6. Että hän ymmärräis sananlaskut ja niitten selityksen: wiisasten opin ja heidän tapurensa.
7. HERRAN pelko on wiisauden alkku: tyhmät hyljäwät wiisauden ja opin. *Job. 28: 28. Ps. 111: 10. San. 1. 9: 10.*
8. Poikani, kunle Isäs turitusta; ja älä hyljä äitisi käskyä. *San. 1. 6: 20. Luku 19: 20.*
9. Sillä se on sinun pääs päällä otollinen kaunistus, ja käädyt sinun laulasas. *San. 1. 4: 9. Luku 25: 12.*
10. Poikani, jos pahansuoniset sinua haukuttelewat, niin älä heihin suostu. *San. 1. 18: 29.*
11. Jos he sanowat: kays meidän kansamme: me wäijymme werta, ja wiritämme pauloja mihestetoman eteen ilman syytä.
12. Me nielemme hänen, niinkuin

helwetti eläwähdä; ja hurstian nälkautaan pudotamme.

13. Me löydämme kallekaisen lista tarwaraa: ja täytämme me huonemme kaalilla.

14. Koettele meidän kansammeillä kaikilla pikä yri kuttaro ole.

15. Poikani, älä waella heidän kansa: eikä jalkas heidän retkittä.

16. Sillä heidän jalkansa juop pahuteen: ja he kiiruhawat werta ruodattamaan. *Es. 59: 7. Rom. 3: 15.*

17. Sillä turhaan wercot wirtu linduin silmäin edesä.

18. Ihe he myös wäijywät toisensa werta; ja petoyella seisse toinen toisensa hengen perään.

19. Niin kaikki ahnet tekew ahneus on isännillensä surmari.

20. Wiisaus ulkona walitta, ja duilla äänenä ilmoitta. *San. 1. 6: 20.*

21. Hän huwta Kansan edesä tifa, ja tuotta sanansa edesä kaisa, sanoden:

22. Kuinga kaimran te tyhmät dotta olla taitamattomat, ja pillat wet rakastaa nauwoa? ja te hullut hata opetusta?

23. Käändäkät iherne minun turenä puoleen: kazo, minä tuon minuu hengenä edes, ja ilmoitan minuu sanani.

24. Että minä kutsuin teitä, ja etelitte teitä: minä kutsuin

ja ei yriskään ottanut siitä waa-
da; Es. 65: 2. Eufa 6a: 4. Jer. 7: 13.

25. Te hyljäisitte kaiken minun neu-
vooni; ja ette tahtonet minun kurti-
sani.

26. Niin minä myös nauran tei-
suhingotanne; ja pilkkan teitä,
ja teidän päällemme tulee se jota
pelkätte. Ps. 2: 4. Ps. 37: 13.
Ps. 59: 9. San. 1: 3: 34.

27. Koska se tulee jota te pelkätte
kuin rajur ilma, ja tuiska niinkuin
löpää: koska teidän päällemme tulee
tuus ja waikwa.

28. Silloin he minua auzensa huu-
vat, ja en minä kuule heitä: warhain
epimät minua, ja ei löydy minua.
Ps. 27: 9. Jer. 11: 11. Eufa 14: 12.
Ps. 8: 18. Mich. 3: 4. Sach. 7: 13.

29. Että he wihajit opetusta, ja ei
he waistan HERRan pelkoa;

30. Sillä tytynt minun neuvooni;
ja laitit kaiken minun kurtityent:

31. Niin pitä heidän sydämän tien-
bedelmästä; ja neuvoistansa rauvi-
tuleman.

32. Sillä tyhmiän himo tappa hei-
ja huiluin onni kadotta heidän.

33. Mutta joka minua kuulee, hän
turvallisesti, ja ei mitän pahaa
tä. Ps. 112: 1, 1c.

B. Luvu.

1. Oma offerimus ja Jumalan armo an-
dawat wisautta.

2. Lakani, jos sinä otat minun puhent,
ja minun käskyni kätket:
San. 1: 3: 1. Eufa 4: 2.

3. Niin auna korivas kullalla wii-
tta, ja taiwuta sydämes ymmär-
men.

4. Sillä jos sinä ymmärrystä ah-
sti halajat, ja rukoilet taitoa;
Jer. 7: 5.

5. Jos sinä sitä egit niinkuin ho-
ma: ja pyörit sen perään niinkuin
kukaan:

6. Niin sinä ymmärrät HERRan
tunnon, ja HERRan tunnon löydät.

7. Sillä HERRa anda wiisauden,
hänen suustansa tulee taito ja ym-
märrys. Job. 32: 8.

8. Hän anda toimekkisten hywin käy-

dä; ja suojelee niitä jotka wiattomasti
waeltawat;

8. Warjelee hurikat, ja holhee py-
häinsä reket. Ps. 1: 6.

9. Silloin sinä ymmärrät wanhuris-
kauden ja duomion, oikenden ja kaiken
hyvän tien.

10. Jos wiisauts sinun sydämes
tulee, ja taito on sinulle keliwollinen:

11. Niin hywä nemo sinun war-
jelee, ja ymmärrys kätke sinun;

12. Lemmamaan sinun pois pa-
halda tiellä, ja niitten seurasta, jotka
toimeettomia puhawat:

13. Ja hyljäwät oikian tien, ja
waeltawat pimettä retkiä.

14. Jotka iloigewat pahoista töisän-
sä, ja rieuuigewat pahoisa menoisansa.

15. Joitten tiet owat wastahakolset,
ja reket wäärät ja häpiälliset;

16. Ettet sinä ryhtyisi wieraseen
waimoon joka ei sinun ole, joka suloi-
silla sanoilla puhuttelee; San. 1: 7: 5.

17. Ja hyljä hänen nuorudensa joh-
dattajan, ja unhohta Jumalansa liiton.

18. Sillä hänen huonensa kallistuu
kuelemaan, ja hänen asleensa kadotet-
tuin tygö. San. 1: 5: 5.

19. Jokainen kuin merce hänen ty-
gönsä, ei palaja, eikä elämän tielle
joudu.

20. Ettäs waellaisit hywää tietä,
ja pitäisit hurikasten tiet.

21. Sillä wanhurikat asuwat maa-
sa, ja wagat siinä pösyiwät.
Ps. 37: 9, 1c. March. 5: 5.

22. Mutta jumalattomat hukutetan
maasta; ja wölkäkojat siitä teleitetan.
Job. 18: 17. San. 1: 10: 7, 30.

B. Luvu.

1. Pelkä Jumalata ja egi wiisautta.

1. Postani, älä unhohta minun Lakiani;
muita sinun sydämes pitäkän mi-
nun käskyni. 5 Mos. 8: 1. Eufa 30: 16.

2. Sillä ne saattawat sinulle pitkän
lffän, hywät wuodet ja rauhan.

3. Armo ja totuus ei sinua pida
hysjämän: ripusta ne kaulaas, ja kir-
joita sydämes tauluun;
San. 1: 6: 21. Eufa 7: 3.

4. Minä sinä löydät armon ja hyvän toimen, Jumalan ja ihmisten edessä.

5. Vuota ihos HERRaan kaikkesta sydämeestä; ja älä luota sinun ymmärrykseen; 1. Aika R. 28: 9. San. I. 22: 19.

6. Mutta ajattele händä kaikissa teissä, niin hän sinua oikein johdattaa.

7. Älä ole viisas mielestäsi; vaan pelkää HERRaa, ja välttä pahaa.

San. I. 28: 26. Ef. 5: 21. Rom. 12: 16.

8. Sillä se on sinun navalles terveysinen; ja wirtwotta sinun luus.

9. Kunnioita HERRaa tavarastasi, ja kaikkesta vuoden tulos esikoisista:

2 Mos. 23: 19. 5 Mos. 26: 2. Luc. 14: 13.

10. Niin sinun riishes täytetään kyläydellä; ja sinun wiinakurnas vuotaa ylige.

11. Poikani, älä HERRan kurtusta hyljä; ja älä ole kärjimatidin koska hän sinua rangaisee.

Job. 5: 17. Hebr. 12: 5. Jlm. R. 3: 19.

12. Sillä jota HERRa rakastaa sitä hän rangaisee, ja on hänelle otollinen niinkuin poika Isällensä.

San. I. 13: 24.

13. Mutuas on se ihminen joka wiisauden löytää, ja se ihminen joka ymmärryksen käsittää.

14. Sillä parempi on kaupita händä kuin kaupita hoviata; ja hänen hedeimänsä on parempi kuin kulta.

Job. 28: 15. San. I. 8: 10, 11. Euku 16: 16.

15. Hän on kollimpi kuin päärlit, eikä hänen wertaansa mitän toiwotta taita.

Matth. 13: 45, 46.

16. Pitkä ikä on hänen oikialla kädellensä; rikkas ja kunnia hänen wassemmallaansa.

San. I. 8: 18, 35.

Euku 9: 11.

17. Hänen tiensä owat iloiset, ja kaikki hänen astelensa rauha.

18. Hän on elämän puu niille jotka häneen rupewat; ja antuat owat ne jotka hänen pitävät.

San. I. 11: 30.

19. Sillä HERRa on wiisandella maan perustanut, ja taiwat toimella walnistanut.

Jer. 10: 12. Euku 51: 15.

20. Hänen wiisandesaansa owat sywydet eroitetut, ja pilwet pisaroigewat kaiten.

21. Poikani, älä salli näitä silmuis-

täs tulla pois, niin sinä tulit wasseri ja wiisari.

22. Se on sinun sielus elämä; sinun suus on otollinen.

Joh. 17

23. Silloin sinä murhetoiminnat teissä; ettes jalkaas leulka.

24. Et sinä pelkää maata pando, mutta makat; ja sinun unes on jama:

Ps. 4: 9. Ps. 91: 5.

25. Ettei sinun tarwita pelkää äkillistä hirmua; eikä jumalattomien häwitystä, koska se tulee.

Ps. 112

26. Sillä HERRa on sinun laiturus, hän warjelee sinun jalkas, sitä saawuteta.

San. I. 18: 10.

27. Älä estele tarwigewalle tehdä, jos sinulla on waraa, ettei tehdä taidat.

28. Älä sano ystävälles: me tule jälleen, huomena minä sinulla; koska sinulla on.

5 Mos. 32

29. Älä pyydy sinun ystäwäs hingota; joka hywäsä toiwosa sinun tykönsä.

30. Älä leuengän kansa toru syytä; jos ei hän mitän pahaa tehnyt ole.

31. Älä kiwoittele wäärää me ja älä noudata hänen rektiänsä.

Ps. 1: 1. San. I. 1: 15. Euku 4: 14,

32. Sillä pahanelkiset owat yrralle kauhistus; mutta hänen saldensa on hurjasten tykönsä.

Ps. 2

33. Jumalattoman huonefa on yrran kirous; mutta wanhurjtan siunatan.

34. Hän pilkka pilkkaita; ja udhyrille hän anda armon.

Ps. 59: 9. San. I. 1: 26. Ef. 66:

1 Pet. 5: 5. Jac. 4: 10.

35. Wiisat kunnian periwät; tyhmat häpiän saawat.

4. Luku.

Harjoita hywää, wälttä pahaa.

Kuulkaat minun lapseni teidän kurtusta; ja ottakat maast piayenne ja wiisammary tullat.

San. I. 1: 8. Euku 13: 1.

2. Sillä minä annan teille opetuxen: älkät hyljättö minun

3. Sillä minä olin Isäni poika,
jotka ja ainoa äitilläni.

4. Ja hän opetti minua, ja sanoi
minulle: anna sydämes otta minun sa-
nan: pida minun käskyni, niin
että elää saat. 1 Miika 28: 9.

5. Osta wiisauts, osta hymnärrys:
ei uhohda, älä myös poikke minun
käskyni.

6. Älä händä hyljä, niin hän sinun
puolelta: rakasta händä, niin hän sinua
puolelta.

7. Sillä wiisauden alku on, osta
sana; ja kaikella saadulla osta
sana.

8. Pida händä korkeasa kunniasa,
ja hän sinua korottaa; ja saatta kun-
niasa, jos sinä händä rakastat.

1 Sam. 2: 30.

9. Hän sinun pääs jalosti kaunistaa,
kunnioittaa sinua ihanalla kruunulla.

San. 1. 1: 9.

10. Kuule siis minun poikani, ja
minun puheeni; niin itäs vuotta
muonda.

11. Minä johdatan sinua wiisauden
puolelta, ja saatan sinua käymään oikealla
puolella.

12. Niin että koskas waellat, ei
käymises ole ahdas; ja koskas
et, niuu et sinä loukka sinuas.

13. Pida kuritus, älä hyljä händä:
rakasta händä; sillä hän on sinun elämäs.

14. Älä mene jumalattomain aske-
lelta; ja älä astu pahain tielle.

Ps. 1: 1. San. 1. 1: 15. Luku 3: 31.

15. Jätä se pois, ja älä käy sinä:
jätä sitä, ja mene ohihen.

16. Sillä ei he maka, jollei he ole
huonin tehnet; eikä lewä, jollei he ole
huonota tehnet.

Ps. 36: 5.

17. Sillä he syöwät jumalattomuden
puolelta; ja juorvat wääräyden wiinaa.

18. Mutta wanhurjasten retki paistaa
kainaloksin wakkens; käy edes, ja walisjaa
huonaa isoihin päiwään asti.

19. Mutta jumalattomain tie on
kainaloksin pimeys; ja ei he tiedä kusa
längerwat.

20. Poikani, ota waari minun sa-
nan; ja kallista korwas minun pu-
heeni.

21. Älä niitä anna tulla pois sil-
mistäs: pida ne sydämesäs.

22. Sillä ne owat niitten elämä,
jotka niitä owat löytänet; ja owat ter-
welliset koko heidän ruumillensa.

23. Warjele sydämes kaikella ahke-
rudella; sillä siitä elämä tulee.

24. Pane pois sinuldas paha suu;
ja wäärät huulet anna olla sinustas
kaukana.

25. Kagoon sinun silmäs oikein
eteensä; ja sinun silmäs laudat olkon
oikeat edesäs.

26. Koettele jalkais askelet; niin
kaikki sinun ties wahuisturwat.

27. Älä poikke oikealle eli wase-
malle puolelle: temma sinun jalkas pois
pahudesta.

Et. 30: 21

5. Luku.

Kartta huorutta; elä puhtasna.

Poikani, ota waari minun wiisau-
destani: kallista korwas minun
oppiini;

San. 1. 2: 1, 2.

2. Ettäs pidäisit hyvän neuwon;
ja sinun huules pitäis toimen.

3. Sillä porton huulet owat niin-
kuin mesileipä; ja hänen kitanasa liut-
kampi kuin öljy;

San. 1. 6: 24. Ps. 55: 22.

4. Mutta viimeiseldä karwas kuin
koiruoho, ja terävä kuin karteräinen
miekka.

5. Vänen jalkansa menevät alas kuo-
lemaan: ja hänen askelensa joutuwat
heltwettiin.

San. 1. 2: 18. Luku 7: 27.

6. Si hän käy kohdastansa elämän
tiellä: huikendelewaijet owat hänen astu-
misensa, niin ettei hän tiedä kunga hän
menee.

7. Niin kuulat nyt minua minun
lapseni, ja älkät poiketko minun pu-
heistani.

8. Olkon sinun ties kaukana hänestä;
ja älä lähesty hänen huonensa owea;

9. Ettes annaisi kunniatas muuka-
laisille, ja wuosias julmille;

10. Ettei munkalaiset rawitaisi si-
nun warastas, ja sinun työs olis toi-
sen huonensa;

11. Ja sinä viimein huokaisit, kos-
kas elämäs ja hywydes tuhannut olet;

12. Ja sanoisit: woi! kuinga minä olen vihannut hywää neuwoa, ja minun sydämeni on hyljännyt kirituxen;

13. Ja en ole kuullut opettajani äändä; eugä kallistauut korwani opettajain puoleen.

14. Minä olen lähes kaikkeen pahuteen joutunut, kaiken Kansan ja seurakunnan keskellä.

15. Juo wettä kaiwoistas, ja mitä lähteestä wuotaa.

16. Anna luondolähtes wuotaa ulos, ja wesiöjas kujille. Sat. 6: 9, 10.

17. Mutta pidä ne yrinäs; ja ei yriskän muutalainen sinun kansas.

18. Sinun kaiwos olkon siunattu, ja iloitse sinun nuorudes waimosta.

Mal. 2: 14.

19. Se on suloinen niinkuin naaras hirwi, ja otollinen niinkuin mehärwuohi: hänen rakkaudensa sinua aina rawitkon; ja iloita sinuas hänen rakkaudestansa.

20. Poikani, miyis anvat nuukalaisen sinuas pettä, ja halajat wierasta sylä?

21. Sillä HERRan edesä ovat kaikkein ihmisten tiet; ja hän tutkii kaikki heidän astelensa.

Job. 34: 21.
San. I. 15: 3. Jer. 16: 17. Euku 32: 19.
Hebr. 4: 13.

22. Jumalattoman wäärys käsittä hänen; ja hänen syndinsä paulat ottawat hänen kiinni.

San. I. 11: 6. Of. 9: 17.

23. Hänen piä kuoleman, ettei hän andanut opetta igiänsä; ja hänen suuresa tyhyydesänsä tulee hän petetyri.

G. LUKU.

Lakaaminen. Poikkuus. Pahaneikisyys. Kuuliaisuus.

Poikani, jos sinä takat lähimmäises; niin sinä olet kiinnittänyt kätes muutalaiseen.

San. I. 11: 15.
Euku 17: 18. Euku 20: 16. Euku 22: 26.

2. Sinun sanoijas olet sinä paulaan istunut: sinä olet saawutettu puheijas.

3. Tee siis poikani näin: pelasta sinus; sillä sinä olet tullut lähimmäises käsini: joutu, nöyrytä iges ja waadi lähimmäistäs.

4. Älä anna silmilles unda, eikä silmälaulais torkkua.

5. Kirwota sinus niinkuin mehärwuohi, pois käsistä: niinkuin linden pöytänsä käsistä.

Of. 19: 7.

6. Wene laiska myyriäisen torkko kago hänen menoansa, ja ope.

Job. 12: 7.

7. Waikka ei hänellä yhtän hallitusta, teettäjätä, ja isändää ole;

8. Kuitengin valmistaa hän eläxensa fuvella; ja kokoo ruoansä aikana.

San. I. 30: 2.

9. Kuinga lamwan sinä laiska karkat? kofkas nouset unesta?

10. Mäka vielä wäähä, eta wunda päähä: laske kätes wäähä ystättäs vielä lewätä woisit:

San. I. 24: 33, 34.

11. Niin köyhys äkistä tulee niinkuin matkamies, ja waiwaisus niinkuin warustettu mies.

San. I. 25: 1.

12. Jumalatoim ihminen, waiwailiuen mies, kärelec sinunsa wäärys.

13. Isteke silmää, nyhtä jalwollista, kokottelec formillansa.

San. I. 10: 10.

14. Wäärys on hänen sydämensä, ja aikoi pahaa: hän saatta raskat matkaan.

15. Sentähden tulee pikaisesti hänen kadotuxensa; ja hän äkistä muuretan rikki, niin ettei hänellä ystärparannusta ole.

16. Kuusi on joita HERRa waiwaili ja seigemätä karhittuu hänen sielunsa.

17. Mpiät silmät, petollinen kieli, ja det jotka wuodattawat wiatoinda wuot.

San. I. 16: 5. Euku 12: 22.

18. Sydän joka wahingollisia astetelec, jalat jotka ovat nopsat pahasta juoremaan;

19. Wäärä todistaja, joka waiwaili tuetta; ja se joka saatta riidan waiwailisten välille.

20. Poikani, pidä Isäs käsist; älä hyljä äitäs Lakia.

San. I. 1: 1.

21. Sido ne alati yhteen sydämen päälle, ja ripusta ne kaulaas.

San. I. 3: 3. Euku 7: 3.

22. Kofkas waellat, niin ne joutawat sinua: kofkas lewät, niin ne warjelewat sinua: kofkas herät, niin ne puhuttelewat sinua.

5 Mos. 6: 7. Of. 1: 2.

23. Sillä käyty on niinkuin lyntti- ja laki niinkuin valkeus, ja opin tus on elämän tie: Ps. 19: 9. Ps. 119: 105. 2 Pet. 1: 19.

24. Ettäs warjellaisin pahasta wai- ra, ja muukalaisen matkasta tie- Cas. 1. 2: 16. Lutu 5: 3.

25. Älä himoige sydämesäs hänen auttansa, ettes wietelläisi hänen sielunsa kiillosta.

26. Sillä portto saatta leiwaldä mutta awio waimo saatta kau- sämään.

27. Taitako joku kätkeä tulen po- ka, ettei hänen waattensa pala?

28. Eli taitako joku hiilten päällä kä- dä, ettei hän jalkojansa polta?

29. Niin sen tapahtuu, joka lähim- mäs waimoa lähendele: ei se pää- täisemata, joka häneen ryhtyy.

30. Ei se ole waralle niin suuri, jos hän warastaa hengensä pi- kosta nälkä on.

31. Jos hän käsitetään, anda hän tyhmän kertaisesti jälleen, ja kai- monensa saadun.

32. Mutta joka waimon kansa huo- mi langede, se on tyhmä: ja joka sie- kadotta tahtoo, se niin teke.

33. Rangaisuus ja häpiä tulee hä- päälensä; ja hänen häwäistynensä huä pois.

34. Sillä miehen wißalla on kii- tti; ei hän säästä händä koston päi- tä.

35. Ei hän lukua pidä sowittajasta; wä lahjoja, waikkas paljo annastit.

7. Luku.

1. Mutus wißauden waarin ottamiseen. Warokus haureutta karttamaan.

2. Wani, kätke minun sanani, ja pi- dä tyhjänä minun kästyni.

3. Ota waari minun kästysistäni, si- nä elää saat; ja minun Laista- ni niinkuin filmäs terästä. Ps. 17: 8.

4. Edo ne formiis, kirjoita ne sy- tä taulun. 2 Mos. 13: 16.

5. Sano wißaudelle: siinä olet mi- sißareni; ja kuku toimi ystäwäses;

6. Että hän sinua warjellis muuta- laisesta waimosta, ja wierasta, jonga sanat siljät owat. Cas. 1. 2: 16. Lutu 5: 3.

7. Sillä minä kurtkistelin huoneni alkmaasta läpi häkin.

8. Ja näjin tyhjän nuoruksaisen taitamattoman seasa, ja ätkäisiin hä- nen poikain joukosta;

9. Joka käweli katuissa hänen nurt- katusa taatje; ja asteli sitä tietä, joka meni hänen hyroneeseensa: Cas. 1. 5: 8.

10. Gämäriä, kosta päntwä chtolla oli, ja jo yö ja yimiä tuli. Job. 3: 20.

11. Ja kago, händä kohtais wai- mo, porton waatteilla, kawala;

12. Tuima ja hiikimätöin: jonga ja- lat ei pöpyneet huonesansa.

13. Nyt on hän ulkona, nyt ka- tuilla, ja wäjäy joko nurkasa.

14. Hän otti hänen kiituni, ja suu- ta annoi hänen ja sanoi häpematä:

15. Minä olen tehnyt kiitosuhrin, ja olen tänäpänä täyttännyt lupauweni. 3 Mos. 7: 15, 16.

16. Sentähden olen minä tullut si- nua vastaan, warhain sinua egimään, ja olen nyt sinun löytännyt.

17. Minä olen korjasti walunistanut wuoteeni, Egyptin kirjawanalla waattella.

18. Ja olen hymän hajuiseri tehnyt minun kammioni, mirrhamalla, Alceksa ja Kanellilla.

19. Tule, harjoittalamme kyllin he- kumata aamuun asti, ja hurwitelamma meitämme keffenämme rakkaudella.

20. Sillä ei mies ole kotona: hän on pitkälle matkalle mennyt.

21. Hän on ottanut rahosäkin myö- tänsä; ja tulee kotia äsken määrättyllä päiwällä.

22. Ja niin händä haukutteli mo- nella sanalla, ja waatet händä matkal- la puhella.

23. Hän meni hänen kansansa no- piasti, niinkuin teurastettava hätkä; ja niinkuin jalkapuhun, jolla tyhmiät ran- goitan;

24. Siihenasti kuin hän uulikka aupu hänen maransa läptgen: Ja niinkuin lindu igensä kiirnytaa pan- laan, ja ei tiedä sitä hänen hengellen- sä waaralliseri. Cas. 1. 5: 4.

24. Niin kuulkat siis minua, minun lapseni, ja ottakat waari minun suuni sanoista.

25. Kulkon sinun sydämes poiketto hänen teillensä: älä falli sinuas wietaällä hänen retkillensä.

26. Sillä hän on monda haarwoittanut ja langettanut; ja kaikkinaiset woimalliset owat häneldä tapetut.

27. Hänen huonensa owat helwetin tiet; jotka menevät alas kuoleman kammiain. San. 1. 2: 18. Euku 5: 5. Euku 9: 18.

S. Luku.

Jumalan poika on se oikia wiisauus.

Sikö wiisauus huuda, ja toimi julista äändänsä? San. 1. 1: 20, 21.

2. Korrialla paikalla seisoo hän, teitten ja kufain wierefä;

3. Porteilta, kaupungin owilla, joista sijalle käydän, hän huuta:

4. Te miehet, minä huudan teitä; ja minun ääneni on teidän tygönne, te ihmisten lapset. Ps. 49: 2, 3.

5. Ymmärtäkät te tyhmät wiisautta; ja te houkkiot pangat sydämiin.

6. Kuulkat, sillä minä puhun sitä kuin koria on, ja opetan sitä kuin oikia on.

7. Sillä minun suuni puhuu totutta; ja minun huuleni wihaa jumalatoinda. Ps. 45: 8.

8. Kaikki minun puheni owat oikiat, ei ole siinä mitän petosta eli wääräyttä. Ps. 119: 151, 160.

9. Ne kaikki owat selkiät niille jotka näitä ymmärtävät, ja oikiat niille jotka taidon löytävät.

10. Ottakat minun kurttureni ennenkuin hopia; ja pitäkät korkiampana minun oppini kuin kalliin kulda. Job. 28: 15. San. 1. 3: 14, 15. Euku 16: 16.

11. Sillä wiisauus on parempi kuin päärryt; ja kaikki mitä ihminen hällensä toiwotta, ei ole hänen wertaisensa.

12. Minä wiisauus asun toimen tykönä; ja minä taidan anda hywän neuwon.

13. Se on HETran pelko, wihata pahaa, ylpeyttä, tuimutta ja pahosa teitä; sentähden wihan minä petollisia suuta.

14. Minun on neuwo ja woima minun on toimi ja wälwös.

15. Minun kanttani kuningat ligewat, ja Neuwonandajat oika saattawat. San. 2: 21.

16. Minun kanttani Wäämiehet ligewat, waldamiehet ja kaikki duomarit.

17. Minä rakastan niitä jotka rakastawat; ja jotka warahin egsiwät, ne löytävät minun. Jok.

18. Rikkaus ja kunnia on tykönäni, pysywäinen tawara ja hurjkaus. San. 1. 3: 16.

19. Minun hedelmäni on kuin kulda ja rikkain kulda; ja tuloni parempi kuin walittu hopia.

20. Minä waellan wanhurjastietä, ja oikeuden astelilla;

21. Että minä pysywäisen perisaattaisin niille jotka minua waiwat, ja täyttäisin heidän tawaran.

22. Minä olen ollut HETran hänen teittensä alusa: ennen kuin hän tehty oli, olin minä.

23. Jo isankaitkifurdeista olen asetettu, alusa ennen kuin maa.

24. Koska ei sywyys vielä silloin minä olin jo syndynyt: to lähtet vielä wettä kuohunet.

25. Ennen kuin wuoret olit peritut, ja kukkulat walmistetut, olin nä syndynyt. Job. 15: 7. Ps.

26. Ei hän ollut vielä maata mut, ja mitä sen päällä on; eikä piiriin wuoria.

27. Koska hän walmisti taimen lin minä siellä, koska hän sywyden sussi mittais;

28. Koska hän pilwet rakensi le, ja sääsi sywyden lähtet;

29. Koska hän meren ääret wäris, ja wetten eteen asetti wärit ettei he astuisi randansa ylige: to hän maan perusturen lasti: Job. 38: 10, 11. Ps. 24: 2. Ps. 104: 5. Jer. 5: 22.

30. Silloin minä hänen kaurin wailutin: ja iloigin jokapäiwä, ja kigin hänen edefansä joka aika:

31. Ja leikigin maan piiriin päälle ja minun iloni on, olla ihmisten kaurin kausa.

12. Niin kuulkat siis minua, te
set: autuat ovat ne jotka minun
pitävät.

13. Kuulkat kurtusta, olkat wiisat;
älkä hyljättö sitä.

14. Autuas on se ihminen joka mi-
nukee: joka minun owellani wal-
jokapäiwä, ja wartioitsee minun
mielisäni.

15. Sillä joka minun löytä, hän
on löytä, ja on HERRalle otol-
nen.

San. I. 3: 16. 1 Joh. 5: 11, 12.

16. Mutta joka minua vastaan syn-
telee, hän wahingoitsee sielunsa: jo-
ka kuin minua wihaa, hän ralas-
tuolemata.

9. Lufu.

1. Wiisauden kurtus. Tyhmyyden wika.

2. Wauus rakenti huonensa; ja wuoli
siihen seigemän pagasta.

3. Ja teurasti teuraansa, seloitti
naisa ja walmisti pöytänsä.

4. Ja lähetti piikansa, korkeista Kau-
n saleista kuzumaan.

5. Joka tyhmä on, hän tullan tän-
ne hulluille sanoi hän:

6. Tullat ja syökät minun leiwäs-
ja juokat siitä wiinasta, jonga
seloitin.

Eccl. 14: 15.

7. Hyljättät hullu meno, niin te
elää; ja käykät ymmärryksen tiellä.

8. Joka pilkkajata kurtitta, hän saa
häntä; ja joka jumalatoinda nuhte-
hän häwäistän.

Matth. 7: 6.

9. Älä rangaise pilkkajata, ettei hän
wihaii: nuhtele wiisasta, ja hän
saa sinua.

San. I. 23: 9. Lufu 28: 23.

10. Anna wiisalle, niin hän wiisam-
pi tulee: opeta wanhurista, niin
oppi enänee.

Matth. 13: 12.

11. Wiisauden alku on HERRan
ja pyhäin tieto on ymmärrys.

28: 28. Ps. 111: 10. San. I. 1: 7.

12. Sillä minun kanttani sinun päi-
wätän, ja ikäs wuodet lisätän.

San. I. 3: 16. Lufu 8: 35.

13. Jos sinä olet wiisas, niin sinä
oppi wiisas olet; mutta jos sinä o-
let pilkkaja, niin sinä ike sen kannat.

14. Hullu, huikendelewainainen waimo,
mieletdin ei tiedä mitän; San. I. 7: 11.

15. Istuu huonensa owella, kortial-
la istuimella, ylimmäisessä siasa Kau-
pungissa:

16. Että hän haukuttelis kakkia
jotka siitä käywät ohitse, ja tietänsä
waeltawat.

17. Se joka tyhmä on, hän tullan
tänne: ja hullulle sanoo hän:

18. Warastettu wesi on malkia, ja
salattu leipä on suloinen.

19. Waan ei hän tiedä, että siellä
kuollet ovat: hänen wierasnsa ovat hel-
wetin spwydesä. San. I. 2: 18. Lufu 7: 27.

10. Lufu.

Nämät ovat Salomon Sananlaskut.

Salomon Sananlaskut.

1. Wiisas poika on Isänsä ilo; mutta
hullu poika on äitillensä murheri.
San. I. 15: 20. Lufu 17: 21, 25. Lufu 28:
24, 25. Lufu 29: 3.

2. Wäärin saatu tawara ei ole hyö-
dyllinen; mutta wanhurista wapautta
kuolemasta.

San. I. 11: 4.

3. Ei HERRa anna wanhuristen
sieluin nälkää kärsiä; mutta jumalat-
tomain wäärin saadun hän hajoitta.

4. Petollinen käsi teke köyhäri; mut-
ta ahlerä käsi saatta rikkaräi.

San. I. 12: 24, 27. Lufu 13: 4.

Lufu 19: 15. Lufu 20: 13.

5. Joka sunwella kokoo, hän on toi-
mellinen; mutta joka elon aikana ma-
kaa, hän tulee häpiään.

6. Siunaus on wanhuristan pään
päällä; mutta jumalattoman suun peit-
tä wäärys.

7. Wanhuristan muisto pysyy siunan-
resa; waan jumalattomain nimi pitä
mätänemän.

Ps. 37: 9, 22, 28, 38.

8. Joka sydämeistänsä wiisas on,
hän otta kästyt vastaan; mutta jolla
hullut huulet ovat, se saa haawoja.

9. Joka nuhtettomasti waelta, hän
elää murhetoinna; mutta joka wääräl-
lä tiellä waelta, hän tulee ilmei.

10. Joka silmää iiske, hän waiwaa
matkaan saatta; ja jolla hullut huulet
ovat, hän saa haawoja.

San. I. 6: 13. Lufu 16: 30.

11. Wanhuristan suu on elämän

lähde; mutta jumalattoman suun peittä wäärös.

12. Wiisa riidan saatta; mutta rauhans peittä kaikki rikokset.

San. I. 17: 9. 1 Per. 4: 8.

13. Toimellisten huulisa löytän wiisauis; waan tyhmäin selkään tarwitan wiisa. San. I. 19: 29. Esku 20: 30, Esku 26: 3.

14. Wiisat opin kätkewät; waan hulluin suu on läsuä wahingota.

San. I. 12: 13.

15. Rikkan tavara on hänen wahwa kaupunginsa; mutta köyhyis teke köyhän pelkurixi.

San. I. 18: 11.

16. Wanhurstas teke työtä hengen ylöspitämiseksi; mutta jumalattoman faalis on symyri.

17. Joka kurtutuxen otta wastaan, hän on elämän tiellä; mutta joka rangaltuxen heittä pois, hän menee wäärin.

18. Petolliset suut peittäwät wainon; ja joka panettelee, hän on tyhmä.

19. Joka palko puhutan, siitä ei syndi ole kautana; mutta joka huulensa hillitsee, hän on toimellinen.

20. Wanhurstan kieli on kallimpi hoptata; mutta jumalattoman sydän on niinkuin ei mitän.

21. Wanhurstan huulet monda rauhojewa; mutta hullut kuolewaat hulludefa.

22. Heran sunaus teke rikkari, ilman waiwata.

23. Hullu teke pahaa ja nauraa siitä; waan wiisat pida siitä waarinsa.

San. I. 12: 12. Esku 15: 21.

24. Mitä jumalatoim pelkä, se hänelle tapahtuu; ja mitä wanhurstat himotjewa, sitä heille annetan.

25. Jumalatoim on niinkuin tuulisää, joka menee ohitse ja tyhjäksi rauke; mutta wanhurstas pysyy ijanikkaksi.

Ps. 37: 36.

26. Niinkuin etikka teke pahaa hammasien, ja sawu silmäin; niin on laiska niitten mielestä paha, jotka hänen lähettäwät.

27. Heran pelko enändä päiwä; waan jumalattomain wuodet wähetän.

Ps. 55: 24.

28. Wanhurstan toivo on ilo; mutta jumalattomain toivo katoo.

Ps. 112: 10. San. I. 11: 23.

29. Heran tie on hurjasten kouwos; mutta pahointekijät owat kurtit.

30. Wanhurstas pysyy aina tolan sa kufistamata; mutta jumalattom ei pida asuman maan päällä.

San. I. 2: 22. Esku 14: 11.

31. Wanhurstan suu tuotta wäden; waan wääräin kieli hurta.

32. Wanhurstan huulet opeat terwehellisistä asioita; waan jumalattoman suu on täynnä wääräyttä.

11. Esku.

Wäärä waaka on Heralle hystus; mutta oikia punda hänelle otollinen.

3 Mos. 19: 35.
5 Mos. 25: 13, 14, 15. San. I. 16: 11.
Esku 20: 10, 23.

2. Rusa ylyys on, siinä on ylöntake; mutta wiisauis on mättykänä.

San. I. 16: 18. Esku 18: 5.

3. Wiattomuus johdatta siwät; pahus kufistaa pilkkajat.

4. Ei rikkaus autta wiisan pädä; mutta wanhurstaus wapahtaa lemasia.

San. I. 10: 2. Ps. 7: 11.

5. Wiattoman wanhurstaus wänen tiensä tapaiseri; mutta jumalangee jumalattomasa menosansa.

6. Jumalisten wanhurstaus pelheittä; waan wäärintekijät läk wicklaudesansa.

San. I. 5: 27.
Esku 12: 13. Esku 13: 6.

7. Koska jumalatoim ihminen kntiin ei ole yhtän toiroa; ja jota rintekijät odottawat, se tulee ty.

8. Wanhurstas wapahtetan wäta; ja jumalatoim tulee hänen siä.

San. I. 21: 18.

9. Ulkokullatun ihmisen suu ta petetän hänen lähimmäisensä; wanhurstat ymmärtäwät sen, ja lastetan.

10. Kaupungi iloitsee koska wanlan hywin käy; ja riemuitsee koska malatoim hukkun.

Job. 27: 23.
San. I. 28: 12, 28.

11. Wanhurstasten sunauis ta Kaupungi korotetan; waan jumalattoman suun kautta kufistetan.

12. Joka lähimmäislänkä hukkun on hullu; mutta toimellinen mies on k.

13. Panettelia ilmoittaa salaisuden; jolla on uskollinen sydän, hän saa sen. **San. I. 20: 19. Eufu 25: 9.**

14. Joka ei neuvoa ole, siinä Kan-
huttum; waan joka monda neuvoon-
kojata on, siinä hywin käy. **San. I. 15: 22. Eufu 20: 18.**

15. Joka tossen takaa, hän tulee
singoos; waan joka siitä igensä pi-
hois, hän on murhetoim. **San. I. 6: 1. Eufu 17: 18.**

16. Waimo joka otollinen on, pitää
mian; waan wäkeivät pitävät rik-
kään.

17. Armius mies teke ruumillensa
hä; waan se joka julma on, saat-
kansa murhellisexi. **Saarn. 3: 12. Eufu 5: 18.**

18. Jumalattoman työ on turha;
joka wanhurstanta kylvää, sillä
hyvä palkka. **Sof. 10: 12. Jac. 3: 18.**

19. Sillä wanhurstante saatta elä-
ä; waan joka pahaa pyytää, hän
kuoleman.

20. Petollinen sydän on kauhustus
kralle; waan wiattoman tie on
alle otollinen.

21. Ei jumalattomia auta, waikka
kätenä yhteen pistäisit; mutta
wanhurstan siemen pelastetan. **San. I. 21: 30.**

22. Kaunis waimo ilman taidota
niinkuin siika, jolla olis kullainen
kyy kuonon päällä.

23. Wanhurstasten himo on ainoas-
pää; waan jumalattomain odotus
tiukku. **Job. 8: 13, 14. San. I. 10: 28.**

24. Muutama jakaa omastansa, ja
enemmän: toinen säästää joka ei
käsi, ja tulee köyhemmäri. **Ps. 112: 9.**

25. Sielu joka siunaa, tulee rikka-
s ja joka juotta, se myöds juotetan. **2 Cor. 3: 6.**

26. Joka jyvät salaa, händä Kan-
holllee; mutta joka myy, hänelle
sunnas.

27. Joka warhain hyvää ekii, hä-
nysin menestyy; mutta joka pa-
wardata, hänelle pahoin tapahtuu.

28. Joka rikkautensa luotta, hän
kuu; waan wanhurstat wihersöige-
niinkuin lehti. **San. I. 14: 11.**

29. Joka huonensa murhellisexi te-
ke, hän saa tuulen perinnöri; ja hul-
lun täytyy wiisasta palwella.

30. Wanhurstan hedelmä on elä-
män puu: joka wiisas on, hän käändä
sielut. **San. I. 3: 18.**

31. Että wanhurstas paljo karsii,
kuinga paljo enemmän jumalatoim ja
syndinen? **1 Pet. 4: 17, 18.**

19. Lufu.

Joka igensä mielellänsä kuritta anda,
se tulee toimellisexi; mutta joka
rangaisemata olla tahtoo, se on tyhmä. **San. I. 13: 1. Eufu 15: 5.**

2. Hyvä saa lohdutuksen **SEKral-**
da; mutta häijy mies hyljätän.

3. Ei ihminen wahwiitu jumalatto-
mudesa; waan wanhurstan juuri on
pysyväinen.

4. Ahkera waimo on miehensä krun-
nu; waan häijy on niinkuin märkä
hänen luisansa. **San. I. 31: 10, 11.**

5. Wanhurstasten ajatukset ovat wil-
pittömät; waan jumalattomain aivoi-
tus on petollinen.

6. Jumalattomain sanat wäsyvät
wertta; waan hurstasten suu wapahtaa
heittä.

7. Jumalattomat kaatuwat, ja ei
ole sitte enää; mutta wanhurstasten
huone pysyy. **San. I. 14: 11.**

8. Toimellinen mies neuwoansa y-
lisitetän; waan petollinen tulee kago-
turi ylö.

9. Parempi on nöyrä joka omansa
kagoo, kuin se joka tahtoo isoi olla,
ja kuitengin puuttuu leipää.

10. Wanhurstas armahtaa juhtaan-
sa; mutta jumalattoman sydän on ha-
lutoim.

11. Joka peltonsa wiljelee, se saa
leipää wäikeisesti; waan joka turhia ajelee
takaa, se on tyhmä. **San. I. 26: 19.**

12. Jumalatoim halajaa aina pahaa
tehdä; mutta wanhurstan juuri londa
hedelmän. **San. I. 10: 28. Eufu 15: 21.**

13. Niitä käsitetän omisa sanoi-
sansa; waan wanhurstas pääsee hä-
dästä. **Ps. 7: 15, 16, 17. Ps. 9: 17.**
San. I. 5: 22.

14. Ennen hedelmästä tulee paljo

hyvää; ja niinkuin kukin käsillänsä tehnyt on, kostetan hänelle.

San. I. 13: 2. Ps. 62: 13. Matth. 16: 27.
2 Cor. 5: 10.

15. Tyhjän mielestä on hänen tietä otollinen; mutta viisas otta neuvon.

16. Tyhmä osotta kohta vihansa; waan joka peittää wääräyden, se on kavalaa.

San. I. 14: 17. Euku 15: 18.

17. Joka totuden puhuu, se wanhurstauden ilmaittaa; mutta joka wäärin todistaa, hän pettä.

San. I. 14: 5.

18. Joka ajattelemata puhuu, hän piittää niinkuin miekalla; waan viisasten kieli on terwellinen.

19. Totinen suu pysyy wahwanta ijanikkaisesti; waan wäärä kieli ei pysy kauvan.

20. Jotka pahaa ajattelevat, niiden sydämeä on petos; waan jotka rauhaa neuwovat, niillä on ilo.

21. Ei wanhurstan mitän waaraa tapahdu; waan jumalattomat pahudella täytetään.

Ps. 91: 10.

22. Petolliset huulet owat HERALLE kauhistus; waan jotka oikein tekevät, owat hänelle otolliset.

San. I. 6: 16, 17.

23. Kawala salaa taitonsa; waan hulluin sydän ilmoittaa hulluutta.

San. I. 10: 13, 14.

24. Ahkera käsi saa hallita; waan laiskan täytyy weronalaisiksi tulla.

San. I. 10: 4. Euku 13: 4. Euku 19: 15.

25. Sydämellinen murhe kiwistelee; waan lohdullinen sana iloittaa.

26. Wanhursta on parempi lähimmäistensä; mutta jumalattoman tietwistelee hänen.

27. Ei petollisen asia meneisty; mutta ahkera saa hyvän tawaran.

28. Wanhurstauden tiellä on elämä; ja hänen poliwiillansa ei ole kuolemata.

San. I. 8: 35.

13. Luku.

Viisas poika otta Isänsä kurituksen; mutta pilkkaja ei tottele rangastusta.

San. I. 10: 1. Euku 15: 5.

2. Suunsa hedelmästä kukin nauttee hyvää; waan jumalattomain sielu wääräyttä.

San. I. 12: 14. Euku 18: 20.

3. Joka suunsa hollitsee, hän elää; waan joka suunsa toimetton awajaa, se tulee hämmästyreen.

4. Kaita pyytää ja ei saa; wäriät saawat yltäsesti.

San. I. Euku 12: 27. Euku 19: 15. Euku 21:

5. Wanhursta wihaa waltia; mutta jumalatoim häwäisee ja piittää iänsä.

6. Wanhursta warjelee mustamaan; mutta jumalatoim meno kullu syndisen.

San. I. 11: 6.

7. Moni on köyhä suurta rikkautta; ja moni on rikas köyhyyden.

2 Cor. 6: 10. Psil. 4: 11. 1 Tim. 6:

8. Rikkautellansa taitaa joku nastaa hengensä; mutta joka köyhä ei hän kulle kuritusta.

9. Wanhurstausten walkens teke seuri; waan jumalattomain kyllä muu.

Job. 21: 17. Ps. 97: 11. Ps. 119:

San. I. 20: 20.

10. Opeitten seasa on aina totuus; mutta wiisautta saatta ihuusen teke lisexi.

11. Rikkaus wähenee tuhlateksi; koesa pitäin se enänee.

12. Wiivytetty toivo waihaa dändä; waan koska se tulee jeta toivoo, se on elämän puu.

Ps. 14: 7. Ps. 126: 1.

13. Joka sanan kagoo ylö, turmelee igensä; mutta joka kelpä, hän rauhasa waelta.

1 Sam. 2: 30. Job. 12: 48.

14. Wiisan oppi on elämän wälttämään kuoleman pausaa.

San. I. 18: 4.

15. Hyvä neuwo on otollinen; waan ylönkagoitten tie on kowa.

San. I. 12: 8.

16. Wiisas teke kaikki toimellisen; waan hullu ilmoittaa tyhmyden.

17. Jumalatoim sanansaattaja laus onnettomuteen; waan totinen lähe on terwellinen.

18. Joka kurituksen hyljää, hän on köyhys ja häpiä; waan joka ei igensä rangasta, hän tulee kummit.

19. Koska toivo tulee täytettyri, sydän iloitsee; mutta joka pahusta wälttä, hän on hullulle kauhisteuri.

20. Joka wiisasten kansa kätä

te, hän tulee wiisari; waan joka
kun kumpani on, hän tulee wa-
ngoon. **San. 1. 1: 10.**

11. Pahus noudatta syndiä; mutta
hurjaille kostetan hywydellä.

12. Synnällä owat perilliset lasten
ta; waan syndisen tarwara wan-
alle säästetään. **Job. 27: 17.**

13. Paljo ruokaa on köyhän kyn-
; waan jotka wääryttä tekevät,
kukkuwat.

14. Joka wigaansa säästää, hän
lastansa; waan joka händä
aa, hän aikansa sitä kuritta.
**1. 8: 12. Luku 19: 18. Luku 22: 15.
Luku 23: 13. Luku 29: 15.**

15. Wanhurjast syö, että hänen
ansa ravitaisiin; waan jumalatto-
maga on tyymätöin.

11. L u k u.

16. Wiisat walmo rakenda huonensa;
waan hullu kukistaa sen teollansa.
San. 1. 12: 4. Luku 31: 10, 11.

17. Joka waelda oikiata tietä, se
kä HETraa; mutta se joka poikke
tiedänsä, plönkagoo hänen.

18. Tyhmän suusa on pheyden wiha;
waan wiisasten huulet warjellewat heitä.
Job. 32: 17, 18.

19. Josa ei härkiä ole, siinä seimet
ana owat; waan josa juhdat työtä
wät, siinä tuloa kyllä on.

20. Totinen todistaja wälttä wal-
; waan wäärä todistaja rohkiasti
ettele. **San. 1. 12: 17.**

21. Pikkaja ehii wiisautta, ja ei
; waan toimelliset wiisauden hu-
ti saawat.

22. Mene pois tyhmän tyköä; sillä
nä eye mitän häneldä.

23. Toimellisen wiisauts on, tiehänsä
; waarin; waan tyhmäin hulluus
ala petos. **Esp. 5: 15, 17.**

24. Tyhmä nauraa syndiä; mutta
den wälillä on hywä suosio.

25. Koska sydän on murhellinen,
ei anta ukonainen ilo.

26. Jumalattomain huonet kukiste-
; waan jumalisten majat wiher-
wädi.
**San. 1. 10: 30. Luku 11: 8.
Luku 12: 7, 21.**

12. Monella on tie mielehänsä oi-
tia; waan wiimeiseldä johdatta se kuo-
lemaan. **San. 1. 16: 25.**

13. Naurun jälkeen tulee murhe,
ja ilon perästä on suru.

14. Tyhmälle tapahtun laittamisensa
jälkeen; waan hywä ihminen asetetan
hänen yligensä.

15. Taitamatois usko kaikki; mutta
ymmärtämäinen ottaa tiehänsä waarin.

16. Wiisat pelkää ja karttaa pa-
haa; waan tyhmä päätähawin mence.
San. 1. 28: 14.

17. Kallinen ihminen teke hullun
töitä; ja kawala ihminen tulee wiha-
tawaxi. **San. 1. 12: 16. Luku 16: 32.
Jac. 1: 20.**

18. Taitamattomat periwät tyhmy-
den; waan se on toimellisten krunnu,
että he toimellisejti tekevät.

19. Väijyn täytyy kumartaa hywiä,
ja jumalattomat wanhurjasten porteisa.
Ilm. 8: 3: 9.

20. Köyhää wihawat hänen lähim-
mäisensä; waan rikkalla on menda
ystäwätä. **San. 1. 19: 4.**

21. Joka kagoo lähimmäisensä plön,
hän teke syndiä; waan autuas on se
joka wiheljäisistä armahtaa.

22. Jotka wietkaudesi waeldawat,
niildä puuntuu; mutta jotka hywää
ajattelewat, niille tapahtuu hywys ja
uskollisuus. **Ps. 7: 15, 16, 17.
San. 1. 12: 13. 2 Tim. 1: 16, 17, 18.**

23. Josa työtä tehdän, siinä kyllä
on; waan joka tyhiin puheisiin tytyw,
siinä on köyhyys. **San. 1. 13: 4.**

24. Wiisasten rikkauts on heidän
krunnansa; mutta tyhmäin hulluus
on hulluus. **Saarn. 7: 12, 13.**

25. Uskollinen todistaja wapahtaa
hengen; waan wäärä todistaja pettä.

26. Joka HETraa pelkää, hänellä
on wahwa linna, ja hänen lapsensa
warjellan. **San. 1. 18: 10.**

27. HETran pelko on elämän läh-
de; että kuoleman nuora wälttä taitan.

28. Koska kuningalla on paljo wä-
keä, se on hänen kunniansa; waan
koska wäkä on wäkeä, se teke pää-
miehen lehnoksi.

29. Joka on pitkämielinen, se on viisas; waan joka äkillinen on, se ilmoittaa tyhmyden.

30. Peppinen sydän on runnin elämä; waan lateus on märkä luifa.

31. Joka köyhälle teke wäkiwaldaa, hän laittaa hänen luojaansa; waan joka armahtaa waiwaisia, se kunnioitsee Jumalata. San. 1. 17: 5.

32. Pahudensa tähden jumalatoimittajasetan; waan wanhurskas on kuolemasakin rohka.

33. Toimellisen sydämesä lepää wiisauts; mutta mitä tyhmäin mielesä on, se tulee ilmei. San. 1. 15: 2. Ektu 29: 11.

34. Wanhurskaus korotta Kansan; waan syndi on Kansan häpiä.

35. Toimellinen palvelia on kunin galle otollinen; waan häpiällistä palveliata ei hän karsii. Of. 101: 6, 12.

15. Luku.

Suloinen waastans hillitsee wihan; mutta kowa sana saatta mielen karwaaxi. San. 1. 25: 15. Eol. 4: 6.

2. Wiisasten kieli saatta opetuksen suloisexi; waan tyhmäin suu aina hullutta sylkee. San. 1. 14: 33.

3. HERRAN silmät katelewat joka-palkasa, sekä pahat että hyvät. Job. 31: 4. Ektu 34: 21, 22. San. 1. 5: 21.

4. Terwillinen kieli on elämän puu; waan walhettelewinen saatta sydämen kiivun.

5. Tyhmä laitta HÄNSÄ kurtituren; waan joka rangaitturen ottaa, hän tulee taitawaxi. San. 1. 12: 1. Ektu 13: 1.

6. Wanhurskan huonesä on yhäkylä; waan jumalattoman saalis on häwindö. San. 1. 13: 7.

7. Wiisasten huulet jakawat neuwoa; waan tyhmäin sydän ei ole niin.

8. Jumalattoman uhri on HERRALLE kauhistus; waan jumalisten rukous on hänelle otollinen. San. 1. 21: 27.

9. Jumalattoman tie on HERRALLE kauhistus; waan joka wanhurskautta noudatta, on hänelle raka.

10. Kuritus on sille paha joka hyljätlensä; ja joka rangaitstusta wihaa, hänen pitä kuoleman.

11. Helwetti ja kadotus on HERRAN edessä; kuinga paljo enimmäistien lasten sydämet? Job. 30: 1. Debr. 4: 13.

12. Ei pillkaja rakasta sitä händä rangaisee; ja ei hän mene fasten tygö.

13. Illoinen sydän teke iloiset wot; waan kosta sydän on suruun niin rohkeus raukee. San. 1. 13: 1. Saarn. 8: 1.

14. Dummärtäwäinen sydän ei sautta; waan tyhmäin suu tyhmäin raawitan.

15. Surullisella ihmisellä ei ole kan hymää päiwää; waan jolla sydän on, hänellä on jokapäiwä räs pito. Saarn. 5: 11, 15, 16.

16. Parembi on wäpä HERRAN pelwosa, kuin suuri tarwara ilmoita. Of. 37: 16. San. 1. 17: 1. Saarn. 4: 6.

17. Parembi on ateria kaalis kaudesa, kuin syötetty härkä.

18. Wihainen mies saatta matkaan; mutta karsiwällinen riidan. San. 1. 10: 12. Ektu 12: 2. Ektu 29: 22.

19. Laiskan tie on orjantappu; waan hurstasten tie on tasainen.

20. Wiisas poika iloittaa HERRAN ja hullu ihmisen häwäisee äitinsä. San. 1. 10: 1. Ektu 17: 25. Ektu 12: 2. Ektu 29: 3.

21. Hullulle on tyhmyä ilori; toimellinen mies pysyy oikialla. San. 1. 10: 23. Ektu 12: 12.

22. Niwoitus raukee ilman neuwoa; waan josa menda neuwonandaja se on wahwa. San. 1. 11: 16.

23. Se on ihmisen ilo, ette toimella waastata taitaa; ja aita sanottu sana on otollinen. San. 1. 25: 11, 15. Eol. 4: 6.

24. Elämän tie johdatta hyljätlensä; wätkämään helwetti alhalla on.

25. HERRA ylpeitten huiwastistaa, ja wahwoistaa lesken wajat. Euc. 1: 51, 52. 1 Per. 5: 5.

26. Ilkiäin aiwoituret owat HERRALLE kauhisturexi; waan totuus puhe on otollinen.

17. Ahvendelda woitetut kufijitawat
huonensa; waan joka lahjoja
kaa, saa elää. Sab. 2: 9.

18. Wanhurstau sydän ajattelee was-
ta; waan jumalattoman suu am-
ada pahaa.

19. Herra on laulana jumalatto-
ma; waan hän kuulee wanhurstasten
laulet. Job. 9: 31.

20. Suloinen kaswo iloitta sydä-
mähypöä sanoma teke luut lihawaxi.
Korrea joka kuulee elämän ran-
nasta, on asuma wiisasten seasa.

21. Joka ei itsiänsä sallii kurtta, se
ylbn sielunsa; waan joka ran-
nasta kuulee, hän tulee wiisari.

22. Herran pelko on kurtus wiis-
uus; ja kunnian edellä käy nöhyys.
1. 18: 12. Ap. 2. 14: 22. 1 Pet. 1: 6.
Luku 5: 6.

16. Luku.

1. Joka aiki sydämesänsä; waan
Herralda tulee kielen wastaus.

San. 1. 19: 21. Jer. 10: 23.

2. Jokaisen mielestä on hänen tien-
us; mutta Herra tutkisteele
se. San. 1. 21: 2.

3. Anna Herran halduun sinun
miin sinun aiwoitues menestwy.
1. 37: 5. Of. 55: 23. 1 Pet. 5: 7.

4. Herra teke kaikki ige tähten-
niin myös jumalattoman pahari
ari.

5. Jokainen yspiä on Herralle
siis; ja ei pääse rangaisemata,
se kaikki yhtä pidäisit.

San. 1. 6: 16, 17. Luku 15: 25.

6. Laupituden ja totuden lautta pa-
ko sowitetaan, ja Herran pelwolla
wältetään.

7. Jes jongun tiet owat Herralle
olliset; niin hän myös läändä hä-
miamiehensä rauhaan.

8. Parempi on wäjä wanhurstau-
min suuri saalis wäärädesä.
San. 1. 15: 16, 17. Luku 17: 1.

9. Jumisen sydän aiki tiensä; waan
se johdatta hänen käymisensä.
San. 1. 19: 21. Luku 20: 24.

10. Sanustus on Kuningan huulisa:
se suunsa puhu duomiesä wäärin.
11. Ditta puudari ja waaka on

Herralda; ja kaikki painotiwet kuf-
karosa owat hänen tekonsa.

San. 1. 11: 1.

12. Kuningan edesä on kauhistus
wäärin tehdä; sillä wanhurstaudella
istuin wahvistetan.

San. 1. 25: 5. Luku 29: 14.

13. Ditta neuwo on Kuningalle
otollinen; ja joka oikein puhuu, händä
rakastetan.

14. Kuningan wiha on kuoleman
sanansaattaja; ja wiisas mies lepyttä
hänen.

San. 1. 20: 2.

15. Koska Kuningan kaswo on le-
pyinen, siinä on elämä; ja hänen ar-
monsä on niinkuin hiljainen sade.

San. 1. 18: 12.

16. Ota wiisautta tygös, sillä se
on parempi kuldaa; ja saada ymmär-
rystä on kallimbi hopyata.

San. 1. 3: 14, 15. Luku 8: 10.

17. Siiriän tiet wälttämät pahaa;
ja joka sielunsa warjelee, se tietänsä
otta waarin.

18. Joka aletan, se enisti tulee yl-
piäri; ja ylpeys on aina langemuren
edellä.

San. 1. 11: 2. Luku 18: 12.

19. Parempi on nöyränä olla si-
weitten kansa, kuin jalaa suurta saa-
lija ylpeitten kansa.

20. Joka jongun asian wiisasti al-
kaa, hän löytä onnen; ja se on au-
tuus, joka itsensä luotta Herraan.

San. 1. 19: 2.

21. Toimellinen mies ylistetään wiis-
saudensa tähden; ja suloinen puhe li-
sää oppia.

22. Wiisaus on elämän lähde, hä-
nelle joka sen saanut on; waan tyh-
mäin oppi on hulluus.

San. 1. 18: 4.

23. Wiisas sydän puhuu toimellisesti;
ja hänen huulensa opettawat hywin.

24. Enloiset sanat owat meileipä:
ne lohduttawat sielua, ja wirtotta-
wat luut.

25. Monella on tie mielestänsä oi-
kia; waan se johdatta wiimein kuole-
maan.

San. 1. 14: 12.

26. Moni tulee suureen wahingeen,
oman suunsa lautta.

San. 1. 18: 7.

27. Jumalatoim ihminen kainaa en-
nettomutta; ja hänen suunsa palaa
niinkuin tuli.

Jac. 3: 6.

28. Väärä ihminen saatta riidan; ja panettelia teke Ruhtinat eripuraksi.
San. 1. 18: 6. Euku 20: 3.

29. Vieläs ihminen haukuttelee lähimmäistänsä; ja johdatta hänen pahalle tielle.
San. 1. 1: 10, 16.

30. Joka silmää ištkee, ei se hyvää ajattele; ja joka huuliansa purestelee, se pahaa matkaan saatta.
San. 1. 10: 10.

31. Harmat hiuret ovat kunnian kruunu, joka löyhtän vanhurskauden tiellä.
San. 1. 20: 29.

32. Kärsivällinen on parempi kuin väkewä; ja joka hillitsee mieltensä, on parempi kuin se joka kaupungin voittaa.
San. 1. 14: 17. Euku 19: 11.

33. Arpa heitetän syliin; waan OETralda tulee kaikki sen meno.
San. 1. 18: 18.

17. Luku.

Ruhtina pala, siinä josa rauha on, on parempi kuin huone tenvasta täynnä riidasa.
San. 1. 15: 16, 17. Euku 16: 8.

2. Toimellinen palvelia hallitsee häpiällisiä lapsia; ja hän jakaa perindöitä weljein välillä.

3. Niinkuin tuli koettelee hopian, ja ahjo kullan; niin OETra tutkistelee sydämet.
Of. 26: 2. Jer. 17: 10.

4. Paha ottaa pahoista suitsia waarin; ja petollinen luuddelee mielellänsä wahingollista kieldä.

5. Joka löyhää syljestelee, se häväistee hänen luojaansa; ja joka iloitsee toisen wahingosta, ei se pääse raugaisemata.
San. 1. 14: 31.

6. Vanhain kruunu ovat lasten lapset; ja lasten kunnia ovat heidän Isänsä.
Job. 42: 16. Of. 128: 6.

7. Ei sori tyhmiin puhua korkeista asioista; patjo vähemmin Päämiehen walhetella.

8. Jolla wara on lahjaa anda, se on niinkuin kallis kivi; kuhunga hän itsensä käändä, nimen hän wiisana pidetän.
San. 1. 18: 16. Euku 21: 14.

9. Joka syndiä peittä, se saatta hänellensä nytärysten; waan joka asian ilmoitta, se saatta Ruhtinat eripuraksi.
San. 1. 10: 12.

10. Sanat waukuttawat ihmisen toimellisen työhönä, kuin sata haan tyhmän työhönä.
Esaia. 7: 2.

11. Niiskuri tosin egi wahingon waan julma Engeli lähetetän hä wastan.

12. Parempi on kohdata larkia jolda pojat owat otetut pois, hullua hulludesansa.
Doom. 12.

13. Joka kostaa hyvän pahalla, hänen huoneistansa pidi pahus luvman.
Rom. 12: 17. 1 Petr. 3: 15. 1 Petr. 3: 9.

14. Riidan alku on niinkuin josa ikensä leikka ulos: Lakka riidennuon siinä siihen sekaantut.

15. Joka jumalattoman hurjastuu, ja joka vanhurskan soimaa jumalattomaksi; ne molemmat owat turhalle kauhistus.
Es. 5: 23.

16. Mitä tyhmä teke kadesansa halla, ettei hänellä ole sydäntä wiisautta?
San. 1. 19: 10. Euku 18: 12.

17. Ystävä rakastaa ainian; ja tulee julki hädäsä.
San. 1. 19: 17.

18. Se on tyhmä ihminen, kätensä tarvitsee, ja takaa lähimiesensä.
San. 1. 6: 1. Euku 11: 15. Euku 20: 16. Euku 22: 26.

19. Joka toraa rakastaa, se rakastaa syndiä; ja joka owensa koretta, se onnettomutta.

20. Päijy sydän ei löydy hywää; ja jolla paha kieli on, se lausuu onnettomuteen.

21. Joka tyhmän synnyttä, se on murhe; ja tyhmän Isällä ei ole murhe.
San. 1. 10: 1. Euku 15: 20.

22. Pienen sydän teke elämän loiseksi; waan surullinen sydän kahtuu.
San. 1. 15: 13.

23. Jumalatoimetta mielellään lausesti lahjoja, mutkataransa laina.
2 Kor. 23: 8.

24. Toimellinen mies lautta kättänsä wiisasti; waan tyhmä heittelee kättänsä sinne ja tänne.

25. Oulu poika on Isänsä jurekätillensä murhe, joka hänen murhe on.
San. 1. 19: 12.

26. Ei ole se hywä, että kukaan

tehdän wäärin; taikka että sitä
tuhasta lyöddän, joka oikein duo-
tti.

17. Toimellinen mies taitaa puhen-
tällessä pitää; ja taitava mies on
sielu. San. I. 20: 15.

18. Jos tyhmä wai olisi, niin hän
sari luetaisiin; ja toimelliseksi, jos
suunsa pitäis kiinni. Jac. 1: 19.

18. Lufu.

1. Turainen egii mitä hänelle kelpaa,
ja jekoitta itsensä kaiktiin asioin.
Tyhmällä ei ole himo ymmärry-
s- waan niitä ilmoittamaan kuin
hän sydämensänsä.

2. Jumalattoman tullesia tulee ylön-
pilkka ja häpiä. San. I. 11: 2.

3. Sanat ihmisen suusa owat niit-
sivät wedet; ja wiisauden lähde
lämpä wirtaa. San. I. 13: 14.

4. Ei ole hywä kagoa jumalatto-
muotoa, ja sortaa wanhurksasta
mies. 3 Ros. 19: 15. 5 Ros. 1: 17.
Lufu 16: 19. San. I. 24: 23.

5. Tyhmän huulet saattawat toron,
hän suunsa noudatta haawoja.
San. I. 16: 28.

6. Tyhmän suu häwäisee itsensä, ja
huulensa owat paula omalle sie-
nsä. San. I. 16: 26.

7. Vanettelian sanat owat haawat,
sivät läpi sydämen.

8. Jer. 9: 8. San. I. 26: 22.

9. Joka laisla on tyhjänsä, hän on
weli joka wahingota teke.

10. HERAN nimi on wahwa lin-
wanhurksas juoppe sinne, ja tulee
jelluri. Ps. 20: 2. Ps. 31: 4. Ps. 61: 4.

11. Riklan tarwara on hänelle wah-
kaupungi, ja niinkuin korkia mun-
nen mielestänsä. San. I. 10: 15.

12. Koska joku langee, niin hänen
ensä ensisti tulee yläpiäri; ja en-
nen joku kumiaan tulee, pitää hä-
nän oleman. San. I. 15: 33.
Lufu 16: 28. Lufu 29: 23. 1 Cor. 1: 6.

13. Joka waistaa ennentuin hän kuu-
on hänelle hulludexi ja häpiäri.

14. Ihmisen hengi pitää ylös hänen
sädensä; waan murehelliista hengeä
ei voi lärsiä? San. I. 15: 13.
Lufu 17: 22.

15. Ymmärtäwäinen sydän saa wii-
sauden, ja wiisasten korwa egii taitoa.

16. Ihmisen lahja teke hänelle awa-
ran sian, ja saatta suurten Verrain
cteen. San. I. 17: 8. Lufu 21: 14.

17. Jokaitella on ensisti omasa asia-
sansa oikeus; waan koska hänen lähim-
mäisensä tulee, niin se löytän.

18. Arpa asetta riidan, ja eroitta
woimallisten waihellä. San. I. 16: 33.

19. Wihoitettu weli pitää puoltansa
sujemmin kuin wahwa kaupungi; ja
riitta pitää kowemmin puolensa kuin
telki linnan edesä.

20. Sen jälkeen kullekin mayetan
kuin hänen suunsa on puhunut; ja
hän raivitan huulensa hedelmästä.
San. I. 12: 13. Lufu 13: 2.

21. Kuolema ja elämä on kielen
woimasa; joka händä rakastaa, se saa
syöddä hänen hedelmästänsä.

22. Joka awio waimon ofaa, hän
löytä hywän kappalen; ja saa mieli-
suosionsa HERALDA. San. I. 9: 14.
Lufu 31: 10.

23. Köyhä mies puhuu nöyrästi;
waan rikas wastaa yläpiästi.

24. Ihminen jolla on ystävä, pitää
oleman ystävällinen; sillä ystävä pitää
sujemmin hänen kansansa kuin weli.
San. I. 17: 17.

19. Lufu.

Köyhä, joka siweydesä waelta, on pa-
rembi kuin wäärä huulifansa, jo-
ka kuitengin tyhmä on. San. I. 28: 6.

1. Joka ei toimella laita, ei hänel-
le hywin käp; ja joka on nopsa jal-
woista, se loukka itsensä. San. I. 16: 20.

2. Ihmisen tyhmyys eryttä hänen
tiensä; niin että hänen sydämensä wi-
hastuu HERAA vastaan. Ps. 2: 1, 2.

3. Tarwara teke monda ystävätä;
waan köyhä hyljätän ystävälidänsä.
San. I. 14: 20.

4. Ei wäärä todistaja pida pääse-
män rangaisemata; ja joka rohkiasti
walhehtelee, ei hänen pida selkemän.
5 Ros. 19: 18, 19. San. I. 21: 28. Lufu 25: 18.

5. Moni rukoolee Bäämiestä; ja jo-
lainen on hänen ystävänsä, joka lah-
soja jataa.

7. Köyhää vihaavat kaikki hänen welsensä, ja hänen ystävänsä wetäwät heitänsä taamina hänestä; ja joka hänenfä sanoin luotta, ei hän saa mitän.

8. Joka wiisas on, hän rakastaa hengeänsä; ja joka toimellinen on, se löytä hyvän.

9. Wäärä todistaja ei pidä pääsemän rangaisemata; ja joka rohkaisti walhehtelee, se kadotetaan.

10. Ei hullulle sowi hywät päiwät; paljo vähemmän palvelian päämiehiä hallita. San. I. 17: 16. Euku 26: 1. Euku 30: 22.

11. Joka on kärsiwällinen, se on toimellinen ihminen; ja se on hänelle kunnia, että hän wiat wälttä. San. I. 14: 17. Euku 16: 32.

12. Kuningan wiha on niinkuin nuoren jalopeuran kiljuminen; mutta hänen ystäwydensä on niinkuin laste ruoholle. San. I. 16: 14, 15. Euku 20: 2.

13. Hullu poika on Jänkä murhe; ja riitainen waino on niinkuin alinomainen pisaroituminen. San. I. 15: 20. Euku 17: 25. Euku 27: 15.

14. Suonet ja tawarat peritän wanhemmilda; waan toimellinen emändä tulee HETralda. San. I. 18: 22. Euku 31: 10.

15. Laiskus tuo unen; ja joutilas sielu kärsii nälkää. San. I. 10: 4, 5. Euku 13: 4. Euku 20: 13.

16. Joka kästyt pitä, hän on wapahtanut hengensä; waan joka tiensä hyljää, hänen pitä kuoleman.

17. Joka köyhää armahtaa, hän lainaa HETralle; joka hänen hywän työnsä hänelle jälleen waxawa on. Matth. 10: 42. Euku 25: 40.

18. Kurita lastas, koska vielä toivo on; mutta älä pyydä händä tappa: San. I. 13: 24. Euku 22: 15. Euku 23: 13.

19. Sillä suuri julmuus saatta wahingon; sentähden lasse händä wallalensa; ja kurita taas toistamiscen.

20. Kunle neuwoa ja ota kuritus wajan, tullaxes wihdoin wiisari. San. I. 1: 8.

21. Monet aiwoituxet owat miehen sydämesä; mutta HETran neuwo on pysywäinen. San. I. 16: 1, 9. Ef. 46: 10.

22. Ihmiselle kelpa hänen laupiuz-

densä; ja köyhä mies on parempi kuin walhehtelia.

23. HETran pelko saatta elämä ja se pysyy rawittuna, ettei mitän ha händä lähesty.

24. Pasiä kätkee kätenä porcon ja ei wie händä jälleen suuhunsa. San. I. 26: 15.

25. Jos pilkkajata lyöhdän, niin tamatoim tulee wiisari; ja jos toimilista lyöhdän, niin hän tulee toimelliseksi. San. I. 21: 11.

26. Joka wainwaa Jäänsä, ja q ulos äittäjä; hän on häpemätoim kirottu lapsi. San. I. 20: 28.

27. Katka minun potkani, kuule masta sitä neuwoa, joka sinua wies lee pois toimellisesta opista. Of. 119.

28. Wäärä todistus häwäisee d mion; ja sumalattomain suu on wääräyden.

29. Pilkkajille on rangaisuus miistettu, ja haawat hulluiin sellään. San. I. 10: 13.

20. Lsk n.

Miina teke pilkkajaxi, ja wäke juotawat tekewät tyhmäri; niitä halajaa, ei hän ikänä wiisari. Eph. 5: 18.

2. Kuningan peljättämys on niinkuin nuoren Jalopeuran kiljuminen; joka hänen wihoitta, hän teke hengeänsä wastoin. San. I. 16: 14. Euku 19: 12.

3. Miehen kunnia on, olla ilmi riidata; waan jotka mielellänsä riidewät, owat kaikki tyhmät. San. I. 16: 28.

4. Kylvmän tähden ei tahdo lae kyndä; sentähden hän elonaitana jää, ja ei saa mitän. San. I. 21: Euku 28: 19.

5. Neuwo on miehen sydämesä niinkuin suwa wesi; mutta toimellinen a munda sen ylös. Of. 64: 5, 7. San. I. 26: 24.

6. Monda ihmisä kerjätan hywxi; waan kuka löytä jonguu joka della hywä on?

7. Wanhuriakas siwepesä wade hänen lastensa käy hywin hänen peränsä. Of. 25: 12, 13. Of. 112: 1, 2.

8. Kuningas joka istuu istuimella
omistamaan, hajoitta kaikki jotka pa-
st ovat, hänen silmillänsä.

9. Kuka sanoo: minä olen puhdas
hämesäni, ja wapa hymnistäni?

1. 1. Kan. R. 8: 46. 2. Ulla R.
6: 36. Saarn. 7: 21. 1. Job. 1: 8.

10. Monilainen waaka ja mitta,
pat molemmat lauhistus HETralle.

San. I. 11: 1. Luku 16: 11.

11. Nuorkainen tutan menoistansa,
hän juväri ja toimelliseri tulewa on.

San. I. 19: 18. Luku 22: 6.

12. Kuulewaisen korwan ja näke-
sen silmän, on HETra molemmat
m.

Job. 36: 10!

13. Älä rakasta unda ettes köyhyyssi:
silmas, niin sinä saat kyllä leipää.

San. I. 6: 9, 11. Luku 19: 15.

14. Paha, paha, sanoo ostaja; mut-
tenmyhänsä pois hän kerskaa.

15. Kuldaa ja kallita kiviä löytän
hän; waan toimellinen suu on kallis
pale.

San. I. 17: 27.

16. Ota hänen waattensa, joka muu-
laisen takaa; ja ota häneldä pantti,
demattoman edestä.

San. I. 17: 18. Luku 27: 13.

17. Warastettu leipä maistaa mie-
hywin; waan, sitte pitää hänen
kansa oleman täynnä teräwitä kiviä.

Job. 20: 12, 14.

18. Aiwoituxet menestywät, koska ne
olla toimitetan; ja sodat myös
toimella pidettämän.

San. I. 11: 14. Luku 24: 6.

19. Älä sekoita sinuas sen kansa
salaisuden ilmoitta, ja joka pa-
stelee, ja jolla petollinen suu on.

San. I. 11: 13. Luku 25: 9.

20. Joka Isäänsä ja äitiänsä kiroi-
hän kyntilänsä pitää sammuman
päässä pimeydesä.

2. Mos. 21: 17.

1. 2. Mos. 27: 16. San. I. 19: 26.
Marc. 15: 4. Marc. 7: 10.

21. Perindö johonga warhain kii-
detan, on viimeiseldä ilman siunau-
detan.

San. I. 28: 20.

22. Älä sano: minä koston pahan:
HETraa, hän autta sinua.

1. 2. Mos. 32: 35. San. I. 17: 13. Luku 24: 29.
Rom. 12: 19. 1. Eheb. 5: 15.

23. Monilaiset pundarit ovat HET-
ra lauhistus; ja wäärä waaka ei ole
pää.

24. Jokaisen retket tulewat HET-
ralda; kuka ihminen taitaa ymmärtä
tiensä?

San. I. 16: 1, 9. Luku 19: 21.

25. Se on ihmiselle paula, koska
hän pilkkaa pyhää; ja egi sitte lupanxia.

26. Wiisas kuningas hajoitta ju-
malattomat, ja anda ratasten käydä
heidän päälligensä.

2. Kan. R. 9: 24, 33. Ps. 101: 8.

27. HETran kyntilä on ihmisen
hengi: hän käy läpi koko sydämen.

28. Vaupius ja totuus warjelee Kus-
ningan; ja hän wahvistaa istuimensa
laupindella.

Ps. 101: 1.

San. I. 16: 12. Luku 29: 14.

29. Nuorten miesten wäkeröys on
heidän kunniansa; ja harmat karivat
on wanhain kammistus.

San. I. 16: 34.

30. Daawoilla pitää pahuus ajetta-
man pois, ja koko sydämen kiwulla.

San. I. 10: 13.

21. Luku.

Kuningan sydän on HETran kädessä,
niinkuin wesiojat; ja hän taitta
sen kuhunga hän tahtoo.

Ps. 33: 15.

2. Jokainen luulee tiensä oikeaksi;
waan HETra koettelee sydämet.

San. I. 16: 2.

3. Hywin ja oikein tehdä, on HET-
ralle otollisempi kuin uhri.

1. Sam. 15: 22. Ps. 6: 6.

4. Olpiät silmät ja paisunut sydän,
ja jumalattomain kyntilä, on syndi.

5. Ahkeran miehen aiwoituxet tuo-
wat yltäkylläisyyden; waan joka pilkai-
nen on, se tulee köyhäri.

San. I. 10: 4. Luku 19: 4.

6. Joka tarwaran kokoo walhella, se
on kulkewa turhuus, niitten seasa jot-
ka kuolemata esiwät.

San. I. 10: 2. Jac. 5: 1, 10.

7. Jumalattomain raatelemus pitää
heitä peljättämän; sillä ei he tahtonet
tehdä mitä oikeia on.

8. Jumalattoman ihmisen tie on
outo; mutta puhtan työ on oikeia.

9. Barambi on asua katon kimal-
la, kuin riitaisen waimon kansa yhde-
sä huonesä.

San. I. 25: 24.

10. Jumalattoman sielu toivotta pa-
haa, ja ei suo lähimmäisellensä mitän.

Job. 34: 36, 37.

11. Koska pillkaja rangaistan, niin tyhmit wiisari tulewat: ja koska wiisus tulee opetetuxi, niin hän otta opin.

San. I. 19: 25.

12. Wanhurstas pitää hänensä wiisasti jumalattoman huonetta vastaan; waan jumalattomat kietoiwat igensä onnettomuteen.

1 Sam. 24: 14.

13. Joka tukitsee korwansa köyhän huutoon; hänen pitää myös huutaman, ja ei kuultaman.

14. Salainen lahja asetta wihan, ja helmaan ando lepyttä suurimman tiukun.

San. I. 17: 8. Luku 18: 16.

15. Se on wanhurstaille ilo, tehdä mitä oikea on; waan pahantekijillä on pelko.

16. Ihminen joka poikke wiisauden tiestä, pitää oleman kuollutten joukosa.

17. Joka hekumata rakastaa, se tulee köyhäri: ja joka wiinaa ja öljyä rakastaa, ei hän tule rikkari.

San. I. 23: 20.

18. Jumalatoim pitää annettaman ulos wanhurstikan siaan, ja ylönkajoja siweitten edestä.

San. I. 11: 8.

19. Parempi on asua auttasa maasa, kuin riitaisen ja wihaisen waimon kanssa.

20. Wiisan huonessa on suloinen tawara ja öljy; waan tyhmä ihminen sen tuhlaa.

21. Joka wanhurstainta ja hwyttää noudatta, hän löytää elämän, wanhurstauden ja kunnian.

Matth. 5: 7.
2 Tim. 1: 16, 18.

22. Wiisas mies voittoa wälewitten kaupungin; ja tukistaa heidän uskalluksensa wähwuden.

San. I. 24: 5.
Saarn. 9: 16, 18.

23. Joka suunsa ja kielensä hillitsee, hän warjelee sielunsa ahdistuksesta.

24. Joka ynny ja yspää on, hän kuytutan pillkajari; joka wihassa ynnydensä näyttä.

25. Laiskan himo tappa hänen; ettei hänen lätensä tahtonet mitän tehdä.

San. I. 20: 4.

26. Hän himoitsee suuresti kaisen päiwän; mutta wanhurstas anda, ja ei tiellä.

27. Jumalattomain uhri on lauhistus; semmengin koska se synnissä uhratan.

San. I. 15: 8. Ef. 1: 13.

28. Wäärän todistajan piik hupman; waan joka tottelee, hän sanoo puhua.

San. I. 19: 5.

29. Jumalatoim juoyee päädänsä läpitse; mutta hurstas oijenda tiellä.

30. Ei yriksen wiisaus, eli ymryks, eikä neuwo, auta HERAAWA.

San. I. 11: 21. Ef. 8: 10.

31. Herwoiset waluisietan sedar wäri; mutta woiitto tulee HERAAWA.

Of. 33: 16, 17. Of. 147: 10.

23. Luku.

Sywä sanoma on kallimpi kuin rikkaus; ja suosio on parempi hopya ja kulda.

Saarn. 7: 2.

2. Rikas ja köyhä tulewat toistansa vastaan; ja HERAAWA kaikki tehnyt.

5 Mos. 15: 11. San. I. 22: 1.

3. Wiisus näke pahaa, ja ei igensä: taitamattomat juoyewat läpi ja saawat wahingon.

San. I. 24: 7.

4. Nöyryden ja HERAAWA palikka, on rikkaus, kunnia ja elämä.

5. Orjantappurat ja paulat määrän tiellä; waan joka hänen taanma wetä, hän warjelee hengensä.

6. Niinkuin sinä lapsen totutat rudesta, niin ei hän siitä luowu, hän wanhenec.

7. Rikas wallitsee köyhiä; ja lainari otta, hän on lainajan.

8. Joka wäärystä klynää, se waiwan; ja hänen pahudensa huwigalla.

Job. 4: 8.

9. Laupiat filmät siunatan, hän anda leiwästänsä köyhälle.

10. Mja pillkaja pois, niin asettu; ja tora ja häwäistys la.

San. I. 26: 20.

11. Joka sydämen puhauttaa wataa, sen huulet owat otolliset, ja ningas on hänen ystävänsä.

Of. 101: 6.

12. HERAAWA filmät warjelewat wän neuwon: ja tukistawat ystävien sanat.

13. Laiska sanoo: Jalopeura on kona; ja minä tapetan katulla.

San. I. 26: 13.

14. Portoin suu on sywä kuu, joka ei HERAAWA suosiosa ole, hän k.

San. I. 7: 26, 12. Luku 23: 27.

15. Oullus rippu nuorukaisen sy-
mejä; waan kirituren wiiga ajaa sen
muas häneitä. San. 1. 19: 24.
Euku 19: 18. Euku 23: 13.

16. Joka köyhälle teke wäärystä enä-
mä tarwaratansa; häneen pitä ihe
alle andaman, ja tosin köyhäri tu-
lan. Et. 39: 1.

17. Kallista korwas ja kuule wi-
nen sanat; ja pane minun oppini
simees. San. 1. 1: 5. Euku 2: 1, 2.
Euku 3: 1. Euku 4: 1, 2. Euku 5: 1, 2.

18. Sillä se on sinulle suloiuen, jos
pidät sen mielessä, ja ne soiwite-
steen sinun hulluilles.

19. Että sinun toiwos olis HERN-
en, olen minä sinua tänäpänä neu-
rut; niin ota myös sinä näistä waari.
San. 1. 3: 5. Dhl. 3: 1.

20. Enkö minä ole suurista asioista
mittanut sinun etees, nemiwin ja
tutain?

21. Osoittareni sinulle wahwan to-
ru perusturen; wastatares mitä oi-
ta, jotka sinun lähettävät. Euc. 1: 4.

22. Älä ryöytä köyhää, waikka hän
ei on: ja älä solwaise waiwaista
hän.

23. Sillä HERNa ajaa heidän asian-
sa, ja sortaa heidän sortajansa.
San. 1. 23: 11.

24. Älä anna sinuas wihaisen mie-
sen seuraan; ja älä ole sulman tykönä:
25. Ettes oppisi hänen teitänsä, ja
sielulles paulaa.

26. Älä ole niitten tykönä, jotka
ei lydwät, ja welkaa takarat.
San. 1. 11: 15. Euku 17: 18. Euku 20: 16.
Euku 27: 13.

27. Sillä jos ei sinulla ole waraa
waraa; niin wnotees otetan aldas pois.

28. Älä siirrä takaperin endisiä ra-
joja; jotka eüisäs tehnet owat.
2 Kor. 19: 14. Euku 27: 17. San. 1. 23: 10.

29. Jos sinä näet neysan miehen
sana, sen pitä seisoman kuningau-
den; ei hänen pidä seisoman halpaim

23. Lrk.

23. Joka istut ja syöt jongun Herran
kanssa; niin ota wisu waari luku
edessä on:

2. Ja pane wiigi kaulaas, jos sinä
tahdot henges pitä.

3. Älä himoihe hänen herkustansa;
sillä se on petollinen leipä.

4. Älä waitraa sinuas tullares rik-
kari; ja lakka sinun wiisaudestas.
1 Tim. 6: 9.

5. Älä lennäätä silmiäs sen jälkeen,
jota et sinä taida saada; sillä se teke
ihellensä siivet niinkuin kotta, ja len-
nä tairwaista päin.

6. Älä syö leipää katen kansa, ja
älä himoihe hänen herkkuaansa:

7. Sillä niinkuin hän ihe sydäme-
sänsä ajattelee, niin se on: hän sanoo
sinulle: syö ja juo: ja ei kuitengan ole
hänen mielensä sinun kansas.

8. Sinun palas jotka syönyt olet,
pitä sinun oxendamani: ja sinun ystä-
wälliset puhes pitä hukkaan tuleman.

9. Älä puhu hullun korwisa; sillä
hän lagoo sinun toimellisen puhes ylö.
San. 1. 9: 8. Matth. 7: 6.

10. Älä siirrä takaperin endisiä ra-
joja; ja älä mene orwoin pelkolle.
2 Kor. 22: 22. 5 Kor. 19: 14. San. 1. 22: 28.

11. Sillä heidän lunastajansa on
weimallinen: hän toimitta heidän asian-
sa sinua vastaan.
2 Kor. 22: 29.
San. 1. 22: 23.

12. Anna sydämes kiritukseen, ja
korwas toimelliseen puheseen.

13. Älä lakka lasta kiritamasta;
sillä jos sinä händä wigalla lyöt, niin
ei hän kuole.
San. 1. 13: 24.
Euku 19: 18. Euku 22: 15.

14. Sinä lyöt händä wigalla; waan
sinä wapahdat hänen sielunsa helwetistä.

15. Poikani, jos sinä wiisas olet;
niin myös minun sydämeni iloigee.
San. 1. 10: 1. Euku 27: 11.

16. Ja minun munastunni owat
riemuiset, koska sinun huules puhuivat
mitä oikia on.

17. Älkön sinun sydämes kiiwoitelko
syndistä; waan olkon HERNan pelwosa
jokapäiwä.
San. 1. 24: 1.

18. Sillä se on sinulle viimein hy-
wäri; ja ei sinun odottamises puntu.
Or. 37: 37. San. 1. 24: 14.

19. Kuule poikani ja ole wiisas, ja
johdata sydämes tielle.

20. Älä ole juomaritten ja syövä-
ritten seasa:

21. Sillä juomarit ja syömärit köyh-
tyvät: ja nufeko pitää ryyppöisä käymän.
San. 1. 21: 17.

22. Kuule Isääs joka sinun siittä-
nyt on; ja älä kago äitiäs ylön, koska
hän vanhaksi tulee.
Euku 15: 12. San. 1. 1: 8.

23. Osta totuutta, ja älä sitä myy;
niin myös wiisautta, oppia ja ymmär-
rystä.

24. Vanhurskan Isä suuresti rie-
muilee; ja joka wiisan siittänyt on,
hän iloilee hänestä.

25. Anna Isäs ja Äitiäs iloita; ja
riemuikaa se joka sinun synnyttänyt on.

26. Anna minulle poikani sydämes;
ja sinun silmäs pitäkön minun tieni.

27. Sillä porto on syvä kuoppa, ja
wieras waimo on ahdas kairvo.
San. 1. 22: 14.

28. Ja hän waijyy niinkuin saa-
lissa, ja saatta monda tottelemattomayi
ihmiesten seasa.

29. Kusa on kipu? kusa murhe? kusa
tora? kusa walitus? kenellä haawat il-
man syitä? kenellä punaiset silmät?

30. Siinä kusa wiinan tykönä wi-
wytän, ja tullan tyhjendämään mitä
sisälle pandu on.
Es. 5: 11, 22.

31. Älä kagele wiinaa, ehkä se pu-
noitta, ja on selkiänä klajisa, ja hu-
klajsti menee alas;
Eph. 5: 18. Kort. w. 7: 9.

32. Waan wiimeisellä puree se niin-
kuin kärke; ja pistää niinkuin kyy-
kärke.

33. Niin kagowat sinun silmäs mu-
ta waimoja; ja sinun sydämes puhuu
toimettomia asioita.

34. Ja sinä tulet niinkuin se joka
makaa keffellä merta; ja niinkuin se jo-
ka makaa ylhällä kahden pielen pääsä.

35. (Sinä sanot) he löit minua,
waan en minä kipua tundenut: he sy-
seit minua, ja en minä tiennyt. Koska
minä herän, niin tahdon minä vielä
niin tehdä, ja sitä enää egiä.

24. Luku.

Älä ole kiivas pahain ihmisten kanssa;
ja älä himoiße olla heitä läsnä.

San. 1. 23: 17.

2. Sillä heidän sydämensä
wahingoitta; ja heidän huulensa
woivat pahuteen.
San. 1. 1: 15.

3. Wiisaudella raketaan huone,
toimella se wahwistetan.

4. Taidolla kammio täytetään ka-
naisista kallista ja jalokista tavaroi-

5. Wiisas mies on wäkerä, ja
mellinen mies on woimallinen wä-
kerä.
San. 1. 21: 22. Saarn. 9: 15, 18.

6. Sillä neuwolla sodatkin päi-
tä, ja josa monda neuwenandajata on
nä on woitto.
San. 1. 24.

7. Wiisauts on hullulle ylön
ei hän tohdi awata suutansa por-

8. Joka asattelee pahaa tehdä
se kugutan pahain ajatusten pääm-

9. Tyhmän ajatus on syndi; ja
kasa on lauhistus ihmisielle.

10. Ei se ole wäkerä, joka ei
sa wahwa ole.

11. Anta niitä joita tappaa ta-
tan; ja älä wedä jumias pois
tyköä, jotka kuoletetan.
Ps. 82: 3, 4. San. 1. 31: 8, 9.

12. Jos sinä sanot: kago, en
ymmärrä sitä: luuletkos ettei se
sydämet tutkii, sitä ymmärrä?
joka sielustas otta waarin, tunne
ja kosta ihmiselle tekensa jälkeen?
Job. 34: 11. Ps. 62: 13. Jer. 32: 19.
Rom. 2: 6. Jim. K. 22: 12.

13. Syö poikani hunajata: sillä
on hywä; ja meijleipä on makia
laelle.
San. 1. 25: 16, 17.

14. Niin on myös wiisauden
sielulles: kostas sen löydät, niin se
wiimein käy hywin: ja ei sinun to-
le turha.

15. Älä wartioige vanhurskan
netta, sinä jumalatoim: älä hukka
nen lepoansa.

16. Sillä vanhurskas taitaa
geta seijemän kertaa, ja nousee
uutta jumalattomat kaanivat, on-
temuteen.

17. Älä iloige wahamiches wä-
goista; ja älkön sinun sydämes
muutko hänen onnettomuustansa:
Job. 31: 29. Matth. 5: 44.

18. Ettei DERRa näkisi sitä, ja
olis hänelle keliwotoim; ja hän
iwihansa pois hänen päälänsä:

1. Älä vihaistu pahain päälle; älä ole kiivas jumalattomain tähden.
Of. 37: 1. Saarn. 7: 10.

2. Sillä ei häijyillä ole mitän toivomista; ja jumalattomain kyntilä piemmimmän.
Job. 18: 5.

3. Poikani, pelkä HERRaa ja Kuningasta; ja älä sekoita sinuas kapinan väkijoukon kanssa.
1 Pet. 2: 17.

4. Sillä heidän kadotuksensa nousee; ja kuka tietä koska kummangin katumus tulee?

5. Nämät ovat myös viisasten: Etteivät kukaan muotoa duomiosia.
San. 1: 17. San. 1: 18: 5. Euku 28: 21.

6. Joka jumalattomalle sanoo: sinä olet turha; händä kirovat ihmiset, ja sinä vihaat händä.

7. Mutta jotka rangaisivat, he katoavat; ja runsas ruunaus tulee heidän päällensä.

8. Toimellinen vastaus on niinkuin suloinen suun andamus.

9. Toimita työs ulkona, ja valitsee pelkos; ja rakenna sitte huones.

10. Älä todista lähimmäistäs vastustajan syitä; ja älä petä sinun kummit.
San. 1: 14: 5.

11. Älä sano: niinkuin hän teki minulle, niin minä teen hänelle: minä olen jokaiselle tekonsa jälkeen.
San. 1: 20: 22. Matk. 5: 44.

12. Minä kävin laiskan pellon ohitse, ja näin viinamäen siuruige;

13. Ja kago, sinä olit paljat ohitettujen kasvanet, ja se oli mukulaisia kasveja, ja aidat olit kaatuneet.

14. Koska minä sen näin, panin sydämeeni: kagelin, ja opin.

15. Sinä tahdot vielä vähä maata, ja pelias olla, ja enää lästäs yhteen leppämään.
San. 1: 6: 9, 10.

16. Mutta sinun köyhyydes pitää sitte tuleman niinkuin matkamies; ja sinun väkijoukoses niinkuin varustettu sotajoukko.

17. Se on Jumalan kunnia, salata asiata; mutta Kuningan kunnia, tutkia asiata.

18. Terve on korkia ja maa syvä, ja Kuningan sydän on tutkimaton.

19. Kainka otetan hopiaista pois, niin siltä tulee puhdas astia.

20. Jos jumalatoim otetan pois Kuningan kasvoim edestä, niin hänen istuimensa wanhuristaudella vahvistetan.
San. 1: 16: 12. Euku 20: 8, 28.

21. Älä koreile Kuningan nähden, ja älä astu suurten sialle.

22. Sillä se on sinulle parempi, koska sinulle sanotan: astu tänne ylempi; kuin ettäs Ruhtinan edestä aletaisiin, jota sinun filmäs näkisit.
Euc. 14: 8, 9, 10.

23. Älä ole pikainen riitelemään: ettes tiedä mitäs teet, koskas lähimmäistäs seldäs häväisty olet?

24. Toimita asiats lähimmäistäs kanssa; ja älä ilmoita toisen salaisutta:
San. 1: 11: 13. Euku 20: 19.

25. Ettei se joka sen kuulee, sinua häväißi; ja ettei sinun paha sanomas lasku.

26. Sana aikansa puhuttu, on niinkuin kullainen omena hopia maljassa.
San. 1: 15: 23.

27. Koska viisas rangaisee sitä joka händä kuulee: se on niinkuin kullainen korwarengas, ja kuin kaunistus parhast kullasta.
San. 1: 1: 9. Euku 9: 8, 9.

28. Niinkuin lumen kylmä elon aikana, niin on ukollinen sanansaattaja sille joka hänen lähettännyt on, ja viivotta Herransa sielun.

29. Joka paljo puhuu ja vähän pitää, hän on niinkuin tuuli ja pilvi ilman sateta.
Jud. Ep. v. 12.

30. Kärsivällisyydellä Väämies lepytetän; ja siivä kieli pehmittä kowuden.
San. 1: 15: 1. Saarn. 10: 4.

31. Jos sinä löydät hunajata, niin syö tarpees: ettes ylönpaldisesti tulissi ravituxi, ja annalssi sitä ylöden.
San. 1: 24: 13.

32. Anna jalkas harvoim tulla lähimmäistäs huoneesen; ettei hän suutele sinuun, ja vihaissi sinua.

33. Joka määrää todistusta puhuu

25. LUKU.

1. Nämät ovat myös Salomon sananlaskut; jotka Hiskian Judan Kuningan miehet ovat tähän pannet työs.

lähimmäistensä vastaan, hän on wa-
sara, miekka ja terevä nuoli.

Ps. 57: 5. Ps. 59: 8. Ps. 120: 4.

19. Pikkajan toivo hädän aikana,
on niinkuin murettu hammas, ja wil-
pisteleväinen jalka.

20. Joka murheellisen sydämen edesä
wirsiä weisaa, hän on niinkuin se joka
waatten temmaa pois talwella, ja etit-
ka pleikun päällä.

21. Jos sinun wihamiehes isoo, niin
rawitse händä leiwällä: jos hän janoo,
niin juota händä wedellä. Rom. 12: 20.

22. Sillä sinä kokot hiilet hänen
päänsä päälle; ja HETra koittaa sen
sinulle.

23. Pohjatunki tuotta saten, ja sa-
lainen kieli saatta kaswot wihaifexi.

24. Parempi on istua katon kul-
malla, kuin riitaisen waimon kansa
yhdesä huonesä. San. 1. 21: 9, 19.

25. Hyvä sanoma kaukaiselba maal-
da, on kylmän weden kaltainen jano-
waiselle sielulle.

26. Wanhurikas joka jumalattoman
eteen langee, on niinkuin sekoitettu kai-
wo ja turmeldu lähde.

27. Joka paljon humajata syö, ei se
ole hyvä: ja joka työläitä asioita tut-
tii, se tulee hänelle työläxi.

28. Joka ei taida hillitä hengeänsä,
hän on niinkuin häwitetty kaupungi
ilman muurita.

26. L u k u.

Niinkuin lumi suwella ja sade elon
aikana; niin ei sowl tyhmälle kuu-
nia. San. 1. 17: 16. Euf. 19: 10.

2. Niinkuin lindu menee pois, ja
päätyhinen lendä; niin ei salwa kirous
ilman syytä. Ps. 109: 28.

3. Dewoiselle ruoska ja aasille ohjat;
ja hullulle wiha sellään. Ps. 32: 9. San. 1. 10: 13.

4. Illä wastaa tyhmää hänen tyh-
mydensä jälkeen; ettes myös sinä hä-
nen kaltaisexensa tuliji.

5. Wastaa tyhmää tyhmydensä jäl-
keen; ettei hän näkyisi wiisari filmi-
fänsä.

6. Joka tyhmäin sanansaattajain
kautta asian toimitta; hän on niin-

kuin ramba jalwoista, ja se wai-
gon. San. 1. 2: 12.

7. Niinkuin niikku woi tangata,
tyhmä taitaa puhua wiisandepä.

8. Joka tyhmälle taritsee kuu-
on niinkuin joku heittäis kalli-
kewiroukkioon.

9. Sananlasku on tyhmän surfa-
kuin orjantappura, joka juopunen
siin pistelee.

10. Taitawa ihminen teke ka-
oikein; waan joka taitamattoman
kaa, hän sen turmelee.

11. Niinkuin koira syö eyem-
niin on hullu joka hulludensa te-
2 Pet. 2: 22.

12. Koskas näet jougun joka la-
ihensä wiisari, enää on silloin ta-
tyhmästä kuin hänestä.

San. 1. 3: 7. Euf. 29: 20.

13. Laiska sanoo: nuori joku
on tiellä, ja jalopura kufalla.
San. 1. 22: 13.

14. Laiska käändelee ihänsä
teke, niinkuin owi säränäjä.

15. Laiska panee kätensä pot-
ja se tulee hänelle työläxi saatta
hunsa jälleen. San. 1. 12:

16. Laiska lumlee hänenä w-
maxi, kuin seigemän jotka hy-
poja opettawat.

17. Joka käy ohigen ja sa-
ihensä muitten riitoihin; hän on
kaltainen joka koiraa korwista wa-

18. Niinkuin se joka salaa a-
tarkoitta jouyella ja tappa:

19. Niin on petollinen ihminen
nen lähimmäisellensä, ja sanoo: la-
minä sen tein.

20. Koska halwot loppumat,
tuli sammuu: ja koska kielikellat
nan pois, niin riidat lakkawat.
San. 1. 22: 10.

21. Niinkuin hiilet tulen, ja
liekin; niin riitainen ihminen ja
metelin.

22. Vanettelian sanat ewot m-
haawat, ja käywät läpi sydämen.
San. 1. 18: 8.

23. Vieläs kieli ja paha sydän
niinkuin sawiastia hopian sawalla
tetti.

24. Wihamies tekelee ihensä te-

lansa; mutta petos on hänen sy-
ntänsä. **San. 1. 20: 5.**

5. Kosta hän liehakoigee maleilla
kallansa, niin älä usko händä; sillä
wain kaubijutusta on hänen sytä-
nsä.

6. Joka pitää salawihaa, tehärensä
pöytä; hänen pahudensa tulee il-
kokuksia.

7. Joka kuopan kairvaa, hän lan-
tihen; ja joka kiwen wierittä, se
hänen itse päällensä. **Pr. 7: 16.**
Pr. 1: 16. Pr. 57: 7. Saarn 10: 8.

8. Petollinen kieli wihaa rangais-
ta; ja suu joka myötäkielin puhuu,
se kadotukseen. **San. 1. 9: 8.**

27. Luku.

1. Kesu sinuas huomenešta päiwästä:
älä et jinä tiedä mitä tänäpänä
kokuu. **Pr. 75: 5, 6, 7.**

Jac. 4: 13, 14.

2. Anna toisen sinuas kiittä, ja ei
omaan suus: muukalaisen, ja ei
in huultes. **Jer. 9: 23.**

3. Kivi on rakkas ja sanda painaa;
tyhmän wiha on rakkambi kuin
kolemmat.

4. Wiha on julma lappale, ja kar-
mieli on myrsky; ja kuka taitaa
kateutta vastaan?

Job. 5: 2. Jac. 1: 20.

5. Julkinen kuritus on parempi,
salainen rakkauts.

6. Synän suoman haawat ovat pa-
mat, kuin petolliset wainojan suun-
naiset. **Pr. 141: 5.**

7. Riwittu sielu polke hunajata;
isowaiselle sielulle ovat kaikki
wainin makiat. **Job. 6: 5, 6.**

8. Niinkuin lindu joka pesästänsä
lee; niin on se mies joka siastansa
lää.

9. Woiteista ja suigutuksesta sydän
on; ja ystävän hywä neuwo on
otollinen.

10. Älä hyljä sinun ystävätäs, ja
isäs ystävätä, ja älä mene
huoneeseen, kosta sinun wäärin
lää.

11. Parempi on kylänmies jo-
kä on, kuin weli joka taam-
on.

11. Ole wiisas poikani, ja ilotta
minun sydämeni; että minä taitaisin
waistata sitä joka minua pilkkaa.

San. 1. 10: 1. Euku 23: 15. Euku 29: 3.

12. Wiisas näke waaran, ja ly-
myttä itsensä; waan tyhmät menevät
siihen, ja saawat wahingon.

San. 1. 22: 3.

13. Ota hänen waattensa joka toi-
sen takaa; ja ota häneldä pantti muu-
kalaisen edestä. **San. 1. 20: 16.**
Euku 22: 26.

14. Joka lähimmäistänsä siunaa
korkialla äänellä, ja nousee warahin;
se luetan hänelle kirouksia.

15. Niitainen waino, ja alinomai-
nen tiukkuminen suureista fatesta, nä-
mät oikein yhteen werratan.

San. 1. 19: 13.

16. Joka händä tahtoo kätkeä, hän
käsittelee tuulda, ja piwo öljyä kade-
sänsä.

17. Weiği hiwoo weigen, ja mies
teroittoa ystävänjää.

18. Joka sikunapuunsa warjelee, se
syö siitä hedelmän; ja joka werraansa
wartioigee, se kunnioitetan.

19. Niinkuin warjo on wedesä ih-
misen kaswon suhteen: niin on ihmisen
sydän toisia vastaan.

20. Helwetti ja kadotus ei tule
ikänä täpteen; ja ihmisen silmät owat
tytymättömät. **San. 1. 30: 16.**
Job. 2: 5.

21. Mies tulee kiusatuxi kiittäjän
siun kautta: niinkuin hopia ahjossa,
ja kulda päijisä.

22. Jos jinä tyhmän huhmarosa
surwoisit niinkuin kroyuit, niin ei
kuitengan hänen hulludensa hämestä
erkane.

23. Ota ahkera waari lambaistäs;
ja pidä murhe laumastäs.

24. Sillä ei tarwara ole isankaitti-
sesti; eikä krumu surousta sukun.

25. Ruoho käy ylös, kukkaiset puh-
kewat, ja heinät wuorilla kootan.

26. Lambat waattetawat sinua; ja
kaurit andawat pellon wuoron.

1 Tim. 6: 8.

27. Sinulla on wohten riestaa kyllä
sekä omari että huones rawinmori: ja
sinun piiklais elatuxesi.

28. Luku.

Jumalatoimipalane, ja ei kengän aja händä takaa; waan jumalinen on rohka niinkuin nuori Jalopeura. 3 Mos. 26: 36, 37. San. I. 10: 24.

2. Maakunnan synnin tähden tulee (waldatundaan) monda päämiestä: waan toimellisten ja ymmärtäväisten ihmisten tähden, pysyy se kauwan. San. I. 29: 8. Es. 24: 4, 5, 20.

3. Nälkäinen joka köyhiä waiwaa, on niinkuin sadetuuro joka hedelmän turmelee.

4. Jotka Lain hyljivät, ne hyljivät jumalattomia; waan jotka Lain kätkevät, ovat heille riisaihet.

5. Ei pahat ihmiset oikeudesta lukua pidä; waan jotka HERRaa eiväät, he ottawat kaikista waarin.

6. Parempi on köyhä, joka wakuudensa waelda; kuin rikas joka wäällä teillä käykeldelee. San. I. 19: 1.

7. Joka Lain kätkee, se on toimellinen lapsi; mutta joka tuhlaajata ruokki, se häwäisee Isänsä.

8. Joka tawaransa enändä korwolla ja voitolla; se kokoo köyhäin tarperi. Saarn. 2: 26.

9. Joka korwansa käändä pois Lain kuuloista; hänen rukouzensakin on kauhistus. Job. 27: 9. Ps. 18: 42. Ps. 66: 18. Job. 9: 31.

10. Joka jumaliset saatta wäärälle tielle, hän lange omaan kuoppaansa; mutta hurikat periwät hywyden. San. I. 26: 27. Matth. 15: 14.

11. Rikas luulee hänensä wiisari; waan toimellinen köyhä ymmärtä hänen. Ps. 49: 7, 10.

12. Koska wanhurikat walligewat, niin käy sangen hywin; waan koska jumalattomat halligewat, niin muuttet ovat kansan seasa. San. I. 11: 10.

13. Joka pahan tekonsa kieltää, ei hän menesty: waan joka sen tunustaa ja hylkä, hänelle tapahtuu laupius. Ps. 32: 3, 5. 1 Job. 1: 9.

14. Autuas on se ihminen joka aina pelkä; waan joka sydämensä paadutta, se lange onnettomuteen. San. I. 14: 16. Phil. 2: 12.

15. Jumalatoimipäämiehes joka köy-

hää kansaa halligee, on künjwa lopeura ja ahne karhu.

16. Koska halligia on ilman meta, niin paljon wäärtyä tapoa waan joka wihaa ahneutta, hän kauwan elää. San. I. 29: 4.

17. Ihminen, joka jongun weresä wäärtyä teke, ei pääse, hän hamaan hantaan paleniä. 1 Mos. 9: 6. 2 Mos. 21: 12. 5 Mos. 19: 12.

18. Joka wakudesa waelta, tallesja; mutta joka käy pahaa hänen täptyy joskus langeta. San. I. 12: 15.

19. Joka peldensa wiljelee, leipää yltäisesti; waan joka pyytä tilasna käyda, se rawitaan köyhyden. San. I. 12: 11. Euf. 20: 4.

20. Ustollinen mies runjasti taitan; waan joka pyrki rikkauteen, ei hän ole wiatoim. San. I. 20: 21. 1 Tim. 6: 6, 9.

21. Ei ole se hywy että joka muotoa; sillä ihminen taitaa tehdä wan kappalen tähden wäärin. San. I. 18: 5. Euf. 24: 23. Pet. 13: 5.

22. Joka äkistä rikkautta pyytää on kade; hänelle tulee köyhyys, hän tiedäkän.

23. Joka ihmistä rangaisee, löytää paremman ystäwyden; kun joka puhuu myötäkielin. San. I. 9: 8, 9. Euf. 27: 5, 6.

24. Joka otta Isäidänsä ja wäändänsä, ja sanoo: ei se ole sybi; on häwittäjän kansaweli. Matth. 15: 5, 6.

25. Mpiä ihminen saatta riikka; mutta joka luotta igensä HERRA, hän kojuu. San. I. 13: 10.

26. Joka omaan sydämeensä wäändä, hän on tyhjä; mutta joka saudesa waelta, hän wapahdetan. San. I. 3: 5, 7. 1 Cor. 3: 19.

27. Joka waiwaiselle anda, ei neldä puntu; waan joka silmänsä neldä, se tulee pahasti kirkon. 5 Mos. 15: 11. San. I. 19: 17. 2 Cor. 9: 9, 10.

28. Koska jumalattomat tulewa, niin kansa igensä kätkee; mutta ne hukkuwat, niin wanhurikat enewät. Job. 24: 4. San. I. 28: 2.

29. Luku.

Joka kurtixelle on uppiniiskainen; hän äitiä kadotetaan ilman yhdeittäkän.

San. 1. 3: 11.
Ef. 6: 4. Jer. 7: 13, 14.

2. Kosta vanhurskaita monda on, kansa iloihee; waan kosta juma=

San. 1. 11: 10. Luku 28: 12, 28.

3. Joka wiisautta rakastaa, hän on ihänsä; mutta joka huoria ei, hän tuhlaa tavaransa.

San. 1. 10: 1. Luku 15: 20. Luku 27: 11.
Luc. 15: 13, 30.

4. Kuningas rakenda oikeudella wal=

San. 1. 28: 16. Ef. 32: 7.

5. Joka lähimmäisensä kansa lieha=

6. Kosta paha syndiä teke, niin hän on kasa paulaan sekoitta; waan wan=

7. Vanhurskas tunde köyhän asian; jumalatoim ei ymmärrä wiisautta.

8. Pikkajat hajoittawat kaupungin; wiisat asettawat wihan.

San. 1. 28: 2. Saarn. 9: 18.

9. Kosta wiisat tulee tyhjän kansa katta käymään, joka hän on wihai=

San. 1. 14: 33. Luku 15: 2. Luku 17: 27.

10. Werikoirat wihawat siwiätä; wanhurskat holhowat händä.

11. Tyhmä muodatta kailen hänen

12. Väämies, joka walhetta rakas=

13. Köyhä ja rikas kohtaisit toinen

14. Kuningas joka iuskollisesti duo=

15. Wiisa ja rangastus anda wiis=

16. Joka monda jumalatoimda on,

siinä on monda syndiä; waan wan=

hurjat näkewät heidän langemisensa.

Ps. 58: 11. Ps. 91: 8.

17. Kurita poikaas, niin hän sinun

18. Kosta emusturet loppuwa, niin

19. Palwelia ei anna ihyänsä ku=

20. Jos sinä näet jongun joka on

21. Jos palwelia nuorudesta her=

22. Wihainen mies saatta riidan; ja

23. Olpeys kufistaa ihmisen; waan

24. Joka warkan kansa on osalli=

25. Joka pelkää ihmistä, hän tulee

26. Moni egii Väämiehen kaswo=

27. Jumalatoim ihminen on wan=

28. Minä olen kaitkein hulluin, ja

29. En minä ole oppenut wiisautta,

30. Kuka tawaseen mence ylös ja

31. Kuka on asettanut kaikki maan ääret?

30. Luku.

1. Gurin Jokenin pojan sanat, ja ope=

2. Minä olen kaitkein hulluin, ja

3. En minä ole oppenut wiisautta,

4. Kuka tawaseen mence ylös ja

5. Kuka on asettanut kaikki maan ääret?

mitä on hänen nimensä? kuinga hänen poikansa kugutan? tiedätköös?

Es. 40: 12.

5. Kaikki Jumalan sanat ovat kirjastetut; ja ovat kilpi niille jotka uskovat hänen päällensä.

Ps. 12: 7.

Ps. 18: 31. Ps. 91: 4.

6. Älä lisää hänen sanojensa, ettei hän sinua rangaisi; ja sinä löydyttäisiin walehteliari.

5 Mos. 4: 2. Esku 12: 32.

7. Kahta minä sinulda anon, ettes minulda niitä kielläisi, ennenkuin minä kuolen:

8. Wäärä oppi ja walhe olkon minusta kaukana: Köyhyyttä ja rikautta älä minulle anna; waan anna minun saada määrätty osani rawinnosta;

1 Tim. 6: 8.

9. Etten minä, jos minä ylös rawituri tulisin, kielläisi sinua, ja sanoisi: kuka on JESU? eli jos minä ylös köyhäri tulisin, warastaisi, ja syndiä tekisi minun Jumalani nimeä vastaan.

5 Mos. 8: 12, 14. Esku 32: 15.

10. Älä lanna palvelian päälle hänen isändänsä edesä; ettei hän sinua kiroilisi, ja sinä niin nuhteseen tulet.

11. On niitä jotka kiroilevat Jesäänsä, ja ei sinua äitiänsä.

12. On niitäkin, jotka luulewat tgenensä puhtari; ja ei ole kuitengan saastaisuudestansa peityt.

13. Ovat myös, jotka silmänsä nostawat, ja silmälautansa korottawat.

14. Ja ovat, joilla on mielka hammaisten siasa; ja weiget heidän syömähambansa; ja syöwät waiwaiset maan päädä, ja köyhät ihmisten seasta.

San. 1. 12: 18.

15. Werenimejällä on kari tyttäri: tuo tänne, tuo tänne. Kolme on tyty-mätöindä, ja tosin neljä ei sano kyllä olewan:

16. Helwetti, waimon suljettu kottu, maa joka ei wedellä täytetä: ja tuli ei sano: jo kyllä on.

San. 1. 27: 20.

17. Silmä joka häwäisee Jesäänsä, ja lagoo ylös toteella äitiänsä, sen kaaret ojan tyhönä haklawat ulos, ja Kottan pojat syöwät.

18. Kolme minulle ovat ihmelliset, ja neljä en minä tiedä:

19. Kottan tiet taitowt alla: men retket kallioilla: habden jäljet ren keskellä, ja miehen jäljet pötygö.

20. Niin on myös porton poika hän syö ja pyhii sunnsa, ja sinä en minä mitän pahaa ole tehnyt.

21. Kolmen kautta maastunda lewottomuteen; ja tosin neljä ei woi karsia:

22. Kosta palvelia rupe halmaan: kosta hullu ylös rawituri

23. Kosta illiä naitetan; ja piika tulee emändänsä perilliseksi.

24. Neljä on piendä maan ja ovat toimellisenmat wiisaita:

25. Wyyriäiset heikko wäki; kuitengin elatuyensa sunwella toimivat;

San. 1. 6: 6, 7.

26. Kaninit heikko wäki; jotka tengin pesänsä kallioilla tekewät;

27. Heinäsiirkkoilla ei ole kuningas kuitengin he lähtewät kaikki ulos kosansa;

28. Wämmähäkki kehreä kyllä ja on kuningas linnoissa.

29. Kolmella on jalo käyndö, ja sin neljä astuu hywin:

30. Jalopeura woimallinen seasa; joka ei palaja kenengän edestä;

31. Hurta jolla wahwat firmit ja kauris: ja kuningas jota w ei kengän olla tohdi.

San. 2.

32. Jos sinä olet tyhmästi teja korottanut sinuas: ja jos sinä jotakin pahaa ajatellut; niin lasse suus päälle.

33. Joka riekkä kinnuu, hän woita: ja joka uenää wuferta, waati ulos weren: ja joka wihaa hoitta, hän waati riitaan.

31. Esku.

Kuningas Samuulin sanat: Se on jonga hänen äitiänsä hänelle opetta.

San. 1. 4: 3, 4.

2. Ah minun poikani, ah minun tuni poika, ah minun toivoottu poika.

3. Älä anna waimoin saada talaratas: ja älä käy niillä retkellä, jotka kuningat turmeltuwat.

5 Mos. 17: 17.

Ei kuningasten, O Samuel, ei kuningasten wiinaa juoda eli Huh-
ten wälewitä juotawita:

Saarn. 10: 16, 17.

Ettei he joihi, ja oikeutta unho-
; ja wäändelisi köyhäin asiata.

Es. 5: 22, 23. Euku 28: 7.

Andakat wälewitä juotawita niille
huklumallansa owat, ja wiinaa
bellisille sieluille:

Reb. 8: 10.

Etä he joihit, ja unhotaihit ah-
penja; ja ei enää johdataisi mie-
hän wihelijäisyyttänsä.

Awa suus mykän edesä: ja auta
kypin asiata.

Job. 29: 12, 13.

Saarn. 1: 24: 11.

Awa suus, ja duomige oikein: ja
ja waiwainen ja köyhä.

Of. 8: 4. Es. 1: 17.

6. Joka toimellisen waimon löy-
se on kallimbi kuin kaikkein kal-
mat päärlht.

Saarn. 1: 18: 22.

Euku 19: 14.

1. Hänen miehensä sydän uskaldaa
ten: hänen elaturyensa ei punitu hä-
ä.

Saarn. 1: 12: 4. Euku 14: 1.

2. Hän teke hänelle hyvää ja ei
pa, kaikkena elinaikanansa.

3. Hän harjoitta itsensä willoisa
pellawisa, ja teke mielellänsä työtä
länsä.

4. Hän on niinkuin kauppaniehen
ti; joka elaturyensa tuo kaukaa.

5. Hän nousee yöllä, ja anda per-
mä ruokaa, ja piikoilleensa heidän
kfa.

6. Hän pyytää peltoa ja saa sen, ja
tta wiinapuita kätensä hedelmästä.

7. Hän wyöttä kypensa wälewit-
ä, ja wahwistaa kätewartensa.

18. Hän näke affarensa hyödylli-
seri: hänen kyntilänsä ei sammuteta
yöllä.

19. Hän ojenda kätensä rukkiin, ja
tarttuu sormillansa lehräwarteen.

20. Hän kokotta kätensä köyhille, ja
ojenda kätensä tarwitsewille.

21. Ei hän pelkä lunda huonesansa;
sillä kaikella hänen perhellänsä owat
kayikertaiset waattet.

Saarn. 10: 18.

22. Hän teke itsellensä makaus waat-
teita: walkia kallis liina ja Purpura,
owat hänen pukunsa.

23. Hänen miehensä on tuttu por-
teisa, istuisansa maan wanhimmitten
tykönä.

24. Hän teke kallista liinaa ja myh-
sita, ja anda wyön kaupparjalle.

25. Wäkyös ja kunnia on hänen
pukunsa; ja hän nauraa seurawaiselle
ajalle.

26. Hän awaa suunsa wiisaudesta,
ja hänen kielellänsä on suloinen oppi.

Of. 37: 30.

27. Hän kagelee kurkistellen, kuinga
hänen huonesansa kaikki asiat owat:
ja ei syö laiskudesa leipäänsä.

28. Hänen poikansa tulewat ja yllis-
täwät händä autuari: hänen miehensä
kiittä händä (sanoden):

29. Moni tytär läyttä itsensä kau-
niisti; mutta sinä läht ylige heidän
kaikkein.

30. Otollinen olla on petollisuus, ja
ihana olla, on turha; waan waimo,
joka HERMAN pelkää, yllistetän.

Saarn. 1: 11: 22.

31. Andakat hänelle kätensä hede-
mästä, ja hänen kätensä työt kiittä-
län händä porteisa.

Salomon Sananlaskuin leppu.

Salomon Saarnaja.

1. Luku.

Kaikki maalliset kappalet ja myös in-
huillinen wiisauus owat turhuus.

Saarnajan sanat, Dawidin pojan,
Jerusalemiin kuningaan.

2. Saarn. 12: 24. 1. Kunn. R. 1: 35.

2. Se on suuri turhuus, sanoit Saarn-

naja, se on suuri turhuus, ja kaikki
mitä on, se on turhuus.

Job. 7: 16.

Saarn. 2: 11. Euku 6: 11. Euku 11: 8.

3. Mitä on ihmisellä enää kaikista
waiwastansa, kuin hänellä on Aurin-
gon alla?

Of. 39: 7. Saarn. 2: 22, 23.

4. Oxi suku menee pois, ja toinen

tulee jälleen; waan maa pyyhyy ijanlaskifiseksi.

Ps. 104: 5. Ps. 119: 90.

5. Auringo ylenee ja laskee, ja juoree siällensä, että hän siellä ylöns jälleen.

Ps. 19: 7.

6. Tuuli menee etelään, ja käändyy jälleen pohjaan, menee aina ymbäri, ja palajaa ymbäri pyörä jälleen.

7. Kaikki wirrat juoyewat mereen, ja ei meri tule kuitengan täydemmäri. Sille siälle josta he juoyit, siihen he juoyewat jälleen.

8. Kaikki owat tyhllät, niin ettei kengän sitä taida sanoa ulos: ei silmä suutu näkemästä, eikä korwa suutu koston kuullemasta.

Job. 7: 1, 2.

LuKa 14: 22. Saarn. 1. 27: 20.

9. Mikä on se joka on täpahtunut? se joka myöds tästedeß tapahtuu: Mikä on se joka tehty on? se joka myöds edespäin tehdän: Ja ei ole mitän uutta Auringon alla.

10. Dngo jotakin josta sanoa taitan, kago, se on uusi? se on jo ennen tapahtunut endisillä ajoilla, jotka meidän edellämme olit.

11. Ei taida kengän muistaa, kuinga eumen on tapahtunut: eikä taida kukan ajatella, mitä waista tapahtuu jälkeentulokaisille.

Saarn. 6: 4.

12. Minä Saarnaja olin Israelin kuningas Jerusalemisa.

1 Kun. 4: 1: 34.

13. Ja minun sydämeni pyysi ehiä ja wiisasti tutkia kaikkia mitä taitwan alla tapahtuu. Senkaltaisen wiheksäisen waiwan on Jumala andanut ihmisten lapsille, että he siinä ihiänsä waiwaihit.

1 Kun. 4: 32, 33.

14. Minä kagoin kaikkia töitä kuin Auringon alla tehdän: ja kago, se oli kaikki turhuus ja hengen waiwa.

15. Ei wäärää taita ojeta, eikä puutumuxia taita lukea.

16. Minä sanoin sydämeäni: kago, minä olen jaloxi tullut, ja olen wiisainbi kuin kaikki muut, josta minun edelläni olit Jerusalemisa: ja minun sydämeni on paljon oppenut ja koetellut.

1 Kun. 4: 3: 12, 13.

17. Ja olen minun sydämeni asettanut oppemaan wiisautta, ymmärrystä,

tyhmyyttä ja hullutta: Waan minä ymmärrin että sekin on hengen waiwa.

18. Sillä kusa paljo wiisautta siinä on myöds paljo mielitarwan ja joka lisää ymmärrystä, hän myöds waiwaa.

I. Luku.

Maallisten huwitusten turhuus.

Minä sanoin sydämeäni: kappale hywin elämään, ja pitämään wiä päiviä: waan kago, se on turhuus.

Saarn. 8: 15. Luc. 12: 11.

2. Minä sanoin naurulle: jän hullu: ja illole: mitä teet?

3. Minä ajattelin sydämeäni, tuttaa ruumini wiinaan; kuitengn että minä sydämeni harjoitin wiisaudesa, käsittäneni mikä on: siihenasti että minä näkisin, ihmisten lapille olis tarpellinen niinkauwan kuin he taitwan alla

1 Kun. 4: 3: 9. LuKa 4: 29.

4. Minä tein suuria kapposita, nä rakensin huoneita, istutin wiinap

5. Minä tein minulleni kyydäta, ja illoisia puutarhoja, ja niihin kaikkinaisia hebelmällisiä

6. Minä tein minulleni wesi-lamkoita, kastaxeni wiherjäisten pu

7. Minulla oli palvelioita ja kaja ja perhettä: minulla oli suomat tawarat karjasta ja lampain kuin kaikilla jotka olit minun edessä Jerusalemisa.

1 Kun. 4: 10.

2 Uita 4: 1: 12.

8. Minä kokoiin myöds minun hapiata ja kustaa, ja tawaran kagoida ja maakunniista: Minä tein minulleni wesiäitä miehijä ja moijä, ja ihmisten lasten ilon, kaikki naiset kandelet;

1 Kun. 4: 10: 12.

2 Uita 4: 9: 14, 21.

9. Ja tulin suureri ja menen enää kuin kaikki jotka minun edessä olit Jerusalemisa: minun wiisautus pyysi myöds minun tykönäni.

1 Kun. 4: 10: 23, 24. 2 Uita 4: 10: 10.

Saarn. 12: 9.

10. Ja kaikkia mitä minun

ovot, olen minä heille andanut, ja tyhmyt minun sydämehdäni yhtäni, niin että minun sydämeni iloitsi teistä minun tyhjäni: ja se oli minun osani kaikista minun töistäni.

11. Mutta koska minä kagoi kaikista minun töistäni, jotka minun läteni komet olit; ja wainwaa jolla minä itse wainwannut olin: ja kago, se oli minä turhuus ja hengen wainwa, ja kuningon alla ei ole mitän muuta.

12. Kofka minä käänsin iseni kagoon wiisautta ja hullutta ja tyhmyttä. Sillä kuka on se ihminen, joka on koon kuningon jälkeen, jonga he tehtävät?

13. Silloin minä näjin wiisauden kukaan hulluden, niinkuin walleus ja pimeyden.

14. Niin että wiisalla ovat silmät kukaan: waan tyhmä waelta pimeydestä: ymmärjään että heille kaikille yhtäni tapahtuu. San. I. 14: 33. Luku 15: 7. Luku 17: 24. Saarn. 8: 1.

15. Silloin minä ajattelin sydämehdäni, että hulluin läy niinkuin minun mielisä minä olen wiisautta ehtiä. Silloin minä ajattelin sydämehdäni, että se on myös turhuus. Job. 21: 7. Ps. 73: 4, 5. Saarn. 6: 8. Luku 8: 14.

16. Sillä ei wiisas ole ijanlakkimuisjosa, enää kuin tyhmälän, ja waijet päiwät unhotawat kaikki: ja kukaan wiisas kuolee, niin hullu myös. Job. 18: 17. Saarn. 9: 15. Ps. 49: 11.

17. Sentähden minä suutuin eläimillä: sillä kaikki olit minun mielestäni turhat, jotka ovat kuningon alla; ja kaikki ovat turhuus ja hengen turha. Job. 3: 21. Luku 14: 13.

18. Ja minä suutuin kaiktiin mielisä töihini, joita minä tein kuningon alla; että minun sen jälkeentulewat ihmisille jättämän pitää. Job. 20: 18. Luku 27: 19. Ps. 49: 18.

19. Sillä kuka tietä jos hän wiisautta on? ja pitää kuitengin kukaan kaikilla minun töistäni, jotka minä kuningon alla wiisasti tehnyt: ja kukaan myös on turhuus.

20. Songatähden minä käänsin mi-

nun sydämeni, kaikista minun töistäni, kuin minä kuningon alla tein.

21. Sillä ihmisen (joka tyhjä wiisautella, ymmärrehellä ja toimella tehnyt on) täytyy tyhjä toiselle jättä, joka siihen ei mitän tehnyt ole: se on myös turhuus ja suuri onnettomuus.

22. Sillä mitä ihminen saa kaikista tyhjästä, ja sydämellifestä surustansa, joka hänellä on ollut kuningon alla? 1 Mos. 3: 19. Luku 31: 40.

23. Waan kinnun, mielikartwanden ja murhen kaikkena elinaitanansa, niinkuin ettei hänen sydämensä saa yöllätän lepää: se myös on turhuus. Saarn. 5: 16.

24. Eiköjää ihmisen ole parempi sydästä ja juoda, ja tehdä sielullensa hywää hänen töistensä? minä näjin sen myös olewan Jumalan kädestä. Saarn. 3: 12, 22. Ef. 56: 12. Luc. 12: 19, 20.

25. Sillä kenengä pitäis sydämen, ja kenen pitäis sitä nautigeman paremmin kuin minun? 1 Kun. 3: 4: 22, re.

26. Sillä, sille ihmiselle joka hänelle on otollinen, anda hän wiisauden, ymmärreksen ja ilon; Waan syndisille anda hän kowan omen koota ja hakka: Ja se kuitengin annetan hänelle, joka on Jumalalle otollinen: se on myös turhuus ja hengen wainwa. Ps. 97: 11. San. I. 2: 6. Luku 13: 21, 22. Luku 14: 11.

3. Luku.

Maalliset murhenpidot ovat turhat.

Kaikilla on määrätty aika, ja kaikilla la mitä tairwan alla aljetan, on heidän hetkeusä. 1 Mira K. 12: 32. Ef. 28: 24. Dan. 7: 12. Job. 2: 4.

2. Aika syntyä, ja aika kuolla: aika istutta, ja aika repiä ylös istutetta. 1 Mos. 8: 22. Luku 18: 10. Job. 14: 5. Ef. 17: 11. Hebr. 9: 27.

3. Aika tappa, ja aika paranda: aika kufistaa, ja aika raketa. Jer. 25: 34. Hagg. 1: 2, 4. Luc. 19: 43, 44. Job. 8: 20. 2 Cor. 6: 2.

4. Aika itkeä, ja aika nauraa: aika walitta, ja aika hypätä. San. I. 14: 13. Mal. 3: 5: 15. Joel. 1: 12.

5. Aika heitellä kiviä, ja aika koota kiviä: aika halata, ja aika lakata halamasta.

6. Mita egiä, ja aika kadotta: aika tallessa pitää, ja aika heittä pojed.

7. Mita rikki rewiästä, ja aika omella: aika wai olla, ja aika puhua. Job. 39: 38, Pf. 39: 10. Sam. 1. 17: 27, 28. Nm. 5: 13. Matth. 26: 62, ic. Euku 27: 12.

8. Mita rakastaa, ja aika wihata: fodaan aika, ja rauhan aika.

2 Sam. 13: 15. 1 Kuu. R. 5: 4. Euku 22: 1, 2, 3. 2 Mita R. 14: 6.

9. Mitä hyvää on sille joka työtä teke sitä kuin hän igiänsä waiwaa?

10. Minä näjin sen waiwan, jonga Jumala ihmisten lapsille andanut on, että he igiänsä siinä waiwaisit.

11. Waan hän teki kaikki hywin oikialla ajalla, ja annoi heidän sydämensä kairwata mitä mailmasa tapah- tun: sillä ei ihminen taida löytää sitä työtä jota Jumala teke, ei alkua eikä loppua. Job. 37: 29. Sam. 1. 19: 21. Eph. 4: 41.

12. Sentähden ymmärsin minä, ettei mitän parempata ole, kuin iloita, ja hyvää tehdä hänen elinaikansa. Saarn. 2: 1, 24. Ef. 22: 13.

13. Että myöds jokainen ihminen syö ja juo, ja on hyvällä mielellä työnsänsä, se on Jumalan lahja.

14. Minä ymmärsin että kaikki mitä Jumala teke, se pysyy iankaikkisesti, en me taida siihen lisätä eli siitä wähetä: ja Jumala teke sitä että händä peljätäisiin. Pf. 33: 11. Ef. 46: 10.

15. Mitä ennen ollut on, se nytkin on, mitä tulewa on, se on jo ennen ollut; ja Jumala tuo jälleen sen kuin on mennyt edes.

16. Ja minä vielä näjin Nuringon alla duomion sian, ja siinä oli jumalattomuus, ja oikeuden sian, ja siinä oli jumalattomuus.

17. Silloin ajattelin miua mielesäni: Jumalan täytyy duomita wan- hurstian ja jumalattoman; sillä kaikella aiwoituzella ja kaikella työllä on hänen aikansa. Pf. 82: 1. Ef. 10: 1, 2.

18. Minä saucin sydämesäni ihmis- ten lasten meioista, että Jumala heitä walitsis, ja näyttäis, että he ovat ige heillensä niinkuin eläimet.

19. Sillä niinkuin ihmisten lapsille tapahtuu, niin myöds eläimille tapah- tuu: yhtäläisesti heille molemmille ta-

pahtuu: niinkuin he kuolevat, ni- myöds hän kuolee, ja niin on kaikki yhtäläinen hengi. Ja ei ihmiskä- mitän enämpi kuin karjallakan; kaikki on turhuus. Pf. 49: 21. Pf. 78: 2.

20. Kaikki menevät yhtä sias- den: kaikki owat mullasia tehdyt, kaikki jälleen muldaan joutuwa. Pf. 146: 4.

21. Kuka siis otta waarin siitä, ihmisen hengi menee pldspäin; ja eläinden hengi menee alas päin maan. Saarn. 12: 7, 14.

22. Ja minä näjin, ettei mitän parembata, kuin että ihminen on- nen hänen työnsänsä; sillä se on osansa: Sillä kuka tahtoo saatta- da kagomaan, mitä hänen jälke- tulewa on?

4. LUKU.

Maallinen woima ja forkens turhat.

Minä käänsin minuni, ja kagoin- tia waiwatuuta Nuringon alla kago, siinä olit heidän kypnelemä, ka wäärtytä karsimät, ja ei ollut lä löhduttajaa: Ja jotka wäärtyä olit woimalliset, niin ettei ne löh- tajaa löytänet. Job. 35: 2.

Ef. 5: 7.

2. Silloin ylistin minä kuolluita, ka jo kuollet olit, enämmin kuin- witä, joisa vielä hengi oli;

3. Ja sitä joka ei vielä ollut, kuin heitä molembita; ettei hän koetellut pahaa kuin Nuringon alla pahtuu.

4. Ja minä kagoin kaikkea waiwaa, ja kaikkea työn toimellista, että ihminen kadehtii lähimmäistä. Ja sekä on turhuus ja hengen wa-

5. Sillä lyhää pufertelee kähän ja syö omaa lihaansa.

6. Parembi on piwen täysi lewa kuin täysinäiset kahmalet waiwasa- hengen ahdistuzesa. Sam. 1. 17: 1.

7. Minä käänsin minuni, ja turhuden Nuringon alla.

8. Joka on yxinäinen itman ta- ja ei ole hänellä lasta, eli wai- ei ole kuitengan loppua hänen- sä, eikä hänen silmänsä täy-

laudesta. Kentengä hyväxi minä työs-
teen, ja eu tee sielulleni hyvää? se
myös turhuus ja paha suru.

San. I. 27: 20. Luku 30: 15. Saarn. 5: 9.

Et. 56: 11.

9. Parempi on kaxi kuin yksi; sillä
se on hyödytys työstänsä.

1 Mos. 2: 18. San. I. 5: 9.

10. Sillä jos toinen heistä langee,
hänen kumpaninsa auttaa hänen
; voi sitä yrittäistä, jos hän lan-
nui ei ole toista saapuilla händä
amaan.

11. Ja kosta kaxi yhdesä makavat,
he lämmittävät itsensä; mutta
ja yrittäinen tulee lämpymäxi?

12. Yri voitetaan, waan kaxi seis-
paistan: sillä kolmikertainen köyhi
teke niin pian.

13. Köyhä ja wiifas lapsi on pa-
ha manhaa kuningasta, joka tyhänä
ja ei taida otta neuvoa.

Saarn. 2: 13.

14. Yngiudesta tullan kuningalli-
waldaan; ja se joka kuningalli-
waldaan syndynyt on, köyhtyy.

Of. 113: 7, 8. Luc. 1: 52.

15. Minä lajoin kaikkia jotka elä-
ja käywät Nuringon alla, toisen
utaisen kansa, kuin tulee hänen
nsa.

2 Sam. 15: 13. 1 Kun. K. 1: 5.

16. Ja ei ollut loppua kaikella Kan-
kun hänen edellänsä oli, eikä jäl-
tulovaihet hänestä illoimet. Ja se-
on turhuus ja wiheijäisyys.

Sam. 18: 14, 15. 1 Kun. K. 1: 49, 50.

17. Warjele jalkas Kostas menet
malan huoneseen, ja tule kuule-
n. Se on parempi kuin tyhmäin
jotka ei tiedä että he pahaa te-

1 Sam. 15: 22.

San. I. 15: 3. Luku 21: 27. Sof. 6: 6.

5. Lufu.

Sen oikian onnellisuuden tie.

18. Ole ylönn pikainen suustas, ja älä
anna sydämes kiihuttaa puhumaan
malan edesä; Sillä Jumala on tai-
ja siinä maan päällä, ole sen-
wähän puheinen.

San. I. 29: 11.

Matth. 6: 7. Jac. 1: 19.

19. Kusa paljo murhetta on, siinä on
mia; ja paljosa puheja löytän
huuus.

San. I. 10: 19.

3. Kostas Jumalalle lupauksen teet,
niin älä wiivoyttele sitä; sillä ei hän
tyhmiin mieliisty; mitäs lupat niin pidä.

4 Mos. 30: 3. 5 Mos. 23: 21. Of. 76: 12.

4. Se on parempi ettes lupaa, kuin
se ettes täytä mitäs luvannut olet.

5. Älä falli suus wietellä lihaas
syndiä tekemään, ja älä sano Enge-
lille: se oli erymys: ettei Jumala wi-
hastuiji sinun äänees, ja hyljäisi kaik-
kia sinun kättes töitä.

San. I. 20: 9. Luku 28: 13.

6. Kusa paljo unia on, siinä on
myös turha meno, ja paljo puhetta;
mutta pelkä siinä Jumalata.

7. Jos siinä näet köyhän wäärtytä
kärsiwän, ja oikeuden ja wanhurikau-
den tulewan pois maasta, älä ihme-
tele sitä: sillä yri on ylimmäisempi joka
ka siitä korliasta waarin otta, ja kor-
kiammat ovat niitten molembain ylige.

San. I. 22: 8. Mich. 3: 3. Col. 3: 25.

1 Thes. 4: 6.

8. Maan wiijellys on paras kaikisa:
Sen päällä on kuningas maakunna-
sa, että ledet kynnetaisiin.

9. Joka rahaa rakastaa, ei hän ikä-
nä rahaan suutu; ja joka rikkautta ra-
kastaa, ei hänelle pidä siitä hyödytyksiä
oleman: se on myös turhuus.

Job. 20: 18. Luku 27: 16, 17. Of. 49: 11.

San. I. 13: 7. Sagg. 1: 6.

10. Sillä kusa paljo rikkautta on,
siinä on myös paljon syöpiä: mitästä
hyödytyksiä siis isännällä siitä on, mutta
että hän ainoastia sen näke silmillännsä?

11. Joka työtä teke, hänen on uni-
malkia, joko hän vähän eli paljon syö-
nyt on; waan rikkain ylönnpaldisuus ei
falli hänen maata.

12. Se on paha waiwa, jonga mi-
nä näjin Nuringon alla, että rikkau-
det tallelle pannaan hänelle wahingoxi,
jonga se oma on.

1 Tim. 6: 9.

13. Sillä rikkautet hukkuwat suu-
refa wiheijäisydesä; ja jos hän on siitä-
nyt pojan, niin ei sen käsiin jää mitän.

14. Niinkuin hän on tullut äitinsä
kohdusta, niin hän jälleen mence alaf-
toina pois kuin hän tullutkin on; ja
ei ota mitän myötänsä kaikesta työstän-
sä, joka hänen käsiänsä on, koska hän
mence pois.

Job. 1: 21.

Luku 27: 19. Of. 49: 18. 1 Tim. 6: 7.

15. Se on myös paha waiwa, että hän niin tästä lähte, niinkuin hän tul-
lutkin on: mitä se siis händä autta,
että hän tuuleen työtä on tehnyt?

16. Kaiten elinaikansa on hän pi-
meudessa syönyt, suuresta murhesta, sai-
raudesta ja surusta.

17. Käsko, minä näsin sen hywäri
ja soweliaari, että ihminen syö ja juo,
ja on hywällä mielellä kaikessa työssänsä
kuin hänellä Nuringon alla on, hänen
elinaikansa, jonga Jumala hänelle
anda: sillä se on hänen osansa.

Saarn. 3: 19.

18. Ja jolle ihmiselle Jumala anda
rikkautta, tawarata ja woimaa, että
hän siitä söis, ja nauttisi hänen osa-
rensä, ja olis iloinen työssänsä; se on
Jumalan lahja.

Saarn. 8: 2.

19. Sillä ei hän paljo ajattete elä-
mänsä aikaa, että Jumala on ikeitta-
nut hänen sydämensä.

6. Luku.

Uhneus ja tytymättömyys.

Se on paha jonga minä näsin Au-
ringon alla, ja on yhteinen ihmi-
sillä:

2. Jolle Jumala on andanut rik-
kautta, tawarata ja kunniaa, ja ei
hänellä mitän puuntu, kaikista kuin hän
himoitsee, ja ei Jumala anna hänelle
kultengan sitä woimaa, että hän sitä
nautita taitaa, mutta toinen ne nau-
titsee; se on turhuus ja paha waiwa.
Saarn. 3: 13. Luku 5: 17, 18. Luc. 12: 19, 20.

3. Jos hän fata lasta siitäs, ja
hänellä olis niin pitkä ikä, että hän
monda vuotta eläis, ja ei hänen sie-
luunsa taidaisi tulla tawarasta täyte-
tyxi, ja olis ilman haudata, hänestä
fanon minä: kesken syndynyt on pa-
rembi händä:

4. Sillä hän tulee turhaan menoen,
ja menee pois pimeyteen; ja hänen ni-
mensä pimeydellä peitetän.

Job. 7: 9, 10. Luku 14: 10. Saarn. 1: 11.
Luku 2: 16. Luku 9: 5, 6. Ef. 26: 14.

5. Joka ei ole auringota nähnyt,
eikä tundenut, sillä on parempi lepo
kuin tällä.

6. Jos hän eläis kaxi tuhatta ajast-
aikka, nua ei hän sietän siihen ty-

dyysi: eikösi laikki tule kukaan?

7. Jolaitella ihmisellä on wähe-
työ; mutta sydän ei taida työtä sille.
1 Mos. 3: 19. 1 Cor. 7: 20.

8. Sillä mikä wiisalla on enä-
etu kuin tyhmälläkän? mikä tyhdy-
ou toimellisella köyhällä, että hän
witten edesä igensä käytä taitaa?

9. Parempi on nautita tawarata
joka käsillä owat, kuin pyrkiä to-
perään: se on myös turhuus ja
beljäisyys.

10. Mitäsiä on, waikka joku
kiasi ylistetty on? niin hän kuit-
tietän ihmisexi, ja ei hän taida
mallisemman kansa riidellä:
Ps. 2: 9: 5.

11. Sillä mouda asiata on,
turhuden enändäwät: mitä siis
sen siltä enää on?

7. Luku.

Paras neuwo onnellisuteen.

Ruoka tietä, mikä ihmiselle on
dyllinen hänen elinaikansa,
kannan kuin hän turhassa men-
elää, joka kulkee niinkuin war-
tuka sanoo ihmiselle, mitä on
hänen jälkeensä Nuringon alla?
Job. 14: 2, 21. Saarn. 8: 7, 17.

2. Synä sanoma on parempi
kallis woide; ja kuolemapäiwä on
rembi kuin syndymäpäiwä.

Saarn. 1: 22: 1. Luc. 16: 22.

3. Parempi on mennä murhe-
seen kuin ilohuoneeseen: toisesta on
kein ihmisten loppu, ja elämä
sen sydämeensä. Ps. 39: 5. Job.

4. Parempi en murheita kuin
raa: sillä murhen kautta sydän
ranee.

5. Wiisasten sydän on murhe-
sa; mutta tyhmän sydän ilohuone.

6. Parempi on kuulla wiisast-
tusta, kuin kuulla hulluin laulua.
Ps. 141: 5. Saarn. 1: 17: 10.

7. Sillä hulluin nauru on
orjantappurain rätinä padan alla:
se on myös turhuus.

8. Wäkiwalda saatta wälä-
ja lahja turmelee sydämen.

9. Usian loppu on parempi

Arjenalainen hengi on parempi kuin
pää hengi.

San. 1. 14: 29.

Marck. 5: 5. Luka 10: 22. Eufu 24: 13.

10. Älä ole ylönn pikainen wihaan;
Älä wiha lepää hulluin sydämeä.

Of. 37: 7, 8. Jac. 1: 19, 20.

11. Älä sano: mikä on, että men-
päävät olit paremmat, kuin nä-
? sillä et sinä sitä wiisasti kysele.

12. Wiisauts on hywä perinnön
osa, ja autta ihmisen iloitgemaan
aringon alla:

13. Sillä wiisauts warjeelee, ja raha
warjeelee; mutta hymmärryhellä
se etu, että wiisauts anda niille
hän, joilla se on.

14. Kago Jumalan töitä; sillä luku
ojeta sen jonga hän wääräxi
??

Job. 12: 14, 15.

15. Ole iloinen hywinä päiwinä, ja
myös pahakin päiwä hywäres: sillä
en Jumala Inonut toisen kansa,
ei ihminen tiedäsi mitä tulewa on.

Psalm. 4: 12.

16. Minä olen nähnyt kaikkeiniset
min tarhudenä aikana: wanhurikas
kun wanhurikaudefansa, ja jumala-
elää kaurvan pahudefansa.

17. Älä ole ylönn wanhurikas, elikkä
on wiisauts; ettes igiäs turmelisi.

18. Älä ole ylönn jumalatoim elikkä
kun; ettes kuolisi ennen aikaas.

10: 4. Of. 55: 24. Of. 79: 19. Gal. 6: 7.

19. Se on hywä ettäs tähän tar-
? ja ettes myös sitä toista pääsiä
? tiedestä: sillä joka HERRaa pel-
hän wälttä nämät kaikki.

San. 1. 21: 22. Eufu 24: 5.

20. Wiisauts wahvistaa enää wiis-
? kuin kymmenen voimallista, jot-
? kaupungissa ovat.

21. Sillä ei yhtän ihmistä ole wan-
? kasta maan päällä, joka hywää teke,
ei syndiä tee.

1 Kun. R. 8: 46.

2 Sam. 6: 36. San. 1. 20: 9. 1 Job. 1: 8.

22. Älä pane kaikkia sydämees mitä
? sanotan: ettes kuolisi sinun pal-
? sinua torunean:

1 Sam. 10: 27. 2 Sam. 16: 10.

23. Sillä sinu sydämes tietä, sinun
? : muuta toruneu.

24. Kaikkia fenkattaisita olen minä
? : koeellut: Minä ajattelin: mi-

nä tahdon olla wiisauts, mutta se kulkki
kauwas minusta.

San. 1. 16: 9.

25. Se on kaukana, kuin ollut on;
ja se on sangen sywä, luku sen taitaa
löytä?

26. Minä käänsin sydämeni koette-
lemaan, tutkimaan ja epimään wiis-
sautta ja taitoa: niin myös hymmärtä-
mään jumalattomain tyhmyttä, ja hul-
luin erhettyxiä.

27. Ja löysin että se waimo on
halkiambi kuin kuolema, jonga sydän
on werkko ja paula, ja hänen kätensä
owat kahlet. Se joka Jumalalle on
otollinen, hän wälttä händä, mutta
syndinen käsitetän hänen kauttansa.

San. 1. 5: 3, 4. Eufu 22: 14.

28. Kago, minä olen löytännyt, sa-
noo Saarnaaja, toisen toisensa jälkeen,
että minä myös löytäisin taidon.

29. Jota minun sieluni vielä nyt
epii, ja en ole löytännyt. Tuhammen
seasa olen minä löytännyt yhden mie-
hen, waan en minä ole löytännyt yh-
tän waimoa kaikkein seasa.

30. Uinoasta, kago, sen minä löysin,
että Jumala en luonut ihmisen oikiaxi:
Mutta he epäwät monda taitoa.

1 Mos. 1: 27. Jer. 17: 9.

S. L U F U.

Wata ja warowainen waelus, perustus
onnellisuuten.

Kuta on wiisau kaltainen? ja luku
on taitawa asian selittäjä? Ihmi-
sen wiisauts walistaa hänen kaswon-
sa, ja hänen tottelemattomuudensa tulee
muutetuxi.

San. 1. 15: 14.

2. Minä (sanon:) pidä kuningan
fana; semmengin Jumalan walan täh-
den.

Marck. 22: 21. 1 Det. 2: 17.

3. Älä ole nopsa menemään pois
hänen kaswoinsa edestä, ja älä sekauni
pahaan asiaan: sillä hän teke kaikki
mitä hänelle kelpa.

4. Kuningan sanossa on woima: ja
luku tohti sanoa hänelle: mitäs teet?

San. 1. 16: 15. Eufu 19: 12. Eufu 20: 2.

5. Joka käskyt pitää, ei hänen sydä
pahaa koetteleman; ja wiisau sydän
tietää ajan ja muodon:

Rom. 13: 3. 1 Det. 2: 14.

6. Sillä jokaitgella aiwoituxella on

hänen aikansa ja muotonsa; sillä ihmisen onnettomuus on paljo hänen päälänsä.

7. Sillä ei hän tiedä mitä tapahtuva on; ja kuka taitaa hänelle ilmoittaa koska se tuleva on?

8. Ei ihmisellä ole voimaa hengeen, estämään sitä; ja ei ole voimaa luuleman hetkellä; ja ei päästetä sodasa: ja jumalatoimien meno ei auta jumalattomia. Job. 14: 5. Ps. 31: 16. Ps. 39: 5.

9. Kaikki nämät olen minä nähnyt, ja andanut minun sydämeni kaikkein töihin, jotka tapahtuvat Aurington alla: Ihminen hallitsee toisiansa toista ihelensä wahingori. Ps. 82: 6, 7.

10. Ja siinä minä näin jumalattomat haudatut, jotka tulit ja waelšit pyhästä siasta, ja olit myös unohdetut kaupungissa, josta he niin tehnet olit: se on myös turhuus.

11. Ettei kohta pahosa töitä duomita, tulee ihmisten lasten sydän täytetyri pahaa tekemään. Job. 35: 15.

12. Jos syndinen sata kertaa pahaa teke, ja sittekin kauwan elää; niin tiedän minä kuitengin, että niille käy hywin jotka Jumalata pelkävät, jotka hänen lastuojansa pelkävät.

5 Mos. 6: 24. Ekr. 8: 22. Ps. 33: 18, 19. San. 1: 14, 11.

13. Sillä jumalattomille ei pida hywin käymän, ja ei heidän pida kauwan elämän, waan niinkuin warjo (katoman), jotka ei Jumalata pelkä.

14. Se on turha meno kuin tapahtun maan päällä: muutamat ovat wanhurikat, ja heille tapahtuu niinkuin he olisit jumalattomain töitä tehnet; ja muutamat ovat jumalattomat, ja heille käy, niinkuin he olisit wanhurikasten töitä tehnet: Minä sanoin: se on myös turhuus. Ps. 37: 35. Ps. 44: 18. Ps. 73: 3. Saarn. 2: 15. Luku 9: 2.

15. Sentähden ylistin minä iloa, ettei ihmisellä ole parembata Aurington alla, kuin syöä ja juoda ja olla iloton: Ja sen hän saa työnsänsä kaikkena elinaikansa, josta Jumala hänelle Aurington alla anda. Saarn. 9: 7.

16. Minä annoin minun sydämeni wiisautta tietämään, ja kagemaan sitä waiwaa kuin maan päällä tapahtuu,

ja ettei joku päinwällä eli. ja unda silmiinsä.

17. Ja minä näin kaikki Jumalattomat: sillä ei ihminen taida löydä työtä joka Aurington alla tapahtuu, eikä kuinga ihminen ahterois ei ei hän kuitengan löydä: Jos hän wainoo: minä olen wiisas ja tiedän niin ei hän kuitengan taida löydä.

D. Luku.

Wiisaus on kaikisa hyödyllinen.

Sillä minä olen kaikkia näitä mi sydämeeni pannut, tutkiaeni kaikkia näitä, että wanhurikat ja wiisat heidän tekonsa ovat Jumalan lähe. Sillä ihminen tiedä kenengän rakkautta eli wiisaa, kaikisa kuin hänen edesfä on.

2. Se kaikki tapahtuu niin kuin wanhurikaille niinkuin jumalattomille, hywille ja puhaille, kuin saarellekin, niin sille kuin uhran, niinkuin sille josta ei uhrattak: Niinkuin hywille, niin myös syndisille: niin wainojalle, kuin sille joka walaat pelkä.

Job. 9: 22. Luku 21: 7. Ps. 73: 12, 13. Saarn. 2: 15. Luku 8: 14. Jer. 12: 1.

3. Se on paha kaikkein seasa, ja Aurington alla tapahtumat; että waino käy niinkuin toisellengin, josta ihmisten lasten sydän täytetään pöydellä, ja hulluus on heidän sydämeensä, niinkauwan kuin he elävät, pida heidän kuoleman.

4. Mitä siis pita jongun wainon? niinkauwan kuin eletän, on waino; sillä eläwä koira on parempi kuin kuollut jalopeura.

5. Sillä eläwät tietäwät itsensä tulla lewan, mutta ei kuollet tiedä mitään, eikä he mitän enää ansaitse; sillä heidän muistonja on unhotettu;

6. On myös heidän rakkautensa, heidän wiiansa ja wainonsa jo wainonnut; eikä heille ole yhtään osaa wainonmasta, kaikisa mitä Aurington alla tapahtuu.

7. Niin mene siis ja syö lewan ilolla, ja juo wiinasi hywällä mielillä sillä sinun työsi kelpaa Jumalalle.

Saarn. 2: 24. Luku 3: 12, 13, 14. Luku 5: 17, 18. Luku 6: 15.

8. Anna waattes aina walfiat olla; ja älä puututa woidetta pääs päädä.
 9. Siä kaunisti waimos kansa jotas kappat, niinkamwan kuin sinä tätä paha elämätä saat nautita, jonga (kumala) sinulle Nuringon alla antet on, ja niinkamwan kuin sinun paha elämäs pysyy: sillä se on sinun elämäsäs ja työsäs kuin sinä teet Nuringon alla.
 10. Kaikka mitä tulee sinun etees häwäxi, se tee woimas jälkeen; sillä paha, johongas tulet, ei ole työtä, ja, ymmärrystä eli wiisautta.
Ps. 113: 17. Ef. 38: 18. Jer. 48: 10.
 11. Minä käänsin igeni ja kappoin, jonga Nuringon alla käymän pidäis: ja anta juosta, ehkä joku noypa olis, ja anta jotimaan, waikka joku wäpälä olis: Si anta elaturseen, ehkä taitawa olis, ei myöds rikkauteen toimellisuus, ei myöds anta otollisuuden, että joku taitawa on; mutta se kaikki ajasa ja onnesa. Ps. 127: 1.
 12. Ja ei ihminen tiedä aikaansa, ja niinkuin kalat saadan wahingolla verkolla, ja niinkuin linnut käsiin paulalla, niin myöds ihmisten lapsemmatan pois pahalla ajalla, koska siipi tulee heidän päällensä.
Ps. 14: 20. Marc. 13: 33, 35. Luc. 12: 20.
 13. Minä olen myöds nähnyt tämän warden Nuringon alla, joka minulle neri nähyy:
 14. Että oli wäähä kaupungi, ja wäähä wäkeä: ja woimallinen kuningas tuli ja piiritti sen, ja rakeni sen wallit sen ympärille.
 15. Ja sinä löyttin köyhä wiisas, joka taisi wiisaudellansa autta kaupungita; ja ei yrikan ihminen ksanut sitä köyhää miestä.
 16. Silloin sanoin minä: wiisaus parempi kuin wälewys; waikka sen wiisaus kagottin ylöns, eikä hänen sanaansa.
Saarn. I. 21: 22. Saarn. 7: 20.
 17. Wiisasten sanat kuullan enämähiljaisuksesa, kuin Herrain huuto ihmisen seasa.
 18. Että wiisaus on parempi kuin wälewys; waan hyi sydinen turmelee paljo hywä.

10. Lufu.

Estalda ja alammaiset.

Kuollet kärwäiset saattawat hywän woiten löyhlämään ja laimistuneeksi; ja wäähä tyhmyys häwäisee suuren wiisauden ja kunnian.

2. Wiisan sydän on hänen oikialla kadellansä; waan hullun sydän on hänen wafemallansa.

3. Ja waikka hullu on tyhmä hänen aiwoitursausa, niin hän pitä kuitengin kaikki muut tyhmänä.

4. Jos woimallisen wiha nousee sinua vastaan, niin älä hämmästy: sillä myödiäandaminen asetta paljo pahutta.
Saarn. I. 19: 11.

5. Se on vielä paha meno, jonga minä näjin Nuringon alla, taitamattomuden, joka on woimallisten seasa:
Job. 34: 30.

6. Että tyhmä istuu suuresa kunnialasa, ja rikkat alempana isturat.

7. Minä näjin palveliat isturan hewoisten päällä, ja ruhtinat käywän jalkaijin niinkuin palveliat.

8. Joka kuopan kaiwaa, hänen pitä siihen langeman: Ja joka repi aidan maahan, händä pitä madon pistämän.
Ps. 7: 16. Saarn. I. 11: 27. Lufu 26: 27. Ef. 59: 4.

9. Joka kiviä wierittä, hän siinä itensä loukka: Joka puita halkaisee, hän tulee siitä waaraan.

10. Koska ranta tyksäxi tuke, ja ei pysy, niin täytyy lujemmin rureta: niin myöds on wiisaus hywä ojentamaan.

11. Si lakkari parempi ole kuin kärme, joka luoimata pistää.
Ps. 52: 4.

12. Wiisan suun sanat ovat otolliset; waan tyhmän huulet uielewät hänen.
Saarn. I. 10: 11, 20. Lufu 12: 18. Lufu 15: 24.

13. Hänen puhensa alku on tyhmyys, ja sen loppu on wahingollinen hulluus.

14. Tyhmyällä on paljo puhetta; sillä ei ihminen tiedä mitä tapahtuwa on: ja kuka tahtoo hänelle sanoa mitä tulewa on?
Saarn. 8: 7.

15. Tyhmain työt tulewat työläxi, ettei tietä kaupungiin mennä.

16. Voi sinua maakunda, jonga kuningas lapsi on, ja sinun Ruhtinas warahin syövä. Et. 3: 4. Luku 5: 11.

17. Hyvä on sinulle maakunda, jonga kuningas Ruhtinasten poika on, ja jonga Ruhtinat oikialla ajalla syövä, wahvistuxeri ja ei hekumaxi.

18. Sillä laiskuden tähden malat maahan putovat, ja joutilain kätten tähden tulee huone vuotamaan.

19. Nauroxi he valmistawat leipää, ja wiina illoitta eläwitä: Ja raha kaikki toimitta.

20. Älä kiroile Kuningasta sydämesäs, ja älä kiroile rikasta makans kammiosas; sillä linnut taiwan alla wiewät sinun äänes, ja joilla siivet ovat, ilmoittawat sinun sanas.

2 Mos. 22: 28. Rom. 13: 2. Jer. 23: 24.

11. Luku.

Andeliaisuus, wiisaus, murhe.

Anna leipäs mennä weden ylitzen; niin sinä sen pitkän ajan perästä löytävä olet.

Luc. 14: 13, 14. San. 1: 19: 17.

2. Anna osa seikemälle ja kahderalle; sillä et sinä tiedä, mikä kowa onni maan päälle tulla taitaa.

Of. 41: 2, 3. Et. 58: 7, 10.

3. Koska pilwet täynnä ovat, niin he andawat saten etelään päälle. Ja jos puu kaatuu etelään eli pohjaan: kuhungga paikkaan puu kaatuu, siinä sen oleman pitä.

4. Joka ilmaa kagoo, ei se kylvä; ja joka pilwä kirkistelee, ei se mitän leikka.

5. Niinkuin et sinä tiedä tuulen tietä, ja kuinga lunt äitin kohdusa valmistetan; niin et sinä myösk tiedä Jumalan töitä, joka kaikki teke.

6. Kylvä siemenes huomeneltain, ja älä pidä kättäs ylös ehtona; sillä et sinä tiedä kumpi paremmin menehty, ja jos molemmat ovat hyvät niinkuin toinen.

2 Cor. 9: 7. Sal. 6: 9.

7. Walkens on suloinen, ja se on filmille otollinen nähdä Nuringota.

8. Sillä jos joku ihminen laurwan että, ja on kaitisa iloinen, niin hän kuitengin ajattelee aiwaasta pahosa päi-

wiä, että niitä niin monda on: sillä kaikki mitä hänelle tapahtuu, on turha.

9. Niin iloihe nyt nuorokainen la sudesäs, ja anna sydämes iloinen muorudesäs: tee mitä sydämes kaitse filmilles on kelwollinen; ja tiedä, Jumala kaikkein näitten tähden nun duomion eteen asetta.

Saarn. 2: 1, 10. Luku 12: 14. Matt. 12: 2 Cor. 5: 10.

10. Ja pane pois murhe sydäntäs, ja heitä pois paha libastias; lapillisuus ja nuorus on turha.

12. Luku.

Wanhuden waiwalleisuus. Jumalan duomio.

Ajattele sinun Suojaas muorudesä ennen kuin pahat päiwät tulew ja wuodet lähestywät, koskas olet sinwa: ei ne mimille kelpa.

Of. 71: 17, 18. Of. 119: 9.

2. Ennenkuin Nuringo ja walkenkuu ja tähdet pimiäxi tulewat, ja pilwet tulewat jälleen saten jälkeen.

3. Silloin koska wartiat huonesat rifeivät, ja wäkwät notkistawat kysä, ja sauhajat ovat joutilasma, he harwaxi tullet ovat; ja näkö t pimiäxi alkunan läpihe.

4. Ja owet katua wastan saksen niin että myllyn ääni waikenee, ja heräjää linnun ääneen, ja kaikki sin tyttäret waipuwat;

5. Niin että kukkulat pellämä wopisewat tiellä: koska Wandelkukoistawat, ja heinäjirkat raskarilewat, ja hiiwo katoo; Sillä tui mence sinne, josa hänen ijantaitta oleman pitä, ja itkejät käywät ym katuja.

6. Ennenkuin hopiaside katta, kuldalähde juoyee ulos; ja ämbäri wiistuu lähten tykönä, ja ratas w rikki kairwon tykönä.

7. Sillä mulda pitä jälleen w han tuleman, niinkuin se ollut ja hengi pitä jälleen tuleman Jumalan tygö, joka sen andanut oot.

1 Mos. 2: 7. Luku 9: 19. Of. 4: 3. Luc. 23: 46.

8. Se on suuri turhuus, sanon naja; ja kaikki on turhuus.

Saarn. 1: 2.

9. Se Saarnaaja ei ollut e...

mutta hän opetti myös Ra-
n hyödyä oppia; ja ymmärsi, ja
ei, ja pari kokoon monda sanan-
ma.

1 Kon. K. 4: 31, 32.

9. Ja Saarnaja egei löytäensä
kita sanoja, ja kirjoitti oikein
den sanat.

10. Wiisasten sanat ovat niinkuin
kmet, ja niinkuin sisälle lyödyt nau-
Opettajilda walitut; ja yhdeldä
kurelda annetut.

Es. 49: 2.

Jer. 23: 29. Hebr. 4: 12.

12. Vielä, minun poikani, ole
näistä neuwottu: sillä ei ole loppua
kirjain tekemisestä, ja ylönpaltinen luke-
mus waiwaa ruumin.

13. Kuulkamme siis kaiken opin pää-
töistä: Pelkä Jumalata, ja pida hänen
käskynsä, sillä sitä tulee kaikkein ih-
misten tehdä.

5 Mos. 6: 1, 2, 24.

14. Sillä Jumala tuotta duomiolle
kaikki salatut työt, joko ne owat
hyvät eli pahat.

Saarn. 11: 9.

1 Cor. 4: 5. 2 Cor. 5: 10.

Salomon Saarnajan loppu.

Korkia Weisu.

1. Luku.

hengellinen morsian ikäwöikse yllänsä
perään.

1. Salomon korkia weisu.

Hän suuta andakon minun hä-
neu suunsa andamisella; sillä
rakkaudes on suloisempi kuin wiina.

Es. 3. San. 1. 24: 26. Kork. w. 4: 10.

Ps. 11, 13. Hebr. 3: 9. 1 Per. 2: 2, 3.

Sinun hywäin woidettes hajun-
ni: Sinun nimes on wuodatettu
sentähden piilaisit sinua rakasta-

Ps. 23: 5. Ps. 45: 8. Matk. 1: 21.

4: 12. 2 Cor. 2: 14, ic. Ilm. K. 14: 4.

Wedä minua, niin me juorem-
peräsäs: Kuningas wie minun
mioonfa: Me iloigemma ja rie-
kemma sinusta, me muistamme si-
rakkauttas enää kuin wiinaa:
lat rakastawat sinua.

Ps. 2: 6.

K. 119: 32. Job. 6: 44. Luku 14: 3.

Psil. 3: 14. Hebr. 12: 1.

Minä olen nusta, mutta sangen
men, te Jerusalemin tyttäret; niin-
kedarin majat, niinkuin Salo-
kirjoiteltu waate.

Ps. 45: 12, 14. Es. 61: 10.

hilität sitä kagoko, että minä niin
olen; sillä päivä on minun
sant: minun äitini lapset wihastu-
minun päälleni: he owat asettanet
u wiinamäen wartiari, mutta en
warjellut minun wiinamäkeäni.

Ps. 12. Job. 15: 18, 19. Eph. 5: 28, 27.

Ps. 3: 9, 4. 1 Per. 4: 12. 2 Tim. 1: 14.

Sano sinä minulle, jota minun

sieluni rakastaa, kufas lauduinda pidät,
ja kufas lounalla lepät? ettei minun
pidäisi poikkeman sinun kumpanittes
lauman tygö.

Ps. 43: 3. Ps. 86: 11.

Ps. 119: 10. 2 Eheb. 2: 2. 2 Per. 3: 17.

8. Jos et sinä sinuas tunne, sinä
kaikkein ihanaisin waimoin seasa; niin
mene lammasten jäljille, ja kaike woh-
lias paimenitten huonetten tykönä.

Jer. 6: 16. Matk. 16: 24. Luc. 14: 33.

9. Minä mertan sinun, minun ystä-
wäni, minun rakas kaluithini, Pharaon
waunuihin.

10. Sinun safupääs owat ihanat
pankkuin kestellä, ja sinun kaulas kul-
takäädyssä.

Ps. 45: 15. 1 Per. 3: 3, 4.

11. Me tecimme sinulle kullaisit pan-
gut, hopia nastoilla.

12. Kofka Kuningas istui pöytänsä
tykönä, annoi minun Karduxeni hajunsa.

13. Minun ystäwäni on minun
Myrrham kimpuni, joka minun rin-
noillani rippu.

Ps. 45: 9.

1 Cor. 2: 2. Gal. 6: 14.

14. Minun ystäwäni on minulle
Cyprin wiinamarjan rypäls, Enged-
din wiinamäisä.

15. Kago, minun armani, sinä olet
ihana: kago, sinä olet ihana, sinun sil-
mäs owat niinkuin kyhkyläisen silmät.

Ps. 131: 1. Matk. 6: 22. 1 Cor. 6: 11.

Eph. 5: 27.

16. Kago, minun ystäwäni, sinä o-
let ihana ja suloinen, ja meidän wuo-
tehemme myös wiberjökse.

Ps. 45: 17. Ps. 93: 1. Ps. 149: 5.

Es. 35: 1, 2. Hebr. 7: 26.

17. Meidän huonemme kaaret ovat Cedripuusta, vuoltet hongasta.

B. Luku.

Ko ja suru kostavat Kristusta ja morsanda yhtä likettä.

Minä olen Saronin kulkainen, ja kutoistus laarosa.

Ps. 132: 18. *Es.* 11: 1.

2. Niinkuin ruusu orjantappuroissa, niin on minun armani tyärtän seasa.

Def. 2: 6. *Def.* 14: 6, 7.

3. Niinkuin omenapuu mehäpuitten seasa, niin on minun ystäväni poikain seasa: Minä istun hänen warjosansa jota minä anon, ja hänen hedelmänsä on minun suusani makia.

Ps. 19: 11. *Ps.* 91: 1, 2. *Ps.* 119: 103.

Def. 17: 22, 23. *Luc.* 23: 31.

Jlm. K. 2: 7. *Luku* 22: 2.

4. Hän johdatta minun wiinakellarinsa; ja rakkaus on hänen lippunsa minun päälläni.

Ps. 60: 6. *Es.* 55: 1. *Rom.* 8: 37.

5. Wirvottakat minua wiinaleikkilä, ja wahvistakat minua omenilla: sillä minä olen sairas rakkaudesta.

2 *Mof.* 15: 26. *Matth.* 9: 12.

6. Hänen wasen läteusä on minun pääni alla, hänen oikia läteusä halajaa minua.

7. Minä wannotan teitä Jerusalemin tyttäret, mehäwohten eli naaras peurain kautta ledolla; ettet te herätä eli wainaa minun armastani, siihenasti kuin hän itse tahtoo.

8. Tämä on minun ystäväni ääni, kago, hän tulee: hän hyppä wuorilla, ja karkaa kulkuloilla.

Ps. 40: 8.

9. Minun ystäväni on mehäwohten eli nuoren peurain kaltainen: kago, hän seisoo meidän seinän talana, ja kagoo affunasta sisälle, ja kulkistelee häkin läpikä.

1 *Cor.* 13: 12. 1 *Joh.* 3: 2.

10. Minun ystäväni waistaa, ja saano minulle: nouse minun armani, minun ihanaiseni, ja tule.

11. Sillä kago, talwi on kulunut, ja sade lakannut, ja memyt pois.

12. Kulkaiset ovat puhjennet ulos ledolla, leivät on tullut, ja toukomettisen ääni kuuluu meidän maasamme.

13. Hikonapunt puhkevat, wiinapunt kulkostawat ja andawat hajurfa: Nou-

se minun armani, minun ihanaiseni tule.

Es. 60: 21. *Luku* 11: 3. *Gal.* 1: 1.

14. Minun Kyhpläiseni wuorensa ja kwiiraukiosa, anna minun sinun kasiwos, anna minun kullaa äänes: sillä sinun äänes on kullaa ja kasiwos ihanainen.

Es. 28: 1.

Matth. 16: 18. 1 *Cor.* 10: 4. *Col.* 3: 1.

15. Dttakat meille letut kimmwähät letut, jotka turmelewat meät; sillä meidän wiinamätemwät röhkäleillä.

Def. 12: 4.

Matth. 7: 15. *Ep.* 2: 20: 29, 30. 2 *Pe.* 2: 1.

16. Minun ystäväni on minä minä hänen, joka kaisee kullakellillä;

Ps. 23: 1, 2. *Def.* 2: 19, 20.

1 *Cor.* 6: 17.

17. Siihenasti että päiwä ja warjot kullewat pois: Palasniinkuin mehäwwohi, minun ystäväni eli niinkuin nuori peurain Greitillä.

Matth. 25: 33. 1 *Cor.* 7: 1.

1 *Per.* 4: 12. *Jlm.* K. 7: 16. *Luku* 22: 2.

B. Luku.

Christus, morsamen suojelus.

Minä egein yöllä minun wuorilla jota minun sieluni rakastaa: nä egein händä, mutta en löydä händä.

Ps. 6: 7. *Ps.* 77: 3. *Es.* 1: 1.

2. Nyt minä nousen, ja kagun pungita ymbäri, katurilla ja kujilla egin, jota minun sieluni rakastaa: nä egein händä, mutten minä löytännyt.

3. Wartiat, jotka käywät kagun ymbäri, löysit minun: Dttakähnet jota minun sieluni rakastaa.

Def. 3: 17. *Hebr.* 13: 17.

4. Kosta minä heijstä wöhä egin, löysin minä jota minun sieluni rakastaa; minä tartuin häneen, ja kahdo händä laskea, siihenasti että hänen saatan minun äitiini huoneeseen minun äitini kammioon.

Es. 38: 17. *Gal.* 4: 26. *Jlm.* K. 1: 1.

5. Minä wannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, mehäwohten eli naaras peurain kautta ledolla; ettet te herätä minun armastani, eli minä händä, siihenasti kuin hän itse tahtoo.

6. Kuka on tämä joka kaisee kullakellillä, niinkuin nonseren seasa;

suigutus, pyhä sawu ja kaikki
et Apotekarin yrtit?

Ps. 141: 2. Jim. K. 5: 8.

Kago, Salomon vuoten ympäril-
sowat kuusikymmendä wäkerwätä,
ja wäkerwiitä. Ps. 91: 11. Ps. 103: 20.

Ne pitävät kaikki miekkaa, ja
soweliat sotaan; jokaitella on hä-
miettansa wyöhlänsä, pelwon täh-
nä.

Kuningas Salomo annoi tehdä
ja leposammion Libanonin puista:

Sen pagat hän teki hopiasta, ja
tien kullasta, istulmen purpurasta,
mannon soweliaisti lasketun, Je-
sain tytärten tähden.

Sähtekät ulos te Zionin tyttä-
kappelat Kuningas Salomota
kummusa, jolla hänen äitinsä
kunnannut on, hänen hääpäi-
sä, ja hänen sydämensä ilo päi-
sä.

Es. 62: 5. Esh. 1: 20, 21.

Ps. 2: 9. Esh. 7: 2. Jim. K. 19: 7.

4. Lufu.

min ihanaisuus. Christuren rakkauts.

minun armani, sinä olet iha-
nen, kago, ihanainen sinä olet,
silmas owat niinkuin mettisen
sinun palmikkos wälillä: sinun
owat niinkuin wuohilauma, jot-
at kerityt Silcadin vuorella.

Ps. 19: 8. Ps. 25: 21. 1 Cor. 6: 11.

Esh. 1: 18. Esh. 5: 27.

Sinun hambas owat niinkuin
at kerittyin willain kansa, jotka
tulevat; jotka kaikki karoisija
owat, ei myös yrtän heittä ole
kabin.

1 Pet. 1: 19.

Sinun huules owat niinkuin tu-
nen rihma, ja sinun puhes owat
ä: sinun postes owat niinkuin
nin omanan lohko, sinun palmik-
killa.

Hebr. 12: 24.

Sinun kaulas on niinkuin Da-
vorni, joka on rakettu wahral-
illa; josta tuhannen kilpää rip-
kinnaiset wäkerwäin sotaasct.

Ps. 3: 25. Ps. 27: 10, 11.

Sinun kaxi rintas owat niinkuin
kita megawohlaa; jotka kul-
kaja laitumella käyvä;

Ps. 4: 7. Es. 66: 11. 1 Pet. 2: 2.

Sittenäpi että päivä soipem-

maxi tulee, ja warjo kato: Minä me-
nen Mirrhamin vuorelle, ja pyhän sa-
wun kukkulalle.

Kor. w. 2: 17.

Joh. 16: 5. Esh. 5: 2.

7. Sinä olet kokonas ihana, minun
armani, ja ei sinusa ole yhtän wirhää.

8. Tule minun kansani minun mor-
siameni Libanonista, tule minun kansa-
ni Libanonista, mene sisälle, astu tänne
Amanan kukkuralda, Senerin ja Der-
monin nistalda, jalopeuran luolasta, ja
Leopardein vuorelda.

9. Sinä olet ottanut minun syda-
meni pois minun sisarenti, rakas mor-
siameni: sinä olet ottanut minun sy-
dämeni pois sinun yhdellä silmällä ja
yhdellä kaulakäärällä.

Jer. 31: 20. Ps. 2: 19.

10. Kuninga ihana on sinun rakkaudes,
minun sisarenti, rakas morsiameni: si-
nun rakkaudes on suloisempi kuin wiina,
ja sinun woites haju woitta kaikki yrtit.

11. Sinun huules, minun morsia-
meni, owat niinkuin walowa mesileipä:
mesi ja maito on sinun kieles alla, ja
sinun waattes haju on niinkuin Liba-
nonin haju.

Ps. 19: 11. Ps. 14: 6, 7.

12. Minun sisarenti, rakas morsia-
meni, sinä olet suljettu kryydima, lu-
kitu lähde, kiinnipandu kaitwo.

Ps. 1: 3. Ps. 92: 13. Joh. 4: 14.

13. Sinun istutures owat niinkuin
yrtitarha Granatomenista, kallin hedel-
män kansa, Cyprit Narduren kansa:

Joh. 15: 5. Ps. 1: 11. 2 Pet. 1: 5.

14. Narduret Saframmin kansa, Kal-
mus ja Kaneli, kaikkinaisen pyhän sa-
wun puitten kansa, Mirrham ja Aloes,
kaikkein parasten yrttein kansa:

15. Niinkuin kryydimaan kaitwo, ja
elävän weden lähde, joka Libanonista
wuotaa.

16. Nouse pohja tuuli, ja tule lou-
natuuli, ja puhalla minun yrttitarha-
ni läpi, että sen yrtit wuotajit. Mi-
nun yrttäwäni tulkon kryydimaahansa, ja
syöjän hänen kallita hedelmitänsä.

Joh. 37: 9. Es. 27: 8. Esh. 38: 14, 15.

1 Pet. 1: 6, 7.

5. Lufu.

Christus kuskutaan. Hänen kameudensa.

Minä tulin minun sisarenti, rakas
morsiameni, minun yrttitarhaani,

ja olen minun Mirrhamini ja minun yrttini leikannut yhä. Minä olen syönyt minun mesileipäni minun hunajani kansa: minä olen juonut minun viinani minun maitoni kansa: syöskät minun armani, ja juokat minun ystäväni, ja juopukat. San. 1: 9: 5.

Kor. w. 4: 12. Ef. 55: 1, 2.

2. Minä maan, ja minun sydämeni walwoo: se on minun ystäväni ääni joka kolkuttaa. Uwa minun eteeni, minun sisareni, minun armani, minun tyhkyläiseni, minun ihanaiseni; sillä minun pääni on täynnä lastetta, ja minun palmikkoni täynnä yön pisarita. Ef. 26: 9. Sof. 14: 6. Ilm. R. 3: 20.

3. Minä olen riisunut minun hameni, kuinga minun pidäis taas puoleman ylleni? minä olen wiruttanut minun jalkani, kuinga minun pidäis joutaiseman ne jälleen?

4. Mutta minun ystäväni pisti kätensä lävestä, ja minun sisällykseni wa-pistit sitä.

5. Silloin nousin minä awamaan ystävälleni: Minun käteni tukkui Mirrhamita, ja Mirrham waloi minun sormistani lukun salwan päälle.

6. Ja koska minä ystävälleni awaisin, oli minun ystäväni mennyt pois, ja waeltanut ohijen: niin läxi ulos minun sieluni hänen sanansa jälkeen: minä ekein händä, mutta en löytännyt händä: minä huudin, mutta ei hän minua waftannut. Ps. 22: 3. Ps. 27: 8. Ps. 30: 8. Kor. w. 3: 1. Wal. w. 2: 19. Sof. 5: 15.

7. Wartiat, jotka käywät Kaupungia ympäri, löysit minun, löit minua, ja haavoitit minun: ja wartiat muurin päällä otit pois minun päälini. Ps. 44: 23. Job. 15: 19.

8. Minä wannotan teitä Jerusalemin tyttäret, jos te löydätte minun ystäväni, niin ilmoittakat hänelle, että minä olen sairas rakkaudesta.

9. Millinen on sinun ystäwäs muitten ystäwitten suhteen, sinä kaikkein ihanaisin wainoin seasa? mingäkaltainen on sinun ystäwäs, muitten ystäwitten suhteen, että meitä olet niin wannottanut?

10. Minun ystäväni on wakkia ja

puvainen, kaunistettu kynnösen tullen seasa. Ef. 63: 2, 3. Ps. 1: 19.

11. Hänen päänsä on paras ja lin kulta: hänen huuzensa owat kerrat ja mustat niinkuin Kaarneh: Ps. 132: 17.

12. Hänen silmänsä owat mettisen silmät, wesiöjan tyköä, kalla peittyt, ja owat täynnä.

13. Hänen poskensa owat kaunistettu kyyhimaa, niinkuin kukkaiset: hänen huulensa owat kuin ruusut, jotka wuotawat min pisaroista. Ef. 50: 6. Ps. 27: 46. Luc. 23: 34.

14. Hänen kätensä owat kukkaiset formuret, täynnä kulta: hänen ihonsa on niinkuin puhelephantin luu, Saphirilla kaunistettu. Ps. 22: 17. Job. 19: 34.

15. Hänen jalkansa owat Marmorapat, perustetut kullakkein päälle: hänen hahmonsa on kuin Libanon ja walittu Cedar. Ps. 40: 3. Eph. 1: 20, 21. Ps. 2: 14.

16. Hänen suunsa on suloinen hän ike kokonansa ihanainen: Se tainen on minun ystäväni, minun kani on sentkaltainen, te Jerusalemin tyttäret.

G. Luv.

Morkkamen ihanaisuus. Christuren

Ruhungasta sinun ystäwäs on me o sinä kaikkein kaunin wainoin seasa? Ruhunga sinun ystäwäs on dännyt igensä? me ekimme händä kansas. Job. 13: 1. Ps. 144: 14.

2. Minun ystäväni on mennyt dimaahansa, yrttisarkoinsa, että siellä kyyhimaaasa kaitis laumia ja hakis ruusuja.

3. Minun ystäväni on minä olen hänen, joka kaitsee kullakkeilla.

4. Sinä olet ihana minin niinkuin Thirja, kaunis niinkuin salem: peljättäpä niinkuin salem. Ps. 132: 13, 14. Eph. 6: 12, 13.

5. Käännä filmäs pois minä sillä ne minun sytyttävät: minä owat niinkuin wuohilauma, joka leadin wuorella kerittyt owat.

Siun hampas ovat niinkuin
käs lauma, jotka pesoja nouse=
ja kaikki kaxoissa landavat, ja
kälän ole heijtä hedelmätidin.

Siun kasvos ovat niinkuin
matonnan lohvoet siun palmik=
kallilla.

Kausilymmendä on Drottningita,
peyanhymmendä waimoa, ja neijet
epälukuiset. Ps. 45: 10, 15.

Mutta yri on minun kyhkläi=
ja minun täydelliseni; yri on
rakkain, ja synnyttäjensä wa=
loja tyttäret hänen näit, yllitit
en antuayi, Drottningit ja wai=
llit händä. 2 Tim. 2: 19.

Kuta on tämä joka nähdän niin=
murusto, ihana niinkuin Kinf,
niinkuin Kuringo, peljättäpä
kotajoukko? San. 1: 4: 18.
Ps. 5: 16. Luku 19: 43. Psil. 2: 15.
2 Tim. 2: 5.

Minä olen mennyt alas minun
tarhaani lagomaan wesoja, ojan
alle, kerkkistelemaan jos wiinapunt
tit, jos Granatomenat wiherjädigit.
1. 1: 3. Job. 6: 38. Luku 15: 2.

En minä tletänyt, että minun
minun, hamaan minun mletri=
Kansani waunuin asti asettanut
Maatb. 10: 5. Luku 15: 24.

Palaja, palaja Sulamith: pa=
palaja nähdyremme sinua. Mitä
litte Sulamithisa, paiki Sota=
in tansia? Ps. 45: 11, 12.

7. Luku.

Käsiä kiitetään. Christuren laupias.

Kinga ihana on sinun käyhdös sinun
hengissä, sinä Päämiehen tytär:
molemmat landes ovat yhtäläi=
niinkuin kaxi käädyä, jotka taita=
kädet tehnet ovat.
1. Cor. 16: 13. Eph. 6: 15. Psil. 4: 1.
Hebr. 12: 1, 2. 1. Pet. 2: 21.

Siun napas on niinkuin ym=
nen malja, josta ei koskan juo=
tu: Siun wagas on niinkuin
istutettu ymbäri rausuilla.
1. 1, 2. Zach. 13: 1. Job. 12: 24.

Siun molemmat rindas ovat
niinkuin kaxi nuorta mekäwuoehen ka=
...

4. Siun kantas on niinkuin G=
lephandin tuten torni: siun silmäs
ovat niinkuin Hesbonin kalalammikot,
Batrabimin portisa: Siun nenäs on
niinkuin Libanonin torni, joka lagoo
Damastuin päin. 4 Mos. 21: 24, 25.
Ps. 19: 8. Ap. 2: 9, 15. 2 Cor. 2: 12, 14, 15.
Luku 10: 4, 5. Eph. 1: 18.

5. Siun pääs on niinkuin Car=
meli, siun pääs hluret niinkuin Ku=
ningan purpura, posmuinen.
Ef. 35: 2. Hebr. 2: 9.

6. Kuinga ihana ja suloinen olet
sinä minun armant, hekumasa!

7. Siun wartes on niinkuin pal=
mupuu, ja siun rindas ovat wiina=
marja rypälten kaltaiset.
Ps. 92: 13, 14. Kor. w. 4: 5.

8. Minä sanoin: minun täytyy astua
palmupuuhen, ja ruweta sen ortin:
anna siun rindas olla niinkuin wiina=
pun marjarypälet, ja siun fierandes
haju en niinkuin omenain (haju).
Kor. w. 2: 3. Psil. 3: 12.

9. Ja siun suus niinkuin paras
wiina joka huokiasti menee minun ystä=
wääni, ja saatta uneliasien huulet pu=
humaan. Kor. w. 5: 1. Luc. 24: 44.
1 Cor. 15: 3, 4.

10. Minun ystäwäni on minun, ja
hän himoilee minua.

11. Tule minun ystäwäni, käyläm=
me tästä kedolle, ja wiipykämme maan
kylisä; Ef. 2: 3. Eph. 2: 12, 13.

12. Että me nousisimme warabin
wiinamäkeen, ja näkisimme jos wiina=
punt kukoisturwat ja puhkemaan rupe=
wat, jos Granatomenat ovat tullet
ulos: siellä minä annan sinulle minun
rakkauteni. Ps. 138: 2. Kor. w. 6: 10.
1 Cor. 3: 6.

13. Kullaiset andawat hajunsa, ja
meidän owemma edesä ovat kaikkinai=
set hyvät hedelmät: Minun ystäwäni,
minä olen sinulle tallelle paunut sekä
uudet että wanhat. Maatb. 13: 8, 52.
2 Tim. 1: 14.

8. Luku.

Korstamen ja Christuren viimeinen
kansapuhe.

Josta minä sinun löytäisin ulkona
minun welseni, sinä joka minun
äitini nisiä imenyt olet, ja siun suu=
...

ta annaisin, ja ettei kengän minua pillkaiisi. Ps. 2: 12. Kor. w. 4: 5.

Es. 49: 6. Euku 65: 1.

2. Minä ottaisın sinun ja saattaisın sinua minun äitini huoneeseen, josas minua opetaisit; ja minä annan sinulle kyydähtyä wiinaa, ja Granatomenan maikata wiinaa. Es. 54: 13. Euku 55: 11.

Gal. 4: 26.

3. Hänen wasen kätensä on minun pääni alla, ja hänen oikia kätensä halajaa minua.

4. Minä wannotan teitä Jerusalemin tyttäret, ettet te minun armastani herätä, eli waiiwaa händä, siihenasti kuin hän ige tahtoo.

5. Kuka on se joka korwesta tulee, ja nojaa ystävängsä päälle? Dmenapuun alla minä sinua herätän, josa sinun äitis sinun synnyttänyt on: josa hän sinun siitti, joka sinun synnytti.

1 Mos. 3: 6. Es. 49: 12. Euku 51: 2.

Euku 80: 4. Hes. 16: 5, 10. Epd. 5: 14.

6. Pane minua niinkuin sinetti sinun sydämees, ja niinkuin sinetti sinun käsivartees; sillä rakkauts on mäkewä niinkuin kuolema, ja kiinwaus on wahwa niinkuin helwetti: hänen hiilensä hekkumat ja ovat HERRan tuli:

Rom. 8: 37. 2 Cor. 1: 21, 22. 1 Per. 1: 5.

7. Miin ettei wedengän paljous taida rakkautta sammutta, eli wirrat sitä upotta: Jos joku annais kaikken taloinsa tawaran rakkaudesta, niin ei se mitän maraissi.

8. Meidän sisaremmes on tuhho; ei hänellä ole rindoja: Mitä me pitä tekemän sirarellemme siinä pöijona hänejiä puhutan?

9. Jos hän on muuri, min teemme hopialinnan sen päälle: jos on ovi, niin me wahwistamme Cedri laudoilla.

Es. 60: 11.

Epd. 4: 7, 8, 11, 12. Col. 1: 11.

Jud. Ep. w. 1, 20.

10. Minä olen muuri, ja min rindani ovat niinkuin tornit; sillä olen hänen silmäinsä edesä niinkuin hän löytäjä.

Es. 57: 19. Marth.

Joh. 14: 27. Rom. 5: 1. 1 Tim. 2

11. Salomolla on wiinamäli Hamonisa, sen wiinamäen ammuwarioille, että jokainen annat hedelmijänsä tuhannen hopiapenn.

Kor. w. 1: 6. Euku 7: 12. Jer. 2:

Hes. 3: 17. Marth. 20: 1.

12. Minun wiinamäkeni minun omani, on minun edesämille Salomo tulee tuhaimen, kaxisataa hedelmän wartioille.

Es. 27: 3. Euku 61: 7. Marth. 19:

1 Cor. 3: 6, 7.

13. Sinä joka asut yrttilä, anna minun kuulla sinun äänek: kan kumpanit päaldä.

Es. 58: 1. 1 Tim. 4: 16.

14. Palene minun ystävänä, ja mehäuwohen kaltainen, eli nuoren ran, yrtti wuorilla.

Kor. w. 2:

1 Tim. 3: 22: 20.

Salomon Korikian Weisun loppu.

Propheta Jesaja.

1. Euku.

Katumus-saarna Judan kiittämättömälle Kansalle.

Jesajan Amozin pojan näky, jonga hän näki Judasia ja Jerusalemišta, Usjan, Jothamin, Ahazen ja Sefištian, Judan kuningasten aikana.

2. Kuulkat taiwat, ja maa ota korwiis, sillä HERRa puhui: Minä olen lapsia kaswattanut ja korottanut, ja he owat minušta luopunet.

2 Mos. 19: 5, 6. 3 Mos. 4: 26. Euku 31: 28.

Euku 32: 1, 5. Hes. 11: 1.

3. Häikä tunde omistajansa, ja aasi

Jsändängsä seimen; mutta Jstunne, ja minun Kansani ei ymm.

Ps. 78: 8.

4. Woi sitä syndistä Kansaa, Kansaa suuresta pahasta teosta, siä hauekististä siemendä, niitä wahing-lapsia; jotka HERRan hylkäisit ja raclin Pyhän pillkaiisit, he pot-talaperin.

5. Mitä warten teitä enä? kosta te aina harhalette? tote on sairast, ja koto sydan on wai-

2 Mita K. 28: 22. 1 Tim. 4:

6. Samasta landapäästä niin

ei hänesä ole terwettä; waan
ei ole juumarjat, ja weripahat;
ei ole puserretut, eikä sidotut,
ei kyllä jiwellyt.

Teidän maanne on autlana, tei-
kaupunginne owat tullessa poltetut:
kalliset syöwät teidän peldonne
edessä, ja on autia, niinkuin
muukalaisilta raadeltu on.

3 Mos. 28: 51, 52. Ef. 5: 5.

Mutta mitä vielä Zionin tyttä-
lämpy on, se on niinkuin maha
kiesä, ja niinkuin hakomaja yrtti-
ä, niinkuin häwitetty kaupunki.

Minä HERRa Zebaoth meille jota-
kään jättäissi, niin me olisimme
Sodoma, ja olisimme Gomorran

1 Mos. 19: 24. Ef. 17: 4, 5, 6.
Mal. 3: 22. Rom. 9: 29.

Te Sodoman päämiehet kuul-
kerran sanaa: ottakaa korwiinne
Jumalamme Laki, sinä Gomor-
ransa.

5 Mos. 32: 32.

Def. 16: 46, 48.

Mitä minulle on teidän uhreinne
teistä? sanoo HERRa: minä olen
polttouhrista ja sydtiläin ras-
vanoinnista, ja en tottele wäikkain,
kuten ja kauristen werta.

Isa. 6: 8, 9. San. 1: 15: 8. Ef. 6: 3.

Jer. 6: 20. Am. 5: 21.

Koska te tulette ja ilmestytte
kafsiwoini eteen, kuka seuskaltai-
waati teidän käsiistänne, että te
käsitte minun esihuonesani?

Älkät sillen teidän turhaa ruo-
kianne tuoko edes, se suihtutus on
alle kauhistus: undella kuulla ja
kauhina, koska kokous kuulutetan,
minä woi karsia wääräyttä ja Jubla
käsidesä.

Minun sieluni wihaa teidän
kuitanne ja jublapäiwianne, minä
kärsin suuttuun: minä wäsyn niitä
kärsin.

Ja kuin te parhallansa käsiänne
niin minä kuitengin käännän
teistä pois: ja waikka te paljo
käsittä, en minä kuitengan teitä
teidän kätenne owat weremi-
wä.

San. 1: 1: 28. Ef. 59: 3.

Wälkät teitänne, puhdistakaa tei-
den pangat teidän paha menonne

pois minun silmäini edestä: Lakatkaa
pahaa tekemästä.

17. Oppikaa tekemään hywää, ja
ezikät oikeutta, auttakaa alaspainet-
tua: saattakaa orwoille oikeus, ja aut-
takaa lesken aslata: Ps. 34: 15. Ps. 68: 6.
Ps. 82: 3, 4. Am. 5: 15. 1 Pet. 3: 11.

18. Ja sitte tulkaa, ja kahokamme
kummalla oikeus on, sanoo HERRa:
Jos teidän syndinne weriruskat
olist, niin heidän pitä lumiwalkeari
tuleman: ja waikka he olisit niin-
kuin ruusun karwaiset, pitä heidän
kuitengin niinkuin willa tuleman.

Ps. 51: 9. Def. 18: 21, 22.

19. Jos te tahdoisitte ja (mimia)
kuulisitte; niin te maan hywyden nau-
tita saisitte.

20. Mutta jos te estelette teitänne
ja oletta korwawaiset, niin miekan
pitä teitä syömän; sillä HERRan suu
puhuu sen.

21. Kuinga se tapahtuu, että hurstas
kaupunki on portoxi tullut? hän oli
täynnä oikeutta: wanhurstaus asui hänesä;
mutta nyt murhajat.

2 Alfa R. 28: 23, 24. Jer. 44: 17. Def. 4: 14.

22. Sinun hapias on karxeri tullut:
sinun juomas on wedellä sekoitettu.

Def. 22: 18, 19.

23. Sinun päämiehes owat wil-
pistellet, ja warasten kumpanit, kaikki he
miehellensä lahjoja ottawat, ja pyytä-
wät andimita: Ei he orwoille oikeutta
tee, ja leskein asia ei tule heidän eteensä.

2 Mos. 22: 22. Jer. 5: 28. Sach. 7: 10.

24. Sentähden sanoo HERRa, HERRa
Zebaoth, wäkerä Israelisa: woi!
minä tahdon igeni lohduutta wiholli-
sistani, ja minun wihamiehisiäni wihami
sammutta.

5 Mos. 28: 63. Ef. 10: 5.

25. Ja käännän käteni sinua vastaan,
ja sinun kartes puhstammaxi selitän;
ja wien pois kaisen sinun tinas.

Mal. 3: 3. Matth. 3: 12.

26. Ja saatan sinun Duomaris en-
disellensä, ja Neuwonandajas niinkuin
alustakin: Sitte sinä kugutan wanhursta-
xi ja uskollisxi kaupungixi.

Ef. 2: 2. Def. 21: 27. Pagg. 1: 1. Luku 2: 24.
Sach. 4: 3.

27. Zion lunnastetan oikeudella, ja
sen käändywäiset wanhurstandella:

Jer. 23: 6. Luku 33: 16.

28. Että pölköläymärit ja syndiset

ymnä särjetän; ja jotka HERRAN hyljivät, hukutetaan. Ps. 1: 6. Ps. 92: 10.

29. Sillä heidän täytyy häpiään tulla tammein tähden, joita he himoivat, ja hämäistyri tuleman yrittitarhain tähden, jotka he valitsit.

2 Mos. 34: 13. Duom. 3: 7, 8.

30. Ja te tuletta niinkuin joku tammi surkastuneilla lehdeillä, ja niinkuin joku medeidin yrittitarha.

31. Ja väkewä tulee niinkuin rohedin, ja hänen tekonsa niinkuin kipinä. Ja he sytyretän ynnä molemmat, jota ei kengän sammuta. Ps. 115: 4.

Ps. 135: 16.

B. L u k u.

Pakanat kutsutaan Judan saan.

Tämä on se kuin Jesaja Amozin poika näki, Judasta ja Jerusalemissa.

2. Viimeisnä aikana pitää sen nuoren, jolla HERRAN huone on, wahwan oleman, korkeampi kuin kaikki nuoret; ja korotettaman kuskulain ylige; ja kaikki pakanat pitää sinne juoreman. Ps. 68: 16, 17.

Mik. 4: 1.

3. Ja paljo kansaa pitää sinne menemän, ja sanoman: tulkat, astukamme ylös HERRAN nuorelle, Jacobin Jumalan huoneeseen, että hän opetais meille hänen teitänsä, ja me waellaissimme hänen polwuilensa: sillä Zionista on laki tulewa, ja HERRAN sana Jerusalemissa. Ps. 110: 2, 3.

4. Ja hän duomigee pakanain seasa, ja rangaisee monda kansaa: Silloin heidän pitää mieltänsä wannaxi tekemän, ja keihänsä wilahteri; sillä ei yhdengän kansan pida toista kansaa vastaan miekkaa nostaman, eikä silten tottuman sotimaan. Joel. 3: 10.

5. Tulkat te Jacobin huonesta, waeldakamme HERRAN walkendesa.

6. Mutta jinä olet sinun kansas Jacobin huonen hyljännyt; Sillä he rikkowat enämmän kuin itäläiset, ja onat päinwain walitsiat, niinkuin Whilistealaiset, ja salliwat mmukalaiset lapset moneyi tulla. 1 Mos. 31: 30.

2 Mos. 34: 16. Gal. 4: 10.

7. Heidän maansa en täynnä hopia-

ta ja kulta, ja heidän rikkautensa ei ole loppua: Heidän maansa on täynnä hewoisia, ja heidän raittuisuutensa ei ole loppua. 3 Mos. 17: 14.

8. Heidän maansa on myös epäjumalita: he kumartawat tähtönsä, jotka heidän formensa teheet. Duom. 17: 4. Jer. 2: 28.

9. Siellä yhteinen kansa kumartaa, siellä Sangarit heitänsä noutawät; jotas et heille amma anderi.

10. Mene kallioon, ja kätke maahan, HERRAN pelwon, ja hänen kunniallisen Masejetinän. Luc. 23: 30. Jlm. K. 6: 16.

11. Sillä kaikki korkiat silmät, ja jotka jaloimmat kumartawat, täytyy ipensä notkistaa; sillä ra on yrinänsä jinä aikana. Es. 5: 15.

12. Sillä HERRAN Zebaoth wä käy kaiken koreuden ja kumartuksen ylige; ja kaikkein paisunuita, että ne aletaisin. Es. 40: 4.

13. Ja kaikkein korkiain ja tettuain Cedrein ylige Libanonin, kaikkein tammein ylige Basanin.

14. Niin myös kaikkein korkiain nuorten ylige; ja kaikkein kuskulain ylige:

15. Ja jolaitgen korkian tornin ja kaikkein wahwain muurein.

16. Niin myös kaikkein hästien meresä, ja kaiken kaunin ylige;

17. Että kaikki ihmisten kumartuksen pitää notkistaman hänensä, ja nuoreman ipensä mitä ihmisesä korkiat ja HERRA yxin on silloin korkian kuman. Ja epäjumalat pitää rakkautta kuman.

19. Silloin mennän nuorten kumartuksen ja maan kuoppiin, HERRAN pelwon tähden, ja hänen kunniallisen Masejetinän tähden, kosta hän maata peljättämään. Ps. 10: 8. Jlm. K. 9: 6.

20. Silloin pitää jolaitgen kumartuksen ja kullaiset epäjumalansa kumartuksen pois, jotka hän on teettänyt kumartuksensa, myyräin ja yöllöin kumartuksensa.

21. Että he menevät kumartuksensa pois.

ja wuerten rotkeihin, HETra
aren tähden, ja hänen kunniallisen
hjelletinsä tähden, koska hän nousse
ata peljättämään.

22. Niin laakakat siis ihmifestä,
ja hengi steramisa on; sillä et te
sä misä arvioisa hän on.

1. 8. 7. Matth. 28: 18. Ap. 2. 10: 42.

B. L u k u.

Armottomuden ja pöyden rangaistus.

11. Käy, HETra, HETra Ze-
baath, ottaa pois Jerusalemissa
judasta kaikkinaisen waran; kaiken
in waran, ja kaiken weden waran;

1. 2. 26: 26. 3. 26: 17.

Wäkewät setamichet, Duomarit,
Wetä, Tietäjät ja Wanhimmat;
Widentymmenen päämichet, ja
kunnialliset michet, Neuvonandajat, ja
wäet wirkamichet, ja toimella pu-
sijiset michet:

Ja tahtoo heille anda nuorkai-
Bäärhtinaxi, ja lapset heitä hal-
maan.

Searn. 10: 16.

Ja Kansan pitä ryöhtämän toi-
stansa, ja jekainen lähimmäistän-
sa muremman pitä ylpään ole-
wanhaa vastaan, ja ylöntagotun
hallitsia vastaan.

Silloin tarittuu weli welpensä
sä huoneita: sinulla on waattet,
meidän halligiamme, auta: jina tätä
muusia.

Mutta silloin hän wannoo, ja
e: en minä taida parata, ei koto-
ole leipää eikä waatteita: älkät
pango Kansan halligixi.

Sillä Jerusalem kaatun, ja Ju-
dax ylösalaijin; että heidän kielen-
sa utonsa on HETraa vastaan, niin
he hänen Majestetinsä silmiä was-
tustuwaat.

Heidän kaswolinsa bahimo todistaa
vastaan, ja he kerikawat rikoristan-
kuluin Sodoma, ja ei jalaa niin
heidän ieluhujania! sillä he itse
päällensä omettomiden.

1. 13. Luf. 18: 21. Luku 19: 5.

1. 13: 9.

Sanekat wanhuksalle, että hä-
nän; sillä hän saa syöda
bedelmän.

Searn. 10: 6.

1. 14: 32. Mat. 3: 18.

11. Mutta wei jumalattomita; sillä
he owat pahat; ja heille maxetan niin-
kuin he ansaitzarat.

12. Lapset owat minun Kansani wai-
wajat, ja waimot walligewat heitä.
Minun Kansani, sinun lohduktajas häi-
rigewät sinun, ja tyncelewat tien, jo-
ta sinun käymän pidäis.

13. Mutta HETra seisoo siellä oi-
kudella, ja on seisastanut duomigemaan
Kansoja.

1. 1. 1: 7.

14. HETra tulee duemiolle Kan-
sansa wanhemmitten kansa, ja pää-
ruhtinastensa kansa; sillä te oletta tur-
mellet wiinamäen, ja köyhään ryösti
en teidän huonesanne.

1. 5: 7. Matth. 21: 33, &c.

15. Miixi te tallatte minun Kansa-
ni, ja rundelette köyhää? sanoo HET-
ra, HETra Zebaath.

16. Ja HETra sanoo: että Zionin
tyttäret owat ylpäät; ja käywyt kenosa
kauloin, kiilus silminä, käwewät ja
korjasti astelewat niinkuin jalat jidotut
olijit;

17. Du siis HETra tekewä Zionin
tytärten päät rupiseri, ja HETra en
palsastapa heidän häpiänsä.

18. Silloin en HETra ottawa ken-
gän kammistuyen pois, ja korjasti ku-
dotut rihmat ja soljet:

19. Käädyt, ja rannerengat, ja sep-
pelit:

20. Kallit päällinat, ja pelnyet, ja
päärihmat, ja lemankastiat ja korwa-
renngat:

21. Sovnnyet, ja ogalehdet:

22. Juhlawaattet, ja kaaput, ja tim-
bit, ja tukkarot:

Duom. 14: 12.

23. Speilit, ja pienet liinawaattet,
ja lakit ja suurihamet.

24. Ja pitä häijy löyhä hymän ha-
sin edestä oleman, ja mura wyön
edestä, ja paljas pää kaharain hiusten
edestä, ja ahdas falki awaran hamu
edestä. Nämät kaikki sinun kauntes
siaan.

San. 1. 16: 5. Et. 13: 11.

1. 2: 3. Matth. 23: 12.

25. Sinun miches kaatuwat mielan
kautta, ja sinun wäkewäs sodasa.

26. Ja heidän porttinsa pitä un-
rehtiman ja walittaman: ja heidän pitä
waikasti isjuman maan päällä.

4. Lufu.

Emustus Christuresta.

Ja seijemän wainoa tarttuvat sil-
loiu yhteen mieheen, ja sanowat:
me tahdomme ihe meitämme elättä ja
waatetta; anna meitä ainoasta jinnu
nimelläs niimitettä, että meidän hä-
wäijyymme otetaisiin meidän pois.

2. Sinä päivänä on HERRAN
wesa olerwa rakas ja kallis; ja maan
hedelmä jalo ja kaunis niitten tykö-
nä, jotta Israelista wapahdetan.

Es. 11: 1. Jer. 23: 5. Lufu 33: 15.
Zach. 3: 8. Lufu 6: 12.

3. Ja on tapahtuwa, että se joka
Zionisa jäljellä on, ja se joka Jerusa-
lemisa jäänyt on, pitää pyhäri kugut-
taman; jokainen kuin kirjeitettu on es-
läwitten seaja Jerusalemissa.

Luc. 10: 20. Psal. 4: 3. Jim. 2: 13: 8.
Lufu 17: 8. Lufu 20: 15. Lufu 21: 27.

4. Silloin HERRA pesee Zionin ty-
tärten saastaisuden, ja wirutta Jerusa-
lemiin waerewiat häneitä pois, duomige-
wan ja polttawan heugen kautta.

Joh. 3: 5. Lufu 16: 8. Eph. 5: 26.
Zit. 3: 5. 1 Joh. 1: 7.

5. Ja HERRA saatta kaiken Zionin
wureu asumiseu ylähe, ja kusa ikänä
se keottu on, päiwällä pilwen ja sa-
wun, ja tulen paisten yllä palamaan:
Sillä suojeelus pitää oleman kaiken kuu-
nian ylähe.

2 Mos. 13: 21.
Ps. 23: 4. Ps. 91: 4, 5, 10.

6. Ja maja pitää oleman päiwän
warjoi hellettä wastan; ja turwa ja
warjeelus rajuilmaa ja sadetta wastan.

5. Lufu.

Wiinamäen hedelmättömyys.

Minä weisan ystävälleni minun Se-
täni weisun hänen wiinamäestän-
fä: Minun ystävälläni on wiinamäki
kibawasa paikasa. Kort. w. 8: 11. Es. 27: 2.
Marc. 21: 33. Marc. 12: 1. Luc. 20: 9.

2. Ja hän aitais sen ympärinsä, ja
perkais kiwet pois, ja istutti siihen par-
hat wiinapnut: ja rakensi myöös siihen
tornin, ja paui jinne wiinaturman:
Ja odotti sen wiinamarjoja kaudawan,
waan se kannoi pahoja marjoja.

Ps. 80: 9.

3. Te jüs Jerusalemin asujat, ja

Judan miehet, duomittat nyt minun
ja minun wiinamäkeni wälillä.

4. Mitä jüs olis enämbi minun
wiinamäelleni tekemistä, jota en mi-
hänesä tehnyt ole? Mitä hän ka-
pahoja marjoja, koska minä odotin
nen wiinamarjoja kaudawan? Jer.

5. Ja nyt minä tahdon teille
moitta, mitä minä tahdon wiinamä-
leni tehdä: Hänen aitanfa pitää ole-
man pois, että hänen pitää autian-
leman, ja hänen muurinsa pitää sa-
tämän, että hän tallataijin.

Ps. 80: 13. Es. 16: 8. Jer. 48: 32.

6. Minä tahdon sen saatta am-
ettei kengän pidä hänesä leikkama-
kaiwaman, waan ohdakkeita ja es-
tappureita pitää häneä kasiwaman
tahden pilwiä kiedä satamasta
päällensä.

7. Mutta HERRAN Zebaothin
namäki on Israelin huone, ja
miehet hänen suloinen istuttama
Hän odotta oikeutta, ja kago, ei
muuta kuin wäliwolda: wanhur-
ta, niin on sula walitus.

8. Woi niitä, jotka yhden
nen toisen tygö wetäwät, ja
pellon toisen tygö saattawat: sibi
asti ettei enä siaa ole, asuapa
yrinänne maan päällä!

Jer. 22: 13. Hes. 22: 25. Am. 6: 1.

9. Nämät owat (sawo) HERRAN
baoth minun korwilleni tullet: m-
mar, ellei ne monet huonet tule
mille, ja ne suuret ja kunnit jaa-
man asuuta:

10. Sillä kymmenen wiinamäen
kaa pitää waiwein yhden Dathin
daman; ja Gomer siemenitä teke
asta yhden Ephau.

11. Woi niitä, jotka warahin
meneltain ylhällä owat, juopu-
ta noutelemaan; ja istuwat ham-
yödhön asti, että he wiinasta
wafi tulisti!

San. 1: 23: 30, 31. Am. 6: 4, 5.

12. Joilla owat kandelit, he
trumbut, huilut, ja wiinaa hab-
doisansa; ja ei kago HERRAN
eikä tettele hänen käjäläänsä.

13. Sentähden pitää minun
wrietämän sanguteen, ettei he
yymmärrystä, ja hänen kunn-
...

nyrkäältä kärkeä; ja heidän yhteis-
Kansansa kiviä janoon.

Mal. w. 4: 5.

14. Sitä varten on helvetti sielunsa
valda arvainnut, ja hänen kitanja
mollansa ilman määrätä, men-
ne alas sekä heidän kunniallisen-
yhteisen Kansansa, sekä heidän
nsa että riemullisensa:

15. Että jokainen igensä notkistais
in nöyrytetäisiin; ja koreitten sil-
myös nöyrytetyri tulijit.

16. Mutta HERra Zebaoth pitää
loja yllistettämän; ja se pyhä Ju-
pita vanhurskaudesa pyhitettämän.

17. Silloin pitää lambat tavallansa
man, ja muikalaiset pitää igensä
n lihavitten aukiusja.

22: 30. Es. 10: 16. Am. 4: 1.

18. Voi niitä, jotka igensä sitovat
nuoralla yhteen, wäärystä te-
n, ja niinkuin ratasten köydellä
telemään!

19. Ja sanovat: auna hänen tekonsa
ja pian tulla, sitä nähdäremme:
pölon ja tulon Israelin pyhän
s, että me sen tietäisimme.

14. Es. 28: 10. Mal. 3: 14. 2 Pet. 3: 3

20. Voi niitä, jotka pahan hyväri
hoan pahari sanovat; jotka pi-
nä waltenden, ja waltendeista pi-
telewät, jotka karwaasta ma-
ja makiasta karwaan telewät!

San. 1. 17: 15.

21. Voi niitä, jotka wiifat olewa-
owat, ja heittänsä toimellisua pi-
telewät.

San. 1. 3: 7. Rom. 12: 16.

22. Voi niitä, jotka jalot owat
juomaan, ja juomasa kil-
telewät!

23. Jotka jumalattoman lahjain
wanhurskauttavat, ja kään-
wanhurskusten oikeuden pois
telewät.

San. 1. 24: 23

24. Sentähden, niinkuin tulen hoh-
nen kulutta, ja liekki jiwalta ala-
s: ahwan niin pitää heidän jum-
tänemän, ja heidän wefansa
n pois niinkuin tonni: Sillä he
nt HERran Zebaothin Sain v-
telewät Israelin pyhän sanat.

2 Ros. 15: 7.

25. Sentähden HERran wiha jul-

niinkuin Kansansa päälle, ja ojenda kä-
tenjä heidän päällensä: ja lyö heitä,
niin että wuoret wapisewat, ja heidän
rumminsa owat niinkuin loka katuksa;
Ja kaikisa näisä ei hänen wihamja lat-
ka, waan hänen kätensä en vielä ojettu:
Es. 9: 12, 17, 21. Luku 10: 4.

26. Sillä hän nostaa lipun ylös
lankana pakanoitten seasa, ja wiheldä
niille maan ääriästä: ja kago, he tule-
wat äkiästä ja nopiaasti.

27. Ei ole kengän heistä wäsymy-
eli heikko, eikä kengän torju eli mafas:
ei myös päästä kengän wyötä lande-
tansa, eikä kengän kengän rihoja
rikota.

28. Sillä heidän nuolensa owat te-
rävät, ja kaikki heidän jougensa jän-
nitetyt: Heidän orittensa kawiot owat
niinkuin linjä, ja heidän ratastensa
pyörrät niinkuin tuulispää.

29. Ne kiljuvat niinkuin jalopuura,
ja kiljuvat niinkuin wuoret jalopuurat:
Ne kiristelewät ja temmarat saalin,
ja omistawat sen, ettei kengän sitä saa
jällen.

30. Ja silloin pauhatan heidän v-
ligensä niinkuin meri pauhaa: Koska
silloin kagotan maan päälle, kago, niin
on pimensä ahdistuksesta, ja ei waltens
pajita sillen heidän yligensä. Es. 8: 22.

B. L u k u.

Jumalan kunnia. Juba paadutettu.

Sinä wuonna jona Kuningas Uria
kuoli, näjin minä HERran istu-
wan korkialla ja kerotetulla istuimel-
la, ja hänen waattensa liewet täytti
Templin.

2 Kun. K. 15: 5, 7.
Don. 7: 14. Warrh. 15: 31. Luku 28: 18.
Luc. 1: 32. Job. 12: 41.

2. Seraphim seisoiit händä ylembä-
nä, ja kullakin oli kuusi siipää: kahdel-
la he peitit kaswonsa, kahdella jalkan-
sa, ja kahdella he lensit.

3. Ynysit toinen toisellensa, ja sa-
noit: Pyhä, Pyhä, Pyhä, HERra
Zebaoth: Kaiikki maa on täynnä hä-
nen kunniansa; Jim. K. 4: 6: 1

4. Niin että pihitpielet wapisit hei-
dän huontonsa ääneistä, ja huone täy-
tettin sawulla.

5. Niin minä sanoin: woi ihmami!

minä hukun, sillä minulla on saastaiset huulet, ja asun sen Kansan seassa, jolla on saastaiset huulet; sillä minun silmäni ovat nähneet Kuningan, HERRAN Zebaothin.

2 Mos. 33: 20.

Duom. 13: 22. Dan. 10: 8, 9.

6. Miin lensi yri Seraphimeista minun tyköni, jolla oli kädessä tulinen hiili; josta hän otti hohtimilla Altarilda.

7. Ja rupeis minun suuhuni, ja sano: kato, täällä olen minä ruvennut sinun huulisi; että sinun pahat tekos otetaisiin sinulda pois, ja sinun rikokset olis sevitettu.

Jer. 1: 9. Das. 10: 16.

8. Ja minä kuulsin HERRAN äänen, että hän sanoi: Kenengä minä lähetän? kuka tahoo olla meidän sanansaattajamme? Mutta minä sanoin: tässä minä olen, lähetä minua.

9. Ja hän sanoi: mene, ja sano tälle Kansalle: kuulden kuulkat, ja älkät ymmärtäkö: nähden nähkät, ja älkät tähtäkö.

Marc. 13: 14, 15. Marc. 4: 12.

Luc. 8: 10. Ap. 2: 28, 25, 26.

10. Paaduta tämän Kansan sydän, ja anna heidän korvansa paruri tulla, ja sowaise heidän silmänsä, ettei he näkisi silmillänsä, eikä kuulisi korvillansa, eli myös ymmärräisi sydämellänsä, eli käännäisi ihsänsä ja paraturi tulisi.

Joh. 12: 40. Rom. 11: 8.

11. Mutta minä sanoin: HERRA, kuinga kauvan? hän sanoi: siihenasti kuin kaupungit tulevat kylmille, ja ilman asuvita, ja huonet ilman wäetä, ja maa on peräti autiana.

12. Sillä HERRA ajaa wäen kauwas; niin että maa tulee peräti hyljättyri.

13. Ja ehkä kymmenes osa siihen vielä jää, niin sekim taas hävitetään; kuitengin niinkuin Samuelle ja Tuomelle jää kando, waikka heidän lehtensä wariitetaan, niin pitää myös pyhällä siemenellä kando oleman.

7. Luf.

Rejin waelus, Abaren lohdutus, Christuren syndyminen.

Se tapahtui Abaren, Jothamin pojan, Usian pojan, Judan Kuningan aikana, että Rejin Syrian Ku-

uningas, ja Pekah Remalian poika raelin Kuningas, waelfit Jerusalemiin sotimaan sitä vastaan; mutta ei he taoneet sitä voittoa.

2 Kon. 2: 17.

2. Silloin sanettin Davidin kunnelle: Syrialaiset luottawat heille Ephraimiin. Silloin wapiji hänen dämensä, ja hänen Kansansa niinkuin puut wapisewat mekälästä.

3. Mutta HERRA puhui Jesse mene nyt Ahasta vastaan, jina ja poikas Sear-Jasub, wesi-uorun hän, ylempiäsellä puolella lammitiellä, weran painajan pellon kanta.

4. Ja sano hänelle: kauwada sinä pysy alallas, älä pelkää, älkön minun sydämes wapijo näitä kauwata tekälettä, Rezinin ja Syrian ja Remalian pojan wihaa:

5. Että Syrialaiset ovat pahoja juonia sinua vastaan; niinkuin Ephraim ja Remalian poika, joutawat:

6. Me tahdomma mennä sinuun daan, ja herättä händä, ja jata kestenämme; ja tehdä siihen tuon pojan Kuningari.

7. Sillä näin sanoo HERRA: ei seu pida pysymän olemän.

8. Waan niinkuin Damaskus Syrian pää, niin pitää Rezinin olemän maistun päään. Ja widen ajastajasta seigemättäkymmendä, pitää Rejin tuleman perätkatoon, niin että dän enä pida Kansana olemän.

9. Ja niinkuin Samaria on Gamin pää, niin pitää Remalian pojan olemän Samarian päään. Jollette niin et te wahirjistu.

10. Ja HERRA puhui taas Ahasele: ja sanoi:

11. Pyydä sinulles merkkiä HERRA sinun Jumalaldas, taikka sinun sywyteen, eli ylhälle korkeuteen.

12. Miin Ahas sanoi: en tahdo HERRAA kintata.

5 Mos. 6: 16.

13. Miin hän sanoi: kuulka Davidin huone: wäpäkö se, että te ihmisiä wapijesta teetti, myös teettä minuu Jumaladan...

14. Sentähden andaa itse HERRA
 le merkin: Kato, Teisy siittää
 synnyttää pojan, sen nimi pitää
 nauttaman ImmanuEl.

Matth. 1: 23. Luc. 1: 31.

15. Voita ja humajata hän syö,
 igensä hyljätä pahaa ja walita hy-

16. Sillä ennentuin poikainen oppy
 mään pahaa ja waligenuaan hy-
 pitä se maa, jotas kauhistut, kah-
 kuningaldansa hyljättämän.

17. Mutta HERRA anda sinun, ja
 kansas ja Isäs huonen päälle
 Assyrian kuningann kautta, ne
 pit, jotka ei jitte tullet ole, kuin
 erkani Judasta.

1 Kun. 2: 16, 17.

18. Ja tapahtuu, että HERRA wi-
 sinä päivänä lähäiästä Egypt-
 vrtain äärestä, ja kimalaisia Is-
 maalda:

Et. 5: 26.

19. Että he tulewat ja siottawat
 tyynni igensä häwimneihin laa-
 ja kirven rakoin, ja kaikliin mät-
 ja pensaiihin.

20. Silloin HERRA ajellee pään ja
 at jahwoista, ja otta pois parran
 tulla partaweißellä, niitten kaut-
 jotka sillä puolen weijä owat, niin-
 Assyrian kuningann kautta.

21. Siihen aikaan pitää yhden mie-
 hää lehmää ja kahja lammaista
 man:

22. Ja saaman niin pälso riekkaa,
 hän saa syöä woita: sillä se jo-
 maahan, saa woita ja humajata
 a:

23. Sillä siihen aikaan tapahtuu,
 kusa nyt on tuhanten wiinapuu-
 jotka marawat tuhannen hepiapen-
 pitä; siellä pitää orjantappurat ja
 tlet oleman.

24. Ja sinne mennän muolella ja
 a: sillä koko maasa pitää oleman
 tappurat ja ohdaket:

25. Niin ettei taita tultaa kaikliin
 mätihin, joita lapiolla kaiwetaan
 tappurain, mätästen ja ohdakesten
 waan härjät annetan siinä
 ja lambat sitä tallata.

S. Luku.

Waltta ihmisen liittoa; luotta Jumalaan.

1. Ja HERRA sanoi minulle: ota suuri
 kirja etees, ja kirjoita siihen ihmi-
 sen kirjoitustyellä: ryöstiä nopiaasti, rien-
 nä jaalille.

2. Ja minä otin tygöni mkoilliset
 todistajat; Kapin Urlian, ja Zacharian
 Jeberekkian pojan.

3. Ja menin yhden Propheetiyan
 tygö, se tuli raskari ja synnytti pojan;
 ja HERRA sanoi minulle: nimitä se:
 ryöstiä pian, ja riemä jakoon.

4. Sillä ennentuin poikainen taitaa
 sanoa: minun Isäni, minun Itini,
 pitää Damastrun woima ja Samarian
 saalis Assyrian kuningalda otettaman
 pois.

2 Kun. 2: 15: 29. Luka 16: 9.

5. Ja HERRA puhui vielä minun
 kansani, ja sanoi:

6. Että tämä kansa hylkää Sileahu
 weden, jota hyljarensa juoree, ja luotta
 igensä Reziiniin ja Nemalian poikaan;

7. Kato, HERRA anda siis tulla hä-
 nen päällensä päljen ja wäkewän wir-
 taweden, Assyrian kuningann, ja kaiken
 hänen kunniansa; että he waeldawat
 kaikkein heidän ojainsa ylihen, ja käy-
 wät kaikkein heidän randainja ylihen:

8. Ja pitää käymän Judan läpihe,
 wajottaman ja kuohuman, siihenasti
 kuin he ulottuwat kaulaan asti; ja le-
 wittäwät heidän siipensä, niin että he
 täyttäwät sinun maas, o ImmanuEl,
 niin lewiä kuin se on.

9. Kokondukat kansat, ja paekat
 kuitengin, kuulkat lakkii jotka oletta
 kankaijisa maakunnissa: bangitkat so-
 taan, ja paekat kuitengin, bangitkat
 ja paekat kuitengin.

10. Päättäkät nemro, ja ei se mi-
 xikän tule: puhukat keskenämme, ja ei
 sekän seis; sillä tässä on ImmanuEl.
 2 Kun. 2: 18: 17. Rom. 8: 31.

11. Sillä näin sanoi HERRA mi-
 nulle, koska hän käteeni rupeis; ja neu-
 woi minua etten minä waellaissi tämän
 kansan tiellä, ja sanoi:

12. Älkät sanoko: liitto: Ei tämä
 kansa muusta puhu kuin liitosta: Älkät
 te niin peljätö, kuin he tekwät, älkät
 myös wapihe.

13. Waan pyhittäkät HERRa Zebaoth; ja hän olkon teidän pelkonne, ja hän olkon teidän vapistuksenne;

14. Niin hän on pyhitys: Mutta kirkkain kivi ja kompassus kallis kallelle Israelin huonelle, paulaxi ja langemiseri Jerusalemin asuwillen;

Luc. 2: 34. Rom. 9: 33. 1 Pet. 2: 7, 8.

15. Niin että moni heistä loukka itsensä, ja langewat, särjetän, tiedoitän ja saugitan.

Matth. 21: 44.

Luc. 20: 18.

16. Sido todistus kiinni, lukige Lahti minun opetuslapsisani.

17. Sillä minä toiwon HERRaa, joka lasiwonsa Jacobin huonelta kätkeyty on: Mutta minä odotan händä.

18. Kago, täsä minä olen, ja ne lapset, jotka HERRa minulle andanut on merkity ja ihmeri Israelisa, HERRasta Zebaothisa, joka Zionin nuorella asuu.

Hebr. 2: 13.

19. Kofka juis he teille sanovat: Kysykät noidilda ja tietäjildä, jotka jaarittelewat ja tutkivat; (niin sanokat:) eikö Kansan pidä Jumaladansa kysymän? (eikö ole parambi kysyä) e-läwilda kuin kuolleilda?

5 Mos. 18: 11. 1 Sam. 28: 11.

20. (Ja pikemmin) Lain jälkeän ja todisturen? ellei he tämän sanan jälkeän sano, niin ei heidän pidä saamurukoa saaman.

Es. 58: 8.

Hof. 6: 3. 2 Pet. 1: 19.

21. Waan heidän pitä käwelemän maakunnasa waiwattuna ja nälkäisenä: Mutta kuin he nälkää karsiwät, niin he wihastuwat ja kiroilewat kuningastansa ja Jumalataansa, ja kagowat y-lööpäin:

Ps. 59: 15.

22. Ja kagelewat maata, waan ei myuta mitän löydy, kuin murehet ja pimeydet; sillä he owat pimitetyt ahdistukseja, ja exiwät pimeydesä.

Es. 5: 30.

23. Sillä ei ole sillä (maakunnalla) yhtän pääsin päiwää, koska hän ahdistukse on; niinkuin eudiseen aikaan Sebulenin ja Naphthalin maalle lieivitys tapahtui, ja tulit wiimein kummitseurxi; niin myöds ne meritten wteresä, tässä wloen Jordanin, pakanain wälkeasa.

Duom. 6: 34. 35.

Luku 7: 23, 26 Matth. 4: 14, 15.

D. Luku.

Wesiaren syndymineu, nimet, wadatuksensa joka pimeydejä waeli, ja suuren waltkuden, ja jotka kuoleman warjen maasa, niitten se kirkasti paistaa.

2. Sinä lisät Kansaa, ja lisät nelle iloa: sinun edesäs iloitan, kuin elonaitana iloitan, niinkuin jaosa iloitan.

Ps. 119: 17.

3. Sillä jinä olet heidän tuotensa iken, heidän olkainsa wigän, ja dän waatiansa saurwan särkeyty, kuin Midianin aikana.

Duom. 7: 22. Es. 10: 28.

4. Sillä kaikki sota ja metaweriset waattet pitä poltettamantulella kulutettaman.

5. Sillä meille on lapsi syntynyt, ja poika on meille annettu, jonga hartioilla Herraus on; ja nimen nimensä kagutan, Ihmes, Neuwonandaja, Wäkewä Jumankaiikkinen Isä, Rauban mies.

Duom. 13: 18. Ps. 40: 6.

Jer. 32: 19. Matth. 6: 9. Luc. 1: 31.

3: 16. Rom. 9: 5. 2 Thez. 3: 12.

6. Että hänen Herraudensa suurexi tuleman, ja ei rauhallispuu, Dawidin istuimelle ja waldakunnallensa; Walmistamistä ja wahwistamaan duomioiwahwurstaudella: hamasta nyt ijankaiikfiseen, on HERRan Jumankaiikkinen Isä, Rauban Zebaothin kiwkaus tämän telen.

Es. 37: 32. Luc. 1: 32.

7. HERRa on lähettänyt sanat kobisa, ja se on laugennut Israelin maahan.

8. Että kaikki Ephraimin ja Samarian asuwaitset pitä sen tietä man; jotka pleydesä ja korjallensa lellä sanowat:

9. Tiilikiwet owat pudonnet, me tahdomma sen raketa wuojontä jällen: Minibärin puut owat tut maahan, mutta me panemme Cedripuita.

Mat. 11: 1.

10. Sillä HERRa tahtos Mezinin sotowäen heitä wajan, ja dän wihollisensa nuwoa yhtä.

11. Syrialaiset eteen, ja wälkälaiset taa, että he söt Israelin.

kä suulla. Näitä kaitisa ei lakkaa vielä hänen vihansa, vaan hänen kätensä on vielä ejettu.

Et. 5: 25. Luka 10: 4.

12. Ei myöskään kansa kääntänyt itsensä men työstä, joka heitä lyö; eikä heitä pöytä Zebaothia.

13. Sentähden karjii Herra Isä taida pois, yhtenä päivänä, pään hämmän, orat ja kannon.

14. Vanhat kunnialliset ihmiset ovat pää: mutta Prophetat jotka opettavat määrin, ovat häntä.

15. Sillä tämän Kansan johdattajat ovat pettäjät, ja ne kuin sallivat heitä johdatta, ovat kadotetut.

16. Sentähden ei Herra taida iloitella heidän morista miehistänsä, eikä arvostaa heidän orvoilapiansa ja leskensä; sillä he ovat kaikki ulkoellatut lapset, ja jokaisen suu puhuu hulluutta: näitä kaitisa ei lakkaa vielä hänen vihansa, vaan hänen kätensä on vielä ejettu.

17. Sillä jumalatein meno on syvä niinkuin tuli, ja tulutta orjanvartat ja ohdakket; joka palaa niinkuin parrusa metsässä, ja nostaa savun kielelle.

18. Sillä maa on pimennyt Herra Zebaothin vihasta; niin että Kansan niinkuin tulen ruoka, ja ei yriä armaitse toista.

19. Jos he ryöstävät oikialla puolella, niin he nälkää näkevät: jos he ovat vasemmalla puolella, niin ei heitä ravitxi: jokainen syö käsiwarteensa lihaa:

20. Manasse Ephraimia, Ephraim wäijeta, ja ne molemmat yhdestä kielestä Jubata vastaan. Ei vielä näitä kaitisa hänen vihansa asetn, vaan hänen kätensä on vielä ejettu.

10. Lu.

1. Herra's rangailus. Assirin häviys.

2. Kirjanoppemita jotka wääränlain tekewät, ja wäärän diokkjoittavat: Am. 5: 7.

3. Luka 6: 12. Mat. 7: 3.

4. He wäänbeliisit köyhän asian, ja wälitwadaa raadolliselle oikeudelle: minun Kansajani; niin että lesket

ovat heidän saalinsa, ja orwoja he raatelevat.

3. Mitä te tahdotta tehdä yksiköpäivänä ja häwityrsä, joka laukaa tulee? Kenen työ te patentta apua saamaan? ja kunga te tahdotta panna teidän kunnianne?

4. Ettet te sangittuun kansa tairu-tetaisi, ja lydyin seasa langeisi; näitä kaitisa ei ole hänen vihansa asetettu, vaan hänen kätensä on vielä nyt ejettu.

5. Woi Assur, joka minun vihani wiha on; joitten käsiä minun julmuudenii samra on. Et. 36: 1.

6. Minä tahden lähettä hänen ulkoellattua Kansaa vastaan, ja anda hänelle käskyn minun vihani Kansaa vastaan; sitä täydellisesti ryöstämään, ja saalista jakamaan, ja tallamaan sitä niinkuin lekaa kujilla. Et. 5: 25.

7. Waikka ei hän sitä niin luule, eikä hänen sydämensä niin ajattele; vaan hänen sydämensä on turmelemaan ja häwittämään mouda Kansaa.

8. Sillä hän sanoo: eikä kaikki minun pääruhtinani ole Amingat?

9. Eikö Galno ole niinkuin Charchemis? Eikö Hamath ole niinkuin Arpad? Eikö Samaria ole niinkuin Damasku? 2 Kun. 18: 34.

10. Niinkuin minun käteni on löytännyt epäjumalden waldakuunat, niin myöskään heidän epäjumalauja jotka Jerusalemissa ja Samariassa ovat.

11. Eikö minun tule tehdä Jerusalemissa ja hänen epäjumalillensa, niinkuin minä Samariallekkin ja hänen epäjumalillensa tein?

12. Mutta kesä Herra on kaikki tekonsa Zionin wuorella ja Jerusalemissa toimittanut; niin minä tahden eksi Assurin Amingan ulpeu sydämen bedelmätä, ja häneä ulpeitten silmäinjä koreutta:

13. Että hän sanoo: minä olen sen toimittanut minun käteni waimalla ja minun taitoni kautta: sillä minä olen taitawa: minä olen Kansain rajat siirtännyt, ja heidän tawaransa ryöstännyt, ja niinkuin waimallinen lyönyt heidän asujansa maahan.

14. Ja minun läteni on löylynyt kansain tavaran niinkuin liunun pesän, niin että minä olen kaiken maan loonnut niinkuin hyljätty munat keotan, kusa ei yhtän ole joka siipensä liikutta, nokkansa avaa, eli kiraisee.

15. Taitako kirves kerjätä igiänsä sitä vastan joka hänellä hakkaa? eli saba taistella sen kansa, joka händä roeti? se elis niinkuin kapula tahdois liikutta sitä joka hänen noistaa, ja saurwa noistais igensä niinkuin ei se puu olistan.

16. Sentähden on HETra, HETra Zebaeth, lähettävä laihuden hänen lihavittensa jekaan, ja sytyttävä hänen kunniansa palamaan kuin tulipalon.
Ei. 24: 6.

17. Ja Israelin walfens on tulewa tuleri, ja hänen Pyhänsä liekki: ja pitä palaman, ja kuluttaman hänen orjantappuransa ja ehdakkensa yhtenä päiwänä.

18. Ja hänen megänsä ja ketonsa kunnia pitä tyhjään raukeneman, sekä sielu että runnis, ja pitä tuleman niinkuin kosta lipunkandaja näändy;

19. Niin että hänen megäänsä jäänet punit lukea taitan; ja että lapsikin ne pyältä taita.

20. Silloin ei pidä jäänet Israelisa, ja ne jotka tallella ovat Jacobin huonesta, enämbi turvaman häneen josta heitä lyö; waan pitä todella turvaman HETraan, Israelin Pyhään.
2 Kun. 8: 19; 5: 6.

21. Jäänet pitä kääntämän igensä, Jacobin jäänet, sen wäkerään Sunnalan tygä.

22. Sillä jos sinun kansas, D Israel, on niinkuin hiukka merejä, niin kuitengin heidän jäänenä kääntymät: sillä epetty häwitys pitä ruotaman yhtätylläisen wanhuristauden. Rom. 9: 27.

23. Että HETra, HETra Zebaeth, anda tulla aiwoituu häwityren koke maahan, ja hallitsee sen.
Ei. 28: 22.

24. Sanoo siis HETra, HETra Zebaeth: älä pelä minun kansain, joka Zionisa asut, Assurita. Hän lyö sinua wigalla, ja noistaa sauransa sinua vastaan, niinkuin Egyptiä.

25. Sillä aiwan wähen ajan perittä, pitä armottomus ja minun wiha täytettämän, heidän kadotuserensa.

1 Sam. 2: 6. Ps. 30: 6.

26. Silloin on HETra Zebaeth noistawa ruoistan heidän päälensä, niinkuin Midianin tapoja Drebim tallala; ja on ylöndävä sauransa jota kunnella oli merellä, niinkuin Egyptiä.
Daom. 7: 22, 26.

27. Silloin pitä hänen luorma pakenevan pois sinun hartioildesta, hänen itensä sinun kaulastas; sillä pitä perstanduman lihaverdestä.

28. Hän tulee Njathiin, hän ruota Migrenin läpiyge, hän kagelee asja Michmaja.

29. He waeltawat luotns paikant he pitävät ystiaa Gebaasa: Raapeliästy: Saulin Gibea pakence.

30. Sinä tytär Gallim huuda wasti: ota waari Laixesa, sinä roolinen Luatheth.

31. Madmena mence pois tiellä, kihin asureaiset juorewat matkaansa.

32. Ollan vielä päiwäkunda Nissa; niin hän on kääntävä kätensä niin tyttären wuoreen päin, ja Isalemin kerkuden puoleen.

33. Kage, HETra, HETra Zebaeth, en hakawa eyat wällä; lyhendävä sitä kerkiaata; ja kerkiaata alettaman.

34. Ja tihtä megä pitä raudmaahan hakattaman; ja Libanonin tä waimallisen kanta kaatumen.
Ei. 37: 36.

11. Lufu.

Christus ja Evangeliumin woima.

Ja wiisa on putkahtawa Isain kanoista; ja wesa on hedelmöittäwä hänen juurestansa: Jer. 23: 5. Lufu 33: 15. Sach. 3: 8. Lufu 6: 12, 13. Ap. 2: 13: 23.

2. Jonga päällä HETra Zebaeth gi lewäjä; wiisauden ja ymmärryksen hengi, neuwon ja wäkeräden hengi, taidon ja HETran neuwon hengi.

3. Ja hänen haistamiscusa on HETran pelnosa olewa: Ei hän wäpö silmänsä näön jälkeen, eikä korwainsa kuillon jälkeen;

Waan hän duominee köyhiä wanhempansa, ja nuhtelee maan raadollisilla oikudella; ja lyö maata sinunsa kalla, ja huuldenja hengellä tappaa jumalattoman. 2 Eheb. 2: 8.

Ilm. K. 2: 16.

Bankurians on hänen kurvekko, ja usko hänen munastuihde.

Sudet asuvat lammaisten seassa, ardi makaa wohlain kanssa: Wamuyös ja uuri Jalopeura, ja naudat käywät yhdesä, ja wäräinen kaitsee heitä.

Et. 65: 25. Hof. 2: 18.

Niin myös lehnät ja karhut yhdellä laituimella, ja heidän kappia myös ymiä makawat: Ja lyö oikia niinkuin härkä.

Ja imenä lapsi ihastuu wäriä läweitä; ja wieroitettu lapsi äitensä Basiliiskun luolaan.

Ei kengän wahingoitke eikä turtaitella minun pyhydeni wuorellilla maa on täynnä HETran niinkuin meri wedellä peitetty.

Ja tapahtuu sinä päivänä, että juurta, joka seisoo Kansan maana, pitää pakanain esimän; ja leponsa on funniallinen o-

Rom. 15: 12. Ilm. K. 22: 16.

Ja tapahtuu sinä päivänä, että wra vielä toisen kerran kokotta, omistamaan kansansa tähteijetta jäänät olit, Assyrialaisilta, Filaiisilta, Patrozelda, Morilaisilta, Lamitilaisilta, Sinearilaisilta, Halaisilta, ja meren luodeilta.

Ja hän nostaa lipun pakanoissa, kansa ajettuita pois Israelista; ja kootayensa hajotettuja Judasta, maan ääreistä.

3 Hof. 30: 4. Joh. 10: 16.

Ja kiinaus Ephraimia vastaan Aman, ja Judan wiholliset piilä katoman; niin ettei Ephraim kadestiman Judata, ja Judan ohdistaman Ephraimia.

Mutta heidän pitää farkaman wäriä niiskaan, ländeen päin, wäriä idän puolella asuwaiset: ja Moab pitää heidän käsiinsä

langeman, ja Ammonin pojat pitää heille kunliaiset oleman.

15. Ja HETra on kirona Egyptin meren wirran, ja liikuttawa kästenä wirtaa wajan, hänen tuulensa wäkeroydesä: Ja lyö seigeman koflea; niin että kengäsä käydän ylige.

16. Ja rata pitää oleman hänen jäänyelle Kansallensa, joka Assyrialaisilta jätetty oli: niinkuin Israelille silloin tapahtui, koska hän Egyptistä läxi.

2 Hof. 14: 29.

12. Lufu.

Kiitos Mesiaaren hywain töitten ebesä.

Silloin pitää sinun sanoman: Minä kiitän sinua HETra, että wäihainen olet ollut minun päälleni; mutta sinun wihhas on palainnut, ja sinä lohduitat minua.

2. Kago, Jumala on minun autudeni, minä olen turwasa ja en mitään pelkää; sillä HETra HETra, on minun wäkeroyteni, ja minun wirteni ja hän on minun autudeni.

2 Hof. 15: 2. Of. 118: 14.

3. Teidän pitää ammundaman wettä ilolla, autuden lähteistä.

Zach. 13: 1. Joh. 7: 37, 38. Ilm. K. 21: 8.

4. Ja silloin te sanotta: kiittäkät HETraa, ja saarnatkat hänen nimeensä, julistatkat kansoissa hänen tekojansa; muistatkat kuinga korkia hänen nimensä on.

1 Kito K. 16: 8. Of. 105: 1.

5. Weisatkat kiitosta HETralle: sillä hän on waimallisesti itsensä asettanut: se olkon tiettäwä kaikesa maasa.

6. Korota äänes, ja weisa, sinä Zionin asuwaisten: sillä Israelin Pyhä on suuri sinun keskelläs.

13. Lufu.

Babelin häwitys.

Babelin kuorma, kuin Jesaja Amozin poika näki.

Jer. 50: 1.

2. Nostakat lipun korkialle wuorelle, huntuat kowin heitä vastaan; nostakat kätemme ylös, andakat päätuhtinastensa mennä porteilta sisälle.

3. Minä olen käskenyt minun Pyhäitettyilleni, ja kusunut minun wäke-

wäni minun wihaani, jotka loigewat minun kunniasani.

4. Siellä on suuren joukon huuto vuorilla, niinkuin paljon Kansan huuto: niinkuin humaus pakanain kootusta waldakunnasta: HERRa Zebaeth warustaa joukon setaan;

5. Jotka kaukaiselta maalta tulewat, taivan ääriästä: tosin ihe HERRa hänen wihaansa jonkolla, häwittämään koko maata.

6. Walittalat, että HERRan päiwä on juuri läsnä: hän tulee niinkuin häwitys Raikkiradialda.

7. Sentähden pitä kaikki kädet langeman maahan, ja kaikki ihmisten sydämet waipuman.

8. Wämmäytys, tuska ja lipu pitä tuleman heidän päällensä: heillä pitä oleman tuskan niinkuin lapsien synnyttäwäisellä: yhden pitä toista kauhistuman, heidän lastensa pitä oleman pumaisen niinkuin tulen.

9. Sillä kato, HERRan päiwä tulee kauhiasti wihaista, ja julmana; häwittämääu maata, ja siitä teloittamaan syndisitä.

10. Ettei tähdet taivasa, ja hänen kointähdensä paista kirkkaasti: Aurinko ylöne syngiästi, ja Kuu paista pimiästi. Job. 9: 9. Eufa 38: 31. Am. 8: 8. Hes. 32: 7, 8. Joel. 2: 31. Eufa 3: 15. Matt. 24: 29. Marc. 13: 24. Luc. 21: 25.

11. Minä tahdon rangaista maan piirin hänen pahudensa tähden, ja jumalattomat heidän wikainsa tähden; ja tahdon lopetta koreitten ylpeyden, ja nöyryttä jaloin ynseyden:

12. Niin että mies pitä oleman kallimbi puhdasta kuldasta, ja ihminen enä kunnioitettu kuin kappale Dphirin kuldasta.

13. Sentähden minä liikutan taivwan, niin että maan pitä wariseman paikastansa, HERRan Zebaethin wihaan kautta, ja hänen julman wihaansa päiwän kautta.

14. Ja hänen pitä oleman niinkuin pois ajeton megäwuohe, ja niinkuin lauman ilman paimenta; niin että jokaisen pitä palajaman Kansansa, työ, ja jokaisen pakenevan maallensa.

15. Että jokin kuin löytän, pitä

piistettämän läpi: ja jokin siellä läsnä on, pitä mielalla langa

16. Pitä myös heidän lapsensa, ja huonensa ryöstettämän, ja heidän määndänsä häwäisätämän. Jer. 17: 17.

17. Kato, minä herätän Medset heidän päällensä, jotka ei epiata, eikä kysy kuldasta;

18. Waan ambuivat nuoria wuolliari jougilla; ja ei armahda kohdun hedelmätä, eikä jääsiä

19. Näin pitä Dabeli se kaunin waldakundain seasa, Euphilaisten koreus, tuleman; niinkuin mala kukisti Sodoman ja Gemon. 1 Mos. 19: 24, 25. Jer. 49: 18. Eufa 17: 1.

20. Niin ettei siellä enä pidä tamen ijankaikkisesti, eikä siellä pidettämän sureusta sukuhun. ettei myös Arabialaisten sinne pidä majaa tekemän, eikä paimida siellä lounalla makaman:

21. Waan megän pedet pitä makaman, ja heidän huonensa täynnä kauhiesta petoja, ja petoilla siellä aiuman, ja siellä liekkiä tuleman. Zeph. 2: 14.

22. Ja tarhapölydit laulaman kaunisitetuista huoneisansa, ja karmet niissä loijissa linnoissa. Jenen aikansa on pian tulewa, ja päiwän ei pidä wiipymän.

14. Eufa.

Emuutus kuinga Dabel, Assur ja Euphilaiset piti häwittettämän.

Sillä HERRa armahtaa Israelin päälle, ja walitsee vielä me raelin, ja pauee heitä heidän maansa; ja muunkalajsten pitä andaman siä heidän alansa, ja suostuman Dabelin huoneeseen.

2. Ja Kansan pitä ottaman tygönä, ja wienän heitä heidän kaansa, niin että Israelin huone omistawa heitä HERRan maassa weliöixi ja piiköixi; ja pitä heitä gina pitämän, joilda he olti langa, ja niin he wallikewat heidän maansa.

3. Ja pitä tapahtuman

kuin HERRA on andava sinulle
 ja sinun surustas, ja waiwastas,
 jota korwasta orjudesta josas orjana
 olin;

Etä sinun pitä puhuman näin
 kuningasta vastaan, ja sano-
 ma kuinga waiwaja on tullut pe-
 rään, ja weron lastemus on lop-
 pautunut?

HERRA on taittanut jumalatto-
 saurwan, walligiain wigan.

Joka löi kansaa julmudesa il-
 lakkamata, ja walligi pakanoita
 yhdellä, ja waiwais heitä ilman
 mitättä.

Nyt on kuitengin koko mailmal-
 ta, ja on alallansa; ja riemuigee

Ja hongat myöds riemuigewat si-
 nulle, ja Cedrit Libanonisa, (ja sano-
 ma: ettäs matat, niin ei nouse yh-
 tää meitä maahan hakkaa.

Heltwetti wapiji alhalla sinua,
 ja tulemisestäs: Se herättä sinulle
 kaisen mailman Päämiehet,
 jotka kaikia pakanain kuningoita
 heidän istuimildansa.

Kaikkein pitä wastaman ja sa-
 noma sinulle: sinä olet myöds lyöty
 kuin melin, ja sinun lätecs löy-
 tyn meidängin.

Sinun ylpeydes on joutunut
 alattiin alas, sinun landeieis kilise-
 llä, koin pitä oleman sinun wuo-
 ro, ja madot sinun peittees.

Job. 21: 26. Hes. 32: 18.

Kuinga sinä launis kointähti
 pudennut taitwaasta? Kuingas olet
 päälle langennut, joka pakanat
 heiteri?

Waan sinä ajattelit sydämesäs:
 astun taitwaseen, ja korotan istu-
 ma Jumalan tähtein ylige: minä
 olin iheni todisturen wuorelle, sille
 alle pohjaa päin. Es. 48: 3.

Minä tahdon waesda korkeitten
 päällä; ja olla kaikkein kor-
 kein wertainen.

Kuitengin sinä syfätän Heltwet-
 tian puolelle.

Joka sinun näke, hänen pitä
 sinun sinua, ja kagoman päälles,
 (sanoma): ougo tämä se mies, jo-

ka mailman saatti wärisemään, ja
 waldakinnat wapisemaan?

17. Joka maan piirin antiari saat-
 ti, ja kukiisti siellä kaupungit, ja ei
 päästännyt hänen fangejanfa kotia?

18. Kaikki pakanain kuningat ma-
 lawat kuitengin kunnialla, jokainen
 huonesansa.

19. Mutta sinä olet hylsätty hau-
 dastas niinkuin lankhia wesa, niinkuin
 lyötyin waattet, jotka miekalla owat
 kuoliari pistetyt; jotka menewät alas
 kiwikuoppaan, niinkuin tallattu raato.

20. Ei sinua pidä niin hardatta-
 man kuin ne; sillä sinä olet häwit-
 tynyt sinun maas, ja tappanut sinun
 kansas; sentähden ei pidä itänä muistet-
 taman niitten itkiän siemendä.

21. Walmistakat teurastamaan hä-
 nen lapiansa, heidän Isänsä pahain
 tekoin tähden; ettei he noussi eli perisi
 maata, eikä täyttäisi maan piiriä kau-
 pungeilla.

22. Ja minä tulen heidän päälle-
 sä, sanoo HERRA Zebaoth: ja häwi-
 tään Babelisa hänen nimensä, hänen
 jäänenjä, siittänsä ja sukukundansa,
 sanoo HERRA:

Job. 18: 19.

Es. 21: 11. Es. 37: 28.

23. Ja teen hänen tarhapöllöin pe-
 rinööri ja weskikuljuri; ja kawaisen hä-
 nen häwityren lundalla, sanoo HERRA
 Zebaoth. Es. 34: 11. Zeph. 2: 14.

24. HERRA Zebaoth on wannonut,
 ja sanonut: mitämax, että sen pitä
 niin täpachtuman kuin minä ajattelen,
 ja pitää niin pyymän kuin minun
 mielefäni on: Es. 34: 16.

25. Etä HERRA telatan minun maa-
 sani, ja minä tallan hänen minun wuo-
 rellani; että hänen itcensä heidä ote-
 taijin, ja hänen kuermansa heidän lau-
 lastansa tulis pois. Es. 37: 22.

26. Nämät owat hänen juonensa
 kuin hän pitä kaikisa maan paikoisa;
 ja se on se kokotettu käsi kaikkein pa-
 kanain ylige.

27. Sillä HERRA Zebaoth on sen
 päättänyt, kuka tahtoo tyhjäri tehdä?
 ja hänen kätensä on kokotettu, kuka
 woi sen wäänä pois?

2 Aita K. 20: 6. Job. 9: 12. Dan. 4: 32.

28. Sinä vuonna, kuin Kuningas
Ahas kuoli, nähtin tämä kuorma.

2 Kun. 8. 16: 20. 2 Kita K. 28: 27.

29. Sinä Philistea, älä niin korvin
riemuike, että se wiha, joka sinua löi,
on taitettu; sillä kärmien suuresta on
tulewa Basilitus, ja hänen hedelmän-
sä on tulinen lendävä kärmie.

Jer. 47: 1. Hes. 25: 15. Zeph. 2: 4.

30. Sillä tarwitsewaisten esikoiset
pitä korjaman isiänsä, ja köyhät su-
ruttomasti lepämän; mutta sinun juu-
res tapan minä nälsällä, ja suretan
sinun jäänes.

31. Surkuttele sinuas portti, huuda
sinä kaupunki, koko Philisteaalaisten
maa on marraa! sillä pohjaisesta tulee
sawu, ja ei tyrkän ole majasansa.

32. Ja mitä pakanain sanansaatta-
jita wastatan? nimittäin, että HER-
ra on perustanut Zionin, ja siellä pitä
raadollisille hänen kansastansa turwa
oleman.

of. 87: 1, 2.

15. Luku.

Enustus Moabin häwitystä.

Tämä on Moabin kuorma: yöllä tu-
lee häwitys Kirin Moabisa, se on
jo pois: yöllä tulee häwitys Kirin
Moabisa, se on jo pois.

Jer. 48: 1.
Hes. 25: 8. Am. 2: 1. Zeph. 2: 8.

2. Bath ja Dibon menewät ylös
kukkulalle itkemään; ja Moab sure-
maan Nebota ja Metbata: kaikki päät
owat ajellut, koko parta on leikattu.

Jer. 48: 37. Hes. 7: 18.

3. Heidän latuillansa käywät he
kiedoitus säkkeihin: heidän lattonsa
päällä ja latuilla he kaikki isiänsä
surkuttelewat, ja tulewat itkein alas.

4. Hesboni ja Eleale huutawat, niin
että heidän äänensä kuuluu hamaan
Zahsaan; sentähden asetentkandajat sur-
kuttelewat isiänsä Moabisa, että hei-
dän sielullensa käy murin.

5. Minun sydämeni huutaa Moa-
bia, heidän kulkiansa pakenevat aina
Boariin, kolmikarjaisia lehmää; sillä
he menewät Euhithin palkaan ja itke-
wät, ja tiellä Horonatiin päin nou-
see waikia huuto.

Jer. 48: 34, 36.

6. Sillä Dimrimin wedet kuiwu-
wat, niin että heinä siellä kuiwettuu,

ja ruoho lakastuu; ja ei yhtään
jäistä ruohoa kaswa.

7. Sillä ne tarwarat kuin he ku-
net owat, ja kansa jonga he wa-
tanet owat, wiedän paju-ajan ylä-

8. Huuto hajoo Moabin rajoi-
bäri, he itkewät hamaan Golah
ja itkewät Elimin laiwon tykönsä.

9. Että Dimonin wedet owat
täynnä. Siihen minä tahdon
enä anda tulla Dimonin pääl-
myös heidän päällensä jotka Mo-
jalopeuralda pääsnet owat, ja
ten päälle maasa.

16. Luku.

Moabin waiwa, häwitys.

Räbättäkät Maanherran karit-
lasta korwen tykö, Zionin
wuorelle:

2. Mutta niinkuin lindu lenda
joka pesästänsä ajettu on; niin
Moabin tyttärelle tapahtuman
nin luotus paikoisa.

3. Pitäkät neuwo yhdessä, ja
duomio, tee sinulles puolipäivän
jo niinkuin yö: kätke pois ajettu
älä ilmoita kullioita.

4. Anna minun pois ajettu
asna tykönsä: ole Moab heidän
jeluyensa hämittäjästä wastan; niin
waja saa lopun, kulkijata lakka-
soktusa taukoo maasa.

5. Mutta istuin valmistetan an-
ta yhdelle istua, totuudesa, Daw-
majasa, duomita, ja esia oike-
ja pikaisesti toimitta wanhuks-
ta.

Jer. 23: 5. Luta 33: 15.

6. Mutta me kuulemma Mo-
ylpeydestä että hän on aivan
niin että hänen ylpeydensä, kor-
ja wihansa on suurempi kuin
woimansa.

Jer. 48: 29.

7. Sentähden pitä yhden Mo-
laisen itkemän toista, heidän pit-
kein itkemän Kir-Daresethin (Kari-
gin) perusturia pitää teidän huuto-
ne owat peräti kulkistut.

8. Sillä Hesbon on tullut
maaxi, Sibmasa owat wihapunt-
mellut, pakanain Herrat owat
hänen parhat wiinapunusa, ja

riin asti, ja wacltanet korpea ym-
hänen wiinacynsa owat hajoite-
i wiedyt meren ylligen.

Jer. 48: 32.

Sentähden minä itken Jaeserin
n, ja Sibuan wiinapruun, ja
stan mouda pisarata Desbenin ja
en tähden: sillä huuto on langen-
ämmän suwees ja tuloos;

. Niin että ilo ja riemu lakkaa
a, ja ei wiinanäisä iloita eikä
i, eli puserreta wiinaa kuurnisa:
elen lopettanut iohuudon.

. Sentähden minun sydämeni ku-
Moabin tähden kuin landele; ja
n jissällyxeni Kir-Hareyen tähden.

. Silloin pitää ilmoitettaman kuin-
Moab on wäsynyt korkeuxisa; ja
nyt kirkkoensa rukoilemaan; ja ei
nyän ole mitän aikoihin saanut.

k. Tämä on se kuin HETra si-
aitaan puhui Moabia wastan.

. Mutta nyt puhuu HETra, ja
i: kolmena wuonna, niinkuin pal-
n wuodet owat, pitää Moabin kun-
n, joka suuri on kaikisa Kansoisa
han pieneri; niin että aiwan wä-
pitä jäämän, ja ei paljo.

Et. 21: 16.

17. Luku.

Damastrin, Israelin, Assurin häwitys.

ämä on Damastrin kuorma: kago,
ei Damastrin pida oleman enä Kau-
jina, waan rauvenun kiwiroukkion.

Jer. 49: 23, 16. Am. 1: 3.

. Aroerin kaupungeista pitää luo-
laman; niin että karja käy siellä
ilmella, ja ei heitä kengän aja ulos.

. Ja Eghraimin linnat pitää tule-
i herikatoon: ja Damastrin walda-

. Ja jäänen Syriasa pitää ole-
niinkuin Israelin lasten kunnia,
oo HETra Zebaoth. Et. 7: 8.

. Silloin pitää Jacobin kunnan
i tulleman, ja hänen lihawan
ja laihari.

. Sillä hänen pitää silloin tuleman,
n kosta joku kokois laihoa elen-
i, ja niinkuin kosta joku korjais
i läjnarrellansa, ja niinkuin
i tullema tähkääpäitä Nephaimin

6. Ja joku jälkinoukkiminen tulis;
niinkuin kosta joku pudistaa öljyuita,
ja on kaxi eli kolme marjaa ylhällä
ladwasa, eli niinkuin ueljä eli wiiji
marjaa rippuivat wielä orisa, sanoo
HETra Israelin Jumala.

7. Silloin pitää ihmisen pysymän
hänesä joka hänen tehnyt on; ja hä-
nen silmänsä pitää kazeleman Israelin
Pyhää:

8. Ja ei kagoman Altareita, jotka
hänen kätensä owat tehnet; eikä sitä
kagoman, jonga hänen formensa tehnet
owat, eli megistiöitä taikka kimoia.

9. Silloin pitää hänen wälewyydensä
kaupungein tuleman niinkuin hyljätyn
wesfan eli oran; joka oli Israelin lasten
edejtä hyljätty, ja pitää tuleman autiari.

10. Sillä jina olet unhottanut si-
nun autundes Jumalan, ja et ajatellut
sinun wälewyydes kallien päälle; sentäh-
den pitää sinun istuttaman thanita we-
soja, mutta niin jina olet istuttanut
wiinaoyle murkalaksille. Et. 24: 5.

Et. 46: 2. Et. 118: 14.

11. Istuttamisen ajalla jina kyllä
ahteroihet, että sinun jiwäs aikauansa
kasiwajit; mutta syrjällä kosta sinun
lyhtet korjaman pidäis, saat jina su-
rullisen murhen jittä.

12. Woi sitä peräti paljoa Kansaa,
se on pauhawa niinkuin meri; ja Kan-
san hyminä on kohisewa, niinkuin isoi
weji pauhaa.

13. Tojin niinkuin isoi weji pauhaa,
niin on kansa karawa, mutta hän on
kurittawa heitä, ja heidän pitää kau-
was pakeneman; ja wainoa kärsimän,
niinkuin tomille tapahtuu ruorella tun-
lelba, ja niinkuin ymmysfäiselle tapah-
tuu tulispuälästä. Et. 33: 14.

14. Kago, ehtona on peljästyös lä-
sillä, ja eimen aamna ei he enjingän
ole. Tämä on heidän palkkansa, jotka
meitä ryöstiävät; ja heidän perimdu-
sä, jotka meildä meidän omamme tem-
maivat. 2 Kun. 8. 19: 35.

18. Luku.

Morianein eli Ethioptalaisten onnettomuus
ja käändyminen.

Woi sitä maata joka waelta siipein
warjon alla, täällä puolella Ethio-
pian wirtoja!

2. Joka sanansaattajat lähetä melle, ja kulkee vedellä ruokoisessa hahdesa: Mengät nopiasti matkaan, sanansaattajat, sen Kansan tygö joka reiväistyy ja ryöstyetty on, sen Kansan tygö joka julmempi on kuin joku muu: sen Kansan tygö joka siellä ja täällä mitattu ja tallattu on, jonka maa wirtain hallussa on. Es. 60: 6.

3. Te kaikki jotka asutta maan päällä, ja te kuin maasa oletta, saatte nähdä, kuinga lippu nostetan ruorella, ja kuulla, kuinga wastitorivella soitetan.

4. Sillä näin sanoo HERRA minulle: minä olen hiljareni ja lajelen minun majastani, niinkuin palawus joka saten kuivaa, ja niinkuin lajete elon ajan palawudesa.

5. Sillä ennen elonaitaa, koska tulo walnixi tulee, ja rohkamarjat kypsendywät; täytyy orat leikata sirpillä, ja wiinapunt halata, ja heittä pois:

6. Niin että ne jätetään kokonansa linnuille wuorten päällä, ja eläimille maasa; niin että linnut siwella tekewät siihen pesänsä, ja kaikkinaiset eläimet makawat siinä talwella.

7. Silloin se remitty ja ryöstyetty kansa, joka julmempi on kuin joku muu, joka siellä ja täällä mitattu ja tallattu on, jonka maa wirtain hallussa on, tuo HERRALLE Zebaothille lahja, johon paikkaan joka HERRAN Zebaothin nimi on, Zionin wuoren tygö. 2 Mos. 20: 24. 2 Nita K. 6: 5.

19. Lufu.

Egyptiläisten abdius ja katumus.

Tämä on Egyptin maan kuorma: Lago, HERRA on waeldapa nopiasia pilwesä, ja tulewa Egyptiin. Silloin sitä epäjumalain Egyptisä wapiuseman hänen edesänsä, ja Egyptiläisten sydämen pitä waawahtaman.

Jer. 46: 2. Hes. 29: 2. Lufu 30: 4.

2. Ja minä hyytän Egyptiläiset toinen toisensa päälle, niin että yhden welsjen pitä sotiman toista vastaan, yhden ystävän toista vastaan, yhden Kaupungin toista vastaan, ja yhden waldakunnan toista vastaan.

3. Ja ei Egyptiläisillä pidä ottaa sydändä, ja minä teen heidän naurunsa tyhjäksi. Niin he siis kysywät jumalida, welhoilda, uoidilda, taureilda ja tietäjildä.

4. Mutta minä annan Egyptin julmain Herrain käsiin; ja Kuningan pitä halligeman heitä, HERRA, HERRA Zebaoth. Jer. 46: 20.

5. Ja wesi pitä merejä wäheä, niin myös wirrat pitä kuitumaan kurenduman.

6. Järwein pitä juoreman niin että lamminvedet pitä wäheä ja kuituman, ruoko ja kaisila kuitumaan.

7. Ja ruoho ojain tykönä, wirta reunnalla, ja kaikkinaisen jywä tykönä pitä lakastuman ja tyhjäksi lymän.

8. Ja kalamiesten pitä murheita, ja kaikki kuin ongen heittäwät, ja pitä walittaman; ja kaikki ne werkot weteen lajsewat, pitä nälkään.

9. Ne pitä häwäistämän joku wää langaa tekewät, ja werkit wetoat.

10. Ja ne joilla on kalaarkat, kein niitten kansa jotka lamman palkan edestä tekewät, pitä surma.

11. Zoanin pääruhtinat owat mät, Pharaon taitawat neuwot, ja owat neuwosansa hulluri: miixi te siis sanotte Pharaosia: olen wiisasten poika, ja olen Kuningasten poika?

12. Kussa siis owat nyt sinun wäs? anna heidän sanoa, ja sinuud, mitä HERRA Zebaoth Egyptistä aikoiint.

13. Mutta Zoanin pääruhtinat wat tullet tyhmäri: Nopbin pääruhtinat owat peteity, he peipoittelewa Egyptin sukuiin kulmakirwen.

14. Sillä HERRA on wuodatt heidän selaansa wäärän bengen, mään Egyptiä laikisa mitä he niinkuin juopunut horjun orot.

15. Ja ei pidä Egyptillä ottaa päätä eli häntää, oraa eli lantaa. Es. 9: 14.

16. Silloin pitä Egyptin niinkuin waimot, pelkämän ja wä-

in, koska HERRA Zebaoth hää-
kättänsä heidän päällänsä.

Ja Egyptin pitä pelkämän Ju-
maata, niin että sen, joka sitä ajat-
pitä peljästymän HERRAN Ze-
baon neuroa, jonga hän siitä on pi-

Siihen aikaan pitä wiisi Kan-
aan Egyptisä Canaan maan kie-
hunnan, ja wamoman HERRAN
kautta: jokainen heistä pitä
hyen Raupungixi kuguttaman.

5 Ruk. 10: 20. Jer. 12: 16.

Silloin pitä HERRAN Zebaothin
kautta Egyptin maata o-
sasta ja HERRAN wartiowaha hänen
kautta:

Joka pitä merkixi ja todisturexi
HERRALLE Zebaothille Egyptin
maata, sillä heidän pitä HERRAN ty-
önsä waiwajainsa tähden, niin
että he lähettä wapahtajan ja San-
tuksen, joka heitä autta.

Ja sinä päiwänä pitä HERRA
Egyptisä, ja Egyptiläisten
vihan HERRAN: Ja he pal-
watt händä ubrilla, ja ruokaubrilla,
jotka HERRALLE lupausia, ja sen
kautta.

Of. 68: 32. Ef. 45: 14.

Ja HERRA on waiwawa E-
gyptisä, hän on waiwawa ja pa-
hanta jälleen; sillä he palajiwat
häntä tygö, ja he ruokailiwat hän-
tä, ja hän paranda heitä.

Silloin on tie arwoin Egyptisä
maahan, Assyrialaihen mennä Egp-
tyä ja Egyptiläisten Assyriaan; että
he läisjet ja Assyrialaihet ymmä pal-
watt (Jumalata).

Silloin Israel pitä ike kolman-
kymmenen, Assyrialaihen ja Egypti-
maahan; sen sinnauxen kautta jo-
kainen kyllä maata.

Sillä HERRA Zebaoth on sin-
nainen, ja sanowa: sinattu olkon
minun kansani, ja Assur mi-
nun kalli, ja Israel minun peri-

20. Lufu.

Egyptin, Ethiopian sangeus.

Wuonna kuin Dharthan tuli As-
suriin, jonga Assyrian Kuningas

Sargon oli lähettänyt; ja sodei Asde-
dia waстан ja woitti sen:

2 Ruk. R. 18: 17. 1 Sam. 5: 1.

2. Silloin puhui HERRA Jesaian
Amozin pojaa kautta, ja sanoi: mene
ja riisu säkki kuyelstas ja kengät jal-
kuihstas; ja hän teki niin, ja käwi a-
lasti ja paljain jalwoin.

3. Sanoi siis HERRA: niinkuin mi-
nun palveliani Jesaia käy alasti ja
paljailta jalwoilla, kolmen ajastajan
merkixi ja ihmerxi Egyptille ja Ethio-
pialle:

4. Niin on Assyrian Kuningas aja-
wa sitä sangittua Egyptiä, ja häwi-
tettä Ethiopiata, sekä nuoria että
wanhoja, alastemia ja paljas jalkaisia;
paljastetun häwön kansa, Egyptille hä-
wöxi.

5. Ja heidän pitä peljästymän ja
häpämän Ethiopiata, johon he itsensä
luottit, ja Egyptiläisiä, joista he itsiänsä
kerkailiit.

6. Ja tämän luodon asuraiset pitä
silloin sanoman: ongoista tämä meidän
turwamme, johonka me olemme paen-
net apua saamaan, että me Assyrian
Kuningalda pelastettaisiin? kuin kaunisti
me olemme pääsnet.

21. Lufu.

Babel, Edom, Arabia.

Tämä on korwen kuorma, meren ty-
könä: niinkuin tunliispää tulee ete-
lästä, joka käändä ylös alaihin, niin
se tulee korweja, kaubiaista maasta.

2. Sillä minulle on osotettu kowa
näky: Pettäjä tulee toista waстан, hä-
wittäjä toista waстан, Miene ylös E-
lam, piiritä heitä Madai: minä lope-
tan kaikki hänen huokauksensa.

3. Sentähden owat minun kuyeni
täynnä kipua, ja ahdistus on minun kä-
sittänyt, niinkuin lapsen synnyttäjän
ahdistus: minä kuyristän minuni koska
minä sen kuulen, ja peljästyn koska mi-
nä sen näen.

4. Minun sydämeni wapisee, kau-
histus on minun peljättänyt; sentähden
ei ole minulla ollut suloisella yllä yh-
tän lepoa.

Job. 7: 3.

5. Walimista pöytä, anna walwoit-

ten walwoa, syö, juo: noppat te pääruhtinat ja woidellat kihwet.

6. Sillä HETra sanoo näin minulle: mene ja teinita wartio, joka tagelis ja ilmoitais.

7. Mutta hän näki ragaſtajat ajawan ja menevän Aſeilla ja Kaameleilla, ja piti ſiitä wiſun waarin.

8. Ja hän huusi niinkuin Jalopenra: HETra, minä olen wartialla yli päiwää, ja olen minun wartiallani kaikki yöt.

hab. 2: 1.

9. Ja kago, ſellä tulee yri waunusa, ja kari ragaſihin, joka waſtaa ja ſanoo: langeis, langeis Babelon, ja kaikki hänen jumalainia kivat lyötiin maahan.

Jer. 51: 8. 3m. R. 14: 8. Euku 18: 2

10. O minun tappamifeni ja minun riisieni permando! mitä minä olen HETralda Zebaothilda Iſraelin Jumalada kuulnut, ſeu minä teille ilmoitan.

11. Tämä on Duman kuorma: Seirifä huutan minua: wartia, mitä yö kuluu? wartia, mitä yö kuluu?

12. Wartia ſanoi: kuin aamu tulee, niin vielä yö on: jos te vielä kysytte, niin teidän pitä vielä ſitte palajaman ja taas kysymän.

13. Tämä on Arabian kuorma: teidän pitä yötymän Arabin mepäſä, Dedaniniin tiellä.

14. Kaudat otetta janowata waſtan, te kuin aſutte Theman maafa: tarittkat pakenewaiſille leipää.

15. Sillä he pakenevat mietkaa, paljaſta mietkaa, jännitettyä jeuſta, ja ſfoa ſotaa.

16. Sillä näin ſanoo HETra minulle: vielä nyt wnoſi, niinkuin palkolifen wuodet owat; niin pitä kaiſen Bedarin kunnian hullkuman.

ef. 16: 14.

17. Ja ne jäänet ampujat, ne wälewät Bedarin laſſiſta pitä wäheinnäxi joutuman; ſillä HETra Iſraelin Jumala on ſeu ſanonut.

22. Lufu.

Jerusalem. Sebna. Elakim.

Tämä on Näkyläaren kuorma: mikä ſinum nyt on, että te niin kaikki olette aſtunet kattoin päälle? Jer. 48: 38.

2. Sinä olit täynnä humma, ja pungi täynnä wäkeä, iloinen kaupſinum lyötys ei ole mietalla lyötys, ei ole knollet ſodaja.

3. Waan kaikki ſinum päämiehet wat poikennet jougeſta pois, ja ſangitut: kaikki kuin ſinua lyötys wat ſangitut, ja kamras paennet.

2 Kun. R. 25: 4. Jer. 39: 4.

4. Sentähden minä ſanon: pois minun työbäni, andakat mitteä waikſaſi: älkät ahferoitko me lehdutta, minun Kaupſani tyttäran wityren tähden:

5. Sillä ſe on kapinan, ſortan ja ſurnn päiwä HETralda, HETralda Zebaothilda, Näkyläarofa; me kufiſtamifen tähden, ja huuden wuorella.

6. Että Elam lähtee wiinellä, meillä, wäellä, ragaſniehillä, ja wälkky kireiſiä.

7. Ja tapahtuu, että ſinum walaaros owat täynnä waunuja; ja ragaſtajat ſioittawat ipenſä perſiin eteen.

8. Silloin pitä Judan peite ataman, että aſet nähdän ſilloin wuoneſa.

9. Ja te oletta näkewät mondalkää Dawidin Kaupſingifa; ja koweden alemmaifteen ſammikkoon.

10. Teidän pitä lukeman huonet, ruſalemiſa; ja teidän pitä jactan huonet, wahroifarene muureja.

11. Ja teidän pitä tekemän wahanan molembain muurein wälille, tätä wanhaſta kalalammen wedeſä; tengin ette kago händä joka tämään, että kagele ſitä joka ſenkaltaiſa kaulkaa toimittanut.

12. Sentähden anda HETra, HETra Zebaoth, ſilloin juliffaa; että teidän ja muurehditan, ja hirtet ajaja puetetan ſäkliin.

13. (Waikka nyt) kago, ilo ja nui, terraffaa härkiä, tappa lambyöhdä libaa, juoda wiinaa, (ja ſanofyöfkämme ja juokamme, meidän kuitenzin huonema kuolemuan.

ef. 56: 12. 1 Cor. 15: 52.

14. Tämä on, (ſanoo) HETra Zebaoth minun korwilleeni tullut:

or, jos minä tämän pahan teon an-
deri, siihenasti kuin te kuoletta,
uo HERa Zebaoth.

15. Näin sanoo HERa, HERa
Zebaoth: mene tavarahuonen haltian
ebnan tykö, ja sano hänelle:

16. Mitä sinun tässä on, kenengä
nä sinä olet? ettäs annat hakata
elles handan niinkuin se joka hak-
utta igellensä handan korkeuteen; ja
t niinkuin se joka anda igellensä
vdi asumaajan vuorelle.

17. Kato, HERa ajaa sinun pois,
sinuin väkivä mies heittä jongun
vdi; ja peittä sinun katonansa.

18. Ja pyhryttä sinun kohta, ja pe-
ti niinkuin kierikan aukialle kedolle;
llä sinun pitä kuoleman, siellä pitä
sin kallit vaunus, sinun Herras huo-
n kansa, tuleman häväistyxyi.

19. Ja minä kukistan sinun säädys-
s; ja sinä pannan pois viraldas.

20. Ja silloin pitä tapahtuman,
ä minä kugun palveliani Eliakimin,
alkian pojan: 2 Kun. K. 18: 18, 26.

21. Ja panen hänen yllensä sinun
mäs, ja wyötän hänen sinun wyöl-
s; ja annan sinun waldas hänelle;
ä hän on niitten Isä, jotka Jeru-
temisa ja Judan huoneja asuwat.

22. Ja panen Dawidin huonen a-
minen hänen olallensa; että hän a-
jaa, ja ei kengän sulje, että hän
kee, ja ei kengän awaja.

Job. 12: 14. Ilm. K. 3: 7.

23. Ja lyön hänen niinkuin naulan
ihvaan paikkaan; ja hänellä on olewa
mitan istuin, hänen Isänsä huoneja:

24. Että hänen päällensä ripustetan
kki hänen Isänsä huonen kumia, lap-
ja lasten lapset, kaikki pienet kappalet;
omaastiat ja kaikkinaiset landelet.

25. Silloin, sanoo HERa Zebaoth,
ula pitä otettaman pois, joka wah-
aja paikasa en, niin että hänen pitä
kkouduman, langeman, putoman, ja
kuerna kuin hänen päällensä on, pi-
ä hukuttaman: sillä HERa sen sanoo.

23. LUKU.

Lorus hävitetty, jällen ylosrakettu.

Tämä on Tyriin kuorma: surkuteltat
teitänne te hähdet merellä: sillä se

on kukistettu, niin ettei siellä ole yh-
tän huonetta eikä sinne mene kengän;
Chittimin maasta pitä heidän sen äk-
kämän.

Jer. 47: 4. Hes. 26: 3.

Euku 27: 2. Euku 28: 2.

2. Olkat ääneti te luotein asuwai-
set: Zidenin kauppamiehet, jotka me-
rellä waelsit, täytit sinun.

3. Ja kaikkalainen hedelmä joka Zi-
horin tykönä kaswaa, ja jywät wirran
tykönä wietin sinne suuren weden ylihen,
ja on pakanain kaupaxi tullut.

4. Sinä mahdat kyllä hämmästyä
Zidon: sillä meri lausuu, ja wahwin
meren tykönä sanoo: en minä ole sil-
len raikas, en minä synnytä, engä
myös kaswata yhtän nuorukaisia, engä
ruoki neigyyttä.

5. Niinkuin kuultaisa Egyptistä häm-
mästyttin; niin pitä myös hämmästy-
tämän, koska Tyrukselta kuullan.

6. Mengät merille, walittakat jotka
luodoisa asutte.

7. Eikä tämä ole teidän ilokaupun-
ginne, joka kerskaa igiänsä wanhudes-
tansa? Hänen jalkansa pitä wieman
hänen pitkän matkan taa waeltamaan.

8. Kuka olis sitä ajatellut, että jille
krunnatulle Tyrukselle piti niin käy-
män? että sen kauppamiehet owat pää-
ruhtinat, ja sen kauppiat ylimmäiset
maasa?

Ilm. K. 18: 23.

9. HERa Zebaoth on sen niin a-
jatellut, että hän kaikki hänen kunnis-
tuyensa pramenden heikoyi tekis; ja te-
kis ylöskagoturi kaikki kuuluisat maasa.

10. Waella sinun maas läpihen niin-
kuin wirta, sinä Tharsisen tytär; ei
siellä ole enä yhtän wyötä.

11. Hän kokotta kätensä meren pääl-
le, ja peljättä waldakumat: HERa
kästee Egnasta häwittä woimalliset.

Job. 12: 23.

12. Ja sanoo: Ei sinun pida enä
iloigeman, sinä häwäisty neigy Zide-
nin tytär: O Chittim, nouse ja mene
matkaas: ei sinulla pida sielläkän lepoa
oleman.

13. Kato, Chaldealaiusten maasa, ei
yhtän kansaa ollut, waan Assur on
sen perustanut korven asuwaisille; ja
rakendamut hänen limansa, ja pannut

ylös hänen huonensa, ja on kuitengin pandu kufistettavaksi.

14. Surekat te hähdet merillä; sillä teidän voimanne on tyhjä:

15. Silloin pitää Tyrus unhotettaman seigemänkymmendä vuotta, niin-kauvan kuin yxi kuningas elää; mutta seigemänkymmenen vuoden perästä pitää Tyruksesta reisattaman porton wirsi:

16. Ota kandeale, mene ymbäri kaupungita sinä unhotettu portto: soita wähwästi kandelettas, ja laula lohdulisefti, että sinä taas muistetaisin.

17. Sillä seigemänkymmenen vuoden perästä on HERRA ekinä Tyrusta, että hän tulis jäljen porttopalkkoillensä; ja huorin telis kaikkein waldakundain kansa maan päällä.

18. Mutta hänen kauppansa ja porttopalkkansa pitää oleman pyhä HERRALLE. Ei sitä koota tawaraxi, eikä salata, waan jotka asuwat HERRAN esdesä, niillä pitää hänen kauppalunsa oleman, siitä syöä, rawita ja isiansä waatetta.

24. Lufu.

Judan häwitys, josta waimoin harwat pelastetaan.

Käso, HERRA teke maan tyhjäksi ja autiari; ja kufistaa mitä siinä on, ja häwittä sen asuwaiset.

2. Ja Papeille tapahtuu niinkuin Kansallekin, Herralle niinkuin palweliallekin, emämälle niinkuin piikal-lekin; myyjälle niinkuin ostajallekin, lainajalle niinkuin lainaxi ottajallekin, korkorahan ottajalle niinkuin andajallekin. 1 Mos. 4: 9.

3. Sillä maan pitää peräti tyhjäksi ja kokenansa ryöhitetyri tuleman; sillä HERRA on tämän sanonut.

4. Maa on surkia ja häwitetän, maa pelehyy ja häwiää: Kansan ylimmäiset näändywät maasa.

5. Maa on saastaiseyi tullut asuwaisijstansa; sillä he tekevät Lakia wastan, ja muuttawat säädyt, ja luopuwat ijan-kallifesta liitosta.

6. Sentähden kolutta krouns maan, ja sen asuwaiset häwitetän: Sentähden

maan asuwaiset kuitettuwat, niin wähä jää wäkeä. Jer. 6: 19. Lutu 16: 9ef. 5: 11, 12. Lutu 7: 27. Des. 9: 11.

7. Wiina katooy, wiinapuu surkasta ja kaikki jotka sydämeistänsä iloijnalut, hukawat.

8. Wastitrumpuin riemu tauteloigewaijsten ilo puuttuu; kandeale riemu loppuu. Jer. 7: 34. Lutu 25: 10. 9ef. 26: 13. 9ef. 2: 2.

9. Ei lauleta wiinaa juotaisi; ja wä juoma on karwas juowille. Es. 16: 10.

10. Tyhjä kaupunki on kufimaahan: kaikki huonet owat tyhjiä niin ettei yxikän sinne mene.

11. Wiinan puutten tähden watan katuilla: kaikki ilo on pois, maan riemu on matkasansa.

12. Ei ole munta jäänyt kaupunkiin kuin häwitys; ja portit autiat.

13. Sillä Kansalle tapahtuu maasa niinkuin öljynpuillekin, kofetta on poimettu; niinkuin sitte poimetaisin kuin oikia wiinan kokous on pois. Es. 17: 6.

14. Ne korottawat äänensä, ja ilowat: HERRAN kunniajsta he iloistehamasta merestä asti.

15. Wiin Piittäkät nyt HERRAN laapoisa; luodoisa HERRAN Jumalan nimeä.

16. Me kuulemma Piitoswmailman äärestä, wanhurikalle niapi. Ja minun pitää sanoman: minä olen niin laiha? mixi minä niin laiha? woi minua! sillä käsojat ylönkägowat, ja ylönkägowat.

17. Sentähden tulee teidän astenne päälle maasa, hämmästy, kupa ja paula.

18. Ja jos joku palenis hämtyhen huutoa, niin hän kuitengin too kuoppaan, ja jos hän pääsee pasta ylös, niin hän kuitengin tän paulaan; sillä korekenden astawatan, ja maan pernisturet wapsi- 1 Mos. 7: 11. Jer. 48: 44.

19. Maaan käy alwan pahoin: ei pidä ollengan menestyvän, waan peräti raukeman.

20. Maaan pitää kowin kelpett...

niinkuin juopunen, ja wietämän
niinkuin majan; Sillä sen pahat
painawat sen, niin että sen pitä
nigeman, ja ei enä noufeman.

Es. 1: 8. Hes. 7: 4, 5, 6.

21. Silloin on HERRa egiwä sitä
kaiata sotawäkeä, joka korkeudesa on;
maan kuningoita, jotka owat maan
kuningat:

22. Että he kootan yhteen niinkuin
pöytä sidotut, ja pitä oleman sulje=
fangindesa; ja suuren ajan perästä
epitämän.

23. Ja kuun pitä häpemän, ja ku=
u ufoleman, koska HERRa Ze=
hu on tulewa kuningaxi Zionin
kallia, ja Jerusalemissa; ja hänen
kunnittensa edesä pitä kunnia ole=
ma.

Es. 13: 10. Hes. 32: 7.

Joel. 2: 31. Luku 3: 15.

25. Luku.

25. Sillä HERRa on kunnittansa edesä.

26. HERRa, sinä olet minun Jumalani,
sinua minä ylistän, minä kiitan
sinua nimeäs; sillä sinä teet ihmettä;
wanhat aiwoitukset owat uskollis=
tödet.

2 Mos. 15: 1, 1c.

Ps. 89: 3.

27. Sillä sinä teet kaupungin kiwi=
kivi, sen wahwan kaupungin, että
läjäjä on: muukalaisien palajit,
ettei ne silleen ole kaupungit, eikä
enämbi raketa.

Es. 26: 5.

28. Sentähden kunnioitta sinua wä=
kansa: uskolliset pakanain kau=
pungit pelkewät sinua.

29. Sillä sinä olet heikkoin wäke=
jä köyhäin wahwus heidän wai=
kansa: myrkytä turwa, warjo hel=
kka, koska tyrannit julmistuwwat niin=
rajuiluna seinää wastoin.

30. Sinä nöyrytät muukalaisien me=
niinkuin helden kuivasa paikasa:
sinä helle pilwen warjolla, niin
sinä ilo painetan alas.

31. Ja HERRa Zebaoth teke kai=
kansa: sinä kunnioitta tällä wuorella liha=
pidon, pidon selkiästä wiinasa=
kansa: sinä kunnioitta tällä wuorella
kansa: sinä kunnioitta tällä wuorella
kansa: sinä kunnioitta tällä wuorella

Matth. 8: 11. Luku 14: 16.

Luku 22: 2. Luc. 13: 29.

32. Ja tällä wuorella on hän kää=
48°

riiliinan panewa pois, jolla kaiikki
ihmiset käärityt owat, ja peitto=
waatten, jolla kaiikki pakanat peite=
tyt owat.

33. Sillä kuolema pitä nieltämän
ijankaiikkisesti, ja HERRa HERRa
on kunnioitta pyhittä pois jokainen
kansa: sinä on ottawa kansansa
häwäistyyret pois kaiikisa maakunni=
sa, sillä HERRa on sen sanonut.

1 Cor. 15: 54. Ilm. 7: 17.

Luku 21: 4.

34. Silloin sanotan: kazo, tämä on
meidän Jumalamme, jota me odo=
tamme, ja hän autta meitä. Tämä
on se HERRa, händä me odotam=
me, iloitamme ja riemuitapemme
hänen autudesansa.

Ps. 33: 20, 21. Ps. 63: 8.

35. Sillä HERRan läsi lepää tällä
wuorella; mutta Moab rumellan sen
alla, niinkuin korret sotkutan loasa.

36. Ja HERRa hajoitta kätensä
heidän selkaansa, niinkuin nipa hajoit=
ta uidaansa: ja hän on käsiwarrellan=
sa heidän prameudensa alendapa.

37. Ja sinun muureis korkiat wah=
wistyyret hän kallistaa, alenda ja heit=
tää tomuun.

26. Luku.

26. Kehoitus luottamiseen Jumalan päälle.

27. Siihen astaan pitä Judan maasa tä=
mä weifu weisattaman: Meillä on
wahwa kaupungi, hän pani antuden
muurixi ja warjeluxeri.

Ps. 87: 1.

San. 1: 18: 10. Matth. 16: 18. Eph. 5: 23.

28. Uwartat portit, wanhurstan Kan=
san, jota uskosa pyhy, käydä jifälle.

29. Sinä pidät aina rauhan, wah=
wan lupauwes jälkeen; sillä sinuun tur=
watan.

Rom. 5: 1.

30. Sentähden luottakat HERRaan
ijankaiikkisesti: sillä HERRa HERRa
on kallio ijankaiikkisesti.

5 Mos. 32: 4. Ps. 18: 2, 3.

31. Ja hän notkiistaa alas ne jotka
korkialla asuwwat, hän alenda korote=
tun kaupungin: hän syfää sen maa=
han, niin että se tomusa makaa;

Es. 21: 9. Luku 25: 2. Jer. 51: 8.

Ilm. 14: 8. Luku 18: 2.

32. Että hän jalwoilla poljetan;

vainasten jalveilla ja köyhäin lantapäillä.

7. Mutta wanhurstasten tie on taivainen: sinä ojennat wanhurstasten polkut. Ps. 119: 3. San. 1. 16: 17.

8. HERRa, me odotamme sinua sinun oikeudes tiellä: sydän himoitsee sinun iumeäs ja muistoas. Ps. 119: 10, 47.

9. Minä halajan sinua sydämeistäni yöllä, minun hengenä walvoo myöös minusa warhain juuri tygöös: Sillä kusa sinun oikeudes maakunnasa on, niin maan piirin asuraiset oppiwat wanhurstautta. Ps. 63: 7. Ps. 130: 6.

10. Mutta ehtä jumalattemille armoja taritaijin, niin ei he opi kuitengan wanhurstautta: Waan tekewät ainoasta pahaa oikeuden maalla; sillä ei he näe HERran kunnjasta. Job. 9: 20, 26. Ps. 36: 2. Es. 66: 4. Rom. 3: 18.

11. HERRa, sinun kätes on ylösty, waan ei he sitä näe, mutta kuin he sen nähdä saawat, niin he häpiään tulewat kansas kiivaudesta, ja vielä sitte tull sinun wihollises kulutta.

12. Mutta sinä HERRa saatat meille rauhan; sillä kaikki mitä me toimittamme, olet sinä meille andanut.

13. HERRa meidän Jumalamme: muut herrat tosin meitä myöös wallitewat paiksi sinua, unutta me muistamme ainoasta kuitengin sinusa, sinun nimeäs.

14. Ei kuollet eläwäxi tule, ja nukkumet ei nousse: Sillä sinä olet heitä ehyntä ja häwittänyt, ja kaiken heidän muistonsa kadottanut.

15. Mutta sinä HERRa olet lifännyt kansaa, sinä HERRa olet lifännyt kansaa, sinä olet kunniallisexi tullut: sinä olet pannut heitä kauwas mailman ääriin. Ps. 19: 5. Ap. 2. 1: 8. Es. 1: 6.

16. HERRa, koska tussa tulee, niin sinua egitän: koska heitä kuritat, niin he parkuwat surkiasti. 2 Sam. 22: 7. Ps. 86: 7.

17. Niinkuin rastalla waimolla tosta hän synnyttämällänsä en, on ahdistus, ja hän parkuu kireullansa; niin meille myöös tapahtuu, HERRa, sinun lastrois edesä. Job. 16: 21, 22.

18. Me olemma rastat ja meillä on

kipu, niinkuin tuulen synnyttämällä. En me kuitengan woi maata ehtä eikä maan piirin asuraiset tahton langeta.

19. Mutta sinun kuolles eläwä ja minun kuollet ruumini nouwat jällen kuollnista. Gerättät, perstakat, te jotka makatte maalla; sillä sinun kastes on wihaisen Fedon kaste, ja maa on kunnjastansa andawa. Ps. 37: 3, 5. Dan. 12: 2. Job. 5: 2.

20. Meue minun kansas, ja siisälle sinun kammioos, ja sulje oives jälkees: lymytä sinus silmäpäyxyxi, niinkauwan kuin wihaylige. Job. 14: 13. Ps. 37: 37.

21. Sillä kago, HERRa on ulos siastansa egimään maan asurasten pahutta, heidän päällensä; että maa ilmoittaa heidän werensä, ei niitä illen peitä, jotka häneä petut owat. Job. 1: 11. Saarn. 12: 14. Martt. 16: 27.

27. L u t u.

Seurakunnan wihollista wasta.

Silloin on HERRa kowalla, ja wäkewällä miekallansa kuitengon Lewiathania, joka on pitkä karmu, ja kuitengon Lewiathania, joka on kiperä karmu, on tappawa lohikärmen merestä.

1 Mos. 3: 15. Job. 40: 20. Ps. 2: 1. Ps. 104: 25. Ps. 139: 17. Ps. 141: 3. Ps. 148: 7. Ps. 149: 6. Ps. 150: 5. Ps. 150: 6. Ps. 150: 7. Ps. 150: 8. Ps. 150: 9. Ps. 150: 10. Ps. 150: 11. Ps. 150: 12. Ps. 150: 13. Ps. 150: 14. Ps. 150: 15. Ps. 150: 16. Ps. 150: 17. Ps. 150: 18. Ps. 150: 19. Ps. 150: 20. Ps. 150: 21. Ps. 150: 22. Ps. 150: 23. Ps. 150: 24. Ps. 150: 25. Ps. 150: 26. Ps. 150: 27. Ps. 150: 28. Ps. 150: 29. Ps. 150: 30. Ps. 150: 31. Ps. 150: 32. Ps. 150: 33. Ps. 150: 34. Ps. 150: 35. Ps. 150: 36. Ps. 150: 37. Ps. 150: 38. Ps. 150: 39. Ps. 150: 40. Ps. 150: 41. Ps. 150: 42. Ps. 150: 43. Ps. 150: 44. Ps. 150: 45. Ps. 150: 46. Ps. 150: 47. Ps. 150: 48. Ps. 150: 49. Ps. 150: 50. Ps. 150: 51. Ps. 150: 52. Ps. 150: 53. Ps. 150: 54. Ps. 150: 55. Ps. 150: 56. Ps. 150: 57. Ps. 150: 58. Ps. 150: 59. Ps. 150: 60. Ps. 150: 61. Ps. 150: 62. Ps. 150: 63. Ps. 150: 64. Ps. 150: 65. Ps. 150: 66. Ps. 150: 67. Ps. 150: 68. Ps. 150: 69. Ps. 150: 70. Ps. 150: 71. Ps. 150: 72. Ps. 150: 73. Ps. 150: 74. Ps. 150: 75. Ps. 150: 76. Ps. 150: 77. Ps. 150: 78. Ps. 150: 79. Ps. 150: 80. Ps. 150: 81. Ps. 150: 82. Ps. 150: 83. Ps. 150: 84. Ps. 150: 85. Ps. 150: 86. Ps. 150: 87. Ps. 150: 88. Ps. 150: 89. Ps. 150: 90. Ps. 150: 91. Ps. 150: 92. Ps. 150: 93. Ps. 150: 94. Ps. 150: 95. Ps. 150: 96. Ps. 150: 97. Ps. 150: 98. Ps. 150: 99. Ps. 150: 100. Ps. 150: 101. Ps. 150: 102. Ps. 150: 103. Ps. 150: 104. Ps. 150: 105. Ps. 150: 106. Ps. 150: 107. Ps. 150: 108. Ps. 150: 109. Ps. 150: 110. Ps. 150: 111. Ps. 150: 112. Ps. 150: 113. Ps. 150: 114. Ps. 150: 115. Ps. 150: 116. Ps. 150: 117. Ps. 150: 118. Ps. 150: 119. Ps. 150: 120. Ps. 150: 121. Ps. 150: 122. Ps. 150: 123. Ps. 150: 124. Ps. 150: 125. Ps. 150: 126. Ps. 150: 127. Ps. 150: 128. Ps. 150: 129. Ps. 150: 130. Ps. 150: 131. Ps. 150: 132. Ps. 150: 133. Ps. 150: 134. Ps. 150: 135. Ps. 150: 136. Ps. 150: 137. Ps. 150: 138. Ps. 150: 139. Ps. 150: 140. Ps. 150: 141. Ps. 150: 142. Ps. 150: 143. Ps. 150: 144. Ps. 150: 145. Ps. 150: 146. Ps. 150: 147. Ps. 150: 148. Ps. 150: 149. Ps. 150: 150.

2. Silloin pitä oleman punaisen nan wiinamäen: laulakat häneä. Kort. w. 8: 11. Es. 5: 1.

3. Minä HERRa warjelen hä ja kasta hänen aikansa, ettei lehtensä hukkuisi, minä warjelen päinwällä ja yöllä. Ps. 121: 5. Mat. 3: 11. Martt. 21: 33. Job. 13: 17.

4. En ole minä wihainen: woi minä saisin sotia ohdakkein ja es tappurain kausa! niin minä ma heidän tygönsä, ja poltaisin heidän ki tyynni. Kort. w. 7: 1. Martt. 13: 40.

5. Hän en minua talleks ja toimittawa minulle rauhan, on hän vielä sitte minulle: Ps. 147: 12, 13, 14. Es. 45: 22.

6. Siihen on se kuitengon ja

1. Kulkoihaa; niin että he maan
1. hedelmällä täyttävät.

Def. 20: 40. Am. 9: 11.

Siköjä hän kummingan tule lyö-
niinkuin hänen wihollisensa lyö-
händä? ja eikö hän tule tapetu-
niinkuin hänen wihollisensa händä
wat?

Waan sinä duomiget heitä mää-
ja kirwotat heitä sittekuin sinä
calla tuulella olet heitä murhel-
saattanut, koska idästä tuulee.
rr. 18: 17. Eufu 30: 11. Eufu 46: 28.

Sentähden pitää Jacobin syndi-
kautta anderi annettaman, ja se
iitä kaikki hyödytys, että hänen
nsä otetan pois; koska hän teke-
i Altarin kivet, niinkuin tuhwarin
retut kivet, ettei yhtän mekistä-
i kurvaa pidä enämbi jäämän.

Sillä sen wahwan Kaupungin
yrinänsä oleman, ne kaunit huo-
pysjättämän ja jätettämän niin-
korpi; niin että wäskat käywät
laituimella, oleskelewat siellä ja
kelewat oxia.

Sänen oransa pitää murtuman
iden tähden, niin että waimot
walketa tekenvät; sillä se on ym-
imätöin kansa, sentähden ei myö-
ä heidän tehnyt on, armahda hei-
a joka heidän luonut on, ei ole
armellinen. 3 Mos. 32: 6, 18.

Silloin on HETra heittävä
a rannasta Egyptin wirtaan, ja
sraelin lapset kootan yri toisensa
iä.

Silloin soitetan suurella Basu-
niin tulewat kadotetut Affyrtan
la, ja karkotetut Egyptin maalle;
skoilawat HETraa pyhällä Jeru-
sin nuorella.

1 Kun. K. 8: 41, 42. Ef. 56: 7.

28. Lufu.

Kraelin kulkus; Judan rangaitus.

ei sitä ylpettä juopunein Kruunua
Ephraimista! jonga kaunis kun-
sa pudonnut kulkainen; joka on
mäisellä puolella lihawata laaxoa,
he wiinasta hoipertelewat.

Kago, wälewä ja woihallinen
Kraalda, niinkuin rajefade, niinkutsu

wahingollinen tuuli, niinkuin wesimyrsky
joka wälewästi langee, pitää wäkivallalla
maahan päästettämän;

2 Kun. K. 17: 3, 6.

3. Että juopunein ylpää Kruunua
Ephraimista jalwoilla tallatan.

4. Ja ne hänen kunniansa kaunitus-
ren pudonnet kulkaiset, jotka lihawata
laaxoa ylemmäisellä puolella owat, pi-
tä tuleman niinkuin se joka warhain
suwella kypshy, jonga joku nähtyänsä
ja käsillä pidellesänsä syö.

5. Silloin HETra Zebaoth on jää-
nylle Kansassensa kunnian Kruunuu ja
kaunis seppel;

6. Ja duomion hengi hänelle, joka
oikeudesa istuu; ja wälewys niille, jot-
ka sodasta palawat portin tygö.

7. Siihen myö- owat nämät hul-
luri tullet wiinasta, ja hoipertelewat
wäkewistä juomista: sillä Wapit ja Pro-
phetat owat hullut wäkewästä juomas-
ta, he owat uponnet wiinaan, ja hoi-
pertelewat wäkewästä juomasta, he o-
wat erhettynet eumisturesta, ja ei osan-
net oikeutta duomiosa.

8. Sillä kaikki pöyhät owat täynnä
oxennusta ja riettautta, jokaparkasa.

9. Kenelle hän siis opetta wiisaut-
ta? kenengä hän anda ymmärtä saat-
naa? wieroitettu in riekasta, eroitettu in
niisijä.

10. Sillä (he sanowat): käste käste
wi:lä, käste käste wielä, odota odota
wielä, odota odota wielä, täsä wähä,
siellä wähä.

11. Sillä hän on wihdoin pilkka-
waisilla huulilla ja toisella kielessä pu-
hura tälle Kansalle, jolle nyt näitä
saarnatau. 1 Cor. 14: 21.

12. Niin saadan lepo, näin wirwo-
tetan wäsynet, niin ollan alallansa; ja
ei kuitengan tahdota kuulla (tätä saat-
naa).

13. Sentähden pitää myö- HETran
sana heille junri niin oleman: käste
käste wielä, käste käste wielä, odota
odota wielä, odota odota wielä, täsä
wähä, siellä wähä: että heidän pitä
menemän pois ja kaatumen takaperin,
musertuman, kiedoittaman ja fangixi
tuleman.

14. Kuulkat siis HETran sanaa te

pitkälirvet, jotka walligetta tätä kansaa, joka on Jerusalemissa.

15. Sillä te sanotte: me olemme tehnet liiton tuoleman kansa, ja so-winnon helwetin kansa. Koska rangai-stuxen wirta tulee, ei hänen pidä meitä kohtaman: sillä me olemme tehnet walhen turwaxemme, ja petoxen warjeluxemme.

16. Sentähden sanoo HERRA HERRA: Raqo, minä laffen Zioniin perustus Kiwen, Koetellun Kiwen, Kallin KulmaKiwen joka hywin on perustettu: joka ukoo, ei hänen pidä peljästyvän. Ps. 118: 22. Matth. 21: 42. Ap. 2. 4: 11. Rom. 9: 33. Luku 10: 11.

Eph. 2: 20. 1 Pet. 2: 6.

17. Ja minä teen duomion ojennus nuoraxi, ja wanhurksauden mitaxi: niin pitä raket karkottaman pois wäärän turwan, ja weden pitä wiemän tulen pois:

18. Että teidän liittonne tuoleman kansa pitä tyhjäxi tuleman, ja teidän sowingonne helwetin kansa ei pidä wahwa oleman: ja koska rangai-stuxen wirta tulee, pitä sen tallaman teitä.

19. Niin pian kuin se tulee, niin sen pitä teitä wiemän pois: jos se tulee aamulla, niin tapahtuu se aamulla, niin myös päivällä ja yöllä; sillä ainoastans rangai-stus opetta otta-maan sanoista waarin. Ps. 119: 74. Jer. 31: 19. 1 Pet. 4: 12.

20. Sillä wuode on niin lyhy, ettei saa ixiänsä ojeta; ja peite on niin soukka, ettei sen alla taida mykäräsä olla.

21. Sillä HERRA on noussewa niin-kuin Berazimin wuorella, ja wihastu-wa niinkuin Gibeonin laaxofa, että hän tekis työnsä, muukalaisen työnsä: ja et-tä hän toimittais tekonsa, oudon tekonsa. Jos. 10: 10. 2 Sam. 5: 20. 1 Aika K. 14: 11.

22. Pangat siis teidän pitkkanne pois, ettei teidän sitenne korwemmaxi tullisi; sillä minä olen kuullut häwity-xen ja teloituxen, joka HERRAlta, HERRAlta Zebaothilta on tapahtuwa kaikesa maailmasa. Es. 10: 23. Rom. 9: 28.

23. Dttakat korwiinne, ja kuulkat miuun ääneni: ymmärtäkät ja kuul-kat miuun puheni.

24. Kyndäkö eli jyrästäkö taikka wil-jelekö peldomies peldonsa aina jyräxi?

25. Eikä niin ole? koska hän on tasoittanut, niin hän kylvää. Eikä herneitä ja heittä kuminoita, ja kylvää nisuja, ohria, jokaijia lunge ja tahtoo, ja kaurat paikkaansa.

26. Juuri niin kuritta myös teidän Jumalansa heitä rangai-stuxen ja opetta heitä.

27. Sillä ei herneitä tapeta war-la, eikä waunuratas anneta kum-päällä käydä, waan hernet war-tu-sauwulla ja kuminat wigalla.

28. Se jaubetan ja leivotan, peräti tyhjäxi tapeta, koska se war-tattalla ja herwoijilla tapetan.

29. Näin teke myös HERRA baoth; sillä hänen neuwonsa on si-linen, ja sen jaloxti toimitta.

29. Luku.

Ariel kullistettu; Juda paadutettu.

Woi Ariel, Ariel! sinä Dawidin rin kaupunki: te pidätte waja-at ja pyhäpäiwät.

2. Mitta minä waiwaan Ariel, niin että hänen pitä murhettima-sureman ja oleman minulle oikia.

3. Sillä minä piirtän sinun kulmalda, ja ahdistan sinun saari-ja annan panna wallit sinun wailles. Jer. 6: 3. Luc. 19: 43.

4. Silloin pitä sinun ihes aloman, ja maasta puhuman, ja maan puhellas tomusta; että sinun ihes on niinkuin noidan maasta, ja sinun puhes pitä oleman niinkuin hewaisen tomusta. Es. 8: 12.

5. Ja niitä jotka sinua hajoittanut, pitä oleman niin mouda kuin pö-ttomua, ja tyranneja niin mouda-lendäwiä alanoita, ja sen pitä wä-äkiäxi tapahtuman. Jos. 21: 18. Ps. 1: 4. Es. 17: 13.

6. Sillä sinun pitä HERRAlta Zebaothilta egityxi tuleman, pitäsi-linällä, maan järinällä, suurella tuul-la, tuulen pyöriäisellä, rajauksella kuluttawaisen tulen liekillä.

7. Mitta niinkuin yön näkö, niin pitä kaikkein palanais, jotka man, jotka setuwt Arielia wasta-

n joukkonsa ja saartonsa kansa, ja
hä joita händä ahdistawat.

8. Sillä niinkuin isowainen on uue-
syöpänänsä, mutta herättänsä on
inen sieluunsa vielä tyhjä; ja niinkuin
noura on uuesa juopanaansa, mutta
häntänsä on hän woimaton ja ja-
kkaansa; juuri niin pitä myös kait-
te pakanaain joukko oleman, jotka
ovat Zionin wuorta vastaan.

9. Olkat hitat ja ihmetelkät, eläkät
kumasa, huutakat, ja juopukat, ei
kengan wiinasta: horjukat, ei kui-
van wälewästä juomasta.

10. Sillä HERRa on teille raskan
ja hengen lähettänyt, ja teidän sil-
mien sulkenut: Teidän Prophetanne,
kumichenne ja näkiänne on hän so-
ittanut: Rom. 11: 8.

11. Niin että kaikkein Prophetain
ewat teille niinkuin lukitun kir-
je sanat. Jos joku sen andais jille
lukea taitaa, ja sanois: lues tätä,
hän wastaa: en minä taida: sillä se
lukittu. Jim. K. 5: 2.

12. Eli jos joku andais sille kuin
te taida, ja sanois: lues tätä, ja
wastaa: en minä taida enisingän
en.

13. Ja HERRa sanoo: Että tämä
kansa lähestyy minua suullansa, ja
ainoiaee minua huulillansa; mutta
hänen sydämensä on kaukana mi-
nusta, ja pekkawät minua ihmisten
opin jälkeen, joita he opettawat;
Marth. 15: 8. Marc. 7: 6.

14. Niin minä myös teen tälle Kan-
salle ihmeellisesti, hirmuisesti ja kama-
sti; että heidän wiisastensa wiisau-
sensa, ja heidän ymmärtäwäistensä
wäryys kätketän. Obad. 9: 8.

15. Woi niitä jotka tahtowat olla
olleet HERRan edessä, ja peittä ai-
miansa, ja tekonsa pimeydessä pitä!
Wastawat: kukašta meidän näkee? eli
kukaštunde meitä? Job. 24: 15. Ps. 94: 7.

16. Mitä te niin nurliat oletta?
Kunhan sawenwalaja pidetäissän sawe-
nvalajala puhuis tekiästensä: ei hän
minua tehnyt, ja teko sanois tekiäs-
ensä: ei hän minua tunue. Es. 45: 9.

17. Sitköstä wähän hetken perästä
Libanon pidä hedelmällisiksi kedoxi tu-
leman; ja hedelmällinen keto megäxi
luettaman? Es. 32: 15.

18. Silloin kuulewat kuroit tämän
kirjan sanoja; ja jotkain silmät näke-
wät syngiydessä ja pimeydessä.

Marth. 11: 5.

19. Ja raadolliset saawat ilon HERRa-
rasta; ja köyhät ihmisten seasa riemuige-
wat Israeliu pyhästä.

20. Koska tyrannit hukkuwat, ja
pilkkatat loppuwat; ja ne kaikki teloi-
tetan jotka waluwat pahaa tehärensä:

21. Jotka ihmisen tekewät syndisxi
janan tähden, ja wainowat rangaisiaan-
sa portisa, ja poikkeawat oikeudesta wal-
hen kautta. Am. 5: 10.

22. Sentähden sanoo HERRa, Abra-
hamin luvastaja, Jacobin huonelle näin:
ei Jacob tule jillen häpiään, eikä hänen
kaswonsa ole enämbi häpewä.

23. Sillä koska he saawat lapsensa
nähdä, minun käjälani heidän seasa-
nsa, niin he pyhittäwät minun nimeni;
ja heidän pitä Jacobin Pyhän pyhit-
tämän, ja Israelin Jumalata pelkämän.
Eph. 2: 10.

24. Sillä joilla erywäinen hengi on,
ne ottawat ymmärryksen; ja turhan
puhujat sallirwat heitänsä opetetta.

30. Lufu.

Luota Jumalaan ja ei ihmisiin.

Woi luopuraisia lapsia! sanoo HERRa:
jotka lman minua nenuwa
pitäwät, ja ilmau minun hengeäni
warjelusta egiwät, kokowat syndiä syn-
nin päälle:

2. Ne jotka menewät alas Egyptiin,
ja ei kysy minun suuldani; warustayensa
ipiänsä Pharaon woimalla, ja war-
jellayensa heitänsä Egyptin warjolla.
Jer. 37: 7. Hes. 17: 15.

3. Ja Pharaon wälewys pitä ole-
man teille häpiäxi; ja Egyptin war-
jon turwa häwäistyyxi.

4. Sillä heidän pääruhtinansa ewat
ollet Zoanisa; ja heidän sanansaattajansa
ewat tullet Ganexeen.

5. Mutta heidän pitä kaikkein kui-
tengin häpiään tuleman, sen kausan

tähden joka ei heille hyväri eli avun-
xi olla taida, eikä muntoin hyödytyre-
xi; waan ainoasti häpiäri ja myös
pilkaxi.

Jer. 2: 36.

6. Tämä on niitten petoin kuorma,
jotka etelään päin ovat, kusa wanha
ja nuori Zalopeura on, tuliset kyykär-
met ja lendäväiset kärmet murhen ja
ahdistuxen maasa: Ne wiewät riistan-
sa warsoilla, ja tawaransa kamelein
seljäsä, sille kansalle joka ei heille en-
singän hyödytyryxi olla taida.

7. Sillä ei Egypti mitän ole, ja
hänen apunsa on turha, sentähden mi-
nä saarnan siitä näin: alallansa olla
on paras.

8. Mene siis nyt ja kirjoita tämä
heidän eteensä tauluun, ja pane kir-
jaan; pöyhymään viimeiseen päiwään
asti, alati ja ijanikaikkisesti.

9. Sillä se on tottelematoin kansa,
ja waltetteliat lapset: lapset jotka ei
tahdo kuulla HERRan lakia:

2 Kun. 8: 17: 14. Neh. 9: 16.

10. Waan sanowat Uäkiille: Ei
teidän pidä näkemän: ja kanzojille: ei
teidän pidä kanzoman meille oikeutta,
mutta saarnatkat meille suloisesti,
kanzokat petos.

5 Mos. 29: 19.

1 Sam. 9: 9. Mich. 2: 11.

11. Poiketatkielä, luopukat tästä
retkestä: andakat Israelin Pyhän la-
kata meistä.

12. Sentähden sanoo Israelin Pyhä
näin: että te hyljätte tämän sanan; ja
luotatte wäkirwaltaan ja wäärtyteen, ja
kerjätte siitä;

13. Niin pitä tämän pahan teon
oleman teille niinkuin rako korjassa
murrissa, koska se rupee jakomaan, jo-
ka äkisti putoo maahan ylösalaisin, ja
murenduu;

14. Niinkuin sawiastia muserettu
olis, joka museretan ja ei säästetä;
sihenasti ettei siitä löydyä niin suurta
kappaletta, että tulda tuotaisin totoista,
eli ammuunettaisiin wettä kahoista.

Jer. 19: 11.

15. Sillä näin sanoo HERRa, HERRa
Israelin Pyhä: Käändymisellä ja
hiljaisuudella te tuletta auteturi: hil-
jaisuudesa ja toiwosa te wäkerwäri tu-
letta: mutta et te tahtonet:

Isa. 2: 20.

16. Waan sanoitte: Et: waan
tahdomme paeta heivoisilla; sentähden
teidän pitä kulkiana oleman: Ja
tahdomme nopsasti ajaa; sentähden
tä teidän wainojanne myös nopsat
leman.

2 Kun. 8: 25: 4.

17. Tuhanen teistä pitä pakenen
yhden miehen uhkauksesta, wiiden
kauksesta pitä teidän (jokapahan
pakeneman, sihenasti että teistä
niinkuin pieliipuu wuorelle, ja min
lippu korkeudelle.

3 Mos. 26: 34.

5 Mos. 28: 25. Eufa 32: 30.

18. Sentähden HERRa odotta
hän olis teille armollinen, ja sen-
den on nosnut teitä armahtaan.
Sillä HERRa on oikeuden Ju-
autuat owat ne kaikki jotka h
odottawat.

Ps. 2: 12. Ps. 34: 2.

San. 1: 16: 20. Jer. 17: 7.

19. Sillä Zionin kansa on
Jerusalemisa, ja et sinä ole kate-
itkenvä: Hän kaiketi armahtaa
koska sinä huudat, hän wastaa
niin pian kuin hän sen kuulee.

20. Ja HERRa anda teille
tustlasanne, ja wettä ahdistuxen
sillä ei sinun opettajas lennä
pois, waan sinun silmäs näkewät
opettajas.

21. Ja sinun korwas kuulewat
nan takanas, sanoden: tämä on
läpät sitä, koska te oikialle eli
semmalle kädelle exynet oietta.

22. Silloin pitä teidän saastu-
man teidän hoiyalla silatut kuwa-
ja teidän kurwainne kullaiset wotat
ja teidän pitä ne heittämän pois
kuin saastaisuden, ja niille sanon
mene ulos.

23. Silloin hän anda saten
nelles, jongs pelloles kylwänt
ja leipää pelion tulosta, ylöns runja
Ja sinun karjas kaitan amaralla leda

24. Härjät ja warjat, jotka
kyndämät, sydwät setoitettuja
jotka wikkimellä ja pohjimella
pohdetut.

25. Ja kaikkein suurten
päälle, ja kaikkein suurten
päälle pitä eroitetut wirrat
sen suuren surmamisen aikana, ja to-
tornit langewat.

26. Ja Kun walo on niinkuin rringon paiste olewa, ja Nuringon siie on seigemättä kirkkambi olewa in nyt: Koska HETra sitoo Kanssa wahingon kiinni, ja sen haawat randa.

27. Kago, HETran nimi tulee kauhanen wihansa polttaa ja on sanottas: Vänen huulensa owat hirtatta täynä, ja hänen kielensä on kuin kuluttawa tuli.

28. Ja hänen hengensä on niinkuin wa wirta, joka hamaan kirkkuun ulottuu, hajoittamaan palanoita, jasti että he tyhjäxi tulewat, ja wan kansaa jünne ja tänne, suitkilään suusansa. Es. 8: 8.

29. Silloin pitää teidän wiesaman kuin juhla yönä; ja sydämesiänne wiesaman niinkuin huiluilla käydäin HETran wuorelle, Israelin turtyö. Ps. 42: 5.

30. Ja HETra kuulutta kunniallanänsä, että hänen kokotettu kätensä nähtäisiin, wihaisella haastana ja kuluttawaisen tulen liekillä, ja wälewällä satella ja rakehilla.

31. Sillä Assurin pitää peljästyman HETran äändä; joka häändä lyö alla.

32. Sillä wigan pitää kyllä sattu ja koseman, koska HETra sen wiein pligensä trumpuilla ja landeja, ja jokapaikasa sotii heitä wastan.

33. Sillä kuoppa on jo eiläin walttu, ja se on myös Kuningalle wistettu, kyllä sywä ja lewiä. Sielun ajumus, tuli ja paljo puita, HETran Wengi on sen sytyttäpä niinjonkun tulikiwisen wirran.

31. Lufu.

Ulkous ja lupaus Judalle.

34. Mitä! jotta menewät alas Egypttiin apua kerjämään, ja luotawet hewoisiin; ja turwawat waunumita niitä on monda, ja rahas-
35. Mitä, että he juuri wälewät owat, wälewä Israelin Pyhään, eikä kysy HETraa.

Ps. 20: 8. Es. 30: 2. Jer. 17: 5.

2. Mutta hän on wiisas ja anda

tulla onniettomuden, ja ei muuta sanojansa; waan asetta igensä pahain huronetta wastan, ja pahantekiiän apua wastan.

3. Sillä Egypti on ihminen, ja ei Jumala, ja heidän hewoisensa owat liha, ja ei hengi. Ja HETra on kottawa kätensä, niin että auttajan pitää hoiperteleman, ja sen jota autetaan pitää langeman, ja ynnä molemmat toisen toisensa kansa hukkuman.

4. Sillä näin sanoo HETra minulle: niinkuin Jalopenra ja nuori Jalopenra kiljuu saalinsa päällä; koska paimenden joukko huutaa sen päällä, niin ei se peljästy heidän huudostansa, eikä hämmästy waikka heitä monda on: juuri niin on HETra Zebaoth menewa ales sotimaan Zionin wuorella ja sen korkeudella.

5. Niinkuin linnut siivillänsä telewät; niin HETra Zebaoth on warjewa Jerusalemin: hän on suojelewa, auttawa, siellä olewa ja holhowa häändä. 5 Mos. 32: 12. Matt. 23: 37.

6. Palaitkat te Israelin lapset sen työ, josta te peräti harhaillet oletta.

7. Sillä silloin pitää jokaisen heittäman pois hopia ja kulta epäjumalansa; joita teidän kätenne owat tehnet teille synnixi. Es. 2: 20.

8. Ja Assurin pitää langeman, ei miehen miekalla, ja pitää kulutettaman, ei ihmisen miekalla; ja pitää kuitengin pakeneman miekkaa, ja hänen nuoruksaisensa pitää werollisexi tuleman. 2 Kan. 1: 19: 35. Es. 37: 36.

9. Ja hänen pitää pelwon tähden menemän kallionsa ohitse, ja hänen pääruhtinansa pitää lippunsa edestä paikoon menemän: sanoo HETra Zebaoth, jolla Zionisa tuli, ja Jerusalemissa tottoi on. Luc. 12: 49.

32. Lufu.

Christuren waldakunnan pösywälsöps.

Kago, Kuningas on hallixewa oikeudella; ja pääruhtinat wallixewat, oikeutta pitämään woimasa: Ps. 45: 7, 17. Ps. 68: 28. Sach. 9: 9.

2. Että jokainen on niinkuin joku joka tuulelta warjeldu on, ja niinkuin

joku joka sadekuurolda on peitetty; niinkuin weisijat kuivasa paikasa, niinkuin suuren wuoren warjo kuivasa maasa.

3. Ja näkewäiset silmät ei pida piemenemän; ja kuulewaijten korwat pida wisun waarin ottaman.

Es. 29: 18. Luku 30: 21.

4. Ja hulluin pida eppiman taito, ja soperä kieli pida selkezi tuleman, ja selkezi puhuman.

5. Si hullua pida enä pääruhtinaxi kuguttaman, eikä ahnetta Herraxi.

6. Sillä tyhmä puhuu tyhmydesä, ja hänen sydämensä on pahudesa; että hän olis ulkokullaisudesa, ja saarnais HERASTA wäärin, että hän sillä isowaiset sielut nälkään näännytäis, ja kielläis janowaijilda juoman.

7. Sillä ahnen hallitus ei ole muu kuin wahingo; sillä hän löytä kawaluxen häwitärensä raadollisja wäärillä fanoilla, silloingin koska köyhä oikeutansa puhun.

8. Mutta toimellinen Päämies pida toimellisia nempvoja; ja toimellisja menoisa hän wahwana pysy.

9. Koskat te suruttomat waimot, kuulkat minun äändäni: te rohkiat tytätret, ottakat korwiinne minun puheni.

10. Ujastajan ja päivän perästä pida teidän wapiseman kuin niin rohkiat olette; sillä ei tule yhtän wiinan eloa, eikä tule yhtän kokomusta.

11. Weljästykät te suruttomat waimot, wapisikat te rohkiat: sen pida taapahtuman, että te riisutau, paljastetan ja kupeisja wybtetan.

12. Walitettaman pida nifiisjä, ihanaisja pelloisja, ja hedelmällisjä wiinapuisja.

13. Sillä minun Kansani pellosa pida orjantappurat ja ohdaket kaswaman; niin myös kaikisa ilohuoneisja, siinä iloisesa Kaupungisja.

14. Sillä Salit pida hyljättämän, ja Kansan paljous Kaupungisja pida wähenemän; niin että tornit ja linnat pida tuleman ijankaikkisxi luolaxi, ja megän pedoille iloxi, ja laumoille laituimeri.

15. Siihenasti että Genxi Korkeudesta wuodatetan meidän päällemme:

silloin tulee Korpi peltomaasi, ja peltomaas luetaan megäxi.

Es. 29: Luku 35: 1. Joel. 2: 28.

16. Ja oikeus asuu korkeisa, wanhurstaus peltomaasa.

17. Ja wanhurstauden työ on ha, ja wanhurstauden hyödytyks kaikkinen hiljaisuus ja lepo.

18. Niin että minun Kansani asuwa rauhan huoneisa, turmallisja joisja ja jalosa lewosa.

Jer. 29

19. Mutta raket pida oleman halla megisjä; ja kaupungin pida la mataloisa paikoisa oleman.

20. Hywin teidän meneisxi, kylwätte joka paikasa wetten tyannatte härkän ja aasein läpwoillansa niitten päällä.

33. L u k u.

Assur poisajettu. Seurakunta sovel

Woi sinuas häwittäjä! luuletta tei sinun pida häwitetyxi man? ja sinuas ylönlagesja? luuletta ettei sinua ylönlages? koska sinu täyttänyt häwityks, niin sinu pida tuleman häwitetyxi: koska sinu let täyttänyt ylönlages, niin sinu tä jällen lagottaman ylönl.

2. HERA, ole meille armok sillä me odotamme sinua: ole be käsiwartensa warahin, niin meidän autudemme murhen aj Jos. 13: 16. Or. 33: 20. Or. 70: 2.

3. Kansat pakenevat sitä suurta hinata: pakanaat hajoitetan, kuin korotetan.

4. Silloin pida teidän saalinnu jattaman niinkuin perhoinen et ja niinkuin heinäsiikat karkotetan, heidän päällensä tullan.

5. HERA on korotettu: sillä asuu korkeudesa: hän on täyttänyt nin oikeudella ja wanhurstaudella.

6. Ja sinun ajallas pida ole usko ja wiima, autuus, tieto, ta ja HERAN pelko pida oleman tawaransa.

7. Kago, heidän sanawoimat huurtawat ulkona: rauhan kagotetewät haikiasxi:

8. Polut owat antiat, et...

enä tiellä: ei hän pidä luittoa, hän
kää kaupungit, ja ei pidä lukua
maista.

1. Vän murehti, ja maa on sur-
ta muodolla, Libanon on häpiällä
tu: Saron on niinkuin tafainen
Basan ja Karmeli ovat hävitetyt.
2. Nyt minä tahdon nostaa, sanoo
Herra: nyt minä tahdon igeni ko-
ra, nyt minä tahdon korkiaksi tulla.
3. Olijista oletta te raskat, korsia
maatte: tulen pitää teitä kulutta-
heidän ylpeydenne kansa:

Of. 7: 15.

4. Sillä kansa pitää poldettaman
niinkuin halatut orjantappu-
kella sytytetän.

5. Niin kuulkat nyt te, jotka kan-
salla, mitä minä olen tehnyt; ja
olette läsnä, hawaitkat minun
myteni.

6. Syndiset Zionisa ovat peljästy-
hämmästy on tullut ulkokullat-
kalle (ja sanovat): kuka on mei-
kasamme, joka taitaa asua kullat-
sen tulen tykönä? kuka on mei-
kasamme, joka voi asua ijanik-
kisten tykönä?

7. Joka wanhurstaudesta waelda
huu oikeutta: joka waäryttä ja
tulla vihaa, ja wetä kätensä
ettei hän ota lahjoja: joka tu-
korwansa kuullemasta weren wi-
ja peittä silmänsä näkemästä
a:

Of. 15: 2. Of. 24: 4.

8. Hän on korkeudesta asuwa, ja
ovat hänen linnansa ja tu-
hänelle annetan hänen leipän-
kä hän ole epäilewä wedestänsä.
9. Sinun silmäs näkewät Kunin-
kanniasansa: ne näkewät maan
kettynä.

10. Sinun sydämes ihmettelee, (ja
): kusa nyt ovat kirjanoppenet?
ovat neuwonandajat? kusa tämän
m tutkia on?

1 Cor. 1: 20.

11. Etkä myös sinä ole näkewä si-
kewätä kansaa; sitä syväkielisiä
maa, jota ei ymmärrettä, ja ondosta
12. jota ei taita ymmärrettä.

13. Koko Zionita meidän juhlatau-
gitamme: jünun silmäs on näkewä
halemin launin asumuxen, majan

jota ei wiedä pois, jonga paanuja ei
ikänä pidä temmattaman ylös, ja jons-
ga köyjiä ei ikänä pidä katkoittaman.

Of. 46: 6. Of. 125: 1, 2.

21. Sillä Herra on siellä olewa
wäkewä meidän tykönmme, ja siellä
pitä oleman lewiät wirrat ja ojat: ei
wenhellä taita mennä siellä ylitzen, eikä
laitwa taida sinne purjehtia:

22. Sillä Herra on meidän Duos-
marimme, Herra on meidän opet-
tajamme; Herra on meidän Kus-
ningamme, hän autta meitä.

23. Anna heidän pingotta köyhtensä,
ei ne pidä kuitengan pitämän, niin ei
pidä myös heidän hajoittaman lippua
pielten päälle: sillä paljo kallimbi saa-
lis pitää jaettaman, niin että onduwat
myös ryöjätwät.

24. Ja ei yhdengän asuwaisen pidä
sanoman: minä olen heikko: että kan-
salla joka siellä asuu, pitää oleman syn-
dein päästä.

34. Luku.

Jumalan duomio Seuratunnan wihollisten
yltze.

1. Kuulkat te pakanat ja kuulkat, kan-
sat ottakat waari: maa kuulkan
ja mitä siinä on: maan piiri, ja kaik-
ki mitä siinä syndyy.

2. Sillä Herra on wihainen kai-
kille pakanoille, ja on närkästynyt kai-
kille heidän joukoilleensa: hän on heitä
kiirowa, ja anda teurastaa heitä.

3. Heidän lyöhtynsä pitää heitettämän
pois, niin että pahan hajun pitää tule-
man heidän ruumiistansa; ja wuoret
kuohuman heidän werestänsä.

4. Ja koko taiwan joukko pitää mä-
tänemän, ja taiwas pitää käärittämän
kokoan niinkuin kirja; ja kaikki hänen
joukkonsa putoman niinkuin lehti putoo
wiinapuusta, ja niinkuin kuivettunut
lehti fikmapuusta.

Ilm. 8: 6: 14.

5. Sillä minun miekkani on suo-
wurisa taiwasa; ja kaso, sen pitää tu-
leman alas Edomin päälle, sitä rangaisemaan.
Kansan päälle, sitä rangaisemaan.

6. Herran miekka on werta täy-
nä, ja on parwi lihawudesta, karikain
ja lauristen werestä, ja jääräin mu-

nastuitten lihawudesta; sillä HERRan la pitää oleman uhri Dograsa, ja suuri teuraustaminen Edomin maalla.

Ef. 63: 1, 2.

7. Orisarwillisten pitää myös kulke-
man alas heidän kansansa, ja mullit
syötettyin härkain kansa; sillä heidän
maansa pitää juopuman werestä, ja hei-
dän multansa lihawari tuleman liha-
wudesta.

8. Sillä ne owat HERRan kosto-
päiwät, ja kostamisen wuodet, Zionin
tähdän.

Ef. 63: 4.

9. Silloin sen ojat muuttetan ter-
wari, ja hänen muldansa tulsiwari;
ja sen maakunda pitää muuttuman pa-
lawaiseri terwari:

10. Jonga ei pida päiwällä eikä
pöllä sammuman, mutta sawun pitää
sittä ijanlaitteisesti nouseman: ja se pi-
tä härttettämän suwusta sukuhun, niin
ettei yhdengän pida käymän sen läpi-
gen ijanlaitteisesti ijanlaitteiseen;

11. Waan ruowonpärissäin ja tar-
hapölliin pitää sen omistaman, pölköin
ja kaarneitten pitää siellä asuman; sillä
hän on wetäwä moran sen piisgen;
niin että sen pitää autiari tuleman, ja
osennustiwon, niin että sen pitää tyh-
järi tuleman:

Ef. 14: 23.

Bepp. 2: 14, 15. Ilm. 3: 18: 2.

12. Niin että sen Herrat pitää kugut-
taman Herroxi ilman maakunnata;
ja kaikki sen pääruhtinat pitää saaman
lopun.

13. Ja orjantappurat pitää kaswaman
hänen salisansa, nokulaiset ja ohdalket
sen linnoisa; ja pitää oleman lohikär-
mein asumasia, ja pölköin lautumet.

Ef. 13: 21, 22.

14. Silloin pitää mehäneläimet koh-
taman toinen toistansa, yhden Stekkidn
pidä toista huutaman; ja kauhiat pö-
linnut pitää myös siellä asumasiansa
saaman, ja siellä lewon löytämän.

15. Hyypiän pitää myös siellä pe-
sänjä pitämän ja muniman, hauto-
man ja kuoriman sen warjon alla; ja
korpihaukat parinensa pitää myös sinne
konduman.

16. Ohikat nyt HERRan kirjaan
ja lufekat: ei yhtän näistä pida piut-
tuman, ei pida näistä kaitwattaman

yhä eli toista; sillä hän on se joka
nun suuni kautta käyee, ja hänen
gensä tuo sen kokoon.

17. Hän heittää arpa heistä,
dellänsä jakaa mitan heidän seip-
että heillä pitää siellä oleman pe-
ijankaikkisesti, ja suwusta sukuhun
asuman.

35. Luku.

Uuden Testamentin Seurakunnan
ihanaisuus.

Korwet ja erämaat pitää iloisi-
ja se aukia sia pitää iloisi-
man, ja niinkuin kullainen kutoisi-
Ef. 29: 17. Esku 32: 15.

2. Hän on kaswaman wihotta-
seisowa riemuina kaikesa ilosa
musa; sillä Libanonin kunnia on
hänelle, Karmelin ja Saronin
nistus: ja he näkewät HERRan
nian, ja meidän Jumalan kunnia-

3. Wahrifalat wäsynet län-
tuettat näändynet polwet.

4. Sanokat heikkomielisille: olka-
wasa, ja älkät peljätkö: Kago,
Jumalanne tulee kostamaan: se
mala joka mapaa, hän tulee ja
pahtaa teidän.

5. Silloin awatan sofiain
ja kuuroin korwat auFenewat.
Ef. 29: 18. Matth. 11: 5. Esku 15:
Luc. 7: 22.

6. Silloin rammot hyppäwät
kuin peurat, ja mykkäin kiel-
kahnuu kiitopeen; sillä korwet
wedet wuotaman, ja wirrat erä-
Joh. 5: 8. Ep. 3: 3: 2, u.

7. Ja tarkia paikka pitää
tuleman, ja kuirwa maa kuohwaa-
deri; ja kuopasa, josa kärne ma-
pidä heidän, ruowon ja kaisilan ole-

8. Siinä myös pitää motta
oleman, josa pitää pyhäri tie-
taman, ettei kengän saastainen si-
lasi, ja se pitää heidän edestään
man; jota käydän, niin ettei
ery.

Joh. 14: 2.

9. Ei siellä jalopeura oleman
ei se joku julma peto mene si-
eli siellä löyittä; waan luns-
waeldawat.

Ef. 11: 6, 7.

HERaan lunastetut palajat
ovat sen kautta riemulla Zionin,
uskallinen ilo on olema heidän
ä päällä: Ilon ja riemun he kää-
vät, ja murhe ja huolous pitä
evan. Ef. 51: 11. Jim. K. 21: 4.

36. Lufu.

Rabsaken pikallinen puhe.

tapahtui Kuningas Siftian nel-
ännellä toistakymmenennellä wuo-
että Assyrian Kuningas Sanhe-
puji kaikkia Judan wahvoja Kau-
ta vastaan, ja woitti ne.
2 Kun. K. 18: 13. 2 Alta K. 32: 1.

Ja Assyrian Kuningas lähetti
saten Sachizesta Jerusalemiin, Ku-
ni Siftian tygö, suurella wäellä:
ja astui edes wewistorin tygö ylim-
mälle puolelle kalalammikkoa, waa-
n painajan pellon tielle. Ef. 7: 3.

Ja hänen tygönsä menit ulos
Siftian poika, huonenhaldia,
Sebna Kirjottaja, ja Joah Assa-
poika Kansleri.

Ja Rabsake sanoi heille: sanokat
Siftialle: näin sanoo suuri Kunin-
Assyrian Kuningas: millinen on
kwa, johongas turwat?

Minä taidan arwata ettäs luulet
kwa wielä nyt olewan neuwoa ja
maa sotaxes: keneen sinä siis iges
at, ettäs olet minuista luopunut?

2 Kun. K. 18: 6, 7, 19.

Rago, luotakos iges siihen mu-
meen ruokosauwaan Egyptiin? jo-
koin kuin nojatan ten päälle, me-
käden läpigen ja pistää sen lä-
n: Niin on myös Pharao Egyptin
Kuningas kaikille niille jotka häneen
hewat.

Ja jos sinä tahdot sanoa minun-
me luotamme meitämme HERaan
hän Jumalaamme: Eikö hän ole se
ja korkeudet ja Altarit on Jehiskia
hant pois, ja sanoutt Judalle ja
Siftiamille: tämän Altarin edesä pi-
hän rukoileman?

Ja syö siis nyt weto minun Her-
Assyrian Kuningan kansa: minä
hän sinulle kaxi tuhatta hewoista,
k. wäätä, jos sinä voit toimittaa
k. wäätä jotka niillä ajawat.

9. Kuninga sinä siis tahdot ajaa ta-
kaperin yhden sodanpäämiehen, joka mi-
nun HERaan wähtymistä palweloista
on? mutta sinä luotat iges Egyptiin,
ratasten ja raganmiesten tähden.

10. Niin sinä luulet myös, että mi-
nä ilman HERata olen lähtenyt tän-
ne maakundaan, sitä häwittämään?
HERa sanoi minulle: mene ylös sii-
hen maakundaan, ja häwitä se.
2 Kun. K. 18: 25.

11. Mutta Eliakim, Sebna ja Joah
sanoit Rabsakelle: puhu palweloites
kanssa Syrian kielellä; sillä me ym-
männämme kyllä sen: ja älä puhu Ju-
dan kielellä meidän kanssamme, Kan-
san kuulten, joka muurin päällä on.

12. Niin sanoi Rabsake: luuletkos
minun Herrani lähettänen minun si-
nun Herras, eli sinun tygös näitä sa-
noja puhumaan? ja ei paljo enemmän
niille miehille kuin istuivat muurin
päällä, että heidän pitä teidän kans-
sanne syömän omaa lokaansa, ja juo-
man omaa wettänsä?

13. Ja Rabsake seifoi ja huusi wah-
wasti Judan kielellä, ja sanoi: kuullat
sen suuren Kuningan sanoja, Assyrian
Kuningan.

14. Näin sanoo Kuningas: ällät
andako Siftian pettää teitämme; sillä
ei hän woi teitä pelastaa.

15. Ja ällät andako Siftian loh-
dutta teitämme HERassa, että hän sa-
noo: kyllä HERa autta meitä: ei tä-
mä kaupungi anneta Assyrian Kunin-
gan käsiin.

16. Ällät kuulko Jehiskia: sillä
niin sanoo Assyrian Kuningas: Olkat
minun mieleni nonteri, ja tulkat ulos
minun tygöni, niin teidän igekungin
pitä syömän wiinapuustansa, ja sifu-
napuustansa, ja juoman wettä kai-
woustansa: 2 Kun. K. 18: 31.

17. Siihenasti että minä tulen ja
wien teidän senkaltaiseen maahan kuin
teidängin maanne on: maahan josa
jywiä ja wiinaa on: maahan josa lei-
pää ja wiinamäkiä on.

18. Ällät andako Siftian pettää
teitämme, että hän sanoo: HERa pe-
lastaa meitä. Ovatko myös pakanain

jumalat jokainen maansa vapahantet
Uffyrrian Kuningan käsiä? Ef. 10: 10.

19. Kusa ovat Hamathin ja Arphadin jumalat? ja kusa ovat Sepharvaimin jumalat? ovatko he myös vapahantet Samarian minun kädestäni?

20. Kuka näistä kaikista maan jumalista on auttanut maansa minun kädestäni? että HETra pelastais Jerusalemin minun kädestäni?

21. Mutta he olit ääneti, ja ei vastannet händä mitän: sillä Kuningas oli käskenyt, ja sanonut: älkät händä mitän vastakko.

22. Niin tulit Eliakim Hilikian poika huonenhaltia, ja Sebna kirjoittaja ja Joab Uffyrrian poika, Kangleri, Hilikian tygö, rewäiityillä waatteilla; ja ilmoittit hänelle Nabsaken sanat.

37. LUKU.

Hilikian rukous. Uffyrrialaiset rangaitaan Engelin kautta.

Koska Kuningas Hilikia tämän kuuli, rewäiij hän waattensa; ja käärei sätin ymbärillensä, ja meni HETran huoneeseen. 2 Kun. K. 19: 1.

2. Ja lähetti Eliakimin Huonenhaldian, ja Sebnan kirjoittajan, ylimmäisten Pappain kansa, puettettuna sättesin, Prophetan Jesaian Amozin pojan tygö:

3. Sanomaan hänelle: Näin sanoo Jehiskia: tämä on waiwan, toran ja häwiityren päiwä; sillä lapset owat tullet synnyttämiselle, ja ei ole woi-maa synnyttä. Joel. 2: 2. Berh. 1: 15.

4. Joska siis HETra sinun Jumalas tahtois kuulla Nabsaken sanat, jonga hänen Herransa Uffyrrian Kuningas lähetti häwäisemään eläwätä Jumalata, ja pilkkamaan sentkaltaijilla sanoilla, kuin HETra sinun Jumalas on kuulut: Ja ettäs tahdoisit korotta rukoures jäänyitten edestä, jotka wielä käsiä owat.

5. Ja Kuningas Hilikian palveliat tulit Jesaian tygö.

6. Mutta Jesaja sanoi heille: näin sanolat teidän Herrallemme: HETra sanoo näin: älä pelkää niitä sanoja kuin sinä kuulit, joilla Uffyrrian Ku-

ningan palveliat owat häwiittä-nua.

7. Kago, minä annan hänelle gen, ja hänen pitä saaman kullan noman, ja palajanman omalle maasja; ja minä tahden kaata hänen kalla hänen maasansa.

8. Mutta koska Nabsake polbyi hän Uffyrrian Kuningan sotin Libnata wastan; sillä hän oli tu hänen matkustajan Sachizesta.

9. Sillä sanoma tuli Ehirbala Ethiopian Kuningaasta, sanoden: hä lähteynt sotimaan sinua wastan: hän tämän kuuli, lähetti hän Hilikian tygö: ja kästi hänelle sa

10. Sanolat Hilikialle Judaningalle näin: älä anna sinun las pettää sinuas, johon sinä luit sanot: ei Jerusalemin anneta Uffyrrian Kuningan käteen. 2 Kun. K. 19: 34.

11. Kago, sinä olet kuullut Uffyrrian Kuningat kaikille maasle tehnet owat, ja ne häwiittäm sinä pelastettaisin?

12. Dugo myös pakanain jua auttanet niitä joita minun Jua wat häwiittänet? Gosanin, ja Enin; Resephin, ja Edenin lapset, Ebelassarifisa olit?

13. Kusa on Hamathin Kuningas ja Arphadin Kuningas, ja Sepharvaimin, Senan ja Swan kaup Kuningas?

14. Ja koska Hilikia oli saanut jan sanansaattajalda, ja lutennt meni hän ylös HETran huoneeseen Hilikia lewitti sen HETran eteen.

15. Ja Hilikia rukoilli HETran sanot:

16. HETra Zebaoth, sinä Jalin Jumala, joka istut Cherubid pädällä, sinä joka olet ainoa Jumala kaikkein maakundain yma maan pädällä: sinä olet tehnyt waiwan ja maan. Ef. 30: 2.

Of. 146: 6. 1 ukko K. 29: 11.

17. HETra, kallista korwas ja kalle, HETra, awa silmäs ja näe: hä siis kaikki Sanheribin sanat, joka lähettänyt häwäisemään eläwätä Jumalata.

18. Tosi se on HETra, että

17. Kuningat ovat autiari tehnet
Ei waldakunnat heidän maakundain=
kansa;

19. Ja ovat heittänet heidän ju=
kansa tuleen; sillä ei ne ollet juma=
waan ihmisten kätten työt, puut
kivet, ja ne he ovat häwittänet.

2 Kun. K. 19: 18.

20. Mutta nyt HERa meidän
kalamme, auta meitä hänen kä=
nsä; että kaikki waldakunnat
on päällä ymmärräist, sinun ai=
olewan HERan.

2 Kun. K. 19: 19.

21. Silloin lähetti Jesaja Amozin
Hifian tygö, ja läski hänelle
näin sanoo HERa Israelin
nala: (minä olen kuullut) sen kuin
minua rukoillut olet Assyrian Ku=
Sanheribin tähden;

22. Niin on tämä se kuin HERa
nä sanoo: Neisy Zionin tytär kago
pöön, ja pilkkaa sinua, ja Je=
rmin tytär wäändelee päätänsä si=
perääs.

23. Ketäs olet pilkannut ja häwäis=
keta vastaan sinä olet korottanut
? sinä olet nostanut filmäs Is=
Pohää vastaan.

24. Sinun palvelioittes kautta olet
häwäisnnyt HERaa, ja sanonut:
on monilla rattaillani olen minä
nyt ylös wuorten kukkurioille Diba=
puolelle, ja tahdon hakata maa=
hänen korkiat Cedripuunsa, ja wa=
hongansa, ja mennä kukkulain
hän en hänen ääreensä, hänen ihanan
kansa mehään.

25. Minä olen kaskwanut ja juonut
; ja minun jalkapöytäni on kui=
nut kaikki piiritetyt ojat.

26. Etkö ole kaukaa kuullut, että
muiden juuri niin tehnyt, ja sen
ittanut olen; ja vielä nyt niin
että wahwat Kaupungit kukiite=
kheiramiort?

27. Ja heidän asujansa waimatto=
ja epäilewäisferi tulewat, ja hä=
joutuwat: ja tulewat niinkuin
ruoho, ja wiheryäinen ruoho,
kain ruoho kattoin päällä, joka
kuiwettuu kuin tulenduu.

ps. 129: 5, 6.

28. Mutta minä tiedän sinun asu=
mures hywin, sinun uloslähtemises ja
sifällekäymises; ja sinun kulkuisemises
minua vastaan.

29. Ettäs kulkuiet minua vastaan,
ja sinun ylpeydes on joutunut minun
kormilleni; panen minä rengani sinun
sieramiis, ja juigeni sinun suuhus, ja
wien sinun sitä tietä jälle takaperin,
jotas tullutkin olet.

30. Ja tämä pitää oleman sinulle
merkixi: syö tänä vuonna mitä kas=
wanut on, toisna vuonna mitä iges=
tänsä kaswaa, kolmandena vuonna kyl=
wäkät ja leikattat, istuttakat wiinapui=
ta, ja syökät heidän hedelmätänsä.

31. Ja pelastettuin ja jäänyitten Ju=
dan huonesta pitää taas alhalda juurtu=
man, ja yshälda kandaman hedelmän.

32. Sillä Jerusalemiista pitää vielä
nyt jäänyitten tuleman ulos, ja wa=
pahdetut Zionin wuorelda: Tätä on
HERan Zebaothin kiwauk tekewä.

2 Kun. K. 19: 31. Et. 9: 7.

33. Sentähden sanoo HERa As=
syrian Kuningassta näin: ei hänen pi=
dä tuleman tähän Kaupungiin, eikä
yhtän nuolda juune ambuaman, eli yh=
tä kilpeä tuoman sen eteen, taikka yh=
tän wallia tekemän sen ymbärille:

34. Waan pitää palajaman sitä tie=
tä takaperin, jota hän tullut on; ja
ei tähän Kaupungiin ensingän tule=
man, sanoo HERa.

35. Sillä minä warjelen tämän
Kaupungin, niin että minä autan hän=
dä, minun tähteni, ja minun palwe=
liani Dawidin tähden. 2 Kun. K. 20: 6.

36. Silloin läxi HERan Engeli,
ja lbi Assyrian leirifä, sata ja wiisi yh=
dexättäkymmendä tuhatta miestä: Ja
kuin he warhain huomeneltain nousit,
kago, ne kaikki olit kuolluitten ruunit.

2 Kun. K. 19: 35.

37. Ja Assyrian Kuningas Sanhe=
rib läxi matkaansa, ja palais, ja asui
Niniwefä.

38. Ja tapahtui, koska hän rukoili
jumalansa Nisrochin huonefa, lbit hä=
nen poikansa Adrammelech ja SarGzer
hän en miekalla, ja pakenit Araratin
maalle: Ja hänen poikansa AssarHad=
don tuli Kuningari hänen siaansa.

38. Lufu.

Hiftian sairaus, kiitos.

Silloin tuli Hiftia kuoleman kieltiin: Ja Propheta Jesaia Amozin poika tuli hänen tykönsä, ja sanoi hänelle: näin sanoo HETra: toimita taalois; sillä sinun pitää kuoleman, ja ei elämän. 2 Kun. K. 20: 1. 2 Niika K. 32: 24.

2. Minä käänsi Hiftia kashronsa seinään päin, ja rukoili HETraa:

3. Ja sanoi: Ah HETra muista, kuinga minä sinun edessä olen totuudesta ja waalla sydämellä waeldanut, ja olen tehnyt mitä sinulle on ollut otollinen: ja Hiftia itki katkerasti.

4. Ja HETran sana tuli Jesaian tykö ja sanoi:

5. Mene ja sano Hiftialle: näin sanoo HETra sinun Isäs Dawidin Jumala: Minä olen kuullut sinun rukoukses ja nähnyt sinun kyyneles: kago, minä lisän vielä nyt sinun päiwies wiisitotistakymmeniä vuotta.

6. Ja minä wapahtan sinun ja tämän Kaupungin Assyrian Kuuningan Kädestä: ja tahdon hyvärin warjella tämän Kaupungin.

7. Ja tämä olkon sinulle merkiti HETralda; että HETra on tämän tekevä niinkuin hän on sanonut:

8. Kago, minä tahdon wetä warjon talaperin Abaren Säijärisä, kymmenen juonda kuin hän on juosuut yltien: ja niin Muringo käwi talaperin kymmenen juonda, jotta hän Säijärisä oli juosuut yltien.

9. Tämä on Hiftian Judan Kuuningan kirjoitus; koska hän sairastanut oli, ja hänen taudistansa terweri tullut.

10. Minä sanoin minun päiwäini lyhettäisä, nyt minun täytyy mennä haudan ewelle, ja minun wuoteni lopetta.

11. Minä sanoin: en minä sullen HETraa enämbl näe, HETraa elawitten maasa: En minä sullen ihmisjä näe, niitten seasa jotta mailinasa asuwat.

12. Minun aikani kului, ja on minulda otettu pois, niinkuin paimenen maha: ja minä leikkaisin poikki minun elämäni niinkuin Kanguri: Hän kat-

kais minun niinkuin hienon langan, nä lopetat minun huomeneiska ahti.

Job. 7: 6. Ps. 102: 24, 25.

13. Minä asetin iteni niinkuin lopeura aamrun ahti; kuitengin hän kaikki minun luumi: jina minun huomeneista ehtosen ahti.

14. Minä kuitutin niinkuin ja Pääskyinen, ja waikeroisin Mettinen: minun silmäni rupeesi kemaan: HETra, minä kärsin tuhuojenna se minulda. Es. 52: 12.

15. Mitä minun pitää puhua, että hän sen minulle lupais, myöds sen. Sentähden minä kaikkena elinaikanani tämän minun lumi murhen tähden kartella.

16. HETra, siitä eletän, ja hengeni elämä on siinä kokenant: jina annoit minun nukkua, ja tulin taas eläväri.

17. Kago, suurri hätä oli minun turwasta; mutta sinä olet minun ni sydämellisesti wapahtanut, a hukkuisi; sillä sinä heitit kaikki minun syndini selkäs taa.

Ps. 94: 19. Mich. 7: 19.

18. Sillä ei Helwetti sinua eikä kuolema sinua ylipitä: ei minun totuuttas edota, jotta alesi paan menevät.

Ps. 6: 6.

Ps. 30: 10. Ps. 88: 11, 12. Ps. 112: 10.

19. Waan ainoastansa elawit tärvät sinua, niinkuin minäkin: jina Isän pitää lapsillensa sinun totu ilmoittaman.

20. HETra auta minua; minun welsamme minun welsuni, niinkuin me elämme, HETran huone.

21. Ja Jesaia käski otta wetti alkuisia, ja panna paisuman päälle, että se tulis terweri.

22. Mutta Hiftia sanoi: mikä on se, että minun pitää menemään HETran huoneeseen?

39. Lufu.

Hiftian rokkeys, rangaitus.

Silloin lähetti Merodach Balad Baladanin poika, Babelin Kuuningas, kirjoituksen ja lahjoja Hiftia-

Ja hän oli kuullut hänen satraastian, ja hänen terveyri jälleen.

2 Kun. K. 20: 12. 2 Nita K. 32: 31.

2. Niin Hiſtia tuli iloiseri heidän huoneſa, ja näytti heille tawarahuoneſia, hopyan ja kullan, yrtit, kallit kivet ja kaikki asehuoneſa, ja kaiten huoneſan, kuin hänellä oli: ei ollut mitään jota ei Hiſtia heille näyttänyt huoneſansa ja hänen takanansa.

3. Niin tuli Propheetä Jesaja Kuſſa Hiſtian tygö, ja sanoi hänelle: nämät miehet ovat sanonet, ja he ſinun tygös ovat tulleet? Hiſtia sanoi: he ovat tulleet kaukaiſelta maalta ſinun tygöni, aina Babeliſta.

4. Mutta hän sanoi: mitäſtä he ovat nähnet ſinun huoneſas? Hiſtia ſanoi: kaikki mitä minun huoneſani on, ja he nähnet, ja ei ole mitään mi-
ni tawaroifani, jota en minä ole nähty heille.

5. Ja Jesaja ſanoi Hiſtialle: kuule ſinun Zebaothin ſana.

2 Kun. K. 20: 16.

6. Käy, ſe aika tulee, että kaikki ſinun huoneſas on, ja mitä ſinun koonnet ovat tähän päinvään aſti, lähtemään pois Babeliin; niin et-
mitään pida jäämän, ſanoo HERRA.

7. Heidän pitä myöſ ottaman ſinun tygös jotka ſinunſta tulevat, ja ſinulle annettan: ja heidän pitä oleman ka-
rupalwelioina Babelin kuningan huoneſa.

2 Kun. K. 20: 18. Dan. 1: 18, 19.

8. Ja Hiſtia ſanoi Jesajalle: HERRA ſana on hyvä, kuin ſinä puhunut.

9. Ja ſanoi: olkon kuitenkin rauha ja rakkailuſus minun päiviinani.

40. Luku.

Meſtaren edelläjuorian ääni.

1. Huutakat, lohdukkakat minun kansani, ſanoo teidän Jumalanne.

2. Puhukat ſuloiſeſti Jeruſalemin huoneſa, ja ſaarnatkat hänelle, että hänen ſotimieheſensa on täytetty: ſillä hänen rikostenſa on annettu anderi, että hän on ſaanut karikertaiſeſti HERRAN kätſä, kaikkein ſyndeinſä tähden.

3. Sautawaiſen ääni on korwetta, walmiſtatkat HERRAN tietä: teh-

vät taſaiſet polut erämaasa meidän Jumalallemme.

Matth. 3: 3.
Marc. 1: 3. Luc. 3: 4. Job. 1: 23.

4. Kaikki laayot pitä korotettaman, ja kaikki wuoret ja kukkulat pitä alennettaman: ja mitä on taſoittamata, pitä taſattaman, ja koliaſt ſilitettämän.

5. Sillä HERRAN kunnia ilmoitetan: ja kaikki liha on ynnä nähtewä HERRAN ſuun puhuwon.

Job. 1: 14. 1 Tim. 3: 16.

6. Ääni ſanoo: ſaarna. Ja hän ſanoi: mitäſtä minun pitä ſaarnaman? Kaikki liha on ruoho, ja kaikki hänen hywydensä niinkuin kedon kukkainen.

Job. 14: 2. Pf. 90: 5, 6. Pf. 103: 15.
1 Pet. 1: 24. Jac. 1: 10, 11.

7. Ruoho kuivuu pois, ja kukkainen laſtuu: ſillä HERRA puhalsi ſiihen: kansa toſin on ruoho.

8. Ruoho kuivettuu ja kukkainen laſtuu; mutta meidän Jumalamme ſana pſyyp ijankaikkieſti.

Pf. 119: 89. Matth. 24: 35. Job. 12: 34.

9. Zion ſinä ſuloinen ſaarnaja, aſtu korkealle wuorelle: Jeruſalem ſinä ſuloinen ſaarnaja, korota äänneſi wäkwäſti: korota ja älä pelkä. Sano Judan kaupungeille: Käy, teidän Jumalanne.

10. Sillä Käy, HERRA HERRA tulee wäkwydeſä, ja hänen käſiwartensa on halligewa: Käy, hänen paſſansa on hänen myötänſä, ja hänen tekonſa on hänen edeſänſä.

Eſ. 62: 11. Ilm. K. 22: 12.

11. Niinkuin paimen on hän kaigewa laumaansa, koſoo karinat ſyliinſä, ja Pandaa helmaſansa, tiinet lambat hän johdatta.

Pf. 23: 1, 2. Pf. 34: 11, 23. Eſu 37: 24.
Mich. 7: 14. Job. 10: 11.

12. Kuka on wedet piwoſſanſa mitannut; ja käſittänyt waayallanſa taiwat? ja maan tomun ſulkeint kolmannexeen? Ja wuoret pundarilla punnintu? ja kukkulat waagalla?

13. Kuka on HERRAN ſengeä oſpettanut? eli kuka on hänen neuwonandajanſa ollut?

Rom. 11: 34. 1 Cor. 2: 16.
Jer. 23: 18.

14. Kenellä hän neuwoa kyſyy, jotta hänelle ymmärryſtä andaiſ, ja oſpetaiſ hänelle oikeuden tien, ja andaiſ

hänelle tiedon, ja opetais hänelle ymmärryksen tien?

15. Kago, pakanat ovat niinkuin pisara joka jää ämbäriin, ja niinkuin rahtu joka jää waakaan: kago, luodot hän kuljetta niinkuin piskuisen tomun.

Of. 62: 10.

16. Libanon olis fangen wähä tuleri; ja hänen eläimensä ylös harwat polttouhrixi.

17. Kaikki pakanat ovat niinkuin ei mitän hänen edesänsä; ja juuri tyhjän ja turhan edestä pidetään häneldä.

18. Keneengä te tahdotte werrata Jumalan? eli mitä kuwaa te tahdotta hänelle tehdä?

Es. 44: 7.

luku 46: 5. Ap. 2. 17: 29.

19. Seppä walaa kunnan, ja hosiapiaseppä kuldaa sen, ja teke siihen hosiapiakäädyt.

Es. 44: 12.

20. Niin myöds jolla wähä wara on tehdä ylömyshubria, hän walitsee puun joka ei mätäne; ja egii siihen taitawan tekiän valmistamaan kuwaa, joka on kestäväinen.

21. Ettäkö te tiedä? ettäkö te kumle? eikö tämä ole ennen teille ilmoitettu? ettäkö te ole sitä ymmärtänet maan alusta?

22. Hän istuu maan piiriin päällä, ja ne kuin sen päällä asuivat, ovat niinkuin heinäsiikat: joka taiwan wenyttä niinkuin ohukaisen nahan, ja lewittä sen niinkuin tellan, asuttamayi.

Job. 9: 8. Of. 104: 2. Es. 44: 24.

23. Joka pääruhtinat tyhjäxi teke, ja häivittä Duonarit maan päälldä;

Job. 12: 21. Of. 107: 40.

24. Niinkuin ei he olisi istutetut, eikä kylwetyt, eli heidän kaudonsa juurtimet maahan; niin että he kuivettuivat, koska tuuli heidän päällensä puhalda, ja tuulispää wie heidän matkaansa niinkuin akanat.

25. Keneengä te siis minun werrata tahdotta, jonga kaltainen minä olin sin? sanoo se Pyhä.

26. Mostakat silmäanne kerkenteen, ja kapokat, kuka ne lappalet luonut on, ja wie edes heidän joukkonsa kuwulla? kuzun ne kaikki nimeldänsä: Vänen waransa ja wäkerä weinansa on niin suuri, ettei häneldä mitän puutu.

Of. 147: 4.

27. Mitä siis siinä Jacob sanoi, siinä Irael puhut: minun tieni on kerralda salattu, ja minun oikeuteni käy minun Jumalatani ohite?

28. Etkö tiedä? etkö ole kunnollinen? Itra ijanlaittinen Jumala maan ääret on luonut, ei wäsy näänny, hänen ymmärryksenä on kimatoin.

29. Hän anda wäsynelle wäsynä ja wäetdömmille kyllä wäkeä.

30. Nuorukaiset wäsywät ja nääwät; ja nuoret miehet peräti langat.

31. Mutta jotka Itraa odottawat, ne saawat uuden woiman; että he menewät siinillä ylös kunnollat. Että he juorewat ja ei nääwä he waeldawat ja ei wäsy.

Of. 44

41. L u k u.

Jumala on woimallinen. Epäjumalain turhuus.

Luodot ollan ääneti minun edestä ja kansa wäywistikon, astulades ja puhukan: Käywämme oikemoinen toisemme kansa.

2. Kuka on herättännyt wanhuksia? kuka hänen kuzui kuzun kuka andoi pakanat ja kuningasten etensä, että hän tuli woimallinen heidän päällensä, ja annoi heidän mielallensa niinkuin tomun, ja hänen jougellensa niinkuin akanat, hajoitetan?

1 Mos. 12: 1. luku 14

3. Ja hän ajoi heitä takaa, ja rauhasa, sitä tietä, jota ei hänen kansa ennen käynet.

4. Kuka teke ja toimittaa sen kuzun sukukunnan alusta? Minä Owa olen ensimmäinen, niin myöds wiininen, ike minä.

Es. 43: 10, luku 44: 6, 8. luku 48: 12. Jim. 2. 1: 8. luku 22: 19.

5. Koika luodot näit sen, pelkät he, ja maan ääret peljästyit: he hestytit, ja astuit edes:

6. Mutit toinen toistansa, ja fälähimmäisellensä: ole hynwäsa turme.

7. Puuseppä rohwaifi hosiapiaseppä joka tasoitti wasaralla alalsimen puula, ja sanoi: kyllä se pyssy: ja herwewistit sen nauiloilla, ettei se siantä ne hulsuiji.

8. Mutta sinä Iſrael minun palveliani, Jacob jonga minä olen wakkant, sinä Abrahamin minun ystäväni nimen;

5 Wof. 10: 15.
Luka 14: 2. 2 Kita R. 20: 7. Of. 135: 4.
Euc. 1: 54. Jac. 2: 23.

9. Jonga minä olen ottanut mail-
lä ääreitä, ja olen sinun kutsunut
sinun weimallijistansa, ja sanoin sinulle:
minun palveliani sinä olet; sillä
minä waligin sinun, ja en hyljää sinua.

Of. 43: 1. Luka 44: 1, 2.

10. Älä pelkää, sillä minä olen si-
kanpas: älä harhaele, sillä minä
sinun Jumalas: minä wahwistan
sinua, minä autan myös sinua, ja tuen
sinun minun wanhurikauteni oi-
ksella kädellä.

Of. 43: 5.

11. Kago, kaikki ne, jotka ovat an-
neet sinua vastaan, pitä häpiään tu-
man, ja häpemän: ja ne miehet jot-
ka sinun kansas riitelevät, pitä jou-
kon niinkuin tyhjää, ja hulluman;

2 Wof. 23: 22.

12. Niin että sinun pitä kysymän
niin, ja ei löytämän: Ne miehet jotka
sinun kansas torelevat, pitä tuleman
niin ei mitän, ja ne miehet jot-
ka sinua vastaan, pitä saaman
ansa.

Of. 37: 36.

13. Sillä minä olen HERRA sinun
Jumalas, joka tartun sinun oikeaan
osaan, ja sanon sinulle: älä pelkää,
ja autan sinua.

5 Wof. 31: 6.

Jof. 1: 9.

14. Älä siis pelkää sinä mato Ja-
cob, te wäähä joukko Iſrael: minä au-
tan sinua, sanoo HERRA, ja sinun wa-
kajas Iſraelin pyhä.

Job. 25: 6. Euc. 12: 32.

15. Kago, minä olen sinun tehnyt
niin teräwäri rautaiseri warstari;
sinä tapat wuoria, ja miserrat
ja teet kukkulat niinkuin akanari.

16. Sinun pitä hajoittaman heitä,
niin että tuuli wie heidän pois, ja
tuulispää wiskoi heidän sinne ja tänne:
sinä iloiſet HERRAsta, ja kerſat
Iſraelin pyhästä.

17. Raadolliset ja köyhät egiwät
sinua, ja ei ole: heidän kielenſä kui-
nui janoſta; mutta minä HERRA
autan heitä kuulla: minä Iſraelin
Jumala en tahdo heitä hyljätä.

18. Waan minä awajan wirrat kor-
keilla paikoilla, ja lähtet keskellä keteja;
minä teen korwen wesi-lammikori, ja
kuiwan maan luondolähteiri.

Of. 107: 35. Ef. 35: 7.

19. Minä annan korwesa Cedri-
puita, Sittipuita, Myrttejä ja Ely-
puita: minä annan ledella Wongia,
Wödejä ja Wuyipuita ynnä;

20. Nähtää, tuta, ja ymmärtää ja
huomatta, että HERRAN käsi on nä-
mät tehnyt, ja Iſraelin Pyhä on nä-
mät luonut.

21. Andakat siis teidän asianne tul-
la edes, sanoo HERRA: andakat tei-
dän wäkewänne tulla edes, sanoo Ja-
cobin Kuningas.

22. Anna heidän astua edes, ja il-
moittaa meille tulewain ajoiſta; il-
moittakat ja ennustakat jotain edellä,
ja me tahdomme ottaa sydämellämme
waarin ja ajatella kninga tästedes tu-
lewa on, eli andakat meidän kuulla
mitä tuleman pitä.

23. Ilmoittakat mitä tästedes on
tulewa, niin me ymmärrämme teidän
olewan Jumalat: tehkät hywää eli pa-
haa, niin me puhumme siitä ja kage-
lemme ynnä.

24. Kago, te oletta tyhjää, ja tei-
dän tekonne on myös tyhjää; ja joka
teitä waligee, se on kauhius.

1 Cor. 8: 4.

25. Mutta minä herätän yhden poh-
jasta, ja hän tulee, idästä hän on heille
saarnawa minun nimeeni: ja hän käy
woimallisten päällä niinkuin sawen, ja
sotkuu sawea niinkuin sawenwalaja.

Jer. 23: 5. Luka 33: 14, 15.

26. Kuka taitaa jotain ilmoitta a-
lusta, että me ymmärräisimme? eli en-
nustaa edellä, että me sanoa mahdat-
simme: sinä olet wanhurikas? Mutta
ei täſä ole yhtän ilmoittajata, ei yh-
tän joka joutin anda kuulla, ei yhtän
joka teidän sanojanne kuullee.

27. Minä olen ensimmäinen joka sa-
non Zionille: Kago, siellä on se; ja
tahdon anda Jerusalemile suloiſen saar-
najan.

28. Mutta minä kagelen, ei siellä
ole ketän, ja kagon heidän keskellänsä,
mutta ei siellä ole yhtän neuvonanda-

jata: minä kysyn heidän, ja heidän pi-
däis vastaman minia.

29. Kago, se on kaikki väärös, hei-
dän työnsä on turha: heidän epäjuma-
lansa ovat tuuli ja tyhys.

40. Luku.

Jumala on laupias. Juba kättämätöm.

Kago, minun palveliani, minä
händä tuen, ja minun walit-
tuni, josa minun seluni mielistyi:
Minä olen hänelle minun Zengeni
andanut, hänen pitä oikeuden saat-
taman pakanoille. Matt. 3: 17.

Luku 12: 18. Luku 17: 5.

2. Ei hän hunda, eikä riitele, ja
hänen äändänsä ei kuulla kaduilla.

Matt. 12: 19.

3. Särjettyä ruokoa ei hänen pi-
dä murendaman, ja suizewaisa kyn-
tilän sydändä ei pidä hänen sam-
muttaman: hän saattaa oikeuden
totudella. Matt. 12: 20.

4. Ei hänen pidä nurjan eikä hir-
muisen oleman: sillä hänen pitä oikeu-
den maan päälle säättämän: Ja luo-
dotkin pitä hänen Saliansa odottaman.

Matt. 12: 21.

5. Näitä sanoo HETra Jumala,
joka luo taivvat, ja wenyttä ne, joka
lewittä maan, ja hänen kashonsa: Jo-
ka Kanfalle kuin sen päällä on, hen-
gittämisen anda, ja hengen niille, jotka
siinä käyvä: Heb. 9: 6. Job. 33: 4.

6. Minä HETra olen sinun kugu-
mut wanhurikaudesa, ja rupeisin sinun
lätees; ja warjelin sinua, ja olen sinun
andanut Kaufoille liitoxi, ja pakanoille
walkeuderi; Ef. 49: 6. Luc. 2: 32.

7. Awamaan sollain silmiä; ja fan-
geja pelastamaan fangendesta, ja tor-
nista niitä, jotka pimendesä istuvat.

Ef. 35: 5. Luku 61: 1. Matt. 11: 5.
Luku 15: 30. Luc. 7: 22.

8. Minä HETra, se on minun ni-
meni: en minä anna toiselle kunnia-
tani, engä pliytystäni epäjumalille.

2 Kor. 6: 3. Pf. 83: 19. Ef. 48: 11.

9. Kago, endiset ovat tapahtunet:
ja wastuutista minä ilmoitan: ennen-
kuin se tapahtuu, amian minä teidän
sen kuulla.

10. Weifatkat HETralle uutta wei-

sua: hänen pliytyensä on wail-
äärestä: Jotka meresä wadatt-
mitä siinä on, luodot, ja jotka
asutte. Pf. 93: 3.

11. Suutakat korkiasi te korot-
Raupungit niissä, ja ne kylät josta
dar asuu: riemuittan ne jotka
sa asuwat, ja huutakan wuorten
kuloilba.

12. Andakan HETralle kunn-
hänen nimensä-luodeisa ilmoittak-

13. HETra käy niinkuin Sa-
ulos, hän herättä kiinwauensa ni-
sotamies: Dän riemuigee ja
hän woitta wihollisensa.

14. Wanhasta minä olen wai-
olin hiljainen ja pidätin isemi:
ta nyt minä tahdon huutaa ni-
shnyttäjä, minä tahdon häwitä
kaikki niellä.

15. Minä häwitän wuoret ja
kulat, ja annan kaikki heidän ru-
sa kühwia; minä teen wirrat luo-
ja järwet kuirwaan pois.

16. Mutta sofet minä johdata
tä tietä, jota ei he tiedä, minä
heidän niitä polkusa, joita ei he
ne: Minä teen heille pimeyden
kuderi, ja kolian tasaiseri: näitä
don minä heille tehdä, ja en
heittä. Ef. 40: 3, 4.

17. Mutta niitten pitä käänt-
talaperin, ja häpiään tuleman,
ustaldawat epäjumalihin, ja joi-
waletuille kuwille: te oletta
Jumalamme. Pf. 97: 7. Ef.
Luku 44: 11. Luku 45: 18.

18. Kuulkat te kuroit; ja ta-
te sofet, että te näkistte.

19. Kuka on niin solia kuin
palveliani? ja kuka on niin
kuin minun käskyläiseni, jonga
lähetän? Kuka on niin solia
tähdellinen? ja niin solia kuin
ran palvelia?

20. Sinä näet paljo, ja ei
gan pidä: korwat ovat awoi,
kengän kuule. Rom. 10: 17.

21. Kuitengin suo HETra:
hywää wanhurikaudensa tahdon:
tefe Salinsa suurexi ja kunnoll-

22. Mutta se on raadeltu ja

22. Kansa, he ovat kaikki saadut
 minni kuopasta, ja sangein huoneeseen
 kutsutut: He ovat tehdyt saalixi,
 eikä ole yhtän auttajata: raadellut, ja
 kuitengan sano: tuo ne jälleen.

23. Kuka on teidän seasanne, joka
 on otta korviinsa? hän harvaitkan
 Jumalan mitä tästebes tulee.

24. Kuka on Jacobin raateluxeri
 andanut, ja Israelin rydväreille? Ei-
 HERRa ixe, jota vastaan me syn-
 tehnet olemmaa? Ja ei he tahtonet
 me teillänsä waelda, eikä totellet
 me Laltiansa.

25. Sentähden on hän heidän pääl-
 lä wuodattanut wihansa hirmuisu-
 ta ja wälemmän sodan: Ja on heidän
 hämpt ymbäri, mutta ei he tunde-
 ne, ja hän sytytti heitä, mutta ei he
 otanet mieleensä.

43. Luku.

1. Jumalasa ja Christuresa on kaikki lohdutus.

2. Nyt, näin sanoo HERRa, joka
 sinun Jacob loi, ja joka sinun Is-
 raeli: Älä pelkä; sillä minä olen
 sinun lunastanut: minä olen sinun
 waldas kuzunut, sinä olet minun.
 Ef. 46: 6. Ps. 70: 6. Eph. 2: 10.

3. Sillä jos sinä wessä käyt, niin
 sinä olen tyköndäs, ettei wirrat sinua
 kuta: Ja jos sinä tulesa käyt, et sinä
 ole, ja liekin ei pida sinua sytyt-
 tämään. Job. 5: 19. Ps. 23: 4. Ps. 66: 12.

4. Sillä minä olen HERRa sinun
 Jumalasa, Israelin Pyhä, sinun Wa-
 astajasa: Minä olen Egyptin, Ethio-
 pian ja Seban andanut sinun edestäs
 wainuori.

5. Etäs niin kallxi olet luettu mi-
 nän siändini edesä, niin sinä olet myöds
 Jumalassina pidetty, ja minä rakastin
 sinua: ja annan sentähden ihmiset si-
 nulle edestäs, ja Kansat sinun sielus es-
 tä.

6. Älä siis nyt pelkä; sillä minä olen
 sinun tyköndäs: idäpä tahdon minä
 sinun siemenes saattaa, ja lännestä tah-
 don sinua koota. Ef. 44: 1, 2.
 Jer. 20: 10. Luku 46: 27.

7. Minä tahdon sanoa pohjaiselle:
 tuo tänne, ja etelälle: älä kiellä. Tuo

tänne minun poikani taamba, ja minun
 tyttäreni hamasta mailman äärsistä.

7. Kaikki jotka minun nimelläni
 ovat nimitetyt, jotka minä luonut olen,
 walmistanut ja tehnyt minun kuni-
 niareni.

8. Tuo edes sokia kansa, jolla kui-
 tengin silmät ovat: ja kuuroit, joilla
 kuitengin korwat ovat.

9. Anna kaikki pakanat tulla ko-
 loon, ja kansan kokoudua, kuka on
 heidän seasansa, joka näitä ilmoittaa
 tietä, ja kuulutta meille edeskä mitä
 tapahtuman pttä? Anna heidän tuoda
 edes todisturensa, ja asianza oiklari
 tehdä, niin saadan kuulla, ja sanoa: se
 on totuus.

10. Mutta te oletta minun todista-
 jani, sanoo HERRa: ja minun palwe-
 liani, jonga minä walihin; että te tie-
 däisitte ja uskosisitte minua, ja ymmär-
 räisitte, että minä se olen: Ei yhtän
 Jumalata ole minun edelläni tehty,
 ei myöds kengän tule minun jälkeeni.

Ef. 41: 4. Luku 44: 6. Luku 45: 21.

11. Minä, minä olen HERRa, ja
 paiggi minua ei ole yhtän wapah-
 tajata. Ef. 44: 8. Luku 48: 12. Ps. 13: 4.
 Ap. 2: 4: 12.

12. Minä sen olen ilmoittanut, ja
 olen myöds auttaut, ja olen sen teille
 andanut sanoa, ja ei ole muukalainen
 (Jumala) teidän seasanne: ja te olet-
 ta minun todistajani, sanoo HERRa,
 ja minä olen Jumala.

13. Ja Minä olen ixe ennenkuin
 joku päivä olitan, ja ei kengän woi
 minun kädestäni pelastaa: Minä wai-
 kutan, ja kuka tahtoo sitä eslää?
 Ef. 14: 27. Luku 46: 10.

14. Näin sanoo HERRa teidän Lu-
 nastajanne, Israelin Pyhä: teidän täh-
 tenne olen minä lähettänyt Babeliin,
 ja olen kullistanut kaikki teljet, ja aja-
 nut murhelliset Chaldealaiset haariin.

15. Minä olen HERRa teidän Py-
 hämme; joka Israelin luonut olen, tei-
 dän Kuninganne.

16. Näin sanoo HERRa joka tien
 tele meresä, ja polun wälensä wedesä:
 2 Mos. 14: 21, 22.

17. Joka wie rattan ja hewoisen,
 joukon ja woiman, niin että he yhde-
 sä roukkiosa makawat, eikä nouse: he

sammuvat niinkuin Pyntilän sydän sam-
mini.

18. Älkät muistello endisiä; ja älkät pitäkö lufua wanhoista.

19. Sillä kazo, minä teen uutta, juuri nyt pitä sen tuleman edes, ettäkö te ymmärrä sitä? minä teen tietä korpeen, ja wirtoja erämaihin;
2 Cor. 5: 17. Ilm. R. 21: 5.

20. Että eläimet ledolla kunnioit-
tawat minua, Lohikärmet ja ylköit; sillä minä annan wettä korwesa, ja wirrat erämaasa, andareni kansalleni, minun walituilleni, juoda.

21. Tämän kansan olen minä minusteni valmistanut: sen pitä minun ylistyreni julistaman. Luc. 1: 74, 75.

22. Ja et sinä Jacob huutanut minua aures; ja et sinä Israel ole työttehnyt minun tähteni.

23. Etpä sinä minulle tuonut edes polttouhris lambaita, etkä kunnioittanut minua sinun uhrillas. En minä sinua saattanut ruokauhris uhramaan, engä myöds waatinut sinua pyhää saunas tekemään.

24. Etpä sinä minulle ostanut rahalla hajawata Kalmusta, et myöds minua sinun uhris raswalla täyttänyt: Waan sinä sait minun työtä tekemään sinun synnisäs, ja olet tehnyt minulle waiwaa sinun pahoisa teoissas.
1 Pet. 2: 24. Luku 3: 18.

25. Minä, Minä pyhin sinun pligekäymises pois minun tähteni; ja en muista sinun syndejas.
Esf. 44: 22. Jer. 33: 8. Wis. 7: 18, 19.

26. Muistuta minulle, keetelkamme oikendella: sano sinä, millä tawalla sinä tahdot wanhuksaxi tulla.
1 Kun. R. 8: 46. Ps. 143: 2. Esf. 1: 18.

27. Sinun ensimmäinen Isäs on syndiä tehnyt; ja sinun opettajas owat minua wastan wäärystä tehnet.

28. Sentähden minä saastutin Pyhäät esimiehet; ja olen andanut Jacobin raateluxeri, ja Israelin pillaxi.

44. Luku.

Jumala on kunniallinen. Epäjumalain tekiän turhuus.

Miin kulle nyt minun palveliani Jacob, ja Israel jonga minä waligin.

2. Näin sanos HERRA, joka olen tehnyt ja valmistanut on ähtis kaudusia, joka siun auttaa: Älä petä minun palveliani Jacob, ja sinä hursijonga minä waligin. Esf. 44: 1, 14.
Luku 43: 5. Jer. 30: 10. Luku 46: 27.

3. Sillä minä tahdon wenedet wedet janowaisen päälle, ja wenedet kuiwan päälle: Minä tahdon wenedet datta minun Zengeni sinun siemeni päälle, ja minun sunaupeni jalka tullewaiskes päälle; Esf. 35: 6, 7.
Joel. 2: 28. Job. 7: 38. Ap. 2: 27.

4. Että he kashraijit niinkuin tawalla ja niinkuin pajut wesivirtain tawalla.

5. Tämän pitä sanoman: HERRA minä olen, ja se pitä Jacobin nimen kutsuttaman: Ja tämän pitä Jumalalla kädellänsä HERRalle kutsuttaman, ja pitä nimitettämän Isän nimellä.
Rom. 4: 11.

6. Näin sanos HERRA Isäsi Kuningas, ja hänen pelastajansa HERRA Zebaoth: Minä olen ensimmäinen, minä olen viimeinen, ja paitsi minua ei ole yhtä Jumalata.
Esf. 41: 4. Luku 45: 21. Luku 48: 12.
Ilm. R. 1: 8, 17. Luku 22: 13.

7. Ja kuka on minun kallempi, joka kugun ja ilmoittaa sen, ja minulle walmistaa? minä joka olen kansat mailman alusia: anna he ilmoittaa merkejä ja mitä tulewa.

8. Älkät peljätkö ja älkät hämmästytkö: Engö minä silloin andanut tawalla, ja ilmoitta sitä sinulle? Sillä oletta minun todistajani: Engö Jumala paitsi minua? Ei ole turwaa, en minä tiedä ketän.
5 Mos. 4: 35. Luku 32: 39. 1 Sam. 2: 1.
Esf. 43: 10.

9. Epäjumalain tekiät owat turhat, ja joista he paljon pitävät: ne ole mitän tarpelliset: He owat minun todistajansa, ja ei näe mitän, mitän ymmärrä; sentähden pitä he häpiään tuleman. Esf. 41: 29.

10. Kuka owat ne kuin Jumalatenwät, ja walawat epäjumalain, ja ei mihiingän kelpaa? Ps. 118: 4.
Ps. 135: 15.

11. Kazo, kaikki heidän kumpuunsa tulewat häpiään; sillä he owat tekiät ihniisistä. Jos he kaikki koto-

ja astuifit edes, niin heidän pitää
 menin pelkämän ja häpiään tuleman.
 Of. 97: 7. Ef. 1: 29. Luku 42: 17.

22. Rautaseppä tarttuu rautaan pih-
 källä, pitää sen hiilissä, ja valmistaa
 majaralla: ja takoo sitä kaikella
 voimallaan wäellä, kärkeä myös nä-
 sihenasti ettei hän enä woi, eikä
 wettä, sihenasti että hän wäsyhy.

23. Puuseppä weištelee puuta, ja
 saa sitä nuoralla, ja arwoittelee sen
 pölyllä, ja hakkaa sen, ja piirittä sen
 silillä; ja teke sen miehen kumari,
 kuin kauniin ihmisen, jona pidäis
 hänen huonesia.
 Ef. 40: 19.
 Luku 41: 7. Jer. 10: 3.

24. Hän hakkaa Cedripuita, ja ottaa
 niitä, ja tammea joka meidän puitten
 mahviisuu, ja Cedripuinta joka
 on, ja sateja on kasvanut;

25. Joka kelpaa ihmisille poltta,
 lämmitellä saadan, jona pala-
 ta myös leipiä kypsätän: Siitä
 myös teke Jumalan, ja palwelee
 hän teke siitä epäjumalan, ja lan-
 sen eteen polwillensa.

26. Puolen poltta hän tulesta, ja
 puolen tykännä syö hän lihaa,
 paistaa paistin, ja raawitsee itsensä,
 mittä myös itsiänsä, ja sanoo: hoi!
 olen lämmin, ettän sain nähä

27. Mutta mitä siitä jää, siitä te-
 ke Jumalan, epäjumalarensa: sen
 laugee hän polwillensa, ja ku-
 wottelee sitä, rukoilee, ja sanoo: wa-
 lta minua: sillä jinä olet minun
 pelani.

28. Ei he tiedä, eikä ymmärrä mi-
 tää: sillä he ovat sowaistut, niin että
 heidän silmänsä ei näe mitän, ja hei-
 den sydämensä ei ätkää mitän.
 Ef. 45: 20.

29. Ja ei he johdata sydämensä,
 jona jinä yhtän toimea, eli järkeä,
 he sittekin ajattelifit: minä olen
 polttanut tulesta, ja olen hiilil-
 lä lämmittänyt leipiä, ja paistanut li-
 kettä, ja syönyt: pidäiskö minun nyt te-
 keä sen, kuin jäänyt on, kauhisturexi?

30. Pidäiskö minun kumartaman kandoa?

31. Hän raawitsee itsiänsä tuhalla,
 ja wimmattu sydämensä pettää hä-

nen, ettei hän taida sieluansa pelastaa,
 eikä ajattele: eikä petos ole minun
 oikiasa lähesäni?

21. Ajattele nditä Jacob ja Israel;
 sillä sinä olet minun palweliani: mi-
 nä olen sinun walmistanut, ettäs
 minun palweliani olisit, Israel älä
 minua unohda.
 Ef. 43: 1.

22. Minä pyhin sinun pahat te-
 kos pois niinkuin pilwen, ja sinun
 syndis niinkuin sumun: Käännä si-
 nuas minun puoleeni, sillä minä si-
 nun lunastin.
 Ef. 43: 25. Luku 55: 7.
 Jer. 31: 34.

23. Illoikat te tairat, sillä HERRA
 ra ihe sen teki: riemuikse jinä maa
 täällä alhalla, paukkukat te wuoret
 ihasturella, mekä ja kaikki hänen puun-
 sa; sillä HERRA lunasti Jacobin, ja
 on Israelisa kunniallinen.

24. Näitä sanoo HERRA sinun Lu-
 nastajas, joka sinun äitäs kohdusta wal-
 mistanut on: minä olen HERRA, joka
 kaitfi teen, joka tairat yprinäi wes-
 nytän, ja lewitän maan ilman apu-
 laiseta:
 Job. 9: 8. Of. 104: 2.
 Of. 115: 3. Of. 135: 6. Ef. 40: 22.
 Luku 42: 5. Jer. 32: 17.

25. Joka noitain merkit tyhjäksi teen,
 ja tietäjät teen hulluxi: Joka wiifat
 ajan takaperin, ja heidän taitonsa teen
 hulludexi.

26. Mutta hän wahwistaa palwe-
 liansa sanan, ja kästyläistensä neuwon
 täyttä. Joka Jerusalemille sanon: ole
 asuwa; ja Judan kaupungeille: olkat
 raketut, ja heidän aukionsa minä nos-
 tan ylös;

27. Joka sywydelle sanon: Tule kui-
 waksi: minä tahdon sinun wirtas kui-
 wata;

28. Joka sanon Corexelle: hän on
 minun paimeneni, ja hänen pitää kai-
 ken minun tahtoni täyttämän: Niin
 että Jerusalemille sanotan: ole raket-
 tu; ja Templille: ole perustettu.

29. Luku 45: 1. Ef. 45: 1.

45. Luku.

Cores ja pafanat.

Näin sanoo HERRA woideitullensa
 Corexelle, jona oikiaan läteen
 minä rupen: minä tairutau pafanat

hänen etcensä, ja päästän Kuningasten miekat heidän suolildansa, että ovet awatan hänen etensä, eikä uria suljeta.

Es. 1: 1.

2. Minä tahdon käydä sinun edellä, ja tehdä koleet tasaiseri: Minä tahdon rikkoo waikowet, ja särkeä rautateljet:

3. Ja annan sinulle salaturat ja lätketyt kallit kalut; ettäs ymmärräisit, minuu olevan HERRAN Israelin Jumalan, joka sinun nimeldäs kugun;

4. Jacobin minun palveliani tähden, ja Israelin minun walittuni tähden: Ja minä kuguin sinun nimeldäs, ja nimittin sinun, koska et sinä minua vielä tundenut.

5. Minä olen HERRA, ja ei yriäkän muu: paigi minua ei ole yhtäkän jumalata. Minä warustin sinun, kuin sinä et vielä minua tundenut;

5 Mos. 4: 35. Eufa 32: 39. Es. 44: 8.

6. Että sekä idästä ja lännestä ymmärrettäisiin, ettei ilman minuta mitään ole: Minä olen HERRA, ja ei kengän muu.

7. Minä joka teen walkeuden, ja luon pimeyden: Minä joka annan rauhan ja luon pahan: Minä olen HERRA, joka kaikki nämät teen.

1 Mos. 1: 3, 4. Ps. 104: 20. Ps. 147: 14.

Es. 26: 12. Wal. w. 3: 38. Am. 3: 6.

8. Te taitat tiuklukat ylhäldä, ja pilwet satakon wanhurstauden: maa awatkon igensä ja kandakon autuuden, ja wanhurstaas kaswatkon myös: Minä HERRA luon sen.

9. Woi sitä joka riittelee Luojansa kansa, sawiastia sawemwalajan kansa: Sanoneko sawi sawemwalajalle: mitäs teet? et jina ofota kättäs sinun teosas.

Jer. 18: 6. Rom. 9: 20.

10. Woi sitä joka Isälle sanoo: miyis minun olet sittänyt? ja waimolle: miyis minun synnytit?

11. Näin sanoo HERRA Israelin pyhä, ja hänen tekiänsä: anokat minulda tulewaisia merkkejä, neuwokat minun lapseni, ja minun lätteni työ minun tygöni.

12. Minä olen tehnyt maan, ja luonut ihmisen sen päälle: Minä olen se jonga kädet owat lewittänet tai-

wan, ja andanut kästym kaitelle joukolle.

13. Minä olen herättänyt wanhurstaudesta, ja minä tein hänen tiensä tasaiseri: Hänen pitää kendaman minun kaupungini, ja minun minun fangini wakkallensa, et hän eli lahjan tähden, sanoo HERRA Zebaoth.

2 Aita R. 36: 22. Es. 22

14. Näin sanoo HERRA: Egä läisten saando, ja Ethiopialaisten kauppa, ja se suuri Seban Kausa, igensä andaman sinun alas, ja se sinun omas; heidän pitää noudata sinua, jalkapuisa pitää heidän kättänsä ja pitää langeman maahan sinun kättänsä ja rukoilleman sinua, jillä Jumala sinun tykänäs, ja ei ole yhtäkän Jumalata.

15. Totifesti sinä olet salattu mala, sinä Jumala Israelin Wapan.

16. Mutta epäjumalain tekiät tyh tyh kaikki häpiästä ja häwäistyrejästä, ja yri toisensa kansa häwäistä mennä pois.

17. Mutta Israel lunastetan Herran kautta ijantaittisella lunastetusta eikä tule häpiään eli pilkkaan ijantaittisesti.

18. Sillä näin sanoo HERRA taiwan luonut on, se Jumala maan on walmistanut, ja on sen nyt ja wahwistanut sen: Ja ei sitä tehnyt, ettiä se olis tyhjänä maan walmisti sen ettiä siinä asuta. Minä olen HERRA, ja ei kengän muu.

19. En minä ole salaa puhunut pinnissä paikasa maan päällä, engä Jacobin siemenelle sanouut: Egä sinua hukkaan: sillä minä olen se HERRA, joka wanhurstaudesta puhun, ilmoitan oikeutta.

5 Mos. 30: 11.

Job. 18: 20.

20. Anna pakanain Sangarein tänsä koota, ja tulla yhteen, jotta mitän tiedä, ja kandawat heidän jumalansa kamot, ja rukoilawat Jumalalata kuin ei autta taada.

21. Ilmoittakat ja tulakat kättänsä pitäkät neuwoa kessenänne, kättänsä alusta kuulutti, ja fillota on sen kanto tanut? Engö minä HERRA? ja ei ole...

Ja Jumalata paigi minua: hurstas
mala ja Wapastaja, ei ole yrillän
minua. Ef. 41: 22. Eufa 43: 8, 9.
2. Käändätkät teitänne minun ty-
ti, niin te astuaxi tuletta, kaikki
man ääret; sillä minä olen Ju-
ja ei kengän mun.

Minä wannon ize kanttani, ja
minustani on wanhurstauden
käypä ulos, ja sen pitä wah-
pysymän: minulle pitä kaikki
kumartaman igensä, ja kaikki
wannoman; Rom. 14: 11.
Ohl. 2: 9, 10.

Ja sanoman: **SE**krasa on mi-
wanhurstaus ja wäkewys; Sen-
tulewat hänen tygönsä, mut-
joita seisowat händä wastan,
päään tulewat. Ef. 41: 11.

Sillä **SE**krasa kaikki **S**rae-
men wanhurstautetan, ja saawat
häneistä kerskata.

46. Lufn.

Wala, hänen Seuratunnansa suojellus.

Kallistuu kowin, Nebo on pu-
onant, heidän epäjumalansa o-
utumet eläimden ja juhtain pääl-
hä he wäsywät teidän kuormian-
mbaisansa.

Ja ne notkistuwat ja kallistuwat
tyyni, ja ei taida kanda pois
maa; waan heidän sielunsa pitä
in fangiudessa.

Kuulkat minua te Jacobin huo-
ja kaikki tähtet **S**raelin huo-
joita kohdusa kannetan ja äiti-
tetta:

Minä, Minä tahdon teitä kan-
hamaan wanhuteen, ja siihenasti
te harmaxi tuletta: Minä sen
Minä nostan, kannan ja pelastan.
Keneengä te wertatte minun, ja
kaltaisexi te teettä minun? ja
wertaxi te minun mitatte, songa
minä olisin? Ef. 40: 18, 25.

De pudistawat kuldäa säkstä, ja
painolla punnigewat; ja hopia-
kallawat, että hän jumalan te-
soga eteen he potwillensa lange-
silla kumartawat.
Ef. 40: 19. Eufa 41: 7. Eufa 44: 9.

De nostawat sen hartioillensa, ja

kandawat sitä, ja panewat sen siallen-
sa, siinä se seisoo, ja ei liiku siastansa.
Jos joku händä huutaa, niin ei hän
wastaa: ja ei auta händä tustastansa.

8. Muistakat tätä ja olkat wahwat:
te wäärintefiät mengät sydämimme.

9. Muistakat endisiä kulu wanhasla
owat ollet: sillä minä olen Jumala
ja ei ole muuta Jumalata, eikä mi-
nun wertastani ole. Ef. 45: 5.

10. Joka edellä emustan, mitä edes-
päin tulewa on, ja ennentuin se ta-
pahtuu, sanon minä. Minun aiwoitu-
reni pysywät, ja minä teen kaikki mie-
leni perään. Of. 33: 11. San. I. 19: 21.

11. Minä kugun linnun idästä, ja
kaukaiselta maalta miehen, joka mi-
nun aiwoituxeni teke; minä olen sen
puhunut, minä tahdon myöös sen tuo-
da, minä olen sen aikoinut, ja tahdon
myöös sen tehdä.

12. Kuulkat minua te hlypiät sydä-
met: te kuin oletta kaukana wanhurst-
taudesta:

13. Minä olen minun wanhurstau-
deni andanut lähestyä, ei se ole kauka-
na, ja ei minun autuudeni wiitwy:
sillä minä annan autuuden Zionisa,
ja minun kunniani **S**raelisa.

47. Lufn.

Ubatan kille pahalle Babelille wäittä-
töin perikato.

Istu alas, ja istu tomuihin sinä neitwy
Babelin tytär: istu maahan, sillä
ei ole yhtän istuinda enä, sinä **S**halbean
tytär; sillä ei sinua pida enä kugutta-
man ihanaisexi ja iloisexi. Ef. 26: 5.

2. Ota mylly ja jauha jauhoja:
päästä hinstes palmikot, riisu kengäs,
paljasta säates, mene wirran ylitgen:
Ef. 8: 17.

3. Että sinun häpyö ilmoitetuxi, ja
sinun riettaudes nähdyxi tulis; Minä
koston, ja ei yrillän ihminen pida ru-
kouzellansa minua siitä estämän.
Hab. 3: 5.

4. (Tämän teke) meidän pelastajam-
me, **SE**kra Zebaoth on hänen nimen-
sä, **S**raelin **S**phä.

5. Istu alalla, mene pimeyteen si-
nä **S**halbealaisten tytär; sillä ei sinua

enä pida kuzuttaman waldatundain Drötingiri.

6. Sillä kosta minä olin wihainen minun kansani päälle, ja turmelin minun perindöni, hyljäisin minä heidän sinun lätees, mutta et sinä tehyt heille laupiutta; ja wanhoille teit sinä sinun ikees peräti raskari;

Sach. 1: 15.

7. Ja ajattelit: minä olen Drötingi ijankaikkisesti: et sinä tähän päiwään asti vielä ole sitä johdattanut sydämees, eli ajatellut kuinga heille wiimein on tapahtuwa.

Jim. K. 18: 7.

8. Niin kuule nyt tätä, sinä joka elät hekumasa, ja istut niin surutoinna, ja sanot sydämesäs: minä olen, ja ei yrikän muu: en minä leskeri eli hedelmättömäri tule.

9. Molemmat nämät pitä sinua äkildä koftaman yhtenä päivänä, ettäs tulet hedelmättömäri ja leskeri: Ja ne pitä sinun täydellisesti sattuman, sinun monen welhos tähden, ja sinun noitais tähden, joista suurri osa on sinun tykönä.

Es. 51: 19.

10. Sillä sinä olet luottanut iges sinun pahutees, koftas ajattelit: ei minna nähdä. Sinun taitos ja tietos on sinun tukistanut, ettäs sanot sydämesäs: minäpä olen, ja ei yrikän muu.

11. Sentähden pitä onnettomuden tuleman sinun päälles, niin ettei sinun pida tietämän kosta se tulee, ja sinun wastoinläymises pitä langeman sinun päälles, jota ei sinun pida taitaman sowlittaa; sillä häwitys pitä äkistä tuleman sinun päälles, jota et sinä edellä tiedä.

12. Käys nyt edes sinun welhois kansa, ja sinun monen noitas kansa, joitten seasa sinä olet igiäs nuorudesas waiwannut: jos sinä taidaisit auttaa igiäs, jos sinä taidaisit wahwistaa igiäs.

13. Sinä olet wäsyriä monen koetelemures tähden. Tulkan nyt edes, ja auttakon sinua ne taiwan juorun tietäjät, ja tähtein kirkistelijat, jotka kunnautten jälkeen lukewat, mitä sinulle pitä tapahtuman.

14. Kago, he owat niinkuin korret, jotka tuli polittaa, ei he taida pelastaa

hengeänsä liekistä; sillä ei pida hiilipöytä oleman, josa joku taigensä lämmitellä, eli tulda joukkoä istutaijin.

15. Suuri niin owat ne sinulle: ten ala sinä sinis waiwannut sinun kauppanehees sinun muoropitä jokaisen läymän sinne ja sinulla ei ole yhtän auttajata.

48. L u f u.

Syndt rangastaan. Jumala kunnio

Kunnikat tätä te Jacobin huoneen kuin kuzutan Israelin nimen oletta kulkenet Judan wedesjä: waiwannotte Jeroran nimeen, ja te Israelin Jumalan, ei kuitensä tudesa eikä wanhurstaudesa.

2. Sillä he nimittäwät iges hästä kaupungista, ja luottawat tänä Israelin Jumalaan; josta on Jerora Zebaoth.

3. Minä olen ennen ilmoittanut lewaijia, minun suuriani on se nyt, ja minä olen andanut sitä ja teen sen myöds äkistä, että se

4. Sillä minä tiedän sinun kosta ja sinun nissas on rantasueni, josta ogas on wastesta.

2 Mos. 33: 5.

5. Minä olen sen ilmoittanut, ja olen sinun andanut kunnio uenkuin se tulikan; ettes sancis sinun epäjumalani sen teke, ja minun wani ja epäjumalani on sen teke.

6. Kaikki nämät sinä kuulit ja et te ole sitä ilmoittanet; sillä olen edellä andanut sinun kuulla ja salaisia, joita et sinä tiennyt.

7. Mutta nyt on se luotu, siihen aikaan, ja et sinä ole päiwääkän ennen; ettei sinun sanoman: Kago, sen minä hywin.

8. Sillä et sinä sitä kuulut, sitä tiennyt, ja sinun korras ei siihen aikaan awattu; sillä minä tiesin sinun peräti sen kahowan: joka olet nimitetty rikkojari sinun kohdusta.

9. Minun nimeni tähden olen nä pitkämielinen, ja minun piti tähden tähden minä säästää sinun tees tulisi häwitetxyri.

Kago, minä tahdon koetella si-
vainta ei niinkuin hopiata; waan
teen sinun walituri murhen pägisiä.

Minun tähteni, tosin minun täh-
tähdön minä tehdä, etten minä
väri tuliji; sillä eu minä amia
hani teiselle. Ef. 42: 8.

Kuule minua Jacob, ja sinä
kukuttum Israel: Minä olen,
olen ensimmäinen ja viimeinen.

1. 4. Luku 44: 6. Ilm. K. 1: 8, 17.
2. Luku 21: 6. Luku 22: 13.

Minun läteni on myös perusta-
nän, ja minun oikia läteni on
ennellä mitannut taiwan: mitä mi-
nua, se on kohta walmis.

1. 33: 9. Hebr. 1: 10.

Koetkat teitänne kaikki ja kuul-
ka on heidän seasansa näitä il-
muit? HERRa rakastaa händä, sen-
on hän osjottawa tahtonsa Ba-
ba ja hänen käsivartensa Chaldea-
Ef. 41: 22, 23.

Minä, minä olen seu sanonut:
olen hänen kukunut; ja hänen
sanut, ja hänen tensä meneisty

Kuulkat tänne minun työdni, ja
tätä: En minä ole ennen sa-
kunut, siitä ajasta kuin se oli
kuu, olin minä siellä: ja nyt lä-
minun HERRa, HERRa ja
Hengensä. Ef. 45: 19.

1. Job. 8: 25, 26. Luku 18: 20.

Niin sanoo HERRa sinun pe-
ra, Israelin Pyhä: Minä olen
sinun Jumalas, joka sinulle
mikä tarpellinen on, ja joh-
sinun tietä jotas käyt.

O jokka sinä pidäisit minun
läteni waarin! niin sinun rau-
olis niinkuin wirta, ja wan-
audes niinkuin meren aaldo.

5 Mos. 32: 29. 1. 81: 14.

Ja sinun siemenes olis niin-
handa, ja kohtus hedelmä niin-
hänen someronsa; joitten ni-
nä pidäisi häwitettämän eli py-
män pois minun edestäni.

Sähtelät Babelista, paetkat Chal-
dean työtä iloisella äänellä, il-
kuulat ja kuuluttakat tätä, wietät
aina mailman ääriin; ja sanokat:

HERRa on pelastanut palveliansa Ja-
cobin. Ef. 52: 11. Jer. 50: 8.

Luku 51: 6, 45. Ilm. K. 18: 4.

21. Ei heitä jano wainwannut, koska
hän johdatti heitä korwesa, hän andoi
heille wuotaa wettä kallioista: hän hal-
kais kallion, ja siitä wuoti wesi.

2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 11.

22. Mutta jumalattomalla, sanoo
HERRa, ei ole rauhaa. Ef. 57: 21.

49. Luku.

Christuren welsu Hänen Seuratunnaßansa.

Kuulkat minua te luodot, ja te kau-
kaiset kansat ottakat waari: HERRa
on minun äitini kohdusta kukunut:
Hän muisti minun nimeni, koska minä
wielä äitini kohdusa olin.

1. Marc. 1: 20, 21. Luc. 1: 31. Luku 2: 21.

2. Ja teki minun suuni niinkuin te-
räwän miekan: lätensä warjolla hän
minua peitti: Ja pani minun kiildä-
wäri nuoleri, pisti minun wiinehensä.

1. 54: 6. Ef. 51: 16.

3. Ja sanoi minulle: sinä olet mi-
nun palveliaini: Israel, sinusa minä
kunnioitetaan.

4. Mutta minä sanoin: hukkaan
minä työtä tein, turhaan ja tyhjään
minä täsä kulutin wäkeni: kuitengin
on minun asiani HERRan kansa, ja
minun työdni on minun Jumalani kansa.

5. Ja nyt sanoo HERRa, joka loi
minun hänellensä äitini kohdusta pal-
weliaxi, palauttamaan Jacobin hänelle,
ettei Israel hukkuisi: Sentähden olen
minä kaunis HERRan edessä, ja mi-
nun Jumalani on minun wäkerydeni.

6. Ja hän sanoi: Wähä se on,
että olet minun palveliani, kor-
jamasa Jacobin sukukundia, ja tuo-
masa jällen Israelin hajoitettuja:
mutta minä panin sinun myös pa-
kanain walkeudexi, olemaan minun
autudeni hamaan mailman ääriin.

Ef. 42: 6. Luc. 1: 79. Luku 2: 32.

1. 1. 13: 47.

7. Niin puhuu HERRa Israelin
lumajasta, hänen Pyhänsä, ylönkäy-
tuille sielulle, sille kansalle josta me
kaubistomme, sille palvelialle joka tui-
main Herrain alla on: Kuningasten
pitä näkemän ja nousseman, ja päämiesten

pitä rukoukseen HETran tähden, joka uskollinen on, Israelin Pyhän tähden joka sinun valtiinut on.

8. Näin sanoo HETra: Minä olen sinun rukouksen otollisella ajalla kuullut, ja olen autuden päivänä sinua anttanut: Ja olen varjellut sinua, ja liitoi kansain sekaan olen sinun säästänyt, kersamaan maata, ja haastatuita perimisiä omistamaan; 2 Cor. 6: 2.

9. Sanomaan fangitulle: mengät ulos, ja jotka pimiäsi ovat: tulkat edes; että he teidän ohesa heittänsä elättäsit, ja saisit joka tukkulalla elätyensä.

10. Ei heidän pida isoman eikä jannonan, ei helle eikä auringo pida heitä polttaman: sillä heidän armahtajan ja johdattaa heitä, ja wie heitä wesi lähteille. Es. 35: 7. Jlm. K. 7: 17.

11. Ja minä panen kaikki wuoreni tieksi, ja minun polkuni pitää korotettaman.

12. Käy, nämät tulewat kaukaa; ja käy, nämät pohjan puolesta, nämät etelän puolesta, ja muut Sinimin maalda.

13. Iltoikat te taitat, riemuitte sinä maa, kiittäkät te wuoret ihastuksella; sillä HETra on kansaansa lohduttanut, ja on raadollisiansa armahtanut. Es. 44: 23.

14. Mutta Zion sanoo: HETra hylkäis minun, HETra unhoiti minun.

15. Unhoitako waimo lapsukaisensa, niin ettei hän armahda kohtunsa poikaa? ja waikka hän unhoitais, niin en minä kuitengan sinua unhoihda.

16. Käy, Pääni olen minä sinun pyydännyt: sinun muuris ovat, alati minun silmäni edessä.

17. Sinun rakendajas riendävät; mutta sinun tukistajas ja häwittäjäsi pitää pakeneman sinusta pois.

18. Noita ilmäs ymbäri, ja käy, kaikki nämät kootut tulewat sinun tygös: Niin totta kuin minä elän, sanoo HETra, sinun pitää kaikilla näillä niinkuin launstuksella iges puettaman: ja sinä käärit ne ymbäriilles niinkuin morsian: Es. 60: 4.

19. Sillä sinun autia, turmeldu maas pitää silloin ahdasman asuayes, koska sinun raatelmusta kaunoo palenevat;

20. Niin että sinun hedelmät des lapset pitää vielä sinun koronoman: ahdas on minulla ja, lees, että minäkin asuifin sinun tygös.

21. Mutta sinä olet sanonut mesäs: kuka nämät minulle sillisillä minä olen hedelmätöin, ajettu pois ja syösty ulos. Kuka mät on minulle kaswattanut? minä olim yrinäni jätetty, kuka silloin olit?

22. Näin sanoo HETra käy, Minä nostan käteni pakenneen, ja minun lippuni korotain puoleen. Niin he tuowat masansa sinun poikias, ja sinun ritäs hartioilla launnetan.

23. Ja Kuningat pitää olen nun holhojas, ja heidän Drosä sinun imettäjäs. Heidän geman kaswollensa maahan sinä, ja wuolesteleman sinun jalkimua. Silloin sinä tiedät, että olen HETra, ja ettei kukaan häpidän, joka minua toimoo. Es. 25: 3. Ps. 72: 9. Es. 60: 11.

24. Detango saalis wälewä taitako joku päästää hurstauksen? Luc. 11: 21.

25. Sillä näin sanoo HETra pitää fangit wälewä otettaman ja tuimain saalis irralle pääsemä minä tahdon riidellä sinun ritän kansa, ja warjella sinun lappias.

26. Ja minä annan sinun hylkäis syöä heidän omaa libaansa, dan pitää juopuman omasta wuoreni niinkuin masta wiinasta: ja liba pitää tietämän, että minä HETra, sinun auttajas, ja sinun nastajas, Jacobin wälewä.

50. L u k u.

Juda hylätään. Christusen kunnia. Näin sanoo HETra: kuka on ättinne erokirja, jolla minä hänen hylkäinnyt? eli kuka on korokorahani kanda, jolle minä olen myhnyt? Käy, te otetta

time tähden myhdyt, ja teidän
me on teidän rikostenne tähden hyl-

5 Mos. 24: 1.

Miksi minä tulin, ja ei ollut
minä? Minä huusin, ja ei yri-
kastanut? ongo minun kätteni
herätti lyhendynyt, ettei hän voi
minä, ja ei minulla ole voimaa
minä? Kago, nuhtelemisellani teen
meren kuivaksi, ja teen wirrat
niin, niin että kalat haivevat ve-
vuttumisen tähden, ja kuolevat

2 Mos. 14: 21. 4 Mos. 11: 23.

Jos. 3: 15, 16. Ef. 59: 1.

Minä puetaan taiwan pimey-
teen hänen peittensä niinkuin

HERA, HERA annoi mi-
soppenen Kielen, taitapeni pu-
wasyneille ajallansa: Hän he-
minua joka aamu, hän herättä
te korwan kuulemaan niinkuin o-

Ef. 52: 7.

7: 29. Marc. 1: 22. Luc. 4: 32.

HERA, HERA awais minulle
minä, ja en ole minä tottelematoin;
minä taitapeni.

Of. 40: 7.

14: 31. Ohil. 2: 8. Hebr. 10: 5.

Minä annoin selkämäni niille jot-
minua piepit, ja posteni niille
minua repelit: En minä kää-
kastwojani pois häwäistyyristä

Heftä. Marc. 26: 67.

27: 30. Marc. 14: 65. Luku 15: 19.

Ja HERA, HERA minua
minä, sentähden en minä tule hä-
minä: Sentähden panin minä kastwo-
minä limppiön, sillä minä tiedän
minä tule häpiään.

Se on läsnä joka minun wan-
minä, kuka tahtoo riidellä mi-
kastani? seisotamme ymää, kellä
minä mimia waistan? se tulkon
minun tygöni.

Rom. 8: 33.

Kago, HERA, HERA auttaa
minä, kuka tahtoo minua kadottaa?
minä, me kaikki wanhenewat niinkuin
minä, koi syöwät heidän.

Of. 102: 27. Ef. 51: 8.

Kuka on teidän seasanne joka
HERA, joka hänen palwe-
minä kändä kuuldelee? joka pimeydesä
minä, ja ei näe walkeutta, se toi-

wolan HERAN nimen päälle, ja luot-
takan Jumalansa päälle.

11. Kago, te kaikki jotka tulen sy-
tyätte, jotka oletta liekillä hangitut,
waeltakat teidän tulenne walkeudesa,
ja siinä liekillä jonga te sytyitte. Se
tapahtuu teille minun lädestäni, kiwu-
sa täytyy teidän lewätä.

51. Lufu.

Ukon perustus. Jumalan lupaus.

Kuulkat minua te jotka wanhursta-
ta noudatte, te jotka HERAA
kysitte: Kagogat sitä kalliota josta te
lohwaistut oletta, ja sitä kaiwoa josta
te kaiwetut oletta.

2. Kagogat Abrahamia teidän J-
säännä, ja Saaraa joka teidän symyt-
ti; sillä minä kuguin hänen kosta hän
oli vielä yrinäinen, siunaisin ja enän-
sin hänen.

1 Mos. 12: 1.

3. Sillä HERA lohduuttaa Zionia,
hän lohduuttaa kaiken hänen antiuden-
sa, ja teke hänen antiudensa niinkuin
Edenin, ja hänen erämaansa niinkuin
HERAN yrtitarhan; että siellä löytän
ilo ja riemu, kiitos ja welsun ääni.

4. Ottakat minusta waari minun
Kansani, ja kuulkat minua minun su-
kutundani; sillä minulda on laki Käy-
pää ulos, ja minä panen minun oi-
keudeni Kansoille walkeudeksi.

Ef. 2: 3.

5. Minun wanhurstaudenti on lä-
snä, minun autudeni Käy ulos, ja
minun Käsiwarteni on Kansoja duo-
mizepa. Luodut odottawat minua, ja
wartioiwat minun Käsiwarttani.

Ef. 42: 4.

6. Nojatat teidän silmämme taiwa-
seen, ja kagogat aies maan päälle: sillä
taiwas on Katowa niinkuin sawu, ja
maa wanhenee niinkuin waate, niin
myös sen asuwaiset kuolewat: Mut-
ta minun autudeni pysyy ijankai-
kisesti, ja minun wanhurstaudenti ei
ole puuttuwa.

Of. 102: 27. Luc. 21: 33.

7. Kuulkat minua te jotka wan-
hurstaudenti tunnetta, Kansa, jonga sy-
dämesä minun Wakini on: Älkät pel-
jättkö kusa ihmiset teitä häwäisewät, ja
älkät wapijo kosta he teitä pilkkawat,

Of. 37: 31. Marc. 5: 11, 12.

8. Sillä Koin pitää heitä syömän niinkuin waatetta, ja madot pitää heidän syömän niinkuin willaisia; mutta minun wanhurstaudeni pyyhki ijanlaskit pois, ja minun autudeni suvusta sukuhun.

Es. 50: 9.

9. Missä, missä, pue päälles wäkeä myyttä, sinä HETran käsivarssi, missä, niinkuin muinen wanhaan aikaan. Etköös se ole, joka löit yläpiän, ja haavoitit Lohikärmen?

2 Mos. 14: 27, 28. Euku 15: 7, 10.

10. Etköös se ole, joka meren, sen suuren syvän weden kuitoaisit? Joka syvän meren tieksi teit, että limastetut kävät sitä myöden?

2 Mos. 14: 22, 29. Es. 43: 16.

11. Niin HETran lunastetut palajawat, ja tulewat Zioniin riemulla, ja ijanlaskin ilo on heidän päänsä päällä olewa. Ilon ja riemun he käsittävät: murhe ja huokaus pakenee heitä.

Es. 35: 10. Joh. 16: 20, 22.

12. Minä, minä olen teidän lohduttajanne: Eufasta siis sinä olet, että suolewaista ihmistä pelkät? ja ihmisten lapsia, jotka kullutetaan niinkuin heinä?

Matth. 10: 28.

Es. 40: 6. 1 Pet. 1: 24.

13. Ja unohdat HETran, joka sinun tehynt on, joka taiwat lewittä, ja maan perustaa? Mutta sinä pelkät alati ylä päiwää waiwajan julmutta, koska hän rupee hukuttamaan. Ja kuhunga jäi waiwajan julmus?

Joh. 9: 8. Ps. 104: 2. Es. 40: 23.

14. Koska hän waadittin riendämään ja juoremaan ymbäri, että hän päästäis, ettei he kuolisi kadotukseen, eikä heidän leipänsä puuttuisi.

2 Mos. 12: 30, 33.

15. Sillä minä olen HETra sinun Jumalas, joka meren liikutan, että sen aallot pauhawat: hänen nimensä on HETra Zebaoth.

Joh. 26: 12. Jer. 31: 35.

16. Minä panen sanani sinun suuhun, ja peitan sinun minun läteni warjolla: että minä taiwan istutaisin, ja maan perustaisin, ja sanoisin Zionille: sinä olet minun Kansani.

5 Mos. 18: 18. Es. 49: 2.

17. Herä, Herä, nouse Jerusalemi, joka joit HETran lädeistä hänen wi-

hansa kalkin; sen lompakot kalleman olet sinä juonut, ja särpännyt

Es. 52: 1.

18. Ei kengän hänen poijittane ka hän oli synnyttännyt, händä hnut; eikä kengän kaitista hänen istansa, jotka hän oli kaitwattanen läteensä ruuremut.

19. Nämät kaxi sinua lohtakka sinua armahiti? häwityös, wänälkä ja mielka: millästä minä lohdutan?

Es. 47:

20. Sinun lapses olit pindumalajit kaitisa katuijen päällä, kuin paulalla jidottu mehäbärkä. HETran wihaa, ja sinun J r angaisiustusa.

Mal. 3:

21. Sentähden kuule nyt tätä raadollinen, ja sinä juopannat wiinata.

22. Näin sanoo HETra sinun ras, ja sinun Jumalas, joka sa edestä sotii. Kago, minä otobastuskalkin sinun lädeistä, ja wihani kalkin rahwan: ei sinä pidä sillen juoman:

Joh.

23. Waan minä panen sen raatelialis läteen, jotka sanot sielulles: kumarra sinus, että wisimme sinun yliges: ja pakselkäs maahan, että niinkuin myöden sen ylige mennäisin.

53. L u k u.

Seurakunnan pelasturen salois

Nouse, nouse Zion, pue sinun wytes päälles, kauniista sielosi sinä pyhä kaupungi Jer Sillä ei tästedes yrikän ymbä matoin eikä saastainen pidä sinu ligeman.

2. Budista iges tomusta, n istu Jerusalemi: Päästä sinuas k sinä sangittu Zionin tytär.

3. Sillä näin sanoo HETra letta tyhjään myydyt; ja ilman te lunastetan.

1 Pet.

4. Sillä niin sanoo HETra, ra: minun Kansani meni enjin- gypttiin, olemaan siellä wieraime sur on heille wäkiwaldaa tehoi syytä.

1 Mos. 46: 6. 2 Sam. 5:

Waan mitä nyt minulle tämän
tehdän? sanoo HERa: sillä mi-
kaniani ilman syytä wiedän pois;
ne jotka heitä halliſewat, saatta-
heidän itkemään, sanoo HERa:
minun nimeni pillatan päiwä päi-
Def. 36: 20, 21. Rom. 2: 24.

Sentähden pitä minun kansani
luwänä minun nimeni tundeman,
minä iſe olen se joka puhun, kago,
se olen.

O luinga ſuloiſet owat Ewan-
gin ſaarnajain jalat wuorilla,
rauhaa julistawat, jotka hywää
owat, autuden ilmoittawat: Jot-
sonille ſanowat: ſinun Jumalas
uningas. Reb. 1: 15. Rom. 10: 15.

Sinun wartias huutawat korki-
sioiſewat ynnä; sillä se nähdän
ſei koſta HERa käändä Zionin.
Joitkat ja riennitkat ynnä te
elamin autiat; sillä HERa on
minſa lohduſtanut, ja Jeruſalemin
autyt.

HERa on ilmoittanut pyhän
ſertensa kaiſkein pakanain ſilmään
niin että kaiſki mailman ääret
t meidän Jumalamme autuden.
Ef. 98: 2. Luc. 3: 6.

Paetkat, paetkat, lähtekät ſiel-
ätkät mihingän ſaſtaiseen ſat-
mengät ulos heidän tyſkänſä,
ſatkat teitänne, te jotka HERan
lannatte. 2 Cor. 6: 17. Jim. K. 18: 4.

Sillä ei teidän pidä lähtemän
ſi, eli waeldaman pakemifella;
HERa on lähtewä teidän edel-
ſä ja Iſraelin Jumala on kokowa
2 Moſ. 12: 33. Eſu 13: 21.

Kago, minun palweliani te-
dimelliſeſti: hän Forotetan, noſ-
ylös, ja tulee ſangen Korſiari.
Job. 3: 14. Ap. T. 2: 33.

Niin että moni ſiinun yliſes
äſtyy, että hänen muotonſa on
ſi muita ihmijä, ja hänen hah-
huonombi kuin ihmifien laſten.
Ef. 22: 7. Ef. 53: 2.

Mutta niin on hän monda pa-
puiſtottawa, että myöſ Kunin-
täſtyy ſuunſa hänen edeſänſä
; ſillä joille ei mitän häneſtä il-
ſtettin ollut, neliin hänen ilolla nä-

ſewät, ja jota ei he kuullet ole, ſen
hymärtäwät. Ef. 65: 1. Rom. 15: 21.

53. Lufu.

Chriſturen alendaminen ja ylbudäminen.

Kuka uſtoo meidän ſaarnamme? ja
kenelle HERan käſiwarſi ilmoi-
tetan? Job. 12: 38. Rom. 10: 16.

2. Sillä hän nousee ylös hänen
edeſänſä niinkuin weſa, ja niinkuin
juuri kuiwaſta maasta: ei hänellä ole
muotoa, eikä kauneutta: me näimme
hänen, waan ei ollut hänellä ſitä
muotoa kuin meille oliſ ſelwannut.
Ef. 11: 1. Eſu 52: 14.

3. Hän oli kaiſkein ylönkagottapa,
ja kaiſkein halwin, kipu ja ſairautta
täynä: Hän oli niin ylönkagottu,
ettei kengän kehdannut kagoa hänen
päällenſä, ſentähden en me händä mi-
näkän pitänet.

Of. 22: 7, 8. Marc. 9: 12.

4. Totiſeſti hän kanno meidän
ſairaudemme, ja meidän kipurme
hän ſältytti päällenſä; mutta me
pidimme hänen Jumalalda ran-
gaiftuna, pieſtynä ja waiwattuna.

Marth. 8: 17.

5. Waan hän on haawoitettu
meidän pahain tekoimme tähden,
ja meidän ſyndeimme tähden on
hän hoſuttu: Rangaiftus on hänen
päällänſä, että meillä rauha oliſ,
ja hänen haawainſa ſautta olemma
me paratut. Rom. 4: 25. 1 Cor. 15: 3.
1 Pet. 2: 24.

6. Me waellimme kaiſki eppriſä
niinkuin lambat: iſekun meifä
poiſſeis omalle tiellenſä; Mutta
HERa heitti kaiſki meidän wää-
rydemme hänen päällenſä.

ſach. 10: 2. 1 Pet. 2: 25.

7. Koſta hän rangaiſtin ja wai-
wattin, niin ei hän ſuutansa a-
wannut: Niinkuin keriſa joſa teu-
raſi wiedän, ja niinkuin lammas
joſa keriſiänſä edeſä waiſenee; niin
ei hän myöſ ſuutansa awannut.

Marth. 26: 63. Eſu 27: 14. Job. 1: 29.

Ap. T. 8: 32.

8. Mutta hän oh otettu pois ah-
diſtueſta ja duomioſta, Euka taitaa
ſanoa hänen elämänsä pituden? ſillä
hän on ſiwaltu pois eläwitten maal-

da, koska hän minun kansani pahain tekoin tähden rangaistin. Ep. 2. 8. 33.

9. Hänen hautansa aiwoittin jumalattomain sekaan; rikkan tygö tuli hän kuitengin fuoltuansa. Ei hän kellengän wäärtyttä tehnyt, eikä pe-tosta ollut hänen suusansa.

1 Pet. 2: 22. 1 Joh. 3: 5.

10. Mutta HERRA tahtoi hänen niin piestä sairaudella: koska hän on hengensä wikaubhrixi andanut, niin hän saa nähdä siemenen, ja elää kauwan, ja HERRAN aiwoitus on hänen kadesansä menestywä.

11. Että hänen sielunsa on työtä tehnyt, saa hän ilonsa nähdä, ja tulee rawituxi. Tundemisensa kautta minun wanhurstas palweliani monda wanhurstauttaa: sillä hän kanda heidän syndinsä.

12. Sentähden annan mind hä-nelle osan moneşa, ja hänen pitää wäkwitten kansa saalista jakaman; sentähden että hän andoi hengensä kuolemaan, ja oli pahantekiaín se-kään luettu: hän kandoi monen syn-nit, ja rufoili pahantekiaín edestä. Marc. 15: 28. Luc. 22: 37. Luku 23: 33, 34.

54. Luku.

Worskamen eduisuus Christuresa.

Miemuige sinä hedelmätbin, joka et synnyttä: iloige riemulla, ja ihastu sinä joka et raskas ole; sillä yrindisellä on enämbi lapsia, kuin sillä jolla miehes on, sanoo HERRA. Gal. 4: 27.

2. Pewitä majas sia, ja wenyttä asumises waate, älä säästä: pidenä köy-tes, ja kiinnitä waajas lusasti.

3. Sillä sinun pitää oikialle ja wafemulle puolelle lewenemän, ja sinun siemenes pitää pakanat perimän, ja autseisa kaupungeisa asumayan.

4. Älä pelkä; sillä et sinä tule häpiään: älä ole kaino; sillä ei sinun pida häpiään tuleman. Waan sinun pitää nuorudes häpiän unohtaman, ja sinun leskiydes kainoutta ei sullen muistaman.

5. Sillä joka sinun tehnyt on, hän on sinun miehes, HERRA Zebaoth on hänen nimensä; ja Israeliin Pyhä si-

mun lunastajas, joka katten wäki Jumalaxi kugutan. Luc. 1: 32.

Rom. 3: 23.

6. Sillä HERRA on kugunut niinkuin hyljätyn ja sydamepä hellisen waimon; ja sinä olit nuori emändä joka hyljätty on, sinun Jumaläs.

7. Minä olen wähäri räpdyperi sinun hyljännyt; minä tahdon sinua suurella piudella foota. Ps. 30: 6.

8. Minä olen wihasani wäsiillmän räpdyperi minun kätkenyt sinulda; mutta mindon armahtaa sinua ijanka-armosa, sanoo HERRA sinun nastajas:

9. Sillä tämä on minulle niinkuin Noahn wesi, jolle minä noin, ettei Noahn wedet pitännyt käymän maan ylige: juuri minä nyt wannonut, ettei minun pida sinulle wihastuman, eikä rangaiseman. 1 Mos. 9: 11, 15.

10. Sillä wuoret pitää wälttää ja kuffulat langeman; mutta armoni ei pida sinusta poikteminun rauhani liitto ei pida langpois, sanoo HERRA sinun armah. Warc. 24: 35.

11. Sinä raadollinen, korwada lelda häältyetty, ja sinä turwotako, minä panen sinun kives mi-kauunisturen ja tahdon sinun perus Saphireillä lastea; Jim. 2: 21.

12. Ja sinun alkunas Christa raketa, ja sinun perittis Rubiniin kaikki sinun rajas walituisia k-

13. Ja kaikki sinun lapses pitää man opetetut HERRALda, ja rauha sinun lapsilles. Joh. 6: 6. Rom. 5: 1.

14. Wanhurstaudella pitää sinun miestetuxi tuleman: sinun pitää ole kaulana wäkirallajia, ettei sinun pelkämän: ja hämmästyrejä; sin sen pida sinua läbestymän.

15. Kago, kuka tahtoo sinua wäki foota ja sortaa sinua, jos he k-

minuta kokondurwat?

16. Kago, minä teen sepän

let tulesta liegoo, ja teke asen työhä warten; niin minä myöds teen pelian hukuttamaan.

17. Si pyrkän ase joka valmistetan waastan, pidä menestymän: ja kaikkelet jotka heitänsä asettawat sinua, pitä sinun duomiollas kadotettaman: Tämä on HERRAN palveliain myöds, ja heidän wanhurskaudensa puusta, sanoo HERRA. 1 Cor. 6: 2.

55. Lufu.

Difia katumus. Jumalan Sana.

1. Kifi janowaiset tulkat wetten työggö, tekin joilla ei ole rahaa, tulle ostakat ja syöskät: Tulkat, ostak ilman rahata ja ilman hinnata, waa ja riekkaa. Marc. 11: 28. Job. 7: 37. Ilm. 8: 22: 17.

2. Miki te amuatte rahan siinä kuu ei leipää ole? ja teidän työnnie siinä kussa ei ole rawindota? Kuuskat, kat minua, ja nautitkat sitä hyödyä, ja teidän sielunne riemuittan liiandesa. Marc. 5: 6.

3. Kallistakat korwanne ja tulkat min työhni, kuuskat, niin teidän sielun saa elää: Ja minä teen teidän naimme ijankaikkisen liiton, lujat Dauidin arnot. 2 Sam. 7: 13. Ilm. 8: 25. Ps. 89: 29. Ap. 2: 13: 34.

4. Kago, minä panin hänen Kanakoidisajaxi: päämieheri ja opettajan Kanjoille. Ilm. 8: 1: 5.

5. Kago, sinun pitä kuyuman paat, joita et sinä tunne, ja ne paat, jotka ei sinua tundenet, pitää kuyman sinun työhös; HERRAN sinun malas tähden, ja Iraelin Pyhän hen, joka sinua kannisti.

6. Esiät HERRAa, koska hän löytaitan: rukoilkat händä, koska läsnä on.

7. Jumalatoim hyljätkön tiensä, ja kintekiä ajaturensa, ja palaitkan HERRAN tygö, niin hän armahtaa meitä: Ja meidän Jumalamme tygöllä hänen tykönansä on paljo kifi andamusta. Ps. 130: 7.

8. Sillä minun ajatureni ei ole tein ajaturenne; ja teidän tienne ei ole min tieni, sanoo HERRA.

9. Waan niin paljo korkembi kuin tairwas on maasta, niin owat myöds minun tieni korkeimmat teidän teittäne, ja minun ajatureni teidän ajaturianne.

10. Sillä niinkuin sade ja lumi tulee tairwaasta alas, ja ei mene sinne jälleen; waan tuorettaa maan, ja teke sen hedelmälliseri, ja anda sen kaswaa; ja anda siemenen kylwettää, ja leiwän syötää:

11. Näin on myöds minun sana, joka minun suustani lähtee, ei sen pidä tyhjändä palajaman minun tygöni; waan tekemän mitä minul-le otollinen on, ja sen pitää menestymän, jota warten minä sen lähetännytkin olen. Job. 6: 63.

Ap. 2: 12: 24.

12. Sillä klossa teidän pitää lähtemän ja rauhasa saatettaman: wuoret ja kukkulat pitää teidän edesänne kii-toista weisaman, ja kaikki puut kedolla kääsilänsä yhteen iwömän. 1 Aika 8: 16: 33. Ps. 96: 12. Ps. 98: 8.

13. Songat pitää orjantappurain siäsa kaswaman, ja Myrtipuu nukulaiisten edestä: Ja se pitää oleman HERRALLE nimexi, ijankaikkiseri merkixi, jota ei pidä häwitettämän.

56. Lufu.

Jumalain pelko. Ustottomat opettajat.

1. Näin sanoo HERRA: pitäkät oikeus, ja tehkät wanhurskautta; sillä minun autuudenti on läsnä tulemasa; ja minun wanhurskauteni, että se ilmoitetan. Es. 51: 5.

Lufu 52: 10. Rom. 13: 11, 12.

2. Antuas on se ihminen joka sen teke, ja se ihmisen lapsi, joka sen kääsittä: että hän pidäis Sabbathin, eikä jittä arkioxi telisi, ja pidätäis kätensä, ettei hän mitän pahaa telisi.

3. Ja se muukalainen joka HERRAan on suostunut, ei pidä sanoman: HERRA kaiketi eroittaa minun Kanakastansa. Ja kuohittu ei pidä sanoman: kago, minä olen kuirva puu.

4. Sillä näin sanoo HERRA kuohituille: jotka minun Sabbathini pitävät, ja waligewat mitä minulle kelpaa, ja lujasti pitävät minun liittoni: 5 Mos. 23: 1.

5. Niin minä annan heille minun huonekseni ja muuriksi paikan, ja parannan nimen kuin pojilla ja tyttämillä on: Ijankäikkisen nimen minä heille annan, jota ei pidä hävitettämän.

6. Ja muukalaisien lapsille, jotka HERaan suostuneet ovat, händä palvelemaan ja HERaan nineä rakastamaan, ja hänen palveliansa olemaan: jokainen heistä kuin Sabbathin pitä, ettei hän sitä arkiovi tekijä, vaan pidäis lujasti minun liittoni:

7. Ne minä wien minun pyhän wuoreni tygö, ja ilahutan heitä minun rukoushuonekseni: heidän uhrinsa ja polttouhrinsa pitää minulle otolliset oleman minun Altarillani; sillä minun huoneeni pitää kuzuttaman kaikkein Kansain rukoushuoneeni. 1 Kun. K. 8: 41, 1c. Matth. 21: 13. Marc. 11: 17. Luc. 19: 46.

8. HERa, HERa, joka Israelin hyljätyt kookoo, sanoo: minä tahdon vielä enemmän hänen kootuinsa joukkoon koota.

9. Kaikki pedot kedolla tulkat ja syökät, ja kaikki pedot mekäjä.

10. Kaikki heidän wartiensa ovat sofiat, eikä tiedä mitän, he ovat kaikki mykät koirat, jotka ei woi haukkua: he ovat laikat, he makawat ja unda rakastawat.

11. Mutta he ovat häpemättömät wälkewät koirat, jotka ei ikänä taida tulla rawituxi: Ei paimenet igellän tiedä mitän eli ymmärrä: jokainen ottaa waarin omasta tiesänsä, kullin noudatta ahneuttansa hänen tilasansa. Jer. 6: 13. Esku 8: 10.

12. Tulkat, ottakamme wiinaa ja juopukamme; ja olkon huomena niinkuin tänäpäniäkin, ja vielä paljo enemmän. Ef. 22: 13. 1 Cor. 15: 32.

57. Lufu.

Wahuns. Katuwaitsuns.

Wanhurskas hukkua, ja ei ajattele kengän sitä sydämesänsä: Pyhä miehet temmataan pois, ja ei siitä kengän pidä waaria: Sillä vanhurskat otetaan pois onnettomudesta:

2. Ja jotka toimellisesti waeldanet ovat, tulewat rauhaan, ja lepawät kammioisansa. 3lm. K. 14: 13.

3. Tulkat tänne edes te noitain laiset, te huorin tekiäin ja porttoimenet. Matth. 12: 24, 29.

4. Kenengä kansa te nyt tahdoilloita hekumasa? Kenengä päälle te tahdotta suutanne irwitellä, ja kienne pistää? Ettek te ole rikosten, ja wäärä siemen?

5. Te jotka oletta hempet epäsiiliin kaikkein wiherjäisten puitten ja teurastatte lapsia ojan tyköni wänten alla. 3 Mos. 18: 21. 2 Kun. K. 16: 3.

6. Sinun menos on jilcitten kaseasa, ojsa, ne ovat sinun oja; sinä wuodatat juomanuhrs, kuin ruokanuhrsia uhrat: pidäisb minun hen miellistymän?

7. Sinä teet wuotees korkialle källe wuorelle, ja menet myös igene ylös uhria uhramaan.

8. Owen ja pihtipielen ta sinä sinun muistos; sillä sinä wuonns pois minun tykänäni, menet ja lewität wuotees, ja kiinnität heihin: sinä rakastat heidän wuotansa kusa ikänä sinä heidän nälä.

9. Sinä menet kuningan tygö jylsä, ja sinulla on moninaiset waja lähetät sanassaattajat kumok, let alettu hamaan heljettiin. 2 Kun. K. 16: 7, 8, 10.

10. Sinä waiwaijit igiäs wuoteisäs, ja et sanonut: minä juntu Waan että löydät sinun katesmän, sentähden et sinä wäsy.

11. Ketäs kartat ja pelkät? walhesa olet, ja et muista minua, johdata mielees: luuletkos minun olewan äänetti, ettes minua enä pelkää?

12. Minä ilmoitan sinun wuokaudes, ja sinun tekes; ja ne ei pidä hydyttämän.

13. Koska sinä huudat, niin olkon sinun joukkos sinua, mutta te pitää heidän kaikki wiemän pois: turhuden pitää ne ottaman pois: ta joka minun uspaldaa, hänen maan perimän ja omistaman minä pyhän wuoreni; 22: 24.

14. Ja sanoman: tehtät teitä,

tiettä, lewittäkät polku, syfätkär
alkauzet minun Kansani tiellä pois.

Es. 62: 10.

15. Sillä näin sanoo karkia ja y-
letty, joka asun ijankaikkisudessa, ja
nimi on Pyhä: Minä asun kor-
dessa ja pyhydessä, ja niitten ty-
hällä, joilla särjetty ja nöyrä hengi
että minä wirwotaisin nöyryte-
hengen, ja saattaisin särjetyn sy-
men eläwäiseri. Ps. 34: 19. Es. 66: 2.

16. Sillä en minä ijäti tahdo riis-
tä, engä wihastua ijankaikkisesti;
minun Kaswoistani on hengi
erwä, ja minä teen hengen.

Ps. 103: 9. Jer. 3: 12.

17. Minä olin wihainen heidän ah-
denja wäärysten tähden, ja löin hei-
den, jompytin iseni, ja närkästyin: Sil-
lä se menit exyrisä oman sydämensä
sitten.

18. Minä näjin heidän tiensä, pa-
stin heidän, ja johdatin heitä ja
tuutin niitä, jotka heitä murhedeit.

19. Minä olen luonut huulden he-
iden: rauhan, rauhan, sekä laukai-
sella että lähisille, sanoo HERRA: ja
heitä parandanut. Esh. 2: 17.

20. Mutta jumalattomat owat niin-
lainehtinra meri, joka ei woi ty-
pää; waan hänen aaldonsa heittä-
sella loan ja mudan.

21. Jumalattomilla ei ole rauhaa,
ei minun Jumalani. Es. 48: 22.

58. Lufu.

Wäärä ja oikia paasto.

1. Minä rohkiaisti, älä jäästä, korota
äänes niinkuin Basuna; ja ilmoit-
ta minun Kansalleni heidän ylitsekäy-
sensä, ja Jacobin huonelle heidän
sitten.

2. Minua tosin he esiwät jolapäi-
sella tahtomat tietä minun tietäni, niin-
sella se Kanssa, joka jo wanhurstauden
sitten on, ja ei ole heidän Jumalan-
sitten kulta hyljännyt. Se kysiwät mi-
nua oikilata duomiota, ja tahtowat
sitten Jumalata.

3. Miksi me paastomme, ja et sinä
sitten kago? miksi me meidän ruumistam-
sitten waimamme, ja et sinä sitä tahdo
sitten? kago, koska te paastotta, niin te

50*

teette teidän tahtonne, ja waaditta
kaikkia teidän welwollisianne.

4. Kago, te paastotta toraxi, ja riis-
daxi, pieyette rufikalla jumalattomasti:
Sitten kagot niinkuin te nyt teettä,
että teidän parkunne kuuluu korkeuteen.

5. Pidäiskö se oleman senkaltainen
paasto, jonga minä waligen: että ih-
minen ruumistansa päinwällä waiwaa,
eli kallistaa päänsä niinkuin kaisilan,
taikka säksä eli tuhwasu makaa, sen-
gö te paastori kugutta, ja HERRAN
otolliseri päinwäxi? Sach. 7: 5.

Matth. 6: 16.

6. Mutta tämä on paasto, jonga
minä waligen: laste ne wallallensa,
jotka wäärystellä sidotut owat, päästä
rastautetut irtalle, laste waiwatut wa-
pari, ota pois kaikkalainen Kuorma.

7. Taita isowalle leipäs, wie raa-
dolliset kulkijat huonesees: koska sinä
näet alastoman, niin waateta händä,
ja älä käännä iäiäs pois lihas tyködä.
Es. 18: 16. Sach. 7: 9. Matth. 25: 35.

8. Silloin sinun walkeudes puhkee
niinkuin aamuruisko, ja sinun paramus-
wes on nopiasti kaswawa: ja sinun wan-
hurstaudes waeltaa sinun edelläs, ja
HERRAN kunnia on sinun korjawa.

Matth. 5: 16.

9. Silloin sinä rukoilet, ja HERRA
ra kuulee sinun rukouwes: ja koska sinä
huudat, niin hän sanoo: kago, tässä
minä olen. Ellet sinä ketän tyköndä
rastautta, eli jormelläs osota, taikka
pahasti puhu;

10. Jos sinä awat sydämes isowai-
sille, ja rawiget raadolliset sielut; niin
sinun walkeudes on pimiäsä koittawa,
ja sinun hämäräs on olewa niinkuin
puolipäimä.

11. Ja HERRA johdattaa aina si-
mua, ja rawigee sinun sielus pondalla,
ja sinun luis wahwistaa: ja sinä olet
olewa niinkuin kaswatettu yrtitarha,
ja niinkuin lähde, josta ei koskan wesi
puutu.

12. Ja se raketan sinulda joka kau-
wan on autiana ollut, ja sinä lastet
perustuxen joka pyhyh ijankaikkisesti:
Ja sinä pitä kughuttaman rauweunen
tukkari, ja teitten parandajaxi, että
sinä saadaisin asua. Es. 61: 4.

13. Jos sinä päännät jalkas Sabbathista pois, niin ettes tee sinun tahtoas minun pyhä päivänäni, niin se pitä iloiseri Sabbathiri kuzuttaman, HERRAN kunnialliseri pyhäri: sillä niin sinä händä ylistät, koska et sinä tee sinun teitäs, etkä niistä löytä jotka sinulle kelpawat, eli mitä sinä puhut.

14. Silloin on sinulle ilo olewa HERRA, ja minä ylönnän sinun maan kulkulain päälle, ja tahdon sinua ruokkia Jacobin sinun Isäs perimisestä; sillä HERRAN suu on sen puhunut.

59. L u k u.

Juda teke syndiä. Eupaus Christuresta.

Rago, ei HERRAN käsi ole lyhetty, niin ettei hän woi auttaa, ja ei hänen korwansa raskat, ettei hän kuule. 4 Mos. 11: 23. Es. 50: 2.

2. Waan teidän pahudenne eroittaa teidän ja teidän Jumalanne toisen toistansa; ja teidän syndinne kätkewät pois hänen kaswonsa teildä, niin ettei teitä kuulla.

3. Sillä teidän läteime ovat saastutetut werellä, ja teidän sormenne wäryydellä: teidän huulenne puhuwat wähetttä, ja teidän kielemme latelewat wäryyttä. Es. 1: 15.

4. Ei ole yhtän joka saarnaa wanhuriskautta eli duomigee uskollisesti: Turhuteen luotetan ja puhutan kelpamattomia; onnettomudessa owat he raskat, ja synnyttäwät tuhsan.

Job. 15: 35. Ps. 7: 15.

5. He hantowat Basiliiskuren munia, ja kutowat hämmähäkin werkkoa: jos joku syö hänen muniansa, niin hänen täytyy kuolla, jos myöös ne rikotan, niin niistä tulee kyyhkärme.

6. Heidän hämmähäkkinsä werkot ei kelpaa waatterxi, ja heidän telonsa ei kelpaa peitterxi: sillä heidän työnsä owat wäärät työt, ja heidän käsinsä on wäkiwalda.

Job. 8: 14, 15.

7. Heidän jalkansa juorewat pahaan, ja owat nopsat wuodattamaan wiatoinda werta: heidän ajatuxensa owat wäärät ajatuxet, heidän teifänsä on häviöys ja wahingo.

Esan. 1. 1: 16.
Rom. 3: 15.

8. Ei he tunne rauhan tää, ole oikeutta heidän käymisensä: heidän polkunsä owat raskat: joka käy, ei hänellä ole ikänä rauhan.

9. Sentähden on meistä oikeus kanaan, ja wanhuriskaus ei käsitä me odoitimme wälkeutta, kago, mitä lee pimeys: paisietta, ja kago, me lamme sumusa. 5 Mos. 28: 28.

10. Me haparoihimme seinä, kuin soliat, ja pitelimme niinkuin joilla ei filmiä ole: Me loukkoimemme puolipäivänä niinkuin risiä, me olemme pimeydesä niinkuin kuollet.

11. Me myrisemme laitti niinkuin karhut, ja waikeroigemme niinkuin mettiset: sillä me odoitimme oikeutta, ja ei sitä olekkan: autta ja se on meistä kaukana. Es. 1: 15.

12. Sillä meidän rikoriamme on niin edefäs airvan paljo, ja me syndimme todistawat meitä wastaan; lä meidän rikoremme on meitä lätiä ja me tunnemme meidän pahat tekot.

13. Rikorella ja wälhella HERRA wastaan, me luowumme meidän malastamme, puhumaan wäärä tottelemattomuutta, ajatellaxemme ja dellaxemme wääriä sanoja syödamme.

14. Sentähden on myöös oikeus lainnut takaperin, ja wakuus on was mennyt; sillä totuus puoteu tuille, ja wakuus ei taida tulla.

15. Totuus on pois, ja joka puu pahasta, hänen pitä oleman joku saalina. HERRA näke sen, ja se paha hänen silmäinsä edefä, ettei keutta ole.

16. Ja hän näke ettei yhtän ole, ja ihmettelee ettei kengän pitä jowitta: niin hänen käsijawat wapahtaa hänen, ja hänen wanhuriskensa pitä hänen tallella.

Es. 63: 5.

17. Sillä hän pukee yllensä wanhuriskauden niinkuin rantapaidan, panee antuuden rantalakin päähän ja puetta igensä koston waatteilla niinkuin puwulla, ja pukee yllensä kanaan niinkuin hamen: Es. 17: 1.

1 Luv. 5: 8.

18. Niinkuin se joka kosta wiho-
llensa heidän ansionsa jälkeen, ja ta-
hoottaa maxaa wihamiehillensä julmudella;
luodoille tahtoo hän maxaa ansion
teen:

19. Että HERRAN nimeä peljätäl-
lännestä, ja hänen kunniansa idä-
stä, koska hän on tulewa niinkuin ty-
ttö wirta, jonga HERRAN tulli
on matkaan.

20. Ja Zionille on tulewa wa-
kautensa, ja niille kuin igensä kää-
ntänyt pois synneistä Jacobisa, sa-
an HERRA. Ef. 10: 21, 22. Rom. 11: 26.

21. Ja minä teen tämän liiton hei-
dän kansansa, sanoo HERRA: minun
kuningasni joka sinun päällä on, ja mi-
nän sanani, jotka minä sinun suuhus-
sani olen, ei pida lähtemän sinun
maasta, eikä sinun siemenes suusta, ja
heidän lasten suusta, sanoo HERRA,
niin ijankaikkiseen.

60. Luku.

Sen Testamentin Seuratunnan tararat.
Kunouse, ole Kirkas; sillä sinun wal-
keudes tulee, ja HERRAN kunn-
ioittoa sinun ylitse.

2. Sillä kato, pimeys peittää maan,
pimeys kansan; mutta HERRA koi-
ttaa sinun ylitse, ja hänen kunniansa
sinun päällä nähtämän.

3. Ja pakanat pita waeldaman si-
nän walkeudesas; ja kuningat sinun
maasta, kuin sinun ylitse koittaa.
Jlm. K. 21: 24.

4. Nosta silmäsi, kato ympärilles,
että nämät kootut tulewat sinun ty-
ttö: sinun poikas tulewat kaukaa, ja
sinun tyttäres kylein wieresä kasiwa-
man. Ef. 49: 18, 22. Luku 66: 20.

5. Silloin sinä saat sen nähdä, ja
kallat, sinun sydämes ihmettelee, ja
kallat hänensä: koska se suuri paljous
sinun tykönä hänensä käändää sinun
maasta, ja pakanain wioma tulee sinulle.

6. Kamelein paljous on peittäwä
sinun, ne nopsat Midianin ja Ephan
kallat: ne kaikki tulewat Sabasta:
kallat ja pyhää sawna he tuowat, ja
ilmoittawat HERRAN kiltöyden.

7. Kaikki laumat Kedarisa pita ko-

lunduman sinun tygös, ja oinat Na-
bajothisa sinua palweleman: ne pita
minun otolliselle Altarilleni uhratta-
man, sillä minä tahdon minun kunn-
iani huonen kaunistaa.

8. Kutka ovat ne jotka lendäwät
niinkuin pilwet, ja niinkuin mettiset
heidän aakunoillensa?

9. Sillä luodot odottawat minua,
ja haahdet merefä jo alusa, että he
toisit sinun lapses tähän kaulaa: hei-
dän hopyansa ja kuldansa heidän kaus-
sansa, HERRAN sinun Jumalas ja Is-
raelin Pyhän nimeen, joka sinua kunn-
ioitti. Ef. 42: 4. Luku 51: 5.

10. Muunkalaisien lapset pita sinun
muuris rakendamän, ja heidän kun-
ningansa pita sinua palweleman; sillä
minun wihasani löin minä sinua, ja
minun armoisani minä armahdan sinua.
Ef. 54: 7, 8.

11. Ja sinun porttis pita alati a-
woi oleman, ja ei pida päiwällä eikä
yöllä suljettaman; että pakanain wo-
i ma tuodaisin, ja heidän kuningansa
saatetaisin sinun tygös. Jlm. K. 21: 25.

12. Sillä ne pakanat ja waldakun-
nat jotka ei tahdo sinua palwella, pita
hukkuman; ja pakanat pita peräti hu-
kutettaman.

13. Libanonin kunnian pita tuleman
sinun tygös, honga, tammi ja Buxi-
puu ynnä, kaunistamaan sitä minun
pyhää siaani; sillä minä tahden minun
jalkani sian kunnioitta.
Ef. 35: 2. Luku 41: 19.

14. Heidän pita myös kumaroisan-
sa sinun tygös tuleman, jotka sinua
fortanet ovat, ja kaikki jotka sinua pil-
kannet ovat, pita langeman sinun jal-
kais eteen: Ja kuguman sinua HERRAN
Kaupungiri, Israelin Pyhän Zioniri.
Jlm. K. 3: 9.

15. Ettäs olet hyljätty ja wihattu
ollut, kusa ei kengän waeldanut; tah-
don minä sinua ijankaikkisxi korkeu-
deri tehdä, ja illoxi suwusta sukuun:

16. Että sinun pita pakanoitten
riestaa imemän, ja kuningasten nisät
pita sinua inettämän: Ettäs tundsit
minun HERRAXI sinun Wapahtajares,
ja että minä, Jacobin wälewä, olen
sinun lunastajas. Ef. 49: 23.

17. Minä tahdon saattaa kuldaa waffen siaan, ja hapiata raudan siaan, ja waflea puitten siaan, ja rautaa kiwein siaan: ja tahdon tehdä sinun waiwas rauhasi, ja sinun työs wanhurskaudexi.

18. Ei sillen sinun maallas wäärtytä kuuluman pida, ei wahingota eikä kadotusta sinun äärisäs; waan sinun murris pita autuudexi ja sinun porttis kiitoxexi kuguttaman. Et. 26: 1.

19. Ei Nuringon pida sillen päiwällä sinulle paistaman, eikä Ruun walon sinua walaiseman; waan HERRa on sinun ijankaikkinen walleudes, ja sinun Jumaläs on sinun ylistykses. 1 Tim. 2: 21: 23. Luku 22: 5.

20. Ei sinun Nuringos sillen lasse, eikä Ruus kadota waloansa: sillä HERRa on sinun ijankaikkinen walleudes, ja sinun murhepäiwäs loppuwat.

21. Ja sinun Kansas on kaikki wanhurskas olewa, ja maan piirin ijankaikkisesti omistapa; niinkuin minun istuuren wemat ja käsilani owat minulle ylistyxxxi. Matth. 15: 13.

22. Se wähäinen pita tuhannexi tuleman, ja se piikainen wälewäxi Kansaxi: minä HERRa tahdon sen ajallansa toimitta.

61. Luku.

Christuren opetus-wirka, riemu.

HERRan HERRan Hengi on minun päälläni, sentähden on HERRa minua woidellut, saarnaamaan köyhille hywää sanomata: Hän on minun lähettänyt parandamaan särjettöjä sydämitä: saarnamaan fangeille lunastusta ja sielotuille pääsemistä: Ps. 45: 8. Et. 42: 7. Luc. 4: 18.

2. Saarnamaan HERRan otollista wuotta, ja meidän Jumalamme kostonpäiwää; lohduuttamaan kaikkia murhelliä: Et. 63: 4.

3. Että minä saattaisin murhellsille Zionisa kaunisturen tuhwan edestä, ja Iobliyn murhen edestä, ja kaunit waattet murhellsisen hengen edestä; että he wanhurskauden puuri kuguttaijin; HERRan istuttamisen ylistyxxxi.

4. Ja heidän pita wanhat apailat rakendamman, ja parandamita muinen on häwitetty: He pita autiat kaupungit uudistan jotta suwusta sikiun häwitettyä Et. 58: 12.

5. Muukalaiset pita seisoman ja dan laumaanne kaigemman; ja wier lapset pita teidän peldomiehen wiinamäkenne miehiet oleman.

6. Mutta teitä pita HERRan piiri kuguttaman, ja sanottaman oletta meidän Jumalamme palon. Ja teidän pita pakanain hywyden män, ja heidän kunniasiansa pita dan kerkkaman. 2 Kita R. 28: 1. Et. 60: 16. Joel. 2: 17. 2 Cor. 6:

7. Teidän häpiämme edestä pita dan karkertaisesti saaman, ja he tyxen edestä pita heidän riennyt heidän osasansa: sentähden pita karkertaisesti heidän maansa omiisa heillä pita ijankaikkinen riemu oli.

8. Sillä minä olen HERRa, oikentta rakastan, ja wihaan ryökö polttouhria: Ja tahdon saattaa heidän työnsä pida turha elemtteen ijankaikkisen liiton heidän kark.

9. Ja heidän siemenensä pita nain-seasa tuttaman, ja heidän sielutulewaisensa Kansain seasa: Että nen joka heidän näkee, pita tundeman, että he owat sinun ihmien HERRalda.

10. Minä iloisen suuresti krasa, ja minun sieluni riennu minun Jumalasi: Sillä hän kati minun autuuden waatteilla werhotti minun wanhurskaudet mella: Niinkuin ylkä kaunistettu kallisella kaunisturella, ja niinkuin me kaunistettu kaunisturesansa. Et. 59: 17. Luc. 1: 47.

11. Sillä niinkuin hedelmä waa maasta, ja siemen pyritä putkattaa; niin anda HERRa, krasa, wanhurskauden ja kiitoren kplös kaikkein pakanain edesä.

62. Luku.

Uuden Testamentin Seuratunnan kuu
En minä waikei Zionin tähden
Jerusalemiin tähden en minä

sihenasti että hänen wanhurstausta koittaa niinkuin paiste, ja hänen uudensa palaa niinkuin tullisotto;

Etä pakanatkin näkivät sinun wautundes, ja kaikki kuningat sinun maas. Ja sinä nimitetään uudella nimellä, jonga HERRAN suu on nimitetty.

Ef. 65: 15. Ilm. 10: 11.
Luku 16: 12.

Ja sinun pitää oleman kunnian muu HERRAN kädessä; ja kuningas Piippa sinun Jumalass kädessä.

Et sinä silleen kuguta hyljättyi, sinun maas enämbi sanota häwitä; waan sinä kugutan minun hienini hänesä, ja sinun maas asuttajilla: sillä HERRA on mielistynyt sinuun, ja sinun maallass asutan.

Ef. 54: 6, 7. Sof. 1: 10.

Sillä niinkuin morokainen rautaa neikyttä, niin sinun lapses pitää rakastaman: Ja niinkuin ylkä te morjamestansa, niin myöds siin Jumalass iloihee siitä.

Jerusalem, minä asetan wartlati muuris päälle, jotka ei ikänä källä eikä yöllä waikene; ja jotka HERRAN muistatte, ei teidän pidä waiant.

Ilm. 10: 4, 8. Luku 21: 2, 10.

Ja ei teidän pidä hänelle waiman; sihenasti että hän sen waima, ja asettaa Jerusalemin maan kiitoxeri.

HERRA wannoo oikian lätenstä, ja woimansa käsiwarren kautta: minä tahdo' sinun syviäs silleen wihollistes syöddä, engä sinun wiihden, jonga tähden sinä työtä teit, kalaihen juoda;

Waan jotka sen kokowat, syöfitä ja kiittäwät HERRAa; ja jotka sitä kokowat, juowat sitä, minun deni esihuoneissa.

3 Mor. 6: 16.

3. Mengät, mengät porttein kauteperatkat tietä Kansalle: siittäkät, äkät polut, siirtäkät kiivet pois, äkät lippu Kansain päälle.

Ef. 57: 14.

4. Kago, HERRA anda sen kullaan mailman ääriin asti: sanokat sin tyttäreille: Kago, sinun autundes tulee, Kago, hänen pal-

Kansa on hänen myötänsä, ja hänen työntä hänen edestänsä.

Ef. 40: 10. Is. 9: 9. Matth. 21: 5.
Job. 12: 15.

12. Ja he pitää kuguttaman pyhäri Kansari, HERRAN lunastetuyri: ja sinä kugutan egityxi, ja ei hyljättyi Kautungixi.

63. Luku.

Suuri lampaus; suuri woitto.

Kuka on se joka tulee Edemiassa, puunaijilla waatteilla Dograista, joka niin on lammistettu waatteisauksa, ja käy suuresta woimasansa? Minä joka puhun wanhurstausta, ja taidan kyllä auttaa.

2. Miysi owat siis sinun waattes niin punaiset; ja sinun pukus niinkuin wiinatuurnan soikujan?

Ilm. 10: 19: 13.

3. Minä soikun wiinatuurnan pyrinäni, ja ei pyriän Kansasta minun Kansani. Minä tallan heitä minun wihafani, ja soikun heitä julmudesani: Siitä on heidän werenä priistunut minun waatteisiini, ja minä olen saastuttanut kaikki minun pukuni:

Ilm. 10: 19: 15.

4. Sillä minä olen säättänyt igeleni kostopäiwän; ja wuosi on tullut omianj pelastaa. Er. 34: 8. Luku 61: 2.

5. Sillä minä kagoin ymbäriheni, ja ei ollut auttajata, ja minä hämmästyin, ja ei kengän holhomut minua; waan minun käsiwarteni wapahit minun, ja minun wihani holhois minua.

Ef. 59: 16.

6. Ja minä olen tallannut Kansat minun wihafani, ja tehnyt heitä juowuyriin minun julmudesani; ja syfäsiin heidän woittonsa maahan.

7. Minä tahden HERRAN laupintta muistaa, ja HERRAN kiitosta, kaikista niistä kuin HERRA meille tehnyt on. Ja sitä suurta hywyttä Ifraelin huonen kohtan, kuin hän sille tehnyt on, suuren laupiudensa ja hywydensä kautta.

Ps. 103: 1, 2.

8. Sillä hän sanoo: he owat tojiin minun Kansani, lapset jotka ei waltetteliat ole: ja hän oli heidän waltajansa.

9. Kaitse häidän ahdistureansa oli hänelle ahdistus, ja Engeli joka hänen edesänfä on, autti heitä: rakkaudensa tähden ja armonsa tähden hän lunasti heitä: ja otti heitä ylös, ja kannoi heitä aina vanhasta tähän asti.

2 Mos. 13: 21. Luku 14: 19. Luku 23: 20.
3sch. 2: 8. Ap. 2: 9: 4, 5.

10. Mutta he olit vastahakoiset, ja wihoittit hänen Pyhän Hengensä; sen tähden tuli hän heidän wihollisensa, ja sodei heitä vastaan.

11. Ja hän muisti taas endisiä aikoja, Mosesta, ja Kansansa. Kusa siis nyt se on, joka heidän wei ulos merestä, laumanza painumenden kausa? Kusa on se joka Pyhän Hengensä heidän kesaansa annoi?

2 Mos. 14: 29.
4 Mos. 11: 25. Ps. 77: 21.

12. Joka oikialla kädellänfä Moseksen wei, hänen kunniallisella käsiwarrellansa; joka wedet jakoi heidän edellänfä, tehärensä igellensä ijankaikista nimeä?

13. Joka heitä wei spwyden kautta; niinkuin hewoiset korwesa, ilman kombaumata?

Ps. 105: 37.

14. Niinkuin karja joka kedolle menee, jonga HERAN Hengi johdatta: Niin sinä myös Kansas johdatit, tehäres igelles ijankaikista nimeä.

15. Niin kago nyt taiwaasta, ja kago tähän alas, sinun pyhästä ja kunniallisesta asuinpaikastas. Kusa nyt on sinun kiivaudes ja sinun woiwas? sinun suuri sydämellinen laupiudes korwetan minua vastaan.

5 Mos. 26: 15.

16. Sinä olet kuitengin meidän Isämme; sillä ei Abraham meistä mitään tiedä, ja ei Israel meitä tunne: Mutta sinä HERA olet meidän Isämme ja meidän Lunastajamme; ja se on ijäti sinun nimes.

Maarn. 9: 5. Ef. 43: 3, 11. Mal. 2: 10.

17. Mixis, HERA, sallit meidän eryä sinun teildäs, ja annoit meidän sydämemme paatia, etten me sinua peljännet? Palaja palveliais tähden, ja sinun perimises sukukundain tähden.

2 Mos. 32: 13. Ps. 90: 13.

18. He omistawat lähes kaiken sinun pyhän Kansas: meidän wihollisemme polkewat sinun pyhydes alas.

Ps. 74: 7. Ps. 79: 1.

19. Me olemma juuri niinkuin enengin, koska et sinä meitä hallinut, en me olletkan sinun nimees nimetty.

64. Lufu.

Jesajan kiitos-waisu ja rukous.

Joska sinä taiwat halkaissit, astuisit alas, että wuoret wadaisit sinun edesäs, niinkuin palawesi kiehuu pois wäkenällä tulella:

2. Että sinun nimes tulis tietwäri sinun wihollisilles, ja että palawat sinun edesäs rapissit;

3. Niitten ihmetten tähden ja sinä teet, joita ei kengän toimonkoska sinä menit alas ja wuoret edesulaisit.

Duom. 5: 4, 5. Ps. 68: 8, 9.

4. Ja ei mailman alusta kukaan eikä korwille tullut ole, eli pyrkimä nähnyt ole, paizi sinua Jumma mitä niille tapahtuu, jotka sinua dottawat.

1 Cor. 2: 9.

5. Sinä kohtaisit niitä iloisna, ja teit wanhurskautta, ja sinua muisti sinun teilläs. Kago, sinä wihastuit kuka me syndiä teimme ja kauronkusa wiiswyimme, mutta kuitengin autettin.

6. Mutta me olemma kaiikki saastaset, ja kaiikki meidän wanhurskauttamme on niinkuin saastainen waate: me olemma kaiikki laastunet niinkuin leppä ja meidän syndimme wiskeimat me niinkuin tuuli.

Ps. 90: 5. Jer. 34: 17.

7. Ja ei ole sitä joka rukoiit sinun nimeäs, eikä nousse sinun kiinni taatumaan; sillä sinä peität kaswos meidän, ja annat meidän näändyä meidän suurisa spuncisämme.

8. Mutta nyt HERA, sinä olet meidän Isämme: me olemme saastaset sinä olet meidän walajamme, ja me olemma kaiikki sinun käsilas.

Rom. 9: 20, 21.

9. Älä HERA niin kowin wihastu ja älä ijäti ajattele (meidän) syndisämme: kago sitä että me olemme kaiikki sinun Kansas. Ps. 25: 7. Ps. 78: 4.

10. Sinun pyhydes kaupungit erahäwitetyt, Zion on autiaat tehty Jerusalem on kylmissä.

11. Meidän pyhydemme ja kunniamme huone, josta meidän Isämme ka kunnioitti, on tulella poltettu; kaikki meidän kaunimmamme ovat häijyt.

12. HERRa, malakkos juus näistä kovanana pitä, ja wait olla, ja meitä niin kowin alas?

65. Lufu.

Juda hyljätään. Pakanat kuzutaan.

Minä exitan niillä jotka ei pysynet minua: Minä löytän niillä jot minua exinet: Ja pakanoille, jotka rukoillet minun nimeäni, sanon: täsä minä olen, täsä minä olen. Ef. 55: 5. Rom. 10: 20.

Minä kofotan Käteni kofok päi tottelemattomalle Kansalle; joka ää ajatustensa jälkeen, sitä tietä ei hywä ole. Rom. 10: 21.

Sille Kansalle joka wihoitta minun on aina minun kaswoini edesä; ja pirttarhoisa, suigutta tiilikivein

Asuu hautain kessellä, on pöytä: syö sian lihaa, ja heillä on liemi heidän padoisansa;

Ja sanowat: mene puolelles, ja satu minuun; sillä minä olen pyhä juua: näitten pitä oleman samminun wihasani, ja tulen joka koto päiwän.

Kago, minun edesäni on kirjoitet en minä tahdo olla ääneti, waan tahdon maraa, ja maraa heidän maansa; Ps. 79: 12.

Ekä teidän pahat tekonne, ja Isänne pahat teot yhtenänsä, HERRa: ne jotka wuorilla suigut, ja minua kulkuloilla häwäisnet; minä tahdon jälleen mitata heidän endiset työnsä heidän helmaansa.

Näin sanoo HERRa: niinkuin löytän wiinamarjoisa, ja sano: älä sitä häwitä; sillä siinä on juuri niin tahdon minä mi-palveliani tähden tehdä, etten mi-sitä kaikkea häwitä;

Waan johdatan Jacobista siemeni ja Judasta sen joka minun wuorani asuman pitä; sillä minun wa-

littuni pitä sen omistaman, ja minun palveliani siinä asuman.

10. Ja Saaronin pitä oleman laumain huonen, ja Achorin laaxon karjan pihatton, minun Kansalleni joka minua egii.

11. Mutta te jotka hyljätte HERRan, ja unhojdatte minun pyhän wuorani, ja nostatte Gadille pöyhän, ja panette suomanhria täyteen Menille:

12. Utan, minä tahdon lukea teitä miekkaan, niin että teidän kaikkein pitä langeman teurastamiseen: sillä minä kuzuin, ja et te mitän wastannet, minä puhuin, ja et te kuullet; waan teitte pahaa minun silmäini edesä, ja walitsitte sitä kuin en minä tahdonut. San. 1: 24. Ef. 66: 4. Jer. 7: 13.

13. Sentähden sanoo HERRa HERRa näin: kago, minun palveliani syöwät, mutta teidän pitä isoman: kago, minun palveliani juowat, mutta teidän pitä janoman: kago, minun palveliani iloigewat, mutta teidän pitä häpiään tuleman.

14. Kago, minun palveliani riemuitsewat hywästä mielestä; mutta teidän pitä sydämen kiwusta parkuman, ja hengen ahdistuksesta ulwoman.

15. Ja teidän pitä jättämän teidän nimenne- minun walituilleni walarxi: ja HERRa Jumala on tappawa sinun, mutta hänen palveliansa nimitetän toisella nimellä; Ef. 62: 2.

16. Että joka hänensä siunaa maan päällä, hän siunaa hänensä totifesa Jumalasa: ja joka wannoo maan päällä, se wannoo totifen Jumalan kautta: Sillä endiset ahdistukset owat unhotetut, ja owat minun silmistäni peitettyt.

17. Sillä kago, minä luon uuden tahwan ja nuden maan; ja endisiä ei pidä muistettaman, eikä mieleen johdattettaman. Ef. 66: 22. 2 Per. 3: 13. Jim. R. 21: 1.

18. Waan iloittat ja riemuitkat ijanikkiseksi niissä kuin minä luon; sillä kago, minä luon Jerusalemia iloxi, ja hänen Kansansa riemuxi. Ef. 62: 5.

19. Ja minä tahdon iloita Jerusalemista, ja riemuuta minun Kansastani:

ja ei hänellä silleen pidä kuultaman itkun äändä, eikä walituxen äändä.

Es. 60: 20.

20. Ei siellä pidä silleen lapsia oleman, jotka ei päiwinnä ulotu; eikä wanhoja, jotka ei heidän wuosiensa täytä: sillä sadan wuotiset lapset pitää kuoleman, ja sadan ajastaisaiset syndiset pitää kivotut oleman.

21. He rakendawat huoneita, ja niissä asuwat: he istuttawat wiinapuita, ja niitten hedelmistä syöwät.

22. Ei heidän pidä muitten asua rakendamana, eikä istuttaman muitten syöä; sillä minun kansani päiwät pitää oleman niinkuin puun päiwät, ja heidän käjälansa pitää wanheneman minun walittuini tykönä.

Pr. 1: 3.

Ps. 52: 10. Ps. 92: 13.

23. Ei heidän pidä hukkaan työtä tekemän, eikä turmellusesta synnyttämän; sillä he owat HETran siunattuina siemen, ja heidän jälkeentulewaisensa heidän kansansa.

1 Cor. 15: 58.

24. Ja tapahtuu, että ennenkuin he huutawat, tahdon minä wastata: koska he vielä puhuwat, tahdon minä kuulla.

Dan. 9: 23. Matth. 7: 7.

25. Susi ja lammas pitää ynnä laiturumella käymän, jalopeura ja härkä yhdessä korsiä syömän, ja kärmet pitää maata syömän: ei heidän pidä wahingota tekemän, eikä turmeleman koko minun pyhällä wuorellani, sanoo HETra.

Es. 11: 6, 7, 8.

66. L u f u.

Diklan Jumalan palveluxen hedelmä.

Näin sanoo HETra: taitwas on minun istuimeni, ja maa minun jalaini astulauta: kuka siis on se huone, jonga te minulle rakennatte? eli kuka on minun leposiaini?

1 Kun. K. 8: 27. 2 Aika K. 6: 18.

Ap. E. 7: 48.

2. Ja minun käteni on kaikki nämät tehnyt, ja kaikki nämät owat tehdyt, sanoo HETra: mutta minä katon sen puoleen, joka raadollinen ja järjetyllä hengellä on, ja joka wapiisee minun sanani edessä.

Ps. 34: 19.

Ps. 51: 19. Es. 57: 15.

3. Sillä joka härjän teurastaa, on niinkuin hän miehengin tappais: joka

lamban uhraa, on niinkuin hän te niska taittais: joka ruokauhria on niinkuin hän siawverta uhrais. Ka pyhää sawua mustelee, on näin hän wäärpttä kiittäis: näitä he wawat heidän teisänsä, ja heidän siä mielijtyy heidän lauhjuxiinsa.

4. Sentähden tahdon minä walita heidän pilkkansa, ja jota he käiwät, saatan minä sen heidän leusä; sentähden että minä kukaan ei kengän wastannut, minä puhun ei he kuullet: Ja he teit pahaa ja silmäini edessä, ja walitsit, jota en nä tahtonut.

San. 1: 2

Es. 65: 12. Jer. 7: 13.

5. Kuulkaat HETran sanag te hänen sanaansa pelkätte: Teidän jenne jotka teitä wihajit, ja että dän heijtänsä minun nimeni tähtä sanowat: olkon HETra ylijestetty ilmändukan hän teidän iloonne; ja heidän pitää häpiään tuleman.

6. Sillä metelin ääni (pitä HETran) kaupungista, ääni Lempi HETran ääni, joka wihollisensa l anjion jälkeen.

7. Hän synnyttä emenkuihin HETran kiwun: hän synnyttä pojan emenkuihin hänen kipunsa tule.

31m. K.

8. Kuka on ifänä senkaltaija lut? kuka on ifänä senkaltaija nä Saaneko koko maa yhtenä päi synnyttämisen kiwun? syndynekö kansa yhtä haawaa? kuitengin on saatunsa synnyttämisen kiwun, synnyttänyt.

9. Eikö minun, joka muut f synnyttämään, pidäsi itse myöds nnyttämän? sanoo HETra: Nä minun andaman muitten synnytti itse hedelmätöin oleman? sanoo Jumalas.

10. Nioitkat Jerusalemin karkastatkat hänestä, kaikki jotka l rakastatte: Nioitkat suuresti hänen kansa, kaikki te jotka tähänast: hänen tähtensä murbelliset ollet.

11. Sillä teidän pitää imemän f wittaman hänen lohduksenensa ja Teidän pitää lypsämän ja loppa teittäne hänen kunniansa kirkon

12. Sillä näin sanoo HETra: l

10. lewitän hänen tykönsä rauhan
kuin wirran, ja pakanain kunnian
kuin vuotavan ojan, jota te saat-
simeä: ja teitä pitää sulisä kannetta-
n, ja polvein päällä ihandeleman.
Ef. 48: 18. Luku 49: 22. Luku 60: 16.

11. Niinkuin äiti poikaansa lohdut-
ti niin minä tahdon teitä lohduttaa,
heidän pitää Jerusalemissa lohdutuksen
annan.

12. Teidän pitää sen näkemän, ja tei-
sydamenne pitää ilotkeman, ja tei-
tumme pitää vihottaman niinkuin
13. Niin tutan HERRAN käsi hä-
n palvelioisansa, ja wiha hänen wi-
hissansa.

14. Sillä kago, HERRA tulee tu-
la, ja hänen rattansa ovat niinkuin
15. Sillä: että hän kostais vihansa
misudesa; ja rangastuksen tullen
16. Sillä.

2 Eze. 1: 7, 8.

17. Sillä HERRA on duomihäpa
18. ja miekallansa kaiken lihan; ja
19. Kralda tapetuita pitää paljo oleman.

20. Jotka heittänsä pyhittäväät ja
21. istawat yrittärihoisa, xpi täällä ja
22. ni siellä, ja syöväät siianlihaa, kau-
23. pita ja hiiriä: kaikki nämät pi-
24. petettämän yhtä haavaa, sanoo
25. HERRA.

26. Sillä minä tahdon tulla, ja
27. heidän ajatuksensa ja tekoisa, yu-
28. kaikkein pakanain ja kielten kansa;
29. he tulijit ja näkiit minun kun-
30. ni.

31. Ja minä asetän merkin heidän

32. jelaansa, ja muutammat niistä kuin pe-
33. lastetut ovat lähetan minä pakanoille
meren työ, jousimiesten puoleen, Pu-
34. liin ja Eudiin, Tubaliin ja Jawaan
päin, ja niihin kaukaijin saariin, joisa
ei tähänasti mitän ole minusta kuulu,
ja ei ole minun kunniani nähnet: ja
heidän pitää minun kunniani pakanain
seasa ilmoittaman:

20. Ja tuoman ulos kaikki teidän
weljenne kaikista pakanoista, HERRAL-
le ruokauhriri, hewoissilla, ja rattabil-
la, paareilla, Muuleilla ja liukkailla
juhilla Jerusalemiin minun pyhän
vuoreni puoleen, sanoo HERRA: Niin-
kuin Israelsingin lapset tuovat ruo-
kauhrin vuhtasa astiasa HERRAN huo-
neseen.

21. Ja minä tahdon niistä ottaa
Papit ja Lewitat, sanoo HERRA.

22. Sillä niinkuin uudet tawat ja
uusi maa, jotka minä teen, ovat minun
edesäni, sanoo HERRA: juuri niin pitää
teidän siemenenne ja nimenne pyshmän.
Ef. 65: 17. 2 Per. 3: 13. Jim. K. 21: 1.

23. Ja kaikki liha pitää yhdestä kuu-
kaudesta niin toiseen, ja yhdestä Sab-
bathista niin toiseen, tuleman kumar-
tamaan minun eteeni, sanoo HERRA:

24. Ja heidän pitää menemän ulos,
ja kageleman niitten ihmisten raatoja,
jotka minua vastaan wäärin teit; sillä
ei heidän matonsa pida kuoleman,
eikä heidän tulensa sammuman, ja
heidän pitää kaikelle lihalle kauhistuxyi
oleman.
Marc. 9: 44, 46, 48.

Jesajan Kirjan loppu.

Propheta Jeremia.

1. Luku.

Jeremian suku, ennusturen aika, kugumi-
nen; Hänen näönsä ja saarnansa.

Jeremian Hilikian pojan sanat; joka
oli Anathothin Papeista, BenJa-
min maalda.

2. Jolle HERRAN sana tapahtui Jo-
natanin pojan Judan Kuningan
3. k; kolmandenatoistakymmenen enä
4. sen waldakundansa wuonna:

5. Ja sitte Josian pojan, Jojachin

min Judan Kuningan aikana, Bede-
chian Josian pojan, Judan Kuningan,
ensimäisen wuoden loppuun toistakym-
mendä, niin Jerusalemin fangiuteen
asti, wiidendenä Kuukautena.

2 Kun. K. 23: 34. Luku 24: 17.

2 Nika K. 36: 10.

4. Ja HERRAN sana tapahtui mi-
nulle, ja fanoi:

5. Minä tunyin sinun jo ennen kuin
minä sinun walmistiti äitisi lohdusa, ja
pyhitin sinun ennen kuin sinä äitistäs

synnyttän; ja painin sinun Kansain
Prophetaxi.

Gal. 1: 15.

6. Mutta minä sanoin: woi HERRA-
ra, HERRa! kago, en minä telpaa
saarnamaan; sillä minä olen nuori.

2 Mos. 4: 10. Euku 6: 12.

7. Niin HERRa sanoi minulle: älä
sano: minä olen nuori; mutta sinun
pidä kaiikkiin niihin menemän kuin
minä sinun lähetän, ja puhuman
kaiikkia kuin minä sinulle kästen.

8. Älä pelkää heitä; sillä minä o-
len tykönä, ja pelastan sinun, sanoo
HERRa.

5 Mos. 31: 6.
Jof. 1: 5, 6. Hes. 3: 9.

9. Ja HERRa ojensi kätensä ja
tartui minun suuhuni, ja sanoi HERR-
ra minulle: Kago, minä panen minun
sanani sinun suuhus.

Es. 6: 7.

10. Kago, minä panen sinun tänä-
pänä Kansain ja waldakundain päälle,
repimään, särkemään, hukuttamaan ja
tukistamaan: rakendamaan ja istutta-
maan.

Jer. 5: 14. 2 Cor. 10: 4, 5.

11. Ja HERRan sana tapahtui mi-
nulle, ja sanoi: Jeremia, mitäs näet?
Minä sanoin: minä näen Mandelpui-
sen saivan.

12. Ja HERRa sanoi minulle: oi-
kein sinä olet nähnyt: sillä minä tah-
don kiihuttaa, tehdäseni minun sanani.

13. Ja HERRan sana tapahtui toi-
sen kerran minulle, ja sanoi: mitäs
näet? Minä sanoin: minä näen kiehui-
waissen padan, joka näkyy pohjan puo-
leen.

Hes. 11: 7, 11.

14. Ja HERRa sanoi minulle: poh-
jasta on paha tulewa, kaikkein maan
asuwaiisten päälle:

Jer. 6: 1.

15. Sillä kago, minä kuzun kaikki
waldakundain sukukunnat kuin on poh-
jasa, sanoo HERRa: ja he tulewat ja
tukin asettaa istuimensa Jerusalemin
portin eteen, ja ympäri kaikkia hänen
muurejansa, ja kaikkia Judan Kaupun-
gelta.

Jer. 4: 6. Euku 5: 15. Euku 52: 4.

16. Ja minä annan oikeuden käydä
heidän päällensä, kaiken heidän pahu-
densa tähden; että he owat minun hyl-
jännet, ja muille jumalille suihttanet,
ja kumartanet omaa käsialaansa.

17. Niin wyötä nyt sinun lupees,

nouse ja saarna heille kaikki kuin
nä sinun kästen: älä pelä heitä, e-
minä sinua surmaisi heidän edessä.
Enc. 12: 35. 1 Pet. 1: 13.

18. Ja kago, minä teen tänäpä-
nän wahwari Kaupungiri, rantapö-
jä wastimuuriri koko maasa, ja
Kuningoita ja hänen Ruhtim-
waistan, hänen Vappejansa ja
Kansaa vastaan.

Jer. 18: 6.

19. Ja he sotivat sinua wahan
kuitengan heidän pidä firma wahan
man; sillä minä olen sinun tykö-
nä, sanoo HERRa, wapahtamasa sinua.

2. Luku.

Judan luopumisesta ja paadutuksesta.

Ja HERRan sana tapahtui minun
suuhuni, ja sanoi:

2. Miene ja saarna julkisesti Jeru-
salemisa, ja sano: Näin sanoo HERRa:
Minä asettelen sitä hywää ja
joka sinulle tapahtui sinun muure-
siin, ja sitä rakkautta, jonga minä
sofotin, koskas kaunis olit; ja
korwesa seuraisit, siinä maasa
kylwetä:

Hes. 16: 8.

3. Koska Israel oli HERRan
ja hänen ensimmäinen hedelmänsä:
lainen kuin händä sibi, tuli wita-
ja paha tuli hänen päällensä,
HERRa.

4. Kuullat HERRan sanaa, ja
bin huone, ja kaikki Israelin
sukukunnat.

5. Näin sanoo HERRa: mitä
ryhtä teidän Isänne minusa löyhit,
he erlanit minusta, ja menit
teen, ja tulit turhaxi?

Malq. 6: 3.

6. Ja ei ensimmäin asetellet: Kuu-
HERRa on, joka meitä wei ulos
egyptin maalda; joka johdatti
korwesa, autiasa ja erämaasa, kuu-
ja kuoleman warjon maasa, siinä
sa, joka ei yrikän ihminen wael-
eikä asunut?

5 Mos. 8: 16.

7. Ja minä wein teidän
maahan, sen hedelmätä ja
syömään; mutta koska te sinne tulit
saastutitta te minun maani, ja min
perindöni teitte kaubistuxeri.

3. Pappit ei ajatellet, kusa HERRA, lainoppenet ei tundenet minua, painet luovuit minusta ja Prophetat mittit Baalin kautta ja seuraisit keltomia.

4. Sentähden minä riitelen vielä kansanne, sanoo HERRA, ja teistenne lasten kanssa riitelen minä.

5. Niin mengät Ehitimin luotoi ja kapokat: ja lähettäkät Redattutitellat wisusti, ja kapokat, sillä niin on tapahtunut.

6. Muuttawatko pakanat heidän kuitansa? waikka ei ne jumalat ommat: ja kuitengin minun kansani on muuttanut kunniansa keltwottomaan.

Ps. 106: 20.

7. Taitavat hämmästyvät siitä, pelkät ja waipiskat, sanoo HERRA.

5 Mos. 32: 1. Es. 1: 2.

8. Sillä minun kansani teke kaiten synnin: minun joka olen ennen weden lähde, he hyljivät, ja kowat igellensä kaitwoja, keltwotia kaitwoja, joisa ei wessi pysy.

9. Ongosta Israel orja, eli kotohondonyt? miristä hän on joutunut mi?

10. Sillä nuoret jalopeurat kilturwat hä ja hunitawat: he häwittäwät hä maansa, ja hänen kaupunginwotat poldetut, niin ettei niissä kentiä asu.

Es. 5: 29. Jer. 4: 7.

11. Nopshin ja Thachpaneren lapset kertawat myöös sinun pääs.

Es. 19: 13.

12. Näitä sinä igelles teet, ettäst HERRAN sinun Jumalas, koska sinua tahtoo wiedä oikiata tietä.

Jer. 4: 18.

13. Ja nyt mitä sinun on Egyptin kuitä, ettäst tahtot juoda Sihorin wetetä, eli mitä sinun on Assyrian tiellä, ja tahtot juoda wirran wedestä?

Es. 31: 1.

14. Sinun pahudes tähden sinua wellan, ja sinun tottelemattomuustähden sinua kiritetan: niin ja näe kuinga wihelijäinen ja kuitä se on, ettäst hyljät HERRAN sinun Jumalas, ja et pelkä minua, sanoo HERRA, HERRA Zebaoth.

Es. 3: 9. Ps. 5: 5.

15. Sillä minä olen jo wanhaista

taittanut sinun ktees, ja särkenyt sinun juttas, ja sinä sanoit: en minä tahto enää niitä palwella: kuitengin jokaitella korkialla wuorella, ja kaikkein lehtipuitten alla juoyit sinä salawuotendesa.

Es. 57: 5, 6, 7. Jer. 3: 6.

16. Mutta minä olen istuttanut sinun parhaxi wiinapuuyi ja totisexi siemenexi: kuingasta sinä olet nyt muuttanut niin karwaaxi ja megä wiinapuuyi?

2 Mos. 15: 17. Ps. 44: 3. Ps. 80: 9. Es. 5: 2. Matt. 21: 33, ic. Marc. 12: 1. Luc. 20: 9.

17. Sillä jos sinä sinus vielä liipiällä pesiisit, ja ottaisit paljo saipuaata, kuitengin sinun pahudes näkyy minun edefäni, sanoo HERRA HERRA.

18. Kuingas sit sanot: en minä ole saastainen, en minä seuraa Baalia? Kago tietäs laarosa, ajattele kuingas tehnyt olet: sinä nopsa naaras Kameeli, joka sinne ja tänne juoret.

19. Niinkuin megä-aasi korwesa, koska hän heldestä hengittä, kuka hänen taitaa asetta? kaikki jotka händä ehiwät, ei pidä wäsymän, hänen kuulaudefansa hän löytän.

20. Älä ole paljas jalwain ja älä janoa karsi. Mutta sinä sanoit: ei se auta, waan minä rakastan munkalaisia ja juoren heidän peränsä.

21. Niinkuin waras tulee häpiään, koska hän saadan kiinni, niin myöös pitä Israelin huonen häpiään tuleman, Kuningastensa, waldamiestensä, Papeinsa ja Prophetainsa kanssa;

22. Jotka puulle sanowat: sinä olet minun Ifäni; ja kiwelle: sinä minun synnytit: sillä he käändäwät selkäsä minun puoleeni, ja ei kaswosansa: Mutta koska hätä tulee, sanowat he: noue ja auta meitä.

23. Kufasta owat sinun jumalas, jotka sinä igelles tehnyt olet? noptan ne, kago, jos he taitawat sinua autta sinun hätäs aikana; sillä niin monda kuitä sinulla, Juda, kaupungita on, niin monda on myöös sinulla jumalata.

5 Mos. 32: 37. Duom. 10: 14. Jer. 11: 13. Ps. 13: 10.

24. Mixi te tahtotta vielä riidellä minun kansani? te oletta kaikki minusta luopumet, sanoo HERRA.

25. Turhaan minä rangaisin teidän

lapsianne, ei he ota kuritusta; sillä teidän miekkanne syö teidän Prophetanne, niinkuin turmelewa jalopeura.

Et. 1: 5. Jer. 5: 3. Matth. 23: 34.

31. Sinä paha sukutunda, ota waari HERRan sanasta: olengo minä nyt tullut Israelille korveri eli pimiäxi maari? mixi siis minun Kansani sanos: me olemme Herrat, en me enää tule sinun tygös?

32. Unhohotako neisy kaunistuksen sa, eli morsian seppelensä? mutta minun Kansani unhotta minun ijankaikkisesti.

Jer. 3: 21.

33. Mitäs kaunistat sinun ties, rakkautta ehiäres? ja myös sentähden totutit sinun ties pahaxi.

34. Löytän myös waiwaiisten ja wiatomain sieluin weri sinun tykönsä jokapailasa, ja ei ne ole löyetty lätkettyinä, waan julki kaikisa niissä paikoisa.

35. Ja sinä sanot: minä olen wiatoin, hän käändäkön wihansa minusta pois: kago, minä tahdon oikeudelle läydä sinun lausas, että sinä sanoit: en minä ole syndiä tehnyt.

36. Mixis niin horjahtelet, ja menet sinne ja tänne? mutta sinun pitä Egyptildä häpiän saaman, niinkuin sinä Assyrialdakin häpiän sait.

2 Aita R. 28: 20. Et. 30: 9, 5.

37. Sinä olet myös siellä lähtewä ja löypä kätes yhteen pääs päälle: sillä HERRa teke tyhjäxi sinun toiwos, ja ei sinulla pidä mitän menestystä niissä oleman.

2 Sam. 13: 19.

B. Luku.

Juda rangaistaan, neuwotaan käändymyreen ja tunnustaa syndinsä.

Sananlastu on: kago, kofa mies eroittaa waimonsa tykönsä, ja se menee pois hänen tykönsä, ja ottaa toisen miehen, ottako hän hänen jälken? eikö maa niin peräti saastutetaisi? Mutta sinä olet huorin tehnyt sinun monen ystäväs kansa: mutta tule kuitengin jälken minun tygöni, sanoo HERRa.

5 Mos. 24: 4.

2. Noista filmäs ylös korleuteen, ja kago, kuinga sinä jokapailasa huorin teet. Sinä istut tiellä, ja odotat hei-

tä niinkuin ryöväri korwesi; ja saatat maan huorudellas ja pahudellas

1 Mos. 38: 14.

3. Sentähden pitä aamusaten tulla man pois, eikä ehtosaten tuleman: nolla on porton kaswoet, et jina t ensingän häretä.

Def. 3:

4. Ja kuitengin sinä siitä huudat minua: Minun Isäni, w nuoruden iohdattaja.

Et. 7:

5. Wibastuko hän ijankaikkisesti ei käännny julmudestansa? kago, ja petat ja teet pahaa, ja et taita

Et. 103: 9.

6. Ja HERRa sanoi minulle, ningas Jofian aikana: oletko sinä nähnyt mitä se wastahakoinen teki? hän meni kaikille korkeille rille, ja jokaisen wiberjäisen puun ja teki siellä huorutta:

Jer. 3:

7. Ja kofa hän näitä kaikkia nyt oli, sanoin minä: käännä minun tygöni, mutta ei hän kääntkän igiänsä: ja hänen petollinen sarensa Juda näki sen.

Def. 16: 46. Euku 23: 2, 4.

8. Ja minä näjin että se wastakoinen Israel kaikisa asioisa teki rin, ja minä hyljäisin hänen, ja noin hänelle erokirjan; ja ei hänen tollinen sisarensa Juda sitä peljänä mutta meni ja teki myös huorin.

5 Mos. 24: 1.

9. Ja hänen huorudensa saama on maakunda saastutettu; sillä hän huorutta kiven ja puun kansa.

10. Ja kaikisa näisä ei se hänen tollinen sisarensa Juda käändänyt änsä minun tygöni kaikesta sydämeistä; mutta petollisesti, sanoo HERRa.

11. Ja HERRa sanoi minulle: wastahakoinen Israel on jaloyi luettawa, tollisen Judan suhteen.

Def. 16: 51. Euku 23: 11.

12. Mene ja saarna nämät pohjaa päin, ja sano: Käännä sinä wastahakoinen Israel, se HERRa, niin en minä käännä wjojani teistä pois: sillä minä olen laupias, sanoo HERRa, ja en hastu ijankaikkisesti.

Et. 86: 15. Et. 145: 3.

13. Tunne ainoasta sinun pettekos, ja että olet HERRa: sinä

malatas vastan syndiä tehnyt: Ja smut sinne tänne vierasten jumalain b, kaikkein wiherjäsenten puitten ala; ette kuullet minun äändäni, sanoo Herra.

14. Äändäkät teitänne, te wastakoiset lapset, sanoo Herra: sillä minä kshlan teidän minulleni; ja otan teidän yhden kaupungista, ja kaxi koko kunnasta, ja tahdon teidän wiedä min.

15. Ja annan teille paimenet mi-
sydämeni jälkeän; jotka teitä pitä
inemmän opilla ja wiisaudella.

Jer. 23: 4. Hes. 34: 23. Eps. 4: 11.

16. Ja se on silloin tapahtuma, ja te moneri tuletta ja kaswattat, ettei siihen aikaan, sanoo Herra: minä enää puhuttaman HERRAN maan Arkista, eikä ajateldaman; ei minä sitä enää muistettaman, eli egittämän, taikka enää tehtämän.

17. Mutta Jerusalemin pitä siihen kshlun kshuttaman HERRAN istuimeri, kaikki pakanat pitä tgenfä sinne maan HERRAN nimeen Jerusalemin: eikä heidän pidä enää waeldapanahan sydämenfä ajatusten jälkeän.

Ef. 2: 2, 3. Mtch. 4: 1, 2.

18. Siihen aikaan pitä Judan huomenemän Israelin huonen tygö; pitä ynnä tuleman pohjan puoli-
maalda siihen maahan, jonga minä andanut teidän Hillelne perinnyxi.

19. Ja minä sanon, kuinga minä monda lasta andawa sinulle, ja hywän maan, ja ihanaisen perin-
pakanain joukon. Ja minä sanon: olet kshuwa minun Isäres, etkä mu minusta.

20. Kuitengin niinkuin waimo pet-
rakastajansa; niin oletta te mi-
luopunet te Israelin huone, sanoo Herra.

21. Sentähden pitä kuuluman wa-
ittu ja parku Israelin lapilda
paikaisa; sillä he owat tiensä
kshellet, ja HERRAN heidän Jumma-
uunohtanet.

Jer. 2: 32.

22. Niin palaitkat te wastahakoiset
kshat, niin minä parannan teitä tei-
tottelemattomuudestaanne: Kaxo, me

tulemma sinun tygös; sillä sinä olet
HERRA meidän Jumalamme.

Hos. 14: 2.

23. Totifesti on sula petos kshku-
loilla ja kaikilla wuorilla: totifesti on
Israelin autuus (ainoasa) HERRASA
meidän Jumalassamme.

Hes. 121: 1, 2.

24. Ja meidän Isämme asetuxet,
jotka me nuorudesta olemma pitänet,
pitä häpiällä käymän pois, ynnä hei-
dän lammastensa, karjansa, poikainsa
ja tytärensä kansa:

Hes. 20: 18.

25. Meidän täytyy maata meidän
häpiäsämme, ja meidän ylönkagemme
peittä meidän; sillä me teimme syndiä
HERRAA meidän Jumalatamme was-
tan, sekä me että meidän Isämme, ha-
masta meidän nuorudestamme, niin
tähän päiwään asti, ja en me totellet
HERRAN meidän Jumalamme äändä.

4. Luku.

Ukataan häwituxella.

Jos sinä käännät sinus Israel, sanoo
Herra, niin käännä sinus minun
tygöni: ja jos sinä panet sinun kau-
hixures pois minun kaswoini edestä,
niin et sinä tule ajeturi pois.

Joel. 2: 12.

2. Silloin sinä olet wannowa niin
totta kuin Herra elää, totudesa, oi-
kudesa ja wanhurikaudesa: ja pakanat
sinunatan hänesä, ja he kerikawat hei-
tänsä hänesä.

1 Hos. 22: 18.

Ef. 45: 25. Luku 48: 1. 2 Cor. 10: 17.

3. Sillä näin sanoo Herra: te
Judan ja Jerusalemin miehet, kshndä-
kät wastuudesta, ja älkät kshwäkd or-
fantappurain sekaan.

Hos. 10: 12.

4. Umbäreileikatkat teitänne HERRA-
ralle, ja pangat teidän sydämenne esi-
nahka pois, te Judan miehet ja Je-
rusalemin asuraiset; ettei minun jul-
mudeni päässi wallallensa niinkuin tuli,
ja niin palaiji ettei yrifän händä sam-
mutta taida, teidän pahudenne tähden.

5 Hos. 10: 16. Luku 30: 6. Ef. 65: 5.

Rom. 2: 28, 29.

5. Ilmoittakat Judasa ja andakat
kuulla Jerusalemissa, ja sanokat: soitta-
kat wastitorwea maasa, huutakat kor-
kialla äänellä, ja sanokat: kookat tei-

tänne ja käylämme kaikki wahoivoihin kaupungeihin.

6. Kostakat lippu Zionisa, kootkat teitänne pakoon ja älkät wiivytelköt: Sillä minä annan tulla onnettomuden pohjasta, ja suuren wihelsäisyyden.

Jer. 1: 13, 14.

7. Jalopeura nousee luolastansa, ja pakanain häwittäjä samoo ja lähtee paikastansa, häwittämään sinun maatas: sinun kaupungis pitää kufistettaman, niin ettei kengän niisä asu.

Es. 5: 29. Jer. 2: 15. Eku 5: 6.

8. Sentähden pukekat säkit yllenne, itkekät ja parkukat; sillä HETran julma wiha ei tahdo meistä lakata.

Jer. 6: 26.

9. Siihen aikaan, sanoo HETra, pitää kuningasten ja pääruhtinasten sydän langeman: Pappain pitää pelsästyvän ja Prophetain hämmästyvän.

10. Mutta minä sanoin: Voi! HETra, HETra, sinä olet andanut tämän Kansan ja Jerusalemin suuresti pettä itsensä, sanoden: teillä on olewa rauha: ja kuitengin miekka hamaan sielunni asti lähestyy.

11. Silloin pitää sanottaman tälle Kansalle ja Jerusalemitille: kuiwa tuuli on tulewa wuorten ylige korvesta, minun Kansani tyttären tielle; joka ei wiiskaa eli puhdistaa:

12. Sangen wäkerwä tuuli pitää niistä minulle tuleman: Niin minä myös nyt tahdon puhua heidän kansansa oikeutta.

13. Kago, hän nousee niinkuin pilwi, ja hänen waununsa niinkuin tuulispää, hänen hewoisensa owat nopiammat kotkaa; woi meitä! sillä me häwitetään.

14. Niin pese nyt Jerusalem sinun sydämes pahudesta, ettäs autetupi tulist: Kuinga kauwan pitää pahat ajatukset sinun tyköndäs pysymän?

Es. 1: 16.

15. Sillä Danista kuului sanoma, ja ahdistus Ephraimin wuorelta.

Jer. 8: 16.

16. Sanokat pakanoilte: kago, kulluttakat Jerusalemissa, wartiat tulewan kaukaiselta maalta; jotka luiskawat Judan kaupungeita wastan.

17. He piirittäwät heidän kaikkilta

haaroilta, niinkuin wartiat teillä, sillä he owat wihottanet minun, noo HETra.

18. Sinun ties ja sinun harjoit owat nämät sinulle tehnet: tänä sinun pahudes että se niin karmoa ja käy sinun sydämees.

Es. 50: 1. Sof. 13: 9.

19. Kuinga on minun sydämeni, minun sydämeni tyhöttä ruumisani ja ei ole lepoa; sillä sieluni kuulee wakkitorwen äänen sodan huudon.

Es. 22: 4. Jer. 2: 24.

20. Häwitys kuuluu häwityspäivään, sillä koko maa hajeittuu minun majani ja peitteni pitää säikäistä kufistuman.

21. Kuinga kauwan pitää minun lemän lippuja, ja kuuleman wakkitorwen äändä?

22. Että minun Kansani on ja ei tunne minua, he owat lapses, ja ei ymmärrä: wiisat he kyllä pahaa tekemään, hywää tehdä ei ole heillä taitoa.

Rom. 16: 19.

23. Minä kagoin maan päälle, ja se oli tyhjä ja autia: ja tairwan ja se oli pimiä.

Es. 5: 30. Eku 2: 2.

24. Minä kagoin wuorten ja kago, ne wapihit, ja kaikki kullwärisit.

25. Minä näjin, ja kago, ei siellä yhtän ihmistä: kaikki wuorwan linnut olit lendännet pois.

26. Minä kagoin, kago, heidän pelto oli autiana; ja kaikki kaupungit olit kufistetut maahan wäralda, ja hänen julmalda wihalda.

27. Sillä niin sanoo HETra: maa pitää kylmille tuleman; ja en kuitengan sitä peräti häwittä.

Jer. 5: 18.

28. Sentähden pitää maan ole surullisen, ja tairwan ylhähdä murhe lisen; sillä minä olen sanonut: olen sen päättänyt, ja en tahdo katua, engä siitä lakata:

29. Kaikki kaupungit pitää man hoimiesten ja jouhimiesten ja juoremien tihkuihin mezin ja tänä minä käy sinun sydämees: ja

pingit pitää oleman kylmillä, niin
yriskän niissä asu.

0. Mitäs tahdot tehdä, sinä hä-
tity? jos sinä vielä launijtaisit si-
purpurawaattella ja kuldakäärillä,
elisit sinun kasvos, niin sinä kui-
in sinuas turhaan launijtelet; sillä
huin nyt ovat sinua rakastaneet, pi-
tagoman sinua ylös, ja wäsymän
n hengessä:

1. Sillä minä kuulin hunden niin-
syynyttämäisen: tustan, niinkuin
joka ensimmäisen lapsen waiwasa on,
ain tyttären äänen, joka walittaa
hajoittaa kätensä: woi minun!
minun sieluni on wäsynyt sur-
tten tähden.

5. Luku.

Kaikki pahat; kaikki neuwotaan.

1. Käykät Jerusalemin katuja ympäröi,
kagokat, koetelat ja egikät hänen
illansa, jos te löydätte jongun joka
ä teke ja tyjyy totutta; niin minä
hänelle armollinen.

Ja jos he vielä sanoisit: niin
kuin HERRA elää: niin he kui-
n wannoivat wäärin.

2. HERRA, eikä sinun silmäs kazo
e: sinä lyöt heitä, ja ei he tunne
e: sinä waiwast heitä, mutta ei he
e kurtinusta wästanottaa: heillä on
ambi kaswo kuin kivi, ja ei tahdo
e heitänsä. Es. 1: 5. Jer. 2: 30.

3. Mutta minä sanoin: se on wai-
ten joukko: he ovat ymmärtämät-
t, ja ei tiedä HERRAN tietä, eikä
in Jumalansa oikeutta.

4. Minä käyn woimallisten työ ja
in heidän kansausa; sillä heidän pitä
män HERRAN tien ja heidän Ju-
ansa oikeuden: mutta ne ovat kaikki
särkenet, ja katkaisnet siten.

5. Sentähden pitää Jalopeuran, joka
nä tulee, repemän heidän rikki,
in korveista pitää haastaman hei-
ja Yardin pitää wartioigeman hei-
Kaupungeltaansa, ja kaikki kuin
tulevat ulos, pitää raadeltaman:
heidän synderjensä on juuri mon-
ja he ovat paatunet heidän totte-
ottomidesausa.

30f. 13: 7.

7. Kuinga siis minun pitää sinulle
oleman armollinen? Että sinun lapses
hyljäwät minun ja wannoivat sen kaut-
ta joka ei Jumala olekkan: ja nyt, etä
minä olen heitä ravinnut, tekevät he
huorin, ja kokonduwat porton huene-
seen joukkoinensa.

8. Kufin hirnu lähimmäisensä e-
mändätä, niinkuin hywin ruokitut jou-
tilat orhit. 30f. 22: 10, 11.

9. Eikä sinä minun pitäis heitä sen-
kaltaisista kurtittaman, sanoo HERRA:
ja eikä minun sieluni pitäis kostaman
senkaltaiselle kansalle kuin tämä on?
Jer. 9: 9.

10. Kufistakat hänen muurinsa ylös-
alajin, ja älkät peräti häwittäkö, ot-
takat pois hänen torninsa: sillä ei ne
ole HERRAN.

11. Mutta he ovat petoyella mi-
nusta pois luopunet, sekä Israelin huone,
että Judan huone, sanoo HERRA.

12. Ne kieldäwät pois HERRAN, ja
sanowat: ei hän se ole: ei meille käy
niin pahoin: ei miekka ja nälkä tule
meidän päällemme.

5 30f. 29: 19. Es. 28: 15.

13. Prophetat puhuwat tuuleen: ei
heillä ole (Jumalan) sanaa: niin heille
ikey käykön.

14. Sentähden näin sanoo HERRA
Jumala Zebaoth: että te senkaltaisia
puhutte, kazo, niin minä teen minun
sanani sinun suustas tulexi, ja tämän
kansan puuri, ja hänen pitää poltta-
man heidän. Es. 30: 33.

15. Kazo, minä annan tulla teidän
päällemme Israelin huone, sanoo HERRA:
ra, kaulaa yhden kansan, wäkewän
kansan, joka on ollut ensimmäinen kansa,
kansan jonga kieldää et sinä ymmärrä,
että taida ymmärtää, mitä he sanowat.
5 30f. 28: 49. Es. 5: 26. Jer. 1: 15. Luku 6: 22.

16. Heidän wiinensä on awojoin
hauta; ja he ovat kaikki wäkewät.

17. Ne sydwät sinun tulos ja lei-
päs, jota sinun poikas ja tyttären syö-
net olisit, he nielewät sinun lambas ja
karjas, he sydwät sinun wiinapuis ja
situnapuis: ja häwittäwät sinun wah-
wat kaupungis miekalla, joihin sinä
sinis luotat.

3 30f. 26: 16.

5 30f. 28: 31, 33.

18. Ja eu minä silloingan, sanoo HERRA, peräti hävittä teitä.

Jer. 4: 27.

19. Ja jos te sanotte: mixi HERRA meidän Jumalamme teke meille näitä laikkia? niin vastä heitä: niinkuin te oletta hyljännet minun, ja palvellet wieraita jumalita teidän omasa maasanne: niin teidän pitä myös palveleman wieraita siinä maasa, joka ei teidän olekkan.

Jer. 16: 10, 11.

20. Näitä teidän pitä ilmoittaman Jacobin huoneja, ja saarnaman Judasa, ja sanoman:

21. Kuulkat nyt tätä te hullu Kanssa, jolla ei taitoa ole, jolla on silmät, ja ei näe: korwat, ja ei kuule.

Ef. 6: 9, 10. Euku 42: 18, 19.

22. Ettekö te tahdo peljätä minua, sanoo HERRA? ja ettekö te pelkää minun kasiwoini edesjä? joka panen heidän meren rajari ja ijankaikkisxi määräxi, jota ei hänen pidä käymän ylige: ja waitka se pauhais, niin ei se kuitengan woi sen ylige: ja jos hänen aaldonsa paifuswat, niin ei heidän pidä menemän sen ylihen.

Job. 26: 10.
Euku 38: 8. Wf. 104: 9.

23. Mutta tällä Kansalla on wilpistelewäinen ja tottelematoin sydän: he owat harhaillet ja mennet pois;

24. Ja ei sano kofkan sydämesänsä: peljättämme nyt HERRaa meidän Jumalattamme; joka anda meille aamu- ja ehtosaten ajallansa, ja warjelee meille joka ajastaka elon ajan uskollisesti.

5 Wof. 11: 14. Ap. 2: 14: 17.

25. Mutta teidän pahat tekonne nämät estäwät; ja teidän syndinne tämän hyvän teidä käändäwät pois:

26. Sillä minun Kansani löphtän jumalattomia; jotka paulat ja pyhdyret asettawat ihmisiä käyttärensä, niinkuin lindumiehet satimella.

27. Ja heidän huonensa on täynä petosta, niinkuin häkki lindusa: Siitä he tulewat wälewäxi ja rikkari.

5 Wof. 32: 15.

28. He kiidäwät lihawudesta: he jäkewät pahan asian, ja ei pidä oikeutta: ei he holhoo orwoja hänen asiasansa, ja se menestyx heille: ja ei he auta köyhää oikeuteen.

Ef. 1: 23. Sach. 7: 10.

29. Sitköstä minun pidäxi seä kofkan man, sanoo HERRA: ja sitköstä minun sieluntä pidäxi kofkaman sentkaltokan Kansalle kuin tämä on?

30. Kuinga julmasti ja kofkasti eletän maasa?

31. Prophetat opettawat wälkän Papit owat herrat wirasansa, ja minun Kansani tahtoo sitä mielesä mitä te viimein teette?

Jer. 23: 25, 26. Wf. 13: 6. Wof. 2: 1 Wof. 5: 3.

6. LUKU.

Syy sangeuteen Babelisa.

Kuulkat teitänne, te BenJaminiset, Jerusalemissä, ja puhaltorween Techoasa, ja nostat BethSheremissä; sillä pohjasta on hui ja suuri wihelsäisyx kässiä.

Jer. 1: 14.

2. Minä olen werrannut Zionin tären kauniseen ja ihanaiseen.

3. Mutta paimenet tulewat tygönsä laumoinensa: he panerwat jansa hänen ympärillensä, ja kaitsee paikasansa.

4. (Ja sanoo:) pyhittäkät sota dā waстан, noikat ja käpämme päiwänä ylös: woi meitä! sillä joutuu ja warjo tulee suurexi.

5. Noikat, ja astukamme ylös ja häwittäkämme hänen jalot huo-

6. Sillä niin sanoo HERRA baoth: kaatakat puuta, ja tehtät daseiniä Jerusalemita waстан; sillä pungi pitä kuritettaman, sen siä fula wäärys.

7. Niinkuin lähde kuohutta woi niin kuohuu myös hänen pahus wäärys ja häwitys siinä kuulan, ja waiwa on aina minun edesjäni.

Ef. 57: 20.

8. Anna sinuas kuritettaa Jerusalemi, ettei minun sydämeni kääntä pois sinusta: etten minä sinua täiäxi, niin ettei kengän asu siinä woi.

9. Näin sanoo HERRA Betsemitä Israeliitta jäänyt on, se piä fulari saaliixi joutuman niinkuin puu: kokota lätes koriiin minun namarjain poimia.

10. Kenelle siis minä puhun ja

kan, että joku kuulis? kago, heidän
vaansa ovat ympärileikkamata, eikä
kukaan kuulla: kago, he pitävät HERRA-
n sanan pilkkana, ja ei kärsi sitä.

11. Sentähden olen minä niin täynnä
HERRAN vihkaa, etten minä taida
mitään vuodattamasta, sekä lasten pääl-
le, että myös nuorukaiden ko-
ksien päälle yhtä haavaa; sillä sekä
minä että waimo, ijällinen ja ikivan-
ha pitää otettaman kiinni.

12. Heidän huonensa pitää tuleman
pöytäalaiten käsiin: heidän pelkonsa ja
häpeänsä yhtä haavaa; sillä minä
olen läteni maan asujain vlihen,
sano HERRA.

13. Sillä he kaikki ahnehtivat, se-
pännet että suuret: Prophetat ja Pa-
pastorit opettavat väärin:

Es. 56: 11. Jer. 8: 10.

14. Ja lohduttavat minun Kansaa-
kannan vihelsäisyhesänsä, sitä halpa-
pitämään, ja sanovat: rauha, rau-
ha ja ei rauhaa olekkaan.

Jer. 8: 11. Hes. 13: 10. 1 Thes. 5: 3.

15. Sentähden pitää heidän häpiään
tuleman, että he kaubisturen tekewät:
kaikkia he tahtovat olla häväise-
ksi, eikä taida häweta; kuitengin
heidän jokaisen langeman toinen
puolella päälle; ja koska minä heitä
kannan, silloin pitää heidän langeman,
sano HERRA.

Jer. 8: 12.

16. Näin sanoo HERRA: seisokot
kallat, kagokat ja kysyköt endissä tei-
tänne: kuka oikia tie on, sitä te wael-
tatte, niin te löydätte lewon teidän
keskenne: Mutta he sanovat: en me
tiedä.

Matth. 11: 29.

17. Ja minä olen pannut teille war-
oituksia ottatat waari torwen äänestä:
mutta he sanovat: en me ota waaria.

18. Sentähden te pakanat kuullat,
mutta waari, sinä kokous, niistä kuin
seafansa tapahtuu.

19. Maa, kuule sinä: kago, minä
olen tullut korwan onnen tälle Kan-
salle heidän ansaitun palkkansa; ettei
minä lukua minun sanastani, mutta
minä olen tullut minun Salini.

20. Mitä minä lukua pidän pyhästä
kirjasta, joka rikkaasta Arabiaista tu-
kka on: ettei minä pidä kanelista, joka kau-

kaifelda maalda tulee? teidän polttouh-
rinne ei ole minulle otollinen, eikä tei-
dän uhrinne kelpaa minulle.

Es. 1: 11. Euku 66: 3. Am. 5: 21. Mich. 6: 6.

21. Sentähden sanoo HERRA näin:
kago, minä annan tälle Kansalle lan-
gemuxen: siihen pitää sekä Isät että
lapset kaikki heitänsä loukkaman, ja ky-
lään miehet pitää hukuman toinen toi-
senja kansa.

22. Näin sanoo HERRA: kago,
Kansa on tulewa pohjaisesta maakuu-
nasta; ja suuri Kansa on nousewa
maan wieristä; Jer. 5: 15. Euku 10: 22.

23. Jolla on jouget ja kilvet, hän
on julma ja armoton: heidän äänen-
sä pauhaa niinkuin meri: he ajawat
heuroisilla: he ovat niinkuin warustettu
sotawäki sinua vastaan, sinä tytär Zion.

24. Me olemma kuullet heistä sano-
man, ja meidän kätemme ovat nään-
dynet; tusta ja ahdistus on meidän kä-
sittännyt niinkuin lapsen synnyttäjän.

Jer. 4: 31. Euku 49: 24. Euku 50: 43.

25. Ilkän kengän lähtekö pelolle,
ja alkön kengän tielle mengö: sillä jo-
ka paikasa on rauhattomuus, wihollisen
miekan tähden.

26. O sinä minun Kansani tytär,
pue sätkki ylles ja aseta ites tuhkaan,
sure niinkuin ainoata poikaa suurella
murhella; sillä häwittäjä tulee äkistiä
meidän päällemme. Jer. 4: 8. Euku 25: 36.

27. Minä olen pannut sinun war-
tajan tornixi, ja linnaxi minun Kansaa-
sani, tietämään ja koettelemaan heidän
teitänsä.

Jer. 1: 18. Euku 15: 20.

28. He ovat kaikki peräti pois luo-
punet, waeldain petollisesti: he ovat
kaikki turmeldu waksi ja rauta.

Hes. 22: 18.

29. Pallat ovat tulelta poldetut,
plyhy raukke pois; sulaminen on hula-
sa; sillä ei paha ole eroitettu.

30. Sentähden he myös kugutan
hyljätyri hopyaxi; sillä HERRA on hei-
dän hyljännyt.

Es. 1: 22.

7. Luku.

Wäärän luottamisen rangaus.

Tämä sana tapahtui HERRALDA Jer-
remialle, sanoden:

2. Seiso HERRAN huonen portista, saarna siellä tämä sana, ja sano: kuulkaat HERRAN sanaa kaikki Juda, jotka lähtte sieltä näistä porteista rukoilemaan HERRAA.

3. Näin sanoo HERRA Zebaoth, Iffraelin Jumala: paratkat teidän elämäinne ja teidän menonne; ja minä tahdon teidän anda asua tässä paikassa. 2 Nita K. 7: 20. Jer 18: 11. Lulu 26: 13.

4. Ilkät luottaako teitänne wälheseen, sanoden: täsä on HERRAN Templi, täsä on HERRAN Templi, täsä on HERRAN Templi:

5. Mutta parandakat todella teidän elämäinne ja menonne, ja tehkät jalo oikeus yhden ja toisen wälillä:

6. Muukalaisille, orwoille ja leskille älkät tehkö wäkiwaldaa, älkät myöds wuodattaako wiatoinda werta tässä paikassa; ja älkät muita jumalita seuratko, ihe teillen walingori:

7. Niin minä tahdon anda teidän asua tässä paikassa aina ja ijanikaikisesti: täsä maassa jonga minä annoin teidän Iffilenne.

8. Mutta te luotatte teitänne wälheseen, joka ei mitän anta.

9. Ja te oletta vielä jittekin warlat, murhamiehet, huorintekijät, wala-pattoiset ja suigutatte Daalille; ja nou-datatte wieraita Jumalita, joita et te tunne.

10. Te tulotta myöds ja seisotta minun edessäni tässä huouessa, joka minun nimmelläni kugutan, ja sanotta: ei meidän mitän hätää ole, ehkä me teemme nämät kauhistuyet.

11. Pidättekö te siis tämän huouen, joka minun nimelläni nimitetty on, ryöwäriten luolana? kazo, kyllä minä sen näen, sanoo HERRA. Et. 56: 7. Marc. 21: 13. Marc. 11: 17. Luc. 19: 46.

12. Mutta menkät nyt minun paikkaani joka on Silosa, jossa minun nimeni ennen asunut on; ja kazoikat mitä minä siellä tehnyt olen, minun Kansani Iffraelin pahuden tähden. Jos. 18: 1. 1 Sam. 4: 4, 11. Of. 78: 60.

13. Että te nyt kaikkia näitä töitä teettä, sanoo HERRA, ja minä olen warhain nosnut, ja puhunut teille, ja

et te tahdo kuulla: minä huuden, et te tahdo wastata:

2 Kun. K. 17: 13, 14. Sam. I. 1: 24, 25. Es. 65: 12. Lulu 66: 4. Jer. 18: 11, 12. Lulu 25: 4. Lulu 26: 5.

14. Niin minä myöds tahdon teidän tämän huouen kansa, joka minun nimeäni nimitetty on, johon te te luotatte: ja sen paikan kansa, ja minä teille ja teidän Iffilenne niinkuin minä tein Silon kansa; 2 Nita K. 7: 16. Of. 132: 13. Jer. 26: 18.

15. Ja heidän teitä pois kashwoini edestä, niinkuin minä te pois kaikki teidän wäljennetin, Ephraimin siemenen.

16. Ja ei sinun pidä rukoilla tämän Kansan edestä, eikä myöds tälän walitusta eli rukousta te edes, eli sinuas minun eteeni te tähtensä wairaman; sillä en minä do sinua kuulla. Jer. 11: 14. Lulu 26: 18.

17. Ettöds näe mitä he tekwät dan Kaupungeissa, ja kuzilla Jerusalemissa?

18. Lapset kandawat puita, ja tekwät walkiato, ja waimet te taikinata; uhratayensa leipiä te Melechethille, ja andayensa juomewieraille jumalille, että he minua hoitaijit. Jer. 44: 17, 18, 19.

19. Mutta ei he minulle te mielikarwautta, sanoo HERRA: te igellensä, ja heidän pitä häpiään leman.

20. Sentähden näin sanoo HERRA: kazo, minun meidän minun julumideni on wuodatettu te paikkaan, sekä ihmisiin että kashwuihin mekäsä, ja maan bedelä, joka pitä palaman, ni. n ettei te jua sanmutta taida.

21. Näitä sanoo HERRA Zebaoth, Iffraelin Jumala: kookat teidän touhrinne ja muut uhrinne ja kashwuihka.

22. Sillä sinä päivänä jona te teidän Iffanne johdatin Egyptin maada, en minä sanonut enkä kashwuidanut heille polttouhrista, enkä uhrista; Et. 1: 11. Jer. 6: 20. Sam. 6: 14.

23. Waan minä kashwuihin teille, ja uoin: kuulkat minun sanonni, niinkuin

tahdon olla teidän Jumalanne, ja oletta minun kansani; ja waeldakat niillä niillä teillä kuin minä käifen, ja teille käwis hywin.

19: 5. 3 Mos. 26: 12. 5 Mos. 6: 3.

24. Mutta ei he tahtonet kuulla, eikä korviaansa kallistaa, waan waelsit maha neuwosansa ja pahan sydämen- kälusa; ja käwit takaperin, ja ei kesypäin.

Jer. 16: 12.

25. Ja siitä päivästä kuin teidän sanne läyit Egyptin maalda, niin tähän päivään asti, olen minä lähetyksyt jokapäiwä teille kaikki minun weliiani, Prophetat, minä nousin arhain ja lähetin.

2 Aika K. 36: 15.

26. Mutta ei he tahtonet kuulla, eikä korviaansa kallistaa; waan olit niseksit, ja teit pahemmin kuin heidän sanja.

27. Ja jos sinä kaikki nämät saheille, niin ei he sittekkän kuule minua; ja jos sinä huudat, niin ei he sittekkän sinua wastaa.

28. Sentähden sano heille: Tämä se kansa, joka ei HERran heidän walmansa äändä kuule, eikä tahdo otustua wastan ottaa: totuus on peittä pois, ja on temmattu heidän walmansa.

29. Seikka hinyes, ja heitä pois tyhjästä, ja surkuttele sinuas walittain wikenyasa; sillä HERra on hyljännyt ajanut tämän sukukunnan pois, ja hän on wihoitettu.

30. Sillä Judan lapset tekewät paasta minun silmäini edesä, sanoo HERra: He panewat siihen huoneeseen kauwajuren, joka minun nimelläni nimiä on, jaastuttarensa sitä.

31. Ja he rakendawat Tophetin Uurien Ben-Hinnomin laayosa, polttarensa poikiansa ja tyttäriänsä tulesta; jota minä käifenyt, engä ajatellut ole.

2 Kun. K. 23: 10. Jer. 19: 5.

32. Sentähden kaho, se aika tulee, sanoo HERra, ettei se pida kuguttaman Tophetixi ja Ben-Hinnomin laayori, waan murhan laayori: ja Tophetixi pida haudattaman ruumita, ettei nää ole sija.

Jer. 19: 6, 11, 12.

33. Ja tämän kansan ruumit pida

taivan linduin ja maan eläinden ruaxi tuleman; ja ei yriksän pida heitä siitä ajaman pois.

Jer. 34: 20.

34. Ja minä otan pois Judan kaupungeista ja Jerusalemin katuilta ilen ja riemun äänen, yljän ja morjiamen äänen; sillä maan pida kylmille tuleman.

Ef. 24: 7, 8. Jer. 16: 9. Luku 25: 10. Luku 33: 11. Hes. 26: 13. Hof. 2: 11.

S. Luku.

Waara oppi, ahneus.

Siihen aikaan, sanoo HERra, pida Judan kuningasten luut, ja hänen Väämiehestensa luut, ja Pappien luut, ja Prophetain luut, ja Jerusalemin asuwaiisten luut, heitetämän ulos heidän haudoistansa.

2. Ja ne pida hajoitettaman Uurien gon, Kuun ja kaiken taivan sotajoukon ala, joita he rakastanet, palwellet, seurannet, esinet ja rukoillet owat: ei heitä pida enää kootaman eikä haudattaman, waan pida oleman lokana maasa.

3. Ja kaikki jäänet tästä pahasta kansasta, wisä ikänä paikasa he owat, johon minä heitä ajanut olen, pida parremin tahtoman olla kuolluna kuin eläwänä, sanoo HERra Zebaoth.

4. Ja sinun pida heille sanoman: näin sanoo HERra: kusa on joku, jos hän langee, joka ei jälle mielellänsä nouse? kusa on joku joka käy eryyrisä, eikä hän mielellänsä jälle eikialle tielle tule?

5. Mäxi siis tämä Jerusalemin kansa tahtoo käydy eryyrisä palajamata? ja rippuwat niin kowin walhesa, ettei he millän tawalla anna käätä heitänsä pois?

6. Minä hawaigen ja kullen ettei he oikein opeta, ei ole yhtän joka kaatuu pahuttansa, ja sanoo: mitä minä tein? he juorewat kaikki heidän juuruansa niinkuin angara heweinen sedasa.

7. Waikara taivan alla tietää aikansa, Mättinen, Kurki ja Vääsähyinen huomaigewat aikansa, koska heidän pida tuleman jälle; waan minun kansani ei tiedä HERran oikeutta.

8. Kuningat te siis taidatte sanoa: me olemma wiisat, ja meillä on HERran

Laki? Kago, se on totisesti kuitengin walhe kuin ne kirjanoppenet kirjoittawat.

9. Sentähden pitä senkalaiset o-
pettajat häväistämän, peljätettämän ja
otettaman kiinni: Kago, he owat hyl-
jännet HERRan sanan, mitä wiisaut-
ta pidäis heillä oleman?

10. Sentähden annan minä heidän
emändänsä munkalaisille, ja heidän pel-
donsa niille jotka heitä karkottawat:
sillä he owat kaikki ahneudelta woite-
tut, pienimmästä niin suurempaan, pa-
pit ja prophetat opettawat kaikki wal-
hetta: Ef. 5: 11. Jer. 6: 13.

11. Ja rohvaisewat minun Kansani
tytärtä onnettomudefansa, sitä tur-
hana pitämään, ja sanowat: rauha,
rauha: Ja ei rauhaa olekkan.

Jer. 6: 14. Hes. 13: 10.

12. Sentähden pitä heidän häpiään
tuleman, että he kauhistuksen tekewät:
ja waikka he tahtowat ilman häväis-
tystä olla, eikä taida häwätä; kuitengin
pitä heidän langeman toinen toisensa
päälle, ja kosti minä heitä kuritan,
silloin pitä heidän langeman, sanoo
HERRa.

Jer. 3: 3. Luku 6: 15.

13. Minä tahdon heitä niin pei-
mia, sanoo HERRa, ettei yhtäkän wi-
namarjaa pidä wiinapuusa oleman,
eikä yhtäkän sikunata sikunapuusa, lehdet
pitä wariseman: ja se kuin minä heille
andanut olen, pitä heillä otettaman
pois. Ef. 5: 1. Marc. 21: 19. Luc. 13: 6

14. Mirti me niin alallansa istum-
me? kootkat teitäme, käytämme wah-
woin kaupungeihin, ja odottakamme
niisä apua; sillä HERRa meidän Ju-
malamme on meidän kärsenyt odottaa,
ja juottanut meitä latkeralla siemenel-
lä, että me niin teimme HERRaa
wastan syndiä. Jer. 9: 15. Luku 23: 15.

15. Odota rauhaa ja terveyden ai-
kaa, ehkei mitän hyvää ole käsissä; ja
että te parataisın, ehkei muuta ole
kuin hämmästyös. Jer. 14: 19.

16. Jo nyt kuuluu hamasta Danista
hewoisten hirmuminen, ja heidän or-
hinsa kuorssuwat, niin että kaikki maa
järisee. He tulewat ja syöwät maan,
ja kaikki mitä siinä on, kaupungin
ja sen asuwaiset. Jer. 4: 15.

17. Sillä kago, minä lähden te-
met ja Basiliiskuyet teidän sekoon
joita ei auta lumoimaan; waan niitä
pitä teitä pistämän, sanoo HERRa.
Of. 58: 5, 6.

18. Minun wirwotuxeni on ma-
la sekoitettu, ja minun sydämeni
näändynyt.

19. Kago, minun Kansani tyt-
ritä pitä wieralda maalda huutaman:
HERRa tahdo sillon olla Zionissa,
eikä hänellä sillon ole Kuningasta?
Ja he wihoitit minun kuwillaanja ja
halla wieran jumalan palvelureita.

20. Elon aika on mennyt edes,
mi on loppunut, ja ei meille ole
tullut.

21. Minä suren suuresti että mi
Kansani tytär niin turmeldu on:
nä surkuttelen ja olen hämmästy-
nyt.

22. Eikö Gileadisa ole woidetta,
eikä siellä ole parandajata? mirti
minun Kansani tytär ole terweyi te.
Jer. 46: 11.

D. L u k u.

Judan wiat rangaißaan.

Jossa minun pääfäni olis kyllä
tä, ja minun silmäni olis tu-
den lähde; että minä woisın itä
päiwää ja yötä lyötyjä minun
sajantui. Ef. 22: 4. Jer. 4: 19.

Luku 14: 17. Mal. w. 1: 16. Luku 2: 17.

2. Josta minulla olis matkamie-
mäsä korwesa, niin minä jätäisın
nun Kansani, ja menisın pois he-
tykönsä; sillä he ewat kaikki hui-
tekiät, ja paha joukko.

3. He ambuivat kielellänsä mi-
jougellansa walhetta ja ei totia
waeldawat wäkirvallalla maasa, ja
newät yhdestä pahudesta niin tot-
ei totellen minua, sanoo HERRa.

4. Jokainen karttakon lähimmäi-
sä, ja älkän uskoko weljeänsäkkä-
weli sortaa ja painaa alas welje-
ja ystäwä pettä ystäwänsä.
Jer. 12: 6. Mat. 7: 5, 6. Marc. 16: 7.

5. Ystäwä pilkkaa ystäwänsä,
ei puhu totuutta: he totuttawat
sä puhumaan walhetta, ja
ewat pahaa tehdä.

6. Sinä asut petosten keskellä, ja

10. Katsa minua tuta petoyen tähden, **HERRA**.

11. Sentähden sanoo **HERRA** Zebaoth näin: Kago, minä sulan heitä, koettelen heitä; sillä mitästä minä teen minun Kansani tyttärien?

12. Heidän petolliset kielensä ovat kannoet: sunlansa he puhuivat läheisensä kanssa ystävällisesti, waan läheisensä he wäpyivät händä.

13. Eikä minun sentähden pidäisi minun heitä, sanoo **HERRA**? ja minun sieluni pidäisi kostaman kalliiselle Kansalle kuin tämä on?

14. Minä itken ja surkuttelen wuorin, ja walitan korwesa lautumitten päällä: sillä he owat peräti hajoitetut, ettei siitä fillen kengän waella, ei siellä kuulu karjan äändä, tai linnut ja kaikki karja owat joutuneet ja menneet pois.

15. Ja minä teen Jerusalemin kirjuri ja Pohilärmen pefäri; ja häwitän Judan Kaupungit, niin niissä yhtäälän pidä asuman.

16. Joka wiisas ois hän ajattelis ja ilmoitais mitä **HERRAN** suulle sanoo: Mingätähden siis maalle hütuteturi ja häwiteturi tulee, se on niinkuin erämaa, josta ei löydä waella?

17. Ja **HERRA** sanoi: sentähden, he hyljät wät minun Lakini, jonga minä heille annoin, ja ei tottele minun käskyä, eikä elä sen jälkeen;

18. Waan seurawat oman sydämensä tahtoa, ja Baalimita; niinkuin minä isänsä heitä opettanut owat:

19. Sentähden näin sanoo **HERRA** Zebaoth, **Israelin** Jumala: Kago, minä teen tämän Kansan leiruoholla, ja minä heidän sappea juoda.

20. Minä hajoitan heidän pakanain, joita ei he eikä heidän isänsä, ja lähetän miehen heidän pesänsä, siihenasti että minä heidän kaikki lopetan.

17. Näin sanoo **HERRA** Zebaoth: tutkikat tätä; toimittakat teilleme itsekewäisiä waimoja, että he tulisi; ja lähettäkät niitten perään jotka taitawat owat, että he tulisi;

2 Aika R. 35: 25. Am. 5: 16.

18. Ja kiiruhtaisit meitä walittamaan; että meidän silmämme kynneseitä wuodataisit, ja meidän silmäripseimme wettä tiukkuisit;

19. Että walitus kuului Zionisa (näin:) iewi kuinga me olemma näin häwitetyt! me olemma peräti häwäistyt, sillä meidän täytyy maalda paeta, että meidän asuinijamme owat tukistut.

20. Kunkat siis te waimot **HERRAN** sanaa, ja käsittäkät korwiinne hänen suunsa puhe: andakat teidän tyttärensä itkeä, ja opettakan toinen toistansa walittamaan, (näin:)

21. Kuolemia on tullut meidän alkuisijamme sisälle, ja meidän huoneijimme langenuut, lapsia katuiilla tappaamaan ja nuorukaisia kujilla.

22. Näin sanoo **HERRA**: sano: ihmisten ruumit pitä, niinkuin loka maan päällä, kaatuman; ja niinkuin jalalliset jääwät elomiehen perään, josta ei ole ylösbottajata.

23. Näin sanoo **HERRA**: älkän wiisas kerstakko wiisaudestansa, älkän wäkevä kerstakko wäkevydestänsä; älkän myös rikas kerstakko rikkaudestansa;

24. Waan joka tahtoo kerstakata, niin kerstakatan siitä, että hän tietä ja tunde minun, että minä olen **HERRA**, joka teen laupinden, oikeuden ja wanhurskauden maan päällä; sillä se minulle kelpaa, sanoo **HERRA**.

1 Cor. 1: 31. 2 Cor. 10: 17.

25. Kago, se aika tulee, sanoo **HERRA**, että minä raangaisen kaikki ympärileikatut ympärileikkamattomain kanssa;

26. Egyptin, Judan, Edomin, Ammonin lapset, ja Moabin, ja kaikki jotka maan ääriä korwesa asuwat; sillä kaikilla pakanoilla on ympärileikkamaton esiinahla, mutta koko **Israelin** huonella on ympärileikkamaton jodän.

Jer. 4: 4. Luku 25: 23, 24.

Rom. 2: 28, 29.

3 Prof. 26: 33.

5 Prof. 28: 64.

10. Luku.

Neuvo luopumaan pakanain epäjumalista ja turvamaan Jumalaan.

Kuulkat mitä HERRa teille sanoo, te Israelin huone.

2. Näitä sanoo HERRa: ei teidän pidä oppiman pakanain tapaa, eikä teidän pidä taiwan merkejä pelkämän; sillä pakanat niitä pelkävät.

3 Mos. 18: 3. Es. 47: 13.

3. Sillä pakanain asetukset ei ole muu kuin turhuus; sillä he harkkivat puun mehästä, ja työmies valmistaa sen kirvellä; Es. 40: 19. Luku 41: 9, 10.

4. Ja launistaa sen hoviolla ja kullalla, ja kiinnittää sen nauloilla, ja varjalla, ettei se järky.

5. Ne ovat tehdyt niinkuin wahvat palompuut, waan ei he taida puhua: ja heitä täytyy myös kanda, sillä ei he taida käydä; sentähden ei teidän pidä niitä pelkämän, sillä ei ne taida pahaa eikä hyvää tehdä.

Ps. 115: 5. Es. 41: 28. Luku 46: 1, 7.

6. Mutta HERRa, ei yksin ole sinun vertaises: sinä olet suuri, ja sinun nimes on suuri, jonga sinä töilläsi taidat osotta.

Ps. 86: 8, 10.

7. Kenengä ei pitäisi sinua pelkämän, sinä pakanain kuningas? sinua pitää kuultaman; sillä ei kaikkein pakanain wiisasten seasa eikä yhdesäkän waldakunasa ole sinun vertaisias.

Jer. 10: 10. Ilm. 2. 15: 4.

8. He ovat kaikki tyhmät ja taitamattomat; sillä puu osottaa turhuden.

Ps. 115: 8. Es. 41: 29. Sab. 2: 18.

Sab. 10: 2.

9. Taottu hopia tuodan Tharsiresta, ja kulta Uphasta, valmistettu työmiehildä ja hopiasepildä: he puetaan sinillä willoilla ja purpuralla, jotka kaikki ovat taitawain työt.

10. Mutta HERRa on totinen Jumala, elävä Jumala, ja ijantulkkinen kuningas: hänen wihansa edesä wapisee maa, ja pakanat ei taida lärsiä hänen uhkaustansa.

Nab. 1: 5.

11. Niin sanokat siis heille näin: jumalat jotka ei taiwasta eikä maata tehnet ole, kadotkan maasta ja taiwan alda.

12. Mutta hän on tehnyt meidän waimallansa, ja wahwoistanut maan yllä wisaudellansa; on myös lawittu taiwan ymmärryellensä.

1 Mos. 1: 1, 6. Jer. 51: 15.

13. Koska hän yllistää, jillein paljo wettä taiwan alla, ja wylös udun maan ääriä: hän tekee käisen leimauxen saten kansa, ja tuulen tulla tawaroistansa.

Ps. 135: 7. Jer. 51: 16.

14. Kaikki ihmiset ovat tyhmät hänen taidosansa, ja kaikki hoviolla ovat häpiäsi kuwinaansa; sillä he kuwansa ovat petos, ja ei niitä hengeä.

15. Se on kaikki turha ja petonen työ: heidän pitää hukkuman, ja heitä epitetään.

Es. 42: 17. Luku 45: 16. Jer. 51: 18.

16. Mutta Jacobin osa ei ole kallainen; waan hän on se joka luomut on, ja Israel on hänen pehkönsä wiiga: HERRa Zebaoth on hänen nimensä.

17. Ota sinun kauppas pois maa, joka asut wahwasa kaupungisa.

18. Sillä näin sanoo HERRa Kago, minä heidän lingolla pois asuwaiset tällä erällä; ja waiwaan heitä, että heidän pitää sen tunden.

19. Woi minun murheeni ja minun menin suru! waan minä luulen että on minun waiwani, jonga minun kärsimän.

20. Minun majani on hajoitettu ja kaikki minun nuorani ovat kadonneet: minun lapseni ovat pois minun työstäni, eikä yhtän enää jäljellä, ja ei kengän pane wylös minun teldaani.

21. Sillä paimenet ovat työt tulleet, eikä kysy HERRaa; sentähden ei he ymmärrä, waan kaikki heidän laumansa on hajoitettu.

Jer. 2: 27.

22. Kago, sanoma tulet, ja wapiustus pohjan maalda, saattawat Judan kaupungit tyhmillä ja wäijämeini asuinsijaksi.

Jer. 1: 14. Luku 2: 2.

23. Minä tiedän, HERRa, ihmisen tie ole hänen waimallansa.

8. Mutta miehen wallasa, kuin hän waellais ja käymisensä o-
mais. **San. 1. 20: 24.**

24. Kurita HERRA minua, mutta jengin kohtudella, ja ei sinun jul-
desas ettes minua peräti hukutaissi.
Ps. 6: 2. Ps. 38: 2. Jer. 30: 11.

9. Mutta wuodata wihas pakanain
k, jotka ei jnuu tunne, ja niitten
in päälle, jotka ei sinun nimeäs
huuda; sillä he owat syöneet ja
et Jacobin, he owat tehnet hänen
ansa lopun, ja hänen asuiniansa
hänet. **Ps. 79: 6, 7. Es. 64: 10.**

11. Luku.

11. Kirjoitetaan; Jeremian waara.

1. Tämä on se sana, joka tapahtui
HERRALDA Jeremialle, sanoden:
2. Kuulkaat näitä liiton sanoja, sa-
mune niitä Judalaisille ja Jerusa-
laimilaisille. **5 Mos. 27: 26.**
Sal. 3: 10.

3. Ja sano heille: näin sanoo HERRA
Israelin Jumala: kirottu olkon se
ei tottele näitä liiton sanoja;
4. Jotka minä jina päivänä teidän
kone käskin, jona minä johdatin
Egyptin maalda, rautapäähistä,
5. Niin: kuulkaat minun äändäni, ja
6. Niinkuin minä teidän käskenyt
niin teidän pitää minun Kansani
k, ja minä olen teidän Juma-
k. **2 Mos. 19: 5. 5 Mos. 4: 20.**
1 Kuu. 29: 13. 1 Kun. 8: 51.

7. Että minä wahvistaisin sen wa-
ngon minä teidän Jhillenne wan-
k, olen, andaxeni heille maan, joka
8. Ja ja hunajata wuotaa, niinkuin
9. Väpänä on. Minä wastaisin, ja
10. Amen, HERRA!
1 Mos. 15: 7. Luku 28: 3. Luku 28: 4.

11. Ja HERRA sanoi minulle: saarna
12. Nämät sanat Judan Kaupungeisa,
13. Jerusalemin katuilla, ja sano: kuul-
14. Kätkä liiton sanoja, ja tehkät niit-
15. Käteen.

16. Sillä minä olen kaikella ahke-
17. Tä todistanut teidän Jhillenne siitä
18. Kästä, kuin minä heitä johdatin
19. Egyptin maalda, niin tähän päivään
20. Minä nousin warhain, todistin ja
21. Kätkä: kuulkaat minun äändäni.

8. Mutta ei he kuullet, eikä kallis-
tanet korviansa, waan kukin meni oman
pahan sydämensä tahdon jälkeen: Sen-
tähden annan minä myös kaikki nämät
liiton sanat tulla heidän päällensä, kuin
minä käskin pitää, ja ei he sitä tehnet.

9. HERRA sanoi minulle: minä
kyllä tiedän, kuinga Judan miehet ja
Jerusalemin asuwaitet sitowat itsensä
yhteen.

10. He käändäwät itsensä entisten
Jhäinsä syndeihin, jotka ei minun sa-
nojeni kuullet, mutta seuratsit muita
jumalita, ja palvelit niitä: Israelin
ja Judan huone owat myös rikkonet
joka pakasa minun liittoni, jonga minä
heidän Jhäinsä kansa tehnyt olen.

Jer. 9: 13.

11. Sentähden näin sanoo HERRA:
12. Kätkä, minä saatan onnettomuden hei-
dän päällensä, jota ei heidän pidä
saaman wälittää; ja koska he minua
huutawat, niin en minä kuule heitä.
Ps. 18: 42. San. 1. 1: 28. Es. 1: 15.
Jer. 14: 12. Hes. 8: 18. Wloh. 3: 4.

12. Anna siis illoin Judan Kau-
pungit ja Jerusalemin asuwaitet men-
nä, ja huutaa niitä Jumalita, joille
he suiguttanut owat; waan ei he taida
heitä auttaa heidän hätänsä aikana.
5 Mos. 32: 37, 38.

13. Sillä niin monda kuin sinulla,
Juda, Kaupungita on, niin monda si-
nulla jumalatakin on; ja niin monda
kuin katua on Jerusalemissa, niin mon-
da häpiällistä Altariteta oletta te ra-
kendanet, suiguttayenne Baalille.
Jer. 2: 28.

14. Älä siis sinä rukoile tämän
Kansan edestä, älä myös huuda eli
rukoile tämän Kansan tähden: sillä
en minä kuule heitä, koska he minua
huutawat hädänsänsä.
Jer. 7: 16. Luku 14: 11.

15. Mitä on minun ystävälläni
toimittamista minun huonesani? he te-
lewät kaikkinaišta koirutta, ja luule-
wat pyhän liban sen heidänsä pois
ottawan: ja koska sinä pahoin teet,
niin sinä iloitset siitä.

16. HERRA kugui sinun nimes wi-
herjäiseri, kannixi hedelmälliseri öljy-
puuxi; mutta nyt on hän suurella
murhan äänellä syyttännyt tulen sen

ympäriille, niin että sen orat pitää häwitetyxi tuleman.

17. Sillä HERRA Zebaoth, joka sinun on istuttanut, uhlais sinulle pa-haa, Israelin huonen ja Judan huonen pahuden tähden, kuin he tekewät, ja wihoitatarwat minun suitkuttaisansa Daalille.

18. HERRA on minulle sen ilmoit-tanut, niin että minä sen tiedän: sil-loin sinä osotit minulle mitä he ai-toiivat.

19. Ja minä olen niinkuin kariga ja niinkuin härkä, joka wiedzän teu-rastetta: ja en minä tiennyt että he olit pitänet neuwoa minua vastaan, (ja fanonet:) turmelkamme puu hedelmöi-sensä, ja temmatkamme händä plob juurinenja eläwitten maasta, ettei hänen nimeänsä ikänä enämbi muistetaisi.

20. Mutta sinä HERRA Zebaoth, si-nä oikia Duomari, sinä joka tutkiste-let munaskuut ja sydämen, anna mi-nun nähdä sinun kostos heidän pääl-lensä; sillä mind olen minun astiani andanut sinun halduus.

1 Sam. 16: 7. Ps. 7: 10. Jer. 17: 10.
Eksa 20: 12. Jim. 2: 23.

21. Sentähden sanoo HERRA näin Anathotin miehiä vastaan, jotka sinun hengeäs wäijywät ja sanowat: älä ennuista meille HERRAN nimeen, solles muutoin tahdo kuolla meidän käsiämme.

22. Sentähden näin sanoo HERRA Zebaoth: kato, minä egin heitä kostolla, nuoret miehet pitää heistä mielalla ta-
pettaman, heidän poikansa ja tyttärensä pitää näljäästä kuoleman;

23. Niin ettei heistä pida mitän jäämän: sillä minä saatan Anathotin miehille onnettomuden, sinä wuonna, koska heitä kostolla pitää egittämän.

12. Luku.

Jumalattomain myötäkäyminen pian loppuu.

HERRA, jos minä vielä käwiin si-nun kansas oikeudelle, niin sinä kuitengin löytän hurstkari, kuitengin puhun minä sinun kansas oikeudeita. Mäxi käy jumalattomille ulin hywin, ja suurilla ylönamietuilla on kaikki-naista kyllä?

Job. 21: 7. Ps. 73: 8.
Hab. 1: 13. Mal. 3: 15.

2. Sinä istutat heitä suurta-
kaswamaan ja lantamaan heiden
sinä olet läsnä heidän suusansa, ja
lantana heidän sydämeisensä.

3. Mutta minun sinä HERRA
net, näet minun ja tutkistelet
sydämeni sinun edessä: Temmaa
niinkuin lambaita teurari teho-
pyhitä heitä tappamisen päwäxi.

4. Kuinga laulwan siis pitä
niin surkkaasti oleman? ja ruoho-
kisa paikoisa kedolla kuuruman?
waisten pahuden tähden, että sek-
met että linnut katewat; sillä
nowat: hän kyllä wähän tietää
meille tähtälähin käy.

Jer. 4: 25. Eka 7: 20. Eka 7: 11.

5. Jos he wäsyttärät teidän,
jalkaisin käywät, kuinga siis sinun
loin käy, koska sinun täytyy he-
miesten kansa juosta? ja jos sin-
niisa maakunnisa suruttomutta,
rauha on, mitä sinulle on tapo-
sen ylpian Jordanin tykömä?

Jer. 49: 19. Eka 50: 44.

6. Sillä sinun weljes, ja Isä
owat myös sinua vastaan peto-
pitittärät sinua täydellä kurtulla:
tähden älä usko heitä jos he
yhtäwällisesti sinun kansas puhu-
vat.

Jer. 9: 4. Eka 15: 10.

7. Minun täytyy anda minun
ueni plob, ja paeta minun perin-
tä ja anda minun rakkain sieluni
listen käsiin.

8. Minun perindöni on tullut
nulle niinkuin jalopeura mehä-
räykytty minua vastaan, sentähden
han minä händä.

9. Minun perindöni on ni-
kirjawa lindu, jonga ympäriille
heitänsä kokowat: noikat ja
teitänne kaikki eläimet kedolla,
ja syölät.

10. Monet paimenet owat
tänet minun wiinamäkeni, ja so-
minun farkani: he owat tehneet
faunin farkani korwexi ja aistari.

11. (Minä näen jo kaikki) ja
surkkaasti hän on häwitetty, että
maa on kylmillä; umtta ei
pannut sitä sydämeensä.

12. Sillä häwittäjät tulewat

kuksuolille korvesa, ja HERRan
Ma kulluttaa yhdeistä maan äärestä
toiseen, ja ei yhdelläkän lihalla
rauhaa oleman.

2. Ne kylwäwät nisuja, mutta hei-
pitä ohdakkeita niittämän, he te-
kellensä paljon waiwaa, mutta
pidä sitä nautikeman, eikä
oman heidän wuoden tulojansa,
HERRan julman wihan tähden.

1. 26: 16. 5. Ros. 28: 38. Wtq. 8: 15.
Pagg. 1: 6.

Näin sanoo HERRa kaikkia mi-
nahoja kyläni miehiä vastaan, jot-
tawat minun perindöni, jonga
Kansalleni Israelille jakanut o-
lago, minä rewini heitä ylös hei-
maajansa, ja otan ulos Judan
juuri heidän leikeldänsä;

Ja pitä tapahtuman että kosta
olen heidän ottanut ulos, ar-
minä jälleen heitä, ja annan
sin oman perindönsä ja maansa

3. Ja se on tapahtuwa, jos he
Kansajani kaiketi oppiwat wan-
nan minun nimeni kautta (niin
kuin HERRa elää), niinkuin he
minun Kansani opetit wanno-
Baalin kautta: niin pitä heitä
rakettaman minun Kansani seasa.

Et. 19: 18.

Mutta jollei he kuule, niin mi-
nuseini rewini ylös sen Kansan, ja
sanoo HERRa.

13. Lufu.

Jeremian linnainen wyö, uhkaus, walitus.

Näin sanoo HERRa minulle: mene
ja osta sinulles linnainen wyö, ja
sillä kupes; ja älä sitä kasta.

Ja minä ostin wyön HERRan
jälkeen; ja sidosin sen ymbäri
kupcitani.

Niin tapahtui HERRan sana toi-
serran minulle, ja sanoi:

Ota wyö kuin sinä ostanut ja
sillä kupes sitonut olet; nouse ja
Pbratiin ja lätkke se kiwirau-

Näin menin ja lätkin sen Pbra-
työ; niinkuin HERRa minulle
kemyt oli.

6. Mutta pitkän ajan perästä ta-
pauhtui, että HERRa sanoi minulle:
nouse ja mene Pbratiin, ja ota se
wyö jälleen, jonga minä sinun lätkin
sinne lätkkeä.

7. Näin mentin Pbratiin, ja kai-
woin sen ylös, ja otin wyön siitä pal-
kasta, johon minä paunut olin; ja kago,
wyö oli mädändynyt, niin ettei se ni-
tän enää kelwanut.

8. Niin tapahtui HERRan sana mi-
nulle, ja sanoi:

9. Näin sanoo HERRa: niin minä
myös häwitän Judan ja Jerusalemin
suuren olpeyden:

10. Sen pahan Kansan, joka ei
minun sanaani kuulla tahdo, mutta
menee sydämensä tahdon jälkeen, ja
seuraa muita jumalita, palwellaensa
ja kumartajensa niitä: hänen pitä tu-
leman niinkuin tämä wyö, joka ei es-
nä kelpaa.

11. Sillä niinkuin mies sitoo wyön
ymbäri luepitansa: niin ikänä olen
minä, sanoo HERRa, minun ymbä-
rilleni wyötännyt koko Israelin huo-
nen, ja koko Judan huonen, olemaan
minulleni Kansaxi, nimeyi, ylijyxyxi ja
kunniaxi; mutta ei he tahtonet kuulla.

12. Niin sano nyt heille tämä sana:
Näin sanoo HERRa Israelin Jumala:
kaikki leilit pitä wiinalla täytettämän:
niin pitä heidän sanoman sinulle: kuka
ei sitä meistä hywin tiedä, että kaikki
leilit pitä wiinalla täytettämän?

13. Niin sano heille: näin sanoo
HERRa: kago, minä täytän kaikki ne
jotka täsä maasa asuwat, Kuningat
jotka Dawidin istuimella istuwat, ja
Papiit ja Prophetat, ja kaikki Jerusale-
min asuwalset, niin että he juopuwat;

14. Ja hajoitan heitä toiset toi-
sistansa, Isät lapsinensa, sanoo HERRa:
en minä armahda eli säästä, engä
ole laupias heidän kadotuxsansa.

15. Niin kuulkat nyt ja ottakat
waari, ja älkät paisuko; sillä HERRa
on sen sanonut.

16. Andakat HERRalle teidän Ju-
malallenne kunnia, ennenkuin hän
anda pimeyden tulla, ja ennenkuin
teidän jalkanne loukkandu pimidihin
wuoriin; niin että te odotatte wal-

kuulla, ja hänen pitää sen tekemän kuuleman varjoja ja pimeyden.

Ps. 44: 20. Es. 8: 22. Luku 59: 9.

17. Mutta jollet te näitä kuule, niin on kuitenkin minun sieluni salaisesti itkewä senkaltaisista ylpeyistä: minun silmäni on katkerasti ja yhäkylmin vuodattava kyhneistä, että HERRAN lauma fangixi tulee.

Mal. w. 1: 2, 16. Luku 2: 18.

18. Sano kuningalle ja Drötingille: nöyryttäkät teitänne ja istukat maahan: sillä kunnian kruunu on teidän päästänne pudonnut. Jer. 36: 30.

19. Kaupungit etelän puolesta ovat suljetut, ja ei ole yhtän joka heittä avaa: koko Juda on wiety pois, se on peräti wiety pois.

20. Mostakat teidän silmänne, ja kapokat luinga he pohjaisesta tulewat: kusa lauma nyt on, joka sinun halduus annettu oli, sinun jalo laumas?

21. Mitäs tahdot sanoa, koska hän näin on kostolla egirwä sinua? sillä sinä olet niin totuttanut heidän sinuas vastaan, että he Ruhtinat ja päämiehet olla tahtowat: mitämax, sinulle pitää tuskia tuleman, niinkuin waimolle lapsen synnyttämisessä. Jer. 6: 24.

22. Ja jos sinä sydämesäs sanoa tahdoisit: mingätähden minulle nämät tapahtuwat? sinun moninaisen pahudes tähden on sinun saumas ratkeunut, ja sääres wälisin paljastetut.

Es. 47: 2, 3. Jer. 5: 19. Luku 16: 10, 11.

23. Taitako musta kansa nuutta nahkansa, eli Pardi pillkunsu? niin te myös taidatte tehdä jotain hywää, että te pahaan tottunet oletta.

24. Sentähden hajoitan minä heidän niinkuin akanat, jotka tuuli korpeen lennättä.

25. Se pitää oleman sinun palkkas ja osas, jonga minä sinulle jakanut olen, sanoo HERRA; ettäs minun unhotit, ja luotit iges walheisiin.

26. Sentähden kirwotan minä myös paljo sinun saumastas; että sinun häpyös nähtämän pitää.

27. Sillä minä olen nähnyt sinun huorudes, sinun haureudes, sinun häpymättömän salawuotendes ja sinun kauhiudes, sekä kikkuloilla että ledoilla:

woi sinuas Jerusalem! koston siis kus tahdot puhdistaa iges?

Jer. 5: 8. Ps. 22: 11.

14. Luku.

Judan näitä. Jeremian esirukous.

Tämä on se sana, jonga HERRAanoi Jeremialle, kalliista ajasta.

2. Juda murehtii, ja hänen tinsa ovat hyljättyt, maasa ollan rullifesti, ja Jerusalemissa on wälitys. Jer. 12: 4.

3. Olimmäiset lähettämät alamaansa weden perään, mutta kosta lewat kairwolle, niin ei he löydä ja kandaivat niin astiansa kotta nä jällen: he käywät surullisina ja perwät, ja peittämät päänsä;

4. Että maa palahтели, ettei maan päälle: peldomiehet läpökä ruisansa ja peittämät päänsä.

5. Sillä naaraspeurat jotta kopoikswat, hyljämät wassittansa, ruoho kaswa.

6. Ja mehäaasit seisowat maasa ja haistelewat tuulda niinkuin lemmet; ja heidän silmänsä näännetti heinä kaswa.

7. Woi HERRA, meidän tekomme owat sen kyllä ansait, mutta autta kuitenkin sinun tähden: Sillä meidän kowakok sudemme on suuri, kuin me ma sinua vastaan syndiä tehneet.

8. Stnä olet Israelin turwauttaja hädäsä: mixis olet niinkuin muukalainen maasa, ja niinkuin räs, joka siihen ainoasti yötty?

9. Mixis olet niinkuin mies, on pelkuri, ja niinkuin wälwä, ei autta taida? sinä olet kuitenkin tämän seafamme HERRA, ja me näitan sinun nimelläs, älä meitä hyljätä.

10. Näin sanoo HERRA tähtästä: he juowat mielellänsä sinä tänne, eikä pysh alallansa; sentähden he kelpaa HERRALLE, waan hän nä kyllä heidän pahudensa, ja tahtowat heidän syndesjansä. Ps. 8: 18. Luku 11: 14.

11. Ja HERRA sanoi minulle: sinun pitää rukouileman tämän kauden edestä, heidän hywärensä.

Jer. 7: 16. Luku 11: 14.

12. Sillä jos he päästowat, en minä etän kuule heidän rukoustaansa, ja he polttouhria ja ruokouhria uhraut, niin ei ne minulle kelpaa; waan nä lopetan heidän miekalla, nälsjällä rutolla. San. 1. 1: 28. Ef. 1: 15. Jer. 11: 11. Hes. 8: 18. Mich. 3: 4.

13. Niin minä sanoin: ah! HERRA, kazo, Prophetat sanowat: ei teidän pidä miekkaa näkemän, saaman kallista aikaa, mutta minä en teille hywän rauhan täsä paikasa. Jer. 5: 12.

14. Ja HERRA sanoi minulle: Pro= ennustawat walhetta minun ni= en ole minä heitä lähettänyt, lästkenyt, elikkä puhunut heidän kansa: he saarnawat teille wääriä wä, noituutta, turhutta ja sydä= nsi petosta. Jer. 23: 21. Euku 27: 14. Euku 29: 8, 9.

15. Sentähden näin sanoo HERRA Prophetaista, jotka minun ni= en ennustawat, waikka en minä ole lähettänyt, ja kuitengin he sano= ei miekan ja kallin ajan pidä maahan tuleman: ne Prophetat tuoleman miekalla ja nälsjällä.

16. Ja kansa, jolle he ennustawat, nälsjistä ja miekasta siellä ja täällä salemin katuilla makaman, ja ei pidä yhtän oleman joka heitä aa, heitä ja heidän wainojansa, kansa ja tyttäritänsä: ja minä tah= kaata heidän pahudensa heidän lensä.

17. Ja sinun pitä sanoman heille näin sanan: minun silmäni wuota= tyneleitä yli yötä ja päivää, ja katta: sillä neisy, minun kansani on hirmuisesti waiwattu, ja sur= ti lyöty. Jer. 9: 1. Euku 13: 17. Mal. w. 1: 2, 16. Euku 2: 18.

18. Jos minä menen ledolle, niin siellä makawat miekalla lyödyt: minä tulen kaupunkiin, niin kazo, makawat nälsjistä näändyniet; sillä Prophetat ja Wapit pitä myös mene= pois siihen maahan, jota ei he

19. Oletkoas Judan peräti hyljän= ti? eli ihwottako sinun sielus Zionita? Eri sinä olet uiu meitä lyönyt ettei

kengän parata taida? me toiwomme rauhaa, mutta ei tule mitän hywää: parandamisen aikaa, ja kazo, täsä on wielä nyt enä wahingota. Jer. 8: 15.

20. HERRA, me tunnemme meidän jumalattoman menomme, ja meidän Isäimme pahat teot; sillä me olem= ma syndiä tehnet sinua wastan. Ps. 106: 6. Dan. 9: 8.

21. Mutta sinun nimes tähden älä anna meitä häwäistyxi tulla, älä sinun kunnias istuinda anna pilka= tuxi tulla: muista siis, ja älä anna sinun liittoas meidän kansamme la= kata. Jer. 3: 17. Matth. 5: 35.

22. Ei ole kuitengan pakanain epä= jumalain seasa joka saten anda taita, ei taida taiwas myöskän sataa: sinä ainoa olet HERRA meidän Juma= lamme, jonga päälle me toiwomme: sillä sinä olet kaikki nämät tehnyt. Ps. 135: 7. Ps. 147: 8.

15. Luku.

Jeremian rukous. HERRAN wastaus.

1. Ja HERRA sanoi minulle: jos Mo= ses ja Samuel seisoijit minun ede= säni, niin ei minun sydämeni olisi sit= tengän sen kansan tygö: aja heitä pois minun edestäni, ja anna heidän meunä. 2 Mos. 32: 11. 1 Sam. 7: 9. Jer. 14: 14, 16.

2. Ja jos he sinulle sanowat: kunga meidän pitä menemän? Niin sano heille: näin sanoo HERRA: jotka (owat ai= woitut) kuolemaan, ne (mengän) kuo= lemaan: jotka miekkaan, ne miekkaan: jotka nältkään, ne nältkään: ja jotka sanginteen, ne sanginteen. Jer. 34: 11. Hes. 11: 9. Sach. 11: 9.

3. Sillä minä tahdon kurittaa hei= tä neljällä kurituxella, sanoo HERRA: Miekalla tappaa: koirilla repiä: taiwan linnuilla ja pedoilla syöttä ja hukutta. 3 Mos. 26: 16.

4. Ja minä tahdon ajaa heitä sinne ja tänne, jokatkeen waldakundaan maan päällä; Manassen Jehiskian Judan ku= ningan pojan tähden, naitten tähden kuin hän teki Jerusalemissa. 3 Mos. 28: 25. 2 Kun. 2. 21: 11. Euku 23: 26. Euku 24: 2, 3. 2 Kita K. 33: 9. Jer. 24: 9.

5. Sillä kuka tahtoo sinua armah= taa Jerusalem? kuka sinua surkuttelee?

kuka pitää menemän? ja saattaman rauhaa sinulle?

6. Sinä olet minun hyljännyt, sanoo HETra: ja olet minusta luopunut; sentähden olen minä osendanut kätteni sinua vastaan, hukuttaxeni sinua: minä suutun jo armahtamasta.

7. Minä tahdon wisjata heitä wisjimmellä ulos maakunnan porteista; ja minun Kansani, joka ei tahdo kääriä itsiänsä menostausa, ne tahdon minä tehdä kaikki Jfättömäri ja kadotta.

8. Minulla pitää enä leskejä oleman heidän seasansa, kuin sandaa meresä: minä tahdon anda tulla nuoren häwitättäjän äitiä vastaan, julkisen häwitättäjän, ja annan äikisti ja tapaturmasti langeta Raupungin päälle:

9. Niin että se jolla seisemän lasta on, pitää yrinäisexi tuleman ja sydämestjensä huokaman: sillä hänen Luuringonsa pitää warahin päinwällä laskevan: että hänen pitää häpiään tuleman ja häpemän: ja ne kuin jäävät, tahdon minä anda mielan ala heidän wihollisillensa, sanoo HETra.

Am. 8: 9.

10. Voi minua! minun äitini, etkäs minun synnytit riiteläiri, ja kolo maalle eripuraisexi: en minä ole koloa ottanut, eikä he ole minulle kaswolle andanet, kuitengin kaikki minua kiroilewat.

Job. 3: 1, 1c.

Jer. 12: 6. Luku 20: 15.

11. HETra sanoi: sinun jääneilles pitää vielä hywin käymän: minä tahdon joutua sinun aures hädän ja ahdistuxen aikana, wihollista vastaan.

12. Eikö rauta tainne järkeä sitä rautaa ja waskea, kuin pohjaisesta tulee?

13. Waan minä tahdon (ennen) anda sinun kalus ja tawaras raateluxeri, ilman marota; ja se on kaikkein sinun syndeis tähden, kaikisa sinun rajoisad.

Jer. 17: 3.

14. Ja minä tahdon anda sinun wietää wihollistes kansa siihen maahan jota et sinä tunne: sillä tuli on minun wihasani syytynyt ja pitää teidän päälänne palaman.

5 Mos. 32: 22.

15. Sinä HETra sen tiedät, muista minua, ja pidä minusta suru, ja kosta minun wihollisilleni minun puolestani,

älä wiitoytä sinun wihaas, eta wastan; sillä sinä tiedät että minun tähtes häwöijtän.

16. Sinun sanas owat saanut ja minä olen ne käyttänyt, ja sanas on minulle ilo ja sydämen dutus: ja minä olen nimitetty summes jälkeen, HETra Jumala Jer.

17. En minä anna itsiäni paiten pariin, engä iloise (heidän sanja,) waan olen yrinänsä sinun tes pelwon tähden: sillä sinä wiraftasti minun päällent.

18. Märi minun ahdistuxeni niin kauwan, ja minun haamoiwan pahat, niin ettei niitä parata taida? sinä olet minulle kuin lähde, joka ei enää muotaa Jer. 30: 15.

19. Sentähden sanoo HETra jos sinä käännät iges (minun työn) niin minä tahdon kääriä sinun, ja pitää seisoman minun edesäni: ja sinä eroitat hyvän pahasta, niin pitää oleman niinkuin minun sumdän pitää käändymän sinun tygös, sinä käännny heidän tygönsä.

20. Sillä minä teen sinun waskisexi muurixi tätä Kansaa ja he sotiwat sinua vastaan, wa heidän pidi sinua woittaman: sillä olen sinun tykönsä auttamasa sinu wapahtamasa sinua, sanoo HETra Jer. 1: 18. Luku 6: 27. Luku 20: 10.

21. Ja tahdon sinun wapahtaa kiäin käijistä, ja pelastaa sinua jalkawallasta.

16. Lrk.

Judan sangeus, kiroitus.

Ja HETran sana tapahtui minun ja sanoi:

2. Ei sinun pidi ottaman sinun waimoa; eikä siittäjän poikia elitäritä täsä paikasa.

3. Sillä niin sanoo HETra, pojista ja tyttäristä, jotka täsä syndywät; ja äiteistä kuin heitä nhyttävät, ja heidän Jfistjensä kuin täsä maasa siittäwät:

4. Heidän pitää kuoleman sairansansa, ja ei heitä pidi siittäjänä

lattaman, vaan heidän pitä loayi
olle tuleman: ja heidän pitä vielä
e miekalla ja näljällä hukkuman, ja
pän ruuminsa pitä linnuille tai=
alla, ja eläimille maasa ruari
man.

Jer. 7: 33. Luku 15: 2.
Luku 25: 33. Luku 34: 20.

Sillä niin sanoo HERRa: ei
pidä menemän murhehuoneeseen,
menemän itkemään eli surkuttele=
ta heitä; sillä minä olen ottanut
minun rauhani täldä Kansalda,
HERRa, ja minun armoni ja
länteni:

Etä sekä suuret että pienet pitä
maasa kuoleman, ja ei haudatuxi
man, ja ei yhdengän pidä itkemän
repimän itsiänsä, eikä ajeleman hiuxi=
hä heidän tähtensä.

3 Mos. 19: 28. 5 Mos. 14: 1.

7. Ja ei myöös pidä (leipää) jaet=
tan murheja, että heitä lohduitet=
tuolluen tähden, eikä pidä annet=
tan juoda lohditus maljasta Isän=
hden ja äitinsä tähden.

Et. 24: 7. Def. 24: 17, 22.

Ja ei pidä sinun menemän pito=
useen, istumaan heidän wiereensä,
hän eli juomaan.

Sillä niin sanoo HERRa Ze=
Israeliu Jumala: kago, minä
ottaa pois tästä siasta, teidän
läinne edestä, ja teidän eläisänne,
ja riemun äänen, ylsän äänen ja
hämen äänen. Jer. 7: 34. Def. 26: 13.

10. Ja koska sinä nämät kaikki tälle
salle sanouit olet, ja he sanovat
salle: mixi HERRa uhtaa meille kaik=
i tätä suurta onnettomutta? ja mikä
meidän pahatekomme ja syndimme,
ja me olemma rikkonet HERRaa,
dän Jumalatamme vastan?

Jer. 5: 19. Luku 13: 22.

11. Niin sinun pitä sanoman heille:
teidän Isänne, sanoo HERRa,
ot hyljännet minun, ja seurannet
ita jumalita, palvellet niitä ja ku=
tanet niitä; mutta minun ovat he
ännet, ja ei pitännet minun Lakiani:

12. Ja te teette vielä pahemmin
teidän Isänne; sillä kago, kufin
oman pahan sydämensä nusun jäl=
ten, eikä yrskän tottele minua;

Jer. 7: 26.

13. Sentähden minä tahdon ajaa
teidän pois tästä maasta, siihen maa=
han, josta et te eikä teidän Isänne mi=
tän tiedä, siellä saatte te palvelle mui=
ta jumalita yli päinwää ja yötä, ja en
minä tahdo siellä armoa näyttä teille.

5 Mos. 4: 27. Luku 28: 64.

14. Sentähden kago, se aika tulee,
sanoo HERRa, ettei sitte pidä enä sa=
nottaman: Niin totta kuin HERRa
elää, joka Israelin lapset Egyptin
maalda on johdattanut;

Jer. 23: 7, 8.

15. Mutta niin totta kuin HERRa
elää, joka Israelin lapset on johdatta=
nut pohjan maasta, ja kaikista maista,
joihin hän heitä ajanut oli: sillä mi=
nä tahdon anda heidän tulla jälleen hei=
dän maahansa, jonga minä heidän Is=
sillensä andanut olen.

16. Kago, minä lähetan monda
Kalamiestä, sanoo HERRa, heidän
pitä heitä ongiman: ja sitte lähetan
minä monda mežämiestä, jotka hei=
tä pitä käsittämän kaikilla wuorilla,
kaikilla kulkuloilla, ja kaikisa kiwi=
raunioisa.

17. Sillä minun silmäni näkee kaikki
heidän tiensä, ja ei ne ole peitettyt mi=
nun edessä; ja heidän pahatekonsa on
minun silmäini edessä salamatoin.

Job. 34: 21. San. 1. 5: 21. Jer. 32: 19.

18. Ensisti pitä minun kaxikertai=
festi maxaman heidän pahatekonsa ja
syndinsä, että he ovat saajuttanet mi=
nun maani: heidän kauhistustensa raa=
doilla, ja kauhistuxellansa täyttit he mi=
nun perindöni.

Et. 40: 2. Jer. 2: 7.

19. HERRa, sinä olet minun wäke=
wydeni ja minun wolmani, ja minun
turwani hädäsä: pakanat pitä tuleman
sinun tygöös mailman ääristä, ja sauo=
man: meidän Isämme ovat tosin pi=
tänet wääriä ja turhia jumalita, jotka
ei mitän autta taida.

20. Kuinga taita ihminen tehdä hä=
nellensä jumalita; jotka ei kuitengan
jumalat olellan?

Jer. 2: 11

21. Sentähden kago, minä tahdon
opetta heitä tällä haawalla, ja tehdä
heille minun länteni ja waldauni tiettä=
wäri: ja heidän pitä ymmärtämän,
että minun nimeni on HERRa.

17. Luku.

Ditia turma. Sabbathin rikkominen.

Judan syndi on raudalla ja kowalla Demantilla kirjoitettu, ja heidän sydämensä tauluihin kaitwettu, ja teidän Altarinne sarviin:

2. Että heidän lapsensa mieleensä johdataisit ne Altarit ja mehişit wiherjaisien puitten tykönä, korkeilla wuorilla.

3. Mutta minä olen andawa sinun korkeus ryöwiöyi, sekä wuorilla että kedoilla, sekä sinun riistas, että kaiken sinun tawaras, niitten syndein tähden, kuin kaikisa sinun maas äärişä on tehty.

4. Ja sinun pitää tuleman ajeturi pois sinun perinnöştäs, kuin minä sinulle andanut olen, ja minä tahdon sinun tehdä wihollistes orjaksi, siinä maasa jota et sinä tunne; sillä te oletta sytyttänet minun wihani tulen, joka ijanikkaisesti palawa on.

Jer. 15: 14.

5. Näin sanoo HERRA: Pirottu olon se mies joka luotta itsensä ihmiseen, ja panee lihan itsellensä käsivarrefi; ja jonga sydän luopuu pois HERRASTA.

6. Hänen pitää tuleman niinkuin kanerwa korwesa, ja ei pidä saaman nähdä tulewaista lohdutusta; ja hänen pitää asuman kuuwudesa korwesa, hedelmättömäsä ja autiasa erämaasa.

Jer. 48: 6.

7. Mutta se mies on sinattu, joka luottaa HERRAAN; ja HERRA on hänen turwansa.

Ps. 2: 12.

Ps. 34: 9. Sam. 1. 16: 20.

8. Hän on niinkuin se pui, joka weden reunalle on istutettu, ja osan wiereen juurtunut; sillä jos vielä palawus tulee, niin ei hän kuitengan pelkää, waan sen lehdet pysywät wiherjaisena, eikä murehdi koska kuuwa wuosi tulee, mutta kanda hedelmän ilman lakkamata.

Ps. 1: 3.

9. Sydän on häijy ja pahanelkimen kappale ylige kaikkein: kuka taita sitä tutkia?

10. Minä HERRA tahdon tutkia sydämen ja koetella munaspuut; ja

annan kullengin teittänsä jälkeen, töittänsä hedelmän jälkeen.

1 Sam. 16: 7. Ps. 7: 10. Jer. 11: 20. Luku 20: 12. Jlm. R. 2: 23.

11. Sillä niinkuin lindu hantoi ei kuori, niin on myös se joka wäläwä kalua kokoo; sillä hänen ritä sätusen kesken aikaansa, ja viimeisellä märi tuleman.

12. Mutta meidän pyhydemme (Jumalan) kunnian istuin, on lujana pysynyt.

13. Sinä HERRA olet Jeesus toivo, kaikki jotka sinun hyödyä pitää häpiään tuleman: ne minä luopunet pitää maahan kirjoittaman; sillä he hyljätwät HERRAN, ja on eläwäinen wessilähde.

Jer. 2: 13. Job. 4: 14.

14. Paranna minua HERRA, minä paranen, auta sinä minua, minä olen autettu; sillä sinä eläwä minun kerskanxeni.

15. Kato, he sanowat minulle: juis on HERRAN sana? annas wot t.

Es. 5: 19. 2 Pet. 2: 4.

16. Mutta en minä ole paimen, minun paimeneni, niin en ole myös toiwottanut heille surkianwää, sen sinä tiedät: mitä minä nannut olen, se on oikia sinun edessä.

17. Älä ole minulle hämmästyttäjä, sinä olet minun turwani hädäsä.

18. Anna heidän häpiään tulla, ja minua wainowat, ja älä anna minua häpiään tulla: anna heidän peljätä, ja älä anna minun peljätä: onnetoin päivä heille tulla, ja lyö heitä karkertaisesti.

Ps. 35: 4. Es. 40: 15.

19. Niin sanoi HERRA minun kunniani: mene ja seiso kansan portissa, ja Judan kuningat käywät ulos ja sälle; ja kaikisa Jerusalemin portit.

20. Ja sano heille: Kuulkaat HERRAN sanaa te Judan kuningat, ja kaikin Judan ja Jerusalemin asuwaiget; josta tästä portista sälle käyite.

21. Näin sanoo HERRA: kanna katta teitäme ja älkät Sabbathina joku kuta kuormaa kanda, älkät wäläwä Jerusalemin portteita läpise.

Reb. 13: 19.

22.

15. Kuitengin unohtaa, minun Kansani, minun: Ne suiguttavat jumalille, ja pahenuksen matkaan saattavat ilman lakkamata, ja käyvät tallamatonilla teillä; Jer. 2: 18.

16. Että heidän maansa pitää autiaksi tuleman, heille ijäiseksi häpiäxi; niin että jokainen joka waelda ohige, ihmettelee ja päätänsä pudistaa.

Jer. 12: 11. Luku 19: 8.

17. Sillä minä tahdon niinkuin itä-tuulella hajoittaa heitä heidän wiholdistensa edesä: minä tahdon näyttä heille selkäni ja en kaswojani, heidän kadotuksensa päivänä. Et. 27: 8. Luku 29: 9.

18. Mutta he sanoit: tulkat, ja käykämme neuvoa pitämään Jeremia-ta vastaan: sillä ei Papiit taida wäärin mennä Waifa, wiijasten neuvo ei puutu, ja ei Prophetat taida wäärin opetta; tulkat ja lyöklämme händä kielellä ja älkämme totelko mitä hän sanoo. Mat. 2: 7.

19. HERRa, ota waari minusta, ja kumle minun wiholdisteni ääni.

20. Dingo se oikein, että hyvä kofetan pahalla? sillä he ovat kairvanet minun sielulleni kuopan: muista siis, kuinga minä olen seisomut sinun edesäs, ja puhunut heidän parastansa, ja käänsin sinun julmudes heidän puolestansa.

21. Rangaise siis heidän lapsiansa nälsjällä, ja anna heidän miekalla langeta, että heidän waimonsa jäisit lapittomaksi ja leskeri, ja heidän miehensä lyödaisiin kuolliaksi, ja nuoret miehet sodasa miekalla tapetaisin; Et. 109: 10, 11.

22. Että huuto kuuluis heidän huoneistansa, ettäs niin äkiistä olet andamut tulla sotawäen heidän päällensä: sillä he ovat kairvanet kuopan minua käsittärensä, ja ovat wirittänet paulan minun jalkaini eteen.

23. Ja että sinä HERRa tiedät kaikki heidän juonensa minua vastaan, että he tahtovat minua tappa; niin älä anna anderi heidän pahaa tekosa, ja älä anna heidän syndejänsä pyhittynä olla sinun edesäs: he olkon kufiitettuna sinun edesäs, ja tee heidän kansansa sinun wihas jälkeen.

19. Luku.

Juda werrataan samasiiaan.

Näin sanoi HERRa: mene ja sinulles sawiaistia sawenwaloja ja (ota kansas muutamat) Kawanhimmista ja pappein wanhimmista.

2. Ja mene Ben-Dinnomin laayi joka on tiiliportin edesä; ja saarnala ne sanat kuin minä sanen sinulle.

3. Ja sano: tulkat HERRan te Judan Kuningat ja Jerusalemin asurwaiset: Näin sanoo HERRa baath, Israelin Jumala: kato, tahdon anda kowan onnen tulla paikalle, että jokainen kuin sen te pitää sen hänen korwisansa soiman.

1 Sam. 3: 11. 2 Kun. 8: 21: 12.

4. Että he ovat hyljännet ja andanet tämän sian wieralle (kalle) ja ovat suiguttanet siinä jumalille, joita ei he, eikä heidän fänsä, eli Judan Kuningat tenna ja ovat täyttänet tämän sian wamalla werellä.

5. Sillä he ovat rakendanet kenuja Baalille, polttarensa laipituleja Baalille polttouhrixi; ja minä ole käpenny, eli siitä puolesta eikä myöds minun sydämeeni tulla.

5 Mos. 17: 3. Jer. 7: 31.

6. Sentähden kato, se aika autiuleman, sanoo HERRa, ettei tännä pidä enää kuguttaman Zophet, eli Ben-Dinnomin laayori, waan murhala.

Jer. 7: 32.

7. Sillä minä tahdon häweittää dan ja Jerusalemin neuwon tästä sa, ja tahdon anda heidän langeta kalla heidän wiholdistensa edesä, ja ten käsiin kuin seisowat heidän benfä perään: ja tahdon anda heidän minua kairwan linnuille ja eläimille dolla ruaxi; Jer. 7: 33. Luku

8. Ja tahdon tehdä tämän Kawgin autiaksi ja nauruxi; niin että ki jotka käyivät tästä ohige, pihmettelemän ja wiheldelemän kaikkien waiwojansa. Jer. 18: 18.

9. Minä tahdon anda heidän da poikainsa ja tytärtensä lihaa, heidän pitää syömän teinen toiseniä haa, siinä waiwassa ja ahdistuksessa.

heidän wihollisensa, ja ne kuin sei-
mat heidän hengensä perään, heitä
pöyhittämän pitä.

3 Mos. 26: 29.

10. Ja siun pitä rikkoman sawias-

niitten miesten nähden, kuin o-
menneet sinun kansas;

1. Ja sano heille: Näin sanoo
Herra Zebaoth: juuri niinkuin joku
sawenvalajan astian, niin ettei
sitten jällen terweyri tulla: Niin
on minä myös rikki lyödä tämän
maan ja tämän kaupungin: ja pitä
heitä haudaturi tuleman, sentäh-
ettei ole sias hautamiseen.

2. Näin tahdon minä tehdä tälle
maalle ja asuwaisille, sanoo Herra;
tämän kaupungin pitä tuleman
minun Tophet.

3. Vielä sitte pitä Jerusalemin
maan ja Judan kuningas huonet,
niin saastakeri tuleman, kuin se
maan Tophet; kaikkein huonetten täh-
den joissa he kattoin päällä kaikelle
maan joukolle suituttanet, ja muille
maalle juomauhria uhrannet owat.

Jer. 32: 29.

4. Ja koska Jeremia palais To-
phetin, johon Herra hänen lähettä-
nyt oli ennustamaan; meni hän Herra-
huonen pihaan, ja fanoi kaikelle
maalle:

5. Näin sanoo Herra Zebaoth,
Jumala: kago, minä annan
tämän kaupungin, ja kaikkein
maan kaupungeinsa päälle, kaiken sen
maan onnen, kuin minä olen puhunut
maasta; että he owat uppiniskai-
set ja ei tahdo minun sanaani kuulla.

Jer. 7: 26. Luku 17: 23.

20. Luku.

Jeremian sangeus, kärsimättömyys.

1. Mutta koska Baphur Immerin poi-
kka, Bappi, joka oli ylimmäisepi-
skopos Herraan huonessa, kuuli Jere-
mian ennustawan näitä sanoja:

2. Ebi Baphur Prophetata Jeremia-
a ja heitti hänen fangiuteen, Ben-
jaminin ylimmäisessä portissa, joka
Herraan huonessa on.

Jer. 29: 26.

3. Ja toisna päivänä otti Baphur
Jeremian fangiudesta: Niin Jeremia

fanoi hänelle: ei Herra kagu sinun
nimeäs Baphur, waan Magur joka
tahwolda.

4. Sillä näin sanoo Herra: Kago,
minä annan sinun kaikkein sinun ystä-
wäis kansa peltoon, ja heidän pitä
kaatumen wihollistensa miekan kautta,
ja sen pitä sinun filmäs näkemän: Ja
minä olen hylsäwä koko Judan, Ba-
belin kuningas käteen, jonka heitä
pitä wiemän Babeliin, ja tappaman
miekalla.

5. Ja minä olen andawa kaiken tä-
män kaupungin kalun, ynnä kaiken hä-
nen työnsä kansa, ja kaikki kallit kap-
palet; ja kaiken Judan kuningasten
tarwaran, tahdon minä anda heidän
wihollistensa käteen, niin että heidän
pitä heitä ryöstämän, ottaman pois,
ja wiemän Babeliin.

2 Kun. 2: 20: 17. Jer. 15: 13. Luku 17: 3.

6. Ja sinä Baphur, sinun pitä kai-
ken perhes kansa menemän fangiuteen,
ja menemän Babeliin: siellä pitä sinun
kuoleman ja haudattaman, sinä ynnä
kaikkein sinun ystäwittes kansa, joille
sinä walhetta ennustanut olet.

7. Herra, sinä olet minun yllät-
tänyt, ja minä olen yllätynyt; sinä o-
let minulle juuri wäkerä ollut, ja olet
woittanut: mutta minä olen sentähden
tullut syljetyxi jokapäiwä, että jokainen
nauraa minua.

Jer. 1: 6, 10.

8. Sillä sittekuin minä puhunut,
huutanut ja saarnannut olen siitä tus-
kaista ja hämityksestä; on Herraan sa-
na tullut minulle pilkari ja nauvori
jokapäiwä.

9. Niin minä fanoin: en minä tah-
do enää ajatella hänen päällensä, engä
tahdo enää saarnata hänen nimeensä:
mutta minun sydämeäni oli niinkuin
polttawainen tuli, suljettu minun luis-
fani: niin että minä suutuin kärsi-
mästä, engä enää woinut.

10. Sillä minä kuulin monen pa-
neturen ja pelwon joka paikasta: Kan-
dakot päälle, me tahdomma wahrafit
kanda hänen päällensä, sanowat kaikki
minun ystäwäni ja kumpanini, jos me
taidaisimme woittaa hänen, tulla hänen
kansansa yhteen, ja kostaa hänelle.

11. Mutta Herra on minun kans-

fani, niinkuin wäkevä Cangari, sentähden pitää minun wastosani langesman, ja ei woittaman; waan pitää suureen häpiään tuleman, että he niin tyhmästi toimittawat: se häpiä pitää oleman ijankaikkinen, ja ei pidä unholettaman.

Jer. 15: 20. Luku 17: 18.
Luku 23: 40.

12. Ja nyt HERA Zebaoth, sinä joka Poettelet wanhurikan, sinä tutkit munaskuut ja sydämen: anna minun nähdä kostos heistä; sillä minä olen andanut sinun haluuksuuksien minun asiani.

1 Sam. 16: 7. Ps. 7: 10. Jer. 11: 20.
Luku 17: 10.

13. Weisakat HERALLE, Piittäkat HERAA; joka auttaa köyhän hengeä pahain kässist.

14. Kirottu olkon se päivä, jona minä syndynyt olen: älkön se päivä olko suunnattu, jona minun äitini on minun synnyttännyt.

Job. 3: 1, 10.

15. Kirottu olkon se mies joka minun Isälleni sanomata tei, ja sanoi: sinä olet saanut nuoren pojan; suuresti lahuttayensa händä.

16. Se mies olkon niinkuin ne Kaupungit, jotka HERA kukki, ja ei sitä katunut: hän kulkun huomeneltain parun, ja puolipäivänä huudon.

1 Mos. 19: 24. Er. 13: 19. Jer. 50: 40.
Ps. 16: 49, 10. Ps. 41: 8. Am. 4: 11.
Luc. 17: 29. Jud. Ep. 9: 7.

17. Ettes siis tappanut minua äitiini lohdunsa; että minun äitini olisi ollut minun hautani, ja hänen lohdunsa olisi ijankaikkisesti laudansa ollut.

18. Märi minä siis olen äitini lohdusta tullut, tuuraa ja sydämen surua näkemään; ja kulluttamaan minun päiviäni häpiällä?

Job. 3: 21.

21. LUKU.

Jerusalemia ja Zebediata vastaan.

Tämä on se sana joka tapahtui HERALDA Jeremialle; koska kuningas Zebedia lähetti hänen tykönsä Washurin Malchian pojan, ja Napin, Zephanian Maasejan pojan, ja annoi hänelle sanoa:

2. Kysös siis HERALDA meidän puolestamme; sillä Nebucadnezar Babelin kuningas setii meitä vastaan: jos HERA tahtoo meille tehdä kass-

lein ihmettensä jälkeen, että hän näis pois meidän tyköämme.

3. Jeremia sanoi heille: näin se lat Zebedialle:

4. Näin sanoo HERA Jumala: kago, minä tahden kalle jota soitaat takaperin, kuin teidän kassanne ovat, joilla te soditte Zebediata kuningasta vastaan, ja Chaldealain vastaan, jotka teidän muurinne peräänä ovat ympärillä; ja tahden koota kesselle kaupungita kokoon.

5. Ja minä tahden tapella vastaan ojeilla kadella, wäkeväällä suwarrella, sulmudella, närkästyrellä suurella wihalla: 2 Mos. 6: 6.

6. Ja tahden lyödä tämän kaupungin asuraisia, sekä kansaa karjaa; niin että heidän pitää kulettuun suureen ruttoon.

7. Ja sitte, sanoo HERA, tait minä anda Zebedijan Judan kuningan, palwelioinensa ja kansoinensa, ta tähän kaupunkiin ruttele, meidän ja näljälä jäänät ovat, Nebucadnezarin Babelin kuningaan käsiin heidän wihollistensa käsiin, ja näljälä käsiin jotka seisowat heidän hengensuuren; että hänen pitää löydän miekkan terällä, ettei siinä yhtänsä ole, eikä armoa eli laupiutta pidettämän.

8. Ja sano tälle kansalle: näin sanoo HERA: Kago, minä panen teidän eteenne, elämän tien ja kuoleman tien.

9. Joka tätä kaupunkia asuu, nenen pitää kulettaman miekkaan, näljälä ja ruttoon: mutta joka lähtee ulos pakenee Chaldealain tykö, jotka pitää piiritäwät, se saa elää, ja hänen hengensä niinkuin saalin.

Jer. 38: 2. Luku 39: 18. Luku 45: 5.

10. Sillä minä olen asettanut minun kahroni tätä kaupunkia rakentamattomiksi, ja en hyödyksi, HERA: hän pitää Babelin kuningas haluumi annettaman, että hän kulettaman hänen tullella.

11. Ja kulkat HERAN sanon Judan kuningaan huoneesta.

12. Sinä Dawidin huoneesta, HERA: pitääkät duccis

ja auttakat poljettua wäkiwallaisen
 iä; ettei minun julmudeni läyri
 os niinkuin tuli, ja palaisi, niin et-
 sitä yrikän sammutta taida, teidän
 han menonne tähden. Jer. 22: 3.

13. Kappo, sanoo HERRA: Minä
 sinulle joka asut laaxoissa, wuo-
 ja tasajilla kedoilla, ja jotka sa-
 tat: luku tahtoo karata meidän pää-
 me eli tulla meidän linnojemme?

14. Minä tahdon epittelää teitä, sa-
 HERRA, teidän idittenne hedelmän
 en; ja tahdon tulen sytyttää teidän
 lähne, kuluttamaan kaikkia kuin
 ympärillä on. Sen. 1: 1: 31.

22. Lufu.

Wollan welwoittisudet. Joabha, Jola-
 chimia ja Jehoniatat waikan.

Minä sanoo HERRA: mene alas Ju-
 dan Kuningan huoneeseen, ja puhu
 nämät sanat.

Ja sano: Kuule HERRAN sanaa,
 Judan Kuningas, joka istut Da-
 vidin istuimella, sekä sinä että sinun
 velias, ja sinun kansas, jotka tästä
 lähtä sifälle läyhte.

Minä sanoo HERRA: pitäkät
 ja oikeus, ja auttakat poljettua
 kwallaisen kädestä; ja älkät wai-
 ko muuvalaista, orwoja ja leskiä,
 älkät kellengän tehkö wääräyttä,
 älkät wuodattako wiatoinda wä-
 kää paikasa. Jer. 21: 12.

Sillä jos te kaiteti tämän tect-
 niin pitä Kuningat, jotka Dawidin
 huoneella istuivat, tämän huonen por-
 menemän sifälle, jotka ajawat
 muilla ja herwoisilla, he iye palwe-
 mensa ja kansoinensa. Jer. 17: 25.

6. Mutta jollet te näitä kuule; niin
 en minä igelläni wannonut, sanoo
 HERRA: tämä huone pitä kufistetta-

7. Sillä näin sanoo HERRA, Judan
 Kuningan huoneesta: Gilead sinä olet
 minulle pää Sibanonisa: mitämar, mi-
 tahdon sinun tehdä kylmille, ja laitan
 kaupungit olemaan ilman asuwita.

7. Ja olen määrännyt sinulle hä-
 wäijät, kungin aseillensa, haktamaan
 maahan sinun walitut Sedripuus, ja
 lähämään tulern.

8. Minä pitä monda pakanata käy-
 män tämän Kaupungin ohitse, ja sa-
 noman kellenänsä; miri on HERRA
 näin tehnyt tälle suurelle kaupungille?
 5 Mos. 29: 24. 1 Kun. 8: 9: 8.

9. Ja pitä wastattaman: että he
 HERRAN heidän Jumalansa liiton hyl-
 jännet ovat, ja kumartanut muita ju-
 malita, ja palwellet niitä.

10. Älkät itkekö kuolluita, älkät
 myökö sureko heitä, waan itkekät kat-
 kerasti sitä kuin mence pois, ja ei pi-
 dä ikänä palajaman Isänsä maata nä-
 kemään.

11. Sillä näin sanoo HERRA Sal-
 lumista Jofian Judan Kuningan po-
 jasta, joka Isänsä Jofian siasa on Ku-
 ningas, ja on lähtenyt tästä siasa; et-
 tei hänen pidä tähän enää palajaman.

12. Sillä hänen pitä kuoleman sif-
 nä paikasa johonga hän sangiri wiety
 on; ja ei saa tätä maata enämbi nähdä.

13. Wel! sitä joka ei wanhurrikau-
 della huonettansa rakenna, waan sowit-
 ta asuiniansa wääräydellä: joka anda
 lähimmäisensä ilman mitän työtä teh-
 dä, ja ei anna hänelle palkkaansa:
 3 Mos. 19: 13. 5 Mos. 24: 14. Psal. 2: 9.

14. Waan ajattelee: minä tahdon
 rakenda minulleni suuren huonen, ja
 awaran salin: ja anda hakata alkunat
 siihen, ja kaaritta sen Sedripuilla, ja
 tehdä sen punaiseri.

15. Ajatteletkoista sinä Kuningas ol-
 la, ettäkö koreilet Sedripuilla? Eikö Is-
 säks ole myökö syönyt ja juonut, ja py-
 syi kuitengin Palsa ja oikeudessa, ja me-
 nestyi?

16. Hän autti waiwasta ja köyhää
 oikeuteen, ja se menestyi hänelle hywin:
 eikö se ole tuta minua? sanoo HERRA.

17. Mutta sinun silmäs ja sydämes
 ei niin ole; waan sinun ahentees, wuo-
 dattares wiatoinda werta, ja tehdäres
 wäkiwaldaa ja wääräyttä.

18. Sentähden näin sanoo HERRA,
 Jofachimista Jofian Judan Kuningan
 pojasta: ei händä pidä itkettämän; woi
 welsjeni! woi sifareni! ei händä pidä
 itkettämän: woi herra! woi kuuluisa
 mies!

19. Hän pitä haudattaman niin-

kuin aasi, rieppoitettaman ja heitettämän ulos Jerusalemin portin eteen.

20. Mene ylös Libanoniin ja huuda, ja anna sinus kuulua Bafanisa, ja huuda Abarimista; sillä kaikki sinun rakastajas owat surkkaasti surmatut.

21. Minä olen sinulle sanonut sen, silloin kuin sinun vielä myöden käwi; mutta sinä sanoit: en minä tahdo kuulla. Juruji näin olet sinä tehnyt hamasta muurustas, ettes ole kuullut minun äändäni.

22. Tuuli ajaa pois kaikki sinun paimenes, ja sinun rakastajas menewät fangixi: sinä pitä sinua sitte hyljettämän, ja sinun pitä häpiään tuleman kaiken sinun pahudes tähden.

23. Sinä joka nyt asut Libanonisa, ja siellä pesää pidät Cedripuisa: kuinga kaunisti sinun pitä kagoman, koska tusta ja lipu sinulle tulee, niinkuin lapsen synnyttäjän?

24. Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA: jos Chonia Jozachimin Judan Kuningan poika olis sinetti formus minun oikiasa kädesäni: niin minä sittengin vielä rewäisysin sinun siitä pois; Korf. w. 8: 6. Hagg. 2: 24.

25. Ja annaisin sinun heidän läsiinsä, jotka seisowat sinun henges perään, ja joitas pelkät: ja Nebucad-Nezariin Babelin Kuningan käsiin, ja Chaldealaisen käsiin:

26. Ja tahdon ajaa sinun, ja sinun äitisi kuin sinun synnyttännyt on, toiseen maahan, josta ette syudynet ole; ja siellä pitä teidän kuoleman. 2 Kun. K. 24: 15.

27. Ja siihen maahan josta he miehellänsä olisit, ei pidä heidän palajaman.

28. Mikä wihelsäinen, ylönlagottu ja hyljätty mies on Chonia? kelwotoin astia. Woi! miyi on hän ynnä siemenensä kansa ajettu pois, ja tunnemattomaan maahan hyljätty? Sof. 8: 8.

29. O maa, maa, maa, kuule HERRAN sanaa.

30. Näin sanoo HERRA: kirjoittakat tämä mies lapittomari, ja onnettomari kaikkena hänen elinaikansa; sillä ei hänellä pidä onnea oleman,

että joku hänen siemenestänsä istu Dawidin istuimella, eli enää Jud halligis.

23. Lufu.

Wäärät paimenet ja Prophetat.

Woi teitä paimenet, jotka turme ja hajoitatte minun laitumemi man! sanoo HERRA. Sof. 2

2. Sentähden näin sanoo HERRA Israelin Jumala niistä paimeniista, ka minun kansaani kaizenat: te o hajoittanet minun laumani ja aj pois, ja ette eginet sitä: kago, tahdon egiä teitä teidän pahan mäme tähden, sanoo HERRA.

3. Ja minä tahdon koota tähtenun laumastani kaikista maakunnajoihin minä heidän ajanut olen tahdon saatta heitä kotia jälleen asuinsioihinsa, ja heidän pitä torman ja enänemän. Job. 10:

4. Ja minä tahdon panna paimenet, jotka heitä pitä kaizen ettei heidän enää pidä pelkämän wapiseman, eikä heitä pidä ahdistaman, sanoo HERRA. Es. 40

Jer. 3: 15. Sof. 34: 11, 12.

5. Kago, se aika tulee, se HERRA, että minä herätän D dille wanhurstan wesan; joka on ningari tulewa, ja on hywin ligewa, ja toimittawa oikeuden wanhurstauden maan päällä. Es. 4: 2. Lufu 45: 8. Jer. 33: 15. Sof. 3

Dan. 9: 24. Sach. 3: 8. Lufu 6: 1

6. Hänen aikansa pitä autettaman, ja Israelin hywästä turasuman: ja tämä on hänen niiolewa kuin hän kugutan: HERRA dan wanhurstaudemme. 5 Mos. 33: 29.

7. Sentähden kago, se aika sanoo HERRA, ettei heidän pidä sanoman: niin totta kuin HERRA joka Israelin lapset johdatti Se maalda; Jer. 16: 14.

8. Mutta, niin totta kuin HERRA elää, joka Israelin huonen se toi ulos ja johdatti pohjaisesta maasta ja kaikista maakunnista, josta heidän ajanut olin; niin että he saawat asua omassa maassansa.

9. Prophetaita vastaan: Minun syyneni tahtoo haljeta minussa: kaikki minun luuni vapisevat, minä olen niin juopunut mies, ja niinkuin se joviinassa horjui, HERRAN edessä ja aen pyhäin sanainsa edessä:

10. Tätä maa on niin täynnä huoneitaita, että maa niin surkea on, ja hän kirottu on, ja kedot metsissä aurmat; ja heidän elämänsä on paha, ja ei heidän hallitukseensa mitään paa.

Es. 24: 6. Jer. 12: 4.

11. Sillä sekä Prophetat että Paastovat pahaneltiset; ja minä löydän heidän pahudensa minun huonesanikku, use HERRA.

12. Sentähden on heidän tiensä niinkuin liukastus pimiässä, joka heidän piilovitelemän ja langeman; sillä miitahdon anda tulla heille onnettomuuden, heidän kiritusruutenansa, sanoo HERRA.

13. Ja Samaritan Prophetaisa olen nähtynyt hulluden; sillä he eivät Daalin kautta, ja hukuttelit minun kansani Israelin;

14. Mutta Jerusalemin Prophetaisa minä kauhistuksen, kuinga he huoneitewät, ja walhesa waeldawat, ja viistawat pahoja, ettei yhdengän piilapuhudestansa kääntymän: he ovat minun edessäni niinkuin Sodoma, sen asuwaiset niinkuin Gomorra.

Roif. 13: 13. 5 Roif. 32: 32. Hes. 16: 48.

15. Sentähden sanoo HERRA Zebaoth Prophetaisista näin: kago, minä heidän syöttää heitä keiruoholla, ja heille sappa juoda; sillä Jerusalemin Prophetaisista tulee ulkokullaisus maalle.

Es. 1: 10.

16. Näin sanoo HERRA Zebaoth: Mitä kuulu Prophetain sanoja, jotka eivät ennuistawat; he pettävät teidän; ja he saarnawat sydämensä näkyjä, mutta ei HERRAN suusta.

Jer. 14: 14.

17. He sanovat köykäisesti niille jotain, mutta: teillä pitää rauha olesman: ja heille niille jotka waeldawat sydämensä ajatusten jälkeen, sanovat he: Heidän onnettomuus tule teidän päälle.

Jer. 8: 11. Hes. 13: 10.

18. Sillä kuka on HERRAN neuvoisa ollut, joka hänen sanansa nähtynyt ja kuulunut on? kuka kuudeli ja kuuli hänen sanansa?

Es. 40: 13.

Rom. 11: 34. 1 Cor. 2: 16.

19. Kago, HERRAN tuuli on julmuuden kansa tuleva, ja hirmuinen ilma on langewa jumalattomain päälle.

Jer. 30: 23.

20. Ei HERRAN wiha lakkaa, sihenasti kuin hän teke ja täyttää sen kuin hänen mielefänsä oli: wiimeiyttä teidän sen kyllä ymmärtämän.

21. En minä lähettänyt Prophetaita, kuitengin he juopit: en minä puhunut heille, kuitengin he ennustit.

Jer. 14: 15. Euku 27: 15. Euku 29: 9.

22. Sillä jos he olisit pysyneet minun neuvoisani, ja olisit saarnannet kansalleni minun sanaani; niin he olisit heidän käändänet pahasta menestansa ja töittänsä pahudeista.

23. Engd minä ole Jumala, joka läsnä olen, sanoo HERRA, ja en ole se Jumala joka Kaukana on?

Ap. T. 17: 27.

24. Luuletkos että joku taitaa hännensä niin salaisesti kätkeä, etten minä händä näe? sanoo HERRA: engd minä se ole, joka täytän taiwan ja maan? sanoo HERRA.

Ps. 139: 8. Am. 9: 2, 3.

25. Minä kuulen että Prophetat saarnawat ja ennuistawat walhetta minun nimeni, ja sanowat: minä näjin unda, minä näjin unda.

26. Koska siis Prophetat tahtowat lakata? ne jotka walhetta ennuistawat, ja ennuistawat oman sydämensä petexia:

27. Ja tahtowat että minun kansani pidäis unhohtaman minun nimeni heidän uncinsa tähden, joita he toinen toisellensa saarnawat; niinkuin heidän Isänsäkin unhotit minun nimeni Daalin tähden.

Duom. 3: 7. Euku 8: 33.

28. Prophetat, jolla unia on, hän saarnatkan unia, mutta jolla en minun sanani, hän saarnatkan minun sanaani oikein: mitä afaat ovat uisuen suhteen? sanoo HERRA.

29. Eikö minun sanani ole niinkuin tuli, sanoo HERRA, ja niinkuin wasara joka nuoren murenda?

30. Sentähden kago, minä tahdon tehdä niitä Prophetaita vastaan, sanoo HERRA, jotka minun sanani toinen toiseldansa warastavat. 5 Mos. 18: 20

31. Kago, minä tahdon niitä Prophetaita vastaan tehdä, sanoo HERRA, jotka omia puheitansa puhuvat, ja sanovat: hän on sen sanonut.

32. Kago, minä tahdon tehdä niitä vastaan, jotka peittäväisiä unia ennuustavat, sanoo HERRA: ja saarnavat niitä, wietellen minun kansani heidän walheillansa ja turhilla jutuilansa; waikka en minä ole heitä lähettänyt, engä heitä käskenyt, ei myösk he tälle kansalle ole eusingän hyödylliset, sanoo HERRA. Zeph. 3: 4.

33. Jos tämä kansa, eli joku Propheteta, taikka Pappi kysyy sinulta, ja sanoo: kuka on HERRAN kuorma? niin sinun pitää wastaman heille: mikä kuorma? Minä tahdon heittää teidän pois, sanoo HERRA. Es. 13: 1.

34. Ja jos joku Propheteta, taikka Pappi, elikkä kansa on sanowa: tämä on HERRAN kuorma: sitä tahdon minä kurtta, ja hänen huonettaansa.

35. Mutta näin pitää kungin puhuman toisellensa, ja sanoman keikensä: mitä HERRA wastaa? ja mitä HERRA sanoo?

36. Ja, älkät sitä enää kuguko HERRAN kuormaksi; sillä kullekin pitää oma sanansa oleman kuormaksi, että te niin elävän Jumalan, HERRAN Zebaothin, meidän Jumalamme sanan käännätte.

37. Sentähden pitää sinun sanoman Prophetalle näin: mitä HERRA wastaa? ja, mitä HERRA sanoo?

38. Että se sanotta HERRAN kuorma: sentähden sanoo HERRA näin: että te kugutta sanan HERRAN kuormaksi, niin minä olen lähettänyt teidän tygönnne, ja andanut sanoa, ettei teidän pitänyt sitä kugunnan HERRAN kuormaksi.

39. Sentähden kago, minä tahdon teidän peräti unohtaa, ja heittää teitä pois, ynnä kaupunginne kansa, jonga minä teille, ja teidän Yhilleen andanut olen, minun kaswoini edestä;

40. Ja tahdon saattaa teitä ijän kaikkisengi pilkari, ja ijankaikkisengi piäri; jota ei ikänä pidä unhotettaman. Jer. 20: 11.

21. Lufu.

Jeremian skumakorit.

Kago, HERRA osotti minulle kapi skumakoria, pandua HERRAN Tempeteen, sittekuin NebucadNegar Babab Kuningas oli wienyt pois Jerusolim Jorachamin pojan Judan Kuningas Judan päämiehet, työmiehet ja päät Jerusalemiista, ja tuonut Babelin. 2 Kun. 24: 15, 16. 2 Kita 2. 36: 1, 2.

2. Ohdesä korisa oli aiwan skumakorit, niinkuin enjin kypsynet skumakorit, mutta toisesä korisa olit aiwan skumakorit, niin ettei niitä taittu skumakorit, että he olit niin pahat.

3. Ja HERRA sanoi minulle: remia, mitä näet? minä sanoin: nita: hyvät skumakorit ovat aiwan skumakorit ja pahat ovat aiwan pahat, ettei taita syöä, niin pahat ne ovat.

4. Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sanoi:

5. Näin sanoo HERRA Israelin mala: niinkuin nämät skumakorit hyvät: niin minä tahdon myösk mollisesti korjata Judan fangeja, minä tästä kaupungista olen lähettänyt Chaldean maalle hywäri:

6. Ja tahdon armollisesti kagoda teidän puoleensa, ja tuoda heitä teidän maahan jälleen, ja raketa heitä ja tahdo lyöä maahan: minä tahdon teitä istutta, ja en repiä ylös:

7. Ja anda heille sydämen että minun tundeivat, että minä olen HERRA, ja he ovat minun kansani, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa; ja heidän pitää kaikesta sydämeistänsä minun tygöni igensä kääntämän.

5 Mos. 30: 6. Jer. 30: 22. Psal. 91: 22.
Lufu 32: 8, 39. Def. 11: 19. Kata 36: 26. Debr. 8: 10.

8. Mutta niinkuin pahat skumakorit ovat pahat, ettei kukan mitä skumakorit taida, sanoo HERRA: niin tahdon minä myösk hyljätä Zedechian Judan kuningan, niin myösk hänen skumakorit ja mitä Jerusalemiin jäänyt on,

ka tässä maassa vielä ovat, ja jotka
 aptin maassa asuivat. Jer. 29: 17.
 Luku 43: 5. 2 Kun. K. 25: 1, 1c.

9. Minä tahdon saattaa heille on-
 tomuden, ja en tahdo anda heidän
 a josakusa waldakunnansa maan päällä,
 m että heidän pitä häpiään tuleman,
 ja parreyxi, jutuxi ja kirouxexi jola-
 kesa, kuhunga minä heidän ajawa
 5 Hof. 28: 25, 27. 1 Kun. K. 9: 7.
 2 Nika K. 7: 20. Jer. 25: 18.

10. Ja tahdon lähettä miekan, näl-
 ja ruton heidän selaansa, siihen-
 kuin heidän pitä maasta hukku-
 jonga minä heille ja heidän Iisil-
 andanut olen. Jer. 29: 18.

25. Luku.

Seitsemänkymmenen ajastainen sangeus.

Tämä on se sana, joka tapahtui Je-
 remialle koko Judan kansasta, nel-
 mä Sojachimiu Josian pojan Ju-
 kuningaan wnotena; joka oli ensi-
 den NebucadNezarin Babelin Ku-
 nigan wuosi:

Jonga Propheta Jeremia puhui
 lle Judan kansalle, ja kaikille Je-
 remin asuwaisille, ja sanoi:

HE:Rran sana on tapahtunut mi-
 Josian Umonin pojan Judan Ku-
 kolmannesta wnodesta toistakym-
 tä, tähän päivään asti; ja minä
 sitä kolme ajastaka kolmattakym-
 tä teille ahkerasti saarnannut, waan
 koston tahtonet kuulla.

Niin on myös HE:Rra lähettä-
 teidän tygöme kaikki palveliansa
 pphetat, juuri ahkerasti; mutta et
 kuullet, etkä kallistaneet korwianne
 kemaan; 2 Kun. K. 17: 13.
 Jer. 7: 13, 29. Luku 26: 5. Luku 33: 15.

Kosta hän sanoi: Käändäkät tei-
 te kulin pahalda tieldänsä, ja tei-
 pabasta menostanne; niin teidän
 posymän siinä maassa, jonga HE:R-
 teille ja teidän Iisillenue andanut
 ijanikaikkisesta ijanikaikkisehen.

Jer. 18: 11.

Kllät muita jumalita seuratto,
 että te palvelette ja kumaratte
 ettet te minä teidän kättenne
 wihoitaiti, ja minä teillen korwan
 saattaisin.

7. Mutta et te tahtonet kuulla mi-
 nua, sanoo HE:Rra: että te minun
 kummingin wihoititte teidän kättenne
 töillä, teidän omaxi onnettomuDEXenne.

8. Sentähden sanoo HE:Rra Be-
 baath: ettet te kuullet minun sanojani;

9. Kago, niin minä tahdon lähettä
 ja anda tulla kaikki kansat pohjaisesta,
 sanoo HE:Rra, ja minun palveliani
 NebucadNezarin Babelin Kuningaan, ja
 tuoda heidän tälle maalle, niitten päälle
 jotka siinä asuivat, ja kaiken tämän
 kansan päälle, kuin tässä ymbäristöllä
 on; ja tahdon anda heidän haastaxi
 ja häwituxexi, ja wihelluxexi ja ijan-
 kaikkisexi autioxi: Jer. 1: 15. Luku 27: 6.

10. Ja tahdon heillä ottaa pois kai-
 ken ilon ja riemun äänen, hylän äänen
 ja morsiamen äänen, myllyn äänen, ja
 tyntilän walisturen;

Jer. 7: 34. Iim. K. 18: 22.

11. Että kaikki tämä maa pitä kyl-
 millä ja häwitettynä oleman; ja nä-
 mät kansat pitä Babelin Kuningasta
 palweleman seitsemänkymmendä ajast-
 aikaa.

12. Ja pitä tapahtuman, että kosta
 ne seitsemänkymmendä wuotta kulunet
 owat, niin minä tahdon kosta Babe-
 lin Kuningalle ja tälle kansalle, sanoo
 HE:Rra, heidän pahain tekoinsa täh-
 den, siihen myös Chaldealaiisten maalle,
 ja tehdä sen ijanikaikkisexi autioxi.
 2 Nika K. 36: 21, 22. Jer. 29: 10. Don. 9: 2.

13. Ja näin minä tahdon anda tulla
 tämän maan päälle kaikki minun sa-
 nani, kuin minä olen puhunut händä
 wajan; kaiken sen kuin tässä Raama-
 tusa on kirjoitettu, jota Jeremia kai-
 kille kansoille on ennustanut.

14. Ja heidän pitä myös palwele-
 man, waikka he woimallinen kansa ja
 waldiat kuningat ovat: Näin tahdon
 minä maaxaa heille heidän ansionsa jäl-
 keen, ja heidän kätensä tekein jälkeen.

15. Sillä näin sanoo HE:Rra Is-
 raelin Jumala minulle: ota tämä wii-
 namalja minun kädestäni täynänsä wi-
 haa; ja kaada siitä kaikille kansoille,
 joitten tygö minä sinun lähetan;

16. Että he joijit, horjuijit ja ho-
 karixi tulijit miekan edessä; jonga minä
 heidän selaansa tahdon lähettä.

17. Ja minä otin maljan HETran lädejtä, ja kaadin kaikille Kansoille, joitten tygö HETra minun lähetti:

18. Jerusalemitille, Judan Kaupungille, hänen Kuningoilensa, ja Väemiehille; että heidän pitää kylmällä ja tukijettuna oleman, ja pitää oleman pilkkana, ja kirousna, niinkuin tänäpäinä on: 1 Per. 4: 17.

19. Pharaolle, Egyptin Kuningalle, palvelioinensa, Ruhtinoinensa ja kaikelle hänen Kansallensa: Jer. 46: 2.

20. Kaikille maille etelään päin, kaikille Kuningoilte Uzin maalla, kaikille Kuningoilte Philiistealaisten maalla, Achalonin, Gazan, Acharonin ja Asdodin jäännyttien kansa: Jer. 47: 1.

21. Edomitilaisille, Moabitalaisille, ja Amimonin lapsille: Jer. 48: 1.
Lutu 49: 1, 17.

22. Kaikille Tyrin Kuningoilte, kaikille Sidonin Kuningoilte, luotoin Kuningoilte sillä puolen merta: Ei. 23: 1, 8. Jer. 47: 4.

23. Dedanille, Themalle, Buille ja kaikille maan ääriä asuwaijille:

24. Kaikille Arabian Kuningoilte, kaikille Kuningoilte lännen puolesta, jotka korwesa asuivat:

25. Kaikille Simrin Kuningoilte, kaikille Kuningoilte Glamisa, kaikille Kuningoilte Madaisa:

26. Kaikille Kuningoilte pohjaisessa, sekä läsnä että kaukana toinen toisensa kansa; ja kaikille waldakunnille maan päällä, jotka maan piirin päällä ovat; ja Kuningas Sefachin pitää juoman näitten jälkeen.

27. Ja sano heille: näin sanoo HETra Zebaoth Israelin Jumala: juokat ja juopukat, orendakat ja langetkat, ja ette taida nostaa miekan edestä, jonga minä teidän sekaanne lähettä tahdon. Jer. 51: 7.

28. Ja joslei he tahdo ottaa maljaa sinun lädejtäs, ja juoda, niin sano heille: näin sanoo HETra Zebaoth: teidän pitää kaikei juoman:

29. Sillä kago, siinä Kaupungisa joka minun nimelläni nimitetty on, rupen minä waiwamaan: luulettako että teidän pitää rangaisemata pääsemän? ei teidän pida rangaisemata pää-

semän: sillä minä kuyun miekan taikain niitten päälle jotka moalla asuivat, sanoo HETra Zebaoth.

Ei. 9: 6. Jer. 49: 12. 1 Per. 4: 17.

30. Ja sinun pitää ennustaman kaikki nämät sanat, ja sanoman HETra on kiljuwa korkeudesta, ja dawa tuulla äänensä pyhästä sijastansa, hän on kaikei kiljuwa sijastansa, hän wisaawirren, niinkuin wiinan sotkuja, kaikista maan asuwaijista; Joel. 3: 16. Am. 1: 2.

31. Jonga ääni on kuuluma maan ääriin: sillä HETra toimittaa pöytänsä oikenden eteen, ja tahtoo taikaisen liban: jumalattomat andamiekan ala, sanoo HETra.

32. Näin sanoo HETra Zebaoth, waiwa tulee kansasta Kanaanin, ja suuri ilma nousee maan sinun päälle.

33. Niin pitää HETralda kukaan sinä päiwänä oleman yhdestä maasta toiseen asti: ei pida kukaan itkettämän, eikä korjattaman, diat dattaman, waan pitää oleman taikainen ja loayi tuleman. Jer. 16: 19.

34. Parukat nyt te paimenet, takat ja wierittelät teitänne waiwa te lauman waldiat? sillä aika on tullut teitä teurastaa, ja hajoittaa, ja te pitää putoman rikki, niinkuin kallis kivi.

35. Ja ei paimenden pitää taikainen paeta; ja lauman waldiat ei pida kukaan semän pois.

36. Niin pitää paimenet juoksa huntaman, ja lauman waldiat juoksa teleman, että HETra on niin paitänyt heidän laituimensa.

37. Ja heidän niittunsa, jotka kaunit olit, ovat häwitetyt HETra julmalda wihalda.

38. Hän on hyljännyt majansa, ja kuin nuori Salopeura; ja heidän waiwa on niin häwitetty häwitäjän waiwasta ja hänen julmalda wihaldansa.

26. LUTU.

Jeremia saarnaa ja hänen pöytänsä kannetaan.

Josachim Josian pojan Judan Kuningan waldakunnan alaspäästä tui tämä sana HETralda, ja se:

1. Näin sanoo HETra: seis HETra huonen kartanolla ja saarna kaik- Judan Kaupungein edessä, kuin ne tulevat rukoilemaan, HETran edessä, kaikki ne sanat jotka minä si- lä käskenynt olen sanoaxes heille: älä nä siitä wähenä: 5 Mos. 4: 2.

2. Jos he mitämar taitavat kuul- ja täändä heitänsä kukiin pahasta kstansa, että minäkin kaduixin sitä ka kuin minä heille ajattelin tehdä, in pahan menonsa tähden.

Ja sano heille: näin sanoo HETra- Jos et te minua kuule, niin että sellatte minun Laistani, jonga mi- olen pannut teidän eteenne:

3. Että te kuuletta minun palwe- Prophetain sanat, jotka minä main ja usiasti teille lähettänyt o- ja et te kuitengan tahtonet kuulla; 2. K. 17: 13. Jer. 25: 4. Luku 35: 15.

4. Niin tahdon minä tehdä tälle lle niinkuin Silolle; ja tahdon tämän Kaupungin kaikille paka- maan päällä kirouxyi.

5. 4: 3, 12. Ps. 78: 60. Jer. 7: 12, 14. Luku 24: 9.

6. Koska Bapit, Prophetat ja kaik- ansa kuulit, Jeremian näitä sano- huan HETran huonesä:

7. Ja koska Jeremia oli lopettanut nsa, kaiken sen kuin HETra hä- täskenynt oli sanoa kaikelle Kansal- kartuit Bapit häneen, ja Prophe- ja kaikki Kansa, ja sanoit: sinun kaiketi kuoleman.

8. Miäi sinä tohdit ennustaa HETra- nimeen, ja sanoa: niin pitä tälle selle tapahtuman kuin Silollengin, tämä Kaupunki pitä niin kylmille man, ettei siinä kengän enää asu? kaikki Kansa kokondui HETran esä Jeremiata vastaan.

9. Koska Judan Ruhtinat sen kuu- menit he plöös Kuningan huonesta HETran huoneeseen, ja istuit HETra- uuden portin eteen.

10. Ja Bapit ja Prophetat puhuit kstansa ja kaiken Kansan edessä, sanoit: tämä mies on kuolemaan linen; sillä hän on ennustanut tä- Kaupungita vastaan niinkuin te kor- manne kuullet oletta. 2p. 2. 6: 13.

12. Mutta Jeremia puhui kaikille Ruhtinoille ja kaikelle Kansalle, sano- den: HETra on minun lähettänyt kaikkia näitä, kuin te kuullet oletta, ennustamaan tätä huonetta ja tätä Kaupungita vastaan.

13. Niin parandakat nyt teidän me- nonne ja olonne, ja kuulkat HETran teidän Jumalanne äändä; niin tahtoo myös HETra katua sitä pahaa, kuin hän on puhunut teitä vastaan.

Jer. 7: 3.

14. Mutta minä, kago, minä olen teidän käsiänne: tehtät minun kansa- ni niinkuin teille parhain kelpaa.

15. Kuitengin pitä teidän täydelli- festi tietämän, että jos te minun ta- patte, niin te tuotatte wiattoman we- ren teidän päällemme, ja tämän Kau- pungiin ja hänen asuwaihtensa päälle: sillä HETra on totisesti minun lähet- tänyt teidän tygönnne, puhumaan näi- tä kaikkia teidän korwainne edessä.

16. Silloin sanoit Ruhtinat ja kaik- ki Kansa Bapeille ja Prophetaille: ei tämä mies ole wiallinen kuolemaan: sillä hän on puhunut meille HETran meidän Jumalamme nimeen.

17. Ja muutamat maan wanhim- miäta nousit, ja puhuit kaikelle Kan- san joukolle ja sanoit:

18. Jehiskian Judan Kuningan ai- kana oli yxi Propheata nimeldä Micha Maresassa, hän puhui kaikelle Judan Kansalle, ja sanoit: Näin sanoo HETra Zebaoth: Zion pitä kynnettämän niinkuin peldo: ja Jerusalem pitä ki- wiraunioyi tuleman, ja Templin wuo- ri megän kukkulaxi.

Mich. 1: 1. Luku 3: 12.

19. Andoiko Jehiskia Judan Ku- ningas, ja koko Judan Kansa hänen tappaa? eikö he peljännet HETraa ja rukoillet HETran edessä? Ja HETra katui sitä pahaa, kuin hän oli puhu- nut heitä vastaan; sentähden me teem- me aiwan pahoin meidän sielujamme vastaan.

20. Oli myös yxi mies joka ennusti HETran nimeen, Uria Sewajan poi- ta KirjathJearimista: hän ennusti tätä Kaupungita vastaan, ja tätä maakun- daa vastaan, niinkuin Jeremiakin.

21. Mutta koska Kuningas Jojachin, ja kaikki hänen voimallisansa ja waldamiehensä kinnit hänen sanansa, tahdoi Kuningas anda hänen tappaa. Koska Uria ymmärsi sen, pelkäis hän ja pakeni ja meni Egyptiin;

22. Mutta Kuningas Jofachim lähetti miehet Egyptiin, ElNathanin Ahborin pojan, ja muita hänen kansansa, (jotka menit) Egyptiin.

23. Ja ne toit Urian Egyptistä, ja weit Kuningas Jofachimin eteen, ja hän annoi hänen tappaa miekalla, ja heittäi hänen ruuminsa yhteisen Kansan hautoin.

24. Kuitengin oli Ahikamin Saphanin pojan käsi Jeremian kansa; ettei hän tullut Kansan käsiin tapettaa.
2 Kun. K. 22: 12, 14. Luku 25: 22. Jer. 39: 14.

27. Luku.

Nies lähetetään Judalle, ic.

Jofachimin Jofian pojan Judan Kuningan waldakunnan alusa, tapahutti tämä sana HERALDA Jeremialle, ja sanoi:

2. Näin sanoo HERA minulle: tee sinulles sitet ja iket, ja pane ne kaulaas.

3. Ja läheta ne Edomin Kuningalle, Moabin Kuningalle, Ammonin lasten Kuningalle, Tyrin Kuningalle ja Sidonin Kuningalle, niitten sanansaattajain kansa, jotka olit tulleet Zedechian Judan Kuningan tygö Jerusalemiin.

4. Ja käste että he sanovat herroillensa; näin sanoo HERA Zebaoth, Israelin Jumala: Näin pitää teidän sanoman teidän herroillenne:

5. Minä olen tehnyt maan, ja ihmisen, ja eläimet, jotka maan päällä owat, minun suurella voimallani, ja ojetulla käsiwarrellani, ja annan sen kelle minä tahdon.
Jer. 32: 17. Dan. 4: 29.

6. Mutta nyt olen minä andanut kaikki nämät maakunnat minun palwestiani NebucadNezarin Babelin Kuningan käteen; ja olen myöds andanut hänelle pedot maan päällä, palwelemaan händä.
Jer. 25: 9.
Luku 28: 14. Dan. 7: 38

7. Ja kaikki Kansat pitää händä palweleman, hänen poikaansa ja poikaansa poikaa; siihenasti kuin hänen maansa aika tulee; sillä minä Kansaa ja suuret Kuningat pitää händä palweleman.
Jer. 25: 14.

8. Waan sen Kansan ja waldan, joka ei tahdo palwella NebucadNezarin Kuningasta NebucadNezarita, että na niistaansa Babelin Kuningan ala, tahdon minä kurittaa miekällä ja rutolla, sanoo HERA siihenasti että minä hukutan hänen kätensä kautta.

9. Sentähden älkät kuulko Prophetaitanne, ennustaitanne, unianne, teidän tietäitänne ja wainne, jotka teille sanovat: ei teidän pitää palweleman Babelin Kuningasta.
Jer. 29: 8.

10. Sillä he ennustawat teille hetta; että heidän pitäis teitä was teidän maastanne saattaman minä ajan silloin teitä ulos, ja pitää hukkuman.

11. Sillä kuka kansa kumartaa kansa Babelin Kuningan ilen ala palwelee händä; sen tahdon minä da olla maasansa, että he siä sa nautita, ja siinä asua, sanoo HERA.

12. Ja minä puhuin kaikki Zedechialle Judan Kuningalle, ja noin: kumartalat teidän kaulama Babelin Kuningan ilen ala, ja palwele händä ja hänen kansaansa, niin saatte elää.
2 Kun. K. 25: 3

13. Miksi te tahdotta kuolla, ja sinun kansas, miekalla, niiskällä rutolla? niinkuin HERA on siittä sasta sanonut, joka ei Babelin Kuningasta palwella tahdo.

14. Sentähden älkät kuulko mit Prophetainne sanoja, jotka teille sanovat: ei teidän pidä Babelin Kuningasta palweleman; sillä he ennustawat teille walhetta.

15. Sillä en minä ole heidän lähettänyt, sanoo HERA: Waan he ennustawat walhetta minun nimessä; ja minä asaisin teitä ulos, ja te hukutte ynnä Prophetain kansa, jotka ennustawat.
Jer. 14: 14.
Luku 23: 21. Luku 24: 1

16. Ja Papeille ja kaikelle tälle kallelle puhuin minä, ja sanoin: näin on HERRA: älkät kuulko teidän prophetainne sanoja, jotka teille esannut, ja sanovat: kato, HERRA on astiat tulevat nyt kohta jälleen heljita; sillä he ennustavat teille tulla.

17. Älkät heittä kuulko, waan palstat Babelin Kuningasta, niin te ette elää: mihi pidäis tämän Kuningin kylmille tuleman?

18. Jos he ovat Prophetat, ja jos on HERRAN sana; niin rufoilumyt HERRALDA Zebaothilla, ettei astiat HERRAN huoneja, ja sen Kuningan huoneja, ja Jerusalema, myöös wiedäisi Babeliin.

19. Sillä näin sanoo HERRA Zebaothin pagaiista, ja merestä, ja istuimista, ja astioista, jotka vielä tähän kungiin jäänet ovat:
2 Kun. 7: 23, 27. 2 Kun. 8: 25: 13.

20. Joita NebucadNegar Babelin Kuningas ei ottanut pois, koska hän pois Judan Kuningan Zechonianin pojan, Jerusalemissa Babelin; ja kaikki Judan ja Jerusalemin miehet.
2 Kun. 8: 24: 12, 13.

21. Sillä näin sanoo HERRA Zebaothin Jumala, niijä astioista vielä jäänet ovat HERRAN huoneja, ja Kuningan huoneeseen, ja Jerusalemiin:
2 lta R. 36: 18.

22. Ne pitää Babeliin wietämän, sillä pysymän siihen päivään asti, minä ehin heitä, sanoo HERRA: annan heidän wietää ylös ja taas ta tähän paikkaan jällensä.
2 lta R. 36: 22. Efr. 1: 1. Jer. 29: 10.

28. LUKU.

Jeremian rautainen ijes. Pananian tuoleina.

1. Tapahui sinä vuotena, Zedechian Judan Kuningas: waldakunnan alustawidendenä Kuulautena neljännessä kuussa, että Panania Naurin pois Oibeonin Propheta puhui minulle HERRAN huoneja, Papein ja kaiken kansan edessä, ja sanoi:

2. Näin sanoo HERRA Zebaoth Is-

raelin Jumala, sanoden: Minä olen tahtanut rikki Babelin Kuningan Iken.

3. Ja ennen kuin kati ajastaitaa kuluu, tahdon minä anda tulla jälleen tähän siaan kaikki HERRAN huonen astiat; jotka NebucadNegar Babelin Kuningas täällä ottanut ja Babeliin wienyt on.

4. Vielä sitte tahdon minä myöös Zechonian Zofachimin pojan Judan Kuningan, ja kaikki Judan sangit, jotka Babeliin wiedyt ovat, anda tulla tähän siaan jälleen, sanoo HERRA; sillä minä tahdon taittaa rikki Babelin Kuningan Iken.

5. Niin Propheta Jeremia sanoi Prophetalle Pananialle, Papein ja kaiken joukon läsnä olleja, jotka seisoi HERRAN huoneja;

6. Ja Propheta Jeremia sanoi: Amen! HERRA tehkön niin: HERRA wahwistaton sinun sanas, jongas ennustanut olet, että hän andais HERRAN huonen astiat, ja kaikki sangit tulla tähän paikkaan jällensä.

7. Mutta kuule kuitengin tätä sanaa, jonga minä sinun korwais, ja kaiken kansan korwain edessä puhuu:

8. Ne prophetat jotka minun edessä länti ja sinun edelläs wanhasta ollet owat, he owat ennustanet monda maakunda ja suuria waldakundia waf-tan, sota, onnettomutta ja ruttoa.

9. Mutta koska Propheta ennustaa rauhaa, niin hän tutan koska hänen sanansa täytetyxi tulee, että HERRA hänen totisesti on lähettänyt.
5 Mos. 18: 21, 22.

10. Niin Propheta Panania otti Iken Prophetan Jeremian kaulasta, ja taitti sen rikki.
Jer. 27: 2.

11. Ja Panania sanoi kaiken kansan edessä: näin sanoo HERRA: niin tahdon minä myöös taittaa rikki NebucadNegarin Babelin Kuningan Iken, kaikkein kansain kaulasta, ennenkuin kati ajastaitaa kulmet owat: Ja Propheta Jeremia meni pois omaa tietänsä.

12. Mutta HERRAN sana tapahtui Jeremialle, sittekuin Propheta Panania oli rikkomut Iken Prophetan Jeremian kaulasta, ja sanoi:

13. Mene ja sano Hananiaalle: Näin sanoo HERRA: sinä olet tahtanut rikki puuiken; niin tee nyt rautaijes sen siaan.
5 Mos. 28: 48.

14. Sillä näin sanoo HERRA Zebaoth Israelin Jumala: Minä olen ripustanut rautaisen kaikkein näitten kansain kaulaan, palvelemaan Nebucadnezaria Babelin Kuningasta, ja heidän pitää palveleman händä; sillä minä olen myös andanut hänelle pedot kedolla.
Jer. 27: 6.

15. Ja Propheta Jeremia sanoi Prophetalle Hananiaalle: kuule nyt Hanania, ei HERRA ole sinua lähettänyt, ja sinä olet tehnyt, että tämä kansa luottaa itsensä walheseen.

16. Sentähden sanoo HERRA näin: kago, minä tahdon ottaa sinun pois maasta, tänä vuonna pitää sinun kuoleman; sillä sinä olet sinun puhellus heidän HERRASTA käändänyt pois.
5 Mos. 13: 5. Jer. 29: 32.

17. Ja niin Propheta Hanania kuoli sinä vuonna, teigemännellä Kuukaudella.

29. Luku.

Jeremian kirjoitus Babeliin.

Nämät ovat kirjoituksen sanat, kuin Jeremia Propheta lähetti Jerusalemišta jäänville wanhenmille, jotka olit wiedyt pois: ja Papeille, ja Prophetaille, ja kaikelle kansalle, jotka Nebucadnezar oli wienyt Jerusalemišta Babeliin:

2. Sitte kuin Kuningas Jechonia ja Drötingi, Kamaripalveliat, ja Judan ja Jerusalemin Päämiehet, sekä paupseppäin ja seppäin kansa olit pois Jerusalemišta:
2 Kun. 24: 12.

3. Eleasan Zaphanin pojan, ja Gemarian Hilkan pojan kautta; jotka Judan Kuningas Zedechia lähetti Nebucadnezarin Babelin Kuningaan tykö, Babeliin, sanoden:

4. Näin sanoo HERRA Zebaoth Israelin Jumala kaikille fangeille, jotka minä olen andanut wiedä pois Jerusalemišta Babeliin:

5. Käsketkät huoneita, joisa te tahtatte asua, istuttakät puutarhoja, joista te saitte syödä hedelmiä.

6. Käsketkät igellenne emänniä, siittäkät poikia ja tyttäriä, ja antakät teidän pojillenne emänniä, ja tytöille teidän tyttärenne miehille, ja he synnytäijit poikia ja tyttäriä: näändäkät igiänne tiellä, niin ette wähenisi.

7. Käsketkät sen kaupungin pöyhöjonga minä olen andanut teitä tää, ja rukoilkat sen edestä HERRA: sillä koska hän meneistyy, niin te meneistytte:

8. Sillä näin sanoo HERRA Zebaoth Israelin Jumala: älkät teidän Prophetainne, jotka teidän nänne owat, ja tietäjainne peittäänne, ja älkät totelko teidän wäkiä kuin te unisanne näette:

9. Sillä he emustawat teille hetta minun nimeeni: en minä heitä lähettänyt, sanoo HERRA.
Jer. 14: 14. Luku 23: 21. Luku 27:

10. Sillä niin sanoo HERRA: ka Babelisa owat seigemännin wuotta kulunet, niin minä tahdon teitä, ja herättää minun armollisen nani teidän päällemme, niin että tahdon anda tulla tähän paikkaan dän jällessä:
2 Miika 2: 36: 22. Esi. 1: 1. Jer. 25: 12. Luku 27: 22. Dan.

11. Sillä minä tyllä tiedän teistä minun ajatuxeni owat, HERRA: rauhan ja ei murhetuxet, että minä olen andama sen lopun kuin te toivotte.

12. Ja teidän pitää minua rumaan, käymän ja anoman minun minä kuulen teitä.

13. Teidän pitää esimän minun löytämän minun; sillä jos te eminua kaikesta sydämestänne;

14. Niin minä tahdon anda teitä löytä teidä, sanoo HERRA: ja te teidän fangiudenne, ja koota te kaikesta kansasta, ja kaikista paikoista joihin minä teidän ajanut olin, ja HERRA, ja tahdon anda teidän jällessä tähän paikkaan, jossa olen andanut wiedä teitä pois.
3 Mos. 26: 42. 5 Mos. 30: 1, 2, 3. Ps. 104:

15. Mutta jos te ajattelette: HERRA on herättänyt meille Prophetat Babelisa:

16. Niin sanoo HERRA näin siitä pinguasta joka istuu Dawidin istuimella, ja kaikista kansasta, joka tässä kaupungissa asuu, teidän weljiistänne, ja ei teidän kansanne lähtenet sanonut:

17. Näin tosin sanoo HERRA Zebooth: Kago, minä lähetän heidän seitsen miehen, näjän ja ruton, ja heille niinkuin pahoille sikunoille, ja ei syöddä taita, että ne niin pahat ollen:

Jer. 24: 8, 10.

18. Ja wainon heitä miekalla, näjän ja rutolla, ja panen heidän kullakaisilla waldataunnisa maan päällä, ja heidän pitää tuleman kirouxyeri, ihäwäisytyxyeri ja pilkari kaikkein maan seassa, lunga minä heidän ajatellen;

19. Ettei he kuullet minun sanonut, sanoo HERRA, joita minä warminun palveliaini Prophetain heille lähettänyt olen; mutta tahtonet kuulla, sanoo HERRA.

Jer. 25: 4. Luku 32: 3.

20. Mutta te kaikki jotka fangit oletta wiedyt pois; jotka minä Jerusalemissa andanut mennä Dauidin, kuulkat HERRAN sanaa.

21. Näin sanoo HERRA Zebooth Jumala, Ahabia Kolajan poika, ja Zedechiata Maasejan poikaa, jotka teille minun nimeeni waldata ennustawat: Kago, minä annan teidän NebucadNezarin Babelin Kuningas käsiin, hänen pitää andaman teidän syöddä teidän silmäinne edestä.

22. Ja heitä pitää sadateldaman kaikkein Judan fangein seassa, jotka ovat wäpäläisiä, ja sanottaman: HERRA teidän sinulle niinkuin Zedechialle ja Ahabialle, jotka Babelin Kuningas annoi teille ja raiistaa;

23. Että he teit hulluden Israellisa, wäläisit muitten emämitä, ja saarwäpäläistä minun nimeeni, jota en ollut heille kästännyt; ja minä teidän ja todistan, sanoo HERRA.

24. Ja Semajata vastaan Nehalamista pitää sinun puhuman, sanoden:

25. Näin puhuu HERRA Zebooth Jumala, sanoden: että sinä minun nimelläs olet lähettänyt kirjoi-

tuxen kaikelle kansalle, joka on Jerusalemissa, ja Papiille Zephaniaalle Maasejan pojalle, ja kaikille Papeille, ja sanonut:

26. HERRA on asettanut sinun Pappi, Papiin Jehojadan jään, että teidän pitää oleman Gümiehet HERRAN huoneja, ylijhen kaikkein mielipuoleten ja ennustaitten; että sinun pitää panevan heitä fangenteen ja jalkapuuhun.

2 Kun. K. 9: 11. Ap. T. 26: 24.

27. Mikset sinä siis mihtelet Jeremiaata Anathothista joka teille ennustaa?

28. Että hän on lähettänyt meidän tygömmen Babeliin, ja andanut meille sanaa: -Wielä nyt pitää oleman paljo aikaa, rakettat huoneita ja asukat niissä ja istuttat puutarhoja syöddäenne niistä hedelmitä.

29. Ja koska Pappi Zephania oli lutenut sen kirjoituxen Jeremian Prophetan kuulden:

30. Niin tapahtui HERRAN sana Jeremialle, ja sanoi:

31. Lähettä kaikkein fangein tygö, ja anna heille sanaa: näin sanoo HERRA Semajata vastaan Nehalamista: että Semaja ennustaa teille, ja en kuitengän minä ole händä lähettänyt, ja on tehnyt että te luotatte teitänne waldata heseen;

32. Sentähden sanoo HERRA näin: Kago, minä tahdon kostaa Semajalle Nehalamista, ja hänen siemenellensä, niin ettei yhdengän pidä hänen omistansa pysymän tämän Kansan seassa, eikä pidä näkemän sitä hyvrää kuin minä tahdon tehdä minun Kansalleni, sanoo HERRA: sillä hän on puhellansa läändänyt heidän pois HERRASTA.

Jer. 28: 16.

30. L u f u.

Wälustus Babelista.

Tämä on se sana kuin tapahtui HERRA:ralda Jeremialle, sanoden:

2. Näin sanoo HERRA Israelin Jumala, sanoden: kirjoita ipelles kaikki ne sanat kirjaan, jotka minä puhun sinulle:

3. Sillä Kago, se aika tulee, sanoo HERRA, että minä tahdon käättä minun Kansani fangeuden, sekä Israelin

että Judan, sanoo HERRa: ja annan heidän tulla jälleen siihen maahan, kuin minä heidän Jillensä andanut olen, että he sen omistaman pitä.

4. Ja nämät ovat ne sanat, jotka HERRa puhui Israelistä ja Judasta.

5. Sillä niin sanoo HERRa: Me kuulemma pelwon äänen, siellä on sula pelko, ja ei yhtän rauhaa.

6. Ky ykät nyt ja kapokat, jos miehenpuoli taitaa synnyttää: Kuningasta siis minä näen kaikkein miehen kädet landeifansa niinkuin lapsensynnyttäjän, ja että kaikki kasivot ovat niin walsut?

7. Voi! se on suuri päivä, ja ei ole senkaltaista ollut, ja murhen aika on Jacobisa, kuitengin pitä heitä siitä autettaman. Joel. 2: 11. Am. 5: 18.

Zepph. 1: 16.

8. Mutta sen pitä tapahtuman siihen aikaan, sanoo HERRa Zebaoth, että minä taitan hänen lkenensä rikki sinun kaulastas, ja reiväfsen sinun sites, niin ettei heidän enää siellä pida mun-kalaisia palweleman;

9. Waan heidän pitä palweleman HERRaa heidän Jumalatansa ja Dawidita Kuningastansa, jonga minä heille herättänyt olen. Isr. 34: 23. Esak. 37: 24.

10. Sentähden älä pelkää minun palweliani Jacob, sanoo HERRa, ja Israel älä hämmästy: sillä kago, minä tahdon auttaa sinua kaulaa, ja sinun siemendäs fangendensa maasta, niin että Jacobin pitä tuleman jälleensä, elämän rauhasa ja oleman hywäsä lewosa, ja ei kenengän pida händä peljättämän. Es. 41: 13. Esak. 43: 5. Esak. 44: 2. Jer. 46: 28.

11. Sillä minä olen sinun tyköndäs, sanoo HERRa, antamasa sinua: ja teloitin kaikki pakanat, joihin minä olen sinun hajoittanut: Mutta en minä sinua lopeta, waan tahdon sinua kirit-tää koftudella, ja en tahdo sinua peräti wiattomana pitä.

12. Sillä näin sanoo HERRa: sinun haawaas on kuoleman haawa, ja sinun lipus on juuri paha.

13. Ei toimita kengän sinun asiataas fortajata waistan: ei kengän taida sinua parata. Jer. 15: 18.

14. Kaikki sinun rakastajas unhot-

tawat sinun, ja ei kysy sinua: minä olen lyönyt sinua, niinkuin hollista armottomalla kiritudella, ja suurten pahaintekoiss tähden, ja ta-ten syndeis tähden.

15. Mitäs huudat sinun haat tähden ja sinun suuresta kluwustas? nä olen tämän tehnyt sinulle ja suurten pahaintekoiss, ja rakastajadeis tähden.

16. Sentähden kaikki jotka ovat syönet, heitä pitä taas syöä ja kaikki sinun wihollises pitä tuleman: ja jotka sinua ovat rypöttä pitä jälleen ryöysettämän, ja kaikki jotka sinun ovat ryövännet, ja minä saaliysi anda. Es. 23: 1.

17. Mutta sinun mind jälle rannan, ja teen terwezi sinun haat sanoo HERRa; sillä he ovat kugunet ulosajeturi, ja Zionin sin ei kengän kysy.

18. Näin sanoo HERRa: minä käännän Jacobin majan feden, ja armahdan hänen asumista ja kaupungi pitä jälleen maeksettaman, ja Kirken pitä elema difellä muodollansa.

19. Ja kiitoxen ja riemua pitä siitä kuuluman; sillä minä heitä enätä, ja en wähetä, mindä den heitä kunnioitta, ja ei heidän huonoyi tuleman. Es. 51: 3.

20. Vänen poikalnsa piä ol niinkuin emengin, ja hänen wänsänsä pitä menestymän niinkuin säni; sillä minä tahdon rangaista ne kuin heitä wainrawat.

21. Ja hänen Ruhtiuansa piä hänestä syndymän, ja hänen kaikki tuleman ihe hänesänsä: Ja mindä den hänen anda lähestyä ja tulla nun eteeni: sillä kuka on se joma niin sydämellisesti lähesty? HERRa.

22. Ja teidän pitä oleman minä Raufanti; ja minä olen teidän Dalmie.

23. Kago, HERRan ilma waawa sulmudella, kausia rapistua langewa jumalattomain pään päällä. Jer. 23: 19.

24. -66

24. HERRan julma wiha ei ole kova, siihenasti kuin hän teke ja kättää, mitä hänen mielehensä on: kimein pitä teidän sen kyllä ymmär-
män.

31. Luku.

Engenden loppu. Uuden liiton wai-
kunda.

Sillä ajalla, janoo HERRa, tahdon minä kaikkein Israelin sukukun-
ni Jumala olla; ja heidän pitä mi-
stansani oleman.

Näin sanoo HERRa: se kansa
mielelta jäi, on armon korweja
känyt, jinä että minä ahleroigin
ataa Israelia lepoon.

HERRa ilmeityi minulle kaukaa:
olen ijanaitkiffella rakkandella si-
rakastanut; sentähden olen minä
känyt sinun puoleeni sulasta armoista.

Minä tahden raketa juma jäl-
lä, jua neity Israel, pitä raketuxi
man. Siunni pitä kaunistetuxi tu-
sinun kandeileillä, ja menemän
sen kansa jotka ilosa hyppäwät.

2 Mos. 15: 20. Daom. 11: 34.

Siunni pitä taas istuttaman wi-
ita Samarian nuorilla, istutta-
ja nautigemän.

Sillä vielä on se aika tulewa,
martiat pitä Ephraimin nuorilla
kaman: noikat, käykämme ylös Zio-
n, HERRan meidän Jumalamme

Es. 2: 3. Mich. 4: 2.

Sillä näin sanoo HERRa: hu-
ut Jacobista ilolla, ja ihastukat pa-
nin pään tähden: hmitakat korkiasti,
kätät ja sanokat: HERRa, auta kan-
ni, Israelin tähteitä.

Kago, minä tahdon heitä poh-
epä maakunnasta anda tulla, ja
don heitä koota maan ääriästä, so-
rammat, rakat, synnyttäväiset
esjä; niin että heidän tääne suuresa
lofa pitä tuleman jälleensä.

Heidän pitä itkein ja rukoillen
man, niin minä heitä johdatan.
Minä tahdon heitä johdatta wesijsain
malla tasaisista tiestä, ettei he lou-
i heitänsä: sillä minä olen Israelin
i, ja Ephraim on minun esikoiseni.

2 Mos. 4: 22.

10. Kuullat pakanat HERRan sa-
naa, ja julistakat sitä kaulana luodo-
sa, ja sanokat: Joka Israelin hajoitti,
se kofoo hänen jälle, ja on häändä war-
tioiyewa niinkuin paimen laumaansa.

Of. 23: 1. Es. 40: 11. Jer. 23: 4. Hes.
34: 23. Luku 37: 24. Job. 10: 11.

11. Sillä HERRa on lunastawa Ja-
cobin, ja on pelastawa häändä sen tä-
destä joka häändä wäkerämbi on.

12. Ne tulewat ja Zionin korkeu-
della weisawat, ja heidän pitä joukolla
HERRan lahjain tygö tuleman, iy-
wäin, wiinan, öljyn, karigain ja wa-
sikkain tygö: Niin että heidän sielunsa
pitä oleman kuin joku kastettu yrti-
tarha, eikä enää surullisen oleman.

13. Silloin pitä neiget hyppysä iloi-
set oleman, siihen myös nuoret miehet
ynnä wanhain kansa; sillä minä tah-
don heidän murhensa iloyi käätä, ja
lohduttaa heitä, ja ilahutan heitä mur-
hestansa.

14. Ja minä tahdon Bappein sydä-
met ilolla täyttää; ja minun kansani
pitä minun lahjastani rawittaman, sa-
noo HERRa.

15. Näin sanoo HERRa: Raamasa
kuulun parkurwain ääni, ja katkera
itku, Rachel itkee lapsiansa, ja ei tahdo
anda tyjänsä lohdutetta lastensa täh-
den, ettei he ole.

Matth. 2: 18.

16. Mutta HERRa sanoo näin: lak-
ka parkumasta ja itkemästä, ja pyhi sil-
mistäs kyynelet: sillä sinun työlläs pitä
palkka oleman, sanoo HERRa, ja hei-
dän pitä palajaman wihollisten maasta.

17. Ja sinun jälkeentulewaiselles
pitä toivo oleman, sanoo HERRa: sillä
sinun lapses pitä tuleman maallensa
jälle.

18. Kyllä minä olen kuullut kuin-
ga Ephraim walittaa: Sinä olet mi-
nua kurittanut, ja minä olen myös
kuritettu, niinkuin hillimätöin wasikka.
Palauta minua, niin minä palajan:
sillä sinä HERRa olet minun Ju-
malani.

19. Koska minä palautettin, niin
minä kaduin; sillä sittekuin minä taita-
wari tulini, niin minä löin landeitani:
Minä olin häwäisty ja häpen myös,

sillä minun täytyy kärsiä minun nuoruteni pilkkaa. 5 Mos. 30: 2.

20. Sitä Ephraim ole minun rakkas poikani, ja minun hana lapseni? Sillä minä kyllä hyvin muistan, mitä minä hänelle puhunut olen; sentähden minun sydämeni halkee laupiudeista hänen kohtaan, että minä kaiketi armahdan häntä, sanoo HERRA.

21. Pane sinulles muistomerkit, ja aseta sinulles murhen muisto, ja kohenna sydämes oikialle tielle, jota sinun vaeldaman pitää. Palaja sinä neisy Israel, palaja näitten sinun kaupungeis tygö.

22. Kuinga kauvan sinä tahdot eristä käydä, sinä vastakoivainen tytär? Sillä HERRA on jotakin uutta maalla luopa: waimon pitää miestä piiritämän.

23. Näin sanoo HERRA Zebaoth Israelin Jumala: vielä tämä sana sanotan Judan maaja ja hänen kaupungeisansa, koska minä heidän sanguendensa kääntäwä olen: HERRA siunatkou sinua sinä wanhurisuuden asuuis, sinä pyhä wuori!

24. Ja Judan ynnä kaikkein hänen kaupungeinsa kansa pitää siellä asuman; niin myös peldomiehet, ja jotta laumansa kansa waeldawat.

25. Sillä minä tahdon wäsynet sielut wirwotta, ja murhelliiset sielut rawita.

26. Sentähden minä heräisin ja kagelin, josa minä olin matiassti maannut.

27. Kago, aika tulee, sanoo HERRA, että minä tahdon Israelin huonen ja Judan huonen kytwää ihmisen siemenellä ja karjan siemenellä.

28. Ja pitää tapahtuman, että niin kuin minä olin walpas heitä häwittämään, repimään, raatelemaan, kadottamaan ja rangaisemaan: niin minä myös tahdon walpas olla heitä rakendamaan ja istuttamaan, sanoo HERRA.

29. Ei jilloin enää pida sanottaman: Jfat ovat happamita wiinamarjoja syönet, ja lasten hampat ovat huoltunet; Def. 18: 2.

30. Waan jolaitgen pitää pahante-konsa tähden kuoleman: ja kuka ihmisen syö happamita wiinamarjoja, hänen hampansa pitää huoloittuman.

31. Kago, se aika tulee, sanoo

HERRA, että minä teen Uuden Iton Israelin huonen kansa ja Judan huonen kansa; Jer. 32

Hebr. 8: 8. Luku 10: 16.

32. En senkaltaista kuin endi liitto oli, jonga minä heidän Isänsä kansa tein, koska minä heitä käteensä rupeisin, heitä Egypti maalda johdattapeni; jota liitto he pitamet, ja minä waligin he sanoo HERRA;

33. Mutta tämän pitää sen liito oleman, jonga minä Israelin kansa teen, tämän ajan perä sanoo HERRA: Minä tahdon nun Lakini anda heidän sydämsä, ja sen heidän mieliinsä kirtaa: ja minä tahdon olla he Jumalansa, ja heidän pitää minä kansani oleman. Jer. 32: Def. 11: 19. Luku 36: 26. 2 Cor. 6: 16.

34. Ja ei pida Penengan lämäistänsä opettaman, eikä weliä jänsä, ja sanoman: tunne HERRA, mutta heidän pitää kaikkein matundeman, sekä pienten että lasten, sanoo HERRA: sillä minä tahdon heidän pahat tekonsa andeaksi, ja en ikänä enää muistadän syndejänsä. Et. 54: Mich. 7: 18. Job. 6: 45. Ap. 2: 16: Rom. 11: 27. 1 Cor. 2: 10. 1 Joh. 2: 22.

35. Näin sanoo HERRA, jolla ringon anda päiwällä wälkeuden, ja tähtein järjestyren yöllä wälkeä. Joka meren liikutta, että hänen tonsa pauhawat, HERRA Zebaoth hänen nimeusä. 1 Mos. 1: 16. Et. 54.

36. Koska senkaltaiset jäädöt wädestäni hukkuwat, sanoo HERRA, loin myös Israelin siemenen pitää tuman, ettei se ole enää kansa minä edestäni ijankaikkisesti. Jer. 33: 22.

37. Näin sanoo HERRA: jos was taitan ylhällä mitattaa, ja perustus alhalla tyynni tuffin, niin myös minä tahdon heittää koko Israelin siemenen, kaikkein Iton tähden kuin he tehnet owat, sanoo HERRA. Jer. 33: 22.

38. Kago, aika tulee, sanoo HERRA, että HERRAN kaupungeis Dananeelin tornista kulmaporttiin

9. Ja mitta-nuora pitää siellä koh-
lansa käymän, hamaan Garebin
kulaan asti; ja käymän ymbäri
kathan.

10. Ja kaiken ruumisten ja tuhka-
gon, ja kaikki pellot, hamaan Ribro-
n saakka, ja hamaan heivois-
tulmaan, itään päin, pitää HERRA-
n pyhä oleman, niin ettei se itänä
kätä eli rikota.

32. Lufu.

Kaupunki piiritetty. Jeremia ostaa pellon
HERRAN kästyn jälkeen.

Tämä on se sana, joka tapahtui HERRA-
valta Jeremialle, kymmenendenä
kuukauden Judan Kuningan vuonna;
jolloin Nebucadnezariin kahdeksas-
kymmenes vuosi.

2. Silloin Babelin Kuningan sota-
koko piiritti Jerusalemin: Mutta
propheta Jeremia oli fangina pihasa-
ngihuonen edessä, joka oli Judan Ku-
ningan huoneja:

3. Johonga Zedechia Judan Ku-
ningas oli andanut hänen panda, sa-
notti: mixi sinä ennustat, ja sanot:
HERRA sanoo HERRA: kato, minä an-
tän tämän kaupungin Babelin Ku-
ningan käsiin, ja hän on voittava sen?
Jer. 27: 6.

4. Ja Zedechian Judan Kuningan
käsiin Chaldealaisilta pääsemän, waan
kaikeksi annan hänen Babelin Ku-
ningan käsiin, niin että hänen pitää
kärsiä suuhun häändä puhutteleman, ja
kärsiä hänen silmänsä näkemän.
Jer. 34: 2, 3. Lufu 38: 23. Lufu 39: 7.

5. Ja hänen pitää Zedechian wie-
dota Babeliin: siellä myös pitää hänen
kärsiä, siihenasti kuin minä egin hän-
nen sanoo HERRA: waikka te soditta
Chaldealaisia vastaan, ei sen kuitengan
kärsiä teille menestymän.

6. Ja Jeremia sanoi: HERRAN sa-
nasta tapahtunut minulle, ja sanoi:

7. Kato, Hanameel Sallumin sinun
käden poika tulee sinun tygöös, ja on
ostas minun peltoni Anatho-
thilla; sillä sinulla on lähimmäinen oi-
stus minä ostaa.
3 Mos. 25: 24.
Ruch. 4: 4.

8. Ja niin Hanameel minun setäni

poika tuli minun tygöni, niinkuin HERRA-
ra oli sanonut, pihalla fangihuonen e-
desä, ja sanoi minulle: Ostas minun
peltoni Anathothissa, joka on Ben-Jami-
nin maalla: sillä sinulla on siihen pe-
rindö-oikeus, ja sinä olet lähimmäinen:
osta se sinulles. Niin minä ymmärsin
sen olevan HERRAN sanan;

9. Ja ostin pellon Hanameeliltä mi-
nun setäni pojalta, joka on Anathothi-
ssa; ja punnigisin hänelle rahaa seikemän
sikkä, ja kymmenen hopyapenningitä:

10. Ja kirjoitin kirjaan, ja wah-
wistitin sen sinetillä, ja otin siihen to-
disturet; ja punnigisin rahan waagalla:

11. Ja otin sinetillä wahwistetun
kauppa-kirjan tygöni, oikeuden ja tawan
jälkeen, ja myös awojoman kirjan;

12. Ja annoin kauppa-kirjan Da-
ruchille Nerian pojalle, Mahasean po-
jan, Hanameelin minun setäni pojan
silmäin edessä, ja todistajain silmäin e-
desä, jotka kauppa-kirjan ala kirjoitta-
net olit; ja kaikkein Judalaisten sil-
mäin edessä jotka pihasa fangihuonen
edesä asuit;

13. Ja kästin Baruchia heidän sil-
mäinsä edessä; ja sanoiin:

14. Näin sanoo HERRA Zebaoth
Israelin Jumala: ota nämät kirjat,
tämä sinetillä wahwistettu kauppa-kirja,
ja tämä awojoin kirja, ja pane ne
sawiaastiaan; että he olisit kauwan ai-
kaa tallella.

15. Sillä niin sanoo HERRA Ze-
baoth Israelin Jumala: vielä nyt pi-
tää ostettaman huoneita, peltoja ja wii-
namäkiä tässä maassa.

16. Ja kuin minä olin andanut
Daruchille Nerian pojalle kauppa-kirjan;
rukouksin minä HERRAa, ja sanoiin:

17. Ah HERRA HERRA! Kato,
sind olet tehnyt taiwat ja maan si-
nun suurella woimallas, ja sinun
ojetulla käsivarrellas; ja ei ole mi-
stän sinulle mahdotoinda.

1 Mos. 18: 14. Jer. 27: 5. Luc. 1: 37.

18. Sinä joka monelle tuhannelle
teet hywin, ja kostat Isäin pahat
teot heidän lastensa helmaan heidän
jälkeensä: sinä suuri ja wäkerä Ju-
mala, HERRA Zebaoth on sinun
nimes.

2 Mos. 34: 7. 5 Mos. 5: 9.

19. Suuri neuwosa ja wäkerwä töisa, ja sinun silmäs owat awoi kaikkein ihmisten lasten teitten päälle; andares kullengin heidän menon- sa jälkeen, ja heidän töittensä hedelmän jälkeen: 2 Aita R. 6: 30. Job. 34: 21. Sam. 1. 5: 21. Jer. 16: 17.

20. Sinä joka Egyptin maalla merkejä ja ihmeitä teit, aina tähän päivään asti, sekä Israelin että ihmisten kansa; ja teit sinulles nimen, niinkuin se tänäpä on;

21. Ja weit sinun kansas Israelin ulos Egyptin maalda, merkeillä ja ihmeillä ja wäkerwällä kädellä, ojetulla käsiwarralla, ja suurella pelwolla; 2 Mos. 6: 6. 5 Mos. 4: 34. 2 Sam. 7: 23. 1 Aita R. 17: 21.

22. Ja annoit heille tämän maan, jona sinä heidän siillensä wauuonut olit, sen heille andares: maan josa riejskaa ja hunajata wuoti;

23. Ja koska he sinne tulit ja omistit sen, ei he kuullet sinun äändäs, eikä waeldanet sinun lakis jälkeen: ja kaikkia mitä sinä käskenyt olit heidän tehdä, ei he sitä tehnet; sentähden sinä annoit myös kaisen tämän omettomu- den heille tapahtua.

24. Kago, tämä Kaupungi on piiritetty, niin että se pitää voitettaman, ja Kaupungi annettaman Chaldealai- sten käsiin, jotka sotiwat sitä wastan, miekalla, näijällä ja rutolla: ja niinkuin sinä olet sauouut, niin nyt tapahtun, sen sinä näet.

25. Ja sinä HERa HERa sanoit minulle: osta sinulles peldo rahalla: ja ota siihen todisturet, waikka Kaupungi pitää annettaman Chaldealai- sten käsiin.

26. Ja HERan sana tapahtui Jeremialle, ja sanoi:

27. Kago, minä HERa olen kaiken lihan Jumala: pidästä minulle jotain oleman mahdotoinda? 4 Mos. 16: 22.

28. Sentähden sanoo HERa näin: kago, minä annan tämän Kaupungin Chaldealai- sten käsiin, ja NebucadNesarin Babelin kuningas läteen, ja hän on sen woittawa.

29. Ja Chaldealai- sten, jotka sotiwat tätä Kaupungita wastan, pitää tän-

ne tuleman, ja tähän Kaupungin len sytyttämän, ja polttaman sen neinensa, kusa he Daalille kattoin pölä suiguttanet, ja muille jumalille ja maubria uhrannet owat, minua hoittarensa. Jer. 19: 13.

30. Sillä Israelin lapset ja Israelin lapset owat tojin nuoruudestansa pahaa minun silmäni edesä: ja Israelin lapset owat wihoittanet minun tenstä töillä, sanoo HERa.

31. Sillä siitä ajasta kuin Kaupungi rakettin, niin tähän pä- asti, on hän tehnyt minun wiho- ja julmari; niin että minun heittääh hänen pois minun kas- roista; Jer. 19: 13.

32. Kaikkein Israelin lasten ja dan lasten pahuden tähden, jona wat tehnet, minua wihoittarensa, heidän kuningansa, Ruhtinansa, pinsa ja Prophetansa; sekä Judan het, että Jerusalemin asuwai- det; Jer. 19: 13.

33. Ja owat kääändänet sellänsä minun puoleeni ja ei kaswojansa; wä minä annoin aikansa ja alim- oretta heitä, mutta ei he tahtouet k- la, eikä oppia otta. Jer. 2: 2.

34. Päällisferi owat he pannet histurensa siihen huoneseen, jolla- nusta on nimi, saastuttarensa sitä; 2 Kun. R. 21: 4, 5. Jer. 7: 30. Ehto 2: 2.

35. Ja owat rakendanet B- lorkouria, BenDinnomin laayosa, tarensa heidän poikiansa ja wttä- sä Molochoille, jota en minä ole- dan käskenyt, eikä myös ole mi- mieleeni sohtunut, että heidän ta- kauhijuren piti tekemän; jolla he- dan saattit syndiä tekemään. 3 Mos. 18: 21. Jer. 19: 5.

36. Ja nyt sentähden sanoo HERa Israelin Jumala näin: täpä Kaupungista, josta te sanotta, että hän- tä miekan, näjän ja ruton kanti Babelin kuningas käsiin annettaman

37. Kago, minä tahdon heidän ta kaiki- ja maakuuni- ja jo- heitä olen syfännyt pois minun sa- sa wibasani, hirmuijudesani, ja jul- desani; ja tahdon tuotta heitä tä- tähän paikkaan, että heidän tu- asuman pitää. 5 Mos. 20: 17.

38. Ja heidän pitää minun Kansani man; ja minä tahdon olla heidän malansa.

Jer. 24: 7. Luku 30: 22.
Luku 31: 33.

39. Ja tahdon heille yhden sydän ja yhden tien anda, että he pelkist minua kaikkena elinaikanaan; ja heille ja heidän lapsillensa heijälkeensä, pidäis hyvästi käymän.

Def. 11: 19.

40. Ja tahdon ijankaikkisen liiton da heidän kansansa, niin etten mitalakkaa heille hyvää tekemästä: tahdon minun pelkoni anda heidän sydämihinsä, ettei he poikkeis nusta.

Jer. 31: 31.

41. Ja se pitää minun iloni oleman, että minä heille hyvää teen: tahdon heitä tähän maahan istuttaa uskollisesti, kaikista minun sydämiäni ja kaikista sielustani.

2. Sillä niin sanoo HERRa: niin minä olen andanut tulla tämän maan päälle kaiken tämän suuren sotomuden; niin myös minä annan heidän päällensä kaiken sen hyvän kuin minä olen heille puhunut.

3. Ja vielä nyt pitää peldoja otettaman tässä maassa, josta te sanotte: en pitää auttana oleman, niin ettei minä väkää eli karjaa oleman pida, ja Chaldealaisien käsiin annettaman.

4. Kuitengin pitää vielä nyt pelotettaman rahalla, ja kirjoittaman, niin myös sinetillä wahvistettaman, ja todistajilla: Ben-Jaminin maalla ja ymbäri Jerusalemia, ja Judan kaupungeissa, Kaupungeissa jotka wuorot ovat, laaxo kaupungeissa, ja Kaupungeissa jotka etelää päin ovat; sillä minä tahdon käändää heidän sangiutensa, sanoo HERRa.

Jer. 17: 26.

33. Luku.

Belasus ja lupaus Christuksesta.

HERRan sana tapahtui toisen kerran Jeremialle, kuin hän oli vielä kammari fangihuonen pihassa, ja sanot:

1. Näin sanoo HERRa, jota sen kammari HERRa joka sen päättää ja kammari, HERRa on hänen nimensä: 2. Ounda minua, niin minä tahdon tulla sinua: ja tahdon ilmoittaa si-

nulle suuria ja voimallisia asioita, niitä kuin et sinä tiedäkän.

4. Sillä niin sanoo HERRa Israelin Jumala tämän Kaupungin huoneista, ja Judan Kuningasten huoneista, jotka ovat maahan kufitetut, niistä tehtää mulda-seiniä warjeluxeri:

5. Ja niistä kuin tänne ovat tulleet sotimaan Chaldealaisia vastaan, että he täyt äijit ne ihmisten ruumilla, jotka minä minun vihhasani ja julmudesani löypä olen; sillä minä olen kätkenyt minun kahwoni tämän Kaupungin edestä, kaiken heidän pahudensa tähden:

6. Kago, minä tahdon sitoa heidän haawansa, ja tehdä heitä terweri, ja tahdon kuulla heidän rukouksensa rauhasta ja uskollisudesta:

7. Sillä minä tahdon käändää Judan fangouden, ja Israelin fangouden; ja rakennan heidän niinkuin alusta.

8. Ja puhdistan heidän kaikista pahasta teostansa, jolla he ovat rikkonet minua vastaan; ja tahdon anda heille anderi kaiken pahan teon, jolla he ovat rikkonet ja harhaillet minua vastaan.

Jer. 31: 34.

9. Ja se on olewa minulle ilonimeksi, ylijyxyxi ja kunniaxi, kaikkein pakanain seassa maan päällä, koska he saavat kuulla kaiken sen hyvän kuin minä heille teen; ja heidän pitää peljätymän ja hämmästyvän kaikkea sitä hyvää ja kaikkea sitä rauhaa, kuin minä heille anda tahdon.

10. Näin sanoo HERRa: tässä paikassa, josta te sanotta: se on autia, ettei ihmisiä eikä karjaa Judan Kaupungeissa ja katuilla Jerusalemissa ole (jotka niin hävitetyt ovat, ettei väkää eikä asuwaisia, ei myös karjaa siellä ole);

11. Pitä vielä nyt kuiltaman riemun ja ilon ääni, ylijän ääni ja morjamen ääni, ja niitten ääni, jotka sanovat: kiittäkät HERRa Zebaothia; että HERRa on hyvä, ja hänen laupiuksensa pysyy ijankaikkisesti, ja niitengin jotka kiitosuhria HERRan huoneeseen kandawat; sillä minä käännän maan sangluden, niinkuin alusta, sanoo HERRa.

Def. 136: 1. ic.

Jer. 7: 34. Luku 16: 9. Luku 25: 10.

12. Näin sanoo HERRA Zebaoth: tässä paikassa joka autiana on, niin ettei ihmisiä eikä karjaa siinä ole, ja kaikissa hänen kaupungeisansa, pitää vielä nyt paimenden huonet oleman, jotka ruokkiivat laumoja.

13. Sekä kaupungeissa, jotka vuorilla ovat, ja laayokaupungeissa, ja kaupungeissa jotka etelää päin ovat, Benjaminin maalla ja Jerusalemin ympärillä, ja Judan kaupungeissa, siellä pitää vielä menemän ulos ja sisälle luetut laumat, sanoo HERRA. Jer. 17: 26.

14. Käy, aika tulee, sanoo HERRA, että minä tahdon sen armollisen sanan herättää, josta minä olen Israelin huonelle puhunut, ja Judan huonelle.

15. Niinä päivinä ja sillä ajalla, tahdon minä anda Dawidille kasvaa wanhurstauden wesan; ja hän on toimitettava oikeuden ja wanhurstauden maan päällä. Ef. 4: 2.
Luku 11: 1. Jer. 29: 5.

16. Sillä ajalla pitää Juda autetusti tuleman, ja Jerusalem lewosa asuman: ja hän kuzutan: HERRA meidän wanhurstaudemme.

17. Sillä niin sanoo HERRA: ei pitää Dawidilla puuttuman mies, joka istuu Israelin huonen istuimella. 2 Sam. 7: 16. 1 Kun. 8: 2: 4.

18. Ei myöskään pitää Papit ja Lewitat koston minun edestäni puuttuman; jotka polttouhria uhravat ja ruokauhria sytyttävät, ja uhreja joka aika teuraistavat.

19. HERRAN sana tapahtui Jeremialle, ja sanoi:

20. Näin sanoo HERRA: jos te minun liittoni taidatte lauantaa päiwän ja yön kansa, ja ettei päiwä eikä yö ole ajallansa; Jer. 31: 36.

21. Niin ei myöskään minun liittoni Dawidin minun palveliani kansa pitää mielikään oleman, ettei hänellä ole poikaa Kuningari hänen istuimellensa; ja Lewitain ja Pappain minun palveliaini kansa.

22. Niinkuin ei taiwan sotawälkää taita luettaa, eikä meren sandaa mitata; juuri niin tahdon minä minun

palveliaini Dawidin siemenen enen ja Lewitat jotka minua palvelleet. Jer. 31: 37.

23. Ja HERRAN sana tapahtui Jeremialle, ja sanoi:

24. Etkö ole nähnyt mitä kansa puhuu, ja sanoo: HERRA hyljännyt ne kaxi sukukundaa, ja hän valinnut oli; ja he häwönnä minun kansaani niinkuin ei he enää minun kansani heidän edestänsä olis.

25. Näin sanoo HERRA: jos minä pidä liittoani päiwän ja yön kansa, ja minun järjestystiäni taivaan ja maan kansa:

26. Niin tahdon myöskään minä kutsua Jacobin ja Dawidin minun palveliaini siemenen, niin etten minä kutsua niitä hänen siemenestänsä, jotka walligeman Abrahamin, Isaacin ja Jacobin siemenestä; sillä minä tahdon kääntää heidän fangiudensa, ja antaa heitä. Rom. 11: 1, 25.

34. LUKU.

Wapawuoden rikkominen.

Tämä on sana joka tapahtui Jeremialle, koska Nebuzar Dabelin Kuningas, ja kaikki wainon sotajoukkonsa, ja kaikki wainon soturit maan päällä, jotka hänen kansa olit, ja kaikki kansat, jotka Jerusalemita ja kaikkia hänen kaupungeitansa vastaan, ja sanoi: 2 Kun. 25: 1.

2. Näin sanoo HERRA Jumala: mene ja puhu Zedechian Kuningas Kuningan kansa, ja sano hänelle: näin sanoo HERRA: käy, minä annan tämän kaupungin Dabelin Kuningan käsiin, ja hänen pitää sen polttaman. Jer. 39: 10.

3. Ja ei sinun pitää pääsemään kädestänsä, vaan totisesti lähtämään, ja hänen läteensä annettain niin että sinun pitää silmilläs Dabelin Kuningain silmät näkemän, ja kuulua suusta suuhun sinua puhuttelua, ja nää olet menemä Dabeliin. Jer. 39: 12.

4. Kunle siis sinä Zedechia Kuningas, HERRAN sanoo: Näin sanoo HERRA sinusta: Ei sinun pitää mieltäsi kuoleman.

6. Sinun pitää kuoleman rauhasa, niinkuin sinun Jilles, jotka sinun lääs ovat Kuningat ollet, on poltu, niin pitää myös sinulle poldetta-
 on, ja sinua pitää itfettämän: woi-
 Mra! sillä minä olen seu sanonut,
 2 Mra. 2. Mra. 16: 14.
 Euku 21: 19. Jer. 22: 18.

7. Ja Propheta Jeremia puhui
 ni nämät sanat, Zedechialle Judan
 kuningalle Jerusalemissa:

8. Koska Babelin Kuningan sota-
 klo jo sodeit Jerusalemita vastaan,
 kaikki Judan jääneitä Kaupungei-
 vastaan, Sachista ja Ufekata vastaan;
 ja nämät wahwat Kaupungit olit
 ja Judan Kaupungeista jäänet.

9. Tämä on sana joka tapahtui
 Mraalda Jeremialle, sittekuin Ku-
 ningas Zedechia oli tehnyt liiton kai-
 kansan kansa kuin Jerusalemissa
 kuulutettaa heille wapautta;

10. Niin että jokaisen piti päästä-
 an orjansa, joko se oli miehen eli
 nimonpuoli, jotka Hebrealaiset olit,
 ettei Judalaisen pitänyt oleman
 ensä orjana. 2 Mos. 21: 2.

11. Silloin kaikki Ruhtinat, ja kai-
 kansa, joka siihen liittoon oli mie-
 nnyt, olit hänelle kuullaiset, että jo-
 hen piti päästämän sekä mies että
 mo-orjansa wapaxi, ja ei enää hei-
 pitämän orjanansa, ja he päästit
 wän.

12. Mutta wähhä jälkeen, käänsit
 igensä, ja otit orjat miehen ja
 nimon puolista taas tygönsä, jotka
 olit wapaxi päästänet; ja waadeit
 itä taas orjarensa.

13. Silloin tapahtui Mraan sana
 Jeremialle Mraalda, ja sanoi:

14. Näin sanoo Mraan Israelin
 amala: Minä olen tehnyt liiton tei-
 Jänne kansa, koska minä wein
 an Egyptin maalda orjuden huo-
 ja, ja sanoi:

15. Koska seikemän vuotta ovat
 tnet, niin pitää jokaisen teistä pääs-
 män welsensä, joka Hebrealainen on,
 on igensä sinulle myynyt, ja on jo
 vuotta sinua palwellut; ja sinun
 pitää hänen wapaxi päästämän; mutta

ei teidän Jänne totellet minua, eikä
 kallistanet siihen korwiansa.

3 Mos. 25: 39. 5 Mos. 15: 12.

15. Niin te oletta nyt tänäpänä
 käändänet teitänne, ja tehnet miä mi-
 nulle kelpaa, että te oletta andanet kuu-
 luttaa wapautta, jokainen lähimmäisel-
 lensä; ja oletta jittä tehnet liiton mi-
 nun edesäni, sinä huoneja joka minun
 nimelläni nimitetty on.

16. Mutta te oletta taas siitä poi-
 kennet, ja saastuttanet minun nimeni,
 että jokainen on taas ottanut sekä
 mies-että waimo-orjansa, jotka te o-
 letta wapaxi tehnet, että heidän piti
 oleman ihe omaansa; ja niin waaditta
 heitä taas teidän orjarene.

17. Sentähden sanoo Mraan näin:
 ettet te kuullet minua, että teidän piti
 kuuluttaman wapautta, jokainen wel-
 jellensä ja lähimmäisellensä: kago, niin
 minä kuulutan, sanoo Mra, teille
 wapauden, miekkaan, ruttoon, ja näl-
 kään: ja pauen teidän kulkiaxi kaikisa
 waldakunnissa maan päällä.

5 Mos. 28: 64. Jer. 29: 18.

18. Ja jotka minun liitostani har-
 hallewat, eikä pidä liiton sanoja, jon-
 ga he minun edesäni tehnet ovat; niil-
 le minä teen niinkuin sille wäskalle,
 jonga he kahderi kappaleri hakkaisit,
 ja käwit molempain kappalden wälte;

19. Judan Wääruhtinoille, Jerusa-
 lemin Wääruhtinoille, Kamaripalwelleil-
 le, Wapeille, ja kaikelle maan kansalle,
 jotka kappalden wältege wäskalla, käy-
 net ovat.

20. Ja tahdon anda heitä heidän
 wihollistensa käsiin, ja niitten käsiin
 jotka heidän hengeänsä wähywät: niin
 että heidän ruuminsa pitää tuleman tai-
 wan linnulle, ja maan pedoille ruaxi.

Jer. 7: 33. Euku 16: 4.

21. Ja Zedechian Judan Kuningan,
 ja hänen Wääruhtinansa, annan minä
 wihollisten käsiin, ja niitten käsiin jot-
 ka heidän hengeänsä wähywät, ja Ba-
 belin Kuningan sotajoukon käsiin, jota
 nyt teidän tykänne on mennyt pois.

22. Kago, minä kästen heitä, sanoo
 Mra, ja annan taas tulla tämän
 Kaupungin eteen, ja heidän pitää soti-
 man sitä vastaan, ja weittaman seu, ja

tulella polttaman; ja minä hävitän Judan kaupungit, niin ettei kenengän niissä pidä enää asuman.

35. Luku.

Rehabitalaiset posowat lujana heidän lupauksensa ettei wiinaa juoba.

Tämä on se sana joka HERALDA tapahtui Jeremialle, Jozachimin Jozian pojan Judan-Kuningan aikana, sanoden:

2. Miene Rehabitalaisten huoneeseen, ja piuhu heidän kansansa; ja wie heitä HERAN huoneeseen, yhteen kammiioon, ja anna heille wiinaa.

3. Niin minä otin Jasanian Jeremian pojan, Babazinian pojan, sekä hänen weliensä, ja kaikki hänen poikansa, ja koko Rehabitalaisten huonen.

4. Ja wein heidän HERAN huoneeseen, Hananin lasten, Jegdallan pojan Jumalan miehen kammiioon; joka päämiesten kammiion tyhjänä on, v. leimä Maasejan Sallumin pojan owinartian kammiota.

5. Ja minä panin Rehabitalaisten huonen lasten eteen kannut ja maljat täyteen wiinaa, ja sanoin heille: juokat wiinaa.

6. Mutta he vastasit: en me juo wiinaa; sillä meidän Isämme Jonadab Rehabin poika on käskennyt meitä, ja sanonut: te ja teidän lapsenne ei pidä ikänä wiinaa juoman;

7. Ja ei huonetta rakendamana, ei syviä kylvämänä, ei wiinapuuta istuttaman eikä pitämänä; vaan pitää asuman majoissa kaikkena teidän elinaikanne, että te kauwan eläisitte maassa josta te muukalaiset oletta.

8. Ja me olemme kuuliaisit meidän Isämme Jonadabin Rehabin pojan äänelle kaikissa kuin hän on meille käskennyt; niin etten me wiinaa juo kaikkena meidän elinaikanamme, me ja meidän emändämme, meidän poikamme ja tyttäremme. 1. luv. 2. 55.

9. Ja en me rakenna huonetta asuaksemme; ja ei meillä ole wiinamäkiä eikä peltoja, eli syviä;

10. Vaaan asumme majdissa, ja olemme kuuliaisit, ja teemme kaikki

niinkuin meidän Isämme Jonadab meille käskennyt.

11. Mutta koska NebucadNegar Babelin Kuningas meni tänne maahan, sanoimme me: tulkaat, käskätkä Jerusalemiin, Chaldealaisten ja Egyptiläisten sotajoukon edestä; ja niin olemme sitte ollet tässä Jerusalemissa.

12. Silloin tapahtui HERAN na Jeremialle, sanoden:

13. Näin sanoo HERA Zebaoth Israelin Jumala: Miene ja sano Judan miehille, ja Jerusalemin asujille: ettekö te tahdo isännän parina niin että te totteletta minun sanoin? sanoo HERA.

14. Jonadabin Rehabin pojanat, jotka hän oli käskennyt lapsilleen, ettei heidän pitänyt wiinaa juomaan, ne pidetään, ettei he tähän päätökseen juo wiinaa, että he heidän Isänsä kalleille kuuliaiset olisit; mutta minun olen andanut aikaisin teille sanoa, te teingin et te kuule minua.

15. Niin olen minä myös läheinen nyt warhain ja usein teidän työksenne, kaikki minun palveliani Propheetat, andanut sanoa: kääntäkän teistä jonnekseen igensä pahasta menostansa, ja andanut teidän elämäenne, ja andanut seuratto muita Jumalita, palvelijainne heitä; niin te saatte olla maassa josta minä teille ja teidän Isäksenne andanut olen; mutta et te tahtoneet kallistaa teidän korwianne siihen, ette kuullet minua. 2. luv. 2. 17: 13. Jer. 18: 11. luv. 25: 5. Jon. 3: 8.

16. Jonadabin Rehabin pojan lastet ovat pitänet heidän Isänsä käskennön josta hän heille oli käskennyt: Mutta tämä kausa ei kuule minua.

17. Sentähden niin sanoo HERA Jumala Zebaoth, Israelin Jumala: kato, minä annan tulla Judan ja Jerusalemin asujaisien päälle, kaiken sen onnettomuden kuin minä olen waastan olen puhunut: että minä olen puhunut, ja ei he tahdo kuulla minä olen huutanut, mutta ei he tahto minua waastata.

18. Ja Rehabitalaisten huoneelle sanoi Jeremia: Näin sanoo HERA Zebaoth, Israelin Jumala: että te te

1. Hanne Jonadabin läställe olitta
laifet, ja piditte kaikki hänen käs-
sä, ja teitte kaikki kuin hän teille
käskent;

2. Sentähden sanoo HERRA Ze-
phai, Iisraelin Jumala näin: ei Jo-
hanna Rechabin pojalta pidä ikänä
kukaan mies, joka alati minun ede-
ksi seiso.

36. Lufu.

3. Kirjoitetaan, luetaan, poltetaan.

4. Näidenä Jofachimmin Jofian pojan
Judan Kuningan vuonna, tapah-
tama sana HERRALDA Jeremialle,
se:

5. Ota kirja ja kirjoita siihen kaikki
he kuin minä sinulle olen puhunut
silloin, Judasta, ja kaikesta Kan-
sasta, siitä ajasta kuin minä sinulle olen
puhunut, Jofian ajasta niin tähän päi-
vään asti; Jer. 25: 3. Lufu 30: 2.

6. Jos mitämär Judan huone, koska
kulevat kaiken sen onnettomuden
minun mielestäni on heille tehdä,
niitä kääntävä, jokainen pahasta
kansasta; että minä annaisin heille
niitä heidän pahat tekonsa ja rikos-

7. Silloin Jeremia kuzui Baruchin
pojan: ja Baruch kirjoitti kir-
je Jeremian suusta, kaikki HERRAN
sanat jotka hän hänelle oli puhunut.

8. Ja Jeremia läski Baruchia, ja
sanoi: minä olen fangittu, niin etten
enää saa mennä HERRAN huoneeseen:

9. Mutta mene sinä sinne, ja lue
kirja, johon sinä HERRAN sanat mi-
nusta suustani kirjoittanut olet, Kansan
huoneeseen edessä HERRAN huoneesta, paasto-
vuonna: Ja sinun pitää myöskin ne luke-
maan koko Judan korvain edessä, jotka
sitten kaupungeistansa tulleet ovat;

10. Jos he mitämär ndyrhättävät
niitä rukouksella HERRAN edessä, ja
sanoivat jokainen itsensä pahasta me-
stän; sillä viha ja julmus on suuri,
niitä HERRA on tätä kansaa vastaan
kannanut.

11. Ja Baruch Nerian poika teli
niitä mitä Propheeta Jeremia oli hä-

nelle käskent; ja luki HERRAN sanat
kirjasta HERRAN huoneesta.

12. Mutta se tapahtui, Jofachimmin
Jofian pojan Judan Kuningan wiiden-
denä vuonna ja yhdeksändänä kuukau-
tena, että paasto kuulutettiin HERRAN
edessä, kaikelle Kansalle Jerusalemissa;
ja kaikelle Kansalle joka Judan kau-
pungeista tuli Jerusalemiin.

13. Ja Baruch luki kirjasta Jere-
mian sanat HERRAN huoneesta, Gemar-
rian Saphanin kirjoittajan pojan kam-
mioesta, ylimmäisessä pihassa, HERRAN
huonen uuden oren edessä kaiken Kan-
san kuulten. Jer. 26: 10.

14. Koska Michaja Gemarrian poika
Saphanin pojan, kaikki HERRAN sanat
kirjasta oli kuulut:

15. Menti hän alas Kuningan hu-
oneeseen kirjoittajan kammioon: ja ka-
si, siellä istuit kaikki Väärushinat,
Elisama kirjoittaja, Delaja Semajan poika,
El Nathan Achborin poika, Gemaria
Saphanin poika, ja Zedechia Pananian
poika, ja päämiehet kaikki.

16. Ja Michaja sanoi heille kaikki ne
sanat jotka hän oli kuulut, koska Baruch
luki kirjasta Kansan korvain edessä.

17. Silloin lähetti kaikki Väärush-
tinat Judin Nethanin pojan, Seles-
mian pojan, Chusin pojan, Baruchin
perään, ja käskit hänelle jamea: ota
se kirja myötäs, josta sinä Kansan
edessä lujit, ja tule tänne: Ja Baruch
Nerian poika otti kirjan myötänsä, ja
tuli heidän tykönsä.

18. Ja he sanoit hänelle: istu nyt
ja lue, että me saisimme kuulla; ja
Baruch luki heidän korvainsa kuulten.

19. Ja kuin he kaikki sanat olit
kuulleet, peljästyit he toinen toisensa
kansasta, ja sanoit Baruchille: me tah-
domma kaiketi ilmoittaa Kuningalle
kaikki nämät sanat.

20. Ja he kysyit Baruchilta, sa-
noden: sanos meille, kuinga sinä olet
kaikki nämät sanat kirjoittanut hänen
suustansa?

21. Baruch sanoi heille: Hän luki
minun edestäni kaikki nämät sanat suul-
lansa; ja minä kirjoitin ne pläkillä
kirjaan.

19. Silloin sanoit Väärubhtinat Baruchille: mene ja lymytä iges Jeremian kansa; niin ettei kengän tiedä kusa te oletta.

20. Ja he menit Kuningan eteen esihuoneeseen, ja annoit kirjan jääda kirjoittajan Elisaman makaus huoneeseen; ja sanoit Kuningan edesä kaikki nämät sanat.

21. Niin Kuningas lähetti Judin, kirjaa noutamaan, ja hän otti sen Elisaman kirjoittajan kammioista. Ja Judi luki sen Kuningan edesä, ja kaikkein Väärubhtinasten, jotka seisoi Kuningan edesä.

22. Mutta Kuningas istui talvihuoneesa, yhderändenä kuultautena; ja tuli paloi totosa hänen edesänjää.

23. Koska Judi kolme eli neljä kappaletta oli lutenut, leikkais hän sen rikki kynäveigellä, ja heitti tuleen, joka totosa oli, siihenasti että kirja peräti paloi tuleesa, joka totosa oli.

24. Ja ei kengän peljästynt, eikä waatteitansa remäisynt rikki; ei Kuningas, eikä hänen palveliansa, jotka kuitengin kaikki nämät sanat olit kuullet.

1 Mos. 37: 29, 34.

25. Baikka ElNathan, Delaja ja Gemaria rukoiit Kuningasta, ettei hän oliji polttanut kirjaa; ei hän kuitengan heitä totellut.

26. Päälliseri kästi Kuningas Jerahmeelin Hamelechin pojan, Serajan Afrielin pojan, ja Selamian Abdeel n pojan, että heidän piti kästtämän Baruchia kirjoittajaa ja Jeremiata Prophetata: Mutta HERRa oli heidän kätkenyt.

27. Silloin tapahtui HERRan sana Jeremialle, sittekuin Kuningas oli polttanut kirjan, ja ne sanat jotka Baruch Jeremian suusta oli kirjoittanut, ja sanoit:

28. Ota sinulles taas toinen kirja, ja kirjeita kaikki endiset sanat siihen, kuin ensimmäisesäkin kirjasa olit, jonga Josachim Judan Kuningas on polttanut;

29. Ja sano Josachimille Judan Kuningalle: näin sanoo HERRa: sinä olet polttanut sen kirjan ja sanonut:

miri sinä siihen olet kirjoittanut, sanonut, että Babelin Kuningas laiketi tulewa ja hävittäjä tulla maan, ja tekemä niin ettei ihmisiä karjaa enää siinä pidä oleman?

30. Sentähden sanoo HERRa Josachimista Judan Kuningasta: yhtän hänen siemenestänsä ijtuman widin ijtuumella; ja hänen ruu-pita heitettämän ulos, matamaan desä päinällä, ja wllusa päällä.

Jer. 22: 19.

31. Ja minä tahdon rangasta da ja hänen siemendänsä, ja palvelioitansa heidän pahain tähdhen: Ja minä annan tulla päällensä, ja Jerusalemin asua päälle, ja Judan miehen päälle, ken onnettomuden, kuin minä olen puhunut; ja ei he kuitengatonet kuulla.

32. Niin Jeremia otti toisen kirjan ja annoi Baruchille Merian kirjoittajalle. Ja hän kirjoitti siihen Jeremian suusta kaikki ne sanat, endisesäkin kirjasa olit, jonga Judan Kuningas oli tuleesa polttanut. Ja siihen oli vielä paljo ennenkä kaltaija sanoja lisätty.

37. L u t u.

Jeremia anda Zedechian rukouren kowan waikouren, jonga tähdhen heitetään sangiuteen.

Ja Zedechia Josian poika tuli Kuningari Chonian Josachimia siiaan; sillä NebucadNegar Babelin kuningas teki hänen Judan maan kuningari.

2 Kun. K. 24: 17.

2. Mutta hän ja hänen palveliansa ja maan kansa ei totellet HERRan sanaa, jonga hän Prophetan Jeremiaa kuita puhui.

3. Kuitengin lähetti Kuningas Zedechia Juchalin SelemJan pojan Zephaniaan Maasejan pojan Prophetan Jeremian tygö, joka rukoiile meidän edestämme ja meidän Jumalatamme.

4. Sillä Jeremia kävi ulos Jerusalemiin ja sano kansalle kansan seasa; ja ei he totellut händä sangiuteen.

Niin oli Pharaon sotajoukko läh-Egyptistä; ja Chaldealaiset jotkut Jerusalemin piirittäneet, kuulit i sanoman, ja läxit pois Jerusalema.

Ja HERran sana tapahtui Profeetalle Jeremialle, ja sanoi:

Näin sanoo HERra Israelin luoja: niin sanokat Judan Kuningas joka teidän on minun tygöni tännyt kysymään minulta: kazo, raon joukko joka teidän auxenne ähtenyt, mitä jällen menemän kotoa Egyptiin.

Ja Chaldealaisen pitää palasaa, ja sotiman tätä Kaupungita was- ja woittaman sen, ja polttaman tulella.

Sentähden sanoo HERra näin: ei pettäkö teidän sielujanne, ajatel- Chaldealaiset menewät peräti pois sinä tykdäimne; sillä ei heidän pidä emän pois.

1. Ja waikka te vielä läbisitte koto Chaldealaisen sotajoukon, jotka teitä ian sotivat, ja muutamat heistä i haawoja; niin pitäis heidän vielä ngin kungin majastansa nouseman, olttaman tämän Kaupungin tulella.

1. Koska Chaldealaisen sotajoukko lähtenyt Jerusalemissa, Pharaon joukon tähden;

2. Meni Jeremia ulos Jerusalema, ja tahdoi mennä BenJaminin ille, ratkaisemaan ja kirvottamaan insä siellä Kansan seasta.

13. Ja koska hän tuli BenJaminin en, niin siellä oli ovenwartin Pää-ös, nimellä Jeria SelemJan poika nanian pojan: se tarttui Propheet-ten Jeremiaan, ja sanoi: sinä tah- mennä Chaldealaisen tygö.

Jer. 20: 2.

14. Jeremia sanoi: ei se ole tosi, minä mene Chaldealaisen tygö: mutta ei Jeria tahtonut händä kuulla, an otti Jeremian kinni, ja wai- hen Pääruchtinasten tygö.

15. Ja Pääruchtinat olit Jeremialle kaiset, ja annoit lyödä händä; ja litit hänen fangiuteen Jonathanin kir- ittajan huoneeseen; sillä sen he panit ngihuoneksi.

Jer. 32: 3. Luku 36: 5.

16. Niin meni Jeremia luolaan ja fangiuteen, ja oli siellä kauwan aikaa.

17. Ja Kuningas Zedechia lähetti noutamaan händä, ja kysyi salaa hä- neldä huonefansa, ja sanoi: ongo nyt joku sana ilmandunut HERralda? Je- remia sanoi: on, ja sanoi: sinä pitää annettaman Babelin Kuningan käsiin.

18. Ja Jeremia sanoi Kuningas Zedechialle: mitä minä olen rikkonut sinua, sinun palvelioitas ja tätä Kans- saa vastan; että te minun fangiuteen oletta heittäneet?

19. Kusa nyt owat teidän Propheet- tanne jotka teille ennusit, ja sanoit: ei Babelin Kuningas tule teidän pääl- lenne, eikä tämän maan päälle?

20. Ja nyt minun Herrani Kuningas, kuule miuaa, ja anna minun rukoureni tulla sinulda kuulturi; ja älä minua taas läheta Jonathanin kir- joittajan huoneeseen, etten minä siinä kuolisi.

21. Silloin käski Kuningas Zedechia, että Jeremia piti tallella pidettämän pihasa fangihuonen edesä, ja käski hä- nelle anda päiväxi osan leipää, lei- pojan kusalda, siihenasti kuin kaikki lei- wät Kaupungista kulunexi tulit: Niin Jeremia siis oli fangihuonen pihasa.

1 Kun. 2. 22: 27.

38. Luku.

Jeremia heitetään luolaan.

Mutta SaphatJa Matthanin poika ja Gedalia Pashurin poika, ja Juchal SelemJan poika, ja Pashur Malachian poika, kuulit ne sanat jota Jeremia puhui kaitelle Kansalle, ja sanoi:

2. Näin sanoo HERra: joka pysyy tässä Kaupungissa, hänen pitää kuoleman miekkaan, nältään ja ruttoon; mutta joka menee Chaldealaisen tygö, hän jää elämään, ja pitää hengensä niin- kuin saalin, ja saa elää.

Jer. 21: 9.

3. Sillä niin sanoo HERra: tämä Kaupungi pitää totisesti annettaman Babelin Kuningan sotajoukolle, jotka sen woittawat.

4. Silloin sanoit Pääruchtinat Ku- ningalle: anna siis tämä mies tappaa;

fillä tällä taivalla hän peljättä sen jotamäen, joka vielä on jäljellä tässä Kaupungissa, niin myös kaiken Kansan, että hän näitä sanoja heille sano: sillä ei se mies egi Kansan parasta, vaan wahingota.

5. Niin Kuningas Zedechia sanoi: kazo, hän on teidän läsisänne: sillä ei Kuningas woi mitän teitä waistan.

6. Niin he otit Jeremian, ja heittit Malchian Gamelechin pojan luolaan, jota pihasa fangihuonen edesä oli, ja lastit Jeremian alas köydellä luolaan, kusa ei wettä ollut vaan loka: ja Jeremia wajois lokaan.

7. Koska EbedMelech Ethiopialainen, Kuningan huonen Kamarerari, kuuli Jeremian luolaan heitetyxi, ja Kuningas istui BenJaminin owesa;

8. Niin EbedMelech meni Kuningan huonesta, ja puhui Kuningalle, ja sanoi:

Jer. 39: 16, 17.

9. Minun Herrani Kuningas, ne miehet tekewät Prophetalle Jeremialle pahoin, että he owät hänen luolaan heittänet, kusa hänen täytyy nälkään kuolla; sillä ei Kaupungissa ole enää leipää.

10. Silloin läski Kuningas EbedMelechia Ethiopialaista, ja sanoi: ota kolmekymmendä miestä näistä kansas, ja ota Propheta Jeremia plöb luolaasta, ennenkuin hän kuolee.

11. Ja EbedMelech otti miehet kansansa, ja meni Kuningan huoneeseen, kaluhuonen ala, ja otti sielä wanhoja ja kistotuita räpäleitä, ja lasti ne köydellä Jeremian tygö luolaan.

12. Ja EbedMelech Ethiopialainen sanoi Jeremialle: pane nämät wanhat ja kistotut räpälet käsivartees ala, köyden ympärille: ja Jeremia teki niin.

13. Ja he wedit Jeremian plöb luolaasta köydellä: ja niin Jeremia oli pihasa fangihuonen edesä.

14. Ja Kuningas Zedechia lähetti noutamaan Prophetata Jeremiata tygönsä, kolmandeen HERRAN huonen läpikäytävään: Ja Kuningas sanoi Jeremialle: Minä tahdon sinulda jotain kysyä, älä mitän salaa minulda.

15. Jeremia sanoi Zedechialle: jos

minä sinulle jotain sanon, niin sinä tosin tapat minun, ja jos minä sinulle sanon, niin et sinä tottele.

16. Niin Kuningas Zedechia wanoi Jeremialle salaa, ja sanoi: älä totta kuin HERRA elää, joka meidän sielumme on tehnyt, et minä sinulle näin tapa, engä anna sinna niitten miehen läsiin jotka sinun hengeäs wäijyyt.

17. Ja Jeremia sanoi Zedechialle näin sanoo HERRA Jumala Zedechialle Israelin Jumala: jos sinä menet Babelin Kuningan pääruhtinaasten tygö, niin sinä jätät hengiin, ja ei sinä Kaupungista pidä tulella poldettaman, vaan sinä ja sinun huones jätät elämään:

18. Mutta jollet sinä mene Babelin Kuningan pääruhtinaasten tygö, tämä Kaupunki annetan Chaldealaisiin, ja heidän pitä sen polttaman tulella: ja et myös sinäkän pääse elämään.

19. Kuningas Zedechia sanoi Jeremialle: minä pelkän annettaman Babelilaisien käsiin, jotka owat Chaldealaisien tygö mennet, niin että he polttawat minua.

20. Jeremia sanoi: ei sinua anneta, vaan kuule siis HERRAN äändä, jonga minä sinulle sanon, niin sinä menet Babeliin ja jätät elämään.

21. Mutta jolles tahdo mennä, niin on tämä se sana, jonga HERRA minulle osottanut:

22. Kazo, kaikki waimot jotka minä jäljellä owat Judan Kuningan huoneesta, wiedzän ulos Babelin Kuningan Ruhtinaasten tygö: Niitten pitä sinun sanoman: woi! sinun lohduattajas owat pettänet ja wietellet sinun, ja wietä sinun alas lokaan, ja menneet pois.

23. Ja sitä wietämän kaikki sinun emändäs ja lapses ulos Chaldealaisien tygö, ja ei sinun itzellän pidä taistaman päästä heidän läsiänsä; ja sinä pitä Babelin Kuningalda läpikäytävän, ja tämä Kaupunki pitä tulella poldettaman.

Jer. 32: 4. luv. 34: 2.

24. Ja Zedechia sanoi Jeremialle: kazo, ettei kengän saa tietä näitä sanoja; niin et sinä tapeta.

25. Ja jos Ruhtinat saavat tietä minä olen puhunut sinun kansas, tulevat sinun tygös, ja sanovat: kos nyt meille mitä sinä olet Kuningas kansa puhunut: älä meillä sitä ka, niin en melän sinua tapa: ja minkuningas on puhunut sinun kansas?

26. Niin sano heille: Minä olen ollut Kuningasta, ettei hänen piisi andaman minua taas tulla Johanin huoneeseen, etten minä siellä olij.

27. Silloin kaikki Ruhtinat tulit Jeremian tygö, ja kysyit häneldä: Ja kanoi heille niinkuin Kuningas oli hen kärsenyt. Niin he waikeit ja kät hänen, ettei he mitän häneldä anet tietä.

28. Ja Jeremia oli pihasa fangi-
nen edesä, aina siihen päiwään asti
Jerusalem woitettin: Ja se ta-
tui että Jerusalem woitettin.

Jer. 39: 14.

39. Lufu.

Jerusalem woitetaan. Zedechia otetaan kiinni.

Yhdeksändenä Zedechian Judan Kuningan wuotena, kymmenendänä wuolautena, tuli NebucadNexar Babelin Kuningas, ja kaikki hänen sotajoukkoensa, Jerusalemiin eteen, ja piiritsen.

2 Kun. K. 25: 1. Jer. 52: 4.

2. Ja Zedechian ensimmäisenä wuotena toistakymmendä, yhdeksändenä päivänä neljändenä wuolautena, kukistettiin kaupunki.

3. Ja kaikki Babelin Kuningan Ruhtinat menit sisälle, ja pysännyit keskimuseen oween, NergalSarGzer, Samelbo, SarSachim NabSaris, NergalSarGzerNabDiag, ja kaikki muut Babelin Kuningan Ruhtinat.

4. Ja tapahtui, että koska Zedechia Judan Kuningas ja hänen sotajoukkoensa heidän näjit: pakenit he yöllä kaupungista, Kuningan yrtitarhan tietä, josta joka oli kahden muurin välillä, ja menit korven tietä.

5. Mutta Chaldealaisten sotajoukko joit heitä takaa, ja kättit Zedechian Jerihon kedolla, otit hänen, ja weit NebucadNexarin Babelin Kuningan ty-

gö Niblatiin, joka on Gemathin maala: ja hän duomigi hänen.

6. Ja Babelin Kuningas annoi tappaa Zedechian lapset hänen nähtensä Niblatihisa; ja kaikki Judan Ruhtinat annoi Babelin Kuningas tappa.

7. Ja annoi puhraista ulos Zedechian silmät, ja sitoa hänen kaxilla wastikahleilla, wiedärensä händä Babeliin.

8. Ja Chaldealaiset poltit sekä Kuningaan huonen, että asurraisten huonet; ja jaotit Jerusalemia muurit.

9. Mutta mitä jäljellä oli Kaupungista kansasta, ja ne jotka muutoin olit hänen alansa igensä andanet, ja jäänen kansan, wei NebusarAdan huowin haldia Babeliin.

10. Mutta muutamat köyhästä wäestä, joilla ei mitän ollut, annoi NebusarAdan huowin haldia, jääda Judan maalle; ja annoi heille wiinamäkiä ja peltoja, sinä päiwänä.

11. Mutta NebucadNexar Babelin Kuningas, olit kärsenyt NebusarAdanin huowin haldian, Jeremiaista, ja sanonut:

12. Ota händä, ja kago hänen parastansa, ja älä hänelle tee mitän pahaa: waan niinkuin hän anoo sinulda, niin tee hänelle.

13. Silloin lähetti NebusarAdan huowin haldia, ja Nebusasban NabSaris, NergalSarGzer NabDiag, ja kaikki Babelin Kuningan Ruhtinat;

14. He lähetit ja annoit noutaa Jeremian fangihuonen pihasta, ja annoit hänen Gedalian Ahikamin pojaa, Saphanin pojaa haldium, että hänen piti ottaman hänen huoneensa, ja että hän asuis läsnä kansan tykönä.

Jer. 38: 28.

15. Oli myös HCNran sana tulut Jeremialle, koska hän wielä oli fangina fangihuonen pihassa, ja oli sanonut:

16. Niene ja sano EbedMelechille Ethiopialaiselle: näin sanoo HCNra Zebasth, Israelin Jumala: kago, minä tahdon anda minun sanani tulla tähän kaupunkiin onnettomuDEXi ja ei mixikän hywäxi, ja sinun piti sen sihen aikaan näkemän. Jer. 38: 7.

17. Mutta sinun minä silloin wapahtan, sanoo HCNra, ja en anna

sinua niitten miesten käsiin, joita sinä pelkät.

18. Sillä minä tahdon sinua totisesti siitä auttaa, niin ettei sinun pida miekalla langeman, vaan pitämän hengessä niinkuin saalin, ettäs ikes luotit minuun, sanoo HERA. Jer. 21: 9.

40. Luku.

Jeremia ja Gedalia jäävät maahan.

Tämä on se sana joka tapahtui HERALDA Jeremialle, koska Nebusardan huovoin haldia päästi hänen Namasan wallallensa; sillä hän oli sidottu kahleilla kaikkein niitten seasa, jotta Jerusalemissa ja Judasa fangitut olit, wietää pois Babeliin. Jer. 42: 7.

2. Koska huovoin haldia oli andanut noutaa Jeremian tykönsä, sanoi hän hänelle: HERA sinun Jumalasi on puhunut tämän onnettomuden tälle paikalle:

3. Ja on HERA myös andanut tulla ja tehnyt niinkuin hän on sanonut; sillä te oletta rikkonet HERAA vastaan, ja et te totellet hänen äändänsä, sentähden on tämä teille tapahtunut.

4. Ja nyt kago, minä olen sinun tänäpänä päästännyt kahleista, joilla sinun kätes olit sidotut: jos sinulle kelpaa mennä minuun kansani Babeliin, niin tule, minä tahdon kagoa sinun parastas, ja jollet sinä tahdo tulla minuun kansani Babeliin, niin anna olla: kago, siellä on sinulle koko maa edessä. Kusa sinä luulet igelles hyvän olewan ja sinulle kelpaa, niin mene sinne.

5. Sillä tästede ei ole enää yhtän palautta, sentähden sinä mahdat palata Gedalian Ahikamin pojan, Saphanin pojan tygö, jonga Babeliu kuningas on pannut Judan kaupungein päälle, ja asu hänen tykönsä kansan seasa, eli mene sinne kuin sinulle parahin kelpaa. Ja huovoin haldia annoi hänelle ewästä ja lahjoja, ja annoi hänen mennä.

6. Niin tuli Jeremia Gedalian Ahikamin pojan tygö Mizpaan; ja asui hänen tykönsä kansan seasa, kuin wielä maalle jäänyt oli.

7. Koska kaikki sodanpäämiehet, jotka kedolla olit, heidän sotamäestänsä seasa, sait kuulla, että Babelin kuningas oli pannut Gedalian Ahikamin pojan maalle halligemaan; ja että hän jättännyt hänen kansansa sekä miehet että waimoja, lapsia ja pieniä, joita ei wiety Babeliin;

8. Tulit Gedalian tygö Mizpaan, Ismael Methan-Jan poita, ja Jonathan Kareahn pojat, ja Saphanin poika, ja Ebanumethin poika, ja Ebed-Melech Mitophatiista, ja Jesania Gedalian poika, he ja heidän miehet. 2 Kun. K. 25: 23.

9. Ja Gedalia Ahikamin poika, Saphanin pojan, teki heille ja heidän miehillensä maan, ja sanoi: alkakaa jätkä olla Chaldealaisille alemmiksi pyssytät maasa, ja olkat Babelin kuningalle alemmaksi, niin te menne. 2 Kun. K. 25: 24.

10. Ja minä, kago, minä asuin Mizpasa, että minä palvelisin Chaldealaisia, jotka tulewat meidän tygöme: kootkat te sentähden wiinan suwituloo ja öljyä, ja pangat te astioihinne, ja asukat teidän kaupungeisianne, jotka te saanet oletta.

11. Niin myös kaikki Judalaiset, jotka Moabisa olit, ja Ammonilaiset seasa, ja Edomisa, ja kaikki kunnisa, jotka he kuului että Babelin kuningas oli jättännyt muutamia dahan; ja oli pannut Gedalian Ahikamin pojan Saphanin pojan, halligemaan:

12. Tulit kaikki Judalaiset kaikki paikoista, siellä kuhungo heille asetut ulos, Judan maahan Gedalian tygö Mizpaan; ja kokosit ainakin paljo wiinaa ja suwituloo.

13. Mutta Johanen Kareahn poika ynnä kaikkein sodanpäämiehen kansa, jotka kedolla olit ollet, tulit Gedalian tygö Mizpaan;

14. Ja sanoi hänelle: tiedettkö te, että Baalis Ammonin lasten kuningas on lähettänyt Ismaelin Methan-Janin pojan sinua tappamaan? mutta ei Gedalia Ahikamin poika uskonut heitä.

15. Silloin sanoi Johanen Kareahn poika Gedalialle salaa Mizpasa: minä

don nyt mennä ja lyhdä Ismaelin
 than Jan pojan kuolliari, niin ettei
 engän pidä saaman tietä. Miiri hä-
 i pitä lyhdän sinua, että kaikki Juda-
 set, jotka sinun tygös ovat kootut,
 ja hajoitettaman, ja ne jotka vielä
 jääneet ovat, hukkuman?

16. Mutta Gedalia Ahikamin poi-
 sanoi Johananiille Kareahn pojalle:
 "Kun pidä sitä tekemän; sillä ei se
 toji kuin sinä Ismaelista sanot."

41. Luku.

1. Heel tappaa Gedalian; tämän murhan
 syden mennään sotaan Ismaelia vastaan.

2. Mutta seitsemändänä Anulautena, tu-
 li Ismael Nethan Jan poika Ge-
 dalian pojan, Kuningalliseista suwusta,
 ja Kuningan päämiehen kansa, ja
 kymmenen miestä hänen kansansa, Ge-
 dalian Ahikamin pojan tygö Mizpasa,
 he söit toinen toisensa kansa Mizpasa.

3. Mutta Ismael Nethan Jan poi-
 noui, ja ne kymmenen miestä jot-
 hänen kansansa olit, ja löit Geda-
 lian Ahikamin pojan Saphanin pojan
 Miari miekalla, jonga Dabelin Ku-
 ngas oli pannut koko maan päälle.

4. Päälliset Ibi Ismael kaikki Ju-
 dalaiset jotka Gedalian tykönä olit
 Mizpasa, ja Chaldealaiset jotka siellä
 olin, ja kaikki sotamiehet.

5. Toisena päivänä kuin Gedalia
 työ oli, ja ei kengän sitä vielä tiennyt:
 5. Tuli kahderanymmenä miestä
 kymmiä, Siloja ja Samariasta, ja
 he ajellet partansa, ja rewräisnet waat-
 tansa, ja haavoittanet itsensä; ja toit
 lauhtrin ja suiguturen myötänsä, wie-
 tyensä Jerusaalamin huoneeseen.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

6. Ja Ismael Nethan Jan poika me-
 Mizpasta heitä vastaan, käytkendeli
 heitä. Koska hän tuli heidän tygön-
 ta, sanoi hän heille: teidän pitä tule-
 man Gedalian Ahikamin pojan tygö.

7. Mutta kuin he tulit kettelille Kau-
 ngasta, tappoi heidän Ismael Nethan-
 Jan poika, ja ne miehet jotka hänen
 kansansa olit, kaihvon tykönä.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

8. Mutta siinä oli seasa kymmenen
 miestä, jotka sanoit Ismaelille: älä

meitä tapa, meillä on tarvaroita pel-
 loisa, nifuja, ohria, öljyä ja hunajata.
 Ja niin pidätti hän itsensä, ettei hän
 heitä heidän welseinsä kansa tappanut.

9. Luutta kaihwo johon Ismael kaik-
 kein kuolluitten ruumit heitti, jotka hän
 oli ynnä Gedalian kansa tappanut, on
 se jonga Kuningas Uija annoi tehdä
 Baefata Israelin Kuningasta wasten;
 sen täytti Ismael Nethan Jan poika
 tapetuilla.

1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

10. Ja kaiken Kansan joka oli jäl-
 jellä Mizpasa, Kuningan tyttäret, ja
 kaiken Kansan joka oli Mizpaan jätet-
 ty, wei Ismael Nethan Jan poika pois
 fangixi, joitten päälle NebusarAdan
 huowinhaldia oli pannut Gedalian Ahikamin
 pojan; ja Ismael Nethan Jan poika otti ne
 fangixi, läri pois ja tah-
 doi ylise Ammonin lasten tygö.

11. Mutta koska Johanani Kareahn
 poika, ja kaikki sodanpäämiehet, jotka
 hänen kansansa olit, sait tietä kaiken
 sen pahan kuin Ismael Nethan Jan
 poika tehnyt oli:

12. Otit he kaiken Kansan tygön-
 sä, ja lärit Ismaelia Nethan Jan poi-
 kaa wastian sotaan; ja saarvutit hänen
 Gibeonisa sen suuren weden tykönä.

2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

13. Koska kaikki kansa, joka Ismael-
 lin kansa oli, näki Johanani Kareahn
 pojan, ja kaikki sodanpäämiehet jotka
 hänen kansansa olit; niin he iloitit.

14. Ja kaikki kansa jonga Ismael
 oli wienyt Mizpasta, palaisit ja annoit
 itsensä Johanani Kareahn pojan tygö.

15. Mutta Ismael Nethan Jan poi-
 ka pääsi Johanani edestä, kahderan mie-
 hen kansa, ja pakeni Ammonin lasten
 tygö.

16. Ja Johanani Kareahn poika ynnä
 kaikkein sodanpäämiehen kansa, jot-
 ka hänen kansansa olit, otit kaiken jää-
 nen Kansan, Mizpasta tygönsä, jonga
 he Ismaelilda Nethan Jan pojalta olit
 ottanet, sittekuin hän Gedalian Ahika-
 min pojan oli tappanut; wälewät so-
 tamiehet, waimot ja lapset, ja Rama-
 ripalweliat, jotka he Gibeonista olit
 tuonet jälleensä.

17. Menit pois ja tulit majoille

Rimhamiin, Bethlehemin tygö; ja tahdoit mennä Egyptiin,

18. Chaldealaisien edestä; sillä he pelkäisit heitä, että Ismael Methan-Jan poika oli tappanut Gedalian Ahikamin pojan; jonga Babelin kuningas oli pannut maata hallijemaan.

42. Luku.

Jeremia antaa päämiehille HETran neuwon, ettei mennä Egyptiin.

Silloin astuit kaikki sodanpäämiehet edes, Johanan Kareahn poika, Jesan Ja Dosajan poika, ja kaikki kansa sekä pienet että suuret;

2. Ja sanoit Prophetalle Jeremialle: annas meidän rukouksemme tulla kuultuksi sinun edessä, ja rukoile meidän edestämme HETraa sinun Jumalatas, kaikista näistä jätetyistä; sillä meitä on harvot monesta jäänet, niin kuin sinä ihe meidän näet silmilläs;

3. Että HETra sinun Jumaläs tahdois ilmoittaa meille, kunga meidän waeldaman ja mitä meidän tekemän pitä.

4. Ja Propheta Jeremia sanoi heille: minä tahdon kuulla teitä: kaho, minä tahdon rukoilla HETraa teidän Jumalatanne, niinkuin te oletta sanonet: ja kaiken mitä HETra teille waistaa, sen minä tahdon teille ilmoittaa, engä tahdo mitän teiltä salata.

5. Ja he sanoit Jeremialle: HETra olkon wahwa ja totinen todistaja meidän wahellamune, jollemma me tee kaiklia mitä HETra sinun Jumaläs on meitä käskewä. 2 Mos. 19: 8.

6. Olkon hywä eli paha, niin me tahdomme olla kuuliaiset HETran meidän Jumalamme äänelle, jonga tygö me sinun lähettämme; että meille menehtyis, kosta me HETran meidän Jumalamme äänelle olemma kuuliaiset.

7. Kymmenen päivän perästä, tahtui HETran sana Jeremialle.

8. Silloin kuzui hän Johanan Kareahn pojan, ja kaikki sodanpäämiehet jotka hänen kansansa olit, ja kaiken kansan sekä pienet että suuret;

9. Ja sanoi heille: Näin sanoo HETra Israelin Jumala, jonga tygö

te oletta minun lähettänet, että teidän rukouksemme kannaiju hänen teensä:

10. Jos te pysytte tässä maassa, minä tahdon raketa teitä, ja enkuti minä tahdon istuttaa teitä, ja enkuti piä plöös; sillä minä kadun sitä kuin minä teille tehnyt olen.

Jer. 24: 6. Luku 31: 4. Luku 33: 7

11. Te saatte olla tyllä Be Kuningalda rauhasa, jota te pelkä ei teidän pidä händä pelkämän, HETra; sillä minä tahdon olla dän tykänäme, niin että miinä enkuti ja wapahdan teitä hänen lähettämän.

12. Minä tahdon osottaa teille piuden, ja armahtaa teitä; ja waistaa taas teidän maalleune. 1 Mos.

13. Muutta jos te sanotta: enkuti tahdo asua tässä maassa, ettet te kuuliaiset HETran teidän Jumaläänelle;

14. Sanoden: En suingan, me tahdomme mennä Egyptin maahan, etten me kapinata näkisi, engä kabusunan äändä, eli kärseisi näkään wän puuttumisen tähden: siellä me domme olla:

15. Kuulkat siis nyt HETraa naa, te jäänet Judasta: näin enkuti HETra Zebaoth Israelin Jumala jos te panetta teidän kaswonne maahan Egyptiin, uin että te tahtoisilla olla:

16. Niin miekan, jota te pelkä pitä sattuman teihin Egyptin maahan ja näljän, jota te pelkäte, pitä siellä neudattaman Egyptisä, ja tahtoisilla siellä kuoleman.

17. Sillä olkon lutka tahtonsa, enkuti kaswonsa sinne asettawat, menemästä Egyptiin olemaan siellä, heidän tahtoisilla kuoleman miekkaan, wälkään ja toon; ja ei pidä lenengän jäämään pääsemän siitä pahasta kuin minä enan tulla heidän päällensä.

18. Sillä niin sanoo HETra Zebaoth Israelin Jumala: niinkuin minun wihani ja sulmudeni on tullut rusalemien asuwaisien päälle; niinkutin minun wihani myös tuleman teidän päällemme, jos te menette Egyptiin.

Minä pitää tuleman kiroukseni, ihmeeni, ja häpäyeni ja häpäyri, ja ei pidä teidän ikänä enää tätä paikkaa saaman

Jer. 7: 20. Luku 18: 16.

Luku 25: 9. Luku 44: 8, 12.

YHerran sana tulee teihin te Judasta, ettet te menisi Egypteen, jentähden se täydellisesti tietätät, minä tänäpäni todistan teille:

Sillä te teette pahoin teidän kenne, että te lähetitte minun YHerran teidän Jumalanne tygö, ja lähetitte rukoile YHerraa meidän Jumalamme meidän edestämme; ja kaikki YHerra meidän Jumalamme on minä, niin ilmoita meille, ja meidän Jumalalle sen jälkeen tehdä.

En minä olen tänäpäni teidän Jumalanne; mutta et te ole tahtonut YHerran teidän Jumalanne, eli kaikilla mitä hän minun kani on teille käskennyt.

Niin teidän pitää nyt täydellisesti tietämän, että teidän pitää mieltä kääntämään ja rintoon kuoleman, paikaspa kunga te aivoitte mennä maahan.

43. Luku.

YHerra puheita. Egypti kuritettu.

YHerra Jeremia oli kaikki YHerran teidän Jumalansa sanat kaikelle kansalle puhunut, niinkuin YHerra Jumalansa hänen oli lähettänyt maahan heille kaikki nämät sanat;

Jer. 42: 9.

Sanoi Afaria BasaJan poika, Johanan Kareahn poika, ja kaikki miehet Jeremialle, ja puhuit: walhehtelet, ei YHerra meidän Jumalamme ole lähettänyt sinua, eikä lähetä: ei teidän pidä menemän Egypteen, asumaan siellä;

Mutta Baruch Merian poika, ja sinun meitä vastaan; että meidän otettiin Chaldealaisien käsiin, tapettiin meitä wietää Babeliin.

Minä ei tahtonut Johanan Kareahn poika, ja kaikki sodanjäämiehet, ja kaikki kansa totella YHerran äänestä, he olivat pysyneet Judan maalla.

YHerra Johanan Kareahn poika ja kaikki sodanjäämiehet otit tygönsä

kaikki jäänet Judasta, ne jotka kaikista kansoista sinne paennet ja ipalaimet olit asumaan Judan maalla:

6. Mietet, ja waimot ja lapset, niin myös kuningas tyttäret, ja kaikki sielut jotka NebusarAdan huowinhaldia, Gedalian Ahikamin pojan, Saphanin pojan tygö oli jättänyt; ja Propheetan Jeremian, ja Baruchin Merian pojan: Jer. 41: 10.

7. Ja menit Egyptiin maalle; sillä ei he tahtonet kuulla YHerran äändä: ja tulit Saphaneyeen.

8. Ja YHerran sana tapahtui Jeremialle Saphaneyesa, ja sanoi:

9. Ota kätees suuret kiwet; ja laiva ne maahan tiilipäsiin, joka on Pharaon huonen owen kohdalla Saphaneyesa, niin että Judan miehet sen näkewät;

10. Ja sano heille: näin sanoo YHerra Zebaoth Israelin Jumala: Kago, minä lähetän, ja annan nousta palveliani NebucadNegarin Babelin kuningas, ja asetan hänen istuimensa näitten kiwein päälle, jotka minä olen tähän maahan laivanut; ja hän on paucwa majansa sen päälle.

Jer. 25: 9.

11. Ja hän on tulewa ja lyöppä Egyptin maata: jotka kuolemaan (aiwoitunt ovat) ne (joutuwat) kuolemaan: ja jotka fangenteen, ne fangenteen: ja jotka mieltään, ne mieltään.

Jer. 15: 2. Sof. 11: 9.

12. Ja minä syytän tulen epäjumalain huoneisiin Egyptissä; niin että hän polttaa ja wie heidän pois: ja hänen pitää puettaman itsensä Egyptin maahan, niin kuin paimen puettaa itsensä hamefensä, ja pitää menemän siellä matkaansa rauhasa.

13. Ja hänen pitää murksari lyömän BethSemyren paikat Egyptissä; ja polttaman Egyptin epäjumalain kirjot tulella.

44. Luku.

Judan jumalattomuus. Egyptin rauha.

Tämä on se sana kuin Jeremialle tapahtui, kaikista Judalaisista jotka Egyptiin maalla asuit; jotka asuit Mig-

dalissa, Taphanexesa, Nophisa, Bath-
roren maalla, ja sanoi:

2. Näin sanoo HERRA Zebaoth
Israelin Jumala: te oletta nähnet
kaikeu sen pahan, josta minä olen
andanut tulla Jerusalemin päälle, ja
kaikein Judan kaupungein päälle: ja
kago, tänäpäinä ovat ne hävitettynä,
niin ettei leugän niissä asu;

3. Ja se heidän pahudensa tähden,
josta he teit vihoittayensa minua, ja
menit ja suigutit ja palvelit muuta
jumalita; joita ei he, eli te, eikä tei-
dän Ifäinne tundenet.

4. Ja minä lähetin warhain ja
usein teidän tygönnne kaikki minun pal-
weliani Prophetat, ja läskin teille sa-
noa: älkät tehkö senkaltaisia kauhistuksia,
joita minä vihan.

5. Mutta ei he totellet, eikä kallis-
taut korviansa kääntämään igiänsä
pahudestansa, ja ei suiguttamaan muille
jumalille. Jer. 35: 14, 15.

6. Sentähden syttyi myös minun
vihani ja julmudeni, ja paloi Judan
kaupungein päällä, ja Jerusalemin ka-
tuin päällä; niin että he ovat kuki-
sturi ja autiari tullet, niinkuin se
tänäpäinä löytän.

7. Nyt niin sanoo HERRA Jumala
Zebaoth, Israelin Jumala: mihi te
tette tämän suuren pahan, wahtan tei-
dän omaa hengeänne? että teidän sea-
sanne pitä hävitettämän sekä mies
että waimio, sekä lapset että imewäiset
Judasta; ja ei pida yhtän teistä jää-
män;

8. Että te niin vihoitatte minun
teidän kättemme töillä, ja suigutatte
muille jumalille Egyptin maalla, johon
te oletta mennet asumaan; että teidän
pitä hävitetyxi, ja kirouryxi ja hä-
wäistyxyxi kaikkein pakanain seas maan
päällä tuleman.

9. Oletta te unhottanet teidän
Ifäinne onnettomuden, Judan Kunin-
gasten onnettomuden, heidän emändäin-
sä onnettomuden, niin myös teidän
oman onnettomudenne, ja teidän emän-
däinne onnettomuden, joka teille on ta-
pahtunut Judan maalla ja Jerusale-
min katuilla?

10. Kuitengin ei he vielä ole
hän päinvään asti igiänsä uhrattain
ja ei myös mitän pelkää. Ja ei mi-
minun Laifani ja säädyisäni, jotta
teidän eteenne, ja teidän Ifäinne
pannut olen.

11. Sentähden sanoo HERRA
Zebaoth, Israelin Jumala näin:
minä panen minun lastwoni teitä
tan onnettomuderi, ja koko Judan
häwitetyxi tuleman.

3 Mos. 17: 10. Am. 9: 4.

12. Ja minä otan jäänet
jotka ovat lastwonsa tarvoittane
närensä Egyptin maalle, asumaan
ja he kaikki pitä loyettettaman,
tin maalla pitä heidän mielalla
man, ja näljällä hukkuman, se-
net että suuret: heidän pitä
mielalla ja näljällä, ja pitä
sadatuxyxi, ihmeri, kirouryxi
wäistyxyxi.

Jer. 42: 18.

13. Minä tahdon myös ra-
Egyptin maan asurwaisia mielalla,
jällä ja rutolla, itänä kuin min
Jerusalemille;

14. Niin ettei Judan jään-
tän pida pääsemän eikä jäämän,
kuitengin sitä warten tänne
maalle asumaan tullet ovat,
taas Judan maalle palajait,
he mielellänsä jälleen asumaan
mutta ei heidän pida sinne palaj-
paigi niitä jotka täällää palenero

15. Niin kaikki ne miehet wa-
Jeremiata, jotka kyllä tiesit eti-
dän emändänsä muille jumalille
suiguttanet; niin myös kaikki wa-
joita siellä suuri joukko oli, ja
Kansa, jotka Egyptin maalla Pa-
resa asuit, ja sanoi:

16. Sen sanan jälkeen, josta
meille HERRAN nimeen sanot,
tahdo sinua suingan kuulla;
Et. 42: 20. Eufu 53: 1.

17. Waan me tahdomme ka-
tehdä kaikeu sen sanan perään,
meidän suustamme Eäy, ja tah-
taiwan Drötingille suiguttos, ja
juomaubria uhrata: niinkuin
meidän Ifämme, meidän Kunin-
ja Päämiehemme tehnet
Kaupungeisa ja Jerusalemin

Lois meillä myös oli leipää kyllä, me olimme autuat, ja en me näh-
ennettomutta.

28. Mutta jüttekuin me lakkaisimme
pattamasta taiwan Drötingille, ja
mauhria hänelle uhramasta, niin me
eli köyhäxi tulimme; ja olemme
van ja nälsjän kautta hukkunet.

29. Ja waikka me taiwan Meleche-
suihtuajimme, ja juomauhria uh-
ramme, niin en me sitä tee ilman
tähdän miestemme tahdota, koska me
alle leipiä leivomme, ja juomauhria
uhamme.

4 Mos. 30: 7. Jer. 7: 18.

30. Silloin Jeremia sanoi kaikelle
kansalle, sekä miehille että waimoille,
kainkelle Kansalle joka händä niin
sunnut oli, sanoden:

1. Sepä se on että HERa on
sunnut sen suihtuttamisen, kuin te
van Kaupungeisa ja Jerusalem
illa tehnet oletta, ynnä teidän J-
te, Kuningasteune, päämiesteune, ja
maafunnan Kansan kansa, ja
sen sydämeensä;

2. Niin ettei HERa woinut tei-
pahaa menoanne silleen kärkeä, ja
kauhistuxia, joita te teitte: josta
teidän maanne on autiaksi, ihmexi
krouxeri tullut, niin ettei kengän
asu, kuin tänäpänä nähtävä en.

3. Että te suihtutte, ja HERaa
sunnut sybiä teitte, ja et te tottellet
Aran äändä, et te myös hänen
kansa, säädyijänsä ja todistujisansa
wädanet; sentähden myös tämä on-
nnetus teille tapahtuu, niinkuin tä-
nä nähtävä on.

4. Ja Jeremia sanoi kaikelle Kan-
salle, ja kaitille waimoille: kuulka
Aran sanaa, kaikki jotka Judasta
Aran maasa oletta.

25. Näin puhuu HERa Zebaoth
Israelin Jumala, sanoden: te ja tei-
waimonne oletta teidän suullanne
sanat, ja teidän käsillänne täyttänet,
te sanoitta: meidän lupauemme
kaikketi tahdomma pitää, jonga me
Israelin Drötingille luvannet olemma,
me hänelle pyhää saivua suihtu-
amme, ja juomauhria uhrasimme:
oletta teidän lupauenne kyllä pi-

tänet, ja teidän lupauenne työssä täht-
tänet.

26. Niin kuulka siis HERan sa-
naa, kaikki Judasta, jotka Egyptin
maalla asutte: Kago, minä wannen
minun suuren nimeni kautta, sanoo
HERa: ettei minun nimeni pidä
silleen jongun ihmisen suusta Judasta,
koko Egyptin maasa nimitettämän, joka
sanois: niin totta kuin HERa HERa-
ra elää.

27. Kago, minä tahdon walwoa hei-
tä wajan, heidän pahayensa ja en hy-
wäyensä; niin ettei jokainen kuin Ju-
dasta Egyptin maalla on, pitää miekalla
ja nälsjällä hukkuman, siihenasti että
he lopetetuxi tulewat. Jer. 31: 28.

28. Mutta jotka miekan wälttävät,
niitten pitää kuitengin Egyptin maalda
Judan maahan wähäsä joukosa pala-
jaman. Ja niin pitää kaikki jäänet
Judasta, jotka Egyptin maahan asu-
maan mennet olit, ymmärtämän, kum-
manga sanat toderi seutuwat, minun
eli heidän. 1 Mos. 34: 30. Es. 41: 14.

29. Ja tämä olkon teille merkixi,
sanoo HERa: että minä teitä täsä
paikasa rangaišta tahdon, tietäyenne
minun sanani tulewan toderi, teille
onnettomudexi.

30. Näin sanoo HERa: Kago,
minä tahdon hyljätä Pharaon Eophran
Egyptin Kuningan, hänen wihollistensa
käsiin, ja niitten käsiin, jotka hänen
hengeänsä wäiypwät; niinkuin minä
Zedechiangin Judan Kuningan hyljäi-
sin, NebucadNezarin Babelin Kuning-
gan, hänen wihollisensa käteen, ja sen
joka hänen hengeänsä wäiypi.

2 Ulla K. 36: 13, 20.

45. Lutu.

Jeremia lohduttaa Baruchia.

Tämä on se sana, kuin Propheta Je-
remia puhui Baruchille Neriaan
pojalle, koska hän nämät sanat kir-
joitti kirjaan Jeremian suusta, neljän-
denä Josachimin Josian pojan Judan
Kuningan wuonna, ja sanoi:

Jer. 36: 2, 4, 32.

2. Näin sanoo HERa Zebaoth,
Israelin Jumala, suusta Baruch:

3. Sinä sanot: woi nyt minua! kuinga on HETra waiwaa minun ksuwlleni lisännyt: minä huokan minuni wäsyhyiin, ja en löydä lepoa.

4. Sanos hänelle näiu: Näin sanoo HETra: Käy, mitä minä rakensin, sen minä kukistan, ja mitä minä istutin, sen minä häwitän, niin myös koko tämän maan.

5. Ja sinä egit igelles suuria kaspalita. Mikä niitä pyydä, sillä käy, minä tahden anda tulla onnettomuden kaikelle lihalle, sanoo HETra: mutta sinun sielus minä tahdon sinulle niinkuin saalin anda jokapaikasa, kuhunga sinä waellat. Jer. 21: 9. Luku 38: 2. Luku 39: 18.

46. L u f u.

Egypti kukistettu. Juba pelastettu.

Tämä on HETran sana, joka taapahtui Prophetalle Jeremialle, pa-lanoita waistan.

2. Egyptiä waistan, Pharaon Nechoon Egyptiin Kuningain joukkoa waistan, joka oli Phrathin wirran tykönä Chardemiyessä; jonka NebucadNesar Babelin Kuningas Ibi, neljäntenä Jojachimin Jojan pojan Jidan Kuningain wuonna. Ef. 19: 1. Hes. 29: 2. Luku 30: 4.

3. Walmistakat kilpi ja keihäs, ja lähtelät sotaan.

4. Walsastakat hewoiset, ja andakat ragastajat astua hewoisten sellään: pangat rautalakit päähänne, teroittakat keihät, ja pukekat rantahanne yllenne.

5. Mutta kuinga minä näen heidän epäilewäisyyxi ja takaperin ajetyxi, ja heidän Sangarinsa lyödyxi: he pakeneewat, niin ettei he käy takausa, hämmästyös on joka tahwolda, sanoo HETra.

6. Mopsa ei taida paeta eikä wäkewä päästä: pohjaa päin Phrathin wirran tykönä owat he kaatuneet ja maahan lyödyt.

7. Kusa on nyt se joka tänne menee ylös niinkuin wirta? ja hänen aaldoussa nostawat igensä niinkuin wirrat?

8. Egypti menee ylös niinkuin wirta, ja hänen aaldoussa nostawat igensä niinkuin wirrat, ja sanoo: Minä tahdon mennä ylös, ja peittää maan,

ja häwittää Kaupungin, wäkä näitä kausa jotka sinä asuwaat.

9. Istukat hewoisten päälle, samaten waimuilla, andakat Sangarit nä ulos, Ethiopialaiset ja Egiptilwen kandaajat, ja ambujat Egiptin.

10. Sillä tämä on HETran, Pharan Zebaothin päirä, kestopäirä, hän kostais wihollisiansa: miehen syömän ja heidän werestämän tuleman, ja juopuman; sillä hän pitää tuleman HETralle, HETra Zebaothille teurasuhrixi pohjan Phrathin wirran tykönä.

Ef. 34: 5, 6, 8.

11. Mene ylös Gileadiin, woidetta, sinä neiky, Egyptin: mutta se on turha, ettäs paljo mista egit, et sinä kuitengan tuwexi. Jer. 8: 22. Luku 51: 1.

12. Sinun häpyös on tullut wäxi pakanain seasa, sinun wäl on maa täynnänä: Sillä teinemat kaatuu toisen päälle, ja mat makawat yhdesä ylösalaisin.

13. Tämä on HETran sana, hän puhui Prophetalle Jeremialle: NebucadNesar Babelin Kuningas matkaan sydänään Egyptin maahan.

14. Ilmeittakat se Egyptin kunnittakat Migdalisa, andakat Nophisa ja Thachpanexesa, ja se Seiso, walmista sinis, sillä hän pitää sydänän kaikki mitä sinun käriillä on.

15. Kuinga se on, että sinun wäs kaatuu maahan, ja ei pysykä seisoalla? sillä HETra on lykännyt heidän ylösalaisin.

16. Hän tele että mondo kaatuu, että yri toisen kausa kaa moasa ylösalaisin: Niin he ylös, käykämme meidän Kaupungin meidän sinne maahan murhajan miehen edestä.

17. Sitä siellä hantakon: Egyptin Kuningas on mekeli: mut: ei hän ole pitännyt matkaansa:

18. Niin totta kuin minä elän: nää se Kuningas, jonka nimi on Zebaoth: hänen pitää tuleman (torfiana) kuin Thabori on: josta

sa, ja niinkuin Karmeli on meren
lönä.

1 Kun. 8. 18: 19.

19. Osta iges matkustamaan, sinä
afurwainen Egyptisä; sillä No-
piä antiari tuleman ja poltetta-
n, niin ettei kengän pidä siellä
maan.

20. Egypti on juuri kunnis waikka;
ta teurastaja tulee kaiketi pohjaisesta.

21. Ja hänen päiwämiehensä, jotka
afurwat, ovat myös kuin syhte-
waikat; mutta heidän pitää kum-
ngin palajaman, kaikki tuleman kar-
ksi, ja ei taitaman pyyhä: sillä hei-
vunnettomuudensa päiwä pitää heidän
tuleman, heidän rangaittu-
a aika.

22. He tulewat häwiisten niinkuin
met, ja tulewat sotajoukon voimal-
ja tulewat kirweillä hänen päälle-
niinkuin puitten hakajat.

23. Heidän pitää häwitämän hänen
ansä, sanoo HERa: ettei pidä
aman turkea; sillä heitä on enää
heidänsirkkoja, joita ei kengän lu-
taida.

24. Egyptin tytär häpee; sillä hän
pohjalaiseu Kansan läsiin annettu.

25. HERa Zebaoth, Israelin Ju-
la sanoo: kago, minä tahdon ran-
Noon holhojan, ja Pharaon ja
ptin, heidän sumalainsa ja Kuntin-
ensa kansa, ja Pharaon kaikkein
ten kansa, jotka häneen igensä luot-
vat:

hab. 3: 8.

26. Niin että minä annan heidän
ten läsiin, jotka heidän hengedensä
lispwät, ja NebucadNezarin Babelin
ningan läsiin, ja hänen palveliosten-
läsiin; ja sitte pitää (siinä) asuttaman,
niin muinengin, sanoo HERa.

27. Mutta sinä minun palveliani
acob, älä mitän pelkä, ja sinä Is-
el, älä mitän epäile: Sillä kago,
äntan sinun laukaa, ja sinun
genes saugiudensa maasta, niin että
hebin pitää tuleman jälken, ja ole-
rauhasta ja lewofa, ja ei pidä ke-
än händä peljättämän.

28. Sentähden älä mitän pelkä, si-
Jacob minun palveliani, sanoo

HERa, sillä minä olen sinun tykö-
nä; sillä minä lopetan kaikki palanat,
kuhunga minä olen sinun ajanut: Mut-
ta en minä sinua lopeta, waan tah-
don kurittaa sinua kohudella, ja en
sinua peräti rangaisemata pidä.

Jer. 30: 11.

47. Lufu.

Philistea. Tyrns. Sidon.

Tämä on HERan sana, joka tapah-
tui Prophetalle Jeremialle, Phi-
listealaisia vastaan, ennenkuin Pharao
Ibi Gazan:

Jer. 25: 15. Am. 1: 6.

2. Näin sanoo HERa: Kago, we-
det pitää nousseman pohjaisesta, josta pi-
tä tuleman tulwa wirta, niin että se
läy yllte maan, ja mitä sen päällä
on, ja kaupungit niitten kansa-
kuin niissä afurwat: ja ihmisten pitää huuta-
man, ja kaikkein maan afurwaisten wa-
littaman;

Es. 8: 7. Lufu 28: 2.

3. Sumun tähden heidän wäkewistä
hewoijstansa, jotka siellä juorewat, ja
heidän waimunsa töminän tähden, ja
heidän rataistensa lopinan tähden; niin
ettei Nään pidä ymbärillensä kagoman
lastensa perään; niin epäillyrisä pitää
heidän olemän;

4. Sen päiwän tähden, joka tulee
kukistamaan kaikki Philistealaiset, ja
häwitämään Tyriä ja Zidenita, yn-
nä kaikkein muitten heidän auttajain-
sa kansa; sillä HERa on kullstara
Philistealaisia, jäännyttä Kaphthorin lu-
dosa.

5 Mos. 2: 23. Es. 23: 1.
Jer. 25: 22. Jer. 26: 2. Am. 9: 7.

5. Gazan pitää paljaspääri jontu-
man, ja Nitalon ynnä jäännyitten kans-
sa heidän laaxoisansa häwitettämän:
kuinga lauwän sinä ihiäs repelet?

6. Kuinga lauwän D, sinä HER-
ran miekka, et tahdo lakata? mene jo
tuppees, lewä ja ole alalla.

7. Mutta kuinga sinä taidat laka-
ta, että HERa en andauit sinulle
lästyn Nitalonia vastaan, ja asettanut
sinun meren satamita vastaan?

48. Lufu.

Moabin sondi, rangaittus.

Moabia vastaan sanoo HERa Ze-
baoth, Israelin Sumala näin:

woi Nebota! Sillä se on kukiistettu, ja on surkiana, Kirjathaim on woitettu: linna on surkialla muodolla, ja on kukiistettu. Es. 16: 2. Hes. 25: 9.

2. Moabin kerkkaminen on pois, josta hänellä oli Desbonista: sillä jotain pahaa hänelle aiwoitan: (nimittäin) Tulkat, me tahdomma häwiittää hänen peräti, ettei hän enää pida kansa olemman: ja sinun Madmen pitä myöskin olemman häwitetty, miehen pitä sinun perästä tuleman. Es. 15: 1. Am. 2: 1.

3. Horonaimisa kuuluu ääni, häwituksesta ja suuresta walituksesta.

4. Moab on lyöty maahan: hänen nuoret lapsensa kuuluvat huutaraan.

5. Sillä he käywät itkein tietä myöden ylös Luthisiin, ja wihoillisten häwitushuuto kuullan tietä myöden alas Horonaimista.

6. (Nimittäin) riendäkät teidänne pois, ja pelastakät teidän hengenne: Mitä teidän pitä olemman niinkuin kanerwa korwessa. Jer. 17: 6.

7. Että sinä luotit iänsä sinun rakkennukseen, ja sinun tawaroihis, pitää sinun myös tuleman woitetuksi: ja Chamoren pitä menemän ulos saagittuna ynnä Pappeinsa ja Ruhtinastensa kansa. Jer. 49: 16.

8. Sillä häwitettäjän pitä tuleman kaikkiin kaupungeihin, niin ettei yhtään kaupungita pida vääsemän: siellä pitää sekä laayot turmeltaman, ja tasaiset kedot häwitettämän: Sillä HERRA on sen sanonut.

9. Andakat Moabille sulkia; sillä hänen pitä leten menemän, ja hänen kaupunginsa antiayi tuleman, niin ettei yhdengän pida niissä asuman.

10. Kirottu olkon joka teke HERRAN työn laiskasti: ja kirottu olkon joka miekkansa anda lakata wero dattamasta.

11. Moab on morndestansa ollut surutoin, ja on rahkansa päällä alalansa ollut, ja ei ole koskaan wuodateksi tullut yhdestä asiasta niin toiseen, eikä jostus mennyt sangiuteen: Sentähden on hänellä hänen matunsa tallessa, ja hänen hajunsa ei ole muuttanut iänsä.

12. Sentähden kago, se aika tuljanoo HERRA, että minä lähden minulle wieraita jotka hänen pitää lemmän, ja tekemän hänen astiansa täljari, ja rikkoman hänen leimä.

13. Ja Moabin pitä Chamoren tuleman häpiään; niinkuin Jerusalin huone on BethElin tähden häwitetty, joihinga he iänsä luotit. 1 Kuu. 3: 12: 29.

14. Kuinga te rohkette sanoa: olemma Sangarit ja miehulliset miehet?

15. Waikka Moab pitä häwitettämän, ja hänen kaupunginsa pöytäman, ja hänen parhat nuoret henensä käymän alas tapetta; sanonningas, jonga nimi on HERRA baath.

16. Sillä Moabin onnettomat pian tulewa; ja hänen kowa on kyllä iänsä kiuruhtawa.

17. Surkuteltat siis händä jotka te jotka hänen ympärillänsä asutte hänen nimensä tunnette; ja sanonningas, kuinga on se wahwa wisa, ja se saurwa niin taitettu rikki?

18. Astu alas jaloudesta, ja jua walle, sinä tytär, joka Dibonissa Sillä Moabin häwitettäjän pitää man ylös sinun tygös, ja turmel sinun limas. Es. 47: 1.

19. Seiso tiellä ja kagele sin roerin asuwainen: kysy niillä jotka lenit ja pääsit, ja sano: Mitä on pahunut?

20. Moab on häpiään joutunut, sillä hän on turmeltu, walittak huutakat: ilmoittakat se Arnonisa Moab on turmeltu.

21. Rangaistus on tullut tasaiselle, Holoniin, Jahzaan, Meshaan

22. Diboniin, Neboon, BethD

thaimiin,

23. Kirjathaimiin, BethSam

Bethmeeniin,

24. Keriothiin, Bozraan, ja ka Moabin maan kaupungeihin, jotka kaukana eli läsnä ovat.

25. Moabin sarwi on lyöty ja hänen käsiwartensa on tahtunut HERRA.

26. Suowuttakat händä;

korottanut itsensä JETraa vastaan; hän orenmurensansa itsensä kääntäen, ja myös pilkari tuli.

Et. 63: 6. Jer. 25: 27.

27. Sillä Israel on ollut sinun häilykses, niinkuin hän olisi löyhtyvässä seasta: Ja että sinä senkaltaisia vastaan olet puhunut, sitä sinä ihmän myös pois.

28. Te Moabin asuwaiset, jättäkät kaupungit, ja asukat vuoren kulkupaikalla, ja tehkät niinkuin kyyhkyinen, jopesänsä teke luolan reunoille.

29. Me olemme kuulleet Moabin ylläpöytäen että hän on juuri ylipää: hänen kateudessa, ryökkeydensä, öykkämisensä ja hämänsä yllöspaisumisen. Et. 16: 6.

30. Minä kyllä tunnen, sanoo JETra, hänen vihansa, ja ei hänellä ole voittoa: hän kerjää, eikä niin taida tehdä.

31. Sentähden minä walitan Moabin tähden, ja huudan koto Moabinen: Kirherexen miehiä pitää murhattaman.

32. Minä itken sinua yli Jaeserin, ja sinä Sibman viinapuu: sinun oivat kulkenet meren yllä, ja et Jaeserin mereen. saakka: häwitä on hyökännyt sinun eloo ja vii hakemisees. Et. 16: 9.

33. Ilo ja riemu on paennut lehdästä, ja Moabin maasta, ja ei pida kukaan viinaa enää siellä puserretta. Viinan polkian ei pida enää kukaan ilowirttänsä: ilowirtsi ei pida enää ilowirtsi olemän; Et. 16: 10.

34. Hesbonin huodon tähden hanaan Elealeen, joka kuuluu Jazan harjalla, kolme vuotsesta lehmästä, pronaimiin asti: Sillä Nimrimin heit pitää myös kuituman. Et. 15: 4, 5, 6.

35. Ja minä teen Moabista lopun, sanoo JETra, ettei heidän enää pida kukaan kulkuloilla, ja suiguttaman maillensa.

36. Sentähden pauhaa minun sydämeni Moabia vastaan niinkuin huilu, ja Kirherexen miesten päälle pauhaa minun sydämeni niinkuin huilu: he ovat paljon alkanet, sentähden pitää heidän kulluman.

37. Sillä kaikki päät pitää tuleman

palsari ja kaikki parta ajelluyi: kaikki kädet pitää oleman rewitot, ja jokaisen pitää itsensä puettaman sakkain.

Et. 3: 17. Jer. 47: 5. Hei. 7: 16, 18.

38. Kaikkein lattoin päällä ja laatuilla joka paikasa Moabista pitää itketämän; sillä minä olen järkenyt Moabin, niinkuin kelpamattoman astian, sanoo JETra.

39. Kuinga hän on turmeldu? Kuinga hän walittaa, kuinga hän ripustaa päänsä ja häpee? ja Moab on tullut nauruyi, ja pelwoyi kaikille ympärillä asuwaijille.

40. Sillä näin sanoo JETra: Kato, hän lenda pois niinkuin kotka, ja o-jenda siipensä Moabin yllä.

41. Kirjoth on voitettu, ja wahvat kaupungit owat saadut; ja Moabin Sangaritten sydän pitää oleman silloin niinkuin spunnättäväisen waimen sydän. Jer. 49: 22.

42. Sillä Moabin pitää turmelluyi tuleman, niin ettei hänen enää kansana oleman pida: että hän on itsensä korottanut JETraa vastaan.

43. Belko, luola ja paula tulee sinun päälles, sinä Moabin asuwainen, sanoo JETra.

44. Joka pääsee pelwoista, se pitää putoman luolaan, ja joka luolasta pääsee, se pitää paulalla saataman: Silloin minä tahdon anda Moabin päälle tulla hänen rangaiturensa vuoden, sanoo JETra. Et. 24: 17, 18. Am. 5: 19.

45. Jotka taposta pakenevat, pitää ehimän turwaa Hesbonista: Mutta tulen pitää käymä Hesbonista ja liekin Sihenijasta, joka Moabin paikat ja soittawaisen kansan nielenän pitää.

46. Woi sinä Moab! Chamoren kansa on kadotettu: sillä sinun poikas ja tyttäres owat otetut ja wiedyt sangyri.

47. Mutta viimeisinä aikoina tahdon minä käättä Moabin sanginden, sanoo JETra. Ilkon se niin sanottu nyt Moabin rangaitureista.

49. Lufu.

Ammon. Edom. Syriaalaiset. Arabiaalaiset. Persialaiset.

Ammonin lappia vastaan, sanoo JETra näin: Eikä Israelilla lappia o-

le? eli eikö hänellä perillistä ole? Miksi siis Malchom omistaa Gadin maan, ja hänen kansansa asuu hänen kaupungeisiansa? Def. 21: 28.

Enn. 25: 2. Um. 1: 13.

2. Sentähden kago, aika tulee, sanoo HETra, että minä annan kuulla sota=riekuman Ammonin lasten Nabba=thiin yligen, että sen pitää yhdesä koo=sa autiana oleman, ja kylinensä tule=la poltettaman: Mutta Israelin pitää omistaman heidän, joilta he ovat o=miistetut ollet, sanoo HETra.

3. Walita, O Heibon, sillä Mi on kufistettu: huntuat te Nabban kylät, ja pukekat itseenne jälkein, itsekät, ja juoikat ympäröi muureja: Sillä Malchom wiedän fangina pois, Bappeinsa ja Ruhtinastensa kansa.

4. Mitä sinä röykkäilet sinun laa=roijtas? sinun laayos ovat upotetut, sinä tottelematoin tytär, joka luotat iges sinun tawaroisiss, (ja sanot suda=mesäs) kuka tohtii tulla mimu tygöni?

5. Kago, minä annan tulla pelwon sinun päälles, sanoo HETra, HETra Zebaoth, kaikkiä niistä jotka asuwat sinun ympärillä; niin että te jokainen pitää ajettaman pois toisensa kylästä, ja ei pidä kenengän karkureita koloman.

6. Mutta sitte minä käännän Ammonin lasten fangiuden, sanoo HETra.

7. Edomia vastaan, sanoo HETra Zebaoth näin: eikö tietoa enää ole The=manisa? Eikö neuwoa enää ole taita=wille? joko heidän tietonsa loppui? Def. 25: 12. Um. 1: 11.

8. Paekkat, palaitkat ja kätkekät teitänne sywälle te Dedaniin asuwaifet: Sillä minä annan Esaulle tulla on=nettonurden, hänen egifonsa ajan.

9. Wiinan hakiat pitää tuleman si=mun päälles, joitten ei pidä mitän si=mulle jättämän heidän peräänsä; ja warlat pitää yöllä tuleman sinun pääl=les, heidän pitää yöllä warastaman. Obad. v. 5.

10. Sillä minä olen paljastanut Es=saun, ja ilmoittanut hänen salaisen paikkansa, niin ettei hän taida ihiänsä kätkeä: hänen siemenensä, hänen wel=jenensä ja hänen kylänsä miehet, owat häwitetyt, niin ettei yhtän enää ole.

11. Kuitengin uiitten kuin jääwät

erwoiastas, tahdon minä suoda sinun leskeis pitää minun luottaman.

12. Sillä niin sanoo HETra: Ba= jotka ei ole syypäät juomaan ka= Pia, niitten pitää totisesti juoman sinun pidäis rangaisemata pääsemä. Ei sinun pidä rangaisemata pääsemä iraan sinun pitää kaikei inoman. Jer. 25: 29. 1 Pet. 4: 17.

13. Sillä minä olen wannonut kauttani, sanoo HETra, että te pitää tuleman ihmeri, häwäistynei, wityxyi ja kirouxyi; ja kaikki kaupunginsa ijankaitkiksi autiaksi.

14. Minä olen kuullut sanoo HETradä, että sanansaattaja on hetetty pakanoille: Keekkat teitä tulkat tänne händä vastaan, ja se Obad. v. 1.

15. Sillä kago, minä olen fang= lendamut pakanain seasa, ja tein minun ylönlagotuxi ihmisten seasa.

16. Sinun ylpeydes ja sinun dāmes foreus on sinun pettä että sinä asut wuorten raou= walliget korkiat wuoret: Jos tekisit pesäs niin korkiari kuin ka, niin minä kuitengin siellä kufistan alas, sanoo HETra. Jer. 48: 7. Obad. v. 3.

17. Juuri niin pitää Edomia a= tuleman; ja kaikkein jotka siitä ka= ohigen pitää ihmettelemän, ja wä= män kaikkia hänen waiwojansa;

18. Niinkulu Edoma ja Gou= heidän lähikyläinsä kansa kufijet= wat, sanoo HETra, niin ettei te= siellä asu, eikä joku ihminen siellä taida. 1 Mos. 19: 24. Jer. 48: 17.

19. Kago, hän tulee yöllä mi= Jalopeura ylpestä Jordanista war= majesa vastaan: sillä minä tahdon da hänen nopiasti siellä juosta, ja ka tietä sen nuerukaisen, jonga warustan heitä vastaan? Sillä kuit= minun kaltaiseni? kuka tahtoo w= eteeni panna ajan? Ja kuka pa= woi olla minna vastaan? Job. 41: 2. Jer. 12: 5. Enn. 25: 4.

20. Kuullat siis HETran mi= kulin hän piti Edomiasta, ja hänen jatuxiansa kuin hän ajatteli kufi= asuwaifista: mitämox että kufi=

riepoittaman heittä, ja kukistaman
än ajumajiansa;

1. Niin että maan pitää vapise-
heidän langemisesansa, ja heidän
ansa ja huutonsa pitää kuultaman
kiffesa merestä.

2. Kato, hän lenda ylös niinkuin
ta, ja pitää hajoittaman siipensä Vo-
yksen: silloin pitää Edomin San-
tien sydän oleman niinkuin synny-
ksen vaimon sydän. Jer. 48: 40.

3. Damaskua vastaan: Demathisa
kpadisa on surkka meno, he epäi-
k, sillä he kuulevat pahoja sanomi-
huvaiset meren tykönä ovat häm-
lyisiä, niin ettei heillä ole lepoa.
Es. 17: 1.

4. Damasku epäilee ja pakence:
vapisee ja on ahdistukseksa, ja li-
ä, niinkuin synnyttäväinen.

5. Kuningas? Eikö se kuuluisa Kau-
pi ole hyljätty, minun ilokaupungini?

6. Sentähden pitää hänen nuoru-
nsa langeman hänen katuillaansa, ja
hänen setarväkensä tapettaman
aikaan, sanoo HETra Zebaoth.
Ja minä sytytän tullen Damas-
kurein päälle; niin että se pitää
taman Benhadadin huonet.

7. Kedarია vastaan ja Dazorin wal-
dia vastaan, jotka NebucadNeszar
hin kuningas läi: näin sanoo
Tra: ylös, menkät ylös Kedarin,
kullatkat idän lapset.

8. Heidän majansa ja laumansa pi-
kellä otettaman pois: heidän tel-
ja ja kaikki heidän kappalensa, ja
Kamelinsa pitää heidän ottaman
länsä: ja pitää julmasti huuttaman
än tähtensä ympärillä.

9. Paekkat, joutukat kiiruusti, men-
kään asumaan te Dazorin asu-
ket, sanoo HETra: Sillä Nebu-
Neszar Babelin kuningas on teistä
koko pitänyt, ja ajattelee ja aikoi
teitä vastaan.

10. Ylös, menkät ylös Kansaa was-
keta lewosa on, ja asuu surutto-
k, sanoo HETra: ei heillä ole o-
keitä telkää, ja he asuvat yrihänsä.

11. Heidän Kamelinsa pitää ryöstet-
kään, ja heidän karjansa paljous o-
taman pois, ja minä hajotan hei-

dän joka tuuleen, jotka murkka asuvat:
ja joka tahwolda annan minä heidän
onnettomuudensa tulla heidän päällensä,
sanoo HETra.

12. Ja Dazorin pitää tuleman lohi-
kärmetten asumajaksi ja ijanikkisiksi
autiksi; niin ettei kenengän pida siellä
asuman, ja ei yhdengän ihmisen siellä
oleman.

13. Tämä on HETran sana, joka
tapahtui Jeremialle Prophetalle, Gla-
mia vastaan; Zedechian Judan Kuning-
gan waldatakunnan alusa, ja sanot:
Jer. 25: 25.

14. Näin sanoo HETra Zebaoth:
Kato, minä tahtan Glamin jouken,
heidän ylimmäisen voimansa;

15. Ja aunan tulla Glamin päälle
neljä tuulta neljästä taiwan äärestä, ja
hajoitan heidän kaikkiin niihin tuuliin,
niin ettei yhtän Kansaa pida oleman,
kuhunga ei joku Glamin hajoitetuista
tule.

16. Ja minä saatan Glamin epäi-
lemään heidän wihoillistensa edesä, ja
niitten edesä, jotka wäpivät heidän
hengeänsä, ja annan onnettomuden tul-
la heidän päällensä, minun julman wi-
hani, sanoo HETra: ja lähetän mie-
kan heidän päällensä, siihenasti että mi-
nä heidän lopetan.

17. Minun istuimeni panen minä
Glamin; ja häwitän siellä sekä Ku-
ningan että Ruhtinat, sanoo HETra.

18. Minna viimeisellä ajalla kää-
nän minä Glamin fangluden, sanoo
HETra.

50. Lufu.

Babel häwitetty. Juda pelastettu.

Nämät ovat ne sanat jotka HETra
on Prophetan Jeremian kaut-
ta puhunut, Babelin ja Chaldealaisten
maata vastaan: Es. 13: 1. euru 14: 4.

1. Julittakat pakanain seasa, ja tiet-
täväri tehkät, nostakat lipyn ylös, kuu-
littakat ja älkät sitä salatto, ja sano-
kat: Babel on wotettu, Bel on hä-
piään joutunut, Merodach on rikotni,
hänen epäjumalansa ovat häpiään tul-
let, ja hänen jumalansa ovat murkka
lyödyt.

3. Sillä pohjaisesta pitä nouseman kansa heitä vastaan, josta pitä heidän maansa hävittämän, niin ettei kenenkään pidä siinä asuman; vaan sekä ihmiset että eläimet sieltä pakeneman.

Jer. 9: 10.

4. Niinä päivinä ja siihen aikaan, sanoo HERRA, pitä Israelin lasten Judan lasten kansa tuleman, ja pitä joudullasti käymän ja itkemän, ja epimän HERAA heidän Jumalataansa.

5. Heidän pitä kysymän tietä Zioniin, ja kääntämän igensä sinne: Tuletkat, ja me tahdomme pysyä HERASA ihaulaitisella liitolla, joka ei itänä pidä uuhotettaman.

6. Minun kansani on tullut kadonnutti laumaksi, heidän paimenensa ovat heidän viettellet, ja andanet heidän erpyisä kävellä vuorilla; niin että he ovat vuorilta mennet kukkuloille, ja ovat uuhottanet majansa.

7. Kuka itänä heidän työnsä tuli, se sdi heidän ylös, ja heidän vihollisuussa sanoit: emä me tee väärin: sillä he ovat rikkonet HERAA vastaan rauhanpuolauksen asunuyensa, ja HERAA vastaan joka heidän Isänsä toivo on.

Es. 24: 3, 13. Jer. 40: 3.

8. Paetkat Babelista ja lähtekät Chaldealaiisten maasta ulos, ja laittakat teitänne niinkuin kaurit lauman edellä.

Es. 48: 20.

Jer. 51: 6, 45. Ilm. 2: 18: 4.

9. Sillä kato, minä nostan suuren väen joutottain pohjan maalta, ja annan heidän tulla Babeliin eteen: heidän pitä varustaman igensä händä vastaan, ja voittaman hänen: heidän nuolensa ovat niinkuin taitawan sotamiehen, joka ei tyhjään ammu.

10. Ja Chaldean maa pitä tuleman saaliksi; niin että kaikkein jotka sitä ryöstävät, pitä siitä kyllä saaman, sanoo HERRA:

11. Että te iloitette siitä ja kerjatte ihianne, että te olette minun perindöni ryöstänet: ja hyppellette niinkuin libarat wassikat, ja hirtutte niinkuin wälkewät (herwoiset.)

12. Heidän äitänne on suurten häpiään joutunut, ja se häpee joka teidän on synnyttänyt: Kato, hän on

pakanain seasa kaikkein huonoita, and kuuwa, ja hävinnyt.

13. HERAN wihaan tähden ei siinä asuttaman, vaan se kofon autiana oleman; niin että kaikkein ka menevät ohigen Babelita, pitä metteleman, ja wiheldämän kaikkein nen wainwainsa tähden.

Jer. 2

14. Warustakat teitänne BAVASTAN, joka tahwolda kaikki and ambulat händä, älkät jääjät Sillä hän on rikkonut HERAA

15. Niekukat händä vastaan tahwolda, hänen pitä myötä and hänen perustuksensa ovat langenne hänen muurinensa jaonnet: Sillä HERAN koito, koitakat händä tehkät hänelle niinkuin hän on

Pr. 137: 6. Ilm. 2: 18: 2.

16. Päwittäkät sekä kyllä se joka sirppiin rupee elon aikana, että jokainen käändää igensä katon tygö, häwittäjän miekan tähden, kainen pakenee maallensa.

17. Israelin täytyy olla hajan laminaulauman, josta jalopentat hajoittahet: Enjisti sdi Nijyriän uingas hänen, sitte särki Nebuodon Babelin kuningas hänen lunsja.

18. Sentähden sanoo HERRA barch Israelin Jumala näin: minä egin Babelin kuningan ja maansa, niinkuin minä olen kyllä kuningan eginnyt.

19. Mutta Israelin minä tulla jälleen kotia asunajansa, että hänen pitä igensä elättämän melisa ja Dasanisa: ja Ebyruuorella, ja Gileadisa pitä hänen lunsja rawituri tuleman.

Jer. 29: 10. Dan. 9: 2, 25.

20. Niinä päivinä ja siihen kaan, sanoo HERRA, pitä Isra pahateko esittäman, ja ei löpman: ja Judan syndi, ja ei löyttämän: Sillä minä olen eralinen niille jotka minä jatan.

Dan. 9: 24.

21. Mene kapinan nostattan han, mene sinne ylös, ja egi asunajia: häwitä ja tapa kyllä kecutulevaisensa, sanoo HERRA: kaikki mitä minä olen kyllä

2. Maalla on sodan riekuna, ja juru.

3. Kuinga se on tullut, että koko maan wafara on taitettu ja rikottu? naga Babel on autiari joutunut pa-
lta seasa? Et. 14: 5, 6.

4. Minä olen wirittänyt paulan etees Babel, sentähden olet sinä fangittu, ennen kuin sinä ha-
ttan: sinä olet osattu, ja olet tyy: Sillä sinä olet kehoittanut
Kran.

5. YHerra on awannut tawara-
nsa, ja wetänyt edes wihansa aset: tämä on YHerran, YHerran Ze-
hin työ Chaldealaiſten maalla.

6. Tulkat tänne händä waſtan te-
ſtää ääriſtä, awatkat hänen sy-
länsä: paſſatkat händä kokoon,
appatkat händä, niin ettei hänelle
ſää.

7. Surettakat kaikki hänen kalpen-
ſiefät händä alas teuraſtettaa: woi-
tillä päivä on tullut, heidän
aika.

8. Suuto kuuluu paenneilda ja
ſilda Babelin maasta: Että hei-
tää julistaman Zionia YHerran
ſin Jumalamme koſtoa ja hänen
koſtoa.
Jer. 51: 11.

9. Rukukat monda Babelia waſtan,
ſiefät händä kaikki jougenambujat
ſahwolda ymbäri, ja alkät yhtän
ſä: koſtatkat hänelle niinkuin hän
ſainnut, kaiken ſen jälkeen kuin hän
tehnyt, niin tehtät hänelle jälſen:
hän on ylpiäſti tehnyt YHerraa
ſin, ſitä Pyhää Iſraeliſä.
11m K. 18: 6.

10. Sentähden pitä hänen moru-
nsa laugeman hänen latuillansa;
kaikki hänen ſotamiehensä hukku-
ſi ſiihen aikaan, ſanoo YHerra.

11. Rago ſiinä ylpe, minä tahdon
ſin kimpunſi, ſanoo YHerra, YHerra
Zebaoth: Sillä ſiunun päiväſ on tullut,
ſin epikoſ aika.

12. Silloin pitä ſen ylpiän tgenſä
ſin ja laugeman, niin ettei ke-
ſiä pida händä auttaman ylöſ: ja
ſin ſin hänen kaupunginſa pa-
maſ tulella, jonga pitä kuluttaman
ſin mitä ſiinä ymbärillä on.

33. Näin ſanoo YHerra Zebaoth:
Rago, Iſraelin laſten ja Judan laſten
pitä ynnä wäkiwaldaa ja wääräyttä kār-
ſimän: kaikki ne jotka heidän owat ſan-
gina wienet, pitäväät heidän, ja ei tah-
do heitä pääſtää wallalleſa.

34. Mutta heidän wapahtajansa on
wäkewä, YHerra Zebaoth on hänen
nimensä: hän on niin toimittawa hei-
dän aſianſa, että hän ſaattaa maan
lepämään, ja Babelin aſurwaiſet wäri-
ſemään.

35. Mielkan pitä tuleman, ſanoo
YHerra, Chaldealaiſten päälle, ja Ba-
belin aſurwaiſten päälle, ja hänen Ruk-
ſin aſtaſenſa päälle, ja hänen tietäjäinſä
päälle.

36. Mielkan pitä tuleman hänen noi-
ſainſa päälle, niin että heidän pitä
tyhmäri tuleman: mielkan pitä tuleman
hänen wäkenäinſä päälle, että heidän
pitä epäilemän.

37. Mielkan pitä tuleman hänen he-
woiſtenſa ja rataſtenſa päälle, ja kaiken
yhteifen Kanſan päälle, joka hänen
keſtellänſä on, niin että heidän pitä
tuleman niinkuin wainot: mielkan pitä
tuleman hänen riſtahuonenſa päälle,
niin että ne pitä ryöſtetyri tuleman.
Jer. 51: 30.

38. Rukwuden pitä tuleman hänen
wettensä päälle, niin että ne pitä Ruk-
wuman; ſillä ſe on epäjumalitten maa,
ja he ryöſkäälewät heidän kauheiſta epä-
jumaliſtanſa.

39. Sentähden pitä petoin ja jul-
main linduin ſiellä aſuman; ja yökdit
pitä myöſ ſiellä aſuman; ja ei pida
ikäni enää ſiinä aſuttaman, eikä jon-
gun ſiinä oleman ſurwuiſta ſukuhun:
Et. 13: 21, 22. Luku 34: 13, 14. Zerb. 2: 14.

40. Niinkuin YHerra Sedeman ja
Somorran, lähikäinſä kanſa kuliſta-
nut on, ſanoo YHerra; niin ei ſiellä
kenengän aſuman pida, eli jongun ih-
miſen ſiellä oleman. 1 Wof. 19: 24.
Et. 13: 19. Jer. 49: 18.

41. Rago, Kanſa tulee pohjaiſeſta;
monda pakanata ja monda Runingaſta
pitä neuſeman maan ääriſtä.

42. Heillä on jougi ja kilpi, he
owat julmot ja armottomat: heidän
huutenſa on niinkuin meren pauhina:

he ajavat heivoilla niinkuin sotamiehet varustetut sinua vastaan, sinä Babelin tytär.

Jer. 6: 23.

43. Koska Babelin kuningas on kuulewa heidän sanomansa, silloin pitää hänen läteusä maahan putoman: ahdistus pitää tuleman hänen päällensä, niinkuin synnyttäväisen wainwa.

44. Kago, hän nousee ylös niinkuin jalopeura siitä yläpäätä Jordanista wainwoja wainwoja vastaan, sillä minä annan hänen nopiaasti juosta siellä: ja kuka tietä sen nuorukaisen, jonga minä olen warustawa heitä vastaan? Sillä kuka on minun wertaiseni? kuka tahtoo minulle ajan määrätä? ja kuka on se painen, joka woi olla minua vastaan?

Job. 41: 2. Jer. 49: 19.

45. Kuulkaat siis nyt Jeraman neuwoa kuin hän piti Babelista, ja hänen ajatustiansa kuin hän ajatteli Chaldean maan asuwaijista: mitämäh että karjalasten pitää riepoittaman heitä, ja kuulustaman heidän asumansa.

Jer. 49: 20.

46. Ja maan pitää wapiseman riekuasta; ja pitää kuuluman pakanain seasa, koska Babel woitetan.

51. L U T U.

Babel häwitetty. Jeremia lähettää tämän ennusturen kirjoitettuna Babeliin.

Mäin sanoo Jerama: Kago, minä noistan angaran ilman Babelita vastaan, ja hänen asuwaijiansa vastaan, jotka itsensä owat asettanet minua vastaan.

2. Ja lähetan wiskajat Babeliin, joittenga pitää händä wiskaman, ja tyhjendämän hänen maansa: näitten pitää jokapaitasa oleman hänen ympärillensä hänen onnettomuudensa päiwänä.

3. Sillä hänen ambujansa ei pida taitaman ammuta, ja hänen warustetunsa ei pida taitaman isiansä warustella: Kälät siis säästäkö hänen nuorukaisiansa, tappakat kaikki hänen sotajoukkonsa;

Jer. 50: 28.

4. Niin että lyödyt matkassit Chaldean maalla, ja pistetyt hänen latuillansa.

5. Sillä Israel ja Juda ei pida

Jumalalbandsa, Jerama Zebaoth da leskeri hyljättämän; waikka he maansa on kowin rikkoutt Israheliä vastaan.

6. Paettakat Babelista, että joku pelastais sielunsa, ettet te hulluitten pahudesansa; sillä tämä on Jeraman koston aika, ja hän tahtoo maksaa ansionsa jälkeen.

Jlm. K. 18: 4.

7. Kullainen malja on Babelin kadesä, joka on koko maailman wuttanut: pakanat owat juoneet wiinastansa, sentähden owat niin hullut tulleet.

Jer. 25: 15.

8. Kuninga pian Babel on lamauttanut ja murstaksi lyöty: walittakat ottakat myöös woidetta hänen maasta, jos hän mitämäh talon rattaa.

Jer. 49: 21: 9.

Jlm. K. 14: 8. Luks 18: 2.

9. Me paransimme Babelita, ei hän terweri tullut: andakat hänen olla, ja käykämme isekuita maasta: Sillä hänen rangastustensa tui hamaan tainwaseen, ja se on woin ylös.

10. Jerama on tuonut edän wanhuruskandemme: tullat ja telkamme Jeraman meidän Jumalame töitä Zionisa.

11. Teroittakat miehet, ja wakkakat kllivet: Jerama on herättämät denin Kuningasten sydämen: Sillä hänen ajatustensa on Babelita vastaan wittää händä: Sillä tämä on Jeraman kosto, hänen Templinsä kosto.

12. Ripustakat lippu ylös Babelin muurein päälle; asettakat wartiat, ja wakkakat wartiat, toimittakat wäijyjät: Jerama ajattelee jotain, ja on täyttävä mitä hän Babeliin asuwat vastaan on puhunut.

13. Sinä joka suuren weden tui asut, jolla myöös owat suuret kuu sinun loppus on tullut, ja sinun neudes on lakannut.

14. Jerama Zebaoth on wainwoise kauttansa: Minä tahtoo wainwo sinun ihmisiillä, niinkuin wainwo heidän pitää laulaman sinun koston

15. Joka maan wainwo

maan piiriin wiisaudellansa wah-
mut, ja taiwat toimellisuudellansa
tätänyt.

1 Mos. 1: 1, 6.
Of. 136: 8. Jer. 10: 12.

Koska hän ylilisee, niin on paljo
taiwan alla: hän teumaa pilwet
hamajta maan äärestä: Hän teke
uret jatesa, ja tuo tuulen tawa-
usa.

Of. 135: 7.

Kaikki ihmiset owat tempelit
ja taidosansa, ja jolainen kuida=
häwiäistän kuvinnensa; sillä hei-
kumansa owat petos, ja ei ole
hengedä.

Ne owat sulsa turhuus ja pe-
nen työ: heidän täytyy huktua,
heitä egitän.

Mutta Jacobin oja ei ole sen-
nen, waan se on se, joka kaikki
on, (Israell on) hänen perinni-
waldikka: HERRa Zebaoth on
mimensä.

Sinä olet minun wasarani, mi-
nuaaseni; ja minä lyön sinun kaut-
alanat, ja häwitän waldakummat:
Minä lyön sinun kauttas he-
ru, ja ragaistajat: ja rikon sinun
as waunut ja niiden asajat.

Minä lyön sinun kauttas mie-
hen waimot: ja lyön sinun kauttas
at ja muoret: ja lyön sinun kaut-
tuorukaiset ja neiget.

Minä lyön sinun kauttas pai-
ja heidän lanmansa: minä lyön
kauttas peldomiehet ja juhdat:
on sinun kauttas Ruhtinat ja
niehet.

Sillä minä tahdon mayaa Ba-
ja kaikille Chaldean asuwaisille
heidän pahudensa, kuin he owat
alle tehnet, teidän silmähine edesä,
HERRa.

Kazo, minä tulen tygös sinä
ppollineu wuori, joka kolo mail-
turmelet, sanoo HERRa: ja ofen-
minu läteni sinun yliges, ja wie-
sinun alas wuorelta, ja teen pol-
wuoren sinusta;

Niin ettei sinusta eikä kulwa-
eli perustusliviä taitta otettaa:
sinun pitää oleman ijankaikkisen
HERRa.

Kostat lippu ylös maalla, soit-

tafat torkwella pakanain seasa, warusta-
kat pakanat händä wastan, kugukat
händä wastan (nämät) waldakummat:
Ararat, Mien ja Assenas: toimittakat
sodanpäämiehet händä wastan, tuokat
heiwaiset, niinkuin julmat wapsaiset.

28. Warustakat pakanat händä was-
tan, Miedenin Kuningat, hänen Ruh-
tinansa ja kaikki hänen Päämiehensä,
ja kaikki hänen waldansa maakunda.

29. Ja maan pitää wapiseman ja pel-
jästymän; sillä HERRan asaturet tah-
tomat tulla täytetyri Dabelita wastan,
niin että hän teke Dabelin maan autiari,
josa ei kenengän pidä asuman.

30. Dabelin Sangarit ei pidä uskal-
daman mennä setaan, waan liunoisa
pysymän, heidän wäketöydenä on pois,
ja owat tullet niinkuin waimot: hänen
asumisensa owat syytetyt, ja hänen
telkensä taitetut rikki. Jer. 50: 37.

31. Tästä juoree yri toisen edigen,
ja yri sanansaattaja kohtaa teistä; il-
moittamaan Dabelin Kuningalle, että
hänen Kaupunginsa on hamaan lop-
puum asti woitettu;

32. Ja luotuspaiikat suljetut, ja
järret poldetut, ja setawäki pelkurixi
tullut.

33. Sillä näin sanoo HERRa Ze-
baoth, Israellin Jumala: Dabelin ty-
tär on niinkuin riihen permando, hä-
nen tappamisensa aika on tullut: wielä
wähän ajan perästä tulee hänen niit-
tämisensä aika. Es. 21: 10.

34. NebucadNegar Dabelin Kuningas
on minun syönyt, ja kufiistanut
minun: hän en tehnyt minun tyhjäri
astiari: hän on niellyt minun niinkuin
lehtikärme: hän on täyttänyt waganza
minun herkuisant: hän on minun aja-
nut pois:

35. Mutta nyt löytän Dabelisa se
wäärös kuin minulle ja minun libal-
leni en tehty, sanoo Zienin asura:
ja minun wereni Chaldean asuwai-
sten päälle, sanoo Jerusalemi.

36. Sentähden sanoo HERRa näin:
Kazo, minä toimitan sinun asia, ja
koston sinun koston: minä kuitaan hä-
nen merensä, ja annan kuitwata hänen
kaiwonsa.

37. Ja Babelin pitää tuleman kiiv-
raunioxi ja Pohilärmein asumasiari,
ihnexi, ja wiheldämiseri, niin ettei
kenengän pidä siellä asuman.

38. Heidän kaikkein pitää kiljuman
niinkuin jalopeurat; ja huutaman niin-
kuin nuoret jalopeurat.

39. Minä panen heidän juomisensa
helteeseen, ja juowutan heidän, niin et-
tä heidän pitää iloiseri tuleman, ja ma-
kaman ijantaittista unda, josta ei hei-
dän ikänä pidä herämän; sanoo HERRA.

40. Minä wien heidän alas niin-
kuin karikat teurastetta; niinkuin oinat
ja kaurit.

41. Kuinga Sejach on niin woi-
tettu, ja se ylistetty koko mailmasa
niin kiinni otettu? Kuinga on Babel
tullut ihnexi pakanain seasa?
Jer. 25: 26.

42. Meri on käynyt Babelin ylihen;
ja se on peitetty monella aallolla.

43. Vänen kaupunginsa ovat hyl-
jättyt, kuivari ja kylmäxi maaxi tul-
let; maaxi josta ei kengän asu, ja ku-
sa ei yhtän ihmistä waella.

44. Sillä minä egin Belia Babe-
lisa, ja rewäisen hänen kirkustansa u-
los sen kuin hän on niellyt: ja paka-
nain ei pidä enää juoxeman hänen ty-
gönsä: Babelin muurit ovat myös
maahan jaonnet.

45. Vähtekät siellä ulos minun Kan-
sani, ja jokainen pelastakon sielunsa,
HERRAN julmasta wihasta.

46. Heidän sydämenne taitais muu-
toin pehmeri tulla, ja näändyä siitä
sanomasta kuin maalla pitää kuuluman:
sillä yhtenä vuonna pitää sanoma kuu-
luman, niin myös toisna vuonna, sa-
noma wäkiwallasta maalla, ja yhden
kuhtinan pitää oleman toista wastan.

47. Sentähden kago, aika tulee, et-
tä minä Babelin epäjumalat egin, ja
kaikki hänen maansa pitää tuleman hä-
piään; ja kaikki hänen lyötyysä pitää
siellä makaman.

48. Taiwan ja maan ja kaikki mi-
tä niissä on, pitää iloigeman Babelista;
että hänen kufistajansa ovat tullet poh-
jasta, sanoo HERRA. Jsm. 8: 18: 20.

49. Ja niinkuin Babel Iraelisa on

kaatanut lyödyt; niin pitää myös
dyt Babelisa, kaattaman kaikesa

50. Mengät siis matkame te
oletta wälttänet miekan, ja älkät
wan wiipykö: ajatelkat HERRAN
le kaukaisella maalla, ja pitäkät
salem mieleksänne.

51. Me olemme häpiään tullet
me kuulimme sen häwäistyren; ja
peitti meidän kaswonime, koska
laiset tulit HERRAN huonen

52. Sentähden kago, aika tuli
noo HERRA, että minä häwä-
malansa egin; ja koko maalla pi-
lemahaawoilla lyödyt huokaman.

53. Jos Babel astuis ylös
seen, ja kiinnitäs itsensä kasti
niin pitää kuitengin minulda kul-
tuleman hänen päällensä, sanoo HERRA.

54. Näni kuuluu Babelista,
walitus Chaldean maalda.

55. Sillä HERRA häwittää
lin, hän häwittää hänen, niin
riekunalla ja kapinalla, että hä-
donsa paubawat, niinkuin isät.

56. Sillä häwittäjä on tullut
belin päälle, hänen Sangarinsa
tän, heidän joungensa taitetan:
koston Jumala, HERRA mays-
dellisesti hänelle.

57. Minä juowutan hänen
nansa, tietäjänsä, Herransa, Pi-
hensä ja woimallisensa, niin ei
dän pitää lewäjämän ijantaittista
da, josta ei heidän enää pidä
män: sanoo Kuningas jonga
HERRA Zebaoth:

58. Näin sanoo HERRA Ze-
sen suuren Babelin muurit pitää
kaiwettaman, ja hänen korikat
tulelda poltettaman, että pakanain
pidä turhan oleman, ja poltetti
mitä kansa waiwalla ovat rafen

59. Tämä on se sana, jonga
pheta Jeremia läski Serajalle ja
pojalle Masbean pojan; koska hä-
dechian Judan Kuningan kansa
Babeliin hänen waldukundansa
denä wuotena: Ja Seraja oli
linen Ruhtinas.

60. Ja Jeremia kirjoitti
jaan kaiken onnettomuden
Babelin päälle tuleman; kaikki

ut jotka ovat kirjoitetut Babelita
tan.

1. Ja Jeremia sanoi Serajasalle:
sinä tulet Babeliin, niin lazo
ne kaikki nämät sanat;

2. Ja sano: HERRa! sinä olet
mut tätä paikkaa vastaan, hävit-
sitä, niin ettei kenengän pidäisi
tän tässä, ei ihmistä eikä eläindä;
se oleman ijanlaikkisna autiana.

3. Ja koskas olet lutenut kaiken
tän kirjan; niin jido siihen kiwi,
mistä se lestellle Yhrathia;

4. Ja sano: Näin pitää Babeli u-
staman, ja ei jällen nouseman ylös
onnettomudesta, jonga minä tuo-
hänen päällensä, raan hukkuman.
Tän asti ovat Jeremian sanat.

52. Luku.

Jerusalem ja Lemoli ryösketyt, poltetut.

Kansa tapettu ja wietty Babeliin.

Josachin ylösty.

Babelia oli yhden kolmattakymmen-
en wuoden wanha tullesansa Ku-
ninkaan; ja hallitsi yrittöistakymmenellä
Ja Jerusalemissa: Hänen äitinsä
oli Samutal Jeremian tytär Dib-

2 Kun. K. 24: 18.

2 Knta K. 36: 11. Jer. 37: 1.

Ja hän teli pahaa HERRan e-
niinkuin Josachimikin oli tehnyt.

5. Sillä HERRan wiha oli Jeru-
salem ja Judan päällä, siihenasti et-
hän heitti heidän pois lastwoinsa

6. Ja Zedechia luopui Babelin
kuningasta.

7. Ja tapahtui yhderändenä hänen
kautensa wuotena, kymmenende-
kättänä, kymmenennesä Kuukaude-
näkä NebucadNeszar Babelin Kunin-
kaksi kaiken joukkonsa kansa Jeru-
salem vastaan; ja he siolit heitän-
sä maahan, ja rakensit saarron sen ym-
mästä joka tahwolda.

2 Kun K. 25: 1. Jer. 39: 1.

8. Ja Kaupungi oli niin piiritetty,
että ei yhteenkään wuoteen kuu-
nakaan Zedechian wuoteen asti.

9. Yhderändenä päivänä neljännesä
kautensa sai nälkä wallan Kaupun-
gin, ja ei ollut maakunnan kansalla
mitän syötävää.

7. Niin kutsuttiin Kaupungi, ja
kaikki sotamiehet palenit, ja menit ulos
Kaupungista yöllä, porttitiötä, joka oli
kahden muurin välillä Kuningan ytri-
tarhaa kohden; mutta Chaldealaiset ma-
kasiit Kaupungin ympärillä: ja nämät
menit pois tietänsä myöden ledolle.

Jer. 39: 4.

8. Niin ajoi Chaldealaisen sota-
joukko Kuningasta takaa, ja saarutit
Zedechian Jerihon ledolla: ja kaikki hä-
nen sotajoukkonsa oli häneistä hajonnut.

9. Ja he otit Kuningan kiinni, ja
weitt hänen Babelin Kuningan tygö
Nablathiin joka on Samathin maalla:
ja hän sanoi duomion häneistä.

10. Ja Babelin Kuningas annoi
tappaa Zedechian lapset hänen silmäin-
sä edessä; ja tappoi kaikki Judan Nu-
kuntinat Nablathissa.

11. Mutta Zedechialda hän annoi
puhwaista silmät, ja annoi hänen sidot-
taa kaxilla wasikahleilla: ja Babelin
Kuningas wei hänen Babeliin, ja pa-
ni hänen sangihuoneseen, siihenasti kuin
hän kuoli.

12. Kymmenendänä päivänä wiiden-
denä Kunkautena, joka oli NebucadNe-
sarin Babelin Kuningan yhderästoista-
kymmenes wuosi, tuli NebuzarAdan
huowinhaldia, joka seisoi Babelin Ku-
ningan edessä, Jerusalemiin;

13. Ja poltti HERRan huonen ja
Kuningan huonen, ja kaikki huonet Je-
rusalemissa: kaikki suuret huonet poltti
hän tulella.

14. Ja kaikki Chaldealaisen sota-
joukko, joka huowinhaldian kansa oli,
saotit kaikki muurit Jerusalemissa joka
tahwolda ympärinsä.

15. Mutta köyhän wäen, ja muun
Kansan joka oli vielä jäänyt Kaupun-
giin, ja ne jotka olit itsensä andanet
Babelin Kuningan ala, ja jäänet Kan-
sasta; wei NebuzarAdan huowinhaldia
fangittuna pois.

16. Ja NebuzarAdan huowinhaldia
annoi monikahdat siitä köyhästä maan
wäestä, jäädä wiinamäkein ja peldoin
rakendajiksi.

17. Mutta wasikapakat jotka olit
HERRan huonesä, ja istuimet, ja was-
kimeren kuin HERRan huonesä oli, ri-

loit Chaldealaiset, ja weit kaiken waf-
ken siitä Babeliin.

18. Ja kattilat, lapiot, weiget, waf-
kinaljat, lusikat, ja kaikki wafkasti-
at, joilla palweltin, otit he pois.

19. Otti myös huowinhaldia pois
kaikki mitä kullasta ja hopiasta oli,
juonaastiat, sawiastiat, maljat, katti-
lat, kyttilälajalat, lusikat ja kupit:

20. Ne kaxi pagasta, sen yhden me-
ren, ne karitoistakymmendä wafkihär-
kää jotka seisoiit jalkain alla, jotka Ku-
ningas Salomo oli andanut tehdä. 2 Kon. 25: 11.
Näistä astioista kanttui
ylönpalttinen wafki.

21. Mutta pagat olit kumbikiin kah-
dexantoiistakymmendä kynnärätä korkia,
ja karitoistakymmendä kynnärätä nuo-
raa oli mita hänen ympärildänsä; ja
oli neljän sormen paruus, ja aivoi si-
fäldä. 1 Kon. 7: 15.

22. Ja kruunu sen päällä oli myös
wafkesta, joka oli wiittä kynnärätä
korkia: ja werko ja Granatin omenat
ympäri kruunun olit kaikki wafkesta:
taintaltainen oli myös toinen pagas,
ja Granatin omenat.

23. Ja oli sen päällä yhderänkym-
mendä ja kuusi Granatin omenata:
kaikki Granatin omenat olit sata yh-
den werkon päällä aina ympärinsä.

24. Ja huowinhaldia otti Bapin
Serajan ensimmäisestä järjestyksestä, ja
Bapin Zephanian toisesta järjestyksestä,
ja kolme oiwewartiata.

25. Ja hän otti yhden Kamarihal-
dian kaupungista, joka oli pandu so-
tarwän päälle, ja seigemän niistä kuin
aino seisoiit kuningas edessä, jotka kau-
pungista löyttin, niin myös joukon y-
limmäisen kirjoittajan, joka kirjoitti
maan wäcu; ja kuusikymmendä miestä
maan kansasta jotka kaupungista löyttin.

26. Nämät otti Nebuzaradan
winhaldia, ja wei heidän Babelin
ningan tygö Niblatihiin.

27. Ja Babelin kuningas toi
heidän Niblatihisa, Samathin ma-
Niin Juda wietin fangina pois
danfa. 2 Kon. 25: 21.

28. Tämä on se kansa josta
bucadhezar wei pois, seigemän
vuonna; kolme tuhatta, ja kolme
mattakymmendä Judalajista.

29. Mutta Nebucadhezarin
randena toistakymmenendä
kahderan sataa ja karimeljättät-
tä sielua Jernsalemista.

30. Ja Nebucadhezarin kol-
ma vuonna kolmattakymmendä,
Nebuzaradan huowinhaldia pois
män sataa ja wiiswiidettä
sielua Judasta: kaikki sielut owa
tuhatta ja kuusi sataa.

31. Mutta seigemändenä
neljättäkymmendä sen jälkeen
jachin Judan kuningas wiety
wiidendänä päivänä kolmattakym-
toiseja kunkaudesa toistakymmen-
ti EwilMerodach Babelin kun-
jina vuonna jossa hän tuli kun-
Jesachinin Judan kuningas
löö, ja otti hänen fangihonesta;
2 Kon. 25: 27.

32. Ja puhui hänen kansansa
wällisesti; ja asetti hänen
ylönnä niiden kuningasten
jotka hänen tykönänsä olit Babeli-
ssä.

33. Ja unutti hänen fangin
waattet: ja hän söi hänen edessä
pää aina kaikkena hänen elinajan-
sa.

34. Ja hänelle annettiin
Babelin kuningalda hänen elinajan-
niinkuin hänelle oli määrätty
hän elinajanensa, aina hänen
maansa asti.

Jeremian Kirjan loppu.

Jeremian Walitus-Wirret.

1. Luku.

Juda walittaa surkiaan hämityksensä.

Kuningas se kaupunki niin yrinäinen
on, joka täynnä kansaa oli? Hän

on niinkuin lesti: joka ylännä
pakanain seasa, ja wallan
kinnisa, sen täytyy nyt wero-
lla.

2. Oli yötä hän katkerasti itkee, että hänen kynelensä postilda otawat: ei hänen ystävänsä kenna händä lohduta: Waan kaikki lähimmäisensä kagowat hänen ystävänsä, ja owat hänen wihollisensa tulleet.

Jer. 13: 17.

3. Juda on fangittu raadollisjudefa raskaasa erjudefa: hän asuu pakana seasa, ja ei löydä lepoa, kaikki uen wihollisensa pahasti menevät hänen kansansa.

4. Zionin tiet murehtiwat, ettei kenen juhlille tule: kaikki hänen porttins owat autiana: hänen Vappinsa huovat, ja hänen neigensä surkiasit kagowat, ja hän itse on murheisansa.

5. Hänen wihollisensa weitti, hänen hollisillensa käy hyvästi; sillä HERRA on hänen surkeudella täyttänyt, hänen pahain tekoinsa paljouden tähden: uen lapsensa owat fangina mennet is wihollisten edellä.

5 Ros. 28: 43, 45. Jer. 52: 28.

6. Ja kaikki kaunistus on Zionin järirdä lähtenyt pois: hänen päähenensä owat niinkuin ne peurat josta laiduinda löydä, ja woimatoimnat waatiain edesä.

7. Jerusaleim muistaa tällä ajalla, kuinga raadollinen ja hyljätty hän on, kuinga paljo hyvää hänellä wankkinaan aikaan ollut on; että hänen Kansansa wihollisen kadesä on, ja ei kenen heitä auta: hänen wihollisensa näkööt hänen, ja naurawat hänen leijansä.

8. Jerusaleim on raskaasti syndiä tehtä, sentähden täytyy hänen olla niinkuin saastainen waimo; kaikki jotka häntä kunnioittit, kagowat hänen ylönsä, ja he hänen häpiänsä näkövät; mutt hän huokaa ja langee maahan.

Jer. 13: 22, 26.

9. Hänen saastaisjudefensa tarttum kiinn hänen liepeeseensä, ei hän olisi luultu, että hänelle näin pitäis viimein kukaan: hän on tosin ylönsä hirmuifesti piipettu maahan, ja ei kengän sitte ole joka händä lohduttu: HERRA, kko minun raadollisuttani, sillä wihollinen suuresti kerskaa.

10. Wihollinen on pannut kätensä

55

kaikkein hänen kallisten kaluinsa päälle; sillä hänen täytyy kagoo päällä, että pakanat hänen pyhyteensä kawat, joista jina kielänynt olet, ettei heidän piränynt jinnu seurakundaas tuleman.

5 Ros. 23: 8.

11. Kaikki hänen Kansansa huokawat, leipää kersjäten: he annoit parhat kappalensa ruasta, että he sielunsa wirtotaitit: HERRA, kago juis, ja näe kuinga minä olen halwari tullut.

12. Etkö tämä teihin koske, kaikki jotka tästä käynte ohike, kagokat juis ja näköät, jos joku lipu on, niinkuin minun lipuni, joka minua niin syö: sillä HERRA täytti minun surulla, hirmuisen wihansa päinwänä.

13. Korkeudesta hän lähetti tulen minun luhini, ja annoi sen woimallisen olla niissä: minun jalkani eteen wirritti hän iwerkon, ja sysäis minun takaperin: hän on tehnyt minun autiari, että minun ylipäiwää täytyy murehtia.

14. Minun syndini itse on sidettu, ne owat wäättyt hänen kadesänsä, ja astunet minun kaulani päälle: hän on minun woimani heikori tehnyt: HERRA on andanut minua niitten käjiin, joista en minä woi noista ylös.

15. HERRA on tallannut kaikki minun wäkerwäni alas, kuin mimulla olit: hän on andanut minusta kokouksen kunnututtaa, minun nuoria miehiäni kadotamaan: HERRA on sotkinut wiina-kuurnan neikelle, Judan tyttäreille.

16. Sentähden minä niin itken, ja molemmat minun silmäni wettä ruotawat, että lohduttaja, joka minun sielunani pidäis wirtottaman, on minusta kaulana: minun lapseni owat pois, sillä wihollinen on woittanut.

Jer. 14: 17.

17. Zion ojenja kätensä, waan ei kengän ole joka händä lohduttaa: HERRA on kästtenyt Jacobisä, että ne josta hänen ympärillensä owat, hänen wihollisensa olisit; sillä Jerusaleim pitä heidän seasansa, niinkuin saastainen waimo oleman.

18. HERRA on wanhurskas; sillä minä olen hänen suullensa tottelema-toin ollut: kullat kaikki Kansat ja kagokat minun lipunani: minun neige-

ni ja nuorukaiseni ovat sängiuteen mennet.

Dan. 9: 7.

19. Minä kukuin ystäväni (avureni), mutta he ovat minun viettellet: minun Vappini, ja vanhimmat Kaupungisa ovat näändyneet, sillä he leivät leipää, hengeänsä wirtottarensa.

20. HERRa katos, kuinga minä olen abdisturefa, että se kaikki minun sisällyksiäni kiwistelee, minun sydämeni tyhyytä minun ruumisani; sillä minä olen täynnä murhetta: ulkona miekka, ja huonesa kuolema, on minun leskeri tehnyt.

Es. 16: 11. Jer. 48: 36.
Mal. 2: 14.

21. Kyllä se kuulun, että minä huokan, ja ei kuitengan minulla ole lohduttajaa: kaikki minun wiholliseni kuolewat minun onnettomuuteni, ja siitä riennuisevät, sillä sinä sen teet: Niin anna siis se päivä tulla, jona sinä kuuluttamat olet, että heidän käwis, kuin minullengin. Jer. 50: 10, 29. Eka 54: 24.

22. Anna kaikki heidän pahudensa tulla sinun etees, ja tee heille, niin kuin sinä minullengin teit kaikkein minun pahain tekoini tähden; sillä minun huokareni on suuri, ja minun sydämeni on murheisansa.

B. Luku.

Walitetaan Zionin surkeuden ylitse.

Kuinga HERRa on wihoisansa Zionin tyttären pimittänyt? hän on Israelin kunnian heittänyt taivasta maan päälle: Ei hän ole muistanut jalkainsa astinlautaa wihapäiwänäänsä?

2. HERRa on armottomasti kadottanut kaikki Jacobin asumiset: hän on hirmuisufedesansa Judan tyttären linnan särkenyt, ja lyönyt heitä maahan: hän on hyljääntynyt hänen waldakuidansa ja päämieheusä.

3. Hän on Israelin kaiken sarwen hirmuisefa wihaisansa särkenyt: on oikian kätensä wetänyt takaperin, koska wihollinen tuli, ja on Jacobisa niinkuin tulen liekin sytyttännyt, joka kulluttaa kaikki ympärinsä.

4. Hän on joukensa jämittännyt, niinkuin wihollinen, hänen oikian kätensä on hän wienyt, niinkuin wa-

nollinen, ja on tappanut kaikki niinkuin juloinen oli nähä: hän on wihoini niinkuin tulen, wuodattanut Zionin tyttären majaan.

5. HERRa on niinkuin wihollinen hän on Israelin raadellut, kaikki hänen huonesa raadellut, ja hänen linnan turmellut: Hän on Judan tyttären paljo walitusta ja murhetta tehnyt.

6. Ja on hajoittanut majansa, niinkuin kyydimaan, ja hänen kotonsa turmellut: HERRa on andanut wihoini Zionisa sekä juhlat että Sabbathin, andanut hirmuisefa wihaisansa, kuningat että Papit häwäistä.

7. HERRa on heittänyt Altarin pois, ja pyhydensä altiri andanut hyljääntynyt hänen huonesa murheis hollisen käsiin; niin että he ovat Jerusalemin huonesa huutaneet, niinkuin se päivä.

8. HERRa ajatteli hajoittarensa niinkuin tyttären muurit, hän on wuotäntynyt sen ylitse, ja ei wetänyt tansä takaperin hukuttamasta; wuotäntynyt jaottanut wallit, ja muurit ovat tukistut. 2 Kuu. 3: 21: 13. Es. 52

9. Hänen porttuisa ovat wuotäntynyt maahan, hän on särkenyt hänen pansa, ja tyhjärei tehnyt: hänen ningansa ja päämieheensä ovat wuotäntynyt, josta ei he Sakia saa kuulla heidän Prophetansa löydä HERRalda. Es. 74: 9.

10. Zionin tyttären wanhimmat laivat maan päällä, ja ovat andanut heittäwät muldaa pänsä päälle, ovat puettaneet itsensä sakkiiin: Jerusalemin neiget käywät alla päin.

11. Niin olen minä itkenyt, minun silmäni puhkeawat, minun linnat lyenyi kiwistelewät, minun wuotäntynyt maan päälle, minun linnan tyttären surkeuden tähden; te imewäiset ja piistiset Kaupungisa tulla näännyt: Mal. 1: 2.

12. Koska he sanot äitillensä: Miksi on leipä ja wiina? Koska he sanot äitillensä: Niinkuin katuilla näännyt, niinkuin haavoitetut, ja annoit hengeäsi heidän äitinsä syyliin.

13. Ah sinä Jerusalemin tyttären,

en minä wertan sinun, eli mingä itaifna minä sinun pidän? sinä neitp ionin tytär, mihingä minä sinua wern, jolla minä sinua lohdutaijin? sillä nun häwindös on suuri niinkuin meri, ita taitaa sinua paranda?

14. Sinun Prophetas owat sinulle wernannet turhutta ja hulluja näky-, ja ei sinun pahoja tekojas sinulle moittanet; jolla he olist sinun sanwides etää tainnet, waan owat siulle saarnannet turhia saarnoja, joille he saarnaisit sinun ulos maastas. r. 2: 8. Luku 5: 31. Luku 14: 14. Luku 23: 16. Luku 27: 14. Luku 29: 9. Hes. 13: 2.

15. Kaikki ohitkäyväiset paukuttat käsiänsä sinun tähtes, ja wiheldewat sinua, ja pudistelewat päätänsä Jerusalemin tyttären ylige: Tämäkö kaupungi on, josta sanottin: se on minkein jaloin, josta koko maailunda wihet? Job. 27: 23.

16. Kaikki sinun wihollises ammotwot suutansa sinua wastan, wiheldewat sinua, ja kiristawät hambaija, ja sanowat: me olemma hänen kuttanet: tämä on se päiwä, jota halaijimma, me olemma seu saaja ja nähnet. Or. 22: 14.

17. Sen on HERa tehnyt kuin oli ajatellut, hän on täyttännyt sinua, jonga hän aikaa ennen käteoli: hän on armottomasti hukuttanut, ja on lauttanut wihollisen sinua, ja sinun wainollistes wallan kottamut. 3 Mos. 26: 14, 16. 5 Mos. 28: 15, 16.

18. Heidän sydämensä huutaa HERa tygö: O sinä Zionin tyttären muurilla päiwällä ja yöllä kyynelet wuotaa katuihin ojan, älä myös lakkaa, ei myös sinu silmäis muna mahda lakata.

19. Nouse ja huuda yöllä, ensimmäisä wartiasa: wuodata sydämes niinwettä HERan eteen: nosta käsiä hänen puoleensa, sinun piiskuites min tähden, jotka nälsjstä näändyewat joka katun pääsä.

20. HERa näe ja kazo sitä, jonga niin turmellut olet: pitäkö siis sinu runninsa hedelmän syömän, ja wähat lapses jotka wielä käyillä kumetan? pitäkö Päpiti ja Prophetat

55*

HERan Wyhäsä niin tapeturi tuleman? Wal. w. 4: 10.

21. Katuilla maasa makaijit nuoret ja wanhat: minun neitkeni ja nuoruksaiseni owat miekan kautta langennet: sinä olet tappanut wihapäiwänäs, sinä olet armottomasti teurastanut.

22. Sinä olet minun wiholliseni ymbäristöldä kugunut kokoon niinkuin juhlapäiwäri, niin ettei lengän HERan wihan päiwänä ole pääsnyt eikä jäänyt; sillä jotka minä kaswatin ja ruokein, ne minun wiholliseni on hukuttanut.

3. Luku.

Waltus. Lohdutus. Waroitus.

Minä olen se mies, jonga wihelsäisyttä nähdä täytyy, hänen hirmuisudensa wihan kautta.

2. Hän johdatti minua ja wei piimeyteen, ja ei walleuteen.

3. Hän on kätensä kääändännyt minua wastan, ja toimittaa toijin aina minun kaupan.

4. Hän on tehnyt minun lihani ja minun nahkani wanhari, ja minun luuni musertanut.

5. Hän rakensi minua wastan, ja sapella ja waiwalla hän minua kääri.

6. Hän on minun pannut pimeyteen, niinkuin aikaa kuollet.

7. Hän on minun muurannut sisälle, etten minä pääse ulos, ja minua kowaan jalkapainuhun pannut.

8. Ja waikka minä huudan ja parun, niin hän kuitengin korwansa tulikee minun rukourestani.

9. Hän on muurannut minun tieni kiinni wuoston kiwillä, ja minun polkuri sullenut. Job. 19: 8.

10. Hän on wäijynyt minua, niinkuin karhu, niinkuin jalopeura salaisudesa. Job. 10: 16.

11. Hän on minun andanut tieldä erpä, ja minua repinyt säpäleixi, ja minun autiari tehnyt.

Hos. 5: 14. Luku 13: 7, 8.

12. Hän on jougenza jännittänyt, ja asettanut minun nuolella tarkoitettua. Job. 16: 12.

13. Hän ambuis minun munastulhini wiinensä nuolet.

14. Minä olen kaiten minun Kansani nauru, ja heidän jokapäiväinen wirtensä. Job. 30: 9. Ps. 69: 12.

15. Hän on haikiudella uinun rauiunut, ja koiruoholla juowuttanut.

16. Hän on minun hambani somerolla rikki mufertanut, hän kieritti minun tukwasa.

17. Minun sieluni on ajettu pois rauhasta, minun täytyy hywän unhohtaa.

18. Minä sanoin: minun woimani ja minun toiwoni HERRAN päälle, on kadonnut.

19. Muišta siis, kuinga minä niin raadollinen ja hyljätty, koiruoholla ja sapella juotettu olen.

20. Minun sieluni sen tyllä muistaa, ja jota igellänsä tutkisteele.

21. Minä painen sen sydämeeni; sentähden minä vielä nyt toiwon.

22. HERRAN laupiudesta se on, etten me ratki hukunet: ei hänen laupiudensa vielä loppunut:

23. Waan joka huomen se on uusi, ja sinun uskollisudes on suuri.

24. HERRA on minun osani, sanoo minun sieluni; sentähden tahdon minä häneen toiwoa. Ps. 16: 5. Ps. 73: 26.

25. HERRA on hywä niille, jotka häneen toiwovat, ja niille sieluille, jotka händä fysywät.

26. Hywä on olla färsiwällisnä, ja HERRALDA apua toiwoa.

27. Hywä on ihmiselle ijestä Fanda nuorudesansa: Matth. 11: 29.

28. Että hän istuu yfinänsä, on wait, koska jofakin hänen päällensä tulee,

29. Ja panee suunsa tomuhun, ja odotta toiwoa,

30. Ja anda lyöä postillensa, ja paljo pitkää färsii.

31. Sillä ei HERRA syöre pois ijanfäikkifesti;

32. Waan hän saattaa murhelliseri, ja taas armahtaa suuresta laupiudestansa.

33. Sillä ei hän sydämeistänsä ihmistä furita, eikä murheseen saata:

34. Niinkuin hän tahdois raadolliset maan päällä ratki jalkain alla polkea;

35. Ja annais jongun miehen otteuden sen ylimmäisen edesä tulla käätyri pois;

36. Ja ihmistä wäärin duonit asiansa, niinkuin ei HERRA näkissään.

37. Kuka tohtii siis sanoa: kuka kaltaiset tapahtuwat ilman HERRAN käätytä?

38. Eikö paha ja hywä tule, kuka korkeimman suusta? Et. 45: 7. Am. 4: 13.

39. Mipi siis ihmiset nurisella eläisänsä? Jokainen nuriskan fidejansä wastan.

40. Tutkistekamme ja egikämmeidän menoamme, ja palaitkamme HERRAN tygö.

41. Wostakamme meidän sydäme ja fätemme taiwaseen pain, kumalan tygö.

42. Me, me olemma syndiä teho ja fowaforwaiset ollet; (sentähden) et sinä säästänytän. Ps. 106: 2, 3.

43. Waan jina olet wihalla me peittänyt, ja wainonnut, ja armomasti furmannut.

44. Sinä werhotit ikes pitwä ettei rukous pääsjet sen läpike.

45. Sinä olet meitä tungioy fäatfaisudexi Kansain seasa tehnyt.

46. Kaikki meidän wihollisemmewat suutansa ammittauet meitä wafä peliwolla ja ahdisturella.

47. Me painetan alas ja rangait peliwolla ja ahdisturella.

48. Minun filmäni wuotawat wafä fiojia, minun Kansani tyttäreu futen tähden.

49. Minun filmäni wuotawat, ei taida lakata: ei he asetui:

50. Siihenasti että HERRA laataiwaasta alas ja näke.

51. Minun filmäni kulutta minun elämäni, kaikkein minun Kansain tyttärten tähden.

52. Minun wihollisemi owat minun kowin ajanet takaa, niinkuin ilman fyytä.

53. Ne owat minun elämäni tuopaan salwannet, ja heittänet minun päälleni.

54. Ovat myös vedet minun pää-
pligie kähnet; niin minä sanoin: nyt
minä ratti hukasa olen.

55. Minä huusin auxeni sinun ni-
kääs, HERRA, alhalda kuopasta.
Ps. 88: 7. Ps. 130: 1.

56. Ja sinä kuulit minun ääneni,
lä korvias kätke minun huokauksesta-
i ja huudostani.

57. Sinä lähenet kosta minä sinua
nudan, ja sanot: älä pelkä.

58. Sinä HERRA ratkaiset minun
duni asian, ja lunastat minun hengeni.
Ps. 43: 1.

59. HERRA kago, kuinga minulle
tän wäärystä tehdän, ja duomise mi-
un oikeuteni.

60. Sinä näet kaikki heidän koston-
sa, ja kaikki heidän ajatusensa minusta.

61. HERRA, sinä kuulet heidän pil-
ansa, ja kaikki heidän ajatusensa mi-
na vastaan;

62. Minun wainollisteni huulet ja
heidän neuvonsa minua vastaan yli
ääntä.

63. Kago, kosta he istuivat eli nou-
sivat, niin he minusta wirtsiä laularivat.

64. Kosta heille, HERRA, niinkuin
e ansainnet ovat, heidän kätensä töit-
m jälkeen.

65. Anna heidän sydämensä wapista,
ja sinun kironstas tuta.

66. Waino heitä hirmuisudella, ja
kuta heitä, HERRAN taiwan alda.

4. Luku.

Judan surkeus. Edomin rauha.

Kuinga on kulda niin mustennut? ja
jalo kulda niin muuttunut? pyhät
iwet ovat joka katun päässä hajotetut.
Es. 1: 22.

2. Zionin kempit pojat, puhtau kul-
an werraxi luctut, kuinga ne ovat
samiastian kaltaisexi arivatut, jotka sa-
wemwalajaja teke?

3. Pohikärmet tarvitewat nisää po-
jllensa, ja imettävät heitä; mutta mi-
nin Kansani tyttären täytyy armotoin
lla, niinkuin yöllä korwesa.

4. Jmewäisten kieli tartui suun sa-
teen, janon tähden: nuoret lapsukaifet
anowat leipää, ja ei ole ketän, joka
heille sitä jakaa.

5. Jotka ennen söit herkulliseksi, ne
owat katulla näändynet: jotka ennen
olit silkillä waatetetut, niitten täytyy
nyt loasa maata.

6. Minun Kansani tyttären syndi
on suurempi, kuin Sodomian syndi;
joka äkitä kufistettin, ja ei hyrkän käsi
sihen ruvennut. 1 Mos. 18: 20.

Luku 19: 24.

7. Hänen Nazareinsa olit puhtam-
mat kuin lumi, ja walkemmat kuin
riehta: heidän ihonsa oli punaisempi
kuin Coralli, heidän kauneudensa niin-
kuin Saphir.

8. Mutta nyt on heidän muotonsa
niin mustaxi muuttunut, ettei heitä
katuilla tuta taita: heidän nahkansa
riippuu heidän luisansa: se kuivettui
niinkuin puu.

9. Miekalla tapetuille oli parempi,
kuin niille, jotka nälkään kuolit, jotka
näändymän ja hukkuman piti maan
hedelmän puuttumisesta.

10. Laupiammat waimot owat omia
lapsiansa keittänet ruayensa, minun Kan-
sani tyttären surkeudesa. 3 Mos. 26: 29.
5 Mos. 28: 53. 2 Kun. 5: 6: 29. Wal. w. 2: 20.

11. HERRA on wihansa täyttänyt,
hän on wuodattanut julman wihansa;
ja Zionisa tulen sytyttänyt, joka myös
hänen perustuksensa polttanut on.

Jer. 17: 27.

12. Ei Kuningat maan päällä sitä
olisi uskonet, eikä kaikki maan piirin
asuwaiset; että wihamiiehen ja wihollis-
sen piti tuleman Jerusalemin porttisa
sifälle.

13. Mutta se on hänen Prophe-
tainsa syndein tähden, ja hänen Pap-
peinsa pahain tekein tähden; jotka sii-
nä wanhurksasten weren wuodatit.

Jer. 5: 31. Luku 23: 21.

14. He käwit sinne ja tänne katuil-
la, niinkuin sokiak, ja olit igensä we-
reen saqtuttanet, ja ei tainnet heidän
waatteisinsa ruweta;

15. Waan he huusit heitä: wälttä-
kät saastaiset, wälttäkät, wälttäkät, ä-
kät mihingän ruwetko; sillä he wältit
ja pakenit, niin että myös pakanain
seasa sanottin: ei he lamran siellä pysy.

16. Sentähden on HERRAN wiha
heitä hajoittanut, ja ei sillen kago hei-

dän päällensä: ettei he Pappesa kunnioittaneet, eikä wanhoja arinahtaneet.

17. Kuitengin meidän silmämme kurlistelit tyhjän avun jälkeen, siihenasti että he wäsyit: koska me odotimme sitä Kansaa, joka ei meitä auttaa woinut.

18. He wäsyivät meidän askelitamme, niin etten me rohkene meidän kaatuillamme käydä: meidän loppumme on lähestynyt, meidän päivämme owat täytetyt, sillä meidän loppumme on tullut.

19. Meidän wainojamme olit nopiimmat kuin Kotkat taiwan alla; wuorilla he myös meitä wainoisit, ja korwesa he meitä wartioigit.

20. HERRan woideltu, joka meidän turwamme oli, on fangittu heidän werkkoihinsa, josta me sanoimme, että me hänen warjonsa alla elämme pakanain feasa.

21. Floitze ja riemutse sinä Edomin tytär, joka asut Uzin maalla; sillä sen maljan pitää myös sinulle tuleman, ja sinun pitää myös juopuman, ja alasti ihes riisuman.

22. Mutta sinun wäärpöelläs on loppu, sinä Zionin tytär, ei hän sillen anna sinua wiedä pois: mutta sinun wäärpydes, Edomin tytär, hän egli, ja sinun syndis ilmoitta.

5. Luku.

Jeremian rukous Judan ebestä.

Muista HERRa, kuinga meille taapahtui: lako, ja näe meidän ylönlakettamme.

2. Meidän perindömme on muikailisten ofari tullut, ja meidän huonemme ulkonaisten omari.

3. Me olemma orwoit ilman isätä; ja meidän äitimme owat niinkuin lesket.

4. Wettä, joka meidän omamme oli, me joimme rahalla, omat halwot me ostimme hinnalla.

5. Kaulallamme me waiwaa kärsimme; ja ehkä me jo wäsynet olimme, ei kuitengan meille lepoa annettu.

6. Meidän piti Egyptin ja Assyrian ala meitämme audaman; että me sittelin leipää meidän rawinnoxemme saanet ollsimme.

7. Meidän Isämme owat syndis tehnet, ja ei sillen ole kärsiä; ja meidän pitä heidän pahoja tekojansa nartigeman.

2 Ros. 20: 5.
Ser. 31: 29. Def. 18: 2.

8. Orjat meitä walligewat, ja ole kengan, joka meitä heidän kärsisä pelastaa.

5 Ros. 28: 42, 43.
Wal. w. 1: 5.

9. Meidän pitä hakeman me leipämme hengen paolla, miekan korwesa.

10. Meidän ihomme on pönniinkuin pägisiä, sen hirtmuisen tähden.

11. He owat waimot Zionisa rannet, ja neiget Judan kaupungeisa.

12. Ruhtinat he owat hirttänet, wanhimbita ei he kunnioittaneet.

13. Nuorukaisien piti jauhaman piiskuisien täydyi puita kandaisansa kasta.

14. Wanhat puutuit porteisa, nuorukaiset ei sillen kandeletta jota.

15. Meidän sydämemme ilo loppu meidän tangimme on käändynyt me heri.

16. Meidän päästämme on trun pudonnut: woi nyt meitä, että niin olemma syndis tehnet!

17. Sentähden on myös meidän sydämemme murehisanfa: niinku tähden owat meidän silmämme pminnet;

18. Zionin wuoren tähden, että niin häwitetty on, että ketut häne juoyendelewat.

19. Mutta sinä HERRa, joka isankakkisesti olet, ja sinun istuimes ihä ikään:

Pr. 102: 13. Ps. 145: 13.
Pr. 9: 8. Ps. 29: 10.

20. Mixis meidän isankakkisesti me hoshdat? ja niin kauwan meitä perä hysjät?

21. Palauta HERRa meitä jään sinun tygös, että me taas palastimme: uudista meidän päivämmeniinkuin ne alusta olit.

Ser. 31: 16.

22. Oletkos meitä peräti heittänyt pois, ja sangen suuresti wihastunut meidän päällemme?

Jeremian Walituswirten loppu.

Propheta Hesekiel.

1. Luku.

1. Ni näkyä Sanasta uudesta Testamentista.

1. Almandena kymmenendenä vuotena, viidendenä päivänä neljännesänsä, kuin minä olin fangein seassa ebarin wirran tykönä; aukenit taikot, ja minä näin Jumalan näyt.

2. Se viides päivä kuusa, oli dennellä muodella, sittekuin Josachin dan Kuningas oli viety fangina pois.

3. Niin tapahtui YH:An jana Vesielille Papin Busin pojalle Chalbean asja, Ebebarin wirran tykönä: siellä i YH:An käsi hänen päällensä.

4. Ja minä näin, ja kago, siellä li rajutunli pohjan puolesta, suuren oven kansa, täynnänsä tulda, niin että kuumotti kaikki ympärinsä; ja keitel-tulen oli se fangen kirkas.

5. Ja siinä keikellä oli niinkuin jä eläindä, ja tämä oli heidän muo-tsa: he olit ihmisen muotoiset.

6. Ja kullakin heillä oli neljät kas-kat, ja kullakin neljä siipeä.

7. Ja heidän säärensä seisoit oikia-; mutta heidän pöytäjalansa olit aluin härjän sorkat, ja paistit niin-kin kiildävä wasti.

8. Ja ihmisen kädet olit heidän siipensä alla, heidän neljällä tahvolla-nilla heillä oli neljät kasivot ja nel-siipeä.

9. Ja heidän siipensä olit yhdistetyt uen toiseensa: Ja kuin he käwit, ei erimet toinen toifestansa: Waan hunga he menit, menit he kohdastan-teenensä päin.

10. Ja niitten neljän kasivot oikia- puolella olit niinkuin ihmisen kas-ikat, ja Salopeuran kasivot: mutta wa-ammalla puolella olit niillä neljällä swot, niinkuin härjän kasivot ja kot-ka kasivot. 3lm. 8. 4. 7.

11. Ja niin olit heidän kasivonsa; mutta heidän siipensä olit eroitetut y-ksidä, niin että kaxi siipeä löbit juuri teen, ja kahdella siivellä peitit he uminsa.

12. Kuhunga he menit, niin he me-

nit kohdastansa, ja menit sinne, kuhun-ga hengi ajoi, ja ei erinnet käydesänsä toinen toifestansa.

13. Ja eläimet olit näkyänsä niin-kuin tuliset hiilet, jotka palawat niin-kuin tulfsoitto, joka käwi eläinden wai-hella: mutta tuli kuumotti ja tulesta käwi ulos pitkäisen leimaus.

14. Ja eläimet juorit edes ja taikaisin niinkuin pitkäisen tuli.

15. Koska minä näin nämät eläi-met: kago, niin seisoit siellä yhdet rat-tat maan päällä, niitten neljän eläi-men tykönä, ja olit näkyänsä niinkuin neljät rattat.

16. Ja ne rattat olit teostansa niin-kuin yri Turkos, ja olit kaikki ne nel-jä yhden muotoiset: Ja ne olit nä-kyänsä ja teoansa niinkuin yhdet rat-tat olisit ollet toistensa sisällä.

17. Koska yri heistä meni, niin me-uit kaikki ne neljä, ja ei erinnet toi-nen toifestansa.

18. Niitten pyörät ja korkens oli fangen ihmellinen; ja ne olit täynnä sil-miä kaikki ympäri, niitä neljää ratasta. Def. 10: 12. Sach. 3: 9.

19. Ja kuin eläimet käwit, niin kul-sit myös rattat heitä myöden; ja koska eläimet ylönsit igensä maasta, niin y-lönsit myös rattat igensä.

20. Kuhunga hengi meni, sinne me-nit he myös, ja rattat ylönsit igensä heidän kansansa: Sillä elävä hengi oli rattaisa.

21. Koska he menit, niin menit nä-mät myös, koska he seisoit, seisoit nä-mät myös: ja kuin he ylönsit igensä maasta, niin ylönsit myös rattat igen-sä heitä myöden: Sillä elävä hengi oli rattaisa.

22. Mutta eläinden pään päällä oli niinkuin tainvas, kuin peljättävä Krist-talli, juuri heidän päälligensä lewitetty;

23. Niin että tainvan alla seisoit heidän siipensä tasaisesti, yri juuri toi-seen päin: ja kaxi siipeä peitit jokaigen heidän ruminsa.

24. Minä kuulin heidän siipeinsä äänen, niinkuin suurten vetten pauhi-

nan, ja niinkuin Kaikkirahdian jylinän, koska ne liikut, ja paubinan äänen niinkuin sotajoukon hyminän: mutta koska he alallansa seisoi, niin laskit he siipensä alas.

25. Ja ääni kuului taivaasta, joka oli heidän päänsä päällä, koska he seisofansa laskit siipensä alas.

26. Ja taivan päällä, joka heidän yligensä oli, oli istuin näyhänsä niinkuin Saphir, ja istuimella istui ihmisen muotoinen. Et. 6: 1. Def. 10: 1. Dan. 7: 13. Jlm. K. 4: 2.

27. Ja minä kagoin hänen päällensä, ja hän oli kuin kirkas walkens, ja isfaldä oli se kuin tuli kaikki ymbärinsä: hänen kupeistansa ylös ja alas näjin minä niinkuin tulen kuumottawan hänen ymbärillänsä.

28. Niinkuin taivan kaari näky pihvesä koska satanut on, niin oli myös sen kirkkauden näky ymbärinsä. Tämä oli HERRan kunnian näky: Ja koska minä sen nähnyt olin, langeisin minä kaswoilleni, ja kuulin äänen puhuwan. Jlm. K. 4: 2.

B. L U F U.

Propheta lähetetty. Ransa kowakormainen.

Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, seis jalwollas, niin minä tahdon puhua sinun kansas.

Def. 3: 24. Dan. 10: 9.

2. Ja kuin hän puhui minun kansani: niin minä wahwiwtuin hengessä, ja hän asetti minun jalwoilleni, ja minä kuudelin händä joka puhui minun kansani.

3. Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, minä lähetän sinun Israeelin lasten tygö, sen luopuwaisen Kansan tygö, jotka minusta luopunet owat; jotka heidän Isäinsä kansa hamaan tähän päiwään asti owat minua vastaan rikkonet.

4. Mutta ne lapset, joitten tygö minä sinun lähetän, owat niskurit ja paatunet sydämeistä: mille pitä sinun sanoman: Näin sanoo HERRa HERRa.

5. Jos he sen kuulewat, taikka kagowat ylö, sillä se on tottelematoim huone; niin pitä heidän kuitengin tietämän, että Propheta heidän seajansa on.

6. Ja sinä ihmisen lapsi, ei sinun pidä pelkämän heitä, ei myös heidän sanojansa pelkämän, he owat tois wakat hakuiset, ja teräwät orjantappurat minua vastaan, ja sinä asut Egepius seaja: Mutta ei sinun pidä pelkämän heidän sanojansa; eikä hämmästyä heidän kaswojansa, waikka he owat telematoim huone; Of. 34: 1. Jer. 1: 8, 17. Def. 3: 8. Mis. 7: 1. Luc. 12: 4. 1 Pet. 3: 14.

7. Mutta sinun pitä sanoma heille minun sanani, jos he kuulewat, taikka kagowat ylö, he owat wastahakuiset.

8. Mutta sinä ihmisen lapsi, kumitä minä sinulle sanon, ja älä tottelematoim niinkuin se tottelematoim huone. Niwa suns ja syö mitä sinulle annan. Jlm. K. 10.

9. Ja minä näjin, ja kago, kum ojettu minun puoleeni; ja kago, oli kääritty kirja:

10. Jonga hän awais minun eteen ja se oli kirjoitettu ukkoa ja isfaldä: jünä oli kirjoitetut walitukset, ja kagouet, ja wee.

B. L U F U.

Prophetan Kirja, wrlka.

Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, syö mitä sinun edesäs on: tämä kirja, ja mene, ja saarna Israeelin huonelle. Jlm. K. 10: 10.

2. Niin minä awalsin suuni; ja kagouet sen kirjan minun sydämeni.

3. Ja sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, sinun pitä tämän kirjan, ja minä annan sinulle, syömän sinun tygö misees, ja täyttämän sillä wapas. Niin minä söin sen, ja se oli minun suunni niin makia kuin hunaja. Of. 19: 11. Of. 119: 103. Jer. 15: 12.

4. Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, mene Israeelin huoneesta ja saarna heille minun sanani.

5. Sillä en minä sinua lähetä Kansan tygö jolla onto puhe ja wieras kieli on; waan Israeelin huoneeseen:

6. Ja en suuren Kansan tygö, jolla onto puhe ja wieras kieli on, jotta puhetta et sinä ymmärrä: Ja jos minä vielä lähetäisin sinun wälden tygö

pidäis heidän kuitengin mielel-
kuoleman sinua.

Mutta Israelin huone ei tahdo
kuulla; sillä ei he tahdo kuulla
niinakan: sillä koko Israelin huone
on kova oja ja paatunut sydän.
Mutta kago, kuitengin olen minä
: sinun kashvos lujaxi heidän kas-
isa vastaan, ja sinun ogas lujaxi
i ekaansa vastaan. Jer. 1: 18.

Mal. 3: 8.

Ja minä olen tehnyt sinun ogas
kowiari kuin Demantin, joka ko-
i on kuin kallio: älä pelkä heitä,
nyöös hämmästy heidän edesänsä,
he ovat tottelematoin huone.

Def. 2: 6. 1 Per. 3: 14.

. Ja hän sanoi minulle: Sinä
ei lapsi, kaikki minun sanani,
minä sanoin sinulle, ota sinun
nees, ja pane korviis;

. Ja mene pois sinun kansas
in tygö, ja saarna heille, ja sano
: Näin sanoo HERRA HERRA:
e kuulevat sen, taikka kagovat

Es. 62: 6.

. Ja hengi otti minun ylös, ja mi-
uulin jälisäni suuren humayen
i (sanovan): Siunattu olkon
Iran kunnia, hänen siasansa!

. Ja minä kuulin eläinden siipein
a, jotka löit toinen toiseensa, ja
ten jyrinän, jotka juuri nititten ty-
ölit, ja suuren humayen äänen.

. Niin hengi nosti minun ylös, ja
minun pois, ja minä menin pois,
in suuresti hämmästyntyt: Mutta
kran käsi piti minun vahvana.

. Ja minä tuln sangein tygö
Abibiin, jotka asuit Chebarin wir-
tykönä, ja wiivyin heidän tykö-
ä, kusa he istuit; ja olin siellä
män päivää hämmästyxiä heidän
llänsä. Job. 2: 19.

. Ja koska ne seigemän päivää
kulunet, tapahui HERRAN sana
alle, ja sanoi:

7. Sinä ihmisen lapsi, minä o-
pannut sinun Israelin huonen
tiari: sinun pitä kuoleman sa-
i minun suustani, ja waraman
ä minun puolestani. Def. 33: 7.

8. Koska minä sanon jumalatto-

malle: sinun pitä totisesti kuoleman,
ja et sinä wara händä, etkä sano
hänelle sitä, että jumalatoim laffkais
jumalattomasta menostansa, ja sais
elää: niin pitä sen jumalattoman
kuoleman syndeinsä tähden, mutta
hänen werensä tahdon minä waa-
tia sinun kädestäs.

19. Mutta jos sinä warat sitä ju-
malatoimda, ja ei hän kääny ju-
malattomudestansa ja jumalattomasta
tiestänsä; niin hänen pitä syndeinsä
tähden kuoleman: mutta sinä olet
sielus wapahtanut.

20. Ja koska wanhurstas luopuu
wanhurstaudestansa, ja teke pahaa, niin
minä sallin hänen loukata igensä, ja
hänen pitä kuoleman: Sentähden ettes
ole händä waramut, pitä hänen syn-
deinsä tähden kuoleman, ja hänen en-
distä wanhurstauttansa, kuin hän teh-
nyt on, ei pidä muistettaman; mutta
hänen werensä tahdon minä waatia
sinun kädestäs. Def. 18: 24.

Eufa 33: 12, 13.

21. Mutta jos sinä warat wan-
hurstasta, ettei hän syndiä tekisi, ja
ei hän nyöös syndiä tee; niin pitä hä-
nen totisesti elämän, että hän on neu-
won ottanut: olet sinä nyöös sielus
wapahtanut.

22. Ja siellä tuli HERRAN käsi mi-
nun päälleni, ja sanoi minulle: Mene,
ja mene ulos ledolle, siellä tahdon mi-
nä puhua sinun kansas.

23. Ja minä nousin, ja menin ulos
ledolle, ja kago, siellä seisoi HERRAN
kunnia, niinkuin se kunnia jonga minä
Chebarin wirran tykönä ennen nähnyt
olin; ja minä langeisin maahan kas-
woilleni. Def. 1: 3.

24. Ja tuln wirwoteturi hengejä,
ja hän asetti minun jalwoilleni, ja
puhui minun kansani, ja sanoi mi-
nulle: Mene ja sulje ites huonesees.
Def. 2: 2.

25. Ja sinä ihmisen lapsi, kago,
nuorat pitä pandaman sinun päälles,
ja he sitowat sinun niillä; ettei sinun
pidä pääsemän heidä.

26. Ja minä tahdon sinun kieleä
anda tarttua suus lakeen, niin että
sinun pitä tuleman myläxi, ja ei enää

tattaman nuhdella heitä; sillä se on vastahakoinen huone. Def. 2: 5.

27. Mutta koska minä puhun sinun kansas, niin tahdon minä arvata sinun suus, että sinun heille sanoman pitä: Näin sanoo HERRA HERRA: joka kuulee se kuulkan, ja joka hyljää, se hyljälläkän: Sillä se on tottelematon huone. Def. 2: 7.

A. LUKU.

Virittämien piirusturella maalataan. Propheeta makaa. Leivät kypsätään.

Ja sinä ihmisen lapsi, ota sinulles tiilikivi, pane se etees, ja piirusta sen päälle Jerusalemin Kaupungi;

2. Ja lyö leiri sen ympärille, ja rakenna siihen aita, ja tee siihen walli; ja aseta siihen sotawäki, ja pane sotasafet sitä vastaan joka tahwolda. 2 Kun. K. 25: 1.

3. Mutta ota sinun etees rautapainu, ja anna se olla rautaisen seinän edestä sinun ja Kaupungin välillä; ja aseta lasivos händä vastaan, niinkuin piiritettävätä, ja piiritä se: Se olkon Israelin huonelle merkiri.

4. Sinun pitä myös makaman asemalla kyljellä, ja Israelin huonen pahat teot paneman sen päälle: Niin monda päivää kuin sinä makat sen päällä, niin kanwan pitä sinun myös kandaman heidän pahoja tekojansa.

5. Mutta minä tahdon tehdä sinulle heidän pahain tekoinsa wuosikaudet päiviksi; kolmeri sadari ja yhderäxi kymmeneri päiväxi: niin kanwan pitä sinun kandaman Israelin huonen pahoja töitä.

6. Ja koskas ne olet täyttännyt, sitte pitä sinun makaman oikialla kyljellä, ja kandaman Judan huonen pahoja töitä neljäkymmeniä päivää: Sillä minä annan sinulle täsä myös päivän joka wuoden edestä. 4 Wof. 14: 34.

7. Ja aseta lasivos ja paljas käsivartes sitä ympärä piiritettyä Jerusalemita vastaan; ja ennuista händä wastoin.

8. Ja kago, minä panen nuorat sinun päälles; niin ettei sinun pidä saaman kändää igitäs yhdeldä kyljeldä toiselle, siihenasti että sinä olet lopettamut piirittämises päivät.

9. Niin ota nyt sinulles niska, kiita, ja ohria, papuja, herneitä, lauroja, ja pane ne yhteen astias ja tee sinulles niin monda leipää kuin monda päivää on, jotta kyljellä makaman pitä, että se olisi siitä sydmistä kolmeri sadari yhderäxi kymmeneri päiväxi:

10. Niin että sinun ruokas, sinun lunakin päivänä sydmän pitä painaman karikymmeniä. Tämän sinun sydmän pitä yhderäxi wästä niin toiseen.

11. Wettä pitä sinun myös määrällä, kuudennen osan. ja sen sinun pitä juoman yhderäxi wästä niin toiseen.

12. Ohraisia leipiä pitä sinun; jotka sinun heidän silmänsä ja ihmisen jäljellä kypsendämän.

13. Ja HERRA sanoi: ratti näitä Israelin lapset sydmän heidän ja sitä leipäänsä pakanain seasa, kumina heitä ajawa olen.

14. Mutta minä sanoin: Ah! HERRA HERRA, kago, minun sieluni koskan vielä saastutettu: Sillä minä ifänä hamaista minun nuoruni tähän asti, mitän raatoa taikse deldua sydynyt, ja ei saastainen leipä koskan minun suuhuni tullut.

15. Mutta hän sanoi minulle: Minä tahdon anda sinulle karjan ja ihmisen jäljen edestä; jolla sinun tekemän pitä.

16. Ja hän sanoi minulle: Ihmisen lapsi, kago, minä tahdon pois leivän ainen Jerusalemissa, että heidän pitä leipää sydmän uolla ja nurhella; ja juoman määrällä ja surulla: 3 Wof. 28: 3.

17. Että leipä ja wesi puuttuu, ja yhden pitä sureman kansa, ja näändymän pahoja tekojansa. Def. 5: 17.

B. LUKU.

Hiuret keritetään ja pummitaan kolmeen osaan. Kansan rangaitseet.

Ja sinä ihmisen lapsi, ota sinulle niin teräwä miekka kuin parta

ja kerjise sillä pääs ja partas,
ta maaka, ja saa ne sillä.

Es. 7: 20.

Kolmannen osan pitää sinun tulella
aman lestellä kaupungita, jotka
päämisen päivät ovat täytetyt:
kolmas osa ota ja halkaa mie-
ka kaupungin ympärillä: Viimeis-
kolmas osa heitä tuleen, että minä
sin miekani ulos heidän jälkeensä:
Mutta ota vähä niistä luuvulla,
jo sinun hames kulmaan.

Ja ota taas vähä niistä, ja heitä
teen, ja polta se tulesta: siitä pitää
tuleman koko Israelin huoneeseen.
Näin sanoo HERRA HERRA:
Minä olen Jerusalemi, jonka minä pa-
n lestellä asettanut olen, ja maan
kä hänen ympärillensä.

2 Kun. 25: 22.

Mutta hän on kääntänyt minun
eni jumalattomudeksi, enämmin
pakanat, ja minun säätyni enäm-
min ne maakunnat, jotka hänen
ympäristöllänsä ovat: Sillä he heit-
t minun oikeuteni pois, ja ei tah-
ta minun säätyini jälkeen.

Sentähden sanoo HERRA HERRA:
Minä: Että te enemmän pahutta
kuin pakanat, jotka ovat teidän
kallanne, ja et te vaella minun
kallani, ettekä tee minun oikeuteni
pois: et te myöds tee pakanaingan-
ten jälkeen, jotka ovat teidän
kallanne:

Sentähden sanoo HERRA HERRA:
Minä: Lago, minä tulen sinun tygös,
ja myöds tulen, ja tahdon duomita
sin pakanain filmäin edessä.

Ja tahdon niin tehdä sinun kans-
kuin en minä itänä ennen tehnyt
enää myöds tästedes tehdä tahdo;
Minä sinun kauhistustes tähden.

Sentähden pitää Isästä syömän
osa sinun lestellä, ja lapset syö-
säänsä. Ja tahdon sinun niin
kuuta, että kaikki sinun jäänes pitää
sin tuuliin hajotteturi tuleman.

1. 28: 29. 5. 1. 28: 53. Mal. w. 2: 20.
Lutu 4: 10.

11. Sentähden niin totta kuin minä
sanoo HERRA HERRA: ettäs
kaastuttanut minun Pyhäni kai-
ka sinun turmellurillas, ja kaikilla

sinun kauhisturillas; niin tahdon minä
myöds hukuttaa sinun pois, ja minun
filmäni ei pidä jinau säästämän, ei
myöds armahdaman. Hes. 7: 4, 9.

Lutu 8: 18.

12. Kolmas osa sinusta pitää rutolla
kuoleman ja nälkään näändymän sinun
lestellä: Ja se toinen kolmas osa pitää
langeman miekalla sinun ympärillä:
Ja sen viimeisen kolmannen osan tah-
don minä hajottaa kaikkiin tuuliin,
ja wetää ulos miekani heidän jälkeensä.

Jer. 49: 32.

13. Näin pitää minun vihani täy-
tetyri tuleman, ja minun hirmuisudeni
saatan minä heidän päällensä, että minä
saisin lohduksen: ja heidän vitä ym-
märtämän, että minä HERRA minun
kiiwaurefani puhunut olen, koska minä
minun hirmuisudeni heistä täyttänyt
olen.

Es. 1: 24.

14. Minä tahdon saattaa sinun au-
tiari ja pilkari pakanoille, jotka sinun
ympäristillä ovat, kaikkein niitten sil-
mäin eteen, jotka käyvät siellä ohitse.

15. Ja se häväistys ja pilkka pitää
oleman opiri ja ihmeri pakanoille, jotka
ovat sinun ympärillä, koska minä an-
nan oikeudeni käydä sinun päälles, wi-
han, julmuden ja rangaistusten kansa.
Minä HERRA sen sanonut olen;

16. Ja koska minä ue pahat näljän
nuolet heidän setaansa lähettävä olen,
jotka wahingolliset oleman pitää, jotka
minä lähetan hukkamaan teitä; ja an-
nan teille näljän enimmäxi ja enäm-
mäxi tulla, ja ottamaan pois leivän
ainan.

Hes. 4: 16. Lutu 14: 13.

17. Ja näljän ja pahat redot tah-
don minä anda tulla teidän setaanne,
ne pitää teitä tekemän lapsittomaksi: Ja
siellä pitää ruton ja weren liikkuman
sinun seasas, ja miekani tahdon minä
anda tulla sinun päälles. Minä HERRA
sen sanonut olen. 3. 1. 26: 22.

G. Lutu.

Epäjumaluden kauhistus ja monenkaltaiset
surulliset käydyret.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle,
sanoden:

2. Sinä ihmisen lapsi, käännä kas-

woos Iſraelin wuoria päin, ja ennusta heitä waſtan; ſer. 36: 1.

3. Ja ſano: Le Iſraelin wuoret, kuulkat HERRan HERRan ſanaa: näin ſanoo HERRa HERRa, ſekä wuorille että mäille, ſekä ojille että laaxoille: kaſo, minä, minä tahdon anda tulla miekan teidän päällemme, ja lyöddä teidän kullulanne maahan; ſer. 125: 2.

4. Että teidän Altarinne pitä kulliteturi tuleman, ja teidän epäjumalanne rikki lyödyri: ja minä tahdon anda teidän ruuminne tapetta luwainne eteen: 2 Kun. K. 23: 11, 12.

5. Ja lyöddä maahan Iſraelin laſten ruumit teidän luwainne eteen, ja hajoitta teidän luunne, ymbäri teidän Altareitanne. 3 Moſ. 26: 30.

6. Kuſa te ikänä aſutta, pitä Kaurungit kylmille tuleman, ja kullulat häwitettämän: että teidän Altarinne pitä lyötämän maahan ja autioryi tehtämän, ja rikottaman teidän epäjumalanne ja häwitettämän, ja ſärjettämän teidän luwanne ja teidän työhne tyhjäri tehtämän.

7. Ja maahan lyödyt pitä malaman teidän ſeafanne; että teidän tietämän pitä minun olewan HERRan.

8. Mutta minä tahdon anda muutammat teiſtä jäädä, jotka pitä miekalda jäämän pakanain ſekaan; koſka minä teitä maakundiin hajoittanut olen.

9. Jäännet teiſtä pitä muuſtaman minua pakanain ſeafa, kuſa heidän ſangina oleman pitä, että minä olen ſärjetty heidän haurellifen ſydämeſä tähden, joka minuſta luopunut on, ja heidän kiiluwain ſilmäinſä tähden jotka owat kaſonet heidän epäjumaltensa jälkeen: ja niitten pitä ſuuttuman iteenſä, ſen pahuden tähden kuin he kaikkein kaubiſtustensa kautta tehnet owat. 4 Moſ. 15: 39.

10. Ja heidän pitä tietämän, että minä olen HERRa; ja en ole hukkaan puhunut, tehdäyeni heille tätä pahaa.

11. Näin ſanoo HERRa HERRa: Oyh käijäs yhteen, ja tömiſtä jalkojas, ja ſano: woi! kaikkea pahuden kaubiſtusta Iſraelin huoneſa, jonka tähden

he miekan, näljän ja ruton langeman pitä.

12. Se kuin kaulana on, he pitä ruttoon kuoleman, ja ſe kuin läſnä on, hänen pitä miekalla kuoleman: Mutta ſe kuin jää, ja pääſnyt on, ſen pitä nälkään kuoleman: Näin tahdon minä täyttän hirmuiſubeni heidän ſeafan.

13. Ja teidän pitä tietämän, minä olen HERRa, koſka heidän pettunſa pitä malaman heidän maltensa ſeafa ymbäri heidän reitanſa, kaikilla korkeilla mailla, kaikilla wuorten kulluloilla, ja kein wiherjäiſten puitten alla, ja kein paruin tammein alla, ja koſka he kaikille epäjumalillensa ſawu-uhria tehnet owat. 2 Kun. K. 17: 10.

14. Minä tahdon ojeta kauru waſtan, ja tehdä heidän maan järji ja autioryi, hamaſta Diblea weſta, kaikſi heidän aſumakſi ja heidän pitä tietämän, että olen HERRa. Jer. 48: 2.

7. LUTU.

Jumalan duomiota waſtan ei apu ole.

Ja HERRan ſana tapahtui waſtan ja ſanoi:

2. Sinä ihmifen lapſi, näin HERRa HERRa, Iſraelin maan loppu tulee: koko ueljän maan loppu tulee.

3. Nyt tulee ſinun loppus; minä tahdon lähettä minun hirtteeni ſinun päälles, ja duomita niinkuin ſinä anſainnut olet, ja ſinulle, mitä kaikkiin ſinun kaubiſtustules. ſer. 5: 11.

4. Minun filmäni ei pidä ſinun ſinua, eikä armahtaman: minä tahdon anda ſinulle, nitukun anſainnut olet, ja ſinun kaubiſtustules tuleman ſinun ſekaaſ, että tietämän pitä, että minä olen HERRa.

5. Näin ſanoo HERRa HERRa: kaſo, hyri onnettomus tulee toſſen jälkeen.

6. Loppu tulee, loppu tulee: ſe minun ſinua waſtan, kaſo, ſe tulee.

Se käy jo plös, ja tulee niin-aannu sinun päälles, sinä joka ja asut: aika tulee, tustapäivä juuri läsnä, ettei vuorilla pidä ttaman.

Hyt tahdon minä pian vuodatta m hiruuisudenä sinun päälles, ja ta wihani sinusa, ja duomita si-
niinkuin sinä ansainnut olet, ja sinulle mitä kaikkiin sinun kau-
riis tulee.

Minun silmäni ei pidä säästä-
sinua, eikä armahtaman: miinä
m anda sinulle niinkuin sinä an-
nut olet, ja sinun kauhisturesä pitä
nan sinun selkaas, että teidän tie-
in pitä, että minä olen HERRa,
että lyön.

1. Katos päiwää, kato, se tulee:
m tulee edes, wiha kutoistaa, ja
lytä wiherjätkeä.

2. Tyranni on igensä walmistanut
lattomain wiheri; niin ettei len-
heitä eli heidän kansaansa taikka
m joukkoansa pidä walittaman.

3. Aika tulee, päivä lähestyy, ostaja
m iloitto, ja myypä älkön mureh-
Sillä wiha tulee kaiken heidän
kansa päälle.

4. Sillä myhjän ei pidä enää myh-
kalmusa tygö palajaman, waikka
wielä hengisälkin olisit: Sillä en-
as kaikesta heidän paljoudestaan sa ei
läymän takaperin: Eikä kengän
m wahwoistaa elämätänsä pahu-
sa kautta.

5. Soittakat wäskitorween, ja wal-
plat kaikki, ei kuitengan yriskän so-
m ole lähtewä: Sillä minun wihani
m kaiken hänen kansansa päälle.

6. Ulkona liikkun miekka, siällä
m ja nällä: se kuin ledolla on,
m pitä mielalla langeman, mutta
min kaupungisa on, hänen pitä
m ja nällään waipuman.

7. Ja jotka heidä pääsewät pa-
pitä oleman vuorilla niinkuin
m laayoisia, ja kaikkein pitä wa-
man, kulin pahuttansa. er. 38: 14.

8. Kaikki lädet pitä näändymän, ja
m polwet herjuman niinkuin wesi.
er. 13: 7. Jer. 6: 24.

9. Ja heidän pitä igensä sätkiin

puettaman, ja pelto pitä heidän peit-
tämän, ja kaikki kaswot surkiasit kato-
man, ja kaikki päät paljasi tuleman.
er. 3: 17. Ezeu 15: 2, 3. Jer. 48: 37.

19. Heidän pitä hoppinsa heittä-
män katuille, ja heidän kuldansa kau-
was joutuman: sillä heidän hoppinsa
ja kuldansa ei pidä taitaman auttaa
heitä HERRan wihan päiwänä: Ja
ei taitaman sieluansa rawita, eikä
wagaansa täyttää: Sillä se on ollut
heille pahennus, heidän pahoin töihin-
sä.
San. 1: 11: 4. Bepb. 1: 18.

20. Heidän kalleista kaluistansa, joilla
he yspeilit, owat he kauhistustensa ja
epäjumalensa kuwat tehnet; sentähden
tahdon minä tehdä heille sen saastat-
suderä;

21. Ja anda sen muukalaisien läsiin,
että ne sen ryöwämän pitä, ja juma-
lattomille maan päällä saalixi, että ne
sen saastuttamat.

22. Minä tahdon minun kasroni
läändä siellä pois, että he juuri mi-
nun majani turmelewat: ja ryöwärit
pitä tuleman sinne, ja sen saastutta-
man.

23. Tee kahlet: Sillä maa on täy-
nä weren wikoja, ja kaupungi täysi
iwäkwaldaa.

24. Niin tahdon minä anda tulla
kaikkein pahimmat pakanain seasta, että
ne pitä heidän huonensa omistaman:
ja tahdon lopettaa woimallisten yl-
peyden, ja heidän pyhänsä pitä saa-
stutetixi tuleman.

25. Häwittäjä tulee; niin pitä hei-
dän rauhaa egimän, ja ei se pidä ole-
man heillä.

26. Yri onnettomus pitä tuleman
toisen jälkeen, yri sanoma toisen päälle,
niin pitä heidän Propheetailda näkyä
egimän; mutta siellä eikä laki pidä
enää oleman Pappain tykönä, eikä neu-
wo wanhain tykönä. Jer. 18: 18.

27. Kuningan pitä murhesa oleman,
ja Päämiehet surullisissa waatteissa, ja
maasa kansan lädet wapiseman: minä
tahdon niin laittaa igeni heidän
kangansa, kuin he elänet owat, ja
duomita heitä, niinkuin he ansainnet
owat: ja heidän pitä tietämän, että
minä olen HERRa.

S. Luku.

Melja kaubistusta. Mitten rangastus.

Ja tapahtui kuudendena vuonna, viidennenä päivänä kuudennesta kuusta, että minä istuin huonesani, ja Judan vanhimmat istuivat minun edessäni: siellä tuli HERRAN HERRAN läsi minun päälleni.

2. Ja minä näjin, ja kago, se kuin oli hänen kupsensa alla, se oli niinkuin tuli, mutta päädä hänen kupsinsa oli se sängen kirkas, niinkuin kaikkein kirkas kirkas walleus. hes. 1: 4, 12.

3. Ja hän ojensi ulos niinkuin kädensä, ja otti minun kiinni pääni hiuksista; niin otti minun hengi ylös maan ja taitwan wälille, ja wei minun Jerusalemiin Jumalan näwyisä, jissällisen owen tygö, joka pohjan puolesta on, kusa kiiwauxen kuva seisoi, joka kiiwauxen lehoitti. hes. 3: 12.

4. Ja kago, siellä oli Israelin Jumalan kunnia, niinkuin minä sen ennen nähnyt olin kedolla. hes. 3: 23

5. Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, noista nyt silmäs pohjaiseen päin: Ja kuin minä silmäni nostin pohjan puoleen: kago, niin seisoi kiiwauxen kuva pohjan puolesta Altariportin tykönä, kusa käydän jissälle.

6. Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, näetkö mitä nämät tekevät? niitä suuria kaubisturia jotka Israelin huone tässä teke, että he suuri asawat minun kawas minun Pyhästäni? Mutta sinun pitää vielä nyt näkemän suuremmat kaubisturet.

7. Ja hän wei minun kartanon porttiin: siellä minä näjin, ja kago, siellä oli läpi seinästä.

8. Ja hän sanoi minulle: Sinä ihmisen lapsi, kaitwa nyt seinä läpige. Ja kuin minä kanoon seinän läpige: kago, niin oli siellä yxi ovi.

9. Ja hän sanoi minulle: Mene sisälle, ja kago niitä ikkidiä kaubisturia, kuin he tässä tekevät.

10. Ja koka minä menin sisälle, ja kagoon: kago, siellä olit kaikkinaiset matoon ja eläinden kuvat, kaikki

tyyni kaubistus, ja kaikkinaiset Israelin huonen epäjumalat, joka kaikki pumbäri seinästä tehdyt;

11. Joitten edessä seisoi seise kymmendä miestä, Israelin vanhimmista, ja Asania Sapan ka seisoi myös heidän seisaus jokaisella heillä oli pyhän sanon kädessä, ja paru löhkä kävi ylös uhriksi.

12. Ja hän sanoi minulle: ihmisen lapsi, näetkö mitä se huonen vanhimmat tekevät? se, igekutin kaunimmasa kaunim Sillä he sanovat: ei HERRA näitä, HERRA on maan hojjan. hes. 9: 2.

13. Ja hän sanoi minulle: pitä vielä nyt näkemän suuremmat histuria, joita he tekevät.

14. Ja hän wei minun se tygö, HERRAN huoneja, joka maan puolesta, ja kago, siellä istuivat jotka itkit Ehamusta.

15. Ja hän sanoi minulle: ihmisen lapsi, näetkö näitä? sinun pitää vielä nytkin suuremmat histuria näkemän, kuin nämät

16. Ja hän wei minun kartanohon HERRAN huoneeseen kago, HERRAN Templin owen esihuonen ja Altarin wälillä, oli wiisi kolmattakymmendä miestä, olit käännän heidän selkänsä HERRAN Templin puoleen, ja kawas ja rukoilit Muringon ylönnemisen

17. Ja hän sanoi minulle: ihmisen lapsi, näetkö näitä? tämä Judan huonelle wästä, että tässä näitä kaubisturia tekevät, myös muutoin koto maan wästä täyttävät, ja asettawat igensa waihoittamaan? Ja kago, he pitivät wiinapuun owan uenänsä edessä.

18. Sentähden tahdon minä tehdä minun hirmuisudessani, ja edä minun silmäni säästämän, että minun armoni tuleman (heitä): Ja huntawat kokiolla ääwellä minun wolsani, en minä kuitengan kokiolla San. 1: 28. Ef. 1: 15. Jov. 11: 11. Hes. 5: 11. Luku 7: 4, 9. Luku 8: 10.

D. Luku.

malalliset merkittään. Jumalattomat tapetaan.

Hän huusi korkealla äänellä minun korvisani, ja sanoi: se on jo, että Kaupungi pitää rangaista- ja jokaisella on murha-ase kädessä.

Ja kato, kuusi miestä tuli ylimen portin tieltä, joka pohjan puoleen, ja jokaisella oli vahingollinen ideensä: Mutta yksi mies heidän isä oli liinawaatteilla waatetettu, soitus taulu hänen wyöllänsä; ja he sisälle, ja astuit waastialtarin tykö.

Ja Israelin Jumalan kunnia nousi ibimin päällä, joittenga päällä hän ja lähestyi huonen kynnyseen asti; yksi sitä miestä jonga yllä oli liinate, ja kirjoitus taulu wyöllä.

Ja HERa sanoi hänelle: Jerusalem Kaupungin läpi, ja ta ne miehet heidän ohjansa, jotka seivat ja huutawat sitä kauhis- kuin siinä tapahtuu.

2 Mos. 12: 23. Jim. 2: 3.

Mutta muille, sanoi hän minun eni: Mengät hänen jälisänsä Kaupungin läpi, ja lyötkät: teidän silme ei pida säästämän, eikä armoa an.

Lyötkät sekä wanhat että nuoret, lapset ja waimot kuoliaksi: ta joitten päällä kirjoitus on, ei gään niihin pida teidän rupeman: etkat ensin minun Pyhästäni: Ja upeisit niistä wanhoista miehistä, huonen edesä olit.

Jer. 25: 29. 1 Per. 4: 17.

Ja hän sanoi heille: saastuttakat, ja täptätkät kartanot tapetuimengät sitte ulos: Ja he menit ja tapoit Kaupungisa.

Ja koska he olit tappanet heidän minä vielä, ja langeisin kaseni, huusin ja sanoin: Ah HERa, tahdotkos siis hukutta kait- anet Israelisa, ettäs niin woda- minn wihas Jerusalem päälle?

Ja hän sanoi minulle: Israelin indan huonen paha työ on sangen i, maa on täptetty murhalla, ja

Kaupungi täynnä pahutta. Sillä he sanowat: HERa on hyljännyt maan, ja ei HERa näe.

Def. 7: 23. Luku 8: 12.

10. Sentähden ei minun silmäni pida säästämän, engä minä tahdo ar- mahtaa: mutta minä tahdon anda heidän päänsä päälle niinkuin he ansain- net owat.

Def. 8: 18.

11. Ja kato, se mies jonga liina- waate yllä oli, ja kirjoitus taulu wyöl- lä, waistais ja sanoi: minä olen tehnyt niinkuin sinä minulle kästent olet.

10. Luku.

Lulliset hiilet hajoitetaan; HERan kunnia.

Ja minä näjin, ja kato, tairwaasa oli Cherubimin pään päällä, niinkuin Saphir, ja niitten päällä näwyi niin- kuin istuin.

2. Ja hän sanoi sille miehelle, joka oli liinawaatteisa: mene sisälle ratas- ten välille Cherubimin ala, ja ota kä- tes täpteen tulisja hiiliä, jotka Cheru- bimin välillä owat, ja hajoita ne Kau- pungin päälle: ja hän meni sisälle, mi- nun silmäini edesä.

3. Mutta Cherubimit seisoi oikial- la puolen huones, koska se mies sisälle meni; ja sumu täytti sisällisen kartanon.

1 Kun. 8: 10. Ef. 6: 4.

4. Ja HERan kunnia nosti igen- sä Cherubimin päällä ylös, huonen kynnyseen asti: ja huone täptettin sumulla, ja kartano HERan kunnian kirkkaudella.

5. Ja Cherubimin siipetu hamaus kuului hamaan ulkonaiseen kartanoon asti, niinkuin Kaikkivaldian Jumalan ääni, koska hän puhuu.

6. Ja koska hän oli kästentyt sitä miestä, joka oli liinawaatteisa, ja sa- nonut: Ota tulda ratasten keskellä Cherubimin alda; niin hän meni sin- ne sisälle, ja astui rattan tykö.

7. Ja Cherubim ojentä kätensä kes- kellä Cherubimeja, tulcen päin joka oli Cherubimin välillä, otti siitä ja annoi sen miehen käsiin joka oli liina- waatteisa; ja hän otti sen ja meni ulos.

8. Ja se näyi Cherubimeisä, niin- kuin ihmisen käsi heidän siipeisä alla.

Def. 1: 8.

9. Ja minä näjin, ja kago, neljät rattat seisoi Cherubimein tykönä, jokaisen Cherubimin tykönä yhdet rattat: ja rattat olit näkyänsä niinkuin Turkos.

Def. 1: 15, 16.

10. Ja olit kaikki ne neljä yri niinkuin toinengin, niinkuin yhdet rattat olisit ollet toisten sisällä.

11. Koska yri heistä meni, niin menit kaikki neljä, ja ei erinnet toinen toisestansa kulkeisansa: Mutta kuhunga ensimmäinen meni, sinne menit ne jälisä, ja ei erinnet toinen toisestansa.

12. Ja heidän koko ruuminsa, selkänsä, kätensä ja jipensä, niin myöds rattat olit täynnä silmiä kaikki ympärinsä, ne neljät rattat.

Def. 1: 18.

13. Ja rattaille sanottin: Pyörivät, niin että minä sen kuuln.

14. Niin oli myöds jokaisella eläimellä neljät kasivot: yhdet kasivot olit Cherubimin kasivot, toiset kasivot olit ihmisen kasivot, kolmannet jalopeuran kasivot, ja neljännet kotkan kasivot.

Def. 1: 5.

15. Ja Cherubimit korotettin: Tämä on se eläin, jonga minä näjin Chebarin wirran tykönä.

Def. 1: 3.

16. Koska Cherubimit lävit, niin kuljit myöds rattat heitä myöden; ja koska Cherubimit ylön delit jipiansä, että heidän piti maasta nouseman, niin ei myöds rattat heistä erinnet.

17. Koska ne seisoi, niin seisoi nämät myöds, koska ne nostit itsensä, niin nostit myöds nämät itsensä; sillä elävä hengi oli heissä.

18. Ja HERan kunnia meni taas huonen kynnyredä, ja istutti itsensä Cherubimein päälle.

19. Niin ylön delit Cherubimit jipiansä, ja nostit itsensä maasta ylös, minnu silmäini edesä; ja kuin he menit ulos, menit rattat heitä myöden: ja he astuit idän puoliselle ovelle HERan huonetta, ja Ifraelin Jumalan kunnia oli heidän päällänsä.

20. Tämä on se eläin, jonga minä näjin Ifraelin Jumalan alla, Chebarin wirran tykönä; ja minä tuusin ne oltwan Cherubimit.

21. Jokaisella olit neljät kasivot, ja

neljä jipeä; ja jipein alla niinkuin ihmisen kädet.

22. Heidän kasivonsa olit minä ne näjin Chebarin wirran tykönä; ja ne kukin lävit kohdastansa itsä päin.

11. Luku.

Wiiskolmattakymmendä miestä kuusi kuusi syvän luwattu.

Ja Hengi nosti minun ylös, ja minun portin eteen HERan puoleen, joka itään päin kago: portisa oli wiiskolmattakymmendä miestä: Ja minä näjin niinkuin Ispanian Assurin pojan, ja Benaian pojan, kansan päämiehiä.

Def. 8: 16.

2. Ja hän sanoi minulle: Emissen poika, näillä miehillä ovat ratat ajatukset ja wahingolliset tässä kaupungissa.

3. Jotka sanovat: ei se wäläsnä ole, rakettamme huoneita: on pata, me olewma liha.

4. Sentähden ennuista sinä heidät, ennuista sinä ihmisen poika.

5. Ja HERan Hengi langonun päälleni, ja sanoi minulle: Näin sanoo HERa: Te Ifraelin neista oletta niin puhumet: minä kyllä teidän hengenne ajatukset.

6. Te oletta monda tappamet kaupungissa, ja hänen katunsa teit tapetnuilla.

Def. 24: 6, 7.

7. Sentähden sanoo HERa: Näin näin: ne jotka te siellä tappamet, ne ovat se liha, ja tämä on ta; mutta minä tahdon teitä tästä ulos.

8. Miekkan, jota te pellätte, on minä tulla teidän päällenne, HERa HERa.

9. Minä tahden ajaa teitä ulos, ja anda teitä muukalaisiin siin, ja tehdä teille oikeuden.

10. Teidän pitä miekalla langon Ifraelin maan äärisä minä tahden mita teitä, ja teidän pitä muistaa että minä olen HERa.

11. Mutta ei tämä pida

patanne, että te lihana sinä;
Israelin maan ääriä tahdon
huomita teitä.

Ja teidän pitää ymmärtämän
minä olen HERRa: Sillä et te
waeldanet minun säätyini jälkeen,
te olette pitäneet minun oikeutiani,
ja oletta tehneet pakanain tavan
niin, jotka teidän ympärillänne ovat.

Ja koska minä näin enmustin:
Belatia Benaian poika kuoli: Ja
langeisin kaskoilleni, ja huusin
olla äänellä ja sanoin: Ah HERRa,
HERRa, sinä lopetat peräti Is-
raelin jäät.

Niin tuli HERRan sana mi-
nulle ja sanoi:

Sinä ihmisen poika: ne ovat
sinun veljes, sinun veljes ja lähim-
pöytäsi, ja koko Israelin huone;
Jerusalem in asuwaiset sanouet o-
mpengät kaunas HERRasta: maa
sille annettu omaisudexi.

Sentähden sano sinä näin sa-
noin HERRa HERRa: Totta minä o-
nandanut ajaa heitä kaunas pala-
seksaan, ja olen tosin hajoittanut
maakundiin; niin tahdon minä
näin äkistä olla heidän pyhityksen-
säsi maakunnissa joihinga he jou-
tuvat.

Sano sentähden: näin sanoo
HERRa HERRa: minä tahdon koota
niistä kansoista, ja koota teitä
maakunnista, joihinga te hajoi-
oletta, ja tahdon anda teille Is-
raelin maan. Jer. 23: 3.

Sinne pitää heidän tuleman; ja
maun sielä ulos kaiken heidän saaf-
denja ja kaikki heidän kauhisturensa.

Ja minä tahdon anda heille
uuden sydämen, ja anda teihin uuden
hengen; ja tahdon ottaa pois kiwisen
muun heidän lihastansa, ja anda
niille lihaisten sydämen: Ps. 51: 12.
Ps. 32: 39. Hes. 36: 26. Ap. 2: 4: 32.

Että heidän pitää waeldaman
säädyisäni, ja pitämän minun
sääntöni, ja tekemän sen jälkeen; ja
minä pitää oleman minun kansani,
jota tahdon olla heidän Jumaa-

Jer. 24: 7. Eufu 30: 22.
Eufu 31: 1, 33. Eufu 32: 38.

21. Mutta niille jotka waeldamot
sydämensä kauhisturen ja hirmuisu-
den jälkeen, niille minä tahdon panna
heidän tekonsa heidän päänsä päälle,
sanoo HERRa HERRa. Hes. 9: 10.

22. Niin nostit Cherubimit siipiänsä,
ja rattat lävit heidän siivonsansa,
ja Israelin Jumalan kunnia oli hei-
dän päällänsä.

23. Ja HERRan kunnia lävi kes-
kellä kaupungia ylös, ja asetti igensä
sille vuorelle, joka on itään päin kau-
pungista. Hes. 10: 4. Saas. 14: 4.

24. Ja hengi otti minun, ja joh-
datti minun näpsä ja Jumalan Hen-
gesä Chaldean maalle fangein työh: ja
se näky jonga minä näjin, katois mi-
nun edestäni.

25. Ja minä sanoin fangeille kaikki
HERRan sanat, jotka hän minulle o-
sottanut oli.

12. Luku.

Propheta waeldaa. Judan abdikus.

Ja HERRan sana tuli minulle, ja
sanoi:

2. Ihmisen poika, sinä asut kova-
koraaisen kansan seassa, jolla kyllä sil-
mät ovat nähdä, ja ei kuitengan
tahdo nähdä: ja korwat kuulla, eikä
tahdo kuitengan kuulla, sillä se on
tottelematon huone. Hes. 6: 9.
Eufu 42: 18. Jer. 5: 21. Hes. 2: 8.

3. Sentähden sinä ihmisen poika,
tee sinulles waellus aset, ja waella wal-
tialla päivällä heidän silmäinsä edesä:
sinun pitää waeldaman sinun siastas toi-
seen paikkaan heidän silmäinsä edesä,
jos he, mitämäx, tahtowat ymmärtä,
että he kowakorwainen kansa ovat.

4. Ja sinun pitää tuoman sinun asen
edes, niinkuin sinä tahdoisit waelda wal-
tialla päivällä heidän silmäinsä edesä,
ja sinun pitää lähtemän matkaas ehto-
na heidän silmäinsä edesä, niitten ulos-
lähtemisen tavalla kuin waeldaa tah-
towat.

5. Ja sinun pitää kangottaman si-
nuas seinän läpihen heidän silmäinsä
edesä, ja menemän siitä ulos.

6. Ja olallas kandaman heidän sil-
mäinsä edesä, ja koska pimiä tyllut

on, menemän matkaas: Sinun pitä katos peittämän, ettet sinä saa nähdä maata; sillä minä olen pannut sinun ihmei Israelin huonelle.

7. Ja minä tein niinkuin minulle käsketty oli, ja kannoin minun aseni edes, niinkuin minun piti waeldaman walkialla päivällä, ja ehtona kangotin minä itseni läpi sen seinän kädellä. Ja koska pimiä oli tullut, otin minä sen olalleni, ja kannoin sen ulos heidän filmäinsä edesä.

8. Ja huomeneltain warhain tuli HERran sana minulle, ja sanoi:

9. Sinä ihmisen poika, eikö Israelin huone, se tottelematon huone ole sanonut sinulle: Mitä sinä teet?

10. Niin sano siis heille, näin sanoo HERra HERra: tämä kuorma tulee Päämiehen päälle Jerusalemissa, ja koko Israelin huonen päälle kuin siellä on.

11. Sano siis: minä olen teidän ihminen: niinkuin minä tehnyt olen, niin teille tapahtuman pitä, että teidän pitä waeldaman, ja sangina wietämän pois.

12. Heidän Päämiehensä pitä wietämän pois olkapäillä pimeydesä, ja pitä käymän ulos seinän läpi, jonka heidän särkemän pitä, että heidän pitä waeldaman seu läpi: hänen katosensa pitä peittämän, ettei hän yhdelläkän silmällä näe maata.

13. Minä tahdon myös heittää minun werkollani hänen päällensä, että hän minun werkollani pitä otettaman kiinni; ja minä tahdon anda hänen tulla Babeliin Chaldean maalle, jota ei hänen kuitengan näkemän pidä, ja siellä hänen pitä luoleman.

Def. 17: 20. Etsä 32: 3.

14. Ja kaikki jotka ovat hänen ympärillänsä, hänen apumiehensä, ja kaiken hänen sotajoukkonsa tahdon minä hajoittaa kaikkiin tuuliin, ja wetää ulos miehen heidän jälkeensä.

Def. 5: 10, 12.

15. Ja niin heidän pitä ymmärtämän, että minä olen HERra; koska minä ajan heitä pois pakanain selsaan, ja hajoitan heitä maakundiin.

16. Mutta minä tahdon muutamita

harwoja heistä tallella pitää, mikä nähdän ja rutan edestä; että heidän pitä jutteleman kaikki kauhikunnekanain seasa, kuhunga heidän tullen pitä, ja ymmärtämän, että minä HERra.

17. Ja HERran sana tuli minulle ja sanoi:

18. Sinä ihmisen poika, sinä syömän leipäs wapiisturella, ja juonetes wariisturella ja murhella.

19. Ja sanoman maakunnan sälle: näin sanoo HERra HERra Jerusalemin asurwajista Israelin la: Heidän pitä syömän leipänsä hessa, ja juoman wetensä waiwajilla sillä maa pitä häwitettyri tuleman kista, kuin siinä on, kaikkein asurpahuden tähden.

Def. 4: 14

20. Ja ne kaupungit jotka asetetut owat, pitä tyhjäri, ja kylmille tuleman: ja niin teidän ymmärtämän että minä olen HERra.

21. Ja HERran sana tuli minulle ja sanoi:

22. Sinä ihmisen poika, mikä nanlastu on teillä Israelin moosita te sanotta: Että se wiipoo kauwan, niin kaikki ennustus murauntee?

23. Sentähden sano heille: näin sanoo HERra HERra: minä tahdon hyljätä sen sananlastun, ettei sitä pidä pidettämän Israelisa: ja heille: aika on juuri läsnä, ja mikä ennustettu on.

24. Sillä tästedes, ei yriltän pidä puuttuman, eikä ennustus tule teidän Israelin huonesta.

25. Sillä minä HERra seu mitä minä puhun, se pitä tapahtuma ja ei edemmä wiivytettämän: ja teidän ajallanne, sinä tottelematon huone, pitä minun teidän seu mitä puhun, sanoo HERra HERra.

26. Ja HERran sana tuli minulle ja sanoi:

27. Sinä ihmisen poika: Israelin huone sanoo: Se mikä näkö, on vielä laulana, ja nustaa siitä ajasta, jota vielä laulana on.

Sentähden sano heille: näin
 HERRA HERRA: ei yhtän mi-
 sanastani pidä silleen wiivytetyxi-
 an: mutta se sana kuin minä
 pitää tapahtuman, sanoo HERRA-
 HERRA.

13. Luku.

ärät Prophetat. Heidän walmansa.

HERRAN sana tapahtui minulle,
 ja sanoi:

Sinä ihmisen poika, ennusta Is-
 Prophetaita wastan, jotka ennus-
 ja sano niille jotka omasta sy-
 tänsä ennustawat: Kuulkaat HERRA-
 inaa.

Jer. 23: 1.
 Hes. 14: 9. Luku 34: 2.

Näin sanoo HERRA HERRA:
 niitä hulluja Prophetaita, jot-
 idän omaa hengeänsä seurawat,
 ole mitän nähnet.

Jer. 14: 14. Luku 23: 16, 21.

Israel, sinun Prophetas owat
 uin Petut Korwesa.

Ei he astu ylös särjetyn paikan
 eikä aseta heitänsä muuriri Is-
 huonen ympärille, ja ei ole
 waiset sodasa HERRAN päiwänä.

Hes. 106: 23. Hes. 22: 30.

Heidän näkynsä on tyhjä, ja hei-
 muisturensa on walhe: he sano-
 HERRA on sen sanonut, waikka
 HERRA ole heitä lähettänyt: ja
 igewat pitäyensä sanansa wah-

Eikö teidän näkynne ole turha,
 dän ennuisturenne kaikki tyhmi
 ? te sanotte: HERRA on sen sa-
 ; ja en minä kuitengan ole sitä
 ut.

Sentähden sanoo HERRA HERRA-
 in: että te puhutte turhaa ja en-
 te walhetta; niin minä tahdon tei-
 yödmne, sanoo HERRA HERRA.

Ja minun käteni tulee niitten
 jetaim päälle, jotka näkewät tur-
 ja ennuistawat walhetta: Ei hei-
 dä oleman minun Kansani seu-
 rassa, ja ei Israelin huonen kir-
 tsa kirjoitetut oleman, taikka tu-
 Israelin maalle; ja teidän pitä-
 irämän että minä olen HERRA
 ra:

10. Sentähden, tojin sentähden että
 he wiettelewät minun Kansani, sano-
 den: Rauha, ja ei siellä ole rauhaa:
 tämä-(Kansa) rakenda seinän: mutta
 he situwat sen sekoittamattomalla kal-
 killa. Jer. 6: 14. Luku 8: 11. Mik. 3: 5.

11. Sanos niille jotka sekoittamat-
 tomalla kalkilla situwat, että sen pitä
 putoman: sillä isoi sade on tulewa, ja
 suuret rakat langewat, ja tuulispää
 pitää sitä syöremän:

12. Kays, niin pitää seinän lange-
 man: eikö silloin teille sanota? Kusa
 nyt se pyhkimys on, jonga te situwet
 oletta?

13. Näin sanoo HERRA HERRA:
 minä tahdon anda pauhata suuren tuu-
 liispään minun sulmudesani, ja isoin
 jaten minun wihasani, ja suuria rae-
 kiwiä minun hirmuisufudesani: ne pitää
 kaikki maahan lyömän.

14. Ja niin minä yön seinän alas,
 jonga te sekoittamattomalla kalkilla si-
 wunet oletta, ja heitän sen maahan,
 niin että sen perustus pitää näkymän:
 ja että se maahan kaatuu, ja teidän
 myös pitää siinä hullkuman, ja ym-
 märtämän että minä olen HERRA.

15. Ja niin minä tahdon täyttää
 minun hirmuisufudeni seinän päälle, ja
 niitten päälle, jotka sen sekoittamatto-
 malla kalkilla situwat, ja sanoa teille:
 ei täällä ole seinää, eikä yhtän situjata.

16. Nämät owat Israelin Prophetat,
 jotka Jerusalemile ennuistawat ja näke-
 wät hänelle rauhan näkyä; ja ei siellä
 rauhaa ole, sanoo HERRA HERRA.

17. Ja sinä ihmisen poika, aseta
 kaswos Kansas tyttärinä wastan, jotka
 ennuistawat sydämeistänsä, ja ennusta
 heitä wastan;

18. Ja sano: näin sanoo HERRA
 HERRA: Woi teitä jotka umbelette
 ihmisille pehmityviä kainalon ala, ja
 päänalaisia sekä nuorille että wan-
 hoille, Käsitteyenne sieluja. Koska te
 nyt oletta käsittänet minun Kansani
 sielut, niin te lupatte heille elämän;

19. Ja saastutatte minun, minun
 Kansani seasa, ohrapiwon ja leiwan
 palan tähden; että te duomitetta ne
 sielut kuolemaan, jotka ei pidä kuole-

man, ja duomihetta ne elämään, jotka ei pidä elämän, teidän walhenne tautta minun Kansani seasa, jotka mielellänsä walhetta kuulevat.

20. Sentähden näin sanoo HETra HETra: Käy, minä tahdon teidän pehmityenne tygö, jolla te sieluja lästättte ja uskotatte, ja tahdon ne repiä pois teidän lainalonne alda, ja tahdon pelastaa ne sielut, jotka te lästättte ja uskotatte;

21. Ja tahdon teidän päänalaisenne rewaistia rikki, ja pelastaa minun Kansani teidän lädestänne; ettei teidän pidä heitä enää lästättämän; ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen HETra.

22. Että te petollisesti soatatte surullisiksi wanhurkan sydämen, jota en minä ole surullisesti tehnyt; ja oletta wahwistanet jumalattoman lädet, niin ettei se palasaiji pahasta tiestänsä, ja saiji elää: Jer. 23: 25.

23. Sentähden ei teidän pidä enää saarnaman turhaa oppia, eikä ennistusta ennistaman: mutta minä tahdon waapahaa minun Kansani teidän lädestänne, ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen HETra.

14. Luku.

Ulkokullattuin kysymys, rukous, rangaltus.

Ja minun tygöni tuli monikahtoja Israelin wanhinmita; ja he istuit minun tygöni. Jer. 20: 1.

2. Niin tapahtui HETran sana minulle, ja sanoi:

3. Sinä ihmisen poika, nämät miehet rippinovat sydämellänsä epäjumaliansa, ja pysyivät lusjana wäärdenensä pahennureja; pidäisit heidän vllengam minulda kysymän? Jer. 58: 2.

4. Sentähden puhuttele heitä, ja sano heille: näitä sanoo HETra HETra: Kuka ihminen Israelin huoneesta rippuu sydämellänsä epäjumaliansa, ja pysy lusjana wäärdenensä pahennureja, ja tulee Prophetan tygö: niin tahdon minä HETra wastata händä niinkuin hän ansainnut on hänen suurella epäjumalan palvelurellansa;

5. Että Israelin huone pitää wies-

tellyxi tuleman sydämiffänsä: Senten että he laikki ovat minusta kipunet epäjumalainsa kautta.

6. Sentähden pitää sinu sanon Israelin huonele: näitä sanoo HETra: käändäkät ihemme ja kysy teidän epäjumalan palvelurestanne käändäkät teidän lastwonne kateistaan kauhikurestanne.

7. Sillä kuka ihminen Israelin nesi, taikka joku muutalainen Israelisa asuu, luopuu minuja, ja dämellänsä rippuu epäjumalissa, ja jana pysyy epäjumalansa palvelurestansa, ja tulee Prophetan kysymään minulda hänen laulu hänelle minä HETra tahdon istutata: Jer. 17: 8.

8. Ja tahdon asetta minua händä wastan, ja tehdä händä ihmeksi ja sananlaskuri, ja hänen minun Kansastani: ja pitää ymmärtämän, että minä olen HETra. Jer. 17: 10. Jer. 5: 15.

9. Mutta jos wietelöy Prophetakin saarnaa: hänen minä saarnan wietellyxi tulla; ja tahdon da minun läteni hänen päällänsä hänoittaa hänen minun Kansastani raelista. Jer. 13: 2. Jer. 2: 28.

10. Ja niin heidän molempia määrän telonsa maxon sanon niinkuin kysymän määrä tefo, minä myös Prophetan määrä tefo ole.

11. Ettei Israelin huone enää erhetymän minua seuramasta, enämbi saastuttaman itsänsä kysymänsä; mutta heidän oleman minun Kansani, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa, HETra HETra.

12. Ja HETran sana tapahtui minulle, ja sanoi:

13. Sinä ihmisen poika, kuka kunda syndiä teke minua wastan pyrkii edespäin synniffä; niin tahdon ojenda minun läteni sen kateistaan ottaa leiwän ainen pois, ja näljän sinne, hukuttayxi ihmiset että eläimet. Jer. 4: 16. Jer. 5: 7.

14. Ja jos vielä ne kolme mie-

14. Daniel ja Job siellä olisit; niin ainoasta pelastaisit sielunsa wanhurskudellansa, sanoo HERRA HERRA.

15. Ja jos minä annaisin tulla pedot maakundaan, jotka sen teki-
sivät, ja hävitäisit, niin et-
sitten siellä taidaisi waelda petoin

16. 1 Mos. 26: 22. 2 Sam. 5: 17: 25.

16. Ja nämät kolme miestä olisit, niin totta kuin minä elän, sa-
noo HERRA HERRA: ei pidäisi hei-
k taitaman wapahtaa poikia eikä
tyttä: waan ainoastans itse wapaht-
aman, ja maa autiari tuleman.

17. Taikka jos minä annaisin tulla
sen maan päälle, ja sanoisin:
Käy maan läpihen, ja niin
sestä ihmiset että eläimet hä-
vityt:

18. Ja ne kolme miestä olisit siel-
sin totta kuin minä elän, sanoo
HERRA HERRA: ei heidän pidäisi
maan pelastaa poikia eli tyttäritä,
waan ainoastansa he itse tulisit wa-
peturi.

19. Taikka jos minä lähettäisin ru-
uhen maakundaan, ja wuodata-
minun wihani sen päälle werellä,
sittämään siellä ihmisiä, ja eläi-
kset:

1 Siltä 5: 21: 14.

20. Ja Noah, Daniel ja Job oli-
sella, niin totta kuin minä elän,
HERRA HERRA: ei heidän pi-
däisi taitaman autta poikia eli tyttä-
s waan ainoasti wanhurskudellansa
kaman omia sielujansa.

21. Sillä näin sanoo HERRA HERRA:
Koska minä lähetan ne neljä minun
raugaitustani, mielan, nälsän
kajat pedot, ja rutan Jerusalemiin,
sittämään siellä sekä ihmiset että
kmet;

2 Sam. 24: 18.

22. Ja kago, niin pitää muuta-
la sime jätetypitä kirivotettaman,
kita ja tyttäritä; ja kago, heidän
tuleman tänne teidän tygöne,
heidän pitää näkemän kuinga hei-
kita, ja lohduttaman teitä sen on-
nen tähden, jonga minä Jeru-
salemille olen andanut tulla, ja kaik-
sitten tähden, kuin minä olen
andanut tulla heidän päällensä.

23. He pitää oleman teidän lohdu-
tuxenne, koska te saatte nähdä kuinga
heidän käy, ja taidatte ymmärtä, etten
minä ilman sytä tehnyt ole, kaik-
kita mitä minä siellä tehnyt olen, sanoo
HERRA HERRA.

15. Luku.

Juda kulwa wiinapuun ora.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle,
ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, mitä on
wiinapuun parempi muita puita, eli
wiinapuun ora parempi megäpuita?

3. Otetango siitä puu tehtää jotain
työtä? taikka tehdängö niistä koukku,
johonga jotakin ripusietan?

4. Kago, se heitetän tuleen kulutet-
taa, niin että tuli molemmat päät
kuluttaa, ja hänen kelpipaikkansa pa-
laa: mihingä se nyt pidäis kelpaman,
keltwanneko se mihingän? Job. 15: 6.

5. Kago, koska se vielä kokonainen
oli, ei siitä silloingan taittu mitän
tehdä: kuinga paljo wähemmin taitan
lästälähin siitä jotakin tehtää, koska
tuli sen kuluttanut ja polttanut on?

6. Sentähden näin sanoo HERRA
HERRA: niinkuin minä annan wiina-
puun orat tulella poldetta megäpuiden
kausa; niin pitää myös minun teke-
män Jerusalemin asuwaisille:

7. Ja tahdon asetta minun kashwoni
heittä wastan, ettei heidän pidä wäl-
tämän tulda; mutta tulen pitää heitä
polttaman. Ja teidän pitää ymmärtä-
män, että minä olen HERRA, koska
minä asetan kashwoni heitä wastan:

3 Mos. 17: 10.

8. Ja teen maakunnan kylmille;
että he owat pilkannet minua, sanoo
HERRA HERRA.

16. Luku.

Jumalan hywät työt Judan kansaa kohtaan;
Kansan kättämättömyys ja rangaisuus.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle,
ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, ilmoita Je-
rusalemille hänen kauhistuxensa;

3. Ja sano: Näin sanoo HERRA
HERRA Jerusalemille: sinun sukus ja

syndys on Cananealajien maalda: si-
min Isas Amorealajista, ja sinun äi-
tis Vethilajisista.

4. Sinun sukus ei ole sinulda na-
paa leikannut koskas synnyit, niin et
sinä myds ole saunoitettu wedellä, et-
täs olisit puhtaxi tullut, etkä suolalla
tahvottu, etkä kapaloihin kääritty.

5. Sillä ei kengän sinua surkutel-
lut, että hän olis armahtanut sinua,
ja osottanut sinulle yhdengän näistä:
mutta sinä heitettiin kedolle, niin plön-
kagottu oli sinun sielus koskas, synnyit.

6. Mutta minä kävin sinun ohiges,
ja näjin sinun weresäs makawan, ja
sanoin sinulle: sinun pitä elämän, koska
sinä niin sinun weresäs makaisit: totta
sinulle sanoin minä, koskas niin weres-
säs makaisit: sinun pitä elämän.

7. Ja minä olen enändännyt sinun
moneyxi tuhanneri, ja andanut sinun
suurexi tulla, niinkuin hedelmän maan
päällä, ja sinä olit kaswanut isoxi ja
aiwan kaunixi tullut, sinun nisäs olit
kaswanet, ja sinä olit saanut kaunit
pitkät htyet: mutta sinä olit wielä
alastoin ja kaino.

8. Ja minä kävin ohiges ja kagoin
päällä, ja kago, sinä olit täysikaswei-
nen, niin minä hajoitin hameni liepen
sinun pliges, ja peitin sinun häpiäs;
ja minä wannoin sinulle, ja annoin ihe-
ni liittoon sinun kansas, sanoo HERRA
HERRA, että sinun piti minun o-
leman.

1 Mos. 22: 16. Lulu 24: 7.

2 Mos. 24: 7, 8.

9. Ja pesin sinun wedellä, ja wiru-
tin sinun werestäs, ja woitelin sinun
ölyllä.

Öf. 45: 14, 15. Eph. 5: 26.

1 Job. 1: 7.

10. Ja waatetin sinun neulotuilla
waatteilla, ja kaunisti sinun kengitin,
ja annoin sinulle kalliit liinawaattet, ja
puetin sinun silkkiin.

11. Ja kaunistin sinun kaunistuxel-
la, ja panin käsirengat sinun kätees,
ja käädyt sinun kaulaas.

12. Ja annoin oyalahden sinun ogaas,
ja korwarengat korwiis, ja kunnian
Kruunun päähäs.

2 Mos. 28: 36.

13. Min sinä kaunistettin kullalla
ja hopialla, ja waatetettin kallilla lii-
nawaattella, silkillä ja neulotulla työ-

lä: sinä söit myds sämböläitä,
najat ja ölyä: ja olit ylbun-
niettu, ja sait waldatunna.

14. Ja sinani nimes kunnin kuu-
pakanain jesa, sinun kauniudes
den; joka juuri täydellinen oli, ja
taisten kauniustien kautta, joka
olin pannut päälles, sanoo
HERRA.

15. Mutta sinä uskalit sinun
niutees, ja ettäs niin plistetty
teit sinä huorin; niin että sinä
teit yhteisxi, jokaiselle jotta
ohiges, ja teit hänen tahtonsa.

Jer. 7: 4.

16. Ja otit sinun waatteitas,
sität kirjawat Altarit igelles,
huoruttas niitten päällä; joka
tapahnut ole, eikä pida tapah-

17. Ja otit sinun kunniala-
jotta minä sinulle minun kullat
hopiafiani andanut olin, ja teit
miehen kuvat igelles, ja teit
niitten kansa.

Öf. 7: 20.

18. Ja otit neulotut waatte-
peitit ne niillä; ja minun
suigutuxeni asetit sinä heidän
kalleks.

19. Ruokani jonga minä
sybdäres, sämböläitä, ölyä ja
jata, asetit sinä heidän eteenä
hajuri; ja niin se oli, sanoo
HERRA.

20. Ja sinä otit poikas ja
jokkas minulle synnyttänyt olit,
raisit ne heille sybdää: Luulet-
halwaxi sinun huorudes?

21. Ja sinä teuraxi teit minun
feni, ja annoit heitä poldetta
edesänfä.

Et. 57: 5.

22. Et kuitengan sinä ole ka-
kaunistuxesas ja huorudesas koska
satellit nuorudes aikaa; kuinga
ja alastoin sinä olit, ja makaisit
weresäs.

23. Joka tapahui kallen sinun
hudes jälkeen. Woi! woi sinun
noo HERRA HERRA.

24. Sinä rakensit igelles kalleks
ja teit sinulles kullulat kaitille-
kalleks.

25. Ja kaitlein tetten sinun
kensit sinä kullulas, ja teit sinun
niudes kaunistuxeri; sinä hajoit-
tas jokaiselle jotta käreit
ja teit suurta salaruotetta.

6. Ensin sinä teit salavuoteutta mmäisties Egyptin lasten kansa, ja suuri liha oli; ja teit suurta vuoteutta lehoittares minua.

7. Ja kago, minä ojenjin lätenis waistan, ja hilligin senkaltaisen; ja hyljäisin sinun wihollisties lähealaitien tyttärillen tahtoon, jota häpeijit sinun häpemätöindä työtäs.

Duom. 3: 8, 13.

8. Sitte sinä teit huorutta Assu=lasten kansa, ja ei taitanut heistä kās saada: ja koska sinä olit tehnyt mutta heidän kansansa, ja et tain=heistä kylländyä:

2 Uta R. 28: 16. Hes. 23: 5, 7, 12.

9. Enänjit sinä vielä sitte sinun uuttas Sanaan maalla, Chaldeaan ja et sinä vielä sittedän tainunut in kylländyä.

Hes. 23: 14, 15.

10. Kuinga siis minun pidäis ym=leittaman sinun sydämes, sanoo HERRA: ettäs senkaltaisen huoran töitä teet?

11. Siinä ettäs niin rakennat kor=es joka tien suuhun, ja teet kul=te kaikille latuille: ja et ole niin=mun portto, joka rahalla ostetta=pitä;

12. Taikka niinkuin joku huoriwai=te joka miehensä siaan laskee toisen.

13. Kaikille portoilte annetan lah=te; mutta sinä annat kaikille sinun pämiehilles palkan, ja lahjoitat hei=että heidän jokapaikasa sinun tygös man pidäis, huorutta tekemään si=te kansas.

14. Ja löytän sinun työdnäs sinun radefas juuri wastoin sitä kuin ta=on muitten wainoin kansa, ettei te peräsäs juosta: ja että sinä pal=te annat, ja ei sinulle paltkaa anne=niin sinä teet juuri wastakoiisin.

15. Sentähden sinä portto, kuule HERRAN sanaa:

16. Käitä sanoo HERRA HERRA: te niin mielelläs annat rahaa, ja te sinun häpiäs, huorudes kautta, pämiehilles, ja kaiken sinun kaubis=te epäjumalittien kansa, ja wuoda=te lastes weren, jongas heille uhrat;

17. Sentähden kago, minä tahdon

koota kaikki sinun wärtämiehes, jottien kansa sinä olet hekumaja elänyt, ynnä kaikkein niitten kansa jottas ystämänäs pidät, ja jottas wihat; ja minä tahdon ne koota sinna wastan joka tahwolda, ja julistaa sinun häpiäs, että heidän kaikki sinun häpiäs näkemän pitä.

Jer. 13: 22, 26. Sal. w. 1: 8. Hes. 23: 10, 29.

Hes. 2: 10.

38. Ja minä amman käydy huoran ja weren wuodattajan oikeuden sinun yliges; ja amman wuodattaa sinun weres pulmudella ja kiwaudella.

39. Ja minä annan sinun heidän käsiinsä, että heidän pitä särkemän sinun korkeures, ja kulkstaman sinun kul=te kulas, ja riisuman sinun waattes, ja ottaman sinulda pois sinun kunnia kap=pales; ja andaman istua sinun alajit ja paljasna.

40. Ja heidän pitä andaman tulla sinun wastas suuren wäkijoukon; jotka pitä sinna kiroittämän kuolliari; ja hal=taman miekoillansa rikki: Hes. 23: 47.

41. Ja tulella polttaman sinun huonees, ja näyttämän sinulle sinun oike=des monen wainoin silmäin edesä: ja minä tahdon tehdä lopun sinun huorudelles, ettei sinun pillen pidä anda=man rahaa.

2 Kun R. 25: 9.

2 Uta R. 36: 19. Jer. 39: 8. Eufu 52: 13.

42. Ja koska minä olen andanut minun wihani levätä sinun päällä, niin pitä minun kiwauteni sinusta luopuman; että minä mahdaijin olla le=wosa, ja en enää wihastua.

43. Ettes nuuistanut nuorudes aika; waan lehoitit minua näillä kaikilla: Sentähden tahdon minä myös panna kaikki sinun menos sinun pääs päälle, sanoo HERRA HERRA: Ettes tekijä sitä pahaa kaikkein sinun kaubistustes kansa.

Hes. 9: 10.

44. Kago, kaikki jotka igiänsä sananlastensa harjoittawat, ne pitä tämän sananlastun sinusta sanoman: työtär on niinkuin äitikin.

45. Sinä olet äitäs tytär, joka hyl=jäis miehensä ja lapsensa: ja sinä olet isartes isar, jotka jätit pois miehen=te ja lapsensa: Teidän äitinne on He=thealainen, ja teidän Isänne Amorca=lainen.

46. Samaria on sinun vanhempi sisares tyttärensä, joka vasemmalla puolellas tykönsä asuu; ja Sodoma on sinun nuorempi sisares tyttärenensä, joka asuu oikealla puolellas:

47. Vaikka ei sinä kuitenkaan heidän teillänsä waehdannut, taikka tehnyt heidän kauhistustensa jälkeen; niin ei siitä paljo puutu, ettet sinä pahembita asioita tehnyt ole kuin he, kaikkia sinun menoissas.

48. Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA HERRA: Sodoma sinun sisares tyttärenensä, ei ole niin tehnyt kuin sinä ja sinun tyttäres.

49. Kago, se oli sinun sisares Sodoman syndi: ylpeys, ja kaikisa yledäkylläisyys, ja hywä rauha joka hänellä ja hänen tyttärillensä oli: mutta köyhiä ja tarwigepia ei he auttanet: 1 Mor. 13: 13.

50. Mutta he olit ylpiät, ja teit kauhisturen minun edessäni; sentähden olen myös minä heittänyt heidän pois, koska minä sen näjin. 1 Mor. 18: 20. Euku 19: 13, 24.

51. Niin ei myös Samaria ole tehnyt puoliakaan sinun syndeissä: Mutta sinä olet paljo enemmän tehnyt sinun kauhiuttas kuin hän, ettäs olet tehnyt sisares hywäxi, kaikkein sinun kauhistustes suhten kuin sinä tehnyt olet.

52. Niin kanna myös häpiäs, sinä joka sisares hywäxi teet syndeis kautta, joisa sinä suuremmat kauhisturet tehnyt olet kuin he, ja olet tehnyt heitä paremmari kuin sinä olet: niin häpeet, ja kanna häpiäs, ettäs sisares hywäxi tehnyt olet.

53. Mutta minä tahdon käätä heidän fanglutensa: Sodoman fangluden ja hänen tyärtensä, ja Samarian fangluden ja hänen tyärtensä, ja sinun fangludes fangit heidän kessellänsä;

54. Niin että sinun täytyy kanda sinun häpiäs ja pilkkas kaiken sen edestä, jongas tehnyt olet; jollas heitä olet lohduttawa.

55. Ja sinun sisares Sodoma ja hänen tyttärensä pitää käätyri tuleman, niinkuin he ennen ovat ollet, ja Samaria ja hänen tyttärensä pitää käätyri tuleman, niinkuin he ennen ovat

ollet; ja sinun myös tykönsä pitää käätyri tuleman, niinkuin ennen ollet oletta.

56. Ja ei pidä (enämki) Sodoma sinun sisares huutoon tuleman ja fanglud, (niinkuin) ylpeydes aikalana.

57. Koska pahudes ei vielä ollut, niinkuin siihen aikaan tuburian ja Philistealaisten tyttäret ollet, sit sinua jokapailasa; ja kaikki fanglud kagoi sinun ylös:

58. Koska sinun täytyi kanda huuttas ja kauhiuttas, sanoo HERRA HERRA.

59. Sillä niin sanoo HERRA HERRA: Minä tahdon tehdä sinulle minä tehnyt olet, ettäs waan ylös, ja särjit liiton. Jer. 2

60. Mutta minä tahdon minun liittoni, jonga minä kansastan nuorudes aikalana: Ja tahdon ijankaikkisen liiton sinun kansastan.

61. Niin sinun pitää mielees tämän sinun teitäs, ja häpemäs, ja olet ottawa tygös wanhemmat ja remmat sisares, jotka minä sinulle täriyes andawa olen; waan ei liitostas;

62. Mutta minä tahdon tehdä minun liittoni sinun kansas; että ymmärtämän pitää, että minä HERRA;

63. Ettäs sitä ajattelisit ja häpetä ja et rohkeisi häpiän tähden sinun wata; koska minä sinulle andawa olen kaikki mitäs tehnyt olet, sanoo HERRA HERRA.

17. L U V.

Walan rikkominen. Christuren wata.

Ja HERRAN sana tapahtui minun ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, anna sinun huonelle tapaus ja juttele wata.

3. Ja sano: Näin sanoo HERRA HERRA: suuri Kotka suurella lemmillä ja pitkällä silwillä ja täynnä fuklia, ja ka olit kirjawa; tuli Libanonin puolelle, ja otti Cedripun ladon.

Jer. 48: 40. Euku 40: 22.

4. Ja mursi pois sen puolen ja sain ladon, ja woi sen kappaan.

ja pani sen karppamiesten Kau-
gin.

2 Kun. 8. 24: 1.

Ja otti myös siementä maakun-
ta ja kylvi sen hyvään peltoon, ja
siibhen, kusa paljo wettä läsnä
ja istutti sen taitawasti.

Ja se kaswoi ja tuli awaraxi
muuri, waan matalaxi warrestan-
alla orat taitit igensä händä päin,
ja juuret sen alla. Ja se tuli ja-
wiinapuuri, ja kaswoi orat, ja
istutti igensä wemat.

Ja siellä oli toinen fuuri Kotka,
sit isoit siivet ja paljo sulkia,
jo, tämä wiinapuu soiwitti juu-
hänen puoleensa, ja ojesi oran-
nen puoleensa, että sen piti kas-
tuleman hänen ojistansa.

Ja oli kuitengin hywällä maalla
weden tyhönä istutettu; niin et-
hällä sai kaswaa oxia, hedelmätä
ja suurexi wiinapuuri tulla.

Niin sano nyt: näin sanoo HERRA
HERRA: pidiästä sen menestymän?
ja sen juuret pidiä rewäistämän
ja sen hedelmät waristettaman, et-
kuiwetuist? sen pidiä kuiwettuman
ja wesoisansa; ja ei suuren käsi-
en, taikka paljon Kansan kautta,
mensa rewittämän ylös.

Kago, se on istutettu; waan pi-
ä sen menestymän? ja niin pian
siibhen tulee itä tuuli, niin pidiä
kuiwettuman paikkoinensa.

Ja HERRAN sana tapahui mi-
ä, ja sanoi:

2. Sanos tälle kowakorwaiselle huo-
le: Etteä te tiedä mitä tämä on?
sano: kago, Babelin Kuningas tuli
Balemiin, ja otti hänen Kuningan-
Wäämiehensä, ja wei heidän hä-
työnsä Babeliin.

3. Ja otti yhden Kuningallisesta
Wäestä, ja teki liiton hänen kansan-
ja otti walan häneldä; mutta ne
maakunnassa otti hän pois:

2 Miä 8. 36: 13.

Etä waldakunda piti nörpys-
tuleman, ja ei igensä paifutta-
; että liitto piti pidettämän, ja
wanen oleman.

4. Mutta se luopui hänestä; ja lä-
käsiensä Egyptiin, että hä-

nelle piti lähetettämän hewoisita ja
paljo wäkä: pidiästä se menestymän
hänelle? taikka pidiästä hänen hywin
siitä pääsemän joka senkaltaista teke?
ja se kuin liiton särke, pidiästä sen
pääsemän?

Jer. 37: 5.

16. Niin totta kuin minä elän, sa-
noo HERRA HERRA: sen Kuningan
paikasa joka hänen Kuningaxi asetti,
jonga walan hän kagoi ylös, ja jonga
liiton hän särki, siellä hänen pidiä kus-
leman, Babelisa.

17. Ja Pharaon ei pidiä seisowai-
sen oleman händä auttaisansa sadasa,
sotajoukolla ja paljolla wäellä, kosta
wallit pandaman ylös ja muldaseinat
rakettaman pidiä, että monda sielua sur-
mataisfin.

2 Kun. 8. 25: 1. Hes. 4: 7.

18. Sillä hän on kagonut walan
ylön, ja särkenyt liiton: Kago, että
hän on kätensä ojemdanut, ja kait-
tia näitä teke, niin ei hänen pidiä
pääsemän.

19. Sentähden sanoo HERRA HERRA
näin: miu totta kuin minä elän,
tahdon minä minun walani, jonga hän
on kagonut ylös, ja minun liittoni,
jonga hän särkenyt on, anda tulla hä-
nen pänsä päälle.

20. Sillä minä tahdon heittää mi-
nun werktoni hänen päällensä, ja hän
pitiä minun pyödyrilläni otettaman kiin-
ni. Ja minä tahdon anda hänen mietää
Babeliin, ja tahdon siellä olla oikeudella
hänen kansansa: Etä hän niin igens-
sä on asettanut minua vastaan.

Jer. 4: 12. Luku 25: 31. Hes. 12: 13.

Luku 32: 3.

21. Ja kaikki jotka pakenevat ja
hänen puoldansa pitämät, pidiä miekal-
la langeman, ja ne jotka heistä pääse-
wät pidiä kaikkiin tuuliin hajotteturi tu-
leman: ja teidän pidiä ymmärtämän, et-
tä minä HERRA olen tämän puhunut.

Hes. 16: 40.

22. Näin sanoo HERRA HERRA:
Minä tahdon myös ottaa Forkian
Cedrin ladwasta, ja murtaa nuor-
ten wesain ladwan, ja minä tahdon
istuttaa sen Forkialle wuorelle.

23. Minä tahdon sen Forkialle Is-
raelin wuorelle istuttaa, että sen pidiä
oxia saaman, ja hedelmän kandaman,

ja suuresti Cedripuuri tuleman; niin että kaikki naisyset linnut pitää taitaman asua hänen allansa, ja hänen orainsa warjon alla lepämän.

24. Ja kaikki puut maan päällä pitää tietämän, että minä HERRA olen Fortian puun alendanut, ja matalan puun ylöndännyt, ja wiherjäisen puun kuiwannut, ja kuiwan puun wiherjäiseksi tehnyt: minä HERRA sen puhun, ja teen sen myös.

18. Luku.

Hurikas, katuwainen. Jumalatoim ja joka wanhurkaudessa luopuu.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sanot:

2. Mitä te pidätte keskenänne Israelin maalla tätä sananlastua, ja sanotte: Nät ovat syönet happamita wiinamarjoja, mutta lasten hambat ovat niitä huoldunet? Jer. 31: 29.

3. Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA HERRA: senkaltainen sananlastu ei pidä silten oleman teidän seasanne Israelissa.

4. Sillä kago, kaikki sielut ovat minun, Jhän sielu on niin minun kuin pojangin sielu: se sielu joka syndiä tekee, sen pitää kuoleman.

5. Jos joku on hurikas joka oikein ja hywiin tekee:

6. Joka ei wuorilla syö, joka ei noista silmiänsä ylös Israelin huonen epäjumalten puoleen; ja ei saastuta lähimmäisensä emändätä, eikä makaa waimon kansa hänen taudisansa: 3 Mos. 18: 19.

7. Joka ei kenellengän wahingota tee, joka welkamiehille anda panttinsa jälle, joka ei keldäkän mitän ota pois wäkiwallasalla: joka jakaa leipänsä isowaiselle, ja waatettaa alastoman: 5 Mos. 24: 10. Ef. 58: 6. Matth. 25: 35.

8. Joka ei korwolle anna, joka ei woittoa ota, joka wäärpeitä kätensä temmaa pois: joka ihmisten waihella oikein duomitte:

9. Joka minun säätyini jälle waelda, ja minun oikeuteni pitää, niin että hän todesta sen jälle tekee: se on hurikas mies, hänen pitää totisesti saaman elää, sanoo HERRA HERRA.

10. Mutta jos hän pojan pitää ja se tulee murhajari, jota wuodatta; eli teke jonkun naisyä paleiista:

11. Ja ei yhtän niistä miistä paleiista tee: Mutta syö myös wuola, ja saastutta lähimmäisensä emändätä:

12. Teke köyhille ja waiwaisille hingota, ottaa jotain wäkiwallasanna panttia jälle: ja nostaa joksä epäjumalten puoleen, jolla hän histuxen tekee:

13. Anda kaswolle, ottaa wäkiwallasella Bidäisö hänen elämän? Ei hänellä elämän: mutta että hän sen sen kaubistuxen tehnyt on, niin pitää totisesti kuoleman, hänen pitää hänen päällensä oleman. 3 Mos. 20: 9.

14. Mutta jos hän pojan pitää joka kaikki Jhän synnit tekee hän tehnyt on; ja hän pelkää, tee niin:

15. Ei syö wuorilla, ei pilnoista Israelin huonen epäjumalten puoleen: ei saastuta lähimmäisensä emändätä:

16. Ei tee kenengän wahingota pitää panttia tykönsä, ei miistä wäärpeillä: jakaa leipänsä isowaiselle ja waatetta alastoman:

17. Ei waiwaisille tee wäärpeitä ota korkoa eikä woittoa, mutta minun oikeuteni, ja elää minun tyini jälle: Ei hänen pitää kuoleman Jhän pahan teon tähden, waan sesti elämän.

18. Mutta hänen Jhän jota jo wäkiwaldas ja suurta wäärpeitä nuyt on weljeänsä vastaan, ja kansa seasa tehnyt on sitä kuin ei kago, hänen pitää kuoleman pahankoussa tähden.

19. Niin te sanotte: mireitä pitää kaudaman Jhän pahaa teettä hän on tehnyt oikein ja waiwaispitänyt ja tehnyt kaikki minun säätyini, niin hän saa totisesti elää.

20. Sillä se sielu joka syndiä tekee sen pitää kuoleman: ei pojan pitää kaudaman Jhän syndiä, eikä Jhän syndiä: mutta wanhurikas hurikaus pitää hänen itse päällensä

ja sen wäärän pahus pitää hä-
päällensä oleman.

5 Mos. 24: 16. 2 Kun. 8: 14: 6.

2 Niita R. 25: 4. Jer. 31: 30.

1. Mutta jos jumalatoia käändää
kaikista synneistänjä joita hän
on, ja pitää kaikki minun sää-
ja teke oikeuden ja wanhuriskau-
tuin hän saa totisesti elää, ja ei
kuoleman:

2. Kaikkia hänen yligeläymisiänsä
hän tehnyt on, ei pidä muistetta-
mutta hän saa elää sen wan-
auden tähden kuin hän tehnyt on.

3. Luuletkos että minulla on jo-
so jumalattoman kuolemasta, sa-
HERa HERa: ja eikö paljo
abi, että hän palajaa teistänsä,
elää?

2 Det. 3: 9.

4. Ja jos wanhuriskas käändää
wanhuriskaudestansa, ja teke pa-
ja elää kaiken sen kauhisturen
kuin kuin jumalatoia teke: pitäisikö
saaman elää? ja tosin kaikkea
wanhuriskauttansa kuin hän teh-
on, ei pidä muistettaman: Mutta
pitä kuoleman yligeläymistensä
deinsä tähden, joita hän tehnyt on.

Det. 3: 20. Euku 33: 12, 13.

5. Ja vielä sitte te sanotte: Ei
raa tee oikein. Niin kuulkat nyt
Israelin huonesta: eikö minulla oi-
ole, ja teillä wäärys?

Det. 33: 20.

6. Koika wanhuriskas käändää igen-
wanhuriskaudestansa, ja teke pahaa;
hänen pitää kuoleman, mutta hä-
pitä kuoleman pahudensa tähden
hän tehnyt on.

7. Ja koika jumalatoia käändää
wäärystänjähä jonga hän tehnyt
ja teke oikeuden ja wanhuriskauden,
saa pitää sielunsa eläwänä.

8. Sillä koika hän näke, ja latta
deistansa; niin hänen pitää totisesti
hän ja ei kuoleman.

9. Ja Israelin huone sanoo: ei
raa tee oikein. Pidäisikö minulla
oleman, te Israelin huone?
teillä ole wäärys?

10. Sentähden tahdon minä duo-
tää, te Israelin huonesta, jokaisen
tensä jälkeen, sanoo HERa
ra: Sentähden käändäkät igenne,

ja palajattat kaikesta wäärystänne,
ettet te langelsi pahan tekonne tähden.

31. Heittäkät pois tyrbänne kaikki
yligeläymisenne, jolla te rikkonet oletta,
ja tehkät teille uusi sydän ja uusi
hengi: sillä mixi pitäis teidän kuole-
man, sinä Israelin huone? Et. 51: 12.

32. Sillä ei minulla ole yhtäkän
iloa hänen kuolemahansa, joka kuolee;
sanoo HERa HERa: Sentähden
käändäkät igenne, niin te saatte elää.
Det. 33: 11.

19. Luku.

Soahas, Sojalim, Zedehia.

1. Mutta tee sinä walitusittu Israelin
Päämiehistä;

2. Ja sano: mixis sinun äitäs naa-
ras jalopeura makais jalopeurain seasa:
ja kaswatti penikkansa nuorten jalo-
peurain seasa?

3. Ohhen hän niistä kaswatti, ja
sittä tuli nuori jalopeura: se tottui
julmasti repimään ja syömään ihmisiä.

4. Koika pakanat sen hänestä kuulit:
Otit he sen kiinni luolasansa, ja weit
sen kahleisa Egyptin maalle.

2 Kun. 8: 23: 33. Jer. 22: 11.

5. Koika nyt äiti sen näki, että
hänen toiwonsa oli pois, otti hän toi-
sen pojistansa ja teki siitä nuoren ja-
lopeuran.

6. Koika se waelsi jalopeurain seasa,
tuli se nuorexi jalopeuraxi; joka myös
harjandui julmasti raatelemaan ja syö-
mään ihmisiä.

2 Niita R. 36: 5.

7. Se oppi heidän leskensä tunde-
maan ja häwitti heidän kaupunginsa;
niin että maa ja mitä siinä oli, kau-
histui hänen kilsumisensa äändä.

8. Niin asetit pakanaat igensä kai-
kista maakunnista hänen ympärillensä;
ja heitit werktonsa hänen päällensä, ja
lästit hänen luolasansa.

2 Kun. 8: 24: 2.

9. Ja panit hänen kahleisa fangeu-
teen, ja weit hänen Babelin Kuningan
työ; ja hän wietin warnsturiin, ettei
hänen äänensä pitänyt enämbi kuulta-
man Israelin wuorilla.

10. Sinun äitäs oli sinun lewosas
niinkuin wiinapuu weden reunalla istu-
tettu; ja sen hedelmät ja oxat kaswoit
sittä paljosta wedestä;

11. Että sen orat niin wahwari tulit, että ne Herrain waldikari kelpäisit, ja se tuli korkiari paruin orain seasa. Ja koska se nähtin, että se niin korkia oli, ja että hänellä niin mouda oraa oli:

12. Newäislin se maahan wihasa, ja heitettiin pois, itä tuuli kuiwais hänen hedelmänsä; ja sen wahwat orat murttin rikki, niin että ne kuiweturi ja tulelda polteturi tulit. 2 Mos. 13: 15.

13. Mutta nyt se on istutettu korpeen, kuiwaan ja tarkiaan maahan.

14. Ja tuli käwi ulos sen wahwoista orista, se söi sen hedelmän, niin ettei sen päällä fillen wahwoja oria ole Herrain waldikari: se on walitetapa ja surullinen asia.

20. L s k u.

Juda nuhdellaan. Wasaus kieltään.

Ja tapahtui seikemändenä wuotena kymmenendänä päivänä wiidennefä kuukaudesta, että muutamita Israelin wanhemmista tuli kysymään HERRA: ralda, ja he istui minun eteeni.

2. Silloin tapahtui HERRAN sana minulle, ja sanoi:

3. Sinä ihmisen poika, puhu Israelin wanhemmitten kansa, ja sano heille: näin sanoo HERRA HERRA: Olettako te tullet kysymään minulda? Niin totta kuin minä elän, en tahdo minä teitä wastata, sanoo HERRA HERRA.

4. Mutta jos sinä ihmisen poika tahdot duomita heitä, niin duomige heitä näin: ilmoita heille heidän Isäinsä kauhistus;

5. Ja sano heille: näin sanoo HERRA HERRA: siihen ailaan koska minä waligin Israelin, nostin minä käteni Jacobin huonen siemenelle, ja annoin heidän tuta minuani Egyptin maalla: ja tosin minä nostin käteni heille, ja sanoin: Minä olen HERRA teidän Jumalanne. 2 Mos. 6: 8.

6. Mutta minä nostin heille käteni sillä ajalla, että minun piti johdattaman heitä Egyptin maalda, siihen maakundaan, jonga minä heille edeskagotnut olin, joka riekaa ja hunajata wuo-

taa, joka on paras kaitein maaldain seasa. 2 Mos. 2: 2.

7. Ja sanoin heille: heittäkän kainen kauhisturen pois silmäinsä edestä, ja älkät te saastuttako ipiänne Egyptin epäjumalisa: Sillä minä olen HERRA teidän Jumalanne.

8. Mutta he olit minulle kainen wasset ja ei tahdonet kuulla minun ei yrikan heistä heittänyt kauhistan pois silmäinsä edestä, ja ei heittänyt Egyptin epäjumalita: Niin minä tein wuodatta minun wihani päällensä, ja anda minun hirtata käydä heidän yligensä Egyptin maalda.

9. Mutta en minä tehnyt minun nimeni tähden, ettei sen saastuteturi tuleman pakanain joiden seasa he olit; ja joille olin igeni ilmoittanut, että minä tahdoin johdattaa ulos Egyptin maalda.

10. Ja koska minä heidän maalda olin johdattanut ulos, ja danut heidän tulla korpeen:

11. Annoin minä heille minun tyini, ja minun oikeuteni heille: wäri tein: se ihminen kuin ne teki, elää niissä. 2 Mos. 15: 26. Lskn 20: 3 Mos. 18: 5. 5 Mos. 5: 1, 10. Lskn 20: Rom. 10: 5. Gal. 3: 12.

12. Minä annoin myös heille minun Sabbathini merkit minun ja hänen wahhellansa; että heidän pitämän että minä olen HERRA, heitä pyhitän. 2 Mos. 16: 23. Lskn 20: 8. Lskn 31: 13, 17.

13. Mutta Israelin huone oli minulle kowakormainen korwesa, ja ei nyt minun säätyini jälkeen, ja ei minun oikeuteni ylä, joisa se ihminen elää joka ne teki: ja he saastuttanut minun Sabbathini sängen suuresti: ja minä ajattelin wuodattaa minun wihani heidän päällensä korwesa, ja rätit kadottaa heitä: 2 Mos. 32: 4 Mos. 14: 2.

14. Mutta en minä itä tehnyt minun nimeni tähden, ettei sen pöytäni melluri tuleman pakanain seasa, ja minä heidän olin johdattanut ulos Egyptin silmäinsä edestä. 4 Mos. 14: 2.

5 Mos. 9: 23.

5. Ja minä nostin käteni heitä vastaan korvesa; etten minä tahtonut antaa tulla siihen maahan josta heille andanut olen, joka riekkoo kunnajata vuotaa, joka on paras kkein maakundain seasa;

6. Että he kagoit minun oikeuteni, ja ei elänet minun säätyini jälkeä, ja turmelit minun Sabbathini: heidän sydämensä waelsi epäjumalansa jälkeen.

7. Mutta minun silmäni armahti heitä, etten minä heitä kadottanut; engänti tyhjäri tehnyt heitä korvesa.

8. Ja minä sanoin heidän lapsilensa korvesa: Ei teidän pidä elämänne Isänne säätyin jälkeen, eikä minä heidän oikeuksia, eli saastutuksen Isänne heidän epäjumaliansa.

9. Sillä minä olen HERRA teidän Jumalanne, minun säätyini jälkeä pitää teidän elämän, ja minun nimeni pitämän, ja niitten jälkeen elän.

5 Kos. 4: 1.

10. Ja minun Sabbathini pitää teidän pyhittämän, että ne pitää oleman kivi minun ja teidän waibellanne; teidän pitää tietämän, että minä olen HERRA olen teidän Jumalanne.

11. Mutta lapset olit minulle myöskin korvavaiset, ja ei elänet minun säätyin jälkeen: eikä pitännet minun oikeuksia, tehdärensä niitten jälkeen, ja ihminen elää joka ne pitää, ja turmelit minua Sabbathini; niin minä ajattelin muodatta minun waibin heidän päällensä, ja anda minun muisubeni käydä heidän yllensä korvesa:

12. Mutta minä kääntsin käteni, ja tehnyt sitä minun nimeni tähden, ja sen pitänyt turmeleuri tuleman kunnain edesä, joista minä heitä olen kadottanut ulos heidän silmänsä edesä.

13. Minä nostin myöskin minun käteni heitä vastaan korvesa; haajoittareni palanain sekaan, ja maakundiin:

14. Ettei he pitännet minun oikeuksia, ja kagoit minun säätyini ylös, ja turmelit minun Sabbathini; ja heidät Isännsä epäjumalita.

15. Sentähden annoin minä heille

säädyt jotka ei hywät ollet, ja oikeudet joissa ei heille ollut elämätä.

2 Ehes. 2: 10, 11.

26. Ja hylkäsin heidän uhrinsa, koska he käyit tulesta kaikki epätoiset: Että minun piti heitä häwiittämän, ja että heidän piti tietämän, että minä olen HERRA.

2 Nita K. 93: 6.

27. Sentähden puhu, sinä ihmisen poika, Israelin huonelle, ja sano heille: näin sanoo HERRA HERRA: teidän Isänne ovat vielä enämmin minua pilkannet, hywällä ehdolla minua vastaan rikkoisansa.

28. Sillä koska minä olin andanut heidän tulla siihen maahan, josta ylligen minä käteni nostanut olen, että minun piti sen andaman heille: Kusa he joskus näit korian wuoren taikka paruoaraisen puun, siellä he uhrasit uhrinsa ja kannoit sinne uhrinsa wihan kehoitturexi, ja siiskutit siellä maiksan hajunsa, ja muodatit siellä juomauhrinsa.

Ef. 57: 6.

29. Mutta minä sanoin heille: mihinä pitää siis eleman sen kullulan, johonga te menette? ja siitä kugutan se kullulaxi aina tähän päiwään asti.

30. Sentähden sano Israelin huonelle: näin sanoo HERRA HERRA: Te saastutatte igenne teidän Isänne menoisia, ja teette huoria heidän lauhistustensa kansa:

31. Ja saastutatte igenne teidän epäjumalaksenne, joille te uhratte teidän lahjanne, ja poldatte teidän poisanne tulesta hamaan tähän päiwään asti: ja minun pitää andaman teille wastausta, sinä Israelin huone? Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA HERRA: En tahdo minä wastausta anda teille.

32. Ja se kuin tulee teidän mieksenne, ei siitä pidä mitän oleman, että te sanotte: me tahdomme tehdä niinkuin palanant ja muut kansat maakunnissa, ja palwella kandoja ja kiviä:

33. Niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA HERRA: Minä tahdon halkita teitä wäkerällä kädellä, ja ojektella käjimarrella, ja wuodatetulla ihmismuisudella;

34. Ja tahdon johdattaa teitä pois kansoista, ja koota teitä niijää maan kunnista joihinga te hajoitettut oletta, wäkwällä kädellä, ojetulla käsiwarralla, ja wuodatetulla hirmuisudella;

35. Ja tahdon teidän anda tulla Kansain korpeen, ja olla siellä oikeudella teidän kansanne, kasiwoija niin kasiwoihin.

36. Niinkuin minä teidän Isäinne kansa Egyptin maan korwesa oikeudella olin; juuri sillä tavalla tahdon minä olla oikeudella teidän kansanne, sanoo HERRA HERRA.

37. Minä tahdon anda teidän tulla wigan alla, ja johdattaa teitä liiton sitellä.

38. Ja tahdon perata pois wastahakoiset, ja minusta luopuwaiset teidän seastanne. Ja tojin minä tahdon johdattaa heitä ulos afuma=maastansa, ja en anna heitä tulla Israelin maalle, että teidän tietämän pitää, että minä olen HERRA.

39. Sentähden te Israelin huone, näin sanoo HERRA HERRA: Ettet te kuitengan tahdo kuulla minua, niin tehät niinkuin teille kelpaa, ja jokainen teistä palwelkan epäjumalataansa tästäkin lähin: mutta minun pyhä nimeni andatut tästedes pilkkamata olla, teidän uhreistanne ja epäjumalastanne.

40. Sillä näin sanoo HERRA HERRA: minun pyhällä wuorellani, sillä korvialla Israelin wuorella, siellä pitää koko Israelin huone, ja kaikki jotta maakunnasa owat palweleman minua: siellä pitää heidän minulle oleman otolliset, ja siellä minä tahdon anoa teidä ylösnousuhria, ja teidän uhrinne eikoijista kaiken sen kansa jolla te minua pyhitätte.

41. Te oletta minulle otolliset maalla satwulla, koska minä annan teidän tulla pois kansoista, ja kokoon teitä siitä maasta kuhunga te hajoitetut oletta; ja pyhitän igeni teisä, palanain edesä.

42. Ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen HERRA, koska minä olen andanut teidän tulla Israelin maalle; siihen maahan josta minä nostin kätteni, että minun piti teidän Isillenne sen andaman.

43. Siellä pitää teidän maistan teidän menonne ja kaikki teidän teenne, joilla te igenne saajuttantat olette, ja teidän pitää suuttuman igenne, ken teidän pahudenne tähden te tehnet oletta.

44. Ja teidän pitää ymmärtämän, että minä olen HERRA; koska teidän teidän kansanne minun maan tähden; ja ei teidän pahaa maan ja wahingollisen työhne jälkeen, maan raelin huone, sanoo HERRA HERRA.

45. Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

46. Sinä ihmisen poika, aseta wos oikian käden puoleen, ja wastaan lounan puoleen; ja ennusta wastaan, kedolla lounaa päin;

47. Ja sano lounan puoleelle: Kuule HERRAN sana: sanoo HERRA HERRA: kato, tahdon sinusa tulen sytyttä, ja se seki tuoret että kuivat puut sytytän, ettei hänen angaraa liekkiä taita sammutetta, waan kaikki poltettaman, mitä lounasta pohjan sin en. Ec. 23: 31.

48. Ja kaikki liha pitää nähdä, että minä HERRA sen sytyttämä, ja ei pida sitä sammutettaman.

49. Ja minä sanoin: Ah! HERRA HERRA, he sanovat minulle tämä puhuu paljaita tapauzia.

21. L u k u.

Miekkä hloettu. Kruumu langennut.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, aseta wos Jerusalemita wastaan, ja puhu Pyhää wastaan, ja ennusta Israelin maata wastaan;

3. Ja sano Israelin maalle: sanoo HERRA: kato, minä tahdon sinun kimpuus, minä tahdon wost miekkani tupesta ulos; ja tahdon häwitteä sekä hurstkat että wäärät.

4. Että minä sinusa seki häwitän, että wäärät häwitän, niin minun miekkani tupesta lähtee kaiken lihan häwitteä, etelästä niin pohjaiseen asti.

5. Ja kaikki liha pitää ymmärtämän,

että minä HERRa olen wetänyt an miekkani tupesta ulos; ja ei enää siihen pistettämän.

Ja sinä ihmisen poika, huokaajaksi että landes pakottavat ja kiitet tulevat; ja sinun pitää huokaman, että he näkevät sen.

Ja koska he sinulle sanovat: mi-huokaillet? pitää sinun sanoman: sen kuu tähden, joka tulee, jota kaikki puut hämmästyvät, ja kaikki kädet ovat alas, kaikki rohkius tulee pois, kaikki polvet niinkuin vedet vuotaa: kago, se tulee ja tapahtuu, sanoo HERRa.

Ja HERRan sana tapahtui minulle, ja sano:

Sinä ihmisen poika, ennusta ja näin sanoo HERRa: Sano: mielka on teroitettu ja myös

Se on teroitettu tennastamaan, hiottu wälkkyään. Kuinga me kime iloita? minun poikani wi-ga ja kaikki puut ylönn.

Mutta hän on miekan h'ottaa aut, että se käteen otettaman pitää: ja on teroitettu ja se on hiottu, ajan käteen annettaa.

Suunda ja ulwo sinä ihmisen sillä se tapahtuu minun Kan-ni, ja kaikille Israelin haldioille: miekan tähden, pitää minun Kan-työdnä oleman; sentähden lyö rei-

Jer. 31: 19.

Sillä hän on heitä koetellut; ja mitä se autta, jollei ylönnkagowa a tule, sanoo HERRa HERRa?

Ja sinä ihmisen poika, ennusta lyö läsiäs yhteen; sillä mielka pitää kertaisesti, vielä kolmekertaisestikin man, murhamielka, suuren tapon ja, niin että se myös käy läpi se sinä sisämäisiin kammioihinsa.

2. Kun. K. 25: 4, ic. Def. 6: 11.

Minä annan sen miekan helistä, sydämet pitää hämmästyvän, ja pitää kaatumaman, kaikisa heidän kansa: woi kuin se wälkky, ja otettu tappamaan! Jer. 52: 30.

Yhdistä sinus, lyö oikialle ja kammalle puolelle, mitä edesäs on.

17. Sillä minä tahdon myös kä-silläni yhteen lyödä siitä, ja anda mi-nun wihani mennä: minä HERRa olen sen puhunut.

18. Ja HERRan sana tapahtui minulle, ja sano:

19. Ja sinä ihmisen poika, tee karytietä, joita myöden Babelin Kuningan miekka tuleman pitää, mutta ne mo-lemmat pitää tuleman yhdeldä maalda: ja pane witta tien haaraan Kaupun-gita päin. Def. 4: 1.

20. Ja tee tie miekan tulla Am-monin lasten Rabbathiin: ja Judan wahwaan Kaupungiin Jerusalemiin.

21. Sillä Babelin Kuningas laitta itsensä ensimmäiseri kahden tien haaraan, tietämään tietäjälä, ambumaan nuo-rella arwosta, epäjumalilda kysymään, maxaan kagomaan.

22. Niin pitää arpa langeman hä-nen oikialle puolellensa Jerusalemita päin, ja hän anda sinne wiedä sota-aseita, ja läwen (nuuriin) awata, mur-hamaan, suurella äänellä huutamaan, panemaan sotaaseita porttein eteen, te-lemään saartoa, ja rakendamaan mul-daseintia.

23. Waan se näkyy heille heidän sil-mäinsä edesä turhari aawistuxeri, wail-ka he walan heidän edesänsä wannoisit; mutta hän muistaa heidän pahaa te-koansa, että he kiinni otetaisin.

24. Sentähden sanoo HERRa HERRa näin: että teidän pahat tyenne owat muisttetut, ja teidän kowakorwaisudenne ilmei on, että teidän syndiinne nähden kaikisa teidän töisänne; ja että teitä muisttetan, pitää te käsillä kiinni otet-taman.

25. Ja sinä paha ja jumalatoimn Israelin Päämes, jonga päiwä lä-hestyy, koska pahat työt loppunet owat;

26. Näin sanoo HERRa HERRa: pane Kuningan lakki pois, ja ota kruunu pois: Sillä ei niitä pidä siellä enää oleman: alettu pitää ylet-tämän, ja korkia alettaman.

27. Minä tahdon sen (Kruunun) tyhjäksi, tyhjäksi, tyhjäksi tehdä: ei sen myös pidä oleman siihenasti kuin se

tulee, jonga sen saaman pitä, hänelle minä sen annan.

28. Ja sinä ihmisen poika, ennusta ja sano: Näin sanoo HERRA HERRA, Ammonin lappiita ja heidän häväistyrestänsä, sano siis: Mielkä, mielkä on vedetty tappamaan, se on hiottu surmamaan, ja että se niin välkky: Def. 25: 2.

29. Ettäs petolijia nähtyjä sinulles sanoa anuat, ja walhetta ennustaa; että sinä myös hyljätäisiin jumalattomain tapettuiden sekaan, joitten päivä tuli, koska pahat työt loppunet olit.

30. Ja vaikka se tuppeensa jällen pistetäisiin, niin minä kuitengin duomihen sinun sinä paikasa, kusas luotu olet, ja siinä maasa, kusas syndynyt olet:

31. Ja tahdon wuodattaa minun wihani sinun päälles, minä tahdon minun hirmuisudenä tullen sinun päälles puhaldaa; ja tahdon anda sinun kuituisten miesten käsiin, jotka hukuttamaan tottunet ovat, jotka poltta ja hukutta taitawat. Def. 22: 21.

32. Sinun pitä tullen ruuxi tuleman, ja sinun weres maalla wuodattaman; ja ei sinua pidä enää miistettaman; sillä minä HERRA olen sen puhunut.

23. Luku.

Sueteellaan Judan kaubiat symit; hänen rangasturensa.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, etkös tahdo nuhdella, etkös tahdo nuhdella murha kaupungita, ja hänelle näyttää kaikkea hänen kaubisturiansa? Def. 24: 6, 9. Luku 20: 4. Luku 23: 36.

3. Sano: näin sanoo HERRA HERRA: O sinä kaupungi joka omais weren wuodatat, että sinun aikas tulis, ja sinä jota epäjumalita tykönäät teet, ettäs ihes saastutaisit. 2 Kun. 1: 21: 16.

4. Sinä teet ihes wikapääxi siihen wereen, jotas wuodatat, ja saastutat ihes jumalisa, jotas teet: näillä sinä joudutat sinun päivä, ja saatat että sinun wuotes tuleman pitä; sentähden tahdon minä sinun nauroyi tehdä pa-

kanain seasa, ja saattaa pilkopi ka maakunnisa. 3 Mos. 18: 17.

5. Sekä läinä että kankana heidän sinua sylkemän, että sinun piällesen sanoman ja suurten woi kärsimän pitä.

6. Kago, Israelin Wäkimehet, on wälewä sinusa werta wuoda maan.

7. Wänsä ja äitinsä he kagone löh sinusa: muukalajille he wälewä daa ja wäärtytä telewät: omat lestä he fortawat sinusa.

8. Sinä kagot minun löh, ja turmelet minun Sabbatit.

9. Wettäjäät owat sinusa werta dattamaan: he syöwät wuorilla, k lewät yllöistä sinusa. Def. 18: 14.

10. He paljastawat Wänsä sinusa, ja waiwarwat saastaisia ja heidän laudifansa. 3 Mos. 18: 19. Luku 20: 18.

11. Ja telewät kauhiutta lähäsensä waimon kansa: he häneä omat miniänsä eltiwällaisesti: he wät wäkiwaldaa omille sifariilensa, dan Wänsä tyttärille. 3 Mos. 18: 19.

12. Se ottawat lahjoja sinusa, ta wuodattarensa: sinä otat kag ja woiwon, ja ahnehdit lähimmän wäkiwällalla, ja näin unhojat min sanoo HERRA HERRA.

13. Kago, minä löh käsiini sinun ahneudes tähden, jotas tehnyt, ja sen wercen-tähden, kuin sin wuodatettu on. Def. 21: 14.

14. Mutta luuletkos sinun syöwä woiwan kärsiä, ja sinun kätes k ntiinä päiwinä kuin minä sinulle nä olen? Minä HERRA olen sen hunut, minä myös teen sen.

15. Ja tahden sinun hajoittoa kanain sekaan, ja ajaa sinun maan diin, ja tahdon sinun saastaisuden pettaa;

16. Ntin että sinä pakanain pitä firettuna pidettämän; ja sinun ymmärtämän, minun oleman HERRA.

17. Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

18. Sinä ihmisen poika, Jona

ne on minulle karrexi tullut: kaikki
hän wastensa, tinansa, rautansa, ja
kupansa, on ahjosa hopian karrexi
tullut.

Es. 1: 22. Jer. 6: 28.

9. Sentähden sanoo HERRA HERRA-
näin: että te kaikki oletta karrexi
tullut, sentähden kago, minä koken tei-
sen Jerusalemiin.

10. Niinkuin hopia, waikki, rauta,
ja tina ahjoon kootan, että tuli
sälä puhallettaisiin, ja ne sulaisit:
tahdon minä wihasani ja hirmui-
sani koota, panna sijalle ja sulata

Ja minä tahdon koota teidän,
minun wihani tulen teidän seasanne
saa, että te siellä sulaisitte.

Niinkuin hopia ahjosa sulaa,
teidän pitä myös siinä sulaman:
hän pitä ymmärtämän, että mi-
HERRA olen wuodattanut wihani
teidän päällemme.

Ja HERRAN sana tapahtui mi-
niä sanoi:

Sinä ihmisen poika, sano heille:
olet se maa, joka ei ole puhdis-
niinkuin te joka ei sadetta saa
ajalla.

Prophetat jotka siellä owat, o-
wannonet heitänsä yhteen; niin-
kijunwa Jalopeura, koska se saa-
la: he syöwät sieluja, temmawat
rahan ja rahaa, ja tekewät sinne
lestiä.

Matth. 23: 14.

Heidän Bappinsa rikkowat mi-
lailini, ja turmelewat minun py-
hä ei he pida pyhäin ja saastaitten
erottusta, eikä opeta mikä puh-
ja saastainen on, eikä tottele mi-
Sabbathiani, ja minä saastutetan
seasansa.

3 Mos. 10: 10.

2Pet. 3: 4. Mich. 3: 9, 11.

Heidän Wäämiehensä heidän sea-
santia niinkuin raatelewaiset su-
merta wuodattamaan ja sieluja
raamaan heidän ahneudensa tähden.

Ja heidän Prophetansa jurewät
seloittamattomalla kalkilla, saar-
turhutta, ja ennustawät heille
katsa, ja sanewät: Näin sanoo
HERRA; waikka ei HERRA
hännyt olekkan.

Def. 13: 10.

29. Maaan Kanssa teke wäkiwaldaa,
ja he ryöhtäwät ryömydellä ja sort-
wat köyhän ja raadollisen, ja tekewät
muukalaiselle wäkiwaldaa ja wäärpytä.

30. Minä egein heidän seasansa, si-
tä miestä joka aidan pami, ja seisoi
weräsjällä minun edessäni, etten minä
maata turmelisi; mutta en minä ke-
tän löytämyt.

Ps. 106: 23. Def. 13: 5.

31. Sentähden wuodatan minä wi-
hani heidän päällensä, ja hirmuisude-
ni tulella minä lopetan heidän; ja an-
nan heidän tiensä heidän päänsä pääl-
le, sanoo HERRA HERRA.

23. Luku.

Israel ja Juda lari porttoa.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle,
ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, kaxi wai-
moa oli yhden äitin tyttäret:

3. Nämät teit huorin Egyptisä: he
teit huorin heidän nuorundesansa: siellä
annoit he pidellä rindosansa, ja tapu-
tella heidän neigydensä niissä.

4. Suuremman nimi oli Dholi, ja
hänen Sisarensa Dholiba: Ja minä
otin heidän arioxeni, ja he synnytit
poikia ja tyttäritä: ja Dholi kuzuttiin
Samariaxi ja Dholiba Jerusalemyxi.

5. Dholi teki huorin, koska minä
hänen ottanut olin; ja rakasti wärtä-
miehiänsä Assyrialaisia, jotka hänen
työnsä tulit;

6. Silkillä waatetettuja Wäämiehiä
ja Eümiehiä, kaikkia nuoria ihanaisia
miehiä, hewoismiehiä jotka hewoisilla
ajoit:

7. Ja makais kaikkein nuorten mies-
ten kanssa Assyriasta; ja saastetti igen-
sä kaikkiin heidän jumalihinsa, kusa
ikänsä hän jongun osais.

8. Vielä jute ei hän hyljännyt huo-
ruttansa Egyptin kanssa; että he hänen
kansansa maannet olit hänen nuoru-
desansa, ja jotka hänen neigydensä ni-
issä taputellet, ja suurensa huorndesa hä-
nen kansansa ollet olit.

9. Sentähden minä hyljäsiin hänen
wärtämiehistensä läsiin; Assyriin lasten
läsiin, joita hän himostansa rakasti.

2 Kun. 8: 17-3.

10. Se paljasti hänen häpynsä, ja otit hänen poikansa ja tyttärensä pois, mutta hänen he mietalla tapoit. Ja sanoma kuului wainoin seasa, että tämä rangaistu oli.

11. Mutta koska Dholiba hänen sisarensa sen näki, syytyi se rakkaudesta pahemmin kuin toinen, ja enämmin teki huorin kuin hänen sisarensa huorus oli.

Def. 16: 51.

12. Ja rakasti Assurin lapsia, Päämiehiä ja Esimiehiä, jotka hänen tygönsä tulit kaimiisi waateetettuna, he woiemiehiä jotka hewoiilla ajoit; kaikia muoria ihanaisia miehiä. Def. 16: 28.

13. Silloin minä näjin, että he molemmat yhdellä tavalla, itsensä saattuttanut olit.

14. Mutta tämä teki vielä enämmin huorin: sillä koska hän näki puinaisella maalilla maalatuista miehiä seisuisa, Chaldealaisen kuvia,

15. Kuyehista wydytyitä ja kirjawat lakit heidän päänsä, jotka kaikki olit nähda niinkuin Päämiehet; niinkuin Babelin lapset ja Chaldealaiset pitävät Isänsä maalla:

16. Syytyi hän heihin niin pian kuin hän näki heidän; ja hän lähetti sanansaattajat heidän tygönsä Chaldeaan.

17. Koska nyt Babelin lapset hänen tygönsä tulit, händä makamaan hekumansansa, saastutit he hänen huorudellausa; ja se saastutti itseä heidän kansansa, niin että hän heihin suuttui.

18. Ja koska hänen huorudensa ja häpiänsä niin peräti ilmei tuli; suuttuin minä myös häneen, niinkuin minä hänen sisarensa suuttunut olin.

19. Mutta hän teki aina enämmin huorin, ja muisti huorudensa aikaa, jona hän Egyptisä huorin tehnyt oli.

20. Ja syytyi himoon heidän jalkawaimoinsa kansa; joiden liha eu niinkuin aasein liha, ja heidän himensa niinkuin hewoisten himo.

21. Ja sinä teit häpiäs, niinkuin huorudella; koska Egyptisä sinun riindas pideltiin, ja sinun huorudes nifat taputeldin.

22. Sentähden Dholiba, näin sinu HERRA HERRA: kago, minä tahdon sinun wärtämiehes, joibingas suuttu olet, kehoittaa sinua waistan, ja taheitä tuda joka taholda sinua w... Def. 16: 37.

23. Babelin lapset, ja kaikki dealaiset, Päämiehet, Derrat ja damiehet, ja kaikki Assyrialaiset dän kansansa, kaunit nuoret ja kaikki Päämiehet ja Esimiehet, miehet, ja ylimmäiset, ja kaikki hewoismiehet.

24. Ja he tulewat walmit sinun päälles, waunuilla ja r... ja suurella wäen joukolla, ja pitwät sinun keihäillä, kilwilla ja w... lakeilla joka taholda. Niitten he minä oikeuden annan, että he duomihewat lakinsa jälkeen.

25. Minä annan minun k... tulla sinun päälles, että he ar... masti sinun kansas toimittawat dän pitä sinun nenäs ja korroo... kaman, ja mitä jää pitä mietala... geman. Heidän pitä sinun pol... tyttäres ottaman pois, ja tähet poltettaman tulella.

26. Heidän pitä sinun waatte... man, ja sinun kaunistures ottaman...

27. Näin minä tahdon sinu... reudes ja sinun huorudes... maasta lopetta, ettes enämbi... uosta heidän peräänsä, eikä... enämbi muistaman pidä.

28. Sillä näin sanoo HERRA HERRA: kago, minä tahdon sinun niiden duun anda joitas wihat, ja joit... suuttunut olet.

29. Ne pitä sinulle tekemän... kuin wihelliset, ja ottaman kaikki... täs koonnut olet, ja sinun alasti... ja paljari jättämän; että sinun... tainen häpiäs ilmei tulis sinun... reudes ja huorudes kansa.

30. Näitä pitä heidän sinulle... män sinun huorudes tähden, kuin... pakanain kansa tehnyt olet; ja... jumalisa sinä iges saastuttanut olet.

31. Sinä olet käynyt sisares... sentähden annan minä... malsansa sinun lätees.

Def. 51: 17. Jer. 28: 18.

22. Näin sanoo HERRA HERRA: Minä pitää juoman sisares maljan syömään ja leviän: sinun pitää niin suorittamaan vaurusi ja pilkaksi tuleman, että sinä olet pilkallinen.

23. Sinun pitää siitä väkewästä juomasta ja waiwasta isos juoruxiin juomasta; sillä sinun sisares Samarian maljan waiwan ja häwityksen malja.

24. Sen sinun pitää puhtaksi juoman, ihmisen sen lappaleixi, ja sinun rinteiden rikki; sillä minä olen sen antanut, sanoo HERRA HERRA.

25. Sentähden näin sanoo HERRA HERRA: ettäs miun unhotannut, ja minä olen selläs taa heittänyt olet; niin on nyt sinun haurettas ja huorettas.

1 Kun. 8. 14: 9. Jer. 2: 32. Luku 3: 21. Luku 13: 25. Luku 18: 15.

26. Ja HERRA sanoi minulle: Siis ihmisen poika, etkö sinä Dholata Dholibata nuhdella tahdo? näytä minä heidän kauhistuksensa.

27. Kuningat he owat huorudesa olleet ja werta wuodattaneet, ja awionsa onnet epäjumaltensa kansa; niin myös lapset lapsensa, jotka he minulle synneet olit, poltit he niille uhrixi.

28. Päällisxi owat he sen minulle antaneet, että he owat silloin minun Pyhästä saastuttaneet, ja minun Sabbathikonnet.

29. Sillä koska he lapsensa epäjumalten tappaneet olit, menit he sinä minä minun Pyhästä, sitä saastuttaneen: kato, niin owat he minun tekefani tehneet.

30. He owat myös lähettäneet mieheniä, jotka kaukaijilda mailda tuleman: koska sana oli lähetetty heidän kansa, niin kato, he tulit; ja sinä pehmet heidän tähtensä, ja woitelit sillä ja kaunistit sinus kaunistuksella.

31. Ja isuiit kaunilla wuotella, jouduksensa pöytä oli walmistettu; ja sinä antit, ja uhraisit minun öljyäni sen.

San. 1. 7: 16, 17.

32. Siellä oli suruttoman kansan ja paigi niitä miehiä yhteiseistä, jotka, tuotin myös sinne Sabealaisia; jotka annoit rengaita heidän päinsä, ja kaunista seppeleitä heidän päähänsä.

43. Mutta minä ajattelin: se on tottunut huoruteen wanhudesta, ei se taida lakata huorudestansa.

44. Sillä hänen tygönsä mennän niinkuin huoran tygö: juuri niin mennän Dholan ja Dholiban, niitten häwyttömäin waimoin tygö.

45. Sentähden hurikat miehet rangaisewat heitä, niinkuin awionsa rikkojat ja weren wuodattajat rangaitaman pitää; sillä he owat huorat, ja heidän lätensä on werta täynnä.

46. Näin sanoo HERRA HERRA: wie suuri joukko heidän päällesä, ja anna heitä ryhdyxi ja saalixi;

47. Jotka heidän kiwitäisit ja heidän miekoillansa pistäisit läpihe, ja heidän poikansa ja tyttärensä surmaisit, ja heidän huonensa tulella polttaisit.

Def. 16: 40.

48. Näin minä tahdon huoruden maalda lopettaa; että kaikki waimot pitää oppiman, eikä tekemän senkaltaista haureutta.

49. Ja teidän haurendenne panna teidän päällemme, ja teidän pitää epäjumaldenne syndiä landaman; tietäxenne minun olewan HERRAN HERRAN.

24. Luku.

Juda werrattu pataan, josta ruoste kiihittää rippuu. Prophetan emändä.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, yhderändenä wuonna, kymmenendänä päivänä kymmenennestä kuuusta, ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, kirjoita sinulle tämän päivän nimi, suuri tämä päivä: Sillä Babelin kuningas on suuri tänäpänä Jerusalemita vastaan hanginnut.

2 Kun. 8. 25: 1.

3. Ja pane sen tottelemattoman kansan eteen wertaus, ja sano heille: Näin sanoo HERRA HERRA: pane pata ja walmista, ja pane siihen wettä.

Jer. 1: 13. Def. 11: 3.

4. Pane lappalet siihen kokoon, kaikki ne parhat lappalet, reisi ja lapa; ja täytä se parahilla luu-lappaleilla.

5. Ota paras laumasta, ja tee waltia ala luu-lappaleita keittäxes; ja anna wahwaiksi kiehua, ja luu-lappalet hywin kypsä.

6. Sentähden näin sanoo HERRA HERRA: woi murhakaupungita! joka sentkaltainen pata on, josta ruoste rippuu kiinni, niin ettei sen ruoste tahdo eristä. Ota kappale kappaleen jälkeen siitä ulos, sillä ei tarwita siitä arpaa heittää. Def. 22: 2.

7. Sillä hänen werensä on siellä, joka patsalle kalliolle pandu on, ja ei maan päälle wuodatettu, että se mullalla peitetäisiin.

8. Ja minä olen myös sentähden heidän andanut sen weren patsalle kalliolle wuodatta, ettei se peitetäisi; että wiha tulis heidän päällensä, ja heille kostetaisiin. 3 Mos. 17: 13. 5 Mos. 12: 16, 24.

9. Sentähden sanoo HERRA HERRA näin: Woi murhakaupungita! josta minä suuresti walkiaksi teen. Ab. 3: 1. Ab. 2: 12.

10. Kanna waitwoin patsan puita, sytytä tuli, että liha kypsäri tulis, ja pane hywin yrtejä sen päälle, että luumakappalet palaijit.

11. Pane myös pata tyhjänä hille; että se kuumaksi tulis, ja sen waski palais, jos sen saastaisuus sulais, ja sen ruoste läyis.

12. Waan ruoste, ehkä se kuinga kowin poltetan, ei tahdo lähtea, sillä se on aiwan kowin ruostunut, se pitää tulesta sulattaman.

13. Sinun saastaisuus on sula ilkeys, että waikka minä sinua mielelläni puhdistaisin, et kuitengan sinä tahdo itsiäs puhdistaa anda: sinun saastaisuudesta et sinä tästede enää taita puhdistettaa, siihenasti että minun hirmuisudenini sinusta sammunut on. Def. 16: 42.

14. Minä HERRA olen sen puhunut, se pitää tuleman, minä tahdon tehdä, ja en wihiypttä, en minä tahdo armahta, engä kadu; waan heidän pitää sinun duomiheman, niinkuin sinä elänyt ja tehnyt olet, sanoo HERRA HERRA.

15. Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sanoi:

16. Sinä ihmisen poika, kaho, minä tahdon sinulda silmäis himon ottaa pois rangastuksen kautta: Mutta ei sinun pidä walittaman, eikä itkemän, eikä kyyneleitä wuodattaman.

17. Salaa sinä mahdat huofuttaa, mutta kuoluen walituista ei sinun pidettämän, waan sinun pitää lammit paneman päälles, ja kengät jalkengimän: Ei sinun pidä jurttaa itsiäsi, eikä murhelliisten leipää syömän. 3 Mos. 13: 45. 2 Sam. 15: 30. Wis. 2: 10.

18. Ja koska minä huomenen warhain kansalle puhuin, kuuli minulda ehtona minun emändäni: minä tein toisna huomena, kuin nulle kätketty oli.

19. Ja kansa sanoi minulle: Mitä ilmoita meille, mitä tämä ennustaa, kuin sinä teet?

20. Ja minä sanoin heille: Kansa on minun kansani puhunut, ja onnut:

21. Sano Israelin huomenen HERRA näin sanoo: kaho, minä tahdon minun pyhäni, teidän kortte lohdutukseenne, teidän silmäinne ja teidän sydämenne toirvon, saakka ja teidän poikanne ja tyttärensä, teidän hyljämän pitää, langemat kautta.

22. Ja teidän täytyy tehdä, kuin nä tehnyt olen: teidän suuttanne teidän pidä peittämän, eikä murhaleipää syömän;

23. Waan pitää teidän lammitte teidän päähänne paneman, ja jimmän ihemne: ei teidän pidä waiman eikä itkemän, waan teidän sänne näändymän, ja kestänne toisenne kansa huokaileman. Jer. 16: 6. Def. 4: 17.

24. Ja pitää niin Desefiel tekemäni oleman, että teidän tekemänne kaiten sen jälkeen kuin hän tehoi: että koska se tulee, te ymmärrätte, että minä HERRA HERRA olen. Def. 12: 6.

25. Ja sinä ihmisen poika, koska minä heildä olen ottawa heidän woimansa ja lohdutuksen, ja teidän silmänsä himon ja heidän silmänsä toirvon, heidän poikansa ja tyttärensä;

26. Silloin pitää yri josta pöytä on, tuleman sinun työssä, ja sinun moittaman.

27. Silloin pitää sinun jurttaa

an, ja sen joka pääsnyt on, että n puhuman pitää, ja ei enämbi leneman: ja sinun pitää heille ih- i oleman, että he ymmärräsit mi- olevan HERRan.

25. Luku.

Ammon, Moab, Edom, Philistea.

HERRan sana tapahtui minulle, ja sanoi:

Sinä ihmisen poika: aseta kas- Ammonin lasten puoleen, ja en- ja heitä vastaan. Jer. 49: 1.

Ja sano Ammonin lapsille: Kuul- HERRan HERRan sanaa: näin HERRa HERRa: Että te mi- pyhääni pititte, sanoden: Jopa saastutettu on; ja Israelin maata, on tyhmillä: ja Judan huonetta, se on sangina viety pois;

6. Sentähden kago, minä tahdon m anda idäisen maan lapsille pe- wry, että he linnojan sa sinne ra- daman, ja asuiniansa sinne tekemän i: ja heidän pitää sinun hedelmäs män, ja sinun riestas juoman.

Ja tahdon Rabban Kamelein huo- l tehdä, ja Ammonin lapset lammas atori: ja teidän pitää tietämän, että ää olen HERRa.

5. Sillä näin sanoo HERRa HERRa: I sinä käsiäs paukutti, ja idmiste- jalvoillias, ja Israelin maasta kai- a sydämeistä nliin äikistellen iloitit;

7. Sentähden kago, minä tahdon nun läteni ojenda sinun yliges, ja da sinun pakanoilte ryöstyri, ja hä- wää sinun kansoista, ja maakun- ta surmata: minä kadotan sinun, ja un pitää tietämän että minä olen HERRa.

8. Näin sanoo HERRa HERRa: ä Moab ja Seir sanovat: kago, idan huone on niinkuin kaikki muut- t pakanat; Jer. 48: 1.

9. Sentähden kago, niin minä tah- ma Moabin tyhjen awata kaupun- ma, hänen kaupungeistansa, ja hänen jostiansa: sen kalliin maan, BethJesi- othin, DaalMeonin, ja Kirjathaimin; 4 Kol. 24: 17.

10. Idäisen maan lapsille, Ammo- nin lapsia vastaan, ja annan heidän heille perinnöry; ettei Ammonin lapsia enämbi muistettaman pida pakanoitten seasa.

11. Ja annan duomita Moabin; ja heidän pitää tietämän minun olevan HERRan.

12. Näin sanoo HERRa HERRa: että Edom Judan huonelle angarasti kostonut on, ja hänen kostamisellansa hänensä wikapääry saattanut; Jer. 49: 7.

13. Sentähden sanoo HERRa HERRa näin: Minä tahdon läteni ojenda Edomin päälle, ja tahdon hänestä hä- wittää sekä ihmiset että eläimet, ja tahdon sen autiari tehdä Themaniista, ja Dedahiin asti pitää heidän miekalla kaatumana.

14. Ja koston jällen Edomille, mi- nun kansani Israelin kautta, ja hei- dän pitää Edomin kansa tekemän mi- nun wihani ja hirmuifudeni jälkeen; että heidän minun kostoni tundeman pitää, sanoo HERRa HERRa.

15. Näin sanoo HERRa HERRa: että Philistealaiset kostonet ovat, ja wanhan wihansa sammuttanet, kaiketi oman tahtonsa perään (minun kans- sani) wahingori; 2 Aika K. 28: 18. Ef. 14: 29. Jer. 47: 1.

16. Sentähden sanoo HERRa HERRa näin: Kago, minä tahdon minun läteni ojenda Philistealaisien päälle, ja Cretit häwittää, ja tahdon jäänet me- ren satamisa surmata;

17. Ja tahdon heille suuresti kostaa, ja wihasa heitä rangaišta; että hei- dän ymmärtämän pitää minun olevan HERRan, koska minä heille kostonut olen.

26. Luku.

Tyrin syndi, rangastus.

Ja ie tapahtui ensimmäisenä wuotena toistakymmenenä, ensimmäisenä päi- wänä, (ensimmäisessä kuussa); että HERRan sana tapahtui minulle, ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, että Tyrus sanoo Jerusalemista: niin piti! Kansan portit ovat särjettyt, se on kääty minun tygöni: minä täytetään, hän häwitetään;

3. Sentähden näin sanoo HERRA HERRA: kago, minä tahdon sinun kimpuus Tyruks, ja tahdon anda tulla monda pakanaata sinun päälles, niin- kuin meri nupisee aaldoinensa.

Ef. 23: 1. Jer. 47: 4. Am. 1: 9.

4. Niin pitä heidän kaataman muurit Tyrisä, ja kukistaman hänen torninsa, ja minä tahdon käväistä pois tomungin siitä; ja tahdon tehdä hänestä paljan kallion.

5. Hänen pitä tuleman luodori kellellä merta, jonga päälle kalaverkot hajoitetan; sillä minä olen sen puhunut, sanoo HERRA HERRA, ja hänen pitä tuleman pakanoille saalixi.

6. Ja hänen tyttärensä jotka keldolla ovat, pitä miekalla tapettaman; ja hänen pitä ymmärtämän että minä olen HERRA.

7. Sillä näin sanoo HERRA HERRA: kago, minä tahdon anda tulla Tyruksen päälle NebucadNezarin Babelin Kuningan pohjaisesta, Kuningasten Kuningan, heivoisilla, waunulla, rahasmiehillä ja suurella kansan joukolla.

Dan. 2: 37.

8. Hänen pitä miekalla tappaman sinun tyttäres jotka keldolla ovat: Mitä sinua vastaan pitä hänen muldaseinat rakendamana ja tekemän saarron, ja völvöndämän kilwet sinua vastaan.

9. Hänen pitä sotaaseilla sinun muuris maahan syfämään, ja miekoillansa kukistaman sinun tornis.

10. Hänen monen hevoisensa tomun pitä sinun peittämän: niin pitä myös sinun muuris wapiseman hänen hevoisensa, wauninsa, ja rahasmiestensä töminästä, koska hän sinun porteistas waelda sisälle, niinkuin siihen kaupungiin mennän joka maahan kukistettu on.

11. Hänen pitä hevoisensa karvioilla tallaman rikki kaikki sinun katus: sinun kansas hän miekalla tappaa, ja sinun wahvat pahaas maahan laata.

Ef. 5: 28. Jer. 47: 3.

12. Heidän pitä sinun tawaras työstämän, ja sinun kauppas ottaman pois, sinun muuris kaataman, ja sinun karnit huones kukistaman; ja heittämän sinun kives, puus ja tomus weteen.

13. Niin tahdon minä lopetta sinun laulus äänen; ettei enää kuulata pida sinun kandeles helinätä.

Ef. 24: 8. Jer. 7: 34. Lufu 16: 9.

14. Ja minä tahdon tehdä sinun paljan kallion ja luodon, jonga päälle kalaverkot hajoitetan, ja ei sinua enää rakettaman: Sillä minä HERRA olen sen puhunut, sanoo HERRA HERRA.

15. Näin sanoo HERRA HERRA Tyruksa vastaan: mitämax, että toin pitä wapiseman, koska sinä hirmuisesti kaadut, ja sinun hautaus huutawat, jotka sinusa hirtat tapetan.

16. Ja kaikki Ruhtinat meren kdnä pitä astuman alas istuimilla ja riisuman hamensa, ja panemansa yldänsä neulotut waattet, ja pitämän murhewaatteita ja istuman han, ja pitä hämmästyvän, ja miestyvän sinun äkillisellä langemisella.

17. Heidän pitä walittaman sinun ja sanoman sinusta: Woi kutsu olet niin peräti autiari tullut, kuuluisa kaupunki! sinä joka me tykönä olit: josta niin waimallinen meren tykönä ynnä sinun ason kansa, että kaiken maan täydyt peljätä.

18. Nyt tyhmiestyvät luodot sinun langemistas; ja luotokunnat me hämmästyvät sinun loppuas.

19. Sillä näin sanoo HERRA HERRA: minä tahden sinua tehdä auti kaupungi, niinkuin ne kaupunki joisa ei kengän asu; ja annan te suuren wirran sinun päälles, suuret wedet sinua peittämään.

20. Ja amaan sinun mennä auti kaupunne kansa jotka menevät alas haetaan, muinaisen kansan tygö, ja tahden kukistaa sinun maan ala, ja tahden sinun niinkuin iäiseri autiari, niittä kansa jotka hautaan menevät, et kenengän sinusa pida asuman; ja annan kaunuden eläwitten maahan.

21. Ja teen sinun hämmästyttäväksi ettei sinun enää pida olemas; niittä että koska sinua kysytän, niin ei sinun pida kenengän sinua enää kysytän, sanoo HERRA HERRA.

Def. 28: 19.

27. Luku.

1. Sinin piipesi, kauppan teko, surkia perikato.
 Ja HERRan sana tapahtui minulle,
 ja sanoi:
 2. Sinä ihmisen poika, tee walitus=
 Tyristä; Es. 23: 1. Am. 1: 9.
 3. Ja sano Tyrukselle, joka asuu
 eren tykönä, ja teke kauppa monen
 edon kansan kanssa: Näin sanoo
 Herra HERRa: O Tyrus, sinä olet
 konut: minä olen kaikkein kaunin.
 4. Sinun rajat ovat keskellä merta;
 sinun rakendajat ovat valmistaneet
 sinun kaikkein kaunimmaksi. Hes. 28: 2.
 5. Kaikki sinun lautas on hongasta
 kiviä, ja olet andanut tuoda Cedri=
 ja Libanonista tehdyks sinulles hah=
 kkeksen.
 6. Sinun aivot olit tehdyt Basa=
 tammesta; sinun piittas Elefantin
 ja, Ghithiin luodoista:
 7. Sinun purjes oli Egyptin kallista
 kiviä neulottu, sinulle merkiti: sinun
 kivi oli sinivilloista ja Elisau luos=
 Purpurasta.
 8. Sidonista ja Arwadista olit sinun
 miehes; ja sinulla olit toimelliset
 het Tyristä, kahden haldiat.
 9. Wanhimmat ja taitawat Geba=
 ja paransit sinun laivas: Kaikki lai=
 merestä ja haayimiehet löyttin sinun
 laivas: he teit kauppa sinusa.
 1 Kun. 10: 5. 18. Ps. 83: 8.
 10. Persiasta, Lybiasta, ja Sybiasta,
 urholliset miehet sinun sotajoukossa;
 ja heidän kilpensä ja otansa sinusa
 nostit; ne sinun kaunistit.
 11. Arwadin lapset olit sinun sota=
 joukossa, kaikki ymbäri sinun muurias,
 wartiat sinun tornissa: he ripustit
 pensä sinun muurias päälle kaikki ym=
 pä: ne teit niin sinun ihanaksi.
 12. Ebarjis teki kauppa sinun kans=
 ta, kalliinainen kalun paljoudella; ho=
 lalla, raudalla, tinalla ja pihyillä,
 ja he teit sinun markkinoilles.
 13. Jawan, Tubal, ja Meiech teki
 kauppa sinun kanssa, ja teit ihmisiä
 ja vaunuja sinun kaupalle.
 1 Mos. 10: 2.
 14. Thogarmasta toiti he hevoisia

ja vaunuja ja muuleja sinun markki=
 noilles. 1 Mos. 10: 3.

15. Dedaniu lapset olit sinun kaup=
 pamiehes, ja sinä teit kauppa joka
 paikassa luotokunnissa: he annoit sinulle
 Elefantin luita ja Ebenpuita linnaxi.

16. Syrialaiset noudit sinun töitäs
 joitäs teit, toiti Nubiinia, Purpurata,
 Tapeteja, Silkkiä ja Samettia, ja
 Christalleja sinun markkinoilles.

17. Juda ja Israelin maa teit myöds
 kauppa sinun kanssa; ja toiti sinun
 markkinoilles nisuja Minniithijä, ja
 Balsamita ja hunajata, ja öljyä ja
 Mastixia. Duom. 11: 33.

18. Nouti myöds Damasku sinun
 töitäs sinusta paljoudesa, ja paljo kait=
 tinaisia kaluja, wäkwän wiinan ja kal=
 lin willan edestä.

19. Dan ja Jawan Mehusal toiti
 myöds sinun markkinoilles rauta kalua,
 karia ja kalmus-yrttejä sinun kauppa
 tehdyks.

20. Dedan osti sinulda kallita waat=
 teita, joiden päällä ajosa istutan.

21. Arabia ja kaikki Kedarin Ruh=
 tinat kauppigit sinulle lambaita, oinaita
 ja kaurita: niillä he teit sinun kanssa
 kauppa. 1 Mos. 25: 13. Ps. 120: 3.

22. Saban ja Raeman kauppanie=
 het teit sinun kanssa kauppa; ja toiti
 sinun markkinoilles kalliinaisia kalleita
 yrttejä, kalleita kiviä ja kuldaa.

23. Haran ja Canne, ja Eden yn=
 nä Seban kauppamiesien kanssa: Assur
 ja Kilmad, olit myöds sinun kauppa=
 miehes.

24. Kaikki nämät kauppigit sinulle
 kalleita waatteita, Silkkiä ja neulo=
 tuita hameita, jotka he kalleisa Ceder=
 arkuisa hywin tallella panduma toiti si=
 nun markkinoilles.

25. Mutta Tharshisen laivat olit
 ylimmäiset sinun kaupassa: Niin sinä
 olet peräti rikka ja jaloxi tullut kes=
 kellä merta.

26. Ja sinun haarimiehes toiti sinun
 suurilla wesillä: mutta itä tuulen pitä
 sinun mustertaman rikki keskellä merta:
 Hes. 17: 10.

27. Niin että sinun tavaras, kaup=
 pakalus, ostajas, haarimiehes, lainwain

haldias, laivoain rakendajas ja jinnu kauppias, ja kaikki sinun sotamiehes, ja kaikki kansa sinua, pitä hukuttaman keskellä merta, sinun langemises päiwänä; Jlm. K. 18: 9.

28. Minä että satamatkin pitä wapiseman, sinun hahteis haldiaain huudoista. Jlm. K. 18: 11.

29. Ja kaikki jotka joutawat haarimiesten ja hahtein haldioitten kansa, pitä laivoista menemän maalle seisoimaan;

30. Ja pitä lowin huuttaman sinun tähtes, ja waitiaisti walittaman; ja heittämän tonua päänsä päälle, ja tuhkaan igensä tahraman.

31. Heidän pitä ajeleman hiuret päästänsä, ja pukeman säkit yllensä, ja sydämeistänsä itkemän sinua, ja waitiaisti murhettiman. Jer. 48: 37.

32. Heidän pitä walituxefansa sinua itkemän, ja surkutteleman: Woi loka on ikänä niin pois tullut merellä, kuin Tyrus!

33. Kofta sinä kauppa teit merellä, rawitit sinä monda kansaa; ja sinun monella tawarallas ja kaupallas teit sinä maan kuningat äveriäri.

34. Mitä nyt sinä olet merellä syfäty, juri sywään weteen; niin että sinun kauppas ja kaikki sinun kansas jinnua on hukuttunut.

35. Kaikki jotka luodoisa asuwat hämmästywät sinua; ja heidän kuningansa tyhmiestywät, ja kagowat murhellisesti.

36. Kansain kauppamiehet wiheldawät sinua; että sinä niin äkistä häwinnyt olet, ja et sillen enää taida tulla ylös ijanlakkisesti.

28. L u k u.

Tyrin Kuningas. Uklaus Iidonille.
Lupaus Israellille.

Ja HERran sana tapahtui minulle, ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, sanos Tyrin Ruhtinalle: näin sanoo HERra HERra: Että sinun sydämes paisuu, ja sinä sanot: Minä olen Jumala, minä istun Jumalan istuimella keskellä merta: waitka sinä olet ihminen ja et

Jumala, kuitengin ylös sinun sydämes, niinkuin Jumalan sydän:

Es. 31: 3. Def. 27: 4. Dan. 5: 23.
Ap. 2: 12: 22.

3. Kago, sinä olet olemanas sambi Danielia; ettei sinulda wälalattu olisi;

Dan. 1: 17, 20

4. Ja että sinä toimellas ja dollas olet sen woiman saanut, loonnut sinun tawaroisihis tulla hopiata;

5. Ja olet sinun suurella dellas ja kaupallas niin suuren man saanut: siitä sinä olet wäpiäri tullut, että sinä niin wäpiäri olet.

6. Sentähden sanoo HERra HERra näin: että sinun sydämes niinkuin sinä Jumala olisi;

7. Sentähden kago, minä lähettä muukalaiset sinun päälles, mat pakanat: heidän pitä wäpiäri wäpiäri sinun kaurista wäpiäri wäpiäri, ja tekemän sinun suuren nias häpiäri. Def. 28: 7.

8. Heidän pitä sinun paistaman laan; että sinun pitä kuoleman keskellä merta, niinkuin tapetut.

9. Mitämar, jos sinä murhettas, sanot: minä olen Jumala? waitka sinä Jumala ole, waan ihminen, olet sinun murhajas kädessä.

10. Sinun pitä kuoleman minä ymbäriseikkamatottomat, muukalaiset sinin: Sillä minä olen sen sanonut, sanoo HERra HERra.

11. Ja HERran sana tapahtui minulle, ja sanoi:

12. Sinä ihmisen poika, itke minä itku Tyrin Kuningasta, ja kagohäälle: näin sanoo HERra HERra: Sinä olet kauristi tehty sinetti, wäpiäri wäpiäri, ja sängen ihana.

13. Sinä olet Edenisä Jumalan yrtitarhasa ja kauristettu kauristettu kalleilla kivillä, Sardeilla, Topasilla, Demanteilla, Turkoiseilla, Rubiineilla, Jaspixilla, Sappiireilla, Rubiineilla, Smaragdeilla ja kullalla: sinä näin kuin sinä luotin, olet wälalattu sinun tyhjuäs, sinun trombas ja kauriäri.

14. Sinä olet niinkuin HERras, wäpiäri wäpiäri peittämään: ja minä olen sinun

ut, ja sinä olet Jumalan pyhäl-
orella, että sinun kuumain li-
:asa maeldaman pidäis.

Ja olit wala sinun teifäs, siitä
lä kuin sinä luotu olit, siihenasti
nun pahudes löytin.

Sillä sinä olet sisäldä täynä
i, sinun suuresta laupastas, ja
ndiä tehnyt: Sentähden tahdon
sinun eroitta Jumalan wuorel-
tahdon ysfätä pois sinua, sinä
ä Cherub kuumista kwiisiä.

Ja että sinun sydämes paisuu,
iin ihana olet, ja olet andanut
awaludes sinus pettää sinun ko-
s: Sentähden tahdon minä ku-
sinun maahan, ja tehdä sinun
Kuningoilte.

Sillä sinä turmelit sinun pyhy-
urella pahudellas ja wäärällä
as: Sentähden tahdon minä
ulen sinusta tulla, joka sinun
man pitä, ja teen sinun tuho-
in päällä, kaikkein niitten sil-
desä jotka sinun näkewät.

Kaikki jotka sinun tundewat pa-
seasa, pitä hämmästyvän sinun
sinä olet suurexi pelwori, ettes
nää taida tulla ylös.

hes. 26: 16.

Ja HERran sana tapahtui mi-
ja sanoi:

Sinä ihmisen poika, aseta sinun
Zidonita wastan, ja ennusta
wastan.

Es. 23: 2, 4.

Ja sano: Näin sanoo HERra
a: kazo, minä tahdon sinun
s Zidon, ja tahdon woitta kuu-
nusta; että ymmärrettäisn, että
len HERra, kosta minä annan
n läydä hänen yligensä, ja hä-
otan, että minä pyhä olen.

Ja lähetän ruton hänen selkaa-
weren wuodatuxen hänen katuil-
ja heidän pitä kuolema-haawoi-
zeman mielalla, jonga pitä tule-
kidän päällensä joka tahwolda;
än pitä ymmärtämän, että mi-
n HERra.

Ja ei pidä fitte ymbäri Israe-
lonelta, joisa heidän wihollisensa
orfantappuroilta, jotka piistäwät,
hdalleita, jotka heitä waiiwarwat,

jäämän; että heidän pitä ymmärtä-
män, että minä olen HERra HERra.

25. Näin sanoo HERra HERra:
Kosta minä Israelin huonetta kokoon
Kansoista, joihin he hajoitettut ovat:
Niin minä tahdon heifä ofottaa paka-
noille, että minä pyhä olen: ja heidän pi-
tä asuman heidän maallansa, jonga mi-
nä palweliolleni Jacobille andanut olin.

26. Ja heidän pitä murhetoina asu-
man sinä, ja huoneita rakendamana, ja
istuttaman wiinapuita, juuri murheto-
na he asuwat, kosta minä annan oi-
leuden läydä kaikkein heidän wihollis-
tensa ylige heidän ymbäristöllänsä; ja
heidän pitä ymmärtämän, että minä
HERra olen heidän Jumalansa.

29. Luku.

Egyptin lamaluus, rangastus, lupaus.

Kymmenendenä wuotena, kymmenen-
denä päitwänä, toisessa Kuusa toista-
kymmendä, tapahtui HERran sana mi-
nulle, ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, aseta kas-
wos Pharaota Egyptin Kuningasta
wastan; ja ennusta händä ja koko E-
gyptin maakundaa wastan. Es. 19: 1.

Jer. 44: 30. Lrk. 46: 2, 13.

3. Saarna ja sano: Näin sanoo
HERra HERra: kazo, minä tahdon
sinun kimpuus, Pharaos sinä Egyptin
Kuningas, sinä suuri lohikärme, joka
makat leffelä wirttoja, ja sanot: Wir-
ta on minun, minä olen sen minulle-
ni tehnyt. Es. 51: 9. hes. 32: 2.

4. Mutta minä tahdon panna on-
gen sinun suuhus, ja tahdon ripustaa
kalat sinun wirrasas sinun suomuxiis:
ja tahdon wetää sinua ylös wirttoistas,
ynnä kaikkein kalain kansa sinun wir-
roistas, jotka sinun suomuxiisas rippunwat.

5. Ja tahdon paistata sinun korpeen,
sinun ja kaikki sinun wirttais kalat: si-
nun pitä langeman ledolla, ja ei jäl-
len nouturi ja kooturi tuleman; waan
megän pedoille ja taiwan linnuille ruaxi
auman minä sinun.

6. Ja kaikki jotka Egyptisä asuwat
pitä ymmärtämän, että minä olen
HERra; että he Israelin huonelle
ruokosauwana olit. 2 Kun. K. 18: 21.

Es. 36: 6.

7. Koska he sinuun rupeisit, menit sinä rikki; ja wiilit koko heidän kylkensä: Koska he nojasit sinun päälles, murruit sinä, ja jätit heidän lupehensa seisomaan (aiwita).

8. Sentähden sanoo HERRA HERRA näin: kago, minä annan miekan tulla sinun päälles, ja tahdon hävittää sinusa ihmiset ja eläimet.

9. Ja Egyptin maa pitää tuleman tyhjäksi ja autiaksi, ja heidän pitää ymmärtämän, että minä olen HERRA, että hän sanoo: Wirta on minun, ja minä olen sen tehnyt.

10. Sentähden kago, minä tahdon sinun ja sinun wirtas kimpuun; ja teen Egyptin maan peräti tyhjäksi ja autiaksi, Sevenen Tornista Ethiopian rajaan asti.

Jer. 30: 6.

11. Ei sen läpike pidä ihmisen eikä eläimen jalka käymän; eikä jünä asuttaman neljäskymmenenä ajastajasa.

12. Sillä minä häwitän, Egyptin maan häwinnetten maiden keskellä, ja annan sen Kaupungit autiaksi tulla häwitettyin Kaupungein keskellä, neljäskymmenenä ajastajaksi: ja tahdon hajoittaa Egyptiläiset pakanain selaan, ja hajoittaa heitä maakundiin.

13. Sillä näin sanoo HERRA HERRA: koska ne neljäskymmendä ajastajkaa kuluwat; niin minä taas kokoon Egyptiläiset niistä Kansoista joihinga he hajoitetut owat:

14. Ja käännän Egyptin fangiuden, ja tuon heitä Patroren maalle jälleen, josa heidän asuma-maansa on; ja se pitää oleman halpa waldakunda.

1 Mos. 10: 14. Ef. 11: 11.

15. Sillä sen pitää oleman halwan mutden waldakundain suhten, ja ei enää halligeman pakanoita; ja minä tahdon wähetä heitä niin, ettei heidän walligeman pidä pakanoita.

16. Ja Israelin huonen ei pidä enää luottaman igiänsä heihin, waan nuihtaman syndiänsä, koska he heidän päällensä kagowat, ja ymmärtämän, että minä olen HERRA HERRA.

17. Ja se tapahtui seikemändenä wuotena kolmattakymmendä, ensimmäisenä päivänä ensimmäisellä kuusella, että HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

18. Sinä ihmisen poika, Nohar Nezar Babelin kuningas on sotajoukkensa suurella waiwalla kuren eteen: niin että koko pää on jäs, ja kaikki olkapäät kuluret, ja nen waiwansa jouta hän on Tyruista vastaan, on vielä hänen sotajoukkonsa mayamata.

19. Sentähden sanoo HERRA näin: kago, minä annan Nezarille Babelin kuningalle maan; että hänen pitää ottaman kaikki hänen tarwaransa, ja peräti män ja ryhdymän hänen saalansa hän annais sotajoukkonsa palkan.

20. Vänen työstänsä kuin tehnyt on, annan minä hänelle tin maan; sillä he owat sen tehnet, sanoo HERRA HERRA.

21. Silloin minä annan huonen sarwen kaswaa, ja tahdon ta sinun suus heidän seassas heidän ymmärtämän pitää, että HERRA olen.

30. Luku.

Egyptiä ja Waraota wasta.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, cum fano: Näin sanoo HERRA Walittakat ja sanokat: Woi pit wää!

3. Sillä päivä on fangen ja HERRAN päivä on läheittymä: winen päivä, aika on kärsä, että kanat tuleman pitää.

Joel. 2: 1, 2c. Jer. 1: 14, 15.

4. Ja mieltä tulee Egyptin Ethiopian pitää hämmästyttämän; lyödyt Egyptisä langewat, ja sen sa wiedän pois, ja sen perustat tän ylös.

Ef. 20: 3.

5. Ethiopian, ja Eubian, ja Eub kaikki Kansoinensa, ja Eub, ja liiton maakunnasta owat, pitää la langeman.

6. Näin sanoo HERRA Egyptin holhojat pitää langeman, sen wäkewyden ylöpsä on halwa Sevenen tornista pitää heidän mieltä langeman, sanoo HERRA HERRA.

Jer. 29: 10.

Ja heidän autiat rajasfa pitä
lle tuleman, häwitettyin maakun-
teffellä, ja heidän kaupunginsa
tettämän muiden autiain kaupun-
seasa; Def. 29: 12.

Etä heidän pitä ymmärtämän,
minä olen HERRa, koska minä
tulen Egyptiin, ja kaikki jotta
autitavat, pitä hulluman.

Silloin pitä sanansaartafat läh-
ä ulos minun tyhöni haarilla,
tämään Ethiopiata, joka nyt niin
oin on, ja hämmästyren pitä ole-
heidän seafansa, niinkuin se ta-
Egyptille, koska hänen aikansa
Sillä kago, se tulee.

Näin sanoo HERRa HERRa:
wähennän sen paljouden Egp-
NebucadNexarin Babelin kuning-
tutta.

Sillä hän ja hänen kansansa,
pakanain Tyrannit, ovat siihen
häwitettämän maata, ja wetä-
miekkansa Egyptiä vastaan, että
kunda pitä lyödyillä täytettämän.
Def. 28: 7.

Ja minä tahdon kuivata wirt-
ja myydyä maan tyhyin ihmisen
ja häwitän maakunnan, ja mi-
on munkalajisten kautta: Mi-
HERRa olen sen puhunut. es. 19: 5.

Näitä sanoo HERRa HERRa:
häwitän kuwat, ja lopetan epä-
lat Nophiita; ja Egyptillä ei pi-
uhtinoita oleman, ja minä lähe-
hämästyren Egyptin maahan:

Ja teen Patroxyen autiayi, ja
tulen Zoaniin; ja annan oikeu-
hädä Noon päälle:

Ja kaadan minun julmudeni
päälle, joka Egyptin wahuus
häwitän Noon paljouden.

Ja sytytän tulen Egyptisä, ja
pitä oleman hädan ja tustan,
pitä kufistettaman maahan; ja
pitä jokapäiväiset wiholliset

Nuoret miehet Uwenisa ja Pi-
pitä miekalla langeman; ja wai-
angina wietämän pois.

Taphanexella pitä oleman pi-
päämä, koska minä siellä Egyptin
wön, niin että hänen wäkerwy-

densä ylpeys pitä siinä loppuman: hä-
nen pitä pilwellä peitettyi tuleman, ja
hänen tyttärensä wiedän pois fangina.
Es. 30: 4.

19. Ja minä annan oikeuden käydä
Egyptin yllisen; ja heidän pitä ym-
märtämän, että minä olen HERRa.

20. Ja tapahtui ensimmäisenä wuote-
na toistakymmendä, seisemändenä päi-
wänä, ensimmäisefä kuuja, että HERRa-
ran sana tapahtui minulle, sanoden:

21. Sinä ihmisen poika, minä tai-
tan rikki Pharaon Egyptin Kuningan
käsiwarren: ja kago, ei sitä pida sibot-
taman, että hän paranis, eli siteillä
käärittämän, että hän wahwistuis, ja
miekkaan ruweta taidais.

22. Sentähden näin sanoo HERRa
HERRa: kago, minä tahdon Pharaon
Egyptin Kuningan kimpuun, ja taitan
hänen käsiwartensa rikki, sekä sen wah-
wan että särjetyn, ja pudotan miekan
hänen kädestänsä:

23. Ja hajoitan Egyptiläiset paka-
nain sekaan, ja ajan heitä maakundiin.

24. Mutta Babelin Kuningan käsi-
warret minä wahwistan, ja annan hä-
nelle minun miekkani käteensä; ja mu-
serran Pharaon käsiwarret rikki, että
hänen pitä huokaman hänen edesänsä,
niinkuin se joka kuolema-haawan saa-
nut on.

25. Ja minä wahwistan Babelin
Kuningan käsiwarret, ja Pharaon käsi-
warret pitä muserrettaman rikki; että
heidän pitä tietämän, että minä olen
HERRa, koska minä annan Babelin
Kuningalle minun miekkani käteen, et-
tä hänen sen Egyptiä vastaan wetämän
pitä.

26. Ja minä hajoitan Egyptiläiset
pakanain sekaan, ja ajan heitä maa-
kundiin; että heidän ymmärtämän pi-
tä, että minä olen HERRa.

31. L u f u.

Affurin ja Egyptin puu.

Ja se tapahtui ensimmäisenä wuotena
toistakymmendä, ensimmäisenä päiwä-
nä kolmannesa Kunkaudesa, että HERRa-
ran sana tapahtui minulle, sanoden:

2. Sinä ihmisen poika, sano Pharaolle
Egyptin Kuningalle, ja hänen

Kansallensa: kenen vertaisexi sinä linnat iges sinun suurudesas?

3. Kago, Assur oli niinkuin Cedripuu Libanonissa, ihanaisilla oksilla, parulla lehdeillä, sängen korkia, että hänen ladwansa oli kaikkein korkein muuden paruin oxain seasa.

Def. 17: 3, 22. Dan. 4: 11.

4. Wedet teit hänen suurexi, ja sywyys korkiari: hänen wirtansa käwit ymbäri hänen landoansa, ja hänen oiansa andoi hän wuotaa kaikkein puitten tygö maalla.

5. Sentähden tuli hän muita puita korkiammaxi, ja sai monda oxaa ja pitkää warpua; sillä hänellä oli tyllä wettä, igiänsä lewittää.

6. Kaikki taitwan linnut teit pesänsä hänen oxinsa, ja kaikki pedot ledolla poseit hänen warpuensa alla; ja hänen warjonsa alla asuit kaikki suuret Kansat.

Dan. 4: 9, 10.

7. Hänellä olit kaunit ja pitkät oxat; sillä hänen juurillansa oli paljo wettä.

8. Ja ei yriän Cedripuu ollut Jumalan puutarhasa hänen wertansa, eikä Hongatkan ollet hänen oxinsa werratawat, ei myöds Platanea puut ollet mitän hänen oxainsa suhten; ja ei Jumalan puutarhasa ollut yhtän puuta hänen kaltaistansa kauneudesa.

9. Minä olen sen kauniri tehnyt, saamaan niin monda oxaa, että kaikki ihanaiset puut Jumalan puutarhasa kadehdit händä.

10. Sentähden sanoo HERRA HERRA näin: että hän niin korkiari tullut on, että hänen ladwansa seisoi suurten ja korkiain paruin oxain seasa, ja hänen sydämensä paisui hänen korkeudensa tähden:

11. Sentähden annoin minä hänen kaikkein wäkenämmän läsiin pakanain seasa, joka hänen kansansa mielensä jälkeen toimitta; ja minä asoin hänen pois, niinkuin hän jumalattomalla menollansa ansainnut oli;

12. Että muukalaiset pakanain tyrannit, hänen häwitäisit, ja hajoitaisit hänen, että hänen oransa wuorilla ja kaikisa laarwoisa makaisit, ja hänen oransa murtumunna kaikisa maan ojsa

olisit: Että kaikkein Kansain päällä täytyy hänen warjonsa ja sen jättä.

Def. 28: 7. Luku 32

13. Ja kaikki taitwan linnut hänen langenneilla kannoillansa, ja ki pedot ledolla nojaisit igensä oxinsa;

14. Ettei silleen yriän puu tykönä isoi olisi korkeudensa, sen ladwa seisoi korkiana suurten ruin oxain seasa, ja ettei yriän weden tykönä tetisi igiänsä suuri muita; sillä heidän kaikkien maan ala, ja kuolemalle ammetuleman, niinkuin muutkin ihmiska kuoppaan menewät.

15. Niin sanoo HERRA JESUS siihen aikaan kosta hän meni wettiin, tein minä murhen, ja sywyden peittä hänen, ja hänen tansa piti oleman alallansa, ja wret wedet ei tainnet jursta, ja Libanon murehti hänen tähtensä kaikki puut ledolla kuitwettiin tähtensä.

16. Minä peljätin pakanat kuulit hänen langemexi, ja etti syöxin hänen alas helwettiin, sekään jotka kuoppaan menewät kaikki ihanaiset puut maasa, ja jaloimmat Libanonissa, ja kaikki olit seisonet weden tykönä, jait lohdutuxen.

Es. 14: 9. Def. 32: 1

17. Sillä heidän piti menemän heidän kansansa helwettiin miekalla tapettuun tygö; että he läsiwärtensa warjon alla pakanain asunet olit.

18. Kuinga suurexi sinä (Minä) luit sinun wäpydes ja suurudes ihanain puitten seasa? sillä sinun ihanain puitten kansa mennä alas ala, ja ymbäri-leikkamattomain maata, jotka miekalla tapetut Niin piti Pharaolle tapahtuman, kelle hänen Kansallensa, sanoo HERRA.

Def. 28: 10. Luku 32: 12

33. LUKU.

Babelin mietä Egyptin lähe.

Ja tapahtui toisena wuotona toisella kymmendä, ensimmäisellä päin

2. Kuinka desä toistatymmendä, et-
Kran sana tapahtui minulle,
noi:

Sinä ihmisen poika, tee walitus
aosta Egyptin Kuningasta, ja sano
le: sinä olet niinkuin nuori Jalo-
; pakanain seasa; ja niinkuin wa-
la merejä, joka juoyet sinun wir-
s, ja pyörat weden jalwoilla, ja
en wirrat sekaisxi. Des. 29: 8.

Näin sanoo HERRA HERRA:
heitän minun werkkooni sinun
s suurella Kansan joukolla, jotka
minun werkkooni ajawat.
Des. 12: 13. Eufa 17: 20.

Ja minä tahdon sinun maalle
i ja ledolle paistata, ja anda kaikki
t taiwan alla istua sinun päälles,
ktti eläimet maalla sinusta rawi-
talla. Des. 29: 5.

Ja tahdon sinun raatos ruo-
heitä, ja sinun korkeudella laaxot
k.

Maan, josas uit, tahdon minä
i werezäs punaisxi tehdä wuoriin
että ojat sinusta täytetäisiin.

Ja koskas peräti jo poisa olet,
n minä taiwan peittä, ja hänen
msä pimitä, ja peitän Huringon
lla, eikä Kuun pida paistaman.
13: 10. Joel. 2: 10, 31. Eufa 3: 15.
Matt. 24: 29. Eue. 21: 25.

Kaikki taiwan walkeudet tahdon
i pimiäxi saatta sinun yltzes, ja
yden sinun maalles lähettä, sanoo
HERRA HERRA.

Tahdon myös monen Kansan sy-
n peljättä; koska minä sinun wai-
pakanoille tiettäwäxi teen, ja mo-
maakunnalle, joita et sinä tunne.

1. Paljo Kansaa pitää sinua ih-
elemän, ja heidän Kuningansa pi-
inun tähtes kowin pelkämän, koska
i minun miekkani heitä wastan
tyä annan; ja heidän pitää äkistä
hymän kulin sydämesänsä, sinun
pmises päiwänä.

1. Sillä näin sanoo HERRA HERRA:
Babelin Kuningan miekka pitää si-
n sattuman.

2. Ja minä tahdon sinun wäles
kttä Sangaritten miekan kautta,
kaikkialisten pakanain Tyrannein

kautta: heidän pitää Egyptin ylepden
häwittämän, että kaikki hänen Kan-
sansa teloitettaisiin. Des. 28: 7.

13. Ja tahdon kaikki hänen eläi-
mensä suurten wetten tyhää peräti hä-
wittä; ettei yhdengän ihmisen jalka,
 eikä yhdengän eläimen sorffa pida sitä
ollengan enää tallaman. Des. 29: 11.

14. Silloin tahdon minä heidän we-
tensä selkiäxi tehdä, että heidän wir-
tansa juoyemat niinkuin öljy; sanoo
HERRA HERRA;

15. Koska minä Egyptin maan, ja
mitä sinä maasa on, peräti häwittä-
nyt, ja kaikki kuin sinä asumat, tap-
panut olen; että he ymmärräisit, että
minä olen HERRA.

16. Sepä se surkeus on, jota kyllä
walitetan, ja monda pakanain tytärtä
pitä sitä walittaman: Egyptiä ja kaik-
tia hänen kansaansa pitää walitettaman,
sanoo HERRA HERRA.

17. Ja tapahtui toisena wuotena
toistatymmendä, wiidendenä päiwänä
toistatymmendä siitä Kuinka desä, et-
tä HERRAN sana tapahtui minulle,
sanoden:

18. Sinä ihmisen poika, itke Egp-
tin Kansaa, ja syöre heitä wälewäin
Sangaritten tytärtien kansa alas maan
ala, niitten tygö jotka kuoppaan me-
newät.

19. Kenen sinä luulet woittamas
ihanaisudesä? astu alas ja pane iges
ymbäreileikkamattomain sekaan.
Des. 28: 10.

20. Heidän pitää surmattuin kansa
miekalla kaatumän: jopa miekka on
siwalettu ulos; miekät siis händä pois
hänen joukkoinsensa.

21. Siitä puhuwat wälewät San-
garit helwetiä apulaisensa kansa; jotka
kaikki owat wemmet alas, ja makawat
siellä ymbäreileikkamattomain miekalla
tapettuun kansa. Et. 14: 9, 10.

22. Siinä Assur makaa kaiken Kan-
sansa kansa ymbäreilelle haudattu; jot-
ka kaikki tapetut ja miekalla kaatmet
owat.

23. Heidän hantansa owat kuopan
wieresä, ja hänen kansansa makaa
jokapaikasa ymbäri haudattuna, jotka

kaikki tapetut, ja miekalla kaatunet ovat, joita myös koko mailma pelkäis.

24. Siinä myös matkaa Glam koko joukkonsa kansa ymbäristölle haudattu; jotka kaikki tapetut ja miekalla kaatunet ovat, ja mennet alas niinkuin ymbäri-leikkamattomat, maan ala, joita myös koko mailma pelkäis, ja heidän täytyy häpiänsä lanta, niitten kansa jotka kuoppaan alas menevät.

25. He panit hänen vuoteensa tapettuun sekaan, ynnä koko joukkonsa kansa, ja makavat ymbäristölle haudatut; ja ovat kaikki ymbäri-leikkamattomat ja miekalla tapetut, joita myös koko mailma pelkäis, ja heidän täytyy häpiänsä lanta niitten kansa jotka kuoppaan menevät, ja sitä tapettuun seasa oleman.

26. Siinä matkaa Mesech ja Tubal koko joukkonsa kansa ymbäristöllä haudatut; jotka kaikki ymbäri-leikkamattomat ja miekalla tapetut ovat, joita myös koko mailma pelkäis.

Def. 27: 13.

27. Ja ei heidän pidä makaman Sangarten kansa, jotka ymbäri-leikkamattomista kaatunet ovat; jotka sotaseinensa menit alas helvettiin, ja panit miekkansa päänsä ala, ja heidän pahatekonsa oli heidän luisansa, sillä he olit voimallisten pelko koko mailmasa.

28. Niin sinä myös laiteti ymbäri-leikkamattomain seasa murskari lyöhdän; ja sinun täytyy niitten seasa maata, jotka miekalla tapetut ovat.

29. Siinä matkaa Edom Kuningoidensa, ja kaikki hänen Ruhtinansa, jotka heidän väkivahdiansa ovat annetut miekalla tapettuun sekaan; ja heidän sitä makaman ymbäri-leikkamattomain seasa, ynnä niitten kansa jotka kuoppaan menevät.

30. Sinne sitä myös menemän kaikki Päämiehet pohjaisesta, ja kaikki Zidonialaiset; jotka tapettuun kansa ovat mennet alas, ja heidän hirttuinen voimansa on häpiään tullut, ja täytyy maata ymbäri-leikkamattomain seasa, ja niitten seasa jotka miekalla tapetut ovat, ja heidän häpiänsä lanta ynnä niitten kansa, jotka kuoppaan menevät.

31. Näitä sitä Pharaon näkemän,

ja itsiänsä lohduttaman kaiken kansa kansa, jotka miekalla tapetut Pharaon ja koko hänen sotajoukko sanoo HERtra HERtra.

32. Sillä koko mailman sitä minua kerran pelkämän; että ja koko hänen paljudenta sitä leikkamattomain seasa ja miekalla pettuin seasa makaman, sanoo HERtra.

33. Luku.

Saarnamiehen ja sanankuulijan luku.

Ja HERtran sana tapahtui meidän sanoden:

2. Sinä ihmisen poika, saarnaas lapsille, ja sano heille: jos vedäisiin miekan maakunnan maan kansa ottais yhden miehen nimensä, ja tekis sen wartin Def. 3: 17.

3. Ja hän näkis miekan maan ylige, ja soitais wartin warais kansaa:

4. Joka sitte soittamisen täydellisesti kuulee, ja ei tahdo kawahtaa, ja miekalla tulis ja ottaa nen pois; sen veri olkon hänen päälle:

5. Sillä hän kuuli soittamisen jahduren, ja ei kuitengan itsestään tänyt waaria, sentähden olkon werensä hänen päällänsä: mutta neuwoa tottelee, hän pelastaa henkensä.

6. Mutta jos wartinä näkis tulewan, ja ei soitaisi wartinwarain kansa pidäisi waaria: ja miekalla ja ottais songun pois: hän totta taitiin pois syndensä tähden, ja hänen werensä tahdon minä wartin lädestä waatia.

7. Ja sinä ihmisen poika, minä pannut sinun Israelin huonen wartin, koska sinä jotakin minun surmankallet, että sinun pidäis heitä minun lestani waraman.

8. Koska minä sanon jumalattomain sinä jumalatoim, sinun sitä tottelemas, ja et sinä hänelle sitä sanon, jumalatoim ottais warain menon sinun, niin sitä jumalattomain syndensä

leman, mutta hänen werensä minä sinun kädessä waatia.

Nutta jos sinä jumalatoinda hänen tietänsä, että hän siitä 3, ja hän ei palaja tietänsä; i hänen syndinsä tähden kuole ja sinä olet pelastanut sielus.

Sentähden sinä ihmisen poika, aelin huonelle: te lausutte näin, : meidän pahatekonne ja ri: : makawat meidän päällämme, niitten alla hukumme, kuin: e taidamme elää?

Liin sano heille: niin totta kuin län, sanoo HERa HERa: lle Kelpaa jumalattoman kuole nutta että jumalatoim kää= estänsä ja eläis: Palaitkat, it teidän pahoista teistänne: teidän pitäis kuoleman, te i huone? Def. 18: 23, 32.

Ja sinä ihmisen poika, sano si= mäsä lapsille: Sinä päivänä rikas pahaa teke, ei hänen wan= xensa pida händä auttaman; ja toman ei pida jumalattomuude= ngeman sinä päivänä kuin hän äändä jumalattomuudestansa: ja las ei taida elää wanhurstau= ihden sinä päivänä jona hän eke. Def. 3: 20. Luku 18: 24.

Koska minä hurikalle sanon: itä totisesti elämän, ja luottaa Rauteensa, ja teke pahaa; niin hänen wanhurstauttansa ensin= iistettaman, mutta hänen pitä n pahudesansa, kuin hän teke.

Ja koska minä jumalattomalle sinun pitä totisesti kuoleman, paranda igensä synnistänsä, ja ein ja hywin:

Niin että jumalatoim pandin illen, ja maxaa mitä hän on mpt, ja elämän sanan jälkeen tei hän pahaa tee; niin hän sefti elää, ja ei pida kuoleman. 22: 26. 5 Mos. 24: 13. Def. 18: 7.

Kaikki hänen syndinsä jotka hän on, pitä unhotettaman: Sillä e mitä hyvä ja oikia on, sen= hän saa totisesti elää.

Ja siunon kansas lapset sano=

wat: ei HERa oikein duomige: ja kuitengin heillä on määräys.

Def. 18: 25, 29.

18. Sillä jos hurikas käändä igen= jä pois hurstaudestansa, ja teke pahaa; niin hän kuolee syystä sentähden.

19. Ja jos jumalatoim paranda igen= sä jumalattomasta menoistansa, ja teke oikein ja hywin: niin hän saa sentäh= den kaiketi elää.

20. Kuitengin te sanotte: ei HERa oikein duomige; waikka minä teille, te Israelin huone, kullengin menonsa jälkeen duomigen.

21. Ja tapahtui toisena vuotena toistakymmendä meidän fangiudestam= me, wiidendenä päivänä, kymmenen= nesä kuukaudesta, että minun tygöni tuli yri paennut Jerusalemissa, ja sano: Kaupunki lyötiin. 2 Kun. 8: 25: 1, 16.

22. Ja HERan käsi oli minun päälläni ehtona, ennenkuin se paennut tuli, ja awais minun suuni, siki kuin hän tuli huomeneltain minun tygöni: ja niin hän awais minun suuni, etten minä tainnut enää wait olla.

Def. 1: 3. Luku 24: 26, 27.

23. Ja HERan sana tapahtui mi= mulle, ja sano:

24. Sinä ihmisen poika, tämän kor= wen asuwaiset Israelin maalla, sanowat näin: Abraham oli ainoasti yri mies, ja peri tämän maan; mutta meitä on paljo, niin meillä on siis tämä maa sitä oikemmin.

25. Sano siis heille: näin sanoo HERa HERa: te oletta werta syö= net, ja nostanet teidän filmänne epä= jumalain tygö, ja oletta werta wo= dattanet, ja te luuletta että te omistat= te maan?

26. Te seisotte aina miekka kädessä, ja teette kaubisturia, ja toinen häwäisee toisen emännän; ja te luuletta että te omistatte maan? Def. 18: 6.

27. Niin sano heille: näin sanoo HERa HERa: niin totta kuin mi= nä elän, niin pitä kaikki jotka korne= sa asuwat, miekan kautta langeman, ja mitä kedolla on, annan minä pedoille syötää; ja ne jotka linnoisa ja luolisa owat, pitä ruttoon kuoleman.

28. Sillä minä tahdon maan peräti hämittää, ja sen ylpeydelle ja voimalle lopun tehdä; että Iſraelin vuoret pitä niin autiaksi tuleman, ettei kengän pidä waeldaman siitä ohje.

29. Ja heidän pitä tietämän, että minä olen HERRA, koska minä olen maan peräti hämittänyt, kaikkein kauhustensa tähden kuin he tehnet owat.

30. Ja sinä ihmisen poika, sinun kansas lapset puhuwat sinua vastaan siellä ja täällä, seinillä ja owein edessä, ja toinen sanoo toisellensa, kulin wellellensä, sanoden: käykämme kuulemaan mitä HERRA sanoo.

31. Ja he tulewat sinun työssä seurakuntaan, ja istuwat sinun edessä niin kuin minun kansani, ja kuulewat sinun sanas, mutta ei he tee ensingän sen jälkeen: he tekevät tosin ystävyyttä suulansa, mutta sydämellensä he seurawat ahneuttansa. Er. 42: 20. Lutu 53: 1.

32. Ja kago, sinun täytyy olla heidän ilowirtensä, jota he mielellensä laulawat ja soittawat: niin he sinun sanas kyllä kuulewat, mutta ei he tee sen jälkeen. Er. 28: 10.

33. Mutta koska se tulee joka tulewa on, kago, niin he saawat nähdä että Propheta on heidän seasansa ollut.

34. Luku.

Ulkian paimenen wirta.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sano:

2. Sinä ihmisen poika, ennusta Iſraelin paimenita vastaan: ennusta, ja sano heille, jotka paimenet owat: näin sanoo HERRA HERRA: woi Iſraelin paimenita, jotka igiänsä ruokkivat! ei köitä paimenden pidäisi laumaa ruokkiman? Jer. 23: 1.

3. Mutta te syötte lihawata, ja werhoitatte teitänne wilkoilla, ja teurastatte syötetyitä; mutta et te tahdo ruokkia lambaita. 3ad. 11: 16.

4. Heikkoja et te tue, salraitia et te paranna, haawoitettuja et te sido, eryneitä et te palauta, kadonneita et te ehi; mutta kowin ja angaraasti hallipetta heitä.

5. Ja minun lambani ovat heitetut, niinkuin ne joilla ei paimen ole, ja owat kaikille pedoille ruusit, ja owat peräti hajoitetut: Er. 53: 6. Matk. 9: 36.

6. Ja käywät eryriä kaikilla rilla ja korkeilla kukkuloilla; ja kaikkeen maahan hajoitetut, ja ketän joka heitä kysyy eli tottele.

7. Sentähden te paimenet HERRAN sanaa:

8. Niin totta kuin minä elän, HERRA HERRA: että te minun lambani raateluxeri, ja laumani kaikille pedoille ruusit, heillä ole paimenda, ja minun paimeni ei pidä lukua minun lammojaan, waan owat senkaltaiset paimenet igiänsä ruokkivat, mutta minun baitani ei he tahdo ruokkia;

9. Sentähden te paimenet HERRAN sanaa:

10. Näin sanoo HERRA HERRA kago, minä tahdon paimenittem paimen, ja tahdon minun lammojen käsittänsä waattia, ja tahdon lopetta, ettei heidän pidä enää paimena olemalla eikä igiänsä ruokkia minä tahdon minun lammoja suustansa temmata ulos, ja ei ole olemalla heidän ruokansa.

11. Sillä näin sanoo HERRA HERRA: kago, minä tahdon ike pitää heidän lambaitani, ja tahdon heitä.

12. Niinkuin paimen ehi laumansa, koska he laumastansa eronnet niin tahdon minä myös minun baitani ehiä, ja tahdon heitä paikoissa pelastaa, joihin he hajoimat omat siihen aikaan, koska sumu oli. Luc. 15: 4.

13. Ja tahdon heitä kaikissa soissa wiedä ulos, ja kaikissa maissa koota, ja heitä omalle maalle wiedä: ja kaita heitä Iſraelin wuoroin tykönä, ja kaikissa suloiſissa paikoissa.

14. Ja heitä parhaalle laitumelle, ja heidän majansa pitä Iſraelin wuorilla seisoman: heidän pitä lewollisessa warjossa maan ja heillä pitä olemalla Iſraelin wuorilla.

5. Minä tahdon itse minun lam-
i ruokkia, ja minä tahdon heitä
ttaa, sanoo HERa HERa:

6. Kadonnet tahdon minä enä,
synet tallelle tuottaa, haavoitetut
a, heikkoja wahwistaa: lihawita
wäfewitä tahdon minä häwittää,
saijen heitä toimellisesti.

7. Mutta teille, minun laumani,
w HERa HERa näin: kago,
ä tahdon duomita lampan ja lam-
wälillä, ja sinasten ja kauristen
llä.

Matth. 25: 32.

8. Eikä siinä kyllä ole, että teillä
hyvä laidun on, ja jäänet teidän
mistanne te jalwoillanne tallatte:
min jalot lähtet juoda, että te jää-
jalwoillanne tallatte?

9. Että minun lampani pitää syö-
ä sitä kuin te oletta jalwoillanne
met, ja pitää myös juoman sitä
te tallannet oletta jalwoillanne.

10. Sentähden näin sanoo HERa
HERa heille: kago, minä tahdon duo-
a lihawain ja laihain lammansten
llä;

11. Että te potkitta jalwoillanne,
mpletta heikkoja sarwillanne, siihen-
kuin te heidän hajoitatte ulos.

12. Ja minä tahdon antaa minun
mani, ettei sitä pidä enää raate-
ri annettaman, ja tahdon duomita
han ja lampan wälillä.

13. Ja minä tahdon yhden aino-
en paimenen herättä, joka heitä
rawigewa, minun palveliani
widin: hän on heitä rawigewa
on heidän paimenensa olewa.

14. Ja minä HERa tahdon olla
dän Jumalansa, mutta minun pal-
hani Dawid on heidän seksansa
lmies olewa: minä HERa olen
puhunut.

15. Ja minä tahdon ranhan liiten
än kansansa tehdä, ja kaikki pa-
käläimet maalda ajaa pois; että he
toimuna korwesa asuisit, ja meysisä
kaijit.

16. Ja tahdon heidän ja kaikki mi-
n tukkulani siunata; ja aunan heille

sataa oikialla ajalla, joka on armon
jade olewa: Ps. 68: 10. Es. 44: 3.

27. Että puut kedolla hedelmänsä
kandawat, ja maa anda kaswonsa, ja
he asuwat surntoinna maasa: ja heidän
pitä tietämän, että minä olen HERa,
kosta minä heidän itensä jutun karkai-
sen, ja heitä olen pelastanut niitten kä-
sistä joita heidän pitää palweleman.

28. Ja ei heidän pidä sillen paka-
noille raateluxeri oleman, ja ei maan
pedot pidä sillen heitä syömän; mutta
heidän pitää surntoinna ja pelkämätä
asuman.

Jer. 30: 10. Esu 46: 27.

29. Ja minä tahdon heille kuu-
luisan wesan herättä; ettei heidän
pidä enää nälkää maalla kärjimän, eikä
heidän pilkkaansa pakanain seaja kan-
daman.

Es. 11: 1. Jer. 23: 5.

30. Ja heidän pitää tietämän, että
minä HERa heidän Jumalansa olen
heidän tykänensä; ja Israelin huone
on minun Kansani, sanoo HERa
HERa.

31. Ja te ihmiset, pitää oleman mi-
nun laitumeni lauma; ja minä tahdon
olla teidän Jumalanne, sanoo HERa
HERa.

35. Luku.

Edomille uhtaan kowaa rangaitusta,
ja luetellaan syyt siihen.

Ja HERan sana tapahtui minulle,
ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, pane sinun
kasiros Seirin ruorta vastaan, ja en-
nusta sitä vastaan.

Jer. 49: 7.

Ps. 25: 8. Am. 1: 11.

3. Ja sano sille: Näin sanoo HERa
HERa: kago, minä tahdon sinun
limpuus: Sinä Seirin wuori; ja mi-
nun läteui ojennan minä sinua vastaan,
ja tahdon sinun peräti häwittää.

4. Minä tahdon sinun kaupungis
häwittää, että sinun pitää autiaksi tu-
leman; ja sinun pitää tietämän että
minä olen HERa;

5. Että te aina ja alinemat wi-
hatte Israelin lapjia, ja ajoitta heitä
mielkaan, kosta heille pahoin käwi, ja
heidän rikorensa loppui.

Ps. 137: 7.

Ps. 25: 12. Esu 21: 29.

6. Sentähden, niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA HERRA, tahdon minä sinun myös werisxi tehdä, ja ei sinun pidä weren wuotamisesta pääsemän, ja että weri sinulle kelpaa, niin ei sinun pidä werestä pääsemän.

7. Ja minä tahdon kaiten Seirin wuoren häwittä ja autiaksi tehdä, ettei keidän siitä pidä käymän eikä waeldaman.

8. Ja minä tahdon hänen wuorensa tapetuilla täyttää: sinun kulkuloilles, laareihis ja kaittiin sinun wirttoihis, pitä miekalla tapetut langeman.

9. Minä tahdon sinun tehdä isankalkkiseri häwityxeri, ettei lenengän pida sinun kaupungeis asuman; ja teidän pitä tietämän että minä olen HERRA.

10. Ja että sinä sanot: molemmat kansat ja molemmat maakunnat pitä minun oleman, ja ne tahdonma ne otta; waikka HERRA niisä asuu;
pr. 83: 13.

11. Sentähden, niin totta kuin minä elän, sanoo HERRA HERRA, tahdon minä sinulle wihas ja wainos jälkeen tehdä, kuin sinä hänelle sulasta wainosta tehuwt olet; ja tahdon heidän seafansa ilmoiteturi tulla, koska minä sinun rangaissut olen.

12. Ja sinun pitä tietämän, että minä HERRA kaikki sinun pilkkas kuulut olen, kuin sinä Israelin wuoria vastaan puhunut olet, ja sanonut: he owat häwitetyt ja meille häwittäxemme annotut:

13. Ja olette minua vastaan teitänne suullanne suuresti kerjannet, ja tuimasti puhunut; jousa minä olen kuulut.

14. Näin sanoo HERRA HERRA: minä teen sinun autiaksi, että koko maakunda pitä iloixeman.

15. Niinkuin sinä iloinnut olet Israelin perikundaa ottaissas, että se autigna oli: niin tahdon minä sinun kansas tehdä; että Seirin wuori pitä autiaksi oleman, yinä koko Edomin kansa, ja heidän pitä tietämän että minä olen HERRA.

36. 2. luku.

HERRA uhtaa kansansa, mutta osottaa, että hän, joka tahtoo kansaansa puhdistaa ja...

Ja sinä ihmisen poika, cun...
raelin wuorille, ja sano: HERRAN sanaa, te Israelin...
Def. 6: 3.

2. Näin sanoo HERRA HERRA: wihollinen pitittää, sanoden: wuoret owat meidän perindömm...
Def. 25: 3. Eufa 26: 2.

3. Sentähden ennusta, ja sano: sanoo HERRA HERRA: sentähden tosin sentähden, että te jotka... witetän ja sorretan, oletta... neille pakanoille osari joutunut, ja san kielin ja pilkari tullet;

4. Sentähden kuulkat te... wuoret HERRAN HERRAN... sanoo HERRA HERRA, sekä... että kulkuloille, ojille ja laareille witetylle autialle, ja hyljätyille... pungeille: jotka jääneille pakanoille tahwolda ymbäri, saalixi ja... tullet owat;

5. Sentähden näin sanoo HERRA: minä olen minun... kiiwandesani puhunut jääneitä... noita vastaan, ja koko Edomita... jotka owat ottanet minun... riindrensä, sydämellisellä ilolla... kalla, sitä häwittäxensä ja sorret...

6. Sentähden ennusta Israelin... ja sano wuorille ja kulkuloille, ja laaroille: Näin sanoo HERRA... kage, minä olen puhunut minun... wandesani ja julnudesani, että... letta senkaltaišta häwittäxensä... da kirjinet.

7. Sentähden sanoo HERRA... ra näin: minä ylbünän minun... niin että teidän lähimmäisenne... lanat joka tahwolda ymbäri, pitä... daman häpiänsä.

8. Mutta te Israelin wuoret, dan pitä wiberjdiyeman, ja... mimin kansalleni Israelille... joka pian pitä tapahtuman.

9. Sillä kage, minä... taas teidän työhonne, että... sin ja kylwetäxiin.

10. Ja teen teidän tyköänne paljo usaa, koko Israelin huonen kaikki; ja kaupungisa pitää taas asutuksen, ja autiat rakettaman.

11. Minä annan teidän Kansanne korjanne liivändyä, niin että te enää ja kasvatte. Ja panen teidän jälken ajurinaan niinkuin muihin, ja teen teille enää hyvää kuin ennen; ja teidän pitää ymmärtämään, että minä olen HERRA.

12. Minä annan kansain tulla teityköönne, minun kansaini Israelin, ja pitää sinusa asuman, ja sinun olemas heldän perindönsä; ja ei pidä enää lapsettomaksi tuleman. Näin sanoo HERRA: että jünusta minä: sinä olet syönyt ihmisiä, ja syönyt sinun kansain lapsittomaksi; Sentähden ei enää sinun pidä ihmisiä, eli kansain telemän komari; sanoo HERRA HERRA.

13. Ja en minä tahdo anda enää kulla pakanain pilkkaa, eikä sinä enää kansain häväisystä kansain: ei myös sinun kansain enää komari telemän, sanoo HERRA.

14. Ja HERRAN sana tapahtui wiesimulle, ja sanoi:

15. Sinä ihmisen poika, kosta Israelin huone asui maallansa, ja saastutus menollansa ja töillensä; niin teidän menonsa oli minun edessäni kuin wainon saastaisuus hänen ansa; Es. 64: 6.

16. Silloin minä wuodatin wihani päällensä, sen weren tähden, he maalla olit wuodattanut, ja en epäjumalillansa saastuttanut.

17. Ja minä hajoitin heidän pakaselaan, ja he hajoitettiin maakunnan ja minä duomisin heitä heidän ansa ja tekoinsa jälkeen.

18. Ja kuin he myös tulit pakas-työ, kunga he tulit, häväisit he minun pyhän nimeni, että heistä sa-
19. engosta tämä HERRAN kansa, ja piti maaldansa lähtemän? Es. 52: 5. Rom. 2: 24.

20. Mutta minä säästin minun pyhän tähden, jonga Israelin huone hä-pakanain seasa, kunga he tulit.

22. Sentähden pitää sinun saneman Israelin huonelle: näin sanoo HERRA HERRA: en minä sitä te teidän täh-tenne, te Israelin huone; waan minun pyhän nimeni tähden, jonga te pakanain seasa oletta häväisnet, joitten työ te tullet oletta.

23. Sillä minä tahdon pyhittä minun suuren nimeni, joka teillä pakanain seasa suuresti häväisny on, ja pakanain pitää ymmärtämän minun olemas HERRAN, sanoo HERRA HERRA: kosta minä igeni osotan teistä heidän edesänsä, että minä olen pyhä.

24. Sillä minä tuon teidän pakasnoista, ja kokoon teitä kaikista maakunnista; ja annan teidän tulla jälken teidän maahan.

25. Ja priifkotan puhdasta wettä teidän päällemme, niin että te tuletta puhtari: kaikesta teidän saastaisudestanne, ja kaikista teidän epäjumalistanne puhdistan minä teitä. Es. 44: 3. Saoh. 13: 1.

26. Ja annan teille uuden sydämen, ja uuden hengen annan minä teihin: ja otan pois teidän lihastanne kiwisen sydämen, ja annan teille sydämen lihasta. Des. 11: 19. Euku 18: 31.

27. Ja annan minun hengeni teihin; ja teen niin että te waellatte minun säädykseni, ja pidätte minun oikeudeni, ja teette niitten jälkeen. Jer. 32: 39.

28. Ja teidän pitää asuman sillä maalla, jonga minä olen teidän Isilleme andanut: ja teidän pitää olemas minun kansaini, ja minä tahden olla teidän Jumalanne. Jer. 33: 12, 13.

29. Minä wapahtan teitä kaikesta teidän saastaisuudestanne; ja sanen yhwälle että hänen pitää hywin menestymän, engä anna teidän nähdä nälkää.

30. Minä enäänän hedelmän puusa ja kaswatan tulon ledolla; ettei pakanain pidä teitä enää nälsäu tähden pilkkaman.

31. Silloin teidän pitää ajattelemas teidän pahaa menoaanne ja teidän töitäne, ettei ne ollet hyvät; ja teidän pitää igemme suuttuman, teidän rikostenne ja teidän epäjumalan palvelukseenne tähden. Des. 6: 9.

32. En minä näitä tee teidän täh-
tenne, sanoo YHerra YHerra, sen pi-
tä teidän tietämän; waan teidän pitä
suuresti häpemän teidän teitänne, te
Israelin huone.

33. Näin sanoo YHerra YHerra:
sinä päivänä kuin minä teitä olen
puhdistawa kaikista teidän rikoristanne;
niin minä taas tahdon panna asujat
Kaupungeihin, ja autiamet pitää taas
rakettaman.

34. Ja häwitetty maa pitää kunnet-
tämän; että se oli turmeldu, kaikkein
ohijekäväisten ilmäin edessä.

35. Ja heidän pitää sanoman: Tä-
mä maa oli turmeldu, ja se on nyt niin-
kuin Edenin ilotarha; ja nämät Kau-
pungit olit kukistut, ja otetut ja autiat,
ja oivat nyt wawat, ja niissä asutan.

36. Ja ne jäänet pakanat teidän
ympärillänne pitää ymmärtämän, että
minä YHerra olen ja otetut jälleen ra-
kendamut, ja häwitetyt istuttanut: Mi-
nä YHerra sen sanonut ja tehnyt olen.
Isa. 17: 24.

37. Näin sanoo YHerra YHerra:
Israelin huonen pitää taas minua kys-
ymän, että minä igeni heille ofotan,
ja minä enännän heitä, niinkuin ih-
misten lauman. 1 Sam. 28: 6.
Isa. 34: 31.

38. Niinkuin pyhän lauman, niin-
kuin Jerusalemin lauman hänen juhl-
nansa, niin pitää häwitetyt Kaupungit
täyteen tuleman ihmisten laumesta;
ja heidän pitää ymmärtämän minun
olewau YHerran.

37. L u k u.

Kuolaitten noufeminen ylös. Judan ja
Israelin palmen.

Ja YHerran käsi rupeis minun, ja
YHerra wei minun Vengessä, ja
asetti minun lakialle kedolle; jota oli
luita täynnä.

2. Ja hän johdatti minua niitten
kautta, aina ympärinsä: Ja kago, si-
nä oli sangen paljo luita kedolla, ja
kago, ne olit peräti kuivutut.

3. Ja hän sanoi minulle: sinä ih-
misen poika, luuletkos nämät luut jäl-
len-eläwäri tulewan? ja minä sanoin:
sinä YHerra YHerra sen tiedät.

4. Ja hän sanoi minulle: en-
näistä luista, ja sano heille: te tui-
tut luut, kuulkat YHerran sanoo.

5. Näin sanoo YHerra YHerra
näistä luista: kago, minä annan
teihin hengen, ja teidän pitää elä-
tuleman.

6. Ja annan teille suonet, ja
watan lihan teidän päällemme, ja
dän nahhan teidän päällemme, ja
teille hengen, että te jälle elä-
tuletta: ja teidän pitää tietämän,
minä olen YHerra. Isa. 38:

7. Ja minä ennustin niinkuin
mulle käfetty oli: niin tuli he-
kosta minä ennustin, ja kago, ne
peijit liikkuman, ja luut talit
yhteen kutin jäsenehensä.

8. Ja minä näjin, ja kago,
tulit suonet ja liha päälle, ja he-
ti ne nahalla; mutta ei niissä
hengeä ollut.

9. Ja hän sanoi minulle:
hengelle, ennusta sinä ihmisen
ja sano hengelle, näin sanoo YHerra
YHerra: sinä hengi tule tässä
jäästä tuulesta, ja puhalla näitä
pettuin päälle, että he jälle elä-
tulijit.

10. Ja minä ennustin niinkuin
oli minun käfenny: niin tuli
heihin, ja he tulit eläwäri, ja
jalwoillansa, ja heitä oli sangen
joukko.

11. Ja hän sanoi minulle: ih-
misen poika, nämät luut ovat
Israelin huone: kago, he sanon
meidän luumme ovat kuivumet,
dän toiwomme on kadonnut, ja
lemma hukkumet.

12. Sentähden ennusta, ja
heille: näin sanoo YHerra YHerra
kago, minä annan teidän hautanne
tahdon teitä, minun Kansani,
tuoda ulos; ja saatan teitä Isra-
maalle.

13. Ja teidän pitää tietämän,
minä olen YHerra; koska minä
teidän hautanne arwanmut, ja teitä,
nun Kansani, sielddä tuonut ulos.

14. Ja minä tahdon
Hengeni teihin, että te jälle elä-

ja tahdon saatta teitä teidän maalle; ja teidän pitää ymmärtämän, et minä olen HERRA. Minä sen puole, ja minä myös sen teen, sanoo HERRA.

5. Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sanoi:

6. Sinä ihmisen poika, ota sinulle yksi puu, ja kirjoita siihen Jubaasta heidän kumpaneistansa Israelin lapsille: ja ota vielä sille yksi puu, ja kirjoita siihen Josephiin ja Ephraimin nimen, ja koko Israelin huone, heidän nimensä.

7. Ja liitä heitä molemmita yhteen, sinulles yhderi puuri; niin että kukaan kaikkii yhderi lädesäs.

8. Jos siis sinun kansas lapset kysyvät sinulle, sanoden: etkös tahdoille ilmoittaa, mitäs sillä ajattelet?

9. Niin sano heille: näin sanoo HERRA HERRA: kato, minä otan Josephin puun, joka on Ephraimin puu, puunä heidän kumpaneinsa Israelin sukuihin kansa; ja panen heidän puun puun tykö, ja teen heistä monista yhden puun minun lädesäni.

10. Ja sinun pitää ne puut, joihin on kirjoittanut olet, sinun lädesäs ja pitämän, että he sen näkevät.

11. Ja sinun pitää heille sanoman: niin sanoo HERRA HERRA: kato, minä tuon jälleen Israelin lapset palloista, joihin he menneet ovat, ja tuon heidän jokapaikasta, ja annan heidän tulla maallensa jälleen:

12. Ja teen kaikki yhderi kansari maalla, Israelin wuortilla: ja heillä kukaan pitää oleman yksi kuningas, ja pidi enää kari kansaa, eli kahteen aldundaan jaetut, oleman.

13. Ei heidän myös pidi enää saattaman igiänsä epäjumaliansa, kaururisa ja kaikkinaisissa rikorisissa: Mitä autan heitä kaikista paikoista, joita he ovat rikkoneet, ja puhdistan heitä, ja heidän pitää oleman minun kansaksi, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa.

14. Ja minun palveliani Dawid pitää oleman heidän kuningansa, ja kaikkein heidän yrittäinen paimentensa: Ja heidän pitää waeldaman

minun oikeudesani, ja pitämän minun säätyni, ja tekemän niitten jälkeen.

Es. 40: 11. Jer. 23: 5. Luku 30: 9.
Ese. 34: 29. Job. 10: 11.

25. Ja heidän pitää asuman sillä maalla, josta minä palvelialleni Jacobille andanut olen, josta teidän Isänsä ne asunet ovat: heidän ja heidän lapsensa ja lastensa lapset pitää siellä iankaikkisesti asuman: ja minun palveliani Dawid pitää oleman heidän Ruhtinansa iankaikkisesti.

Ps. 110: 4. Job. 12: 34.

26. Ja minä teen heidän kansansa rauhan liiton, sen pitää heille iankaikkisen liiton oleman: ja holhen heitä, ja enemmän heitä, ja minun Pyhäni pitää oleman heidän seasansa iankaikkisesti.

2 Milla K. 6: 16. Ps. 89: 4.
Jer. 31: 31.

27. Ja minun majani pitää oleman heidän seasansa, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa; ja heidän pitää oleman minun kansani;

3 Mos. 26: 11, 12. Ese. 11: 20. 2 Cor. 6: 16.

28. Niin että pakanaingin pitää ymmärtämän että minä HERRA pyhitän Israelin; ja minun Pyhäni pitää oleman heidän tykönsä iankaikkisesti.

38. Luku.

Enustus kuinga Gog ja Magog piti Jumalan kansaa waiwaman, mutta myös itse wihdoin rangaistaman.

Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sanoi:

2. Sinä ihmisen poika, käännä itses Gogia vastaan, joka on Diagojin maalla ja on ylimmäinen Mesechin ja Thubalin Väämies, ja emusta häneistä.

Ilm. K. 20: 8.

3. Ja sano: Näin sanoo HERRA HERRA: kato, minä tulen kimpus sinä Gog, joka olet ylimmäinen Mesechin ja Thubalin Väämies. Ese. 39: 1

4. Ja palantan sinun, ja panen sinut sinun smuhus; ja wien sinun ulos kaiken sinun jenkkes, heivoites ja rahasmiehes kansa, jotka kaikki ovat jalosti valmistetut, joita on suuri joukko, ja kandaivat kaikki keihäitä, kilpejä ja miekkoja.

2 Kun. K. 19: 28.
Ese. 29: 4.

5. Sinun myötäs ovat Persialai-

set, Etiopialaiset ja Butialaiset; jotka kaikki kandaavat kilpejä ja rautalatteja:

6. Gomer ja kaikki hänen joukkonsa, ja myös Thogarman huone, joka pohjaa päin on, kaiken hänen joukkonsa kansa; ja sinun myötäs on paljo kansaa. 1 Mos. 10: 2.

7. Walmista iges, warusta iges hywin, sinä ja kaikki sinun joukko, joka sinun myötäs on; ja ole sinä heidän päämiehenä.

8. Sinun pitää kuitengin viimein rangaisturi tuleman: Wiimeisellä ajalla pitää sinun tuleman siihen maahan, joka on jälken saatu mielellä, on myös koettu monesta kansasta, Israelin wio:relle, joka kaawan aikaa on autiana ollut; ja on nyt monesta kansasta johdattu ulos, ja kaikki surutoimma asuwat.

9. Sinun pitää menemän ylös ja tuleman suurella rajuilualla, ja sinun pitää oleman niinkuin pilwi, joka maan peittää; sinä ja sinun joukko, ja kansan paljous sinun kansas. Jer. 30: 18.

10. Näin sanoo HERRA HERRA: siihen aikaan pitää sinun senkaltaisia aikouman sinun mieleks; ja pitää pahoja juonia ajatteleman.

11. Sinun pitää sanoman: minä tahdon hyökätä maan kylihin, ja menen heidän päällensä, jotka surutoimna ja murhetoimna asuwat: nämät kaikki asuwat ilman muurita, joilla ei telkiä eikä porttia ole;

12. Ettäs kowin ryhääsit ja jumasti raatelisit, ja annait kates käydä häwitettyjä vastaan, jotka palainnet owat, ja sitä kansaa vastaan, joka pafanoista koettu on, jotka karjaa kaikevat, ja kauppa tekevät, ja asuwat keskellä maata.

13. Nikas Arabia, Deban, ja meren kauppaniehet, ja kaikki woimalliset jotka siellä owat, pitää sinulle sanoman: oletkos ollengin tullut ryhäämään, ja koonnut joukko perki raatekomaan, ottaxes pois hepian ja kullan, ja koottaxes karjaa ja tawarata, ja suurta saalista saadaxes?

14. Sentähden ennusta sinä ihmisen poika, ja sano Gogille: näin sanoo HERRA HERRA: Etkösin ymmärrä,

koska minun kansani Israel esin ruttomasti?

15. Niin sinä tulet silloin pohjan ääriistä, sinä ja paljo kansas: kaikki hewoisilla, surri ja lewä setajoukko.

16. Ja sinun pitää menemän minun kansaani Syr. elia vastaan, kuin pilwi, joka maan peittää: meifellä ajalla pitää sinun oleman, ja ta minä tahdon sentähden antaa tulla minun maalleni, että pitää oppiman minua tundemaan, minä sinusa, Gog, pyhitetyt heidän silmänsä edesä.

17. Näin sanoo HERRA HERRA sinä olet se, josta minä olen sanonut minun palweliaini Jer. Prophetain kautta, jotka siihen ennustit, minun tahtowani antaa tulla heidän päällensä. Jer. 49: 39.

18. Ja sen pitää silloin tapahtuma koska Gog tulee Israelin maata vastaan sanoo HERRA HERRA, pitää minun wihani nouseman minun julmukseni.

19. Ja minä puhun näitä kuuwauksiani, ja minun wihani on se, että silloin pitää surren waapistuman Israelin maalla: Jer. 39: 5, 6. Waerb. 24: 22.

20. Että minun kasiwosi edesä tä kalat meresä waapisteman, kinnat wan alla, ekinnet ledolla, ja kaikki ka matelewat ja liikkuwat maan päällä, ja kaikki ihmiset jotka maan päällä owat: ja wuoret pitää kullistettun ja seinät ja kaikki muurit maahan toman.

21. Mutta minä kusun miekani vastaan kaikilla minun wuorilla sanoo HERRA HERRA: minä etkösin kaiken miekan pitää tuleman to toistanja vastaan.

22. Ja minä duomigen hänen tolla ja werellä; ja annan sataa tädää ja raeffiwä, tulda ja tulkhä hänen ja hänen joukkonsa päälle, sen paljon kansan päälle, joka hänen kansansa on. Jer. 49: 21: c.

23. Surri niin pitää minun surri pyhärti ja tuturi tuleman minun kamaire edesä; että heidän piti märtämän minun elewan HERRA.

39. Luku.

Ja hävitys osoittaa HETran vuorimota.
 Ja siinä ihmisen poika, ennusta Gogin vastaan, ja sano: Näin sanoo HETra HETra: kato, minä tulen siinä ihmisen poika, Gog, jinä joka olet Mesopotamian Eubalin ylinnämainen päämies.
 Def. 38: 2, 3. Jlm. K. 20: 8.
 Ja tahdon sinun palautta ja haula ulos, ja noudan sinun pohjan alta; ja annan sinun tulla Israelin maalle:
 Ja syön jouken pois sinun wastasta lädestäs, ja heitän sinun ruu-
 pois oikasta lädestäs.
 Israelin vuorilla pitää sinun ka-
 ta, kaiken sinun joukko kausa, ja
 kaiken kausa, joka sinun tykönsä
 Minä annan sinun linnuille, kus-
 känä he lendävät, ja ledon eläi-
 se ruysi. Def. 33: 27.
 Sinun pitää langeman kedolla;
 Minä HETra HETra, olen sen
 maan.
 Ja minä heitän tulen Magogin
 maahan, ja niitten päälle jotka luodoisa
 maahan asuvat; ja heidän pitää ym-
 nämän minun olewan HETran.
 Ja minä tahdon tehdä minun
 maan nimeni tietäväksi minun Kan-
 ton Israelin seasa, ja en tahdo enää
 maahan pyhää nimeäni häväistä;
 ja palanain pitää ymmärtämän mi-
 nulle HETran Israelin pyhän.
 Kato, jo se on parhallaansa tul-
 ta tapahtunut, sanoo HETra HETra:
 se on se päivä, josta minä olen
 tullut.
 Ja Israelin Kaupungein asu-
 jan pitää lähtemän ulos, ja tekemän
 maan, ja polttaman sotaaset, kaikel-
 set kilvet, jouhet, urolet, seipät ja
 muut; jotka kestävät palaa seigemän
 maalla;
 Niin ettej tarwita hakea ruuta
 maasta, eli pida megästä halattaman;
 ja he polttavat sotaaseita: Ja pitää
 maan niitä, joilda he ovat ryöste-
 lyä raateleman niitä, joilda he olit
 tulleet, sanoo HETra HETra.
 Ja sen pitää silloin tapahtuman,
 ja minä annan Gogille pakan hau-

tamiseri Israelisa, sen laaron' josta me-
 ren tygö itään päin mennän, niin että
 ne jotka siitä menevät ohitse, pitää sie-
 ramensa tukigemän; ja heidän pitää Gog-
 gin joukkoimensa siihen hautamaan, ja se
 pitää kuguttaman Gogin joukon laaroyi.

12. Mutta Israelin huonen pitää hei-
 tä hautamaan, että maa sen kautta pi-
 tä puhdistettaman koko seigemän kuu-
 kautta. 5 Mos. 21: 23.

13. Ja kaikella maakunnan Kansal-
 la pitää tekemistä oleman heidän hau-
 tamisesansa, ja pitää saaman siitä kuu-
 luksian nimen, että minä jinä päivä-
 nä kunnioitetuksi tulen, sanoo HETra
 HETra.

14. Ja heidän pitää asettaman mie-
 hiä käymään jokapäivä maata ymbä-
 ri, ja heidän kansansa kuolluitten hau-
 tain kairajat, hautamaan jäämyitä
 maan päällä, että se puhdistettaijin;
 seigemän Kunkauden perästä pitää hei-
 dän rupeman sitä tutkistelemaan.

15. Ja ne jotka maata käyvät ym-
 bäri ja josakusa paikasa ihmisen luut
 näkewät, heidän pitää siihen merkin pa-
 neman; jithenasti kuin haudan kairajat
 ne myös Gogin joukon laaroen hau-
 tarvat.

16. Kaupungi myös pitää siellä kugut-
 taman Samonari: Niin pitää heidän
 maan perstaman.

17. Nyt jinä ihmisen poika, näin
 sanoo HETra HETra: sano kaikille
 linnuille kusta itänä he lendävät, ja
 kaikille eläimille kedolla: kootat tei-
 tänne, ja tulkat tänne, tulkat kokoon
 jokapaikasta ymbäriä minun tenras-
 uhrillen, jonga minä teille tenrastan,
 suurexi tenrasuhrisi Israelin vuorilla;
 ja syökät lihaa, ja juokat wertaa.

Et. 34: 6. Jlm. K. 19: 17.

18. Teidän pitää syömän wäkeistä
 lihaa, ja juoman maan Päämiehen
 werta; oinajien, karigain, karisten,
 härkain, jotka kaikki lihawat ja hywiin
 syötetyt owat.

19. Ja teidän pitää syömän liha-
 wunta, niin että te rawituxi tuletta,
 ja juoman werta, niin että te juonen-
 riin tuletta; siitä teuraehrista, kuin
 minä teille tenrastan.

20. Rawitkat teitänne minun pöy-

dälläni heivoijista ja ragastajista, wäke-
wistä ja kaikkeinajesta sotaräestä; ja-
noo HETra HETra.

21. Ja minä annan minun kum-
niani tulla pakanain sekaan; niin että
kaikki pakanat pitää näkemän minun
duomioni, jonka minä olen tehnyt, ja
minun läteni, jonka minä olen pannut
heidän päällensä.

22. Ja Itraelin huonen ystä ymm-
märtämän, että minä HETra olen
heidän Jumalansa; siitä päivästä ja
aina edemmä.

23. Niin myös kaikkein pakanain
pitä ymmärtämän Itraelin huonen pa-
hain tekoinsa tähden wiebyxi pois; sen-
tähden että he minua vastaan rikkouet
owat; ja minä peitin kaswoni heidän
edestänsä, ja auroin heitä wihollisten-
sa käsiin, niin että heidän kaikkein piti
miekan kautta langeman.

24. Niinkuin heidän saastaisuutensa
ja pahat tekonsa anjainnet olit, tein
minä heille; ja peitin minun kaswoni
heidän edestänsä.

25. Sentähden näin sanoo HETra
HETra: nyt minä tahdon pelastaa
Jacobin sängit, ja armahtaa koko I-
traelin huonetta, ja kilwoitella minun
pyhän nimeni tähden.

26. Mutta heidän pitä landaman
häwäistyneensä ja rikoksensa, jolla he o-
wat rikkouet minua vastaan: koska he
surutoimna maallansa asuwat, niin et-
tei leugän heitä peljätä.

27. Ja minä olen heidän Kansoista
jälleen koria tuonut, ja koonnut heitä
wihollistensa maalda; ja olen heitä
pyhitetyri tullut, monen pakanain sil-
mäin edesä.

28. Ja niin pitä heidän ymmärtä-
män, että minä HETra olen heidän
Jumalansa, joka olen andanut heitä
wiedä pois pakanain sekaan, ja anda-
nut taas heitä koota maallensa, ja en
yhtäkän heitä andanut sinne jäädä.

29. Ja en minä enää tahdo peittää
minun kaswojani heidän edestänsä; sillä
minä olen wuodattanut minun hengeni
Itraelin huonen päälle, sanoo HETra
HETra.

Def. 36: 27. Joel. 2: 28.
Ap. 2: 17.

40. Luta.

Seu uuden Tempin kartanot, ešhuonen

Wiidendenä wuotena kolmatta
wiedä meidän sangjudestau
wuoden alusa, kymmenendenä päin
ensimäisessä Kuutaudessa, se en
toistakymmenes wuosi jätte kuin
pungi häwitettiin; juuri jina päin
tuli HETran käsi minun päälle
wei minun sinne.

2 Kun. 8: 2.
Def. 1: 3. Luta 8: 3. Luta 33: 21.

2. Jumalan näwöyisä wei hän
min Itraelin maalle, ja ajetti
sangen kortialle wuorelle; ja jella
niinkuin rakettu kaupungi etelästä

3. Ja koska hän minun oli
wienyt, lako, niin jellä oli yri
jonga kaswot wälkyit niinkuin
ja hänellä oli mittamuora, ja
riuku hänen lädesänsä; ja hän
portissa.

3os. 2: 1.

4. Ja se mies sanoi minulle:
ihmisen poika, lako silmilläs, ja
korwilla, ja pane sydämees kaikki
minä jimmulle ojetan; sillä sentähden
len minä jinnun tänne tuonut ojet-
ni jimmulle; ettäs kaikki ne kum-
tästä näet, Itraelin huonelle ilmoit-

5. Ja lako, muuri oli ulko-
puolella ymbäri kaiken huonen;
miehillä oli mittariuku lädesä
kynnärää ja lämminen lewerittä
ja hän mittais rakennuksen leweri-
ja korkeudelle, kaikki yhdellä riulla.

Def. 43: 13.

6. Ja hän tuli portin tygö,
oli itää päin, ja meni ylös
asuiumistansa; ja mittais portin
nyren, kummangin ystä riutum-
leweri.

7. Ja Kammiot jotka olit woi-
milla puolilla porttia, mittais
myös ystä riutumittaa pitkäri ja
tä riutumittaa lewiäri, ja Kam-
ten wälin wiittä kynnärää lewi-
Ja hän mittais myös portin tygö-
ren, ešhuonen portin tygö-
jellä puolella, ystä riutumittaa.

8. Ja mittais portin ešhuonen
silmäisellä puolella, ystä riutum-

9. Ja mittais ešhuonen portin
dexta ta kynnärätä, ja sen kynnärä-

työnarätä; ja esihuonen portin sisällä puolella.

1. Ja Kammioita oli kolme kummalla puolella, portin tykönä itäpäin, yksi niin avara kuin toinengin. molemmilla puolilla olit kynnetyt, olit yhden suuret.

2. Sitte mittais hän owen leveyden kymmeneen kynnärää, ja portin korkeus kolmetoistakymmeneä kynnärätä.

3. Ja Kammioin edessä oli sia molemmilla puolilla, kynnärän leveydellä: ja Kammioit olit kuuksi kynnärätä molemmille puolille.

4. Ja hän mittais portin, yhden kammion katoista toiseen, wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä leveydelle: ja olit suuta suuyin.

5. Hän teki myös owen päälliset kymmeneä kynnärää, ja esihuonen päällisen yläpäin porttia.

6. Ja portin läpikäytävästä, esihuonen tykö sisällyttyä porttiin, olit kymmeneä kynnärätä.

7. Ja siinä olit ahtat akkunat kammioissa ja päällisissä, sisällyttyä yläpäin portin: juuri niin myös esihuoneissa. Ja akkunat olit sisäpuolella kaikki ympärillä, ja owen päällisissä olit palmupuntit.

8. Ja hän wei minun vielä edessä äärimmäiseen kartanohon, ja kato, ja olit majat, ja permano laskeutuun yläpäin ympärillä; ja kolmekymmeneä kammioita permannolla.

9. Ja permando oli molemmilla puoleilla, niin pitkät kuin portitkin olit. Tämä oli alammainen permando.

10. Ja hän mittais alimmaisesta portista leveyden sisällyttyä kartanosta ulkopuolelta, sata kynnärää ja pohjaan.

11. Niin hän myös mittais pohjasta äärimmäiseen kartanohon asti, leveydelle ja leveydelle.

12. Siinä oli myös jokaisella sisällä kolme kammioita: ja hänen owen päällisensä ja esihuoneensa olit yhden suuret, niinkuin endisten portin; kymmeneä kynnärätä pituudelle, ja wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä leveydelle.

13. Ja hänen akkunansa, esihuoneensa

ja palmupunsa olit niinkuin itäisempiin portin, ja siinä oli myös seitsemän astuinda joita myöden mendin yläpäin, ja esihuone oli sen edessä.

23. Ja sisällyttyä esihuonen portti, oli pohjaisen ja itäisen portin kohdalla: ja hän mittais sata kynnärätä yhdestä portista toiseen.

24. Sitte wei hän minun myös etelään päin, ja kato, siellä oli myös yksi portti; ja hän mittais hänen owensa ja päälliset ja esihuoneensa niin suureksi kuin ne muutkin.

25. Siinä olit myös akkunat ja esihuonet ympärillä niinkuin muutkin akkunat; wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä pitkä, ja wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä levet.

26. Ja siinä oli myös seitsemän astuinda yläpäin, ja esihuone sen edessä; ja palmupuntit joka juurilla sen owen päällisissä.

27. Ja hän mittais myös sisällyttyä kartanon portin etelään päin; sata kynnärätä yhdestä eteläportista toiseen.

28. Ja hän wei minun eteläportin kautta sisällyttyä kartanohon; ja mittais sen portin etelään päin, niin suureksi kuin muutkin:

29. Ja hänen kammionsa, ja owensa ja päälliset, ja esihuoneensa juuri sillä suuruudella: ja hänen akkunansa ja esihuoneensa joka tahwolda, wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä pituudelle, ja wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä leveydelle.

30. Ja siinä olit esihuonet ympärillä, wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä pitkä, ja wiittä kynnärätä levet.

31. Ja hänen esihuoneensa olit äärimmäisen kartanon edessä, ja palmupuntit hänen owensa päällisissä: ja siinä oli kahdeksan astuinda joita myöden mendin yläpäin.

32. Sitte wei hän myös minun sisällyttyä porttiin itäpäin, ja mittais sen portin niin suureksi kuin muutkin:

33. Hänen kammionsa, owensa ja päälliset ja esihuoneensa, ja heidän akkunansa ja esihuoneensa endisten suuruudeksi ympärillä, wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä pitkä, ja wiitikolmetoistakymmeneä kynnärätä levet.

34. Ja hänellä oli myös esihuone äärimmäisen kartanon kohdalla, ja palmupuita oiven päällisissä molemmilla sivuilla, ja kahdeksan astuinda ylöspäin.

35. Sitte vei hän minun pohjan puoliseen porttiin: sen hän mittais niin suureksi kuin ne muutkin:

36. Vänen kammionsa, ovelensa päälistien, esihuoneittensa ja heidän alkunaisa kansa siinä ympärillä, wiittäkymmendä kynnärätä pitkäksi, ja wiittäkolmattakymmendä kynnärätä leveäksi.

37. Vänessä oli myös esihuone äärimmäisen kartanon kohdalla, ja palmupuut oiven päällisissä molemmilla puolilla, ja kahdeksan astuinda ylöspäin.

38. Ja siellä oli kammio, ja sen ovi oli portteihin pihtipielisiä; kusa polttouhri pestiin.

3 Mos. 1: 4, 7.

39. Mutta esihuonea portin edessä oli jokaisella sivulla kari pöytä; joilla polttouhri, rikosuhri ja wika uhri piti teuraustettaman.

Rom. 12: 1.

40. Ja ulkoisella puolella, kusta pohjaporttia päin mennän ylös, oli myös kari pöytä; ja toisella puolella portin esihuonen tykönä, oli myös kari pöytä.

41. Niin oli jokaisella sivulla portteihin edessä neljä pöytä: se on kahdeksan pöytä yhteen, joilla teuraustettiin.

42. Ja ne neljä pöytä olit tehdyt polttouhria warten wuonjonkiviistä, puolda toista kynnärätä pitkäksi, ja puolda toista kynnärätä leveäksi, ja kynnärätä korkeaksi; joille pandin kaitkinaiset aset, joilla myös polttouhri ja muut uhrit teuraustettiin.

43. Ja tottoin kiivet olit kammionda korkiat joka tahwolda; ja niille pöydille piti pandaman uhrilija.

44. Ja ulkoisella puolella sisällisiä porttia olit kammiot weisajilla sisälmaisessä kartanossa, yri sivulla pohjan porttia päin, joka lagoi etelään: toinen portin sivulla itään päin, se lagoi pohjaan.

Eol. 3: 16.

45. Ja hän sanoi minulle: se kammio, joka on etelää päin, on Wappein, joitten pitää huonea palveleman:

46. Mutta se kammio pohjaa päin, on niitten Wappein, jotka Altarilla palvelewat: ne owat Zadochin lapset, jolt-

ten pitää Lewin lapseta asuman: Wappan eteen, händä palveleman;

1 Kun. 5: 2: 20.

47. Ja hän mittais esihuone kynnärätä pitkäksi, ja sata kynnärätä leveäksi, nelikulmaiseksi, ja kynnärätin juuri Templin edessä.

48. Ja hän vei minun esihuoneeseen ja mittais esihuoneen päällisen, wiittäkynnärätä kynnärätin puolelle, ja portin leveyden kynnärätä molemmin puolin.

49. Mutta esihuone oli kolmikkomendä kynnärätä pitkä, ja kolmikkomendä kynnärätä leveä, ja kolme met joista mendin ylös; ja pohjan oiven päällisten tykönä, yri Templin puolella.

41. K a p i t e l i.

Sen uuden Templin sisälliset wuonot.

Ja hän vei minun Templin, ja mittais pagat seinä myöden, ja olit joka tahwolla kusi kynnärätin wet, niin lewiälä kuin huone.

1 Kun. 5: 6: 2.

2. Ja ovi oli kymmenen kynnärätä leveä, mutta kukin seinä molemmiin owea wiisi kynnärätä leveä: ja mittais siän Templissä, se oli kolmikkomendä kynnärätä pituudelle; ja kolmikkomendä kynnärätä leveydeksi.

3. Ja hän meni sisälmaiselle kynnärätä; ja ovi oli kusi kynnärätä; ja ovi oli kusi kynnärätä; ja ovi oli kusi kynnärätä; ja ovi oli kusi kynnärätä.

4. Ja hän mittais sen pituuden kolmikkomendä kynnärätä, ja kolmikkomendä kynnärätä Templin. Ja sanoi minulle: tämä on se kynnärätin Wyhin.

5. Ja hän mittais huoneen seinä kynnärätä: siellä olit kammiot, neljä kynnärätä leveä, ja kolme kynnärätä huonetta.

6. Ja sivulla kammiot kaitkinaisella kolme neljätkymmendä kynnärätä kynnärätä kiinni. Ja siinä olit kynnärätin seinää myöden kaitkinaiset kynnärätin kiinnitt: ja ei kynnärätin huoneen seinä kiinni.

7. Ja ylhäällä nähtään...

ustammat käytävät ymbärinsä, ylimmäiset käytävät ymbäri huonelit lewennuät, niin että alinmiamendin kestimmäiseen, ja kestimmää ylimmäiseen.

Ja minä näjin huonen korkeusjoka tahwolda, ja Kammioidin peset olewan täyttä mittaa, kunnatäätä.

Ja seinän leveys, joka oli Kammit kolkoisella puolella, oli wiisi kynnä: ne muut olit huonen käytäissälmäisellä puolella.

Ja Kammioiditten välillä ymbärihuonen, oli leveys kahdeskymmenkynnärätä.

Ja siellä oli kaxi owea, erim kohdalla, yri pohjaisista päin, ja etelätä, ja eripaikka wiisi kynnälä joka tahwolda.

Ja rakennus ländeen päin oli kymmendä kynnärätä lewiä, ja wiittä kynnärätä lewiä, ja yhdekymmendä kynnärätä pitkä.

Ja hän mittais huonen pituden kynnärätä; nimittäin, eripaikan, nurjen ja sen seinänin pituus oli kaksisata kynnärätä.

Ja huonen leveys edestä, sen kaksikanssa itään päin, oli myös kynnärätä.

Ja hän mittais rakennuksen pituuden, eripaikan edestä, yhdestä päästä toiseen, joka haaralda sata kynnälä, sisällisen Templin ja esihuonen kaksikanssa.

Siinä olit kynnäret ja ne akkunat, ja käytävät ymbäri, niin kaksikolme edessä, kungin akkunat kohdalla, jotka olit kaunistetut puuteolla ymbäri: aina maasta akkunoihin asti, akkunat myös olit kaunistetut.

Sitte oven päältä, niin aina kunnin Pyhimbään, ulkonaiselta ja sisäiseltä puolelta ylymbäri, aina kaksikolme.

Ja se oli tehty Cherubimeilla kumpulla, niin että yri palmu oli kungin Cherubimin välillä, Cherubimilla oli kahdet kasvot: kahdet palmupuulla niinkuin ihmisen kasvot palmupuun kohdalla, ja toiset kahdet niinkuin uoreen Jalopeu-

ran kasvot palmupuun kohdalla: se oli niin tehty kaksien huonen ymbärielle.

20. Maasta ylimmäiseen oven pääliseen asti, olit Cherubimit ja palmupuut tehdyt; niin myös Templin seinin.

21. Ja Templin owipielet olit nelikulmaiset, ja kaikki pyhäjä taitawasti toinen toiseensa sowitzet.

22. Ja puultari kolmea kynnärätä korkia, ja kahda kynnärätä pitkä, ja sen kulmat, leveys ja seinät olit puusta. Ja hän sanoi minulle: tämä on pyytä, joka pitää HERAN edessä oleman.

23. Ja oli myös kaxi owea sekä Templiin että kaikkein Pyhimbään.

24. Ja taas olit kaksikolme owet: ja niissä kahdet awattawat wähdät owet, kaxi wähdää owea yhdesä, ja kaxi toisesä.

25. Ja Templin owiin olit tehdyt Cherubimit ja palmupuut, niinkuin seinänsäkin; ja siinä oli paru puu esihuonen edessä ulkoisella puolella.

Def. 40: 26.

26. Ja olit ahtat akkunat, ja paljo palmupuuta kaikki ymbäri esihuonen; niin myös huonen kammiot, ja malat.

Def. 40: 16.

43. Lufu.

Sen uuden Templin äärimmäiset rakennukset.

Ja hän wei minun ulos äärimmäiseen kartanoon, tielle pohjaisista päin, ja wei minun siihen kammiioon, joka oli eripaikan kohdalla, joka oli rakennuksen ylkönä pohjaisista päin.

2. Ja se palkka oli sata kynnärätä pitkä siitä portista pohjaiseen päin, ja wiittäkymmendä kynnärätä lewiä.

3. Niitten kahdeskymmenen kynnärän kohdalla sisällimäisellä kartanosä, ja permannon kohdalla siinä äärimmäisellä kartanosä, oli käytävä käytävästä wastan, aina kolmesä kerrasa.

4. Ja kammioiditten edessä oli käytävä kymmendä kynnärää lewiä sisäältä, ja tie yhtä kynnärätä; ja niitten owet olit pohjaisista päin.

5. Ja ylimmäiset kammiot olit ahtamat muita: sillä käytäviin oli niistä otettu enämbi kuin huonen alinmiaisista ja kestimmäisistä.

6. Se oli kolmen huonen korkeus,

ja ei ollut niissä pagaita niinkuin kartanoin pagat; sentähden ne olit ahtamat kuin alimmaisiet ja keskimmaisiet maasta.

7. Ja ulkonainen muuri, joka oli kammioin tyföniä, päin ulkoista kartanota kammioitten edessä, oli wiittäkymmendä kynnärätä pitkä.

8. Sillä kammiot, jotka olit ulkoisella kartanolla, olit wiittäkymmendä kynnärätä pitkät: mutta kago, Templin edusta oli sata kynnärätä pitkä.

9. Ja alhalla kammioitten edessä oli läpikäytävä itää päin, josta äärimmaisesta kartanoista mennän ulos.

10. Ja eskartanon muurin avarudessa idän puolella, eripaikan ja rakennuksen kohdalla, oli myös kammioita.

11. Ja siinä oli myös eripaikka niitten edessä, niinkuin niittengin kammioitten pohjaisista päin, ja kaikilla oli yri pituus ja leveys: ja kaikki heidän uloskäymisensä heidän muotonsa ja oweisensa jälkeen.

12. Ja niitten kammioin owein muodon jälkeen, jotka etelää päin olit, oli ovi tien suussa, joka oli sen jalon muurin edessä, josta itää päin kohdastansa mennän.

13. Ja hän sanot minulle: ne kammiot pohjaisista päin, ja ne kammiot etelää päin eripaikan kohdalla, ovat kaikkein pyhimmän san kammiot, kussa Papiit pitää syömän, jotka he kaikkein pyhündä uhria HETralle uhraavat, ruokauhria, syndiuhria, ja wika-uhria: sillä se en pyhä sia.

14. Ja koska Papiit siihen sisälle menevät, niin ei heidän pidä jällen tuleman Pyhästä ulos äärimmaiseen kartanohon, mutta pitää eumen riisuman waattensa, joisa he owat palvellet; sillä ne owat pyhät. Ja heidän pitää ottaman toiset waattet yllensä, ja sitte menemän Kansan sakaan.

15. Ja koska hän kaiken huonen oli sisäldä mitannut, wei hän minun ulos siihen porttiin itää päin, ja mittais siitä kaiken ymbärinsä.

16. Itää päin mittais hän mittariulla, wiiji sataa riukumittaa joka tahwolda.

17. Pohjaisista päin mittais hän myös

wiiji sataa riukumittaa, ja ymbäri.

18. Niin myös lomaisten porttais hän wiiji sataa riukumittamittariulla.

19. Ja koska hän tuli läntemittais hän myös wiiji sataa riukumittamittariulla.

20. Näin oli muuri, jonga porttais, joka neljälldä tahwolda sataa riukumittaa pitudella, ja sataa lewyydellä, kaikki ymbäri; hä piti oleman eroitettu pohjaisista.

43. K u n n i a .

HETran kunnia, altari, yri Templiä.

Ja hänt johdatti minun porttien hein porttiin joka on itästä. Def. 40: 6.

2. Ja kago, Israelin kunnia tuli itä-tietä, ja paubatti suuri wesi paubaa; ja mas hänen kunniaistansa.

3. Ja tämä näky jonga minä oli sentaltainen kuin sekun minä näjin koska minä tulin Agia häwitämään: ja nämä lit suuri niinkuin sekun näjin minä näjin Chebarin wirrat ja minä langeijin maahan ta. Def. 1: 4.

4. Ja HETran kunnia templiin itäisen portin kautta.

5. Ja bengi otti minun, ja sälliseen eskartanohon: ja kago oli täynnä HETran kunniaata.

6. Ja minä kuulin puhe-tyyöni huoneista: ja yri mies minun tyfönäni;

7. Joka sanot minulle: sinä poita, tämä on minun istumakka, ja minun pöytäjalkaini: ja minä tahdon asua Israelin kussa sa iankaiikkesi: ja ei Israelin pida enää saastuttaman minun nimeäni, ei he itse eikä heidän gausa heidän huorudellansa, ja gastensa raatoin kautta heidän loillansa:

8. Jotka asetit kunniani kunnuyteni wiereen, ja minun oweni siwuuu, ja seina oli

1. **Wirkhellansa:** ja he saastutit mi-
pyhän nimeni kauhistuksillaansa joi-
teit, jongatähden misä heitä wi-
mi hultutin.

2. **Mutta nyt heidän pitä huoru-**
a kauras hyljämän, ja kuuningasten-
andant minun tyköni; niin minä
heidän tykönänsä ijanikaikkisesti.

3. **Sinä ihmisen poika, ofota Is-**
in huonelle Templi, että he häpei-
pahoja töitänsä, ja anna heidän
ita kaikki muoto.

4. **Ja koska he kaikkia töitänsä hä-**
ät, niin ofota heille huonen raken-
en muoto, läpikäytävä, kawat, kait-
nenot, käikyt, järjestyret ja oikeu-
ja kirjoita heidän eteenä että he
ei sen muodot, ja kaikki sen säädyt
iijit ja telijit.

5. **Tämä on huonen Laki:** wuor-
kukuloilla pitä kaikki sen rajat jo-
ahwolda pyhimmät oleman; kago,
ä on huonen Laki.

6. **Mutta tämä on Altarin mit-**
sen kynnärän jälkeen joka on läm-
en leweyttä pidembi yhteistä kyy-
tä: sen jalka oli kynnärätä korkia
kynnärätä lewiä, ja sen äärestä reu-
n, ymbäri yhtä waaxaa: ja tämä
Altarin korkeus. Def. 40: 5.

7. **Ja jalasta maan päädä eroi-**
en, oli kaxi kynnärää korkeutta, ja
näätä leweyttä; mutta vähemmästä
turesta enämbään, neljä kynnärätä
teutta, ja kynnärä leweyttä.

8. **Mutta Varel neljää kynnärää**
tia, ja neljä sarwea ylhällä Axielista.

9. **Ja Axiel oli kahtatoistakym-**
nä kynnärätä pitkä, ja kahtatoista-
imendä kynnärää lewiä, nelikulmai-
joka neljäldä taholdansa.

10. **Ja Altarin päällinen oli neljää-**
tatummendä kynnärää pitkä, ja nel-
toistatummendä kynnärää lewiä, ne-
lmäinen joka neljäldä taholda: ja
na käwi ymbäri, puolda kynnärää
ää, ja sen jalka kynnärää korkia, ja
astuimet olit itään päin.

11. **Ja hän sanoi minulle: sinä ih-**
sen poika, näin sanoo HERRA HERR-
nämät pitä oleman Altarin säädyt,
ta se tehdän, uhratta siinä polttouh-
ja priiikkeitta werta sen päälle.

12. **Ja Papeille, Lewitaille Zado-**
chin suwusta, jotka minun edelläni käy-
wät, palwellen minua, sanoo HERRA
HERRA: pitä sinun andaman nuoren
härjän syndiuhrixi.

13. **Ja sen wertestä pitä sinun otta-**
man ja priiikottaman sillä sen neljä
sarwea ja neljä kulmaa reunan ymbä-
ri; sillä pitä sinun sen sowitzaman ja
pyhittämän. 2 Mos. 29: 16, 38.

14. **Ja pitä ottaman syndiuhrixi här-**
jän, ja polttaman sen huonen eripai-
kasa, ulkona Pyhästä. 3 Mos. 16: 27.

15. **Ja toisena päivänä pitä sinun**
uhraman wirhittömän kaurin syndi-
uhrixi; ja heidän pitä puhdistaman Al-
tarin kuin härjälläkin puhdistettin.

16. **Koska se on tapahtunut, niin**
sinun pitä uhraman nuoren wilpittö-
män kalpein, ja wirhittömän oinan
laumasta.

17. **Ja uhra ne molemmat HERR-
ran edesä; ja heittäkän Papiit siihen**
suolaa, ja uhrakkan ne HERRalle polt-
touhrixi.

18. **Näin sinun pitä seitsemän päi-**
wää uhraman, kaurin jokapäiwä syndi-
uhrixi: kalpein ja oinan laumasta, jot-
ka molemmat wirhittömät oleman pitä.

19. **Ja näin heidän pitä Altarin**
sowitzaman seitsemän päiwää, ja puh-
distaman sen; ja täyttämän kätensä.
2 Mos. 29: 9.

20. **Ja niitten seitsemän päiwän pe-**
rästä, pitä Papiit kahderaudena päiwä-
nä, ja sitte aina uhraman Altarille tei-
dän polttouhrinne ja kiitosuhrinne: niin
minä tahhon teille olla armollinen, sa-
nnoo HERRA HERRA. 3 Mos. 8: 33.

44. Luku.

Uuden Templin pappein muoto, järjestyks.

Sa hän wei minun jälleen Pyhän ää-
rimmäisen portin tietä itää päin;
mutta se oli kiinni.

2. **Ja HERRA sanoi minulle: tämä**
portti pitä oleman kiinni, ja ei pidä
awattaman, eikä yriskän pidä siitä käy-
män: sillä HERRA Israelin Jumala
en siitä käynyt: ja pitä vielä sitte ele-
man kiinni.

3. **Päämiehen se oleman pitä, Pää-**

miehen pitää siinä istuman ja sydän leipää HETran edessä: esihuoneista pitää hänen menemän sisälle, ja siitä jäl- len tuleman ulos.

4. Siitä vei hän minun pohjaisen portin tietä esihuoneen kohdalle: ja mi- nä näjin, ja kato, HETran huone oli täynnä HETran kunniaa: Ja minä langeisin kasvoilleni.

5. Ja HETra sanoi minulle: sinä ihmisen poika, pane sydämees, ja kato silmilläs, ja kuule korvilläs kaikkia mi- tä minä sinulle sanon kaikista HET- ran huoneen säädyistä ja asetuksesta, ja ota waari kuinga (ihmisen) igensä Py- häsä käyttämän pitää. 2 Kor. 40: 4.

6. Ja sano jille kowakorvaiselle Is- raelin huonelle: Näin sanoo HETra HETra: te Israelin huone, oletta tä- hänasti kaikilla teidän kauhistuksillanne kyllä tehnet:

7. Että te annatte tulla munkalai- sia, joilla on ympärileikkamaton sydän, ja ympärileikkamaton liha, minun Py- hääni, jolla te minun huononi saastu- tatte, ubratesanne minun leipääni, li- hawutta ja werta, ja näin rikotte kaik- ki minun liittoni, kaikilla teidän kau- histuksillanne:

8. Ja et te pidä minun Pyhäni ta- poja, mutta oletta tehnet itsellenne uuden tawan minun Pyhäfäni.

9. Sentähden sanoo HETra HET- ra näin: ei yhdengän wieran, jolla on ympärileikkamaton sydän, ja ympärileikkamaton liha, pidä tuleman minun Pyhääni, kaikista muukalaisista, jotka Israelin lasten seasa ovat;

10. Ja ei myösk ne Lewitat, jotka minusta luopunet, ja Israelin kansa epäjumalainsa jälkeen erhetyreen men- net ovat; sentähden pitää heidän kan- daman omat syndinsä.

11. Mutta heidän pitää wartioige- man minun Pyhäni omea, ja oleman huoneen palvelijat: ja teurastaman polt- touhria, ja muita uhreja Kansan edestä, ja seisoman heidän edesfänsä, palvelleen heitä.

12. Että he ovat palvellet heitä heidän epäjumalainsa edessä, ja ovat andanet Israelin huonelle pahennuksen;

sentähden olen minä ~~...~~ heidän päällensä, sanoo ~~...~~ ra, että heidän pitää ~~...~~ syndinsä.

13. Ja ei pidä uhraman ~~...~~ desäni, eikä oleman minun ~~...~~ myösk minun Pyhääni tuleman, kaikkein pyhimbään: mutta ~~...~~ daman häppysä ja kauhistuksen, he tehnet ovat.

14. Sentähden olen minä ~~...~~ tä huoneen oven wartiari, ~~...~~ palvelukses, ja kaikisa kuin ~~...~~

15. Mutta Papiit ja Lewitit ~~...~~ chin pojat, jotka minun Pyhäni ~~...~~ det pitän et ovat, koska Israelin ~~...~~ set luowuit minusta, ne pitää ~~...~~ delläni käymän, palvelleen ~~...~~ minun edesfäni seisoman, ja ~~...~~ minulle lihawutta ja werta, ~~...~~ HETra HETra.

16. Ja heidän pitää ~~...~~ minun Pyhääni, ja tuleman ~~...~~ täni eteen, palvelleen minua, ja ~~...~~ minun säätyni.

17. Ja koska he tahtowat ~~...~~ portista sisälliseen kartanohon, ~~...~~ dan pitää pukeman yllensä liinon, ja ei willoista tehtyjä, niinkaan ~~...~~ he sisällisessä kartanosa palvelleet. 2 Kor. 28: 40.

18. Ja liinahiipat pitää ~~...~~ dan pääfänsä, ja liinaiset waatte- dan kupehillansä; ja ei pidä ~~...~~ igiänsä hikiliinoilla.

19. Ja koska he menewät ~~...~~ ja äärimmäiseen kartanohon ~~...~~ tygö, niin heidän pitää panemas waattet pois joissa he palvelleen ~~...~~ net ovat, ja kätkemän ne ~~...~~ mioihin; ja heidän pitää ottaman ~~...~~ waattet yllensä, ettei he ~~...~~ täisil omisa waatteifansä. 2 Kor. 28: 40.

20. Ei heidän pidä ~~...~~ tänsä, eikä pitkiä hiuksia kaswattam ~~...~~ mutta pitää andaman hiurensä ~~...~~ leikata ympärä. 2 Kor. 28: 40.

21. Ei myösk yriskän Pappi ~~...~~ naa juoman, koska hänen ~~...~~ kartanoon sisälle menemän pitää. 2 Kor. 10: 9.

22. Ei myösk yhtän ~~...~~ jättyä pitää ottaman ~~...~~

3. Israelin siivusta, eli ottakan Va-
esteen. 3 Mos. 21: 14.

Ja opettakan minun Kanfaani
idään eroituksen pyhän ja pyhättö-
ksillä, että he puhthan ja saastai-
ksilla eroituksen tiedäisit.

3 Mos. 10: 10, 11. Hes. 22: 26.

Ja koska riita tulee heidän eteen-
iin heidän pitää seisoman ja duo-
man ja puhuman minun lakini ja
ni jälkeen, ja pitämän minun käs-
jä kaikki minun pyhäpäiväni ja
sihini pyhittämän. 5 Mos. 17: 8.
2 Nita K. 19: 10. Mal. 2: 7.

Ja ei pida menemän yhdengän
n ihmisen tygö saastuttamaan
kä: mutta ainoasti Isänsä ja äi-
poikansa ja tyttärensä, welsensä
kensä, jolla ei miestä ole ollut,
kä tähden joku saa itsensä saastutta:
3 Mos. 21: 1.

Mutta että he puhdistawat igen-
ken seikemän päimää.

Ja koska hän jällen menee Py-
sisälmaiseen kartanoon, palwele-
Pyhässä, niin pitää hänen uhraman
uhrinsa, sanoo HERRa HERRa.

Ja se on heille perinnöxi: minä
n olla heidän perindönsä; sentäh-
ti teidän pida heille perimistä an-
n Israelisa; sillä minä olen hei-
perindönsä. 4 Mos. 18: 20.
Mos. 10: 9. Luta 18: 2. Jos. 13: 14.

Teidän pitää saaman elaturensa
uhrista, syndiuhrista ja wikaub-
ja kaikki kirotot Israelisa pitää
oleman.

Ja kaikki ensimmäinen hedelmä,
koiset kaikista teidän ylönnysuh-
ne pttä Papein oleman. Tei-
pittä myös andaman Papeille esi-
teidän taikinaistanne, että siunaus
sinun huonesas. 4 Mos. 18: 12.
5 Mos. 18: 4. Heb. 10: 37.

Mutta joka kuollut on, eli mehän
haastattu, linnusta eli eläimestä,
ei pida Papein syömän.
Jos. 22: 31. 3 Mos. 22: 8. Hes. 4: 14.

45. Luku.

Ja laettu. Väämiehen oikeus. Mitta,
raha, uhri.

Ja te maata saatte arvalla, niin
heidän pitää eroittaman osan maasta,

HERRalle pyhäri, wiisikolmattakym-
mendä tuhatta riukumittaa pitudelle,
ja kymmenen tuhatta leweydelle: se
paikka on pyhä kaikisa rajoisansa ym-
bäri. Jos. 14: 1, 2. Hes. 47: 13, 14, 21.

2. Ja tästä pitää oleman Pyhään
wiisii sataa riukumittaa: nelikulmainen
ymbärinsä, ja esikaupungixi wiisikym-
mendä kynnärätä. Hes. 42: 20.

3. Ja sillä paikalla joka on wiittä-
kolmattakymmendä tuhatta riukua pit-
tä, ja kymmendä tuhatta lewiä, pitää
Pyhän oleman, ja kaikkein Pyhimmän.

4. Se pitää maasta pyhä oleman,
ja pitää Papein oleman, jotka Pyhässä
palwelewat: Ja HERRan eteen tule-
wat palwelemaan händä, että heillä pi-
tä oleman sia huoneille, se pitää myös
pyhä oleman.

5. Mutta Lewitat, jotka huonesia pal-
welewat, pitää myös saaman wiisikol-
mattakymmendä tuhatta riukua pitu-
delle, ja kymmenen tuhatta leweydelle
heidän osarensa, kahdelle kymmenelle
kammioille.

6. Ja Kaupungin omaisudexi pitää
teidän yhden paikan jättämän, wiisii-
tuhatta riukua leweydelle, ja wiisikol-
mattakymmendä tuhatta riukua pitu-
delle, sen maan siivusta, joka Pyhän
ylönnysuhria warten erotettu on: se
pitää kaikelle Israelin huonelle oleman.

7. Väämiehille pitää teidän myös an-
daman yhden paikan, molemmille puo-
lille Pyhän ylönnysuhrin osaa ja Kau-
pungin omaisutta, juuri Pyhän ylönnysuhrin osan ja Kaupungin omaisu-
den eteen, ländiseistä kulmasta niin län-
deen ja itäisistä kulmasta itään päin:
sen pituus pitää wastaman yhtä niistä
muista osista, länsirajasta niin itä-
rajaan asti.

8. Se pitää oleman hänen oma o-
sansa Israelisa; ettei minun Väämie-
heni pida enää otettaman minun Kan-
saldani, joka heidän en, mutta pitää
andaman maan Israelin huonelle hei-
dän sukukunnisansa.

9. Sillä näin sanoo HERRa HERRa:
ra: eikö siinä kyllä ole, te Israelin Vää-
miehet? lakatkat kaikesta wäärtydestä ja
wäkiwollasta, ja tehkät oikeus, ja wan-

hurjaksi; ja ällät enää raiffatko minun kansaani, sanoo HETRA HETRA.

10. Teidän pitää pitämän oikian pun-darin, ja oikian waan, ja oikian mitan.
3 Mos. 19: 35, 36.

11. Epha ja Bath pitää kaikki yhtä oleman, niin että Bath pitää kymme-nennen osan Homerista, ja Epha kymmenennen osan Homerista: sillä Dome-rilla pitää ne nolemmat mitattaman.

12. Mutta Siklin pitää pitämän karikymmenenä Gerah: ja karikymmenenä Sikliä, wiijikolmattakymmenenä Sikliä ja wiijitoistakymmenenä Sikliä, tekewät Minan.
2 Mos. 30: 13. 3 Mos. 27: 25.
4 Mos. 3: 47.

13. Tämä on ylönnyshuri, jonka tei-dän andaman pitää; kuudes osa Ephasta ja Homerista nisuja, ja kuudes osa Ephasta ja Homerista ohria.

14. Mutta öljystä, joka Bathilla mitatan, pitää teidän andaman kymme-nennen osan Bathia Corista, eli kymmenennes Homerista; sillä kymmenen Bathia tekewät Homerin:

15. Ja yri uhinen karika kahdesta sadasta lambasta, Israelin lammas lai-tuimelta, ruokaurhri, polttourhri, kiit-
tosurhri; soriinoyi heidän edestänsä, sanoo HETRA HETRA.

16. Kaikki maan kansa pitää tuoman ylönnyshurin Israelin Päämiehelle.

17. Ja Päämiehen pitää uhraman polttourhinsa, ruokaurhinsa ja juomaurhinsa, juhlapäivänä, uudella Kuulla ja Sabbathina, ja kaikkina Israelin huenen suurina juhlapäivinä: hänen pitää myös tekemän syndiuhrin ja ruokaurhin, polttourhin ja kiit-
tosurhin, soriinoyi heidän edestä.

18. Näin sanoo HETRA HETRA: ensimmäisenä päivänä ensimmäisestä Kuusta, pitää sinun ottaman wirhittömän kal-pein, ja puhdistaman Pyhän.

19. Ja Pappi ottakan syndiuhrin werestä, ja priiffottakan sillä huonen pihtipielet, ja neljä Altarin kulmaa, niin myös sijälmaisen kartanun portin pihtipielet.

20. Ja näin sinun pitää tekemän seigemändenä päivänä Kuusta, jos joku tietämätä erhettynyt on; että te huonen pyhitäisitte.

21. Neljäntenä toistakymmenenä päivänä, ensimmäisestä Kuusta, pitää dän Pääsiäistä pitämän, ja pitää pyhää seigemän päivää, ja kolme huppamatoinda leipää.
2 Mos. 12

22. Sinä päivänä pitää Pääsiäis- uhraman itse edestänsä, ja kaiken kansan edestä, kalpein syndiuhri.
Def. 46: 2.

23. Mutta niinä seigemänä päivänä juhliina, pitää hänen jokapäiväisenä HETRalle polttourhia, seigemän kalpeja ja seigemän einasta, jotka hittömät ovat; ja kaurin ja syndiuhri.

24. Mutta ruokaurhri pitää uhraman Ephän kalpeille, ja oinalle, ja viiniin öljyä Ephasta.

25. Wiidendenä toistakymmenenä päivänä seigemäisestä kuukaudesta hänen pyhänä pitämän seigemän päivää järjestänsä, niinkuin meidän seigemän päivää; ja sillä pitää uhraman syndiuhrin kansa, polttourhri, ja myös öljy kaurin.
4 Mos. 29: 12.

46. L u k u.

Uhrin aika, muoto, paikka.

Näin sanoo HETRA HETRA: ensimmäisen kartanon portti, joka päin on, pitää niinä kuntuena otettavana oleman kiinuni, mutta Sabbathina ja uudella Kuulla awattaman.

2. Ja päämiehen pitää menemän kolmelle puolelle huonen porttia, ja sahtaman portin kynnyselle: Ja pitää uhraman hänen polttourhinsa kiit-
tosurhinsa, mutta hänen pitää otettavan portin kynnysellä, ja sitte menemän ulos: mutta portin pihtipielet toseen asti awoi oleman.
Def. 46: 12.

3. Maan kansa pitää myös ruokaurhman HETRan edestä, seu portin Sabbathina ja uudella Kuulla.

4. Mutta polttourhri, ja seigemän miehen HETRalle uhraman pitää uhrata Sabbathina, pitää oleman kummi kaurin, ja wirhittömän otettavana.

5. Ja Ephän samsoljan kansa pitää uhraman ruokaurhri, ja kaurin.

ruokauhriri, mitä kulin wei; ja Din-
ni öljyä Ephaseen.

6. Mutta undella kunnilla pitää uh-
ritaman muori virhitöin härkä, ja
käri karigata, ja virhitöin oinas;

4 Mos. 28: 11.

7. Ja Epha härjän kansa, ja Epha
nan kansa ruokauhriri; mutta karigan
nsa niin paljo kuin hän kateensa saa,
Dinni öljyä Ephaseen.

8. Ja koska Päämies sinne menec-
ti hänen pitää menemän portin esi-
men kautta, ja siitä tuleman ulos
sen.

9. Mutta maan kansa, jotka HEN-
teen tulevat surrina juhlapäivinä,
käyvät pohjaisen portin kautta ru-
kemaan, ne pitää jällen tuleman ulos
kä portista: ja jotka etelä portista
tulevat, ne pitää käymän ulos pohjai-
sen portista. Ja ei pidä tuleman ulos
sen jätä portista, joista he ovat men-
emälle, mutta kohdaitausa toiselta
kelta menemän ulos.

10. Päämiehen pitää ulos ja sisälle
maun kausansa käymän.

11. Ja pyhäpäivänä ja juhlapäi-
nä pitää nhrattaman ruokauhriri kal-
ta kansa Epha, ja oinau kansa Epha,
karigan kansa niin paljon kuin hän
kateensa, ja Dinni öljyä Ephan
nsa.

pet. 45: 24.

12. Mutta koska Päämies tahtoo
nä wapaehtoisen polttouhrin eli kii-
uhrin HENrälle, niin hänelle pitää
tattaman itäperetti, että hän saa
nä polttouhrinsa ja kiitosuhrinsa,
nkuin hän sen Sabbathinakin uh-
ri; ja koska hän jällen tulee ulos,
niin pitää peretti pandaman kiinni hä-
nen jälkeensä.

13. Ja sinun pitää tekerän HEN-
le tekapäiwä polttouhriri, vuotisen
teittömän karigan: sen pitää sinun
taman joka aamulla:

14. Ja joka aamulla pauneman siihen
alle imudennen osan Ephasta ruoka-
uhriri, ja kolmanneu osan Dinniä öl-
yä, jekoitettu sänbuläjanhojui: se pi-
eleman jokapäiwäinen ruokauhrin
ny HENrälle.

15. Ja näin pitää heidän aina uh-
man karigan ruokauhrin ja öljyn

kansa, joka aamulla alinomaiseri polt-
touhriri.

16. Näin sanoo HENra HENra:
koska Päämies anda yhdelle peristansa
lahjan hänen perinöönsä, sen pitää
oleman hänen poikansa oma perinöö.

17. Mutta jos hän anda lahjan yh-
delle palvelioitansa hänen perinöönsä-
nä, niin se pitää sen oma oleman wapa-
wuoteen saakka, ja niin pitää se jällen
Päämiehelle tuleman; sillä hänen o-
fansa pitää ainoasta hänen poikansa pe-
rimän.

18. Ja ei Päämiehen pidä mitän
ottaman Kansan perinööstä, eli ajaman
heitä pois heidän omaistansa; mutta
pitä andaman lapsille heidän perinöönsä,
että minuu Kansani tulisi hajoite-
turi pois omaisudestansa.

19. Ja hän wei minun läpikäytä-
wän sürulle pohjan porttia päin, Py-
hän kammioihin, jotka Pappien olit:
ja kago, siellä oli yri sia kahdesa kul-
masa ländeen päin.

20. Ja hän sanoi minulle: tänä on
se sia, joka Pappit wikauhrin ja syndih-
rin teittämän pitää; ja leipoman ruoka-
uhrin, ettei he tarwige niitä ulkoiselle
kartanolle kanda, pyhittämään kansaa.

21. Ja hän wei minun ulos siihen
ulkoiseen kartanoon, ja johdatti minun
niihin neljään kartanun kulmiin; ja
kago, siellä oli eihuone kuskakin kul-
masa toinen toisensa edessä.

22. Jokatefesa neljässä kartanon kul-
masa olit eihuonet toinen toisensa kansa,
neljääkymmendä kynnärää pitkät, ja
kolmekymmendä kynnärää lewiät, croi-
tetut wähiin paikkoihin, niin lewiä yri
kuin toinengin.

23. Ja siellä käwi yri wäähä muuri
ymbäri kaikkia niitä neljää; ja siellä o-
lit totot tehdyt alhalla ymbäri u uurin.

24. Ja hän sanoi minulle: nämät
owat keitosjat, joissa palveliat, jotka
huonessa palvelusta tekerät, teittämän
pitä Kansan uhrin.

47. Luvu.

Templin wesi. Maan rajat.

Ja hän wei minun jällen Templin
ewen eteen, ja kago, siellä suri

weşi Templin kynnöyren alaiten, itään päin; sillä Templin owi oli itään päin; ja weşi juori Templin oikialda puolel- da lounaseen päin, Altarin ohitse.

2. Ja hän wei minun ulos poh- jaisista porttia päin, ja wei minun ym- bäri sitä tietä ulkoisesta portista itään päin: ja kago, weşi juori oikialda puo- lelda siellä ulos.

3. Ja mies läxi itään päin, ja mittanuora oli hänen kädesänsä; ja mittais tuhannen kynnärätä, ja hän wei minun weteen, minun pöytäjal- koini saakka.

4. Ja mittais vielä tuhannen kyy- närää, ja wei minun weteen polwiini saakka: Ja mittais jälleen tuhannen kynnärää ja annoi minun mennä sii- hen kupeisiin saakka.

5. Niin hän mittais vielä tuhan- nen, että niin syvä tuli, etten minä enää pohjaan ulottunut: sillä weşi oli niin syvä, että siinä täydyi uida, ja ei ulottunut pohjaan.

6. Ja hän sanoi minulle: sinä ih- misen poika, tämän olet sinä kyllä nähnyt: ja hän wei minun jälleen ojan reunnalle.

7. Ja kosta minä igeni käänsin, kago, siellä oli sangen mouda punta rannalla molemmilla puolilla.

8. Ja hän sanoi minulle: tämä weşi joka itää päin juoree, pitä juore- man paljan maan läpihse mereen, ja kosta se tulee mereen, niin sen wedet terwellisxi tulewat.

9. Ja kaikki jotka siinä eläwät ja liikkuwat, kuhunga nämät wirrat tu- lewat, nitten pitä elämän: Ja pitä oleman sangen paljo kaloja, ja kaikki pitä terwet oleman ja elämän, kuhun- ga tämä wirta tulee.

10. Siinä pitä oleman kalamiehet; Engeddistä niin EnEglaimiin asti pitä verkkoja pandaman: sillä siinä pitä oleman lainsa jälkeen sangen paljo ka- loja, niinkuin huuvesakin meressä.

11. Mutta järwet ja suowedet ei pidä oleman terwelliset, mutta suolai- serxi tuseman.

12. Ja molemmin puolin sen ojan randoja pitä kaswaman kaikkinaisia he- delmällisiä puuta, joitten lehdet ei pidä

wariseman, eikä hedelmän ja heidän pitä joka kuu luo- bedelmän: sillä heidän wete Pyhästä, heidän hedelmän ruari, ja heidän lehtensä

13. Näin sanoo YHWH nämät owat rajat, joitten dän pitä kahdelletoistakymme- lin sukukunnalle maan joka taxi osaa tulee Jofephin se-
1 Mos. 48: 5. Jof. 17

14. Ja teidän pitä sen jakaman, niin yhdelle kuin sillä minä olen wannonut teidän Ysilleen, ja tämä ma- man teille perinööri.

Luku 17: 8. Luku 26: 3. 4.

15. Tämä on maan r- päin, isoista merestä, Det niin aina Zedabim:

16. Demathiin, Berotbo miin, jotka Damastun ja D- jain välillä owat, ja Dag- joka Dairran rajaan ulotti

17. Ja raja merestä Enoniin, on Damastun re- phon pohjaan päin, Dem- ja se on pohjan puoleinen

18. Mutta sen rajan pitä teidän mittaman Dar- mastun välillä, ja Gilead ja koko Israelin välillä- tykönä, rajasta itämereen- pitä oleman raja itään pä-

19. Mutta raja lounase- Thamarista aina Eadere- saakka, ja wirtaan asti su- tykönä; sen pitä oleman re- seen päin.

4 M- luku 27: 14. Def. 48:

20. Ja se raja länder- isoista merestä, rajasta kobb- Demathiin; se on raja län-

21. Ja näin teidän pi- maan teille, Israelin- ja

22. Ja kosta te arwan- ta jakaisanne teidän välillä teidän pitä muukalaisia pi- asuwat teitä läsnä, ja elä- tämät lapsia teidän seassa- he olisit Israelin lasten- lapset.

23. Ja muukalaisien-

maasta, kutin sen suvun seasa, kutsun häntä asuu: sanoo Herra Herra.

48. Luku.

Katundain osat. Kaupungin avaruus.

Näitä ovat sukukundain nimet: pohjoisesta Bethlonin tien vierestä, siten kuin tullan Damathiin, Dazarain, Damathin suvulle: sen pitää Damin pitämän osarensa, itään ja länteen päin.

2. Ekin Danin rajaa pitää Asserin olemassa, idän puolesta länteen päin.

3. Ekin Asserita pitää Naphthalin olemassa, idän puolesta länteen.

4. Ekin Naphthalin rajaa pitää Maan olemassa, idän puolesta länteen.

5. Ekin Manassien rajaa pitää Ephraiminsa saaman, idän puolesta länteen.

6. Ekin Ephraimin rajaa pitää Ruben olemassa, idän puolesta länteen.

7. Ekin Rubenin rajaa pitää Judan olemassa, idän puolesta länteen.

8. Mutta Ekin Judan rajaa pitää eroittaman yhden osan idässä länteen, joka on viittäkolmatta tuhatta riukua pitkä ja leveysniinkuin muu osa on idässä niin kuin: siinä pitää Pyhä olemassa.

9. Ja siitä pitää teidän eroittaman Herralle osan: viittäkolmatta tuhatta riukua pitkä, ja leveys tuhatta riukua lewiän.

10. Ja sen Pyhän osan pitää Pappien olemassa, viittäkolmatta tuhatta riukua pitkä, pohjaiseen ja leveysniinkuin muu osa on idässä ja länteen päin: Ja Herralle pitää siinä kirkolla olemassa.

11. Ja pitää Papeille pyhitetty osan Zadochin lapsista, jotka minun antanut ovat, ja ei ole Israelin kansa luopumet, niinkuin Levitit.

12. Ja sentähden pitää heillä olemaan oma osa eroitetusta maasta, se on Levitit, joka on Levitain rakennus.

13. Mutta Levitilla pitää myös osa

oleman, viittäkolmatta tuhatta riukua pitkä, ja kymmeneä tuhatta lewiä, Pappien rajan ylönsä; sillä kaikki pituus pitää oleman viittäkolmatta tuhatta riukua, ja leveys kymmenen tuhatta riukua.

14. Ja ei pitää siitä mitään myymään pois, eikä vaihettamaan, ei myös maan uutisesta pitää mitään tuleman pois; sillä se on pyhitetty Herralle.

15. Mutta ne viisi tuhatta riukua, jotka jäävät leveydelle, viidestäkolmatta tuhatta pituudelle, pitää oleman kaupungille yhteiseksi asuinpaikaksi, ja esikaupungiksi; ja sen keskellä pitää kaupungin olemassa.

16. Ja tämän pitää oleman hänen mittansa: neljä tuhatta ja viisi sataa riukua pohjaiseen ja lounaseen päin: niin myös itään ja länteen päin, neljä tuhatta ja viisi sataa.

17. Mutta esikaupungita warten pitää oleman kaksi sataa ja viisikymmentä riukua, pohjaan ja lounaan päin: niin myös itään ja länteen kaksi sataa ja viisikymmentä riukua.

18. Mutta mitä jää pituudesta Pyhän ylönsä uhrin osan kohdalle, kymmenen tuhatta riukua itään päin, ja kymmenen tuhatta riukua länteen päin, juuri Pyhän ylönsä uhrin osan kohdalla; sen sisälletulo pitää oleman kaupungin palvelioille elaturiksi.

19. Ja jotka kaupungissa palvelivat, ne pitää oleman kaikki Israelin sukukunnista.

20. Ja kaikki näistä eroitetuista osista, joka on molemmilla puolilla pituudelle ja leveydelle, viisikolmatta tuhatta riukua, pitää teidän eroittaman neljännen osan, sen pitää kaupungin oman olemassa.

21. Mutta mitä vielä jää molemmille puolille siitä eroitetuista pyhästä osasta, ja kaupungin osasta, viisikolmatta tuhatta riukua kello itään että länteen, se pitää Päämiehen oma olemassa: Mutta pyhä maa, joka pyhä huone on, pitää siitä eroitettu olemassa.

22. Mutta mitä on Levitain osan ja kaupungin osan välillä, joka on

kellä on, mitä jää Judan ja Ben-Jaminin rajan välille, se pitää Väämieshen oma oleman.

23. Sitte pitää muut sukukunnat oleman: Ben-Jaminin osa idän puolesta ländeen.

24. Mutta Ben-Jaminin rajan tyhjänä pitää Simeonin osa oleman, idän puolesta ländeen.

25. Simeonin rajan vieresä pitää Jfashcharin osan oleman, idän puolesta ländeen.

26. Jfashcharin rajalla pitää Zebulonin osan oleman, idän puolesta ländeen.

27. Zebulonin rajalla pitää Gadin osan oleman, idästä ländeen.

28. Mutta likin Gadia on loman raja, Thamanin, Thamarista niin Cadereen riitaveteen saakka, niin osaan asti, joka isoon mereen juoxee.

Def. 47: 19.

29. Näin pitää maa jaettu oleman Israelin lasten sukukuntain periinöyri; ja sen pitää oleman heidän osansa, sanoo JETRA JETRA.

Sehekselin Kirjan loppu.

30. Ja näin lempiä... kaupungin oleman: ueljä... sataa riukua pohjaisa päin.

31. Ja Kaupungin portit pitää raelin sukukuntain nimellä... oleman: kolme porttia pohjaisa... ensimmäinen Rubenin, toinen Judan, mas Levin.

32. Niin myös itään päin... hatta ja wiisi sataa riukua, ja... porttia: ensimmäinen Josefhin, Ben-Jaminin, kolmas Damin.

33. Etelään päin myös... hatta ja wiisi sataa riukua, ja... porttia: ensimmäinen Simeonin, Jfashcharin, kolmas Zebulonin.

34. Niin myös ländeen päin... tuhatta ja wiisi sataa riukua, ja... porttia: ensimmäinen portti... toinen Asserin, kolmas Rapph...

35. Näin pitää tämä kaikki... oleman, kahdeksantoistakymmene... ta riukua: ja niin pitää Kaupungin... päivästä kuguttaman: täjä on...

Propbeta Daniel.

1. LUKU.

Danielin sangeus, kaswatus, wiisaus.

Kolmandena Jofachimin Judan Kuningaan waldakunnan wuotena, tuli NebucadNexar Babelin Kuningas Jerusalemiin eteen, ja piiritti sen.

2 Kun. K. 24: 1, 10. 2 Kita K. 36: 6.

Jer. 25: 1.

2. Ja JETRA annoi Jofachimin Judan Kuningaan hänen käinsä ja muutamita astioita Jumalan huoneesta: ne annoi hän wieden Sinearin maalle, jumalansa huoneeseen, ja panti ne astiat jumalansa tarwarahnuoseen.

1 Mos. 10: 10. 2 Kita K. 36: 7.

3. Ja Kuningas sanoi Uspenalle yltimäiselle Kamaripalweliallensa, että hänen piti Israelin lapsista Kuningaluksesta suwusta ja Derrain lapsista waltigeman:

4. Wirhettömiä poikia, kannita, toimelina, wiisaita, ymmärtäwöisiä, taitawita, jotka serweljat olit palwele-

maan Kuningan huonesä, ja... taman heille Chaldean kirjoi...

5. Niin toimitti Kuningas... heille jokapäiwä annettaman... ninnan ruasta, ja siitä wiinasta... hän ihe joi; että he niin kolme... ta kaswatettaman, ja sitte K... edesä palweleman piti.

6. Joitten seasa olit Judan... Daniel, Vanania, Misael ja...

7. Ja se ylimmäinen Kuningas... lia annoi heille uimet: ja nimitti... nielin Belsazarixi, ja Vananias... chixi, ja Misaelin Mesjochixi, ... rian AbedNegeri.

8. Mutta Daniel aikoi syödä... sä, ettei hän Kuningaan ruualla... wiinalla, jota hän ihe joi... faastutahi; ja rukoili ylimmä... maripalwelialta, ettei hän ihe... tutahi.

9. Ja Jumala annoi Danielille, et-
hänelle ylimmäinen Kamaripalve-
läänne ja armollinen oli.

10. Ja ylimmäinen Kamaripalve-
länsanoi Danielille: Minä pelkän mi-
nua Herraan kuningasta, joka teille
on ruokanne ja juomanne toimitta-
et on: jos hän näkisi teidän lasivon-
te: Isihemmaxi, kuin muitten teidän
kustenne, niin te minun sitte saatte
muinigan tuloina pois hengeldäni.

11. Niin sanoi Daniel Melzarille,
se ylimmäinen Kamaripalvelia Da-
nielista, Hananiaista, Misaelista ja Usa-
elista, käsityn andanut oli:

12. Koettele palmelioitas kymmenen
päivää, ja annettakan meille puuroa
kuten meidän ja wettä jodaxenne.

13. Ja anna niin meidän muoto-
mme ja niitten poikain muoto, jotka Ku-
ningan ruuasta syövät, kagotta; ja niin-
kä sinä sitte näet, tee niin palvelioilles.

14. Ja hän totteli heitä siinä, ja
tutkeli heitä kymmenen päivää.

15. Ja kymmenen päivän perästä
he he kaimenmat ja lihavammat run-
noida kuin kaikki muorukaiset, jotka
kuningan ruuasta söit.

16. Niin panti Melzari pois heidän
määrätyt ruokansa ja winajuomansa;
annoi heille puuroa.

17. Waan näille neljälle nuorukai-
selle annoi Jumala taidon ja ymmär-
tyksen kaikkinaisissa kirjokirjoissa ja wisaan-
neissa: Waan Danielille annoi hän ym-
märryksen kaikkinaisissa näpissä ja wisa-
nissa.

18. Ja koska se aika kuluu oli,
kun kuningas määrännyt oli, että
he piti muutamau edes; woi heidän y-
limmäinen Kamaripalvelia Nebucad-
Nesarin eteen.

19. Ja kuningas puhui heidän kaud-
ensa, ja ei kaikkein seasa yhtälän lby-
tän, joka Danielin, Hananian, Misaelin
ja Usarian kaltainen oli; ja he
sivät kuningan palvelioiksi.

2 Kun. 5. 20: 18. Ef. 39: 7.

20. Ja kuningas löysi heidän kai-
kissa asioissa kuin hän heitä tutkisteli,
kymmenen kertaa toimekkisemmaksi ja
ymmärtäväisemmäksi, kuin kaikki täh-
tämät tutkiat, ja wiisat koko hänen wal-
datussanja.

21. Ja Daniel oli jällä hameen
ensimmäiseen Corexen wuoteen asti.

Da. 5: 28.

3. Luku.

NebucadNesarin uni. Kietäjäin waara.
Danielin selitys. Neliä waldakundaa.

Toisena NebucadNesarin waldakunnan
wuona, näki NebucadNesar unda;
josta hän hämmästy, niin että hän
heräis.

2. Ja kuningas käski tähtein tut-
kiat ja wiisat ja noidat ja Chaldealai-
set kugutta kokoon, sanomaan Kuningas-
galle hänen undansa: Ja he tulit ja
ajuttu kuningan eteen.

3. Ja kuningas sanoi heille: minä
näjin unda, josta minä peljästyn, ja
minä mielelläni tahdoisin tietä, mikä
se uni oli.

4. Niin sanoit Chaldealaiset Kuningas-
galle Syrian kielellä: Kuningas eläköön
kaimaan! sano palvelioilles uni, niin
me tahdomme selittä sen.

Da. 5: 9 Luku 5: 10. Luku 6: 6.

5. Kuningas vastais, ja sanoi Chal-
dealaisille: minä olen unhottanut, jollet
te minulle ilmoita unda ja selittä hän-
tä, niin te pitä kappakxi hakattaman,
ja teidän huonenne kokaläjäxi kullistet-
taman.

Da. 5: 29.

6. Waan jos te minun tietä annat-
te unen ja selityksen, niin teidän pitä
saaman lahjeja, andimista ja suuren
kunnian nimisä: sentähden sanokat
minulle uni ja sen selitys.

7. He vastaisit jälleen, ja sanoit:
Kuningas sanokan palvelioillensa unen,
niin me tahdomme seu selittä.

8. Kuningas vastais, ja sanoi: to-
tisesti minä ymmärrän, että te alkaa
kulutatte, koska te näette minun sen
unhottanexi.

9. Wirtta jollet te minulle unda sa-
no, niin duomio käy teidän ylijenne,
että te oletta aikoinet minun edessäni
puhna wäärtyttä, sihenasti että akka
kuluut: sentähden sanokat minulle uni,
niin minä ymmärrän, että te myös
selityksen osatte.

10. Niin vastaisit Chaldealaiset Ku-
ningan edessä, ja sanoit: Ei yhtän ih-
mistä ole maan päällä, joka sanee tai-

taa, mitä Kuningas anoo: niin ei ole myöös yhtän Kuningasta kuinga suuri ja voimallinen hän olis, joka sentkaltaišta tähtein tutkialda, wiisalda eli Chaldealaiselta waati.

11. Sillä se jota Kuningas anoo, on ylöñ korkia, ja ei yriskän muista ole, joka sen Kuningalle sanoa taitaa, paigi jumalita, jotka ihmisten seasa ei asu.

12. Silloin wihahtui Kuningas sangen surreisti, ja käski kaikki wiisat Babelisa tapetta.

13. Ja duomio amettiin, että wiisat tapettaman piti: ja Danielia hänen kumpanittensa kansa myöös egittin tapetta.

14. Silloin saatti Daniel toisen neuwon ja kätkyn Ariochille Kuningan ylimmäiselle päämiehelle, joka meni ulos tappamaan wiisaita Babelissa.

15. Ja hän wastais ja sanoi Kuningan käskyläiselle Ariochille: mixi niin angara duomio on käntyn ulos Kuningalda? Ja Arioch annoi Danielin tietä sen ajan.

16. Niin meni Daniel ylös, ja ruokoi Kuningasta, että hän annais hänelle aikaa, sanoarensa Kuningalle selitystä.

17. Ja Daniel meni kotia ja ilmoitti sen kumpaneillensa Dananialle, Misaelille ja Afarialle:

18. Että he taitwan Jumalalda armoa ruokoilijit sen salaisen asian tähden, ettei Daniel kumpaninensa ynnä muitten wiisasten kansa Babelisa hukki.

19. Niin ilmoitettiin Danielille se salainen asia yöllä nävsa: niin Daniel kiitti Jumalata taitwaasta;

20. Wastais ja sanoi: Eitetty olon Jumalan nimi ijankaikkisesta ijankaikkiseen! sillä hänen on wiisaus ja wälewys. Ot. 113: 2.

21. Hän muutta ajat ja hetket: panee pois Kuningat, ja asetta Kuningat: hän anda wiisaille wiisauden, ja ymmärtäwäisille taidon ja ymmärryksen. Job. 32: 8.

22. Hän ilmoitta sywät ja salaiset ajat: hän tietä mitä pimiästä on, sillä hänen tykönänsä on sula walkeus.

23. Minä kiittän ja kiitos minun Isäni Jumala, joka minulle ilmoittanut olet, jota minun nulta ruokoilimme: sinä olet minun ninnan asian ilmoittanut.

24. Silloin meni Daniel tygö, jolla Kuningalda käski, ja sanoi Babelisa hukutta: hän sanoi hänelle näin: Älä tapa Babelisa, waan wie minua ylöñ ninnan tygö, minä tahdon selityksen sanoa.

25. Arioch wei Danielin Kuningan eteen, ja sanoi hänelle: minä olen löytänyt yhden miehen dalaišten fangein seasta, joka Kuningalle selityksen sanoa taitaa.

26. Kuningas wastais, ja sanoi nielille joka Belsazarin kutsuttin: letko sinä se, joka minulle sen jonga minä nähnyt olen, ja hän selityksensä ilmoitta taidat?

27. Daniel wastais Kuningan: ja sanoi: Sitä salaurta, Kuningas anoo, ei wiisat, tähtetä oppenet, ja noibat taida Kuningalle ilmoitta;

28. Waan Jumala on taitwaasta ka taitaa salaiset asiat julistaa: tiettäwäxi teki Kuningas Nebuzarille, mitä tulewaisina aikoina pahuman piti. Tämä on sinun ja sinun näky, kuin sinä matkasti. 1 Wof. 49: 1.

29. Sinä Kuningas sinun wälewäisästä ajattelit, mitä tästedes tapahuman päis: ja se joka salaiset ilmoitta, on sinulle osottanut, kuinga tapahuman piti.

30. Niin owat sentkaltaiset asiat minulle ilmoitetut, ei minun wiisauden tähden, kuin se olis suurempi, kaikkein jotka eläwät: Waan sinä den että sen selitys pidäis Kuningalle tiettäwäxi tuleman, ja sinä satsit sywämes ajatuyet tietä.

31. Sinä Kuningas näit, ja sinä suuri ja korkia kuroa seisot kirkkauksella sinun edessä; ja sinä muinen nähdiä.

32. Sen kuroan pää alla maasta kullasta; mutta sen ruokailu-

1. Olit hoviasta: sen waga ja lan-
st waffeja.

Sen säaret olit raudasta: sen
olit puolittain raudasta, ja puo-
sawesta.

Sen sinä näit, siihenasti kuin
wi temmattiin ilman läsiä, ja
n kivan jalkoin jotka raudasta
wasta olit; ja murensi ne rikki.

Silloin tulit ne kaikki muserre-
cauta, sawi, waffi, hopia ja kulda,
it niinkuin alanaat suriwriihesä, ja
wei ne pois, niin ettei niitten siaa
än löythy; mutta kivi joka ku-
bi, tuli suurexi wuorexi, niin et-
koko maan täytti.

Tämä on se uni: nyt me tah-
ta Kuningalle sen selityksen sanoa:

Sinä Kuningas olet Kuningas-
kuningas; jolle Jumala taiwaasta
kunnan, woiman, wäkewyden, ja
än andanut on. hes. 26: 7.

Ja kaikki joisa ihmisen lapset
it ja eläimet kedolla, ja linnut
u alla, on hän sinun läsiis an-
; ja sinulle näitten kaikkein pääl-
nais wallan: Sinä se kullainen
let.

Sinun jälkees pitä toisen wal-
man tuleman, halwenman kuin
Sitte se kolmas waldakunda, joka
nen on, jonga pitä kaikki maa-
at halligeman.

Sen neljännen waldakunnan pi-
wan oleman niinkuin raudan; sillä
uin rauta särke ja murenda kaikki,
inkuin rauta kaikki rikko, juuri
tämän piti myös särkemän ja
ndaman.

Mutta ettäs näit jalat ja war-
puolittain sawesta ja puolittain
asta, sen pitä jaetun waldakunnan
an: Kuitengin pitä raudan wah-
sta siihen jäämän, niinkuin sinä
raudan oleman sawella sekoitetun.

2. Ja että warpat sen jalwoisa
ittain rauta, ja puolittain sawi
niin sen pitä puolittain wahwan ja
ittain heikon waldakunnan oleman.

3. Ja ettäs näit raudan sekoitetun
lla, niin he kyllä ihmisen sieme-
i sekoitetan, mutta ei he kuitengan

ripu kiinni toinen toisefansa; niinkuin
ei rauta taita sekoitetta sawen kanssa
yhteen.

44. Mutta nditten Kuningasten
aikana on Jumala taiwaasta yh-
den waldakunnan asettawa, joka
ei ikänä kufisteta, ja hänen walda-
kundansa ei pidä toiselle Kansalle
annettaman: sen pitä kaikki nämät
waldakunnat särkemän ja hajoitta-
man, mutta sen pitä ijankaikkisesti
pysymän. Dan. 7: 14, 27. Mich. 4: 7.
Luc. 1: 33. 1 Tim. 1: 17.

45. Niinkuin sinä näit kiven, il-
man läsiä wuoreja temmattun, joka
raudan, waffen, sawen, hopian ja kul-
lan murensi: niin on suuri Jumala
Kuningalle näyttännyt, kuinga täpäälä-
hin tapahtuman pitä: ja tämä on to-
tinen uni ja sen selitys on oikia.

46. Niin langeis Kuningas Nebucad-
Negar kastroillensa, ja kumarji Danie-
lia; ja käski tehdä hänelle ruokanhria
ja polttouhria.

47. Ja Kuningas wastais Danielia,
ja sanoi: Totisesti on teidän Juma-
lanne kaikkein jumalain Jumala, ja
kaikkein Kuningasten GEXra, joka
salaiset asiat ilmoitta; ettäs tämän
salaisen asian olet ilmoitta taitanut.
1 Tim. 6: 15.

48. Niin Kuningas korotti Danie-
lin, ja annoi hänelle suuria ja paljon
lahjoja, ja asetti hänen kaikkein Babe-
lin waldakundain päälle, ja Päämie-
hexi kaiken wiisasten päälle Babelisa.

49. Ja Daniel rukoili Kuningasta,
että hän pani Babelin maakundain
päälle Sadrachin, Mesachin ja Abed-
Negon: Mutta Daniel ixe eli Kuning-
gan tykönä hänen kartausansa.
Dan. 3: 12.

3. Luv.

Se suuri kuwa. Vägi kuuma. Wiehet
warielbut. NebucadNegar kimmioittaa
tawain Jumalata.

Kuningas NebucadNegar teetti kul-
daisen kivan kuitta kymmendä
kyynärää korkian ja kuitta kynnärää
lewiän; ja annoi sen panna Duuran
kedolle Babelin maalla.

2. Ja Kuningas NebucadNegar lä-

hetti Väämiehen, Herrain, maamvauhimbain, Duomarein, käskyläisten, Neuwonandajain, wirkamiehesten ja kaikkein woimallisten perään maalla; että he tulijit kokoon sitä kuuaa wihkimään, jonga Kuningas NebucadNezar oli andanut panna ylös.

3. Silloin tulit kokoon Väämiehet, Herrat, maamvauhimmat, Duomarit, käskyläiset, Neuwonandajat, wirkamiehet ja kaikki woimalliset maalla, kuuaa wihkimään, jonga Kuningas NebucadNezar oli andanut panna ylös: ja heidän piti astuman kuuan eteen, jonga NebucadNezar oli andanut panna ylös.

4. Ja kuuluttaja hynsi wäkerästi: se olkon teille sanottu, te Kansat, sukunnat ja kielet:

5. Koska te kuullette Basunan helinän, huilut, harput, Kandelet, Psaltarit, Trometit, ja kaikkinaiset soittoamiset; niin teidän piti langeman maahan, ja sitä kullaista kuuaa kumartamaan, jonga Kuningas NebucadNezar on andanut panna ylös.

6. Mutta joka ei silloin lauge maahan ja kumarra, se pitää kohta tuliseen päysiin heitettämän.

7. Koska he siis kuulit Basunan helinän, huilut, harput, kandelet, Psaltarit ja kaikkinaiset soittoamiset; laugeisit kaikki Kansat, maakunnat ja kielet maahan, ja kumarjit sitä kullaista kuuaa, jonga Kuningas NebucadNezar oli andanut panna ylös.

8. Koska sillä hetkellä astuit montakahdat Ehaldean miehet edes, ja kansat Judalaisten päälle; Dan. 1: 4.

9. Ja sanoit Kuningas NebucadNezarille: Kuningas eläköön kauwan!

Dan. 5: 10. Euta 6: 21.

10. Sinä Kuningas olet andanut yhden käskyn, että kaikki ihmiset, jotka kuulit Basunan helinän, harput, huilut, kandelet, Psaltarit, Trometit ja kaikkinaiset soittoamiset; piti langeman maahan, ja sitä kullaista kuuaa kumartaman:

11. Waan joka ei langesi maahan ja kumarraisi, piti tuliseen päysiin heitettämän.

12. Nyt on Judan miehiä, jotka

witkoihin Babelin maahan astunut olet, Sadrach, Mesach ja AbedNego, ne miehet kapowat sinä käsky; ja ei kunnioita sinua jumalata, eikä kumarra sitä kullaista kuuaa, jonga olet andanut panna ylös.

Dan. 2: 49.

13. Silloin käski NebucadNezar kutsua ja wihojansa, että Sadrach, Mesach ja AbedNego tuotaisiin edes miehet wietin Kuningaan eteen.

14. Silloin puhui NebucadNezar sanoit heille: Kuningas? ettetk te kuulit Sadrach, Mesach ja AbedNego, minun jumalalani kunnioitta, ja minä kutsuin kuuaa kumarta, jonga utinän olen andanut panna ylös?

15. Nyt siis valmistakatk te minun niin pian kuin te kuullette Basunan äänen, trometit, harput, huilut, kandelet, Psaltarit ja kaikkinaiset soittoamiset, niin langetkat maahan ja kumartakatk kuuaa, jonga minä olen andanut tehdä: Ja kage, jollet te kumarra, niin te pitää tuliseen päysiin heitettämän. Annas nähdä, teidän Jumala on, joka teitä minun kumartaa, ni pelastaa taitaa.

16. Silloin wastasit Sadrach, Mesach ja AbedNego, ja sanoit kuningasalle: NebucadNezar, ei tarwita, me sinua siihen wastamme.

17. Kage, meidän Jumalamme on kunnioitanne, taitaa meitä kumartta tulifesta päyistä, niin meidän kädessä pelastaa.

18. Ja jos ei (hän sitä tee), me tiedä kuitengin se, sinä Kuningas; me ten me sinun jumalitas kunnioitta, emmekä sitä kullaista kuuaa, jonga olet andanut panna ylös, kumarta kumarta.

19. Niin NebucadNezar tuli tuliseen kirkkua, ja hänen hahmonsa wietui, Sadrachia, Mesachia, ja AbedNegota wastan; ja käski, että he piti seipemän kerta kummempain heitettämän, kuin muullakin tehtiin.

20. Ja käski wäkerästi miehiä kumartaa hänen sotajoukkojansa olit, Sadrachia, Mesachia ja AbedNegota, ja tuliseen päysiin heitettämän.

21. Niin sidottin nämät miehet ja

una waatteineensa, ja heitettiin keiselle
sita pägiä.

22. Sillä kuningas käsky piti lii-
ti tehtävään, ja pägi oli lämmitet-
ään kovin; että ne miehet jotka
sadrachin, Mesachin ja AbedNego-
nille heitit, kuolit tulen liekipä.

23. Mutta ne kolme miestä Sadrach,
Mesach ja AbedNego, putoisit keiselle
sita pägiä, niinkuin he jidotut olit.

24. Silloin hämmästyi kuningas
NebucadNezar suuresti, ja meni nopi-
kylös ja sanoi Neuvonantajillensä:
Ei me kolmea miestä jidottua an-
ti tulen heittä? Ne vastaisit, ja
siti kuningalle: totta HERA Ku-
nigas.

25. Hän vastais ja sanoi: Kago,
minä näen neljä miestä wallallansa
sitten tulen keisellä, ja ovat kulu-
s; ja se neljäs on niinkuin Ju-
sän poika.

26. Silloin NebucadNezar meni tu-
s päihin sinulle, ja sanoi: Sadrach,
Mesach ja AbedNego, te kaikkein kor-
sman Jumalan palveliat, lähte-
sälös. ja tulkat tänne: jilloin läxi
sdrach, Mesach ja AbedNego ulos
sita.

27. Ja päämiehet, Herrat, käskyläi-
sja kuningas Neuvonandajat tulit
sion, ja kagelit näitä miehiä, ettei
smitän heidän rimmillensa tehnyt,
heidän hiuksetaan sakkallan poltta-
s; eikä heidän waatteitansa muutta-
s; eikä myös tulen karmuuden heisä
simmut. Es. 43: 2. Hebr. 11: 34.

28. Silloin puhui NebucadNezar ja
siti: kiitetty olkon Sadrachin, Me-
sachin ja AbedNego Jumalal joka
svelinsä lähetti, ja palveliansa pe-
siti, jotka hänen uskalsit: ja ei Ku-
nigas käskyä pitänet, waan anneit ruu-
sita waaraan, ettei he yhtän muuta
sotata kunnioitaiji eikä kumarraiji,
sita ainoasta heidän Jumalatausa.

29. Niin olkon nyt tämä minun
sami: Kuka ilänä kaikisa Kansoisa,
simmuisa ja tielisa Sadrachin, Me-
sachin ja AbedNego Jumalata pilk-
s; hän pitä kappaliiri hakattaman,
sitten hänen huonensa lokaläxi kukiitet-
sman: Sillä ei yhtän muuta Ju-

malata ole, joka niin pelastaa tui-
sita, kuin tämä. Dan. 2: 5.

30. Ja kuningas annoi suuren wal-
sian Sadrachille, Mesachille ja Abed-
Negoille Babelin maalla.

31. Kuningas NebucadNezar kaikille
Kansoille, sukukunnille ja tielille, jotka
asuwat kaikisa maasa: teille olkon pal-
sion rauhaa!

32. Minä näen sen hyväxi, että
minä ilmoitan teille se merkit ja ih-
smet, kuin korkein Jumala minulle teh-
snyt on.

33. Sillä hänen merkkinsä ovat
suuret, ja hänen ihmensä voimalliset:
hänen waldakundansa on isantakkinen
waldakimda, ja hänen waldansa pysyy
suuruita sukukun. Dr. 93: 1. Dan. 6: 27.

A. LUKU.

NebucadNezarin puu, olpeps, rangaistus,
sotimus ja tunnus.

Minä NebucadNezar, hyväxi lewosa
sollesani minun huonesani, ja koska
saiitti hywin oli minun liinasani;

2. Näin unda, ja hämmästyin: ja
ne ajaturat kuin minulla olit wnotes-
sani sen näyn tähden, saatit minun
murehellisxi.

3. Ja minä käskin kaikki wiisat
Babelista tueda minun eteeni, sauo-
smaan minulle, mitä se uni tietäis.

4. Niin tulit edes tähtein tutkiat,
wiisat, Chaldealaiset ja tietäjät, joit-
ten edesä minä unen juttelin; waan ei
he taimmet sen selitystä minulle ilmoitta:

5. Siihenasti että viimein Daniel
tuli minun eteeni, joka Belsazarixi kugu-
sitan, minun Jumalaini nimen jälkeen,
jolla on pyhäin Jumalain hengi; ja
minä juttelin hänelle sen unen:
Dan. 1: 7.

6. Belsazar, sinä ylimmäinen täh-
sien tutkiaan scasa, jella minä tiedän
pyhäin Jumalain hengen olowan, ja
sinnulda ei mitän salattu ole: sano mi-
sunn uneni näky, jenga minä nähnyt
olen, ja mitä se tietää.

7. Tämä on näky, jonga minä näh-
snyt olen minun wnotesani: Kago, puu
seisoi keisellä maata, joka oli saugen
sorkkia. Hes. 31: 2.

8. Se oli suuri ja parru puu, sen korkeus ulottui taivaseen asti, ja näwyi koko maan ääriin.

9. Sen orat olit kaunit, ja kannoit paljon hedelmätä, joita kaikki syöddä fait: kaikki eläimet kedolla löysit warjon sen alla, ja taiwan linnut istuit sen orilla, ja kaikki liha elätti igensä siitä.

10. Ja minä näjin yhden näyn minun vuotesani, ja kago, pyhä wartia tuli alas taivaafta.

11. Se huusi korkeasti, ja sanoin näin: Katkakat se puu poikki, ja karfikat orat, ja repikät lehdet, ja hajoitatat sen hedelmät, että eläimet sen alda lähtisit pois, ja linnut sen orilda.

12. Kuitengin jättäkät kando juurinenfa maahan, mutta hänen pitä rautaiifsa ja wastiifsa kahleifa kedolla ruohofa käymän: hänen pitä makaman taiwan kasten alla, ja kastuman, ja ruokkiman igensä eläinden kanssa maan ruohoifta.

13. Ja ihmisen sydän pitä otettaman häneldä pois, ja eläimen sydän hänelle jälleen annettaman; siihenasti että setjemän aikaa häneldä kulunet ovat.

14. Se on wartiain neuwofa päätetty, ja pyhäin kanssa puhesa wawistettu; että eläwät tundistit ylimmäisellä wallan olewan ihmisten waldakundain päälle, ja andawan ne Kellengä hän tahtoo, ja että hän asetta kaikkein nöyrimmän ihmisen niiden päälle.

Euc. 1: 52.

15. Tämän unen olen minä Kuningas NebucadNezar nähnyt: Waan sinä Belsazar, sano sen selitys: Sillä kaikki wiifat minun waldakunnasani ei taida minulle ilmoittaa sen selitystä; waan sinä kyllä taidat, sillä pyhäin Jumalain hengi on sinun tykönä.

16. Silloin hämmästy Daniel, jota Belsazarixi kuguttin, hetkeri aikaa, ja hänen asatuyensa saattit hänen murhelliiferi. Mutta Kuningas sanoi: Belsazar, sen uni ja sen selitys ei mahda sinua murhelliiferi saatta. Belsazar wastais, ja sanoi: Ah minun Herrani, tämä uni olton sinun wiholdiffilles, ja sen selitys sinun wainoiffilles!

17. Se puu, jongas nähnyt olet,

että se suuri ja parru oli, sen korkeudensa taivaseen asti, ja näte igensä kaiken maan päälle.

18. Ja sen orat olit kaunit, ja hedelmittä oli paljo, joita kaikki söttit, ja eläimet kedolla söttit, ja taiwan linnut istuit sen orilla.

19. Se olet sinä Kuningas, niin suuri ja waimallinen olet; sinun waimas on suuri, ja taivaseen, ja sinun waldas maailmäärtiin.

20. Mutta että Kuningas wartian nähnyt on taivaafta alas, ja sanowan: Katkakat se poikki, ja turmellat se, katekango juurinenfa jättäkät maahan, hänen pitä rautaiifsa ja wastiifsa leifa kedolla ruohofa käymän; ja makaman taiwan kasten alla, ja kastuman, ja igensä eläinden kanssa ruokkiman, siihenasti että setjemän aak häneldä kulunet ovat;

21. Tämä on selitys, Herra kuningas, ja tämä on sen korkein neuwo, joka tulee minun Herran Kuningalle:

22. Sinä ajetan pois ihmisen ja täytyy eläinden seasa kedolla annetan ruohofa syöddäs niinkuin eläin, ja olet makawa taivon alla, ja kastuwa, siihenasti kuin tämän aikaa sinulda kulunet ovat; tundistit korkeimmalla wallan olewan ihmisten waldakundain päälle, ja nen andawan ne Kellengä hän tahtoo.

Dan. 5: 21.

23. Mutta että sanottu on, kando kuitengin juurinenfa puulle minä pitä; niin sinun waldakundasi syö sinulle, kofkas tuudenut olet taivon wallan.

24. Sentähden, Herra Kuningas keltwatkon sinulle minun neuwoni, päästä iges synnistäs wainoiffilles, ja wapari sinun pahoista idiffias piudella wawaffsia kohtan; ulla minun ranhas pidendä.

25. Nämät kaikki tapahtuit Kuningas NebucadNezarille.

26. Sillä kahdentoitakymmenten kauden perästä, kofka härä Kuningas jesa linnasansa Babelissa kateketti:

17. Puhui kuningas ja sanoi: Eikä ole se suuri Babel, jonka minä tuihdanut olen kuningalliseksi huoneksi, kun suuren voimani kautta, minin käsi ylistyksi?

18. Ennenkuin kuningas nämät sanat puhunut oli, tuli ääni alas taivaasta: Sinulle, kuningas Nebucadnessar, sanotan: Sinun valtakundas on sinulda pois.

19. Ja sinä ajetan pois ihmisten ja, sinun pitää eläinden seasa kedolleman, ruohoja sinun annetan syömistä kuin härkään, siihenasti että seijeksi aikaa sinulda kulunut ovat: ettäs näistä korkeimmalla wallan olewan puken valdakundain päälle, ja hänsä dawan ne kellingä hän tahtoo.

20. K kohta sillä hetkellä täytettiin kuningas Nebucadnessarissa, ja hän meni pois ihmisten seasta, ja sibi ruohtoi kuin härkä, ja hänen ruuminen taitwan kasten alla, ja kastui; nästi että hänen hiurensa kastuivat kauriksi kuin kottau höyhemet, ja hänen sydänsä niinkuin linnun kynnet.

21. Sen ajan perästä nostin minä Nebucadnessar silmäni taivaaseen päin, ja näin jälleen taidolleni, ja kiitin sitä luoja, minä ylistin ja kunnioitin luoja elää iankaikkisesti; jonka laulu on iankaikkinen walda, ja hänen valdakundansa pysyy sukupolvelle sukuhun: Dan. 7: 14.

22. Jonga suhten kaikki kuin asuut maan päällä, ovat luetut niinkuin ei mitään: Hän teke kuinga hän tahtoo, taiwan sotajoukon kansa, ja asuut maan päällä: ja ei kenellä taida hänen kättänsä estää, eikä kelle sanoa: mitäs teet? Luc. 21: 26.

23. Silloin tulii minä jälleen taivaasta, ja minun kuningallisen kunnian ja jalouteeni ja minin muotooni: minun neuvonantajani ja voimalliset eheät minua, ja minä pandin valdakundaani, ja sain vielä kunnan kunnian.

24. Sentähden kiitän minä Nebucadnessar, ja kunnioitan ja ylistän luoja kuningasta; sillä kaikki hänsä sydänsä on totuus, ja hänen

tiensä oikiat: ja joka ylipä on, sen hän taitaa nöyryttää.

5. Luku.

Belsazarin pito, syndi, kuolema.

Kuningas Belsazar teki kuuluisan pildon tuhannelle Bäämiehellenä; ja joi itsensä viinasta juomaksi näitten tuhannen kansa.

2. Ja koska hän juopunut oli, lähti hän tuoda ne kullaiset ja hopeaiset astiat, jotka Nebucadnessar hänen Isänsä Jerusalemin Tempelistä ottanut oli; juodarensa niistä voimallistensa, emändänsä ja vaimoinsa kansa.

2 Kun. 5: 25: 15. 2 Kita 5: 36: 18.

Dan. 1: 2.

3. Niin tuotin ne kullaiset astiat, jotka Tempelistä, Jumalan huoneesta Jerusalemissa otetut olit: ja kuningas, hänen voimallistensa, ja vaimonsa joit niistä. Jer. 25: 26.

4. Ja koska he jolt viinaa, kiitit he kullaisia, hopeaisia, wappisia, rautaisia, puisia ja kiviisiä jumalita.

5. Juuri sillä hetkellä käwit sormet niinkuin ihmisen käsi, kirjoittamaan kynttiläjalan kohdalle seinään kuningas Salisa, ja kuningas älkäis kirjoittajan käden.

6. Silloin muundui kuningas, ja hänen ajatuserensa peljätti hänen, niin että hänen landensa horjuit, ja hänen polwensa wappit.

7. Ja kuningas huusi korkeasti, että wiifat, Chaldealaiset, ja tietäjät tuotaitin: ja lähti sanca wiisaille Babelissa: Kuka ikänä tämän kirjoituyen luke, ja ilmoitta minulle sen selityren, hän pitää purpuralla waatetettaman, ja kuldakäädhyt kaulasansa kädaman, ja kolmas Herra oleman tässä valdakunnassa.

8. Silloin tulit kaikki kuningas wiifat edes, waan ei he taitanet sitä kirjoitusta lukea, eikä sen selitystä kuningalle ilmoitta.

9. Siitä hämmästyti kuningas Belsazar vielä kowemmin, ja hänen muotonsa muuttui; ja hänen voimallistensa tulit murheksiksi.

10. Sentähden meni Drottningi kuningas ja hänen voimallistensa asian tähden pitohuoneeseen, ja sanoi: Kuningas

gas elädn kauwan! Kllä niin pelfästy
sinun ajaturijstas, ja älä niin muotoas
muuta.

Dan 2: 4.
Luku 3: 9. Luku 6: 6, 21.

11. Sinun waldakunnasas on mies,
jolla on pyhäin Jumalain hengi, sillä
sinun Isäs aikana löyttin hänesä wa-
lijtus, toimi, ja wiisauus, niinkuin Ju-
maltien wiisauus on: ja sinun Isäs Ne-
bucadNexar pani hänen tähtein tut-
kain, wiisasten, Chaldealaiisten ja tie-
täjäin päälle: (niin teki) Kuningas sinun
Isäs;

Dan. 4: 5. Luku 2: 48. Luku 4: 6.

12. Että korkiambi hengi hänen ty-
könsä löyttin, niin myös ymmärrys
ja taito unia selittämään, ofamaan pi-
meitä puheita, ja salajista ajiota ilmoit-
tamaan, Daniel, jonka Kuningas an-
noi Bel'azarixi nimittä: Niin kuyutta-
kan Daniel, hän sanoo mitä se tietä.

Dan. 1: 7.

13. Silloin wietin Daniel Kuning-
gan eteen: Ja Kuningas puhui ja sanoi
Danielille: oletko sinä Daniel, pyri Ju-
dalaijista fangeista, jotka Kuningas mi-
nuun Isäni, Judeasta tänne tuonut on?

Dan. 1: 6

14. Minä olen kuulut sinusta, että
sinulla on pyhäin Jumalain hengi; että
myös walijtus, ymmärrys ja korkia
wiisauus sinusa löytyy on.

15. Minä olen andanut kuyua eteeni
toinelliset ja wiisat tätä kirjoitusta lu-
kemaan; ja sen selitystä minulle ilmoit-
tamaan; ja ei he taida sanoa mitä se
tietä.

16. Mutta minä kumlen sinusta, että
sinä taidat pimiät ajiat selittä, ja sa-
latut ilmoitta: Jos sinä nyt taidat
tämän kirjoituksen lukea, ja minulle
ilmoitta mitä se tietä, niin sinä pitää
purpuralla puettetaman, ja kuldakäädyt
kaulasas kaudaman, ja kolmas Herran
oleman täsä waldakunnasasa.

17. Niin waijais Daniel, ja sanoi
Kuningalle: Pidä itse lahjas, ja anna
sinun andimes minulle; minä luen kuz-
tengin Kuningalle kirjoituksen, ja il-
moitan sen selityren hänelle.

18. Herran Kuningas, Korkein Ju-
mala on sinun Isälles NebucadNexa-
rille waldakunnan, woiman, Kunnian
ja jalouden andanut.

Dan. 2: 37.

19. Ja sen woiman tähtä
hänelle annettu oli, pelfästä ja
toit händä kansat, jukutunnet ja
let: Hän tappoi kenen hän tahtoi,
jätti elämään kenen hän tahtoi,
ylönsi kenen hän tahtoi, häntä
kenen hän tahtoi.

20. Mutta koska hänen sydy-
sä paisui, ja hänen hengentä
teen paisunexi tuli; hyljettiin
Kuningalliselda istuimelda, ja
pois Kunniaastansa;

Dan. 2: 38

21. Ja ajettiin pois ihmijen
ja hänen sydämentä tuli eländä
taifexi, ja täptyi mejän eläimä
juoita, ja söi ruohoja niinkuin
ja hänen ruuminasa oli tawon
alla, ja kastui; siihenasti erä hän
pei, että Korkeinmalla Jumalalla
walda ihmisten waldakunnasasa
ja enda ne Fellengä hän tahtoi.

22. Ja sinä Belsazar hänen
kansasa, et ole syndändäs nyhy-
ehkäs kaikki ne kyllä tietit;

23. Waan olet ipes korottam-
wan HETras wastan, ja häntä
nensa ajiat piti lannettaman
etees, ja sinä, sinun woimalliset
emändäs ja waimos, oletta mi-
uua juonet: Niin myös hapiam-
lajia, waijisia, rautaisia, puusa,
wiijia jumalita kiittänet, jotka eikä
eikä kuule, eikä tuta taida: Mutta
Jumalata, jonka Kädesä sinun
ges on, ja jonka tyköndä kaikki
ties owat, et sinä ole Kunnioit-
ta.

Ps. 115: 5, 6.

24. Sentähden on hänelde
tetty tämä Käsi, ja tämä Kirjo-
kirjoitettu.

25. Ja tämä kirjoitus
siinä Kirjoitettu on: Mene, Me
Telä, Upharstin.

26. Ja tämä on selity: (se on):
(se on): Jumala on sinun waldakun-
das lukeut ja lopettanut.

27. Telä (se on): sinä olet
punnittu, ja alwan kuyttam-
18.

28. Beres (se on): sinun
das on jacttu, ja Wiedelle ja
lajille annettu.

29. Silloin kästi Belsazar, tui-
niel purpuralla puettetaman piti,

antaa hänen laulaansa annettua, ja annoi häneitä kuulutta: et-hän kolmas Herran en valdakkun-
a.

7. Mutta juuri sinä yönä tapet-
Belshazar Chaldean Kuningas.

8. Ja Darius Medistä sai valda-
kun, koska hän kahden seikemättä-
hända asustajan vanha oli.

G. Luku.

Darius Kuningas. Daniel jalopeurain
luola.

1. Darius näki sen hymäri, panna
koko valdakkundaan sata ja kazi-
mända maanwanhinda.

2. Näitten päälle pani hän kolme
miehiä, joista Daniel yri oli; joille
maanwanhimmat piti luovun tekemän,
Kuningas kärsi wahingota.

3. Mutta Daniel woitti kaikki Pää-
het ja maanwanhimmat, sillä hä-
n oli korkiambi hengi; sentähden
teli Kuningas pannayensa hänen
valdakkunnan päälle.

4. Jona tähden Päämiehet ja maan-
himmat eheit syötä Danielia vastaan
hakunnan puolesta: Waan ei he tain-
nyttän syötä eikä rikettä löyätä, sillä
oli uskolinen ettei häneä mitän
ka eikä rikettä löyätä taittu.

5. Niin sanoit ne miehet: En me
nyttän syötä tämän Danielin
ka, ellen me löydä hänen Jumal-
sa palweluzesa.

6. Silloin tulit Päämiehet ja maan-
himmat joukoittain Kuningan eteen,
sanoit hänelle näin: Kuningas Da-
rius eläköi kauvan!

Dan. 2: 1. Luku 3: 9.

7. Valdakkunnan Päämiehet, Ver-
maaswanhimmat, Neumonandajat
waldamiehet owat ajatelleet, että
kuningallinen käsky annetaisiin ja an-
na kieldo, että jos joku kolmenä-
menenä päivänä joldakulda jumal-
sa eli ihmiseldä, paigi sinulda, Kun-
gas aineasti, jotakin anoo, pitää ja-
arrain luolaan heitetämän.

8. Sentähden Herran Kuningas, wah-
la se käsky ja kirjoita ala; ettei sitä
en muutetaisi, Medein ja Persian

oikenden jälkeen, jota ei kengän rikkoo
tohdi.

Est. 1: 19. Luku 8: 8.

9. Niin kirjoitti Kuningas Darius
sen kirjoituksen ja käskyn ala.

10. Koska Daniel sai tietä kirjoite-
turi sen käskyn ala, meni hän ylös
huoneeseensa, ja hänen suwihnuonsa ak-
kunat olit awesomat Jerusalemia päin;
ja langeis kolme kertaa päiväsä pol-
willensa, rukoulli, kiitti ja ylisti Ju-
malatansa, niinkuin hänen tapansa oli
ennengin tehdä.

1 Kun. 8: 41, 48.

Ps. 55: 18.

11. Silloin tulit ne miehet joukoit-
tain ja löysit Danielin rukoilewan ja
auxensa huutawan Jumalatansa.

12. Niin he astuit edes, ja puhuit
Kuningan kansa siitä Kuningallisesta
käskystä, ja sanoit: etkös kirjoittanut
käskyn ala, että jos joku ihminen kol-
menä päivänä jotakin anoo
wa olis joldakulda jumalalda eli ihmi-
seldä, paigi sinulda aiwoastansa, Kuning-
gas, se pitää jalopeurain luolaan heitet-
tämän? Kuningas wastais, ja sanoit:
se on tosi, ja Medein ja Persialaisten
oikeutta ei pidä kengän rikkoman.

13. Se wastaisit, ja sanoit Kuning-
galle: Daniel yri Judalaisista fangeista,
ei tottele sinua, Herran Kuningas, eikä
sinua käskysä, jonsa ala kirjoittanut
olet; sillä hän rukoilee kolmasi päiväsä.

Dan. 1: 6. Luku 5: 13.

14. Koska Kuningas sen kuuli, tuli
hän fangen nurhelliseksi, ja ahkeroksi
suuresti, että hän Danielin wapahtais;
ja wainwais iziänsä Auringon lastemaan
asti, että hän hänen pelastais.

15. Waan ne miehet tulit joukoit-
tain Kuningan tygö, ja sanoit hänelle:
Tiedä Herran Kuningas, että Medein
ja Persialaisten oikeus en, että kaikki
kiellot ja käskyt kuin Kuningas päättä-
nyt on, pitää muruttamattomat oleman.

16. Silloin Kuningas käski ja he
toit Danielin edes, ja heitit hänen
jalopeurain luolaan: Mutta Kuningas
puhui ja sanoit Danielille: Sinun Ju-
malas, jotas lakkamata palwellet, aut-
takon sinua!

17. Ja he toit yhden kiven, ja pa-
nit luolan ovelle: sen painoi Kuning-
gas omalla sinitillänsä, ja waimallisten-

ja sinetillä, ettei Kuningas tahto muu-
tetaisi Danielia vastaan.

18. Ja Kuningas meni linnaan, ja kulutti yön syömätä, ja ei andanut mitään huvitusta tuoda eteensä; eikä myöskään yhtään unda saanut.

19. Alamulla warhain päivän koit-
taisa, nousi Kuningas ylös, ja meni
kiihasti jalopeurain luolan tykö.

20. Ja kuin hän luolan tykö lä-
hestyi, huusi hän Danielia surkialla
äänellä, ja Kuningas puhui ja sanoi
Danielille: Daniel jina elävän Ju-
malan palvelia, ongo sinun Jumalas,
jotäs ilman lakkamata palvellet, voi-
nut sinun jalopeuroilta pelastaa?

21. Niin Daniel puhui Kuningan
kanssa (sanoden): Kuningas eläkön kau-
wan!
Dan. 5: 10.

22. Minun Jumalani on lähettänyt
Engelinsä, joka jalopeurain kidat on
pitänyt kiinni, ettei he minulle mitään
pahaa tehnet ole, sillä minä olen hänen
edessäni viattomaksi löyhty: en myöskään
ole minä sinua vastaan, Verra Kuningas,
mitään tehnyt.

23. Niin Kuningas ihastui siitä suu-
vesti, ja käski Danielin luolasta ylös
otta. Ja he otit Danielin ylös luolasta,
ja ei hänesä yhtään haavaa löyhty; sillä
hän oli turwanut Jumalaansa.

24. Silloin käski Kuningas, ja ne
miehet tuotin edes, jotka olit kandanet
Danielin päälle, ja jalopeurain luo-
laan heitetin lapsinensa ja vaimonen-
sa: ja ennenkuin he luolan pohjaan
tulit, tartuit heihin jalopeurat ja mur-
rensit heidän luunsakkain.

25. Silloin annoi Kuningas Darius
kirjoittaa kaikille kansoille, sukukunnille
ja kielille, jotka asuivat kaikessa maasa:
teille olkon paljon rauhaa!
Dan. 5: 31.

26. Se käsky on minulda asetet-
tu, että kaikessa minun Kuningan
valdattuniasani Danielin Jumalata
peljättämän ja wapistaman pitä:
Sillä hän on se elävä Jumala, jo-
ka ijankaikkisesti pysyy, ja hänen
valdattuniansa on katomatoin, ja
hänen voimansa loppumatoin.

Dan. 2: 44. Luku 8: 33.

27. Hän on wapastaja ja häädäsi
auttaja, ja hän teke tunnustahia

ja ihmeitä: sekä Taiwanarokki ma-
päällä: se on Danielin jalopeu-
läijistä pelastanut.

28. Ja Daniel tuli toimoiksi
riuxen valdattuniasa, ja Serzen
jän valdattuniasa.
Dan. 1-

7. Luku.

Neljä petoa, neljä valdattuniasa.

Ensimmäisenä Belsazarin Sabelin
ningan vuonna, näki Daniel
ja näyn vuotesansa; ja hän ku-
sen unen ja käsitti sen näin:

2. Daniel puhui ja sanoi: Nä-
näjin näyn yöllä, ja kago, neljä
tairan alla pauhaisit toinen to-
wastan suurella merellä.

3. Ja neljä suurta petoa
meressä, aina toinen toisen
kuin toinen.

4. Ensimmäinen niinkuin Jalopeu-
jolla olit kotonan siivet: ja minä ku-
sihenasti että sinet temmattis
hänelä ja hän otettiin ylös maasta,
seisoi jalwoillansa niinkuin ihmisen
hänelle annettiin ihmisen sydän.

Jer. 48: 40. Hes. 17: 3, 7. Esa. 1: 17

5. Ja kago, toinen peto oli
muotoinen, ja seisoi yhdellä pedolla
oli hänen suusansa hammaustensa ja
kolme kylkilunta, ja hänelle sam-
Nouse ja syö paljon lihaa.

6. Tämän jälkeen minä näin
kago, toinen peto oli Bardin muo-
nen, hänellä oli neljä linnun siipä-
nen seljäsänsä; ja sillä pedolla oli
päättä, ja hänelle annettiin valda.

7. Senjälkeen minä näin tässä
sä yöllä, ja kago, neljäs peto oli
hia ja hirttuinen ja sangeru wä-
ja hänellä olit suuret rautaiset
bat, sibi ympärildänsä ja urte-
liian hän tallais jalwoillansa: se
myöskään paljon toisin kuin ne muut-
det jotka hänen edellensä olit, ja
nellä oli kymmenen sarwea.

8. Minä kagelin tarkasti sarwea,
kago, mittien seasa pubeis toinen
hä sarwi, jonga edestä kolme
ensimmäisistä sarwista reu-
kago, sillä sarwella olit silmät
ihmisen silmät, ja sibi joka
ria asioita.

Nämät minä näjin, sihenasti istuimet pandin ja se wanhai-
nustui; jonga waattet olit lu-
ufliat, ja hänen päänsä hiuret
uin puhdas willa, hänen istui-
a oli niinkuin tulen liekki, ja hä-
rattansa niinkuin poltawa tuli.

Jlm. K. 1: 14.

Tulinen wirta juoksi ja kawi
hänen kaswoinsa edestä, tuhan-
kertaa tuhannen palweli händä,
ta kertaa tuhannen tuhatta sei-
hänen edesänsä: duomio pidet-
ja firjat awattin.

Jlm. K. 5: 11. Luku 20: 12.

Minä kagoin, niitten suurten
ten äänen tähden, kuin se sarwi
i: minä kagelin sihenasti että se
tapettu oli, ja hänen ruuminsa
n ja tuleen palamaan heitettiin;

Ja muitten petoin walda myöds
i: Sillä heillä oli määrätty aika
ifi, kuinga kauwan kulin oleman

Minä näjin täsä näysä yllä,
go, yri tuli taiwan pilwisä niin-
ihmisen poika: ja hän tuli ha-
n wanhaihäisen tygö, ja wietin
n eteensä.

Jlm. K. 14: 14.

Ja hän annoi hänelle woi-
; kunnian ja waldakunnan, että
ä kaikki kansat, sukukunnat ja
t palweleman pitä: hänen wal-
a on ijanikaikkinen walda, joka
nän, ja hänen waldakunnallan-
i ole loppua.

Dan. 2: 44.

Mat. 4: 31. Mtch. 4: 7. Luc. 1: 33.

Minä Daniel hämmäsyin sitä
in heugesäni; ja ne minun näyhni
tit minuu.

Ja minä menin yhden tygö
ä josta siinä selsoit, ja rukoilin
ä, että hän minulle näistä kaikista
n: annais: ja hän puhui minun
iani, ja ilmoitti minulle niitten
in selityksen:

Nämät neljä suurta petoa o-
neljä kuningasta, jotka nousewat
ista.

1. Waan sen korkeimman pyhän
waldakunnan omistaman, ja pitä
ä minun ijanikaikkitisesti, ja ijan-
kisesti ijanikaikkitseen.

19. Sitte minä olisin mielelläni tah-
tonut tietä totista tietoa siitä neljän-
neistä pedosta, joka paljo toisin oli kuin
kaikki ne muut; sangan hirvuihin, jolla
rautaiset hammat ja waikiset kynnet o-
lit, joka ymbärildänsä söi ja murensi,
ja liian jalwoillausa tallais:

20. Ja niistä kymmenestä sarwesta
hänen päänsä, ja siitä toisesta, joka
putkahti ulos, jonga edestä putoisit pois
kolme: ja siitä sarwesta, jolla silmät o-
lit, ja suu joka suuria asioita puhui,
ja suurempi oli kuin ne, jotka hänen
tykönänsä olit.

21. Ja minä näjin sen sarwen so-
tiwan pyhiä vastaan, ja woittawan
heidän;

Jlm. K. 13: 7.

22. Sihenasti että wanhaihäinen tu-
li, ja duomio annettiin sen korkeimman
pyhille; ja aika joutui, että pyhät wal-
dakunnan omistit.

23. Hän sanoi näin: Se neljäs pe-
to on se neljäs waldakunda maailmasa,
joka on erinäinen kaikista waldakun-
nista: se syö kaiken maan, tallaa ja
turnelee sen.

24. Ne kymmenen sarwea owat kym-
menen kuningasta, jotka siitä walda-
kunnasta nousewat: ja niitten jälkeen
tulee toinen, joka erinäinen on niistä
endisiistä, ja nbyryttä kolme kuningas-
gasta.

25. Hän puhuu sitä korkeinda vastaan,
ja häwittä sen korkeimman pyhät, ja
rohkenee ajat ja lain nuutta: Mitä
he annetan hänen käsiinsä yhdeksi het-
kexi, ja monikahdoiksi ajoiksi, ja puo-
lexi aikaa.

Dan. 11: 36.

26. Sen jälkeen pidetään duomio, ja
hänen waldansa otetaan pois, että hän
peräti hukutetaan ja kadotetaan.

27. Waan waldakunda, walda ja
woima kaiken taiwan alla, annetan
sen korkeimman pyhälle kansalle; sen-
ga waldakunda on ijanikaikkinen wal-
dakunda, ja kaikki wallat pitä händä
palweleman ja kullema.

28. Tämä oli sen puhen loppu:
Waan minä Daniel olin sangan mur-
hellinen minun ajaturisani, ja minun
muotoni muuttui; kuitengin minä kät-
kin puhen sydämesäni.

S. Luku.

Karisarwisen oinan ja prijarwisen kaurin riita.

Kolmandena kuningas Belsazarin waldakunnau vuonna, näjin minä Daniel näyn, sen jälkeen kuin minulle ensimmääkin näkynyt oli. Dan. 7: 1.

2. Mutta koska minä näyn näjin, olin minä Susania linnassa Glamin maalla; ja minä näjin näysä olewani Ulain wirran tykönä.

3. Ja minä noistin silmäni, ja näjin, ja kago, yri einas seisoi wirran tykönä, jolla oli kari korhiata sarwea, toimen korkeaksi kuin toinen, ja se korkeaksi puhkeis jäsiitä ulos.

4. Sittä minä näjin sen oinan puste-wau sarwillansa ländeu päin, pohjaan päin, ja etelään päin, ja ei yrikan pe-to tainnut seisoa hänen edesänsä, eikä hänen käsiänsä pelastetta; waan hän teki mitä hän tahtoi, ja tuli suurexi.

5. Ja koska minä näisjä otin waarin, kago, niin tuli kauris lännestä koko maan päälle, niin ettei hän satunut maahan: ja kaurilla oli jalo sarwi silmäinsä wälillä.

6. Ja hän tuli hamaan sen karisarwisen oinan tykö, jonga minä seisowan näjin wirran tykönä; ja hän juoksi wihoisansa wäkewästi hänen tykönsä.

7. Ja minä näjin että hän tuli tulmaisti oinan tykö, ja julmisti hänen päälensä, ja pusti oinasta ja särki hänen molemmat sarwensa; ja oinalla ei ollut woimaa seisoa hänen edesänsä: waan hän heitti hänen maahan ja tallais hänen, ja ei kengän tainnut oinasta hänen käsiänsä pelastaa.

8. Ja se kauris tuli sangen suurexi: ja koska hän wäkewämmäri tullut oli, lohwaisti se suuri sarwi, ja sen siaan kaswoi neljä kaunista jälle, neljää tai-wau tulla kolden.

9. Ja yhdestä niistä kaswoi yri wä-hä sarwi: se tuli sangen suurexi etelään päin, itään päin, ja ihanaisen maan puoleen.

10. Ja se kaswoi taiwan sotajoukkoon asti; ja heitti monikahdat sotajoukosta ja tähdeistä maahan, ja tallais ne.

11. Ja se tuli suurexi sotajoukkon

Päämieheen asti; ja otti hämälä jokapäinräisen uhrin, ja hämälä Pyhästä huonen.

12. Waan senkaltainen woima hänelle annettu jokapäinräisä wastan synnin tähden, että hän dan maahan löis; ja hän teki sen meneisty.

13. Mutta minä kuulin yhden hän puhuran, ja se pyhä janoi se joka puhui: kuinga kauran tainen näky jokapäinräisjä uhrin pynnän pitä, ja synniitä, jenga tämä häwitys tapahtun, että se hä ja sotajoukko tallatun?

14. Ja hän wastaais minua: Ja ehtosen asti kari tuhatta ja kolme päiwää, niin Pyhä jälle

15. Ja koska minä Daniel sen näjin ja olisin mielelläni ymmärtä kago, niin seisoi minun edesäni kuin miehen muotoinen.

16. Ja minä kuulin Ulain kaurin ihmisen äänen, joka huusi ja janoi Gabriel, felitä hänelle tämä näky, ja hän ymmärräis. Dan. 8: 15.

17. Ja hän tuli juuri liki minun. Mutta minä hämmästyin koska se tuli, ja langettiin kaswoilleni: ja se janoi minulle: ota waari ihmisen kaurin, sillä tämä näky ajallansa tähtä

18. Ja koska hän minun kaswoi puhui, putoisin minä näännyryihin maahan kaswoilleni: ja hän rupeis minun ja nosti minun seisolle.

19. Ja janoi: kage, minä tahdoin sulle ofotta, kuinga wiitneisen wä- aikana kappä on; sillä lopulla on kaurin määrätty aikansa.

20. Se karisarwineu oinas, jonga näit, ovat Medin ja Persian kuningas

21. Mutta se karwainen kauris Grekin maan kuningas: ja se kaswoi sarwi hänen silmäinsä wälillä, ensimmäinen kuningas.

22. Mutta että neljä nousit sen siaan, koska se särjetty oli, (se nuustaa) että neljä waldakundaa kaswoi tulle, waan ei niin wäkewästä kuin hän oli.

23. Näitten waldakunnan jälle

pahoin tekiät vallan saanut o-
wsee yri häpemättäin kuningas,
wala tapourissa.

6. Se on voimallinen, mutta ei
näköä kautta: hän häwiittä ihmeelli-
s, ja menehtyy, ja toiminta: hän
ra wäkeröt ja pyhän kansan.

7. Ja hänen kavaluutensa kautta
styy hänen petorensa, ja paissuu
näkösä, ja myhäkänneksen kautta
mouda häwiittä: ja hän korotta
ä kaikkein Ruhtinasten Ruhtinasta
m, waan ilman läpiti hän pitä
taman.

8. Se näky ehtosta ja aamuista
jurnalille sattottu on, on tosi, waan
i pitä tämän näyn salassa pitä-
sillä siten on vielä paljo aikaa.

9. Ja minä Daniel wäsyin ja sai-
n monikahdat päiwät: sen perästä
in minä ja toimitin kuningaan aika-
ja minä ihmettelin sitä näkyä, ja
ngän ollut, jota minua neuvoi.

D. Lufu.

anielin rukous. Seitsemänkymmenen
vuoden wälikot.

simäisenä Dariuksen Ahasweruksen
pojan vuonna Medin suwusta, jo-
haldean waldakundaa hallitsi:

Juuri sinä ensimmäisenä hänen
akundansa vuonna, löysin minä
tel kirjoista wuosi luvun, josta
tra puhunut oli Jeremiaalle Pro-
lle, että Jerusalemin häwitys piti
tämän seigemäudenä kymmeneen-
päiwäitana.

Jer. 25: 11, 12. Lufu 29: 10.

Ja minä käänsin minunsi egi-
1 HERRaa Jumalata rukouksella ja
nifella: paastolla, säkissä ja tuhwaasa.
Marck. 11: 21.

Ja rakollin HERRaa mtun Ju-
nant, tunnustin ja sainin: HERR-
inä suuri ja hirmuinen Jumala,
sitten ja armon pidät niille jotka
i rakaistavat, ja sinun kästys pi-
k.

5 Mos 7: 8.

1 Me olemme syndiä ja wäärin
n, jumalattomat ja tottelematto-
olett: me olemme sinun kästysissä
istruittas poikennet.

Of. 100: 6. Ef. 64: 5, 6.

6. Emme totelles sinun palvelioitaa
Prophetaita, jotka saarnaistit sinun ni-
mees meidän Kuningoillemme, Väämte-
hillemme ja Spillemme; ja myös kai-
kelle kansalle maakunnassa.

7. Sinä HERRa olet wanhurkas,
mutta meidän täytyy häweta, utinkuin
tänäpästä tapahtuu, Judan miehille ja
Jerusalemiin asuwaiksille, ja kaikelle Is-
raelille, sekä niille jotka läsnä, että
niille jotka kaukana ovat, kaikissa maa-
kunnissa, kuhunga sinä heitä hyljännyt
olet, heidän pahain tekoinsa tähden,
kuin he ovat tehnet sinua vastaan.

Efr. 9: 6.

8. Ja HERRa, meidän, ja meidän
Kuningamme, meidän Väämiehemme,
ja meidän Isämme, täytyy häweta; että
me olemme syndiä tehnet sinua vastaan.

9. HERRan meidän Jumalamme on
laupius ja andexi andamus: waikka
me olemme wastahakoiset ollet:

Of. 130: 3, 7. Wal. w. 3: 22.

10. Ja emme totelles HERRan mei-
dän Jumalamme äändä; että me wael-
danet olisimme hänen kästysiansä, jotka
hän meille amoi palveliansa Prophe-
tain kautta;

2 Alfa K. 36: 15, 16.

11. Waan koko Israel rikkoit sinun
Lakis, ja suuttui kuulemasta sinun ään-
däs: sentähden on myös se kirous ja
wala sattunut meihin, joka kirjoitettu
on Mozeren Jumalan palvelian Laifa,
että me olemme syndiä tehnet händä
vastan.

3 Mos. 28: 14. 5 Mos. 27: 15.
Lufu 28: 15. Lufu 29: 20. Lufu 30: 17, 18.

12. Ja hän on sanansa pitänpt,
jonga hän puhunut on, meitä ja mei-
dän Duomarcitamme vastaan, jotka mei-
tä duomisit, että hän niin suuren on-
nettomuden on andanut tulla meidän
päällemme; ettei senkaltaista kaiken tai-
wan alla tapahtunut ole, kuin Jerusa-
lemissa tapahtunut on.

Wal. w. 1: 12. Lufu 2: 17.

13. Niinkuin kirjoitettu on Mozeren
Laifa, ntiin on kaikki tämä onnettomus
meille tapahtunut: Emme myös ru-
koillet HERRan meidän Jumalamme
edesä, että me synnisiä palasaisimme,
ja sinut totudes ymmärtäisimme.

14. Sentähden on myös HERRa
wastannut tästä onnettomudesta, ja on

sen saattanut meidän päällemme: Sillä HERRa meidän Jumalamme on hurjast kaikisa töisensä kuin hän teke; koska en me totellet hänen äändänsä.

Ps. 119: 137. Jer. 1: 12. Lutu 44: 27.

15. Ja nyt HERRa meidän Jumalamme, joka sinun Kansas Egyptistä olet johdattanut ulos väkivällä kädellä, ja tehnyt igelles nimen, niinkuin se tänäpänä on: me olemme syndiä tehnet, ja jumalattomat ollet.

2 Mos. 6: 6. Lutu 12: 41.

16. Ah HERRa! kaiken sinun wanhurjaukses tähden, kääntyköön nyt sinun wihas ja hirmuisudes pois sinun Kaupungistas Jerusalemistä, ja sinun pyhästä wuorestas! Sillä meidän syndimme tähden, ja meidän Isäimme pahain tekoin tähden häväistän Jerusalem ja sinun Kansas, kaikkein seasa jotka meidän ympärillämme owat.

17. Ja nyt meidän Jumalamme, kuule sinun palwelias rukous ja anomus; ja kato armollisesti sinun Pyhästä puoleen, joka tukistettu on: HERRan tähden.

18. Kallista korwas, minun Jumalani, ja kuule, ja awaja silmäsi ja näe, kuinga me häwitetyt olemma, ja se Kaupunki joka sinun nimelläs nimitetty on: sillä en me ruikoile sinua meidän omasa wanhurjauksesamme, waan sinun suuren laupiukses tähden.

19. Ah HERRa kuule, ah HERRa ole armollinen, ah HERRa ota waari, ja tee se, ja älä wiivy, ike tähtes, minun Jumalani; sillä sinun Kaupungis ja sinun Kansas on sinuu nimelläs nimitetty.

20. Koska minä vielä puhuin ja ruikoilin, ja minun syndiäni, ja minun Kansani Israelin syndiä tunnustin, ja olin minun rukouksiani HERRan minun Jumalani edessä, minun Jumalani pyhän wuoren tähden;

21. Inert silloin, koska minä näin rukoullin, lensi äkistä minun tygöni se mies Gabriel, jonga minä ennen nähnyt olin nähsä, ja rupeis minuun ehtoehrin ajalla.

Dan. 8: 16

22. Ja hän neuvoi minua, puhui minun kansani, ja sanoi: Daniel, nyt minä olen lähtenyt sinua neuwomaan, ettäs ymmärräisit.

23. Sinun rukoukses alusa käwi us-

los kästy, ja minä tulin sinulle tullaan: Sillä sinä olet otanut: ota nyt waari sanasta, ettäs näin ymmärräisit.

24. Seitsemänkymmendä wiikolla on määrätty sinun Kansalles, ja hälle Kaupungilles, niin ymmärräminen lopetetan, ja synnit ja pahat teot sowitetan, ja sinun finen wanhurjauksaus tuodan kadoksi ja ennustus suljetan, ja kaikki Pyhin woidellan.

25. Niin tiedä nyt ja ota huomioon että siitä ajasta kuin kästy annetaan että heidän pitä jällen kotia palestina ja Jerusalem rakettaman, Päämiehen Christukseen asti, on seitsemän wiikkoa, jona katut ja muurit raketan, waikka surkialla ajalla.

Dagg. 1: 2.

26. Ja kahden wiikon perästä määrättyymmendä surmatan Christa ei enämbi ole: ja Päämiehen sa tulee ja tukistaa Kaupungin ja hän, niin että ne loppuwaat, ja wirran lautta, ja sodan loppuwaat pitä sen häwitettynä oleman.

27. Mutta hän monelle liitowistaa yhdesä wiikossa; ja pöytä wiikossa lafautta uhrin ja ruokain; ja siipein työdnä seisoo hämälä julkisuus, ja on päätetty, että se piinun asti pitä häwitetty oleman.

Dan. 11: 31. March. 24: 15.

10. LUKU.

Gabriel ilmänduu, rohwaisee, ja puhuu Danielia.

Kolmandena Coreyen Persian Kuningan wuonna, ilmoitettiin Danielle, joka myös Belsazarin kungattin tinen asia suuresta sodasta: ja hän määräsi sen asian, ja ymmärräsi sen nähyä.

Dan. 1: 7.

2. Siihen aikaan, murhehdin Daniel kolme wiikkoa.

3. En minä syönyt mitään herkkuruokaa, liha ja wiina ei tullut minun suuhuni, engä ollegan woidellani, siihenasti kuin kolme wiikkoa punet olit.

4. Neljäntenä päivänä, kolme

uendä ensimmäisellä kuusa, olin mi-
s surren Hiddeselin wirran työssä:

Ja nostin silmäni ja näjin, ja
sinä seisoi yksi mies liinaihis-
essa, ja kullainen työ oli hänen
ansa. Dan. 12: 6. 3im. K. 1: 13.

Hänen runninsa oli niinkuin Tur-
hänen kaswonsa kuin pitkäisen tu-
ken filmänsä niinkuin tulifoliot,
käsiwärtensä ja jalkansa niinkuin
wä wasti; ja hänen puhensa ääni
noin siuri hyminä. Hes. 1: 24.

Ja minä Daniel näjin sen näyn
ni, ja ne miehet jotka minun ty-
ö oli, ei sitä nähnet: kuitengin
muri pelko heidän päällensä, että
kenit ja lymyhit heitänsä.

Ap. 2: 9: 7.

Ja minä jäin yriäni, ja näjui
s surren näyn, ja ei minun mi-
wäkeä jäänyt; ja minä tulin san-
umari, ja ei minusa enää wäkeä

Ja minä kuulin hänen puhensa
: ja kuin minä kuulin hänen pu-
äänen, putoisin minä näännyytiin
lleni, ja minun kaswoni olit maa-
in. Dan. 8: 18.

Ja kazo, yksi käsi tartui mi-
ja autti minua ylös polwilleni,
mun kätteni päälle;

Ja sanoi minulle: Daniel sinä
nen mies, ota näistä sanoista waa-
ita minä sinun kansas puhun, ja
a ihes seisoamaan, sillä minä olen
tygös nyt lähetetty: Ja koska
ämän sanan minun kansani pu-
ojensin minä iheni ja wapisin.

Ja hän sanoi minulle: Älä pel-
ankel, sillä siitä ensimmäisestä päi-
; kuin sinä sydämeistä pyysit tie-
wawarwit sinuas sinun Sumalas
: wot sinun sanas kuulut: ja mi-
en tullut sinun sanais tähden.

Mutta Persian waldakunnan
ies on ollut minua wastaan yhden
tä kolmattayhden, ja kazo,
el. yksi niistä plinnäisistä Pää-
ä: tälli minun awuxeni; niin mi-
wähä: sellä Persiah Kuningasten
ä. Jud. Ep. v. 9.

Mutka nyt minä tulen neuwo=

60°

maan sinua, kuinga sinun Kansalles
wiimeisinä aikoina tapahtun: sillä näky
pitä tapahtuman hetken ajan perässä.

15. Ja koska hän näitä minin kans-
sani puhui, käänsin minä kaswoni maa-
han päin, ja olin äänetti.

16. Ja kazo, yksi ihmisen muotoi-
nen rupeis minun huulihini, niin mi-
nä awatsin suuni ja puhuin, ja sanoin
sille joka seisoi minun edessäni: Minun
Herrani, minun jäseneni wapisewat sii-
tä näystä, ja ei minusa ole fillen en-
singän wäkeä:

17. Ja kuinga taltaa minun Her-
rani palvelella puhua minun Herrani
kanssa? ettei minusa ensimmäisen enää wä-
keä ole, eikä myös minusa enämbi hen-
geä ole.

18. Niin rupeis taas minun ihmi-
sen muotoinen, ja wawiwisti minua;

19. Ja sanoi: älä pelkä, sinä otol-
linen mies, rauha olkon sinulle! wah-
wista sinus, ja rohwaise sinus: Ja koska
hän minun kansani puhui, wawiwistuin
minä, ja sanoin: puhu minun Herra-
ni, sillä sinä olet minun wawiwistanut.

20. Ja hän sanoi: tiedätkös mingä
tähden minä olen tullut sinun tygös?
Nyt minä jälleen menen sotimaan Her-
sian Päämiehen kansa: Mutta koska
minä menen peis, kazo, niin tulee
Greklin maan Päämies.

21. Kuitengin tahdon minä sinulle
ilmoittaa, mitä kirjoitettu on, että se pi-
tä totifesti tapahtuman. Ja ei kengän
ole, joka minua autta händä wajan,
waan teidän Päämiehenne Michael.

11. Luku.

Persian ja Grekin Kuningat. Antikristus.

Niin minä myös seisoin hänen kans-
sansa, ensimmäisenä Dariuxen wuon-
na Medistä, auttamasa ja wawiwista-
masa händä.

2. Ja nyt minä ilmoitan sinulle to-
tuden: kazo, kolme Kuningasta pitää wies-
lä Persiassa oleman, waan se neljäs saa
enänmin rikkautta, kuin kaitti muut:
ja koska hän rikkautsansa wälewäri
tulee, nostaa hän kaitti, Grekin wäl-
dakundaa wastaan.

3. Sen perässä tulee yksi woiwalli=

nen kuningas, ja voimalliseksi hallitse,
ja mitä hän tahtoo, sen hän teke.

Dan. 7: 6. Luku 8: 5.

4. Ja kuin hän korkeimmalle jou-
tuunut on, särjetän hänen waldakun-
dansa, ja jaetan neljään taiwan tuu-
leen: ei hänen jälkeentulewaisillensa,
eikä seukaltaisella voimalla, kuin hä-
nellä ollut on, sillä hänen waldakun-
dansa häwitetään, ja tulee muiden osaksi.

Dan. 8: 8, 22.

5. Ja etelän kuningas, joka yri
hänen päämiehistänsä on, tulee woi-
malliseksi; mutta händä vastaan tulee
myös yri wäkewäxi, ja hallitsee, jonga
walda on suuri.

6. Mutta monikahtain wuotten jäl-
keen, yhdistäwät he itsensä toinen toi-
sensä kansa, ja etelän kuningaan tytär
tulee Pohjan kuningaan tyttö ystäwyttä
telemään: Mutta ei hän pysy käsi-
warren woimasa, eikä hänen käsiwar-
tensa ole pysyväinen: waan hän hyl-
jätän niitten kansa jotka hänen tuonet
owat, ja sen kansa, joka hänen siittä-
nyt on, ja niitten kansa, jotka hänen
hetkeyi aikaa wahwistanet olit.

7. Mutta wesa tulee hänen suwustan-
sa, joka tulee sotajoukon woimalla ja
menee Pohjan kuningaan wahwoin paik-
koin, ja toimitta ja woitta.

8. Ja wie pois heidän jumalansa
ja Ruhtinansa, ja kallit kappalensa, ho-
pian ja kullan, Egyptiin; ja menestyy
monikahdat wuodet Pohjan kuningasta
vastan.

9. Ja koska etelän kuningas on
waeldannut hänen waldakundansa lä-
pigen, palajaa hän omalle maallensa.

10. Waan hänen poikansa wihastu-
wat, ja suuren sotajoukon kokowat, ja
yri tulee ja menee edestänsä niinkuin
wirta, ja taas lehoitta muut wihaan
hänen waldakundaansa vastaan.

11. Silloin julmistuu etelän Ku-
ningas, ja menee ulos ja sotii Pohjan
Kuningasta vastaan; ja kokoo niin suu-
ren joukon, että se toinen joukko hä-
nen käsihinsä ametaan.

12. Ja hän wie pois sen suuren jou-
kon, ja paifutta sydämensä, että hän
on luovut niin monda tuhatta maahan;
mutta ei hän siitä wäkewämmäxi tule.

13. Sillä Pohjan kuningas
jälleen ja kokoo suuremman joukon
endinen oli, ja monikahden
perästä tulee hän kaiteti suuren
joukon ja paljon tarwaran kansa.

14. Ja siihen aikaan asetta
itsensä etelän kuningasta wapa-
rottawat myös muntamat hui-
waiset junon kansastas itsensä, ja
tawät lään, ja langemat.

15. Niin Pohjan kuningas
ja teke wallit, ja woitta wahwou-
pungit; ja etelän käsiwarret, ja
paras wäkenensä ei woi seisoa, ja
yhtän woimaa vastaan seisoa;

16. Waan hän, koska hän
nen työhnsä, teke tahtonsa jälle
ei kengän taida seisoa hänen ed-
ja hän tulee myös siihen itse
maahan, ja häwittä sen kätensä.

17. Ja käändä kahwonsa
kaisen waldakundansa woimalla
ta hän sopi hänen kansansa, ja
tyttärensä hänelle emännäxi, ja
hänen häwitäis; mutta ei se
hänelle, eikä siitä mitän tule.

18. Sitte käändä hän
toja vastaan, ja monda niinä
Waan päämies opetta hänen
lakkamaan, ettei hän händä
wäijäxi.

19. Ja niin hän jälleen pal-
nen maansa linnoihin; ja loukka
ja lauge, ettei händä enää löy-
tä.

20. Ja hänen jäänsä tulee
waatian anda käydy ympäri,
kunnalle kunnaksi; mutta
pähwain perästä hän särjetän,
tengan wihaan eikä sodan kautta.

21. Hänen jäänsä tulee kuu-
mies, jolle kuningallisuuden kunn-
ainwoittu ollut: Hän tulee ja
ja saa waldakunnan makkioilla
sota.

22. Ja käsiwarret jotka
wirta juoyewat, hänen edestänsä
la woitetan ja särjetän; niin
päämies, jonga kansa liitto
tekee.

23. Sillä sittekin hän häne-
sansa itsensä yhdistänyt on,
kawalasti händä vastaan; ja
ja wähallä wäellä itsensä
wähäxi.

24. Ja hän menestyy, että hän
häsiin maan kaupungit
tulee.

23. Ja teke kuin ei hänen Jhänsä, eikä rahembansa tehdä taitanet: heidän ihmisenä, saalinä ja tavaranä hän otta; ja ajattelee juoniansa heidän rahanä vastaan, kaurvan aika.

24. Ja hän kehoitta voimansa ja kunniansa Etelän kuningasta vastaan, sillä sotajoukolla: Silloin Etelän kuningas tulee kehoiteturi sotaan, suuren väkemyän sotajoukon kanssa, mutta hän voii pysyä: sillä händä vastaan hän juonia.

25. Ja juuri ne jotka hänen leikkauksia söövät, auttavat händä turvaksi, ja hänen joukkoansa sortavat, että sangeu paljou lyödyxi tulee. Ps. 41: 10.

26. Ja molembain kuningasten suhtelee, kuinga he toinen toiselta vahingota tekijit, ja yhden pöydän päällä petollisesti toinen toisensa kanssa tappavat; vaan ei se meneisty, sillä loppu vielä toiseri asari määrätty.

27. Ja hän menee taas kotiansa kassalla tavaralla, ja asetta sydämensä pyhästä liittoa vastaan: jina hän ei toimiitta, ja niin hän menee ja omalle maallensa.

28. Määrättyllä ajalla menee hän kassalla Etelään päin; mutta ei hänelle ole mitään toisella erällä, niinkuin enimmäällä.

29. Sillä Ehitimillä tulevat häntä vastaan; niin että hän epäuskois ja palajaa, ja vihastuu sitä pyhästä liittoa vastaan, ja meneisty; ja kääntäytyä ja suostuu niihin, jotka sen pyhästä liiton hyljivät.

30. Ja hänen käsiwärtensä pitää häntä puolestansa seisoman: ne saasturit ja pyhän wahiwitturen, ja saattawat häntä solapäwäisjen uhrin, ja nostawat häntä ottyren kauhisturen. 4 Mos. 28: 4. Dan. 8: 11. Euk. 9: 27. Matth. 24: 15.

31. Ja hän saatta liiton rikkojat kassalla, jota Jumalansa tunde, rohkeasti itsensä ja meneisty.

32. Ja ne ymmärtäväiset kansan ja opettawat monda; sentähden heitä inotan miekalla, tulella, fangindella ryöstämiskellä, kaurvan aika.

34. Ja koska he miin kaaturwat, taapastuu heille kuitengin wähä apua: mutta monda merewat heidän tygönsä petollisesti.

35. Ja ymmärtäväisistä muutamat sangewat, että he koroteldaijin, puhitari ja selkiäri tulijit, siihenasti että loppu tulee: sillä se wiihyw vielä määrättyyn aikaan asti. Dan. 12: 10. 1 Per. 1: 7.

36. Ja kuningas teke mitä hän tahtoo, ja korotta itsensä ja ylöndä igensä kaikkia vastaan kuin Jumala on, ja puhuu hiruuisesti jumalain Sumalata vastaan: ja se on hänelle menestywä, siihenasti kuin wiha täytetän: sillä se on päätetty, kuinga kaurvan se on olewa. 2 Tob. 2: 4. 3im. 8: 13: 5, 11.

37. Jhänsä Jumalata ei hän tottele, eikä wainoin rakkautta, eli yhdestäkän Sumalasta lukua pida; sillä kaikkia vastaan hän igensä korotta. 1 Tim. 4: 2, 3. 2 Tim. 3: 4.

38. Mutta jumalatansa Maosimia hän palwelee paikallansa; jota jumalata, joita ei hänen Jhänsä mitän tienet, pitää hänen kunnioittaman kullalla, hopialla, kalleilla kiviillä ja kauneilla kaluilla.

39. Ja hän on niille, jotka händä auttavat Maosimia wahiwittamaan, seimunkalaisen jumalan kanssa, jenga hän waihinut on, suuren kunnian tekewä: Ja asetta heitä monen Veraxi, ja jalkaa heille maan palkari.

40. Ja loppu ajalla pitää Etelän kuningas hänen kansansa pusketeleman, ja pohjaisen kuningas pitää äkiä karakajaman händä vastaan rattailta, ragabmiehillä, ja monella haaxella: Ja hänen pitää maatundiin jissalle menemän, ja haastaman ja waeldaman läpihe:

41. Ja ihanaan maahan tuleman, ja monda pitää luggeman: Mutta nämät pitää häntä kädestänsä pääsemän, Edom, Moab, ja Ammoniu lasten esikoiset.

42. Ja hänen pitää kätensä maatundiin ojendamän; ja ei Egyptingän maan pida hänelä pääsemän;

43. Vään hänen pitää omistaman igellensä kullan ja hopian, ja kaiken Egyptin tawaran: Lybian ja Ethiopian pitää händä seuraman.

44. Mutta sanoma idästä ja poh-
jasta pitää händä peljättämän; ja hän
läy ulos suuresta vihasta, monda la-
dottamaan ja hukuttamaan.

45. Ja hänen pitää majansa asetta-
man kahden meren välille, sen ihanan
pyhän nuoren tygö: Siis henasti kuin
hänen loppunsa tulee, ja ei kengän
händä auta.

19. Luku.

Kuolluitten pösnoufeminen, duomio, loppu.

Silloin nousee se suuri Väämies Mi-
chael, joka sinun kansas lasten e-
desä seisoo; sillä surkia aika on tule-
wa, jonga kaltainen ei ikänä ollut ole,
sittetuin ihmiset rupeisit olemaan, ha-
maan tähän aikaan asti: Sillä ajalla
sinun kansas wapahdetan, kaikki jotka
kirjasa kirjoitetut ovat.

Matth. 24: 21. Marc. 13: 19.

2. Ja monda, jotka maan tomusa
makawat, herdjäwät; muutamat ijan-
kaiikkiseen elämään, ja muutamat
ijanikaiikkiseen pilkkaan ja häpiään.
Ef. 66: 24. Matth. 25: 46. Job. 5: 28, 29.

3. Mutta opettajat paistawat, niin-
kuin tairwan firkkaus; ja jotka mon-
da opettawat wanhursteuteen, niin-
kuin tähdet alati ja ijankaiikkisesti.

Matth. 13: 43. 1 Cor. 15: 41, 42.

4. Ja sinä Daniel, peitä nämät sanat,
ja sulje kirja hamaan wiimeiseen aikaan
asti: Silloin pitää sen tygö monda tule-
man, ja suuren ymmärryksen löytämän.

5. Ja minä Daniel näjin, ja kago,
kari muuta seisoi siellä; toinen tässä
wirran reunalla, ja toinen toisella wir-
ran reunalla.

6. Ja hän sanoi sulle miehelle,
oli liinaijilla waatteilla peitetty,
seisoi ylembänä wirtaa: kosta
ihmetten loppu tulee? Deu. 10:

7. Minä otin hänestä wa-
joka liinaijilla waatteilla peitetty
joka seisoi ylembänä wirtaa: Ja
nosti oikian ja wasemman kät-
wasen päin, ja wannei sen
joka ijanikaiikkisesti elää, että sen
ajan, ja muutamat ajat, ja
aikaa wiipymän: Ja kuin sen
Kansan hajoitus saa lopun, silloin
nämät tapahtuwat. 5 Mos. 2:

Jlm. 2. 10: 5, 6.

8. Minä tojin kuulin tämän;
en minä ymmärtänyt; ja mi-
noin: Herra, mitä näitten
tapahtunee?

9. Mutta hän sanoi: mene
sillä se on peitetty ja suljettu,
wiimeiseen aikaan.

10. Monda puhdistetan, kirkas-
ta ja koetellan, mutta jumalattomat
iwät jumalattoman menon: Ja
lattemat ei näitä tottele; un-
määrtäwäiset ottawat näistä wa-
m.

11. Ja siitä ajasta, kosta se
päiwäinen uhri on etettu pois ja
wityksen kauhius sinne pannaan,
tuhannen kari sataa ja yhdeksän
menda päiwää.

12. Mutuas on, joka edotta, ja
lotta tuhanteen, kolmeen sataan ja
teen päiwään neljäntäkymmentä.

13. Mutta sinä, mene pois, sillä
asti kuin loppu tulee, ja lewä,
noufijit sinun osahas, päiwäin loppu.

Danielin Kirjan loppu.

Propheta Hosea.

1. Luku.

Hosean emändä, lapset. Israelin huoruus
ja kääntyminen.

Tämä on Herran sana, joka ta-
pahtui Hosealle Beerin pojalle,
Ustian, Jothamin, Aharen, Jehiskian,
Judan Kuningasten ajalla: ja Jeron-

beamin Joaren pojan, Israelin Ju-
ningan ajalla.

2. Kosta Herra rupesi epäsi
sean kautta puhumaan, sanoi Herra
Hosealle: mene, ota portto aishet,
porton lapset: sillä maatumda latti
pois Herralda huoruuteen.

of. 73: 27.

1. Ja hän meni ja otti Gomerin blaimin tyttären; joka tuli raskari, synnytti hänelle pojan.

1. Ja HERRa sanoi hänelle: nää händä Iisreeliri; sillä wielä on hää aikaa, ja minä tahdon egiä miä Iisreelissä, Jehun huonen kse, ja lopetta Iisraelin huonen walhannan.

1 Kun. 21: 1.

2 Kun. 9: 10.

2. Ja siihen aikaan pitä tapastua, että minä tahdon rikkoa Iisraelin jouken, Iisreelin laayosa.

3. Ja hän taas tuli raskari, ja synetti tyttären: Ja hän sanoi hänelle: pitä se DoRyhamaxi: sillä en minä tahdo armahda Iisraelin huonetta, mutta heidän peräti heittä pois.

7. Judan huonetta tahdon minä kuita armahda, ja autta heitä HERRa heidän Jumalansa kautta: ja en tahdo heitä autta jousella, miehällä, sodalla, orehilla taikka ragaehilla.

8. Ja koska hän oli DoRyhaman poittanut; niin hän taas siitti, ja syntti pojan.

9. Ja hän sanoi: nimitä händä DoRami: Sillä et te ole minun Kansani, niin en minäkän ole teidän.

10. Mutta Iisraelin lasten luku pitä minä niinkuin meren sanda, jota ei löydetä eikä luetta taita: Ja pitä tahduman, että siinä paikassa kuin heille otuin: Et te ole minun Kansani: lä heille sanottaman: Te elävän Jumalan lapset.

1 Mos. 32: 12. Sof. 2: 23.

Rom. 9: 25, 26. 1 Pet. 2: 10.

11. Sillä Judan lapset ja Iisraelin lapset pitä kokonduman ja pitämän heidän yhden pään alla, ja menemään pois maasta: sillä Iisreelin päitä pitä suuri oleman.

Jer. 9: 15.

Def. 34: 23. Eufu 37: 22. Job. 10: 15.

Eph. 1: 22.

B. Lufu.

Suoruden rangaisuret. Uusi litto.

Sanolat teidän weljillenne: he ovat minun Kansani: ja teidän isäriset: he ovat armosa.

2. Kiidellät teidän äitinne kanssa; kiidellät; sillä ei hän ole minun emän-

däni, engä minä ole hänen miehenä: että hän heittäis pois hauruden kasswoistansa, ja huorudensa rinnostansa:

3. Etten minä händä alasti riisuisi, ja panisi händä niinkuin hän syntyisänsä oli: Ja panisi myös händä niinkuin hävitettyä, ja niinkuin karkkamaata, engä janoon händä tucletaisi;

Def. 16: 7. Am. 8: 11.

4. Ja en armahdaisi hänen lapsiansa; sillä he ovat huoran lapset.

5. Sillä heidän äitinsä on huorin tehnyt, ja se joka heidän siitti, käytti itsensä häpällisesti, ja sanot: minä tahdon juosta rakastajaini perästä, jotka minun andawat leipää, wettä, willoja, pellawita, öljyä ja juomaa.

Def. 16: 14, 15.

6. Sentähden kago, minä aitaan siun tied orjantappuroilla, ja panen andan eteen, ettei hän löytäisi polkujansa.

7. Ja koska hän juoree rakastajainsa perästä, niin ei hänen pidä heitä käsitämän, eikä lyötämän, koska hän heitä ehti: ja hänen pitä sanomay: nuuä menen ja palajan minuun endisen mieheni tygö, sillä silloin oli minun parempi kuin nyt.

8. Ja ei hän tahdo tietä minua siiri, joka hänelle annoin juwää, wiinää ja öljyä, ja että minä annoin hänelle paljon hapiata ja kuldää, josta he Daa-limiin teit.

Sof. 8: 4. Eufu 13: 2.

9. Sentähden minä palajan ja otan aikansa jällen minun juwäni, ja minun wiinani ajallansa: ja otan pois willani, ja pellawani, jolla hän häpiänsä peittä.

10. Ja minä tahdon paljastaa hänen häpiänsä, hänen rakastajainsa silmäin eteen; ja ei pidä kenengän händä minun käsiäni päästämän.

11. Ja minä lakautan kaiken hänen kousa, juhlansa, unden kuunsa, lepopäiwänsä, ja kaikki hänen pyhäpäiwänsä.

12. Minä häwitän myös hänen wiinapunninsa ja fikunapunninsa, että hän sanot: se en minun palkkani, jousa minun rakastajani minulle andanet: ovat: Minä teen niistä mehän, että mehän pedot ne sydwät.

Sof. 80: 13. Ef. 5: 5.

13. Juyri niin egin minä händä Baalimin päiwinä, joina hän heille sawuuhria sutytti, ja kauriitti häuensä kuldalehdeillä ja kaulakauriittuyella, ja juoyi rakastajainja peräsä; ja niin muoh- ti minun, sanoo HETra. Jer. 44: 18.

14. Sentähden kago, minä tahdon händä haukutella, wiedä hänen korpeen, ja puhua juloisesti hänen kansausa.

Es. 40: 1, 2.

15. Silloin annan minä hänelle hä- nen wiinamäkensä, ja Akhorin laaxon, ja tahdon toiwon awata: Siellä hän on lauleselema, niinkuin nuorella isäl- länsä: ja niinkuin sinä päiwänä jona hän Egyptin maalda läyi. 2 Mos. 15: 1.

16. Ja sinä päiwänä pitä tapahtu- man, sanoo HETra, että minun kugut mieheres, ja et sillen minua kugu Baalimixi.

17. Sillä minä tahdon Baalimin aimet ottaa pois hänen sunstansa; niin ettei lenengän pida sitä nimeä sille muistaman. 2 Mos. 23: 18. Ps. 16: 4.

18. Waan minä tahdon tehdä hell- le sillä ajalla liiton, petoin kansa kes- dolla, linduin kansa taiwan alla, ja matoin kansa maan päällä: Ja tah- don ottaa pois jouhen, miekan, ja so- dan maalda, ja annan heidän asua turwallisesti. Job. 5: 22, 23. Es. 11: 6. Ps. 14: 21. Esku 34: 25. Job. 16: 33.

19. Minä Fihlan sinun igelleni ijankaikkisesti, ja minä Fihlan sinun igelleni wanhurksaudesta, duomiosa, armosa ja laupiudesta.

20. Minä Fihlan tosin sinun igelle- ni uskosa; ja sinun pitä HETran tun- deman. Jer. 31: 34.

21. Sillä ajalla, sanoo HETra, tah- don minä kuulla, minä tahdon taiwasta kuulla; ja taiwan pitä maata kuuleman.

22. Mutta maan pitä kuuleman jy- wiä, wiinaa ja öljyä; ja niitten pitä Jisreeliä kuuleman.

23. Ja minä tahdon sen igelleni pi- tä siemenexi maan päälle, ja tahdon sitä armahtaa, jota ei ole armahdettu. Ja annan hänelle, joka ei ollut minun kansani: sinä olet minun kansani: ja hänen pitä sanoman: sinä olet minun Jumalani.

1. Cor. 1: 10. Rom. 9: 25. 1. Cor. 2: 10.

B. LUKU.

Israelin epäusto, rangaitus, peraan-

Sa HETra sanoi minulle: mene lä, ja rakasta salawuoteijia ja porttoa: Niinkuin HETra rakastaa Israelin lapsia, jotka kuitengin- uvit muukalaisten jumalain työt, kastawat wiinalleillä. 2 Mos. 22: 10.

2. Ja minä soveln hänen kof- sa, wiiteentoistakymmenen heplä- giin, ja puoleentoista Homerla-

3. Ja sanoin hänelle: pida sinun tygöni mouda päirää, ja lä- rin tee, ja älä toiseen ryhdy: Nä- nä tahdon myös sinun tygös igel- 5 Mos. 21: 11.

4. Sentähden että Israelin pitä mouda päiwää ilman Kunt- ilman Päämiehtiä, ilman uhreria, Altarita, ilman päällishametta, ja man epäjumalitten kuwia oleman.

5. Sitte Israelin lapset palaja ja HETraa heidän Jumalansa- wät, ja Dawidita heidän Kuning- sa: ja heidän pitä petwella HETran ja hänen hywydenjä wiimeisillä ajeilla. Es. 2: 6.

Es. 2: 2. Jer. 30: 9. Es. 34: 13. Mich. 4: 1. Hebr. 1: 1.

4. LUKU.

Israelin rangaituret ja kaubiat swan-

Kuullat HETran sanas, te Israelin lapset: sillä HETralla on sy- mihdella, jotka maaja asurwat: Sentähden ettei totuutta, eikä laupia- eikä Jumalan tundoa ole maaja;

2. Mutta walapattoisuus, wä- murha, warkaus ja huorus; owat wallan saanet, ja yxi wä- wika tapahtun toisen jälkeen.

3. Sentähden pitä maakunnan- Eiana oleman, ja Kaikki, jotka asurwat, pitä näändymän, ynnä dän- den kedolla ja taiwan linduin lan- ja kalat meresä pitä myös hulluuden.

Jer. 4: 25. Esku 12: 4. Berp. 1: 2.

4. Tosin ei saa lengän mihele- rangaijita ketän: sillä sinun kansat niinkuin Pappain mihele.

Es. 30: 10. Am. 2: 12.

5. Sentähden pitä sinun päiwä-

seman, ja Propheeta sinun kansas
1: ja minä tahdon äitiä hukutta.

Minun kansani on turmeldu,
heillä ole ymmärrystä: että sinä
sit ymmärryksen, tahdon minä
sinun hyljätä, ettei sinun pidä
minun Pappini olemas: Ja sinä
sinun Jumalas Lain, sentäh-
tahdon minä myös unohta sinun-
lapses. 2 Mos. 20: 5.

3 Jota enämbi heitä on, sitä e-
sin he tekewät synda minna was-
sentähden teen minä heidän kun-
sa häpiäri.

4 He sydyvät minun kansani syn-
da, ja himoitsewat heidän synde-

5 kansalle pitää niinkuin Papeillek-
pöytymän; sillä minä tahdon hei-
kät tekonsa ehiä, ja koistan heille
kun he ansainnet ovat: Ef. 24: 2.

6 Niin että he sydyvät, ja ei tu-
mituri: he tekewät huorutta, ja
dän pida menestymän; sillä he o-
hyljämnet HETran, ja ei totel-
dä. 3 Mos. 26: 26.

7 8. 14. Pagg. 1: 6.
9 Huornus, wiina ja wäkwä juo-
hulluri saattawat. Gen. 1: 20: 1.

10 Minun kansani kysyy neuwoa
da, ja hänen sauwanfa saaruua
le; sillä huoruden hengi wietтели
niin että he teit huorin Juma-
sa wasitan. 10 Mos. 5: 4.

11 Wuorten kulluloilla he uhra-
ja korkeuksilla he suiguttawat, tam-
alla, haapain, ja saarnein alla,
ne andawat suloihen warjon; sen-
en tulewat teidän tyttärenne por-
ja teidän morsiamenne huorari.
Ef. 57: 5, 6. 10 Mos. 6: 13.

12 En minä tahdo ehiä teidän tyt-
anne, koska he salawnoteudesa elä-
engä teidän morsiamiaune, koska
uorin tekewät; sillä he eroittawat
huorain sekaan, ja porttoin kans-
traawat: ja se ymmärtämätin kan-
sa haawoja.

13 Israel, jos sinä kuitengin tah-
huorin tehdä, utin älkön Juda sen-
en wialliferi tulko: Älkät mengö
wiliin, ja älkät tulko ylös Beth-

Arveniin, ja älkät wannoko: niin tot-
ta kuin HETra elää. 5 Mos. 6: 13.

10 Mos. 5: 8. Luku 9: 15. Luku 10: 5.
1 Kun. 2: 12: 29.

16. Sillä Israel on hillimätin niin-
kun kiihwäinen lehmä: niin HETra
on myös laisewa heitä, kuin lammasta
awarasa paikasa.

17. Sillä Ephraim on suostunut e-
päjumalkiin: Anna hänen mennä.
Ef. 28: 1.

18. He owat heitansä juopumiseen
ja huoruteen lastenet, ja heidän walda-
miehensä rakastawat andamista, häpiäri.

19. Tuulispään pitää situillansä hei-
dän sidottuna ajaman pois, ja heidän
pitä häpiään tuleman uhreistansa.

5. Luku.

Jumala uhkaa Israella ja Judata kowalla
rangaisurella.

1 Ruuskat siis Pappit, ja Israelin huo-
ne ottakat waari, ja ota korwiis
sinä Runingan huone: sillä duomio pi-
tä tuleman teidän päälleue, te jotka
Mizpasa paulan ja lewitetya werkon
Thaborisa wirittänet eletta.
Duom. 4: 6. Luku 10: 17. 1 Kun. 2: 12: 32.

2. Ne luopuwaiset teurastawat san-
gen paljo, sentähden tulee minun hei-
tä kaikilla rangaista.

3. Kyllä minä tunnen Ephraimin,
ja ei Israel ole minun edestäni peitet-
ty; että Ephraim on nyt portto, ja
Israel saastainen.

4. Ei he ajattele palaita Jumalan-
sa tygö; sillä huoruden hengi on heidän
sydämesänsä, ja ei he tottele HETraa.

5. Sentähden pitää Israelin ylpeys
hänen kasmolinsa edesä uöyrytettämän;
ja Israel ja Ephraim pitää pahain te-
koinja tähden langeman: Judan pitää
myös heidän kansansa langeman.

6. He uenewät sitte ehiwään HET-
raa lambaillansa, ja karjallansa, waan
ei heidän pidä sittelän händä löytä-
män: hän on itsensä heidä kääntänyt
pois.

7. He owat rikkonet HETraa was-
tan ja synnyttänet wieraita lapsia; sen-
tähden pitää myös uuden Runn syömän
heitä ynnä heidän osainsa kansa.
10 Mos. 2: 4.

8. Soittakat Basunata Gibeasa, soit-
takat torvea Namasa: huutakat Beth-
Novenisa, sinun jälkeä Ben Jamin.

9. Sillä Ephraimin pitä rangaitu-
ren päivänä kylmillä oleman; josta
minä Israelin sukukundia yskolliseksi
olen neuvonut.

10. Judan Päämiehet ovat niin-
kuin rajan siirtäjät; sentähden tahdon
minä vihani muodotta heidän päällei-
sä, niinkuin veden.

5 Mos. 19: 14. Eufa 27: 17.

11. Ephraim kärsii väkivaldaa ja
ahdistetan, joka hänelle oikein tapah-
tuu; sillä hän annoi igensä (ihmisten)
käskyihin.

12. Minä olin Ephraimille niinkuin
loi, ja Judan huonelle turmellus.

13. Mutta koska Ephraim tunsi sai-
raudensa, ja Juda haawansa, niin
Ephraim meni Assyriaan, ja lähetti Ja-
rebin Kuningan tygö: Waan ei hän
woinut teitä autta, eikä parata teidän
haawojanne.

2 Kun. 8: 15: 19.
Eufa 16: 7. Hoi. 10: 6.

14. Sillä minä olen Ephraimille
niinkuin julma jalopeura, ja Judan huo-
nelle niinkuin nuori Jalopeura: Minä,
minä ike heitä raatelen, ja menen pois,
minä olen heidän pois, ja ei kengän
heitä voi pelastaa.

15. Minä menen ja palajan taas
sialleni, siihenasti kuin he syndinsä tun-
derwat, ja minun kaswojani ekinwät: kos-
ka heille pahoin käy, niin heidän pitä
warhain minua ekinän (ja sanoman:)

Es. 26: 16.

6. L U K U.

Jumalan halu laupluteen.

Lulkat ja palaitkamme HERRAN ty-
gö, sillä hän on meitä repinyt,
hän myös meidän paranda: Hän on
meitä lyönyt, hän myös meitä stoo.

5 Mos. 32: 39. 1 Sam. 2: 6. Job. 5: 18.

2. Hän teke meitä eläwäpi kahden
päiwän perästä: Kolmandena päi-
wänä hän meitä wirwotta, niin että
me saamme elää hänen edesänsä.

1 Cor. 15: 4. Eph. 2: 5, 6.

3. Niin me otamme siitä warin,
ja sitä pyytelemme, että me HERRAN
tundijumma: Sillä hän koitta niinkuin

kaunis aamuruho, ja hän teke
niinkuin sade, niinkuin aamuruho
nansa maan päälle.

2 Pet. 1: 19.

4. Mitä minun pitäis jume-
im tekemän? mitä minun pitä-
is Juda tekemän? Teidän jumma
on niinkuin aamullinen pilvi,
kuin warhainen kaste, jota po-

5. Sentähden wuolehtelen minä
tä Prophetain lautta, ja kutsun
tä minun suuni janoilla, mit-
ä Jumalas sanat ilmamuisit.

Jer. 1: 10.

6. Sillä minulle kelpa aamu-
uhri; Jumalan tundo ja ei
uhri.

1 Sam. 15: 22. Ps. 51:
March. 9: 13. Eufa 12: 7.

7. Mutta he käywät sen lä-
niinkuin Adam: jinnä he owat
tehnet minua waistan.

1 Mos. 3: 6.

8. Sillä Gilead on kaunok-
ryttä ja weremiljoja täynnä.

Jos. 20: 6. Jos. 12: 11.

9. Papiit owat joukkoinen-
ryöwärit, jotka wärywät: he
owat Sichemin tiellä; sillä he
mitä he tahtowat.

Jos. 18:

10. Minä näen Israelin
jota minä lauhistun: sillä Ep-
teke huorin, ja Israel saastutta

1 Kun. 8: 12: 26. 2 Kun. 8: 17:

11. Juda, on myös sinulle
elon ajan, koska minä kausan
den palautan.

7. L U K U.

Rangaitus lehoittaa katumurea;
myötänsä tuottaa häwitä.

Koska minä Israelin parata-
niin äsken nähdän Ephraimin
ryö, ja Samarian pahmus, sillä
kewät petollisutta: waras mene-
ja ryöwärit ulkona ryöwäwät.

2 Kun. 8: 17: 13, 14.

2. Ja ei he kuitengan ajat-
dämesänsä, että minä minun
heidän pahudessa: nyt, nyt
työnsä heidän ympärillä.

3. He ilahuttawat kuitengan
dellansa, ja Päämiehet wuol-

Ja ovat kaikki huorintekijät, niinpäsi, jonga leipoja lämmittä; jolla walmomasta, sitte kuin hän aikinan setkunut, siihenasti kuin panee.

Känäpänä on meidän Kuningas, ja Väämiehet ovat saivat wiinasta: hän kugutta pilluunsa.

1 Kun. K. 12: 32.

Et. 5: 11.

Sillä heidän sydämensä on pa-
niinkuin päsi, kosta he wäijy-
Mutta heidän leipojansa makaa
pösen, ja palaa aamulla niin-
tulen liekki.

He ovat kaikki palawat niinkuin
he syöwät Duomarinsa: kaikki
Kuningansa langewat: ei ole yh-
tä, joka minua auxensa huuta.

Sphraim sokoitta itsensä Kansojin:
taim on niinkuin kysä, jota ei
käännä;

Ps. 106: 35.

Waan muukalaiset syöwät hänen
pansa, jota ei hän kuitengan tot-
tän on myös harmaat karwat
ei hän sittekän sitä huole.

Ja Israelin ylpeys nöyrytetän
ilmäinsä edesä; waan ei he
itsiänsä HETran heidän Ju-
sa tygö, eikä hänesä pidä lukua
kaijisa.

Ps. 5: 5.

Sillä Sphraim on niinkuin hullu
nen, joka ei mitän huomaike: he
ja huutawat Egyptiä, he juore-
Assuriin.

Ps. 5: 13.

2. Mutta tunga itänä he juoren-
pat, heidän minä werkoni heidän
ensa, ja temman alas niinkuin
taiwan alda: Minä tahdon hei-
ngaista, niinkuin he seurakunni-
kullat ovat.

2 Kun. K. 17: 4, 5, 6.

3. Woi heitä, että he minusta
anet ovat! heidän täytyy tur-
wa: sillä he ovat minua vastaan
met. Minä oljin heidän kyllä
nyt, jollei he olisi walhetta opet-
minua vastaan.

5 Mos. 28: 15.

4. Niin ei he myös minua huuda
meidänsä, waan ultowat wuotei-
sa: He kokenduwat sywäin ja wii-
tähen, ja ovat minulle kowator-
met.

15. Minä turitan heitä ja wah-
wistan heidän käsiwärtensa; mutta he
ajattelewat pahaa minua vastaan.

16. He palajawat, mutta ei sen
korkeimman tygö, waan ovat niinkuin
hellinnyt jougi: Sentähden pitä hei-
dän Väämieheensä miekan kautta lange-
man, heidän uhkarensa tähden: Tämä
on heidän pillkansa Egyptin maalla.

Ps. 78: 57.

S. Luku.

Wäärä turwa ja Jumalan palvelus.

Suurda selkiästi niinkuin Wasuna, (ja
sano): hän tulee jo HETran huo-
nen ylipen niinkuin totka; että he ovat
minun liittoni rikkonet, ja ovat minun
Laijstani luopunet.

5 Mos. 28: 49.

Et. 58: 1. Jer. 4: 13. Luku 48: 40.

Luku 49: 22. Hes. 17: 3.

2. Niin heidän pitä minua huuta-
man: sinä olet minun Jumalani: me
Israel tunnemme sinun.

3. Israel hylkä hywän; sentähden
pitä wihollisen heitä waiwaman.

4. He asettawat Kuningoita ilman
minuta, he panevat Väämiehiä, ilman
minun tietämätäni: hopiaustansa ja kul-
lastansa telewät he epäjumalita, että
he juuri nepiasti häwiäisit.

Ps. 2: 8.

5. Sinun wasikka, Samaria, syää
sinun pois, minun wihani on julmistu-
nut: ei se taida kauwan olla, heitä pitä
rangaijstaman.

1 Kun. K. 12: 28, 29.

6. Sillä se on myös tullut Israe-
listä jonga seppä on tehnyt, ja ei se ole
Jumala: Sentähden pitä Samaritan
wasikka tomuxi tehtämän:

2 Mos. 32: 20.

7. Sillä he kylvit tulen, ja hei-
dän pitä jälken tuulispään niittämän:
Ei heidän siemensä pida tuleman
ylös, eikä hedelmänsä sauhoja anda-
man: ja jos hän vielä annais, niin
muukalaiset pitä ne syömän.

Psalm. 1: 6. Sal. 6: 7.

8. Israel tulee syödyxi: pakanat pi-
täwät hänen nyt keltwottomana astiana;
2 Kun. K. 15: 19, 20.

9. Että he juorit ylös Assurin ty-
gö, niinkuin yrinäinen megäaasi: S-
phraim palkkaa hänellensä lahjoilla ra-
kastaita.

Job. 39: 8.

10. Ja että he lahjoja lähettävät pakanoille, niin tahdon minä nyt heitä loota: ja heidän pitää kuningaan ja Väämieisten kuormaan pitää suuttuman.
2 Kun. 8. 17: 3, 10. Luku 18: 19. Ef. 10: 8.

11. Sillä Ephraim on tehnyt monda Altarit syndiä tehärensä, niin pitää myös Altarit hänelle syyntä luetaman.

12. Waikka minä paljo heille minun Waistani kirjoitan; niin he lukevat sen kuitengin muukalaiseri opiri.

13. Ehkä he nyt paljo uhrowat, ja lihaa tuovat edes, ja syömät, niin ei se kuitengan ole HERRalle otollinen: Mutta hän tahtoo muistaa heidän pahudenja, ja heidän syndinsä egiä, jotka Egyptiin heittänsä kääändäivät,
San. 1. 15: 8. Luku 21: 27. Ef. 1: 11.
Luku 68: 3. Am. 5: 22.

14. Israel unhotti luojansa, ja rakensi niin kirkkoja: Ja Juda teki myös monda wahvaa kaupungita; mutta minä lasjen tullen hänen kaupungeihinsa, joka hänen huonensa polttaman pitää.

D. L u k u.

Suuret syynt; kovat rangalliset.

Si sinna tarwita riemuikemaan Israel, eikä byllämään niinkuin Kaupungit: sillä sinä olet huorin tehnyt sinun Jumalatas wastan: sinä egit porton palikka kaikkein syväaittain tyhjä.

2. Sentähden ei pida aittat eikä kunnat heitä elättämän; eikä wiinan pida hänelle menestymän.
Joel. 1: 1, 10.

3. Ja ei heidän pida asuman HERRan maalla; mutta Ephraimin pitää jätlen menemän Egyptiin, ja pitää Afsyriassa saastaisista syömän.
6 Mos. 28: 68.
2 Kun. 8. 25: 26. Dan. 1: 8.

4. Josa ei taikka HERRalle wiinasta juomauhria tehdä, eli muuta tehdä hänen mielsensä uouteti: heidän uhrinsa pitää oleman niinkuin murhelliisten leipä, josta kaikki saastuttawat igensä jotka sitä syömät: Sillä heidän leipänsä pitää heidän iges syömän, ja ei sitä pida HERRan huoneesen wietämän.

5. Mitä te silloin tahdotta wuosi kauden pyhinä, ja HERRan juhlapäiwinä, tehdä?

6. Sillä kago, heidän pitää raate-

liata pakeneman, Egypti pitää heidän koloman, ja Mooph pitää heidän tamaan: Mukalaiset pitää heidän tamaan, josa nyt heidän rakkien malansa hopiat owat, ja wuorot pitää oleman heidän majojensa.
Ef. 32: 19. Luku 34: 13, 14. Jer. 49: 12.
Luku 43: 6, 7.

7. Egikton aika on tullut, ja wuorot aika on tullut, jonga pitää kyllä tundeman: Propheetat tontellit, ja kerkkajat owat murtet, sinun suurten pahain tekojen ja sen suuren wastahakoisuden.

8. Wartiat Ephraimisa pitää tänä hetken minun Jumalain, mutta nyt he owat Propheetat hänelle paulan kaikilla hänen panemat, sillä wainollisella epäpalkweluxella, heidän Jumalain nesa.
Dei. 3: 17.

9. He owat syyntä igensä teet, niinkuin Gibeon aikana; heidän pitää hänen heidän pahain muistaman, ja heidän syndinsä.
Duom. 19: 25, 10. Luku 20: 13.

10. Minä löysin Israelin wuorot wuorot korwessa, ja nähti Isfanne niinkuin skunapungsa muorot: Mutta he menit fitte wuorot tygö, ja lupasit heittänsä sulle selle epäjumalalle, ja tulit niinkuin kulu se jota he rakasit.
4 Mos. 25: 3. Ef. 108: 28.

11. Sentähden pitää Ephraimin nian lendämän pois niinkuin liini niin ettei heidän pida syyntämän kandanian eli siittäman.

12. Ja ehkä he vielä lapsonsa wataisit, niin minä tahdon kuitengin dän lapittomaxi tehdä, ettei heidän enüngän kausa oleman: Woi nyt heitä, kosta minä heistä luopun!

13. Ephraim, jonga minä näen, istutettu ja launis niinkuin Israhel, mutta hänen täytyy nyt sirmasalle sensa anda.
Dei. 29: 12.

14. HERRa anna heille: mitä täs tahdot heille anda? anna heille deluätöin lobtu, ja tyhjä.

15. Kaikki heidän pahain taituu Gilgalisa: siellä minä heitä wuorot ja ajan heidän pois minun huoneesen.

an pahan menonsa tähden, engä
to heitä silleen rakastaa: sillä kaikki
an Väämieheensä ovat langennet

Et. 1: 23. Hof. 4: 15. Luku 12: 11.

Ephraim on lyöty, hänen juu=
ovat kuiwettuneet, ettei ne silleen
hedelmätä landa: Ja waikka he
lannaisit, niin minä tahdon kui=
heidän ruuminsa ihanat hedel=
tuoletta.

Minun Jumalani on heittävä
pois, ettei he händä kuullet; ja
pitä pakanain seasa kulkiana
haman.

10. Luku.

Maethi kansa waroitetaan aikaiseen
käändymyseen.

Minä on tyhjä wiinapuu, hedelmän
sitten igellensä pitää: Ja niin palko
hänellä hedelmätä on, niin mon=
llarita hän myös teke: Siinä jo=
aa paras on, siihen he rakenda=
naimimmat kirkot.

Hof. 8: 11.

Heidän sydämensä on jaettu, ja
lyövät heidän syndinsä: mutta
lyhtoo heidän Altarinsa kulkistaa,
heidän Kirkkonsa häwitättä.

Sillä nyt pitää heidän sanoman:
Minä kuningasta ole, sillä en me
Egyptraa peljänet, mitä Kuning=
pöhdäis meitä auttaman?

He wannowat turhaan liittoa
hänsä; ja seuskaltainen neuwo wi=
ninkuin myrkyllinen tuoho pel=
wadis.

Samaritan asuwaiset pelkivät
Avenin wasikkain tähden; sillä
kansansa on murheittinut hän=
ja hänen pappinsa jotka hänen
käsi olit (ennen) riemuinet, hänen
hansa puolesta; sillä hän on wiety
pois.

2 Kun. 17: 23. Hof. 8: 5.

Ja se (waikka) on wiety Assy=
naxekin kuningalle lahjaksi: niin
myös Ephraimin häpiään tule=
ja Israelin pitää häpemän neu=
t tähden.

Hof. 5: 9, 11.

Sillä Samaritan kuningas on wan=
nant niinkuin wahto veden päältä.

Avenin kulkulat ovat pyhitet
jolla Israel on syndiä tehnyt.

Ohjallat ja orjantappurat lasiwarat
heidän Altareillansa; ja heidän sitä
sanoman wuorille: peittäkät meitä: ja
kulkulolle: kaaturat meidän päällemme.

Et. 2: 19. Luc. 23: 30. Mat. 17: 6: 16.

Luku 9: 6.

9. Israel, sinä olet syndiä tehnyt
hamasta Gibeon ajasta, siihen myös he
ovat säänet. Mutta sentkaltainen sota,
kuin niitä pahosa ihmisiä vastaan Gibe=
sa tapahtui, ei pida heitä käsitämän;

Duom. 19: 25. Hof. 9: 9.

10. Waan minä rangaisen heitä mi=
non mieleni jälkeen, niin että Kärjat
pitä heidän yliensä kokonduman, koska
minä heitä rangaisen heidän kahden
syndinsä tähden.

11. Ephraim on wasikka, joka on
tettunut mielellensä rihyä tappamaan,
ja niin minäkin tahdon käydä hänen
kaunin kaulansa päällä: Minä ajan
Ephraimilla, Judan pitää syndämän,
ja Jacobin hänellensä ajestämän.

3 Hof. 25: 4. 1 Cor. 9: 9.

12. Kytwäkät teillenne wanhurs=
kanderi, niittäkät lanpiuder, kyn=
däkät teillenne kyndö: että nyt on
aika EGyptraa egid, siihenasti kuin
hän tulee, ja saatta teille wanhurs=
kanden.

Jer. 4: 3.

13. Te kynnätte jumalattomutta, ja
niittätte wäörystä, ja syötte walhen he=
delmitä: Että sinä turivat omaan me=
noos, ja sinun monen Egyptriis:

14. Minä pitää meteli noujeman si=
nun kansas seasa, ja kaikki sinun lin=
nas pitää häwitettämän, niinkuin Sal=
man häwititti Arbelin huonen sodan al=
kda; ja äiti lapsinensa kuollaksi lyötiin.

15. Minä pitää teillengin BethElisä
tapahtuman, teidän suuren pahudenne
tähden; että Israelin kuningas pitää
aamulla warahin lyötämän maahan.

11. Luku.

Jumalan sydan. Israelin pahuus.

Koska Israel nuori oli, pidin minä
hänen rakkana: ja minä kühniin
Egypptistä minun poisani.

2 Hof. 3: 8. Luku 4: 22, 23. Matth. 2: 15.

2. Mutta koska heitä nyt kugutan,
niin he käändywät pois, ja uhrawat
Baalimille, ja suiguttawat kuwille.

Jer. 2: 26, 27.

3. Minä opetin Ephraimin kääntymään, ja talutin händä käsiwarfista; waan nyt ei he tahdo tietä, että minä heitä parandanut olen. 2 Mos. 13: 21.

4. Minä annoin heidän wetä ihmisen ijestä, ja kädä rakkauten ohjista; ja minä autin heitä, otin iken heidän kaulastansa, ja annoin heille elatuxen.

5. Ei heidän pidä palajaman Egyptin maalle, waan Assur pitää heidän kuningansa oleman; sillä ei he tahdo igiänsä kääntä.

6. Sentähden pitää mielan tyleman heidän kaupunginsa päälle, ja heidän salpansa temmaman ylös, ja syömän ne, heidän neuwonsa tähden.

Isa. 10: 6.

7. Minun kansani wäsyy kääntymästä minun puoleeni, ehkä kuinga heille saarnataisin, niin ei kengän hangitse kuulemaan.

8. Mitä minun pitää sinusta tekemän Ephraim? warfelenko minä sinua Israel? Pidäisitkö minun sinulle tekemän niinkuin Adamalle, ja asettaman sinun niinkuin Zebolimin? Mutta minun sydämelläni on toinen mieli, minun laupiudeni on ylös palawa: 1 Mos. 19: 24, 25. 5 Mos. 29: 23. Am. 4: 11.

9. Etten minä teen minun hirtmuisen wihani jälkeen, engä palaja Ephraimia kadottamaan; sillä minä olen Jumala, ja en ihminen, ja olen Pyhä teidän keskellänne, ja en tahdo tulla kaupungiin. 4 Mos. 23: 19. 1 Sam. 15: 29. Hes. 18: 23. Luku 33: 11.

10. Silloin HERaa seuratan, ja hän on kiljuwa niinkuin jalopeura: Ja koska hän kiljuu, niin ne peljäsivät, jotka lännesä owat.

11. Ja ne Egyptisä myöös peljäsivät niinkuin lindu, ja ne Assurin maasta niinkuin tyhkyinen, ja minä tahdon heitä asetta huoneisiinsa, sanoo HERa.

12. Luku.

Jumala armollinen, Israel kättämätöin.

Ephraimisa on jokapäiäsa walhe minua vastaan, ja Israelin huonesi petos: Mutta Juda hallitsee vielä Jumalan kansa, ja on uskollinen prophetin kansa. 2 Kun. 18: 4, 5.

2. Ephraim ruotti itseänsä, ja samoo itätuulen perään, ja jokapäiwa walhetta, ja waltioit tekewät Assurin kansa liiton, ja wät klyyä Egyptiin. Isa. 5: 13. Luku 7: 11.

3. On myöös HERalla rita dan kansa, egiä Jacobia huononsa jälkeen, ja kostaa häne anjionsa jälkeen.

4. Hän on äitinsä kohdusa alas meljensä; ja kaikella wot Jumalan kansa taitiellut. 1 Mos. 25: 28. Luku 32: 24, 26.

5. Hän paineli myöös Engla ja woitti: hän itki ja rukosi BethElisä löhyi hän hänen, hän on puhunut meidän kansa. 1 Mos. 28: 19. Luku 35: 7.

6. Mutta se HERa on Zebaoth, HERa on hänen mensä. 2 Mos. 3: 14. Ps. 83: 12.

7. Niin käännä nyt sinua Jumalas tygö: tee laupiua ja turwa alati sinun Jumalas. Ps. 101: 1.

8. Mutta kauppamiehellä on waaka kädessä, ja pettä mielellä.

9. Ja Ephraim sanoo: minä rikas, minulla on kyllä: ei minun tyhjäni löydyä pahata, syndi olisi. Jim. 2: 12.

10. Mutta minä olen HERa Jumalas hamasta Egyptin maasta: annan sinun vielä majoisa asua, kuin juhliina tapahtuu: Ps. 12.

11. Ja puhun Prophetalle, myöös se joka niin monet annan, ja Prophetain lautta julistan. Ps. 1: 1.

12. Sillä Gileadisa on epäjumalwelus, ja Gilgalisa he uhroms kää hukkaan, ja heillä on nika Altarita, kum kühiloita on pelokla.

13. Jacobin täytyy Erylian maapacta; ja Israelin täytyy palwella mon tähden: waimon tähden kottu tyty hänen karsaa kaita. Luku 28: 5. Luku 29: 23.

14. Mutta sitte wel HERa Egyptisä Prophetan kaita: sen Prophetain kaita: 2 Mos. 12: 37. Luku 14: 30.

Waan Ephraim wihoihta hänen jumalillansa; sentähden pitää heidän tullaan heidän päälleen, idän VETrausa on kostava heikkensa.

13. Luku.

Min onnettomuus. Mesianen voitto.

Waan Ephraim puhui, niin sitä tuli pelko: hän korotti itsensä Israelsa teki syndiä Baalimin kautta, oli.

1 Kun. 16: 31.

Luku 12: 28, 29.

Mutta nyt he vielä enemmän tekevät, ja walaawat kuwia hominsa, ymmärryrensä jälkeen epäluota, joka kaikki sepän työ on: he saarnawat: joka tahtoo niittää, niinkuin juuta anda, sen pitää lähkraman.

Hos. 2: 8. Luku 8: 4.

Sentähden pitää heidän oleman kuin aamu utu, ja warahin langeske, joka rauke: niinkuin akanat puhalletan pois luvasta, ja niin sauru totoista.

Ps. 1: 4. Dan. 2: 35.

Mutta minä olen VETra sinun kalas hamaista Egyptin maasta: ei sinun pitäisi muuta Jumalata oman paiksi minua, eikä yhtän wajaata, waan minua ainoata.

Sam. 22: 32. Ps. 18: 32. Ef. 43: 11.

Luku 45: 18. Hos. 12: 9.

Minä tunjin sinun korwesa, siinä arkiaja maasa.

5 Mos. 8: 15.

Luku 32: 10, 11.

Mutta että he ovat raminut, ja ussa saanet: he sait tyllänsä ja heidän sydämensä paisui, sentähden he minun ohohtarwat.

5 Mos. 8: 12. Luku 32: 15.

Minä myös tahdon olla heidän kansa niinkuin jalopeura, ja tahdon heitä wäijyä niinkuin Pardi tiellä.

Mal. 3: 9. Hos. 5: 14.

Minä tahdon heitä lohdata niinkuin Karhu jouga pojat owat otetut ja rewäijstä heidän paatunen synnissä rikki; ja tahdon heidän siellä myös, niinkuin jalopeura: meidän pitää heidän rikki reptmän.

Ps. 17: 3. Sam. 1: 17: 12. Jer. 5: 6.

Waan sinä olet sinun Kadotupesell, waan minusa on sinun apus.

Minä tahdon olla, kusa on si-

min Kuningas, joka sinua taidais autta kaikisa sinun kaupungeisas? ja sinun Duomaris, joista sinä sanoit: anna minulle Kuningas ja Wäämiehiä?

1 Sam. 8: 5, 6.

11. Minä tosin annoin sinulle Kuningan minun wihasani, ja otan sen sinulda pois minun hirmuisufudesani.

1 Sam. 8: 7.

12. Ephraimin pahateko on sidottu kokoon, ja hänen syndinsä owat salatat.

5 Mos. 32: 34. Job. 14: 17.

13. Vänelle pitää tuleman synnyttäväisen lipu: hän on tyhmä lapsi: sillä ei hän taida sitä aikaa lasten synnyttämisesä pyyhväinen olla.

Ef. 37: 3.

14. Mutta minä tahdon heitä pädästä helwetin wallasta, ja waahata heitä kuolemasta: Kuolema, minä tahdon olla sinulle myrky, helwetti, minä tahdon olla sinulle surma: Kuitengin on se lohutus minun silmäini edestä peitetty.

Ef. 25: 8. 1 Cor. 15: 54, 55. Hebr. 2: 14.

15. Sillä hänen pitää weljesten waihellä hedelmätä tekemän: VETran itäntulen pitää tuleman korwesta, ja hänen kalwonsa pitää kurehtuman, ja hänen lähtensä kuuwuman, sen pitää raateleman kaikkein kallimmat kalut ja tawarat.

Hos. 19: 12.

14. Luku.

Waroitus ja lupaus Samarialle.

Samaria pitää autiaksi tuleman; sillä hän on Jumalallensa korwakorwainen ollut: heidän pitää miekalla langesman, ja heidän nuoret lapsensa paiskattaman rikki, ja heidän raskat waimonsa pitää rewäijstämän rikki.

1 Kun. 16: 24.

2. Kadändä sinus Israel, VETran sinun Jumalass tygö; sillä sinä olet langesnut sinun pahain tekois tähden.

Joel. 2: 12. Sach. 1: 3, 4. Mal. 3: 7.

3. Ottafat teillenenne nämät sanat, ja kadändäfat teitänne VETran tygö, ja sanokat hänelle: anna meille kaikki synnit anderi, ja tee meille hywin; niin me uhramme sinulle meidän huuldemme mullit.

Hebr. 13: 15.

4. Si Assur meitä auta, en me myös tahdo yllän astua orhitten päälle, engä sano enää meidän käljalallemme: te

oletta meidän Jumalamme; sillä sinun tykönsä löydetään orwoi armon.

5. Niin minä taas olen parandava heidän erhehtyensä, mielelläni minä heitä rakastan; sillä minun vihani on läätty heistä pois.

6. Minä tahdon Israelille olla niinkuin laite, että hän kukoistaa niinkuin kukkainen, ja hänen juurensa leviävät niinkuin Libanon.

7. Hänen oransa pitää hajoman, että hän ike olisi ihanainen niinkuin öljypuu, ja hänen pitää hajoman niinkuin Libanon. Ps. 52: 10. Kor. w. 4: 11.

8. Ja heidän pitää taas istuman hänen warjensa alla, ja jyvistä heittänsä

rautseman, ja kukoistaman niinkuin viinapuu. Ja hänen warjansa niinkuin Libanonin wiina elämän. Ps. 91: 1. Ef. 4: 6.

9. Ephraim (sanojan): mikä on enää epäjumalain kansa; minä don händä kuulla ja tagoa. Minä don olla niinkuin wiberjainen miinusa pitää sinun hedelmäs lä-

10. Kuka on wiisas, että tästä ymmärräis? ja ymmärtämättä näitä huomaais? Sillä se tiet owat oikiat, ja wanhurstat darwat niillä, mutta ylitettyntiesä langewat. 5 Mos. 10: 12. Ps. 25: 9, 10. Ps. 107: 43.

Josean Kirjan loppu.

Propheta Joel.

1. Luku.

Maan antia. Neuvo paasto-päiwän pitämisestä.

Tämä on HERran sana, joka tapahtui Joelille Bethuelin pojalle.

2. Kuullat tätä vanhimmat, ja otatkat korvoinne kaikki maan asuraiset: jos tämä on teidän eli teidän Isäin ne aikana tapahtunut.

3. Sanokat siitä teidän lapsillenne; ja andakat teidän lastenne sitä heidän lapsillensä sanoa, ja nekin lapset muille jälkeentulevaisillensa.

4. Mitä ruohomato jättä, sen heinäriekka syö, ja mitä heinäriekka jättä, sen lehtimato syö, ja mitä lehtimato jättä, sen jyvämato syö. 2 Mos. 10: 14, 15. Joel. 2: 25.

5. Verätkät juopumet, ja itketät, ja ulvokat kaikki wiinan juomatit, ruoren wiinan tähden; sillä se on temmattu pois teidän suustanne.

6. Sillä wäkevä kansa mence pois minun maani päälle, joka on luterematoin: hänen hambansa owat niinkuin Jalopeuran hammat, ja syönnä hammat niinkuin julmalla Jalopeuralla.

7. Se häwitit minun wiinainäkemi, ja minun sikuapunnit kalvoit, kuorit ja heitit pois, että sen orat wälkiana owat.

8. Walita niinkuin neigt, jokin yllensä puke nuoruudensa yhänsä.

9. Sillä ruokanhri ja juoma on pois HERran huonesta: ja HERran palveliat murehtivat. 2 Mos. 29: 41.

10. Welto on häwitetty, murheisansa, että jyvät owat tulut: Wiina on kuivunut pois, ja puuttunut.

11. Weldomiehet katsevat huon ja wiinamäen miehet parkumat ja ohrain tähden, ettei wainiä mitän tuloa. Jer. 16: 10. Jer. 16: 13.

12. Wiinapuu kuivettui ja siku puu on lahoinut, Granatipuu, pöppö puu, omenapuu, ja kaikki keden owat kuivettuneet; sillä ihmisten on on surkinderi tullut.

13. Somustat teidän teidän, ja otatkat te Papiit, parkukat te Altarin palveliat, mengät (Templiin), ja laulat te minun Jumalani palveliat: sillä ylytyä; sillä ruokanhri ja juoma on pois teidän Jumalanne huonesta.

14. Pyhittäkät paasto, kugulat rakunda kokoon, ja kootkat wainin ja kaikki maakunnan asuraiset, HERran teidän Jumalanne huonesta: huutakat HERran työt: Ps. 135: 2.

Woi, woi sitä päivää! sillä
Kran päivä on suuri läsnä, ja
niinkuin kadetus Raikkivaldialda.
Ef. 13: 6, 9. Joel. 2: 1.

Sillä ruoka oteta pois meidän
iivune edestä; ja meidän Jumal-
ame huoneita ilo ja riemu?

Siemenet mätänit maassa, ih-
mat ovat hävitetyt, riiket ovat
tetut; sillä elo on kuivunut pois.

Woi kuinga karja huokaa, ja
kat ammuvat! ettei heillä ole lai-
da, ja lammaislaumat näändyväät.
Of. 104: 27.

HERra, sinun tygös minä hu-
etta kulo on polttanut laitumet
kessa, ja liekki on kaikki puint wai-
tyhtyttänyt.

Megän eläimet myös sinun ty-
huitawat; että wesiijat kuivuneet
t, ja että kulo on polttanut laitum-
korwessa.
Job. 39: 3. Of. 147: 9.

Jon. 3: 8.

2. Lufu.

Kran päivä. Dikia katumus. Messias.

oittakat Basunalla Zionisa, huuta-
kat minuu pyhällä wuorellani: wa-
at kaikki maan asunwaiset; sillä HER-
päiwä tulee, ja on läsnä:
4 Mos. 10: 2. Joel. 1: 15.

Pimiä päiwä, syngiä päiwä, su-
nen päiwä ja utuinen päiwä: niin-
t aamuruisto igensä lewittä wuor-
ylige: suuri ja wäkewä kansa,
ja kallaisista ei itänä ole ollut, eikä
la tule isantkalkkiseen aikaan.
Am. 5: 18. Zeph. 1: 14, 16.

Hänen edellensä käy kuluttawai-
tuli, ja hänen jälisänjä polttawai-
liekki. Maa on hänen edesänjä
kuin Edenin puutarha, mutta hä-
jälisänjä niinkuin autia erämaa,
ei pidä kenengän pääseinän hänelä
k.

Hänen muotonsa on niinkuin he-
nen muoto: ja he kartajawat niin-
ragasmiehet.

He hyppäwät ylhällä wuorten
koboilla niinkuin rattat kituijit, niin-
lietti korjissa kibijis: niinkuin wä-
nä kansa joka sotaan on hangittu.

Kaniat pitä hänen edesänjä häm-

mäitymän; että kaikki kaswot waljuri
muuttuivat.
Rab. 2: 10.

7. He juorewat niinkuin uljat, ja
kartajawat muurein ylige niinkuin so-
tamiehet; ja kulin käy kohdastansa es-
des, ja ei poikke ulos tiejätensä.

8. Ei sitä lengän kumpanitansa,
waan kulin matkustaa asetuksejansa; ja
kosta he sota-aseitten wälisistä tungewat
jissälle, niin ei heitä haarwoiteta.

9. He ajelewat ymbäri kaupungi-
sa, ja muurein päällä juorewat, ja
kiipewät huoneisiin, ja tulewat akku-
niita jissälle, niinkuin waras.

10. Vänen edesänjä warijee maa,
ja taiwas warijee: Nuringo ja kuu
p.menewät, ja tähdet peittäwät wal-
keudensa.
Ef. 13: 10. Hes. 32: 7.
Marc. 24: 27, 29. Marc. 13: 24. Luc. 21: 25.

11. Sillä HERra on panewa jy-
linänsä hänen sotawäkenjä edellä: sillä
hänen sotawäkenjä on sangen suuri ja
wäkewä, joka hänen käsijussä toimitta:
Sillä HERran päiwä on suuri ja
sangen hirnuinen, kuka sitä woi kärsiä?
Jer. 30: 7.

12. Niin sanoo nyt HERra: Kään-
däkät teitänne kaikesta sydämetänne
minun tygöni, paastolla, itkulla ja
murhella.
Ean. 1: 28: 13. Ef. 45: 22.

13. Leikatkat teidän sydämenne ja
äskät teidän waatteitänne, ja palait-
kat HERran teidän Jumalanne tygö;
sillä hän on armollinen ja laupias,
pitkämielinen ja suuresta hywydestä,
ja katuu rangaistusta.
2 Mos. 34: 6.
Of. 51: 19. Of. 86: 15. Of. 103: 8.
Of. 145: 8. Jon. 4: 2.

14. Kuka ties, hän kändy ja ka-
tuu, ja jättä jälkeensä sinunzen, ruo-
kauhrin ja juomauhrin HERralle tei-
dän Jumalallenne. Jer. 18: 8. Jon. 3: 9.

15. Soittakat Basunalla Zionisa,
pyhittäkät paasto, kugukat seurakunda
kokoan.
Joel. 1: 14. Jon. 3: 5.

16. Kootkat kansa, pyhittäkät ko-
kous, kugukat yhteen wanhimmat, saat-
takat yhteen nuorukaiset ja imewäiset:
ylkä lähtekän lammiojstansa, ja mor-
sian makanshuoneistansa.
2 Mos. 19: 10.
Of. 8: 3.

17. Papit HERran palveliat, itke-
kän esihuonen ja Altarin wälillä, ja

sanokan: armahda HERRA sinun kansaas, ja älä laske sinun perikundaas pilkkaau, niin ettei pakanat saisi waldaa heidän päällensä: miiri pitäis janoottaman Kansain seasa: kusa on nyt heidän Jumalansa? 2 Mos. 32: 12. Ps. 79: 9, 10. Ps. 115: 2.

18. Niin HERRalla on kiivaus maastansa; ja hän armahtaa kansaansa.

19. Ja HERRA vastaa, ja sanoo kansallensa: kago, minä lähetin teille jywä, wiinaa ja öljyä, että teillä piti niistä kyllä olemän: ja eu salli teitä silleen häpiään tulla pakanain sekaan. 5 Mos. 28: 11, 12.

20. Ja tahdon sen joka pohjaisesta tullut on, teillä kauras saatta, ja ajaa hänen pois korkiaan ja hävitettyyn maahan, hänen kaswonsa idäistä merta päin, ja hänen loppunsa äärimmäisen meren puoleen: ja hänen pitä mätänemän ja haifeman; sillä hän on suuria tehnyt.

21. Älä pelkä sinä maa; waan iloige ja riemuige; sillä HERRA taitaa myös suuria tehdä.

22. Älkät peljätkö te pedet kedolla; sillä laitumet korwesa pitä wiherjögimän, ja puut hedelmänfä kandaman, fiknapuut ja wiinapuut kyllä hedelmögimän.

23. Ja te Zionin lapset, iloittak ja riemuittak HERRasa teidän Jumalassanne, joka teille anda wanhurstaunden opettajan; ja laskee alas teille aamu ja ehto saten niinkuin ennengin: 5 Mos. 11: 14. Jer. 5: 24.

24. Että aitat jywä täynä olijit; ja kuurnat nuoresta wiinasta ja öljystä ylige wnotaitit. Esa. 1: 9: 10.

25. Ja miinä saatan teille jälleen ne wuodet, jotka heinäjirka, lehtimato, jywämato ja ruohomato sibi; se minun suuri sotawäkeni, kuin minä teidän sekaanne lähetin: Joel. 1: 4.

26. Että teidän pitä kyllä syömän ja rawituri tuleman, ja ylistämän HERRan teidän Jumalanne nimeä, joka teidän seassanne on ihmeitä tehnyt: ja ei minun Kansani pidä ikänä häpiään tuleman.

27. Ja teidän pitä ymmärtämän, että miinä olen Israclin keskellä, ja

että minä olen HERRA tähän malanne ja ei kengän minun; minun Kansani pidä ikänä häpiään leman. Es. 46: 9.

28. Ja sitte pitä tapahtuman, minä tahdon wuodatta minun geni kaisen lihan päälle: ja poiskanne ja tyttärenne pitä emman, teidän wanhimmanne pueruman, ja teidän nuoret pitä näkyjä näkemän. Es. 44: 3. Ap. 2: 2: 17.

29. Ja myös niinä päivinä don minä palveliain ja piikan le wuodatta minun kengent: Gal. 4: 6, 7.

30. Ja tahdon anda tapahtumistähdet taiwasa ja maasa; tullen ja sawun suigun.

31. Auringon pitä muuttamiäri, ja Kuun wereri; emen suuri ja hirmuinen HERRan tulee. Joel. 3: 13.

32. Ja on tapahtuwa, että nen Kuin HERRan nimeä huuta, se tulee autuari: sillä wuorella ja Jerusalemissa on olewa, niinkuin HERRA on luvannut ja jäänyitten tykönä, jotka kutsuwa on. Es. 2: 3. Rom. 16: 26.

3. L u k u.

Pakanat rangaitaan. Eupaus Eri-luimista.

Sillä kago, niinä päivinä ja ajalla, koska minä Judan ja rusalemien fangiuxen palautan!

2. Tahdon minä koota kaikki nat, ja wiedä heitä alas Josaf laaroon; ja tahdon siellä heidän kansa riidellä, minun Kansani ja minun perimiseni Israclin tähden, ja he pakanain sekaan hajoitit, ja minun maani heillensä:

3. Ja owat minun Kansastani paa heittänet: Ja, owat pejan edestä andanet, ja piikan mynnan edestä, ja sen juonet.

4. Mitä myös minun on te kansanne, te Tyriistä ja Sidonissa, te kaikki Philiticalaisten rotat? tahdottako te minulle kättä? jos te minulle tahdotta kofas,

1. tahdon sen äkistä ja pian kostaa
in päännne päälle. Ef. 23: 1, 10.

Sillä te oletta minun hoptiani
tuldani ottanet: ja minun launitt
oleni teidän kirkkoinne wienet;
Ja myynet Judan ja Jerusale-
mukset Grekiläisille, heitä kauwas
rajoistansa saattarenne.

Käso, minä tahdon heidän siel-
herättä, johouga te heidän myynet
ta; ja tahdon sen kostaa teidän
päälle:

2. Ja tahdon myydä jäslen teidän
änne ja tyttärenne Judan lasten
ta: ne pitä heidän rikkaseen A-ra-
n, kaulkaisen maan kansalle myy-
sillä HERRa on sen puhunut.

3. Julistakat näitä pakanain seasa,
kät jota: herättäkät wälewät,
edse, ja mengön ylös kaikki
kätkä.

4. Tehkät teidän wammanne mie-
kja teidän wikahtenne leihäxi. Ja
heikko on, se sanolan: minä olen
kätkä.

5. Kootkat teitäänne, ja tulkat tän-
kaiikki pakanat, ymbäristöldä, ja
te teitäänne: anna HERRa sinun
wäs sinne astua alas.

Ef. 2: 2, 10. Ef. 8: 9, 10.

6. Kostat pakanat ja mengät ylös
pohatin laaroon; sillä minä tahdon
istua, ja duomita kaikki pakanat
kriisöldä.

7. Siwaltakat wikahtella, sillä elo
kypä: tulkat ja astukat alas; sillä
mat owat täydet, ja kuurna-asiat
owat; sillä heidän pahudensa on

Luc. 10: 2. Job. 4: 35.

Im. K. 14: 15, 18.

14. Paljo kansaa pitä oleman ym-
bärillä jokapaikasa duomion laarosa;
sillä HERRan päiwä on läsnä duo-
mion laarosa.

15. Auringo ja Kuu pimenerät; ja
tähdet peittäwät walkeudensa.

16. Ja HERRa on Zionista kilju-
wa, ja anda kuulla äänenfä Jerusale-
mista, että taitwan ja maan pitä wa-
piseman: Mutta HERRa on kansansa
turwa, ja linna Israelin lapsille.

Ef. 2: 3. Hos. 11: 10. Am. 1: 2. Mic. 4: 2.
Zach. 13: 1.

17. Ja teidän pitä tietämän, että
minä HERRa teidän Jumalanne asuu
Zionisa minun Pyhällä wuorellani:
Silloin on Jerusalemin pyhäxi tulewa,
ja ei pidä muukalaisen käymän sillen
sen läpihe.

Im. K. 21: 27.

18. Sillä ajalla pitä wuoret makiata
wiinaa tiukkunan, ja kukkulat riekkaa
wuotaman, ja kaikki Judan ojat pitä
iwettä täynnä oleman. Ja lähde pitä
HERRan huonesta käymän, ja Sittimin
oiaan juoyeman.

Hos. 47: 1, 8. Am. 9: 13. Zach. 14: 8.

Im. K. 22: 1.

19. Waan Egyptin pitä aurtiari tu-
leman, ja Edom syngiäxi erämaari;
sen wääruden tähden kuin Judan lap-
sille tehty on, että he wiattoman we-
ren heidän maasansa wuodattanet owat.

Ef. 79: 2, 3. Im. K. 17: 6.

20. Mutta Judasa pitä ijankaiikki-
festi asuttaman, ja Jerusalemissa ijan-
kaiikkiseen aikaan.

21. Ja minä tahdon puhdistaa het-
dän werensä, jota en minä ennen ole
puhdistanut: Ja HERRa on asuwa
Zionisa.

Joelin Kirjan loppu.

Propheta Amos.

1. Luku.

1. Amosin duomion julistaminen Damaskuta,
Hilprealaisia, Eyriläisiä, Ebomealaisia
ja Ammonitaita vastaan.

1. Minä on se kuin Amos, joka pai-
menitten seasa Tekoaasa oli, näki
kattia, Ufian Judan Kuningan

ajalla, ja Zerobeamin Joaren pojan Is-
raelin Kuningan ajalla, kahja vuotta
ennen maan järjestyä;

Am. 7: 14. Zach. 14: 5.

2. Ja janoi: HERRa on Zionista
kiljuwa, ja Jerusalemissa anda hän
äänensä kuulla; että paimenitten lai-

duin surkiana oleman pitä, ja Car-
meli ylhäidä kuivuman.

Jer. 25: 30. Joel. 3: 16.

3. Näin sanoo HETra: kolmen ja
neljän Damaskun wian tähden, en
tahdo minä händä säästää; että he
Gileadin rautaijilla wammuilla rundelit;

2 Sam. 12: 31. Ef. 17: 1. Jer. 49: 23.

4. Waan miinä lähetään tulen Pa-
saclin huoneseen; sen pitä Benhadadin
huonet kuluttaman. Jer. 49: 27.

5. Ja rikon Damaskun salivat, ja
häwitän Uwenin laaxon asuwaiset, ja
sen joka waldikkaa pitä siitä kanniista
huoneesta: niin että Syrian Kansa pitä
Kiriiin wietämän, sanoo HETra.

2 Kun. K. 16: 9.

6. Näin sanoo HETra: kolmen ja
neljän Gazan wian tähden, en minä
tahdo händä säästää; että he owat fan-
gitut wielä fanginnet, ja heidän Edomiin
ajanet;

2 Kita K. 21: 16, 17. Jer. 47: 5.

7. Waan minä lähetään tulen Gazan
muuriin; joka heidän huonensa pitä
kuluttaman.

8. Ja tahdon Afsodin asuwaiset, ja
sen joka waldikkaa pitä, Afsaloniista
häwitä: Ja minun käteni on olewa
Akronia wastan, niin että hullkuman
pitä mitä Philistealajiista jäänyt on,
sanoo HETra HETra. Jer. 25: 20.

9. Näin sanoo HETra: kolmen ja
neljän Zorin (Kaupungin) wian täh-
den, en tahdo minä händä säästää;
että he owat fangit edemnä Edomin
maata ajanet, ja ei ole muistatet wel-
jesten liitto; Ef. 23: 1, 1c. Hes. 28: 1, 1c. Joel. 3: 4.

10. Waan minä tahdon tulen Zorin
muuriin lähettä; songa hänen huonensa
pitä kuluttaman.

Jer. 47: 4. Hes. 26: 3, 4. Luku 27: 27.

11. Näin sanoo HETra: kolmen
ja neljän Edomin wian tähden, en
tahdo minä händä säästää; että hän
on weljeensä miekalla wainonnut, ja
turmellut halunsa, ja on ollut aina
hänelle paha wihoillansa ja alati hir-
muishudensa näytännyt;

1 Mos. 27: 40.

4 Mos. 20: 20. Ef. 34: 5. Jer. 49: 7.

Hes. 25: 12. Obad. w. 10, 11.

12. Waan minä lähetään tulen The-
maniin; songa pitä Bozran huonet ku-
luttaman.

Hes. 25: 13.

13. Näin sanoo HETra: kol-
men ja neljän Numonin laphen wian
den, en tahdo minä heitä säästää;
he owat wastoinoleraiset rikki he-
net Gileadisa, lewittärensä rajoi-
net.

Jer. 49: 1. Hes. 25: 2.

14. Waan minä sytytän tules-
ban muuriin, sen pitä hänen hu-
onetta kuluttaman: Niinkuin sodan aika-
rutan, ja niinkuin tuuli tulee
pään aikana:

2 Sam. 11: 1.

15. Niin pitä myöds heidän
uingansa ja Päämiehensä ymnä
män pois fangittuna, sanoo HETra.

2. Luku.

Moab. Juda. Istrael.

Näin sanoo HETra: kolmen ja
neljän Moabin wian tähden, en
tahdo minä heitä säästää; että he
Edomin Kuningan luut tuhwarit
pää.

2 Kun. K. 3: 9, 26, 27.

2. Waan minä tahdon tules-
ban lähettä, sen pitä Kerijotbisa
kuluttaman: Ja Moab pitä
kuoleman, huudosa ja wastatoma-
linäsä.

3. Ja minä tahdon Duomarin
mata pois häneldä; ja kaikki
Päämiehensä tappaa, ymnä hänen
sansa, sanoo HETra.

4. Näin sanoo HETra: kolmen
ja neljän Judan wian tähden, en
tahdo minä säästää; että he Fagowat
Zoran Lain ydön, ja ei pitänet
säästjänsä, ja andawat heitänsä
hella wietellä, jota heidän
Näin
wat seurannet;

Duom. 2: 1, 1c.

5. Waan minä tahdon tulen
seen lähettä: sen pitä Jerusalemin
net kuluttaman.

6. Näin sanoo HETra: kolmen
ja neljän Istraelin wian tähden, en
tahdo säästää; että he wanhurstat
haan, ja löyhät kengäparihin
owat.

Am. 8: 6.

7. He tallawat waiwaiset maan
muun, ja estäwät raadollisia joku-
kasa: Poika ja Ijä makaa ydön
mon kansa, jolla he minun
meni häwäisewät.

Rom. 8: 21.

8. Ja jokaisen Astarin

va pitäväät pantivaatteista; ja juovinaa sakkorahoista, epäjumalainensa nefa. 2 Mos. 22: 26, 27. 5 Mos. 24: 12.

1. Ja minä olen kuitengin Amoskaisen heidän edestänsä kadottanut, ja korkeus oli niinkuin Cedripuitkorkeus, ja oli niin vahva kuin kivet: ja minä turmelin ylhäidänsä hedelmänsä, ja hänen juurensa. 4 Mos. 21: 24, 25.

2 Mos. 2: 33, 34. Jos. 24: 8. Duom. 11: 23.

2. Minä olen se joka teitä Egyptimaalda toin; ja johdatin teitä maahan neljäkymmentä ajastaitaa, et Amorealaisien maan omistitte: 2 Mos. 12: 51. Luku 14: 21.

1. Ja olen teidän lapsistanne Prohetat herättänyt, ja teidän nuorukaita Nazareit: eikä se niin ole, teidän lapset? sanoo HETRA:

2. Mutta te annoitte Nazareille maan juoda, ja Prophetaita te haasat, sanoden: ei teidän pidä emmitä. Es. 30: 10. Jer. 11: 21. Am. 7: 13.

3. Käsko, minä tahdon teitä niin maahan kuin kuorma on kiinitetty, ja täynnä:

4. Että se joka nopia on, ei pidä maan palenemaan, eikä väkensä voiman; ja ei urhollisen pidä maan hengensä vapauttaa.

5. Ja ei jouhimiesten pidä seisomaan, ja joka nopia on juoremaan, ei pääsemään: ja joka heivoisella ajaa, ei hengenensä vapauttamaan.

6. Ja joka väkensä seasa kaitseminen miehullisiin on; sen pitää alasti kenenen sillä ajalla, sanoo HETRA.

3. Luku.

Israël uloswalittu ja hylätty.

1. Kuulkaa tätä sanaa kuin HETRA puhuu teistä te Israelin lapset: kukaan sukukunnista, jotka minä olen toinut ulos Egyptin maalda, ja sanoin:

2. Kaitiija sukukunnista maan päällä minä teidän ainoasta korjannut: ja minä tahdon minä myös teitä egiä, ja minä teidän pahoissa töisänne. Jos. 19: 5. 5 Mos. 4: 20. Of. 147: 19, 20.

3. Taitako kaxi yhdessä waelda, ellei yhteen sowi?

4. Kijjuuko jalopeura mehäjä, koska ei hänellä ruokaa ole? Partuko jalopeuran penikka luolastansa, ellei hän jotakin saanut ole?

5. Mennekö lindu paulaan maan päällä, kuka ei pyytäjätä ole? Ottaeneko hän paulausa maasta, joka ei mitään vielä saanut ole?

6. Soitetango maistiterveä kaupungissa, ja ei kansa hämmästy? Onko myös jotain pahaa kaupungissa, jota ei HETRA tee? Es. 45: 7. Jer. 11: 11. Mal. 3: 38. Mik. 1: 12.

7. Sillä ei HETRA HETRA tee mitään, ellei hän ilmoita salauttansa palvelioillensa Prophetaille.

8. Jalopeura kijjuu, kuka ei pelkä? HETRA HETRA puhuu, kuka ei enenusta?

9. Julistakat Usdodin huoneissa, ja Egyptin maan huoneissa, ja sanokat: kostkat teitäne Samarian ruuerille, ja kagokat, kuinga surri määräys ja väkivalda siellä on.

10. Ei he taida oikeutta tehdä, sanoo HETRA; waan kokovat tarvoita väkivallalla ja ryöstämifellä heidän huoneisansa.

11. Sentähden näin sanoo HETRA HETRA: tämä maa piiritetään; ja sinä paiskataan alas sinun wallastas, ja sinun huones raadellan.

12. Näin sanoo HETRA: Niinkuin paimen temmaa ulos jalopeuran suusia kaxi reittä eli korvan kappalen; niin myös Israelin lapset pitää temmatyri tuleman, jotka Samariassa asuwat, wuoteen loukkasa, ja tehdön kysymasa.

13. Kuulkaa ja todistakat Jacobin huones, sanoo HETRA HETRA Sumala Zebaoth.

14. Sillä silloin koska minä Israelin spunit egin, tahdon minä myös Bethelin Altarit egiä; ja sen Altarin sarwet pitää hakattaman pois, ja ne langeman maahan.

1 Kun. 12: 33. 2 Kun. 12: 23: 15.

15. Ja tahdon talvihuonen ja suwihuonen maahan lyöddä; ja Elephantin luiset huonet pitää hukkuman, ja paljo huoneita pitää häviämän, sanoo HETRA. Duom. 3: 20. 1 Kun. 12: 22-33. Jer. 38: 22.

4. Luku.

Riiklat, köyhät kovaasi kurtitetut.

Ruulkat tätä' sanaa te lihavat leh-
mät, jotka Samarian vuorella o-
lette, ja teette köyhille wäärpää, ja
murennatte waiwaisen, ja sanotte tei-
dän HERRoille: tuos tänne, anna
meidän juda. Of. 22: 18.

2. HERRa HERRa on pöhydensä
lautta wannonut: kago, se aika pitä
tuleman teidän päällemme; että te tem-
matan pois orjantappuroilla, ja teidän
jälkeentulewaisenne kalain onqella.
Jer. 16: 16.

3. Ja ikekungin teistä pitä mene-
män ulos särjetyin muurin läpi, ja
ylönandaman huonensa, sanoo HERRa.

4. Tulkat BethEliin, ja tehkät syn-
diä, ja Gilgaliin, että te syndiä lisäi-
sitte: ja tuokat aamulla teidän uhrin-
ne, ja teidän kymmenexenne kolmena
päiwänä. Of. 4: 15. Luku 12: 11.

5. Ja suihuttakat hapaturesta kii-
tosuhrixi, ja kuuluttakat ja kootkat
wapaehdon uhreja; sillä niin te sen
mielellänne pidätte; te Israelin lapset,
sanoo HERRa HERRa.

6. Sentähden minä myöds olen kai-
kisa kaupungeisa teille jentilat ham-
bat andanut, ja leiwän puuttumisen
jokaisisa teidän paikoisanne: ja et te
sittetän kääändänet teitämme minun ty-
göni, sanoo HERRa.
2 Kun. 8: 6: 25. Luku 8: 1.

7. Olen myöds minä pitännyt teillä
pois saten, koska vielä kolme kunkaut-
ta oli elonaikaan, ja minä annoin sa-
taa yhden kaupungin päälle, ja toi-
sen kaupungin päälle en andanutkan
fataa: Yhden saraan päälle satoi, ja
toinen sarka, jonga päälle ei satanut,
kuivetu.

8. Ja kaxi eli kolme kaupungita
meni yhteen kaupungiin wetä juo-
maan, ja ei saanut tarwettansa: ja et
te sittedän kääändänet teitämme minun
tygöni, sanoo HERRa.

9. Minä rangaksin teitä poudalla
ja nokipäillä, ja ruohomadot söit kaikki
mitä teidän yrtilarhoisanne, wiinamäe-
säanne, sikunapuisanne ja öljypuisanne

lastwoi: et te sittedän kääändänet
teitämme minun tygöni, sanoo HERRa.
Joel. 1: 4.

10. Minä lähetin ruten teidän
kaanne niinkuin Egyptiin: ja
miekalla teidän muoret miehen
annoin teidän herwoisenne teidän
saugina: ja annoin haifun teidän
rifanne teidän sieramihinne meidän
te sittedän kääändänet teitämme
tygöni, sanoo HERRa. 2 Kun. 12: 29.

11. Minä kukitsin plös alasti
tammat teistä, niinkuin Jumala
man ja Gomorran kukitsi, et-
litta niinkuin tullesta otettu leipä
te sittedän kääändänet teitämme
tygöni, sanoo HERRa. 1 Mal. 2: 13: 19. Jer. 49: 18. Jaq. 2: 2.

12. Sentähden tahdon minä
näin tehdä Israel: että minä
näin sinulle tehdä tahdon, niin
mista sinuas, Israel, ja mene
latast wafsan.

13. Sillä kago, hän on se, ja
tehnyt wuoret, ja luonut minun
ilmoitta ihmifelle mitä hänen
pitä: hän teke aamuruiston ja
hän käy maan korkeusten päällä:
nimensä on HERRa Jumala.
Of. 65: 7. Of. 104: 20. Of. 133: 2.
Wlk. 1: 3.

5. Luku.

Wäärä huomio ja Jumalan palwot.

Ruulkat te Israelin huone, näin
noja; sillä minun täytyy
wastitusweifun teistä nostaa.

2. Neiky Israel on langennut;
ettei hän woi jällen nostaa plös:
on kukistettu maahan, ja ei
händä auta plös.

3. Sillä näin sanoo HERRa
ra: siihen kaupungiin, josta
käy ulos, pitä ainoasti sata
ja josta sata käy ulos, pitä
jäämän, Israelin huoneista.

4. Sentähden näin sanoo HERRa
Israelin huonelle: epifät minä,
te saatte elää.

5. Ja älkät BethEliä epifät,
älkät tullo Gilgaliin, älkät
Sebaan mengö: sillä Gilgal

in fangittuna pois, ja BethEl tyh-
tuleman.

Um. 4: 4.

Epikät HERRaa, niin te saatte
ettei tuli Josephin huoneeseen sy-
täisi, ja kulutais, ja ei olisi sam-
lafata BethElisä.

Te käännätte oikeuden koiruhoori,
alkistatte maahan wanhurstauden.

Um. 6: 12.

Hän teke otawan ja kointähden,
nuutta kuoleman warjon aamuri,
äivästä pimiän yön teke: joka we-
meresä kuguu, ja kaataa ne maan
n päälle, hänen nimenä on HERRa:
ob. 9: 8, 9. Luku 38: 31. Ef. 13: 10.

Um. 4: 13. Luku 9: 6.

Joka raateluren asetta wälewän
e, ja että raatelisa usalda wahwan
pungin päälle karata.

Mutta he wihawat sitä, joka
ä julkisesti nuhtelee; ja sitä he
hitsuwat, joka oikein opetta.

1. Sentähden että te köyhää sor-
te, ja otatte häneldä suuret kuor-
jyviä, ei pidä teidän niisä huo-
a asuman, jotka te wuonjonkiwistä
mbanet oletta: te oletta isuttanet
nit wiinamäet, waan ei teidän pi-
niistä wiinaa juoman.

5 Mos. 28: 30, 39. Zeph. 1: 13.

2. Sillä minä tiedän teidän pa-
tekonne, joita paljo on, ja teidän
binne, jotka rasfat owat: te ah-
pate wanhurstaitea, ja otatte sowni-
te, wainwaisita myös duomion edesä
tatte.

13. Sentähden täytyy ymmärtäwäi-
sillä ajalla waiketa; sillä se on pa-
aika.

14. Epikät hywää, ja älkät pahaa,
k te eläijitte; niin HERRa Jumala
baoth on teidän kansaanne, niinkuin
terjattakin.

15. Wibhatkat pahaa, ja rakastakat
wää, toimittakat oikeus porteisa; niin
HERRa Jumala Zebaoth on armolli-
a Josephin jääneille.

Of. 34: 15.
Of. 97: 10. Rom. 12: 9.

16. Sentähden näin sanoo HERRa
Jumala, HERRa Zebaoth: jokaijella
mulla pitää parku oleman, ja jokaij-
e kufasa sanottaman: woi! woi! ja
adomies kugutan murheseen parku-

maan, niitten kansa jotka walitus wei-
sun taitawat.

Jer. 9: 17, 18, 19.

17. Niin myös jokaijessa wiinamäe-
sä pitää parku oleman; sillä minä tahdon
sinun kauttas waeldaa, sanoo HERRa.

18. Woi niitä jotka HERRan päi-
wää ppyttävät: sillä mitäsiä se teille?
se HERRan päiwä on pimeys ja ei
walkeus.

Ef. 5: 19. Jer. 17: 15.
Luku 30: 7. Joel. 2: 2, 11. Zeph. 1: 14, 15.

19. Niinkuin joku paleus jalopen-
ran edestä, ja karku kohtais händä:
ja niinkuin joku tulis huoneeseen, ja
nojaib kätensä seinälle, ja karmeldä
pijettäisiin.

20. Eikä HERRan päiwä ole pi-
miä, ja ei walkia, syngiä ja ei sellä?

21. Minä wihan ja hylsin teidän
juhlapäiwänne; en myös tahdo haistaa
teidän uhrianne.

3 Mos. 26: 31.
Ef. 1: 11. Jer. 6: 20. Luku 7: 22.

22. Ja waikka te minulle uhraijit-
te polttouhria ja ruokauhria, en mi-
nä kuitengan ota niitä otolliseri; engä
kago teidän libawata kiitesuhrianne.

23. Wie pois minun edestäni sinun
wirtes jyrinä; sillä en minä woi sinun
kandelites laulaa knullella.

24. Mutta oikeus pitää julistettaman
niinkuin wesi, ja wanhurstaas niinkuin
wälewä wirta.

25. Olettako te Israelin huone mi-
nulle teuras uhria ja ruokauhria teh-
net, neljänäkymmenenä wuotena kor-
weja?

5 Mos. 32: 17. Ap. 2: 7: 42, 43.

26. Te kannoitta teidän Melechinne
majoja, ja teidän epäjumalainne ku-
wia, teidän jumalainne Tähteä, jotka
te itse teillenenne tehnet olitta.

27. Niin minä siis annan teidän
tästä edemmä Damaskua wiedä, ja-
neo HERRa, jonga nimi on Jumala
Zebaoth.

6. L u k u.

Huolimattomain Rukhtinaten rangaitus.

Woi suruttomia Zionisa, ja niitä
jotka heitänsä Samaritan wuo-
reen luottawat! jotka kirsittän plim-
mäijiri pakanain seasa, ja Israelin huo-
nesa hallitsewat!

Jer. 2: 3.

2. Mengät Calneen, ja kagokat, ja

mengät siellä juureen Demathin Kaupungin, ja siellä käykät alas Pihljalaisen Gathiin: jos ne parannat ovat kuin nämät valdakunnat, jos heidän rajansa ovat laiviammat, kuin teidän rajanne:

3. Te jotka luuletta ihenne kaukana olevan pahoišta päätviistä: ja wädte puoleenne wäkirullaisen ijuimen.

Def. 12: 22. Am. 9: 10.

4. Ja makatte Elephandin luifesa wuotefa, ja korileтта ylönpaldifubefa teidän wakausjiallanne: ja syötte parhimmat laumajsta, ja syötetyt wajikat karjan seajsta.

5. Ja soitatte Psaltarilla, ja ajattelettä teillen lauluja niinkuin Dawid.

Et. 5: 12.

6. Ja juotta winaa maljoista, ja woiteletta teitänne parhalla woiteella: Ja ei kengän sure Josephin wahingosta.

1 Mos. 37: 24.

7. Sentähden pitä heidän nyt käymän niitten edellä, jotka wiedän pois sangittuna, ja dykkärillen wieraspito pitä lakkaman.

8. Sillä HERRA HERRA on wannonut ihe kauttansa, sanoo HERRA Jumala Zebaoth: Minua kauhistaa Jacobin ylpeys, ja minä wihan hänen koreita huoneitansa, ja tahdon sen Kaupungin hyljätä, ja kaikki kuin hänesä on.

Jer. 51: 14.

9. Ja pitä tapahuman, että wakkela kymmenen miestä yhteen huoneeseen läisit; niin pitä heidän kuitengin kuoleman;

10. Että hänen setänsä ja enoinsa wais hänen luunsa ulos huoneesta, ja sanois sille joka sen huonen wieresä on: wieläkö sinun tykönästä ketän on? ja se wastaa: jo ovat kaikki pois. Ja niitten pitä sanoman: ole wait, sillä ei he tahtonet, että HERRAN nimeä olisi muistettu.

11. Sillä kago, HERRA on läpse-nyt lyöddä suuria huoneita rikki, ja wähiä huoneita hajomaan.

12. Taitawatto hewoiset kalliolla samoita? taitango se härjillä kynnettä? sillä te muutteletta oikenden saperi, ja wanhuriskauden bedelmän Koiruohoyi.

Am. 5: 7.

13. Ja iloitette tyhjäsälä asiasta, ja

sanotte: engö me tyllä wäkerä meidän sarwillamme?

14. Sentähden kago, minä tahdeidan päälle, te Israelin kansan herättä, sanoo HERRA mala Zebaoth; joka teitä pitää paikasta ahdistaman, kuin Demennän, hamaan korren ojaan.

4 Mos. 34: 5, 8, 9. Jos. 13: 1.

7. Luku.

Heinäskrat, tuli, mittanuora. Amos
tää eskää Amoska emustamaka,
saa hänellä kowan duomin.

Niin HERRA HERRA esotti minulle nähyä; ja kago, yri seisi heinäsiirkoja teli, juuri jilloin kuras rupeis käymään ylös, toisen kättä kuin kuningas oli andanut.

2. Koska ne niin tahdoit kättä lon syöddä maalda, sanoin minä: HERRA HERRA, ole armollinen! ka tahtoo Jacobia taas autta? hän on airan wähiä.

3. Niin HERRA katui sitä: ei pida tapahtuman, sanoi HERRA.

1 Mos. 6: 6.

4. Niin HERRA HERRA oioitti minulle nähsä, ja kago, HERRA HERRA kugui tulen rangaisemaan; josta ti juuren sywyden syömän, ja josta jo parhan osan.

5. Niin minä sanoin: Ah HERRA HERRA, lakka nyt, kuka tahtoo Jacobia taas autta? sillä hän on airan wähiä.

6. Niin HERRA katui myös josta ei sengän pida tapahtuman, sanoi HERRA HERRA.

7. Mutta hän esotti minulle tammä nähsä, ja kago, HERRA seisei minun päällä, joka mittanuoralla mitattu ja hän piti mittanuoran kadesänsä.

8. Ja HERRA sanoi minulle: mitä näet Amos? minä sanoin: mittanuoran. HERRA sanoi: Kago, mitä tahdon wittää mittanumeran kelle minun kansaani Israelia, ja en kättä len händä ohjke.

Am. 8: 2.

9. Waan Isaacin korkeudet pitää antaa tuleman, ja Israelin korkeudet pitää häwitettämän: ja minä tahden ne miekan Jerobeamin huonetta kättä.

2 Kun. 13: 10. 16 luv. 17 luv.

Niin BethElin Pappi Amazia
i Israelin Kuningan tygö, sano-
Amos teke kapinan sinua vastaan
elin huoneja, eikä maahan voi
hänen sanojansa kärkeä.

Sillä näin sanoo Amos: Jero-
sälästä täytyy miekalla kuolla; ja Is-
raēlita wietämän sangittuna pois
kansasta.

Ja Amazia sanoi Amoselle: si-
itä lähtäkää mene pois, ja pakene Ju-
daan maalle, ja elätä sinus siellä, ja
sitä siellä: 1 Sam. 9: 9.

Ja älä BethEliä fillen ennusta:
Kuningan pyhä sija, ja walda-
an huone. Am. 2: 12. Luka 5: 26.

Amos wastais, ja sanoi Ama-
selle: en minä ole Propheeta, enkä
Betan poika; waan minä olen kar-
vapaimen, ja marjain hafia.

Am. 1: 1.

Mutta HERRA otti minun kar-
vapaimen, ja sanoi minulle: mene, ja en-
nusta minun kansaini Israelia vastaan.

Niin kunle siis HERRAN sanaa:
sanoi: älä ennusta Israelia was-
tasta, sillä myös puhu Jaachin huonet-
kappaleen.

Jer. 21: 2.

Sentähden sanoo HERRA näin:
enändäs pitää kaupungisa rais-
kuttaman, ja sinun poikas ja tyttäres
miekalla langeman, ja sinun pel-
kittä muoralla jaettaman: Mutta
sinun pitää saastaisesa maasa kuole-
man, ja Israel pitää ajettaman peräti
maastansa. 2 Kun. K. 17: 6, 18, 24.

S. Luku.

menen rangaistus. Hengellinen nätkä.

HERRA HERRA osotti minulle näy-
tystä, ja kago, siellä oli kori suwi-
a.

2 Sam. 16: 1.

Ja hän sanoi: mitäs näet Amos?
wastaisin: Korin suwituloa. Niin
HERRA sanoi minulle: minun kansaini
kelin loppu on tullut, en minä tahdo
nähdä mennä händä ohigen. Am. 7: 8.

Ja sinä päivänä pitää weisut Lem-
maksi itkuri läändymän, sanoo HERRA
HERRA: monda kuollutta ruumista
jokapaifasa mataman, jotka wie-
täläsa pois.

4. Kuulkat tätä te jotka kyyhää sor-
ratte, ja waiwaisia maakunnasa häwi-
tätte;

5. Ja sanotte: kosta uusi kuu lop-
puu, että me saissimme syriä myydä:
ja Sabbathi, että me ohria kauppat-
simme, ja mitan wähennäissimme, ja
hiinan korotassimme, ja waagat wää-
räxi telkissimme? 4 Mos. 10: 10.
Luka 28: 11. 5 Mos. 25: 13, 15. Jos. 12: 7.

6. Että me saissimme kyyhät rahal-
lamme halduumme, ja hätäynnet ken-
gäparilla; ja myissimme akanat sywäin
edeistä. Am. 2: 6.

7. HERRA on wannonut Jacobin
korkeutta vastaan: mitämar, jos minä
ikäni kaikki ne heidän työnsä muohdan.

8. Eikö maan sentähden pidäisi wa-
pifeman, ja kaikki sen asuwaiset mu-
rehtiman? Ja pitää nouseman kaiten
sen päälle niinkuin wirta, wietämän
pois ja upotettaman niinkuin Egyptin
witralla. Ps. 32: 6. Am. 9: 5.

9. Sillä ajalla, sanoo HERRA HERRA
ra, tahdon minä laskea Nuringon alas
puelipäiwästä, ja pimitä maan wal-
tiassa päiwällä. Ps. 19: 6, 7.

10. Minä tahdon teidän juhlapäi-
wänne käättä murheksi, ja kaikki teidän
weisunne walituxeksi, ja tahdon anda
säkin jokaisen kupeissin tulla, ja kaikki
pääät paljaksi tehdä; ja tahdon heille
murhen saatta, niinkuin joku ainoata
poikaa murhetti: ja heidän pitää sur-
kian lopun saaman. Jer. 6: 26.
Luka 48: 37. Zach. 12: 10.

11. Kago, ne päiwät tulewat, sa-
noo HERRA HERRA, että minä lä-
hetän nälsän maan päälle: ei nätkää
leiwän perään, eli janoa weden pe-
rään, waan HERRAN sanan kuulemi-
sen jälkeen:

12. Niin että heidän pitää juoye-
man yhdestä merestä niin toiseen, poh-
jasta niin itään: heidän pitää juoyen-
deleman esimään HERRAN sanaa, ja
ei kuitengan pidä löytämän.

13. Sinä päiwänä, pitää kaunit neiket
ja nuorikasset näändymän janoista:

14. Ja jotka nyt Samarian rikoyen
kautta wannovat, ja sanowat: niin totta
kuin sinun Jumalas Daniisa elää, niin

totta kuin sinun Jumalas BerSebasa elää: niitten pitä niin langeman, ettei he woi jällen noita ylös.

1 Kun. 8. 12: 29. Am. 5: 2.

D. Lufu.

Jumalan uhkaus. Mesiaaren waldakunda.

Minä näjin HERan seisowan Altarilla, ja hän sanoi: lyö oven päälliseen, niin että pihtipeilet wärisewät: sillä minä tahdon haawoittoa niitä kaikkia, jotka heille päänä ovat, ja heidän alammaisensa mielalla tappa. Ei sen pidä pääsemän joka paennut on, eikä igiänsä pelastaman joka wälttänyt on.

Hes. 9: 5, 6. Am. 2: 14.

2. Ja waikka he heitänsä hamaan helvettiin kaiwaissit, niin minun läteui on kuitengin heitä sieläkin hakewa: Ja jos he astuissit ylös tawaseen, niin minä kuitengin tahdon syöjätä heidän sielä alas.

Hes. 139: 7, 8, 9.

Obad. v. 4.

3. Ja jos he lymytäissit igensä Carmelin kukkulalle, niin minä tahdon heidän sieläkin egiä, ja temmata pois: Ja jos he heitänsä minun silmäini edestä kätkiissit meren syvöyteen, niin minä käsin karmetta, että se heitä siellä pistäis.

4. Ja jos he wihollisensa fangixi tulewat, niin minä sielä käpken mielkaa, että se heitä tappais: sillä minä pidän silmäni heidän yligensä pahaxi, ja en hywäxi.

Hes. 34: 17. Jer. 44: 11.

5. Sillä koska HERa HERa Zebaoth maahan rupe, niin se sulaa, että kaikki asuwaisset murehtiman pitä; ja että se pitä nouseman sen päälle niinkuin wirta, ja se upotettaman, niinkuin Egyptiin wirtalla.

Am. 8: 8.

6. Hän on se joka Salinsa taiwaseen rakenda, ja perustaa majansa maan päälle: hän kuguu meren wedet, ja wuodatta maan päälle, hänen nimensä on HERa.

Hes. 66: 2. Am. 5: 8.

7. Ettäkö te Israelin lapset minulle

ole niinkuin Ethiopialaiset? sanoo HERa: engö minä wienyt Israelia Egyptin maalda, ja Philiicala Kaphthorista, ja Syrialaiset Kirijä

1 Mos. 10: 14. 5 Mos. 2: 23.

8. Kago, HERan HERan näkewät syndisen waldakunnan, että minä sen juuri maan päällä räti kadotan: waikka en minä hegan Jacobin huonetta ratki kadanno HERa.

Jer. 22: 5.

9. Sillä kago, minä tahdon he ja Israelin huonen kaikkein puhe seasa anda seculotta, niinkuin se seculotan, ja ei iwängän pidä he man maan päälle.

10. Kaikki syndiset minun sani pitä mielalla kuoletettaman sanowat: ei oimettomus ole niillä eikä kohtaa meitä.

Am.

11. Sillä ajalla tahdon minä kaatunen Dawidin majan raketa hänen reikänsä paikata, ja se jällen mitä särjetty on, ja se sen raketa, niinkuin se endisellä jalla ollut on;

Ap. 2: 15: 2.

12. Että he saawat nautita min jäänät, ja kaikki pakanat, ten seasa minun nimeni pitä nattaman; sanoo HERa, joka ta teke.

Es. 44: 5.

13. Kago, se aika tulee, sanoo HERa, että yhtä haawaa kynnetään tetän, ja yhtä haawaa wiinaa sotkutun ja kylwetän, ja wuoret kiata wiinaa tunkkawat, ja kaikki owat hedelmälliset.

Jeel. 3:

14. Sillä minä käännän minun sani Israelin fangiuxen, että he kendaawat autiat kaupungit, ja wuotuwat: istuttawat wiinapuita, ja wiinaa juowat, tekewät puutarhoja niistä hedelmittä syöwät.

15. Ja minä tahdon heitä he maafansa istutta; niin ettei heitä temmata pois maafansa, jompa heille andanut olen, sanoo HERa min Jumalas.

2 Mos. 15: 1

Jer. 32: 41.

Amoksen Kirjan loppu.

Propheta ObadJa.

1. Lufu.

ObadJa ennustaa Edomealaisille armotoin-
rangaitusta, ja lohduttaa Judan Kansaa
Mehiaren valdankunnan lähenemisellä.

Tämä on ObadJan näky. Näin sa-
noo HERRA HERRA Edomista:
olemma HERRalda sanoman kuul-
että sanansaattaja on pakanain se-
n lähetetty: noskat, ja käytkämme
dä waistan sotaan. Jer. 49: 7.

Am. 1: 11.

2. Käko, minä olen sinun alendanut
anain seasa, ja sängen ylönlakotuxi
si. Jer. 49: 15.

3. Sinun sydämes ylpeys on sinun
teht, ettäs vuorten rotkoisa ajut,
w korkeisa linnoisas, ja sanot sy-
wäs: kuka taitaa minun syöjätä
ahan? Jer. 49: 16.

4. Waikkas ylös korkialle menijit
kuin kotka, ja telijit pesäs tähtein-
elle; niin minä kuitengin syöyren
m alas sielä, sanoo HERRA.
Ps. 139: 7, 8, 9. Am. 9: 2.

5. Jos warlat eli raateliat tulewat
sinun tygös, kuinga sinä niin
ty olet? Eikä he warasta niin paljo
si heillä kyllä on? Jos wiinanhakiat
waat sinun tygös, eikä he jätä wi-
marjan oxia? Jer. 49: 9.

6. Ah kuinga heidän pitä Esaan
siman, ja hänen kätetyt tawaranja
imän. Jer. 49: 10.

7. Kaikki jotka sinun kansas liitofa-
rat, pitä ajaman sinun pois maal-
si: miehet, joihin sinä turwat, pet-
wät sinun, ja woittawat sinun: jotka
sin leipäs syöwät, pettävät sinun:
sinulla ole ymmärrystä.

8. Mitämax, sanoo HERRA, minä
otan sillein Edomin wiisat, ja yur-
wryren Esaan wuorelda. Es. 29: 14.

9. Sillä sinun wäkewäs, Theman,
hämmästyvän; että heidän kail-
m pitä murhasia Esaan wuorella
uttuman.

10. Sen wäärysten tähden kuin sinä
sielles Jacobille tehnyt olet, pitä

sinun häpiään tuleman, ja ljanlakit-
sesti häwitettämän. 1 Mos. 27: 41.

Ps. 25: 12. Luku 35: 5.

11. Silloin sinä seisoiit händä was-
tan, koska muukalaiset hänen sotawä-
kensä weit pois fangittuna, ja wierat
menit sijälle hänen porteijsansa, ja Je-
rusalemissa arwan heittit; silloin sinä
olit niinkuin yri heistä. Joel. 3: 3.

12. Ei sinun pidä mielelläs kagele-
man welsjes wihelijäisyden aikaa, eikä
riemuigeman Judalaisien surkeuden ai-
kana, ei myöds sinun suus pidä niin
suuria sanoja puhuman heidän tuskan-
sa aikana. Ps. 58: 12.

13. Ei sinun pidä menemän sijälle
minun Kansani porteilta heidän sur-
kundredsä aikana, eikä mielelläs kagele-
man heidän onnettomuttansa, heidän
waiwanja aikana: eikä kättäs ofenda-
man heidän kaluunsa, heidän surkeu-
densa aikana. Ps. 137: 7.

14. Ei sinun pidä teitten haaroisa
seisoman, murhamasa heidän pakene-
waijiansa; ei myöds kiinni ottaman hei-
dän jäänyitansä ahdisturensa aikana.

15. Sillä HERRan päiwä on läsnä
kaikkia pakanoita: niinkuin sinä tehnyt
olet, niin pitä sinulle jällen tapahtu-
man: ja niinkuin sinä ansainnut olet,
niin pitä sinun pääs päälle jällen tu-
leman. 2 Mos. 21: 24. Ps. 35: 15.
Luku 6: 98.

16. Sillä niinkuin te oletta minun
pyhällä wuorellani juonet, niin pitä
kaikki pakanat alati juoman, ryypypä-
män ja nielemän, ja oleman niinkuin
ei he olletkan olissi. Jer. 25: 15.
Luku 49: 12.

17. Mutta Zionin wuorella pitä
wapaus oleman, ja heidän pitä
pyhät oleman; ja Jacobin huonen
pitä perindönsä omistaman.

18. Ja Jacobin huone pitä tuli ole-
man, ja Josephin huone tulen liekki:
mutta Esaan huone kortena, jonga hei-
dän pitä sutyttämän ja kuluttaman;
niin ettei Esaan huonesta pidä mitän
jäämän; sillä HERRA on sen puhunut.

19. Ja heidän pitä perimän koto etelän puolisen maan, ynnä Efaun wuoren kansa, ja sen lakeuden Whilisteläisten kansa, ja heidän pitä myöskin Ephraimin ja Samaritan koton omistaman, ja BenJaminin Gileadin.

20. Ja ne wiedyt pois Israelin lasten sotawäejiä, jotka Cananealaisten seasa

hamaan Zarpattiin asti oivat, ja wiedyt pois Jerusalemin kaupungit, jotka Zepharadisa oivat, pitä ne kaupungit etelään päin omistaman.

21. Ja wapahtajat pitä Israelin wuorelle tuleman, duomigemaad saun wuorta: Ja niin pitä wabadat ja Jerusalemin olemat. Esc. 1: 35.

ObadJan Kirjan loppu.

Propheta Jona.

I. Luku.

Jona kutsutaan, pakenee.

Ja Jerusalemin sana tapahtui Jonalle Amithain pojalle, sanoden:
2 Kun. K. 14: 25.

2. Nouse, ja mene siihen suureen kaupunkiin Niniveen, ja saarna siinä; sillä heidän pahudensa on tullut minun kaswoini eteen. 1 Mos. 10: 11. Euku 18: 20. Euku 19: 13. Jon. 3: 3.

3. Mutta Jona nousi ja tahdoi paeta Tarsiin, Jerusalemin kaswoin edestä: ja hän tuli Zaphoon, ja kuin hän löysi hähden, joka tahdoi Tarsiin mennä, annoi hän palkan, ja astui siihen, menemään heidän kansansa Tarsiin, Jerusalemin kaswoin edestä. 2 Aika K. 2: 16. Ap. 2: 9: 36.

4. Niin Jerusalemin annoi suuren tuulen tulla merelle, ja suuri ilma nousi merellä; niin että haaxi luultin rikkaundunen.

5. Ja haaximiehet pelkäisit, ja kukin huusi jumalansa tygö, ja he heittit kalut, jotka hähdessä olit, mereen, lewämmäxi tullarensa. Mutta Jona oli astunut alas hähden toiselle puolelle, ja makais uneen nukkunut. Ap. 2: 27: 18, 19.

6. Niin hähdenhäldia meni hänen tygönsä, ja sanoi hänelle: mikis makat? nouse, ja rukoile Jumalatas, että Jumala muistais meitä, etten me hukkuisi.

7. Niin he sanoit toinen toisellensa: tulkat, ja heittäkämme arpa, tietäremme kenenkä tähden tämä onnettomus meillä on: ja kuin he heittit arpa, langeis arpa Jonan päälle. San. 1: 16: 33.

8. Niin he sanoit hänelle: mit nyt meille, kenen tähden tämä onnettomus meillä on: mikä sumu teille ja kusta tulet? kusta maatumus kansasta sinä olet?

9. Hän sanoi heille: minä olen brealainen, ja minä pelkän sinä Jumalata taimaasta, jota ja kartian on tehnyt.

10. Niin ne miehet pelkäisit resti, ja sanoit hänelle: mikis teit? sillä ne miehet tiesit hänen Jerusalemin edestä paennen, sillä hän oli sen sanonut.

11. Niin he sanoit hänelle: meidän pitä sinulle tekemän, että meille tyvennyis? sillä meri on lainehdi heidän yligensä.

12. Hän sanoi heille: ottakot ja heittäköt mercen, niin meri tyvenee: sillä minä tiedän, että suuri ilma tulee teidän päällemme nun tähteni.

13. Ja ne miehet soudit, että olisit maan jällen saanet: mutta woinet: sillä meri kawi wälewäxi tän yligensä.

14. Niin he huusit Jerusalemin ja sanoit: Ah Jerusalemin! älä anna tän hukkua tämän miehen sielun tähden, ja älä lue meillen tätä wiatusta werta; sillä sinä Jerusalemin teet minä sinä tahdot. Onom. 9: 24.

15. Niin he otit Jonan, ja heittäköt mercen; ja meri asetui lainehdittu.

16. Ja ne miehet pelkäisit Jerusalemin suuresti; ja teit Jerusalemin lupausia.

2. Luku.

tulee nieltyni kalasta ja rukoilee Jumalata. Kala orendaa hänen maalle.

utta HERRA toimitti suuren kalan, nielämään Jonata: Ja Jona kalan waqasa kolme päivää ja yötä. Matth. 12: 40. Euf. 16: 4. Luc. 11: 30.

Ja Jona rukoili HERRAA Jutansa, kalan waqasta;

Ja sanoi: Minä huusin HERRAN ahdistuskesäni, ja hän waqamini: minä paruin helwetin aita, ja sinä kuulit minun ääneni. Ps. 77: 3, 4. Ps. 120: 1. Ps. 130: 1.

Sinä heittit minun syvyyteen kesa, niillä ympäröinti: kaikki sinun laines koskos käwit minun päälligeni.

Minä ajattelin minuni hyljättyäni silmäis edestä; kuitengin saan mi vielä nähä sinun pyhän Templis.

Wedet piiritti minua ympäröinti, syvyydet piiritti minun: kaikki peitti minun pääni. Ps. 69: 2.

Minä wajoisin wyorten perustusta, maa salpasi minun teljillänsä kaikkisesti; mutta sinä otit minun häni ulos kadotuksesta, HERRA mi Jumalani.

3. Koska minun sieluni epäili minua, niin minä muistin HERRAN päälle; minun rukouyeni tuli sinun tygös, sin pyhään Templis.

4. Mutta jotta luottawat turhaan heseen, ne hyljivät laupiuden itse maansa.

10. Mutta minä tahdon uhrata sulle kiitoyella, minä tahdon maraa paureni: HERRAN tykän on apu. Ps. 3: 9. Ps. 50: 14. Ps. 116: 7.

11. Ja HERRA sanoi kalalle, että n orensi Jonan maan päälle.

3. Luku.

ma saatuansa wakuutisen kätyn, saarnaa Niniveä. Niniven katumus.

Min HERRAN sana tapahtui toisen kerran Jonalle, ja sanoi:

2. Nouse, mene siihen suureen kaupunkiin Niniveen, saarnamaan siellä saarnaa, jonga minä jünulle sanon:

3. Silloin Jona nousi, ja meni Niniveen HERRAN sanan jälkeen. Ja Ninive oli Jumalan suuri kaupunki, kolmen päiväkunnan matka. Jon. 1: 2.

4. Ja koska Jona rupeis siinä käymään yhden päiväkunnan matkan, huusi hän, ja sanoi: vielä on neljäkymmendä päivää; niin Niniven pitä hukkuman.

5. Niin Niniven miehet uskoit Jumalan päälle, ja annoit saarnata, että paastotaitsin, ja pujit säkit yllensä sekä pienet että suuret.

Joel. 2: 15. Matth. 12: 41. Luc. 11: 32.

6. Ja koska Niniven kuningas sen kuuli, nousi hän istumeldansa, ja riisui kalliit waattensa, käärei igensä säkkiin ja istui tuhkaan;

Job. 2: 8. Matth. 11: 21. Luc. 10: 13.

7. Ja annoi kuulutta ja sanoa Ninivesä, kuningas tahdoista, ja hänen Sangareinsa kälystä; sanoden: ettei hyriän ihminen taikka eläin, karja eli lampat pida mitän maistaman, eikä lautumelle ajettaman, ja ei wettäkän juoman.

8. Waan ihmiset ja eläimet pitä säkkiin puetettaman, ja heidän pitä lujaasti Jumalan tygö huutaman. Ja jokainen palaitkan pahasta tiestänsä, ja kätensä wäkiwallasta.

9. Kuka ties, Jumala taitaa käännyä ja katua; ja lakata hirmuisesta wihastansa, etten me huku.

Jer. 18: 8. Joel. 2: 14.

10. Koska Jumala näti heidän työnensä, että he palaitit pahasta tiestänsä; katui Jumala sitä pahaa, jota hän oli puhunut heille tehdärensä, ja ei tehnytän.

1 Mos. 6: 6.

4. Luku.

Jonan närtästyminen, pensas, rangaistus.

Min Jona pani sen kowin pahayensa, ja wihastui.

2. Rukoili HERRAA, ja sanoi: ah HERRA! sepä se en kuin minä sanoin, koska minä olin vielä maasani, sentähden minä tahdoin uyös Tarssiin paeta; sillä minä tiedän, että sinä Jumala olet armollinen, laupias, pitkämielinen, suuresta hywydestä ja kadut pahaa.

2 Mos. 34: 6. Neh. 9: 17. Ps. 86: 5. Ps. 103: 8. Ps. 145: 8. Joel. 2: 13.

3. Niin ota nyt HERRA minun sie-
luni minusta pois; sillä minä kuoliisin
paremmin kuin eläisin.

4. Mutta HERRA sanoi: luuletkos
oikein vihastunes?

5. Ja Jona läxi Kaupungista, ja
istui Kaupungista itään päin, ja teki
siellä hänellensä majan; ja istui sen alla
warjosa, siihenasti kuin hän näkis mi-
tä Kaupungille tapahtuis.

6. Mutta HERRA Jumala toimit-
ti yhen pensan, joka kasvoi. Jonan
ylise, että se olisi hänen päänsä war-
jonnut, ja wirwottanut händä hänen
wawasansa: ja Jona riemuihi siitä
pensaasta suurella ilolla.

7. Mutta HERRA toimitti madon
huomeneltain, kuin aamuruisko koitti,
joka söi sitä pensasta, että se kuivetu.

8. Mutta koska Nuringo nosnut oli,

toimitti Jumala suuren tähtusen,
Nuringo paisti Jonan päähen, eikä
tuli woiwattomaksi: Niin hän
sielullensa kuolemata, ja sanoi:
kuoliisin enenkuin minä eläisin.

9. Niin Jumala sanoi Jonalle
luuletkos oikein vihastunes siitä per-
Ja hän sanoi: minä wihastun
kuolemaan asti.

10. Ja HERRA sanoi: siinä
dat pensasta, josta et mitän
nähty, eikä sitä kasvattanut, ja
nä kasvoi, ja ynnä katois.

11. Eiköistä minun pitäisi
man sitä suurta Kaupungista
tä? josta on enämbi kuin sata
ja kaksikymmeniä tuhatta ihmistä
ka ei tiedä eroitta kumbi oikia
bi wasen käsi on, niin myös
läimitä.

Jonan Kirjan loppu.

Propheta Micha.

1. Luku.

Judan ja Samarian syndi ja surkia
rangaistus.

Tämä on HERRAN sana, joka ta-
pahtui Michalle Marcsajsta, Jo-
thamin, Aharen, ja Jehislian, Judan
Kuningasten aikana; jonga hän näki
Samariasta ja Jerusalemissa.

Jer. 26: 18.

2. Kuulkat kaikki Kansat: siinä maa,
ota waari, ja kaikki kuin siinä on: ja
HERRA Jumala olkon todistaja teitä
wastan, HERRA pyhästä Templistänsä.

5 Mos. 32: 1. Ps. 11: 4. Es. 1: 2.

3. Kago, HERRA lähtee siastansa,
astuu alas ja polkee maan korkeuria:
1 Mos. 11: 7. 5 Mos. 32: 13. Eutu 33: 29.

Es. 26: 21. Am. 4: 13.

4. Niin että wioiret pitää sulaman
hänen allansa, ja laaxot halkeman;
niinkuin medenwaha sulaa tulen edessä,
niinkuin ne wedet, jotka korkialda alas
wuotawat.

2 Mos. 19: 18. Ps. 97: 5. Am. 9: 5.

5. Kaikki nämät tapahtuivat Jaco-
bin ylisikäymisen tähden, ja Israelin
huonen syndeir tähden. Kuka siis on
Jacobin ylisikäymys? eikö Samaria?

ja kuka owat Judan korkeuret?
Jerusalem?

6. Minä teen Samarian kuu-
niori kedolla, joka pannaan wii-
nybäri; ja wieritän hänen kive-
roon, ja särjen perustukseen asti.

7. Kaikki heidän epäjumalansa
rikottaman, ja kaikki heidän pol-
tulella poldettaman, ja minä hän-
kaikki heidän kuwanja; sillä he
porton pallasta kootut: sentähden
heidän jällen porton pallaksi tule-

5 Mos. 23: 18. Jos. 2: 5.

8. Sitä minnu täytyy walitte-
parkua, minun täytyy riisuttuna
alasti käydä; minun pitää walit-
niinkuin Eohikärmet ja murche-
niinkuin nälkäkurki.

Job. 30: 28, 29. Es. 20: 3. Jer. 4: 11.

9. Sillä tähän wigaureen ei
yhtän neuwoa; joka jo Judahan
on tullut, ja pitää ulottuman
Kansani porttiin asti, Jerusalemissa.

2 Kun. 2: 18: 13.

10. Mikätkä siä Gathissa
älkät andako kulla teidän
waan mengät tuhlahuoneesta
tuhkaan. 2 Sam. 1: 20. Job. 2: 8. Jer. 4: 11.

4. Pähde pois sinä kannin Kaupungin asuainen, häpiällä paljastettu. Kaupungin asuaiset ei tule ulos, walitus on lähipaitoisa, jotka saateidä ylöspitämisenfä. Es. 47: 3.

5. Se surullinen Kaupunki mureh-
n hywän tähden; sillä onnettomus
HERRalda tuleman hamaan Je-
lemin porttiin. Am. 3: 6.

6. Sinä Kaupunki Eahis, waljasta
hen eteen liukkat herwoiset, ja me-
natkaas: sinä olet Zionin tyttärelle
in alku ollut, sillä sinusa on löytyy
elin rikoria. Jos. 10: 3.
Luku 15: 39. 2 Kun. K. 19: 8.

7. Sinun täytyy niin lahjat anda
Gathikiin: Nchibin huonen pitä
elin Kuningasten liitosta luopuman.
Jos. 15: 44. Luku 19: 29.

8. Minä saatan sinulle Marefa
in perillisen, ja Israelin kunnian
Mullamiin asti tuleman.

9. Tee pääs paljari, ja keritje si-
sinun kaunijsten lastes tähden: a-
pääs paljari niinkuin kotka, sillä he
t wiedyt sinulda pois sangittuna.

B. L u f u.

Sana plonkagottu. Mesias luvattu.

1. Joi niitä jotka wahingota ajattele-
wat, ja pahoja juonia ruoteisan-
heroiyewat! että he sen täptäisit
kaamu walistaa; sillä heilläpä wal-
ton. Ps. 36: 5.

2. He ahnehtiwat peltoja, jotka he
kirallalla ottawat, ja huoneita, jot-
he onistawat; ja tekevät ylölliitä
uigen huonen kansa, ja jokaisen pe-
non kansa. 1 Kun. K. 21 luku.
Es. 5: 8.

3. Sentähden sanoo HERRa näin:
Minä ajattelen tälle sukukunnal-
paha; joita ei teidän pidä woiman
lää pois teidän kaulaanne, eikä tei-
tä pidä niin ylystäi käymän; sillä
ja aika tulee.

4. Sillä ajalla pitä teistä sanou-
tettaman, ja surkia walitus wa-
staman, sanoden: me olemma perä-
häwitetyt: minun Kansani osa on
mattu: kuinga hän meildä pelot ot-
teis, ja ne jatkaa? 2 Kun. K. 17: 24.

5. Ja tosin ei teillä pidä osaa HERR-
ran seurakunnasa oleman.

6. Ei teidän pidä (sanowat he) saar-
naman, muitten pitä saarnaman: ei
niitten pidä saarnaman niinkuin te:
en me niin ratki häpiään tule.
Es. 30: 10. Am. 7: 16.

7. Niin Jacobin huone igiänsä loh-
dutta: luuletkos HERRan hengen lyhe-
tyyt? eikä hänen näitä pitäisi tekemän?
eikä minun puheni ole hywä sille joka
oikein waelda? Es. 28: 21. Luku 50: 2.

8. Mutta minun Kansani on jo eu-
nen tätä hanginnut niinkuin wihollinen:
He ryöstiävät sekä hameen että päällis-
waatten niinkuin sodasa, niildä jotka
suruttomasti waeldawat. Hes. 22: 29.

9. Te ajatte pois minun Kansani
waimot kauneista huoneistanja; ja ala-
tti otatte pois heidän nuoruksisidansa
minun kaunistuxeni. Warts. 23: 14.

10. Sentähden nostat ja mengät
pois; sillä et te saa tästä olla: heidän
saastaisubensa tähden, pitä heidän ar-
mottomasti häwiämän. 3 Mos. 18: 25.

11. Jos joku lipilaari olis ja wal-
hen saarnaja, (joka sanois:) minä
tahdon saarnata kuinga teidän pitä
wiinaa ja wäfewätä juomaa juo-
man; senkaltainen saarnaja olis tälle
Kansalle sowelias. Wih. 3: 5.

12. Mutta minä tahdon sinua Ja-
cob Kokonansa koota, ja jäänet Israe-
lisa saatta kookoon: ja tahdon heitä,
niinkuin Bozran lauman, yhteen
saatta: niinkuin lauma pihatosa, niin
myös sen pitä ihmisistä kopiseman.
Jer. 31: 10. Joh. 10: 16.

13. Yri särkiä pitä astuman ylös
heidän edellensä, heidän pitä särke-
män läpije, ja käymän portista u-
los ja sisälle; ja heidän Kuningansa
pitä käymän heidän edellensä, ja
HERRa kaitkein esin heitä.

B. L u f u.

Päämiehen, Wappein wäkiwalda.

1. Ja minä sanoin: luukkat siis te Ja-
cobin Päämiehet, ja te Israelin
huonefa esimiehet: Eikä teidän pitäisi
oikeutta tietämän? Jer. 5: 4, 5.

2. Mutta te wihatte hywää ja ra-

kastatte pahaa: Te kistotta heidän heidän nahkansa, ja kalvotte lihan heidän luistansa;

3. Ja syötte minun Kansani lihan, ja koste te olette heidän nahan nylkemet, niin te särjettä heidän luunsa, ja halkatte rikki ne niinkuin pataan, ja niinkuin lihan kattilaan. ps. 14: 4.

4. Sentähden koste te HERran tygä hundatte, niin ei hän teitä kuule, vaan peittä silloin teistä kasvonsa, niinkuin te olette teidän pahalla menollanne ansainnet. San. 1: 1: 28. Es. 1: 15. Jer. 11: 11. Euku 14: 12. Def. 8: 18.

5. Näin sanoo HERra niistä Prophetaista, jotka minun Kansani wietelewät: he saarnawat rauhaa koste heille syötäväitä annetat, mutta koste ei heidän suuhunsa mitään anneta: saarnawat he sodan tulewan. Def. 13: 18, 19. Mich. 2: 11.

6. Sentähden pitää teidän näkyne ydyi, ja teidän aawistuksenne pimeydyi tuleman. Auringon pitää laskevan niitten Prophetain ylige, ja päivän pitää pimenemän heidän päädänsä. Jer. 15: 9. Joel. 2: 10. Am. 8: 9.

7. Ja näkiät pitää häpiään tuleman, ja emustajat häpemän, ja kaikkein täytyy suunsa peittä, ettei siellä ole Jumalan sanaa. 3 Prof. 13: 45. Def. 24: 17.

8. Mutta minä olen täynnä HERran hengen voimaa, ja oikutta ja walewyttä: että minä tohdin ilmoittaa Jacobille ylihelämyisensä, ja Israelille syn-dinsä.

9. Niin kuulkat siis tätä te Jacobin huonen Päämiehet, ja te Israelin huonen esimiehet: te jotka oikutta lauhistutte, ja käännätte toisin kaikki mitä toimellinen on: Am. 5: 7. Euku 6: 12.

10. Te jotka Zionin werellä rakennatte, ja Jerusalemin wääräydellä. Jer. 22: 13. Def. 22: 27.

11. Hänen Päämiehensä duomigewat lahjain tähden, hänen pappinsa opettawat palkan tähden, ja heidän Prophetansa aawistawat rahaa tähden: Quottawat heittänsä kuitengin HERraan, ja sanowat: eikö HERra ole meidän seafamme? ei taida onnettomus meitä kääpittä. Sepp. 3: 3, 4. Jer. 7: 4.

12. Sentähden pitää Heran tygä män teidän tähtemme niinkuin pelto Jerusalemin pitää tuleman: kwoitama ja Templin wuori meidän tultala. Jer. 26: 18.

4. L u k u.

Meziaren waldatimda. Babelin

Mutta wiimeisind päiwinä sen wuoren, jolla HER huone on, wahwistuman, ja ois Korkeimman Kaikkia muita w ja Korotettaman Kukkulain y ja Kansat pitää sinne juopeman.

2. Ja monilaiset pakanat menemän ja sanoman: tulkat ja kamme ylös HERran wuori Jacobin Jumalan huonen että hän opetais meille hämätänsä, ja me waellaisimme h polwuillansa: sillä Zionista on tulewa, ja HERran sana Jerusalemissa. Es. 2: 3.

3. Ja hän on duomigewat Kansan seasa, ja rangaisewat wät pakanat kaukaisissa maaku. Silloin pitää heidän miellansa nairi tekemän, ja leihänsä wä. Ei yhdengän Kansan pidä toista saa vastan miellaa nostaman, jillen tottuman sotimaan.

4. Jokaisen pitää wiinapuun fikunapuunsa alla pelkämätä asilla HERran Zebadthin suu o puhunut. 1 Kuu. 2: 25. Es.

5. Jokainen kansa pitää Jum nimesä waeldaman; mutta meidän waeldaman HERran meidän lamme nitmeen, aina ja ijanait.

6. Sillä ajalla, sanoo HERra, don minä onduwaifet koste, ja hyljättyt kokoon; ja sen sota minä waunut olen: 3 Wöf. 30. Def. 84: 16. Sepp. 3: 19.

7. Ja tahdon onduwaifelle per saatta, ja heikon suurerei. Def. 84: 16. Sepp. 3: 19.

8. Ja sinä Ederin wuori, ja

ären linna, sinun tygös pitä tule-
 1: ja pitä tuleman se endinen eji-
 da, Jerusalemin tyttären walda-
 da. 1 Mos 35: 21. Reb. 3: 1.

9. Miksi sinä nyt niin lakkamata
 dat? eiköitä kuningas ole sinun
 käs? ovatko sinun Neuvonandajas
 anet? että lipu tartui sinun niin-
 synnyttäväiseen. Jer. 8: 19.

10. Murehdi ja huoka sinä Zionin
 k, niinkuin synnyttäväineu; sillä
 täytyy mennä ulos kaupungeista
 edolla asua, ja mennä hamaan Ba-
 u: Mutta sinä päästetän taas siel-
 siellä on HERRa sinun päästävä
 vihollises kädestä. Ps. 54: 9.

11. Sillä monet pakanat pitä ko-
 man sinua vastaan, ja sanoman:
 mi altixi annettu, me tahdomme
 hinomme nähdä Zionista.

12. Mutta ei he HERRan ajatu-
 mitäü tiedä, eikä ota vaaria hä-
 neuvoitansa; sillä hän on hakenut
 kokoon, niinkuin lyhtet riikseen.
 Jer. 51: 33.

13. Sentähden neuve ja tapa rihtä
 Zionin tytär: sillä minä tahdon
 tehdä rautaiset sarwet ja wäsi-
 konnet, että's paljo kansaa runte-
 Miin minä tahdon myöds heidän
 ransa altixi anda HERRalle, ja
 hyvydenjä kaiken mailman hal-
 le.

14. Mutta hangise nyt sinä sota-
 en: sillä meitä piiritetän; ja Israe-
 Duomarita reigalla postelle lyödän.
 Job. 16: 10. Sal. w. 3: 30.

3. L u k u.

Bethlehem. Assurin fangeus.

1. Sinä Bethlehem Ephrata, joka
 wäihäinen olet Judan tuhannen
 sa: sinusta on minulle se tulewa;
 Israelisa on hallixia olewa;
 uloskäymys on ollut alusta
 wäihäisistä.

2. Sinä anda heitä siihen aikaan
 waiwatta, kuin se on synnyttä-
 joka pitä synnyttämän: Ja
 hänen weljistänsä pitä tule-
 jälken Israelin lasten tygö.

3. Mutta hän on astuwa edes, ja
 kaigewa HERRan wäfewyden kautta,
 ja HERRan hänen Jumalansa nimen
 korkeuden kautta, ja heidän pitä le-
 wosa asuman; sillä hän on nyt kuu-
 luisari tulewa, niin lawialda kuin
 mailma on.

4. Me saamme myöds rauhan Assu-
 rista, joka nyt meidän maalenime tul-
 lut on, ja meidän huonemme tallannut
 on: Sillä händä vastaan pitä seige-
 män paimenda ja kahdeyan Väämieistä
 herätettämän: 2 Kun. 8: 18, 13, 25.

5. Jotka Assurin maan pitä mie-
 tällä häwittämän, ja Nimrodin maan
 heidän owisansa: Miin me Assurista
 päästetty tulemaa, joka meidän maal-
 lemme tullut on, ja meidän rajamme
 tallannut on. 1 Mos. 10: 10, 11.

6. Ja jäänet Jacobisa pitä myöds
 monen kansan seaja oleman, niinkuin
 kaste HERRalda, ja niinkuin saten pi-
 sarat ruuholla; joka ei ketän odota,
 eikä ihmistä tottele.

Ps. 110: 3. 1 Cor. 3: 6, 7.

7. Ja jäänet Jacobista pitä pala-
 nain seasa, monen kansan tykönä ole-
 man, niinkuin jalopeura meidän petoin
 seasa, ja niinkuin uuri Jalopeura
 lammaslauman seasa; jota ei kengän
 woi karkotta, koska hän mence läpien,
 sotkuu ja repelee.

8. Sinun kätes saa woiton kaikkia
 vihollixias vastaan; että kaikki sinun
 vihollises häwitetän.

9. Sillä ajalla, sanoo HERRa, tah-
 don minä otta sinulda pois sinun he-
 woises, ja kadetta sinun rattaas.

10. Ja tahdon sinun maas kaupungit
 häwittä, ja kaikki sinun linnaas särkää.

11. Ja tahdon welhot sinusa häwit-
 tä; ettei yrikan tietäjä pidä sinun ty-
 könä oleman.

12. Minä tahdon temmata pois si-
 nun kuras ja epäjumalas sinusta; ettei
 sinun pidä sillen kumartaman sinun
 kättes tekoja.

13. Ja tahden hakata maahan si-
 nun meigistös, ja sinun kaupungis hä-
 wittä.

14. Ja minä tahdon kostaa hirmuis-
 sindella ja wihalla, kaikki pakanat, jot-
 ta ei tahdo kuulla.

G. L u k u.

Uurossa otolliseen Jumolan palvelukseen, ja uskaus määrin tekeille.

Kuulkaat siis mitä HERRA sanoo: nouse ja mihtele vuoria, ja kuul-
lau kulkulat sinun äändäs.

2. Kuulkaat te vuoret HERRAN riitaa, ja te väkivät maan perustukset; sillä HERRalla on riita Kansansa kansa, ja Israelin kansa tahtoo hän kampailla.
Ps. 4: 1.

3. Minun Kansani, mitä minä olen sinulle tehnyt? eli millä minä olen sinua raskauttanut? sanos minulle.
Jer. 2: 5.

4. Minä olen kuitengin sinun Egyptin maasta vienyt plässi, ja luvastin sinun orjiden huoneesta; ja lähetin sinut etees Mooseren, Aaronin ja Mir-Jamin.
2 Mos. 15: 21.

5. Minun Kansani, muista siis mitä neuvoa Balach Moabin Kuningas piti, ja mitä Bileam Peorin poika händä wastaais, Sittimistä hamaau Gilgaliin asti, että te tiedäisitte HERRAN wanhurskaita töitä.
4 Mos. 22: 5. Luku 23: 7. Luku 24: 15. Jos. 5: 9.

6. Millä minun pitää HERRAA lepyttämän? kumarruxellako sen korkean Jumalan edessä? pitääkö minun händä lepyttämän polttouhrilla ja wuorikun-
naisilla wafikoilla?

7. Usuletkos että HERRA mielsstyy moueen tuhaudeen oinascen? taikka öljyn, waikka sitä epäluksiset wirrat täyvä olijit? eli, pitääkö minun andaman minun eskoisen poikani minun öljykelkämisehen tähden? eli minun ruu-
nini hedelmän minun sieluni syntiin tähden?
Ps. 50: 9. Ps. 51: 18. Et. 1: 11.

8. Se on sinulle sanottu ihminen, mikä hywä on, ja mitä HERRA sinulda waatii, nimittäin, että kätket Jumalan sanan, ja harjoitat raskautta, ja olet nöyrä sinun Jumalas edessä.
5 Mos. 10: 12.

9. HERRAN äänen pitää kuuluman kaupungin ylige, mutta joka sinun nimes pellä, pitää menestymän. Kuulkaat ushaa, ja kuka sen on toimittanut.

10. Sitä vielä ole wäärä tawara

jumalattomain huoneissa, ja mikä minun kauhijutuxi?

11. Eli pitääkö minun wäärät ja petolliset, pundarit säkeji, kopsi sexi arwaman?
3 Mos. 19: 36. Jos. 12: 7.

12. Joitten kautta hänen wäl- paljo wäärpittä tekwät, ja hänen waisensa walhettelewät; ja pettäm-
kieli on heidän suusansa.
Jer. 2: 23.

13. Sentähden minä rupen sinua rangaifemaan, ja härcitän sinun huoneis tähden.

14. Sinä syöt, ja et taida tulla, ja sinä pitää sinufas noud-
män: Mitäs kätket, ei sen pida män, ja mitä pääsee, sen minun kalle annan.
Ps. 4: 10.

15. Sinä tyhvät, ja et leittä sotkut öljypuita, ja et saa istää woidella: ja kuurukset wiinaa, saa sitä juoda.
5 Mos. 28: 38. Am. 5: 11. Jer. 9: 13. Ps. 104: 15.

16. Sitä Omitin säädöt pidetän, ja kaikki Ababin hirsit ja te waellatte heidän nemo-
Sentähden tahdon minä sinua tehdä, ja sen maan asurawet ja teidän pitää minun Kansani klandaman.
Jer. 51: 37.

7. L u k u.

Jumalan lapset saawat armot.

Woi minua! sillä minulle tapan niinkuin jille joka winaa tähteitä hake, kuka ei winaa löytä syötää: ja minun sieluni wuor-
warhaisista hedelmätä.
Psalm. 21.

2. Hywät ovat maasta kadonnet ja wanhurskat ei ole jillen ihmisten ja: kaikki he waijypät werta wuor-
xensa, jokainen waloi toista, kättäin sä händä;
Ps. 12: 2. Jos. 4: 1.

3. Ja luulewat huwästi tekewät kosta he pahasti tekewät. Mitä mies tahtoo, sitä Duomari sanoo, ja se hänelle jetafiu hywää, jällen tekewät puhurwat oman tahtonsa k-
leen waijottarensa, ja waijottarensa niinkuin he tahtowät.
Et. 5: 20. Mich. 2: 1. Ps. 115: 8.

4. Kaikkein paros on heidän

ja niinkuin **eserjappura**, ja lais-
toimellisiin on niinkuin **ohdattet**:
etta kosta **sinun** saarnajais päiwät
ovat, ja sinä tulet rangaisturi, jil-
ei he tiedä kuluuga heidän me-
jän pitä.

1. **Minä** kengän uskoko lähimmäistän-
Minä kengän uskaldako **Väämiesten**
le: kätke sinun suus owi silmä kuin
kaa helmasas.

5 Mos. 13: 6.

2. **Sillä** poika kagoo ylöä **Jfänsä**,
er karttaa äitiänsä vastaan, ja mi-
naoppiansa vastaan; ja ihmisen wi-
het ovat hänen oma perhensä.

22: 7. Matt. 10: 35, 36. Luc. 12: 53.

3. **Mutta** minä tahdon kagoo **HER-**
päälle, ja minun autuudenti **Juma-**
adotta: minun Jumalani on mi-
nullewa.

4. **Sillä** iloize minun **wiholliseni** mi-
la että minä langeisin, minä olen
nousewa; ja waikka minä pimey-
sissä, niin **HERra** on kuitengin
minun walleutemi.

5. **Minä** tahdon kanda **HERran**
sen; sillä minä olen händä vastaan
hä tehyyt; sitenasti kuin hän mi-
kassani toimitta, ja saatta minulle
euden: **Sän** wie minun ulos wal-
teen, että minä saan nähä hänen
nhurstaudensa. Jer. 50: 34.

6. **Minun** **wiholliseni** pitä sen nä-
än, ja peräti häpidän tuleman, joka
sanoo minulle: kusa on **HERra**
khi Jumalas? **Minun** silmäni pitä
näkemän, että hän pitä niin-
a koka katuilla poljettaman.

9f. 42: 4, 11. Joel. 2: 17.

7. **Sillä** ajalla pitä rakettaman
en sinun muuris, ja Jumalan sana
kalda pulistettaman.

12. **Sillä** ajalla pitä sinun tygös
Ujyriasta ja wahtwoista kaupungeista
tuldaman; hamaista wahtwoista kaupun-
geista niin wirtaan asti, yhdestä merestä
niin-toiseen, yhdestä wuoresta niin toiseen.

Es. 19: 23.

13. **Sillä** maan pitä antiari tule-
man asuwaisensa tähden, heidän tbit-
tensä hedelmän tähden.

14. **Kaike** **Kansaa** sinun saunallas,
sinun perimises laumaa, joka asuu yri-
nänsä, megästä wainion lestellä: **Anna**
heitä kasta **Basanisa** ja **Sileadisa**, niin-
kuin endiseen aikaan.

15. **Minä** annan heidän ihmeitä
nähdä, niinkuin muinen kosta he **Egyp-**
tit maada läyrit: Joel 2: 26.

16. **Etä** pakanat sen näkssit, ja
kaiikki heidän waimollisensa häpessit, ja
panisit kätensä suunsa päälle, ja krr-
wansa tuljssit.

17. **Heidän** pitä tomua muoleman
niinkuin karme, ja niinkuin madot maan
päällä pesästänsä liikkuman. **Heidän**
pitä pelkämän **HERraa** meidän **Juma-**
latamme, ja wapiseman sinun edessä.
9f. 72: 9. Es. 49: 23.

18. **Kusa** on senkaltainen **Jumala**
kuin sinä olet, joka synnit ahnat an-
deri? hän menee ohige perimisesnä
jäädnytten rikoria: ei hän pidä wihaa
ijäti; sillä hänellä on halu lauptuteen.
2 Mos. 34: 6. 9f. 103: 8, 9. Jer. 10: 8, 11.

19. **Sän** käändyy, ja armahtaa
meidän päallemme, ja polke alas mei-
dän pahat tekomma, ja kaiikki mei-
dän syndimme meren sywyteen heittä.
9f. 3: 10: 43.

20. **Sinä** pidät **Jacobille** sen uskol-
lisuden, ja **Abrahamille** sen armon,
jongas muinen meidän **Jsillemme**
wannonut olet.

Michan Kirjan loppu.

Propheeta Nahum.

1. Luv.

HERran kiwous. **Assur**, langee,
ämä on **Niniven** tuorma ja **Nabu-**
min sen **Silkoilaisen** ennustus kirja.

9f. 13: 4.

2. **HERra** on kiwas **Jumala** ja
kostaja, ja **HERra** on kostaja ja wi-
hainen: **HERra** on kostaja **wihelli-**
sänsä vastaan, joka ei wainollisiansa
unohda.

2 Mos. 20: 5.

3. HERRA on pitkämielinen ja suuri voimasta, josta edesä ei kengän ole viatoin: HERRAN tie on tuulesa ja tuispäässä, josta jalkain tonu pilvi on: 2 Mos. 34: 6, 7. Ps. 18: 14. Ps. 114: 5. Ef. 5: 2.

4. Joka nuhitelee merta, ja kuivaa sen, ja teke kaikki virrat kuivaksi: Basan ja Carmel taipuu, ja se näänny mitä Libanonin vuorella kukoistaa. 2 Mos. 14: 21. Jos. 3: 16. Ps. 106: 9.

5. Vuoret vapisevat hänen edessänsä, ja kukkulat sulavat: maa palaa hänen edessänsä, ja maan piiri, ja kaikki jotka siinä asuvat. 2 Mos. 19: 18. Ps. 18: 8. Joel. 3: 16.

6. Ja kuka seiso hänen vihanensa edessä? eli kuka voi pysyä hänen hirmujensa edessä? hänen vihanensa palaa niinkuin tuli, ja kalliot lohkavat hänen edessänsä.

7. HERRA on laupias, ja turva häidän aikana; ja tunde ne jotka uskaldavat hänen päällensä. Ps. 9: 19.

8. Kosta vedenpaisumus juoree, niin häät sen lopetta; mutta hänen vihollisiansa hän vaihdoo pimyydellä.

9. Mitä te ajatteletta HERRAA vastaan? hän on se joka kuitengin teke lopun: ei ahdistus kahdesti tule.

10. Sillä niinkuin orjantappurat jotka selasauraijin kasvatat, ja kaitseu tuoreimmat ovat, poldetan niinkuin kuitvat korret. Ps. 58: 10.

11. Niin pitä oleman se kavalajoni, joka sinusta tulee ulos, ja paahaa ajattelee HERRAA vastaan.

12. Niin sanoo HERRA: waikka he ovat rauhassa, ja heitä on tosin menda, kuitengin heidän pitä maahan hakaturi tuleman ja menemän pois; sillä minä olen sinua nöyryttänyt, mutta en tahdo kuitengan enää vaiwata: 13. Waan tahdon silloin hänen itensä sinusta särkeä, ja reuäjä rikki sinun sitees.

14. Mutta sinua vastaan on HERRA käskenyt, ettei yriskän sinun aimes siemen pölymän pidä. Sinua Jumalas huoneista tahdon minä hukuttaa sinun epäjumalas, ja kuivas tahdon minä sinulle haudari tehdä; sillä sinä olet vihjari tullut. 2 Kon. 3: 19: 37. Ef. 37: 38.

15. Kago, suloisten saarnajien jalat ovat vuotilla, niitten rauhaa julistawat: pida sinun päiwäs, Juda, ja mara lupauksesi se jumalatoim pida sinun päälles, joka on kofonant wietetty. Ef. 52: 7. Rom. 10: 12.

2. Luku.

Minimeu piiritys ja rosko.

Haastaja pida asurman pids sinun, ja piiritämän linnan: wota ahkerasti waari teistäs, hangy jaloiti, ja wahwista sinun voimast ketsästi. Ef. 8: 9, 10. Luku 10.

2. Sillä HERRA tuo sätten sin suuren kunnian, niinkuin sinu gin sinren kunnian: waikka he ovat hänen tyhjendänet, ja wiinapuunsa ovat tarmellet.

3. Hänen wälensänsä kiltwet pimaifet, hänen sotawäkensä on kuin purpura, hänen rattansa wat niinkuin tulisoitot, kosta mennän: heidän ketsänsä häälwet.

4. Kattat wietjäwät katwikk kolisewat kullilla: he wälkkywät kuluin tuliseitto, ja juwewat niink pitkäsen leimans.

5. Mitä hän ajattelee roskewä kuitengin heidän pitä langeman, w kuhunga he tahtewat: ja heidän riendämän muurehinsa päin, ja wawjeluween, kusa he irjana oliw.

6. Mitä portit wirtain tyhdywä tengin awatan, ja hucue hajoitewat.

7. Drötnungi pitä wietämän saugittuna, ja hänen piitansa mau niinkuin mettiset, ja riind lybmän.

8. Minimeu on ollut aikamansa kuluin lala lammikko wettä täpny, w nyt he paknewat. Seisokat, jetti (pitä heitä huuttaman); waan ei ketän joka takawja kagoo.

9. Niin röhkäkät hep äta, kuitwä: sillä täsä on tawarä loppumata, ja kaitkinaiften kappaleu paljous.

10. Mitä nyt sen wawjeluween peräti paljasteturi, ja kuitwä sinuän en rauwemust pois, wawjeluween

ovat, ja kaikki landet wapisewat, ja
 kaikki kashoot mustari muundineat.

11. Kusa nyt on Jalopeurain asuin-
 ja nuorten Jalopeurain laiduut?
 Kousa Jalopeura meni, ja naaras
 jalopeura, jalopeuran penikan kausa,
 ei tohtinut kengän heitä karkotta.

Def. 19: 1, 2c.

12. Waan jalopeura raateli tyllä
 pilkoillensa, ja muuxi naaras jalopeu-
 rullensa; ja täytti luolausa raatelureista
 pesänjä ryöstimisehän.

13. Kago, minä tulen sinun tygös,
 noo HEDra Zebaoth: ja sytytän
 sin rattaas sawun, ja miekan pitä
 sin muoret Jalopeuras syömin; ja
 teen lopun sinun ryöstimisehäs
 kaka, ettei sullen pidä sinun sanau-
 attajas äändä kuuluman.

B. Lufu.

Amiambi kirjoitus Niinwen teoloituresta.

1. Voi sitti murhakaupungita! joka on
 räynä walherta ja ryöstäyttä; eikä
 do ryöstäyrestämä lakata.

Def. 24: 6, 9. Hab. 2: 12.

2. Sillä sinä kullan ruofat wint-
 kän, ja ratasten pyörat kitiiswän: he-
 met birnuwan, ja rattat wierimän.

3. Hän wie rakastajat wälkywäi-
 miekoilla, ja kirkawilla keihäillä:
 sinä monda tapettua makaa, ja sru-
 umisten läjät: niin että ruuut
 at lufenattomat, ja niihin täytyy
 lageta.

4. Kaikki nämät sen kamin ja rak-
 porton suuren huoruden tähden,
 ja on taitawa noita; joka huoru-
 ellansa pakanat, ja welhoullansa maat
 kansat myynyt on.

5. Kago, minä tulen sinun kimpuus,
 noo HEDra Zebaoth: minä aivan
 sin waattes palden sinun kashoistat,
 näytän sinun häpös pakanoille, ja
 sin häpäs waldakunnille osotan.

Def. 47: 2, 3. Jer. 13: 22. Def. 16: 37.

6. Ja teen sinun sanger karhista-
 paiferi, ja häwäisen sinun, ja teen si-
 jastajasi saderi.

7. Ja pitää tapattumatt, että kaikki
 olta sinun näkewät, pitää sinua pake-

neman, ja sanoman: Niinwe on raa-
 deltu, ja kusa tahtos händä armahtaa?
 ja kusta minun pidäis sinulle lohdut-
 tajata egimän?

8. Oletkos parambi kuin hallitsiain
 Kaupungi No? joka wirtain keikellä
 oli, ja wesi juori hänen ymbärillänsä,
 songa muurit ja wahwiistuxet olit me-
 ren remmusa.

Jer. 46: 25.

9. Ethiopia ja Egypti oli hänen lu-
 kematoiu wäkeuhä: Put ja Lybia olit
 sinun apunas;

2 Alla R. 14: 9.

Jer. 46: 9.

10. Ja kuitengin hänen täytyi pois
 ajettuna olla, ja mennä pois sangittu-
 na, ja hänen lapsensa owat kaikkein
 katurin suisa lyödyt, ja hänen kunnial-
 lijistansa heitettin arpaa, ja kaikki hä-
 nen ylimmäisensä pardin kahleisiin.

11. Juri niin täytyy sinun myös
 juopua, ja sinuas lymyttä; ja turwaa
 wihollistes edestä egia.

12. Kaikki sinun wahwat Kaupungis
 owat niinkuin skimapiut, joisa tyypät
 skimat owat: koska niitä puhdistetan,
 niin he putowat sen suuhun joka niitä
 syöddä tahtoo.

13. Kago, sinun Kansas pitää tules-
 man niinkuin waimot, ja sinun maas:
 owet pitää sinun wihollisilles tekomanja
 anteneman, ja tulleu pitää sinun jalpas
 syöminän.

Jer. 50: 37. Suta 51: 30.

14. Anunnuna sinulles wettä, sinä
 kuin sinä piritetan: wahwista sinun
 sinuas, mene saween ja sotke sitä, ja
 tee wahwoja tiilejä.

15. Mitta tulen pitää sinua syöminän,
 ja miekan sinua jurumaman: sen pitää
 sinun syöminän niinkuin parmat: sen
 pitää langeman sinun päälles niinkuin
 ruohomadot.

16. Suämbi sinulla on kaupparie-
 hiä kuin tähtiä taivaasa: Mitta nyt
 heidän pitää igensä hajoittaman niin-
 kuin parmat, ja lendämän siitä pois.

17. Sinun ylimmäisjäs on niin mon-
 da niinkuin ruohomatoja, ja Päämie-
 hiäs niinkuin parmoja, jotka heittäjä
 sidoille wälä aikana siottawat: Mitta
 koska Muringo nousee, niin he jeldä läh-
 tewät, ettei jääkan tuta, kusa he olit.

18. Sinun painuues, Hänä Muringin

Kuningas, pida maikaman: ja sinun voimakkaites pida maata paneman: sinun Kansas pida vuorille hajoitettaman, ja ei pida kenengän heitä kokoman.

Jer. 28: 2. Euku 25: 34.

19. Si pida kenengän sinun wahin-

Nahumin Kirjan loppu.

gotas parandaman, eitä sinun gajitureitas sureman; waan kaikki ka näitä jinnsta kuulewat, pida änsä jinnsta yhteen työmän: sillä ei ole sinun pahudes ilman lattu kohdannut?

Propheta Habakuk

1. Luku.

Judalaisten jumalattomuus. Chaldealaisen murha. Prophetan rukous.

Tämä on se raskaus, jonga Prophe- ta Habakuk on nähnyt: Ef. 13: 1.

2. HERa, kuinga kauwan minun pida huutaman, ja et sinä tahdo kuul- la? kuinga kauwan minun pida parku- man wäliwallan tähden, ja et sinä tah- do autta?

3. Mixis minulle wainvaa ja työtä ofotat? mixis minun annat nähdä ryö- wyttä ja wäliwaldaa, minun ympäril- läni? riita ja tora saa wallan.

Of. 10: 14.

4. Sentähden hyljätän laki, ja oi- leus ei koston saa edes lähdy; sillä ju- malatoin sortaa wanhurksaita, sentäh- den tehdän wäärät duomiot.

5. Kagoat pakanain seasa, kagoat ja ihmetelkät, ja hämmästykät; sillä minä teen työn teidän aikananne, jota ei teidän pida uskoman, koska siitä pu- hutaan.

Ap. 2: 13: 41.

6. Sillä kago, minä herätän Chal- dealaiset, haikian ja nopian Kansan; jonga pida waeldaman niin lewiäldä kuin maa on, ja omistaman ne asumi- set, jotta ei heidän emansa ole.

7. Joka pida hirwiinen ja julma oleman, käskemän ja waatiman, niin- kuin hän tahtoo.

8. Hänen heroisensa owat nopiam- mat kuin Bardit, ja purevaisemmat kuin judet ehtolla: hänen ragaemie- hensä waeldawat laualda: ja hänen ragaemichensä tulewat kankaa; ja len- dävät, niinkuin kotta riendä raadolle.

Jer. 4: 13. Euku 5: 9. Serb. 3: 3.

March. 24: 28.

9. He tulewat kaikki wahingoitta-

maan: he käändävät kastiensa päin, ja kokowat sangeja uiinkua daa.

1 Mos. 32: 12. Of. 1: 10.

10. Heidän pida Kuningoita man ja Wäämiehiä nauraman, linnat pida heidän leikkinänsä olla, sillä he teläwät wähat wallit, ja tawat ne.

11. Silloin he muuttawat ma- yligeläywät ja rikkowat; että he telä- wat heidän woimansa olewan Jumalansa.

Dan. 3: 4.

12. Etköis sinä HERa ole minun Jumalani, minun pyhä- älä anna meitä kuolla, waan heidän olla, o HERa, meik- noasti rangasturexi: ja anna heidän, o meidän turwamme, me- ainoasti kurritta.

5 Mos. 32.

13. Sinun silnäs owat puhat, ettes woi pahaa nähdä, ja et ta- kagoa surkiutta: Mixis kago: sillä lönkagojita, ja waikenet kotta ju- malatoin sen nielee, joka händä k- kambi on?

Job. 21: 7.

Of. 5: 5, 6. Jer. 12: 1.

14. Ja mixis teet ihmiset niink- kalat merejä, niinkuin madot, joilla- haldiata ole?

15. He ongiwat kaikki ongella, wetäwät muotakansa ja saawat me- kossansa; joita he iloizewat ja muigewat.

16. Sentähden he uhratwat mu- lensa ja suiguttawat werkollensa; heidän ofansa nitten kanka- tussut on, ja ruokansa herkulliset.

Ef. 10: 23.

17. Sentähden he wietä- tawät muotansa uros, eitä k- k- saa tappamasta.

2. S. Luf.

ou voima. Babyloniaalaisten rangaistus.

11. Sillä minä seison minun wartiosani, ja astun minun liumani; ja kagedähdäyeni mitä minulle sanotan, ja minä sitä vastaan, joka minua uuh-

Es. 21: 6. Hes. 3: 17. Eutu 33: 7.

12. Mutta HETra vastais minua, jaanoi: kirjoita se näky, ja piirrä muun, että ohje käypä sen luki.

Es. 30: 8.

13. Sillä se ennuus piti ajallansa jättämän, ja piti sietekin ilmandu- ja ei wiipistelemän. Jos se wiiniin odota händä, hän tulee totti, ja ei wiioytele.

Hes. 10: 37.

14. Mutta joka sitä vastaan on, ei sielunsa pida menezymän: sillä hurikas on elämä uskojansa.

Es. 36. Rom. 1: 17. Gal. 3: 11. Hes. 10: 38.

15. Mutta wiina teke vlypiän miehen Misferi, ettei hän taida pysyä sijan- joka sielunsa lewittä niinkuin hel- ti; ja on niinkuin luolema, joka ty- ärtöin on: hän temmaa puoleensa ja pikanat, ja kokoo tygönsä kaikki njat.

Es. 13: 14.

16. Mitämar, nämät kaikki piti hä- sä sanaulajin telemän, ja puhen tapauksen, ja sanoman: Voi sitä, ja kokoo tawaransa muitten hywy- tä! Kuinga kauwan se kestää? ja sä- tä paljo lokaä päällensä.

17. O kuinga äkiä ne piti tule- ma, jotka sinua purewat, ja ne he- wät, jotka sinun syörewät pois? ja un täytyy tulla heille saaltri.

18. Etä sinä olet monet pakanat ryö- samyt, niin piti kaikki jäännet Kan- ra taas sinua ryöwämän, ihmisten retä tähden, ja maan ja Kaupungin kaikkein sen asuwaisen tähden, kuin hjetetyt ovat.

Es. 33: 1. Jer. 51: 27, 28.

19. Voi sitä joka ahue on oman huo- ja pahuderi, että hän panis pesän- kerkuteuten, ja pelasais itsensä on- kemudesta.

San. 1: 15. 27. Dan. 4: 27.

20. Mutta sinun nemoos piti sinun nemoos: häpiäri: joutumari; sillä sinä o- wida paljo Kanroja työny, ja pl- äiti syndiä tehnyt.

11. Sillä kivetkin seisosa piti hur- taman, ja malat harjaida piti hoiti wastaman.

12. Voi sitä, joka Kaupungin we- rellä rakenda, ja walmistaa Kaupungi- ta wäärpedellä. Jer. 22: 12. Hes. 24: 9.

13. Kago, eikö nämät HETralda Zebaothilda tapahdu? Mitä Kanjat ovat sinulle tehnet, se poldetan tuleja, ja jonga tähden ihmiset ewat wäsyte- tyt, se täytyy hukutetta.

14. Sillä maan piti oleman täy- nä HETran kunnian tundoa; niin- kuin wedet jotka meren peittäwat.

Es. 11: 9.

15. Voi sinua, joka lähimmäsilles panet sijalle, jekoitat siihen sinun jul- mudes ja juowitat händä, että hänen häpiäny näkiit.

16. Sinua piti häpiällä rawittaman kunnian edesiä: Niin juo sinä myös nyt että häpys paljastaisit; sillä HETran oikian läden malja piti sinun tygös poikkeman, ja sinun täytyy häpiälliseji oyenda sinun kunniasat vastaan.

Jer. 25: 15, 27.

17. Sillä se wäkiwaldä kuin Liba- nonija tehty on, piti langeman sinun päälles, ja haastatut eläimet piti sinua peljättämän, ihmisten weren tähden, ja maan ja Kaupungin ja kaikkein sen asu- waijsten tähden, kuin ryöjetyt ovat.

5 Mos. 3: 25. Eutu 32: 24. Hes. 14: 18.

Isa. 11: 1.

18. Mitä siis kuwa autta taitaa, jonga puuseppä tehnyt on? eli wäletty kuwa ja walhen saarnaja? Mitä se jo- ka niitä teke, luotta itsensä siihen, että hän myllä epäjumalita tehdä taitaa?

Es. 44: 9, 10. Jer. 10: 14, 15.

19. Voi sitä joka sanoo kannolle: heräjä: ja myllä kirelle: nonse: seu- gö pidiäs opettaman? Kago, se en kul- lalla ja hopialla silattu, ja ei ole sinä enjingän hengeä.

20. Mutta HETra on pyhästä Templi- sänsä: waikekon kaikki mailma hänen kaswoinsa edesiä.

Es. 66: 17. Hes. 1: 7. Isa. 23: 15.

3. S. Luf.

Kulous Judan ehestä Babyloniaalissa wajan.

Tämä on Propbetan Habakukin ru- kous wiattomain edesiä:

2. **HERA**, minä kuulin sinun sanomas, ja hämmästyin: **HERA**, wirtota sinun käsialas wuositautten keitelä, ja tee se tiettävästi wuositautten keitelä: wihasta nuijista laupiota.

3. Jumala tuli etelästä ja pyhä **Baranin** vuorelta, **Sela!** Hänen kunniansa peitti taivat, ja hänen kiitoksen sa täytti maan.

2 Mos. 19: 16.
5 Mos. 33: 2. Duom. 5: 4.

4. Hänen paistensa oli niinkuin walkeus, sätet läwit hänen käsiinsä: sielä oli hänen wäkevydensä salattu.

2 Mos. 24: 17.

5. Hänen edellänsä läwi rutto, ja wihaus hänen jalkainsa edessä.

2 Mos. 9: 3. Euku 12: 29.

6. Hän seisoi ja mittais maan, hän kageli ja hafoitti pakanat, niin että ijanakkaiset wuoret umferruit, ja ijäiset kukkulat notkistuit; koska hän mailmasa waelji.

7. Minä näjin Ethiopian majat surkiana; ja Midianilaisten tellat wapi-sewan.

Duom. 7: 21.

8. Etkö **HERA** ollut wihainen wirrasa? ja sinun hirmuisudes weisä, ja närkästyres merestä? Koskas ajoit hewoisilläs, ja sinun rattas sait woi-ton.

2 Mos. 14: 26, 29. Euku 15: 3.

9. Sinä weit sinun jouhes edes, niinkuin sinä olet sukukunnille wannonut, ja sanonut **Sela!** ja ajoit wirrat maasa.

Jos. 3: 16.

10. Wuoret näjät sinun, ja wapisit, wirta meni pois: sywyys annoi tjestän-sä äänen, ja nosti sinunsa korkeuteen.

Ps. 77: 19.

11. **Auringo** ja **Kuu** seisoiit fiellan-

sa: sinun wuoles menit siikkandella, sinun sauras pitkäsen leimanyksä.

Jos. 10: 12, 13, 21.

12. Sinä tallajit maan, wirta ja surwoit rikki pakanat hirmuisin.

13. Sinä läwit **Kaujaas** autta auttamaan woideltus karja. Sinä jastit pään jumalattomain huoneita, jastit perustuxet, kaulaan asti, **Sela!**

14. Joska sinä wielä kirojta, waldikata **Kylinensä!** josta tules kuin tulispää minna hajeittama, iloiqewat niinkuin he olijät kypänet salaisesti.

15. Sinä ajoit hewoisilläs suurten wetten loasa.

16. Että minä sen kuulen, wirta ni sydämeni murehtii, minun ni wärisewät hundojta, närkä on nyt minun luhini, minä olen linea minusani: josta minä wäiwätä waiwani ajalla, koska wu uemmä sen **Kansan** tygö, josta josta tä wrahan.

17. Sillä ei fikunap: un hoittaman, eikä wiinapuisa pel-delmäta oleman: Oljyynitten pistele, ja ei pelot anna elatus, lambat pitä wihatoka farkotetta, eikä karjaa pida nawetosa oleman.

18. Mutta minä iloiqen **HERA** ja, ja riemuigen **Jumalasa** minun lunastajasani.

Ps. 16: 1.

19. **HERA HERA** on minun wirta, josta asetta minun jalkani kuin peurain jalat: Ja wic minun tiellen, niin että minä toitan wirta kandeleitani.

2 Sam. 22: 11.

Sabakufin Kirjan loppu.

Propheeta Zephan'Ja.

1. Luku.

Judan Kansan häwitös.

Tämä on **HERAN** sana, josta tapah-tui **Zephan'Jalle** **Chujin** pojalle, **Gedalian** pojalle, **Amarian** pojalle, **Zebhišian** pojalle; **Koskan** **Amonin** pojan, Judan Kuningan ajalla.

2. Minä tahdon kaikki maalda otta peräti pois, sanoo **HERA**.

3. Minä tahdon otta pois **Kuu** ja **Karjan**, liinut taivan alda, ja **lat** merestä otan minä pois, niin wirta pahemmyren ja jumalattoman, ja tahdon ihmiset maan päällä, sanoo **HERA**.

4. Minä ojennan minun **Judan** päälle, ja kaikkein minun **Jotka** **Jerusalemija** aharat, ja **herat**

imin jäänet, ja Muuklein ja Ypauimen tästä paikasta:

2. Kun. K. 23: 4, 5.

Ja ne jotka lattoin päällä taitotavakka kumartavat; ja jotka kirtavat ja wannovat YH:ran ta; ja wannovat myös Malcho-lantta:

2. Kun. K. 23: 12.
Jer. 19: 13. Sof. 4: 15.

Ja ne jotka YH:rasia luopu- ja jotka ei YH:raa enjüngän eitä händä tottele.

Waikeikat YH:ran YH:ran; sillä YH:ran päivä on läinä, YH:ra on teurasuhrin valmistaja wierasja siihen kytymut.

K. 34: 6. Jer. 46: 10. Sab. 2: 20.

Ja YH:ran teurasuhrin päivä on tapahtuwa, että minä egin miehiä ja kuningann lapsia; ja kaik- jotta outoja waatteita kandaivat.

2. Kun. K. 25: 7. Jer. 39: 6.

Minä egin myös niillä sillä ajal- jotta hyppäwät kynnhyen bliige; heidän Herrainsa huonet warkau- ja petorella täyttäwät.

Sillä ajalla, sanoo YH:ra, pi- kuden ääni kuuluman kalaportissa, krominen toisella puolella, ja suu- urteus kulkuloilla.

Wes. 3: 3.

1. Ilwokat te jotka myölysä asut- illä kaikki karpigiaim kausa on hä- sty, ja kaikki jotka rahaa kokovat, k laboitetut.

2. Sillä ajalla tahdon minä Jeru- sin kytillällä egiä, ja egißellä ni- miehiä, jotka rahansa päällä ma- at, ja sanovat sydämesänsä: ei YH:ra tee myösty eitä pahasti.

Jer. 48: 11.

3. Ja heidän tawaransa pitää raa- xeri tuleman, ja huonensa antioksi: kalendaivat huonesta; ja ei saa ni- iä: Ja istuttawat wiinapuita, ta ei he saa niistä wiinaa suoda.

3. Sof. 28: 38, 39. Am. 5: 11.

4. Sillä YH:ran suuri päivä on läinä, se on läinä saugen kirtuisti: YH:ran päivän parku on tu- ra, niin wäkewitten pitää silloin hai- pi kuitaman.

5. Sillä se päivä on kauhuden päivä, waiwan ja ahdistuksen päivä,

tuulen ja tuulispään päivä, pimeyden ja simeyden päivä, pilven ja sumun päivä:

Jer. 30: 7.

Joel. 2: 2, 11. Am. 5: 18.

16. Basunan ja wassitorwen päi- wä, wahwoja kaupungeita ja korkeita linnoja wajan.

17. Minä tahdon ihmisille ahdistuksen tehdä, ja heidän pitää käymän niinkuin sokiä, että he owat YH:raa wajan syndiä tehnet: Weidän merensä pitää wuodatettaman, niinkuin toma: ja heidän lihansa niinkuin loka.

18. Ei heidän hopiansa eitä kul- dansa pidä heitä sinä YH:ran wi- han päivänä woiman autta; waan koko maa pitää hänen kiwaudensa tu- lelda kulutettaman: sillä hän teke na- piasti lopun kaikkein kansa jotka maa- ja asuwat.

Sam. 1: 11: 4.

Sef. 7: 19. Sepp. 3: 8.

D. Luku.

Philistealaiset, Moab, Ethiopialaiset.

Kootkat teitäme ja tulkat täune, te wihattawa kausa;

2. Ennekuin duonio tulee: Että te siwaltetan päivällä pois niinkuin aka- nat, ennentuin YH:ran hirmuinen wiha tulee teidän päällemme, ennentuin YH:ran wihan päivä tulee teidän päällemme.

3. Egikät YH:raa kaikki siwiät maasa, te jotka hänen oikeudensa pi- dätte: egikät uanhurikantta, egikät nöy- ryttä, että te YH:ran wihan päivänä warjeluksi tulijutta.

4. Sillä Gaja pitää hyljättämän, ja Aklalon antiari tehtämän: Uded pitää puolipäiwästä ajettaman pois, ja E- kron häwitettämän.

5. Woi niitä jotka meren puolesta asiwat, ja owat wahreat sotamiehet! YH:ran sana on tulewa teidän pääl- lenne, te Canaualaiset Philistealaisten maakuunasa: minä tahdon sinun hukut- ta, ettei kenengän pidä sinusa asinmay.

Sef. 25: 16.

6. Se maa merta liki pitää paimen- den majoiri ja lamuasten pihatoksi ja laitumiri tuleman.

7. Ja se maa pitää Judan huonen jäänetten oma oleman, joisa heidän

pitä katkeman, ja Ahtalonin huoneisa ehtona makaman: sillä HERRA heidän Jumalansa on heitä eginyt, ja heidän fangeudensa palauttanut.

8. Minä olen Moabin pilkan, ja Ammonin lasten häväistyksen kuullut, kuin he minun kansaani häväisnet ovat, ja kerjannet heitänsä heidän rajoistaansa.

Of. 38: 17. Am. 1: 13. Of. 35: 26.

9. Miin totta kuin minä elän, sanoo HERRA Zebaoth, Israelin Jumala: Moab pitää tuleman niinkuin Sodoma, ja Ammonin lapset niinkuin Gomorra, ja niinkuin nokulaperran ja suolatuopan, ja sjankaikkisesti hävitettynä olemän: jäänet minun kansastani pitää heitä ryöhtämän; ja jäänet minun kansastani pitää heitä perimän.

1 Mos. 19: 28. Jer. 48: 1.

10. Sen pitää heille tapahtuman heidän ylpeydensä tähden; että he ovat HERRAN Zebaothin kansaa pilkannet, ja heitänsä siitä kerjannet.

11. HERRA on hirmuinen heitä vastaan oleva; sillä hän on kaikki Jumalat maan päällä kadottawa: ja kaikki pakanain luodot pitää händä kumartaman, kufin paikastansa.

12. Ethiopialaiset pitää myös minun miekallani tapettaman.

13. Ja hänen pitää kätensä pohjaa päin ojendamän ja Njurrin kadottaman: Minuven on hän tekewä antiari ja karxi niinkuin korwen.

Reb. 1: 14. Eufu 2: 10. Eufu 3: 15.

14. Ja laumat pitää kestellä sitä makaman; niitten pakanain kaikkinaiset eläimet; niin myös ruowonpärisijät ja tarhapölsöt pitää heidän torneisiansa asuman, ja äänen pitää laulaman heidän alkunisansa, ja häwitys heidän kyunyrisillänsä; sillä Cedrilandat pitää rewittämän pois.

Of. 18: 21. Eufu 34: 11, 14. Jer. 50: 39.

15. Tämä on se iloinen kaupungi, joka niith irstana asui, ja sanoi sydamesänsä: minä olen, ja ei yrikän muu. Kuinga hän on niin antiari tehty? että eläimet siinä makawat, ja joka käy sen ohje, hän wiheldä händä, ja paukuttä kasiänsä.

1 Kun. 8: 9. Ef. 47: 8.

3. LUVU:

Ulklaus päämiehille; Lohdutus

Woi sitä kaubiata, rietasta ja mallaijta kaupungia.

2. Ei hän tahdo kuulla, häändänsä kuritta: Ei hän tahda HERRAN päälle, eikä pidä sitä Jumalansa tygö.

3. Vänen Väämiehenensä omat sa niinkuin kiljuwat jalopurta, nen Duomarinja niinkuin suda la, jotka ei mitän jätä huomata.

4. Vänen Prophetanja opeset ja petturit: hänen Vappinsa toivat pyhyden, ja käändäwät kiwailiefti.

Jer. 23: 26. Sof. 9: 7. Wis. 2.

5. Nutta HERRA, joka heidän kansa on, on wanhurikas, ja etän wäärin; waan anda joka oikendensa julkisesti opetta, waan wäärintekia ei taida häntä.

1 Mos. 32: 4. Jer. 8: 12.

6. Minä olen andanut palowittä, ja heidän liumansa autia, ja heidän katunsa niin tui, tei kengän niitä pidä käymän. Kaupunginsa ovat häwitetyt, tinnengän pidä niifä sillen ajuman.

7. Minä aunoin sinulle saaca: tengin pitää sinun minua pelkämän andaman sinuas kuritta, niin ei hänen asuininsija häwitettämän, mitän, josta minä olen händä wälut: mutta he ahkeroiyewat kaikkia pahutta.

8. Sentähden, sanoo HERRA, tyy myös teidän minua odotta, ni aji kuin minäkin aikananja uuseksille: kofa minä myös duomari kokon pakanat, ja walda kummat saatan ja wihami heidän päälledatan, ja kaiken minun wihami hirsuden; sillä kolo maan pitää minun wandeni tuli sywämän.

9. Silloin minä tahdon kaustosin anda saarnata suloijsilla huutella, että heidän kaikkein pitää HERRAN nimeä aurenna häntaman, ja häntä yrimieliefti palweleman.

10. Jotka minua kumartaman, hajoitetat sildä puolesta.

ja, pitää minulle lahjaksi tuo-
1.

Siihen aikaan ei pida sinun
häpeitän kaikilla sinun tekojes,
minua vastaan olet syndiä teh-
nyt minä tahdon ne vlypiät py-
loikä sinun seastas otta pois, niin
väkibi tohdi igiäs korotta minun
ni tähden.

Jer. 7: 4.

Minä tahdon sinusta anda jää-
hän ja haluan Kansan: heidän
JER:ran nimeen turvaman.

Matth. 5: 3.

Jäänät Israelista ei pida mi-
nua tekemän, eikä vahetta pu-
u, ja ei heidän suusansa pida wie-
kielä löyttämän; waan he eläte-
mosa, ja ei ole ketän peljättäjätä.

1 Joh. 5: 18.

Riennuige jinä Zionin tytär,
Israel: iloihe ja riennuige kai-
vämestäs, jinä tytär Jerusaleim.

Et. 12: 6. Zach. 9: 9.

Sillä JER:ra on sinun ran-
res ottanut pois, ja sinun wihel-
läändännyt pois: JER:ra Israe-
uningas on sinun tykbnäs, ettes
pellä onnettomutta.

Et. 23: 4.

16: Siihen aikaan sanotan Jerusa-
lemille: äkä pellä: ja Zionille: "Älä
kästäs laise alas.

17. Sillä JER:ra sinun Jumalas
on sinun tykbnäs, väkewä wapahtaja:
Hän on sinusta suuresti riennuigewa, ja
on olewa sinulle fuleinen, ja andawa
andeyi, ja sinusta pitää kiitoyella rie-
nuittaman.

18. Jotka nurehtiwat sitä ettei he
ole tullet juhlan kokouheen, ja ewat
sinusta, ne minä tahdon koota: tämä
pilkka on heille kuormaxi.

19. Kago, minä tahdon siihen aikaan
kaiiki lopetta, jotka sinua waiwawat,
ja tahdon onduwaisia autta, ja hyljä-
tyt koota, ja saatan heidän kiitoyxi ja
nimeyi, kaikesa maasa, josa he kagottin
ylön.

Mich. 4: 6.

20. Siihen aikaan tahdon minä tei-
dän tähän tuoda, ja sillä ajalla teitä
koota: sillä minä asetan teidän nimeyi
ja vlysiyxi kaikkein Kansain seasa maan
päällä, kossa minä teidän fangiruxenne
käännän teidän silmäinne edesä, sanoo
JER:ra.

2 Kun. 2: 24: 12.

2 Mita K. 33: 11. Eufu 36: 6.

ZephanJan Kirjan loppu.

Propheta Haggai.

1. K u r s u.

Templin rakennuksen unohtaminen.

Ma Kuningas Dariuxen vuonna,
indendena Kuulausena, ensimmäinä
inä Kuusta, tapahtui JER:ran
Prophetan Haggain kautta Se-
relilla Sealthielin pojalle, Judan
siehelle, ja Jesuulle Jozadachin
e, silmämäjelle Bapille, ja sanoi:

Et. 5: 1.

Näin puhuu JER:ra Zebaoth,
en: tämä Kansa sanoo: ei aika
ole tullut JER:ran huonetta ra-

Ja JER:ran sana tapahtui Pro-
n Haggain kautta, sanoden:

Kylläpä teidän aikanne on tullut
teidän kunnijetateisa huoneisanne;
minä huonen täytyy autiana olla?

5. Nyt siis sanoo JER:ra Zebaoth
näin: kagokat kuinga teille käy.

6. Te kylwätte paljon, ja wähan
wiette aittaaan: te syötte, ja et te tule
ravituixi: te juotta, ja et te saq kyl-
läänne: te werhotta teitänne, ja et te
tule lämbymäxi: ja joku rahaa an-
sainee, hän panee sen lakwilleseen kuf-
keroon.

3 Mos. 26: 26. 5 Mos. 28: 38.

Mich. 6: 15. Hagg. 2: 17.

7. Näin sanoo JER:ra Zebaoth:
kagokat siis kuinga teille käy.

8. Mengät wuorille ja hakelat puita,
ja rakendakat huene: se on minulle otal-
linen olewa, ja minä tahdon minun
kunniani osotta.

Hagg. 2: 8, 10.

9. Kyllä tojin te paljo toiwotte,
waan se tulee wähäxi: Ja waikka te
parhallansa kotia wesiitte, niin minä se-
kuitengin puhallan pois. Mäxi niin? sa-

noo Herra Zebaoth: minun huoneni tähden, että se on autiana: ja Kukin teistä riendä oman huonensa kansa.

10. Sentähden on taiwas teidän fasten pidättänyt, ja maa kieltänyt hedelmänsä. 3 Mos. 26: 19, 20. 5 Mos. 28: 23.

11. Ja minä olen poudan kugunut, sekä maan että wuorten päälle, jyrwain, wiinan, öljyn, ja kaiken päälle kuin maasta tulee; ihmisten ja karjan päälle, ja kaiken kätten työn päälle. 1 Kun. 8: 17: 1. 2 Kun. 8: 8: 1. Dagg. 2: 18.

12. Niin kuuli Serubabel Sealthielin poika, ja Jesua Jozadachin poika ylimmäinen Pappi, ja kaikki jäänet kansasta, Herran heidän Jumalansa äänen, ja Prophetan Daggain sanat, niinkuin Herra heidän Jumalansa hänen lähettänyt oli: ja kansa pelkäsi Herraa.

13. Niin sanoi Daggai Herran sanansaattaja, Herran lästyslä kansan tykö: Minä olen teidän kansanne, sanoo Herra. Dagg. 2: 5.

14. Ja Herra herätti Serubabelin Sealthielin pojan, Judan Väämiehen hengen, ja Jesuan Jozadachin pojan, ylimmäisen Papin hengen, ja kaiken jäänen kansan hengen; tulemaan ja työtä tekemään Herran Zebaothin heidän Jumalansa huonesta:

15. Neljäntenä päivänä kolmattakymmeniä, kummentena kunkautena, kuningas Dariuksen toisna vuonna.

2. Luku.

Sen tolsen Lempin ihanaisuus.

Ensimmäisnä päivänä kolmattakymmentenä, seikemändenä kunkautena, tapahtui Herran sana Prophetan Daggain kautta, ja sanoi:

2. Huu nyt Serubabelille Sealthielin pojalle Judan Väämiehelle, ja Jesuulle Jozadachin pojalle, ylimmäiselle Papille, ja jätetyks kansalle: ja sano:

3. Kuka on jäänyttä, joka tämän huonen edessä kummausansa nähnyt on? ja kuinga se nyt teille näyttä? eikö se ole seu myhten niinkuin ei mitän teidän ihmäime edessä? Er. 3: 12.

4. Ja nyt Serubabel, ole hywästä turwasta, sanoo Herra: ole hywästä turwasta Jesua Jozadachin ylimmäinen Pappi: olkat kaikki maakunnasta hywästä turwasta, Herra, ja tehtät työtä: sillä olen teidän kansanne, sanoo Herra Zebaoth: Dagg. 1: 13.

5. Sen sanan jälkeen, kummin teidän kansanne liiton, ja Egyptilä waeljitta, ja minun pitä teidän keskellänne pyhymä: peljättö. 2 Mos. 19: 3.

6. Sillä näin sanoo Herra Zebaoth: vielä on wähdä aika, minä taiwan, maan, meren, ja wäiden saatan liikkumaan. Esdr. 12: 26.

7. Ja tahdon saatta kättä Panat liikkumaan: Silloin kaikkein pakanain toirwo, ja täytän tämän huonen kumman sanoo Herra Zebaoth.

8. Sillä minun on hepia ja on kulta, sanoo Herra Zebaoth.

9. Tämän jälkimäisen kummin kunnia pitää suurempi olemas, ensimmäisen, sanoo Herra Zebaoth. Ja minä tahdon, anda rauhan paikalle, sanoo Herra Zebaoth. Dagg. 1: 8.

10. Neljäntenä päivänä kolmattakymmeniä, yhdeksändenä kunkautena, kuningas Dariuksen toisna vuonna, tapahtui Herran sana Prophetalle Daggai, ja sanoi:

11. Niin sanoo Herra Zebaoth: kysy Papeilta Laista, ja sano: 3 Mos. 10: 10, 11.

12. Jos joku launais pyhästä haasta helmasansa, ja satutaat sitä, kummiten helman leipään, puuroon, öljyyn, eli millä ruoella se on, ja se myös pyhä? ja Pappi vastaa ja sanooit: Ei.

13. Daggai sanoi: jos joku satuttu raadosta yhteen wäliin, kummiten saastaisi? ja Pappi vastaa ja sanooit: se tulee saastaisiksi. 4 Mos. 19: 11.

14. Niin Daggai vastasi: kummin juri niin on tämä kansa, ja ihmiset minun edessäni, sanoo Herra.

alki heidän kätensä työt, ja mitä
bramat on saastainen.

Ja sakokat, kuinga teille käy-
on tässä päivästä ja ennenkuin
kuoi pandin toisen päälle HET-
Templiä:

Etä kosta joku tuli ohräläjän
jolla piti laukymmenenä mittaa
n, niin siellä oli kymmenen: kosta
tuli viinaturnan tyttö, ja luuli
kymmenenä Namia täyttävänsä, niin
oli laukymmenenä.

1. Sillä minä waiwaisin teitä pou-
nokipäillä ja rakehilla, kaitisa
kättenne töitä: Et te kuitengan
niet teitäne minun tyköni, sa-
HETra.

2. Niin pangat nyt mieleenne tässä
kät ja ennen, nimittäin, neljän-
päivästä kolmattakymmenenä, yh-
kymmenä kunkautena, hamaan siihen
ään, kuin HETran Templi pe-
stin, pangat mieleenne.

3. Sillä siemenet ovat vielä sat-

wosa, ja ei vielä mitän kaswa, ei
wiinapuu, kunkapuu, gramatikku, eikä
ölyypuu: mutta tämän päivän-perässä
tahdon minä anda siunauksen.

20. Ja HETran sana tapahtui toi-
sen kerran Saggaille, neljäntenä päi-
wänä kolmattakymmenenä siinä kuu-
kaudessa, ja sanoi:

21. Sanos Serubabelille Judan
Päämiehelle: minä tahdon tairwan ja
maan liikutta:

22. Ja tahdon waldakundain istui-
met kukistaa, ja pakanain womalliset
waldakunnat kadotta; ja kukistan rat-
tat ja rakaamiehet, niin että hewoinen
ja mies pitää kukistettaman, kukin kuu-
paninsa miekalla.

23. Sillä ajalla, sanos HETra
Zebaoth, tahdon minä sinua korjata
sinä Serubabel Sealthielin poika, mi-
nun palveliani, sanos HETra: ja tah-
don sinun pitää niinkuin sinetti serun-
ren; sillä minä olen sinun walinnut,
sanos HETra Zebaoth.

Jer. 22: 24. Luc. 3: 27.

Saggain Kirjan loppu.

Propheta ZacharJa.

1. Lntu.

1. nähtä Judan wihollisten hämmen-
dämiseksi.

2. Berandena kunkautena, toisna Da-
riuren wuonna, tapahtui HETran
ZacharJalle Bereshian pojalle,
ku pojalle, Prophetalle, sanoden:

HETra on ollut wihainen teidän
kunta, sanger korwasti.

3. Sano siis heille: näin sanoo
Zebaoth: kääntäkät teitäme
n tyköni, sanoo HETra Zebaoth;
minä käännän minimi teidän ty-
köni, sanoo HETra Zebaoth.

Malach. 3: 7.

4. Kät olko niinkuin teidän Isänne
endiset Prophetat saarnasit, sa-
ep: näin sanoo HETra Zebaoth:
kät teidän pahostta teistäne, ja
kät kätönä menestanne: Mutta ei

he kuullet, eikä totellet minua, sanoo
HETra.

Jer. 31: 6. Jer. 3: 12.

Def. 18: 31. Sof. 14: 2. Joel. 2: 12.

5. Kusa nyt ovat teidän Isänne?
ja vieläkö Prophetat eläiwät?

6. Sitä niin ole tapahtunut, että
minun sanani ja oikeuteni, jotka minä
minun palveliaini Prophetain kautta
kästin, ovat teidän Isänne kätunet?
Etä heidän täytyi palaita ja sanoa:
niinkuin HETra Zebaoth ajatteli melle
tehdä meidän teittemme ja töittemme
jälkeen, niin hän on myös meille tehnyt.

7. Neljäntenä päiväänä kolmatta-
kymmenenä ensimmäisessä kunkaudessa toista-
kymmenenä, joka on Serubabelin kuu, toisna
Dariuren wuonna, tapahtui HETran
sana ZacharJalle Bereshian pojalle,
Judon pojalle, Prophetalle, ja sanoi:

8. Minä näin yöllä, ja kato, yri-
mies istui ruskian hewisten päällä, ja

seisähti Myrteihin sekaan laayofa; ja hänen takanaanja olit rustiat ja maxau karvaiset ja walkiat hevoiset.

9. Ja minä sanoin: minun Herrani, kutka nämät ovat? ja Engeli, joka minun kansani puhui, sanoi minulle: Minä ofotan sinulle, kutka nämät ovat.
Zach. 4: 1.

10. Ja se mies joka Myrteihin seasa oli, vastais ja sanoi: nämät ovat ne, jotka HERRA on lähettänyt waeldamaan läpi se maan.

11. Mutta he vastaisit HERRAN Engelille, joka myrteihin seasa oli, ja sanoi: me olemme waeldanet maan läpi se, ja kago, kaikki maa istun alallansa.

12. Niin vastais HERRAN Engeli, ja sanoi: HERRA Zebaoth, kuinga kauran et sinä tahdo armastaa Jerusalemin päälle, ja niitten Judan kaupungin päälle; joilles wihainen olet ollut nyt seigemänlymmendä ajastaiska?

13. Ja HERRA vastais sille Engelille, joka minun kansani puhui, hyillä ja lohdullisilla sanoilla.

14. Ja se Engeli, joka minua puhutteli, sanoi minulle: saarna ja sano: Näin sanoo HERRA Zebaoth: Minä olen suuresti kiirastunut Jerusalemita ja Zionille.
Zach. 8: 2.

15. Mutta minä olen juuri wihainen myös niille suruttomille pakanoille: sillä minä olin ainoasti vähä wihainen, mutta he antit häwitöyteen.
Ef. 47: 6, 7.

16. Sentähden näin sanoo HERRA: minä palajan Jerusalemiin laupiudella, ja minun huoneni piti hänesä rakettaman, sanoo HERRA Zebaoth: ja Jerusalemin päälle piti mittanuora wettämän.
Zach. 4: 10.

17. Ja saarna vielä, ja sano: näin sanoo HERRA Zebaoth: taas piti minun kaupungilleni hywin käymän; ja HERRA on Zionita taas lohduttawa, ja Jerusalemita taas walitan.
Zach. 2: 12.

18. Ja minä nostin silmäni, ja näin: ja kago, siellä oli neljä sarwea.

19. Ja minä sanoin Engelille, joka puhui minun kansani: mitä nämät ovat?

Dän sanoi minulle: nämät sarwet, jotka Judan, Israelin Jerusalemin hajoittauet ovat.

20. Ja HERRA ofotti minulle seppää.

21. Silloin minä sanoin: ne tahtowat tehdä? Dän sanoi: ne sarwet, jotka Judan hajoittauet, juuri niin ettei kengän ole nut päättäjä nostaa: nämät tullet niitä karkottamaan, ja kukaan maan pafanain sarweja, jotka maan ylige sarwen neitanet ovat hajoittauensa.

D. L. U. K. A.

Näkö Jerusalemin wostomiseka. Babeliin jäneille Judalaikille.

Ja minä nostin silmäni, ja kago, yhden miehen mittanuora.

2. Ja minä sanoin: kuhu net? Mutta hän sanoi minulle: tamaan Jerusalemita, ja kago kuinga pitkä ja lewiä se olemas.

3. Ja kago, Engeli joka minun kansani, läxi ulos, ja toinen engeli meni händä vastaan;

4. Ja sanoi hänelle: Tuere me ja pihu sille pofalle, ja sano: Jerusalemita piti ilman muurita asun ihmisten ja karjan pafjouden ta kuin siinä olera en.

5. Ja minä tahden olla, sanoo HERRA, tulinen muuri hänen yllänsä; ja tahdon kge olla kummiari keikellänsä.
Ps. 46: 6. Ef. 60: 19.

6. Woi! woi! paetkat pohjan maan sanoo HERRA; sillä minä hajoitin tätä neljään tuuleen tairwan ala; ja HERRA.

7. Woi sinuas Zion, joka asun belin tyttären tykdnä! pelasta sinua.

8. Sillä näin sanoo HERRA Zebaoth: joka sen (ilmoitetun) jälkeen lähetti minun niitten pafan tygö, jotka teitä raatelit: se pupee, se rupee hänen silmäänsä.

9. Sillä kago, minä nostin silmäni, ja näin: ja kago, siellä oli neljä sarwea.

9. Sillä kago, minä nostin silmäni, ja näin: ja kago, siellä oli neljä sarwea.

an niille saalipi, jotka ennen heittä-
elit; että teidän pitä ymmärtä-
Herran Zebaothin minua lä-
uexi. Zach. 6: 15.

1. Weisa ja riemuihe Zionin ty-
illä kago, minä tullen, ja tahdon
sinun tykönä, sanoo Herran.

Mat. 10: 8. Ef. 12: 6. Zach. 9: 9.
Job. 1: 14. Euku 14: 23.
2 Cor. 6: 16.

2. Silloin pitää paljo pakanoita
kasa kiini rippuman, jotka mi-
kanfani pitää oleman: Ja minä
w asua sinun tykönä, että s ym-
äisit Herran Zebaothin lähettä-
minua sinun tykö.

Mat. 26: 12. Ef. 14: 1. Def. 36: 27.

3. Ja Herran on periwä Judan
sinä pyhästä maasta; ja on
Jerusalemiin walitsewa.

Zach. 1: 17.

4. Waitetkon kaikki liha, Herran
edessä; sillä hän on nosnut pyhästä
maasta.

Job. 2: 20. Zeph. 1: 7.

3. Luku.

Jesua. Satan. WESA.

1. Hän osotti minulle ylimmäisen
Päpin Jesuan, joka seisoi Herran
Engelin edessä: Ja Satan seisoi
oikialla kädellänsä, seisomassa hän-
en.

2. Ja Herran sanoi Satanalle:
Ja rangaitkon sinua Satan, se
ja sinä rangaitkon, joka Jeru-
salem waliji! Etkö tämä ole kela,
julesta temunattu on?

Jud. Ep. 9: 9.

3. Ja Jesua oli puettu saastaisilla
teilla, ja seisoi Engelin edessä;

Hagg. 1: 1.

4. Joka wastais ja sanoi niille jotka
sin tykönäsi olit, sanoden: ottakat
pois saastaiset waattet: Ja
sanoi hänelle: kago, minä olen
sinuun sinä sinun syndis, ja
sinä sinun sühlarwaatteisiin.

Mat. 10: 7. Mich. 7: 18. Mart. 22: 11.

Euk. 15: 22.

5. Ja sanoi: paugat puhdas latti
päähänsä. Ja he panit puhtaan
hänen päähänsä, ja puettit hänen
siiniin. Ja Herran Engeli seisoi

2 Mat. 28: 36, 37.

6. Ja Herran Engeli todisti Je-
sualle, ja sanoi:

7. Näin sanoo Herran Zebaoth:
jos sinä waellat minun teilläni, ja jos
sinä pidät minun wartioni, niin sinä
saat minun huonettani hallita, ja mi-
nun kartanoitani warjella. Ja minä
annan sinulle näisiä muutamita kuin
tästä seisowat, saattamaan sinua.

8. Kuule nyt Jesua, sinä ylimmäi-
nen Pappi, sinä ja sinun ystäwäs,
jotka sinun edessä asuwat; sillä he o-
iwat ihmelliset miehet: Kago, minä
annan minun palveliani, WESA-
tulla.

Ef. 8: 18. Euku 11: 1. Euku 42: 1.
Jer. 23: 5. Euku 33: 15. Def. 34: 23, 29.
Zach. 6: 12, 13.

9. Sillä kago, se on se kivi, jenga
minä panen Jesuan eteen, ja sillä yh-
dellä kivellä on seiseman silmää: Kago,
minä tahdon sen vuolta, sanoo Herran
Zebaoth: ja tahdon sen maan synnit
otta pois yhtenä päivänä. Ef. 118: 22.
Ef. 28: 16. Zach. 4: 10. Ilm. K. 5: 6.

10. Silloin, sanoo Herran Zebaoth,
kukin kupuur kumpaninsa wiinapuunsa
ja sikunapuunsa ala.

1 Kun. K. 4: 24, 25. Mich. 4: 4.

4. Luku.

Kyntiläjalka. Kari öljypuuta.

1. Ja Engeli, joka minun kansani pu-
hui, tuli jälleen, ja herätti minun;
niinkuin joku mestansa herätettäisiin.

2. Ja sanoi minulle: mitä näet?
Mutta minä sanoin: minä näen, ja
kago, kyntiläjalka seisoi kokonansa kul-
lasta, ja malja sen pään päällä, ja
seiseman lampua oli hänessä, ja seis-
man kaubaa kuskakin lampusa, jotka
olit sen pään päällä: Zach. 1: 9.

3. Oli myös sen tykönä kari öljy-
puuta; yri maljan oikialla puolella,
ja toinen wafemalla.

4. Ja minä wastaisin ja sanoin sille
Engelille, joka minun kansani puhui,
sanoden: minun Herrani, mikä se on?

5. Ja Engeli, joka minun kansani
puhui, wastais, ja sanoi minulle: et-
kö tiedä mikä se on? mutta minä
sanoin: en, minun Herrani.

6. Ja hän wastais, ja puhui mi-
nulle, sanoden: se on Herran sana

ZeruBabelista joka sanoo: ei se pida tapahtuman sotawäellä, eikä woimalla, waan minun Vengelläni, sanoo HERRA Zebaoth.

7. Kuka sinä olet suuri wuori? jengä kuitengin täytyy ZeruBabelin edessä tasaiseri kedori tulla: Ja hänen pitää enimmäisen kiiven lasteman, ja pitää huuttaman: armo, armo olkon hänelle!

Jer. 51: 23.

8. Ja HERRAN sana tapahtui minulle, ja sanoi:

9. ZeruBabelin kädet owat tämän huoneen perustauet, hänen kätensä pitää myös sen päättämän; tietäyes, että HERRA on minun lähettänyt teidän tyköime.

10. Sillä kuka on se, joka nämät halivat päiwät kago ylös; josta kuitengin pitää iloittaman, ja nähtämän muurin luodi ZeruBabelin kädessä, ja ne seihemän HERRAN silmää, jotka kagelewat kaikkea maata.

11. Ja minä vastaisin, ja sanoin hänelle: mitä nämät kaxi öljypunta, jotka owat viikialla ja wasemmalla puolella kyntiläjalkaa?

12. Ja minä vastaisin toisen keran, ja sanoin hänelle: mitä nämät kaxi öljypuun oraa, jotka owat kahden kullaisen piipun keskellä, joista kullainen öljy wuotaa?

13. Ja hän sanoi minulle: etkös tiedä mitä nämät owat? Ja minä sanoin: en, minun Herrani.

14. Ja hän sanoi: ne owat kaxi öljypunta täynnä öljyä, jotka aina seisowat kaiken maan HERRAN tyköinä.

5. KAPITULI.

Lendävä kirja. Waimo miltawaasa.

Ja minä taas nostin silmäni, ja nästin, ja kago, siinä oli lendävä kirja.

2. Ja hän sanoi minulle: mitäs näet? Mutta minä sanoin: minä näen lendävän kirjan, joka on kahtakymmenenä kyynärää pitkä, ja kymmeneä kyynärää lewiä.

3. Ja hän sanoi minulle: se on se kirous, joka käy kaiken maan ylige: sillä jokainen waras tästä (Kansasta) niinkuin muistakin, sanoo itsensä wiatomaxi: ja kaikki walapattoiset tästä

niinkuin umutkin sanowat itsensä wiatomaxi.

Of. 109: 17.

4. Mutta minä tahden sen w edes, sanoo HERRA Zebaoth, ei pitää tuleman waran huoneeseen, huoneeseen kuin minun nimeni wäärin wamoo: Ja sen piipun luodi huonesansa, joka sen on kuin puinensa ja kiwienensä.

5. Ja Engeli, joka minun puhui, läyi ulos, ja sanoi minulle: noista nyt silmäs ja kago mikä käy ulos.

6. Ja minä sanoin: mikä hän sanoi: siellä käy yri waken, ja sanoi: se on hoidan silmänsä ja maasa.

7. Ja kago, siinä tuotiin pylvyjä; ja siellä istui yri waken kelle wakkaa.

8. Ja hän sanoi: se on jumi, ja hän heitti sen wakan se ja lasi sen pylväin kappaleen maan suulle.

9. Ja minä nostin silmäni, ja kago, kaxi waimoa lärit waken olit siivet, joita tuuli ajoi, ja siipensä olit niinkuin nälkäturjat, jotka sen wakan nostit maan ja wälille.

10. Ja minä sanoin Engelle, minun kansani puhui: kuhungat wakan wotewät?

11. Hän sanoi minulle: että ne waketaisin huone Sinearin, ja se walmistettaisiin, ja asetettiin rustuxensa päälle.

6. KAPITULI.

Neljät rattat. Kaxi Kruunaa.

Ja minä taas nostin silmäni, ja nästin, ja kago, siellä olit neljät rattat, jotka juorit kahden wuoren kappaleen, ja ne wuoret olit wakiiset wuoret.

2. Enimmäisten ratasten kappaleet rustiat orbit; ja toisten ratasten kappaleet mustat orbit;

3. Mutta kolmannen ratasten kappaleet walkiat orbit: ja neljännen ratasten kappaleet wällewät orbit.

4. Ja minä vastaisin, ja sanoin:

ille, joka minun kansani puhui:
Herrani, mitä nämät ovat?

Ja Engeli vastaisi, ja sanoi mi-
ne ovat nelsä tuulda taiwan
jotka tulevat ulos, että he astui-
ksen maan hallitsijan eteen.

Of. 103: 20. Of. 104: 4. Of. 135: 8.
Hebr. 1: 14.

Josa ne muistat orhit menit poh-
ain, joita ne walkiat nondatit;
Kirjavit menit etelätä päin.

Ja ne wälewät läxi, ja menit
infsä, niin että he kaikki maat
t, ja hän sanoi: menigät ja wael-
maata ymbäri: ja he waeljit
läpihe.

Ja hän kugui minua, puhutteli
i, ja sanoi: Kago, ue jotta poh-
menewät, andawat minuun Denge-
oätä pohjan maalla.

Ja HERRAN sana tapahtui mi-
ja sanoi:

Ota fangeilda, Heldailda ja
lda ja Jedajalda, ja tule sällen
äiwänä, ja mene Jesian Zephan-
pojan huoneeseen, jotka Babetista
ovat.

Mutta ota hopiata ja kuldaa, ja
minuja; ja pane Jesuan Jedada-
oijan ylimmäisen Papin päähän;

Ja sano hänelle: näin sanoo
ta Zebaoth: Kago, yri mies
onga nimi on WESA: sillä
allansa pittää sen Paswaman,
inen pittää rakendamman HERRAN
Templin.

Zach. 3: 8.

Ja HERRAN Templin pittää
rakendamman, ja hänen pittää
ian Pandaman, istuman ja hal-
an hänen istuimellansa; ja o-
Papin hänen istuimellansa,
eillä pittää molemmilla rauha
in.

Of. 110: 4. Luc. 1: 32, 33.

Hebr. 3: 1. Luku 7: 1, 10.

Ja ne kruunut pittää oleman,
tin, Toblan, Jedajan ja Henin
mitän pojan, muistori HERRAN
lissa.

Jedän pittää kaukaa tuleman ja
daman HERRAN Templin: ja
pittää ymmärtämän HERRAN Ze-
bath lähetävän minun teidän ty-
; tämä pittää tapahtuman, jos te

muutoin HERRAN teidän Jumalanne
äänelle hywin kuuliaisit oletta.

Of. 57: 19. Zach. 2: 8, 9. Luku 8: 21.
Eph. 2: 17.

7. Luku.

Dikla paastominen. Dikla umalifunden
harjoittaminen.

Ja neljäntenä Kuningas Dariuren
tuotena, tapahtui HERRAN sana
Zachar'Jalle, neljäntenä päivänä yh-
dexännesä kuukaudesa, joka kugutan
Chisleu:

2. Koska he lähetit Sareserin, ja
Regem Mlechin, ja heidän miehensä
Jumalan huoneeseen rukouilemaan HERRAN
eteen;

3. Ja sanomaan Bapelle, jotta o-
lit HERRAN Zebaothin huonesä, ja
Prophetaille: wieläkö minun nyt pittää
ittämän wiidendenä kuukautena, ja wai-
waman minuani, niinkuin minä tähän-
asti muutamina vuosina tehnyt olen?

Jer. 52: 12.

4. Ja HERRAN Zebaothin sana ta-
pahtui minulle, ja sanoi:

5. Puhu kaikelle maan Kansalle, ja
Bapelle, sanoden: koska te paastoihtta
ja paruitta wiidennellä ja seigemännel-
lä kuukaudella, nyt seigemännymmen-
dä wuotta: olettaako te minulle paaston-
net?

2 Kun. 8: 25: 25. Of. 58: 5.

Jer. 41: 1, 10.

6. Ja koska te syötte ja koska te juot-
te; ettekö te syö ja juo itse teillen?

7. Eikö tämä se ole jota HERRA
annoi endisten Prophetain saarnata, kos-
ka wielä Jerusalemisa asuttin, ja oli
lepo kaupungeisa ymbärillä; koska a-
suttin sefä etelään päin että laayoisia?

Of. 17: 20, 10. Jer. 17: 26.

8. Ja HERRAN sana tapahtui Za-
char'Jalle, sanoden:

9. Näin sanoo HERRA Zebaoth:
Duomitkat oikein, ja tehkät jokainen
hywää ja laupiutta weljellensä.

Jer. 7: 5. Luku 21: 12. Of. 6: 6.

Zach. 8: 16, 17, 19.

10. Ja älkät tehkö wäärpyttä leskil-
le ja orwoille, muukalaisille ja köy-
hille: ja älkän kengän ajatelko pahaa
sydämejänsä weljeänsä wastaan.

2 Mos. 22: 21, 22. Ef. 1: 17, 23. Jer. 5: 28.

11. Mutta ei he näköä tahtonet

otta waaria; vaan käänsit selkänsä minua vastaan, ja tukitit korviaansa, ettei he kuulisi.

12. Ja asetit sydämensä niinkuin Demantin, ettei he kuulisi Lakia ja sanoja, jotka HERRa Zebaoth Pengel-länsä lähetti endistien Prophetain kaut-ta: Sentähden on niin juuri wiha HERRalda Zebaothilda tullut:

Es. 48: 4.

13. Ja se on niin tapahtunut kuin saarnattingin: Mutta ettei he tahtonet kuul-la; niin en minäkän tahtonut kuul-la, koska he huusit, sanoo HERRa Ze-baoth.

Jer. 11: 11. Euku 14: 12.

14. Ja niin minä olen heidän ha-joittanut, kaikkein pakanain sekaan, joi-ta ei he tundenet: Ja maa on heidän jälkeensä antiari jäännyt, ettei kengän siinä waella eikä afu; sillä he ovat sen ihanau maan hävittänet.

St. 79: 1. Hes. 33: 28. Dan. 9: 2.

S. Luku.

Juda pelastetta. Pakanoitten kääntyminen.

Ja HERRan Zebaothin sana tapah-tui (minulle,) ja sanoi:

2. Näin sanoo HERRa Zebaoth: Minä olen Zionin tähden suuresti kii-wannut: ja olen suuresa wihasa sen-tähden kiivannut.

Isa. 1: 14.

3. Näin sanoo HERRa: Minä käännän iheni taas Zionin sygö, ja tahdon asua Jerusalemin keskellä; niin että Jerusalem pitää totuden Raupun-giri kenguttaman, ja HERRan Zebaothin muori pöhyden muorexi.

4. Näin sanoo HERRa Zebaoth: vielä nyt pitää Jerusalemin kaduilla asunnan wanhat miehet ja waimot: jotka sauwan päälle nojawat wanhu-densa tähden.

5. Ja Raupungin kadut pitää ole-man täynnä pieniä poikia ja pikkulapsia; jotka sen kaduilla leikitewät.

6. Näin sanoo HERRa Zebaoth: jos tämä on ihmellinen tämän jäänien Raufau silmäin edessä, pidäistö se sen-tähden oleman ihmellinen miunun sil-mäin edessä? sanoo HERRa Zebaoth.

7. Näin sanoo HERRa Zebaoth: kago, minä tahdon lunastaa miunun

Kansani idäisellä maalla.

8. Ja minä tahdon Jerusalemiin asumaan: ja tahdon minun Kansani oleman, ja tahdon olla heidän Jumalansa, ja ja wanhurskaudesa.

9. Näin sanoo HERRa wahwiistakat teidän kätenne, ajalla nämät sanat kumetta tain suun kautta, sinä päin HERRan Zebaothin huoneen-laksettin, Templiä raketta.

10. Sillä ennen näitä päin ihmisten työt turhat, ei mitään myöskään ollut, eikä rauhaa wihoisilla, jotka ja sisälle: Vaaan minä sallin ihmiset mennä, jokaisen lähin-fä vastaan.

Isa. 1: 6, 10.

11. Mutta en minä niin tehdä tälle jäänelle Kansalle, endisinä päiwinä, sanoo HERRa Zebaoth;

12. Vaaan heidän pitää men oleman: Wiinapuu ja mäsä andaman, ja maa taivas pitää lastensa andaman: net minun Kansastani, pitää kaikki omistaman.

13. Ja pitää tapahtuman, jotka Judan ja Israelin huoneita ollet kirous pakanain seka, tahdon minä teitä lunastaa, ed-dän pitää siunauxen oleman: Niin siis peljätö, mutta wahwiistakat käteme.

14. Sillä näin sanoo HERRa Zebaoth: Niinkuin minä ajattelin kadotta, koska teidän Isäme wihoitt, sanoo HERRa Zebaoth en sitä katunut:

15. Niin minä nyt jälle näinä päiwinä tehdä hywää Jerusalemiin ja Judan huoneelle.

16. Mutta tämä on se teidän teidän pitää: jokainen puhutta lähimmäisensä kanssa: ja oikkein ja saattakat rauhaa teihinne.

Es. 1: 17.

17. Ja illän kengän haa sydämesän lähtemään.

ja älkät rakastako wääriä wald-
illa näitä kaikkia minä wihan,
o HERa.

Ja HERan Zebaothin sana
mi minulle, ja sanoi:

Näin sanoo HERa Zebaoth:
men, wiidennen, seigemännän ja
nenennen Kuukauden paastot pitää
työmän Judan huonelle iloxi ja
yri, ja ihanaixerit muoden juhlayi:
stakat ainoasti totutta ja rauhaa.

2 Kun. K. 25: 1, 25. Jer. 39: 2.
Euku 52: 12: Sach. 7: 3, 5.

Näin sanoo HERa Zebaoth:
des pitää vielä paljo kansaa tule-
ja monen kaupungin asuwaissa.

102: 23. Sach. 6: 15. Euku 14: 10, 11.

Ja yhden asuwaiset pitää mene-
toisen tygö, ja sanoman: käyläm-
kylpittömästi rukoulemaan HER-
kaswain eteen, ja egimään HER-
Zebaothia: minä tahdon myöds käy-
hdän kansanne. Es. 2: 3. Mich. 4: 2.

Niin tulee paljo kansaa ja pa-
tulewat joukoin, egimään HER-
Zebaothia Jerusalemiin; ja rukoi-
an HERan kaswain eteen.

Niin sanoo HERa Zebaoth:
ajalla pitää kymmenen miestä kaik-
kista pakanain kielistä todella tart-
an yhden Judan miehen waatten
hen, ja sanoman: me tahdomma
teidän kansanne; sillä me kuu-
ra, että Jumala on teidän kans-
e.

D. Lufu.

Judan wiholliset. Zionin Kuningas.

Minä on HERan sanan kuorma
sittä maasta, kuin on sinun ymbä-
s, ja Damaskusta, josa se on py-
ä: sillä HERalla on silmä, joka
ihmiset ja kaikki Israelin suku-
mat: Es. 7: 8. Euku 17: 1.

Niin myöds Hamathista, joka hei-
rajasansa on, ja Tyristä ja Si-
ä, jotka ylöän wiisat owat:

26: 2. Euku 28: 3. Am. 6: 2.

Sillä Tyrus rakenda hänellensä
ja kokoo hopiata niinkuin san-
ja buldaa niinkuin lokaa latuilda.

27: 1. Jer. 28: 4.

Käy: HERa ajaa ulos hänen,

ja lyö alas hänen woimansa, kuin hä-
nellä merellä on; ja hän pitää tulella
kulutettaman.

5. Koska Afalon sen näkee, niin
hän peljästy, ja Gazan pitää kowin
surullisen olemän: niin myöds Ekron,
että hänen toiwonsa on häpiään tul-
lut: sillä ei Gazasa pida Kuningasta
oleman, eikä Afalonisa asuttaman.

Es. 14: 29. Jer. 47: 1. Euku 48: 5.
Hes. 25: 13, 16.

6. Asdodisa pitää muukalaisen äpä-
rän asuman; ja niin pitää Philistea-
laisten ylpeys lyötämän maahan.

7. Ja minä tahdon otta pois hei-
dän werensä heidän suustansa, ja hei-
dän kauhistuyensa heidän hambaitansa;
että he myöds jäisit meidän Jumalal-
lemme, ja olisit niinkuin Päämiehet
Judasa, ja Ekron olisi niinkuin Zebu-
sealaiset.

Sach. 6: 15. Euku 8: 22, 23.

8. Ja minä tahdon tye minun huo-
neni piirittä sotawäellä, jotka waelda-
wat ulos ja sisälle, ettei heitä sillen
pida Waatia waiwaman; sillä minä
kagoin nyt sitä minun silmilläni.

2 Mos. 2: 25. Euku 3: 7. Sach. 2: 5.
Euku 14: 11.

9. Iloize sinä Zionin tytär suu-
resti, ja riemuize sinä Jerusalemin
tytär: Käy, sinun Kuningas tu-
lee sinulle, wanhurkas, ja auttaja,
Pöyhä, ja ajaa aasilla, ja aasin tam-
man warsalla.

Es. 62: 11.
Matth. 21: 5. Job. 12: 13.

10. Sillä minä tahdon maahan
lyöddä rattan Ephraimista, ja hewoi-
sen Jerusalemista, ja sodan jouzi pitää
särjettämän; sillä hän puhuu ystäwä-
lifesti pakanain seasa: ja hänen halli-
tuyensa on olewa merestä hamaan me-
reen asti, ja wirrasta hamaan mailman
loppuun asti.

Es. 72: 8. Es. 2: 4.

11. Sinä lastet myöds ulos sinun
liittos weren kautta sinun fangis, si-
tä wedettömästä Kuopasta.

Jer. 31: 32.
Matth. 26: 28. Gal. 4: 4. Hebr. 9: 19, 20.

12. Niin palaitkat siis linnaan, te
jotka toiwosa fangitut oletta: sillä tä-
näpäni minä tahdon myöds ilmoitta,
ja karikertaisesti sinulle maraa.

Es. 40: 2.

13. Sillä minä olen Judan minul-
leni jougeri wetänyt, ja Ephraimin

walmistamut: ja tahdon sinun lapses Bion herättä yllise Grekin maan lapsia, ja asetan sinun niinkuin Sagarin mieleän.

14. HERRa on heille ilmestynvä, ja hänen nuolensa pitää lähtemän ulos niinkuin pitkäisen leimaus: Ja HERRa HERRa on Basunalla soittama, ja mence niinkuin lounatuulen pyöriäiset.

15. HERRa Zebaoth on heitä suojelewa, että he söisit, ja saissit alansa lingohtivilla, ja söisit ja riemuigisit niinkuin wiinaista, ja tulsit tähteen niinkuin malja, ja niinkuin Altarin kulmat.

16. Ja HERRa heidän Jumalansa on heitä sillä ajalla auttava, niinkuin hänen kansansa laumaa: sillä pyhät kirjet pitää merkiri hänen maallansa nostettaman. Of. 100: 3. Job. 10: 11.

17. Sillä kuinga paljo hywää heillä on? ja kuinga suuri launeus heillä on? Syvät sittäwät nuoruksaiset, ja wiina neiget.

10. Luku.

Suuri onni Christuren waldakunnasa.

Anolat HERRalda ehtosadetta, niin HERRa teke pilwen, ja anda telle kyllä sataa, kaikelle ledon kaswolle.

5 Mos. 11: 14. Jos. 6: 8.

2. Sillä epäjumalat puhuwa turhutta, ja aawistajat näkewät walhen, ja puhuwa turhia unia, ja heidän lohduiturensa ei ole mitän; sentähden he käyiwät eryssä niinkuin lampat, ja näändyiwät, ettei heillä ole yhtän paimenda.

Searn. 8: 6. Ef. 8: 19.

Luku 58: 6. Matth. 9: 28.

3. Minun wihani on julmistunut paimenden päälle, ja minä tahdon laurrit ehyä: Sillä HERRa Zebaoth on ehytä laumansa, Judan huonen, ja walmistaa heitä niinkuin hangituita sotahewoissia.

4. Häneldä owat nurlat, häneldä nauulat, häneldä sotajougi, häneldä myös ynnä kaikki waatiat tullet. Ef. 22: 28.

5. Ja heidän pitää kuitengin oleman niinkuin Sagarit, jotka loan tallawat katurilla sodasa, ja pitää sotiman: sillä HERRa on heidän kansansa, että rapasmiehet häpiään tulewat.

6. Ja minä tahdon walmistaa dan huonen, ja wariella Sagarin netta, ja tahdon heitä walmistaa; sillä minä oman, ja he owat niinkuin he amon, kosta minä heidän syöisin, minä HERRa heidän Jumalansa don heitä kumla.

7. Ja Sphraim on niinkuin Sagarit, ja heidän on sotahewa niinkuin walmistaa dan lapsensa saawat myös, ja riemuigewat, että heidän on iloinen HERRasa.

8. Minä tahdon heille koota heitä; sillä minä tahdon lunastaa: ja he lijändyiwät, min enniengin ollet olit.

9. Ja tahdon kytöä, ja sain selaan, että he muistat kaulaisissa maakunnissa; ja walmistensa kansa, ja palajain.

10. Sillä minä tahdon kytöä jälleen Egyptin maalda, ja Assyriasta: ja laatta heitä maahan, ja Libanoniin, ja pidä heille kyllä oleman.

11. Ja hänen pitää käynnä meren läpihe, ja meren löydän, että kaikki ojan suu wuissit: Silloin Assyrian walmistaa ja Egyptin walmistaa lalla.

2 Mos. 14: 16. Ef. 11: 2.

12. Minä tahdon heitä walmistaa HERRasa, ja heidän pitää hänen nimeensä; sanoo HERRa.

Wig. 4: 3.

11. Luku.

Juda hämätetty. Christuren

Awa Libanon porttit; ja Sedripuus poltata.

2. Ullwolat te Sogat: ja puut owat langennut, ja owat hämätetty: Ullwolat te Sogat: sillä wahwa kattu pois.

3. Paimenet huulla, ja heidän wäkensä, ja Salopeuran pensikain, ja Jordanin wäpö.

4. Näin sanoo HERRa malani: katse teurastam.

Sillä heidän omistajansa teuras-
 seuraksi, ja ei laule siitä syndää
 an. ⁶¹ Pöyivät niitä, ja sanovat:
 Kyllä on HERRA, että minä olen
 ollut, ja ei heidän paimenensa
 jäänyt. ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

Sendähdän en minä tahdo enää
 maan asuvasia, sanoo HERRA:
 Kago, minä jätän ihmisen jolaisen
 väkisin, ja heidän Runin-
 sa väkisin, että he maan muserrai-
 rengä tahdo heitä autta heidän lä-
 nsa. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

Ja minä laisgen teuraslambatta,
 kullisten lammasien tähden: Ja mi-
 nän minulleni kari saumaa: yhden
 kappaleen suloiseri, mutta toisen
 kappaleen, ja laisgen lambatta.

Ja minä hukutin kolme paimenda
 kappaleen kappaleena; sillä en minä voi-
 karsia, että he minuaban kärsinet.

Ja minä sanoin: minä tahdon
 laita; joka tuolee, se kuoltan,
 näändöy, se näändöyön, ja jäänet
 en toinen toisensa lihan.

Jer. 15: 2.

Ja minä otin sen suloisen sa-
 maan ja särjin sen; rikkoaxeni minun
 kappaleen, jonka minä kaikille Kansoille
 otin.

1. Ja se rikottin sinä päivänä:
 kadolliset lambat, jotka minun kans-
 ta pidit, tunsit siitä, että se HERRA-
 sana oli.

2. Ja minä myös sanoin heille:
 teille niin kelpaa, niin tuokat
 ne niin paljo kuin minä maan;
 ei, niink salikat olla: ja he pun-
 tit niin paljo kuin minä maan,
 mekymmenda hoiapenningitä.

Matth. 26: 15.

Minä sanoi HERRA minulle:
 Et vois, annetta saamen walasalle.
 Minä jätin hindaa, johon minä
 jätin arwattu olen! Ja minä otin
 kolmekymmenda hoiapenningitä, ja
 HERRAN huonesten, annetta sa-
 malle. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

Ja minä särjin minun toisen
 kappaleen kappaleen; rikkoaxeni nel-
 jän Judan ja Israelin waihellä.

15. Ja HERRA sanoi minulle: ota
 mielelä sinulles hullun paimenen aset:

16. Sillä kago, minä herätän pai-
 menen maasa, joka ei näändöwätä egi,
 nuorta heikkoja ei holho, särjettyä ei
 paranna, eikä tottele terwettä; Waan
 syö lihawain lihaa, ja reiwäisee heidän
 forkkansa rikki. Jer. 23: 1. Hes. 34: 3, 21.

17. Woi sitä keltwotoinda paimenda,
 joka lauman hyljää! tullan miekka hä-
 nen käsiwarteensa, ja siklaan silmänsä:
 Kuitwuton hänen käsiwartensa pe-
 räti, ja hänen oikia silmänsä tulkon
 kokonansa pimiäxi. Job. 10: 12.

12. Lulu.

Christuren waldakunda woimallinen.
 Wihollinen muserettu.

Tämä on HERRAN sanan tuorma
 Israelista: HERRA sanoo, joka
 taawat wenyttä, ja maan perustaa, ja
 tele ihmisen hengen hänestä.

2. Kago, minä tahdon Jerusalemin
 tehdä unimaljari kaikille Kansoille siinä
 ymbärillä: sillä sen pitä myös Judata
 kohtaman, koska Jerusalemin piiritetään.
 Es. 51: 22. Jer. 51: 7.

3. Ja sillä ajalla tahdon minä Je-
 rusalemin tehdä kaikille Kansoille tuor-
 maksineri; Minä monda kuin händä
 siirtää tahtomat, pitä heitänsä siihen
 rikki repimän: sillä kaikki pakanat maan
 päällä pitä kokoman heitänsä händä
 vastaan.

4. Silloin, sanoo HERRA, tahdon
 minä kaikki herwoiset pelkurixi saatta,
 ja heidän rakastajansa tyhmäxi: Wutta
 Judan huonelle tahdon minä awata
 minun filmäni, ja kaikki Kansain he-
 woiset lyödä sekeudella. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰

5. Ja Judan Päämiehet pitä sa-
 noman sydämesänsä: olkon Jerusale-
 min asuwaiset waiwoin hynwäsa tur-
 wasa, HERRASA Zebaothisa heidän Ju-
 malasansa.

6. Sillä ajalla tahdon minä Judan
 Päämiehet niinkuin tulipäxi panna
 puitten sekään, ja niinkuin tulisoiton
 jolalliseen, syömään sekä oikialda että
 wasemmalda puolelta kaikki Kansat ym-
 bärillä: Ja Jerusalemin asutau taas sial-
 laysa Jerusalemissa.

Sach. 14: 10, 2 Cor. 10: 4, 5.

7. Ja HERa on vapahtawa Judan majat niinkuin alustalin: Ettei Davidin huonen kunnian ylbh paljo keriskäi, eikä Jerusalemin asuwaisen kunnia, Judata vastaan.

8. Niinä päivinä on HERa Jerusalemin asuwaiselt warjela: ja on tapahtuma, että se joka silloin heidän scasansa heikko on, on olewa niinkuin Dawid: ja Dawidin huone on olewa niinkuin Jumalan huone, niinkuin HERan Engeli heidän edesänsä.

¹ Sam. 17: 50.

9. Silloin ajattelen minä hukutta kaikkia pakanoita, jotka ovat lähtenet Jerusalemita vastaan.

10. Mutta Davidin huonelle, ja Jerusalemin asuwaisille tahdon minä muodatta armon ja rukouren Zengen; sillä heidän pitä kagoman minun puoleeni, jonga he läpize pistänet owat: ja pitä walittaman niinkuin joku walitta ainokaisista poikaansa: Ja heidän pitä händä murehtiman, niinkuin joku itkis esikoistansa.

Jer. 6: 26.

Def. 39: 29. Joel. 2: 28. Am. 8: 10.

Joh. 19: 37. Jim. K. 1: 7.

11. Silloin pitä suuren walitusitkun oleman Jerusalemissa; niinkuin Dadadrimonin itku Megiddon ledolla.

² Kun. K. 23: 29, 30. ² Mita K. 35: 22.

12. Ja maan pitä walittaman, jokainen sukukunda erinänsä. Davidin huonen sukukunda erinänsä, ja heidän waimonsa erinänsä: Nathanin huonen sukukunda erinänsä, ja heidän waimonsa erinänsä:

² Mita K. 35: 25.

13. Serwin huonen sukukunda erinänsä, ja heidän waimonsa erinänsä: Simein huonen sukukunda erinänsä, ja heidän waimonsa erinänsä:

¹ Mita K. 6: 17.

14. Niin myös kaikki muut jäänät sukukunnat, kukin erinänsä; ja heidän waimonsa myös erinänsä.

13. Luku.

Awojoin lähde. Epäjumaluuden ulosjuutus. Mehias lyötty. Christityt wainotut.

Sillä ajalla pitä awojoin lähde Davidin huonelle ja Jerusalemin asuwaisille oleman, syndiä ja saastaisutta vastaan.

³ Mos. 12: 1, 2c. Luku 15: 1, 2c. Ef. 5: 1.

2. Sillä ajalla, sanoo HERa baath, tahdon minä epäjumalain maasta kadotta, ettei silleen heitä muistettaman: tahdon myös Prophetat, ja saastaisen hengen pois maalda.

Def. 30: 13. Def. 2: 17. 1 Joh. 4: 4.

3. Ja pitä tapahtuman, joku vielä ennustais, niin hänen isä ja äitinsä, jotka hänen sukulaiset ovat, pitä hänelle sanoman: Miksi saa elää; sillä sinä olet wale HERan nimeen. Ja niin hänen isänsä ja äitinsä, jotka hänen sukulaiset ovat, pitä hänen pistämisä, koska hän ennustaa.

⁵ Mos. 13: 1, 2c.

4. Sillä silloin pitä tapahtuma, että Prophetat pitä näkyä häpiään tuleman, koska he ennustajat ja ei heidän pidä enää jouskyllynsä pufeman, joilla he wale.

² Kun. K. 1: 8. Marc. 3: 4.

5. Mutta pitä sanoman: Miksi olet Prophetat, waan minä olen nuori jana ollut.

6. Mutta jos hänelle sanoma mitkä haawat owat sinun kappiänsä hänen pitä wastaman: niin minä haawoitettu niitten huonesä, josta nua rakaasit.

7. Serä miekka minun paimen päälle, ja sen miehen päälle, minulle lähinen on, sanoo Zebaoth: Iyd paimenda, niin hat hajowat: ja niin minä käännän pistuisita päin.

Marc. 26: 31. Marc. 14: 27.

8. Ja pitä tapahtuman, sanoo HERa, josa maakunnasa on lori oia, ne pitä häwiämän ja hukuttaman, kolmas osa pitä siihen jäämän.

9. Ja sen kolmannen osan tahdon minä wiedä tulen läpize: ja wale sen, niinkuin hopia puhdistetaan, tahdon sen kirkastaa niinkuin tulta klastetan. Nämät pitä siis minun meäni auxi huutaman, ja wale don heitä kuulla, ja sanoa: se minun Kansani: ja heidän pitä HERa minun Jumalani.

Def. 50: 15. Def. 91: 15. Def. 144: 15. Ef. 6: 1. Mal. 3: 3. Joh. 20: 28. 1 Pet. 4: 1.

14. Eufu.

Jerusalem. Messias. Ewangeliumi.

1. Ja se päivä tulee HERRalle, että
 kaikki saalis pitää sinusa jaettaman.
 Sillä minä olen kokowa kaikki
 pakanat sotaan Jerusalemita vastan
 ja kaupungi pitää voitettaman,
 ja vopohettämän ja waimot raiskat-
 taan. Vuoli osaa kaupungiästä pitää
 wietämän, ja jäänet kansasta
 pitää ajettaman ulos kaupungiästä.

Es. 13: 16.

2. Mutta HERRa on lähteiwä so-
 man niitä pakanoita vastaan; niin-
 a hän on tottunut sodan ajalla so-
 maan.

Es. 42: 13.

3. Silloin hänen jalkansa pitää öljy-
 sefoman, joka on läsnä Jeru-
 sala itään päin: Ja öljymäen pitää
 leikeldä itään ja ländeen,
 ja leiwäldä toinen toifestansa: toi-
 osa mäkeä pitää erkaneman pohjai-
 päin, ja toinen etelään päin.

4. Ja teidän pitää pakeneman sitä
 maata, joka on näitten wuorten wai-
 ma: sillä se laayo mäkein waihella
 ulottuman Azaliin asti: Ja pitää
 pakeneman niinkuin muinen paettiin
 an järistyksen tähden, Usian Judan
 kuningas aikana: Silloin HERRa
 Jumalani on tulewa, ja kaikki
 hänen kansansa.

Am. 1: 1.

5. Ja siihen aikaan pitää tapahtu-
 ma, ettei waltuus pidä oleman kallis
 ja simuinen.

6. Ja yri päivä pitää oleman joka
 HERRalle tuttu on, ei päivä eikä yö;
 ja pitää tapahtuman, että ehtona
 ei waltuus oleman.

Ilm. 8: 21: 25.

7. Silloin pitää Jerusalemita elä-
 mät wuotaman, puoli osa idäistä
 maata päin, ja toinen puoli hamaan
 Jummaiseen mereen: ja sen pitää sekä
 olla että talwella tapahtuman.

8. Ja HERRa on kaikken maan ku-
 ningas olewa: Siihen aikaan on ai-
 koina yri HERRa olewa, ja hänen
 launsa yri.

Jos. 10: 16.

9. Ja koko maakunnasa pitää käh-
 mään ymbäri niinkuin tasaisella ke-

dolla, Gibeassa niin Rimmoniin asti,
 lounan puolella Jerusalemita: sillä se
 korotetan ja asutan hänen siansasa,
 BenJaminin portista hamaan enimmäi-
 sen portin paikkaan, hamaan kulma-
 porttiin, ja Pananeliin tornista niin
 kuningas winaakurniin asti.

Jos. 15: 32. Euf. 19: 7. Zech. 12: 6.

10. Ja hänesä pitää asuttaman, eikä
 silleen pidä yhtän kirousta oleman; sillä
 Jerusalemita pitää turwallisesti asuman.

11. Ja tämä pitää rangaisuus ole-
 man, jolla HERRa kaikkia kansoja
 on rangaisewa, jotka ovat sotinet Je-
 rusalemita vastaan: Heidän lihansa pitää
 raukeman jalwoillansa seisofiansa, ja
 heidän silmänsä pitää läwisänsä wai-
 puman, ja heidän kielensä suusansa
 raukeman.

12. Siihen aikaan on HERRa suu-
 ren metelin heidän sekaansa nostawa;
 että jofainen pitää kumpaninsa käteen
 rupeman, ja paneman käteensä kumpa-
 ninsa käden päälle.

13. Sillä Juda on myöös Jerusa-
 lemisa sotiwä: ja sen ymbärille kootan
 kaikkein pakanain tamarat, kuldaa, ho-
 piata ja sangen paljo waatteita.

Zech. 12: 2.

14. Ja niin pitää tämä rangaisuus
 tapahtuman hewoisille, muulleille, ka-
 meleille, aaseille ja kaikkinaisille eläi-
 mille, jotka heidän leirisänsä owat;
 niinkuin tämä rangaisuus on.

15. Ja kaikki jäänet kaikkein paka-
 nain seasa, jotka läyit Jerusalemita
 vastaan; pitää joka wuosi menemän ku-
 martamaan kuningasta HERRaa Ze-
 baothia, ja Lehtimajan juhlaa pitää
 wään.

Es. 66: 23.

16. Ja pitää tapahtuman, että jofa
 maan sukukunnista ei mene ylös Jeru-
 salemiin tätä kuningasta HERRaa Ze-
 baothia kumartamaan; ei pidä heille
 sadetta tuleman.

Es. 5: 6.

17. Ja ellei Egyptiläisten sukukunda
 menisi ylös ja tulisi, niin ei heidängän
 päällensä pidä sataman: tämä on se
 rangaisuus jolla HERRa on pakanat
 rangaisewa, jotka ei tule Lehtimajan
 juhlaa pitämään.

18. Sillä se on Egyptiläisten syn-

di, ja kastelein pakanain syndi, jotka ei tule Sehtimajan juhlaa pitämään.

20. Siihen aikaan pitää hevoisten keloille päälle (kirjoitettu) oleman HERRAN Vyyhyös; ja kattilat HERRAN huonefa pitää oleman niinkuin maljat Altarin edessä.

21. Sillä kaikki kattilat Jerusale-

ZacharJan Kirjan loppu.

misa ja Judasa pitää HERRAN baathille pyhitetyt oleman. Sitä te, jotka uhrata tahtovat, pitää tuleman ne ottaman, ja niistä leittäminen. Pyrikän Cananealainen pitää silleen pyrikän Zebaothin huonefa oleman aikaa.

Es. 35: 8. Joel. 2: 13.

Am. 4: 21. 27. Esai. 22: 15.

Propheta Malachia.

1. Luku.

Jumalan hovios. Israelin kiittämis-
moss. Evangeliumin oppl.

Tämä on HERRAN sanan kuorma
Israelin työs, Malachian kautta.
Zach. 9: 1.

2. Minä rakastin teitä, sanoo HERRA: Niin te sanotta: misäs meitä rakastit? Eikö Esau ole Jacobin weli, sanoo HERRA? ja minä rakastin Jacobita: 1 Mos. 25: 25. Es. 43: 4.

3. Ja wihaijin Esauta; olen myös autioxi tehnyt hänen wuorensa, ja hänen perimisensä lohikärmeille erämaayi. Jer. 49: 17. Obad. 9: 18. Rom. 9: 13.

4. Ja jos Edom sanois: me olemme köyhyet, mutta me tahdomme autiat jälleen raketa: Niin sanoo HERRA Zebaoth näin: jos he rakentawat, niin miinä tahdon maahan kufistaa; ja ne pitää kuguttaman jumalattomuden rajaksi, ja fixi kansaksi, jolle HERRA on wihainen ijankaikkisesti.

5. Sen pitää teidän silmämme nälemän, ja teidän pitää sanoman: HERRA on ylistetty Israelin maan ääriä.

6. Pojan pitää kunnioittaman Isäänsä, ja palvelian isändätänkä. Jos niinä siis Isä olen, kufasta on minun kunniani? Jos minä isändä olen, kufa on minun pelkoni? sanoo HERRA Zebaoth teille, Bapit, jotka kagotte yläm minun nimeni. Niin te sanotta: misästä me kagomme yläm sinun nimes? 2 Mos. 20: 12.

7. Silloin kuin te uhratte minun Altarilleni saastaista leipää; niin te sanotta: kuinga me uhramme sinulle saas-

taista? Siinä että te sanotta: Eran pöytä on kagottu yläm.

8. Ja koska te uhratte jotakin soka on, niin et te sano sitä, ja koska te uhratte jotakin soka eli sairasta, niin ei sitäkän saisi haxi. Wie senkaltaista sinun hahelles, mitämäy, jos sinä olet otollinen, eli jos hän kagoo kumallees, sanoo HERRA Zebaoth: 3 Mos. 22: 20. 5 Mos. 15: 21.

9. Niin rukoillat nyt Jumalata, tä hän armahdais meidän puoleksillä se on tapahtunut teidän. En taks että hän kagoo teidän puoleks, sanoo HERRA Zebaoth.

10. Kuka on myös teidän se, joka sulkee owen (ilman pallata) te myös wiritä tulda minun keleni ilman mitäkän. Ei minulle suosiota teihin, sanoo HERRA Zebaoth ja ruokauhri teidän käsistämme ei minulle otollinen. Es. 1: 11.

Jer. 6: 20. Am. 5: 21.

11. Waan hamasta Aarin Poitosta niin lastemiseen asti, minun nimeni suurexi tuleman Kanain seasa, ja joka paikassa minun nimelleni suiikutettaman, puhdas ruokauhri uhrattaman; lä minun nimeni pitää suurexi leman pakanain seasa, sanoo HERRA Zebaoth.

12. Mutta te turmeletta sen, koska te sanotta: HERRAN puoleks saastutettu, ja sen uhri on kagottu yläm ja hänen ruokansa.

13. Ja te sanotte: kago, se on minun waimo, ja lyhette sen tullen, sanoo

Ura Zebaoth. Ja te uhratte ryh-
tyä, ondurwata, ja fairasta, ja ne
uhratte ruokauhrii. Viidäiškö se mi-
stolollinen olemän teidän käsiän-
sanoo Ura.

4. Mutta kiroitu olon pettäjä!
laumasa en oinas, ja kuin hän
lupauksen, niin hän uhraa Ura-
kelwottoman; sillä minä olen suu-
Kuningas, sanoo Ura Zebaoth,
minun nimeni on peljättäpä paka-
n seasa.

3. Luku.

msa ja Papiit ufkottomat. Oikia awios-
kästön liitto.

te Papiit, tämä käsky tulee nyt
kellen.

Ellet te sitä kuule, ja ellet te
sydämeenne, että te niin annai-
minun nimelleni kunnian, sanoo
Ura Zebaoth, niin minä lähetään
än sekaanne kironxen, ja kiron tei-
sumaurianne: ja minä olen myös
kironnut, ettet te sitä tahtonet
sydämeenne. 3 Mos. 26: 24, 25.
5 Mos. 28: 15, 16.

Stago, minä tahdon turmella tei-
siemenenne, ja piiskan sonnan tei-
kashwoillenue, teidän juhlapäinöinne
man: niin että se iäxi teihin tarittu.

4. Niin te saatte tuta, että minä
kästyn teille lähettänyt olen; että
piti minun liittoni Lewin kansa
man, sanoo Ura Zebaoth.
4 Mos. 1: 49. Luku 25: 12.

5. Sillä minun liittoni oli hänen
nansansa elämään ja rauhaan, ja mi-
annoin ne pelwoyi hänelle, pelkä-
än minua, ja minun nimeäni häm-
kitymään.

6. Totuden Laki oli hänen suusan-
sa, ja ei löytyt mitän pahaa hänen
suuliansa: Hän waelsi rauhallisesti ja
mellisesti minun edessäni, ja käänsi
monda pois synistä.

7. Sillä Papiin huulet pitä opin
kermän, että Laki hänen suustansa
yväisin; sillä hän on Uraan Ze-
bothin Engeli. Def. 7: 26.
Luku 22: 26. Dagg. 1: 13. 2 Cor. 5: 20.

8. Mutta te oletta tiellä poikennet,
pahoitatte monda Laifa; ja oletta

Lewin liiton rikkonet, sanoo Ura
Zebaoth.

9. Sentähden olen minä myös teh-
nyt, että te oletta hyljättyt ja ylö-
kagotut kaiken kansan edesä; ettet te
pidä minun teitäni, mutta kagotta ih-
misten muotoa Laifa. 1 Sam. 2: 30.

10. Eikö meillä kaikilla ole yri Isä?
eikö yri Jumala meitä luonut ole? Mi-
ristä me kagomme ylöän toinen toisem-
me, ja rikomme sen liiton, joka mei-
dän Isäimme kansa tehty oli?

Matth. 23: 9, Eps. 4: 5, 6.

11. Sillä Juda on ylönkagojari
tullut, Israelisa ja Jerusalemisa on
tapahnut kauhistus: sillä Juda tur-
melee Uraan Wyhän, jota hän ipe-
rakasti, ja otta wieran jumalan tyttä-
riä emännirensä.

Esr. 9: 12. Luku 10: 2. Heb. 13: 23.

12. Waan Ura häwitä hänen,
joka sen teke, Jacobin majasta, sekä
opettajan että opetuslapsen; ja sen joka
wie Uralle Zebaothille ruokauhria.

13. Te teette myös sen toisen, että
Uraan Altarin edesä owat kyynelet,
itkut ja huolauret: niin etten minä
enää tahdo kagoo ruokauhria päin, eli
otta waстан jotakin otollisesti teidän
käsiänne.

14. Ja te sanotte: mingätähden? Sen-
tähden, että Ura on sinun ja si-
min nuorudes waimon waisella todista-
nut, songas kagot ylöän, joka on sinun
kumpans, ja sinun waimos, johon
sinä liittolla ipes kiinni sitenut elet.

15. Sillä eikö hän heitä yhderi
tehnyt, waikka hänellä olis ollut mi-
ta hengiä: mutta mitästä se yri teke:
hän epii Jumalan siemendä: Sentäh-
den karitatat teidän hengeänne, ja älkön
kengän kagoko ylöän nuorudensa waimoa.

16. Että (Jumala) wihaa sitä hyl-
jämistä, sanoo Ura Israelin Juma-
la, koska joku peittä wäärpönsä niin-
kuin waattella, sanoo Ura Zebaoth.
Sentähden karitatat teidän hengeänne,
ja älkät kagoko heitä ylöän. 5 Mos. 24: 1.

17. Te oletta Uraa teidän pu-
hellanne waiwannet, ja te sanotta: mi-
sästä me händä olemme waiwannet? sii-
nä kuin te sanotta: jokainen kuin pa-
haa teke, se kelpaa Uralle, ja että

senkaltaiset ovat hänelle otolliset: eli kufa on se Jumala jota rangaijee?

S. Kufu.

Rastaja. Mesias. Kymmeneret. Jumalan pelto.

Rago, minä lähetan minun Engelini, joka minun eteeni pitää tien valmistaman: Ja kohta tulee Templiinsä se HERA, jota te egitte: ja liiton Engeli, jota te tahdotte: Rago, hän tulee, sanoo HERA Zebaoth.

Es. 40: 3. Matth. 11: 10.

Marc. 1: 2. Luc. 1: 76. Euku 7: 27.

2. Mutta kufa voi hänen tulemissensa päiwää karsia? ja kufa voi seisoa, koska hän ilmänduu? sillä hän on niinkuin hopiasepän tuli, ja niinkuin pestän saipua.

3. Hän on istuva ja sulava ja selettävä hopian: hän on puhdistava ja hiuttava Lewin pojat, niinkuin kullan ja hopian. Silloin pitää heidän tuoman HERalle ruokauhria wanhurstaudesta.

Of. 51: 21.

4. Ja Judan ja Jerusalemin ruokauhrit pitää kyllä HERalle kelpaman; niinkuin muinen ja endisinä vuosina.

5. Ja minä tahdon tulla teidän tygönnne, ja rangaista teitä, ja tahdon olla nopia todistaja noitia vastaan, huorin tekijöitä ja walapattoisia vastaan: ja niitä vastaan, jotka palkolliselta palkan pidättävät, leikkille ja orvoille wäkiwaldaa ja wäärpyttä tekewät, ja jotka muunkalaisista sortawat, eikä pelkä minua, sanoo HERA Zebaoth.

2 Mos. 20: 7.

Euku 22: 22. 5 Mos. 24: 17. Am. 2: 7.

6. Sillä minä olen HERA, joka en muutu: ja te Jacobin lapset, et te ole hukkunet.

1 Sam. 15: 29. Of. 33: 11.

San. 1: 19: 21. Es. 25: 1. Euku 46: 10.

7. Te oletta hamaista teidän Isäinne ajasta alati poikennet pois minun säädyistäni, ja et te ole niitä pitänet. Niin käändäkät nyt teitänne minun tygöni, niin minä tahdon myös minuni kääntä teidän tygönnne, sanoo HERA Zebaoth. Niin te sanotta: misä meidän pitää meitämme käändämän?

Zach. 1: 3.

8. Dngo se oikein että ihminen pettä Jumalan, niinkuin te minun petät-

te? Niin te sanotta: misä me petämme? Kynnenerisä ja yläkärkärifa.

9. Sentähden te oletta kiroukset rotut, että te minun petätte, Ransa.

Pagg. 1: 6.

10. Mutta tuokat täydelliset meneyet minun aittaani, että huonesani ruokaa olis: Ja niinkat minua, sanoo HERA ellen minä myös awaja teille aukkunita, ja wuodata siellä siunausta.

11. Ja minä tahdon teidän rangaista, ettei se teidän maanmätä hukutaisi; ja ettei wiinadän pellosanne olisi hedelmätöitä HERA Zebaoth:

Joel.

12. Niin että kaikki pakanateidän autuaxi sanoman: sillä pitää kallis maa oleman, sanoo HERA Zebaoth.

13. Kowasti te puhutta minua vastaan, sanoo HERA: ja te sanotta: tästä me puhumma sinua vastaan?

14. Te sanotta: se on turha Jumalata palwella, ja mitä se on että me pidämme hänen kätymän waiwamme meidän elämätämme wäran Zebaothin edessä?

Job. 21: 15. Riik. 6: 8.

15. Sentähden me ylistämme kappoita; sillä jumalattomat meusest he kiusawat Jumalata, ja se heille nestyy.

16. Silloin ne jotka HERAA käävät, lohduttawat toinen toisinaan: HERA otta siitä waaaria kuulee sen, ja muistokirja on kirje tu hänen eteensä niille, jotka HERAA pelkävät ja muistawat hänen mensä.

Of. 139: 16.

17. Niitten pitää, sanoo HERA Zebaoth, sinä päiwänä, jonga teen, oleman minun omani; ja min tahdon heitä armahtaa, niinkat mies armahtaa poikaansa, joka hän palwelee.

2 Mos. 19: 5. Ri. 2: 11

1 Pet. 2: 9.

18. Ja teidän pitää jällen sitä wäran näkemän, mikä eroitus on wä hurstkan ja jumalattoman wäihällä;

waiheksa, joka Jumalata palvee, ja sen joka ei häändä palwele.

4. Lufu.

Meftiaren ja Eftian tuleminen.

Minä kago, se päivä tulee, joka on palawa niinkuin pägi: Silloin kaikki ylönkatojat ja jumalattomina oleman, ja se tulewa päivä pitä heidän sotyttämän, sanoo Kera Zebaoth, ja ei pidä heille jätin juurta eikä oraa. Obad. w. 18.

Mutta teille jotka minun nimi pelkätte, on wanhurstauden ingo koittawa, ja autuus hänen iänsä alda: Ja teidän pitä käymän ja iisälle, ja lifändymän niinkuin tllät wafikat. Luc. 1: 78.

3. Teidän pitä jumalattomat tallaman; sillä heidän pitä tuhkana teidän jalkainne alla oleman, finä päiwänä, jonga minä tehdä tahdon, sanoo KERA Zebaoth.

4. Muistakat Mofexen minun palwelliani Pakia; jonga minä hänelle käskin Horebisa, laitelte Ifraelille säädysi ja oikenderi. 2 Mos. 20: 1, 10. 5 Mos. 6: 8. Hebr. 3: 5.

5. Kago, minä lähetään teille Eftian Prophetan, ennenkuin se suuri ja hirmuinen KERAN päivä tulee. Matt. 11: 14. Lufu 17: 11. Marc. 9: 12, 13. Luc. 1: 17.

6. Hän on läändävä Ifäin sydämet lasten tygö, ja lasten sydämet Ifäinsä tygö; etten minä tulisi ja löisi maata kirouyella.

Malachian Kirjan loppu.

1711

1711

1711

Uusi Testamenti.

ՅԷՆԵՔԻՆՎԵՐՅԵԱ,
Մտնտնող SAMUEL RUMSTEDTիւմ,
Յսոմնա 1852.

1000
1000
1000
1000

1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000 1000

Uusi

Testamenti.

SEDERHÖJEN,
Präntätky SAMUEL RUMSTEDTilda,
Wuonna 1852.

Pyhän Mattheuksen Ewangeliumi.

1. Luku.

- Jesusen polwituku, sukunimi, nimi ja syntymys.
- Jesusen Christuksen syntymä kirja, Dawidin Pojan, Abrahamin pojan.
Luc. 3: 23.
2. Abraham siitti Isaachin. Mutta iach siitti Jacobin. Jacob siitti Ju= 1, ja hänen welsjenä.
Kof. 21: 2, 3. Luku 25: 24. Luku 29: 35.
3. Juda siitti Pharezen ja Sara= u Thamarista. Pharez siitti Hezro= 1. Hezron siitti Aramin.
Kof. 38: 27. Kuch. 4: 19. 1 Aika K. 2: 5.
4. Aram siitti Aminadabin. Ami= dab siitti Nahassonin. Nahasson siitti Amounin.
5. Salmon siitti Boaren Rahabista. Naas siitti Obedin Ruthista. Obed siitti Jessen.
Kuch. 4: 19, 17.
1 Aika K. 2: 10, 11, 12.
6. Jesse siitti kuningas Dawidin. kuningas Dawid siitti Salomonin U= 1 emännästä.
1 Sam. 16: 11.
Luku 17: 12. 2 Sam. 12: 24.
7. Salomon siitti Roboamin. Ro= am siitti Abian. Abia siitti Assan.
Kun. K. 11: 43. Luku 14: 31. Luku 15: 8.
1 Aika K. 3: 10.
8. Assa siitti Josaphatin. Josaphat siitti Joramia. Joram siitti Osian.
1 Kun. K. 15: 24. 2 Kun. K. 8: 16, 24.
9. Osian siitti Jothamin. Jotham siitti Achazen. Achas siitti Ezechian.
2 Kun. K. 15: 7. Luku 16: 20. 2 Aika K. 26: 23. Luku 27: 9.
10. Ezechia siitti Manassen. Ma= asse siitti Amounin. Amon siitti Josian.
2 Kun. K. 20: 21. 1 Aika K. 3: 14.
2 Aika K. 33: 25.
11. Josia siitti (Josakimin. Josak= im siitti) Jehonias ja hänen wel= 1 nän, Babelin fangeuresta.
2 Kun. K. 23: 30, 34. 1 Aika K. 3: 15, 16.
2 Aika K. 36: 1, 4, 8.
12. Mutta Babelin fangiuren jäl= 1 ken, siitti Jehonia Sealthielin. Seal= thiel siitti Zorobabelin.
1 Aika K. 3: 17. Luku 3: 19. Esr. 3: 2.
Luku 5: 2. Pagg. 1: 1.
13. Zorobabel siitti Abiudin. Abiud

siitti Eliachimin. Eliachim siitti Aso= rin.

14. Aso siitti Zadochin. Zadoch siitti Achimin. Achim siitti Eliudin.

15. Eliud siitti Eleazarin. Eleazar siitti Mathanin. Mathan siitti Ja= cobin.

16. Jacob siitti Josephin, Marian miehen, josta (Mariasta) on syntynyt Jesus, joka kutsutaan Christuks.

17. Niin ovat kaikki polwet Abra= hamista Dawidiin asti, neljätoistakym= mendä polwea: Dawidista Babelin Fangeuteen, myös neljätoistakymmendä pol= wea: Ja Babelin Fangeudesta Christu= xeen asti, neljätoistakymmendä polwea.

18. Jesusen Christuksen syntymys oli näin: koska Maria hänen äitinsä oli Josephiin kihlattu, ennen kuin he yhteen tulit, löyettiin hän raskari Py= hästä Hengestä.
Luc. 1: 27, 34, 35.

19. Mutta että Joseph hänen mie= hensä oli hurstas, ja ei tahtonut hän= dä huutoon saatta, ajatteli hän salai= festi hyljätä hänen.
5 Mos. 24: 1.

20. Koska hän näitä ajatteli, kago, niin HERAN Engeli ilmestyi hänelle unesa, ja sanoi: Joseph Dawidin poika, älä pelkä ottaree Mariata puolifotas tygös: sillä se kuin hänesä on sinnyyt, on Pyhästä Hengestä.

21. Ja hänen pitä synnyttämän Pojan, jonga nimen sinun pitä kutsuman Jesus; sillä hän on wa= patawa Kansansa heidän synneis= tänsä.
Luc. 1: 31. Luku 2: 21.
Ap. T. 4: 12. Luku 10: 43. Luku 13: 38, 39.

22. Mutta tämä on kaikki tapah= tunut, että täytetäisiin kuin HERAL= da on sanottu Prophetan lautta, joka sanoo:

23. Kago, Neigen pitä raskari tuleman, ja synnyttämän Pojan, ja hänen nimensä pitä kutsuttaman Emmanuel: se on niin paljo sa= nottu, Jumala meidän kansamme.
Ei. 7: 14.

24. Koska Joseph unesta heräis, niin

hän tuli kuin VETran Engeli hänen lähti: Ja otti puolisansa tytynsä.

25. Ja ei tuudanut händä, jithenasti kuin hän Poikansa esikoisensa synnytti, ja kuzui hänen nimensä JESUS.

D. E. K. U.

Tietäät. JESUS patenee. Herodes anda murhata Bethlehemin poikakset.

Koska siis JESUS syndynyt oli Bethleheminä Judan maalla, Kuningas Heroderen aikaan, kago, tietäjät tulit idästä Jerusalemiin, ja sanoit:

Luc. 2: 1, 2, 4, 6, 16.

2. Kusa on se syndynyt Judalaisten Kuningas? sillä me näimme hänen Tähtensä idässä, ja tulimme händä kumarten rukoilemaan.

4 Mos. 24: 17.

3. Koska Kuningas Herodes sen kuuli, hämmästyti hän, ja laikki Jerusalemin hänen kansansa.

4. Ja kotois laikki ylimmäiset Papit, ja Kirjanoppenet Kansan seasa, ja kyseli heildä kusa Christuxen syndymän piti.

5. Ja he sanoit hänelle: Bethleheminä Judan maalla: sillä niin on Propheetan kautta kirjoitettu:

6. Ja sinä Bethlehem Judan maasa, et sinä ole suingan wähin Judan Pää-Kuhtinasten seasa: sillä sinusta on tulewa se Kuhtinas, jonga minun Kansani Israelia pitää halligeman.

Mis. 5: 1. Job. 7: 42.

7. Silloin kuzui Herodes tietäjät salaa, ja tutkisteli wisusti heildä, millä ajalla Tähti ilmestyi.

8. Ja lähetti heidän Bethlehemiin, ja sanoit: mengät ja kysylät wisusti lapsesta: ja koska te löydätte, niin ilmoittakat minulle, että minäkin tulisin ja kumarraisin händä.

9. Koska he olit Kuningan knullet, menit he matkaansa, ja kago, tähti, jonga he olit nähnet idässä, käwi heidän edellänsä, niskanawan kuin hän edellä käyden seisahdi sen paikan päälle, josa lapsi oli.

10. Koska he Tähten näit, ihastuit he saugen suurella ilolla;

11. Ja menit huoneesen, löydit lapsen äitinsä Marian kansa: maahan

langeisit ja rukouit händö ja awoita tawaransa, ja lahjoitit hänelle kuldin ja Yhäsantua, ja Mirrahonita.

Mat. 2: 11. Ef. 6: 6.

12. Ja Jumala kieli heitä Heroderen tygö palajamasta: Ja menit toista tiestä maalle.

13. Mutta koska he olit menne pois, kago, niin VETran Engeli ilmestyi Josephille unesa, sanoden: nälä ja ota lapsi äitinsä tygö, ja mene Egyptiin, ja ole siellä sinä, kuin minä sinulle sanon: sillä Herodes on ehtwä laita, hukuttarensa häntä.

14. Niin hän nousi ja otti lapsen äitinsä yllä tygönsä, ja pakeni Egyptiin;

15. Ja oli siellä Heroderen kuoleman asti: Että tähtetäisin ilmoitettu oli VETralda Propheetan kautta, joka sanoo: Egyptistä kuzui poikani.

2 Mos. 4: 22, 23. Jer. 13: 19.

16. Koska Herodes näki tähtetäisidä wietellyri, wihastui hänen kowan: ja lähetti tappamaan kaikki poikalapset Bethleheminä ja kaikin lähiäärsinä, jotka karjunoitit olit nuoremmat sen ajan jälkeen, kuin oli tarkasti tietäidä tutkintu.

17. Silloin se täytettiin kuin mialda Propheetalda sanottu oli, jano:

18. Rhamasa on ääni kovan suuri walitus, itku ja isot parhantiel itkee lapsiansa, ja ei tahtoontähdä anda lohduetta, ettei he ole elä.

1 Mos. 35: 19. Psal. 46: 7. Jer. 9: 17.

19. Mutta koska Herodes oli kuollut, kago, niin VETran Engeli ilmestyi Josephille unesa, ja sanoit:

20. Nouse ja ota lapsi äitinsä, ja mene Israelin maalle: sillä se on kowollet, jotka lapsen hengesi wähoit.

1 Mos. 22: 12. Jer. 1: 19.

21. Niin hän nousi ja otti lapsen äitinsä, ja meni Israelin maalle.

22. Mutta koska hän kuuli, että Archelaus oli Kuningas Judan, jansa Heroderen flasa, pelkäsi hän mennä. Ja hän sai Jumalalda unesa, ja poikakset Galilean lähti:

Mat. 2: 22. Jer. 1: 19.

23. Ja tuli ja asui Kaupungissa, josta kutsutaan Nazareth, että täytetäisiin Propheetain lautta sanottu oli: ja pitää Nazarenceri kutsuttaman.
Mat. 13: 5. Ef. 4: 2. Luka 11: 1. Jer. 23: 5. Luka 33: 15. Mat. 3: 8.

3. LUKU.

Johannes saarnaa, kastaa. JESUS kastetaan.

1. Siinä päivinä tuli Johannes Kastaja, ja ja saaruais Judean kornessa;
Marc. 1: 4. Luc. 3: 3.

2. Ja sanoi: Tehkät parannus: taivaan valdaksuonda on lähestyvä.
Marc. 4: 17. Marc. 1: 15.

3. Sillä tämä on se, josta sanottu Isaias: ja joka sanoo: ja minun ääni on kornessa, valmistamaan tien: ja tehkät hänen polkensa suoraksi.
Ef. 40: 3. Marc. 1: 3. Luc. 3: 4. Joh. 1: 23.

4. Mutta Johanneksella oli vaate kuin karveista, ja hihaaminen wyö kuin wyöllänjä, ja hänen ruokansa kuin kauriain: ja meidän ihmisten.
Mat. 23: 11. Marc. 11: 8, 18. Marc. 1: 6.

5. Silloin meni hänen työhnsä Jerusalem, ja koko Judea, ja kaikki maan Jordanin ympärillä:

6. Ja he kastettiin hänelä Jordanissa, ja tunnustit heidän syntinsä.
Marc. 1: 5.

7. Mutta koska hän mionda Pharisaita ja Sadduceuksista näki tulewan kasteen työh, sanoi hän heille: Miksi te kasteitte, kuka teitä neuvoksi on tullut? ja teidän sydämet ei ole muuttaneet.
Marc. 12: 34. Luka 23: 53. Luc. 3: 7. Mat. 5: 9. 1 Tes. 1: 10.

8. Tehkät siis parannuksen soweiksi, ja hedelmiä.
Luc. 3: 8.

9. Ja ällät ajatko igellänne: Abraham on meidän Isämme. Ja minä sanon teille: Jumala voi tehdä teistä Abrahamille lapset heidän.
Joh. 8: 39. Ap. 2: 13, 26.

10. Mutta jos myö on Kirves, joka ei tee hyvää hedelmää, vaan hukataan pois, ja tuleen heitetään.
Marc. 13: 12. Luc. 13: 7. Joh. 15: 2, 6.

11. Minä toisin kastan teitä vedellä: mutta se joka minun jäl-

keen tulee, on väkevämpi minua, josta kengä en minä ole keivollinen kannaan, hän kanna teitä Pyhällä Hengellä ja tulella.
Marc. 1: 8. Luc. 3: 16. Joh. 1: 26. Ap. 2: 1, 5. Luka 2: 4, 1. Luka 11: 16. Luka 19: 4.

12. Jona wiikin on hänen kädensä, ja hän perkaa riipensä, ja kehoi nimensä aittaansa, mutta runnet poltta hän saumunattomalla tullella.
Marc. 13: 30. Luc. 3: 17.

13. Silloin tuli JESUS Galileasta Jordanin Johanneksen työh, kastetta hänelä.
Marc. 1: 9. Luc. 3: 21.

14. Mutta Johannes kieli hänelä, sanoden: minä tarvigen sinulda kastetta, ja sinä tulet minun työhni?

15. Niin vastais JESUS, ja sanoi hänelle: salli nyt, sillä näin meidän teki kaikkea iranhursautta täyttä: ja hän sallit hänen.

16. Koska JESUS kastettu oli, astui hän kosta ylös vedestä: ja kato, taivaat aukenit hänelle, ja hän näki Jumalan heugen tulewan alas, miinkuin tyhkyisen, ja tulewan hänen päällensä.
Marc. 1: 10. Luc. 3: 22. Joh. 1: 32, 38.

17. Ja kato, ääni taivaasta sanoi: tämä on se minun rakas poikani, johon minä mielistyn.
Mat. 2: 7. Ef. 42: 1. Marc. 12: 18. Luka 17: 5. Luc. 9: 35. Col. 1: 13, 19. 1 Pet. 1: 17.

4. LUKU.

JESUS kiusataan ja alkaa wirkaansa.

1. Silloin wietin JESUS hengeldä korppeen, kiusatta perkeleldä.
Marc. 1: 12. Luc. 4: 1.

2. Ja koska hän oli paastennut neljäkymmeniä päivää ja neljäkymmeniä yötä, sitte hän isoi.
1 Kun. 8: 19: 8. 2 Mos. 34: 28.

3. Ja kiusaja tuli hänen työhnsä ja sanoi: Jos sinä olet Jumalan poika, niin sano, että nämät kivet leiwiksi tulevat.
1 Tes. 3: 5.

4. Mutta hän vastais ja sanoi: Kirjettu on, ei ihmisen elä ainoasti leiwästä; mutta jokaisesta sanasta, kuin Jumalan suusta lähte.
5 Mos. 8: 3. Luc. 4: 4.

5. Silloin otti Perkele hänet kansansa pyhään Kaupungin, ja asetti hänen Templin harjalle,

6. Ja sanoi hänelle: Jos sinä olet Jumalan poika, niin laske sinuis alas päin: sillä kirjoitettu on: hän anda käskyn Engeleillensä sinusta, ja he läsisä kandaawat sinun, ettes jostus jalkaas kiveen loukka. Ps. 91: 11.

7. Niin JESus sanoi hänelle: taas on kirjoitettu: ei sinun pidä Eiusaman XEraa sinun Jumalatas. 5 Mos. 6: 16.

8. Taas wei hänen Perkele sängen korkialle wuorelle, ja osotti hänelle kaikki mailman waldataunnat, ja niiden kunnian,

9. Ja sanoi hänelle: Nämät kaikki minä annan sinulle, jos sinä lauget maahan, ja rukvoilet minua.

10. Niin sanoi JESus hänelle: mene pois Satan: sillä kirjoitettu on: XEra sinun Jumalatas pitää sinun kumartaman, ja händä ainoata palweleman. 5 Mos. 6: 13. Luku 10: 20.

11. Silloin jätti hänen Perkele: Ja lägo, Engelit tulit ja palwelit händä.

12. Mutta koska JESus kuuli, että Johannes oli sainginteen annettu plön, poikkeis hän Galileaan; Marc. 1: 14. Luc. 3: 20. Luku 4: 14. Job. 4: 43.

13. Ja jätti Nazarethin, tuli ja asui Capernaumisa, joka on merikaupungi, Zebulonin ja Naphthalin äärisä;

14. Että täytetäisin se kuin sanottu oli Esaias Prophetan lautta, joka sanoo:

15. Zebulonin maa ja Naphthalin maa, läsiä meritietä, sillä puolella Jordanin, pakanain Galilea.

16. Kausa, joka pimiäsä istui, näki suuren walleuden, ja niille, jotka kuoleman maasa ja warjosa istuit, koitti walleus. Es. 9: 1, 2.

17. Siitä ajasta rupeis JESus saarnamaan, ja sanomaan: tehkät parannus: sillä taiwan waldataunda lähestyi. Marc. 3: 2. Luku 10: 7. Marc. 1: 15.

18. Mutta koska JESus käweli Galilean meren tykönä, näki hän kaxi weljestä, Simonin, joka kugutan Petarixi, ja Andreaen hänen weljensä, lastewan werkkoa mereen: (sillä he olit kalamiehet.) Marc. 1: 16. Job. 1: 42.

19. Ja sanoi heille: seurattak me,

ja minä teen teidän kunnian lamiehixi.

20. Niin he jätit kohta werkot, seurasit händä:

21. Ja koska hän siellä edemmalwi, näki hän toiset kaxi weljestä, Jacobin Zebedeuxen pojan, ja Johannes hänen weljensä, wenhejä Iffansä Zebedeuxen kausa, parandauran werkoja: ja hän kugui heitä. Luc. 5: 27.

22. Niin he kohta jätit werkoja Iffansä, ja seurasit händä.

23. Ja JESus waelji ymbäriä Galilean, ja opetti heidän Ewangelisansa, ja saarnais waldataunna wangeliumia ja paransi kaikkinaisittait ja kaiken sairauden kansan Marc. 9: 35. Marc. 1: 23. Luc. 4: 23.

24. Ja sanoma kuului hämmäkeen Syrian maahan. Ja he wännen tygönsä kaikkinaisissa sairauksissa, niinaiisilla taudilla ja kiruuilla wäntuuta, ja Piruulda riitwatuuta, ja taudillisia, ja halwatuuta: Ja hän paransi ne.

25. Ja händä seurais paljon Galileasta, ja niistä Eymmenestä kaupungista ja Jerusalemissä ja Samariasta ja niistä maakunnista sillä puolella danin. Marc. 3: 7. Luc. 4: 43.

5. Luku.

JESus saarnaa oikiasa katumureksa, ja hwiisä töisä.

Mutta koska hän näki kansan, hän ylös wuorelle: ja kunn oli istunut, tulit hänen opetuslapsensa hänen tygönsä.

2. Niin hän awais juunsa, ja heitä, ja sanoi:

3. Autuat owat hengellisesti waisiet: sillä heidän on taiwan waldataunda. Luc. 6: 20.

4. Autuat owat murhelliset, sillä saawat lohduituren. Es. 61: 2. Luc. 4: 18.

5. Autuat owat siwiät: sillä he wäwat maan peridä. Ps. 37: 34.

6. Autuat owat, jotka istuwat janowat wanhurstantta: sillä he wäwitan. Es. 55: 1. Luc. 4: 22.

7. Autuat owat laupiati: sillä he wäwitan laupiuden. Luc. 4: 23.

9. Antuat owat puhtat sydämeistä: i he saawat nähdä Jumalan.

Of. 24: 4. 1 Cor. 13: 12. 1 Job. 3: 2.
Hebr. 12: 14.

10. Antuat owat rauhan tefiät: sillä pitä Jumalan pojiri kuguttaman.

11. Antuat owat jotka wanhurksan tähden wainotan: sillä heidän on wan waldakunda.

2 Tim. 2: 12. 1 Pet. 3: 14

12. Antuat oletta te, kofka he pillwat ja wainowat teitä, ja puhuwat kkinaišta pahutta teitä wastan, wal Ellen minun tähteni.

Luc. 6: 22. 1 Pet. 4: 14.

13. Noitkat ja riemuitkat: sillä tei i pallkanne on suuri taiwaisa. Sil min he wainoihit Prophetaita, joteidän edellänne olit.

Matth. 23: 34.
Luc. 6: 23. Ep. 2: 7: 52. Jac. 1: 2.

14. Te oletta maan suola: jos siis ka tulee mauttomari, millä sitte suon? ei se enä kelpa mihingän, mut heitettä pois, ja ihmisiä tallatta.

Marc. 9: 50. Luc. 14: 34.

15. Te oletta mailman walkeus. Si kaupungita taita peitetä, joka kella on.

2 Cor. 4: 6. Psal. 2: 15.

16. Sillä kyttilätä sytytetä, ja pan wakan ala, mutta kyttiläjaltaan, kaissemaan kakkia jotka huonesat owat.

Marc. 4: 21. Luc. 8: 16. kuku 11: 33.

17. Udin walistakon teidän wal denne ihmisten edesä, että he näk teidän hywat työnne, ja kunn ttaiste teidän Isäänne, joka on waisa.

1 Pet. 2: 12.

18. Älkät luulko, että minä tulinkla ja Prophetaita päästämään: en mä tullut päästämään, mutta tähtmään.

19. Sillä totisesti sanon minä tei sihenasti kuin taiwas ja maa ka ei pida wähingän piirto eikä jorahtu laista katoman, sihenasti ka kaikki tapahtuwat.

Luc. 16: 17. kuku 21: 33.

20. Kuka siis jonkun näistä wähtimästä lähtyistä päästä, ja näin ihmisiä kuta, hän pitä taiwan waldakunnasa kuttamari kuguttaman: mutta joka ka teie ja opetta, se pitä suurexi tai wan waldakunnasa kuguttaman.

Jac. 2: 10.

21. Sillä minä sanon teille: ellei teidän wanhurksaudenne ole paljo es nämbi kuin kirjanoppennitten ja Pharisusen, niin et te tule taiwan waldakundaan.

Matth. 23: 25. Luc. 11: 39.

22. Te kuulitta mitä sanottu oli wanhoille: ei sinun pidä tappaman: mutta jokainen joka tappa, hänen pitä duomiohon wikapää oleman.

2 Mof. 20: 13. 5 Mof. 5: 17.

23. Waan minä sanon teille: että jokainen joka tyhmästi wihaustuu weljellensä, hänen pitä duomiohon wikapää oleman: Mutta jokainen kuin sanoo weljellensä, Ahaka, hänen pitä neuwon ala wikapää oleman: Mutta jokainen joka sanoo: sinä tyhmä, hänen pitä helwetin tuleen wikapää oleman.

Of. 4: 5. Eph. 4: 26. 1 Job. 3: 11, 23.

24. Sentähden jos sinä uhrat lahjas Altarilla, ja siellä muistat, että weljelläs on jotakin sinua wastan:

Matth. 6: 14. Marc. 11: 25.

25. Niin jätä sinne lahjas Altarin eteen, ja mene ensin sopimaan weljes kansa, ja tule sitte lahjas uhramaan.

26. Sowi nopiasti riitaweljes kansa, kofkas wiela hänen kansansa tiellä olet: ettei riitaweljes sinua anna jostus Duomarille, ja Duomari anda sinun palwelialle, ja sinä heitetän torniin.

Luc. 12: 58. Eph. 4: 26.

27. Totisesti sanon minä sinulle: et sinä siingan pääse siellä ulos, sihenasti kuin sinä marat viimeisen ropoin.

28. Te kuulitta sanoturi wanhoille: ei sinun pidä huorin tekemän.

2 Mof. 20: 14. 5 Mof. 5: 18.

29. Mutta minä sanon teille: jos kainen joka kagoo waimon päälle himoitarensa häändä, niin hän teki jo huorin hänen kansansa sydämesänsä.

Job. 31: 1.

30. Jos sinun oikia filmäs pahenda sinun, niin puhkaise se ulos, ja heitä pois tyköäs: sillä parempi on sinulle, että yri sinun jäsenistäs hukutetan, kuin koto sinun ruumis pidäis heitetämän helwettiin.

Matth. 18: 8. Marc. 9: 43, 44.

31. Ja jos sinun oikia kates pahenda sinun, niin hakka se poikki, ja heitä pois tyköäs: Sillä parempi on sinulle, että yri sinun jäsenistäs hukute-

tau, kuin koko sinun ruumis pitäis
helvettiin heitetämän.

31. Du myös sanetti: jokainen jo-
ka emändänsä hylkä, hän andakan hä-
nelle erokirjan. 5 Mos. 24: 1, 1c.
Matth. 19: 7. Marc. 10: 4.

32. Mutta minä sanon teille: että
joka emändänsä hylkä, muutoin kuin
huoruden tähden, hän saatta hänen
huorin tekemään; ja joka uai seu hyl-
tätyn, hän teke huorin. Matth. 19: 9.
Marc. 10: 11. Luc. 16: 18. 1 Cor. 7: 10.

33. Laas te kuulitta sanoturi wan-
hoille: älä wauno wäärin, mutta pida
walas HERRalle. 2 Mos. 20: 7. 3 Mos. 19: 12. 4 Mos. 30: 3.
5 Mos. 5: 11. Ef. 6: 16.

34. Waan minä sanon teille: älkät
enjingän wanneko: ei taivon kautta,
sillä se on Jumalan istuin;
Jac. 5: 12. Ef. 6: 1.

35. Eikä maan kanta, sillä se on
hänen astinlautansa: ei myös Jerusa-
lemiin kautta, sillä se on suuren Ku-
ningan Kaupunki: Ps. 48: 3.

36. Ei sinun myös pida wannoman
pääs kautta, sillä et sinä woi yhtän
hujsta walktari eli mustari tehdä.

37. Waan teidän puhenna pitä
oleman, On, On, Ei, Ei, mutta
mitä siihen lisätän, se on pahasta.
Jac. 5: 12.

38. Te kuulitta sanoturi: silmä sil-
mästä, ja hammas hambaasta.
2 Mos. 21: 24. 3 Mos. 24: 20. 5 Mos. 19: 21.

39. Mutta minä sanon teille: älkät
olko pahaa vastaan: waan joka sinua
lyö oikealle poskelle, niin käännä myös
hänelle toinen. San. 1: 20. 22.
Lulu 24: 29. Luc. 6: 29. 1 Ebr. 5: 15.
1 Pet 3: 9.

40. Ja joka sinua tahtoo oikeuden
eteen, ja otta sinun hamed, niin salli
myös hänelle munkin waate.
Rom. 12: 17, 1c. 1 Cor. 6: 7.

41. Ja joka sinua waatti penkul-
man, niin mene hänen kansansa lori.

42. Anna sille joka sinusta anoo:
ja älä käännä sinua silmä pois, joka
lainan pyytä. 5 Mos. 15: 7, 1c.

43. Te kuulitta sanoturi: rakasta
lähimmäistä, ja wihaa vihollista.
2 Mos. 34: 12. 5 Mos. 7: 2. Gal. 6: 10.

44. Waan minä sanon teille: rakas-

takat vihollisianne, jinnastat niitä,
ja teitä sadattavat: tehtä nulle
wiir, jetta teitä wiharat: Ja rak-
kat niiden edestä, jetta teitä teanis
ja wahingoitaitat:

2 Mos. 23: 4, 5. 3 Mos. 16: 18. Luc. 6: 27.
Lulu 23: 34. Ap. 7: 60. Rom. 12: 16.
1 Cor. 4: 12.

45. Että te olisitte teidän
pejat joka on taimaia; sillä on
Kuringonja kotta niin paham
kuin hywäingin, ja anda jataa
wäärille kuin wanhuksillekin.

46. Sillä jos te rakastatte
jotka teitäkin rakastavat, mitä
sillä palkaa on? eikö Jumhtam
myös tee? Luc. 6: 32.

47. Ja jos te armoasta wa-
kansa sowliait oetta, mitä te jeta
sa erinomaista teettä? eikö Jumhtam
myös niin tee?

48. Olkat siis te täydelliset,
kuin teidän taivallisten Jhann
dellinen on. 3 Mos. 11: 27. Jac. 1: 1.
Lulu 20: 7, 9. 4 Pet. 1: 10.

G. L u l. 2.

Anteliaisuuden muoto. Rukous. Vastau-
minen. Sopimattoman elaturin muu-
ten wälttäminen.

Rawahtakat, ette te anna
anne ihmlisten edestä, että te
nähtäisiin: niin et te saa palkkaa
teidän Isähdänne, joka on taimaia.
Rom. 12: 8.

2. Kestäs siis almuja anna,
älä edelläs torwella seita, niinkuin
kokuillatit Synagogissa ja kujilla
wät, että he ihmyildä kunnioiteta
Totiseitti sanon minä teille: he
saanet palkkansa.

3. Mutta koska sinä almuja
niin älkön sinun wajen kates
mitä oikea kates teke:

4. Että sinun almuus olis salai-
sa, ja sinun Isäs, joka salaisuu-
te, maksais sinulle julkiseitti.

5. Ja koska rukoilet, niin et
pida oleman uistuin, niinkuin
he mielellänsä seisowat ja
Synagogissa ja kujain kunnioiteta
ihmyildä nähdäin.
minä teille: he onat

6. Waan koska sinä

ne sinun kammios, ja sulje sinun ovi, ja rukoile sinun Isäks joka on affudeksi: ja sinun Isäs, joka salaisesta näke, maraa sinulle julkiseksi.

2. Kap. 5. 4: 33. Ap. 2. 10: 9.

7. Ja koska te rukousetta, niin alkoo paljo puhumaiset, niinkuin kunnat; sillä he tulevat heittänsä palon pölynsä tähden kunnat.

1. Kap. 5. 18: 26.

8. Sentähden älkät olko heidän kalensa: sillä teidän Isämme tietä kylvämitä te tarviotte, enenkuin te heidä rukoiletakaan.

9. Näin teidän siis pitä rukouksien: Isä meidän, joka olet taivaalla: Pyhitetty olkon sinun nimes: Luc. 11: 2.

10. Lähestykön sinun waldakunniin. Olkon sinun tahos niin madon kuin taivasa:

11. Anna meille tänäpänä meidän jokapäiwäinen leipämme:

12. Ja anna meille meidän welvomme anderi, niinkuin mekin anxi annamme meidän welvollisimme:

13. Ja älä johdata meitä kiusauksien. Mutta päästä meitä pahasta. Sillä sinun on waldakunda, ja woih, ja kunnia, iankaikkisesti; Amen! 1 Tim. 6: 18. 2 Tim. 4: 18.

14. Sillä jos te anderi annatte ihkulle heidän rikouksensa, niin myöös teidän tahvollinen Isämme anda teidän rikouksensa. Marc. 5: 23, 24. Marc. 11: 25. Col. 3: 13.

15. Waan jollet te anderi anna ihkulle heidän rikouksensa, niin ei myöös teidän Isämme anderi anna teidän rikouksensa. Marc. 18: 35. Jac. 2: 13.

16. Mutta koska te paastotta, niin älkät olko surulliset, niinkuin alkouksien: sillä he murttawat nuotonensa, ja he ihmitä nähdäsin paastowan. otteisi santon minä teille: he ovat heit paltaansa.

17. Waan minä kostas paastot, niin älkät pääs, ja pese kaswos: Dan. 10: 3.

18. Ette ihmitä nähdäsin paastowan, mutta sinun Isäks, joka on salaisesta näke, ja sinun Isäs, joka salaisesta näke, maraa sinulle julkiseksi.

19. Älkät tawarata kooko maan päällä, kusa koi ja ruoste raijauvat, ja kusa warlat kairauvat ja warajauvat: Can. 1. 28: 4.

20. Waan kookat teille tawarata taivasa, kusa ei koi eikä ruoste raijau, ja kusa ei warlat kaira, eikä warajau. Marc. 19: 21. Luc. 12: 33. 1 Tim. 6: 6, 9, 18, 19.

21. Sillä kusa teidän tawaranne on, jellä on myöös teidän syöämeune.

22. Silmä on ruumiin walkeus, jos siis sinun silmäs on ykikertainen, niin koko sinun ruumis on walaisin.

23. Waan jos sinun silmäs on paha, niin koko sinun ruumis on pimiä. Jos siis se walkeus joka sinussa on, on pimeys, kuinga suuri on ike pimeys? Luc. 11: 34.

24. Ei kengän woi palwella kahta Herraa: sillä taikka hän tätä wihaa, ja toista rakastaa; taikka hän suostuu, ja toisen hylkää. Et te woi palwella Jumalata ja Maanmenata. Luc. 16: 13.

25. Sentähden sanon minä teille: älkät murhehtiko teidän hengenne tähden, mistä te syötä ja mitä te jrotta: eikä teidän ruuminne tähden, mistä te teittäne werhettä. Ette hengi enämbi ole kuin ruoka? ja ruumis parempi kuin waate? Luc. 12: 22. Psal. 4: 6. 1 Tim. 6: 8. 1 Pet. 5: 7. Debr. 13: 5.

26. Käpölat taimen linderä, ei he kylvä, eikä niitä, ei myöös kooko riisheen, ja teidän taimallinen Isämme ruetti heidän. Ette te paljo enämbi ole kuin he? Job. 39: 3. Ps. 147: 9. Luc. 12: 24.

27. Mutta kuka teistä woi surullausa lisätä yhden kynärän hänen pituudellensa?

28. Ja mitä te suretta waatteista? Käpölat kulkaita ledolla, kuinga he kashawat: ei he woiä tee, eikä lehrä.

29. Kuitengin sanon minä teille: ette Salomen kaisela kunniasansa ollut niin waatetetty, kuin bri heistä.

30. Jos Jumala näin waatetta pelon ruohen, joka tänäpänä seisoo, ja huomena pähtin heittäin, eikä hän paljo enämbin teidän sitä tee, te woihänteiset?

31. Älkät siis surulliset olko, sanon

den: mitä me syömme, taikka mitä me juomme? eli millä me meitämme ierboitamme?

32. Sillä kaikkia näitä pakanat eivät: Sillä teidän taivaallinen Isänne kyllä tietä teidän kaikkia näitä tarwikewan.

of. 55: 23.

33. Waan eivät ensin Jumalan waldakundaa, ja hänen wanhurskautansa, ja niin kaikki nämät teille annetan.

1 Kun. 8: 3, 11, 12.

Of. 127: 2.

34. Älkät sentähden sureko huomenifesta päivästä: sillä huomenifesta päivällä on suru itsestänsä: Tytykän kullin päivä surullensa.

7. Luku.

Autuuden eheet ja perustus.

Älkät duomitko, ettei teitä duomitaissi:

Euc. 6: 37, 1c. Rom. 2: 1.

1 Cor. 4: 3. Jac. 4: 11.

2. Sillä millä duomiolla te duomittetaan, pitää teitä duomittaman: Ja sillä mitalla, jolla te mittatta, pitää teillen jälleen mitattaman.

Marc. 4: 24. Euc. 6: 38.

3. Mikis siis näet raiskan, joka on welses ilmäsä, ja et ätkä malkaa omassa ilmäsäs?

Euc. 6: 41.

4. Taikka, kuinga sinä sanot welses: pidäs, minä otan raiskan silmästä: ja kago, malka on omassa silmästä?

5. Sinä ulkokullattu, heitä ensin malka ulos sinun silmästä, ja kago sitte, kuingas saisit raiskan ulos sinun welses silmästä.

6. Älkät andako koirille pyhää, ja älkät teidän Pärljanne heittäkö ilmaineteen, ettei he niitä joskus tulla jalwoilansa, ja käännä itsiänsä, ja repele teitä.

7. Anokat, niin teille annetan: eivät, niin te löydätte: Kolputtat, niin teille awatan.

Matth. 21: 22.

Marc. 11: 24. Euc. 11: 9. Job. 14: 13.

Entu 15: 7. Luku 16: 23. 1 Job. 3: 22.

8. Sillä jokainen joka anoo, hän saa, ja joka etsii, hän löytä, ja kolputawalle awatan.

Jac. 1: 5, 8.

9. Eli ongo teistä joku ihminen, jolta hänen poikansa anois leipää, anowaisko hän hänelle kiven? Euc. 11: 11.

10. Eli jos hän kaiso anna, anowaisko hän hänelle karmen?

11. Jos siis te, jotka paikat taiddatte hyviä lahjoja antaa te lapsillenne, kuinga paljo enkö Isänne joka on taivaissa, anna hyviä, jotka hänellä anowat?

12. Kaikki siis mitä te tottet, että ihmiset pitää teille tekemään, te myös heille tehtä: sillä tämä Laifi ja Prophetat.

Euc. 6: 1

Matth. 22: 39, 40. Rom. 13: 8, 9.

Gal. 3: 14. 1 Tim. 1: 5.

13. Mengät ahtaista portista sillä se portti on lawia ja awa, joka wie kadotukseen, ja niitä on, jotka siitä jussalle menevät.

Euc. 13: 24.

14. Ja se portti on ahdos, kaita, joka wie elämähen, ja on, jotka sen löytävät.

15. Mutta kawahtakat teitämme riistä Prophetaita, jotka teidän ne lammaisten waatteilla tulewat, sillä he owat raatelewaifet sul.

Mic. 3: 5. 2 Tim. 3: 5.

16. Heidän hedelmistänsä te heitä heidän: Hakako joku wiinain orjantappuroista, taikka pikunista kaisista?

17. Niin jokainen hywä puu kaisi hywät hedelmät: mutta mädämpä kaswa häijyt hedelmät.

Matth. 12: 33. Euc. 6: 43, 44.

18. Hywä puu ei taida häijyt delmitä kaswaa, eikä mädämpä hyviä hedelmittä kaswaa.

19. Jokainen puu, kuin ei kaisi hywää hedelmätä, hakatan pois, ja leen heitetän.

Matth. 3: 10. Job. 15: 12.

20. Sentähden tundeat heitä delmistänsä.

21. Ei jokainen Fuin sanonulle: HERRA, HERRA, pida minun Taiwan waldakundaan: ja joka teke minun Isäni tahdon, on taivaissa.

of. 8: 2. Euc. 6: 1

Rom. 2: 13. Jac. 1: 22.

22. Moni sanoo minulle sinun nimes kautta enmjanet, ja sinun nimes kautta enmjanet, ja sinun nimes kautta enmjanet, ja sinun nimes kautta enmjanet, ja sinun nimes kautta enmjanet?

1. Ja silloin minä heille tunnustan, minä teitä ikänä tundenut: menkäät minun tyköni te määrintekijät.

9. Matth. 25: 12, 41. Luc. 13: 26, 27.

1. Sentähden jokaisen, kuin nämä nämät puhet kuulee ja ne teke, an minä toimelliseen mieheen, joka ensä kalliolle rakenji.

1. Ja sade laugeis, ja wirrat tu- ja tuulet puhalsit, ja sitä huonetta sit, joka ei kuitengan kukištunut: se oli kalliolle perustettu.

1. Ja jokainen kuin kuulee mi- nämä nämät puhet, ja ei tee niitä, verratan tyhmään mieheen, joka ensä sannalle rakenji:

1. Ja sade laugeis, ja wirrat tu- ja tuulet puhalsit, ja sitä huo- k syhäisit: joka kukištui, ja sen emus oli suuri.

1. Ja se tapahtui, koska JESUS opettanut nämät puhet, että Kan- ämmästyit hänen oppiansa.

1. Sillä hän opetti heitä woimal- i, ja ei niinkuin Kirjanoppenet.

1. Marc. 1: 22. Luc. 4: 32. Joh. 7: 46.

S. Lufu.

alinen. Väämiehen palvelia. Petarin oppi. Meren tuuli. Miehät ja ilka- lauma riivatut.

1. Ja hän astui alas vuorelta, seu- rais händä paljo kansaa.

1. Ja kago, niin tuli yxi spitali- mies, kumarji händä, ja sanoi: Kta, jos sinä tahdot, niin sinä t minun puhdistaa.

1. Marc. 1: 40. Luc. 5: 12.

1. Niin JESUS ojenji kätensä, ja is häneen, sanoden: Minä tahdon, puhdas. Ja hän puhdistettin kohta lipansä.

1. Ja JESUS sanoi hänelle: kago, kenellekän sano: mutta mene ja ä ipes Bapille, ja uhra lahjas, a Moses on käškenyt, heille todis- ti.

1. 3 Mos. 14: 3, 4, 10. Marc. 1: 44.

1. Mutta koska JESUS meni Ca- aumiin, tuli Sadanpäämies hä- tygönsä, ja rukoiłi händä,

1. Luc. 7: 1, 3.

1. Ja sanoi: HERRA, minun pal-

weliani sairastaa kotona halvattuna, ja kowin wairwatan.

7. JESUS sanoi hänelle: minä tulen ja parannan hänen.

8. Niin Sadanpäämies wastais ja sanoi: HERRA, eu ole minä mahdol- liinen, että sinä tulet minun kattori ala: waan sano ainoasti sana, niin minun palveliani paranee.

1. Luc. 7: 6.

9. Sillä minä olen myöds ihmisen toisen wallan alla, ja minun allani on sotamiehiä: ja sanon tälle, mene, ja hän menee: Ja toiselle, tule, ja hän tulee: Ja minun palvelialleni: tee tä- mä, ja hän teke.

10. Koska JESUS tämän kuulli, ih- metteli hän, ja sanoi heille jotka seu- raijit: totisesti sanon minä teille: en ole minä löhynnyt senkaltaija uskoa Israelisa.

11. Mutta minä sanon teille: mon- da tulewat idästä ja lännestä, ja pitä Abrahamin, Isaachin ja Jacobin kansa tawwan waldauminsa istuman.

1. Mat. 1: 11. Luc. 13: 29.

12. Mutta waldaumnan lapset hei- tetän ulkonaiseen pimeyteen: siellä pitä oleman itku ja hammasten kiristyds.

1. Matth. 13: 42. Lufu 21: 43 Lufu 22: 13.

1. Lufu 24: 51. Lufu 25: 30. Luc. 13: 28.

13. Ja JESUS sanoi Sadanpää- miehelle: mene, ja niinkuin sinä uskoit, niin sinulle tapahtou. Ja sillä het- kellä parani hänen palveliansa.

14. Ja koska JESUS tuli Petarin huoneeseen, näki hän hänen anoppinsa makawan ja sairastawan wilutautia.

1. Marc. 1: 30. Luc. 4: 38.

15. Niin hän tarttui hänen käteen- sä, ja wilutanti luowui hänestä: Ja hän nousi, ja palveli heitä.

16. Mutta koska ehto tuli, niin he toit hänen tygönsä monda Virulta ri- watnita: ja hän ajoi ulos sanalla hen- get, ja teki kaikkinaisia sairaita terweyi:

1. Marc. 1: 32. Luc. 4: 40.

17. Ertä täytetäisin, kuin sanottu oli Esaian Prophetan kautta, joka sa- noo: hän on ottanut meidän heikkou- demme, ja hän lantoi meidän tau- timme.

1. Et. 53: 4. 1 Pes. 2: 24.

18. Koska JESUS näki paljon Kan-

jaa ympärillänsä, käski hän mennä toiselle puolelle (merta.)

19. Ja yri Kirjanoppennut tuli ja sanoi hänelle: Meštari, unna tahdon sinua seurata kuhunga ikänä jua menet.

Luc. 9: 57.

20. Niin JESus sanoi hänelle: Ke-tuilla ovat luolat, ja Taimen liinuuilla ovat p-sät: waan ihmisen P-ojalla ei ole kuhunga hän päänsä kallijaa.

21. Tomen hänen Dpetulappiensa sanoi hänelle: HERa, salli minun enin mennä hautamaan Jääni.

22. Niin JESus sanoi hänelle: Jenta minua, ja anna kuollet haudata kuol-luitansa.

23. Ja kuin hän oli hahteen astu-mut, seuraisit händä hänen Dpetus-lapsensa.

Marc. 4: 35. Luc. 8: 22.

24. Mutta kago, suuri ilma nouyi merellä, niin että haayi aalloilta pei-tettiin: mutta hän malais.

25. Niin tulit hänen Dpetuslap-sensa, ja herätit hänen, ja sanoit: HERa, auta meitä, me hukumme.

26. Ja hän sanoi heille: te heik-komsoiset, mizi te olette pelkurit? Niin hän nouyi ja asetti tuulen ja mereu: Ja tuli suuri tywenneri.

Job. 26: 12.

27. Niin ihmiset ihmettelit, sano-den: millinen tämä on? sillä tuulet ja meri ovat nyöds hänelle kulliaiset.

28. Ja kuin hän tuli sille puolelle merta, Gergejencin maakundaan, niin händä waistan juori kari Virulsta ri-i-wattura, jotka olit haudoista lähtenet, ja olit sangen hirmuiset, niin ettei kengän tainnut jita tietä waelta.

Marc. 5: 1. re. Luc. 8: 26, re.

29. Ja kago, he huusit, sanoden: JESu Jumalan Poika, mitä meidän on sinun kansas? Oletkos tullut tänne meitä waiwamaan: ennen alkaa?

30. Ja kankana heistä käwi sangen juuri sikalauma laikumella.

31. Niin Berketet rukoilit händä, ja sanoit: jos sinä ajat meidän ulos, niin salli meidän mennä sikalaumaan.

32. Ja hän sanoi heille: men-gät. Niin he läxrit ulos ja menit sikalaumaan: ja kago, koto sikalauma syöri äkiä igensä syrkäidä mereen ja up-poisit.

33. Mutta paineneti palemi, ja i-nit kaupungiin, ja ilmoitit-katti, kuinga piriulda riwatuille oli tap-tunut.

34. Ja kago, koto kaupungi a-ulos JESusa waipan. Ja kosta hänen näit, rukoilit he händä m-mään pois heidän maan ääriänsä.

D. Luks.

Halwattu. Matthaeus. Paastommen-
mon pumainen tatti. Paastommen-
koti jokiata. Kiwattu mella.

Ja hän astui hahteen, minä
yligen, ja tuli omaan kaupungiin.

2. Ja kago, he toit hänen
halwatun, joka malais ruoekä
kosta JESus näki heidän u-
noi hän halwatulle: poikani, o-
wäsa tuwasa, sinun syndis
anderi sinulle.

Marc. 2: 3. re.

3. Ja kago, minitamat Kirj-
miista sanoit leskenänsä: tämä
(Jumalata.)

4. Ja kosta JESus näki heidän
tuxensa, sanoi hän: Mizi te a-
pahaa teidän sydämissäinne?

5. Sillä kumbi on kewisä-
noa: synnit annetan anderi
taikka sando: nouse ja käy?

6. Mutta että teidän pitää tiedä
ihmisen P-ojalla olewan waalan
päällä synnit anderi anda, (niin
hän halwatulle:) nouse ja eta wa-
ja mene kotias.

7. Ja hän nouyi, ja meni kotia

8. Ja kosta kanka sen näki, he
telit he, ja kunnioitit Jumalata,
oli ihmijälle andanut sentkaltaisen

9. Ja kuin JESus jiedä kawa
näki hän ihmisen istuwan tu-
nimeldä Matthaeus: Ja sanoi
seura minua. Niin hän nouyi, ja
rais händä.

Marc. 2: 14. re.

10. Ja tapahui, kosta hän
huoneta, kago, niin tuli mendo-
kania ja syndisä, ja atrioitit
ja hänen Dpetuslaintensa kosta

11. Ja kosta Pharisurus
sanoit he hänen Dpetuslaintensa
teidän Meštariinne syö
synneisten kansa?

2. Mutta koska JESUS sen kuuli, hän heille: ei terere tarviße pa-
njata, waan sairrat.

3. Mutta mengät ja oppikat mitkä
me laupuitta mitkä taidon, ja en
kai sillä en minä tullut wanhuks-
kuyppamaan, waan syndisitä pa-
nukseen. 1. Joh. 6: 6. Marc. 12: 7.
Luk. 18: 11. 1 Tim. 1: 15.

4. Silloin tuli Johanneksen Ope-
apset hänen työhnsä, ja sanoit:
jäsähdön me ja Phariseuret niin
o paastommita, unitta ei sinun Ope-
apset paasto? Marc. 2: 18. Luc. 5: 27.

5. Niin JESUS sanoi heille: Ei
hääjoukko niinkaanwan murhehtia,
ylkä on heidän kansansa? mutta
mitä tulewat, että ylkä otetan heidän
ja silloin heidän pitää paastowan.

6. Mutta ei kengän paikkaa wan-
waatetta unden-ueran tilalla: sillä
pilkka rawaise häneensä pois waat-
tija läpi tulee pahemampi.

7. Ei myös pane kengän uortta
pa wanhoiin leiseihin: muutoin lei-
skähtiwat, ja wiina ruotaa pois,
mit turmellan: unitta mori wiina
tän unsiin leiseihin, ja niin he
nmat tähdellä owat.

8. Koska hän nämät heille puhu-
oli, lažo, niin yxi Väämies tuli
hymarsi händä, sanoden: Nyt on
min tyttäreni kuolemallausa: mutta
ja pane kätes hänen päällensä,
hän wirkee.

Marc. 5: 22, 23. Luc. 8: 41, 42.

9. Niin JESUS nousi ja seurais
hä, ja hänen Opetuselapsensa.

10. Ja lažo, waimo, joka oli lami-
kymmeniä ajastailaa pumaita tau-
uastamut, käwi takana, ja tarttui
n waatensa liepseen:

11. Sillä hän oli ihellänsä sanonut:
minä aincaistan ripen hänen waat-
nsa, niin minä tulen terweri.

12. Niin JESUS käänsi häneensä,
hän ja sanot: ole hyvässä tur-
tyttärenti: sinun uskos on sinun
eri tehnyt. Ja waimo tuli sillä
llä terweri.

13. Ja koska JESUS tuli Väämies-
buene en, ja näki hulluin soitta-
ja Kansan hymiserän:

24. Sanoi hän heille: mengät pois:
Sillä ei piika ole kuollut, waan hän
nataa. Ja he nauroit händä.

25. Mutta koska kansa oli ajettu
ulos, meni hän yksille ja tarttui hän-
nen käteensä, ja piika nousi.

26. Ja se sanoma kuului kaikkeen
siihen maahan.

27. Ja koska JESUS jelsä läxi,
seurais händä läxi sokiata, huutain
ja sanoden: Davidin poika, atmahda
meitä.

28. Ja koska hän tuli huoneeseen,
tulit sokiata hänen työhnsä, ja JESUS
sanoi heille: uskottako minun sen woi-
wan teille tehdä? he sanoit hänelle:
JESUS, me uskomme:

29. Niin hän rupeis heidän il-
miinsä, sanoden: tapahdukon teille lei-
dän uskenne jälkeen.

30. Ja heidän silmiänsä aukenit:
Niin JESUS haasti heitä, sanoden:
kagokat, ettei kengän tätä saa tietä.

31. Waan koska he menit pois,
niin he julkisit hänen sanomansa kai-
lesa siinä maasa.

32. Koska nämät olit mennet nös,
kago, niin he toit mylän ja pirulta
riiwatun ihmisen hänen eteensä.

Luc. 11: 14.

33. Ja koska Berkele oli ajettu
ulos, niin myllä puhui: Ja kansa
ihmetteli, ja sanot: ei senkaltaista ole
ikäni. Israelisa nähty.

34. Mutta Phariseuret sanoit: hän
ajaa ulos Berkelet Berkelitten Vää-
ruhtinau kautta.

Marc. 12: 24.

Marc. 3: 22. Luc. 11: 15.

35. Ja JESUS käwi kaikkia kau-
pungeita ja kylä ymbäri, ja opetti hei-
dän Synagogiansa, ja saarnais walda-
kunnan Ewangeliumia, ja paransi kaik-
kinaijia taubeja, ja kaikkea sairautta
Kansasa.

Marc. 4: 23. Marc. 6: 6.

36. Ja koska hän näki Kausat, aw-
mabti hän heidän päällensä, että he
olit niin näändynet ja hajoitetut kuin
lampat, joilla ei ole paimenda.

1. Joh. 27: 17. Zach. 10: 2. Marc. 14: 14.

Marc. 6: 34.

37. Silloin hän sanot Opetuslap-
sillensa: elea en tosin paljo, mutta
työwäkeä on wähä:

Luc. 10: 2. Job. 1: 35.

38. Kukoilkat sentähden elon
 Xraa, että hän työmäkeä lä-
 hetäis hänen eloonsa.

10. Luku.

Kahdentoihtakymmenen Apostolin nimet;
 jotka JEsus walitsee, neuwoo ja
 lähetää ulos.

Ja hän kugui tygönsä karitoihtakym-
 mendä Opetuslastansa, ja andoi
 heille wallan rietaisista hengejä vastaan,
 niitä ajaa ulos, ja paranda kaikkinai-
 sia taudesja ja kaikkea sairautta.

Marc. 3: 13. Luku 6: 7. Luc. 9: 1.

2. Mutta nämät owat kahdentoihta-
 kymmenen Apostolin nimet: ensimmäi-
 nen Simon, joka Petarixi kühutan,
 ja Andreas hänen welsensä: Jacobus
 Zebedeuren poika, ja Johannes hänen
 welsensä: Ap. 2: 1: 13, 14.

3. Philippus, ja Bartholomeus:
 Thomas, ja Mattheus, se Publikani:
 Jacobus Alpheyren poika, ja Lebbeus,
 lijalda nimeldä Taddeus:

4. Simon Cananeus, ja Judas
 Ischarioth, joka myös hänen petti.

5. Nämät karitoihtakymmenellä lä-
 hetti JEsus, joille hän oli käskenyt,
 sanoden: älkät menkö pakanain teille,
 ja Samaritanein Kaupungihin älkät
 sisälle menkö:

6. Mutta menkö paranimin ludo-
 tettuain lamnasten tygö Iraelin huo-
 nestä. Marc. 9: 36. Luku 15: 24.

Ap. 2: 13: 46.

7. Niin menkö ja saarnatkat, sa-
 noden: Taiman waldaumda on lähes-
 tynyt. Marc. 3: 2. Luku 4: 17.

Luc. 9: 2. Luku 10: 9.

8. Sairaita parandakat, Spitalisija
 puhdistakat, kuolleita herättäkät, Per-
 teleitä ajakat ulos. Sahjari te saitte,
 niin myös sahjari andakat.

9. Ei teidän pida warustaman ihian-
 ne kullalla, eikä hopyalla, eikä wakkella
 teidän wyhllenne: Marc. 6: 8.

Luc. 9: 3. Luku 10: 4. Luku 22: 35.

10. Eikä ewäsäkällä matkalle, eikä
 kahdella hamella, eikä kengillä, eikä
 sawalla; sillä työmies on ruokansa
 ansainnut. Luc. 10: 4, 7. 1 Cor. 9: 7.

1 Tim. 5: 18.

11. Waan kuhunga ikänä Kaupun-
 giin taikka kylään te sisälle menette,

niin tyselfät luku siinä on mah-
 nen: ja olkat siellä jühemäsi luo-
 lähdette Luc. 10: 8.

12. Mutta koska te huoneeseen
 menette, niin terwehtäkät sitä, ja
 nokat: Rauha olkon tälle huoneelle.

13. Ja jos huone on mah-
 niin tullaan teidän rauhanne
 jollei hän ole mahdollinen, niin
 rauhanne teille palajaa.

14. Ja kusa ei kengän
 waistan eikä kulle teidän san-
 niin menkö ulos siitä huoneesta
 siitä Kaupungista, ja puhdistak-
 teidän jalwoistanne. Marc. 10: 11.

Ap. 2: 11. Luku 18: 6

15. Totifesti sanon minä te-
 lembi sitä oleman Sodanman
 morran maalle duomio päiwä-
 sille Kaupungille. Marc. 11: 17.

Luc. 10: 12.

16. Käy, minä lähetän
 niinkuin lambat sutten keskelle
 sentähden taitawat niinkuin ta-
 wagat niinkuin kyhkyiset.

Luc. 10: 3. Rom. 16: 19.

17. Mutta karwahtakat ihmisi-
 he ylönnandawat teidän heidän
 piinsa, ja heidän Synagogisija
 hofuwat teitä. Marc. 24: 9.

Luc. 21: 12. Job. 16: 2.

18. Te wiedän myös Päänn-
 Kuningasten eteen minun tähten
 ja pakanosille todisturexi.

Ap. 2: 12: 11. Luku 25: 29.

19. Koska he teitä ylönnandawat
 kät murhettiko, kuinga eli mitä
 pitä puhuman: sillä teille annetaan
 hetkellä mitä teidän pitä puhuman.

Marc. 13: 11. Luc. 12: 11. Luku 21: 14.

2 Tim. 4: 17.

20. Sillä et te ole, jotka
 waan teidän Isänne Dengi, ja
 puhuu.

21. Mutta well anda ylönnandawat
 kuolemaan, ja Isä pojan: ja
 karlawat wanhembita vastaan, ja
 dawat tappa heitä.

Mich. 7: 5, 6. Luc. 21: 12.

22. Ja te tuletta wihattawat
 kilda minun nimeni tähten,
 joka loppuun asti wahwattawat
 hän tulee autuaxi.

Marc. 13: 13. Luc. 21: 17.

3. Mutta koska he teitä siinä kau-
pisa wainowat, niin paekat toiseen.
Jesti sanon minä teille: et te ehdi
kä Israelin kaupungeita toimitta,
nasti kuin ihmisen Poika tulee.

4. Si ole Dpetuslapsi parempi D-
stansa, eikä palmelia parempi J-
sänsä.
Luc. 6: 40. Joh. 13: 16.
Luku 13: 20.

5. Siinä on Dpetuslapselle kyllä,
hän on niinkuin hänen Dpetta-
ja palmelia niinkuin hänen Jfän-
6. Jos he ovat itse Jfännän Beel-
hri kugunet, kuinga paljo enemmän
hän perhensä kugunvat?
Mat. 12: 24. Marc. 3: 22. Luc. 11: 15.

7. Mikät sentähden heitä peljätkö:
ei ole mitän peitetty, joka ei
hmoitettaman; ja salattu, joka
ei tiettäwäri.
Marc. 4: 22. Luc. 8: 17. Luku 12: 2.

8. Jota minä teille pimeisä sanon,
sanokat waleudesa: ja mitä te
hanne kuuletta, sitä saarnatkat kat-
päällä.

9. Ja ikät peljätkö niitä, jotka
in tappawat, ja ei woi sielua
h: mutta peljätkat enemmän sitä,
woi sekä sielun että ruumin hel-
sä hukutta.

10. Sitkö kaxi warpuista yhteen ro-
myydy? ja yri heistä ei puto
päälle, ilman teidän Jfätänne:

11. Niin owat myöds kaikki teidän
ne hiuxet luetut. 1 Sam. 14: 45.
14: 11. Luc. 21: 18. Ap. T. 27: 34.

12. Mikät siis peljätkö: te oletta
umat, kuin monda warpuista.
Luc. 12: 24.

13. Sentähden jokainen kuin mi-
tunnusta ihmisten edesä, sen tun-
an myöds minä minun Jfäni e-
joka on taiwaisa. Luc. 12: 8.

14. Mutta joka minun Kielä ih-
en edesä, hänen minä myöds Kiel-
minun Jfäni edesä, joka on tai-
sä.
Marc. 8: 38. Luc. 9: 26.
2 Tim. 2: 12. 1im. K. 3: 5.

15. Mikät luulko, että minä olen
t rauhaa lähettämään maan pääl-
en ole minä tullut rauhaa, mutta
ttaa lähettämään. Luc. 12: 49, 51.

16. Sillä minä tuliu ihmistä Jfään-

sä wastan riitaisexi tekemään, ja ty-
tärtä äitiänsä wastan, ja miniätä anop-
pianfa wastan. Mat. 7: 6.

36. Ja ihmisen wihamichet on hä-
nen perhensä. Of. 41: 10. Of. 55: 14.
Joh. 13: 18.

37. Joka rakastaa Jfäänsä taikka
Itiänsä enä kuin minua, ei se ole
minulle sowelias: Ja joka rakastaa poi-
kaansa, taikka tytärtänsä enä kuin mi-
nua, ei se ole minulle sowelias.
Luc. 14: 26.

38. Ja kuka ei ota ristiänsä, ja
seura minua, ei se ole minulle sowelias.
Mat. 16: 24. Marc. 8: 34. Luc. 9: 23.

39. Joka lyötä heugensä, hänen pitä
sen hukuttaman: ja joka heugensä hu-
kutta minun tähteni, hänen pitä sen
löytämän. Mat. 16: 25. Marc. 8: 35.
Luc. 9: 24. Luku 17: 33. Joh. 12: 25.

40. Joka teitä holhoo, hän holhoo
minua: ja joka minua holhoo, hän hol-
hoo sitä, joka minun lähetti.
Mat. 18: 5. Luc. 10: 16. Joh. 13: 20.

41. Joka Prophetata holhoo Pro-
phetan nimellä, hän saa Prophetan
palkan: Ja joka wanhurstaista holhoo
wanhurstan nimellä, hän saa wanhur-
san palkan. 1 Kon. K. 17: 10.
Luku 18: 4. Febr. 6: 10.

42. Ja kuka ikänä juotta yhden
näistä wähimmiistä kylmällä wesi-
pikarilla ainoastaan, Dpetuslapsen nimellä,
totisesti sanon minä teille, ei hän pidä
palkata oleman. Mat. 25: 40.
Marc. 9: 41.

11. Luku.

Johannes lähettää Christuren tygö kari
opetuslastansa. Jfäuren todistus,
soimaus, suloinen kuguminen.

Ja se tapahtui, koska Jfesus lakkais
sentaltaijia kahdelle toistakymme-
nelle Dpetuslapsellensa käskemästä, me-
ni hän siellä edemmä opettamaan ja
saarnamaan heidän kaupungeihinsa.

2. Mutta koska Johannes fangeux-
sa kuuli Christuren työt, lähetti hän
kari opetuslastansa, Luc. 7: 18, 19.

3. Sanomaan hänelle: Oletko siinä
se tulewa, eli pitätkö meidän toista o-
dottaman?

4. Niin Jfesus wastais, ja sanoi

heille: mengät ja sanokat jälleen Johannekselle, ne kuin te kuuletta ja näettä:

5. Sekiät saavat näkönsä, ja ondivat käyvät, spitalisset puhdistetan, ja kuroit kuulevat, knollet herätetän, ja köyhille saarnatan Ewangeliumia.

Mat. 23: 5. Luc. 11: 1.

6. Ja autuas on se, joka ei pahene minusta.

7. Koska he menit pois, rupesit Jhesus sanomaan kansalle Johanneksista: Mitä te läyritte korpeen kagomaan? ruokoko, joka tuuletta häällytetän?

Luc. 7: 24.

8. Taikka mitä te läyritte kagomaan? ihmistäkö waatetettua pehmeillä waatteilla? Kago, jotka pehmeitä kantawat, ne owat kuningasten huoneisa.

9. Taikka mitä te läyritte kagomaan? Prophetatako? totisesti sanon minä teille: tämä on jalompi kuin Prophetata.

10. Sillä tämä on se, josta kirjotettu on: kago, minä lähetan minun Ewangelini sinun kajuois eteen, joka on walmistapa sinun ties sinun etees.

Mat. 3: 1. Marc. 1: 2.

11. Totisesti sanon minä teille: kallein niiden seasa, jotka waimoista syndynet owat, ei ole yhtäkän suurembasta kuin Johannes Kastaja tullut: Mutta kuitenkin se kuin wähin on taiwan waldakunnasa, on händä suurempi.

Luc. 7: 28.

12. Mutta hamasta Johannes Kastajan päiwistä, niin tähän asti, kärsii taiwan waldakunda wäliwaldaa, ja wälewät repiwät sen heillensä.

13. Sillä kaikki Prophetat ja Latit owat Johanneksien asti ennuhanet.

Luc. 16: 16.

14. Ja jos te tahdotta otta wastian, hän on se Elias, joka tulewa on.

Mat. 4: 5. Matth. 17: 12. Marc. 9: 13.

Luc. 1: 17.

15. Jotka on korwat kuululla, se kuulutan.

Matth. 13: 9. Luc. 10: 2: 7.

16. Waan mingä werraxi minä tämän sukukunnan wedän? hän on niiden lasten wertainen, jotka turulla istuwat, ja huntawat pumpaneillensa;

Luc. 7: 31.

17. Ja sanowat: me soittumma huihua teidän edesämme, ja et te hypän-

net: me olemma waisannet teille, heiwirjä, ja et te itkenet.

18. Sillä Johannes tuli ei syödä eikä juoden: ja he sanowat: hän on Perkele.

19. Ihmisen poika tuli syödä juoden, ja he sanowat: kago on syömästä ja wiinan juomasta, likanein ja synnisten ystäwästä, wiisauus wanhurstantetan lapsi.

20. Silloin hän rupesit jokuin niitä kaupungeita, joisa ei ollut uijimmat hänen wälewät, tosin he heitänjä parantanut.

21. Voi sinuas Chorazin, ja sinuas Bethsaida! jos senkaltaiset työt olijit tehdyt Tyrossa ja Sidonissa, kuin teillä tehdyt, niillä olijit aikaa sätijä ja tuhansia parannuren.

Luc. 10: 14.

22. Jonga tähden sanon minä teille: Tyrolle ja Sidonille pitää teidän huokiamman duomiopäiwänä, kuin

23. Ja sinä Capernaum, joka korotettu tairaseen asti, sinä jamaan helwettiin syfättämän: Sodomasija elijit senkaltaiset työt tehdyt, kuin sinusa, niin teidänpäinä seisojit;

24. Jonga tähden sanon minä teille: Sodoman maalle pitää teidän elemän duomiopäiwänä, kuin

Matth. 10: 15.

25. Sillä ajalla waastis Jhesus sanoi: Minä lähten sinua Jerusaleman ja maan Jerusaleman, etteä oleit keityt nämät wiisailta ja teijit, ja olet ne ilmoittanut pienille.

Luc. 10: 21.

26. Tosin Isä, sillä minä olen hywä tahtos.

27. Kaikki owat minulla minun Isäldäni: ja minä minun polkaa mutta Isä: eikä Isä minun hyrkän, mutta Poika, ja Poika Poika tahtoo sen ilmoitta.

Matth. 28: 18. Joh. 1: 18. Luc. 10: 22.

Luc. 6: 16. Luc. 10: 15. Luc. 11: 2.

28. Tulkat minun työt, jotka työtä teette ja olet ilmoittanut, ja minä tahdon teitä

29. Ottakat minun itken teidän

ja oppivat minusta, että minä
jivää ja nöyryä sydämeistä: ja te
tte leivon teidän nielunne.

Jer. 6: 16. Zach. 9: 9.

Sillä minun isäni on sovelias,
minun kuormani on keviä.

12. Lufu.

Käpää noukkitaan. Kuivettunut käsi
arataan. JESUS paraneee. Perkele
jetaan ulos. Synbi pyhää Hengeä
wahan. JESUREN wellekeri.

hen aikaan katos JESUS Saba-
thina laishein läpikse: Niin hänen
nklapsensa isoisit, ja rupeisit täh-
tä noukkimaan ja syömään.

Marc. 2: 23. Luc. 6: 1.

Mutta koska Phariseuret sen näit,
he hänelle: kago, jimmu opetus-
k: telerwät sitä, kuin ei sovi Sab-
tha tehdä.

5 Mos. 23: 25.

Mutta hän sanoi heille: ettekö
te lutenet mitä Dawid teki, koska
isoi, ja ne jotka hänen kansansa

1 Sam. 21: 6.

Kuinga hän meni Jumalan huo-
n, ja söi wäkyleiwät, joita ei hä-
opinut syödä, ei uideugän, jotka
kansansa olit, mutta ainoastaan
pein?

2 Mos. 25: 30. Luku 29: 33.

3 Mos. 8: 31. Luku 24: 9.

Taikka ettäkö te Laissa ole luke-
ttä Sabbathina rikkomat Papi-
kka Sabbathin, ja ewat kniten-
mhtettomat?

4 Mos. 28: 9, 11.

Mutta minä sanon teille: tässä
te, joka on suurempi kuin Tempeli.

Mutta jos te tiedäisitte mikä se
slaupiutta minä tahdon, ja en uh-
sitte et te suingan duomikisii wiat-
la.

Isa. 6: 6. Marc. 9: 13.

Sillä ihmisen Poika on myöds
bbathin WETra.

Ja hän läxi sielä, ja tuli hei-
Synagogaansa. Marc. 3: 1. Luc. 6: 6.

Ja kago, siellä oli ihminen, jol-
li kührettu käsi: Ja he kysyit hä-
k, sanoden: sopiko Sabbathina pa-
ka? että he olisit saanet kanda hä-
k päällensä.

Luc. 13: 14. Luku 14: 3. Job. 9: 16.

Niin hän sanoi heille: kuka on
tä ihminen, jolla olisi yri lamma, ja

ja jos se Sabbathina putois kairoon,
eikä hän tartuisi siihen, ja wedäisi ylös?

12. Kuinga paljo jalombi on ihmi-
nen kuin lamma? Seutähden sepi kyl-
lä Sabbathina hywää tehdä.

13. Niin hän sanoi sille ihmiselle:
ojenna kätes: ja hän ojensi: Ja se tu-
li terweri niinkuin toinengin.

14. Mutta Phariseuret menit, ja
neuroa pidit händä vastaan, kuinga he
hänen hukntaisit.

Marc. 3: 6.

Job. 10: 39. Luku 11: 53.

15. Mutta koska JESUS sen ym-
märsi, meni hän sielä pois: ja paljo
kansaa seurais händä, ja hän teki
kaikki terweri.

16. Ja hän haastei heitä, häändänsä
ilmoittamasta;

17. Että täytetäisiin, kuin sanottu
oli Esaian Propbetan lautta, joka saueo:

18. Kago, minun Palweliani, jonga
minä walihin: minun rakkaani, johen-
ga minun seluni mielisiiyi: minä panen
hänen päällensä minun Dengent, ja hä-
nen pitä duomion pakanoille julistaman.

19. Et hän riitele, eikä hurda, eikä
yhdenään pidä kuuleman hänen ään-
dänjää kullilla.

20. Särjettyä ruokaa ei hänen pi-
dä murendaman, ja suikewalsta kynti-
län syödä ei hänen pidä sammutta-
man; siihenasti kuin hän saatta duo-
mion woitori.

Ec. 42: 3.

21. Ja hänen nimensä päälle pitä
pakanat toiwomau.

22. Silloin tuotin hänen tygbusä
Birulda riinattu, solia ja myllä: ja
hän paransi hänen, niin että solia ja
myllä sekä puhui, että näki.

Marc. 9: 33. Luc. 11: 14.

23. Ja kaikki kansa hämmäsiyi, ja
sanoi: olleko tämä se Dawidin poika?

24. Mutta koska Phariseuret sen
kuulit, sanoit he: ei tämä aja ulos
perkeleitä, waan Beelzebubin Perkelit-
ten päämiehen lautta.

Marc. 9: 34. Marc. 3: 22. Luc. 11: 15.

25. Mutta koska JESUS itsei hei-
dän asaturensa, sanoi hän heille: jekai-
nen waldatimda isänsä vastaan erin-
nyt, tulee kymille: ja jekainen kau-
pungi taikka huone isänsä vastaan e-
rinnyt, ei seise.

26. Ja jos Satan ajaa ulos Saatanan, niin hän on erinnyt igiänsä vastaan: kuinga siis hänen valdatusdansa seisois?

27. Ja jos minä Beelzebubin kautta ajaisin Berkeleitä ulos, kenengä kautta siis teidän poikanne ajavat niitä ulos? sentähden pitä heidän oleman teidän duomarinne.

28. Mutta jos minä ajan ulos Berkeleitä Jumalan Hengellä, niin Jumalan valdatusda tuli teidän työhönne.

29. Taikka kuinga joku taita jonkun wälewän huoneeseen mennä, ja hänen kaluansa ryöstiä, ellei hän ensin jido wälewätä, ja sitte ryöstiä hänen huonettansa? Luc. 11: 22.

30. Joka ei ole minun kansani, hän on minua vastaan: ja joka ei minun kansani kokoo, hän hajoittaa.

31. Sentähden sanon minä teille: Kaikki synnit ja pilkka annetaan ihmisille andexi: mutta pilkka Hengeä vastaan ei andexi anneta ihmisille.

Marc. 3: 28, 29. Luc. 12: 10. Hebr. 6: 4. Luku 10: 26. 1 Joh. 5: 16.

32. Ja kuka ikänä sanoo jongun sanan ihmisen Poikaa vastaan, se hänelle andexi annetaan: mutta joka sanoo jotakin Pyhästä Hengeä vastaan, ei sitä hänelle andexi anneta, eikä tässä, eikä tulewaisessa mailmassa.

33. Taikka tehtät hywä puu, niin hänen hedelmänsä tulee hywäksi; taikka tehtät mädännyt puu, niin hänen hedelmänsä tulee mädänmyxi: sillä hedelmästä puu tutan.

34. Te kyllämetten siikiät, kuinga te taidatte hywää puhua, koska te itse pahat oletta? sillä sydämen kyllpdestä suu puhuu. Marc. 3: 7. Luku 23: 33.

35. Hywä ihminen tuo edes hywästä sydämen tarwarasta hyviä: Ja paha ihminen tuo edes pahasta tarwarasta pahoja. Luc. 6: 45.

36. Mutta minä sanon teille: josta Paikasta turhasta sanasta, kuin ihmiset puhuwat, pitä heidän lugun tekemän duomiopäiwänä.

37. Sillä sanoistat sinä hurkari tehdän, ja sanoistat sinä duomitan.

38. Silloin wastaisit nuutamot kir-

janoppeneijta ja Whariseujta, sanon Dieitari, me tahdomme wähdä sinun merkkiä.

Marc. 16: 1. Marc. 1: 22.

39. Niin hän wastais ja sanoi le: tämä häijy ja huorintekijä eksi merkkiä: Ja ei hänelle ydiä kiä annettaman, waan Jbnan Poitan merkki. Marc. 16: 4. Luc. 11: 29.

40. Sillä niinkuin Jonos laskalan wajasja kolme päiwää ja kolme yötä: niin pitä myös ihmisen ajan maan sydämesä kolme päiwää ja kolme yötä oleman. Jon. 2: 1-2.

41. Niinwen miehet pitä meidän duomiosle tämän fugun kassa, ja meidän duomigeman: sillä he paron tänsä Jonaxen saarnasta: Ja kassa on enämbi kuin Jonas.

42. Drötingin etelästä pitää meidän duomiosle tämän fugun kassa, ja meidän duomigeman: sillä hän tänsä ääristä kuulemaan Salemonin lauta: Ja kassa, tässä on enämbi kuin lomon. 1 Kun. 3: 10: 1. 2 Luc. 11: 31.

43. Mutta koska rietas hoidon lähtenyt ihmifestä, niin hän on läpihe kuiwia paikkoja, ekein kukaan ei löydy. Luc. 11: 24.

44. Silloin hän sanoo: mitään ei löydy minun huoneeseen, kukaan ei löydy lähin. Ja kuin hän tulee, mitään ei löydy sen toyjäxi, kerwästyxi, ja niisteturi.

45. Silloin hän mencee, ja ottaa kansa seigemän muuta hengeä, ja pahembata, ja ne siisille meureu afuwat siellä: Ja sen ihmisen meureu set tulewat pahemmari kuin enjman set. Näin myös tapahtuu tälle meureu le sukukunnalle. 2 Cor. 2: 20.

46. Koska hän wielä kansalle puhui, kasso, hänen äitinsä ja weskis seisoit ulkona ja pyysit händä pahaksi.

47. Niin xpi sanoi hänelle: Ja sinun äitisi ja sinun weskis seisoit ulkona, ja tahtowat sinua puhutella.

48. Niin hän wastais, ja sanoi: josta hänelle sitä sanoi: kassa on enämbi kuin äitini, ja kutka omat minun weskis seisoit.

49. Ja hän ojensi kätensä xpiä.

na puoleen, ja sanoi: kago minun i, ja minun welsjeni.

Matth. 13: 55. Marc. 3: 31. Luc. 8: 19.

1. Sillä jokinain kuin teke minun u tahdon, kuin on taiwaisa, hän uinun welsjeni, ja sisareni, ja äitini.

13. Luku.

Mauret Chrişturen Seurakunnan ja Saan woimasta. Iesus ylönnäkötaan.

Utta jina päiwänä läxi Iesus huoneita, ja istui meren tykönä.

Marc. 4: 1.

Ja hänen työnsä kokondui pal= kansasa, niin että hän meni hah= ja istui: ja kaikki kansa seisoi alla.

Ja hänt puhui heille paljo wer= tilla, sanoden: kago, kylwäjä meni ämään.

Luc. 8: 4.

Ja hänen kylwäisänsä, langeisit tamat tien oheen, ja linnut tulit, bit ne.

Muutamamat taas langeisit kivi= n, kusa ei heillä ollut paljo maa= ja nouit pian päälle, ettei heillä sywää maata.

Mutta koska Nuringo nousi, niin uodittin: ja ettei heillä ollut juur= niin he kuivetuit.

Mutta muutamat langeisit orjan= uroihin, ja orjantappurat läwit h= ja tukahutit ne.

Muutamamat taas langeisit hywään ihan, ja teit hedelmän, muutama kertaisen, muutama kuudenkymme= kertaisen, ja muutama kolmen= menen kertaisen.

1. Jolla on korwat kuulla, se kuultan.

Marc. 11: 15.

0. Niin Operuslapset tulit, ja sa= t hänelle: miyi jina puhut heille tauyilla?

Marc. 4: 10.

1. Mutta hän wastais ja sanoi le: teille on annettu tuta taiwan dakunnan salaisudet, waan ei heille annettu.

1 Cor. 2: 10. 1 Job. 2: 27.

2. Sillä jolla on, hänelle pitä antaman, ja hänellä pitä kyllä ole= n: Mutta jiltä, jolla ei ole, pitä n otettaman pois, kuin hänellä on.

Matth. 25: 29. Marc. 4: 25. Luc. 8: 18.

Luku 10: 20.

13. Sentähden minä puhun heille wertauyilla, ettei he nähden näe, eikä kuullen kuule, ei myöös ymmärrä.

14. Ja heisä täytetän Esaias en= nustus, joka sanoo: korwillanne pitä teidän kuuleman, ja ei ymmärtämän: ja nähden näkemän, ja ei ätkämän.

Es. 6: 9. Luku 29: 10. Marc. 4: 12. Luc.

8: 10. Job. 12: 40. Ap. 2: 28: 26.

Rom. 11: 8.

15. Sillä tämän kansan sydän on kowettu, ja he korwillansa työllästi kuule= lit, ja silmänsä panit umbeen: Ettei he jostus näkisi silmillänsä, ja kuulisi korwillansa, ja ymmärräisi sydämel= länsä, ja palajaisit, ja minä paran= naisin heitä.

16. Mutta autuat ovat teidän sil= männe, sillä he näkewät: ja teidän korwanne, sillä he kuulewat.

Matth. 16: 17. Luc. 10: 23.

17. Sillä totisesti fanon minä teille: monda prophetata ja wanhuristasta pyy= sit nähdä, joita te näettä, ja ei näh= net: ja kuulla, joita te kuuletta, ja ei kuullet.

18. Niin kuulkat siis te kylwäjän wertaus:

Marc. 4: 3, 14. Luc. 8: 11.

19. Koska joku kuulee waldakunnan sanan, ja ei ymmärrä, niin tulee pa= hus, ja temma pois sen kuin hänen sydämehensä kylwettin: Tämä on se, joka tien oheen oli kylwetty.

20. Mutta kiviisidhön kylwetty on se, joka kuulee sanan, ja kohta ilolla sen wastan otta;

21. Mutta ei ole hänellä juurta igesänsä, waan ajan pöyhy: koska siis waiwa eli waino tulee sanan tähden, niin hän kohta pahenee.

22. Mutta orjantappurain sekaan kylwetty, on se, joka sanan kuulee: ja tämän mailman suru ja rikkauden pe= tos tukahutta sanan, ja hän tulee he= delmättömäxi.

23. Mutta hywään maahan kyl= wetty, on se, joka kuulee sanan, ja ymmärtä: joka tosin tuotta hedelmän ja teke, muutama sata kertaisen, muu= tama kuudenkymmenen kertaisen, muu= tama kolmenkymmenen kertaisen.

24. Toisen wertauyen parti hän hei= dän eteenä, sanoden: Taiwan walda=

lunda on ihmisen wertainen, joka kylwi hyvän siemenen peldoonsa:

25. Mutta ihmisten maatesa, tuli hänen vihollisensa, ja kylwi ohdakketa niisiin jekaan, ja meni pois.

26. Mutta koska oras rupeis kasvamaan, ja hedelmän kandoi, silloin näyit myös ohdakket.

27. Mutta perhenisännän palveliat tulit, ja sanoit hänelle: Perra, etkös hyvää siemendä kylwänyt peldoos? kusta siis sille eu ohdakket?

28. Niin sanoi hän heille: vihamies sen teki. Mutta palveliat sanoit hänelle: tahdotkos että me meneunne, ja kokomme ne?

29. Mutta hän sanoi, en: ettet te ohdakkeita koetesanne myös temmaişi ymää heidän kansansa niisuja pois.

30. Sallikat kasvava molemmat elon aikaan asti: ja elon ajalla sanen minä elomiehille: kootkat ensin ohdakket, ja sitokat heitä lyheteisiin poltetta: mutta niisut kootkat minun aittaani.
Marth. 3: 12.

31. Toisen wertauxen pani hän heidän eteensä, sanoden: Taiwan valdakunda on Sinapin siemenen wertainen, jonga ihminen otti ja kylwi peldoonsa;
Marc. 4: 30, 31. Luc. 13: 18, 19.

32. Joka on pienin kaikilla siemenistä: Mutta koska se kasvanut on, niin hän on suurin kaalein seasa: ja tulee puurti, niin että taiwan linnut tulevat, ja tekewät pesänsä sen orille.

33. Toisen wertauxen sanoi hän heille: Taiwan valdakunda on hapaturun wertainen, jonga waimo otti, ja sekoitti kolmeen wakkiaan janhoja, sitheasti kuin kaikki happani. Luc. 13: 20, 21.

34. Nämät kaikki puhui JESUS kansalle wertauxilla, ja ilman wertauxita ei hän mitän puhunut heille:
Marc. 4: 33, 34.

35. Että täytetäisiin kuin oli Prophetan kautta sanottu, joka sanoo: Minä awan suuni wertauxiin: ja puhun ulos salatut mailman alusta. Of. 78: 2.

36. Silloin lasi JESUS kansan, ja tuli kotia. Ja hänen Opetuslapsensa tulit hänen tygönfä, sanoden: selitä meille se wertaus kellon ohdakkeija.

37. Niin hän wastais, ja sanoi heil-

le: joka kylwää hyvän siemenen, ou ihmisen poika.

38. Mutta peldo ou mailma: hyvä siemen, ne eivat waldat lapset: Mutta ohdakket eivat lapset.
1 Prof. 3: 16. Job. 8: 44. Ps. 2: 13: 10. 1 Job. 3: 8.

39. Vihollinen joka ne kylwi Berkele: elon aika on mailman mutta elomiehet eivat Engelit.
Joel. 3: 13. Ilm. 8: 13.

40. Niinkuin juu ohdakket kokoon, ja tulella poltetaan, niin myös tämän mailman lepuilla da-

41. Ihmisen Poika lähetä linsä, ja heidän pitä kokoman valdakunnastansa kaikki pahenne ne jotka wäärystä tekewät:

42. Ja heittäwät heidän päsiin: siellä pitä oleman ihmisten kiristys.
Marth. 8: 12.

43. Silloin pitä wanhurkat tämän, niinkuin Auringo heidän se valdakunnassa. Jolla eu kuuulla, se kuulkaa.
Dan. 12: 3. 1 Cor. 15: 41.

44. Taas eu taiwan valdattararan wertainen, joka en pötkätketty: jonga ihminen löysi, ja sen: ja ilen tähden, kuin hänellä oli, meni pois, ja myi kaikki mitä hänellä oli, ja osti sen kellon. Mat.

45. Taas on Taiwan valdattarapappamiehen wertainen, joka osti wiä perlyjä:

46. Ja koska hän löysi yhden pärlyn, meni hän pois, myi mitä hänellä oli, ja osti sen.

47. Taas on taiwan valdattaraverron wertainen, joka en merrettetty, ja kaitenlajia kokosi:

48. Koska se täyteen tuli, wesen rannalle, ja istuit ja erouit astiohinsa, mutta mädännet he pois.

49. Näin on tarastinno maillopuulla: Engelit ulos menevät, ja roittawat pahat wanhurasten kiristys.
Marth. 25: 32.

50. Ja heittäwät heidän päsiin: siellä pitä oleman ihmisten kiristys.

Sanoi JESUS heille: ymmär-
d te nämät laikki? De sanoit hä-
: ymmärsumme, JESUra.

Mutta hän sanoi heille: sen-
n jokainen kirjjanoppennut, joka on
kun waldahtindaan oppennut, se on
niisännän wertainen, joka hänen
rastansa tuo edes unjia ja wanhoja.

Ja tapahtui kohta JESUS lo-
nämät wertaurret, läxi hän siellä.

Ja kuin hän tuli Jfsänsä maalle,
hän heitä heidän Synagogasani-
iin että he hämmästyit, ja sanoit:
tällä on tämä wiislaus, ja nä-
wälewät työt?

Luc. 4: 16.

Marc. 6: 1.

Eikö tämä ole se sepän poika?
hänen äitinsä kuguta Mariari,
nen weljensä Jacob ja Joses, ja
m ja Judas?

Marc. 12: 46.

Job. 6: 42.

Ja hänen isärensä, eikö ne laikki
wäldän tykönnämme? Kuista siis tällä
kmit laikki?

Ja he pahent hänesä. Niin
JESUS heille: Ei Propheta ku-
hahwembana pidetä, kuin Jfsänsä
ja kotonansa.

Luc. 4: 24. Job. 4: 44.

Marc. 6: 4.

Ja ei hän siellä monda wäle-
työtä tehnyt, heidän epäuskonja
n.

Marc. 6: 5.

11. Eufu.

hammeren kaula leikkataan. JESUS
wotti wiisi tahatta miekä, ja käy
weden päällä.

hen aikaan kuuli Herodes Tetrar-
hä JESUYEN sanoman;

Ja sanoi palveliollensa: Tämä
ohannes Kastaja: hän on nusiut
iika, ja sentähden teke hän sen-
fia wälewitä töitä.

Marc. 6: 14. Luc. 9: 7.

Sillä Herodes oli ottanut Jo-
nen kiini; sitenut it ja sanguteen
it; Herodianen weljensä Philip-
p emännän tähdett.

Marc. 6: 17. Luc. 9: 19, 20.

Sillä Johannes oli hänelle sa-
: ei minulle ole lawallinen händä

Ja kuin hän tahdoi hänen tap-

pa, pelkäis hän kansaa: sillä he pidit
hänen Prophetana.

Marc. 21: 26.

Luc. 20: 6.

6. Mutta kohta Herodexen syndymä
Juhlaa pidettin, hyppäis Herodian ty-
tär heidän edesänsä: ja se kelpais De-
rodexelle.

1 Mof. 40: 20. Marc. 6: 21.

7. Sentähden lupais hän hänelle
wannotulla walalla anda mitä ikänd
hän anois.

8. Mutta niinkuin hän äitildänsä
ennen neuwottu oli, anna minulle, ja-
noi hän, täsä fatisa Johannes Kasta-
jan pää.

9. Ja kuningas tuli murhelliseri:
Mutta kuitengin walaan tähden, ja nii-
den jotka ynnä attrioigit, käski hän an-
da hänelle.

10. Ja lähetti leikkamaan Johan-
nexen kaulaa tornisa.

11. Ja hänen päänsä kannettin fa-
tisa, ja annettin piikalle: ja hän wei-
sen äitillensä.

12. Ja hänen Dpetuslapsensa tulit,
ja otit pois hänen ruuminsa, ja hau-
talsit sen: ja menit ja ilmoitit JES-
suxelle.

13. Ja kohta JESUS sen kuuli, me-
ni hän siellä pois habdella erämaahan
yrinänsä. Ja kohta kansa sen kuuli,
nondatit he händä jalkaihin kaupun-
geista.

14. Ja JESUS meni ulos, ja näki
paljon kansaa: ja armahti heidän pääl-
lensä, ja paransi heidän sairattansa.

Job. 6: 5.

15. Mutta kohta ehto tuli, tulit
hänen Dpetuslapsensa hänen tykönsä
ja sanoit: tämä on erämaa, ja aika
on jo kulunut, laske kansa, että he
menisit kyliin, heillensä ruotaa osta-
maan.

Marc. 6: 35. Luc. 9: 12.

16. Niin JESUS sanoi heille: ei tar-
wita heidän menemään pois: andat
te heidän syöä:

17. Mutta he sanoit hänelle: ei
meillä ole täsä enä kuin wiisi leipää
ja kari kalaa.

Marc. 6: 38. Job. 6: 9.

18. Hän sanoi: tuotat minulle ne
tänne.

19. Ja käski kansan istua ruohen
päälle, ja otti ne wiisi leipää, ja kari
kalaa, lajahi ylös taimaseen, kiitti,

ja marssi, ja andoi leivät Dpetuslapsille, ja Dpetuslapset annoit Kansalle.

Marc. 15: 36. 1 Tim. 4: 3. Luku 6: 17.

20. Ja he söit kaikki, ja ravittin. Niin he kokoi sit tähteistä muruja, kaxitoistakymmendä korja täyteen.

21. Mutta niitä, kuin olit syönet, oli lähes wiisi tuhatta miestä, ilman waimoita ja lapsia.

22. Ja kohta waati JEsus Dpetuslapsiansa hahteen astumaan, ja menemään hänen edellänsä toiselle rannalle, niinkauwan kuin hän Kansan olis tykönsä lastenut.

Joh. 6: 16, 17.

23. Ja kohta hän oli Kansan lastenut, astui hän yrinänsä uorelle ruokilemaan. Ja kohta ehto joudui, oli hän siellä yrinänsä.

24. Mutta haaxi oli jo lestellä mer- ta, ja abdišettin aalloilta: sillä wa- stantuli oli.

25. Mutta yöllä neljännessä wa- rtiosa, tuli JEsus heidän tykönsä, käyden merellä.

26. Ja kohta Dpetuslapset näit hänen merellä käwän, peljäsyt he, ja sanoit: Köpeli se on: ja huusit pel- won tähden.

27. Niin JEsus puhui kohta heille, ja sanoit: olkat hywästä turwasta: minä olen: älkät peljäsytkö.

28. Niin waistais Petari händä, ja sanoit: Herra, jos sinä olet, niin käste minun tulla tygös wetten päällä.

29. Niin hän sanoit, tule. Ja Pe- tari astui ulos hahdesta, ja käwi wetten päällä, että hän menis JEsuxen tygö.

30. Ja kohta hän näki angaran tuu- len, niin hän peljäsyt: Ja rupeis wa- jomaau, huusi sanoden: Herra, auta minua.

31. Niin JEsus ojeusi kohta kä- teufä, ja tartui häneen, ja sanoit hä- nelle: o sinä heikkoukoinen, miyis e- päilit?

32. Kohta he astuit hahteen, niin tuuli tyweni.

33. Mutta ne, jotka olit hahdesa, tulit ja kumarjit händä, ja sanoit: totisesti olet sinä Jumalan Poika.

34. Ja kohta he olit mennet ylitse, tulit he Genezarettin maalle.

Marc. 6: 58.

35. Ja kohta sen wettin wä- sit hänen, lähetit he yrinänsä maata, ja toit hänen tygönsä la- nassia fairaita.

36. Ja rukoilit händä, että he noastan hänen waattensa poltet- sit ruweta. Ja kaikki jotka he- peisit, tulit terwezi.

Marc. 3: 10. Luc. 6: 19.

15. Luku.

Itäin säädöt. Cananean waimo. Tuhatta miestä ruokittaan.

Silloin tulit JEsuxen tygö oppenet ja Phariseuxet J- mista, ja sanoit:

2. Miysi sinun Dpetuslapset wat manhinden säädön? sillä e- läsiänsä leipää syödesänsä.

3. Niin hän waistaten sanoit: Miysi myös te rikotte Jumalia teidän säätynne tähden?

4. Sillä Jumala kästi, ja kunnioita Itääs ja äitiä: se kiroilee Itää eli äitiä, se kuolemalla kuoleman.

Luku 21: 17. 3 Mos. 20: 9. 5 Mos. 1. 20: 20. Esä. 4: 2.

5. Mutta te sanotte: se on nokan isälle taikka äitille: se rattu, jolla sinua piti minna- taman: ja ei ensingän kunnioita se eikä äitiänsä.

6. Ja te oletta riktonet Ja kästyn teidän säätynne tähden.

7. Te ulkokullatut, Esä- teistä oikein, sanoden:

8. Tämä Kansa lähestyy minua, ja kunnioitta minua, mutta heidän sydämensä on minusta.

Es. 29: 13. Marc.

9. Waan turhaan he minua lewat, opettain niitä opetta- owat ihmisten kästyt.

10. Ja hän kuzui Kansan ja sanoit heille: kuulkat ja

11. Ei se ihmistä saakutta m- menee sisälle, mutta se käwi ulos, saakutta ihmisen.

12. Niin tulit hänen JEsuxen fensa, ja sanoit hänelle: Phariseuxet pahenit, kohta se pahen kuulit?

3. Mutta hän vastais ja sanoi: tnen istutus, jota ei minun taimen Isäni ole istuttanut, pitä juu-nsa rewittämän ylös. Joh. 15 : 2.

4. Andakat heidän olla: he owat ut sokiain taluttajat: jos sotka jot-ut talutta, niin he molemmat kuop-ti langewat. Matth. 23: 16. Luc. 6: 39.

5. Niin vastais Petari ja sanoi lle: selitä meille tämä wertaus. Marc. 7: 17.

6. Niin JESus sanoi: mieläkö te s oletta ymmärtämättömät?

7. Ettäkö te vielä ymmärrä, että ki mitä suuhun sisälle menee, se ee waqaan, ja sillä on luonollinen käyminen?

8. Mutta jotka suusta tulewat u-ue lähtewät sydämeistä ulos, ja huttawat ihmisen:

9. Sillä sydämeistä tulewat ulos ut ajatukset, murhat, salawuo-ut, huorudet, warkaudet, wää-todistukset, pilkat.

1 Mos. 6: 5. Luku 8: 21.

10. Nämät owat ne jotka saastut-ut ihmisen: mutta pesemättömillä ki syöä, ei saastuta ihmistä.

11. Ja JESus läxi sielä ja poik-tyrin ja Sidonin maan, ääriin. Marc. 7: 24.

12. Ja kazo, Cananean waimo, joka ki maan ääristä oli tullut, huusi ki sanoden: HERRa Davidin poi-armahda minun päälleni, minun ireni waiwatan hirmuifesti Berke-l.

13. Mutta ei hän sanalan händä annut. Niin hänen Dpetuslapsensa ja rukoullit händä, sanoden: eroita ki simustas: sillä hän huuta mel-jälkeemme.

14. Niin hän wastaten sanoi: en minä lähetetty, waan kadotettuim masten tygö Israelin huonesta. Matth. 10: 5, 6. Ap. 2. 13: 46.

15. Mutta se tuli ja kumarji hän-sanoden: HERRa, auta minua.

16. Niin hän wastaten sanoi: ei ole dias, otta lasten leipää, ja heittä koiile.

17. Niin se vastais: totta HERRa,

sydewät kuitengin penikatkin niistä mu-ruista, jotka heidän herrainsa pöydältä putowat.

28. Silloin JESus wastaten sanoi hänelle: O waimo, suuri on sinun ufkos, tapahdukon sinulle niinkuin sinä tahdot. Ja hänen tyttärensä tuli sillä hetkellä terweri.

29. Ja JESus läxi sielä, ja tuli Galilean meren tygö: ja astui wuo-velle, ja istui siihen. Marc. 7: 31.

30. Ja paljo kansaa tuli hänen tygönsä, ja toit kansansa onduwita, sokioita, mylkiä, raajarikkoja, ja paljo muita: ja lastit JESuksen jalkain eteen: ja hän paransi heidän: Es. 35: 5. Marc. 7: 32.

31. Niin että kansa ihmetteli, koska he näit mylät puhuvan, raajarikot terwenä, onduwat käymän, ja sokiat näkewän: ja kunnioitsit Israelin Ju-malata.

32. Ja JESus kugui Dpetuslap-sensa tygönsä, ja sanoi: minä armah-dan kansaa, että he owat jo kolme päiwää minun tykönäni wiipynet, ja ei ole heillä mitän sydätewätä, ja en minä tahdo heitä tyköni sydätewätä las-lea pois, ettei he tiellä waiwuisi. Marc. 8: 1, 2.

33. Niin sanoi hän Dpetuslap-sensa hänelle: kusta me saamme täsä erämaasa niin monda leipää, kuin me rawigemma niin paljo kansaa?

34. Ja JESus sanoi heille: mon-dako leipää teillä on: Se sanoi: seige-män, ja wäjä kalasita.

35. Niin hän käski kansan maan päälle istua atriioigemaan.

36. Ja hän otti ne seigemän lei-pää, ja kalat, kiitti, mursi, ja andoi Dpetuslapsillensa: ja Dpetuslapset an-noit kansalle. Matth. 14: 19.

37. Ja he söit kaikki, ja rawittin: ja otit ylös mitä liitari jäi, seigemän täpynäistä koria murusa.

38. Mutta niitä kuin söi, oli neljä tuhatta miestä, ilman waimoita ja lapsita.

39. Ja kuin hän oli kansan ty-könsä lastenut, astui hän hahteen, ja tuli Magdalan rajoille.

16. Luku.

Christus nubtelee merkin pyytäitä. Phariseusten hapatus. Petarin tunnustus. Christuksen ja Christivien lähminen.

Niin tulit hänen tygönsä Phariseuret ja Sadduceuret ja kinsaten anoit häneldä, että hän merkin Taivaasta osotais heille. Matth. 12: 38. Marc. 8: 11.

2. Niin hän vastais ja sanoi heille: koska ehto tulee, niin te sanotta: seijes tulee; sillä taivas rusfotta; Luc. 12: 54.

3. Ja huomeneltain: tänäpänä tulee kova ilma; sillä taivas rusfotta, ja on walju. Te ulkokullatut, te taibatte taivuan nmodon duomita, mutta aikain merkejä et te taida duomita?

4. Tämä häijy ja huorintekä sukunda esii merkkiä: ja ei hänelle pida merkkiä annettaman, waan Jonan Prophetan merkki. Ja hän jätti heidän, ja meni pois. Jon. 2: 1. Matth. 12: 39.

5. Ja koska hänen Dpetuslapsensa olit tullet ylise toiselle rannalle, olit he unhottanet otta leipiä myötsänsä. Marc. 8: 14.

6. Mutta JESus sanoi heille: kagotat ja kawahatat teitänne Phariseusten ja Sadduceusten hapatureista. Luc. 12: 1.

7. Niin he ajattelit igellänsä, sanoden: Se on, etten me ottanet leipiä myötsämme.

8. Mutta koska JESus sen ymmärji, sanoi hän heille: te wähäuskoiset, mitä te ajatteletta kessenänne, ettette leipiä myötsänne ottanet?

9. Ettäkö wielä ymmärrä, taikka ettäkö te muista niitä wiittä leipää wiidelle tuhannelle, ja kuinga monda koria te korjaisitta? Matth. 14: 17, 20. Joh. 6: 9.

10. Niin myöds niitä seijendä leipää neljälle tuhannelle, ja kuinga monda koria te korjaisitta? Matth. 15: 34.

11. Kuinga et te ymmärrä, etten minä leiwästä teille sitä sanonut, että teidän pidäis kawahattaman teitänne Phariseusten ja Sadduceusten hapatureista?

12. Silloin he ymmärjit, ettei hän lähkenyt heitä igiänsä kawahata leiwän hapatureista, mutta Phariseusten ja Sadduceusten opista.

13. Mutta koska seuran maan ääriin, lippuren, kysyi hän ja sanoi: Kenengä sanon ihminen Pojan? Marc. 8: 27.

14. Niin he sanon Johannes Kastajan: Elian: Muutamata taas ja jongun Prophetaista.

15. Sanoi hän heille: gä te sanotta minun ole?

16. Vastais Simon: noi: sinä olet Kristus Jumalan Poika. Luc. 9: 20. Marc. 8: 27. Joh. 4: 15. koku

17. Ja JESus vastatenelle: Mituas olet sinä sepeika, sillä ei liha eikä wutut jita sinulle, mutta joka on Tairraisa.

18. Mutta minä myöds le: jinä olet Petari, ja te päälle tahdon minä raketa rakundani: ja helwetin pihändä woittaman. Joh. 1: 42. 1 Cor. 3: 11.

19. Ja minä annan wan waldaKunnan awaintä sinä maan päällä sidodotun oleman taiwaisa: ja päästät maan päällä, sen man päästetyn taiwaisa. Matth. 18: 18. Joh. 20:

20. Niin hän haasji Dpetusa, kessengän sanomasta, että JESus Kristus. Marc. 8: 30. Luc. 9: 20.

21. Siitä ajasta rupeis lissamaan Dpetuslapsillensa, piti Jerusalemiin menemän, wanhimuilta ja Pappain ja Kirjanoppeneilda lähimäpettaman, ja kolmandena pibönuseman. Matth. Marc. 8: 31.

22. Ja Petari otti hänsä, rupeis händä nubtelemaan armahda igiäs JESusa: ett se tapahuko.

23. Niin hän käänsi hänbäri ja sanoi Petarille: mennen tyksäni Satana, sinä ol

pahenmyyri: ettes ymmärtä niitä, ja Jumalan ovat, mutta ne jotka uskivat eivät.

24. Silloin JESUS sanoi Opetusoppilensa: jos joku tahtoo minun peittäni tulla, hän kieltäkän itsensä, ja kalan ristinsä, ja seuratakän minua.
Matth. 10: 38. Marc. 8: 34. Luc. 9: 23. Luc. 14: 27.

25. Sillä joka tahtoo hengensä wahtaa, hän hukuttaa sen: mutta joka nauttii sen, hän hukuttaa minun tähteni, hän hukuttaa sen.
Matth. 10: 39. Marc. 8: 35. Luc. 17: 33. Job. 12: 25.

26. Sillä mitä se autta ihmistä, jos hän kaiken mailman voittais, ja kullunsa saisi wahingon? taikka mitä hän autta ihminen sielunsa lunastukseksi?
Marc. 8: 36, 37. Luc. 9: 25.

27. Sillä ihmisen Poika on tulewa kunniasa, Engellittensä kanssa: silloin hän marjaa kullekin töidensä kukaan.
Matth. 25: 31. Luc. 26: 64. Marc. 8: 38. Rom. 2: 6. Jud. Ep. w. 14. 1m. K. 2: 23.

28. Totisesti minä sanon teille: monet seisoivat tässä, joiden ei suingan nähdä kuolemata maistaman, siihenasti kun he näkevät ihmisen Pojan tulewan häntä waldakunniasansa.
Marc. 9: 1. Luc. 9: 27.

17. Luku.

JESUREN kirkastaminen. Kuntaudillinen parataan. Christuren kuolema. Wero maretaan.

1. Ja kuuden päivän perästä etti JESUS Petariin, ja Jacobiin ja Johanneksen hänen veljensä: ja wei heidän sinänsä kirkialle wuorelle;
Marc. 9: 2. Luc. 9: 28.

2. Ja kirkastettiin heidän edesänsä, hänen kaswonsa paistit niinkuin Aunat: ja hänen waattensa tulit walkeiksi niinkuin waltuus.

3. Ja kazo, heille näwyit Moses ja Elias, jotka puhuit hänen kansansa.

4. Niin wastais Petari, ja sanoi Opetukselle: WERTra, meidän on tässä kukaan olla: jos sinä tahdot, niin me ommme tähän kolme majaa, sinulle ja Moseselle yhden, ja Elialle toisen.

5. Wield hänen puhuisansa, kazo,

paistawa pilwi ymbäri warjois heidän: ja kazo, ääni pilwestä sanoi: Tämä on se minun rakas poikani, johonka minä mielistyn: kuulkat häändä.
Matth. 3: 17. Marc. 1: 11. Luc. 9: 7. Job. 1: 34. 2 Pet. 1: 17.

6. Ja kuin Opetuslapseset sen kuulit, langeisit he kaswoillensa; ja peljäsytit sängen kowiu.

7. Ja JESUS tuli, ja rupeis heihin, ja sanoi: nostat, ja älkät peljätäk.

8. Mutta koska he silmänsä nostit, ei he ketän nähnet, waan JESUREN ystänensä.

9. Ja kuin he menit wuorelta alas, haasti JESUS heitä, sanoden: älkät kellekkän tätä näkyä sanoko, siihenasti kuin ihmisen Poika kuolluista nousee.
Matth. 16: 20.

10. Niin hänen Opetuslapsensa kysyit häneldä, sanoden: Miksi siis Kirjanoppenet favorat, että Elian pitää ennen tuleman?

11. Niin JESUS wastaten sanoi heille: Elias toimin tulce ennen, ja kohenta kaikki.
Mal. 4: 5. Matth. 11: 14. Marc. 9: 11, 12.

12. Mutta minä sanon teille: Elias on jo tullut; ja ei he tuundet häändä, mutta teit hänelle mitä he tahdoit: Niin myös ihmisen Poika on heildä kärsiwä.

13. Silloin ymmärtisit Opetuslapseset hänen Johannes Kastajasta saouken heille.

14. Ja kuin he kansan tygö tulit, tuli yri mies hänen tygönsä, ja langeis polwillensä hänen eteesä;
Marc. 9: 17. Luc. 9: 38.

15. Ja sanoi: WERTra, armahda minun poikaani, sillä hän on kuitaudillinen, ja kowin waiwatan; sillä hän langee usein tulcen, ja usein weteen.

16. Ja minä tein hänen sinun opetuslapses tygö, ja ei he woinet häändä paranda.

17. Niin JESUS wastaten sanoi: D epäuskoisen ja nurja jutukunda, kuinga kauran minun pitää teidän kansanne oleman? kuinga kauran minun pitää teitä kärsimän? tuokat häändä minulle tänne.

18. Ja JESUS rangaisi sitä, ja Per-

tele meni hänestä ulos: ja poika parantoi sillä hetkellä.

19. Silloin menit Dpetuslapsen JESUXEN tygö erinänsä, ja sanoit: Miren me woinet sitä ajaa ulos?

20. Niin JESUS sanoi heille: teidän epäuskomme tähden. Sillä totisesti minä sanon teille: jos teillä olis usko niinkuin sinapin siemen, niin te taidaisitte sanoa tälle vuorelle: siirrä sinus tästä sinne, niin se siirtyis: ja ei teille mitän olissi mahdotoinda. March. 21: 21. Marc. 11: 23. Luc. 17: 6. 1 Cor. 13: 2.

21. Waan tämä suku ei mene muutoin ulos kuin rukouksella, ja paastolla.

22. Koska he asuit Galileassa, sanoi JESUS heille: tapahtuma on, että ihmisen Poika annetaan ylös ihmisten käsien. March. 16: 21. Euku 20: 18. Marc. 9: 31. Luc. 9: 22, 44. Euku 18: 31. Euku 24: 26.

23. Ja he tappawat hänen, ja kolmandena päivänä hän nousee ylös. Ja he tulit sängen murhelliiseri.

24. Mutta koska he menit Capernaumiin, tulit werorahan ottajat Petarin tygö, ja sanoit: eikö teidän Messarinne ole tottunut werorahaa maksamaan?

25. Sanoi hän: on. Ja kuin hän tuli huoneeseen, ennätti hänen JESUS, ja sanoi: mitäs luulet Simon? kuilda maan kuningat ottawat tullin eli weron? omilta lapsiltansa, taikka wierailda? March. 22: 21. Rom. 13: 7.

26. Petari sanoi hänelle: Niin lapset ovat wapat.

27. Mutta etten me heitä pahenna, niin mene merelle, heitä onges, ja ota se kala, kuin ensin tulee ylös: ja awa hänen suunsa, niin sinä löydät rahan: ota se, ja anna heille minun ja sinun edestäs.

18. Luku.

Minä ketaan pahenna. Andeerri anna.

Sillä hetkellä tulit Dpetuslapsen JESUXEN tygö, sanoden: kuka siis on suurin taiman waldakunnassa?

March. 9: 33, 34. Luc. 9: 46.

2. Ja JESUS kugui tygönä lapsen, ja asetti sen heidän keskellensä;

3. Ja sanoi: totisesti minä sanon teille: ellet te käännö, ja tule minun lapsen, niin et te juingan tulla taiman waldakunnasaan.

March. 19: 14. 1 Cor. 14: 29.

4. Sentähden joka igensä on niinkuin tämä lapsi, se on jumalten waldakunnassa.

5. Ja joka holho senkaltaisen lapsen minun nimeeni, hän holho minun. March. 10: 42.

6. Mutta joka pahenda yhden pienimmistä, jotka uskowat minun nimeni, parempi hänen olis, että hän kiwi ripustettaisiin hänen kaulaansa, ja hän upotettaisiin meren syvyyteen. March. 9: 42. Luc. 17: 1, 2.

7. Woi maailmaa pahennuksen den, sillä pahennukset kummingin wot! Woi kuitengin sitä ihmistä, joka kautta pahennus tulee! 1 Cor. 13: 1.

8. Mutta jos sinun kates, jalkas pahenda sinun, niin leikka pois, ja heitä pois tyköäs.

9. On sinun elämään siälle mennä, ja wana, taikka raajarikkona, kuin sinulla olis kari kättä eli kari jalkaa, ja heitetäisiin ijanikkiseen tuleen. March. 5: 30. Marc. 9: 43. Est. 3: 10.

9. Ja jos sinun silmäs pahennun, niin puhkaise se ulos, ja leikka pois tyköäs: Parempi on sinun silmällä puolla elämään siälle mennä, kuin sinulla olis kari silmää, ja heitetäisiin belwetin tuleen.

10. Kappolat, ettet te kago ylös tänäkän näistä pienimmistä; sillä joka sanon teille: heidän Engelinä Taiman, ja näkewät aina minun Isän kaula, joka on Taimassa. Of. 34: 8.

11. Sillä ihmisen Poika tulit tuaxi tekemään sitä kuin kadonnutta. Luc. 19: 10.

12. Mitä te luuletta? jos joku ihmisellä olis sata lammasta, ja heistä yksi: eikö hän jättäisi yhden lammasta ja yhderän, ja menis toiselle, ja egis sitä erynyttä?

13. Ja jos niin tapahtus, että joku löytyä sen, totisesti sanon minä: hän iloihe enemmän siitä; kuin kahdeksan rästälammeneestä ja yhderästä, jotka erynet.

Mitä ei ole myöds teidän Isän-
hto, joka on taiwassa, että joku
pienimmistä hukkuis.

Mutta jos sinun weljes rikko
wastan, niin mene ja nuhtele
kahden kesken pyrinänsä: Jos
inua kuulee, niin sinä olet weljes
mut. 3 Mos. 19: 17. Luc. 17: 3.
6: 1. 1 Cor. 9: 19. Jac. 5: 19, 20.

Mutta jos ei hän sinua kuule,
ota vielä yri eli kaxi kansas:
laikki asia kahden eli kolmen to-
m sinua olis. 5 Mos. 19: 15.
8: 17. 2 Cor. 13: 1. Hebr. 10: 28.

Mutta ellei hän niitä tahdo
i, niin sano seurakunnalle: ellei
eurakuntaa tottele, niin pidä hän-
kanana ja Publiskanina.

16: 17. 1 Cor. 5: 9. 2 Thep. 3: 14.
2 Job. w. 10.

Totisesti sanon minä teille: Kaik-
itä te maan päällä sidotta, pitä
i oleman sidotut taiwassa: Ja
i mitä te päästättä maan päällä,
myöds oleman päästetyt taiwassa.

Matth. 18: 19. Job. 20: 23.

Taas sanon minä teille: misä
asiassa kaxi teistä sopiwat maan
i, jota he rukoilewat, sen heidän
saaman minun Isähdäni, joka on
aiia. Matth. 21: 22. 1 Job. 3: 22.

Kulu 5: 14. Jac. 4: 3.

Sillä kusa kaxi taikka kolme
wat kokoon minun nimeeni, siinä
i olen heidän keskellänsä.

Silloin Petari tuli hänen ty-
i, ja sanoi: Herra, kuinga usein
i pitää weljelleni, joka rikko mi-
wastan, andaman anderi? ongo
näsä kerrasa kyllä? Luc. 17: 4.

Sanoi JESus hänelle: en mi-
ano sinulle ainoasta seijemän ker-
mutta seijemänkymmendä kertaa
nän.

Sentähden on taiwan walda-
i kuningahan werattu, joka tah-
utus lastea palveliainsa kansa.

Ja kuin hän rupes läskemaan,
yri hänen eteensä, joka oli hänelle
ia kymmenen tuhatta leiwiskätä.

Mutta ettei hänellä ollut wa-
maxaa, läski hänen Herransa hä-
myötä, ja häneen emändänsä, ja

lapsensa, ja laikki mitä hänellä oli
ja maxetta.

26. Niin se palvelia langes ma-
han, ja rukoili händä, sanoden: Her-
ra, ole kärsiwällinen minun kansani,
ja minä maxan kaikki sinulle.

27. Niin armahti Herra sitä pal-
weliata, päästi hänen, ja andoi hänelle
welan anderi.

28. Niin se palvelia meni ulos, ja
löysi yhden kansapalvelioistansa, joka
hänelle oli welkaa sata penningitä: ja
hän tartui häneen, ja kiristi händä
kirkusta, sanoden: maxa minulle welkas.

29. Niin hänen kansapalveliansa
langes maahan hänen jalkainsa juu-
reen, ja rukoili händä, sanoden: ole
kärsiwällinen minun kansani, ja minä
maxan kaikki sinulle.

30. Mutta ei hän tahtonut: waan
meni ja heitti hänen torniin, siipenasti
kuin hän welan maxais.

31. Mutta koska muut hänen kansa-
palveliansa näit mitä tehtiin, murheh-
dit he sängen kowin, tulit ja ilmoittit
Herrallensa kaikki mitä tehty oli.

32. Silloin kugui Herra hänen es-
teenfä, ja sanoi hänelle: sinä paha pal-
welia, minä annoin sinulle anderi kai-
ken sen welan, että sinua rukoilit:

33. Eikö myöds sinun pitänyt ar-
mahtaman sinun kansapalveliatas, niin-
kuin minäkin armahdin sinua?

34. Ja hänen Herransa wihasui,
ja annoi hänen pöweleille, siipenasti
kuin hän maxais kaikki mitä hän oli
hänelle welkaa.

35. Niin myöds minun taiwallinen
Isäni teke teille, jollet te kulin wel-
jellenfä teidän sydämistänne anna an-
dery heidän rikoyitansa.

Matth. 6: 14. Marc. 11: 26.

19. Sufn.

Uwiosäädö. Eapset sunotaan. Etämän tie.
Rikikauden waarallisuus.

Ja tapahtui, koska JESus oli lopet-
tanut nämät puhet, läski hän Sa-
sileasta, ja tuli Judean maan rajoille,
sille puolelle Jordanin. Marc. 10: 1.

2. Ja paljo kansaa seurats händä:
ja hän paransi heitä siellä.

3. Ja Phariseuret tulit hänen ty-

gönsä, kiusaisit häändä, ja sanoit hänelle: saako mies eritä vaimostansa kaikkinaisen hyyn tähden?

4. Niin hän waitais, ja sanoit heille: ettäkö te ole lutenet, joka alusta ihmisen teli, miehery ja wainory häu heidän teli? 1 Mos. 1: 27. Eufu 5: 2. Mat. 2: 14.

5. Ja sanoit: sentähden pitä ihmisen luopuman Isäntänsä ja äitiänsä, ja waimoonsa sidottu oleman: ja ne kaxi tulewat yhderi lihary:

1 Mos. 2: 24. Marc. 10: 7. 1 Cor. 6: 16. Eufu 7: 10, 11. Eph. 5: 31.

6. Niin ettei he ole enä kaxi, mutta yri liha. Jonga siis Jumala yhteen sowytti, ei pida ihmisen sitä eroittaman.

7. He sanoit hänelle: Mäxi Moses kästi anda erokirjan, ja hyljätä hänen? 5 Mos. 24: 1. Marc. 5: 31.

8. Sanoit hän heille: teidän sydämenne koruden tähden jallei Moses eritä teitä teidän wainoistanne: Waan ei alusta niin ollut:

9. Mutta minä sanon teille: tuka ikänä hylkä waimonsa muutoin kuin huoruden tähden, ja nai toisen, hän teke huorin: ja joka sen hyljätyn otta, hän teke huorin. Matth. 5: 32. Marc. 10: 11. Luc. 16: 18.

10. Hänen Opetuslapsensa sanoit hänelle: jos miehen aña niin on waimon kansa, ei sitte ole hymä naida.

11. Niin hän sanoit heille: ei tätä sanaa kaikki käjätä, mutta ne joille se annettu on. 1 Cor. 7: 2, 7, 9, 17.

12. Sillä muutamat owat kuohitut, jotka äitinsä kohdusta niin syndynet owat: ja owat kuohitut, jotka ihmisiä kuohitut owat: ja owat kuohitut, jotka taiman waldakunnan tähden itse heitänsä kuohinnet owat. Joka sen taita käsittä, se käsittäkän.

1 Cor. 7: 32, 34. Eufu 9: 5.

13. Silloin wietin hänen tygönsä lapsia, että hän lasiä kätensä heidän päällensä ja rukoullis: mutta Opetuslapset nubtelit heitä.

Marc. 10: 13. Luc. 18: 15.

14. Waan JESus sanoit: sallikat lasten olla, ja ällät kieltäkö heitä tulemast minun tygöni; sillä senkaltainen on taiman waldakunda. Matth. 18: 3

15. Ja tuih hän: eli pöytä. Häntensä heidän päällensä, Matth. 23: 13. ja pöytä pöytä pois.

16. Ja kaxo, yri tuli ja sanoit hänelle: hymä Mestari, mitä hyödyä minun pitä telemän, että minä joi ijanlaittisen elämän?

Marc. 10: 17. Luc. 18: 18.

17. Niin hän sanoit hänelle: sinä kugut minun hymäri? Joka kengän hymä, waan yri. Joka Mutta jos sinä tahdot elämäsi tulla, niin pida kästyt.

18. Hän sanoit hänelle: tuka? JESus sanoit: ei sinun pida tappam ei sinun pida huorin telemän: minun pida warastaman: ei sinä wäärin todistaman.

2 Mos. 20: 13, 16. 5 Mos. 5: 17, 21.

19. Kunnioita Isäas ja äitiäsi: sinun pitä rakastaman lähimäsi niinkuin itse sinuas.

1 Mos. 2: 24. Matth. 15: 4. Eufu 22: 39. Rom. 8: 29.

Gal. 3: 14. Eph. 6: 2. Jac. 2: 4.

20. Sanoit morokainen hänelle: nämät olen minä pitänyt itäroksia: mitä vielä minulda puuttu?

21. Sanoit JESus hänelle: jos tahdot olla täydellinen, niin myy mitä sinulla on, ja anna se waijille: ja sinun pitä jaainan wain tainasa: ja tule ja sentä minä. Matth. 6: 20. Luc. 12: 33.

22. Mutta kosta morokainen kosta seuri puhen, meni hän pois morokainen sillä hänellä eli paljo tawarain.

23. Mutta JESus sanot Opetuslapsillensa: tottisesti sanon minä teille: Mikas tulee työlästi taiman waldakundaan. Marc. 10: 24. 1 Tim. 6: 17.

24. Ja taas sanou minä teille: joka kiambi on Kamelin käyvä neulan läpi, kuin rikkän tulla Jumalan waldakundaan.

25. Mutta kosta hänen Opetuslapsensa sen kuulit, peljästiwit kosta kowin, sanoden: tuka siä kosta tuari tulla?

26. Niin JESus kaxasti heitä: kosta kosta, ja sanoit heille: Ihminen kosta on se mahdotoin, mutta Jumalan kosta kosta oiwat kaikki mahdolliset.

Jer. 32: 17. Matth. 18: 27.

7. Silloin vastais Betari, ja sanoi kes-kago; me luovuinna taikijita, euramme sinua: mitä siis meidän on? Marc. 10: 28. Luc. 18: 28.

3. Niin sanoi JESus heille: tottisanot minä teille, te jotka minua seurannet, jünä uudesta syntyjä, jotka ihmisen Poika istuu hääkunniansa istuimella, pitä myösn istuman kahdellatoistakymmenellä mella, duomiten kaitoistakymmenellä elin futukanda. Luc. 22: 29, 30.

1. Ja jokainen kuin luopui huopä, taikka weljiitä, taikka isariita, ja Isästä, taikka äitijä, taikka mähjä, taikka lapijita, taikka pelminun nimeni tähden, hänen satakertaisesti saaman, ja ijanlksen elämän perimän. Mt. 33: 9. Job. 42: 12. Marc. 10: 30.

1. Mutta monda enimmäistä tulee wiseri, ja wiimeistä enimmäiseri. Mt. 10: 16. Marc. 10: 31. Luc. 13: 30.

20. L u k u.

maafi. JESuren karkminen. Opetustusten riita. JESus parantaa kari jokiata.

Ää taiwan waldakunda on Perhenisänään wertainen, joka warhain peneltain läxi ulos palkkamaan työssä wiinamäkeenä.

Ja kuin hän oli sopinut työhön kansa päiwäpenningijä, lähetti heidän wiinamäkeenä.

Ja hän meni ulos liki kolmanhetkellä, ja näki nunita seisowan la joutilasna:

Ja sanoi heille: Mengät myösn olinamäkeen: ja mitä kotrullinen miin minä annan teille. Niin he k.

Taas hän meni ulos liki kuusella ja yhdeksänmellä hetkellä, ja myösn niin.

Mutta yhdellätoistakymmenenmellä läxi hän ulos, ja löysi nunita laina seisomajta: ja sanoi heille: te tässä kaiken päiwän joutilasna kte?

He sanott hänelle: sillä ei ole an meitä palkannut. Hän sanoi e: mengät te myösn minun wiina-

mäkeen, ja mitä tehdäus on, ptkä teidän saaman.

8. Mutta koska ehto tuli, sainot wiinamäen Isändä Perhenisä baldialke: kugu työwäki, ja mara heidän palkkanfa, ruweten wiimeisijä enimmäisjin asti.

9. Ja kuin ne tulit, jotka liki yhdellätoistakymmenenmellä hetkellä tullet olit, sait he kukin penninginjä.

10. Mutta koska enimmäiset tulit, luulit he enänmän saawansa: Ja he myösn sait kukin penninginjä.

11. Ja kuita he sait, napijit he Perhenisändätä wastan,

12. Sanoden: Nämät wiimeiset owat yhden hetken työtä tehnet, ja sinä teit heidän meidän werraxemme, jotka olemma laudanet päiwär knorman ja heiden.

13. Niin hän vastais ja sanoi yhdelle heijä: ystäwäni, en tee minä sinulle wääröytä: etkös sopinut minun kansani määrättyjä penningijä?

14. Dia se kuin sinun tulee, ja me ne matkaas: mutta minä tahdon tälle wiimeiselle anda niinkuin sinullengin.

15. Wai engö minä saa tehdä minun kalustani mitä minä tahdon? taikka kaottkos sentähden karsasti, että minä hywä olen?

16. Niin wiimeiset tulewat enimmäisijri ja enimmäiset wiimeisijri. Sillä monda owat kugutut, mutta harwat walitut. Matth. 19: 30. Luca 22: 14. Marc. 10: 31. Luc. 13: 30.

17. Ja JESus meni ylös Jerusalemiin, ja otti kaitoistakymmenellä Dpetuslastansa erinänsä tiellä työgnä: ja sanoi heille:

18. Kago, me menemmä ylös Jerusalemiin, ja ihmisen Poika ylönanuetan Pappain päämiehille, ja Kirjanoppenuille: ja he duomijewat hänen kuolemaan: Matth. 16: 21. Marc. 10: 32. Luc. 18: 31.

19. Ja andawat ylösn hänen palanoille pillatta, ja ruoskitta, ja ristinnaulitta: ja kolmandena päiwänä on hän nonsera ylös. Job. 18: 32.

20. Silloin tuli hänen työgnä Zebedeyen poikain äiti poikinsensa, kumarji ja anoi jotain häneldä. Matth. 4: 21. Marc. 10: 35.

21. Waan hän sanoi hänelle: mitäs tahtot? Sanoi hän hänelle: sano, että nämät lavi minun poikaani isuijit, xpi sinun oikialla kadelläs, ja toinen wasemmallas, sinun waldakunnasas.

22. Niin JESus wastaten sanoi: et te tiedä mitä te anotta. Woittako suoda sen Kalkin, jousa minun pitä jousman, ja kastetta sillä Kastella, jolla minä kastetan? Se sanoi hänelle: me woimuma. *Matth. 26: 39, 42. Job. 18: 11.*

23. Ja hän sanoi heille: Minun Kalkkini tosin te juotta, ja sillä Kastella, jolla minä kastetan, te kastetan: Mutta istua minun oikialla kadelläni, taikka wasemmalla, ei ole minun andamisellani, waan joille se on walmitettu minun Isäidäni.

24. Ja koska ne kymmenen sen kuulit, närkästyit he niistä kahdesta welsjestä. *Marc. 10: 41. Luc. 22: 24.*

25. Mutta JESus kugui heidän tygönfä, ja sanoi: te tiedätte, että Kansain Päämiehet walitsawat heitä, ja ylimmäisillä on walda heidän ylisensä. *Marc. 10: 42. Luc. 22: 25.*

26. Waan ei niin pida oleman teidän keskenänne: mutta joka tahtoo teidän seasanne suurin olla, se olkan teidän palvelianne.

27. Ja joka tahtoo teidän seasanne ensimmäinen olla, se olkan teidän palvelianne:

28. Niinkuin ei ihmisen poika tulut että händä piti palveltaman, mutta että hän palvelis, ja andais hengensä lunasturepi monen edestä. *Luc. 22: 27. Marc. 9: 12. Matth. 2: 7. 1 Tim. 2: 6. Tit. 2: 14. 1 Pet. 1: 19, 21.*

29. Ja heidän lähtelsänfä Jerichosta, seurais händä paljo Kansaa.

30. Ja kago, lavi sokiata istuit tien ohesa: koska he kuulit, että JESus käwi ohise, huusit he sanoden: OETra Davidin Poika armahda meitä! *Marc. 10: 16. Luc. 18: 35.*

31. Niin Kansa torui heitä waiknemaan. Mutta he huusit enemmän, sanoden: OETra Davidin Poika armahda meitä!

32. Ja JESus seisahiti, ja kugui heidän tygönfä, ja sanoi: Mitä te tahtotta, että minun pitä teille tekemän?

33. Sanoi he hänelle: Sano, että meidän silmämme aukeuteta.

34. Niin JESus armahda heitä tartui heidän silmiinsä: Ja he kothia näkönsä, ja seuraisit händä.

21. Luku.

JESus ajaa Jerusalemiin, ja
Templin, nuhtelee Phariseita.

Ja kuin he lähestyit Jerusalemiä ja tulit Bethpagen Ohimien: lähetti JESus lavi Dpetuslapsa; *Marc. 11: 1. Luc. 19: 29.*

2. Sanoden heille: Menekää te, joka on teidän edesänne: ja te kothia aasintamman jidottuma, ja san hänen kansansa: päästäkää te tuofat minulle.

3. Ja jos joku teille jotakin niin sanokat: OETra niitä me ja kothia hän laste heidän.

4. Mutta tämä kaikki tapakata täytetäisän, kuin sanotte ophetan kautta, joka sanoo:

5. Sanokat Zionin tyttärelle: sinun Kuningas tulee sinulle istuin aasintamman päällä, ja alaisen aasin warsan päällä. *Es. 62: 11. Zach. 9: 9. Job. 12: 1.*

6. Niin Dpetuslapsiet menit niinkuin JESus heille kästetä.

7. Ja talutit aasintamman ja san, ja panit niiden päälle heidän tensa, ja istutit hänen niiden päälle.

8. Niin enin ofa Kansansa kowaattensa tielle: Ja ne wuut oxia puista, ja hajoitit tielle. *Job. 12: 13.*

9. Mutta Kansa, joka edellä ja jotta seuraisit, huusit sanoden: sianna Davidin Pojalle! kiittä se joka tulee OETran nimen sianna korkiudesa! *Marc. 23: 39. Marc. 11: 9. Luc. 19: 38.*

10. Ja kuin hän tuli Jerusalemiin, nousi koko kaupunki, sanoden: on tämä?

11. Niin Kansa sanoi: Tämä JESus se Propjeta Galillean Ohthista. *Marc. 2: 23.*

12. Ja JESus meni Jerusalemiin, ja ajat...
Ja myit ja opit Templiin, ja...

n pöydät ja kyhkytten kauppiain met hän kufisti. 5 Mos. 14: 25. re. 11: 15. Luc. 19: 45. Job. 2: 13, 14.

1. Ja sanoi heille: Kirjoitettu on: un huoneni pitää rukous huonexi ntaman: mutta te olette sen teh- rybväritten luolari.

Es. 56: 7. Jer. 7: 11.

1. Ja hänen tygönfä tulit sokiät nduwat Tempelisä: ja hän parauñ in.

2. Mutta kosta Pappein päämie- ja kirjanoppenet näit ne ihmet, hän teki, ja lapset tempelisä huu- m, ja sanowan: Hosianna Dawi- Bosalle, närkästyit he.

3. Ja sanoi hänelle: Kuuletkos nämät sanomat? Niin JESUS heille: Kuulen kyllä. Ettelö te n ole lukehet, lasten ja imewäisten ta olet sinä kiitoxen walmistanut? pr. 8: 3.

4. Ja hän luowui heistä, ja meni Raupungista Bethaniaan, ja oli yöiä.

5. Mutta huomenestain Raupungi- palaitesansa, isois hän. Marc. 11: 12.

6. Ja kosta hän näki yhden flun tun tien ohefa, meni hän sen tygö, i löpmyt siinä mitän muuta kuin k ainoastaan: ja hän sanoi sille: k itänä tästäkän edes sinusta he- tä laswako. Ja flunapuu kosta tuui.

7. Ja kuin Dpetuslapset sen näit, etelit he, sanoden: kuinga se flun- nu niin kosta kuivettin?

8. JESUS wastaten sanoi heille: chti sanon minä teille: jos teillä usto, ja et te epäilisi, niin et te wstaaan tätä tekisi, kuin flunapuul- wpahtui, mutta myöös jos te sanoi- tälle wuorelle: siirrä sinuas, ja su mereen, niin se tapahtuis.

Matt. 17: 20. Luc. 17: 6.

9. Ja kaikki mitä te anotte ru- refa, uskoden, sen te saatte.

10. 7: 7, 8. Luku 18: 19. Marc. 11: 24. he. 11: 9. Job. 15: 7. 1 Job. 3: 22.

11. Ja kuin hän meni Templiin, t hänen opettaisansa hänen tygönfä ppein päämiehet ja kansan wan- mat, sanoden: millä woimalla sinä

näitä teet? taikka kuka sinulle andoi sen woiman? Marc. 11: 27, 28. Luc. 20: 1, 2.

12. Niin JESUS wastaten sanoi heil- le: minä tahdon myöös teidän kysyä yh- den sanan: jos te sen minulle sanoite, niin minä myöös teille sanon, millä woimalla minä näitä teen:

13. Kusta Johanneren laste oli, Laitwasta, taikka ihmijstä? Niin he ajattelit igellänsä, sanoden: jos me sanomme, taiwasta: niin hän sanoo meille: Mirette siis händä uskonet?

14. Mutta jos me sanomme: se oli ihmijstä, niin me pelkämme kansaa: sillä kaikki pidit Johanneren Propheetana. Matt. 14: 5. Marc. 6: 20. Luc. 20: 6.

15. Ja he wastaten sanoit JESU- xelle: En me tiedä. Sanoi hän heille: En minä myöös sano teille, millä woimalla minä näitä teen.

16. Mutta kuinga te luuleta? Oh- dellä miehellä oli kari poikaa, ja hän meni ensimmäisen tygö, ja sanoi: poika- ni, mene tänäpänä tekemään työtä mi- nun wiinamäkeeni.

17. Niin hän wastaten sanoi: en tahdo. Mutta sitte latui hän, ja meni.

18. Niin hän meni toisen tygö, ja sanoi myöös niin. Mutta hän wastaten sanoi: kyllä minä menen Herrä, ja ei mennytkän.

19. Kumbi näistä kahdesta teki J- fänsä tahdon? He sanoit hänelle: se ensimmäinen. Sanoi JESUS heille: To- tisesti sanon minä teille: Publikanit ja portot käywät teidän edellänne Juma- lan waldakundaan. Luc. 7: 29, 30.

20. Sillä Johannes tuli teidän ty- gönne wanhuristauden tiesä, ja et te händä uskonet: mutta Publikanit ja portot uskoit hänen. Mutta te jotka sen näitte, et te sittekän parannusta tehnet, että te händä olisitte uskonet. Luc. 3: 11, 13.

21. Kuulkat toinen wertaus: Oli hyi Berhenisändä joka istutti wiinamäen, ja pani aidan sen ympärinsä, ja laitwoi siihen wiinakuurnan, ja rakensi tornin, ja pani sen wuorelle peldomiehille, ja waelsi muille maille.

22. 80: 9. Kor. w. 8: 11, 12. Es. 5: 1. Jer. 2: 21. Marc. 12: 1. Luc. 20: 9.

23. Mutta kosta hedelmän aika

lähetyi, lähetti hän palveliansa peldomiesten tykö, ottamaan sen hedelmät.

35. Ja peldomiehet otti kiinni hänen palveliansa ja yhden he pierit, toisen he tapoit, kolmannen he kiivitt.

36. Taas hän lähetti toiset palveliat usiammat kuin ensimmäiset, ja he teit heille myös niin.

37. Mutta viimein lähetti hän heidän tykönsä poikaansa, sanoden: Se karawat minun poikaani.

38. Mutta koska peldomiehet näit pojan, sanoit he keskenänsä: tämä on perillinen, tulkat, tappakamme händä, ja niin me saamme hänen perindönsä. Matth. 26: 3, 4. Euku 27: 1. Job. 11: 53.

39. Ja he otti hänen kiinni, syäsit ulos wiinamästä, ja tapoit.

40. Koska siis wiinamäen isändä tulee, mitä hän niiden peldomiesten teke?

41. He sanoit hänelle: Ne pahat hän pahasti hufutta: ja anda wiinamäensä toisille wiinamäen miehille, jotka hänen andawat hedelmät ajallansa.

42. Sanoi JESUS heille: Ettekö te ikänä Naamatuisa ole lufenet: jonga kiwen rakendajat hylkäisit, se on tullut kulmakivi: KRADA on se taapahnut, ja on ihmellinen meidän silmäimme edessä. Ps. 118: 22. Ef. 8: 14. Euku 28: 16. Mate. 12: 10. Euc. 20: 17. Ap. 2: 4: 11. Rom. 9: 33. 1 Per. 2: 7.

43. Sentähden sanon minä teille: Jumalan waldakunda pitä teidä otettaman pois, ja annettaman pakanoille, jotka sen hedelmän tekevät.

44. Ja joka langee tähän kiveen, hän rynnellan. Mutta jonga päälle hän langee, sen hän murenda. Ef. 8: 15. Dan. 2: 34. Zach. 12: 3. Euc. 20: 18.

45. Ja kuin pappein päämiehet, ja Phariseuret kuulit hänen wertaurensa, ymmärsit he, että hän heistä sanoi.

46. Ja kuin he pyysit händä otta kiinni, pelkäisit he kansaa, sillä he pidit hänen Prophetana.

28. Euku.

Häwaattet. Weroraha. Pösnoufeminen. Pimmäinen kasto. Christusena Hä.

Ja JESUS wastaten puhui taas heille wertaureilla: sanoden:

2. Tainan waldakunda on Kuningas-

gan wertainen, jota... Enc. 14: 16. Mat. 27: 7.

3. Ja lähetti palveliansa kuyutuita häihin, ja ei he... Enc. 14: 16. Mat. 27: 7.

4. Taas hän lähetti toiset palveliat, sanoden: sanokat kuyutuita, minä walmistin minun arkkat, härkäni ja syötiläni owat tapot kaikki owat walmistetut: tulkat... Enc. 1: 9: 2.

5. Mutta he kagoit pöni, ja pois, yri pellofensa, toinen kagoi...

6. Mutta muut otti kiinni palveliansa, ja pilkkasit heitä, ja...

7. Mutta koska Kuningas tuli, wihastui hän: ja lähetti kuyutuita, ja hukutti ne murhamiehet, ja häikäsi Kuningas poltti.

8. Silloin hän sanoi palvelioille: Vääät tosiu owat walmistetut, kuyutut ei ollet mahdolisset.

9. Mengät siis teiden kuyutut, kaikki jotka te löydätte, kuyutut...

10. Ja ne palveliat wäpöteille, ja kokosit kaikki kuin he pahat ja hyvät: ja häähuoneen tui wieraista.

11. Niin Kuningas meni kuyutut wieraita, ja näki siellä yhden kuyutut, joka ei ollut waatetettu häihin... 2 Cor. 5: 3. Eph. 4: 24. Col. 3: 12. 1 Tim. 2: 3: 4, 5. Euku 16: 15. Euku 16: 15.

12. Niin hän sanoi hänelle: Niin, kuningas tannae tulit, ja ei ole häähuoneita? Mutta hän...

13. Silloin sanoi Kuningas palvelioille: itokat hänen kuyutut kansa, ottakat ja heittäkät hänen kuyutut pimeyteen: siellä piä kuyutut ja hammasien kiristyös. Matth. 8: 12. Euku 13: 41, 42. Euku 13: 41, 42.

14. Sillä monda on kuyutut, jotka harwat owat walitut. Enc. 14: 16. Mat. 27: 7.

15. Silloin Phariseuret menivät hänen neuruoa, kuinga he hänen sa solmeisit. Marc. 12: 43. Luc. 11: 22.

16. Ja he lähetti hänen tykönsä dän Opetuslapsensa Perotus, ja sanoden: Wastari, me tui... Enc. 14: 16. Mat. 27: 7.

17. Sano siis meitä, kuinga...

opiko Keisarille anda weroa tait-
?

Mutta koska JESus ymmärsi
pahudensa, sanoi hän: mitä se-
llatut kiusatta minua?

Diottakat minulle weroraha.
he annoit hänelle werorahan.

Ja hän sanoi heille: Kenengä
mä kuwa ja päälletirjeitus?

He sanoit hänelle: Keisarin.
hän sanoi heille: Andakat ket-
t, kuin Keisarin ovat, ja Jumal-
nin Jumalan ovat. Rom. 13: 7.

Ja koska he nämät kuulit, ih-
it he: ja luowuit häneistä, ja
pois.

Sinä päivänä tulit Saddu-
hänen työnsä, jotka sanovat
ylbönousemusta ole; ja kysyit hä-

Marc. 12: 18. Luc. 20: 27.
Ep. 2: 23: 8.

Sanoden: Mestari, Mojesä sa-
jos joku kuolee lapsitoinna, min
weljensä pitää hänen emändänsä
n, ja herättämän weljellensä sie-
l.
5 Mos. 25: 5.

Niin olit meidän seasamme seige-
weljestä, ja koska ensimmäinen nai,
se kuoli: Ja ettei hänellä ollut
tä, jätti hän emändänsä wel-
ä.

Niin myöös toinen ja kolmas,
au seigemändeen asti.

Mutta kaikkein wiimein kuoli
se waimo.

Kenengä emännän siis niistä
iästä pitää hänen ylbnousemisefa
n? Sillä kaikki ovat händä pi-

Niin JESus wastaten sanoi heille:
tte, ja ette tiedä Raamatuita,
Jumalan woimaa.

Sillä ylbnousemisefa ei naida
huolla, mutta he ovat niinkuin
ilan Engelit taivrasa.

Mutta ettekö te ole lutenet
itten ylbnousemisesta, jota teille
umalalda sanottu, jota sanoo:

Minä olen Abrahamin Jumala,
aahin Jumala, ja Jacobin Ju-
? Si ole Jumala kuolluitten Ju-
mmita eläwitten. 2 Mos. 3: 6, 16.
12: 10. Ep. 2: 7: 32. Hebr. 11: 16.

33. Ja kuin kansa sen kuuli, häm-
mästyit he hänen oppiansa.

Marc. 7: 28.

34. Mutta koska Phariseuxet sen
kuulit, että hän oli Sadduceusten suun-
tukinnut, kokonnuit he yhteen.

35. Ja yri lain opettaja heistä kysy-
i hänelä, kiusaten händä, ja sanoi:

36. Mestari, kuka on suurin kästhy
Laisa?
Marc. 12: 28. Luc. 10: 25.

37. Niin JESus sanoi hänelle: Si-
nun pitää rakastaman JERaa sinun
Jumalatas, kaikesta sinun sydämes-
tä, ja kaikesta sinun sielustas, ja
kaikesta sinun mielestä.

5 Mos. 6: 5. Luc. 10: 27.

38. Tämä on ensimmäinen ja suurin
kästhy.

39. Toinen on tämän kaltainen:
Sinun pitää rakastaman sinun lä-
himmäistäs niinkuin itse sinuas.

3 Mos. 19: 18. Marc. 19: 19. Marc. 12: 31.
Luc. 10: 27. Rom. 13: 9. Gal. 5: 14.
1 Tim. 1: 5. Jac. 2: 8.

40. Näissä kahdesa kästhyä kaikki laki
ja Prophetat rippumat. Marc. 7: 12.

41. Koska Phariseuxet kofsa olit,
kysyi heldä JESus,

42. Sanoden: Mitä teille näky
Christuresta, kenengä Poika hän on?
he sanoit hänelle: Dawidin.

Marc. 12: 35. Luc. 20: 41.

43. Hän sanoi heille: Kuinga siis
Dawid kuuu hegesä hänen JER-
rari? sanoden:

44. JERra sanoi minun JERral-
leni: istu minun oikialle kädelleni, si-
henasti kuin minä panen sinun wiholli-
ses sinun jalkais astinlaudari.

Ps. 110: 1. Ep. 2: 2: 34. 1 Cor. 15: 25.

Hebr. 1: 13. Luf. 10: 12, 13.

45. Jos siis Dawid kuuu hänen
JERrari, kuingasta hän en hänen
poikansa?

46. Ja ei kengän tainnut händä
mitän wastata: ei myöös yrikän roh-
jennut sen päivän perästä hänelä enä
kysyä.

23. Luf.

Wastitus Kirjanoppenuitten ja Phari-
seusten yllge.

Silloin JESus puhui kansalle, ja
hänen Dytuslapsillensa,

2. Sanoden: Moixeyen iſtuimella iſtu-
wat Kirjanoppenet, ja Pharifeuxet:

Reb. 8: 4.

3. Kaikki ſiis mitä he teidän käſte-
wät pitä, ſe pitäkät, ja tehkät: mutta
heidän töidensä jälkeen älkät te tehkö:
ſillä he ſanowat, ja ei tee:

4. Sillä he ſitowat raſkat kuormat,
joita ei woida kanda, ja panevat ih-
miſten ſille, mutta ei he ſormellan-
ſakkan iſe tahdo niitä liikutta.

Enc. 11: 46. Ap. 2: 15: 10. Gal. 6: 13.

5. Mutta kaikki heidän työnsä te-
lewät he, että ne ihmiiſidä nähdäſin.
He lewittelewät heidän muistokirjansa,
ja telewät suurexi heidän waattensa
liepet.

4 Moſ. 15: 38. 5 Moſ. 6: 8.
Luca 22: 12. Matth. 6: 1, 2, 5, 16.

6. Ja rakaſtawat ylimmäiſiä ſioja
pidoiſa, ja ylimmäiſiä iſtuimita Syn-
agogiſa;

Matth. 23: 38, 39.
Enc. 11: 43. Luca 20: 46.

7. Ja terwethyriä turulla, ja tahto-
wat kugutta ihmiiſidä, Rabbi, Rabbi.

8. Mutta älkät te andako teitänne
kugutta Rabbixi: ſillä xri on teidän
Meſtarinne, joka on Chriſtuſ: mutta
te oletta kaikki welſerjet.

Jac. 3: 1.

9. Ja älkät ketäkän kuguko Iſäy-
ne maan päällä: ſillä xri on teidän
Iſänne, joka on taſawaſa.

Mat. 1: 6.

10. Ja älkät andako teitänne kugut-
ta Meſtarixi: ſillä xri on teidän Meſta-
rinne, joka on Chriſtuſ.

11. Joka teiſtä suurin on, ſe olkan
teidän pahwelianne.

Matth. 20: 26, 27.

12. Mutta joka igensä plendä, ſe
aletan: ja joka igensä alenda, ſe ple-
tän.

Job. 22: 29. Gen. 1: 29: 29.

13. Mutta woi teitä Kirjanoppenet
ja Pharifeuxet, te ulkokullatut! jotka
ſuſjette Taiwan waldakunnan ihmiiſten
edeſtä: ſillä et te iſe ſinne mene, ette-
kä ſalli menewäiſiä ſinne mennä.

Enc. 11: 32.

14. Woi teitä Kirjanoppenet ja Pha-
riſeuxet, te ulkokullatut! jotka ſyötte
leſkein huonet, ja muodoxi pidätte pit-
kät ruokouret: ſentähden te ſaatte ſitä
lowemman kadoturen.

Matth. 23: 40.

Enc. 20: 47.

15. Woi teitä Kirjanoppenet ja Pha-
riſeuxet, te ulkokullatut! jotka merta ja

mannerta ymbäri waltatte: mutta
pyhtä nutta Judalaista: Ja tota
tehty on, niin te häneſtä teette ta-
kertaa enemmän Delwetin laſſan,
te iſe oletta.

16. Woi teitänne te ſoliat, jotka
jat, jotka ſanotte: Joka wannoo
lin kautta, ei ſe mitän ole: mutta
joka wannoo Templin kullan kautta,
on welwollinen.

Matth. 23: 17.
Luca 15: 14.

17. Te hullut ja ſoliat: ſillä
on suurempi, kulda, eli Temp-
lin kullan pyhittä?

18. Ja joka wannoo Altarin
ei ſe mitän ole: mutta joka
ſen lahjan kautta, kuin ſen pään
ſe on welwollinen.

19. Te, hullut ja ſoliat, ſillä
on suurempi, lahja, eli Altarin
lahjan pyhittä?

2 Roſ. 2:

20. Joka ſiis wannoo Altarin
hän wannoo ſen kautta, ja laiidan
ſen päällä on.

21. Ja joka wannoo Templin
ta, ſe wannoo hänen kauttansa,
kautta, joka ſiinä aſuu.

1 Kun. 8: 13. 2 Niſa K. 6: 2.

22. Ja joka wannoo Taiwan
ſe wannoo Jumalan iſtuimen kautta,
hänen kauttansa joka ſen päällä

23. Woi teitä Kirjanoppenet ja
riſeuxet, te ulkokullatut! jotka te-
nexet teette Minduiſta, tulleiſtä, ja
minoſta, ja jätätte pois ne raſat
Laiſta, Duomion, laupſuden, ja
näitä piti tehtämän, ja toifiſa
tämän.

4 Moſ. 16: 21.
Enc. 11: 42. Luca 18: 12.

24. Te ſoliat taluttajat, te he-
nigette hyytiſen, ja Kamelin

25. Woi teitä Kirjanoppenet ja
riſeuxet, te ulkokullatut! jotka
tatte juomaſſian ja ruokaſſian
ſelta puolelta, mutta ſiſälä
täpnä raatelemiſta, ja tyhmyſ-
March. 15: 20. Marc. 7: 4. Enc. 11: 17.

26. Sinä ſolia Pharifeuxet,
enſin juomaſſia ja ruokaſſia,
että myöſ ulkonainengin puoli
tuliiſ.

27. Woi teitä Kirjanoppenet ja
riſeuxet, te ulkokullatut!

Maari jimmattuun hautain kaltaiset, ja ulkoa kaunit ovat, mutta sisäldä et he täynä kuolluitten luita, ja lkea riettautta. Luc. 11: 44.

28. Niin myös te oletta ulkoa tonähdä ihmisten edessä hurjat, mutta sisäldä te oletta täynä ulkokullaisutta häärpittä.

29. Voi teitä Kirjanopponeet ja Phariseet, te ulkokullatut! jotka rakente Prophetain hautoja, ja kauniistatte hurjasten hautoja; Luc. 11: 47.

30. Ja sanotte: Jos me olisimme meidän Isämme aikoina, en me ollet osalliset heidän kansansa Prophanu weresä.

31. Niin te siis ike teidän pääle tunnustatte, että te oletta niiden jotka tapoit Prophetat.

32. Niin tekin täyttäkät teidän Isme määrä.

33. Te kärmet, te kypärmetten sieluinga te wäldätte Helwetin kaureu? Marc. 3: 7. Luku 12: 34.

34. Sentähden, kago, minä lähetään Prophetat, ja wiifat, ja Kirjanopponeet; ja niistä te muutamat tapat ja riistinnaulitetta, ja muntamat te ette teidän Synagogisanne, ja waiKaupungista Kaupungihin: Luc. 11: 49. Ap. 2: 5: 40. Luku 22: 19.

2 Cor. 11: 24, 1c.

35. Että teidän päällemme pitä tulekaikki wanhurjast weri, joka wnoon on maan päälle hamasta wanhan Abelin werestä, niin Zacharian Zacharian pojan wrecen asti, jonga te pitä Templin ja Altarin waihellä. Luc. 4: 8. 2 Alta R. 24: 21, 22. Hebr. 11: 4.

36. Totisesti sanon minä teille: kaikemät pitä tuleman tämän sugun.

37. Jerusaleem, Jerusaleem, sinä joka ot Prophetat, ja kiwillä surmat ne, ja sinun tygös lähetytyt ovat, kuinga minä tahdoin koota sinun lapses, jokuin kana kokoo poikansa siipeinsä ja et te tahtonet. Es. 31: 5. Luku 65: 2. Jer. 7: 18. Luc. 13: 34.

38. Kago, teidän huonenne pitä teille tämän kylmille. Es. 1: 7. Wis. 3: 12.

39. Sillä minä sanon teille: et te kagan minua tästedeä nää, siihenasti

kuin te sanotte: kiitetty olkou se, joka tulee Jerusaleem nimeen!

Os. 118: 26. Marc. 21: 9.

24. Luku.

Jerusaleemin häwitys. Mailman loppu.

Ja Jesus meni ulos, ja läxi pois Templiästä: ja hänen Opetuslapsensa tulit osottamaan hänelle Templin rakennuria. Marc. 13: 1. Luc. 21: 5.

2. Niin janoi Jesus heille: ettäkö te kaikkia näitä nää? Totisesti sanon minä teille: ei pidä täsä jätettämän kiweä kiven päälle, joka ei maahan jaoteta. Luc. 19: 44.

3. Mutta koska hän istui öljymäellä, menit Opetuslapset hänen tygönsä erinänsä ja fanoit: Eano meille: koska tämä tapahtuu, ja mikä sinun tulemisses, ja mailman lopun merkki olle?

4. Ja Jesus wastais, ja fanoi heille: kagokat, ettei kengän teitä wiettele. Marc. 13: 5. Eph. 5: 6. Col. 2: 8.

2 Theb. 2: 9.

5. Sillä monda tulewat minun nimeeni, sanoden: minä olen Christus: ja wiettelewät monda.

6. Niin te saatte kuulla sotia, ja sanomita sodista. Kagokat ettet te peljästy: Sillä kaikki nämät pitä tapahtuman: mutta ei vielä ole loppu.

7. Sillä Kansan pitä Kansaa wafstan nousseman, ja waldakunnan waldakundaa wafstan: ja tulee ruttotauti ja nälkä ja maan järistsys moneen paikkaan.

8. Mutta kaikki nämät owat murhetten alkku.

9. Silloin he pöndandawat teitä waiwaan, ja tappawat teidän: ja te tulette wihattawaxi kaikilda pakanoilda, minun nimeni tähden. Marc. 10: 17. Marc. 13: 9. Luc. 21: 12. Job. 15: 20. Luku 16: 2.

10. Ja silloin monda paheneewat: ja kessenänsä pettäwät toinen toisensa, ja wihawat toinen toistansa kessenänsä.

11. Ja monda wäärää Prophetata noussewat, ja wiettelewät monda.

12. Ja että wääröyş saa wallan, niin rakkauş moneşa kylmenee.

13. Mutta joka wahwana pysyy loppuun asti, se tulee autuapi.

14. Ja tästä waldakunnan Ewan-

gelluunni pitää saarnattaman kaikessa maailmassa, kaikille pakanoille todistukseksi, ja silloin tulee loppu.

15. Koska te siis näette hävityksen lauhistuksen, josta sanottu on Daniel Prophetan lautta, seisovan siinä pyhästä siasta: (joka tämän luke hän ymmärtääkön.)

Dan. 9: 27. Luka 12: 11.
Marc. 13: 14. Luc. 21: 20.

16. Silloin ne kuin Judeassa ovat, paetkan vuorille:

17. Ja joka katon päällä on, älkön astuko alas ottamaan jotakin huoneensa.

18. Ja joka pellolla on, älkön paitto vaatteitansa ottamaan.

19. Voi raskaita ja imettäväisiä niska päiviä!

20. Mutta rukoillat, ettei teidän pakonna tapahduisi talwella, eikä Sabathina.

21. Sillä silloin pitää suuren waivan oleman, jonga kaltainen ei ole ollut mailman alusta niin tähän asti, ei myösk tule:

22. Ja ellei ne päivät olisi lyhetyt, niin ei yriskän liha tulisi autuaksi: mutta valittuun tähden pitää ne päivät lyhettämän.

Marc. 13: 20.

23. Silloin jos joku teille sanois: katso, tässä on Kristus, taikka siellä: älkät uskoko.

Marc. 13: 21.
Luc. 17: 23. Luka 21: 8.

24. Sillä väärät Christukset, ja väärät Prophetat nousevat, ja televät suuria ihmeitä ja merkkejä: niin että myösk, jos taldais tapahtua, valitutkin erytettäisiin.

Marc. 13: 22.

25. Kato, minä olen teille sen ennen sanduut.

26. Jos he siis teille sanovat: katso, hän on korveja: niin älkät menkö ulos; kato, hän on kammioisa: älkät uskoko.

27. Sillä niinkuin pitkäisen tuli leimahta idästä ja näkyy hamaan länteen, niin on myösk ihmisen Pojan tulemus.

28. Sillä kusa raato on, siihen kotelat kokouduvat.

Job. 39: 33. Luc. 17: 37.

29. Mutta kohta sen ajan waiwan jälkeen Uuringo pinenee, ja Kun ei anna waloansa, ja tähdet putoavat Tai-

waasta, ja Taiwan wainat putoavat tettaaman.

Et. 13: 10. Job. 39: 33.
Joel. 2: 31. Luka 3: 15. Marc. 13: 24.
Luc. 21: 25. Ap. 2: 20.

30. Ja silloin näkyy ihmisen merkki taivaasa: Ja silloin toiset kukunnat maasa parkuivat, ja nähdä ihmisen Pojan tuleman pilwiä, suurella waimalla ja kussa.

31. Ja hän lähettä Engelintä Basunan äänellä, ja he hänen walittunsa neljästä tuhatdesta taivaasten äärestä niin toiset.

32. Mutta oppikat Sitkasta wertaus: koska sen oxa en tuulet puhkevat, niin te tiedät wien läsnä olewan:

33. Niin myösk te, koska te nämät kaikki, tietkät että se on owen edessä.

Job. 39: 33.

34. Totisekät sanon minä teille: suingan tämän sukutunnan pakanan, ennen kuin kaikki pakanat pahtuivat.

Marc. 13: 30. Luc. 21: 32.

35. Taiwas ja maa pitää huijua, mutta minun sanani ei suingan huffanduman.

Marc. 13: 31. Luc. 21: 32.

36. Waan siitä päivästä ja tunti ei tiedä kengän, ei taiwan Engelin waan minun Isäni pyrinänsä.

Marc. 13: 32.

37. Mutta niinkuin Noah oli lit, niin pitää myösk ihmisen Pojan lemus oleman.

Luc. 17: 26.

1 Pet. 3: 20.

38. Sillä niinkuin he nitä wainä wedenpaisumisen edellä olivat, ja soit, nait ja huolit, hamaan päivään asti, jona Noah Noahin sälle meni;

1 Mos. 6: 2. Gen. 7: 1.

39. Ja ei tiennet ennen denpaisumus tuli, ja otti maailman. Niin pitää myösk ihmisen Pojan lemus oleman.

40. Silloin on kari ledallaan tetaan ylös, ja toinen jätetään.

Luc. 17: 34, 35. 1 Pet. 3: 20.

41. Kari jauharat myösk tetaan ylös, ja toinen jätetään.

Wahwokat siis, sillä et te tiedä hetkellä teidän Herranne on tu-

March. 25: 13. Marc. 13: 33, 35.

Mutta se tietävät, jos Perheensä tiedäis, millä hetkellä waras lewa, kaiteti hän walwois, ja ei ä kanna huonettansa.

12: 39. 1 Theß. 5: 2. 2 Pet. 3: 7, 10
Jlm. K. 9: 3. Luku 16: 15.

Sentähden olkat te myöds wal-sillä millä hetkellä et te huulet-teele ihmisen Voika.

Kuta siis on uskollinen ja toi-ten palvelia, jona HERRa paui isä päälle, andamaan heille ruo-jallansa?
Luc. 12: 42.

Mutuas on se palvelin, jona ra löytää niin tehneä, koska hän

Totisesti sanon minä teille: Hän hänen kaikun huoneidensa päälle.
March. 25: 21, 23. Luc. 22: 29, 30.

Mutta jos se paha palvelia sa-ydämeisensä: minun HERRani tulemaista;

Ja rupee piekemään leipävel-niin myöds syömään ja juo-juomaritten kanssa:

Niin sen palvelian Herra tulee äiwänä, jona ei hän huulekkan, ä hetkellä, jona ei hän tiedä:

Ja hän eroitta hänen, ja anda: osan uskollistuttain kanssa: siellä leman itku ja hammaisten kiristys.
6: 8: 12. Luku 13: 42. Luku 25: 30.

25. Luku.

aus kymmenenä nehyenä ja palwe-2, joille kändä jatoi tawaransa kos-olle. Wäimeisen duomion meno.

sin pttä tairwan waldaikunda ole-ran kymmenen neigen kaltainen, otit lampunsa, ja menit ulos y-l-astan.

Mutta wiisi heistä oli taitawa-wiisi tyhmää.

Ne tyhmät otit lampunsa, ja ei t öljyä öljyänsä.

Mutta taitawat otit öljyä astioin-nä lampunsa kanssa.

Koska-ylkä wiinopi, tulit he kait-ljari, ja matkasiit.

Mutta puoli yönä tuli huuto:

kago, ylkä: tulee, mengät ulos händä wastan.

7. Niin noujit kaikki nämät neiget, ja walmisitt lampunsa.

8. Mutta tyhmät sanoit taitawille: Andakat meille teidän öljyitäne: sillä meidän lampunme sammuwat.

9. Niin wastasitt taitawat, sanoden: Et siuingan, ettei meildä ja teildä puut-tuisi: mutta mengät parannin niiden tygö, jotka myyiwät, ja ojtakat igel-lemme.

10. Mutta koska he menit ostamaan, tuli ylkä: Ja jotka walmitt olit, ne me-uit hänen kansansa häihin, ja owi sul-jettiin.
Luc. 13: 25.

11. Wäimein tulit nekin toiset neiget, ja sanoit: HERRa, HERRa, awa mei-dän eteemme.

12. Mutta hän wastasit, ja sanoi: Totisesti sanon minä teille: en tunne minä teitä.
March. 7: 23.

13. Wahwokat sentähden, sillä et te tiedä päiwää eikä hetkeä, jona ihmisen Voika tulee.
March. 24: 42, 44.
Marc. 13: 33, 35. Luc. 21: 36. 1 Cor. 16: 13.
1 Pet. 5: 8. Jlm. K. 16: 15.

14. Sillä niinkuin ihminen matkusti kauwas ja kuyui palveliansa, ja andoi heille tawaransa;
Luc. 19: 12, 13.

15. Ja niin yhdelle andoi wiisi lei-wisikätä, toiselle kaksi, ja kolmannelle yhden: jokaiselle waransa jälkeen: ja meni kohta matkaansa:

16. Niin meni se, joka wiisi lei-wisikätä oli ottanut, teki niillä kauppa, ja woitti toiset wiisi leiwisikätä.

17. Niin myöds se, joka kaksi oli ot-tanut, woitti myöds toiset kaksi.

18. Mutta joka yhden oli ottanut, hän meni pois ja kaitwoi maahan, ja kätti Herransa rahan.

19. Niin pitkän ajan perästä tuli niiden palvelian Herra, ja lasti lukua heidän kansansa.

20. Ja tuli se, joka oli ottanut wiisi leiwisikätä, ja toi toiset wiisi leiwisikä-tä, sanoden: Herra, wiisi leiwisikätä si-nä annoit minulle, kago, minä olen toiset wiisi leiwisikätä niillä woittanut.

21. Sanoi hänen Herransa hänelle: hywin, sinä hywä ja uskollinen palwe-lia: wäkan päällä sinä olit uskollinen,

minä panen sinun paljon päälle: mene sinun Herras iloon.

Matth. 24: 47. Luc. 22: 29, 30.

22. Niin tuli se, joka oli kari leiviskätä ottanut, ja sanoi: Herrra, kari leiviskätä sinä annoit minulle, kazo, toiset kari olen minä niillä woittanut.

23. Sanoi hänen Herransa hänelle: hyvin, sinä hyvä ja uskollinen palvelia: wäähän päällä sinä olit uskollinen, minä panen sinun paljon päälle: mene sinun Herras iloon.

24. Niin myös se tuli joka yhden leiviskän oli ottanut, ja sanoi: Herrra, minä tiesin sinun kowari mieheksi, sinä niität jitä kuhungas et kylwänyt, ja jitä sinä kokot, kuhunga sinä et hajolttanut:

25. Ja minä peljäten menin pois ja läikkin sinun leiviskäs maahan: Kazo, tässä on sinun omas.

26. Mutta hänen Herransa wastais, ja sanoi hänelle: Sinä paha ja laiska palvelia, tiesitkö minun jitä niittäwän, kuhunga eu minä kylwänyt, ja siellä kokowan, johonga eu minä ole hajolttanut;

27. Niin sinun jäs olis tullut anda minun rahant waihettajille, ja minä tultuani olisin omani jälleen saanut kashoin lausa.

28. Otakat siis hänelä se leiviskä, ja andakat sille jolla eu kymmenen leiviskätä.

29. (Sillä jokaiselle, jolla on, pitää annettaman, ja hänellä pitää kyllä oleman. Mutta jolla ei ole, sekä kuin hänellä on, pitää hänelä otettaman pois.)

Matth. 13: 12. Marc. 4: 25. Luc. 8: 18.
Luku 19: 26.

30. Ja heittäkät se kelvotoin palvelia ulkonaiseen pimeyteen: siellä pitää oleman istu ja hammasten kiristys.

Matth. 8: 12. Luku 22: 13. Luku 24: 51.

31. Mutta koska ihmisen Poika tulee Eruusiasansa, ja kaikki pyhät Engeelit hänen lausansa, silloin hän istuu kumiansa istuimella.

Luc. 14: 5.
Matth. 16: 27. 1 Zeb. 4: 15. 2 Zeb. 1: 7.
Jud. Es. w. 14.

32. Ja hänen eteensä koetaan kaikki kausat: Ja hän eroitta toiset toisistaansa, niinkuin paimen eroitti lambat wuohista.

Matth. 25: 17. Luc. 34: 37, 20.
Rom. 14: 10. 2 Cor. 5: 10.

33. Ja asetta lambat toja siljok puolellessa, mutta wuohet waihetetaan.

34. Silloin sanoo kuningas niille jotta hänen oikialla puolellessa, ja kullat minun Jhani jumatut, kullat se waldakunda, joka teille on mistettu mailman alusta.

35. Sillä minä ideoitin, ja te etitte minun: minä janoisin, ja te etitte minun: minä olin pueto, ja te enun huoneeseen etitte;

Luc. 18: 7.

36. Ullasti, ja te waatetitte minä Sairasna, ja te epitte minua: olin fangina, ja te tulit minun fangina.

Luc. 1: 27.

37. Silloin wanhurjat händä taawat, ja sanovat: Herrra, kazo näimme sinun isoran, ja ruokkimme sinun? taikka janoowan, ja annamme sinun juoda?

38. Mutta koska me näimme sinun outona, ja huoneeseen otimme sinua taikka alastoinna, ja waatetimme sinua?

39. Eli koska me näimme sinun sairasma, taikka fangina, ja tulimme sinun tyköös?

40. Niin wastaa kuningas, ja sanoo heille: Totisesti sanon minä teille, te enun kuin te eletta tehuet yhdelle minun wähimmissä minun weljissäni, ja te etitte minulle.

Luc. 1: 19.

41. Silloin hän myös sanoo niille jotta wafemalla ovat: mengät minun tyköäni te kätöut siiber kumiansa tuleen, joka wafemistettu on taikelle ja hänen Engeleilleensä.

Luc. 6: 9. Matth. 7: 23. Luc. 11: 27.

42. Sillä minä ideoitin, ja et te minua ruokkineet: Minä janoisin, ja te ette minua juottaneet:

43. Minä olin outo, ja et te minua huoneeseen ottaneet: alastoinna, ja et te minua oppineet: olin fangina, ja et te minua oppineet:

44. Silloin uelin händä waldakundan; Herrra, koska näimme sinun isoran, taikka janoowan, ja te ette minua ruokkimme: olin fangina, eli alastoinna, ja te ette minua oppineet:

45. Silloin hän wastaa heille: Totisesti sanon minä teille, ja te ette minua ruokkimme:

te tehnet yhdelle näistä vähimmistä,
 ja et te tehnet minulle.

46. Ja niiden pitä menemän ijan-
 kiffiseen waiwaan: mutta wan-
 kait ijan kiffiseen elämään.

Mat. 12: 2. Joh. 5: 29.

26. Lufu.

Kristus woidettu, myyty; kuinga Hän syö
 Pääsiäis lampan ja asettaa ehtollisen. Hä-
 nen karkimisensa Getsemanesa, rukou-
 sensa, kiinni ottamisensa ja kuinga Hän
 wiedään hengellisen oikeuden es-
 teen. Petarin langemus.

Ja se tapahtui koska JESUS oli lo-
 pettanut kaikki nämät puhut, sanoi
 Opetuslapsillensa:

2. Te tiedätte, että kahden päivän
 siinä tulee Pääsiäinen, ja ihmisen
 la ylönnetaan ristinaulilta.

Mat. 14: 1. Luc. 22: 1.

3. Silloin kokonnuit pappelu pää-
 het ja Kirjanoppeneet, ja Kansan
 ohimmat ylönnäisen Papin saliin,
 ja kuyttin Calphas;

4. Ja neuwoa pidit kuinga he JE-
 susen kawalurella kiinniottaisit, ja tap-
 silit.

Joh. 11: 47.

5. Mutta he sano t: ei Juhla päi-
 mä, ettei Kansasa tule meteli.

6. Koska JESUS oli Bethaniasa,
 pitälisen Simonin huoneasa;

7. Tuli yri waimo hänen työhnsä,
 ja oli Klaji kallista woidetta, ja kaasi
 hänen päänsä päälle arvioitejasna.

Mat. 14: 3. Joh. 11: 2. Lufu 12: 3.

8. Mutta koska hänen Opetuslap-
 sa sen näit, närkäyhit he, ja sanoit:
 kuinga kelpaa tämä haaskaus?

9. Sillä tämä worde olis kallisti
 ktu myytä, ja annetta waiwaissille.

10. Mutta koska JESUS sen ym-
 äräsi, sanoi hän heille: mitä te wai-
 sotte tätä waimoa? Sillä hän teki
 minun woin minun koftani.

11. Sillä teidän työhänne owat
 waiwaissat: mutta en minä teillä
 waiwale.

Mat. 15: 11. Joh. 12: 8.

12. Sillä että hän kaasi sen woi-
 minun ruumini päälle, sen on hän
 minun hautamissereni.

13. Totisesti sanon minä teille: ku-
 iksikä tämä Ewangeliumi saarnataan
 kaikissa maailmasa, niin tämä myös

66*

kuin hän teki, pitä mainittaman hä-
 nen muistoyensa.

14. Silloin läri pois yri kahdesta-
 toistakymmenejä, joka kuyttin Judas
 Ischarioth, Pappain päämiesten tygö:
 Mat. 10: 4. Marc. 14: 10. Luc. 22: 3, 4.

15. Ja sanoi: Mitä te tahdotte mi-
 nulte anda, ja minä teille hänen saa-
 tan? Ja he määräsit hänelle kolme-
 kymmendä hopyapeningitä.

Mat. 11: 42.

16. Ja siitä ajasta epei hän some-
 liasta aikaa pettärensä händä.

17. Mutta ensimmäisen walian lei-
 wän päivänä tulit opetuslapset JE-
 susen tygö, sanoden hänelle: kusas tah-
 dot että meidän pitä sinulle walmisja-
 man Pääsiäis lampan syötä?

Marc. 14: 12. Luc. 22: 7.

18. Niin hän sanoi: mengät Kans-
 pungiin yhden tygö, ja sanokas hänel-
 le: Mestari sanoo: miunun alkani on
 läsnä, sinun työhönäs tahdon minä Pää-
 siäistä pitä minun Opetuslasteni kansa.

19. Ja Opetuslapset teit niinkuin
 JESUS oli heitä käskenyt: ja walmisit
 Pääsiäis lampan.

20. Mutta koska ehto tuli, istui hän
 pöydän työhönäs kahdentoiistakymmenen
 kansa.

21. Ja heidän syödesänsä sanoi hän:
 Totisesti sanon minä teille: yri teistä
 minun pettä.

Mat. 14: 18.

Luc. 22: 14, 21. Joh. 13: 21.

22. Ja he tulit sängen murbelliseri,
 ja rupeis jokainen heistä sanomaan hä-
 nelle: JESUSA, lieenögö minä se?

23. Mutta hän wastais, ja sanoi:
 joka minun kansani pistä kätensä sa-
 tiin, se pettä minun.

Marc. 14: 20.

24. Ihmisen poika tosin menee, niin-
 kuin hänestä on kirjoitettu: Mutta woi
 sitä ihmistä, jonga kautta ihmisen Pois-
 ta petetän! parembi olis sille ihmiselle
 ollut, jos ei hän olissi syödynyt.

Mat. 41: 10.

25. Niin wastais Judas joka hä-
 nen petti, ja sanoi: Mestari, olengo
 minä se? Hän sanoi hänelle: stäpä
 sen sanoit.

26. Mutta koska he sött, otti
 JESUS leiwän, ja kiitri, mursi, ja
 andoi Opetuslapsille, ja sanoi: ot-

tafat, syöfät; tämä on minun ruu-
mini.

Marc. 14: 22.
Luc. 22: 19. 1 Cor. 11: 28.

27. Ja hän otti kaljin, ja kiit-
ti, andoi heille, ja sanoi: juofat
tästä kaikki:

28. Sillä tämä on minun were-
ni, sen uuden Testamentin, joka
monen tähden wuodatetan syndein
andexi andamisexi.

Marc. 20: 28.
Rom. 5: 15.

29. Mutta minä sanon teille: en
suingan minä jilleen juo tästä wiina-
pnuu hedelmästä, jühen päiwään asti,
kuin minä juon teidän kansanne sen
uuden minun Jhäni waldakunnasa.

Marc. 14: 25. Luc. 22: 18.

30. Ja koska he olit kiitoswirren
weifannet, menit he ulos Eljymäelle.

31. Silloin sanoi JEsus heille: tä-
nä yönä te kaikki pahennette minusa;
sillä kirjoitettu on: Minä yön pai-
menta, ja lampat laumasta pitää ha-
joitettaman.

Marc. 14: 27. Job. 16: 32.

32. Mutta sitte kuin minä nousen
ylös, käyn minä teidän edelläne Galil-
leaan.

Marc. 28: 6, 7. Marc. 14: 28.
Luc. 24: 16: 7.

33. Niin wastais Petari ja sanoi
hänelle: jos vielä kaikki sinusa paha-
uifit, en minä itkänä pahene.

34. JEsus sanoi hänelle: Totifesti
sanon minä sinulle: täuä yönä ennen
kuin kukloi laulaa, kolmasti sinä mi-
nun kiellät.

Luc. 22: 34. Job. 13: 38.

35. Petari sanoi hänelle: ja waikka
minun pidäis sinun kansas kuoleman,
en kiellä minä sinua. Niin sanoi myös
kaikki Dpetuslapset.

36. Silloin tuli JEsus heidän kans-
ansa kylään, joka kugutan Gethsema-
neri: ja sanoi Dpetuslapßillensa: istu-
kat täsä, niinkauvan kuin minä me-
nen ja rukouksen tuolla.

Marc. 14: 32.
Luc. 22: 39. Job. 18: 1.

37. Ja hän otti tygönsä Petarin,
ja kari Zebedeuxen poikaa, rupeis mu-
rehtimaan ja wapisemaan.

Marc. 4: 21.

38. Niin sanoi JEsus heille: mi-
nun sieluni on suuresti murheifansa ku-
lemaan asti: Olkat täsä, ja walwoat
minun kansani.

Job. 12: 27.

39. Ja hän meni wäijä, jonne
langeis kajuwoillensa, rukouksen ja san-
den: Minun Jhäni, jos mahdottoman
niin mengän pois minusta
ki: ei kuitengan miinkuin minä tahto
mutta niinkuin sinä.

Debr. 5: 3

40. Ja hän tuli Dpetuslapsien
ja löysi heidän makamasta, ja
Petarille: Niin et te woinet
teä walwoa minun kansani?

41. Walwoat ja ruikoikat, en
kuisuxren langeis. Senäi toista
tis, mutta ltha on heikko.

42. Taas meni hän toisen
ja ruikoili sanoden: minun Jhäni
tämä kalcki taida mennä pois
da, muutoin jos en minä
niin tapahtukon sinun tahtos.

43. Ja hän tuli ja löysi
dän makamasta; sillä heidän
olit raskat.

44. Ja hän sötti heidän, meni
ja ruikoili kolmannen kerran,
endisen sanan.

45. Silloin hän tuli Dpetus-
tygö, ja sanoi heille: maatkat
lerwätkät: kago, hekti en läbe-
ja ihmisen Poika annetan
disten käylin.

46. Kofkat, käylämme: kago,
hestyi joka minun pettä.

47. Ja vielä hänen
kago, Judas yri kahdestatoista
nejä tuli, ja hänen kansansa
wäkeä miekoilla ja seipäillä,
päämiehildä ja Kansan wanhim-
Mare. 14: 43. Luc. 22: 47. Job. 18: 1

48. Mutta se joka hänen petti,
andannit heille merkin sanoden: k-
gä minä suuta annan, se on: k-
ottafat häändä.

49. Ja hän ajui kohta
tygö, ja sanoi: terwe Rabbi!
ta andoi hänen.

50. Niin sanoi JEsus hänelle:
wäni, mitä warten sinä tuffit?
ne astuit edes, ja laifit läte-
suxen päälle, ja otit hänen
kansa: ja löi ylimmäksen
liata, ja harkais pois
Job. 18: 10.

52. Niin JESUS sanoi hänelle: piitä leikkas siakkensa; sillä kaikki jotka miehen rupevat, ne miekkaan hukkuvat. Mat. 9: 8. Jim. R. 13: 10.

53. Taitka luuletkos, etten minä viisi vielä rukoilla minun Hääni, läpäämään minulle enemmän kuin kaksikolmennettä Legiota Engeleitä?

54. Kuinga siis Raamatut tähten, että min piitä tapahtuman? Es. 53: 7, 8, 10.

55. Sillä hetkellä sanoi JESUS joukalle: niinkuin ryöväriin tygö te läyitte leikoilla ja seipäillä minua kiinniottajan: minä istuin teidän tyköänne tapäivä opettain Templissä, ja et te kukaan kiinniottanut.

56. Mutta tämä on kaikki tapahtunut, että Prophetain kirjoitukset tähtäsin. Silloin kaikki Opetuslapset lähtivät hänen, ja palenit. Mat. 23: 4: 20.

57. Mutta ne jotka JESUXEN olit kiinniottaneet, weit hänen Caiphan ynnänsä Papin tygö, kusa Kirjanopukset ja vanhimmatt olit heittänsä koon. Marc. 14: 53. Luc. 22: 54. Job. 18: 24.

58. Mutta Petari seurais händä kinnpana, hamaan ylimmänsä Papin alin portuaan. Ja meni siälle, ja istui palvellain selaan, näkemään pyynä.

59. Mutta Pappein päämiehet ja vanhimmatt, ja kaikki Raadi egeit käänsä händä tappa: Marc. 14: 55.

60. Ja ei löhmet. Ja waikka moni wäärää todistajaa tuli, niin ei he tekän löhmet. Mutta viimein tulit et wäärää todistajaa;

61. Ja sanoit: Tämä on sanonut, minä woin maahan jaotta Jumalan templin, ja kolmena päiwänä sen raahda ylö. Marc. 27: 40. Job. 2: 19.

62. Ja Pappein päämies nousi, ja sanoi hänelle: etkös mitän vastaa? Mitä nämät sinua vastaan todistawat?

63. Mutta JESUS oli ääneti. Ja Pappein päämies vastais, ja sanoi hänelle: minä wannotan sinua sen eläin Jumalan kautta, että sanot meille: jos sinä olet se Christus, Jumalan oika.

64. Sanoi JESUS hänelle: sinäpä sen sanoit: Kuitengin sanon minä teille: tästedes piitä teidän näkemän ihmisen Wajan istuvan woiman oikalla puolella, ja tulewan tairwan pilwisä. Ps. 110: 1. Marc. 16: 27. Luca 24: 30. Luca 25: 31. Rom. 14: 10. 1. The. 4: 16. Jim. R. 1: 7.

65. Silloin rewäis Pappein päämies waattensa, sanoden: Hän on pilkannut (Jumalata); mitä me silleen todistaita tarwigeumma? Kago, nyt te kuulitta hänen pilkkansa.

66. Mitä te luuletta? mutta he vastaisit, ja sanoit: hän on wikapää kuolemaan.

67. Silloin he syljeskelit hänen kaswoillensa, ja löit händä poskelle: Ja muutamatt pierit händä sauroillansa, Es. 50: 6. Marc. 27: 30.

68. Sanoden: arwa meille Christus, kuka on joka sinua löi?

69. Mutta Petari istui ulkona salista: ja hänen tygönsä tuli yri piika, ja sanoi: sinä olit myös JESUXEN kansa Galileasta. Marc. 14: 66. Luc. 22: 55. Job. 18: 17, 25.

70. Mutta hän kielsi kaikkein edesä, ja sanoi: en minä tiedä mitäs sanot.

71. Kosta hän läyi ulos owesta, näki hänen toinen piika, ja sanoi niille, jotka siellä olit: ja tämä oli JESUXEN Nazarenin kansa.

72. Ja hän kielsi taas wannotulla walalla, en tunne minä sitä ihmistä.

73. Mutta wähen hetken perästä tulit ne, jotka siellä seisoi, ja sanoit Petarille: totisesti olet sinä myös yri heistä; sillä sinun puheisin ilmoitta sinun. Luc. 22: 56.

74. Niin hän rupeis igiänsä sadattelemaan, ja wannomaan: en tunne minä sitä ihmistä. Ja kohta Kulkoi lausoi.

75. Niin Petari muisti JESUXEN sanan, joka oli hänelle sanonut: ennen kuin Kulkoi lausaa, kolmasti sinä minun kiellät. Ja hän meni ulos, ja itki katkerasti. Marc. 14: 30. Luc. 22: 61.

27. Luku.

Judas hirttää itsensä. Christuren duomio, kruunu, risti, kuolema, hautaminen.

Mutta koska aamu tuli, pidit kaikki Pappein päämiehet ja Kansan

wanhimmat neuvoa JESusta waſtan,
händä luolettarensa;

Marc. 15: 1. Luc. 22: 66.

2. Ja ſidoit hänen, weit pois, ja
pöhinannoit hänen Maanherralle Pon-
tius Pilatuxelle. Luc. 23: 1. Joh. 18: 28.

3. Koſta Judas joka häneu petti,
näki hänen luolemaan dnomituri, ka-
tuit hän, ja toi jälleen ne kolmekym-
mendä hoiapeningitä Pappein pää-
miehille ja wanhimuille:

4. Saoden: Minä pahasti tein, että
minä petin wiattoman weren. Mutta
he sanoit: Mitä meidän ſiſhen tulee?
Lago ihlās.

5. Ja hän heitti ne hoiapeningit
Templiin: läxi ſieldä, meni pois ja
hietti igensä. Ap. 2: 1: 18.

6. Mutta Pappein päämiehet otit
ne hoiapeningit, ja sanoit: ei näitä
ſowt panna uhriarkkuiin, ſillä ſe on
weren hinda.

7. Niin he pidit neuvoa, ja oſit
niillä ſawenwalajan pellon, wierasten
hautamiſeri.

8. Sentähden ſe pelto on kuguttu
tähdän päiwään aſti weripelloxi.

Ap. 2: 1: 19.

9. Silloin täytettiin ſe kuin ſanottu
oli Jeremiaalda Propheetalda, joka ſa-
noo: Ja he otit kolmekymmendä ho-
piapeningitä, ſen arwatun hinnan,
jonga he arwajit Iſraelin laſſilda:

2aſ. 11: 12.

10. Ja annoit ne ſawenwalajan
pelloſta, niinkuin JESus on minun
läſſenyt.

11. Mutta JESus ſeiſoi Maan-
herran edeſä: niin Maanherra kyſyi
hänelä ſaoden: oletkos ſinä Juda-
laiſten Kuningas? JESus ſanoi hä-
nelle: ſinäpä ſen ſanot. Marc. 15: 2.
Luc. 23: 9. Joh. 18: 33, 37. 1 Tim. 6: 13.

12. Ja kuin hänen päällensä kan-
nettin Pappein päämiehildä ja wan-
himuilla, ei hän mitän waſtannut.

13. Silloin ſanoi Pilatus hänelle:
etköö kuule, kuinga paljo he ſinua waſ-
tan todiftawat?

14. Ja ei hän waſtannut händä yh-
täkän ſanaa; niin että Maanherra
ſuureſti ihmetteli.

15. Mutta Juhlana oli Maanherra

toittunut pääſämään Kanſalle jonga
fangin irralle, jonga he tahtoſi.

Marc. 15: 6. Luc. 23: 17. Joh. 18: 39.

16. Niin oli heillä ſilloin eri
luifa fangi ſidottuna, joka kutsu-
tti Barabbas.

17. Koſta he ſiis kofa olit,
Pilatus heille: kumman te tahto-
tte että minä pääſtän teille? Bar-
taikka JESuyen joka kugutan Chri-
ſtus?

18. Sillä hän tieſi, että he
kateuden tähden olit andanet
hänelle.

19. Mutta kuin hän duomitti
hänelle iſtui, lähetti hänen emä-
nsä hänen tygönsä, ſaoden: älä
ſinä tee ſille wanhurſtalle: ſillä
olen paljo kärjinyt tänäpänä
hänestä.

20. Mutta Pappein päämiehet
wanhimmat ylltyit Kanſaa ando-
tti Barabbasta, mutta JESusta
vapaan.

Marc. 15: 11. Luc. 23: 18.
Joh. 18: 40.

21. Niin waſtaſi Maanherra,
ſanoi heille: kumman näijä tahto-
tte tahtotte, että minä pääſtän
teille? Mutta he sanoit: Barabban.

Ap. 2: 3: 14.

22. Pilatus ſanoi heille:
ſiis minun pitä telemän JESus
joka kugutan Chriſtus? Sano
kaiſki hänelle: Niſtinnaulittakan.

23. Niin ſanoi Maanherra: mit-
tä hän pahaa teki? Mutta he huurſi-
enemmän, ja ſanoit: Niſtinnaulittakan.

24. Koſta Pilatus näki, ettei
mitän outta tainnut, mutta enä
hänä tuli, otti hän wrettä ja
tenſä Kanſan edeſä, ſaoden: mit-
tä olen minä tämän wanhurſtan
weren kagokat teittäne.

25. Ja kaiſki Kanſa waſtaſi,
ſanoi: hänen werenſä tullan
päällemmie ja meidän laſtemme
päällemmie.

26. Silloin pääſti hän heille
Daudan: mutta JESuyen, koſta hän
nen ruoſſinnut oli, andoi hän
vapaan tinnaulitta.

Marc. 15: 15.
Luc. 23: 24, 25. Joh. 19: 16. 0.

27. Silloin Maanherran
weit JESuyen Raastupaan, ja
hänestä hänen tygönsä
kaiken jorſon.

28. Ja kuin he olit hänen
puctit he hänen purpuratſeen
Raastupaan.

20. Ja teit orjantappuroista kruun-
m ja panit hänen päähänsä, ja ruo-
on hänen oiklaan läteensä; ja ku-
rsit polwiansa hänen edesänsä, pill-
kfit händä, ja sanoit: Terve Juda-
ffen Kuningas!

21. Ja kuin he olit splkenet hänen
ensä, otit he ruowon, ja löit händä
hän.
Et. 50: 6. Marc. 28: 67.

22. Ja sitte kuin he olit händä
klannet, riisuit he hänelä Raapun,
puetit hänen omiin waatteisinsa:
mei hänen riistinnaulitta.

23. Mutta koska he menit ulos,
pit he yhden miehen Kyrenistä, ni-
Simon: sen he waadeit hänen
länsä landamaan.

Marc. 15: 21. Luc. 23: 26.

24. Ja tulit siihen paikkaan, joka
natan Golgatha, se on päätallon
ntta.

Marc. 15: 22. Luc. 23: 33.
Job. 19: 17.

25. Se annoit hänelle etikkata juo-
sapella sekoitettua: ja kuin hän
piti, niin ei hän tahtonut juoda.

Of. 69: 22.

26. Mutta sitte kuin he olit hänen
innaulinnet, jaoit he hänen waat-
ta, ja heitit arpa: että täytetäi-
n, kuin sanoitu oli Prophetan kautta:
orot heillensä minun waatteni ja-
met, ja minun waatteistani orot he
pänet arpa.

Of. 22: 19.

Luc. 15: 24. Luc. 23: 34. Job. 19: 23, 24.

27. Ja istuden he wartioigit händä
nttä.

28. Ja he panit hänen päänsä pääl-
hänen iyytä kirjoitetun: **INRI**
ICVS JVDAYCE
INRI.

Marc. 15: 26.

Luc. 23: 38. Job. 19: 19.

29. Silloin ristinnaulittin kaxi ryö-
kristä hänen kansansa: yri oikialle
kolle, ja toinen wasemalle.

Et. 53: 12. Luc. 23: 32.

30. Mutta ohigelämyöiset pillkkaifit
händä, wöändellit päätänsä:

Of. 22: 8.

31. Ja sanoit: Sinä joka maahan
totat Jumalan Templin, ja kolmena
iivämä sen rakemat, auta igiäs: jos
nä olet Jumalan Poika, niin astu
las rististä.

Marc. 28: 61. Job. 2: 19.

32. Niin myös Bappein päämiehet,

Kirjanoppenuitten ja wanhimmiten
kansa, pillkkaifit händä, ja sanoit:

33. Miuita on hän auttanut, igiän-
sä ei hän woi autta. Jos hän on
Israelin Kuningas, niin astukan nyt
alas rististä, niin me nstomme hänen.

34. Hän turwais Jumalaan: pääs-
tätän nyt hänen, jos hän mielisyy
häneen. Sillä hän sanoit: Jumalan
Poika minä olen.

Of. 22: 9.

35. Sitä myös ryöwärit hänelle
soimaisit, jotka olit ristinnaulitut hä-
nen kansansa.

Luc. 23: 39.

36. Mutta kuudennessä hetkessä ha-
maan yhdexändeen asti, oli pimiä kai-
lesä maasa.

37. Ja liki yhdexättä hetkeä huusi
JESUS suurella äänellä, sanoden: Eli,
Eli, lama sabachtani? se on, minun
Jumalani, minun Jumalani, miexis
minun ylönnannoit?

Of. 22: 2.

38. Mutta muutamat niistä jotka
istinä seisoi, koska he sen kuulit, sa-
noit: Eliasta hän huuta.

39. Ja kohta juoksi yri heistä, ja
otti sienen, ja täytti sen etikalla, pani
sen ruowon päähän, ja annoi hänen
juoda.

Marc. 15: 36. Job. 19: 29.

40. Mutta muut sanoit: pidäs, kago-
kamme, jos Elias tulee händä päästä-
mään.

41. Niin JESUS taas huusi suurel-
la äänellä, ja andoi hengensä.

Marc. 15: 37. Luc. 23: 46. Job. 19: 30.

42. Ja kago, Templin ejiwaate res-
peis kahtia ylhäldä hamaan alas: ja
maa järiji, ja kalliot halkeifit.

2 Mos. 26: 31. Euba 36: 35. 2 Mita K. 3: 14.

43. Ja haudat ankenit: ja mouda
pyhäin ruumista, jotka maanet olit,
noujit ylös;

44. Ja läyit ulos haudoista, hänen
ylönnousemiseusa jälkeen, tulit pyhäin
Raapungiin, ja ilmestyit monelle.

45. Mutta koska Sadaupäämieh,
ja ne jotka hänen kansansa olit war-
tioigemasa JESUSTA, näit maan järi-
nän, ja ne kuin tapahduit, pelkäifit he
suuresti, ja sanoit: totifesti oli tämä
Jumalan Poika.

Marc. 15: 39.
Luc. 23: 47.

46. Mutta siellä oli paljo waimoja

taampuna kapelemasa, jotka JESUSTA olit seurannet Galileasta, palwellen händä.

Marc. 15: 40. Luc. 8: 2.

56. Toiden seasa oli Maria Magdarena, ja Maria se Jacobin ja Josen äiti, ja Zebedenyen poikain äiti.

57. Mutta koska ehto tuli, tuli nyt rikäs mies Arimathiaista, jonga nimi oli Joseph, joka myöds itse oli JESUYEN Dpetuslapsi.

Marc. 15: 42, 43.
Luc. 23: 50. Joh. 19: 38.

58. Tämä meni Pilatuxen tygö, ja pyysi JESUYEN ruumista. Silloin Pilatus käski ametta ruumin.

59. Ja koska Joseph oli ruumin ottanut, käärei hän sen puhtaseu liinaan;

60. Ja pani omaan uuteen hautaansa, jonga hän oli hakanut kalliou: ja wieritti suuren kirven haudan owelle, ja meni pois. Es. 53: 9.

61. Silloin olit siellä Maria Magdarena, ja toinen Maria, ja istuit haudan kohdalla.

62. Mutta toisna päivänä walmistuxen päivästä, kokounnit Papein päämiehet, ja Phariseuxet Pilatuxen tygö,

63. Sanoden: Herra, me muistamme sen wietteljän sanonen eläisänjä: kolmen päivän perästä minä nousen.

64. Käste siis warjelta hauta kolmandeen päivään asti: ettei hänen Dpetuslapsensa tulisi yöllä ja waraitaiji händä, ja saaneisi Kansalle: hän nousi kuolluista: ja niin jälkimmäinen willitys tulee pahemmaxi kuin ensimmäinen.

65. Pilatus fanoi heille: teillä on wartiat: mengät, wartioitkat niinkuin te tiedätte.

66. Mutta he menit pois, ja wariwit haudan wartian kansa, ja luskigit kirven juetillänsä.)

28. Luku.

Christuren wösnoufeminen. Wartiat lahjoitaan wakenemaan. Kästy kasteesta.

Mutta Sabbath:n päivän lopulla, joka rupeiä walaisemaan toista Sabbathia, tuli Maria Magdarena, ja toinen Maria, kagomaan hautaa.

Marc. 16: 2. Luc. 24: 1. Joh. 20: 1.

2. Ja kago, suuri maan järitysh

tapahtui: sillä SEURAN ENGELI tuli alas taimaasta, tuli ja wieritti kagowelda, ja istui sen päälle.

3. Ja hän oli nähdä mittemkäläisen tuli, ja hänen waatterensa walkiat niinkuin lumi.

4. Mutta hänen pelwoftansa mästyit wartiat, ja tulit niinku olisit kuollet.

5. Mutta Engeli wastais, ja waimoille: älkät te peljätkö, sillä tiedän teidän ehuwan ristiiman JESUSTA.

6. Ei hän ole täsä: Sillä nouxi yöllä, niinkuin hän fanoi: kat, kagokat jaa kuhunga SEURAN oli.

Marc. 12: 40. Luka 11: 21.
Luka 17: 28.

7. Ja mengät pian ja sanotat: nen Dpetuslapsillensa? etkä hän kuolluista. Ja kago, hän mene edellämme Galileaan: siellä teidän hänen näkemän, kago, minä ja fanoim.

Marc. 26: 52.

8. Ja he menit nopeasti haudan suurella pelwolla ja ilolla, ja ilmoittamaan hänen Dpetuslapsille.

9. Mutta heidän mennessään ilmoittamaan hänen Dpetuslapsille kago, niin tuli JESUS heitä wariwit ja fanoi: Terwe teille! Niin he rupeiit hänen jalkoihin, ja martien rukoilit händä.

Marc. 16: 7.

10. Silloin fanoi JESUS heille: älkät peljätkö: mengät, ilmoittat minun weljilleni, että he menisit Galileaan, siellä he saawat minun wariwit.

Joh. 20: 17. Ap. 2: 1: 3. Luka 19: 34.
1 Cor. 15: 5.

11. Mutta koska he menit haudan kago, niin tulit muutamat wartiat kaupungihin, ja ilmoittit plimppäille Papeille kaikki mitä tapahtunut oli.

12. Niin he kokounnit wanhimpain kansa, ja neuwoa pidit, ja sotamiehille paljon rahaa.

13. Sanoden: Sanokat, että hänen Dpetuslapsensa tulit yöllä, ja wariwit hänen meidän maatesamme.

14. Ja jos se tulee wariwit kornille, niin me tahdomme hänet kagopyttä, ja saatta teidän suenttomari.

15. Ja he olit rahan, ja tot min:

he olit opetetut. Ja tämä puhe
keroti otettu Judalaisten seasa ha-
n tähän päiwään asti.

Mutta ne hytoistakymmendä D=
kasta menit Galileaan, jille mäel=
nga JESus oli heille määrän=
.

Ja koska he näit hänen, ku=
he händä, mutta muutammat

Ja JESus tuli ja puhutteli
sanoden: Minulle on annettu

P. Mattheuxen Ewangeliumin loppu.

Kaikki woima taiwaasa ja maan
päällä. Mt. 8: 7. Matth. 11: 27.

Job. 3: 35. Luku 13: 3. Luku 17: 2.

Eph. 1: 22. Hebr. 1: 2. Luku 2: 8.

19. Mengät siis ja opettakat
Kaikka Kansaa, ja Fastakat heitä
nimeen Isän ja Pojan ja Pyhän
Sengen. Marc. 16: 15. Luc. 24: 47.

20. Ja opettakat heitä pitämään
Kaikki, kuin minä olen teille käste=
nyt: Ja Käso, minä olen teidän
Kansanne jokapäiwä, mailman lop=
puun asti. Amen!

Pyhän Marcuren Ewangeliumi.

1. Luku.

Ja kastettu, kiusattu, saarnaa, kuuu
ja opetuslaika ja parantaa sairaita.

Pyhän Christuxen Jumalan Pojan
Ewangeliumin alku;

Miinkuin Propheetaisa kirjoitettu
koko, minä lähetan minun Enge=
lunin Kaswois eteen, joka on wal=
pa sinun ties sinun etees.

Mt. 3: 1. Matth. 11: 10. Luc. 7: 27.

Muutaman ääni on korwesa: wal=
kat yskran tietä, tehtät hänen
koko oiklaxi.

Et. 40: 3.
Mt. 3: 3. Luc. 3: 4. Job. 1: 15, 23.

Johannes kastit korwesa, ja saar=
parannuxen Kastetta syndein an=
adamiseri. Matth. 3: 1. Luc. 3: 3.

Ja hänen tygönsä meni ulos
Judean maakunda, ja Jerusale=
ajuwaiset, ja kastettin kaikki hä=
Jordanin wirrasa, tunnistain
syndinsä. Matth. 3: 5.

Ja Johannes oli puettettu Ka=
karwoilla, ja ympäri hänen suo=
eli hihnainen wyö, ja sibi hei=
koja ja mehähmajata.

Mos. 11: 22. Matth. 3: 4.

Ja saarnais, sanoden: Se tulee
ni jälkeeni, joka on minua wäke=
si, jonga en minä ole keltwoillinen
syrkisa kengään rihmaa päästä=
.

Matth. 3: 11. Luc. 3: 16.
Job. 1: 26, 27.

Minä tojin kastan teitä wedellä;

mutta hän kastaa teitä Pyhällä Hen=
gellä.

Mt. 3: 1: 5. Luku 2: 4.

Luku 11: 16. Luku 19: 4.

9. Ja se tapahtui niinä päiwinä,
että JESus tuli Galilean Nazarethistä,
ja kastettin Johanneylelda Jordanisa.

Matth. 3: 13. Luc. 3: 21.

10. Ja kohta kuin hän astui wedellä
ylös, näki hän taivrat aukenewan, ja
Hengen tulewan alas hänen päälleensä
miinkuin kyhkyisen.

Job. 1: 32.

11. Ja ääni tuli taiwaasta: Siinä
olet se minun rakas Poikani, jo=
honga minä mielistyin.

Mt. 2: 7.

Et. 42: 1. Matth. 3: 17. Luku 12: 5.

Marc. 9: 7. 2 Pet. 1: 17.

12. Ja Hengi ajoi hänen kohta
korpeen.

Matth. 4: 1. Luc. 4: 1.

13. Ja hän oli siellä korwesa neljä=
kymmendä päiwää, ja kiusattin Per=
teleltä, ja oli petein seasa: ja Engelit
palwelit händä.

Matth. 4: 11.

14. Mutta sitte kuin Johannes oli
fanginteen annettu ylös, tuli JESus
Galileaan, saarnaten Jumalan walda=
kunnan Ewangeliumia;

Matth. 4: 12. Luc. 4: 14. Job. 4: 43.

15. Ja sanoi: aika on täytetty, ja
Jumalan waldakunda on lähestynyt;
tehtät parannus, ja uskokat Ewange=
liumi.

Matth. 3: 2.

16. Ja koska hän käweli Galilean
meren tyköä, näki hän Simonin ja
Andreaxen hänen welsensä laffewan

werkkoa mereen: (sillä he olit talamiehet.) Matth. 4: 18. Luc. 5: 2.

17. Ja JESUS sanoi heille: seuratkaa minua, ja minä teen teidän että te tuletta ihmisten kalamiehiksi.

18. Ja he jätit kohta werkkoinsa, ja seuraisit händä.

19. Ja kuin hän siellä wähhää edemänä käwi, näki hän Jacobin Zebedeuren pojan ja Johanneren hänen welsensä, parandawan wenhesä heidän werkkojansa. Matth. 4: 21.

20. Ja hän kugui kohta heitä: Ja he jätit Isänsä Zebedeuren wenheseen palkollisten kansa, ja seuraisit händä.

21. Ja he menit sisälle Capernaumiin: ja hän meni kohta lepopäiwinä Synagogaan, ja opetti. Matth. 4: 23, 29. Luc. 4: 31.

22. Ja he hämmästyit hänen opetuksansa; sillä hän opetti heitä woimaliisesti, ja ei niinkuin Kirjanoppeneet. Matth. 7: 28, 29. Luc. 4: 32.

23. Ja heidän Synagogasansa oli hyi ihminen riivattu saastaiselta hengeltä, ja hän huusi: Luc. 4: 33.

24. Sanoden: woi! mitä meidän on sinun kansas JESUS Nazarene: Tutkitkos meitä huluttamaan? Minä tunnen sinun kutas olet, Jumalan pyhä. Matth. 8: 29.

25. Ja JESUS nuhteli händä, sanoden: waikene, ja mene ulos häneistä.

26. Ja kuin se saastainen hengi rewoi händä ja huusi suurella äänellä, niin hän läxi ulos häneistä.

27. Ja he hämmästyit kaikki, niin että he kyselit keskenänsä, sanoden: mitä tämä on? mikä uusi oppi tämä on? Sillä hän käpsee myös woimalla niitä saastaitta hengiä, ja he kuulewat händä?

28. Ja hänen sanomansa kuului kohta ympärä kaiken Galilean lähinaakunnan.

29. Ja he menit kohta ulos Synagogaista, ja tulit Simonin ja Andrean: huoneeseen, Jacobin ja Johanneren kansa. Matth. 8: 14. Luc. 4: 38.

30. Mutta Simonin anoppi makas wilutaudisa: ja he sanoit häneistä kohta hänelle.

31. Ja hän meni, ja nosti händä,

ja rupeis hänen kätensä: ja hänen jätti hänen kohta: ja hän palweli heille.

32. Mutta ehtona kohta kukaan lasi, toit he hänen työssä kaikkiä ja sairaita ja Berkeleitä rima. Matth. 8: 16. Luc. 4: 41.

33. Ja koko Kaupunki tuli hänen oween eteen.

34. Ja hän paransi monia sairastit moninaisia tautaja: ja asoi ulos paljo Berkelettä, että nut Berkeleitten puhua: Sillä he sit hänen. Luc. 4: 41. Ap. 10: 38.

35. Ja huomeneltain saangon hain ennen päätöä, kuin hän meni hän ulos: Ja JESUS meni uäiseen siaan, ja rukoili siellä. Luc. 4: 42.

36. Ja Simon riehä hänen sänfä, ja ne jotka hänen kansa.

37. Ja kohta he löysit hänet: noit he hänelle: Jokainen oppi me lähimmäisimänsä tytiin, että me läkin saarnaisim; sillä mitä minä tullut. Luc. 4: 43.

38. Ja hän sanoi heille: Me me lähimmäisimänsä tytiin, että me läkin saarnaisim; sillä mitä minä tullut. Luc. 4: 43.

39. Ja hän saarnais heidän Synagogaisansa, koko Galileasa, ja ulos Berkeleittä.

40. Ja hänen työssä tuli hän talinen, rukoili händä, lausui hänen kätensä hänen eteensä, ja sanoi: Jos sinä tahdot, niin sinä voit minä puhdistaa. Matth. 8: 2. Luc. 5: 17.

41. Ja JESUS armasteti häntä: ojensi kätensä, rupeis hänen, ja hänelle: Minä tahdon, ole puhdistettu.

42. Ja kuin hän sen oli sanonut, niin spitall läxi häneistä kohta hän tuli puhdasti.

43. Ja JESUS haasti händä, ja hetti hänen kohta pois työssänsä.

44. Ja sanoi hänelle: Koko kullengän mitän sano: mutta minä sota. ises Papisille, ja uhra rukoilusta ne kuin Moses kästi, heille tuxeri. 3 Mos. 14: 2. Luc. 12: 11.

45. Mutta kohta hän meni ulos rupeis hän paljo saarnamaan ja woittamaan sitä aijata, sillä sitta tainnut julkisesti Kaupungin mää; mutta oli ulkona: ja hän

ja joka tahvolda tuldiin hänen
 Luc. 5: 15.

2. Luv.

Mattheus. Paastominen ja
 paastaus opetuslasten puolesta, jotka
 tähtäpäätä Sabbathina poimit.

taas muutamain päivän jälkeen,
 ment hän Capernaumiin: Ja se
 että hän huonea oli.

Matth. 9: 1.

Ja kohta kokoumuut monda, niin
 enä staa ollut, ei owengan tykö-
 ja hän puhui heille sanan.

Ja hänen tykönsä tulit, jotka
 pöytä halvattua, joka neljäldä kan-
 n.

Luc. 5: 18.

Ja kuin ei he saanet händä lä-
 k Ransan tähden, niin he kistoi
 katon, josa hän oli: ja kai-
 päige, ja lasit wuoteen alas,
 halvattu makais.

Mutta koska JESus näki heidän
 ka; sanoit hän halvatulle: poikani,
 syndis annetan sinulle anderi.

Niin siellä olit muutamit Kir-
 Jenniä, jotka istuit ja ajattelit
 hänsä:

Mitä tämä näin pilkkaa puhuu?
 woi synnit anda anderi paigi
 Jirmalata?

Matth. 9: 4. Ps. 32: 5. Es. 43: 25.

Ja kohta kuin JESus tunji Ven-
 ä, että he niin igellänsä ajatte-
 suoi hän heille: mitä te näitä
 ette teidän sydämifänne?

Kumpi on kewiampi, sanoa hal-
 velle synnit annetan sinulle anderi:
 sanoa: nouse, ja ota sinun wuo-
 ja käy?

Mutta että teidän pitä tietä-
 ihmisen Pöjällä olewan wallan
 päällä synnit anderi anda, (sa-
 hän halvatulle:)

Minä sanon sinulle: nouse ja
 wuotees, ja mene kotias.

Ja hän nousi kohta, ja otti
 kreen ja meni ulos kaikkein nähden:
 he kaikki hämmöstyit ja kunnioigit
 halata, sanoden: En me ole ikänä
 muotoi nähnet.

Ja hän läxi taas ulos meren

puoleen, ja kaikki kansa tuli hänen
 tykönsä, ja hän opetti heitä.

14. Ja kuin hän meni ohje, näki
 hän Lewin Alphein pojän, istuwan
 Tullihuonea, ja sanoit hänelle: Seura
 minua. Ja hän nousi, ja seurais händä.

Matth. 9: 9. Luc. 5: 27.

15. Ja se tapahtui, koska hän atrioigi
 hänen huoneansa, atrioigi myös mon-
 da Publikania ja syndistä JSuren ja
 hänen Dpetuslastensa kansa: sillä ni-
 tä oli paljo kuin händä olit seurannet.

16. Ja kuin kirjanoppenet ja Pha-
 riscyret näit hänen syöwan Publika-
 nein ja syndisten kansa, sanoit he hä-
 nen Dpetuslapsillensa: mixi hän syö ja
 juo Publikanein ja synneisten kansa?

17. Ja koska JESus sen kuuli, sa-
 noi hän heille: Ei terwet tarwize pa-
 rantajata, mutta sairat: en minä ole
 tullut kuzumaan wanhurskaita, mut-
 ta syndistä parannukseen.

Matth. 9: 12, 13. Luc. 5: 31, 32. 1 Tim. 1: 15.

18. Ja Johanneren ja Pharisieusten
 Dpetuslapset paastoist: niin he tulit
 ja sanoit hänelle: mixi Johanneren ja
 Pharisieusten Dpetuslapset paastowat,
 mutta ei sinun Dpetuslapset paasto?

Matth. 9: 14. Luc. 5: 33.

19. Ja JESus sanoit heille: Kuin-
 ga hääjoukko taita paastota, niinkau-
 wan kuin ylkä on heidän kansansa?
 Niinkauwan kuin ylkä on heidän kans-
 ansa, ei he woi paastota.

20. Mutta ne päinwät tulewat, että
 ylkä heildä otetan pois, ja niinä päi-
 winä pitä heidän paastoman.

21. Ja ei umpele kengän urtta
 paikka wanhahan waatteeen, sillä uusi
 paikka rewälsee igensä kuitengin siitä
 wanhasta, ja läpi tulee pahemmaxi.

Matth. 9: 16. Luc. 5: 36.

22. Ja ei pane kengän nuorta wi-
 naa wanhoin lelleihin: muutoin nuori
 wiina särke leilit, ja niin wiina wuotaa
 pois, ja leilit turmekkan; mutta nuori
 wiina pitä uusin lelleihin pandaman.

23. Ja se tapahtui, että hän läxi
 Sabbathina laihoin läpße, niin hänen
 Dpetuslapsensa rypesit kädösänsä täh-
 läpkiitä katkolmaan.

Matth. 12: 1. Luc. 6: 1.

24. Ja Phariseyret sanoit hänelle:

Kägo, miri he tekivät Sabbathina jota ei söwi? 5 Mos. 23: 25.

25. Ja hän sanoi heille: Ettäkö te ole ikänä lukeet, mitä Dawid teki häidillensä kosta hän isois, ja ne jotka hänen kansansa olit?

1 Sam. 21: 6. Matth. 12: 3.

26. Kuinga hän meni Jumalan huoneeseen, ylimmäisen Papin Abjatharin aikana, ja söi näkyleivät, joita ei söpimit syödä, waan ainoasti Pappiin, ja hän andoi myös niille, jotka hänen kansansa olit.

2 Mos. 29: 32.
3 Mos. 8: 31. Luku 24: 5, 9.

27. Ja hän sanoi heille: Sabbathi on ihmistä warten tehty, ja ei ihmisten Sabbathia warten.

28. Niin on myös Ihmisen Poika Sabbathin Herra.

Matth. 12: 8. Luc. 6: 5.

B. Luku.

Kuivettunut läsi. JEsus palanee. Ne karitoikakommenet Apostolit uloswastaan. Synbi Wyhää Hengeä wastaan. Chrikuren weleret.

Ja hän meni jissälle jälleen Synagogaan, ja siellä oli yksi ihminen, jolla oli kuivettu läsi.

Matth. 12: 9. Luc. 6: 6.

2. Ja he otit hänestä waarin, jos hän hänen Sabbathina parannaiss, laudarensa hänen päällensä.

3. Ja hän sanoi sille ihmiselle, jolla kuivettu läsi oli: astu edes.

4. Ja hän sanoi heille: Sopiko Sabbathina hyvää tehdä eli pahaa tehdä? hengeä wapahta taikka tappa? Mutta he waikkenit.

5. Niin hän käyoi heidän päällensä wihaisesti, ja oli murheisansa heidän sydämensä kowuden tähden, ja sanoi ihmiselle: ojenaa kätes: ja hän ojensi, ja se läsi tuli terweri, niinkuin toinengin.

6. Ja Phariseuret menit ulos, ja pidit kohta Herodianain kansa neuwoa händä wastaan, kuinga he hänen huutaistit.

Matth. 22: 16.

7. Mutta JEsus poikkeis Dpetuslastensa kansa meren työ: ja paljo kansaa seurais händä Galileasta ja Judeasta;

Matth. 4: 25.

8. Ja Jerusalemissa, ja Tyron ja Sidonin ymbäristä oli suuri joukko, jotka hänen telonjalit, ne tulit hänen työnsä.

9. Ja hän sanoi Dpetuslasten että wenhe olis aina händä laudasan tähden, ettei he händä ahoi.

10. Sillä hän oli wonda pmut, niin että kaikki joita kaitin, tungit hänen päällensä hänen.

11. Ja kuin saastaiset he hänen, langejit he hänen eteenhan, huusit sanoden: jina alailan Poika.

12. Ja hän haastoi heidän händänsä ilmoittamasta.

13. Ja hän astui ylös wankkuluui työnsä jotka hän ihet ja he tulit hänen työnsä.

Matth. 6: 7. Luc. 6: 12. Luku 2.

14. Ja hän sääji ne karmendä olemaan työnsä, heitä lähetaiss saarnamaan;

15. Ja että heillä piti waman taudit parata, ja Petrus ulos.

16. Ja pani Simonille san Petari:

Job. 1: 42.

17. Ja Jacobille Zebedeyn ja Johannexelle Jacobin welle, annoi heille nimet Woaneryn, pitkäisen pojat.)

18. Ja Andraaxen, ja Pheley ja Bartholomeuxen, ja Mattheux Thomaxen, ja Jacobin Alphein, ja Taddeuxen, ja Simonin Canaan.

19. Ja Judas Ischariotta, myös hänen petti.

20. Ja he tulit huoneeseen, ja taas kokoumuit, niin ettei heillä tilaa syödäkkän.

21. Ja kosta hänen omassu kuulit, menit he ulos ottamaan kinni: sillä he sanotit: hän on tömäxi tullut:

22. Mutta Kirjanoppimet, Jerusalemissa olit tulleet alas, josta nellä on Beelzebub, ja he kaitin ruyhtinan kautta, hän ajan seleitä.

Matth. 9: 34. Luku 7: 23.
Luku 8: 48, 52. Luku 10: 2.

1. Ja hän kygui heidän tygönsä, anoi heille wertaurilla: Kuinga Satanas Satanan ajsaa ulos?

Matth. 12: 25.

1. Ja jos walda-kunda erkance igiän-wastan, niin ei se walda-kunda taiseisba:

2. Ja jos huone erkance igiän-sä an, niin ei se huone taida seisoa.

3. Ja jos Satanas larcka ja erotta nsa igiän-sä wastan, niin ei hän tfeisba, muttia saa lopun.

4. Ei taida kengän wälewän huon mennä, ja hänen kaluansa ryösellei hän ensin sitä wälewätä sidosi, ja sitte ryöstä hänen huonettansa.

Matth. 12: 29.

1. Totisefti sanon minä teille: kaikki annetan anderi ihmisten lapsille, jotka, joilla he Jumalata pilkkawat.

Matth. 12: 31. Luc. 12: 10. Hebr. 6: 4.

1 Job. 5: 16.

1. Mutta joka puhuu pilkkaa Pyhengeä wastan, ei hän saa ijan-kefti anderi, mutta hän on wiä ijan-kaikkiseen duomioon.

2. Sillä he sanoit: hänellä on lainen heugä.

1. Niin tuli hänen weljensä ja hä, ja seisoi ulkona, ja lähetti m tygönsä kuyumaan händä.

Matth. 12: 46. Luc. 8: 19.

2. Ja kansa istui hänen ymbä-nsä, ja sanoit hänelle: kago, sinun ja weljes kysywät sinua ulkona.

Luc. 8: 20.

3. Ja hän wastais heitä, sanoden: Minun äitini taikka minun jeni?

4. Ja koska hän oli ymbäri kago- niiden päälle, jotka hänen ymbä-nsä istuit, sanoit hän: Kago min äitini ja minun weljeni.

5. Sillä joka teke Jumalan tah- ta, hän on minun weljeni ja minun jeni ja äitini.

4. LUKU.

bertauret Jumalan sanasta ja Jumalan waldakunnan muodosta. Jesus asettaa rajuilman merellä.

1. Hän rupesi taas opettamaan me- ren tykönä, ja paljo kansaa ko- muui hänen tygönsä, niin että hä-

nen piti astuman hahteen, ja istuman merellä, ja kaikki kansa oli maalla meren tykönä.

Matth. 13: 1.

2. Ja hän opetti heitä paljo wer- taurilla, ja sanoit opettaisansa:

Luc. 8: 4.

3. Kuulkat: Kago, kylwäjä meni ulos kylwämään.

4. Ja kylwäisä tapahtui, että muu- tama langeis tien oheen, niin tulit Taiwan liunut ja sdiin sen.

5. Muutama langeis kivi-istehön, joka ei paljo maata ollut; joka kohta nousi päälle, ettei sillä ollut sywää maata.

6. Koska Muringo nousi, niin se poudittui; ja ettei sillä ollut juurta, niin se kuivettiin.

7. Ja muutama langeis orjantap- puroihin; ja orjantappurat käwit ylös ja tukahutit sen, eikä kaudamit hedel- mätä.

8. Ja muutama langeis hywään maahan, ja kaudoi hedelmän, joka kä- wi ylös ja kaswoi. Ja muutama kau- doi kolmenkymmenen kertaiset, ja muu- tama kuudenkymmenen kertaiset, ja muutama sadan kertaiset:

9. Ja hän sanoit heille: Jolla on korwat kuulilla, se kuulka.

10. Mutta kuin hän yxinänsä oli, kysyt ne, jotka hänen ymbärillän- sä kahdentoistakymmenen kansa olit, hä- neldä sitä wertausia.

Matth. 13: 10.

11. Ja hän sanoit heille: Teille on annettu tuta Jumalan waldakunnan salaisuus: mutta niille, jotka ulkona ovat, tapahtuwat kaikki wertausien kautta:

12. Että he nähden näkivät, ja ei huomaisi: ja kuulden kuulisit, ja ei ymmärräisi: ettei he joskus palajaisi, ja heille annettaisiin spunit anderi.

Es. 6: 9. Luku 29: 10. Luc. 8: 10.

Job. 12: 40. Ap. 2: 28: 26.

13. Ja sanoit heille: Ettekö te tiedä tätä wertausia? ja kuinga te kaikki wertauxet ymmärräisitte?

14. Kylwäjä kylwää sanan.

15. Mutta nämät ovat ne jotka tien wieresä ovat, kusa sana kylwetän, ja kuin he sen ovat kuulleet, tulee kohta Satan ja otta pois sanan, joka heidän sydämiinsä kylwetty oli.

Matth. 13: 19.

16. Ja ne ovat senkaltaiset, jotka kiviähdhön kylwetyt ovat: koska he sanan kuulleet ovat, ottawat he sen kohta kolla vastaan:

17. Ja ei ole heistä suurta, mutta ovat ajalliset: sitte koska murhe taikka waino tulee sanan tähden, niin he kohta pahenevat.

18. Ja muutamat ovat, jotka orjantappuroihin kylwetyt owot: Ne kuulwät sanan:

19. Ja tämän mailman suru, ja rikkaiden wiettelys, ja muut himot tulewat ja tukahuttawat sanan, ja saattetan hedelmättömäksi. 1 Tim. 6: 17.

20. Ja ne ovat, jotka hywään maahan kylwetyt ovat, jotka kuulwät sanan, ja ottawat sen vastaan, ja hedelmän kantawat, muutama kolminkymmenin, ja muutama kuusikymmenin, ja muutama sadoin kerroin.

21. Ja hän sanoi heille: sytytetängö kyntilä pandaa wakan ala, eli pöydän ala? eikö että se pannuissin kyntiläjaltaan? Marc. 5: 15. Luc. 8: 16. Luku 11: 39.

22. Sillä ei ole mitän peitetty, jota ei ilmoiteta, eikä ole salaista, waan että se julki tullis. Marc. 10: 26. Luc. 8: 17. Luku 12: 2.

23. Jos jollakin on korwat kuululla, se kuulkan. Marc. 11: 15. Marc. 7: 16.

24. Ja hän sanoi heille: kagokat mitä te kuulletta. Jolla mitalla te mitatatte, sitä teille mitattaman, ja vielä lisätän teille jotka kuulletta. Marc. 7: 2. Luc. 6: 38.

25. Sillä jolla on, hänelle annetaan: ja jolla ei ole, sekin kuin hänellä on, otetan hänestä pois. Marc. 13: 12. Luku 25: 29. Luc. 8: 18. Luku 19: 26.

26. Ja hän sanoi: niin on Jumalan waldakunda, kuin jos ihminen heittää siemenen maahan:

27. Ja malais, ja nousis yöllä ja päivällä: ja siemen puhkeis ulos ja kasvais ylös, koska ei hän tiedäkän.

28. Sillä maa kanda hedelmän itsestänsä, ensin oraxen, sitte tähläpään, ja niin täyden jyvän tähläpääsä.

29. Mutta koska hedelmä tulee edes, lähetä hän kohta sirpin; sillä ston-alka on läsnä.

30. Ja hän sanoi: Jumalan waldakunda on se, millä wertaurella me se...

31. Niinkuin sanoin siemenet se maahan kylwetään, on se...
Marc. 13: 31. Luc. 13: 18.

32. Ja kuin hän kylwetty...
hän nousee, ja tulee suuremmaksi kaaleja, ja teke siuret...
että tahwan linnut hänen w...
taitawat pesät tehdä.

33. Ja sen mnotossilla...
tanylla puhni hän heille...
perästä kuin he woiit kuulka...
Marc. 13: 34.

34. Mutta ei hän ilman...
mitän heille puhnut: waan...
kaikei Opetuslapsillensa erinä...

35. Ja hän sanoi heille...
wänä koska ehto tuli: mengän...
Marc. 8: 18, 23. Luc. 8: 18.

36. Ja he lausit Kansan...
hänen, kuin hän oli habes...
muuta weneheitä hänen kansan...

37. Ja suuri tuulispää...
aallot löit sifälle habteen, ni...
jo täytettiin.

38. Ja hän oli perällä ja...
päänalaisen päällä. Ja he he...
nen, ja sanoi hänelle: Mies...
sitä tottele, että me hukumm?

39. Ja kuin hän herätettiin...
hän tuulda, ja sanoi merelle...
lene, ole ääneci. Niin tuuli...
tuli juuri tyweneri.

40. Ja hän sanoi heille...
niin pelkuri oletta? Kuinga...
ole uskoa?

41. Ja he peljätyt sang...
restä, ja sanoi lehenänsä:...
on? sillä tuuli ja meri...
kuuliasiset.

5. Sitten...
Mies ja...
punoihen tauti...
Ja he tulit...
maakundaan.

2. Ja kuin hän...
tais händä kohta...
fosa oli saakainen...

7. Ja...
fosa oli saakainen...

Jolla oli maja haudoissa, ja ei
 kengän händä kahleilla sitoa:

Sillä hän oli useiu jalkapuisa
 heisa sidottuna, ja hän oli sär-
 kahlet, ja jalkapuu rikkonut,
 kengän voinut händä asetta.

Ja hän oli aina yötä ja päivää
 ista ja haudoissa, ja parkui, ja
 iksiänsä kivillä.

Mutta koska hän näki taampana
 ren, juoksi hän, ja langeis maa-
 hänen eteenä;

Ja hautain suurella äänellä sa-
 Mitä minun on sinun kansas-
 sen korkeinman Jumalan Poika?
 wannetaan sinua Jumalan kautta,
 minua waiwaksi.

Sillä hän sanoi hänelle: lähde
 saastainen hengi ihmiseistä.)

Ja hän kysyi hänelä: mikä
 on? ja hän vastais sanoden:
 ou minun nimeni: sillä meitä
 wada.

Ja hän rukoili händä suuresti,
 hän lähetäisi heitä ulos siitä
 maasta.

Min oli siinä wuorten tykönä
 silalainma laitumella.

March. 8: 30. Luc. 8: 32.

Ja kaikki ne Berkelet rukoil-
 sanoden: laske meitä jokoihin,
 me heihin menijimme sissälle.

Ja JESus jallei kohta heidän
 vastaisiet henget lärit ulos, ja menit
 sissälle: Ja lauma syöri ikenä
 astansa mercen, (mutta heitä oli
 lari: tuhatta,) ja he upposit
 en.

Mutta silain laigiat pakanit,
 patit sanoman kaupungihin ja ky-

Ja he menit ulos laigomaan mikä
 kuin tapahtui.

Ja tulit JESuksen tygö, ja näit
 joka Berkeleldä riivattu oli, istu-
 ja waadetettuna, ja toimellisna,
 Legio oli ollut: ja he pelkäsit.

Ja ne juttelit heille jotka sen
 het pit, kuinga sille Berkeleldä rii-
 mille tapahtunut oli, ja sioista.

Ja rupejit händä rukoilemaan
 händän pois heidän maaldansa.

Luc. 9: 14: 34.

Ja kuin hän astui hahteen, nim

se joka Berkeleldä riivattu oli, rukoili
 että hän sais hänen kansansa olla.

Luc. 8: 38.

19. Mutta ei JESus händä sallis-
 nut, waan sanoi hänelle: mene kotias
 omaisties tygö, ja ilmoita heille, kuinga
 suuret työt JESus on sinulle tehnyt,
 ja on sinua armahianut.

20. Ja hän meni, ja rupeis saar-
 namaan niisa kymmenesä kaupungisa,
 kuinga suuret työt JESus oli hänelle
 tehnyt: ja he kaikki ihmettelit.

21. Ja kuin JESus taas meni hab-
 della plize, kokondui paljo kansaa hä-
 nen tygönsä, ja hän oli läsnä meria.
 March. 9: 1.

22. Ja kaho, yri Synagogan Pää-
 mies tuli, Jairus nimeldä, ja kuin
 hän näki hänen, langeis hän hänen
 jalkainsa tygö: March. 9: 18. Luc. 8: 41.

23. Ja rukoili händä suuresti, sa-
 noden: minun wäähä tyttäreni on wii-
 meisillänjä, tule, ja pane kätes hänen
 päällensä, että hän paranis ja eläis.

24. Niin hän meni hänen kansan-
 sa: ja paljo kansaa seurais händä,
 ja ahdistit händä.

25. Ja yri waimo, joka oli jairas-
 tanut punaista tautia laitoijakym-
 mendä ajastakaa:

3 Mos. 15: 25. March. 9: 20. Luc. 8: 43.

26. Ja oli paljo kärsinyt monelda
 parandajalda, ja oli kuluttanut kaiken
 hywydensä, eikä mitän apua tundenut,
 waan tullut paljo pahemmaxi:

27. Koska hän kuuli JESuksesta, tuli
 hän kansan seasa takaa, ja rupeis hä-
 nen waatteisiinsa:

28. Sillä hän sanoi: jos minä
 ainoasti saan ruweta hänen waattei-
 siinsa, niit minä paranen.

29. Ja hänen werilähtensä kohta
 kuivettui, ja hän tunsi ruuhtiansa, että
 hän oli hänen wigaujestansa parattu.

30. Ja JESus tunsi kohta igesänsä
 woiman, joka häneitä lähtenyt oli, ja
 käärsi hänenä kansat seasa, ja sanoi:
 luku rupeis minun waatteksini?

Luc. 6: 19.

31. Ja hänen Duetuslapsensa sa-
 noit hänelle: Sinä näet, että kansa
 sinua ahdistaa wabarti, ja sinä sanot:
 luku minun rupeis?

32. Ja hän lausoi ymbärinsä, että hän sen näkis joka sen teki.

33. Mutta waino pelkäis ja wapiisi, että hän tiesi mitä hänen kohtaansa tapahtunut oli, tuli ja langeis hänen eteensä, ja sanoi hänelle kaiken totuden.

34. Mutta hän sanoi hänelle: tyt-
täreni, sinun uskos paransi sinun, me-
ne rauhaan, ja ole terve wihauxestias.
March. 9: 22. Marc. 10: 52.

35. Koska hän vielä puhui, tulit
muutamat Synagogan Päämieheldä
jotka sanoit: sinun tyttäres on kuollut:
mitäs sillen Meitarita waiwat?
Luc. 8: 49.

36. Mutta JEsus kohta kuuluaansa
sen sanan sanottarwan, sanoi Synagogan
Päämiehille: älä pelkä, ainoasta usko.

37. Ja ei hän sallinut kenengän
händänsä seurata, waan Petarin ja Ja-
cobin, ja Johanneren Jacobin welsjen.

38. Ja hän tuli Synagogan Pää-
miehen huoneeseen, ja näki pauhinan,
ja ne jotka itkiet ja poraihit paljo.

39. Ja hän meni sisälle, ja sanoi
heille: mitä te pauhatte ja itkettä?
Lapsi ei ole kuollut, waan maka.
March. 9: 24. Job. 11: 11.

40. Ja he nauroit händä. Mutta
koska hän oli kaikki ajanut ulos, otti
hän lapsen Isän ja äitän kansansa, ja
ne jotka hänen kansansa olit, ja meni
sisälle, kusa lapsi makais;

41. Ja tartui lapsen käteen, ja sa-
noi hänelle: Talitha kumi, se on sa-
nottu, piikainen, (sinulle minä sanou,)
nouste ylös.

42. Ja kohta piika nousi, ja käwi:
sillä hän oli kahdentoihtakymmenen ajast-
aikainen. Ja he hämmästyit suurella
hämmästyrellä.

43. Ja hän haastoi heitä korin,
ettei kengän jita saisi tietä, ja hän
kästi anda hänelle syötäwätä.

6. Luku.

JEsus pidetään halpana; lähetää ulos ne
karitoistakymmeniä Apostolita. Johannes
murhataan. Wiisi tubatta miestä ruo-
kitaan. JEsus käy meren päällä.

Ja hän läxi siellä ja meni Isänsä
maalle: ja hänen Opetuslapsensa
seuraisit händä. March. 13: 54.

2. Ja kuin Sabbatti tuli, tuli
hän Synagogaja opettamaan: ja
da jotka kuulit, hämmästyit, kusa
kusta tällä nämät oreat? ja wiskä
saus hänelle annettu on, että
senkaltaiset wäkwät työt hämmä-
tenjä kautta tapahtuwat?
Luc. 4: 15.

3. Eikö tämä ole se seppä, ja
poika, Jacobin ja Josef ja Jos-
Simonin weli? eikö myös hämmä-
rensa ole tässä meidän kansan-
he pahenit hänesä. Job. 4: 4.

4. Mutta JEsus sanoi heille:
Propheta mualla ole lausottu
Isänsä maalla, ja langoinsa
kotoansa. March. 13: 57.
Job. 4: 44.

5. Ja ei hän woinut jättä
wäkwätä työtä tehdä, waan
tan pani kätensä hartwain
päälle, ja paransi heitä. March. 13: 58.

6. Ja ihmetteli heidän epä-
usta. Ja hän waelsi ymbäri kylä,
ymbärihöllä. March. 9: 35. Luc. 10: 1.

7. Ja kugui ne karitoistakymmeniä
ja rupeis niitä karia ja karia
mään: ja andoi heille woimaa
taiffia hengiä waistan. March. 13: 13, 14. Luc. 6: 13. Job. 1: 1.

8. Ja kielsi heitä mitän
teille, mutta ainoasti saurwan, ei
säckkiä, ei leipää, ei rahaa kusa
March. 10: 9. Luc. 9: 3.

9. Mutta oleman kengästä: ja
he pukisi kahta hametta yllensä.
Ap. 2: 12: 8.

10. Ja hän sanoi heille: Eikö
nä te huoneeseen menette sisälle,
ollat siinä, niinkamwan kuin te
menette pois. March. 10: 11. Luc. 10: 11.

11. Ja jotka ei teitä wajan
eikä kuule teitä, niin menät pois
hä, ja puhkikat toumu, kura todan
kainne alla on, heille todan
tisesti sanon minä teille: Sodan
Somorralle on duomio päin
Kiampi, kuin sille Raupungille.
March. 10: 14, 15. Luc. 9: 5. Luc. 10: 10.

12. Ja he läxit ulos ja
että he parannuxen tekisit; March. 13: 54.

13. Ja ajoit ulos mända Petrus

ja woitelit oljyllä monda sairasta, paransit.

Luc. 5: 14.

14. Ja kuningas Herodes sai sen ulla; (jillä hänen nimensä oli jo juttettu,) ja sanoi: Johannes joka kästi, nopsnut kuolluista, ja sentähden woit waikuttawat hänestä.

Marck. 14: 1. Luc. 9: 7, 19.

15. Mutta toiset sanoit: se on Elias: mutta toiset sanoit: se on Propheetta, joka niinkuin joku Propheetaista.

Marck. 16: 14.

16. Mutta koska Herodes sen kuusanoi hän: se on Johannes, jonka minä annoin leikata, hän on Meistä nopsnut.

17. Sillä Herodes oli lähettänyt hannelle ottamaan kiinni, ja panin tornihin, Herodiarin hänen weli Philippuren emännän tähden, ja hän oli nainut.

Luc. 9: 19, 20.

18. Sillä Johannes oli Heroderelle sanut: ei sinulle ole luwallinen pitää jeb emändätä.

1. Kor. 18: 16. Luku 20: 21.

19. Ja Herodias wähyi händä, ja soi händä tappa: mutta ei hän mut.

20. Sillä Herodes pelkäis Johanna, että hän tieji hänen hurstari ja pri miehxi ja otti waarin hänestä, tuli händä monefa asiasa, ja kuulhändä mielellänsä.

Marck. 14: 5. Luku 21: 28.

21. Ja koska sowerias päivä tuli, Herodes syndymä päiwänänsä teki illisen yltimmäisillensä, ja Wäämie- ja Esimiehille Galileasa;

1. Kor. 40: 20. Marck. 14: 6.

22. Ja Herodiarin tytär tuli sisäl- ja huppais, ja se kelpais Herode- ja se ynnä atrioigewille, sanoi kun- galle: piikalle: ano minulda mitäs otot, ja minä annan sinulle.

23. Ja hän wannoit hänelle: mitä sinä minulda anot, niin minä annan sinulle, puolen minun walda- daani asti.

24. Mutta se meni ulos ja sanoi hän- sä: mitä minun pitää anoman? ja se sanoi: Johannes Kastajan

25. Ja hän kohta meni sisälle kii-

rusti kuningan tygö, anoi sanoden: minä tahdon, ettäs minulle annat juuri nyt Johannes Kastajan pään fatisa.

26. Niin kuningas tuli sangen murhellisxi, kuitengin walan tähden ja niiden jotka ynnä atrioigisit, ei tahtonut häneldä kieldä.

Marck. 14: 9.

27. Ja kuningas lähetti kohta murhajan, ja kästi hänen päänsä tuoda.

28. Niin se meni ja leikkais hänen kaulansa tornisa: Ja toi hänen päänsä fatisa, ja annoi sen piikalle: ja piika andoi sen äitillensä.

Marck. 14: 10.

29. Ja koska hänen Opetuslapsensa sen kuulit, tulit he ja otit hänen ruuminsa, ja panit sen hantaan.

30. Ja Apostolit kokoumuut Jesuksen tygö, ja ilmoitit hänelle kaikki se- lä ne kuin he teit, ja ne kuin he opetit.

Luc. 9: 10.

31. Ja hän sanoi heille: tulkat te hyrinänne erinäiseen paikkaan, ja lewät- kät wähä: sillä monda oli, jotka tulit ja menit: niin ettei he syödäkän jou- tanet.

Marc. 3: 20.

32. Ja he menit korpeen hahdella erinänsä.

Marck. 14: 13. Job. 6: 18.

33. Ja kansa näki heidän mene- wän, ja moni tunji hänen: Ja juorit sinne jalkaisin kaikista kaupungeista, ja he ennätit heitä, ja he kokoumuut hänen tygönsä.

34. Ja Jesus läxi ulos, ja näki paljo kansaa, ja hän armahiti heitä: sillä he olit niinkuin lampat, joilla ei ole paimenda: Ja rupeis heitä opet- tamaan paljo.

Marck. 9: 36.

Luku 14: 14. Jer. 23: 1. Hes. 34: 2.

35. Ja koska päivä paljo kulunut oli, tulit hänen Opetuslapsensa hänen tygönsä, sanoden: Tämä on erämaa, ja aika on jo kulunut:

Marck. 14: 15. Luc. 9: 12.

36. Kaske heitä että he menisit ym- bäri kyliin ja majoin, ostamaan heil- lensä leipiä: sillä ei heillä ole syötävättä.

37. Mutta hän wastaten sanoi heil- le: Andakat te heille syötävättä. Ja he sanoit hänelle: pitäkö meidän mene- män kahdella sadalla penningillä leipiä ostamaan, ja andamaan heidän syödä?

Job. 6: 5.

38. Mutta hän sanoi heille: mon-

dako leipää teillä on? menjät ja kago-
kat. Ja koska he kagoit, sanoit he:
wiiji, ja kaxi kalaa.

Matth. 14: 17. Luc. 9: 13. Joh. 6: 9.

39. Ja hän käski heidän kaikki istu-
ta atrioigemaan, erijoukkoihin wiher-
jäiseu ruohon päälle.

40. Ja he istuit joukkoisa sadoin ja
wiijinkymmenin.

41. Ja kuin hän otti ne wiiji lei-
pää ja kaxi kalaa, kagoi hän Laitra-
seen, kiitti ja mursi leiwät: ja andoi
Dpetuslapsillensa panda niiden eteen:
ja ne kaxi kalaa jakoi hän kaikille.

1 Sam. 9: 13. Joh. 17: 1.

42. Ja he söit kaikki, ja rawittin.

43. Ja he korjaisit kaxitoistakym-
menda täysinäistä korja muruja, ja
myös kaloista.

44. Ja niitä kuin söit, oli lähes
wiiji tuhatta miestä.

45. Ja hän ajoi kohta Dpetuslap-
seusa astumaan hahteen, ja edellä me-
nemään meren ylihe Bethsaidaan, sii-
henasti kuin hän päästäis Kansan.

Matth. 14: 22. Joh. 6: 16.

46. Ja koska hän oli päästänyt hei-
dän, meni hän wuorelle rukoilemaan.

Matth. 14: 23.

47. Ja koska ehto tuli, oli haari
keskellä merta, ja hän yrinänsä maalla.

Matth. 14: 24. Joh. 6: 17.

48. Ja hän näki heidän olewan hä-
däsa sentamifesa: (sillä heillä oli was-
tainen:) Ja liki neljändenä yön war-
tiona tuli hän heidän tygönsä käyden
meren päällä: Ja tahdoi mennä hei-
dän ohjensa.

49. Mutta kuin he näit hänen käy-
wän meren päällä, luulit he olewan
skopeliu, ja huusit:

50. (Sillä kaikki näit hänen ja
hämnästyit.) Ja hän puhui kohta
heidän kansansa, ja sanoi heille: olkat
hywäsa turwasa, minä olen, älkät pel-
jättö.

51. Ja hän astui heidän tygönsä
hahteen, ja tuuli heikent: Ja he paljo
enemmän keskenänsä hämnästyit, ja
ihmettelit:

52. Sillä ei he ymmärtänet lei-
wittäjän: waan heidän sydämensä oli
paatunut.

53. Ja kuin he olit menneet, niin
tulit he Genejarethin maalle: ja lo-
satamaan:

Matth. 14: 24.

54. Ja kuin he menit ulos heidän
niin he kohta tunsit hänen:

55. Ja juoyit ymbäri kaiken
ymbäristön, ja rupeisit sairaita
mään wuoteisauusa, kusa he kuitu-
nen olewan.

56. Ja kuhunga hän meni
kylihin eli kaupungeihin, taikka
joihin, niin he panit kysille sata
ja rukoilit händä, että he aiwasta-
nen waatteinsa palteseen saisit
Ja niin monda kuin häneen
ne paranit.

7. Luku.

Wanhimmitten kaxit. Dikta saksan
Wafanallinen waimo. JESUS parantaa
luuroin, jota myös myötä.

Ja hänen tygönsä kokoumit
seuyet, ja muutamat Kirjo-
nuista, jotka Jerusalemissa
Matth. 15: 1.

2. Ja kuin he näit muuten
nen Dpetuslapsistansa yhteisillä
(se on, pesemättömillä) syömän
laitit he sitä:

3. Sillä Phariseuyet ja kaxi
dalaiset ei syö, ellei he usein
siänsä, pitäin wanhempain
sääntö.

4. Ja kuin he Turulda tulit,
he syö pesemätä. Ja monda
on, jotka he owat ottanet
kuin on: juomaastiain, kiviastiain
wastiaastiain, ja pöytäin pesemistä.

5. Sitte kysyit Phariseuyet ja
janoppenet hänelä: mixei
tuslapses waella wanhembain
jälkeen, waan syömät pesemistä
käsiillä leipää?

6. Mutta hän wastaten
le: Esaias on hywästi teistä
laisista ennustanut niinkuin Kirjo-
on: Tämä kansa kunnioittaa
huulilla, waan heidän sydämensä
kaukana minuista.

7. Mutta turhaan he
welewat, opettaiu sitä
ihmisten kaxit.

Matth. 15: 9. Col. 2: 18.

8. Sillä te hyljätte.

, ja pidätte ihmisten säädyn, kuivain ja juomaahtain pesemiset: ja ita sentkaltaijia te paljo teette.

18. Ja hän sanoi heille: hywin te jätte Jumalan kästyn, että te teisäätyine pidäisitte.

19. Sillä Moses sanoi: kunnioita äitiä ja äitiäs: ja joka kiroilee Isää äitiä, hänen pitää kuolemalla kuolaa.
2 Mos. 20: 12. Euku 21: 17.
Mos. 20: 9. 5 Mos. 5: 16. Euku 27: 16.
an. 1. 20: 20. Marth. 15: 4. Eph. 6: 2.

1. Mutta te sanotte: jos ihminen oo Isälle taikka äitille: Corban, (se uhrattu) jolla sinua piti minulda ettaman.

2. Ja et te salli hänen mitän tehänsä taikka äitillensä.

13. Ja hyljätte Jumalan sanan teisäädyllänne, jonga te säättänet o: a: Ja sentkaltaijia paljo te teettä.
Marth. 15: 9.

4. Ja hän kugui tygönsä kaiten rfan, ja sanoi heille: kuulkat kaikki ma, ja ymmärtäkät.

5. Ei ole ulkoua ihmisestä mitän, häneen menee sisälle, ja taita häsaastuttaa: mutta ne kuin häneistä wat ulos, ne ovat jotka saastutta: ihmisen.
Ap. 2. 10: 15.
Rom. 14: 17, 20. Tit. 1: 15.

16. Jos jollakin on korwat kumilla, puhkan.
Marth. 11: 15. Marc. 4: 23.

17. Ja kohta hän Kansan tyköä huoneeseen, lyyhit hänen Opetusensa hänelä tästä wertauksesta.
Marth. 15: 15.

18. Ja hän sanoi heille: olettakä niin ymmärtämättömät? ettekö märrä, että kaikki kuin ulkoa mence ihmisen, ei se händä taida saastuttaa?

19. Sillä ei se mene hänen sydämsä, mutta wahaan: ja mence luonneti ulos, kaikki ruat puhdistain.

20. Ja hän sanoi: mitä ihmisestä ulos, se saastuttaa ihmisen.

21. Sillä sisäldä ihmisten sydämeistä wat ulos pahat asatuxet, huorudet, wuotudet, miestapot,
Mos. 6: 5. Euku 8: 21. San. 1. 6: 14.
Jer. 17: 9. Marth. 15: 19.

22. Warlaudet, ahneudet, pahat juonetautos, irtaisuus, pahansuomus, Jumalan pilkka, ylpeys, hulluus.

23. Kaikki nämät pahudet sisäldä tulewat ulos, ja saastuttawat ihmisen.

24. Niin hän nousi, ja meni sieldä Tyrin ja Sidonin maan ääriin: ja meni sisälle huoneeseen, eikä tahtonut sitä kenellekän anda tietä: ja ei hän tainnut salaa olla.
Marth. 15: 21.

25. Sillä kuin yri waimio kuuli häneistä, jonga wähhällä tyttärellä oli saastainen hengi, niin se tuli ja langeis hänen jalkainsa juureen.

26. (Mutta se waimio oli Grekiläinen, Syropheniassa syndynyt) ja hän rukoili händä ajamaan pois Berkeletä hänen tyttärestänsä.

27. Niin JESUS sanoi hänelle: Salli ensin lapset rawitta: Sillä ei ole se kobrullinen, otta lasten leipää, ja heittä penikoille.
Marth. 15: 26.

28. Mutta hän wastais ja sanoi hänelle: tosin JESUS: syöwät penikatkin pöydän alla lasten muruisla.

29. Ja hän sanoi hänelle: tämän puhen tähden mene: Berkele läxi ulos sinun tyttärestäs.

30. Ja kuin hän meni kotiansa, löhyi hän Berkeleen lähteneri ulos, ja tyttärensä makawan wuotesta.

31. Ja taas kuin hän läxi Tyrin ja Sidonin maan ääristä, tuli hän Galilean meren tygö, kymmenen Raupungin maan äärten keskige.
Marth. 15: 29.

32. Ja he toit hänen tygönsä kuuroin, jota myös mykkyä oli, ja he rukoilit händä panemaan kätensä hänen päällensä.
Marth. 9: 32. Euku 11: 14.

33. Ja hän otti hänen erinänsä Kansasta, ja pisti sormensa hänen korwiinsa: sulki ja rupeis hänen kieleensä;
Marc. 8: 23. Job. 9: 6.

34. Ja kaaphtain Tairaseen, huotais, ja sanoi hänelle: Ephphata, se on aukene.
Job. 11: 41. Euku 17: 1.

35. Ja kohta aukeni hänen korwansa: ja hänen kieleensä sibe päästi wallallensa, ja puhui selkiästi.

36. Ja hän haasti heidän kullengän sanomasta: Mutta jota enemmän hän haasti, sitä enemmän he ilmoittit.

37. Ja he suuresti hymnäshytit sanoden: hywästi hän kaikki teki: kuus-

roit hän teke Ruulemaan, ja mykät puhumaan.

S. Luku.

Jesus ruokkii neljä tubatta miestä, kieltää merkin Phariseuilta, ja parantaa solian. Petari tunnustaa Kristiuksesta, nuydelaan. Lummusturen hedelmät.

Niinä päivinä koika sangen paljo kansaa oli, eikä ollut heillä mitään syömistä, kutsui Jesus Dpetuslapsensa työhönsä, ja sanoi heille:

2. Minä surkuttelen kansaa; sillä he ovat jo kolme päivää viipynet minun työhönäni, ja ei ole heillä mitään syömistä: Matth. 15: 32.

3. Ja jos minä päästän heidän kottiansa syömästä, niin he vaipuvat tiellä; sillä muutamia heistä oli kaulaa tulleita.

4. Niin vastasivat häntä hänen Dpetuslapsensa: kusta joku voi näitä ravita leivillä tässä erämaassa?

5. Ja hän kysyi heiltä: monako leipää teillä on? he sanoit: seitsemän.

6. Ja hän käski kansan istua atriotokemaan maan päälle: Ja hän otti ne seitsemän leipää, kuin hän kiittänyt oli, murjui ja andoi Dpetuslapsilleen, että he olisivat pannet eteen: ja he panit kansan eteen.

7. Ja heillä oli myös wäähä kalaisita: ja hän kiitti, ja käski ne myös panta eteen.

8. Niin he söit, ja ravittin: ja he korjaisit tähtet, kuin jäänet olit, seitsemän koria murusa.

9. Ja niitä kuin söit, oli liki neljätuhatta: Ja hän päästi heidän.

10. Ja hän astui kohta Dpetuslastensa kansa hahteen, ja tuli Dalmanthan maan ääriin. Matth. 15: 39.

11. Ja Phariseuret tulit ja rupesit lampaillemaan hänen kansansa, pyyhten häneltä merkkiä Tairvaasta, kiusaten häntä. Matth. 12: 38. Luku 16: 1. Luc. 11: 29. Job. 6: 30.

12. Ja hän huokais hengesänsä ja sanoi: mihi tämä suku merkkiä pyytää? totisesti sanon minä teille: Ei tälle sukunnalle anneta merkkiä. Matth. 16: 4.

13. Ja hän jätti heidän, ja astui taas hahteen ja meni ylitse.

14. Ja he olit unhottamattomia: eikä ollut heillä enä kuin kahdeksa heidän myötänsä. Matth. 16: 5.

15. Ja hän käski heitä, sanoivat kagokat ja kartalat teidän seusten hapaturyesta, ja Verodesen paturyesta. Matth. 16: 6. Luc. 12: 10.

16. Ja he ajattelit leipänsä, ja noden: ei meillä ole leipää.

17. Ja kuin Jesus sen ymmärsi, sanoi hän heille: mitä te ajattakatte ettei teillä ole leipää? ettekö te huomaitse, että ymmärrä? teidän sydän nyt on paatunut sydän? Matth. 16: 7.

18. Silmät teillä on, ja et te näköt, ja korvat teillä on, ja et te kuulet: ettekö myös muista?

19. Koika minä viisi leipää ja viidelle tuhannelle, kuinga mona sinäistä koria te tähteitä korjaisitte? He sanoit: korjaitte kahdeksan koria. Matth. 14: 19, 20. Marc. 6: 41. Luc. 9: 17. Job. 6: 11, 12.

20. Niin myös koika minä neljän murjin, neljälle tuhannelle, ja mona täysinäistä koria korjaisitte? he sanoit: seitsemän koria. Matth. 15: 34.

21. Ja hän sanoi heille: mitään ymmärrä?

22. Ja hän tuli Bethsaidaan, ja he toit yhden solian, ja rukouksellaan, että hän rupeis häneen.

23. Ja hän tarttui sen solian, ja vei ulos hänen työhön, ja syytti hänen silmänsä, ja pani hänen päällensä, ja kysyi häntä, hän jotakin näkis. Matth. 7: 22.

24. Niin hän kagoi ulos ja sanoi: Minä näen ihmiset niinkuin puita kendelevän.

25. Sitte hän taas pani hänen silmänsä päälle, ja andoi hänen taas kagoo: Ja se tuli parantunut niin että hän näki kaikki kulkijain selkiänsä.

26. Ja hän lähetti hänen kagoo sanoden: älä mene työhön, vaan myöskin kellingän tätä työhön.

27. Ja Jesus menti kagoo Dpetuslapsensa Cesarean kirkon kirkkutan Philippi: Ja hän...

petruslapsilbansa, sanoden heille: kergä sanovat ihmiset minun olevan?
March. 16: 13. Luc. 9: 18.

28. Niin he vastaisit: Johannes kastajau: ja muutamat Elian: waan muutamat jengun Prophetajista.

29. Ja hän sanoi heille: kenenkä te sanotta minun olevan? Petari vastais, ja sanoi hänelle: sinä olet Kristus.

30. Ja hän haasti heitä kellingän rupestä sanomasta.

31. Ja hän rupeis heitä opettamaan että ihmisen Vojan pitää paljo enemmän, ja hyljättämän wanhimmilta ylimmäisiltä Vapeilta, ja Kirjanopeilta, ja tapettaman: ja kolmandena iwanä ylösnouseman: March. 16: 21. Luku 9: 22, 44. Luc. 9: 31. Luku 10: 33. Luc. 9: 22, 44. Luku 18: 31. Luku 24: 6.

32. Ja hän puhui sen puhen julki kirkkiassti. Ja Petari otti hänen tyttärensä, rupeis händä nuhtelemaan.

33. Mutta hän käänsi itsensä, ja kutsui Dpetuslastensa puoleen, nuhteli Petaria, sanoden: mene pois minun edestäni Satana: sillä et sinä ymmärrä mitään kuin Jumalan ovat, waan niitä ihmisten ovat. 2 Sam 19: 22.

34. Ja hän kugui tygönsä Kansan Dpetuslapsensa, ja sanoi heille: tulla minä tahto tulla minun peräkseni, hän kutsun itsensä, ja ottakon ristinsä, ja kulkon minua. March. 10: 38. Luku 18: 24. Luc. 9: 23. Luku 14: 27.

35. Sillä tulla ikänä tahto hengentapapahta, hän hukutta sen; mutta ja ikänä hengensä hukutta minun ja ewangeliumin tähden, hän wapahta. March. 10: 39. Luku 16: 25. Luc. 9: 24. Luku 17: 33. Joh. 12: 25.

36. Sillä mitä se autta ihmistä, jos hän voittais kaiken mailman, ja sais kullensa wahingon? March. 16: 26.

37. Eli mitä ihminen anda sielunsa nasturexi? Ps. 49: 9.

38. Sillä joka häpe minua ja miinustani joksä hnorintekijäsä ja synniseksä sugusa, sitä muoss pitää ihmisen Vojan häpemän, koska hän tulee Isän kunniasa niiden pyhäin Engelitten kanssa. March. 10: 38. Luku 12: 39. Luku 25: 31. Luc. 9: 26. Luku 12: 8, 9. Rom. 1: 16. 2 Tim. 2: 12.

D. Luku.

Christuren kirkastaminen. Elias. Wokka riimattu. Christuren kuolema. Dpetuslasten riita. Pahemus.

Ja hän sanoi heille: Totisesti sanon minä teille: muutamat näistä, jotka tässä seisowat, ei pidä kuolemata maistaman, siihenasti kuin he näkemät Jumalan waldakunnan waimalla tulewan. March. 16: 28. Luc. 9: 27.

2. Ja kuuden päivän perästä, otti Jesus tygönsä Petariin ja Jacobin ja Johanneksen, ja woi heidän erinänsä korkialle ruorelle yxinänsä: ja hän kirkastettiin heidän edesänsä. March. 17: 1. Luc. 9: 28.

3. Ja hänen waattensa tulit kiildäwäxi ja jangen walkiari niinkuin lumi, ettei yrikän waatten painaja taida niin walkiari painaa maan päällä.

4. Ja heille ilmestyi Elias Mosexen kanssa: jotka puhuit Jesusen kanssa.

5. Ja Petari wastaten sanoi Jesuselle: Rabbi, hyvä on meidän tässä olla: tehkämme siis tähän kolme majaa, sinulle yhden, Moseselle yhden, ja Elialle yhden.

6. Waan ei hän tiennyt mitä hän puhui: Sillä he olit hämmästynnet.

7. Ja pilwi tuli joka ympäröi warjois heidän: ja ääni tuli pilwestä, sanoden: Tämä on se minun rakas Poikani, kuulkat händä. 3 Mos. 18: 18, 19. Ef. 42: 1. March. 3: 17. Luku 17: 5. Marc. 1: 11. Luc. 3: 22. Luku 9: 35. 2 Pet. 1: 17.

8. Ja kohta kuin he ympäröi katkahdit, ei he enä ketän nähnet, mutta Jesusen yrin heidän kansansa.

9. Mutta koska he menit alas ruorelta, kielsi hän heidän kellingän niitä sanomasta kuin he näit, waan sitte koska ihmisen Poika on kuolluista nosuut. March. 17: 9. Luc. 9: 36.

10. Ja he pidit sanan mieleksänsä, ja tulkkit keskenänsä, mitä se olisi, noista ylös kuolluista.

11. Ja he kysyit häneldä sanoden: mitä Kirjanoppenet sanowat, että Elian pitää ensin tuleman? Mat. 4: 5. March. 17: 10.

12. Mutta hän wastaten sanoi heille: Elias tojin tulee ensin ja esjenda kaikki:

Ja niinkuin on ihmisen Pojasta kirjoitettu, että hänen pitää paljo kärsimän, ja kagottaman ylönn.

Of. 22: 7. Et. 53: 3. Dan. 9: 26.

13. Mutta minä sanon teille, että Elias on myös tullut, ja he teit hänelle mitä he tahtoit, niinkuin hänestä kirjoitettu oli. March. 11: 14. Luc. 1: 17.

14. Ja kuin hän tuli Opetuslasten työ, näki hän paljo kansaa heidän ympärillensä, ja Kirjanoppenet kampailewan heidän kansansa.

15. Ja kohta kuin kaikki kansa näki hänen, hämmästyit he, ja juosten työ tervehdit häntä.

16. Ja hän kysyi Kirjanoppemiltda: mitä te kampaillatte kehenänne?

17. Niin yri kansan seasta vastais, ja sanoi: Meistari, minä toin sinun työös poikani, jolla on mykkä hengi.

March. 17: 14. Luc. 9: 37, 38.

18. Ja koska hän rupee hänen kimpunnnsa, niin hän repelee häntä: ja hän wahtu, ja kiristeleo hampaitansa, ja kuitwettu. Ja minä sanoin sinun Opetuslapilles, että he ajaisit hänen ulos, ja ei he woinet.

19. Niin hän vastais ja sanoi: O sinä uskotaoin sukukunda! kuinga kauwan minun pitää oleman teidän kansanne? kuinga kauwan minä teitä kärsin? tuokat häntä minun työni!

20. Ja he toit sen hänen työnsä. Ja kuin hän näki hänen, remäis kohta hengi häntä, ja hän langeis maahan, ja kleritteli händänsä ja wahtui.

March. 1: 26.

21. Ja hän kysyi hänen Isäldänsä: kuinga paljon aikaa fitte on, kuin tämä on hänelle tullut? hän sanoi, lapudefta.

22. Ja hän heitti hänen usein tuleen ja wesiin, että hän hukutais hänen. Mutta jos sinä jotakin voit, niin auta meitä, ja armahda meidän päällemme.

23. Niin sanoi JESus hänelle: jos sinä sen voit uskoa, kaikki owat usko-waiselle mahdolliset.

Luc. 17: 6.

24. Ja kohta Pojan Isä huusi itkein, ja sanoi: JESus, minä uskon, auta minun epäuskoani.

25. Mutta koska JESus sen näki, että kansa ynnä juori työ, nuhteli

hän sitä saastaija henged junden kannelle: sinä mykkä ja kurot hengi, nä lästen sinna, mene ulos häntä, älä tästebes hänen sifälensä menä.

26. Niin se huusi, ja repeti häntä, ja läri ulos: Ja se tullu kuin kuollut, niin että moni joi hän on kuollut.

27. Mutta JESus tartui häntä teensä, ja nosti hänen: ja hän

28. Ja kuin hän oli huoneesen nyt sifälle, kysit hänen Opetuslapilla hänelä erinänsä: mixemme wa häntä ajaa ulos?

March. 23

29. Ja hän sanoi heille: tästä ei taida millän muulla kuin ruusun ja paastolla mennä ulos.

30. Ja he lärit ulos sielä ja sifit Galilean läpige; ja ei hän kmut sitä keuengän tietä.

31. Sillä hän opetti Opetuslapilla, ja sanoi heille: ihmisen Pojan netan ylönn ihmisten käsiin, ja parvat hänen: ja kuin hän on niin hän kolmandena päivänsä ylönn.

March. 16: 21. Luc. 24: 7.

March. 8: 31. Luc. 9: 22, 44. Mark. 8: 31. Luc. 9: 22, 44. Mark. 8: 31. Luc. 9: 22, 44.

32. Mutta ei he ymmärtänyt kuin hän sanoi: ja pelkäisit kysyä.

33. Ja hän tuli Capernaumissa kotona olles, kysyi hän heiltdä: te tiellä kestenänne kampaillatte?

34. Mutta he waiselit: sifit kampaillat tiellä kestenänne, heistä suurin oli.

March. 28

Luc. 9: 46. Mark. 22: 24.

35. Ja kuin hän istui, kysit ne kaxitoistakymmendä, ja sanoi jos joku tahto ensimmäinen olla, se on oleman kaikkein wiimeisen, ja kalla palwelian.

March. 20: 26. Mark. 10: 43.

36. Ja hän otti lapsen, ja istui sen heidän keskellensä: Ja kalla otti sen syliinä, sanoi hän kalle.

March. 10: 16.

37. Kuka ikänä yhden lapsen korjaa minun nimessä, jaa minun: ja joka minun korjaa, jaa minua korjaa, mutta joka minun lähetti.

March. 9: 48. Joh. 13: 14.

3. Mutta Johannes vastais hän-
sauden: Mestari, me näimme yh-
sinun nimellä Berkeleitä ajawan
joka ei seuraa meitä: ja me kiel-
te händä, ettei hän seuraa meitä.
Luc. 9: 49.

4. Niin JESUS sanoi: älkät hän-
ieldäkö: sillä ei ole ketän joka tele
nallisen työn minun nimeni kautta,
sita kohta pahasti puhua minusta.
1 Cor. 12: 8.

5. Sillä joka ei ole meitä vastaan,
ei meidän edestämme.
Matth. 12: 30.

6. Sillä kuka ikänä juotta teitä
-pikarilla minun nimeeni, että te
a Christuren, tottisesti sanon minä
: ei hän suingan kadota palk-
sa.
Matth. 10: 42.

7. Ja kuka ikänä pahenda yhden
ä vähimmäistä, jotka uskovat mi-
päälleni, parempi olis hänelle, jos
hän kiivi pamaissin hänen kaulaansa,
eitetäisiin mereen. 5 Mos. 19: 6.
Matth. 18: 6. Luc. 17: 1, 2.

8. Jos sinun kates on sinulle pa-
ruveri, niin halka se pois: parempi
sinun käsipuolena elämään mennä,
jos sinulla olis kaxi kättä, ja
sift helvettiin siihen sammumatto-
n tuleen; Matth. 5: 29. Luku 18: 8.

9. Kusa ei heidän matonsa kuole,
tuli sammuteta. Es. 66: 24.

10. Ja jos sinun jalkas on sinulle
ruveri, halka se pois: parempi
sinun ettäs onduwana elämään me-
kuin jos sinulla olis kaxi jalkaa
heitetäisiin helvettiin, siihen sam-
mattomaan tuleen;

11. Kusa ei heidän matonsa kuole,
tuli sammuteta.

12. Ja jos sinun silmäs on sinulle
ruveri, niin heitä se pois: pa-
pi on sinun silmäpuolena Jumalan
bakundaan sisälle mennä, kuin jos
lla olis kaxi silmää ja heitetäisiin
petin tuleen;

13. Kusa ei heidän matonsa kuole,
tuli sammuteta.

14. Sillä kaikki pitää tulella suolat-
tan: ja jokainen uhri pitää suolalla
lattaman. 3 Mos. 2: 13.

50. Suola on hyvä: mutta jos
suola tulee mauttomaxi, millä te sen
höystätte? pitäkät tse teissanne suola,
ja rauha teidän keffenämme.

Matth. 5: 13. Luc. 14: 34. Rom. 12: 18.
Hebr. 12: 14.

10. Lufu.

Amioparin erokirja. Vienet lapset. Rikkain
waara. Zebeuren pojat. Bartimeus.

Ja kuin hän siellä läxi, tuli hän
Judan maan äärille, sen maafun-
nan kautta, joka on sillä puolella Jor-
danin: Ja kansa kokonui taas hänen
tygönsä; ja niinkuin hän oli tottunut,
niin hän taas opetti heitä.
Matth. 19: 1.

2. Ja Phariseuret tulit ja kysyit
häneltä, jos mies saa waimonsa hyl-
jättä? kiusaten händä.

3. Mutta hän vastaten sanoi heille:
mitä Moses teille käski?

4. He sanoit: Moses sallee erokirjan
kirjoitta ja hyljättä. 5 Mos. 24: 1.
Matth. 5: 31.

5. Ja JESUS vastaten sanoi heille:
teidän sydämenne kowuden tähden kir-
joitti hän teille sen käskyn.

6. Mutta luomisen alusta on Ju-
mala heidän luonut miehery ja wai-
moyi. 1 Mos. 1: 27. Luku 5: 2
Matth. 19: 4.

7. Sentähden pitää ihmisen eriamän
Jfästänsä ja äitistänsä, ja pitää tgenä
waimoonsa yhdistämän: 1 Mos. 2: 24.

8. Ja niin tulawat kaxi yhdeyi li-
haxi: Niin ettei he ole sillen kaxi, mut-
ta yksi liha: 1 Cor. 6: 16. Eph. 5: 31.

9. Mitä siis Jumala on yhteen so-
wittanut, ei ihmisen pidä sitä erowitta-
man. Matth. 19: 6.

10. Ja hänen Opetuslapsensa kysyit
taas häneltä kotona siitä asiasta.

11. Ja hän sanoi heille: kuka ikänä
hyljä waimonsa, ja nai toisen, se tele
huorin händä vastaan. Matth. 5: 32.
Luku 19: 9. Luc. 16: 18. 1 Cor. 7: 10, 11.

12. Ja jos waimo hyljä miehensä,
ja huole toiselle, hän tele huorin.

13. Ja he toit hänen tygönsä lap-
sia, että hän heihin rupeis: Niin O-
petuslapset nuhtelit heitä, jotka niitä
toit. Matth. 19: 13. Luc. 18: 15.

14. Mutta koska JESUS se näki, närkästyi hän, ja sanoi heille: sallikat lasten tulla minun tyköni, ja älkät kieltäkös heitä: sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunda. Matth. 18: 3. Luku 19: 14. 1 Cor. 14: 20.

15. Totisesti sanon minä teille: jos tainen kuin ei Jumalan valtakundaan ota vastaan niinkuin lapsi, ei hän sinun sijn saakaan tulla sinun sijn.

16. Ja hän otti heitä syliinsä, ja pani käteensä heidän päällensä, ja siunais heitä. Matth. 19: 15. Marc. 9: 36.

17. Ja kuin hän oli lähtenyt ulos tielle, tuli yri suosten, langeis polvilensa hänen eteensä, ja kysyi häneldä: hyvä Mestari, mitä minun pitä teemän, että minä ijankaikkisen elämän perijän? Matth. 19: 16. Luc. 18: 18.

18. Niin JESUS sanoi hänelle: mitäs sanot minun hyväri? Ei kengän ole hyvä, vaan yri Jumala.

19. Kylläs käyty tiedät: Ei sinun pidä huorin tekemän: Ei sinun pidä tappaman: Ei sinun pidä väärää todistusta sanoman: Ei sinun pidä pettämän: Lunnioita Jääs ja äitiäs. 2 Mos. 20: 12, 16. Luku 21: 12. 5 Mos 5: 16. Rom. 13: 9.

20. Mutta se vastais, ja sanoi hänelle: Mestari, nämät kaikki olen minä pitänyt hamaista minun nuorudestani.

21. Mutta koska JESUS kakahti hänen päällensä, rakasti hän händä, ja sanoi hänelle: yri sinulda puuntuu: mene, myy kaikki mitä sinulla on, ja anna wainvaisille: ja sinulla pitä oleman tawara Tawasa: ja tule, seura minua, ottain risti. Matth. 6: 19. Luc. 12: 33. Luku 16: 9.

22. Mutta hän tuli siitä puhesta murheksesi, ja meni pois murheksensa; sillä hänellä oli paljo tawarata.

23. Ja kuin JESUS kakahti ymbärinsä, sanoi hän Dpetuslapsillensa: kuinga työlästi ne joilla tawarata on, tulevat Jumalan valtakundaan. Matth. 19: 23. Luc. 18: 24.

24. Mutta Dpetuslapset hämmästyit näitä hänen sanoistansa. Niin JESUS taas vastaten sanoi heille: ratkat pojat, kuinga työläs on niiden tul-

la Jumalan valtakundaan, jotta waroishinsa uskaldaavat. Matth. 19: 23. Luc. 18: 24.

25. Suolampi on kakahti neulan silmän läpi, kuin tulla Jumalan valtakundaan sijnalle tulla.

26. Mutta he hämmästyit sitte sangan suuresti, sanoden: kuka se: ja kuka taita autuuri tulla?

27. Niin JESUS kakahti päällensä, ja sanoi: ihmisten työt se mahdotein, mutta ei Jumalan: sillä kaikki owat Jumalan kōnā mahdolliset. Joh. 1: 12. Jer. 32: 17. 3 Joh. 8: 1. Luc. 1: 37.

28. Niin Petari rupeis kakahti hänelle: kaho, me olemme tawaranet ylöni, ja seurannet sinua. Matth. 4: 20. Luku 19: 27. Luc. 9: 57. Luku 18: 28.

29. Mutta JESUS vastais, noi: Totisesti sanon minä teille: kengän, joka jätti huonen, tawarajet, eli sijaret, taikka Jsan tawarata wainmon eli lapset, taikka minun ja Erangeliumiu tähden.

30. Ellei hän saa jälle jalka sesti nyt tällä ajalla, huoneita ja sijarita, ja äitejä, ja lapsia, doja, wastoinkäymisillä, ja tawarailmasa ijankaikkisen elämän. Matth. 19: 29.

31. Mutta monda ensimmäinen jälkimäiseksi: ja jälkimäisiä owat. Matth. 19: 30. Luku 20: 16. Luc. 12: 30.

32. Mutta he olit tiellä menne ylös Jerusalemiin: ja JESUS kakahti händä edellensä, ja he hämmästyit seuraisit händä ja pelkäsi. Sota taas ne karitoistakymmeniä, ja rupeis heille sanomaan, hänelle tapahtuwa oli: Matth. 16: 7. Luku 20: 17, 18. Marc. 8: 13. Luku 9: 31. Luc. 9: 22. Luku 12: 34. Luku 24: 7. Joh. 18: 32.

33. Kaho, me menemme Jerusalemiin, ja ihmisen Poikaan ylöni, ja he duomisevat me kuolemaan, ja andawat ylöni: pakanoille:

34. Ja he pilkkawät händä, ja wät hänen, ja sylkevät händä päällensä, ja tappawät händä: ja päivänä hän nousee ylös.

5. Niin tuli hänen tygönsä Jaco-
ja Johannes, Zebedeuksen pojat,
oden: Mestari me tahdomma, että
te tekisit mitä me anomma.

March. 20: 20.

6. Niin hän sanoi heille: mitä te
totta minun teillen teidän?

7. Waan he sanoit hänelle: Anna
en meistä istua sinun oikialla, ja
vasemmalla puolellas sinun kun-
tas.

8. Mutta JEsus sanoi heille: ette
tänne mitä te anetta. Voitteko juoda
Kalkin, kuin minä juon, ja sillä
Kallilla kastetta, jolla minä kastetan?

March 20: 22. Luc. 12: 50.

9. Waan he sanoit hänelle: woi-
min.

10. Niin sanoi JEsus heille: sen kal-
tofin te juotta, jonga minä juon:
Sillä Kallilla te kastetan, jolla minä
kastetan:

11. Mutta istua minun oikialla ja
vasemmalla puolellani, ei ole minun
hinnifellani, mutta niille, joille se
hinnifettu on.

March. 25: 34.

12. Ja kuin ne kymmenen sen kun-
tasepeijit he närkästyään Jacobin
Johannexen tähden.

March. 20: 24.

13. Mutta koska JEsus kygui hei-
tygönsä, sanoi hän heille: te tie-
te että ne jotka ovat asetetut Kan-
tasepeijiksi, hallitsewat heitä: ja
ylimmäisillänsä on walda hei-
tusepeijensä.

March. 20: 25. Luc. 22: 25.

14. Mutta ei niin pidä oleman tei-
tusepeijänne, waan joka teidän sea-
raha tahtoo suurin olla, se olkan tei-
tusepeijänne.

15. Ja joka teistä tahtoo tulla ensi-
kseen, hän olkan kaikkein orja.

March. 9: 35. 1 Petr. 5: 3.

16. Sillä ei myöös ihmisen Poika
tullut että händä palwellaisin, mut-
palwellemaan, ja andamaan hengen-
nastajusepeijän hinnaksi monen edestä.

Mat. 13: 14. Matt. 2: 7. Esai. 1: 7. Esai.
1: 14. 1 Tim. 2: 6. Tit. 2: 14.

17. Ja he tulit Jerichoon: Ja kuin
lähti Jerichosta, ja hänen Dpetus-
sepeijensä, ja paljo kansaa, niin istui
sepeijän ohessa yri sokia, Bartimeus Si-
monin poika, kerjäten.

March. 20: 29.

Luc. 18: 35.

18. Ja koska hän kuuli että se oli

JEsus Nazarethistä, räpäs hän huu-
taman ja sanomaan: JEsu Dawidin
Poika, armahda minua.

48. Ja moni mihteli händä, että
hän olis ollut ääneti. Mutta hän huusi
paljo enemmän: Dawidin Poika, ar-
mahda minua.

49. Ja JEsus seisahiti ja kasti kygua
händä. Ja he kyguit sen sokian, ja sa-
noit hänelle: ole hywällä mielellä, nou-
se: hän kyguu sinua.

50. Niin hän heitti pois waattensa
ylidänsä, nousi, ja tuli JEsuxen tygö.

51. Ja JEsus wastaten sanoi hä-
nelle: mitäs tahdot, että minä sinulle
tekisin? niin sokia sanoi hänelle: Rab-
boni, että minä saisin näkyni.

52. Mutta JEsus sanoi hänelle:
mene, sinun uskos wapahti sinun. Ja
hän sai kohta näkönsä jälleen, ja seurais
JEsusta tiellä.

March. 9: 22. Marc. 5: 34.

11. Luku.

JEsus ajaa Jerusalemiin, kiroo sitmapuuta
ja puhdistaa Lemplin. Ustion woima.
Phariseusten lysömys.

1. Ja kuin he lähestyit Jerusalemiä,
Bethphageen, ja Bethanigan, Ol-
jymäen tygö, lähetti hän laxi Dpetus-
lappisistansa.

March. 21: 1. Luc. 19: 29.

2. Ja sanoi heille: Mengät kylään,
joka on teidän edessäme: ja kohta koska
te siihen tuletta sisälle, löydätte te war-
san sidottuna, jonga päällä ei yrikan
ihminen istunut ole: päästäkät se, ja
tuokat tänne.

3. Ja jos joku teille sanoo: mihi
te sen teette? niin sanokat: Herra
sita tarwike; ja kohta hän laskee hä-
nen tänne.

4. Niin he menit, ja löysit warsan
sidottuna ulkona owen tykänä tien haa-
rasa, ja he päästit sen wallallensa.

5. Ja nuntinat niistä, jotka siellä
seisoiit, sanoit heille: mitä te teette että
te warsan päästätte?

6. Mutta he sanoit heille, niinkuin
JEsus oli käsenyt: niin he päästit
heidän.

7. Ja he toit warsan JEsuxen ty-
gö, ja heitit waattensa sen päälle, ja
hän istui sen päälle.

2 Kun. 8: 13.
Job. 12: 14.

8. Mutta moni hajoiitti waattensa tielle: ja ne muut karseit oxia puista, ja hajoiitti tielle.

9. Ja jotka edellä käwit, ja myöös seurasit, huusit sanoden: Josianna, hyvästä siunattu olkon se, joka tulee DSKRan nimeen! Of. 118: 26. Marc. 21: 9. Luka 23: 39.

10. Hyvästä siunattu olkon Dawidin meidän Isämme waldakunda, joka tulee DSKRan nimeen: Josianna korkeudessa!

11. Ja ISus meni Jerusalemiin, ja Templiin: ja kuin hän kaikki ymbäri käveli, koska jo ehtoaita oli, läxi hän ulos Bethaniaan kahdentoiistikymmenen kansa:

12. Ja toisna päivänä, koska he Bethaniasta läxir, isoih hän. Marc. 21: 18.

13. Ja näki taampana fikunapuun, jolla olit lehdet, niin hän meni lähes, jos hän jotakin hänestä löytänyt olis: Ja kuin hän tuli tygö, ei hän muuta löytänyt kuin lehdet: Sillä ei ollut vielä fikunain aika.

14. Ja ISus wastaten sanoi hänelle: älkön tästedeikään kengän sinusta syökö hedelmätä ijankaikkisesti. Ja hänen Dpetuslapsensa kuulit sen.

15. Ja he tulit Jerusalemiin: Ja ISus meni Templiin, rupeis ajamaan ulos kauppiasioita ja oitaita Templifä: ja waihettajain pöydät, ja kyhkyläisten myyjäin istuimet hän kukisti. Marc. 21: 12. Luc 19: 45. Job. 2: 14.

16. Ei hän myöös sallinut jonkun kanda astiata Templin läpi.

17. Ja hän opetti sanoden heille: eikö kirjoitettu ole: minun huononi pitää kuguttaman rukous huonexi kaikille kansoille? mutta te oletta sen tehnet ryöwäritten luolaji. 1 Kun. 8: 41. Ec. 56: 7. Jer. 7: 11.

18. Ja Kirjanoppenet ja Pappein päämiehet kuulit sen, ja eheit kuinga he olisit hänen hukuttanet: sillä he pelkäisit händä, että kaikki kansa hämmästy hänen oppiansa. Job. 7: 19.

19. Ja koska ehto tuli, meni ISus ulos kaupungista.

20. Ja kuin he aamulla käwit ohibe, näit he fikunapuun kuivettunen juurinensa.

21. Ja Petari mäsiti, ja sanoi hänelle: Rabbi, kazo, se fikunapuun, joka kukki, on kuivettunut. Marc. 21: 19.

22. Niin wastais ISus ja sanoi heille: pitäkät usko Jumalan puheita.

23. Sillä totisesti sanon minä te jokainen kuin tälle wuorelle sanod: rä ihes, ja kukkiu mereen: eikö eoli sydämesänjä, mutta uskois me pahutwan kuin hän sanoo; niin hän tapahtuu mitä hän sanoo. Marc. 17: 20. Luka 21: 21. Luc. 17: 34.

24. Sentähden sanon minä te kaikki mitä te rufoillen anotta, uskokat saawanne: niin se tapahtuu teille. Marc. 7: 7. Luka 21: 22. Luc. 14: 13. Luka 15: 7. Luka 16: 24. 1. Cor. 13: 22. Luka 5: 14. Jac. 1: 5, 7.

25. Ja koska te seisotta ja rukuuta, niin andexi andakat, jos teillä jotakin jotakuta wastan: että me teidän Isämme, joka on Taimoisa, näis teille andexi teidän rikokset. Marc. 6: 14. Eph. 4: 32. Col. 3: 13.

26. Mutta jos et te andexi ei myöös teidän Isämme, joka on Taimoisa, anna andexi teidän rikokset.

27. Ja he tulit taas Jerusalemiin ja kuin hän käweli Templifä, teidän tygönsä Pappein päämiehet, ja janoppenet ja wanhimmat: Marc. 21: 23. Luc. 20: 1.

28. Ja sanoi hänelle: Millä woimalla sinä näitä teet? ja kuka on sinulle sen woiman, että näitä teet? 2 Mos. 2: 14. Ap. 3: 4: 7. Luka 7: 36.

29. Mutta ISus wastaten sanoi heille: minä myöös kysyn teidän sanan: wastakat siis minua, niin näkin sanon teille, millä woimalla minä näitä teen:

30. Johanneren Raiste, olko se me waasta, eli ihmisildä, wastakat minua?

31. Niin he ajattelit keskenään, ja sanoden: Jos me sanomma: Taimoisa, niin hän sanoo: Miket te siis häntä uskonet? Luc. 7: 38.

32. Mutta jos me sanomme: ihmisildä: niin me pelkämme kansaa: ja kaikki pidit Johanneren totisua Pphetana. Marc. 14: 5. Luc. 4: 14.

33. Ja he wastasit sanoden: ISus sanoi: En me tiedä. Ja ISus wastaten

uoi heille: en minä myöös sano
millä woimalla minä näitä tee .

12. Lufu.

namäki suorolle pantu peldomiehille.
roraba. Plossionseminen. Ylimmäi-
n kasto. Chrişturen Ista. Ubrirtku.

hän rupeis heille puhumaan wer-
tauxilla: yri ihminen istutti wi-
äen, ja pani aidan sen ymbärille,
riwoi kuopan, ja rakensi tornin, ja
sen suorolle peldomiehille: ja mat-
muille maille. Of. 80: 9.

Ef. 5: 1. Jer. 2: 21. Luku 12: 10.
Matt. 21: 33. Luc. 20: 9.

Ja lähetti ajallansa palveliansa
ymiesten tygö, ottamaan peldomie-
wiinamäen hedelmästä.

Mutta he otit hänen kiinni, ho-
hänen, ja lähetit hänen pois tyh-

Ja taas lähetti hän heidän ty-
ä toisen palvelian: ja sen he ki-
ja pään särjit, ja lähetit hänen
pilkattuna.

Ja hän lähetti taas toisen: sen
tapoit: ja monda muuta, munta-
he hosuit, ja muutamit tapoit.

Niin hänellä oli vielä hänen ra-
ainoa poikansa, hän lähetti myöös
wiimmeiseri heidän tygönsä, sano-
he karttavat minun poikaani.

Mutta ne peldomiehet sanoit keske-
tämä on perillinen: tulkat, tap-
me händä, niin perindö jää meille:

Mat. 23: 8. Matt. 26: 4.
Job. 11: 53.

Ja he otit hänen, ja tapoit, ja
ulos wiinamäestä.

Mitästä wiinamäen Herran on te-
? Hän tulee ja hukka ne peldo-
het, ja anda wiinamäen muille.

0. Ettekö te ole lukuat tätä kir-
asta: jonqa Kiwen rakendajat hyl-
it, se on tullut nurkakiweri:

Mat. 22: 23. Ef. 28: 16. Matt. 21: 42.
Luc. 20: 17. Ap. 4: 11. Rom. 9: 33.
1 Pet. 2: 7.

1. Xrasta on tämä tullut,
on ihmellinen meidän silmisäm-

2. Ja he ekeit händä kiinniotta-
sa: ja pelkäisit kansaa: Sillä he
märfit, että hän heidän tygönsä

tämän wertauxen sanonut oli: Ja he
jätit hänen ja menit pois.

13. Ja he lähetit hänen tygönsä
muutamit Phariseuksista ja Perodia-
neista, solmemaan händä sanoisa.

Mat. 22: 15. Luc. 20: 20.

14. Ja he tulit ja sanoit hänelle:
Mestari, me tiedämme, että olet to-
tinen, ja et tottele ketän: sillä et sinä
kago ihmisten muotoa, mutta opetat
Sumalan tien totudesa. Sopiko Kei-
sarille anda weron, taikka ei? Pitäkö
meidän andaman, taikka ei andaman?

15. Niin hän tiesi heidän wiekkau-
densa, ja sanoi heille: mitä te kiusat-
te minua? Tuokat minulle raha näh-
däyeni.

16. Niin he toit. Ja hän sanoi
heille: kenengä on tämä kuwa ja pääl-
lekirjoitus? He sanoit hänelle: Keisarin.

17. Niin Iesus vastais ja sanoi
heille: andakat Keisarille kuin Keisarin
owat: ja Sumalalle kuin Sumalan o-
wat. Ja he ihmettelit händä.

Mat. 17: 25. Luku 22: 21. Rom. 13: 7.

18. Niin hänen tygönsä tulit Sad-
duceuxet, jotka sanowat ettei noussemusta
ole: ja kysyit hänelä sanoden:

Mat. 22: 23. Luc. 20: 27. Ap. 3: 23: 8.

19. Mestari, Moses kirjoitti meille:
Jos jongun weli kuolis, ja jättäis wai-
mon, ja ei lapsia, niin hänen welsensä
pitä ottaman sen hänen waimonsa ja
herättämän welsellensä siemenen.

5 Mos. 25: 5, 6.

20. Niin olit seitsemän welsä: Ja
ensimäinen otti waimon, ja ei jättänyt
kuoltuansa siemendä.

21. Ja toinen otti hänen, ja kuoli,
ja ei hängän jättänyt siemendä. Niin
myöös kolmas:

22. Ja hänen otit ne seitsemän, ja
ei jättänet siemendä: Kaikkein wiimein
kuoli se waimo.

23. Sentähden ylösnousemisesa, koska
he nousemat ylös, kenengä heislä se wai-
mo pitä oleman? Sillä hän oli niille
seitsemälle emändänä.

24. Ja Iesus wastaten sanoi heil-
le: ettekö te sentähden ery, ettet te tie-
dä Kirjoituxia, eikä Sumalan woimaa?

25. Sillä koska he kuolluista nouse-
wat ylös, ei he nai, eikä huole: mut-

ta ovat niinkuin Engelit, jotka ovat
Täiwaissa. **Marck. 22: 30. Luc. 20: 35, 36.**

26. Mutta kuolleista, että he nou-
sevat, ettekö te ole lutenet Moosen
Raamatusta, kuinga Jumala pensaaja
hänelle puhui, sanoden: Minä olen
Abrahamin Jumala, ja Isaacin Ju-
mala, ja Jacobin Jumala?
2 Mos. 3: 6. Marck. 22: 31, 32. Ap. 2: 7: 32.
Hebr. 11: 16.

27. Ei Jumala ole kuolluitten waan
elävitten Jumala: te sentähden suu-
resti exytte.

28. Ja kuin yri Kirjanoppenuista
tuli, joka kuuli heidän kamppaillewan
lestejänsä, ja näki että hän hyvästi
vastais heitä, kyysi hän häneldä: Kuka
on kaikkein suurin kästy?
Marck. 22: 34, 35. Luc. 10: 25.

29. Mutta JESus vastais händä:
tämä on kaikkein suurin kästy: Kuule
Israeli, JESUS meidän Jumalam-
me, on yri JESUS: **5 Mos. 6: 4.**

30. Ja sinun pitää rakastaman JESU-
raa sinun Jumalatas, kaikesta sinun sy-
dämeistä, ja kaikesta sinun sielustas, ja
kaikesta sinun mielestä, ja kaikesta si-
nun voimastas. Tämä on suurin kästy.
5 Mos. 10: 12. Luc. 10: 27.

31. Ja toinen senkaltainen on tämä:
sinun pitää rakastaman sinun lähimmäis-
täs niinkuin itse sinuas. Ei ole näitä
suurembata kästyä.
3 Mos. 19: 18.
Marck. 22: 39. Rom. 13: 9. Gal. 5: 14.
Jac. 2: 8.

32. Ja Kirjanoppenuet sanoi hänelle:
Dikein, Mestari, sinä sanoit totuden:
Sillä yri on Jumala, ja ei ole toista
paiksi händä:

33. Ja rakastaa händä kaikesta sy-
dämeistä, ja kaikesta ymmärrydestä, ja
kaikesta sielusta ja kaikesta wägestä, ja
rakastaa lähimmäisistä niinkuin igiänsä,
se on enä kuin kaikki polttouhrit, ja
muut uhrit.

34. Ja koska JESus näki että hän
toimellisesti vastais, sanoi hän hänelle:
et sinä ole kaukana Jumalan wal-
dakunnasta. Ja ei tohtinut lengän
sitte häneldä enämbätä kysyä.

35. Ja JESus vastais, ja sanoi,
opettain Tempelisä: kuinga sanowat Kir-
janoppenuet, että Christus on Dawidin
Poika? **Marck. 22: 41, 42. Luc. 20: 41.**

36. Sillä Dawid sanoi
Jungen kautta: **JESUS**
JESUSralleeni, ihu minun
delleeni siihenasti kuin minä panna
wihollises sinun jalkais astin.
Ps. 110: 1. Ap. 2: 34. 1 Cor. 15: 25.
Hebr. 1: 13. Etsu 10: 12.

37. Ise siis Dawid sanoi:
JESUS: kuingasta hän siis
nen Poikansa? Ja paljo kosta
händä mielellänsä.

38. Ja hän opetti heitä,
heille: kawahatalat teitänne ki-
nuista, jotka mielellänsä pitä-
teisa käywät, ja andawat heitä
rulla terwehtä: **Marck. 22: 43.**
Luc. 20: 44.

39. Ja rakastawat ylimmä-
mita kokourisa, ja ensimmäisä
tollijisa:

40. Jotka syöwät lestein
muodori pitärät pitkät rufu-
mät saawat sitä raskamman
Marck. 23: 14. Tit. 1: 10.

41. Ja kuin JESus istui
kobballa, ja lajeli, kuinga
rabaa uhriarkkuun: Ja moni
panit paljon: **2 Sam. 6: 12: 1.**

42. Niin tuli yri köyhä
pani kaxi ropoja, se ou kumpi

43. Niin hän kysui Dpet-
tygönsä, ja sanoi heille: Totte-
minä teille: tämä köyhä lepi
nännän uhriarkkuun, kuin
jotka siihen panit. **2 Cor.**

44. Sillä he ovat kaikki
tänä kuin heillä lijari oli: mutta
hänen köyhydestänsä pani kaks
hänellä oli, kaiken tarwaransa.

13. Lsk.

Tempelin häwitös. Matkman

Ja kuin hän meni ulos
sanoi yri hänen Dpet-
Mestari, kazo, mingäkaltaiset
mingäkaltaiset rakenmyet
Marck. 24: 1. Luc. 21: 1.

2. Ja JESus vastaten
nelle: näetkö nämmät sutret
Ei näistä jätetä kiveä kiveä
ei maahan jätetä. **1 Cor. 13: 1.**
Mik. 3: 12. Luc. 21: 6.

3. Ja koska hän istui

lin kohdalla, kysyit häneldä eri-
Betari ja Jacobus, ja Johan-
a Andreas:

Sano meille kosta nämät tapah-
t? ja mikä merkki on, kosta nämät
päätetän? *Matth. 24: 3. Luc. 21: 7.*

Niin JESus vastaten heitä, ru-
sanomaan: Käpökat, ettei joku
petä: *Jer. 29: 8. Matth. 24: 4.*
1: 8. Eph. 5: 6. 2 Eheb. 2: 3. 1 Job. 4: 1.

Sillä monda tulewat miun ni-
i, sanoden: minä olen, ja pettä=
monda. *Jer. 14: 14. Euku 23: 21.*

Mutta kosta te kullettä sotia,
nain sanomita, niin älkät häm-
yld: sillä ne pitä tapahtuman;
ei vielä loppu ole.

Sillä Kansa pitä nouseman Kan-
vastan, ja waldakimda waldakimdaa
m: Ja maan järjistyret pitä ole=
jokatgessa paikassa, ja tulee nälkä,
etelit. *Ef. 19: 2.*

Nämät owat murhetten alut.
ta kawahtakat itse teittäne: sillä
ndawat ylönn teidän Raastuyiin ja
agogiin. Ja te piestän ja johda=
Bäämieisten ja kuningasten eteen
m tähteni, heille todistuyeri.
1: 10: 17, 18. Euku 24: 9. Luc. 21: 12.
1: 15: 19. Euku 16: 2. Ilm. R. 2: 10.

Ja ennen pitä saarnattaman
geliumi kaikessa Kansassa.
Matth. 24: 14.

Kosta he niin teitä wiewät ja
owat ylönn, niin älkät edellä mur-
ko, mitä teidän puhuman pitä,
t myöds ennen ajatelko: waan mitä
sillä hetkellä annetan, se puhukat:
et te ole, jotka puhutta, waan
ä Hengki. *Matth. 10: 19.*
Luc. 12: 11. Euku 21: 14.

Niin on well andawa ylönn wel-
ki kuolemaan, ja Isä pojan; ja
t nousewat wanhenumita vastan,
ndawat tappa heitä.
Def. 38: 21. Mich. 7: 5, 6.

Ja te tuletta wihattawari kai-
i miun nimeni tähden: waan joka
neana pyssy loppuun asti, se tulee
harki. *Matth. 10: 22. Euku 24: 13.*
1: 21: 19. Ilm. R. 2: 7. Euku 3: 10.

Mutta kosta te saatta nähdä
ntyyren kaubistuyen, josta Daniel

Prophetan kautta sanottu on, seisowan
kusa ei pidäissi: (joka sen lute hän ym-
märtäkön;) silloin jotka Judeassa owat
ne paetkan wuorille. *Dan. 9: 27.*
Euku 12: 11. Matth. 24: 15. Luc. 21: 20.

15. Ja joka katon päällä on, älkön
astuko alas huoneeseen, ja älkön mengö
isälle jotakin ottamaan huoneistansa.

16. Ja joka kellolla on, älkön pa-
laitko takaisin ottamaan waatettansa.

17. Woi raskaita waimoja ja imet-
täwäisiä niinä päiwinä!

18. Mutta rukoilkat, ettei teidän
pakomme tapahtuissi talwella.

19. Sillä niinä aikoina pitä ole-
man senkaltainen waiwa, jongakaltaista
ei ole ollut luomisen alusta, kuin Ju-
mala luonut on, niin tähän asti, eikä
tuleman pidiä.

20. Ja ellei JESus olisi lyhen-
dänyt niitä päiwä, niin ei yräkän
liha tulissi autuuri: Mutta walittuiden
tähden, jotka hän on walinnut, ly-
hensi hän ne päiwät.

21. Ja silloin jos joku sanoo teille:
kago, täsä on Christus: taikka kago
siellä: niin älkät uskoko.

Matth. 24: 23. Luc. 17: 23. Euku 21: 8.

22. Sillä wäärät Christusyret ja wää-
rät Prophetat nousewat; ja merkkejä
ja ihmeitä tekewät, pettärensä, jos
mahdollinen olisi, walittuistakin.

5 Mos. 13: 1. 2 Eheb. 2: 11.

23. Mutta te kawahtakat; kago,
minä olen teille kaikki ennen sanonut.
2 Cor. 3: 17.

24. Mutta niinä päiwinä, sen wai-
wan jälkeen, pitä Auringon pimene-
män, ja Kuu ei anna walionsa.

Ef. 13: 10. Def. 32: 7. Joel. 2: 10, 31.
Euku 3: 15. Matth. 24: 29. Luc. 21: 25.
Ilm. R. 6: 12.

25. Ja tairwan tähdet pitä puce-
man, ja talwasten woinat pitä liiku-
tettaman.

26. Ja silloin heidän pitä näkemän
ihmisen Pojan tulewan pilwisä suurella
voimalla ja kunnialla. *Dan. 7: 10.*
Matth. 16: 27. Euku 24: 30. Marc. 13: 62.
Luc. 21: 27. Ap. T. 1: 11. 1 Eheb. 4: 16.
2 Eheb. 1: 10. Ilm. R. 1: 7.

27. Ja silloin hän lähettä Enge-
linsä, ja kokoo walittunsa neljästä tuu-
lesta, hamasta maan äärestä, niin tai-
wan ääreen asti.

28. Mutta sikunapuusta oppivat vertaus: koska sen oja on tuore, ja lehdet puhkeavat, niin te tiedätte että lumi on läsnä: Matth. 24: 32. Luc. 21: 29.

29. Niin myöös te koska te nämät näette tapahtuvan, niin tielkät että se on läsnä oiven edessä.

30. Totisesti sanon minä teille: ei suingan tämän sukununnan pida hukunman ennen kuin kaikki nämät tapahtuvat. Matth. 24: 34. Luc. 21: 32.

31. Taiwas ja maa pida hukunman; mutta minun sanani ei pida suingan hukunman. Mt. 102: 27. Ef. 40: 8. Luku 51: 6. Hebr. 1: 11.

32. Mutta siitä päivästä ja hetkestä ei tiedä kengän, ei Engelittän jotka ovat Taiwaasa, ei Poikalan, waan Isä. Matth. 24: 36. Ap. 2: 1: 7.

33. Kawahatat, walwokat ja ruokotkat, sillä et te tiedä koska se aika tulee. Matth. 24: 42. Luku 25: 13. Luc. 12: 40. Luku 21: 36. 1 Theß. 5: 6.

34. Niinkuin ihminen, joka muille maille waelji, jätti huonensa, ja andoi palveliainsa halduun, ja kullengin hänen asarensa, ja läski oiven wartian walwoa:

35. Niin walwokat siis (sillä et te tiedä koska huonen Herran tulewa on, ehtona, taikka puoli yönä, eli kulkoin laulaisa, eli aamulla:)

36. Ettei hän älkistä tullesansa löydäi teitä matkassa.

37. Mutta mitä minä teille sanon, sen minä kaikille sanon: walwokat.

14. Luku.

Christus woidettu, myyty; syö Väiskäis lampan ja asettaa Ehtollisen. Kawatlee, ruokilee, kiinnitetaan, duomitaan ja tieltään.

Niin oli kahden päivän perästä Väiskäinen, ja matianleiwän päivä. Ja ylimmäiset Papiet ja Kirjanoppeneet egeit, kuinga he kawaludella hänen kiinnioittaisit, ja tappaisit. Matth. 26: 1. Luc. 22: 1. Job. 11: 55. Luku 13: 1.

2. Mutta he sanoit: ei Jubla päivänä, ettei kapina nousiit Kansasa.

3. Ja kuin hän oli Bethaniasa, sen spitalisen Simonin huonesa ja atrioigi, niin tuli yri waimo, jolla oli Klasi

turmelematoinda ja kalliin Raudwoidetta: ja hän särki Klasi, ja datti hänen päänsä päälle. Matth. 26: 6. Luc. 7: 37. Joh. 11: 2. Luc.

4. Niin muutammat närtötyit länsä, ja sanoit: mihingä on tapnut tämä woiten haaskaus?

5. Sillä tämä ois taittu enämpään kuin kolmeen satamaaningiin, ja annetta wainoapille. J napiisit händä.

6. Niin JEsus sanot: sallitnen olla rauhasa: miyri te händä watte? Hän teki hywän työn kohtaani:

7. Sillä teillä ovat aina woiset, ja koska ikänä te tahdotte, saatte heille hywin tehdä. Minä minä teillä aina ole: 5 Mos. 10: 12.

8. Tämä teki mitä hän ennätti woitelemaan minun ruuhautamiseri.

9. Totisesti sanon minä teille ikänä tämä Ewangeliumi sanot kaikesa mailmasa, niin myöös kuin hän teki, pida mainittamnen muistorensa.

10. Ja Judas Ischarieth wdestatoistakymmenestä, meni kintten Pappien tykö, että hän p hänen heille. Matth. 26: 14. Luc.

11. Koska he sen kuulit, ihokse ja lupaisit hänelle rahaa anda: Jcgei, kuinga hän sowelialla ajellen pettäis.

12. Ja ensimmäisnä matian le päivä, koska Väiskäis lamman rastettin, sanoit hänelle hänen Dylapensa: Kufas tahdot että me nemme, ja waluisitamme syödäysfiäis lampan? 2 Mos. 12: 17. 5 Mos. 16: 5, 6. Matth. 26: 17. Luc. 22

13. Ja hän lähetti kapi Dylapissansa, ja sanot heille: menkäi pungiin: ja yri ihminen kohtaa te klandain westaatiata: nondattat te

14. Ja kuhunga hän menei pölknotat perhen isännälle: Westaati kufusa on wierasten huone, josta wäiskäistulastenani kansa syösin Väiskäis lamman

15. Ja hän osotta teille suomen lin, raketun ja waluisitetun, wäiskälat siellä meille.

6. Ja hänen Opetuslapsiensä me- ja tulit kaupunkiin, ja löysit niin- hän oli heille sanonut: Ja wal- tit Pääsiäis lampan.

7. Ja koska ehto tuli, tuli hän en kahdentoihtakymmenen kansa.

Matth. 26: 20. Luc. 22: 14.

8. Ja kuin he istuit pöydän tykö- ja söit, sanoi JESUS: Totisesti sa- minä teille: yri teistä, joka syö un kansani, on minun pettävä.

41: 10. Job. 13: 18, 21. Ap. 2: 1: 16.

9. Mutta he rupeijit murhetti- in ja yri toisen jälkeen sanomaan: mgo minä se? Ja toinen: ollengo ä se?

10. Hän vastais, ja sanoi heille: kahdeksatohyakymmenestä, joka mi- kansani fatiin rupee.

Luc. 22: 21.

11. Ihmisen Poika tosin menee, niin- häneestä on kirjoitettu: mutta voi ihmistä, josta kautta ihmisen Poi- petetään! se olis hänelle parempi, ei se ihminen olisi syödynyt.

Matth. 26: 24. Luc. 22: 22.

12. Ja heidän syödesänsä otti JESUS leiwän, kiitti, mursi, ja an- heille, ja sanoi: ottakaf, syökät, id on minun ruumini.

41: 26: 26. Luc. 22: 19. 1 Cor. 11: 23.

13. Ja hän otti Kalkin, kiitti ja oi heille: Ja he joit siitä kaikki.

14. Ja hän sanoi heille: tämä minun wereni, sen Uuden Tes- tamentin, joka monen edestä wuo- etan.

15. Totisesti sanon minä teille: en ä suingan jillen juo wiinapuun he- nästä, jihen päiwään asti kuin mi- sen juon uuden Jumalan waldakun- a.

16. Ja kuin he kiitoswirren olit sa- et, menit he ulos öljymäelle.

Matth. 26: 30. Job. 18: 1.

17. Ja JESUS sanoi heille: kaikki minä yhnä pahenetta minusa: niin- ä kirjoitettu on: Minä löhn pai- da, ja lampat hajoitetan.

Matth. 26: 31. Luc. 22: 31.

Job. 18: 32.

18. Mutta sittekuin minä nousen ä, niin minä löhn teidän edellänne ällään.

Matth. 26: 32. Ewlu 28: 10.

Marc. 16: 7.

29. Niin Petari sanoi hänelle: ja jos vielä kaikki muut pahenisit, en kui- tengan minä pahene.

Matth. 26: 33.

30. Ja JESUS sanoi hänelle: Toti- sesti sanon minä sinulle: tänäpäinä, tä- nä yhnä, ennen kuin luttokoi kahdesti laulaa, sinä kolmasti minun kielät.

Matth. 26: 34. Luc. 22: 34. Job. 13: 38.

31. Mutta hän sanoi vielä enäm- min: jos minun pädäs kuoleman si- nun kansas, en minä itänä kellä sinua. Niin sanoit myöös kaikki.

Luc. 22: 33. Job. 13: 37.

32. Ja he tulit kylään, josta nimi oli Gethsemane: Ja hän sanoi Ope- tuslapsillensa: istukat täsä, niintauwan kuin minä rukoilen.

Matth. 26: 36. Luc. 22: 39.

33. Ja hän otti Petarin ja Jaco- bin ja Johanneksen kansansa: ja ru- peis wapisemaan ja kauhistumaan.

Luc. 22: 44.

34. Ja sanoi heille: Minun sieluni on suuresti murheisansa kuolemaan asti: Olkat täsä ja walwokat.

Matth. 26: 38. Job. 12: 27.

35. Ja hän käwi wähhä edemmä, langeis maahan, ja rukoili, jos mah- dollinen olis, että aika hänen ohigensa käwis.

Luc. 22: 41.

36. Ja sanoi: Abba minun Isäni, kaikki owat sinulle mahdolliset: ota pois minulda tämä Kalkki: ei kuiten- gan niinkuin minä tahdon, mutta niin- kuin sinä.

Job. 6: 38.

37. Ja hän tuli ja löysi heidän matamasta: ja sanoi Petarille: Simon matatkos? Etkös woinut yhtä hetkeä walwoa?

Matth. 26: 40. Luc. 22: 45, 46.

38. Walwokat, ja rukoilkat, ettet te tuliji kiusauheen. Wengi tosin on al- dis, mutta liha on heikko.

Gal. 5: 17.

39. Niin hän taas meni pois ja rukoili, sanoden endisen sanan.

40. Ja palaitesansa löysi taas hei- dän matamasta, (sillä heidän silmänsä olit raskat) eikä tiemuet mitä heidän piti händä wastaman.

41. Ja hän tuli kolmannen kerran, ja sanoi heille: maatkat vielä ja le- wätkät: Se nyt kyllä on, se hetki on tullut: kago, ihmisen Poika annetan yhnä syndisten käsiin.

42. Noikat, käykämme: kaso, joka minun pettä, se lähestyi.

43. Ja kohta vielä hänen puhut-
fansa tuli Judas, joka oli yksi kahdes-
tatoistakymmenestä, ja hänen kansansa
paljo väkeä miekoilla ja seipäillä, y-
limmäisildä Vapeilda ja Kirjanoppe-
milda ja vanhimmilda.

Marth. 26: 47. Luc. 22: 47. Joh. 18: 3.

44. Mutta se joka hänen petti, oli
andanut heille yhteisen merkin, sano-
den: Kenengä minä suuta annan, se
on: kiinnioitatat händä, ja wiekät pois
wisusti.

45. Ja kuin hän tuli, astui hän
kohta hänen tygönsä ja sanoi: Rabbi,
Rabbi, ja andoi hänen suuta.

2 Sam. 20: 9.

46. Mutta ne panit kätensä hänen
päällensä, ja otit hänen kiinni.

47. Niin yksi niistä jotka siinä läsnä
seisoit, weti ulos miekkansa, ja läi
ylimmäisen Papiin palveliata, ja hat-
kais pois hänen korwansa.

48. Ja JEsus wastaten sanoi heil-
le: niinkuin ryöwäriin tygö te tulitte
ulos miekoilla ja seipäillä minua kiinni-
ottamaan.

49. Minä olen joka päivä ollut tei-
dän tykönuanne, ja opettanut Templissa,
ja et te minua ottanet kiinni. Mutta
uämät tapahutuwat, että Raamattu
täytetäisiin.

Ps. 22: 7. Ps. 69: 9.
Es. 53: 12. Marth. 26: 56. Luc. 24: 25.

50. Ja kaikki annoit plön hänen ja
pakenit.

Joh. 19: 13. Ps. 88: 9.

51. Ja yksi nuorukainen seurais hän-
dä, jolla oli liinainen waate palkan
ihon päällä: Ja moret miehet otit
hänen kiinni.

52. Mutta hän jätti sen liinaisen
waatten, ja pakeni alasti heidä.

53. Ja he weit pois JEsuxen y-
limmäisen Papiin tygö: jonga tygö
kaikki ylimmäiset Papiit ja vanhim-
mat ja Kirjanoppenet olit kokoon tullet.

Marth. 26: 57. Luc. 22: 54. Joh. 18: 13, 24.

54. Mutta Petari noudatti händä
taampana, hamaan ylimmäisen Papiin
Salin porstuaan; ja istui ynnä palwe-
liain lausa, ja lämmitteli wolkian ty-
pönä.

55. Mutta ylimmäiset Papiit, ja

kaikki Raadi egeit todistusa JEsus
wastan, että he hänen kuolemahan jaa-
taisit: Ja ei löynnet.

Marth. 26: 59. Ap. 2: 6: 12.

56. Sillä moni todisti wäärin hä-
dä wastan; mutta ei heidän todistusa
sa ollet soweliat.

57. Ja muutamats nouit, ja ta-
tit wäärin händä wastan, sanoden:

58. Me olemuna kuullet hänen
nowan: minä tahdon tämän Temp-
liä joka käsillä tehty on, maahan jaa-
ja kolmena päivänä toisen raketa-
lää, joka ei ole käsillä tehty.

Marth. 26: 61. Marc. 15: 29. Joh. 2: 19.

59. Ja ei niingän ollut heidän
disyurensa sowelias.

60. Ja ylimmäinen Pappi ajoi
des, ja kysyi JEsuxelta, sanoden:
Ets mitän wastaa? mitä uämät
wastan todistawat?

Marth. 26: 63.

61. Mutta hän oli ääneti, eikä
tän wastannut. Taas ylimmäinen P-
pi kysyi häneldä, ja sanoi hänelle:
letkos sinä Christus sen jumattun
P-

Es. 53: 7. Ap. 2: 8: 32.

62. Niin JEsus sanoi: Minä
Ja teidän pitä näkemän ihmija
jan istuwan woiman eifikalla
ja tulewan Tairran pilwiä.

Dan. 7: 10. Marth. 16: 27. Luka 21: 27.

Luka 23: 31. Luka 26: 64. Marc. 13: 27.

Luc. 21: 27. Luka 22: 69. Joh. 2: 22.

Ap. 2: 11. 1 Ebe. 4: 16. 2 Pet. 1: 10. Jim. 1: 7.

63. Niin ylimmäinen Pappi
waattensa, ja sanoi: Mitä me
todistuxia tarwiemme?

64. Te oletta kuullet Jumalan
kan: Mitä te linletta? Niin he läi
duomigit hänen olewan wilapään
lemaan.

65. Ja muutamats rupeisit
mään hänen päällensä, ja weittäm-
hänen lasiwesansa, ja lyömään hä-
poskelle, ja sanomaan hänelle: A-
Ja palveliat pierit händä sanoden:
Joh. 18: 10, 11. Es. 50: 6. Marth. 26: 67.

Joh. 19: 3.

66. Ja Petari oli alhalla. Sali-
niin tuli yksi ylimmäisen Papiin
Marth. 26: 58, 69. Luc. 22: 53.

Joh. 18: 16, 17.

67. Ja kohta hän näki Petarin läi-
mittelewan, kasyhti hän hänen pä-
li

ä, ja sanoi: Ja sinäkin oli Jē-
en Nazarenyen kansa?

8. Mutta hän kielti sanoden: en
ne minä häidä, enä tiedä mitäs
ot. Ja hän meni ulos perstuaan:
Kukko loi.

9. Ja se piika näki taas hänen, ja
eis sanomaan niille, jotka sinä sei-
: tämä on yri heistä.

acth. 26: 71. Luc. 22: 58. Job. 18: 25.

10. Mutta hän kielti jälleen. Ja
wähän hetken perästä, sanoi ne
arille, jotka läsnä seisoi: totisepi
sinä yri heistä: sillä sinä olet Ga-
lainen, ja sinun puhes on sentkal-
ien.

11. Niin hän rupeis igiänsä sadat-
maan, ja wannomaan: eu tuunc
ä nitä ihmijä, jota te sanotta.

12. Ja Kukko loi toisen kerran.
n Betari muisti sen sanan, kuin
fös hänelle sanonut oli: ennen kuin
koi tahdesti laulaa, sinä kolmasti
mun kiellät. Ja hän ktruusti läxi u-
ja itki.

Marcb. 26: 75.
Luc. 22: 61. Job. 18: 27.

15. LUKU.

ristikuren duomio, kruunu, riisi, kuole-
ma, hautaminen.

1. Koha aamulla warhain pidit y-
limmäiset Papat neuwoa wanhim-
ja Kirjanoppenuin kansa, ja kait-
laadi, ja weit pois Jēsusen sidot-
ja annoit ylöu Pilatuxelle.

2. 2. Marcb. 27: 1. Luc. 22: 66. Euku
23: 1. Job. 18: 28. Ap. 7: 5: 13.

Ja Pilatus kysyi häneldä: olet-
kädä Judalajsten Kuningas? Hän
lais ja sanol hänelle: jinäpä sen sa-

Marcb. 27: 11. Luc. 23: 3. Job. 18: 33.

Ja ylimmäiset Papat kannoit hä-
päälensä patjo.

Niin Pilatus kysyi taas häneldä,
sanoi: etkös mitän waistaa? Kago,
nga paljo he sinua waistan todista-

Marcb. 27: 13. Job. 19: 10.

Mutta ei Jēsus sitte ensingän
tanuut, niin että Pilatus ihmetteli.

Mutta Juhkana päästi hän heille
on sangia irlalle, kuenkä he anoit.

Marcb. 27: 15. Luc. 23: 17. Job. 18: 39.

Niin oli yri nimeldä Barabbas,

68

joka oli sidottu lapinan nostaitten kans-
ja, jotka lapinasa murhan tehnet olit.

Marcb. 27: 16. Luc. 23: 19. Job. 18: 40.

8. Ja kansa huusi ja rupeis händä
rukoilemaan, että hän tekis niinkuin
hän aina heille tehnyt oli.

9. Niin Pilatus wastais heitä, sa-
noden: tahdottako, että minä päästän
teille Judalajsten Kuningan?

10. (Sillä hän tiesi, että ylimmäi-
set Papat olit hänen katueidesta anda-
net ylöu.)

11. Mutta ylimmäiset Papat yllöytit
Kansaa, että hän heille ennen päästäis
Barabban.

Marcb. 27: 20.
Luc. 23: 18. Ap. 7: 5: 14.

12. Niin Pilatus wastais, ja taas
sanoi heille: mitä te juis tahdotta että
minun pitä tälle tekemän, senga te
Judalajsten Kuningaari kugutta?

13. Niin he taas huusit: ristimau-
lke händä.

14. Mutta Pilatus sanoi heille: mi-
tästä hän pahaa on tehnyt? Mutta he
huusit wielä lowemmin: ristimaanlke
händä.

15. Mutta Pilatus tahdoi Kansan
mielen noutaa ja päästi heille Barab-
ban. Ja Jēsusen, kosta hän hänen
ruoskinnat oli, andoi ylöu ristinnaulitta.

Marcb. 27: 26. Job. 19: 1.

16. Niin huorit weit hänen Raastu-
paan, ja kuguit kokoon kaisen joukon;

Marcb. 27: 27.

17. Ja puetit hänen purpuraan, ja
panit hänen päähänsä wäätyn orjan-
tappurajsen kruunun;

Job. 19: 2.

18. Ja rupeisit händä tervehtämään:
Terve Judalajsten Kuningas!

19. Ja he löit hänen päähänsä ruo-
wolla ja suljit hänen päälensä, panit
pohwillensa ja kumarten rukoilit händä.

20. Ja kuin he olit händä pillan-
net, riisuit he häueldä Burpuran, ja
puetit hänen omiin waatteisiinsa; ja
weit hänen ulos ristinnaulitta.

Marcb. 27: 31.

21. Ja niin he waobelt yhden joka
ohjekäwi ja tuli yllölda, Simonin
Kyreniläisen, Alexandrin ja Rufin J-
sän, kandamaan hänen Ristiänsä.

Marcb. 27: 32. Luc. 23: 26.

22. Ja he weit hänen siihen pain-

taan, jota kutsutaan Golgatha, se on uusin paljo kuin Pääkalvon paikka.

Matth. 27: 33. Luc. 23: 33. Job. 19: 17.

23. Ja he annoit hänelle viinaa juoda Myrrhamilla sekoitettua. Waan ei hän ottanut.

24. Ja koska he olit hänen ristinnaulinnet, jaotit he hänen waattensa ja heitit niistä arpaa, mitä kungin piti saaman. Of. 22: 19. Matth. 27: 35. Luc. 23: 34. Job. 19: 23.

25. Mutta se oli kolmas hetki, kuin he hänen ristinnauligit.

26. Ja oli päällekirjoitettu hänen syynsä kirjoitus: **JUDAS ISCARIOTH**. Matth. 27: 37. Luc. 23: 38. Job. 19: 19.

27. Ja he ristinnauligit kairi Ryöväriä hänen kansansa: yhden hänen oikalle, ja toisen vasemmalle puolelensa. Matth. 27: 38. Luc. 23: 32.

28. Ja niin täytettiin se kirjoitus joka sauro: ja hän on pahantekijain selagn luettu. Es. 53: 12. Luc. 22: 37.

29. Ja ne jotka siitä ohjeläwit, pillkaijit händä, ja wäändelit päättäjä, sauden: **Woi sinua, joka Tempelin maahan jaotat, ja kolmena päivänä rakennat ylös!** Of. 22: 38. Ps. 109: 25. Matth. 27: 39. Marc. 14: 58. Job. 2: 19.

30. Wapahda ihes, ja astu alas ristijä. Luc. 23: 35.

31. Niin myös ylimmäiset Bapit pillkaijit händä keskenänsä Kirjanoppeuritten kansa, sauden: mutta hän antti, ei hän woi igiausä antta.

32. Christus se Israelin Kuningas astukan uyt alas ristijä, että me näkijimme ja uskoisimme. Ja ne jotka hänen kansansa ristinnaulitut olit, pillkaijit händä.

33. Mutta koska kundes hetki tuli, tuli pimeys kaiken maan päälle haamaan yhdeyändeen hetkeen asti. Matth. 27: 45. Luc. 23: 44.

34. Ja yhdeyännellä hetkellä huusi JESUS suurella äänellä, sauden: **Eli, Eli, lamma sabachtani?** se on niin paljo kuin, minuu Jumalani, minuu Jumalaui, miyis minuu annoit ylös? Of. 22: 3. Matth. 27: 46.

35. Ja kuin muutamat jotka siinä

seifoit sen kuulit, sanoit, he: kazo, haintunta Eliasia.

36. Niin juori yri ja täytti sen etikalla, ja pani sen ruonen ympäriltä ristiä hänen juoda, sauden: **Woi kazolamme jos Elias tulee händä tamaan pois.** Of. 69: 22. Job. 12: 11.

37. Mutta JESUS huusi suuäänellä, ja andoi hengensä. Matth. 27: 50. Luc. 23: 46. Job. 12: 11.

38. Ja Templin esiraate repähtä, yhäldä hamaan alas. 2. K. 3: 14. Matth. 27: 51. Luc. 23: 45.

39. Mutta koska Päämies, jota nä hänen kohdallansa seifoi, näi hän niin huutain hengensä andoi, noi hän: **Totisesti oli tämä ihminen Jumalan Poika.** Matth. 27: 54. Luc. 23: 47.

40. Ja siellä oli myös waimet jotka taampa kagelit; joiden seifoi Maria Magdalena ja Maria Joesen Jacobin ja Josen äiti, ja Maria Salome. Of. 38: 12. Matth. 27: 55. Luc. 23: 55.

41. Jotka myös händä seurannet ja palvellet olit; ja niin monta jotka hänen kansansa Jerusalemiin mennet olit. Luc. 8: 1.

42. Ja koska jo ehto tuli Jumalan walmistus päivä oli, joka on kappeli; bathi);

43. Tuli Joseph Arimatheia, riittänen Raadimies, joka myös seifoi Jumalan waldakundaa, hän oli mennä Pilaturen tygö, ja andoi surun ruumista. Matth. 27: 56. Luc. 23: 50. Job. 19: 38.

44. Niin Pilatus ihmetteli että jo kuollut oli: ja kuyui tygönsä miehen, ja kysyi hänelä, jos hän aikaa kuollut oli.

45. Ja kuin hän asian Päämiehen ämmäräsi, andoi hän Josephille ruumista.

46. Ja hän osti liinawaattien, ja hänen alas ja käärei liinawaattien. Ja panti hänen hantaan, joka kallihaan halattu oli, ja wieritti liinon kahdan ovelle. Matth. 12: 40. Ps. 20: 6. Eka 27: 60. Luc. 23: 53. Job. 19: 41.

47. Mutta Maria Magdalena, Josen Maria kagelit kunnossa panti.

16. Luku.

rifinuren ylösnouseminen. Vakanat kutsu-
aan. Eshifuren taimaseen astuminen.

6. Josta Sabbathi kuluiut oli, osti
Maria Magdalena ja Maria Ja-
i ja Salome hyvän hajullisia woi-
a, tullarensa woitelemaan häändä.
Marth. 28: 1. Luc. 24: 1. Joh. 20: 1.

7. Ja tulit haudalle ensimmäisnä Sab-
bin päivänä sängen warhain, Au-
gon nostesa;

8. Ja puhuit keskenäsä: kuka meille
riittä liiven haudan oivelda?

9. Ja kuin he kagoit, näit he liiven
ritettyri: sillä se oli sängen suuri.

10. Ja kuin he olit hautaan mennet
lle, näit he yhden nuorukaisen istu-
n oikialla puolella, joka oli waate-
n pitkällä walkialla waattella: ja he
mmästyit. Marth. 28: 2. Joh. 20: 12.

11. Mutta hän sanoi heille: älkät
mmästywät: te ekittä JESusta Naza-
rusa, joka ristinaulittu oli: hän
ei ylös, ei hän ole täällä: kago sija
sängä he hänen panit:

Marth. 28: 5. Luc. 24: 5.

12. Mutta mengät ja sanokat hänen
etuslapillensa, ja Petarille, että hän
teidän edellänne Galileaan: siellä
hänen näettä, niinkuin hän sanoi

Marth. 28: 32. Luku 28: 10.
Marc. 14: 28. Ap. T. 1: 3. Luku 13: 31.
1 Cor. 15: 5

13. Ja he menit nopiasit ulos, ja pa-
ut haudalda: sillä wapistus ja suuri
mmästyys oli heidän päällensä tullut,
he myös kallengän mitän sanonet:
he pelkäsit.

Marth. 28: 8.
Luc. 24: 9. Joh. 20: 18.

14. Mutta kuin JESus oli warhain
mäsinä Sabbathin päivänä nosnut
s, ilmestyi hän ensin Marialle Mag-
lenalle, josta hän seigemän Berkelettä
ajanut ulos.

Luc. 8: 2. Joh. 20: 14, 16.

10. Se meni ja ilmoitti niille jotka
hänen kansansa ollet olit, jotka mur-
hehdit ja itkit.

11. Ja kuhu he kuulit hänen elä-
wän, ja että hän hänelä nähty oli,
ei he uskonet.

12. Sitte josta kaxi heistä waeljit,
ilmestyi hän heille toisen muotoisna,
kosta he maankylään menit.

Luc. 24: 13.

13. Ne myös menit ja julistit muille:
Ja ei he niitäkän uskonet.

14. Wiimein josta yrttoistakymmen-
dä atrioigit, ilmestyi hän, ja soimaiss
heidän epäuskoansa, ja heidän sytä-
mensä langiutta: ettei he uskonet niitä
jotka hänen nähnet olit nosnery ylös.

Luc. 24: 36. Joh. 20: 19. 1 Cor. 15: 7.

15. Ja sanoi heille: mengät kait-
keen mailmaan, ja saarnatkat Ewan-
geliumia kaitille luoduille.

Marth. 28: 19. Joh. 15: 16.

16. Joka usko ja kastetan, se tus-
lee autuuri: mutta joka ei usko, se
kadotetan.

Joh. 3: 18, 36. Luku 12: 48.

17. Mutta nämät ovat ne merkit,
jotka niitä seurawat kuin uskawat: Mi-
nun nimeni kautta pidä heidän Berkelet
ajaman ulos: uusilla kielillä puhuman:
Luc. 10: 17. Ap. T. 2: 4. Luku 5: 16. Luku 8: 7.
Luku 10: 46. Luku 16: 18. Luku 19: 6.
1 Cor. 12: 10, 28.

18. Kärmät ajaman pois: Ja jos
he jotakin myrkyä juowat, niin ei heille
mitän wahingoita: Sairasten päälle pi-
tä heidän kätensä paneman, ja ne pa-
ranewat.

Luc. 10: 19. Ap. T. 28: 3, 8.

19. Ja JESUs, sitte kuin hän oli
heille puhunut, otettiin ylös Laimaseen,
ja ijtui Jumalan oikialle kädelle.

Of. 110: 8. Luc. 24: 50, 51. Ap. T. 1: 2, 3, 9.

20. Mutta he menit, ja saarnasit
jokapaikasa, ja JESUs waijutti hei-
dän kansansa, ja wahwisti Sanan seu-
rawaisten merkein kautta.

Ap. T. 14: 3. Hebr. 2: 4.

P. Marcuren Ewangeliumin loppu.

Pyhän Lucan Ewangeliumi.

1. Luku.

Johanneren, Jesuren siinäminen. Johannes syntyy, ympäri seikataan. Zacharian kiitos.

Etä moni on ruvennut järjestyksensä kirjoittamaa uusia asioita, joista meille täydellinen tieto on,

2. Niinkuin no meille sanonnet ovat jotka sen alusta itse nähnyt, ja sanon palvelijat ollet ovat:

Hebr. 2: 3. 1 Joh. 1: 1.

3. Näky myös minulle se hyväry, sitte kuin minä alusta kaikki wisusti tutkinut olen, että minä uusia järjestyksensä sinulle kirjoitaisin, hyvä Theophile:

Ap. 2: 1: 1.

4. Ettäs ymmärtäisit selkiäsi niiden asiain, joista sinä opetettu olet, wahren totuden.

5. Herodexen sen Judean Kuningan aikana oli yri Pappi Zacharias nimellä, Abian neuorosta; ja hänen emändänsä Maronin tyttärillä, ja hänen nimensä Elisabeth.

1 Mica. 6: 24: 10, 19.

Deh. 12: 4, 17.

6. Ja he olit molemmat hurskat Jumalan edessä, waeldawaiset kaikissa Heran Kätyriä ja säädyisä laittamattomasti.

7. Ja ei heillä ollut lasta: sillä Elisabeth oli hedelmätidin, ja he olit jo molemmat iäälliset.

8. Ja tapahtui, koska hän nuorokansa Pappin wirkaa toimitti Jumalan edessä,

9. Pappin wiran taran jälkeen, langeis arpa hänelle, että hänen piti suiputaman, sitte kuin hän oli mennyt sisälle Heran Templiin.

Hebr. 9: 6.

2 Mos. 30: 2.

10. Ja kaikki kansan paljouus rukoili ulkona suiputuxen aikana.

3 Mos. 16: 17.

11. Mutta hänelle ilmestyi Heran Engelli, seisoin suiputusaltarin oikalla puolella.

2 Mos. 30: 1.

12. Ja kuin Zacharias hänen näki, hämmästyti hän, ja pelko langeis hänen päällensä.

13. Mutta Engelli sanoi hänelle:

Minä pelkä Zacharia: sillä sinun kourus on kuuldu: Ja sinun emä Elisabeth synnyttää sinulle pojan, ja minä pitä katumman hänen nimensä hannes.

14. Ja sinulle tulee ilo ja ja menda iloisemat hänen järjestyksensä.

15. Sillä hän tulee suuret rau edessä: ja wiinaa ja wajuomaa et hän juo: Ja hän on Pyhällä Hengellä jo uittansa 4 Mos. 6: 3. Doom. 13: 4. Jer. 1: 15.

16. Ja hän käändä monta lapsista Heran heidän Jumal tygö.

Mat. 23: 12.

17. Ja hän käy edellä hänen sän Elian hengellä ja waimalla, näin isän sydämet lasten tygö, telemattomat hursasten toimet toimittaxensa Heralle waimo kansan.

Matth. 3: 1. Marc. 9: 12.

18. Ja Zacharias sanoi: missä mind sen ymmärtän? sillä olen wanha, ja minuu emä jo iäällinen.

19. Niin Engelli wastais, ja häuelle: mind olen Gabriel, ja Jumalan edessä: ja eten lähetys hamaan sinun tygö, ja saad näitä iltoissa sanomita sinulle.

Don. 8: 15. Luka 9: 21. Matth. 16: 17.

20. Ja kaho, sinä tulet kielon ja et saa puhua, hamaan silloin wään asti, jona nämät tapaukset uskonut minun sanojam, ajallansa täpödetän.

21. Mutta kansa odotti Zacharia ja ihmettelit että hän niin waiwopi.

22. Waan kuin hän tuli ulos, ei hän saour puhua heille: Ja ymmärffit että hän oli näyn kausi nähnyt. Ja hän wittais heille ja mykari.

23. Ja tapahtui, että hänen kansa päiwät olit täpötyt, ja meni kotausa.

24. Mutta niiden päivän jälkeen hänen emändänsä Elisabeth vastasi: salais itsensä miiksi Kuukaarta, sa- ken:

25. Ja näin on HERRA minulle nyt niinä päivinä, kuin hän minun keeni kanoi, että hän ottais pois um ylläkäyeni ihmisten seasa.

1 Mos. 30: 23 Ef. 4: 1, 10.

26. Mutta kuudentena Kuukautena tettiin Engeli Gabriel Jumalalta läheän Raupungiin, jonga nimi oli Zareth,

27. Neitsen tykö, joka oli kihlattu kelle, jolta nimi oli Joseph, Da- in huoneista: ja Neitsen nimi oli Maria.

March. 1: 18.

28. Ja Engeli tuli itsälle hänen kansa, ja sanoi: Terve armoitettu! Herra on sinun kansas: siunattu i waimoin seasa!

29. Mutta kuin hän näki hänen, amästy i hän hänen puheistansa: ja iteli, millinen se terwetyö oli.

30. Ja Engeli sanoi hänelle: älä ä Maria: sillä sinä löysit armon malan tyköni.

31. Ja kago, sinä siltät kohdasas, hyanyt Pojan: ja sinun pitä kuzun hänen nimensä HERRA.

32. Sen pitä oleman suuren, ja i kuzuttaman ylimmäisen Pojari: HERRA Jumala anda hänelle Da- in hänen Isänsä istuimen:

33. Ja hänen pitä Jacobin huonen kangas ijanlakkiseksi oleman, ja hä- i waldakinnallansa ei pidä loppua man.

34. Niin sanoi Maria Engelille: nga tämä tulee, sillä en miinä mie- lä mitän tiedä?

35. Ja Engeli vastais ja sanoi hä- le: Pyhä Hengi tulee sinun päälles, kinnmäisen wotma warjo sinun: ntähden myöös se Pyhä kuin si- ja spadyy, pitä kuzuttaman Juma- i Pojari.

36. Ja kago, Elisabeth sinun langos ti myöös pojan wanhalla iällänsä:

ja tämä on kuudes Kuukausi hänelle, joka kuzuttin hedelmättömäri.

37. Sillä ei Jumalan edesa ole yhtin asiaa mahdotofunda.

Job. 42: 2. Jer. 34: 17. Zach. 8: 6.

March. 19: 26 Luc. 18: 27.

38. Niin sanoi Maria: kago HERR- ran piika: tapahtufon minulle sinun sanas jälkeen. Ja Engeli läxi hänen tyköän.

39. Mutta Maria nousi niinä päi- minä, ja meni kiuruksi pöös mäkiylsin Judan Raupungiin;

40. Ja tuli Zacharian huoneeseen, ja terweti Elisabethiä.

41. Ja tapahtui, sitte kuin Elisabeth kuuli Marian terwetyksen, hyppäis lapsi hänen kohdusansa: Ja Elisabeth täytettiin Pyhällä Hengellä:

42. Ja huusi suurella äänellä, ja sa- noi: Siunattu olet sinä waimoin seasa, ja siunattu on sinun kohtus hedelmä.

43. Ja kusta se minulle tulee, että minnu HERRANI itti tulee minun tyköni?

44. Sillä kago, sitte kuin sinun ter- wetyhes ääni tuli minnu korwihini, hyppäis lapsi iloista minun kohdusani.

45. Ja autuas sinä joka uskoit: sillä ne täytetän, kuin sinulle curat sanotut HERRALDA.

Luc. 1: 28

46. Ja Maria sanoi: minun siekuni suuresti pöistää HERRAA:

47. Ja minun hengen iloithee Ju- malasa minun wapahtojasani;

48. Että hän kagoi pitkansa nöy- ryyttä: sillä kago, tästedes pitä kaik- kein sukukundain minua autuaxi kuz- man:

1 Mos. 30: 13. 1 Sam. 1: 11.

49. Sillä se wotmallinen on suuria ihmeitä tehnyt minun kohtani, ja hä- nen nimensä on pyhä.

50. Ja hänen laupiudensa pösyh su- gusta sukuhun, nitte jotka häntä pel- kävät.

1 Mos. 17: 7. 2 Mos. 20: 6.

Ps. 103: 17.

51. Hän osotti woiinan käsivarrel- lansa: ja kajoitti korjat heidän sydä- mensä mielestä.

Ps. 33: 10. Ef. 29: 5. Luku 51: 9. Luku 52: 10. 1 Pet. 5: 5.

52. Wotmalliset on hän kuzistanut istuimelda, ja kerotti nöyrät.

1 Sam. 2: 7, 8 Job. 5: 11. Luku 12: 18, 19, 21. Ps. 113: 6, 7.

53. Njomat täytti hän hyvydellä, ja rikkaat jätti tyhjäksi.

1 Sam. 2: 5. Ps. 84: 10, 11.

54. Hän korjaisi Israelin hänen palveliansa, muistain omaa laupiuksiansa, Ef. 30: 18. Luku 41: 8. Luku 54: 5. Jer. 31: 8, 20.

55. (Niinkuin hän on puhunut meidän Jüllemme, Abrahamille ja hänen siemenellensä) ijanikaikkisesti.

1 Mos 17: 19. Luku 22: 18.

56. Ja Maria oli hänen tykönsä lähes kolme kuukautta, ja palais kotiansa.

57. Mutta Elisabethin synnyttämisen aika täytettiin ja hän synnytti pojan.

58. Ja hänen kylälisensä ja langonsa kuulisit, että Herra oli tehnyt suuren laupiuksen hänen kansansa: ja he iloigit hänen kansansa.

59. Ja tapahtui kahderandena päivänä, että he tulit lasta ympäröi leikamaan, ja kutsuit hänen nimensä nimellä Zacharias.

1 Mos. 17: 12. 3 Mos. 12: 3.

60. Niin vastais hänen titinsä, ja sanoi: ei suingan: waan hän pitää kutsuttaman Johannes.

61. Ja he sanoit hänelle: ei ole ketän sinun sukunimesäs, joka kutsutaan sillä nimellä.

62. Niin he wiittaiut hänen Jälleensä, mihi hän tahtoi hänen nimitettä.

63. Ja hän anoi taulua, ja kirjoitti: Johannes on hänen nimensä. Ja kaikki ihmettelit.

64. Niin kohta aukeni hänen suunsa ja hänen kielsensä: ja puhui liittäin Jumalata:

65. Ja pelko tuli kaikkein heidän kylälisensä päälle: Ja kaikisa Judean mälikylisä ilmoitettiin kaikki nämät sanat.

66. Ja kaikki jotka tämän kuulisit, panit sydämihiensä, sanoden: miugäs luulet tästä lapsesta tulewan? sillä Herran käsi oli hänen kansansa.

67. Ja Zacharias hänen Jälensä täytettiin Pyhällä Hengellä: ja ennusti sanoden:

68. Kistetty olkon Herra Israelin Jumala! sillä hän on esiinyt ja lunastanut hänen kansaansa.

Luc. 2: 30

69. Ja on meille korotannut asteden farwen, Dawidin hänen paliansa huortesa:

Ps. 136: 27.

70. Niinkuin hän on muinen hunut hänen pyhäin Prophetainsa kautta;

Ps. 72: 12. Jer. 23: 5, 8. Luku 30: 9, 10. Dan. 9: 27.

71. Wapahayensa meitä meidän hollisidamme, ja kaikkein kädestä, ja meitä wihawat;

72. Osottayensa laupiuksia meidän Jüllemme, ja muistayensa hänen häitä liittoansa;

Jer. 31: 31.

73. Ja sitä walaa, jonka hän loi Abrahamille meidän Jällemme meille andayensa;

1 Mos. 22: 16. Ps. 103: 9. Jer. 31: 33. Hebr. 8: 13.

74. Että me wapahdetut me wihollistemme kädestä, händä pelkälä palvelisimmme,

Hebr. 9: 14.

75. Pyhydesä ja hurstadesä nen edesänsä kaikkena meidän elinamme.

1 Pet. 1: 15.

76. Ja sinä poikainen pitää kutsun ylummaisien Prophetari: sillä pitää kätymän Herran kaswoin e walmistamaan hänen teitänsä;

77. Ja andamaan autuden hänen kansallensa, heidän sydämiä anderi saamisexi;

Luc. 2: 1.

78. Meidän Jumalan sydämiä laupiuksen kautta, jolla meitä ennyyt Roitto ylhäldä;

Zach. 3: 8. Luku 6: 12. Mal. 4: 2.

79. Walaisemaan niille, jotka meisä ja kuollon warjosa isumäl esjendamaan meidän jalkamme wätielle.

Es. 9: 2. Luku 42: 7. Luku 49: 9. Luku 60: 1. Wacth. 4: 14.

80. Mutta lapsi kaswoi ja wistui Hengellä: ja oli korwesa, ja päiwään asti, jona hänen piti sita kansan eteen tuleman.

Luc. 2: 1.

2. Luku.

Jesus syntyy, ympäröi leikataan ja nimitetään Lempiin. Simeon. Hanna. Käsitteellisyysmuutosta muutta.

Mutta niinä päiwinä tapahtui, ja käsky käwi nios Keisarilla Augusturelda, että kaikki maamme piti wärollisexi lastettaman.

2. Ja nämä weron lastennus oli ruusainen, joka tapautui jalkoin koste renius oli Maanherra Syriaa.
3. Ja kukin meni Kaupungihinsa samaan igiänsä arvatta.
4. Niin myös Joseph Galileasta jarethin Kaupungista meni ylös Ju-
daan, Dawidin Kaupungin, joka kutsu-
tettiin Bethlehemiin, (sillä hän oli Dawidin
nimestä ja sugusta.)
Mat. 16: 4. Mich. 5: 2. Marc. 1: 1, 10.
Job. 7: 42.
5. Andamaan igiänsä arvatta, Ma-
n hänen kihlatun emändänsä kanssa,
a raitas oli.
6. Niin tapautui heidän siellä olle-
na, että hänen synnyttämisenä päi-
t tulit tähtetyri.
7. Ja hän synnytti Josan hänen
kossensa, ja kapaloigi hänen, ja pani
neen: ettei heille ollut sias majasa.
Marc. 1: 25.
8. Ja paimenet walwoit siua paik-
unnasa, ja wartioigit yöllä heidän
umaansa.
9. Ja kago, HETran Engeli sei-
heidän tyhjänänsä, ja HETran
klaus ymbäri walaiji heitä: ja he
messi peljästyit.
10. Ja Engeli fanoi heille: älkät
jätkö: sillä kago, minä ilmoitan
le suuren ilon, joka tulewa on kai-
ke kansalle.
11. Teille on tänäpänä syndönyt
apahajaja, joka on Christus HET-
ra, Dawidin Kaupungisa.
12. Ja tämä on teille merkiji: te
dätte lapsen kapaloittuna, makawan
mesä.
13. Ja kohta oli Engelin kansa
ni taivallisen sotawäen joukko, jotka
it Jumalata, ja fanoit:
Dan. 7: 10. Ilm. K. 5: 11.
14. Runnia olkon Jumalalle Kor-
desa, ja maasa rauha, ja ihmisille
wä tahto!
Ef. 57: 19. Luc. 19: 38.
Rom. 5: 1. Eps. 1: 5. Euku 2: 17.
15. Ja tapautui että Engelit me-
heidän tyhjänänsä Taivaseen, niin
paimenet puhuiit leskenänsä: käy-
nne Bethlehemiin, ja kagokanme
i kuin tapahnut on, jenga HET-
ra meille ilmoitti.
16. Ja he tulit kiirehtain, ja löy-

sit Marian, ja Josephin, niin myös
lapsen, joka makais seimesä.

17. Kosta he tämän nähnet olit,
sulijit he sen sanoman, kuin heille
tästä lapsesta sanottu oli.

18. Ja kaikki jotka sen kuulit, ih-
mettelit niitä kuin heille Paimenilda
sanottu oli.

19. Mutta Maria kätki kaikki nä-
mät sanat, tutkistellen sydämesänsä.

20. Ja paimenet palaijit, ylijään
ja kunnioittain Jumalata, kaikista kuiu
he kuulit ja nähnet olit, niinkuin
heille sanottu oli.

21. Ja sitte kuin kahdeksan päivää
kulunut oli, että lappi piti ymbärilei-
kattaman, kuguttin hänen nimensä Je-
sus, joka niin oli Engelilda jo eimen
kuguttu kuin hän sikiä Äitinsä kohdusa.
1 Mos. 17: 12. 3 Mos. 12: 3. Marc. 1: 25.
Luc. 1: 31. Job. 7: 22.

22. Ja sitte kuin heidän puhdistus
päivänsä olit tähtetyt Moseyan Lain
jälkeen, weit he hänen Jerusalemiin,
asettarensa händä HETran eteen.

3 Mos. 12: 2, 10.

23. (Niinkuin kirjoitettu on HET-
ran Lausa: kaikki miehen puoli, joka
enjin awaa äitinsä kohdun, pitää kugut-
taman HETralle pyhäri.)
2 Mos. 13: 2. Euku 34: 19. 4 Mos. 3: 13.
Euku 8: 16, 17.

24. Ja uhatarensa, niinkuin sanot-
tu on HETran Lausa: pari Mettisiä,
eli kaxi Kyyhkyläisen poikaa.

3 Mos. 12: 6, 8.

25. Ja kago, yri mies oli Jerusa-
lemisa, jonga nimi oli Simeon: tämä
oli hurttas ja Jumalinen mies, odes-
tain Israelin lohdutusta: ja Pyhä Hen-
gi oli hänestä.

26. Ja hänelle oli sanottu Pyhäldä
Hengeldä, ettei hänen pitänyt ennen
kuolemata näkemän, kuin hän näkis
HETran Christuren.

27. Ja hän tuli Hengen kautta
Templiin: Ja kuin wanhemmat lap-
sen Jesuren toit sisälle, tehdärensä hä-
nen edestänsä Lain tawan jälkeu:

28. Niin hän otti hänen sylinsä,
ja kiitti Jumalata ja fanoi:

29. Nyt sntä lastet, HETra, pal-
welias rauhaan menemään, sanas jäl-
keen:
1 Mos. 18: 30. Psal. 1: 23.

30. Sillä minun silmäni ovat näh-
net sinun autudes;

Of. 98: 2, 3. Ef. 52: 10. Luc. 3: 6.

31. Jonga sinä valmistit kaikkein
Kansain eteen:

32. Valkendexi valistamaan pala-
noita, ja sinun Kausas Israelin kuu-
niari:

Ef. 42: 6. Luku 49: 6.
Ap. 2: 47. Luku 28: 28.

33. Ja Joseph ja hänen Äitinsä
ihmettelit niitä kuin häneistä sanottin.

34. Ja Simeon tunnais heitä, ja
sanoi Marialle hänen Äitillensä: Kato,
tämä on pandu langemiseksi, ja nouse-
miseksi monelle Israelisä, ja merkisi,
jota vastaan sanotan:

Ef. 8: 13.
Marth. 21: 44. Ap. 2: 28. 22. Rom. 8: 32.
1 Cor. 1: 23, 24. 2 Cor. 2: 16. 1 Pet. 2: 8.

35. (Ja sinungin sielus, läpi se pitä
miekan käymän:) että moucu sydämeu
ajatuxet ilmoitettaijin.

Joh. 19: 25.

36. Ja Anna Prophetisa Phanne-
lin tytär, Asserin sinusta: se oli jou-
tuunt pitkälle ijälle, ja elänyt miehen-
sä kausa seigemän ajastailkaa hänen
Meigyhendänsä;

37. Ja oli leskenä lähes neljä yh-
derättäkymmeniä ajastailkaa, ja ei läh-
tenyt Templistä pativelemajsta Jumala-
ta, paastoisä ja rukouksisa ydä ja päi-
wää.

1 Sam. 1: 22.

38. Ja tämä tuli sillä hetkellä pi-
hen, ja kuunioiigi myös Heras, ja
puhui häneistä kaikille, kuin lunapusta
Jerusalemisä odotit.

39. Ja sittekin he olit kaikki teh-
net Heran Vain jälkeen, palasit he
Galiteaan heidän Kaupunginsa Naza-
rethiin.

40. Mutta lapsi kasvoi ja vahvis-
tui Venzesä, ja täytettiin wiisaudella,
ja Jumalan armo oli hänen kansansa.

Luc. 1: 80.

41. Ja hänen vanhemmansa waes-
sit joka wuosi Pääjääis juhalle Jeru-
salemiin.

2 Mos. 23: 15, 17. Luku 34: 23.
3 Mos. 23: 5. 5 Mos. 16: 1.

42. Ja kuin hän kahentoistakym-
menen ajastajan wanha oli, menit he Je-
rusalemiin juhlapäiwän tawan jälkeen:

43. Ja kuin ne päiwät olit kulu-
net, sinä kuin he palasit, jäi poikai-
nen Jesus Jerusalemiin: jota ei Jo-
seph ja hänen Äitinsä huomannet;

44. Waan lausit hänen eteen ja
rasa. Ja he käroit yhden päiwän
kan: ja egeit händä langon ja taw-
wain seasa.

45. Ja kuin ei he händä löys-
palasit he Jerusalemiin, egeit he

46. Ja tapahtui kolmeu päiwän
räästä, että he löysit hänen Tem-
plin istuwan opettajain keskellä, kutsu-
heitä, ja kysyvään heidä.

47. Ja kaikki jotka häner kuu-
hännästyit hänen ymmärtönsä-
waustansansa. Marth. 7: 28. Marth. 13:
Luc. 4: 22, 32. Joh. 7: 15, 45.

48. Ja kuin he hänen uit,
he hännästyit: ja hänen Äitinsä
hänelle: Poikani, miexis meillo
teit? kato, sinun Jäs ja minä:
ma murhettien eginet sinna.

49. Ja hän sanoi heille: miexi
minua egeitte? ettäk tiennet, että
min pitä niisä oleman, josta
Jhäni ovat?

50. Ja ei he ymmärtänet jäs
kuin hän heille sanoi.

Luc. 9: 45. Luku 18: 34.

51. Ja hän meni alas heidän
sansa, ja tuli Nazarethiin: ja ehti
alaimmainen. Ja hänen äitinsä
kaikki nämät sanat sydämeheensä.

52. Ja Jesus menehtyi wuolau-
ja ijäsä, ja armosa Jumalan ja
miesten edesä.

1 Sam. 2: 25.

B. Luku.

Johannes saarnaa, kastaa. Jesus kastaa
wanen potwilukansa Marian potila.

Mutta wiidennellä toistakymme-
nellä Keisar Tiberiuxen halli-
ren wuodella, josta Pontius Pilus
Judean Maanherra oli, ja Heras
Galileasä Tetrarcha oli, ja hänen
jeusä Philippus oli Tetrarcha Juu-
sa ja Trachonitin maantunusasa, ja
saniaas oli Tetrarcha Abilensä.

2. Koska Heras ja Saipos
limnäiset Bapit olit: silloin tapahtui
Jumalan sana Johanneksella: Johanneksella
pojalle korwesä. Joh. 1: 19, 21.
Luku 18: 13. Ap. 2: 4, 11.

3. Ja hän tuli kaikkein wuolau-
toihin Jordanin umbäri, ja saarnat

muksen kastetta syödetin anderi an-

keri: Matth. 3: 1. Marc. 1: 4.

1. Mikäkin kirkotettu on Etiaan
pöytä saarna=Maamatsa, joka sa-
nantavan ääni on korwesa: wal-
kai H:Rran tietä, ja tehtät hä-
alkunsa offiari. Es. 40: 3.

Job. 3: 8. Marc. 1: 3. Job. 1: 23.

2. Kaikki laaret pitää täytettämän,
kaikki ruoret ja mäet alettaman,
kaikki pitää ojetettaman, ja koljat ta-
ka tiera tehtämän.

3. Ja kaikki liha pitää näkemän Ju-
ni autuden. Ps. 98: 2, 3

Es. 52: 19. Luc. 4: 20.

4. Niin hän sanoi Kansalle, joka
andamaan igiänsä kastaa hänestä:
Pärnnetten jikät, kuka teitä neu-
kättämään tulewaista wihaa?

Matth. 3: 7. Lucu 23: 23.

5. Tehtät siis sowliaat parannuxen
kät: ja älkät ruoret sanoimaan
ime: Abraham on meidän Isäm-
sillä minä sanon teille, että Ju-
taita näistä kwiistä herättä Abra-
lle lapset. Matth. 3: 9.

Job. 8: 39. Ap. 2: 13: 26.

6. Mutta jo myöds on kiewes pan-
niten juurelle; sentähden jokainen
joka ei tee hywää hedelmätä, ha-
pois, ja tuleen heitetään.

Matth. 3: 10. Lucu 7: 19.

7. Ja kansa kysyi häneldä, sano-
mitästä meidän pitä telemän?

Ap. 2: 4: 37.

8. Niin hän wastaten sanoi heille:
on laki hametta, audakau sille
ei phtän ole: ja jolla on ruokaa,
tehtän myöds niuu.

Job. 3: 17. Lucu 4: 20. Jac. 2: 15, 16.

9. Mutta Dubstikanit tulit myöds an-
dan heittänsä kasta, ja saurot hänelle:
kari, mitä meidän pitä telemän?

10. Waaan hän sanoi heille: älkät
abi waatiko, kuin teille sääetty on.

11. Niin kysyt myöds häneldä sota-
jet, sanoden: mitä myöds meidän pi-
telemän? Ja hän sanoi heille: älkät
nän wakiwaldaa taikka wääräyttä
b. ja tytykät teidän palikkaanne.

12. Mutta kuin kansa odotti, ja
ki ajattelit sydämifansä Johanne-
s: kiennet hän Christns:

13. Wastais Johannes, sanoden kai-

stille: miua tosin kastan teitä wedellä:
waan miua wäkewänpi tulee, jonka
kengän nauhoja en miua ole keliwoki-
nen päästämään: hän kasta teitä Py-
hällä Dewgellä ja tulella. Es. 48: 3.

Jeel. 2: 28. Matth. 3: 11. Marc. 1: 7, 8.

17. Jonga wiistiin on hänen käde-
sänsä, ja hän perka riuhensa, ja kotoo
nifunsa aittaansa, mutta ruunnet polt-
ta hän samunmatemalla tulella.

Matth. 3: 12.

18. Monda tosin myöds nuuta hän
neuroi ja saarnais Kansalle.

19. Mutta koska Herodes Tetrar-
cha nuhdeltin häneldä, Herodiaren hä-
nen weskensä Philtipuxen emännän täh-
den, ja kaiketa pahudesta kmin Pero-
des teki;

Matth. 14: 3. Marc. 6: 17.

20. Niin hän pitte kaikkein teli
myöds seu, että hän salpais Johanne-
ren sangiuteen.

21. Ja tapahtui, kossa kaikki Kan-
sa kastettiin, ja Kristus myöds oli kas-
tettu, ja hän rukoi, niin Taimas
aukeni:

Matth. 3: 13. Marc. 1: 9.

22. Ja Pyhä Dewgi tuli alas rym-
millisella muodolla hänen päällensä uiin-
kuin kyykyinen, ja ääni tuli taimaasta,
joka sanoi: Sinä olet se minun rakas
Poikani, sinuun minä mielistyin.

Es. 42: 1. Matth. 3: 17. Lucu 17: 3.

Job. 1: 32. Col. 1: 13.

23. Ja Kristus oli lähes kolmen-
kymmenen wuotinen, joka oli (miurkuin
lowltin) Josephin poika, Elin pojain

Matth. 13: 55. Marc. 6: 3. Job. 6: 42.

24. Joka oli Mattathian poika, jos-
ka oli Lemiu poika, joka oli Melchin
poika, joka oli Januau poika, joka oli
Josephin poika,

Matth. 1: 1, 16.

25. Joka oli Mattathian poika, jos-
ka oli Amoren poika, joka oli Nau-
min poika, joka oli Esliin poika, joka
oli Naggen poika,

26. Joka oli Maathin poika, joka
oli Mattathian poika, joka oli Si-
mein poika, joka oli Josephin poika,
joka oli Intan poika,

27. Joka oli Joannan poika, joka
oli Abesan poika, joka oli Zorababelin
poika, joka oli Salathielin poika, joka
oli Merin poika,

28. Joka oli Blachin poika, joka oli Abdin poika, joka oli Kosamin poika, joka oli Elmodamin poika, joka oli Verin poika,

29. Joka oli Josen poika, joka oli Eliezerin poika, joka oli Jorimin poika, joka oli Matthatin poika, joka oli Leirin poika,

30. Joka oli Simeonin poika, joka oli Judan poika, joka oli Josephin poika, joka oli Jonan poika, joka oli Eliachimin poika,

31. Joka oli Melean poika, joka oli Mainan poika, joka oli Mattathan poika, joka oli Nathanin poika, joka oli Davidin poika,
2 Sam. 5: 14. 1 Alta R. 3: 5. Saq. 12: 12.

32. Joka oli Jessen poika, joka oli Jbedin poika, joka oli Boozin poika, joka oli Salmonin poika, joka oli Naassonin poika,
Ruth. 4: 17, 18. 1 Alta R. 2: 10, 11.

33. Joka oli Aminadabin poika, joka oli Aramin poika, joka oli Esromin poika, joka oli Pharesin poika, joka oli Judan poika,

34. Joka oli Jacobin poika, joka oli Jsaachin poika, joka oli Abrahamin poika, joka oli Tharan poika, joka oli Nachorin poika,
1 Mos. 11: 24.

35. Joka oli Saruchin poika, joka oli Nagaun poika, joka oli Phalekin poika, joka oli Heberin poika, joka oli Salan poika,

36. Joka oli Cainan poika, joka oli Arphaxadin poika, joka oli Semin poika, joka oli Noen poika, joka oli Lamechin poika,
1 Mos. 11: 10.

37. Joka oli Mathusalan poika, joka oli Enochin poika, joka oli Jaredin poika, joka oli Malakeelin poika, joka oli Cainan poika,

38. Joka oli Enoxen poika, joka oli Sethin poika, joka oli Adamin poika, joka oli Jumalan.
1 Mos. 5: 3.

4. LUKU.

Jesus kiusataan, saarnaa, ajetaan ulos ja tekee ihmeitä.

Miin Jesus täynnänsä Pyhää Hengettä palais Jordanista, ja wictin Hengeldä korpeen;
Marc. 1: 12. Marc. 4: 1.

2. Ja kiusattin netjään, ja wää Berleheldä: eikä totta niinä päiwinä: mutta totta ne teit olit, sitte hän isoib.
2 Mos. 34: 28. 1 Kun. 2: 12.

3. Miin Berlele sanoi, sanoin sinä olet Jumalan Poika, niin tälle kiwelle, että se leiwari minulle.

4. Ja Jesus wastais, sanoin sulle: kirjoitettu on; ettei ihmisen ainoasti leiwasta, waan jokaisen malan sanasta.
5 Mos. 8: 3. Marc.

5. Ja Berlele wei hänen wuorelle, ja osotti hänelle kaikki piirin waldakunnat, sitmän rippin.
Marc. 4: 8.

6. Ja Berlele sanoi hänelle: tämän wallan, ja heidän kunnin minä annau sinulle: sillä minä tuuni owat ne annetut, ja minä ne kenelle minä tahdon.

7. Jos jina jid kumarrat ja olet minua, ne kaikki pitää sinun oleman.

8. Ja Jesus wastaten sanoin: mene matkaas minun tykö, sillä kirjoitettu on: JESUN Jumalatas pitää sinun kunnin, ja händä ainoata palwota.
5 Mos. 6: 13. Eutu 10: 20. 1 Sam. 2

9. Ja hän wei hänen Jerusalemiin ja asetti hänen Templin katulle, ja sanoi hänelle: jos jina olet Jumalan poika, niin lasse tästä ihes alas.
Marc. 4: 5.

10. Sillä kirjoitettu on: hän lästyn Engeleillensä sinusta kunnin maan sinua:
Mt. 21: 21.

11. Ja että he kärsiä kandaan, ettes jesus jalkaas kureen.

12. Ja Jesus wastaten sanoin: sanottu on: Ei sinun kiusaman JESURAA sinun Jumalan.
5 Mos. 6: 16.

13. Ja kuin kaikki kiusaus olit tettu, meni Berlele pois hetken tykönsä.

14. Ja Jesus palais Hengen kanssa taas Galileaan: ja sanoin hänestä ymbäri kaiken lähimä.
Marc. 4: 12. Marc. 1: 14. Mt. 4: 12. Ep. 2: 19: 37.

15. Ja hän opetti heidän kunnin gijansa, ja kunnioitettiin kaikkina.

1. Ja tuli Nazarethiin, kusa hän atettu oli, ja meni tapansa jäl- Sabbathin päivänä Synagogaan, oupi lukemaan.

Reh. 8: 5. 6. Luc. 2: 28. Luku 13: 54. Marc. 6: 1.

2. Ja hänelle annettiin Esajan Pro- nam. Naamattu. Ja kuin hän Na- an awais, löysi hän sen paikan kirjoitetun on:

3. **HE**rran Hengi on minun pääl-, sentähden on hän minun woidel- ja lähettänyt minua saarnamaan ille hyvää sanomata, parandamaan ryitä sydämitä, saarnamaan Jan- e lunastusta, ja sokeille näkönsä n saamista, särjetyitä wapauteen tamaan:

Is. 45: 8. Es. 61: 1, 2. Marc. 11: 5. Ap. 7: 10: 38.

4. Saarnamaan **HE**rran otollista ta.

3 Ros. 25: 10. 2 Cor. 6: 2, 3.

5. Ja kuin hän pani Naamatut ni, annoi hän sen palvelialle, ja : ja kaikkein silmät kuin Synago- olit, kagelit hänen päällensä.

6. Ja hän rupeis heille sanomaan: pänä on tämä kirjoitus täytetty, te nyt kuuleta.

7. Ja kaikki annoit hänelle todistu- ja ihmettelit niitä armon sanoja, hänen suustansa läyit ulos; ja he k: eiö tämä ole Jozeppin poika? Is. 3. Es. 50: 4. Marc. 6: 2, 3. Luc. 2: 47. Job. 8: 42. Luku 7: 49.

8. Ja hän sanoi heille: sanokat eti minulle tämä sanan laiku: Pa- daja paranna iges: Ne kuin me llinna tapahtunen Capernaumisa, myös täsä Jsäs maalla.

9. Mutta hän sanoi: Totifesti sa- miuhä teille: ei yriskän Propheeta Isänsä maalla otollinen.

Marc. 13: 57. Marc. 6: 4. Job. 4: 44.

10. Waan minä sanon teille totu- : mouda leskeä oli Jsraelisa Elian la: koska Tawad olli suljettu kelme otta ja kuusi kunkautta, niin että ri näikä tapahtui kaikesa maakun- ja.

Jac. 5: 17.

11. Ja ei Elias lähetetty yhdengän dän syönsä, waan leski-waimon d Sidonin Sareptaan.

1 Kun. 17: 9.

12. Ja mouda spitalista oli Jsrae-

lisa Elisens Propheatan ajalla: ja ei yriskän heistä puhdistettu, waan Maes- man se Syrialainen. 2 Kun. 5: 14.

28. Ja kaikki kuin Synagoga oli-, tulit wihoja tähteen, koska he nämät kuulit.

29. Ja he nousit ylös, ja ajoit hä- nen ulos Kaupungista: ja weit hänen hamaan imoren kulkulalle, jonga päälle heidän Kaupunginsa rakettu oli, syöf- tärensä händä alas. 2 Acta 13: 25: 12.

30. Mutta hän käwi ohitse heidän kerkeldänsä ja meni pois. Job. 8: 59.

31. Ja meni alas Capernaumiin Galilean Kaupungihin, ja opetti heitä siellä Sabbathin päivinä.

Marc. 4: 13. Marc. 1: 21.

32. Ja he hämmästyit hänen ope- tustansa: sillä hänen puheensa oli woi- mallinen. Marc. 7: 28. Marc. 1: 22.

33. Ja Synagoga oli yri ihmie- nen, jolla oli riettaisen Perkelelen hengi, ja hän huusi suurella äänellä, ja hän huusi suurella äänellä, Marc. 1: 23.

34. Sanoden: Woi! mitä sinun on meidän kansamme Jsesu Nazarene? tulitkos meitä hukuttamaan? minä tie- dän lulas olet, se Jumalan pyhä.

35. Ja Jsesus nuhteli händä, sa- noden: waike, ja mene ulos hänestä. Ja kuin Perkele oli hänen heidän kes- kellenä heittänyt, niin hän meni ulos hänestä, ja ei händä wahingoittanut mitän.

36. Ja pelko tuli kaikkein päälle, ja puhuit kerkendänsä, sanoden: mikä tämä lienekän? sillä hän haajta wäellä ja woiamalla riettaisita hengiä, ja he lähtewät ulos.

37. Ja se sanoma hänestä kuului ymbäri kaikkiin sen maakunnan lähi paikkoihin.

38. Mutta kuin hän läxi Synago- gasta, meni hän Simonin huoneesen sisälle: mutta Simonin anoppi sairasti lowin wilutautia: ja he rukoilit händä hänen edestänsä. Marc. 8: 14.

Marc. 1: 29, 30.

39. Ja hän seisoi hänen työdnänsä, ja nuhteli wilutautia, ja se luopui hä- nestä: ja hän nousi kohta ja palveli heitä.

40. Mutta kuin Auringo laski, niin

laillet, joilla oli feisoita moninaisissa taudeissa, weit ne hänen tykönsä: Ja hän panti jokaisen päälle läntensä, ja paransi heidän.

Matth. 8: 16.

Marc. 1: 32. Luku 7: 32.

41. Ja monesta lärit myös Berkelet huutain, ja sanoden: Sinä olet Kristus se Jumalan Poika. Niin hän nuhteli niitä, eikä sallinut heidän puhua, sillä he tiesit hänen olevan Kristus.

Marc. 1: 34. Luku 3: 11.

42. Mutta kuin päivä tuli, meni hän erämaahan, ja kansa eyeli händä, ja he menit hänen tykönsä, ja pidäytit hänen, ettei hän heidän tykönsä olisi mennyt pois.

Marc. 1: 35, 45.

43. Waan hän sanoi heille: minkun pitä myös muillekin Kaupungeille Evangeliumia Jumalan waldakunnasta saarnaman: sillä jita warten minä olen lähetetty.

44. Ja hän saarnais Galilean Synagogissa.

B. LUKU.

Petarin kalaminen. Epitaimen, halwattu. Dilia paakominen. Mattheus.

1. Niin tapahtui, koska kansa tungi hänen tykönsä, kuulemaan Jumalan sanan, että hän feisoi Genezarethian meren tykönsä; Matth. 13: 2. Marc. 4: 1.

2. Ja näki kaxi wenhettä olevan meren tykönsä: mutta kalamiehet olit niistä lähtenut ja pejit werkkoja.

Matth. 4: 18. Marc. 1: 16.

3. Niin hän meni yhteen wenheseen, joka oli Simonin, ja läski hänen wöhhää maasta lastea wos: ja hän istui, ja opetti kansaa wenheistä.

4. Mutta kuin hän lakkais puhumasta, sanoi hän Simonille: wie sywälle, ja heittäkät teidän werkkonne apajälle.

Joh. 21: 6.

5. Ja Simon wastaten sanoi hänelle: Meistari, me olemma kaiken yön työtä tehneet, ja en mitän saaneet: mutta sinun käskystäsi minä heitän wos werkon.

6. Ja kuin he sen teit, sulkit he suuren kalain pajouden: ja heidän werkonsa repeyi.

7. Ja wiittajit kumpaneillensa, jotka olit toisessa wenheä, tulemaan ja aut-

tamaan heidän: Ja he tulit, ja he teit molemmat wenhet, niin eel he peisit wajoamaan.

8. Koska Simon Petari ja langeis hän Jesuxen pelteen tykönsä noden: JESU, mene pois minästä, sillä minä olen syndinen ihminen.

9. Sillä hämmästyös oli hänen sittänyt, ja kaikki jotka hänen tykönsä olit, kalan saalin tähden, junga he teit olit:

10. Niin myös Jacobus ja Johannesen, Zebedearen pojat, jotka olit Simonin kumpanit. Ja JESU sanoi Simonille: älä pelä, tästä päivästä alkaen olet ihmisiä.

Jer. 16: 16. Jer. 17: 19. Marc. 1: 17.

11. Ja he wedit wenhet, ja saivat annoit yhen laikki, ja seurasit Jesua.

Matth. 4: 20. Luku 19: 27. Marc. 1: 18: 28.

12. Ja tapahtui, koska hän oli desä Kaupungissa, kaxo, niin näki yri mies spitalita täynnä: ja hän näki Jesuxen, langeis hän: kaks sa, ratkoili händä, sanoden: JESU, jos sinä tahdot, niin sinä wot puhdistaa.

Matth. 8: 2. Marc. 1: 41.

13. Ja hän osotti häntä ja häneen, sanoden: minä tahdon auttaa. Ja kohta spitali läxi hänen tykönsä.

14. Ja hän kielji hänen kaks sanomasta: waan mene: (sanoi) ja osota ipes Babilille, ja uhrata puhdistureks edestä, niinkuin Dilek heille todisturexi.

3. luku 14: 21, 22. Matth. 8: 14.

15. Niin sanoma lewis eel häneistä: ja paljo kansaa kokenut lemaan, ja että he parataijit heidän taudeistansa.

16. Mutta hän meni korpeen rukoili.

17. Ja tapahtui yhtenä päivänä, koska hän opetti: ja Pharisearit ja istuit ja Sainopettajat, jotka tulit jokaisesta Galilean ja Judean kaupunista ja Jerusaleminista: Ja JESU wot oli parandamaan heitä.

18. Ja kaxo, miehet kumpanit wot tesa ihmisen joka oli halwattu: ja he pyysit händä wiedä sinulle, ja wot hänen eteensä.

Marc. 2: 3. Up. 2: 9, 11.

9. Ja kuin ei he löyvet kansan en, kusta puolesta he olisit hänen et sisälle, astuit he katon päälle, astit hänen läpihe katon wuoteis- ja suuri JESuksen eteen.

10. Ja kuin hän näki heidän us- a, sanoi hän sille: ihminen, sinun is andert amietan sinulle.

11. Ja Kirjanoppenet ja Phariseu- rusepit ajattelemaan, saunden: ku- tämä on joka pilkkasanoja puhuu? i woi synnit anda andert, paigi ka Jumala? ps. 32: 5. Es. 43: 25.

12. Mutta koska JESus tunsi heidän urensa, wastais hän ja sanoi heille: i te ajatteletta teidän sydämishänne?

13. Kumpi on lewempi sanoa: si- syndis andert annetan sinulle: taikka nouse ja läp?

14. Waan että te tiedäisitte ihmi- sija olla olewan wallan maan päällä ut andert anda, (sanoi hän halwa- re:) minä sanon sinulle: nouse ja wuotees, ja mene kotias.

15. Ja hän nousi kohta heidän näh- ä, ja korjais wuoteensa, josa hän kinnut oli, ja meni kotiansa, kun- tain Jumalata.

16. Ja suuri hämmämys tuli kait- ta kunnioitit Jumalata: ja he astu peliwolla, saunden: me näim- määwänä kamalita.

17. Sitte läri hän ulos ja nä- publikanin uimeldä Lewin istuwan huonees, ja sanoi hänelle: Seura minä. Matth. 9: 9. Marc. 2: 14.

18. Ja hän andoi yltin kaikki, nousi kirjais händä.

19. Ja Lewi teki hänelle kotonansa ten pidon: ja paljo Publikaneja, muuta atrioitit heidän kansansa. Matth. 9: 10. Marc. 2: 15. Luc. 15: 1, 2.

20. Ja heidän Kirjanoppensa ja Phariseyret napisit hänen Dpetuslap- sa, sanoden: Miysi te Publikanein pimeisten kansa syötts ja justte?

21. Ja JESus wastaten sanoi heille: Herwet tarwige parandajata, waan kat. Matth. 9: 12, 13.

Marc. 2: 17. Luc. 19: 10.

22. En ole minä tullut wanhuus- ka kunnamaan, waan syndistä pa- nnupeen. 1 Tim. 1: 15.

23. Niin he sanoit hänelle: miysi Johanneren Dpetuslapset usein paastes wat, ja rukousta pitäwät, niin myöds Phariseusten (Dpetuslapset:) mutta si- nur syöwät ja juowat?

Matth. 9: 14. Marc. 2: 18.

24. Mutta hän sanoi heille: et te woi hääjoukka niinkamwan paastomaan waatia, kuin yllä on heidän kansansa. Es. 62: 5. 2 Cor. 11: 2.

25. Mutta päiwät tulewat, että yllä otetan heidän pois, jilloin pitä heidän paastoman niinä päiwinä.

26. Mutta hän sanoi myöds heille wertauksen: et paikkaa kengän nuden weran tilalla wanhaa waatetta: mu- toin myöds se uusi remäisee, ja uusi paikka ei sori wanhaan.

Matth. 9: 16, 17. Marc. 2: 21.

27. Ja ei pane kengän nuorta wi- naa wanhoiin leileihin: muntoin uuri wiina rikko leilit, ja se wuotaa ulos, ja leilit turmellau.

28. Mutta nuori wiina pitä pan- daman uusiin leileihin: niin he mo- lemmat tallella orat.

29. Ja ei tahdo kengän, josa juo wanhaa wiinaa, kohta nuerta juoda: sillä hän sanoo: wanha on parempi.

G. LUKU.

Kaki Sabbathista. Ne karitoistolakommenet uloswailtaan. Saarna autuallijesta ja ka- dottamajesta ilakka. Orysiälähen meno.

Ja tapahtui jälki Sabbathina, että hän käwi laihen läpihe: ja hänen Dpetuslapsensa katkoit tähläpöitä ja hierjit käsilänsä, ja sbit.

5 Mos. 23: 25. Matth. 12: 1. Marc. 2: 29.

2. Niin muntamat Phariseuksista sa- noit heille: miysi te teettä jota ei sori Sabbathina tehdä?

2 Mos. 30: 10. Luku 23: 12. Luku 31: 15. Luku 35: 2.

3. Ja JESus wastaten sanoi heille: ettekö te ole lutenet mitä Dawid teki, koska hän isoi, ja ne jotka hänen kansansa olit?

1 Sam. 21: 6.

4. Kuinga hän meni Jumalan huo- neseen, ja otti näkyleiwät, ja sbit, ja andoi myöds nille jotka hänen kansansa olit: joita ei muitten kuin Pappreit syöddä sepinnut.

2 Mos. 29: 32, 33.

3 Mos. 8: 31. Luku 24: 9.

5. Ja hän sanoi heille: ihmisen Poika on myös Sabbathin Herrä.

Matth. 12: 8. Marc. 2: 28.

6. Niin tapahtui myös toisna Sabbathina, että hän meni Synagogaan sisälle ja opetti: ja siellä oli yksi ihminen, jonka oikea käsi oli kumvettu.

Matth. 12: 9, 10. Marc. 3: 1.

7. Niin Kirjanopponeet ja Phariseukset wartioisit händä, jos hän Sabbathina parannaist; että he olisit löydet landen händä vastaan.

8. Mutta hän tiesi heidän asatuksensa: ja sanoi sille ihmiselle, jolla kumvettu käsi oli: nouste ja tule edes. Niin hän nousi ja seisoi.

9. Niin JESUS sanoi heille: Minä kysyn teiltä: Mitä Sabbathina sopi, hyövä tehdä, taikka pahaa tehdä? hengä vapahda eli kadotta?

10. Ja kuin hän kajahti ympäri heidän kaikkein päällensä, sanoi hän sille ihmiselle: ojenna kätes, ja se teki niin: Ja hänen kätensä tuli terveksi, niinkuin toinengin.

1. Kun. 8: 13: 8.

11. Mutta he tulit tyhmyttä täyteen, ja puhuit keikenänsä, mitä heidän pidäis JESUJELLE tekemän.

12. Mutta niinä päivinä tapahtui, että hän meni nuorelle rukoukseen: ja hän oli yli yötä Jumalan työssä rukouksesa.

Matth. 14: 23.

13. Ja kuin päivä tuli, kului hän Opetuslapsensa, ja valitsi heistä kaksitoista ihmennä, jotka hän myös Apostoleiksi nimitti:

14. Simonin, jonka hän myös Petarixi kului, ja Andreaxen hänen veljensä, Jacobin ja Johannexen, Philipuxen, ja Bartholomeuxen,

Joh. 1: 42.

15. Mattheuxen ja Thomaxen, Jacobin Alphein pojan, ja Simonin, joka kului Zolotes,

16. Judan Jacobin pojan, ja Judas Ischariothin, joka myös oli pettää.

17. Ja koska hän meni alas heidän kansansa, seisoi hän lakialla paikalla; ja hänen Opetuslastensa joukko, ja suuri kansan paljous kaikesta Judeasta ja Jerusalemistä, ja randalaiset Tyrosta ja Sidonista, jotka olit tulleet händä

luoksemaan: ja että he parantaisit heidän taudeistansa;

Matth. 4: 23. Marc. 6: 56.

18. Ja jotka irvailuttivat tietä hengiltä: ja he parantit.

19. Ja kaikki kansa pyysi häntä seurata: sillä voima lähi häntä parantaa kaikki.

Matth. 11: 2. Marc. 5: 30.

20. Ja hän nosti silmänsä Opetuslastensa puoleen, ja sanoi: Mitä te wairvaiset: sillä teidän on Jumalan walda kunda.

Matth. 5: 30.

21. Nutuat jotka nyt syötte ja raivitan. Nutuat jotka nyt nauratte, sillä teidän pitää nauraman.

Et. 55: 1. Luca 6: 2. Luca 6: 26.

22. Nutuat oletta te, jotka wihawat teitä, ja eroittawat teitä, ja pilkkawat teitä, ja hylkäwat teitä, niinkuin kelwottoman Pojan tähden.

Matth. 5: 12.

1. Pet. 2: 19. Luca 6: 14. Luca 6: 22.

23. Illoikat sinä päivänä, ja muittat: sillä kato, teidän on suuri Tawwahasa: Niin teidän heidän Jänä Prophetaille.

Up. 2: 5: 41. Luca 7: 51.

24. Mutta woi teitä rikkaita, teillä on teidän lohdutusenne.

Up. 17: 14. Up. 49: 19. Im. 6: 1, 2. Luc. 16: 25. Jac. 5: 1.

25. Woi teitä, jotka raivutte, sillä teidän pitää isoman. Woi teitä, jotka nyt nauratte! sillä teidän murehtiman ja itemän.

San. 1: 14: 18. Et. 65: 13. Jac. 1: 11.

26. Woi teitä, jotka kaikki teitä kiihtävät! sillä niinä teidän heidän Jänä wäärille Prophetille.

27. Mutta minä sanon teille, kuuletta: rakastat wihokkuisuutta, kät hyövä niille jotka teitä raivutte.

2. Mos. 28: 4. San. 1: 23: 2.

28. Siunatkat niitä, jotka wihawatte, sillä heidän roikkewat: Rukoilkat niiden wihawattia, sillä heidän teitä wahingoittawat.

Up. 2: 7: 60. Rom. 12: 14, 20. 1. Cor. 13: 10.

29. Ja jota sinä löydät rikkaita, riige myös hänelle toimen: ja jota nälkä woi kaupun, älä myös kättä siinä hametta.

San. 1: 20: 27. Luca 24: 29. Matth. 5: 32. Rom. 13: 14.

1. Cor. 5: 7. 1. Cor. 13: 10.

30. Waan anna jolaithe teitä

1. anoo: ja sildä joka sinuu omas
älä jälle ano. 5 Mos. 15: 7.
L. 3: 27. Matth. 5: 43. 2 Cor. 8: 14.
1 Job. 3: 17.

Ja niinkuin te tahdotta, että
sten pitä teille tekemän, niin
te te heillekkin. Matth. 7: 12

Ja jos te rakastatte niitä jotka
rakastavat, mikä kiitos teille siitä
sillä syndisetkin rakastavat niitä
te he rakastetan. Matth. 5: 46.

Ja jos te teettä hyvää teidän
näkijellenne, mikä kiitos teille siitä
sillä syndiset sen myös tekewät.

Ja jos te lainatte niille, joilta
vovotta jälle saavanne, mikä kii-
zeille siitä on? sillä syndisetkin lai-
n syndisille, että he tasan jälle
5 Mos. 15: 8. Matth. 5: 42.

Kuitengin rakastat teidän wi-
janne ja tehkät hyvää, ja lainat-
ja älkät mitän siitä toivoko: niin
n palkkanne on suuri, ja teidän
oleman ylimmäisen pojat: sillä
ou laupias kiittämättömiä ja pa-
kohtan. Matth. 5: 44.

6. Olkat sentähden laupiat, niin-
teidän Jhännekin laupias on,
Matth. 5: 48.

7. Älkät duomitko, ettei teitä duo-
mii: älkät sadatelko, ettei teitä sa-
llaiisi: andexi andakat, niin teille
ei annetan. Matth. 7: 1.

Rom. 2: 1. 1 Cor. 4: 5.

8. Andakat, ja teille annetan: hy-
mitan, kiitetyn ja sulloin, ja
vovotawan he andairat teidän hel-
me: sillä juuri sillä mitalla, jolla
nittatte, pitä teille jälle mitatta-
1. San. 1: 10: 22. Luc. 19: 17.

Matth. 7: 2. Marc. 4: 24. Gal. 6: 7.

9. Mutta hän sanoi heille wertan-
taitako solia sokiata talutta? eikö
nolemmat hantaa lange? Es. 42: 19. Matth. 15: 14.

10. Ei ole Optuslappi ylige Mes-
usa: mutta jokainen on täydellinen
a hän on niinkuin hänen Mehtarinsa.
Matth. 10: 24. Job. 13: 16. Luku 15: 20.

11. Mutta kuingas näet raihan
on weljes filmäjä; waan et ha-
pe malkaa joka on omasa filmäjä?
Matth. 7: 3.

42. Eli kuingas taidat sanoa wel-
jelles: weljeni, pidä, minä otan raiha
kan joka on filmäjä, ja et itse näe
malkaa joka on omasa filmäjä? Ei-
nä ulkofullattu, ota ensin malka omasa
ta filmäjä: ja kazo fitte, jos taidat
otta raihan joka on weljes filmäjä.

San. 1: 18: 17.

43. Sillä ei ole se hyvä puu, joka
teke pahan hedelmän, eikä paha puu
joka teke hyvän hedelmän.

Matth. 7: 17. Luku 12: 33.

44. Sillä jokainen puu titaan hede-
mästänjä: Sillä ei orjantappuroista
koeta fikunita, eikä ohdakeista haeta
wiinamarjoja. Matth. 7: 16.

45. Hyvä ihminen tuotta edes sy-
dämensä hyvästä tararasta hyvää: ja
paha ihminen sydämensä pahasta ta-
warasta tuotta edes pahaa. Sillä sy-
dämen kyllydestä hänen suunsa puhuu.

Matth. 12: 34.

46. Mitä te siis minna kugutta
HETra, HETra: ja et te tee mitä
minä sanon? Mal. 1: 8. Matth. 7: 21.

Luku 25: 11. Luc. 13: 25. Rom. 2: 13.

Jac. 1: 22.

47. Kuka ikänä tulee minun tykö-
ni, ja kuulee minun sanani, ja teke ne,
sen minä osotan teille kenen kaltainen
hän on. Matth. 7: 24.

48. Hän on sen ihminen kaltainen,
joka huonensa rakensi, ja kaimoi sy-
wään, ja pani perustuksen kallion pääl-
le. Koska siis wuo tuli, syfäis wirta
sillä huonetta, ja ei woinut händä li-
kutta: sillä se oli perustettu kallion
päälle.

49. Mutta joka kuulee ja ei tee, se
on sen ihmisen kaltainen joka huonensa
sa rakensi maan päälle ilman perustusta:
jota wirta syfäis: ja se koha kukistui,
jonga huonen langemus oli suuri.

7. L U K U.

Sadanpäämiehen palvelia. Kesti Rainisa.
Johannes lähettää opetuslapsensa.
Synninen waimo.

Mutta koska hän Kansan kuulten oli
päättänyt kaikki sanansa, meni
hän Capernaumiin.

2. Ja yhden Sadanpäämiehen pal-
velia sairasti kuollemallansa, joita hän
paljo peti. Matth. 8: 5.

3. Koska hän siis JEsuxesta kuuli, lähetti hän Judalaitien vanhimmat hänen työnsä rukoilemaan häntä, että hän tulisi ja parannaits hänen palveliansa.

4. Koska he tulit JEsuxen tykö, ruvoilt he häntä hartasti, ja sanoit: hän on mahdollinen ettäs hänelle sen teet:

5. Sillä hän rakastaa meidän Kanssaamme, ja rakensi meille Synagogan.

6. Niin JEsus meni heidän kanssansa. Ja kuin ei hän illen ollut kanskana huoneista, lähetti Sadanpäämies ystäwitänsä hänen työnsä, sanoden hänelle: JEsuxa, älä waiwa sinuas: sillä eu ole minä mahdollinen ettäs minun katonni ala tulsiit:

7. Sentähden eu minä myöds igtäni lutenut mahdolliseri tulemaan sinun tykö: mutta sano sanalla, niin miun palveliani paranee.

8. Sillä minä olen myöds ihminen wallan ala asetettu, ja miun allani on sotamiehid: ja sanon iälle: mene, niin hän menee: ja toiselle: tule, ja hän tulee: ja minun palveliallani: Tee se, ja hän teke.

9. Mutta koska JEsus sen kuuli, ihmetteli hän häntä: käänsi hämensä, ja sanoi kansalle, joka häntä seurais: Minä sanon teille: eu ole minä Israelisa sentaltaijista uskoa löymäyt.

10. Ja kuin ne, jotka läherettyt olit, kotia palaijät, löysit he palvelian terwenä, jota sairastanut oli.

11. Ja tapahtui sen jälleen, että hän meni Raupungin, jota Nain kutsutaan: ja hänen kansansa meni nouda hänen Dpetuskastansa, ja paljo wäkeä.

12. Mutta koska hän Raupungin porttia lähestyi, kago, kuollut kannettin ulos, joka oli äitinsä ainoa poika, ja se oli leski. Ja paljo Raupungin kansasta käwi hänen kansansa.

13. Koska JEsuxa hänen näki, ar-mahiti hän hänen päällensä, ja sanoi hänelle: älä itke.

14. Ja meni ja rupeis paariin: (Ja kandaajat seisahdit,) ja hän sanoi: Nou-rulainen, minä sanon sinulle: nouse ylös.

17. 2. 9: 40.

15. Ja kuollut nousi istuakke, ja

rupeis puhumaan: Ja hän andei äitillensä.

16. Ja pelko tuli kaikille, ja tui-nioigit Jumalata, sanoden: suuri Prop-heta on noshnut meidän seisaamme. Jumala on hänen kansansa etu.

Marc. 7: 37. Luc. 1: 68. Luka 24: 14. Job. 4: 19. Luka 6: 14. Luka 9: 17.

17. Ja tämä sanoma kuului hän kaikkeen Judeaan, ja kaiken se-himaakunnan ymbäri.

18. Ja Johannerelle ilmoitti Dpetuskastansa näistä kaikista. Ja Johannes kagui tykönsä kati Dpetuskastansa.

19. Ja lähetti JEsuxen tykö sanoden: Oletkos se tulewa, eli meidän toijta odottaman?

20. Koska nämät miehet tulit hänen tykönsä, sanoit he: Johannes kati lähetti meidän sinun tykö, sanoden: oletkos se tulewa, eli piäit meidän toijta odottaman?

21. Sillä hetkellä paransi hän me da taudeijsta ja wisaarijsta ja poh-hengijsta: ja andei monelle selialle.

22. Ja JEsus wastais, ja sanoi heille: mengät ja sanokat jällen Johannerelle mitä te wäbnet, ja te olette: soliat saawat näkönsä, ja wä-let käywät, spitaliset puhdiertan, keroit kuulewat, kuollut herätetan, ja hille saarnatan Euangeliumi.

Es. 29: 18. Luka 35: 5. Luka 6: 1.

23. Ja autuas on se joka ei me miunsta.

24. Ja koska Johanneren sanomat tajat meuit pois, rupeis hän sanoma Johanneresta kansalle: mitä te kagorpeen kagamaan? ruokoako, josta lelda häätöytetan?

25. Eli mitä te läyitte kagomaan ihmijstäk pehmoisün waatterisün puu-tua? Kago, ne jotka koreisa waatterit owat, ja herkuilliseri eläwät, ewat keningallijisa kartanossa.

26. Taikka mitä te menitte kagomaan? Propheetatako? minä sanon te le: ja enä kuin Prop-heta.

27. Tämä on se, josta Kirjoitetaan: Kago, minä lähetän minun Eu-

niä sinun lastuissasi eteen, waluista-
m sinun tietäsi sinun etees:

Mat. 3: 1. Marc. 11: 10. Marc. 1: 2.

8. Sillä minä sanon teille: niiden
jotka waimoista syntyneet ovat,
ole yhtä suurenbata Prophetata,
1 Johannes Kastaja: Kuitengin se
1 vähempi on Jumalan waldata-
2, on suurempi häändä.

9. Ja kaikki kansa kuin hänen ku-
ja Publikanit, annoit Jumalalle oi-
den, ja kastettiin Johanneksen Kastella.

10. Mutta Phariseuret ja Lainop-
et kazoit ylönn Jumalan neumon itse
änsä kohtan, ja ei heitä kastettu
eldä.

11. Niin JESUS sanoi: keneen
minä tämän sulukunnan ihmiset
tan? Ja kenenkä kaltaiset he ovat?

Matth. 11: 16.

12. He ovat niiden lasten kaltaiset,
a Turulla istuvat, ja huutawat
ien toisellensa, ja sanovat: me o-
ma huilua soittanet teidän edesänne,
et te hypännet: me olemma teille
sannet murhewirjää, ja et te itkenet:

13. Sillä Johannes Kastaja tuli,
te syönyt leipää, eikä juonut wiinaa:
te sanotta: hänellä on Berkele.

Matth. 3: 4. Marc. 1: 6. Luc. 1: 15.

14. Ihmisen Poika on tullut, syö
juo, ja te sanotta: Kago ihmistä
häritä ja wiinan juomarita, Publi-
ein ja symeisten ystäwätä:

15. Ja wiifaus on wanhurikautettu
hda hänen lapsildansa. Matth. 11: 19.

16. Niin yri Phariseuksista rukoili
dä rualle kansansa: Ja hän meni
risteuren huoneeseen, ja atrioigi.

17. Ja kazo, yri waimo oli Kan-
hija, joka oli syndinen: ja kuin
jai kuulla, että hän atrioigi Pha-
ryen huoneesa, toi hän Klajin kal-
1 woidetta: Matth. 26: 6.

Marc. 14: 3. Joh. 11: 2. Luku 12: 3.

18. Ja seisoi takana hänen jalkain-
urefesa itkein: ja rupeis kyyneleil-
kastamaan hänen jalkojansa, ja
päänsä hiuxilla kuwais, ja juu-
ndoi hänen jalkainja, ja woiteli
pitella.

19. Mutta koska Phariseus sen nä-
ka hänen kikkunut oli, sanoi hän
nsä: jos tämä olisi Propheta,

niin hän tiedäis mikä ja millinen tä-
mä waimo on, joka häneen rupe: että
hän on syndinen: Luc. 15: 2.

40. Ja JESUS wastaten sanoi hä-
nelle: Simon, minulla on jotakin si-
mulle sanomista. Hän sanoi: Mestari,
sanos.

41. Kari welkamieitä oli yhdellä
lainajalla: yri oli welkaa wiifi sataa
pennungit, ja toinen wiifkymmendä.

42. Kosta ei heillä ollut waraa ma-
yaa, andoi hän molempain anderi: Sa-
nos siis, kumpi näistä häändä enämmän
rakastaman pitä?

43. Simon wastaten sanoi: minä
luulen, että se jollen hän enämmän
anderi andoi: hän sanoi hänelle: oi-
kein sinä duonigit.

44. Ja hän käänsi igensä waimoa
päin, ja sanoi Simonille: näettäsi tä-
män waimon? minä tulin sinun huo-
neseen, et sinä andanut wettä minun
jalwoilleni: mutta tämä kyyneleillä
kasti minun jalkani, ja ne hiuxillansa
kuwais. 1 Mor. 18: 4.

45. Et sinä minun juuta andanut:
mutta tämä, sittekuin hän tähän tuli,
ei ole lakannut minun jalkaini juuta
andamasta.

46. Et sinä minun päätäni iljyillä
woidellut: mutta tämä woitella minun
jalkaini woiteli.

47. Minä sanon sinulle: sentähden
että hänelle paljo syndiä anderi an-
nettin; niin hän paljon rakasti: mut-
ta jolle vähempi anderi annetan, se
wähemmän rakastaa.

48. Niin hän sanoi hänelle: sinun
syntis ovat anderi annetat.

49. Niin rupeijit ne jotka myös
atrioigit, sanomaan kesteuänsä: kuka
tämä on, joka synnitkin anderi anda?
Matth. 9: 2, 3. Marc. 2: 7.

50. Niin hän sanoi waimolle: sinun
ustkos on sinun wapari tehnyt: mene
rauhaan. Matth. 9: 22. Marc. 5: 34.
Luku 10: 52. Luc. 8: 48. Luku 18: 42.

S. LUKU.

Sanan-kunilain muoto. Kajuksma merellä.
Punainen tauti. Jaururen tytär.

Ja sitte tapohtui, että hän waelsi lä-
pige kaupungeita ja kvlää, saarna-

ten ja ilmoittain Evangeliumita Jumalan valdakuunasta: ja ne karitoista kymmenä hänen kansansa:

2. Ja muutamat vaimot, jotka olit paratut pahoiſta hengistä, ja taudeista, nimittäin: Maria, joka kutsuttiin Magdalena, josta seikemän Berkelettä oli lähtenyt ulos: Matth. 27: 55, 56. Marc. 16: 9. Job. 19: 25.

3. Ja Johanna Chusan Herodexen Joudin emändä, ja Susanna, ja monda muuta, jotka häändä heidän tarvarastansa palvelit.

4. Mutta koska paljo kansaa koulounui, ja rienjit jokaiksesta kaupungista hänen tykönsä, sanoi hän vertauxen kautta: Matth. 13: 3. Marc. 4: 1, 2c.

5. Kylväjä meni ulos siemendänsä kylvämään: ja kuin hän kylvä, langeis muutama tien oheen, ja se tallatit, ja taivan linnut söit sen.

6. Ja muutama langeis kiviäköhön, ja koska se tuli ylös, kuirvetui se ettei ollut märkettä.

7. Ja muutama langeis orjantappuroihin, ja orjantappurat ymmä kälwit ylös ja tukahutit sen.

8. Ja muutama langeis siihen hyvään maahan, ja kuin se kävi ylös teki se satakertaisen hedelmän. Koska hän tämän sanoi, huusi hän: jolla on korvat kuulla, se kuulkan.

9. Niin hänen Opetuslapsensa kysyit hänellä, sanoden: mikä olis tämä vertaus? Matth. 13: 10. Marc. 4: 10.

10. Niin hän sanoi: teille on annettu tuta Jumalan valdakuunan salaudet: mutta muille vertausten kautta, ettei heidän sitä pidäisi näkemän, waikka he näkijit, eikä ymmärtämän, waikka he kuulijit. Es. 6: 9. Hes. 12: 2. Matth. 11: 25, 26. Luka 13: 14. Marc. 4: 12. Job. 12: 40. Ap. T. 28: 26. Rom. 11: 8. 2 Cor. 3: 5, 14.

11. Mutta tämä on se vertaus: Siemen Jumalan sana: Matth. 13: 18. Marc. 4: 18.

12. Mutta jotka tien oheen, ovat ne, jotka kuulevat: sitte tulee Berkele, ja otta sanan heidän sydämistänsä, ettei he niikoisi ja vapari tulisi.

13. Mutta jotka kiviäköhön, ovat ne, jotka he kuulevat, ottavat he sa-

nan ilolla vastaan: ja ei heillä ole juurta, hekxi: he uistovat, ja kintaurajalla langewat pois.

Matth. 13: 20. Marc. 4: 16.

14. Mutta se kuin orjantappuroihin langeis, ovat ne, jotka kuuluvat ja menevät pois, ja tukahutetun rusta, rikkaudesta, ja elämän hetimitä eikä kanna hedelmätä. Matth. 13: 21. Marc. 10: 23. Luc. 18: 24. 1 Tim. 6: 7.

15. Mutta jotka hyvään maahan ovat ne, jotka sanan kuuluvat ja kiewät hyvällä ja toimellisella miehellä, ja saattawat hedelmän tähtälisyydellä.

16. Niin ei kengän joka kysyttyä, peitä sitä astialla, eikä pöydän ala: mutta panee sen jalkaan, että sisälletulevaiset walleuden. Matth. 5: 15. Marc. 11: 33.

17. Sillä ei ole mitän salattua ei ilmet tule: eikä peitetty, ja tiettäväri ja sulki tule. Matth. 10: 26. Marc. 4: 22. Luc. 12: 2.

18. Käpökat siis, kuinga te katta: sillä jolla on, hänelle piä taitaman: jolla taas ei ole, se hänellä näky olewan, otetaan pois. Matth. 13: 12. Luka 11: 35. Marc. 4: 25. Luc. 19: 24.

19. Niin tulit hänen äitinsä welsjensä hänen työnsä, eikä häändä puhutella kansalda. Matth. 12: 46. Luka 13: 55. Marc. 6: 3.

20. Ja se ilmoitettin hänelle, den: sinun äitisi ja welsjes seisona kona, ja tahtowat sinua nähdä.

21. Niin hän vastais, ja heille: minun äitini ja welsjeni, jotka Jumalan sanan kuulon tekewät sen. Job. 15: 14. 2 Cor. 10: 15.

22. Ja yhtenä päivänä tapatti että hän hahteen astui ja hänen tuölapsensa; ja sanoi heille: menkää ylijen toiselle rannalle, ja he menkää. Matth. 8: 23. Marc. 4: 35, 36.

23. Mutta koska he purjehtivat hän mukkui, ja tuulisää nosti merestä: ja he laineilda täpättin, olit suuresta hädästä.

24. Niin he menit, ja heidät kutsuttiin, ja sanoden: Mehtarit, Mehtarit, meidän kumma. Niin hän nousi ylös, ja

ilda, ja weden aldo; ja ne lakkai- ja tuli tywenexi.

25. Niin hän sanoi heille: kusa tei- uskenne on? mutta he peljäsytit ihmettelit, sanoden keisänenä: kuka tämä on? sillä hän kästee myöös uida ja wettä, ja netin owat hänelle ktiatset. Ps. 107: 25, 29. Joh. 26: 12.

26. Ja he purjehdit Gadarealaisten an puoleen, joka on Galilean koh- la. Matth. 8: 28. Marc. 5: 1.

27. Ja kuin hän maalle meni, koh- hänen kaupungista yri mies, jolla Berkelet jo kauwan aikaa ollet, ja welenut waatteista yllensä, eikä ollut pesä, waan haudoisa.

28. Mutta kuin hän näki JESu- s: surui hän ja langeis hänen eteen- maahan, ja sanoi suurella äänellä: k minun on sinun kansas JESu, plimmäisen Jumalan Poika? Mi- rukoilen sinua, älä minua waiwaa.

29. Sillä hän oli kästent rietai- hengen ihmisestä mennä ulos; joka wan aikaa oli händä waiwannut: hän oli kahleilla sidottu, ja jalka- hoisa pidetty; ja rikkoi sitet, ja wie- Berkeleldä korpeen.

30. Mutta JESus kysyi häneldä ja si: mikä sinun nimes on? hän sa- Regio: sillä menda Berkelettiä oli ten mennyt sisälle.

31. Ja he rukoilit händä, että hän heitä sywyteen mennä.

32. Niin siellä oli suuri lauma si- s: sydmäjä wuorella: Ja he rukoilit hä, että hän sallsis heidän niihin pnä. Ja hän sallsi heidän.

33. Niin Berkelet lärit ulos siitä ksestä, ja menit sikoihin: Ja lauma s: itsensä äkisti syrjäldä mereen, ja ktyi.

34. Mutta koska paimenet näit mi- tapahdun, pakenit he: menit pois ja wstitt sen kaupungisa ja kylisä.

35. Niin he menit ulos kahomaan l kain tapahdunut oli: ja tulit JES- en työb, ja löysit sen ihmisen joka rkelet lähtenet olit, istuwan waate- una, ja taidosansa JESuxen jalkain pesä: ja he pelkäisit.

36. Mutta myöös ne, jotka sen näh-

net olit, ilmoitit heille, kuinga se Ber- keleldä riinwattu oli terweyi tullut.

37. Ja kaikki Gadarealaisten lähi- maakuunan joukko rukotli händä me- nemään pois heidän työbänsä; sillä hei- dän päällensä oli tullut suuri pelko: Niin hän meni hahteen, ja tuli jälleen takaisin. Ap. 2: 16: 39.

38. Mutta se mies, josta Berkelet olit lähtenet ulos, rukotli händä, että hän sais olla hänen kansansa: Mutta JESus lasi hänen pois, sanoden: Marc. 5: 18.

39. Palaja kotias, ja ilmoita, kuin- ga suuret työt Jumala sinulle teki. Ja hän meni pois, ja saarnais ymbäri kaiten Kaupungin, kuinga suuret työt JESus hänelle teki.

40. Ja tapahdun, koska JESus pa- lais, otti kansa hänen wastan; sillä kaikki odotit händä.

41. Ja kaho, yri mies tuli, jonka nimi oli Jairus, ja se oli Synagogan Päämies: ja langeis JESuxen jalkain juureen, ja rukotli händä tulemaan hänen huonesensa: Matth. 9: 18. Marc. 5: 22.

42. Sillä hänellä oli ainoa tytär lähes kahdentoistakymmeneen wuotinen, ja se kuoli. Mutta hänen mennessänsä ahdisti kansa händä.

43. Ja yri waimo, joka oli ymaista tautia kaxitoistakymmendä wuotta sai- rastanut, ja oli kaiten saatunsa pa- randaille kuluttanut, ja ei woitu kel- dän paratta; 3 Mos. 15: 24, 25. Matth. 9: 20. Marc. 5: 25.

44. Kuin hän käwi takana, ja ru- peis hänen waattensa palteseen: niin kohta hänen werensä juoru asetui.

45. Ja JESus sanoi: kuka on se joka minun rupeis? Mutta koska he kaikki kielsit, sanoi Petari, ja ne jot- ka hänen kansansa olit: Mestari, Kan- sa ahdistaa ja tungee sinua, ja sinä sa- not: kuka minun rupeis?

46. Mutta JESus sanoi: joku mi- nuun rupeis: sillä minä tunsin woiman minustani lähtenen ulos.

47. Mutta koska waimo näki ettei se salaa ollut, tuli hän wapisten, ja maahan langeis hänen eteensä, ja ju- listi kaitelle kansalle, mingä syyn täh-

den hän eli häneen ruvennut, ja kuinga hän niin äkistä terveyxi tuli.

48. Mutta hän sanoi hänelle: ole hyväksä turvassa, tyttärenti, sinun uskos on sinua auttanut: mene rauhaan.

49. Koska hän vielä puhui, tuli yri Synagogan Väämicheldä, sanoden hänelle: sinun tyttäres on kuollut: älä Mestaritita waihraa. Marc. 5: 35.

50. Waan koska JESUS sen kuuli, wastais hän händä, sanoden: älä pelkää: usko ainoastaan, niin hän paranee.

51. Mutta kuin hän huoneeseen tuli sisälle, niin ei hän sallinut ketän tulla sisälle, waan Petarin ja Jacobin ja Johanneren, ja sen lapsen Isän ja äitin.

52. Ja he kaikki itkit ja paruit händä. Waan hän sanoi: älkät itket: ei hän ole kuollut, waan makaa.

53. Ja he nauvoit händä, tieten että se kuollut oli.

54. Niin hän ajoi kaikki ulos, rupeis hänen läteensä, ja hunsi, sanoden: Piikainen, uouse ylös. Jos. 11: 11, 43.

55. Ja hänen hengensä palais, ja hän kohta nousi ylös: Ja hän läski hänelle anda ruokaa.

56. Ja hänen vanhemmansa hämmästyit: Mutta hän haasti heitä telengän sanomasta sitä kuin tapahtui.

D. LUKU.

JESUS lähettää Apostolinsa saarnamaan; ruokki wiisi tuhatta miestä. Apostolien tunnustus Hänestä; kuinga hän kirjastetaan, ja ulosajaa perkeleitä, ja puhuu kärsimisehensä.

Mutta hän kutsui kokoon ne kaxitoistakymmeniä Opetuslastansa, ja annoi heille woiman ja wallan kaikkein Perkelitten ylige, ja taudit paranda: Marc. 10: 1. Marc. 8: 13. Luku 6: 7. Luc. 6: 13.

1. Ja lähetti heitä saarnamaan Jumalan waldakundaa, ja parandamaan sairaita; Marc. 10: 8.

3. Ja sanoi heille: älkät ottako mitään myydänne tielle, eikä sanvoja, eikä myös säkkiä, eikä leipää, eikä rahaa: älkät myös kahta hametta pitäk.

Marc. 10: 9. Marc. 6: 8. Luc. 22: 35.

4. Ja johon huoneeseen te tuletta

sisälle, sinä te oikat, ja josta ulos. Marc. 6: 10. Luc. 22: 35.

5. Ja kuka ikänd ei teitä watan, niin menget peis sitä Raumpiista, ja pudistatet toman taidon twolstanne, todistaxeti heitä woih. Marc. 10: 14. Marc. 6: 11. Luc. 10: 12. Ap. 2: 13: 51. Luku 18: 6.

6. Ja he menit ulos ja kysylisä, saarnaten Euangeliama parantit jokapaikasa.

7. Mutta Herodes Tetrachos kaikki mitä hänelä tehty oli: epäilli, että muntamat sanolnaxen nosnexi kuolleija: Marc. 14: 1. Marc. 6: 14.

8. Muntamat taas Elian lumen, ja muurt, että joku twol Propheetaista oli nosnut ylös.

9. Ja Herodes sauci: Joka kailan minä seikkaisin: waan kumä liene, josta minä sentkaltaihen? Ja hän pyysi nähä händä.

10. Ja Apostolit palaisi, ja kyllit hänelle kaikki mitä he olit. Ja hän otti heidän twönsä, ja erinänsä Bethsaidan Kaupungimaahan. Marc. 14: 13. Marc. 6: 14.

11. Koska kansa sen ymmärrä, raisit he händä, ja hän twolmastan, ja puhui heille Jumalan dakunnasta, ja jotta parantit wigit, teli hän terweyi.

12. Mutta päinöä rupeis jomaan: ja ne kaxitoistakymmeniä ja sanoi hänelle: päästä kansamään lähikyliin, ja majoihin maan ruokaa saamaan; sillä me nua täällä erämaasa. Marc. 14: 15. Marc. 6: 35. Jos.

13. Niin hän sanoi heille: antet heille sydräwätä: mutta he ei meillä enämpi ole kuin wiisi ja kaxi kalaa, ellen me ruokaa kaikelle tälle kansalle.

14. Sillä heitä oli lähes wiisihatta miestä. Niin hän sanoi Opetuslastillensa: pangat heitä istunsi hungin jouktoon wiisikymmendä.

15. Ja he teit niin: ja wähdän kaikki atroisemaan.

16. Niin hän otti ne kaxi ja kaxi kalaa, ja kaxi

nais näitä: ja murji ja andoi Dectuslapille paama Skansan eteen.

17. Ja he söit kaikki ja ravittin: koottin tähteitä kuin jäi, laivoista-amerudä korja muruja.

18. Ja tapahtui koska hän yrinänsä vilemäsä oli, olit myös Dectuslap hänen kansansa, ja hän kysyi heil-sanoden: Kenengä sanoo kansa minä olewan? *Matth. 16: 13. Marc. 8: 27.*

19. Mutta he vastaisit, ja sanoit: jannes Kastajan, ja muutamat Es, muutamat taas jongun wanhoista ophetaista noinen ylös.

Matth. 14: 2. Marc. 6: 14.

20. Niin hän sanoi heille: Kenengä te sanotta minun olewan? Was- Petari, ja sanoi: jiuä olet Julan Kristus. *Joh. 6: 69.*

21. Ja hän haasti heitä, ja kielsi än kellengän sitä sanomajta.

22. Ja sanoi: ihmisen Bojan pitä kärjymän, ja hyljättämän wan- milda ja Wappein päämiehildä ja nandena pääwänä hän on noussewa

Matth. 17: 22. Marc. 8: 31.

Luku 10: 33. Luc. 18: 31.

23. Niin hän sanoi kaikille: jos tahtoo minun peräsäni tulla, hän ikän igränsä, ja ottakan ristinsä päiwä, ja seurakkan minua.

Matth. 10: 38. Luku 16: 24. Marc. 8: 34.

Luc. 14: 27.

24. Sillä joka hengensä tähdellä tahtoo, hänen pitä sen kadotta- mita: mutta joka hengensä kadotta mit- tähteri, hän pitä sen tallella.

Matth. 10: 39. Luku 16: 25. Marc. 8: 35.

Luc. 17: 33. Joh. 12: 25.

25. Sillä mitä se hyödyttä ihmistä, hän kaiken mailman voitais, ja se kadotais, eli wahingoon saattais?

26. Sillä luku ikänä minua häpe, minun sanojani, sitä ihmisen Bojan häpemän, koska hän on tulewa u ja Isän, ja pyhäin Engelitten laija.

Matth. 10: 33. Marc. 8: 38. c. 12: 9. 2 Tim. 2: 12. 1 Joh. 2: 23.

27. Mutta minä totisefti sanon teille: tamat ovat jotka tästä seisojat, jot- maija luolemata, siihenasti kuin akewät Jumalan waldekunnan.

Matth. 16: 28. Marc. 9: 1.

28. Ja tapahtui kahdeksan päiwän perästä, näiden sanain jälkeen, että hän otti työbäsä Petarin ja Johannexen ja Jacobin, ja meni ylös vuorelle rukoi- lemaan.

Matth. 17: 1. Marc. 9: 2.

29. Ja kuin hän rukoi, muutui hänen kaswonja, ja hänen waattensa tulit walkiari ja kiildäwäxi.

30. Ja kago, kaxi miestä puhui hä- nen kansansa, jotka elit Moses ja Elias:

31. Jotka näyit kumiasa, ja pu- huit hänen menoiansa, jonga hän täyt- täwä oli Jerusalemisa.

32. Mutta Petari, ja jotka hänen kansansa olit, olit unesta raskautet: Mutta koska he heräisit, näit he hä- nen kumiansa, ja ne kaxi miestä jotka seisoi hänen työbänäsä.

Dan. 8: 18. Luku 10: 9.

33. Ja tapahtui, koska he läxit hä- nen työbänäsä, sanoi Petari Jesuxelle: Mestari, hyvä on meidän tässä olla, tehkämme tähän kolme majaa, jinnulle yhden, Moserelle yhden ja Elialle yh- den: eikä tiennyt mitä hän sanoi.

34. Ja hänen näitä puhuisansa, tu- li pilwi ja warjois ymbäri heidän: mutta he pelsästyt, koska he tulit pil- wen sisälle.

35. Ja ääni tuli pilwistä, sanoden: Tämä on se minun rakas Poikani, Kuulkat händä.

5 Mos. 18: 19.

Es. 42: 1. Matth. 3: 17. Luku 17: 5. Marc.

1: 11. Luku 9: 7. Luc. 3: 22. Ap. 1: 3: 22.

Col. 1: 13. 2 Pet. 1: 17.

36. Ja kuin ääni parhallansa kuului, löyjit he Jesuxen yrin. Ja he waik- nit, eikä mitän kellengän minä päiwinä jutellet uskijä kuin he nähnet olit.

37. Mutta se tapahtui toisna päi- wänä, koska he menit alas vuorelda, kohtais heitä paljo wäkeä.

Marc. 9: 14.

38. Ja kago, yri mies huusi kans- sasta, sanoden: Mestari, minä rukoi- len sinna, kago minun poikani puoleen: Sillä hän on minulle ainokainen.

Matth. 17: 14.

39. Ja kago, hengi etta hänen, ja hän huuta kohta, ja se repi händä, niin että hän wahin, ja se luopui tuiskalla häneftä, koska hän händä rundelec.

40. Ja minä rukoiin sinun Dectuslapias händä ajamaan ulos, umtta ei he weinet.

41. Niin JESus vastais, ja sanoi: O uskomaton ja nurja sukukunda, kuinga lauvan mimun pitä teidän tykönäme oleman, ja teitä kärkevän? tuo poikas tänne.

42. Ja koska hän vielä tulosa oli, repeli händä Berkele, ja muserteli: mutta JESus nuhteli sitä rietasta hengeä, ja paransi pojan, ja andoi hänen jälleen Isällensä.

43. Niin he kaikki hämmästyit Jumalan kunniallista voimaa. Mutta koska kaikki ihmettelit kaikkia niitä kuin JESus teki, sanoi hän Opetuslapsillensa:

44. Bangat te nämät puhut korvillinne: sillä tuleva on, että ihmisen Poika annetaan ylönn ihmisten käsiin.

Matth. 16: 21. Luku 17: 22. Marc. 9: 31. Luc. 24: 7.

45. Mutta ei he ymmärtänet sitä sanaa, ja se oli heillä peitetty, niin ettei he sitä ymmärtänet: ja he pelkäsiit kyhyä sitä sanaa häneldä.

Marc. 9: 32. Luc. 2: 50. Luku 18: 34.

46. Niin tuli myös lampaus heidän kestenänsä, kuka heistä suurin olis.

Matth. 18: 1. Marc. 9: 33, 34. Luc. 22: 24.

47. Koska siis JESus näki heidän sydämensä ajatuxen, otti hän lapsen, ja asetti tygönsä.

48. Ja sanoi heille: Kuka ikänä tämän poikaisen otta vastaan minun nimeeni, hän otta vastaan minun: Ja kuka ikänä minun otta vastaan, hän otta vastaan sen joka minun lähetti: Sillä joka vähin ou teidän kestenänsä, se pitää oleman suurin.

Matth. 18: 5. Luku 23: 11. Marc. 9: 37. Luc. 10: 16. Luku 14: 11. Luku 18: 14. Job. 13: 20.

49. Niin Johannes vastais, ja sanoi: Mestari, me näimme yhden sinun nimes kautta Berkeleitä ajavan ulos; ja me kielsimme händä; sillä ei hän seuraa meitä.

Marc. 9: 38.

50. Ja JESus sanoi hänelle: älkät kieldäköt; sillä joka ei ole meitä vastaan, hän on meidän puolestamme.

Matth. 12: 30. Marc. 9: 40. Luc. 11: 23.

51. Mutta tapahtui, koska aika täydetty oli, että hän piti täälldä otettaman ylönn, käänsi hän kasvonsa menemään Jerusalemin puoleen.

Marc. 16: 19. Ap. 2: 1: 2.

52. Ja lähetti sanansaantajat etelään, ja he menit yhteen Samariolaitten kylään, majaa hänelle vakuuttamaan.

53. Ja ei ne händä ottanet vastaan, että hänen kasvonsa oli läätty menemään Jerusalemita päin.

Job. 4: 4, 9.

54. Mutta koska hänen Opetuslapsensa Jacobus ja Johannes sen sanoit he: OETra, tahdotkos, me sanomme, että tuli tulee taivaan ja kadotta heidän, niinkuin Eilias teki?

2 Kun. 2: 1: 10, 12.

55. Mutta JESus käänsi heitä ja nuhteli heitä, sanoden: et te minugakaltaisen hengen te oletta.

56. Sillä ihmisen Poika ei ole lut kadottamaan ihmisten sieluja, vapahstamaan. Ja he menit toiseen kylään.

Job. 3: 17. Luku 12: 4.

57. Ja tapahtui heidän vakuuttuessa, että yxi tiellä sanoi: minun sinua kungas ikänä menet OETra.

Matth. 8: 19.

58. Ja JESus sanoi hänelle: tuilla ovat luolat, ja taivan kumpesät; mutta ei ihmisen Poika kuhunga hän päänsä kallistaa.

59. Mutta hän sanoi toiselle: minua: niin se sanoi: OETra, minun ensin mennä hautamaan Isäni.

Matth. 8: 21, 22.

60. Niin JESus sanoi hänelle: kuollet haudata kuolleitansa; mutta minä ja julista Jumalan valdusta.

61. Ja toinen myös sanoi: minä seuran sinua, mutta sallin ensin mennä hyvästi jättämään jotka kotonani ovat.

1 Kun. 2: 20.

62. Mutta JESus sanoi hänelle: kuka ikänä kätensä auraan laitatansa kagoo, ei se ole soveljes Jumalan valdakundaan.

10. LUKU.

Ne seiksemänkymmenet Opetuslapsa: ja sanan uloskylvön kansa kappite. Marthan apstik.

Niin asetti OETra toiset seiksemänkymmenet, ja lähetti heitä kappite ja kappite edellään, joka kappite paikkaan kuhunga hän itse oli tullut.

2. Niin hän sanoi heille: Eloa to-
on paljo, waan työwäkeä on
ihä: rukoilkat siis elon **HER**aa,
swäkeä lähettämään eloonsa.

Matth. 9: 37. Joh. 4: 35. 2 Thes. 3: 1.

3. Mengät: kago, minä lähetan tei-
n niinkuin karjat sutten keskelle.

Matth. 10: 16.

4. Älkät ottako sätkiä, eikä kukka-
a, eikä kengiä: ja älkät ketän ter-
htäkö tiellä.

2 Kun. K. 4: 29.

Matth. 10: 9. Marc. 6: 8. Luc. 9: 3.

Lulu 22: 35.

5. Mutta kuhunga huoneeseen te me-
tä sisälle, niin sanokat ensisti: rauha
'on tälle huonelle!

Matth. 10: 12. Marc. 6: 10.

6. Ja jos siellä on rauhan lapsi,
in teidän rauhanne jää hänen pääl-
fä; mutta jos ei, niin se palajaa
llen.

7. Mutta siinä huonesa wiipokät,
flät ja juokat siitä kuin heillä on:
lä työmies on palkkansa ansiollinen.
kät huoneesta huoneeseen käykö.

Mof. 19: 13. 5 Mof. 24: 14. Lulu 25: 4.

Matth. 10: 10. 1 Cor. 9: 4, 10. 1 Tim. 5: 18.

8. Mutta kuhunga Kaupungiin te
letta sisälle, ja he teitä ottawat was-
u, niin syökät mitä teidän eteenne
nnan:

9. Ja parandakat sairaita kuin siinä
t, ja sanokat heille: Jumalan walda-
nda on teitä lähestynyt.

Matth. 3: 2. Lulu 4: 17.

10. Mutta kuhunga Kaupungiin te
letta sisälle, ja ei he teitä ota was-
n, niin mengät ulos sen kaduille, ja
mokat:

Matth. 10: 14. Marc. 6: 11.

Luc. 9: 5. Ap. T. 13: 51. Lulu 18: 6.

11. Tomungin, joka teidän Kau-
ngistanne tartui meihin, me pudis-
imme teille: kuitengin se tietkät, että
jumalan waldakunda oli teitä lähes-
myt.

12. Minä sanon teille: Sodomalle
itä sinä päivänä huokiampi oleman,
ain sille Kaupungille.

13. Voi sinuas Chorazin! woi sinuas
bethsaida! sillä jos Tyrofa ja Sidonisa
liit senkaltaiset woinalliset työt teh-
yt, kuin teidän työmänne owat tehdyt,
ain he olisit jo aifaa sätkisä ja tuh-
sasa istunet ja parannuren tehnet.

Matth. 11: 21.

14. Kuitengin Tyrolle ja Sidonille
pitä huokiaubi duuniolla oleman kuin
teille.

15. Ja sinä Capernaum, joka olet
Tairwaseen asti korotettu, sinä pitä ha-
maan helwettiin alas syfättämän.

16. Joka teitä kuu-
lee: ja joka teidän kagoo ylö-
n, se kagoo ylö-
n, hän kagoo ylö-
n sen joka minun
lähetti.

Matth. 10: 40. Marc. 9: 37.

Luc. 9: 48. Job. 13: 20. 1 Thes. 4: 8.

17. Niin ne seikemänkymmendä pa-
laisit ilolla, sanoden: **HER**aa, Perke-
letkin owat sinun Nimes kautta mei-
dän alamme annetut.

18. Niin hän sanoi heille: minä näjin
Satanan Tairwaasta langewan niinkuin
pitkäisen tulen.

Jim. K. 12: 8, 9.

19. Kago, minä annan teille wallan
tallata kärmeitä ja Skorpioneita ja
kaikkea wihollisen woimaa, ja ei teitä
mitkään ole wahingoigera.

Marc. 16: 18. Ap. T. 28: 5.

20. Kuitengin älkät siitä iloitko, että
henget teidän alamme annetan: waan
iloitkat paremmin, että teidän nimenne
owat kirjoitetut Tairwaifa.

2 Mof. 32: 32. Es. 4: 3. Ohil. 4: 3.

Jim. K. 13: 8.

21. Sillä hetkellä riemuihi **IES**us
Hengesä, ja sanoi: Minä kiitän sinua
Isä, Tairwan ja maan **HER**aa, että
nämät salaisit wiisailta ja toimellisilta,
ja olet ne ilmoittanut pienille: tosin,
Isä niin oli sinun huwa tahtos.

Es. 29: 14. Matth. 11: 25. 1 Cor. 1: 19, 26.

Lulu 2: 6, 7.

22. Kaikki owat minulle annetut
Isäldäni: ja ei tiedä kengän luku on
Poika, waan Isä: ja luku on Isä,
waan Poika, ja kellen Poika tahtoo il-
moitta.

Oh. 8: 7. Matth. 11: 27. Lulu 28: 18.

Joh. 1: 18. Lulu 3: 35. Lulu 6: 46. Lulu 14: 8, 9.

Lulu 17: 2. 1 Cor. 15: 27. Ep. 1: 21, 22.

Ohil. 2: 9. Hebr. 2: 8.

23. Ja hän kääni hänenjä **D**petus-
lastensa puoleen erinänsä, ja sanoi:
Mutuat owat ne silmät jotka näkewät,
joita te näettä:

Matth. 13: 16.

24. Sillä minä sanon teille: monda
Prophetata ja Kuningasta tahdoit näh-
dä joita te näettä, ja ei nähnet, ja
kuulla joita te kuuletta, ja ei kuullet.

1 Petr. 1: 10.

25. Ja kato, yri Lainoppennut nouji, ja kiusais häändä, sauden: Meari, mitä minun pitä tekemän etiä minä ijanikkaisen elämän periin?

Matth 22: 35. Marc. 12: 28.

26. Mutta hän sanoi hänelle: mitä Lausa kirjoitettu on? kuingas luet?

27. Ja hän vastais, ja sanoi: Sinun pitä rakastaman JESUa sinun Jumalatas kaikesta sinun sydämeštäs, ja kaikesta sinun sielustas, ja kaikesta sinun voimastas, ja kaikesta sinun mieleštäs: ja sinun lähimmäistäs, niinkuin iziäs.

3 Mos. 19: 18. 5 Mos. 6: 5. Eufu 10: 12. Eufu 30: 6. Rom. 13: 9. Gal. 5: 14.

Jac. 2: 8.

28. Niin hän sanoi hänelle: oikein sinä vastait: tee se, niin sinä saat lää.

3 Mos. 18: 5. Jer. 20: 11, 13.

29. Mutta hän tahdoi igensä manhurstaxi tehdä, ja sanoi JESUxelle: kukaista minun lähimmäiseni on?

30. JESUS vastais, ja sanoi: yri ihminen meni alas Jerusalemissä Jerichoon, ja tuli ryövärittien läsiin; jotta hänen alasti riisuit, ja haavoitit, menit pois, ja jätit hänen puoli kuolluexi.

31. Niin tapahtui että yri Pappi sutä tietä waelji, ja kuin hän hänen näki, meni hän ohje.

32. Niin myös Lewita, kuin hän tuli sille paikalle, ja näki hänen, ja meni ohje.

33. Mutta yri Samaritanus waelji, ja tuli hänen työnsä, ja kuin hän näki hänen, aruahti hän häändä;

34. Ja tuli ja sitoi hänen haawanfa ja wuodatti siihen Oljyä ja wiinaa: ja pani juhtansa päälle, ja wei hänen majaan, ja korjais häändä.

35. Ja toisna päivänä matkusti hän, ja otti kaxi penningitä, ja andoi Isänälle, ja sanoi hänelle: korjaa häändä: ja jos jind enämman kulutat, niin minä palattefani maxan sinulle.

36. Kuka siis näijä kolmesta oli sinun nähdäxes hänen lähimmäisensä, joka ryövärittien läsiin oli tullut?

37. Niin hän sanoi: joka laupiuden teki hänen kohtaansa. Niin sanoi JESUS hänelle: mene, ja tee sinä myös niin.

38. Niin tapahtui kofa he waeljit,

meni hän yhteen kylään: ja yri waimo Martha nimellä, otti hänen kusefensa.

Matth. 11: 1. Luca 12: 2.

39. Ja hänellä oli sisar, joka kutsuttiin Maria, joka myös istui JESUS jalkain juureen, ja kusefelli hänen hettansa.

Luc. 10: 42.

40. Mutta Martha teki paljo areita palirellen heitä: Hän tuli ja uoi: JESUra, etkö tettele etiä minä sifareni jätti minun yriinani astaremaan? sano siis hänelle, että hän minua auttaik.

41. Niin JESUS vastais ja sanoi hänelle: Martha, Martha, paljo sifuret ja pyrit;

42. Waan yri on tarpeellinen: Maria on hyvän osan woiinnut, ja häändä pida otettaman pois.

11. LUKU.

JESUS opettaa rukoilemaan, ajaa pois kelen, saarnaa uskettomia Judaiassa wajan, ja nuhtellen walittaa Jeruseusten ulkoisuuksista.

Ja tapahtui, että hän rukoili kofa paikasa. Ja kuin hän lakkais, sanoi hänelle yri hänen Dretuslapsensa: JESUra, opeta meitä rukoilemaan niinkuin Johanneskin opetti Dretuslapsensa.

2. Niin hän sanoi heille: kofa rukoileta, niin sanokat: JESUra, dan, joka olet Taiwaisa. Pyhä olkon sinun Times. Läbestytön nun waldakundas. Tapahtukon nun tahtos, niin maasa kuin wasa.

Matth. 6: 5, 7, 9.

3. Anna meille tänäpänä me jokatäiwäinen leipämme.

4. Ja anna meille meidän syndame anderi, sillä mekin kaikille meidän welwollisillemme anderi annamme. Ja älä johdata meitä kiusante. Mutta päästä meitä pahesta.

5. Ja hän sanoi heille: kofa on ystäwä, ja mence puolipöytä hänen työnsä, ja sanow hänelle: yhäwä lainas minulle kolme leipää.

Luc. 12: 1.

6. Sillä minun ystäwäni tuli kofa kasta minun työni, ja ei minä kofa mitä minä panen hänen eteenä.

. Ja hän vastaa hironestansa ja
jo: älä minua waittaa: ovi on jo
ettu, ja minun lapseni niinun kans-
i ovat wuotesa: en minä woi nostaa
ille andamaan.

. Minä sanon teille: ellei hän nou-
a anna hänelle, että hän on hänen
wänsä: niin hän kuitengin hänen
rudensa tähden nousee, ja anda hä-
e uiin wonda kuin hän tarwige.

. Ja minä myöds sanon teille: ano-
niin teille annetaan: eyikät, niin
öydätte: kolkuttakat, niin teille a-
an.

Matth. 7: 7. Luku 21: 22.
Marc. 11: 24. Job. 14: 13. Luku 15: 7.
Luku 16: 23, 24. 1 Job. 3: 22. Jac. 1: 5, 6.

0. Sillä jokainen kuin anoo, se
i: ja joka eyi, se löytä: ja joka kol-
a, sille awatan.

1. Kuka teijä on Isä, jolda poi-
moo leipää, andako hän hänelle li-
? eli jos hän anoo kalaa, andako
kalan edestä hänelle kärmen?

Matth. 7: 9.

2. Eli jos hän anoo unnaa, an-
o hän hänelle Scorpionin?

3. Jos siis te, jotka pahat oletta,
atte hyviä lahjoja anda teidän lap-
ne, paljo enemmän teidän taiwala-
n Isänne anda Pyhän Dengen sitä
waifille.

4. Ja hän ajoi ulos Berkelen, jo-
li myllä: Ja tapahui kosta Ber-
oli ajettu ulos, niin myllä puhui:
kansa ihmetteli.

Matth. 9: 32.

Luku 12: 22.

5. Mutta muutamat heijstä sanoit:
ajaa ulos Berkelitä, Beelzebubin
kelitten päämiehen kautta.

Matth. 12: 24. Marc. 3: 22.

6. Mutta muut tiusaijit händä, ja
i hänelä tunnustähtä taiwasta:
Matth. 12: 38. Luku 16: 1.

7. Mutta että hän tiesi heidän a-
rensä, sanoi hän heille: jokainen
akunda joka etlanee igiänsä vastaan,
alee kylmille, ja huone lange huo-
päälle.

Matth. 12: 25. Marc. 3: 24.

8. Jos myöds Satan on erinnyt
nsä vastaan, kuinga hänen walda-
ansa on seisowainen? että te sanot-
niinua Berkelitä Beelzebubin kaut-
tjawan ulos.

9. Mutta jos minä Berkelitä Beel-

zebubin kautta ajan ulos, kenengästä
kautta teidän portanne niitä ajawat
ulos? Sentähden heidän pitä oleman
teidän Duomarimme.

20. Mutta jos minä Jumalan sor-
mella Berkelitä ajan ulos, niin tosin
on Jumalan waldakunda teidän tyhöu-
ne tullut.

21. Kosta wäkewä harniskeittu hä-
nen kotonsa warjelee, niin häneu o-
mansa owat rauhasa;

Matth. 12: 29.

22. Mutta kosta händä wäkewäm-
pi tulee ja woitta hänen, niin hän
otta pois kaikki hänen setaasensa, joi-
hin hän turvais, ja jataa hänen saa-
linsa.

Es. 53: 12. Col. 2: 15.

23. Joka ei ole minun kansani, se
on minua waitan; ja joka ei minun
kansani kokoo, hän hajoitta.

Matth. 12: 30.

24. Kosta rietas hengi lähtee ihuis-
sestä, niin hän waelda karkeita paik-
koja, ja egii lepoa: ja kuin ei hän löy-
dä, niin hän sanoo: minä palajan mi-
nun huoneseeni, josta minä läxin.

Matth. 12: 43.

25. Ja kuin hän tulee, löytä hän
sen luudilla lakaitturi ja kaimitturi.

26. Silloin hän mence ja otta kans-
sansa seiseman muuta händänsä pa-
hembata hengä, ja kuin he sinne tule-
wat, asuwat he siellä: ja sen ihmisen
wiimeiset tulewat pahemmapi. kuin
ensimäiset.

Job. 5: 14. Hebr. 6: 4.

Luku 10: 26. 2 Per. 2: 20.

27. Ja tapahui, kosta hän näitä
sanoi: korotti yri waimo Kansan seasta
äänensä, ja sanoi: antuas on se kohn,
joka sinun kandanut on, ja ne nifät
joistas imit.

28. Niin hän sanoi: Ja tosin, au-
tuat owat ne, jotka kuusawat Ju-
malan sanan, ja pätkewät sen.

Matth. 7: 21. Rom. 2: 13. Jac. 1: 22.

29. Mutta kosta kansa kokoon tuli,
rupeis hän sanomaan: tämä sukun-
da on paha: egii merkkiä, ja ei hänelle
amieta merkkiä, waan Jonan Prophe-
tan merkki.

Jon. 2: 1. Matth. 12: 39.

30. Sillä niinkuin Jonan oli Niini-
weläisille merkki, niin pitä myöds ih-
misen Poika oleman tälle sukunmalle.

31. Etelän Drötingi pitä nouseman

duomiolle tämän sukukunnan miehen kansa, ja heitä duomikeman; sillä hän tuli maan ääriästä kuulemaan Salomon viisautta: ja kago, tässä on enempi kuin Salomon. 1 Kun. 3. 10: 1. 2 Nita K. 9: 1. Matth. 12: 42.

32. Niinven miehet pitää tuleman duomiolle tämän sukukunnan kansa, ja sen kadottaman: sillä he teit parranmuksen Jonan saarnasta: ja kago, tässä on enempi kuin Jonas. Jon. 3: 5.

33. Ei sytytä kengän kyntilätä, ja pane kätköön, eikä wakan ala, mutta kyntiläjalkeaan, että sifälle tulevaiset walkeuden näkijit. Matth. 5: 15. Marc. 4: 21. Luc. 8: 16.

34. Silmä on ruumin walkeus: koska sifis sinun silmäs on yrikermainen, niin myös koko sinun ruumis on walaihtu: mutta koska se paha on, niin myös sinun ruumis on pimiä. Matth. 6: 22.

35. Kago sifis, ettei se walkeus kuin sinusa on, oliji pimeys.

36. Sentähden jos koko sinun ruumis on walaihtu, ja ei ole sifinä yhtän pimiätä paikkaa, niin se tulee kokonansa walaihturi, koska walkeus niinkuin kirkalla leimaurella sinun walaisee.

37. Ja hänen puhuisansa, rukoulli händä yri Phariseus rualle kansansa: niin hän meni ja atrioiji.

38. Mutta koska Phariseus näki, ihmetteli hän, ettei hän enjin igiänsä pesnyt ennen ruan aikaa. Marc. 7: 3.

39. Niin fanoi HETra hänelle: nyt te Phariseuret, ulkoa te maljan ja fadin puhdistatte; mutta sifälliset teifä owat täynnä raatelujta ja pahutta. Matth. 23: 25, 26. Tit. 1: 15.

40. Te hullut, eikä se joka ulkoisen puolen teki, tehnyt myös sifälmäistä puolta?

41. Kuitengin andakat almua niistä kuin teillä on: ja kago, niin teille owat kaikki puhtat. Es. 58: 7. Luc. 12: 33.

42. Mutta woi teitä te Phariseuret! että te kymmeneyet teette Miindusta ja Ruutasta, ja kaikkinaisesta Kaalista, ja jätätte pois duomion ja Jumalan rakkauden: näitä piti tehtämän, ja toisia ei jätettämän.

1 Sam. 15: 22. Hof. 6: 6. Mich. 6: 8. Matth. 9: 13. Eufu 12: 7. Eufu 23: 23.

43. Woi teitä te Phariseuret! jotta rakastatte ylimmäisiä isiuimista Egoogofia ja terwettyriä turulla.

Matth. 23: 6. Marc. 12: 38. Luc. 20: 11.

44. Woi teitä te Kirjanoppenet! Phariseuret, te ulkokullatut! sillä te letta niinkuin peitettyt haudat, joiden päällä ihmiset tietämätä käyväät.

Matth. 23: 27.

45. Niin wastais yri Lainoppenet ja fanoi hänelle: Miestari, näillä noilla sinä myös meitä pilklat.

46. Niin hän fanoi: woi meitä te Lainoppenet! sillä te rakastatte ihmiset niillä kuormilla, joiden työlät kanda, ja et te igy yhden mellannekan tahdo niihin kuormia weta. Es. 10: 1. Matth. 23: 4. Ap. 1: 12.

47. Woi teitä, että te rakastatte Prophetain hautoja, mutta teidän fänne tapoit ne. Matth. 23: 29.

48. Niin te tosin todijatte ja tapoitte teidän fänne töihin: sillä te rakastatte tapoit ne, mutta te rakennatte haudat.

49. Sentähden myös Jumalan fäus fanoi: minä lähetan heidän gonsä Prophetat ja Apostolit, ja fä tamat niistä he tappawat ja woi.

Matth. 10: 16. Eufu 23: 34. Luc. 11: 47. Job. 16: 2. Ap. 7: 51, 52. 2 Cor. 4: 8, 10. Hebr. 11: 36.

50. Että täldä sukukunnalla egittämän kaikkein Prophetain fäus, joka ou wuodatettu mailman aikalalla. Matth. 23: 35.

51. Abelin werestä, hämaan färian wereen asti, joka hukattin rini ja Templin waihella: toista minä teille: se pitää egittämän sukukunnalla. 1 Mos. 4: 8, 10. Tit. 1: 15.

52. Woi teitä Lainoppenet! jotta oletta ottanet taidon awaimen: te mennet sifälle, ja sifällemennet te kielfitte. Matth. 23: 12.

53. Mutta koska hän oli niille fänonut, rupeijit Lainoppenet Phariseuret kowin händä abduktamaan ja wiettelemään händä puhumanan nesta;

54. Ja wajpit händä ja woi: fä tain ongia hänen suustansa, kanda fä hänen päällensä.

12. Lufu.

Ejus waroitaa Phariseusten hapatureista, a ihmistä pelkämästä; saarnaa ahneutta a elaturen murhetta waikant, plöskelöittäa walmomiseen ja sopimaisfuteen.

Jotka monda tuhatta ihmistä kokou= nuit, niin että he toinen toistansa laisit, rupeis hän sanomaan Dpe= klappillensa: kawahakak ensisti teitän= Phariseusten hapatureista, kuin on tokullaisuus: Marc. 16: 6. Marc. 8: 15.

2. Sillä ei ole mitän peitetty, joka ilmei tule; eikä ole salattu, kuin ei näwäri tule. Job. 12: 22.

Marc. 10: 26. Marc. 4: 22. Luc. 8: 17.

3. Sentähden ne kuin te pimeydesä jotta, pitä walkeudesä kuultaman: mitä te korwaan puhunet oletta nmioisa, se pitä saarnattaman kat= n päällä.

4. Mutta minä sanon teille minun awilleni: älkät niitä peljätkö jotka min tappawat, ja ei ole heidän e enämpätä tekemistä. Jer. 1: 8. Marc. 10: 28. 1 Pet. 3: 14.

5. Mutta minä tahdon osotta teille, ä teidän tulee peljätä: peljätäkät sitä a on walda, sitte kuin hän tappanut myöös helwettiin syfätä: totta minä on teille: sitä te peljätäkät.

6. Etkö wiisii warpuista myöydä kah= n ropoin? Ja ei yksilän heistä ole malan edesä unohtettu. Marc. 10: 29.

7. Dwat myöös kaikki teidän pääanne zet luetut. Älkät siis peljätkö: te itta paremmat kuin monda warpuista. Sam. 14: 45. 2 Sam. 14: 11. 1 Kun. 8: 1: 52. Luc. 21: 18. Ap. 2: 27: 34.

8. Mutta minä sanon teille: jokai= i kuin minun tunnustaa ihmisten e= i, sen myöös ihmisen Woika on tun= tawa Jumalan Engelitten edesä. Marc. 10: 32. Marc. 8: 38. Luc. 9: 26. 2 Tim. 2: 12. 1 Joh. 2: 23.

9. Mutta joka minun kieltä ihmis= edesä, se pitä kielttämän Jumalan gelitten edesä.

10. Ja joka puhuu sanan ihmisen itaa waistan, se hänelle anderi an= nu: mutta joka Pyhää Dengeä pill= , ei sitä anderi anneta. Marc. 12: 31. Marc. 9: 28. 1 Joh. 5: 16.

11. Koska he teitä wetäwät Syna=

gogiin, Esiwallan ja waldamiesten e= teen, niin älkät murehtiko, kuinga taik= ka mitä teidän edestänne waistaman pi= tä, eli mitä teidän pitä sanoman:

Marc. 10: 19. Marc. 13: 11. Luc. 21: 14.

12. Sillä Pyhä Dengi opetta teitä sillä hetkellä, mitä teidän tulee sanoa.

13. Niin sanoi hänelle yri Kanfasta: Mestari, sanos minun weljelleni, että hän jakais minun kansani perinnön.

14. Mutta hän sanoi hänelle: ih= minen, kuka pani minun Duomarixi eli, jakomiehery teidän wälilläanne?

15. Ja hän sanoi heille: kagokat ja kawahakak ahneutta: sillä ei jongun elämä siinä seiso, että hänellä paljo kalua on. 1 Tim. 6: 7, 8.

16. Niin hän sanoi heille wertau= ren, sanoden: yhden rikkian miehen maa kaswoi hywin:

17. Ja hän ajatteli igellänsä, ja sanoi: mitä minä teen? ettei minulla ole, kuhunga minä kokoon eloni.

18. Ja sanoi: sen minä teen: mi= nä maahan jaetan minun aittani, ja rakennan suuremmat: ja kokoon sinne kaiken minun tuloni, ja minun hywoydeni;

19. Ja sanon minun sielulleni: sie= lu, sinulla on pandu paljo hywoyttä mo= nexi muodexi: lewä, syö, juo, riemuige. Saarn. 8: 11: 9. 1 Cor. 15: 32. Jac. 5: 5.

20. Mutta Jumala sanoi hänelle: siinä tyhmä, tänä yönä sinun sielus si= milda pois otetan: kuka ne sitte saa kuin siinä walmistamut olet?

Job. 20: 22. Luka 27: 8. Ps. 39: 7. Ps. 52: 7. Jer. 17: 11.

21. Niin on myöös se, joka igellensä tawarata kokoo, ja ei ole rikas Ju= malasa. 1 Tim. 6: 18.

22. Niin hän sanoi Dpetuslapsillen= sa: sentähden sanon minä teille: älkät murehtiko teidän elämästänne, mitä teidän pitä syömän: eikä ruumistänne, millä te teitänne werhotta. Ps. 55: 23. Marc. 6: 25. Psil. 4: 6. 1 Pet. 5: 7.

23. Dengi on enämpi kuin ruoka, ja ruumis parempi kuin waate.

24. Kagelkat karneita, ei he kylwä, eikä niitä: ei heillä ole myöös kellarita eikä aittaa, ja Jumala elättä heidän: kuinga paljo paremmat te oletta kuin linnut? Job. 39: 3. Ps. 147: 9.

Marc. 10: 31.

25. Mutta kuka teistä murhellansa voi lisätä warrellensa yhden kynäkärän?
Matth. 6: 27.

26. Sentähden, ellet te siis voi sitä kuin wäihin on, mixi te muista murhehditta?

27. Kappelat kulkaisita, kuinga he lasiwaivat: ei he työtä tee, eikä lehrää: ja minä sanon teille: ettei Salomon kaikesa kunniasansa niin ollut waatetettu kuin yxi heistä.

28. Jos siis ruohon, jola tänäpänä kedolla seisoo ja huomena pägiin heitetän, Jumala niin waatetta, eikä hän paljo enämmin teidän sitä tee, te wä-hänskoiset?

29. Sentähden, älkät te egikö, mitä teidän syömän eli juoman pitä: ja älkät surulliset olko.

30. Sillä näitä kaikkia pakanat maail-massa pyytävät: Mutta teidän Ilmune tietä että te näitä tarwiyetta.

31. Waan paremmin egikät Jumalan waldakundaa, niin nämät kaikki teille annetan.
1 Kun. 8: 13.
Ps. 37: 25.

32. Älä pelkä piikkinen lauma: sillä teidän Ilmune on hywä tahto anda teille waldakunnan.
Matth. 11: 25, 26.

33. Myyplät mitä teillä on, ja andakat almua. Tehkät teillemie sakkit jotka ei warhene, punitumatoim talwara talwaisa: kuhunga ei waras ulotu, ja kusa ei koi raihtaa.
Matth. 6: 20.
Luku 19: 21. Luc. 16: 9. Ep. 2: 2: 45.
Luku 4: 34. 1 Tim. 6: 19.

34. Sillä kusia teidän tawaranne on, siellä on myös teidän sydämenne.

35. Olkon teidän kupenne wyöteyt, ja teidän lynttilänne sytytetyt:
Eph. 6: 14. 1 Cor. 1: 13.

36. Ja olkat te niitten ihmisten kaltaiset, jotka heidän Herransa odotawat häistä palajawan: että koska hän tulee ja kolkutta, niin he kohta häyelle awawat.

37. Mutnat owat ne palveliat jotka HERAN tulduansa löytä walwomasta. Totisesti sanon minä teille: hän sonnista hänenä ja asetta heidän atrioitemaan, ja tulee ja palwelee heitä.

38. Ja jos hän tulee toisessa war-

tiossa, eli kolmannessa wartiossa tulee, ja näin löytä, autnat owat ne palveliat
Matth. 24: 42.

39. Mutta se tietäkät, että jos Perhenisändä tiedäis millä hetkellä wadon tulewa, tosin hän walwois, ja jalleisi huonettansa lairetta.
Matth. 24: 43. 1 Eheb. 5: 2. 2 Cor. 3: 18.
Jim. 5: 3: 2. Luku 16: 13.

40. Sentähden olkat te myös wadmit: sillä millä hetkellä et te lauidkan, tulee ihmisen Poika.
Matth. 24: 44. Luku 25: 13. Marc. 13: 34.
Luc. 21: 34. 1 Eheb. 5: 6.

41. Niin sanoi Petari hänelle: Jerra, sanokkos tämän wertauren määra, eli myös kaikille?

42. Mutta HERA sanoi: kuta uistollinen ja toimellinen Perhenisä jonga Herras asetta perhenjä päälle oikialla ajalla määrättyä esaa maan?
Matth. 24: 45. Luku 24: 14.
1 Cor. 4: 2.

43. Antuas on se palvelia, jota HERA tulduansa niin löytä tein.

44. Totisesti sanon minä teille: kasetta hänen kaiken tawaranja päälle.

45. Mutta jos se palvelia sydämesänsä: minun Herran tulemasta: ja rupe palkollisia hokumaan ja syömään ja juomaan ja juopumaan.

46. Niin tulee se palvelian sen siinä päivänä, jona ei hän tunnetta ja sillä hetkellä, kuin ei hän tiebi: eroitta hänen, ja anda hänelle uistomattomain kansa.
Matth. 24: 46.

47. Mutta sen palvelian, jota Herrausa tahdon, ja ei itiansä mistanut eikä tehnyt hänen tawarjälkeen, täytyy paljo haawoja kark.
Jac. 4: 17.

48. Joka taas ei tieumyt, ja tengin teli haawain aysjou, sen wäheimmän haawoja karkimän: lenelle paljo annettu on, sildä egitän, ja jonga halduun paljo annettu, sildä euampi anotan.

49. Minä tuln sytyttämään te maan päälle, ja mitä minä tahdowan että se jo palais?

50. Mutta miunni päälle kasetta tettaman, ja kuinga minä sytyttän sihenasti että se täytetän?
Matth. 20: 22. Marc. 10: 38

51. Suulettako että minä tulín rau= a lähettämään maan päälle? En, ion minä teille, mutta eripuraisutta.

Matth. 10: 34.

52. Sillä tästedes pitää wiisi oleman nitetut yhdesä huonesä, kolme kahta stan, ja kaksi kolmea waстан.

53. Jää eroitetan poikaansa waстан, poika Jää waстан: äiti tytärtä stan, ja tytär äitiä waстан: anoppi nistänsä waстан, minkä anoppiansa stan.

Matth. 7: 6. Matth. 10: 35.

54. Niin hän sanoi myös kansalle: Ka te näettä pilwen lännestä nousen, niin te kohta sanotta: sade tulee: u myös tuleekin.

Matth. 16: 2.

55. Ja koska te näettä etelän tuuran, niin te sanotta: helle tulee: u myös tuleekin.

56. Te ulkokullatnt, maan ja tain muodon te taidatte koetella, mit siis tätä aikaa koettele?

57. Minkätähden siis et te myös känne tuomise mikä oikia on?

58. Sillä koska sinä menet riita= jes kansa Esivallan eteen, niin pyy= tiellä hänestä päästä: ettei hän si= k Duomarin eteen wedäisi, ja Dito= ri annais sinua ylös Dewelille, ja weli heittäis sinun torniin.

San. 1: 25: 8. Matth. 5: 25.

59. Minä sanon sinulle: et sinä dä ennen pääse ulos, kuin sinä wiis hen ropoin marat.

13. Lufu.

us neuwoo käändymyreen ja parantaa iman waimon. Sanan woima. Harwat autuat. Walitus Jerusalemin ylöse.

a olit muutamat sillä ajalla sinä, jotka ilmoitit hänelle Galilealais= a, joitten weren Pilatus oli heidän einä kansa sekoitanut.

1. Ja JEsus wastais, ja sanoi heille: lettako että nämät Galilealaiset olit diset kaikkein Galilealaisten suhten, heidän senkaltaisia täpöyi kärkeä?

2. Ei suingan, sanon minä teille: u ellet te paranna teitäne, niin kaikki niin hukkaan tuletta.

3. Kaikka kuulettako, että ne kah= antoistakymmendä, joitten päälle Si=

lohan Torni langeis ja tappoi heidän, olit wialliset kaikkein ihmisten suhteen, kuin Jerusalemissä asuwat?

5. Ei suingan, sanon minä teille, waan ellet te paranna teitäne, niin te kaikki niin hukkaan tuletta.

6. Mutta hän sanoi tämän wer= tauksen: yhdellä oli Situnapuu, hänen wiinamäesänsä istutettu: ja hän tuli egein hedelmätä hänestä, ja ei löytännyt.

Es. 5: 2. Matth. 21: 19.

7. Niin hän sanoi wiinamäen ra= kendaajalle: kago, minä olen kolme wuot= ta tullut, ja eginnyt hedelmätä tästä situnapusta, ja en löydä: hakka hän= dä pois: miri hän myös maata tur= melee?

8. Mutta hän wastais, ja sanoi hä= nelle: JEsus, anna hänen vielä tä= mä wuosi olla, niinkauwan kuin minä kauwan hänen ymbärinsä ja somitan:

9. Jos hän sittäkin hedelmän teki= jollei, niin hakka händä sitte pois.

10. Mutta hän opetti Sabbathina yhdessä Synagogassa.

11. Ja kago, siellä oli yri waimo, jolla oli sairauden hengi kahderantoista= kymmendä wuotta ollut: ja käwi ku= marrurissa, eikä woinut itänä itsiänsä ojenda.

12. Mutta koska JEsus sen näki, kurgui hän hänen tykönsä, ja sanoi hä= nelle: waimo, sinä olet pääsnyt taudistasi.

13. Ja hän pani kätensä hänen päällensä: ja kohta se ojensi ylös itsensä ja kiitti Jumalata.

14. Niin wastais Synagogan Pää= mies ja närkästy, että JEsus paransi Sabbathina, ja sanoi kansalle: kuusi päiwää owat joina sopi työtä tehdä: niinä te tulkat ja andakat teitäne parata, ja ei Sabbathin päinänä.

2 Mos. 20: 9. 5 Mos. 5: 13. Ps. 20: 12.

15. Niin wastais händä JEsus, ja sanoi: sinä ulkokullattu, eikä kulin teistä päästä nauttaamsa eli aasiansa Sabbathina seimestä, ja johdata juo= maan?

2 Mos. 23: 12. Matth. 12: 1, 11. Marc. 3: 2. Luc. 6: 7. Lufu 14: 5. Job. 7: 23.

16. Eikö myös pidäisi tämä Abra= hamin tytär Sabbathina päästettämän tästä sittästä, jouga, kago, Satan on kahderantoistakymmendä wuotta sitenut?

17. Ja kuin hän näitä sanoi, niin häpeisit kaikki jotka händä vastaan olit: Ja kaikki kansa iloisi kaikista kunniallisista töistä kuin hänellä tehtin.

18. Niin hän sanoi: Kenengä wertainen on Jumalan valdakunda, ja kenengä kaltaiseksi minä sen teen?

19. Se on Sinapin siemenen wertainen, jonka ihminen otti, ja kylvi yrtitarhaansa: ja se kasvoi ja tuli suureksi puuksi, ja tairvan linnut teit pesänsä sen ovilla.

Matth. 13: 31. Marc. 4: 30, 32.

20. Ja hän taas sanoi: Kenengä wertaisiksi minä Jumalan valdakunnan teen?

21. Se on hapaturyn kaltainen, jonka waimo otti, ja pani sen kolmeen jauhovaikkaan, siihenasti kuin se kaikki happani.

Matth. 13: 33.

22. Ja hän waelsi Raupungein ja kyläin kautta opettain, ja matkusti Jerusalemiä päin.

Matth. 9: 35. Marc. 6: 6.

23. Niin sanoi yri hänelle: HERRA, vähäköistä niitä on kuin autuaxi tulewat? Ja hän sanoi heille:

24. Pyytäkät ahtasta portista mennä sisälle: sillä monda on, sanon minä teille, jotka pyytawät mennä sisälle, ja ei taida.

Matth. 7: 13.

25. Koska Perhenisändä on noshnut, ja owen sulkenut, ja te rupetta ulkona seisomaan, ja owen päälle kolkuttamaan ja sanomaan: HERRA, HERRA, aiva meille: ja hän wastaa ja sanoo teille: en minä teitä tunne, kusta te oletta;

Matth. 25: 11, 12. Luc. 6: 46.

26. Niin te rupetta sanomaan: me olemma syönet ja juonet sinun edessä, ja meidän latuillamme sinä opetit.

27. Ja hän on sanowa: Minä sanon teille, en minä teitä tunne kusta te oletta: mengät pois minun tyhväni kaikki te wäärin tekiät.

Of. 6: 9. Matth. 7: 23. Luka 25: 41.

28. Siellä pitä oleman itku ja hamausten kiristys, koska te näettä Abrahamin ja Isaachin ja Jacobin, ja kaikki Prophetat Jumalan valdakunnassa, mutta teidänne ajettavan ulos.

Matth. 8: 12. Luka 13: 42. Luka 24: 51.

29. Ja heidän pitä tuleman idästä

ja lännestä, pohjaisesta ja etelästä; Jumalan valdakunnassa istuma.

Of. 2: 2, 3. Mat. 1: 11. Matth. 8: 11.

30. Ja kago, ne owat waimi jota tulewat ensimmäiksi, ja ne ensimmäiset, jotka tulewat viimeiksi.

Matth. 19: 30. Luka 20: 16. Marc. 10: 31.

31. Siinä päivänä tullit murteen Phariseuret, ja sanoit hänelle: Ulos, ja mene täältä pois: sillä tui rodeš tahtoo sinua tappa.

32. Ja hän sanoi heille: menne sanokat sille ketulle: kago, minä ulos Berkeleitä, ja parannan tui ja huomena, ja kolmandena päivänä minä lopetetan.

33. Kuitengin pitä minun tui ja huomena ja toisna huomena wadaman: sillä ei tapahdu että Pranualla hukatan, kuin Jerusalemi.

34. Jerusalemi, Jerusalemi, jotka pat Prophetat, ja kirwiät minä, sinun tygös lähetetän, kuiten minä tahdoin koota sinun lapset, kuin kana kokoo poikansa siipensä ja et te tahtonet?

Of. 17: 8. Of. 91: 4. Matth. 22: 8.

35. Kago, teidän huomenne teille kyluille: Totisesti sanon teille: ei teidän pidä mitua ahtaa siihenasti kuin se aika tulee te sanotta: sinun oltan se joka HERRAN nimeen!

Of. 69: 26. Jer. 7: 34. Mich. 3: 12. Matth. 23: 38. Luc. 19: 38.

14. L U K A.

Westtaintinen. Jesus kieltää pyölyllinnä istua, ja opettaa ketta piä rari kulkuttaman. Suuri ehtoollinen Dikla opetuslapsi.

Ja tapahtui, että hän tuli Phariseusten Päämiehen kanssa Sabbathina rualle: ja he wail händä.

Matth. 12: 10.

2. Ja kago, siinä oli westtaintinen ihminen hänen edessänsä.

3. Niin Jesus wastaten sanot oppemulle ja Phariseuxille: seppit Sabbathina paranda? Niin he wailen.

4. Mutta hän rupesi hänen, paransi hänen, ja päästi menemään.

5. Ja hän wastaten sanoi heille: kenengä teistä nauta ettei ompi heille?

voon, eikä hän kohta Sabbathin
wänä händä ota plöös?

2 Mos. 23: 12. Luc. 13: 15.

1. Ja ei he tainnet händä tähän
tata.

2. Mutta hän sanoi wierahille wer-
ren, koska hän ymmärji kuinga he
igit ylimmäisiä iſtuimita, sanoden
le:

3. Koskas joldakulta häihin kuguttu
niin älä iſtu ylimmäiseen ſiaan:
joku kunniallisempi ſinua ole hä-
ä kuguttu: San. 1. 25: 6, 7.

4. Ja tulee se joka ſinun ja hänen
kugunut, ja sanoo ſinulle: anna
ſi: ſiä: ja niin ſinä häpiällä menet
nma iſtumaan.

5. Mutta koskas kuguttu olet, niin
e ja iſtu alemmaiseen ſiaan, että
ola ſinun kugunut on, tulid ja ſa-
ſinulle: yſtävänä, nouſe ylemmä:
in on ſinulle kunnia niitten edeſä,
a ynnä kanſas attrioigewat.

6. Sillä jokainen joka igensä
ndä, se aletan: ja joka igensä
ida, se plötän. Job. 22: 29.

1. 29: 23. Marth. 23: 12. Luc. 18: 14.

1 Pet. 5: 5. Jac. 4: 10.

7. Mutta hän sanoi myöſ ſille,
hänen kugunut oli: koskas päi-
ſiä taikka ehtollista teet, niin älä
yſtävitätä, eli welſejäs, ei lango-
taikka rikkaita kylän miehiäs: et-
he joſtus ſinua myöſ jälleen kugu,
inulle maya.

8. Mutta koskas pidon teet, niin
u löyhiä, raajarikkoja, onduwita,
ita: Reb. 8: 12. San. 1. 3: 27.

9. Niin ſinä olet autuas: ſillä ei
ä ole waraa ſinulle maya: ſillä
lle pitä maxettaman wanhurſtaſten
nouſemifeſa.

10. Mutta koſka yri niſtätä ynnä
igewiſta nämät kuuli, sanoi hän
lle: autuas on se joka ſyö leipää
nalan waldakunnaja.

11. Niin hän sanoi hänelle: yri ih-
en teki ſuuren Ehtollifen, ja kugui
da; Et. 25: 6. Marth. 22: 2.

3Im. 8. 19: 9.

12. Ja lähetti palveliansa Ehtolli-
hetkellä ſanomaan kugutuille: tul-
ſillä kaikki owat walmiſtetut.

San. 1. 9: 2, 5.

18. Ja he rupeiſit järjeſtänſä kaikki
heitänſä eſtelemään: enſimmäinen ſanoi
hänelle: minä oſtin pellon, ja minun
pitä menemän ſitä lagomaan: minä
rutoilen ſinua, ſanon minun eſteeni.

19. Ja toinen ſanoi: minä oſtin
wiſi paria härkiä, ja menen niitä
koettelemaan: minä rutoilen ſinua, ſa-
no minun eſteeni.

20. Ja kolmas ſanoi: minä olen
emännän nainut, ja en taida ſentäh-
den tulla.

21. Ja kuin se palvelia tuli, ſanoi
hän nämät HETrallensa. Silloin per-
hen iſändä wiſaſtui, ja ſanoi palwe-
liallensa: mene nopiaſti kaupungin ka-
tuille ja kujille, ja ſaata tänne wai-
waiſet ja raajarikot, onduwat ja ſoliat.

22. Ja palvelia ſanoi: Herra, mi-
nä olen tehnyt niinkuin ſinä käſtit,
ja wielä nyt ſiäa on.

23. Ja Herra ſanoi palvelialle:
mene maan teille ja aidoille, ja waadi
heitä ſiſälle tulemaan, että minun huos-
neni täytetäiſin.

24. Sillä minä ſanon teille: ettei
yrilän niſtätä miehiſtä kuin kuguttin,
pidä maiſtaman minun Ehtollifantä.

25. Niin waelſi palſo wäkeä hänen
kanſansa: ja hän kääni hänensä, ja
ſanoi heille:

26. Jos joku tulee minun tygöni,
ja ei wihaa Iſäänſä, ja äitiänſä, ja
emändätänſä, ja laſiansa, ja weljiän-
ſä, ja ſiſaritanſa, ja päällifexi omaa
hengeänſä, ei se taida olla minun Dpe-
tuſlapſeni. 2 Mos. 32: 27.

5 Mos. 33: 9. Marth. 10: 37.

27. Ja joka ei lanna riſtiänſä, ja
ſuraa minua, ei se taida olla minun
Dpetuſlapſeni. Marth. 10: 38.

Luka 16: 24. Warc. 8: 34. Luc. 9: 23.

28. Sillä luka teiſtä on joka tahto
Tornia raketa, eikä hän ennen iſtu ja
laſſe kulutuſta, jos hänellä on waraa
ſitä täyttä?

29. Ettei, koſka hän peruſtuxen laſ-
kenut on, ja ei woi ſitä täyttä, kaikki
jotka ſen näkewät, rupe pillkamaan
händä,

30. Sanoden: Tämä ihminen ru-
peiſ rakendamaan, ja ei woinut täyttä.

31. Taikka luka kuningas tahto

menmä sotimaan toista kuningasta vastaan, eikä hän ennen istu ja ajattele, jos hän voi kymmenellä tuhannella kohdata sen joka händä vastaan tulee kahdella kymmenellä tuhannella?

32. Muutoin, koska hän vielä kaukana on, niin hän lähettä hänelle sanan, ja rukoo rauhaa.

33. Niin siis jokainen teistä joka ei luovu kaikista kuin hänellä on, ei se taida olla minun Opetuslapseni.

34. Suola on hyvä: mutta jos suola tulee maittomaksi, millästä sitte suolatan? March. 5: 13. Marc. 9: 50.

35. Eikä se maahan, eikä sondaan ole sovelias: he heittävät sen pois. Jolla on korvat kuulla, se kuulkan.

15. Luku.

Kadonnut lammas, kadotettu penningi, tuhlaja poika.

Mutta hänen tygönsä tulit kaikki Publikanit ja syndiset, kuulmaan händä. March. 9: 10. Marc. 2: 15. Luc. 5: 29.

2. Ja Phariseuret ja Kirjanoppeneet napijät ja sanoit: tämä syndisiä vastaanotta, ja syö heidän kansansa.

3. Niin hän sanoi heille tämän vertauxen, sanoden:

4. Kuka on teistä se ihminen, jolla on sata lammasta, ja jos hän yhden niistä kadotta, eikä hän jätä yhdenkymmeniä ja yhdenkorpeen, ja mene sen jälkeen joka kadonnut on, siihenastii että hän sen löytyä? Luc. 15: 11, 16. March. 18: 12.

5. Ja kuin hän sen löytyä, niin hän panee sen olallensa, iloiten.

6. Ja koska hän tulee kotiansa, niin hän kutsuu kokoon ystävänsä ja kylänsämiehet, ja sanoo heille: iloittak minun kansani: sillä minä löysin lampaan joka kadonnut oli. Luc. 15: 6. 1 Cor. 2: 25.

7. Minä sanon teille: niin pitää ilo oleman talvassa yhdestä syndisestä, joka hänennsä paraanda, enemmän kuin yhdenkymmenestä ja yhdenkorpeesta, jotka ei parannusta tarvitse. Luc. 5: 32.

8. Tai kuka vaimo on, jolla on kymmenen penningitä, jos hän yhden

niistä kadotta, eikä hän etsi sitä, ja laakise huonetta, ja etsi sitä? Luc. 15: 10.

9. Ja koska hän sen löytyä kutsuu hän kokoon ystävänsä ja ystävänsä vaimot, ja sanoo: iloittak kansani: sillä minä löysin penningin jonka minä kadotin.

10. Niin myös, sanon minä pitää ilo oleman Jumalan Synydestä syndisestä, joka hänennsä paraanda.

11. Ja hän sanoi: yhdellä oli kati poikaa.

12. Ja nuorempi heistä sanon lensä: Jää, anna minulle osan tavarastani, ja minä tulen. Ja hän jätti tavarastani.

13. Ja ei kukaan sen jättänyt, ja nuorempi poika oli kaikki tavarastani, ja meni hän kaukaiselle maakunnalle, ja hukkais siellä tavarastansa irtaamaan.

14. Mutta koska hän kaikkii kadonnut, niin tuli suuri nälkä siihen maakuntaan: ja hän alkoi täyntyään:

15. Ja meni pois, ja suostui sen maakunnan kauppiamiehen kanssa, ja lähetti maantyyliänsä jättämään siijojansa.

16. Ja hän pyysi vatsaansa täyttää, jota siat söit; ja hänelle sitäkän andanut.

17. Mutta kuin hän mielestään, sanoi hän: kuinga monesko? Jääni palkollisella on kyllä minä kuolen nälkään?

18. Minä nousen, ja lauan Jääni tygö, ja sanon hänelle: minä olen syndiä tehnyt vastaan, ja sinun edessä:

19. Ja en ole silleen mahdollinen poijares kutsutta: tee minä kuin yhden sinun palkollisistasi.

20. Ja hän nousi, ja tuli tygö. Mutta koska hän vielä kaukana oli, näki hänen Jäänsä armeahti hänen päällensä: ja hän langeis hänen kaulaansa, ja suostui hänelle. Luc. 15: 20. Eph. 2: 12, 17.

21. Mutta poika sanoi: minä olen syndiä tehnyt vastaan.

1. Ja jünun edessä, ja en ole mahdel-
 en tästedes jünun pojares kugutta.

22. Niin sanoi Jäs palvelinillensa:
 Kat tänne ne parhat waattet, ja pu-
 ta hänen allensa, ja andakat sormus-
 nen kätensä, ja leugät hänen jal-
 hinfa:

23. Ja työlat se syötetty waikka,
 tappelat se, ja syökänne, ja rie-
 uitamme:

24. Sillä tämä minun poikani oli
 ollut, ja wirtois jälle: hän oli ka-
 mut, ja ou taas löyty: ja he ru-
 sit riemuigemaan.

25. Mutta se hänen wauheempi poi-
 isa oli pellolla: Ja kuin hän tuli,
 huonetta lähestyi, kului hän laulun
 hyytt.

26. Niin hän kugui yhden palwe-
 tansa ja kugui, mikä se on?

27. Niin se sanoi hänelle: sinun
 jes tuli: ja Jäs andoi tappa seu-
 tetyn waikan, että hän sai hänen
 wuä jälle.

28. Niin hän wihastui, eikä tahto-
 mennä jällle: Vänen Jäsä me-
 siis ulos, ja neuwui häudä.

29. Mutta hän wostais, ja sanoi
 illensa: kago, niin monda wuotta
 ja palwelen jünua, ja en ole koi-
 kan m kätwäs käynyt ylige, ja et jünä
 minulle wohlaakan audanut, rie-
 häreni ystäwäini kansa.

30. Mutta että tämä jünun poikas
 joka tawaransa on tuhlanut port-
 t kansa, tapoit jünä hänelle sen syö-
 m waikan.

31. Mutta hän sanoi hänelle: pri-
 i, jünä olet aina minun työkänäni,
 kaikki mitä minun on, se on jünun.

32. Niin pisti jünungin riemuigeman
 hoigemaan; sillä tämä jünun wies
 kuollut, ja wirtois jälle: hän oli
 onnut, ja en taas löyty.

16. Luku.

1. Käru huonen haltia; waroitus abneudeja.
 Rikas mies ja Lazarus.

2. Mutta hän sanoi myöds Dpetuslap-
 sille: oli yri rikas mies, jolla
 huonen haldia: ja hänen edessä
 uettiin hänen päällensä, että hän oli
 luttanut hänen hywydensä.

2. Ja hän kugui hänen, ja sanoi
 hänelle: wirti minä sinusta sen kuolon?
 tee luku halliturestas; sillä et sinä saa
 tästedes hallita.

3. Niin huonenhaldia sanoi igellän-
 sä: mitä minä teen, sillä minun Der-
 rani otta minulda pois hallituxen? en
 minä woi kaindaa, häpen minä kexjätä.

4. Minä tiedän mitä minä teen:
 että kosta minä wiralda panuan pois,
 niin he korjawat minun huoneseensa.

5. Ja hän kugui tygönsä kaikki
 Herransa welwolliset, ja sanoi ensimmäi-
 selle: kuinga paljo jünä olet minun
 Herralleni welkaa?

6. Mutta se sanoi, sata tymnyritä
 Eljyä: Ja hän sanoi hänelle: Ota
 kirjäs ja istu pian, ja kirjoita wiisi-
 kymmenä.

7. Sitte hän sanoi toiselle: paljoko
 jünä olet welkaa? Ja se sanoi: jata
 puadaa nifusa. Hän sanoi hänelle: ota
 kirjäs, ja kirjoita kahdeksankymmenä.

8. Ja Herrä kiitti sitä wäärää
 huonenhaldiata, että hän toimellisesti
 teki: sillä tämän mailman lapset ovat
 toimellisemat kuin waltcuden lapset,
 heidän sulkunnasansa.

Eph. 6: 8. 1 Thes. 5: 5.

9. Ja minä myöds saon teille: teh-
 kät teillene ystäwitä wäärästä Miam-
 monasta: että kosta te tarwigetta, niin
 he korjawat teitä ijankaittisiin majoihin.
Matth. 6: 19. Luc. 12: 21. Luc. 18: 22.

1 Tim. 6: 18.

10. Joka wähemmäsä on uskollinen,
 se on myöds paljosa uskollinen: ja joka
 wähemmäsä on wäärä, se myöds paljo-
 sa on petollinen. Luc. 19: 17.

11. Jollet te siis ole ollet uskolliset
 jünä wääräsä Miammonasa, kuka teille
 sitä usko kuin oikia on?

12. Ja ellet te ole ollet toisen oma-
 sa uskolliset, kuka teille anda sen kuin
 teidän omanne on?

13. Ei yrikan palwelia taida kahta
 Herraa palwella: sillä taikka hän yhti
 wihaa, ja toissa rakastaa: eli yhdessä
 hän kiinnirippun, ja toissen kagoo y-
 löm: Et te taida palwella Jumalata
 ja Miammonata. Matth. 6: 24.

14. Mutta kaikki nämät krukki ne-

kin Phariseuret jotka ahnet olit, ja pillkaijit häändä. Matth. 23: 14.

15. Ja hän sanoi heille: te oletta ne jotka igenne hurstaxi teette ihmisten edesä: mutta Jumala tunde teidän sydämenne: sillä se kuin ihmisille on Forkia, se on Jumalan edesä kauhistus. 1 Sam. 16: 7. Ps. 7: 10.

16. Laki ja Prophetat ovat Johanneksen aisti: ja siitä ajasta ilmoitetan Jumalan valdakunda, ja jokainen siihen igiänsä wäellä tungee. Matth. 11: 12, 13.

17. Pikemmin Tainwas ja maa hultu, kuin rautukan Väistä putoo. Ps. 102: 27. Ef. 40: 8. Euku 51: 6. Matth. 5: 18.

18. Joka emändänsä hyljä, ja nai toisen, hän teke huorin: ja joka sen mieheltä hyljätyn nai, hän teke huorin. Matth. 5: 32. Euku 19: 9. Marc. 10: 11. 1 Cor. 7: 10.

19. Niin oli xpi rikas mies, joka waatetti hänensä Purpuralla ja kalliisella liinawaattella, ja eli jokapäiwä ilosa ja herkullisesti.

20. Oli myös xpi kerjääjä, nimeldä Lazarus, joka makais hänen owensa edesä täynnänsä paisumita:

21. Ja pypsi rawitta niistä muruista, jotka rikkon pöhdäldä putoiit: mutta koirat myös tulit, ja nuolit hänen paisumansa.

22. Niin tapautui että kerjääjä kuoli ja wietin Engeleillä Abrahamin helmaan: niin kuoli myös rikas, ja haudattin.

23. Ja koska hän Helwettisä waiwasa oli, nosti hän silmänsä, ja näki Abrahamin taampana, ja Lazaruxen hänen helmasansa.

24. Ja hän hurni sanoden: Jkä Abraham, armahda minun päälleni, ja läheta Lazarus kastamaan sorimensa pääd weteen, että hän jähdytäis minun kieleni; sillä minä kowin waiwatan tässä liekissä. Ef. 66: 24. Zach. 14: 12. Marc. 9: 44.

25. Niin sanoi Abraham: poikani, muista että sinä sait sinun hynwääs elämänsä, niin myös Lazarus pahaa: Mutta nyt hän lohduitetan, ja sinä waiwatan. Job. 21: 13.

26. Ja paigi kaikki näitä, on mei-

dän ja teidän wälillä suuri kumpu tinnitetty, että ne, jotka tahtawat wälä sinue teidän tygöüne mennä, si he wälä eikä siellä tännellän tulla.

27. Niin hän sanoi: minä wälä siis sinua Jkä, että läheta häminun Jkäni kotoon:

28. Sillä minulla on wälä wälä todistamaan heille, ettei heitä tähdän waiwan jiaan.

29. Sanoi hänelle Abraham: on Moses ja Prophetat; kummita. Ef. 8: 20. Euku 24: 14. Job. 5: 39, 45. Ap. 2: 15: 21. Euku 21: 15.

30. Mutta hän sanoi: Ei, Jkä ham: waan jos joku kuolleista heidän tygöinjä, niin he paranteliiit.

31. Hän sanoi hänelle: eksi heifesta ja Prophetaita kumle, niin myös usko, jos joku kuolleista waiwan

17. LUKU.

Sopimaisuus. Kuulijaisuus. Jkä dikaa kymmenen spitalista meitä Christuren tulemisen päiwä.

Niin hän sanoi Dpetuslappille on mahdotoin ettei pahemmat tule. Mutta woi häändä, jonka kummit tulewat! Matth. 18: 6, 7. Marc. 9: 44.

2. Se olis hänelle parempi, myllyn kivi ripustettaisiin hänen laansa, ja heitetäisiin mereen, kuin hän jongui näistä pienistä pahemista.

3. Rawahatkat teitänne. Jos jos rikko sinua waistan, niin häändä: ja jos hän igensä parantaa, niin anna hänelle anderi. 3 Mos. 19: 17. Euku L. 17: 14. Matth. 18: 15, 21. Jac. 5: 19, 20.

4. Ja jos hän seigemän kertaa wästä rikko sinua waistan, ja seigemän kertaa päiwästä sinun tygöüne pahemista sanoden: minä kadun: niin anna hänelle anderi. Matth. 18: 22.

5. Ja Apostolit sanoit Jkä: kummita meille uskoa.

6. Mutta Jkära sanoi: jos jos olis usko niinkuin Sinapin siemen, te sanoisitte tälle megästä kummita: ja se plöös juurimensa, ja kummita kummita: niin se kumliis teitä. Matth. 17: 20. Euku 21: 21. Marc. 11: 23.

7. Mutta kenellä teistä on palvelia, ja kyndä, taikka karjaa kaitsee, ja ka hän meistä kotia tulee, että sanois kohta hänelle: mene ruualle?
8. Waan eikö hän pikemmin sanoiselle: valmistu minulle ehtollista, musta siunus, ja palvele minua, nkaunwan kuin minä syön ja juon: syö ja juo sinä jätte?
9. Wai kiittäkö hän palveliatansa, i hän teki mitä hänelle käsketty oli? lunse.
10. Niin myös te, jotka te olette epi tehet, kuin teille käsketty on, n sanokat: me olemme kelwotto: t palveliat: me temme sen kuin idän piti tekemän.
11. Ja tapahtui, kuin hän meni rusalemia päin, että hän matkusti keldä Samarian ja Galilean.
12. Ja kuin hän tuli yhteen kylään, taisit händä kymmenen spitaliista itä, jotka taampana seisoi:
13. Ja korotit äänensä, sanden: kju rakaš Mestari, armahda me: i päällemme.
14. Ja kosta hän ne näki, sanoi i heille: mengät, ja osottakat te: me nnefänsä tulit puhтары. 3 Mos. 13: 2. Euku 14: 2. Matt. 8: 4. Luc. 5: 14.
15. Niin yri heistä, kosta hän näki k hän parattu oli, palais jälleen ja kioitti Jumalata suurella äänellä;
16. Ja lanzeis kashvoillensa hänen lainsa juureen, ja kiitti händä. Ja oli Samarialainen.
17. Mutta JEsus wastaten sanoi: k kymmenen puhdistettu? kusasta yh: än ovat?
18. Ei ole muita löytyy jotka pa: ri Jumalata kunnioitgemaan, kuin iä munkalainen.
19. Ja hän sanoi hänelle: nouse ja ne: sinun uskos on sinun wapahtanut. lareb. 9: 22. Marc. 5: 34. Euku 10: 52. Euc. 7: 50. Euku 8: 48. Euku 18: 42.
20. Ja Phariseuxet kysyit häneldä: ka Jumalan waldakunda olis tulewa? aitaš hän heitä, ja sanoi: ei Ju: lau waldakunda tule niin että se taissu nähtä:
21. Ei myös heidän pidä sanoman:

Kago täsä, kago siellä; sillä kago, Ju: malan waldakunda on teidän kessellänne.

22. Niin hän sanoi Dpetuslapjille: se aika tulee, että te halajatte nähdä yhtäkin ihmisen Pojan päivä, ja et te saa nähdä:

23. Ja he sanovat teille: kago täsä, kago siellä: älkät mengö ulos, älkät myös seuratto. Matt. 24: 23. Marc. 13: 21. Luc. 21: 8.

24. Sillä niinkuin pitkäisen tuli Taiwan alla leimahta, ja paisita kait: kein päälle, kuin Taiwan alla ovat: niin on myös ihmisen Poika päivä: nänsä olewa. Matt. 24: 27.

25. Mutta ennen tulee hänen paljo karsia, ja hyljättä täldä sukukunnalda. Matt. 16: 21. Euku 17: 22. Euku 20: 18. Marc. 8: 31. Euku 9: 31. Euku 10: 33. Euc. 9: 22. Euku 18: 31. Euku 24: 7, 26.

26. Ja niinkuin tapahtui Noen päi: winä, niin myös tapahtuu ihmisen Po: jan päiwinä. Matt. 24: 37. 1 Per. 3: 20.

27. Se sbit, soit, nait ja huolit, hamaan siihen päiwään asti, kuin Noe Urkkiin meni sisälle: ja wedenpaisumus tuli, ja hukutti kaikki.

1 Mos. 6: 2. Euku 7: 7.

28. Niin myös tapahtui Nothin päi: winä: he sbit, soit, ostit, myit, isutit, rakensit.

1 Mos. 19: 14.

29. Mutta sinä päiwänä, kuin Eoth Sodomasta läxi, satoi tulda ja tuli: kiveä Tahwaasta, ja hukutti kaikki.

1 Mos. 19: 24. 5 Mos. 29: 23. Es. 13: 19. Jer. 50: 40. Sof. 11: 8. Am. 4: 11.

Jud. Ep. w. 7.

30. Niin pitä myös sinä päiwänä oleman, jona ihmisen Poika ilmoitetan.

31. Joka sinä päiwänä katon päällä on, ja hänen kalunsa ovat huonesa, niin älkön astuko alas niitä ettamaan: Ja joka kellolla on, niin älkön myös palaitko takaisin. Matt. 24: 17.

32. Muistakat Eothin emändätä.

1 Mos. 19: 28.

33. Jokainen kuin pyytä hengensä wapahta, hän sen kadetta: ja jokainen kuin sen kadotta, hän saatta sen elä: mään. Matt. 10: 39. Euku 16: 25.

Marc. 8: 35. Luc. 9: 24. Job. 12: 25.

34. Minä sanon teille: sinä yönä ovat kaxi yhdellä wuotella: yri otetan plös, ja toineu jätetään.

Matt. 24: 40. 1 Ebes. 4: 17.

35. Kari pynä jauhavat: yri otetan ylös, ja toinen jätetään.

Matth. 24: 41.

36. Kari ovat kedolla: yri otetan ylös, ja toinen jätetään.

37. Ja he vastataan sanoit hänelle: HERMI, kusa juis? Niin hän sanoi heille: kusa raato on, sinne myös koikat kokonduvat. Job. 39: 33. Matth. 24: 28.

18. Lufu.

Wäärä duomari. Phariseus ja Publitan. JESUS ottaa vastaan lapsia; wahtaa yhtiä rikasta, ilmoittaa karksimisen ja parantaa solian.

Niin hän sanoi myös heille wertausten, että aina tulee rukoilla, ja ei wäspä; Luc. 11: 5, 8. Luka 21: 36. Rom. 12: 12. Eps. 5: 18. Col. 4: 2. 1 Theß. 5: 17.

2. Sanoden: Yri Duomari oli yhtiä kaupungissa, joka ei pelännyt Jumalata, eikä hävennyyt ihmisiä.

3. Niin oli myös yri Leski siinä kaupungissa, joka tuli hänen työhönsä, sanoden: auta minua riitanohjeldäni.

4. Ja ei hän tahtonut kawnan aikaa: Mutta wiimein sanoi hän igelänsä: waikka en miinä Jumalata pelkä, engä häpe ihmisiä:

5. Kuitengin, että tämä leski waiwaa minua, tahdon minä händä autta, ettei hän wiimein tulisi, ja murisi minua.

6. Niin HERMI sanoi: kuulat mitä tämä wäärä Duomari sanoo:

7. Sitköttä Jumalan pitäisi hänen walituitansa auttaman, jotka yhtiä ja päiwää händä huntuawat, pitäisikö hänen sitä karkimän? Jim. 8: 6: 10.

8. Minä sanon teille: hän autta heitä pian. Kuitengin koska ihmisen Poika on tulewa, löytänekö hän uskoa maan päädä? 1 Tim. 4: 1. 2 Tim. 3: 1, 2.

9. Niin hän myös sanoi muutamille, jotka ike päällensä uskaljit, että he olit hurikat, ja muuta kagoit ylös, tämän wertausten:

10. Kari ihmisistä menit ylös Tempeliin rukoilemaan: yri Phariseus, ja toinen Publitan.

11. Phariseus seiso ja rukoili näin ihellänsä: minä kiitan sinua Jumala, etten minä ole niinkuin muut ihmiset,

ryhvärit, wäärät, huorintekijät taik myös niinkuin tämä Publitan.

Es. 1: 15. Luka 58: 2. Jim. 8: 3: 17.

12. Kahdesti wiikosa minä paastan ja annan kymmeneret laittija kuin mulla on.

13. Ja Publitan seisei taast eikä tahtonut karkimänjättän nojia. Tawateen päin: mutta löi kukaan ja sanoi: Jumala, armahda minun disen päälleni. Es. 6: 6. Dea. 5:

14. Minä sanon teille: tämä kotiansa hurikampana kuin se teillä jokinainen kuin igensä ylässä, taan: ja joka hänenä alenda, se Job. 22: 29. San. 1: 29: 23. Matth. 23: 14: 11. 1 Per. 5: 5. Jac. 4: 6:

15. Niin he toit myös hängönsä lapsia, että hän heihin Mutta koska Dpetuslapset sen muhtelit he niitä.

Matth. 19: 13. Marc. 10: 13.

16. Mutta kuin JESUS oli kugunut työhönsä, sanoi hän: lasten tulla minun työhöni, ja heitä kieltäkö: Sillä jenkattaman Jumalan waldatundo.

Matth. 18: 3. Luka 19: 14. Marc. 10: 14.

17. Totisesti sanon minä teille: ei ota vastaan Jumalan waldatundo niinkuin lapsi, ei hän itänä sihe sihalle. 1 Cor. 14: 20. 1 Per. 2: 2:

18. Ja hänelä kysyi yri Pöhiä ja sanoi: hywä Mies, minun pitä tekemän, että minä kaitkiseu elämän saisin?

Matth. 19: 16. Marc. 10: 17.

19. Niin JESUS sanoi hänelä: täs minua hywäri kugut? E kengän hywä, waan yri, Jumala:

20. Kätkösanat sinä tiedät: ei pida huorin tekemän: ei sinun tappaman: ei sinun pida waras: ei sinun pida wäärää todistaman: kunnioita Isänsä ja äitiä.

2 Mos. 20: 12, 15. 5 Mos. 5: 16, 21. Rom. 13: 9. Eps. 6: 2. Col. 3: 20.

21. Niin hän sanoi: Nämä olen minä minun murudestani:

22. Koska JESUS sen kuuli, hän hänelle: yri sinulda wälä myy kaitki mitä sinulla on, waiwaisille, niin sinulla on tawara tawasa: ja tulle, sen Matth. 6: 19. Luka 12: 33. 1 Cor. 13: 13.

23. Waan kosta hän sen kuni, tuli u murhelliſeri; sillä hän oli fangen ad.

24. Mutta kosta JESus näki hänen rebeifantia olewan, sanoi hän: Kuinga läſti rikkat tulewat Jumalan waldundaan: San. 1. 11: 28. Mt. 19: 23. Marc. 10: 24. 1 Tim. 6: 9, 10.

25. Sillä huoliampi on lamelin käy neulan filmän läpiſe, kuin rikkan la Jumalan waldatundaan.

26. Niin ne sanoit, jotka sen kuu: Ja kuka taita autuaxi tulla?

27. Mutta hän sanoi: ne kuin wat mahdottomat ihmisten tyköd, ne owat mahdolliset Jumalan öndä. Job. 42: 2. Jer. 32: 17. Sa. 8: 6. Luc. 1: 37.

28. Niin Petari sanoi: kago, meimme kaikki, ja seuraisimme sinua. Mat. 4: 20. Luka 19: 27. Marc. 10: 28. Luc. 5: 11.

29. Waan hän sanoi heille: totifesti on minä teille: ei ole kengän, joka ti huonen, taikka manhemmat, taikka hjet, taikka emännän, taikka lapset imolan waldatunnan tähden, 5 Mos. 33: 9.

30. Joka ei paljo enämpätä saa la ajalla jälleſtä, ja tulewaisesa umasa ijanakattifisen elämän. Job. 42: 12.

31. Ja hän otti tygönsä ne kari-katymmendä, ja sanoi heille: kago, menemmä Jerusalemiin, ja kaikki läptettämän kuin Prophetailda isen Bojasta kirjoitetut owat. 2r: 7. Ef. 53: 7. Mat. 16: 21. Luka 17: 22. Mt. 20: 18. Marc. 8: 31. Luka 9: 31. Luka 10: 33. L. 9: 22. Luka 17: 23. Luka 24: 7, 26, 27.

32. Sillä hän annetan ylöu palaalle, ja pilkataan, ja häwäisjään, ja jetän: Mat. 27: 2. Luc. 23: 1. Job. 18: 28. Ap. 1: 3: 13.

33. Ja kuin he owat hänen ruoſti-, tappawat he hänen: ja kolman-a päättänä on hän nouſewa ylöu.

34. Ja ei he mitän näijä hymmäret: Ja tämä puhe oli heillä niin tetty, ettel he hymmärtänet mitä sa- rin.

35. Niin tapautui, kosta hän Je- tota läheſtvi, että yxi fokia istui tien refä kersätent. Mat. 20: 29. Marc. 10: 46.

36. Ja kuin hän kuni kansan käy- wän ohjſe, kysyi hän mikä se olis?

37. He sanoit hänelle: JESus Na- jarennus täjä meni.

38. Ja hän huusi, ja sanoi: JESu Davidin Poika, armahda minia.

39. Niin ne jotka menit ohjſe, to- ruit händä wäikenemaan; mutta häu huusi sitä enemmän: Davidin Poika, armahda minua.

40. Niin JESus seisahdi, ja läſti händä talutta tygönsä. Ja kuin hän läheſtvi, kysyi hän hänelä,

41. Sanoden: Mitäs tahdot, että minun pitä sinulle tekemän? Hän sa- noi: JCtra, että minä näkhyi jäl- len sajin.

42. Ja JESus sanoi hänelle: ole näkewä: sinun ukkos autti sinua. Luc. 17: 19.

43. Ja hän sai kohta näkhyſä, ja seurais händä, ja kunnioitſi Jumalata: Ja kaikki kansa, kuin sen näit, kiitit Jumalata.

19. Luku.

Zacheus. JESus sanoo wertaturen kom- menen leiwittäjä, aiaa Jerusalemiin, waltittaa itkein sen surklatat ilaa, ja puhdikkaa Tempeln.

Ja hän meni sisälle, ja waelſi Je- richon läpiſe.

2. Ja kago, yxi mies oli nimeldä Zacheus, joka oli Publikanein päämies, ja hän oli rikas.

3. Ja hän pyysi nähdä JESusta, kuka hän olis: eikä saanut kansalda; sillä hän oli warttansa wäähäinen.

4. Ja hän samois edelle, meni ylöu yhteen megäfikunapuhun, että hän olis saanut hänet nähdä; sillä sen kautta oli hän waeldapa.

5. Ja kuin hän tuli siihen paik- kaan, kagoi JESus ylöu, ja näki hä- nen, ja sanoi hänelle: Zachee, astu no- piasti alas: sillä minun pitä tänäpänä oleman sinun huonesas.

6. Ja hän astui nopiasti alas, ja otti hänen iloiten wastan.

7. Ja kuin he sen näit, napifit he kaikki, että hän meni sisälle syroifisen miehen tygö olemaan.

8. Mutta Zacheus seisoi, ja sanoi

SErralle: kato, SErra, puolen minun tavaratani annan minä waiwaisille: ja jos minä jongun pettänyt olen, sen minä neljäkertaisesti jällen annan.

2 Mos. 22: 1. Luc. 8: 14.

9. Niin IESus sanoi hänelle: tänapänä on tälle huoneelle autuus tapahtunut, että hängin on Abrahamin Poika.

10. Sillä ihmisen Poika tuli ezmään ja wapahtamaan sitä kuin Kadonnut oli.

Matth. 10: 6.
Luku 15: 24. Luku 18: 11. Ap. 2: 13: 48

11. Mutta koska he nämät kuullet olit, sanoi hän vielä yhden wertauxen: että hän oli juuri läsnä Jerusalemita, ja että he luulit Jumalan waldakunnan kohta ilmoitettawan.

12. Sanoi hän siis: hyi Herras mies matkusti kaukaiseen maakundaan, igellensä waldakundaa ottamaan, ja aikoi jällen palaita:

Matth. 25: 14. Marc. 13: 34.

13. Niin hän kugui tygönfä kymmenen palveliatansa, ja andoi heille kymmenen leiwiskätä, ja sanoi heille: tehkät kauppa niinkauwan kuin minä tulen.

14. Mutta hänen kylänsä asujat wihaißt händä, ja lähetit sanansaattajat hänen jälkeensä, sanoden: en me tahdo, että tämä meitä walliße.

15. Ja tapahtui koska hän palais, sitte kuin hän sai waldakunnan, lästi hän kugua ne palveliat tygönfä, joille hän oli rahansa andanut: tietäyenä, mitä kukin kaupallansa toimittanut oli.

16. Niin tuli ensimmäinen, ja sanoi: Herra, sinun leiwiskäs on kymmenen leiwiskätä kaswattanut.

17. Ja hän sanoi hänelle: oikein hyvä palvelia: ettäs wäähäsi olit uskollinen, sinulla pitä walda kymmenen kaupungin päälle oleman. Luc. 16: 10.

18. Toinen myös tuli, ja sanoi: Herra, sinun leiwiskäs on wiissi leiwiskää kaswattanut.

19. Niin hän myös sanoi hänelle: Ole sinäkin wiiden kaupungin haldia.

20. Ja kolmas tuli, ja sanoi: Herra kato, täsä on sinun leiwiskäs, joka minulla hikiliinasa kätetty oli:

21. Sillä minä pelkäsiin sinua, et-

täs kowa mies olet: sinä otat, ja et tallelle pannut, ja miitä kato kylmänyt.

22. Hän sanoi hänelle: sinä sinun minä sinun duomisen, sinä papa ja welia: sinä tiesit minun kowari miitä, joka otan jota en minä tallelle panon ja leikkän jota en minä kylmänyt:

2 Sam. 1: 16. Matth. 12: 37.

23. Ja miyet sinä andanut rahaani waihetos pöydälle? Ja olijin tultuani sen kaswoin kaswolen saanut.

24. Niin hän sanoi toiselle wille: ottakat pois se leiwiskä ja andakat sille jolla kymmenen leiwiskätä on.

Matth. 25: 28.

25. Niin he sanoi hänelle: Herra hänellä on kymmenen leiwiskätä.

26. Sillä minä sanon teille, on, hänelle pitä annettaman: jonnekda, jolla ei ole, sekin kuin hän on, pitä otettaman pois.

Matth. 13: 12. Luku 25: 29. Marc. 4: 25. Luc. 8: 18.

27. Kuitengin ne minun waihetos, jotka ei tahtonet minun andama heittänsä, tuokat tänne, ja me heitä minun edessäni.

28. Ja kuin hän nämät waihetos oli, meni hän edellä ja waihetos Jerusalemita päin.

Marc. 14: 21.

29. Ja tapahtui, koska hän tuli Betphageta ja Bethanias, tuli sen wuoren tygö, joka kugutan, lähetti hän kari Duetis sifansa:

Matth. 21: 1. Marc.

30. Sanoden: mengät kylään, en teidän edessäme: ja kuin te tuletta sifälle, niin te löydätte waihetos jidottuna, jonga päällä ei waihetos minen kofan istunut ole: päästänne ja tuokat tänne.

31. Ja jos joku teillä kysyy: te sitä päästätte? niin sanokat HERRA tätä tarwiße.

32. Niin lähetetyt menit, ja niinkuin hän oli heille sanonut.

33. Koska he nyt päästit, sanoi sen isändä heille: miitä te tätte warsaa?

34. Waan he sanoi: tarwiße.

5. Ja he weit sen JESuxen tygö, sanit waattensa warfan päälle, ja tit JESuxen päälle.

3os. 9: 9.

Job. 12: 14, 16.

6. Ja kosta hän matkusti, leiritit waattensa tielle.

2 Kun. 8: 9: 13.

7. Ja kuin hän jo lähestyi menezin alas Dismäeldä, rupeis koto etuslasten joukko iloiten kiittämään malata suurella äänellä kaikista niistä mallijista tbiistä kuin he nähnet olit,

8. Sanoden: Siunattu olkon se t tulee kuningas JESuxan nimeen! ha Tairwahasa, ja kunnia korfeuxisa!

1. 118: 26. Luc. 2: 14. Eob. 2: 14.

9. Ja muutamat Phariseuxista, isan seasta, sanoit hänelle: Meista= uuhtele Dpetuslapsias.

10. Ja hän wastaten sanoi heille: nä sanon teille: jos nämät waik= xat, niin kirret pitää huutaman.

Job. 2: 11.

11. Ja kuin hän lähemmä tuli, oi hän kaupungin päälle, itki dä,

12. Ja sanoi: Jos sinäkin tiedäisit, t jina ajattelitit tosin tällä sinun a= as, mitä sinun rauhaas fopis. Mut= nyt owat ne kätetyt sinun silmäis tä.

13. Sillä ne päiwät pitää tuleman in yliges, että sinun wihostises kanga= t sinun, ja ymbäri piirittävät sinun, ahdistawat sinun joka kulmalda:

14. Ja maahan tasoittawat sinun, sinun lapses, jotka sinusa owat, ja ätä sinusa kiweä kiwen päälle; et= sinun ehillok aikaa tundenut.

1. 9: 7, 8. Mich. 3: 12. Marc. 24: 1, 2. Marc. 13: 2. Luc. 21: 6.

15. Ja hän meni sisälle Templiin, eis ajamaan siitä ulos ostaita ja oppiä,

Marc. 21: 12. Marc. 11: 11, 15.

16. Sanoden heille: Kirjoitettu on: inun huoneni on rukous huone: utta te oletta sen tehnet tydwä= ten luolazi.

1 Kun. 8: 29, 30. Ef. 56, 7. Jer. 7: 11. Marc. 21: 13.

Marc. 11: 17.

17. Ja hän opetti joka päimä Temp= 1. Mutta Happein Päämiehet ja janoppenet, ja kansan wanhimmat it händä surmatanzensa:

Marc. 11: 18. Job. 7: 19. Euku 8: 37.

48. Ja ei tiennet mitä heidän piti tekemän; sillä kaikki kansa rippui hä= nefä, ja kumlit händä.

20. Luku.

Johanneren kaste. Wiinamäen miehet. We= roraha. Sadduceuret. Christuren suku.

Ja tapahtui yhtenä niistä päiwijä, Ja kosta hän kansaa opetti Templisä, ja saarnais Ewangeliumia, tulit ylim= mäiset Hapit, ja Kirjanoppenet ja wanhimmat;

Marc. 21: 23.

2. Ja puhuit hänen tygönsä sanoden: Sanos meille millä wallalla jina tätä teet? Eli luka sinulle tämän wallan en andanut?

Ap. 2: 4: 7. Euku 7: 27.

3. Niin JESus wastaten sauei heil= le: Minä kysyn myös teildä yhtä asia= ta, wastakat minna.

4. Olko Johanneren kaste Tairwaasta, taikka ihmijildä?

Marc. 11: 30.

5. Niin he ajattelit igellänsä, sano= den: jos me sanomma: Tairwaasta, niin hän sanoo: mixette jiid händä uskonet?

6. Mutta jos me sanoumma: ihmi= jildä, niin kaikki kansa kiwittä mei= dän: sillä he uskoit että Johannes oli Propheata.

7. Ja he wastaisit, ettei he tiennet kusta se oli.

8. Niin sanoi JESus heille: en mi= nä myös sano teille, millä woimalla minä näitä teen.

9. Niin hän rupeis sanomaan Kan= salle tämän wertauren: yxi mies istu= ti wiinamäen, ja pani seu wuorolle pel= doniehille, ja meui muille maille kau= waxi aikaa.

Ef. 5: 1. Jer. 23: 21. Euku 12: 10. Marc. 21: 33. Marc. 12: 1.

10. Ja ajallansa lähetti hän pal= welian peldoniesten tygö, että he an= daijit hänelle wiinamäen hedelmästä. Mutta ne peldoniehiet pieyit seu, ja lähetit pois tyhjäuä.

11. Ja hän lähetti vielä toisen pal= welian: mutta he myös seu pieyit ja pilkkaisit, ja lähetit pois tyhjäuä.

12. Ja hän lähetti vielä kolman= nen: Mutta he myös seu haarwoitit, ja sybyrit ulos.

13. Niin wiinamäen isändä sanoi:

mitä minä teen? minä lähetan uunun rakkain poikani: koska he hänen näkivät, niin he karttavat händä.

14. Mutta koska peldomiehet sen näit, ajattelit he igellänsä, sanoden: tämä on perillinen: tuskat, tappalamme händä, että perintö tulis meidän omaremme.

1 Mos. 37: 18. Ef. 2: 8.
Matth. 26: 3. Luku 27: 1. Joh. 11: 59.
Hebr. 1: 2.

15. Ja he söyrit ulos hänen wiinamäestä ja tapoit. Mitäpä wiinamäen isändä on tekewä heillen?

16. Hän tulee, ja hukka nämät peldomiehet, ja anda wiinamäen muille. Kuin he sen kuolit, sanoit he: pois se.

17. Mutta hän kakahti heidän päälensä, ja sanoi: mitästä se on, kuin kirjoitettu on? Se kivi jonga rakendajat hylkäisit, on tullut murkakiviä.

Ef. 118: 22. Ef. 8: 14, 15. Luku 28: 16.
Matth. 21: 42. Marc. 12: 10. Ap. 2: 4: 11.
Rom. 9: 33. 1 Pet. 2: 4, 7.

18. Jokainen kuin lange sen kivien päälle, se runnellan: mutta jonga päälle se lange, sen hän muserta.

3. Joh. 12: 3.

19. Ja Bappein päämiehet ja Kirjanoppenet pyysit händä sillä hetkellä kiinniotta: waan he pelkäisit Kansaa: Sillä he ymmärsit, että hän heille tämän wertauran sanonut oli.

20. Ja he wartioisit händä, ja lähetit wäpöijät, jotka piti heitänsä härskäri teettelemän: että he hänen puhesaisit kiinni, ja annaisit yläu Esiwalalle ja Maanvanhimmian halduun.

Matth. 22: 15. Marc. 12: 13.

21. Ja he kysyit hänelä, ja sanoit: Meistari, me tiedämme että oiskein sanot ja opetat, ja et kago ihmisen muotoa, waan opetat Jumalan tien totudefa.

Matth. 22: 16.

22. Sopytko meidän anda Keisarille weroa, taikka ei?

23. Mutta kuin hän ymmärsi heidän kavaludensa, sanoi hän heille: mitä te minua kiufatte?

24. Dsottakat minulle weroraha, kengä kuwa ja päällekirjoitus siinä on? He wastaisit ja sanoit: Keisarin.

25. Niin hän sanoi heille: andakat Keisarille kuin Keisarin owat, ja Jumalalle kuin Jumalan owat.

Matth. 17: 25. Luku 22: 21. Rom. 13: 7.

26. Ja ei he tainnet kukaan wastaansa Kansan edestä laista: waan kummitelit hänen wastaansa, ja wasta.

27. Niin tullit murutamat Seurteuiffista, (jotka kieldämöt wastaussien,) ja kysyit hänelä;

Matth. 22: 23. Marc. 12: 15. Ap. 2: 13.

28. Sanoden: Meistari, Moses kirjoitti meille, jos jongwen woi jolla emändä oli, ja se kuoli toinna, niin hänen wiesensä waimon ottaman, ja wiesjensä uen herättämän.

29. Niin otti seikemän wiesjä: simäinen otti emännän, ja kuoli toinna.

30. Ja toinen otti sen waimon: se myös kuoli lapstoinna.

31. Ja kolmas otti myös se: niin kaikki seikemän, eikä jättänsia, ja kuolit.

32. Kaikkein viimein kuoli waimo.

33. Sentähden yläsnousemisensa nengä heistä se waimo piti olea: Sillä kaikki seikemän owat sen monansa pitänet.

34. Ja Jesus wastaten sanoi he: tämän mailman lapset nait wuolowat.

35. Mutta ne jotka otolliset: wat sille mailmalle, ja yläsnousemiselle kuollimista, ei he nai eikä wuolowat.

36. Sillä ei he enä kuolla: ta sillä he owat Englitten kakahti: he owat Jumalan lapset, että he yläsnousemisen lapset.

37. Mutta että ne kuollet yläsnousemat, se on myös Moses perintö: kändä osottannt, koska hän sanot: Esiwan Abrahamin Jumalaksi, ja Esiwan Jumalaksi, ja Jacobin Jumalaksi.

2 Mos. 3: 6. Matth. 22: 32. Marc. 12: 26. Ap. 2: 7: 32. Hebr. 11: 16.

38. Mutta ei Jumala ole kuollin Jumala, wäan eläwitten; ta sille hänelle eläwät.

39. Niin wastaisit muutamat Kirjanoppenuiffista, ja sanoit: Meistari, se kein siinä sanoit.

40. Ja ei he rohjenet händä: ta tän enämpätä kysyä.

- Niin hän sanoi heille: kuinga hevat Christuren Davidin Pojaksi?
 Marc. 22: 41, 42. Marc. 12: 35.

- Ja David itse sanoo Psaltari natusa: Herra sanoi minun kralleksi, istu minin oikialle kätälä;
 Ps. 110: 1. Ap. 2: 34. Hebr. 1: 13. Luku 10: 12.

- Siihenästi kuin minä panen si-vhollises sinun jalkais astinlaudaksi.
 1 Cor. 15: 25.

- Koska jäs David kysyy hänen krayensa, kuinga hän on hänen ansa?

- Mutta koska kaikki kansa sen sanoi hän Dopuslapillisensa:

- Kawahatlat teitänne Kirjanopista, jotka tahtovat käydä pitkisä teffa, ja ottavat hyväri terwetyhet illa, ja ylimmäiset istuimet Synagaa, ja ylimmäiset siat ehtolliffa.
 Mat. 23: 5, 6. Marc. 12: 38, 39. Luc. 11: 43.

- Jotka syöwät lestein huonet, ja dori pitawät pitkät rukouset: heipitä saaman sitä raskamman duo-
 Marc. 23: 14. Marc. 12: 40. Mt. 1: 11.

21. Luku.

Besten lahja. Kaupungin häwitys. Waktman loppu.

- Mutta kuin hän kagoi, näki hän rik-
 lat panewan lahjojansa uhri ark-
 ki.
 2 Kun. 24: 12: 9. Marc. 12: 41.

- Hän näki myöös yhden köyhän k panewan siihen kari ropoja.

- Ja sanoi: totisesti sanon minä: tämä köyhä leski pani enemmän nämät kaikki.

- Sillä kaikki nämät panit sittä heillä liari oli Jumalan uhrixi: i tämä pani köyhydestänsä kaiken n tawaranja kuin hänellä oli.
 2 Cor. 8: 12.

- Ja kuin muutamat sanoit hänel-
 empliisti: kuinga kanneilla kiviillä appaleilla se kunnistettu oli, niin sanoi:
 Marc. 24: 1. Marc. 13: 1.

- Näitäkö te kageletta? ne päiwät tuleman, joina ei pida krowä ki-päälle jätettämän, jota ei maahan eta.
 1 Kun. 2: 9: 7, 8. Jer. 26: 18. Mt. 3: 12. Luc. 19: 43.

- Niin he kysyit hänellä, ja sa-

noit: Mestari, kofasta nämät tapah-
 tumbat? ja mikä merkki on, kofsa nä-
 mät tulewat?

8. Hän sanoi: kagolat, ettei teitä petetä: sillä moni tulee minun Nimeeni, ja sanoo: minä se olen: aika on kyllä läsnä, älkät kuitengan heitä seuratto.
 Jer. 14: 14. Luku 23: 16, 21. Luku 29: 8. Marc. 24: 4. Eph. 5: 6. Col. 2: 8. 2 Theß. 2: 2, 3. 1 Job. 3: 1.

9. Mutta koska te kuuletta sotia ja kapinoita, niin älkät peljästykö; sillä nämät pitä enin tapahtuman; waan ei kofsa loppu ole.

10. Niin hän sanoi heille: kansa nousee kansaa vastaan, ja waldukunda waldukundaa vastaan: Es. 19: 2.

11. Ja suuret maan wapisturet pitä joka paikasa tuleman, näktä ja rut-to, kauhijuret ja suuret ihmset kaa-
 waasta tapahtuwat.

12. Mutta ennen näittä kaikkia heit-
 täwät he kätensä teidän päällemme, wai-
 nowat ja andawat ylöns teitä Syna-
 gogiin ja fangiuteen, ja wetäwät teitä kuningasten ja Esimiesten eteen, mi-
 nun Nimeni tähden. Marc. 10: 17. Luku 24: 9. Marc. 13: 9. Job. 13: 20. Luku 16: 2. Ap. 2: 4: 3. Luku 5: 18. Luku 12: 4. Luku 16: 24. Luku 25: 23. Ilm. 2: 10.

13. Mutta se tapahtuu teille to-
 disturexi.

14. Niin pangat nyt se teidän sy-
 däminne, ettet te ennen ajattelijä, kuin-
 ga teidän pitä edestäanne wastaman:
 Marc. 10: 19. Marc. 13: 11. Luc. 12: 11.

15. Sillä minä annan teille suun ja wiisauden, jota ei he woi puhua vastaan, eikä seisoo vastaan, kaikki jotka teitä vastaan owat: 2 Mos. 4: 12. Es. 54: 17. Ap. 2: 8: 10.

16. Niin te myöös annetan ylöns wanhinmitä, welskildä, langoitä, ja ystäwiltä, ja muntamat teistä he tap-
 parat. Mt. 7: 6. Ap. 2: 7: 59. Luku 12: 2.

17. Ja te tuletta wihattawaxi kai-
 kilda minun nimeni tähden:
 Marc. 10: 22. Marc. 13: 13.

18. Waan ei hinkarwakan pida tel-
 dän päästänne hukuttaman. 1 Sam. 14: 45. 2 Sam. 14: 11. 1 Kun. 2: 1: 52. Marc. 10: 36.

19. Pitäkät teidän sielunne kirsti-
 wällisydestä.

20. Mutta koska te näettä Jerusa-

lemin sotawäeldä piiritettävän, niin tietkät että hänen perikatonsa on lähestynyt.

Dan. 9: 27. Marc. 24: 15.
Marc. 13: 14.

21. Silloin ne jotka Judeassa ovat, paetkan vuorille: ja jotka hänen keskellänsä ovat, ne lähtekän siellä ulos: ja jotka maalla ovat, älkän häneen menkö siälle.

22. Sillä ne ovat kostopäivät, että kaikki täytetäisiin kuin kirjoitetut ovat.

Dan. 9: 26.

23. Mutta woi raskaita ja imettäväisiä niinä päivinä! Sillä sunri waiwa pitää maan päällä oleman, ja wiha tämän Kansan päällä.

24. Ja heidän pitää langeman miekan terään, ja he wiedän sangixi kalfinaisen Kansan setaan: Ja Jerusalemin pitää tallattaman pakanoilda, jühenästi kuin pakanain aika täytetään.

Rom. 11: 25.

25. Ja merkit pitää olema: Aurin-goga ja Kuusa ja tähdeisä: Ja maasa Kansalla ahdistus epäillyren tähden. Ja Meri ja aallot pitää pauhamaan.

Es. 13: 10. Hes. 32: 7. Joel. 2: 10. Luku 3: 15. Marc. 24: 29. Marc. 13: 24.
2 Petr. 3: 10. 12. Ilm. K. 6: 12.

26. Ja ihmiset maasa pitää näädymän pelwon ja odottamisen tähden, niitä kuin maan piirin päälle tulewat: sillä taiwan woimat pitää liikuttettaman.

27. Ja silloin heidän pitää näkemän ihmisen Bojan tulewan pilwisä suurella woimalla ja kunnialla.

Dan. 7: 10.
Marc. 16: 27. Luku 24: 30. Luku 25: 31.
Luku 26: 64. Marc. 13: 26. Luku 14: 62.
Ap. T. 1: 11. 2 Eheb. 1: 10. Ilm. K. 1: 7.

28. Mutta koska nämät rupewat tapahtumaan, niin kahokat, ja nostakot päanne ylös; sillä teidän lunastukseenne silloin lähestyy.

Rom. 8: 23.

29. Ja hän sanoi heille wertauxen: kahokat sikunapiuta, ja kaikkia puita:

Marc. 24: 32. Marc. 13: 28.

30. Koska ne jo puhkewat, niin te näette, ja ike teistänne ymmärrätte, että suni on jo läsnä.

31. Niin myös te, koska te näettä nämät tapahtuwan, tietkät että Jumalan waldakunda on läsnä.

32. Totisesti sanon minä teille: ei tämän sukukunnan pida suingan hukku-

man, jühenästi kuin nämät kätti tapahtuwat.

33. Taiwas ja maa on heitettu waan minun sanani ei pida älä hukkandymän.

Es. 51: 6. Marc. 24: 35. 1 Petr. 1: 7.
2 Petr. 3: 7.

34. Mutta kawahtakot teidän tei teidän sydämenne koska teidän ylönsyömiseistä, ja juopumiseistä, ja tuxen murheista, ja se päivä teidän teidän päällenne.

1 Eheb. 5: 6. 1 Petr. 4: 7. 1 Petr. 5: 8.

35. Sillä se tulee niinkuin kaikkein ylige, jotka koko maan asuwat.

1 Eheb. 5: 2. 2 Petr. 3: 10. Ilm. K. 3: 3. Luku 16: 13.

36. Sentähden walwokat, ja rufoikat, että te mahdotte kaikkia näitä wälttämään, josta tapahtuman, ja seisomaan ihminen jau edesä.

Marc. 24: 42. Luku 13: 33. Luc. 12: 40. Luku 16: 13.

37. Ja hän opetti päiwällä Teillä: mutta yöllä meni hän elä yötä sillä wuorella, joka on Oljymäeri.

Joh. 8: 1.

38. Ja kaikki Kansa tullu waltakunnan tygönsä Templiin, händä kumou-

22. Luv.

Jesus muvdaän, syö Väästälänsä saattaa Altarin Sakramentun, ja riidan, ahdistetaan kowasti, otetgan, kieltään, duomitaan.

Niin lähestyi matian leimän päivä, joka Väästälänsä kumousta.

2. Ja ylimmäiset Papit ja oppenet egeit, kuinga he olivat saanet tappa: Mutta he pelkäsivät kumousta.

3. Niin Satana oli mennut siisälle, jonga liikaniini oli Jhesus, joka oli kahdentoitakymmenen luvun.

4. Ja hän meni pois, ja kumousta ylimmäisiä Pappesja, ja kumousta kuinga hän oli hänen heille.

5. Ja he ihastuit: ja kumousta nelle rahaa.

6. Ja hän lupais sen heille ja kumousta sorweliasta aikaa saadaxensa kumousta ilmaan kasuta.

Min malkan leiwän päiwä tuli,
Pääsiäis lammas pitä teuraistet-
t. Marc. 26: 17. Marc. 14: 12, 13.

Ja hän lähetti Petarin ja Jo-
ren, sanoden: menkät valmistama-
meille Pääsiäis lammas syöda-
te.

Niin he sanoit hänelle: kusa
t meitä valmistamaan?

Sän sanot heille: kago, kofa
rupungiin tuletta isälle, kohtaa
e yri ihminen kandain wejastiata:
tkat händä siihen huoneeseen jo-
a hän menee:

Ja sanolat sen huonen perhen-
älle: Mestari sanoo sinulle: kusa
nasa, josa minä syön Pääsiäis
an Opetuslasteni kansa?

Ja hän osotta teille suuren Sa-
atetun: valmistakat siellä.

Niin he menit, ja löysit niin-
hän heille sanonut oli: ja wal-
t Pääsiäis lampan.

Ja kuin jo aika tullut oli, istui
pöydän tykönä ja karitoistakym-
ä Apostolita hänen kansansa.
Marc. 26: 20. Marc. 14: 17.

Ja hän sanot heille: minä olen
la halainnut syöda tätä Pääsiäis-
nasta teidän kansanne, ennen kuin
ä karsin.

Sillä minä sanon teille: etten
ä suingan sillen siitä syö, siihenasti
se täytetän Jumalan waldakun-

Ja hän otti Kalkin, Piitti, ja
k: ottakat ja jakakat leskenänne.

Sillä minä sanon teille: etten
ä suingan juo wiinapuun hedel-
tä siihenasti kuin Jumalan walda-
da tulee. Marc. 26: 29. Marc. 14: 25.

Ja hän otti leiwän, Piitti ja
esi, ja andoi heille, sanoden: tä-
on minun Ruumini, joka tei-
edestänne annetan: se tehkät
ur muistopeni; Marc. 26: 26.
Marc. 14: 22. 1 Cor. 11: 23.

Niin myös Kalkin ehtolli-
jälkeen, sanoden: Tämä Kalkki
se uusi Testamenti, minun we-
ini, joka teidän edestänne wuo-
etan.

21. Kuitengin kago, minun pettäjä-
ni käsi on minun kansani pöydällä:
Marc. 26: 21, 23. Marc. 14: 18. Job. 13: 21.

22. Ja tosin ihmisen Poika menee
niinkuin päätetty on: kuitengin woi
sitä ihmistä, jolda hän petetän!
Of. 41: 10. Job. 13: 18. Ap. 2: 1: 16.

23. Ja he rupeisit kyslemään kesse-
nänsä: kuka olis se heistä, josta sen
telewä olis?

24. Mutta heidän wälillänsä tuli
myös riita, kuka heistä näkyis suurin
olewan. Marc. 20: 24. Marc. 10: 41.

25. Niin hän sanot heille: Kansain
Kuningat wallitewat heitä, ja joilla
walda on heidän yligensä, ne kugutan
armollisryi Herroiryi;

26. Mutta et te niin; waan joka
teistä suurin on, se olkon niinkuin nuor-
in: ja joka ylimmäinen on, se olkon
niinkuin se joka palwelee:

Luc. 9: 48. 1 Pet. 5: 3.

27. Sillä kumpi suurempi on? se
joka atrioigee, taikka se joka palwelee?
eikä se joka atrioigee? mutta minä o-
len teidän kessellänne niinkuin se joka
palwelee. Marc. 20: 28.

Job. 13: 14. Psal. 2: 7.

28. Mutta te oletta ne, jotka mi-
nun kiusaurisani minun kansani py-
spitte.

29. Ja minä säädän teille, niin-
kuin minun Isäni sääsi minulle, wal-
dakunnan: Luc. 12: 32.

30. Että teidän pitä syömän ja juo-
man minun pöydälläni, minun walda-
kunnasani, ja istuman istuimilla, ja
duomigeman karitoistakymmendä Israe-
lin sukukundaa. Marc. 19: 28.

Jim. K. 3: 21.

31. Niin sanot myös Herra: Si-
mon, Simon, kago, Satan on teitä
pyytänyt: seuloaxensa niinkuin nisuja;
1 Pet. 5: 8.

32. Waan minä rukollin sinun edes-
täs, ettei sinun uskos puuttuman pidä.
Ja kuin sinä Ferran palajat, niin
wahwista weljejä.

33. Niin hän sanot hänelle: Herra-
ra, minä olen walmis sinun kansas
sekä fangiuteen että kuolemaan mene-
mään.

34. Whutta hän sanot: Petari, mi-

nä sanon sinulle, ei laula tänäpänä
skukko ennen, kuin sinä kolmasi kiel-
lät tundesas minua. Matth. 26: 34.
Marc. 14: 30. Joh. 13: 38.

35. Ja hän sanoi heille: kosta mi-
nä lähetin teidän sinun säkitä, ja kukka-
rota ja kengitä, puuttuiko teidän mitän?
Se sanoi: Ei mitän. Matth. 10: 9.
Marc. 6: 8. Luc. 9: 3. Luka 10: 4.

36. Niin hän sanoi heille: maan
nyt, jolla säkki on, ottakan sen, niin
myös kullaron: ja jolla ei ole, se
myytkän hamensa, ja ostakan miekan.

37. Sillä minä sanon teille: vielä
sekin kuin kirjoitettu on, pitää minusa
säpättämän: Hän on pahantekiän se-
kaan luettu: sillä ne kuin minusta kir-
joitetut ovat pitää loppuman. Es. 53: 12. Marc. 15: 28.

38. Niin he sanoit: Herra, kago,
tästä on kapi miekkaa. Hän sanoi heille:
Kopllä sinä on.

39. Ja hän läxi ulos, ja meni niin-
kuin hänen tapansa oli, Olymäelle:
niin seuraisit myös händä hänen Ope-
tuslapsensa. Matth. 26: 36.
Marc. 14: 32. Job. 8: 1. Luka 18: 1.

40. Ja kuin hän siihen paikkaan
tuli, sanoi hän heille: rukoillat ettet
te tulijä kiusauheen. Matth. 26: 41.
Marc. 14: 38.

41. Ja hän erkani heijä lähes ki-
wellä heittä, ja lasji polwillensä, rukoili,
Matth. 26: 39. Marc. 14: 35.

42. Sanoden: Jä, jos sinä tahdot,
niin ota pois minulda tämä Sakki,
kuitengin ei minun tahtoni, mutta si-
nun olkon.

43. Niin Engeli Taloaasta ilmestyi
hänelle, ja wahoisti händä.

44. Ja kuin hän sangen suuresa
ahdisturessa oli, rukoili hän hartammin.
Ja oli hänen hikensä niinkuin weren-
pisarat, jotka maan päälle putosit.
Job. 12: 27. hebr. 5: 7.

45. Ja kuin hän nousi rukoilemasta,
ja tull Opetuslastensa tygd, löysi hän
te murhen tähden makamasta;

46. Ja sanoi heille: Mitä te ma-
latte? noikat ja rukoillat, ettet te kiu-
sauheen langeisi.

47. Vielä hänen puhuisansa, kago,
joukko ja se joka kuzuttin Judas, yri
kahdestatolstakymmenestä, käwi heidän

edellänsä, ja lähetoi J. suun
andamian hänen. Matth. 26: 47.

48. Niin J. suun sanoi hänelle J.
suun andamisellako sinä ihmisen P.
petät?

49. Kosta ne jotka hänen
länsä olit, näit mitä tulema. Si-
noit he hänelle: Herra, tamm
lyö miekalla?

50. Ja yri heijä löi Pappin
miehen palweliata, ja hallais
nen oikian korvanja. Matth. 26: 48.
Marc. 14: 47. Joh. 18: 10.

51. Mutta J. suun wasjan
sallilat tähän asti tulla. Ja
rupeis hänen korwaansa, parani

52. Mutta J. suun sanoi
händä wasjan olit tullet,
sille Bapeille, ja Templin
wanhimmille: Niinkuin
te läxitte, miekoilla ja setpää.
Matth. 26: 55. Marc. 14: 48.

53. Minä olin jota päätä
kansanne Templissa, ja et
lättä mitkun päälleni: mitkä
teidän hetkenne, ja pimetyden

54. Niin he kiinniotit hänen
lutit, ja weist sisälle häntä
Pappin huoneksen. Mutta
rais täampänä. Matth. 26: 56.
Marc. 14: 53. Job. 18: 17.

55. Ja niin he wirittit
kelle kartanota, ja yri
istui myös Petari heidän
Matth. 26: 69. Marc. 14: 66. Joh. 18: 27.

56. Mutta kosta yri pitkä
nen wakkian tykänä istuman,
hänen päällensä, ja sanoi: tämä
myös hänen kansansa.

57. Waan hän kietji häntä
noi: waino, en minä tunne

58. Ja wahan hetken
toinett hänen, ja sanot: sinä
let yri heijä. Petari sanoi: k
en ole.

59. Ja lähes yri hetken
todijit myös toinen, sanoden:
tämä oli myös hänen kansansa:
hän on Galileasta.

60. Niin Petari sanoi:
minä tiedä mitäs sanot. Ja
vielä hänen puhuisansa, lausoi

Ja Heras käänsi itsensä, ja Petari päälle: ja Petari myijiti tran puhen, kuin hän hänelle sa-
ennenkuin kulkoi laulaa, kolmasiti
minun kiellät. Matth. 26: 75.
Marc. 14: 72. Job. 18: 27.

Ja Petari meni ulos, ja itki
rausti.

Mutta ne miehet, jotka JES-
kiinni pidit, pilkkaisit händä, ja
händä: Job. 16: 10. Es. 50: 6.
ib. 28: 67. Marc. 14: 65. Job. 18: 22.

Beitit hänen silmänsä, ja löit
ä postelle, ja kysyit hänelä, sano-
Arwa, kuka se on joka sinun lbi?

Ja paljo muuta pitkaa sanoit
händä vastaan.

Ja kuin päivä tuli, kokoonuit
sen vanhimmat, ja ylimmäiset Pa-
ja Kirjanoppenet ja weit hänen
ihansa eteen; Ps. 2: 2.
Matth. 27: 1. Marc. 15: 1.

Sanoden: Oletkos Kristus? sa-
neille. Niin hän sanoi heille: jos
ä sanon teille, et te usko:

Ja jos minä myös kysyn, niin
vastaa minua, et te myös päästä
ua.

Tästäedes istun ihmisen Poika
nalan noiman oikialla kädellä.
Matth. 27: 10. Marc. 16: 27. Luk. 24: 80.
ib. 26: 64. Marc. 14: 62. Ap. 7: 1: 11.
1 Eheb. 1: 10. Ilm. 1: 1: 7.

Niin he sanoit kaikki: sinäkö
olet Jumalan Poika? Hän sanoi
he tepä sen sanotta, että minä olen.

Niin he sanoit: mitä me jillen
kusta tarvitsemme? sillä me olem-
sen kuullet hänen omasta suustansa.

23. Luvu.

Herodis Pilaturen ja Heroderen edesä,
duomitaan, ristikammitaan, kuolee,
haudataan.

Ja kaikki heidän joukkonsa nousi ylös,
ja he weit hänen Pilaturen tygö.
Matth. 27: 2. Marc. 15: 1. Job. 18: 28.

Niin he rupesit kandamaan hä-
päällensä sanoden: Tämän me löy-
me kansaa wiettelewän, ja kieltä-
n Keisarille weroa andamasta, ja
owan hänenä olewan kuningaan
risturen. Matth. 17: 25. Luk. 22: 21.
Marc. 12: 47. Luc. 20: 25. Ap. 7: 17: 7.
Rom. 13: 7.

3. Niin Pilatus kysyi hänelä, sa-
noden: oletkos Judalaisten kuningas?
Hän vastasi händä, ja sanoi: sinäpä
sen sanot: Matth. 27: 11.
Marc. 15: 2. Job. 18: 33.

4. Mutta Pilatus sanoi Pappain
Päämiehille ja Kansalle: en minä löy-
dä yhtän wikaä täsä ihmisesä.

5. Mutta he käwit päälle, sanoden:
Hän lehoitta Kansan, opettain koto
Judeasa, ja on ruwennut Galileasta
hamaan tähän asti.

6. Mutta kosta Pilatus kuuli Ga-
lileata mainittawan, kysyi hän, jos
hän Galileasta oli.

7. Ja kuin hän ymmärsi, että hän
Heroderen läänistä oli, lähetti hän hä-
nen Heroderen tygö: joka myös silloin
oli Jerusalemissa. Luc. 9: 1.

8. Kosta Herodes näki Jesuxen,
ihastui hän sängen suuresti; sillä hän
oli jo kauwan aikaa händä halajunut
nähdärensä, että hän oli paljen hä-
neistä kuullut: ja toivoi hänelä sen-
gun ihmen näkewänsä.

Matth. 14: 1. Luc. 9: 7.

9. Ja kysyi hänelä moninlaisista;
mutta ei hän mitän händä vastaan.

10. Niin ylimmäiset Papat ja Kir-
janoppenet seisoi ja kauwoi kowin hä-
nen päällensä.

11. Mutta Herodes huwinnensa kagoi
hänen ylös, ja pilkkajsi händä, pani
hänen päällensä wakkian waatten, ja
lähetti jälleen Pilaturen tygö.

12. Sinä päivänä tuli Pilatus ja
Herodes ystäwäri keffenänsä: sillä he
olit ennen wihamiehet ollet keffenänsä.
ib. 7: 4: 27.

13. Niin Pilatus kugui kokoon ylim-
mäiset Papat, ja waldamiehet ja Kansan,

14. Ja sanoi heille: Te oletta tä-
män ihmisen minulle tuonet, niinkuin
Kansan häiriksiän: ja kago, minä olen
händä tutkinut teidän edesänne, ja en
löydä yhtän wikaä täsä ihmisesä, joista
te kannatte hänen päällensä;

Matth. 27: 28. Marc. 15: 13. Job. 18: 38.
Luc. 19: 4.

15. Mutta eikä Herodeskan: Sillä
minä lähetin teidän hänen tygönsä,
ja kago, ei hänelä yhtän hengen ri-
kosta ole tehty.

16. Sentähden tahdon minä hänen rangaijstua päättää.

Matth. 27: 26. Job. 19: 1.

17. Mutta hänen piti joka juhlanan päättämän heille yhden wallallensa.

Matth. 27: 15. Marc. 15: 6. Job. 18: 39.

18. Niin koko joukko huuji, ja sano: ota tämä pois, ja päästä meille Barabbas;

Ap. 2: 3: 14.

19. Joka oli kapinan ja miestapon tähden, kuin Kaupungisa tapahtunut oli, fangiuteen heitetty.

20. Niin Pilatus taas puhui heille, ja tahdoi Jesuxen päättää.

21. Mutta he haujiti sitä vastan sanoden: ristinnaulige, ristinnaulige händä.

22. Mutta hän sanoi kolmannen keran heille: mitästä hän pahaa teki? en minä löydy yhtän hengenrikoista hänestä: sentähden tahdon minä hänen rangaijstua päättää.

23. Mutta he käwit päälle suurella äänellä, pyytäin händä ristinnaulitta: Ja heidän ja ylimmäisten Pappein ääni sai wallan.

24. Ja Pilatus duomitsi heidän anomisensa jälkeen;

Matth. 27: 26. Marc. 15: 15.

25. Ja päästi sen heille joka kapinan ja miestapon tähden oli fangiuteen heitetty, jota he anoit; mutta Jesuxen andoi hän heidän halduunsa.

Job. 19: 16.

26. Ja kuin he hänen weit ulos, käjiti he yhden, Simonin Kyrenistä, joka maalda tuli, ja panit hänen päälensä ristin, jota Jesuxen jäljesä lankadamaan.

Matth. 27: 32. Marc. 15: 21.

27. Mutta händä seuraiss suuri joukko kansaa ja waimoja, jotka händä itkit ja paruit.

28. Niin Jesus käänsi igensä heidän puoleensa, ja sanoi: Jerusalemin tyttäret, älkät minua itkekö, waan itekät iye teitänne, ja teidän lapstanne:

29. Sillä kago, päiwät tulewat, jona he sanowat: autuat owat ne hedelmättömät, ja ne kohdut, jotka ei synnyttäneet, ja ne nisät jotka ei imettäneet.

30. Silloin he rupewat lanomaan nuorille: langetkat meidän päällemme: ja kulkuloille: peittäkät meitä.

Es. 2: 19. Sof. 10: 8. Ilm. 8: 6: 16. Euku 9: 6.

31. Sillä jos he mikälä teke tuoreja puusa, mitä sitte kumansa pahtuu?

Jer. 25: 29. i. 9: 4: 4

32. Niin wietin myös hänen kansa kazi muuta pahantekijää matta.

33. Ja kuin he siihen saan jota päätallon paikari kurgutan, he hänen ristinnauligit, ja ne tekiät, yhden oikialle ja toisen malle puolelle.

Es. 53: 12. Matth. 27: 35. Marc. 15: 22. Job. 19: 17, 18.

34. Niin sanoi Jesus: Jä, heille anderi: sillä ei he tiedä tekewät. Ja he jawoit hänen kansa, ja heitit niistä arpa.

Matth. 27: 35. Marc. 15: 24. Job. 19: 17. Ap. 2: 3: 17. Euku 7: 60. 1 Cor. 14: 23

35. Ja kansa seifoi ja kapeli, ta Päämiehet pilkkasit händä kansansa, ja sanoit: mita pahasti, wapahtakan igensä, jos Christus se Jumalan walittu.

Matth. 27: 39. Marc. 15: 24.

36. Ja huowit myös pilkkasidä, menit ja kokotit hänelle ette.

37. Ja sanoit: Jos jina se dalaijsten kuningas, niin wapahtasinus.

38. Oli myös hänestä päällepä Grekan, Latinan, ja Hebrean kielellä kirjoitettu: **INRI REX IUDAEORUM** **RII N. J. N. O. S.**

Matth. 27: 37. Marc. 15: 26. Job. 19: 17.

39. Niin yxi pahantekijä josta püstetut olit, pilkkas händä ja jos jina olet Christus, niin wapahtasinus, ja meitä.

40. Mutta toinen wastais, ja teli händä, sanoden: etkö jinäkän malata pelkä, ettäs olet yhdessä turesa?

41. Ja tojiu me olemma oikialla: sillä me saamme meidän tädän ansion jälkeen; mutta ei tämä me pahaa tehnyt.

42. Ja sanoi Jesuxelle: Etsi minua koskas tulet maaldadaad.

43. Niin Jesus sanoi hänelle: tisefti sanon minä sinulle: tänäpä pitää sinun oleman minun kansani radiijisa.

6. Ja se oli lähes kuudes hetki, kumous tuli kaiten maan päälle, ja yhderändeen hetkeen asti.

Matth. 27: 45. Marc. 15: 33.

7. Ja Auringo pimeni, ja Temp-
pirtwaate repels kahtia.

2 Matt. 27: 3: 14. Matth. 27: 51.
Marc. 15: 38.

8. Ja JEsus huusi suurella äänel-
lä ja sanoi: Jsa, sinun käsies minä
on hengeni: Ja tuin hän sen oli
ruut, andoi hän hengensä.

31: 6. Matth. 27: 50. Marc. 15: 37.
Job. 19: 30. Ap. 7: 59.

9. Mutta koska Sadan Päämies
mitä tapahtui, kummioitti hän Ju-
data ja sanoi: tosi oli tämä ihmis-
hurikas.

Matth. 27: 54.
Marc. 15: 39.

10. Ja kaikki kansa kuin sinne kake-
dan meni, koska he näit mitä siellä
ihmisen, löit rindoihinsa, ja palaisit
kansaa.

11. Mutta kaikki hänen tuttavain-
eisoit taampana, ja waimot jotka
dä Galileasta seuraimet olit, näit
kät.

12. Ja kato, yri Raadimies, nime-
Joseph, joka oli jalo ja hurikas

13: Matth. 27: 57. Marc. 15: 42, 43.
Job. 19: 38.

14. Joka ei ollut mieltynyt heidän
wouonsa ja tekoonsa, syndynyt Ari-
stiasa Judalaisten Kaupungissa: jo-
koinen ike odotti Jumalan walda-
mista:

Luc. 2: 25, 38.

15. Tämä meni Pilaturun tygö, ja
JEsuksen ruumiista.

16. Ja otti sen alas, ja käärei lii-
waatteeseen, ja pani sen hantaan, jo-
kalliohon halattu oli, johonka ei yri-
ennen pandu ollut.

27: 26. Luc. 24: 59. Marc. 15: 46.

17. Ja se oli valmistus päivä, ja
Sabbathi lähestyi.

Matth. 27: 62.

18. Niin waimot seuraisit jäljessä,
ja hänen kansansa tulit olit Galile-
asta, ja kaheit hantaa, ja kuinga hä-
nen ruumiinsa pandu oli.

Luc. 8: 2.

19. Mutta he palaisit ja valmistit
vään hajuisia yrtejä ja woiteita;
an Sabbathina he lewäisit Lain
kyn jälkeen.

2 Mos. 20: 10.

5 Mos. 5: 14.

24. Luku.

JEsus nousi ylös, ilmantuu, astuu ylös
talwaseen.

1. Mutta ensimmäisnä Sabbathin päi-
wänä sängen warhain, tulit he
haudalle ja kannoit hyvän hajuisia yr-
tejä, jotka he olit valmistanet, ja mun-
tamet heidän kansansa.

Matth. 28: 4.
Marc. 16: 1. Job. 20: 1.

2. Niin he löysit kiven haudalda
wieritetyi pois:

3. Ja menit siihen sisälle, eikä löy-
net JEsuksen JEsuksen ruumiista.

4. Ja se tapahtui, koska he siitä
epäilit, kato, kaxi miestä seisoi hei-
dän tykönsä kiiltäwisä waatteissa.

5. Niin he peljästyit, ja löit kas-
wonsa maata päin: he sanoit heille:
miksi te eläwätä kuolluitten seasa epitte?

6. Ei hän ole täällä, mutta noussi
ylös: muistakat kuinga hän teille sa-
noi, koska hän wielä Galileasa oli,

Matth. 16: 21. Luc. 17: 23. Luc. 20: 18, 19.
Marc. 8: 31. Luc. 9: 31. Luc. 10: 33, 34.
Luc. 9: 22. Luc. 18: 33.

7. Sanoden: ihmisen Poika pitää an-
nettaman ylös synnisten ihmisten kä-
siin, ja ristinnaulittaman: ja kolman-
dena päivänä nousseman ylös.

8. Ja he muistit hänen sanansa;
Job. 2: 22.

9. Ja palaisit jälleen haudalda, ja
ilmoitit kaikki nämät yhdelletoista-
menelle, ja kaikille muille.

Matth. 28: 8. Marc. 16: 10.

10. Ja ne olit Maria Magdalena,
ja Johanna, ja Maria Jacobi, ja mui-
ta heidän kansansa, jotka näitä Aposto-
leille ilmoitit.

Luc. 8: 3.

11. Ja heidän puhensa näwyi heil-
le hourauxyi, eikä uskonet heitä.

12. Mutta Petari nousi ja juoksi
haudalle: ja kuin hän kurtisti sisälle,
näki hän ainoast linawaattet pandu-
na: ja meni pois ihmehdellen työllänsä
sittä kuin tapahtunut oli.

Job. 20: 3, 6.

13. Ja kato, kaxi heistä mentit si-
nä päivänä yhteen kylään, joka oli
Jerusalemista kuudentymmenen wako-
mitan päässä, Emaus nimeldä.

Marc. 16: 12.

14. Ja puhuit keskenänsä kaikista
niistä kuin tapahtunut oli.

15. Ja tapahtui heidän puhuisansa ja tutkitteliansa kehtenäsä, että JESUS ike heitä lähestyi, ja matkusti heidän kansansa. March. 18: 20.

16. Mutta heidän silmänsä pidettiin, ettei he händä tundenet.

17. Niin hän sanoi heille: mitkä puhut ne ovat kuin te pidätte kehtenänne läpdeksäanne, ja oletta murhelliget?

18. Niin vastas xpi Cleophas nimeldä, ja sanoi hänelle: oletkos ainoa munkalainen Jerusalemissä, joka et tiedä mitä siellä näinä päivinä tapahtui?

19. Ja hän sanoi heille: mitä? He sanoit hänelle: Siitä JESUYESTA Nazarenuyesta, joka oli wäkenä Propheta töijä ja saneisa, Sumalan ja kaiken Kansan edestä: March. 21: 11. Luc. 7: 16. Job. 4: 19. Eufu 6: 14.

20. Kuinga meidän ylimmäiset Bapit ja Päämiehet annoit ylön hänen kuoleman kadotukseen, ja riistinnuligit hänen.

21. Mutta me luulimme hänen xpi, joka Israelin piti lunastaman: Ja paiksi kaikkia näitä on jo kolmas päivä tänäpäinä, kuin nämät tapahtuit.

22. Mutta myöös muutammat waimot meistä ovat meitä peljättänet, jotka warahin aamulla tultit haudalle. March. 28: 8. Marc. 16: 10. Job. 20: 18.

23. Ja kuin ei he löytänet hänen ruumistausa, tultit he ja sanoit, että he Engelenain näyü nähnet olit, jotka sanoit hänen elävän.

24. Ja muutammat niistä jotka meidän kansamme olit, menit haudalle, ja löysit niinkuin waimot olit sanonet; mutta ei he händä nähnet.

25. Ja hän sanoi heille: O te tompelet ja hitat sydämeistä usPomaan niitä kaikkia, kuin Prophetat puhunet ovat.

26. Sikö Christuxen pitänyt näitä kirjimän, ja hänen kuuniansa käymän siisälle? Et. 50: 6. Eufu 38: 1, 10. Dbl. 2: 7, 10. Febr. 12: 2. 1 Pet. 1: 11.

27. Ja hän rupeis Moseresta, ja kaikista Prophetaista, ja selitti heille kaikki Kirjoituxet, kuin häneitä olit. 1 Mos. 3: 15. Eufu 12: 3. Eufu 22: 18. Eufu 26: 4. Eufu 49: 10. 2 Cor. 7: 12. Of. 16: 8, 9. Of. 22: 1, 10. Of. 132: 11. Dan. 9: 24.

28. Ja he lähestyit kylää, johonga

he menit; ja hän teetti hänenä demmä käymään.

29. Ja he waadeit händä, sanode ole meidän kansamme, sillä xpi tuu, ja päivä on laulemu: ja hän ni olemaan heidän kansansa. 1 Mos. 19: 3. Ap. 2: 16: 15. Job. 24: 1.

30. Ja se tapahtui, koska hän oli olgi heidän kansansa, etu hän leimä lüitti, murxi ja andoi heille.

31. Niin heidän silmänsä avoi ja he tuysit hänen. Ja hän katosi dan edestänsä.

32. Ja he sanoit kehtenäsä: meidän sydämemme meissä palant, hän tiellä meitä puhutteli, ja meille Kirjoituxet?

33. Ja he noysit sillä heille palajit Jerusalemiin, ja löysit toijastakymmendä koosa, ja ne joiden den kansa olit:

34. Jotka sanoit: JESUS on sesti noymut ylös, ja ilmawani lomonille. 1 Cor. 15: 6.

35. Ja he juttelit heille miö tapahtunut oli; ja kuinga hän oli tuntu leiwän murtamuseja.

36. Mutta koska he näit seijoi ike JESUS heidän kehtenäsä, sanoi heille: rauha olkon teille! March. 16: 14. Job. 20: 14.

37. Niin he hämmäytyit, ja twit, ja luulit hengen näkemäni.

38. Ja hän sanoi heille: pelkäätte? Ja miiri senkaltaiset tulewat teidän sydämiinne?

39. Käpokat minun käijän ja kojani: että minä ike olen: minun, ja kapokat; sillä ei he ole libaa eikä luuta, niinkuin te minnalla olevan. Job. 20: 26.

40. Ja kuin hän nämät sanomat osotti hän heille kätensä ja jalkansa.

41. Mutta koska ei he vielä net ilon tähden, waan ihmettelit, sanoi hän heille: Dngo teillä tässä miin tawätä? Job. 21: 5.

42. Niin he panit hänen kappalen paistettua kalaa, ja kimalaisen humafata.

43. Ja hän otti sen, ja nähdensä.

44. Ja

44. Niin hän sanoi heille: nämät te ne sanat, kuin minä puhuin teille, jotka minä vielä teidän lausanne, sillä kaikki pitää täytettämän, mis- kirjoitettu on Moysesen Laissa, ja profetaissa, ja Psalmessa, minusta.
Job. 16: 21. Luku 17: 22. Luku 20: 18.
 Marc. 8: 31. Luku 9: 31. Luku 10: 33.
 Luc. 9: 22. Luku 18: 31.

45. Silloin hän avais heidän näkönsä, kirjoituksia ymmärtämään;

46. Ja sanoi heille: Niin on kirjoitettu, ja niin tuli Christuksen kirjää, ja kuolluista kolmandena päivänä,
Mat. 16: 10. Ap. 2: 17: 3.

47. Ja saarnattaman hänen Niin parannusta, ja syndein anderi muista kaikista kansoista, ruuven Palestiinasta.
Ap. 2: 13: 38.
 1 Joh. 2: 12.

48. Mutta te oletta näiden todistajat.
Job. 15: 27.

49. Ja kago, minä lähetan minun Isäni lupauksen teidän päällemme: Mutta te olkat Jerusalemissa, siihenasti kuin te puetaan voimalla korkeudesta.
Job. 14: 26. Luku 15: 26. Luku 16: 7.
 Ap. 2: 1: 4. Luku 2: 1, 1c.

50. Niin hän wei heidän ulos haamaan Berhaniaan; ja noiti lätensä, ja siunais heitä.
Ap. 2: 1: 12.

51. Ja se tapahtui, koska hän heitä siunannut oli, erkani hän heistä, ja meni ylös Taimaseen.
Marc. 16: 19. Ap. 2: 1: 9.

52. Mutta koska he händä kumar-tauet ja rukouillet olit, palasit he Jerusalemiin suurella ilolla.

53. Ja olit aina Templissä, kiitit ja kunnioitit Jumalata. Amen!

P. Lucan Evangeliumin loppu.

Pyhän Johanneren Evangeliumi.

1. LUKU.

1. Jos otetaan olewan toinen Jumala, ja tuli ihmiseri. Johanneren todistus. Andreas. Petari. Philippus. Nathanael.

2. Josta oli Sana, ja se Sana oli Jumalan tykönä, ja Jumala oli Sana.
San. 1: 8: 22, 1c.
 Joh. 10: 33, 36. 1 Joh. 1: 1, 2
 Tim. K. 19: 13.

3. Tämä oli alussa Jumalan tykönä. Kaikki owat sen kautta tehtyt: ja ei mitään ole, joka ei ole ollut.
Eph. 3: 9. Col. 1: 15, 16.
 Hebr. 2: 10.

4. Hänestä oli Glämiä, ja Glämiä oli hänen Walleus:
Job. 5: 26. 1 Joh. 5: 11.

5. Ja se Walleus pimeydessä paistaa, ei pimeys häntä nähtänyt.
Mat. 50: 1. Job. 8: 12. Luku 12: 46.

6. Tri mies oli lähetetty Jumalalajousta nimi oli Johannes.
Mat. 3: 1. Luku 11: 14. Luku 17: 10, 11. Marc. 1: 2. Luc. 1: 13.
 Luku 3: 2. Luku 7: 20.

7. Se tuli siitä Walleudesta todistaa, että kaikki uskoit hänen kaut-

ta hän oli lähetetty Walleudesta todistamaan.

8. Se oli toinen Walleus, joka walistaa kaikki ihmiset, jotka maailmaan tulevat.
Job. 3: 19. Luku 9: 5.
 Luku 12: 35.

9. Se oli mailmasa, ja mailma on hänen kauttansa tehty: ja ei mailma händä tunnennut.
Hebr. 1: 2

10. Hän tuli omiensa, ja ei hänen omaansa händä ottanut vastaan.

11. Mutta niille jotka hänen otti vastaan, andoi hän woiman Jumalan lapsiksi tulla, jotka uskoivat hänen nimensä päälle;
Rom. 8: 15, 16.
 Gal. 3: 26. 2 Pet. 1: 4. 1 Joh. 3: 1.

12. Jotka ei wessä, eikä lihan tahdoita, ei myösk miehen tahdoita, mutta Jumalasta syntyneet owat.
Job. 3: 5. 1 Pet. 1: 23. Jac. 1: 18.

13. Ja Sana tuli Ihari, ja asui meidän seasamme, (ja me näimme hänen kunniansa niinkuin atnoan Wojan kunnian Isästä,) täynnä armaa ja totuutta:
Marc. 1: 16, 18. Luku 17: 2.
 Luc. 1: 31. Luku 2: 7. Col. 1: 10. 1 Tim. 3: 16.

14. Johannes todisti hänestä, ja huusi, sanoden: tämä oli se josta minä sa-

noin: minun jälkeeni on tuleva, joka minun edelläni on ollut; sillä hän oli ennen kuin minä. Matth. 3: 11. Marc. 1: 7. Rom. 3: 26, 31.

16. Ja me olemme kaikki hänen täydellisyydestänsä saaneet, ja arvon armosta. Joh. 3: 34. Col. 2: 3, 9.

17. Sillä Laki on Moosen kautta annettu: armo ja totuus on Jesuren Christuren kautta tullut. 2 Mos. 20: 1, 10. 5 Mos. 5: 6, 10.

18. Ei ole kengän koston Jumalata nähnyt: ainokainen Poika, joka on Isän helmasa, hän ilmoitti meille. 2 Mos. 33: 20. Matth. 11: 27. Luc. 10: 22. Joh. 6: 46. 1 Tim. 6: 16. 1 Joh. 4: 12.

19. Ja tämä on Johanneksen todistus, koska Judalaiset lähetit Jerusalemissa Papit ja Levitat kysymään häneldä: kuka olet? Joh. 5: 33.

20. Ja hän todisti ja ei kieltänyt: Ja hän todisti, sanoden: en minä ole Kristus. Joh. 3: 28. Ap. 2: 13: 25.

21. Ja he kysyivät häneldä: kuka sinä olet? oletko Elias? Hän sanoi: en. Oletko Propheta? Hän vastais: en. 5 Mos. 18: 15.

22. Niin he sanoit hänelle: kuka olet? että me andaisimme niille wastauksen, jotka meidän lähetit: Mitäs sanot itsenäsi?

23. Hän sanoi: minä olen huutavan ääni korvessa, valmistakat Jerusaleman tietä, niinkuin Esaias Propheta sanoi. Es. 40: 3. Matth. 3: 3. Marc. 1: 3. Luc. 3: 4.

24. Ja jotka lähetetyt olit, olit Phariseuryistä.

25. Ja he kysyivät häneldä, ja sanoit hänelle: mihi siis sinä kastat, jos et sinä ole Kristus, eikä Elias, eikä Propheta?

26. Johannes vastais heitä, ja sanoi: minä kastan vedellä; mutta teidän keikkälänne seiso, jota et te tunne: Matth. 3: 11. Luc. 3: 16.

27. Hän on se joka minun jälkeeni tulee, joka minun edelläni on ollut; josta kengän rihmoja en minä ole keikellinen päästämään.

28. Nämät tapahtuit Bethabarassa, sillä puolella Jordanin, kusa Johannes kastii.

29. Toisina päivänä näki Johannes Jesuren työntä tulevan, jota kutsuttiin Kano, se Jumalan Karija, joka poltti mailman synnin. 2 Mos. 12: 1. Es. 53: 7. 1 Cor. 5: 7. 1 Pet. 1: 18.

30. Tämä on se josta minä sanon minun jälkeeni tulee mies, joka minun edelläni on ollut; sillä hän oli ennen kuin minä.

31. Ja en minä händä tunnustanut, mutta että hän ilmeistyis Israelin tähden tulini minä vedellä kastamaan. Ap. 2: 1: 5.

32. Ja Johannes todisti, sanoen minä näjin Hengen tairaasta tulla alas niinkuin kyhkyisen, ja seisahdus hänen päällensä. Matth. 3: 16. Marc. 1: 10. Luc. 3: 22.

33. Ja en minä händä tunnustanut, mutta joka minun lähetti vedellä kastamaan, se sanoi minulle: josta sinä näet Hengen tulevan alas ja sahtavan hänen päällensä, hän on se joka kastaa Pyhällä Hengellä. Matth. 3: 11.

34. Ja minä näjin sen, ja tunnustin hänen olevan Jumalan Pojan.

35. Toisina päivänä seiso Johannes Kari, ja kasti hänen Opetuslapsia.

36. Ja kuin hän näki Jesuren tulevan, sanoi hän: Kano, Jumalan Karija.

37. Ja ne kasti Opetuslapsia hänen puhuvan, ja seuraisit Johannesia.

38. Mutta Jesus käänsi itsensä ja näki ne händänsä seuravan, ja sanoi heille:

39. Mitä te ehtittä? niin he vastas hänelle: Rabbi, (se on niin paljo sanottu, opettaja,) kuka asut?

40. Hän sanoi heille: tulkaa ja minä kastan teitä, ja he tulit ja näit kusa hän kastaa, ja se oli lähes kymmenes betti.

41. Andreas Simon Petarin veljensä, oli yksi niistä kahdesta jotka sen Johannesin nimestä kuulleet olit, ja händä seurasi.

42. Tämä löysi ensin veljensä Simonin, ja sanoi hänelle: me löysimme Messian, se on niin paljo kuin kastaa. Matth. 4: 18.

43. Ja hän toi hänen Johannesin kanssa. Mutta koska Jesus kastoi häntä.

älleensä, sanoi hän: jina olet Simon man poika: ja jina pitä kuzuttaman pphas, se on niin paljo kuin kallio.

Matth. 16: 18.

44. Toisna päivänä tahdoi JESus mä Galileaan: ja löysi Philippuxen, sanoi hänelle: seura minua:

45. Mutta Philippus oli Bethsai- ja, Andreaxen ja Petarin Kau- ngista.

46. Philippus löysi Nathanaelin, ja toi hänelle: me olemma sen löyhet, ta Moses kirjoitti Laissa, ja Pro- nat, JESuxen sen Josephin Pojan Nazarethistä. 1 Mos. 3: 15. Luku 22: 18. u 49: 10. 5 Mos. 18: 18. 2 Sam. 7: 12. 7: 14. Luku 9: 6. Luku 40: 10, 11. Luku 45: 8. u 53: 1, 16. Jer. 23: 5. Luku 33: 14. Hes. 23. Luku 37: 24. Dan. 9: 24. Mich. 5: 1. Sach. 6: 12. Luku 9: 9. Matth. 2: 23. Luc. 2: 4. Job. 7: 41, 42.

47. Ja Nathanael sanoi hänelle: leko Nazarethistä jotain hyvää? Phi- pus sanoi hänelle: tule ja kago.

Job. 12: 21.

48. JESus näki Nathanaelin työnsä ewan, ja sanoi hänestä: kago, totisesti ja Israelita, josa ei petoja ole.

49. Nathanael sanoi hänelle: mistäs nun tunnet? JESus wastais, ja sa- hänelle: ennen kuin Philippus kuzui ua fikunapupun alla ollesas, näjin mi- sinun.

50. Wastais Nathanael, ja sanoi selle: Rabbi, jina olet Jumalan Ra: jina olet Israelin Kuningas.

51. JESus wastais, ja sanoi hä- le: jina uskot, että minä sanoin si- le: minä näjin sinun fikunapupun alla: nä saat vielä suurempita nähdä.

52. Ja sanoi hänelle: totisesti, toti- si sanon minä teille: tästedes pitä- än näkemän Taivan avoi, ja Ju- lan Engelit asturvan plös ja tule- n aläs ihmisen Pojan päälle.

Mos. 28: 12. Matth. 4: 11. Luc. 22: 43. Luku 24: 4. Ap. 1: 10.

B. Lufu.

it Galilean Caanaasa. JESus waeltua apernaumiin ja sieltä Väastaiselle Jeru- salemiin, kusa hän puhdittaa Templin.

a kolmandena päivänä olit häät Galilean Caanaasa ja JESuxen i oit siellä.

71*

2. Niin JESus ja hänen Dpetus- lapsensa kaguttin myös häihin.

3. Ja kosta wiina puuttui, sanoi JESuxen äiti hänelle: ei heillä ole wiinaa.

4. JESus sanoi hänelle: waimo, mitä minun en sinun kansas? ei mi- nun aikant ole vielä tehtut.

5. Hänen äitinsä sanoi palvelioille: mitä hän teille sanoo, se tehkät.

6. Niin siellä oli kuusi kirjistä we- siastiatat panduma Judalaisten puhdistu- misen tawan jälkeen, ja kukin weti kaxi eli kolme mittaa.

Marc. 7: 3.

7. JESus sanoi heille: täyttäkät wesiastiat wedellä. Ja he täytit ne plön täyteen.

8. Ja hän sanoi heille: pangat nyt siisälle, ja wiekät edeskäpälle. Ja he weit.

9. Mutta kosta edeskäppä maisti- sitä wettä, joka wiinaxi tullut eli, (eikä tiennyt kusta se tuli, mutta pal- weliat tiejit, jotka weden ammunsi:) kuzui edeskäppä pljän,

10. Ja sanoi hänelle: Jokin ande- ensisti hyvää wiinaa, ja kuin juonui- tan, niin sitte huonompata: jina kätit hyvän wiinan tähänasti.

11. Tämä on ensimmäinen tunnus- tähti, jonga JESus teki Galilean Ca- naasa, ja ilmoitti kunniansa. Ja hänen Dpetuslapsensa uskoit hänen päälleensä.

12. Sitte meni hän alas Caper- naumiin, ja hänen äitinsä, ja hänen welsensä, ja hänen Dpetuslapsensa; eikä siellä kauran wiipynet.

13. Ja Judalaisten Pääsiäinen oli läsnä, ja JESus meni ylös Jerusa- lemiin:

14. Ja löysi Templisä isturran ne- jotta karjaa, lampaista ja kyhkyläisiä myyppendelit, ja waihetajat.

15. Ja hän teki ruoskan köysistä, ja ajoi ulos ne kaikki Templisä, ja lambat ja karjan. Ja heitti pois wai- hettajain rahan, ja maahan kukisti pöy- dät.

Matth. 21: 12. Marc. 11: 15. Luc. 19: 45.

16. Ja sanoi wille jotta kyhkyisiä myit: wiekät nämät täällä pois, ja älkät tehkö minun Isäni huonetta kaup- pahuonexi.

17. Mutta hänen Opetuslapsensa muistit kirjoitetuksi: jinnun huones kiiwaus on minun syönyt. yt. 69: 10.

18. Niin vastasit Judalaiset, ja sanoit hänelle: mitä merkkiä sinä meille osoitat, että näitä teet?

Matth. 12: 38. Luka 16: 1. Marc. 8: 11. Luc. 11: 29. Joh. 6: 30.

19. JEsus vastais ja sanoi heille: jaottakaa maahan tämä Templi, ja minä tahdon sen kolmandena päivänä raketa ylös. Matth. 24: 61. Luka 27: 40. Marc. 14: 58. Luka 15: 29.

20. Niin Judalaiset saivat: tätä Templiä on rakettu kuusi viidettäkymmentä ajainta, ja sinä rakennat sen kolmena päivänä?

21. Mutta hän sanoi ruuminsa Templiksi.

22. Koska hän siis oli kuolleista nesiut, muistit hänen Opetuslapsensa hänen sen heille näitä sanoneksi: ja uskoit Naamatun, ja sen puhen kuin JEsus oli puhunut. Luc. 24: 8.

23. Mutta koska hän Väätäisjuhlapäivänä oli Jerusalemissa, uskoit monda hänen nimensä päälle, koska he näit ne tunnusmerkit kuin hän teli.

24. Mutta ei JEsus uskonut itsensä heille: sillä hän tunsi heidän kaikki:

25. Ja ei tarvinnut että joku olis ihmiseksi todistanut; sillä hän tiesi mitä ihmiseksi oli. Joh. 6: 64. Ap. 1: 24. Tim. 2: 23.

3. Luku.

JEsus ja Nicodemus. Johannes ja hänen opetuslapsensa.

Niin oli yri mies Phariseuksista, Nicodemus nimellä, Judalaisten ylimmäinen. Joh. 7: 50. Luka 19: 39.

2. Se tuli yöllä JEsuksen työh, ja sanoi hänelle: Mestari, me tiedämme, että sinä olet Jumalasta opettajaksi tullut; sillä ei taida kengän niitä tunnusmerkkejä tehdä kuin sinä teet, jollei Jumala ole hänen kansansa.

Joh. 9: 16, 33. Ap. 1: 10: 38.

3. JEsus vastais, ja sanoi hänelle: totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ellei joku vastuudesta synny, ei hän taida Jumalan valtakuntaa nähdä.

yt. 3: 5.

4. Nicodemus sanoi hänelle: kuinga taita ihminen vanhana syntyä? taito hän ärtinsä kohtaan jällen. Matth. 19: 28.

5. JEsus vastais: totisesti, totisesti sanon minä sinulle: ellei joku synny vedestä ja Hengestä, ei hän taida Jumalan valtakuntaan tulla. Marc. 16: 18.

6. Mitä lihasta syndynyt on, on liha: ja mitä Hengestä syndynyt on, se on Hengi.

7. Älä, ihmettele että minä sinulle: teidän pitää muresta syntyä.

8. Tuuli puhaltaa kutsu hän ja sinä kuulet hänen humunsa, ja tiedä kutsu hän tulee taikta hän mence: näin on jokinainen Hengi syndynyt on.

Joann. 11: 3. 1 Cor. 2: 11.

9. Vastais Nicodemus ja sanoi hänelle: kuinga ne taitavat tapahtua? Joh. 6: 52, 60.

10. JEsus vastais, ja sanoi hänelle: sinä olet Mestari Siraakki, et näitä tiedä?

11. Totisesti, totisesti sanon sinulle: me puhumme mitä meidän, ja todistamme mitä meidän: ja et te ota vastaan todistustamme. Joh. 7: 16. Luka 12: 49. Luka 14: 24.

12. Jos minä maallisia teidän nimen, ja et te usko: kuinga te uskotte minä taimallisia teille? Joh. 7: 12.

13. Ei ajtu kengän ylös taito maan joka Laimaasta astui ihmisen Poika, joka on Laimaasta. Joh. 6: 62. Ebb. 4: 9.

14. Ja niinkuin Moses ylös men korvesa, niin myös ihmisen pitää velttämän: 1 Mos. 21: 2. Kun. 18: 4. Joh. 8: 28. Luka 11: 21.

15. Että jokinainen kuin usko päällessä, ei pida hukuttaman, ijankaikkisen elämän saaman. Luc. 19: 10. Joh. 6: 27, 34.

16. Sillä niin on Jumala maan rakastanut, että hän antoi hänen ainoan Poikansa, että jokainen joka uskoo hänen päällessä, ei hukuttaman, mutta ijankaikkisen elämän saaman. Joann. 3: 16. Luka 8: 38, 39. 1 Joh. 4: 9.

Joann III, 16

17. Sillä ei Jumala lähettänyt oikaansa maailmaan, duominemaan maailmaa, mutta että maailma piti inen kauttansa wapahtettaman.

Luc. 9: 56. Joh. 9: 39. Luku 12: 47.

1 Joh. 4: 14.

18. Joka hänen päällensä uskoo, händä duomita: mutta joka ei usko, on jo duomittu; sillä ei hän uskonut umalan ainoan Pojan nimen päälle.

Joh. 3: 24. Luku 8: 40. Luku 20: 31.

Ap. 2: 4: 12.

19. Mutta tämä on duomio: että kakkens tuli maailmaan, ja ihmiset kasti enimmäin pimeyttä kuin Walustat; sillä heidän tyhnsä olit pahat.

Joh. 1: 5, 10, 11.

20. Sillä jokainen joka pahaa teke, wihaa Walkentta, eikä tule Walkuteen, ettei hänen töitänsä pidäisi itettaman.

Joh. 24: 13, 15, 16.

21. Mutta joka totuuden teke, se lee Walkuteu, että hänen tyhnsä ihdäisiin; sillä ne owat Jumalassa hdyt.

22. Sitte tuli JESus ja hänen Detuslapsensa, Judean maahan, ja asui lä heidän kansansa, ja kasti.

Joh. 4: 2.

23. Mutta Johannes kasti nyöös nonisa läsnä Salimia, sillä siellä oli usjo wettä; ja he tulit ja kasti.

1 Sam. 9: 4. Matth. 3: 6. Luc. 3: 7.

24. Sillä ei Johannes ollut wielä in fangiuteen heitetty.

Matth. 14: 3.

25. Niin tuli kshymys Johanneren Petuslasten ja Judalaisten välillä uhdisturejta.

26. Ja he tulit Johanneren tygö, sanoit hänelle: Dpettaja, se joka nun kansas oli toisella puolella Jordania, josta sinä todistit, kasto, hän istaa, ja jokainen menee hänen tyhnsä.

Matth. 3: 11. Marc. 1: 7.

Luc. 3: 16. Joh. 1: 15.

27. Johannes wastais, ja sanoi: ei mincu taida mitän otta, ellei hänelle meta Laimahasta.

2 Cor. 4: 7.

Jac. 1: 17.

28. Te oletta ihe minun todistajani, että minä olen sanonut: en minä ole Jhrisius, waan minä olen hänen edelensä lähetetty.

Mat. 3: 1. Matth. 11: 10.

Marc. 1: 2. Luc. 1: 17. Enku 7: 27.

Joh. 1: 8, 20, 30.

29. Jolla on morjian, se on ylä: mutta ylään ystäwä joka seisoo ja kuuldelee händä, se iloitta igänsä ylään äänejä sangen suuresti: sentähden on tämä minun iloni täytetty.

30. Vänen tulee kashua, mutta minun pitä wähenemän.

31. Joka ylhäldä tulee, se on kaitkein päällä: ja joka maasta on, se on maasta, ja puhuu maasta. Joka Laimaasta tulee, hän on kaitkein ylin.

32. Ja mitä hän nähnyt ja kuulut on, sen hän todistaa: ja ei kengän ota wastan hänen todistustansa.

Joh. 5: 20. Luku 8: 26. Luku 12: 49. Luku 14: 10.

33. Joka hänen todisturensa otti wastan, se päätti Jumalan olewan totisen.

Rom. 3: 4. 1 Joh. 5: 10.

34. Sillä jonga Jumala lähetti, se puhuu Jumalan sanoja: sillä ei Jumala anna Pengä mitalla.

Ps. 45: 8.

Es. 11: 2. Joh. 1: 16. Ap. 2: 10: 38.

Eph. 4: 7.

35. Jsa rakastaa Poikaa, ja andoi kaitti hänen läteensä.

Matth. 11: 27.

Luku 28: 18. Luc. 10: 22. Joh. 5: 22.

Luku 17: 2. Hebr. 2: 8.

36. Joka uskoo Pojan päälle, hänelle on ijankaiikkinen elämä: mutta joka ei usko Pojan päälle, ei hänen pida elämätä näkemän, mutta Jumalan wiha pysyy hänen päällänsä.

3 Mos. 29: 20. Luku 32: 22. Joh. 6: 47.

1 Joh. 5: 11, 12.

4. Luku.

JESus kääntää monda Samarialaija. Väämiehen poika.

Rosta siis JESus ymmärji Phari-seujten kuullexi, että JESus tedi enimmäin Dpetuslapsia ja kasti kuin Johannes;

Joh. 3: 22, 26.

2. (Waikka ei JESus ihe kastanut, mutta hänen Dpetuslapsensa;)

3. Jätti hän Judean, ja meni jäl- len Galileaan.

4. Mutta hänen piti Samarian kanta waeldaman.

5. Niin hän tuli Samarian kaupungiin, josta kugman Sichar, lähes sitä maankartanota, jonga Jacob eli pojallensa Josephille andanut.

1 Mos. 33: 19. Luku 48: 22. Jos. 24: 32.

6. Niin siellä eli Jacobin lähde.

Koska Jēsus matkasta oli väsynyt, istui hän lähtien päälle: joi se oli liki kuudetta heikää.

7. Niin tuli hyi Samaritan waimo wettä ammundamaan: ja Jēsus sanoi hänelle: anna minun juodayeni:

8. Sillä hänen Dpetuslapsensa olit mennet kaupungiin ruokaa ostamaan:

9. Sanoi Samaritan waimo hänelle: kuinga sinä miunlda juoda anot, joka olet Judalainen, ja minä olen Samaritalainen? sillä ei Judalaiset pidä yhtän kansakäymistä Samaritalaisten kanssa.
2 Kun. K. 17: 24. Luc. 9: 52, 53. Job. 8: 48.
Ap. T. 10: 28.

10. Jēsus vastais, ja sanoi hänelle: jos sinä tiedäisit Jumalan lahjan, ja kuka se on joka sinulle sanoo: anna minun juodayeni: niin sinä anoisit häneldä, ja hän annais sinulle eläwätä wettä.
Mt. 23: 2. Ef. 12: 3.

11. Sanoi waimo hänelle: Herra, eipä sinulla ole milläs ammunnat, ja lähde on sywä; kusta siis sinulla on sitä eläwätä wettä?
Jer. 2: 13.

12. Oletkos sinä suurempi kuin meidän Isämme Jacob, joka meille tämän kairwon andoi? ja hän joi itse siitä, ja hänen lapsensa, ja hänen karjansa?

13. Jēsus vastais, ja sanoi hänelle: jokainen kuin juo tästä wedestä, hän janoo jälleen:
Job. 6: 58.

14. Mutta joka siitä wedestä juo kuin minä hänelle annan, ei hän jano ijankaikkisesti: Waan se wesi, jonga minä hänelle annan, tulee hänesä sen weden lähtexi, joka kuohuu ijankaikkiseen elämään.
Ef. 55: 1.
Job. 6: 27, 35. Luku 7: 38.

15. Sanoi waimo hänelle: Herra, anna minulle sitä wettä, etten minä janoisi, enä tarwigisi tulla tänne ammundamaan.

16. Jēsus sanoi hänelle: mene, kuku sinun miehes, ja tule tänne.

17. Waimo vastais, ja sanoi hänelle: ei minulla ole miestä. Sanoi Jēsus hänelle: oikein sinä sanoit: ei minulla ole miestä.

18. Sillä wiiji miestä en sinulla ollut, ja se kuin sinulla nyt on, ei ole sinun miehes: sen sinä oikein sanoit.

19. Waimo sanoi hänelle: Herra, minä näen että sinä olet Prupeta.
Luc. 7: 16. Luku 24: 19. Job. 6: 24.

20. Meidän Isämme ovat täällä wuorella kumartanet ja rukoihet, te sanotta: Jerusalemissä on se sia jopitä rukoilaman.
5 Mt. 12: 5.
1 Kun. K. 9: 3. 2 Kita K. 7: 12.

21. Jēsus sanoi hänelle: waimo, usko minua, se aika tulee, ette tällä wuorella, eikä Jerusalemissä rukoihe.

22. Et te tiedä mitä te rukoilette, mutta me tiedämme mitä me rukoilemme; sillä autuus on Judalaisilla.
2 Kun. K. 17: 29. Ef. 2: 3. Luc. 24: 47.
Rom. 3: 2. Luku 9: 4.

23. Mutta hetki tulee, ja joku on, että totiset rukoiliat rukoilewsää Wengesä ja Totuudesa: sillä tahtoo myös senkaltaijita, jotka rukoilewat.

24. Jumala on Wengi: ja joku händä rukoilewat, niiden pitä Wengesä ja Totuudesa händä rukoile.
2 Cor. 3: 17.

25. Waimo sanoi hänelle: mistä näen että Messias on tulewa, joka kumartan Christus: koska se tulee, niin ilmoittaa meille kaikki.

26. Jēsus sanoi hänelle: Mistä näen se, joka sinun kansas puhuu.
Job. 9: 37.

27. Silloin tulit hänen Dpetuslapsensa ja ihmettelit että hän sitä kumartoa puhutteli: ei kuitengan kengiesommit: mitäs kysyt? eli mitäs puhuttelet?

28. Niin waimo jätti wesiastan ja meni kaupunkiin, ja sanoi ihmisiille:

29. Tulkat kagomaan sitä ihmistä, joka minulle sanoi kaikki mitä minä tehnyt olen: Oletko hän Christus?

30. Niin he läyrit kaupungissa, ja menit hänen työnsä.

31. Mutta sillä wälillä rukoilit Dpetuslapset händä, sanoden: Rabbi se.

32. Waan hän sanoi heille: minä en ruokaa syödäxeni, jota et te tiedä.

33. Niin Dpetuslapset sanot kumartamaan: kenekö joku hänelle syöäxeni tuenut?

34. Jēsus sanoi heille: minun ruko-

ni on se, että minä teen hänen tahtonsa joka minun lähetti, ja tähtänen tekonsa.

35. Ettekö te sano: vielä ovat ne kuuhaat ja elou aita tulee? kago, nä fanon teille: nostakat ilmämme, ja kagokat wainioita; sillä ne ovat jo wakkat elonajari.

Matth. 9: 37. Luc. 10: 2.

36. Ja joka niittä, hän saa palkan, kotoo hedelmän ijantaittiseen elämään; että kylwäjä ja niittäjä ynnä igit.

37. Sillä tässä on se sana tosi: toinen on joka kylwää, ja toinen joka niittä.

38. Minä lähetin teidän niittämään, ja et te ole työtä tehnet: muut ovat niittä tehnet, ja te oletta heidän työnsä ille tullet.

39. Mutta monda Samarialaista lä kaupungista uskoit hänen päälisä, sen waimon puhen tähden, joka woi: hän on minulle kaikki sanonut tä minä tehnyt olen.

40. Koska siis Samarialaiset tulit sen työnsä, rukoilit he häntä wiimään heidän työnsä: Ja hän ippy siellä kazi päivää.

41. Ja paljo usiammat uskoit hänen sanansa tähden;

42. Ja sanoit sille waimolle: En kummit silleen usko sinun puhes tähden; ja me olemme ihe kuullet, ja tietämme että hän on totisesti Kristus ilman wapahtaja. Job. 17: 8.

43. Mutta kahden päivän perästä si hän siellä ja meni Galileaan.

44. Sillä JESUS todisti ihe, ettei profeta mapä itsänsä maalla mitän. Matth. 13: 57. Marc. 6: 4. Luc. 4: 24.

45. Koska hän siis tuli Galileaan, si Galilealaiset hänen vastaan, jotka si nähnet kaikki ne kuin hän Jerusalemissa juhlanan tehnyt oli; sillä he oimpyö juhlaalle tullet. Matth. 4: 12.

Marc. 1: 14.

46. Niin JESUS tuli taas Galileaan aanaan, kusa hän weden wiinari tehty oli. Ja oli yri kuningas mies, naga poika sairasti Capernaumissa.

Job. 2: 1. 11.

47. Koska hän kuuli että JESUS

oli tullut Judeasta Galileaan, meni hän hänen työnsä, ja rukoili häntä tulemaan alas ja paraudamaan häneen poikaansa joka oli kuolemallaansa.

48. Sanoi siis JESUS hänelle: ellet te näe tunnustähtiä ja ihmeitä, niin et te usko. 1 Cor. 1: 22.

49. Sanoi kuningas mies hänelle: HERRA, tule alas enen kuin minun poikani kuolee.

50. JESUS sanoi hänelle: mene, sinun poikas elää. Ja mies uskoi sanan, jonga JESUS sanoi hänelle, ja meni.

51. Niin hänen menneensä, kohtasit hänen palveliansa hänen ja ilmoittit hänelle, sanoden: sinun poikas elää.

52. Niin hän tutki heidän heikkeitä jolla hän parani: Ja he sanoit hänelle: eiläin, seigemännellä heikellä andoi wiltauti hänen ylö.

53. Niin Jsa ymmärsi sen siri betkeri, jolla JESUS sanoi hänelle: sinun poikas elää. Ja hän uskoi ja koko hänen huonensa.

54. Tämä on toinen tunnustähti, jonga JESUS teki, tullesansa Judeasta Galileaan.

5. Luku.

Bethesda. Christuren personan ja wiran korkeus.

Sitte oli Judalaisten Juhlapäivä, ja JESUS meni ylö Jerusalemiin.

3 Mos. 23: 2. 5 Mos. 16: 1.

2. Mutta Jerusalemissa on lammasportin työnsä yri lammitko, joka Debrean kielessä kugutan Bethesda, joka oli wiisi wajaa;

3. Joisa makais suuri joukko sairaita, sokaiteita, ondurwita, halwaatuita, jotka weden liikuttamista odotit:

4. Sillä Engeli tuli alas wäärätyllä ajalla lammitkoon, ja sekoitti weden: joka siis ensimmäisnä weteen astui, koska se sekoitettu eli, niin se parani, ehkä misä itänä taudisa hän oli.

5. Niin oli siellä yri mies joka kaberan neljättäkymmeniä ajastakaa oli sairastanut.

6. Koska JESUS hänen näki makawan ja tunnisi hänen jo kaveran sairastanen, sanoi hän hänelle: tahdotko tulla terveksi?

7. Sairas vastais häändä: **Urk-**ra, ei ole minulla sitä ihmistä, joka minun wie, koska weji sekoitettu on, lammikkoon; mutta koska minä tulen, niin on toinen minun edelläni siihen astunut.

8. **Jesus** sanoi hänelle: nouse, ota vuotees ja läy.

Marth. 9: 6.
Marc. 2: 11. Luc. 5: 24.

9. Ja kohta parani se ihminen: ja otti vuoteensa ja lävi. Ja se päivä oli Sabbathi.

Joh. 9: 14.

10. Sanoit siis Judalaiset paratulle: nyt on Sabbathi, ei sinun sovi vuodetta lända.

2 Mos. 20: 10.
3 Mos. 5: 12. Reb. 13: 19. Jer. 17: 21, 22.
Marth. 12: 2. Marc. 2: 24. Luc. 6: 2.

11. Hän vastais heitä: joka minun paransi, se sanoi minulle: ota vuotees ja läy.

12. Niin he kysyit hänelä: kuka on se ihminen joka sinulle sanoi: ota vuotees ja läy?

13. Mutta ei se parattu tiennyt kuka se oli; sillä **Jesus** oli mennyt pois kansan tähden, joka siinä paikassa oli.

14. Sitte löysi **Jesus** hänen Tempelissä, ja sanoi hänelle: **Käzo, sinä olet parattu: älä sillen syndiä tee, ettei jotain pahembata sinulle tapahtuisi.**

Marth. 12: 45. Joh. 8: 11.

15. Niin se ihminen meni pois, ja ilmoitti Judalaisille, että **Jesus** oli se joka hänen parantanut oli.

16. Ja Judalaiset wainoijit sentähden **Jesusta**, ja ekeit häändä tapparensa, että hän seukaltaisita teli Sabbathina.

17. Niin **Jesus** vastais heitä: minun **Jfäni** teke työtä hamaan tähän asti, ja minä myöds teen työtä.

Joh. 9: 4. Luka 14: 10.

18. Sentähden ekeit Judalaiset häändä vielä enemmän tapparensa, ettei hän ainoasti Sabbathia rikkonut, mutta myöds sanoi Jumalan **Jfärensä**, ja teli ihensä Jumalan kaitaiseri.

Marth. 26: 65. Joh. 7: 29. Luka 10: 33.
Phil. 2: 6.

19. Niin **Jesus** vastais, ja sanoi heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: ei taida **Poika** itsestänsä mitään tehdä, ellei hän näe **Jfän** tekewän; sillä

mitä itänä hän teke, **just** **myöds** **Poika** niin teke.

Joh. 5: 22.

20. Sillä **Jfä** rakastaa **Poika**, osotta hänelle kaikki mitä hän teke, ja hän on vielä suurempita **Poika** nelle osottawa, kuin nämät **muut**, teidän pitä ihmettelemän.

Joh. 5: 35.

21. Sillä niinkulu **Jfä** herättä **wirtotta** kuolleita: Niin myöds **Poika** **wirtotta** joita hän tahto.

22. Sillä ei **Jfä** ketän **duomion** **andoi** kaiken **duomion** **Poika**.

Marth. 11: 27. Luka 28: 18. Joh. 13: 31. Ap. 2: 17: 31.

23. Että kaikki **Poikaa** **kunnioit** sit, niinkuin he **Jfää** **kunnioit**sewa, **ei** **Poikaa** **kunnioit**se, **ei** **se** **Jfää** **joka** **hänen** **lähetti**.

1 Joh. 2: 23.

24. Totisesti, totisesti sanon teille: **Joka** **kuulee** **minun** **sanon** **ja** **uskoo** **sen** **joka** **minun** **kuul** **hänellä** **on** **ijankaikkinen** **elämä** **ei** **hän** **tule** **duomioon**, **waan** **kuolemasta** **elämä** **hän**.

Joh. 3: 18. Luka 6: 40, 47. Luka 9: 26. Eph. 2: 6. 1 Joh. 3: 2.

25. Totisesti, totisesti sanon teille: **hetki** **tulee**, **ja** **nyt** **jo** **on** **kuollet** **saawat** **kuulla** **Jumalan** **äänen**: **ja** **jotka** **sen** **kuulevat**, **elä** **wat** **elää**.

Rom. 6: 4. Gal. 3: 27. Eph. 2: 1, 5. 1 Tim. 5: 6. Tit. 2: 14.

26. Sillä niinkulu **Jfällä** **on** **itsestänsä**, **niin** **andoi** **hän** **myöds** **Poikalle** **itsestänsä** **olemaan**;

27. Ja on hänelle myöds **wallan** **duomita**, **että** **hän** **on** **Poika**.

28. **Älkät** **tätä** **ihmetelk**; **sillä** **Pi** **tulee**, **jona** **kaikki** **ne** **jotka** **hän** **teke** **owat**, **saawat** **kuulla** **hänen** **äänen**.

Dan. 12: 2. 1 Cor. 15: 52. 1 Joh. 4: 13.

29. Ja **pitä** **tuleman** **edes**, **ja** **ka** **hywää** **tehnet** **owat**, **elämä** **niin** **nousemisen**; **mutta** **jotka** **teke** **net** **owat**, **duomion** **ylsion**.

Marth. 25: 46.

30. En minä **itsestän** **mitään** **tehdä**: **niinkuin** **minä** **kuulen**, **niin** **teke** **nä** **duomien**: **ja** **minun** **duomien** **oikia**; **sillä** **en** **miinä** **ei** **mitään** **teke** **toani**, **waan** **Jfän** **tahto** **joka** **minun** **lähetti**.

Joh. 6: 38.

1. Jos minä itseäni todistaisin, ei minun todistuxeni olisi tosi.

2. Toinen on joka todistaa minusta, minä tiedän että hänen todistuxensa on tosi, kuin hän minusta todistaa.

42: 1. Marc. 17: 5. Job. 8: 14, 18.

3. Te lähettette Johannexen tygö, ja todisti totuuden.

4. Mutta en minä ihmifeldä tosta ota: waan minä sanoin näitä, te autuaxi tulisitta.

5. Hän oli palawainen ja paistaa-ien Kyntilä: mutta te tahdoitte asti wäähän aikaa riemuuta hänen endesansa.

6. Mutta minulla on suurempi tosi kuin Johannexen: sillä ne työt ja Isä andoi minulle täyttäyeni, ne jotka minä teen, todistawat minua, että Isä minun lähetti.

7. Ja Isä joka minun lähetti, hän antaa minusta. Et te ole koskaan häntä äändänsä kuulleet, eli hänen muosfa nähneet.

8. Ja ei teillä ole hänen Sanan-työwäininen; sillä et te usko sitä johon hän lähetti.

9. Tutkikat Raamatuuta; sillä niille luuletta teillen ijankaikkisen sanan olewan: ja ne owat jotka kawat minusta.

10. Ja et te tahdo tulla minun työl, että te saisitte elämän.

11. En minä pyydy kunniaata ihmislä: 1. Waan minä tunnen teidän, etteistä ole Jumalan rakkaus.

2. Minä tulin Isäni nimeen, ja en minua ota vastaan: jos joku uumomalla nimellänsä, niin te sen otte vastaan.

3. Kuinga te taidatte uskoa, jotka te kunnian toinen toiseltamme, ja kunniaata joka ainoalda Jumalaldelta, et te egi?

4. Ilkät luulko että minä kauman ään edesä teidän päällemme: se on jo-

ka teidän päällemme kanda, Moses, johonka te turwatte.

46. Sillä jos te olisitte Moserexen uskonet, niin te olisitte minun uskonet; sillä minusta on hän kirjoittanut.

1 Mos. 3: 15. Luka 22: 18. Luka 49: 10. 5 Mos. 18: 18.

47. Jos et te hänen kirjoituxiansa usko, kuinga te minun sanani uskotta?

6. Luku.

Jesus ruokki wiisi tuhatta miestä.
Elämän leipä.

Sitte meni Jesus Galilean meren yläise, joka on Tyberian.

2. Ja händä seurais paljo kansaa, että he näit hänen merkkinsä, kuin hän teki sairaisfa.

3. Niin Jesus meni ylös wuorelle, ja istui siellä Dpetuslastensa kansa.

4. Ja lähestyi Pääsiäinen, Judalaitten juhla.

5. Koska siis Jesus nosti silmänsä, ja näki tulewan paljo kansaa tygönsä, sanoi hän Philippuxelle: kusta me ostamme leipiä näiden syöddä?

6. (Mutta sen hän sanoi kiusaten händä; sillä hän tiesi mitä hän tekevä oli.)

7. Bastais Philippus händä: kahden sadan penningin leivät ei täydyisi heille, että kukin heistä wähängin sais.

8. Sanoi yri hänen Dpetuslapsistansa hänelle, Andreas Simon Petarin weli:

9. Tästä on yri poikalainen, jolla on wiisi ohraista leipää ja kaxi kalaisfa; waan mitä ne owat näin paljolle?

10. Mutta Jesus sanoi: asettakat kansa atrioigemaan. Ja siinä paikassa oli paljon ruohoa. Niin atrioigi lähes wiisi tuhatta miestä.

11. Ja Jesus otti leivät, kiitti ja andoi Dpetuslapsille, mutta Dpetuslapseset jaosit atrioigewille; niin myös kalloista niin paljo kuin hän tahdoi.

12. Mutta koska he rawitut olit, sanoi hän Dpetuslapsillensa: kootkat murut kuin jäit, ettei mitään hukkuisi.

13. Niin he kokoisit, ja täytit kaxi-

toistakymmendä koria muruilla, viidestä
ohraiseita leivästä, jotka niidä lijari olit
kuin atrioigit.

14. Koska siis ne ihmiset sen mer-
tin näit kuin JESus teli, sanoit he:
tämä on totisesti se Propheeta joka mail-
maan tulema oli.

3 Mos. 18: 15, 18.
Euc. 7: 16. Euku 24: 19. Joh. 1: 21.
Euku 4: 19. Euku 7: 40.

15. Koska JESus ymmärsi että he
tahdoit tulla ja wäkiwallalla tehdä hä-
nen kuningari, meni hän pois taas
vuorelle yrinänsä.

Matth. 14: 23. Marc. 6: 47.

16. Mutta koska ehto tuli, menit
Hänen Dpetuslapsensa alas meren tygö;

17. Ja astuit hahteen, ja menit ylitzen
meren Capernaumia päin. Ja jo oli
pimiä tullut, ja ei JESus tullut heidän
tygönsä.

18. Niin meri nousi, että suuri
tuuli puhalsi.

19. Ja koska he olit soutanet lähes
wiisikolmattakymmendä eli kolmekym-
mendä wakomittaa, näit he JESuxen
käiwän meren päällä, ja lähenevän
hahtea: ja he peljästyit.

20. Niin hän sanoi heille: Minä
olen: älkät peljätkö.

21. Niin he tahdoit otta hänen
hahteen: ja haari oli jo sen maan ty-
könä, johonga he menit.

22. Toisna päivänä, koska kansa,
joka sillä puolella merta oli, näki ettei
siellä muuta wenhettä ollut kuin se xpi,
johonga hänen Dpetuslapsensa olit as-
tunet, ja ettei JESus ollut astunut
hahteen Dpetuslapsensa kanssa, waan
hänen Dpetuslapsensa olit ainoastaan
matkaan lähtenet;

23. Mutta muut wenhet tulit ty-
beriaista, lähes sitä paikkaa, josa he o-
lit leipää syönet, sitte kuin HERa
oli kiittänyt:

24. Koska kansa sen näki, ettei JE-
sus siellä ollut, eikä hänen Dpetuslap-
sensa, astuit he myös haariin, ja me-
nit Capernaumiin, ekein JESusta.

25. Ja kuin he hänen sildä puolen
merta löysit, sanoit he hänelle: Rabbi,
koskas tänne tulit?

26. JESus vastais heitä, ja sanoi:
totisesti, totisesti sanon minä teille: et

te egi minua, että te näitte ihme-
waan että te saitte leipää syöä,
olette raitiut.

27. Älkät tehkö sitä ruokaa,
on katoiwainen, waan sitä ruokaa
pyhyt ijanatkaiseen elämään, jona
misen Poika teille andava on;
Jsa Jumala on sen wäkiwastant.
Matth. 3: 17. Euku 17: 5. Marc. 1: 11.
9: 7. Euc. 3: 22. Euku 9: 35. Joh. 1: 9.
Euku 5: 37. Euku 8: 18. Euku 11: 9.
2 Pet. 1: 17.

28. Niin he sanoit hänelle:
meidän piitä tekemän, että me
simme Jumalan töitä tehdä?

29. JESus vastais, ja sanoi
se on Jumalan työ, että te
sen päälle jonga hän lähetti.

1 Joh. 3: 23.

30. Niin he sanoit hänelle:
ihmettä siis sinä teet, että me
simme ja uskoisimme sinun
Mitä työtä sinä teet?

Matth. 12: 38. Euku 16: 1. Marc.
Euc. 11: 29. 1 Cor. 1: 22.

31. Meidän Jämme soit
korwesa, niinkuin kirjoitettu on
andoi heille leipää Tairwaasta
rensä.

2 Mos. 16: 4. 1 Cor. 10: 3.

32. Niin JESus sanoi heille:
sesti, totisesti sanon minä teille,
sestä sitä leipää andanut teille
mutta minun Jhani anda se
leiwän tairwaasta.

4 Mos. 11:

33. Sillä se Jumalan leipä
joka Tairwaasta tulee alas, ja
mailmalle elämän.

34. Niin he sanoit hänelle:
ra, auma meille aina sitä leipää.

35. JESus sanoi heille: minä
elämän leipä: joka tulee minun
ni, ei hän suingan isoo: ja joka
minun päälleni, ei hän koskan
Ef. 55: 1. Matth. 11: 28. Joh. 6: 27.
Euku 7: 37.

36. Mutta minä sanoin teille,
tä te näitte minun, ja et te
usko.

37. Kaikki mitä minun Jhani
minulle, se tulee minun tygöni: ja
Ea minun tygöni tulee, sitä en
heitä ulos.

38. Sillä minä tulen Tairwa-

en telemään minun tahtoani,
sen tahtoa joka minun lähetti.

cb. 26: 39. Marc. 14: 36. Luc. 22: 42.
Luku 4: 34. Luku 5: 30.

1. Mutta se on Isän tahto, joka
minun lähetti, ettei minun pidä yh-
tään niistä kaikista kadottaman, kuin
minulle andoi, mutta olen ne he-
ittänyt viimeisnä päivänä.

1. 109: 8. Job. 10: 28. Luku 17: 12.
Luku 18: 9. Ap. 2: 1-28.

2. Tämä on sen tahto joka minun
tuli, että jokainen kuin näke Pojan,
joka hänen päällensä, hänellä pitää
aikaikainen elämä oleman; ja minä
olen hänen viimeisnä päivänä.

Job. 3: 15, 16.

3. Niin Judalaiset napisit sitä kuin
sanoi: minä olen se leipä joka
taivaasta tuli alas:

4. Ja sanoi: eikö tämä ole Jē-
Josephin Poika, jonka Isän ja
me tunnemme? Kuingasta hän
on? minä olen tullut Taivaasta alas.

1. 13: 55. Marc. 6: 3. Luc. 4: 22.
Job. 7: 27.

5. Niin Jēsus vastais, ja sanoi
: älkät napisko keffenänne.

6. Ei taida kengän minun tygöni
olla, ellei Isä, joka minun lähetti,
händä, ja minä herätän hänen
viimeisnä päivänä.

7. Se on Propheetaisa kirjoitettu:
minä pitää kaikki Jumalalda opetetyxi
niin. Sentähden jokainen kuin sen
kallista kuulut ja oppenut, hän tulee
minun tygöni.

1. Es. 54: 13. Jer. 31: 34.
1. 1: 18. 1. 2. 4: 9. Hebr. 8: 10.
Luku 10: 16.

8. Ei niin että joku on Isän näh-
köön joka on Jumalasta, se on
nähty.

9. Totisesti, totisesti sanon minä
: joka uskoo minun päälleni, hä-
nen elämä on iankaikinen elämä.

Job. 3: 18, 36.

10. Minä olen elämän leipä.

11. Teidän Isänne sibi Mannaa
kutsua, ja kuolit.

2. 1. 16: 15.
Hebr. 3: 16, 19.

12. Tämä on se leipä, joka tai-
vaasta tuli alas, ja joka siitä syö, ei
kuole.

13. Minä olen se elävä leipä, joka

taivaasta tuli alas: se kuin tästä lei-
västä syö, hän elää iankaikisesti: Ja
se leipä jonka minä annan, on minun
lihani, jonka minun pitää antaman
mailman elämän edestä.

Job. 3: 13.

52. Niin Judalaiset riittelit keffenän-
sä, sanoden: kuinga tämä taita an-
da lihansa meille syödä?

Job. 3: 9.

53. Jēsus sanoi heille: totisesti,
totisesti sanon minä teille: ellet te syö
ihmisen Pojan lihaa, ja juo hänen
vertansa, niin ei ole elämä teissä.

1. 1. 15: 6. Marc. 16: 16. Job. 1: 12.

54. Joka syö minun lihani, ja juo
minun wereni, hänellä on iankaik-
nen elämä: ja minä olen herättävä
hänen viimeisnä päivänä.

55. Sillä minun lihani on totinen
ruoka, ja minun wereni on totinen
juoma.

56. Joka syö minun lihani, ja juo
minun wereni, hän on minusa, ja mi-
nä hänellä.

57. Niinkuin elävä Isä minun lä-
hetti, ja minä elän Isäni tähden;
niin myös se joka minua syö, hän elää
minun tähden.

58. Tämä on se leipä, joka Tai-
vaasta tuli alas: Ei niinkuin teidän
Isänne sibi Mannaa ja kuolit. Joka
tätä leipää syö, hän saa elää ian-
kaikisesti.

Job. 3: 13.

59. Näitä sanoi hän Synagogassa,
opettaisansa Capernaumissa.

60. Niin monda hänen Opetuslap-
sijansa, kuin he tämän kuulit, sanoi:
tämä on kova puhe: kuka voi sitä
kuulla?

61. Mutta kuin Jēsus tiesi itseään-
sä, että hänen Opetuslapsensa siitä
napisit, sanoi hän heille: pahoittako
tämä teitä?

62. Mitä sitte, jos te näette ih-
misen Pojan siune menevän ylös, kuka
hän ennen oli?

Marc. 16: 19.

Luc. 24: 51. Job. 3: 13. Ap. 2: 1: 9.

1. 4: 8.

63. Hengi on se joka eläväksi teke,
ei liha mitän auta: Ne sanat kuin
minä teille puhun, ovat hengi ja
elämä.

2. 1. 3: 6.

64. Mutta muistamat teistä ovat
jotka ei usko. Sillä Jēsus tiesi alusta

Kutka ovat jotka ei uskonet, ja kuka hänen oli pettävä.

Joh. 2: 25. Luku 13: 11.

65. Ja hän sanoi: sentähden sanoin minä teille: ei taida kengän tulla minun tyköni, ellei se ole annettu hänelle minun Jähdäni.

66. Siitä ajasta luovuit monda hänen Opetuslastansa hänestä ja menit pois, eikä hänen kansansa enä waeldanet.

67. Niin JESus sanoi niille kahdelletoistakymmenelle: ettekö te myösköhdo mennä pois?

68. Simon Betari vastais händä: HERRa, kenengästä tygö me menemme? sinulla on ijankaikkisen elämän sanat.

Ap. 2: 5: 20.

69. Ja me uskomme ja olemme ymmärtäneet, että sinä olet Kristus elävän Jumalan Poika.

Marc. 16: 16. Marc. 8: 29. Luc. 9: 20.

Joh. 11: 27.

70. JESus vastais heitä: engö minä ole teitä kahdatoistakymmendä wa-linut, ja yri teistä on Perkele?

Luc. 6: 13. Joh. 8: 44.

71. Mutta sen hän sanoi Judasta Etanonin pojasta Ischariothista; sillä hän oli hänen pettävä, ja oli yri niistä kahdestatoistakymmenestä.

7. L u k u.

Lehtimajan juhla. Ransa riitelee
Christuresta.

Ja sitte waelsi JESus Galileasa: sillä ei hän tahtonut waelda Judeasa, että Judalaiset pyysit händä tappa.

2. Niin Judalaisten lehtimajan juhla oli läsnä.

3. Mos. 23: 34.

3. Ja hänen welsensä sanoit hänelle: lähde täälä ja mene Judeaan, että myösköh sinun Opetuslapses näkijit sinun työsköjota sinä teet.

Marc. 12: 46. Marc. 3: 31. Luc. 8: 19.

Ap. 2: 1: 14.

4. Sillä ei kengän tee mitän salaa, ja tahtoo itse julki olla. Jos siis sinä näitä teet, niin julista itse mailman edesä.

5. Sillä ei hänen welsensäkkän uskonet hänen päällensä.

Marc. 3: 21.

6. Niin JESus sanoi heille: ei ole

minun aikani vielä tullut: waan tänä aikanne on aina waelsä.

7. Ei mailma taida teitä wälmutta minua hän wihoo, sillä todistan hänestä, että hänen työsköiwat pahat.

Joh. 15: 18.

Luku 9: 19. Luku 14: 17.

8. Mengät te ylös juhlaalle: waanä vielä tälle juhlaalle mene; minun aikani ole vielä täpety.

Joh. 8: 20.

9. Ja koska hän näitä heille wälmut oli, niin hän sõi Galileaan.

10. Mutta koska hänen wälmut olit mennet ylös, meni hän wälmutalle, ei julki, waan niinkuin juhla.

11. Niin Judalaiset egek juhlaana, ja sanoit: kuka hän on?

Joh. 11: 56.

12. Ja suuri napina oli Kansan seasa; sillä murinat hän on hywä: mutta toiset sanoit waan hän wällette Kansan.

Marc. 21: 46. Luc. 7: 16. Joh. 8: 12.

13. Ei kuitengan yriskä julkiestei puhunut; sillä he pelkäläisiä.

Joh. 9: 22.

Luku 12: 42. Luku 19: 38.

14. Mutta koska jo puoli oli kulunut, meni JESus ylös liin, ja opetti.

15. Ja Judalaiset ihmetteliden: kuinga tämä taita Kirja, ei ole oppenut?

16. Waistais JESus, ja sanoi: ei minun oppini ole minun, waan joka minun lähetti.

Joh. 7: 16.

Luku 12: 49. Luku 14: 10, 21.

17. Jos joku tahtoo tehdä tahtonsa, niin hänen pitää tästä opista, jos se on Jumalan jös minä itsestäni puhun.

18. Joka itsejäänsä puhun, omaa kunniansa; mutta joka kunniaata joka hänen lähetti, se on ja ei hänestä ole wäärtytä.

Joh. 7: 18.

19. Etkö Moses ardamut teitä, ja ei kengän teijä Etsä? Märi te epittä minua tappamaan?

2. Mos. 20: 1, 10. Luku 24: 8.

Marc. 3: 6. Joh. 5: 16, 18.

Luku 11: 53. Ap. 2: 7: 53.

20. Waistais Ransa, ja sanoi: ou Perkele: kuka sinua egiä lähetti?

Joh. 8: 48, 52. Luku 10: 20.

1. JESus wastais, ja sanoit heille: ni työn minä tein, ja te kaikki ettelettä.
2. Sentähden andoi Moses teille ärileikkauksen, (ei että se Moseselta waan Jhida,) ja te ympärileikkatte Sabbathina ihmisen. 1 Moi. 17: 10. Mos. 12: 3. Ap. 2: 7: 8. Rom. 4: 11.
3. Jos ihminen Sabbathina ympärileikatan, ettei Mosesen laki rikoksi: närkästyttelkö te minussa, että mikä ihminen Sabbathina parantain?
4. Mikät duomitko näkemisen jälki, waan sanokat oikia duomio. 1 Mo. 1: 16, 17. Gen. 1: 24: 29. Jac. 2: 1.
5. Sanoit siis muutamats Jerusalin asumaista: eikö tämä se ole, he egeit tapparensa?
6. Ja kazo, hän puhui rohkaisti, ei he hänelle mitän puhu: Tietäneskö ylimmäiset oikein että hän on jessi Kristus?
7. Mutta me kyllä tiedämme kusta ja on: waan kusta Kristus tulee kusta hän on, ei kengän tiedä. Matth. 13: 55. Marc. 6: 3. Luc. 4: 22. Joh. 6: 42.
8. Niin JESus huusi Templissä, ni ja sanoit: Ja te tunnetta minun, tiedätte kusta minä olen: ja enää ole tullut itse minustani, mutta: on waka joka minun lähetti, jota te tunne. Joh. 8: 26, 42, 55. Rom. 3: 4.
9. Mutta minä tunnen hänen; ei minä olen hänen, ja hän lähetti min. Matth. 11: 27. Joh. 10: 15.
10. Niin he egeit händä käyittären: waan ei kengän lastenut kättänfän päällensä, sillä ei hänen aikaanja it vielä tullut. Marc. 11: 18. Luc. 19: 47, 48. Luku 20: 19. Joh. 8: 37.
11. Mutta paljo kansasta uskoit hä: päällensä, ja sanoit: tosta Kristus te, tehnekö hän enemmän ihmeitä u tämä on tehnyt? Joh. 8: 30
12. Phariseuxet kuultit kansan hä: lä senkaltaijita napisewan, ja Phariseuxet ja ylimmäiset Papiit lähetit weliat händä ottamaan kiinni.
13. Niin JESus sanoit heille: minä u vielä wahan aikaa teidän kans: ue, ja wenen sitte hänen tygönsä a minun lähetti. Joh. 16: 16.

34. Teidän pitä minua egimän ja ei löytämän: ja kusa minä olen, et te taida sinne tulla. Joh. 8: 21. Luku 13: 33.

35. Niin Judalaiset sanoit keis: nänkä: kuhungasta hän menne, etten me händä löydä? mennekö hän Grekiläisten sekaan, jotka sinne ja tänne ha: joitetut owat, Grekiläisiä opettamaan?

36. Mikä puhe se on kuin hän sa: noi: teidän pitä egimän minua, ja ei löytämän ja kusa minä olen, et te taida sinne tulla?

37. Mutta viimeisenä suurna juhla: päiwänä seisoi JESus, ja huusi, sano: den: joka janoo, se tulkan minun tygöni ja jofan. 3 Mo. 23: 36. Ef. 55: 1. Joh. 4: 14. Luku 6: 35. Jim. 4: 22: 17.

38. Joka uskoo minun päälleni, niin: kuin Raamattu sanoo, hänen kohdus: tansa pitä wuotaman elävän weden wirrat. Ef. 12: 3. Luku 44: 3.

39. (Mutta sen hän sanoit siitä Pengestä, jonka niiden piti saaman jotka uskewat hänen päällensä; sillä ei Pyhä Pengi vielä silloin saapnilla ol: lut, ettei JESus ollut vielä kirkastettu.) Joel. 2: 28. Joh. 16: 7. Ap. 2: 2: 17.

40. Monda siis kansasta, jotka tä: män puhen kuultit, sanoit: Tämä on totisesti Propheeta. 5 Mo. 18: 15, 18. Matth. 21: 46. Luc. 7: 16. Joh. 4: 42. Luku 6: 14.

41. Muut sanoit: tämä on Chris: tus: mutta muutamats sanoit: tullesko Kristus Galileasta? Joh. 1: 46.

42. Eikö Raamattu sano Dawidin siemenestä, ja Bethlehemin kaupungista, kusa Dawid oli, Christuxen tulewan? 1 Sam. 16: 1. Ps. 132: 11. Mich. 5: 1. Matth. 2: 5. Luc. 2: 4.

43. Niin noui riita kansan seasa hänen tähtensä. Joh. 9: 16. Luku 10: 19.

44. Mutta muutamats tahdoit hä: nen otta kiinni, ja ei kuitengin kengän lastenut käyänkä hänen päällensä.

45. Niin palveliat tulit Pharisensten ja ylimmäisten Pappein tygö: Ja he sanoit heille: mixette händä täme: tuonet?

46. Palveliat wastaisit: ei ole ihmi: nen ikänä niin puhunut kuin se ihminen.

47. Phariseuxet wastaisit heitä: elet: tako te myösk wietelkty?

48. Dingo joku Päämiehistä taikka Phariseuksista uskonut hänen päällensä?
Joh. 12: 42. 1 Cor. 11: 20. Luku 2: 8.

49. Waan tämä kansa joka ei tiedä Lakia, on kirottu.

50. Niin sanoi heille Nicodemus, joka yöllä oli hänen työnsä tullut, ja oli yri heistä:
Joh. 3: 2.

51. Duomigeko meidän Lakimme jongun ihmisen, ennenkuin kuullan, eli tietä saadan, mitä hän teki?

2 Mos. 23: 1. 3 Mos. 19: 15. 5 Mos. 1: 17. Luku 17: 4, 8. Luku 19: 15.

52. He vastaisit, ja sanoit hänelle: oletko sinä myös Galilealainen? tutki ja näe ettei Galileasta ole yhtän Prophetata tullut.

53. Ja niin kulin meni kotiansa.

S. Luku.

Portto. Jesuren persona, wirka. Juda-laisen waikaukspuhe.

Mutta Jesus meni Dilymäelle.

2. Ja tuli warahin huomennel-tain jäljen Templiin, ja kaikki kansa tuli hänen työnsä; ja hän istui ja opetti heitä.

3. Mutta Kirjanoppenet ja Phari-seuret toit yhden waimon hänen työnsä huorudesa otetun kiinni. Ja kuin he olit sen hänen eteenä asettanut,

4. Sanoit he hänelle: Mestari, tämä waimo on löyetty itse työnsä kuin hän teki huorin.

5. Mutta Moses on Laisa meitä käskenyt, että senkaltaiset kiwillä sur-mataisiin: Mitästä sinä sanot?
3 Mos. 20: 10. 5 Mos. 22: 22.

6. Mutta sen he sanoit kiufaten händä, kaudarensa hänen päällensä. Mutta Jesus kumarji igensä, ja kir-joitti formellansa maahan.

7. Mutta koska he seisoi kysymy-xensä päälle, ojensi hän igensä, ja sa-noi heille: joka teistä on synnitöin, se heittäkän ensin händä kiwellä.
5 Mos. 17: 7.

8. Ja hän kumarji taas igensä ja kirjoitti maahan.

9. Koska he tämän kuulit, ja olit omalda tunnolda woidut, läxit he ulos yrittäin, ruweten wanhimmistä, wiis-meisiin asti: ja Jesus jäi yriänsä, ja waimo seisei siinä.

10. Mutta koska Jesus igensä o-ji, ja ei nähnyt ketän paigi waimo-sanoi hän hänelle: waimo, kuka-ne sinun päällekkandajas? Dingo kengän duominnut?

11. Hän sanoi: JESU, ei kukaan. Niin Jesus sanoi: en minua sinua duomige: mene, ja älä syndiä tee.

12. Niin Jesus puhui taas ja sanoi: Minä olen mailman Leus: joka minua seuraa, ei meydessä waella, mutta saak-ko Walkeuden.
Joh. 1: 5, 9. Luku 12: 35, 46.

13. Phariseuret sanoit hänelle todistat igesiäs; ei sinun todisto-ji.

14. Jesus vastais, ja sanoi: waikka minä igesiäni todista-minun todistuxeni on toji; tiedän kusta minä tulin, ja minä menen. Mutta et te tiedä minä tulin, ja kuhunga minä menen.
Joh. 5: 31.

15. Te duomigetta lihan minä ketän duomige.

16. Ja waikka minä duomin-ni minun duomioni on toji; minä ole yriäni, waan minä sanoi, joka minun lähetti.

17. Ja teidän Laissanne on kirjoitettu, että kahden ihmisen on toji.
5 Mos. 17: 6. Matt. 18: 16. 2 Cor. 13: 1.

18. Minä olen se joka igesiäni todistan, ja Jsa joka minua todistaa myös minusta.

19. Niin he sanoit hänelle: sinun Jsa on? Jesus wastasi: tunne minua, että minun Jsa on te tundiſitta minun, niin te tunnette myös minun Jsäni.

20. Nämät sanat puhui Jesus arkun tykönä, opettain Templin händä kengän ottanut kiinni; ja hänen aikansa ollut vielä tullut.
Joh. 7: 8, 30.

21. Niin Jesus sanoi taas minä menen pois, ja te epläte ja teidän pitä kuoleman teidän sänne. Kuhunga minä menen, et te taida tulla.
Joh. 7: 26. Luku 15:

22. Niin sanoit Judalaiset: tappa-
o hän itsensä, sillä hän sanoo: ku-
lga minä menen, et te sinne taida
a?

23. Ja hän sanoi heille: te oletta
alda, ja minä olen ylhäjä: te o-
i maailmasta, en minä ole maailmasta.
Joh. 3: 31.

24. Sentähden sanoin minä teille:
än pitä kuoleman teidän synnei-
ne: sillä jos et te usko että minä
olen, niin teidän pitä kuoleman tei-
synneisänne.

25. Niin he sanoit hänelle: kuka si-
olet? JEsus sanoi heille: se kuin
ä alusta puhun teille.

26. Minulla on paljo teistä puhu-
la ja duomigemistä, waan se on
joka minun lähetti: ja mitä
olen hänellä kuulnut, niitä minä
maailmalle.
Joh. 7: 28.

27. Mutta ei he ymmärtäneet, että
puhui heille JEsästä.

28. Sanoi siis JEsus heille: koska
tetta ihmisen pojain ylöntänet, niin
ymmärrätte että minä se olen, ja
minä tee itsestäni mitän, waan
kuin JEsä on minun opettanut, nii-
minä puhun.
Joh. 12: 32.

29. Ja se joka minun lähetti, on
min kansani. Ei JEsä jättänyt mi-
ä prinäni, sillä minä teen aina nii-
min hänelle kielwoilliset owat.

30. Koska hän näitä puhui, niin
ä uskoi hänen päälensä.

31. Niin JEsus sanoi niille Juda-
alle, jotka hänen uskoit: jos te py-
e minun puhesani, niin te totisesti
nin Opetuslapseni oletta;

32. Ja teidän pitä totuuden ym-
rittämän, ja totuuden pitä teidän
sahiaman.
Rom. 6: 18.

33. Niin he vastaisit händä: me
hima Abrahamin siemen, ja en me
koston kenengän orjana ollet: kuin-
siis jinä sanot? teidän pitä wapari
man:

34. JEsus vastais heitä, ja sanoi:
lesti, totisesti sanon minä teille: jos-
kuin teke syndiä, hän on syn-
orja.
Rom. 6: 16. 2 Pet. 2: 19.

35. Mutta ei orja pyhy ijankaikki-

sesti huonesä; waan poika pyhy ijan-
kaikkisesti.

36. Jos siis Poika teidän wapari
teke, niin te totisesti oletta wapari.

37. Minä tiedän että te oletta
Abrahamin siemen, waan te egitte ku-
lettayenne minna; sillä ei minun pu-
hellani ole teistä sias.

38. Minä puhun mitä minä olen
JEsäni ylönä nähnyt, ja te teettä mi-
tä te oletta nähnet teidän JEsänne ty-
lönä.

39. He vastaisit, ja sanoit hänelle:
Abraham on meidän JEsämme: JEsus
sanoi heille: jos te olijitta Abrahamin
lapsit, niin te tekiyttä Abrahamin töitä.

40. Mutta nyt te egittä minua tap-
payenne, sitä ihmistä joka totuuden
teille puhunut, jonga hän on Jumalal-
da kuulnut: sitä ei Abraham tehnyt.

41. Te teettä teidän isänne tekoja.
Niin he sanoit hänelle: en me ole
äpäranä syndyhet: meillä on yxi JEsä,
Jumala.

42. JEsus sanoi heille: jos Juma-
la olis teidän JEsänne, niin te tojin
rakastaisitte minua; sillä minä löysin
ja tulin Jumalasta, en minä itsestäni
tullut, waan hän lähetti minun.

43. Mirette ymmärrä tätä minun
puhettani? et te taida kuulla siä mi-
nun sanaani.

44. Te oletta JEsästä Perkelestä, ja
teidän JEsänne himoja te tahdotte teh-
dä. Hän on ollut murhaja alusta, ja
ei pyhnyt totuudesa: sillä ei totuus
ole hänestä. Koska hän puhui walhet-
ta, niin hän puhui omastansa: sillä
hän on walehtelia, ja sen JEsä.

1 Joh. 3: 8. Jud. Ep. 9. 6.

45. Mutta että minä sanon totuus-
den, niin et te usko minua.

46. Kuka teistä nuhtelee minua syn-
nin tähden? jos minä sanon teille to-
tuuden, miret te usko minua?

47. Joka on Jumalasta, se kuulee
Jumalan sanat; sentähden et te kuule,
ettet te Jumalasta ole.
1 Joh. 4: 6

48. Niin vastaisit Judalaiset, ja sa-
noit hänelle: engö me oikein sano, että
sinä olet Samarialainen, ja sinulla on
Perkele?
Joh. 7: 20. Luku 10: 20.

49. JEsus vastais: ei minulla ole Perkele, vaan minä kunnioitan minun Isääni, ja te häväisette minua.

50. En minä egi omaa kunniatani, pyri on josta sitä kysyy ja duomigee.

51. Totiseesti, totiseesti sanon minä teille: joka kätkee minun sanani, ei hänen pidä näkemän kuolemata ijan-kaikkiseesti.

52. Niin Judalaiset sanoit hänelle: nyt me ymmärrimmä että sinulla on Perkele. Abraham on kuollut, ja Prophetat, ja sinä sanot: joka kätkee minun sanani, ei hänen pidä maistaman kuolemata ijankaikkiseesti.

53. Oletkos sinä suurempi kuin meidän Isämme Abraham, joka kuollut on? ja Prophetat ovat kuollet: miyi sinä iges teet?

54. JEsus vastais: jos minä igiäni kunnioitan, niin ei minun kunniani ole mitän: minun Isäni on se joka kunnioigee minua, jonga te teidän Jumalaxenne sanotta.

55. Ja et te tunne händä: mutta minä tunnen hänen: ja jos minä sanoisin etteu minä händä tundiisi, niin minä olisin valehtelia kuin tekin: mutta minä tunnen hänen, ja kätkeu hänen sanania.

56. Abraham teidän Isämme iloigi, nähdäxensä minun päiväni; hän näki sen, ja ihastui.

57. Niin Judalaiset sanoit hänelle: et sinä ole vielä wiidentymmenen asastajan vanha, ja olet nähnyt Abrahamin?

58. JEsus sanoi heille: Totiseesti, totiseesti sanon minä teille, ennekuin Abraham olikan, olen minä.

59. Niin he poimit kiviä lafetta-xensa händä. Mutta JEsus lymvi, ja läxi ulos Templistä, läyden heidän kesseldänsä: ja niin hän pääsi ulos.

Joh. 10: 31.

D. Luku.

Solia parataan. Phariseuret pabenemat.

Ja JEsus läyden ohige näki ihmisen, joka oli sokiana syndynyt.

2. Ja hänen Opetuslapsensa kysyit häneldä, sanoden: Meistari, kuka sündiä teki, tämä, eli hänen vanhemp-

mansa, että hänen piti sokiana syndymän?

3. JEsus vastais: ei tämä tehnyt, eikä hänen vanhemman; vaan ta että Jumalan työt hänsä luvattiin.

4. Minun tulee tehdä hänen tänsä, joka minun lähetti, niin wau kuin päivä on. JEsus tulee, ja ei kengän taida työtä tehdä.

5. Niinkauvan kuin minä olen masana, niin olen minä mailman Jumalaksi. Joh. 1: 5, 9. Luku 8: 12. Luku 12: 35.

6. Koska hän tämän sanon, jolki hän maahan, ja teli loan, ja voiteli sen sokian jumat loata.

7. Ja sanoi hänelle: mene ja iges sinä lammikosa Siloan, niin paljo kuin lähetetty. Niin meni ja pesi igensä, ja tuli nähty.

8. Niin kylän miehet, ja meidän hänen ennen olit nähnyt sokiana syndynyt: eikö tämä se ole joka kesseldänsä?

9. Muutamat vastaijit: hän. Mutta muut sanoit: hän on sokio toinen: vaan hän iges sanoi: olen.

10. Niin he sanoit hänelle: sinun silmäsi aukenit?

11. Vastais hän, ja sanoi: minen joka JEsuxeri kutsuut loan, ja voiteli minun silmäni, ja noi minulle: mene ja pese Siloan lammikosa. Ja kuin minä menin, niin minä sain nähty.

12. Niin he sanoit hänelle: hän on? Hän sanoi: en minä tiedä.

13. Niin he weit sen, joka sokiana ollut oli, Phariseusten kesseldänsä.

14. Ja se oli Sabbathin jona JEsus teli loan, ja arvail silmänsä.

15. Niin kysyit taas häneldä: miksi rikseuret, kxinga hän nähty, ei ollut. Hän sanoi heille: hän parantui minun silmäini päälle, ja minä näin ja näen.

16. Niin muutamat Phariseutit sanoit: ei se ihminen ole Jumalaksi, ettei hän pidä Sabbathia. Muut sanoit: tuinga taita joku jymönen

ten sentältaijia ihmeitä tehdä? Ja
a oli heillä kestenäntä.

7. He sanoit taas sokialle: mitä
hänestä sanot, joka sinun silmäs
näki? Hän sanoi: Hän on Propheeta.

8. Mutta ei Judalaiset sitä usko-
, että hän oli sokiana ollut, ja nä-
ään tullut, siihenasti kuin he kuguut
wanhemmat joka näkyisä saanut

9. Ja he kysyit heildä, sanoden:
iäkös teidän poikanne on, jonga te
otta sokiana syndynen? Kuinga siis
nyt näkee?

10. Hänen wahemmansa wastaijit
ä, ja sanoit: me tiedämme tämän
dän pojaxemme, ja että hän sokia=
syndynyt on:

11. Mutta kuinga hän nyt näke,
en me tiedä, ja kuka hänen sil-
nsä awais, en me tiedä: hänellä
kylä ikää, kysykät häneldä, puhu=
ise hänestänsä.

12. Näin sanoit hänen wanhem-
nsa; sillä he pelkäiit Judalaisia:
l Judalaiset olit jo niin kestenän-
päättänet: että jos joku hänen tun-
tais Chrestuxeri, sen piti Synago-
ta olemas juljettu ulos.

Joh. 12: 42.

13. Sentähden sanoit hänen wan-
mansa: hänellä on kylä ikää, ky-
öt häneldä.

14. Niin he kuguut toisen kerran sen
nisen, joka sokiana oli ollut, ja sa-
t hänelle: anna Jumalalle kunnia:
tiedämme sen ihmisen syndiseri.

15. Hän wastais, ja sanoi: jos hän
syndynen, jita en minä tiedä: waan
minä ainoasti tiedän, että minä
a sokia olin, nyt näen.

16. He sanoit taas hänelle: mitä
a sinulle teki? kuinga hän sinun sil-
s awais?

17. Hän wastais: jo minä sanoin
lle, ettekös te kuullet? Miksi te taas
i tahdotta kulla? tahdottako te myös
nen Dpetuslapsijensa?

18. Niin he kiroiit händä, ja sa-
it: siinä olet hänen Dpetuslapsensa;
itta me olemmas Moseren Dpetus-
iset.

19. Me tiedämme Jumalan Mo-

72

sesta puhutellen: mutta kusta tämä on,
ei me tiedä.

Joh. 8: 14.

30. Niin se ihminen wastais, ja sa-
noi heille: se on tosin ihmellinen, ettet
te tiedä kusta hän on, ja kuitengiu
hän awais minun silmäni.

31. Mutta me tiedämme ettei Ju-
mala kuule syndisistä: waan joka on
Jumalan palwelija ja teke hänen
tahtonsa, sitä hän kuulee.

San. 1: 15: 29. Luku 28: 9. Ef. 1: 15.

32. Ei ole mailman alusta kuultu,
että joku on sen silmät awannut, joka
sokiana syndynyt on.

Ef. 35: 5.

33. Ellei hän olisi Jumalasta, niin
ei hän taidaiji mitään tehdä.

34. He wastaiit, ja sanoit hänelle:
jina olet pääniänsä synuisä syndynyt,
ja jina opetat meitä? Ja he ajoit hä-
nen ulos.

35. Ja JESus sai sen kuulla, että
he olit hänen ajanet ulos: Ja kuin
hän löysi hänen, sanoi hän hänelle:
uskokos siinä Jumalan Pojan päälle?

36. Hän wastais, ja sanoi: HER-
ra, kuka se on, että minä hänen pääs-
lensä uskoisin?

37. Niin JESus sanoi hänelle: siinä
olet hänen nähnyt, ja hän on se joka
puhuu sinun kansas.

38. Niin hän sanoi: HERra, minä
uskon. Ja hän kumarji ja rukoiit händä.

39. Ja JESus sanoi: minä tulit
duomioille tähän mailmaan: että ne jot-
ka ei näe, pitiä näkemän, ja ne jotka
näkevät, pitiä sokiaxi tuleman.

Joh. 3: 19. Luku 12: 47.

40. Ja muutamats Phariseuxista, jot-
ka hänen tykönänsä olit, kuulit nämät,
ja sanoit hänelle: olemmako mekin se-
kiat?

41. JESus sanoi heille: jos te so-
kiat olisitta, niin ei olisi teillä syndiä:
mutta että te sanotte: me näemmä,
sentähden teidän syndinne pysyy.

Joh 15: 22.

10. Lufu.

Se hyvä paimen. JESus on Kristus.

Detifesti, totifesti sanon minä teille:
joka ei oiresta mene siälte lam-
mashuoneeseen: waan astuu siihen mual-
da, se on waras ja ryöväri.

2. Mutta joka oven kautta sisälle menee, se on lammas paimen.

3. Sillen oven vartia avaa, ja lampat kuulevat hänen äänensä: ja omia lampaitansa kutsuu hän nimellänsä, ja vie heidän ulos.

4. Ja kuin hän omat lampansa päästää ulos, käy hän heidän edellensä: ja lampat seuravat häntä, sillä he tundevat hänen äänensä.

5. Mutta et he muukalaisista seuraa, vaan pakenevat häntä: sillä ei he tunne muukalaisten ääntä.

6. Tämän tapauksen sanoi JESUS heille: mutta ei he niitä ymmärtäneet, kuin hän heille sanoi.

7. Niin JESUS sanoi taas heille: totisesti, totisesti sanon minä teille: minä olen lammas paimen.

8. Kaikki jotka minun edelläni ovat tulleet, ovat warkat ja ryövärit: vaan ei lampat kuullet heitä.

9. Minä olen owi: jos joku minun kauttani menee sisälle, se tulee autuaksi: ja menee sisälle ja ulos, ja löytä laitumen.

10. Ei waras tule muuta kuin warastamaan, ja tappamaan, ja kadottamaan: minä tulin että heillä pitä elämä oleman, ja yhäkylä oleman.

11. Minä olen se hyvä paimen: hyvä paimen anda hengensä lammas paimen edestä.

Es. 40: 11.
Joh. 10: 11.

12. Mutta palkollinen, joka ei ole paimen, eikä lampat ole hänen omansa, jotka hän näke suden tuleman, niin hän jättä lampat, ja pakenee: ja susi raatelee ja haastaa lampat.

13. Mutta palkollinen pakenee, sillä hän on palkollinen, eikä tottele lamppaista.

14. Minä olen se hyvä paimen, joka tunnen omani, ja minä tutan myös omildani;

15. Niinkuin Jsa minun tunde, ja minä tunnen Jsan: ja panen hengeni lammas paimen edestä.

Joh. 7: 29.

16. Minulla on myös muita lampaita, jotka ei ole tästä lammas huoneesta: ne pitää minun myös tänne saattaman: ja he saavat kuulla minun ää-

neni: ja pitää oleman yri lammas paimen, ja yri paimen.

Es. 37: 22.

Marck. 28: 19. Ap. 2: 10: 25.

17. Sentähden Jsa minua rakastalla minä panen hengeni, että sen jälken otan.

Es. 52: 1

18. Ei ota kengän sitä minun vaan minä panen sen igeäni. Minulla on walda sitä panna, ja minulla on walda sitä taas otta. Sen kengän minä sain Jsäldäni.

19. Niin tuli taas riita Judalaisilla näiden puhetten tähden.

20. Ja moni heistä sanoi: on Berkele, ja hän on mielestän: mitä te häntä kuuletetta?

Joh. 7: 20. Luk. 8: 48, 52.

21. Mutta muut sanoit: ei riivratun puhet: taitako Berkele silmät avata?

22. Ja Jerusalemissa oli messu, ja talvi oli.

23. Ja JESUS käveli Tempelilomontin esihuoneesta.

24. Niin Judalaiset piiritti häntä, ja sanoit hänelle: kuinga kukaan meitä pidät ylös? JESUS sanoi: olet tuus, niin sano meille selkiästi.

25. JESUS vastais heitä: minun sen teille sanonut, ja et te minun työt kuin minä teen Jsäni minun todistavat minusta.

Joh. 4: 1

26. Mutta et te usko; sillä minä olen minun lampaitani, niinkuin teille sanoin.

Joh. 6: 1

27. Minun lampani kuulevat hänen ääneni, ja minä tunnen heidän, ja seuravat minua:

28. Ja minä annan heille iijän elämän, ja ei heidän pidiä kuman iijankalkkisesti, eikä pidiä kuman rewäisemän heitä minun kädestä.

29. Minun Jsäni, joka ne minun andoi, on suurempi kaikkia: ja minä gän taida heitä rewäistä minun kädestä.

Joh. 14: 26.

30. Minä ja Jsa olemma yri.

Joh. 17: 11, 22.

31. Niin Judalaiset poimii taidiä häntä kirjittärensä.

Joh. 2: 1

32. JESUS vastais heitä: minä otin teille Jsäldäni monda...

lunga työn tähden niistä te siis
kun kiwittätte?

13. Judalaiset vastaisit händä, sa-
en: en me sinua hywän työn täh-
kiwittä, waan pilkan tähden, ja
sinä, joka ihminen olet, teet ihes
malari.

14. JESus vastais heitä: eikö tei-
Laisanne ole kirjoitettu? Minä
oin, te oletta Jumalat. Ps. 82: 1.

15. Jos hän ne kysyi Jumaliksi,
le Jumalan sana tapahtui: ja ei
oitus taida rikotta:

16. Ja te sanotte hänelle, jonga
i on pyhittänyt ja lähettänyt mail-
m: sinä pilkkat Jumalata, että minä
oin: minä olen Jumalan Poika.
Matth. 26: 65.

17. Ellen minä tee minun Isäni
ä, niin älkät minua uskoko:

18. Mutta jos minä niitä teen,
jos et te minua usko, niin uskokat
työt: että te tunnustitte ja uskoitte
n olevan minua, ja minun hänesä.
Job. 14: 10, 11. Enk. 17: 21, 22.

19. Niin he eheut taas händä kiin-
tarensa, mutta hän läxi heidän kä-
insä;

20. Ja meni jälleen toiselle puolelle
danian, siihen paikkaan jossa Johan-
nusen kasti: ja wiitwyi siinä.

1. Ja monda tuli hänen tygönsä,
sanoi: ei Johannes yhtäkän ih-
tä tehnyt: Mutta kaikki kuin Jo-
nes tästä sanoi, ne owat todet.

2. Ja monda uskoi siellä hänen
kensä.

11. Luku.

rus pösherätetty. Caiphas andaa neu-
won, että JESus piti tapettaman.

lin yri mies sairasti, nimellä Za-
zarus Bethaniasia, Marian ja
en sisarensa Marthan kylästä.

. Mutta Maria oli se joka woi-
HERan wottella, ja hänen jal-
ia hiurillansa kiwits: jonga weli
arus sairasti. Matth. 26: 7.
Marc. 14: 3. Joh. 12: 3.

. Niin hänen sisarensa lähetti hä-
tygönsä, ja sanoi: HERa, kago,
airastaa jotas rakastat.

72°

4. Koska JESus sen kuuli, sanoi
hän: ei tämä tauti ole kuolemari,
waan Jumalan kunniaxi, että Juma-
lan Poika sen kautta kunnioitettaisiin.

5. Mutta JESus rakasti Marthaa,
ja hänen sisartansa, ja Lazarusta.

6. Kun hän jäs kuuli hänen sai-
rastawan, niin hän wiitwyi siinä pai-
kasa kaxi päivää.

7. Sitte sanoi hän Dpetuslapsillen-
sa: mengämme jälleen Judeaan.

8. Sanoi hänelle Dpetuslapsi:
Rabbi, ästen eheut Judalaiset sinua
kiwittärensä, ja sinä menet taas sinne.

9. Vastais JESus: eikö karitoista-
kymmendä ole päivän hetkeä? Jos
joku päivällä waelda, ei hän loukka
igiänsä; sillä hän näke tämän mail-
man walkeuden:

10. Mutta jos joku yöllä waelda,
hän loukka igensä; sillä ei walkeus
ole hänesä.

11. Näitä hän puhui: ja sanoi sitte
heille: meidän ystäwämme Lazarus ma-
kaa; mutta minä menen händä unesta
herättämään.

12. Niin sanoi hänen Dpetuslap-
sensa: HERa, jos hän makaa, kyllä
hän paranee.

13. Mutta JESus sanoi hänen kuole-
mastansa: waan he luulit hänen sa-
nowan unen makamisesta.

14. Niin JESus sanoi heille sel-
kiästi: Lazarus on kuollut.

15. Ja miua iloigen teidän täh-
tenne: etten minä siellä ollut, että te
uskoitte: Mutta mengämme hänen ty-
gönsä.

16. Niin sanoi Thomas, joka kysy-
tan kaxoiseri, muille Dpetuslapsille:
kähkämme myös me, että me kuoli-
simme hänen kansansa.

17. Niin JESus tuli, ja löysi hä-
nen jo neljä päivää maannen haudasa.

18. Mutta Bethania oli läsnä Ze-
rusalemita, lähes wiititoistakymmendä
wakomittaa.

19. Ja monda Judalaisista oli tullut
Marthan ja Marian tygö, lohdutta-
maan heitä heidän welsensä tähden.

20. Koska Martha kuuli JESuren
tulewan, juoksi hän händä vastaan:
mutta Maria istui ketona.

21. Niin Martha sanoi Jeesukselle: Herra, jos sinä olisit täällä ollut, niin ei minun veljeni olisi kuollut.

22. Mutta minä tiedän vielä, että kaikki mitä sinä auset Jumalalta, ne Jumala sinulle anda.

23. Jeesus sanoi hänelle: sinun veljes on nouseva ylös. Joh. 6: 33.

24. Martha sanoi hänelle: minä tiedän hänen nousevan ylösnousemisen ja viimeisinä päivinä. Luc. 14: 14.

25. Sanoi Jeesus hänelle: Minä olen ylösnousemus ja elämä: joka uskoo minun päälleni, hän elää, ehkä hän on kuollut.

26. Ja jokainen joka elää ja uskoo minun päälleni, ei hänen ylää kuoleman ijankaikkisesti: uskotkos sen? Joh. 6: 27, 35, 40, 51.

27. Hän sanoi hänelle: ja Herra, minä uskon sinun Christukseksi Jumalan Pojaksi, joka tuleva oli maailmaan. Matt. 16: 16. Joh. 4: 42. Luka 9: 69.

28. Ja kuin hän näitä sanonut oli, meni hän pois, ja kului sisarensa Marian salaa, sanoden: Mestari on tullut, ja kutsuu sinua.

29. Koska hän sen kuuli, nousi hän kohta ja tuli hänen tykönsä.

30. (Sillä ei Jeesus ollut vielä lähtenyt: vaan oli siinä paikassa jossa Martha oli hänen kohdanneut.)

31. Koska siis Judalaiset, jotka hänen kansansa huoneita olit lohduttamassa häntä, näit Marian neppäsi nousevan ja menevän ulos, seurajit he häntä, sanoden: hän menee haudalle itkemään.

32. Koska Maria sinne tuli kutsu Jeesus oli, ja näki hänen, langesi hän hänen jalkainsa juureen, ja sanoi hänelle: Herra, jos sinä olisit täällä ollut, ei olisi minun veljeni kuollut.

33. Koska Jeesus näki hänen itkemään, ja Judalaiset, jotka hänen kansansa tulleet olit, itkemään, kaubistui hän hengesä, ja tuli sangen murheksiksi;

34. Ja sanoi: kuhunga te hänen panitte? Se sanoi hänelle: Herra, tule ja kato.

35. Ja Jeesus itki.

36. Niin sanoi Judalaiset: kato, kuinga hän rakasti häntä.

37. Mutta murtamat heitä sanoi: eikö tämä, joka solian filmät on tainnut tehdä, ettei tämän kuoli? Joh. 9: 6.

38. Niin Jeesus kaubistui teesänsä, ja tuli haudan tykö. Niinä oli tuoppa, ja kiivi sen pandu.

39. Jeesus sanoi: ottakat kiiviä. Sanoi hänelle Martha, sen sisar kuollut oli: Herra, jo hän haajon hän on neljä päivää kuolluna ollut.

40. Jeesus sanoi hänelle: enä sinulle sanonut: jos sinä näit niin sinä näkijit Jumalan kumina.

41. Ja he otit kiveä pois johon kuollut pandu oli. Niin nosti filmänsä ylös, ja sanoi: minä kiitän sinua, että sinua taina minua kuulet: vaan kaupan den joka tässä ympäri seisoo, sanonä, että he uskojitt sinua minne hettäneri.

42. Mutta minä tiedän myöskin aina minua kuulet: vaan kaupan den joka tässä ympäri seisoo, sanonä, että he uskojitt sinua minne hettäneri.

43. Ja kuin hän nämät sanoi, oli, huiji hän suurella äänellä: re, tule ulos.

44. Ja se kuollut tuli ulos pästä käsiä ja jalvoista kääriiliinalla, ja nen kauronsa olit jidotut ympäri liinalla. Jeesus sanoi heille: pöytä häntä ja andakat hänev meina.

45. Niin monda Judalaisia, olit Marian tykö tulleet, ja niin kuin Jeesus teki, uskoit hänen lensä.

46. Mutta murtamat heitä Phariseusten tykö, ja ilmoittivat mitä Jeesus oli tehnyt.

47. Niin ylimmäiset Papi ja ritsenret kokositt Neuwon, ja kutsu mitä ne tekemä? sillä tämä heille teke menda ihmettä. Matt. 23: 2.

48. Jos me sallimma hänen tulla, niin kaikki uskovat hänen lensä: ja Romalaiset tulevat ja uskovat pois sekä meidän maamme kantsamme.

49. Mutta yri heistä kutsu melda, joka eli sinä reuevina ihmisenä.

n Pappi, janoi heille: Et te mitän dä:

50. Et te myös ajattele, että se on eille tarpellinen, että yri ihminen tolee Kansan tähden, ettei kaiikki ansa hukkuisi. Job. 18: 14.

51. Mutta ei hän sitä ipehänsä saanut: vaan että hän oli sinä vuonna lumainen Pappi, niin hän enusti; tä Jesuxen piti kuoleman Kansan tähden:

52. Ja ei ainoasta Kansan tähden, että hän piti ne Jumalan lapset, jotka hajoitetut olit, yhteen kokoman.

53. Mutta siitä päivästä pidit he teen neuvoa, kuolettarensa händä.

54. Ei siis Jesus waeltanut enä wadalaisten seasa julkisejii, vaan meniti yhteen maan paikkaan lähes koron, siihen kaupunkiin, joka kutsutaan bethraim: ja oleskeli siellä Dpetus-hensa kansa.

55. Mutta Judalaisten Pääsiäinen läski: Ja monda siitä maafunnasta ni Pääsiäisen edellä Jerusalemiin, yhdistamaa igiänsä.

56. Niin he epeit Jesusta ja pusit leskenänsä, seisoin Templisä: mitä luuletta, ettei hän ole juhalle tullut?

57. Ja ylimmäiset Papat ja Pshafuxet olit läskyn audanet, että jos he tiedäis kuka hän olis, niin hänen ei sen ilmoittaman, että he ottaisit hen kiinni.

18. Lskn.

Jesus woidettu, aiaa Jerusalemiin, saarnaa tarhimisehänsä, uskosta ja epäuskosta.

Mutta päivää ennen Pääsiäistä, tuli Jesus Bethaniaan, jossa Lazarus oli, joka kuollut oli, jonga hän kuoluisia herätti.

Matth. 26: 6. Marc. 14: 3.

2. Niin he walmisitt hänelle siellä wolkisen, ja Martha palveli; mutta Lazarus oli yri niissä kuin hänen kansansa attrioyitt.

3. Niin Maria otti nautlan woidetta ruulematointa, ja kallista Nardusta, i woiteli Jesuxen jalat, ja kuitwais änen jalkansa hiryillansa. Ja huone kytettiin woiiten hapusta.

Job. 11: 2.

4. Niin janoi yri hänen Dpetus-lapsisansa Judas Simonin poika Ischarioth, joka hänen sitte petti:

5. Miyei tätä woidetta myyty kolmoen jataaan penningihin, ja annettu waiwaisille?

6. Mutta hän janoi sen, ei että hän murhetta piti waiwaisista, vaan että hän oli waras, ja hänellä oli kulkaro, josa hän sen kandoi kuin siihen pandu oli.

Job. 13: 29.

7. Niin Jesus janoi: aima hänen olla, hän on sen lätkenyt minuun hautamiseni päwäri.

8. Sillä teidän tykönäme ovat aina waiwaiset, mutta en minä aina teillä ole.

5 Mos. 15: 11. Matth. 26: 11. Marc. 14: 7.

9. Niin paljo Kansaa Judalajista ymmäräi hänen siellä olewan: ja tulit sinne, ei ainoasta Jesuxen tähden, vaan että he olisit myös Lazaruksen nähnet, jonga hän oli kuoluisia herättänyt.

10. Mutta ylimmäiset Papat pidit neuvoa myös Lazarusta tappareusa:

11. Sillä monda Judalajista menit sinne hänen tähtesä, ja uskoi Jesuxen päälle.

12. Toisna päivänä, ketta paljo Kansaa joka juhalle tullut oli, kuuli Jesuxen tullen Jerusalemiin,

Matth. 21: 8. Marc. 11: 7. Luc. 19: 35.

13. Otit he palmuoyta, menit händä wastan ja hurffit: Josianna! sinu nattu on se joka tulee Jerusalemiin meen, Israelin Kuningas! Ps. 118: 26.

14. Mutta Jesus sai yhden aasin, ja istui sen päälle, niinkuin kirjoitettu on:

15. Alä pelkä Sionin tytär, Eago, sinun Kuningas tulee ja istuu aasin warsan päällä.

Es. 62: 11. Zach. 9: 9. Matth. 21: 5.

16. Mutta ei hänen Dpetuslapsensa näitä ensiä ymmärtänet: vaan sitte, kuin Jesus oli lirkastettu, silloin he muisitt, että nämät ovat hänestä kirjoitetut, ja että he näitä hänelle tehnet olit.

17. Mutta se kansa todisti, kuin hänen kansansa oli, että hän Lazaruksen haudasta kirkui, ja kuoluisia herätti.

18. Sen tähden myös kansa meni

händä vastaan, että he kuulit hänen sen ihmisen tehneksi.

19. Niin Phariseukset sanoit koston: te näette, ettet te mitään aikoin saa; kago, koto mailma juozee hänen peränsä.

20. Mutta muutamat Grekiläiset olit niistä, jotka menit ylös Juhlana rukoilemaan.

21. Niin ne menit Philippuksen tygö, joka oli Galilean Bethsaidasta, ja rukoilit händä, sanoden: Verra, me tahdomme nähdä JEsusta.

22. Philippus meni ja sanoi sen Andreaxelle: ja Andreas taas ja Philippus sanoit sen JEsuxelle.

23. Mutta JEsus vastais heitä, ja sanoi: aika on tullut, että ihmisen Poika pitää kirkaistettaman.

24. Totisesti, totisesti sanon minä teille: ellei maahan pudonnut nisun jymä kuole, niin se jää hyrinänsä; mutta jos se kuolee, niin se tuo paljo hedelmätä.

25. Joka rakastaa hengeänsä, hän kadotta sen: mutta joka täsä mailmasa wihaa hengeänsä, hän tuotta sen ijankaikkiseen elämään.

Matth. 10: 39. Luku 16: 25. Marc. 8: 35.
Luc. 9: 24. Luku 17: 33.

26. Jos joku minua palvelee, hän seuratkan minua: ja kusa minä olen, siellä pitää myös minun palveliani oleman: Ja jos joku minua palvelee, händä on Jsa kunnioitewa.

Joh. 14: 3. Luku 17: 24. 1 Theß. 4: 17.

27. Nyt on minun sieluni suuresti murehisanfa: Ja mitä minun pitää sanoman? Jsa, wapaahda minua tästä hetkestä: kuitengin olen minä sentähden tähän hetkeen tullut.

28. Jsa, kirkaista sinun nimes. Niin ääni tuli taivaasta, ja sanoi: minä olen sen kirkaistanut, ja tahdon vielä nyt kirkaistaa.

29. Niin Ransa, joka läsua seisoi ja sen kuuli, sanoi pitkäisen jylisnen. Muut sanoit: Engeli puhutteli händä.

30. JEsus vastais, ja sanoi: ei tämä ääni tullut minun, waan teidän tähteme.

31. Nyt tämä mailma duomitan: nyt tämän mailman Päämies pitää heitettämän ulos.

Joh. 16: 11.

32. Ja kosta minä wasta wostet ylös, niin minä wedän kaikki minun tygöni.

Joh. 3: 14. Luku 8: 28.

33. (Mutta sen hän sanoi, muttuttain millä kuolemalla hänen kuoleman.)

34. Niin Ransa vastais händä: sanoi: me olemma Laista kummit: Erturen pösywän ijankaikkisesti: ja tänä sanot, että ihmisen Poika nostettaman ylös? Kuka on se ihminen Poika?

2 Sam. 7: 13. Ps. 89: 26.
Ps. 110: 4. Es. 9: 6, 7. Ps. 37: 23.
Dan. 2: 44. Luku 7: 14, 27.

35. Niin JEsus sanoi heille: Waleus on vielä wähän aikaa kausanne, waeldakot niinkauwan teillä Waleus on, ettei pimeä käyitäisi. Joka pimeydesä waelhänsä, hän tiedä kuhunga hän menee.

Joh. 1: 9. Luku 11: 9.

36. Ustokat Waleuden päälle: kauwan kuin teillä Waleus on: te tulksitte Waleuden lapsiri. puhui JEsus ja meni pois, ja heidä.

37. Ja waikka hän teki monia teitä heidän nähtensä, ei he taigan uskonet hänen päällensä;

38. Että Esaias Prophetan täpätäisin, jonga hän sanoi: Kuka uskoi meidän saarnamme? nalle on JEsuan käsiwarji ilmoitella.

Es. 53: 1. Rom. 10: 16.

39. Sentähden ei he taimitte sillä Esaias on taas sanonut:

40. Hän somaisi heidän silmiä ja paadutti heidän sydämensä: he näkisi filmillä, eikä hymnärdämellä, ja käännäisi igiänsä, ja parannaisin heitä.

Es. 6: 9. Luku Matth. 13: 14. Marc. 4: 12. Luc. 8: 10.

Ap. T. 28: 26. Rom. 11: 8.

41. Nämät sanoi Esaias, kosta näki hänen kunniansa, ja puhui heille.

42. Kuitengin monda myös mäisiä uskoi hänen päällensä: ei he Phariseusten tähden sitä taimitet, ettei he olisi Pannaan kuulit.

43. Sillä he rakastit endämmit misten kunniaa, kuin Jumalan niata.

Joh. 8: 44.

44. Mutta JEsus huusi, ja josta uskoo minun päälleni, ei se

mun päälleni, waan sen päälle joka nun lähetti.

1 Pet. 1: 21.

15. Ja joka minun näke, hän näke joka minun lähetti.

16. Minä tulin Wallanderi mail- an, että jokainen joka uskoo minun illeni, ei pida pimeisä oleman.

1. 5. Luku 8: 12. Luku 9: 5. 1 Job. 1: 5.

17. Mutta jos joku minun sanani llee, ja ei usko, en minä händä duo- ke: sillä en minä tullut mailmaa omistamaan, waan wapahamaan.

Marc. 16: 16. Job. 3: 17.

48. Joka minun kagoo pbn, ja ei waстан minun sanojani, hänellä on joka hänen duomige: se puhe jonga nä puhuin, pitää hänen duomigeman imeisenä päivänä.

49. Sillä en minä ole igeštäni pu- nut: waan Isä, joka minun lähetti, u on minulle käslyn andanut, mitä imun tekemän ja puhuman pitää.

Job. 14: 10.

50. Ja minä tiedän että hänen käs- nsä on tjanakaikkinen elämä. Sentäh- n mitä minä puhun, sen minä puhun, intuiin Isä on minulle sanonut.

13. Luku.

Jesus pesee Opetuslastensa jalat, neuwoo kestinäiseen nöpyteen ja puhuu pettä- jänsä. Petarin langemus.

Mutta ennen Pääsiäisjuhlaa, kuin Jesus tieši hetkensä tulleri, että inen piti tästä mailmasta Isän tygö enemän, niinkuin hän oli rakastanut miansa jotka olit mailmasa, niin hän oppuun asti rakasti heitä.

Marc. 26: 2. Marc. 14: 1. Luc. 22: 1.

2. Ja Ehtollisen jälkeen, (koska Per- cle oli jo Judan Simonin Ischario- jin sydämehen lykänyyt, että hänen iti hänen pettämän;)

3. Tieši Jesus Isän kaikki hänen äijnsä andanen, ja että hän oli Ju- nalasta lähtenyt ulos ja oli Jumalan tygö menewä:

Marc. 28: 18.

Job. 3: 35. Luku 17: 2.

4. Nouši hän ehtolliselda ja riisui waattensa: ja orti liinaisen, ja wyötti pensä.

5. Pani sitte wettä maljaan, ja ru- teis pesemään Opetuslasten jalkoja, ja

kutivais ne sillä liinaisella jolla hän wyötetty oli.

6. Niin hän tuli Simon Petarin tygö, joka sanoi hänelle: Herra, si- nätkö minun jalkani peset?

7. Jesus waistais, ja sanoi hänelle: mitä minä teen, et sinä sitä nyt tiedä, mutta tästedes saat sinä sen tietä.

8. Petari sanoi hänelle; ei sinun pida ikänä pesemän minun jalkojani; Waistais händä Jesus: ellen minä si- nua pese, niin ei sinulla ole osaa mi- nun kansani.

9. Simon Petari sanoi hänelle: Herra, ei ainoasta minun jalkojani, mutta myös kädet ja pää.

10. Sanoi Jesus hänelle: joka pes- ty on, ei se muuta tarwige, waan että jalat pestän, ja niin hän on kokonan- sa puhdas: ja te oletta puhtat, ette kuitengan kaikki.

Job. 15: 3. Ps. 2. 15: 9.

11. Sillä hän tieši pettäjänsä; sen- tähden hän sanoi: et te kaikki ole puhtat.

12. Sittekuin hän oli pesnyt heidän jalkansa, ja waattensa ottanut, istui hän taas ja sanoi heille: tiedättetkö mitä minä teille tehnyt olen?

13. Te kugutta minun Mestariyi ja Herrari: ja te sanotte oikein: sillä minä myös olen.

Marc. 23: 8, 10. 1 Cor. 8: 6.

14. Sentähden jos minä, joka olen Herra ja Mestari, olen teidän jal- kanne pesnyt: niin pitää myös teidän- gin toinen toisenne jalat pesemän.

15. Sillä minä annoin teille esiku- wan, että te niin tekisitte, kuin minä tein teille.

1 Pet. 2: 21.

16. Totisesti, totisesti sanon minä teille: ei ole palvelia suurempi Her- raansa, eikä sanansaattaja suurempi, kuin se joka hänen lähetti.

Marc. 10: 24. Luc. 6: 40. Job. 15: 20.

17. Jos te nämät tiedätte, te olet- ta autnat, jos te niitä teettä.

18. En minä kaikista teistä puhu: Minä tiedän ne jotka minä walitsin: Minä tiedän että Naamattu tähtetäisin: jos ka syö leipää minun kansani, hän tal- lais minun jalallansa.

Ps. 41: 10. Ps. 2. 1: 16

19. Nyt minä sanou teille ennen

kuin se tapahtuu, että sitte kuin se tapahtunut on, te uskoisitte minun sixi.

20. Totisesti, totisesti sanon minä teille: josta korjaa sen kuin minä lähetykseni, hän korjaa minun: mutta josta minun korjaa, hän korjaa sen, josta minun lähetti. Marck. 10: 40. Luc. 10: 16.

21. Koska JESUS nämät oli sanonut, tuli hän murheelliseksi hengellä, ja todisti ja sanoi: totisesti, totisesti sanon minä teille: yri on teistä ihmisen pettävä. Marck. 26: 21. Marc. 14: 18. Luc. 22: 21.

22. Niin Opetuslapset lauseli toisen toisensa päälle, ja epäilii keneistä hän sanoi.

23. Joka yri hänen Opetuslapsistansa istui pöydän yllä JESUXEN helmassa, josta JESUS rakasti. Joh. 21: 20.

24. Niin Simon Petari viittaisi sille, wifusti kysymään kuka se olisi josta hän sanoi.

25. Koska hän nojaisi JESUXEN rinnan vastan, sanoi hän hänelle: JESUSRA, kuka se on?

26. JESUS vastais: se on jolle minä kastetun palan annan. Ja kuin hän oli kastanut leivän, antoi hän sen Judalle Simon Ischariothille.

27. Ja sen palan jälkeen meni silloin hänehen Perkele. Niin JESUS sanoi hänelle: mitä teet niin tee pikemmin:

28. Mutta sitä ei yriän atriokke-wista hymmärtänyt mitä warten hän sen hänelle sanoi.

29. Sillä muutamamat luulit, että Judalla oli lukkaro, JESUXEN hänelle sanovan: osta mitä me juhlapäiwäxi tarviagemme: eli että hän waiwaijille jotakin andais. Joh. 12: 6.

30. Koska hän siis sen palan ottanut oli, meni hän kohta ulos: ja yö oli.

31. Koska hän oli mennyt ulos, sanoi JESUS: nyt on ihmisen Poika kirjastettu, ja Jumala on kirjastettu häneensä.

32. Jos Jumala on kirjastettu häneensä, niin on myös Jumala kirjastawa hänen igesänsä, ja kirjastaa hänen pian.

33. Rakat lapsukaiset, minä olen vielä wäähän aikaa teidän kansanne:

teidän pitä minua esimän, ja minä minä sanoin Judalaisille: et te taida siune tulla kuhunga minä menen: Minä minä sanon myös nyt teille.

Joh. 7: 34. Luc. 8: 21.

34. Uuden kätyn minä teille annan, että te rakastaisitte teitäne leskenäni niinkuin minä teitä rakastin, että myös toinen toistanne rakastaisitte. 3. Mos. 19: 18. Marck. 22: 39. Marc. 12: 10. Joh. 15: 12. Rom. 13: 8. Gal. 6: 2. 1. Tim. 1: 22. 1. Joh. 3: 11. Luka 4: 16, 17, 18. Jac. 2: 8.

35. Siitä pitä kaikkein teidän teidän minun Opetuslapsieni, ja leskenänne rakkauden pidätte.

36. Sanoi Simon Petari hänelle: JESUSRA, kuhungastas menet? Ja vastaisi händä: kuhunga minä menen, niin et sinä taida nyt minua seurata, mutta tästä lähin sinä olet minun seurawa.

37. Petari sanoi hänelle: JESUSRA, mikengä minä nyt taida sinua seurata, minä panen hengenini sinun edessä.

38. JESUS vastaisi händä: Epanet henges minun edessäni? Totisesti sanon minä sinulle: ei tulla kulkoi ennen kuin sinä olet kokenut minun kieltänyt. Marck. 26: 24. Marc. 14: 30. Luc. 22: 34.

14. LSK.

JESUREN kuoleman huudotys. Usto, rukous. Wpöä Hengi. Totinen wakuutus.

(Ja hän sanoi Opetuslapsille: Teidän teidän sydämeine murheiden olko, jos te usotte Jumalan, niin uskokat myös minun päälle.)

2. Minun Isäni huoneisa on maan alla: Jos ei niin olisi, niin minä sanoisin teille: Minä menen waiwaijamaan teille siia:

3. Ja waikka minä menen, ja walmistamaan teille siia, niin minä tulen jälleen, ja otan teidän mukana, että kusa minä olen, siellä pitä minä teidän oleman. Joh. 12: 26. Luc. 17: 22.

4. Ja kuhunga minä menen, te tiedätte, ja tien te myös tiedätte.

5. Sanoi Thomas hänelle: JESUSRA, en me tiedä kuhungas menet? Ja vastaisi: siis me taidamme tietä tien?

Jesus sanoi hänelle: Minä o-
tie, totuus ja elämä: Ei Ken-
tule Isän tygö, waan minun
tani.

Jos te tundiſitte minun, niin te
myös tundiſitte minun Isäni: ja
te tunnutte hänen, ja te näette hänen.

Philippus sanoi hänelle: HEN-
sota meille Isä, niin me tydynme.

Jesus sanoi hänelle: minä olen
aivan aikaa teidän tykönnäme, ja
nä minua tunne? Philippe, joka
utun, hän näki myös Isän:
ja ſis jinä sanot: osota minulle

Joh. 12: 45. Luka 17: 21, 23.

1. Etköös usko minua olevan Isä-
ja Isää minusa? Ne sanat kuin
teille puhun, en minä itsestäni
sitten: mutta Isä, joka minusa on,
teke työt.

2. Uskokat minua, että minä olen
Isä, ja Isä minusa: mutta jos ei,
niiden töiden tähden uskokat minua.

3. Totiſeſti, totiſeſti sanon minä
sitten: joka uskoo minun päälleni, ne
kuin minä teen, hän on myös te-
nä, ja suurempita kuin ne owat, on
tekevä; sillä minä meneu Isäni

4. Ja mitä ikänä te anotta mi-
nimeeni, ſen minä teen: että Isä
iloiſetaſin Pojan kautta.

mb. 7: 7. Marc. 11: 24. Joh. 15: 16.
Luka 16: 23, 24. Jac. 1: 5.

5. Mitä te anotte minun nimeeni,
minä teen.

6. Jos te rakastatte minua, niin
te minun läſtyni.

7. Ja minä olen rukoilewa Isää,
että hän anda teille toisen lohduttajan,
hän teidän lanſanne oliſ ijan-
iſeſti:

8. Totuuden Hengen, jota ei mail-
taida otta waſtan, sillä ei he näe
hä, eikä tunne händä: mutta te
tätte hänen, sillä hän pysyy teidän
väen, ja on teiſä olewa.

9. En minä jätä teitä orwoiksi;
sitten minä tulen teidän tykönnä.

10. Vielä on wäſä aikaa, ja ei
ma jillen minua näe, mutta te
tätte minun; sillä minä elän, ja te
elätte.

20. Sinä päivänä pitä teidän ym-
märtämän että minä olen Isäſä, ja te
minusa, ja minä teiſä.

21. Jolla minun läſtyni owat, ja
ne kättee, ſe rakastaa minua: mutta jo-
ka minua rakastaa, hän rakastetai mi-
nun Isäldäni: Ja minä tahdon hän-
dä rakastaa, ja ilmoitan iteni hänelle.

22. Sanoi hänelle Judas: (ei ſe Is-
charioth:) HENra, kuingasta ſe tulee
ettäſ tahdot meille ites ilmoitta, ja et
mailmalle?

23. Jesus waſtais, ja sanoi hänel-
le: joka minua rakastaa, ſe pitä mi-
nun sanani, ja minun Isäni rakastaa
händä, ja me tulemma hänen tykönnä-
ſä, ja asumma hänen tykönnänsä.

Joh. 15: 10.

24. Joka ei minua rakasta, ei ſe
minun sanojani kättee: ja ſe ſana kuin
te kuuletta, ei ole minun, waan Isän,
joka minun lähetti.

25. Mitä olen minä teille puhunut,
ollſani teidän lanſanne.

26. Mutta lohduttaja, ſe Pyhä
Hengi, jonga Isä on lähettäwä mi-
nun nimeeni, hän opetta teille kaiſſi,
ja muistutta teille kaiſſi kuin minä
teille ſanonut olen.

Enc. 24: 49.

Joh. 15: 26. Luka 16: 7.

27. Rouhan minä jätän teille, mi-
nun rauhan minä annan teille: en
minä anna teille mitinkuin mailma an-
da. Ilkän teidän ſydämenne murhelli-
nen olko, älkän myös peſjätkö.

28. Te kuulitta minun ſanowan:
minä menen pois, ja tulen jälleen tei-
dän tykönnä. Jos te minua rakastai-
ſitte, niin te toſin iloiſiſitte, että mi-
nä ſanoin: minä menen Isän tygö;
sillä Isä on suurempi minua.

Joh. 16: 29.

29. Ja nyt minä ſanon teille ennen
kuin ſe tapahtuu; että te uskoſitte koſta
ſe tapahtunut on.

Joh. 13: 9.

30. En minä täſtedes puhu paljo
teidän lanſanne: sillä tämän mailman
päämtes tulee, jolla ei ole uritan mi-
nusa.

Joh. 12: 31. Luka 16: 11.

31. Mutta että maailmä ymmärräis
minun Isää rakastawan, niinkuin Isä
minulle läſti, niin minä myös teen. Noſ-
kat, lähtekämme täälä.

Joh. 10: 18.

15. Luku.

Glöstehoitus pysymään wahvana uskosa,
rakkaudessa, kärsiwällisyysessä.

Minä olen se totinen wiinapuu, ja
minun Jhäni on peldomieh.

Rom. 6: 5. Luku 11: 24.

2. Jokaisen oyan minusa, joka ei
kanna hedelmätä, hän karsii pois: ja
jokaisen kuin hedelmän kanda, hän
puhdistaa, että se kannaais runsamman
hedelmän.

3. Te oletta nyt puhtat, sen sanan
tähden kuin minä teille puhuin.

Joh. 13: 10. Ap. 2: 15: 9.

4. Pysykät te miuusa, ja minä tei-
sä: Niinkuin ei oya taida itsejäsä he-
delmätä kanda, ellei hän wiinapuusa
kiinni ole; niin et te myösh, jollet te
minusa pysy.

5. Minä olen wiinapuu, te oletta
oyat: joka minusa pysyy, ja minä hä-
nejä, hän kanda paljo hedelmätä; sillä
ilman minuta et te woi mitän tehdä.

Eol. 1: 23.

6. Jos ei joku minusa pysy, se hei-
tetän ulos niinkuin oya, ja kuivettuu,
ja ne sidotan kokoon, ja heitetän tu-
leen, ja palaawat.

Marth. 3: 10.

Luku 7: 19.

7. Jos te minusa pysytte, ja minun
sanani pysywät teisä, mitä ilänä te
tahdotte niin anokat, ja te saatte.

Joh. 16: 23, 26. 1 Joh. 3: 22.

8. Siinä minun Jhäni kunnioitetan,
että te paljon hedelmätä kannaisitte:
ja tulette minun Dpetuslapsireni.

Marth. 5: 16. 1 Pet. 2: 12.

9. Niinkuin Jhä rakasti minua,
niin minä myösh rakastin teitä: pysykät
siinä minun rakkaudesani.

10. Jos te minun kästyni pidätte,
niin te pysytte minun rakkaudesani:
niinkuin minä pidin Jhäni kästyn, ja
pysyn hänen rakkaudesansa.

11. Näitä olen minä teille puhu-
nut, että se minun iloni teisä pysyis,
ja teidän ilonne tulis täydelliseksi.

12. Se on minun kästyni, että te
rakastatte teitänne keskenänne, niin-
kuin minä teitä rakastin.

Joh. 13: 14, 34. Eob. 5: 2. 1 Eheb. 4: 9.
1 Joh. 3: 11. 16. Luku 4: 21.

13. Ei ole kellän sitä suurempata

rakkautta, kuin että joku pois
genjä ystävainsä edestä.

14. Te oletta minun ystävöni,
te teette mitä minä teidän kästen.

15. En minä tästedes san-
paltwelioiri; sillä ei palwella tiedä
hänen Herransa teke: mutta minä
teitä ystäviri, sillä kaikki kuin
sälädäni kuulin, ne minä teillen.

16. Et te minua walime,
minä walihin teidän, ja sääsin
että te menisitte hedelmätä
ja teidän hedelmänne pysyis: et-
tä te anotta Jhäldä minun
sen hän anda teille.

17. Näitä minä kästen
te toinen toistanne rakastaisitte.

18. Jos mailuna teitä woi
tietäkät hänen ennen minua
kuin teitä.

19. Jos te mailmasta olis-
mailma omaansa rakastais;
te ole mailmasta, waan minä
teidän mailmasta, sentähden
wihaa teitä.

1 Joh. 4: 14.

20. Muistakat sitä sanaa
nä teille sanoin: ei ole palw-
rempi Herransa. Jos he minun
noisit, niin he myösh teitä
jos he minun sanani kästit,
teidängin sananne kätkewät.

Marth. 10: 24. Luc. 6: 40. Joh. 8: 17.

21. Mutta kaikkia näitä
teille minun nimeni tähden,
tunne sitä joka minun lähetti.

Marth. 24: 9. Joh. 16: 3.

22. Jos en minä olisi
heitä puhutellut, niin ei he
syndiä: mutta nyt ei heillä
he syndinsä werchowat.

23. Joka minua wihaa,
myösh minun Jhäni.

24. Ellen minä olisi
heidän seasansa tehnyt, joita ei
minun ole tehnyt, niin ei
syndiä: Mutta nyt he näit, ja
sit sekä minua, että minun Jhäni.

25. Waan (se tapastui) et
tetäijn kuin heidän laisansa
tettu: he wihaisit minua ilman
of. 35: 19. of. 35: 21.

26. Mutta koska lohduttaja

a minä teille Jfäldä lähetan, to-
en Hengi, joka Jfästä käy ulos,
u minusta todistawa.

us. 24: 49. Job. 14: 26. Luku 16: 7.

7. Ja teidän pitä myös todista-
sillä te oletta alusta minun kans-

Ap. 2: 1: 21. Luku 5: 32.

16. Luku.

riskitön waino. Eristuren polsmene-
minen. Wähän Hengen wirta.

ititä olen minä puhunut teille, ettet
te paheniisi.

He panewat teitä pannaan: Ja
tulee, että jokainen joka teidän
2, se luulee tekewänsä Jumalalle
kylven.

Ja näitä he tekewät teille, ettei
anne Jfää eikä minua. Job. 15: 21.

Waan minä puhuin näitä teille,
kosta se aika tulee, te niistä muis-
te, että minä teille sanonut olen:
ja en minä ole teille näitä alusta
nut, sillä minä olin teidän kansanne.
arb. 9: 15. Marc. 2: 19. Luc. 5: 34.

Mutta nyt minä menen sen ty-
joka minun lähetti, ja ei teistä
alta kengän ksyhy: kungas menet?

Waan että minä olen näitä tell-
uhunut, niin murhe täyttä teidän
menne.

Kuitengin sanon minä teille to-
ken: se on teille tarpellinen että
ä menen pois: sillä ellen minä me-
nois, niin ei Lohduttaja tule teidän
nne: mutta jos minä menen pois,
minä hänen teille lähetan.

Ja koska hän tulee, niin hän
telee mailmaa synnin tähden, ja wan-
kauden tähden, ja duomion tähden:
Synnin tähden tosin, ettei he usko
um päälleni:

1. Mutta wanhurskauden tähden,
minä menen Jfäni tygö, ja ettet
inua fillen näe:

1. Mutta duomion tähden, että tä-
1 mailman päämiehes on duomittu.
Job. 12: 31.

2. Minulla on vielä paljo sano-
a, mutta et te woi nyt lända.

3. Waan koska se tulee, totuuden
igi, hän johdatta teitä kaitfeen to-
teen: sillä ei hän puhu itsejäänsä,

waan mitä hän kuulee, sitä hän pu-
huu, ja tuleraaisia hän teille ilmoitta.
Job. 14: 26. Luku 15: 26.

14. Hän on minua kunnioittawa;
sillä hän otta minun omastani, ja il-
moitta teille.

15. Kaitfi mitä Jfällä on, ne owat
minun; sentähden minä sanoin, että hän
otta minun omastani, ja ilmoitta teille.
Job. 17: 10.

16. Wähän ajan perästä, ja et te
näe minua: ja taas vähän ajan pe-
rästä, te näettä minun, sillä minä me-
nen Jfän tygö.

17. Niin muutamat hänen Dpetus-
lappijansa puhuit keskenänsä: mikä se
on kuin hän sanoo meille: vähän ajan
perästä, ja et te näe minua: ja taas
vähän ajan perästä, ja te näettä mi-
nun; ja, että minä menen Jfän tygö?

18. Niin he sanoit: mikä se on kuin
hän sanoo, vähän ajan perästä? en
me tiedä mitä hän puhuu.

19. Niin JEsus hymmärsi että he
tahdoit ksyhy häneldä, ja sanoi heille:
sitä te ksyytte keskenänne, että minä
sanoin: vähän ajan perästä, ja et te
näe minua: ja taas vähän ajan pe-
rästä, ja te näette minun.

20. Totisesti, totisesti sanon minä
teille: teidän pitä itkemän ja parku-
man, mutta mailma iloihee: te tuletta
murheksijeri, mutta teidän murhenne
kääntän ilori.

21. Koska waimo synnyttä, niin
hänellä on kipu, sillä hänen hetkensä
tuli: mutta koska hän on lapsen syn-
nyttänyt, niin ei hän enä muista wai-
waansa, ilon tähden, että ihminen on
syndynyt mailmaan.

22. Niin teillä on myös nyt mur-
he: mutta minä tahdon teitä jälleensä
nähdä, ja teidän sydämenne on iloihe-
wa, ja ei kengän pidä teidän iloan-
ne teildä ottaman pois.

23. Ja siinä päivänä et te mitän
ksyhy minulda. Totisesti, totisesti sanon
minä teille: mitä ikänä te anotta J-
fäldä minun nimeeni, niin hän anda
teille.

Marc. 7: 7. Luku 21: 22.
Marc. 11: 24. Luc. 11: 9. Job. 14: 13.
Luku 15: 16. Jac. 1: 5.

24. Et te ole mitän minun nimees-
ni tähän asti anenet: rukouklat, niin

te saatte, että teidän ilonne olisi täydellinen.

25. Näitä olen minä teille puhunut tapaurissa: mutta aika tulee, etten minä sillen puhu teille tapaurissa, vaan ilmoitan julkisesti teille minun Isästäni.

26. Sinä päivänä pitää teidän rukoileman minun nimeeni: Ja en minä sano teille, että minä rukoilen Isää teidän tähtenne:

27. Sillä Isä rakastaa itse teitä, että te minua rakastaisitte, ja uskoitta minun Jumalasta lähtenen.

Joh. 17: 8.

28. Minä läxin Isästä, ja tulin maailmaan: taas minä jätän maailman, ja menen Isän tykö.

29. Sanoit hänen Opetuslapsensa hänelle: kago, nyt sinä julkisesti puhut, ja et yhtän tapaurista sano.

30. Nyt me tiedämme sinun kaikki tietävän, ja et sinä tarwike että joku sinulda kysyy; sentähden me uskomme sinun Jumalasta lähtenen.

Joh. 17: 25.

31. JEsus vastais heitä: nyt te usotte.

32. Kago, aika tulee, ja nyt tuli, että te jokainen hajoitetan omillensa, ja minun te yrinäni jätätte. En minä kuitengan yrinäni ole, sillä Isä on minun kansani.

Matth. 26: 31. Marc. 14: 27.

33. Näitä olen minä teille puhunut, että teillä minusa rauha olisi. Maailmasta on teillä tuska: mutta olkat hywäsä turwasa, minä woitin maailman.

17. L U V U.

Christus rukoilee itsensä, opetuslastensa ja seurakunnan edestä.

Näitä puhui JEsus, ja nosti silmänsä Taivasta päin, ja sanoi: Isä, hetki tuli, kirkasta sinun Poikas, että sinun Poikas kirkastais myös sinun.

Joh. 12: 23.

2. Niinkuin sinä annoit hänelle wailan kaisen lihan päälle, anda ijankaikkisen elämän kaikille kuin sinä hänelle annoit.

Matth. 28: 18. Joh. 5: 27.

3. Mutta tämä on ijankaikkinen elämä, että he sinun ainoan totisen Jumalan tunnustit, ja jongas lähetit, JEsuksen Christusen.

4. Minä kirkastin sinun nimeni minä täytin sen työn jongas minä annoit tehdyreni.

5. Ja nyt Isä, kirkasta sinä itse tykönsä sillä kirkkandella, jolla nolla sinun tykönsä oli, cumcuma mä maailma olitan.

6. Minä ilmoitin sinun Nimesille, jotka minulle maailman annoit: he olit sinun, ja minun nimee annoit, ja sinun sanas heille.

7. Ne tiesit nyt kaikki olewan kuin sinä minulle annoit.

8. Sillä ne sanat kuin sinä annoit, annoin minä heille: he otit vastaan, ja totisesti tunnustivat sinusta lähtenen, ja uskoit minun lähetit.

Joh. 16: 27.

9. Minä rukoilen heidän edestä en minä maailman edestä rukoilen, niitten edestä kuin sinä minulle annoit, että he ovat sinun omaas.

10. Ja kaikki minun omat sinun, ja sinun omat ovat minä minä olen kirkastettu heisä.

Joh. 16: 15.

11. En minä sillen ole minä, mutta he ovat maailmasta, ja tullen sinun tykö. Pyhä Isä näitä kuin sinä minulle annoit, Nimes tähden, että he olit kuin minä!

Joh. 16: 31.

12. Kosta minä olin heidän kansa maailmasta, uin minä kirkastin sinun Nimesä: ne jotka minä annoit kirkastu minä, ja ei niitten kadonnut, vaan se kadotuxen la Raamattu täytetäisin.

Ps. 109: 8. Joh. 18: 9.

13. Mutta nyt minä tullen tykö, ja puhun näitä maailman heisä olisi minun iloni täydellinen.

14. Minä annoin heille sinun nimesä, ja maailma wihais heitä, sillä he ole maailmasta, niinkuin en maailmasta ole.

15. En minä rukoile että ottaisit pois maailmasta, vaan heitä pahasta warjelist.

16. Ei he ole maailmasta, vaan en minäkän maailmasta ole.

17. Pyhitä heisä totuus. En nun puhes on totuus.

3. Niinkuin sinä minun lähetit maan, niin minä myös lähetin än mailmaan.

4. Ja minä pyhitän igeni heidän ensä, että hekin olisit totuudesa tetyt.

5. Mutta en minä ainoasti heidän änsä rukoile, vaan myös niitten ä, jotka heidän sanansa kautta wat minun päälleni;

1. Että he kaikki yhtä olisit, niin-
sinä Isä minusa olet, ja minä
sa, että hekin meisä niin yhtä oli-
että mailma uskois sinun minua
tänexi. Joh. 10. 38. Euku 14: 10.

2. Ja minä annoin heille sen kuni-
i, kuin sinä minulle annoit: että he
olisit, niinkuin mekin yhtä olemma.

3. Minä olen heisä, ja sinä minua
että he niin yhdesä täydelliset oli-
ja mailma tiedäis että sinä minun
tit, ja että sinä heitä rakasit, niin-
i sinä minua rakasit.

1 Joh. 1: 8. Euku 3: 24.

4. Isä, minä tahdon, että kusa mi-
elen, siellä nekin olisit minun kans-
i, kuin sinä minulle andanut olet;
he minun kunniani näkisit, jonga
ulle annot, sillä sinä rakasit mi-
ennen kuin mailman perustus laji-
u oli. Joh. 12: 26. Euku 14: 3.

5. Wanhurkas Isä, ei mailma
ia tundenut, mutta minä tunjin si-
ä, ja nämät ymmärsit, että sinä
iun lähetit.

6. Ja minä julistin heille sinun
ies, ja vielä julistan; että se rak-
s, jolla sinä minua rakasit, heisä
i, ja minä myös heisä.

18. Luku.

Jesus otetaan kiinni yrtitarhasa, tutkitaan
Caiphalda ja Pilaturelda.

1. Ja Jesus nämät oli sanomit, me-
ni hän ulos Opetuslastensa kansa
dron ojan ylige, siellä oli yrtitarha
en hän meni sisälle ja hänen Ope-
tussensa. 2 Sam. 15: 23.

Matth. 26: 36. Marc. 14: 32. Luc. 22: 39.

2. Mutta Judas, joka hänen petti,
ni myös sen paikan: sillä Jesus tuli
ne usein Opetuslastensa kansa.

3. Koska siis Judas oli joukon kans-
sansa ottanut, ja palweliat ylimmäis-
sildä Papeilda ja Phariseurilda, tuli
hän sinnä lyhyillä, tulisoitoilla, ja sota-
aseilla. Ps. 41: 10. Matth. 26: 47.

Marc. 14: 43. Luc. 22: 47. Ep. 2: 16.

4. Koska siis Jesus tiesi kaikki mitä
hänelle tapahtuman piti, niin hän läxi
ulos ja sanoi heille: Ketä te egittä?

5. He vastasit händä: Jesusia Na-
zarenusta. Sanoi Jesus heille: Minä
olen. Mutta Judas, joka hänen petti,
seisoi myös heidän kansansa.

6. Kuin siis Jesus sanoi heille:
Minä olen, astuit he takaperin, ja
langeisit maahan.

7. Niin hän taas kysyi heidä: Ketä
te egittä? Mutta he sanoit: Jesusia
Nazarenusta.

8. Jesus vastais: Minä sanoin
teille, että minä olen. Jos te siis
minua egittä, niin andakat näitten
mennä;

9. Että se puhe täytetäisin, kuin hän
oli sanonut: en minä niisiä yhtän ka-
dottanut, kuin sinä minulle annoit.

Joh. 17: 12

10. Niin Simon Petarilla oli mieli-
ka, jonga hän weti ulos, ja läxi ylim-
mäisen Papin palweliat, ja hakkais
pois hänen oikian korwansa: jonga pal-
welian nimi oli Malchus.

11. Niin Jesus sanoi Petarille:
piisä mielkas tuppeen: eikö minun pi-
dä juoman sitä kallia kuin Isä mi-
nulle andoi?

12. Niin joukko, ja ylimmäinen pää-
mies, ja Judalaisten palweliat otit kiin-
ni Jesusen ja jidost hänen;

Matth. 26: 57. Marc. 14: 53. Luc. 22: 54.

13. Ja weit enjin Hannaren tygö;
sillä hän oli Caiphan appi, joka oli
sinä teuonna ylimmäinen Pappi.

Luc. 3: 2.

14. Ja Caiphas oli se, joka Juda-
laisille oli neuwoa andanut, että yhtä
ihmisiä olis tarpellinen kuoletta Kan-
san edestä. Joh. 11: 50.

15. Ja Simon Petari seurais Je-
susia, ja toinen Opetuslapsi. Mutta
se Opetuslapsi oli ylimmäisen Papin
tuttawa, ja meni sisälle Jesusen kansa
ylimmäisen Papin saliin.

16. Mutta Petari jäi ulos oven eteen. Niin se toinen Dpetuslapsi, joka ylimmäisen Vapin tuttava oli, meni ulos ja puhui ovenvartialle, ja toi Petarin sisälle.

17. Niin sanoi ovenvartia piika Petarille: etkö sinä myöskin ole tämän miehen Dpetuslapsista? Hän sanoi: en ole.

18. Mutta palveliat, jotka hiilikistä olit tulen tehneet, sillä kylmä oli, seisoi ja lämmittelit. Ja Petari seisoi myöskin heidän kansansa ja lämmitteli.

19. Niin ylimmäinen Vappi kysyi JEsuxelta hänen Dpetuslapsistansa ja Dpeturestansa.

20. JEsus vastais häntä: Minä olen mailman eheä julkkisesti puhunut: minä olen Synagogassa opettanut, ja Templissä, johonka Judalaiset jokapäivästä kokoon tulevat, ja en ole mitään salaisuudessa puhunut.

21. Mitäs minulda kysyt? Kysy minä, jotka kuulit mitä minä heille puhunut olen: Käsko, ne tietävät mitä minä sanonut olen.

22. Mutta kuin hän näitä puhui, andoi yksi niistä palvelioista, kuin läsnä seisoi, JEsuxelle korvapuustin, ja sanoi: niingö sinä vastat ylimmäistä Vappia?

23. JEsus vastais häntä: jos minä pahasti puhuin, niin tunnusta se pahaksi: mutta jos minä oikein puhuin, miksi minua lyöt?

24. Niin Hannas lähetti hänen siidottuna ylimmäisen Vapin Caiphan tykö.

25. Mutta Simon Petari seisoi ja lämmitteli: Niin he sanoit hänelle: etkö sinä ole myöskin hänen Dpetuslapsistansa? Hän kielsi, ja sanoi: en ole. Matth. 26: 69. Marc. 14: 66. Luc. 22: 55.

26. Sanoi hänelle yksi ylimmäisen Vapin palvelioista, sen lango, jonga korvan Petari hakkais pois: engö minä sinua nähnyt vrtitarhassa hänen kansansa?

27. Niin Petari taas kielsi, ja kohota kulkoi laului.

28. Niin he weit JEsuxen Caiphan tykö Raastupaan. Mutta se oli aamu: ja ei he menneet Raastupaan ettei he

ihänsä saastutassi, vaan ~~siis~~ ~~siis~~ lampaan. Matth. 27: 1. Marc. 14: 66. Luc. 23: 1. Jo. 8: 10: 28. Luka 11: 2.

29. Niin Pilatus meni ulos heidän tykönsä, ja sanoi: mitä lammas tuotte tätä miestä vastaan?

30. He vastaisit ja sanoit: ellei hän pahantekijä olisi, en meidän händä sinun halduus andanet.

31. Niin Pilatus sanoi heille: takat te händä, ja duomikat teidän Lakinne jälkeen. Judalaiset sanoit siis hänelle: meidän ei seistä tappa;

32. Että JEsuxen puhe tästä kuin hän sanoi, merkiten millä mallalla hänen piti kuoleman. Matth. 20: 19. Marc. 10: 33. Luc. 24: 7.

33. Niin Pilatus taas meni heidän puoleen, kugui JEsuxen, ja sanoi: oletkos sinä Judalaisten kuningas? Matth. 27: 11. Marc. 15: 2. Luc. 23: 3.

34. JEsus vastais häntä: sinä sen itsestä, eli oivakko minä minusta sinulle sanonet?

35. Pilatus vastais: olenkö minä Judalainen: Sinun Kansas ja lakimaiset Vapit annoit ylänsä sinulle: mitäs tehnyt olet?

36. JEsus vastais: ei minä tiedä dafundani ole tästä mailmasta: minun waldafundani olis tästä mailmasta: niin tosin minun palveliani olen, etten minä olisi tullut ylänsä ylänsä Judalaisille; mutta ei minä tiedä dafundani ole täältä.

37. Niin Pilatus sanoi hänelle: sinä olet kuningas? JEsus vastais: sinä sen sanoit, että minä olen kuningas. Sitä warten olen minä syntynyt ja sitä warten mailmaan tullut: että minä totuuden tunnustan. Kainen joka on totuudesta, se minun ääneni.

38. Pilatus sanoi hänelle: minä totuus? Ja kuin hän sen sanonut, meni hän taas ulos Judalaisten tykö ja sanoi heille: en minä löydä syytä hänestä.

39. Mutta teillä on tapo, että minun pitää teille päättämän yhden vrtitarhassa: tahdottako siis että minä lähetän teille Judalaisten kuningas? Matth. 27: 15. Marc. 15: 6. Luc. 23: 17.

1. Niin he huusit taas kaikki, den: ei tätä, vaan Barabbasta: ta Barabbas oli ryöväri.

Ap. 2. 3: 14.

19. Lufu.

rifkus duomittu, ruostettu, krumattu, ristinnaulittu, kuolee ja haudataan.

in Pilatus otti silloin Jesuxen, ja ruostiksi hänen. Marth. 27: 27.

Marc. 15: 16.

Ja sotamiehet wäänsit Kruunun tappuroista, panit sen hänen päähän, ja puetit hänen purpurawaatteen;

Ja sanoit: Terwe Judalaisten kuningas. Ja annoit hänelle korvanteja.

Taas tuli Pilatus ulos, ja sanoit: kagokat, minä tuon hänen teille, että te tiedäisitte etten minä löyhästä syytä hänesä.

Niin Jesus meni ulos, tandain tappurasta Kruunua ja purpurawaatetta. Ja hän sanoit heille: ihmistä!

Mutta koska ylimmäiset Papit alveliat hänen näit, huusit he, sanoit ristinnaulige, ristinnaulige händä. atus sanoit heille: ottakat te händä ristinnaulikat; sillä en minä löyhästä syytä hänesä.

Wastaisit händä Judalaiset: meillä Paki, ja meidän Pakimme jälkeen hänen kuoleman, että hän teki isä Jumalan Pojari.

Koska siis Pilatus tämän puheli, pelkäis hän vielä enemmän;

Ja meni taas Raastupaan ja sanoit Jesuxelle: kusta sinä olet? Mutta Jesus wastannut händä.

0. Niin Pilatus sanoit hänelle: etmitän minulle puhu? etkös tiedä minulla on walda sinua ristinau- ja walda sinua pääsiää?

1. Jesus wastais: ei sinulla olisiän waldaa minua vastaan, jos ei se sinulle annettu ylhähdä: sentähden hänelle suurempi syndi, joka minun alle andoi ylöän.

12. Ja siitä ajasta pyysi Pilatus wäidä pääsiää: Mutta Judalaisit huusandien: jos sinä hänen pääsiäät,

niin et sinä ole Keisarin ystävä; sillä jokainen joka itsensä teke Kuningari, hän on Keisarita vastaan.

13. Koska siis Pilatus tämän puheli, kuuli, wei hän Jesuxen ulos, ja istui duomioistuimelle, siihen paikkaan joka kagutau Eithostrotos, mutta Hebreari Sabbatha.

14. Mutta se oli Pääsiäisen walmistus päivä, lähes kuudennella hetkellä. Ja hän sanoit Judalaisille: kago teidän Kuninganne.

15. Mutta he huusit: ota pois, ota pois, ristinnaulige händä. Pilatus sanoit heille: pitäkös minun ristinnauligeman teidän Kuninganne? Nimmäiset Papit wastaisit: ei meillä ole Kuningasta, vaan Keisari.

16. Niin silloin hän andoi hänen heille ristinnaulitta. Mutta he otit Jesuxen ja weit pois. Marth. 27: 31.

Marc. 15: 20. Luc. 23: 33.

17. Ja hän kannoi ristiänsä, ja meni siihen paikkaan joka kagutau päkallon paikari, mutta Hebreari Golgatha.

18. Siellä he ristinnauligit hänen, ja kari muuta hänen kansansa kahden puolen, mutta Jesuxen keskelle.

19. Niin Pilatus kirjoitti myös päällekirjoituksen, ja pani ristin päälle: ja oli näin kirjoitettu: **JESUS NAZARENUS JUDAEUS REX** **KUINGAUS.** Marth. 27: 37.

Luc. 23: 38.

20. Tämän päällekirjoituksen luki monda Judalaisista: sillä se paikka oli läsnä kaupungita, joka Jesus ristinnaulittin. Ja oli kirjoitettu Hebreari, Grekari ja Latinari.

21. Niin sanoit Judalaisten ylimmäiset Papit Pilatuxelle: älä kirjoita: Judalaisten Kuningas: vaan että hän on sanonut: minä olen Judalaisten Kuningas.

22. Pilatus wastais: mitä minä kirjoitin, sen minä kirjoitin.

23. Koska siis sotamiehet olit Jesuxen ristinnaulinnet, otit he hänen waattensa, (ja teit neljä osaa, kullengin sotamiehelle osan,) ja hamen: mutta hame ei ollut ommeltu, vaan kokonansa ylhähdä (alaspäin) kudottu.

Marth. 27: 35. Marc. 15: 24. Luc. 23: 34.

24. Niin he sanoit leipenänsä: älämmme tätä rikkoko, waan heittäkäämme tästä arpa, lehenmä se pitä oleman: että Raamattu täytetäisiin, joka sanoo: he owat minun waatteni izellensä jakanet, ja owat heittänet minun hamestani arpa. Ja sotamiehet tosiu näin teit. Of. 22: 10.

25. Mutta Jesuxen ristiin tykönä seisoi hänen Nitiinä, ja hänen Nitiinä sisar Maria, Cleophan emändä, ja Maria Magdalena.

26. Koska siis Jesus näki Nitiin, ja Dpetuslapsen siinä seisovan, jota hän rakasti, sanoi hän Nitiinensä: Waimo, kato sinun poikaas.

27. Sitte sanoi hän Dpetuslapselle: kato sinun Nitiinäs. Ja siitä hetkestä otti Dpetuslappi hänen tykönsä.

28. Sitte kuin Jesus tiesi jo kaiketi täytetyxi, ja että Raamattu täytetäisiin, sanoi hän: Minä janon. Of. 69: 22.

29. Oli siis yri astia pandu etikkata täyteen. Ja he täytit sienen etikalla, ja panit sen ympärille Jsooppia, ja panit sen hänen suunsa eteen. Marck. 27: 48.

30. Koska siis Jesus oli etikkata ottanut, sanoi hän: se on täytetty: ja kallisti päänsä ja andoi hengensä.

31. Mutta että walmistus päivä oli, ja ei ruunit pitänyt ristiä oleman Sabbathina, (jillä se Sabbathin päivä oli suuri,) rukoskit siis Judalaiset Pilatusta, että heidän sääriluunsa pitii rikottaman, ja he otettaman alas.

32. Niin sotamiehet tulit ja rikoit ensimmäisen lunt, ja toisen, joka hänen kansansa oli ristinnaulittu.

33. Mutta koska he tulit Jesuxen tykö, ja näit hänen jo kuollexi, niin ei he rikonet hänen luitansa:

34. Waan yri sotamiehistä awais hänen kylkensä leikällä, josta kohta wuosi Weri ja Wesi.

35. Ja joka tämän näki, hän on sen todistanut, ja hänen todisturensa on tosi: ja hän tietä hänenpä totta sanoowan, että te myöds uskoisitte.

36. Sillä nämät owat tapahtunet, että Raamattu täytetäisiin: ei teidän pidä luuta rikkoman häneä.

2 Mos. 12: 46. 4 Mos. 9: 12

37. Ja taas toinen Ristipöytä innoo. he saawat nähä, keta he owat pistänet. Sepp. 12: 10

38. Mutta sen jälkeen ruksotti latusia Joseph Arimathiaista, (jota Jesuxen Dpetuslappi, waan jaloa Judalaisten pelwen tähden,) että hän saanut otta Jesuxen ruumin: josta latus salli sen. Niin hän tuli ja Jesuxen ruumin. Ward. 7: Marc. 15: 42, 43. Luc. 23: 50. Joh. 19: 38.

39. Niin tuli myöds Nicodemus (joka oli ensin pöällä Jesuxen rullut,) ja toi Mirrhamita ja sekoitettua, lähes sata naulaa. Joh. 3: 1, 2.

40. Niin he otit Jesuxen ruumin, ja kääreit sen liinaiseen, hyndä kalliisten yrtein kausa, niinkuin Judalaisten tapa on haudata.

41. Mutta siinä paikassa kummit ristinnaulittin, oli yrittäriha, ja ruksotusa nusi hauta, jehouga ei vielä kukaan ollut pandu.

42. Siihen he panit Jesuxen Judalaisten walmistus päivän tähden, että se houta oli läsnä.

20. Luvu.

Christus nousee plös ja ilmoittaa isänsä Marialle, Dpetuslapselle, Thomakselle.

Mutta ensimmäisenä päivänä wälillä tuli Maria Magdalena wälillä, koska vielä pimiä oli, haudalle, ja tiwen oteturi pois haudalle. Marck. 28: 1. Marc. 16: 1. Luc. 24: 1.

2. Niin hän juori ja tuli Simon Petarin tykö, ja sen Dpetuslapsen tykö, jota Jesus rakasti, ja sanoi he owat Jesuxen ottanet pois haudasta, ja en me tiedä kühanga kenen panit.

3. Niin Petari meni ulos, ja toinen Dpetuslappi, ja tulit haudasta. Luc. 24: 12.

4. Mutta he juorit kahden wälillä, se toinen Dpetuslappi juori edellä neppämin kuin Petari, ja tulit ensin haudasta.

5. Ja kuin hän igensä kummit, näki hän liinaiset pantunat: mutta ei kuitengan mennyt siälle.

6. Niin Simon Petari tuli jemma.

händä, ja meni hautaan, ja näki riihiat panduna:

Ja sen hiiliinan, joka hänen nsa päällä oli ollut, ei kääriiliinan sa, waan erinänsä käärittynä yhpaitkaan.

Niin meni myös toinen Dpetus= i sifälle, joka ensin haudalle tullut ja näki sen ja usko.

Sillä ei he vielä Raamattua närtänet, että hän oli nousewa lleija.

Niin ne Dpetuslapset menit 3 yhteen.

1. Mutta Maria seisoi ulkona haude= edesä, ja itki. Ja koska hän niin kumarji hän igensä hautaan;

Marc. 16: 5.

2. Ja näki kaäri Engelitä walkeisa itteisa istunwan, yhden pään puolesa, oisen jalkain puolesa, siinä kuin JEn ruumis pandu oli.

Marcb. 28: 2. 3.

3. Ne sanoit hänelle: waimo, mitket? Hän sanoit heille: he owat am JEnrani ottanet pois, ja enä kuhnunga he hänen owat pannet.

4. Ja koska hän nämät sanonut käänji hän igensä taapäin, ja näki juren seisowan, eikä tiennyt että se JEsus.

Marcb. 28: 9. Marc. 16: 9.

5. Sanoi JEsus hänelle: Waimo, äs itket? ketäs eyt? mutta hän li sen yrtitarhan haldiari, ja sanoit elle: Oerra, jos sinä hänen kannoit, niin sano minulle kuhnungas häpanit, ja minä tahdon hänen etta.

6. JEsus sanoit hänelle: Maria: hän käänji igensä, ja sanoit häe: Rabboni, se on, Diejtari.

7. JEsus sanoit hänelle: älä min rupe: sillä en minä ole wielä myt ylös minun Jfäni tygö: Waan ie minun weljeini tygö, ja sanoit le: Minä menen ylös minun Jfä= tygö, ja teidän Jfänne tygö, ja min Jumalani tygö, ja teidän Ju= anne tygö.

Et. 22: 23.

8. Maria Magdalena tuli ja iltti Dpetuslapsille, että hän oli nyt JEnran, ja että hän näitä elle sanoit.

9. Koska siis se Sabbathin päi=

wän ehto oli, ja owet olit suljetut, josa Dpetuslapset kokonduet olit Judalaisten peliwon tähden, tuli JEsus, ja seisoi heidän kestellänsä, ja sanoit heille: Rauha olkon teille!

Marc. 16: 14. Luc. 24: 36. 1 Cor. 15: 5.

20. Ja kuin hän sen sanonut oli, osotti hän heille kätensä ja kylkensä: Niin Dpetuslapset ihastuit, että he näit JEnran.

21. Ja JEsus taas sanoit heille: Rauha olkon teille! niinkuin Jfä minun lähetti, niin minä myös lähetan teidän.

22. Ja kuin hän nämät sanonut oli, puhalsi hän heidän päällensä, ja sanoit heille: Ottakat Pyhä Hengi.

23. Joille te synnit anderi annatte, niille ne anderi annetan: ja joille te ne pidätte, niille ne owat pidetyt.

Marcb. 16: 19. Luka 18: 18.

24. Mutta Thomas yri kahdesta toistakymmenestä, joka karoiseri kuyutan, ei ollut heidän kansansa kohta JEsus tuli.

25. Niin muut Dpetuslapset sanoit hänelle: me näimme JEnran. Mutta hän sanoit heille: ellen minä näe hänen käijänsä naulan reikää, ja piijä formeani naulain jiaan, ja piijä kät= täni hänen kylkeensä, en minä usko.

26. Ja kahdeyan päivän perästä, olit Dpetuslapset taas siifällä, ja Thomas heidän kansansa: Niin JEsus tuli, kuin owet suljetut olit, ja seisoi heidän kestellänsä, ja sanoit: Rauha olkon teille!

27. Sitte sanoit hän Thomaxelle: piijä formes tänne, ja kago minun käijäni: ja ojeuna tänne kätēs, ja piijä minun kylkeeni, ja älä ole epäuskeinen, waan uskowanainen.

28. Thomas wastais, ja sanoit hänelle: minun JEnrani, ja minun Jumalani.

29. JEsus sanoit hänelle: ettäs näit minun Thomas, niin jinä uskoit: autuat owat ne jotka ei näe, ja kuitengin uskowat.

1 Per. 1: 8.

30. Niin teki myös JEsus menda muuta merkkiä Dpetuslastensa nähden, jotka ei täsä Kirjasa ole kirjoitetut.

Job. 21: 25.

31. Mutta nämät owat kirjoitetut, että te uskoisitte, että JESUS on Kristus Jumalan Poika, ja että te saisitte elämän uskon kautta hänen Nimeensä.

21. Luku.

Christus Galilean meren tykönä.

Sitte ilmoitti JESUS taas itsensä Dpetuslapsille Tiberian meren tykönä; ja hän ilmoitti itsensä näin:

2. Simon Petari ja Thomas, joka karioiseri kugutan, olit ymä, ja Nathanael, joka oli Galilean Canasta, ja Zebedeuxen pojat, ja kari muuta hänen Dpetuslapsijstansa.

3. Sanoi Simon Petari heille: minä menen kalaan, ne sanoit hänelle: me muemmä myöds kansas. Niin he menit ja astuit kohta wenheseen, ja ei he sinä ydnä mitän jaanet. -

4. Mutta koska jo aamu oli, niin JESUS seisoi rannalla: mutta ei Dpetuslapset tiennet että se oli JESUS.

5. Niin sanoi JESUS heille: lapset, ongo teillä mitän syötärätä? he wastaijit händä: Ei.

6. Hän sanoi heille: lastekat werkko oikialle puolelle wenhettä, niin te löydätte. Niin he lastit, ja tuli niin paljo kaloja, ettei he woinet wetä.

7. Niin sanoi se Dpetuslapsi, jota JESUS rakasti, Petarille: HERA se on. Koska Simon Petari sen kuuli, että se oli HERA, wyötti hän hamen ympärillensä, (sillä hän oli alasti,) ja heitti itsensä mereen. Joh. 13: 23.

8. Mutta muut Dpetuslapset tulit wenhellä, (sillä ei he ollet kaukana maalda, waan lähes karisataa kynnärätä,) ja wedit werkon kaloinensa.

9. Koska he siis olit maalle tullet, näit he hiilet, ja kalan niitten päällä panduna, ja leivän.

10. JESUS sanoi heille: tuokat tänne niistä kaloista kuin te nyt saitte.

11. Simon Petari meni ja weti werkon maalle, tähnä juuria kaloja, sata ja kolme kuudettakymmendä: Ja waikka niitä niin monda oli, ei kuitengan werkko rewennyt.

12. JESUS sanoi heille: tulkat rual-

le: mutta ei yriskaldanut händä k... he tiesit sen olenn...

13. Niin JESUS... ja andoi heille, m...

14. Tämä on... JESUS Dpetuslapsille... kuin hän oli nosnut...

15. Koska he siis... JESUS Simon Petarille:... nan poika, rakastakos... kuin nämät? Hän sanoi:... ra, sinä tiedät että minä... tan. Hän sanoi hänelle:... karigojani.

16. Ja sanoi taas toisen... nelle: Simon Jonan poika... kos minua? Hän wastais:... ra, sinä tiedät että minä... tan. Sanoi hän hänelle:... lampaitani.

17. Hän sanoi kolmannen... nelle: Simon Jonan Poika... kos minua? Petari tuli... että hän kolmannen kerran... nelle: rakastakos minua? ja... nelle: HERA, sinä tiedä... sinä tiedät että minä rakas... JESUS sanoi hänelle:... lampaitani.

18. Totifesti, totifesti se... sinulle: koska sinä olit nuori... wyötit iges, ja menit kubi... doit: mutta koska wanhenet... ojennat kates, ja toinen wy... ja wie kuhunga et sinä tabd... 2 Pet. 1: 14.

19. Mutta sen hän san... tietä, millä kuolemalla hänen... niowigeman Jumalata. Ja... sen sanonut oli, sanoi he... feura minua.

20. Petari käänsi itsensä... sen Dpetuslapsen seurawan... sus rakasti, joka myöds ol... rinnoilla Ehtollisessa moantu... nonut: HERA, tuka se ow... pettä?

21. Koska siis Petari... sanoi hän JESUJELLE: HERA... tämä?

22. JESUS sanoi hänelle... tahdoisin hänen sihenasti ol...

tulen, mitä sinun siihen tulee?
: sinä minua.

. Niin weljeitten seasa kävi ulos
uhe, ettei sen Opetuslapsen pitä-
kuoleman. Mutta ei JESus hä-
fanonut: ei hän kuole: waan,
niinä tahdon hänen siihenasti ole-
kuin minä tulen, mitä sinun sit-
tules?

24. Tämä on se Opetuslapsi joka
todistaa näistä, ja on nämät kirjoit-
tanut: ja me tiedämme hänen todis-
turensa todeksi.

25. On myös monda muuta kuin
JESus teki, jos ne erinänsä kirjoitet-
taisiin, en minä luulisi koko mailman
käsittävän niitä kirjoja, kuin pitäis
kirjoitettaman. Amen. Joh. 20: 30.

P. Johanneksen Ewangeliumin loppu.

Pyhäin Apostolitten Teot,

pyhällä Lucalda kirjoitetut.

1. Luku.

ksen tawaseen astuminen. Matthiaren
walikeminen Apostoliksi.

nen olen minä tosin D! Theophile,
mihunut kaikista niistä, kuin JESus
is sekä tekemään että opettamaan;
Samaan siihen päivään asti, jona
otettiin ylös; sitte kuin hän Aposto-
lle, jotka hän walinnut oli, Pyhän-
zen kautta oli lähtyn andanut.

Matth. 28: 19. Marc. 16: 15.

. Joille hän myös kärsimisensä jäl-
oli igensä elämäxi osottanut mo-
ksilla merkeillä, ja näiwi heille nel-
mmendä päivää, ja puhui heille
nalan waldakunnasta. 1 Cor. 15: 6.

. Ja kuin hän heidän oli koonnut,
hän heitä lähtemästä Jerusale-
n, waan että he Isän lupausta
asit, joita te oletta (sanoi hän)
let minulda. Luc. 24: 49.

Joh. 14: 16. Luku 15: 26.

. Sillä Johannes tosin kasti we-
mutta te kastetan Pyhällä Hen-
ei monen päivän perästä.

Matth. 3: 11. Marc. 1: 8. Luc. 3: 16.

Joh. 1: 26. Ap. 2: 11: 16.

. Kossa he siis kokonduet olit,
it he hänelä, sanoden: JESus,
ajallakos Israelille waldakunnan
n rakennat?

. Mutta hän sanoi heille: ei tei-
tule tietä aikaa eli hetkeä, jotka
on hänen woimaansa pannut;
. Waan teidän pitä saaman Py-
Hengen woiman, joka on tulewa

teidän päällemme. Ja teidän pitä mi-
nun todistajani oleman, sekä Jerusale-
nisa että koko Judeasa ja Samariasa,
ja sitte mailman äärein.

Ap. 2: 2: 4. Luku 9: 15. Luku 19: 6.

9. Ja kuin hän nämät sanonut oli,
otettiin hän ylös heidän nähdensä, ja
pilwi wel hänen ylös heidän silmänsä
edestä.

Marc. 16: 19. Luc. 24: 51.

10. Ja kuin he kapelit tawaseen,
hänen memesänsä, kago, heidän tykö-
nänsä seifoi kaxi miestä walkeisa waat-
teisa:

11. Jotka myös sanoit: Gallean
miehet, mitä te seifotta ja kapotta
tawaseen? tämä JESus, joka teildä
otettiin ylös tawaseen, on niin tulewa,
kuin te hänen tawaseen menewängin
näitte.

12. Silloin he palaisit Jerusale-
miin wuorelda, joka Dlymäxi kugu-
tan, ja on länä Jerusalemita Sab-
bathin matkan.

13. Ja kuin he tulit sisälle, niin
he astuit ylös siihen Saliin, kusa he
olekselit: Petari ja Jacobus, ja Jo-
hannes ja Andreas, Philippus ja Tho-
mas, Bartholomeus ja Matthens, Ja-
cobus Alphein poika ja Simon Zelotes,
ja Judas Jacobi. Marc. 10: 2, 3, 4.

14. Nämät kaikki olit yrimielisesti
pysywäiset rukouyesa ja anomisesa wai-
moin kansa, ja Marian JESusen
Nitin, ja hänen weljeinsä kansa.
Marc. 27: 55. Marc. 15: 40, 41. Luc. 8: 2, 3.
Luku 29: 55. Luku 24: 10.

15. Ja niinä päivinä nousi Petari Dperustusten keskellä, ja sanoi: (ja joukko oli nimildä yhteen lähes kaksikymmeniä toisla sataa.)

16. Te miehet ja veljet, se Kirjoitus piti täytettämän, jonga Pyhä Hengi oli Dawidin suun kautta Juddasta ennen sanonut: joka niiden johdattajari tuli, kuin JEsuxen otit kiinni: Ps. 41: 10. Marc. 26: 47. Marc. 14: 43. Luc. 22: 47. Joh. 13: 18. Euku 18: 3.

17. Sillä hän oli meidän lukuumme luettu, ja oli tämän wiran meidän kansamme saanut.

18. Hän siis on ansainnut pellon wääruden palkasta: ja kuin hän pudotettiin alas, on keskeldä kahtia palahuttunut, että kaikki hänen sisällyksensä läxit ulos. Marc. 26: 15. Euku 27: 5.

19. Ja se oli tiettävä kaikille kuin Jerusalemissa asuwat, että se pelto heidän kielellänsä kugutan, Akeldama, se on, weripelto. Marc. 27: 8.

20. Sillä se on kirjoitettu PsalmarikMaamatussa: hänen kotonsa tulkon kylmille, eikä siinä pida asujanda oleman: ja toisen pita hänen wispandensa saaman. Ps. 69: 26. Ps. 109: 8. Marc. 33: 38.

21. Niin pita näistä miehistä, jotka meidän kansamme ollet owat, kaiken sen ajan kuin JESUX JEsus meidän kansamme ulos ja sisälle käwi:

22. Nuteuten Johammeren Kaitesta, hamaan siihen päivään asti, jona hän meidä otettiin ylös, yxi tuleman häneen ylösnousemisensa todistajari ynnä meidän kansamme.

23. Ja he asetit kaxi ehdoille, Joesepihin joka kuguttiin Barjabas, ja lialda nimeldä Justus, ja Matthian.

24. Ja he rukoilit, ja sanoit: sinä JESUX, joka kaikkein sydämet tiedät, otota kumman sinä näistä kahdesta olet walinunt,

25. Saamaan tämän palveluxen ja Apostolin wiran arpa, josta Judas on wilsipistynyt pois, menemään pois siällensä.

26. Ja he heitit heistä arwan, ja arpa langeis Matthian päälle, ja hän walittiin yrimielisesti yhdentoistakymmenen Apostolin sekaan.

2. Lrk.

Pyhä Hengi wuodatetaan Apostolitten Petari saarnaa ja kaantaa kolum tubatta selua.

Ja kuin wiideskymmenes päivä tettiin, olit he kaikki yrimielisyysooja.

2. Ja humaus tapahtui ääriwaafta, niinkuin suuri tulipöly tullut, ja täytti koko huoneen, he olit istumassa.

3. Ja heille näpit wiilekellat he niinkuin tuliset, ja istuit kungin päällensä. Marc. 3: 11. Luc. 3: 16. Ap. 2: 1: 5, 8.

4. Ja he täytettiin kaikki Hengellä, ja rupeiit puhumaan kielillä, sen jälkeen kuin Hengi heidän puhua. Marc. 16: 7. Ap. 2: 1: 8. Euku 10: 46.

5. Niin Jerusalemissa asui laijia, Jumalata pelkäreidisiä kaikkinaisesta kansasta, kuin alla on.

6. Ja koska tämä ääni tapui niin kokonui suuri kansan ja hämmästyit; sillä kutin kuit puhuvan heidän emalla kielellä.

7. Ja he tyhmiistyit kaikki, mettelit, sanoden keskenensä: kotonämät kaikki, jotka puhuvat, ole lilealaiset?

8. Ja kuinga me kutin kuit heidän puhuvan meidän emalla länme, josa me syndynet oleman?

9. Parthilaiset ja Mediläiset, Glamilaiset, ja jotta asumma potamiasa, ja Judeasa ja Kappadontosa ja Asia;

10. Phrygiasa ja Pamphiliägyptisä ja Libian maan rajot, Areeniä, ja munkalaiset Romilädalaiset ja uudet Judalaiset;

11. Kretalaiset ja Arabialaiset, kuulemma heidän puhuvan meidän lillänme, Jumalau suuria tekoja.

12. Niin he kaikki tyhmiistyit epäliit, sanoden toinen toisellensa: täs kuulet tämän elewan?

13. Waan minut naureit heitä sanoit: he ewat täynnästä maasta wiinaa.

14. Niin Betari seisoi yhdenoista-
nainen kansa, korotti äänensä, ja
pui heille: te Judan miehet, ja kaikki
la asutte Jerusalemissa, tämä olkon
te tietävä, ja ottakat minun sanani
xin korvosiinne;

15. Sillä ei nämät juorovuxisa ole,
nkuin te luuletta; sillä nyt on kol-
8 hetki päivästä;

16. Waan tämä on se, kuin ennen
ottu on Joelin Prophetan kautta:
Joel. 2: 28.

17. Ja pitä tapahtuman viimeisinä
winiä (sanoo Jumala), että minä
don wuodatta minun Hengestäni
ken lihan päälle: ja teidän poikanne,
tyttärenne, pitä ennustaman, ja tei-
1 nuorukaisenne pitä näkyjä näke-
in, ja teidän wanhimpanne pitä unia
eruman. Ef. 44: 3. Zach. 12: 10.

18. Ja myö8 minun palveliaini
lle, ja minun piikaini päälle niinä
winiä wuodatan minä minun Hen-
läni, ja heidän pitä ennustaman.

19. Ja minä annan tunnustähtejä
ällä Taitwabasa, ja merkkejä alhalla
wan päällä, weren ja tulen ja sa-
m suigun. Joel. 2: 30.

20. Nuringon pitä muuttuman pi-
pderi, ja kuun wereri, ennen kuin
suuri ja julkinen HERRan päivä
tulewa.

21. Ja pitä tapahtuman, että
fainen kuin auri huuta HERRan
meä, se tulee autuaxi.
Joel. 2: 32. Rom. 10: 13.

22. Te Israelin miehet, kuulkat näi-
sanoja: Jesuxen Nazarenuksen, sen
lehen, joka teidän tykönämme on Ju-
alalda wahwistettu, woimallisten te-
in, ismietten, ja merkkein kansa, jotka
umala hänen kauttansa teidän keitel-
ane teki, niinkuin te igelkin tiedätte;
Ap. 2: 10: 36.

23. Sen joka Jumalan aiwoitun
wron ja säännön jälkeen oli annettu
os, te otitta, ja wääräin miesten kätten
utta; ristinnauligitte ja surmaisitte.

24. Jonga Jumala herätti ylös, ja
iäsi kuoleman liwista, että se oli
tahdotoin, että hän piti sildä pidet-
imän. Ap. 2: 3: 15. Luku 4: 10.
Luku 10: 40. Luku 13: 30, 34.

25. Sillä David sanoo häneitä:
Minä olen aina HERRan minun kas-
woini eteen pannut: sillä hän on mi-
nun oikialla puolellani, etten minä hor-
jahdaiji. Ps. 16: 8.

26. Sentähden iloiği minun sydä-
meni, ja minun kieleni riemuigi, ja mi-
nun lihani on myö8 lewäwä toiwosa.

27. Sillä et sinä anna ylö8 mi-
nun sieluani helwetisä, etkä salli si-
nun Pyhä8 näkewän turmellusta.

28. Sinä olet miunulle tietäwäri
tehnyt elämän tiet: siinä täytät minuu
ilolla sinuu kaswoisä edesä.

29. Te miehet, rakkat weljet, olkon
lupa rohkiasti teille puhua Patriarchasta
Davidista, hän on sekä kuollut että
haudattu, ja hänen hautansa on mei-
dän tykönämme hamaan tähän päi-
wään asti. 1 Kun. 8: 2: 10.
Ap. 2: 13: 36.

30. Että hän siis oli Propbeta, ja
tiefi Jumalan hänellensä walalla wan-
nonen, että hän oli hänen lupensa he-
delmästä lihan jälkeen herättäwä Chris-
tuxen hänen istuimellansa istumaan;
2 Sam. 7: 12. Ps. 132: 11.

31. Näti hän ennen ja puhui Chris-
tuxen ylö8nousemisesta, ettei hänen sie-
luansa annettu ylö8 Helwetisä, eikä
hänen lihansa nähnyt turmellusta.
Ps. 16: 10. Ap. 2: 13: 35.

32. Tämän Jesuxen on Jumala
herättänyt, jonga todistajat me kaikki
olemma. Ap. 2: 10: 40. Rom. 4: 24.
Luku 8: 11. 1 Cor. 6: 14. Luku 15: 15.
2 Cor. 4: 14. Gal. 1: 1.

33. Hän on siis Jumalan oikialle
kädelle korotettu, ja on Isäldä saanut
lupauxen Pyhästä Hengestä, hän on
tämän wuodattanut, kuin te nyt näettä
ja kuuletta.

34. Sillä ei David ole Taitwaseen
astunut; waan hän sanoo: HERRa
sanoi minun HERRalleni, istu minun
oikialle kädelleni; Ps. 110: 1.
1 Cor. 15: 25.

35. Siihenasti kuin minä panen si-
nun wihollisesä sinun jalkaisä astinlaudari.

36. Niin pitä siis totisesti kaiken
Israelin huonen tietämän, että Ju-
mala on tämän Jesuxen, jonga te
ristinnauligitta, HERRaxi ja Chris-
tuxeri tehnyt.

37. Mutta kuin he nämät kuulit, kävi se läpi heidän sydämensä, ja sanoit Petarille, ja muille Apostoleille: te miehet, rakkat welfet, mitä meidän pitää tekemän?

Hebr. 4: 12.

38. Waan Petari sanoi heille: tehot parannus, ja andakan jokainen hänensä Kastaa Jesuxen Christuxen nimeen, syndein anderi andamiseri; niin te saatte Pyhän Zengen lahjan.

Luc. 24: 47.

39. Sillä teille ja teidän lapsillenne on tämä lupaus annettu, ja kaikille jotka taampana owat, kutka ikänä JESUsta meidän Jumalamme kuuu.

1 Mos. 17: 7. Job. 10: 16.

40. Ja monilla muillakin sanoilla todisti hän, ja neuvoi heitä, sanoden: andakat teitänne autetta tästä pahanelkisestä sugusta.

41. Jotka siis miehellänsä hänen sanansa otit vastaan, ne kastettiin: ja sinä päivänä lisändyi lähes kolme tuhatta sielua.

42. Ja he pysyit alati Apostolitten opisa ja osallisudessa, ja leiwän murta-misessa ja rukouksissa.

43. Mutta jokaiselle sielulle tuli pelko: ja tehtiin Apostolitten kautta monda ihmettä ja merkkiä.

44. Mutta kaikki jotka uskoit, olit yhdesä, ja pidit kaikki yhteisenä.

Ap. 2: 4: 32.

45. Ja he myit heidän hywydensä ja tawaransa, ja jaosit ne kaikille, sen jälkeen kuin kulin tarwigi.

46. Ja he pysyit jokapäiwä yri-mielisesti Templissä, ja murjit joka huoneja leipää, ja otit ruokaa, riemulla ja sydämen yrikeriaisudella.

Ap. 2: 20: 7.

47. Ja kiittäin Jumalata, olit kaiken Kansan suosiosa. Ja JESUsta lisäis jokapäiwä autuaxi tulewaisia Seuratunnalle.

Ap. 2: 4: 33.

B. Lufu.

Petari parantaa yhden rammaan ihmisen ja saarnaa Christuresta.

Niin Petari ja Johannes menit yri-nä ylös Templiin, yhdeyännellä rukouksen hetkellä.

2. Ja yri mies saattamatein ha-

maista äitinsä kohdusta, lamettiin; ja he panit jokapäiwä sen Templin eteen, joka kuzutan Kammis, and niilsä almua jotka Templiin me-

3. Koska hän näki Petaria ja Johanneksen tahtowan mennä, andanoi hän heilä almua.

4. Niin Petari Johanneksen kagoi hänen päällensä, ja sanol meidän päällemmie.

5. Ja hän kageli heidän paitoiwain heilä jotakin saapama.

6. Niin Petari sanoi: he ei kuldaa ei minulla ole; waan minulla ei minulla ole; waan minä sinulle Jesuxen Christuxen Nazaremyksen nouse ja käy.

7. Ja hän tartui hänen kätensä ja ojensi hänen: ja kenen säärensä, ja kantansa w-

8. Ja hän tarkais ylös, ja käwi, ja meni heidän kansansa siin, käyden ja hypäten, ja Jumalata.

9. Ja kaikki kansa näki hämwän ja kiittäwän Jumalata:

10. Ja tunsi hänen siiri, joka tähden istui Templin Kaunin sisä: ja he olit täynänsä pelkoa ja hämmästyä siitä kuin hänesä tunut oli.

11. Mutta koska tämä saattama joka parattu oli, piti itseensä ja Johanneksen tygö, juuri kait hämmästyksisä heidän tygönsä joka kuzutan Salomonin.

1 Kun. 8: 6: 3. Ap. 2: 5: 12.

12. Koska Petari sen näki, and hän Kansalle: Israelin miehet, te tätä ihmettelettä? eli mitä teidän päällemmie kagotte, niinku olisimme meidän omalla woimalla eli jumalisudellamme tämän saattanet?

13. Abrahamin ja Isaacin ja Jacobin Jumala, meidän Jumalamme, on hänen Woikansa kirkastanut, jonga te annoide kielсите Pilatuxen edessä, and duomiki että hän piti päästettämä.

2 Mos. 3: 6. Luc. 23: 14, 15, 16. Job. 19: 12.

14. Mutta te kielсите sen

rikan, ja ansitte teillekin murha-
sta annetta. Matth. 27: 20.
Marc. 15: 11. Luc. 23: 18. Job. 18: 40.

15. Mutta elämän Väärustinan te
oitte: sen on Jumala kuolleista he-
länyt, jonka todistajat me olemme.
Ap. T. 2: 24, 32. Eph. 1: 20.

16. Ja uskon kautta hänen nimensä
alle, on hän tässä, jonka te näettä ja
nnetta, hänen nimensä vahvistanut:
se usko hänen kauttansa andoi tälle
vaydensä, kaikkein teidän nähtenne.
Luc. 17: 19.

17. Ja nyt rakkat veljet, minä tie-
n että te sen tyhmydestä tehnet oletta,
nkuin teidän ylimmäisennekin.

18. Mutta Jumala, mitä hän kaik-
a Prophetainsa suun kautta oli en-
stänut, että hänen Christuksen piti
simän, sen näin täytti.

19. Niin tehkät parannus ja pa-
tkat, että teidän syndinne pyhi-
sin pois: koska virvottamisen ajat
ovat HERRan kasvoin edestä,

20. Ja hän lähettä sen, josta teille
en saarnattu on, Jesuxen Christuxen.

21. Jonga tosin tulee Tairvas omis-
s, niihin aikoin asti kuin ne kaikki
en asetetan, kuin Jumala on puhut
t kaikkein pyhäin Prophetainsa suun
tta, hamasta maailman alusta.

22. Sillä Moses tosin on Jhille sa-
nut: HERRa teidän Jumalanne
teille herättävä Prophetan teidän
lijstänne, niinkuin minun: Kuulka-
nda kaikissa mitä hän teille sanoo.
5 Mos. 18: 15, 18. Ap. T. 7: 37.

23. Ja pidä tapahtuman, että jo-
nen sielu, joka ei tätä Prophetata
nle, pidä häwitettämän pois Kan-
ta.

24. Ja kaikki Prophetat hamasta
muelista, ja sitte edespäin, niin mon-
kuin puhumit on, ovat myös kaikki
itä päiwä ennustanet.

25. Te oletta Prophetain, ja sen
on lapset, jonga Jumala meidän
äimme kansa teli, sanoden Abrah-
alle: Ja sinun siemenesäs pidä kaikki
ansat maan päällä sinattaman.
1 Mos. 12: 3. Luku 18: 18. Luku 22: 18.
Luku 26: 4. Gal. 3: 8.

26. Teille on Jumala ensin Voikan-

sa Jesuxen herättänyt, ja on hänen
lähettänyt teitä sinnamaan, että te ku-
kin teidän pahudestaanne palajaisitte.

Ap. T. 13: 46.

A. Kuvu.

Dpetuslapset otetaan kiinni, wiedään oikeu-
den eteen ja kieltään saarnamassa Christu-
resta. Seurakunnan rukous. Uskolliset
pitävät tamaransa yhtenä.

Mutta koska he Kansalle puhuit,
niin Papi ja Templin Esimies
ja Sadduceuxet tulit sinne,

2. Ja närkystyit että he Kansaa
opeit, ja ilmoitit Jesuxen kautta v-
lösnousemisen kuolleista; Dan. 12: 2.

3. Ja heitit kätensä heidän päälle-
sä, ja panit heidän huomenexi kiinni;
sillä jo oli ehto.

4. Mutta monda niistä, jotka sanan
kuulit, uskoit: ja miehen luku tuli
lähes wiisi tuhatta.

5. Mutta toisena päiwänä tapah-
tui, että heidän ylimmäisensä ja wan-
himpansa kokounnuit, ja Kirjanoppneet
Jerusalemisa,

6. Ja Hannas ylimmäinen Pappi,
ja Caiphas, ja Johannes, ja Alexan-
der, ja niin monda kuin ylimmäisten
Pappein suvusta oli;

Luc. 3: 2. Job. 18: 13.

7. Ja asetit heidän tekelleensä, ja
kysyit heidä: millä voimalla taikka
kenengä nimeen te oletta tämän tehnet?

8. Niin Petari täynnä Pyhää
Hengeä sanoi heille: Te Kansan ylim-
mäiset, ja Israelin vanhimmat,

9. Jos me tänäpänä duomitän sen
hyvän työn edestä sille sairalle mie-
helle, jonga kautta hän parattu on:

10. Niin olkon teille ja kaikelle Is-
raelin Kansalle tietävä, että Jesuxen
Christuxen Nazareuxen nimeen, jonga
te riittiannuligitte, jonga Jumala kuol-
leista herätti, sen kautta tämä seisoo
teidän edesänne terwenä. Ap. T. 17: 31.

11. Hän on se kirvi, joka teidä ra-
kentaisda hyljätty on, joka on murka-
kivexi tullut: Ps. 118: 22. Ec. 28: 16.
Matth. 21: 42. Marc. 12: 10. Luc. 20: 17.
Rom. 9: 33. 1 Petr. 2: 6.

12. Ja ei yhdesäkän toisesa ole
autnutta: sillä ei myös ole muun-
ta Taimedä Taiwan alla ihmisiille

annettu, josta meidän pitää autuaksi tuleman.

Maarh. 1: 21.

13. Mutta kuin he näit Petarin ja Johanneksen puhen rohkeuden, sillä he ymmäršit heidän oppemattomiksi ja kirjantaitamattomiksi miehiksi, ihmettelit he, ja tunšit heidän, että he Jesuksen kansa ollet olit.

14. Mutta kuin he näit sen ihmisen seisovan heidän kansansa, joka parattu oli, ei he tainnet mitän sitä vastaan puhua.

15. Mutta he käsšit heitä ulos Naadista mennä pois, ja pidit neuvoo keskenšänšä,

16. Sanoden: Mitä me näille miehille teemme? Sillä julkinen merkki on heidän kauttansa tehty, joka kaikille Jerusalemin asuvalisille tietävä on, ja en me taida kieltä:

17. Mutta ettei se enšmpi Kansan kesšelle hajoisš, niin haastakamme heitä kowin, ettei he täštedes yhdellengän ihmiselle tästä nimeštä puhuisš.

18. Ja he kuguit heidän, ja kaiketi kielsšit heitä puhumasta ja opettamasta Jesuksen nimeen.

Ap. 2: 5: 28.

19. Mutta Petari ja Johannes vastaisšit heitä, ja sanoit: duomitkat ize, jos se on oikia Jumalan edešä, että me teitä enšmmän kuulemma kuin Jumalata.

Ap. 2: 5: 29.

20. Sillä en me taida niitä puhumata olla, kuin me nähnet ja kuullet olemma.

21. Mutta he uhkaisšit heitä, ja annoit heidän mennä, ja ei löhnyet mitän, josta he olisšit heitä waitannet, Kansan tähden; sillä kaikki kiitit Jumalata, sen edeštä kuin tapahtunut oli.

22. Sillä se ihminen oli ylige neljäkymmenen ajastajan vanha, josta tämä parantamisen tunnusmerkki tehty oli.

23. Mutta kuin he päästetyt olit, tulit he omaisša tygö, ja ilmoittit mitä Pappein Päämiehet ja vanhimmat heille sanonet olit.

24. Koska he sen kuulit, korotit he yrimielisesti äänensä Jumalan tygö, ja sanoit: HERRa, sinä olet Jumala,

joka Taiwan ja maan, ja meren, ja kaikki mitä niisä on, tehty et:

25. Joka Dawidin sinun palvelisš suun kautta puhunut olet: Mitä sanat kiukuigewat, ja Kansat turhautowat?

Ps. 2: 1.

26. Maan Kuningat yhteen meiwät, ja päämiehet kokowat heidän HERRaa vastaan ja hänen Ehtotansa vastaan?

27. Sillä he owat tošin kokoon sinun pyhää Poikaas Jesusta josta jona sinä voitelit, sekä Perodan Pontius Pilatus pakanain ja HERRan Kansan kansa,

28. Tekemään mitä sinut neuvos ennen aikoinut oli, että tuman pidäis.

29. Ja nyt HERRa, Paapo uhkaustansa, anna sinun palkkaiš kaikella uskalluxella sinun sanpuhua.

30. Ja ojenna kätes parantamata ja että merkit, ja ihmet sinun Poikaas Jesuksen nimen kautta tehty.

31. Ja kuin he rukoillet olit, kui se paikka josta he koosa olit, täštetin kaikki. Pyhällähengellä puhuit Jumalan sanaa uskalluxella.

Ap. 2: 2: 4, 7.

32. Ja niiden paljoudesa, josta koiit, oli yxi sydän ja yxi miemyöš hengän heisšä sanonut maan marensa, kuin hänellä oli, waan oli heillä yhteiset.

Ap. 2: 2: 44.

33. Ja Apostolit todisšit sinun woimalla HERRan Jesuksen semifesta, ja suuri armo oli heidän päällänšä.

34. Ja ei myöš ollut yhtän tarppaa heisšä: sillä niin monda, joilla oli huonet olit, ne he myit ja toštyin hinnan:

35. Ja panit Apostolitten jalkateen: ja jokaiselle laectin niinkuin kullin tarwigi.

36. Mutta Joses, joka lijalda maineldä Apostoleilda kugutan Barabax (se on niin paljo sanottu kuin kätöksen poika) Lewita, Cyprisšä

37. Hänellä oli pelto, sen hän myi, ja toi hinnan, ja panti Apostolitten jalkain eteen.

5. Luku.

ias rangastaan kuolemalla. Apostolit taan kiuni; mutta HERRan Engeli apää heidän ulos. Samallakin neuvo.

mutta hyi mies, Ananias nimellä, Saphiran hänen emändänsä kansapi tavaranja:

Ja kätki jotain hinnasta emändä tieten: ja toi osan edes, ja apostolittien jalkain eteen.

Niin Petari sanoi: Anania, miksi anas täytti sinun sydämes, Pyhengen edesä walhettelemaan, s jotakin pellon hinnasta kätkit?

Etkös oliji saanut sitä pitää, koska sinulla oli, ja se puytykin oli sihallusas? miksi senkaltaija olet mees päästännyt? Et sinä ole ihminen, vaan Jumalan edesä walehtuu.

Koska Ananias nämät sanat kuunngeli hän maahan, ja andoi henää. Ja snuri pelko tuli kaikkein niitpäälle, jotka tämän kuulit.

Niin nuoret miehet nousit ja korot hänen, weit pois ja hautaisit m.

Mutta tapahtui liki kolmen hetperässä, että myös hänen emändä tuli sisälle, eikä tiennyt mitä htunut oli.

Niin Petari wahtais händä: saminulle, oletako sen pellon siihen aan myynet? Mutta hän sanoi: ma niingit siihen hindaan.

Sanoi Petari hänelle: miksi te a mielistyneet keskenänne HERRan geä kiufamaan? Kago, niitten jajotka sinun miehes hautaisit, owat n edesä, ja wiewät pois sinun.

0. Ja hän kohtia laugeis maahan n jalkainja eteen, ja andoi henää. Niin nuoret miehet tulit sisälle, öyjit hänen kuolluna, ja he weit n ulos ja hautaisit miehenjä tygö.

1. Ja suuri pelko tuli koko Seunnualle, ja kaikille niille jotka täs kuulit.

2. Ja Apostolittien kätten kautta n monda merkkiä ja ihmettä Kansseasa: Ja he olit kaikki yrimielisSalomonin esihuones.

13. Mutta ei niistä muista usaldanut yriskän igiänsä anda heidän sekaansa: waan Kansja piti paljo heistä.

14. Ja joukko paljon enäni miehiä ja waimoista, jotka HERRan päälle uskoit:

15. Niin että he kannolt sairaita latuille, ja panit niitä wuoteille ja paareille, että Petarin tullesja aincaista hänen warjonsja jongun heistä olis warjonnut.

16. Ja tuli myös suuri joukko koon lähimmäisiä kaupungeista Jerusalemiin, ja toit sairaita, ja saastajilda hengilda waiwatuja: jotka kaikki parattin.

17. Niin nousi ylimmäinen Pappi, ja kaikki jotka hänen kansansa olit, Sadduceusten lahto, ja olit täynnänsä kiwautta:

18. Ja paislaisit kätensä Apostolittien päälle, ja panit heidän yhteiseen sangihuoneseen.

19. Mutta HERRan Engeli awais yöllä tornin owen, ja rei heidän sielä ulos, ja sanoi:

20. Mengät, seisokat ja puhukat Templisä Kansalle kaikki tämän eläman sanat.

21. Mutta koska he sen kuulit, menit he warhain aamulla Templiin ja opetit. Niin ylimmäinen Pappi tuli, ja ne jotka hänen kansansa olit, kukuit Raadin kokoon, ja kaikki Israelin lasten wanhimmat, ja lähetit sangihuonen tygö heitä noutamaan.

22. Koska palveliat menit, eikä heistä torista löytänet, niin he palaisit ja ilmoitit,

23. Sanoden: Toruin me tosin löysimme kyllä wisusti suljeturi, ja wartiat ulkona owen edesä seisowan: mutta koska me sen awaisimme, en me kes tää sielä löytänet.

24. Koska ylimmäinen Pappi, ja Templin Esimies, ja Pappein päämiehet nämät kuulit, epäilist he heistä, miksi se wiimeingin tulis.

25. Niin tuli hyi ja ilmoitti heille, sanoden: kago, ne miehet jotka te toriin panitta, owat Templisä, ja seisowat opettamasa Kansaa.

26. Niin esimies meni palvelieineen-

sa, ja toi heidän suostuilla fieldä: (sillä he pelkäisit Kansan heittänsä kivittämään.)

27. Ja kuin he toitt heidän, asetit he heidän Raadin eteen: Ja ylimmäinen Pappi kysyi heidä,

28. Sanoden: emmekö me ole kovaisti teitä kieltänet puhumasta Kansalle tähän nimeen? Ja kago, te oletta Jerusalemin täyttänet teidän opetuksellanne, ja tahdotta tämän ihmisen weren wetä meidän päällemme.

Ap. 2. 4: 18.

29. Mutta Petari ja muut Apostolit vastaisit, ja sanoit: end tulee Puulla Jumalata Puin ihmistä.

Ap. 2. 4: 19.

30. Meidän Isäimme Jumala heittäi Jesuxen, jonga te tapoitta ja ripustitta puuhun.

Ap. 2. 2: 24, 32.
Lutu 3: 15.

31. Sen on Jumala Korottanut oivalle Kadellensa Päämieheri ja Waapahtajari, andamaan Israelille parannusta ja syndein andeeri andamusta.

Luc. 24: 47. Febr. 2: 10.

32. Ja me olemma näiden sanain todistajat, ja myösk Pyhä Wengi, jonga Jumala on niille andanut jotka häändä kuulewat.

Job. 15: 26, 27.

33. Mutta koska he nämät kuulit, käwi se läpihe heidän sydämensä, ja pidit neuwoa tapparensa heitä.

34. Niin nousi Raadista yri Phariseus, nimeldä Gamaliel, Lainopettaja, josta kaikki Kansa paljo pitti, se käitti Apostoleita pikimähdänsä wiedä ulos;

Ap. 2. 22: 3.

35. Ja sanoi heille: Israelin miehet, kawahtakat ihe teitä, mitä te mielittä tehdä näille miehille.

36. Sillä ennen näitä päiwä nousi Theudas, ja sanoi häneensä jorikin, niin hänen tygntä tuli lähes neljä-sataa miestä: joka sitte tapettin, ja kaikki jotka häneen mielistyit, ne hajoitettin ja häwitettin.

Ap. 2. 21: 38.

37. Tämän jälkeen nousi Judas Galileasta weronlastemisen päiwinä, ja käänsi palso Kansaa jälkeensä: hän myösk hukui, ja kaikki jotka häneen mielistyit, hajoitettin.

38. Ja nyt sanon minä teille: la-

dän olla: sillä jos

39. Waan jos
niin et te woi
tet te myösk löyt
waistan.

40. Niin kaikki me
woonsa: ja kuin
kuguit, niin he hosi
heitä Jesuxen uime
pääsiti heidän menemy

41. Niin he menit
din edestä, että he oli
taa karsimään hänen

Matth. 5: 10, 11, 12

42. Ja ei lakannet
liffä ja joka huonesä
saarnamasta Ewangellia
Christuxesta.

G. Lufu

Seisemän toimittajata walita
wainotaan wäärällä pää

Mutta niinä päiwinä
tustlasten luku enäni
kikäiset Debrealaisia wasta
leikensä kagottin ylen
palwellsesä.

2. Niin ne karitoistakym
kokoan Dpetuslasten joule
ei se ole kohtullinen, että
ylen Jumalan sanan, ja
palwolemma.

3. Sentähden rakkat me
teistämme seisemän miestä,
todistus on, jotka ovat
ja wiisautta täynnänsä, jo
me tämän wiran annamun

4. Mutta me tahdomme
ja sanan palwellsesä py

5. Ja se ruhe kelpais
kolle: ja he walitsit Step
hen täynnä uskea ja Py
ja Whlippuxen, ja Brocho
kanorin, ja Timonin, ja
ja Nikolain sen uuden Ju
tiochiasta.

Ap. 2. 8: 2

6. Nämät he asetit
teen: ja rukollit, ja panit
dän päälensä.

7. Ja Jumalan sana
Dpetuslasten luku tui fa

isalemlä: ja suuri joukko Pappeli myöskin uskollinen kuuliainen.

Mutta Stephanus joka oli uskoa ansä ja väkerohtu, teki ihmeitä ja ia tunnustajia kansan seassa.

Niin nousit muntamat Liberti-Synagogasta, ja Kyreneusten, ja andrinein, ja jotka Ciliciaista ja A-a olit, ja riitelit Stephanin kansa. 10. Ja ei he voimmet sitä viisautta ollen olla, ja sitä Vengeä, jonga ta hän puhui.

1. Niin he säärit miehiä, jotka nit: me olemma hänen kuulit puksan pilkkasanoja Moosesia ja Jumawastan.

2. Niin he pölytit Kansan ja Wanmat ja Kirjanoppenet, ja menit ja hänen kiinni, ja weit hänen Raateen.

3. Ja asetit määrät todistajat saiaan: ei tämä mies lakka puhumasta kasanosa tätä pyhää siia ja Lakiatan.

4. Sillä me olemma kuulit hänen oman: JESUS Nazarenius häviittään san, ja muutta Säädnyt, jotka oses meille andoi.

5. Ja kaikki ne jotka Raadisa is, kagoit hänen päällensä, ja näit häkastwonsa niinkuin Engelin kastwot.

7. Luv.

Stephanus saarnaa ja kiivitetään.

Niin ylimmäinen Pappi sanoi: Lie-uewätkö nämät näin?

2. Waan hän sanoi: miehet, rakkalet ja Isät, kuulkat: kunnian Jumala ihmeityi Abrahamille meidän Isämme, koska hän oli Mesopotamiaennentkuin Dän Haranisa asui:

1. Ja sanoi hänelle: lähde sinun aldas ja sugustas, ja tule siihen ahan kuin minä sinulle ofotan. 1 Mos. 12: 1.

4. Silloin hän läxi Chaldeasta, ja i Haranisa. Ja koska hänen Isänsä kuollut oli, toi hän hänen sielänsä maahan, josta te nyt asutte; 1 Mos. 11: 31. Luku 12: 7.

5. Ja ei andanut hänelle siinä pebdötä, ei jalangan lewpeyttä: ja hän näis hänelle sen anda asnarensa, ja

hänen siemenellensä hänen jälkeensä, koska ei hänellä vielä lasta ollut.

6. Ja Jumala puhui hänelle näin: sinun siemenes pitä oleman muuttalainen vieralla maalla, ja heidän pitä sen orjari tekemän, ja pahasti sen kansa menemän neljäsfataa ajajattakaa. 1 Mos. 15: 13.

7. Ja sen Kansan, josta he palwelewat, tahdon minä duomita, sanoi Jumala: ja sitte pitä heidän lähtemän, ja minua tässä siassa palweleman.

8. Ja hän andoi hänelle ymbäri-leikkauksen liiton: ja niin hän siitti Isaachin, ja ymbärileikkais hänen kahderandena päivänä: ja Isaac siitti Jacobin, ja Jacob kaxitoistakymmendä Patriarchata. 1 Mos. 17: 9, 12. Luku 21: 2. Luku 25: 24. Luku 29: 32. Luku 30: 5. Luku 35: 23, 30.

9. Ja ne Patriarchat myit kateudesta Josephin Egyptiin: Ja Jumala oli hänen kansansa: 1 Mos. 37: 28.

10. Ja pelasti hänen kaitista tustitansa, ja andoi hänelle armon ja wiisauden Pharaon Egyptin kimingan kastwoin edessä, ja hän pani hänen Egyptin waldamieheri, ja kaiken hänen huonensa päälle. 1 Mos. 41: 40.

11. Mutta nälkä tuli kaikkeen Egyptiin ja Canaan maahan, ja suuri tustka: ja ei meidän Isämme löynnet rawindota. 1 Mos. 41: 54.

12. Mutta koska Jacob kuuli Egyptissä jywä olewan, lähetti hän sinne meidän Isämme ensimmäisen kerran. 1 Mos. 42: 1.

13. Ja koska hän toistamiseen heidän lähetti, tuttin Joseph welsjildänsä: ja Josephin saku tuli Pharaolle tiettäwäxi. 1 Mos. 45: 4, 16.

14. Niin Joseph lähetti ja andoi tuoda Isänsä Jacobin, ja kaiken hänen sukunsa, wiissi sielua kahderattakymmendä. 1 Mos. 46: 6, 27.

15. Ja Jacob ment alas Egyptiin, ja hän kuoli, niin myöskin meidän Isämme. 1 Mos. 49: 33.

16. Ja he wietin Sichemiin, ja pandsin siihen hautaan, jonga Abraham oli Demorin lapsilda rahalla ostanut Sichemiä. 1 Mos. 33: 19. Luku 47: 30. Luku 50: 13. Jos. 24: 32.

17. Mutta koska lupauksen aika lähestyi, josta Jumala oli Abrahamille vaannonut, kasvoi ja enäni kansa Egyptissä, 1 Mos. 13: 16. Luku 15: 5. Luku 22: 17. 2 Mos. 1: 7.

18. Siihenasti kuin toinen Kuningas tuli, joka ei Josephista mitän tiennyt. 2 Mos. 1: 8.

19. Tämä meidän sukuaamme tavallasti juonitteli, ja meni pahasti meidän Isäimme kansa, niin että heidän piti nuoret lapsensa heittämän pois, ettei he olisi saaneet elää. 2 Mos. 1: 10, 11, 22.

20. Siihen aikaan syndyi Moses, ja hän oli Jumalalle otollinen, ja elätettiin kolme kuukautta Isänkä huoneessa. 2 Mos. 2: 2. Hebr. 11: 23.

21. Mutta koska hän heitetty oli ulos, otti Pharaon tytär hänen ja kasvatti igellensä pojaksi. 2 Mos. 2: 3, 5, 7, 10.

22. Ja Moses opetettiin kaikessa Egyptiläisten viisaudessa: ja oli voimallinen sanoissa ja töissä.

23. Mutta koska hän oli neljäkymmenekymmenen ajastajan vanha, joukautui hänen sydämeensä mennä kagomaan veljesjensä Israelin lapsia.

24. Ja kuin hän näki yhdelle vääryttä tehtävän, autti hän händä, ja kosti hänen puoleltaansa, joka vääryttä kärsi, ja löi Egyptin miehen. 2 Mos. 2: 11.

25. Mutta hän luuli veljeinsä sen ymmärtävän, että Jumala hänen katensä kautta oli heille vapauden antava; waan ei he ymmärtäneet.

26. Ja hän tuli toisena päivänä heidän tykönsä, jotka keskenänsä riitelit, ja siovitti heitä, sanoden: rakkaat miehet, te oletta veljexet: miksi te toinen toisellenne vääryttä teette? 2 Mos. 2: 13.

27. Mutta se joka lähimukaisellensa vääryttä teki, lykkäis händä, sanoden: kuka sinun on pannut Väämieheri ja Duomarixi meidän yligemme?

28. Wai tahdotkos sinä minua niin tappa, kuin sinä Egyptiläisen eiläin tapoit?

29. Niin Moses pakeni tämän puhen tähden, ja oli Madian maakuu-

nasa munkalainen, jossa hän luki ja lausua siitti.

30. Ja neljäkymmenekymmenen ajastajan perästä, ilmestyi hänelle SEKraan geli korwessa, Sinain vuorella, ja tulen liekissä. 2 Mos. 3: 2.

31. Mutta kuin Moses sen ihmetteli hän sitä nähtyä: ja tuli meni lähes kagomaan, niin ta SEKraan ääni hänelle:

32. Minä olen sinun Isäis Jumala, ja Isaacin Jumala, ja Jacobin Jumala: Mikses wariisi, eikä tohtinut sinne kagomaan?

33. Ja SEKra sanot hänelle: kengäs jalwoistat; sillä sia, jota sin sot, on pyhä maa.

34. Minä olen nähden nähden sinun kansani tuskat Egyptissä, ja heidän huokauksensa kuullut, ja alas heitä ottamaan ulos: tule tänne, minä lähetan sinun Egyptistä. 2 Mos. 3: 7, 8, 10.

35. Tämän Mozeren, jota he kutsuivat, sanoden: kuka sinun on päämieheri ja Duomarixi? Hän Jumala lähettänyt Väämieheri ja pahtajari Engelin käden kautta, hänelle pensasa ilmestyi.

36. Tämä johdatti heitä Egyptistä, ja teki ihmeitä ja merkkejä Egyptin maassa, ja punaisesa mereä ja korwessa, ja kymmendä ajastaka. 2 Mos. 7: 1, 10. Luku 16: 1, 2.

37. Tämä on se Moses, jota Israelin lapille: SEKra teidän malanne herättä teille teidän tänne yhden Prophetan, minun: jota teidän pitää kuulua. 5 Mos. 18: 15, 18. Ap. 2: 3.

38. Tämä oli seurakunniensa kansa korwessa, joka puhui hänen kansa Sinain vuorella, ja meidän Isäimme kansa. Tämä sai elämänsä heidän meille andajensa: 2 Mos. 3: 12.

39. Jota ei meidän Isäimme kutsut, waan isyksi pois sen kagomaan tykönsä, ja palasit sydämeensä kagomaan Egyptiin:

40. Sanoden Aaronille: miksi Jumalita josta meidän edellämme kutsuisti; sillä eu me tiedä mitä Mozeren

meidän Egyptin maasta toi ulos, apahattunut. 2 Mos. 32: 1.

1. Ja niinä päivinä teit he wa-
1, ja uhraisit epäjumalalle uhria,
ieunnit kätensä töistä.
1 Cor. 10: 7.

2. Niin Jumala käänsi hänsä,
ndoi ylös heidän palvelemaan Tai-
1 sotajoukkoa, niinkuin Prophetain
matuja on kirjoitettu: oletako te
aelin huonesta minulle teurasuhria
:nosauhria tehnet neljänäkymmen-
ajastaikana korwesa?
Jer. 4: 4. Euku 19: 13. Am. 5: 25.

3. Ja te laannoita Molochin ma-
ja teidän Jumalanne Nemphan
tea, joita kuvia te teitte kumar-
me nistä, ja minä tahdon teidän
dä pois edemmä Babelita.

4. Meidän Jillä oli Todistuksen
ja korwesa, niinkuin se oli säätä-
1, joka Moferen kansa puhui, että
en piti sen tekemän sen esikurvan
iän, jenga hän nähnyt oli.
2 Mos. 23: 40. Hebr. 8: 5.

5. Jonga myös meidän Jfämme
han otit, ja weit Josuan kansa
en maahan, josa pakanat asuit,
1a Jumala hävitti meidän Jfäim-
kastvoin edestä, hamaan Dawidin
aan asti; Jos. 3: 14.

16. Joka löysi armon Jumalan ty-
ä, ja anoi että hän olis majan
tännyt Jacobin Jumalalle.
Sam. 7: 2. 1 Kora. 17: 1. Ps. 132: 4, 5.

17. Mutta Salomon rakensi hänelle
men. 1 Kora. 1: 6. Euku 8: 13, 19.

18. Waan se kaikkein ylimmäinen
asu käsillä tehdyisä Templeisä, niin-
n Prophetia sanoo:
1un. 8: 27. Ef. 66: 1. Ap. 17: 24.

49. Tairwas on minun istuimeni,
maa jalkaini astinlauta. Mingä
onen te siis tahdotte minulle raketa,
100 HXra: eli, kuka on minun
esiani?

50. Etkö minun kätteni ole kaikkia
itä tehnyt?

51. Te niiskurit ja ymbärileikkamat-
mat sydäimestä ja korwista, te oletta-
na Pyhää Hengeä vastaan, niinkuin
dän Jfämme, niin myös tekin.

Jer. 6: 10. Euku 9: 25. Hes. 44: 9.

52. Kuka Prophetaisia ei teidän J-
fänne wainoumet? ja he tapoit ne jotka
sen wanhurstan tulemisen ennustit, jon-
ga pettäisit ja murhasat te nyt olitte:
1 Kora. 1: 19: 10. Mart. 23: 29, 31, 32. ...
Ap. 2: 3: 14.

53. Jotka saitte Lain Engelisten ase-
tusten kautta, jota et te pitänet.
2 Mos. 19: 3, 16. Gal. 3: 19.

54. Mutta kosta he nämät kuulit,
käwi se läpi heidän sydämensä, ja ki-
ristelit hampaitansa hänen päällensä.

55. Mutta että hän oli täynnä
Pyhää Hengeä, katsoi hän ylös Tai-
waseen, näki Jumalan kunnian, ja JG-
suxen seisovan Jumalan oikialla kädellä;

56. Ja sanoi: Kato, minä näen
Tairvat awoi, ja ihmisen Bojan seiso-
wan Jumalan oikialla kädellä.

57. Niin he huusit suurella äänellä,
ja tulisit korwiansa, ja kartaisit kaikki
yrimielisesti hänen päällensä;

58. Ja ajoit hänen ulos Kaupun-
gista, ja kiwittit: Ja todistajat panit
waattensa yhden nuorukaisen jalkain
juureen, joka kuguttin Saulus.
Ap. 2: 9: 1. Euku 22: 20.

59. Ja he kiwittit Stephanin, joka
rukoili, ja sanoi: HXra JGsu ota
minun hengeni.

60. Niin hän pani polwillensa, ja
huusi suurella äänellä: HXra, älä
lue heille tätä syndiä. Ja kulu hän
tämän sanonut oli, niin hän nukkui.
Mart. 5: 44. Luc. 6: 27.

S. Luku.

Saulus wainoo Seurakuntaa. Samarian
Kaupunki teke parannuren. Simon
ja Kameripalwelita kastetaan.

Ja Saulus eli myös mielistynyt hä-
nen kuelemaansa. Niin jinä päi-
wänä nousi suuri waino Seurakuntaa
vastaan, joka oli Jerusalemissa: ja ha-
joisit kaikki ympäri Judan ja Sama-
rian maakuntaa, paitsi Apostoleita.
Ap. 2: 22: 20.

2. Ja muutamat Jumalata pelkä-
wäiset miehet korjaisit Stephanin, ja
walitit händä suuresti.

3. Mutta Saulus raateli Seura-
kuntaa, ja käwi huone huoneida, otti
miehet ja waimot ja panetti sangiuteen.
Ap. 2: 22: 4, 19. Euku 26: 10, 11.

4. Ja ne hajonnet waelfit ympärinjä, ja saarnasit Jumalan sanaa.

5. Niin Philippus tuli Samarian Kaupungiin, ja saarnais heille Christuksesta.

6. Mutta Kansa otti waarin yri-mielisesti ja wisuisti Philippuxen sanoista, kuullen ja nähden ne merkit kuin hän teki:

7. Sillä rumat henget läixit ulos monesta, huutain suurella äänellä: Ja monda halwattua ja saattamatoinda paranit.

8. Ja suuri ilo tuli siihen Kaupungiin.

9. Mutta siellä oli yri mies Simon nimellä, joka siinä Kaupungissa ennen noituuxen wirtaa piti, ja oli Samarian Kansan willinnyt, sanoden itsensä olewan jongun suuren.

10. Jota kaikki sekä pienet että suuret kuulit, sanoden: Tämä on Jumalan woima, joka suuri on.

11. Mutta he kuudelit händä miellensä, että hän kauwan aikaa oli heitä noituudellansa willinnyt.

12. Mutta koska he uskoit Philippuxen, joka saarnais Jumalan Waldakunnasta, ja Jesuxen Christuxen nimestä, niin he kastettin sekä miehet että waimot.

13. Niin Simon myös itse usko, ja kuin hän kastettu oli, wiipyi hän Philippuxen tykönä: Ja kuin hän näki ne merkit ja suuret woimalliset työt tapahtuwan, niin hän hämmästy.

14. Mutta koska Apostolit jotka Jerusalemissa olit, kuulit Samarian Jumalan sanan ottanen wastan, lähetit he heidän tygönsä Petarin ja Johanneren.

15. Jotka koska he sinne tulit alas, rukoilit niitten edestä, että he olisit saanet Pyhän Hengen:

16. (Sillä ei hän ollut vielä yh-dengän niitten päälle lafettu alas, waan olit ainostaan HERAN Jesuxen nimeen kastetut.)

17. Niin he panit kätensä heidän päällensä, ja he sait Pyhän Hengen.

18. Mutta koska Simon näki, että Apostolitten kätten päällepanemisen kautta Pyhä Hengi annettin, tarjhi hän heille rahaa,

19. Sanoden: antawat minulle se woima, että krengeä päälle kätteni panen, se saib Pyhän Hengen.

20. Waan Petari sanoi hän sinun rahas olkon sinun kädokotureksa, ettäs Jumalan lunnet rahoilla ostettawan.

21. Ei sinun ole osaa eikä osata tässä sanassa; sillä ei sinun sydäme oika Jumalan edestä.

22. Sentähden tee parattus pahudestas, ja rukoile Jumalata sinun sydämes ajaturet kandeppi annetaisin.

23. Sillä minä näen sinun kätteräsa sapesa, ja wäärden sinu.

24. Niin Simon wastais, ja rukoilkat te HERAA minun edestä ettei mitän näistä, kuin te minun päälleni tulisi.

25. Mutta koska he olit ja puhunet HERAN sanan, he Jerusalemiin, ja saarnasit kangeliumia monesa Samarian.

26. Mutta HERAN ENGELI Philippuxelle, ja sanoi: nouse, ja lounaseen päin, sitä tietä kuin Jerusalemissa menee alas Gazan puolelle, joka kylmillä on.

27. Niin hän nousi ja matkoi kato, yri Ethiopian mies, Drottningin Kandacen woimallinen maripalwelia, joka oli pandu hänen tawaransa päälle, se oli Jerusalemiin rukoilemaan;

28. Ja palais siellä istuen kunniansa, ja luki Esaiata Prophetan.

29. Niin Hengi sanoi Philippukselle: Käy ja mene lähemmä tätä waa-

30. Niin Philippus juoksi kättä, ja kuuli hänen lukewan Prophetata, ja sanoi: ymmärtämitäs luet?

31. Mutta hän sanoi: Kuinka minä taidan ymmärtä, ellei joku minua johdata? Ja hän rukoili Pyhän Hengen, että hän tulis ja istuis kättä kansansa.

32. Mutta se kuin hän Raamattua luki, oli tämä: Hän on niinkuin lammas teurapi talutettu: ja niinkuin siuna kerijänsä edestä on häntä hängän awannut suutansa.

3. Hänen nöyrydesänsä on hänen nionsa otettu pois, mutta kuka taivoo ulos hänen elämänsä pituus? sillä hänen elämänsä otetaan pois ista.

4. Niin Kamaripalwelia vastais lippusta: minä rukoilen sinua, ja keneistä Propheeta näitä puhuu? änsäkkö eli jostakin toisesta?

5. Niin Philippus avais suunsa rupeis tästä kirjoituksesta hänelle namaan Ewangeliumita Jesuksesta.

6. Ja kuin he tiellä waelfit, tulit veden tygö: ja Kamaripalwelia sano: kago, tässä on wesi: mikä estää uasta?

7. Mutta Philippus sanoi: jos kaikessa sydämessä uskot, niin taivoo. Hän vastais, ja sanoi: miuston Jesuksen Christuksen Jumaa Pojari.

8. Niin hän läski seisahda wau: ja he astuit molemmat weteen: Philippus ja Kamaripalwelia: ja hän isti hänen.

9. Mutta kosta he wedeestä astuit, temmais HERran Dengi Philuxen, ja ei Kamaripalwelia händä nähnyt: waan meni iloiten tiesä myöden.

10. Mutta Philippus löyttin Ajo: ja waelsi ymbäri ja saarnais Kaupungissa Ewangeliumia, siihen: kuin hän tuli Cesareaan.

D. Lufu.

alus kääntään. Eneas parattu. Labitha pöshherätetty.

11. Mutta Saulus puskui vielä uhkauria ja murhaa HERran Opetuslapsia, ja meni ylimmäisen Papin istä; Ap. 2. 7. 58. Luku 8. 1, 3. Luku 26: 10. Gal. 1: 13. 1 Tim. 1: 13.

12. Ja anoi hänelä Kirjaa Dastuun Synagogain tygö, että kutka näkösän sen tien miehistä eli wai- ista löydäis, ne hän olis wienyt wotuna Jerusalemiin.

Ap. 2. 22: 5. Luku 26: 12.

13. Mutta kuin hän matkusti, taivoo että hän Damastua lähestyi: äkityhdä leimahti walleus Latwaasta häntä.

Ap. 2. 22: 6.

4. Ja hän langeis maahan, ja kuuli äänen hänelensä sanowan: Saul, Saul, mikis wainot minua?

5. Mutta hän sanoi: kuka sinä olet, Herrä? ja HERra sanoi: Minä olen Jesus, jota sinä wainot: työläs on sinun potkia tutkainda vastan.

6. Niin hän wapiisi, hämmästy, ja sanoi: HERra, mitä minua tahdot tekemään? Ja HERra sanoi hänelle: nouse ja mene Kaupungiin, siellä sinulle sanotan mitä sinun pitää tekemän.

7. Mutta ne miehet, jotka hänen seuransa olit, seisoi hämmästyriä: he kuulit tosin äänen, mutta ei he kettän nähnet. Ap. 2. 22: 9. Luku 26: 13.

8. Niin Saulus nousi maasta, ja ei nähnyt ketän awoimilla silmillä: mutta he talutit händä kädestä ja weli Damastuun.

9. Ja hän oli kolme päivää näkemätä, ja ei syönyt eikä suonut.

10. Niin yri Opetuslapsi oli Damastussa, Ananias nimeldä, jolle HERra sanoi näysä: Anania, hän sanoi: HERra, tässä minä olen.

11. HERra sanoi hänelle: nouse ja mene sille kadulle, joka Diktiari kuyutan, ja kysy Judan huoneja sitä jola Saulus Karfilaiseri kuyutan; sillä kago, hän rukoilee.

12. Ja hän näki näysä yhden miehen nimeldä Ananias, tulewan sisälle ja panewan kätensä hänen päällensä, että hän sais näkynsä jälleen.

13. Niin Ananias vastais: HERra, minä olen kuullut monelta tästä miehestä, kuinga paljon pahaa hän sinun pyhilles on tehnyt Jerusalemissa.

14. Ja hänellä on nykyin walta ylimmäisildä Papellda täällä kiinni sitoa kaikki ne, jotka sinun nimeäs rukoilewat.

15. Niin sanoi HERra hänelle: mene; sillä hän on minulle walittu ase, kantamaan minun nimeäni pakanain, ja Kuningasten, ja Israelin lasten eteen.

16. Sillä minä tahdon hänelle näyt- tä, kuinga paljo hänen pitää karsimán minun nimeni tähden.

17. Niin Ananias meni sinne, ja

tuli huoneeseen jäsälle: ja pani käteensä hänen päällensä, ja sanoi: rakas veljeni Saul; Se HERRa lähetti minun, (JESus joka sinulle ilmestyi tiellä jotas raehit,) että sinä saisit näkys jälleen, ja Pyhällä Hengellä täytetäisiin.

18. Ja hänen silmiensä putoisit kohta niinkuin suomukset, ja hän sai sillä hetkellä näkysä jälleensä: nouxi ja kastettiin.

19. Ja kuin hän otti ruokaa, niin hän vahvistui. Ja Saulus oli muutamat päivät Dpetuslasten kanssa, jotka olit Damaskusa.

20. Ja saarnais kohta Synagogassa Christuseja, että hän on Jumalan Poika.

21. Niin kaikki jotka sen kuulit, hämmästyit ja sanoit: eikö tämä ole se joka kaikkia niitä hävitti Jerusalemissa, jotka sitä niincä rukoilit? Ja tuli myös tänne sitä warten, että hän ne jidottuna wis ylimmäisille Papaille?

Ap. 2. 26: 9, 10, 11.

22. Mutta Saulus tuli aina jalomaksi, ja ajoi Judalaisia talaverin, jotka Damaskusa olit, täydellisesti vahvistain että tämä on Christus.

23. Ja monen päivän perässä, pidit Judalaiset neuvoa keskenensä tapparensa händä.

24. Mutta Saululle ilmoitettiin heidän wäijymisensä. Ja he wartioisit portissa yötä ja päivää tapparensa händä.

2 Cor. 11: 32.

25. Niin Dpetuslapset otit hänen yllä, pääsitt alas ylige maunin, ja lasitt Korissa maahan.

26. Mutta koska Saulus tuli Jerusalemiin, tahdoi hän itseensä anda Dpetuslasten sekaan, mutta he pelkäisitt kaikki händä, eikö uskonet händä Dpetuslapseri.

Gal. 1: 18.

27. Waan Barnabas otti hänen, ja weli Apostolitten tygö, ja jutteli heille kuinga hän tiellä HERRan nähnyt oli, ja että hän oli puhunut hänen kansansa: ja kuinga hän oli rohkaisti Damaskusa JESuren nimestä puhunut.

28. Ja niin hän oli heidän kansansa Jerusalemissa, käwi jäsälle ja

ulos, ja saarnais pellämätä HERRan JESuren nimeen.

29. Hän puhui myös ja lampaan Grekläisiä wastau: mutta ne pöyhändä tappa.

30. Koska welsjet sen ymmärsit, et he weit hänen Cesareaan, ja lähetitt Tarsumiin.

31. Ja niin Seurakunnilla eli ha kaikessa Judeassa, ja Galileassa, ja Samariassa, ja enduit waictain wesen pelwosa, ja täytettiin Pyhän Hengen lohdutusella.

32. Niin tapahtui kohta Petari jolapailaja, että hän myös tuli Pyhän tygö, jotka Lyddassa asuit.

33. Niin hän löysi jekä yhden hein, Enas nimeldä, joka jo kauan ajatalkaa oli wnoessa halwain maannut.

34. Ja Petari sanoi hänelle: Christus Christus sinun paratkoel mi ja tee itse wnoetes: ja hän kohta weli.

35. Ja kaikki Lyddan ja Saman asuwaiset näit hänen, jotka tuli kati tyxi HERRan tygö.

36. Mutta Joppessa oli yksi kati piika, nimeldä Tabitha, joka tulin en niin paljo sanottu kuin megaret, tämä oli täynnä hywistä teoia ja wmuu, kuin hän teki.

37. Niin tapahtui niincä päin, että se sairasti, ja kuoli: jonka teositt ja panit saliin.

38. Ja että Lydda oli läsnä Joppeta, niin Dpetuslapset kuin he Petarin siellä olewan, lähetti tygönsä kaxi miehjä rukoilemaan, että hän wiuuyttelisi heidän tygönsä.

39. Niin Petari nouxi ja tuli dän kansansa: ja kuin hän sinne weit he hänen saliin: Ja hänen päriillänjä seisoiit kaikki lesket, jotka lit ja osotti hänelle niitä hameita wwaatteita kuin Dorcas heille woli, ollesansa heidän kansansa.

40. Mutta koska Petari oli peida kaikki ajanut ulos: lasiti hän pelwileusa, ja rukoili: ja käänsi itse min puoleen, ja sanoi: Tabitha, nouxi ylös: niin se arwais jilmänensä: ja kati hän Petarin näki, nouxi hän jilmalle.

41. Ja

41. Ja hän andoi hänen lättä, ja nji hänen, ja kugui pyhät ja leiket andoi hänen heillen elävänä.

42. Ja se tuli kaikelle Joppelle tietväxi: ja moni uskoi Jerran päälle.

43. Ja tapahtui että hän viivopi yppesa kumvan aikaa Simon Partium tykönä.

10. Luv.

Kornelius saa näyn, kugui Petarin, ja hän saarnaa ja kastaa.

Piire oli Cesareasa vxi mies, nimeldä Kornelius, Sadaupäämies, J-ian joukosta,

2. Jumalainen ja Jumalata pelkäineu kaiken hänen huonensa kampa, ja jalo paljo almua kansalle, ja loili alati Jumalata.

3. Hän näki julkisesti näysä, liki berättä hetkeä päivästä Jumalan igelin tulevan hänen tygönsä, ja saivan hänelle: Korneli.

4. Ja hän kageli hänen päälensä, jästy ja sanoi: Verra, mikä on? In sanoi hänelle: sinun rukoures ja nus ovat tullet muistoon Jumal edesä.

5. Ja nyt läheta michiä Joppeen, anna nonta Simon, joka Petarixi gutan.

6. Hän pitä majaa Simon Partiumilla, jonga huone on meren tykönä: ja janoo jinnulle mitä jinnun pitä tehdä.

7. Ja kuin Engeli, joka Korneliusta hutteli, meni pois, kugui hän kari uen palveliatansa, ja yhden Jumala pelkäväisen sotamiehen, niijstä jota hänen tykönsä olestelit,

8. Ja hän jutteli kaikki nämät niija lähetti ne Joppeen.

9. Toisena päivänä, koska he mat-a olit, ja kaupungita lähestyit, me-Petari vlds katon päälle rufoile-ian, liki kumdetta hetkeä.

10. Ja kulin hän isois, tahdoi hän rruksaa. Mutta koska he hänelle wal-siit, tuli hän horroxiin:

11. Ja näki Taiwan auki, ja tule-n alas tygönsä yhden astian niin-jin jinnun liinaisen neljäldä kummal-

da jdotuu, joka laiskettin alas Tai-waajia maan päälle;

12. Josa oli kaikkinaisia nelijalkai-sia maan eläimitä ja mekillisiä, ja ma-telewaajia, ja Taiwan linduja.

13. Ja vxi ääni tuli hänen tygön-sä: Petari, nouse, tapa ja syö.

14. Petari sanoi: en jinnun Jerr-ra; sillä en ole minä itkänä syönyt mi-tän yhteisiä eli saajaisia.

15. Ja ääni sanoi taas toisen ker-ran hänelle: mitä Jumala on ruy-distanut, älä sinä sano sitä yhteisexi.

16. Ja se tapahtui kolme kertaa: ja astia otettiin jälken vlds Taiwansecn.

17. Ja kuin Petari igellänsä epäili, mikä näky se olisiä kuin hän näki, niin kago, michet jotka lähetetyt olit Kor-nelinxelda, kyselit Simonin huonetta, ja seisoiit oven edesä;

18. Ja kuguit yhden ulos, ja kysyit jos Simon, joka lijalda nimeldä Pe-tarixi kugutan, jellä majaa pidäis.

19. Mutta kuin Petari sitä näkyä ajatteli, sanoi Jengi hänelle: kago, kolme miejää egii jinnua:

20. Nouse jiid, astu alas ja mene ilman epäilemätä heidän kansansa; sillä minä lähetin heidän. M. 2. 15: 7.

21. Niin Petari astui alas miejten tygö, jotka hänen tygönsä Kornelinxel-da lähetetyt olit, ja sanoi: kago, mi-nä se olen jota te egittä: mitä warten te tullet oletta?

22. Mutta he sanoit: Sadaupää-mies Kornelius, hurksas ja Jumalata pelkäväinen mies, jolla on todistus kai-kelda Judan kansalda, on Pohäldä En-gelildä käskyn saanut, että hänen piri jinnu audaman kugua huonesensa, jinnulda janoja kumllarensa.

23. Niin hän kugui heitä sisälle, ja otti heidän majaan. Toisena päivänä meni Petari heidän kansansa, ja muu-tamat meljet Joppeita seurajit myös händä.

24. Ja toisena päivänä tulit he Cesareaan: ja Kornelius odotti heitä, ja eli kugunut kokeen langonsa ja par-hat jstävänä.

25. Mutta koska Petari tuli jifälle, meni Kornelius händä wajian, ja lan-

geis hänen jalkainsa juureen, ja rukoili händä.

26. Mutta Petari nosti händä, ja sanoi: nouse ylös, sillä minä olen myös ihminen.

27. Ja kuin hän oli händä puhutellut, meni hän sisälle, ja löysi monda tullen kokoon.

28. Ja hän sanoi heille: te tiedätte, ettei ole ollut luovallinen Judalaisen olla jonkun muunkalaisen tykönä eli hänen tykönsä mennä: mutta minulle osotti Jumala, etten minä ketän ihmistä yhteisenä eli saastaisena pidäisi:

Joh. 4: 9.

29. Sentähden minä myös epäilemättä tulín, teidän kuyuttu. Niin minä siis teidän kuyon: mitä warten te minua kuyuitta?

30. Ja Kornelius sanoi: minä olen neljä päivää sitten paastonut tähän hetkeen asti, ja rukoilin huonesani yhäderäimellä hetkellä, ja kape, yksi mies seisoí kiisäwisiä waatteisia minun edessäni;

31. Ja sanoi: Korneli, sinun rukoukses on kuultu, ja sinun almus owrat Jumalan edessä muistetut.

32. Niin läheta Joppeen, ja kuyuta Simon, joka Petarixi kuyutan: hän pitää majaa Simon Barckarin huonessa, meren tykönä: se puhuttelee sinua koska hän tulee.

33. Niin minä lähetin kohta sinun tyköös: ja sinä teit hywin ettäs tulit. Ja me olemma siis kaikki nyt Jumalan edessä, kuulemasa kaikkia kuin sinulle on Jumalalta kästetty.

34. Niin Petari awais suunsa, ja sanoi: nyt minä toderi löydän, ettei Jumala kano ihmisen muotoa: 5 Mos. 10: 17. 2 Aika R. 19: 7. Job. 34: 19. Rom. 2: 11. Gal. 2: 6. Eph. 6: 9. Col. 3: 25. 1 Pet. 1: 17.

35. Waan kaikisa kansoisa, joka händä pelkä ja teke wanhurskautta, se on Jumalalle otollinen.

36. Sen sanan, jonka Jumala Israaelin lapsille lähetti, ja julisti rauhan Jesuxen Christuxen kautta: joka kaikkein HERRA on.

37. Te tiedätte sen sanan kuin on tapahtunut ympäri kaiken Judean, ensin alkain Galileasta, sen Rastien jälkeen, josta Johannes saarnais: Luc. 4: 14.

38. Kuinga Jumala oli wodekutt Jesuxen Nazarethistä Pyhäällä kulluella ja waimalla, joka wachy pöytä teki hywää ja parauji kaikki jotta keleldä wairwattin; sillä Jumala oli nen kansansa. Luc. 4: 14.

39. Ja me olemma kaikkein todistajat kuin hän Judean maasta ja ja Jerusalemisa teki: jonka kypöit, ja ripusit pöyhüm.

40. Sen Jumala herätti kolmena päivänä, ja ilmoitti hänen; Ap. 2: 24, 32.

41. Et kaikelle kansalle, waan le, jotta Jumala oli ennen todewalinnut, me jotta söimme ja jahan hänen kansansa, sitte kuin hän kuolluista. Ap. 2: 18: 32.

42. Ja hän käski meitä saarnamaan, ja todistamaan, et on se, joka Jumalalta on saad witten ja kuolluitten Duoma. Ap. 2: 17: 31. Rom. 14: 10. 2 Cor.

43. Hänestä kaikki Prophetatawat, että jokainen kuin uskooppäällensä, pitää hänen nimensä synnit andeksi saaman. Jer. Mich. 7: 18. Matth. 28: 19. Ap. 2: 38.

44. Koska Petari vielä näin hui, langeis Pyhä Dengi kaikkien päälle jotta puhen kuulit.

45. Niin ne uskomaiset ympäri lauxesta, jotka Petarin kansa tulit, hämmästyit, että pakanaingit le Pyhän Dengen lahja wuodesta.

46. Sillä he kuulit heidän tiedehuman, ja Jumalata ylijätämän. wastais Petari: Marc. 16: 7.

47. Taitako joku kieltä näitä, owrat niin Pyhän Dengen saannekin, wedellä kastamasta? Ap. 2: 15 b.

48. Ja hän käski heitä kastaa wan Niineen: niin he rukoilit siellä muutamita päiwä wiipon.

11. Luv.

Petarin edeswastaus; Ewangeliumin nataan. Opetuslapsia ruwetogaan maan Christityri. Agabus.

Mutta Apostolit ja weljet josta deasa olit, kuulit että Jumalan sanan otit wastaan.

2. Ja kuin Petari tuli ylös Jerusalemiin, riitelit ne hänen kansansa, ja ympärileikkauksesta olit,

3. Sanoden: Sinä olet mennyt nliemiesten tykö, joilla einahta on, ja heidän kansansa.

4. Niin Petari rupeis heille järänsä luettelemaan, sanoden:

5. Minä olin Joppen kaupungissa ouzisa: ja tulin horroxiin, ja näsin en näyn, yhden astian tulewan a, niinkuin suuren liinaisen neljäldä malda lastetun alas Tairaasta, jota tuli juuri minun tyköni.

Ap. 2. 10: 10, 11.

6. Kuin minä kagoi sen päälle, äisin minä, ja näsin maan neljälaisia eläimitä, ja petoja, ja mateastia, ja Taiwan linduja.

7. Mutta minä kuulin äänen mieleni sanovan: Petari, nouse, tapa syd.

8. Mutta minä sanoin: en sulingan Ara: sillä ei ole mitän yhteistä elitäistä minun suhuni kofkan tullut.

9. Mutta ääni vastais minua toikerran Tairaasta: mitä Jumala puhdistanut, älä sinä sano yhteisei.

10. Ja se tapahtui kolmasti, ja wietas kaitki ylös Tairaaseen.

11. Ja kago, kolme miestä seisoi sen huonen edesä, jofa minä oijofa Cesareaista olit minun perääähetetyt.

12. Mutta hengi käski minun epäitä mennä heidän kansansa: ja iät kuusi welfeä seuraisit myds mi, ja me menimmä sen miehen huoen.

13. Ja hän jutteli meille, kuinga oli Eugelin nähnyt huonesama wan ja sanowan hänelle: lähettäjä Joppeen, ja auna nouta Si, jofa Petariyi kugutan.

Ap. 2. 10: 3.

14. Hän on sanowa sinulle ne sanat, n kautta sinä autuaxi tulet, ja ki sinun huones.

15. Mutta kofa minä rupeisin puiaan, langois Pyhä Hengi heidän lensä niinkuin hän alusa meidän päällemme langois.

Ap. 2. 2: 4. Luka 19: 6.

16. Niin minä muistin sen HERRan sanan, kuin hän sanonut oli: Johannes tojin kasti wedellä, mutta te kaitetan Pyhällä Hengellä.

Matth. 3: 11. Marc. 1: 8. Luc. 3: 16. Joh. 1: 26. Ap. 2: 1: 5. Luka 19: 4.

17. Että nyt Jumala yhdenkaltaisen lahjan heille andoi kuin meillekin jofa HERRan Jesuren Christuren päälle uskoimma: mitkästä minä olisin, jofa woisin kieltä Jumalata?

18. Kofa he nämät kuulit, waikenit he ja kunnioitit Jumalata, sanoden: niin on siis Jumala andanut pakanoillekin pääändymyren elämähän.

19. Ja ne jofa siitä wainosta hajoimet olit, kuin Stephanin tähden tapahtui, waelfit ymbäri hamaan Pheiciaan ja Cypriin ja Antiochiaan asti, eikä kellenän sitä sanaa puhunut, waan ainoasta Judalaifille.

Ap. 2. 8: 1.

20. Ja oli muutamita miehiä heidän seafansa Cypristä ja Kyrenestä: kofa ne tulit Antiochiaan, puhuit he Grekiläifille, ja saarnasit Ewangeliunia HERRasta Jesuresta.

21. Ja HERRan käsi oli heidän kansansa: ja suuri joukko usoi ja käännyi HERRan tykö.

22. Niin tämä sanoma heistä tuli Seurakunnan korwille, jofa Jerusalemissa oli, ja he lähetit Barnaban Antiochiaan.

23. Kofa hän sinne tuli, ja näki Jumalan armon, ihajui hän, ja neuwoi kaitkia wahwalla sydämellä HERRasa pysymään:

24. Sillä hän oli jalo mies, ja täynänsä Pyhää Hengeä ja uskoa, ja suuri joukko kansaa enäni HERRalle.

25. Niin Barnabas meni Tarssiin Saulusta ehimään: ja kuin hän löysi hänen, toi hän hänen Antiochiaan.

26. Ja tapahtui että he koto ajastajan kokoumuut Seurakunnasa, ja oipetit paljo kansaa: ja Dpetuslapsia ruwettiin ensin Antiochiaasa Christityri kugumaan.

27. Ja niinä päiwinä tuli Propheetaita Jerusalemissa Antiochiaan.

28. Ja yri heistä Agabus nimeldä, nousi ja ilmoitti heille Hengen kautta, kaitkeen mailmaan suuren näjän tule-

ivan: joka myöds Claudius Keisarin alla tapahtui. Ap. 2. 21. 10.

29. Mutta Opetuslapset jääsit jostakin lähettä, kuin kullakin waraa oli, niitten weljein awuri kuin Judeasa asuit: Rom. 15: 25. 1 Cor. 16: 1.

30. Niinkuin he teitkin, ja lähetit Wanhinmille Barnaban ja Sauluxen lähtien kautta. Ap. 2. 12: 25.

12. Luku.

Jacob tapetaan miekalla. Engeli päästää Petarin tornista. Herodes syöään maadoilta ja luolee.

Mutta sillä ajalla otti kuningas Herodes muutamita Seurakunnasta kiinni, waiwatayensa.

2. Ja meitäis Jacobin Johanneksen weljen miekalla.

3. Ja kuin hän näki seu Judalaisille kelpawan, pyysi hän myöds Petarita käyttä: (ja se oli makianlehdän päiwänä.)

4. Jonga hän myöds käytti, ja pani fanginteon, ja andoi häneä neljän sotamiesten neljänmehen haltuun wartioita händä: ja ajatteli hänen pääsiäiseu jälkeen ajetta Kansan eteen.

5. Niin Petari pidettiin tornissa: mutta Seurakunnasa tapahuit rukoukset hartahasti hänen edestänsä Jummalan tygd.

6. Ja kuin Herodes tahtoi hänen oita edes, makais Petari sinä yönä kahden sotamiehen waihellalla, sidottuna kairilla kahleilla, ja wartiat owen edessä wartioitit tornia.

7. Ja kato, HERRAN Engeli seisoi hänen tygdänsä, ja kirkkaukset paisti huonea: lykkäis Petarita kylkeen, heittäi hänen, ja sanoit: nouste nopyasti. Ja kahlet puuoiut hänen käytsänsä.

8. Niin Engeli sanoi hänelle: irtauusta ja leugita jinnis. Ja hän teki niin. Ja hän sanoi vielä hänelle: pue iges waatteitit, ja seura minua.

9. Ja hän meni ulos, ja seurais händä, eikä tiennyt toderi kuin Engeliä tehtin: waan luuli näyn näkewänsä.

10. Mutta kuin he menit ensimmäisen ja toisen wartion läptke, ja tulit

raitaiseen porttiin, joka wie kamun giin, niin se aukesi heille igesä: ja he menit siitä ulos, täyden kätatua myöden, ja kopta erkani Engeliä hänestä.

11. Ja kuin Petari tauntui sellensä, sanoi hän: nyt minä totustiedän, että HERRA on Engeliä lähettänyt, ja minun Heroderen läpäästännyt, ja kaikesta Indan Kätatoudesta.

12. Ja kuin hän tätä ajatteli, tuli hän Marian, Johanneksen huonen tygd, joka Markuxeri kutsui, joka monda oli kofsa, ja rukoilit.

13. Mutta koska Petari perhe oneen keltutti, tuli piika, ja ilmoitella, kuulutelemaan.

14. Ja kuin hän Petarin tauntui, ei hän onen ilen lähden kummitkan, waan juori sisälle ja kätat heille Petarin perheuan edessä kelt.

15. Niin he sanoit hänelle: kätat hullu? waan hän sanoi toderi on olewan. Niin he sanoit: se on Engeliä.

16. Mutta Petari keltutti kätat. Koska he arwosit, niin kätat hänen ja hämmästyit.

17. Mutta hän wiittäis kätat heittäi waikenemaan, ja jutteli kuningas HERRA oli hänen kätat johdattanut ulos: ja sanoi: ilon näitä Jacobille ja weljille. Ja ulos ja meni toiseen paikkaan.

18. Mutta koska päiwä tuli, sotamiehillä ollut wöshin kätat, Petari tullut oli.

19. Ja kuin Herodes piti hänen peräsänsä, eikä händä kätat andoi hän wartiat turtia ja kätat rangaita. Ja meni Indasta, kätat fareaan, ja wöshyi siellä.

20. Ja Herodes oli wöshöy kätat roun ja Sidon'n awuraisille: mutta kätat lit yrtmielisesti hänen tygdensä, ja kuningan Kamaripahelian Diakonia, ja anoit rauhaa: sillä heidän wöshöy dansa sat kuningan maanjä kätat.

21. Mutta määrätty päiwä Herodes pnetettu kätat kätat teisa, istuen duomiciänuumissa, ja kätat puhkan heidän tygdensä.

22. Mutta Kansä huusi: Jumalan ni, ja ei ihmisen.

23. Ja HETran Engeli löi kohta nää, ettei hän kunniaata Jumalalle danut. Ja hän syötiin madoilda, ja doi hengenjä.

24. Mutta Jumalan sana kasvoi enäni. Et. 55: 11. Ap. 2. 6: 7. Luku 19: 20. Kot 12: 6.

25. Mutta Barnabas ja Saulus laisit Jerusalemišta, koska he olit lueluren päättänet, ja otit Johannen kansansa, joka myöš Marklureyi huetiit. Ap. 2. 6: 1. Luku 11: 29, 30.

13. Luv.

Pawali opettaa valanoita, läittää Sergiuren ja saarnaa Antiochiaša.

1. Mutta Antiochian Seurakunnasa oli muutamita Prophetaita ja opetta, Barnabas ja Simeon, joka Miriti kuguttin, ja Lucius Kyreneus, Manahen, joka Herodes Tetrarchan nsa kaswatettu oli, ja Saulus.

2. Koska siis nämät HETraa palait ja paastioisit, sanoi Pyhä Hengi: ottaakat minulle Barnabas ja Saulus, siihen työhön kuin minä heidän en kugunut. Ap. 2. 9: 15. Luku 14: 26. Rom. 1: 1. Gal. 1: 15. Eph. 3: 8. 1 Tim. 2: 7. 2 Tim. 1: 11.

3. Ja kuin he olit paastionet ja ruuillet, ja kätensä heidän päällensä innet, pääksti he heidän menemään. Ap. 2. 6: 6. Luku 8: 17.

4. Ja kuin he Pyhäldä Hengeldä hetenyt olit, menit he Seleuciaan, ja arjehdit sielä Cypriin.

5. Ja kuin he Salaminasa olit, ilpitiit he Jumalan sanan Judalaisten synagogiša: ja heillä oli myöš Soimnes palveliana.

6. Ja kuin he sen luodon läpihe matkustanet olit, hamaan Paphoon asti, hjiit he yhden welhou wäärän Prophetan Judalaisen, jonga nimi oli Barjesu. Ap. 2. 8: 9.

7. Joka oli. Maanherran Sergius katurun, sen toimellisen miehen kansa. Se kugui Barnaban ja Sauluren työnsä, ja halais kuulla Jumalan sanaa.

8. Mutta heitä waistan seisoi Elisäas se welho (sillä niin tulkitan hä-

nen nimensä) ja pyysi käändä Maanherraa pois uskošta.

9. Mutta Saulus, (joka myöš Paivalixi kugutan,) oli täynnä Pyhää Hengä, kagoi hänen päällensä,

10. Ja sanoi: o sinä Perkelen poika, täysi laitkea wilpiä ja petošta, ja laitken wanhurskauden wihamies, et sinä latta wäändelemästä HETran oikeita teitä.

11. Ja nyt kago, HETran käsi on sinun päälläš: ja sinun pitä sekiana oleman, ja ei näkemän aurinkota hetkešä aikaa. Ja hänen päällensä langeis kohta sengerš ja pimeyš: ja hän kdoi ymbäri egein lula händä lädešä tälutais.

12. Koska Maanherra näki mitä tapahtui, uskoi hän ja ihuetteli HETran opetušta.

13. Mutta koska Pawali, ja ne jotka hänen kansansa olit, Paphošta purjehdit, tulit he Pamphilian Bergeen; mutta Johannes erkani heistä, ja palait Jerusalemiin. Ap. 2. 15: 38.

14. Mutta he waelšit Bergeestä ja tulit Antiochiaan, Bissidian maakundaan, ja menit Sabbathina Synagogaan, ja istuit.

15. Ja sitte kuin Laki ja Prophetat olit luetut, lähetit Synagogan Päämiehet heidän työnsä, sanoden: miehet, rakkat weljet, ongo teillä mitän Kansaa nentwomista, niin sanokat.

16. Niin Pawali nousi ja wilittais kädellänšä heitä waikenemaan, ja sanoi: Israelin miehet, ja jotka Jumalata pelkätte, kuulkat: Ap. 2. 12: 17. Luku 19: 33. Luku 21: 40.

17. Tämän Kansan Israelin Jumala, walixi meidän Isämme, ja korotti tämän Kansan, muukalaisna ollesä Egyptin maalla, ja toi heidän sielä ulos korkialla käsiwarrella.

2 Mos. 1: 1. Luku 6: 6. Luku 12: 31, 36. Luku 13: 14.

18. Ja kärkei heidän tapojansa korwesa, lähes neljäkymmendä ajastaikaa. 2 Mos. 16: 8. 4 Mos. 14: 34. Pf. 95: 10.

19. Ja peräti kadotti Caanan maalla seikemän Kansaa, ja arwalla jakoi heille niitten maan. Jos. 14: 1, 2. 5 Mos. 7: 1.

20. Ja sitte lähes neljää sataa ja viisikymmeniä ajastaikaa andoi hän heille Duomarit, Samuel Prophetaseen asti. Duom. 2: 16. Euku 3: 9.

21. Ja he pyysit sitte kuningasta, ja Jumala andoi heille Saulin, Kijin pojan, yhden miehen Ben-Jaminin sugusta, neljäkymmeneksi vuodeksi.

1 Sam. 8: 5. Euku 9: 15. Euku 10: 1. Ps. 13: 11.

22. Ja kuin hän oli sen pannut pois, herätti hän Davidin heidän kuningarensa: joista hän myöds todisti, ja sanoi: Minä löysin Davidin Jessen pojan, miehen minun sydämeni jälkeen, joka on kaikki minun tahtoni tekewä.

1 Sam. 13: 14. Euku 15: 28. Euku 16: 1. Ps. 89: 21.

23. Tämän siemenestä on Jumala luparensa perään, herättänyt Jesuxen Israelille Wapastajaksi;

2 Sam. 7: 12. Ps. 132: 11. Ef. 1: 1. Jer. 23: 5. Ps. 34: 23. Marth. 1: 1, 21.

24. Niinkuin Johannes saarnais hänen tulemisensa edellä kaikelle Israelin kansalle, parannuksen kastetta.

Mat. 3: 1. Marth. 3: 1, 2. Marc. 1: 2, 4. Luc. 3: 3. Joh. 1: 23.

25. Mutta koska Johannes juorun täyttänyt oli, sanoi hän: Kenengä te luuletta minun olewan? en minä se ole, mutta kago, hän tulee minun jälkeeni, jonka kengä en minä ole keuollinen jalvoista riisumaan.

Marth. 3: 11. Marc. 1: 7. Luc. 3: 16. Joh. 1: 20, 26, 27.

26. Miehiet, rakkat weljet, Abrahamin sugun lapsiet, ja jotka teissä owat Jumalata pelkäväiset, teille on tämän autuuden sana lähetetty.

Marth. 10: 6. Ap. 2: 3: 26.

27. Sillä Jerusalemin asuwalset ja heidän ylimmäisensä, ettei he tätä tunnedenet, owat he myöds Prophetain äänet, joita kunakin Sabbathina luetaan, duomitesansa täyttänet.

Ap. 2: 3: 17. Euku 15: 21. 1 Cor. 2: 8. 1 Tim. 1: 13.

28. Ja vaikka ei he yhtän kuoleman syytä löynnet, anoit he kuitengin Pilatuxelta että hän piti tapettaman.

Marth. 27: 20. Marc. 15: 11. Luc. 23: 18. Joh. 19: 6.

29. Ja kuin he kaikki olit täyttänet, niitä häneistä kirjoitettui oli, otit he hänen puun päädä, ja panit hautaan.

Marth. 27: 59. Marc. 15: 46. Luc. 23: 53. Joh. 19: 38.

30. Mutta Jumala herätti hänen kuolluista.

Ap. 2: 24, 32.

31. Ja hän on miildä nähty meidän päimää, jotka hänen kansansa läileasta Jerusalemiin olit menneet, jotka owat hänen todistajansa kaudeksi.

Marth. 28: 16. Marc. 16: 7. Luc. 24: 36. Joh. 20: 19. Euku 21: 14. Ap. 2: 1: 3. 1 Cor. 15: 3, 6.

32. Ja me ilmoitamme myöds sen lupayen, kuin Jille lunattin, Jumala on sen meille heidän lapsien täyttänyt, herättäin Jesuxen;

1 Mos. 3: 15. Euku 22: 18. Euku 26: 4. 49: 10. 5 Mos. 18: 15, 18. Ef. 4: 2. Euku 9: 5. Jer. 33: 14. Dan. 9: 24, 26.

33. Niinkuin toisesa Psalmissa soitettu on: Sinä olet minun Perhänänä minä sinun synnyin.

Ps. 2: 7. Hebr. 1: 5. Euku 5: 5.

34. Mutta siitä että hän kuolluista herätti, eikä silleen meidän meluxeen, sanoi hän näin: Minä annan teille anda ne lujat Davidin Ef. 55: 3.

35. Sentähden hän myöds sanosessa paikassa: et sinä salli sinun Perhänän turmelusta näkewän.

Ps. 16: 9. Ap. 2: 27.

36. Sillä David koska hän elänsä oli Jumalan tahtoa palomuttui, ja pandin Jfäinsä turmelusta näki turmelluxen.

1 Sam. 8: 2: 29. Ap. 2: 2: 29.

37. Mutta se, jonka Jumala herätti, ei ole nähnyt turmelusta.

38. Sentähden olkon teille tiedä miehiet, rakkat weljet: että teidän kautta ilmoitetan syndein andannus.

Luc. 24: 47. 1 Joh. 2: 2: 29.

39. Ja kaikissa niissä joissa woinet Moseren Lain kautta wapaaksi tulla, tämän kautta jotain usko tulee wanhuraksi.

1 Tim. 2: 4. Gal. 2: 16. Hebr. 2: 14.

40. Kagogat siis, ettei teidän kullenne se tule kuin Prophetain sanottu on:

41. Kagogat te ylönkagogat, ja te metelät ja hukkutat; sillä minä näen yhden työn teidän aikaranne, jota ei teidän pida uskomon, jos sanois teille.

Ef. 28: 14. Gal. 3: 12.

42. Koska: Judalaiset Synagoga-

it, rukoilit pakanat että Sabbathin
Lisä heille niitä sanoja puhutaisiin.

43. Ja koska Synagogan joukko
ani, seurais Barvalita ja Barnabaſta
nda Judalaiſta, ja myös monda Ju-
lſta uutta Judalaiſta, jotka heille
huit, ja heitä neuvoit Jumalan ar-
ſa pyymään.

44. Mutta ſitte lähimmäiſnä lepo-
ivänä kokounnui lähes kaikki Kau-
ngi Jumalan ſanaa kuulemaan.

45. Koſta Judalaiſet näit Kanſan,
tettiin he katendesta, ja ſanoit waſ-
t niitä kuin Barwalilda ſanottin, ſa-
den waſtan ja pilkaten.

46. Niin Barwali ja Barnabas pu-
it rohkiaſti, ja ſanoit: Teille piti en-
Jumalan ſanaa puhuttaman: waan
ä te ſen hylſätte, ja luetta ipenne
hdottomaxi iſankalkkiſen elämään,
po, niin me käännämme meitämme
lanain tygö. 5 Moſ. 2: 21. Ef. 55: 5.
Marc. 8: 12. Luka 10: 6. Luka 21: 43.
lp. 7: 3: 25, 26. Luka 18: 6. Rom. 10: 19.

47. Sillä niin on HCRra meitä
Teuyt: Minä panin ſiun pakanain
lkeudeyi, ettäſ oliijt autunſ, maan
riin aſti. Ef. 42: 6. Luka 49: 6.
Luk. 2: 32.

48. Ja kuin pakanat ſen kuulit,
tgit he, ja kunnioitit HCRran ſa-
a: ja niin monda uſtoi kuin iſan-
ikkiiſen elämään ſaätty oli.

49. Ja HCRran ſana lewitettin
ikkeen ſiſhen maakundaan.

50. Mutta Judalaiſet ylltyit juma-
ia ja kunnialliſia waimoſa, niin myös
upungin ylimmäiſiä, ja kehottit wai-
n Barwalita ja Barnabaſta waſtan:
he ſyſäiſit heidän uloſ maan ääriſ-
aſä. 2 Tim. 3: 11.

51. Mutta he pudiiſit tomuy jal-
niſtanſa heidän päälſenſä, ja tulit
lontoon. Marc. 10: 14. Marc. 6: 41
Luc. 9: 5. Ap. 7: 18: 6.

52. Niin Dpetuſlapſet täytettin ilolla
Pyhällä Hengellä.

14. LUKU.

wali Ikoniaſa, Eſtrafa, Antiochiaſa, ic.
Niin Ikoniaſa tapahtui, että he wa-
nä menit ſikälle Judalaiſten Sy-
gogaan, ja niin puhuit, että ſauri

joukko uſtoi Judalaiſiſta ja Grekiläi-
ſiſä.

2. Mutta uſtomattomat Judalaiſet
ylltyit ja pahoitit pakanain ſielut welſiä
waſtan.

3. Niin he olit ſiellä kauwan aikaa,
ja puhuit rohkiaſti HCRraſa, joka an-
doi tediſtuyen hänen armonſa ſanoihin,
ja andoi merkit ja ihmet heidän lätten-
ſä kautta tapahtua. Marc. 16: 20.
Ap. 7: 19: 11. Hebr. 2: 4.

4. Niin ſen Kaupungin wäki erkani;
muutamat pidit Judalaiſien kanſa, ja
muutamat Apojiolitien kanſa.

5. Koſta ſiis pakanoilta ja Juda-
laiſilda kapina nouſi, ynnä heidän Vää-
miehenſä kanſa, pilkkamaan ja kiwit-
tämään heitä; 2 Tim. 3: 11.

6. Ja kuin he ſen ymmärſit,
pakenit he Eſtaonian Kaupungeihin
Eſtraraan ja Derbeniin, ja ympäri
ſitä lähimaakundaa: Marc. 10: 23.

7. Ja ſaarnaiſit niitä Ewangeliiu-
mita.

8. Ja yri mies Eſtrafa ſairas jal-
woiſta iſtui, rampa hamasta äitiniſä
kohduſta, jola ei ikänäniſä ollut käynyt.

9. Tämä kuuli Barwalin puhuman:
ja kuin hän kagahti hänen päälſenſä,
ja näki hänellä uſton olewan terweri
tulla,

10. Sanoi hän ſunrella äänellä:
ojenna ſiunſ jalkaiſ päälle. Ja hän
larkaiſ ylöſ ja käwi. Ef. 35: 6.

11. Koſta Kanſa ſen näki, mitä
Barwali tehnyt oli, kerotit he äänenſä
Eſtaonian kielellä ſanoden: jumalat o-
wat ihmiiſten habmolla alaſ meidän
tygömmhe tullet. Ap. 7: 28: 6.

12. Ja he knguit Barnaban Ju-
piteriri, ja Barwalin Merkuriuxeri;
ſillä hän oli ſananiſaattaja.

13. Ja Jupiterin Pappi jola hei-
dän Kaupunginſa edeſä oli, toi Härkiä
ja Seppelitä oven eteen, ja tahdoi
punä Kaupungin wäen kanſa uhrata.

14. Koſta Apojiolit Barnabas ja
Barwali ſen kuulit, renväiſit he waat-
tenſa ja larkaiſit Kanſan ſekaan, hu-
tain, Marc. 26: 65.

15. Ja ſanoden: Mitähet, miyi te
tätä teette? me olemme myös ihmiiſet,

niin puurtavaiset kuin telin. Ja me saarnauimme teille Ewangeliumia, että te teitänne näistä turhista käännäsitte elämän Jumalan työssä, joka teki Taimaan, ja maan, ja meren, ja kaikki mitä niissä on: 1 Mos. 1: 1. Ps. 33: 6. Ps. 146: 6. Ap. 2: 10: 26. Tim. 2: 14: 7.

16. Joka endiisillä aivoilla andoi kaikki pakanat waelta omilla teillensä; Ps. 81: 13. Ap. 2: 17: 30.

17. Waikka ei hän isiansä andanut olla ilman todistusta, tehden hywää, andain meille Taimaasta saten ja heidelmälliset ajat, täyttain meidän sydämämme ruolla ja ilolla. Ps. 104: 27, 28.

18. Ja kuin he näitä sanoit: sait he kansan tuskalla hillitysi, ettei he heille uhraunet.

19. Niin jünne myös tuli muutamia Judalaisia Antiochiaista ja Ikonuista, ja kuin he Kanian olit saattaneet Pawalita kiwittämään, riepoitit he hänen ulos Kaupungista, ja luulit hänen kuollexi. 2 Cor. 11: 25.

20. Mutta koska Opetuslapset häneen ympärillänsä seisot, nousi hän ja meni Kaupungihin: ja waelsi toisena päivänä Barnaban kanssa Derbeniin. 2 Tim. 3: 11.

21. Ja kuin he olit saarnannet siinä Kaupungissa Ewangeliumia, ja monda opettanet, palasit he Ephyraan ja Ikonioon, ja Antiochiaan:

22. Wahwistain Opetuslasten sieluja, ja neuvoit heitä uskosa pyssymään, (sanoden) että meidän pitä monen waiwan kautta Jumalan waldakundaan tuleman sisälle. March. 10: 38. Ap. 2: 11: 25. Luka 13: 43. Rom. 8: 17. 2 Tim. 3: 12.

23. Ja kuin he olit walinnut wanhimmat jokatulle Seurakunnalle, ja rukouillet ja paastonnet, amoit he heidän sen Herran halvuun, jonsa päätelä he uskot. Ap. 2: 1: 23. Tit. 1: 5.

24. Ja he waelsit läptse Bissidiaan ja tulit Pamphiliassa: Ap. 2: 13: 13.

25. Ja kuin he olit saarnannet fannaa Pergessä, menit he alas Attaliata päin.

26. Ja purjehdit siellä Antiochiaan, josa he olit Jumalan armon halduun

annetut, jühen työssä kuin he tein: tanet olit. Ap. 2: 13: 2, 3.

27. Mutta kuin he jünne tulit Seurakunnan kokouit, ilmoitit he, kuga paljo Jumala oli heidän laulutehnyt; ja pakanaille uskon wainnut. Ap. 2: 15-4. 1 Cor. 2: 2 Cor. 2: 12.

28. Ja he wiiwoit siellä Dylasteu kansa hetten aikaa.

15. Luv.

Apostolit pitäwät kokouksa Jerusalemassa Pawali ja Barnabas erkanemasta toinen toisensa.

Ja muutamat tulit alas Judasta opetit welsjät: ettei teitä wilekata Moosujen tawan jälkensä: et te taida autuayi tulla. 1 Mos. 17: 10. 3 Mos. 12: 3. Gal. 2: 1.

2. Koska siis kapina nousi, ollut wäihin kampaas Pawali ja Barnaballa heitä wastan: jättäwät että Pawali ja Barnabas, ja muutamia muita heistä, piti menemään postolittien ja wanhimpiain työssä Jerusalemiin, tämän kysymyksen kättä. Gal. 2: 1.

3. Ja he saatettiin Seurakuntaan ja waelsit Phenician ja Samarian piise, julistain pakanain kääntymään, ja saattit suuren ilon kaikille wäestölle.

4. Koska he tulit Jerusalemattiin he wastan Seurakunnalle ja postoleilda ja wanhimmilda, ja ilmoitit kuinga suuria töitä Jumaladän kansauja tehnyt oli.

5. Niin nousit muutamat seustien lahkokunnasta, jotta ne tulit, sanoden: että he piit wäestö kattaman ja kästettämän Moosujen kättä.

6. Niin Apostolit ja wanhimmat tulit kokoon, tätä yubetta tulkittain.

7. Mutta koska jünne kampaas tulit oli, nousi Petari, ja jättäwät miehet, rakkat welsjet, te tiedäwät Jumala kampaas ennen tätä aikaa: siä meidän sealamme, että pakanat ti miinn suuri kausa Ewangeliumin sanan kulleman ja uskomman. Ap. 2: 10: 20. Luka 11: 13: 12: 1.

8. Ja Jumala sydämen wäestö

heille, ja andoi heille Pyhän Hen-
 sinkuin meillem: 1. Mita R. 28. 9.
 Lu. 29: 17. Of. 7: 10. Jer. 11: 20.
 Esa. 17: 10. Ap. 2: 10: 45.

Ja ei tehnyt yhtään eroitusta mei-
 sän heidän välillänsä, puhdistain
 a heidän sydämensä.

Ap. 2: 10: 43. 1 Cor. 1: 2.

Wixi te siis nyt kiussatte Ju-
 ta, että te tahdotte Opetuslasten
 an paina sen iotta, jota ei meidän
 une, engä me woinet lanta?

Marb. 23: 4. Luc. 11: 48.

Waan me uskonna HERRan
 uyen Christuren armon kautta
 api tulewamme niinkuin hekin.

1. Tim. 4: 3. Eph. 2: 4, 8. Tit. 3: 4.

Ja kaikki joukko waimeni, ja
 deli Barnabaista ja Baralita, jot-
 uttelit, kuinga suuret merkit ja
 t oli Jumala heidän kauttansa
 noisa tehnyt.

Waan jitte kuin he waimenit, waf-
 Jacobus, ja sano: miehet rakkat
 t, kuulkat minua:

Simeon jutteli kuinga Jumala
 on epiinyt omistajensa yhtä Ra-
 hänein nimellensä pakanoissa.

Ap. 2: 10: 35.

Ja tämän kansa Prophetain
 t pitävät yhtä, niinkuin kirjoitet-
 u:

Senjälkeen tahdon minä pala-
 sa Dawidun kaatumen majan jälken
 ja hänen veikänsä paikata, ja
 ojeta ylös: Am 9: 11, 12.

Etä ne jotka ihmisissä säänet
 t, pitää HERRan perään kysymän,
 myös kaikki pakanat, joisa minun
 eni arxhnuttu on, sanoo HERRa,
 nämät kaikki teke.

8. Jumalalle owat kaikki hänen
 nsä tietävät mailman alusta.

9. Sentähden minä päättän, etten
 niitä häirityisi jotka pakanoista Ju-
 an rygd kääntyvät:

10. Waan kirjoitainnima heidän ty-
 sä, että he wälitäisep epäjumalain
 staistutta, ja salawotteutta, ja lä-
 rnytyä ja werta.

1. Mof. 9: 4.
 1. Kor. 5: 12. Luca. 17: 14. 5. Tim. 12: 23.
 1. Kor. 8: 1. Esa. 40: 14, 20, 21. 1. Thes. 4: 3.

21. Sillä Moysesella on muusaiselba
 aigeja Raupungissa niitä kuin hämbä

soarnawat, kysä se joka Sabbathina
 Synagogassa luetan.

Res. 8: 1.

Ap. 2: 13: 27.

22. Silloin kelpais Apostoleille ja
 wanhimuille, koko Seurakunnan kans-
 sa, walita heistänsä miehiä ja Antio-
 chiaan lähettä, Pawalin ja Barnaban
 kansa: nimittäin, Judau, joka kuyut-
 tiin Barsabas, ja Silau, yhimmäiset
 miehet welsesten seasa:

23. Ja kirjoitit heidän kätensä
 kautta, sillä tavalla: Me Apostolit
 ja Wanhimmat, ja Welsjet, toivotam-
 me niille welsille, jotka pakanoista An-
 tiochiaa ja Syriaa ja Galiciaa owat,
 terweyttä!

24. Etä me olemma kuulleet, kuin-
 ga minutamat meidä lähtenet, owat
 teitä opillansa exytänet, ja teidän sie-
 lujanne wanwauwet, sanoden: teidän
 piä isenne andaman ympärileikata, ja
 Pain pitämän: joille en me ole lähtenet:
 Gal. 2: 4. 1. Job. 2: 19.

25. Niin kelpais meille yriemielisesti
 kokouneille walita miehiä ja teidän
 tygöine lähettä, meidän rakkain Bar-
 nabau ja Pawalin kansa,

26. Joika miehet owat heidän sie-
 lunsä meidän HERRanune Jesuren
 Christuren nimen tähden altixi andanet.

27. Niin me olemma lähettänet Ju-
 dan ja Silau, jotka myös seu suusa-
 nalla teille ilmoittawat.

28. Sillä niin kelpais Pyhälle Den-
 gelle ja meille, ettei yhtään enämpätä
 raskautta piä teidän päälleüne panda-
 mau, kuin nämät tarwelliget:

29. Etä te wältätte epäjumalaitten
 uhria, ja werta, ja läkähtynyttä, ja
 salawotteutta: jos te niitä wäldätte,
 niin te teette hywiin. Olkat hywäsi!
 Ap. 2: 16: 4. Luca. 21: 25.

30. Koska he siis olit lähtenet, tus-
 lit he Antiochiaan: ja kotoisit Raupan
 paljouden, ja annoit heille Airjan.

31. Kuin he sen olit lusetet, ihaf-
 tuit he siitä lobduwteya.

32. Mutta Judas ja Silas, että
 hekin olit Prophetat, neuwoit monilla
 sanoilla welsjää, ja wahwistit heitä.

33. Ja kuin he niellä hetken aikaa
 woiwuit, lähesettin he welsjiltä jälken
 rauhassa Apostolaitten rygd.

34. Niin Silan kelpais siellä olla.

35. Mutta Pawali ja Barnabas viinvoitit Antiokiafa opettamasa ja ilmoittamasa HETran sanaa monen muun kansa.

36. Mutta muutamain päiträän perästä, sanoi Pawali Barnaballe: palitkamme taas takaperin welsiä lagoimaan kaikkiin Kaupungeihin, joisa me HETran sanaa ilmoittanet olemma, kuinga he igensä pitämät.

37. Mutta Barnabas neuwoi heitä Johannesta ottamaan kansansa, joka Markuxeri kuyttin.

Ap. 2. 12: 12, 25. luku 18: 5.

38. Mutta Pawali päätti sen koftullisexi, ettei sitä pitänyt kansa otettaman, joka oli luopunut heistä Pamphiliafa, eikä tullut heidän kansansa työhön.

Ap. 2. 13: 13.

39. Ja he riittelit niin kowin kelleänjä, että he toinen toisestansa erkaniit: Ja Barnabas otti Markuxen kansansa, ja purjehti Cyppiin.

40. Mutta Pawali walsi Silan ja matkusi, Jumalan armon haltuun annettu welsildä;

41. Ja walsi ymbäri Syrian ja Cilician, ja wahwisti Seurakunnat.

16. Luku.

Pawali Eystrafa, Mossafa, Troadafa, Whiuppifa.

Niin hän tuli Derbeniin ja Eystraan: Ja kago, siellä oli yri Dpetuslappi Timotheus nimeldä, uskowaisen Judan waimon poika; mutta Isä oli Grekiläinen.

Ap. 2. 9: 22. luku 14: 6.

luku 17: 14. luku 20: 4. Rom. 16: 21.

1 Cor. 4: 17. Phil. 2: 19. 1 Thef. 3: 2.

1 Tim. 1: 2. 2 Tim 1: 5.

2. Sillä oli hywä todistus welsildä, jotta Eystrafa ja Ikoniofa olit.

3. Tätä tahdoi Pawali kansansa waeltamaan: otti ja ymbärileikkais hänen Judalaisten tähden, jotka niisä palitkoisfa olit; sillä he tiesit kaikki että hänen Isänsä oli Grekiläinen.

1 Cor. 9: 20. Gal. 2: 3.

4. Mutta kuin he Kaupungeita läpige walsit, annoit he heille pitärensä ne säädyt kuin asetetnt olit Apostoleiltda ja Wanhimmiltda jotka Ternsalemisfa olit.

Ap. 2. 15: 29.

5. Niin seurakunnat wahwistit kofa, ja heidän lukunsa enäni jolapin.

6. Mutta kofa he Hyrygian ja latian maakunnan läpige walsit, tin heitä Pyhäldä Pengeldä palit Jumalan sanaa Afriasa.

7. Kofa he olit tullet Mafiusaijit he waelta Bithynian, mutta ei Pengi sitä sallinut.

8. Kofa he siis Witsian ohjeitanet olit, menit he ales Treadan.

9. Ja Pawali näfi nägn wälta Macedonian mies seisoi, rukoullisfa sanoi: tule Macedoniaan palitmeitä.

10. Ja sitte kuin hän nägn hangigimma me tohta Macedoniaan menemään, tieten täydellisexi karan meitä kugunen heille Samomita saarnamaan.

11. Kofa me siis Treadafajehdimme, niin me juorimma karan tansa Samotraciaan, ja toisemä wänä Neapoliin;

12. Ja sieldä Philippiin, jolla Macedonian maakunnan päätan ja on wapa Kaupungi: ja siinä Kaupungisfa me muutamita päimä olimma.

13. Ja me menimmä lepofin ulos Kaupungista, wirran wälta tapa oli rukoullisfa: jofa me wälta ja puhuttelimme waimoja, jofa tullet olit.

14. Ja yri waimo, Lydia wälta Purpurain myysjä Lyatiron Kaupungista, Jumalata palweletrainen, deli; jofa sydämen HETra ottamaan waaria niisä kuin Pawali fanottin.

15. Ja kuin hän ja hänen kofa kassettu oli, rukoullisfa hän meitä noden: jof te minun HETraalle kasselisna pidätte, niin tulkat minun wälta neseeni ja olkat siinä. Ja hän meitä.

16. Ja tapahtui, kofa me wälta reen menimmä, kohtais meitä yri kofa, jolla noituden hengi oli, jofa kofa sännillensä saatti suuren saalin wälta misellansa.

1 Cor. 28: 7. Ap. 2: 43: 17.

17. Tänä noudatasti olit Pawali

neitä, ja huusi, sanoden: nämät et oivat sen korkeimman Jumalan eliät, jotka meille autuuden tien näyttävät.

1. Ja sitä hän teki monda päi: Mutta Pawali otti sen pahari, si ihensä, ja sanoi sille hengelle: Käskien sinun Jesuxen Christuxen sen hänestä mennä ulos: ja hän ulos sillä hetkellä. Marc. 16: 17.

2. Mutta koska hänen Isändänsä lähti, että heidän saalinsa tuli pois, he Pawalin ja Silan kiinnui, ja heidän Turulle Päämiehen työh; Psal. 1: 18. 1 Ehes. 2: 2.

3. Ja weit heidän Esivallan eteen, sanoit: nämät miehet meidän Raugin härtigewät, jotka oivat Judaat: Ap. T. 17: 6.

4. Ja opettawat niitä tapoja, joi- ei meidän sovi otta waстан, eikä ä, sillä me olemma Romalaiset.

5. Ja Kanja nousi ynnä heitä was- ja Esivalda andoi heidän waat- a repiä, ja käski heitä piestä. 2 Cor. 11: 25.

6. Koska he olit heidän juuri pa- i piestä, heitit he heidän torniin, käskit wartian wisusti heitä war- ta.

7. Joka kuin hän senkaltaisen kä- sai, heitti hän heidän sisämmäiseen kiin, ja pani heidän jalkapuhun.

8. Mutta puoli yön aikana, oli wali ja Silas rukourisa, ylipäin nalata kiitoswirillä: ja sangit, jot- fiellä olit, sen myöös kuulit.

9. Niin tapahtui äkisti suuri maan titys, niin että tornin perustus wa- : ja kohta kaikki owet aukent, ja ihen sihta pääsit. Lu. T. 4: 31. Euku 5: 19. Euku 12: 7.

10. Koska wartia heräis, ja näki iin owet awoi olewan, weti hän ä miekkansa, ja tahdoi ihensä sur- ta, ja luuli sangit paennen pois.

11. Niin Pawali huusi suurella ää- ä, ja sanoi: älä sinulles mitän pa- tee; sillä me olemma kaikki täällä.

12. Niin hän anoi kyttilätä, meni lle ja langeis pelsästyrisä Pawalin Silan jalkain suureen.

13. Ja toi heidän ulos, ja sanoi:

Serrat, mitä minun pitä tekemän, että minä autuaxi tulisin?

Ap. T. 2: 37. Euku 9: 6.

31. Mutta he sanoit: usko HER- ran Jesuxen Christuxen päälle, niin sinä ja sinun huones autuaxi tulee. Job. 3: 16, 38. Euku 6: 47. 1 Joh. 5: 10.

32. Ja he puhuit hänelle HER- ran sanaa, ja kaikille kuin hänen hu- nesansa olit.

33. Ja hän otti heidän sillä het- kellä ystä työnsä, ja wesi heidän haa- wansa: ja hän kohta kastettiin, ja kaikki hänen perheensä,

34. Ja wei heidän kotiansa, ja wal- misti heille yöydän, ja iloiksi, että hän koko huonensa kanssa tuli Jumalan pääl- le uskowaisxi. Luc. 5: 29. Euku 19: 6.

35. Ja kuin päiwä tuli, niin Esi- walda lähetti Eylänlapset sanomaan: päästä ne miehet.

36. Niin tornin wartia ilmoitti nä- mät sanat Pawalille, sanoden: Esival- da on käskenyt teidän päästää; mengät siis nyt ulos rauhassa.

37. Mutta Pawali sanoi heille: he owat meidän julkisesti duomikemata piestä, jotka olemma Romalaiset, ja heittänet torniin, ja nyt salaa tahdoi- sit meidän syfätä ulos? Ei niin, waan tulkan he ige meitä ottamaan täällä ulos. Ap. T. 22: 25.

38. Niin Eylänlapset ilmoittit nämät sanat Esivallalle jälleensä: ja he pelkät- sit, että he heidän Romalaisxi kuulit:

39. Ja tulit ja rukoilist heitä, ja weit heidän ulos, ja käskit heidän men- nä pois Raupungista. Marc. 8: 34.

40. Niin he läxit tornista, ja menit Eydian työh: Ja kuin he welsjet nähnet olit, ja heitä lohduatnet, waelsit he matkaansa.

17. L U F U.

Pawali Thebalonikasa, Bereasa, Athenasa.

Mutta koska he Amphipolin, ja A- pollonian läpige waeltatnet olit, tulit he Thebalonikaan, josa Judalais- ten Synagoga eli.

2. Ja Pawali, tapansa jälkeen, me- ni sisälle heidän työnsä, ja jutteli heille kolme lepöpäiwää Naamatuisista:

3. Selitti ne, ja todisti, että Kristus tuli kärkeä, ja nosti ylös kuoluisista: ja että tämä Kristus, jota minä (sanoin hän,) teille ilmoitan, on Kristus.
1. Pt. 2: 7. Ef. 5: 1, 16. Mark. 16: 21.
 Luc. 24: 26.

4. Ja muutamat suostuivat heihin, andain heitänsä Pawalin ja Silan seuraan, niin myös suuri joukko Jumalijista Grekiläisistä, ja ei vähä ylimmäisistä waimoista.
Ap. 2: 28: 24.

5. Mutta ne epäuskoiset Judalaiset kadehdit sitä, ja saatiit tygönsä muutamita pahanehtijästä miehiä, joutowäestä, ja kokiisit heitänsä yhteen joukkoon, nostit kapinain Kaupungissa; ja tungit heitänsä Jasonin huoneen eteen, ja egeit heitä wiedärensä Kansan eteen.
Rom. 10: 2.

6. Ja ettei he heitä löyynet, riepoittit he Jasonin, ja muutamita weljiä Kaupungin Päämiehen eteen, ja huusit: nämät koko maan piirin wiettelivät ovat myös täällä;
Ap. 2: 16: 20.

7. Joika Jason otti waslan: Ja nämät kaikki tekewät Keisarin käskyä waslan, sanoden toisen Kuningan olewan, nimittäin Kristus.
Luc. 23: 2. Job. 19: 12.

8. Ja he kehoittit Kansan, ja Kaupungin Päämiehet, jotka näitä kuuledit.

9. Ja kuin he Jasonilda ja niillä muilla olit puhdistuksen ottanet, pääsittit he heidän.

10. Mutta weljet lähetit ulos kohta yöllä Pawalin ja Silan Dereaan: Koska he sinne tulit, menit he Judalaisien Synagogaan.
Ap. 2: 9: 25.

11. Sillä he olit jaloimmasta sugusta kuin ne jotka Thessalonikasa olit, jotka otit juuri mielellänsä sanan waslan, ja tukkit jopapäiwä Raamatuita jos ne niin olisit.
Ef. 34: 16.
 Job. 5: 39.

12. Niin mouda heistä uskoit, niin myös kunniallisijta Grekin waimoista ja miehisistä ei harivat.

13. Koska Judalaiset Thessalonikasa ymmärjät, että Jumalan sana oli myös Dereassa Pawalilda ilmoitettu, tulit he sinnekin, ja kehoittit Kansan.

14. Mutta weljet lähetit ulos kohta

Pawalin menemään hamaan maasti; waan Silas ja Timotheos sinne.

15. Ja ne jotka Pawalilla jopodattit hänen hamaan Atheniin kuin he sait käskyn: Silas ja Timotheoksen tygö, että he riendöwätänsä hänen tygönsä, läxie he

16. Ja koska Pawali heit Athenisä, sittyi hänen hengenne, että hän näki Kaupungin epäjumaliseri.

17. Niin hän jutteli Judalaismuuttien jumalisten kanssa Synagogaan, ja myös Turulla jopapäiwä kansa, jotka tulit hänen tygönsä.

18. Ja muutamat Epicuro Stoici Philosophi riitelit hänen kansa: ja muutamat sanoit: tämä lipilaari tehtos sama: muut sanoit: hän nähty teoitoja jumalita ilmoitta: Etsaarnais heille Swangeliumia, ja reista, ja ylösnousemisen kuolimesta.

19. Ja he otit hänen ja kuleuden paikkaan, ja sanoit: me mahda tietä, mikä uski tämä on, josta sinä puhut?

20. Sillä sinä tuotat joutowäestömeidän korwillemmet: Senäidomomma me tietä, mikä ne on.

21. (Mutta kaikki Athenisä kalalaiset wierat, ei ollet mihihin hun soveliat, kuin jotakin maan ja kuulelemaan.)

22. Niin Pawali seisoi teiden paikkaan, ja sanoit: Athenis, minä näen teidän kaitsija epäjumaliseri:

23. Sillä minä käwelin teiden päri, ja kapelin teidän Jumalwelustanne, ja löysin yhden joka oli kirjoitettu: tunnematon Jumalalle. Jota te siis tietämättä welette, sen minä teille ilmoitan.

24. Jumala, joka maailman tait, kaikki mitä sinä on, hän on Jumala ja maan Pöytä, ei hän asu rakennissa Tempelissä;

1. Mos. 1: 1. 1. Pt. 3: 6. Ef. 6: 1. 1. Tim. 3: 16: 7: 48. Psal. 14: 15. Jim. 3: 16: 7.

25. Eikä ihmisten käsillä

hän jotakin tarwigis; sillä hän ylligen kaikilla jokaisella elämän ngen. 1 Mos. 2: 7. Ps. 50: 8, 9, 10.

1. Ja hän on tehnyt kaiken ih- en sukunnon yhdestä werestä en maan piirin päälle asumaan, idärdis aiwoitut ajat, ja heidän nifensa rajat: 5 Mos. 32: 8.

7. Että heidän pitti Jumalata egi- t, jos he hänen taidaisit tuta ja ä; waikka ei hän tosin ole kau- 2 yhdestäkän meistä. Rom. 1: 20.

8. Sillä hänestä me elämme, ja mme, ja olemma: niinkuin muu- at teidän Poetaistanne sanonet o- : sillä me olenuma myöös hänen msa. Job. 12: 10.

9. Että me siis Jumalan sukua nma, niin ei meidän pidä kulle- n että Jumala on kullan eli hoptian ihweu kaitainen, sen kunnan, joka ihwen taidou ja ajatuyen silkeen on wettu. Es. 40: 18.

10. Niin on tosin Jumala nämät tyren ajat saltiut. ja ilmoitta kaikille nsille jokapaikasa että he paranunxen iit. Ap. 2: 14: 16. 2k. 1: 11, 12.

31. Sillä hän on sen päivän sää- nyt, jona hän on maan piirin duo- nepa wanhuuskandesa, sen miehen utta, jonga hän on säätänyt, ja laigelle ilmoitta uskon, siinä, että n hänen kuolluista herätti. Ap. 2: 4: 10. luku 10: 42.

32. Koska he kuolit kuolluitten ylös- usemisfen, niin muuntamat nauroit sitä, tan toiset sanoit: Me tahdonime si- a siitä wtelä kullella.

33. Ja niin Pawali läri heidän teidänsä.

34. Ja muuntamat miehet ripuit hä- sillä, ja inkolt: Joldenga seasa myöös monisins eli, yri Naabisia, ja yri ilmo nimeldä Damaris, ja nmita idän kansansa.

18. L u k u.

Pawali Corinthofa, Ephesofa, Cesareasa, Permatemisa, Antiochiasa, Galatiasa, w. Apollo.

Zensälkeen läri Pawali Athenasta, ja tuli Corinthoon.

2. Ja löysi siellä yhden Judalaisen Aquila nimeldä, Pontosta sukuisin, joka ästen Italiasta tullut oli, ja Priscellan hänen emändänsä, (että Claudius oli käskenyt kaikki Judalaiset Romista men- nä pois,) joiden työ hän meni.

Rom. 16: 3. 1 Cor. 16: 19. 2 Tim. 4: 19.

3. Ja että hän oli yhdessä wtrasa, welpyi hän heidän tyfönänsä, ja teki työtä; sillä heidän wtransa oli teltoja tehdä.

Ap. 2: 20: 84 1 Cor. 4: 12.

1 Eheb. 2: 9. 2 Eheb. 3: 8.

4. Mutta hän opetti Synagogaja joka lepopäiwä, ja sai uskomaan sekä Judalaiset että Grekiläiset.

Ap. 2: 20: 30.

5. Mutta kuin Ellas ja Timothens Macedoniasta tulit, eli Pawali hen- geldä waadittu, ja todisti Judalaisille, että JESus on Christus.

Ap. 2: 17: 14, 15.

6. Koska he puhuit waistan ja pilk- kaitit, pudisti hän waattensa, ja sanoi heille: teidän werenne olkon teidän päämme päälle: Tästedes minä menen wiatoisna pakanain tygö. 2 Sam. 1: 18. Def. 33: 4. Matth. 10: 14. Ap. 2: 13: 45, 51.

7. Ja hän siirtyi itensä siellä, ja meni yhden huoneen, jonga nimi oli Justus, se oli Jumalata palwewainen, jonga huone oli läsnä Synagogata.

8. Mutta Crispus Synagogan ylim- mäinen uskoi JESUn päälle kaiken hänen huoneensa kanssa. Ja menda Co- rinthiläisistä jotka kuolit, uskoit ja kastettin.

1 Cor. 1: 14.

9. Mutta JESUs janoi yllä Pa- walille näryn kanta: älä pelkä, waan puhu, ja älä waikene: Ap. 2: 23: 11.

10. Sillä minä olen sinun kanssa, ja ei yhdengän pidä karkaman sinun päälles wahingoittamaan sinua; sillä minulla on paljo kansaa täsä Kau- pungisa. Job. 10: 16.

11. Niin hän istui siellä ajastajan ja kumpi kulkautta, ja opetti heille Ju- malau kansaa.

12. Mutta koska Gallio oli Maa- wanhuu Akajasa, karkaitt Judalaiset yrimselisesti Pawalin päälle, ja weti hänen Duemioispuimen eteen,

13. Sanoden: Tämä newoo kausaa palwewamaan Jumalata wastein Pakia.

14. Koska Pawali rupeis suutansa awamaan, sanoi Gallio Judalaisille: jos olis jotakin wäärystä, eli jotakin hirmuisia työtä tehty, o Judalaiset, niin olis kohtullinen, että minä teitä kuulisin.

15. Mutta jos kysymys on opista, ja sanoista, ja teidän Laistanne, niin kagokat itse: en minä tahdo niitten Duomari olla.

16. Ja asoi pois heidän Duomioistuinemen edestä.

17. Niin kaikki Grekiläiset otit kiinni Soithenen Synagogan Päämiehen, ja pierit hänen Duomioistuimen edestä: ja ei Gallio niitä mitän totellut.

1 Cor. 1: 1.

18. Mutta Pawali oli vielä siellä pitkän ajan, ja jätti weljet hyvästi, ja purjehti Syriaan, ja hänen kansansa Priscilla ja Aquila, ja hän ajeli päänsä Kenchreisä; sillä hänellä oli lupaus.

4 Mos. 6: 2, 8. Ap. 2: 21: 23.

19. Ja tuli Ephesoon, ja jätti ne sinne; mutta itse hän meni Synagogaan, ja puhui Judalaisten kanssa:

20. Ja he rukoilit händä, että hän enemmän aikaa viiwois heidän työnsä, waan ei hän tahtonut:

21. Mutta jätti heidän hyvästi, sanoden: minun tulee kaiketi mennä Jerusalemiin tälle juhalle kuin nyt lähehtyy. Mutta sitte minä palajan, jos Jumala suo, teidän tygönnä. Ja niin hän läxi matkaan Ephesosta.

Ap. 2: 19: 21. 1 Cor. 4: 19. Hebr. 6: 3.

Jac. 4: 15.

22. Ja tuli Cesareaan, meni ylös, ja tervehti Seurakundaa, ja meni alas Antiochiaan.

23. Ja wietti siellä hetken aikaa, ja meni sitte matkaansa, ja waelsi järjestänsä Galatian ja Phrygian maan kunnan läpi, wahwistain kaikkia Dpetuslapsia.

24. Niin tuli Ephesoon hyi Judan mies, Apollo nimellä, Alexandriasta sukuisin, puhelias mies, ja taitawa Raamatunsa.

1 Cor. 1: 12.

25. Tämä oli opetettu HETran tielle: ja oli palawa hengessä, puhui ja opetti wivusti HETraasta, ja tiesi aineata Johanneren Raasteen.

Ap. 2: 19: 3.

26. Tämä rupeis rohliasti Epagogasa opettamaan. Koska Apollia Priscilla hänen kuulis, otit he tygönsä, ja selitit tarkemman Jumalan tien.

Rom. 16: 5

27. Mutta kuin hän tahdoi Achajaan, kirjoitit weljet ja Dpetuslapsia händä korjamaan. Koska hän sinne tuli, autti hän niitä jotka uskoit armon kautta.

1 Cor. 3: 6.

28. Sillä hän woitti miehuks Judalaiset, ja ofotti julkisesti Raatunsa, että JESus on Kristus.

19. Luku.

Dpetuslapset Ephesosa. Lyromuren lu. Noidat hämäänsä pabalta he Demetrius noskaa metään.

Niin tapahtui koska Apollo läpi rinthosa, että Pawali läpi läpi ylimaakundaan, ja tuli Ephesoon: ja löysi muutamia Dpetus-

2. Ja sanoi heille: Olettako te net Pyhän Dengen, sittekuin te uskoite. He sanoit hänelle: en me ensin kuullet, jos Pyhä Dengi siellä.

Joh. 7: 39. Ap. 2: 10: 44.

3. Ja hän sanoi heille: Mitä te oletta kaittetut? He sanoit: Jannexen Raasteella.

Marc. 8: 14, 8. Luc. 3: 16. Joh. 1: 8. Ap. 2: 1: 5. Luku 11: 16.

4. Niin sanoi Pawali: Jannexin kasti parannuren Raasteella, ja den Raansalle, että heidän piti uskon sen päälle, joka hänen jälkeensä oli, se on, Christuxen JESuxen.

5. Niin ne jotka sen kuulis, kaittin HETran JESuxen Nimeen.

6. Ja kuin Pawali pani heidän päällensä, tuli Pyhä Dengi heidän päällensä, ja he puhuit kaittin ennuistit.

Ap. 2: 2: 4. Luku 11: 16. Luku 8: 17. Luku 10: 46. Luku 11: 16.

7. Ja kaikki ne miehet otit kaittoistakymmendä.

8. Niin hän meni Synagogaan, ja saarnais rohliasti, kolme kuukautta opetti ja neuvoi heitä Jumalan wadakunnasta.

9. Mutta kuin muutamit heistä pu-

Kran tietä yhteisen Kansan edestä, i hän pois heidän tykönsä, ja ti Dpetuslapset, ja puhui joka= sä yhden miehen Schoulusa, joka itin Tyrannus. 2 Tim. 1: 15.

0. Ja sitä tehtiin kaxi ajastakaa, että kaikki ne, jotka Asiaa asuit, kuulla HCRan JSuxen sanan, Judalaiset että Grekiläiset.

1. Ja Jumala teki Parvalin kät= kautta, ei wähiä woimallisia iöitä: Marc. 16: 20. Ap. 2: 14: 3.

2. Niin että hikillinat ja esilliinat en iholdansa sairasten päälle tuotin, audit luoruit heistä, ja pahat hen= heistä lärit ulos. Ap. 2: 5: 15.

3. Niin muutamat Judalaiset wael= ympäri, jotka olit lumojat, ja kiui= it mainita HCRan JSuxen Ni= niitten päällä joilla pahat henget, ja sanoit: me wannotamme teitä suxen puolesta, jota Parwali saarnaa.

4. Ja muutamat niitten seaja kuin teit, olit seigemän Seewan Juda= ten ylimmäisen Papin poikaa.

5. Mutta paha hengi mastais, ja oi: JSuxen minä tunnen, ja Pa= in minä tiedän, mutta mitkä te ta?

6. Ja se ihminen, joka paha hengi karkais heidän päällensä, ja woitti än, ja paiskais heidän alansa, niin he alasti ja haarwoitettuna pääsivät huoneista ulos pakenemaan.

7. Ja tämä tuli tiettäwäxi sekä ille Judalaisille että Grekiläisille ja Ephefosa asuit: ja pelko tuli kaik= i päälle, ja HCRan JSuxen nimi resti ylisfettin.

8. Ja tuli myöds monda niistä, ja usoit, tunnustit ja ilmoitit hei= tekonsa.

9. Ja monda niistä jotka hempeitä nia harjoittelit olit, toit kirjat, ja tit kaikkein nähden: Ja koska niitten da lasfettin oli, niin löpittin wiisi= umendä tuhatta hoiapenningitä.

10. Niin woimallisesti lasfui HCR= i sana, ja wahwistui. Ef. 55: 11. Ap. 2: 6: 7. Euseu 12: 24.

11. Koska nämät toimitetut olit, oi Parwali Hengesä Macedonian ja Kan läpipe waelta Jerusalemiin,

sanoden: sittekuin minä siellä ollut olen, täyty minun myöds Romiin meunä.

Ap. 2: 18: 21. Rom. 15: 25. Gal. 2: 1.

22. Niin hän lähetti Macedoniaan kaxi niistä, jotka händä palvelit, Xi= motheuyen ja Crastuxen, mutta itse hän jäi hetkexi aikaa Asiaan.

Ap. 2: 13: 5.

23. Mutta sillä ajalla nousi, et wä= hin kapina siitä tiestä.

24. Sillä yri hoiapiseppä Demetrius nimeldä, teki Dianalle hoiyaiisia Temp= litä, joita niille oli ei wähin woitto, jotka sitä wirkaa pidit. Ap. 2: 16: 16.

25. Ne hän kugui kokoon, ja jotka senkaltaista työtä teit, ja fanoi: Mie= het, te tiedätte että meillä on tästä wi= rasta jalo woitto:

26. Ja te näette ja kuuletta, ettei ainoasti Ephefosa, mutta lähes kaikesa Asiaa on tämä Parwali usfottanut ja käändänyt pois paljo kansaa, sanoden: ettei ne ole Jumalat, kuin ihmisten käsillä tehdän. Ps. 115: 4. Jer. 10: 3.

27. Niin ei ainoasti meidän wi= rastamme waara ole, ettei se meille häpiäxi tulisi; mutta myöds sen suu= ren naisjumalan Dianan Templi ei minäkän pidetä, ja hänen korkia kun= niansa on hukkuwa, jota koko Asia, ja kaikki mailma palwellee.

28. Mutta koska he nämät kuulit, tulit he täyteen wihaa ja hurffit, sano= den: suurri on Ephefiläisten Diana.

29. Ja kaikki kaupungi tuli mete= litä täyteen, ja he karkaisit yrimieli= seisti Kagelluspaiikkaan, ja otit kiinni Gajuxen ja Aristarchuxen, jotka olit Macedoniaista, Parvalin matkakumpanit.

30. Mutta kuin Parwali tahtoi Kan= san sekaan mennä, niin ei Dpetuslap= set händä lasfeneet.

31. Ja muutamat Päämiehet Asiasta, jotka hänen ystäwänsä olit, lähetit hä= nen tygönsä, ja rukoilit ettei hänen pitänyt Kagelluspaiikkaan igiänsä an= daman.

32. Ja muutamat muuta huusit; niin että joukko oli peräti selaseurai= sin, ja enin osa ei tiennyt mingätäh= den he olit tulleet kokoon.

33. Niin muutamat Kansasta wedit edes Alexandrin, jonga Judalaiset eteen

spöyt. Niin Alexander viittais lädelänjä, ja tahdoi edestänsä vastata kansan edesä.

Ap. 2. 12: 17.

34. Koska he siis ymmärjät, että hän Judalainen oli, huusit he kaikki yhteen suuhun, lähes kari hetkeä, ja sanoit: Sunri on Ephejiläisten Diana.

35. Mutta kuin kanseleri oli hillinyt kansan, sanoi hän: Ephejon miehet, kuka on se ihminen, joka ei tiedä, että Ephejon kaupunki palvelee sitä suurta naisjumalata Dianata, ja sitä Tainvalliista Kuuvaa?

36. Nyt, ettei taita sanoa sitä vastaan, niin asetatat siis teitäme, ja älkät mitään tyhmästi tehkö.

37. Sillä te oletta nämät miehet wetänet edes, jotka ei Kirkon warikat, eikä teidän naisjumalanne pilkkajat ole.

38. Jos siis Demetriinrella ja niillä jotka hänen kansansa Wirkamiehet ovat, en jengun kansa tekemistä, niin pidetän laki ja oikeus, ovat myös Maanvaihinnat, landakan toinen toisensa päälle.

39. Mutta jos teillä on muuta landamijä, niin vattakaitatan toimellisessa kokouksessa:

40. Sillä waara on, etten me huhteseen tule tämän päiväisen kapinan tähden, kuin ei ystän syötä ole, josta me taidaimmua tämän metelin tähden tilin tehdä. Ja kuin hän nämät sanonut eli, läski hän kansan menemään.

20. K u k u.

Barabali opettaa Grekan maalla. Herättää Eutoduren kuolluisia. Keskuttaa Papi Ephejosta.

Sitteknin kapina lakkais, kugui Barabali Dpetuslapset tygönsä ja teveheti heitä, ja läxi matkaansa Mace-doniaan.

1 Tim. 1: 3.

2. Ja kuin hän ne maakunnat waelsi, ja oli heitä monilla sanoilla neuwonut, tuli hän Grekan maalle;

3. Ja wiivyi siellä kolme kuukautta, ja että Judalaiset tygöyit händä, koska hänen piti Syriaan menemän, aikoi hän palaita Macedonian kautta.

4. Mutta Sopater Bereassa seurais händä Asiaan asti: waan Thejsaloni-

kasta Aristarchus ja Sekundus, ja Derbenistä, ja Timotheus, ja Asiaa Tychicus ja Trophimus.

Ap. 2. 16: 1. Psal. 19: 29. 1 Cor. 1: 14. Eph. 6: 21. Col. 4: 2 Tim. 4: 12. Tit. 3: 12.

5. Nämät läxit edellä, ja edellä Troadassa.

6. Mutta me purjehdimme Pääsiäisen Philippiistä, ja tulimme dan tygönsä Troadaan viittä wänä, ja wiivymme siellä kolme päivää.

7. Mutta ensimmäisenä lepokösa Dpetuslapset kokoummu taittamaan, saarnais heille toisena päivänä tahdoi hän me ja pidensi saarnan puoli yötä.

Ap. 2. 2: 42, 46.

8. Ja monda kyttilätä olit Salissa, jossa me olimme kolme.

9. Niin pyi merulainen Eutychus, istui alkunalla, ja syvään uneen, ja Barabali puhuesa, tuli hän unelta waelangeis alas kolmannesta ulasta otettiin kuolluna ylös.

10. Niin Barabali astui alas, ja igensä hänen päällensä ja otti hänet, ja sanoi: älkät kaynoitko, sillä nelunia en vielä hänestä.

1 Kun. 8: 17: 21. 2 Kun. 8: 6: 8.

11. Niin hän nousi, ja tuli päälle, ja söi, ja puheli laurea kansansa, päivän koittamaan, ja hän läxi matkaansa.

12. Niin he toit sen menne elävänä, ja tulit siitä suuresti tettyri.

13. Mutta me astuimmu ja purjehdimme Asseniin, ja tulimme siellä Barabalin otta niska, hän oli niin kästnyt, ja te maata myhden mennä.

14. Koska hän Assonissa meidän samme yhteen tuli, otimme me siisälle, ja tulimme Mittlenönsä.

15. Siellä me purjehdimme toisena päivänä Ebionille. Ja taas päivää jälkeen me Samoan, ja wiivymme Salissa. Ja päivää jälkeen tulimme Mileteon.

1. Sillä Pawali oli aikonut pur-
a Epheson ohitse, ettei hän Miasa
kulutaisi; sillä hän kiirusti, jos
lle olisi mahdollinen ollut, Selun-
Jerusalemiin. **Ap. T. 21: 4, 12.**
2. Mutta hän lähetti Miletoista
n Ephesoon, ja kutsutti Seurakun-
wanhimmat,
3. Koska he tulit hänen tygönsä,
i hän heille: te tiedätte kuinga
i olen ollut kaiken ajan teidän ty-
mie ensimmäisestä päivästä kuin mi-
Miaan tulni: **Ap. T. 19: 10**
4. Palvelleen HENraa kaikella sy-
m nbbrydellä, ja monilla kyyneleil-
ja kiusauksilla, jotka minulle Juda-
m wäpymisistä tapahtuut;
5. Etten minä ole mitän tarpel-
teillä salannut, jota en minä ole
ilmoittanut, ja olen teille opetta-
nut kiiressä ja huone huoneella;
6. Todistain sekä Judalaisille että
kristillisille sitä kääntymystä, kuin Ju-
in tygö on, ja sitä uskoa, joka
hän HENraan Jesuren Christuksen
le on. **Marc. 1: 15. Luc. 24: 47.**
7. Ja nyt kago, minä sidottuna Pen-
matkustan Jerusalemiin, enkä tiedä
i minulle siellä tapahtuman pitä:
8. Waan että pyhä Deugi joka ike-
Kaupungissa tuunnistaa, ja sanoo
ja murhet minun edessäni olevan.
Ap. T. 21: 4, 11, 33.
9. Mutta en minä siitä lukuä pi-
enkä tottele paljo hengeistäni; että
ä suoruni päättäisin ilolla, ja sen
an jonga minä olen HENraalda JE-
lda saanut, todistaxeni Ewangelin-
Jumalan armosta. **Ap. T. 21: 13.**
Gal. 1: 1. Tit. 1: 3. Tim. K. 12: 11.
10. Ja nyt kago, minä tiedän ettet
sitten saa nähdä minun kashwojani,
ti te joidenga kanta minä olen
stannut, ja Jumalan waldakundaa
rnannut.
11. Sen tähden minä todistan teille
äpäni, että minä olen wiatoin
lkein werestä.
12. Sillä en minä ole estännyt ixiä-
ilmoittamasta teille kaikkea Ju-
lan neuwoa.
13. Niin ottakat siis ihestänne waa-
ja kaikesta laumasta, johon Pyhä

Hengi on teidän Dispari pannut,
kaigemaan Jumalan Seurakundaa,
jonga hän omalla werellänsä ansain-
nut on. **Eph. 1: 7. Col. 1: 14.**

1 Tim. 3: 1, 2. Luku 4: 16. 1 Pet. 5: 2.

29. Sillä minä tiedän minun läh-
temiseni jälkeen tulewan teidän sekaan-
ue hirmuiset sudet, jotka ei laumaa
säästä: **2 Pet. 2: 1.**

30. Ja ike teistänne noussewat mie-
het, jotka wäärästä puhuwat, wetä-
reusä pois Opetuslappia peräänsä.

1 Joh. 2: 19.

31. Sen tähden walwokat, muistain,
etten minä kolmena ajastaitana ole la-
kannut yöllä ja päivällä teitä kyyne-
leillä neuwomasta igekutakin.

Ap. T. 19: 10.

32. Ja nyt, rakkat weljet, minä
annan teidän Jumalan, ja hänen
armonsä sanan haltuun, joka wäke-
wä on teitä rakendamaan, ja anda-
maan teille perinnön kaikkein pyhi-
tettyn seasa. **Ap. T. 9: 31. Eph 1: 18.**

33. En minä ole yhdengän hoiyata
eli kuldaa elikkä waatteita pyytänyt.

1 Sam. 12: 3. 1 Cor. 9: 12.

2 Cor. 11: 9. Luku 12: 13.

34. Waan te ike tiedätte, että nämät
kädet owat minua tarpeisani, ja niitä
jotka minun kansani olt, palvellet.

Ap. T. 18: 8. 1 Cor. 4: 12.

1 Theß. 2: 9. 2 Theß. 3: 8.

35. Kaikki olen minä teille ofotta-
nut, että niin pitä työtä tehtämän:
heikkoja korjattaman, ja muistettaman
HENraan Jesuren sanoja, kuin hän
sanoi: autuampi on anda kuin otta.

36. Ja kuin hän nämät sanonut
oli, langeis hän polwillensä, ja rokoili
kaikkein heidän kansansa; **Ap. T. 21: 5.**

37. Ja suuri itku tuli helle kaikis-
le, ja langesit Pawalin kantaan, ja
suuta annoit hänen;

38. Murhettien suuresti sen sanan
tähden, kuin hän oli sanonut, ettei hei-
dän pitännyt enämpi hänen kashwojansa
näkemän. Ja he saatiit händä hahteen.

21. L U F U.

Pawali waeltua Jerusalemiin; puhdistaa ixi-
änsä, otetaan kiinni ja wiesään leiriin.

Koska jäs tapahtui että me lastim-
me ulos ja heistä luowuimme, me-

nimmä me kohdastansa Koon, ja toisena päivänä Rhodoon, ja siellä Partaraan.

2. Ja kuin me siellä kahden löysimme, joka Pheniciaan hangisi, siihen me astuimme, ja lähimme matkaan.

3. Ja kuin Cyprus rupeis nähtävään, ja me sen vasemmalle puolelle jättänet olimma, purjehdimma me Syriaan, ja tultuuma Tyroon; sillä siellä piti se haaxi tyhjättämän.

4. Ja kuin me löysimmä Opetuslapsia, niin me olimma siellä seigemän päivää. Ja ne sanoit Barvalille Dengen kautta, ettei hänen pitänyt Jerusalemiin menemän. Ap. 2: 20: 23.

5. Ja tapahtui, koska me ne päivät olimma viettänet, niin me lähimme matkaan, ja he saatiit kaikki meitä vaimoin ja lasten kansa ulos Kaupungista, ja me laugeisimme rannasa pelwillemme ja rukoilimme. Ap. 2: 20: 36.

6. Ja sitte kuin me toinen toistamme terwehdimmä, niin me astuimme hahteen: waan he palajit kotiansa.

7. Mutta me päätimmä meidän purjehdus retkemme, tulimme Tyrosta Ptolomaibaan: terwehdimmä weljiä, ja olimma päivän heidän tykönsä.

8. Toisena päivänä lähimmä me matkaan, jotka Barvalin kansa olimma, ja tulimme Cesareaan: Ja me nimmä Philippus Ewangelistan huoneeseen, (joka oli yri niistä seigemästä.) Ja jäimme hänen tykönsä. Ap. 2: 6: 5. Euku 8: 26, 40.

9. Ja härellä oli neljä tytärtä Neisyttä, jotka emuustit.

10. Ja että me olimma siellä monda päivää, tuli atas Judeasta yri Propheta, Agabus nimeldä: Ap. 2: 11: 28.

11. Koska hän tuli meidän tykömme: Otti hän Barvalin wyön, sitoi jalkansa ja lätensä, ja sanoi: niin sanoo Pyhä Dengi: sen miehen, jonga tämä wyö on, pitä Judalaiset niin Jerusalemissa sitoman, ja andaman ylöön pakanain läsiin. Ap. 2: 20: 23.

12. Mutta koska me sen kuulimme, rukoilimme, sekä me, että muut jotka sinä olit, ettei hänen pitänyt Jerusalemiin menemän;

13. Niin Barvali waipais: teette, että te itlette, ja minun sydäntäni? Sillä ei walmis, en ainoasta pidott myös kuolemaan Jerusalemiran Jesuxen Nimen tähden. Ap. 2: 20: 24.

14. Ja ettei hän andam puhutta ylige, niin me siihen saudent: tapahtuon 3 EX Matt. 6: 10. Luc. 11: 2. Est

15. Ja niiden päiväin olimma me walmixi, ja menurufalemiin.

16. Ja tulit muutamat Desareasta meidän kansamme yhden wanhan Opetuslapsen nimeldä Mnason, joka huoneeseensa ottaman.

17. Waan koska me tulimurufalemiin, niin weljet miele dän otit waistan.

18. Toisena päivänä me meidän kansamme Jacobin kaikki wanhimmat olit läsnä. Ap. 2: 15: 13. Gal. 1:

19. Koska hän heitä olit nyt, jutteli hän järjestänsä, mälä oli hänen wirkanja kelnain seasa tehnyt.

20. Mutta kuin he näimurunnioitit he 3 EXraa; ja nelle: sinä näet, rakas wemonda tuhatta Judalaisia net, ja ne kaikki Lain puole owat. Rom. 10: 2. Gal

21. Mutta he owat sinu että sinä opetat luopumista kaikille Judalaisille jotka pa sa asunvat, ja sanot: ei h ympäriileikkaman heidän lapi niitten säätyn jälkeen waelt

22. Mitä siis on? kasketi san tuleman kokoon, sillä saaman tietä sinun tulleyi.

23. Niin tee siis se kuin sanomma. Meillä on täsä ne joilla on lupaus heisänsä. 4 Mos. 6: 2, 13, 18. Euku 30: 3. u

24. Ota ne tygös, ja ymus heidän kansansa, ja ktkin heidän tähtensä, että päänsä, ja siitä he kaikki

ettei se mitään ole kuin he suunnit-
Uet ovat, mutta että sinäkin wael-
it, niinkuin sinä olisit vain pitävä.

5. Mutta niistä jotka uskoit paka-
ta olemma me kirjoittanet ja päät-
t, ettei heidän tarwita näistä mi-
pitämään. Waan että he niitä
käyit, jotka epäjumalille ovat uhra-
ja werta, läkähtynyttä, ja sala-
steutta. Ap. 2. 15: 20, 29.

6. Niin Barwali otti ne miehet ty-
sä, ja puhdisti itsensä toisena päi-
tä heidän kansansa, ja meni Temp-
ja ilmoitti että puhdistuksen päi-
olit täytetyt, siihenasti kuin jokaisen
tä heidän seafansa uhri oli uh-
u. Ap. 2. 24: 18.

7. Mutta koska jo lähes seikemän
pää kulunut oli, näit hänen ne Ju-
iffet, jotka Asiasta olit Tempelisä, ja
ytit kaiken Kansan, paistaisit kä-
ä hänen päällensä,

8. Huutain: Israelin miehet, aut-
itä: Tämä on se mies joka kaikilla
isa paikoissa opetta, wastoin tätä
tsaa, ja Lakia, ja tätä sias. Ja
mengin hän on wienynt Grekiläiset
npliin, ja riitwais tämän pyhän sian.

9. (Sillä he olit ennen nähnet
pymion Ephesosta hänen kansansa
rpungisa, ja he kuulit että Barwali
hänen Templiin wienynt.)
Ap. 2. 20: 4.

10. Niin koko Kaupunki nosti me-
ni, ja wäki juoyit kokoon: ja he o-
Barwalin kiinni, ja riepoitit hänen
3 Tempelistä, ja kohta owet suljettin.
Ap. 2. 26: 21.

11. Ja kuin he tahdoit hänen tap-
niin ylimmäinen sotajoukon Pää-
8 sai sanan, että koko Jerusalem
kehoitettu.

12. Se otti kohta sotawäkää ja
danpäämiehiä, ja tuli juosten hei-
työnsä. Mutta koska he näit
danpäämiehen ja sotawäen, lakkai-
he Barwalita hofumasta.

13. Koska Päämies lähestyi, otti
hänen kiinni ja käski sitoa kah-
a kableilla: ja kysyi, kuka hän olis,
mitä hän oli tehnyt?

14. Mutta kansasta huusi yri sitä,
nen tätä: Koska ei hän oikein tain-

nut ymmärtä huminan tähden, käski
hän hänen wietä leiriin.

35. Ja kuin hän astumitten eteen
tuli, kannettin hän sotamiehildä Kan-
san wäkiwalkan tähden:

36. Sillä paljo kansaa noudatit
händä, huutain: ota pois händä.
Luc. 23: 18. Job. 19: 15. Ap. 2. 22: 22.

37. Ja koska Barwali oli leiriin tu-
lemallansa, sanoi hän Sodanpäämie-
helle: ongo minulla lupa sinulle jota-
kin sanoa? Hän sanoi: taibatkos Gre-
kan kielen?

38. Etköö sinä ole se Egyptin mies
joka ennen näitä päiwä läpinan nos-
tit, ja wreit korpeen neljä tuhatta mur-
hamiestä?

39. Niin Barwali sanoi: minä olen
Judalainen Tarsista, yri kuuluisan Kan-
pungin asuwainen Ciliciasta, minä ru-
koilen sinua, salli minun puhua kansalle.
Ap. 2. 9: 11, 30. Luku 22: 3.

40. Ja kuin hän sallee, niin Pa-
walli seisoit astuttawilla, ja wriittais kä-
dellänsä Kansan puoleen: Koska suuri
waikeneminen tuli, puhui hän heille
Hebrean kielellä, ja sanoi:

22. Lufu.

Barwali juttulee käändymisensä muodon,
kuzumisensa ja elämänsä. Judalaiset
kuulusewät händä waskan, ja hän
otetaan julmudella tutkitta.

Miehet, rakkat weljet ja Isät, kuul-
lat minun edeswastanistani, kuin
minä teille sanon.

2. (Koska he kuulit hänen Hebrean
kielellä heillensä puhuwan, waikenit he
enämmin. Ja hän sanoi:)

3. Minä olen Judan mies, Tarsi-
sa Ciliciasta syrdynyt, ja tässä Kaupun-
gissa kaswatettu Gamalielin jalkain juu-
refsa, opetettu wisusti Wanhimpain Lai-
sa, ja olin Jumalan puolesta kiirwas,
niinkuin telin kaikki oletta tänäpänä:
Ap. 2. 5: 34. Luku 21: 39. Rom. 10: 2.
2 Cor. 11: 22. Gal. 1: 14.

4. Ja olen tätä tietä wainonnut
kuolemaan asti, sitoin ja andain plön
fangixiin sekä miehiä että waimoja;
Ap. 2. 8: 3. Luku 9: 2. 1 Cor. 15 9.
Gal. 1: 13. 1 Tim. 1: 13.

5. Niinkuin myös ylimmäinen Pap-
pi, ja koko Wanhimpain joukko minun

todistajani ovat, joista minä otin läheystkirjat welsein työssä, ja waeljin Damaskuun, että minä ne, jotka siellä olit, olisjin siddottuna tuonut Jerusalemiin rangaittaa. Ap. 1. 26: 12.

6. Niin tapahtui minun matkasa oleskansi, ja lähestyisäni Damaskua puoli-päiwän aikaan, että suuri kirkkaus wäläsi äkildä Taimahasta minua ympärä. Ap. 1. 9: 3. luku 26: 13. 1 Cor. 15: 8.

7. Ja minä langeisin maahan, ja kuulin äänen minulleni sanovan: Saul, Saul, mikis minua wainot?

8. Niin minä wastasijn: kuka sinä olet Herra? Hän fanoi minulle: minä olen Jhsus Nazarethistä, jota sinä wainot.

9. Mutta ne jotka minun kansani olit, näit kyllä kirkkaiden ja peljäsytit: waan ei he hänen äändänsä kuullet joka minua puhutteli.

Dan. 10: 7. Ap. 2. 9: 7.

10. Niin minä fanoin: Herra mitä minun pitä tekemän? Mutta Herra fanoi minulle: Nouse ja mene Damaskuun, ja siellä sinulle sanotan kaikki mitä sinun on säätty tehdäes.

11. Ja koska en minä nähnyt sen walkeuden kirkkaiden tähden, talutettiin minä käjistä niildä kuin minun kansani olit, ja tulii Damaskuun.

12. Ja siellä oli yri jumalinen mies Dain jälkeen, Ananias nimeldä, hänellä oli hyvä todistus kaikilda Judalaisilda, jotta siellä asuit. Ap. 1. 9: 10, 17.

13. Hän tuli minun työni, seisoi ja fanoi minulle: ratas welseini Saul, saa sinun nähdös jälleen. Ja minä tagoin sillä hetkellä hänen päällensä.

14. Niin hän fanoi: Meidän Häime Jumala on sinun walmistanut, että sinun pitä tundenan hänen tahtonsa, ja näkemän sen wanhurskan, ja kuuleman äändä hänen sunstansa.

Ap. 1. 26: 16.

15. Sillä sinun pitä oleman hänen todistajansa kaikkein ihmisten edesä, niistä kuin sinä nähnyt ja kuullut olet.

16. Ja mitäs nyt wiiwyttelet? Nouse, ja anna sinus kastetta ja pestää pois sinun syndis, ja huuda aurin Herran nimeä.

Ap. 1. 2: 38.

17. Niin tapahtui, kohta minä Jerusalemiin palaisin, ja rukouksella tuliä: että minä tulii herroittu:

Ap. 1. 2: 26.

18. Ja näjtu hänen minulle fawwan: riennä ja lähde kiirusti Jerusalemišta; sillä ei he ota wastaan todistustas minujta.

19. Ja minä fanoin: Herra he tietävät, että minä panin ja pierin jofaitesja Synagogassa kuin sinun päälles uktoit.

20. Ja koska Stephanin sinun weliäs weri wrodatettin, olin myös sinä läsnä, ja mielisti sinä kuolemaansa, ja wartioisjin niitten teita, kuin hänen tapoit.

Ap. 1. 7: 58. luku 8: 1.

21. Ja hän fanoi minulle: sillä minä lähetan sinun kauron nain tygö.

Ap. 1. 9: 15. luku 1: 13. luku 2: 8. Eps. 3: 8. 2 Tim.

22. Ja he kuulit händä tulla naan asti, niin he kerotit hän fanoit: ota pois jenkaltainen maan päälldä: sillä ei hänen wallinen elää.

Ap. 1. 21: 17.

23. Ja kuin he niin huusit, lit waatteitansa ja palstasit tulleen;

24. Andoi Sodanpäämies händä leiriin, ja lätki pieistä ja että hän ois saanut tietä, miten hänen päällensä niin hurein.

25. Kohta hän händä muritti, fanoi Pawali Sodanpäämiehen läsnä seisoi: ongesta teidän koto Romalaisista hosua ilman duomija.

Ap. 1. 16: 37.

26. Kohta Sodaupäämies fawmeni hän Sodanpäämiehen moitti hänelle, ja fanoi: Mitäs tehdä? sillä tämä mies on Romalainen.

27. Niin Sodaupäämies wainnen työnsä, ja fanoi häntele minulle, jos sinä olet Romalainen. Hän fanoi: olen nlingin.

28. Ja Sodaupäämies wasta: nä olen suurella rahalla tämän pungiin oikenden woittanut. Hän weli fanoi: minä olen myös faw (Romalainen.)

29. Ja he lärit kohta häntä

nsä tutkimaan: Ja Sodanpäämies
eis pellämään sittekuin hän sai tietä
ten Romalaisen olewan, että hän
ten sitonut oli.

10. Mutta toisena päivänä tahdoi
wisummaasti tietä, mingätähden
ten päällensä Judalaisilta kammet-
ja päästi hänen siteistä, ja läski
umäiset Papiit, ja kaiken heidän
adinsa tulla kokoon, ja andoi Pa-
lin tulla heidän teensä.

23. Lufu.

awali oikeuden edesä, lyötty, lohnutettu;
pelastettu, wietty Seiren tygö.

Niin Pawali kagahiti Raadin päälle,
ja sanoi: Miehiet rakkat weljet,
nä olen kaikella hywällä tunnolla
eltanut Jumalan edesä tähän päi-
än asti. Ap. T. 24: 16. 2 Tim. 1: 3.

2. Niin ylimmäinen Pappi Ananias
li niitä kuin läsnä seisoiit, lyöä
idä waista suuta.

3. Niin Pawali sanoi hänelle: lyökän si-
Jumala, sinä walkexi tehty seinä:
tko sinä ja duomiget minua Lain
leen, ja läsket minua lyöä waistoin
tia? 3 Mos. 19: 35. Marc. 23: 27.

4. Mutta ne kuin läsnä seisoiit, sa-
t: kiroilletko sinä ylimmäistä Ju-
lan Pappia?

5. Pawali sanoi: en minä tiennyt,
kat weljet, händä ylimmäisxi Pa-
li: sillä kiroitettu on: sinun Kansas
umäistä ei sinun pidä kiroileman.
2 Mos. 22: 28.

6. Koska Pawali tieji, että heitä
yxi osa Sadduceurista, ja toinen
Phariseurista, huusi hän Raadin
tä: miehet rakkat weljet, minä olen
ariseus ja Phariseuren poika, mi-
päälleni kammatan toiwon ja kuol-
iten ylösnousemisen tähden.
T. 24: 15, 21. Lufu 26: 5, 6. Ohil. 3: 5.

7. Ja kuin hän sen sanonut oli:
riita Phariseusten ja Sadduceusten
lille; ja joukko erkani.

8. Sillä Sadduceuret sanowat: et-
kuolluitten ylösnousemista, eikä Gu-
itä, eikä Hengiä ole: mutta Phari-
ret tunnustawat molemmat olewan.
Luc. 22: 23. Marc. 12: 18. Luc. 20: 27.

9. Niin tuli suuri huuto, ja Kir-
janoppenet Phariseusten lahwoista nou-
sit, kilwoittelit ja sanoit: en me mi-
tän pahaa löydy täjä miehessä: jos
Hengi taikka Engeli on hänelle pu-
hunut, niin en me mahda Jumalata
wastan jotta. Ap. T. 5: 39.
Lufu 25: 25. Lufu 26: 31.

10. Ja että suuri kapina nousi:
pelläis Sodanpäämies, ettei he Pa-
walita rikki reuwaissi, ja läski sotaräen
menuä alas, ja temmata pois, händä
heidän seastansa, ja leiriin wiedä.

11. Mutta yöllä sen jälkeen, seisoi
HETra hänen tykönsä, ja sanoi:
ole wahwasa turwasa, Pawali: sillä
niinkuin sinä olet minusta Jerusalemissa
todistanut, niin sinun pitää Romisakin
todistaman. Ap. T. 18: 9.

12. Ja koska päivä tuli, kokoisit
heitänfä muutamat Judalaisista, ja sa-
dattelit igiänsä sanoden, ettei heidän
pitänyt ennen syömän eikä juoman,
kuin he Pawalin olisit tappanet.
Ap. T. 23: 20, 30.

13. Ja niitä oli enämpi kuin neljä-
kymmendä miestä, jotka tämän walan
tehnet olit.

14. Ne menit ylimmäisten Pappiin,
ja wanhimpain tygö, ja sanoit: me
olemma sadaturilla wietämme kiron-
net, ei ennen einettä maistawamme,
kuin me Pawalin tapamme.

15. Nyt siis ilmoittakat Soda-
päämiehelle ja Raadille, että hän huo-
mena tois hänen teidän eteenne, niin-
kuin te tahdoisitta jotakin todempata
häuelä tiedustaa; mutta ennenkuin hän
lähejtyy, olemma me walmit händä
tappamaan.

16. Koska Pawalin sisaren poika
heidän wäijymisensä kuuli, meni hän
Leiriin, ja ilmoitti nämät Pawalille.

17. Niin Pawali kugui yhden Sa-
danpäämiehistä tygönsä, ja sanoi: wie-
tämä muorukainen Sodanpäämiehen
tygö; sillä hänellä on jotakin hänelle
sanomista.

18. Niin hän otti sen, ja saatti
hänen Sodanpäämiehen tygö ja sa-
noi: sidotxi Pawali kugui minun ty-
gönsä, ja rukeili minua tätä muoru-

kaista sinun työssä saatta, jolla on sinulle jotakin sanomista.

19. Niin Sodanpäämies rupeis hänen käteensä, ja vei hänen erinänsä, ja kyseli häneltä: mitä se on kuin sinulla on minulle ilmoittamista?

20. Niin hän sanoi: Judalaiset ovat päättäneet sinua rukoilla, ettäs huomena tuottaisit Pavalin Raadin eteen, niinkuin he jotakin todempata häneltä kuulustelisit.

21. Mutta älä heitä tottele; sillä enempi kuin neljäkymmeniä miestä wäijyy häntä, jotka ovat heidänsä sadattanut, ei ennen syövänsä eikä juovansa, kuin he hänen tappaisit: ja he ovat nyt valmiit, odottamassa sinun lupamistasi.

22. Niin Sodanpäämies lasi nuorukaisen matkaansa, ja haajoi häntä kellekään sanomasta, että hän nämät hänelle ilmoittanut oli.

23. Ja hän kuzui työnsä kazi Sodanpäämiehstä, ja sanoi: valmistakaa kazi sataa sotamiestä menemään Cesareaan, ja setsemänkymmeniä rajasmiestä, ja kazi sataa keihäsmiestä kolmannella hetkellä yöstä:

24. Ja valmistakaa muutamia juhtia, että he Pavalin niiden päälle istuttavat, ja wiewät terwenä Felixen Maanwanhinnan tygö.

25. Ja kirjoitti Kirjan tällä tavalla:

26. Claudius Pysias, sille jalolle Maanwanhimmalle Felixelle terweyttä!

27. Tämän miehen olit Judalaiset ottaneet kiinni, ja tahdeit hänen tappa. Niin tulin minä parhallansa sotawäellä sekaan, ja temmaisjin hänen pois, että minä ymmärsin hänen Romalaisen olewan. Ap. 2. 21: 33.

28. Ja koska minä pyysin syytä tietä, mistä he häntä nuhtelit, niin minä wein hänen heidän Raadinsa eteen.

29. Ja löysin kannettawan hänen päällensä heidän Lakinsa kysymyristä. Ja ei kuitengan heillä ollut yhtän kuoleman eli sidentten syytä.

30. Ja kuin minulle siitä wäsymisestä ilmoitettiin, jota Judalaiset hänelle valmistit, lähetin minä kohta

hänen sinun tygös, ja sanoin hänelle päällekantajillensa: mitä teillä on häntä vastaan, niin sanokaa Maanwanhinnan edessä. Ole hywästi!

31. Ja Sotamiehet otit Pavalin niinkuin heille käsketty oli, ja hänen yllä Antipatrideen.

32. Ja toisena päivänä annettiin rajasmiesten häntä seurata, ja he lähtivät leiriin.

33. Koska he tulit Cesareaan, annoit Kirjan Maanwanhimmalle, ja he asetit myös Pavalin hänen eteen.

34. Koska Maanwanhin oli kuulunut, ja kysynyt kuzia maasta, hänen piti oleman; ja että hän määri hänen Siliciaista oleman,

35. Minä tahdon sinua kuulustella, noit hän, koska myös sinun päätajasi tulewat edes. Ja käski kätkeä Herodexen Raadihuoneeseen.

24. LUVU.

Tertullus kanda Pavalin päälle, ja waka puolestansa. Felix pelasti häntä.

Niiden päivän perästä menin maahan ylimmäinen Pappi, ja kuzi Maanwanhinnan ja sen selwäkielisen Tertulluksen kanssa Maanwanhinnan tygö, ja he lähtivät wastaan.

2. Ja kuin hän oli eteen kuzun rupeis Tertullus kandamaan, sanoi:

3. Ole elämme hywästä rauhasta, ja ne asiat kuzun kansasa oikein ja hywoin tehdä sinun toimellas, woimallinen ja kuzi aina ja jokapaikasa hywäri otella kaikella kiitoyella.

4. Waan etten minä sinua kuzi wiivytäisi, rukoilen minä sinua pikimältä meitä kuulustit, sinun kudes tähden.

5. Sillä me olemme löyenneet miehen wahingolliseksi, jota kapinan kaikille Judalaisille koko maan piirin, ja on Nazareen eriseuran Päämies:

6. Hän on kuzinut Tertullus riivata; jonga tähden me otimme hänen kiinni, ja tahdoimme duomita hänen meidän Lakimme jälkeen. Ap. 2. 21: 28.

7. Mutta Sodanpäämies Pysias tuli

vella wäellä siihen sekaan, ja päästi sen meidän käsiimme.

Ap. T. 21: 32. Luku 23: 10.

3. Ja käski hänen päällekandajansa la sinun tygös: joita sinä taidat itse kiten ymmärtä, kaikista niistä kuin hänen päällensä kannamme.

4. Ja Judalaiset tähän myös miehit, sanoden niin olewan.

10. Niin Pawali vastais, koska aamwanhin händä wiittais puhuan: Että minä tiedän sinun mondataikaa ollen tämän Kansan Duorina, tahdon minä pelkämätä edesii wastata.

11. Sillä sinä taidat ymmärtä, etenämpi ole kuin karitoistayhmenndä wää, sittekuin minä menin ylös Jerusalemiin rukoulemaan.

12. Ja ei he ole minua Templicä löytänet kampailemaista yhdengän isa, ei kapinota nostamasta Kansan sa, ei Synagogista, eikä Kaupungista.

Ap. T. 25: 8. Luku 28: 17.

13. Ei he myös taida niitä wahistaa, kuin he nyt minun päälleni idawat.

14. Mutta sen minä sinulle tunstan, että minä tämän tien kautta, ja he eriseuraxi kuguvat, niin palten minun Isäni Jumalata, että inä uskon kaikki kuin Lausa ja ophetaisia Kirjoitetut owat:

15. Ja pidän sen toiwon Jumalan woleen, jota hekin itse odottawat, ja kuolluitten ylösnousemus pitää eman, sekä wanhurstasten että kärkein:

Dan. 12: 2. Job. 5: 28, 29.

16. Ja sentähden minä harjoitan iäni aina pitämään pahendamattoan omantunnon Jumalan ja ihmisen edesä.

Ap. T. 23: 1. 1 Pet. 3: 16.

17. Mutta koska minä monen ajastan perästä tulin almuja ja yhriä nsalleni tekemään:

Ap. T. 11: 29. Rom. 15: 25. Gal. 2: 10.

18. Joissa muutamat Judalaiset Alusta löysit minun puhdistettuna Templicä, ilman yhdetäkän kapinata ja melitä.

Ap. T. 21: 26, 27.

19. Joidenga tulisi sinun tykönsä sinä olla, ja lauda, jos heillä jotaan on minua vastaan.

20. Eli sanokan nämät itse, jos he jotakin wäärpytä owat minua löytänet, koska minä seisoin Naadin edesä.

21. Mutta tämän yhden sanan tähden, kuin minä heidän seafansa seisofani, knollnitten ylösnousemuseista hmuudin, minä teilda tänäpäinä duomitan.

Ap. T. 23: 6. Luku 28: 20.

22. Koska Felix tämän kuuli, wiitytti hän heitä; sillä hän tiesi hywin tämän tien menon: Ja saanoi: koska Lyfias Sodanpäämies alas tulee, niin minä tahdon tutkia teidän asiaanne.

23. Ja käski Sadanpäämiehen kätkeä Pawalin, ja andoi hänen saada lewon, ja ettei yhtäkän hänen omistansa kielttäisi händä palwelemaista, taikka käynnästä hänen tykönsä.

Ap. T. 27: 3. Luku 28: 16.

24. Mutta muutamain päiwäin perästä tuli Felix emändänsä Druyillan kansa, joka Judalainen oli, ja kugutti Pawalin eteensä, ja kuuldeli händä uskoista Chriistuyen päälle.

25. Mutta kuin hän puhui wanhurstaudesta ja puhtasta elämästä, ja tulenwaisesta Duomioista, peljäsiwi Felix, ja vastais: Mene tällä haawalla matkaas: waan koska minä saan tilan, niin minä sinun tygöni kugutan.

26. Toiwoi myös Pawalilda hänellensä rahaa annettawan, että hän olis hänen päästännyt: jongatähden hän myös usein hänen tygönsä kugutti, ja puheli hänen kansansa.

27. Koska kari ajastikaa kulunut oli, tuli Porcius Festus Felixen siaan. Mutta Felix tahdei Judalaisten mielä noutaa, ja jätti Pawalin sidottuna.

Ap. T. 25: 14.

25. Lufu.

Pawalin päälle kannetaan Festuren edesä, mutta hän tykkää asiansa Keisarin ala.

Festus juttelee Pawalin asian Arippalle, joka tahtoo itse händä kuulla.

Koska siis Festus oli tullut maakunnan, meni hän Cesareasta kolmannen päiwän perästä ylös Jerusalemiin.

2. Niin ylimmäinen Pappi, ja ylimmäiset Judalaisista tulit hänen eteensä Pawalita vastaan, ja rukoilit händä,

3. Ja pyypit hänelä suofiota hän-
dä kohtaan, että hän kugutais hänen
Jerusalemiin: Ja wäispyit händä tap-
pajensa tiellä.

4. Niin Jestus wastais, että Pawali
piti hywin lätettämiän Cesareaja ja
että hän tahdoi ihe pian sinne waelta.

5. Jotka siis teidän seafanne, sanoi
hän, woimalliset owat, ne tullan alas
meidän kansamme; ja jos jotakin wää-
ryttä on täsä miehessä, niin kaudatan
he hänen päällensä.

6. Koska hän siis oli heidän tykö-
nänsä wiipynyt enä kuin kymmenen
päiwää, läxi hän alas Cesareaan: Ja
toisena päiwänä istui hän Duomiois-
tuinelle, ja käski Pawalin tuota edes.

7. Koska hän oli tullut edes, seisoi
ne Judalaiset ymbärillä, jotka olit Je-
rusalemissa tulleet alas, ja toit edes
monda ja suurta wikaä Pawalita was-
tan, joita ei he woinet wahwoistaa:

8. Sillä hän wastais edestänsä: En
minä ole mitän rikkouut Judalaisten
Lakia, en Templiä, engä Keisarita
wastan.

Ap. 2. 24: 12.

9. Niin Jestus tahdoi Judalaisten
mielä nouta, wastais Pawalita, ja
sanoi: tahdotkos mennä ylös Jerusa-
lemiin, ja siellä näistä oikeudella seisoa
minun edessäni?

10. Mutta Pawali sanoi: minä sei-
son Keisarin oikeuden edessä, ja siinä
tulee minua duomita: en minä ole
Judalaisille mitän wäärtytä tehnyt,
kuin sinä ipekkäin paremmin tiedät.

11. Sillä jos minä olen jongun
wahingoittanut, eli minun hengeni rik-
konut, niin en minä tahdo wälittä luo-
lemata: jos ei taas mitän niistä ole,
kuin he minun päälleni kaudawat, niin
ei yriskän taida minua anda heidän
käsiinsä: minä turwan Keisarishiin.

Ap. 2. 18: 14.

12. Silloin Jestus puhutteli Kaa-
dia, ja wastais: Keisarishiin sinä tur-
waisit, Keisarin tygö pittä myds sinun
menemän.

13. Mutta kuin muutamät päiwät
olit kulunut, tuli Kuningas Agrippa ja
Bernice alas Cesareaan Jestiä ter-
nehtämään.

14. Ja kuin he siellä monda päi-

wää wiiovyit, jutteli Jestus Bernice
ajian Kuningalle, ja sanoi: ypi mi-
on jäänyt Jeliyeldä sidottuna,

Ap. 2. 24: 27.

15. Josta, kuin minä Jerusale-
olin, ylimmäiset Papi, ja Judala-
wanhimmat tulit ja ilmoitti minä
pyytäin duomiota hänen pitiensä.

16. Joille minä wastaisin: ei he
Romalajien tapa, että joku
ennen annetan surmata kuin se, ja
päälle kaudetan, saa päällekandajat
nallensa, ja saa tilan edestänsä
ta kandestä.

5 Mos. 17: 4.

17. Sentähden koska he tamm-
koon tulit, istuin minä kohta
päiwänä wiiovyttelemätä duomio-
melle, ja käskin miehen tuota edes.

18. Koska päällekandajat tulit,
ei he yhtän syytä tuonet edes
kuin minä luulin:

19. Mutta heillä oli muutamän
symyxiä händä wastan heidän wa-
ristansa, ja yhdestä kuolluesta Jesta-
jonga Pawali todiisti eläwän.

20. Waan että minä siitä
restä epäilin, kofyyn minä jos
liis tahtonut mennä Jerusalemiin,
siellä näistä duomitta.

21. Mutta koska Pawali
ajiansa Keisarin tutkimisen ala,
minä hänen lätettä, siihemä
minä hänen Keisarin tygö

22. Niin Agrippa sanoi Jestiä
minä kuullsin myds mielelläni
miehistä. Hän sanoi: huometa
sinä händä kuulla.

23. Ja toisena päiwänä tuli
pa ja Bernice suurella koreudella
menit Raastnpaan, Väämiesten ja
pungin ylimmäisten kansa, ja
tuotin edes Jestiä lätettä.

24. Ja Jestus sanoi: Kuningas
Agrippa, ja kaikki miehet, jotka
meidän kansamme oletta, te näetti
josta kaikki Judalaisten joukko
nua rukoillut, Jerusalemissa
täällä, hmitain, ettei hänen
nämpi elämän.

25. Mutta kuin minä
ettei hän ollut mitän kuollu-
ta tehnyt: ja että hän myds ipe

8. Keisariin, niin minä ahvoisin häsinne lähettä;

Ap. 2. 23: 9. Luku 26: 31.

6. Josta ei minulla ole mitään wahl Herralle kirjoitta: sentähden tuominä hänen teidän eteenne, ja emitten sinun etees, kuningas Agrippettä koska hänen asiansa wisumti tutkittaijin, minulla olis jotakin oittamista:

7. Sillä se on minun nähäxyeni netoin, että hän sidottuna lähete- ja ei hänen syytänsä ilmoiteta.

26. Luku.

wali juttelee Agrippalle kääntymisensä.

1. Niin Agrippa sanoi Pawalille: sinun on lupa puhua edestä. Silloin wali ojensi kätensä ja wastais edestä:

2. Minä pidän itseni onnellisna, rakuningas Agrippa, että minä tänään saan sinun edestä wastata kai- ja niistä kuin minun päälleni Juda- ilda kannetan;

3. Pisatengin, että sinä tiedät kaikki at ja Judalaisten kysymykset: Sen- den ruokosen minä sinua, että kär- ällisesti minua kuulisit.

4. Kaikki tosin Judalaiset tietävät un elämäni hamasta nuorudesta, a kunga se alusta on ollut minun nsani icasa Jerusalemissa:

5. Jotka minun ennen owat tunde-, (jos he tahdoisit todistaa,) että nä sen meidän jumalan palveluxen kkein ahleramman eriseuran jälkeen n Phariseus. Ap. 2. 23: 6,

6. Ja minä seison nyt tässä oikeu- edestä toivon tähden sen lupauxen ille, joka Jumalalta on meidän J- emme tapahtunut: Ap. 2. 13: 32.

7. Johonga ne meidän karistoista- nmenda sukukundaa toiwovat tule- nsa, palvelleen Jumalata yötä ja iwää. Tämän toiwon tähden kan- an Judalaissilda minun päälleni, ra- 3 kuningas Agrippa.

8. Miä se luetan mahdottomari loa teidän tyköänne, että Jumala ollet herättä?

9. Minä tosin luulin itselläni, että

minun piti palso wastahakoisutta teke- män, Jesuxen Nazareuxen Nimeä wastan; Ap. 2. 8: 3. Luku 9: 2. Luku 22: 4.

10. Niinkuin minä myös tein Je- rusalemissa, ja salpaisin monda Pyhää fangiuriin, kuin minä ylimmäisildä Paueilda olin saanut wallan: ja koska he tapettin, mielistyini minäkin heidän duomioonsa:

11. Ja rangaisin heitä usein jokai- sa Synagogassa, ja waadein heitä pilk- kamaan: ja olin heitä wastan ylbü- paltisesti wimmattu, ja wainoisiin heitä hamaan ulkokaupungeihin.

12. Jongatähden minä myös mat- kustin Damaskum ylimmäisten Pappain wimalla ja käskyllä.

13. Puolipäiwän aikaan, rakas Ku- ningas, näjin minä tiellä yhden kirk- kauden Tairaasta, kirkkammen kuin Nuringon paisten, joka walkeus ymbä- ri walaisi minun, ja ne jotka minun kansani waelsit. Ap. 2. 9: 3. Luku 22: 6.

14. Koska me siis kaikki maahan laugeisimma, kuulin minä äänen puhu- wan minulleni ja sanowan Debreaan kielessä: Saul, Saul, mitä minua wainot? työläs on sinun tutkainda wastan potkia.

15. Niin minä sanoin: Herrra, kulas olet? Hän sanoi: minä olen Jesus jota sinä wainot.

16. Mutta nouse ylös, ja seiso jal- woillas: sillä sitäwarten minä sinulle ilmestyin, että minä asetan sinun pal- welajari, ja niitten todistajari kuin sinä näit, niin myös niiden kuin minä wte- lä sinulle ilmoittawa olen.

17. Ja tahdon sinun päästä tästä Kansasta ja pakanoista, joitten tygö minä nyt sinun lähetan,

18. Seidän silmiänsä awamaan, ja heitä pimeydestä walkeuteen käändä- mään, että he eridissit Satanan wal- lasta Jumalan tygö, saamaan syndein andeiriandamista, ja perhimistä ynnä niitten kanga, jotka yheritetän uskon Pautta minun päälleni.

Es. 35: 5. Luku 42: 7. Luku 60: 1.

Eph. 1: 18. Col. 1: 13. 1 Per. 2: 25.

19. Niin siis, rakas kuningas Agrip- pa, en minä ollut sille taiwalsiselle näylle kowakorwainen:

20. Waan ilmoitin ensin niille, jotka Damaskussa ja Jerusalemissa ovat, ja kaikessa Judan maakunnassa, ja myös pakanoilta, että he parannuksen tekivät, ja kääntyivät Jumalan puoleen, ja teeskivät parannuksen kelvollisia töitä. March. 3: 8. Ap. 2: 9: 20, 28. Luku 13: 14. Luku 22: 17, 21.

21. Tämän tähden ovat Judalaiset minun Templissä ottanut kiinni, ja tahdoit minun surmata: Ap. 2: 21: 30, 31.

22. Mutta Jumalan avun olen minä saanut, ja seisunut tähän päivään asti, todistain sekä pienille että suurille, enää mitään muuta sanoden kuin Prophetat ja Moses ovat sanoneet tulewaksi:

23. Että Christuksen piti kärsimän, ja oleman ensimmäisen kuollutten ylösnousemista, julistamassa walleutta tälle kansalle ja pakanoilta. 1 Cor. 15: 20. Col. 1: 18.

24. Koska hän näin edestänsä wastais, sanoi Jeesus suurella äänellä: Pawali, sinä hulluttelet, se suuri oppi hullutta sinua.

25. Niin hän sanoi: en minä hulluttele, woimallinen Jeesus, waan totuuden ja toimen sanoja puhun:

26. Sillä tyllä Kuningas nämät tietä, jonga tyllänä minä myös rohkeasti puhun: ja en minä luule näistä mitään olewan hänelä salatun; sillä ei tämä ole loukassa tapahtunut. Joh. 18: 20.

27. Uskotkos Kuningas Agrippa Prophetat? minä tiedän, ettäs uskot.

28. Niin Agrippa sanoi Pawalille: ei paljo puutu ettes minua saa Christityksi.

29. Pawali sanoi: Minä toivoisin Jumalalta, joko siitä puuttuis wäähä eli paljo, että, et ainoasti sinä, mutta myös kaikki jotka minua tänäpäänä kuulevat, tulisi sentkaltaiseri kuin minäkin olen, paitsi näitä jiteitä. 1 Cor. 7: 7.

30. Ja kuin hän nämät sanonut oli, nousi Kuningas ylös, ja Maanwanhin, ja Bernice, ja jotka heidän kansansa istunut olit.

31. Ja kuin he menit pois, puhuit he keiserialansa, sanoden: eipä tämä mies

ole mitään tehnyt, kuin kuoleman jitet ansainnut on.

Ap. 2: 23: 9. Luku 25: 25.
32. Niinta Agrippa sanoi Pawalille: tyllä tämä mies ei ole tahtanut tää, ellei hän olisi Keisarihin turvautunut. Ap. 2: 25: 11.

27. Luku.

Pawali lähetetään Romiin. Paavali lähetetään ja loukkautti; maaila pääsee maalle.

Mutta sittekuin päätetty oli, meidän piti Italiaan päättämän, annoit he Pawalin muiden keisarin kansa yhden Sadanpäähalluun, joka kutsuttiin Julius, ja sen sotajoukosta. Ap. 2: 27: 1.

2. Koska me siis astuimme myytiin hahteen, ja meidän piti tullaan Urtian ohitse, lastimma maalla. Ja meidän kansamme ristiartus, Macedonian mies, lonkasta. Ap. 2: 19: 29. Luku 27: 1. Col. 4: 10.

3. Ja me tulimme toisena päivänä Sidoniin. Ja Julius wastaasti Pawalin kansa, ja jallei mennä ystävänsä tyttö, ja heidän hotta. Ap. 2: 24: 23. Luku 27: 2.

4. Ja kuin me siellä lausutulos, niin me purjehdimme ohitse; että wastatuulet olit.

5. Ja kuin me sen meren, ja Sicilian ja Pamphilian kohdalla olimme purjehdimme ja tulimme Myraan Lyciasa on;

6. Niin löysi Sadanpäämiehen yhden Alexandrian kahden, jotka Italiaan purjehti, ja pani meidän kulkemaan.

7. Koska me monda päinwää purjehdimme, ja tyllällä kulkemistimma, etten me pääsnet tullaan, niin me purjehdimme Cretan Salmonen tyllänä:

8. Ja kuin me tyllin sen paikkain, niin me tulimme kulkemaan, jota kauniri satamari kulkemista, jota lähänä oli Dasean kulkemista.

9. Koska paljo aikaa oli kulkemista, purjehdus oli jo waarallinen, ja kulkemista aika oli jo kulkemista, neuro Pawali heitä,

0. Sanoden: Armat miehet, minäen, että purjehdus tulee waaral-
ri ja wahingollisexi, ei ainoasta ka-
e ja hahdelle, mutta myös meidän
gellemme.

1. Mutta Sadanpäämies uskoi e-
amin Vahdenhaltiata ja Peränpäi-
itä, kuin Pawalin sanoja.

2. Ja kuin ei satama ollut sowe-
s yli talwea olla, niin he enim-
ten mielistyit siihen neuvoon, että
dä piti lastettaman pois, jos he
akin muotoa olisit woinet tulla Phe-
aan talwea pitämään: Joka on Cre-
satama, eteläländeä ja luodepohjaa
n.

13. Mutta kuin etelätuuli rupeis
kastamaan, luulit he aikomisensa käy-
n edes, ja koska he läixit Ufosta,
rjehdit he Cretan ohitse.

14. Mutta ei kauwan aikaa jälkeen,
sen päälle angara puuskatuuli, jota
ipohjari kugutan.

15. Ja kuin haaxi tuli waldaan,
i woinut tuulda wastan seisoa, las-
ma me sen tuulen halduun kulke-
an.

16. Ja kuin me tulimme yhden wä-
t saaren tygö, joka kugutan Clauda,
mma me tuskalla wenhesen ruweta,

17. Songa me otimma amuremme
sidoimme hahteen, peljäten ettei sen
änyt kariin sattuman, ja he lastit
s purjen, ja annoit kulkea.

18. Mutta koska suuri ilma käwi
ille, heitit he toisena päivänä ka-
a ulos.

19. Ja kolmandena päivänä hei-
mä me omilla käyillämme ulos
hden kaluja.

20. Mutta kuin en me monena päi-
mä Auringota engä tähteä nähiet,
ä wähin ilma meidän päällemme
gnyt, niin meidän elämämme toivo
jo kaikki pois.

21. Ja koska me kauwan aikaa o-
nma syömätä, silloin seisoi Pawali
dän kehellänsä, ja sanot: O miehet,
dän olis tullut minua kuulla, ja ei
retasta lastea ulos, että me olisimme
iltänet tainkaltaisen tustan ja wa-
ngon.

22. Ja nytkin minä neuwon teitä,

ollat hymäsä uskalluxesa, ei teistä yxi-
län huku, mutta ainoasta haaxi.

23. Sillä minun tykönäni seisoi tä-
nä ydnä Jumalan Engeli, jonga oma
minä olen, jota minä myös palwelen.

24. Ja sanot: älä pelkä Pawali,
jinä pitä Keisarin eteen asetettaman:
Ja kago, Jumala on sinulle lahjotta-
nut ne kaikki kuin sinun kansas pur-
jehtiwat.

25. Sentähden miehet, ollat hymäsä
uskalluxesa: sillä minä uskon Jumalan
päälle, että se niin tapahtuu kuin
minulle sanottu on.

26. Mutta yhteen luotoon pitä mei-
dän kulkeman.

Ap. T. 28: 1.

27. Koska neljästoistakymmenes yö
joutui, tulimme me puoliyön aikaan
Udriaan, ja haaximiehet luulit saa-
muttawansa jongun maakunnan.

28. Ja he heitit ulos luodirihman,
ja löysit karikymmendä kynnärätä sy-
wäxi, koska he tulit wähää edemmä,
heitit he taas ulos luodirihman, ja
löysit wiisitoistakymmendä kynnärätä.

29. Niin he pelkäisit loukkantuwaa-
sa johonguun karihin, ja heitit ulos
neljä Ankkurita peräldä hahta, ja toi-
woit päivän koittaman.

30. Mutta kuin haaximiehet pyysit
hahdesa paeta, lykkäisit he wenhen me-
reen, sillä ajatuxella, että he tahdoit
Ankkurita wiedä ulos hahden keulasta.

31. Niin Pawali sanot Sadanpää-
miehille, ja sotamiehille: ellei nämät
hahdesa pysy, et te suingan hengeänne
päästä.

32. Niin sotamiehet hakkaisit pois
wenhen peitin, ja annoit sen pudota.

33. Ja kuin päivä rupeis walke-
nemaan, neuwoi Pawali kaikkia heitä
ruokaa ottamaan, sanoden: tänäpäinä
on neljästoistakymmenes päivä, kuin
te odottanet oletta, ja syömätä ollet,
ja ette mitän ole tygönne ottanet:

34. Sentähden neuwon minä teitä
ruokaa ottamaan: joka on teille ter-
wexexi; sillä ei yhdengän teidän pääs-
tänne ydä hiuskarwa putoman.

35. Ja koska hän sen oli sanonut, otti
hän leiwän, ja kiitti Jumalata kaikkein
nähdän, murxi, ja rupeis syömään.

Joh. 6: 11.

36. Ja kuin he kaikki itsensä wahi-
wistit, rupeisit he myös syömään.

37. Mutta meitä oli kahdeta kaikki
yhteen, kati sataa ja kuusi kahdeksatta-
kymmendä heugää.

38. Ja koska he olit rautitut, kewen-
sit he kahden, ja heitit sywät mereen.

39. Mutta koska päivä oli, niin ei
he tundenet maata, mutta hawaigit
yhden lahden josa randa oli, jonga
päälle he mieleit anda kahden ajaa,
jos he olisit tainnet.

40. Ja kuin he Ankkurit olit otta-
net plöös, läxit he mereen, ja päästit
perälautain sitet, ja asetit purjen tun-
leen, ja annoit juosta randaa kohden.

41. Waan koska me tulimma yh-
den niemen tygö, loukkandui haari, ja
sen keula tartui kiinni ja jäi seis-
maan, mutta kastari tuli wallallensa
aaltoin wäejstä.

42. Mutta sotamieisten neuwo oli
fangeja tappa, ettei joku uiden olisi
karannut pois.

43. Mutta Sadanpäämies tahtoi
Pawalita wapahta, ja ehti heidän siitä
neuwoista, ja käski niitä kuin uida tui-
sit, että he ensin itsensä andaisit ulos
ja maalle pääsivät:

44. Mutta muita lantain päällä,
muntamita taas kahden lappallilla (kul-
kea.) Ja niin tapahtui että jokainen
tuli tertwennä maalle.

28. Luvu.

Kärme karkaa Pawalin läteen, mutta ei
häändä wahingoitke. Pawali parantaa
Publiuren isää, tulee Romiin ja
saarnaa siellä Jubalasiille.

Ja koska he terwenä pääsnet olit,
tunxit he että se luoto Melitexi
kugutan: Op. 2. 27: 26.

2. Mutta ei se kansa osottanut
meille wähindä rakkauden halua: sillä
he teit meille walkian, ja kaikki otit
wastan meidän, sen saten ja wilun
tähden kuin meidän päällemme tuli.

3. Mutta koska Pawali kokois ka-
san risuja ja pani walkialle, tuli yxi
kärme palawudesta, ja karlais hänen
lätensä.

4. Koska se kansa näki karmen
puwan hänen lätensä, sanoit he
kenänsä: Kaiketi tämä ihminen on
hentappaja, jota ei koita jalki-
waikka hän on meren hädästä

5. Mutta hän puhisti karmen
leen, eikä mitän kipua tundenut.
Marc. 16: 18. Luc. 10: 19.

6. Mutta he odotit hänen
wan eli kohta maahan langon
kuolewan: waan kuin he karmen
odotit, ja näit ettei hänen mieli-
hingota tapahtunut, sait he toista
len, ja sanoit hänen Jumalaksi.
Op. 2. 14: 11.

7. Mutta wähan matkan
siitä olit sen luodon Wäämichelli
nimi oli Publius, maankartan
meitä otti vastaan, ja piti meitä
niällisesti wieranansa kolme päi-

8. Niin tapahtui että
Jä sairasti wilutautia ja wapahti
Jonga tygö Pawali meni, wapa-
pani lätensä hänen päällensä, ja
ranxi hänen. Act. 5: 16.

9. Koska siis se oli tehty, tuli
muut sairat siitä luodoista, ja piti

10. Jotka myös meille tei-
kunnlata, ja kuin me siellä
dimma, panit he meidän wapa-
mitä me tarwitshurma.

11. Mutta kolmen kunkun
rätstä, purjehdimma me siellä
drian kahdeta, joka sen luodon
oli talwea pitännyt, jolla oli
merkki karoinen.

12. Ja kuin me tulimma
saan, olimma me siellä kolme

13. Ja kuin me siellä ymbär
jehdimma ja tulimma Negia
päivää jälkeen puhalsi Louma
niin että me toisena päivänä tuli
Puteoliin.

14. Koska me siellä löysimm
jet, niin meitä rufoiltin olemaan
dän tykönsä seigemän päivää:
niin me tulimma Romiin.

15. Ja koska siellä waijet kati
meistä, tulit he meitä vastaan homan
Appiforumi ja Tretaberniin. Koska
Pawali heidän näki, kiitti hän Ja-
malata, ja sai usfalluxen.

6. Mutta kuin me Romiin tuma, andoi Sabanpäämies sanot danpäämiehen haltuun. Mutta Paasi sallittiin olevan igellänsä yhden miehen kansa, joka hänestä otti irin. Ap. 2. 24: 23. Luku 27: 3.

7. Niin tapahtui kolmen pähöän cen, että Pawali kugui kotoon ymäiset Judalaisista. Ja koska he t kokoon, sanoi hän heille: Miehjet, vaikka en minä ole mitän tehKansaa, eli Isäin säätyjä vastaan; engin olen minä sidottuna annettu usalemissa Romalaisten käsiin: Ap. 2. 21: 33. Luku 24: 12. Luku 25: 8

8. Jotka, koska he olit minun tutet, tahdot minua päästää, ettei yheugen rikosta minusa ole. Ap. 2. 22: 24. Luku 23: 9. Luku 26: 31.

19. Mutta koska Judalaiset sitä san sanoit, täytyi minun turvata fariin, ei uiin, että minulla olis jotakandamista minun kansani päälle. Ap. 2. 25: 11

20. Tämän syyn tähden olen minä punut teitä, että minä sain teitä ydä ja puhutella; sillä minä olen caelin toivon tähden tällä kahlella itti. Ap. 2. 23: 6. Luku 24: 21. Luku 26: 6, 7. Eph. 6: 20. 2 Tim. 1: 16.

21. Niin he sanoit hänelle: en me kirjaa saanet sinusta Judeasta, ei ös yrikan welsijä ole siellä tullut, meille ilmoittanut, eikä jotakuta jutta sinusta puhunut.

22. Mutta me tahdomme sinulda illa mitä sinun mieleäs on; sillä lä seurasta on meille tiettävä, että i waipan jokapaikasa sanotan. Luku 2: 34. Ap. 2. 24: 5, 14.

23. Ja kuin he olit hänelle päim määrännet, niin tuli monda häi tygönsä majaan, joille hän selitti

ja todisti Jumalan waldaKunnasta, ja opetti heille Jesuxesta, Diosyren Laijia ja Prophetajista, huomenesta ehtoseen asti. Luku 24: 27.

24. Ja muutamamat uskoit ne kuin sanottin, mutta muutamamat ei uskouelan. Ap. 2. 17: 4.

25. Mutta kuin he tulit riitaisexi keskenänsä, menit he matkaansa, että Pawali oli yhden sanan sanonut: Yhä Dengi on oikein meidän Isillemme Esaiän Prophetan kautta puhunut,

26. Sanoden: Mene tämän Kansan tygö, ja sano: korwillamme pitä teidän kuuleman, ja ei ymmärtämän, ja silmillämme pitä teidän näkemän, ja ei tundeman: Es. 6: 9, 10. Hes. 12: 2. Matth. 13: 14. Marc. 4: 12. Luku 8: 10. Joh. 12: 40. Rom. 11: 8

27. Sillä tämän Kansan sydän on kowettu, ja he kuulewat raskasti korwillansa, ja panerwat silmänsä umpeen; ettei he jostus silmillänsä näki, eikä korwillansa kuuli, ei myös ymmärräisi sydämellänsä, eikä kääntäisi heitänsä, että minä heitä parannaisin.

28. Niin olkon se teille tiettävä, että tämä Jumalan antuus en lähetetty pakanoille, ja he myös sen kuulewat. Luku 24: 47. Ap. 2. 13: 46. Luku 18: 6.

29. Ja kuin hän näitä puhunut oli, läyit Judalaiset pois, ja riitelit paljo keskenänsä.

30. Mutta Pawali oli täyttä kari ajastakaa omasa palkkahuoneensa: ja otti kaikki vastaan kuin hänen tygönsä tulit:

31. Ja saarnais Jumalan waldaKunnasta, ja opetti Jesuxesta Jesuxesta Christuxesta kaikella uskalluxella, ja ei händä yrikan kieltänyt.

Apostolitten Tekein loppu.

Apostolin B. Pawalin Epistola Romalaisten tykö.

1. Luku.

Pawali puhuu wirakansa ja terwehtää weliänsä Romisa. Kotinen wanhurkaus. Pakanain epäjumalaisuus ja synnit.

Pwali Jesuxen Christuxen Palwelija, kutsuttu Apostoliksi, eroitettu Jumalan Ewangeliumiin,

Ap. 2. 9: 15. Luku 13: 2. Gal. 1: 15.

2. (Jonga hän on ennen Propheetainsa kautta pyhissä Raamatusissa luwanut,) 1 Mos. 3: 15. Luku 22: 18. Luku 26: 4. Luku 49: 10. 5 Mos. 18: 15. Ps. 132: 11. Es. 4: 2. Luku 7: 14. Luku 9: 6. Luku 40: 10. Dan. 9: 24. Mich. 7: 20.

3. Hänen Pojastansa, (joka on Dawidin siemenestä lihan puolesta synnyt) Matt. 1: 1, ic. Luc. 1: 32. Ap. 2. 2: 30. Luku 13: 23. 2 Tim. 2: 8.

4. Ja on wäkevästi ilmoitettu Jumalan Pojaksi pyhityksen hengen jälkeen, että hän on noston pöös kuoluisista,) se on, Jesus Christus meidän Herramme; Joh. 10: 30, ic. Ap. 2. 13: 32, 33. Hebr. 1: 5. Luku 5: 5.

5. Jonga kautta me olemme Armon ja Apostolin wiran saaneet, uskon kuuliaisudexi, kaikkein pakanain seaja, hänen nimensä päälle; Rom. 12: 3. Luku 15: 15. Luku 16: 26. 1 Cor. 15: 10. Eph. 3: 8.

6. Jolsta tekin oletta, Jesuxeen Christukseen kutsutut:

7. Kaikille, jotka Romisa ovat, Jumalan rakkaille, ja kutsutuille pyhille: Armo olkon teidän kansanne, ja Rauha Jumalalda meidän Isädamme, ja Herralda Jesuxelta Christuxelta! 1 Cor. 1: 2. Eph. 1: 1.

8. Ensin kiitän minä Jumalatasi, Jesuxen Christuxen kautta, teidän kaikkein tähtenne, että teidän uskoanne kaikesa mailmasa mainitan.

9. Sillä Jumala on minun todistajani, jota minä hengessäni hänen Pojansa Ewangeliumisissa palwelen, että minä lakkamata teitä muistan; Eph. 1: 16. Ps. 1: 8.

10. Rukoilen aina minun rukouksiani, että minä saisin jollakin tavalla wihdoin joskus, jos Jumala tahtoo, onnellisen tien tulla teidän tyköne. Rom. 15: 23. 1 Theß. 2: 18. Luku 3: 10.

11. Sillä minä itäwöihen trüädä, että minä jostain hengellisissä lehteille saiksin, että te wähoitetystilistta;

12. Se on, että minä saisanä teidän kansanne lohdutuksen, kautta kuin meillä kestenämme on, teidän että minun. Rom. 15: 22.

13. Mutta en minä tahdo salata, rakkat welsjet, että minä usein aikoinut tulla teidän tykö (ja olen tähänasti ejetetty,) että teidängin seassanne jongun hedelmöin, niinkuin muidengin pakanain Rom. 15: 22.

14. Minä olen welkapää Saarelle ja munkalaisille, wiisaille ja milille. 1 Cor. 9: 16. 2 Cor. 12: 13.

15. Sentähden niin paljo kunnusa on, olen minä teillestä Romisa oletta, walmis Ewangeliussaarnamaan.

16. Sillä en minä häpee Christuksen Ewangeliumita; sillä se on Jumalan woima ihezullekin uskoaiselle tuudexi. Ensin Judalaiselle minä Grekiläiselle. Ps. 40: 11. Ap. 2. 23: 1 Cor. 1: 18. 2 Tim. 1: 8.

17. Sillä jünä se wanhurkaus, Jumalan edesa kelpaa, ilmoitettukosta uskohon: niinkuin kirjoitetaan Wanhurstan pitä elämän uskohon. Rom. 3: 21. Ps. 3: 9. Ps. 2: 1. Gal. 3: 11. Hebr. 10: 38.

18. Sillä Jumalan wiha on Laiwaasta kaiken ihmisten jumaluden ja wääröden tähden, joku tuuden wäärödesä pitävät.

19. Sentähden se kuin taitamalaista tuta, on heille tietämö; Jumala ilmoitti sen heille. Ap. 2. 14: 15, ic. Luku 17: 24, ic.

20. Sillä hänen näkymättömät nonsa, nimittään, isankaikkinen mansa ja Jumaludensa nähden masti mailman luomisesta, josta märeten niistä kuin tehdyt ovat: he taidaisi heitänsä syöttömöri sanak. Ps. 19: 2, ic. Ps. 148: 3, ic. Ap. 2. 16: 17. Luku 17: 26, 27.

21. Että he tunsit Jumalan,

listänet händä niinkuin Jumalata, kiittänet; waan wiipistelit omisa urisansa, ja heidän järjetöin sydästä on piminnyt. Eph. 4: 17, 18.

2. Koska he itsensä wiisari luulit, he ovat tyhmäri tulleet; 1 Cor. 1: 20.

3. Ja ovat katomattoman Jumalunian muuttanet katowaisen ihmisen, ja lintuin ja neljäjalkaisten ja eläwaisten kuwan muotoiseri. Of. 4: 15. 2 Kan. K. 17: 29. Of. 106: 20. Ef. 40: 18. Jer. 2: 11. Ap. 2: 17: 29.

4. Sentähden on myös Jumalain lastenut sydämensä himoihin, tauteen, häwäisemään tekenänsä raumistaansa: 1 Ri: 13. Ap. 2: 14: 16. 2 Ehes. 2: 11.

5. Jotka Jumalan totuuden ovat heri muuttanet, ja ovat kunnioitet ja pahwellet enemmän luonto-paleta kuin Luojata, joka on siunattu ijankaikkisesti, Amen!

6. Sentähden on Jumala heidän anut ylöin häpiällisiin himoihin; et myös heidän waimonsa ovat muuttu luonnollisen tawan luontoa vastaan. 3 Mos. 18: 23. Eph. 5: 11, 12.

7. Niin myös miehet ovat andaylöin waimon luonnollisen pitämitoimen toisenfa puoleen himoifansa innet, miehet miestien kansa rietautehuet, ja saanet, niinkuin pitikin, nimensä palkan itse heifänsä. 3 Mos. 18: 22.

8. Ja niinkuin ei he tahtonet Jumalata tuta, niin Jumala lasti heidän pyyn mielehen, tekemään niitä kuin oivi tehdä:

9. Täynnänsä kaikkea wääräyttä, saunotetta, koirutta, ahneutta, paita: täynnä kateutta, murhaa, riitaa, ystä: pahan suomutta:

10. Korwanhuiskutteliat, panetteliat, malata wihajat, häwäisijät, ylpäät kirit, pahain neutwein pesät, waimuillensa tottelemattomat,

11. Kompelit, liiton rikkejat, halutat, sowitzamattomat, armottomat,

12. Jotka Jumalan oikeuden tietä (että ne kuin näitä tekewät, ovat leman ansainnet) ei ainoasta niitä mutta myös suosustawat niihin, jotka ä tekewät. Dof. 7: 3.

2. Lufu.

Jumalan duomio pakanain ja Judalaisten ylige.

Sentähden, o ihminen, et sinä taida igiäs syyttömäri tehdä, waitka luku sinä olet joka duomiget: Sillä josa sinä toista duomiget, siinä sinä iges duomiget, ettäs niitä teet, kuin siinä duomiget. 2 Sam. 12: 5. 1 Cor. 4: 5.

2. Mutta me tiedämme että Jumalan duomio on oikia, niitten ylige jotka senkaltaisia tekewät.

3. Eli luuletkos, o ihminen, sinä joka niitä duomiget, jotka senkaltaisia tekewät, ja sinä myös niitä teet, että sinä wältät Jumalan duomien?

4. Eli kagokkos ylöin hänen hywoydenfä, kärsiwäisyydenfä ja pitkämielisydenfä rikkauten, ettes tiedä että Jumalan hywoyws wetää sinua parannuuseen? Ef. 30: 18. 1 Pet. 3: 9, 15.

5. Mutta sinun korudes ja katomattoman sydämes jälkeen, kartutat sinä wihan igelles wihan päiwänä, koska Jumalan oikia duomio ilmandu; 5 Mos. 32: 35. Rom. 9: 22.

6. Joka anda igekullengen hänen töidensä jälkeen: Job. 34: 11. Of. 62: 13. Jer. 17: 10. Luku 32: 19. Martb. 16: 27. Rom. 14: 12. 1 Cor. 3: 8. 2 Cor. 5: 10. 1lm. K. 22: 12.

7. Nille, jotka pyytävät ylistystä, kunniaata ja katomateinda menoa kärsiwäisyydellä hywoisä töisä, ijankaikkisen elämän.

8. Mutta nille jotka riitaiset owat, eikä kuule totuutta, waan kuulewat wääräyttä, on tulewa närkästys ja wiha: Dof. 4: 4. 2 Ehes. 1: 8.

9. Murhe ja waira kungin ihmisen sielun päälle, joka pahaa teke, ensisti Judalaisten niin myös Grekiläisen.

10. Mutta ylistys, kunnia ja rauha jokaiselle kuin hywää teke, ensisti Judalaifelle, niin myös Grekiläifelle.

11. Sillä ei Jumala kago ihmisen muodon jälkeen. 5 Mos. 10: 17. 2 Aika K. 19: 7. Job. 34: 19. Ap. 2: 10: 34. Gal. 2: 6. Eph. 6: 9. Col. 3: 25. 1 Pet. 1: 17.

12. Kaikki jotka ilman Laita owat syndiä tehnet, niitten pitä myös ilman Laita hukkuman: ja kaikki jotka Laisa

ovat syndiä tehneet, ne pitää Lain kautta tuomittaman.

13. Sillä ei ne ole Jumalan edessä vanhurskat, jotka Lain kuuluvat: mutta ne jotka Lain töillänsä täyttävät, ne pitää vanhurskaksi tuleman.

Marth. 7: 21. 1 Joh. 3: 7. Jac. 1: 22, 25.

14. Sillä koska pakanat, joilla ei Lakia ole, tekevät luomustansa sitä kuin Laki anoo, niin he, vaikka ei heillä Lakia ole, ovat ihe heillensä Laki:

15. Että he osottavat Lain työn olevan kirjoitetun heidän sydämiinsä, ja niin heidän oma tuntuonsa ynnä todistaa, ja heidän ajaturensa keskenänsä ihe päälleensä kantavat eli myös heidän ihe syyttömäxi tekevät:

16. Sinä päivänä, koska Jumala ihmisten salaisjudet on tuomittawa, niin Evangeliumini perästä Jhsuxen Christuxen kautta.

Marth. 25: 31. Ap. 2: 17: 31. 1 Cor. 4: 5.

17. Kappo, jina kugutan Judalaiseri, ja jina luotat ihes Valiin, ja kerikat sinuäs Jumalasta,

Joh. 8: 33, 41.

18. Ja tiedät hänen tahtonsa, ja että jina olet laijta neuvoitu, niin jina koettelet ne parhat,

19. Ja luulet ihes jofiaim johdattajari, ja niitten wakkendari jotka pi-meisä ovat,

20. Ja tyhmäim kerrittajari, ja lasten opettajari, ja sinullas olevan tunnon ja totimden nuodon Laifa.

21. Sinä joka jiid opetat toista, ja et igiäs opeta? joka saarnat: ei pidä warastaman, ja jina ihe warastat?

Ps. 50: 16. Marth. 23: 1, 1c.

22. Joka sanot: ei pidä huorin tehtämän, ja jina ihe teet huorin? joka kauhishut epäjumalita, ja raatelet sitä Jumalalda kuin hänen tulee?

23. Joka kerikat igiäs Laista ja häwiäiset Jumalata Lain yllikäymisellä?

Rom. 9: 4.

24. Sillä teidän tähtenne tulee Jumalan nimi pillaturxi pakanain seasa, niinkuin kirjoitettu on.

2 Sam. 12: 14. Ef. 5: 5. Ps. 36: 20, 23.

25. Sillä ympärileikkaus kelpaa, jos jina Lain pidät: mutta jos jina olet Lain rikkoja, niin jinnu ympärileikkauks on eijnahari tullut.

26. Jos jiid eijnahka Lain pitää, ei se hänen eijnahkansa pädätaman hänelle ympärileikkaukselle.

27. Ja se joka luomustansa ihe on ja täyttä Lain, pitää ihe miageman, joka bookstariin ja ympärileikkauksen Lain käyt yllise?

28. Sillä ei se ole Judalaimen ukkonaijeji (Judalainen) on: se on se joka ympärileikkauks kuin ukkonaijeji lihassa tapattu:

Joh. 8: 38. Rom. 9: 7. Gal. 6: 15.

29. Mutta se on Judalaimen ihe salattu on, ja sydämsä ympärileikkauks on ympärileikkauks. Vengesi tapahtuu, ei bookstariin ga yllitys ei ole ihmijälä, ihe malalda.

5 Mos. 10: 16. Euk. 1: 2. Jer. 4: 4. Col. 2: 11. Gal. 3: 10.

B. Luku.

Judalaisen edus. Se totinen on.

Misä jiid Judalainen on? Eli mitä ympärileikkauks on?

1. Tosin sangen paljo. Sillä on se, että heille on usfoitu ihe mala puhunut on.

5 Mos. 10: 16. Euk. 1: 2. Jer. 30: 2. Rom. 2: 18. Euk. 1: 2.

2. Mutta ettei muutamata ihe lonet, mikä jiidä on? Pitäisä epäuskonssa Jumalan usken tuntemän?

4 Mos. 29: 19. Aen. 2: 2. 2 Tim. 2: 13. Petri. 4: 2.

3. Veis se: Waan paremmat kon Jumala totinen, waan ihe ihminen walehtelia: Wa kirjoitettu on: ettäs olisit onnoisias, ja woittaisit koska sinu mitan.

Ps. 51: 6. Ps. 62: 10. Ps. 116: 11. Job. 3: 33.

4. Jos jiid meidän wäärä Jumalan oikeutta yllitää, mikä sanomma? Dingo Jumala wäärä hän siitä wihastuu? (minä pakkamisten tavalla.)

5. Veis se: Kuinga Jumala taidais mailmaa tuomita?

1 Mos. 18: 25. Job. 8: 3. Euk. 1: 2.

6. Sillä jos Jumalan totimden walheini kautta kunniallisen tulis, hänen yllityksensä, minä pitäis vielä sitte minä ihe ihe duomittaman?

Ja ei, (niinkuin meitä pilkataan, niinkuin muutamit puhuvat meidän sanowan,) että meidän pitäis teidän pahaa, että jittä hyvää tulis? Sen kadotus on oikia.

Mitästä siis? Olemmako me pamaat kuin he? Emme enjüngän: sillä olemma ennen osottanut, että sekä balaisfet, ja Grekiläiset ovat kaikki niin alla; Gal. 3: 22.

0. Niinkuin kirjoitettu on: Ei ole gän wanhurstas, ei yrikan. Ps. 14: 3. Ps. 53: 4.

1. Ei ole yhtäkän ymmärtäväistä, le ketän joka enii Jumalata.

2. Kaikki ovat poikennet pois, ja ää keltvottomari tullet: Ei ole yhä joka hyvää teke, ei yhtäkän.

3. Heidän kurkkunsa on avojoin ta: heidän kielillänsä he pettäväät: kärmien myrky on heidän huulten alla. Ps. 5: 10. Ps. 140: 3, 4.

4. Joitten suu on täynnänsä kirousta haiketta. Ps. 10: 7.

5. Heidän jalkansa ovat nopiat ta wnodattamaan. San. 1: 16. Es. 59: 7.

6. Heidän teifänsä on jula tufta sydämen lipu.

7. Ja ei he rauhan tietä tundenet.

8. Ei ole Jumalan pelko heidän täinsä edesä. Ps. 36: 2.

9. Mutta sen me tiedämme, että kaikki kuin Laki sanoo, sen hän sanoo le jotka Lain alla ovat; että jokai suu pitää tukittaman, ja kaiken ilman pitää Jumalan edesä wikaan oleman; Hes. 16: 63.

10. Sentähden ettei yrikan Liha da Lain töiden kautta hänen edesä wanhurstauturi tulla; sillä in kautta synnin tundo tulee. Rom. 7: 7. Gal. 2: 16.

11. Mutta nyt on se wanhurstaus, ja Jumalan edesä kelpaa, ilman Laita istettu, Lain ja Prophetain kautta istettu; 1 Kor. 15: 6. Es. 53: 11. Ps. 23: 6. Joh. 5: 46. Ap. 2: 15: 10, 11. Luku 26: 22. Rom. 1: 17.

22. Se Jumalan wanhurstaus (sana minä,) joka tulee Jesuxen Christen uskon kautta, kaikkein tygö ja

kaikkein päälle, jotka uskowat: Sillä ei ole yhtän eroitusta:

Rom. 10: 12. Gal. 3: 28. Col. 3: 11.

23. Sillä kaikki ovat he syndiä tehnet, ja ei heillä ole mitän kerstapataa Jumalan edesä.

Rom. 11: 32. Gal. 3: 22.

24. Ne tulevat ilman anjiotausa wanhurstaxi, hänen armoistansa, sen lunastuksen kautta kuin on Jesuxesa Christuxesa; Marc. 20: 28. Eph. 1: 7. Luku 2: 8. 1 Tim. 2: 6. Tit. 3: 5, 7. 1 Pet. 1: 18, 19.

25. Jonga Jumala on armonistuismeri asettanut, uskon kautta hänen wrefänsä, osottayensa sitä wanhurstakutta, kuin hänen edesänsä kelpaa, esdellä käyväisten syndein andaximisen kautta; Ap. 2: 13: 38, 39. 2 Cor. 5: 19. Col. 1: 20. Hebr. 4: 16. 1 Joh. 2: 2. Luku 4: 10.

26. Joita Jumala kärsinyt on, osottayensa hänen wanhurstauttansa täällä asalla: että hän itse wanhurstas ois, ja sen wanhurstaxi tekis, joka Jesuxen uskosta on. Ap. 2: 17: 30.

27. Kusa siis on kerstaus? Se on suljettu ulos: Wlingä Lain kautta? Edidengö Lain kautta? Ei, waan uskon Lain kautta.

28. Wiin me siis sen sifi pidämme, että ihminen tulee wanhurstaxi uskon kautta ilman Lain töitä. Gal. 2: 16.

29. Eli ongo Jumala ainoojta Judalaisten Jumala? eikö hän ole myös pakanain Jumala? Tojiin pakanaingin Jumala.

30. Että yri on Jumala, joka ymbarileikkauksen teke wanhurstaxi uskoista, ja esinahan uskon kautta.

31. Teemmekö me Lain tybjäxi uskon kautta? Pois se: waan me wahiistamme Lain.

1. L u k u.

Abrahamin wanhurstaus, usko.

Mitästä me siis sanomme meidän Hämmä Abrahamin Lihan prolesta lbynnen? Es. 51: 2.

2. Sillä jos Abraham on töiden kautta wanhurstaxi tullut, niin hänellä on kerstamista, waan ei Jumalan edesä.

3. Mutta mitä Raamattu sanoo:

Abraham uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle wanhuriskaudeksi.

1 Mos. 15: 6 Gal. 3: 6. Jac. 2: 23.

4. Mutta sille joka työtä teke, ei lueta palkkaa armosta, vaan ansioista: Rom. 11: 6.

5. Mutta joka ei työtä tee, vaan uskoo sen päälle joka Jumalattoman wanhurisaksi teke, hänen uskonsa luetaan hänelle wanhuriskaudeksi.

6. Niin myös Dawid sanoo: Autuus on sen ihmisen, jolle Jumala wanhuriskauden luke ilman töitä:

7. Autuat owat ne, joidenga wäärydet owat andeksi annetut, ja joidenga synnit peitettyt owat. Ps. 32: 1, 2.

8. Autuas on se mies, jolle Jumala ei syndiä lue.

9. Vienekö siis tämä autuus ainoasta ymbärileikkaukselle tullut, eikä myös esiinahalle? Niimpä me sanomme: Abrahamille luettiin usko wanhuriskaudeksi.

10. Kuningasta se hänelle luettiin? Koska hän oli ymbärileikkauksessa, eli esiinahassa? Ei ymbärileikkauksessa, vaan esiinahassa.

11. Ja sai ymbärileikkauksen merkin wahvistukseksi, että hän oli uskon kautta wanhurisaksi tehty, joka hänellä esiinahassa oli: että hänen piti oleman kaikkein uskowaijien Isän esiinahassa, että se niillekin wanhuriskauden luetaisiin: 1 Mos. 17: 11. Gal. 3: 7.

12. Ja hän tuli myös ymbärileikkauksen Isäksi, ei ainoasti niitten jotka ymbärileikkauksista syntyneet owat; mutta myös niitten, jotka sen uskon jälkiä waeltawat, joka meidän Isän Abrahamin esiinahassa oli.

13. Sillä se lupaus, että hänen piti mailman perilliseksi tuleman, ei ole Abrahamille, eikä hänen siemenellensä Lain kautta tapahtunut, vaan uskon wanhuriskauden kautta.

1 Mos. 15: 6. Luku 17: 2. Gal. 3: 18.

14. Sillä jos ne, jotka Laista owat, owat perilliset, niin usko on turha, ja lupaus on hukkaan tullut:

15. Sillä Laiki kelpoittaa wihan; sillä kuka ei Lakia ole, ei siellä ole myöskään ystävyyttä.

Joh. 15: 22. Rom. 3: 20. Luku 5: 13, 20.

Luku 7: 8, 10. 1 Cor. 15: 56.

16. Sentähden tulee se usko, jota sen pitä armosta oleman; että se lupaus pitää wahva oleman kaikelle menelle, ei sille ainoasta kuin Lain on, mutta myös sille joka Abrahamin uskoja on, joka on meidän taivaan Isämme. Gal. 3: 16, 18, 28, 29.

17. Niinkuin kirjoitettu on: Asetin sinun monen pakanan Jumalan edessä, jouda hän on, joka kuollet eläwäri teke, ja ne jotka ei ole, niinkuin ne olisit. 1 Mos. 17: 5.

18. Ja hän uskoi sen toivon ei toivoo ollut, että hänen piti oleman monen pakanan Isän, sen kuin hänelle sanottu oli: nimittäin sinun siemenesi oleman.

1 Mos. 15: 4, 5. Hebr. 11: 12.

19. Ja ei hän tullut heikoksi eikä kagenut kuollutta ruumista, eikä hän jo lähes sadan ajastansa ha oli, eikä Saaran kuollutta lapsi. 1 Mos. 17: 17. Luku 18: 11.

20. Mutta ei hän epäillyt Jumalan lupauksista epäillä: se oli wahva usko, ja andoi Jumalan kunnian. Hebr. 11: 17, 18.

21. Ja oli täydellisesti wahva, että mitä Jumala lupaa, sen hän voi tehdä. Ps. 115: 3. Luc. 1: 22.

22. Sentähden se on myös wanhuriskaudeksi luettu.

23. Niin ei se ole ainoasta tähtensä kirjoitettu, että se luettu oli: Rom. 15: 4.

24. Mutta myös meidän taivaan, jolle se myös pitää luettaman, me sen päälle uskomma, joka Herran Jesuksen kuolleista henki. Ap. 2: 24, 32.

25. Joka meidän syndeimme den on annettu ulos, ja me wanhuriskauttamisemme tähden ratetty plös. Rom. 8: 32.

1 Cor. 15: 17. 1 Job. 1: 7. Luku 2: 2

5. Luku.

Wanhuriskauden hedelmät. Adam syntyi, ja Kristus wanhuriskauden alk.

Etä me siis olemme usko, wanhurisaksi tulleet, niin meillä on rauha.

Jumalan kansa, meidän JESUran
 ESuxen Christuxen kautta:

Eph. 2: 13, 14.

2. Jonga kautta myös meillä oli
 uskaymys Utkosa tähän Armoohon,
 a me seisomme, ja kerstamme mei-
 nime Jumalan kunnian toivosta.

Joh. 10: 9. Luku 14: 6. Eph. 2: 18.

Luku 3: 12. Hebr. 10: 19.

3. Mutta ei ainoasti siitä, vaan
 kerstamme myös meidänme wai-
 isa; sillä me tiedämme, että waiwa
 tta kärsiwällisyden:

Phil. 1: 26. Jac. 1: 3.

4. Mutta kärsiwällisyys koettelemus
 koettelemus toivon:

5. Mutta toivo ei anna häpiään
 la, että Jumalan rakkaus on wuo-
 nettu meidän sydämiimme, Pyhän
 ngen kautta, joka meille annettu on.

6. Sillä Kristus, koska me vielä
 kot olimme, on ajallansa jumalat-
 nain edestä kuollut.

Eph. 2: 1.

Col. 2: 13. Hebr. 9: 15. 1 Pet. 3: 18.

7. Tuskalla nyt joku kuolis wan-
 ekan edestä, ehkä hywän edestä mi-
 nar joku tohdeis kuolla.

8. Mutta Jumala ylistää rakkaus-
 isa meidän kohtaamme, että koska
 vielä syndiset olimme, on Chris-
 t meidän edestämme kuollut.

Joh. 15: 13.

9. Niin me siis paljo enemmän
 rjellan hänen kauttansa wihan edestä,
 ä me nyt hänen werensä kautta wan-
 eksi tullet olemme.

1 Thess. 1: 10.

10. Sillä jos me Jumalan kansa
 mma sowitzetut hänen Poikansa kuo-
 ran kautta, koska me vielä hänen
 hollisensa olimme, paljo enemmän
 autuaxi tulemma hänen elämänsä
 tta, että me sowitzetut olemme.

2 Cor. 5: 18. Col. 1: 21, 22.

11. Mutta ei ainoasti siitä, vaan
 kerstamme myös meidänme Ju-
 llasta, meidän JESUran ESuxen
 ristuxen kautta, jonga kautta me
 t olemme sowitzetut saanet.

12. Sentähden, niinkuin yhden ih-
 jen kautta on syndi maailmaan tul-
 s, ja synnin kautta kuolema, niin on
 olema tullut kaikkein ihmisten päälle,
 ä kaikki ovat syndiä tehnet:

1 Mos. 2: 17. Luku 3: 6. Rom. 6: 23.

1 Cor. 15: 21.

13. Sillä Latiin asti oli syndi mail-
 masta: Mutta kusa ei Latia ole, ei
 siellä syndiä lueta.

Rom. 4: 15.

14. Waan kuolema walligi Adamis-
 ta Mesexen asti, niitakin jotka ei syn-
 diä tehnet ollet senkaltaisella ylygetäy-
 misellä kuin Adam, joka on sen esiku-
 wa, kuin jälkeen tulewa eli.

1 Cor. 15: 22, 45.

15. Mutta ei niin lahjan kansa
 ole kuin synnin; sillä jos monta ovat
 sen yhden synnin tähden kuollet, niin en
 paljo enemmän Jumalan Armo ja lah-
 ja sen yhden ihmisen JESuxen Christu-
 xen armosa monen päälle runsasti tullut.

16. Ja ei niinkuin (se tuli) yhden
 kautta joka syndiä teki, niin myös
 lahja; sillä duomio on tosin yhdestä
 kadotukseen: mutta lahja monesta syn-
 nistä wanhurstauteen.

17. Sillä jos kuolema on yhden
 synnin tähden wallinnut, sen yhden
 kautta; paljo enemmän ne, jotka saa-
 wat Armon ja wanhurstauden lahjan
 yltäkylläisyden, pitä walligeman elämä-
 sä yhden JESuxen Christuxen kautta.

18. Niinkuin siis yhden synnin kaut-
 ta on kadotus tullut kaikkein ihmisten
 päälle; niin on myös yhden wanhur-
 stauden kautta elämän wanhurstaustul-
 lut kaikkein ihmisten päälle.

Rom. 6: 23.

19. Sillä niinkuin yhden ihmisen
 kuulemattomuden tähden monda ovat
 syndisexi tullet, niin myös monda tu-
 lewat yhden kuuliaisuden tähden wan-
 hurstaxi.

20. Mutta Lafi on myös tähän
 tullut, että syndi suuremmaxi tuttaa
 sinä on Armo ylönpaltisexi tuttu:

Luc. 7: 47. Rom. 7: 8. Gal. 3: 19.

21. Että niinkuin syndi on wallin-
 nut kuolemaan, niin myös Armo en-
 walligewa wanhurstauden kautta, ijan-
 kaikkiseen elämään, JESuxen Christu-
 xen meidän JESUranme kautta.

6. Lufu.

Uusi kuuliaisuus waaditaan silda wan-
 hurstautetulda.

Mitästä siis meidän pitä sanoman?
 Pitäkö meidän vielä synnissä o-
 leman, että Armo suuremmaxi tulis?

2. Pois se. Me jotka synnille kuollet olemma, kuingasta meidän vielä pidäis siinä elämän?

3. Ettäkö te tiedä, että me kaikki, jotka olemma Jesuxesa Christuxesa kastetut, me olemma hänen kuolemahansa kastetut? Gal. 3: 27.

4. Niin ihme olemma siis hänen kansansa haudatut kasten kautta kuolemahan: että niinkuin Kristus on kuolleista Ihan Kunnian kautta herätetty; niin pitää meidänkin uudesta elämästä waeltaman:

1 Cor. 6: 14. Eph. 4: 22, 23. Col. 2: 12. Ef. 3: 10. 1 Pet. 2: 1. Ef. 4: 2.

5. Sillä jos me ymmä hänen kansansa olemma istutetut yhdenkaltaiseen kuolemaan, niin me myös tulemma yhdenkaltaiseri ylösnousemisesä:

Rom. 8: 11. Psal. 3: 10, 11

6. Tieten sen, että meidän wanha ihminen on riistimaulittu hänen kansansa, että synnin ruumis pitää turmeltaman, etten me täytedes syndiä palveliji. Gal. 5: 24.

7. Sillä se joka kuollut on, hän on synnistä wanhurstari tehty. 1 Pet. 4: 1.

8. Mutta jos me olemma Christuxen kanssa kuollet, niin me uskomma, että me saamme myös elää hänen kansansa: 2 Tim. 2: 11.

9. Ja tiedämme, ettei Kristus, joka kuolleista herätetty on, sellen kuole; eikä kuolema saa täytedes hänen päällensä waltaa. Tim. K. 1: 18.

10. Sillä se kuin hän kuollut on, sen hän synnille kuoli yhden kerran; waan se kuin hän elää, sen hän elää Jumalalle. Hebr. 9: 27, 28. 1 Pet. 2: 24.

11. Niin myös te siri teitäme pitäkät, että te oletta kuollet synnille, mutta elätte Jumalalle, Jesuxen Christuxen meidän Herran kautta.

12. Niin älkät jalkiko synnin wallita teidän kuolewaisesa ruumissaane, niin että te händä kuulisitta hänen himoisansa.

13. Ja älkät andako teidän jäsenitänne wäärpyen fotaaseri synnille: mutta andakat teitäne Jumalalle, niinkuin kuolleista eläwäri tullet, ja teidän jäsenenne Jumalalle wanhurstauden fotaaseri.

Gal. 2: 20. 1 Pet. 4: 2. Luc. 1: 74. Rom. 12: 1.

14. Sillä ei synnin pitä teitä wailigeman, ettet te ole Lain, waan Jumalon alla.

15. Kuingasta siis? Pitäkö meidän syndiä tekemän, etten me Lain alla waaan Armon? Pois se.

1 Cor. 9: 21. Gal. 2: 18, 19.

16. Ettäkö te tiedä, että jotka annatte ihenne palveliari kuoleman palveliat te oletta, jolle te te aiset oletta, taikka synnille kuolema eli kuuliaisudelle wanhurstaudeksi?

Joh. 8: 31. 2 Pet. 2: 19.

17. Mutta Jumalan olkon te että te olitta synnin palveliat, nyt te oletta sydämeittäne kuoleman opin esikwalle, jehonga te oletta.

18. Ja että te oletta wapaat synnistä, niin te oletta wanhursta palveliari tullet.

Joh. 8: 31. 1 Pet. 2: 16.

19. Minä puhun ihmisten teidän lihanne heikkouden tähden. Niinkuin te ennen annetta teidän neune saastaisutta ja wäärpyä walemaan wäärpyen; niin andako teidän jäsenenne wanhurstaudesta Jumalalle pyhityreen.

20. Sillä koska te olitta synnin palveliat, niin te olitta wapat wanhurstaudesta.

21. Mitä hedelmätä siis teidän loin niistä oli, joita te nyt kate. Sillä niitten loppu on kuolema.

Rom. 7: 5.

22. Mutta että te nyt oletta niistä wapauteet, ja Jumalan palveliari tullet, niin teillä on teidän delmäanne pyhyyten: mutta lopputta kaikkinen elämä:

23. Sillä Kuolema on synnin Pa, mutta ijankaikkinen elämä Jumalan lahja Jesuxesa Christuxen meidän Herrasamme.

1 Pet. 3: Rom. 5: 12, 18. 1 Cor. 15: 22. Joh. 1: 9.

7. L U V U.

Ustion wapaus. Lain hoohtos. Ihan lihan ja hengen wallik.

Ettäkö te tiedä, rakat waijet, (Minä puhun Lain taikawalle) Paki walligee ihmistä, niinkuunkin hän elää?

2. Sillä waino, joka miehen hal-
a on, niinkauvan kuin mies elää,
häneen Lailla jidottu: mutta jos
es kuolee, niin hän on miehen Laista
pa. 1 Cor. 7: 2, 10, 39.

3. Sentähden jos hän toisen mie-
i kansa on miehensä eläisä, niin
i huoraxi kugutan: mutta jos mies
olee, niin hän on Laista wapa, ettei
u huoraxi tule, jos hän toisen mie-
i kansa on. Matt. 5: 32.

4. Miin oletta te myös, minun wel-
ä, Laille kuoletetut, Christuxen Ruu-
u kautta: että teidän pitä toisen
isa olemas, joka on nosnut kuolluista,
ä me Jumalalle hedelmän kandai-
sune. Rom. 8: 2. Gal. 2: 19, 20.
Luku 5: 18.

5. Sillä kossa me lihasa oliinma,
in ne sydein himot jotka Lain kaut-
olit meidän jäsenisämme, waitutit
olemalle hedelmää saattamaan.
Rom. 6: 21.

6. Mutta nyt me elemma Laista
wapahtetut, ja hänelle kuollet, josa me
dettin kiinni: että me pahwelisimma
nngen uudistuxesa, ja ei boofstawiin
uhhudefa. 2 Cor. 3: 6, 7.

7. Mitäälä me siis sanomuna? On-
sta Laiki syndi? Pois se. Mutta en
inä muutoin syndiä oliji tundenut,
ei Lain kautta. Sillä en minä oliji
mostakan mitän tiennyt, ellei Laiki
ji sanonut: ei sinun pidä himoizeman.
Mos. 20: 17. 5 Mos. 5: 21. Rom. 3: 20.

8. Mutta syndi otti tilan kästysä,
lehoitti miinusa kaikkinaisen himon:
lä ilman Laita oli syndi kuollut.
Joh. 15: 22. Rom. 4: 15. Luku 5: 13, 20.

9. Mutta minä elin muinen ilman
zita: Kossa siis kästys tuli, niin syn-
taas wirlois.

10. Ja minä kuolin: ja niin löyt-
n, että se kästys kuin minulle oli e-
mäxi, tuli minulle kuolemaxi.
3 Mos. 18: 5. Hes. 20: 11.

11. Sillä syndi joka otti tilan käf-
mä petti minun, ja tappoi sen kautta.

12. Laiki on kuitengin ihestänsä py-
i, ja kästys on myös pyhä, oikia ja
gwä. 1 Tim. 1: 8.

13. Onqo siis se kuin hywä on, mi-
ulle kuolemaxi tullut? Pois se. Mut-

ta että syndi synniyi nähtäisiin, on
hän minulle sen hywän kautta kuole-
man saattanut, että syndi ylige mää-
rän synniyi tulis, kästyn kautta.

14. Sillä me tiedämme että Laiki
on hengellinen; waan minä olen lihah-
liinen, jumin ala myyty.

1 Kun. 8: 21, 20, 25. Es. 50: 1.

15. Sillä en minä tiedä mitä mi-
nä teen, etten minä tee sitä kuin mi-
nä tahdon, waan sitä kuin minä wi-
han, teen minä. Gal. 5: 17.

16. Mutta jos minä teen jota en
minä tahdo, niin minä suosun La-
kiin, että se on hywä.

17. Niin en minä sitä enä tee,
waan syndi joka miinusa asun.

18. Sillä minä tiedän ettei miinusa
(se on minun lihafani) mitän hywää
asun. Sillä tahto minulla on, waan
täpetää hywää, en minä sitä löyda.

1 Mos. 6: 5. Luku 8: 21.

19. Sillä sitä hywää jota minä
tahdon, en minä tee: waan pahaa,
jota en minä tahdo, teen minä.

20. Mutta jos minä teen, jota en
minä tahdo, niin en minä sitä tee,
waan syndi joka miinusa asun.

21. Niin minä löydän igesäni Lain,
joka tahto hywää tehdä, että miinusa
pahus rippuu kiinni.

22. Sillä minulla on halu Juma-
lan Laikiin, sifällisen ihmisen puolesta.
Ps. 1: 2.

23. Mutta minä näen toisen Lain
minun jäsenisäni, joka sotii minun mie-
leni Laikia vastaan, ja otta minun fan-
gixi synnin Laisa, joka minun jäseni-
säni on. 1 Pet. 2: 11.

24. Minä wiheljäinen ihminen, ku-
ka päästää minun tästä kuoleman run-
miista?

25. Minä kiitan Jumalata, JESu-
ren Christuxen meidän JESKramme
kautta. Niin minä ihe palwelen nyt
mielellä Jumalan Laikia, mutta lihah-
la synnin Laikia.

S. L u f u.

Dikia woellus Christuresa; sen boodotus.
Loiwo, kästewällisyyden ankuri.

Niin ei ole nyt yhiän kadotusta niisä
jotka JESuxesa Christuxesa owat,

ja ei waella Lihan, waan Dengen jälkeän.

2. Sillä Dengen Laki, joka eläwäri teke Chrištuseja JSiuxeseja, on minuun synnin ja kuoleman Laista wapahthanut.

Joh. 8: 36. Rom. 6: 18, 22. Gal. 5: 1.

3. Sillä se kuin Laille oli mahdotoin, että hän Lihan kautta oli heikori tullut, sen Jumala teki, ja lähetti Poikansa syndisen Lihan hahmose, ja duomigi synnin Lihasa, synnin kautta; 2 Cor. 5: 21. Gal. 3: 13. Eph. 2: 14, 15. Hebr. 7: 18, 19.

4. Että Lain wanhurskaus täyttyi tulis meitä, jotka emme Lihan jälkeän waella, waan Dengen jälkeän.

5. Sillä ne jotka lihan jälkeän owat, ajattelewat niitä kuin lihan owat: Mutta ne jotka Dengen jälkeän owat, ajattelewat hengellisiä. 1 Cor. 2: 14.

6. Sillä Lihan halu on kuolema; ja Dengen halu on elämä ja rauha.

Rom. 6: 21. Gal. 6: 8.

7. Että Lihan halu on wiha Jumalata vastaan, ettei se ole Jumalan Laille kuuliainen; sillä ei se woikkan.

8. Mutta jotka lihasa owat, ei ne taida olla Jumalalle otolliset.

9. Mutta et te ole lihasa, waan hengese, jos muutoin Jumalan Dengi asuu teissä; mutta jolla ei ole Chrištusen Dengi, ei se ole hänen omanasa. 1 Cor. 3: 16. Gal. 4: 6.

10. Jos siis Chrištus teissä on, niin ruumis tojin on kuollut synnin tähden; mutta Dengi on elämä wanhurskauden tähden.

11. Jos nyt sen Dengi, joka JSiuxen kuolluista herätti, asuu teissä; niin myös se joka Chrištusen kuolluista herätti, on teidän kuolemaisfet ruumiinne eläwäri tekewä, sen teissä asuwaisen Dengen kautta.

Ap. T. 2: 24, 32.

Rom. 6: 4, 5. 1 Cor. 6: 14. 2 Cor. 4: 14.

Eph. 2: 5. Col. 2: 13.

12. Niin en me nyt ole, rakkat welset, welkapäätt Lihalle, Lihan jälkeän elämään.

Rom. 6: 7, 18.

13. Sillä jos te Lihan jälkeän elätte, niin teidän pitä kuoleman; mutta jos te Lihan työst Dengen kautta kuoleatte, niin te saatte eläk.

Eph. 4: 22. Luku 5: 3, 12. Col. 3: 5, 6.

14. Sillä kaikki jotka Jumalan

Dengeltä waikutetan, ne owat Jumalan lapset.

Gal. 5: 18.

15. Sillä et te ole soanet ja den Dengenä, että teidän wieli däs pelkämän, mutta te oletta walittuin lasten Dengen, joia me damme: Abba rakas Isä.

Marc. 14: 36. Gal. 3: 26. Luku 4: 5.

2 Tim. 1: 7.

16. Se Dengi todistaa meidän gemme kansa, että me olemma Jumalan lapset.

2 Cor. 1: 22

Eph. 1: 13. Luku 4: 30.

17. Jos me olemma lapset, me olemma myös perilliset: nimittäin Jumalan perilliset, ja Chrištusen perilliset: jos me muutoin ynnä sinne, että me ynnä hänen kunniaan tulisimme.

Ap. T. 14: 22. 2 Tim. 2: 5, 11, 12.

18. Sillä jxi minä sen pidän tämän nykyisen ajan waivat kunnian werta, kuin meille ilmoitettiin: March. 5: 12. 2 Cor. 4: 17. Phil. 3: 2.

1 Pet. 1: 6. Luku 4: 19. 1 Joh. 3: 1, 2.

19. Sillä ikäwä luondokappaleen wöbigemys odotta Jumalan lasten moitusta.

20. Että luondokappale on tuihuyen ala annettu, ei mielellänsä, sen tähden, joka ne ala andanut.

21. Toiwosa, että myös ike luondokappale pitä turmeluxen orjudesta paxi tuleman, Jumalan lasten kunnawapauteen.

22. Sillä me tiedämme, että kainen luondokappale huokaa ja otetan aina tähänasti meidän kansa.

23. Mutta ei aineaista ne, myös ike me joilla Dengen me owat, huokamme igellämme, edes sitä lapseji ettamista, meidän ruumme lunastusta. Luc. 21: 28. 2 Cor. 4: 16.

24. Sillä me olemma toiwosa pahdetut. Mutta jos toiw näky, ei se ole toiw; sillä kuinga joku toiwoa jonga hän näke? 2 Cor. 4: 17.

25. Mutta jos me sitä toiwomme, jota en me näe, niin me odotamme sitä kärsiwällisydesä.

2 Cor. 4: 18. Hebr. 11: 1.

26. Mutta niin myös Dengi antaa meidän heikkontamme: Sillä ruumi

tiedä mitän rukoilla, niinkuin tu-
waan Dengi rukoilee meidän edes-
me sanomattomilla huokauksilla.

7. Mutta joka sydämet tutkii, hän
i mitä Dengen mielestä on; sillä
rukoilee Pyhäin edestä Jumalan
jon jälkeen.

*Ps. 7: 10.
Jer. 11: 20. Luku 17: 10.*

8. Mutta me tiedämme niille jot-
Jumalata rakastawat, kaikki Kap-
et ynnä parhəri kaandywán, niille
a aiwoituxen jälkeen kugnutut owat.

9. Sillä jotka hän on kagunut
i, ne hän en Poikaansa kuwan kal-
epi säätännyt, että hän olisi esikoi-
monen welsjen kesfellä.

Eph. 1: 5, 11.

10. Mutta jotka hän on säätännyt,
hän on myös kugnutut: ja jotka
i kugnutut on, ne hän on myös
ihurixari tehnyt: ja jotka hän wan-
ixari teki, ne hän on myös kun-
llixeri tehnyt.

11. Mitästä me siis näihin sanom-
? Jos Jumala on meidän edes-
nme, kuka woi meitä wastan olla?

4 Mos. 14: 8. Ps. 56: 12. Ps. 118: 6.

12. Joka ei omaakan Poikaansa
máhtanut, waan andoi hänen
iffkein meidän edestämme, eikäöstä
n myös lahjoita meille kaikkiä
nen Kaixansa?

*1 Mos. 22: 12.
Ef. 53: 5. Job. 9: 16. Rom. 4: 25.
Luku 5: 6, 9.*

13. Kuka tahtoo Jumalan walit-
in päälle kanda? Jumala on joka
i wanhurixari.

Ef. 50: 8, 9.

14. Kuka on joka tahtoo kadotta?
ixistus on kuollut. Ja, hän on myös
rätetty yllös, on myös Jumalan oi-
lla kädellä, joka myös rukoilee mei-
n edestämme.

*Job. 34: 29. Ps. 110: 1.
arc. 16: 19. Hebr. 1: 3. Luku 8: 1. Luku
12: 2. 1 Per. 3: 22. 1 Job. 2: 1.*

15. Kuka pitää meitä Christuxen rak-
udesta eroittaman? wainako, eli ah-
stus, eli waino, eli nälkä, eli alasto-
us, eli hätä, eli miekka?

16. Niinkuin kirjoitettu on: Sinun
htes me kuuletetan yli päivää: me
detän niinkuin tenrastettawat lampat.

Ps. 44: 23. 1 Cor. 4: 9. 2 Cor. 4: 11.

17. Mutta niissä kaikissa me woi-

tamme hänen kauttansa, joka meitä
on rakastanut.

*1 Cor. 15: 57.
2 Cor. 2: 14. 1 Job. 4: 4. Luku 5: 4, 5.
Jm. R. 12: 11.*

18. Sillä minä olen wahwa siitä,
ettei kuolema, eikä elämä, eikä Enge-
lit, eikä esiwallat, eikä wäkenwydet,
eikä nykyiset, eikä tulewaiset,

19. Eikä korkeus, eikä nywyyse, eli
joku muu luondokappale taida meitä
Jumalan rakkaudesta eroittaa, joka en
Jixuresa Christuxesa meidän GGN-
rakasamme.

9. Luku.

Uloswalixeminen ei tapattu ruumillisen
edun, waan Jumalan armon ja jar-
jestoren jälkeen.

Minä sanon totuuden Christuxesa,
ja en walehtele, (niinkuin minun
omatundoni minun kaixani Pyhästä
Dengesä todistaa.)

2. Että minulla on suuri murhe,
ja alinomainen kipu sydämeäni.

Rom. 10: 1.

3. Minä olen pyynnnyt kirettuna
olla Christuxelda minun welsjeini täh-
den, jotka lihan puolesta minun lau-
goni owat;

2 Mos. 32: 32.

4. Jotka owat Israelitat, joiden en
Easten Dikeus, ja Kunnia, ja Liitet,
ja Laki, ja Jumalan palvelus, ja
Lupauret;

*2 Mos. 4: 22. 5 Mos. 7: 6.
Ps. 147: 19. Jer. 31: 9. Rom. 2: 17.
Luku 3: 2. Eph. 2: 12.*

5. Joitten myös Isät owat, joista
Christus lihan puolesta syndynyt on,
joka on Jumala yllize kaikkiin yllis-
tetty ijankaikkisesti Amen!

Matth. 1: 1. Enc. 3: 23. Job. 1: 1.

Rom. 1: 25. Hebr. 1: 8, 9.

6. Mutta ei niin, että Jumalan
fana on hukuttanut; sillä ei ne ole kaikki
Israelitit, jotka Israelitit owat.

*4 Mos. 23: 19. Job. 8: 39. Rom. 2: 28.
Luku 3: 3. Gal. 6: 16. 2 Tim. 2: 13.*

7. Ei myös ne ole kaikki lapset,
jotka Abrahamin siemen owat; Waan
Ixaachisa pitää sinulle siemen kugutta-
man.

*1 Mos. 21: 12. Gal. 4: 23.
Hebr. 11: 18.*

8. Se en, ei ne ole Jumalan lap-
set, jotka lihan puolesta lapset owat;
mutta ne jotka Lupauren lapset owat,
ne siemenexi luetaan.

Gal. 4: 28.

9. Sillä tämä on Lupauksen sana: tällä ajalla minä tulen, ja Saaralla pitää poika oleman.

1 Mos. 18: 10

10. Mutta ei se ainoasta, mutta myös Rebekka sitti yhdestä Isaacista meidän Isäitämme.

1 Mos. 25: 21.

11. Sillä ennen kuin lapset syntynytkän, ja koska ei he vielä hyvää eikä pahaa tehnet ollet, että Jumalan aivoitus pitäis waligemisen jälkeen seisowainen oleman, ei töiden tähden, waan kutsujan armesta,

12. Sanottin hänelle: Suuremman pitää vähempätä palwoleman.

1 Mos. 25: 23.

13. Niinkuin kirjoitettu on: Jacobia minä rakastin, mutta Esauta wihaajin.

Mos. 1: 2.

14. Mitästä me siis sanomme? Dingo Jumalan tykönä wääräyttä? Vois se.

5 Mos. 32: 4. 2 Alfa R. 19: 7. Job 8: 3.

Euku 34: 10.

15. Sillä hän sanoo Mooselle: Jota minä armahdan, jota minä tahdon armahtaa, ja tahden olla laupias, jolle minä laupias olen.

2 Mos. 33: 19.

16. Niin ei se nyt ole sen jota tahtoo, eikä sen joka juoree, waan sen jota armahtaa, nimittäin Jumalan.

17. Sillä Raamattu sanoo Pharaoselle: juuri sentähden olen minä sinun herättänyt, osettayeni minun woimani sinufa, että minun nimeni kaikesa maasa julistettaisiin.

2 Mos. 9: 16.

18. Niin hän siis armahtaa keta hän tahtoo, ja paadutta kenengä hän tahtoo.

2 Mos. 4: 21.

19. Niin sinä sanot minulle: mitä hän siis nuhtelee? sillä kuka taita hänen tahtoansa vastan olla?

20. Ja tosin, o ihminen, kuka sinä olet, joka Jumalata vastan riitelet? Sanoko työ tekiälensä: Mikis minun tainkaltaiseri tehnyt olet?

Ef. 45: 9. Euku 64: 8. Jer. 18: 6.

21. Eli eikä sawen walajalla ole sawen päälle walda, yhdestä kappalesta tehdä yhtä astiata kunnialliseri, ja toisla huonoyi?

2 Tim. 2: 20.

22. Sentähden jos Jumala tahtoo wihanfa ojotta, ja woimansa ilmoitta, on hän suurella kärsiwällisyydellä kärsi-

nyt hänen wihanfa astioita, jotka kadotuxeen valmistetut;

Rom. 9: 21.

23. Ja että hän tietäwäri kunniansa rikkauden laupiudensa astioita, jotka hän kunnianhan on valmistamassa.

2 Tim. 2: 21.

24. Jotka hän myös kutsunut nimittäin, meitä, ei ainoasti Juhasta, waan myös pakanoista.

25. Niinkuin hän myös Esau kutsuu sanoo: Minä tahdon kutsua sen miinun kansaxeni, joka ei ollut minun kansani, ja minun rakaxeni, joka ei ollut minun rakkaani ollut.

Mos. 2: 23. 1 Pet. 1: 10.

26. Ja pitää tapahtuman, että paikasa kuin heille sanottin: ette minun kansani, siellä pitää heidän Jumalan lappiji kutsuttaman.

Mos. 1: 10.

27. Mutta Esaias huutaa Juhasta: jos Israelin lasten luteri, niinkuin sanda merefä, niin kuka tähteet autuari tulewat.

Ef. 10: 22. Rom. 11: 5.

28. Sillä kulluttamus ja kuka myös pitää tapahtuman wanhurisuuden, että HETra teke häwityren päällä.

29. Ja niinkuin Esaias ennen noi: ellei HETra Zebaoth olisi siemendä jättänyt, niin me olisi ollet kuin Sodoma, ja senkaltaiset Gomorra.

1 Mos. 19: 24. Ef. 1: 12. Jer. 50: 40. Hes. 16: 46.

30. Mitästä me siis sanomme? (Me sanomme:) pakanat, jotka wanhuristautta eginet, ewat saamett wanhurisuuden, mutta sen wanhurisuuden, joka uskoista on.

31. Mutta Israel joka wanhurisuuden Pakia on eginyt, ei ole wanhurisuuden Pakia saanut.

Rom. 11: 7.

32. Mingätähden? Ettei he uskoista, mutta niinkuin Sain töijä Sillä he ewat loukannet igensä kauskineen;

1 Cor. 1: 23.

33. Niinkuin kirjoitettu on: Kuka minä panen Zioniin loukannut, ja pahennuren Fallon: ja kuka kainen kuin hänen päällensä kuka ei pida häpiään tuleman.

Mf. 2: 12. Mt. 118: 22. Ef. 8: 14. Euku 9: 14. Matth. 21: 42. Luc. 2: 34. 1 Pet. 2: 6, 7, 8.

10. Lufu.

Virika Jnda hylätään? Lain ja uskon
wanhurkaus. Uskon alk.

keljet, minun sydämeni halu ja ru-
kous on Jumalan tykö Israelin
ä, että he autuaxi tulijit.

Sillä minä annan heille todistu-
että heillä on kiwanš Jumalan
leen, mutta ei taidon jälleen.

Ep. 2. 21: 20. Luku 22: 3. Gal 1: 14

Sillä ei he ymmärrä Jumalan
ihurikautta, waan pyytävät omaa
ihurikauttansa wahwiistaa, eikä ole
malan wanhurikaudelle kuuliaiset:

Rom. 9: 31

Sillä Kristus on Lain loppu,
aizelle uskowaiselle wanhurikaus-
ä.

Marth. 5: 17. Ep. 2. 13: 38.

2 Cor. 3: 13. Gal 3: 24.

Sillä Moses kirjoitta siitä wan-
haudesta kuin Laista on, että luku
inen ne teke, hänen pitä niisä elä-

11. 3 Mos. 18: 5. Hes. 20: 11. Gal 3: 12.

Mutta se wanhurikaus kuin us-
ka on, sanoo näin: älä sano sydä-
säs: luku tahtoo astua ylös taiva-
a? se on Christusta tänne tuoda alas.

5 Mos. 30: 11, 12.

7. Eli, luku tahtoo astua alas sy-
teen? se on Christusta kuolleista jäl-
tuoda.

8. Waan mitä hän sanoo? Se sana
juuri sinun tykönäš, nimittäin sinun
tas ja sydämesäs: Tämä on se sana
losta, jota me saarnauma.

5 Mos. 30: 14.

9. Sillä, jos sinä sinillas tunnustat
Kraan Jesuxen, ja uskot sydäme-
š, että Jumala on hänen kuolluista
cättänyt, niin sinä tulet autuaxi:

Marth. 10: 32.

10. Sillä sydämen uskolla me wan-
urkaxi tuleman, ja suun tunnustu-
lla me autuaxi tuleman.

11. Sillä Raamattu sanoo: jokai-
n Fuin uskoo hänen päällensä, ei
dä häpiään tuleman.

Ep. 28: 16. Rom. 9: 33.

12. Ei ole yhtän eroitusta Jnda-
isen ja Grekiläisen välillä: sillä yxi
t kaikkein KETra, rikas kaikkein
htan, jotka händä rukoilewat.

1. 2. 10: 34, 35. Luku 15: 9. Rom. 3: 29.
Eph. 1: 7. Luku 2: 4, 7.

13. Sillä jokainen Fuin KETra-
ran Nimeä auzensa huuta, tulee
autuaxi. Joel. 2: 32. Ep. 2: 2: 21.

14. Mutta kuinga he sitä auzensa
huutawat, jonga päälle ei he uskonet?
Ja kuinga he sen uskowat, josta ei he
ole kuullet? Mutta kuinga he kuule-
wat ilman saarnajata?

15. Ja kuinga he saarnawat, ellei
heitä lähetetä? Niinkuin kirjoitettu on:
O kuinga suloiset owat niitten ja-
lat Fuin rauhaa julistawat, niitten
Fuin hywäš julistawat.

Ep. 52: 7. Rab. 1: 15.

16. Mutta ei he ole kaikki Ewan-
geliumille kuuliaiset, sillä Esaias sanoo:
KETra, luku uskoo meidän saarnaumie?
Ep. 53: 1. Job. 12: 38.

17. Niin tulee siis usko kuulosta,
mutta kulo Jumalan sanan kautta.

18. Mutta minä sanon: eikä he
sitä ole kuullet? Heidän äänensä tojiin
on lähtenyt kaikteen mailmaan, ja hei-
dän sanansa mailman ääriin.

Ps. 19: 5. Ep. 49: 6. Col. 1: 23.

19. Waan minä sanon: eikähtä Is-
rael tietänyt? Ensimmäinen Moses sa-
noo: Minä tahdon teitä pölyttä kateu-
teen sen Kansan kautta, joka ei minun
Kansani ole, ja tyhjän Kansan kautta
tahdon minä teitä häršytellä.

5 Mos. 32: 21.

20. Mutta Esaias on rohkia ja sa-
noo: Minä olen niillä löyty, jotka
ei minua eginet, ja olen niille ilman-
dunut, jotka ei minua kysynet.

Ep. 65: 1.

21. Mutta Israelille hän sanoo:
koko päivän olen minä käteni ojenda-
nut tottelemattoman ja wastabakoisen
Kansan tykö. Ep. 65: 2.

11. Lufu.

Neuvo pysymään wahwana uskosa.

Ulosvalhemiehen perustus.

Niin minä siis sanon: ongoista Ju-
mala Kansansa hyljännyt? Woiš
se: sillä minä olen myöš Israeliti,
Abrahamin siemenestä, BenJaminin
sugusta. Jer. 31: 37. 2 Cor. 11: 22.

Phil. 3: 5.

2. Ei Jumala ole Kansansa hyl-
jännyt, jonga hän ennen on tundenut.

Ettekö te tiedä mitä Naamattu Eliasta sanoo? kuinga hän rukoilee Jumalata Iſraelia waivan, sanoden:

Rom. 8: 29, 30.

3. Herra, he ovat tappanet sinun Prophetas, ja sinun Altaris kulkistanet; Ja minä pyinani jäin, ja he ešiwät minungin hengeäni. 1 Kun. 8: 19: 10.

4. Mutta mitä Jumalan waiwauš sanoo hänelle? Miinä olen igelleni jätänyt seigemän tuhatta miestä, jotka ei ole Baalin edejä polweansa taiwuttanet. 1 Kun. 8: 19: 18.

5. Niin owat jäänet tälläkin ajalla Armen waligemisen jälkeen.

Rom. 9: 27.

6. Mutta jos se armošta on, niin ei se ole enä töištä; sillä ei armo muutoin armo olijiffan. Mutta jos se on töištä, niin ei se sillen armo ole; muutoin ei työ enä ole työ.

5 Roſ. 9: 4. Rom. 4: 4, 5.

7. Kuingašta siis? Jota Iſrael ešii, sitä ei hän ole saanut; mutta waiwutusen owat saanet, ja ne muut owat paatunet,

Rom. 9: 31.

8. Niinkuin kirjoitettu on: Jumala on andanut heille uppiniskaisen Dengen, silmät ettei he näkiš, ja korwat ettei he kuuliš) tähän päiwään ašti.

Et. 6: 9. Luku 29: 10. Matth. 13: 14.
Joh. 12: 40. Ap. 2: 28: 26.

9. Ja Dawid sanoo: heidän pöytänsä tulken heille paulaxi, ja satimexi, ja pahennuxeri, ja kotoxi.

Ps. 69: 23.

10. Heidän silmänsä soetkon ettei he näkiš, ja taita aina heidän selkänsä.

11. Niin minä siis sanon: owatko he sentähden heitänsä loukannet, että heidän piti langeman? Pois se: waan heidän langemiseštansa tapahtui pakawoille autuus, että hän sais heitä kiiwaxi heidän tähtensä.

Matth. 22: 8, 9. Ap. 2: 13: 46.

12. Mutta jos heidän langemisešsa on maailman rikkaus, ja heidän wähennörensä on pakanain rikkaus; kuinga paljo enemmän heidän täydellisydensä?

13. Sillä teille pakanoille minä puhun: että minä pakanain Apostoli olen, ylijään minä minun wirkaani;

Ap. 2: 9: 15. Luku 13: 2 Luku 22: 21.
Rom. 15: 16. Gal. 1: 16. Luku 2: 2, 8.
Eph. 3: 8. 1 Tim. 2: 7. 2 Tim. 1: 11.

14. Jos minä taidaisin jostakin walla niitä, jotka minun libani on kiiwaxi saada, ja muutamattin autuaxi saatta. Jud. Ep. 2: 22, 23.

15. Sillä jos heidän heittäminen on maailman seiwinto, mitäpä he korjautisešsa munta en kuin kuolleista?

16. Sillä jos alkku on pöytä, on myös loko taikina: ja jos on pöytä, niin owat myös erät.

17. Mutta jos muutamattin owat murtunet, ja sinä joka meš puu olit, olet niihin jällen istuttama, ja olet siitä juurešta ja sen lihawudešta osallisexi tullut, ja

18. Niin älä ylpeile oxia, mutta jos sinä heitä waivan niin tiedä ettet sinä juurta waan juuri londa sinua.

19. Niin sinä sauet: oxi murtunet, että minun piti sille istutettaman.

20. Dikein: he owat murtunet, dan epäuskonsa tähden, mutta sauyt uskon kautta: Älä ole tawaan pelkää.

San. 1: 28: 24.
Ef. 6: 2. Rom. 12: 16. Eph. 2: 8.

21. Sillä jos ei Jumala luonut oxia armahdant, kazo, ei luonut armahda.

22. Sentähden kazo täšä Juhhywyttä ja angarutta: angaruttašä jotka langešit; mutta hywyšsinušas, jos sinä ainoasta hywyšpysyt; muutoin sinäkin leiſtataš.

Joh. 15: 2.

23. Ja ne jällen istutetan, heidän epäuskonsansa pöytä; sillä se on woimallinen heitä jällen tamaan.

24. Sillä jos sinä olet luonut mešäöljypuusta karšitu, ja olet toin luondea hywään öljypuuhun istutettu, kuinga paljo enemmän ne, jotka luonolliset owat, heidän omaan puuhunsa istutetan?

25. Sillä en minä tahdo jostakin teillä, rakkat-weljet, tätä salaisuutta (ettet te igelläme ylpeiliš) enä tinnuš on puolittain Iſraelille waiwutusešsa, kuin pakanain täydellisyš miš.

Luc. 21: 24.

1. Ja niin kaikki Israel pitää autuleman. Niinkuin kirjoitettu on: see Zionista, joka päästää, ja juuttoman menen Jacobista käändä

Es. 59: 20.

2. Ja tämä on minun liittoni heikansansa, koska minä otan pois n syndinää.

Es. 27: 9.

3. 31: 31, 1c. Hebr. 8: 8. Luku 10: 16.

1. Ewangeliumin puolesta tosin on he wiholliset teidän tähtenne; mutkaligemisen puolesta rakastetan heissäin tähden.

2. Sillä ei Jumala lahjojansa ja umistansa kadu.

3. Sillä niinkuin et telän muinan talan päälle uskonet, waan nyt te a laupiuden heidän epäuskonsa kautaanet;

Gal. 4: 8.

1. Niin ei he ole myöös nyt uskojita laupiutta kuin teille on taunut, että heilengin laupiis taunis.

2. Sillä Jumala on kaikki epäusala sullemut, että hän kaikkia artais.

Rom. 3: 9, 19, 23. Gal. 3: 22.

3. O sitä Jumalan rikkouden, ja auden, ja tunnon sywyttä! Kuinga imattomat owat hänen duomionja käsittämättömät hänen tiensä.

Job. 11: 7. Luku 36: 22.

4. Sillä kuka on HERRan mielen ot? Eli kuka on hänen neuvoijansa ollut?

Ps. 92: 6. Es. 40: 13.

Jer. 23: 18. 1 Cor. 2: 16.

5. Eli kuka on hänelle jotakin enaudanut, jota hänelle pidäis jällenettaman?

Job. 41: 2.

6. Sillä hänestä, ja hänen kautsa, ja hänestä owat kaikki: hänelle on kunnia ijankaikkisesti, Amen!

Jan. 1: 16: 4. 1 Cor. 8: 6. Col. 1: 16.

12. Lufn.

Wöstehoitus welielliseen rakkauteen kaikisa menoisa.

1. Niin neuwon minä teitä, rakkat welielliset, Jumalan sydämellisen laupiuskautta, että te annaisitte teidän minne eläwäxi, pyhäxi, ja Jumale otollisexi uhrixi, joka on teidän weliellinen Jumalan palveluxenne.

m. 6: 13, 16. 1 Pet. 2: 5. 1 Joh. 2: 15.

2. Ja olkät sowittako teitänne tämän mailman muodon jälkeen, waan muuttakat teitänne teidän mielenne uudistuxen kautta, että te koettelisitta, mikä Jumalan hywä, otollinen ja täydellinen tahto olis.

Eph. 1: 18. Luku 4: 23. Luku 5: 10, 17.

1 Theß. 4: 3. Luku 5: 5:18.

3. Sillä minä sanon siitä armosta, kuin minulle annettu on, jokatigelle kuin teidän seasame on, ettei yriksen iges tänsä enänupi yrdäisi kuin hänen tulee pitä; waan pitäkän kohtullisestigi tänsä sen jälkeen kuin Jumala on kulengin uskon mitan jakanut.

Rom. 1: 5. 1 Cor. 3: 10. Luku 12: 7, 11.

Eph. 4: 7.

4. Sillä niinkuin meillä on yhdessä ruumiisa monda jäsendä, mutta ei kaikilla jäsenillä ole yhtäläinen työ:

1 Cor. 12: 12. Eph. 4: 16.

5. Niin mekin olemma monta yri ruumis Christuxesa; mutta keskenämme olemma me toinen toisemme jäsenet.

1 Cor. 12: 27. Eph. 1: 23. Luku 5: 23.

Col. 1: 24.

6. Ja meillä owat moninaiset lahjat siitä Armosta kuin meille annettu on. Jos jollakin on Prophetia, niin olkon uskon kansa yhteinen.

1 Cor. 12: 4. 2 Cor. 10: 13. 1 Pet. 4: 10.

7. Jos jollakin on joku wirka, niin pitäkän wirastansa waaria. Jos joku osetta, niin ottakan opetuxestansa waarin.

1 Cor. 12: 28. Eph. 4: 11.

1 Pet. 4: 11.

8. Jos joku neuwoo, niin pitäkän neuwojansa waarin. Jos joku anda, niin andakan yrikerlaisudesa. Jos joku halligee, niin pitäkän siitä murhen. Jos joku armahtaa, niin tehkän sen ilolla.

5 Mos. 15: 7. Matth. 6: 1, 1c. 2 Cor. 9: 7.

Ap. 2: 20: 28. 1 Tim. 5: 17.

1 Pet. 5: 2.

9. Olkon rakkaus wilpittöin. Wis hatkat pahaa, ja rippukat kiinni hywästä.

Ps. 34: 15. Ps. 37: 27. Ps. 97: 10. Ps. 139: 21.

Am. 5: 15. 1 Tim. 1: 5. 1 Pet. 1: 22.

Luku 4: 8. 1 Joh. 4: 7.

10. Weliellinen rakkaus olkon sydämellinen teidän keskenämme. Ennättäkän toinen toisensa kunniaata tekemästä.

Eph. 4: 3. Pöhl. 2: 3. Hebr. 13: 1.

1 Pet. 2: 17. 2 Pet. 1: 7.

11. Olkät olko hitat töisänne. Olkat palawat hengessä. Palwelkat HERRaa.

Ilm. K. 3: 15.

12. Ollat toivoja iloiset. Kärsiväl-
liset murheisa. Ollat alati rukouksisa.
Euc. 18: 1. Rom. 15: 13. Eph. 6: 18. Col. 4: 2.
1 Eheb. 5: 16, 17. Hebr. 10: 36. Kulu 12: 1.
Jac. 5: 7.

13. Jaksakat omanne Pyhäin tarpe-
ri. Ottakat mielellänne huoneeseen.
1 Cor. 16: 1. Hebr. 13: 2. 1 Per. 4: 9.

14. Siunattak voinollisianne: Siu-
natkat ja älkät sabatelleko.
Matth. 5: 44. Euc. 6: 28. 1 Cor. 4: 12.

15. Joitkat iloiisten kansa, ja itke-
kät itkeväisten kansa.

16. Ollat kestenänne yrimieliset.
Älkät itsestänne paljo pitäkö, waan pi-
täkät teitänne nöyräin kaltaisna. Älkät
igianne ylönn wiisana pitäkö.
Ef. 131: 1. San. 1: 3: 7. Ef. 5: 21.
1 Cor. 1: 10. Phil. 2: 2.

17. Älkät kellenän pahaa pahalla
kostaako. Ahkeroitkat sitä kuin kunnial-
linen ou kaikkein ihmisten edesjä.
San. 1: 20-22. Matth. 5: 39. 1 Cor. 6: 7.
2 Cor. 8: 2. 1 Eheb. 5: 15.

18. Jos mahdollinen on, niin paljo
kuin teisä on, niin pitäkät rauha kaik-
kein ihmisten kansa.
Marc. 9: 50. Hebr. 12: 14.

19. Älkät itse kostaako, minun rak-
kani, waan andakat (Jumalan) wihan
sua saada. Sillä kirjoitettu on: mi-
nun on kosto, minä tahdon kostaako,
sanoo HERRA.
3 Mos. 19: 18.
5 Mos. 32: 35. Euc. 6: 29. Hebr. 10: 30.

20. Sentähden jos sinun wihollises
isoo, niin syötä händä: ja jos hän
janoo, niin juota händä; sillä kostas
tämän teet, niin jinä tuliset hiilet hä-
nen päänsä päälle kofot.
San. 1: 25: 21. Matth. 5: 44.

21. Älä anna sinuas woitetta pa-
halda, waan woita jinä paha hyväällä.

13. K u l u.

Waroitus kuulustiteen Ekwaltaa kostaan,
rakkauteen lähimmäisiä waan; ja
pohään elämään.

Jokainen olkon Esiwalle, jolla wal-
da on, alammainen; sillä ei Esi-
walda ole muutoin kuin Jumalalda:
ne wallat jotka ovat, Jumalalda ne
säättyt ovat.
San. 1: 8: 15, 16.
Dan. 4: 22. Tit. 3: 1. 1 Per. 2: 13.

2. Sentähden jokainen kuin igensä
Esiwaldas waastan asetta, se on Juma-

lan säättyä waastan: Mutta ne
waastan ovat, saamat duruion pän

3. Sillä ne jotka waastan pi-
maat, ei ole hywintekijille, waan
le pelwori. Elles tahdo Esiwalle
jätä, niin tee hywää, ja jinä jäs-
neldä kiitoren.
1 Per. 2: 14.

4. Sillä hän on Jumalan
sinun hywäres. Waan jos
teet, niin pelkää; sillä ei hän
hukkaan kanna; sillä hän on
palwelua ja kostaaja jille ranga-
joka pahaa teke.

5. Sentähden tulee alammainen
ei ainoasta wihan tähden, waan
omantunnon tähden.

6. Sillä sentähden te wö-
maratte; sillä he ovat Jumalan
liat, joiden senkaltaisista tulee

7. Niin andakat jäs kaik-
te welwolliset oletta: jille neu-
wero tulee: jille tulli, jolle tulli,
jille pelko, jolle pelko tulee: jille
nia, jolle kunnia tulee.
Matth. 22: 21. Marc. 12: 17. Euc.

8. Älkät kellenän welwollises
waan ainoasta että te toinen
rakastatte; sillä joka toista rakas-
on täyttännyt Lain.
Gal. 3: 12.

9. Sillä se: Ei sinun pidä
telemän: Ei sinun pidä tappam-
sinun pidä warastaman: Ei
wäärää todijusta sanoman: Ei
pidä himoigeman: Ja mitä
tyä on, se tähän sanaan suljet-
pitä rakastaman lähimmäisiä,
igias.
2 Mos. 20: 14, 16. 3 Mos.
5 Mos. 5: 18. Matth. 19: 18. Euc.
Marc. 12: 31.

10. Ei rakkans tee lähim-
mitän pahaa; sentähden on
Lain täyttämys.
Matth. 22: 37-39.
1 Tim. 1: 5. Jac. 2: 8.

11. Ja että me sen tiedämme,
mittäin ajan, että nyt on aika
noista: Sillä meidän auttubem-
nyt lähembänä kuin jilloin
ufoimma.
1 Cor. 15: 34. Eph. 5: 16.
1 Eheb. 5: 6.

12. Nö on kunnut, ja pän-
tullut: Sentähden hyljättäm-
den työt, ja puhekimina meidän
leuden setaaseilla.
Eph. 5: 11.
Euc. 6: 13, 14. Col. 3: 8. 1 Eheb. 8: 1

3. Waectalamme joweliasti niin-
päiwällä: ei ylönsyömisejä, eikä
uomiseja, ei kammioisa eikä haureu-
s, ei riidasa ja kateudefa.

1. 23: 20. Luc. 21: 34. 1 Cor. 6: 9, 10.
Gal. 5: 21. Eph. 5: 5. Ohil. 4: 8.
Jac. 3: 14.

4. Waan puhekat päällenne HER-
JESUS Christus, ja älkät holhoko
myristanne haureuteen.

Gal. 3: 27. Eufu 5: 16. 1 Pet. 2: 11.
1 Job. 2: 16. Ilm. R. 16: 15.

14. Lufu.

Neumo heikoin suhten uskosa.

eikkoukkoista korjaukat, ei lampaus-
ten riidoisa.

Rom. 15: 1, 7.
1 Cor. 8: 9, 11. Eufu 9: 22.

1. Dri kyllä usko saawanfa kaikli-
ta syöä, waan heikko syö kaalia.

3. Joka syö, älkän sitä kahoko ylöns,
a ei syö: ja se joka ei syö, älkän
uomitko sitä kuin syö; sillä Jumala
hänen ottanut waстан.

Col. 2: 16.

4. Kuka sinä olet joka toisen pal-
liata duomiget? Omalle Ifänälän-
hän seisoo eli langee: Mutta hän-
tan ojetta ylöns; sillä Jumala on
imallinen händä ojemamaan.

Jac. 4: 12.

5. Dri eroitta yhden päiwän toisejta,
nen pitä kaikki päiwät yhtäläisnä:
kainen olkon wahwa omasa mie-
änsä.

Gal. 4: 10.

6. Joka päiwää tottelee, sen hän
ERalle teke: ja joka ei päiwää
tele, se myöös sen ERalle teke.
Joka syö, hän syö ERalle: sillä
n kiittä Jumalata: ja joka ei syö,
ei syö ERalle, ja kiittä Jumalata.

1 Cor. 10: 31. 1 Tim. 4: 3.

7. Sillä ei yrikän meistä igellensä
i, eikä yrikän igellensä kuole.

1 Pet. 4: 2.

8. Sillä jos me elämme, niin
e ERalle elämme: jos me ku-
omma, niin me ERalle kuolem-
a: Sentähden joko me elämme
i kuolemma, niin me ERan
nat olemma.

Gal. 2: 20.

9. Sillä sentähden on myöös Chris-
is kuollut ja nosnut ylöns, ja jälle
änwäri tullut, että hän olisi kuollut-
n ja eläwitten ERa.

2 Cor. 5: 15.

10. Mutta miri sinä weljes duo-
miget? Eli miris sinä weljes kahot
ylöns? sillä me asetetan kaikki Christu-
xen duomioistuinien eteen.

Marth. 25: 31. 2 Cor. 5: 10.

11. Sillä kirjoitettu on: Niin tot-
ta kuin minä elän, sanoo HERa,
minua pitä kaikki polwet lumartanna,
ja kaikki kielet pitä Jumalan tuunus-
taman.

Ef. 45: 23. Ohil. 2: 10.

12. Sentähden jokaisen meistä pitä
edestänsä Jumalalle luwun tekemän.

Marth. 12: 36. 1 Cor. 3: 8. Gal. 6: 5.

13. Älkämme siis tästedes toinen
toistamme duomitko, waan duomitkat
parammin niin ettei yrikän weljensä
eteen pane loukkausta eli pahennusta.

Marth. 18: 7, 8, 9. 1 Cor. 10: 32. 2 Cor. 6: 3.

14. Minä tiedän, ja olen wahwa
ERassa JESUSA, ettei mitän iges-
tänsä yhteistä ole, waan joka jotakin
yhteiseri luulee, hänelle se on yhteinen.

Wp. 2: 10, 14, 15. 1 Cor. 8: 7. 1 Tim. 4: 4.

Ef. 1: 15.

15. Mutta jos sinun weljes sinun
ruastas surulliseri tulee, niin et sinä
enä waella rakkaudefa. Älä sitä rual-
las kadeta, jonga tähden Christus on
kuollut.

1 Cor. 8: 10.

16. Sentähden sovittakat niin, ettei
teidän hywyttänne laitetaisi.

17. Sillä ei Jumalan waldakunda
ole ruoka ja juoma, mutta wanhur-
kaus, ja rauha, ja ilo Pyhästä Hengestä.

1 Cor. 8: 8.

18. Sillä joka niisä Christusta pal-
weelee, hän on Jumalalle otollinen, ja
ihmisille kelwollinen.

19. Sentähden nondattakamme nii-
tä kuin rauhaan sopiwat, ja sitä kuin
kestänämme parannuxeri tulee.

20. Älä ruan tähden Jumalan työ-
tä turmele. Kaikki tosin owat puhtat:
waan sille ihmiselle on se paha, joka
syö oman tunduonsa pahennuxen kansa.

Marth. 15: 11. Ef. 1: 15.

21. Se on hynä ettes lihaa söisi,
eiä wiinaa joiisi eli jotakin josta wel-
jes loukkantu, taikka pahenee, elikkä
heiloxi tulee.

1 Cor. 8: 13.

22. Jos sinulla on usko, niin pidä
se igesäs Jumalan edesä. Mutuas en,
joka ei tee igellensä omaatundea, niisä
kuin hän koettelee.

23. Mutta joka siitä epäilee ja kuitengin syö, se on kadotettu; sillä ei hän syönyt uskosa, mutta kaikki kuin ei uskosta ole, se on syndi.

15. Luku.

Pawali neuvoa hillsaisuteen, kärsivällisyyteen ja sovelaisuteen. Lupaa ike tulla Romiin.

Mutta meidän, jotka väkevät olemma, tulee heikkoin voimattomutta kärsiä, eikä igellemme keltwata.

1 Cor. 9: 22. Gal. 6: 1.

2. Niin jokainen meistä keltwatkan lähimmäisellensä siinä kuin hywä on, paramuxeri:

1 Cor. 9: 19.
Luku 10: 24, 32. Luku 13: 5. Phil. 2: 4, 5.

3. Sillä ei Kristuskan igellensä keltwannut, waan niinkuin kirjoitettu on: heidän pilkkansa jotka sinua pilkkasit, langeisit minun päälleni.

Ps. 69: 10.

4. Sillä mitä ennen kirjoitettu on, se on meille opixi kirjoitettu, että meillä kärsivällisyyden ja Naamattu in lohdutuxen kautta toivo olis.

Rom. 4: 23, 24. 1 Cor. 10: 11. 2 Tim. 3: 16.

5. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuxen Jumala, andakon teille että te kelttenänne yrimieliset olisitta, Jesuxen Christuxen perään:

Rom. 12: 16.
1 Cor. 1: 10. Phil. 2: 2. Luku 3: 15, 16.

6. Että te yrimielisesti yhdestä suusta kiittäisitte Jumalata, ja meidän HERRan Jesuxen Christuxen Isää.

7. Sentähden korjatkat toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on meitä Jumalan kunniayi korjannut.

Rom. 14: 1, 3.

8. Mutta minä sanon: Jesus Kristus on ollut ympärileikkauksen palvelia Jumalan totuuden tähden, wahwištamaan sitä lupaušta kuin Isille tapah tunut oli;

Maarh. 15: 24. Ap. 2: 3, 25, 26.

9. Mutta että pakanat laupinden edestä Jumalata kiittäisit, niinkuin kirjoitettu on: Sentähden kiitän minä sinua pakanain seasa, ja weisan sinun nimelles.

Rom. 14: 30. 2 Sam. 22: 50.
Ps. 18: 50.

10. Ja taas hän sanoo: Ilotkat pakanat hänen kansansa kansa.

5 Mos. 32: 43.

11. Ja taas: Kiittäkät HERRAN

kaikki pakanat, ja kaikki kansa vian hän händä.

Ps. 117: 1.

12. Ja taas sanoo Esaias: pitää oleman Jeesen juuren, joka nousewa pakanoita halligemaan, päälle pakanat toivoman pitää.

Es. 11: 1, 10. Jim. 2: 5, 5. Luku 22

13. Mutta toivon Jumala koton teitä kaikella riemulla ja rauha uskosa, että teillä Pyhän Hengen kautta piltäpiltäinen toivo olis.

14. Mutta minä tiedän kelpo rakkat weljeni, teistä, että te hyydyttä täpnä, kaikella muudella täpetyt, että te woitte toimittanne neuwoa.

1 Cor. 1: 2.
2 Pet. 1: 12. 1 Joh. 2: 21.

15. Minä olen kuitengin puurohkiasti teidän tygönne, rakkat kirjoittanut, niinkuin muistuttaksen armon puolesta, kuin minun malalda on annettu;

16. Että minun pitää oleman nain seasa Jesuxen Christuxen kaulian, Jumalan Ewangeliunmita mafa, että pakanatkin olisit Jumalaton otollinen uhri, Pyhän Hengen pyhitetty.

Ap. 2: 9, 15. Luku 13.
Rom. 11: 13. Gal. 2: 7. 1 Tim. 2: 7.
2 Tim. 1: 11.

17. Sentähden minulla on kelpo minä Jesuxesta Christuxesta kiittäniäsi kuin Jumalan ovat.

18. Sillä en minä rohkenen puhua niistä kuin ei Kristus kaulttani waikuttanut pakanain keldsudexi, sanalla ja työllä,

Rom. 1: 5. Luku 16: 26.

19. Merkkein ja ihmetten woiton Jumalan Hengen wäellä. Minä minä hainasta Jerusalemissa ja ympäri Illyriidoon asti olen Christuxen Ewangeliunilla täpittä.

20. Ja minä olen ollut ahterwangeliunmita saarnamaan, jessa Christuxen nimi ei mainittu ollut, minä muukalaisen perustuxen rakennaisi:

2 Cor. 10: 15.

21. Waan niinkuin kirjoitettu on: jolle ei ensingän hänestä sulistettu ollut, niitten pitää sen näkemän: ja josta kunnat ole, niitten pitää ymmärtämän.

Es. 52: 15.

12. Sentähden myös minä olen
11 estetty teidän tygönne tulemaſta.
Rom. 1: 13. 1 Theſ. 2: 1.
3. Mutta nyt ettei minun ole näiſä
ikunniſa enä ſiaa, ja minä olen jo
ida vuotta halainnut teidän ty-
ne tulla: Rom. 1: 10. 1 Theſ. 3: 10.
4. Sentähden koſka minä Diſpa-
an maellan, niin minä tulen tei-
tygönne; ſillä minä toinwon, että
a minä ſen kautta matkustan, niin
ä ſaan teidän nähdä, ja niin teil-
pinne ſaatetaiſin: Kuitengin, että
ä ennen ſaiſin kerran minun i teiſtä
ntta.
5. Mutta nyt minä maellan Jeru-
miin, Pyhille palveluſta tekemään:
Ap. 2: 19: 21. Eſtu 24: 17.
6. Sillä ne Macedoniaſta ja Acha-
a ovat mielellänſä Jeruſalemin köy-
Pyhiä warten yhteiſen awun koon-
1 Cor. 16: 1. 2 Cor. 8: 1.
Eſtu 9: 2, 12. Gal. 2: 9, 10.
7. He ovat ſen mielellänſä tehnet,
kun he ſiihen heille welkapaätkin
t: Sillä jos pakanat ovat heidän
gelliſeitä tawaraſtanſa ofalliſexi tul-
niin on koſtullinen, että he myös
ä heidän ruumilliſella tawarallaſja
welewat. 1 Cor. 9: 11. Gal. 6: 6.
8. Koſka minä ſiis ſen aſian päät-
yt olen, ja heille tämän bedelmän
innut, tahdon minä teidän kauttanne
paniaan palaita.
9. Mutta minä tiedän, koſka minä
än tygönne tulen, että minä tulen
riſtuxen Ewangeliiumin täydelliſellä
auyella. Rom. 1: 11.
10. Mutta minä neuwon teitä, rak-
welſet, meidän HEMran HESuxen
riſtuxen kautta, ja Hengen rakkan-
kautta, että te minun kanſani kil-
tteliſitte rukouxiſa minun edeſtäni
malan tygö: 2 Cor. 1: 11.
11. Että minä Judeaſa epäiſkoifiſta
iſettäiſin: Ja että minun palvel-
eni Jeruſalemiſa oliſ Pyhille otol-
en; 2 Theſ. 3: 2.
12. Että minä ilolla teidän tygönne
iſin Jumalan tahdon kautta, ja mi-
mi ynnä teidän kanſanne wirwo-
in. Ap. 2: 18: 21. 1 Cor. 4: 19.

33. Mutta rauhan Jumala olkon
teidän kaiſkein kanſanne. Amen!
Phil. 4: 9. 1 Theſ. 5: 23. 2 Theſ. 3: 16.

16. Lufu.

Wawali päättää tämän lähetyſkirjan wa-
roiturilla, terwehtyrillä ja kiitorella
Jumalan tygö.

Minä annan teidän hattuunne Phe-
ben meidän ſiſaremmie, joka on
Kenchrean Seurakunnan palveluſpiika:
2. Että te händä ottaijitta waſtan
HEKraſa, niinkuin Pyhäin ſoyti: Ja
ollat hänelle kaiſiſa aſioiſa awullifet,
joiſa hän teitä tarwiſtee: ſillä hän on
monelle awullinen ollut, ja iſe minulle.

3. Terwehtäkät Priſkillata ja Akwi-
lata, minun auttaitani Chriſtuxea
HESuxea; Ap. 2: 18: 2, 26.
1 Cor. 16: 19. 2 Tim. 4: 19.

4. (Jotka ovat kaulanſa minun
hengeni tähden altixi andanet: Joita
en minä ainoaſti kiitä, waan kaiſki
pakanaingin Seurakunnat.)

5. Niin myös ſitä Seurakuntaa,
joka heidän huoneſanſa on. Terweh-
täkät Epenetuxta, minun rakkaindani,
joka on Achajaſta nutinen Chriſtuxea.

6. Terwehtäkät Mariata, joka paljo
waitwaa meiſtä näki.

7. Terwehtäkät Andronikuſta ja
Juniata, minun langojani ja kanſa-
ſangejani, jotka ovat kuuluiſat Apof-
tolitten ſeaſa, jotka myös olit ennen
minua Chriſtuxea.

8. Terwehtäkät Ampliata, minun
rakastani HEMraſa.

9. Terwehtäkät Urbanuſta, meidän
auttajatamme Chriſtuxea, ja Stach-
niä minun rakastani.

10. Terwehtäkät Apelleta, joka on
koeteltu Chriſtuxea. Terwehtäkät Aris-
tobulin perhettä.

11. Terwehtäkät Herodiania minun
langoani. Terwehtäkät Marciſuxen per-
hettä jotka ovat HEMraſa.

12. Terwehtäkät Tryphenata ja
Tryphosata, jotka työtä tekewät HEM-
raſa. Terwehtäkät Perſidata minun
rakastani, jeka paljo työtä tehnyt on
HEMraſa.

13. Terwehtäkät Rufuſta walittua
HEMraſa, ja hänen ja minun äitiäni.

14. Tervehdäkät Asperituisia ja Phlegontata, Vermania, Patrobata, Vermejä, ja weljejä jotka heidän kansansa ovat.

15. Tervehdäkät Philologusta ja Juliata, Xerensia ja hänen isartansa ja Olympata, ja kaikkia Pyhiä jotka ovat heidän kansansa.

16. Tervehdäkät teitänne keskenänne pyhällä jumandamisella. Christuxen Seurakunnat tervehdävät teitä.

1 Cor. 16: 20. 2 Cor. 13: 12. 1 Thep. 5: 26. 1 Pet. 5: 14.

17. Mutta minä neuvon teitä, rakat weljet, että te lauhaatistaita eripuraisiuden ja pahennuksen matkaan saataita, sitä oppia waivan, kuin te oppinnet oletta: ja wälttäkät niistä:

Gal. 1: 8, 9. Col. 2: 8. 1 Tim. 6: 3. 2 Tim. 3: 2, 5, 6. 2 Joh. 9: 10.

18. Sillä ei sentkaltiset HERRaa Jesusta Christusta palvelle, waan omaa wagaansa: ja wiettelewät makeilla puheillansa ja liehakoisemisellansa yrikertaiisten sydämet.

Per. 13: 18. Psal. 3: 18, 19. 2 Pet. 2: 3.

19. Sillä teidän kuuliaisiudenne on kaikille julistettu, jongatähden minä iloigen teidän ylisenne: Mutta minä tahdon, että teidän pitä hywäsä wiisat oleman, ja pahudesa yrikertaiset.

Marth. 10: 16. Rom. 1: 8. 1 Cor. 14: 20.

20. Mutta rauhan Jumala on tallawa Satanan pian teidän jalkainne ala. Meidän HERRan Jesuxen Christuxen Armo olkon teidän kansanne! Amen.

Rom. 15: 33. 1 Cor. 16: 23. 2 Cor. 13: 13.

21. Teitä tervehdäwät Timotheus minun auttajani, ja Lucius, ja Juba ja Sojipater, minun langoni.

Ap. 2: 13. 1. Psal. 16: 1. Psal. 12: 1. Psal. 20: 4. Psal. 2: 19. 1 Thep. 5: 26.

22. Minä Tertius, joka täällä hetymiskirjan kirjoitin, tervehdän HERRaia.

23. Teitä tervehdää Gajus, ja kaiken Seurakunnan holhoja. Tervehdää Crastus, kaupungin haltia, ja Quartus weli.

Ap. 2: 19: 22. 2 Tim. 4: 20.

24. Meidän HERRan Jesuxen Christuxen Armo olkon teidän kansanne! Amen.

25. Mutta hänelle, joka waihwistaa minun Swangeliumin Jesuxen Christuxen saarnan sen salaisiuden ilmeistyren jälkeä, ijäisiin aikoin on salattu ollut:

Eph. 1: 9. Psal. 3: 9, 20. Col. 2: 2.

26. Mutta nyt ilmoitettu on täwäri tehty Prophetain Raakautta, isankalttisen Jumalan jälkeen, Ukon kuuliaisiuderi, pakanain seasa:

Rom. 1: 5. Psal. 118: 22. 1 Joh. 1: 1.

27. Jumalalle, joka yrinänsä on, olkon kunnia Jesuxen Christuxen kautta isankalttisesti! Amen.

1 Tim. 1: 17. Jud. Ep. 9: 22.

Romalaijten tygö, Kirjoitettu Corinthoista, Seurakunnan palvelus piitän kansa.

P. Pawalin edellinen Epistola Corinthiläisten t

1. Luku.

Neuvo primieitsyteen Christuxen opisa. Oma wiisaus. Oikia kerkkaminen.

Pawali kutsuttu Jesuxen Christuxen Apostoliri, Jumalan tahdon kautta, ja Sothenes weli:

Ap. 2: 18: 17.

2. Sille Jumalan Seurakunnalle, joka on Corinthosa, pyhitetyille Christuxesja Jesuxesja, kutsutuille Pyhille, ynnä kaikkein niitten kansa, jotka meidän HERRan Jesuxen Christuxen ni-

meä auensa huurtawat, jolaijesta dän ja meidän siasamme.

Joh. 17: 19. Ap. 2: 15: 9. Col. 1: 1. 1 Thep. 4: 7. 2 Tim. 1: 9.

3. Armo olkon teille ja Ranskalalalda meidän Isäldämme, ja ralsda Jesuxeldda Christuxeldda.

Rom. 1: 7. 2 Cor. 1: 2. Eph. 1: 3.

4. Minä kiitän Jumalatani teidän tähtenne, sen Jumalan edestä kuin teille Jesuxesja Christuxesja annettu on:

Rom. 1: 8.

3. luku

. Että te oletta kaikisa rikkari
yt hänesä, kaikisa opisa ja kaikisa
demisefa. 1 Cor. 12: 8. 2 Cor. 8: 7.
Col. 1: 9.

. Sillä todistud Christuxesta on
i mahwistettu:

. Niin ettei teidä josakusa lahja-
nitän puutu, jotka odotatte meidän
Kran Jesuxen Christuxen ilmoi-
a. Phil. 3: 20. Tit. 2: 13.

. Joka myöds teitä loppuum asti
nistaa, että te olisitta nuhtettomat
dän KRan Jesuxen Christuxen
väinä. Col. 1: 22. 1 Theß. 3: 13.
Luku 5: 23. 2 Theß. 3: 3.

. Sillä Jumala on uskollinen, jon-
kautta te kugutut oletta hänen
ikansa Jesuxen Christuxen meidän
Kran yhteyteen. Job. 15: 5. 1 Theß. 5: 24.

10. Mutta minä neuwon teitä, rak-
weljet, meidän KRan Jesuxen
ristuxen nimen kautta, että te kaikki
enkalkaisen puhen pidäisittä, ja ettei
nt seafanne eriseuroja olisi, waan
nt sowitzetut yhdesä mielestä ja yhde-
neuwoisa. Rom. 12: 16. Luku 15: 5.
Eph. 4: 3. Phil. 2: 2. Luku 3: 15, 16.
1 Pet. 3: 8.

11. Sillä minun korwilleni on tul-
teistä, rakkat weljet, Chloen per-
kautta, että riidat owat teillä lei-
änne.

12. Niin minä sanon sitä, että lu-
teistä sanoo: Minä olen Pawalin,
tä olen Apollon, minä Cepharan,
tä Christuxen. Job. 1: 42.
Ap. 7: 18: 24. 1 Cor. 3: 4.

13. Kienekd Christud jaettu? wai-
jo Pawali teidän edesiänne ristin-
istitu? Eli olettako te Pawalin ni-
:n kastetut?

14. Minä kiitän Jumalata, etten
iä ole yhtän teistä kastanut, waan
ispuxen, ja Gajuxen: Ap. 7: 18: 8. Rom. 16: 23.

15. Ettei kengän saa saua, että
iä minun nimeeni ketän kastin.

16. Minä kastin myöds Stephanan
hen: fitte en minä tiedä jos minä
gun muun kastanut olen. 1 Cor. 16: 15, 17.

17. Sillä ei Christus minua lähet-
yt kastamaan, waan Ewangeliomia

saarnamaan; ei sanan wiisaudella, ettei
Christuxen risti turhaan menisi.

1 Cor. 2: 1, 4, 13. 2 Pet. 1: 16.

18. Sillä se puhe riisistä on nille
hullmus, jetta kadotetan: Mutta meil-
le, jotka autuaxi tulemma, on se Ju-
malan woima. 1 Cor. 4: 10. Rom. 1: 16.

19. Sillä kirjoitettu on: Minä ka-
detan wiisasten wiisauden, ja ymmär-
täwäisten ymmärtyksen minä hyljän.
Job. 5: 12, 13. Ef. 29: 14.

20. Kusasta on wiisas? Kusasta on
kirjanoppunut? Kusasta tämän mail-
man tutkia on? Siks Jumala ole tämän
mailman wiisautta hulluderi tehnyt?
Job. 12: 17. Ef. 33: 18. Rom. 1: 22.

21. Sillä että Jumalan wiisaude-
sa ei mailma tundenut Jumalata wii-
sauden kautta, niin kelpais Jumalalle
tyhmän saarnan kautta niitä wapah-
taa, jotta sen usowat. Matth. 11: 25. Luc. 10: 21. Rom. 1: 21, 28.

22. Sentähden että Judalaiset merk-
kiä anowat, ja Grekiläiset wiisautta
ehliwät. Matth. 12: 38. Luku 16: 1.
Job. 4: 48. Luku 6: 30.

23. Mutta me saarnamme ristin-
naulitun Christuxen Judalaisille pa-
hennurexi, ja Grekiläisille hulluderi.
Job. 6: 60, 66. 1 Cor. 2: 14.

24. Mutta kugutuille sekä Judalai-
sille että Grekiläisille saarnanima me
Christuxen Jumalan woimaxi ja Ju-
malan wiisauderi. Rom. 1: 16.

25. Sillä Jumalan hulluus on wii-
sampi kuin ihmiset: ja Jumalan heik-
kous on wäkerwampi kuin ihmiset.

26. Te näette, rakkat weljet, teidän
kugumisenne, ettei monda lihakkista wii-
sasta, ei monda woimallista, ei myöds
monda suuresta sugusta: Job. 7: 48. 1 Cor. 2: 8.

27. Waan ne kuin mailman edesä
hullut owat, on Jumala walinnut, et-
tä hän wiisat häpiään saattais: Ja
ne kuin heikot owat mailman edesä,
on Jumala walinnut, että hän wäke-
wät häpiään saattais: Matth. 11: 25. Jac. 2: 5.

28. Ja ne alimmaisesta suwusta ja
ylönkatotut mailmasa, en Jumala wa-
linnut: ja ne kuin ei mitän ole, että
hän ne jotta jotakin owat, turhaxi tekis;

29. Ettei hänen edesänjä pyrkänsä li-
ha kerstäisi. Rom. 3: 27. Eph. 2: 9.

30. Mutta te oletta häneistä Chris-
tusesta Jesusesta, joka meille on Ju-
malaltda tehty wiisauderi, ja wanhur-
sauderi, ja pyhityperi, ja lunastusepi:
Jer. 23: 5. Job. 17: 19. Rom. 4: 25.
Eph. 1: 7. Col. 2: 3.

31. Että niinkuin kirjoitettu on:
joka igiänsä kerstaa, hän kerstakän
händänsä kerstaa.
Ef. 65: 16. Jer. 9: 23, 24. 2 Cor. 10: 17.

B. Luku.

Jumalan sanan rikertaisuus on maailmal-
liisa wiisautta korliambi.

Ja, rakkat weljet, koska minä teidän
tygönnä tulini, en minä tullut kor-
kioilla sanoilla, engä syväällä wiisau-
della, ilmoittamaan teille Jumalan to-
distusta. Ap. 2: 18: 1. 1 Cor. 1: 17.

2. Sillä en minä igiäni pitänyt
teidän seafanne mitäkän tietävänä,
waan ainooasta Jesuxen Christuxen, ja
sen ristinnaulittum. Gal. 6: 14.

3. Ja minä olin teidän kansanne
heikkoudesta ja pelwosa, ja suuresta wa-
pijusesta. 2 Cor. 10: 10. Luku 11: 30.
Luku 12: 5, 9. Gal. 4: 13. Phil. 2: 12.

4. Ja minun puheni ja saarnani ei
ollut kaunistemisa sanoisa ihmisten wi-
sauden jälkeen, mutta Hengen ja woi-
man ofotusesta;

5. Ettei teidän uskonne olisi ihmisen
ten wiisaudesta, mutta Jumalan woi-
masta. 2 Cor. 4: 7.

6. Mutta me puhumma siitä wi-
saudesta, kuin on täydellisten tykönnä:
Ei tämän mailman wiisaudesta, eikä
tämän mailman päämiehen jotta huk-
kawat. Jac. 3: 15.

7. Waan me puhumma siitä sala-
tusta Jumalan wiisaudesta, jonga Ju-
mala on ennen mailman alkua säättä-
nyt meidän kunniamme;

Job. 28: 21. Rom. 16: 25. 1 Cor. 4: 1.
Eph. 3: 9. Col. 1: 26. 2 Tim. 1: 9.

8. Jota ei pyrkänsä tämän mailman
päämiehistä tundenut: Sillä jos he
olisi tundenet, niin ei he olisi kun-
nian kerstaa ristinnaulittum.

Matth. 11: 25. Job. 7: 48. Luku 16: 3.
Ap. 2: 3: 17. Luku 13: 27. 2 Cor. 3: 14.
1 Tim. 1: 13.

9. Waan niinkuin kirjoitettu on:
joita ei silmä ole nähnyt, eikä
wa ole kuulut, ja ei ihmisen
dämeen ole astunut, joita Jumala
on niille valmistanut jotta häntä
rakastawat. Ef. 64: 4. 1 Cor. 13: 12.

10. Mutta meille on Jumala
ilmoittanut Hengensä kautta: sillä
gi kaikki tutkistele, Jumalan
Matth. 13: 11. Luku 16: 17. 2 Cor. 2: 14.
1 Job. 2: 27.

11. Sillä kuka ihminen tietä
ihmisestä on, waan ihmisen Heng-
tä häneä on? Niin myös, ei
tiedä mitä Jumalasta on, waan
malan Hengi. Gen. 1: 20: 27. Jer. 17: 9.

12. Mutta en me ole saaneet
mailman hengeä: waan sen
joka Jumalasta on, että me tietä
me, mitä meille Jumalaltda on
Rom. 8: 15.

13. Jota me myös puhumma
niillä sanoilla kuin ihmisten
saud opetta; waan niillä kuin
Hengi opetta, ja me duomitemme
gelliset asiat hengellisesti. 2 Cor. 2: 14.

14. Mutta ei luonollinen
nen ymmärrä niitä kuin Jumala
Hengen owat; sillä ne owat he-
le hulluus, ja ei taida käsittää,
ne hengellisesti duomitam.

15. Mutta hengellinen duomi
sin kaikkia, waan ei hän keltä
mita.

16. Sillä kuka on tiennyt Hengen
mielen, joka tahtoo hänellen
anda? Mutta meillä on Hengen
mieli. Job. 15: 8. Ef. 40: 8.
Jer. 23: 18. Rom. 11: 34.

B. Luku.

Sanan istuttaminen, kaswo. Jona
Lempi on pohä.

Ja, rakkat weljet, en minä
teille puhua niinkuin heng-
waan niinkuin lihallsille, niinkuin
sille Christusesta.

2. Mietkaa minä olen teille
andanut, ja en ruokaa; sillä et
vielä woinet: Ja et te woi-
woi. Hebr. 5: 12, 13.

3. Sillä te oletta vielä
Sillä niinkauran kuin teidän

Katens, ja riita, ja eripuraisuus on, etkö te ole lihalliset, ja waella ihmisten tawan jälkeen? 1 Cor. 1: 11.

Gal. 5: 19, 20. Jac. 3: 16.

4. Sillä koska joku sanoo: Minä ja Pawalin: ja toinen: Minä ja Ion: etkö te siis ole lihalliset?

1 Cor. 1: 12.

5. Mitäjä Pawali on, ja mikä oslo, muuta kuin palveliat, joiden itta te oletta uskonet, ja niinkuin Jumala kullengin andanut on.

Ap. 2: 18: 24. 1 Cor. 16: 12.

6. Minä olen istuttanut, Apollo on istunut: Mutta Jumala on kasvottanut.

Ap. 2: 18: 26. Euku 19: 1.

7. Niin ei se mitän ole joka istut-eikä se joka kasvaa, waan Jumala on kasvottanut.

8. Mutta se joka istutta ja se joka kasvaa, ovat yhtä: kumpikin saa palk-
sa, tyhnsä jälkeen.

Of. 62: 13.
er. 17: 10. Euku 32: 19. Matt. 16: 27.
Rom. 2: 6. Gal. 6: 5. Ilm. 8: 2: 23.
Euku 22: 12.

9. Sillä me olemme Jumalan as-
aistet: te oletta Jumalan pelto, ja
malan rakennus.

2 Cor. 6: 1.

Epb. 2: 20, 21.

10. Sen Jumalan armon jälkeen
ja minulle annettu on, olen minä
isturen lastenut, niinkuin taitawa
endaja, waan toinen sen päälle ra-
daa: mutta kahokan jokainen, kuin-
hän sen päälle rakendaa.

Rom. 1: 5. Euku 15: 20.

11. Sillä muuta perustusta ei
ja yrittän panna, waan sen kuin-
idu on joka on JEsus Kristus.

f. 28: 16. March. 16: 18. Epb. 2: 20.
1 Pet. 2: 7.

2. Jos nyt joku rakendaa tämän
isturen päälle, kuldaa, hoviata, kalli-
iiviä, puita, heiniä, olkia:

3. Jokaisen teko tulee julkkise-
lä se päivä on sen selittävä, joka
ja ilmanduu: ja mingäkalainen
gin teko on, sen tuli koettelee.

Er. 48: 10. 1 Pet. 1: 7. Euku 4: 12.

4. Jos jonkun teko pyssy, kuin
sen päälle rakendanut on, niin
saa palkan:

5. Jos jonkun teko palaa, niin
saa wahingon: Mutta hän tulee
autuaxi, kuiteng'n niinkuin tulen
tta.

16. Etkö te tiedä testänne Juma-
lan Tempelxi, ja että Jumalan Dengi
asuu teissä? 1 Cor. 6: 19. 2 Cor. 6: 16.
Epb. 2: 21, 22. Hebr. 3: 6. 1 Pet. 2: 5.

17. Jos joku Jumalan Tempelin
turmelee, sen Jumala turmelee: Sillä
Jumalan Tempeli on pyhä, niinkuin
tekin oletta.

18. Älkän kengän igiänsä pettäkö:
Jos joku teistä igensä luulee wiisari
tästä mailmasa, se tulkon tyhmäxi että
hän wiisari tulis. San. 1: 3: 7. Es. 5: 21.

19. Sillä tämän mailman wiisaus
on hulluus Jumalan tykönä. Sillä
kirjoitettu on: Hän käsittä taitawat
kawaludesansa; Job. 5: 13.

20. Ja taas: HERRa tietä wiisaf-
ten ajaturet, että ne turhat owat.

Of. 94: 11.

21. Sentähden älkän yrittän ihmie-
sistä kerjattko. Sillä kaikki owat tei-
dän omanne:

22. Joko se olis Pawali eli Apol-
lo, eli Cephas, taikka mailma, eli elä-
mä, eli kuolema, taikka nykysiset eli
tulewaiset: kaikki owat teidän:

23. Mutta te oletta Christuren;
waan Kristus on Jumalan.

1 Cor. 11: 3.

4. Lufu.

Ustollisten opettajan armo Jumalan ja
mailman edesä. Ität Christurefa.

Jokainen pitääkön meitä Christuren
palvelioina, ja Jumalan salaisut-
ten huonenhaltioina. 2 Cor. 4: 5.
Euku 6: 4. Col. 1: 25. Tit. 1: 7.

2. Mutta ainoasta se huonenhal-
tiain seasa egitän, että joku uskollise-
lyyttäisiin. Euc. 12: 42.

3. Mutta wäähän minä sitä totte-
len, että minä teidän duomitan, eli
inhimilliselä päiväldä: ja en minä
igekän duomige minuani.

4. Sillä en minä tiedä mitän kans-
fani: mutta en minä sentähden wan-
hurkkautettu ole: waan HERRa on se
joka minuun duomige.

2 Mos. 34: 7.
Job. 9: 2. Ef. 130: 3. Of. 143: 2.
Rom. 4: 2.

5. Sentähden älkät duomitko ennen
aikaa, siihenasti kuin HERRa tulee;
joka nekkin walkuteen saatta, kuin pi-

meijesi peitettyt ovat, ja ilmoitta sydändän aivoitukset: ja silloin kukin saa kunnian Jumalalta.

Dan. 7: 10.
Matt. 7: 1. Rom. 2: 1. Jlm. R. 20: 12.

6. Mutta näitä, rakkat welsjet, olen minä minustani ja Apollosta ulostoitmittanut teidän tähtenne; että te meisiä oppiitta, ettei kengän enämbä ipeistänsä ajatteliisi, kuin kirjoitettu on, ettei priikän teistä toijstansa waстан pidä jonnin tähden isiansä paisuttaman.

San. 1: 3: 7. Rom. 12: 3.

7. Sillä kuka sinun eroitta? Taikka mitä sinulla on, jota et sinä ole saanut? Jos sinä siis saanut olet, mitä kerjät, niinkuin et sinä saanut olisi? Jos.

Joh. 3: 27. Rom. 12: 6. 1 Pet. 4: 10.
Jac. 1: 17.

8. Jo te oletta rawitut, jo te oletta rikastunet, ilman meitä te wallihetta: ja D jolla te tojin wallihisitta! että mekin teidän kansanne wallihisimma.

9. Sillä minä luulen, että Jumala on meitä wiineisiä Apostoleita asettanut eteen niinkuin surmataawia: sillä me olemma mailmalle, ja Engelleille, ja ihmijille ihmeyi tulset.

Pf. 44: 23.
Rom. 8: 36. 1 Cor. 15: 8, 9, 10. Eph. 3: 8.
Hebr. 10: 33.

10. Me olemma tempelit Christuren tähden, mutta te toimelliset Christurensa: me heikot, mutta te wäkerät: te kunnialliset, mutta me kahotet pldn.

1 Cor. 2: 3. 2 Cor. 13: 9. 2 Theß. 3: 7.

11. Pamaan tähän hetkeen asti kärsimä me nalkää ja janoa, ja olemma alasti, ja meitä lyödän korwalle, ja ei meillä ole wahwaa asuinjaa:

Ap. 2: 23: 2. 2 Cor. 4: 8. Eufu 11: 23.

12. Ja me näemme wahwaa tyhtiä tehden onilla käjillämme: Koska meitä soimatan, niin me hywästi lausumme: koska meitä wainotan, niin me kärsimme.

Matt. 5: 44. Luc. 6: 28. Eufu 23: 34.
Ap. 3: 7: 60. Eufu 18: 3. Eufu 20: 34.
Rom. 12: 14. 1 Theß. 2: 9. 2 Theß. 3: 8.

13. Koska meitä pillatan, niin me rukoilemma: me olemma tulset niinkuin mailman tungioyi, ja kaikkein saastaisuderi tähän päiwään asti.

Wal. w. 3: 45.

14. En minä näitä kirjoita häwaistäreni teitä, waan minä newton teitä niinkuin minun rakkaita lapsiani:

1 Theß. 2: 11.

15. Sillä ehkä teillä ois kunnian tuhatta opettajata Christurensa, teillä kuitengan ole monda minä olen teitä Christurensa siittänyt Ewangeliumin kautta.

Ap. 2: 18: 11 Gal. 4: 19. Gal. 4: 19.

16. Sentähden newton minä olat minun taivottajani.

1 Cor. 4: 14. 2 Cor. 3: 17. 1 Theß. 1: 6. 2 Theß. 2: 1.

17. Sentähden lähetin minä Timotheuxen, joka on minun totuustollinen poikani GKRasa, jommuistuttaman teille minun tiedot, olat Christurensa, niinkuin minä paisasa kaikisa Seuratunnisa opetta.

1 Tim. 1: 2. 2 Tim. 1: 2.

18. Mutta muutamat ewat paisunet, niinkuin en minä teidän gonne tulewa olisiän.

19. Mutta ennen paljca aika minä teidän tygönnä, jos GKRas too, ja tahdon tietä, ei mittan mittien sanoja, mutta woimaa.

Ap. 2: 18: 21. Rom. 15: 32. Jac. 5: 7.

20. Sillä Jumalan wahwus ei ole puhesa, waan woimasa:

1 Cor. 2: 4.

21. Kunnan te tahdotta? että tullen wigalla teidän tygönnä, rakkauksella, ja hengen sitouksella?

2 Cor. 10: 2. Eufu 13: 10.

5. L U U.

Sukuruttans ja kaikki hapotus

Täydellisesti kuulun teidän huorimis, ja seuskaltainen josta ei pakanatkan sanoa tiedä, että joku Jhänjä emändää pidi.

3 Mos. 18: 8. 5 Mos. 27: 20.

2. Ja te oletta paisunet, ja enämmin murehtinet, että se josta kaltaisen työn tehnyt on, teidän tanne otetaisin pois.

3. Mutta minä tojin, joka ruummin puolesta poisa ollen, kuitengan hengesä tygönnä ollen, olen jo tygönnä oleira sen dueminant, että joka feu niin tehnyt on,

Gal. 2: 11.

4. Meidän GKRRan Christuren Nimeen, teidän koksanne, ynnä minun hengeni kanssa, dan GKRRan Christuren Christurensa malla,

Matt. 16: 19. Joh. 14: 27.

Annetaan Satanan haltuun lihan
Stuxeri, että hengi autuaxi tulis
Stran **Stuxen** päivänä.

1 Tim. 1: 20.

Si ole teidän kerjäreune hyvä:
Et te tiedä, että wäähä hapatus
Pen taikinan hapatta?

Gal. 5: 9. Jac. 4: 16.

Sentähden peratkat se wanha tai=
z, että te olisitta nusi taikina, niin=
 te happamattomat oletta: Sillä
 Dän Väähäis lambamme on meidän
 itämme uhrattu, joka on Christus.
 1 Cor. 5: 7. Job. 1: 29, 36. 1 Cor. 15: 9.

1 Pet. 1: 19.

5. Sentähden pitäkämme Juhlaa,
 vanhassa hapaturessa, eikä pahuden
 wäärysten hapaturessa, waan waku=
 t ja totuben happamattomassa taiki=
 sa.

2 Mos. 12: 3, 15. 5 Mos. 16: 3.

9. Minä olen teille lähetyksirjassa
 joittanut, ettei teidän pidäisi sekau=
 man huorintekijän kansa:

1 Cor. 6: 14. Eph. 5: 11. 2 Thes. 3: 14.

10. Ja ei kaiketi tämän maailman
 orintekijän kansa, eli ahneitten, eli
 ateliain, eli epäjumalten palvelioit=
 t; sillä niin tulis teidän maailmasta
 eta pois.

11. Mutta nyt minä olen kirjoitta=
 ut, ettei teidän pidä heihin sekandu=
 an, jos joku, joka weljeri kugutan,
 is huorintekijä, taikka ahne, eli epä=
 malten palvelia, taikka pilkkaja, eli
 omari, taikka raatelio: älkät sentäl=
 isen kansa syötk:

1 Cor. 10: 17. Rom. 16: 17. 2 Thes. 3: 6.

12. Sillä mitä minun tulee duo=
 ita niitä, jotka ulkona owat? Ettekö
 niitä duomige, jotka sisällä owat?

13. Mutta Jumala ne duomigee,
 joka ulkona owat. Ajakat igelkin pa=
 t pois työkänne.

5 Mos. 13: 5. Luka 22: 21, 22, 24.

G. Lufn.

Kiettään rihelemässa. Muikutus mikä
 wäärintekijän palffa on. Saureuden
 häpiä.

Mixi joku teistä, jolla on toisen kansa
 jotakin asiata, rohkenne riidellä
 wäärin, ja ei pyhäin edessä?

2. Ettekö te tiedä että pyhät pitä=
 nallmaa duomigeman? Ja jos mail=

ma pitä teidän kauttanne duomitta=
 man, ettekö te siis kelpa pienimpiä
 asioita duomigemaan?

Matth. 19: 28. Luc. 22: 30.

3. Ettekö te tiedä, että meidän pitä
 Engeleitäkin duomigeman? Kuinga siis
 ei ajallisia asioita?

4. Koska siis teillä on jotakuta asiata
 ajallisesta hywydestä, niin te otatte ne
 jotka Seurakunnassa kapotut ylsn ewat,
 ja asetatte Duomarixi.

5. Teille minä sanon näitä häpiäxi:
 Etkö niin yhtän wiisasta ole teidän
 seafanne, joka taidais duomita welsensä
 wälillä?

6. Waan weli riitele welsensä kansa,
 ja sittedin uskottoman edessä.

7. Niin on siis kaiketi wika teidän
 seafanne, että te toinen toisenne kansa
 käytte oikeuden eteen: Mixette parem=
 min wäärtyttä kärji? Mixet te ennen
 suo teittäne wahingotta?

San. 1: 20: 22. Matth. 5: 39. Luc. 6: 29.

Rom. 12: 17, 19. 1 Thes. 4: 6. Luka 5: 15.

8. Waau te ike wäärysten ja wa=
 hingon teette, ja semmengin teidän wel=
 jillenne.

9. Ettekö te tiedä, ettei wäärät
 pidä Jumalan waldakundaa perimän?
 Älkät exytk: eikä huorintekijän, eikä
 epäjumalten palveliain, eikä salawuo=
 teisten, eikä pehmiäin, eikä miesten
 kansa makaitten,

10. Etkä warasten, eikä ahnetten,
 eikä juomaritten, eikä pilkkaitten, eikä
 raateliain, pidä Jumalan Waldakun=
 daa perimän.

Gal. 5: 19, 20, 21.

Eph. 5: 5. 1 Tim. 1: 9.

11. Ja sentaltaiset te muunamat
 olitta; mutta te oletta pestyt, te oletta
 pyhitetyt, te oletta wanhurstaxi tillet
Stran **Stuxen** nimen kautta, ja
 meidän Jumalamme Hengen kautta.

Eph. 2: 1, 2, 3. Patu 5: 8. Col. 3: 7.

Ek. 9: 3.

12. Kaikisa on minulla walda, waan
 ei kaikki ole hywäxi: Kaikisa on mi=
 nulla walda, mutta en minä kenengän
 alammainen ole.

1 Cor. 10: 23.

13. Kuoka en wahalle säättü, ja
 waga rualle: mutta Jumala on tä=
 män ja sen hukuttawa. Ei ruumis
 ole säättü huoruteen, waan **Stralle**,
 ja **Straxa** ruumill.

Matth. 15: 17. Rom. 14: 17.

14. Mutta Jumala on HERRan herättänyt, niin hän on myös meitäkin voimallansa herättävä.
Ap. 2: 24, 32. Rom. 6: 5, 8. Luku 8: 11.
2 Cor. 4: 14.

15. Ettekö te tiedä, että teidän ruuminne owat Christuksen jäsenet? Pidäiskö siis minun Christuksen jäsenet ottaman ja porton jäseneksi tekemän? Pois se.
1 Cor. 12: 27.
Eph. 4: 12, 15, 16. Luku 5: 30.

16. Taikka ettekö te tiedä, että se joka portohon rhytty, niin hän on yri ruumis sen kansa? Sillä he tulewat, sanoo hän, kari yhdeksi lihaksi.
1 Mos. 2: 24. Matth. 19: 5. Marc. 10: 8.
Eph. 5: 31.

17. Mutta joka HERRaan rhytty, se on yri hengi hänen kansansa.
Job. 17: 21, 22, 23. Eph. 4: 4.

18. Wäittäkät huorutta. Kaikki synnit kuin ihminen teke, owat ulkona ruumiista; waan joka huorin teke, se teke syndiä omassa ruumisansa.

19. Wai ettekö te tiedä, että teidän ruuminne on Pyhän Hengen Templi, joka teisä on, jonga te Jumalalta saatta, ja ettepä te ole teidän omanne?
1 Cor. 3: 16.
2 Cor. 6: 16. Hebr. 3: 6. 1 Pet. 2: 5.

20. Sillä te oletta kalliisti olettut: kunnioittakat siis Jumalata teidän ruumisanne, ja teidän hengejänne, jotka Jumalan owat.
1 Cor. 7: 23. Gal. 3: 13.
Hebr. 9: 12. 1 Pet. 1: 18, 19. 2 Pet. 2: 1.

7. Luku.

Amiopian kestämisestä welwoituksesta.
Naimattomain, neihotten ja leskien tilan eduista ja wapaudesta.

Mutta niistä kuin te minulle kirjoitit, hyvä on miehelle, ettei hän waimoon rhydy.

2. Mutta huoruden tähden pitääkän kukin oman waimonsa, ja jokainen pitääkän oman miehensä.

3. Mies andakan waimolle welwoitusen mielisuosion: niin myös waimo miehelle.
1 Pet. 3: 7.

4. Ei ole waimolla waldaa omalle ruumillisensa, waan miehellä: Ei myös miehellä ole waldaa ruumillisensa, waan waimolla.

5. Älkät toinen toistanne wäittäkät,

jollei se ole molempain suostaja heitleri, että teillä jouto olisi paastata rukouksilla: Ja tulkat jälleen yhteen, että Satanas teitä kiusajin teidän huijauksillimättömyyden puolesta:

6. Mutta sen sanon minä teille huijauksen, ja ei käskyn jälkeen.

7. Sillä minä tahdoisin, että kaikki ihmiset niin olisit kuin minäkin olen, mutta jokaisella on oma lahja Jumalalta, yhdeksi niin, ja toisella niin.
Matth. 19: 12. 1 Cor. 12: 11.

8. Waan minä sanon naimattomille ja Leskille: Se on heille hyvä, jos he owat niinkuin minäkin.

9. Waan ellei he moi heittänyt dättä, niin naitan; sillä parempi naida, kuin palaa.

10. Mutta naimelle käsken, että nä, waan HERRa, ettei waimon miehejensä erimän.
Gal. 2: 16.
Matth. 5: 32. Luku 19: 6, 9. Marc. 10: 11, 12.
Euc. 16: 18.

11. Mutta jos hän erii, niin jouton naimata, taikka jopitan minä kansa: ja älkön mies hyljättä waimonsa.

12. Waan muille sanon minä, ei HERRa: jos jollakin miehellä on uskotoin waimo, ja se mielii mennä kansansa asumaan, älkön sitä eroittaa.

13. Ja jos jollakin waimolla on uskotoin mies, ja hän tahtoo sen jouto asua, älkön händä igejäänsä eroittaa.

14. Sillä uskotoin mies on waimonsa kautta pyhitetty, ja uskotoin waimo on pyhitetty miehensä kautta: niinkuin muutoin olisit teidän lapsenne pyhitetyt, waan nyt ne owat pyhitetyt.

15. Mutta jos uskotoin ihmisellä on roitto, niin olkan eroitetut. Sillä taikka sifar ole sidottu erjuteen ja muutoijissa menoissa; mutta rauhoita Jumala meitä kusunut:

16. Sillä kuingas tiedät waimon, jos sinä miehes taidat autuaxi saattaa? Ei sinä mies kuingas tiedät, jos waimo taidat waimos autuaxi saatta?
1 Pet. 3: 1.

17. Kuitenqin niinkuin Jumala tahtoi, leugin on jakanut: Jokainen niin waldat, kuin HERRa on hänen kusunut:

niin minäkin kaikisa Seuralunnissa dän.

18. Jos joku ympärileikattu on juttu, ällän se esinahkaa pyytäkö: & joku on esinahasa kuguttu, ällän andako isäänsä ympärileikata.

19. Ympärileikkaus ei ole mitän, i esinahka mitän ole, waan Jumalan tyin pitämys. Gal. 5: 6. Puku 6: 15.

20. Jokainen pysyköön siinä kugumi= 2, johonga hän kuguttu on. Epp. 4: 1. Psil. 1: 27.

21. Jos sinä olet orjari kuguttu, sitä murehdi; kuitengin jos sinä dat waapari tulla, niin nautige sitä remmin.

22. Sillä joka orjari on HETrasa puttu, se on HETran wapa: Niin jos joka waapari on kuguttu, hän HETristuren orja. Rom. 6: 18, 22. Gal. 5: 13. Epp. 6: 6. 1 Pet. 2: 16.

23. Te oletta kallisti ostetut: ällät misten orjat olko. Cor. 6: 20. 2 Cor. 11: 20. Hebr. 9: 12. 1 Pet. 1: 18, 19. 2 Pet. 2: 1.

24. Igelukin, rakkat weljet, josa n kuguttu on, olkan sinä Jumalan bnda.

25. Mutta neikeisä ei ole minulla HETran kästjä; kuitengin sanon minun nemooni, niinkuin laupinden mut HETralda uskolisina ollayeni.

26. Minä luulen siis sen hywäri, toisen tuksan tähden, että ihmisen niin hywä olla. Jer. 16: 2.

27. Jos sinä olet waimoon sidottu, i pyyda eroa: Jos sinä olet wai= toin, niin älä pyyda waimoa.

28. Mutta jos sinä myös olet nait= et, et sinä syndiä tehnyt: Ja jos igy huoli, ei hängän syndiä tehnyt: aitengin senkaltaiset saawat waiwan umiseensa. Mutta minä säästäisin ielessäni teitä.

29. Mutta sen minä sanon, rakkat ljet, aika on lyhetty. Mitä enä? illa waimot ovat, olkan niinkuin ei illä olisiklan;

30. Ja jotka itkwät, niinkuin ei itkiiklan: Ja jotka iloigewat, niin= in ei iloigisiklan: Ja jotka ostawat, inkuin ei nautigisiklan;

31. Ja jotka tätä mailmaa wiljele=

wät, ettei he sitä wäärin käyttäisi; sillä tämän mailman meno on menevä. Ef. 40: 6. 1 Job. 2: 17.

32. Mutta minä tahdoisin, että te ilman mureheta olisitte: naimatoin tot= telee niitä kuin HETran ovat, kuinga hänen pitä HETralle kelpaman.

33. Mutta joka nai, hän suree mailmallisista, kuinga hän emännäl= lensä kelpais.

34. Nämät ovat eritetty, waimo ja neigy: joka ei naitu ole, se mu= rehti niitä kuin HETran ovat, että hän pyhä olis sekä ruumilla että hen= gellä: Mutta se joka naitu on, mu= rehti mailmallisista, kuinga hänen pitä miehellsä kelpaman.

35. Mutta senkaltaisia sanon minä teidän tarperenne: ei että minä paulan teidän päällemme heittäisin, waan että te soweliasti ja hywin HETrasa rippuisitte kiinni, ilman eroittamata.

36. Mutta jos joku luulee, ettei se jowi hänen neigellensä, sitte kuin hän jo naitawisa on, eikä saa toisiin olla, niin tehkän mitä hän tahtoo, ei hän syndiä tee; iallikan hänen huolla.

37. Mutta joka seisoo wahvana sydämesänsä, ja ei ole waadittu, waan hänellä on oma ehtonsa, ja päättä sen sydämesänsä, että hän tahtoo hänen neigensä pitä, se teke hywin.

38. Sentähden joka naitta, se teke hywin; mutta joka ei naita, hän teke paremmin.

39. Waimo on sidottu Lakiin, niin= kaurwan kuin hänen miehensä elää: waan koska hänen miehensä kuollut on, niin hän on wapa toiselle hnolemaan, kelle hän tahtoo; ainoasta että se HET= rassa tapahtuu. Rom. 7: 2.

40. Waan hän on autuampi, mi= nun luullayeni, jos hän sillänsä pysyy; sillä minä luulen, että uinuillattu on Jumalan Seugi.

S. Lufu.

Epäjumalain uhrit. Christillinen wapaus.

Epäjumalten uhreista me tiedämme että kaikilla meillä on tieto. Tieto paisutta, mutta rakkaus rakenta.

Ap. 2: 15, 20, 29. Rom. 14: 3, 10, 22.

2. Mutta jos joku luule hänensä jotakin tietävän, ei hän vielä mitän tiedä, kuin hänen tulis tietä.

Gal. 6: 3. 1 Tim. 6: 4.

3. Mutta jos joku Jumalata rakastaa, se on tuttu häneltä.

4. Niin me nyt tiedämme, siitä ruuasta kuin epäjumalille uhratan, ettei yhtän epäjumalata maailmassa olekkaan, ja ettei yhtän munta Jumalata ole, kuin yri.

5 Mos. 4: 39. Luku 6: 4.
Marc. 12: 29. Rom. 14: 14. 1 Cor. 10: 19.
Eph. 4: 6. 1 Tim. 2: 5.

5. Ja waikka muutamat ovat jotka Jumalizi kugutan, olkon se Tawasa eli maan päällä: (niinkuin monda jumalata, ja monda Herraa on:)

6. Niin on kuitengin meillä yri Jumala, Isä, josta kaikki owat, ja me hänesä: ja yri Herra Jesus Christus, josta kautta kaikki owat, ja me hänen kauttansa.

Mat. 2: 10. Job. 1: 3. Luku 13: 13. Ap. 2: 17: 28. Rom. 11: 36. 1 Cor. 12: 3. Eph. 3: 9. Luku 4: 5, 6. Dbl. 2: 11. Col. 1: 16. Hebr. 1: 2.

7. Mutta ei jokaigella ole tietoa; sillä muutamat tekevät heillensä omanuonon epäjumalista, ja syöwät niinkuin se olisi epäjumalille uhrattu: Ja että heidän omatundonsa on heikko, niin se saastutetaan.

Rom. 14: 23. 1 Cor. 10: 28.

8. Mutta ei ruoka meitä saata oolliferi Jumalan edesä: jos me syöme, en me sitä rikkamaksi tule; ellen me taas syö, embä me sentähden köyhemmäxi tule.

Rom. 14: 17.

9. Waan tagokat, ettei tämä teidän wapaudenne tulisi heikoille pahenuxi:

Rom. 14: 13, 20. Gal. 5: 13.

10. Sillä jos sinun, jolla tieto on, joku näle atriogewan epäjumalten huoneisa, eikö siitä omatundo, josta heikko on, yllytetä epäjumalten ubria syömään?

11. Ja niin sinun tietos kautta sinun weljes hukkandu, josta heikko on, jongatähden Kristus on kuollut.

Rom. 14: 15.

12. Mutta koska te niin syndiä teette weljiänne vastaan, ja särjette heidän heikon omantundonsa, niin te Kristus-ta vastaan syndiä teette.

13. Sentähden jos ruoka minun

weljeni pahennais, niin en minä näni syöi lihaa, etten minä pahennaisi.

Rom. 14: 21. 2 Cor. 13: 1.

D. Luku.

Diennusuorat opettajille. Sanant welvollisudet.

Engö minä ole Apostoli? Engö nä wapa ole? Engö minä Herra Jesus Christus? Ettekö te ole minun työni? Ap. 2: 9, 17. Luku 22: 17, 18. Luku 21: 1 Cor. 4: 15. Luku 15: 8. 2 Cor. 12: 11.

2. Ellen minä ole muille Apostoli, niin minä tojiu teille olen: Eoletta minun Apostolin wirtami Herra.

3. Niille, jotka minusta on tämä minun edeswaistaureni:

4. Eikö meillä ole waldaa sinuoda? 1 Cor. 9: 14. 1 The. 2: 15.

5. Eikö meillä ole waldaa waimoyi kansamme ymbäri wieden, kuin muillakin Apostoleilla, ja wanan weljillä, ja Cepharella? Marc. 8: 14. Luku 12: 46. Marc. 6: 11. Gal. 1: 19.

6. Eli minulla yri ja Barnaba ei ole waldaa ei työtä tehdä? 2 The. 3: 9.

7. Kuka setii koskan omalla kullarellansa? Kuka istutta wiinatarta ei syö sen hedelmästä? Eli kuka jaa kaitsee, ja ei syö karjan rekiä? 1 Pet. 5: 2.

8. Puhunengo minä näitä itäwawalla? Eikö myöös Laki sitä

9. Sillä Moxyen Lausa on tettu: Ei sinun pidä sitoman rihätappawan härjän suuta. reneko Jumala härkiä? 5 Mos. 25: 4. 1 Tim. 5: 18.

10. Taitka, eikö hän sitä meidän tähtemme sano? Sillä tähtemme on se kirjoitettu: josta kyndää, hänen pita toiwosä dämän, ja josta rihtä tappa, pita toiwosä rihä tappaman, toiwostansa ofalliferi tulis. 2 Tim. 3: 16.

11. Jos me olemma teille kyllä kyllänet, paljoko se on, teidän ruumillisiänne niittäminen? Rom. 15: 27. Gal. 6: 6.

12. Jos muut ovat tässä

Aiset teidän tyköänne, miyen me paljo enemmän? Mutta empä me sitä waldaa pitänet, waan me kärkeä kaikkinaijia, etien me Christuxen angeliunille mitän esitetä tekijä.

2. 20: 33. 2 Cor. 11: 9, 12. Luku 12: 13. 1 Eheb. 2: 7.

13. Ettekö te tiedä, että ne jotka awat, ne syöwät nhrisita? Ja ne a Altarita valmistawat, ne alta-a osallisexi tulewat?

3 Mos. 2: 3. Luku 6: 16, 17, 18. 4 Mos. 18: 8. 5 Mos. 18: 1.

14. Niin on myös HERa säänt, että ne jotka Ewangeliunia woittawat, pitä Ewangeliunista turenasa saaman.

5 Mos. 25: 4. Reeth. 10: 10. Luc. 10: 7. 1 Tim. 5: 18.

15. Mutta en minä ole kuitengan tän näijstä tehnyt. Waan en minä tähden sitä kirjoita, että niin piis minun kansani tapahtuman. Paabi olis minun kuolla, kuin että u minun kerjämiseni tyhjäxi tekis.

2. 18: 3. Luku 20: 34. 1 Cor. 4: 12. Cor. 11: 10. 1 Eheb. 2: 9. 2 Eheb. 3: 8.

16. Mutta että minä Ewangelin-a saarnan, niin ei minun tarwita ä dykkämään; sillä minun tulee se dä. Voi minua, ellen minä Ewangeliunia ilmoita!

Rom. 1: 14.

17. Sillä jos minä sen mielelläni u, niuu minulla on palka; mutta minä ydummielen sen teen, niin on wirka kuitengin minulle usottu.

1 Cor. 4: 1.

18. Mitästä siis minun palllani on? ä minä Christuxen Ewangeliunia aruan, ja teen sen ilman mitäkän, en minä turmelisji wapauttani Ewangeliunissa.

19. Sillä ehkä minä olen wapa jõehta, niin minä olen kuitengin miini tehnyt jokaisen palweliari, että nä sitä usiammat woittaisin.

20. Ja olen Judalaisille tehty niinuin Judalainen, että minä Judalaiset woittaisin: Nille kuin Lain alla owat, nkuin lain alainen, että minä ne, ka Lain alla owat, woittaisin.

Ep. 2: 16. 3. Luku 21: 23, 24.

21. Nille kuin ilman Laita owat, inkuin minä ilman Laita olisin (waik-en minä ilman Laita Jumalan e-

desä ole, waan olen Christuxen Laisa,) että minä ne, jotka ilman Laita owat, woittaisin.

Gal. 2: 3.

22. Heikoille olen minä tehty niinuin heikko, että minä heikot woittaisin. Minä olen kaikille tehty kaikxi, että minä kaiketi muutamast autuaxi saattaisin.

Rom. 15: 1. 1 Cor. 10: 33. 2 Cor. 11: 29. Gal. 6: 1.

23. Mutta sen minä teen Ewangeliunin tähden, että minä sitä osallisexi tulijin.

24. Ettekö te tiedä, että ne, jotka kiistasa juorewat, kaikki tosin he juorewat, waan yxi palkan ennättä? Juoskat siis niin että te käsitäisitte.

Ohil. 9: 14. 2 Tim. 4: 7. Hebr. 12: 1.

25. Mutta jokainen kuin kilwoittelee, kaikista hän igensä pitä preis. Me tosin sitäwarten, että he katowaisen Krummin saijit: Mutta me, katomat-toman.

1 Tim. 6: 12. 2 Tim. 2: 5. Luku 4: 8.

26. Mutta en minä niin juore, kuin tietämättömän puoleen: ja minä kilwoittelen, ei niin kuin tuulda piezäin;

27. Waan minä kuritan ruumistani, ja painan sitä alas, etten minä, joka muille saarnan, ipe hyljättäwäxi tuliji.

10. Luku.

Ei Sakramentit katumattom'a hyydytä. Monikahdat olemusnuorat Christilli- sekä wapaudeksa.

Mutta en minä tahdo sitä teildä, rakkat weljet, salata, että meidän Jämme owat kaikki pilwen alla ollet: ja kaikki meren läpiße waeltanet;

2 Mos. 13: 21. Luku 14: 22. 4 Mos. 9: 18. 5 Mos. 1: 33. Jos. 4: 23. Ps. 78: 13, 14. Ps. 105: 39.

2. Ja kaikki Mosexehen kastetut pilwesä ja meresä;

3. Ja owat kaikki yhtäläisjä hengellistä ruotaa syönet;

2 Mos. 16: 14. Ps. 105: 40.

4. Ja kaikki yhtäläisjä hengellistä juomaa juonet: Sillä he joit siitä hengellisestä kallioista, joka heitä seurais: Mutta se kallio oli Christus.

2 Mos. 17: 6. 4 Mos. 20: 10. Luku 21: 16. Ps. 78: 15. Es. 43: 20.

5. Mutta ei heistä monda ollet Jumalalle otolliset; sillä he maahan syötin korwesa.

4 Mos. 26: 65.

6. Mutta nämät olit meille eškuvaxi, etten me pahaa himoisiisi, niinkuin he himoisit.

4 Mos. 11: 4, 33. Ps. 78: 30. Ps. 106: 14.

7. Älkät siis olko epäjumalten palvelijat, niinkuin muutamat heistä; niinkuin kirjoitettu on: Kansa ištui syömään ja juomaan, ja nousit majhämään.

2 Mos. 32: 6.

8. Älkämme huovintehkö, niinkuin muutamat heistä isensä huorudella saastutit, ja langeit yhtenä päivänä kolmekolmattakymmeniä tubatta.

4 Mos. 25: 1, 9. Ps. 106: 28.

9. Älkämme Christusta kiusatko, niinkuin myös muutamat heistä kiusasit, ja surmattin karmeista.

2 Mos. 17: 2. 4 Mos. 21: 6. Ps. 78: 18, 56. Ps. 95: 9. Ps. 106: 14.

10. Älkät napistko, niinkuin muutamat heistä napisit, ja hukattin ladotajalda.

2 Mos. 16: 2. 4 Mos. 14: 2, 29, 36. Ps. 106: 23.

11. Mutta kaikki nämät tulit heidän kohtaansa eškuvaxi; waan se on kirjoitettu meille karttamiseksi, joidenga päälle mailman loput tullet ovat.

Rom. 15: 4. 1 Cor. 9: 10.

12. Sentähden joka luulee seisowansa, kaokan ettei hän lange.

Rom. 11: 20.

13. Eipä yriskän kiusaus ole teitä käsittänyt, waan inhimillinen: Mutta Jumala on uskollinen, joka ei salli teitä kiusatta ylize teidän woimanne; waan hän teke myös kiusausesta lopun, että te sen woistta kärsid.

14. Sentähden minun rakkani, paetat epäjumalten palvelusta.

2 Cor. 6: 17. 1 Joh. 5: 21.

15. Minä puhun niinkuin toimellisille: duomittat te mitä minä sanon:

16. Se sunattu Raikki, jota me sunamma, eikä se ole Christusen wesen osallisuus? Se leipä, jonga me murramme, eikä se ole Christusen Ruumin osallisuus?

Matth. 26: 26.

17. Sillä se on xri leipä, niin mekin mouda olemma xri ruumis, sillä me kaikki yhdestä leiwästä olemma osalliset.

Rom. 12: 5. 1 Cor. 12: 27.

18. Kaokot Israelia lihan jälkeen: eikä ne jotka uhria syöwät, ole Ulta-rista osalliset?

3 Mos. 2: 3. Eufu 7: 14. 1 Cor. 9: 13.

19. Mitäitä siis minä sanon? epäjumalat jotakin ovat, ei joku jumalten uhri jotakin on?

1 Cor. 8: 4.

20. Mutta sen minä sanon: pakanat uhrawat, sen he heidän uhrawat ja ei Jumalalle. Eikä tahdo, että teidän pitä olemman heistä osalliset.

3 Mos. 17: 2.

5 Mos. 32: 17. Ps. 106: 37.

21. Et te taida ymmärtää Jumalaa, ja Verkelitten Raikkia. Et taida osalliset olla ymmärtää Jumalaa ja Verkelitten pöydästä.

2 Cor. 6: 16.

22. Eli tahdonmako me häntä härsyttellä? Olemmako me häntä leiwännät?

5 Mos. 32: 21.

23. Kaikki tosin ovat minun wälliset, waan ei kaikki ole tapu. Kaikki ovat minulle liwälliset, ei kaikki tapahdu parannuxi.

1 Cor. 6: 12.

24. Älkän kengän omaa parasta kaokko, waan toisen.

Rom. 15: 2. 1 Cor. 13: 5. Ps. 118: 10.

25. Kaikka mitä teurashuoneissa teidän, niin syökö, ja älkät oman tahden kysellä:

1 Cor. 10: 25.

26. Sillä maa on ymmärtävä, kaikki mitä siinä on.

2 Mos. 19: 5. Ps. 24: 1. Ps. 50: 23.

27. Mutta koska joku uhras teitä wieraxi kuumi, ja te menne dotta, niin syökö kaikkiä mitä te eteenne tuodan, ja älkät oman tahden kysellä.

Ps. 10: 7.

28. Mutta jos joku silloin sanois: tämä on epäjumalten nimi, niin älkät syökö, hänen tähtensä sen ilmoitti, ja emantunnon. Sillä maa on ymmärtävä, ja kaikkiä mitä siinä on.

1 Cor. 8: 10, 12.

29. Mutta minä sanon omaa tahden: ei sinun, waan toisen; sillä em gätähden minun wapaudeni duomaa toisen omaldataunnonda?

Rom. 14: 1.

30. Sillä koska minä sen kukaan nautigen, miyistä mimua pilkkaan, edestä kuin minä kiitän?

Rom. 14: 6. 1 Tim. 4: 4.

31. Jos te nyt syötte eli juotte eli mitä te teette, niin teidän Jumalan kunniaxi.

Ed. 8: 17.

2. Olkat ilman pahennusta sekä alaisille, että Grekiläisille, ja Juur Seurakunnalle. Rom. 14: 13.

3. Niinkuin minä laikisa laikille on, ja en egi omaa paraštani, waan en, että he autuaxi tulijit. Rom. 15: 2. 1 Cor. 9: 19, 22.

11. Luku.

Seurakunnan säädylliset tavat. Neuvo HERRAN Ehtollisen mahdolliseen nauttämiseen.

1. Olkat mimin seurajani, niinkuin minäkin Christuxen.

Cor. 4: 16. Eph. 5: 1. Ohl. 3: 17. 1 Eheb. 1: 6. 2 Eheb. 3: 9.

2. Mutta minä kiitan teitä, rakwelseni, että te minua laikisa muis-
3. ja että te pidätte ne säädyt, jota minä teille annoin.

4. Mutta minä tahdon, että tei-
5. pitä tietämän, että Christus on
6. igen miehen pää; mutta mies on
7. mon pää, ja Jumala on Christu-
8. pää. Job. 14: 28. 1 Cor. 3: 23. Eufa 15: 27, 28. Eph. 5: 23.

9. Jokinain mies kuin rukoolee eli
10. pheteraa, ja sitä jotakin päänsä
11. llä, se häwäisee päänsä.

12. Mutta jokinain waimo kuin ru-
13. ee eli propheteraa peittämättömällä
14. llä, se häwäisee päänsä: Sillä se
15. niinkuin se ajeltu olisi.

16. Sillä ellei waimo anna itsiänfä
17. tä, niin kerittäkän myös hänen
18. rensa: Waan että se on ruma, että
19. imon pitäis keritty eli ajeltu ole-
20. n, niin peittäkän päänsä. 4 Mos. 5: 18. 5 Mos. 22: 5.

21. Mutta ei miehen pidä päätänsä
22. tätämän; sillä hän on Jumalan Ku-
23. ja Kunnia: Mutta waimo on mie-
24. kunnia. 1 Mos. 1: 26, 27. Eufa 5: 1. Eufa 9: 6.

25. Sillä ei mies ole waimosta,
26. että waimo on miehestä. 1 Mos. 2: 18, 21.

27. Ja ei mies ole luotu waimon
28. den, mutta waimo on luotu miehen
29. den.

30. Sentähden pitää waimon pitä-
31. n woiman päänsä päällä, Engelit-
32. tähdhen. 1 Mos. 24: 63.

33. Niutoin ei ole mies paiksi wai-

34. moa, eikä waimo paiksi miestä, HERRA-
35. rafa.

36. Sillä niinkuin waimo on mie-
37. hestä, niin on myös mies waimon
38. kautta; mutta kaikki Jumalasta.

39. Duomitkat ike keskenänne: on-
40. go se kaunis, että waimo awoipain
41. Jumalata rukoolee?

42. Sillä luoutokan sitä teille ope-
43. ta, että se on miehelle häpiäxi, jos
44. hänellä on pitkät hiuxet?

45. Mutta waimolle on se kunniaxi,
46. että hänellä on pitkät hiuxet; sillä
47. hiuxet owat hänelle peittexi annetut.

48. Mutta jos joku näkyy riitai-
49. nen olevan, ei meillä eikä Jumalan
50. Seurakunnilla se tapa ole. 1 Tim. 6: 4.

51. Mutta kuin minä tätä teille
52. ilmoitan, en minä teitä kiitä, ettet te
53. kokoon tule parannuxexi, waan pahens-
54. nuxexi.

55. Sillä ensin, koska te Seurakun-
56. daan tuletta, niin minä kuulen eripu-
57. raisudet olevan teidän seasanne; jonga
58. minä myös puolittain uskon. 1 Cor. 1: 10, 11, 12.

59. Sillä teidän seasanne pitää myös
60. eriseurat oleman, että ne jotka koetel-
61. lut owat, teidän seasanne ilmoitettaijin.
62. Matth. 18: 7. Luc. 2: 35. Eufa 17: 1. Ap. 2: 20: 30. 1 Job. 2: 19.

63. Koska te siis kokoon tuletta yh-
64. teen, ei se ole HERRAN Ehtollista pitää.

65. Sillä jokinain ennättä syövä
66. oman ehtollisensa, yxi isoo, ja toinen
67. juomuxija on.

68. Wai eikä teillä huoneita ole,
69. joisa te syövä ja juoda saatte? Taiikka
70. kahottako te yhden Jumalan Seura-
71. kunnan, ja häwäisettä ne, joilla ei mi-
72. tän ole? Mitä minun pitää teille sano-
73. man? Pitätkö minun teitä kiittämän?
74. tästä en minä kiitä.

75. Sillä minä olen sen HERRAN-
76. da saanut, jonga minä myös teille
77. annoin: Sillä HERRA JESUS, sinä
78. yöndä jona hän petettiin, otti leiwan:
79. Matth. 26: 26. Marc. 14: 22. Luc. 22: 19.

80. Ja kiitti, murssi, ja sanoi: Ot-
81. takat, syötkät: tämä on minun ruumi-
82. ni, joka teidän edestänne murretan:
83. se tehkät te minun muistoreni;

84. Niin myös Kalkin Ehtollisen
85. jälkeen, ja sanoi: Tämä Kalkki on

se Uusi Testamenti minun weresäni: se tehkät, niin usein kuin te juotta, minun muistokseni.

26. Sillä niin usein kuin te syötte tästä leiwästä, ja juotta tästä kalkista, pitä teidän HERRan kuoleman julistaman, siihenasti kuin hän tulee.

Ap. 2. 1: 11.

27. Sentähden joka kelwottomasti syö tästä leiwästä, ja juo HERRan kalkista, se on wifapää HERRan ruumiseen ja wereen.

28. Mutta koetellan ihminen itsiänsä ja niin syökän tästä leiwästä, ja juokan tästä kalkista.

2 Cor. 13: 5.

29. Sillä joka syö taikka juo kelwottomasti, hän syö ja juo duomion itsellensä, ettei hän HERRan ruumista eroita.

30. Sentähden on myöds monda heikko ja sairasta teidän seasanne, ja moni makaa.

31. Sillä jos me itsemme duomitsimme, niin en me ensingän duomitaisi.

32. Waan koska me duomitam, niin me HERRalda kurtetaan, etten me mailman kansa kadotettaisi.

Hebr. 12: 5, 10.

33. Sentähden, rakat weljeni, koska te kokoon tuletta syömään, niin odotakaa toinen toistanne.

34. Mutta jos joku isoo, hän syökön kotonansa, ettei te kokoon tulisi kadotuxesi. Ne muut minä tultuani tahdon toimitta.

12. LUKU.

Hengellisen lahjain erinäisyys, ja kuinga ne pitä oikein käytettämän.

Mutta hengellisistä lahjoista, rakat weljet, en minä tahdo teillä salata.

2. Te tiedätte että te oletta pakanat ollet, ja käynet niitten mylläin epäjumalten tygö, niinkuin te wiedyt olitta.

1 Cor. 6: 11. Eph. 2: 11, 12.
1 Eheb. 1: 9.

3. Sentähden teen minä teille tietäväxi, ettei yrifän joka Jumalan Hengen kautta puhuu, Jesusta kiroile: ja ei yrifän taida Jesusta kuzua HERRaksi, waan Pyhän Hengen kautta.

Marc. 9: 39. 2 Cor. 3: 5.

4. Lahjat owat moninaiset, waan yri on Yhessä.

Rom. 12: 6. Eph.

Hebr. 2: 4. 1 Pet. 4: 10.

5. Ja wirat owat moninaiset, waan yri on HERRa.

Rom. 12: 7, 8. Eph.

6. Ja woimat owat moninaiset, waan yri on Jumala, joka kaikissa waikutta.

7. Mutta jokaiselle annetaan sen ilmoitus hyödytyxi.

8. Sillä yhdelle annetaan lautta puhua wiisandella, toiselle hua tiedosta, sen yhden Yhessä.

Col. 1: 28.

9. Mutta toiselle usko, josta Yhessä:

Yhessä: Toiselle lahjat tertiä, jina yhdessä Yhessä:

Marc. 16: 18. Luc. 10: 9. Jac. 5: 16.

10. Toiselle woimallisia tertiä, toiselle eunustus, toiselle hengen toiselle moninaiset kiellet, toiselle naitten kielten kielitys.

1 Cor. 12: 8, 11. 1 Cor. 14: 27.

11. Mutta nämät kaikki se ei waikutta, jafain kullengin niinkuin hän tahtoo.

Rom. 12: 6. 1 Cor. 7: 7. 2 Cor. 10: 13. Eph. 4: 11.

12. Sillä niinkuin ruumiis on ja hänellä on monda jäsenä, kaikki yhden ruumin jäsenet, on usia, owat kuitengin yri niinkuin on myöds Christus.

Rom. 12: 4, 5. Eph. 4: 16.

13. Sillä me olemma ruumiis Yhessä kaikki yhderi ruumiis, jeta Judalaiset että Grekiläiset orjat että wapat, ja kaikki me yhteen Yhessä juotetut.

Job. 6: 69. Rom. 6: 4, 5. Eph. 6: 9. Gal. 3: 28. Col. 3: 11.

14. Sillä ei ruumiis ole waan usia.

15. Jos jalka sanois: en minä käsi, sentähden en minä ole ruumiis, sitö hän semuoyi ole ruumiis.

16. Ja jos korwa sanois: en minä ole silmä, sentähden en minä ole ruumiis: sitö hän semuoyi ole ruumiis: sitö hän semuoyi ole ruumiis?

17. Jos koko ruumiis jalka kufasta siis kuuloo? Jos se kaikki kufasta siis haisto?

18. Mutta nyt en Jumala...

net erinänsä iskelungin ruumihiha, kuin hän on tahtonut.

9. Wai jos kaikki olijit xri jäsen, sitte ruumis olisi?

10. Mutta nyt on mouda jäsendä, in xri ruumis.

11. Mutta ei silmä taida kädelle sa: en minä siuaa tarwiğe: Eli taas jalwoille: en minä teitä tarwiğe.

12. Waan palso enemmän ue ruu- jäsenet, jotka heikemmäxi näky- orat tarpelliset.

13. Ja jotka me luulemma häpiäli- mäxi ruumiisa, niiden päälle me umän kunnian panemmas; Ja jotka ymmäxi näkywät, niillä on enin niistusta:

24. Sillä jotka meisä kunnit orat, se mitän tarwiğe; mutta Jumala on min kotoon liittänyt, ja sille puut- waiselle enemmän kunnian andanut: 25. Ettei eripuraisuutta ruumiisa i; waan kaikki jä'enet pitä toinen estansa surun pitämän.

26. Ja jos xri jäsen kärkei jotakin, u kaikki muut jäsenet kansa kärkei t: Ja jos xri jäsen kunniasa pidetän, u kaikki jäsenet myös riemuigewat.

27. Mutta te oletta Christuren umis ja jäsenet, jokainen ofansa leen.

Rom. 12: 5. Eph. 1: 23.
Efsu 5: 29, 30. Col. 1: 24.

28. Ja Jumala on pannut Seura- ndaan enin Apostolit, sitte Prophe- , sensälkeen opettajat, sitte woimal- et työt, jällen parantamisen lahjat, ut, hallituxet, moninaiset kielet.

Eph. 4: 11.

29. Owatko kaikki Apostolit? Owatko kaikki Prophetat? Owatko kaik- Opettajat? Onko kaikilla woimal- et työt?

30. Onko kaikilla parantamisen lah- :? Puhuwatko kaikki moninaisilla kie- lä? Taitawatko kaikki selittä?

31. Mutta noudattakat te parahita hjoja. Ja vielä minä teille korkiam- an tien osotan.

1 Cor. 14: 1.

13. Luku.

Rakkauden kunnit omaisudet.

Jos minä ihmisten ja Engelein kie- lillä puhuisin, ja ei minulla olisi

rakkautta, niin minä olisin kuin heli- sepä wassi, taikka kilisevä kultuinen.

2. Ja jos minä propheterata tai- daisin, ja kaikki salaisudet tiedäisin, ja kaiken tiedon, ja minulla olisi kaikki usko, niin että minä wuoret siirräisin, ja ei olisi minulla rakkautta, niin en minä mitän olisi.

Matth. 7: 22.
Efsu 17: 20. Efsu 21: 21. Marc. 11: 23.
Luc. 17: 6. 1 Cor. 12: 8, 9.

3. Ja jos minä kaiken tarwarani kulutaisin köyhäin rawinnoxi: ja jos minä annaisin ruumini poltetta, ja ei olisi minulla rakkautta, niin ei se olisi minulle mitän hyödyllinen.

4. Rakkaus on kärsiwäinen ja lau- pias. Ei rakkaus kadehti, ei rakkaus ole tyly, ei hän paissu:

1 Pet. 4: 8.

5. Ei hän käytä igiänsä sepimatto- masti, ei hän omaansa egi, ei hän wi- haan syty, ei hän pahaa ajattele,

1 Cor. 10: 24. Eph. 2: 4, 21.

6. Ei hän wäärdeistä iloiğe, mutta hän iloiğe totuudesta:

Ps. 10: 3. Ps. 15: 4. Ps. 49: 19.
2 Job. v. 4.

7. Kaikki hän peittä, kaikki hän usko, kaikki hän toiwoo, kaikki hän kärkei.

San. 1. 10: 12.

8. Ei rakkaus kostan wäsy. Waikka Prophetiat lakkawat, ja kielet waike- newat, ja tieto katoa.

9. Sillä me ynniärrämme puolit- tain, ja propheteramma puolittain.

Eph. 3: 12.

10. Mutta koska täydellinen tulee, sitte wajaa laska.

11. Koska minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja ajattelin kuin lapsi: Mutta sitte kuin minä miehevi tulini, niin minä hyljäisin lapselliset.

12. Sillä nyt me uudemmä niinkuin Speilistä tapauyesa, mutta sillein kas- woista kaswoihin: Nyt minä tunnen puolittain, waan silloin minä tunnen, niinkuin minä tuttu olen.

1 Cor. 8: 3. 2 Cor. 5: 7. Efsu 3: 18.
Eph. 3: 12. 1 Joh. 3: 2.

13. Mutta nyt pysywt Usko, Toiwo, Rakkaus, nämät kolme: waan rakkaus on suurin niistä.

14. Luku.

Hyödytys kielen selityksellä.

Moudattakat rakkautta, olkat ahlerat hengellisten lahjain perään: mutta enämmin propheteramaan. 1 Cor. 12: 31.

2. Sillä joka kielillä puhuu, ei hän ihmisille puhu, vaan Jumalalle; sillä ei kengän kuule, vaan hän puhuu salaisudet Hengessä. Ap. 2: 2. 4. Eutu 10: 46.

3. Mutta joka propheteraa, se puhuu ihmisille parannuxeri, ja neuvoxi, ja lohdutuxeri.

4. Joka kielillä puhuu, hän paranda igensä; mutta joka propheteraa, hän Seurakunnan paranda.

5. Mutta minä tahdoiin, että te kaikki kielillä puhuisitta, mutta paljo enämmin, että te propheteraiitta; sillä se joka propheteraa, on suurempi kuin se joka kielillä puhuu, paigi sitä jos hän sen selittä, että Seurakunda sais siitä parannuxen.

6. Waan nyt, rakat weljeni, jos minä tulen teidän tygönnä kielillä puhuiin, mitä minä oliin teille hyödyllinen, ellen minä puhuii teille eli ilmoituxen kautta, eli tiedon kautta, eli Prophetian kautta, taikka opin kautta?

7. Kuitengin ne hengettömät jotka äänen andawat, joko se on huilu eli kande, koska ei ne anna eri-äändä igestänsä, kuinga se tietän mitä huilulla eli mitä kandeilla soitettu on?

8. Ja jos waipi torwi anda ymmärtämättömän äänen igestänsä, kuka tietä sotaan hangita?

9. Niin myös te jos te kielillä puhutta, ja ette puhu selkästi, kuinga se ymmärretän, mitä puhuttu on? Sillä te puhutta tunlehen.

10. Moninaiset toin ovat äänet mailmasa, ja ei yhtän niistä ole ääneidindä.

11. Sentähden, ellen minä tiedä äänen toinda, niin minä olen puhujalle outo; ja se joka puhuu, on myös minulle outo:

12. Niin tekin, että te ahlerasti hengellisiä lahjoja egitte, niin ahleroitkat Seurakunnan parannuxeri, että teillä kyllä olis.

13. Sentähden, joka puhuu, se rukoilkan, että hän taidis myös selittä.

14. Sillä jos minä kielellä olen, niin minun hengeni rukoilee; minun mieleni on hedelmättömiä.

15. Kuingasta se siis on? rukoilen Hengessä, ja rukoilen mielestäni: Minä weisan Hengessä, ja myös mielestäni. Eph. 5: 19.

16. Mutta koska sinä kuingasta se joka oppimattomana on, pitä sinun kiitorehes Amen ja sillä ei hän ymmärrä mitäs se.

17. Sinä toin hyvästi kiittä, ei se toinen siitä parane.

18. Minä kiitän minun tani, että minä taidan usiamalla puhua, kuin te kaikki.

19. Mutta Seurakunnassa minä paremmin wiisi sanon minun mielestäni, mutta ennen kuin kymmenen tuhat kielillä.

20. Rakat weljet, älkät olkate taidosa; waan olkat lapset parantajat, mutta olkat taidosa täydellisesti. Ef. 1: 2. Marth. 11: 25. Eph. 4: 14. Hebr. 5: 12. 1 Cor.

21. Väisa on kirjoitettu: Minä puhua tälle Kansalle toin kielillä ja toisilla huulilla, ja ei kukaan minua kuule, sanoo Ps. 78: 42. Ef. 28: 11, 12.

22. Niin siis kielet ovat outat niille jotka uskovat, waan jotka ei usko; mutta ei Prophetiamattomain, waan uskovaisten.

23. Sentähden jos koko Seurakunta yhteen paikkaan kokonnuis, ja puhuisit kielillä, ja sinne tulisi mattomat, taikka uskomattomat, he tietä mielipuoletta sanoisi?

24. Mutta jos te kaikki rukoilaitta, ja sinne tulis joku uskova taikka oppematon, ja hän usko kaikilta, ja duomitaisin kaikilta.

25. Ja niin hänen sydämensä laudet julki tulisit, ja hän lausuis woillensa ja rukoilis Jumalalle, mistäin että Jumala olis toin. Ps. 8: 23.

6. Kuingasta se on, rakkat weljet? a te kokoon tuletta, niin tullaakin ä on Psalmi, hänellä on opetus, eikä on kieli, hänellä on ilmoitus, eikä on selitys: ne tapahtukon kaikki armonyxi.

1 Cor. 12: 8, 9, 10.

7. Jos joku kielellä puhuu, se puu-ri ihe toisena, taikka eninnäkin ihe randena, ja vuorottain, ja yri sen tälän.

8. Ellei hän selittäjä ole, niin ol-Seurakunnaja ääneti, ja puhukan lensä ja Jumalalle.

9. Mutta Prophetat puhukan ihe ena, eli ihe kolmandena, ja ne muut mittan.

10. Ja jos jollekulle tykönä istu-ke ilmoitus tapahtuu, niin olkon mäinen ääneti.

1 Zes. 5: 20.

11. Sillä, kyllä te kaikki prophete-i taidatte, yri toisenne perään, että ki oppiit, ja tuliit neuvoxtu.

12. Ja Prophetain Henget ovat yphetaille alammaiset.

13. Sillä ei Jumala ole selasen-uden, waan rauhan Jumala, niin-n kaikisa Pyhäin Seurakunnisa.

1 Cor. 11: 16.

14. Teidän waimonne pitä Seura-nisa ääneti oleman; sillä ei heille sallittu puhua, waan että he ovat nmaiset, niinkuin myös Laki sanoo.

Rof. 3: 16. 1 Cor. 11: 3. Eph. 5: 22.

Col. 3: 18. 1 Pet. 3: 1.

15. Mutta jos he jotain oppia tah-ut, niin kysylän mieheltänsä kotona; i häysyi se waimoilte sopii, että he urakunnasa puhuwat.

1 Tim. 2: 11, 12.

16. Eli ongo Jumalan sana teistä ut? Taikka ongo se ainoasti teidän bne tullut?

17. Jos joku luulee hänensä Pro-tari, eli Hengellisyxi, se tutkikan ä minä teille kirjoitan, että ne o-t HSKran lähtyt.

2 Cor. 10: 7. 1 Job. 4: 6.

18. Mutta jos joku on tietämätöin, olkon tietämätöin.

19. Sentähden, rakkat weljet, ah-nikat propheterata, ja älkät kieltäkö illä puhumasta.

20. Kaikki tapahtukon soweliasiti sädyyllisesti.

15. Luku.

Kuolluitten ylösnouseminen. Kuoleman ota.

Mutta minä teen teille tiettäwäxi, rakkat weljet, sen Ewangeliumin kuin minä teille ilmoitin, jonga te myös saanet oletta, josa te myös seisotte;

Gal. 1: 11.

2. Jonga kautta te myös autuaxi tuletta, jos te sen pidätte kuin minä teille olen ilmoittanut, ellet te hukkaan ole uskonet.

Rom. 1: 16.

1 Cor. 1: 21. Gal. 3: 4.

3. Sillä minä olen sen ensin teille andanut, jonga minä myös saanut olen, että Kristus on kuollut meidän syn-deimme tähden, Raamattuun jälkeen:

Ps. 22: 16, 17. Ef. 53: 5. Dan. 9: 24.

Isa. 53: 7. 1 Cor. 5: 7. Gal. 1: 12.

4. Ja että hän oli hardattu, ja nouxi ylös kolmandena päivänä, Raamattuun jälkeen:

Ps. 16: 10. Ef. 53: 9.

Ps. 6: 2. Jon. 2: 1. Matth. 12: 40.

5. Ja että hän nähtin Cepharelta, ja sitte niildä kahdelatoistakymmenellä:

Marc. 16: 13. Luc. 24: 34. Job. 20: 19.

Ap. 2: 10: 41.

6. Sen jälkeen hän nähtin usiam-malda kuin wiidellä sadalta weljellä yhdellä haaralla, joista monda vielä eläwät, mutta muutamat ovat nukkunet.

7. Sitälähin nähtin hän Jacobilda: ja sen jälkeen kaikilda Apostoleilda.

Luc. 24: 50.

8. Waan kaikkein viimein, on hän myös minulda nähty, niinkuin keksen syndynellä.

Ap. 2: 9: 3, 17. Luku 22: 17

Luku 23: 11. 1 Cor. 9: 1. 2 Cor. 12: 2.

9. Sillä minä olen kaikkein huonoin Apostolitten seasa, engä ole kelvollinen Apostolixi kugutta, että minä olen Jumalan Seurakundaa wainonut.

Ap. 2: 8: 3. Luku 9: 1. Luku 22: 4. Luku 26: 9.

Gal. 1: 13. Eph. 3: 7, 8. 1 Tim. 1: 13.

10. Mutta Jumalan armosta minä olen, se kuin minä olen, ja hänen ar-monsa minun kohtaani ei ole tyhjä ollut, waan minä olen enämman työ-tä tehnyt, kuin muut kaikki; mutta en kuitengan minä waan Jumalan armo, josa minusa on.

Rom. 15: 18, 19. 2 Cor. 11: 23. Luku 12: 11.

11. Disin siis minä eli he, näin me saarnamme, ja näin te oletta myös uskonet.

12. Mutta jos Kristus saarnatan kuolleista nousee ylös, miksi siis teidän seasanne muutamain sanovat, ettei kuolluitten ylösnousemista ole?

13. Mutta ellei kuolluitten ylösnousemus ole, niin ei Kristuskaan nouse ylös.

14. Mutta joskai Kristus nousut ylös, niin on meidän saarnamme turha, ja teidän uskonne on myös turha.

15. Ja me löyhään Jumalan väärä todistajiksi, että me Jumalata vastustan todistanet olemme, että hän on herättänyt ylös Christuksen; jota ei hän ole herättänyt ylös, ellei kuolleet nouse ylös.

16. Sillä joskai kuolleet nouse ylös, eipä Christuksen nousut ole.

17. Mutta ellei Kristus ole nousut ylös, niin on teidän uskonne turha; Ja te oletta vielä teidän symeisänne:

18. Niin ovat myös ne jotka Christuksen nukkuneet ovat, kadotetut.

19. Jos meillä ainoasta tässä elämässä on toivo Christuksen päälle, niin me olemme vihelyäisemmät kaikilla muilla ihmisillä.

20. Mutta nyt on Kristus kuolleista nousut ylös: ja on tullut mitseksi nukkuneitten seas. Ap. 2. 26. 23.

Col. 1: 18. 1 Pet. 1: 3. 1 Sm. 2: 1: 5.

21. Sillä että ihmisen kautta kuolema on, niin on myös ihmisen kautta kuolluitten ylösnousemus.

1 Kor. 2: 17. 1 Kor. 3: 6. Rom. 5: 12.

1 Kor. 6: 23.

22. Sillä niinkuin kaikki Adamista kuolevat; niin he myös kaikki pitää Christuksen eläväksi tehtävän.

23. Mutta kukaan järjestyksensä: uutinen Kristus, sitte ne jotka Christuksen omat ovat, hänen tulemissensa.

1 Eheb. 4: 15, 16. 17.

24. Sitte on loppu, koska hän andaladatumman Jumalan ja Isän haluttuun: ja paanee pois kaiken herraiden ja kaiken wallan ja voiman.

1 Kor. 2: 6.

25. Sillä hänen tulee hallita, sittehenasti kuin hän kaikki vihollisensa paanee hänen jalkainsa ala.

Ps. 110: 1.

Ap. 2: 34. Eph. 1: 20. Col. 3: 1.

Hebr. 1: 13. 1 Kor. 10: 13.

26. Viimeinen vihollinen, joka pannaan pois, on kuolema.

27. Sillä hän on kaikki hänen jalkainsa ala heittänyt. Mutta koska he sanoo, että kaikki hänen alansa heitettyt ovat, niin on julki, että he eroitettu, joka hänelle kaikki heitetty.

Ps. 8: 7. Ps. 110: 2. Marc. 2: 27.

1 Kor. 1: 22. Hebr. 2: 8.

28. Koska nyt kaikki hänen heitettyt tulevat, sittehenasti myös itse hänen alansa heitetän, joka kaiken alansa heitti, että Jumala kaikki olis.

1 Kor. 3: 23. 1 Kor. 2: 15.

29. Mitä ne muutoin tekevät, jotka heittänsä kaistaa andavat kuolleen päälle, joskai kuolleet nouse ylös? he siis andavat kuolluitten päällänsä kaistaa?

30. Miksi myös me joka aika turha olemme?

Rom. 8: 2.

31. Minä kuolen jokapäiväni kerstamisen puolesta, kuin minä Christuksen Jesuksen meidän seasamme.

1 Kor. 4: 9. 2 Kor. 4: 11.

1 Kor. 11: 23.

32. Jos minä olen ihmisten Epheesofa petoin kansa sotinut, minna antta, ellei kuolleet nouse ylös? Syökämme ja juokamme; sillä he me kuolemma.

Es. 22: 13. 1 Kor. 3: 17.

33. Mikätkä andako pettä teidän pahat jaaritukset turmelewat heitä.

34. Verätkät ylös hurjasti, jotka kät syödiä tehkö; sillä ei minä Jumalasta mitän tiedä. Näpiäpä näitä teille sanon.

Rom. 13: 11. Eph. 5: 14.

35. Waan joku taidais sanoa: Mitä kuolleet nousevat? Ja mingänsä sillä ruumilla he tulevat?

36. Sinä tonpeli, se kuin sinä wät, ei tule eläväksi, ellei hän kuole.

Job. 12: 24.

37. Ja jonga sinä kytwät, ei frise ruumis joka tulewa on, waan ja ja ja jyrwä, nimittäin, nifun joku muu.

38. Mutta Jumala anda sinä ruumin niinkuin hän tahdot, ja se lengin siemenelle oman ruuminsa.

39. Ei kaikki liha ole ihminen liha; waan toinen on ihmisen liha.

1 Kor. 15: 47.

ren on karjan liha, toinen on kaari, toinen on linduin.

40. Ja ovat taipalliset ruumit, ja rakkaita ruumit: Mutta toinen kirkus on taipallijilla, ja toinen maallilla.

41. Toinen kirkkaus on Auringolla, toinen kirkkaus Kuulla, ja toinen kirkkaus Tähdellä: Sillä yksi Tähti on toisen kirkkaudesta.

42. Niin myös kuolluitten ylösnousus: Se kylwetän turmelukseja, ja nousee ylös turmelematoin:

43. Se kylwetän huonona, ja nousee ylös kunnialla: Se kylwetän heikoudesta, ja nousee ylös väkyydestä.

1. Kor. 3: 20, 21.

44. Se kylwetän luonnollinen ruumis, ja nousee hengellinen ruumis. Keillä on luonnollinen ruumis, on myös hengellinen ruumis.

45. Niinkuin myös kirjoitettu on: ensimmäinen ihminen Adam on tehty eläväksi sieluri; ja viimeinen Adam eläväksi tekeväiseksi Hengeri.

1. Kor. 2: 7. Rom. 5: 14.

46. Mutta hengellinen ei ole se ensimmäinen, vaan se luonnollinen, senjälkeen se hengellinen.

47. Ensimmäinen ihminen on maasta maallinen; toinen ihminen on itsestä taivaasta.

Luc. 1: 78.

Job. 3: 13, 31.

48. Mingäkaltainen se maallinen on, näkäläiset ovat myös maalliset, ja mingäkaltainen taipallinen on, senkalaiset ovat myös taipalliset.

49. Ja niinkuin me olemme kandaat maallisen kuvaa, niin pitää myös eidän kantaman taipallisen kuvaa.

1. Kor. 5: 3. Rom. 8: 29. 2. Kor. 3: 18. Euf. 4: 11. Psil. 3: 21. 1. Job. 3: 2.

50. Mutta minä sanon, rakkat veljet, ei liha ja veri taida Jumalan valtakuntaa perä, ja ei turmeltua turmelematoinda perimän.

1. Kor. 6: 13.

51. Käy, minä sanon teille salaisiden: en me tosin kaikki nuku, vaan uiski me uuutetan,

1. Euf. 4: 15-17.

52. Ajan rahdusa, silmän räpäyksi, viimeisellä Basunalla: Sillä Basuna soi, ja kuollet pitää turmelema-

toinna nouseman ylös, ja me tulemma uuuteturi.

Mar. 24: 31.

53. Sillä tämä katova pitää puoleman päällensä katomattomuuden, ja kuoleva puole päällensä kuolemattomuuden.

2. Kor. 5: 4.

54. Mutta koska katova puole päällensä katomattomuuden, ja kuoleva puole päällensä kuolemattomuuden, silloin täytetään se sana kuin kirjoitettu on: Kuolema on nieltä voittoa.

1. Kor. 25: 8. Psil. 13: 14. Hebr. 2: 14.

55. Kuolema, kusa on sinun otas? Helwetti, kusa on sinun voittoa?

56. Mutta kuoleman ota on syndi, ja synnin voima on laki.

Rom. 4: 15. Euf. 5: 13. Euf. 7: 3, 13.

57. Mutta kiitos olkon Jumalan, joka meille voitton andanut on meidän Herran Jesuksen Christuksen kautta.

Job. 16: 33. 1. Job. 5: 5.

58. Sentähden, minun rakkat veljeni, olkat vahvat, järkähtymät, ja aina yltäkylläiset Herran töisä, tietten, ettei teidän työnnö ole turha Herrassa.

16. Luku.

Ylöstehoitus auttamaan köyhiä ja psymään vahvana uskoka. Christuksen rakkaus.

Mutta arvon hakemisesta psyhiä varten, kuin minä Galatian Senrakunnille säännöt olen; niin te myös tehkät.

Ap. 2: 11: 29. Rom. 12: 13. Euf. 15: 26. 2. Kor. 8: 4. Euf. 9: 1, 2, 12. Gal. 2: 10.

2. Ensimmäisenä Sabbathina ottakan jokainen teistä tygönsä jotakin, ja kootkan varansa jälkeen, ettei äitien silloin koska minä tulen, niitä hakemaan ruveta.

3. Mutta kuin minä tullut olen, jotka te kirjoilla waliget, ne minä tahdon lähettä wemään teidän lahjojanne Jerusalemiin.

4. Jos taas niin on forelias, että minä itse sinne waellan, niin he saavat minun kansani waeltaa.

5. Mutta minä tahdon teidän työnnö tulla, koska minä Maceдонian kautta waellan. (Sillä minun pitää Maceдонian läpi käy waeltaman.)

Ap. 2: 19: 21. 2. Kor. 1: 16.

6. Mutta teidän tyköämme minä mitämy viivon, eli myös talvea pidän, että te minua saattaisitte kuhun-ga minä matkustan. 2 Cor. 1: 15.

7. Sillä en minä nyt menneäni tahdo teitä nähdä: Sillä minä toivon saapani jonkun ajan viivä teidän tyköämme, jos HERRa sallii: Ap. 2. 18: 21. 1 Cor. 4: 19. Jac. 4: 15.

8. Mutta minä tahdon Ephesosa viivä, Heluntaihin asti:

9. Sillä minulle on suuri ja väkevä ovi avattu, ja on monda vastanseisofata. 2 Cor. 2: 12. Col. 4: 3.

10. Mutta jos Timotheus tulee, niin laulat, että hän pelkämätä olisi teidän tyköämme; sillä hän teke myös HERRan työtä, niinkuin minäkin. Rom. 16: 21. 1 Cor. 4: 17. Phil. 2: 19, 22.

11. Näin händä kengän laulo v-lön: mutta saattakat händä rauhasa minun tyköni tulemaan; sillä minä odotan händä weljein kansa. 1 Tim. 4: 12.

12. Mutta weljestä Apollosta tietät, että minä olen händä paljo neuwonut weljein kansa teidän tykönnä tulemaan: mutta ei hän nyt tahjonut tulla; kuitengin on hän tulova, koska hänelle sovelias aika on.

13. Walvokat, pysykät uskosa, olkat urholliset, olkat wahvat: Eph. 6: 10. Col. 1: 11.

14. Kaikki teidän menonne tapahtuon rakkaudesa.

15. Mutta minä neuvon teitä, rakat weljet: te tunnetta Stephanan per-

hen, että he ovat allet Ahajasa, roat ruvennet pyhiä polvelemaan: 1 Cor. 1: 16.

16. Että te myös olijutta jelle alammaiset, ja jokaiselle jelle ja auttajalle. Debr. 13: 17. 1 Tim. 5: 17.

17. Mutta minä iloigen Ennan, Fortumatyren, ja Ahajasa lemifesta; sillä he ovat teidän jummisen täyttänet.

18. Sillä he wirtwoitt minun geni ja teidän; sentähden tultol kaltaiset. 1 Pet. 5: 12.

19. Teitä tervehätwät Aftan rakumat. Teitä tervehätwät Aquwila ja Priskilla HERRasa rakunda, joka heidän huonesama: Ap. 2. 18: 2. Rom. 16: 3.

20. Teitä tervehätwät kaikki Tervehätkät toinen toistame suunandamisella. Rom. 16: 2 Cor. 13: 12. 1 Pet. 5: 26. 1 Pet. 5: 12.

21. Minä Pawali tervehän omalla kädelläni. Col. 4: 18. 2 Tim. 4: 10.

22. Joka ei HERRaa JESUSA tusta rakasta, se olkon Anathema ranatha.

23. HERRan JESUYEN Ewango armo olkon teidän kansamme! Rom. 16: 24.

24. Minun rakkaudenni olkon kein teidän kansanne Christus JESUSA! Amen!

Ensimmäinen Epistola Corinthisä tygö, kirjoitettu Philippissä, Ennan, Fortumatyren, Ahajasyren motheyren kansa.

P. Pawalin toinen Epistola Corinthiläisten toiselle kirkolle

1. LUKU.

Pawalin waiwat, lohdutus, kärsiwällisyys ja hyvän oman tunnon tobitus.

Pawali JESUYEN Christuyen Apostoli Jumalan tahdon kautta, ja Timotheus weli, Jumalan Seurakunnalle, joka on Corinthosa, ja kaikille Pyhille, joita koko Ahajasa ovat:

2. Armo olkon teille ja Rauha Jumalalza meidän Isädamme, ja HERRA JESUSA Christuyelta! Rom. 1: 7. 1 Cor. 1: 3. Eph. 1: 2. 1 Pet. 1: 2.

3. Kiitetty olkon Jumala meidän HERRAN JESUYEN Christuyen laupiuden Isä, ja kaiken lohdutuksen Jumala:

4. Joka meitä lohdutta lohdutuksella meidän waiwasamme, että me tulla ma lohdutta niitä, jotka tulla waiwasa ovat, sillä lohdutus Jumala meitä lohdutta. Rom. 15: 5. 2 Cor. 1: 4.

5. Sillä niinkuin Christuyella myö on paljo tullut meidän

e, niin myös meille tulee paljo lohtusta Kristuksen kautta. 1 Kor. 9: 20. 2 Kor. 4: 10. Gal. 1: 24.

6. Mutta jos meitä waiwatan, niin tapahtuu teille lohdutuxeri ja autuxeri, joka waiwutusta niitten waiwain riiwällisyysdesä, joita myös me kärsim: Eli jos meitä lohdutetaan, niin se lee teille lohdutuxeri ja autuxeri: ja teidän toiwomme on waiwua teistä: 2 Kor. 4: 15, 17.

7. Että me tiedämme, että niinkuin oletta kärsimisestä osalliset, niin te yös tulette lohdutuxesta osalliseri.

8. Sillä en me tahdo salata teillä, kkat weljet, meidän waiwauamme kuin eille Añasa tapahtui; että me olim: a fangen suuresti rästetut ylige me: a woiwamme, niin että me jo me: a hengestämme epäilimme. Ep. 1: 19, 23. 1 Kor. 15: 32.

9. Mutta me igellämme juuri niin ärimme, että meidän piti kuoleman, ei meidän pidäisi ige päällemme us: ltaman, waan Jumalan päälle, joka olletkin herättä: Jer. 17: 5, 7.

10. Joka meitä niin suuresta kuole: aista päästi, ja päästää: ja me tur: muma hänen päälensä, että hän täst: estin meitä päästää: 1 Kor. 15: 31.

11. Dnän myös teidän rukoustenne uulla meidän edestämme, että meidän htemme, siitä lahjasta, kuin meille mettu on, pidäis monelta ihmiseldä itos tehtämän. Rom. 15: 30. Phil. 1: 19. Phil. 2: 22.

12. Sillä se on meidän kerkkouramme, nimittäin meidän oman tundomme distus, että me ykfertaisjudesa, ja Ju: alan wakuudesa, ei lihallsesä wiisau: sa, waan Jumalan Armosa olemma ailmasa waeltanet, mutta enimmästi idän työdnänne. 1 Kor. 2: 4, 13.

13. Sillä empä me muuta teille ajoita, waan sitä kuin te luetta, eli yös tiedätte: Mutta minä toiwon, lä te myös loppuun asti tiedätte;

14. Niinkuin te puolettain meidän äänet oletta, että me olemma teidän rksamisenne, niinkuin tekin meidän rksamisemme, KRran Ksuxen päät: ämä oletta. 2 Kor. 5: 12. Phil. 2: 16. Psu 4: 1. 1 Thes. 2: 19, 20.

15. Ja sentakaisella uskalluxella tah: dois minä ennen tulla teidän työdnne, että te toisen kerran olisitta saanet mi: nulda jongun työdnän työ: Rom. 1: 11.

16. Ja minä olisin waeltanut tei: dän kauttanne Maceдонiaan, ja Mace: doniasta teidän työdnne takaperin tul: lut, ja niin teillä Judeaan johdatetuxi. 1 Kor. 16: 5.

17. Koska minä tätä ajattelin, lie: nengö minä sen tehnyt hempeydesä? Eli owatko minun aiwoituxeni, joita minä aiwoin, lihallsiset? että minun ty: ködnäni olis Niin, Niin: ja Ei, Ei.

18. Mutta Jumala on wala; ettei meidän puhemme ole teille Niin ja Ei ollut. Matth. 5: 37. Jac. 5: 12.

19. Sillä Jumalan Poika Ksux Kristus, joka teidän seasanne meillä saarnattu on, nimittäin, minulda ja Silwanuxelda ja Timotheuxelda, ei ol: lut Niin ja Ei, waan oli hänesä Niin.

20. Sillä kaikki Jumalan lupauyet owat Niin hänesä, ja owat Amen hä: nesä, Jumalan kunniaxi meidän kaut: tamme.

21. Mutta Jumala on se, joka mei: tä teidän kansanne Kristuxesä wah: wistaa, ja on meitä woidellut; 1 Job. 2: 20, 27.

22. Joka myös, on meitä luttanut, ja andoi Dengen pandixi meidän sydä: mihimme. Rom. 8: 16. 2 Kor. 5: 5. Eph. 1: 13, 14. Psu 4: 30.

23. Mutta minä rukouilen Jumala: ta todistajaxi sieluni päälle, että minä olen jäästännyt teitä, etten minä wlelä ole Korinttoon tullut. Rom. 9: 1. 2 Kor. 11: 31. Psu 12: 20. Psu 13: 2, 10. Gal. 1: 20. Phil. 1: 8.

24. Ei niin, että me hallitsisimme teidän uskoanne, waan me olemma aut: tajat teidän ilohonne; sillä te seifotta us: kosa. 1 Kor. 3: 5. 1 Pet. 5: 3.

D. LUFU.

Wawain rakkaut Korinttiläisä ja erinomai: tain sitä katuwaissa ja wanaaan pantua wastan. Wawain kiwais.

Mutta sitä minä olen igellänni aikoi: nut, etten minä taas murhella teidän työdnne tulissi.

2. Sillä jos minä teidän murhe:

seen saatan, hukasta minua ilahutta, waan se joka minulda on murhelliſexi tehty?

3. Ja sen minä olen teille kirjoittanut, etten minä tulluani ſaiſi niistä murhetta, joista minuun tulis ilo ſaadä; sillä minulla on ſenkaltainen uſtallus kaikkein teidän tygönnne, että minun iloni kaikkein teidän ilonne on.

2 Cor. 12: 21.

4. Sillä minä kirjoitin teille ſuureſa waiwasa ja ſydämen kirwusa, monilla kyyneleillä, ei että teidän yhäis nurehtiman, waan että te ymmärräſitte ſen erinomaisen rakkauden, kuin minulla on teidän kohtaanne.

5. Jos joku on murhen matkaan ſaattanut, ei hän ole minua murhelliſexi ſaattanut, waan puolittain, etten minä teitä kaikkia raſitaifi. 1 Cor. 5: 1.

6. Mutta kyllä ſinä on, että ſe monellda niin rangaiſtu on; 1 Cor. 5: 5.

7. Että te täſtedes ſitä enimmään händä armahdaiſitta, ja lohdutaiſitta, ettei hän uppoiſi ylbupaltifiſeſa murheſa.

8. Sentähden neuwon minä teitä, että te hänen kohtaanſa rakkautta oſotaiſitta:

9. Sillä ſentähden minä myöſ olen kirjoittanut, koetellaxeni teitä, jos te oletta kaikkihän kuuliaiset.

10. Mutta joille te jotain andexi annatte, ſen minä myöſ andexi annan: sillä jolle minä jotain andexi annoin, ſen minä andexi annoin teidän tähtenne Chriſtuxen puoleſta, etten me ſaatanalda woitetuxi tulifi.

11. Sillä eipä meidän ole ſalattu, mitä hänen mieleſänſä on.

12. Mutta kuin minä tulin Troadaan Chriſtuxen Ewangeliuſmita ſaaranamaan, ja minulle arattin ewi HERRAſa: niin ei minulla ollut yhtän lepea hengeſäni, etten minä Tituſta minun welſeäni löynny:

Ap. 2: 16: 8. 1 Cor. 16: 9.

13. Mutta kuin minä olin heidän hywäſti jättäny, meuin minä ſieldä Macedoniaan.

2 Cor. 7: 5, 6.

14. Mutta kiitetty olkon Jumala, joka aina anda meille woiton Chriſtuxeſa, ja juliffaa jokapaikſa hänen tunneminenſa hajuu meidän kauttamme!

Col. 1: 27.

15. Sillä me olemme Jumalalle pyri hywä haju Chriſtuxeſa, ſekä niitten ſeasa jotka autuapi tulewat, mi myöſ niitten ſeasa jotka harkkune.

16. Näille toſin ſurman hajuſtemari, mutta toiſille elämän hajuſtemari: Ja kuka on nyt tähän te wollinen?

Enc. 2: 34. 2 Cor. 3: 3, 4

17. Sillä embä me ole ſenkaltain kuin muutamat, jotka Jumalan jama myppſendeleiwät; waan walmudeja, niinkuin Jumalaffa, me puhumme Jumalan laſwain edeſä, Chriſtuxeſa.

2 Cor. 4: 2.

B. L U K A.

Pawalin viikokſirja. Pain ja Ewangeliuſmin wirta.

Kuſemmako me ſiis iſiämme wäkehumaan? eli tarwiſemmako niinkuin muutamat, kiitoſkirjaa teidän tygönnne, eli kiitoſkirjaa teiltä?

2 Cor. 5: 12. Luka 10: 8.

2. Te oletta meidän kirjamme, meidän ſydämihimme kirjoitetut, joka ſiilä ihmiſildä tutan ja luetan:

1 Cor. 9: 2, 3.

3. Ja te oletta ilmoitetut, että te Chriſtuxen lähetyſkirja oletta, meidän palveluxemme kautta walmiſettu, ja pläkillä kirjoitettu, waan elämän Jumalan Hengellä, ei kiwiſiin tauluihin, waan liballiffiin ſydämen tauluihin.

2 Moſ. 24: 12. Luka 34: 1. Jer. 31: 33. Heſ. 11: 19. Luka 36: 26. Hebr. 8: 10

4. Mutta ſenkaltainen uſtallus meillä Chriſtuxen kautta Jumalan puoleen:

5. Ei niin, että me olemme meiffämme ſoweliat jokatkin ajattamaan, niinkuin ige meiffämme, wa jos me olemme johonguun ſoweliat niin on ſe Jumalada;

2 Cor. 2: 13. Phil. 2: 13.

6. Joka meitä ſoweliari tehty on Uuden Teſtamentin wirtaa pitämään, bookſtawin, waan Dengen; sillä bookſtawin kuoletta, waan Dengi teke wäri.

Jer. 31: 31. Rom. 2: 27, 28. Luka 7: 6, 10, 11. 2 Cor. 5: 18. Hebr. 8: 4, 5.

7. Mutta jos ſillä wirtalla joku bookſtawin kautta kuoletta ja kuoletta kuoletta oli, oli ſenkaltainen ſiſtän wirta ettei Iſraelin lapſet tainut kuoletta

loseten kasvoihin, hänen kasvoinsa rkklauden tähden, joka kuitengin katoo;

2 Mos. 34: 29, 30. 5 Mos. 10: 1.

8. Mitä siis paljo enemmän sillä iralla, joka Hengen anda, pidäisi kirkus oleman?

9. Sillä, jos wiralla, joka kadotusta saarnaa, kirkkaus oli, paljo enemmän sillä wiralla joka wanhurstaudesta arnaa, on ylönpaltinen kirkkaus.

Rom. 1: 17. Efs. 3: 21.

10. Sillä se toinen joka kirkastettu ei, ei ole ensingän kirkkaudeksi luettu, sen ylönpaltisen kirkkauden suhten.

11. Sillä jos sillä oli kirkkaus, joka katoo, paljo enemmän on sillä kirkus, joka pysyy.

12. Että meillä siis senkaltainen tois on, niin me puhumme rohkeasti.

Eph. 6: 19.

13. Ja en me tee niinkuin Moses, ka kasvoillensa peitten pani, ettei Israelin lapset tainnet sen loppua kagoo ka katoo.

2 Mos. 34: 33.

14. Waan heidän taitonsa olit paa-net. Sillä tähän päivään asti, koska wanhaa Testamentiä luetan, pysyy se eite ottamata pois, joka Christuxesalla.

Ef. 8: 10. Heb. 12: 2. Marc. 13: 11. Ap. 2: 28. 26. Rom. 11: 8.

15. Mutta tähän päivään asti, ofka Mosesla luetan, rippuu se peite eidän sydamensa edesä.

16. Mutta koska he palajawat HCR-an puoleen, niin peite otetan pois.

Ef. 25: 7. Rom. 11: 23, 26.

17. Sillä HCRra on Hengi: mut-a kusa HCRran Hengi on, siinä on vapaus.

Job. 4: 24.

18. Mutta me kaikki avoimilla kasvoilla, HCRran kirkkautta kagelemina, niinkuin Speilisi, ja me muutetan lihen kuvaan kirkkaudesta niin kirkauteen, niinkuin HCRran Hengesiä.

1 Cor. 13: 12.

4. Lufu.

Davolin uskollisuus, suuttumattomuus Ewangeliumin wirasa ja lohutus alailien waimain alla.

Sentähden että meillä senkaltainen wirka on, sen jälkeen kuin Armo

meidän kohtamme tapahtunut on, niin en me suutu;

2. Waan wältämme ne salaiset häpiät, ja emme waella kawaludella, en-gä petoyella Jumalan sanaa turmele, waan me ilmoitamme totuden, ja meitämmme julkisejti kaikkein ihmisten omaa-tundoa kohtaan Jumalan edesä oso-tamme.

Rom. 1: 16. 2 Cor. 2: 17. Efs. 5: 11. Efs. 6: 4. 1 Thef. 2: 3, 5.

3. Jos nyt meidän Ewangeliumimme on peitetty, niin se on niille peitetty jotka kadotetan;

2 Thef. 2: 10.

4. Josa tämän mailman Jumala on uskottomitten taidot sowaifnuut, ettei Ewangeliumin paiste heille pidäisi Christuxen kirkkaudesta walistaman, joka on Jumalan kuva.

Ef. 6: 10. Marc. 13: 14. Job. 12: 31, 40. 2 Cor. 3: 18. Col. 1: 15.

Hebr. 1: 3.

5. Sillä en me itse meistämmme saarna-a, waan Christuxesta JSuxesta, et-tä hän on HCRra; mutta me olemma teidän palvelianne JSuxen tähden.

2 Cor. 1: 24.

6. Että Jumala, joka käski walkeu-den pimeydestä paistaa, se paisti tunnon walkeuden meidän sydamisamme Jumalan kirkkaudesta JSuxen Christuxen kaswoisa.

1 Mos. 1: 3.

7. Mutta meillä on tämä tarwara sawiissa astioisa, että se ylönpaltinen woima pitä oleman Jumalalda, ja ei meistä.

1 Cor. 2: 5. 2 Cor. 5: 1.

8. Meillä on jokapaitasa ahdistus, mutta en me sitä sure: meillä on pakko, mutta en me epäile.

9. Me härsimme wainoa, mutta ei meitä anneta ylö: me painetan alas, mutta en me huku.

Of. 37: 24.

10. Me wiemmä ymbäri aina HCRran JSuxen kuoleman meidän ruumiisamme, että HCRran JSuxen elämäkin meidän ruumiisamme ilmoitettaijin.

Rom. 8: 17. 2 Cor. 1: 5. Gal. 6: 17.

2 Tim. 2: 11, 12.

11. Sillä me, jotka elämme, an-netan ylö aina kuolemaan JSuxen tähden, että JSuxengin elämä meidän kuolewaisesa lihasamme ilmoitet-taijin.

Of. 44: 23. Marc. 5: 11.

Rom. 8: 36. 1 Cor. 15: 31, 49. Col. 3: 4.

12. Sentähden on kuolema meissä woimallinen, mutta teissä elämä.

13. Mutta että meillä on yri uskon Hengi, niinkuin kirjoitettu on: minä uskoin, sentähden minä puhuin; niin me myös uskomme, ja sentähden me myös puhumme. Of. 116: 10.

14. Ja tiedämme sen jota Herran Jesuxen herätti, että hän meidänkin Jesuxen kautta herättä, ja asetta meitä teidän kansanne. Ap. 2: 24, 32. Rom. 8: 11. 1 Cor. 6: 14.

15. Sillä kaikki teidän tähtenne tapaksi, että se plönpaltinen armomoren kitojen kautta runsasti Jumalan plöstyxyi tulis. 2 Cor. 1: 6, 11. 2 Tim. 2: 10.

16. Sentähden en me wäsy; sillä waikka meidän ulkonainen ihminen turmellan, niin sisällinen kuitengin päiwä päiwäldä uudistetän: Rom. 7: 22. Eph. 3: 16. Col. 3: 10.

17. Sillä meidän waiwamme, joka ajallinen ja fewiä on, saatta meille ijankaikkisen ja määrättömän kynnian: Of. 30: 6. Mart. 5: 12. Rom. 8: 18. 2 Theß. 1: 7. 2 Tim. 4: 8.

18. Jotka emme näkywäisiä kawaan näkymättömiä; sillä näkywäiset owat ajalliset, mutta näkymättömät ijankaikkiset. Rom. 8: 24.

B. L u k u.

Maallinen, taimallinen maja. Duomio. Sunastus.

Sillä me tiedämme, että jos tämän majan meidän maallinen huone purjetan, meilläämme olewan rakennuxen Jumalalda, huonen ei käsillä tehdyn, joka on ijanlaidinen Lairohisa. 2 Cor. 4: 7. Febr. 11: 10. 2 Petr. 1: 13, 14.

2. Jota me myös huokamma, ikäwöiten että me meidän majallamme, joka tainwaasta on, pueteturi tulijimma; Rom. 8: 23.

3. Jos me muutoin puettuna, ja ei alasti löyettäfin. Mart. 22: 11. Gal. 3: 27. Ilm. K. 3: 18. Luku 16: 15.

4. Sillä me jotka täsä majasa olemma, huokamma, että me rasitetut olemma, joka en me tahdo riisurtuna, waan puettuna olla, että se kuolewainen elämäldä nieltäfin. Rom. 8: 11. 1 Cor. 15: 53, 54.

5. Mutta joka meitä siihen wal-

mistaa, se on Jumala, jota myös kutsuuta on meille pandyri andant.

Of. 29: 23. Eph. 2: 10. Rom. 8: 11. 2 Cor. 1: 22. Eph. 4: 30.

6. Niin me olemma sentähden en hynwäsa turwasa, ja tiedämme, että niinkaan kuin me ruumiisa asume; niin me olemma kaukana Herrasta. 1 Kita K. 29: 15. Of. 39: 13. Of. 119: 11. Febr. 11: 13.

7. (Sillä me waellamma usosa, ja en katumiseja.) Rom. 8: 24, 25. 1 Cor. 13: 12. 2 Cor. 4: 16. Febr. 11: 14.

8. Mutta meillä on turwa, ja wähalamma enämmin olla kaukana ruumiista, ja menä asumaan Herran tygö. Of. 1: 23.

9. Sentähden joko me totona olemma, eli ulkona waellamma, minä ahkeroigemma siitä, että me kelpaisimme.

10. Sillä meidän kaikkein pöilmestymän Christuxen Duomituimen eteen, että jokainen kälkälä jälkeen kuin hän ruumisansa on, olkon se hywä eli paha.

Of. 62: 13. Jer. 17: 10. Mart. 23: 3. Rom. 14: 10, 12. Col. 3: 24, 25.

11. Että me siis tiedämme, Herraa pitä peljättämän, minä neuwomma ihmisiä, mutta Jumala olemma me kulliset: kuitengin toiwon, että me olemma myös teidänkin omasa tunnosanne. Job. 31: 23. 2 Cor. 4: 2. Jud. Ep. 24.

12. En me taas kerskaa itseä teidän edesänne; waan me annamme teille tilan kerskatayenne meistä; et teilläkin olis kerskamista niitä wäsoja, jotka igiänsä kerswain jälkeen kerswat, ja ei sydämen jälkeen.

2 Cor. 1: 14. Luku 3: 1. Luku 10: 6. Luku 11: 12.

13. Sillä jos me tyhmissä olemma, niin me sen Jumalalle olemme eli jos me taidosa olemma, niin me teille taidosa olemma.

2 Cor. 11: 1, 16, 17. Luku 12: 6, 11.

14. Sillä Christuxen rakkawo wöwttii meitä:

15. Että me sen niin pidämme, että jos yri on kuollut kaikkein edessä, niin he kaikki owat kuollet: ja hän on sentähden kaikkein edestä kuollut, että ne jotka eläwät, ei nyt enää

Uenstä, waan hänelle, joka heidän
stansa kuollut ja noshut on ylös.
om. 8: 15. Euf. 6: 12, 12. 1 Cor. 6: 19.
Gal. 2: 20. 1 Ehes. 5: 10. 1 Pet. 4: 2.

16. Sentähden en me tästedeš lihan
lesta ketän tunue. Ja jos me o-
uma Christuxen lihan puolesta tunde-
s, niin en me kuitengan sillen tunue.
Matth. 12: 50. 1 Joh. 5: 14.

17. Sentähden jos joku on Chris-
tusa, niin hän on uusi luontokap-
le; sillä wanhat ovat kadonnet, kajo,
kki ovat uudeksi tullet.
1 Cor. 15: 19. Rom. 8: 10. Gal. 5: 6. Euf.
6: 18. Col. 3: 11. Ilm. 2: 21: 5.

18. Mutta ne kaikki ovat Juma-
ta, joka meitä on itse kansansa so-
ttanut Jesuxen Christuxen kautta,
andoi meille wiran sowingosta saar-
ta. Rom. 5: 10. 1 Joh. 2: 2. Euf. 4: 10.

19. Sillä Jumala oli Christuxen
ja sowingi mailman itse kans-
nsa, ja ei lufenne heille heidän
ndiänsä, ja on meistä sowingo-
arnan säännyt.
Rom. 3: 24, 25. Col. 1: 20. Euf. 2: 9.

20. Niin olemme me Christuxen
olesta käskyläiset; sillä Jumala neu-
wo meidän kauttamme. Niin me ru-
ilemme siis Christuxen puolesta, että
Jumalan kansa sowinga.

21. Sillä hän on sen, joka ei mi-
n synnistä tiennyt, meidän edestäm-
s synniri tehnyt, että me hänestä
ilisimma siri wanhuruskauveri, joka
umalan edesä kelpaa. Ef. 5: 6, 9, 12.
Rom. 5: 19. Euf. 8: 3. Gal. 3: 13.
1 Pet. 2: 22. 1 Joh. 3: 5.

G. Lufu.

Uemo elämään wiatolima ja kärsiwällisenä,
ja wälttämäär Bellalin seura.

Mutta me niinkuin apulaiset neu-
womme teitä, ettet te Jumalan
rmoa hukkaan ottaisi.
1 Cor. 3: 9. Hebr. 12: 15.

2. Sillä hän sanoo: Minä olen otol-
sella ajalla sinua kuollut, ja olen sinua
utuuden päiwänä auttanut. Kajo, nyt
a otollinen aika, kajo, nyt on autuuden
äiwä. Ef. 49: 8. Euf. 4: 19. Rom. 13: 12.

3. Kälämme kellingän josakusa pa-
ennusta andako, ettei meidän wir-
aamme laitetaisi: 1 Cor. 10: 32.

4. Waan ofottalamme meittämmes
kaiwisa ajioista, niinkuin Jumalan pa-
weliat: sinureša kärsiwällisydesä, wai-
wolsa, hädišä, suruissa,
1 Cor. 4: 1. 2 Cor. 4: 2.

5. Saawoisa, fanguurisa, kapineisa,
töiä, walwonišisa, paajoisa,
2 Cor. 11: 23.

6. Puhtasa elämäšä, taidosa, pitkä-
mielisydesä, suloisudesa, Pyhäšä Hen-
aesa, wilpittämäšä rakkaudesa,

7. Totunden sanasa, Jumalan wäe-
šä, wanhuruskauuden sotaasetten kautta
oikialla ja wasemalla puolella,
1 Cor. 2: 4. 2 Cor. 4: 2. Eph. 6: 11, 13.
2 Tim. 4: 7.

8. Kunnian kautta ja pillan, pane-
tuxen ja kiitoxen kautta: niinkuin wiet-
teliät, ja kuitengin waat:

9. Niinkuin tundemattomat, ja kui-
tengin tutut: niinkuin kuolewaiset, ja
kajo, me elämme: niinkuin rangaišut,
ja ei kuitengan tapetut: Ps. 118: 18.

10. Niinkuin murhelliset, ja kui-
tengin aina iloiset: niinkuin köyhät,
mutta kuitengin mouda rikkari teke-
wäiset: niinkuin ne joilla ei mitään
ole, ja joiden kuitengin kaikki omat
ovat. Ps. 4: 11, 12.

11. Te Corinthiläiset, meidän suume
me on hänenšä arwannut teidän koha-
taanne, meidän sydämämme on le-
winnyt.

12. Et te ole ahtaalla meistä: wratta
itse teidänne te ahtaalla oletta.
2 Cor. 7: 2, 3.

13. Minä sanon niinkuin lapsilleni,
että te möös minua waſtan teittämmes
niin asetajšitta, ja lewittälät teittämmes.
1 Cor. 4: 14.

14. Mitä wettäšä iješstä epäuskoisten
kansaj; sillä mitä oikeuden on wäärä-
den kansa tekemistä; eli mitä osall-
šutta on walwudella pimeyden kansaj;
5 Mos. 7: 2. 1 Cor. 5: 9. Eph. 5: 11.

15. Ja mikä sowingo on Christu-
rella Bellalin kansaj; Taiška mikä oša
on uskowišella usfottoman kansaj;
1 Sam. 5: 1, 2. 1 Cor. 10: 21.

16. Eli kuinga Jumalan Temppli
sopii epäjumalten kansaj; Sillä te
letta elämön Jumalan Temppli, niin-
kuin Jumala: sanoo: Minä tahdon

heisä asua, ja heisä waelta, ja minä tahdon olla heidän Jumalansa, ja heidän pitä oleman minun kansani.

3 Mos. 26: 12. Def. 37: 27. 1 Cor. 3: 16.
Luku 6: 19. Luku 10: 14. Eph. 2: 21.
Hebr. 3: 6. 1 Pet. 2: 5.

17. Sentähden paektat heidän seas-
tansa, ja eroittakat teitänne, sanoo
SEKra: ja alkät saastaisehen ru-
wetko, ja niin minä korjan teitä.
Ef. 5: 11. 1m K. 18: 4.

18. Ja olen teidän Isänne, ja tei-
dän pitä oleman minun poikani
ja tyttäreni, sanoo Kaikkivaldias
SEKra. Jer. 31: 1, 9, 23. 1m K. 21: 7.

7. Luku.

Pyhä waellus. Pawalin ilo. Murhe
Jumalan mielen jälkeen.

Ette meillä nyt senkaltaiset lupauzet
ovat, minun rakkani, puhdistas-
kamma siis igemme kaikesta Lihan ja
Vengen saastaisuudesta, täyrtäin pyhyttä
Jumalan pelwosa. 1 Tim. 4: 8.

1 Joh. 3: 3.

2. Ottakat meitä vastaan: en me
kellengän wäärtytä tehnet, en me le-
tän turmellet, en me keneliäkän mitän
waatinet. Ap. 2: 20: 33. 2 Cor. 12: 17.

3. Senkaltajsta en sano minä teille
kabouturexi; sillä minä olen ennen sa-
nonut, että te oletta meidän späämi-
sämme ynnä kuolla ja ynnä elää.

2 Cor. 6: 11, 12, 13.

4. Minä puhun teille suurella roh-
keudella: minä kerstän paljo igiäni
teistä: minä olen lohduituxella täyrtetty:
minä olen ylönpaltisessa ilosa kaikessa
meidän waiwasamme. March. 5: 12.

Ap. 2: 5: 31. Phil. 2: 17. Col. 1: 24.

5. Sillä koska me Macedoniaan tu-
simma, ei meidän lihallamme ollut yh-
tän lepoa, waan kaikisa paikoissa olim-
me me waiwatut, ulkona sota, sisällä
pelko. 3 Mos. 32: 25. Ap. 2: 16: 19, 23.

2 Cor. 2: 13.

6. Mutta Jumala joka nöyriä loh-
dutta, hän lohduitti meitä Tituxen tu-
lemisella.

7. Waan ei ainoasta hänen tulemi-
sellansa, mutta myös sillä lohduituxella
jonga hän teildä saanut oli, ja il-
moitti meille teidän halunne, teidän
itkunne ja teidän kiwaudeinne minusta;

niin että miinä vielä enemmän ihaj-
tuin.

8. Sillä jos myös minä teitä mi-
nun lähetyksirjallani murheeseen saatu,
empä minä sitä kadu: ehkä minä si-
sin katunut; sillä minä näen sen lä-
hetyskirjan teitä hetken aikaa murhe-
pitänen. 2 Cor. 2: 4.

9. Nyt minä iloigen, en siitä en-
te murheisa olitta, waan että te olin
murheisa parannurexi; sillä te olin
murhelliset Jumalan mielen jälkeen,
niin ettei teille pidiisi meistä josta
wahingota oleman.

10. Sillä se murhe, joka Jum-
lan mielen jälkeen tapahtuu, se
katumisen autuudeksi, jota ei se
kän kadu; mutta mailman murhe
saatta kuoleman.

2 Sam. 12: 13. Matt. 26: 75. Luc. 18: 11

11. Sillä kazo, että te olitte Ju-
malan mielen jälkeen murhelliset, kuo-
ga suureu ahkeruden se on teistä wa-
kuttanut? Ja toin edeswastauzen, wä-
kästyxen, pelwon, ikäwöigemisen, tu-
wauden ja koston. Te oletta kaitra
teitänne puhtari ojtannet tästä apok.

12. Sentähden waikka minä teille
kirjoitin, niin ei se ole kuitengan ja
tähden tapahtunut joka rikkonut si-
eikä sen tähden jolle wäärty isäni,
mutta sentähden, että teidän ahkeru-
denne meidän kohtaamme Jumalan oh-
sa julkisxi tulisi.

13. Sentähden me olemme jost
lohduituxen, että tekin oletta lohdutun.
Mutta vielä enämmin iloigimme
Tituxen ilosta; sillä hänecu Denge-
oli teildä kaikilda wirwotettu.

14. Ja mitä minä hänen edes-
teistä kerstannut olen, en minä
häpee; waan niinkuin kaikki owa-
det, kuin minä teille puhunut
niin on myös meidän kerstauksen
Tituxen edesä toderi tiillut.

15. Ja hänellä on sangen surri
dämellinen halu teidän puoleenne, te-
hä kaikkein teidän kuuliasuttanne mu-
taa, kuinga te pelwolla ja waapisturell
händä otitta vastaan. 1 Tim. 2: 10

16. Minä siis iloigen, että mi-
kaikisa asioissa teihin taidan luetta.

2 Thep. 3: 4. Philom. v. 8, 21.

S. Lufu.

nteliaisuuden hyödytys ja muoto. Titus kunnioitetaan.

Putta minä teen teille tiettäväxi, rakkat weljet, Jumalan Armon, 1 Macedonian Seurakuntaan annettu on: Rom. 15: 25.

2. Sillä heidän ilonsa oli ylönpalmen, koska heitä monen waiwan kautta teltin, ja waikka he saugen köyhät, ovat he kuitenkin runsasti kaikkia tertaistuidesa andanet. Rom. 12: 8. Gal. 2: 10.

3. Sillä he olit kaikesta woimasta ja (sen minä todistan,) ja ylijelwoimansa hywän tahtoijet,

4. Ja meitä suurella ahkerudella koilit, että me ottaisimme vastaan hywän työn, ja sen palveluxen ilisuuden kuin Pyhäin waraxi kootoll. Ap. 2: 11: 29. Rom. 15: 26. 1 Cor. 16: 1, 2. 2 Cor. 9: 1.

5. Ja ei niin kuin me toivoimme, an he annoit igensä ensijsti JESUle, ja (jitte) meillen Jumalan tahtoa kautta;

6. Että meidän pidäis Titusta neuoman, että niinkuin hän oli ennen wenuut, hänen pidäis senkaltaisen wän työn niin teidän seassanne päättämän.

7. Mutta niinkuin te oletta kaikijä kat, uskosa ja sanasa, ja taidosa, ja itkinaisesa ahkerudesa, ja teidän rakudessanne meidän kohtaamme, (niin wittakat siis,) että te myös täsä arosa rikkat olisitte. 1 Cor. 1: 5.

8. Enpä minä waatinnisesta sitä sa, waan muiden ahkerudesta koettelen inä myös teidän rakkaudenne wautta.

9. Sillä te tiedätte meidän JESUIN JESUXEN Christuxen Armon, tä hän rikasna ollessansa tuli kuingnin teidän tahtenne köyhäxi, ette tähän köyhydensä kautta rikäxi tulisitte. Marc. 8: 20. Luc. 9: 58. Phil. 2: 6, 7.

10. Minun neuwoni minä tästä anan: sillä se on teille hyödyllinen, että oletta ennen wenuunet, ei ainoasta

itä tekemään, waan jo menenä wauuna tahdoitta sitä. San. 1: 19: 17: Marc. 10: 42. 1 Cor. 7: 7, 26. 2 Cor. 9: 2.

11. Täyttäkät siis nyt se työ kuin te rupeisitte; että niinkuin tahto walmis oli, te myös sen woimanna perästä täyttäisitte.

12. Sillä jos joku edellä mielellinen on, niin hän on otollinen hänen waransa jälkeen, ja ei sen jälkeen jota ei hänellä ole. San. 1: 3: 28. Marc. 12: 43. Luc. 21: 3. 2 Cor. 9: 7. 1 Pet. 4: 10.

13. Ei niin hullun, että muilla pitä oleman huojennus, ja teillä ahdistus; waan että se tasan olis, niin palvelkan teidän rikkaudenne heidän köyhyttänsä, tällä ajalla;

14. Että myös heidän rikkaudensa teidän puuttumistanne palvelis, että tasan tapahtuis:

15. Niinkuin kirjoitettu on: Joka paljo koki, ei hänellä ollut kirjari; ja joka vähän koki, ei hänellä mitän puuttunut. 2 Prof. 16: 18.

16. Mutta Jumalan olkon kiitos, joka senkaltaisen ahkeruden annoi Tituxen sydämeen teidän tahtenne!

17. Sillä hän otti sen neuwon hywäxi, ja tosin oli sitä ahkerampi, ette hän läxi mielellänsä teidän työgnne.

18. Mutta me olemma yhden welsjen hänen kansansa lähettänet; jota Ewangeliiumisa kiitetän kaikisa Seurakunnissa.

19. (Mutta ei se ainoasti, waan hän on myös sääty Seurakunnilda meidän matkakumpaniuremme tämän armon kansa, jota meidän kauttamme JESUIN kunniaxi toimitetan, ja teidän hywän tahtonne koettelemisexi.) Ap. 2: 11: 30.

20. Karttain sitä, ettei kengän meitä panettelisi senkaltaisen rikkain arwipuolesta, jota meidän kauttamme toimitetan.

21. Sillä me ahkeroisemma sitä kuin kunniallinen on, ei ainoasti JESUIN edesa, waan myös ihmisten edesa. Rom. 12: 17. Phil. 4: 8. 1 Pet. 2: 12.

22. Ja me olemma heidän kansansa lähettänet meidän welsjemme, jonga me moneja olemma usiaxi koettellet, että hän ahkera on, ja vielä nyt paljo

ahkerampi, suurella uskalluksella kuin
ou teidän työssä;

23. Sekä Tituren puolesta, joka mi-
nun kumpanini on, ja apulaiseni teidän
seasanne; että myös meidän welseimme
tähden, jotka ovat Seurakundain A-
postolit, Christuren kunnia.

24. Osoitatat siis teidän rakkau-
denne merkki, ja meidän kerjämise-
me teistänne, niitä kohtaan, julkisesti
Seurakunnangin edestä.

D. Luku.

Jumala rakastaa ne jotka iloitseka sydä-
mekä andavat.

Sillä sitä aiwista, kuin pyhille an-
netan, ei tarwita minun teille kir-
joittamaan. Ep. 2. 11: 29. Rom. 15: 26.

1 Cor. 16: 2. 2 Cor. 8: 4.

2. Sillä minä tiedän teidän hyvän
tahtonna, joita minä teidän tähtenne
kehun Macedonialaisten seasa, että A-
chaja on ollut jo ajastajan valmis, ja
että te oletta monda siihen kiivaudel-
lanne lehoittanet. 2 Cor. 8: 10.

3. Kuitengin minä olen tämän wel-
sen sentähden lähettänyt, ettei meidän
kerjämiseimme teistä tässä asiassa tyh-
jäxi tulisi, että (niinkuin minä sanoin)
te walmist olisitte;

4. Etten, jos Macedonialaiset mi-
nun kansani tulewat, ja ei löydä teitä
walmisina, me silloin (en minä sano te)
senkaltaisesta kerjauksesta häpiään tulisi.

5. Sentähden näsin minä tarpelli-
seri welsiä wuwoa, että he ensin me-
newät teidän työssä, ja edellä wal-
mistawat sen teidän ennen luvatus
hyvän lahjanne, että se walmis olis,
niinkuin hyvä teko, ja ei nitkain
waatimus.

6. Mutta sen minä sanon: joka ti-
wisti kylwää, se pitää myös tiwisti niit-
tämän: ja joka siunauxesa kylwää, sen
pitää myös siunauxesa niittämän:

San. 1. 11: 24. Luku 22: 9. Gal. 6: 8.

7. Kukin sydämensä ehdon jälkeen,
ei ylönmieliden eli waatein; sillä iloista
andajata Jumala rakastaa.

2 Mos. 25: 2. Luku 35: 5. 5 Mos. 15: 7.

Rom. 12: 8.

8. Mutta Jumala on wälewed niin
sewittamaan, että kaikkein armo

teidän seasanne ylönpaltiseri tulis: ad
teillä kaikisa aina yläkylä olis, ja
olisitte rikkat kaikkein hywiin töihin.

9. (Niinkuin kirjoitettu on: Hän ei
hajoittanut ja andanut köyhille: ke-
nen wanhuruskaudensa pyryy itse
kaikkisesti.)

10. Mutta joka siemenen kylväjä
anda, hän teillekin anda leiwän in-
däenne, ja lisää teidän siemenen,
ja koswatta teidän wanhuruskau-
denne.)

11. Että te kaikisa rikkari tulis,
kaikella hykertaisudessa, joka meidän
kauttamme Jumalalle kiitexen wai-
keta.

12. Sillä tämän wiran palwesi
ei ainoastaan tästä kuin 2 Cor. 8: 15
puuttu, waan on siihen yläkylä,
että moni kiittä Jumalata;

2 Cor. 1: 11. Luku 4: 15.

13. (Tämän palweluxen kehtelee-
ren kautta ylistäin Jumalata teidän
nöyryän tunnustuxenne tähden Chris-
ten Ewangeliumia, ja myös teidän
hykertaisen tasajaon tähden, heidän y-
kaikkein kohtaan.)

14. Ja heidän rukouksiansa teidän
edestänne, jotka teitä ikäwäsiwät, ja
ylönpaltisen Jumalan Armon tähten
kun teistä on.

15. Mutta kiitos olkon Jumala-
hänen sanomattoman lahjansa edestä.

10. Luku.

Teit ja sana. Se oisika kerkaus to-
desa ja SEKrafa.

Mutta minä Pawali newon
Christuxen siwepden ja walmis-
tähden, minä joka teidän työssä
ollesani keho olen waan poisa ehto
olen minä roikia teitä wajan.

2. Mutta minä ruksien teitä, mi-
minna waaditaiji roikiaxi työssä ke-
fani, niinkuin minulla luullaan roikia-
muntamita wajan olewau, joita as-
dän luulewat lihan jälkeen waeltama.

3. Sillä ehto me lihasa waeltamme
empä me sentähden lihan jälkeen jee-

4. Sillä meidän sotaafemme ei e-
lihalliset, waan wälewät Jumalan te-
sä kukiittamaan wäxeluxia:

Jer. 10: 10. Ep. 6: 15.

5. Ja me maahan työmme äireet
tuyet, ja kaiken korkeuden, kuin hämmä-

ttä Jumalan tuudemissa waikan, fangiri otamme kaiken ajatuxen istuxen kuuliaisuden ala:

Ja olemma waimit kostamaan kea lowakormaisutta, koska teidän iaisudenme täydetän.

Kagottako te niitten jälkeen kuin ätn edesä owat? jos joku uskaldapaälle, että hän on Christuxen es se taas ajatellkan igellänsä, että kuin hän on Christuxen oma, niin ma me myöds Christuxen omat.

1 Cor. 14: 37.

Sillä jos minä vielä enäämmän ni kerkkaijin meidän waallastamme, i HCRa meille andanut on tei parannuxeyenne, ja ei kadotuxeae, empä minä häpeisi.

2 Cor. 12: 6. Eufu 13: 10.

Etten minä näkyisi teitä lähesirjoilla peljättämäni.

O. Sillä lähetykirjat, (sanowat) owat raskat ja wäkewät, mutta millinen läsnä olemus ou heikko, puhe on ylönkagottu.

1. Senkaltainen ajatellkan, että kuin me olemma Lähetyskirjain tta fanoisa poisa ollesamme; niin myöds olemma ihe työllä läsnä samme.

2. Sillä empä me rohkene meime lukea eli werrata niihin, jotka änsä plisätawät; mutta että he ihe länsä heitänsä mittawat, ja pität ainoastaan ihe heitänsä, niin ei mitän ymmärrä.

2 Cor. 3: 1. Eufu 5: 12.

3. Mutta en me meitämme kerksä plige määrän, waan ainoasta kohlisen määrätyn mitan jälkeen, kuin malla meille mitaunut on, jota myöds jingim ulottu.

1 Cor. 12: 11.

2 Cor. 11: 18. Eufu 12: 5, 6.

4. Sillä empä me igiamme leämämälldä anna ulos kuin sopi, niin en me oliskän teihin ulottumet; ä me olemma so hamaan teidän tyne Christuxen Swangeliumilla tullet.

5. Ja en me kerkaa meitämme he määrän wieraissa töisä: Waan toiwomma, koska teidän uskonne jwoa teisä, että mekin meidän määumme jälkeen tahdomma lewitä yltääläisefti:

16. Swangeliumita saarnamaan niille kuin tuolla puolen teitä asuwat; engä meitämme kerkaa niistä, kuin wieran mitan jälkeen walmijetut owat.

17. Mutta joka igiänsä kerkaa, se kerkkatkan igiänsä HCRa:

Ef. 65: 16. Jer. 9: 23, 24. 1 Cor. 1: 31.

18. Sillä joka igiänsä kiittä, ei se ole koeteltu, waan se jota HCRa kiittä.

San. 1: 27: 2. Rom. 2: 29.

1 Cor. 4: 5.

11. Eufu.

Wawalin kiwkaus, oppi, waara. Wäärät Apostolit.

Joska te wähängin minun tyhmyttäni kärjijitte: Ja tosin te minua kärjitte.

2. Sillä minä kiwau teitä Jumalan kiwauuxella. Sillä minä olen teitä kihilannut yhdelle miehelle, että minä puhthan neigen Christuxelle tuottaisin.

2 Cor. 5: 13.

3. Mutta minä pelkän, että niin kuin kärme wiettelä Ewan kawalluxelansa; niin myöds teidän taitonne turmellan siitä yxikertaisuudesta, kuin on Christuxesa.

1 Wof. 3: 4. Job. 8: 44.

4. Sillä jos se jota teidän tygönnne tulee, toisesta HCResta teille saarnaa, josta en me saarnannet, taikka jos te toisen Dengen saatta, jota et te ole saanet, eli toisen Swangeliumin, jota et te ole ottanet waikan, niin te sen oikein kärjitte.

Gal. 1: 8.

5. Sillä minä arwan, etten minä ole ollut halwempi niitä kaikkein korkeimpia Apostoleita.

1 Cor. 15: 10.

2 Cor. 12: 11. Gal. 2: 6.

6. Ja ehkä minä olen puhesa yxikertainen, niin en minä ole tiedosa yxikertainen; kullengin olemma me kyllä kaikille teille tietäwät.

1 Cor. 1: 17. Eufu 2: 1, 13. 2 Cor. 4: 2.

Eufu 5: 11. Eufu 12: 12. Euf. 3: 4.

7. Eli olengo minä syndiä tehnyt, että minä olen igeni alendanut, että te yletäisiin, että minä olen teille Jumalan Swangeliumita ilman pakata ilmoittanut?

1 Cor. 9: 6, 12.

8. Ja olen muut Seurakunnat ryöftänyt, ja heilddä pakkan ettanut, jolla minä teitä palwelin: Ja koska minä

olin teidän tyköänne, ja minulda joutakin puuttui, empä minä ketän raskautanut.

Ohil. 4: 10, 15.

9. Sillä mitä minulda puuttui, sen weskjet täytti, jotka Macedoniasta tulit: Ja niin minä pidin itseni kaitissa, etten minä kenengän luormana ollut, ja tahdon vieläkin minuni niin pitää.

Ap. 2. 20: 33. 2 Cor. 12: 13. 1 Theß. 2: 9. 2 Theß. 3: 8.

10. Niin totta kuin Christuren totuus minussa on, niin ei tämä kerkkaus pida minulda Achajan maakunnissa olettaman pois.

1 Cor. 9: 15.

11. Minkätähden? Sengötähden etten minä ktiä rakasta? Sen Jumala tietä.

12. Mutta mitä minä teen, sen minä tahdon tehdä, että minä heidän tilan ottaisin pois, jotka ehiwät tilaa heittänsä kerkkata, että he owat niinkuin me.

13. Sillä senkaltaiset wäärät Apostolit, ja petolliset työntekiät, teeskewät itsensä Christuren Apostoliksi.

14. Ei myösk ihmekkän ole: Sillä itse Satanas muutta itsensä walleuden Engeliksi.

15. Ei siis se ole suuri jos myösk hänen palveliansa heittänsä asettelewat, niinkuin he olijit wanhurisuuden saarnajat; joitten loppu pitää oleman heidän töidensä perään.

16. Taas sanon minä, ettei yhdenگان pida minua tyhmäxi luuleman; waan ellei niin ole, niin ottatat minua vastaan niinkuin tyhmääkin, että minä myösk wäähä itsiäni kerkkasin.

2 Cor. 12: 6.

17. Sitä kuin minä nyt puhun, en minä puhu niinkuin Hetrassa, waan niinkuin tyhmydesä, että me nyt kerkkamaan runnennet olemma.

18. Että moni kerkkaa itsiänsä lihan jälkeen, niin minäkin tahdon itsiäni kerkkata.

2 Cor. 10: 13. Eufu 12: 5. Ohil. 3: 3, 4.

19. Sillä te kärsittä mielellänne tyhmiä, että te wiisat oletta.

20. Te kärsittä jos joku teitä orjuteen waati, jos joku teitä syö, jos joku teidä jotakin otta, jos joku itsensä korotta, jos joku teitä lyö kashwoille.

21. Sen minä sanon häwäijäri tähden, niinkuin me heitot olisimme. Mihinä joku irtalta, (minä puhun tyhmydesä) siihen minäkin irtallan.

2 Cor. 10: 10.

22. He owat Hebrealaiset, me myösk. He owat Israelitit, minä me. He owat Abrahamin siemen, minä me.

Ap. 2. 22: 3. Rom. 11: 1. Ohil. 3: 3

23. He owat Christuren palvelijat, (minä puhun tyhmyksi,) paljo minä minä olen: Minä olen enää työtä tehnyt: Minä olen enää haaroja kärsinyt: Minä olen enää min fingina ollut: Usein olen hämähäädä ollut.

Ap. 2. 9: 15. Eufu 21: 11. 1 Cor. 4: 11. Eufu 15: 2, 3

24. Judalaisilla olen minä wäähä neljäkymmendä haaraa saanut, se wailla.

5 Res. 25: 3.

25. Kolmasi olen wiigoilla pirt: Olin kerran kiwitetty: Kolmasi olen minä tullut haari rikkohon: Minä päänön olen minä meren sywödesä.

Ap. 2. 14: 19. Eufu 16: 22. Eufu 27: 1

26. Minä olen usein waeltanut, minä olen ollut weden häädä, häädä ryhwärein kerkellä, häädä Judalais kerkellä, häädä pakanain kerkellä, häädä kaupungeissa, häädä kornessa, häädä merellä, häädä wietajien wäseassa;

Gal. 2: 4.

27. Työsi ja tustasi, paljosi wromisessa, näljässä ja janesa, paastosa, wilussa ja alastomuudessa.

2 Cor. 6: 5.

28. Ilman niittä kuin muuton? pahunwat, nimittäin, että minä päänön waimatan, ja pidän surmasta kista Seurakunnista.

Ap. 2. 24: 1

29. Kuka on heikko, ja en myösk heikoksi tule? Kuka pahaksi, ja en minä pala?

1 Cor. 8: 13. Eufu 9: 22.

30. Että minun pitää nyt kerkkaman, niin minä kerkkan minun heikkoudestani.

2 Cor. 12: 10

31. Jumala ja meidän Christuren Christuren Isä, joka eläwä yllistetty isantakiskisesti! tietä etten enää walechtele.

Gal. 1: 20.

32. Damaskussa, Aretthan kunnan Maamwanhin, wartioisi Damaskussa.

Kaupungita, ja tahdoi minun ot-
tini.

3. Ja minä lausettin maahan muu-
akkunasta korissa, ja pääsin niin
en täjittänsä. Ap. 2. 9: 25.

12. Luku.

avalin näky, kerkkiminen, edesmaasus
ja peiko jälleen tultuansa.

1. Minun ole hyvää minun kerkka-
misestani; tulen kuitengin näkyihin
Herran ilmoitustihin.

2. Minä tunnen ihmisen Christuse-
ennen neljäätoistakymmendä ajast-
ia, (oliko hän ruumiissa, en minä
ä; eli oliko hän ulkona ruumiista,
minä sitäkän tiedä: Jumala sen
i.) Se temmattin ylös hamaan
naudeen Tawaseen. Ap. 2. 9: 3.
Luku 22: 14, 17, 18. 1 Cor. 15: 8.

3. Ja minä tunnen sen ihmisen,
hän ruumiissa, taikka ulkona ruu-
sta oli, en minä tiedä: Jumala sen
i.)

4. Hän temmattin ylös Paradiisiin,
kuuli sanomattomita sanoja, joita
yhden ihmisen sormi puhua.

5. Sitä minä ipeäni kerkkan; mut-
en minä ipeäni kerkkaa, vaan mi-
1 heikkoudestani. 2 Cor. 11: 30.

6. Sillä jos minä tahdoisin ipeäni
kata, niin en minä tekisi tyhmästi;
minä tahdon totuden sanoa; Mut-
kuitengin minä ipeäni siinä pidätän,
i joku minua kerkkiammaksi lukisi kuin
1 minun näke, eli minusta kuulee.
2 Cor. 10: 8. Luku 11: 16.

7. Ja ettei ilmoitusten ylönpaltisuus
ua ylönpaljo korotaisi, on pistin an-
tu minun lihaani, nimittäin, Sata-
1 engeli, ruskoitamaan minua, etten
nä ipeäni ylönpaljo korotaisi.
Job. 2: 6.

8. Sentähden olen minä kolmasti
Hraa rukoillut, että hän läxis mi-
sta.

9. Ja hän sanoi minulle: tydy mi-
n Armoon: sillä minun woimani
heikkoisa wäkwä. Sentähden minä
lelläni kerkkan ipeäni minun heik-
deitani, että Christuxen woima mi-
sa asui.

10. Sentähden iloitsen minä heik-

koudeksa, ylönpaljo, hädä, wainoisa
ja ahdisturisa Christuxen tähden; sillä
korka minä heikko olen, niin minä wä-
kwäkin olen.

11. Minä olen tällä kerkkamisella
tyhmäxi tullut: te oletta minua siihen
waatinet: Sillä minua piti teidä kii-
tettämän; etten minä ensingän wähem-
bi ole kuin kerkkemattkan Apostolit,
ehken minä mitän ole.
1 Cor. 4: 9. Luku 15: 9, 10. 2 Cor. 11: 1, 5.

12. Niin owat tosin Apostolit mer-
kit teidän seasaanne tapahtunet kaikella
kärjiväällisyhdellä, merkeillä, ihmeillä, ja
woimallisilla töillä. 1 Cor. 9: 2.
2 Cor. 4: 2. Luku 6: 4. Luku 11: 6.

13. Mitäsiä te muita Seurakuntia
huonommat oletta, paitsi sitä, etten
minä ipe teidän kuormananne ollut?
Andakat minulle se wäarys andeyi.
2 Cor. 11: 9.

14. Kago, minä olen walmis kol-
mannen kerran teidän tygönnä tule-
maan, ja en tahdo ensingän teitä ra-
sitta: Sillä empä minä epi teidän o-
maanne, vaan teitä: sillä ei lasten pi-
dä tawarata kokoman wanheppainisa
waraxi, vaan wanhemmat lapillensa.
Ap. 2. 20: 33. 2 Cor. 13: 1.

15. Mutta mielelläni minä tahdon
kulutta, ja ipeäni annetta nkos teidän
sieluinne edestä: waikka te wähä minna
rakastatte, joka kuitengin sangen paljo
teitä rakastan. 2 Cor. 1: 6.
Luku 6: 12, 13. Col. 1: 24. 2 Tim. 2: 10.

16. Mutta olkon sillänsä, etten mi-
nä ole teitä rakastanut; mutta että
minä olin kawala, niin minä olen tei-
dän petoyella saawuttanut.

17. Dengo minä keldän mitän waa-
tinut, niitten tähden kuin minä teille
lähettänyt olen?

18. Minä olen Titusta neuwonut,
ja lähetin hänen kansansa yhden wel-
jen: ongesta Titus jotakin teidä waa-
tinut? Engö me ole yhdessä Pengesä
waeltanet? Engö me ole hyiä jälkiä
wödden käynnet? 2 Cor. 8: 6, 16, 18, 22.

19. Luuletako taas että me wastam-
me edestämme teidän edesämme? Me
puhumme Christuxesa, Jumalan edesä;
mutta kaikki nämät, rakat weljet, tei-
dän parannuxerenne: 2 Cor. 5: 12.

20. Sillä minä pekkän, etten minä kultuani teitä lyöä senkaltaisna, kuin minä tahdon, ja te myöös löydätte minun, ei niinkuin te tahdoisitte: Ettei siellä Ahdat, Kateudet, Vihat, Torat, Vanetuyet, Parjauyet, Paisumiset, ja Kapinat olisi: 1 Cor. 4: 21. 2 Cor. 10: 2. Luku 13: 2.

21. Ettei taas minun palauttuani, minun Jumalani teidän tyköänne minua nöyrytäisi, ja minun pidäis wonen tähden suurehman, jotka ennen rikkonet omat, ja ei ole isänsä parandanut, siitä saastaisuudesta, ja huorudesta, ja haureudesta, kuin he tehnet owat. 2 Cor. 13: 10.

13. L U K U.

Pawali uhlaa katumattomia, neuwoo parandukseen ja päättää kirjoituksensa.

Nyt minä kolmannen kerran tulen teidän tyköenne. Niin pitää kahden eli kolmen suun kautta kaikkinaiset asiat kiinnitettämän. 4 Mos. 35: 30. 5 Mos. 17: 6. Luku 19: 15. Matt. 18: 16. Joh. 8: 17. 2 Cor. 12: 14. Hebr. 10: 28.

2. Minä olen ennengin sen teille sanonut, ja vieläkin edellä sanon, niinkuin toisella kerralla, läsnä ollesani, ja kirjoitan nyt poisa ollesani niille jotka ennen syndiä tehnet olit, ja muille kaikille, että jos minä sinne tuleu, niin en minä sääjtä. 2 Cor. 12: 20, 21.

3. Että te kerran saatte tietä, luku minusa puhuu, nimittäin Kristus, joka ei suingan ole heikko teidän kohdanne, waan hän on wäkewä teisä. Matt. 10: 20.

4. Ja ehkä hän oli ristinnaulittu heikkoudesta: niin hän kuitengin elää Jumalan woimasa; sillä myöös me olemme heikot hänesä, mutta meidän pitää elämän hänen kansansa, Jumalan woimasa teidän tyköänne. Phil. 2: 7, 8. 1 Pet. 3: 18.

5. Koetekat teitänne jos te olette uskosa, Koekekat teitänne: Eli ettehe isänsä tunne, että Kristus on teisä? Ellei niin ole että te he wottomat olette. 1 Cor. 11: 2

6. Mutta minä toiwon että te wnetta, etten me kelwottomat ole.

7. Ja minä rakollen Jumalata, et tet te mitän pahaa tekisi; ei ette kelwollisiksi näköisimme, waan emme hywää tekisittä, ja me olisimme niinkuin kelwottomat. 2 Cor. 8: 3

8. Sillä en me mitän woi totu wastan, waan totuden puolesta.

9. Mutta me iloizemme, koska heikot olemme, ja te woimalliset olette; jota me myöös toiwotamme, wnetän, teidän täydellisyttänne. 2 Cor. 11: 30. Luku 12: 5, 9, 10.

10. Sentähden minä myöös kirjoittelemani näitä kirjoitan, ettei minun nöyrytäisi läsnä ollesani kowa olemas, ja woiman jälkeen kuin HERA minulle rakennuyesi, ja ei kulkijaksi. 1 Cor. 4: 21. 2 Cor. 2: 3. Luku 10: 2, 7. Luku 12: 20, 21.

11. Wiimein, rakat weljet, olkakat, olkat täydelliset, lohduttat teitänne, olkat ymieliset, olkat rakkaitset; niin rakauden ja rauhan Jumala on teidän kansanne. Rom. 12: 16. Luku 15: 5. 1 Cor. 1: 10. Phil. 2: 2, 10, 13, 18. Hebr. 12: 14. 1 Pet. 3: 8

12. Terwehtäkät teitämme kirkon ne pyhäällä suuandamisella: Kättä häät teitä terwehtämät. Rom. 16: 1. 1 Cor. 16: 20. 1 The. 5: 26. 1 Pet. 5: 2

13. Meidän HERAN Jeesuksen Christuksen Armo, ja Jumalan Rakkous, ja Pyhän Hengen oisus, olkon kaikkein teidän kansanne. Amen!

Toinen Epistola Corinthiläisten kirjoitettu Philippiä Macedoniasta tuyen ja Lukan kautta.

P. Pawalin Epistola Galatalaisten tykö.

1. L U K U.

Pawalin oppi; se oika Ewangeliumi on hänelle ilmoitettu Jumalalta ja ei ihmisiltä.

Pawali Apostoli, (ei ihmisiltä, eikä ihmisen kautta, waan Kristus)

Christuksen kautta, ja Hän Jumala joka hänen kuolleista herättänyt en, Ap. 2: 24, 32. Eph. 1: 20. Col. 2: 12. 1: 3. 1 The. 1: 10. Hebr. 13: 20

2. Ja kaikki weljet, jotka minun kansani owat, Galatian Seurakunta

1. Armo olkon teille ja rauha J: dän Jumalalda ja meidän V: E: r: a: l: = J: E: s: u: s: e: l: d: a Christurelda!

Rom. 1: 7. 1 Cor. 1: 3.

2. Joka igensä meidän syndeimme tä andanut on, että hän meitä w: a: t: a: i: s: tästä nykyisestä pahasta mail: sta, Jumalan, ja meidän I: s: ä: m: m: e: don jälkeen; Marc. 20: 28. Gal. 2: 20. Eph. 5: 2. Tit. 2: 14. Hebr. 9: 14.

3. Jolle olkon kiitos ijankaikkisesta ikäikkiseen, Amen!

4. Minä ihmettelen, että te niin n armatte teitänsä pois siitä i: t: e: i: t: ä Christuren Armoon kugunut toiseen Ewangeliumiin:

5. Joka ei muuta ole, waan että w: t: a: m: a: t: e: r: y: t: t: ä: w: ä: t: ä: teitä, ja tahto: t: Christuren Ewangeliumita toisin i: t: ä.

Ap. 2: 15: 1. 2 Cor. 11: 4.

6. Mutta ehkä me, taikka joku E: n: i: T: a: i: w: a: a: s: t: a, saarnais teille toisiin ewangeliumia, kuin me olemma te saarnannet, se olkon kirottu!

7. Niinkuin me ennen sanoimma, i: t: ä minä vielä sanon: Jos joku teille i: n: s: a: r: n: a: a: Ewangeliumia, kuin te w: t: a: n: e: t: o: l: e: t: t: a, olkon kirottu!

Ros. 4: 2. Kulu 12: 32. San. 1: 30: 6. Tim. R. 22: 18.

8. Saarnango minä nyt ihmisten Jumalan mielen jälkeen? Eli, pyh: y: g: ö minä ihmisille kelwata? Sillä i: t: ä minä tähäwasti olisin tahtonut i: s: i: s: i: l: l: e: kelwata, niin en minä olisi Christuren palvelia.

1 Theß. 2: 4. Jac. 4: 4.

9. Mutta minä teen teille klettä: r: i, rakkat weljet, ettei se Ewange: m: i: kuin minuлда saarnattu on, ole i: s: e: n: jälkeen.

1 Cor. 15: 1, 8.

10. Sillä en minä ole sitä ihmi: k: ä saanut engä oppenut, waan J: E: s: u: s: e: n Christuren ilmoituksesta. Eph. 3: 8.

11. Sillä te oletta kuullet minun i: n: a: i: s: e: n olentoni Judalaisten tawoi: k: u: i: n: g: a ylönpaltisesti minä Jumalan w: r: a: k: u: n: t: a: w: a: i: n: o: i: s: i: n, ja häwitin sitä; 2. 8: 3. Kulu 9: 1. Kulu 22: 4. Kulu 26: 9. Phil. 3: 6. 1 Tim. 1: 13.

12. Ja meneityin Judalaisten me: s: ä, ylige monen minun w: e: r: t: a: i: s: e: n: i: n: n: s: u: w: o: s: a: n: i, ja olin ylönpaltiwäs äin jättyin tähden.

13. Mutta koska Jumala tahdoi, joka minun oli eroittanut äitini koh: d: u: s: t: a, ja Armonsä kautta kugui, Jer. 1: 5. Ap. 2: 9: 15. Kulu 13: 2. Rom. 1: 1.

14. Että hän Poikansa minun kaut: t: a: n: i ilmoitais, ja minä julijtaisin hä: n: e: n Ewangeliumin kautta pakanain sea: s: a, niin en minä ensingän lihan ja we: r: e: n: k: a: u: t: t: a: tutkinut; Marc. 16: 17. 2 Cor. 4: 6. Gal. 2: 8. Eph. 3: 8.

15. En myöds Jerusalemiin niitten tygö palainnut, jotka ennen minua A: p: o: s: t: o: l: i: t: olit; waan menin pois Ara: b: i: a: a: n, ja palajin jälkensä Damaskuun.

16. Sitte kolmen wuoden perästä tulin minä Jerusalemiin Petarita op: p: i: m: a: a: n: ja olin hänen kansansa wiisi: t: o: i: s: t: a: k: y: m: m: e: n: d: ä päiwää. Ap. 2: 9: 28.

17. Mutta en minä muita Aposto: l: e: i: t: a yhtän nähnyt, paiksi Jacobia V: E: r: a: n: w: e: l: j: ä.

Marc. 6: 3.

18. Mutta sen kuin minä teille kir: j: o: i: t: a: n, kato, Jumala tietä etten mi: n: ä w: a: l: e: h: t: e: l: e.

Rom. 1: 9. Kulu 9: 1. 2 Cor. 1: 23. Kulu 11: 31. 1 Theß. 2: 5. 1 Tim. 5: 21. 2 Tim. 4: 1.

19. Sitte tulin minä Syrian ja Cilician maakundiin. Ap. 2: 9: 30.

20. Ja minä olin tundematoin kas: w: o: i: s: t: a niille Judean Seurakunnille jota olit Christuresä.

21. Mutta he olit ainoasta kuullet: että se joka meitä muinen wainois, hän saarnaa nyt uskoa, jota hän mu: i: n: e: n häwititti.

22. Ja kiitti minun tähteni Ju: m: a: l: a: t: a.

D. K u l u.

Pawalin Apostoll-wirka. Petarin erehty: minen. Dika wanhurkans.

Sitte neljäntoistakymmenen wuoden perästä, menin minä taas Bar: n: a: b: a: n kansa ylös Jerusalemiin, ja o: t: i: n Tituren kansani. Ap. 2: 15: 2.

2. Ja minä menin ylös ilmoituxen jälkeen ja astetin heidän eteenä sen E: w: a: n: g: e: l: i: u: m: i: n, jota minä pakanain sea: s: a julistan; mutta erinomaisesti niitten eteen, jotka jonakin pidetän, etten minä hukkaan suorissi, ellekä olisi jo jrosnut. Ap. 2: 19: 21. Phil. 2: 16.

3. Mutta ei Tituskas, joka minun kansani oli, ollut vaadittu igiänsä ymbäri-
leikkauttamaan, ehkä hän Grekiläi-
nen oli. Ap. 2. 16: 3. 1 Cor. 9: 21.

4. Sillä jotka muutamat väärät
weljet heittänsä tungit jissälle, ja jo olit
tulleet jissälle koettelemaan meidän wa-
pauttamme joka meillä Christuresta Je-
susesta on, että he meitä orjuteen waa-
tittit; Ap. 2. 15: 24.

5. Empä me tosin niille hetkerikän
myöntynet kuuliaisuteen, että Ewange-
liumin totuus teidän tykönnäme pysy-
wäinen oliis.

6. Mutta niihin, jotka jonakin pi-
detän, mingäkaltaiset he muinen olit, ei
minun mitän tule: Si Jumala kazo
ihmisen muotoa; sillä ne jotka jonakin
pidetän, ei minulle mitän opettanet.

5 Mos. 10: 17. 2 Aita R. 19: 7. Job. 34: 19.
Ap. 2. 10: 34. Rom. 2: 11. Eph. 6: 9.
Col. 3: 25. 1 Pet. 1: 17.

7. Waan sitä waastan koska he näit,
että minulle Ewangeliumi eijnahan puo-
leen uskottu oli, niinkuin Petarille ym-
bäri-leikkauksen puoleen; Ap. 2. 13: 46.
Rom. 11: 13. 1 Tim. 2: 7. 2 Tim. 1: 11.

8. (Sillä joka Petarin kansa oli
woimallinen Apostolin wirtasa ymbäri-
leikkauksen seasa, se on minungin kansa-
fani pakanain seasa woimallinen ollut.)

Ap. 2. 9: 15. Luku 13: 2. Luku 22: 21.
Gal. 1: 16. Eph. 3: 8.

9. Ja kuin he tunsit sen Armon,
kuin minulle annettu oli, niin Jacobus
ja Cephas ja Johannes, jotka pagana
pidettiin, annoit minulle ja Barnaballe
kättä, ja soweit niin meidän kansamme,
että meidän pakanain seasa, ja heidän
ymbäri-leikkauksen seasa saarnaman piti.

10. Ainoasta että meidän piti wai-
waijita muistaman; jota minä myös
olen ahlerointi tehä.

Ap. 2. 11: 30.
Luku 24: 17. Rom. 15: 25. 1 Cor. 16: 1.
2 Cor. 8: 1. Luku 9: 1.

11. Mutta kuin Petari Antiochiaan
tuli, niin minä olin julkisesti händä
waistan; että kanne oli tullut hänen
päällensä.

12. Sillä ennen kuin joku Jacobin
tyköä tuli, sdi hän pakanain kansa;
waan kuin ne tulit, wältti hän igensä,
ja eroitti hänenä heistä, peljäten niitä
kuin ymbäri-leikkauksesta olit.

13. Ja muuttin Judalaiset wai-
telit hänen kansansa; niin että Ep-
nabas myös wieteltin heidän alkata
laisjudellansa.

14. Mutta kuin minä sen
ettei he oikein waeltanet Ewange-
liumin totuden jälkeen, janoin minä Je-
tarille julkisesti kaikkein kunnan: J-
sinä joka Judalainen olet, wai-
taiwalla elät, ja et Judalaisen, wai-
waadit pakanoita Judalaisien taura-
elämään? Ap. 2. 10: 28. Luku 15: 10.

15. Me jotka olemme Judalais-
luonnon puolesta, ja emme syö
pakanoiista: Eph. 2: 12.

16. Että me tiedämme, että
minen Lain töiden kautta wanhur-
kari tule, waan uskon kautta Je-
suxen Christuxen päälle: Niin
myös olemme uskonet J-
Christuxen päälle, että me wa-
hurikari tulemma uskon
Christuxen päälle, ja emme Lain
töiden kautta: Sentähden ettei
kän Liha tule Lain töiden kautta
wanhurikari. Of. 143: 2.

Ap. 2. 13: 38, 39. Rom. 1: 17. Luku 3: 30.
Luku 8: 3. Gal. 3: 11. Febr. 7: 18, 19.

17. Mutta jos me, koska me
domma Christuxen kautta wanhurika-
tulla, löytän myös ike syndiisi, wai-
jiss Christus synnin palvelia? Febr. 7: 18, 19.

18. Sillä jos minä sitä taas
kennan, jota minä särkenyt olen,
minä teen igeni ylitsekäymäri.

19. Mutta minä olen Lain
Laisia kuollut pois, että minä
lafa eläisin. Rom. 6: 11.
Luku 7: 4, 6. Luku 8: 2.

20. Minä olen Christuxen
ristinnaulittu: Mutta minä elän
sillen minä, waan Christus elä-
nusa; sillä jota minä nyt elän Liha-
sen minä elän Jumalan Pojan
joka on minua rakastanut, ja
igensä minun edestäni. Rom. 8: 3.
Gal. 1: 4. Luku 5: 24. Luku 6: 11.
Eph. 5: 2. Tit. 2: 14.

21. En minä hyljä Jumalan
moa; sillä jos wanhurikaus tulee
niin on Christus hukkaan kuollut.
Febr. 7: 11.

3. Lufu.

Usto waan ei laki tekee wanhurstari.

1. Te hullut Galatalaiset, kuka teidän on wimmännyt totutta uskomasta? Oiden silmäin eteen JEsus Kristus joitettu oli, teidän seasanne riistin=alittu.

Gal. 5: 7.

2. Sen tahdon minä ainoastaan tietä: olettako te Vengen saanet min töiden kautta, eli uskon saarnas=sen kautta?

Ap. 2: 38.

3. Olettako te niin tempelit? Oetta te oetta alkanet, tahdottako te t lihasa lopetta?

4. Olettako te min paljo hukkaan kfinet? Jos se muutoin hukasa on.

5. Joka siis teille Vengen anda, ja k roimalliset työt teidän seasanne, kko hän sen Lain töiden kautta, eli sen saarnamisen kautta?

6. Niinkuin Abraham oli Jumalan onnut, ja se on luettu hänelle wan=urkanderi;

1 Mos. 15: 6.

Rom. 4: 3. Jac. 2: 23.

7. Niin te myös jo tiedätte, että ka uskosa ovat, ne ovat Abrahamiin pset.

Rom. 4: 11, 12, 16.

8. Mutta Raamattu oli sitä jo en= n kaponut, että Jumala pakanatkin lon kautta wanhurstari teke, sentähden a edellä ilmoitti Abrahamille: Sinu= (sanoo hän) kaikki pakanat pitää matut oleman.

1 Mos. 12: 3.

Luku 13: 18. Luku 22: 18. Luku 26: 4.

Ap. 2: 3: 25.

9. Niin tulevat kaikki ne, jotka us= ta ovat, sinnatuxi sen uskowaisen urahamin kassa.

10. Sillä niin monda kuin Lain jä rippuvat, ovat kirouksen alla; Mä kirjoitettu on: Kiroutu olkon painen, joka ei pyy kaikisa kuin kiraamatusa kirjoitettu on, että n niitä tekis.

5 Mos. 27: 26.

11. Mutta ettei kengän wanhurstari le Jumalan edesä Lain kautta, se on ttävä; sillä wanhurstan pitää elä= än uskosta.

Jab. 2: 4. Rom. 1: 17. Luku 3: 20. Gal. 2: 16. Febr. 10: 38.

12. Mutta laki ei ole uskosta,

waan ihminen joka ne teke, hän elää niissä.

3 Mos. 18: 5. Def. 20: 11. Rom. 4: 4, 5. Luku 10: 5, 6. Luku 11: 6.

13. Mutta Kristus on meitä lu= nastanut Lain kirouksesta, koska hän tuli kirouksee meidän edestämme; Sillä kirjoitettu on: Kiroutu on jo= kainen joka puusa rippu;

5 Mos. 21: 23. Rom. 8: 3. 2 Cor. 5: 21.

14. Että Abrahamin sinnaus pitää pakanain ylige JEsuxesa Christuxesa tuleman, ja me niin saimmme uskon kautta sen luvatuun Vengen.

15. Rakat weljet, minä puhun ih= misten tarwalla. Ei pyritän rito ihmisen Testamentiä, koska se wahvistettu on, eikä siihen mitän lisä.

Febr. 9: 17.

16. Lupauket ovat tosin Abrah= mille, ja hänen siemeulessä annetus: ei hän sano: ja siemenille, niinkuin monesta, waan niinkuin yhdestä: ja sinun siemenesä, joka on Kristus.

1 Mos. 12: 7. Luku 15: 6. Luku 17: 7.

Luku 22: 18.

17. Mutta sen minä sanon: Testa= menti, joka Jumalalda on wahvistettu Christuxen päälle, ei rikota, ettei lu= paus Lain kautta turhaan raukeisi, jo= ka sitte neljänsadan ja kolmenkymme= nen wuoden perästä annettu oli.

1 Mos. 15: 13, 16. 2 Mos. 12: 40, 41.

Ap. 2: 7: 6.

18. Sillä jos perindö on Laista, niin ei se silleen ole lupauksesta: Mutta Jumala on sen Abrahamille lupauksen kautta lahjoittanut.

Rom. 4: 13, 14.

19. Mibingä siis laki? Hän on tullut yligelämyisten tähden, siihenasti kuin Siemen oli tulwa, jolle lupaus tapahunut oli, ja on Engeleillä ase= tettu wälimiehen käden kautta.

Rom. 4: 15. Luku 5: 20.

20. Mutta wälimies ei ole yhden; waan Jumala on yxi.

21. Dugo siis laki Jumalan lu= pauxia wajan? Pois se! Sillä jos laki olis annettu eläwäxi tekemään, niin tosin wanhurstaust tulis Laista.

22. Mutta Raamattu on kaikki sulkenut synnin ala, että lupaus annetaisiin uskon kautta JEsuxen Christuxen päälle uskowaisille.

Rom. 3: 9. Luku 11: 32.

23. Mutta ennenkuin usko tuli, o=

limma me vain alla kätkeyt, ja siihen uskon suljetut, joka piti ilmoitettaman.

24. Niin on Vain ollut meidän opeuttajamme Christuxen tykö, että me uskon kautta wanhuraksi tulisimme.

Matth. 5: 17. Ap. T. 13: 38. Rom. 10: 4.

25. Mutta sitte kuin usko tuli, niin eume enämpi ole sen opettajan alla.

26. Sillä te oletta kaikki Jumalan lapset uskon kautta Jesuxen Christuxen päälle.

Es. 56: 5. Job. 1: 12. Rom. 8: 15. Gal. 4: 5.

27. Sillä niin monda kuin te Christuxehen kastetut oletta, niin te oletta Christuxen päälenne pukenet.

Rom. 6: 3. Ef. 13: 14.

28. Ei ole tässä Judalainen eli Grekiläinen: Ei orja eli wapa, ei mies eli waimo; Sillä te oletta kaikki yri Christuxesa Jesuxesa.

Job. 17: 21. Rom. 10: 12. 1 Cor. 12: 13. Eph. 2: 14, 15. Col. 3: 11.

29. Mutta jos te oletta Christuxen, niin te oletta myöds Abrahamin siemen, ja lupauksen jälkeen perilliset.

1 Mos. 21: 12. Rom. 9: 7. Hebr. 11: 18.

A. Eufu.

Se uskawainen on laissa wapa. Eroitus Vain ja Ewangeliumin välillä.

Mutta minä sanon: niin lauman kuin perillinen on lapsi, ei ole hänen ja palvelian välillä eroitusta, waikka hän on kaiten tawaran Herran:

2. Waan hän on Esmiesten ja haltiatin hallussa, Isäldä määrättyyn aikaan asti.

3. Niin myöds me, jotka me oltimme lapset, niin me oltimme waaditut orjuuteen uskonaiisten säätyin ala.

Col. 2: 8.

4. Mutta koska aika oli täytetty, lähetti Jumala Poikansa syndynen waimosta, Vain alaiseri tehdyin;

1 Mos. 49: 10. Dan. 9: 24. Matth. 5: 17. Eph. 1: 10.

5. Että hän ne, jotka Vain alaiseri olit, lunastais, että me hänen lapsirensa luetaisiin.

Job. 1: 12. Gal. 3: 26.

6. Mutta että te oletta lapset, lähetti Jumala Poikansa Vengen teidän sydämihinne, joka huuttaa: Abba, rakas Isä!

Rom. 8: 15.

7. Niin ei fillen ole orja, waan

poika: mutta jos poika, niin myös Jumalan perillinen Christuxen kautta.

Rom. 8: 16, 17.

8. Mutta sillä ajalla koska ei Jumalata tunnetaan, palvelitta te mitä jotta ei luonnoistanja jumalat oletta.

1 Cor. 8: 4. Ef. 2: 2. Eph. 2: 11, 12.

9. Mutta nyt sitte kuin te Jumalan tunnnette, ja tosin enämmin Jumalata tutut oletta, kuinga te sitte teidän läänätte jälleen heikkoihin ja kööriin säätyihin, joita te wastuudesta palwatahdotta?

1 Cor. 8: 3. Ef. 13: 11. Col. 2: 20. Hebr. 7: 18.

10. Te otatte waarin päiwissä, ja Kuukausissa, ja ajoissa, ja wuosissa.

Rom. 14: 5. Col. 2: 16.

11. Minä pelkän teidän tähten etten minä turhaan olisi teidän tähten työtä tehnyt.

12. Olkat niinkuin minä olen, minäkin olen niinkuin te: Rakat minä, minä rukoilen teitä: et te ole tän minua wastaan tehnet.

13. Mutta te tiedätte, että minä olen lihan heikkoudesta teille ensiin Ewangeliumia saarnannut:

1 Cor. 2: 1.

14. Ja minun kiusaustani, te minä lihan puolesta kärkein, ette ei kagonet ylöin, etkä hyljännet, waan korjaisitte minun niinkuin Jumalan Engelin, niinkuin Christuxen Jesuxen.

Mat. 2: 7. Matth. 10: 40. Job. 11: 2.

15. Kuinga autuat te sillein minä. Minä olen teidän todistajanne, ja jos se olisi mahdollinen ollut, minä olssitta teidän silmänne katoanet ja minulle andanet.

16. Olenko minä sitte nyt te wihollisexenne tullut, että minä totuden sanon?

17. Ei he teitä oikein kiinnä rakasta, waan he tahtowat teitä nusta käästä pois, että te heitä kinnä desä rakastaisitte.

Rom. 10: 2.

2 Cor. 11: 2.

18. Kyllä kiinwaten rakastaa on, aina hyrmydesä, ja ei aineassiloin, koska minä teidän tykönnä.

19. Minun rakat lapseni, jotka nun täytyy wastaudesta kirkulla wirttä, siihenasti kuin Christuxen songun muodon saisi.

1 Cor. 4: 18.

Psalm. 9: 10. Jac. 1: 18.

20. Mutta minä soisin olevani tein tykönäme, että minä taivaijin nenikin muutta: empä minä tiedä tä minä tästedeä teen teidän kansme.

21. Sanokat te minulle, jotka vain a olla tahdotta: etteä te Lakia kuule?

22. Sillä kirjoitettu on: Abrahalla oli kaxi poikaa, yri palkkawaijsta ja yri vapaasta. 1 Mos. 16: 15. utu 21: 1, 2. Ap. T. 7: 8. Hebr. 11: 11.

23. Mutta joka palkkavaimosta oli, oli lihan jälkeen syndynyt; ja joka paasta oli, se oli lupaurin kautta.

Joh. 8: 39. Rom. 9: 7, 8.

24. Nämät jotakin merkigewät; sillä mät ovat ne kaxi Testamentiä: yri nain wuoresta, joka orjuteen synttä, joka on Agar:

25. Sillä se Agar on Sinain wuori abiaja, ja ulottu hamaan Jerusaniin, joka nyt on, ja on lastensa isa orjana.

26. Mutta se Jerusalem joka ylädä on, on wapa, joka on kaikkein idän äitimme. Ef. 2: 2. Hebr. 12: 22. Itm. K. 9: 12. luku 21: 2, 10.

27. Sillä kirjoitettu on: Iloize sind delmätöin, joka et-synnytä, pakahja huuda sind, joka et rakkas ole; ä yrinäisellä on enämpi lapsia, kuin ä jolla mies on. Ef. 54: 1.

28. Mutta me, rakkat weljet, omma niinkuin Isaachikin, lupaurin het. Rom. 9: 7.

29. Mutta niinkuin se silloin johan jälkeen syndynyt oli, wainois i joka Hengen jälkeen syndynyt oli; n se nytkin tapahtuu. 1 Mos. 21: 9.

30. Mutta mitä Naamattu sanoo? palkkavaimo poikinensa ulos; ä ei palkkavaimon pojan pida nimän wapan pojan kanssa. 1 Mos. 21: 10, 12. Joh. 8: 35.

31. Niin me siis olemma, rakkat het, en palkkavaimon pojat, waan pan.

5. Luku.

Neumo Christurelta ansaittua wapautta pitämään. Eihan, Hengen hedelmät.

Niin pysykät siis siinä wapaudesta, jolla Christus meitä wapahtanut

on, ja älkät taas teitänne sekoittako orjuden itseän. Rom. 6: 18.

1 Pet. 2: 16.

2. Kago, minä Pawali sanon teille: jos te annatte teitänne ymbärileikata, niin ei ole Christus teille hyödyllinen. Ap. T. 15: 1.

3. Mutta minä taas todistan, että jokin ihminen kuin ymbärileikatan, se on kaikkea Lakia wellkapää pitämään.

4. Te oletta Christuren kadettanet, jotka vain idällä tahdotta wanhurikaxi tulla, ja oletta Armosta luopunet.

5. Mutta me odotamme Hengesä uskon kautta wanhurisuuden toivoa. 2 Tim. 4: 8.

6. Sillä ei Christuresa Jesuxesa ymbärileikkaus, eikä esinähkä mitän kelpa, waan usko, joka rakkaiden kautta työtä teke. 1 Cor. 7: 19. 2 Cor. 5: 16. Gal. 6: 15. Col. 3: 11.

7. Te juoritta hywin: kukaista teidän esti totutta uskomasta? Gal. 3: 1.

8. Ei senkaltainen ylläytys ole häneistä, joka teitä kuuu. Gal. 1: 6.

9. Wähä hapatus kaiken taikinan hapatta. 1 Cor. 5: 6.

10. Minä turwan teihin HCRassa, ettet te toista miellä ottaissi; Mutta joka teitä exyttä, hänen pitä duomionfa landaman, olkan kuka hän olisi. Gal. 1: 7.

11. Mutta jos minä vielä, rakkat weljet, ymbärileikkauja saarnan, mingätähden minä siis wainoa kärsin? Ja niin olisi ristin pahennus häwinnyt. 1 Cor. 1: 29.

12. O jotka ne eroitettaisin, jotka teitä hukuttelemat.

13. Sillä te, rakkat weljet, oletta wapauteen kugutut, ainoasta karttatat, ettet te falli sen wapauden Eihalle ti-laa anda, waan palwelkat rakkaudefa toinen toistanne: 1 Cor. 8: 9. luku 9: 19. Gal. 6: 2. 1 Pet. 2: 16.

14. Sillä kaikki Laki yhdessä sanasa täytetän, nimittain: Rakasta lähimmäistäs niinkuin itseä. 3 Mos. 19: 18. Marc. 7: 12. luku 22: 39. Marc. 12: 31. Rom. 13: 9. Jac. 2: 8.

15. Mutta jos te toinen toistanne puretta ja syötte, niin kagokat, ettet te toinen toiseldanne syödyxi tule. 2 Cor. 12: 20.

16. Mutta nunä sanon: waeltatat Hengessä, niin et te Eihän himoa täptä: Rom. 6: 12. Eufu 8: 1, 4, 12. Eufu 13: 14. 1 Pet. 2: 11.

17. Sillä Eiha himoltee Hengessä waстан, ja Hengi Eihaa waстан: Nämät owat waстан toinen toistansa, niin ettet te tee, mitä te tahdotta. Rom. 7: 15, 16.

18. Mutta jos te Hengessä hallitan, niin et te ole Lain alla. Rom. 6: 14. Eufu 8: 2.

19. Mutta Eihän työt owat julki- set: kuin on: Huoruus, Salawuoteus, Saastaisuus, Hauress, 1 Cor. 5: 3. Eufu 6: 9. Eph. 5: 3. Col. 3: 5.

20. Epäjumalten palvelus, Noituus, Bains, Riita, Kateus, Wiha, Torat, Cripuraisuus, Criseura.

21. Pahansuomuus, Murha, Juopumus, Nöyryys, ja muut senkaltaiset: joista uinää teille edellä sanon, niinkuin minä ennengin sanouut olen, että ne jotka senkaltaisia tekwät, ei pidä Jumalan waldakundaa perimän. 1 Cor. 6: 10. Eph. 5: 5. Col. 3: 6. 1 Tim. 6: 22: 15.

22. Mutta Hengen hedelmä on: Rakkaus, Ilo, Rauha, Pitkämielisyys, Hyväus, Ompus, Niä, Piisaisuus, Puhkaus. Eph. 5: 8.

23. Senkaltaisia waстан ei ole Eaki.

24. Mutta jotka Christuxen omat owat, ne owat ristinnauliunet Eihansa, himoin ja haluin kansa. Rom. 6: 6. Gal. 2: 19.

25. Jos me Hengessä elämme, niin waeltakamme myös Hengessä. Rom. 8: 5.

26. Älkämme turhaa kunniaa pyytäkö, wihoittain ja kahehtien toinen toistamme.

B. Luken.

Elä karkwällisenä, kiltollisena ja hurkasina, ja pyrkä tullares nuberi ihmiseri.

Rakkaat weljet, jos ihminen osaa johonguun wikaan tulla, niin te jotka Hengelliset oletta, ojetkat senkaltaista siweyden Hengessä: ja kago ihäis, ettes sinä myös kiusataisi. Rom. 14: 1. 1 Cor. 3: 1. Eufu 9: 22.

2. Kaudakat toinen toisenne kuor- maa, ja niin Christuxen Rakia täptätkät. Joh. 15: 12. Rom. 15: 1. 1 Thef. 5: 14.

3. Sillä jos joku lumee igtäjä jettaku olewan, joka ei kuitengen wäin ole, hän wietteele igtäjä. 1 Cor. 8: 2.

4. Mutta koctelkan kulin eman k- lousja, ja sitte hän taita ainoozi igtäjä: se kerstata, ja ei yhdesäkän muusja:

5. Sillä kungin piä oman k- manja landaman. Jer. 17: 10. Rom. 2: 6. 1 Tim. 6: 2: 21.

6. Joka sanalla newwotan, se k- Eakan kaitkea hywää sille, joka k- dä newwoo. 1 Cor. 9: 7, 11, 14.

7. Älkät epykö: ei Jumala ana igtänsä pilkata; sillä mitä ihmäs kylvää, sitä hän myös niitää. Ps. 16: 25. Rom. 2: 6.

8. Joka Eihansa kylvää, se k- hastansa turmeluren niittä; mutta jos Hengessä kylvää, se Hengessä igtänsä elämän niittä. 2 Cor. 3: 1.

9. Ja koska me hywää termme, niin älkämme suuttuko; Sillä a- nansa mekin saamme niittä ilman k- lamata. 2 Thef. 3: 13.

10. Koska siis meillä aika on, me tekwämme jotaiselle hywää; mutta e- nimimitten niille jotka meidän k- welfemme niäsa owat. Eph. 2: 16.

11. Kagogat, kuinga suuren k- työkirjan minä olen teille emalla k- delläni kirjoittanut.

12. Jotka tahotwat myös nään k- keen Eihasa keltwata, ne teitä ymbä- rillekkauxen waatitwat, ainoozi ette k- tä Christuxen Niitiällä wainotari. Phil. 3: 18.

13. Sillä ei nekän, jotka ymbä- rillekatan, Rakia pidä: waan he k- wat teitä ymbärliekata, että he k- Eihastaune igtänsä kerstata jaijit.

14. Mutta pois se minä, es minä muusta kerstaijin, waan ainoo- tansa meidän k- kran k- Christuxen Niitiistä; jonga k- wailma m- nulle ristinnaulittu on, ja minä m- malle. Rom. 6: 6. Gal. 2: 19.

15. Sillä Christuxesä k- ymbärliekkaus, eikä esinable m- k- kelpaa, waan uusi luondokappale. 1 Cor. 7: 19. 2 Cor. 5: 17. Col. 3: 11.

6. Ja niin urousta kuin tämän
 nuoruuden jälkeen wahtawat, hei-
 päällänsä olkon Rauha ja lau-
 3, ja Jumalan Israelin päällä!
 Ef. 125: 5.
 7. Sitköön yriskän tästälähin minua
 n waitwatko; sillä minä kaman mi-

num ruumisani meidän HETran JES-
 fuyen Christuxen arivet. 2 Cor. 4: 10.
 18. Meidän HETran JESfuyen
 Christuxen Armo, olkon teidän hen-
 geme kansa, rakkat iweljet, Amen!
 Lähetetty Galatalaisille Romiissa.

P. Pawalin Epistola Ephesiläisten tygö.

I. Lufu.

omalligeminen. Hengen woima. Chris-
 turen korkeus.
 awali JESfuyen Christuxen Apostoli
 Jumalan tahdon kautta, Pyhille,
 r Ephesofa asuivat, ja Christuxen
 fuyen päälle uskowitz:
 Rom. 1: 7. 1 Cor. 1: 2. 2 Cor. 1: 1.
 2. Armo olkon teille, ja Rauha Ju-
 alda meidän Häldämme, ja HET-
 ra JESfuyelta Christuyelta!
 Gal. 1: 3. 1 Pet. 1: 2.
 3. Kiitetty olkon Jumala ja mei-
 HETran JESfuyen Christuxen
 , joka meitä on siunannut kaikki-
 sella hengellisellä siunauksella tai-
 lissa Christuxen kautta:
 2 Cor. 1: 3. 1 Pet. 1: 3.
 4. Niinkuin hän meitä on sen kaut-
 walinnut, euenkuiin mallinan pe-
 us laffettu oli, että me olisimme
 ät ja laittamattomat rakkaudessa hä-
 edestänsä; Luc. 1: 75. Rom. 8: 29, 30.
 2 Tim. 1: 9. 2 Thes. 2: 13.
 5. Ja on säättänyt meitä korjatta
 ynsä, JESfuyen Christuxen kautta,
 en hywän tahtonsa jälkeen;
 Rom. 8: 15. Gal. 4: 5.
 6. Hänen kunnallisen Armonsä kii-
 tti, fonga kautta hän on meitä sii-
 rakkaata otolliseksi tehnyt.
 Matt. 3: 17. Lufu 17: 5.
 7. Josa meille on luustus hänen
 ensä kautta, nimittäin, syndein an-
 andannus, hänen Armonsä rikkan-
 jälkeen.
 Ap. 2: 20: 28. Rom. 9: 23.
 Eph. 2: 7. Psäl. 4: 19. Col. 1: 14.
 Hebr. 9: 12. 1 Pet. 1: 18, 19.
 8. Fonga hän meille runnasti kaikki-
 sen wiisanden ja taidon kautta au-
 nut on.
 9. Ja en melle. hänen tahtonsa sa-
 uuden hywästä suomastaansa tietävä-

xi tehnyt, ja sen hänen kauttansa tuot-
 tannut edes; Rom. 16: 25. Eph. 3: 9.
 Col. 1: 26. 2 Tim. 1: 9. Tit. 1: 2. 1 Pet. 1: 20.
 10. Noita aita täytetty oli, että
 hän kaikki kappalet päädäiskein Chris-
 tuxesa yhdistäis, sekä ne jotka Lainaa-
 sa, että myöds ne jotka maan päällä
 owat; Cor. 4: 4.
 11. Hänestä, fonga kautta me myöds
 perilliseksi tullet olemaan, jo ennen hä-
 men aiwoituxensa jälkeen säätyt, joka
 kaikki kappalet omian tahtonsa neuvon
 jälkeen waitutta; Rom. 8: 17.
 Col. 1: 20, 22.
 12. Että me olisimme hänen kuu-
 niansa kiitoxeri, me jotka ennen Chris-
 tuxen päälle toivoimma.
 13. Fonga kautta te myöds totmu-
 den sanan kuullet oletta, nimittäin, E-
 wangeliumiin teidän autuudestanne; jow-
 ga kautta te myöds, sittekuin te uskoit-
 ta, kiinitetyt oletta lupauxen Pyhällä
 Hengellä; Rom. 8: 15, 16. 2 Cor. 5: 5.
 Eph. 4: 30.
 14. Joka meidän perintömme pant-
 tti on, meidän lupautuxenurme, että me
 hänen omatgensä olisimme, hänen kuu-
 niansa kiitoxeri. 5 Mos. 7: 6.
 Rom. 8: 29. 2 Cor. 1: 22.
 15. Sentähden minäkin, sittekuin
 minä kuuliu siitä uskosta kuin teillä
 HETran JESfuyen päälle on, ja teidän
 rakandestanne kaikkein Pyhän tygö,
 16. En lakka kiittämästä Jumalata
 teidän edestäanne, ajatellen aina teitä
 minun rukouksiani: Rom. 1: 9.
 Psäl. 1: 3. 1 Thes. 1: 2. 2 Thes. 1: 3.
 17. Että meidän HETran JESfuy-
 ren Christuxen Jumala, kunnian Isä,
 autais teille wiisanden ja ilmoituxen
 Hengen hänen tuudemseensa:
 18. Ja walaisis teidän ymmärry-
 xenne silmät, että te tiedäisitte mikä

hänen katumisensa toivo on, ja mikä hänen kunniansa perimisen rikkaus on hänen Pyhänsä;

19. Ja kringa suuri hänen voimansa meidän kohtaamme on, jotka hänen väkewän voimansa vaikuttamisen jälkeen u stomma; Col. 2: 12.

20. Jonga hän Christureja waitutti, koska hän hänen kuolluista herätti, ja pani istumaan oikialle kadellensa Taitwaissa; Ps. 110: 1. Ap. 2: 24, 32. 1 Cor. 15: 25. Col. 3: 11. Hebr. 1: 3.

1 Pet. 3: 22.

21. Kaiken hallituksen ja wallan, ja väkewyden, ja herrauden päälle, ja kaiken sen päälle kuin nimittä taitan ei ainoasta täsä maailmasa, mutta myös tulewaissasa; Ps. 110: 2. 9. Col. 2: 10.

22. Ja on kaikki pannut hänen jalkainsa ala, ja on myös hänen pannut Pääxi kaikkein päälle Seura-kunnalle; Ps. 8: 7. Eph. 4: 15.

1 Cor. 15: 28. Col. 1: 16.

23. Joka on hänen ruuminsa, sen täyttämys, joka kaikki kaikisa täyttä.

B. Luku.

Me synnymme wihan lapset, mutta tulema armon lapsi Christureja.

Ja myös (herätti) teidän, jotka te kuollet olitta ylitseikäymisten ja syndein tähden; Col. 2: 13.

2. Joisa te muhuen waelfitta, tämän maailman juoxun jälkeen; ja sen Väärustinan, jolla tuulesa walda on, nimittäin, sen Dengen jälkeen, joka nyt epäuskoisissa lapsissa waituttu; Joh. 14: 30. Col. 3: 6, 7.

3. Joitten seasa me myös kaikki muinen meidän Eihamme himoisa waelsimma, ja teimme Eihan ja Toimen tahdon jälkeen: Ja me olimma luonnostamme wihan lapset, niinkuin muutkin.

4. Mutta Jumala, joka rikas on laupiuudesta, hänen suuren rakkaudensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, Rom. 10: 12.

5. Ja koska me vielä synnissä kuollet olimma, on hän meitä Christuxen kanssa eläwäxi tehnyt; (sillä Armosta oletta te autuaxi tullet);

Rom. 8: 6, 8, 10. Euf. 6: 4. Euf. 8: 11.

Col. 2: 12, 13. Euf. 3: 1, 3.

6. Ja on meidän pami hänen kansa herättänyt, ja istuttanut taimeksiin meioihin Christureja Jesu.

7. Että hän tulewaissalla ajoilla, hänen ylönpaltisen Armonsä rikkaus hänen hywydestänsä meidän kohta me Christureja Jesureja ototais.

8. Sillä Armosta te oletta tuuri tullet, Uskon kautta; ja ette teistänne: Jumalan lahja se Rom. 3: 24. Euf. 4: 16. Euf. 8: 3.

9. Ei toista, ettei yrjän istä Ferkaifi. Rom. 8: 26, 27. Euf. 1: 1. Euf. 9: 11. Euf. 11: 6. 1 Cor. 1: 23, 24. 2 Tim. 1: 9.

10. Sillä me olemma hänen kansa, luodut Christureja Jesureja wiin töihin, joihin Jumala meitä jo ennen waldamaan valmistama; Ps. 100: 3. Ef. 29: 23. Eph. 1: 4. Euf. 4: 24. Euf. 8: 14.

11. Sentähden muistat, että olitta muinen pakanat Eihan, ja niissä kuguttin esinabari, jotka Eihan jälkeen ymbärileikkauxi tahtu, joka käsillä tehdän; 1 Cor. 12: 2. Eph. 5: 8. Col. 1: 21.

12. Että te siihen aikaan Christureta olitta, muukalaiset Euf. lin kyläkunnassa, ja wierat lapset Testamentista, ja ei teillä toiminta ollut, ja olitta maailmasa ilman Jumalata. Rom. 9: 4.

13. Mutta nyt te Christureja Jesureja oletta, jotka muinen tahtu olitta, nyt te Christuxen wera tahtu oletta lähes pääsnet:

14. Sillä hän on meidän tahtu me, joka molemmista on yhden tahtu ja waihe-aidan särkenyt; Joh. 14: 19.

15. Että hän Eihansa kautta han otti pois: Nimittäin, Eihan käsibihin päätetty oli: Että hän tahtu yhden uuden ihmisen lois tahtu nesänsä, ja tekis rauhan; Ap. 2: 10: 36. Rom. 5: 1. 2 Cor. 5: 2. Gal. 6: 15. Col. 1: 20. Euf. 2: 14.

16. Ja että hän ne molemmat Jumalan kanssa yhdessä ruumissa tahtu kautta sowitz, ja on sen wihan tahtu kauttansa kuolettanut. Rom. 8: 1. Euf. 8: 3. Col. 1: 20.

17. Ja on tullut Euf. kautta rauhaa ilmoittamaan, teille ju

17. Kaampania olettajja minille jotta länä
lit. 10. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

18. Sillä hänen kauttansa me mo-
mmintä yhdessä hengessä saamme Jää
ihetystä.
Joh. 10: 9. Luku 14: 6.
Rom. 5: 2. Eph. 3: 12. Hebr. 4: 16.
Luku 10: 19, 20.

19. Niin ettepä te fillen ole wierat
muukalaiset, waan Pyhäin Ehlän-
tiehet ja Jumalan perhe: Gal. 6: 10.
Ehil. 3: 20. Hebr. 12: 22, 23.

20. Apostolein ja Prophetain perus-
tyksen päälle raketut, josa JESUS Chris-
tus paras kulmakivi on; Ps. 118: 22.
1. Pet. 2: 4. 1 Tim. 3: 9, 10.
1. Pet. 2: 4. 1 Tim. 3: 21: 14.

21. Jonga päälle kaikki rakennus
oinen toiseensa liitetän, ja lasiwaa py-
häri Templixi HERRASA:
1 Cor. 3: 17. Luku 6: 19. 2 Cor. 6: 16.

22. Jonga päälle te myös raketan
Jumalalle asuinxiari Hengessä.
1 Pet. 2: 5.

B. Luku.

Parwaik ylöstehoitus, wirta, rukous.

Sentähden minä Parwaik JESUXEN
Christuxen fangi teidän pakanain
ihden;
Ap. 2: 21: 33. Eph. 4: 1.
Ehil. 1: 7, 13, 16. Eol. 4: 3. 2 Tim. 1: 8.
Luku 2: 10. Ohilem. 9: 1.

2. Jos te muutoin luullet oletta
Jumalan armon huonehallituksesta, jo-
ka minulle teidän proleenne annettu on;
Ap. 2: 9: 15. Luku 13: 2. 1 Cor. 4: 1.

3. Että minulle on tämä salaus il-
noituxen kautta tiettäväxi tehty, niin-
kuin minä jo ennen lyhykäisiksi kirjjoitin:
Ap. 2: 22: 17, 21. Luku 26: 16, 17. Gal.
1: 11, 12. Eph. 1: 9, 10. Eol. 1: 26.

4. Josta te lukein taiddatte minun ym-
närryksen Christuxen salaisudesa tuta:

5. Joka ei ole endsiin aikoin niin
ihmisten lapsille tiettäväxi tehty, kuin
te nyt hänen pyhille Apostoleillensa ja
Prophetaillensa Hengen kautta ilmoi-
tettu on: Ap. 2: 20: 28.

6. Nimittäin, että pakanat pitä
kansaaperilliset ja xri ruumits oleman,
ja osalliset hänen lupauksensa Chris-
tuxesa, Ewangeliumin kautta:
Gal. 3: 14. Eph. 2: 15, 16.

7. Jonga palveliari minä tullut o-
leu Jumalan Armon lahjan kautta,

joka hänen wotmansa waikutuksesta mi-
nulle annettu on. Rom. 1: 5.

8. Minulle, joka kaikkein wäihin Py-
häin seasa olen, on tämä armo annet-
tu, että minä pakanain seasa tutkimat-
toman Christuxen rikkauden julistaisin,
1 Cor. 15: 9. Gal. 1: 16. Luku 2: 8. 1 Tim.
1: 13, 15. Luku 2: 7. 2 Tim. 1: 11.

9. Ja jokaiselle walkeuteen saattai-
sin mikä osallisuus siinä salaisudesa on,
joka ijanikaikkisiksi on salattu ollut Ju-
malasa, joka kaikki JESUXEN Christu-
xen kautta luonut on; Job. 1: 3.
Rom. 16: 25. Eol. 1: 18. 2 Tim. 1: 10.
Tit. 1: 2, 3. Hebr. 1: 2. 1 Pet. 1: 20.

10. Että nyt haldivoille ja Esiwal-
loille taiwallisissa Jumalan moninainen
wiislaus Seurakunnan kautta tiettävä-
xi tulis;

11. Sen ijanikaikkisen aiwoituxen jäl-
keen, jonga hän Christuxesa JESUXESA
meidän HERRASAMME ofottanut on;

12. Jonga kautta meillä on rikal-
lus, ja työskäymys kaikella rohkeudel-
la, uskon kautta hänen päällensä.
Joh. 10: 9. Luku 14: 6. Rom. 5: 2. Eph.
2: 18. Hebr. 4: 16. Luku 10: 19, 20.

13. Sentähden minä raukoilen, ettet
te minun waiwaini tähden wäsyissi,
kuin minä teidän edestänne kärsin, joka
teidän kunnianne on.
Ehil. 1: 14. Eol. 1: 24. 1 Ehes. 3: 3.

14. Sentähden kumarran minä pol-
weni meidän HERRAN JESUXEN Chris-
tuxen Jään puoleen,

15. Joka kaikkein oikia Jää on, kuin
Laiwahisa ja maasa lapsixi kugutan;

16. Että hän annais teille woinmaa
hänen kunniansa rikkauden jälkeen, että
te hänen Hengensa kautta wäkeräxi
tulkisitta, sisällisessä ihmisesä;
2 Cor. 4: 16. Eph. 6: 10.

17. Ja että Christus asuis uskon
kautta teidän sydämisesänne;

18. Että te olisitta rakkouden kaut-
ta juurtunet ja perustetut: Että te sel-
kiästi käsitäisittä kaikkein Pyhäin kans-
sa, mikä leneys ja pituus, ja syryyys
ja korkeus olis; Eol. 2: 7.

19. Ja Christuxen rakkouden tundi-
sitta, joka kaiken tundeamisen ylligäläy;
että te olisitta kaikella Jumalan täy-
dellisyhdellä täytetyt.

20. Wuttu hänelle, joka kaikki ylän-

paltisejti wot tehdä, kaisen sengin ystye
kuin me ruokollema taikka ymmärräms
me, sen woiman jälkeen, joka meissä
waikutta,

21. Hänelle olkon kunnia Seura-
kunnasa, joka on Christuxesa Jesuxes-
sa, kaiktiin aikoin ijankalkkiseja niin
ijankalkkiseen, Amen!

4. L U P U.

Neumo hengelliseen yhteyteen. Opettajat
lähetetään. Christillinen maellus.

Niin minä fangittu HERasa neu-
won teittä, että te siinä kurgimis-
sesa, johon te kugutut oletta, niin
maellaisitte kuin sopii; 1. Mol. 17: 1.
1 Cor. 7: 20. Eph. 3: 1. Phil. 1: 27.
Col. 1: 10. 1. Eheb. 2: 12.

2. Kaikella nöyrydellä, siwyydellä ja
pitkämielisyydellä, ja järjikat toinen teif-
tanne rakkaudefa. Col. 1: 11.
Luku 3: 12. 1. Eheb. 5: 14.

3. Ahkeroitkat myöds pitämään Hen-
gen yhteyttä rauhan siten kautta.

4. Xri ruumis ja yri hengi, niin-
kuin tekin oletta teidän kurgumise-
sanne yhdenkaltaiseen toivoon kugu-
tut: Rom. 12: 5, 10. 1 Cor. 12: 4, 11.
Eph. 2: 16.

5. Xri HERa, yri usko, yri Raste:
1 Cor. 12: 5.

6. Xri Jumala ja kaikkein Isä,
joka kaikkein päällä on, ja kaikkein
Pautta, ja teiä kaikisa.

Mal. 2: 10. 1 Cor. 8: 4, 6. Luku 12: 6.

7. Mutta jokaiselle meille on Armo
annettu Christuxen lahjan mitan jälkeen.

Rom. 12: 3, 6. 1 Cor. 12: 11.

8. Sentähdeu hän sanoo: hän on
astunut ylös korkeuteen, ja on fangui-
den fangixi wienyt, ja ihmisille lahjo-
ja andanut. Ps. 68: 19. Col. 2: 15.

9. Mutta se kuin hän astui ylös,
ei ole mitän muu, kuin että hän en-
nen tänne astui alas, alimmaisiiin maan
paikoihin. Joh. 3: 13. Luku 6: 62.

10. Joka ou astunut alas, hän on
se joka kaikkein Laitwasten päälle astui
ylös, että hän kaikki täyttäis.

Ep. 2: 2: 33.

11. Ja hän on pannut muutamat
Apostolixi, muutamam Prophetaxi, muu-
tamam Ewangelisterixi, muutamam Pai-
menixi ja opettajaxi;

Ep. 2: 21: 8.
Rom. 14: 7. 1 Cor. 12: 28. 2 Tim. 4: 5.

12. Yöhän täydelliseen, palma-
ren työhön, ja Christuxen ruumin ta-
kennukseen; Eph. 1: 23. Col. 1: 24.

13. Siihenasti kuin me laitti te-
lemma uskon ja Jumalan Bojan ma-
misen yhteydesä täydeksi mieheksi, Chri-
tuxen täydellisen warren mitan jälkeen.

14. Etten me fillen lapset elisi, ja
ka horjuttimme ja kaikkinaijds epas-
ren tunnida wietelläisim, ihmisten ko-
ruden ja kawaluden kautta, jolla he
meitä käynät ympäri saadarensa perä.
1 Cor. 14: 20. Hebr. 13: 9.

15. Mutta olkomme toinakkiset rak-
kaudefa, ja laswakomme kaikisa, kuu-
sä joka Pää ou, Christus;

Col. 1: 22. Luku 5: 23.

16. Josta koto ruumis on kera,
ja yhteen liitetty, kaisen yöhön
kautta kuin siihen lisändy, sen ma-
tuxen ja määrän jälkeen, kuin kullata
jäsenellä on, siitä kaswaa ruumis ma-
xi rakennurensa rakkaudefa.

Rom. 12: 5. 1 Cor. 12: 27.

17. Niin minä nyt sanon, ja tehi-
tan HERasa, ettet te siinä ma-
niinkuin muut pafanat maellakot me-
lensä tyhmydesä;

18. Joitten ymmärrys pimitetty on,
ja ovat wierandunet siitä elämästä, ja
ka Jumalasta on, tyhmydesä kautta kuu-
heittä on, ja heidän sydämensä kerranta
kautta. Eph. 2: 12. 1. Eheb. 4: 5.

19. Jotka jitten kuis he oit par-
tunet, amok ylös heittänsä hauranta
ja teit kaikkinaisista saapaisutta yläpa-
tiseja himosa. Rom. 1: 26, 24.

20. Mutta et te niinä Christusta ta-
oppenet:

21. Jos te muutoin hänestä kuu-
oletta, ja hänestä opetetut oletta, on
kuin totuus Jesuxesa on.

22. Niin pangat pois se wetti-
ihminen, jonga karsija te ennen wetti-
sitta, joka himoin kautta oppi-
tänsä turmelee. Rom. 6: 6.
Eph. 2: 2, 3. Col. 2: 11. Luku 3: 3.
Hebr. 12: 1. 1 Pet. 2: 1. Luku 4: 2.

23. Mutta uudistakat teitänne tei-
dän mielenne kengesä.

Rom. 6: 4. Luku 12: 2.

24. Ja puhekat päällem me ussi ihm-
nen, joka Jumalan jälkeen luotu on,
totiseja wanhurkkandesa ja pyhydesä.

2 Cor. 5: 17. Col. 3: 10.

25. Sentähden pangat pois wa- ja puhutan jokinain lähimnäisensä isa totunnat; sillä me olemmia jäse- kessenämme. **Rom. 12: 5. 1 Pet. 2: 1.**
26. Wibastukat ja älkät syndiä teh- älkät andako Åuringon lastea ylige- än ipihanne: **Of. 4: 5.**
27. Älkät andako laittajalle sioa. **1 Pet. 5: 9. Jac. 4: 7.**
28. Joka warastanut on, älkän sil- warastako; waan paremmin tehän- tä, ja tomittakan käsillänsä jotakin- nää, että hänellä olisi tarwigewalle amista. **Ap. 2: 20: 34. 1 Theß. 4: 11. 2 Theß. 3: 8, 12.**
29. Älkön yriskän rietas puhe tei- i suunstanne lähtekö; waan mitä so- lios on parannuyen tarperi, että se- wollinen kuulla olisi. **Matth. 12: 36. Eph. 5: 3, 4. Col. 3: 16.**
30. Ja älkät Jumalan Pyhää Hen- murhelliseri saattako, joka te lu- turen päiwään asti kiinuitetyt oletta. **1 Cor. 1: 22. Eufu 5: 5. Eph. 1: 13, 14.**
31. Raikki haikus, ja närkäytyö, ja- ja, ja huuto, ja sadatus, olkon kau- ia teistä, kaisen pahuden kansa.
32. Mutta olkat kessenämme yttäräl- t ja lampiat, ja anderi andakat toi- i toiseltanne, niinkuin Jumala toi- kin Christuren kautta anderi anda- t on: **Matth. 6: 14. Marc. 11: 25. Col. 3: 12, 13. Psal. 2: 12.**

5. Luku.

Ulkowaisen elämä. Awiomäki.

1. Niin olkat siis Jumalan seurajat, niinkuin rakkat lapset. **Matth. 5: 45, 48. Luc. 6: 36.**
2. Ja waeldakat rakkauksesa; niin- in myöös Christus meitä rakasti, ja noi hänensä ulos meidän edestämme- jart, uhrixi ja Jumalalle maksiari juri. **Joh. 19: 34. Eufu 15: 12. Gal. 20: 1 Theß. 4: 9. Hebr. 8: 3. Eufu 9: 14. Joh. 3: 11, 23. Eufu 4: 20. 1 Pet. 3: 18.**
3. Mutta huorutta ja kaikkea riet- ättä, eli ahneutta, älkät andako tei- i seafanne mainitalkan, niinkuin py- in sopt; **Eph. 4: 29.**
4. Ja häpiällisiä sanoja, ja hullu- puheita eli jaarituria, jotka ei mi-

hingän kelpa, waan paremmin kiitos- sanoja. **Marc. 7: 21. Gal. 5: 19.**

5. Sillä se te iekät, ettei yriskän huorintekä, taikka saastainen, eli ahne, joka epäjumalan palvelia on, ole Chris- turen ja Jumalan Waldatumman pe- rikkinen. **1 Cor. 6: 9, 10. Col. 3: 5. Jim. 3: 22: 15.**

6. Älkät andako yhdeugän pettä tei- tänne turhilla puheilla; sillä sentähden Jumalan wiha epäuskoisten päälle tulee. **Jer. 29: 8. Matth. 24: 4. Marc. 13: 5. Luc. 21: 8. Rom. 1: 18. Col. 3: 6. 2 Theß. 2: 3.**

7. Älkät sentähden olko heidän osa- welsenä.

8. Sillä muinen te olitta pimeys, mutta nyt te oletta walkeus HETrasa: Waeldakat niinkuin walkeuden lapset: **Joh. 12: 36. 2 Cor. 3: 18. 1 Theß. 1: 9.**

9. (Sillä Hengen hedelmä on kai- kesa hyrydesä ja wanhuriskandesa, ja totudesa:) **Gal. 5: 22.**

10. Ja koetelkat mikä HETralle otollinen on. **Rom. 12: 2.**

11. Älkät olko osalliset pimeyden he- delmättömisä edisä, waan paremmin ruhdelkat: **Matth. 18: 17. Rom. 28: 12. 1 Cor. 5: 8. Eufu 10: 20. 2 Cor. 6: 14. 2 Theß. 3: 14. Hebr. 9: 14.**

12. Sillä mikä salaa heidän tapah- tuu, se on häpiä sanoakku.

13. Mutta kaikki ne ilmei tulewat, jotka he walkeudelta rangastan; sillä kaikki kuin ilmei tulee, se on walkeus. **Joh. 3: 20, 21.**

14. Sentähden hän sanoo: Heräjä sind joka makat, ja nouse kuolleista, niin Christus sinua walaisee. **Ef. 60: 1. Rom. 6: 4, 5. Eufu 13: 11. 1 Cor. 15: 3, 4. Eph. 2: 5. Col. 3: 1.**

15. Niin lajokat, että te ususti waellatte, ei minkein tyhmät, waan niinkuin wisat. **Col. 4: 5.**

16. Ja hangittat teitänne ajallansa; sillä akka on paha.

17. Älkät sentähden olko taitamat- tomat, waan hymmättäwäiset, mikä HETran tahto on. **Rom. 12: 2.**

18. Ja älkät puopuko wiinasta, jotka paha meno tulee, waan olkat täytetyt (Pyhällä) Hengellä. **Gen. 1: 20: 1. Eufu 29: 29, 30. Ef. 5: 11, 22. Luc. 21: 34.**

19. Ja puhukat kessenämme Psal-

meillä, ja liitosmiehillä, ja hengellisillä lauluilla, weisfaten ja soitain JESU: ralle teidän sydämesänne; Col. 3: 16.

20. Kiittäin aina Jumalata ja Isää, jotaigen edestä, meidän JESU: raa JESU: suren Christuxen nimeen: Col. 3: 17. 1 Theß. 5: 17. Hebr. 13: 15. 1 Pet. 2: 5.

21. Ja olkat toinen toisellenne alammaisiet Jumalan pelwosa. 1 Pet. 5: 5.

22. Waimot olkan omille miehillensä alammaiset, niinkuin JESU: ralle: 1 Mos. 3: 16. 1 Cor. 11: 3. Luka 12: 21. Eph. 1: 22. Luka 4: 12, 15, Col. 1: 18, 24.

23. Sillä mies on waimon pää, niinkuin Christus on Seurakunnan pää: ja hän on ruumin wapahtaja. Rom. 12: 5. 1 Cor. 11: 3. Luka 12: 21. Eph. 1: 22. Luka 4: 12, 15, Col. 1: 18, 24.

24. Mutta niinkuin Seurakunda on Christuxelle alammainen, niin myös waimot pitä miehillensä kaikisa alammaiset oleman.

25. Miehiet rakastakat teidän waimojanne, niinkuin myös Christus Seurakundaa rakasti, ja annoi ulos itsensä hänen edestänsä; Gal. 1: 4. Col. 3: 19. 1 Pet. 3: 7.

26. Että hän sen pyhittäis, ja on sen jo puhdistanut weden pesosa sanan kautta; Job. 3: 5. Eit. 3: 5. 1 Pet. 3: 21.

27. Että hän saattais itsellensä kunniallisen Seurakunnan, jolla ei saastaisuutta, eikä rypypä ole, eli jotakuta muuta senkaltaista, waan että hän pyhä ja laittamaton olis. Kor. w. 4: 7. Eph. 1: 4. Col. 1: 22.

28. Miehiet pitä waimojansa rakastaman, niinkuin omia ruumitansa: Joka waimoansa rakastaa, se rakastaa itsiänsä.

29. Sillä ei yriskän ole omaa lihaansa koston wihannut, waan elättä ja holhoo sitä, niinkuin myös JESU: raa Seurakundaa.

30. Sillä me olemma hänen ruuminsa jäsenet, hänen lihastansa, ja luistansa. 1 Cor. 6: 15.

31. Sentähden pitä ihmisen andaman ylään Isänsä ja äitiänsä, ja waimoonsa sidottu oleman, ja ne kaxi tulewat yhdeksi lihaksi. 1 Mos. 2: 24. Matt. 19: 5. Marc. 10: 7. 1 Cor. 6: 16.

32. Tämä salaisuus on suuri; mutta

wainä puhan Christuxesta ja Seurakunnasta.

23. Kuitengin rakastatan myös tein teistä waimoansa niinkuin miehen, mutta peljättän waimo miehiänsä.

G. L u k u.

Saken, wambembain, polkollisten ja kint welwollisudet. Ustowaisen lausaja.

Lapsiet, olkat kuuliaisiet teidän waimuillenne JESU: rassa; sillä se on oikein. Col. 3: 20.

2. Kunnioita Isää ja äitiä, (jot on ensimmäinen käsky, jolla lupasit 2 Mos. 20: 12. 5 Mos. 5: 16. Marc. 10: 7. 10.

3. Ettäs menestyisit, ja laumalaisit maan päällä.

4. Ja te Isät, älkät yllättäkö teidän lapsianne wihaan, waan kasvatat heitä kurituxesta ja JESU: rasta. 5 Mos. 6: 7, 20. Ef. 7: 4. San. 1: 29: 17. Col. 3: 21.

5. Palweliat, olkat kuuliaisiet teidän ruumillisille Isänniellenne, pelwosa ja wapistuxella, teidän sydämenne wirtaisuudella, niinkuin Christuxelle; Col. 3: 22. 1 Tim. 6: 1. Tit. 2: 1.

6. Ei silmäin edesä palwella, niinkuin ihmisten mieltä noutain; waan niinkuin Christuxen palweliat, teidän sydämeistä mitä Jumala tahtoo.

7. Pywällä mielellä palwella JESU: raa, ja ei ihmisiä;

8. Tieten, että mitä hywää te teke, sen hän on jälleen JESU: rasta saapa, olkon orja eli wapa. Rom. 2: 6. 2 Cor. 5: 10.

9. Ja te Isännät, tehtäkö niin heitä kohtan, ja pangat heitä lauret; tietten, että teidän JESU: raa on myös Laitwahisa, josta ei ole ihmisen muodon kagomusta. 5 Mos. 19: 17. 2 Aita R. 19: 7. Ap. 2: 24. Rom. 2: 11. Gal. 2: 6. Col. 3: 25. 1 Pet. 1: 17.

10. Wiimein, rakkat weljeni, älkä wälkewät JESU: rassa, ja hänen wirtuutensa wirtuutensa.

11. Puhekat pdälleenne kaxi Jumalan sotaaset, että te Perkkis Pawalita päällekarvamissa wirtuutissa seisoo wastan: Rom. 13: 12. 2 Cor. 6: 7. Col. 3: 12. 1 Theß. 5: 8.

12. Sillä ei meillä ole jota meitä

Sihaa vastaan, waan Päärustinoita waldoja vastaan, mailman Herroja vastaan, jotka tämän mailman pimey-
ä wallitewat, pahoja hengsä vastaan uiwan alla.

Eph. 2: 2.

13. Sentähden ottakat kaikki Jumalan sotaaset, että te woiffitta panna päivänä seisoo vastaan, ja kaikissa iossa pysymäiset olisitta.

2 Cor. 10: 4.

14. Niin seisokat wyötetyt lupeista tunduella, ja wanhuristauden riudaruulla puetetut;

Ef. 11: 5.

Euc. 12: 35. 1 Pet. 1: 13.

15. Ja jalat walmixi kengitettyt, arnamaan rauhan Ewangeliiumita.

16. Mutta kaikisa ottakat Uskon pi, jolla te woitta sammutta kaikki a ruman tuliset nuolet.

17. Ja ottakat päähanne autuuden uitalakki, ja Hengen miekka, joka on umalan sana:

Ef. 59: 17. Hebr. 4: 12.

18. Ja rukoilkat joka aika kaikella itoilemisella ja anomisella Hengesä, jina walwolat kaikella ahlerubella rukourella, kaikkein Pyhäin tähden,

Marc. 13: 33. Euc. 18: 1. Rom. 12: 12. Col. 4: 2. 1 Eheb. 5: 17.

19. Ja minungin tähteni, että minulle puhetta annetaisin awoimella suulla rohkiasti puhuaxeni, ja niin tiettäwäri tekisin Ewangeliiumin salaisuden;

Ap. 2: 4: 29. Col. 4: 3. 2 Eheb. 3: 1.

20. Jonga läskyläineu minä näisä kahleisa olen, että minä niisä rohkiasti puhuisin, niinkuin minun puhua tulee.

2 Cor. 5: 20. Ap. 2: 28: 20.

21. Mutta että te myöös tiedäisitte, minun tilani, ja mitä minä teen, kaiken sen on Tychikus, minun rakas welsjeni, ja uskollinen palwella HERASA, teille tiettäwäri tekewä;

Col. 4: 7.

22. Jonga minä teidän tygönnä lähetin, sen syyn tähden, että te saiffitta tietä, meidän tilamme, ja hän teidän sydämenne lohduitais.

2 Tim. 4: 12.

23. Rauha olkon welsille, ja rakkaus Uskon kansa, Isäldä Jumalalda, ja HERAlda ISurelda Christurelda!

24. Armo olkon kaikkein kansa, jotka meidän HERAa ISusta Christusta lakkamata rakastawat, Amen!

Kirjoitettu Romista Ephesiläisten tygö Tychikuren kansa.

P. Pawalin Epistola Philippiläisten tygö.

1. Luku.

Pawalin ilo ja kiwauus Ewangeliiumin suhten.

Pawali ja Timotheus ISuren Christuren palweliat, kaikille pyhille Christuresa ISuresea, jotka Philippiä wat, ynnä Bispoille ja palwelioille:

1 Cor. 1: 2.

2. Armo olkon teille ja Rauha, jumalalda meidän Isäldämme, ja HERAlda ISurelda Christurelda.

Rom. 1: 7. Col. 1: 2. 1 Pet. 1: 2.

3. Minä kiitan minun Jumalataani, iin usein kuin minä teidän muistan, tom. 1: 10. 1 Cor. 1: 4. Eph. 1: 16. Col. 1: 3.

1 Eheb. 1: 2. 2 Eheb. 1: 3.

4. (Mina kaikisa minun rukourisani teidän edestänne, ja rukoilen ilolla.)

Rom. 1: 8.

5. Että te oletta Ewangeliiumista kallisexi, tullet, ensimmäisestä päivästä iin tähän asti:

6. Sen totisefti tietten, että se joka

teisä on hyvän työn alkanut, on sen ISuren Christuren päivään asti päättäwä:

Job. 6: 29.

7. Niinkuin minulle on myöös koksullinen teistä kaikista niin ajatella, sentähden että minä teidän sydämesäni pidän, sekä minun kahleisani, että Ewangeliiumin edes wastaresea ja wahwisuresea, te kaikki, jotka minun kansani Armosta osalliset oletta.

Eph. 3: 1. Col. 4: 3, 18. 2 Tim. 1: 8.

Hebr. 13: 8.

8. Sillä Jumala en minun todistajani, että minä sydämen pohjasta kaikkia teitä ISuresea Christuresea halajan:

Rom. 1: 9.

9. Ja sitä rukoilen, että teidän rakaudenne enämmin ja enämmin yhäkyläisexi tulis kaikkinaisesa tunderisesea ja ynnärtyreseä;

10. Että te koettelsitta mikä paras olis, ja olisitta wiipittömät, ei kellen-

gän pahennukseksi Christuksen päävään asti: Rom. 2: 18. Luku 12: 1, 2.

11. Täytetyt wanhurskauden hedelmillä, jotka Jesuksen Christuksen kautta teisiä tapahtuivat Jumalan kiitokseksi ja kunniaksi. Matth. 5: 16. Job. 15: 4, 5, 8. Eph. 1: 12. Luku 2: 10. 1 Pet. 2: 12.

12. Mutta minä tahdon, että te, rakkaat welsjet, tiedäisitte, että ne kuin minulle tapahtuneet ovat, ovat enemmäksi Swangeliumin menestykseksi tulleet;

13. Niin että minun siteni ovat ilmei tulleet Christuksen koko Raastuwasa ja myös kaikille muille;

14. Ja että monda welsjää HERN-rasa, minun siteistäni wahwoitetut, ovat paljo rohkeammaksi tulleet pelkämättä saana puhumaan. Eph. 3: 13. 1 Theß. 3: 3.

15. Muutamat tojin saarnawat Christusta lateudesta ja riidasta; mutta muutamat hywästä tahdosta.

16. Ne ilmoittawat Christusta eripuraisudesta, ei puhtalla sydämellä, waan kuulswat niin lisäwänsä minun siteihini murhetta.

17. Mutta nämät rakkaudesta; sillä he tietäwät minun olewan panduna Swangeliumin edeswastamisiksi.

18. Mitästä siis? että Christus kuitengin ilmoitetan, ehkä kuinga se tapahtuu, joko se olis muodoxi, eli todella: niin minä siitä iloigen, ja wieslä tahden iloita.

19. Sillä minä tiedän sen minulleni jontuwan autuudeksi teidän rukoukseinne, ja Jesuksen Christuksen Hengen arvon kautta: 2 Cor. 1: 11.

20. Niinkuin minä ikäwöiten odotan ja teiwon, etten minä misän häpiään tule; waan että Christus nyt, niinkuin ainakin, kaikella wapaudella minun riuumisiani wlistetan, joko elämän eli kuoleman kautta:

21. Sillä Christus on minulle elämä, ja kuolema on minulle woitto.

22. Mutta jos Eihasa elää, se on minulle tarpeellinen, ja mitä minä wailigen, en minä tiedä. 2 Cor. 10: 3.

23. Sillä molemmilta minä ahdistetan: Minä halajtan täädä eritä, ja olla Christuksen kanssa; sillä se paljo parempi olis. 2 Cor. 5: 8.

24. Mutta paljo tarpeellisempi on Eihasa olla teidän tähtenne.

25. Ja minä tiedän totiseksi, että minun pitä oleman, ja teidän taikkein kanssa pysymän, teidän welpetyenne ja uskonne iloksi; 1 Th. 2: 1.

26. Että teidän kerkkamienne eli ystäkyläminen Christuksen Jesuksen kanssa, minun läsnäolemiseni kautta teidän tyköwänne. 2 Cor. 1: 14. Luku 3: 1.

27. Niinosaia käytäkät itseme minukuin Christuksen Swangeliumille jowelias on, että jos minä inken ja näen teidän, eli poisa ollesani, saan kuulla teistä, että te olette yhdessä HERN- ja yhdessä sielusa meidän kanssa Swangeliumin Ilkosa kilwoitetet. 1 Mos. 17: 1. 1 Cor. 7: 20. Eph. 4: 1. Col. 1: 10. 1 Theß. 2: 12. Luku 4: 1.

28. Ja älkät andako misän peljitetttä teitänte wanstansetsojilda: joko wsin heille kadottujen merkki on; mutta teille autuudeksi, ja se on Jumalalta. Rom. 8: 17. 2 Theß. 1: 5, 6, 11.

29. Sillä teille on lahjari annettu Christuksen puolesta, ei ainoasti että te hänen päällesä wstotta, mutta myös karsittä hänen tähtensä; Ap. 2: 5: 41. Rom. 5: 3.

30. Ja pyhyte siinä kilwoitukseksi kuin te minisa näitte, ja nyt minisa kuuletta.

3. Luf.

Ueuwo yrimielisyyteen, nöyryteen ja kunniaisteen. Timotheus. Epaphrobitus.

Jos siis joku ueuwo on teidän kōkōnänne Christuksen, jos joku kōkōkauden kōhdutus, jos joku Hengen eläilisuus, jos joku sydämiellinen rakkaus ja laupius,

2. Niin täytäkät minun iloni, että teillä olis yri mieli, yhtäläinen rakkaus, ja te olisittä yrimieliset ja yhtäpitäwäiset. Rom. 12: 16. Luku 15: 3. 1 Cor. 1: 10. Phil. 3: 16. 1 Pet. 3: 8.

3. Älkät teykō mitän riidan eli miwhan kunnian kautta, waan nöyrydesä pitätin toiner toisensa parempana kuin igensä. Rom. 12: 10. 1 Pet. 5: 5.

4. Ja älkän jokainen omaa paraitansa kōkoko, waan myös toisen paraita. 1 Cor. 10: 24.

3. Kullakin olkon se ajatus kuin risturilla JEsurella oli:
1. Pet. 1: 29. 1. Pet. 2: 21. 1. Joh. 2: 6.

3. Joka, vaikka hän oli Jumalan edesa, ei lutenut saakshin Jumalan tainen olla: Joh. 1: 1, 2. Luku 17: 5. 2. Cor. 4: 4. Gal. 1: 15. Hebr. 1: 3.

7. Baan alensi igeusä, otti orjan odon päälensä, ja tuli muiden ih-
sten ertaiseri; Mt. 22: 7.
42: 1. Luku 49: 3. 6. Luku 52: 13. Luku 53: 3.
34: 23. Dan. 9: 26. Joh. 3: 8. March.
28. Rom. 1: 4. Luku 15: 2, 8. Gal. 4: 4.

3. Ja löyttin menoisa niinkuin ih-
ien, nöhytti igeusä, ja oli kuole-
an saakka kuulainen, ja Niistin kuo-
taan asti. March. 26: 39, 42.
1. 10: 18. Hebr. 2: 9, 14, 17. Luku 12: 2.

1. Sentähden on Jumala hänen
ss korottanut ja andanut hänelle
nen, joka kaikilla nimiä suurin on:
110: 1, 7. Ef. 5: 12. Joh. 10: 17. Luku
1: 2, 5. Ap. 2: 33. Eph. 1: 20, 21.
Hebr. 1: 4. Luku 2: 9.

10. Että JEsuren nimeen pitä kaik-
pohvet heitänsä kumartaman, jotka
ivaasa, ja maan päällä, ja maan
1 ovat. Ef. 45: 23.

11. Ja kaikki kiellet pitää tunnusta-
n, että JEsus Kristus on JESU-
Jän Jumalan kunniaari.
E. 2: 36. Rom. 14: 9. Ilm. 8: 5: 13.

12. Sentähden, minun rakkani, niin-
n te aina oletta kuuliaisit ollet, (ei
oastansa minun läsuä ollesani, mutta
paljo enemmän minun poisaollesani,
ttakat pelwolla ja wapisturilla että
antuaxi tulisitta:

13. Sillä Jumala waitutta teisä,
ä tahdon että toimituxen, hänen
wän suosionsa jälkeen.
2. Cor. 3: 5. Hebr. 13: 21.

14. Tehlät kaikki napisemata ja lam-
lemata:

15. Että te olisitta laittamattomat
yriwaksiset, nuhjetomat Jumalan
set pahanelkisen ja murjan sukukun-
1 lestellä; joitten seasa te paistakat
kuin kyntilät mailmasa,
in. 1: 4: 18. March. 5: 14. Luku 10: 16.
1. Pet. 2: 12.

16. Että te elämän sanasa pysytte;
rulle Christuxen päiwänä leikkami-
, etten minä hukkaan juosnut olisi,
turhaan työtä tehnyt.
1. The. 2: 19, 20. Luku 3: 5.

17. Ja jos minä uhrataisin teidän
uhrin ja uskon palveluxenne tähden,
niin minä iloigen ja riemuxen kaik-
kein teidän kansanne. 2. Cor. 7: 4.
1. The. 2: 8. 2. Tim. 4: 6.

18. Sentähden tekin minun kans-
sani iloittak ja riemuittak.

19. Mutta minä toivon JESUSA
JEsureja, että minä pian Timotheuxen
teidän tygönnä lähetan, että minäkin
ihastuisin, koska minä tietä saan, kuinga
teidän tilanne on. Ap. 7: 16: 1.

20. Sillä ei minulla ole ketän, jolla
yri mieli minun kansani on, ja joka
niin wissasti murhen teistä pitää.

21. Sillä he egiwät kaikki omaan-
sa, ja ei niitä kuin JEsuren Chris-
tuxen owat. 1. Cor. 10: 24. Luku 13: 5.
2. Tim. 4: 10, 16.

22. Mutta te tiedätte hänen koette-
lemuxensa; sillä niinkuin lapsi Jfänkä
kansa on, niin on hän minun kansani
Ewangeliumissa palvelknt.

23. Tämän siis minä toivon lä-
hettäväni, koska minä olen asiani toi-
mittanut.

24. Mutta minä uskallan JESUAN
päälle, että minä igekkin olen pian
tulewa.

25. Baan minä olen nähnyt tar-
pellisexi teidän tygönnä lähettä welsjää
Epaphroditusta, joka minun wirtavel-
jenti, ja sotakumpanini, ja teidän myö-
Apostolinne on; joka minua myö-
pesani antti:

26. Sillä hän ikäwöigi kaikilla tei-
tä, ja oli lowin suruisansa, että te
hänen sakxari kuullet olitta.

27. Ja tosin hän oli so kuolema
kiellisä; Mutta Jumala armahiti hä-
nen päälensä; ja ei ainoasta hänen,
waan myö- minun päälleni, etten minä
murhetta murhen päälle olissi saanut.

28. Sentähden olen minä hänen sitä
pikemmin lähettänyt, että te taas hä-
nen saisitta nähdä, ja iloixisitta, ja
minulla myö- wähempi murhetta olis.

29. Niin ottakat händä JESUSA
waslan kaikella ilolla, ja pitääkät sentkal-
taiset kunniasa: 1. Cor. 9: 14. Luku 16: 18.
Gal. 6: 6. 1. The. 5: 12. 1. Tim. 5: 17.
Hebr. 13: 7, 17.

30. Sillä Christuxen työn tähden

oli hän niin kuolemata lähestynyt, ettei hän hengestänsä totellut, että hän olisi minua teidän puolestanne palvellut.

B. Luvu.

Sain, uskon wanhurkaus. Olla, wäärä elämä.

Wielä minun weljeni, iloittat JES= rafa. Että minä teille yhdellä tavalla kirjoitan, en minä siitä suutu; sillä se teke teidän vahvemmaxi.

2 Cor. 13: 11. Phil. 4: 4. 1 Theß. 5: 16.
1 Pet. 4: 13. Jac. 1: 2.

2. Kawahatkat teitänne koirilda, kawahatkat teitänne pahoilda työmiehilda, kawahatkat poisleikkamisesta.

Ef. 5: 10. 2 Cor. 11: 13.

3. Sillä me olemma se ymbäri= leikkaus, jotka Jumalata Hengejä palvelemma, ja kerskamma meitämme Christuxesa Jesuxesa; ja emme turvaa lihaan:

5 Mos. 10: 16.
Joh. 4: 23, 24. Rom. 2: 29. Luku 4: 11, 12.

4. Ehlä minulla on johon minä lihaakin turvaan. Jos joku näky lihaan uskaldawan, minä paljo enämmin:

Ap. 2: 23: 6. Luku 26: 4, 5. Rom. 11: 1.
2 Cor. 11: 21, 22.

5. Joka kahderandena päiwänä ymbäri= leikattu olen, Israelin Kansasta, BenJaminin suvusta: Hebrealainen Hebrealaisista, Lain jälkeen Phariseus,

1 Mos. 17: 12.

6. Kiivaudesta Seurakunnan wainoja, wanhurkaudesta, joka Laista tulee laittamatoin.

Ap. 2: 8: 3. Luku 9: 1.
Luku 22: 4. Gal. 1: 13, 14.

7. Mutta ne kuin minulla olit voittona, olen minä Christuxen tähden wahingori luenut.

8. Sillä minä luen kaikki wahingori, sen ylönpaltisen Christuxen Jesuxen minun JESXrani tundemisen suhten, jonga tähden minä olen kaikki wahingori luenut, ja ne raistana pidän. että minä Christuxen woittaisin.

9. Ja hånesa löyttäisin, ettei minun wanhurkaudenti Laista olisi, waan josta tulee Uskosta Christuxen päälle, nimittäin, se wanhurkaus joka Jumalalda Uskolle omistetan;

Rom. 1: 17.
Luku 3: 21, 22. Luku 9: 30. Luku 10: 3, 16.

10. Sändä tutareni, ja hänen ylösnousemisenha woimaa, ja kärsimisenä

osallisuutta, Koska minä tulen hän kuolemansa kaltaiseri:

Rom. 6: 3, 4, 5. Luku 8: 17. 2 Cor. 4: 11.
2 Tim. 2: 11, 12. 1 Pet. 4: 13.

11. Jolla muodolla minä koolteen ylösnousemisenha tulema olen.

12. Ei niin että minä sen jostittännyt olen, eli jo tähdellinen se mutta minä ahteroisen suuteffi, ja minä sen myös kästäisin, niinkuin wnäkin Jesuxesa Christuxesa täpma olen.

Kor. w. 1: 4. Joh. 6: 44
1 Tim. 6: 12.

13. Minun weljeni, enpä minä ydä igeni sitä kästtänen:

14. Mutta yri on se, minä wähdan ne kuin takaperin otovat, ja wähdan niitten perään kuin edesä wähdan samaan eteen pannun määrän jakeen, sen kalliin tawaran jälkeen, ja Jumalan kngumisen kautta Christuxesa Jesuxesa ilmoitetan.

Ps. 45: 11. Luc. 9: 62. 1 Cor. 9: 24, 25.
2 Tim. 4: 7. Hebr. 3: 1.

15. Niin monda siis kuin meitä tähdellistä on, ajatellamme niin; ja jos te toisin ajatetta, niin Jumal on sen teille ilmoittawa;

16. Kuitengin että me yhden wähdän jälkeen siinä waellamme, johon joutumet olemma, ja että me ymbäri= leikett olisimme.

Rom. 12: 14.
Luku 15: 5, 7. 1 Cor. 1: 10. Gal. 6: 11
Phil. 2: 2. 1 Pet. 3: 8.

17. Seurakat, rakkat weljet, wainua, ja kagokat niitä jotka niin wähdawat, kuin me teille esikurwa olemme

1 Cor. 4: 16. Luku 11: 1. 1 Theß. 1: 6.
2 Theß. 3: 9. 1 Pet. 5: 3.

18. Sillä monda waeldawat, ja minä jo usein olen teille sanonut nytkin itkein sanon, he ovat Christuxen Niistin wiholliset: Rom. 16: 17. Gal. 1: 8.

19. Joidenqa loppu on kadetta heidän waganansa on heidän jumalensa, ja heidän kunniansa joutuu heille wäpiäri, jotka maallisia rakastawat.

Jos. 4: 7. Rom. 8: 5. Luku 16: 18.
2 Cor. 11: 12, 15.

20. Mutta meidän menomme wä Taiwahisa, josta me myös Luustajata JESXraa Jesusta Christuxesta odotamme:

1 Cor. 1: 7. Eph. 3: 4.
Eol. 3: 3. 1 Theß. 1: 10. Hebr. 13: 14

21. Joka meidän heikon ruumimme

äftaa, että se hänen kirkan ruu-
isa kaltainen olis, sillä avoimalla,
a hän myös voi kaikki igellensä
umaiseri tehdä. 1 Cor. 15: 26, 27,
43, 48, 51. Col. 3: 4. 1 Joh. 3: 2.

4. Lufu.

Neuvo Christillisin avuihin. Vavall
päättää tämän lähetskirjansa kiito-
rella ja toivoturella.

Jentähden minun rakkat ja ihanat
veljeni, minun iloni ja minun
uumini, seisokat niin GERasa,
nun rakkani. Phil. 2: 16.

1 Cor. 15: 58. 1 Thep. 2: 19, 20.

2. Suodiata minä neuwon, ja Syn-
jestä minä neuwon, että he GERa-
a yximielliset olisit.

3. Ja minä rukouilen firua minun
ollinen kumpanini, ole niille avullis-
i, jotka minun kansani Ewangelium-
sa kilwoitellet ovat, ynnä Clemen-
ja muitten minun auttajani kansa,
tten nimet elämän Kirjasa ovat.
Phil. 1: 27. 3Im. R. 8: 5. Lufu 17: 8.
Lufu 20: 12, 15. Lufu 21: 27.

4. Iloitkat aina GERasa: ja taas
nä sanon: Iloitkat.

Phil. 3: 1. 1 Thep. 5: 16.

5. Dikon teidän siweydenne kaikille
niille tiettävä: GERa on läsnä.

6. Älkät miñän murehtiko, waan
'on teidän anomuxenne kaikisa asioisa
malalle tiettävä, kaikella rukouyella,
pyytämifellä kiitoyen kansa:
Ef. 55: 23. Matth. 6: 25. 1 Pet. 5: 7.

7. Ja Jumalan Rauha, joka ylti-
ifen ymmärroyen käh, warjellon tei-
n sydämenne ja teidän taltonne Chris-
refa JSurefä. Joh. 14: 27. Eph. 2: 14.

8. Vielä, rakkat weljet, mikä tosi,
kä kunniallinen, mikä oikein, mikä
hdas, mikä otollinen on, mikä hy-
n kuuluu, jos joku hyväwä tapa, ja
3 joku kiitos on, ajatelkat niitä.
Rom. 12: 17. Lufu 13: 13.

9. Mitä te myös opitta, ja saitta,
kuulitta, ja nähnet oletta minufa,
tehlät, niin rauhan Jumala on tei-
n kansanne. 2 Cor. 13: 11.

10. Mutta minä olen suuresti iloi-
n GERasa, että te oletta taas wir-
oumet minufa murhetta pitämään:

ehkä te sen tehnetkin oletta, waan ei
teillä ollut tilaa.

11. Enpä minä sitä sentähden sa-
no, että minulda jotakin puuttuu; sillä
minä olen oppenut, joisa minä olen,
niihin tytyämään. 1 2Im. 6: 6, 8.

12. Minä taidan nöyvä olla, ja tai-
dan myös korkia olla: Minä olen ajna
ja kaikisa harjoitettu, taidan ravittu
olla ja isota, hyötyä ja köyhyä.
1 Cor. 4: 11. 2 Cor. 11: 27.

13. Minä woin kaikki sen kautta
joka minun wälewäri teke, Christuxen.

14. Kuitengin te teittä hywin, että
te minun murheni päällemme otitta.

15. Mutta te Philippiläiset tiedät-
te, ettei ensin Ewangeliumin alusia,
koska minä Macedoniasta läxin, yxi-
län Seurakunda minulle mitän ollut
jatanut andamisefä ja ottamisefä, waan
ainoastansa te: 2 Cor. 11: 8, 9.

16. Sillä koska myös minä Thessa-
lonikasa olin, lähetiittä te kerran ja
kari minun tarpeni.

17. Ei niin että minä lahjoja pyyh-
dän, waan ahleroigen sitä, että teidän
luwufanne yltigenwuotawa hedelmä olis.
Th. 3: 14.

18. Sillä minulla on kaikki, ja ylti-
däkyllä: minä olen täytetty, sitte kuin
minä Spaphrodituxelda sain sen kuin
teillä lähetytty oli, makian hafun, o-
tollisen ja Jumalalle keltwoillisen uhrin.
2 Cor. 9: 12. Hebr. 13: 16.

19. Mutta minun Jumalani on tei-
le andama hänen rikkaudesiansa kaikki
teidän tarpenne, kunniasa, JSuxen
Christuxen kautta. 2 Cor. 9: 8.

20. Mutta Jumalalle ja meidän
Jfällemme olkon kunnia ijanikaillisesta
ijanikaillisehen, Amen!

21. Terwehtäät jolaisista Pyhää
Christurefä JSurefä. Teitä terwehtä-
tävät ne weljet, jotka minun kansani
ovat.

22. Teitä terwehtävät kaikki pyh-
hät, erinomattain ne jotka Keisarin
huonesta ovat.

23. Meidän GERan JSuxen
Christuxen Armo olkon kaikkein tei-
dän kansanne, Amen!

Philippiläisten työgä kirjoitettu Ro-
mista Spaphrodituxen kansa.

P. Pawalin Epistola Colossilaisten tykö.

1. Luku.

Pawali kiittää ja ruoilee Jumalata Colossilaisten uskon edestä; opettaa Kristuresta ja neuvoa lausaa.

Pawali Jesuxen Christuren Apostoli Jumalan tahdon kautta, ja veli Timotheus,

2. Niille jotka ovat Colossisa, pyhille ja uskollisille veljille Christuresta: Armo olkon teille ja rauha Jumalalta meidän Isädamme ja Heralda Jesurelta Christurelta!

Rom. 1: 7. Gal. 1: 3. 1 Pet. 1: 2.

3. Me kiitämme Jumalata ja meidän Heran Jesuxen Christuren Isää, ja ruoilemma aina teidän edestämme:

Eph. 1: 16. Psil. 1: 3.
1 Ehes. 1: 2. 2 Ehes. 1: 3.

4. Sittekin me kuulinna teidän usonne Christuresta Jesuresta, ja teidän rakaudenne kaikilla pyhää kohtaan,

Eph. 1: 13, 15. Psilem. o. 5.

5. Sen toivon tähden, joka teille Tahvaista tallelle pandu on, josta te emien sen totisen Ewangeliumin saarnan kautta kuullet oletta,

6. Joka teidän tygönne tullut on, niinkuin myös kaikkeen maailmaan; ja hedelmän londa, niinkuin teissäkin hamasta siitä päivästä, kuin te sen kuullet oletta, ja Jumalan Armon totuudesta tunsitta:

Marc. 4: 8. Ap. 2: 6: 7.

7. Niinkuin te myös meidän rakalda kansapalvelialdamme Epaphralda opetta, joka teidän edestämme Christuren uskollinen palvelia on:

Eol. 4: 12. Psilem. o. 23.

8. Joka myös on meille ilmoittamut teidän rakaudenne Hengesä.

9. Semtähdän myös me, siitä päivästä kuin me sen kuulinna, emme lakamet teidän edestämme ruoilemasta ja anomasta, että te hänen tahtonsa tundemisella tähtetäisin kaikkinaisesa hengellisessä wilsaudessa ja toimesa;

Rom. 12: 2. 1 Cor. 1: 5. Eph. 1: 15.
Luka 5: 10, 17.

10. Että te sorweliasti waellaissitta, keliwaten kaikisa Heralle, ja hedel-

män telissitte kaikisa hyweisä töh, i kasiwaissitte Jumalan tundemisesa,

1 Kor. 17: 1. Job. 15: 16. Eph. 4: 1.
Psil. 1: 27. 1 Ehes. 2: 12. Luka 4: 1.

11. Ja wahuissiteturi telissitte kella woimalla, hänen lunniansa keliweden jälkeen, kaikkeen kähimöllöteen ja pitkämielisyteen ilon kansa.

12. Ja kiittäkät Isää, joka me sorweliari tehnyt on, Pyhäin perimä osallisuuteen walkeudessa:

Ap. 2: 28 u

13. Joka meitä pimeyden wakkapelahti, ja on meidän siirtänyt wakkapostansa waldakundoan;

Marc. 7: 1
Eph. 6: 12. Febr. 2: 14. 1 Pet. 2: 1

14. Jonga kautta meillä lunnin on hänen werensä kautta, nimittä syndein anderi andamus.

Ap. 2: 20: 28. Febr. 9: 14. 1 Pet. 1: 11

15. Joka näkymättömän Jumalan luwa on, esikoinen ennen kaikisa laadokappalita.

Job. 14: 9. 2 Cor. 4: 1
Psil. 2: 6. Febr. 1: 3.

16. Sillä hänen kauttansa on kaikki luodut, jotka Taiwaasa jamaa päällä owat, näkywäiset ja näkymättömät, Thronit ja Herraudet, Wak ja hallitukset: Ne owat kaikki hänen kauttansa ja hänehen luodut,

Job. 1: 3. Rom. 11: 36. 1 Cor. 8: 1
Eph. 3: 9. Febr. 1: 2. 1 Pet. 3: 22

17. Ja hän on ennen kaikisa kaikki owat hänesä.

18. Ja hän on Ruumin, nimittä Seurakunnan Pää, joka on alku esikoinen kuolleista, että hän kaikki ylize läwis:

Ap. 2: 26: 23.
1 Cor. 15: 20, 23. Eph. 1: 22.

19. Sillä niin kelpais Isä, hänesä kokonatuun tähdellisyö asuit:

Job. 1: 14, 16. Luka 3: 34, 35. Eph. 2: 1

20. Ja kaikki olisit hänen lunnin häneu ihe kansansa sorwitetut, jeta kuin maasa että ne kuin tahwaista on sillä hän teli werensä kautta wakkapäällä rauhan, ihe kauttansa.

Es. 9: 5. Ap. 2: 10: 36. Rom 5: 1, 10
2 Cor. 5: 18. Eph. 1: 10. Luka 2: 14, 16

1 Job. 4: 10.

21. Ja te olitta muinen oudet wiholliset ymmärryksen puolesta, jeta

tbisä: Mutta nyt hän on teidän vittamit; Eph. 2: 1, 2, 12.

22. Eihansa Ruumiisa, kuoleman itta, että hän teidän saattais py- ei, laittamattomaksi ja nuhettomaksi sen kasvoinsa edesä; 1 Cor. 1: 2. Eph. 1: 4. Eufu 2: 15. Eufu 5: 26, 27. 2 Tim. 1: 9. Tit. 2: 14.

23. Jos te muutoin uskosa pysytte ujtettuna ja wahwana ja horjumat- nana Ewangeliumin toivoista jonga kuulitta, joka on saarnattu kaikkein udokappalden edesä kuin Taiwan al- oivat; jonga palveliari minä Pa- ili tullut olen. Marc. 16: 15. Joh. 15: 6. Rom. 10: 18.

24. Joka nyt minun waiwoistani igen, jotka minä kärsin teidän edes- me, ja täytän Christuren kärsimiset min lihassani, hänen Ruumiinsa edesä, ja on Seurakunda: Rom. 12: 5. Cor. 1: 6, 6. Eufu 4: 10, 11. Eufu 7: 4. Eph. 3: 1, 13. Phil. 2: 17.

25. Jonga palveliari minä tullut n Jumalan toimituxen jälkeen, joka nulle teidän kohtaanne amettu on, ettämään Jumalan sanaa: Eph. 3: 2.

26. Sitä salaisuutta, joka ijantalki- la ja sukukunnista on salattu ollut, itta nyt hänen Pyhillensä ilmoittetu: Marc. 13: 11. Rom. 16: 25. 1 Cor. 2: 7. Eph. 1: 9. Eufu 3: 9. 2 Tim. 1: 10. Tit. 1: 3. 1 Pet. 1: 20.

27. Joille Jumala tahdoi sen julis- ta, mikä tämän salaisuuden kunnialli- n rikkaus palanoitten seasa on, joka Christus teisä, se kunnian toinve; Rom. 9: 29. 2 Cor. 2: 14. Eph. 3: 8.

28. Jonga me ilmoitamme, ja kaik- i ihmistä nempomme, ja kaikkia ih- jä kaikkinaisesta wiisauksa opetam- ; että me jokaisen ihmisen Christure- JEsuxesa täydelliseri saataisimme: 2 Cor. 11: 2. Eph. 5: 27.

29. Jota minä myöds ahkeroitgen, ja nen waiikutuxensa jälkeen kilwoittelen, ja minusa wälewästi waiikutta. Phil. 1: 30. 2 Tim. 4: 7. Hebr. 10: 32.

B. L u t u.

Zeuro wälttämään wäärää oppia ja wää- riä opettajita.

Sillä minä soisin teidän tietävän kuinga suuri kilwoitus minulla on

teistä, ja niistä jotka Daodiceasa owat, ja kaikista niistä, jotka ei minun kas- wojani Eihasa nähnet: Phil. 1: 30. 1 Theß. 2: 2.

2. Että heidän sydämensä saisit loh- dutuxen, ja liitetyxi tulisit rakkaudesa kaikkeen rikkauteen, täydellisessä hymnä- ryxessä, Jumalan ja Isän ja Christuren salaisuuden tundemiseen: Et. 53: 11. Job. 17: 3. 2 Cor. 1: 6.

3. Josa kaikki wiisauden ja taidon tawarat kätettyt owat.

4. Mutta sen minä sanon, ettei jo- ku teitä wiettelisi kawalalla puhella. Eph. 5: 6.

5. Sillä waiikka en minä Eihasa läsnä ole, niin minä kuitengin Henge- sä teidän tykönäme olen, iloigen ja näen teidän toimellisuudenne, ja teidän wahwan Uskonne Christuren päälle. 1 Cor. 5: 3.

6. Niinkuin te nyt JEsuran JEsuxen Christuren oletta ottanet wastan, niin waeldakot hänesä: 1 Theß. 4: 1. Jud. Ep. v. 3.

7. Ja olkat hänesä juuritetut ja ra- ketut, ja uskosa wahwijetut, niinkuin te oppenet oletta, ja olkat jünä run- sasti kiitolliset. 1 Cor. 1: 5. Eph. 2: 21, 22. Eufu 3: 17.

8. Kagokat ettei joku teitä wiettele Philosophian ja turhain jaaritusten kautta, ihmisten opin ja mailmallisten säätyin jälkeen, ja ei Christuren jälkeen. Marc. 15: 2. Rom. 16: 17. Col. 4: 3, 9. Hebr. 13: 9.

9. Silla hänesä asuu Poko juma- luden täydellisyys ruumillisesti. Job. 1: 14. Col. 1: 19.

10. Ja te oletta hänesä täydelliset, joka kaiken Herrauden ja Esiwallan päätä en; Job. 1: 16. Rom. 8: 38. Eph. 1: 21. 1 Pet. 3: 22.

11. Jonga kautta te myöds ymbäri- leikatut oletta sillä ymbärikeitkauksella joka käsitä tapahtun, syndisen ruumin pois panemisen kautta, lihassa, Chris- turen ymbärikeitkauksella: 5 Mos. 10: 6. Phil. 3: 3. Eph. 4: 22. Col. 3: 8, 9.

12. Dmää hänen kansansa Kasten kautta haudatut: Josa te myöds hänen kansansa oletta nosnet ylsö uskon kautta, jonga Jumala waiikutta, joka hänen kuolleista herättännyt on. Rom. 6: 3, 4. Col. 3: 1.

13. Ja on teidän hänen kansansa elävääri tehnyt, koska te synnissä kuollet olitte, ja teidän lihanne esiinahasa, ja on meille kaikki synnit andexi annanut. Eph. 2: 1, 5, 11.

14. Ja on pyhkinyt pois sen käsi- kirjotuksen, joka säätyin kautta meitä vastaan oli, ja oli meille vastaan- hakoinen, sen hän otti pois ja nauligisti ristiin.

15. Ja on ryöstänyt valittuuret ja wälewyydet, ja toi heidän näkywiin, ja sai heistä voittoaunnin itse kauttansa. 1. Kor. 3: 15. Marc. 12: 29. Luc. 11: 22. Joh. 12: 31. Eph. 4: 8. Eufu 6: 12. Hebr. 2: 14.

16. Millän siis kengän teitä duomitko ruasta, eli juomasta, taikka määrättyistä pyhäpäimistä, ei uudesta Ruusta, eikä Sabbatheista: 3. Kor. 11: 2, 10. Eufu 23: 2, 10. Rom. 14: 2, 10. Gal. 4: 10. Tit. 1: 15.

17. Jotka owat tulewaisien warjo, mutta itse ruumis on Christuksen. Hebr. 8: 5. Eufu 10: 1.

18. Millät andako kenengän woitta teidän ilwoitukseenne palkkaa, joka tahto teitä nöyryteen ja Engelitten palvelukseen, waeldain niissä, joita ei hän nähnyt ole, ja on tyhmästi hänen lihallisessa mielesänsä paisunut; Jer. 29: 8. Hes. 13: 3. Marc. 24: 4. 1. Joh. 4: 1.

19. Ja ei ripu kiinni Bääsä, josta koko ruumis, jäsenistä ja rawioista saa wälewyyden, ja kokoon liitetty on, ja niin siinä lisämisessä kaswaa, kuin Jumala anda Eph. 4: 15, 16.

20. Jos te siis oletta Christuksen kansa mailman säädystä kuollet: mihi te teitänne annatte säädysillä solmita, niinkuin te mailmassa eläisitte? Rom. 6: 3, 5. Eufu 7: 4, 6. Gal. 2: 19. Eufu 4: 9. Col. 2: 8.

21. Älä siihen rupe, (sanowat ne), älä maista, älä pitele;

22. Jotka kaikki kulumisessa hulluwat, ja ihmisten käsiyt ja opit owat; Marc. 15: 9. Tit. 1: 14.

23. Joilla kyllä wiisauden muoto on, igewalitus ja palvelus ja nöyrydesä, ja siinä ettel he ruunnistansa arwaha, eikä tee lihalleensa kunniaata häwien tarpeisansa. 1. Tim. 4: 8. Eufu 5: 23.

B. Luv.

Waroitus vortimään tawoalkkean parjoittamaan Christuksen

Jos te siis Christuksen kansa ta nosnet ylös, niin eufu ta kuin ylhällä owat, kusa Christuu Jumalan oikialla päällä. 1. Kor. 11: 1. Rom. 6: 8. Eph. 1: 2. 2: 6. Col. 2: 12.

2. Pyrkikät niitten perään ylhällä owat, ja ei niitten maan päällä owat.

3. Sillä te oletta kuollet, elämänne on katketty Christuksen ja Jumalasa. Rom. 4: 2. Eufu 8: 24. Gal. 2: 20.

4. Koska Christus, meidän me, ilmoiteturi tulee, silloin teidän kansansa kunniasa ilmoitti. Phil. 3: 21. 1. Joh. 3: 2.

5. Miin kuolettakat semmälä jäsenenne jotka maan päällä owat, rusa, haastaisuus, häpiällinen kiuta halaus ja ahneus, joka owalden palmeelus: Rom. 8: 13. 1. Thep. 4: 5. Ilm. 3: 17.

6. Joidenga tähden Jumalan epäuskoisten lasten päälle tulee; 1. Cor. 6: 9, 10. Gal. 5: 21.

7. Joissa tekin muinen waelle te niissä elittä. Rom. 7: 5. 1. Cor. 6: 11.

8. Mutta nyt pangat muuten nämät kaikki, wiha, närkästys, pilkka, ilkiät sanat teidän sum; Eph. 4: 25, 29. Eufu 5: 4. Hebr. 12: 16. Jac. 1: 21.

9. Millät walehtello teidän riisukat pois teitänne wanha tekoinsensa; Eph. 4: 22.

10. Ja pukekat päälle hänen tundemiseensa uudistettujen kuwansa jälkeen joka te nunt on; 1. Kor. 1: 2. Rom. 6: 4. Eph. 2: 10. Eufu 4: 22.

11. Kusa ei ole Grekiläinen Italainen: ymbäreilekaus ja Barbarus ja Schyta: orja ja wraan kaikki ja kaikissa Christussa. Rom. 10: 12. 1. Cor. 7: 21, 22. Gal. 3: 2. Eufu 5: 6.

12. Miin pukekat siis teidän kuin Jumalan walitut, pyhät ja kat, sydämellisellä laupimella, mielisyhdellä. Eph. 6: 11. Gal. 3: 2.

13. Ja kärskät toinen toistanne, anderi andakat toinen toisellenne, jollakin on kannetta toista vastaan: iinkuin myös Kristus teille on anri andanut, niin myös tekin tehkät. Matth. 6: 14. Marc. 11: 25. Eph. 4: 32.

14. Mutta ylihen näiden kaikkein tekkat päällemme rakkauts, joka on täylyshyden fide. Job. 15: 12. Eph. 4: 3. Col. 2: 2.

15. Ja Jumalan rauha hallitkon dän sydämifänne, johonga te myös hutut oletta yhteen ruumifsen; ja kat kiitollifet. Psal. 4: 7. Eph. 4: 4.

16. Usukan Jumalan sana runfaffi jfä, kaikella wiifaudella: Opettakit neuwokit teitänne leskenänne, Pfaleilla ja kiitoswirifillä, ja hengellifillä aluilla, weiffaten armon kautta JESUlle teidän sydämifänne. 1 Cor. 14: 26. Eph. 5: 19.

17. Ja kaikki mitä te teette puhella tyffillä, niin tehkät kaikki JESUran Suxen nimeen, ja kiittäkät Juma= ta ja Jfää hänen kauttansa. 1 Cor. 10: 31. Eph. 5: 20. 1 Thef. 5: 18. Hebr. 13: 15.

18. Waimot, olkit teidän miehiflen= :alammaifet JESUrafa, niinkuin loh= llinen on. 1 Cor. 14: 34. Eph. 5: 22.

19. Miehiet, rakastakit waimofanne, älkät olko tylyt heitä vastaan. Eph. 5: 25. 1 Pet. 3: 7.

20. Lapfet, olkit kuuliaifet wanhin= illenne kaikifa; sillä fe on JESUralle wvin otollinen. Eph. 6: 1.

21. Jfät, älkät hehoittako teidän pfiänne wihaan, ettei he araxi tulifi. Eph. 6: 4.

22. Palweliat, olkit kuuliaifet kai= fa teidän ruumiflifille ifänniflennne, ei lmäin edefä palwelfen, niinkuin ne tka ihmiflen mielmä noutawat, waan dämnen yfifertaisufefa, ja Jumalan twofa. Eph. 6: 5, 6. 1 Tim. 6: 1. Tit. 2: 9. 1 Pet. 2: 18.

23. Ja kaikki mitä te teette, fe teh= it sydämestänne, niinkuin JESUralle, i ei ihmiflille:

24. Ja tietskät että te saatte JESU= rda perimifsen palkan; sillä te palwe= tta JESUraa Christuffa.

25. Mutta joka wäärin teke, fen itä jaaman fen jälkeen kuin hän wää=

rin tehnyt on; ja ei pidä muoteka lagottaman.

Ap. 2. 10: 34.
Rom. 2: 11. 1 Pet. 1: 17.

4. Lufu.

Opetus rukoulemifessa ja warowaisufefa.

Jfännät, fe kuin oikeus ja lohtuus on, niin ofottakit palwelioille, tie= ten että teilläkin on JESUra Taiwaisa. Eph. 6: 9.

2. Olkit alinomaisefsi rukouxfifa, wal= woin niiffä kiihtoyen kansa: Luc. 18: 1. Ap. 2. 1: 14. Rom. 12: 12. Eph. 6: 18.

3. Rukoufflen ymnä meidängin edef= tämme, että Jumala meille fanansa owen awais, Christuxen salafutta pu= human, jongatähden minä myös fi= dottu olen: 1 Cor. 4: 1. Eufu 16: 9. Eph. 6: 19. Col. 1: 26. 2 Thef. 3: 1.

4. Että minä fen juliffataifin, niin= kuin minun puhua tulee.

5. Waeldakit wiifaffi niiden kansa kuin ulkona owat, ja ottakit ajafia waari. Eph. 5: 15, 16. 1 Thef. 4: 12.

6. Teidän puhenne olkon aina o= tollinen, ja fuolalla fekoitettu, että te tiedäiffitte, fuinga teidän pitä jo= kaifsta wastaman. Marc. 9: 50. Col. 3: 8, 16.

7. Kaiffista minun menoiffani pitä Tychituxen, fen rakkon weljen ja uf= kollifien palwelfian ja kansapalwelfian JESUrafa, teille tiettämäxi tekemän; Ap. 2. 20: 4. Eph. 6: 21. 1 Tim. 4: 12.

8. Jonga minä fitämarten lähetin teidän tygönne, että minä faifin tietä teidän tilanne, ja että hän teidän fy= dämenne lohdutais:

9. Innä Dnesimuxen, ufollifien ja rakkon weljen kansa, joka yxi teiffä on: fuinga kaikki täällä owat, he teille tiettämäxi tekewät. Eph. 6: 10.

10. Aristarchus minun kansafangini tervehtä teitä, ja Marcus Barnaban nepa, jofia te käffyt saanet oletta: jos hän tulee teidän tygönne, niin ottakit händä wastan; Ap. 2. 15: 37. Eufu 19: 29. Eufu 27: 2. 2 Tim. 4: 11. Eph. 6: 23, 24.

11. Ja Jefus, joka Jufituxeri kugu= tan, jofia ymbärileikkaurefta owat: Nä= mät ainoat owat minun auttajani Ju= malan waldafundaan, jofia minulle loh= dutuxeri ollet owat.

12. Teitä tervehti Epaphras, joka on teistä Kristusuxen palvelia, ja rukoilee ahlerasti teidän edestä, että te täydelliset olisitte, kaikella Jumalan tahdolla täytetyt.

Rom. 15: 30.
Eos. 1: 7. Psillem. o. 23.

13. Sillä minä todistan hänestä, että hän suuren kiitvouden teistä pitää, ja niitä jotka Laodiceasa ja Hierapolisia ovat.

Eos. 2: 1. Jim. K. 3: 14.

14. Teitä tervehti Lucas Käätäri, se rakas, ja Demas.

2 Tim. 4: 10, 11.

15. Tervehtäkät weljiä jotka ovat Laodiceasa, ja Nympkata, ja jita Seurakundaa kuin hänen huonesansa on.

16. Ja koska tämä läheksirja teidän edestä luettu, niin lausua että se Laodiceangin Seurakunnasta taitiin: ja että tekin sen lukiitte, ja Laodiceasta kirjoitettu on.

17. Ja sanokat Archippulle: viirastas waari, jona se HCRasa on nut olet, että se toimittaisi.

Psillem. o. 2.

18. Tervehtyö minun, Pawalin, delläni: Muistakat minun sinä Armo olkon teidän kanssanne, Rom. 16: 24. 1 Cor. 16: 21, 23. 2 Tim. 4: 11. Debr. 13: 3.

Colossilaitten tygö kirjoitettu Hychienuxen ja Onesimuxen kansa.

P. Pawalin edellinen Epistola Theffalonikalaisen

1. K U N N.

Pawali kiittää Jumalata Theffalonikalaisen tähden; ja pihää heidän kanssansa.

Pawali ja Silwanus ja Timotheus Theffalonican Seurakunnalle, Häjä Jumalasa, ja HCRasa JSuxesa Christusesa: Armo olkon teille ja rauha Jumalalda meidän Häädämme, ja HCRalda JSuxelda Christuselda!

Rom. 1: 7. 1 Cor. 1: 3. 2 Cor. 1: 19.
Eph. 1: 2. 1 Pet. 1: 2. Luka 5: 12.

2. Me kiitämme aina Jumalata kaikkein teidän edestä, ja muistamme meidän rukouksiamme teitä:

Rom. 1: 8. 9. Eph. 1: 16. Psil. 1: 3.
2 Theff. 1: 3.

3. Ja laffamata muistamme teidän tekojaanne usfosa, ja teidän tötämme rakkaudefsa, ja teidän kärsiwällisyyttämme toiwosa, joka on meidän HCRamme JSuxen Christusuxen päälle Jumalan ja meidän Häämme edesä.

Joh. 6: 29.

4. Sillä, rakkat weljet, Jumalalda rakastetut, me tiedämme kuinga te waikitut oletta;

2 Theff. 2: 13.

5. Että meidän Ewangelliumi on teidän tykönnäme ollut, ei ainoastansa puhesa, waan myöös woimasa ja Pyhästä Hengesä, ja wahwasa tiedosa; niinkuin te tiedätte mingäkaltaiset me teidän tykönnäme teidän tähtenne olinna.

1 Cor. 2: 4. Luka 4: 20.
2 Cor. 6: 6. 1 Theff. 2: 1.

6. Ja te oletta meitä ja HCRasa

seuramaan ruvrennet, ja olette monesa wairasa, ilolla Psil. gesä ottanet waflan;

1 Cor. 4: 16. Psil. 3: 17. 2 Theff. 1: 11. Debr. 10: 24.

7. Niin että te oletta teidän wari kaikille usfowaisille Maan ja Ahajasa.

8. Sillä teistä on HCRassa lajahtanut, ei ainsasta Maan ja Ahajasa, mutta myöös joda on teidän usfonne Jumalan tygö luunut, niin ettei meidän tarwita puhumaan.

9. Sillä he itse ilmoittawat mingäkaltainen tulemus meillä lut teidän tygöanne, ja kuinga malau tygö epäjumalista lääry eläwätä, ja totista Jumalata maan:

1 Cor. 12: 2.

10. Ja hänen Poikaansa Eubodottamaan, jona hän on kuherättännyt, JSuxen, joka meitä waisesta wihasta wapahtaa.

Marcb. 8: 7. Rom. 5: 9. Ps. 2: 2. 2 Theff. 1: 10. Jim. K. 1: 7.

2. K U N N.

Pawalin saarna ja sen hywä wöidä Theffalonikasa. Apokaliptin wöidömyys ja toiwö weljiä.

Sillä te tiedätte, rakkat meitä, meidän tulemisemane teidän tygö, ettei se ole turha ollut:

2. Waan niinkuin me ennen kirj-
t ja häväisty olemma Philippiſä,
niinkuin te tiedätte, kuitengin olimma;
rohtat meidän Jumalafamme, pu-
maan teille Jumalan Ewangeliunia,
ureſa kiitvoittelemiſeſä. Ap. 2. 16: 22.
Lutu 17: 22. Phil. 1: 30. Col. 2: 1.

3. Sillä ei meidän neuvomme ollut
tytpeſä eikä ſaaſtaifudeſa, ei myöſ
tozeſa; 2 Cor. 7: 2.

4. Waan niinkuin me Jumalalda
etellut olemma, ja meille on Ewan-
geliumi ſuſkottu, niin me myöſ puhum-
me: Si niin että me tahdoimmme ih-
liſille keliwata, waan Jumalalle, joka
eidän ſydämemme koettelee.

1. 1: 10. Lutu 2: 7. 1 Tim. 1: 11. Tit. 1: 3.

5. Sillä emmä me koſtan waeldanet
alkailla ſanoilla niinkuin te tiedätte,
gä ahneuden tilalla; Jumala on to-
ſtaſa. Ap. 2. 20: 33. 2 Cor. 1: 23.
Lutu 7: 17. Lutu 4: 2. Lutu 11: 31.
Lutu 12: 17. Gal. 1: 20.

6. En me myöſ ole ihmiiſillä kuu-
ata pyytänet, eikä teidän eikä miil-
dä; kaikka me oliſimme tainnet teitä ra-
ita, niinkuin Chriſturen Apoſtolit:
loh. 5: 41, 44. Lutu 7: 18. 1 Cor. 9: 1, 1e.
2 Cor. 3: 1. Lutu 10: 12. 2 Theſ. 3: 9.

7. Mutta me olimma hienot teidän
ſellänne; niinkuin imettäjä lapſiansa
lho: 2 Cor. 10: 1, 2, 8, 10, 11. Lutu 13: 4.

8. Niin oli myöſ meidän ſydämemme
sin teihin, jakamaan teille, ei ainoſta
Jumalan Ewangeliunia, mutta myöſ
eidän hengeänne; ſillä te oletta meille
ilkari tullet: Ap. 2. 20: 24.
2 Cor. 12: 15. Phil. 2: 17.

9. Sillä te muiftatte, rakat weljet,
eidän työmme ja wainwamme; ſillä
illä ja päiwällä me työtä teimme,
ten me kerän teiſä raſitaiſi, ja ſaar-
rijimme Jumalan Ewangeliunia tei-
in edeſänne. 1 Cor. 4: 12.
Cor. 11: 9. Lutu 12: 13, 14. 2 Theſ. 3: 8.

10. Siihen te oletta todiftajat ja
Jumala, kuinga pyhäſti, hurſkaſti ja
uhtetomaſti me olimma teidän tykö-
änne, joka uſkotta.

11. Niinkuin te tiedätte, kuinga me
kaikſta teitä niinkuin Jſä lapſiansa,
emma neuvonet ja lohduſtanet,

12. Ja todiftanet, että te otollieſti
Jumalan edeſä waellaifitta, joka teitä

hänen waldakundaanſa ja kunniaanſa
kununut on. 1 Moſ. 17: 1. 1 Cor. 7: 20.
Epb. 4: 1. Phil. 1: 27. Col. 1: 10.

13. Sentähden me myöſ laſkamata
kiitämme Jumalata, että koſka te ſaitte
ſen ſanan Jumalalta, jonga te meillä
kunnitta, niin te ſen otitte waſtan ei
niinkuin ihmien ſanan, waan (niin-
kuin ſe totieſti on) kuin Jumalan ſa-
nan, joka myöſ teiſä uſkowaiſiſa wai-
kutta. Mart. 10: 40. Gal. 4: 14.

14. Sillä te oletta tullet, rakat
weljet, Jumalan Eurakundain, jotka
owat Judeaſa, tawoitajari, Chriſtureſa
Jſureſa, että te oletta myöſ niitä
kirſinet teidän omilda langoil-
danne, niinkuin hekin Judalaifilda:

Ap. 2. 17: 5, 13. Hebr. 10: 34.

15. Jotka myöſ tapoit JH:ran
Jſuren, ja omat Prophetanſa, ja
owat meitä wainonnet, ja ei he Ju-
malalle kelpa, ja owat kaikille ihmiiſille
waſtahaiſet; Mart. 23: 34, 37.
Luc. 13: 33, 34. Ap. 2. 7: 52.

16. Jotka meidän kieldäwät paka-
noille pnhumaſta, että he autnari tuli-
ſit, että he aina heidän ſyndinſä täyt-
täiſit: ſillä wiha on jo peräti heidän
piälleſä tullut. Mart. 23: 32.
Ap. 2. 13: 50. Lutu 14: 5, 19. Lutu 19: 9.
Lutu 22: 21, 22.

17. Mutta me, rakat weljet, ſitte
kuin me hetkeri olemma teidän etetut
peis, näkywiſtä, ei ſydämefä, niin me
olemme ſitä enämmin suurella halulla
pyytänet teidän laſwoſanne nähdä.

18. Sentähden tahdoimmme me tulla
teidän tygönne, (minä Pawali,) kerran
ja kari, mutta Satanab eſti meitä.

19. Sillä mitä on meidän toiwom-
me taikſa ilomme, eli meidän kerſkau-
remme krunnu? Ettekö myöſ te mei-
dän JH:ran Jſuren Chriſturen edeſä
hänen tulemiſeſanſa? 2 Cor. 1: 14.
Phil. 2: 16. Lutu 4: 1.

20. Sillä te oletta meidän kuu-
niamme ja ilomme.

B. Lutu.

Pawali lähettää Timotheuren ja hän pa-
lajaa. Rufous nſon wawuſurekſa.

Sentähden en me ſaanet ſitä enä wii-
wyttä, waan olemme mieliſtyneet
jäämään Athenaan pyinänſä.

2. Ja lähetimme Timotheuksen meidän welsemme, Jumalan palwelijan, ja meidän apulaisemme Christuksen Ewangelliumisa, wahwistamaan ja lohduttamaan teitä teidän uskoanne:

Ap. 2. 16. 1. Phil. 2. 19.

3. Ettei kengän näisä waiwoisa murhehtisi; sillä te tiedätte että me olemme sitäwarten pannut.

Ap. 2. 14: 22.

Eph. 3: 13. Phil. 1: 14. 2 Tim. 3: 12.

4. Ja tosin kuin me olimme teidän työnnänne, niin me sen teille edellä sanoimme, että meidän piti waiwaa kärsimän, niinkuin te tapahatunengin tiedätte.

5. Sentähden myöds minä en tainnut enä malitta isiani, mutta lähetin tietämään teidän uskoanne; ettei kiusaja olisi teitä kiusannut, ja niin meidän työmmä turhasti tullut.

Matth. 4: 3. Phil. 2: 16.

6. Mutta nyt koska Timotheus tuli teidän meidän työmmä ja ilmoitti meille teidän uskonne ja rakkaudenne, että te aina meitä hywäsä muistosa pidätte ja halajatte meitä nähdä, niinkuin mekin teitä;

7. Niin me saimme teistä, rakkat welsjet, lohdutuksen kaikesa meidän waiwasamme ja tuskasamme, teidän uskonne tähden:

8. Sillä nyt me elämme, jos te HCRasa pysytte.

9. Minkä kiitoksen siis me taidamme Jumalalle anda teidän tähtenne, kaikesta tästä iloista kuin me iloitemme teistä meidän Jumalamme edesä?

10. Yötä ja päivää rukoillen ahkerasti, että me teidän kaswonne näkisimme, ja täyttäisimme mitä teidän uskoanne puuttuu.

Rom. 1: 10, 11. Eufu 15: 23.

11. Mutta ihe Jumala ja meidän Isämme, ja meidän HCRa JEsus Christus saattakon meidän tiemme teidän työnnä.

12. Mutta HCRa lisätkön teitä, ja andakon rakkauden yldäkylläisin olla teidän seasaanne, ja jokaista kohtaanne, niinkuin mekin teille olemme:

1 Thes. 5: 15.

13. Että hän teidän laittamattomat sydämenne wahwistais pyhydesä, Jumalan ja meidän Isämme edesä

meidän HCRan JEsuksen Christuksen tulemisesa, kaikkein hänen pyhästä kansa.

Matth. 23: 31. Psal. 1: 2.
1 Thes. 5: 23. 2 Thes. 1: 7. Eufu 2: 17.
Jud. Ep. v. 14.

4. Luku.

Neuvo pyhään elämään. Lohdutus, jota kuolluitten pösnousemisessa.

Mielä siis, rakkat welsjet, tuskallenne me teitä, ja neuwomme HCRa ja JEsusesa, niinkuin te meillä sanet oletta, kuinga teidän moiton ja Jumalalle kelpaman piitä, että täydellisemmäksi tulisitte.

1 Thes. 2: 12.

2. Sillä te tiedätte ne kättä, me HCRan JEsuksen kautta annoimme.

3. Sillä se on Jumalan teidän pyhydenne, että te hoidatte;

Rom. 12: 2.

Eph. 5: 17, 27. Phil. 4: 8.

4. Että jokainen tiedäis pösnoumansa pyhydesä ja kunniasa;

5. Ei himoin halaurisa, niinkuin kanat, jotka ei Jumalasta mitään tiedä;

1 Cor. 15: 34. Eph. 4: 17, 18.

6. Ja ettei yrikän sortaisi sitä täissi welseänsä josakusa asata; HCRa on kaikkein näiden kuin me myöds teille ennen sanottodistanet olemma.

1 Cor. 4: 6.

7. Sillä ei Jumala ole meitä kunnut saastaisuteen, waan pyhyteen.

3 Mos. 19: 2. Job. 17: 19. 1 Cor. 2: 11.

8. Joka siis nämät katos plä, hän katos plön ihmistä waan Jumlan, jota myöds Pyhän Dengenä hin andanut on.

Enc. 12: 2.

9. Mutta welsellisestä rakkauden minun tarwita teille kirjoittamalla te oletta ihe Jumalalda opettamassa kaslamaan toinen toistanne.

3 Mos. 19: 18. Jer. 31: 34. Matth. 23: 39.

Job. 6: 45. Eufu 13: 34. Eufu 15: 2.

Eph. 5: 2. 1 Pet. 4: 8. 1 Joh. 3: 11, 22.

Eufu 4: 21.

10. Ja sen te myöds kaikille welsjet teette, jotka koto Diacedoniassa olette, mutta me neuwomme teitä, rakkat welsjet, että te miellä täydellisemmäksi tulisitte:

11. Ja pyytäkät olla kunnottakat waari omista astareisianne, ja

n työtä käſillämme, niinkuin me käſ= net olemma; Ep. 3. 20: 34. Eph. 4: 28. 2 Theſ. 3: 8, 12.

12. Että te ihenne kunnialliſeſti ul= naitſen kohtan käytäſitte, ettet te itän tarwiſiſi. 2 Theſ. 3: 7. 1 Pet. 2: 12.

13. Mutta en me myöſ tahdo teil= ſalata, rakkat weljet, niitä, jotka ſkkunet ovat, ettet te murehtiſi, niin= uin muut, joilla ei toivoa ole: 5 Moſ. 14: 1. 2 Sam. 12: 20.

14. Sillä joſ me uſkomma että Iſus on kuollut ja noſnut ylöſ, niin Jumala myöſ ne, jotka nukkunet vat, Iſuksen kautta tuopa edes hä= en kanſanſa. 1 Cor. 15: 13, 18, 20, 21, 22.

15. Sillä ſen me ſanomma teille Iſtran puoleſta: että me jotka es= imme ja jälkeen jäämme Iſtran ſlemiſeen, emme ſuingan ennätä niitä ſtä nukkunet ovat: 1 Cor. 15: 51, 52.

16. Sillä iſe Iſtra aſtuu alaſ iivaſta, ſuurella huudolla ja ylim= räiſen Engelin äänellä, ja Jumalan ſaſunalla; ja kuollet Chriſtufeſa enſin onſewat ylöſ. Matth. 24: 31. 1 Cor. 15: 52. 2 Theſ. 1: 7.

17. Sitte me jotka elämme ja jäl= een jäämme, temmatan ynnä heidän anſanſa pilwiſiin Iſtraa waſtan uliſiin: ja niin me aina Iſtran anſa olemma. Job. 12: 26. Eufu. 14: 3. Eufu. 17: 24.

18. Lohduttakat ſiſ teitämme keſte= lämme näillä ſanoilla.

5. Luku.

Viimeinen päivä ja valmistus ſihen.

Mutta aiwoiſta ja hetkiſtä, rakkat weljet, ei teille tarwiſta kirjoiſ= amaan: Matth. 24: 3, 36.

2. Sillä te iſe wiſuſti tiedätte, että Iſtran päivä on tulewa niinkuin waras yöllä: Matth. 24: 43. Marc. 13: 33, 34. Luc. 21: 34. 2 Pet. 3: 7, 10. Tim. R. 3: 3. Eufu. 16: 15.

3. Sillä koſta he ſanovat: nyt on rauha, ja ei mitän hätää, ſilloin ka= dotuſ langee äkiſtä heidän päällenſä, niinkuin raſtan waimon kipu, ja ei he ſuingan ſaa paeta. Luc. 21: 35.

4. Mutta te, rakkat weljet, ettepä

te ole pimeydeſä, ettei ſe päivä teitä käſitäiſi niinkuin waras. Eph. 5: 8.

5. Te oletta kaiſki walkeuden lapſet ja päivän lapſet: En me ole yön en= gä pimeyden.

6. Niin älkämme ſiſ maako niin= kuin muut, waan walvokamme ja ol= kamme raitit. Matth. 24: 42. Luc. 21: 36. Rom. 13: 11. 1 Pet. 5: 8.

7. Sillä jotka makawat, ne yöllä makawat, ja ne jotka ſuepuiwat, ne yöllä ſuoiwuiſa ovat. Rom. 13: 13.

8. Mutta me jotka päivän lapſet olemma, olkamme raitit, puetetut uſ= kon ja rakkouden rindarandalla, ja au= tuuden toiwon rantalakilla. Ep. 59: 17. Rom. 13: 12. 1 Cor. 16: 13. Eph. 6: 14.

9. Sillä ei Jumala ole meitä pan= nut wihaan, waan autuutta omiſtamaan meidän Iſtran Iſuksen Chriſtuxen kautta: Rom. 9: 22. Jud. Ep. 3: 4. 1 Pet. 2: 8.

10. Joka meidän edeſtämme kuol= lut on; että, joſ me walvomme eli makamma, me ynnä hänen kanſanſa eläiſimme. Rom. 14: 8, 9. 2 Cor. 5: 15.

11. Sentähden neuwokat teitämme keſtenämme ja rakekat toinen toiſtamme, niinkuin te myöſ teette.

12. Mutta me ruſkoilemma teitä, rakkat weljet, että te ne tundiſitta jot= ka teidän ſeſämme työtä tekewät, ja teidän Iſmiehenne ovat Iſtraſa, ja teitä neuwovat. Rom. 15: 27. 1 Cor. 16: 18. Phil. 2: 29.

13. Pitäkät heitä ſitä rakkampana heidän tekonſa tähden: Olkat rauhal= liſet keſtenämme.

14. Mutta me neuwomme teitä, rakkat weljet, neuwokat tawattomia, lohduttakat heikkomieliſiä, helhofat hei= koſa, olkat käriwäiſet jokaiſen kanſa. Rom. 14: 1. Gal. 6: 1, 2. 2 Theſ. 3: 6, 11.

15. Ragokat, ettei joku pahaa pa= halla koſta; waan nondattakat hywää, ſekä keſtenämme, että jokaiſta kohtaan. 3 Moſ. 19: 18. San. 1: 17: 13. Eufu. 20: 22. Eufu. 24: 29. Gal. 6: 10.

16. Olkat aina iloſſet. Luc. 10: 20. Rom. 12: 12. Phil. 4: 4.

17. Ruſkoilkat laſkamata. Luc. 18: 1. Eph. 6: 18. Col. 4: 2.

18. Kiittäkät kaiſkein edeſtä: Sillä

se on Jumalan tahio teistä Christu-
sista. **Ep. 5: 20.**

19. Älkät Vengeä sammuttako.
Ep. 4: 30. 2 Tim. 1: 6.

20. Älkät Prophetiata lageto ylö.
1 Cor. 14: 30.

21. Koetelkät kaikki; ja pitäkät
se kuin hywä on. **1 Cor. 2: 11, 15.**
1 Job. 4: 1.

22. Wältäkät kaikkea kuin pahari
näky.

23. Mutta ike rauhan Jumala py-
hittäkö teitä kokonansa, että koko tei-
dän hengen ja sielunne ja ruuminne,
meidän HERRAN Jesuksen Christuksen
tulemisesta nuhtetoimna pidettäisiin.
1 Cor. 1: 8. Psal. 4: 9. 1 Thes. 3: 3.

24. Hän on uskollinen, joka
kupunut on ja sen myöds täntä.
1 Cor. 1: 9. 2 Cor. 1: 18. 2 Thes. 1: 11.

25. Rakkat weljet, rukoilkat me-
desiänne.

26. Terwehtäkät kaikkia weljiä
hällä suunnannolla. **Rom. 16: 16.**
1 Cor. 16: 20. 2 Cor. 13: 12. 1 Pet. 5: 12.

27. Minä wannotan teitä HERRAN
kautta, että te tämän lähetystin
kaikkein pyhäin welsein edesi
annatte. **Col. 4: 16.**

28. Meidän HERRAN Jesuksen
Christuksen Armo olkon teidän la-
ne, Amen! **Rom. 16: 24. 1 Cor. 16: 24.**
Ensimmäinen Epistola Thessalonika-
isten tygd, kirjoitettu Athenista.

B. Pawalin toinen Epistola Thessalonikalaiisten toiselle

1. Luku.

Pawali kiittää Jumalata Thessalonikalai-
sitten; lohduttaa heitä ja rukoilee
heidän edesiänsä.

Pawali ja Silwanos ja Timotheus
Thessalonikan Seurakunnalle Ju-
malasta meidän Isäimme, ja HERRAN
Jesuksen Christuksen:
1 Thes. 1: 1.

2. Armo olkon teille ja Rauha Ju-
malalta meidän Isäidämme, ja HERRAN
Jesuksen Christuksen!
Rom. 1: 7. 1 Cor. 1: 3. 1 Pet. 1: 2.

3. Meidän pitä aina teidän edesi-
tänne, rakkat weljet, Jumalata kiittä-
män, niinkuin kohtullinen on, sillä tei-
dän uskonne laswaa jalosti, ja kaikkein
teidän rakkautenne lisändy jokaisista koh-
taan; **Ep. 1: 15. Psal. 1: 9. Col. 1: 3.**
1 Thes. 1: 2.

4. Niin että me meitämme teistä
Jumalan Seurakunnissa kerjämme, tei-
dän kirjuwällisydestämme ja uskostanne
kaikessa teidän wainofamme ja waiwa-
sanne, kuin te kärsitte:
2 Cor. 7: 14. Luku 9: 2. 1 Thes. 2: 19.

5. Jotka osottawat että Jumala on
oikein duomijepä, ja te Jumalan wal-
dakundaan sowellasti tuletta, songatäh-
den te myöds kärsitte. **Psal. 1: 28.**
1 Thes. 2: 14.

6. Että se on oikein Jumalan edesi-

itä niitä taas waiwata jotka teistä
wawat: **Saol. 2: 8.**

7. Mutta teille, jotka waiwa-
anda lewon meidän kanssamme,
HERRAN Jesuksen Laitwasta ilma-
hänen woimansa Engelliitten kautta:
1 Thes. 4: 16.

8. Ja tullen leimauwella, joka
koistaa jotka ei Jumalata tunneta,
niille jotka ei meidän HERRAN Jesuksen
Christuksen Erangeliumita tunneta:
Rom. 2: 8. 2 Pet. 3: 7.

9. Jotka waiwaa kärsimän
isänkaikkisen kadotuksen, HERRAN
woista, ja hänen kunniansa wälewä:
Es. 2: 19.

10. Koska hän tulewa on, kii-
tetta hänen Pyhäinsä kanssa, ja
liferi tulemaan kaikkein uskowaisien
kautta: sillä meidän todistajemmme teistä
gönnne siitä päivästä oletta te usko-
w. **2: 1: 11. 1 Thes. 1: 10. Tim. 2: 12.**

11. Ja sentähdeu me myöds aina
koilemma teidän edesiänne, että me
Jumalamme teitä otolliferi teistä
kukkumiseen, ja täytäs kaiten hywän
suosion, ja uskon waiikutuden, wainofa-
ne.

12. Että meidän HERRAN Jesuksen
Christuksen Nimi teistä wälewä:
ja te taas hänesä, meidän Jumalan
ja HERRAN Jesuksen Christuksen
mon kautta.

2. Luku.

ihrikuſ. Jumala ulosvaliſkee, pöyhittää, wahwiſtaa.

Putta me ruikoilemma teitä, rakkat weljet, meidän HERRan JESU-Christuxen tulemiſen ja meidän uuduniſemme kautta hänen työnsä:

1. Ettet te aivan nopeaſti teitäne i teidän mieleiſtämme käätä pois eli ätettä, ei Hengen, eikä puhen, eikä jan kautta, niinkuin se meildä lä-itty oliſ, niinkuin Christuxen päiſo läjiſä oliſ. Jer. 29: 8. Marc. 24: 4. Eph. 5: 6. Col. 2: 16. 1 Joh. 4: 1.

2. Älkät andako kengän teitäne tällä millän tavalla: Sillä ei hän en tule kuin luopumus tapahtuu, ja nin ihminen ilmoitetan, ſe kadotuxen ſi: Marc. 24: 23. 1 Tim. 4: 1. 1 Joh. 2: 18.

3. Joka on waſtanteiſoja, ja korot-igensä kaikkein päälle, kuin Juma-taiſka Jumalan palveluxeri kugu-, niin että hän iſtunta igensä Ju-templiin niinkuin Jumala, ja igensä Jumalaxi. Dan. 11: 36.

4. Ettetö te muuſta, että minä tei-työdnänne olleſani näitä jo teille oin?

5. Ja mikä nyt eſtää, te tiedätte, hän pitää ajallansa ilmoitettaman. Sillä hän nyt pahutta waikutta iſeſti, ainoaſta että ſen kulu nyt ä, pitää tuleman pois. Ap. 2: 20, 29.

6. Ja ſilloin ſe pahaneltinen ilmoi-ua, jonga HERRa ſuunſa Hengellä aa, ja tele hänen lanſanſa lopun, en tulemiſenſa ilmoituxen kautta; 1 Cor. 11: 4. 1 Tim. K. 19: 13, 15, 20, 21.

7. Jonga tulemus Satanan waiku-:n jälkeen tapahtuu, kaikella woi-la ja merkeillä ja petollisilla ih-:llä, 5 Moſ. 13: 1. Marc. 24: 24. Joh. 8: 41. 2 Cor. 4: 4. Eph. 2: 2. 1 Tim. K. 13: 13.

8. Ja kaikella wääröden petoyella, en ſeaſa jotta kadotuxen tulewat; i he rakkautta totuuden puoleen ot-:et, autuaxi tullarensa. 1 Cor. 4: 3. 1 Tim. K. 9: 4. Euku 13: 8.

9. Sentähden on Jumala heille

lähettävä wääröden erytyxen, niin että he walhen uſkovat: Rom. 1: 24.

10. Että ne kaikki duomitaiſin, jotta ei totuutta uſkonet, waan wäärö-teen ſuoſituvat.

11. Mutta meidän pitää aina teidän edeiſtämme Jumalata kiittämän, rakkat weljet HERRaſa, että Jumala on teidän aluſta antuuteen walſinnut, Hengen py-:hityxen kautta, ja totuuden uſkoſa: 1 Theſ. 1: 4. 2 Theſ. 1: 3.

12. Johonga hän teitä meidän E-:wangeliumin kautta kugannut on, mei-dän HERRan JESUXen Christuxen kuu-:nian omaiſuteen.

13. Niiin olkat ſiis, rakkat weljet, pyſyväiſet, ja pitäkät ne ſäädyt kuin te oppenet oletta, olkon ſe meidän ſaar-:naſtamme taikka kirjaſtamme. 2 Theſ. 3: 6.

14. Mutta iſe meidän HERRa JES-:uſ Christuſ, ja Jumala ja meidän iſämme, joka meitä rakaaſti, ja andoi meille iſantaiſkiffen lohdotuxen ja hy-:wän toiwon aruton kautta,

15. Lohduttakon teidän ſydämme, ja teitä kaikkinaiſeſa opia ja hywäſä työſä wahwiſtaton!

3. Luku.

Neuvo ruikoilemaan Jumalan ſanan me-:nekyreä, ja larttamaan tawattomia.

1. Miellä, rakkat weljet, ruikoikat mei-dän edeiſtämme, että HERRan ſana meneſtyis, ja niin kunnioitettais-:in kuin teidängin työdnänne; Marc. 9: 38. Eph. 6: 18, 19. Col. 4: 3.

2. Ja että me häpyſtä ja pahoisſta ihmiiſiſtä pelaiſettais; ſillä ei uſko ole jotta miehen. Joh. 6: 44. Rom. 15: 20, 31.

3. Mutta HERRa on uſkollinen, jotta teitä wahwiſtaa, ja pahaſta warjelee. Joh. 17: 15. 1 Cor. 1: 9. Euku 10: 13. 1 Theſ. 5: 24.

4. Mutta me toiwomme HERRaſa teiſiä, että te teette ja telewäiſet oletta mitä me teille olemma läſſenct. 2 Cor. 7: 16.

5. Mutta HERRa ojentakon teidän ſydämme Jumalan rakkautteen, ja Christuxen läſiwälliſtyteen!

6. Mutta me läſemme teitä, rak-:kat weljet, meidän HERRan JESUXen

Christuxen Nimeen, että te teitänne eroitaisiitta jokaisesta welsestä, joka häjysti itsensä käyttä, ja ei sen säädyn jälkeen kuin hän meidä saanut on.

1 Cor. 5: 11, 13. 1 Eheb. 5: 14. Tit. 3: 10.
2 Job. v. 10.

7. Sillä te ihe tiedätte, kuinga teidän meitä seuraman pitä: Empä me ole tarwattomasti teidän seasanne ollet.

1 Cor. 4: 10. Euku 11: 1. 1 Eheb. 1: 6.

8. En me myöds ole leipää keltän ilman ottanet, waan työllä ja hijellä, työllä ja päiwällä olemma me työtä tehnet, etten me kellengän teidän seasanne kuormaxi olifi.

Ep. 2: 18: 3. Euku 20: 34. 1 Cor. 4: 12.
2 Cor. 11: 9. Euku 12: 13. 1 Eheb. 2: 9.

9. Ei ettei meillä se walda olifi; waan että me ihemme opixi teille andaijimme, seurataxenne meitä.

Matth. 10: 10. 1 Cor. 4: 16. Euku 9: 4, 10.
Euku 11: 1. Phil. 3: 17. 1 Eheb. 1: 6.
Euku 2: 7, 10. 1 Tim. 5: 18.

10. Ja kosta me teidän tykönnänne olimma, niin me senkaltaisia teille käsimmme, että jos ei joku tahdo työtä tehdä, niin ei hänen syömängän pida.

1 Mos. 3: 19.

11. Sillä me kunnemma, että muutamat teidän seasanne tarwattomasti waeldawat, ja ei tee työtä, waan jouwilasna owat.

12. Mutta senkaltaisia me kunnemä ja neuwomme meidän seasanne Christuxen kunnia, ja hijalsufedea työtä tekisit, ja omia päänsä söisit.

Ep. 4: 28. 1 Tim. 5: 13.

13. Mutta te, rakkat meijä, wäsykö hywää tekemästä.

14. Ellei jiid joku tottele seasannamme lähetykskirjan kunnia, merkitkät se, ja älkät kunnepitäkö hänen kansansa, että hän

Matth. 18: 17. 1 Cor. 5: 2.

15. Ja älkät händä pitäkö wihollisina, waan neuwotakowelsejä.

16. Mutta ihe rauhan andakon teille rauhan aimatawalla! HETran olkon teidän kansanne!

Rom. 15: 33. 1 Cor. 14: 33. 2 Cor. 13: 11. 1 Eheb. 5: 23.

17. Terwetykö minun Pandedelläni, joka on merkki lähetykskirjoisa: näin minä kirjoitan.

1 Cor. 16: 21. Col. 4: 18.

18. Meidän HETran Christuxen Armo olkon kunniansanne, Amen!

Toinen Epistola Ehesaloon tykö kirjoitettu Ateenista.

P. Pawalin edellinen Epistola Timotheuxen

1. Luku.

Wäärän opin, Lain, Ewangeliumin muoto.

Pawali HETuxen Christuxen Apostoli, Jumalan meidän lunastajamme aseuxen jälkeen, ja HETran HETuxen Christuxen, joka meidän toiwomme on,

Ep. 2: 9: 15. Gal. 1: 1. Col. 1: 27.

2. Timotheuxelle minun waalle pöjälleni uskosa, Armo, laupius ja rauha Jumalalda meidän Isädamme, ja meidän HETralda HETuxelda Christuxelda!

Ep. 2: 16: 1. 1 Cor. 4: 17. Gal. 1: 3. 1 Eheb. 3: 2. Tit. 1: 4. 1 Pet. 1: 2.

3. Minkuin minä Macedoniaan läheteifäni lästin sinun olla Ephesosa, niin neuwo muutamia, ettei he toisiin opetaifi;

Ep. 2: 20: 1, 3. Gal. 1: 6, 7.

4. Eikä juttuja tottelifi ja polwi-

lukuja, joilla ei loppua ole, nämmiin tutkimiset matkaankuin parannuxen Jumalan kunnia on uskosa.

1 Tim. 4: 7. 2 Tim. 2: 16.

5. Mutta käskyn pääkö Paus puhtasta sydämeistä, wästä omasta tunnosta, ja tömästä uskosta;

Rom. 16: 17. Gal. 5: 14.

6. Joista muutamat owat tynnet, ja owat turhiin jaaritunndynet:

1 Tim. 6: 4, 20. 2k. 1: 4. Euku 3: 9.

7. Ja tahtowat Lain opetaifi ja ei ymmärrä mitä he päättäwät.

8. Mutta me tiedämme kunnia wäxi, jos se oikein käytetän?

Rom. 7: 12.

9. Tieten se, ettei wanhurksalle ole
 ei pandu, vaan wäärille, ja tottele-
 ttomille, jumalattomille ja syndisille,
 anallisille ja leiwottomille, Ifänjä
 paille ja äitinsä tappaille, miehen-
 paille, Gal. 3: 19. Eufu 5: 23.

10. Suorintekiille, miesten kansa-
 kaille, ihmisten warkaille, waleh-
 ille, walapattoisille, ja mitä muuta
 kastaista sitä terweleistä oppia was-
 on;

11. Sen autuan Jumalan kunnial-
 n Ewangeltumun jälkeen, joka mi-
 lle ufottu on.

12. Ja minä kättän meidän HERN-
 i Christusta JESusta, joka minun
 mallisiksi tehnyt on, ja luki minun
 ollisiksi, asettain tähän wirkaan;

13. Joka ennen pilkkaja ja wainoja
 häwäisiä olin: mutta minulle on
 pius tapahtunut; sillä minä tein
 i tietämätä epäuskoja. Job. 9: 39.
 E. 3: 17. Eufu 8: 3. Eufu 9: 1. Eufu 22: 4.
 Eufu 26: 9. 1 Cor. 7: 25. Eufu 15: 9.
 Gal. 1: 13. Psil. 3: 6.

14. Mutta meidän HERNan Armo
 sitä runsampi, ufkon ja rakkouden
 nsa, joka Christuseja JESuseja on.

15. Se on toinen sana, ja kai-
 ti mahdollinen otta wafsan, että
 yristus JESus on tullut mail-
 aan syndisiä wapahtamaan, joista
 inä suurin olen:
 Matth. 9: 13. Marc. 2: 17. Luc. 5: 32.
 Eufu 19: 10. 1 Joh. 3: 5.

16. Mutta sentähden on minulle
 pius tapahtunut, että JESus
 yristus minusa ensin osotais kai-
 n pitkämielisyyden, niille esikurwari,
 ka hänen päällensä pitää ufoman
 inkaiKKisehen elämään.

17. Mutta Jumalalle, ijanKaiKKi-
 le Kuningalle, Kuolemattomalle ja
 kymättömälle, ja ainoalle wiisalle
 kon kunnia ja ylistys ijanKaiKKi-
 ta ijanKaiKKisehen, Amen!
 Rom. 16: 27. 1 Tim. 6: 16.

18. Tämän Kästyn minä annan si-
 lle minun poikani Timothee, endis-
 n ennustusten jälkeen sinusta, että
 isä soitit niinkuin jalo sotamies,
 1 Tim. 6: 12. 2 Tim. 4: 7.

19. Ja pitäisit ufkon ja hymän o-
 an tunnon, jonga muutamat ovat hyl-

jännet, ja owat ufkon puolesta haari-
 rikoon tullet; 1 Tim. 3: 9.

20. Joista on Hymeneys ja Alexan-
 der, jotka minä olen Satanan halduun
 andanut, että he tulisit kuriteturi enä
 pilkkamajla. 1 Cor. 5: 5.
 2 Tim. 2: 17. Eufu 4: 14.

D. Lufu.

Neuvo rukoilemaan kaikkein edestä. Ju-
 malan tahto. Waimot opetetaan sää-
 dpällisest iklänsä kättämään.

Niin minä siis neuvon, että ennen
 kaikkea pidetäisiin rukouset, ano-
 miset, toivotukset ja kiitokset, kaikkein
 ihmisten edestä:

2. Kuningasten ja kaiken Esimallan
 edestä, että me rauhasa ja lewosa eläi-
 simme, kaikesa jumalifudesa ja kunnial-
 lifudesa: Jer 29: 7.

3. Sillä se on hyvä ja otollinen
 Jumalan meidän wapahtajamme edestä;

4. Joka tahtoo kaikkea ihmisiä
 autuuri, ja että he totuuden tun-
 doon tulisit. Hes. 18: 23. 2 Pet. 3: 9.

5. Sillä yri on Jumala, ja yri
 Wälimies, Jumalan ja ihmisten
 wälillä, Ihminen Kristus JESus;
 Joh. 17: 3. Rom. 3: 30. Eufu 10: 12.
 Gal. 3: 19. Hebr. 9: 15.

6. Joka igensä kaikkein edestä
 Lunasturen hinnari on andanut,
 että senkaltaista piti ajallansa saar-
 nattaman: Matth. 20: 28.
 1 Cor. 1: 6. Eph. 1: 7. Col. 1: 14.

7. Johonga minä myds olen Saar-
 najari ja Apostolixi asetettu (minä sa-
 non toden Christuseja, ja en walehte-
) pakanain opettaja uskosa ja totudesa.
 Ap. E. 9: 15. Eufu 13: 2. Eufu 22: 21. Rom.
 9: 1. Eufu 11: 13. Eufu 15: 16. Gal. 1: 16.
 Eufu 2: 7, 8. Eph. 3: 8. 2 Tim. 1: 11.

8. Niin minä tahdon siis, että mie-
 het rukoillisit jokapaikasa, ja nostaisit
 ylds pyhät kädet, ilman wihata ja
 epäilystä. Ps. 134: 2. Mat. 1: 11.
 Matth. 5: 23. Eufu 6: 14. Job. 4: 21.

9. Niin myds että waimot kohtul-
 lisisa waatteisa olisit, ja kaunistaisit
 heitänsä häwällä ja kainoudella, ei ka-
 hara hixillä, eli kullalla, eli päär-
 lyillä, eli kalleilla waatteilla;
 Tit. 2: 3. 1 Pet. 3: 3.

10. Waan niinkuin niille waimoille

fopi, jotka Jumalisuuden hyvään töiden kautta ottavat.

11. Oppikan vaimo hiljaisuudessa, laisella nöyryydellä. 1 Mos. 3: 16. Eph. 5: 24.

12. Mutta en minä salli vaimon opetta, engä miestänsä vallita, vaan että hän on hiljaisuudessa. 1 Cor. 14: 34.

13. Sillä Adam on ensin luotu, ja sitte Ewa. 1 Mos. 1: 27. Lutu 2: 18, 22. 1 Cor. 11: 8, 9.

14. Ja ei Adam petetty: mutta vaimo petettiin, ja saatti hyljäläymisen. 1 Mos. 3: 6. 2 Cor. 11: 3.

15. Mutta kuitengin hän lasten synnyttämisen kautta autuuri tulee, jos hän pysyy uskosa ja rakkauksesa, ja pyhydesä siweyden kanssa.

B. L U K U.

Opettajain oikiat omaisuudet. Jumalan salaisuus.

Se on toinen sana: jos joku Pispan virkaa pyytää, hän hyvää työtä halajaa.

2. Niin pitää siis Pispan oleman nuhnettoman, yhden emännän miehen, walpan, raitin, siwian, wierasten holhojan, opettavaisen: 2 Tim. 1: 6, 7.

3. Ei juomarin, ei tappelian, ei ilkiän woiton pyytäjän; vaan armenlian, ei riitaisen, eikä ahnen: 2 Tim. 2: 24.

4. Joka oman huonensa hywin hallitsee, jolla kuuliaiset lapset owat, kaikella kunniallisudella:

5. (Mutta jos joku ei taida omaa huon tansa hallita, kuingasta hän Jumalan Seurakunnan taita hallita?)

6. Et äskenchristitty, ettei hän paifununa laittajan duomioon lankeisi.

7. Mutta hänelle pitää myös hywä todistus oleman niissä kuin uskona owat; ettei hän laittajan pilkkaan ja paulaan lankeisi. 1 Cor. 5: 12.

8. Niin pitää myös Seurakunnan palveliat toimelliset oleman, ei kaxieliset, ei juomarit, ei häpiällisen woiton pyytäjät: 2 Tim. 2: 6, 7.

9. Jotka uskon salaisuuden puhtasa omasa tunnossa pitäävät.

10. Jotka pitää ensin koeteldaman,

ja palvelellan sitte kuin he wahemari löptän.

11. Heidän emändänsä pitää siwiat oleman, ei laittajat, warrat, karkisa uskolliset.

12. Seurakunnan palveliat yhden emännän miehet, jotka lapsensa ja oman huonensa hywin ligewat.

13. Sillä jotka hywin palvelat he heillensä hywän menestyksen ottawat, ja suuren waapauden uskosa, on Ebristuxesa Jesuxesa. Marc. 25: 21. 1 Joh. 3: 21. totu.

14. Näitä minä kirjoitan, ja toivon pian tulewani sinu.

15. Mutta jos minä minun tiedäisit kuinga sinun piä Jumalahuonensa waeldaman, jota en Jumalan Seuratunda, totuuden ja perustus.

16. Ja se on juhkisesti Jumalisuuden salaisuus; että Jumal on ilmoitettu lihassa, wanhattu Hengesa, nähty Englissa saarnattu pakanoilte, uskottu mäsassa, ja otettu ylös kunniaan. 1 Joh. 1: 14. Eph. 3: 5, 6. 1 Cor. 2: 8. 1 Joh. 1: 2.

4. L U K U.

Antichristus. Neuvo jumalisuuden totuuteen ja taikamaan wiran toimittamiseen.

Mutta Dengi sanoo selläsi viimeisillä ajoilla murhatta, puwat uskosta, ja ottawat waaran televisiä Dengistä, ja perkeleitä turjista; Marc. 24: 23. 2 Tim. 3: 1. 2 Pet. 2: 1. 1 Joh. 2: 18. 1 Joh. 4: 18.

2. Niiden kautta jotka uskosta desä walhenpuhujat owat, joiden tundo on poltinraudalla merkitty.

3. Ja kieltävät naimassa, ja kaa ottamassa, kuin Jumala loi niille liitoyella nautita, ja niille totuuden ymmärtänet owat. 1 Mos. 9: 3. Rom. 14: 6. 1 Cor. 10: 2.

4. Sillä kaikki mitä Jumala luvnut on, on hywä, ja ei ole wanhattapääd, kuin liitoyella nautita. 1 Mos. 1: 31. 2 Tim. 2: 10. Rom. 14: 14. 1 Cor. 10: 25. 2 Tim. 1: 10.

5. Sillä se Jumalant sanalla ja totuudella pyhitetään.

6. Koskas nyt sentalaitia weskille
olat, niin sinä Jesuxen Christuxen
ollinen palwella olet, uskon sanoisa
wäsä opisa kaswatettu, jota sinä seu-
mut olet. 2 Tim. 1: 5. Eufu 3: 14, 15.

7. Mutta wäldä keltwottomia äm-
in juettaja: ja harjoita sinuas jumal-
uteen. 1 Tim. 1: 4, 6.

8. Sillä ruumillinen harjoitus wä-
n kelpaa: Mutta Jumalisuus on
pellinen kaitisa asioisa, jolla on
ä nykyisen että tulewaisen elä-
in lupaus. Col. 2: 23.

9. Tämä on totinen sana, ja kaiteti
ihdollinen otta waistan:
1 Tim. 1: 15.

10. Sillä sitäwarten me työäkin
emme ja meitä pilkataan, että me elä-
än Jumalan päälle toiwonut olemma,
la kaittein ihmisten wapahtaja on,
inomattain uskowaisien. Or. 107: 2.

11. Näitä sinä neuwo ja opeta.

12. Äldän kengän sinun nuoruttas
hoko plön, waan ole sinä uskowaisille
tuwa sanasa, kaspatäymisefä, rak-
udesa, hengefä, uskosa, puhtaudesa.
1 Cor. 16: 10, 11. Tit. 2: 7, 15.
1 Pet. 5: 3.

13. Ota lukemisesta, neuwosta ja
nista waari, sitihenasti kuin minä tulen.

14. Älä unhojda sitä lahjaa kuin
ulle Prophetian kautta annettu on,
wähemmitten kätten päälle panemisefä.
1. T. 6: 6. Eufu 8: 17. Eufu 13: 5. Eufu 19: 6.
1. Thes. 5: 19. 1 Tim. 1: 18. Eufu 5: 22.

15. Ota näistä waari, pysy näisä;
tä sinun menestyres kaitille juliste-
xi tulis.

16. Ota itsestä waari, ja opista:
ny alati näisä; sillä jos sinä sen
t, niin sinä iges autuaxi saatat, ja
jotka sinua kuulewat. Rom. 11: 14.
1 Cor. 9: 22. Jac 5: 20.

B. Eufu.

Opetus nuhtelemisen toimeksitudesa.
leket. Waptt.

1. Älä wanhoaa kowin nuhtele, waan
neuwo händä niinkuin Jää: Nuor-
a, niinkuin weskijä; 3 Mos. 19: 32.

2. Wanhoja wainioja niinkuin äitefä:
uoria niinkuin isarita, kaitella puh-
udella.

3. Ruunioita niitä lestiä kuin oikia
leket owat.

4. Mutta jos jollakulla lestellä lapsia
on, eli lasten lapsia, ne oppikan ensin
oman huonensa jumalisejti hallitsemään,
ja wanhimmittensa hywän työn maza-
maan; sillä se on hywin tehty, ja Ju-
malalle oiollinen.

5. Ja se on oikia lesti, joka yri-
nänsä on, ja asetta toiwouisa Jumalan
päälle, pysyin aina rukouyisa ja auri-
huutamisefä yötä ja päinää:
Euc. 2: 36, 37.

6. Mutta joka helumasa elää, se
en elämäldä kuoluit.

7. Sentalaitisia neuwo, että he nuh-
tettomat olisit.

8. Mutta jos ei joku omistansa,
liiatengin perhejänsä, murehta pida,
se on uskon kieldänny, ja on pakanata
pahempi. 2 Tim. 3: 5.

9. Älä sallii nourempata lesteä otetta,
kuin kuudenkymmenen ajastakaista, jo-
ka yhden miehen emändä on ollut:

10. Ja jolla on hywistä tbijsä to-
distus, jos hän lapsia kaswattanut on,
jos hän wierasten holhoja ollut on, jos
hän Pyhäin jalkoja pesnyt on, jos hän
murbellisia auttanut on, jos hän on
kaitesa hywäsä työsä ahkera ollut.
1 Mos. 18: 4. Eufu 19: 2. Euc. 7: 36, 44.
1 Pet. 4: 9.

11. Mutta nuoret leket hylkä; sillä
kosta he suutturwat Christuxeen, niin
he tahtowat huolla:

12. Joilla on heidän duomionsa, että
he sen ensimmäisen uskon rikkonet owat.

13. Niin myös joutilafina ollesansa
eppiawat he huoneita ympärinsä juorens-
delemaan; waan ei he ainosta ole jouti-
tilat, mutta myös kielewät, hembet ja
puhuwat luvattomia. Tit. 2: 3.

14. Sentähden minä tahdon, että
nuoret leket huollisit, lapsia kaswattai-
sit, huonen hallituxesta waaria pidäisit,
eikä annaisi tilaa wastanseisioille pahoin
puhua.

15. Sillä muntamat owat jo Sa-
tanin jälkeen palatnnet.

16. Jos nyt jollakin uskollisella mie-
hellä eli waimolla lestejä on, se heitä
holhokon, ja älkän Seurakundaa rasit-
tato, että oikeille lesteille täytyis.

17. Wanhimmat, jotka hywin halligewat, pitä Epikertaisesa Kun- niasa pidettämän, erinomattain ne jotka sanasa ja opisa työtä tekewät. Rom. 12: 8. Luku 15: 27. 1 Cor. 9: 11. Gal. 6: 6. Psil. 2: 29. 1 Theß. 5: 12. Hebr. 13: 17.

18. Sillä Raamattu sanoo: Ei si- nun pidä rihtätappawan härjän suu- ta sitoman kiinni: ja työmies on palffansa ansainnut. 3 Mos. 19: 13. 5 Mos. 24: 14. Luku 25: 4. Matth. 10: 10. Luc. 10: 7. 1 Cor. 9: 9.

19. Älä salli wanhinda wastan pyh- tån kannetta, waan kahden eli kol- men todistuksen kautta. 5 Mos. 17: 6. Luku 19: 15, 16.

20. Uuhtele niitä kuin syndiä te- kewät, kaikkein kuulden, että muutkin pelkäisit. 5 Mos. 17: 4, 5. Luku 19: 18, 19.

21. Minä rukoilen Jumalan, ja HERRan Jesuxen Christuksen, ja wa- littuin Engelitten edestä, että nämät pidät ilman walgemistä, ja älä mitän tee toisen puolta pitäin. Gal. 1: 20. Psil. 1: 8. 1 Theß. 2: 5. 1 Tim. 6: 13.

22. Älä pikaisesti songun päälle lä- siäs pane; ja älä ole muitten synneistä ofallinen: pidä ihes puhdasna. Ap. 2: 6. Luku 8: 17. Luku 13: 3. Luku 19: 6. 1 Tim. 4: 14. 2 Tim. 1: 6.

23. Älä sillen wettä juo, waan nau- tige jotakin wiinaa sydämes tähden, ja että myös usein sairastat. Ps. 104: 15.

24. Muutamain ihmisten synnit o- wat kyllä julkiset, että ne ennengin duo- mita taitan; mutta muutamain äsken jäljistä julkisexi tulewat. Gal. 5: 19.

25. Niin myös muutamit hyvät työt owat jo ennen julkiset; ja ne kuin muutoin tapahtuwat, ei taita salata.

G. Luku.

Dporet, palwelain welwoillisuudesta, wää- rän opin karttamisesta ja ahneudesta. Ukon toivo.

Palweliat, jotka iken alla owat, pitä Isändänsä kaikesa kunniasa pitä- män; ettei Jumalan nimi ja oppi pil- latuxi tulii. Eph. 6: 5. Col. 3: 22. Tit. 2: 9. 1 Pet. 2: 18.

2. Mutta joilla uskolliset Isännät owat, niin älkön niitä kagoko ylö, että he weljeret owat; waan olkan sitä

kuuliaisemmat, että he uskolliset ja rakkat, jotka hywästä työstä owat. Näitä opeta, ja neuwo.

3. Jos joku toisin opetta, ja ei meidän HERRan Jesuxen Christuksen terweillisissä sanoissa, ja siinä opissa jumalifudesta on, Gal. 1: 8. 1 Tim. 1: 3.

4. Hän on paisunut, ja ei mitän, waan on sairast työmies sanain ilmoituxissa; joista taites häwäistys, ja pahat luulot tulewa. 1 Cor. 8: 2. 1 Tim. 1: 4. 2 Tim. 2: 23. Tit. 2: 10.

5. Häijyt lampauxet niiden kuse- seasa, jotka heidän mielefänsä tu- owat, ja joilla totuus otettu on, jotka jumalifuden woitoxi lue- ritä sinus senkaltaisista. Rom. 1 Cor. 11: 16. 2 Tim. 3: 5, 8. Tit. 2: 3: 10. 2 Job. 9: 10.

6. Mutta se on suuri woitto, ja jumalinen ja tytyä onneensa. Gal. 1: 15: 16. 1 Tim. 4: 8. 1 Pet. 4: 14.

7. Sillä embä me ole mitän maan tuonet, on siis tietävä, että me myös mitän täällä taida wä- ulos. Job. 1: 21. Luku 22: 1 Ps. 49: 18. Esaia. 55: 14, 15.

8. Mutta koska meillä on wa- ja waattet, niin tyyfämme ne. Ps. 55: 23. Gal. 1: 27: 26. Rom. 1: 27: 13: 5.

9. Mutta ne jotka rikastus wat, langewat kiusauxen ja pa- ja monihin tyhmiin ja wahin- himoihin, jotka ihmiset wahin- kadotuxen upottawat. Ess. 1: Luku 28: 20. Matth. 13: 22. Rom. 1: 27: 13: 5.

10. Sillä ahneus on kait- huden juuri: jota muutamit himoinnet, ja owat uskosta er- igellensä paljon murhetta saatta- 2 Mos. 23: 8. 5 Mos. 16: 19. Gal. 1: 10.

11. Mutta siinä Jumalan karta karta niitä: ja noudata wanbur- jumalifutta, uskoa, rakkautta, hil- lisyttä ja hilfaisutta. 2 Tim. 2: 22.

12. Ilmoittele hywä usken kuu- tus, läsitä isankaitinen elämä, jota siinä kuguttu olet, ja olet tunnus- hywän tunnustuxen monen todist- edestä. 1 Cor. 9: 24, 25, 26. Psil. 3: 12, 14. 1 Tim. 1: 18. 2 Tim. 4: 7.

13. Minä käpsen sinua Jumalan

fä, jota kaikki eläväxi teke, ja JES-
 cen Christuxen edesä, joka Pontius
 latuxen alla hyvän todistuxen tun-
 sti; 5 Mos. 32: 39. 1 Sam. 2: 6.
 Matth. 27: 11. Job. 18: 37. 1 Tim. 5: 21.

14. Ettäs kätkyn saastatoimna ja
 hteotoimna pidät, hamaan meidän
 Herran JESuxen Christuxen ilmoi-
 reen asti:

15. Jonga meille aikanasfa osotta
 autuas ja ainoa waldias, Kunin-
 sten Runingas ja kaikkein Herrain
 Herra: 1 Tim. 1: 17.
 Tim. R. 17: 14. Luku 19: 16.

16. Jolla ainoalla on kuolematto-
 us, joka asuu kirkkandesa, johon ei
 ikän tulla taida, jota ei yrökän ih-
 minen nähnyt ole, eikä taida nähdä:
 ke olkon kunnia ja ijanikaikkinen wois-
 ta, Amen! 2 Mos. 33: 20. 5 Mos. 4: 12.
 Job. 1: 18. 1 Joh. 4: 12, 20.

17. Kätkke niitä kuin rikkat täsfä
 ilmafa owat, ettei he ylpeillisi eikä
 nisi toivoansa katowaisen rikkauden,

mutta elävän Jumalan päälle, joka
 meille anda nautitayemme runsasfi kaik-
 kinaisista: Job. 31: 24. Ps. 62: 11.

Marc. 4: 19. Luku 10: 24. Luc. 8: 14.
 Luku 12: 15.

18. Että he teskit hywää ja hy-
 wisä idisä rikastuisit, andaisit hywällä
 mielellä, ollsit armulliset; Jac. 2: 5.

19. Ja tallelle panisit igellensä hy-
 wän perustuxen edespäin, käsittäyensä
 ijanikaikkista elämätä. Marc. 6: 20.
 Luc. 16: 9.

20. O Timothee, kätke se kuin si-
 nulle uskottu on: ja wäldä turhia ja
 kelwottomia juttuja, ja niitä riitoja
 kuin wäärin kerstatusta taidosta tulewat:
 1 Tim. 1: 4, 6. Luku 4: 7. 2 Tim. 1: 14.
 Luku 2: 14, 16. Tit. 1: 14. Luku 3: 9.

21. Josta muutamat paljo pitawät,
 ja uskosta exyuet owat. Armo olkon
 siinun kansas, Amen! 2 Tim. 2: 18.

Timotheuren tygö edellinen, kirjoitet-
 tu Laodiceasta, joka on Phrygiassa Pa-
 latianassa Pääkaupungi.

P. Pawalin toinen Epistola Timotheuren tygö.

1. Luku.

Timotheuren usko, lahja. Christuxen wois-
 ma. Pawali fangina Christuresa.
 Dneffporus.

Pawali JESuxen Christuxen Apoftoli
 Jumalan tahdon kautta, elämän
 pauren jälkeen, joka on Christuresa
 Juresa:

2. Minun rakkalle Pojalleni Timo-
 euyelle, Armo, Paupiud ja Rauha
 säwdä Jumalalda, ja JESuxelda Chris-
 xelda meidän HERRaldamme!

Gal. 1: 8. 1 Tim. 1: 2. 2 Pet. 1: 2.

3. Minä kiitan Jumalata, jota mi-
 i hamaista minun esiwanhemmistani
 luwelen, puhtalla omalla tunnolla,
 tä minä lakkamata sinua pöllä ja
 iivällä minun rukourisani muistan.

Ap. T. 22: 3. Luku 23: 1. Luku 24: 14, 16.
 Luku 26: 4. Eph. 1: 16. Phil. 1: 3.
 1 Theß. 1: 2. Luku 3: 10.

4. Ja halan sinua nähdä, koska mi-
 i sinun kyyneles muistan, että minä
 olla täydetäissin: Ap. T. 20: 37.

5. Koska se wilpitöin usko kuin si-
 usa on, minun mieleeni tulee, joka

ennen sinun isofa äitifäs Loidasfa myöds
 asui, ja sinun äitifäs Eunifassa; ja kuin
 minä totisestfi tiedän, sinufakin.

Ap. T. 16: 1. 2 Tim. 3: 15.

6. Jonga tähden minä sinua nen-
 won, ettäs herätät sen Jumalan lah-
 jan joka sinussa on, minun kätteni pääl-
 le panemisen kautta: Ap. T. 6: 6.

Luku 8: 17. Luku 13: 3. Luku 19: 16.
 1 Tim. 4: 14. Luku 5: 22.

7. Sillä ei Jumala ole meille an-
 danut pelwon Dengeä, waan wäkewy-
 den, rakkouden ja raitiuden.

Rom. 8: 15.

8. Sentähden älä häpe meidän HERR-
 ran JESuxen Christuxen todistusta, eikä
 minua, joka hänen fanginsa olen: Waan
 ole osallinen Ewangeliumin waiwasa,
 Jumalan woiman jälkeen:

Ap. T. 21: 33. Rom. 1: 16. Eph. 3: 1. Phil.
 1: 7. Luku 4: 14. Philem. v. 1: 9, 13.
 2 Tim. 2: 3.

9. Joka meitä on autuaxi tehnyt,
 ja pyhällä Fugumisella Fugunut; ei
 meidän töidemme perästä, waan hä-
 nen aiwoituxensa, ja armonsa jäl-
 keen, kuin meille Christuresa JES-

surjesa ennen ijanlaskista aikoja an-
nettu on;

Rom. 9: 11. Eph. 1: 4. Tit. 1: 2.
Kutu 3: 4, 5, 6. 1 Pet. 1: 20.

10. Mutta nyt meidän Wapah-
jamme Jesuren Christuxen ilmestyksen
kautta julistettu, joka kuoleman otti
pois, ja elämän ja kuolemattomuuden
toi Ewangeliumin kautta waltuteen:

Et. 25: 8. Rom. 10: 25. 1 Cor. 15: 54, 56.
Eph. 1: 9. Kutu 3: 9. Col. 1: 26. Hebr. 2: 14.

11. Johonga minä olen pandu saar-
najari ja Apostolixi, ja pakanain opet-
tajari.

Ep. 2: 9: 15. Kutu 13: 2.
Kutu 22: 21. Eph. 3: 8. Gal. 1: 16.
Kutu 2: 8, 9. 1 Tim. 2: 7.

12. Jonga tähden minä myöskin näi-
tä kärsin, ja ei kuitengan häpee: sillä
minä tiedän Kenen päälle minä uskon,
ja olen luja, että hän woi minulle
kätkeä minun uskoton kaluni, siihen
päiwään asti.

Eph. 3: 1.

13. Pysy siis niiden terwellisten sa-
nain muodosa, kuin sinä minulda
kuullut olet, uskosa ja rakkaudesa, joka
on Christuxesa Jesuxesa.

2 Tim. 3: 14.

14. Tämä hywä uskottu kalu kätke
Pyhän Wengen kautta, joka meissä asuu.

1 Tim. 6: 20.

15. Sinä tiedät sen, että kaikki,
kuin Aiasa owat, luowuit minusta,
joista on Phygellus ja Hermogenes.

Ep. 2: 19: 10. 2 Tim. 4: 10, 16.

16. Herra andakon laupiudensa
Dnesiphorin perhelle! joka minun usein
wirwoittanut on, ja ei minun kahlei-
tani hävennyyt;

2 Tim. 4: 19.

17. Waan epei minua wifusti Ro-
misa olleiansa, ja löysi minun.

18. Herra andakon hänen löytä
laupiuden sinä päiwänä Herran ty-
könä! ja kuinga monesa aiasa hän
minulle Ephefosa oli awullinen, sinä
parhain tiedät.

B. K u t u.

Kärsi, warolta, lohbuta, usko.

Wahwista siis sinus, minun polkani,
sen armon kautta kuin Jesuxesa
Christuxesa on.

2. Ja mitä sinä olet minulda mo-
nen todistanen kautta kuullut, niin käste
uskollisille ihmisille, jotka myöskin multa
oliffit sowelliat opettamaan.

1 Tim. 3: 2, 10. Tit. 1: 5.

3. Kärsi waiwaa niinkuin
Jesuren Christuxen sotamies.

2 Tim. 1: 8. Kutu 4: 5.

4. Ei yrittän sotamies seloita
sä elatuxen menoihin, sillä ketsu-
sa joka hänen jootaan ottanut on.

5. Ja jos joku kilwoittelee,
hän kruunata, ellei hän toime-
kilwoittele.

1 Cor. 2: 25.

6. Weldomiehen, joka pelon
da, pitä enjin hedelmäitä nauti-
da.

1 Cor. 9: 10.

7. Ymmärrä mitä minä sanon:
ra andakon sinulle ymmärtöyksen
kautta.

8. Muista Jesuren Christuxen
päälle, joka kuolleista nesi
Dawidin siemenestä minun Ewan-
geliumin jälkeen:

2 Sam. 7: 12. Ps. 132: 10.
Es. 11: 1. Matth. 1: 1. Ep. 2: 2.

Kutu 13: 23. Rom. 1: 3.

9. Joka minä waiwaa kärsin,
leijiin asti, niinkuin pahantekijä;
ei Jumalan sana ole sidottu.

Eph. 3: 1, 13. Kutu 4: 1. Ps. 118: 11.
Col. 1: 24.

10. Sentähden minä kärsin
walittuin tähden, että hekin saisi
surjesa Christuxesa autmuden, ijan-
sen kunnian kausa.

2 Cor. 4: 12.

11. Se on totinen sana; jos me
nä olemma kuollet, niin me myöskin
nä elämme.

Rom. 6: 5. Kutu 2: 13.
2 Cor. 4: 10. 1 Oct. 4: 13.

12. Jos me kärsimme, niin me
wynnä halligemme. Jos me häne-
lämmme, niin hän meidängin kiet-
telee.

Ps. 3: 10. Matth. 10: 33. Marc. 13: 13.
Luc. 9: 26. Luc. 12: 9.

13. Ellen me usko, niin hän
kuitengin uskollisna joka ei ikinä
tä taida.

4 Wof. 28: 16.
Rom. 3: 3. Kutu 9: 6.

14. Näitä neuwo, ja todista
ran edessä, ettei he sanoista
joka ei mihiingän kelpaa, waan
luowuttamaan niitä jotka kuulsa-
vat.

1 Tim. 6: 4.

15. Pyydä iges Jumalalle
toimellisexi ja laittamattomaxi ty-
tekiäxi, joka oikein totuuden
jaka:

16. Mutta sihwottomat ja keltu-
mat sanat hylsä, jotka paljo
toinda menoa saattawat:

1 Tim. 6: 7. Kutu 6: 20. Tit. 1: 16.

17.

17. Ja heidän puheensa syö ymbä-
länsä niinkuin ruumiin mato: Joista
i Hymeneus, ja Philetus:

1 Tim. 1: 20.

18. Jotka totuudesta ovat erhetty-
t, sanoden ylösnousemisen jo tapah-
nen; ja ovat muuttamat uskosta kää-
met.

1 Cor. 15: 12. 1 Tim. 6: 20.

19. Mutta Jumalan wahwa perus-
s kuitengin pysyy, joka täällä kiinni-
ty on: **SEKra** tunde omansa, ja
kaikean jokainen wäärdestä, joka
hristusen nimeä mainiisee.

4 Mos. 16: 5. Euku 21: 26. Job. 10: 14.
Euku 13: 18.

20. Mutta suuresta huoneesta ei ole
noasta kullaiset ja hopiaiset astiat,
aan myös puiset ja sawiset: ja muu-
mat tosin kunniaxi, mutta muuttamat
ipäxi.

Rom. 9: 21.

21. Jos joku itsensä senkaltaisista
niistä puhdistaa, se tulee kunniaan
hitettyxi astiaksi, perhenisännille tar-
kiksi, ja kaikkiin hywiin töihin wal-
istetuxi.

2 Tim. 3: 17.

22. Nuoruden himot wähdä; mutta
udata wanhurkautta, uskoa, rakkaute-
ja rauhaa, kaikkein niiden kanssa
tka puhtasta sydämeistä **SEKraa** ru-
kewat.

1 Cor. 1: 2. 1 Tim. 6: 11.

23. Oullut ja turhat kysymyret hyl-
y tietten että ne ainoasta riidat syn-
ttävät.

1 Tim. 1: 4.

24. Mutta ei **SEKran** palwelian
le riitaisen olla, waan siwian jokaisista
htaan, opettawaisen, pahoja kärke-
äisen:

1 Tim. 3: 2. Tit. 1: 9.

25. Siljaisudessa nuhtelewaisen was-
hakoisia: Jos Jumala heille joskus
idais parannuksen totuutta ymmärtä-
ään:

Gal. 6: 11. Ap. 2: 8: 22.

26. Ja he jälleen karuissit ja Berke-
n paulaista päässit, jolda he hänen
htousta jälkeen sangitut ovat.

B. Lufu.

Jambrezen weljet. Jumalinen elämä.
Ypöhä Raamattu.

Mutta sen sinun pitää tietämän, että
wiimeisinä päiwinä waaralliset
at lähenevät:

1 Tim. 4: 1.
2 Cor. 2: 1. Euku 3: 3. Jud. Ep. v. 18.

2. Sillä ne ihmiset tulewat jotka
igiänsä rakastawat, ahnet, kerksajat,
yhiät, pilkkajat, wanhemmiensa tot-
telemattomat, kiittämättömät, jumalat-
tomat,

3. Saluttomat, sopimattomat, lait-
tajat, irtalliset, kiukkuiset, katet,

4. Pettäjät, tuimat, paisuneet, jotka
enämmin hekumata kuin Jumalata ra-
kastawat;

5. Joilla on Jumalinen meno ole-
wanansa, mutta sen woinan he kiel-
dävät pois: Karta siis senkaltaisia.

Matth. 7: 15. Rom. 16: 17. 2 Theb. 3: 6.
Tit. 1: 16. Euku 3: 10. 2 Job. v. 10.

6. Sillä ne ovat niistä jotka huo-
neista huoneeseen juorewat, ja waimo-
wäen sangixi wiewät, jotka synneillä
rajitetut ovat, ja meninaijsten himoin
kanssa käywät.

Tit. 1: 11.

7. Aina oppiwaiset, ja ei koskan to-
tuuden tuntoon tulewaiset.

8. Mutta niinkuin Jannes ja Jam-
bres olit Mojesista waistan, niin nämät-
kin ovat totuutta waistan: ne ovat ih-
miset taidoista turmellut ja keltwottomat
usloon.

2 Mos. 7: 11. Rom. 1: 28.
1 Tim. 6: 5. Tit. 1: 16.

9. Mutta ei heidän pidä fillen me-
neistymän; sillä heidän hulludensa pitää
kaikeille julki tuleman, niinkuin niiden-
gin oli.

2 Mos. 7: 12. Euku 8: 18, 19.

10. Mutta sinä olet seurannut mi-
nun opetustani, säätyäni, aiwoitustani,
uskoani, pitkämielisyttäni, rakkaustani,
kärjwällisyttäni,

1 Tim. 4: 6.

11. Wainomijiani, wainojani, jotka
minulle Antiochiaa, Iconiasa ja Lystra-
sa tapahuit: jotka wainomiset minä
kärsein, ja kaikista on minun **SEKra**
päästänyt.

Ps. 34: 20. Ap. 2: 13: 50.
Euku 14: 1, 2, 5, 19. 2 Cor. 1: 10.

12. Mutta myös kaikkein jotka
jumaliseksi **SEsurea** Christurea elää
tahtowat, pitää wainoa kärkevän.

Matth. 16: 24. Luc. 24: 26. Job. 17: 14.
Ap. 2: 14: 22. 1 Theb. 3: 3.

13. Mutta pahoille ja petollisille
ihmisille on tapahtuma, jota edemmä
sitä pahemmin, sekä wiettelisille että
wietelwille.

14. Mutta pysy sinä niissä kuin sinä
oppennut olet, ja sinulle uskottu on; tie-
ten keneldäs oppennut olet.

2 Tim. 2: 2.

15. Ja ettäs jo lapsudesta olet pyhän Raamatun tainnut, joka sinun taita autunteen neuvoo, sen uskon kautta joka on Kristusessa Jesuksessa.

16. Sillä kaikkinainen Kirjoitus on Jumalalta annettu, ja tarpellinen opiri, nuhteri, ojennuseri, kurtituseri joka on wanhurksaudesa:

Rom. 15: 4. 2 Pet. 1: 19, 20, 21.

17. Että Jumalan ihminen täydellinen olis, ja kaikkiin hyviin töihin sovelias.

4. Luku.

Neuvo ahkeruteen saarna-mirasa. Pawali uhrataan; hänelle anderi annetaan ja hän päästetään.

Miin minä siis todistan Jumalan ja HERRAN Jesuksen Christuksen esdesä, joka on tulewa duomigemaan eläwitä ja kuolluita, hänen ilnestyksensä ja walbakunnansa. Gal. 1: 20.

Phil. 1: 8. 1 Tim. 5: 21. Luku 6: 13.

2. Saarna sanaa, pidä päälle sekä hyvällä että sopimattomalla ajalla: rangaise, nuhte, neuvo kaikella iuvedellä ja opetuxella: 2 Tim. 2: 25.

3. Sillä aika tulee, jona ei he voi terweellisistä oppia kärsiä; waan omaim himoinsa jälkeen kokowat igellensä Opetajat, että heidän korwanja syhyvät:

4. Ja käändämät korwanja pois totnudesta, ja turhiin juttuihin poikkewat. 1 Tim. 1: 4. Luku 4: 7.

5. Mutta walwo sinä kaikisa, kärsi ja kestä waiwoisa, tee Swangeliumin Saarnajan työ, ja toimita wirkas täydellisesti. Eph. 4: 11. 2 Tim. 1: 8. Luku 2: 3.

6. Sillä minä jo uhratan, ja minun pääsemiseni aika lähestyn.

Phil. 1: 23. Luku 2: 17. 2 Pet. 1: 14.

7. Minä olen sen hyvän kilwoituxen kilwoitellut, juorun päättämyn, uskon pitänyn. 1 Cor. 9: 24, 10.

Phil. 3: 14. 1 Tim. 6: 12. Hebr. 12: 1.

8. Tästedes on minulle tallelle pandu wanhurksauden Kruunu, jonga HERRA wanhurksas Duomari sinä päiwänä minulle anda; mutta ei ainoastansa minulle, waan myös kaikille jotka hänen ilnestyksensä rakastawat. 1 Cor. 9: 25. 1 Pet. 5: 4. Jac. 1: 12.

9. Ahkeroiße ettäs pian minun tygöni tulet:

10. Sillä Demas andoi minun työni, ja halais tätä mailmata, ja minä läksin Thessalonikaan; Crescens Galatiaan, Titus Dalmatiaan: Col. 4: 11.

11. Ainoastansa Lukas on minun kansani. Ota Marcus tygö, ja minä lähändä kansas: Sillä hän on minun tarpellinen minulle palveluxeen.

12. Thecicyen minä lähetin Egeosoon. Eph. 6: 21. Col. 4: 7. Tit. 2: 11.

13. Se hame kuin minä Troada Carpuxen tygö jätin, tuo tulles, ja kirjat, mutta sijatengin pärmäkirjat.

14. Alexander wastiseppä on minun le paljo pahaa tehnyt: HERRA on minun kon hänelle hänen työnsä jälkeel. 1 Tim. 1: 20.

15. Josta sinä igiäs kawahde, hän on kowin meidän saarnaustaan waastan ollut.

16. Minun ensimmäisessä edeskeresani ei yriksän minun kansani waan kaikki annoit ylönn minun: (Ei se heille olko soimattu!)

17. Mutta HERRA oli minun kullani, ja wahwoisti minua, että minun kauttani piti wahwoitettua ja kaikki pakanat piti sen kullani ja minä pelastettin jalopeuran suusta.

18. Ja HERRA pelastaa minun kestä pahasta teosta, ja auttaa tawalliseen walbakundaansa, ja minun kunnia ijankaikkisesta ijankain. Amen!

19. Terwehdä Priiskata ja Apollon, ja Dnesiphorin Perhettä.

Ap. 2: 18: 2. Rom. 16: 3. 1 Cor. 16: 19. 2 Tim. 1: 16.

20. Erastus jäi Corinthiin: Trophimon minä jätin Mileetoon raftamaan. Ap. 2: 18.

Luku 20: 4, 15. Luku 21: 29. Rom. 16: 1.

21. Ahkeroiße ennen talwea sinua terwehtä Subulus, ja Priska, ja Linus, ja Claudia, ja kaikki minun kansani.

22. HERRA Jesus Christus sinun Henges kansa! Armo olko minun kansanne, Amen! Psal. 136.

Toinen Epistola Timotheuksen kirjjoitettu Romista, kosta Pawali on sen kerran Keisar Neron eteen lähetettin.

P. Pawalin Epistola Tituren tygö.

1. Lufu.

Pawali walittu. Titus Cretasa. Dikiat ja määrät opettajat.

Pawali Jumalan palvelia, ja Jesuxen Christuxen Apostoli Jumalan walittuin uskon jälkeen, ja totuden nuon, joka jumalisuuden jälkeen on:

1 Tim. 3: 16. Lufu 6: 3.

2. Ijankaikkisen elämän toivoon, nga Jumala, joka ei walehdella tai; ennen ijankaikkisia aikoja luwanut on,

4 Ros. 23: 19. Rom. 16: 25. 2 Tim. 1: 2, 9. Lufu 2: 13.

3. Mutta ajallansa sanansa ilmoittiminnan kautta, joka minulle uskottu on, Jumalan meidän wapahtajamme uskon jälkeen;

Ap. 2: 20: 24. Cor. 2: 12. Gal. 2: 2. Eph. 1: 9. Lufu 3: 9. Col. 1: 26. 1 Eheb. 2: 4. 2 Tim. 1: 10. 1 Pet. 1: 20.

4. Tituxelle minun toimelliselle po-
lteni, meidän molempaiden uskomme-
lleen: Armo, laupius, rauha Isästä
umalalda, ja meidän Wapahtajal-
omme Jesuralda Jesuxelda Christ-
ixelda.

Eph. 1: 2. Col. 1: 2.
2 Tim. 1: 2. Philen. v. 3.

5. Sentähden minä sinun Cretaan-
tin, että sinun pitä toimittaman mitä
ielä puuttuu, ja Pappesja kuhungiin
aupungiin asettaman, niinkuin minä
nulle käsenyt olen;

Ap. 2: 14: 23.
2 Tim. 2: 2.

6. Jos joku nuhtetoin, ja yhden e-
ännän mies on: jolla uskolliset lapset
wat, ei juomarixi eli kangeri soimatut.

1 Tim. 3: 2.

7. Sillä Wispan tulee nuhtettoman
la, niinkuin Jumalan huonen hal-
an: ei röykkiän, ei tylyn, ei juoma-
n, ei tappelian, ei ilkiän woiton
pytäjän:

3 Ros. 10: 9.
Eph. 5: 18. 1 Tim. 3: 3. 1 Pet. 5: 2.

8. Mutta wierasten holhojan, hy-
äntahtoisen, siiwollisen, hurjkan, py-
in ja puhtan,

1 Tim. 3: 2.

9. Ja Kiinnipitäwän puhtaasta ja
pettawaisesta sanasta, että hän o-
s wäfewä terwellisen opin kautta
euwomaan, ja wastanseisojita woi-
tamaan.

1 Tim. 6: 3. 2 Tim. 1: 13.
Lufu 4: 3. 1 Pt. 2: 1.

81*

10. Sillä monda on tottelematoin-
da, turhan puhujata ja mielen kää-
näjäätä, enimmästi-ne jotka ymbäri-
leikkauresta owat;

1 Tim. 1: 6. Ap. 2: 15: 1.

11. Joidenga suu pitä tukittaman,
jotka koko huonet kääntäwät pois, ja
häpiällisen woiton tähden kelwottomia
opettawat.

1 Tim. 6: 5. 2 Tim. 3: 6.
March. 23: 23.

12. Oxi heistä sanoi heidän oma
Propheetansa: Kretalaiset owat aina
walehteliat, pahat pedot ja laiffat
wagat.

13. Tämä todistus on tosi: sentäh-
den nuhtele heitä kowin, että he uskosa
terwet olisit;

14. Eikä Judalaisien turhia juttuja
ja ihmisten kästijä totteliä, jotka igen-
sä totuudesta kääntäwät pois.

Ef. 29: 13. March. 15: 9. Col. 2: 22.
1 Tim. 1: 4. Lufu 4: 7.

15. Kaikki owat puhtaille puhtat;
mutta saastaisille ja uskottomille ei mi-
tän puhdas ole, waan sekä heidän mie-
lensä että omatundonsa on saastainen.

March. 15: 11. Luc. 11: 39. Ap. 2: 10: 15.
Rom. 14: 14, 20.

16. He sanowat tundenwansa Juma-
lan, mutta töillänsä he sen kieltäwät,
ja owat lauhjat, ja kowakorwaiset, ja
kaikkiin hywiin töihin kelwottomat.

Jer. 4: 22. 2 Tim. 3: 5. Jud. Ep. v. 4.

2. Lufu.

Jokaisen säädyn elämä. Jumalan armo.

Mutta puhu sinä niitä kuin owat
terwelliseen oppiin soveliat,

2. Että wanhat olisit raitit, kun-
nialliset, siiwolliset, lujat uskosa, rak-
kaudesa ja kärsiwällisyhesä.

3. Wanhat waimot myöds käyttäisit
igensä niinkuin Pyhäin sopit, ei pa-
netteliat, eikä juomarit, mutta hywin
opettawaiset;

1 Tim. 2: 9.
Lufu 5: 13. 1 Pet. 3: 3.

4. Että nuoret waimot heikdä hy-
wiä tapoja oppisit, miehiänsä rakastai-
sit, lapsensa rakkana pidäisit,

5. Olisit siiwät, puhtat, kotonansa
pysyiwäiset, hyiwät, heidän miehillensä

alammaisiet, ettei Jumalan sana pilkka-
turyi tulissi. 1 Mos. 3: 16. 1 Cor. 14: 34.
Eph. 5: 22. Col. 3: 18. 1 Pet. 3: 1.

6. Neuvo myös nuoria miehiä si-
viästi olemaan.

7. Aseta iges kaikisa hywain töiden
esikunari, wilpittömällä opetuyella, kunn-
niallisudella, 1 Tim. 4: 12. 1 Pet. 5: 3.

8. Terwelligellä ja mihtettomalla sa-
nalla, että se joka igensä vastaan panee,
häpeis, eikä mitän löydäisi meistä pa-
hoiin puhuarensa. 1 Tim. 5: 14.
1 Pet. 2: 12, 15. Luku 3: 16.

9. Neuvo palvelioita Jännillensä
alammaisiet olemaan, ja kaikisa keliwol-
liseri, ei vastaan sanojat: Eph. 6: 5.
Col. 3: 22. 1 Tim. 6: 1, 2. 1 Pet. 2: 18.

10. Ei pettäwäiset, waan kaiken hy-
wän uskollisuuden näyttäwäiset, että he
Jumalan meidän wapahtajamme epin
kaikisa kunnistaijit.

11. Sillä Jumalan Armo kaikille
ihmisille terwellinen on ilmestynyt:
1 Tim. 2: 4. Tit. 3: 4.

12. Joka meidän opetta kaiken
Jumalattoman menon hyljäändän ja
mailmalliset himot, ja täsä mailma-
sa siwiästi ja hurstasti ja jumalisesti
eländän; Eph. 1: 4.
Col. 1: 22. 2 Tim. 1: 9. 1 Joh. 2: 16.

13. Ja odottamaan autuallista toi-
woa, ja suuren Jumalan, ja meidän
Lunastajamme Jesuxen Christuxen
ilmestystä; 1 Cor. 1: 7. Psil. 3: 20.

14. Joka igensä andoi meidän es-
destämme, että hän meitä kaikesta
wäärystestä lunastais, ja igellensä
erinomaiseri Kansari puhdistais, ah-
kerari hywiin töihin.
2 Mos. 19: 5. Gal. 1: 4. Luku 2: 20.
Eph. 2: 10. Luku 5: 2. Hebr. 9: 14.

15. Näitä sinä puhu ja neuwo, ja
kaikella todella nuhtele: ei myös ke-
uengän pidä sinua kagoman ylö.

B. Luku.

Epäuston, uskon hebelmät. Pakene eri-
seuraisia ihmisiä.

Neuvo heitä, että he Päämiehille
ja Esikunnalle alammaiset ja kuu-
luiset olisit, että he kaikkiin hywiin
töihin walmit olisit; Rom. 13: 1, 2.

2. Ettei he ketään pilkkaissi, eitä

riitaisset olissi, waan sepiwäiset, osetu
kaikille ihmisiille kaikkea siwettä.
Psil. 4: 5. 2 Tim. 2: 24, 25.

3. Sillä me olimma myös miin
taitamattomat, kowakormaiset, epin
set, pahwollen himeja ja monin
hekumita, ja waelsimma pahudesa ja
kateudesa, wainoten ja wihaten tois-
toistamme. 1 Cor. 6: 11. Eph. 2: 1, 2.
Luku 5: 8. Col. 3: 7. 1 Pet. 4: 3.

4. Mutta sittekuin Jumalan wai-
dän Wapahtajamme hywoyys ja ter-
kaus ihmisille ilmestyi, Tit. 2: 11

5. Ei wanhurstauden töiden k
ta, kuin me tehnet olemma:
hänen laupiudensa kautta hän
dän autuaxi teki, uuden syndyn
peson, ja Pyhän Sengen uudist
kautta: Joh. 3: 5. Ap. 2: 12.
Rom. 3: 20. Luku 4: 2, 6. Luku 9: 14.
11: 6. Gal. 2: 16. Eph. 1: 4. Luku 2:
luku 5: 26. 1 Tim. 1: 9.

6. Jonga hän meidän pääk
Jesuxen Christuxen meidän
pahahtajamme kautta, runsasti
dattanut on: Def. 36: 25.
Joel 2: 28. Ap. 2: 33. Rom. 5: 5.

7. Että me hänen Armonsä ka
wanhurstari tulisimme, ja ijan
Fisen eländän perilliseri toiwon
keen. Rom. 8: 23, 24.

8. Tämä on totinen sana: ja
minä tahdon sinun wahwasti
maan, että ne jotka Jumalan
uskonet owat, ahkeroijsit hywisä
muitten edellä käydä: nämät owat
miisille hywät ja tarpelijet.

9. Mutta hulluja tutkimisija,
lukuja, riiteja ja kilwoituyia
wäldä; sillä ne owat turhat ja
wottomat. 1 Tim. 1: 4. Luku 4:
Luku 6: 20. 2 Tim. 2: 23. Tit. 1: 14.

10. Eriseuraisia ihmisiä pakene,
händä kerta taikka kahdesti neuwo
Matth. 18: 17. Rom. 16: 17. 2 Ioh.
2 Tim. 3: 5. 2 Joh. 7: 10.

11. Tieten että seuskaltamen on
ty pois, ja syndiä teke, niinkuin se
igensä duominnut on.

12. Koska minä Arteman eli
Jesuxen sinun tygös lähetan, niin
sinuas minun tygöni Nestopoliin;
minä olen aikoinut siellä talwot
13. Läheta Zena Lainoppant, ja

pollo wisusti matkaan, ettei heidän tää puuntuisi.

14. Mutta anna myös niidengin, niin meidän omat, eppia hywisä idisä nitten edellä käymän, kusa niin tar- itan, ettei heidän hedelmättömät olisi.

15. Sinua tervehtävät kaikki kuin minun kansani ovat. Tervehdä niitä kuin meitä uskosa rakastavat. Armo olkon teidän kaikkein kansanne, Amen!

Kirjoitettu Tituxen Cretan ensimmäisen Piispan tygö, Maceдонian Nikopolista.

P. Pawalin Epistola Philemonin tygö.

1. Lufu.

Estrukous Onestmuren edestä.

Pawali Christuxen Jesuxen fangi, ja weli Timotheus, rakkalle Philemonille, ja meidän apulaisellemme, Ep. 3: 1. Lufu 4: 1. 2 Tim. 1: 8.

2. Ja rakkalle Apphialle, ja Archip- urelle, meidän kansapalveliallemme, ja ille Seurakunnalle, kuin sinun huone- as on: 1 Cor. 16: 19. Col. 4: 15, 17.

3. Armo olkon teille ja rauha Ju- nalabda meidän Isäidämme ja JESU- alda Jesuxelta Christuxelta! Rom. 1: 7.

4. Minä kllitän minun Jumalalani, ja muistan aina sinua minun rukouxi- mi, 1 Thes. 1: 2. 2 Thes. 1: 3.

5. Että minä kuulen siltä rakkau- eista ja uskosta kuin sinulla JESU- an Jesuxen päälle on, ja kaikkein Pyhäin tygö: Ep. 1: 15. Col. 1: 4.

6. Että sinun uskos, joka meille yhteinen on, tulis sinusta kaiken hy- oyden tuudemisen kautta voimalliseri, oka teillä Christuxesa Jesuxesa on.

7. Sillä meillä on suuri ilo ja loh- utus sinun rakkaudestas, että pyhäin ydämet sinun kauttas, rakas weljeni, wirwotetut ovat.

8. Sentähden waikka minulla on inuri uskallus Christuxesa kästeä sinua nitä sinun tehdä tulee:

9. Niin minä kuitengin tahdon rak- anden puolesta ehnen rukoilla, minä oka tainkaltainen olen, nimittäin, wa- sa Pawali; mutta nyt myös Jesuxen Christuxen fangi.

10. Niin minä siis neuvou sinua, minun poikani Onestmuren puolesta, jonga minä siteisfäni siitin: 1 Cor. 4: 15. Col. 4: 9.

11. Joka sinulle muinen keltwotein

oli, mutta nyt sinulle ja minulle kyllä tarpellinen, jonga minä nyt olen lä- hettänyt jälleen.

12. Mutta ota häändä wastan; sillä hän on minun oma sydämeni.

13. Minä tahdoin häändä pitä mi- nun tykönäni, että hän minua sinun puolesta Ewangeliumin siteisä palvelis:

14. Mutta en minä tahtonut mitän ilman sinun suojiotas tehdä; ettei sinun hywydes pitänyt oleman niinkuin waa- dittu, waan wapamielinen.

15. Sillä sentähden hän hetkeri si- nulta läxi, ettääs hänen ijäxi saijit jälleensä:

16. Ei nyt sillen niinkuin palvelian, waan enämmin kuin palvelian, ja, niin- kuin rakkain weljen, erinemattain mi- nulle, mutta kuinga paljo enämmin sinulle, sekä lihan kautta, että JESU- rafa?

17. Jos sinä siis minun kumpani- nas pidät, niin ota häändä wastan, niinkuin minuakin.

18. Mutta jos hän jotakin sinua wahingoittanut on, eli on sinulle wel- kaa, niin sano minun syyreui.

19. Minä Pawali olen tämän o- malla lähelläni kirjoittanut ja tahdon sen sinulle mayaa; etten minä sinulle sanoisi, ettääs myös minulle sinis ihe welkapää olet.

20. Armas weljeni, suo minun ihas- tua sinusta JESU- rafa: wirwota minun sydämeni JESU- rafa.

21. Minä kirjoitin sinun tygös, luet- tain minunni sinun kuuliaifutees; tietten sinun enämmin tekewän, kuin minä sa- nongan. 2 Cor. 7: 16.

22. Walmista myös minulle majaa; sillä minä toiwon, että minä teidän rukoustenne kautta teille lahjeitetan.

Phil. 1: 25 Lufu 2: 24

23. Sinua tervehtämät Epaphras,
(minun kansafangini Christuxesa Je-
iuxesa,)

24. Marcus, Aristarchus, Demas,
Lucas, minun apulaiseni.

25. Meidän HERRAN JESUN
Christuxen Armo olkon teidän heng-
ne kansa, Amen! 2 Tim. 4: 2.

Kirjoitettu Philemonin tygö
palvelian Onesimuxen kansa.

Epistola Hebrealaisten tygö.

1. Lufu.

Christus totinen Jumala, ja Engeleitä
korkempi.

Jumala puhui muinen usein ja mo-
nella muotoa Jille Prophetain
kautta, näinä viimeisinä päiwinä on
hän meille puhunut Poikansa kautta;
4 Mos. 12: 6, 8. Gal. 4: 4.

2. Jonga hän on kaikkein perilliseri
pannut, ja on myös hänen kauttansa
mailman tehnyt. Ps. 2: 8. Ps. 8: 7.
San. 1. 8: 29, 30. Dan. 7: 14. Marc. 21: 38.
Job. 1: 3.

3. Joka, että hän on hänen kun-
niansa kirkkaus, ja hänen olemuxensa
juuri kuroa, ja kanda kaikki voimansa
sanalla, ja on itse kauttansa meidän
syndeimme puhdistuxen tehnyt, ja istunut
Majestetin oifialla puolella korkiurisa:
Ps. 33: 6. Ps. 110: 1. Job. 5: 17. Col. 1: 15, 17.
Hebr. 8: 1. Luku 9: 12. Jlm. R. 4: 11.

4. On tullut niin paljo paremmari
Engeleitä, että hän ylimmäisemmän
nimen on heidän suhteensa perint.
Eob. 1: 21. Ps. 1: 2, 9, 10.

5. Sillä kenelle hän on koston En-
geleistä sanonut: Sinä olet minun
Poikani, tänäpäinä minä sinun syn-
nytin? Ja taas: minä olen hänen
Isänsä, ja hän on minun Poikani?
2 Sam. 7: 14. Ps. 2: 7. Ps. 89: 27, 28.
Ap. 3: 13: 33. Hebr. 5: 5.

6. Ja taas: kosta hän tuo esikoisen
mailmaan, sanoo hän: hänä pitää kaik-
ki Jumalan Engelit kumarten rukoile-
man. Ps. 97: 7. Rom. 8: 29. Col. 1: 18.

7. Mutta Engeleistä hän sanoo: hän
teke Engelinä hengeri, ja hänen pal-
weliansa tulenleimauxyi. Ps. 104: 4.

8. Mutta Pojalle: Jumala, sinun
istuimes pyhyi ijankaikisesta ijankaik-
kiseen: Sinun Waldakundas Waldit-
ka, on oikenden Waldikka. Ps. 45: 7.

9. Sinä rakastit wanhurskautta, ja

wihaisit wäärystä; sentähden on sinä,
O Jumala, sinun Jumalas woihita
ilo-ölyllä, enä kuin sinun oifioifia.
Ap. 3: 10: 38.

10. Ja: sinä HERRA olet
maan perustanut, ja Taimat oifioifia
nun käsialas. Ps. 102: 2.

11. Ne katowat, mutta sinä
Ja he kaikki wanhenewat
waate: Es. 51: 6. 2 Pet. 3: 7, 8.

12. Ja niinkuin purou sinä,
muuttelet, ja he muuttuwat: Mutta
nä kohdallansa pysyt, ja ei sinun oifioifia
aikas puutu. Ps. 102: 27, 28.

13. Mutta kelle Engeleistä on
koston sanonut: Istu minun oifioifia
kädelleni, siihenasti kuin minä
wihollises sinun jalkais astinla
Ps. 110: 1. Marc. 22: 44. Marc. 12: 3.
Luc. 20: 42. Ap. 3: 2: 34. 1 Cor. 13: 2.
Eob. 1: 20. Hebr. 12: 2.

14. Sitä he kaikki ole
set Henget, palveluxeen lähetyt
jotka autuuden perimän pitää?
Ps. 34: 8. Ps. 91: 11.

2. Lufu.

Uuden Testamentin oppi. Christin
korkeus, libaan tuleminen.

Sentähden pitää meidän sitä
min niistä waarin ottaman,
me kuullet olemma, etten me
pahensii.

2. Sillä jos se sana oli
Engelitten kautta puhuttiin, ja
pysikäymys ja tottelemattomus
anjaitun palckansa saanut; 2 Mos. 17: 5
5 Mos. 27: 26. Ap. 3: 7: 38, 53. Gal. 2: 2.

3. Kuingasta me wälttäisimm,
me senkaltaisen autuuden kappamme
lön? Joka sitte, kuin se enen
ralda saarnattu oli, meissä
tuli, niiden kautta jotka sen
Marc. 4: 17. Marc. 1: 14, 15. Hebr. 12: 2.
2 Pet. 1: 18. 1 Joh. 1: 1.

4. Ja Jumala on siihen todistuksen andanut sekä ihmeillä että tunnusi-
ihdeillä, niin myös moninaisilla woi-
nallisilla töillä, ja Pyhän Pengen ja-
amißilla hänen tahtonsa jälkeen.

Rac. 16: 20. Ap. 2: 22. Luku 5: 12. Luku
14: 3. Luku 19: 11. 1 Cor. 12: 4, 7, 11.

5. Sillä ei hän ole tulewaisista maiss-
rata Engelitten ala andanut, joista me
uhumma. Hebr. 1: 2, 4, 8. 2 Pet. 3: 13.

6. Mutta yri sen todißaa toiffesa
aikasa, ja sanoo: Mikä on ihminen,
ttä sinä händä muistat? eli ihmisen
joika, ettäs händä epäilet?
Of. 8: 5. Of. 144: 3.

7. Sinä olet hänen wäähäri hetkeri
Engelitten suhteen alendanut: sinä
olet hänen kunnialla ja ylistyßellä
kaunistanut, ja asettanut kättes toi-
den päälle.
Of. 8: 6, 7.

8. Kaikki olet sinä heittänyt hänen
alkainsa ala. Sillä sinä, että hän
aikki on hänen alansa heittänyt, ei
än mitän jättänyt, jota ei hän ole
änen alansa heittänyt: mutta nyt en
ne wielä näe kaikkia hänen alansa
reitetyri.
Marth. 28: 18.
1 Cor. 15: 25, 27. Eph. 1: 22.

9. Waan Jesuren, joka wäähäri
hetkeri Engelitten suhteen alettu oli,
läemmä me kuoleman karsimisen kaut-
sa kaunisteturi kunnialla ja ylistyßellä;
ttä hänen piti Jumalan Armosta kaik-
lein edestä kuolemata maistaman.
uc. 24: 26. Ap. 2: 23. Phil. 2: 2, 8, 9.

10. Sillä se forwei hänen, jonga täh-
en kaikki owat, ja jonga kautta kaikki
owat, joka paljo lapsia kunniaan saat-
a, että hän heidän autuudensa Pää-
uhtinan karsimisen kautta täydelliseri
etiß.
Ap. 2: 3: 15. Luku 5: 31.
Rom. 11: 36. Hebr. 5: 9. Luku 12: 2.

11. Sillä ne kaikki yhdesä owat,
että se joka pyhittä, että ne jotka py-
hitetän, jonga tähden ei hän myös hä-
ree heitä weljerensä kugua,
Marth. 28: 10. Job. 20: 17. Ap. 2: 17: 26.
Hebr. 10: 10.

12. Sanoden: Minä julistan sinun
times minun weljilleni, ja keßellä Seu-
akundaa sinua weisulla ylistän.
Of. 22: 23, 26.

13. Ja taas: Minä turwan hä-
neen. Ja taas: Kägo, minä ja ne

lapset jotka Jumala minulle andanut
on. 2 Sam. 22: 3. Of. 18: 3. Ef. 8: 18.

14. Että siis lapßilla on liha ja we-
ri, niin on hän myös niistä ofalliseri
tullut, että hän olisi kuoleman kautta
hukuttanut sen jolla kuoleman walda
oli, se on Berkelen; Ef. 25: 8.
Jos. 13: 14. Job. 1: 14. 1 Cor. 15: 54, 55,
Phil. 2: 7. 2 Tim. 1: 10.

15. Ja päästännyt ne jotka kuole-
man pelwoista piti kaiten itänsä orja-
na oleman. Luc. 1: 74. Rom. 8: 15.

16. Sillä ei toßin hän koßtan En-
geleitä päällensä ota, waan Abraha-
min Siemenen hänen päällensä ottaa.

17. Josta hänen kaiteti piti weljein-
sä kaltainen oleman, että hän armol-
linen ja uskollinen ylimmäinen Wappi
Jumalan edestä olisi, seiwittamaan Kan-
san syndejä: Hebr. 4: 15. Luku 5: 2.

18. Sillä siitä että hän kärsinyt
on, ja on kiufattu, taitaa hän myös
niitä auttaa jotka kiufatan.

B. Luku.

Christuren korkeus Moseren suhteen. Neu-
wo pysymään hänen opiansa.

Sentähden pyhät weljet, jotka tai-
wallisefa kugumisefa ofalliset olet-
ta, ottakat waari siitä Apostolista ja
ylimmäisestä Wapista, jonga me tun-
nustamme, Christuresta Jesuresta:
Rom. 15: 8. Phil. 3: 14. Hebr. 4: 14.
Luku 6: 20. Luku 8: 1. Luku 9: 11.

2. Joka on uskollinen sille joka hä-
nen tehnyt oli, niinkuin Moseskin ko-
ko hänen huonesansa. 4 Mos. 12: 7.

3. Mutta tämä on sitä suuremman
kunnian ansainnut kuin Moses, että
sillä suurempi kunnia huonesia olisi jo-
ka sen rakensi, kuin iße huonella.
3os. 6: 12. Marth. 16: 18.

4. Sillä jokin huone on joldakin
rakettu; mutta joka kaikki rakensi, se
on Jumala. 2 Cor. 5: 17. Eph. 2: 10.

5. Ja Moses toßin oli uskollinen kai-
lesä hänen huonesansa, niinkuin palwe-
lla, niiden todistuxeri, joista sitte sanot-
taman piti: 5 Mos. 18: 15, 18.

6. Mutta Christus niinkuin poika
ylise huonesansa; jonga huone me olem-
ma, jos me muutoin sen uskalluxen ja

toivon kerjämisen loppuun asti wahwana pidämme.

Matth. 24: 13.
Job. 14: 23. 1 Cor. 3: 16. 1 Tim. 3: 15.

7. Sentähden niinkuin Pyhä Henki sanoo: Tänäpäni, jos te kuuletta hänen äänensä, Ps. 95: 8. Hebr. 4: 7.

8. Niin älkät paaduttako sydämitänne, niinkuin haikueksa tapahtui, kuusauksen päiwänä korwesa:

2 Mos. 17: 2. 4 Mos. 20: 13.

9. Kusa teidän Isänne minua kiussaisit, he koettelit minua, ja näit minun työni neljäkymmendä ajastaikaa.

10. Sentähden minä närlästyin tämän sukukunnan päälle, ja sanoin: aina he eryvät sydämellänsä, mutta ei he tundenet minun teittäni;

11. Niin että minä wannoin minun wihasani, ettei heidän pidä minun lepooni tuleman.

4 Mos. 14: 23.
5 Mos. 1: 34, 35. Ps. 95: 11. Hebr. 4: 3, 5.

12. Karkotat, rakkat weljet, ettei teiä jostus olisi kellaikän paha uskoton sydän, joka eläwästä Jumalasta luowuis:

13. Waan neuwokat teitäne kelle-nänne jokapäiwä, niinkuinwan kuin Tänäpäni sanotan: ettei joku teistä synnin petoksen kautta paaduisi:

Et. 55: 6. Job. 12: 35. 2 Cor. 6: 2.

14. Sillä me olemma Christuksesta osalliseri tullet, jos me muutoin sen alsetun uskon loppuun asti wahwana pidämme:

15. Koska sanotan: Tänäpäni, jos te kuuletta hänen äänensä, niin älkät paaduttako sydämitänne, niinkuin haikueksa tapahtui.

16. Sillä koska muutamit senkkuit, niin ei wihoitit hänen, waan ei kaitti jotka Egyptistä Mooseren kautta läixit ulos:

17. Mutta kuillen hän neljäkymmendä ajastaikaa wihasnen oli? Eikö niille jotka syndiä teit, joiden ruumit korwesa hukuit?

4 Mos. 14: 22, 29, 32, 36.
Lutu 26: 65. Ps. 106: 26. 1 Cor. 10: 5.
Jud. Ep. v. 5.

18. Mutta kuillen hän wannoi, ettei heidän pitänyt hänen lepoonsa tuleman, eikö uskottomille?

4 Mos. 14: 30. 5 Mos. 1: 35, 36.

19. Ja me näemme, ettei he woinet epäuskon tähden sinne tulla.

4. Luku.

Lee kiirusti paramussa. Sanan woina.

Niin peljättämme siis etten me jokus hänen lepoonsa tulemisen lepausta hyljääsi, ja ettei kengän matataperin jääsi.

2. Sillä se on meille ilmoitettu niinkuin heillekin: Mutta ei heidän sanan kuulo mitän auttanut, koska ei he niitä uskonet, kuin sen kuuli.

3. Sillä me jotka uskoimme, tulla lepoon, niinkuin hän sanoi: Niinkuin minä wannoin minun wihasani ei heidän pidä minun lepooni tuleman. Ja tosin, koska ne työt maailman matatetyt olit. Ps. 95: 11. Hebr. 3: 14.

4. Sillä hän sanoi yhdessä päiwästä seigemänneistä päiwästä näme Jumala lepäis seigemändenä päiwästä kaitista hänen töistänsä.

1 Mos. 2: 2. 2 Mos. 20: 11. Lutu 26: 11.

5. Ja taas täsä: ei heidän pidä minun lepooni tuleman.

6. Että siis se vielä edespäni, että muutamit pitä siihen tuleman, ne joille se enjin ilmoitettu oli, ei siihen tullet epäuskon tähden:

7. Määrää hän taas yhden päiwän, niin pitkän ajan perästä, ja widin kautta sanoo: Tänäpäni, niinkuin sanottu on tänäpäni, jos te kuuletta hänen äänensä, niin älkät paaduttako teidän sydämitänne.

Ps. 95: 8. Hebr. 3: 7, 15.

8. Sillä jos Josua olisi heidän lepoon saattanut, niin ei hän olisi seista päiwästä puhunut.

9. Sentähden on Jumalan kaiti yksi lepo vielä tarjona.

10. Sillä joka hänen lepoonsa tullut on, se lewääjä töistänsä, niinkuin Jumalakin hänen töistänsä.

11. Niin ahkeroitamme siis siten lepoon tulla, ettei joku siihen epäusku eikuuvaan langeiji.

12. Sillä Jumalan sana on eläwä, ja woimallinen, ja teräwämpi kuin joku kaiteräinen mieltä, ja tungee läpi, siihenasti kuin se sielun ja hengen eroitta, ja jäsenet, ja

met, ja on ajatusten ja sydämen
voitusten Duomari.

ra. R. 12: 11. Ef. 49: 2. Jer. 29: 29.
12: 48. Ap. 2: 2: 37. 1 Cor. 14: 24.

2 Cor. 10: 4, 5. Eph. 6: 17.

13. Ja ei ole yhtän luondokap=
da hänen edesänsä näkymätä, mut=
kaiKKi owat hänen silmäinsä edesä
jat ja julki, josta me puhumma.

f. 7: 10. Pf. 33: 13, 14, 15. Pf. 34: 16.

Pf. 90: 8. Pf. 139: 11, 12. Jer. 16: 17.

Luku 23: 24.

14. Että jiss meillä suuri ylim=
inen Pappi on, JESUS Jumalan
nika, joka Tainwajisiin mennyt on,
n pysyäkämme siinä tunnustusesta:

Hebr. 3: 1. Luku 7: 26. Luku 9: 11, 24.

Luku 10: 23.

15. Sillä ei meillä ole se ylim=
inen Pappi, joka ei taida meidän
ikkouttamme armahtaa, waan se joka
itisa kiusattu on, niinkuin melin,
stengin ilman syntiä.

53: 9. Luc. 22: 28. 2 Cor. 5: 21. Hebr.

2: 17. 1 Pet. 2: 22. 1 Job. 3: 5.

16. Sentähden käykämmä edes us=
llyyella Armonistuinien tygö, että me
apiuden saisimme, ja löydäisimme sil=
in Armon, koska me apua tarwigem=

a. Rom. 3: 25. Eph. 2: 18.

Luku 3: 12. Hebr. 10: 19.

5. Luku.

Christus kuzuttu ylimmäisen Vapin
wirtaan.

Sillä jokainen ylimmäinen Pappi o=
tettu ihmisiistä, pannaan ihmisten
estä niisä astioisa, jotka Jumalalle
ilewat, uhraamaan lahjoja ja uhreja
undein edestä: Hebr. 2: 17. Luku 8: 3.

2. Joka niitä armahtaisi, jotka tai=
umattomat ja cyyväiset owat; että hän
jettin heikkoudella ympärikäarityy on.
Hebr. 2: 18. Luku 4: 15. Luku 7: 28.

3. Ja tämän tähden tulee hänen
niinkuin Kansan edestä, niin ihelkin
destänsä uhrata syndein edestä.

3 Mos. 4: 3. Luku 9: 7. Luku 16: 3.

Hebr. 7: 27.

4. Ja ei hyriän omista ihellessä
unniata, waan se joka Jumalalta
ugutan, niinkuin myös Aaron.

2 Mos. 28: 1. 1 Misa R. 23: 13.

2 Misa R. 26: 16.

5. Niin myös Christus ei ole ihian=
ä kunnioittanut, että hän ylimmäisxi

Vapixi oli tulewa, mutta se joka hä=
nelle sanoi: Sinä olet minun Poi=
kani, tänäpäinä minä sinun syn=
nytin.

Pf. 2: 7. Job. 8: 54.

Ap. 2: 13: 33. Hebr. 1: 5.

6. Niinkuin hän sauro toiseja pai=
kasa: Sinä olet Pappi ijankaikkisesti,
Melchisedekin säädyn jälkeen.

Pf. 110: 4. Hebr. 7: 17.

7. Joka on hänen lihansa päiwinä
uhrannut rukouyet ja nöyrät anomiset,
wäkewällä huudolla ja kyyneleillä sen
tygö joka hänen woei luolemaija pe=
lastaa, ja on myös kuultu, että hän
Jumalata kunnioitti.

Marth. 26: 38.

Luku 27: 46, 50. Marc. 14: 33, 36. Luku 15: 34, 37.

Lus. 24: 42. Luku 23: 46. Job. 12: 27. Luku 17: 1.

8. Ja waikka hän (Jumalan) Poika
oli, on hän kuiteugin niistä, kuin hän
kärsi, kuuliaisuuden oppenut. Psal. 2: 6.

9. Ja koska hän täydellisxi tuli,
on hän kaikille niille, jotka hänelle
kuuliaiset owat syy ijankaikkiseen
autuuteen: Hebr. 2: 10.

10. Ja on Jumalalta ylimmäisxi
Vapixi nimitetty, Melchisedekin säädyn
jälkeen.

11. Josta meillä on paljo sanomista,
ja se on työläs selittää; sillä te oletta
kowakorwaisxi tulleet.

12. Sillä te, joiden piti aikaa opet=
tajat oleman, tarwigetta taas, että me
teille ensimmäiset Boofstawit Jumalan
sanan opijsta opetaisimme; ja oletta
tulleet niixi, jotka tarwigewat riefkaa,
ja ei wahwaa ruokaa. 1 Cor. 9: 1, 3.

1 Pet. 2: 2.

13. Sillä jolle vielä riefkaa pitä an=
nettaman, se on harjoittamatoim wan=
hurskaiden sanaan: (sillä hän on lapsi:)
1 Cor. 3: 2. Luku 14: 20. Eph. 4: 14.

14. Mutta täydellisten sopi wahwa
ruoka, joilla owat tottumisen kautta
harjoitetut mielet hywää ja pahaa c=
roitamaan.

6. Luku.

Luopuwaisen rangaiskus. Loimon, sanan
woima.

Sentähden andakamme Christuxen a=
lun opin fillänsä olla, ja ruwet=
kamme niihin, jotka täydellisyyteen saat=
tarwat: ei wahwuudesta perustusta laskein

parannukseen kuolevaisista töistä, ja us-
koon Jumalan päälle;

2. Kästen oppiin, kätten päälle pa-
nemiseen, kuolluitten ylösnousemiseen,
ja iankaikkiseen Duomioon.

3. Ja sen me tahdomma tehdä, jos
Jumala muutoin saldi. Jac. 4: 15.

4. Sillä se on mahdotoin että ne
jotka kerran walaitut ovat, ja sitä
taivallista lahjaa maistanet, ja ovat
Pyhästä Hengestä osalliseksi tulleet;
Marc. 12: 31, 45. Hebr. 10: 26. 1 Joh. 5: 16.

5. Ja maistanet Jumalan hyvää
sanaa, ja tulevaisen mailman voimaa,

6. Jos he langewat pois, että he
vastaudesta parannukseen uudistettaisiin,
jotka toistamiseen igellensä Jumalan
Pojan ristimaukiseivat, ja pilkkana
pitäivät. 2 Pet. 2: 20.

7. Sillä maa, joka saten sisällensä
färpää, joka usein sen päälle tulee, ja
kastuaa tarpellisia ruohoja niille jotka
sitä wiljelewät, se saa siunauksen Ju-
malalta.

8. Mutta joka orjantappuroita ja
ohdakkeita kastuaa, se on kelwotoin, ja
lähin kirousta, jonga loppu on, että se
poltetan.

9. Mutta me toiwomme teidän, rak-
kaimmat, parembata, ja sitä kuin au-
tuuteen sopii, ehkä me näin puhumma.

10. Sillä ei Jumala ole wäärä,
että hän unhohtais teidän tekonne ja
työhonne rakkaudessa, jonga te hänen ni-
mellensä osotitte, koska te pyhiä pal-
welitte, ja vielä palweletta.

Marc. 10: 42. Luka 25: 40. Marc. 9: 41.
Joh. 13: 20. Rom. 3: 4. 1 Eheb. 1: 3.
2 Eheb. 1: 6, 7.

11. Mutta me halajamme, että jo-
kainen teistä sen ahkeruden osotais, pi-
tään toiwon wahwuden, hamaan lop-
puun asti;

12. Ettet te hitari tulisi, waan oli-
sitta niiden seurajat, jotka uskon ja
pitkämielisyden kautta luvatum peri-
missen saawat.

13. Sillä Jumala joka Abrahamille
lupauksen andoi, koska ei hän tainnut
yhdenään suuremman kautta waunoa,
niin hän wannoit ike kauttansa,
1 Mos. 17: 4. Ps. 105: 9. Luc. 1: 73.

14. Sanoden: Totisesti tahdon minä

siunaten siunata sinua, ja minä
sinua. 1 Mos. 12: 3. Ps. 105: 9. Luc. 1: 73.

15. Ja että hän kärkeä
niin hän sai lupauksen.

16. Sillä ihmiset
sen kautta, joka suuresti on
ja se on kaiken heidän
jos se walalla wahwistuu.
2 Mos. 22:

17. Josa Jumala
perillijille neuonsa
kylläisesti osottaa, waan
18. Että me kahden
kappalen kautta, joisa
Jumalan walehtella, juuri
uskalluyen pidäisimme, me jotka
turwamme, että me taritun
saisimme: 4 Mos. 23: 19. 1 Cor. 13: 6.

19. Jonga me pidämme
wahwan ja lujan meidän
Ankkurin, joka ulottu sisäl-
niihingin asti, jotka esiripun
sellä puolella ovat;

20. Johonga edelläjueria on
edellämmen mennyt sisälle, Jhsus
chisedekin säädön jälkeen, waan
Pappi tehty iankaikkiseksi.
Luka 4: 14. Luka 7: 17. Luka 8: 1. Luka 9: 1.

7. LUKU.

Sewitah Wappeus on tauwoomus; waan
Christuren Wappens on taufomus
ja täpdelimen.

Sillä tämä Melchisedet oli
Kuningas, kaikkein tertän
Jumalan Pappi, joka Abrahamin
tan meni, koska hän palais Kuningas
taposta, ja siunais händä:
1 Mos. 14: 18, 19.

2. Jolle myös Abraham jatoi
menexet kaikista: Ensin hän
wanhurstauden Kuningari; waan
jälkeen Salemin Kuningari, se
hän Kuningas;

3. Ilman Sfatä, ilman äitiä,
suruta: ja ei hänellä ole
alkua, eikä elämän loppua: waan
on Jumalan Poikaan werralla,
pysyy Wappina iankaikkiseksi.

4. Mutta kahokat kuinga
mä on, jolle Abrahami
saaliista kymmenexet andoi.
1 Mos. 14: 20.

5. Ja ne jotka Lewin possista, Pa-
1 wiran ottawat, niin heillä on käsky
umeneriä Kansalda otta Vain jäl-
n, se on heidän welsjildänsä, waikka
Abrahamin luseista tulleet owat.

Rof. 18: 21, 26. 5 Rof. 18: 1. Jos. 14: 4.
2 Uita R. 31: 5.

6. Mutta se, jonga sukua ei heidän
sansa lueta, otti Abrahamilda kym-
neret, ja siunais händä, jolla lu-
uxet olit.

Rom. 4: 13. Gal. 3: 16.

7. Mutta ei yrikän sitä tiellä, että
hembi siunatan sildä kuin enämbi on.

8. Ja täsä tosin kuolewaiset ihmiset
umeneriä ottawat: mutta siellä hän
distaa hänen elävän.

9. Ja (että minun niin sanoman
tä,) Lewi joka tottui kymmeneriä
tamaan, täytyi myös Abrahamisa
umeneriä andaa:

10. Sillä hän oli vielä Isänsä ku-
ija, kosta Melchisedek händä waistan
ieni.

11. Sentähden jos täydellisyys on
wain Pappouden kautta tapahtunut
illä sen alla on Kansa Vain saanut)
itä sitte oli tarwetta sanoa, että toi-
en Pappi oli Melchisedekin säädyn
lkeen tulewa, ja ei Aaronin säädyn
lkeen?

12. Sillä kusa Pappus muutetan,
inä pittä myös Vaki muutettaman.

13. Sillä se josta näitä sanotan, on
kista surwista, josta ei yrikän Alta-
ita palwellut.

14. Sillä se on julkinen, että mei-
än HETramme on Judan sukukun-
asta tullut, jolle sukukunnalle ei Mio-
8 ole mitän Pappudesta puhunut.

Es. 11: 1. Warr. 1: 2.

15. Ja se on vielä selkempi: jos
Melchisedekin säädyn jälkeen toinen
pappi tulee ylös,

16. Joka ei lihallisen käskyn Vain
lkeen tehty ole, waan loppumatto-
uan elämän woiman jälkeen.

17. Sillä näin hän todistaa: Sinä
let Pappi ijanKaiKKisesti, Melchisede-
in säädyn jälkeen. Ps. 110: 4. Hebr. 5: 6.

18. Sillä ensimmäinen Vaki lakkaa, sen
weikkouden ja keliwottomuden tähden:

Gal. 4: 9.

19. Sillä ei se laki tainnut täydel-

liseri tehdä, waan se oli jissälle johda-
tus parempaan toirwoon, jonga kautta
me Jumalata lähennemä.

Joh. 1: 17.
Ap. 2: 13: 39. Rom. 8: 3, 21, 28. Gal. 2: 16.
Eph. 2: 18. Luku 3: 12. Hebr. 4: 16.

20. (Ja niin paljo enämpi, ettei
ilman walata;

21. Sillä ne olit tosin ilman wala-
ta Pappi tulleet: Mutta tämä wa-
lalla, hänen kauttansa, joka hänelle
sanoi: HETra on wannonut, ja ei
sitä kadu: sinä olet Pappi Melchisede-
kin säädyn jälkeen ijanKaiKKisesti.)

22. Ja näin paljo paremman Testa-
mentin toimittajari on JESus tullut.

Hebr. 8: 6.

23. Ja niitä tosin monda Pappi
tuli, ettei kuolema sallinut heidän pysyä.

24. Mutta tällä, että hän pysyy
ijanKaiKKisesti, on Katomatoim Papp-
Pius.

Rom. 8: 34. 1 Tim. 2: 5.
Hebr. 9: 24. 1 Joh. 2: 2.

25. Josta hän myös taita ne
ijanKaiKKisesti autuaxi tehdä, jotka
hänen kauttansa Jumalan tygö tu-
lewat, ja elää aina, ja rukoilee alati
heidän edestänsä.

26. Sillä selkaltainen ylimmäinen
Pappi meille sopii, pyhä, wiatoim, saas-
tatoim, synneisijä eritetty, ja korke-
mari Taiwaita tullut: Hebr. 4: 14, 15.

27. Jolla ei olisi jokapäiwä tarwe,
niinkuin muut ylimmäiset Pappit, ensin
omain syndeinsä edestä uhramaan, sitte
Kansan syndein edestä; sillä sen hän on
jo silloin tehnyt, kosta hän igensä uhrais.

3 Rof. 9: 7. Luku 16: 6, 11. Hebr. 5: 3.
Luku 9: 12, 28. Luku 10: 12.

28. Sillä Vaki asettaa ihmiset ylim-
mäiseri Pappi, joilla heikkous on; mutta
walan sana, joka Vain jälkeen sanottin,
asettaa Pojan ijanKaiKKisesti täydelliseri.

Hebr. 2: 10. Luku 5: 1, 2, 9.

S. LUKU.

Uusi Testamenti wanhaa Testamentiä pa-
rempi.

Mutta tämä on pääkappale niistä kuin
me puhumma: meille on senkal-
tainen ylimmäinen Pappi, joka istuu
oikialla Kadellä Majestetin istuimella
Taiwaisa;

Ps. 110: 1. Eph. 1: 20.
Col. 3: 1. Hebr. 1: 3, 13. Luku 3: 1.
Luku 4: 14. Luku 6: 20. Luku 9: 11.
Luku 12: 2.

2. Ja on pyhäin lahjain palvelia, ja sen totisen majan, jonga Jumala asetti, ja ei ihminen. Hebr. 9: 2, 24.

Luku 10: 21.

3. Sillä jokainen ysimmäinen Pappi asetetaan uhramaan lahjoja ja uhreja: Sentähden tarwitan, että täälläkin olisi jotakin uhramista: Eph. 5: 2. Hebr. 5: 1.

4. Sillä jos hän nyt maan päällä olisi, niin ei hän olisi Pappi; sillä Pappit owat jotka Lain jälkeen lahjoja uhrawat:

5. Jotka palwelewat taivallisten esikuvaa ja warjoa, niinkuin se Jumalallinen wastaus Mozerelle sanoi, koska hänen piti Majan päättämän: Kaço, sanoo hän, ettäs kaikki teet sen kuvan jälkeen, kuin sinulle wuorella ojetettu on. 2 Mos. 25: 40. Ap. 7: 44. Col. 2: 17. Hebr. 10: 1.

6. Mutta nyt on hän paremman wirau saanut, niinkuin hän paremman Testamentingin wälimes on, joka parembain lupauksen päällä seisoo.

2 Cor. 3: 6. Hebr. 7: 22.

7. Sillä jos endinen olisi punitumatoisin ollut, niin ei toiselle olisi sias tehty:

8. Sillä hän nuhtelee heitä, ja sanoo: Kaço, päiwät tulewat, sanoo HERRA, että minä Israelin huonelle, ja Judan huonelle tahdon Uuden Testamentin päättää; Jer. 31: 31.

9. En sen Testamentin jälkeen, kuin minä heidän Jhillensä sinä päiwänä annoin, koska minä heidän läteensä rupeisiin, heitä Egyptin maalda johdattarenä; sillä ei he pysyneet minun Testamentisani, niin en minäkän ole heistä lukua pitänyt, sanoo HERRA.

10. Sillä tämä on se Testamenti jonga minä tahdon säättää Israelin huonelle, niiden päiwän jälkeen, sanoo HERRA: Minä tahdon anda minun Lakini heidän mieleensä, ja tahdon ne kirjoittaa heidän sydämiinsä; Ja tahdon olla heidän Jumalansa, ja heidän pitää oleman minun Kansani. Jer. 31: 33.

3ad. 8: 8. Hebr. 10: 16.

11. Ja ei yhdengän pidä lähimmäistänjä opettaman, eikä welseänsä, ja sanoman: tänne HERRA; sillä kaikki

pitä minun tundeman, kamassa piteidän seafansa niin suurimpaan

Et. 54: 19. Job. 6: 45. 1 Joh. 2: 27.

12. Sillä minä tulen leppätyndän wäärystänsä ja heidän hantänsä, ja heidän wäärystänjä en tahdo enä muistaa.

Rom. 11:

13. Siinä kuin hän sanoo: Uwanhensi hän endisen; sillä joka ja ijällinen on, se on lasnä loppu.

D. Luku.

Wanhan ja uuden Tabernakin

Niin oli tosin myöds endisellä Jumalan palveluxen oikisä konainen pyhyys.

2 Mos. 26:

Luku 36: 8.

2. Sillä ensimmäinen Maja kettu, joka oli Kyntiläjalka, ja tä ja Kegelmusleiwät, joka kuguttin.

2 Mos. 25: 30. Luku 40: 1. 3 Mos. 24: 5, 2.

3. Mutta toisen esiripun tahon se Maja, joka kaikkein kuguttin;

2 Mos. 26: 2.

4. Josa oli se kullainen wun astia, ja Testamentin Astialialda Kullalla silattu; siinä kullainen astia josa oli Maama, koistawainen Aaronin sanwa, ja mentin Taulut.

2 Mos. 19: Luku 25: 10, 21. Luku 34: 29. 4 Mos. 1: 1. 1 Kun. 8: 9. 2 Nisa 5: 5.

5. Mutta sen päällä oli kuden Eherubimit, jotka Armoiswarjoisit; joista ei nyt ole eritain sanomista.

2 Mos. 26:

6. Mutta koska ne näin astalut, menit Pappit aina siihen seen Majaau, ja toimittit Jumalaveluxen.

4 Mos. 26:

7. Waan toiseen meni ainoasti mäinen Pappi kerran wuodesa sä, ei ilman weretä, jonga hän omainsa ja Kansan rikosten edestä

2 Mos. 30: 10. 3 Mos. 16: 2, 17, 24. Hebr. 5: 9.

8. Jolla Pyhä Hengi ilmoitti, pyhityren tietä niinkamwan julistun, kuin se endinen Maja seisoo:

Hebr. 10: 19, 20.

9. Josa sillä ajalla oli esitun, josta lahjat ja uhrat uhrattin, josta ei wa-

omantunnon perään täydelliseksi teh-
sittä joka Jumalan palvelusta teki,
Ep. 2: 13: 39. Gal. 3: 21. Hebr. 5: 1.
Luku 10: 1.

10. Niinosta ruilla ja suomilla, ja
ninaisilla pesemisillä ja lihan säädyt-
jotka osennuksen aikaan asti olit
ille pannut. 3 Mos. 11: 2. 4 Mos. 19: 7.

11. Mutta Kristus on tullut tulle-
isten tavarain ylimmäiseksi Pappi,
iremmän ja täydellisemmän Majan
ntta, joka ei käyillä tehty ole, se on,
a ei näin ole rakettu; Hebr. 3: 1.
Luku 4: 14. Luku 6: 20. Luku 6: 1.

12. Eikä kauristen taikka wasikkain
ren kautta, waan hän on kerran os-
in werensä kautta mennyt Pyhään,
ijankaukkisen lunastuksen läpynnyt.
2: 20: 28. Hebr. 10: 10. 1 Pet. 1: 19.
Jlm. R. 1: 5.

13. Sillä jos härkään ja kauristen
ri, ja hehkoisen tuhka priištötetty
istaisten päälle, pyhittä lihalliseen
htauteen: 3 Mos. 16: 14, 16.
4 Mos. 19: 2, 4. Hebr. 10: 4.

14. Kuinga paljo enemmän Chris-
ten weri, joka igensä ilman kaitketa-
iata, ijankaukkisen Zengen kautta
umalalle uhrannut on, on puhdis-
wa meidän omantunnon kuole-
aistista töistä, eläwätä Jumalata
ilwelemaan? Luc. 1: 74, 75.
om. 6: 13. Gal. 1: 4. Luku 2: 20. Eph. 5: 2.
Eti. 2: 14. 1 Pet. 1: 19. Luku 4: 2.
1 Joh. 1: 7. Jlm. R. 1: 5.

15. Ja sentähden on hän myös Lu-
n Testamentin wälimes, että ne jot-
kikutut ovat, sen lumatun ijankai-
sen perimisen saajit, että hänen kuole-
ansa siinä wälillä käwi, niiden ylige-
ymisten lunastuxeri, kuin endisen Tes-
tamentin alla olit. Rom. 3: 25. Luku 5: 6.
1 Tim. 2: 5. Hebr. 12: 24. 1 Pet. 3: 18.

16. Sillä kusa Testamenti on, siinä
tä myös hänen kuolemansa oleman,
ka Testamentin teke.

17. Sillä kuolemalla Testamenti
ahwistetan, joka ei ole niin kauwan
ahwa, kuin se elää joka sen teki.
Gal. 3: 15.

18. Sentähden ei se endinengän il-
tan weretä säähty:

19. Sillä koska Moses oli puhunut
aikkelle Kansalle jokaisen Kästyn Lain
ilkeen, otti hän wasiklan ja kauristen
xerta weden lausa, ja Purpura willo-

ja, ja Jfoppia, ja priištotti sekä Naa-
matun että kaiken Kansan,
2 Mos. 24: 5, 6. 3 Mos. 16: 15, 18.

20. Sanoden: Tämä on se Testa-
mentin weri, kuin Jumala teille käsi-
kenyt on. 2 Mos. 24: 8. Matth. 26: 28.

21. Ja sen Majan, ja kaikki sen
Jumalan palveluxen astiat, priištotti
hän myös werellä. 2 Mos. 29: 36.
3 Mos. 8: 15, 19.

22. Ja lähes kaikki werellä Lain
jälkeen puhdistetan, ja paiki weren
wuodatusia ei yhtään anderi andamusta
tapahdu. 3 Mos. 17: 11.

23. Niin siis tarwitan, että tairwal-
listen kuwat senkaltaisilla puhdistetan;
mutta ige tairwaliset pitää paremmilla
uhreilla puhdistettaman, kuin ne olit.

24. Sillä ei Kristus mennyt käsi-
lä tehtyyn Pyhään, joka totisen kuwa
on, waan hän meni ige tairwaseen, että
hän nyt Jumalan kaswain edesä mei-
dän tähtemme ilmeštviš.

25. Et että hänen pitää useimmin
igensä uhraman, niinkuin ylimmäinen
Pappi joka wuosi meni muikalaisella
werellä pyhään: 2 Mos. 30: 10.
3 Mos. 16: 2, 84. Hebr. 7: 27.

26. (Muutoin olisi hänen usemmin
tullut jo mailman alusta kärsiä,) mut-
ta nyt kerran mailman lopulla on hän
oman uhriinsa kautta ilmeštynyt synnin
pois panemiseksi. Gal. 4: 4. Eph. 1: 10.

27. Ja niinkuin kaikkein ihmisten
pitä kerran kuoleman, mutta sen jäl-
keen Duomio:

28. Niin on myös Kristus kerran
uhrattu monen syudejä ottamaan pois:
Mutta toisella haawalla on hän ilman
synnitä ilmeštynä, niille jotka händä
odottawat autuudexi. Matth. 26: 28.
Rom. 5: 6, 8, 15. 1 Pet. 3: 18.

10. Luku.

Sewitaitten uhrausten wajawaisus, ja Chri-
sturen uhrin täydellisyys.

Sillä, Lailla on tulewaisten tavarain
warjo, ei ige hywyden olendo:
niillä uhreilla kuin he joka wuosi ali-
nomaa uhrawat, ei se ikänä taida nii-
tä täydelliseksi tehdä jotka uhrawat.

Col. 2: 17. Hebr. 8: 5. Luku 9: 9.

2. Muutoin olisi uhramasta lakattu,

jos ei niillä jotka uhraisit, synneistä silleen omaa tundoa olisi, koska he ker- ran puhdistetut ovat.

3. Waan sillä tapahtuu joka vuosi synnin muistuttamus.

4. Sillä mahdotoin on härkään ja lauristen weren kautta syndejä ottaa pois. 3 Mos. 16: 14. 4 Mos. 19: 4. Hebr. 9: 13.

5. Sentähden, koska hän mailmaan tuli, sanoi hän: Uhria ja lahjaa et sinä tahtonut, mutta ruumin olet sinä minulle valmistanut. Ps. 40: 7. Ps. 50: 8. Es. 1: 11. Jer. 6: 20. Am. 5: 21.

6. Polttouhrit ja syndiuhrit ei ole sinun mieleigēs. Ps. 51: 18.

7. Silloin minä sanoin: Ražo, minä tulen (Raamatusa on minusta kirjoitettu,) että minun pitää tekemän sinun tahtos, Jumala. Ps. 40: 8, 9.

8. Niinkuin hän ennen sanoi: Uhria ja lahjaa, ja polttouhria ja syndiuhria et sinä tahtonut, ei myös ne sinulle telwannet (jotka Lain jälkeen uhratan.)

9. Silloin hän sanoi: Ražo, minä tulen tekemään, Jumala, sinun tahtos. Hän otta pois endisen, että hän toisen asetais.

10. Jonga tahdon kautta me Ferran pyhitetyt olemma, Jesuxen Christuxen ruumin uhramisella. Hebr. 9: 12.

11. Ja jekainen Bappi on siihen pandu, että hänen jokapäiwä Jumalan palvelusta tekemän pitää, ja usein yhtäläistä uhria uhraman, jotka ei koskan woi syndejä ottaa pois.

12. Mutta koska tämä oli yhden ijankäikkisest ielpawan uhrin syndein edestä uhrannut, istuu hän nyt Jumalan oikialla kädellä; Ps. 110: 1. Ap. 2: 34. 1 Cor. 15: 25. Eph. 1: 20. Col. 3: 1. Hebr. 1: 3, 13. Luku 8: 1.

13. Ja odottaa sitä, että hänen wihoillisensa panna hänen jalkainsa astinlaudaxi.

14. Sillä yhdellä uhrilla on hän ijankäikkisest täydellisexi tehnyt ne jotka pyhitetän.

15. Mutta sen todistaa myös meille ike Pyhä Dengi: Sillä että hän ennen sanoi:

16. Tämä on se Testamenti, jonga

minä tahdon heille tehdä uuden wain jälkeen, sanoo JESUX: tahdon anda minun Latini heidän däämiinsä, ja heidän mieliinsä minä kirjoitan; Jer. 31: 33. Hebr. 8: 10.

17. Ja heidän syndejänsä ja rypittänsä en minä enämpi tahdo Rom. 11: 27.

18. Mutta kusa näiden ande- damus on, siinä ei silleen uhrata edestä ole.

19. Että siis meillä, rakat me on wapaus mennä Pyhään, Jesuxen weren kautta, Job. 10: 9. Luku 1 Rom. 5: 2. Eph. 2: 13, 18. Luku 1 Hebr. 9: 8.

20. Jonga hän meille on walmi- nut uudeksi ja eläwäxi tieksi, se on, hänen lihansa kautta, se on, hänen lihansa kautta.

21. Ja meillä on yri suuri Jumalan huonen haldia:

22. Niin käytlämme hänen totisella sydämellä, täyhdellä priiitotetut meidän sydämisiän- päästetyt) pahasta omasta tuntesta. Eph. 3: 12. Jac. 1: 6.

23. Ja pestyt ruumin puolesta tulla wedellä, ja pitälämme k- toin toiwon tunnustus: (Sillä usfollinen, joka ne lupais.) Ps. 1 Cor. 1: 9. Hebr. 4: 14. 1 Pet. 2: 2.

24. Ja ottaakamme waari toiwon seistamme, että me ahkeroisem- tämmē rakkaudesta ja hywiä.

25. Ei andain ylä yhteiä k- lundaa, niinkuin muutamain w- waan neuwokat teitänne k- sitä enämmin kuin te nädette k- wän lähestywän. Rom. 13: 11. 2 Pet. 3: 9, 11, 14.

26. Sillä jos me ehdollamme syndiä teemme kuin me olemme- den tundoon tulleet, niin ei me enä yhtän uhria syndein edestä: 4 Mos. 15: 30. Matt. 12: 31. Hebr. 9: 2 Pet. 2: 20, 21. 1 Job. 5: 14.

27. Waan hirmuinen Duce- dotus, ja tulen kiitwus, jota me k- koiset syöpä on. Def. 36: 5. Zeph. 1: 18. Luku 3: 8.

28. Jos joku Mosexen Lain alla, hänen sitä ilman armota k- tahden taikka kolmen todistajan k- 4 Mos. 35: 30. 5 Mos. 17: 6. Luku 17: 17. 2 Cor. 13: 1.

29. Kuninga paljo enämmän rangais-
en te luuletta sen ansainen, joka Ju-
lan Pojan jalwoilla tallaa, ja Tes-
tentin weren saastuttua, jonga kaut-
hän pyhitetty on, ja armon Vengä-
kkaa?
1 Cor. 11: 29.

30. Sillä me tunnemme hänen, jo-
sanoi: Minun on kosto, minä
don kosta, sanoo **SEKra**: Ja
8: **SEKra** on kansansa duomijeva.
1 Cor. 32: 35, 36. Rom. 12: 19. Ps. 135: 14.

31. Sirmuinen on langeta elä-
in Jumalan Käsiin.

32. Muistakat siis endisiä päiviä,
na te walistetut olitta, ja kärsitte
men waiwan kluwoituren:
Gal. 3: 4. Psil. 1: 29, 30. Col. 2: 1.

33. Puolittain silloin, jotka te sekä
kain että tuskain kautta kaikille ih-
xi olitta: Puolittain kosta te niiden
nsa osalliset olitta, joille myös niin
wi.
Psil. 1: 7. Luku 4: 14.

34. Sillä te oletta myös niistä wai-
vista, jotka minun siteistäni tapahtuit,
illiset olleet, ja teidän hywydenne raa-
emisen oletta te ilolla kärsineet, tie-
t että teillä on parempi ja pyhywäi-
mpi tawara **Taiwaissa**.
Matth. 5: 12.
Luku 6: 20. Luku 19: 21. Luc. 12: 33. Ap.
2: 5: 41. 1 Tim. 6: 19. 1 Thes. 2: 14.
Jac. 1: 2.

35. **Ulkät** siis heittäkö pois teidän
kallustanne, jolla suuri palkan mayo
l.
Matth. 10: 32.

36. Sillä kärsiwällisyys on teille tar-
linen, tehdäenne Jumalan tahtoa,
ä te lupauksen saiffitta.
Luc. 21: 19.

37. Sillä wähan hetken perästä tu-
se, joka tulewa on, ja ei wiivoyttele.
1 Cor. 2: 3. 1. Thes. 2: 7. Luc. 18: 8. 1 Pet. 1: 6.

38. Mutta wanhurstas elää uskosta:
joka wälttää, siihen ei minun sieluni
ielisy.
Hab. 2: 4. Rom. 1: 17. Gal. 3: 11.

39. Mutta en me ole ne, jotka mei-
omme kadoturen wältämme, waan jot-
uikomme sielun tallella pitämiseen.

11. Luku.

Ukon woima ja estmerkit.

Mutta usko on wahwa uskallus
niihin joita toiwotaan, ja ei
äpymättömistä epäile.

2. Sen kautta owat ne wanhat to-
disturen saanet.
Hebr. 11: 39.

3. Ukon kautta me ymmärrämme,
että mailma on Jumalan sanalla wal-
mistettu, ja että kaikki kuin me näem-
me, ne owat tyhjässtä tehdyt.

1 Mos. 1: 1. Ps. 33: 6. 2 Pet. 3: 5.

4. Ukon kautta Abel uhras **Ju-
malalle** suuremman uhrin kuin Cain,
jonga kautta hän sai todisturen, että
hän oli wanhurstas, jotka Jumala
hänen lahjoitansa todisti: ja sen kaut-
ta hän vielä puhuu, waikka hän kuol-
lut on.

1 Mos. 4: 4. Matth. 23: 35.
Hebr. 12: 24.

5. Ukon kautta Enoch otettiin pois,
ettei hän kuolemata nähnyt: Ja ei ole
löyty, että Jumala hänen otti pois:
Sillä ennen kuin hän otettiin pois, oli
hänellä todistus, että hän kelpais **Ju-
malalle**.

1 Mos. 5: 24.

6. Sillä ilman uskota on mah-
dotoin kelwata (Jumalalle:) Sillä
joka Jumalan tygö tulla tahtoo, sen
pitä uskomman, että hän on, ja on niil-
le kosta, jotka händä egiwät.

7. Ukon kautta sai Noe Jumalan
käskyn niistä kuin ei vielä näkyneet,
pelkäis ja walmisti Arkin huonenja
autunderi: jonga kautta hän mailman
duomiji, ja tuli sen wanhurstauden
perilliseri, joka uskon kautta tulee.

1 Mos. 6: 13, 22. Rom. 3: 22. Psil. 3: 9.

8. Ukon kautta tuli Abraham kuu-
liasserin, jotka hän kutsuttiin menemään
siihen maahan, jonga hän oli periwä,
ja hän meni, eikä tiennyt, kuhunga
hän tulewa oli.

1 Mos. 12: 1, 4
Ap. 2: 7: 2.

9. Ukon kautta oli hän muukalai-
nen luwatusa maasa, niinkuin wieralla
maalla, ja aiui majoisa **Isaachin** ja
Jacobin kansa, jotka olit sen lupauksen
kansaperilliset.

10. Sillä hän oli odottanut sitä
kaupungita, jolla perustus oli, jonga
rakendaja ja luoja on Jumala.

Hebr. 3: 4. Luku 12: 22. Luku 13: 14.
1 Tim. 2: 21: 2.

11. Ukon kautta myös Sara sai
woiman siittärensä, ja synnytti jälkeen
hänen ikänsä ajan: Sillä hän piti sen
uskollisna, joka sen hänelle luwannut oli.
1 Mos. 17: 19. Luku 18: 10. Luku 21: 1, 2.
Luc. 1: 36. Rom. 4: 19. Hebr. 10: 28.

12. Sentähden myös yhdestä, joka niin jo kuollut oli, syntyit monda, niinkuin tähtiä on Tainvaasa, ja niinkuin sandaa meren rannasa, joka epäluokainen on. 1 Mos. 15: 5. Rom. 4: 18.

13. Nämät kaikki ovat uskosa kuolleet, ja ei ole niistä lupaurista saanet, waart ainoastansa taamba nähneet, ja kuitengin niihin turvonneet, ja hywin tydyit, ja tunnustit, että he mierat ja muukalaiset maan päällä olit.

1 Mos. 23: 4. Ps. 89: 13. Ps. 119: 19.

14. Sillä ne kuin näitä sanovat, he osottawat että he yhtä Isän maata eghvät.

15. Ja jos he sitte muistanet olisit, kusta he lähteniet olit, olis heillä tyllä aikaa palaita ollut.

16. Mutta he pyytävät parempata, se on, tainvallista. Sentähden ei Jumala häpee kuzutta heidän Jumalarensa; sillä hän walmisti heille Kaupungin. Hebr. 13: 14.

17. Uston kautta uhrasit Abraham Isaachin kosta hän kiusattin, ja uhrasit ainokaisensa, kosta hän jo oli lupauyet saanut: 1 Mos. 22: 2, 12.

18. Jolle sanottu oli: Isaachisa kuzutan sinulle siemen; 1 Mos. 21: 12. Rom. 9: 7. Gal. 3: 29.

19. Ja ajatteli että Jumala woi kuoleistakin herättä; josta hän myös hänen niinkuin yhdestä esikuvasa jälleen sai.

20. Uston kautta sinuais Isaac tulewaisista asioista Jacobia ja Esauta. 1 Mos. 27: 27, 39.

21. Uston kautta sinuais Jacob kuolelansa molemmat Josephin pojat, ruokoi ja nojais sanwansa pään päälle. 1 Mos. 47: 31. Euku 48: 5, 15, 16, 20.

22. Uston kautta puhui Joseph kuolelansa Israelin lasten lähtemisestä, ja andoi käskyn hänen luistansa. 1 Mos. 50: 24.

23. Uston kautta Moses, kosta hän syndynyt oli, salattin kolme kuukautta hänen vanhemmildansa, että he näit, kuinga kunnis poikainen hän oli; ja ei peljännet kuningann haasto. 2 Mos. 1: 16. Euku 2: 2. Ap. 7: 20.

24. Uston kautta Moses, kosta hän jo suurexi tuli, kielsi kuzutta igensä Pharaon tyttären pojari; 2 Mos. 2: 10, 11.

25. Ja walikti paljo parempa kärkeä waivaa Jumalan seuton kuz, kuin ajallista tarvetta spinnisä wai.

26. Ja luki suuremmari rikkout Christuren pilkan, kuin Egyptin waurat; sillä hän kagoi palkon masta.

27. Uston kautta jätti hän Egyptin, ja ei peljännyt kuningann hirtuttia; sillä hän rippui hänesä, josta hän nähnyt, niinkuin hän jo eläin nähnyt. 2 Mos. 12: 31, 32. Euku 13: 17, 18.

28. Uston kautta piti hän kuz, ja iweren wuodatusta, ettei se josta set tappoi, olisi ruwennut hehka. 2 Mos. 12: 3, 21.

29. Uston kautta kavit ne meren läpige niinkuin kuz, jota myös Egyptiläiset telit, ja uppoisit. 2 Mos. 14: 21, 22, 23, 24.

30. Uston kautta Jerichon wuolangeisit, kosta niitä seigemän pidä kätin ymbäri. Jos. 6: 29.

31. Uston kautta ei portto kuz hukkunut, uskomattomain kansa, kosta hän wakojat rauhallisesti huoneita korjais. Jos. 2: 1. Euku 6: 23. Jos. 7: 2.

32. Ja mitä minun pitä minä sanoman? sillä aika tulis minä kuz hveri, jos minun pitäis luettele Bedeonista, ja Barachista, ja Gadi nista, ja Jepthasta, ja Davidista, Samuelista, ja Propheetaista: Duom. 4: 6. Euku 6: 11, 12. Euku 11: 1. Euku 13: 24, 25. 1 Sam. 1: 20, 22. Euku 17: 45, 46.

33. Jotka uston kautta owat wadakunnat woittanet, tehnet waurat kautta, saanet lupauyet, tukimmet loperaain suut; Duom. 14: 6. 17: 34, 35. 2 Sam. 8: 1. Euku 10: 13, 12: 29. 1 Kun. 8: 9: 4. Dan. 4: 3.

34. Sammuttanet tulen wuolwälttänet mielan terän, owat wuolwäxi heikkoudesta tulset, owat wuolwäxi sodasa tulset, muukalaisien joukot maahan lyhnet: Duom. 7: 2. Euku 15: 15. 2 Kun. 6: 16. Euku 11: 2. Uka 8: 20: 17. Job. 42: 10. Ps. 8: 2. Dan. 3: 25.

35. Waimot owat heidän kuolelensa ylösnousemisesta jälleen saanet: Mutta muut owat rikki rewityt, ja ei pelä.

ta ottanut vastaan, että heidän pa-
man ylösnousemisen saaman piti.

1 Kun. K. 17: 23. 2 Kun. K. 4: 36.

36. Muuttamat taas ovat pilkkoja
haavoja kärjineet, ja vielä jätettiin
let ja vangitusten: Jer. 20: 2.

Ap. T. 42: 25. 2 Cor. 11: 25.

37. Ovat kiivitetty, rikki hakatut,
iße pistetyt, miekalla surmatut, wael-
let ympärillä lamasten ja wohen
heisa, ovat olleet köyhät, ahdistetut,
övatut.

1 Kun. K. 21: 13.

2 Sam. K. 1: 8. 2 Sam. K. 24: 21. March. 3: 4.

38. (Joille maailma oli mahdotoin,)
at korwesa crynet ja wuorilla, ja
icu, rotkoisa, ja maan kuopisa.

39. Ja kaikki nämät ovat uskon
ntta todistuksen saaneet, eikä saaneet
ä lupauksia: Hebr. 11: 2.

40. Että Jumala on jotakin pa-
nmin meille edeskatonut, ettei he
nan meitä täydelliseksi tulleet olisi.

13. LUTU.

Neuvo kärsiwällisyyteen, rauhallisuteen ja
pyhään elämään. Wältä pauduksia
ja sanan ylöskäyttä.

Sentähden myös me, että meillä on
näin suuri todistusten joukko mei-
n ympärillä, niin pangamme
is kaikki luorma, ja syndi, joka
na meihin tarttu ja hitari teke, ja
ostamuna kärsiwällisyyden kautta jinnä
lwoituksesta, kuin meidän eteenme pan-
l Oll: Rom 6: 4. Luku 12: 12.

1 Cor. 9: 24. 2 Cor 7: 1. Eph. 4: 22.

Phil. 3: 13, 14. Col. 3: 8. Hebr. 10: 38.

1 Pet. 2: 1. Luku 4: 2.

2. Ja katoamme uskon alkajan
päättäjän Jesuksen päälle, joka,
lla hän olis kyllä tainnut iloita,
rfei ristiä, ei totellut pilkkaa, ja
wt istuu oikialla kädellä Jumalan
uimella. Luc. 24: 26, 46. Ap. T. 3: 15.

Pa 5: 31. Phil. 2: 8. Hebr. 1: 3, 13. Luku

10. Luku 8: 1. Luku 10: 12. 1 Pet. 1: 3.

3. Niin muistatet händä, joka sen-
kaijen wastahakoisuden on synneisildä
e vastaan kärsinyt, ettet te wäsy
dän mielestänne ja lakka.

4. Sillä et te ole vielä hamaan
reent asti kilwoitellen, syndiä vastaan
let: Job. 5: 17.

5. Ja te oletta jo unhotatet sen

manuksen, joka teille niinkuin lapsille
puhuu: Minun poikani, älä kato y-
lön Jesuksen kurtusta, ja älä ndää-
ny kofas hänelä rangaistan.

San. 1: 9: 11, 12. Ilm. K. 9: 19.

6. Sillä jota Jesura rakastaa,
sitä hän myös rangailee: Mutta jos-
kaihta poikaa hän piezee, kuin hän
korjaa.

7. Jos te kurtuksen kärjitte, niin
Jumala tarisee teille itsensä, niinkuin
lapsillensa; sillä kuka on se polka, jota
ei Jesa kurtita?

8. Mutta jos te oletta ilman kurti-
tusta, joita kaikki ovat osalliset ellet,
u-in te oletta äpärat ja ette lapset.

9. Ja koska meillä ovat lihalliset
Jät ollet kurtittajana, niin me olen-
ma niltä kawahtanet; eikä meidän jiss
paljo enämmin pidä sille hengelliselle
Jälle alammatset oleman, että me
elätisimme?

10. Sillä ne työn ovat meitä ku-
rittaneet harwoina päiwinä heidän luu-
lonsa jälkeen; mutta tämä meidän tar-
pexemme, että me hänen pyhydensä jai-
simme.

11. Mutta koska kaikkalainen ran-
gaitus kärsiä on, niin ei se näy meille
iloyi, waan murheyi; mutta jitte anda
hän rauhallisen wanhurikauden hede-
män niille jotka siinä harjoitetut ovat.

12. Sentähden ojekat teidän irai-
puneet kätenne, ja wäsynet polwenne:

13. Ja astukat wispittömät askelet
teidän jalwoillanne, ettei joku kombas-
tuissi niinkuin onduwa, waan paljo e-
nämmin terweyi tulis.

14. Woudattakat rauhaa kaikkein
Kansa ja pyhyttä, paissi jota ei yri-
kän saa Jesuraa nähdä.

March. 5: 8, 9. Rom. 12: 18. 2 Tim. 2: 22.

15. Ja ottakat waari, ettei joku
Jumalan armoista tulisi pois, ettei jos-
tus kahwaissi joku karwas suuri, jota-
kuta wastahakoisutta tekemään, ja mon-
da sen kautta tulisi saajuteturi;

5 Mos. 29: 18. 2 Cor. 6: 1. Hebr. 3: 12.

16. Ettei joku olisi huorintekä eli
jumalatoim niinkuin Esau, joka yhden
atrian tähden myi pois esikoisudensa
oikuden.

1 Mos. 25: 33. Eph. 5: 3.
Col. 3: 5. 1 Theb. 4: 5.

17. Sillä te tiedätte, että koska hän sitte tahdoi perii junaansta, tuli hän hyljättyi; sillä ei hän löynnyt yhtän parannuksen sias, waikka hän sitä kysneleillä ehei. 1 Mos. 27: 34.

18. Sillä et te ole käyneet sen nuoren tygö, johon ei ruweta saa, ja tullesta paloi, et te myöds käyneet siihen syngenteen ja pimeyteen, ja sen hirmuisen ilman tygö, 2 Mos. 19: 12. 5 Mos. 5: 22.

19. Sen Basanan kajauren, ja sanain äänen tygö, jota ne jotka sen kuulit, rukoilit, ettei se sana pitännyt heille sanottaman. 2 Mos. 20: 19. 5 Mos. 5: 5, 24. Euku 18: 16.

20. Sillä ei he woinet kärsiä niitä kuin jina sanottin; ja jos joku peto siihen nuoreen sattui, niin se piti kiwittettämän, eli nuolella ammuttaman läpiße. 2 Mos. 19: 13.

21. Niin hirmuinen sen näky oli, että Moseskin sanoi: minä olen hämmästyksisä, ja warpien.

22. Waan te oletta käyneet Sionin nuoren tygö, ja elävän Jumalan Kau-pungin, taiwallisen Jerusalem, ja monen tuhannen Engelitten joukon tygö, Gal. 4: 26. 1 Tim. 3: 12. Euku 21: 2, 10.

23. Yhteisen kokouren ja esikoisten Seurakunnan tygö, jotka Taiwaisa kirkkoitetut owat, ja Jumalan, kaikkein Duomarin tygö, ja täydellisten wauburikaisten Hengein tygö, Luc. 10: 20.

24. Ja Uuden Testamentin wälimehen Jesuksen tygö, ja sen ptiifoktus wercu tygö, joka parempita puhuu kuin Abelin (weri.) 1 Mos. 4: 10. 2 Mos. 24: 8. 1 Tim. 2: 5. Hebr. 8: 6. Euku 9: 15. Euku 10: 22. Euku 11: 4. 1 Pet. 1: 2.

25. Kagolat, ettet te händä kiellä pois, joka puhuu: sillä jos ei ne pacta saanet, jotka kielsit sen joka maan päällä käskyn andoi, paljo wähenmin me, jos me sitä pyydämme kartta, joka Taiwasta puhuu, Hebr. 2: 3.

26. Jonga ääni silloin maata järusti; Mutta nyt hän lupaa ja sanoo: wieselä minä nytkin kerran tahdon järustää, en aiwaastansa maata, mutta myöds Taiwasta. Sagg. 2: 7.

27. Mutta koska hän sanoo: wieselä kerran, tahtoo hän osotta, että ne jä-

riferwäiset pitä muutettaman, minä sen joka rakettu on, että ne jäw mättömät pysyijit. 1 Pet. 1: 27. Marc. 24: 35. 2 Pet. 3: 10.

28. Sentähden saamma me sen idakunnan joka ei järistä taida, on Armo, jenga kautta me Jumalan palwilemme, hänen mielensä wäwä, siwepdellä ja peliwolla. 1 Pet. 2: 5.

29. Sillä meidän Jumalamme kuluttawainen tuli. 5 Mos. 4: 24. Euku 9: 3.

13. Luku.

Apostoli opettaa Christillisä awia, ja päättää Epistolansa toivotuksilla Jumalan armoja.

Pysyijät wahwana weljellisejä wäwädesä. Rom. 12: 10. 1 Pet. 1: 2. Euku 3: 8. Euku 4: 8.

2. Huoneesen ottamisla, ällä w hottaako: Sillä sen kautta owat wäwämat tietämätä Engelittin huoneesen ottanet. 1 Mos. 18: 1, 2. Rom. 12: 13. 1 Pet. 4: 9.

3. Muistakat sidetuuta, niinkuin heidän kansansa sidotut olisitta; ja niitä jotka murhetta kärsimät, wäwä kuin te ihe wieselä lihaja olisitta. Rom. 12: 15. 1 Pet. 3: 8.

4. Awioskäsky pitä kunnioittaja kaikkein seasa pidettämän, ja wäwäwuode saastatoinna; Mutta wäwärintekidät ja salawuoteset Jumaladuomizee.

5. Teidän menonne olkon ilman neutta, ja tytykät niihin kuin teillä Sillä hän on sanonut: en siinon nää sinua anua plän, engä itänä wäwä hyljää: 2 Mos. 23: 8. 5 Mos. 10: 6. Jos. 1: 5. Marc. 6: 24. 1 Tim. 6: 6, 8.

6. Niin että me hywäjä wäwä sanomme: Herra on minun wäwä jani, ja en minä pelkä, mitä ihminenulle telis. 1 Pet. 5: 12. 1 Tim. 6: 17.

7. Muistakat teidän wäwäpettämän, jotka teille Jumalan sanaa wäwä owat; joiden uskoa te seurattat, wäwä ottakat waari millinen loppu wäwä menollansa oli.

8. Jesus Christus se eidän ja tänäpäjä ja myöds ianatkäwä.

9. Mikät andako teitänne wietellä oninaisilla, ja muukalaisilla ope-
rilla; Sillä se on hyvä että sydän
ihwisuu Armolla, ja ei rualla, joista
ne mitän hyötynet jotka niissä waelsit.
r. 29: 8. Matth. 24: 4. Job. 6: 27. Rom.
17: Eph. 4: 14. Luku 5: 6. Col. 2: 8, 16.
1 Theß. 4: 3. 2 Theß. 2: 2. 1 Job. 4: 1.

10. Meillä on Altari, josta ei ole
den lupa syödä jotta majasa pal-
lewat.

11. Sillä kuden eläinden weren
mmäinen Pappi wie Pyhään syn-
n edestä, niiden ruumis ulkona lei-
tä poltetan. 2 Mos. 29: 14.
Mos. 4: 12, 21. Luku 6: 30. Luku 16: 27.
4 Mos. 19: 3.

12. Sentähden myös JEsus, että
n oli pyhittäwä kansan omalla we-
länsä, on ulkona portista kärsinyt.
Job. 19: 17.

13. Niin mengämme siis hänen ty-
nsä ulos Leiristä, kändain hänen pilk-
ansa.

14. Sillä ei meillä täsä ole pysy-
iistä kaupungita, waan tulewaisita
ehimmä. Psll. 3: 20. Hebr. 11: 10, 16.

15. Niin uhrattamme siis aina Ju-
lalle kiitosuhri hänen kauttansa, se
, niiden huulten hedelmä, jotka hä-
n nimensä tunnustawat. 3 Mos. 7: 12. Ps. 50: 23. Ps. 51: 19.
Ps. 14: 3. Eph. 5: 20. 1 Pet. 2: 5.

16. Mutta älkät hywin tekemisistä
jakamisita unhottako; sillä sentkaltai-
uhrit kelpawat Jumalalle. Rom. 12: 13. 2 Cor. 9: 12. Psll. 4: 18.

17. Olkat teidän opettaillenne
uuliaiset, ja seuratkat heitä; sillä
walwowat teidän sielujanne,
inkuin ne jotka luwun niistä te-
män pitä: että he sen ilolla teki-

sit, ja ei huokaurella; sillä ei se ole
teille hyödyllinen. Ps. 3: 18.

Luku 33: 2, 8. Psll. 2: 29. 1 Theß. 5: 12.
1 Tim. 5: 17.

18. Rukoilkat meidän edestämme;
sillä se on meidän uskalluzemme, että
meillä on hyvä omatundo, ja että me
ahkeroisemma pitä hyvää menoa kaik-
kein seasa. Ap. 2: 23: 1. 2 Cor. 1: 12.

19. Mutta päälliseyi minä neuwon
teidän näitä tekemään, että minä sitä
pikemmin teidän tygönnä tulisiin.

20. Mutta rauhan Jumala, joka on
kuolleista jälleen tuottanut sen suuren
lammasten paimenen, ijankaikkisen
Testamentin weren kautta, meidän
JERXan Jesuxen; Es. 40: 11. Ps.
34: 23. Sach. 9: 11. Job. 10: 11. Ap. 2: 24.
1 Pet. 2: 25. Luku 5: 4.

21. Saattakon teidän kaikesa hy-
wäsä työsä toimelliseyi, tekemään hä-
nen tahtoansa, ja tehden teisä mitä
hänen edestänsä otollinen on, Jesuxen
Christuxen kautta; jolle olkon kunnia
ijankaikkisesta ijankaikkiseen, Amen!
2 Cor. 3: 5. Psll. 2: 13.

22. Minä neuwon teitä, rakkat wel-
jet, ottakat tämä neuwon sana huwäri;
sillä minä olen lyhykäisesti teille kir-
joittanut.

23. Tietkät että meidän weljemme
Timotheus on pääsnyt, jonga kansa,
jos hän pian tulee, minä tahdon teitä
nähdä.

24. Terwehtäkät kaikkia teidän D=
pettaitänne, ja kaikkia Pyhiä. Teitä
terwehtäwät weljet Italiasta.

25. Armo olkon kaikkein teidän
kaupanne, Amen!

Hebrealaisten tygö kirjoitettu Ita-
liasta Timotheuksen kansa.

P. Petarin Edellinen Epistola.

1. Luku.

Evangeliumin päätös. Pysy lujana uskosa,
toiwosa, rakkaudessa.

Petari Jesuxen Christuxen Apostoli,
Walituille muukalaisille, hajalla
uwaisille Pontosa, Galatiasa, Kap-
doeiasa, Asiaa ja Bithyniasa:
Job. 7: 35. Ap. 2: 8, 14. Jac. 1: 1.

82*

2. Isän Jumalan aiwoituxen jälkeen
Sengen pyhittämissen kautta, kunniaisu-
teen ja Jesuxen Christuxen weren priis-
kottamiseen: Armo ja Rauha lisäundy-
den teille!

Rom. 1: 7. Luku 8: 29.
1 Cor. 1: 3. Eph. 1: 2. Hebr. 12: 24.
2 Pet. 1: 2. Jud. Ep. v. 2.

3. Kiitetty olkon Jumala ja mei-
dän JERXan Jesuxen Christuxen

Isä, joka meitä suuresta laupiudesta
tansa on synnyttänyt jälleen elä-
wään toiwohon, Jhsuren Chris-
tusen ylösnousemisen kautta kuol-
leista,

Rom. 6: 2, 3. 1 Cor. 15: 20.
Eph. 1: 3. Jac. 1: 18.

4. Katomattomaan ja saastuttamat-
tomaan, ja tirmelemattomaan perin-
döön, joka Taimahansa teitä warten läh-
delle pandu on, Col. 1: 5. 2 Tim. 1: 12.

5. Jotka Jumalan wäällä uskon
kautta autuuteen käsitetään, jotka sitä-
warten valmistettu on, että se viimei-
sellä ajalla ilmei tulisi. Jud. Ep. 9. 1.

6. Jotka te saatte iloita, te, jotka
nyt wähän aikaa, (jos tarwitaan,) mo-
ninaisilla kiusanvilla waiwatan:

Rom. 5: 3. 2 Cor. 4: 17. Hebr. 10: 37.
1 Pet. 5: 10. Jac. 1: 2.

7. Että teidän uskonne koettelemus
paljo kallimaksi löydetäisiin, kuin katewa
kukka, joka tulesta koetellan, kiitorxi,
ylsiityxi ja kunniaxi, koska Jhsus
Christus ilmandu;

San. 1: 17: 3.
Ef. 48: 10. 1 Cor. 3: 13. 1 Pet. 4: 12.

8. Jota te rakastatte, waikka et te
händä näe, jonga päälle te myöds us-
kotta, ehket te nyt händä näe, niin
te kuitengin saatte iloita sanomatto-
malla ja kunniallisella ilolla:

2 Cor. 5: 7. Hebr. 11: 1, 27.

9. Ja käsitätte teidän uskonne lo-
pun, sielun autuuden.

10. Jota autuutta owat Prophetat
ekinet ja tutkinet, jotka teille tule-
waisista armoa ennistänet owat:

1 Mos. 49: 10. Dan. 2: 44. Eufu 9: 24.
Pagg. 2: 8. Sach. 6: 12. Matth. 13: 17.
Luc. 10: 24.

11. Ja owat tutkinet millä tailla
mingälkälaisella ajalla Christuksen Hen-
gi, joka heissä oli, ilmoitti, joka oli jo
ennen todistanut niistä waiwoista, kuin
Christuseja owat, ja siitä kunniasa
kuin niiden jälleen tapahtuva oli:

St. 22: 7. Ef. 53: 3. Luc. 24: 26. 2 Pet. 1: 21.

12. Joille se ilmoitettu oli, sillä ei
he ipe heitänsä sen kautta palvellet,
waan meitä, jotka nyt teille niiden
kautta julistitet owat, kuin teille E-
wangeliuksia saarnannet owat Pyhän
Hengen kautta Taimaasta lähetetyn;
jota Engelit nähä himoisewat.

Dan. 12: 9. Ap. 2: 4. Eph. 3: 10.
Hebr. 11: 13, 39.

13. Semähdän wöytälät wä-
mieleune kypet, olkat raitu,
teidän täydellinen toiwome sijnä
mohon, kuin teille Jhsuren Christu-
silmestyksen kautta taritan,

Luc. 12: 35. Eufu 21: 34. Rom. 13: 11.
Eph. 6: 14. 1 Thes. 5: 6.

14. Niinkuin kuralaiset lapset,
asettaden teitäme niinkuin emen,
te teidän tyhmydesänne himeisa
up. 2: 17: 30.

15. Waan sen jälkeen jota
kukunnut on, ja on pyhä, o-
myöds pyhät kaikissa teidän menojissa
3 Mos. 11: 44. Eufu 19: 2. Eufu 20: 7.
Luc. 1: 74, 75. 2 Cor. 7: 1.

16. Sillä kirjoitettu on: Te
pitä pyhät oleman, sillä niin-
len pyhä.

17. Ja jos te rukouetta
joka duomigeet kungin töidenä
ilman ihmisten muodon kagom-
kagokat, että te teidän wai-
ajan pelwosa waellaistitte;

5 Mos. 10: 17. 2 Wika 1: 19: 7. Jsa. 66: 2.
2 Cor. 5: 6. Psal. 2: 12. Hebr. 11: 27.

18. Tieten ettet te ole
sella hoviella eli kullolla
teidän turhasta menostann,
te Jhsin saadysta saitte:

1 Cor. 6: 20. Eufu 7: 23. Jim. 2: 22.

19. Waan kallilla Christu-
rella, niinkuin wiattoman ja
tan Katinan;

Up. 2: 24. 1 Cor. 5: 7. Hebr. 9: 12, 14.

20. Jota tosin jo ennen oli
tu kuin mailman perustus
mutta ilmoitettu nelmeisä
teidän lähtenne;

Jos. 17: 13. Rom. 3: 25. Eufu 16: 25. Gal. 4: 4. 1 Tim. 3: 16. Hebr. 1: 2. 2 Tim. 1: 10. Jim. 1: 13: 8.

21. Jotka hänen kauttansa
Jumalan päälle, joka hänen
herätti, ja hänelle kunnian and-
teillä olis usko ja teiwio Jumalan
Up. 2: 24, 32. Rom. 6: 4. Eph.

22. Ja tehtät puhtari teidän
totunden kuuliaisuudesta Hengen
weljelliseen rakkauteen, joka
olis, ja olkat keskenämme
rakkaudesta puhtaista sydämeistä

Rom. 12: 10. Eph. 4: 3. 1 Tim. 2: 2. Hebr. 13: 7. 1 Pet. 2: 12.

23. Niinkuin ne jotka
net owat, ei katewaissa,

attomasta siemenestä, elävää Jumala-
n sanasta, joka ijanlaikkisesti pysyy.
Job. 1: 13. Luku 3: 3, 5. Jac. 1: 18.
1 Job. 3: 9.

24. Sillä kaikki liha on niinkuin
ruoho, ja kaikki ihmisen kunnia niin-
kin ruohon kukkainen. Ruoho on
kuivunut, ja sen kukkainen lakastu-
ut; Ps. 102: 12. Ps. 103: 15. Ef. 40: 6.
Eor. 7: 81. 1 Job. 2: 17. Jac. 1: 10. Luku 4: 14.

25. Mutta Herran sana pysyy
makaikkisesti: Ja se on se sana, joka
iän seajanne saarnattu on.

2. Luku.

Christus kulma: ja loukkauks-
maisten, palveliain melvollisudet.

Piin pangat pois nyt kaikki pahuus
ja kaikki petos, ja ulkokullaisuus
i katens, ja kaikki panetus.
Rom. 6: 4. Eph. 4: 22, 23. Col. 3: 8.
Hebr. 12: 1.

2. Ja halaukat sitä terwellistä sa-
an riefkaa, niinkuin äänen syödyet lap-
taiset, että te sen kautta kasvatitte;
Ps. 131: 2. Ef. 55: 1. Marc. 18: 3.
1 Cor. 14: 20.

3. Jos te muutoin maistat oletta,
tä Herran suloinen: Ps. 34: 9.

4. Jonaa tygö te myös tulit oletta,
niinkuin elävää liiven tygö, joka tyllä
päässä hyljätty on, mutta Jumala-
da walittu, kallio: Ps. 118: 22.
Marc. 21: 42. Eph. 2: 20.

5. Ja myös te, niinkuin elävät ti-
rakatkat teidän hengellisen hu-
on, ja pyhäri Pappinderi, uhramaan
agellisiä uhreja, jotka Jumalalle Je-
sen Christusen kautta stolliset ovat.
1. 41: 6. Luku 66: 21. Mal. 1: 11. Rom.
1: 1. Eph. 2: 21, 22. Phil. 4: 18. Hebr. 3: 6.
Luku 12: 28. Luku 13: 15. Jim. 1: 6.

6. Sentähden on myös Raamatusa:
lano, minä panen Zionihin walitun
ainin Pilmakiwen: joka usko hänen
äällensä, ei hän suingan tule hä-
idän.
Et. 28: 16. Rom. 9: 33.

7. Talle siis joka nyt usket, on
än kallio: mutta mottomalle on se
lvi jona rakendajat hyljätet ovat,
ulmakivi tyllä, ja loukkauksivexi,
a pahemmyen kallioxi: Et. 8: 14.
Euc. 2: 34. Ap. 2: 4: 11. 1 Cor. 1: 23.

8. Nimittäin niille jotka itsensä sa-
taan loukkavat, ja ei sitä usko, jo-
junga se myös asetetut olt.

9. Mutta te oletta walittu su-
fu, Kuningallinen Pappius, pyhä
Kansa, omaisuuden Kansa, ilmoit-
tamaan sen voimaa, joka teitä pi-
meydestä hänen ihmeelliseen wal-
fenteensa kunnut on;

2 Mos. 19: 5, 6. 5 Mos. 7: 6. Ef. 62: 12.
Eph. 1: 14. Luku 5: 8. Col. 1: 13.
Jim. 1: 5: 10.

10. Jotka ette muinen Kansa ollet,
mutta nyt oletta Jumalan kansa: jotka
ette muinen Armosa ollet, mutta nyt te
Armosa oletta. Sof. 1: 10. Luku 2: 23.
Rom. 9: 25.

11. Rakat weljet, minä neuvon
teitä, niinkuin entoja ja muukalaisia,
vältätät lihakkisia himoja, jotka soti-
wat sielua vastaan. Rom. 13: 14.
Gal. 5: 16, 17, 24. 1 Pet. 1: 17. Jac. 4: 1.

12. Ja pitätät hyvä memo paka-
nain seaja; että ne jotka teitä panet-
televat, niinkuin pahointeittä, näkijit
teidän hyviä töitä, ja kiittäjit Ju-
malata egiken päiwänä. Marc. 5: 16.
2 Cor. 8: 21. Phil. 2: 15. 1 Pet. 3: 16.

13. Sentähden olkat alammaisat kai-
felle ihmiskielelle säädylle Herran täh-
den: olitko se Kuningalle, niinkuin plim-
mäfelle: Rom. 13: 1. Et. 3: 1.

14. Taitka Pääntehille, niinkuin
niille jotka hänellä lähetetyt ovat, pa-
hoiteille rangaituxeri, ja hurjakkille
tiitoxeri. Rom. 13: 3, 4.

15. Sillä se on Jumalan tahto,
että te hyväällä tyllä tukijetta hulinin
ja tyhmäin ihmisten suin; Et. 2: 8.

16. Niinkuin wapat, ja ei niin että
se wapanis elis niinkuin pahuden peite,
waan niinkuin Jumalan palveliat.
Job. 8: 22. Rom. 6: 18. Gal. 5: 1, 13.
2 Pet. 2: 19.

17. Olkat kunnialliset jolaisa koh-
taan: Rakastakak weljiä: peljätät Ju-
malata: kunnioittakak Kuningasta.
Marc. 22: 21. Rom. 12: 10. Phil. 2: 3.
Hebr. 13: 1. 1 Pet. 1: 22. Luku 5: 5.
2 Pet. 1: 7.

18. Te palveliat, olkat alammaisat
kallilla pelvolla teidän Jänimille,
ei ainoasta hyvälle ja piriölle, waan
myös tuimille. Eph. 6: 5.

19. Sillä se on armo, jos joku
omautundonsa tähden Jumalan tygö
matraa karsii, ja syyttämästi karsii.
Marc. 5: 10. 2 Cor. 7: 10.

20. Sillä mitä kiitos se on, jos te pahain tekoinne tähden piestän, ja te kärkeitte? Mutta koska te hywin teette, ja kuitengin waiwatan, ja te sen kärkeitte, niin se on armo Jumalan edessä.

1 Kor. 3: 14, 17. Luku 4: 14, 15.

21. Sillä sitä warten oletta te kuku-tut, että Kristus myös kärkei meidän edestämme, ja jätti meille esikuvan, että teidän pitää hänen askeleitansa nou-dattaman.

Marth. 16: 24.

Joh. 13: 15. Psll. 2: 5. 1 Zheß. 3: 3.

1 Kor. 3: 17, 18.

22. Joka ei yhtän syndiä tehnyt, eikä yhtän petosta ole hänen suustansa löyttty.

Es. 53: 9.

2 Kor. 5: 21. 1 Joh. 3: 5.

23. Joka ei kironnut koska händä kirottin, ei uhaannut koska hän kärkei; mutta annoi hänelle koston, joka oikein duomisee:

Marth. 27: 39. Joh. 8: 48, 49.

24. Joka meidän syndimme ize uhras omasa ruumisansa puun päällä; että me synneistä pois kuolet eläimme wanhurstaudelle: jonga hawain koutta te oletta terweri tullet.

Es. 53: 5. Marth. 8: 17. Rom. 6: 11.

Luku 7: 6.

25. Sillä te olitta niinkuin epy-wäiset lampat; waan nyt te oletta palainnet teidän sieluinne paimenen ja Piispan tygö.

Ps. 23: 1. Es. 53: 6.

Ps. 34: 6, 23. Luku 37: 24. Joh. 10: 11.

Ps. 13: 20.

3. Luku.

Walmohi, miehen ja mutten welwoillus uskomaan ja pyhää elämätä osottamaan.

Miin olkan waimot myös heidän miehillensä alaimmaisjet, että nekin jotka ei sanaa usko, waimoin tawoista ilman sanata woiwetuyi tulijit:

1 Kor. 3: 16. 1 Kor. 14: 34. Eph. 5: 22.

Col. 3: 18. Tit. 2: 5.

2. Koska he teidän puhtan menonne näkewät pelwosa.

3. Joidenga kamistus ei pida oleman ulkonaisissa hiusten palmikoissa, ja kullan hymbäri ripustamisessa, eli waatein puwusa:

Es. 3: 18.

1 Tim. 2: 9. Tit. 2: 3.

4. Waan se salainen ihminen ilman wolata sydämesä, laskialla ja hiljaisella hengellä, se on kallit Jumalan edessä.

Ps. 45: 14. Rom. 7: 22. 2 Kor. 4: 16.

5. Sillä näin ovat pyhätkin wai-

mot muunen heitänsä kammapanet, ja toiwonsa panit Jumalan päälle, ja lit miehillensä alaimmaisjet:

6. Niinkuin Sara oli Abrahamin kuulainen, ja kugui hänen kouru-jonga tyttärixi te tullet oletta, ja te hywin teettä, ja pelkämätä oletta.

1 Kor. 13: 12.

7. Te miehiet myös, asutat koutta kansansa taidolla, ja andatat maail-liselle niinkuin heikommalle apostolille hänen kunniansa, niinkuin myös armon kansaperillisille, ettei teidän kouruenna estetyri tuliji.

1 Kor. 11

Eph. 5: 25. Col. 3: 19.

8. Mutta viimein olkat kaikki mielisiet, ynnä kärkeiwäiset, pitäin jellijstä rakkautta keskenänne, ja yhtäwällisiet:

Rom. 12: 16.

Luku 15: 5. Psll. 3: 16.

9. Ei kostain pahaa pahalla, eli krouxella krouxista; waan paremmia jonnattat, tieten että te oletta koutta siunansa perimään.

3 Kor. 11: 11

San. 1: 20: 22. Marth. 5: 39. Luku 23: 11

1 Kor. 6: 7.

10. Sillä joka elää tahtoo, ja hywia päiwä nähdä, hän hillitän koulensa pahudesta ja huulensa puhumasta.

Ps. 34: 13, 14. Jer. 1: 17

11. Hän mäittätän pahaa, ja koutta hywää: egitän rauhaa, ja woiwetakan jittä.

Ps. 37: 27.

Es. 1: 16. 3 Joh. 9: 11.

12. Sillä Petran filmät wanhurstasten päälle, ja hänen koutensa heidän rukourisansa: Mutta Petran koutat ovat pahointekijitä woiwetakan jittä.

Ps. 34: 16.

13. Ja kuta on joka taita teitä hingoitaa, jos te hywää pyydäte?

14. Ja jos te vielä oikeudengiden kärkeisitte, niin te kuitengin oletta: Mutta älkät peljätte koutatimistansa, älkät myös heitä mäistykö.

Es. 8: 12. Jer. 1: 17

Marth. 5: 10. Luku 10: 28. 1 Kor. 2: 3

Luku 4: 14, 15.

15. Mutta pyhättät Petran koutta teidän sydämisänne. Olkat aina walnit wastamaan jollaisista, teidän teidän toiwonne perustusta koutta, joka teiä on, hiljaisudella ja pelwosa.

Joh. 1: 21. Ps. 119: 46. Es. 6: 11

Ep. 2: 4: 8, 11.

16. Ja pitäkät hyvä omatundo; tätä ne jotka teitä panettelewat, niin pahantekiiä, häpeisät, että he ovat häwäisnet teidän hyvän menonna Christurefa. Tit. 2: 8. 1 Per. 2: 12, 15, 19.

17. Sillä se on parempi, jos Jumalan tahto niin on, että te hyvän yön tähden kärsitte, kuin pahan.

18. Sillä Kristus myös kerran irsei meidän syndeimme tähden, hursas määrään edestä; että hän meitä Jumalalle uhraisi: lihau kautta tosin oletettu, mutta Hengen kautta eläväksi tehty; Rom. 1: 4. Luku 5: 6. 2 Cor. 13: 4. Hebr. 9: 15, 28.

19. Josta hän myös meni pois, ja narnais hengille fangiurefa; Eph. 2: 17. 1 Per. 4: 6.

20. Jotka ei muinen uskonet, koska Jumala kerran Noan aikana odotti kärsiväinen oli, koska Arkki valmistettiin, josta harivat (se on, kahderan elua) weden kautta päästetyt tulit. 1 Mos. 6: 3, 5, 14. Luku 7: 7. Luku 8: 18. March. 24: 38. Luc. 17: 26, 27. Rom. 2: 4.

21. Se nyt meitäkin kastea auuuri tekee, joka sitä aawisti, (ei että lihan saastaisuudet pannan pois, waan että se on hyvän omantunnon liitto Jumalan työhön) Jesuxen Christuxen löönousemisen kautta: Eph. 5: 26.

22. Joka on Jumalan pikalle läälle Tainvaseen mennyt, ja hänelle ovat Angelit, ja wallat, ja woimat alannaiset. Ps. 110: 1. Eph. 1: 20. Col. 3: 1.

4. Luku.

Kafka pakanalliseka menossa, ja ahleroiže pyhästä elämäkerrasta ja kärsiwälisydestä.

Että siis Kristus lihasa meidän edestämme on kärsinyt, niin te myös saarustakat teitänne sillä miehellä: Sillä joka lihasa kärsii, se lakkaa synnistä; Rom. 6: 8. Hebr. 12: 1.

2. Ettei hän enä sitä aikaa kuin lihan lihasa edespäin on, ihmisten hinnan jälkeen, waan Jumalan tahdon jälkeen eläisi. Rom. 12: 2. Luku 14: 7. 12 Cor. 5: 15. Gal. 2: 20. Eph. 4: 24. 1 Theß. 5: 10. Hebr. 9: 14.

3. Sillä kyllä sinä en, että me esesmenneen ajan elämästä kulutimme pakanain mielen jälkeen, waeldaisamme

irtaudesa, himoisa, juopumisefa, ylön= syömisefa, ylönjuomisefa, ja hirmuisefa epäjumalden palwelurisa.

Rom 13: 13. Eph. 4: 17.

4. Se oudoyuwat, ettet te heidän kansansa juoye siihen säädyyttämän hekuman menoon, ja pilkkawat:

5. Niiden pitä luovun tekemän hänelle, joka en walmis duomigemaan eläwitä ja kuolleita: Job. 5: 23. Ep. 2: 10: 42.

6. Sillä sitä warten Ewangeliumi kuolleillekin saarnattu on, että he kyllä duomitaisin ihmisten jälkeen lihasa, mutta Jumalan jälkeen eläisit hengesä. 1 Per. 3: 19.

7. Mutta nyt kaikkein leppu lähefityh. Niin olkat siis raitit ja walpat rukoilemaan. March. 26: 41. Luc. 21: 34, 35. Rom. 13: 12. Phil. 4: 6. 2 Per. 3: 9 11. 1 Job. 2: 18.

8. Mutta ennen kaikkia pitäkät keskenänne palawa rakkans: Sillä rakkans peittä paljo rikoyita. San. 1: 10: 12. Jac. 5: 20.

9. Olkat wierasten holhojat keskenänne, napisemata. Phil. 2: 14. Hebr. 13: 2.

10. Ja palwelkat toinen toistanne, jokinain sillä lahjalla kuin hän saanut on, niinkuin hyvä Jumalan moninaisen armou huonenhaldiat.

San. 1: 3: 28. Luc. 12: 42. 1 Cor. 12: 4. 2 Cor. 8: 12. Eph. 4: 11. Tit. 1: 7.

11. Jos joku puhuu, hän puhukan niinkuin Jumalan sanoja: jos jollakin on joku wirta, hän tehtän niinkuin siitä woimasta, jonga Jumala anda: Että Jumala kaitisa Jesuxen Christuxen kautta kunnioitettaisin, jolla on kunnia ja walda ijankaikkisesta ijankaikkisen, Amen! Jer. 23: 22. Rom. 12: 6, 7, 8.

12. Minun rakkahani, älkät oudoyuko sitä hellehtä kuin teille tapahnu, että teitä koetellan, niinkuin teille jotakin outoa tapahuis; 1 Cor. 3: 13. 1 Per. 1: 7. Ef. 48: 10.

13. Waan iloittakat, että te Christuxen kansa kärsitte, että tekin ajallansa hänen kunniansa ilmestyysesä iloigisitte ja riennuigisitte. 2 Cor. 1: 5. Gal. 6: 17. Phil. 3: 10. Col. 1: 24. 2 Tim. 2: 10. Ilm. R. 1: 9.

14. Antuat oletta te, jos teitä Christuxen Nimen tähden pilkkatan: Sillä se

Dengi, joka on kunnian ja Jumalan Dengi, leivää teidän päällänne: Veit-
dä hän pilkataan, waan teidän hän kun-
nioitetaan. Matth. 5: 10, 11.

1 Pet. 2: 20. Luku 3: 14.

15. Älkän yrikän teistä kärkeä niu-
kui murhaja eli waras, taikka pahan-
teitä, eli niinkuin se joka toisen wiv-
kaan rupee:

16. Mutta jos hän kärkeä niinkuin
Christitty, älkön häwek, waan kiit-
tälän Jumalata sen osan tähden.

Ap. 2: 5: 41. Psll. 1: 29.

17. Sillä aika on, että duomion pi-
tä Jumalan huoneista alkaman: Mut-
ta jos se ensin meistä alkaa, mingästä
lopun ne saawat, jotka ei Jumalan E-
wangeliumita usko?

Es. 10: 12.
Jer. 25: 29. Luku 49: 12. Hes. 9: 6. Mal. 3: 5.

18. Ja jos hurikas tuskalla wapaari
tulee, kusa jitte jumalatoim ja syndinen
näkö?

San. 1: 11: 31. Luc. 23: 31.

19. Sentähden ne jotka Jumalan
tahdon jälkeen kärkevät, andakan sielun-
sa niinkuin uskolliselle luojalle hywisä
toijä.

Ps. 31: 6. Luc. 23: 46. Ap. 2: 7: 59.

B. Luku.

Wapit, sanankuulat ja muut olkan usot,
raitit ja rutoilkan.

Wanhoja Pappesja teidän seasanne
minä neuwon, joka myös Wappi
olen, ja Christuxen kärkeimisten tunnus-
taja, ja osallinen siitä kunniaista joka
ilmeistyvä on.

Psll. 9: 9. 1 Tim. 2: 1: 9.

2. Raitkat Christuxen laumaa, joka
teidän hallusanne on, ja pitäkät siitä
waari ei waaditut, waan hywällä mie-
lellä: ei turhan voitton tähden, waan
hyrästi tahdoista;

Jer. 23: 4.
Ap. 2: 20: 28. 1 Tim. 3: 3. Tit. 1: 7.

3. Ei myös niinkuin Herrat Käu-
saisa päälle, waan olkat laumalle esi-
kuwari.

Psll. 3: 17. 1 Tim. 1: 24.
2 Cor. 1: 24.

4. Niin te, ylimmäisen Paimenen il-
meistyjä, latomattoman kunnian kruu-
nun saatte.

Es. 40: 11. Job. 10: 11.
1 Cor. 9: 26. 2 Tim. 4: 8.

5. Niin myös te uuret, olkat mu-
hoille alammaiset: ja olkat kaitti
nen toisellenne alammaiset, ja pitäkät
teitänne kiindästä usotteen; sillä
Jumala on ylpeitä wajan, mutta
rille hän anda armon.

San. 1: 3: 34. Rom. 12: 10, 16. Eph. 3: 2.
Psll. 2: 3.

6. Usotteenkäät sit teitänne
malan wäwevan kaden ala, etta
teitä ajallansa korotais:

Job. 22: 29. Luc. 1: 52. Luku 14: 11.

7. Raitit teidän murhenne
gat hänen päällensä: Sillä hän
murhen teistä.

Matth. 6: 25. 1 Cor. 9: 9. Psll. 4: 4.

8. Olkat raitit, wäwekat; sillä
dän wihollisenne Berkele käy
niinkuin kiljuwa jalopetra, ja
nen hän niellä.

Job. 1: 2.
Luc. 22: 31. 1 Thes. 5: 6. 1 Pet. 2: 12.
Luku 4: 7.

9. Sitä te seisokat wasta-
wat. uskosa, tieten, että ne
tapahtuurat teidän weljillengin
musa.

Eph. 6: 11, 13. Jer. 1: 17.

10. Mutta Jumala, josta
armo tulee, joka meitä on
ijankaikkiseen kunniauhauja Christuxen
Jesuxesa, teitä, jotka wahan
kärkeitte, walmistaa, wawoitaa,
perustaa;

2 Cor. 4: 17. 2 Tim. 1: 12.
Hebr. 13: 21. 1 Pet. 1: 6.

11. Sille olkon kunnia ja
ijankaikkisesta ijankaikkiseen, Jumala

12. Silwanuxen teidän
weljenne lausa (niinkuin minä
olen minä teidän tygönnu harwot
noilla kirjoittanut, neuwoden ja
müstain että tämä on se oikia
lan armo, josa te oletta.

Hebr. 13: 22.

13. Teitä tervehtäwät wasta-
biloniasa, ja minun poikani
Ap. 2: 12: 25.

14. Tervehtäkät toinen toisenne
lauden suun annolla: Rauba olka
le kaitille, jotka Christuxesa
oletta, Amen!

Rom. 14: 14.
1 Cor. 16: 20. 2 Cor. 13: 12. 1 Eph. 2: 2.

P. Petarin toinen Epistola.

1. Luku.

soittaa itsensä elämästä. Apostolitten ja Prophetaitten opin alku ja perustus.

Simon Petari Jesuksen Christuksen palvelia ja Apostoli, niille jotka ovat saaneet meidän kansamme yhdenkaltaisen kallin uskon vanhurskaudesta, josta meidän Jumalamme, ja meidän vapauttajamme Jesus Christus anda.

2. Armo ja Rauha lisändykön teille, Jumalan ja meidän Herran Jesuksen Christuksen tuudemisen kautta!

Rom. 1: 7. 1 Pet. 1: 2. Job. Ep. 2.

3. Että hänen Jumalallinen voimansa meille kaikkinaiset, jotka elämään jumaliseen menoon sopivat, on lahjoittanut, hänen tuudemisen kautta, ja meitä kunniaan ja arvuun kutsunut on:

4. Joideंगा kautta meille ne suurommat ja kalliit lupauyet lahjoitetut ovat, että te niitten kautta Jumalan armonosta osalliseri tulijutta, jos te kawaissen mailman himou wäldätte:

1. Job. 1: 12. Rom. 8: 13. 2 Cor. 1: 18. Gal. 3: 26. Hebr. 12: 10. 1 Job. 3: 2.

5. Niin ahleroitkat kaikella wireyhellä teidän uskonne arwa soittamaan, ja arwua toinda,

6. Ja toimeja kohtullisutta, ja kohtullisudeja kärsiwällisöttä, ja kärsiwälisudeja jumalisutta,

7. Ja jumalissudeja weljellistä rakkautta, ja weljellisestä rakkaudesta yhdistä rakkautta.

8. Sillä koska nämät täydelliseitit oiwat, niin ei he teitä jalli löytä joutilajina eli hedelmättöminä meidän Herran Jesuksen Christuksen tuumemisesta.

Tit. 3: 14.

9. Mutta jolla ei näitä ole, hän on otia, ja ei näe mitän laukaa, ja on unhottanut itsensä olleen puhdistetun ennististä sonneittänsä.

Et. 59: 10.

Hebr. 1: 17. 1 Job. 2: 9, 11.

10. Sentähden rakkat weljet, ahleroitkat paremmin sitä, että te teidän kutsuimisenne ja waligemisenne wahwisatitte: Sillä jos te sen teette, niin ette juingan koitan kembastu.

1 Job. 3: 19.

11. Sillä teidän sallitan altiisti käydä jissälle meidän Herran ja Wapauttajan Jesuksen Christuksen ijantaittiseen waldatundaan.

12. Sentähden en minä tahdo muhohotta teille aina näistä muistutta, wailka te tiedätte, ja wahwisitetut eletta tässä nykuisessä totuudesta.

13. Sillä minä arwan sen kohtulliseri, niinkauwan kuin minä tässä majasa olen, herättä teitä ja muistutta teille:

2 Pet. 3: 1.

14. Sillä minä tiedän, että miuun pitä piaw tämän minun majani paneuman pois, niinkuin meidän Herran Jesus Christus miuulle ilmoitti.

Job. 21: 18. 2 Tim. 4: 6.

15. Mutta minä tahdon myös aina ahleroitka, että te nämät miuun lähtemiseni jälkeen muistosa pidätte.

16. Sillä emmä me ole kawaloita juttuja noudatelles, teille tietäväri tehdämme meidän Herran Jesuksen Christuksen woimaa ja tulemistä: Waan me elemma itse wähuet hänen suuren kunniansa;

Matth. 17: 1. Job. 1: 14. 1 Cor. 1: 17. Luku 2: 1, 3, 13. Luku 4: 20. 1 Job. 1: 1. Luku 4: 14.

17. Koita hän Isäldä Jumalalta jai kunnian ja plijtyren, ääncu kautta, joka hänelle näin jildä suurelda kunnialda tapahtui: Tämä on minun rakas Poikani, johon minä mieliskyin.

Matth. 3: 17. Luku 17: 5. Marc. 1: 11.

Luku 9: 7. Luc. 3: 22. Luku 9: 35.

18. Ja tämän äänen me kuulimma tulowan Laitwaarta, koska me pyhällä wuorella hänen kansansa eluimma.

19. Ja meillä on wahwa Prophetallinen sana, ja te teittä hywin että te siitä waarin otatte, niinkuin kunnialtä, joka pimeissä walistaa, niinkauwan kuin päiwä walenee, ja koinnähti koitta teidän sydämimämme.

M. 119: 105. Job. 5: 35. 2 Cor. 4: 6.

Jim. 2: 22: 16.

20. Ja se tulee teidän eusin tietä, ettei yrillän Prophetia Maanatusa tapahdu omasta selityyestä.

2 Tim. 3: 16.

1 Pet. 1: 11.

21. Sillä ei yrillän Prophetia ole

wielä ihmisen tahdosta tuotu edes; waan pyhät Jumalan ihmiset ovat puhuneet, waikutterut Pyhästä Hengelmästä.

B. Luku.

Wäärän Prophetain pakka ja muoto.

Niin oli myös wäärä Prophetaita Kansan seassa, niinkuin teidängin sekaanne wäärä opettaita tulee, jotka wahingolliset eriseurur tuovat, ja kieldäwät sen HETran joka heidän ostanut on, saattain heilleensä nopian kadotuksen.

5 Mos. 13: 1, 16. Sof. 13: 9.
 Marc. 24: 11. Marc. 13: 12. Ap. 2: 20: 29.
 1 Cor. 11: 19. 1 Tim. 4: 1. 2 Tim. 3: 1, 5.
 Jud. Ep. v. 4, 18.

2. Ja monda noudatta heidän kadotustansa, joiden kautta totuden tie pilkataan.

3. Ja ahneudesta ajatelluilla sanoilla pitää heidän teitä kauppana: Toitten Duomio ei sillen kaupan wiimpy, eikä heidän kadoturensa malaa.

5 Mos. 32: 35. 1 Tim. 6: 5. Tit. 1: 11.

4. Sillä jos ei Jumala niitä Engeleitä, jotka syndiä teit, armahtanut, waan on pimeyden kahleilla helwettiin syösnyt, ja annoi ylönn heidän Duomioon kätettä;

Job. 4: 18. Ec. 8: 31.
 1 Job. 3: 8. Jud. Ep. v. 6. 1 Tim. 2: 2.

5. Ja ei ole armahtanut endistä maailmata, waan wapahti Noen wanhurstauden Saarnajan itse kahderandena, ja toi wedenpaisumuren jumalatomann maailman päälle:

1 Mos. 7: 7, 23. 1 Pet. 3: 19, 20.

6. Ja on ne kaupungit Sodoman ja Gomorran tuhary tehnyt, kukistanut ja kadottanut, ja teli ne jumalattomille peljättyxi, jotka sitte tulewat olit;

1 Mos. 19: 24, 25. 4 Mos. 26: 10. 5 Mos. 29: 23. Ec. 13: 19. Jer. 50: 40. Sof. 16: 49.
 Am. 4: 11. Jud. Ep. v. 7.

7. Ja on pelastanut hurstain Lotin, joka riettaisilla ihmisillä heidän hauruudensa menolla waiwattin.

1 Mos. 19: 5, 7, 15.

8. (Sillä hän oli hurstas ja asui heidän seassansa, ja kuitengin sentaltaista piti näkemän ja kuuleman, he waiwaisit sitä hurstasta sielua jokapäiwä heidän wäärillä töillensä:)

9. Niin HETra tietä jumaliset kiusausista pelastaa, mutta wäärät kätkee Duomiopäiwään asti waiwatta:

1 Cor. 10: 13.

10. Mutta enimmästi ne jotka hän jälkeen saastaisesa himoja wadewat, ja Herrauden kagomat ylönn, kiat, itsestänsä paljo pitäväiset, ja ei pelkä wadojakaan pilkata;

Jud. Ep. v. 4, 7, 8.

11. Waikka ne Engelit, jotka wäsfä ja woimasa suuremmat ovat, ei heittä wastain HETran työnnä pilkasta duomiota.

Jud. Ep. v. 1.

12. Kuitengin he niinkuin järjämät luondokappalet, jotka luomiseks kinniotetta ja teurastetta tehty on, pilkkaawat niitä joita ei he ymmärrä, ja hulluawat heidän turmelurensa:

Jer. 12: 3. Jud. Ep. v. 10.

13. Ja saawat wääräiden pallo, pitäin sen hekumana, että he ajalla herkuisa eläwät, he ovat illestä pilkka, kerkkaawat heidän petoyksia, nauttien herkkusa teidän kansanne.

Jud. Ep. v. 12.

14. Heillä on silmät huorutta tännä, ja ei taida synnistä lakata: he haukuttelewat tygönnä horjumat sitte: he ovat heidän sydämensä ahneutta harjandunet: kirottu kansa:

15. Jotka amoit ylönn ofian tien pyxi, he noudattawat Baalamin Herrin pojan tietä, joka wääräiden pallo rakasti.

4 Mos. 22: 5, 7, 21. Jud. Ep. v. 11.

16. Mutta hän rangajstin him wäärädestänsä: myllä työjusia ihmisen äänellä, ja esti sen Prophetain hulluden.

4 Mos. 22: 23, 24.

17. Ne ovat wedettömät lähet, ja pilkwtet jotka tuulispäälde ymbäri ajalle jowille on kätetty syngiä pimeys kaikiffesti.

San. 1: 25: 14. Jud. Ep. v. 13.

18. Sillä he puhurat röykeitä nosta, jotka turhat ovat, ja yllättäwät taivattomuuden kautta lihällisiin hin niitä jotka tosin ovat niitä tänet, kuin eryriä waldawot:

Jud. Ep. v. 16.

19. Ja lupawat heille wapaata, waikka he itse turmeluren palwelat wwat; sillä solda joku woitetan, sen wewelia hän myös on.

Rom. 6: 16. Job. 8: 21.

20. Ja sitte kuin he ovat poimut mailman saastaisudesta HETran waiwapahtajan HETuren Christuksen tur-

miseen, niin he kuitengin heitänsä iihin kääriwät, ja woitetan, ja on eille wiimeinen pahemmat tullut, kuin ajimäinen:

Matth. 12: 45.
Luc. 11: 26. Hebr. 6: 4, 1c.

21. Sillä se olisi heille parempi olit, ettei he wanhurstausten tietä tunnustetkan olisi, kuin että he tunsit sen, i poikkeisit pois pyhästä kirkosta, joka eille annettu oli.

Luc. 12: 47, 48.

22. Niille on tapahtunut se totinen manlasku: Kotra syö orennuyensa; ja eisy sika ryye ropakosa jälleen.

San. 1: 26: 11.

B. Luku.

Wimessen duomion wiseys. Raikman loppu. Meidän walmisturemme duomioille.

Tämän nyt toisen Vähetykskirjan, minä teille, minun rakkani, kirjoitan, olla minä herätän ja neuwon teidän oataa mielämme;

2 Pet. 1: 13.

2. Että te muistassitte ne sanat, jota ennen pyhildä Prophetailda sanotut wat, ja myös meidän käskymme, jota olemma JESKran ja Wapahstajan Apostolit.

3. Ja tietkät se ensin, että wiimeinä päiwinä tulewat pilkkajat, jotka man himonsa jälkeen waeldawat:

1 Tim. 4: 1. 2 Tim. 3: 1. Jud. Ep. o. 18.

4. Ja sanowat: Kusa on lupans hänen tulemifestansa? Sillä siitä päiwästä kuin JSät ovat nukkomet, pysywät kaikki niinkuin ne luommet alusta Met owat.

Es. 5: 19.
Jer. 17: 15. Pet. 12: 22.

5. Mutta tietensä ei he tahdo tietä, että Taiwat muinen olit, ja maa wedeistä, joka wedeistä Jumalan sanan lautta seiso; ja

1 Mos. 1: 6, 9.
Ps. 24: 2. Ps. 33: 6. Ps. 136: 6.

6. Kuitengin siihen aikaan se mailna niitten kautta, weden paisumisella jukkui.

1 Mos. 7: 10, 21.

7. Niin myös ne Taiwat ja maa kuin nyt owat, hänen sanansa kautta äästetän tulen waraxi Duomiopäiwään asti, jona jumalattomat ihmiset adotetan.

Ps. 102: 27. Es. 51: 6.
2 Eheb. 1: 8. Hebr. 1: 11.

8. Mutta tätä yhtiä ei pidä teidän alattaman, minun rakkani: yri päi-

wä on JESKran edesä niinkuin tuhannen ajastakaa, ja tuhannen ajastakaa niinkuin yri päiwä.

Ps. 90: 4.

9. Ei JESKra wiiwytä lupauksensa, (niinkuin muutamat sen wiipwän luulewat,) waan hän on meidän kansamme karkswäinen, ja ei tahdo että jongun pidäis hukkuman, waan että jokainen igensä paran-nureen käännäis.

Es. 30: 18.
Ps. 18: 23, 32. Euku 33: 11. Hab. 2: 3.
Rom. 2: 4. 1 Tim. 2: 4. Hebr. 10: 37.
1 Pet. 3: 20.

10. Mutta JESKran päiwä on tulewa niinkuin waras yöllä, ja silloin Taiwat suurella pauhinalla menevät pois, mutta Elementit pitää palawudesta sulaman, ja maa, ja rakennuret, jotka hänesä owat, pitää palaman yössä.

Ps. 102: 27. Matth. 24: 35, 43, 44. Marc. 13: 31. Luc. 12: 39, 40. 1 Eheb. 5: 2.
1 Tim. K. 3: 3. Euku 20: 11.

11. Että kaikki nämät pitää kato-man, mingäkaltaiset teidän tulee silloin olla pyhissä menoissa ja jumalisydesä:

12. Niin että te odotatte ja ikäwöiget Jumalan päiwän tulemista, jona Taiwat tullesta raukewat, ja Elementit palawudesta sulawat?

Ps. 50: 9. Luc. 12: 36. 2 Eheb. 1: 8. Tit. 2: 13.

13. Mutta me odotamme uusia Taiwaita ja uutta maata hänen lupauksensa jälkeen, joisa wanhurstaussuu.

Es. 65: 17. Euku 66: 22. 1 Tim. K. 21: 1.

14. Sentähden minun rakkani, että te näitä odotatte, niin ahkeroitkat, että te hänen edesänsä puhtari ja nuhtetomaxi rauhasa löyittäisin:

1 Cor. 1: 8.
Psil. 1: 10. 1 Eheb. 3: 13. Euku 5: 23.

15. Ja lukekat meidän JESKran JSuren Christuyen pitkämielisyö teidän autimdyenne: Niinkuin myös meidän rakas weljemme Barwali, siitä wiisandesta kuin hänelle annettu on, teille on kirjoittanut:

Rom. 2: 4.

16. Joka myös jokaisesa kirjasansa näisä puhuu, joisa muutamat owat tyblät hymmärtä, jotka taitamattomat ja huifendelewaisset turmelewat, niinkuin muutkin Raamatut, omaxi kato-tureyensa.

Rom. 8: 19.
1 Cor. 15: 24. 1 Eheb. 4: 15.

17. Nyt että te, minun rakkani, sen jo ennen tiedätte, niin karttakat, ettet

te wietelläiä jumalattomain erytyyellä
nyinä heidän kansansa ja laugei pois
omasta wahrendestanne.

Marc. 13: 23.

18. Waan kaswatat meidän JESU-

ran ja Wapautajan JESUksen
tusen armoja ja tundeisija: J
olken kunnia sekä nyt että ianka
seen aikaan, Amen!

P. Johanneksen ensimmäinen Epistola.

1. Luku.

Sana totinen. Osallisuus Jumalasa.
JESUREN WERI.

Joka alusta oli, jonka me kuulimme,
jonga me silmillämme näimme, jo-
ta me käsitelt olemme, ja meidän kä-
temme pidellät ovat elämän sanasta.

1. Joh. 1: 1, 14.
2. Cor. 1: 16.

2. (Ja elämä on ilmeisyys, ja me
olemme nähneet, ja todistamme, ja il-
moitamme teille sen elämästä, joka ijan-
kaikkinen on, joka oli ISÄN tykönä, ja
on meille ilmeisyys.)

Joh. 1: 2.
Rom. 16: 26. Col. 1: 26. 2 Tim. 1: 10.
Tit. 2: 11.

3. Mitä me nähneet ja kuulleet olem-
me, sen me teille ilmoitamme, että teil-
läkin meidän kansamme osallisuus olisi;
ja meidän osallisuudemme on ISÄN ja
hänen Poikansa JESUREN CHRISTUREN
kanssa.

Joh. 17: 21. 1 Cor. 1: 9.

4. Ja näitä me teille kirjoitamme,
että teidän ilonne täydellinen olisi.

2 Joh. 9: 12.

5. Ja tämä on se ilmoitus, jonka
me hänestä kuulleet olemme ja teille
ilmoitamme, että Jumala on waltuus,
ja ei hänesä ole yhtä pimeyttä.

Joh. 1: 9. 1. Peta 8: 12. Luku 9: 5. Luku 12: 35, 36.

6. Jos me sanomme että meillä on
osallisuus häneen kansansa, ja waellemme
pimeydeä, niin me walehelemme, ja
emme tee totuutta.

1 Joh. 2: 4.

7. Mutta jos me waltuudesa wael-
lamme, niinkein hängin waltuudesa ou,
niin meillä on osallisuus keskenämme,
ja JESUREN CHRISTUREN hänen Poi-
kansa weri puhdistaa meitä kaikesta
synnistä.

Hebr. 9: 14.
1 Pet. 1: 19. 1. Tim. 3: 15.

8. Jos me sanomme, ettei meillä
ole syndiä, niin me petämme itsemme,
ja ei ole totuus meissä.

1 Kun. 8: 46. 2. Milla 8: 36. San. 1: 20: 9.
Caar. 8: 7: 21. Jac. 3: 2.

9. Jos me tunnustamme meidän
dimmme, niin hän on uskollinen ja
las, joka meille sanui anderi and
puhdistaa meitä kaikesta wäärästä.

1. Joh. 32: 5. San. 1: 28: 13.

10. Jos me sanomme: empi
syndiä tehneet ole, niin me tenn-
nen walehtelijat, ja ei hänen ja
ole meissä.

2. Luku.

JESUREN SOWINDO. Jumalan
Anti-Christuren oppi.

Minus lapsukaiseni, neitä
teille kirjoitan, ettei te
tekisi. Ja jos joku syndiä teki
meillä on edeswastaja ISÄN tykö
JESUS CHRISTUS, joka waltuu
on.

Rom. 3: 25. 1. Peta 8: 24.
1 Tim. 2: 5. Hebr. 7: 24, 25. Joh. 3:

2. Ja hän on sowindo me
syndeimmä edestä: ei ainoasta
dan, waan myös kaiken meidän
edestä.

Joh. 3: 12. 2 Cor. 5: 1.
Col. 1: 20. 1 Joh. 4: 10, 11.

3. Ja siitä me ymmärtämme
me hänen tunnemme, jos me
kästymä pidämme.

4. Joka sanoo: minä tunnen
ja ei pidä hänen kästymänsä
walehtelia, ja ei hänesä ole totu-
us.

1 Joh. 1: 6. Luku 4: 20.

5. Mutta joka hänen sanasta
totisesti on Jumalan rakkaus
täydellinen. Siitä me tiedämme
me hänesä olemme.

Joh. 3: 24.
Luku 14: 21, 23. 1 Joh. 4: 12, 13.

6. Joka sanoo: Iyeniä hänesä
wän, hänen pitä niin waldama
hängin wakti.

Marc. 11: 1.
Joh. 15: 4, 5. Psal. 2: 5. 1 Pet. 2: 2.

7. Rakat waktet, en minä
kästymä teille kirjoita, waan
syn, joka teillä alusta oli. Waan
on se sana, jonka te alusta kuul-
te.

1 Joh. 3: 11. 2 Joh. 9: 1.

8. Minä kirjoitan teille taas uuden kirjaimen, se kuin hänestä totinen on, ja ei pimeys; sillä pimeys on mennyt pois, ja totinen valkeus nyt paistaa.

Joh. 1: 9. Luku 8: 12. Luku 13: 34.
Luku 15: 12. Rom. 13: 12.

9. Joka sanoo walkeudessa olevansa, ja vihaa weljeänsä, hän on vielä pimeydessä.

1 Cor. 13: 2.
2 Pet. 1: 9. 1 Joh. 3: 14, 15.

10. Joka weljeänsä rakastaa, se pysyy walkeudessa, ja ei hänestä ole paennusta.

Joh. 12: 35. 2 Pet. 1: 10.

11. Mutta joka weljeänsä vihaa, hän on pimeydessä, ja waelda pimeydessä, eikä tiedä kuluksensa hän mence; sillä pimeydet ovat hänen silmänsä so-raissut.

12. Rakat poikaiseni, minä kirjoitan teille, että teille synnit andexi annetaan hänen Nimensä tähden.

Luc. 24: 47. Ep. 2: 4. 12. Luku 10: 49.
Luku 13: 38.

13. Minä kirjoitan teille Jhät; sillä te tunnitte hänen joka alusta on. Minä kirjoitan teille muorukaiset; sillä te voititte pahan. Minä kirjoitan teille lapsukaiseni; sillä te tunnitte Jhän.

14. Minä kirjoitin teille Jhät; sillä te tunnitte sen joka alusta on. Minä kirjoitin teille muorukaiset; sillä te olette väkewät, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette pahan voitannet.

1 Joh. 6: 10.

15. Älkät mailmaa rakastako, eli mitään kuin mailmaja on. Jos joku mailmaa rakastaa, ei hänestä ole Jhän rakkaus.

Gal. 1: 10. Jac. 4: 4.

16. Sillä kaikki kuin mailmaja on, liban himo, silmäin pyyhdö, ja elämän toruus, ei se ole Jhstä, waan se on mailmasta.

17. Ja mailma katoa, ja hänen himonsa; mutta joka teke Jumalan tahdon, se pysyy ijankaikkisesti.

1 Joh. 10: 10. Ef. 40: 6. 1 Cor. 7: 31.
1 Pet. 1: 24. Jac. 1: 10.

18. Lapsukaiset, nyt on viimeinen aika; ja niinkuin te olette kuulleet, että Antikristus tulee, niin nyt myös monda Antikristus on naper olemaan; sitä me tunnemme, että viimeinen aika on.

1 Joh. 2: 20. 2 Joh. 2: 3.

19. He ovat meistä lähtenet, mutta ei he ollet meistä; sillä jos he meistä ollet olisit, niin he tosin olisit meidän kansamme pysynet: Mutta että ne sulki tulijit, ettei he kaikki ole meistä.

1 Joh. 4: 10. Ep. 2: 20. 30. 1 Cor. 11: 19.

20. Ja teillä on woide hänelä, joka pyhä on, ja te tiedätte kaikki.

1 Joh. 4: 8. 1 Joh. 14: 26.
1 Joh. 1: 9.

21. En minä teille kirjoittanut, niinkuin totuden tietämättömille, waan niinkuin sen tiedäwille, ja ettei yksikän walhe ole totudesta.

22. Kuka on walehtelia, waan se joka kiellä Jhksen olevan Christuksen? Se on Antikristus joka kiellä Jhän ja Pojan.

1 Joh. 4: 3. 2 Joh. 9: 7.

23. Jokainen kuin kiellä Pojan, ei hänellä Jhän ole.

1 Joh. 15: 23. 2 Tim. 2: 12. 1 Joh. 4: 15.

24. Mitä te siis alusta kuulitte, se teissä pysykän: jos se teissä pysyy, kuin te alusta kuulitte, niin te myös Pojasa ja Jhstä pysytte.

25. Ja tämä on se lupaus, jonga hän meille luvannut on, sen ijankaikkisen elämän.

26. Nämät minä teille niistä kirjoitin, jotka teitä wiettelewät.

27. Ja se woide, jonga te hänelä saanet oletta, pysyy teissä, ja et te tarwite, että joku teitä opetta; waan niinkuin se woide teitä kaikista opetta, niin on se tosi ja ei walhe: ja niinkuin se teitä opetti, niin myös te hänestä pysykät.

1 Joh. 14: 26. Luku 16: 13. Jer. 31: 33, 34.
1 Joh. 14: 26. Luku 16: 13. 1 Joh. 14: 26.

28. Ja nyt Lapsukaiseni, pysykät hänestä; että koska hän ilmestyy, meillä olisi turra, etten me hänen edesänsä häpiään tulisi hänen tulemisensa.

Marc. 8: 38. 1 Joh. 9: 2.

29. Jos te tiedätte että hän wanhurstas on, niin tietkät myös, että jokainen kuin wanhurstautta teke, se on syndynyt hänestä.

1 Joh. 3: 7, 10.

3. Luku.

Jumalan lasten kunnia, welwollisuus.
Weljellinen rakkaus.

Rakotat, niingäkaltaisen rakkauden Jh on meille esottanut, että me

Jumalan lapsi nimitetään: Sentähden ei maailma teitä tunne; sillä ei hän händäkän tunne.

Joh. 1: 12.

Luku 16: 3. Luku 17: 25.

2. Minun rakkani, nyt me olemme Jumalan lapset, ja ei ole se vielä ilmestynyt, miä me tulemme: mutta me tiedämme koska se ilmestyy, niin me hänen kaltaiseensa tulemme; sillä me saamme hänen nähdä niinkuin hän on.

Es. 50: 5. Rom. 8: 15, 18, 19. 1 Cor. 13: 12.

Luku 15: 49. 2 Cor. 4: 17. Luku 5: 7.

Psil. 3: 21. Col. 3: 4. 2 Per. 1: 4.

3. Ja jokainen jolla tämä toivo on hänen tyhönä, puhdistaa itsensä, niin kuin hängin puhdas on.

4. Jokainen kuin syndiä teke, se myös teke wääräyttä; ja syndi on wääräys.

1 Joh. 5: 17.

5. Ja te tiedätte hänen ilmestymisen, että hän meidän syndimme ottais pois; ja ei hänellä ole syndiä.

Es. 53: 4, 9. 2 Cor. 5: 21. 1 Tim. 1: 15.

1 Per. 2: 22, 24.

6. Jokainen kuin hänellä pysyy, ei hän syndiä tee: mutta jokainen kuin syndiä teke, ei se ole händä nähnyt, eikä händä tunnennut.

1 Joh. 2: 4. Luku 4: 8, 16. 3 Joh. 9: 11.

7. Lapsukaiset, älkät andako lenemään teidän wietellä: Joka wanhuruskautta teke, se on wanhuruskas, niinkuin hängin wanhuruskas on.

1 Joh. 2: 29.

8. Joka syndiä teke, hän on Perkelestä; sillä Perkele teke syndiä alusta. Sitawarten Jumalan Poika ilmestyi, että hän Perkeleen työt särkis.

Joh. 8: 44.

9. Jokainen kuin Jumalasta syntynyt on, ei se syndiä tee; sillä hänen siemenensä pysyy hänellä: ja ei hän taida syndiä tehdä, sillä hän on Jumalasta syntynyt.

1 Per. 1: 23. 1 Joh. 5: 18.

10. Siitä ilmanduivat Jumalan lapset ja Perkeleen lapset. Jokainen kuin ei tee wanhuruskautta, ei se ole Jumalasta, ja joka ei rakasta hänen weljensä.

1 Joh. 4: 8, 16.

11. Sillä tämä on ilmoitus, jonka te alusta kuulitte, että me toinen toistamme rakastajimme.

Joh. 13: 34.

Luku 15: 12. 1 Eheb. 4: 9. 1 Joh. 2: 7, 8.

12. Ei niinkuin Cain, joka pahasta oli, ja tappoi weljensä; Ja mingätäh-

den hän tappoi hänen? Sillä hänen tyhönä olit pahat, ja hänen weljensä wanhuruskat.

1 Mos. 4: 8. Hebr. 11: 4.

13. Älkät ihmetelkö minun weljensä, jos teitä maailma wihaa.

Joh. 15: 18, 19. Luku 17: 14.

14. Me tiedämme, että me olemme kuolemasta elämään siirtyt, sillä me rakastamme weljiä. Joka ei rakasta, se pysyy kuolemassa.

3 Mos. 19: 17. 1 Joh. 2: 9, 10, 11.

15. Jokainen kuin weljensä wihaa, hän on murhaja: Ja te tiedätte eihä yhdesäkän murhajasa ole ijankaikkisella elämä pysyvä.

Matth. 5: 21, 23.

16. Siitä me tunnimme rakkautta, että hän on hengensä meidän edestämme pannut; niin pitä meidän meijumme edestä meidän hengemme ueman.

Joh. 3: 16. Luku 15: 12.

17. Mutta jos jollakin olisi maailman hywyttä, ja näkis weljensä tarwigewan, ja sulke sydämensä hänellä, kuingasta Jumalan rakkautta hänellä?

5 Mos. 15: 7. Luc. 3: 12.

1 Joh. 4: 20. Luku 5: 1.

18. Lapsukaiseni, älkämme rakastakaa sanalla eli kielellä, waan työllä ja teudella.

Jac. 2: 15, 16.

19. Siitä me tiedämme, että me totuudesta olemme, ja taidamme hänen edesänsä meidän sydämemme hillintä.

20. Että jos meidän sydämemme duomike meitä, niin on Jumala karempi kuin meidän sydämemme, ja teitä kaikki.

21. Te rakastimmat, jos ei meidän sydämemme duomike meitä, niin me on turwa Jumalaan.

22. Ja mitä me anomme, niin saamme hänellä, että me hänen kelpuuta pidämme, ja teemme mitä hän kelpaa.

Of. 10: 17. Of. 34: 16.

Of. 145: 18. San. 1: 15. 29. Luku 22: 2.

Matth. 11: 24. Jac. 1: 5.

23. Ja tämä on hänen kätynsä, että me hänen Poikansa Jesuksen Christuren Nimen päälle uskoisimme, ja rakastaisimme toinen toistamme, niinkuin hän kätynsä meidän andoi.

3 Mos. 19: 18. Matth. 22: 39.

Joh. 6: 29. Luku 17: 3. Epb. 5: 2. 1 Per. 4: 8.

24. Ja joka hänen lähtynsä pitää, se pysyy hänestä, ja hän siinä: Ja siitä me tiedämme, että hän meistä pysyy, siitä Hengestä, josta hän meille andoi.
uc. 10: 27. Job. 13: 34. Eufu 14: 23. Eufu 15: 10. Rom. 8: 9. 1 Job. 4: 12, 13, 15.

4. Luku.

Uuwo koettelemaan henglä ja elämään rakkautesa.

Te rakkahimmat, älkät jokaisista Hengeä uskoto, vaan koeteltat Henget, jos e Jumalasta ovat; sillä monda toöää ää Prophetata ovat tullet mailmaan.
Kun. K. 22: 22. Jer. 29: 8. Matrh. 7: 15, 16. uku 24: 4, 5, 24. Ap. T. 20: 28, 29. Rom. 16: 17. Eph. 5: 6. 1 Ehes. 5: 21. 2 Pet. 2: 1, 2. 2 Job. v. 7. Jim. K. 2: 2.

2. Siitä te tundetat Jumalan Hengi: että jokainen Hengi joka tunnustaa JESUYEN Christuxen Lihaan tullen, se on Jumalasta. 1 Job. 5: 1.

3. Ja jokainen Hengi, joka ei tunnusta JESUSTA Christusta Lihaan tullexi, ei se ole Jumalasta: Ja se on Antichristuxen Hengi, josta te kuulitta, että hän on tulewa, ja on jo parhallasansa nailmasa. 2 Ehes. 2: 7. 1 Job. 2: 18, 20, 22.

4. Eapukaiseni, te oletta Jumalasta, ja oletta heidän woittanet; sillä se joka eistä on, hän on suurempi kuin se joka nailmasa on. 2 Kun. K. 6: 16

5. Se ovat mailmasta, sentähden he puhuwat mailmasta, ja mailma kuulee heitä. Job. 3: 31. Eufu 15: 19.

6. Me olemma Jumalasta: ja joka Jumalan tundee, hän kuulee meitä: Joka ei Jumalasta ole, ei hän kuule meitä. Siitä me tunnemme totuden Dengen ja erytyren Dengen. Job. 8: 47. Eufu 10: 27.

7. Te rakkahimmat, rakastakamme oinen toistanuma, sillä rakkaus on Jumalasta: ja jokainen kuin rakastaa, se on Jumalasta syndynyt, ja tunde Jumalan.

8. Joka ei rakasta, ei he tunne Jumalata; sillä Jumala on rakkaus. 1 Job. 2: 4. Eufu 3: 6.

9. Sen kautta ilmestyi Jumalan rakkaus meidän kohtaamme, että Jumala lähetti ainoan Poikansa nailmaan, että me hänen kauttansa läisimme. Job. 3: 16. Rom. 5: 8. Eufu 8: 32. 1 Job. 3: 16.

10. Siinä on rakkaus, ei että me rakastimme Jumalata, vaan että hän rakasti meitä, ja lähetti Poikansa sowingozi meidän syndeimme edestä. Job. 15: 16.
Rom. 3: 24, 25. Eufu 5: 8, 10. 2 Cor. 5: 19.

11. Te rakkahimmat, jos Jumala meitä niin rakasti, niin meidän pitää myös toinen toistamme rakastaman. Matrh. 18: 33. Job. 15: 12, 13.

12. Ei ole yriän Jumalata koskan nähnyt. Jos me rakastamma toinen toistamme, niin Jumala pysyy meistä, ja hänen rakkautensa on täydellinen meistä. 2 Mos. 33: 20. 5 Mos. 4: 12. Job. 1: 18. 1 Tim. 1: 17. Eufu 6: 16. 1 Job. 2: 5.

13. Siitä me tunnemme että me pysyymä hänestä, ja hän meistä, ja että hän andoi meille hänen Hengensä. Job. 14: 20. 1 Job. 3: 24.

14. Ja me näimme, ja todistamme, että Jsa on lähettänyt Poikansa mailman Wapatajari. Job. 1: 14. Eufu 3: 17. Eufu 12: 47. 1 Job. 1: 1.

15. Jokainen kuin tunnustaa JESUYEN Jumalan Pojari, hänestä pysyy Jumala, ja hän Jumalasa. Job. 17: 21. 1 Job. 3: 24.

16. Ja me tunsimme ja uskoimme sen rakkouden, jolla Jumala meitä rakastaa. Jumala on rakkaus, ja joka rakkautesa pysyy, hän pysyy Jumalasa, ja Jumala hänestä.

17. Siinä täytetään rakkaus meistä, että meillä olis turwa Duomiopäivänä; sillä niinkuin hän on, niin olemma me myös tässä mailmasa. Euc. 6: 35, 36. Jac. 2: 13.

18. Ei pelko ole rakkautesa, vaan täydellinen rakkaus ajaa pois pelwon, sillä pelvolla on mairra; Mutta joka pelkää, ei hän ole täydellinen rakkautesa.

19. Me rakastamme händä; sillä hän rakasti meitä ensin.

20. Jos joku sanoo: minä rakastan Jumalata, ja wihaa weljeänsä, se on walehtelia; sillä joka ei rakasta weljeänsä, josta hän näke, kuinga hän taita Jumalata rakastaa, jota ei hän näe? 1 Job. 2: 4. Eufu 3: 17.

21. Ja tämä käsky on meillä hä-

nellä: joka Jumalata rakastaa, hänen pitää myös weljeensä rakastaman.

3. 1. Kor. 19: 18. Marck. 22: 37, 39. Job. 13: 34.
Luku 15: 12. Eph. 5: 2. 1. Thes. 4: 9.
1. Pet. 4: 8. 1. Job. 3: 11, 23.

B. LUKU.

Ustion voima, todistukset. Ustion. Ustion syntyminen.

Jokainen kuin uskoو että JEsus on Kristus, hän on Jumalasta syntynyt: Ja jokainen kuin rakastaa sitä joka syntyi, hän rakastaa myös sitä joka häneistä syntynyt on.

Job. 1: 12, 13. 1. Job. 2: 22, 23. Luku 4: 2.

2. Siitä me tunnemme, että me rakastamme Jumalan lappia, koska me Jumalata rakastamme, ja hänen käskynsä pidämme:

3. Sillä tämä on rakkaus Jumalan tykö, että me hänen käskynsä pidämme; ja hänen käskynsä ei ole raskat.

Marck. 11: 29, 30. Job. 14: 15, 21, 23.
Luku 15: 10. 2. Job. 9: 6.

4. Sillä kaikki mitä Jumalasta syntynyt on, se woittaa mailman: ja meidän ustomme on se woitto, joka mailman woitti.

Job. 16: 33.

5. Kuku siis on joka woittaa mailman, mutta se joka uskoو että JEsus on Jumalan Poika?

1. Cor. 15: 57.
1. Job. 4: 4.

6. Tämä on se joka wedellä ja werellä tulee, JEsus Kristus: ei atmoastansa wedellä, waan wedellä ja werellä: Ja Dengi todistaa, että Dengi totuus on.

7. Sillä kolme owat jotka todistawat Taiwaasa: Isä, Sana, ja Pyhä Zengi: ja ne kolme ypi owat.

Marck. 28: 19. Job. 1: 1. 1. Tim. 3: 19: 13.

8. Ja kolme owat jotka todistawat maan päällä: Dengi ja Weji ja Weri: ja ne kolme yhdessä owat.

9. Jos me ihmisten todistuksen otamme, niin on Jumalan todistus suurempi: Sillä tämä on Jumalan todistus, jonga hän Pojastansa todisti.

Job. 5: 37. Luku 8: 17, 18.

10. Joka uskoو Jumalan Pojan päälle, hänellä on todistus ihesänjä: Joka ei usko Jumalata, hän teke hänen walehteliaksi: Sillä ei he usonut sitä todistusta, jonga Jumala on Pojastansa todistanut.

Job. 3: 16, 33.
Rom. 8: 16.

11. Ja tämä on se todistus, että Jumala on meille ijanikaistisen elämän andanut: ja se elämä on hänen Pojastansa.

Job. 1: 4.

12. Jolla Jumalan Poika on, hänellä on elämä: jolla ei Jumalan Poika ole, ei hänellä ole elämä.

Job. 3: 26. Luku 5: 24.

13. Näitä minä teille kirjeitten, jotka Jumalan Pojan Nimen päälle loppota: että te tiedäisitte teilläme ijanikaistisen elämän oleron, ja että te koivisitte Jumalan Pojan Nimen.

Job. 29: 31.

14. Ja tämä on se turwa kunnialla on hänen; että jos me jettomme hänen tahtonsa jälkeen, hän meitä kuulee.

Jer. 29: 21.
Marck. 7: 8. Luku 21: 22. Job. 14: 22.
Luku 15: 7. 1. Job. 3: 21, 22.

15. Ja jos me tiedämme, että meitä kuulee, mitä ikänä me annamme, niin me tiedämme, että meillä on anomiset, kuin me hänelä annamme.

Luc. 11: 9. Job. 16: 23.

16. Jos joku näke weljensä telon jongun synnin, ei kuolemahan, hän koiskau, niin hän on andawa nielämän, jotta syndiä tekevät, ei kuolemahan. Jos syndi on kuolemahan, kaitaisista en minä sano, että joku koillis.

4. Mos. 15: 30. 1. Cam. 2: 21.
Marck. 12: 37, 32. Marc. 3: 28, 29. Luc. 12: 10. Debr. 6: 4. Luku 10: 23.

17. Kaikki wäärös on syndi, myös muutama synni ei kuolemahan.

1. Job. 3: 4.

18. Me tiedämme, että jokainen Jumalasta syntynyt on, ei hän haitte; waan joka Jumalasta syntynyt se warseele hänensä, ja se paha ei ole hänen.

1. Job. 3: 9.

19. Me tiedämme, että me olemme Jumalasta, ja koko mailma on paha.

20. Mutta me tiedämme, että Jumalan Poika tuli, ja on meille andanut, että me sen totisen tunnamme; ja olemme siinä totisessa Pojastansa JEsuksesta Christusesta: ja tämä on se totinen Jumala, ja ijanikaistinen elämä.

Luc. 24: 45. Job. 17: 3.

21. Lapsukaistet, kawahtakette tanne epäjumalasta, Amen!

1. Cor. 10: 14.

P. Johanneksen toinen Epistola.

1. Luku.

Terwetyren jälkeen neumotaan rakkauteen ja kawahtamaan wääriä opettaita.

Se wanhin sille walitulle Grouwalle, ja hänen lapsillensa, joita minä tudesta rakastan, ja en amoaista minä, mutta myös kaikki jotka totuden tunnukset ovat:

2. Sen totuden tähden, joka meissä pysyy, ja meidän kanssamme pitää olemaan ijankaikkisesti.

3. Armo, Rauha, Rauhalla ja Jumalalla, ja Jumalalla ja Jumalalla ja Jumalalla ja Jumalalla, totudesta ja uskautudesta olkon teidän kanssamme!

1 Joh. 1: 4.

4. Minä olen suuresti ihastunut, että sinä löysin sinun lapsiast niitä, jotka tudesta waeldawat, niinkuin me käskynsä saanet olemma.

5. Ja nyt rukouksen minä sinua Grouwalle, en että minä mutta käskyä sinulle kirjoitaisin, waan sen kuin meillä alusta i että me toinen toistamme rakastaimme.

Joh. 13: 34. Luku 15: 12. 1 Joh. 5: 2. 1 Thes. 4: 9. 1 Pet. 4: 8. 1 Joh. 2: 7, 8. Luku 3: 11, 23. Luku 4: 21.

6. Ja tämä on rakkaus, että me hänen käskynsä jälkeen waellamme. Tämä on käsky kuin te alusta kuulittat, että te sinä waellaisittat.

Joh. 15: 10.

7. Sillä monda wietteläitä on mail-

maan tullut, jotka ei tunnusta Jhesusta Christusta, että hän on Lihaan tullut: Tämä on wiettelä ja Antichristus.

Matth. 24: 5, 24. 2 Pet. 2: 1. 1 Joh. 2: 18, 22. Luku 4: 1, 2, 3.

8. Käyköat wisusti teitä, etten me kadotaisi, mitä me työtä tehnet olemme, waan että me täyden palkan saimmme.

9. Jokainen kuin harhailee, ja ei pysy Christuksen opissa, ei hänellä ole Jumalata: Joka pysyy Christuksen opissa, hänellä on sekä Isä että Poika.

1 Joh. 2: 23.

10. Jos joku tulee teidän tyköne, ja ei tuo tätä opetusta kansansa, niin älkät händä huoneeseen ottaako, älkät myös händä terwehtäkö:

Rom. 16: 17. 1 Cor. 5: 11. 1 Pet. 16: 22.

Gal. 1: 8, 9. 2 Tim. 3: 5. Tit. 3: 10.

11. Sillä joka händä terwehtää, hän on osallinen hänen pahoista teoistansa.

12. Minulla olisi paljon teille kirjoittamista, mutta en minä tahtonut paperilla ja plätillä; waan minä toivon tulewani teidän tyköne, ja tahdon läsnä ollesani teidän kanssamme puhua, että meidän ilomme täydellinen olisi.

Joh. 17: 13.

1 Joh. 1: 4. 3 Joh. 9: 13.

13. Sinua terwehtävät sinun walitun siwäes lapset, Amen!

P. Johanneksen kolmas Epistola.

1. Luku.

Gajus. Diotrophes. Demetrius.

Se wanhin rakkalle Gajuselle, jota minä totuudesta rakastan.

2. Minun rakkani, yligen kaikkein sinä toivotan että menestysit, ja wewennä olisit, niinkuin sinun sielus enestyy.

3. Sillä minä ihastuin suuresti, koska eljet tulit, ja todistit sinun totuudesta, niinkuin sinä totuudesta waellat:

2 Joh. v. 4.

4. Si minulla ole suurempata iloa sin se, että minä kuulen minun lapsi totuudesta waeldawan.

5. Minun rakkani, sinä teet uskollisesti, mitä welsille, ja wieraille teet;

1 Joh. 3: 11.

6. Jotka myös sinun rakkaudesta seurakunnan edessä todistanet ovat: Ja sinä teet hywin, että heidän kaunisti lähettänyt olet, Jumalan edessä.

7. Sillä hänen nimensä tähden he ovat lähtenet, ja ei ole Pakanoilta mitään ettanet.

8. Miin meidän pitää senkaltaisia korjaman, että me totuuden apulaiset olisimme.

9. Minä kirjoitin seurakunnalle: mutta Diotrophes, joka heidän sea-

saufa tahtoo jalo olla, ei ota meitä vastaan.

10. Sentähden jos minä tulen, niin minä tahdon ilmoittaa hänen työnsä kuin hän tekee, joka pullikoitsee meitä vastaan pahoilla sanoilla: ja ei niihingän pysäny, ja ei hän ike weljiä korjaa, estää myöös muita, jotka niitä korjata tahtovat: ja ajaa heitä pois Senrakunnasta.

11. Minun rakkani, älä seura pa-haa, vaan hyvää: joka hyvin tekee, se on Jumalasta; mutta joka pahoin tekee, ei se ole nähnyt Jumalata.

Ps. 37: 27. Ef. 1: 16. 1 Pet. 3: 11.
1 Joh. 3: 6, 9.

12. Demetriuxella on jokatigelda todijns, ja ike totudejta: Ja me me todijtamme, ja te tiedätte että me me todijtuxemme on toji.

13. Minulla oliä paljo sinun kirjjoittamiſta, vaan en minä tahton pläkillä ja kynällä kirjoitta.

2 Joh. 9: 12.

14. Mutta minä teiwon sinun näkeräni, ja läſuäolkeſani me saant toinen toijtamme puhutella.

15. Rauha olkon sinulle! Tervehdä tervehdäwät sinua. Tervehdä, kutakin nimeldänſä.

P. Jacobin Epistola.

1. Lufu.

Neuvo kärsiwällisyteen. Dikia wiisauſ.

Eynnin ja hymän lahjain alku.

Kuule ja kätke sanau.

Jacobus Jumalan ja HERAN JESuxen Christuxen palwelia, kaſhdel-letoiſtatynminenelle ſukukunnalle, jotka hajalla owat, toiwotta terweyttä!

Joh. 7: 35. Ap. 2: 8: 14. 1 Pet. 1: 1.

2. Minun rakkat weljeni, pitäkät ſe ſulana riemuna, koſka te moninaijſin kiuſauxin langette:

Marc. 5: 11, 12.
Ap. 2: 5: 41. Debr. 10: 34. 1 Pet. 1: 6.

3. Tieten että teidän uſkonne koetelemuſ waikutta kärsiwälliſyden:

Rom. 5: 3. 1 Pet. 1: 7.

4. Mutta olkon kärsiwälliſydeellä täydellinen työ, että te täydelliſet ja kōnaiset oliſitta, ja ei miſän puuttu-waiſet.

5. Mutta jos joldain teiſä wiisante puuttuiſ, hän anokan ſitä Jumalal-

da, joka jokatigelle anda yrikeraiſeſti, ja ei ſoimaa, ja ſe hänelle annetan.

San. 1: 2: 3, 10. Jer. 29: 12. Marc. 7: 7, 8.
Luc. 11: 9. Job. 14: 13. Euku 15: 7.
Jac. 5: 16.

6. Mutta anokan uſkoſa epäilemätä; ſillä joka epäilee, ſe on meren aallon kaltainen, joka tuulelta ajetan ja liikutetan.

Marc. 11: 24. Job. 16: 23.
1 Joh. 3: 22. Euku 5: 14, 15.

7. Älkän ſe ihmisen luulko jotain HERALda ſaawanſa.

8. Epäilewäinen mieſ horjuu kaiſi-ſa hänen teiſänſä.

9. Mutta welj, joka nöyrä eſ, hukan hänen korotuxenſa.

10. Ja taas, joka rikas on, (hukan) alendamijeſtanſa: Sillä kun ruohon kukoijtuſ piit hänen toman pois:

Joh. 14: 2. Ps. 10: 10.
Ps. 102: 12. Ps. 103: 15. Ef. 40: 6. 1 Pet. 7: 31. 1 Pet. 1: 24. 1 Joh. 2: 17. Jac. 1: 10.

11. Sillä Muringo nouſi helten ſa, ja kuitwais ruohon, ja ſen kōnen wariji, ja hänen kauneudemſa tois; niin myöös rikkan piit teiſälakajuman.

12. Autuas on ſe mieſ joka ſauren kärsii; ſillä koſka hän kōn on, niin hänen piit elämän anun ſaaman, jonga HERA niik wannut on, jotka händä rakast.

Joh. 5: 17. San. 1: 3: 11. Marc. 7: Euku 19: 28, 29. 2 Tim. 4: 7, 8. 12: 5. 1 Pet. 3: 14. 1m. 2: 2. Euku 3: 19.

13. Älkän kengän ſanoko kōn kiuſatan, että hän Jumalalda kōn Sillä ei Jumala ole kiuſaja paſ ja ei hän teiän kiuſaa.

14. Waan jokainen kiuſatan hän omalda himoldanſa wieta hukutellan.

15. Sitte koſka himo on ſä, niin hän ſynnötä ſynnin; mutta ſyndi täytetty on, niin ſe ſä kuoleman.

Rom. 6: 22.

16. Älkät exyö, minun rakkat jeni:

17. Raikkalainen hyvä ando, ja kaik-
kinainen täydellinen lahja tulee ylhäidä
valkeuden Isäldä, jonka tykönä ei ole
muutoista, eikä valkeuden ja pimeyden
vaihettuja.

San. 1. 2: 6. Ef. 14: 27.
Luku 46: 10. Mal. 3: 6. Job. 3: 27.
Rom. 11: 29. 1. Cor. 4: 7.

18. Hän on meidän synnyttänyt tah-
ouja jälkeen totuuden sanalla, että me
untiset hänen luondokappaleistansa oli-
mme.

Job. 1: 13. Luku 3: 3, 5.
1 Cor. 4: 15. Gal. 4: 19. 1 Per. 1: 23.

19. Sentähden, minun rakkat wel-
jeni, olkon jokainen ihminen nopia kuu-
remaan, (mutta) hidas puhumaan, ja
hidas wihaan:

San. 1. 17: 27.

20. Sillä miehen wiha ei tee Ju-
malan edesä sitä kuu oikein on.

Saarn. R. 7: 10.

21. Sentähden pangat pois kaik-
kinainen saastaisuus ja raikkalainen
pahus, ja ottakat sana siweydellä
vastan, joka teiä istutettu on, ja
voi teidän sielunne autuaxi saatta.

Luc. 8: 11. Rom. 1: 16. Luku 13: 12. 1 Cor.
3: 8. Col. 3: 8. 1 Per. 2: 1.

22. Mutta olkat myös sanan tei-
diä, ja ei ainoastan kuuliat, pet-
äin teitänne.

Matth. 7: 21, 24.
Luc. 11: 28. Rom. 2: 13. 1 Job. 3: 7.

23. Sillä jos joku on sanan kuulia,
ja ei tekiä, hän on sen miehen kaltai-
nen, joka ruumillisen kaswonsa speilifä
urkijselee;

Matth. 7: 26. Luc. 6: 47.

24. Ja sittekuin hän igensä kurki-
llut on, niin hän mence pois, ja un-
ohta kohta millinen hän oli.

25. Mutta joka lagoo wapanden
täydelliseen lakiin, ja pysyy, ja ei ole
unhohtawa kuulia, waan tekiä, se tulee
änen teofansa autuaxi.

Matth. 5: 19. Job. 13: 17. Jac. 2: 12.

26. Mutta jos joku teistä näkyy
jumalinen olewan, ja ei suiä kiel-
insä, waan wiettele sydämensä, sen
jumalan palvelus on turha.

Of. 34: 14. 1 Per. 3: 10. Jac. 3: 6.

27. Se on Isälle, ja Jumalalle
uhdas ja saastatoin Jumalan pal-
velus: oppia Orwoja ja leskejä hei-
än murhesansa, ja igensä saasta-
sinna mailmasa pitä.

2. Luku.

Ustotetaan, ettei pidä muotoa lagottaman
uston asioisa ja rakkauden harjoitusea.
Elämä, kuollut usto.

Rakkat weljeni, älkät muodon lagomi-
sesa pitäkö uskoa meidän kunnian
JESUran JESUYEN ChristUYEN päälle.

2. Sillä jos teidän Seuratundaanne
tulis joku mies kandain kultasormusta,
ja kiittäwällä waattella puetettu; Ja
tulis myös köyhä ryysyllä,

3. Ja te lagoiitta sitä joka kiil-
däwifä waattelsa on, ja sanoifitta hä-
nelle: istu täsä hyvästi: Ja sille köy-
hälle sanoifitta: seis so sinä siellä, taikka
istu täsä minun jalwoisani:

4. Niin et te sitä oikein ajattele,
waan te tuletta Duomarixi, ja teette
pahan eroituyen.

5. Kuulkat, rakkat weljeni, eikä Ju-
mala ole tämän mailman köyhiä wa-
linnut, jotka uskosa rikkat ja walda-
kunnan perilliset owat, jonga hän niille
lupais, jotka händä rakastawat?

2 Mos. 20: 6. 1 Sam. 2: 30. San. 1. 8: 17.
Matth. 5: 3. Luc 12: 21. Job. 7: 48.
1 Cor. 1: 26. Luku 2: 9. Jac. 1: 12.

6. Mutta te oletta häwäifnet köy-
hän: Eikö rikkat ole wäliwallasit teitä
palkemaan, ja wetämään teitä oikeu-
den cteen?

7. Eikö he pilkkaa sitä hyväää ni-
meä, josta te nimitetyt oletta?

8. Jos te kuningallisen Lain, Raas-
matun jälkeen täptätte: Rakasta sinun
lähimmäistäs, niinkuin igiäs, niin te
hywin teette.

3 Mos. 19: 18.
Matth. 22: 39. Marc. 12: 31. Rom. 13: 8, 9.
Gal. 5: 14. Eph. 5: 2. 1 Theß. 4: 9.

9. Mutta jos te ihmisten muotoa
lagotte, niin te syndiä teette, ja ran-
gaistan Lailda, niinkuin sen rikkojat.

3 Mos. 19: 15. 5 Mos. 1: 17. Luku 16: 19.

10. Sillä jos joku koko Lain pi-
tä, ja rikko yhdesä, hän on wikapää
kaikisa.

5 Mos. 27: 26. Gal. 3: 10.

11. Sillä se joka sanoi: Ei sinun
pidä huorin tekemän: hän on myös
janonut: Ei sinun pidä tappaman.
Jos et sinä huorin tee, mutta tapat,
niin sinä olet Lain rikkojari tullut.

2 Mos. 20: 13, 14. 5 Mos. 5: 17.

12. Näin te puhukat, ja näin te tehkät, niinkuin ne jotka vapauden Lain kautta sitä duomittaman.

Joh. 12: 48. Jac. 1: 25.

13. Sillä armotoin duomio pitää hänen päällensä tuleman, joka ei ole laupiutta tehnyt; ja laupius kehuu duomiota vastaan.

Matth. 6: 15.
Luku 18: 35. Luku 25: 21, 42. Marc. 11: 25.
Luc. 16: 25.

14. Mitä se autta, rakkat ieljeni, jos joku sanoo hänellänsä uskon olevan, ja ei hänellä kuitengan ole töitä? Taitako usko hänen autuaxi saatta?

Matth. 7: 26. Jac. 1: 23.

15. Mutta jos yri weli taikka sisar alasti olisi, ja puuttuis jokapäiväistä raiwindota;

Luc. 3: 11. 1 Joh. 3: 17.

16. Ja joku teistä heille sanois: mengät rauhasa, lämmittäkät, ja raitikat teitänne; ja et te kuitengan anna heille mitän ruumin tarvetta: Mitä se heitä auttais?

1 Joh. 3: 18.

17. Näin myös usko, jos ei hänellä töitä ole, on kuollut ijesänsä.

18. Mutta sanokan joku: sinulla on usko, ja minulla on työt: Osota minulle sinun uskos sinun töilläs, niin minäkin tahdon minun uskoni osotta minun töilläni.

19. Sinä uskot että yri Jumala on, sen sinä oikein teet: Berkelet myös sen uskovat, ja wapiewat.

Marc. 1: 24. Luc. 4: 34.

20. Mutta tahdotkos tietä, sinä turha ihminen, että usko ilman töitä kuollut on?

21. Eikö Abraham meidän Isämme töiden kautta wanhurskautetuxi osotettu, koska hän Poikansa Isaacin Altarilla uhras?

1 Mos. 22: 9, 12.

22. Näetkös, että usko on myös waukuttanut hänen töisänsä, ja että usko on töistä täydelliseri tullut?

Hebr. 11: 17.

23. Ja se Naamattu on täytetty, joka sanoo: Abraham uskoi Jumalan, ja se luettiin hänelle wanhurskautetuxi, ja hän kuguttin Jumalan ystäväxi.

1 Mos. 15: 6. 2 Piet. 2: 20. Ef. 4: 8.
Rom. 4: 3. Gal. 3: 6.

24. Niin te siis näette, että ihmisen töistä wanhurskautetuxi osotetan, ja ei ainoastansa uskosta.

25. Niin myös portto Rahab, ei hän töiden kautta wanhurskautetuxi nähty, koska hän korjais ne wakiat, ja toista tietä heidän pääxi ulos?

Joh. 2: 1, 21. Luku 6: 23. Hebr. 11: 31.

26. Sillä niinkuin ruumis ilman hengetä on kuollut, niin myös ihminen on ilman töitä kuollut.

B. Luku.

Opeturet kielen oikein ja wäärin lausumiseksä ja taitowallisen waijouden nouhattamiseksi.

1. Kallat, rakkat ieljeni, jekainn opettajana olla, tietten, että suuremman Duomion saamme.

2. Sillä moninaisissa me kuitengumma. Mutta joka ei puhes laus, se on täydellinen mies, joka weli koku ruumin sauijaa.

1 Joh. 1: 20-9. Saarn. 7: 21. 1 Pet. 2: 2. 1 Joh. 1: 8. Jac. 1: 24.

3. Kago, me panemma heronin suuhun suijet, että he meitä kuiteng, ja heidän koku ruumin sa uijaa.

4. Kago, Dairwat myös, että suuret he owat, ja jaloilta ajetan, kuitengin he kääntä wäähällä perälaukalla, kuhunga se too joka sitä halligeet.

5. Niin myös kieli on pöijän jäsen, ja kuitengin suuria asetta mitta. Kago, wäähä tuli, kuiteng ren mehan se syytytä.

1 Joh. 7: 8, 9. San. 1: 12: 8. Luku 12: 1.

6. Ja kieli on myös tuli, wäähä wäähä täynnänsä; Niin on meidän jäsendemme seasa, joka min saastutta, ja syytytä kaiten menomme, koska se helwetijä.

Matth. 15: 11, 18, 19. Marc. 7: 15.

7. Sillä kaikki luondo seä että linduin, ja karmetten ja listen, tehdän lafiari, ja on tehty ihmisielidä luonnolla.

8. Mutta kiellä ei taida ihminen asetta, sitä leworoinda kuolettawaisista myrkyistä täynnänsä.

9. Sen kautta me kuitamme malata ja Isää, ja sen kautta myös kiroilemma ihmisiä, jotka malan kuwan jälkeen luodut owat.

1 Mos. 1: 26, 27. Luku 2: 1.

10. Yhdestä suusta kiitos ja kiros
äy ulos. Ei se niin, rakkat weljeni,
kerman pidä.

11. Kuohuko joku lähde yhdestä huo-
voista makiata ja karvaista wettä?

12. Taitako, rakkat weljeni, sikuna-
puu lauda Eljvä, taikka wiinapuu siku-
nita? Niin ei taida myöskin yrikän lähde
huolaisista ja makiata wettä wnoata.

13. Kuka wiisäs ja taitawa on
teidän seasanne, se ojottakan hyvällä
menollansa hänen työnsä wiisauden si-
weydesä.

14. Mutta jos teillä on katkera
kiiwaus, ja riista sydämesänne, niin
ätkät kerjätkö, ja ätkät walehtelko
tetuutta waistan. Rom. 13: 13.

15. Sillä ei se ole wiisaus joka
ylhäldä tullut on, waan maallinen,
inhimillinen, ja Berkelellinen.
1 Cor. 2: 6, 7.

16. Sillä kutsu kiiwaus ja riista on,
siellä on myöskin sekaseuraus, ja kaikki
paha meno. 1 Cor. 3: 3. Gal. 5: 19, 20, 21.

17. Mutta se wiisaus joka ylhäldä
on, se on eusijti tosin puhdas, sitte
rauhallinen, siwiä, uskowa, täynnä lau-
piutta, ja hywiä hedelmiä, eriseura-
toin ja uskokullatoin.

18. Mutta wanhuriskauden hedelmä
rauhasa kylwetän, niille jotka rauhan
pitävät. Gal 6: 8.

4. Luku.

Opetetaan, mitkä esheet ovat teidän
rukouremme tule kulturi, ja neuwo
oikein rukollemaan.

Ruusta sodat ja tappeluret tulewat tei-
dän seasanne? Eikö siitä, (nimit-
tään) teidän himoistanne, jotka teidän
jäsenisänne sotiwat? Rom 7: 23.
1 Pet. 2: 11.

2. Te himoiget, ja ette saa sillä
mitän: Te kadehditte ja kiivatte, ja
ette sillä woita mitän: Te soditte ja
tappeletta, ja ei teillä mitän ole, ettet
te mitän anokkan. Job. 35: 12.
Ps. 66: 18. San. 1: 1: 28. Jer. 11: 11.
Mik. 3: 4.

3. Te anotta, ja et te saa, että te
Pelwottomasti anotta, että te teidän
himoisanne sen kolutalijitta.
1 Joh. 3: 22. 1 Joh. 5: 14.

4. Te huorintekiat ja huorat, ettet
te tiedä että mailman ystävys on wi-
ha Jumalata waistan? Joka siis tah-
too mailman ystäwä olla, hän tulee
Jumalan wihamieheri. Job. 15: 19.
Luku 17: 14. Rom. 8: 8. Gal. 1: 10.
1 Joh. 2: 15.

5. Eli luulettako, että Raamattu
sanoo turhaan: Wengi joka meisä asuu,
himoigee kateutta waistan?
Gal. 5: 17.

6. Ja anda runsasti armen; sen-
tähden hän sanoo: Jumala seisoo yl-
peitä waistan, nautta nöyrille anda hän
armen. Matt. 23: 12. Luc. 1: 52.
1 Pet. 5: 5.

7. Niin olkat siis Jumalalle alam-
maisiet, mutta waistanseisokat Berke-
lettä, niin hän teistä pakenee.
Eph. 4: 27. 1 Pet. 5: 9.

8. Lähestykät Jumalata, niin hän
lähestyy teitä: Puhdistakat kätenne te
syndisiet, ja peratkat teidän syda-
menne te karmielisiet. Ef. 1: 16, 17, 18.
Saph. 1: 3. Jac. 1: 8.

9. Olkat surullisiet, murehtikat ja
itkemat. Teidän naurunne käändykön
itkuyi, ja ilonne murheri.
Matt. 5: 4. Luc. 6: 21.

10. Nöyryttäkät teitäanne Jumalan
kaswain edesä, niin hän teitä ylendä.
Job. 22: 29. Ef. 6: 2. Luc. 14: 11.

11. Ätkät toinen toistanne panetelko,
rakkat weljet: joka weljeänsä panette-
lee, ja weljeänsä duomigee, se panettelee
Lakia, ja duomigee Lain. Mutta jos
sinä duomiget Lain, niin et sinä ole
Lain tekiä, waan Duomari.
Matt. 7: 1. Rom. 2: 1. 1 Cor. 4: 5.

12. Yri on Lain andaja, joka woi
wayahtaa ja kadotta: Kuka sinä olet,
joka toista duomiget? Rom. 14: 4.

13. Nyt hywin, te kuin sanotta:
menjämme tänäpänä taikka huomena
siihen eli siihen kaupungiin, ja wiettä-
kämme sinä yri wnoji, ja tehkämme
kauppaa, ja woittakamme;
San. 1: 27: 1. Luc. 12: 18.

14. Jotka ette tiedä, mitä huomena
tapahtuu. Sillä mikä on teidän elä-
männe? Se on löyhkä joka wäähäxi
(hetkeri) nähy, mutta sitte kato.
Ef. 4: 6. 1 Cor. 7: 31. 1 Pet. 1: 24.
1 Joh. 2: 17. Jac. 1: 10.

15. Mutta teidän piti sanoman:

Jos HERRA tahtoo, ja me elämme, niin me tätä taikka sitä tahdomma tehdä. Ap. 2. 18: 21. 1 Cor. 4: 19. Hebr. 6: 3.

16. Mutta nyt te kerstatte teitänne teidän ylpeydesänne: Kaikki senkaltainen kerstaus on paha.

17. Sillä joka taita hyvää tehdä, ja ei tee, niin se on hänelle synnii. Luc. 12: 47. Job. 9: 41. Rom. 1: 20, 21, 32. Luku 2: 17, 18, 23.

B. Luku.

Rikkauden oikia käyttäminen. Kärsivällisyyden hyödytys. Kukoiren voima.

Nyt hymin te rikkat, itsekät ja ulvokat teidän vihelsäisyyttäanne, joka teidän päällenne tuletra on. San. 1. 11: 28.

2. Teidän rikkaudentenne ovat mädännet, teidän waattenne ovat loidellut. Matth. 6: 19, 20.

3. Teidän kuldanne ja hopianne ovat ruostunet, ja niiden ruoste pitää oleman teille todisturexi, ja pitää syömän teidän lihanne, niinkuin tuli: Te oletta rikkauden koonnet teillenne witmeijinä päiwinä.

4. Kago, työmiesten palkka, jotka teidän maakundainne elon niittänet ovat, joka petoyella teildä pidetty on, huutaa; ja elonleikkaitten parut ja huudot ovat tulleet HERRAN Zebaotihin kormille. 3 Mos. 19: 13. 5 Mos. 24: 14, 15. Job. 24: 10, 11.

5. Te oletta herkuisia elänet maan päällä, ja oletta teidän hekumanne pitänet: ja teidän sydämenne syötellät niinkuin teuraspäiwänä. Job. 21: 13. Enc. 12: 19. Luku 16: 19, 25.

6. Te oletta duominnet, te oletta tappanet wanhurstan, joka ei ole teitä waistan ollut.

7. Niin olkat siis kärsivälliset, rakat weljet, HERRAN tulemiseen asti. Kago, peldomies odotta kallista maan hedelmätä, ja on kärsivällinen siihen asti kuin hän saa warhaisen ja hiljaisen saten. 5 Mos. 11: 14.

8. Niin olkat te myös kärsivälliset, ja wahvistakat sydänenne; sillä HERRAN tulemus lähestyy.

9. Älkät huowatko, rakat weljet, toinen toistanne waistan, ettet te kado-

tetuxi tulisi: Kago, Duomari kuu owen edessä.

10. Ottakat, rakat weljeni, maan ja kärsivällisyyden eikura minä Propheetaista, jotka HERRAN puhanet ovat. Matth. 5: 12.

11. Kago, me sanomme ne autsat, jotka kärsiänet ovat. Jobin kärsivällisyyden te oletta kuullet, ja HERRAN lopun te nähnet oletta; sillä HERRA on sangeu laupias ja armollinen. Job. 1: 21, 22. Luku 42: 10. 1. Pet. 1: 12.

12. Ennen kaikkea, rakat weljeni, älkät wannoko, eikä Laiman kasta eikä maan, ei myös yhtän waltalaa; mutta olkon teidän pahan, Niin, kuin Niin on, ja se olka kuin Ei on: ettet te ulkokulaksina langeisi. Matth. 5: 34, 35. 2 Cor. 1: 17, 18.

13. Jos joku kärsii waimoa teidän seasanne, se rukoiikan: jos joku on hyväällä mielellä, se waisattan waija. Eph. 5: 19.

14. Jos joku sairastaa teidän seasanne, hän kugutan tygönsä Ewankunnan Papat, ja ne rukoiikan teidän edestänsä, woidellen händä iljellä HERRAN nimeen. Marc. 6: 13. Luku 14: 2.

15. Ja Uskon rukous paranda wairan, ja HERRA osenda hänen: ja jos hän on syndiä tehnyt, niin se kannelle anderi annetan.

16. Tunnustakat toinen toistellen teidän rikorene, ja rukoiikat toisenne edestä, että te terweyi wanhurstan rukous woi paljo, kate se totinen on. Sac. 1: 4.

17. Elias oli ihminen niisä kuin wikapää kuin melin, ja hän woi rukourella ettei pitänyt sataman; ja satamitkan maan päällä kolmena wtena ja kumena Kuukautena: 1 Kun. 17: 1. Enc. 4: 25.

18. Ja hän taas rukoi, ja woi was andoi saten, ja maa kaswoi wmanä. 1 Kun. 18: 41, 42.

19. Rakat weljeni, jos joku on exyis totudesta, ja joku palautait kate Matth. 18: 15.

20. Se tietkän, että joka synisen palautta tiensä erhetyssestä, se wapahtha sielun Kuolemasta, ja palauti syndein paljouden. San. 1: 16. 1. Pet. 4: 8.

V. Judan Epistola.

1. Luku.

Wäärähin ovettaisiin pahuus ja rangaistus.
Moseeren ruumiis. Enochin ennustus.

Judas Jesuren Christuren palvelia,
mutta Jacobin weli, niille kugu-
uille, jotka Jisäsa Jumalasa pyhitetyt
ovat, ja Jesureja Christureja wapah-
etut: Luc. 6: 18. Joh. 17: 11.
Ap. T. 1: 13. 1 Pet. 1: 5.

2. Vaapius ja rauha ja rakkauts li-
äudykön teille!

3. Te rakkat, että minulla oli suu-
i ahkerus teille yhteisistä autuudesta
irjoitta, pidin minä sen tarpellisu-
na, että kirjoituxella neuwoa, että te us-
on puolesta kisuwoittelijitta, joka kerta
Pyhille annettu on. Dht. 1: 27.
1 Tim. 1: 18. Luku 6: 12. 2 Tim. 4: 7.

4. Sillä muutamat ihmiset ovat
nyöds luikahtanet jissälle, jo muinen
irjoitetut tähän duomioon, jumalatto-
nat, jotka meidän Jumalan Armon
oetävät haureuteen, ja kieltävät Ju-
nalan, joka ainoa hallijia on, ja mei-
än HERRan Jesuren Christuren.
1 Pet. 2: 8. 2 Pet. 2: 1, 3, 19.

5. Mutta minä tahdon teille muus-
utta, että te sen kerran tiedäisitte, että
oika HERRa Kansansa Egyptistä ter-
oennä pelastanut oli, hukkaiss hän sitte
te jotka ei uskonet. 4 Mos. 14: 29.
Luku 26: 64. Ps. 106: 26. 1 Cor. 10: 5.
Hebr. 3: 18, 19.

6. Ja ne Englit, jotka ei alkuan-
a pitänet, waan annoit ylöön kotonasa,
u hän kätkenyt pimeyteen ijankaikki-
illa kahleilla, sen suuren päiwän Duo-
nioon asti. Job. 8: 44. 2 Pet. 2: 4.

7. Niinkuin Sodoma ja Gomorra,
a ne lähikaupungit, jotka sillä muo-
oa kuin hekin huorin tehnet olit, ja
uukalaisen lihan jälkeen mennet, oivat
annut muille opixi, ijankaikkisen tulen
saiwaa karsimään. 1 Mos. 19: 24.
5 Mos. 29: 23. Es. 13: 19. Jer. 20: 16.
Luku 50: 40. Mat. w. 4: 6. Hes. 16: 49.
Hos. 11: 8. Am. 4: 11. Luc. 17: 29.
2 Pet. 2: 6.

8. Niin oivat nyöds nämät unen-
äkiät, jotka lihan saastuttawat, halli-
ret kagowat ylöön, ja Majestetefä
illkawat. 2 Pet. 2: 10.

9. Mutta Michael se ylimmäinen
Engeli, kosta hän Berkelen kausa ri-
teli ja kampaili Moseyren ruumiista, ei
rohjennut sanoa sen pilkan duemieta,
waan fanoi: HERRa sinun rangaiskon.
Dan. 10: 13. Ilm. K. 12: 7. 2 Pet. 2: 11.

10. Mutta nämät pilkkawat niitä
joista ei he mitän tiedä; waan mitä
he luonnon kautta tietävät, niinkuin
munt järjettömät eläimet, niisä he
turmelduawat. 2 Pet. 2: 12.

11. Woi heitä! sillä he käyrät Gat-
nin tiellä, ja langeawat Balaamin exy-
tyreen pakan tähden, ja hukkuwat
Coren kapinasa. 1 Mos. 4: 8.
4 Mos. 16: 1. Luku 22: 7, 21. 2 Pet. 2: 15.
1 Joh. 3: 12.

12. Nämät oivat häpiäpiskut wie-
rasna ollesansa teidän rakkauts-aterjoi-
sanne, jotka rawikewat igiänsä pelkä-
mätä: he oivat wedettömät pilwet, jot-
ka tuulelta ajetan ymbäri, palfat he-
delmättömät puut, kahdesti kuollet, juu-
rinensa rawäisityt ylöös; San. 1: 25: 14.
2 Pet. 2: 13, 17.

13. Meren julmat aallot, jotka hei-
dän oman häpiänsä wattuawat, erywäi-
set tähdet, joille pimeyden kauhius on
ijankaikkisest tähelle pandu.
Es. 57: 20. 2 Pet. 2: 17.

14. Niin on nyöds Enoch seikemäs
Adamista senkaltaisista ennustanut ja
fanonut: Kago, HERRa tulee monen
tuhannen pyhänsä Fansa,
1 Mos. 5: 18. Dan. 7: 10. Ap. T. 1: 11.
1 Ehes. 1: 10. 2 Ehes. 1: 10. Ilm. K. 1: 7.

15. Tekemään kaikkein duomiota, ja
rangaisemaan kaikkea jumalattomia.
heidän seasansa kaikkein heidän juma-
lattomain töidensä tähden, joilla he
pahaa tehnet owat, ja kaikkea sitä
Fowaa, kuin ne jumalattomat syndi-
set hända wastaan puhunet owat.
Matth. 12: 36. Luku 25: 31. 2 Ehes. 1: 7.

16. Nämät oivat napissiat ja walit-
tajat, omain himoinsa jälkeen waclda-
waifet; ja heidän suunsa puhuu röy-
kiöitä sanoja, ja he ihmettelewät ih-
misiä, hyödytyren tähden. 2 Pet. 2: 18.

17. Mutta te, rakkat welsjet, muus-
tatat niitä sanoja, kuin ennen meidän

HErran JESuksen Christuksen Apojoi-
leikda sanottin:

Ap. 2. 20: 29.
1 Tim. 4: 1. 2 Tim. 3: 1. Luku 4: 3.
2 Pet. 2: 1. Luku 3: 2, 3.

18. Että viimeisellä ajalla tulevat
pilkkaajat, jotka jumalattomissa himoi-
sansa waeldawat.

19. Nämät owat ne, jotka eriseu-
rat tekewät, liballiset, joilla ei Den-
geä ole. 1. Cor. 1. 18: 1. 1. Cor. 14: 7.
1. Cor. 4: 14. Luku 9: 10. 1 Cor. 2: 14.

20. Mutta te, miin raklani, ra-
kendakat igiänne teidän kaikkein py-
himmän uskomne päälle, Pyhän Den-
gen kanta, ja ruksikat, pitään teidän
ne kesteiännä Jumalan rakkaudessa;

21. Ja odottakat meidän HErran

JESuksen Christuksen laupijutta ijan-
kiseen elämään.

22. Ja pitäkät se ereitus, että
muntamita armahdajitte:

23. Mutta muntamita pelwella
tuaxi tekijätte, ja temmatkat heitä
tulesta, ja wihatkat sitä libalda jama-
tettua hametta. Rom. 11: 14.
1 Tim. 4: 13, 14. Jac. 5: 20. 1m. K. 1: 1

24. Mutta hänelle, joka teidän
wiasta warjella, ja asetta nuhtetoinna
Kunniansa Kaswoin eteen, riemak-
Rom. 15: 25.

25. Ainoalle wiisalle Jumalalle me-
dän Wapahantajallemme, olkon kunnia
ja Majesteti, ja walda, ja woima,
ja KaiPesa ijanKaiPisijudesa, Amen!
Rom. 16: 27. Eph. 3, 20, 21. 1 Tim. 1: 17

P. Johanneksen Ilmestys.

1. Luku.

Johanneksen terwehdos Nsian seurakunnille.
Hän näkee ja kuulee Christuksen, ja saa
kallion kirjoitta.

JESuksen Christuksen Ilmestys, jonga
Jumala hänelle andoi, ilmoitta
palwelioillensa niitä kuin pian tapah-
tuman p.ä: Ja en tietäwäxi tehnyt,
ja lähettänyt Engeliniä kanta Palwe-
liallensa Johannekselle:

2. Joka tod. sti Jumalan sanaa, ja
sen todistuksen JESuksesta Christuksesta,
ja mitä hän nähnyt oli.

3. Antuas ou se, joka lukee, ja ne
jotka kuulewat Prophetian sanat, ja
pitäwät ne kuin iinä kirjoitetut owat;
sillä aika on läsnä. Rom. 13: 11.
1 Pet. 4: 7. Jac. 5: 8. 1m. K. 2: 10.
Luku 22: 7.

4. Johannes niille seigemälle Nsian
Seurakunnalle: Armo olkon teille ja
rauha, sildä joka on, ja joka oli, ja
joka tulewa on: ja niidä seigemäldä
Dengeldä, jotka hänen istuimensa edesa
owat: 2 Mos. 3: 14. 1m. K. 3: 1.
Luku 5: 6. Luku 11: 17. Luku 16: 5.

5. Ja JESuksesta Christuksesta, joka
se ufkollinen todistaja on, ja eikoinen
kuolleista, ja maan Kuningasten Pää-
mies: joka meitä rakasti, ja on meitä
werellänsä meidän syuneistämme pesnyt:
Ap. 2. 20. 28. 1 Cor. 15: 20. Hebr. 9: 2, 14.
1 Joh. 1: 7, 9. 1m. K. 3: 14. Luku 5: 9.
Luku 17: 14.

6. Ja teki meidän Kuningaksi
p.ä: ja Jumalan ja hänen J.ä: ja
Näelle olkon kunnia ja walda
kaiKkisesta ijanKaiKkiseen, Amen!
1 Pet. 2: 5, 9. 1m. K. 5: 10. Luku 2: 1

7. Kago, hän tulee pilwein
ja jokaisen silmän pitää hänen
m.ä: ja ne jotka händä pistäet
ja kaikki maan sukukunnat piä
man. Niin, Amen! Et. 2: 15, 16.
Don. 7: 13. Jac. 12: 10. War. 2: 17.
Joh. 19: 37. 1 The. 1: 10.

8. Minä olen A ja O, ja
Loppu, sanoo HErra, joka on,
joka oli, ja joka tulewa on, ja
Kiwaldias. Et. 21: 4. Luku 22: 11.
1m. K. 21: 6.

9. Minä Johannes teidän
ja osallinen wawasa ja waldat
ja kärsiwällisydesä, JESuksesta
y.ä: oliin iinä luedosa joka
Batmos, Jumalan sanan, ja JESuksen
Christuksen todistuksen tähden.
Rom. 8: 17. Pbil. 1: 7. 2 Tim. 1: 12.
Luku 2: 12.

10. Minä olin Dengesä yhtenä
muntaina, ja kuulin minun jäljellä
ren äänen, niinkuin Basunan,
1m. K. 2: 2.

11. Sanowan: Minä olen
ensimäinen ja viimeinen: Niin
kirjoita kirjaan, ja läheta
seurakunnille, jotka Ephejassa

Smyrnassa, ja Pergamossa, ja Thyatirassa, ja Sardissa, ja Philadelphiaassa, ja Laodiceassa. **Ilm. K. 2: 8. Luku 22: 13.**

12. Ja minä käänsin sitä ääntä agomaan kuin minun kansani puhui: ja minun käätesäni näjin minä seigeyden kullaisia kyttiläjalkaa:

13. Ja niitten kullaijsten kyttiläskain keskellä ihmisen Vojan muotoi: ja waatetetun pitkällä hamella, ja ydytetyn rinnoida kullaisella wyöllä. **Def. 1: 26. Dan. 7: 13. Ilm. K. 2: 1. Luku 14: 14.**

14. Mutta hänen päänsä ja hiuksensa olit walkiat, niinkuin walkia wilsä, ja niinkuin lumi: Ja hänen silmänsä niinkuin tulen liekki: **Dan. 7: 9. Ilm. K. 19: 12.**

15. Ja hänen jalkansa walandorwasen kaltaiset, niinkuin pägisiä palawait: Ja hänen äänensä oli niinkuin aljon weden kuohina.

16. Ja seigemän tähtea olit hänen iksia kädessänsä: Ja hänen suustansa läwi ulos kaxiteräinen terävä miekka, ja hänen kaswonsa niinkuin Muringo aistaa hänen woimansa. **Es. 49: 2. ps. 6: 17. Debr. 4: 12. Ilm. K. 2: 12, 16. Luku 3: 1. Luku 19: 15, 21.**

17. Ja kuin minä hänen näjin, lausejiu minä hänen jalkainsa eteen niinkuin kuollut: Ja hän pani oikian kädessä minun päälleni, ja sanoi minulle: Älä pelkää, minä olen ensimmäinen ja viimeinen: **Es. 44: 6. Dan. 8: 18. Luku 10: 10.**

18. Ja elävä, ja olin kuollut, ja ago, minä olen elävä ijankalffisesta ankaikkiseen: Amen! Ja minulla on Helwetin ja Kuoleman awaimet. **Ps. 68: 21. Job. 12: 14. Rom. 6: 9. Ilm. K. 3: 7. Luku 20: 1.**

19. Kirjoita mitä nähnyt olet, minä nyt on, ja mitä tästä lähin tapahduma on.

20. Se salaisuus niistä seigemästä ähdestä, kuin sinä minun oiksia kädessäni nähnyt olet, ja ne seigemän kullaisia kyttiläjalkaa. Ne seigemän Tähtea, ovat niitten seigemän Seurakunnan Engelit: ja ne seigemän kyttiläskain kuin sinä nähnyt olet, ovat seigeyden Seurakundaa. **Mal. 2: 7.**

2. Luku.

Engelistä Ephesosa, Pergamossa, Smyrnassa, Thyatirassa.

Kirjoita Epheson Seurakunnan Engelille: Näitä sanoo se joka niitä seigemää Tähtea pitää oiksia kädessänsä, joka käy seigemän kullaisen kyttiläjalan keskellä: **Ilm. K. 1: 13, 16, 20.**

2. Minä tiedän sinun työs, ja tekos, ja sinun kärsiwällisydes, ettei sinä woi kärsiä pahoja: sinä olet niitä jo kiusannut, jotka heitänsä Apostoliksi sanowat, ja ei ole: ja löpsit heidän wahtehteliari:

3. Ja sinä kannoit ja kärselit, ja minun Nimeni tähden sinä työtä teit, ja et wäshynyt.

4. Mutta minulla on sinua vastaan, että sinä sen sinun ensimmäisen rakkaudes annoit ylöu.

5. Muista siis kustus langeisit pois ja tee parannus, ja tee niitä ensimmäisiä töitä: Waan jos ei, niin minä tulen sinulle pian, ja syöksen pois sinun kyttiläjalkas jialtansa, ellei sinä tee parannusta.

6. Mutta se sinulla on, ettäw wihat Nicolaitain töitä, joita minäkin wihan.

7. Jolla korwa on, se kuulkan mitä Hengi Seurakunnille sanoo. Sen joka woittaa, annan mind elämän puusta syöddä kuin keskellä Jumalan Paradiisä on. **1 Mo. 2: 9. Ilm. K. 22: 2.**

8. Ja Smyrnian Seurakunnan Engelille kirjoita: näitä sanoo ensimmäinen ja viimeinen, joka oli kuollut, ja elää: **Es. 41: 4. Luku 44: 6. Ilm. K. 1: 4, 8, 11, 17, 18.**

9. Minä tiedän sinun tekos ja waawas ja löyhydes, (mutta sinä olet rikas,) ja niitten pilkan, jotka heitänsä Judalaisexi sanowat, ja ei olekkan, waan ovat Satanan joukko. **Ilm. K. 3: 9.**

10. Älä sinä niitä ensimmäisen pelkää, kuin sinun kärsimän pitää. Kago, Persele on muutamita teistä heittäwä sangunteen, kinnatta: Ja teillä pitää oleman waiwa kynneneu päiwää. Ole uskollinen Kuolemaan asti, niin minä sinulle elämän Kruunun annan. **1 Cor. 9: 25. 2 Tim. 2: 5. Luku 4: 7, 8. Jac. 1: 12.**

11. Jolla korwa on, se kuulkan,

mitä Vengi Seurakunnille sanoo. Joka voittaa, ei se toiselta kuolemasta wahingoiteta. Ilm. K. 3: 6, 13, 22. Luku 13: 9. Luku 20: 14. Luku 21: 8.

12. Ja Pergamon Seurakunnan Engelille kirjoita: Näitä sanoo se, jolla on se karteräinen terävä miekka: Ilm. K. 1: 16.

13. Minä tiedän sinun tekos, ja kusa asut, kusa Satanan istuin on: ja sinä pidät minun Nimeni, ja et kielänyt minun uskoani, niinäkin päiwinä, joiua Antipas, minun uskollinen Todistajani, teidän tyköhänne tapettu on, kusa Satanas asuu:

14. Mutta minulla on wäähä sinua waistan: että sinulla siellä on niitä jotka Balaamin oppia pitävät, joka o petti Balachin andamaan pahennusta Israelin lasten edestä, epäjumalden uhria syövä, ja salawuotendesa maata. 1 Korf. 22: 23, 24, 25. Luku 31: 16.

15. Niin myöös sinulla on niitä jotka Nicolaitain oppia pitävät; jota minä wihan.

16. Tee parannus: waan jos ei, niin minä tulen sinulle pian, ja tappelen heidän kansansa minun suuni miekalla. Es 11: 4. Luku 49: 2. Eph. 6: 17. 2 Thef. 2: 8. Hebr. 4: 12. Ilm. K. 1: 16. Luku 19: 15, 21.

17. Jolla korwa on, se kuullkan mitä Vengi Seurakunnille sanoo. Sen joka voittaa, annan minä syövä siitä salatusia Mannajsta, ja tahdon hänelle hywän todisturen anda, ja sillä todisturella uuden kirjoitetun Nimen, jota ei yrikän tiedä, waan se joka sen saa. Marcb. 13: 9. Ilm. K. 3: 12.

18. Ja Thyathiran Seurakunnan Engelille kirjoita: Näitä sanoo Jumalan Poika, jonka silmät owat niinkuin tulen liekki, ja hänen jalkansa walandewasten kaltaiset: Ilm. K. 1: 14, 15.

19. Minä tiedän sinun tekos, ja rakkandes, ja palvelures, ja uskos, ja sinun kärsiwällisydes ja sinun tekos, ja ne wiimeiset usiammat kuin ensimmäiset:

20. Waan minulla on wäähä sinua waistan, että fallit sen waimon Jesabelin, joka hänensä Prophetissari sanoo, opettawan, ja minun palvelioitani wietelewän, salawuotendesa makawan, ja epäjumalan uhria syöwän: 1 Kun. K. 16: 31. 2 Kun. K. 9: 7. Ap. T. 15: 20. 1 Cor. 10: 19, 20.

21. Ja minä annoin hänelle on parannusta tehdä hänen salawuotendensa, mutta ei hän tehnytän.

22. Kägo, minä panen hänen teuseen, ja ne jotka hänen kansansa wäerin tekewät, sinureen wauraan, et tee parannusta heidän töistään.

23. Ja hänen lapsensa minä tuon kuolemalla: Ja jokaisen Seurakunnan pitää tietämän, että minä olen se joka munastuut ja syömet tuon: Ja annan kullekin teistä, teidän työnne jälkeen. 1 Cor. 17: 1. Es 7: 10. Ps. 62: 13. Jer. 11: 20. Luku 19: 15. Luku 32: 19. Marcb. 16: 27. Joh. 1: 9. Ap. T. 1: 24. Rom. 2: 6. Luku 16: 2. 2 Cor. 5: 10. Gal. 6: 5.

24. Mutta teille minä sanon, jomille jotka Thyathirasa elena, ei tämä oppi ole, ja jotka ei synnyttäne tundenet, niinkuin he sanon en minä laise teidän päällemme kuormaa.

25. Niitengin se kuin teillä ot, p täätkät siihen asti kuin minä tulen: Ilm. K. 3: 11.

26. Ja joka voittaa ja minä tenni hamaan loppuun asti pitää, jlle anna annan woiman pakanoitten päi: Ps. 2: 8. Ilm. K. 3: 21.

27. Ja hänen pitää heitä rautawihalla halligeman, ja niinkuin menwalajan astioita heitä jättän niinkuin minäkin Jäädäni sain: Ps. 2: 9.

28. Ja annan hänelle koinnista

29. Jolla korwa on, se kuullkan mitä Vengi Seurakunnille sanoo.

3. Luku.

Engelista Sardisa, Whiladelphiasa, ja ceasa. Christus owen edestä.

Joka kirjoita Sardin Seurakunnalle: Näitä sanoo se jolla on kolme tähteä owat: Minä tiedän sinun sillä sinulla on nimi, että elät, kuollut. Ilm. K. 1: 16, 20. Luku 4: 5. Luku 5: 6.

2. Ole walpas ja wahroista muuta jotka kuolemallansa owat: Et en minä löynny sinun tekojastasi: Etsi lisevi Jumalan edestä.

3. Niin ajattele siis kumpi sinä saanut ja kuullut olet, ja pidä se, p

2 parannus. Ellet sinä siis walwo, in minä tulen sinun päälles niinkuin aras, ja et sinä tiedä millä hetkellä inä sinun päälles tulen.

att. 24: 42, 43. Luc. 12: 39, 40. 1 Ebes. 5: 2. 2 Pet. 3: 10. Ilm. K. 16: 15.

4. Sinulla on myös muutamit niit et Sardisa, jotka ei ole heidän waattansa saastuttaneet, niitten pitä min kansani walkeisa waatteisa waelman: sillä he owat mahdolliset.

Ilm. K. 4: 4. Luku 6: 11. Luku 7: 9, 13.

5. Joka voittoa, se pitää niin walilla waatteilla puettettaman, ja en inä pyhi hänen nimeänsä elämän irjasta, ja minä tahdon tunnustaa uen nimensä minun Jfani edesä, ja uen Engeleinsä edesä.

Mat. 32: 32, 33. Ps. 69: 29. Marth. 10: 32. Luc. 12: 8. Psal. 4: 3. Ilm. K. 19: 8.

6. Jolla korwa on, se kuulkan mi-Hengi Seurakunnille sanoo.

Ilm. K. 2: 7, 11.

7. Ja Philadelphian Seurakunnan ngelille kirjoita: Näitä sanoo se Pyhi, se totinen, jolla on Davidin awain: ka awaa, ja ei yrikan sulje: joka lkee, ja ei yrikan awaja:

Job. 12: 14. Es. 22: 22. Ilm. K. 1: 18.

8. Minä tiedän sinun tekos: kago, inä annoin sinun etees aukian owen, ei yrikan woi sitä sulkea; sillä sillä on wäähä woimaa, ja pidät minun sanani, etkä minun Nimeäni kielmyt.

9. Kago, minä annan sinulle Sata-n joukosta, ne jotka heitänsä Juda-ijeri sanowat, ja ei olekkan, waan walehtelewat: Kago, minä tahdon iatia heitä siihen, että heidän pitä leman ja kumartaman sinun jalkais- jä, ja heidän pitää tietämän, että nä sinua rakastin.

Ilm. K. 2: 9.

10. Ettäs pidit minun kärsiwälli- deni sanat, niin minä tahden sinun irjella kiusauksen hetkestä, joka koko an piirrin päälle tulewa on, niitä isamaan, jotka maan päällä asuwat.

11. Kago, minä tulen pian: pidä tä sinulla on, ettei kengän sinun munuas ettaiji.

Ilm. K. 1: 3. Luku 2: 25. Luku 22: 7, 12.

12. Joka voittoa, hänen minä teen haxi minun Jumalani Templisä, ja

ei hänen pidä sillen siellä lähtemän ulos: Ja tahden kirjoitta hänen pääl- lensä minun Jumalani Nimen, ja mi- nun kaupungini sen uuden Jerusale- min Nimen, joka Laimraasta minun Jumalaldani tuli alas, ja minun uu- den Nimeni.

Gal. 4: 26. Hebr. 12: 22.

Ilm. K. 21: 2, 20. Luku 22: 4.

13. Jolla korwa on, se kuulkan mitä Hengi Seurakunnille sanoo.

14. Ja Laodicean Seurakunnan En- gelille kirjoita: Näitä sanoo se Umen, se uskollinen ja totinen Todistaja, se Jumalan luondokappalden alku:

Ps. 89: 10. Es. 55: 4. Col. 1: 15.

Ilm. K. 1: 5.

15. Minä tiedän sinun tekos, ettet sinä kylmä etkä palawa ole: o jostas kylmä taikka palawa olisit!

16. Sentähden ettäs pensä olet, ja et kylmä etkä palawa, rupean minä sinua minun suujani oyendamaan ulos.

17. Ettäs sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut, ja en minä mit- tän tarwihe: ja et tiedä ettäs wihe- liäinen ja raadollinen olet, köyhä, so- kka, ja alastoin.

1 Cor. 4: 8.

18. Minä neuwon sinua minuldani ostamaan Kuldaa tulella selitettyä, et- täs rikastuistit; ja walkiat waattet, joil- las sinis pukistit, ettei sinun alastomu- des häpy nähtyji: ja woitele filmäs sil- män woitella, ettäs näkistit.

Ilm. K. 7: 13. Luku 16: 15. Luku 19: 8.

19. Joita minä rakastan, niitä mi- nä myös nuhtelen ja furitan: Utiin ole siis ahkera, ja tee parannus.

Job. 5: 17. San. 1: 3: 11, 12. Hebr. 12: 5, 6. Jac. 1: 12.

20. Kago, minä seison owesa, ja kolkutan: jos joku minun ääneni kuulee, ja awaa owen, sen tygö mi- nä tahdon mennä sisälle, ja pitää eh- tollista hänen kansansa, ja hän mi- nun kansani.

Job. 14: 21, 23.

21. Joka voittoa, sen minä annan istua minun kansani minun istuimel- lani, niinkuin minäkin woitin, ja olen minun Jfani kansa hänen istuimellaansa istnut.

Marth. 19: 28. Luc. 22: 30. 1 Cor. 6: 2. 2 Tim. 2: 12. Ilm. K. 2: 26, 27.

22. Jolla korwa on, se kuulkan mitä Hengi Seurakunnille sanoo.

Ilm. K. 2: 17, 29.

4. Luku.

Johannes näkee Jumalan istuvan kunniansa istuimella, neljäkolmattakymmendä vanhin-
da istuimen ympärillä, ja neljä eläindä
istuimen keskellä. Jumalan ylistös.

Sitte näjin minä, ja kago, ovi a=
wattin Tainwaaja, ja se ensimmäi-
nen ääni jonga minä kuulin niinkuin
Basman puhuvan minun kansani, sa-
noi: astu tänne ylös, ja minä osotan
sinulle mitä tästälähin tapahtuma on.

Jlm. K. 1: 10.

2. Ja kohta minä olin Pengesä:
ja kago, istuin oli pandu Tainwaseen,
ja istuimella oli (yri) istuva.

Def. 1: 26. Jlm. K. 1: 10. Luku 10: 1.

3. Ja se joka istui, oli näkyänsä sen
kiven Jaspixen ja Sardin kaltainen:
Ja Tainwan Kaari istuimen ympäri
näkyänsä Smaragdin kaltainen.

4. Ja sen istuimen ympärillä oli nel-
jäkolmattakymmendä istuinda: ja niillä
istuimilla näjin minä neljäkolmatta-
kymmendä wanhinda istuwan, walkeilla
waatteilla puettettuna, ja heidän pää-
fänsä olit kullaiset kruunut.

5. Ja istuimesta käwit ulos lemmaytet,
ja Witkäiset, ja äännet: ja seigemän tu-
lista lampua paloit istuimen edesä, jeta
seigemän Jumalan Dengeä owat.

Jlm. K. 1: 4. Luku 3: 1. Luku 5: 6.

6. Ja istuimen edesä oli niinkuin
klajinen meri Christallin muotoinen; ja
keskellä istuinda ja ympäri istuinda
neljä eläindä, edesä ja takaa silmiä
täynnänsä.

Jlm. K. 15: 2.

7. Ja ensimmäinen eläin oli Jalo-
penran muotoinen, ja toinen eläin wa-
sikan muotoinen, ja kolmannella eläi-
mellä olit niinkuin ihmisen kasivot, ja
neljäs eläin leudawaisen kotkan muo-
toinen.

8. Ja niillä neljällä eläimellä olit
kullakin kuusi silpeä ympärillä, ja he
olit sisäldä silmiä täynnänsä: Ja ei
heillä ollut lepoa päiwällä eikä yöllä,
ja sanoit: Pyhä, Pyhä, Pyhä on
JEXra Jumala KaiKKiwaldias, jor-
ka oli, ja joka on, ja joka tulewa on.

Def. 6: 2, 3. Jlm. K. 16: 5.

9. Ja koska ne eläimet armoit kii-
toyen ja kunnian ja sinuaxen, sille

kuin istuimella istui, joka elää ja
kaiKKihesta ijankaikkiseen;

10. Niin ne neljäkolmattakymmendä
Wanhinda langeisit seu istuimella
waisen eteen, ja kumarten ruuska
joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen
ja heitit heidän kruununsa istuimen
eteen, ja sanoit:

11. JEXra, sinä olet mahdol-
nen saamaan ylistyksen ja kunnian
ja woiman: Sillä sinä olet kalli
luonut, ja sinun rahdostas he o-
wat, ja luodut owat.

5. Luku.

Jalopeura Judasta awaa kirjan ja
yläitetään.

Ja minä näjin istuimella istu-
oikiasa kädessä Kirjan, jota ei
ulkoa kirjoitetun, seigemällä
lukitun.

Def. 2: 1, 11.

2. Ja minä näjin wäterwän Ep-
lin suurella äänellä jaarnawan: Ja
on mahdollinen tätä Kirjaa awata,
ja hänen sinettänsä päästämään?

3. Ja ei yrikän woimut, eikä
wraasa, eikä maasa, eikä maan
sitä Kirjaa awata, eikä siihen kaga.

4. Ja minä itkin lowin, etei
tän löyty mahdollisesti sitä Kirjaa
maan, eikä sitä näkemään.

5. Ja yri niistä Wanhimmit
noi minulle: älä itke: kago, Jalo-
woitti, joka on Judan sukun
Dawidin juuri, awamaan sitä Kirjaa,
ja päästämään sen seigemää
1 Mos. 49: 9, 10. Def. 11: 1, 10. Luku 22

Jlm. K. 22: 16.

6. Ja minä näjin, ja kago,
istuinda, ja neljän eläimen, ja
himmitten keskellä seisoi Kirja,
kuin tapettu, jolla oli seigemän
ja seigemän silmiä; jotka omat
mian Jumalan Dengeä kaitelle
lähetetyt.

Def. 2: 11

Luku 4: 10. Joh. 1: 23, 24.

7. Ja se tuli ja otti Kirjan
mella istuwaisen oikiasa kädessä.

8. Ja koska hän Kirjan
oli, langeisit ne neljä eläindä ja
kolmattakymmendä Wanhinda
eteen, ja jokaisella oli kantele ja

aifet maljat suigutusta täynnä, jotka ovat pyhäin rukouset; Ps. 141: 2.

9. Ja weisajit uutta wirtta, sanoen: sinä olet mahdollinen Kirjaa etta: naan, ja sen sineteitä awamaan; sillä inä olet tapettu, ja werelläs meitä Jumalalle lunastit, Paikkinaisista su-
kunnista, ja Kielistä, ja Kansoista, a pakanoista: Ap. 2. 20: 28.

1 Cor. 6: 20. Euku 7: 23. Epp. 1: 7. Col. 1: 14. Hebr. 9: 12. Euku 10: 10. 1 Pet. 1: 18. 19. 2 Pet. 2: 1. 1 Joh. 1: 7.

Ilm. 8. 14: 3.

10. Ja olet meidän tehnyt meidän Jumalallemme Kuningari ja Japiri; ja me saamme wallita maan maaildä. 2 Mos. 19: 6. 1 Pet. 2: 5, 9.

Ilm. 8. 1: 6. Euku 20: 6.

11. Ja minä näjin ja kuulin mozen Engelin äänen istuimen, ja eläin-
nen, ja Wanhimmiten ympärillä: ja heidän lukunsa oli kymmenen tuhatta ertaa kymmenen tuhatta, ja tuhannen ertaa tuhatta. Dan. 7: 10.

12. Ja sanoit suurella äänellä: Ka-
iça, joka tapettu on, on mahdollinen ttamaan woiman, ja rikkauden, ja oijsauden, ja kunnian, ja kiitoxen, ja iunauxen.

13. Ja kaikki luondokappalet, jotka laivaaja ovat, ja maan päällä, ja naan alla, ja meresä, ja kaikki kuin niitä ovat, kuulin minä sille sanowan oka istuimella istui, ja Karigalle: su-
laus ja kunnia, ja ylijyts, ja woima, jankaitkiffesta jankaitkiffeseen. Obi. 2: 10.

14. Ja ne neljä eläindä sanoit: Imen! Ja ne neljäkolmattakymmendä Wanhinda langeijit maahan, kumarjit a rukoilit sitä joka elää jankaitkiffesta jankaitkiffeseen.

6. Luuk.

kuus sinettä awataan. Neljä bewoismiesä. Sietuin huuto. Duomion muoto.

Ja minä näjin, kosta Kariga ensi-
mäisen sinetin awais: ja minä kuulin hden niistä neljästä eläimestä sanowan, niinkuin pitkäisen yplinän: tule ja kago.

2. Ja minä näjin, ja kago, walkia Drhi: ja se joka sen päällä istui, piti ourgea: ja hänelle annettiin Kruunu, a hän läxi woittamaan, ja saamaan voittaa. Ilm. 8. 19: 11.

3. Ja kosta hän toisen sinetin awais, kuulin minä toisen eläimen sanowan: tule ja kago.

4. Ja ruskia Drhi meni ulos, ja sille joka sen päällä istui, annettiin rau-
ha maasta otta pois, että heidän piti keskenänsä toinen toisensa tappaman: ja hänelle oli suuri miekka annettu.

5. Ja kosta hän kolmannen sinetin awais, kuulin minä kolmannen eläi-
men sanowan: tule ja kago. Ja minä näjin, ja kago, musta Drhi; ja sillä joka sen päällä istui, oli waaka kädessä.

6. Ja minä kuulin äänen niitten neljän eläimen keskeldä sanowan: mitta nisuja yhteen penningiin, ja kolme mit-
taa ohria yhteen penningiin; ja älä wiinaa eikä öljyä wahingoita. Ilm. 8. 9: 4.

7. Ja kosta hän awais neljännen sinetin, kuulen minä neljännen eläimen äänen sanowan: tule ja kago.

8. Ja minä näjin, ja kago, yxi hii-
renkarwainen Drhi, ja joka sen päällä istui, sen nimi oli kuolema: ja helwet-
ti neudatti händä: Ja hänelle annet-
tin woima tappa neljättä osaa maan päälldä, miekalla ja näljällä, ja sur-
malla, ja pedoilda maan päällä.

9. Ja kosta hän wibeunen sinetin awais, näjin minä Altarin alla niit-
ten stelut jotka Jumalan sanan tähden tapetut olit, ja sen todistuxen tähden kuin heillä oli. Ilm. 8. 1: 9. Euku 20: 4.

10. Ja he huusit suurella äänellä, sanoden: sinä pyhä ja totinen SEK-
ra, kuinga Kauwan et sinä duomige ja meidän wertamme kosta, niille jotka maan päällä asuwat?

11. Ja kullekin heistä annettiin wal-
kia waate; ja sanottiin heille, että hei-
dän piti vielä wähan aikaa lewämän, sihenasti kuin heidän kansapalveliansa ja welseinsä luku täytetyi tulis, jotka piti tapettaman niinkuin hekin. Ilm. 8. 3: 5. Euku 7: 9, 14.

12. Ja minä näjin, kosta hän kuus-
dennen sinetin awais, kago, ni:n ta-
pahrtui suuri maan järjitys: ja Wuringo tuli mustari niinkuin karwajälki, ja Kuu tuli kokonansa niinkuin weri. Joel 2: 10, 31. Euku 3: 15. Martb. 24: 29.

Ap. 2. 2: 20.

13. Ja tähdet putoisit Laimaasta maan päälle, niinkuin sikmapuu sikunansa ipariistaa, koska hän suurelta tuulelta häälytetän.

14. Ja Laimas paleni: niinkuin kämärtynyt Kirja, ja kaikki vuoret ja luodot siirtin sioistansa.

Ps. 102: 27. Es. 34: 4.

15. Ja Kuningat maan päällä, ja ylimmäiset, ja rikkat, ja Väämiehet, ja väkewät, ja kaikki orjat, ja kaikki waparat kätit heitänsä luoliin ja vuorten rotkoihin;

Es. 2: 19.

16. Ja sanoit wyorille ja kulluolle: langetkat meidän päällemme, ja peittäkät meitä sen kashvoin edestä joka istuimella istuu, ja Karigan wihajista:

Ps. 10: 8. Luc. 23: 30. Ilm. K. 9: 6.

17. Sillä se suuri hänen wihansa päinwä on tullut, ja kuka woi pysyä?

7. Lufu.

Jumalan palveliat merkittään. Heidän waattensa, puhensa ja kiitos-waisunsa.

Ja sitte näjin minä neljä Engelitä seisowan neljän maan kulman päällä, ja neljää maan tuulda pitävän, ettei tuuli olisi puhaltanut maan päälle, eikä meren päälle, eikä yhdengän puun päälle.

2. Ja minä näjin toisen Engelin Hurington koitosta tulewan ylös, jolla oli elävän Jumalan sinetti; ja hän huusi suurella äänellä niille neljälle Engelille, joitten maata ja merta oli annettu wahingoitta,

3. Ja sanoi: älkät maata eikä merta eikä puuta wahingoittako, siihenasti kuin me merkigemmä meidän Jumalamme palveliat heidän ohjansa.

Ps. 9: 4. Ilm. K. 9: 4.

4. Ja minä kuulin että merkittyin luku oli sata ja neljäviidettäkymmendä tuhatta, jotka kaikkein Israelin lasten sukukunnista merkityt olit.

5. Judan sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Rubenin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Gadin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt.

6. Asserin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Naphthalin sukukunnasta, karitoistakymmendä tu-

hatta merkityt: Manassin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt.

7. Simeonin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Lewin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Issacharin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt.

8. Zabulonin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Zebulunin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt: Ben-Jaminin sukukunnasta, karitoistakymmendä tuhatta merkityt.

9. Sen jälkeen näjin minä, ja kase, suuri joukko, jota ei yxikän lukea wainut, kaikkiä palanoista, ja sukukunnista, ja kansoista ja kielistä, seisowan ihmisen edessä, ja Karigan edessä, wakkaita waatteilla puetetut: ja palmut heidän käsiansä. Ilm. K. 3: 5, 18. Luta 4: 11

10. Ja he huusit suurella äänellä, sanoden: Autuus olkon meidän Jumalallemme joka istuimella istuu, ja se rigalle.

11. Ja kaikki Engelit seisoi wipäri istuinda, ja wanhimpita, ja neljä eläindä, ja langetit kashwoillensa istuimeteen, kumarjit ja rukoilit Jumalata,

12. Sanoden: Amen. Sinnaus, ja ylystys, ja wiisauus, ja kiitos, ja kunia, ja woima, ja wäkeruus, olkon meidän Jumalallemme ijanikaikkijensa ijanikaikkijeen. Amen!

13. Ja yri wanhimmista waijista, ja sanoi minulle: kutka nämät wakkaita waatteilla puetetut owat, ja kusia he tulset owat?

14. Ja minä sanoin hänelle: Eten sinäpä sen tiedät. Ja hän sanoi minulle: nämät owat ne, jotka suuret waiwasta tulit, ja he owat heidän waattensa pesnet, ja owat heidän wakkaitensa Karigan waresä walaifnet.

Ps. 9: 14. 1 Job. 1: 7. Ilm. K. 1: 1

15. Sentähden owat he Jumal istuimen edessä, ja palwelewat häntä päinwällä ja yöllä hänen Templijansa: Ja se joka istuimella istuu, asuu heidän päällänsä. Ps. 121: 6. Es. 4: 5, 6

16. Ei heidän pidä enä isoman, eikä enä janoman, eikä Huringe langet heidän päällensä, ei myöds yxikän palauus: Es. 40: 10.

17. Sillä Karja, joka istuimen
 eijällä on, kaisee heitä, ja johdatta
 eitä elävain wesilähdetten tygö; ja
 Jumala on kuuwawa kaikki Eyyne-
 et heidän silmistänsä. ps. 23: 1; 2.
 Ef. 25: 8. Ilm. K. 21: 4.

S. Luku.

Seikemäs sinetti awataan. Neljä Enge-
 lisiä soittawat.

Ja koska hän seikemännen sinetin a-
 wais, oltin ääneti Tairwaasa lähes
 uoli hetkeä.

2. Ja minä näjin seikemän Engelitä
 Jumalan edesä seisowan, joille seike-
 män Basunata annettiin.

3. Ja yri toinen Engeli tuli, ja sei-
 oi Altarin edesä, ja hänellä oli kullai-
 nen pyhän sawun astia; jolle paljo suigu-
 nusta annettiin, kaikkein Pyhäin rukou-
 siin, sille kullaiselle Altarille andayensa,
 oka on istuimen edesä. Ilm. K. 8: 8.

4. Ja se suiguturen sawu pyhäin
 rukouxiista, nousi Engelin kädestä Ju-
 malan eteen. ps. 141: 2.

5. Ja Engeli otti pyhän sawun
 astian, ja täytti sen Altarin tulesta,
 ja heitti maan päälle: Ja niin tapah-
 duit äänet ja Pitkäisen ylinät ja lei-
 mauxet ja maan järjistyet.

6. Ja ne seikemän Engelitä niillä
 seikemällä Basunalla, hangitit Basu-
 niilla soittamaan.

7. Ja ensimmäinen Engeli soitti Basu-
 sunalla, ja tuli rakehita ja tulda we-
 vellä sekoitettuja, jotka maan päälle
 heitettiin: Ja kolmas osa puista paloi,
 ja kaikki wiberjäinen ruoho paloi.

8. Ja toinen Engeli soitti Basu-
 nalla, ja mereen heitettiin niinkuin suu-
 ri wuori tulesta palawa; ja kolmas osa
 merestä tuli werexi.

9. Ja kolmas osa eläwiä luondo-
 kappaleista meresä kuoli; ja kolmas osa
 haaxiista hukkuu.

10. Ja kolmas Engeli soitti Basu-
 nalla, ja suuri Tähti langeis Tairwaasta
 palawa niinkuin tulisoitto, ja langeis
 kolmannen osan wirtain ja wesilähdet-
 ten päälle.

11. Ja se Tähti kuzutan Koiruo-
 hoxi: Ja kolmas osa wesistä muuttui

Koירוohoxi, ja monda ihmistä kuoli wet-
 ten tähden, että ne haikiari tehdyt olit.

12. Ja neljäs Engeli soitti Basu-
 nalla, ja kolmas osa Muringosia lyötiin,
 ja kolmas osa Kuusta, ja kolmas osa
 tähdeistä; niin että kolmas osa heijä
 pimeni, ja ei kolmas osa päivästä wa-
 laisnut, eikä yöstä.

13. Ja minä näjin ja kuulin yh-
 den Engelin, keskelle Tairwaasta lenda-
 wän, ja juurella äänellä sanowan: Woi,
 Woi, Woi asuwaissia maan päällä, niit-
 ten muitten kolmen Engelin Basunan
 ääniästä, jotka vielä Basunilla soitta-
 man pitä! Ilm. K. 9: 12.

D. Luku.

Wiides ja kuudes Engeli soittawat, hun-
 tain woi.

Ja wiides Engeli soitti Basunalla,
 ja minä näjin Tähden Tairwaasta
 maan päälle putowan, ja hänelle an-
 nettiin sywyden kairwon arwain.

2. Ja hän awais sywyden kairwon,
 ja kairwon sawu käwi ylös niinkuin
 suuren pägin sawu: ja Muringo ja
 ilma piminit kairwon sawusta.

3. Ja sawusta läyit megäsiikat maan
 päälle, ja heille annettiin woima, niinkuin
 Skorpioneilla on woima maan päällä.

4. Ja heille sanottin ettei heidän
 pitänyt wahingoittaman maan ruohoa,
 eikä mitän wiberjäistä, ei myöds yhtän
 puuta; waan ainosta ihmisiä, joitten
 ohisa ei Jumalan Sinetti ole. Def. 9: 4. Ilm. K. 7: 8.

5. Ja se annettiin heille ettei heidän
 pitänyt heitä tappaman, waan wiist
 Kuukautta waiwaman: ja heidän wai-
 wamisensa oli niinkuin Skorpionin wai-
 waminen, koska hän on ihmistä pistännyt.

6. Ja niinä päiwinä ihmiset egi-
 wät kuolemata, ja ei löydä händä; ja
 pyytävät kuolla, waan Kuolema pa-
 kenee heitä. Et. 2: 19. Jer. 8: 3.
 Hof. 10: 8. Luc. 23: 30. Ilm. K. 6: 16.

7. Ja ne megäsiikat owat niitten
 Drihten kaltaiset, jotka setaan walmiste-
 tut owat; ja heidän pääfänsä niinkuin
 Arnuunt, kullan nuotoiset, ja heidän
 kasjwonsa niinkuin ihmisten kaswot. 2 Hof. 10: 4.

8. Ja heillä olit hiuxet, niinkuin

waimein hiuret, ja heidän hambaansa olit niinkuin Jalopeuran:

9. Ja heillä oli Pangari niinkuin rautapangarit: ja heidän süpensä hawina niinkuin ratasten lituma, kusa monda hewoista sotaan juorewat.

10. Ja heillä oli pyrstöt niinkuin Skorpionella, ja heidän pyrstöisänsä olit neulaiset, ja heidän woimansa oli ihmisiä wiisi Kunkautta wahingoitta.

11. Ja heidän Kuningansa on sywyden Engeli; jonga nimi Hebrean kielellä on Abaddon, ja Grekan kielellä on hänen nimensä Apollyon.

12. Yri Woit on mennyt edes, kazo, wielä kazi Woita sen jälkeen tulewat. 3Im. 8. 8: 13.

13. Ja kuudes Engeli soitti Basinnalla, ja minä kuulin äänen niistä neljästä kullaisesta Altarin sarwista, joka Jumalan edessä on,

14. Sanowan sille kuudenmelle Engelille, jolla Basima oli: pääsiä ne neljä Engelitä, jotka siinä suuresa Euphratin wirrasa sidottuna ovat.

15. Ja ne neljä Engelitä päästettiin, jotka olit walmit hetkeri, ja päiwäri, ja Kunkaudexi ja wnoodexi, tappamaan kolmatta osaa ihmisistä.

16. Ja rakahmiesten sotajoukon luku oli kazin keroin kymmenen tuhatta kerrtaa kymmenen tuhatta, ja minä kuulin heidän lukunsa. 1Pt. 68: 18. Dan. 7: 10.

17. Ja niin minä näjin ne Drhit näöjä, ja niillä kuin heidän päällänsä istuit, olit tuliset, ja kellaiset, ja tulikiwiset Pangarit; ja Drhitten päät olit niinkuin jalopeurain päät: ja heidän suustansa käwi ulos tuli, ja sawu, ja tulikiwi.

18. Näillä kolmella wigaurilla tapettiin kolmas osa ihmisistä, tulella, sawulla ja tulikiwellä, jotka käwit ulos heidän suustansa.

19. Sillä heidän woimansa oli heidän suustansa ja heidän pyrstöisänsä: ja heidän pyrstönsä olit kärmetten muotoiset, heillä olit päät, ja niillä he wahingoitewat.

20. Ja muut ihmiset, jotka ei näillä wigaurilla ole tapetut, ei heidän kättensä töistä parannusta tehnet: ettei he olisi Perfeleitä Kumartanet, ja kullaisia, ja hopiaisia, ja wastisia,

ja kiwisä ja puissia epäjumalita, ja ka ei nähä taida, eikä kullaisia myös Käyda; 3 Mo. 11: 10. 1Pt. 106: 37. 1Pt. 115: 4, 11.

21. Ja ei tehnet parannusta heidän murhista, eikä welhoudestansa, eikä huorudestansa, ei myös wastaudesta.

10. Luku.

Engeli puutettu pilwellä. Seitsemän pöytäkirja. Kirja syödaän.

Ja minä näjin toisen wäkerän Engelin tulewan alas Laimaasta, ja ka pilwellä puutettu oli, ja Laima Kaari hänen päänsä päällä, ja hänen kaswonsa olit niinkuin Aurinjo, ja hänen jalkansa niinkuin tulen pöytäkirja. 3Im. 8: 1: 14, 15.

2. Ja hänen kädesänsä oli kirja, ja hän wani oikian jalkansa wäkerän päälle, ja wafeman maan pöytäkirja.

3. Ja huusi suurella äänellä minä jalopeura kirjuri: Ja kosta hän puhui ne seitsemän Pitkäisiä äänellä.

4. Ja kosta ne seitsemän Pitkäisiä olit äänensä puhuneet, tahdoin minä kirjottaa: Ja minä kuulin äänen Laimaasta sanowan minulleni: kosta ei mitä ne seitsemän Pitkäisiä puhui, ja älä niitä kirjottaa. Dan. 8: 23.

5. Ja se Engeli, jonga minä kuulin äänen päällä ja maan päällä näjin tulewan, nosti kätensä Laimaseen päälle. Dan. 12: 7.

6. Ja wannoi sen kautta joka on ijankaikkisesta ijankaikkiseen, joka on luonut oli ja ne kuin siinä on, ja ne kuin siinä on, ja ne kuin siinä on, ettei sille enää ole enäämpi oleman pöytäkirja:

7. Waan sen seitsemän Engelin äänen päiwinä, kosta hän rupee wäkerällä soittamaan, niin pitää Jumalan salaisuus täytettämän, niinkuin on palveluioillensa Propheetat moittanut. 3Im. 8: 11: 11.

8. Ja se ääni jonga minä kuulin Laimaasta, puhui taas minun kättäni, ja sanoi: mene ja ota se kirja Engelin kädestä, joka on maan päällä seisoo.

9. Ja minä menin Engelin

a sanoin: anna se kirja minulle. Ja hän sanoi minulle: ota ja syö se: ja se on karvastelewa sinun wagaas, waan inun suusas pitää sen oleman makian niinkuin hunajan.

Def. 3: 1, 2, 3.

10. Ja minä otin sen kirjan Englilin kädessä, ja söin sen: ja se oli nakia minun suusani niinkuin hunaja: Ja kuin minä sen syönyt olin, karvastele se minun wagaani.

11. Ja hän sanoi minulle: taas tulle sinun propheterata Kansoille, ja pakanoille, ja kielille ja monelle kuningalle.

11. Luku.

Templi mitattu. Todistajat emustawat, tapetaan, wirtowat. Seisemäs soitto.

Ja minulle annettiin ruoko niinkuin saurwa, ja Engeli seisoi ja sanoi: waise ja mitta Jumalan Templi ja Altori, ja ne kuin siinä ruokoilawat.

Def. 40 Luku, 41 Luku, 42 Luku, 43 Luku.

2. Mutta syöye sisälmäinen Chnori ulos Tempelistä, ja älä sitä mitta; sillä se on pakanoille annettu: ja he tallawat pyhää - Kaupungita karviidettä - huumendä Ruukautta. Ilm. K. 13: 5.

3. Ja minä annan kahdelle minun odistajalleni, ja heidän pitää tuhannen lari sataa ja kuusikymmendä päivää propheteraman, jäleisä puetettuna. -

Ilm. K. 12: 6.

4. Nämät ovat lari öljyputa, ja lari kyntiläjalkaa, jotka maan Jumalan edessä seisowat. 3osk. 4: 2, 3, 11, 14.

5. Ja jos joku heitä tahtoo wahinjoitta, niin tuli läy ulos heidän suusansa, ja syö heidän wihollisensa: Ja jos joku tahtoo heitä wahingoitta, niin ei tapetan.

6. Näillä on walda Tairwaista sulkea, ttei niinä päiwinä, joina he propheterawat, sataman pidi: Ja heillä on walda wejiä werexi unutta, ja lyöä maasta kaikkinaisella wihauksella, niin usein kuin he tahtowat. 2 Mos. 7 Luku 8 Luku, 9 Luku, 10 Luku, 12 Luku. 1 Kun. K. 17: 1.

7. Ja koska he heidän todisturenja oppettanet ovat, niin se Peto, joka asui ylös spyödestä, on heidän kansansa waiwa, ja heitä woittawa ja tappawa heidän. Dan. 7: 21. Ilm. K. 13: 1, 7, 11. Luku 17: 8.

8. Ja heidän ruuminsa pitää maka-man sen suuren Kaupungin katulla, joka hengellisesti kuyutan Sodoma ja Egypti, kusa myöös meidän HETramme ristiinlanlittu on. Ilm. K. 17: 1, 5. Luku 18: 10.

9. Ja muutammat sukukunnista, ja Kansoista ja kielistä, ja pakanoista, pitää näkemän heidän ruuminsa kolme päivää ja puolen, ja ei he sallii heidän ruumintansa haudatta.

10. Ja jotka maan päällä asurwat, ne iloigewat heistä ja riemuigewat; ja lahjoja kessenänsä lähettelewät, sillä nämät lari Prophetata ahdistelit niitä kuin maan päällä asuit.

11. Ja niitten kolmen päivän perästä ja puolen, meni Jumalalda elämän Wengi heihin; ja he seisoi jalwoillansa, ja suuri welko tuli niitten päälle jotka heidän näit.

12. Ja he kuulit suuren äänen Tairwaasta sanowan heille: astukat tänne, Ja he astuit tairwaseen pilwesä; ja heidän wihollisensa näit heidän.

13. Ja sillä hetkellä tapahui suuri maanjäritys, ja kymmenes osa Kaupungista langeis maahan. Ja siinä maanjäritysesä tapettiin seigeman tuhannen ihmisten nimi; ja ne muut hämmästyit, ja annoit kunnian Tairwan Jumalalle.

14. Se toinen Woi on mennyt edes, ja lako, se kolmas Woi pian tulee.

Ilm. K. 8: 13. Luku 9: 12. Luku 15: 1.

15. Ja seisemäs Engeli seitti Damsunalla, ja suuret äänet kuuluit Tairwaasa, sanoden: Mailman waldakunnat ovat meidän HETrallemme ja hänen Christurellensa tullet, ja hän on halligewa ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

Ilm. K. 10: 7.

16. Ja neljäkolmattakymmendä Wanhinda, jotka Jumalan edessä heidän istuimillansa istuwat, langeisit kaswoillensa, ja kumarit Jumalata,

Ilm. K. 4: 4, 10. Luku 5: 8.

17. Sanoden: Me kiitämme sinua HETra Kaikkwaldias Jumala, koska olet, ja olit, ja tulewa olet; että sinä olet saanut sinun suuren woimaa, ja hallinut: Ilm. K. 1: 4, 8. Luku 4: 8. Luku 16: 5.

18. Ja pakauat ovat wihastunet, ja

sinun vihas on tullut; ja kuolluitten aika, heitä duomitta, ja sinun palveliais Prophetain palikka maretta, ja Pyhäin, ja niitten jotka sinun nimeäs pelkivät, pienden ja suurten; ja kadotta niitä jotka maan turmellet ovat.

19. Ja Jumalan Templi aukeni Taimaasa, ja hänen Testamentinsa Arkki nähtiin hänen Templisfänsä; ja tapahuit leimauret, ja äänet, ja pitkäiset, ja maanjäristyret, ja suuret racket.

3im. K. 15: 5.

12. Luku.

Symptämäinen waimo. Ruskia lohikärme. Michaelin sota, woitto.

Ja suuri ihme ilmestyi Taimaasa: waimo oli puotettu Auringolla: ja kuu hänen jalkainsa alla, ja hänen pääsfänsä kruunu kahdestatohtakymmenestä tähdestä.

2. Ja hän oli raskas, ja huusi synnyttäsfänsä, ja hänellä oli suuri waima synnyttä.

3. Ja toinen ihme näwyi Taimaasa, kago, suuri ruskia Lohikärme, jolla oli seigemän päätä ja kymmenen sarvea: ja hänen päsfänsä seigemän kruunua.

4. Ja hänen pyrskönsä weti kolmannen osan Taiwan tähdeistä, ja heitti ne maan päälle: Ja Lohikärme seisoi waimon edesä, joka oli synnyttämälksänsä, että koska hän olis synnyttännyt, se olis syönyt hänen lapsensa.

5. Ja hän synnytti poikalapsen, joka oli kaikki pakanat hallikewa rautaisella wigalla: Ja hänen poikansa temmattiin Jumalan tygö, ja hänen istuimensa tygö.

Ps. 2: 9. 3im. K. 2: 27. luku 19: 15.

6. Ja se waimo pakeni korpeen, kusa hänelle oli sia Jumalalda walmistettu, siinä ruolitta tuhannen kazi sataa ja kuusikymmenendä päiwää. 3im. K. 11: 3.

7. Ja (suuri) sota tapahtui Taimaasa: Michael ja hänen Engelinä fodeit Lohikärmen kansa: Ja Lohikärme fodei, ja hänen Engelinä. Dan. 10: 13, 21. luku 12: 1. Jud. Ep. v. 9.

8. Ja ei he woittanet, eikä heidän siaansa enämpi löytyy Taimaasa. Dan. 2: 35.

9. Ja se suuri Lohikärme, se wanha mato, joka perkelexi ja Satanaxi kuzutan, heitettiin ulos, joka koko maan

piirin wietteele, hän heitettiin maan päälle; ja hänen Engelinä myös hän kansansa heitettiin sinne. 1. Kor. 3: 14. luku 10: 18. Joh. 12: 31. 3im. K. 20: 1.

10. Ja minä kuulin suuren äänen Taimaasa sanowan: Nyt on autma, ja woima, ja waldakunda, ja wäki meidän Jumalamme, ja walda hänen Chriurensa; että meidän ieljeimme pölkandaja on heitetty ulos, joka heidän päälksänsä yötä ja päiwää Jumalan edesä kandoi. Zach. 3: 1. Job. 1: 9. luku 2: 5. 3im. K. 11: 15.

11. Ja he owat hänen woittanet karigan weren kautta, ja heidän todisturensa sanan kautta; ja ei he heidän hengeänsä kuolemaan asti ratastanet. Rom. 8: 33, 34, 37.

12. Sentähden te tainwat iloittat, ja jotka niisa asutta: Woi maan ja weren asuwita! sillä Berkele astin meidän tygönne, pitäin suurta astin, tietten hänellksänsä wäähän aikaa edesä. Ps. 96: 11. Et. 49: 13. 3im. K. 11: 1.

13. Ja sittekuin Lohikärme wäki hennsä maahan heitettyri, waimo hän sitä waimoa, joka sen pojan synnytti.

14. Ja sille waimolle annettiin kazi suuren kottkan siipeä, että hän olis korpeen hänen siaansa lendännyt, kusa hän elätetän ajan, ja kazi aikaa, ja woielksänsä aikaa, kärmen kashwoin edesä. Dan. 12: 7.

15. Ja kärme puuskaisi waimon pölkkeen suustansa wettä niinkuin kottkan; upottarensa händä.

16. Mutta maa autti sitä waimoa, ja maa awaisi suunsa, ja särpi sen wäki, jonga Lohikärme suustansa puuskannet oli.

17. Ja Lohikärme wihastui waimon päälle, ja meni sotimaan muiden kansa ja hänen siemenesfänsä, jotka Jumalalda käskyt kätewät, ja Jesuren Chriuren todisturen pitärät. 1. Joh. 2: 8.

18. Ja minä seisoin meren saann

13. Luku.

Peto pilkkaa, wainoo. Toimen peto astin sen endisen pedon kuwalle hengen.

Ja minä näjin pedon merestä astin wäki, jolla oli seigemän päätä ja kymmenen sarvea; ja hänen sarwesfänsä kymmenen kruunua, ja hänen päsfänsä pilkan nimi. Dan. 7: 7. 3im. K. 17: 3, 9, 12.

2. Ja se Peto, jonga minä näjin, eli Bardin muotoinen, ja hänen jansa olit niinkuin Karhun läpälät, ja hänen suunsa oli niinkuin jalopennan uuri: Ja lohikäärme andoi sille voimansa, ja istuimensa, ja surren wallan.
Jlm. K. 12: 9.

3. Ja minä näjin yhden hänen päisensä, niinkuin se olis kuolliari haavoitettu ollut; ja hänen kuolemahaavansa parani, ja koko maan piiri ihmetteli sitä. Petoa.
Jlm. K. 17: 8.

4. Ja kumarit lohikäärmettä, joka Bedolle voiman andoi: Ja he kumarit Petoa, ja sanoit: kuka on tämän Bedon kaltainen? kuka woi sotia häntä vastaan?
Jlm. K. 18: 18.

5. Ja hänelle annettiin sun pihunensa suuria asioita ja pilkkoja, ja hänelle annettiin walda pitää sotaa kaxioliidettäkymmendä kuukautta.
Dan. 7: 8, 11. Luku 11: 38. Jlm. K. 11: 2.

6. Ja hän awaisi suunsa pilkkoja uhumaan Sumalata vastaan, pilkkaamaan hänen nimeänsä, ja hänen maansa, ja niitä kuin Tainwaasa asumat.

7. Ja hänen sallittin sotia Pyhäin ansa, ja woitta heitä: Ja hänelle annettiin walda kaikkein sukukundain äälle, ja Kansain, ja kielden, ja paanain.
Dan. 7: 21.

8. Ja kaikki, jotka maasa asumat, umarfit häntä, joitten nimet ei ole kirjoitetut Karigan elämän Kirjasa. Ja mailman alusta tapettu on.
2. Prof. 32: 33. Phil. 4: 3. Jlm. K. 3: 5. Luku 17: 8. Luku 20: 12. Luku 21: 27.

9. Jos jollakin korma on, se kuulkan.
Jlm. K. 2: 7, 11, 17, 29.

10. Joka saangiuteen wie, se fangueen menee: ja joka miekalla tappa, se miekalla tapetan. Tästä on Pyhäin irsiwällisyys ja usko.
1. Prof. 9: 6. Ef. 33: 1. Mart. 26: 52. Jlm. K. 14: 12.

11. Ja minä näjin toisen Bedon aasta astuwan ylös, ja hänellä oli xi sarwea niinkuin lampalla, ja puu niinkuin lohikäärme.

12. Ja se teke kaiken sen endisen edon woiman, sen nähden, ja saattaa aan ja sen asuwaiset sitä enjimmäistä etoa kumartamaan, jonga kuelema- lara parattu oli.
Jlm. K. 19: 20.

13. Ja teke suuria ihmeitä, niin että hän saatta tulengin langemaan tainwaasta alas maan päälle, ihmisten edesä.
Mart. 24: 24. 2. Thez. 2: 9. Jlm. K. 16: 14.

14. Ja wietteele maan asuwita, niillä ihmeillä kuin hänen olit annetut Bedon edesä tehdä; sanoden maan asuwille, että he tekisit Bedon kuwan, jolla miekan haawa on, ja wirkois.
5. Prof. 13: 1.

15. Ja sallittin hänelle, anda heugen Bedon kuwalle, että Bedon kuwa myös puhuis, ja tekis, että jokainen kuin ei Bedon kuwaa kumarra, pitää tapettaman.

16. Ja se saatta kaikki, pienet ja suuret, rikkat ja köyhät wapat ja palweliat, ottamaan merkin oikiaan täteensä taikka ogiinsa;

17. Ja ettei kengän tainnut oistaa eikä myydyä, jolla ei se merkki ollut, taikka Bedon nimi, eli hänen nimensä luku.
Jlm. K. 14: 9, 11.

18. Tästä on wiisauts. Jolla on ymmärrys, se lastekan Bedon lugun; sillä se on ihmisen luku, ja hänen lukunsa on kuusi sataa kuusikymmendä ja kuusi.
Jlm. K. 15: 2. Luku 17: 9.

14. Luku.

Karija Sionin tuorella. Kiantaikkinen Ewangellami. Babylonian langemus.

Ja minä näjin, ja kazo, Karija sei- soi Sionin tuorella, ja hänen kansansa sata ja neljä wiidettäkymmendä tuhatta, joilla oli hänen Siansä nimi kirjoitettu heidän oyisansa.
Jlm. K. 7: 4.

2. Ja minä kuulin äänen Tainwaasta niinkuin paljon weden äänen, ja niinkuin suuren Pitkäisen äänen: Ja se ääni, jonga minä kuulin, oli niinkuin kandelien soittajain, jotka heidän kandelaitansa soittawat.
Jlm. K. 1: 15. Luku 5: 8. Luku 19: 6.

3. Ja weisaisit niinkuin uutta wirttä istuimen edesä, ja neljän eläimen edesä, ja wanhinden: Ja ei yrittän tainnut sitä wirttä oppia, paiksi niitä sataa ja neljä wiidettäkymmendä tuhatta, jotka maasta ostetut ovat.
Jlm. K. 5: 9.

4. Nämät ovat ne, jotka ei waimoin kansa ole saastutetut; sillä he

ovat neiget: nämät ovat ne jotka seuraavat Karigata kühunga hän mence. Nämät ovat ihmisiä ostitut, Jumalalle ja Karigalle uutiseji:

1 Cor. 6: 20. 2 Cor. 11: 2. Ilm. K. 3: 4

5. Joitten suusa ei ole petosta löydetty; sillä he ovat ilman saastaisuutta Jumalan istuimen edessä. Ps. 32: 2.

3ep. 3: 13. Eps. 5: 27.

6. Ja minä näjin toisen Engelin lendävän Taiwan keikke, jolla ijan-kaikkinen Ewangeliumi oli, jota hänen pitä niille ilmoittaman kuin maan päällä asuivat, ja kaikille pakanoille ja suukunnille, ja kielille, ja kansoille:

7. Joka sanoi suurella äänellä: peljättäkät Jumalata, ja andakat hänelle kunnia; sillä hänen duomionsa hetki on tullut: ja kumartakat ja rukoilkat sitä, joka Taiwan ja maan ja meren ja vesilähtet teki:

1 Mos. 1: 1. Ps. 33: 6
Ps. 124: 8. Ps. 148: 6. Ap. T. 14: 15. Euku 17: 24.

8. Ja toinen Engeli seurais, sanoen: langeis, langeis Babylon, se suuri kaupunki; sillä hän oli hänen huorudentensa wiinanalla kaikki pakanat juottanut.

Es. 21: 9. Jer. 51: 8.

Ilm. K. 18: 2, 3, 10, 21.

9. Ja kolmas Engeli seurais niitä, sanoden suurella äänellä: jos joku Bettoa ja hänen kuvaansa kumarta, ja otta sen merkin hänen ohjansa taikka läteensä,

10. Sen pitä myös Jumalan wiinan wiinasta juoman, siitä selkiästä wiinasta joka hänen wihaansa maljaan kaattu on; ja händä pitä tulella ja tulikiivellä pyhäin Engelitten edessä ja Karigan edessä waiwattaman.

Ps. 75: 9. Es. 34: 10. Euku 51: 17. Jer. 25: 15.

Ilm. K. 16: 19. Euku 19: 3, 20.

11. Ja heidän waiwanfa sawu astuu ylös ijanaikisesta ijanaikiseen; ja ei heillä ole lepoa päiwällä eikä yöllä, kuin Bettoa ja hänen kuvaansa kumartawat, ja jos joku on hänen nimensä merkin ottanut.

Ilm. K. 20: 10.

12. Tästä on Pyhäin kirjowallisuus: Tästä ne ovat jotka Jumalan läskyt ja Jesuren uskon pitävät.

13. Ja minä kuulin äänen Taiwan waasta minulleni sanowan, kirjoita: Nustuat ovat ne kuollet, jotka ERASA kuolewat tästä lähin. Ja, Sengi.

sanoo: heidän pitä lewämän heidän toistansa; sillä heidän tekonsa nowdattawat heitä.

1 Theb. 4: 14.

1 Cor. 15: 2.

14. Ja minä näjin, ja kate, walia pilwi, ja pilwen päällä istui ihmisen Pojan muotoinen, jonka päällä oli kullainen kruunu, ja teränsä sirppi hänen kädesänsä.

Ps. 1: 2.

Deu. 7: 13. Ilm. K. 1: 13.

15. Ja toinen Engeli läri Tempelistä, hiutain suurella äänellä sen pilwen päällä istuwaisen tygö: sinulla sirpilläs, ja leikka; sillä sinulle tuli heittä leikatayes, ja elo on maan päällä tuwaxi tullut.

Joel. 3: 13. Matt. 13: 2.

16. Ja se joka pilwen päällä istui, siwalsi sirpillänsä maan päältä; ja maan tuli leikatuxi.

17. Ja toinen Engeli läri Tempelistä, joka Taiwan waasa on, joka teräwä sirppi oli.

18. Ja toinen Engeli läri Taiwan, jolla oli walda tulen päälle; ja wälä suurella äänellä sen tygö jolla se teräwä sirppi oli, ja sanoi: sinulla sinun teräwällä sirpilläs, ja leikka ne wänaoxtan werset maan päältä; sillä hänen wiinamarjansa ovat kopsynet.

19. Ja se Engeli siwalsi teräwällä sirpillänsä maan päälle, ja niitti wänaon wi namäen, ja heitti ne Jumalan wihan suureen kuurnaan.

Ilm. K. 19: 15.

20. Ja se kuurna sotkuttin wänaon kaupungista, ja weri kuurnaasta kuka ulos hamaan Drihten suitiin asti, wä hanneren ja kuusi jataa wäkonittoa.

Es. 63: 3. Mal. w. 1: 15.

15. Luku.

Seisemän viimeitä wägausta. Jumalan kiitos ja wihan maljat.

Ja minä näjin toisen merkin Taiwan waasta suuren ja ihmellisen: Seisemän Engelistä, joilla ne seisemän meistä wägausta olit; sillä niissä on Jumalan wiha täytetty.

Ilm. K. 16: 1.

2. Ja minä näjin niinkuin kappale meren, tulella sekoitetun; ja ne jotka Bedosta woiton saanet olit, ja heidän kuwaansa ja hänen merkisiänsä, ja hänen nimensä luguista, seisowan sen

Klassen meren päällä, ja heillä oli Jumalan kandelet.

Jlm. K. 4: 8.

3. Ja weisalsit Moseyn Jumalan palvelian wirttä, ja Karigan wirttä, sanoden: Sunret ja ihnelliset ovat sinun tekos, HERRa Jumala kaikkiwaldias: oikiat ja totiset ovat sinun tied, siinä Pyhäin Kuningas.

Ps. 111: 2.

Ps. 139: 14. Ps. 145: 17. Jlm. K. 16: 7.

4. Kuka ei pelkä sinua HERRa, ja sinun Nimeäs ylistä? Sillä sind yri näs pyhä olet; sillä kaikki pakanat tulewat, ja sinun kashwoks edesä kumaratwat ja rukossewat; että sinun duomios julistitetut ovat.

Et. 66: 28. Jer. 10: 7.

5. Sitte näjin minä, ja kazo, Eodisturen majan Templi awartin Taiwaasa.

Jlm. K. 11: 19.

6. Ja Templistä läxit ne seigemän Engelstä, joilla ne seigemän wigauستا oliit, puctetut puhtalla ja kirkkalla liinaawaattella, ja wyötetyt rinnoilda kullaisilla wöillä.

Jlm. K. 1: 13.

7. Ja yri neljästä eläimestä andoi seigemälle Engelille seigemän kullaisista maljaa, täynnästä Jumalan wihaa joka elää ijankaikkisesta ijankaikkiseen.

8. Ja Templi täpettiin sawulla Jumalan kunniaista, ja hänen woimastansa; ja ei yrikan woiint Templiin mennä siälle, siihenasti, kuin ne seigemän Engelin seigemän wigauستا täpetyhi tulit.

2 Mos. 40: 34. 1 Kun. K. 8: 10. Et. 6: 4.

16. L u f u.

Ne seigemän Engelit wuodattawat maljansa.

Ja minä kuulin suuren äänen Tempelistä, niille seigemälle Engelille sanowan: mengät ja wuodattakat ne Jumalan wihaan maljat maan päälle.

2. Ja ensimmäinen meni; ja wuodatti maljansa maan päälle: Ja tuli paha a häijy haawa ihmisten päälle, joilla Bedon=merkki oli, ja niitten päälle otka sen kuwa kumarjit.

2 Mos. 9: 9, 10, 11. Jlm. K. 13: 13, 16, 17.

3. Ja toinen Engeli wuodatti maljansa mereen, ja se tuli niinkuin kuosen weri; ja kaikki eläwäiset jielut kuosit merestä.

2 Mos. 7: 17, 20.

4. Ja kolmas Engeli wuodatti mal-

jansa wirttoihin, ja wesi lähteisiin; ja se tuli wereri.

5. Ja minä kuulin wetten Engelin sanowan: HERRa sinä olet wanburf-kas, joka olet, ja joka olit, ja Pyhä, ettäs nämät duomijt:

Jlm. K. 1: 4, 8. Euka 4: 8. Eufu 11: 17.

6. Sillä he ovat Pyhäin ja Propphetain weren wuodattanet, ja sind annoit heille werta juoda; sillä he owat sen ansainnet.

Marth. 23: 34.

7. Ja minä kuulin toisen (Engelin) Altarilda sanowan: Ja HERRa kaikkiwaldias Jumala, sinun duomios ovat totiset ja oikiat.

Jlm. K. 15: 3.

8. Ja se neljäs Engeli wuodatti maljansa Nuringohon; ja sille annettin ihmijä wainwata heldellä tulen kautta.

9. Ja ihmiset tulit palawari suuresta heldeestä, ja pilkkasit Jumalan Nimeä, jolla niitten wigauستن päälle walda oli; ja ei tehnet parannusta andajensa hänelle kunniaa.

10. Ja wiides Engeli wuodatti maljansa sen Bedon istnimelle; ja hänen waldakundansa tuli pimiäri; ja he pucrestelit heidän ktelensä rikki kiuuillansa:

11. Ja pilkkasit Tahwan Jumalata heidän kpuuista ja haawainsa tähden; ja ei tehnet parannusta heidän töistänsä.

12. Ja kuudes Engeli wuodatti maljansa sen suuren wirran Supbratin päälle; ja sen wesi kiuwui, että tie olit walmitiettn idäijille Kuningoilte.

13. Ja minä näjin Lohikärmen suusta, ja Bedon suusta, ja wäärän Propphetan suusta lähteräu kolme rietasta Vengeä, sammalkoiu muotoista:

14. Sillä he ovat Verkeleitten Sengget, jotta ihmettä tekewät, ja menerät maan ja koko maan piirin Kuningasten tygö, kokomaan heitä fotaan, siinä suurna kaikkiwaldian Jumalan päiwänä.

2 Ehes. 2: 9. Jlm. K. 13: 13.

15. Kazo minä tulen niinkuin wasras: autuas on se joka walwoo, ja Ede-fee waattensa, ettei hän alasti käwissi, ja ettei hänen häpiätänsä nähtäisi.

Marth. 24: 44. Euc. 12: 39. 1 Ehes. 5: 2

2 Per. 3: 10. Jlm. K. 3: 3, 4, 18.

16. Ja hän on koonntt heitä siihen siaan, joka kuyutan Debreari Armasgeddon.

17. Ja seigemäs Engeli vuodatti malsansa ilmahan: ja Taiwan Temp-
listä läri suuri ääni, istuimelda, joka
fanoi: Se on tapahtunut.

Ilm. K. 21: 6.

18. Ja äänet tulit, ja pitkäiset, ja
leimauret: ja suuri maanjäristys ta-
pahtui, jonga kaltaista ei ole ollut sitte-
kuin ihmiset tulit maan päälle, sental-
tainen suuri maanjäristys.

Ilm. K. 8: 5.

19. Ja se suuri kaupunki tuli kol-
meysi ofari, ja pakanain kaupungit lan-
geist: Ja se suuri Babylon muistettin
Jumalan edestä, että hän annais hä-
nelle juomaastian hirmuisen wihansa
wiinasta. Es. 51: 22, 23. Jer. 25: 15, 16.

Ilm. K. 14: 8, 10. Luku 18: 5.

20. Ja kaikki luodot pakenit, ja ei
wuoria löyhty.

21. Ja suuri raje niinkuin leiwiskän
paino langeis alas Taiwanasta ihmisten
päälle: Ja ihmiset pitkäisit Jumalata
rafen wihaurin tähden; sillä sen wihaus
oli fangen suuri.

Ilm. K. 11: 19.

17. Luku.

Portto istuu pedon päällä. Karigan
woitto.

Ja tuli yri niistä seigemästä Enge-
leistä, joilla ne seigemän malsaa
ollt, ja puhui minun kansani, ja fanoi
minulle: Tule, minä osotan sinulle sen
suuren porton duomion, joka paljoin
wetten päällä istuu; Rab. 3: 4.

2. Jonga kansa maan Kuningat
huorin tehnet owat, ja ne jotka maan
päällä asuwat, owat hänen huorudensa
wiinasta juopunet. Jer. 51: 7.

Ilm. K. 14: 8. Luku 18: 3, 9.

3. Ja hän wei minun Hengefä kor-
peen: Ja minä näsin waimon istuwan
werentaruaisen Pedon päällä, tähnänsä
pilkkanimiä, jolla oli seigemän päättä
ja kymmenen sarwea. Ilm. K. 13: 1.

4. Ja se waimo oli waatelettu Pur-
puralla, ja werentaruaisella, ja kullalla
oli kullattu, ja kalleilla tiwillä ja Päär-
lyillä, ja piti kädesänsä kullaisen mal-
san tähnä kauhijuria ja hänen huoru-
densa riettautta. Ilm. K. 18: 16.

5. Ja hänen ogasansa oli nimi kir-

joitettu: Salaus: se suuri Babilon,
huoruden ja maan kauhijurien Häi.
2 luv. 2: 7.

6. Ja minä näsin sen waimon
pununna Wyhäin ja Jesuren todan
jain werestä: Ja minä ihmettelin
weresti, koska minä sen näsin.

Ilm. K. 18: 24.

7. Ja Engeli fanoi minulle: missä
ihmettelet? Minä fannon sinulle sen
waimon salaisutta, ja sen pedon kuin hän-
dä landa, jolla on seigemän päättä ja
kymmenen sarwea.

8. Beto jongas näit, on ollut, ja ei
ole: ja se on sywydestä tulewa päs
ja pitää kadotukseen menemän: ja ne
ihmettelewät jotka maan päällä asuwat,
(joidenga nimet ei ole elämän Kirjan
mailman alusta kirjoitetut) koska
sen Pedon näkewät joka oli, ja ei ole,
walkka hän kuitengin on. 2 luv. 2: 22
Phil. 4: 3. Ilm. K. 3: 5. Luku 12: 1
Luku 20: 12. Luku 21: 27.

9. Ja täsä on mieli jolla
on. Ne seigemän päättä owat seig-
män wuorta, joidenga päällä se
istuu. Ilm. K. 13: 18.

10. Ja ne owat seigemän Kuni-
gasta: Wiisi owat langennet, ja
on, ja toinen ei ole vielä tullut,
ja koska hän tulee, niin hänen piä
hän aikaa pysymän.

11. Ja se Beto joka oli, ja ei ole,
se on kahderas, ja on niistä seigemästä
ja menee kadotukseen.

12. Ja ne kymmenen sarwea
näit, owat kymmenen Kuningasta,
joka ei vielä waldakundaa saanet
mutta niinkuin Kuningat saawat
man yhdelle hetkelle sen Pedon kani
Dan. 7: 20.

13. Näillä on yri naimo, ja
dawat sille Pedolle heidän waimon
ja waldansa.

14. Nämät sotiwat Karigan
ja Kariga on heidän woittawa;
hän on Serrain SERRA, ja
gasten Kuningas: ja ne jotka
kansansa owat, kugutut ja waltat
uskolliset. 1 Tim. 6: 15.

Ilm. K. 16: 14. Luku 19: 16.

15. Ja hän fanoi minulle: ne
det jotka näit, kusa se portto istuu.

ovat Kansat ja joukot, ja pakanat ja kielet.

Es. 8: 7.

16. Ja ne kymmenen sarvea, jotka inä Bedosa näit, ne pitää sitä porttoa vihaman, ja pitää hänen hävittämän, ja alastomaksi tekemän, ja heidän pitää yömän hänen lihansa, ja sen tulella polttavat.

Jlm. R. 18: 8.

17. Sillä Jumala on andanut heidän sydämihinsä, että he hänen suoniensa jälkeen tekivät, ja että he sen hdestä tahdosta tekivät, ja andavat eidän valdaturdanja Bedolle, sihenasti uin Jumalan sanat tähtetyri tulivat.

Jlm. R. 18: 19.

18. Ja se waimo jonga sinä näit, ja se suuri Kaupunki, jolla on wala maan Kuningasten ylinä.

18. Luv.

Babylonian langemus. Jumalattomain waltitus. Jumalisten riemu.

Ja sitte näsin minä toisen Engelin tuleman alas Taimaasta, jolla oli wuri woima; ja maa walisui hänen irkkaudestansa.

2. Ja hän huusi wälewästi suurella äänellä, ja sanoi: langeis, langeis se wuri Babylon, ja on tullut Perkeitten asumaksi, ja kaikkein rietasten ugein kättöri, ja kaikkein rietasten ja ihattawain linduin kättöri:

Es. 13: 21. Luku 21: 9. Luku 34: 14, 14.

Jer. 50: 39. Luku 51: 8, 37.

3. Sillä hänen huorudensa wihan iinasta ovat kaikki pakanat juonet; ja maan Kuningat hänen kansansa huon tehnet, ja kauppaniehet maan pääl-
 owat rikastunet hänen herkkuiensa oimasta.

Jlm. R. 14: 8. Luku 17: 2.

4. Ja minä kuulin toisen äänen Taimaasta sanowan: Te minun Kansani, htekät ulos hänestä, ettet te hänen nneistänsä osalliseksi tulisi, ettet te yds jotakin hänen wiauristansa isi.

1 Wof. 19: 12. Es. 48: 20. Luku 52: 11. Jer. 50: 8. Luku 51: 6, 45. 2 Cor. 6: 17.

5. Sillä hänen syndinsä owat ulotet hamaan Taimaseen asti, ja Jumala muisti hänen wäärtydensä.

Jlm. R. 18: 19.

6. Marakat hänelle, niinkuin hängin yri teille, ja kertoikat hänelle kaxiferesti hänen töidensä jälkeen; sillä juo-

maastilla kuin hän teille pani sisälle, niin pangat hänelle kaxiferataisesti.

Ps. 137: 8. Jer. 50: 15. Jlm. R. 14: 10.

7. Niin paljo kuin hän igiänsä kunnioitti, ja koreiki, niin andakat hänelle niin paljo waimaa ja itkua: Sillä hän sanoo sydämesänsä: minä istun ja olen Drötingi ja en leski, ja ei minun pidä itkua näkemän.

Es. 47: 8.

8. Sentähden pitää hänen wigaryensa yhtenä päivänä tuleman: Kuolema ja itku ja nälkä: ja hän pitää tulella poltettaman: Sillä Herra Jumala on wäkewä, joka hänen duomiihee.

2 Zhef. 2: 8. Jlm. R. 17: 16.

9. Ja händä pitää itkettämän, ja maan Kuningat parkuwat händä, jotka hänen kansansa huorin teit ja he kumasa elit, jotka he hänen palonsa sa-
 run nälewät;

Def. 26: 16. Jlm. R. 17: 2.

10. Ja pitää taampana seisoman hänen waiwansa pelwon tähden, ja sanoman: Woi! Woi! sitä suurta Kaupungita Babylonia, sitä wäkewätä Kaupungita: Sillä yhdellä hetkellä tuli sinun Duomios.

Es. 21: 9.

11. Ja kauppaniehet maan päällä itkewät ja murehtiwat händä, ettei kengän enämpi heidän kalujansa osta:

Def. 27: 36.

12. Kulda ja hopiaikaluja, ja kalleita kiviä ja Wäärtyjä, ja kalleita liinawaatteita, ja purpurata ja Silkkiä, ja tulipunaista; ja kaikkinaisia kallita puita, ja kaikkinaisia astioita Elephantin luisia, ja kaikkinaisia astioita kallimista puista, ja wafesja, ja raudasta, ja marmorista;

13. Ja Kanelia ja hywiin hajullisia, ja woidetta, ja Wyhää sawua ja wii-naa, ja Öljyä, ja sämbylitä, ja nisuja, ja karjaa, lampaita, ja herwoisia, rattaita, ja orjia ja ihmisten sieluja.

Def. 27: 13.

14. Ja hedelmät joita sinun sielus himoihee, owat sinulda paennet pois, ja kaikki kuin lihawat ja kaunit olit, ne owat sinusta oljennet pois, ja ei sinun pidä niitä sillen löytämän.

15. Näiden kaluin kauppaniehet, jotka häneitä rikastunet owat, pitää taampana seisoman hänen waiwansa pelwon tähden, itkemän ja murehtiman:

16. Ja sanoman: Voi, Voi sitä suurta kaupungita! joka puetettu oli kalliilla liinalla ja purpuralla, ja tulipunnaisella, ja kullalla yhäkullattu, ja kalliilla kivillä, ja Väärshyllä: Sillä yhdellä hetkellä ovat senkaltaiset rikaudet hävitetyt. *Jlm. K. 17: 4.*

17. Ja kaikki kahdenhaldiat, ja kaitti haaryväki, jotka lainvoisa asuvat, ja merimiehet, ja jotka merellä waeldarvat, seisoi taampana: *Ef. 23: 14.*

Def. 27: 29.

18. Ja huusit, kosta he sawun hänen palostansa näit, ja sanoit: Kuka on tämän suuren kaupungin werta? *Ef. 34: 10. Jlm. K. 13: 4.*

19. Ja he heitit mustaa päitensä päälle, huusit, itkit ja murehdit, sanoden: Voi, Voi sitä suurta kaupungita! josta kaikki rikastunet ovat, joilla lainwat mereä olit, hänen kalleista kalleistansa: Sillä yhdellä hetkellä on hän hävitetty. *Jos. 7: 6. Job. 2: 12.*

20. Ihastu Taiwas häneistä, ja te pyhät Apostolit ja Prophetat: Sillä Jumala duomigee teidän duomionne hänen päällensä. *Ef. 44: 23.*

luku 49: 13. Jer. 51: 48. Jlm. K. 19: 2.

21. Ja yri wäkerä Engeli nosti ison lipen, niinkuin myllyntiwen, ja heitti sen mereen, ja sanoi: Niin äkijä pitä se suuri kaupunki Babylon heitettämän pois, ja ei händä pidä enää pi löyttämän. *Jer. 51: 64.*

22. Ja landlein soittajain, ja laulajain, ja huiluin, ja Basunan soittajain ääni, ei pidä enääpi sinusa kuuluman: ja ei yhtäkän wirtkamiesiä yhdestäkän wirasta pidä enääpi sinusa löyttämän: Ja myllyn ääni ei pidä enääpi sinusa kuuluman: *Ef. 24: 8. Def. 26: 13.*

23. Ja kyntilän walkeus ei pidä sinusa enääpi walistaman: Ja ylijän ja morsiamen ääni ei pidä enääpi sinusa kuuluman: Sillä sinun kaupparmiehes olit maan Väämiehet, ja sinun noitumises kautta ovat kaikki pakanat crynet. *Ef. 23: 8. Jer. 7: 34. luku 16: 9. luku 25: 10.*

24. Ja hänesä on Prophetain ja pyhäin weri löyetty, ja kaikkein niitten jotka maan päällä tapetut ovat. *Jlm. K. 17: 6.*

19. Luv.

Babylonian langemus. Karigan häät.
Peto tapettu.

Ja sitte kuulin minä suuren äänen niinkuin paljolta kansalta taamansa, sanowan: Palleuja! Autuus, ja ylijäys, kunnia ja woima olkon Herralle meidän Jumalalle! *Jlm. K. 7: 12.*

2. Sillä hänen Duomionsa ovat totiset ja wanhurikat; että hän eu ja suuren porton duominut, joka hertadellansa maan turmeli, ja on hänen palveliainsa weren sen kädessä koston. *5 Def. 32: 43. Jlm. K. 18: 20. luku 16: 7.*

3. Ja taas he sanoit: Palleuja! Ja sen sawu läy plös ijanlaittisen ijanlaittiseen. *Ef. 30: 12.*

Jlm. K. 14: 11. luku 18: 9, 18.

4. Ja ne neljäkolmattakymmeniä wanhinda, ja ne neljä eläindä maahan lansejit, ja rukoilit Jumalata iänimellä istuwaisia, ja sanoit: Amen! Palleuja! *Jlm. K. 4: 4.*

5. Ja ääni kuului istuimella, sanoden: Kiittäkät meidän Jumalataamme kaikki hänen palveliainsa, ja jotka händä pelkätte, sekä pienet että suuret.

6. Ja minä kuulin niinkuin paljon kansan äänen, ja niinkuin suuren warden äänen, ja niinkuin suurten Pyhäisten äänen, jotka sanoit: Palleuja! Sillä Herran Kaikkivaldias Jumala on waldakunnan omistanut. *Jlm. K. 11: 15, 17. luku 12: 10.*

7. Illoitamme ja riemuitamme, ja andakamme kunnia hänelle; ja Karigan häät ovat tulleet, ja eu enändä walmisti igensä. *Marck. 22: 2. luku 25: 10.*

8. Ja hänen annettin hänensä pukea puhtalla ja kiildawällä kalliilla kunnalla; joka kallis liina on Pyhäin wanhurikans. *Def. 45: 14, 15. Def. 12: 8.*

9. Ja hän sanoi minulle, Kirjautuat ovat ne jotka ovat kansa häihin ehtolliselle kuytut. Ja hän sanoi minulle: Nämät Jumalan sent ovat totiset. *Luc. 14: 16.*

10. Ja minä langesin hänen jalkainsa eteen händä rukoilemassa. Mutta hän sanoi minulle: Ehto, etes sitä tee, minä olen sinun, ja sinun weljeis kangapalwelija, ja niiden jolla

Esuren todistus on: Kumarra ja Poile Jumalata: Sillä Jesuren Distus on Prophetian Hengi.

2. 10: 25. Luku 14: 15. Ilm. K. 22: 8, 9.

11. Ja minä näjin Taiwan avaruutta, ja kato, walkia Drhi, ja se joka oli päällä istui, kuguttin uskollixi ja tixeri, ja wanhurikaudella hän duo- igee ja sotii. Ilm. K. 6: 2. Luku 3: 14.

12. Ja hänen silmänsä ovat niitten tulen liekki, ja hänen pääsänfä on monda kruunua, ja hänelle oli kirjetettu nimi, jota ei kengän tiennyt, vaan hän igee: Ilm. K. 1: 14. Luku 2: 18.

13. Ja hän oli waatetettu wereen sielulla waatella Ja sen nimi kuzun Jumalan sanaxi. Ef. 63: 2. Job. 1: 1. 1 Job. 1: 1.

14. Ja se sotajoukko kuin Taiwan on, seuraus häändä walleilla heivoilla, waatetut walkialla puhtalla kalalla liinalla. Martb. 28: 3. Ilm. K. 4: 4.

15. Ja hänen suustansa käwi ulos räwä miekka, jolla hänen pitää pakaita lpbmän; joita hän on halligeewa mutaisella wihalla. Ja hän on soitun- ja Kaikkivaldian Jumalan närlästy- n ja wihan wiinakirunan. Pf. 2: 9. Mt. 76: 13. Ef. 11: 4. Luku 63: 3. 2 Thep. 2: 8. Ilm. K. 1: 16. Luku 2: 16, 27. Luku 12: 5. Luku 14: 19, 20.

16. Ja hänellä on waattesansa ja edesänfä nimi kirjoitettu: Kuningas- en Kuningas ja Herrain JEKRA. 1 Ilm. 6: 15. Ilm. K. 17: 14.

17. Ja minä näjin yhden Engelin isowan Auringosa, joka huusi suurella äänellä, ja sanoi kaikille limuille jotka awain alla lendäwät: Tulka ja kokon- kat sen suurten Jumalan ehtolliselle, Jer. 12: 9. Ps. 39: 17.

18. Syömään Kuningasten lihaa, ja äämiejten lihaa, ja wäfewitten lihaa, Drhitten lihaa, ja niillä ajawais- n, ja kaikkein wapain ja orjain li- ha, sekä pienden että suurten.

19. Ja minä näjin sen Bedon, ja waan Kuningat, ja heidän sotawäken- koottuna jotimaan sen kansa, joka Drhin päällä istui, ja myös hänen awäkenfä kansa.

20. Ja se Beto otettiin kiinni, ja hänen kansansa se wäärä Propheti- ka niitä ihmeitä hänen edesänfä teli,

joilla hän niitä wietтели kuin Bedon merkin otit, ja jotka hänen kuwaansa kumarjit: Nämät kaxi ovat eläwäldä tuliseen järween heitetty, joka tuliki- wesiä paloi.

5 Ps. 1: 1. Dan. 7: 11. Martb. 24: 24. Ilm. K. 13: 12. Luku 14: 10. Luku 20: 10.

21. Ja ne muut tapettiin sen mie- kalla joka sen suusta käwi ulos kuin Drhin päällä istui; ja kaikki limmut rawittin heidän lihastansa.

20. L u k u.

Lohikarme sidotaan, päästetään walleensa ja tapetaan. Duomio. Ylösnouseminen.

Ja minä näjin Engelin astuwan a- las Taiwanasta, jolla oli sywyden awain, ja suuri kahle hänen kädesänfä. Ilm. K. 1: 18.

2. Ja hän otti Lohikärmen kiinni, sen wanhan madon, joka on Berkele ja Satanas; ja sitoi hänen tuhanneri wuodexi; 2 Pet. 2: 4. Ilm. K. 12: 9.

3. Ja heitti hänen sywyteen, ja sul- ki hänen, ja lukigi päädä, ettei hänen enäämpi pitäisi pakanoita wiettelemän, siihenasti kuin tuhannen wuotta kuluu: ja sitte pitää hän wäähäri heitexi pää- stettämän.

4. Ja minä näjin istuimet, ja he istuit niitten päällä, ja heille ammettin duomio; ja niitten sielut jotka Jesu- ren todisturen ja Jumalan sanan täh- den meitatut olit, ja jotka ei Betoa kumarantet, eikä hänen kuwaansa; ja ei ottanet hänen merkkiänsä heidän opii- sa taikka käjiinsä; ja he elit, ja halligit Chriiuren kansa tuhannen wuotta. Dan. 7: 9. Martb. 19: 28. Luc. 22: 30. Rom. 8: 17. 1 Cor. 6: 2, 3. 2 Tim. 2: 12. Ilm. K. 6: 9, 11.

5. Mutta ne muut ei kuolluisia wot- wonnet, siihenasti kuin tuhannen ajast- aikaa kului. Tämä on ensimäinen y- lösnousemus.

6. Nutuas ja Pyhä on se, jolla on osa sinä ensimäisessä ylösnousemisessä: Niitten ylige ei ole toisella kuolemalla yhtän waldaa: Waan he tulewat Ju- malan ja Chriiuren Bapxi, ja hallige- wat hänen kansansa tuhannen wuotta.

7. Ja kofa tuhannen wuotta kulu- net ovat, niin Satanas päästetään san- giudestansa.

8. Ja hän menee ulos pakanoita viettelemään, jotka neljällä maankulmalla ovat, Gog ja Magog, että hän heitä sotaan kolois, joidenga luku on niinkuin meren sanda. Def. 38: 2. Luku 39: 1. Ilm. K. 16: 14.

9. Ja he astuit maan avaruden päälle, ja piiritit Pyhäin leirit, ja rakkain Kaupungin: Ja tuli langeis Jumalalta Tairaasta, ja söit heidän. Dan. 7: 11.

10. Ja se Berkele joka heitä vietti, heitettiin tuliseen ja tulikiviseen järveen, josta sekä se Peto että se väärä Propheeta oli; ja ne pitää waiwattaman päivää ja yötä isankaikkisesta isankaikkiseen. Ilm. K. 14: 10, 11. Luku 19: 20.

11. Ja minä näjin suuren walkian istuimen, ja sen päällä istuvan, jonka kasiwain edestä maa ja Tairwas pakenti; ja ei heille löyhty sias.

12. Ja minä näjin kuollet, sekä pienet että suuret, seisowan Jumalan kasiwain edestä, ja Kirjat awattin, ja toinen Kirja awattin, joka on elämän: ja kuollet duomittin niistä kuin Kirjoita Kirjoitetut olit, heidän töidensä jälkeen. 2 Mos. 32: 32. Ps. 62: 13. Ps. 69: 29. Jer. 17: 10. Luku 32: 19. Dan. 7: 10. Marth. 16: 27. Rom. 2: 6. Luku 14: 12. 2 Cor. 5: 10. Gal. 6: 5. Psil. 4: 3. Ilm. K. 2: 23. Luku 3: 5. Luku 13: 8. Luku 21: 27. Luku 22: 12.

13. Ja meri annoi ne kuollet kuin hänesä olit, ja kuolema ja Helwetti annoi ne kuollet kuin heisä olit; ja ne duomittin jokainen töidensä jälkeen.

14. Ja kuolema ja Helwetti heitettiin tuliseen järveen: Tämä on se toinen kuolema. 1 Cor. 15: 26, 54, 55. Ilm. K. 2: 11.

15. Ja joka ei löyhty elämän Kirjasa Kirjoiteturi, se tuliseen järveen heitettiin.

21. Luku.

Sen uuden Jerusalemin kauneus ja kunnia.

Ja minä näjin uuden Tairwan ja uuden maan; sillä ensimmäinen Tairwas ja ensimmäinen maa katois, ja ei meri sillen ole. Es. 65: 17. Luku 66: 22. 2 Per. 3: 13.

2. Ja minä Johannes näjin pyhän

Kaupungin, uuden Jerusalemin, sanowan alas Tairaasta Jumalalta rakmistetun, niinkuin morsiamen laumistettun hänen miehellensä. 2 Cor. 11: 2. Gal. 4: 26. Hebr. 11: 10. Luku 12: 22. Luku 13: 14.

3. Ja kuulin suuren äänen Tairaasta sanowan: Rajo, Jumalan maa ja ihmisten seasa, ja hän on sinun heidän kansansa, ja he tulewat hänen kansarensa, ja itse Jumala on oles heidän kansansa, ja heidän Jumalansa. Def. 43: 7.

4. Ja Jumala on pyhittänyt kaikki kyynelet heidän silmiensä, ja ei kuolemata pidä sillen olesman; eikä itkua, eikä parkua, eikä kipua pidä sillen olesman; sillä ne endiset peikot. Es. 25: 8. Luku 38: 10. 1 Cor. 15: 24, 54. Ilm. K. 7: 17.

5. Ja se joka istuimella istui, sanoi Rajo, minä muistin kaikki. Ja sanoi minulle: Kirjoita; Sillä nämät sanat ovat totiset ja wahrat. Es. 43: 19. 2 Cor. 5: 17. Ilm. K. 19: 9.

6. Ja hän sanoi minulle: se on täpätynut. Minä olen A ja O, Alfa ja Loppu. Minä annan janoiwalle siitä eldwan weden lähtekilabjari. Es. 12: 3. Luku 41: 4. Luku 44: 4. Luku 55: 1. Joh. 4: 10, 14. Luku 7: 37. Ilm. K. 1: 8, 11. Luku 22: 13, 17.

7. Joka woitta, sen pitää kaikki nämät perimän, ja minä olen hänen Jumalansa, ja hänen pitää olesman minun Poikani. Zach. 8: 8. Hebr. 8: 11.

8. Mutta pelkureille ja usteettomille, ja hirmuifille, ja murhaille, ja jalkiwoteifille, ja welhoille, ja epäjumalifille, ja kaikille walehtelijille, pitää olesman siinä järwessä, joka tulesta tulikivestä palaa, joka on toinen kuolema. 1 Cor. 6: 9. Gal. 5: 21. Luku 1: 9. Ilm. K. 20: 14, 15. Luku 22: 15.

9. Ja minun työni tuli pyhä seikemästä Engelistä, joilla oli uuden maan maljaa täynä seigendä wihausta; ja puhui minun kansan sanoden: tule, minä otan sinulle morsiamen, sen Karigan emännän. Ilm. K. 19: 7. Luku 13: 1.

10. Ja hän wei minun Sengein suurelle ja kerkialle nuorelle, ja sanoi minulle suuren Kaupungin, Pyhän Jerusalemin.

nsalemin, astuwan alas Taimaasta Jumalalda; Hebr. 12: 22. Euf. 13: 14.

11. Jolla oli Jumalan kirkkaus; ja sen walkeus oli kaikkein kaikkimman kiven muotoinen, niinkuin kirkas laspiis.

12. Ja hänellä oli suuri ja korkia muuri, jolla oli karkitoistakymmendä porttia, ja portteisa karkitoistakymmendä kangelitä, ja nimet kirjoitetut, jotka ovat kahdentoiistakymmenen Israelin sten sukukundain nimet. Hes. 48: 31.

13. Yläsä, kolme porttia; pohjaisä, kolme porttia; eteläsä, kolme porttia; lämsä, kolme porttia.

14. Ja sen Kaupungin muurilla oli karkitoistakymmendä perustusta, ja niissä karkigan kahdentoiistakymmenen Apostolien nimet. Marc. 16: 18. Eph. 2: 19, 20.

15. Ja sillä, kuin minun kansani ihui, oli kullainen ruoko, Kaupungita itatarensä, ja hänen porttejansa, ja uurtiansa. Hes. 40: 3. Sach. 2: 1.

16. Ja se Kaupungi on pandu neli-maiferi, ja hänen pituudensa on niin uuri kuin hänen leveydensä. Ja häntäittäis Kaupungin sillä ruowolla karkitoistakymmendä tuhatta watomittaa: ja nen pituudensa ja leveydensä ja koruudensa ovat yhtäläiset.

17. Ja mittais hänen muurinsa, ja ta ja neljäwiidettäkymmendä kynnästä ihmisen mitan jälkeen kuin Ensilillä oli.

18. Ja sen muurin rakennus oli ispiirestä; ja itse Kaupungi puhtaasta lasista, puhtan lasin kaltainen.

19. Ja sen Kaupungin muurin perusturet olit kaikkinaisilla kalleilla kila kaunistetut: ensimmäinen perustus laspiis, toinen Saphirus, kolmas Scedoniis, neljäs Smaragdiis,

20. Wiides Sardonix, kuudes Sars, seitsemäs Chrysolitus, kahdeksas rillus, yhdeksäs Topazius, kymmenes cyfoprasus, yrttoistakymmenes Sphas, toinentoiistakymmenes Amicus.

21. Ja ne karkitoistakymmendä portolit karkitoistakymmendä Päärlyä, kukin portti oli yhdestä Päärlystä; ja

sen Kaupungin katut olit puhdas kulta, niinkuin läpise paistawainen lasi.

22. Ja en minä hänesä Templiä nähnyt; sillä HERRa se kaikkivaldisä Jumala on hänen Templinsä, ja Kariga.

23. Ja ei se Kaupungi tarwige Aurigota eikä Kuuta hänesänsä walistamaan; sillä Jumalan kirkkaus walistaa hänesä, ja hänen walkeudensa on Kariga. Er. 60: 19. Sach. 14: 7. Ilm. K. 22: 5.

24. Ja ne pakanat jotka autuuri tulewat, pitä hänen walkeudensansa waldaman; ja maan kuningat tuowat heidän kunniansa ja plysthyrensä siihen. Es. 60: 3, 5.

25. Ja ei sen portteja suljeta päiwillä; sillä ei siellä yötä pida oleman. Es. 60: 11, 20.

26. Ja pakanain plystys ja kunnia tuodan siihen. Es. 66: 12.

27. Ja ei pida hänehen mitän saastuttapaa tuleman sisälle, taikka sitä kuin karkhisturen eli walhen saatta; waan ne jotka karkigan elämän Kirjasa kirjoitetut owat. 2 Mos. 32: 32. Ps. 69: 29. Es. 36: 8. Joel. 3: 17. Phil. 4: 3. Ilm. K. 3: 5. Euf. 13: 8. Euf. 20: 12. Euf. 22: 15.

22. Lrk.

Elämän wesi, puu. Jesuren tuleminen duomiolle.

Ja hän osotti minulle puhtan elämän weden wirran, selkiän niinkuin Christallin, muotawan Jumalan ja Karigan istuimesta. Hes. 47: 1.

Sach. 14: 8.

2. Kesällä hänen katuansa, ja wolemilla puolilla wirtaa seisoi elämän puu, joka kandoi karkitoistakymmeniset hedelmät, ja andoi hedelmänsä kunkin Kuukaunna; ja puun lehdet pakanoitten terwehdexi. 1 Mos. 2: 9. Hes. 47: 12. Ilm. K. 2: 7.

3. Ja ei kirousta pida fillen ensimmän oleman; waan Jumalan ja Karigan istuin pitä hänesä oleman; ja hänen palweliansa pitä händä palwelman. Sach. 14: 11.

4. Ja näkemän hänen kaswonsa, ja hänen nimensä piä heidän ogiansa oleman. Marc. 5: 8. 1 Cor. 13: 12.

1 Job. 3: 2. Ilm. K. 3: 12.

5. Ja yötä ei pidä siellä oleman, ei he myöds tarwige kyttilätä, taikka Aurington waltteutta; Sillä HERRA Jumala walaisee heitä: ja heidän pitä halligeman isankaittisesta isankaittiseen.
Ps. 36: 10. Et. 80: 19, 20. Zach. 14: 6, 7.
 Ilm. K. 21: 23.

6. Ja hän sanoi minulle: Nämät sanat ovat wahwat ja totiset: Ja HERRA pyhäin Prophetain Jumala on hänen Engelinä lähettäny otottamaan palvelioillensa niitä kuin pian tapahtuman pitä.
Ilm. K. 1: 1.
 Euku 19: 9. Euku 21: 5.

7. Kago, minä tulen nopeasti. Autuas on se, joka kätkee tämän kirjan Prophetian sanat.
Ilm. K. 1: 3.
 Euku 3: 11.

8. Ja minä Johannes olen se, joka näitä näjin ja kuulin: Ja koska minä näitä kuulin ja näjin, langesin minä maahan rukoilemaan Engelin jalkain eteen, kuin minulle näitä osotti.

9. Ja hän sanoi minulle: Kago, ettes sitä tee; sillä minä olen sinun kauspalvelias, ja sinun weljeis Prophetain, ja niitten jotka tämän kirjan sanat kätkevät: kumarra ja rukoile Jumalata.
Ap. 2: 10, 26. Euku 14: 14, 15.
 Ilm. K. 19: 10.

10. Ja hän sanoi minulle: Sillä tämän kirjan Prophetian sanot kirjige; Sillä aika on lähä.
Dan. 8: 26.
 Euku 12: 4. Ilm. K. 1: 3.

11. Joka paha on, se olkon vielä paha, ja joka saapaincu on, se tulkon vielä saapaisert: Mutta joka wanhurstas on, se tulkon toisla hurstari: ja joka pyhä on, se tulkon toisla pyhäri.
2 Ilm. 3: 18.

12. Ja kago, minä tulen pian; ja minun palkkani on minun kausani, andamaan kullengsu niintuin hänen työnsä on.
Et. 40: 10. Euku 62: 11.
 Ilm. K. 20: 12.

13. Minä olen A ja D, Alfa ja Omega, Enimäinen ja viimeinen.
Et. 41: 4. Euku 44: 6. Ilm. K. 1: 1, 2, 11.
 Euku 21: 6.

14. Mutuat ovat ne, jotka kauskästynsä pitävät, että heidän meensa elämän puusa olis, ja he perään kaupungiin sisälle men:it.
1 Joh. 1: 2

15. Mutta ulkona ovat kera ja welhot, ja huorintekiat, ja murhat, ja epäjumalan palveliat, ja kaikki jotka walhetta rakastawat ja tekerä.
1 Cor. 6: 10. Esh. 5: 5. Psal. 2: 2.
 Ekl. 3: 5, 6. Ilm. K. 21: 8, 27.

16. Minä JESUS läheta minun Engelinä todistamaan näitä sulle seurakunnissa: Minä olen Davidin jumi ja suku, se kirkaas kointähti.
4 Mos. 24: 17. Et. 11: 10. Rom. 15: 12.
 2 Pet. 1: 19. Ilm. K. 1: 1. Euku 5: 5.

17. Ja Bengi ja Morshian isenwet: Tule. Ja joka kuulce, se sanclan: Tule. Joka jawo, se tulkon, ja joka kätkee, se ettakan elämän wettä lahjan.
Et. 55: 1. Job. 7: 37. Ilm. K. 2: 1, 6.

18. Mutta minä todistan jokuille kuin tämän kirjan Prophetian sanat kuulera en: Jos joku lissä nähtä, niin Jumala on panewa hänen pel-lensä ne winaupet kuin tesa kirjat kirjoitetut ovat.
3 Cor. 4: 2.
 Euku 1: 30, 6.

19. Ja jos joku tämän kirjan Prophetian sanoista otta pois, min Jumala otta pois hänen osan elämän kirjasta, ja siitä pyhäri kaupungiä, ja niistä kuin täsä kirja kirjoitetut ovat.
2 Mos. 32: 21.
 5 Mos. 12: 3. Ps. 69: 29. Ilm. K. 3: 5, 12.
 13: 8. Euku 17: 8. Euku 20: 12. Euku 2: 7.

20. Se sanoo joka näitä tekerä: Ja, minä tulen pian: Amen. Ja tule HERRA JESU!

21. Meidän HERRAN JESUS Christuyca Armo olkon teidän kauskein kausannat, Amen!

P. Johanneksen Ilmestyksen loppu.